

Holy Bible

Aionian Edition®

Bibla e Shenjtë
Albanian Bible

AionianBible.org

Bibla e parë e Shenjtë në botë e papërktuer
100% falas për të kopjuar dhe shtypur
e njojur edhe si “ Bibla e Purpurt ”

Holy Bible Aionian Edition ®
Bibla e Shenjtë
Albanian Bible

CC Attribution NoDerivatives 4.0, 2018-2024

Source text: eBible.org

Source version: 2/21/2024

Source copyright: Public Domain
Albanian Bible Society, 1994

Formatted by Speedata Publisher 4.19.2 (Pro) on 5/16/2024

100% Free to Copy and Print

TOR Anonymously

<https://AionianBible.org>

Published by Nainoia Inc
<https://Nainoia-Inc.signedon.net>

We pray for a modern public domain translation in every language

Report content and format concerns to Nainoia Inc

Volunteer help is welcome and appreciated!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

Parathënie

Shqiptar at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation!* What is an *un-translation?* Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aīdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aīdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is *eternal*! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to *eternal* life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of eternal punishment. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Take the time to understand these eleven words. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by-nd/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read online at AionianBible.org, with Android, and TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal... and purple is the color of royalty!

Tabela e Përbajtjes

Dhjata e Vjetër

Zanafilla	11
Eksodi	40
Levitiku	64
Numrat	82
Ligji i Përtërirë	107
Jozueu	128
Gjyqtarët	142
Ruthi	156
1 i Samuelit	158
2 i Samuelit	177
1 i Mbretërve	193
2 i Mbretërve	212
1 i Kronikave	230
2 i Kronikave	247
Esdra	267
Nehemia	273
Ester	282
Jobi	287
Psalmet	302
Fjalët e urta	337
Predikuesi	350
Kantiku i Kantikëve	355
Isaia	358
Jeremia	387
Vajtimet	419
Ezekieli	422
Danieli	451
Osea	460
Joeli	465
Amosi	467
Abdia	471
Jona	472
Mikea	473
Nahumi	476
Habakuku	477
Sofonia	479
Hagai	481
Zakaria	482
Malakia	487

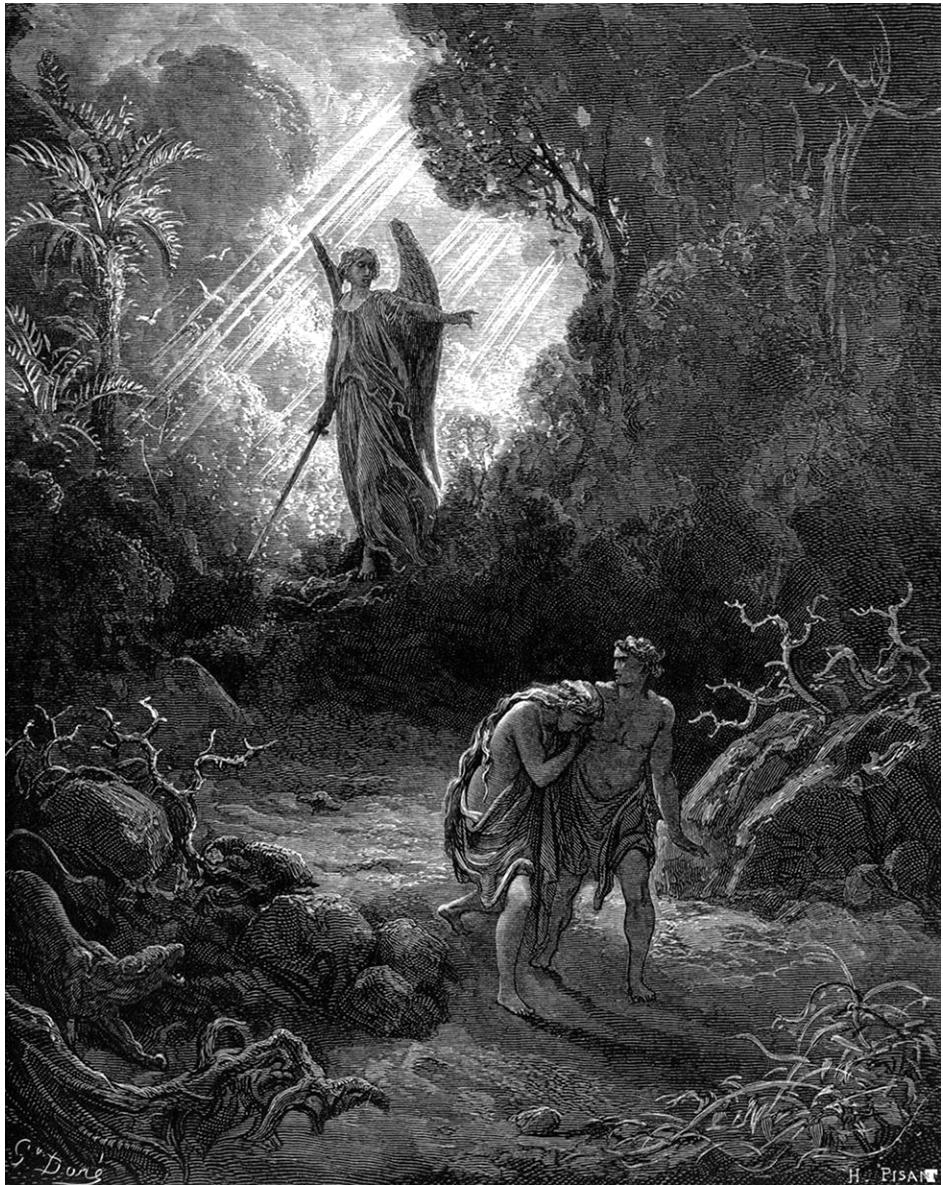
Dhjata e Re

Mateu	491
Marku	509
Luka	521
Gjoni	541
Veprat e Apostujve	556
Romakëve	575
1 e Korintasve	583
2 e Korintasve	591
Galatasve	596
Efesianëve	599
Filipianëve	602
Kolosianëve	604
1 Thesalonikasve	606
2 Thesalonikasve	608
1 Timoteut	609
2 Timoteut	612
Titi	614
Filemonit	615
Hebrenjve	616
Jakobit	622
1 Pjetrit	624
2 Pjetrit	626
1 Gjonit	628
2 Gjonit	630
3 Gjonit	631
Juda	632
Zbulesa	633

SHTOJCA

Udhëzuesi i Lexuesit
Fjalor
Hartat
Pashmangësi
Illustime, Doré

Dhjata e Vjetër

Kështu ai e dëboi njeriun; dhe vendosi në lindje të kopshtit të Edenit kerubinët që vërtisnin nga çdo anë një shpatë flakëruese pér të ruajtur rrugën e pemës së jetës.

Zanafilla 3:24

Zanafilla

1 Në fillim Perëndia krijoj qiejt dhe tokën. **2** Toka ishte pa trajtë, e zbrazët dhe errësira mbulonte sipërfaqen e humnerës; dhe Fryma e Perëndisë fluturonte mbi sipërfaqen e ujërave. **3** Pastaj Perëndia tha: "U bëftë drita!". Dhe drita u bë. **4** Dhe Perëndia pa që drita ishte e mirë; dhe Perëndia e ndau dritën nga errësira. **5** Dhe Perëndia e quajti dritën "ditë" dhe errësirën "nate". Kështu erdhi mbrëmja e pastaj erdhi mëngjesi: dita e parë. **6** Pastaj Perëndia tha: "Le të jetë një kupë qellore mes ujërave, që t'i ndajë ujërat nga ujërat". **7** Dhe Perëndia krijoj kupën qellore dhe ndau ujërat që ishin poshtë saj nga ujërat që ishin sipër saj. Dhe kështu u bë. **8** Dhe Perëndia e quajti kupën qellore "qjell". Kështu erdhi mbrëmja, pastaj erdhi mëngjesi: dita e dytë. **9** Pastaj Perëndia tha: "Ujërat që janë nën qjellin të grumbullohen në një vend të vetëm dhe të shfaqet tera". Dhe kështu u bë. **10** Dhe Perëndia e quajti terën "tokë" dhe grumbullimin e ujërave "detë". Dhe Perëndia pa që kjo ishte mirë. **11** Pastaj Perëndia tha: "Të mbijë toka gjelbërimin, barërat tē nxjerrin farë dhe drurët frutore tē jadin në tokë një frut që tē përbajë farën e tij, secili simbas llojtit tē tij". Dhe kështu u bë. **12** Dhe toka prodhoi gjelbërim, baréra që e bënin farën simbas llojtit tē tyre dhe drurë që mbanin fruta me farën e tyre brenda, secili simbas llojtit tē vet. Dhe Perëndia e pa se kjo ishte mirë. **13** Kështu erdhi mbrëmja, pastaj erdhi mëngjesi; dita e tretë. **14** Pastaj Perëndia tha: "Të ketë ndriçues në kupën qellore pér tē ndarë ditën nga nata; dhe tē shérbejnë si shenja, pér tē dalluar stinët, ditët dhe vitet; **15** dhe tē shérbejnë si ndriçues në kupën qellore pér tē ndriçuar tokën". Dhe kështu u bë. **16** Perëndia krijoj pastaj dy ndriçues tē mëdhenj: ndriçuesin e madhë pér qeverisjen e ditës dhe ndriçuesin e vogël pér qeverisjen e natës; ai krijoj gjithashtu yjet. **17** Dhe Perëndia i vendosi në kupën qellore pér tē ndriçuar tokën, **18** pér tē qeverisur ditën dhe natën dhe pér ta ndarë dritën nga errësira. Dhe Perëndia e pa që kjo ishte mirë. **19** Kështu erdhi mbrëmja dhe erdhi mëngjesi: dita e katërt. **20** Pastaj Perëndia tha: "Të mbushen ujërat nga një numër i madh qeniesh tē gjalla dhe tē fluturojnë zogjtë lart mbi tokë nëpër hapësirën e madhe tē kupës qellore". **21** Kështu Perëndia krijoj kafshët e mëdha ujore dhe tē gjitha gjallesat që lëvizin dhe që mbushin ujërat, secili simbas llojtit tē vet, e çdo shpend fluturues simbas llojtit tē vet. Dhe Perëndia e pa se kjo ishte mirë. **22** Dhe Perëndia i bekoi duke thënë: "Të jeni tē frytshëm, shumëzoni dhe mbushni ujërat e deteve, e zogjtë tē shumëzohen mbi tokë". **23** Kështu erdhi mbrëmja dhe pastaj mëngjesi: dita e pestë. **24** Pastaj Perëndia tha: "Të prodhojë toka qenie tē gjalla sipas llojtit tē tyre: kafshë, rrëshqanorë dhe bisha tē tokës, simbas llojtit tē tyre". Dhe kështu u bë. **25** Dhe Perëndia bëri egërsirat e tokës sipas llojtit tē tyre, kafshët simbas llojtit tē tyre dhe tē gjithë rrëshqanorët e tokës simbas llojtit tē tyre. Dhe Perëndia e pa që kjo ishte mirë. **26** Pastaj Perëndia tha: "Ta bëjmë njeriun sipas shëmbëlltyrës sonë dhe në ngjasim me ne, dhe tē ushtrojë sundimin e tij mbi peshqit e detit, mbi zogjtë e qjellit, mbi kafshët e mbi gjithë tokën, mbi rrëshqanorët që zvarriten mbi dhe". **27** Kështu Perëndia krijoj

njeriun simbas shëmbëlltyrës së vet, simbas shëmbëlltyrës së Perëndisë; Ai krijoj mashkullin e femrën. **28** Dhe Perëndia i bekoi; dhe Perëndia u tha atyre: "Të jeni tē frytshëm dhe shumëzohuni, mbushni tokën e nénshتروjeni, e sundoni mbi peshqit e detit, mbi zogjtë e qjellit dhe mbi qđo qenie që lëviz mbi tokë". **29** Dhe Perëndia tha: "Ja unë po ju jap çdo bar që lëshon farë mbi sipërfaqen e mbarë tokës dhe çdo pemë tē ketë fruta që përbajnë farë; kjo do t'ju shérbejë si ushqim. **30** Dhe çdo kafshe tē tokës, çdo zogu tē qjellit dhe çdo gjëje që lëviz mbi tokë dhe ka nē vvetvete një frysme jete, unë i jap çdo bar tē gjelbër si ushqim". Dhe kështu u bë. **31** Atëherë Perëndia shikoi të gjitha ato që kishte bërë, dhe ja, ishte shumë mirë. Kështu erdhi mbrëmja dhe pastaj erdhi mëngjesi: dita e gjashtë.

2 Kështu përfunduan qjelli dhe toka si dhe tērë ushtria e tyre. **2** Ndérkaq ditën e shtatë Perëndia mbaroi veprën që kishte kryer dhe ditën e shtatë u çlodh nga gjithë vepra që kishte kryer. **3** Dhe Perëndia bekoi ditën e shtatë dhe e shenjtëroi, sepse atë ditë Perëndia u çlodh nga gjithë vepra që kishte krijuar dhe kryer. **4** Këto janë origjina e qjellit dhe e tokës kur u krijuan, ditën që Zoti Perëndi krijoj tokën dhe qjellin. **5** Nuk kishte ende mbi tokë asnjë shkurrez nē fushë dhe asnjë bar nuk kishte mbirë ende nē fushë, sepse Zoti Perëndi nuk kishte hedhur asnjë shi mbi tokën dhe nuk ekzistonte njeriu pér tē punuar tokën. **6** Por nga toka ngjitej një avull që ujiste tērë sipërfaqen e tokës. **7** Atëherë Zoti Perëndi formoi njeriun nga pluhuri i tokës, i fryu nē vrimat e hundës një frysme jete, dhe njeriu u bë një qenie e gjallë. **8** Pastaj Zoti Perëndi mbollë një kopsht nē Eden, nē lindje, dhe vendosi nē tē njeriun që kishte formuar. **9** Pastaj Zoti Perëndi bëri që tē mbijnë nga toka lloj-lloj pemësh tē këndshme nga pamja dhe që jepnin fruta tē mira pér t'u ngrënë; nē mes tē kopshtit gjendeshin edhe pema e jetës dhe pema e njohjes tē së mirës dhe tē së keqes. **10** Një lumë dilte nga Edeni pér tē ujitur kopshtin dhe ndahej nē katërr rrjedha uji. **11** Emri i lumit tē parë është Pishon; është ai që rrethon tērë vendin e Havilahut, ku ka flori; **12** dhe floriri i këtij vendi është i mirë; aty gjenden gjithashtu bdeli dhe guri i onksit. **13** Emri i lumit tē dytë është Gihon, dhe ai rrethon tērë vendin e Kushit. **14** Emri i lumit tē tretë është Tigri, dhe është ai që rrjedh nē lindje tē Asirisë. Lumi i katërt është Eufrati. **15** Zoti Perëndi e mori pra njeriun dhe e futi nē kopshtin e Edenis, me qëllim që ta punonte dhe ta ruante. **16** Dhe Zoti Perëndi e urdhëroi njeriun duke i thënë: "Habile lirisht nga çdo pemë e kopshtit; **17** por mos ha nga pema e njohjes tē së mirës dhe tē së keqes, sepse ditën që do tē hash prej saj ke pér tē vdekur me siguri". **18** Pastaj Zoti Perëndi tha: "Nuk është mirë që njeriu tē jetë vetëm; unë do t'i bëj një ndihmë që i leverdis". **19** Dhe Zoti Perëndi formoi nga dheu tērë kafshët e fushës dhe tērë zogjtë e qjellit dhe i coi te njeriu pér tē parë si do t'i quante; dhe sidom që njeriu t'i quante qeniet e gjalla, ai do tē ishte emri i tyre. **20** Dhe njeriu u vuri emra tērë bagëtisë, zogjive tē qjellit dhe çdo kafshe tē fushave; por pér njeriun nuk u gjend asnjë ndihmë e përshtatshme pér tē. **21** Atëherë Zoti Perëndi e futi nē një gjumë tē thellë njeriun, tē cilin e zuri gjumi; dhe mori një nga brinjët e tij dhe e mylli mishin nē atë vend. **22** Pastaj Zoti Perëndi me brinjën që i kishte hequr njeriut formoi një grua dhe e coi te njeriu. **23** Dhe njeriu tha: "Kjo së fundi

është kocka e kockave të mia dhe mishi i mishit tim. Ajo do të quhet grua sepse është nxjerrë nga burri". **24** Për këtë arsyenjeriu do të braktisë babanë dhe nënën e tij dhe do të bashkohet me gruan e tij, dhe do tëjenë një mish i vetëm. **25** Dhe burri e grua e tij ishin që të dy lakuriq dhe nuk kishin turp prej kësaj.

3 Por gjarpri ishte më dinaku ndër të gjitha bishat e fushave që Zoti Perëndia kishte krijuar, dhe i tha gruas: "A ka thënë me të vërtetë Perëndia: "Mos hani nga të gjitha pemët e kopshit?"". **2** Dhe gruaja iu përgjegj gjarprit: "Nga fruti i pemëve të kopshit mund të hamë; **3** por nga fruti i pemës që është në mes të kopshit Perëndia ka thënë: "Mos hani dhe mos e prekni, ndryshe do të vdisni"". **4** Atëherë gjarpri i tha gruas: "Ju s'keni për të vdekur aspak; **5** por Perëndia e di që ditën që do t'i hani, sytë tuaj do të hapen dhe do të jeni në gjendje si Perëndia të njihni të mirën dhe të keqen". **6** Dhe gruaja pa që pema ishte e mirë për t'u ngrënë, që ishte e këndshme përsytë dhe që pema ishte i dëshirueshme për ta bërë të zgjuar dikë; dhe ajo mori nga fruti i saj, e hëngri dhe i dha edhe burrit të saj që ishte më të, dhe hëngri edhe ai. **7** Atëherë iu hapën sytë të dyve dhe e panë që ishin lakuriq; kështu ata qepën gjethje fiku dhe bënë breza për t'u mbuluar. **8** Pastaj dëgjuan zërin e Zotit Perëndi që shëtiste në kopsht në fladin e ditës; dhe burri e gruaja e tij u fshehën nga prania e Zotit Perëndi midis pemëve të kopshit. **9** Atëherë Zoti Perëndi thirri njeriun dhe i tha: "Ku je?". **10** Ai u përgjigji: "Dëgjova zërin tênd në kopsht, dhe pata frikë sepse isha lakuriq dhe u fsheha". **11** Dhe Perëndia i tha: "Kush të tregoi se ishe lakuriq? Mos vallë ke ngrënë nga pema që unë të kisha urdhëruar të mos haje?". **12** Njeriu u përgjigji: "Gruaja që ti më vure pranë më dha nga pema dhe unë e hëngrë". **13** Dhe Zoti Perëndi i tha gruas: "Pse e bëre këtë?". Gruaja u përgjigji: "Gjarpri më mashtroi dhe unë hëngra prej saj". **14** Atëherë Zoti Perëndi i tha gjarprit: "Me qenë se bëre këtë gjë, qofsh i mallkuar ndër gjithë kafshët dhe têrë bishat e fushave! Ti do të ecësh mbi barkun tênd dhe do të hash pluhur gjithë ditët e jetës sate. **15** Dhe unë do të shtie armiqësi midis teje dhe gruas, midis farës sate dhe farës së saj; fara e saj do të shtypë kokën tênde, dhe ti do të plagosësh thembrën e farës së saj". **16** Gruas i tha: "Unë do të shumëzoj në masë të madhe vuajtjet e tua dhe barrët e tua; me vuajtje do të lindësh fémijë; dëshirat e tua do të drejtohen ndaj burrit tênd dhe ai do të sundojë mbi ty". **17** Pastaj i tha Adamit: "Me qenë se dëgjove zërin e gruas sate dhe hëngre nga pema për të cilën të kisha urdhëruar duke thënë: "Mos ha prej saj", toka do të jetë e mallkuar përshtakun tênd, ti do të **18** Ajo do të prodhojë gjemba dhe bimë gjembore, dhe ti do të hash barin e fushave; **19** do të hash bukën me djersën e ballit, deri sa të rikthehesht në dhe sepse nga ai ke dalë; sepse ti je pluhur dhe në pluhur do të rikthehesht". **20** Dhe burri i vuri gruas së tij emrin Evë, sepse ajo qe nëna e têrë të gjallëve. **21** Pastaj Zoti Perëndi i bëri Adamit dhe gruas së tij tunika prej lëkure dhe i veshi. **22** Dhe Zoti Perëndi tha: "Ja, njeriu u bë si një prej nesh, sepse njeh të mirën dhe të keqen. Dhe tanë nuk duhet t'i lejohet të shtrijë dorën e tij për të marrë edhe nga pema e jetës kështu që, duke ngrënë nga ajo, të jetojë përgjithnjë". **23** Prandaj Zoti Perëndi e dëboi njeriuun nga kopshti i Edenit, me qëllim, që të punonte tokën nga e cila

kishte dalë. **24** Kështu ai e dëboi njeriun; dhe vendosi në lindje të kopshit të Edenit kerubinët që vërtisnin nga çdo anë një shpatë flakëruese për të ruajtur rrugën e pemës së jetës.

4 Por Adami njohu Evën, gruan e tij, e cila u ngjiz dhe lindi Kainin, dhe ai tha: "Fitova një burrë nga Zoti". **2** Pastaj lindi Abeli, vëllai i tij. Dhe Abeli u bë bari kopesh, ndërsa Kaini u bë punonjës i tokës. **3** Me kalimin e kohës, Kaini i bëri një ofertë frutash të tokës Zotit; **4** por Abeli i ofroi edhe ai të parëlindurit e kopesë së tij dhe yndyrën e tyre. Dhe Zoti e çmoi Abelin dhe dhuratën e tij, **5** por nuk çmoi Kainin dhe ofertën e tij. Dhe kështu Kaini u pezmatua shumë dhe ftyra e tij mori një pamje të dëshpëruar. **6** Atëherë Zoti i tha Kainit: "Pse je pezmatuar dhe pse ftyra jote është dëshpëruar? **7** Në rast se bén mirë a nuk do të pranohesh? Por në qoftë se bén keq, mëkatë po të ruan te porta dhe dëshirat e tij drejtohen ndaj teje; por ti duhet ta sundosh". **8** Dhe Kaini foli me të vëllanë, Abelin; kur u gjendën në fushë, Kaini u ngrit kundër vëllait të tij Abelit dhe e vrou. **9** Atëherë Zoti i tha Kainit: "Ku është vëllait yt Abeli?". Ai u përgjegj: "Nuk e di; mos jam unë rojtar i vëllait tim?". **10** Zoti i tha: "Çfarë ke bërë? Zëri i gjakut të vëllait tênd më vëngon nga toka. **11** Dhe ti tani je më i mallkuar se toka që hapi gojnë për të marrë gjakun e vëllait tênd nga dora jote. **12** Kur të punosh tokën, ajo nuk do të të japë më prodhimet e saj, dhe ti do të jesh një endacak dhe një ikanak mbi tokë". **13** Atëherë Kaini i tha Zotit: "Ndëshkimi im është tepër i madh aq sa unë nuk mund ta duroj. **14** Ja, ti po më dëbon sot nga facja e këtij dheu dhe do të fshihem nga ftyra jote; dhe do të bëhem endacak dhe ikanak nëpër botë dhe do të ndodhë që të më vrasë kushdo që do të më gjejë". **15** Dhe Zoti i tha: "Prandaj, kushdo qoftë të vrasë Kainin, do të dënohet shtatë herë". Dhe Zoti vuri një shenjë mbi Kainin, me qëllim që kushdo që ta gjente të mos e vriste. **16** Atëherë Kaini u largua nga prania e Zotit dhe banoi në vendin e quajtur Nod, në lindje të Edenit. **17** Dhe Kaini njohu të shoqen, e cila u ngjiz dhe lindi Enokun. Pastaj Kaini ndërtoi një qytet, të cilin i vuri emrin Enok, emri i të birit. **18** Dhe Enokut i lindi Iradi; Iradit i lindi Mehujaeli; Mehujaelit i lindi Methusaeli dhe Mathusaelit i lindi Lameku. **19** Dhe Lameku mori dy gra: emri i njërsës ishte Ada dhe emri i tjetrës Cilah. **20** Dhe Ada lindi Jabalin, që ishte babai i atyre që banojnë nën çadra dhe merren me rritjen e bagëtisë. **21** Por emri i të vëllait ishte Jubal, që ishte babai i gjithë atyre që i binin qestes dhe flautit. **22** Cilah lindi edhe ajo Tubal-kainin, krijuesi i çfarëdo lloji veglash prej bronzi dhe hekuri, dhe motra e Tubal-kainit që Naama. **23** Pastaj Lameku u tha grave të tij: "Ada dhe Cilah, dëgjoni zërin tim; gra të Lamekut, u vini re fjalëve të mia! Po, unë vrava një njeri sepse më plagos, dhe një të ri sepse më shkaktoi një irnim. **24** Në rast se do t'i merret hak Kainit shtatë herë, Lamekut do t'i merret hak shtatëdhjetë herë shtatë". **25** Pastaj Adami njohu përsëri gruan e tij, që lindi një djalë dhe e quajti Seth, sepse ajo tha: "Perëndia më dha një jetët pasardhës në vend të Abelit, që u vra nga Kaini". **26** Edhe Sethit i lindi një djalë, të cilin e quajti Enosh. Atëherë filluan të kërkojnë emrin e Zotit.

5 Ky është libri i prejardhjes së Adamit. Ditën që Perëndia krijoj njeriun e bëri të njashëm me Perëndinë. **2** Ai i krijoj

mashkull dhe femër, i bekoi dhe u dha emrin njeri, ditën që u krijuan. 3 Adami jetoi njëqind e tridhjetë vjet dhe i lindi një djalë që i përgjiste, një lloj në shëmbolltyrë të tij dhe e quajti Seth. 4 Mbas lindjes së Sethit, Adami jetoi tetëqind vjet dhe pati bij dhe bija. 5 Kështu Adami jetoi gjithsej nëntëqind e tridhjetë vjet; pastaj vdiq. 6 Sethi jetoi njëqind e pesë vjet dhe i lindi Enoshi. 7 Pas lindjes së Enoshit, Sethi jetoi tetëqind e shtatë vjet dhe pati bij e bija të tjerë. 8 Kështu tërë koha që Sethi jetoi qe nëntëqind e dymbëdhjetë vjet; pastaj vdiq. 9 Enoshi jetoi nëntëdhjetë vjet dhe i lindi Kenani. 10 Mbas lindjes së Kenanit, Enoshi jetoi tetëqind e pesëmbëdhjetë vjet dhe pati bij e bija të tjerë. 11 Kështu Enoshi jetoi gjithsej nëntëqind e pesë vjet; pastaj vdiq. 12 Kenani jetoi shtatëdhjetë vjet dhe i lindi Mahalaleeli. 13 Mbas lindjes së Mahalaleelit, Kenani jetoi tetëqind e dyzet vjet dhe pati bij e bija të tjerë. 14 Kështu Kenani jetoi gjithsej nëntëqind e dhjetë vjet; pastaj vdiq. 15 Mahalaleeli jetoi gjashtëdhjetë e pesë vjet dhe i lindi Jaredi. 16 Mbas lindjes së Jaredit, Mahalaleeli jetoi tetëqind e tridhjetë vjet dhe pati bij e bija të tjerë. 17 Kështu Mahalaleeli jetoi gjithsej tetëqind e nëntëdhjetë e pesë vjet; pastaj vdiq. 18 Jaredi jetoi njëqind e gjashtëdhjetë e dy vjet dhe i lindi Enoku. 19 Mbas lindjes së Enokut, Jaredi jetoi tetëqind vjet dhe pati bij dhe bija të tjerë. 20 Kështu Jaredi jetoi gjithsej nëntëqind e gjashtëdhjetë e dy vjet; pastaj vdiq. 21 Enoku jetoi gjashtëdhjetë e pesë vjet dhe i lindi Methuselahu. 22 Mbas lindjes të Methuselahut, Enoku eci me Perëndinë treqind vjet dhe pati bij e bija të tjerë. 23 Kështu Enoku jetoi gjithsej treqind e gjashtëdhjetë e pesë vjet. 24 Pra Enoku eci me Perëndinë, por nuk u gjend më, sepse Perëndia e mori me vete. 25 Metuselahu jetoi njëqind e tetëdhjetë e shtatë vjet dhe i lindi Lameku. 26 Mbas lindjes së Lamekut, Metuselahu jetoi shtatëqind e tetëdhjetë e dy vjet dhe i lindën bij e bija. 27 Kështu Metuselahu jetoi gjithsej nëntëqind e gjashtëdhjetë e nëntë vjet; pastaj ai vdiq. 28 Lameku jetoi njëqind e tetëdhjetë e dy vjet dhe i lindi një bir; 29 dhei i vuri emrin Noe, duke thënë: "Ky do t' na ngushëllojë për punën tonë dhe për mundin e duarve tona, për shkak të tokës që Zoti e ka mallkuar". 30 Pasi solli në këtë botë Noeun, Lameku jetoi pesqind e nëntëdhjetë e pesë vjet dhe i lindën bij e bija të tjerë. 31 Kështu Lameku jetoi gjithsej shtatëqind e shtatëdhjetë e shtatë vjet, pastaj ai vdiq. 32 Noeut, në moshën pesqind vjeç, i lindi Semi, Kami dhe Jafeti.

6 Kur njerézit filluan të shumohen mbi faqen e dheut dhe u lindën atyre vajza, 2 djemtë e Perëndisë panë që vajzat e njerëzve ishin të bukura, dhe morën për gra të gjitha ato që i zgjodhën vetë. 3 Dhe Zoti tha: "Fryma im nuk do të hahet gjithnjë me njeriun, sepse në shthurjen e tij ai nuk është veçse mish; ditët e tij do të janë, pra, njëqind e njëzet vjet". 4 Kishte gjigantë mbi tokë në ato kohë, madje edhe më vonë, kur bijtë e Perëndisë iu afrauñtave të njerëzve dhe këto u lindën atyre fëmijë. Ata janë heronjtë që jetuan në kohët e lashtësisë, janë njerëzit e famshëm të këtyre kohëve. 5 Dhe tani Zoti pa që ligësia e njerëzve ishte e madhe mbi tokë dhe që téré synimet e mendimeve të zemrës së tyre nuk ishin gjë tjetër veçse e keqja në çdo kohë. 6 Dhe Zoti u pendua që kishte krijuar njeriun mbi tokë dhe u brengos për këtë në zemrë të vet. 7 Kështu Zoti tha: "Unë do të shfaros nga faqja e dheut njeriun që kam krijuar,

duke filluar nga njeriu deri te kafshët, te rrëshqanorët, te zogjtë e qellit, sepse pendohem që i kam krijuar". 8 Por Noeu gjeti hir në sytë e Zotit. 9 Kjo është prejardhja e Noeut. Noeu ishte një njeri i drejtë dhe i patëmetë midis bashkëkohësve të tij. Noeu eci me Perëndinë. 10 Dhe Noeu patii tri bij: Semin, Kamin dhe Jafetin. 11 Por toka ishte e korruptuar para Perëndisë dhe plot e përplot me dhunë. 12 Tani Perëndia vështroi tokën dhe ja, ajo ishte e prishur, sepse çdo mish i tokës kishte shthurur sjelljen e tij. 13 Dhe Perëndia i tha Noeut: "Kam vendosur t'i jap fund çdo mish, sepse toka pér shkak të njerëzve është plot me dhunë; ja, unë do t'i zhduk bashkë me tokën. 14 Bëj një arkë prej druri; bëje arkën me dhoma dhe lyeje me bitum nga jashtë e nga brenda. 15 Por ti do ta ndërtosh në këtë ményrë: gjatësia e arkës do të jetë treqind kubitë, gjerësia pesëdhjetë dhe lartësia tridhjetë. 16 Do ta bësh arkën me një dritare dhe do ta mbarosh me një kubit mbulese nga sipër; anash arkës do të vendosësh derën dhe do ta bësh me tre kate, pra me katin e poshtëm, të mesëm dhe të sipërm. 17 Dhe ja, unë vet kam pér të sjellë përmbytjen e ujërave mbi tokë, pér të shkatërruar nën qellin çdo mish që ka shenjë jete; çdo gjë që ndodhet mbi tokën ka pér të vdekur. 18 Por unë do të caktoj besëlidhjen time me ty dhe ti do të futesh në arkën: ti, fëmijët e tu, grua ja jote dhe gratë e bijve të tu. 19 Dhe nga çdo gjë që jeton prej çdo lloj mish fut në arkë dënguara nga çdo lloj, pér t'i ruajtur me vete gjallë bashkë me ty; dhe të janë mashkull dhe femër. 20 Nga zogjtë, nga bagëtia dhe të gjithë rrëshqanorët e tokës simbas llojtit të tyre, dy nga çdo lloj do të vijnë te ti, që të ruhen gjallë. 21 Dhe merr pér vete nga çdo ushqim që hahet, grumbulloje dhe ruaje, në ményrë që të shërbejë si ushqim pér ty dhe pér ata". 22 Dhe Noeu veproi ashtu, bëri pikërisht të gjitha ato që Perëndia i kishte urdhëruar.

7 Atëherë Zoti i tha Noeut: "Hyrë në arkë bashkë me téré familjen tënde, sepse pasqë se je i drejtë para meje në këtë brez. 2 Nga çdo lloj kafshe të pastër merr shtatë çifte, meshkuj e femra, si dhei nga kafshët jo të pastra një çift, mashkull dhe femër; 3 edhe nga zogjtë e qellit merr shtatë çifte, meshkuj e femra, pér të ruajtur gjallë farën e tyre mbi faqen e téré dhet; 4 sepse mbas shtatë ditëve do të bëj që të bjerë shi mbi tokë pér dyzet ditë e dyzet net me rradhë, dhe do të shfaros nga faqja e dhetë téré qeniet e gjallë që kam krijuar". 5 Dhe Noeu bëri pikërisht ashtu siç i kishte urdhëruar Zoti. 6 Noeu ishte gjashtëqind vjeç kur mbi tokë ndodhi përmbytja e ujërave. 7 Kështu Noeu u fut në arkë bashkë me bijtë e tij, me të shoqen dhe me gratë e bijve të tij, pér shkak të ujërave të përmbytjes. 8 Nga kafshët e pastra dhei që kafshët jo të pastra, nga zogjtë e nga të gjitha llojet që zvarriten mbi tokë, 9 erdhën nga dy para Noeut, në arkë, një mashkull e një femër, ashtu si e kishte porositur Perëndia atë. 10 Në fund të shtatë ditëve, ujërat e përmbytjes mbuluan tokën. 11 Në vitin e gjashtëqindtë të jetës së Noeut, në muajin e dytë dhe në ditën e shtatëmbëdhjetë të muajit, në atë ditë téré burimet e humnerës së madhe shpërthyen dhe kataraktet e qellit u hapën. 12 Dhe ra shi mbi tokë pér dyzet ditë dhe dyzet net. 13 Po atë ditë hyjnë në arkë Noeu dhe bijtë e tij Semi, Kami dhe Jafeti, grua ja e Noeut si dhei tri gratë e bijve të tij me ta; 14 ata dhei të gjitha

bishat simbas llojit, tērē bagëtia simbas llojit tē saj, tē gjithë rrëshqanorët që zvarriten mbi tokën simbas llojit tē tyre, tērē zogjtë simbas llojit tē tyre, tērē zogjtë e çfarëdo lloji. **15** Ata erdhën te Noeu nē arkë, dy nga dy, prej çdo mishi që ka frysme jete; **16** hynë, mashkull e femër, nga çdo mish, ashtu si Perëndia e kishte porositor Noeun; pastaj Zoti i mbylli brenda. **17** Dhe përmbytja ra mbi tokë pér dyzet ditë me radhë; dhe ujërat u rritën dhe e ngritën arkën lart mbi tokë. **18** Ujërat u shtuan dhe u rritën shumë mbi tokë, arka pluskonte mbi sipërfaqen e ujërave. **19** Dhe ujërat u shtuan me forcë tē madhe mbi tokë; tē gjitha malet e larta që ndodheshin nēn tērē qjellin u mbuluan. **20** Ujërat u ngritën pesëmbëdhjetë kubitë mbi to; dhe malet u mbuluan prej tyre. **21** Kështu u shuan tē gjitha llojet e mishit që lëviznin mbi tokë: zogjtë, bagëtia, bishat, rrëshqanorët e çdo lloji që zvarriteshin mbi tokë dhe tērē njerëzit. **22** Vdiq çdo gjë që ishte mbi tokën e thatë dhe që kishte frysme jete nē vrimat e hundës. **23** Dhe tē gjitha gjallesat që ishin mbi faqen e dheut u shfarosën: duke filluar nga njeriu deri te bagëtia, te gjarpërinjtë dhe zogjtë e qjellit; ato u shfarosën nga toka dhe shpëtoi vetëm Noeu bashkë me ata që ishin me tē nē arkë. **24** Dhe ujërat mbuluan tokën pér njëqind e pesëdhjetë ditë.

8 Pastaj Perëndisë iu kujtua Noeu, tē gjitha gjallesat dhe tērē bagëtia që ishte me tē nē arkë; dhe Perëndia bëri që tē fryjë një erë mbi tokë dhe ujërat e ulën lartësinë e tyre. **2** Burimet e humnerës dhe kataraktet e qjellit u myllën dhe shiu nga qjelli pushoi. **3** Dhe ujërat vazhduan tē têrëqeshin nga toka; dhe mbas njëqind e pesëdhjetë ditësh ishin pakësuar. **4** Në muajin e shtatë, ditën e shtatëmbëdhjetë tē muajit, arka u ndal nē malet e Araratit. **5** Dhe ujërat vazhduan tē pakësohen deri nē muajin e dhjetë. Në muajin e dhjetë, ditën e parë tē muajit, u dukën majat e maleve. **6** Kështu, mbas dyzet ditësh, ndodhi që Noeu hapi dritaren që kishte bërë nē arkë, **7** dhe nisi jashtë korbin, që vazhdoi tē shkojë para dhe prapa, deri sa u thanë ujërat mbi tokë. **8** Pastaj lëshoi pëllumbin pér tē parë nē se ujërat ishin pakësuar mbi sipërfaqen e tokës. **9** Por pëllumbi nuk gjeti dot vendin ku tē mbështeste këmbën e tij dhe u kthyë përsëri nē arkë, sepse kishte ende ujëra mbi sipërfaqen e tērē tokës; dhe ai shtriu dorën, e kapi dhe e têrëhoqi brenda arkës. **10** Priti atëherë shtatë ditë tē tjera, pastaj e dërgoi përsëri pëllumbin jashtë arkës. **11** Dhe pëllumbi u kthyë tek ai aty nga mbrëmja; dhe ja, ai kishte nē sqep një gjethë ulliri tē këputur, tē njomë; kështu Noeu kuptoi se ujërat ishin têrëhequr nga toka. **12** Atëherë priti shtatë ditë tē tjera, pastaj e lëshoi jashtë pëllumbin, por ky nuk u kthyë më tek ai. **13** Në vitin e gjashtëqindjenjtë tē Noeut, gjatë muajit tē parë, nē ditën e parë tē muajit, ujërat ishin tharë mbi tokë; dhe Noeu e zbuloi arkën, vështroi dhe ja që sipërfaqja e tokës ishte e thatë. **14** Dhe kështu nē muajin e dytë, nē ditën e njëzet e shtatë tē tij, toka ishte e thatë. **15** Atëherë Perëndia i foli Noeut, duke thënë: **16** "Dil nga arka ti, gruaja jote, bijtë e tu dhe gratë e bijve tē tu bashkë me ty. **17** Nxirr me vete tērē kafshët që janë bashkë me ty, tē çdo mishi që tē janë: zogj, bagëti dhe tērë rrëshqanorët që zvarriten mbi tokë, me qëllim që tē rriten shumë mbi tokë dhe tē janë pjellorë e tē shumohen mbi tokë". **18** Kështu Noeu doli me bijtë e tij, me gruan e tij dhe me gratë e bijve tē tij. **19** Tē gjitha kafshët, tē gjithë rrëshqanorët, tē

gjithë zogjtë, gjithçka lëviz mbi tokë, simbas familjeve tē tyre, dolën nga arka. **20** Atëherë Noeu ndërtói një altar pér Zotin, mori nga çdo lloj kafshësh dhe zogjsh tē pastër dhe ofroi fli mbi altarin. **21** Dhe Zoti ndjeu një erë tē këndshme dhe ai tha nē zemër tē vet: "Unë nuk do ta mallkoj më tokën pér shkak tē njeriut, sepse synimet e zemrës së njeriut janë tē këqija qysht nē fémijérinë e tij; dhe nuk do tē godas më çdo gjallesë, siç kam bérë. **22** Deri sa tē jetë toka, nuk do tē pushojnë kurrë së ekzistuari mbjellja dhe korrra, tē ftohit dhe tē nxehit, vera dhe dimri, dita dhe nata.

9 Pastaj Perëndia bekoi Noeun dhe bijtë e tij dhe u tha atyre:

"Qofshi frytdhënës, shumëzoheni dhe mbusheni tokën. **2** Dhe frika dhe tmerri juaj do tē ushtrohet mbi tē gjitha kafshët e tokës, mbi tē gjithë zogjtë e qjellit, mbi gjithçka që lëviz mbi tokë, si edhe mbi tē gjithë peshqit e detit. Ata janë lënë nē pushtetin tuaj. **3** Çdo gjë që lëviz dhe ka jetë do t'ju shérbejë si ushqim; unë ju jap tērē këto gjéra; ju jap edhe barin e gjelbër; **4** por nuk do ta hani mishin me gjallérinë e tij, domethënë me gjakun e tij. **5** Unë do tē kérkoj sigurisht Ilogari pér gjakun e jetëve tuaja dhe këtë do t'ia kérkoj çdo kafshe dhe njeriu. Do t'i kérkoj Ilogari pér jetën e njeriut dorës së çdo vëllai tē njeriut. **6** Ciliđo që derdh gjakun e një njeriu, gjaku i tij do tē derdhet nga një njeri, sepse Perëndia e ka krijuar njeriun simbas shëmbëlltyrés së tij. **7** Ju, pra, jini frytdhënës dhe shumëzohuni; rituni me tē madhe nē tokë dhe shumohuni nē tē". **8** Pastaj Perëndia u foli Noeut dhe bijve tē tij që ishin bashkë me tē, duke thënë: **9** "Sa pér mua, unë caktoj besëlidhjen time me ju dhe me brezin që vjen pas jush, **10** dhe me gjithë gjallesat që janë me ju: zogj, bagëti dhe tērē kafshët e tokës që janë me ju, duke filluar nga tērē ata që kanë dalë nga arka dhe deri te tērē kafshët e tokës. **11** Unë e caktoj besëlidhjen time me ju: asnjë lloj mishi nuk do tē shfaroset më nga ujërat e përmbytjes, dhe nuk do tē ketë më përmbytje pér tē shkatërruar tokën". **12** Pastaj Perëndia tha: "Kjo éشتë shenja e besëlidhjes që unë përfundoj midis meje dhe jush, me tē gjitha qeniet e gjalla që janë me ju, me tē gjithë brezat e ardhshëm. **13** Unë e vendos ylberin tim nē një re, dhe do tē shérbejë si shenjë pér besëlidhjen e përfunduar midis meje dhe tokës. **14** Dhe kur tē sjell re mbi tokën, do tē ndodhë që harku tē shfaqet nē retë; **15** dhe unë do tē kujtohem pér besëlidhjen time midis meje dhe jush si dhe me çdo gjallesë tē çfarëdo lloji mishi, dhe ujërat nuk do tē shndërrohen më nē një përmbytje pér tē shkatërruar çfarëdo lloj mishi. **16** Harku, pra, do tē ndodhet nē retë dhe unë do ta shikoj pér tē kujtuar besëlidhjen e përjetshme midis Perëndisë dhe çdo gjallesë tē çfarëdo mishi që ndodhet mbi tokë". **17** Dhe Perëndia i tha Noeut: "Kjo éشتë shenja e besëlidhjes që unë kam caktuar midis meje dhe çfarëdo mishi që éشتë mbi tokë". **18** Dhe bijtë e Noeut që dolën nga arka qenë Semi, Kami dhe Jafeti; Kami éشتë babai i Kanaanit. **19** Këta janë tre bijtë e Noeut, dhe ata populluan tērē tokën. **20** Më vonë Noeu, që ishte bujk, filloj tē mbjellë një vresh; **21** dhe piu verë e u deh, dhe u zhvesh nē mes tē çadrës së tij. **22** Dhe Kami, i ati i Kanaanit, pa babanë e tij lakuq dhe vajti t'uva thotë véllezérve tē tij që ndodheshin jashtë. **23** Por Semi dhe Jafeti muarrën një mantel, e hodhën mbi shpatullat e tyre

dhe, duke ecur së prapthi, mbuluan lakuriqësinë e babait të tyre; dhe, me qënë se fytrat e tyre ishin kthyer nga ana tjetër, ata nuk e panë lakuriqësinë e babait të tyre. **24** Kur Noeu u zgjua nga dehja e tij, mësoi atë që i kishte bërë i biri më i vogël, dhe tha: **25** "I mallkuar qoftë Kanaani! Ai qoftë shërbyesi i shërbëtorëve të vëllezërvë të tij!". **26** Pastaj tha: "I bekuar qoftë Zoti, Perëndia i Semit, dhe Kanaani të jetë shërbëtor i tij. **27** Perëndia ta rritë Jafetin dhe ky të banojë në çadrat e Semit; Kanaani qoftë shërbyesi i tij!". **28** Mbas përmbytjes, Noeu jetoi treqind e pesëdhjetë vjet. **29** Kështu Noeu jetoi gjithsej nëntëqind e pesëdhjetë vjet; pastaj vdiq.

10 Këta janë pasardhësit e bijve të Noeut: Semit, Kamit dhe Jafetit; mbas përmbytjes, atyre u lindën fémijë. **2** Jafeti pati si bij: Gomerin, Magogun, Madainin, Javanin, Tubalin, Meshekun dhe Tirasin. **3** Bjtë e Gomerit qenë: Ashkenazi, Rifathi dhe Togarmahu. **4** Bjtë e Javanit qenë: Elishami, Tarshishi, Kitimi dhe Dodanimi. **5** Prej tyre rrjedhin popujt e shpérndarë në ishujt e kombeve, në vendet e tyre të ndryshme, secili simbas gjuhës së vet, simbas familjeve të tyre dhe kombeve të tyre. **6** Bjtë e Kamit qenë: Kushi, Mitsraimi, Puti dhe Kanaani. **7** Bjtë e Kushit qenë: Seba, Havilahu, Sabtahu, Raamahu dhe Sabtekahu; dhe bjtë e Raamahut qenë: Sheba dhe Dedani. **8** Kushit i lindi Nimrodi, që filloj të jetë një njeri i fuqishëm mbi tokë. **9** Ai qe një gjahtar i fuqishëm para Zotit; prandaj thuhet: "Si Nimrodi, gjahtar i fuqishëm para Zotit". **10** Dhe fillimi i mbretërimit të tij qe Babeli, Ereku, Akadi dhe Kalmehu në vendin e Shinarit. **11** Nga ky vend shkoi në Asiri dhe ndërtói Ninivën, Rehoboth-Irin dhe Kalahun; **12** midis Ninivês dhe Kalahut ndërtói Resenin (që është qyteti i madh). **13** Mitsraimit i lindën Ludimët, Ananimët, Lehabimët, Nuftuhimët, **14** Pathrusimët, Kasluhimët (prej të cilëve dolën Filistejtë) dhe Kaftorimët. **15** Kanaanit i lindi Sidoni, i parëllinduri i tij, dhe Heti, **16** dhe Gebusejtë, Amorejtë, Girkasejtë, **17** Hivejtë, Arkejtë, Sinejtë, **18** Arvadjejtë, Cemarejtë dhe Hamatjejtë. Pastaj familjet e Kanaanëve u shpérndanë. **19** Dhe kufijtë e Kanaanëve shkuan nga Sidoni, në drejtim të Gerarit, deri në Gaza; dhe në drejtim të Sodomës, Gomorës, Admës dhe Ceboimoit deri në Leshë. **20** Këta janë bjtë e Kamit, simbas familjeve të tyre, simbas gjuhëve të tyre, në vendet e tyre, në kombet e tyre. **21** Edhe Semit, babai i të gjithë fémijëve të Eberit dhe vëlla madhor i Jafetit, i lindën bij. **22** Bjtë e Semit qenë: Elami, Asuri, Arpakshadi, Ludi dhe Arami. **23** Bjtë e Aramit qenë: Uzi, Huli, Getheri dhe Mashi. **24** Nga Arpakshadi lindi Shelahu dhe nga Shelahu Eberi. **25** Eberit i lindën dy bij; emri i njërit prej tyre ishte Peleg, sepse në ditët e tij toka u nda, dhe emri i të vëllait ishte Joktan. **26** Nga Joktani lindën Almodadi, Shelefji, Hatsarmavethi dhe Jerahu, **27** Hadorami, Uzali, Diklahu, **28** Obali, Abimaeli, Sheba, **29** Ofiri, Havilahu dhe Jobabi. Tërë këta qenë bij të Joktanit. **30** Dhe vendbanimi i tyre qe mali lindor, nga Mesha deri në Sefar. **31** Këta janë bjtë e Semit, simbas familjeve të tyre, simbas gjuhëve të tyre, në vendet e tyre simbas kombëve të tyre, në kombet e tyre; dhe prej tyre dolën kombet që u shpérndanë në tokë mbas përmbytjes.

11 Por tërë toka fliste të njëjtën gjuhë dhe përdorte të njëjtat fjalë. **2** Dhe ndodhi që, ndërsa po zhvendoseshin në drejtim të jugut, ata gjetën një fushë në vendin e Shinarit dhe u vendosën atje. **3** Dhe i thanë njëri tjetrit: "O burra, të bëjmë tulla dhe ti pjekim me zjarr!". Dhe përdorën tulla në vend të gurëve dhe bitum në vend të llaçit. **4** Dhe thanë: "O burra, të ndërtojmë për vete një qytet dhe një kullë maja e së cilës të arrijë deri në qiell, dhe ti bëjmë një emër vetes që të mos shpérndahemi mbi faqen e tërë dheut". **5** Por Zoti zbriti për të parë qytetin dhe kullën që bijtë e njerëzve ishin duke ndërtuar. **6** Dhe Zoti tha: "Ja, ata janë një popull i vetëm dhe kanë të gjithë të njëjtën gjuhë; dhe kjo është ajo që ata filluan të bëjnë; tani asgjë nuk ka për t'i penguar ata të përfundojnë atë që kanë ndërmend të bëjnë. **7** O burra, të zgresim pra atje poshtë dhe të ngatërrojmë gjuhën e tyre, në mënyrë që njëri të mos kuptojë të folurën e tjetrit". **8** Kështu Zoti i shpérndau mbi faqen e tërë dheut dhe ata pushuan së ndërtuar qytetin. **9** Prandaj këtij vendi iu dha emri i Babelit, sepse Zoti aty ngatërrroi gjuhën e tërë dheut dhe i shpérndau mbi tërë faqen e dheut. **10** Këta janë pasardhësit e Semit. Në moshën njëqind vjeç Semit i lindi Arpakshadi, pikërisht dy vjet pas përmbytjes. **11** Mbas lindjes të Arpakshadi, Semi jetoi pesëqind vjet dhe i lindën bij dhe bija. **12** Arpakshadi jetoi tridhjetë e pesë vjet dhe i lindi Shelahu. **13** Mbas lindjes së Shelahut, Arpakshadi jetoi katërqind e tre vjet dhe i lindën bij dhe bija. **14** Shelahu jetoi tridhjetë vjet dhe i lindi Eberi. **15** Mbas lindjes së Eberit, Shelahu jetoi katërqind e tre vjet dhe i lindën bij dhe bija. **16** Eberi jetoi tridhjetë e katër vjet dhe lindi Pelegu. **17** Mbas lindjes së Pelegut, Eberi jetoi katërqind e tridhjetë vjet dhe i lindën bij dhe bija. **18** Pelegu jetoi tridhjetë vjet dhe i lindi Reu. **19** Mbas lindjes të Reut, Pelegu jetoi dyqind e nëntë vjet dhe i lindën bij dhe bija. **20** Reu jetoi tridhjetë e dy vjet dhe i lindi Serugu. **21** Mbas lindjes të Serugut, Reu jetoi dyqind e shtatë vjet dhe i lindën bij dhe bija. **22** Serugu jetoi tridhjetë vjet dhe i lindi Nahori; **23** mbas lindjes së Nahorit, Serugu jetoi dyqind vjet dhe i lindën bij dhe bija. **24** Nahori jetoi njëzet e nëntë vjet dhe i lindi Terahu; **25** mbas lindjes së Terahut, Nahori jetoi njëqind e nëntëmbëdhjetë vjet dhe i lindën bij dhe bija. **26** Terahu jetoi shtatëdhjetë vjet dhe i lindi Abramit, Nahori dhe Harani. **27** Këta janë pasardhësit e Terahut. Terahut i lindi Abramit, Nahori dhe Harani; dhe Haranit i lindi Loti. **28** Harani vdiq në prani të Terahut, babait të tij, në vendlindjen e tij, në Ur të Kaldeasse. **29** Dhe Abramit dhe Nahori morën gra: emri i gruas së Abramit ishte Saraj dhe emri i gruas së Nahorit ishte Milkah, e bija e Haranit, i ati i Milkahut dhe i ati i Iskahut. **30** Por Saraj ishte shterpë, nuk kishte fémijë. **31** Pastaj Terahu mori të birin Abram dhe Lotin, të birin e Haranit, domethënë djali i të birit, dhe Saraj nusen e tij, gruaja e djalit të tij Abram, dhe dolën bashkë nga Ur i Kaldeasse për të vajtur në vendin e Kanaanëve; por kur arritën në Haran, ata u vendosën aty. **32** Terahu jetoi dyqind e pesë vjet, pastaj Terahu vdiq në Haran.

12 Por Zoti i tha Abramit: "Largohu nga vendi yt, nga të aférmit e tu dhe nga shtëpia e babait tênd, dhe shko në vendin që do të të regoj. **2** Unë prej teje do të bëj një komb të madh, do të të bekoj dhe do ta bëj të madh emrin tênd, dhe ti do të jesh një bekim. **3** Dhe unë do të bekoj të gjithë ata që do

të tē beknjnë dhe do tē mallkoj ata që do tē tē mallkojnë, te ti do tē jenë tē bekuara tērë familjet e tokës". **4** Atéherë Abrami u nis siç i kishte thënë Zoti dhe Loti shkoi me tē. Abrami ishte shtatëdhjetë e pesë vjeç kur u nis nga Harani. **5** Dhe Abrami mori me vete Sarajn, gruan e tij, dhe Lotin, birin e tē vëllait, dhe tē gjithë pasurinë që kishin grumbulluar dhe personat që kishin blerë në Haran, dhe u nisën pér tē vajtur në vendin e Kanaanëve. Kështu ata arritën në vendin e Kanaanit. **6** Abrami e kapérceu vendin deri te lokaliteti i Sikemit, deri tek lisi i Morehut. Në atë kohë ndodheshin në atë vend Kanaanejtë. **7** Atéherë u shfaq Zoti pérpara Abramit dhe i tha: "Unë do t'ja jap këtë vend pasardhësve tē tu". Atéherë Abrami i ndërtoi aty një altar Zotit që i ishte shfaqur. **8** Së këtejmi u zhvendoset drejt malit në lindje tē Bethelit dhe ngriti çadrat e tij, duke pasur Bethelin në jug dhe Ainë në lindje; dhe ndërtoi aty një altar kushtuar Zotit dhe i bëri thirrje emrit të Zotit. **9** Pastaj Abrami filloj një udhëtim, duke vazhduar tē zhvendoset në drejtim të Negevit. **10** Por në vend pati zi buke dhe Abrami zbriti në Egjipt pér tē banuar, sepse në vendin e tij ishte zi e madhe buke. **11** Por ndodhi që kur po hynin në Egjipt ai i tha Sarajt, gruas së tij: "Ja, unë e di që ti je një grua e pashme; **12** dhe kështu kur Egjiptasit do tē tē shohin, kanë pér tē thënë: "Kjo eshtë gruaja e tij"; do tē më vrasin mua, por do tē lënë tē gjallë ty. **13** Të lutem thuaj që je motra ime, me qëllim që mua tē më trajtonë mirë pér shkakun tēnd, dhe jeta ime tē shpëtojë pér hirin tēnd". **14** Në fakt kur Abrami arriti në Egjipt, Egjiptasit panë që gruaja ishte shumë e bukur. **15** E panë edhe oficerët e Faraonit dhe e lavdëruan para Faraonit; dhe gruan e çuan në shtëpinë e Faraonit. **16** Dhe ai e trajtoi mirë Abramin pér shkak tē saj. Kështu Abramit i dhanë dele, buaj, gomarë, shërbyes, shërbyese, gomarica dhe deve. **17** Por Zoti e goditi Faraonin dhe shtëpinë e tij me fatkeqësira tē mëdha pér shkak tē Sarajt, gruas së Abramit. **18** Atéherë Faraoni thirri Abramin dhe i tha: "Ç'më bëre? Pse nuk më the që ajo ishte gruaja jote? Pse më the: **19** "Eshtë motra ime"? Kësisoj unë e mora sikur tē ishte gruaja ime. Ja, pra, ku eshtë gruaja jote; merre me vete dhe nisu!". **20** Pastaj Faraoni u dha urdhër njerëzve tē tij lidhur me Abramin, dhe këta e nisën atë, gruan e tij dhe gjithçka kishte.

13 Abrami, pra, u rikthyte nga Egjipti në drejtim të Negevit bashkë me gruan dhe gjithçka zotëronte. Dhe Loti ishte bashkë me tē. **2** Abrami ishte shumë i pasur me bagëti, arqjend dhe ar. **3** Nga Negevi ai vazhdoi udhëtimin e tij deri në Bethel, në vendin ku më parë ndodhej çadra e tij, midis Bethelit dhe Ait, **4** në vendin e altarit që kishte ndërtuar në krye, dhe aty Abramit i bëri thirrje emrit të Zotit. **5** Edhe Loti, që udhëtonë bashkë me Abramin, kishte kope bagëtish dhe çadra. **6** Dhe vendi nuk ishte në gjendje t'i mbante, po tē banonin bashkë, sepse pasuritë e tyre ishin aq tē mëdha sa nuk mund tē qëndronin bashkë. **7** Lindi kështu një mosmarrëveshje midis barinjve tē bagëtisë së Abramit dhe barinjve tē bagëtisë së Lotit. Në atë kohë banonin në këtë vend Kananejtë dhe Perezjetë. **8** Dhe kështu Abramit i tha Lotit: "Nuk duhet tē ketë mosmarrëveshje midis teje dhe meje, as midis barinjve tē mi dhe barinjve tē tu, sepse jemi vëllezër. **9** A nuk eshtë vallë tērë vendi para teje? Ndahu nga

unë! Në rast se ti shkon majtas, unë kam pér tē vajtur djathtas; dhe në qoftë se ti shkon djathtas, unë kam pér tē vajtur majtas". **10** Atéherë Loti ngriti sytë dhe pa tērë fushën e Jordanit. Para se Zoti tē kishte shkatërruar Sodomën dhe Gomorén, ajo ishte e tēra e ujitur deri në Coar, si kopshti i Zotit, si vendi i Egjiptit. **11** Kështu Loti zgjodhi pér vete tērë fushën e Jordanit dhe filloj t'izhvendosë drejt lindjes çadrat e veta: Kështu u ndanë njëri nga tjetri. **12** Abrami banoi në vendin e Kanaanit dhe Loti në qytetet e fushës, duke arritur tē ngrëjë çadrat e tij deri në Sodomë. **13** Por njerëzit e Sodomës ishin shumë tē korruptuar dhe mëkatarë ndaj Zotit. **14** Dhe Zoti i tha Abramit, mbas ndarjes së Lotit prej tij: "Ço tani sytë e tu dhe shiko nga vendi ku je drejt veriut e jugut; drejt lindjes dhe perëndimit. **15** Tērë vendin që sheh, unë do tē ta jap ty dhe pasardhësve tē tu, pér gjithnjë. **16** Dhe do t'i bëj pasardhësit e tu si pluhurin e tokës; prandaj në se dikush mund tē llogarisë pluhurin e tokës, do tē mund tē llogarisë edhe pasardhësit e tu. **17** Çohu në këmbë, bjeri rrëth e qark vendit, sepse unë do tē ta jap ty". **18** Atéherë Abrami i ngriti çadrat e tij dhe vajti tē banojë në liset e Mamres, që ndodhen në Hebron; dhe aty ndërtoi një altar kushtuar Zotit.

14 Por ndodhi në kohën e Amrafelit, mbret i Shinarit, e Ariokut, mbret i Elasarit e Kedorlaomerit, mbret i Elamit dhe i Tidealit, mbret i kombeve, **2** që ata i bënë luftë Beraut, mbret i Sodomës, Birshës, mbret i Gomorës, Shinabit, mbret i Admahut, Shemeberit, mbret i Ceboimit dhe mbretit të Belës (që eshtë Coari). **3** Tērë këta tē fundit u grumbulluan në luginën e Sidimit (që eshtë Deti i Kripur). **4** Pér dyrbëdhjetë vjet ata qenë tē nënshtruar nga Kedorlaomeri, por vitin e trembëdhjetë ngritën krye. **5** Vitin e katërbëdhjetë Kedorlaomeri dhe mbretit që ishin me tē erdhën bashkë me tē dhe i shpërndanë gjigantët në Ashterot-Karnaim, Zuzimët në Ham, Emimët në Shaveh-Kiriataim **6** dhe Horejtë në malet e tyre tē Seirit deri në El-Paran, që ndodhet pranë shkretëtirës. **7** Pastaj u kthyen pas dhe erdhën në En-Mishpat (që eshtë Kadeshi), plaçkitën tērë territorin e Amalekitëve si dhe tē Amorejeve që banonin në Hatsaçon-Tamar. **8** Atéherë mbreti i Sodomës, mbreti i Gomorës, mbreti i Admahut, mbreti i Ceboimit dhe mbreti i Belës (që eshtë Coari) dolën dhe u rreshtuan në luftë kundër tyre, në luginën e Sidimit; **9** kundër Kedorlaomerit mbret i Elamit, Tidealit mbret i kombeve, Amrafelit mbret i Shinarit dhe Ariokut mbret i Elasarit; katër mbretërit kundër pesë. **10** Por lugina e Sidimit ishte plot me puse bitumi; dhe mbretërit e Sodomës dhe tē Gomorës ua mbathën këmbëve dhe ranë brënda tyre; dhe ata që shpëtuat, shkuan në mal. **11** Dhe kështu fituesit shtinë në dorë tērë pasuritë e Sodomës dhe tē Gomorës dhe tērë ushqimet e tyre, dhe ikën. **12** Morën me vete edhe Lotin, djali i vëllait të Abramit, bashkë me pasurinë e tij, dhe ikën. Loti banonit në Sodomë. **13** Por njëri nga tē ikurit erdhë dhe ia tha Abram Hebreut, që banonte në lisat e Mamres, Amoreosit, vëlla i Eshkollit dhe vëlla i Anerit, që kishin lidhur aleancë me Abramin. **14** Kur Abramit mësoi se vëllai i tij ishte zënë rob, ai armatosi njerëzit e stërvit, shërbyes tē lindur në shtëpinë e tij, gjithsej treqind e tetëmbëdhjetë veta dhe i ndoqi mbretërit deri në Dan. **15** Ai i ndau forcat e tij kundër tyre natën, dhe me shërbyesit e tij i sulmoi dhe i ndoqi deri

në Hobah, që ndodhet në të majtë të Damaskut. **16** Kështu ai rimori tërë pasurinë dhe solli me vete edhe Lotin, të vëllanë, dhe tërë pasurinë e tij, si edhe gratë dhe popullin. **17** Mbas kthimit të tij nga disfata e Kedorlaomerit dhe të mbretërve që ishin me të, mbreti i Sodomës vajti ta presë në luginën e Shavehut (që është Lugina e mbretit). **18** Atëherë Melkisedeku, mbret i Salemit, i shpuri bukë dhe verë. Ai ishte prift i Shumë të Lartit Perëndi. **19** Dhe bekoi Abramit, duke thënë: "Qoftë i bekuar Abrami nga Shumë i Larti Perëndi, sundimtar i qiejve dhe i tokës! **20** Qoftë i bekuar Shumë i Larti Perëndi, që të ka dhënë në dorë armiqëtë e tu!". Dhe Abrami i dha një të dhjetën e çdo gjëje. **21** Pastaj mbreti i Sodomës i tha Abramit: "Nëm personat dhe merr për vete pasuritë". **22** Por Abrami iu përgjegj mbretit të Sodomës: "Unë kam ngritur dorën time drejt Zotit, Perëndisë Shumë të Lartë, zotërues i qiejve dhe i tokës, **23** që nuk do të merrja asgjë nga ajo që të përket, as edhe një fije apo një lidhëse këpucësh, me qëllim që ti të mos thuash: "Unë e pasurova Abramit". **24** Nuk do të marr asgjë me vete, me përashtim të atyreve që kanë ngrënë të rinjtë dhe të pjesës që u përket njerëzve që kanë ardhur me mua: Aneri, Eshkol dhe Mamreu; léri që këta të marrin pjesën që u takon".

15 Mbas këtyre gjërrave, fjala e Zotit iu drejtua Abramit në vegim duke i thënë: "Mos ki frikë, Abram, unë jam mburoja jote, dhe shpërblimi yt do të jetë shumë i madh". **2** Po Abramit i tha: "Zot, Perëndi, çfarë do të më japësh, sepse unë jam pa fëmijë dhe trashëgimtar i shtëpisë sime është Eliezeri i Damaskut?". **3** Pastaj Abramit shtoi këto fjalë: "Ti nuk më ke dhënë asnjë pasardhës; dhe ja, një i lindur në shtëpinë time do të jetë trashëgimtar im". **4** Atëherë fjala e Zotit iu drejtua duke i thënë: "Ai nuk do të jetë trashëgimtar yt, por ai që ka për të dalë nga të përbrendshmet e tua do të jetë trashëgimtar yt". **5** Pastaj e çoi jashtë dhe i tha: "Vështro me kujdes qjellin dhe numëro yjet, në rast se mund t'i numërosh", pastaj shtoi: "Kështu kanë për të qenë pasardhësit e tu". **6** Dhe ai i besoi Zotit, që ia vuri në llogari të drejtësisë. **7** Pastaj Zoti i tha: "Unë jam Zoti që të nxori nga Uri i Kaldeasve, për të ta lënë si trashëgimi këtë vend". **8** Dhe Abramit pyeti: "Zot, Perëndi, nga mund ta dij unë që do ta kem si trashëgim?". **9** Atëherë Zoti i tha: "Sillmë një mëshqerrë trevjeçare, një dhi trevjeçare, një dash trevjeçar, një turtull dhe një pëllumb të ri". **10** Atëherë Abramit i shpuri tërë këto kafshë, i ndau më dysh dhe vendosi secilën gjysmë përballë tjetërës; por zogjtë nuk i ndau. **11** Dhe disa zogj grabitqarë zbritën mbi kafshët e vrara, por Abramit i përzuri. **12** Me perëndimin e diellit, një gjumë i rëndë e zuri Abramit; dhe ja, një llahrtari dhe një errësirë e thellë e kapluan atë. **13** Atëherë Zoti i tha Abramit: "Dije me siguri që pasardhësit e tu do të qëndrojnë si të huaj në një vend që nuk do të jetë i tyre, dhe do të janë skllëvër dhe njerëz të shtypur për katërqind vjet. **14** Por unë do të gjykoj kombin shërbyesit e të cilit do të kenë qënë: pas kësaj, ata do të dalin me pasuri të mëdha. **15** Sa për ty, do të shkosh në paqe pranë prindërve të tu dhe do të varroresh pasi të kesh arritur një pleqëri të buruk. **16** Por në brezin e katërt ata do të kthehen këtu, sepse padrejtësia e Amorejve s'ka arritur ende kulmin". **17** Por me të perënduar dielli dhe me të zbritur errësira, na del para syve një furre që nxjerr tym dhe një pishtar i zjarrtë që kalon

përmes kafshëve të ndarë. **18** Po atë ditë Zoti bëri një besëlidhje me Abramit duke i thënë: "Unë u jap pasardhësve të tu këtë vend, nga përoi i Egjiptit deri në lumin e madh, lumin e Eufratit: **19** Kenejtë, Kenizejtë, Kadmonejtë, **20** Hitejtë, Perezejtë, Refejtë, **21** Amorejtë, Kanaanejtë, Girkazejtë dhe Jebuzejtë".

16 Por Saraj, gruaja e Abramit, nuk i kishte dhënë asnjë fëmijë. Ajo kishte një shërbyese egjiptase që quhej Agar.

2 Kështu Saraj i tha Abramit: "Ja, Zoti më ka ndaluar të kem fëmijë; oh, futu te shërbysja ime, ndofta mund të kem fëmijë prej saj". Dhe Abramit dégjoi zérin e Sarajt. **3** Kështu pra Saraj, gruaja e Abramit, mbasi ky i fundit kishte banuar dhjetë vjet në vendin e Kanaanëve, mori shërbyesen e saj Agarin, egjiptasen, dhe ia dha për grua burrit të saj Abramit. **4** Dhe ai u fut tek Agari, që mbeti me barrë; por kur u bind se kishte mbetur me barrë, ajo e shikoi me përbuzje zonjën e saj. **5** Atëherë Saraj i tha Abramit: "Përgjegjësia për fyerjen që m'u bë le të bjerë mbi ty. Kam qënë unë që të hodha në krahët e shërbyeses sime; por që kur e mori vesh që është me barrë, ajo më shikon me përbuzje. Zoti le të jetë gjykatesh midis meje dhe teje". **6** Abramit iu përgjegj Sarajt: "Ja, shërbyesa jote është në dorën tënde; bëj me të c'të duash". Atëherë Saraj e trajtoi në mënyrë të ashpër dhe ajo iku nga prania e saj. **7** Por Engjelli i Zotit e gjeti pranë një burimi uji në shkretëtirë, pranë burimit në rrugën e Shurit, **8** dhe i tha: "Agar, shërbyesa e Sarajt, nga vjen dhe ku po shkon?" Ajo u përgjigji: "Po iki nga prania e zonjës sime Saraj". **9** Atëherë Engjelli i Zotit i tha: "Kthehu tek zonja jote dhe nënshtroju autoritetit të saj". **10** Pastaj Engjelli i Zotit shtoi: "Unë do t'i shumëzoj fort pasardhësit e tu aq sa të mos mund të illogariten pér shkak të numrit të tyre të madh". **11** Engjelli i Zotit i tha akoma: "Ja, ti je me barrë dhe do të lindësh një qjalë dhe do ta quash Ismael, sepse Zoti mori parasysh hidhërimin tënd; **12** ai do të jetë ndërmjet njerëzve si një gomar i egër; dora e tij do të jetë kundër të gjithëve dhe dora e të gjithëve kundër tij; dhe do të banojë në prani të të gjithë vëllezérve të tij". **13** Atëherë Agari thirri emrin e Zotit që i kishte folur: "Ti je El-Roi", sepse tha: "A e pashë me të vërtetë atë që më shikon?". **14** Prandaj ai pus u quajt "Pusi i Lahai-Roit". Ja, ai ndodhet midis Kadeshit dhe Beredit. **15** Kështu Agari i lindi një djalë Abramit; dhe Abramit i vuri djalit që Agari kishte lindur emrin Ismael. **16** Abramit ishte tetëdhjetë e gjashtë vjeç, kur Agari lindi Ismaelin për Abramit.

17 Kur Abramit u bë nëntëdhjetë e nëntë vjeç, Zoti i doli përpëra dhe i tha: "Unë jam Perëndia i plotfuqishém; ec në praninë time dhe qëndro i ndershém; **2** dhe unë do të caktoj besëlidhjen time midis meje dhe teje dhe do të të shumoj fort". **3** Atëherë Abramit përfulli ftyrën në tokë dhe Perëndia i foli, duke i thënë: **4** "Sa për mua, ja unë po bëj një besëlidhje me ty; ti do të bëhen babai i një shumice kombësh. **5** Dhe nuk do të quhesh më Abram, por emri yt do të jetë Abraham, sepse unë të bëj babanë e një shumice kombësh. **6** Do të të bëj shumë frytdhënës. Pastaj do të bëj prej teje kombe dhe prej teje kanë për të dalë mbretër. **7** Dhe do të caktoj besëlidhjen time midis meje dhe teje, si dhe me pasardhësit e tu, nga një brez në një brez tjeter; kjo do të jetë një besëlidhje e përjetshme, me të cilin unë do të marr përsipër **8** Dhe ty dhe pasardhësve të tu

pas teje, do t'u jap vendin ku ti banon si një i huaj: tërë vendin e Kanaanëve, në pronësi për gjithnjë; dhe do jem Perëndia i tyre". 9 Pastaj Perëndia i tha Abrahamin: "Nga ana jote, ti do ta respektosh besëlidhjen time, ti dhe pasardhësit e tu, nga një brez në tjetrin. 10 Kjo éshëtë besëlidhja ime që ju do të respektoni midis meje edhe jush, si dhe pasardhësve të tu pas teje: çdo mashkull që ndodhet midis jush do të rrerhpritet. 11 Dhe do të rrerhpriteni në mishin e prepucit tuaj; dhe kjo do të jetë një shenjë e besëlidhjes midis meje dhe jush. 12 Në moshën tetë ditësh, çdo mashkull i juaj do të rrerhpritet, dhe kjo nga një brez në tjetrin, qoftë ai i lindur në shtëpi, qoftë ai i blerë me para nga çdo i huaj që nuk éshëtë një pasardhës i yt. 13 Do të rrerhpritet si ai që ka lindur në shtëpinë tënde, ashtu edhe ai që éshëtë blerë me para; besëlidhja ime në mishin tuaj do të jetë një besëlidhje e përjetshme. 14 Dhe mashkulli i parrethprerë, që nuk éshëtë rrerhprerë në mishin e prepucit të tij, do të hidhet jashtë popullit të tij, sepse ka shkelur besëlidhjen time". 15 Pastaj Perëndia i tha Abrahamin: "Përsë i pérket Sarajt, gruas sate, mos e quaj më Saraj, por emri i saj do të jetë Sara. 16 Dhe unë do ta bekoj dhe do të bëj që ajo të të japë edhe një bir; po, unë do ta bekoj dhe prej saj do të lindin kombe; mbretër popujsh do të dalin prej saj". 17 Atëherë Abrahami u shtri me fytyrën ndaj tokës dhe qeshi; dhe tha në zemër të tij: "A do të lindë vallë një fëmijë nga një njeri njëqindveçar? Dhe do të lindë Sara që éshëtë nentëdhjetë vjeç?". 18 Pastaj Abrahamin i tha Perëndisë: "Vaj medet, që Ismaeli të mund të jetojë para teje!". 19 Por Perëndia u përgjegj: "Jo, por Sara gruaja jote do të lindë një bir, dhe ti do ta quash Isak; dhe unë do të caktotj besëlidhjen time me të, një besëlidhje të përjetshme me pasardhësit e tij. 20 Sa për Ismaelin, unë ta kam plotësuar dëshirën. Ja unë do ta bekoj, do ta bëj të frytshëm dhe do ta shumoj fort. Ai do të bëhet babai i dyrbëdhjetë princërve, dhe unë do të bëj prej tij një komb të madh. 21 Por besëlidhjen time do ta përfundoj me Isakun që Sara do të lindë në këtë kohë, vitin e ardhshëm". 22 Kur mbaroi së foluri me të, Perëndia e la Abrahamin duke u ngritur lart. 23 Atëherë Abrahami mori Ismaelin, djalin e tij, të gjithë ata që kishin lindur në shtëpinë e tij dhe tërë ata që kishte blerë me paratë e veta, tërë meshkujt e shtëpisë së Abrahamin dhe, po atë ditë, 24 Por Abrahamin ishte nentëdhjetë e nentë vjeç kur u rrerhpre në mishin e prepucit të tij. 25 Dhe Ismaeli, biri i tij, ishte trembëdhjetë vjeç kur u rrerhpre në mishin e prepucit të tij. 26 Po atë ditë u rrerhprenë Abrahamin dhe Ismaeli, biri i tij. 27 Dhe tërë njerëzit e shtëpisë së tij, qoftë ata të lindur në shtëpi, qoftë ata të blerë me para nga të huajt, u rrerhprenë bashkë me të.

18 Zoti iu shfaq Abrahamin në lisat e Mamreut, ndërsa ai ishte ulur në hyrje të çadrës në zheng të ditës. 2 Abrahamin ngriti sytë dhe tre burra rrinin më këmbë pranë tij. Sa i pa, vrapoi në drejtim të tyre nga hyrja e çadrës, u përkul deri në tokë e pastaj tha: 3 "Zoti im, në rast se kam gjetur hir para teje, të lutem mos kalo pa u ndalur para shërbëtorit tënd! 4 Oh, lini që të sjellin pak ujë që të mund të lani këmbët tuaja, dhe çlodhuni nën këtë pemë. 5 Unë do të shkoj të marr një copë bukë, kështu do të mund të merrni zemër, pastaj të vazhdoni rrugën, sepse për këtë keni kaluar nga shërbyesi juaj". Ata i

thanë: "Bëj siç ke thënë". 6 Atëherë Abrahamin shkoi me ngut në çadër, te Sara, dhe i tha: "Merr shpejt tri masa majë mielli, gatuaj brumin dhe bëj me to kuleç". 7 Pastaj Abrahamin shkoi në kopenë e bagëtive, zgjodhi një viç të njomë dhe të mirë, ia dha një shërbyesi dhe nxitoi ta përgatisë. 8 Mori pastaj gjizë, qumësht dhe viçin që kishte përgatitur dhe i vuri para tyre; ndërsa ata hanin, ai qëndroi më këmbë pranë tyre poshtë pemës. 9 Pastaj ata i thanë atij: "Ku éshëtë Sara, gruaja jote?". Abrahamin u përgjegj: "Éshëtë atje në çadër". 10 Dhe ai tha: "Do të kthehem me siguri vitin e ardhshëm te ti në po këtë kohë; dhe ja Sara, gruaja jote, do të ketë një djalë". Dhe Sara dëgjonte në hyrje të çadrës, që ishte prapa tij. 11 Por Abrahamin dhe Sara ishin pleq, në moshë të kaluar, dhe Sara nuk kishte më të përmuajshmet e grave. 12 Prandaj Sara qeshi me veten e saj, duke thënë: "Plakë si jam, a do të kem unë gëzime të tilla, me qënë se vetë zoti im éshëtë plak?". 13 Dhe Zoti i tha Abrahamin: "Pse qeshi vallë Sara duke thënë: "A do të lind unë përnjëmend, plakë siç jam?". 14 A ka vallë diçka që éshëtë shumë e vështirë për Zotin? Në kohën e caktuar, brenda një viti, do të kthehem te ti, dhe Sara do të ketë një bir". 15 Atëherë Sara mohoi, duke thënë: "Nuk qesha", sepse pati frikë. Por ai i tha: "Përkundrazi, ke qeshuri!". 16 Pastaj ata njerëz u ngritën së andejmi dhe kthyen shikimin e tyre në drejtim të Sodomës; dhe Abrahamin e cte bashkë me ta për tu ndarë prej tyre. 17 Dhe Zoti tha: "A do t'ia fsheh unë Abrahamin atë që kam pér të bérë, 18 mbasi Abrahamin duhet të bëhet një komb i madh dhe i fuqishëm dhe tek ai do të bekohen tërë kometë e tokës? 19 Unë në fakt e kam zgjedhur, me qëllim që të urdhërrojë bijtë e tij dhe shtëpinë e tij të ndjekin pas tij rrugën e Zotit, duke zbatuar drejtësinë dhe barazinë, në mënyrë që Zoti të mund të plotësojë premtimet që i ka dhënë Abrahamin". 20 Dhe Zoti tha: "Me qenë se britma që ngrihet nga Sodoma dhe Gomora éshëtë e madhe dhe me qenë se mëkatit i tyre éshëtë shumë i rëndë, 21 unë do të zgres pér të parë nësos kanë bérë me të vërtetë simbas britmës që ka arritur tek unë, në rast të kundërt, do ta mësoj". 22 Pastaj këta njerëz u larguan së andejmi dhe shkuant në drejtim të Sodomës, por Abrahamin mbeti ende para Zotit. 23 Atëherë Abrahamin iu afroa dhe i tha: "Do të zhdukësh të drejtin së bashku me të paudhin? 24 Le ta zëmë se ka pesëdhjetë të drejtë në qytet, ti do ta shkatërrroje vendin dhe nuk do t'i falje pér hir të pesëdhjetë njerëzve të drejtë që banojnë në mes të saj? 25 Mos e bëj këtë gjë, të shkaktosh vdekjen e të drejtit bashkë me atë të tē paudhit, kështu që i drejtë të trajtohet si i paudhi. Larg teje një mendim i tillë! Gjykatesi i tërë tokës a nuk ka pér të bérë drejtësi?". 26 Zoti tha: "Në rast se gjej në qytetin e Sodomës pesëdhjetë njerëz tē drejtë, unë do ta fal tërë vendin pér hir të tyre". 27 Atëherë Abrahamin rifilloi dhe tha: "Ja, marr guximin t'i flas Zotit, megjithëse unë nuk jam veçse pluhur dhe hi. 28 Ta zëmë se atyre pesëdhjetë tē drejtëve u mungojnë pesë, a do ta shkatërrroje tërë qytetin pér pesë veta më pak?". Zoti u përgjigj: "Po tē gjej dyzet e pesë, nuk do ta shkatërrroj". 29 Abrahamin vazhdoi t'i flasë dhe tha: "Ta zëmë se në qytet ndodhen dyzet?". Zoti u përgjigj: "Nuk do ta bëj pér hir tē dyzetëve". 30 Atëherë Abrahamin i tha: "Oh, tē mos zemërohet Zoti, dhe unë do të flas. Po sikur në qytet tē ketë tridhjetë prej tyre?". Zoti u përgjigj:

"Nuk do ta bëj, po të qej tridhjetë". 31 Dhe Abrahami i tha: "Ja, marr guxmin t'i flas Zotit. Ta zëmë se në qytet gjenden njëzet?". Zoti iu përgjigji: "Nuk do ta shkatérroj pér hir të të njëzetëve". 32 Dhe Abrahami i tha: "Oh, të mos zemërohet Zoti dhe unë do të flas edhe vetëm kétë herë. Sikur në qytet të ketë dhjetë prej tyre?". Zoti u përgjegji: "Nuk do ta shkatérroj pér hir të të dhjetëve". 33 Sa mbaroi së foluri me Abrahamin, Zoti u largua. Dhe Abrahami u kthye në banesën e tij.

19 Por të dy engjëjt arritin në mbrëmje në Sodomë, ndërsa Loti ishte ulur te porta e Sodomës; sa i pa, ai u ngrit më këmbë pér t'u dalë përpara dhe u shtri me fytyrën në tokë, 2 dhe tha: "Zotërinjtë e mi, ju lutem, hyni në shtëpinë e shërbëtorit tuaj, kaloni aty natën dhe lani këmbët; pastaj nesër në mëngjes mund të çoheni shpejt dhe të vazhdoni udhën tuaj". Ata u përgjigjën: "Jo; do ta kalojmë natën në sheshin". 3 Por ai ngulit këmbë aq shumë sa që ata erdhën tek ai dhe hynë në shtëpinë e tij. Ai u përgatiti një banket dhe poqi bukë pa tharm, dhe ata hëngjën. 4 Por para se të shkonin në shtrat, njerëzit e qytetit, njerëzit e Sodomës, rrethuan shtëpinë; ishin të rinj e pleq, tërë popullsia e mbledhur nga çdo anë; 5 thirrën Lotin dhe i thanë: "Ku janë njerëzit që erdhën te ti sonte? Na i nxirr jashtë që të mund t'i njojmim!". 6 Loti doli drejt atyre para portës së shtëpisë, e mbylli portën pas tij dhe tha: 7 "Oh, vëllezër të mi, mos u sillni kaq keq! 8 Dëgjoni, unë kam dy vajza që nuk kanë njojur burrë; prandaj më lini që t'i nxjerr jashtë dhe bëni ç'të doni me to; por mos u bëni asnjë këtyre burrave, sepse janë nën mbrojtjen e shtëpisë sime". 9 Por ata i thanë: "Shko tutje!". Pastaj vazhduan: "Ky erdhë kétu si i huaj, dhe déshiron të bëhet gjykatës! Tani do të sillemi më keq me ty se sa me atal". Dhe duke e shtyrë Lotin me dhunë, u afroan pér të shpërthyer derën. 10 Por ata njerëz zgjatën duart e tyre dhe e térhoqën Lotin brenda shtëpisë bashkë me ta, dhe mbyllën derën. 11 Goditén verbërisht njerëzit që ishin te dera e shtëpisë, nga më i vogli deri te më i madhi, kështu që u lodhën në orvatjen pér të gjetur derën. 12 Atëherë ata njerëz i thanë Lotit: "Kë ke tjetër kétu? Nxirr nga ky vend dhëndurët e tu, bijtë dhe bijat e tua, dhe cilindo që ke në qytet, 13 sepse ne po bëhemë gati ta shkatérrojmë kétë vend, sepse britma e banorëve të tij éshët e madhe përpara Zotit dhe Zoti na dérgoi pér ta shkatérruar". 14 Atëherë Loti doli e u foli dhëndurëve të tij që ishin martuar me bijat e tij, dhe tha: "Çohuni, largohuni nga ky vend, sepse Zoti do ta shkatérroj qytetin". Por dhëndurët e tij patën përshtypjen se ai po bënte shaka. 15 Sa doli agimi, engjëjt e nxitën Lotin duke thënë: "Çohu, merr gruan dhe bijat e tua që gjenden kétu, që ti të mos vdesësh në dënimin e këtij qyteti". 16 Duke qenë se ai po ngurronte, ata njerëz e morën pér dore atë, të shoqen dhe dy bijat e tij, sepse Zotit i kishte ardhur mëshirë pér të, e nxorrën jashtë dhe i shpëtuan jetën duke e çuar jashtë qytetit. 17 Ndërsa po i çonin jashtë, njëri prej tyre tha: "Ik shpejt pér të shpëtar jetën têndel! Mos shiko prapa e mos u ndal në asnjë vend të fushës; shpëto në mal që të mos vdesësh!". 18 Por Loti iu përgjegj atyre: "Jo, zoti im! 19 Ja, shërbëtori yt gjeti hir para syve të tu dhe t'i u tregove shpirtmadh ndaj meje, duke më shpëtar jetën, por unë nuk do të mund të arrij malin para se të më zërë fatkeqësia dhe unë të vdes. 20 Ja, ky qytet éshët mjaft

i afërt pér ta arritur dhe éshët i vogël. Më lër, pra, të iki shpejt aty (a nuk éshët i vogël?) dhe kështu do të shpëtoj jetën". 21 Engjëlli i tha: "Unë po ta plotësoj edhe kétë kérkesë: të mos shkatérroj qytetin pér të cilin fole. 22 Shpejto, ik atje, sepse unë nuk mund të bëj asnjë para se ti të arrish atje". Pér kétë arsyë ky qytet u quajt Coar. 23 Dielli po ngrivej mbi tokë kur Loti arriti në Coar. 24 Atëherë Zoti bëri që nga qilli të binte squfur dhe zjarr mbi Sodomën dhe Gomorën, nga ana e Zotit. 25 Kështu ai shkatérroi ato qytete, tërë fushën, tërë banorët e qytetit e gjithçka mbinte mbi tokën. 26 Por gruaja e Lotit solli kryet pér të shikuar prapa dhe u bë një statujë prej kripe. 27 Abrahami u ngrit herët në mëngjes dhe shkoi në vendin ku kishte qëndruar para Zotit; 28 pastaj drejtoi shikimin nga Sodoma dhe Gomora si dhe nga tërë krahina e fushës, dhe kështu pa një tym që ngrivej nga toka, si timi i një furre. 29 Kështu ndodhi që kur Peréndia shkatérroi qytetin e fushës, Peréndisë iu kujtua Abrahami dhe i largoi Lotin nga gjëma kur shkatérroi qytetet ku Loti kishte banuar. 30 Pastaj Loti doli nga Coari dhe shkoi të banojë në mal bashkë me dy bijat e tij, sepse kishte frikë të qëndronte në Coar; dhe u vendos në një shpellë bashkë me dy bijat e tij. 31 Më e madhja i tha më të voglës: "Babai ynë éshët plak, dhe nuk ka asnjë burrë në vend që mund të bashkohet me ne, ashtu siç ndodh mbi gjithë tokën. 32 Eja, t'i japim verë babait tonë e të shtrihemi bashkë me të; kështu do të mund t'i sigurojmë pasardhës babait tonë". 33 Kështu po atë natë i dhanë verë babait të tyre dhe e madhja u shtrit bashkë me të atin, por ai nuk u kujtua as kur ajo u shtri me të, as kur u ngrit. 34 Të nesërmen vajza më e madhe i tha më të voglës: "Ja, natën e kaluar unë rashë në shtrat bashkë me babanë tim; le të bëjmë që ai të pijë verë edhe sonte; pastaj ti futu dhe shtrihu me të, që të mund t'i sigurojmë pasardhës babait tonë". 35 Edhe atë natë i dhanë verë babait të tyre dhe më e vogla shkoi të shtrihet bashkë me të, dhe ai nuk u kujtua as kur u shtri, as kur u ngrit. 36 Kështu dy bijat e Lotit u ngjizën nga babai i tyre. 37 Më e madhja lindi një djalë, të cilit ia vuri emrin Moab. Ky éshët babai i Moabitëve, që ekzistonjë deri në ditët tona. 38 Edhe më e vogla lindi një djalë, të cilit ia vuri emrin Ben-Ami. Ky éshët babai i Amonitëve, që ekzistonjë deri në ditët tona.

20 Abrahami u zhvendos së këtejmi duke vajtur në Negev, dhe banoi në Kadesh dhe në Shur mandej u vendos në Gerar. 2 Tani Abrahami thoshte pér Sarén, gruan e tij: "Éshë motra ime". Kështu Abimeleku, mbretri i Gerarit, dérgoi njerëz pér të marrë Sarén. 3 Por Peréndia iu shfaq Abimelekut në një èndërr nate dhe i tha: "Ja, ti je duke vdekur, pér shkak të gruas që ke marrë, sepse ajo éshët e martuar". 4 Por Abimeleku nuk i ishte afruar asaj dhe tha: "Zot, a do ta shkatérroje një komb, edhe sikur ai të ishte i drejtë? 5 Ai nuk më ka thënë: "Éshë motra ime", dhe ajo vetë ka thënë: "Éshët vellai im"? E bëra kétë gjë me ndershëmërinë e zemrës sime dhe me duar të pafajshme". 6 Dhe Peréndia i tha në èndërr: "Po, unë e di që e ke bërë kétë gjë me ndershëmërinë e zemrës sate, ndaj të ndalova të kryesh një mëkat kundër meje; ndaj nuk të lejova ta prekësh. 7 Tani ktheja gruan kétij njeriu, sepse ai éshët një profet; dhe do të lutet pér ty dhe ti ke pér të jetuar. Por, në rast

se nuk ia kthen, dije që me siguri ke pér tē vdekur, ti dhe tére njerëzit e tu". 8 Kështu Abimeleku u zgjua herët në mëngjes, thirri gjithë shërbëtorët e tij dhe u tregoi tére këto gjëra. Dhe ata njeréz i zuri një frikë e madhe. 9 Pastaj Abimeleku thirri Abrahamin dhe i tha: "Ç'na bëre? Dhe çfarë kam bérë unë kundër teje që më solle një mëkat kaq tē madh si mua ashtu edhe mbretërisë sime? Tí më bëre gjëra që nuk duheshin bérë". 10 Pastaj Abimeleku i tha Abrahamit: "Çfarë mendoje tē bëje duke vepruar në këtë mënyrë?". 11 Abrahami u përgjegj: "E bëra sepse thoja me veten time: "Sigurisht, në këtë vend nuk kanë frikë nga Perëndia; dhe do tē më vrasin pér shkak tē gruas sime". 12 Përveç kësaj ajo éshtë në tē vërtetë motra ime, bijë e babait tim, por jo bijë e nënës sime; dhe pastaj u bë gruaja ime. 13 Dhe kur Perëndia më çoi tē bredh larg shtëpisë së babait tim, unë i thashë: "Ky éshtë favori që do tē më bësh; kudo që tē shkojmë, do tē thuash pér mua: Éshtë vëllai im"". 14 Atëherë Abimeleku mori dhentë, qetë, shërbyesit dhe shërbëtoret, dhe ia dha Abrahamit; dhe i kthehu gruan e tij Sara. 15 Pastaj Abimeleku tha: "Ja, vendi im tē qëndron përparrë; qëndro aty ku tē pëlgjen". 16 Dhe Sarës i tha: "Ja, unë i dhashë vëllait tēnd njëmijë copë argjendi; kjo do tē shërbejë pér tē mbuluar fyerjen që tē éshtë bërrë para tē gjithë atyre që janë me ty; kështu je e përligjur para tē gjithëve". 17 Atëherë Abrahami iu lut Perëndisë dhe Perëndia shëroi Abimelekun, gruan e tij dhe shërbyeset e saj, dhe ato mundën tē pjellin. 18 Sepse Zoti e kishte shterpëzuar plotësisht tére shtëpinë e Abimelekut, pér shkak tē Sarës, gruas së Abrahamit.

21 Zoti vizitoi Sarën, siç i kishte thënë; dhe Zoti i bëri Sarës ato që i kishte premtuar. 2 Dhe Sara u njiz dhe lindi një djalë me Abrahamin në pleqérinë e tij, në kohën e caktuar që Perëndia i kishte thënë. 3 Dhe Abrahami ia vuri emrin Isak birit që i kishte lindur dhe që Sara kishte pjellë. 4 Pastaj Abrahami e rrerhpree birin e tij Isaku kur ishte tetë ditësh, ashtu siç e kishte urdhëruar Perëndia. 5 Por Abrahami ishte njëqind vjeç, kur i lindi biri i tij Isaku. 6 Dhe Sara tha: "Perëndia më ka dhënë çka duhet pér tē qeshur, kushdo që do ta dégjojë ka pér tē qeshur bashkë me mua". 7 Dhe tha gjithashu: "Kush mund t'i thoshte Abrahamit që Sara do tē mëndte fémijë? Sepse unë i linda një djalë në pleqérinë e tij". 8 Kështu, pra, fémija u rrit dhe u zvordh; dhe ditën që Isaku u zvordh Abrahami shtroi një gasti tē madhe. 9 Tani Sara pa që djali që i kishte lindur Abrahamit nga Agari, egjiptasja, qeshtë. 10 Atëherë ajo i tha Abrahamit: "Përzëre këtë shërbyese dhe birin e saj, sepse i biri i kësaj shërbyese nuk duhet tē jetë trashëgimtar me birin tim, me Isakun". 11 Kjo gjë s'i pëlqeu aspak Abrahamit, pér shkak tē djalit tē tij. 12 Por Perëndia i tha Abrahamit: "Mos u hidhëro pér shkak tē djalit dhe tē shërbyeses sate; dégio tére ato që tē thotë Sara, sepse nga Isaku do tē dalin pasardhës që do tē mbajnë emrin tēnd. 13 Edhe nga djali i kësaj shërbyeses unë do tē bëj një komb, sepse éshtë një pasardhës i yt". 14 Abrahami u ngrit herët në mëngjes, mori bukë dhe një calik ujë dhe ia dha Agarit; vuri gjithçka mbi shpatullat e saj dhe e nisi bashkë me fémijën. Kështu ajo u nis dhe filloi tē bredhë nëpër shkretëtirën e Beer-Shebas. 15 Kur uji i calikut mbaroi, ajo e vuri fémijën poshtë një kaçubeje. 16 Dhe

shkoi e ul përballë tij, në një largësi sa një goditje me hark, sepse thoshte: "Nuk dua ta shoh fémijën tē vdesë!" Kështu ajo u ul përballë tij, ngriti zérin dhe qau. 17 Dhe Perëndia dégjoi zérin e djaloshit dhe engjelli i Perëndisë thirri Agarin nga qjelli dhe i tha: "Çfarë ke, Agar? Mos ki frikë, se Perëndia ka dégjuar zérin e djaloshit aty ku ndodhet. 18 Çohu, çoje djaloshin dhe mbaje fort me dorën ténde, sepse unë do tē bëj prej tij një komb tē madh". 19 Atëherë Perëndia ia hapi sytë dhe ajo pa një pus uji: kështu vajti tē mbushë calikun me ujë dhe i dha tē pijë djaloshit. 20 Dhe Perëndia qe me djaloshin; ai u rrit, banoi në shkretëtirë dhe u bë shenjëtar harku. 21 Ai banoi në shkretëtirë e Paranit dhe nëna e tij e martoi me një grua nga Egjipti. 22 Në atë kohë Abimeleku, së bashku me Pikolin, kreu i ushtrisë së tij, i foli Abrahamit duke i thënë: "Perëndia éshtë me ty në tére ato që bën; 23 prandaj betohu këtu në emër tē Perëndisë që ti s'ke pér tē gjenjyer as mua, as bijtë e mi, as nipërit e mi, që ti do tē përdorësh ndaj meje dhe vendit ku ke banuar si i huaj po atë dashamirësi që unë kam treguar ndaj teje". 24 Abrahami u përgjegj: "Betohem". 25 Pastaj Abrahami e qortoi Abimelekun pér shkak tē një pus i uji që shërbyesit e Abimelekut e kishin shtënë në dorë. 26 Abimeleku tha: "Unë nuk e di se kush e ka bërrë këtë gjë; ti vetë nuk ma ke njoftuart dhe unë vetëm sot dëgjova tē flitet pér këtë ngjarje". 27 Atëherë Abrahami mori dele dhe qe dhe ia dha Abimelekut; dhe tē dy lidhën aleancë. 28 Pastaj Abrahami vuri mënjanë shtatë qengja femër tē kopesë. 29 Dhe Abimeleku i tha Abrahamit: "Ç'kuptim ka ajo që ke vënë shtatë qengja mënjanë?". 30 Abrahami u përgjegj: "Ti do t'i pranosh nga dora ime këto shtatë qengja, me qëllim që kjo tē më vlefjë si dëshmi që unë e kam hapur këtë pus". 31 Prandaj ai e quajti këtë vend Beer-Sheba, sepse aty që tē dy ishin betuar. 32 Kështu lidhën aleancë në Beer-Sheba. Pastaj Abimeleku dhe Pikoli, kreu i ushtrisë tē tij, u ngritën dhe u kthyen në vendin e Filisteive. 33 Pastaj Abrahami mbollë një marinë në Beer-Sheba dhe aty thërriti emrin e Zotit, Perëndi i përfjetësisë. 34 Dhe Abrahami qëndroi si i huaj shumë kohë në vendin e Filistejeve.

22 Mbas këtyre gjërvave Perëndia e vuri në provë Abrahamin dhe i tha: "Abraham!". Ai u përgjegj: "Ja ku jam". 2 Dhe Perëndia tha: "Merr tani birin ténd, birin ténd tē vetëm, atë që ti do, Isakun, shko në vendin e Moriahve dhe sakrifikoje në një nga malet që do tē tē tregoj". 3 Kështu Abrahami u ngrit herët në mëngjes, i vuri samarin gomarit, mori me vete dy shërbyes dhe tē birin Isak dhe çau dru pér sakrificën; pastaj u nis drejt vendit ku i kishte thënë Perëndia tē shkonte. 4 Ditën e tretë Abrahami ngriti sytë dhe pa së largu vendin. 5 Atëherë Abrahami u tha shërbyesve tē tij: "Rriuni këtu bashkë me gomarin; unë dhe djali do tē shkojmë deri atje dhe do tē adhurojmë; pastaj do tē kthehem i pranë jush". 6 Kështu Abrahami mori drutë e sakrificës dhe i ngarkoi mbi Isakun, birin e tij; pastaj mori në dorë tē vet zjarrin dhe u nisën rrugës që tē dy. 7 Dhe Isaku i foli atit tē tij Abraham dhe i tha: "Ati im!". Abrahami u përgjegj: "Ja ku jam, biri im". Dhe Isaku tha: "Ja zjarri dhe druri, po ku éshtë qengji pér sakrificën?". 8 Abrahami u përgjegj: "Djali im, Perëndia do ta sigurojë vetë qengjin pér sakrificën". Dhe vazhduan rrugën tē dy bashkë. 9 Kështu arritin në vendin që Perëndia i kishte

treguar dhe atje Abrahami ndërtoi altarin dhe sistemoi drutë; pastaj e lidhi Isakun, birin e tij, dhe e vendosi mbi altar sipër druve. **10** Pastaj Abrahami shtriu dorën dhe mori thikën pér të vrarë të birin. **11** Por Engjelli i Zotit thirri nga qielli dhe i tha: "Abraham, Abraham!". Ai u përgjegj: "Ja ku jam". **12** Engjelli i tha: "Mos e zgjat dorën kundër djalit dhe mos i bëj asnjë të keq. Tani e di mirë që ti i trembesh Perëndisë, se nuk më ke refuzuar birin tênd, të vetmin bir që ke". **13** Atëherë Abrahami ngriti sytë dhe shkoi; dhe ja prapa tij një dash i zënë pér brirësh në një kaçube. Kështu Abrahami shkoi, mori dashin e tij dhe e ofroi si sakrificë në vend të birit. **14** Dhe Abrahami e quajti këtë vend Jehovah Jireh. Prandaj edhe sot e kësaj dite thuhet: "Do të furnizohet mali i Zotit". **15** Engjelli i Zotit e thirri pér të dytën herë Abrahamin nga qielli dhe tha: **16** "Unë betohem pér veten time, thotë Zoti, se ti e bëre këtë dhe nuk kurseve têt bir, të vetmin bir që ke, **17** unë me siguri do të bekoj fort dhe do të shumoj pasardhësit e tu si yjet e qillit dhe si rrëra që ndodhet në brigjet e detit dhe trashëgimtarët e tu do të zotërojnë portat e armiqve të tij. **18** Dhe têrë kombet e tokës do të bekohen te pasardhësit e tu, sepse ti iu binde zërit tim". **19** Pastaj Abrahami u kthyte te shërbëtorët e tij, ata u ngritën dhe shkuan bashkë në Beer-Sheba. Dhe Abrahami zuri vend në Beer-Sheba. **20** Mbas këtyre gjërrave i thanë Abrahamin këtë: "Ja, Milkah i ka lindur edhe ajo bij Nahorit, vëllait tênd; **21** Uzi, dhëndri i tij i parë, Buzi vëllai i tij, Kemueli babai i Aramit, **22** Kesedi, Hazoi, Pildashi, Jidlafi dhe Bethueli". **23** Dhe Bethuelit i lindi Rebeka. Këta tetë bij Milkah i lindi nga Nahori, vëllai i Abrahamin. **24** Konkubina e tij, që quhej Reumah, lindi edhe ajo Tebahun, Gahamin, Tahashin dhe Maakahun.

23 Sara jetoi njëqind e njëzet e shtatë vjet. Këto qenë vitet e jetës së Sarës. **2** Dhe Sara vdiq në Kirjath-Arba (që është Hebronji), në vendin e Kanaanëve, dhe Abrahami hyri aty pér të mbajtur zi pér tê dhe pér ta vajtuar. **3** Pastaj Abrahami u ngrit më këmbë në prani të së vdekurës dhe u foli bijve të Hethit, duke u thënë: **4** "Unë jam një i huaj midis jush dhe i ardhur midis jush; më jepni pronësinë e një varri midis jush, që tê mund të varros tê vdekurën time dhe ta heq nga sytë e mi". **5** Dhe bijtë e Hethit iu përgjigjën Abrahamin duke i thënë: **6** "Dëgjona, o zoti im! Ti je midis nesh një princ i Perëndisë, varrose tê vdekurën tênde në më tê mirën nga varrezat tona, asnjeri prej nesh s'do tê refuzojë varrin e tij, me qëllim që ti tê varroshët aty tê vdekurën tênde". **7** Atëherë Abrahami u ngrit, u përul para popullit tê vendit, para bijve të Hethit, **8** dhe u foli atyre duke thënë: "Në rast se ju pëlqen që unë ta varros tê vdekurën time duke e hequr nga sytë e mi, dëgjomëni. Ndërhyti pér mua tek Efroni, bir i Zoharit, **9** që tê më japë shpellën e Makpelahut, që i përket dhe që ndodhet në skajin e arës së tij; por që tê më japë në pronësi me çmimin e tij tê plotë si vend varrimi midis jush". **10** Tani Efroni ndodhej në mes tê bijve të Hethit; dhe Efroni, Hiteu, iu përgjegj Abrahamin në prani të bijve të Hethit, tê tê gjithë atyreve që hynin nëpër portën e qytetit tê tij, duke thënë: **11** "Jo, zoti im, dëgjomë! Unë tê fal arën dhe shpellën që ndodhet aty; po ta dhuroj në prani tê bijve të popullit tim; po ta bëj dhuratë. Varrose tê vdekurën tênde". **12** Atëherë Abrahami u përkul para popullit tê vendit, **13** dhe i foli Efronit në prani tê popullit tê vendit duke

thënë: "Dëgjomë, tê lutem! Unë do tê jap çmimin e arës, pranoje nga unë, kështu unë do tê mund tê varros aty tê vdekurën time". **14** Efroni iu përgjegj Abrahamin, duke i thënë: **15** "Zoti im, dëgjomë! Toka vlen katërqind monedha argjendi. Ç'është kjo midis meje dhe teje? Varrose, pra, tê vdekurën tênde". **16** Atëherë Abrahami zbatoi fjalën e Efronit; dhe Abrahami i peshoi Efronit çmimin që i kishte thënë në prani tê bijve tê Hethit; katërqind monedha argjendi, moneda që tregtarët përdornin midis tyre zakonisht. **17** Kështu ara e Efronit që gjendej në Malkpelahut përballë Mamres, ara me shpellën që ishte aty dhe têrë drurët që ishin në arë dhe në tê gjithë kufijtë përqark, **18** kaluan në pronësi të Abrahamin, në prani tê bijve tê Hethit dhe tê tê gjithë atyre që hynin nga porta e qytetit tê Efronit. **19** Pas kësaj, Abrahami varrosi Sarën, gruan e tij, në shpellën e arës së Makpelahut përballë Mamres (që është Hebronji) në vendin e Kanaanëve. **20** Kështu ara dhe shpella që gjendet aty u kaluan nga bijtë e Hethit në pronë tê Abrahamin, si vend varrimi.

24 Abrahami ishte tashmë plak dhe ishte në moshë tê kaluar; dhe Zoti e kishte bekuar Abrahamin në çdo gjë. **2** Dhe Abrahami i tha shërbyesit më tê moshuar tê shtëpisë së tij që qeveriste têrë pasuritë e tij: "Vëre dorën tênde nén kofshën time; **3** dhe unë do tê bëj që ti tê betohesh në emër tê Zotit, Perëndisë së qiejve dhe Perëndisë tê tokës, që ti nuk do t'i marrësh pér grua djalit tim asnjë prej bijave tê Kanaaneje në mes tê të cilëve unë banoj; **4** por do tê shkosh në vendin tim dhe te fisi im pér tê marrë një grua pér djalin tim, pér Isakun". **5** Shërbëtori iu përgjegj: "Ndofta ajo grua nuk dëshiron tê më ndjekë në këtë vend; a duhet ta coj atëherë përsëri birin tênd në vendin nga ke dalë?". **6** Atëherë Abrahami i tha: "Ruhu e mos e ço birin tim atje! **7** Zoti, Perëndia i qillit, që më hoq nga shtëpia e atit tim dhe nga vendi ku kam lindur, më foli dhe m'u betua duke thënë: "Unë do t'ua jap këtë vend pasardhësve tê tu", ai do tê dërgojë engjellin e tij para teje dhe ti do tê marrësh andej një grua pér birin tim. **8** Dhe në qoftë se gruaja nuk dëshiron tê tê ndjekë, atëherë ti do tê lirohesh nga ky betim që më ke bërë; vetëm mos e kthe tim bir atje". **9** Kështu shërbyesi e vuri dorën nén kofshën e Abrahamin, zotit tê tij, dhe iu betua lidhur me këtë problem. **10** Pastaj shërbyesi mori dhjetë deve nga devetë e zotit tê tij dhe u nis, duke pasur me vete çdo lloj të mirash tê zotërisë së tij. Ai e nisi rrugën dhe shkoi në Mesopotami, në qytetin e Nahorit. **11** Dhe i gjunjëzoj devetë jashtë qytetit pranë një pusi uji, aty nga mbrëmja, në kohën kur gratë dalin pér tê marrë ujë, dhe tha: **12** "O Zot, Perëndia i zotërisë tim Abraham, tê lutem bëj që sot të kem mundësinë tê kem një takim tê lumtur, trego dashamirësi ndaj Abrahamin, zotit tim! **13** Ja, unë po ri pranë këtij burimi ujërash, ndërsa bijat e banorëve të qytetit dalin pér tê mbushur ujë. **14** Bëj që vajza së cilës do t'i them: "Ah, ule shtambën tênde që unë tê pi" dhe që do tê më përgjigjet: "Pi, dhe kam pér t'u dhënë pér tê pirë edhe deveve tê tu", tê jetë ajo që ti ja ke caktuar shërbyesit tênd Isak. Nga kjo unë do tê kuptoj që ti ke treguar dashamirësi ndaj zotërisë tim". **15** Ai s'kishte mbaruar së foluri, kur, ja, doli Rebeka me shtambën në shpatullën e saj; ajo ishte e bija e Bethuelit, biri i Mikailit, gruaja e Nahorit dhe vëllai i Abrahamin. **16** Vajza ishte shumë e bukur,

e virgjër dhe asnjë burrë nuk e kishte njohur kurrë. Ajo zbriti në burim, mbushi shtambën e saj dhe u ngjit përsëri lart. **17** Atëherë shërbyesi vrapoi në drejtëm të saj dhe i tha: "Lermë të pi pak ujë nga shtamba jote". **18** Ajo u përgjegj: "Pi, zotëria im"; pastaj shpejtoi ta ulë shtambën mbi dorë dhe i dha të pijë. **19** Sapo mbaroi së dhënë ujë pér të pirë, tha: "Do të mbush ujë edhe pér devetë e tua, deri sa të ngopen me ujë". **20** Me nxitim e zbrazi shtambën e saj në koritë, vrapoi përsëri te burimi pér të mbushur ujë pér të gjithë devetë e tij. **21** Ndërkq a i njeri e sodiste në heshtje, pér të mësuar në qoftë se Zoti e kishte bërë të mbarë apo jo udhëtimin e tij. **22** Kur devetë mbaruan së piri, njeriu mori një unazë floriri pér hundën që peshonte gjysmë sikli dhe dy byzlykë me një peshë prej dhjetë siklesh ari pér kyçin e dorës së saj, dhe tha: **23** "Bijë e kujt je? Ma thuaj, të lutem. A ka vend në shtëpinë e babait tënd pér ne, që ta kalojmë natën?". **24** Ajo u përgjegj: "Unë jam bijë e Bethuelit, i biri i Milkahut, që ajo i lindi në Nahor". **25** Dhe shtoi: "Tek ne ka shumë kashtë dhe forazh si dhe vend pér të kaluar natën". **26** Atëherë njeriu u përkul, adhuroi Zotin dhe tha: **27** "Qoftë i bekuar Zoti, Perëndia i Abrahamit, zotërisë tim, që nuk ka pushuar të jetë dashamirës dhe besnik ndaj zotërisë tim! Sa pér mua, gjatë udhëtimit, Zoti më coi në shtëpinë e vëllezërve të zotërisë tim". **28** Dhe vajza vrapoi pér t'i treguar këto gjëra në shtëpinë e nënës së saj. **29** Por Rebeka kishte një vëlla të quajtur Labano. Dhe Labano doli me vrap jashtë drejt burimit te ai njeri. **30** Sa pa unazën në hundë dhe byzlykët në kyçet e dorës të së motrés dhe dégjoi fjalët që Rebeka, motra e tij, thoshte: "Kështu më foli ai njeri", iu afroa këtij njeriu, dhe ja që u gjet pranë deveve, afér burimit. **31** Dhe tha: "Hyrë, i bekuar nga Zoti! Pse rri jashtë? Unë kam përgatitur shtëpinë dhe një vend pér devetë". **32** Njeriu hyri në shtëpi, dhe Labano shkarkoi devetë, u dha kashtë dhe forazh deveve dhe solli ujë që të lante këmbët ai dhe njerëzit që ishin bashkë me të. **33** Pastaj i vunë përparrë pér të ngrënë, por ai tha: "Nuk do të ha deri sa të plotësoj porosinë që më kanë dhënë". Tjetri tha: "Fol!". **34** Atëherë ai tha: "Unë jam një shërbëtor i Abrahamit. **35** Zoti e ka bekuar shumë zotërinë tim, që éshë bérë i madhi; i ka dhënë atij gjithçka zotëron. **37** Dhe zotëria im më vuri të beethoven duke thënë: "Nuk do të marrësh grua pér djalin tim nga bijtë e Kanaanejve, në vendin ku banoj; **38** por do të shkosh në shtëpinë e babait tim dhe tek afëria ime dhe aty do të marrësh një grua pér birin tim". **39** Atëherë unë i thashë zotërisë tim: "Ndofta gruaja nuk do të dojë të më ndjekë". **40** Por ai u përgjegj: "Zoti, para të cilët kam ecur, do të dérgojë engjëllin e tij bashkë me ty dhe do ta bëj të mbarë udhëtimin tënd, dhe ti do të marrësh pér birin tim një grua nga farefisi im dhe nga shtëpia e babait tim. **41** Do të lirohesh nga betimi që më ke bérë kur të shkosh tek afëria ime; dhe po të jetë se nuk duan të ja pin, do të lirohesh nga betimi që më ke bérë". **42** Sot kam arritur te burimi dhe thashë: "O Zot, Perëndia i zotërisë tim Abraham, në rast se të pëlqen kështu, të lutem bëjë të mbarë udhëtimin që kam filluar; **43** Ja, unë po ndalem pranë burimit të ujtit; bëj që vajza që ka pér të dalë pér të marrë ujë dhe së cilës do t'i them:

"Lërmë të pi pak ujë nga shtamba jote", **44** dhe që do të më thotë: "Pi sa ke nevojë dhe do të marr ujë edhe pér devetë e tua", le të jetë gruaja që Zoti i ka caktuar djalit të zotërisë tim. **45** Para se unë të kisha mbaruar së foluri në zemrën time, doli jashtë Rebeka me shtambën e saj mbi shpatull; ajo zbriti te burimi dhe mbushi ujë. Atëherë unë i thashë: **46** "Oh, lermë të pi!". Dhe ajo shpejtoi ta ulte shtambën nga shpatulla e saj dhe u përgjegj: "Pi dhe do t'u jap të pinë edhe deveve të tua". Kështu unë piva dhe ajo u dha të pinë edhe deveve. **47** Atëherë e pyeta dhe i thashë: "Bijë e kujt je?". Ajo m'u përgjegj: "Jam bijë e Bethuelit, biri i Nahorit, që Milkah lindi". Kështu unë i vura unazën në hundë dhe byzlykët në kyçet e dorës. **48** Pastaj u përkula, adhurova Zotin dhe e bekova Zotin, Perëndinë e Abrahamit, zotërisë tim, që më ka çuar në rrugën e drejtë pér të marrë pér birin e tij bijën e vëllait të zotërisë tim. **49** Dhe tani në rast se doni të silleni me dashamirësi dhe besnikëri ndaj zotërisë tim, duhet të ma thoni; në rast se jo, ma thoni njëlloj dhe unë do të kthehem djathtas ose majtas". **50** Atëherë Labano dhe Bethueli u përgjigjën dhe thanë: "Kjo varet nga Zoti; ne nuk mund të flasim as pér mirë as pér keq. **51** Ja, Rebeka éshë këtu para teje, merre me vete, shko dhe ajo të bëhet gruaja e birit të zotërisë tënd, ashtu siç ka thënë Zoti". **52** Kur shërbëtori i Abrahamit dëgjoi fjalët e tyre u përul pér tokë përrapa Zotit. **53** Shërbëtori nxori sende të argjëndta dhe të arta si dhe rroba dhe ia dha Rebekës; dhe u dhuroi gjithashu sende të vlefshme vëllait dhe nënës së Rebekës. **54** Pastaj hëngërni e pinë ai dhe njerëzit që ishin bashkë me të; u ndalën vetëm atë natë. Kur u ngritën në mëngjes, shërbëtori tha: "Më lini të kthehem te zotëria im". **55** Vëllai dhe nëna e Rebekës thanë: "Lëre që vajza të rrijë disa ditë me ne, të paktën dhjetë ditë; pastaj mund të ikë". **56** Por ai iu përgjegj atyre: "Mos më mbani, sepse Zoti e ka bérë të mbarë udhëtimin tim; më lini të iki, që unë të kthehem te zotëria im". **57** Atëherë ata i thanë: "Të thérresim vajzen dhe ta pyesim atë". **58** Atëherë thirrën Rebekën dhe i thanë: "A do të shkosh me këtë njeri?". Ajo u përgjegj: "Po, do të shkoj". **59** Kështu e lanë Rebekën, motrën e tyre, të shkojë dhe tajën e saj të shkojë me shërbëtorin dhe njerëzit e Abrahamit. **60** Dhe e bekuan Rebekën dhe i thanë: "Motra jonë, ti u bëfsh nëna e mijëra mizëri njerëzish dhe pasardhësit e tu paçin në dorë portat e armiqve të tyre". **61** Atëherë Rebeka dhe shërbyeset e saj u ngritën më këmbë, hipën mbi devetë dhe shkuant pas këtij njeriu. Kështu shërbëtori mori Rebekën dhe iku. **62** Ndërkq Isaku ishte kthyer nga pusi i Lahai-Roit, sepse banonte në krahinën e Negevit. **63** Isaku kishte dalë aty nga mbrëmja në fushë pér t'u menduar; dhe ai ngriti sytë dhe pa disa deve që po vinin. **64** Edhe Rebeka ngriti sytë dhe pa Isakun; atëherë zbriti me të shpejtë nga deveja, **65** dhe i tha shërbëtorit: "Kush éshë ai njeri që vjen nga fusha drejt nesh?". Shërbëtori u përgjegj: "Éshë zotëria im". Atëherë ajo mori vellon dhe u mbulua. **66** Pastaj shërbëtori i tregoi Isakut téré gjérat që kishte bérë. **67** Dhe Isaku e futi Rebekën në çadrën e Sarës, nënës së tij, dhe e mori me vete; ajo u bë gruaja e tij dhe ai e dashuroi. Kështu Isaku u ngushëllua mbas vdekjes së nënës së tij.

25 Pastaj Abrahami mori një grua tjetër, që quhej Keturah. **2** Dhe kjo i lindi Zimranin, Jokshanin, Medanin, Midianin,

Ishbakun dhe Shuahin. 3 Jokshanit i lindi Sheba dhe Dedani. Bjtë e Dedanit ishin Asshurimi, Letushimi dhe Leumimi. 4 Bjtë e Madianit ishin Efahu, Eferi, Hanoku, Abidahu dhe Elداahu. Tér këta ishin bjtë e Keturahut. 5 Dhe Abrahami i dha Isakut gjithçka zotéronte; 6 por bijve që Abrahami kishte pasur nga konkubinat u dha disa dhurata dhe, sa ishte ende gjallë, i dërgoi larg birit të tij Isakut, drejt lindjes, në një vend të lindjes. 7 Këto janë vitet e jetës së Abrahamit: ai jetoi gjithsej njëqind e shtatëdhjetë e pesë vjet. 8 Pastaj Abrahami dha frymën e fundit dhe vdiq në plegëri të mbarë, i shtyrë në moshë dhe i ngopur me ditë, dhe u bashkua me popullin e tij. 9 Dhe bjtë e tij Isaku dhe Ismaeli varrosën në shpellën e Makpelahut në arën e Efronit, biri i Zoarit, Hiteut, që ndodhet përballë Mamres, 10 arë që Abrahami u kishte blerë bijve të Hethit. Aty u varrosën Abrahami dhe e shoqja Sara. 11 Mbas vdekjes së Abrahamit, Peréndia bekoi birin e tij Isakun; dhe Isaku qëndroi pranë pusit të Lahai-Roit. 12 Tani këta janë pasardhésit e Ismaelit, biri i Abrahamit, që egjiptasja Agar, shërbëtoria e Sarës, i kishte lindur Abrahamit. 13 Këta janë emrat e bijve të Ismaelit, simbas emrit të brezave të tyre: Nebajothi, i parëlinduri i Ismaelit; pastaj Kedari, Abdeeli, Mibsam, 14 Mishma, Dumahu, Masa, 15 Hadari, Tema, Jeturi, Nafishi dhe Kedemahu. 16 Këta janë bjtë e Ismaelit dhe emrat e tyre, simbas fshatrave dhe fushimeve të tyre. Ata qenë dymbëdhjetë princërit e kombeve të tyre përkatës. 17 Por këto janë vitet e jetës së Ismaelit, gjithsej njëqind e tridhjetë e shtatë vjet; pastaj ai dha frymë dhe vdiq, dhe u bashkua me popullin e tij. 18 (Dhe bjtë e tij banuan nga Havilahu deri në Shur, që éshtë në lindje të Egjiptit, në drejtim të Asirisë). Ai u vendos në prani të tij gjithë vëllezërve të tij. 19 Këta janë pasardhésit e Isakut, birit të Abrahamit. 20 Abrahamit i lindi Isaku; dhe Isaku ishte dyzet vjeç kur mori për grua Rebekën, e bija e Bethuelit, Arameu i Paddan-Aranit dhe motra e Labanos, Arameut. 21 Isaku e lutti Zotin për gruan e tij se pse ajo ishte shterpë. Zoti ia plotësoi dëshirën dhe Rebeka, gruaja e tij, u ngjiz. 22 Por fémijët shtynin njeri-tjetrin në barkun e saj dhe ajo tha: "Në qoftë se éshtë kështu (që iu përgjigj Zoti), pse gjendem unë në këto kushte?". Dhe kështu vajti të konsultohet me Zotin. 23 Dhe Zoti i tha: "Dy kombe ndodhen në barkun tënd dhe dy popuj kanë për të dalë nga përbrendëshmet e barkut tënd. Njeri nga këta dy popuj do të jetë më i fortë se tjetri, dhe më i madhi do t'i shërbejë më të voglit". 24 Kur erdhi koha për të që të lindte, ajo kishte në bark dy binjakë. 25 Dhe i pari që doli jashtë ishte i kuq; ai ishte krejt si një mantel leshtor, prandaj i vunë emrin Esau. 26 Pastaj doli vëllai i tij, i cili me dorë mbante thembrën e këmbës të Esaut; prandaj e quajtën Jakob. Por Isaku ishte shtatëdhjetë vjeç kur Rebeka i lindi. 27 Dy fémijët u rritën dhe Esau u bë një gjahtar i sprovuar, një njeri fshatarak, ndërsa Jakobi ishte një njeri i qetë, që jetonte në çadra. 28 Por Isaku e donte Esaun, sepse mishin e gjahut e pëlpente; Rebeka nga ana e saj donte Jakobin. 29 Një herë që Jakobi gatoi për vete një supë, Esau erdhi nga fusha krejt i lodhur. 30 Dhe Esau i tha Jakobit: "Të lutem, më lërë të ha pak nga kjo supë e kuqe, sepse jam i lodhur". Për këtë arësy e quajtën Edom. 31 Por Jakobi iu përgjegj: "Më shit më parë parëbirimin tënde". 32 Esau tha: "Ja unë jam duke vdekur,

çdobë kam nga parëbirnia?". 33 Atëherë Jakobi tha: "Më parë betomu". Dhe Esau iu betua dhe i shiti Jakobit parëbirninë e tij. 34 Pastaj Jakobi i dha Esaut bukë dhe supë me tjherëza. Dhe ai hengri dhe piu, pastaj u ngrit dhe iku. Kështu Esau shpërfilli parëbirninë e tij.

26 Por ndodhi një mungesë ushajimesh në vend, përveç asaj të parës që kishte ndodhur në kohën e Abrahamit. Pastaj Isaku shkoi tek Abimeleku, mbreti i Filistejeve në Gerar. 2 Atëherë Zoti iu shfaq dhe i tha: "Mos zbrit në Egjipt, qëndro në vendin që do të tē them. 3 Qëndro në këtë vend dhe unë do tē jem me ty dhe do tē tē bekoj, sepse kam për tē dhënëty dhe pasardhësve tē tu tē këto vende dhe do ta mbaj betimin që i kam bërë Abrahamit, babait tênd, 4 dhe do t'i shumoj pasardhësit e tu si jetet e qelliit; do t'u jep atyre tērë këto vende, dhe tē gjitha kombet e tokës do tē bekohen te pasardhësit e tu, 5 sepse Abrahami iu bind vullnetit tim dhe respektoi urdhërat, urdhërimet, statutet dhe ligjet e mia". 6 Kështu Isaku qëndroi në Gerar. 7 Kur njerëzit e vendit i bënin pyjetje rreth gruas së tij, ai u përgjigjej: "Éshtë motra ime", sepse kishte frikë të thoshte: "Éshtë gruaja ime", sepse mendonte: "Njerëzit e vendit mund të më vrasin për shkak të Rebekës, sepse ajo éshtë e pashme". 8 Kur kishte kaluar një kohë e gjatë në atë vend, Abimeleku, mbretit të Filistejeve, i rastisi të shkojë nga dritaria dhe pa Isakun që përkëndhelte Rebekën, gruan e tij. 9 Atëherë Abimeleku thiri Isakun dhe i tha: "Ajo éshtë me siguri gruaja jote; si bëhet që ti the: "Ajo éshtë motra ime"?". Isaku iu përgjegj: "Sepse thoja: "Nuk do tē doja tē vdes për shkak tē saj"". 10 Abimeleku tha: "C'është kjo që na bëre? Ndokush nga populli mund të binte lehtë në shtrat me gruan tëndë dhe ti do tē na kishe ngarkuar me faj të rendë". 11 Kështu Abimeleku i dha këtë urdhë tērë popullit: "Kushdo që prek këtë njeri ose tē shoqen do tē dënohet pa tjetër me vdekje". 12 Isaku mbollë në atë vend dhe po atë vit korri një prodhim njëqind herë më të madh; dhe Zoti e bekoi. 13 Ky njeri u bë i madh dhe vazhdoi të rritet deri sa u bë jashtëzakonisht i madh. 14 Ai arriti të zotërojë kope dhënhë dhe qesh dhe kishte një numër të madh shërbëtorësh. Kështu Filistejtë e patën zili, 15 dhe për këtë arësy e zunë, duke i mbushur me dhe, tērë puset që shërbëtorët e babait të tij kishin hapur në kohën e Abrahamit, atit të tij. 16 Atëherë Abimeleku i tha Isakut: "Largohu nga ne, sepse ti je shumë më i fuqishëm se ne". 17 Kështu Isaku u largua që andej dhe u vendos në luginën e Gerarit, dhe aty banoj. 18 Dhe Isaku filloj të hapë puse uji që ishin hapur në kohën e Abrahamit, atit të tij, dhe që Filistejtë i kishin mybyllur mbas vdekjes së Abrahamit, dhe u vuri po ato emra që u kishte vënë babai i tij. 19 Pastaj shërbëtorët e Isakut gërmuan në luginë dhe gjetën aty një pus me ujë të freskët. 20 Por barinjtë e Gerarit u grindën me çobanët e Isakut, duke u thënë: "Uji éshtë yni". Dhe ai e quajti pusin Esek, sepse ata e kishin kundërshtuar. 21 Shërbëtorët hapën pastaj një pus tjetër, por ata kundërshtuan edhe për këtë. Dhe Isaku e quajti Sitnah. 22 Atëherë ai u largua që andej dhe hapi një pus tjetër për të cilin nuk pati kundërshtim. Dhe ai e quajti atë Rehoboth, sepse ai tha: "Tani Zoti na ka vënë larg dhe ne do të kemi mbarësi në këtë vend". 23 Pastaj së këtejmi Isaku u ngjitet në Beer-Sheba. 24 Dhe Zoti iu shfaq po atë natë dhe i tha: "Unë jam Peréndia i

Abrahamit, babait tênd; mos ki frikë, sepse unë jam me ty; do të tê bekoj dhe do të shumoj pasardhësit e tu, për hir të Abrahamit, shërbëtorit tim". 25 Atëherë ai ndërtoi në atë vend një altar dhe përmendi emrin e Zotit, dhe po aty ai ngriti edhe çadrën e tij. Aty shërbëtorët e Isakut hapën një pus. 26 Pastaj Abimeleku nga Gerari shkoi tek ai bashkë me Ahucathin, mikun e tij, dhe me Pikolin, kreun e ushtrisë së tij. 27 Dhe Isaku u tha atyre: "Pse keni ardhur tek unë, për deri sa më urreni dhe më keni larguar prej jush?". 28 Atëherë ata u përgjigjën: "Ne e pamë qartë që Zoti është me ty. Kështu thamë: "Le të bëjmë një betim midis nesh, midis nesh dhe teje, dhe të përfundojmë një aleancë me ty": 29 dhe kështu ti nuk do të na bësh asnjë të keqe, ashtu si ne nuk të kemi prekur, nuk të kemi bërë veçse të mira dhe të kemi lénë të ikësh në paqe. Ti je tani i bekuar i Zotit". 30 Kështu Isaku shtroi për ta një banket dhe ata hëngren e pinë. 31 Të nesërmën në mëngjes u ngritën herët dhe shkëmbjen një betim. Pastaj Isaku i përcollti dhe ata ikën në paqe. 32 Po atë ditë ndodhi që shërbëtorët e Isakut erdhën për ta lajmëruar përsus që kishin hapur duke i thënë: "Kemi gjetur ujë". 33 Dhe ai e quajti atë Shibah. Për këtë arësy qyteti mban emrin Beer-Sheba edhe sot e kësaj dite. 34 Në moshën dyzetyjetëçare Esau mori për grua Juditën, të bijën e Beerit, Hiteut dhe të Basemathit, bijë e Elonit, Hiteut. 35 Këto u bënë shkas për një hidhërim të thellë të Isakut dhe të Rebekës.

27 Kur Isaku u plak dhe sytë e tij u dobësuan aq shumë sa nuk shikonte më, ai thirri të birin Esau dhe i tha: "Biri im!". 2 Esau i tha: "Ja ku jam!". Atëherë Isaku i tha: "Ja, unë jam plak dhe nuk e di në ç'ditë kam pér të vdekur. 3 Prandaj merr tani armët e tua, kukurën dhe harkun tênd, dil nérpër fushat dhe kap pér mua kafshë gjahu; 4 pastaj më përgatit një gjellë të shijshme nga ato që më pëlqejnë dhe sillma, që unë ta ha dhe shpirti im tê të bekojë para se të vdes". 5 Tani Rebeka rrinte duke dégjuar, ndërsa Isaku i fliste birit tê tij Esau. Kështu Esau shkoi nérpër fusha pér të gjaujtur kafshë të egra pér t'a shpënë tê atit. 6 Atëherë Rebeka i foli Jakobin, birit tê saj, dhe i tha: "Ja, unë dégjojava babanë tênd që i fliste Esaut, vëllai tênd duke i thënë: 7 "Më sill gjah dhe më përgatit një gjellë të shijshme, që unë ta ha dhe tê të bekoj né prani tê Zotit, para se të vdes". 8 Prandaj, biri im, bindju zërit tim dhe bëj atë që tê urdhëroj. 9 Shko tani në kope dhe më sill dy keca të mirë; unë do të përgatis një gjellë të shijshme pér babanë tênd, nga ato që i pëlqejnë atij. 10 Pastaj ti do t'ia çosh babait tênd që ta hajë, dhe kështu ai do të bekojë para se të vdesë". 11 Jakobi i tha Rebekës, nënës së tij: "Ja, vëllai im Esau është leshtor, ndërsa unë e kam lëkurën tê lëmuar. 12 Ndofta babai im më prek me dorë; do t'i dukem atij mashtrues dhe do të têrheq mbi vete një mallkim në vend tê një bekim". 13 Por nëna e tij u përgjegj: "Ky mallkim le tê bjerë mbi mua, biri im! Bindju vetëm asaj që tê thashë dhe shko tê marrësh kecat". 14 Ai vajti pra t'i marrë dhe ia qoi nënës së tij; dhe e éma përgatiti me to një gjellë të shijshme, nga ato që i pëlqenin babait tê tij. 15 Pastaj Rebeka mori rrobat më tê bukura tê Esaut, birit tê saj më tê madh, që i mbante në shtëpi pranë vetes, dhe ia veshi Jakobin, birit tê saj më të vogël; 16 dhe me lëkurët e kecave veshi duart e tij dhe pjesën e lëmuar tê qafës së tij. 17 Pastaj vuri në dorë tê Jakobit,

birit tê saj, gjellën e shijshme dhe bukën që kishte përgatitur. 18 Atëherë ai shkoi tek i ati dhe i tha: "Ati im!". Isaku u përgjegj: "Ja ku jam; kush je ti, biri im?". 19 Atëherë Jakobi i tha babait tê tij: "Jam Esau, i parëlinduri yt. Bëra siç më ke thënë. Tani çohu, ulu dhe fillo tê hash nga gjahu im, me qëllim që shpirti yt tê më bekøjë". 20 Por Isaku i tha tê birit: "Por si bëre që e gjete kaq shpejt, biri im?". Ai u përgjegj: "Sepse Zoti, Perëndia yt, bëri që tê vijë tek unë". 21 Atëherë Isaku i tha Jakobit: "Afrohu dhe lërmë tê tê prek, biri im, për tê ditur nëse je pikërisht biri im Esau ose jo". 22 Dhe kështu Jakobi iu afroa Isakut, babait tê tij; dhe mbasi ky e preku me dorë, tha: "Zëri është i Jakobit, por duart janë duart e Esaut". 23 Kështu ai nuk e njohu, sepse duart e tij ishin leshtore ashtu si duart e vëllait tê tij Esau; dhe e bekoi. 24 Dhe tha: "A je ti me të vërtetë biri im Esau?". Ai u përgjigj: "Po". 25 Atëherë Isaku i tha: "Më shërbe që tê ha nga gjahu i birit tim dhe shpirti im tê të bekojë". Kështu Jakobi i shërbeu dhe Isaku hëngri. Jakobi i solli edhe verë dhe ai e piu. 26 Pastaj babai i tij Isaku i tha: "Tani afrohu dhe më puth, biri im". 27 Dhe ai u afroa dhe e puthi. Dhe Isaku ndjeu erën e rrobave tê tij dhe e bekoi duke thënë: "Ja, era e tim biri është si era e një fushe, që Zoti e ka bekuar. 28 Perëndia tê dhëntë vesën e qjellit dhe pjellorinë e tokës, si edhe bollëkun e grurit dhe tê verës. 29 Të shërbefshin popujt dhe kombet u përkulshin para teje. Qofsh pronar i vëllezërve tê tu dhe bijtë e nënës sate u përkulshin para teje. I mallkuar qoftë cilido tê mallkon, i bekuar qoftë cilido tê bekoni!". 30 Dhe ndodhi që, pikërisht kur Isaku kishte mbaruar së bekuar Jakobin dhe ky sapo ishte larguar nga prania e tê atit Isak, vëllai i tij Esau u kthye nga gjahu. 31 Edhe ai përgatiti një gjellë tê shijshme dhe ia shpuri babait tê tij dhe i tha: "Çohu ati im dhe ha nga gjahu i birit tênd, me qëllim që shpirti yt tê më bekøjë". 32 Isaku, babai i tij, i tha: "Kush je ti?". Ai u përgjegj: "Jam Esau, biri yt i parëlindur". 33 Atëherë Isakun e zunë ca tê dridhura shumë tê fortë dhe i tha: "Kush është ai, pra, që gjuaqit gjahun dhe ma solli? Unë i hëngra tê gjitha para se tê vije ti dhe e bekova; dhe i bekuar ka pér tê mbetur ai". 34 Me tê dégjuar fjalët e tê atit. Esau dha një ulurimë tê fortë dhe shumë tê hidhur. Pastaj i tha tê atit: "Bekomë edhe mua, ati im!". 35 Por Isaku iu përgjigj: "Yt vëlla erdhë me mashtrim dhe mori bekimin tênd". 36 Esau i tha: "Jo më kot është quajtur Jakob? Ai ma zuri vendin deri tani dy herë: më hoqi parëbirinë dhe ja tani po merr bekimin tim". Pastaj shtoi: "A nuk ke ruajtur një bekim pér mua?". 37 Atëherë Isaku u përgjegj dhe i tha Esaut: "Ja, unë e bëra zotrinë tênd dhe i dhashë têrë vëllezërit e tij si shërbëtorë, dhe e pajisa me grurë dhe me verë; ç'mund tê bëj pér ty, biri im?". 38 Esau i tha babait tê tij: "A ke vetëm këtë bekim, ati im? Bekomë edhe mua, o ati im!". Dhe Esau ngriti zérin dhe qau. 39 Isaku, babai i tij, u përgjigj duke i thënë: "Ja, banesa jote do tê privohet nga pjelloria e tokës dhe nga vesa që zbret nga lartësia e qjellit. 40 Ti do tê jetosh me shpatën tênde dhe do tê jesh shërbëtori i vëllait tênd; por do tê ndodhë që, kur do tê luftosh, do ta thyesh zgjedhën e tij nga qafa jote". 41 Kështu Esau fillo i ta urrej Jakobin pér shkak tê bekimit që i kishte dhënë i ati, dhe tha në zemër tê vet: "Ditët e zisë pér babanë po afrohen; atëherë do tê vras vëllanë tim Jakobin". 42 Kur i treguan Rebekës fjalët e Esaut, birit tê saj më tê madh, ajo

dërgoi ta thërrasin birin e saj më të vogël, Jakobin, dhe i tha: "Ja, Esau, yt vëlla, ngushëllohet ndaj teje, duke menduar të të vrasë. 43 Prandaj, biri im, bindju fjalëve që të them: Çohu dhe ik shpejt në Haran te Labano, vëllai im; 44 dhe qëndro ca kohë me të, deri sa i'li kalojë zemërimi vëllait tënd, 45 deri sa mëria e vëllait tënd të largohet prej teje dhe ai të harrojë atë që i ke bërë; atëherë do të dërgojë njerz që të marrin prej andej. Pse duhet t'ju humbas që të dyre brënda një dite të vetme?". 46 Pastaj Rebeka i tha Isakut: "Jam neveritur nga jeta për shkak të bijave të Hethit. Në rast se Jakobi merr për grua një nga bijat e Hethit, një grua si ato të vendit, c'më duhet jeta?".

28 Atëherë Isaku thiri Jakobin, e bekoi, i dha këtë urdhër dhe i tha: "Mos u marto me një grua nga Kanaanët. 2 Çohu, shko në Padan-Aram, në shtëpinë e Bethuelit, i ati i nënës sate, dhe merr për grua një nga bijat e Labanos, vëllait të nënës sate. 3 Perëndia i plotfuqishëm të bekofte, të bëftë pjellor dhe të shumofte, në mënyrë që ti të bëhesh një kuvend popujsh, 4 dhe të dhëntë bekimin e Abrahamit ty dhe pasardhësve të tu, në mënyrë që ti të jesh zot i vendit ku banon si i huaj dhe që Perëndia ia fali Abrahamit". 5 Kështu Isaku e nisi Jakobin, që shkoi në Padan-Aram te Labano, biri i Bethuelit, Arameu, i vëllai i Rebekës, nëna e Jakobit dhe e Esaut. 6 Por Esau pa që Isaku kishte bekuar Jakobin dhe e kish nisur në Padan-Aram që të merrte atje një grua por, duke e bekuar, i kishte dhënë këtë urdhër duke thënë: "Mos merr grua nga bijat e Kanaanit"; 7 dhe Jakobi i ishte bindur të atit dhe nënës së tij, dhe ishte nisur për në Padan-Aram. 8 Kur Esau u bind se bijat e Kanaanit shiheshin me sy të keq nga Isaku, babai i tij, 9 shkoi tek Ismaeli dhe mori Mahalathin, të bijën e Ismaelit, që ishte biri i Abrahamit, dhe motër e Nebajothit, me qëllim që ajo të bëhej grua e tij, përveç grave të tjera që kishte. 10 Dhe Jakobi u nis në Beer-Sheba dhe shkoi në drejtim të Haranit. 11 Arriti në një farë vendi dhe aty kaloi natën, sepse dielli kishte perënduar. Atëherë mori një nga gurët e atij vendi, e vuri nén krye të tij dhe aty ra në gjumë. 12 Dhe pa në éndërr një shkallë të mbështetur mbi tokë, maja e së cilës prekte qjellin; dhe ja engjëjt e Perëndisë hipnin e zbrisnin në të. 13 Dhe ja, Zoti ndodhej në majë të saj dhe i tha: "Unë jam Zoti, Perëndia i Abrahamit, babait tënd, dhe Perëndia i Isakut; tokën mbi të cilën je shtrirë do të ta jap ty dhe pasardhësve të tu; 14 dhe pasardhësit e tu do të jenë si pluhur i tokës, dhe ti do të shtrihesh në perëndim dhe në lindje, në veri dhe në jug; dhe tërë familjet e tokës do të bekohen nëpërmjet teje dhe pasardhësve të tu. 15 Dhe ja, unë jam me ty dhe do të mbroj kudo që të vesh, dhe do të të sjell përsëri në këtë vend; sepse nuk do të të braktis para se të bëj atë që të kam thënë". 16 Atëherë Jakobit i doli gjumi dhe tha: "Me siguri Zoti éshët në këtë vend dhe unë nuk e dija". 17 Dhe pati frikë e tha: "Sa i tmerrshëm éshët ky vend! Kjo nuk éshët tjetër veçse shtëpia e Perëndisë, dhe kjo éshët porta e qjellit". 18 Kështu Jakobi u ngrit herët në mëngjes, mori gurin që kishte vënë nén krye të vet, e ngritis si një përmendore dhe derdhi vaj mbi majën e saj. 19 Dhe e quajti këtë vend Bethel, kurse më parë emri i qytetit ishte Luc. 20 Pastaj Jakobi lidhi një kushti duke thënë: "Në qoftë se Perëndia do të jetë me mua dhe do të më mbrojë

gjatë këtij udhëtimi që jam duke bërë, në qoftë se do të më japë bukë për të ngrënë dhe rroba për t'u mbuluar, 21 dhe do të kthehem në shtëpinë e babait tim në paqe, atëherë Zoti do të jetë Perëndia im; 22 dhe ky gur që kam ngritur si përmendore, do të jetë shtëpia e Perëndisë; dhe nga të gjitha ato që do të më japësh, unë do të japë të dhjetën"

29 Pastaj Jakobi u nis dhe shkoi në vendin e lindorëve.

2 Shkoi dhe pa një pus në një arë, dhe aty pranë tri kope dhensh të mbledhura tok, sepse ai pus shërbente për t'u dhënë ujë kopeve të dheneve; dhe rrasha mbi grykën e pusit ishte e madhe. 3 Aty mblidheshin zakonisht tërë kopetë; atëherë çobanët e hiqnin rrasën nga gryka e pusit dhe u jepnini ujë dhenve; pastaj e vinin përsëri rrasën në vendin e saj, në grykën e pusit. 4 Dhe Jakobi u tha atyre: "Vëllezër të mi, nga jeni?" Ata u përgjigjén: "Jemi nga Harani". 5 Atëherë ai u tha atyre: "E njihni ju Labanon, birin e Nahorit?". Ata u përgjigjén: "E njohim". 6 Ai u tha atyre: "A éshëtë mirë ai?". Ata u përgjigjén: "Éshëtë mirë; dhe ja bija e tij Rakela, e cila po vjen me delet". 7 Ai tha: "Ja, éshëtë ende ditë pér diell dhe nuk ka ardhur koha për të mbledhur bagëtinë; jepuni ujë deleve dhe pastaj i çoni të kullozin" 8 Por ata u përgjigjén: "Nuk mundemi deri sa të gjitha kopetë të mblidhen, e të kemi hequr rrasën nga gryka e pusit; atëherë do t'u japijm ujë deleve". 9 Ai po vazhdonte të fliste me ta kur arriti Rakela me delet e të atit, sepse ajo ishte një bareshë. 10 Kur Jakobi pa Rakelën, bijën e Labanos, vëllai i nënës së tij, dhe delet e Labanos, vëlla i nënës së tij, ai u afrau, e hoqi rrasën nga gryka e pusit, dhe i dha ujë kopesë së Labanos, vëllait të nënës së tij. 11 Atëherë Jakobi puthi Rakelën, ngriti zërin dhe qau. 12 Pastaj Jakobi e njoftoi Rakelën se ishte i një gjaku me të atin dhe ishte bir i Rebekës. Dhe ajo vrapij t'ia tregonte të atit. 13 Sapo Labano dëgjoi lajmet e Jakobit, birit të motrës së tij, vrapij drejt tij, e përqafoi, e puthi dhe e çoi në shtëpinë e tij. Dhe Jakobi i tregoi Labanos tërë ato gjëra. 14 Atëherë Labano i tha: "Tjë me të vërtetë nga mishi dhe gjaku im!". Dhe ai qëndroi një muaj me të. 15 Pastaj Labano i tha Jakobit: "Pse je fisë im duhet të më shërbesh pa marrë asgjë? Më thuaj sa duhet të jetë paga jote". 16 Tani Labano kishte dy bija: e madhja quhej Lea dhe e vogla Rakela. 17 Lea kishte sy të perënduar, por Rakela ishte e hijshme dhe e pashme. 18 Prandaj Jakobi e donte Rakelën dhe i tha Labanos: "Unë do të të shërbet shtatë vjet për Rakelën, bijën tënde më të vogël". 19 Labano iu përgjigj: "Më mirë të ta jap ty se sa një njeriu tjetër; rri me mua". 20 Kështu Jakobi shërbueu shtatë vjet për Rakelën; dhe iu dukën pak ditë sepse e dashuronte. 21 Pastaj Jakobi i tha Labanos: "Më jep gruan time, sepse afati u mbush dhe lejo që të bashkohem me të". 22 Atëherë Labano mblodhi tërë burrat e vendit dhe shتروي një banket. 23 Por, kur ra mbrëmjë, ai mori bijën e tij Lea dhe e çoi te Jakobi, që hyri te ajo. 24 Përveç kësaj Labano i dha shërbyesen e tij Zilpah si shërbysesë të Leas, bijës së tij. 25 Të nesërmen në mëngjes, ai pa se ishte Lea. Atëherë Jakobi i tha Labanos: "Çfarë më bëre? A nuk të kam shërbyer për Rakelën? Pse më mashtrove?". 26 Labano u përgjegj: "Nuk éshëtë zakon të veprohet kështu në vendin tonë, nuk mund të japësh më të voglën para më të madhes. 27 Mbaro

javën e kësaj dhe do të japid edhe tjetren, pér shërbimin që do të më bësh pér shtatë vjet të tjera". 28 Atéherë Jakobi bëri si i thanë dhe mbaroi javën e Leas; pastaj Labano i dha pér grua bijén e tij Rakela. 29 Përveç kësaj Labano i dha shërbyesen e tij Bilhah si shërbyese Rakelës, bijës së tij. 30 Dhe Jakobi hyri gjithashu te Rakela dhe e dashuroi atë më tepér se Lean; dhe shërbeu shtatë vjet të tjera te Labano. 31 Zoti, duke parë që pér Lean nuk kishte dashuri, ia çeli barkun asaj, ndërsa Rakela ishte shterpë. 32 Kështu Lea u ngjiz dhe lindi një djalë që e quajti Ruben, sepse tha: "Zoti e pa trishtimin tim; prandaj tanë burri im do të më dojë". 33 Pastaj u ngjiz përsëri dhe lindi një djalë dhe ajo tha: "Zoti e pa se nuk kisha dashuri, prandaj më dha edhe këtë bir". Dhe e quajti Simeon. 34 Ajo u ngjiz përsëri dhe lindi një djalë dhe tha: "Kësaj radhe burri im do të më dojë, sepse i kam lindur tre bij". Prandaj u quajti Levi. 35 Ajo u ngjiz përsëri dhe lindi një djalë dhe tha: "Këtë radhë do të kremitoj Zotin". Prandaj e quajti Juda. Pastaj nuk pati më fëmijë.

30 Kur Rakela pa që nuk po i bënte fëmijë Jakobit, u bë ziliqare e motrës së saj dhe i tha Jakobit: "Më bëj me fëmijë pérndryshe unë po vdes". 2 Jakobi u mbush térë inat kundër Rakelës dhe i tha: "Se mos jam unë në vend të Peréndisë që nuk të lejon të kesh fëmijë?". 3 Ajo u përgjegj: "Ja shërbyesa ime Bilhah; hyr tek ajo, që ajo të lindë mbi gjunjët e mi; kështu nëpërmjet saj do të mund të bëhem me fëmijë". 4 Kështu ajo i dha pér grua shërbyesen e vetë Bilhah dhe Jakobi hyri tek ajo. 5 Dhe Bilhah u ngjiz dhe i dha një bir Jakobit. 6 Atéherë Rakela tha: "Peréndia më dha të drejtë; ai dégjoi gjithashu zërin tim dhe më dha një bir". Prandaj i vuri emrin Dan. 7 Pastaj Bilhah, shërbyesa e Rakelës, u ngjiz përsëri dhe i lindi një bir të dytë Jakobit. 8 Atéherë Rakela tha: "Kam luftuar shumë me motrën time dhe kam dalë fitimtare". Prandaj e quajti djalin Neftali. 9 Por Lea, duke parë që nuk po bënte më fëmijë, mori shërbyesen e saj Zilpah dhe ia dha pér grua Jakobit. 10 Kështu Zilpah, shërbyesa e Leas, i lindi një bir Jakobit. 11 dhe Lea tha: "Ç'fati!". Dhe i vuri emrin Gad. 12 Pastaj Zilpah, shërbëtore e Leas, i lindi Jakobit një bir të dytë. 13 Dhe Lea tha: "Sa e lumtur jam! Sepse gratë do të më quajnë të lumtur". Prandaj i vuri emrin Asher. 14 Në kohën e korries së grurit, Rubeni doli dhe gjeti në fushat mandragora dhe ia çoi nénës së tij, Leas. Atéherë Rakela i tha Leas: "Më jep edhe mua ca mandragora të birit tênd!". 15 Ajo iu përgjegj: "Të duket gjë e vogël që më more burrin, dhe tanë kérkon tê marrësh edhe mandragorat e djalit tim?". Rakela tha: "Mirë, pra, si shpërblim pér mandragorat e birit tênd, sonte ai do të bjerë në shtrat me ty". 16 Kur në mbrëmje Jakobi u kthye nga arat, Lea doli ta takojë dhe i tha: "Duhet tê hysh tek unë, se të kam shtënë në dorë me mandragorat e birit tim". Kështu, atë natë, ai ra në shtrat me tê. 17 Kështu Peréndia ia plotësoi dëshirën Leas, e cila u ngjiz dhe i lindi Jakobit birin e pestë. 18 Dhe ajo tha: "Peréndia më dha shpërblimin që më takonte, sepse i dhashë shërbyesen time burrit tim". Dhe e quajti Isakar. 19 Pastaj Lea u ngjiz përsëri dhe i dha Jakobit një bir të gjashtë. 20 Atéherë Lea tha: "Peréndia më ka dhënë një dhunti tê mirë; këtë radhë burri im do të banjojë me mua, sepse i kam lindur gjashtë bij". Dhe i vuri emrin Zabulon. 21 Pastaj lindi një bijë

dhe e quajti Dina. 22 Peréndia u kujtua edhe pér Rakelën; dhe Peréndia ia plotësoi dëshirën dhe e bëri tê frytshme; 23 kështu ajo u ngjiz dhe lindi një djalë, dhe tha: "Peréndia e hoqi turpin tim". 24 Dhe e quajti Jozef, duke thënë: "Zoti më shtoftë një bir tjetër". 25 Mbas lindjes së Jozefit nga Rakela, Jakobi i tha Labanos: "Më lejo tê iki, që tê shkoj në shtëpinë time, në vendin tim. 26 Më jep gratë e mia dhe bijtë e mi, pér tê cilët tê kam shërbyer dhe lermë tê iki, mbasi ti e njeh mirë shërbimin që tê kam bërë". 27 Por Labano i tha: "Në rast se kam gjetur hir në sytë e tu, qëndro, sepse kam prekur me dorë që Zoti më ka bekuar pér shkakun tênd". 28 Pastaj tha: "Ma cakto pagesën tênde dhe unë do tê ta jap". 29 Jakobi iu përgjegj: "Ti e di si të kam shërbyer, dhe çfarë i ka ndodhur bagëtisë sate në duart e mia. 30 Sepse ajo që tî kiske para se tê vija unë ishte pak, por tanë është rritur shumë; dhe Zoti tê ka bekuar kudo që kam qënë unë. Por tanë kur do tê punoj edhe pér shtëpinë time?". 31 Labano tha: "Sa duhet tê tê jap?". Jakobi iu përgjigji: "Nuk duhet tê më japësh asnjë; në qoftë se ti do tê bësh atë që po tê them, do tê mbetem këtu pér tê kullotur kopetë e tua dhe pér t'u kujdesur pér to. 32 Do tê kaloj ditën e sotme në mes térë kopeve tê tua dhe do tê veçoj tê gjitha kafshët laramane dhe pikalarme, tê gjithë qingjat e zinxh dhe tê gjitha dhitë lara-lara ose pika-pika. Dhe këto kafshë do tê janë pagesa ime. 33 Kështu tanë e tutje ndershmëria ime do tê përgjigjet para teje pér personin tim, kur do tê vish tê kontrollosh pagesën time; çdo bagëti që nuk është laramane a me pika midis dhive dhe çdo qengj jo i zi do tê konsiderohet i vjedhur po tê gjindet pranë meje". 34 Labano tha: "Mirë, le tê bëhet ashtu si thua ti!". 35 dhe po atë ditë veçoi cjeptë vija-vija dhe me pika dhe tê gjitha dhitë laramane dhe pika pika, çdo bagëti që kiske një njollë tê bardhë apo çdo dele e zezë midis dhene, dhe ua la bijve tê vet. 36 Dhe Labano vendosi një distancë prej tri ditësh me këmbë midis vetes së tij dësht Jakobit; dhe Jakobi kulloste pjesën që mbeti nga kopetë e Labanos. 37 Dhe Jakobi mori disa purtekat tê njoma plepi, bajameje dhe rrapi; u bëri disa zhvoshkje, duke zbuluar tê bardhën e purtekave. 38 Pastaj i vendosi purtekat që kiske zhvoshkur që tê shikoheshin nga dhentë në koritë, domethënë në vendet ku kopetë vinin pér tê pirë ujë; dhe kafshët vinin në afsh kur vinin pér tê pirë. 39 Kështu kafshët vinin në afsh përpëra purtekave dhe pillin qengja vija-vija, lara-lara dhe pika pika. 40 Pastaj Jakobi i veçonte këta qengja dhe bënte që kopetë t'i kthenin sytë nga kafshët vija-vija dhe nga térë ato tê zeza në kopenë e Labanos. Ai formoi kështu kope tê veçanta, që nuk i bashkoi me kopetë e Labanos. 41 Por ndodhë që sa herë kafshët e fuqishme tê kopesë vinin në afsh, Jakobi i vinte purtekat në koritë para deleve, në ményrë që këto tê hynin në afsh afér purtekave; 42 Por kur kafshët e kopesë ishin tê dobëta, nuk i vinte ato; kështu që qengjat e dobëta ishin tê Labanos dhe ata tê shëndoshë tê Jakobit. 43 Kështu ai u bë shumë i pasur dhe pati një numër tê madh kopesh, shërbëtoresh, shërbëtorësh, devesh dhe gomarësh.

31 Por Jakobi dégjoi fjalët e bijve tê Labanos që thoshin: "Jakobi mori gjithçka kiske ati ynë; dhe me atë që i përkiste atit tonë, ai krijoj gjithë këtë pasuri". 2 Jakobi vuri re

edhe ftyrën e Labanos; dhe ja, ndaj tij nuk ishte si më parë. 3 Pastaj Zoti i tha Jakobit: "Kthehu në vendin e etërve të tu dhe te fisi yt, dhe unë do të jem me ty". 4 Atëherë Jakobi dërgoi e thirri Rakelën dhe Lean, që të vinin në fushat pranë kopesë së tij, 5 dhe u tha atyre: "Unë e shoh që ftyra e atit tuaj ndaj meje nuk është si më parë; por Perëndia i atit tim ka qenë me mua. 6 Dhe ju e dini se unë i kam shërbyer atit tuaj me tërë forcën time, 7 ndërsa ati juaj më ka mashtruar dhe ka ndryshuar pagesën time dhjetë herë, por Perëndia nuk e lejoi të më bëjë të keq. 8 Në qoftë se ai thoshte: "Krerët laramane do të janë pagesa jote", e tërë kopeja pillte qengja laramane; dhe po të thoshte: "Krerët vija-vija do të janë pagesa jote", tërë kopeja pillte qengja vija-vija. 9 Kështu Perëndia ia hoqi bagëtinë atit tuaj dhe ma dha mua. 10 Një herë, në kohën kur kopetë hynin në afsh, unë ngrita sytë dhe pashë në ëndërr që cjeptë që ndërzenin femrat ishin vija-vija, me pulla dhe lara-lara. 11 Dhe engjelli i Perëndisë më tha në ëndërr: "Jakob!". Unë iu përgjigja: "Ja ku jam!". 12 Atëherë ai tha: "Ço tani sytë dhe shiko: tërë deshtë që ndërzejnë femrat janë vija-vija, me pulla dhe lara-lara, sepse pashë të gjitha ato që të punon Labano. 13 Unë jam Perëndia i Bethelit, ku ti ke vajosur një përmendore dhe më lidhe një kusht. Tani çohu, lëre këtë vend dhe kthehu në vendlindjen tênde". 14 Rakela dhe Lea iu përgjigjën dhe i thanë: "Mos kemi ndoshta ne akoma pjesë dhe trashëgimi në shtëpinë e atit tonë? 15 A nuk na ke trajtuar si të huaja për arësyse se na ka shitur dhe veç kësaj ka ngrënë edhe paratë tonë? 16 Të gjitha pasuritë që Perëndia i hoqi atit tonë janë tonat dhe të bijve tanë; prandaj bëj të gjitha ato që Perëndia të ka thënë". 17 Atëherë Jakobi u ngrit dhe i vuri bijtë e tij dhe gratë e tij mbi devetë, 18 dhe mori me vete tërë bagëtinë e tij duke marrë me vete gjithë pasurinë që kishte vënë, bagëtinë që i përkiste dhe atë që e kishte blerë në Padam-Aram, për të vajtur tek Isaku, në vendin e Kanaanëve. 19 Ndërsa Labano kishte vajtur të qethë dhëntë e tij, Rakela vodhi idhujt e të atit. 20 Dhe Jakobi u largua fshehurazi nga Labano, Arameu, pa i thënë se kishte ndërmend të ikte. 21 Kështu ai iku me gjithçka kishte; u ngrit, kaloi lumin dhe u drejtua për në malin e Galaadit. 22 Ditën e tretë i treguan Labanos se Jakobi kishte ikur. 23 Atëherë ai mori me vete vëllezërit e tij, e ndoqi shtatë ditë rrugë dhe e arriti në malin e Galaadit. 24 Por Perëndia iu shfaq në ëndërr natën Labanos, Arameut, dhe i tha: "Ruhu e mos i fol Jakobit, as për të mirë e as për të keq". 25 Labano e arriti, pra, Jakobin. Tani Jakobi e kishte ngritur çadrën e tij në mal; dhe gjithashtu Labano dhe vëllezërit e tij kishin ngritur çadrat e tyre mbi malin e Galaadit. 26 Atëherë Labano i tha Jakobit: "Ç'bëre duke më mashtruar në këtë mënyrë dhe duke i marrë bijat e mia si robëresha lufte? 27 Pse ike dhe u largove nga unë fshehurazi, pa më lajmëruar aspak? Unë do të kisha përcjellë me gëzim dhe me këngë, me lodërz dhe qeste. 28 Dhe nuk më lejove të puth bijtë dhe bijat e mia! Ti ke vepruar pa mënd. 29 Tani unë kam në dorë t'ju bëj keq, por Perëndia i atit tënd më foli natën e kaluar, duke thënë: "Ruhu, mos t'i flasësh Jakobit as për mirë apo për keq". 30 Sigurisht ike, sepse kishe një dëshirë të madhe të ktheheshe përsëri në shtëpinë e atit tënd; po pse vodhe perënditë e mia?". 31 Atëherë Jakobi iu përgjegj Labanos: "Unë kisha frikë, sepse

mendoja që ti mund të më merrje me forcë bijat e tua. 32 Por kushdo qoftë ai të cilat do t'i gjesh perënditë e tu, ai duhet të vdesë në prani të vëllezërvë tanë; kërkoi ti vetë atë që të përket tek unë dhe merre!". Jakobi nuk e dinte që ato i kishte vjedhur Rakela. 33 Kështu Labano hyri në çadrën e Jakobit, në çadrën e Leas dhe në çadrën e dy shërbysesve, por nuk gjeti asgjë. Doli pastaj nga çadra e Leas dhe hyri në çadrën e Rakelës. 34 Por Rakela kishte marrë idhujt dhe i kishte vënë në samarin e deveşë, pastaj qe ulur mbi to. Labano kërkoi në tërë çadrën, por nuk gjeti asgjë. 35 Dhe ajo i tha të atit: "Mos u zemëro, zotëria im, në rast se unë nuk mund të çohem përparrë teje, sepse jam me të përmuajshmet e grave". Kështu ai kërkoi, por nuk i gjeti idhujt. 36 Atëherë Jakobi u zemërua dhe u grind me Labanon; dhe Jakobi iu përgjegj dhe i tha Labanos: "Cili është fajti im, cili është mëkatimi im, që ti të më ndjekësh me aq tërbim? 37 Ti rrëmove në tërë gjërat e mia. Çfarë gjite nga të gjitha ato që i përkasin shtëpisë sate? Vëri këtu para vëllezërvë të mi dhe vëllezërvë të tu dhe le të vendosin ata midis nesh të dy! 38 Kam qenë njëzet vjet me ty; deleth dhe dhittë e tua nuk kanë dështuar dhe unë nuk kam ngrënë deshtë e kopesë sate. 39 Unë nuk t'i kam sjellë kurrë kafshët të shqyera nga bishat; dëmin e kam pësuar vetë; ti kërkoje me ngulim nga unë atë që ishte vjedhur ditën apo natën. 40 Ky ishte fati im; ditën më ligje vapa dhe natën të ftohit e madh, dhe gjumi më ikte nga sytë. 41 Kam qenë njëzet vjet në shtëpinë tênde; të kam shërbyer katërmbehdhjetë vjet për dy bijat e tua dhe gjashtë vjet për kopenë tênde. Ti e ke ndryshuar dhjetë herë pagesën time. 42 Në qoftë se Perëndia i atit tim, Perëndia i Abrahamit dhe Tmerri i Isakut, nuk do të kishte qenë në favorin tim, ti me siguri do të më kiske kthyer duar bosh. Perëndia e pa trishtimin tim dhe mundin e duarve të mia, dhe mbërëmë dha vendimin e tij". 43 Atëherë Labano u përgjegj dhe tha: "Këto bija janë bijat e mia, këta bij janë bijtë e mi, këto kope janë kopetë e mia, dhe gjithçka të zë syri është imja. Por çfarë mund t'u bëj sot këtyre bijave të mia apo bijve që ato kanë lindur? 44 Prandaj eja të bëjmë një besëlidhje midis teje dhe meje, dhe që ajo shërbeftë si dëshmi midis teje dhe meje". 45 Atëherë Jakobi mori një gur dhe e ngriti si një përmendore. 46 Pastaj Jakobi u tha vëllezërvë të tij: "Mblidhni gurë". Dhe ata morën gurë dhe bënë një tog me ta, dhe hëngrën bukë pranë këtij togu. 47 Labano e quajti atë tog Jegar-Sahadutha, ndërsa Jakobi e quajti Galed. 48 Dhe Labano tha: "Sot ky tog është një dëshmi midis teje dhe meje". Prandaj u quajt Galed, 49 edhe Mitspah, sepse Labano tha: "Zoti të mos e ndajë syrin mua dhe ty kur do të jetë e pamundur të shohim shoqi-shoqin. 50 Në rast se ti keqtrajton bijat e mia ose martohesh me gra të tjera veç bijave të mia, edhe sikur të mos ketë asnjeri me ne, kujtohu që Perëndia është dëshmitar midis meje dhe teje". 51 Labano i tha gjithashtu Jakobit: "Ja ky tog gurësh, dhe ja përmendorja që kam ngritur midis teje dhe meje. 52 Le të jetë ky tog një dëshmi dhe le të jetë kjo përmendore një dëshmi që unë nuk do ta kapërcej këtë tog për të bërë keq ty, dhe që ti nuk do ta kapërcesh këtë tog dhe këtë përmendore për të më bërë keq mua. 53 Perëndia i Abrahamit dhe Perëndia i Nahorit, Perëndia i atit të tyre, u bëftë gjykatës midis nesh!". Dhe Jakobi u betua për Tmerrin e Isakut,

atit tē tij. 54 Pastaj Jakobi béri një fli nē mal dhe i ftoi véllezérít e tij tē hanin bukë. Dhe ata hëngren bukë dhe e kaluan natën nē mal. 55 Labano u ngrit herët nē mëngjes, i puthi bijtë dhe bijat e tij dhe i bekoi. Pastaj Labano u nis dhe u kthyte nē shtëpinë e tij.

32 Ndërsa Jakobi vazhdonte rrugën e tij, i dolën përpara engjët tē Perëndisë. 2 Mbasi i pa Jakobi, tha: "Ky éshëtë fushimi i Perëndise"; dhe e quajti atë vend Mahanaim. 3 Pastaj Jakobi dérgoi para tij disa lajmëtarë vëllait tē tij Esau, nē vendin e Seirit, në fushën e Edomit. 4 Dhe u dha atyre këtë urdhër duke thënë: "Do t'i thoni kështu Esaut, zotërisë tim: "Kështu thotë shërbyesi yt Jakobi: Unë kam banuar pranë Labanos dhe kam qëndruar aty deri tanë; 5 kam qe, gomarë, kope, shërbyes dhe shërbyese; dhe këtë po ja tregoj zotërisë tim, për të gjetur hir nē sytë e tu"". 6 Lajmetarët u kthyen pastaj te Jakobi, duke i thënë: "Vajtëm te vëllai yt Esau; dhe tanë ai po vjen vetë që tē takohet me ty dhe ka me vete katërqind burra". 7 Atëherë Jakobin e zuri një frikë e madhe dhe një ankth dhe ndau dysh njerëzit që ishin me të, kopetë, bagëtinë e trashë dhe devetë, dhe tha: 8 "Në qoftë se Esau vjen kundër njerit grup dhe e sulmon, grupi që mbetet do tē mund tē shpëtoj". 9 Pastaj Jakobi tha: "O Perëndi i atit tim Abraham, Perëndi i atit tim Isak, o Zot, që më ke thënë: "Ktheu nē vendin tēnd dhe pranë fisit tēnd dhe unë do tē bëj tē mire", 10 unë nuk jam i denjë i tē gjitha mirësive dhe i gjithë besnikërisë që ke treguar ndaj shërbyesit tēnd, sepse unë e kalova këtë Jordan vetëm me shkopin tim dhe tanë janë bërë dy grupe. 11 Çliromë, tē lutem, nga duart e vëllait tim, nga duart e Esaut, sepse unë kam frikë nga ai dhe druaj që ai tē vijë për tē më sulmuar, pa kursyer as nënënat as fëmijët. 12 Dhe ti the: "Pa tjetër, unë do tē tē bëj mire dhe do t'i bëj pasardhësit e tu si rëra e detit, që nuk mund tē llogaritet se éshëtë shumë e madhe"". 13 Kështu Jakobi e kaloi natën nē atë vend, dhe nga ato që kishte nëpër duar ai zgjodhi një dhuratë për vëllanë e tij Esau: 14 dyqind dhi, njëzet cjepl, dyqind dele dhe njëzet desh, 15 tridhjetë deve qumështore me tē vegjilët e tyre, dyzet lopë dhe dhjetë dema, njëzet gomarica dhe dhjetë mëza. 16 Pastaj ua dorëzoi shërbyesve tē tij, çdo kope për llogari tē vet, dhe u tha shërbëtorëve tē tij: "Kaloni para meje dhe lini një farë hapësire midis një kopeje dhe tjetës". 17 Dhe i dha urdhër tē parit: "Kur vëllai im Esau do tē tē takojë dhe do tē tē pyesë: "I kujt je ti dhe ku shkon? Të kujt janë këto kafshë para teje?", 18 ti do tē përgjigjesh: "Janë tē shërbëtorit tēnd Jakobit; éshëtë një dhuratë e dérguar zotërisë tim Esau; dhe ja, ai vetë po vjen mbas nesh"". 19 Ai i dha tē njëjtin urdhër tē dytit, tē tretit dhe gjithë atyre që ndiqnin kopetë, duke u thënë: "Në këtë mënyrë do t'i flisni Esaut kur do ta takoni; 20 dhe do t'i thoni: "Ja, shërbëtori yt Jakobi éshëtë duke ardhur vetë pas nesh"". Sepse thoshte: "Unë do ta qëtësoj me dhuratën që më paraprin e pastaj do tē shikoj fytyrën e tij; ndofta do tē më presë mirë". 21 Kështu dhurata shkoi para tij, por ai e kaloi natën nē fushim. 22 Por atë natë ai u ngrit, mori dy gratë e tij, dy shërbëtoret dhe tē njëmbëdhjetë fëmijët e tij dhe e kaloi vaun e lumit Jabbok. 23 I mori me vete dhe bëri që tē kalonin përruan tē gjitha gjërat që zotëronte. 24 Kështu Jakobi mbeti vetëm dhe një burrë luftoi me tē deri nē agim. 25 Kur ky burrë e pa se nuk mund ta mundte, i

preku zgavrën e ijës; dhe zgavra e ijës së Jakobit u përdrohdh, ndërsa ai luftonte kundër tij. 26 Dhe ai tha: "Lërmë tē shkoj, se po lind agimi". Por Jakobi u përgjegj: "Nuk do tē tē lë tē shkosh, nē rast se nuk më bekon më parë!". 27 Tjetri i tha: "Cili éshëtë emri yt?". Ai u përgjegj: "Jakob". 28 Atëherë ai i tha: "Emri yt nuk do tē jetë më Jakob, por Israel, sepse ti ke luftuar bashkë me Perëndinë dhe me njerëzit, dhe ke fituar". 29 Jakobi i tha: "Të lutem, tregomë emrin tēnd". Por ai u përgjegj: "Pse e do emrin tim?". 30 Dhe kështu ai e bekoi. Atëherë Jakobi e quajti këtë vend Peniel, sepse tha: "E pashë Perëndinë ballë pér ballë dhe jeta ime u fal". 31 Mbasi ai kaloi Penielin, dielli po ngrivej; dhe Jakobi çalonte pér shkak tē ijës. 32 Pér këtë arësye, deri në ditën e sotme, bijtë e Izraelit nuk e hanë gilcën e kofshës që kalon nëpër zgavrën e ijës, sepse ai njeri kishte prekur zgavrën e ijës së Jakobit nē pikën e gilcës së kofshës.

33 Jakobi ngriti sytë, vështroi dhe pa që po vinte Esau, që kishte me vete katërqind burra. Atëherë i ndau bijtë e tij midis Leas, Rakelës dhe dy shërbyesve tē tij. 2 Në krye vuri shërbyeset dhe bijtë e tyre, pastaj Lean dhe bijtë e saj dhe së fundi Rakelën dhe Jozefin. 3 Ai vetë kaloi para tyre dhe u përkul deri në tokë shtatë herë deri sa arriti pranë vëllait tē vet. 4 Atëherë Esau vrappoi drejt tij, e përqafoi, iu hodh nē qafë dhe e puthi; dhe që tē dy qanë. 5 Pastaj Esau ngriti sytë, pa gratë e fëmijët dhe tha: "Kush janë këta me ty?". Jakobi u përgjigji: "Janë bijtë që Perëndia pati mirësinë t'i japë shërbyesit tēnd". 6 Atëherë u afroan shërbyeset, ato dhe bijtë e tyre, dhe u përkulën. 7 U afroan edhe Lea dhe bijtë e saj, dhe u përkulën. Pastaj u afroan Jozefi dhe Rakela, dhe u përkulën edhe ata. 8 Esau tha: "Çfarë ke ndërmend tē bësh me tërë atë grup që takova?". Jakobi u përgjigji: "Éshëtë për të gjetur hir nē sytë e zotërisë tim". 9 Atëherë Esau tha: "Kam mjaft pér vete, o vellai im; mbaj pér vete atë që éshëtë joita". 10 Por Jakobi tha: "Jo, tē lutem; nē qoftë se kam gjetur hir nē sytë e tu, prano dhuratën time nga dora ime, sepse kur pashë fytyrën tēnde, pér mua ishte njëlljo sikur tē shikoja fytyrën e Perëndisë, dhe ti më ke pritur mirë. 11 Pranoje, pra, dhuratën që tē éshëtë sjellë, sepse Perëndia éshëtë treguar shumë i mirë me mua dhe unë kam gjithçka". Dhe ngulli këmbë aq shumë, sa që Esau pranoi. 12 Pastaj Esau tha: "Le tē nisemi, tē fillojmë tē ecim dhe unë do tē shkoj para teje". 13 Por Jakobi u përgjigji: "Zotëria im e di që fëmijët janë në moshë tē vogël dhe që kam me vete dele dhe lopë qumështore; po t'i mbajmë keq qoftë edhe një ditë tē vetmet, tërë kafshët kanë pér tē vdekur. 14 Le tē kalojë zotëria im para shërbëtorit tē tij, dhe unë do ta ndjek ngadalë me hapin e kafshëve që më paraprinjë dhe me hapin e fëmijëve, deri sa tē arrijët e zotëria im nē Seir". 15 Atëherë Esau tha: "Më lejo tē paktën tē lë me ty disa nga njerëzit që janë me mua". Por Jakobi u përgjigji: "Pse ta bëjmë këtë? Mjafton që unë tē gjej hir nē sytë e zotërisë tim". 16 Kështu po atë ditë Esau u rikthyre nē rrugën e tij drejt Seirit. 17 Jakobi u nis nē drejtim tē Sukothit, ndërtói atje një shtëpi pér vete dhe kasolle pér bagëtinë; prandaj ai vend u quajt Sukoth. 18 Pastaj Jakobi, duke u kthyer nga Padan-Arami, arriti shëndoshë e mirë nē qytetin e Sikemit, nē vendin e Kanaanit, ku ngriti çadrat e tij përballë qytetit. 19 Dhe

bleu nga bijtë e Hamorit, at i Sikemit, pér njëqind copë paresh, pjesën e fushës ku kishte ngritur çadrat e tij përballë qytetit. 20 Pastaj aty ngriti një altar dhe e quajti El-Elohej-Izrael.

34 Por Dina, vajza që Lea i kishte lindur Jakobit, doli pér të parë bijat e vendit. 2 Dhe Sikemi, biri i Hamorit Hiveut, princi i vendit, sa e pa rrëmbeu, ra në shtrat me të dhe e dhunoi. 3 Dhe shpirti i tij u lidh me Dinën, të bijën e Jakobit; ai e dashuroi vajzën dhe i foli zemrës së saj. 4 Pastaj i tha të atit Hamor: "Ma jep këtë vajzë pér grua". 5 Por Jakobi dëgjoi që ai e kishte çnderuar bijën e tij Dina; por bijtë e tij ishin nëpër fushat me bagëtinë e tij, dhe Jakobi heshtë deri sa u kthyen. 6 Atëherë Hamori, ati i Sikemit, shkoi tek Jakobi pér t'i folur. 7 Sapo dëgjuan pér atë që kishte ndodhur, bijtë e Jakobit u kthyen nga fushat; ata ishin të hidhëruar dhe shumë të zemëruar, sepse ai kishte kryer një veprim të turpshëm në Izrael, duke rënë në shtrat me të bijën e Jakobit, gjë që nuk duhej bërë. 8 Por Hamori u foli atyre duke thënë: "Shpirti i tim biri Sikem është lidhur me bijën tuaj, prandaj jepjani pér grua; 9 të bëjmë krushqi bashkë: na jepni bijat tua ja dhe merrni bijat tonë. 10 Kështu ju do të banoni me ne dhe vendi do të jetë në dispozicionin tuaj; banoni në të, bëni tregëti dhe blini prona". 11 Pastaj Sikemi u tha të atit dhe të vëllezërve të Dinës: "Bëni që unë të gjej hir në sytë tuaj dhe do t'ju jap çfarëdo gjë që do të më kérkon. 12 Më caktioni madje një pajë të madhe dhe një dhuratë, dhe unë do t'ju jap sa të kérkon, por ma jepni vajzën pér grua". 13 Atëherë bijtë e Jakobit iu përgjegjën Sikemit dhe Hamorit, të atit, dhe u folën atyre me dredhi, sepse Sikemi kishte çnderuar motrën e tyre Dina, 14 dhe u thanë atyre: "Nuk mund ta bëjmë këtë gjë, domethënë ta japid motrën tonë një njeriu të parrethprerë, sepse kjo do të ishte një turp pér ne. 15 Vetëm me këtë kusht do ta pranojmë kérkesën tuaj, domethënë po të jetë se bëheni si ne, duke rrithprerë çdo mashkull nga ju. 16 Atëherë ne do t'ju japid bijat tonë dhe do të marrim bijat tua ja, do të banojmë bashkë me ju dhe do të bëhemë një popull i vetëm. 17 Por në qoftë se nuk doni të na dégjoni dhe nuk dëshironi të rrithpriteni, ne do të marrim bijën tonë dhe do të ikim". 18 Fjalët e tyre i pëlqyen Hamorit dhe Sikemit, birit të Hamorit. 19 Dhe i ri nuk vonoi ta kryejë atë gjë, sepse e donte të bijën e Jakobit dhe ishte njeriu më i nderuar në tërë shtëpinë e të atit. 20 Hamori dhe Sikemi, bir i tij, erdhën në portat e qytetit të tyre dhe u folën njerëzve të qytetit të tyre, duke thënë: 21 "Këta njerëz dëshirojnë të jetojnë në paqe me ne; le të rrinë në vendin tonë dhe të merren me tregti, sepse vendi është mjaft i madh edhe pér ata. Ne do të marrim bijat e tyre pér gra dhe do t'ju japid bijat tonë. 22 Por këta njerëz do të pranojnë të banojnë me ne pér të formuar një popull të vetëm, me të vetmin kusht që çdo mashkull te ne të rrithpritet, ashtu si rrithpriten ata. 23 Bagëtia e tyre, pasuria e tyre dhe kafshët e tyre a nuk do të bëhen ndofta një ditë tonat? Le të pranojmë kérkesën e tyre dhe ata do të banojnë bashkë me ne". 24 Dhe të gjithë ata që dëlinin nga portat e qytetit dégjuan fjalët e Hamorit dhe të birit të tij Sikem; dhe çdo mashkull u rrithpre, tërë ata dëlinin nga porta e qytetit. 25 Por ndodhi që ditën e tretë, ndërsa ata vuanin, dy nga bijtë e Jakobit, Simeoni dhe Levi, vëllezër të

Dinës, morën secili shpatën e vet, u vërsulën mbi qytetin që rrinte në siguri dhe vranë tërë meshkujt. 26 Vranë me shpatë edhe Hamorin dhe birin e tij Sikem, pastaj muarrën Dinën nga shtëpia e Sikemit dhe ikën. 27 Bijtë e Jakobit u vërsulën mbi të vrarët dhe plaçkitën qytetin; sepse motrën e tyre e kishin çnderuar. 28 Kështu ata morën kopetë me bagëti të imt dhe të trashë, gomarët e tyre, gjithçka që ishte në qytet dhe gjithçka që ishte nëpër fushat, 29 dhe morën me vete si plaçkë tërë pasuritë e tyre, tërë fëmijët e tyre të vegjël, gratë e tyre dhe gjithçka ndodhej në shtëpitë. 30 Atëherë Jakobi i tha Simeonit dhe Levit: "Ju më keni futur në telashe duke më bërë të urryer nga banorët e vendit, Kanaanët dhe Perezejtë. Me qenë se ne jemi pakicë, ata do të grumbullohen kundër meje dhe do të më sulmojnë, dhe unë ashtu si shtëpia ime do të shfarosemi". 31 Por ata u përgjigjën: "A duhet ta trajtonte ai motrën tonë si një prostitutë?".

35 Perëndia i tha Jakobit: "Çohu, ngjitu në Bethel dhe vendosu aty; dhe bëj aty një altar Perëndisë që t'u shfaq, kur ikje para vëllait tënd Esau". 2 Atëherë Jakobi i tha familjes së tij dhe gjithë atyre që ishin me të: "Hiqni nga rrathi juaj perënditë e huaja, pastrohuni dhe ndërroni rrobat tua ja; 3 pastaj të ngrihemi dhe të shkjmë në Bethel, dhe unë do t'i bëj një altar Perëndisë që plotësoi dëshirën time ditën e fatkeqësisë sime dhe që më shqëroi në udhëtimin që kam bërë". 4 Atëherë ata i dhanë Jakobit tërë perënditë e huaja që kishin dhe varëset që mbanin në veshë; dhe Jakobi i fshehu nën lisin që ndodhet pranë Sikemit. 5 Pastaj ata u nisën dhe tmerri i Perëndisë ra mbi të gjitha qytetet rrëth tyre, kështu që nuk i ndoqën bijtë e Jakobit. 6 Kështu Jakobi arriti në Luc, domethënë në Bethel, që ndodhet në vendin e Kanaanit; erdhë aty me të gjithë njerëzit që ishin me të. 7 Dhe aty ndërtoi një altar dhe këtë vend e quajti El-Bethel, sepse aty i qe çafaqur Perëndia kur po ikte para vëllait të tij. 8 Atëherë vdiq Debora, taja e Rebekës, dhe e varrosën poshtë Bethelit, në këmbët e lisit që u quajt Alon-Bakuth. 9 Perëndia iu shfaq përsëri Jakobit, kur ky po vinte nga Padam-Arami dhe e bekoi. 10 Dhe Perëndia i tha: "Emri yt është Jakob; ti nuk do të quhesh më Jakob, por emri yt do të jetë Izrael". Dhe i vuri emrin Izrael. 11 Pastaj Perëndia i tha: "Unë jam Perëndia i Plotfuqishëm; ti bëhu i frytshëm dhe shumëzo; një komb, madje një tërësi kombesh do të rrjedhin prej teje, dhe disa mbretëri kanë pér të dalë nga ijët e tua; 12 dhe do të të jap ty dhe pasardhësë të tu pas teje vendin që i dhashë Abrahamit dhe Isakut". 13 Pastaj Perëndia u ngjitet më lart nga ai, nga vendi ku i kishte folur. 14 Atëherë Jakobi ndërtoi një përmendore, një përmendore prej guri, në vendin ku Perëndia i kishte folur; mbi të hodhi pak verë dhe derdhi ca vaj sipër. 15 Dhe Jakobi e quajti Bethel vendin ku Perëndia i kishte folur. 16 Pastaj u nisën nga Betheli; kishte edhe një copë rrugë pér të arritur në Efratë, kur Rakela lindi. Ajo pati një lindje të vështirë; 17 dhe gjatë lindjes së vështirë mamia i tha: "Mos kë frikë, sepse edhe këtë herë ke një djale". 18 Dhe ndërsa shpirti po e linte (sepse vdiq), i vuri emrin Ben-Oni, por i ati e quajti Benjamin. 19 Kështu Rakela vdiq dhe u varros në rrugën e Efratës (domethënë të Betlemit). 20 Dhe Jakobi ngriti mbi varrin e saj një përmendore. Dhe kjo përmendore ekziston ende sot e kësaj dite mbi varrin e

Rakelës. 21 Pastaj Izraeli u nis dhe ngriti çadrën përejt Migdal-Ederit. 22 Dhe ndodhi që, ndërsa Izraeli banonte në atë vend, Rubeni shkoi e ra në shtrat me Bilbah, konkubinën e atit të tij. Dhe Izraeli e mori vesh. 23 Blijtë e Jakobit ishin dymbëdhjetë. Blijtë e Leas ishin: Rubeni, i parëlinduri i Jakobit, Simeoni, Levi, Juda, Isakari dhe Zabuloni. 24 Blijtë e Rakelës ishin: Jozefi dhe Beniamini. 25 Blijtë e Bilhahut, shërbëtorja e Rakelës, ishin: Dani dhe Neftali. 26 Blijtë e Zilpahës, shërbëtorja e Leas, ishin: Gadi dhe Asheri. Këta janë bijtë e Jakobit që i lindën në Padan-Aram. 27 Pastaj Jakobi erdhi tek Isaku, i ati, në Marme, në Kirjath-Arba (domethënë në Hebron), ku Abrahami dhe Isaku kishin qëndruar ca kohë. 28 Isaku jetoi njëqind e tetëdhjetë vjet. 29 Kështu Isaku dha shpirt, vdiq dhe u bashkua me popullin e tij, ishte i plakur dhe i ngopur me ditë; dhe Esau dhe Jakobi, bijtë e tij, e varrosën.

36 Këta janë pasardhësit e Esaut, që është Edomi. 2 Esau i mori gratë e tij nga bijat e Kanaanëve: Adën, e bija e Elionit Hiteut, dhe Oholibamahën, e bija e Cibeonit Hiveut; 3 dhe Basemathin, e bija e Ismaelit dhe motra e Nebajothit. 4 Ada i lindi Esaut Elifazin; 5 Basemathi lindi Reuelin, kurse Oholibamahu lindi Jeushin, Jalamin dhe Korahin. Këta janë bijtë e Esaut që i lindën në vendin e Kanaanit. 6 Pastaj Esau mori gratë e tij, bijtë dhe bijat e tij, gjithë njerëzit e shtëpisë së tij, kopetë e tij, tërë bagëtinë e tij dhe tërë pasurinë që kishte blerë në vendin e Kanaanëve, dhe shkoi në një vend, larg vëllait të tij Jakob, 7 sepse pasuritë e tyre ishin tepër të mëdha, që ata të mund të banonin bashkë; vendi ku rrinë nuk ishte në gjendje t'i mbante për shkak të bagëtisë së tyre. 8 Kështu Esau u vendos mbi malin e Seirit; Esau është Edomi. 9 Këta janë pasardhësit e Esaut, atit të Edomitëve, në malin e Seirit. 10 Këta janë emrat e bijve të Esaut: Elifazi, i biri i Adës, gruaja e Esaut; Reueli, i biri i Bazemathës, gruaja e Esaut. 11 Blijtë e Elifazit qenë: Temani, Omari, Cefoni, Gatami dhe Kenaci. 12 Timna ishte konkubina e Elifazit, i biri i Esaut. Ajo i lindi Amalekun Elifazit. Këta janë bijtë e Adës, gruaja e Esaut. 13 Këta janë bijtë e Reuelit: Nahathi dhe Zerahu, Shamahu dhe Micahu. Këta janë bijtë e Basemathës, gruaja e Esaut. 14 Këta janë bijtë e Oholibamahës, e bija e Anahut, e bija e Cibeonit, gruaja e Esaut; ajo i lindi Esaut: Jeushin, Jalamin dhe Korahun. 15 Këta janë kerët e bijve të Esaut: bijtë e Elifazit, i parëlinduri i Esaut; kreua Teman, kreua Omar, kreua Cefo, kreua Kenaz, 16 kreua Korah, kreua Gatam dhe kreua Amalek; këta janë kerët e rrjedhur nga Elifazi në vendin e Edomit; ata janë bijtë e Adës. 17 Këta janë bijtë e Reuelit, i biri i Esaut: kreua Nahath, kreua Zerah, kreua Shamah dhe kreua Micah; këta janë kerët e rrjedhur nga Reueli në vendin e Edomit; ata janë bijtë e Basemathës, gruaja e Esaut. 18 Këta janë bijtë e Oholibamahës, gruaja e Esaut, kreua Jeush; kreua Jeush, kreua Jalamin dhe kreua Korah; ata janë kerët e rrjedhur nga Oholibamah, e bija e Anahut dhe gruaja e Esaut. 19 Këta janë bijtë e Esaut, që është Edomi, dhe këta janë kerët e tyre. 20 Këta janë bijtë e Seirit, Horeut, që banonin atë vend: Lotani, Shobali, Cibeoni, Anahu. 21 Dishoni, Etseri dhe Dishani. Këta janë kerët e Horejve, bijtë e Seirit, në vendin e Edomit. 22 Blijtë e Lotanit janë: Hori dhe Hemami; dhe motra e Lotanit

qe Timna. 23 Këta janë bijtë e Shobalit: Alvani, Manahathi, Ebali, Shefo dhe Onami. 24 Këta janë bijtë e Cibeonit: Aja dhe Anahu. Anahu është ai që zbuloi në shkretëtirë ujëra të nxehtha ndërsa po kulloste gomarët e Cibeonit, atit të tij. 25 Këta janë bijtë e Anahut: Dishoni dhe Oholibamah, e bija e Anahut. 26 Këta janë bijtë e Dishonit: Hemdani, Eshbani, Ithrani dhe Kerani. 27 Këta janë bijtë e Etserit: Bilhani, Zaavani dhe Akani. 28 Këta janë bijtë e Dishanit: Utsi dhe Arani. 29 Këta janë kerët e Horejve: kreua Lothan, kreua Shobal, kreua Cibeon, kreua Anah, 30 kreua Dishon, kreua Etser, kreua Dishan. Këta janë kerët e Horejve, kerët që ata patën në vendin e Seirit. 31 Këta janë mbretërit që mbretëruan në vendin e Edomit, para se ndonjë mbret të sundonte mbi bijtë e Izraelit: 32 Bela, i biri i Beorit, mbretëroi në Edom, dhe emri i qytetit të tij që Dinhabah. 33 Bela vdiq dhe në vend të tij mbretëroi Jobabi, i biri i Zerahut, nga Botsruhu. 34 Jobabi vdiq dhe në vend të tij mbretëroi Hushami, nga vendi i Temanitëve. 35 Hushami vdiq, dhe në vend të tij mbretëroi Hadabi, i biri i Bedadit, që mundi Madianitët në fushat e Moabit; dhe emri i qytetit të tij që Avith. 36 Hadadi vdiq dhe në vend të tij mbretëroi Samlahu, nga Masrekahu. 37 Samlahu vdiq dhe në vend të tij mbretëroi Sauli nga Rohoboth, mbi Lumë. 38 Sauli vdiq dhe në vend të tij mbretëroi Baal-Hanani, i biri i Akborit. 39 Baal-Hanani, i biri i Akborit, vdiq dhe në vendin e tij mbretëroi Hadari. Emri i qytetit të tij që Pau, dhe emri i gruas së tij që Mehetabel, e bija e Metredës dhe e Mezahabut. 40 Këto janë emrat e kerëve të Esaut, simbas familjeve të tyre dhe territoreve të tyre, me emrat e tyre; kreua Timnah, kreua Alvah, kreua Jetheth, 41 kreua Oholibamah, kreua Elah, kreua Pinon, 42 kreua Kenac, kreua Teman, kreua Mibcar, 43 kreua Magdiel dhe kreua Iram. Këta janë kerët e Edomit simbas vendbanimit të tyre, në vendin që zotëronin. Ky qe Esau, ati i Edomitëve.

37 Por Jakobi banoi në vendin ku i ati kishte qëndruar, në vendin e Kanaanëve. 2 Këta janë pasardhësit e Jakobit. Jozefi, në moshën shtatëmbëdhjetëvjeçare, kulloste kopenë bashkë me vëllezërit e tij; i riu rrinte me bijën e Bilhahës dhe me bijtë e Zilpahës, që ishin gratë e babat të tij. Por Jozefi i tregoi të atit për namin e keq që përhapej mbi sjelljen e tyre. 3 Por Izraeli e donte Jozefin më tepër se tërë bijtë e tij, sepse ishte biri i pleqërisë së tij; dhe i bëri një robe të gjatë deri te këmbët. 4 Por vëllezërit e tij, duke parë që i ati i tyre e donte më tepër nga të gjithë vëllezërit e tjerë, filluan ta urrejnë dhe nuk mund t'i flisnin në mënyrë miqësore. 5 Por Jozefi pa një èndërr dhe ua tregoi vëllezërvë të tij; dhe këta e urryen edhe më tepër. 6 Ai u tha atyre: "Dëgjoni, ju lutem, èndrrén që pashë. 7 Ne ishim duke lidhur duaj në mes të arës, kur paprimitas duajt e mi u drejtuan dhe qëndruan drejt, kurse duajt tuaja u mblohdhën dhe u përkulën përpëra duajve të mi". 8 Atëherë vëllezërit e tij i thanë: "A duhet të mbretërosh ti mbi ne, ose do të na sundosh me të vërtetë?". Dhe e urryen edhe më tepër për shkak të èndrrave të tij dhe të fjalëve të tij. 9 Ai pa një èndërr tjetër dhe ua tregoi vëllezërvë të tij, duke thënë: "Pashë një èndërr tjetër! Dhe ja, dielli, hëna dhe njëmbëdhjetë yje përkuleshin para meje". 10 Dhe ai ia tregoi këtë èndërr atit të tij dhe vëllezërvë të tij; i ati e qortoi dhe i tha: "Ç'kuptim ka èndrra që ke parë? A do të

duhet që pikërisht unë, nëna jote dhe vëllezërit e tu të vijnë e të përkulemi deri në tokë para teje?". **11** Dhe vëllezërit e tij e kishin zili, por i ati e mbante përbrenda këtë gjë. **12** Ndërkaq vëllezërit e Jozefit kishin vajtur pér të kullotur kopenë e atit të tyre në Sikem. **13** Dhe Izraeli i tha Jozefit: "Vëllezërit e tu a nuk janë ndofta duke kullotur kopenë në Sikem? Eja, do të dérgoj tek ata". Ai u përgjegj: "Ja ku jam". **14** Izraeli i tha: "Shko të shikosh në se vëllezërit e tu janë mirë dhe në se kopeja shkon mirë, dhe kthehu të më japësh përgjigje". Kështu e nisi në lugjinë e Hebronit dhe ai arriti në Sikem. **15** Ndërsa ai endej në fushë, një burrë e gjeti dhe e pyeti: "Çfarë kërkon?". **16** Ai u përgjegj: "Jam duke kërkuar vëllezërit e mi; të lutem më trego se ku ndodhen duke kullotur bagëtine". **17** Ai burrë i tha: "Ata kanë ikur së këtejimi, sepse i dëgjova që thonin: "Të shkojmë në Dothan"". Atëherë Jozefi shkoi të kërkojë vëllezërit e tij dhe i gjeti në Dothan. **18** Ata e panë së largu, dhe para se t'u afrohej, komplotuan kundër tij pér ta vrarë. **19** Dhe i thanë njëri tjetrit: "Ja ku po vjen èndërruesi! **20** Ejani, pra, ta vrasim dhe ta hedhim në një pus; do të themi pastaj që një kafshë e egër e hëngri; kështu do të shohim se c'përfundim do të kenë èndërrat e tij". **21** Rubeni i dëgjoi këto dhe vendosi ta shpëtojë nga duart e tyre, dhe tha: "Nuk do ta vrasim". **22** Pastaj Rubeni shtoi: "Mos derdhni gjak, por hidheni në këtë pus të shkretëtirës dhe mos e goditni me dorën tuaj". Thoshte kështu pér ta shpëtuar nga duart e tyre dhe pér t'ia shpënë të atit. **23** Kur Jozefi arriti pranë vëllezërvë të tij, këta e zhveshën nga veshja e tij, nga rrobja e gjatë që i arrinte deri te këmbët; **24** pastaj e kapën dhe e hodhën në pus. Por pusi ishte bosh, nuk kishte ujë brenda. **25** Pastaj u ulën pér të ngrënë; por, duke ngritur sytë, ata panë një karvan Ismaelitësh që vinte nga Galaadi me devetë e tyre të ngarkuara me erëza, balsame dhe mirrë, dhe udhëtonte pér t'i çuar në Egjipt. **26** Atëherë Juda u tha vëllezërvë të tij: "Ç'dobi do të kemi po të vrasim vëllanë tonë dhe të fshehim gjakun e tij? **27** Ejani, t'ia shesin Ismaelitëve dhe të mos e godasë dora jonë, sepse èshtë vëllai ynë, mishi ynë". Dhe vëllezërit e tij e dëgjuan. **28** Ndërsa po kalonin ata tregtarë Madianitë, ata e ngritën dhe e nxorën Jozefin jashtë pusit dhe ia shitën Ismaelitëve pér njëzet monedha argjendi. Dhe këta e shpunjë Jozefin në Egjipt. **29** Rubeni u kthye te pusi, por Jozefi nuk ishte më në pus. Atëherë ai i çorri rrobot e tij. **30** Pastaj u kthye te vëllezërit e tij dhe tha: "Djali nuk èshtë më; po unë, ku do të shkoj unë?". **31** Kështu ata muarën rrobën e gjatë të Jozefit, therën një çap dhe e futën rrobën në gjak. **32** Pastaj e çuan rrobën te babai dhe i thanë: "Kemi gjetur këtë; shiko pak nëse èshtë rrobja e birit tënd". **33** Dhe ai e njohu dhe tha: "Èshtë rrobja e tim biri, e ka ngrënë ndonjë kafshë e egër; me siguri Jozefin e kanë bërë copë e çikë". **34** Atëherë Jakobi i shquë rrobot e tij, veshi një grathore dhe mbajti zi pér birin e tij shumë ditë. **35** Dhe të gjithë bijtë dhe të gjitha bijat e tij erdhën pér ta ngushëlluar, por ai nuk pranoi të ngushëllohet dhe tha: "Unë do të zgres në Sheol pranë birit tim pér të mbajtur zi". Kështu e qau i ati. (*Sheol h7585*) **36** Ndërkaq Madianitët e shitën Jozefin në Egjipt dhe ia shitën Potifarit, oficer i Faraonit dhe kapiteni i rojeve.

38 Por në atë kohë ndodhi që Juda la vëllezërit e tij dhe shkoi të rrrijë me një burrë nga Adullami, që quhej Hirah. **2**

Kur Juda pa vajzën e një burri Kananean të quajtur Shua e mori pér grua dhe u bashkua me të. **3** Dhe ajo u ngjiz dhe lindi një bir, që ajo e quajti Er. **4** Pastaj ajo u ngjiz dhe lindi një bir, që ai e quajti Onan. **5** Ajo u ngjiz përsëri dhe lindi një bir, të cilin i vuri emrin Shelah. Juda ishte në Kecib kur ajo lindi. **6** Pastaj Juda i dha Erit të parëlindurit të tij, një grua të quajtur Tamara. **7** Por Eri, i parëlinduri i Judës, ishte i keq në sytë e Zotit dhe Zoti e bëri të vdesë. **8** Atëherë Juda i tha Onanit: "Shko te gruaja e vëllait tënd, martohu me të dhe krijoi trashëgimtarë vëllait tënd". **9** Por Onani, duke ditur se këta pasardhës nuk kishin pér të qënë të vetët, kur bashkohej me gruan e të vëllait, e hidhët farën e tij përtokë pér të mos i dhënë pasardhës vëllait të tij. **10** Kjo nuk i pëlqeu Zotit, që e bëri të vdesë edhe atë. **11** Atëherë Juda i tha Tamarës, nuses së birit të tij: "Rri si e ve në shtëpinë e atit tënd, deri sa biri im Shelah të rritet". Sepse mendonte: "Kam frikë se edhe ai ka pér të vdekur si vëllezërit e tij". Kështu Tamara u nis dhe banoi në shtëpinë e të atit. **12** Mbas një kohe të gjatë vdiq gruaja e Judës, që ishte e bija e Shuas; kur mbaroi zinë, Juda u ngjitet tek ata që qethnin dele et tij në Timnah bashkë me mikun e tij Hirah, i quajtur Adullamit. **13** Këtë e mori vesh Tamara dhe asaj i thanë: "Ja, vjehrri yt po ngjitet në Timnah pér të qethur dele et tij". **14** Atëherë ajo hoqi rrobot e saj të vejërissë, u mbulua me një velo dhe u mbështoll e tëra; pastaj u ul te porta e Enaimit, që ndodhet në rrugën drejt Timnahut; në fakt ajo kishte parë që Shelahtu ishte rritur më në fund, por ajo nuk i ishte dhënë pér grua. **15** Sa e pa Juda mendoi që ajo ishte prostitutë, sepse e kishte fytyrën të mbuluar. **16** Prandaj ai iu afroa asaj në rrugë dhe i tha: "Lërmë të hyj te ti". Në të vërtetë nuk e dinte se ajo ishte nusja e djalit të tij. Ajo iu përgjegj: "Çfarë do të më japësh pér të hyrë tek unë?". **17** Atëherë ai i tha: "Do të të dérgoj një kec nga kopeja ime". Ajo e pyeti: "A më jep një peng deri sa të ma dërgosh?". **18** Ai i tha: "Çfarë pengu duhet të t'je jep?". Ajo u përgjegj: "Vulën tënd, kordonin tënd dhe bastunin që ke në dorë". Ai ia dha, hyri te ajo dhe ajo u ngjiz me të. **19** Pastaj ajo u ngrit dhe iku; hoqi velin dhe veshi përsëri rrobot e saj të vejërissë. **20** Por Juda i dërgoi kecin me anë të mikut të tij, Adullamit, pér të rimarë pengun nga duart e asaj gruaje; po ai nuk e gjeti atë. **21** Atëherë pyeti njerëzit vendas duke thënë: "Ku èshtë ajo prostitutë që rrinte në Enaim, në rrugë?". Ata u përgjigjën: "Nuk ka pasur asnjë prostitutë këtu". **22** Kështu ai u kthye te Juda dhe i tha: "Nuk e gjeta; veç kësaj vendasit më thanë: "Nuk ka pasur asnjë prostitutë këtu"". **23** Atëherë Juda tha: "Le ta mbajë, pra, pengun që i dhashë, sepse nuk duam të mbulohemi me turp. Ja, unë i dërgova këtë kec dhe ti nuk e gjete". **24** Tre muaj më vonë erdhën dhe i thanë Judës: "Tamara, nusja e birit tënd, èshtë bërë prostitutë; dhe, nga ky shkak, ajo ka mbetur gjithashtu me barrë". Atëherë Juda u tha: "Nxirreni jashtë dhe digjeni!". **25** Ndërsa po e nxirrin jashtë, ajo i çoi fjalë të vjehririt: "Njeriu të cilin i përkasin këto sende, më la me barrë". Pastaj tha: "Shiko në se mund të dallosh të kujt janë këto sende: vula, kordonin dhe bastuni". **26** Juda i njohu dhe i tha: "Ajo èshtë më e drejtë se unë, se unë nuk ia dhashë Shelahtu, birit tim". Dhe ai nuk pati më marrëdhënie me të. **27** Kur edhi koha e lindjes, ajo kishte në bark dy binjakë. **28** Ndërsa po lindte, njeri prej tyre nxori jashtë një dorë dhe mamia e kapi

dhe i lidhi një fije të kuqe flakë, duke thënë: "Ky doli i pari".
29 Por ai e tërroqi dorën e tij, dhe ja që doli jashtë vëllai i tij. Atëherë mama tha: "Sì la çave rrugën vetes?". Për këtë arësy u quajt Perets. 30 Pastaj doli vëllai i tij, që kishte rreth dorës fijen ngjyrë të kuqe flakë; dhe u quajt Zerah.

39 Ndërkaq Jozefi u çua në Egjipt; dhe Potifari, oficeri i Faraonit dhe kapiten i rojeve, një egjiptas, e bleu nga Ismaelitët që e kishin sjellë atje. 2 Zoti qe me Jozefin, dhe ky pasurohej dhe banonte në shtëpinë e zotërisë së tij, egjiptasit. 3 Dhe zotëria e tij e pa që Zoti qe me të dhe që Zoti e sillte mbarë në duart e tij gjithçka bënte. 4 Kështu Jozefi fitoi hir në sytë e atij dhe hyri në shërbimin personal të Potifarit, që e emëroi kryeadministrator të shtëpisë së tij dhe i la në dorë gjithçka zotëronte. 5 Nga çasti që e bëri kryeadministrator të shtëpisë së tij dhe për gjithçka që zotëronte, Zoti e bekoi shtëpinë e egjiptasit për shkak të Jozefit; dhe bekimi i Zotit përfshiu gjithçka ai kishte në shtëpi dhe në fushë. 6 Kështu Potifari la gjithçka kishte në dorë të Jozefit dhe nuk shqetësohej më për asgjë, përvëç ushqimit të vet. Dhe Jozefi ishte i buruk nga forma dhe kishte një pamje tërheqëse. 7 Mbas gjithë këtyre gjëra, gruaja e zotërisë së tij ia vuri sytë Jozefit dhe i tha: "Bjerë e fli me mua". 8 Por ai e refuzoi dhe i tha gruas së zotërisë së tij: "Ja, zotëria ime nuk shqetësohet për ato që ka lënë në shtëpi me mua dhe ka lënë në duart e mia gjithçka zotëron. 9 Nuk ka asnjë më të madh se unë në këtë shtëpi; ai nuk më ka ndaluar asgjë veç teje, sepse je gruaja e tij. Si mund ta bëj unë këtë të keqe të madhe dhe të kryej një mëkat kundër Perëndisë?". 10 Me gjithë faktin që ajo i fliste Jozefit për këtë gjë çdo ditë, ai nuk pranoi të binte në shtrat me të dhe t'i jepej asaj. 11 Një ditë ndodhi që ai hyri në shtëpi për të bërrë punën e tij, dhe nuk ndodhej në shtëpi asnjë prej shërbëtorëve. 12 Atëherë ajo e kapi nga rrobat dhe i tha: "Eja të shtrihesh me mua". Por ai ia la në dorë rroben e tij, iku duke vrapiuar jashtë. 13 Kur ajo pa që ai ia kishte lënë në dorë rroben e tij dhe kishte ikur jashtë, 14 thirri shërbëtorët e vet dhe u tha: "Shikoni, ai na solli në shtëpi një hebre për t'u tallur me ne; ai erdhë tek unë për të rënë me mua, por unë bërtita me të madhe. 15 Me të dégjuar që unë ngrita zërin dhe fillova të bërtas, ai la rroben e tij pranë meje, iku dhe vrapij ashtë". 16 Kështu ajo mbajti pranë saj rroben e tij, deri sa u kthye në shtëpi zotëria e saj. 17 Atëherë ajo i foli në këtë mënyrë: "Ai shërbëtor hebre, që ti na solle, erdhë tek unë për të më vënë në lojë. 18 Por sa ngrita zërin dhe bërtita, ai la rroben pranë meje dhe iku jashtë". 19 Kështu, kur zotëria e saj dégjoi fjalët e gruas së vet që i fliste në këtë mënyrë duke thënë: "Shërbëtori yt më ka bërrë këtë gjë", ai u inatos. 20 Atëherë zotëria e Jozefit e mori dhe e futi në burg, në vendin ku ishin mybillyr të burgosurit e mbretit. Kështu ai mbeti në atë burg. 21 Por Zoti qe me Jozefin dhe u tregua dashamirës ndaj tij, duke bërë që t'i hynte në zemër drejtoret të burght. 22 Kështu drejtori i burght i besoi Jozefit téré të burgosurit që ndodheshin në burg; dhe ai ishte përgjegjës për të gjitha që bëheshin aty brënda. 23 Drejtori i burght nuk kontrollonte më asgjë nga ato që i ishin besuar Jozefit, sepse Zoti ishte me të, dhe Zoti e bënte të mbarë gjithçka që ai bënte.

40 Mbas këtyre gjëra, ndodhi që kupëmbajtësi dhe bukëpjekësi i mbretit të Egjiptit fyen zotërinë e tyre, mbretin e Egjiptit. 2 Dhe Faraoni u zemërua me të dy oficerët e tij, kryekupëmbajtësin dhe kryebukëpjekësin, 3 dhe i futi në burg, në shtëpinë e kreut të rojeve, në po atë burg ku ishte mybillyr Jozefi. 4 Dhe kapiteni i rojeve i la nën mbikqyrjen e Jozefit, i cili i ndihmonte. Kështu ata qëndruan në burg për një farë kohe. 5 Po atë natë, kupëmbajtësi dhe bukëpjekësi i mbretit të Egjiptit, që ishin të mybillyr në burg, panë që të dy një èndërr, secili èndrrën e tij, me një kuptim të veçantë. 6 Dhe të nesërmen në mëngjes Jozefi erdhë tek ata dhe vuri re se ishin të shqetësuar. 7 Atëherë ai pyeti oficerët e Faraonit, që ishin me të në burg, në shtëpinë e zotërisë së tij dhe u tha: "Pse keni sot një fytyrë kaq të trishtuar?". 8 Ata iu përgjegjën: "Kemi parë një èndërr dhe askush nuk është në gjëndje ta interpretojë". Atëherë Jozefi u tha atyre: "Interpretimet nuk i përkasin vallë Perëndisë? Më tregoni èndrrat, ju lutem". 9 Kështu kryekupëmbajtësi i tregoi Jozefit èndrrën e tij dhe i tha: "Në èndrrën time kisha përparrë një hardhi; 10 dhe në atë hardhi kishte tri degë, të cilat sa vunë lastarë, lulëzuan dhe dhanë vile rrushi të pjekur. 11 Tani unë kisha në dorë kupën e Faraonit; mora rrushin, e shtrydha në kupën e Faraonit dhe e vura kupën në dorë të Faraonit". 12 Jozefi i tha: "Ky është interpretimi i èndrrës: tri degët janë tri ditë; 13 në krye të tri ditëve Faraoni do të bëjë të ngresh përsëri kokén lart, do të rivendosë në detyrën tênde dhe ti do t'i japësh në dorë kupën Faraonit, siç bëjë më parë, kur ishe kupëmbajtësi i tij. 14 Por më kujto mua kur të jesh i lumtur; të lutem, trego dashamirës ndaj meje, duke i folur për mua Faraonit, dhe më nxirr nga kjo shtëpi; 15 sepse mua më sollën fshehuarazi nga vendi i hebrevje, dhe këtu s'kam bërrë gjë për t'u futur në këtë burg të nëndheshëm". 16 kryebukëpjekësi, duke parë se interpretimi ishte i favorshëm, i tha Jozefit: "Edhe unë në èndrrën time kisha tri shporta me bukë të bardhë mbi krye; 17 dhe në shportën më të lartë kishte çdo lloj gjellësh të pjekura në furrë për Faraonin; dhe zojtitë i hanin nga shporta që kisha mbi krye". 18 Atëherë Jozefi u përgjegj dhe tha: "Ky është interpretimi i èndrrës: tri shportat janë tri ditë; 19 në krye të tri ditëve Faraoni do të bëjë kokén nga shpatullat, do të varë në një pemë, dhe zojtitë do të hanë mishrat e trupit tênd". 20 Tani ditën e tretë, ditën e përvjetorit të Faraonit, ndodhi që ai shtroi një banket për të gjithë shërbëtorët e tij; dhe bëri që të ngrinin kokén lartë si kryekupëmbajtësi dhe kryebukëpjekësi, në mes të shërbëtorëve të tij. 21 Kështu e rivendosi kryekupëmbajtësin në detyrën e tij si kupëmbajtës që t'i jepte kupën në dorë Faraonit, 22 por bëri që ta varnin kryebukëpjekësin simbas interpretimit që Jozefi u kishte dhënë. 23 Por kryekupëmbajtësi nuk u kujtua për Jozefin, por e harroi.

41 Por ndodhi që mbas dy vitesh të plota Faraoni pa një èndërr. Ai ndodhej pranë një lumi, 2 dhe ja që ndërsa po njitten nga lumi shtatë lopë, të hijshme e të majme, që nisën të kullozin ndër xunkthe. 3 Pas atyre, u ngjitet nga lumi shtatë lopë të tjera të shëmtuara dhe të dobëta, dhe u ndalën pranë të parave në bregun e lumit. 4 Tani lopët e shëmtuara dhe të dobëta hëngrën lopët e hijshme dhe të majme. Pastaj

Faraoni u zgjua. 5 Më pas e zuri gjumi përsëri dhe pa një ëndërr të dytë; dhe, ja, shtatë kallinj të trashë dhe të bukur që dilnin nga një kércell i vetëm. 6 Pastaj, ja, shtatë kallinj të hollë dhe të tharë nga era lindore, që mbinin pas tyre. 7 Dhe kallinjtë e hollë gëlltitën shtatë kallinjtë e trashë dhe të plotë. Atéherë Faraoni u zgjua dhe, ja, ishte një ëndërr. 8 Në mëngjes shpirti i tij qe i trazuar, dhe dérgoi e thirri tërë magjistarët dhe të diturit e Egjiptit; pastaj Faraoni u tregoi ëndrrat e tij, por asnjeri prej tyre nuk qe në gjendje t'a interpretonte Faraonit. 9 Atéherë kryekupëmbajtësi i foli Faraonit duke i thënë: "Sot kujtoj gabimet e mia. 10 Faraoni ishte zemëruar me shérbëtorët e tij dhe më kishte futur në burg në shtëpinë e kreut të rojeve, mua dhe kryebukëpjekësin. 11 Po atë natë, unë dhe ai pamë një ëndërr; secili pa një ëndërr që kishte kuptimin e tij. 12 Me ne ishte edhe një hebre i ri, shérbëtor i kreut të rojeve; atij i treguam ëndrrat tonë dhe ai na i interpretoi, duke i dhënë se cilat interpretimin e ëndrrës së tij. 13 Dhe gjérat u zhvilluan pikërisht simbas interpretimit që na kishte dhënë ai. Faraoni më rivendosi në detyrën time dhe e vari tjetrin". 14 Atéherë Faraoni dérgoi ta thërrisin Jozefin, që e nxorrën menjëherë nga burgu nëntokësor. Kështu ai u rrua, ndërrroi rrobot dhe erdhë te Faraoni. 15 Dhe Faraoni i tha Jozefit: "Kam parë një ëndërr dhe askush nuk është në gjendje ta interpretojë; por kam dëgjuar për ty se, kur ke dëgjuar një ëndërr, je në gjendje ta interpretosh". 16 Jozefi iu përgjegj Faraonit duke i thënë: "Nuk jam unë, por Perëndia do të japë një përgjigje për të mirën e Faraonit". 17 Atéherë Faraoni i tha Jozefit: "Ja, në ëndrrën time unë rrjaja në bregun e lumit, 18 kur u ngjithën nga lumi shtatë lopë të majme dhe të hijshme, që nisën të kullosojnë ndër xunkthe. 19 Pas tyre u ngjithën shtatë lopë të tjera të dobëta, shumë të shëmtuara dhenë se ato ishin të shëmtuara si më parë. Kështu u zgjova. 22 Pastaj pasqë në ëndrrën time shtatë kallinj që dilnin nga një kércell i vetëm, të plotë dhe të bukur; 23 dhe ja shtatë kallinj të tjera të fishkur, të hollë dhe të tharë nga era lindore, që mbinin pas të parëve. 24 Pastaj shtatë kallinjtë e hollë gëlltitën shtatë kallinjtë e bukur. Këtë gjë ua tregova magjistarëve, por asnjeri prej tyre nuk qe në gjendje të më jepët një shpjegim". 25 Atéherë Jozefi i tha Faraonit: "Ëndërrat e Faraonit janë një ëndërr e njëjtë. Perëndia i tregoi Faraonit atë që po gatitet të bëjë. 26 Shtatë lopët e bukura janë shtatë vite dhe shtatë kallinjtë e bukur janë shtatë vite; është e njëjtë ëndërr. 27 Edhe shtatë lopët e dobëta dhenë se ato ishin të shëmtuara, që ngjiteshin pas atyre, janë shtatë vite; edhe shtatë kallinjtë bosh dhe të tharë nga era lindore janë shtatë vite zije buke. 28 Këto janë ato që i thanë Faraonit: Perëndia i tregoi Faraonit atë që po përgatitet të bëjë. 29 Ja, po vijnë shtatë vite bollëku të madh në tërë vendin e Egjiptit; 30 por pas këtyre do të vinë shtatë vite zije buke dhe gjithë ai bollëk do të harrohet në vendin e Egjiptit; dhe zija do të ligështojë vendin. 31 Dhe në vend nuk do ta kujtojnë më bollëkun e mëparshëm për shkak të zisë së bukës që do të vijë, sepse kjo do të jetë shumë e rëndë. 32 Fakti që kjo ëndërr i është shfaqur Faraonit

dy herë do të thotë që këtë vendim e ka marrë Perëndia, dhe Perëndia do të bëjë që të ndodhë shpejt. 33 Prandaj Faraoni të kérkojë një njeri të zgjuar dhe të urtë dhe ta caktojë në krye të Egjiptit. 34 Faraoni duhet të veprojë kështu: të emërojë në vend mbikqyrës për të mbledhur një të pestën e prodhimive të vendit të Egjiptit, gjatë shtatë viteve të bollëkut. 35 Ata të grumbullojnë të gjitha ushqimet e këtyre viteve të mbarë që po vinë dhe të grumbullojnë grurin nën autoritetin e Faraonit dhe ta ruajnë përfurnizimin e qyteteve. 36 Këto ushqime do të jenë një rezervë përvendin në parashikim të shtatë viteve të zisë së bukës që do të bjerë në vendin e Egjiptit; kështu vendi nuk do të humbasë nga zija". 37 Kjo gjë i pëlqeu Faraonit dhe gjithë nëpunësve të tij. 38 Dhe Faraoni u tha nëpunësve të tij: "A mund të gjejmë një njeri si ky, tek i cili të gjendet Fryma e Perëndisë?". 39 Atéherë Faraoni i tha Jozefit: "Me qënë se Perëndia të bëri të dish të gjitha këto gjëra, nuk ka asnjeri të zgjuar dhe të ditur sa ti. 40 Ti do të jesh mbi shtëpinë time dhe i tërë populli im do t'u bindet urdhërave të tua; vetëm përfrojn unë do të jem më i madh se ti". 41 Faraoni i tha Jozefit: "Shiko, unë të emëroj mbi gjithë shtetin e Egjiptit". 42 Pastaj Faraoni hoqi unazën nga dora e vet dhe ia vuri në dorë Jozefit; e veshi me rroba krejt prej liri dhe i vari në qafë një gjerdan të artë. 43 E hipi pastaj në karron e tij të dytë, dhe para tij thërrisin: "Në gjunjë!". Kështu Faraoni e vendosi mbi tërë shtetin e Egjiptit. 44 Veç kësaj Faraoni i tha Jozefit: "Faraoni jam unë, por pa ty asnjeri nuk ka përfundit dorën ose këmbe në tërë shtetin e Egjiptit". 45 Dhe Faraoni e quajti Jozefin me emrin Cofnath-Paneah dhe i dha përgjithësia Asenathin, të bijën e Potiferahut, prift i Onit. Dhe Jozefi u nis përfundit vizituar shtetin e Egjiptit. 46 Tani Jozefi ishte tridhjetë vjeç kur u paraqit për Faraonit, mbretit të Egjiptit. Pastaj Jozefi u largua nga Faraoni dhe i ra anembanë Egjiptit. 47 Gjatë shtatë viteve të bollëkut, toka prodhoi shumë; 48 dhe Jozefi grumbulloj i tërë ushqimet në vendin e Egjiptit gjatë atyre shtatë viteve dhenë se ato ishin të shëmtuara si më parë. Kështu Faraoni u shumësua pushoi së mbajtur illogari sepse sasia e grurit ishte e pallogaritshme. 50 Para se të vinte viti i zisë, Jozefit i lindën dëfimijë që Asenathi, e bija e Potiferahut, prift i Onit, i lindi. 51 Jozefi e quajti të parëlindurin Manasi, sepse tha: "Perëndia bëri që të harroj çdo shqetësim timin dhe tërë shtëpinë e atit tim". 52 Të dytë i vuri emrin Efraim, sepse tha: "Perëndia më ka bëre frytdhënës në vendin e pikëllimit tim". 53 Shtatë vite e bollëkut që qenë në shtetin e Egjiptit morën fund, 54 dhenë se filluan shtatë vite e zisë, ashtu si kishte thënë Jozefi. Kishte mungesë ushqimesh në tërë vendin e Egjiptit kishte bukë. 55 Pastaj tërë vendi i Egjiptit filloi të vuajë nga uria, dhe populli e ngriti zérin për t'i kérkuar bukë Faraonit. Atéherë Faraoni u tha tërë Egjiptasve: "Shkonit tek Jozefi dhenë se ato ishin të shëmtuara, që ngjiteshin pas atyre, janë shtatë vite; edhe shtatë kallinjtë bosh dhe të tharë nga era lindore janë shtatë vite zije buke. 56 Zija ishte përhapur mbi sipërfaqen e tërë vendit dhenë se ato ishin të shëmtuara, që ngjiteshin pas atyre, janë shtatë vite; edhe shtatë kallinjtë bosh dhe të tharë nga era lindore janë shtatë vite zije buke. 57 Kështu njerëzit e tërë gjitha vendove vinin në Egjipt te Jozefi përfundit bëjë grurë, sepse zija qe shtuar mbi tërë tokën.

42 Por Jakobi, pasi mësoi se në Egjipt kishte grurë, u tha bijve të tij: "Pse shkonit njëri-tjetrin?". 2 Pastaj tha: "Ja,

dëgjova se në Egjipt ka grurë; shkoni atje poshtë për të blerë grurë për ne, që të mundim të jetojmë dhe të mos vdesim". 3 Kështu dhjetë vëllezërët e Jozefit zbritën në Egjipt për të blerë grurë. 4 Por Jakobi nuk e dërgoi Beniaminin, vëllanë e Jozefit, me vëllezërët e tij, sepse thoshte: "Të mos i ngjasë ndonjë fatkeqësi". 5 Bajtë e Izraelit arritën aty, pra, për të blerë grurë, në mes të të ardhurve të tjerë, sepse në vendin e Kanaanëve mbretëronte zija. 6 Jozefi ishte qeveritar i vendit; ai u shiste grurë tërë njerëzve të vendit; dhe vëllezërët e Jozefit erdhën dhe u përrulën para tij me fytyrën për tokë. 7 Jozefi pa vëllezërët e tij dhe i njohu, por u suall me ta si një i huaj dhe përdori fjalë të ashpra me ta, duke u thënë: "Nga vini?". Ata u përgjigjën: "Nga vendi i Kanaanit për të blerë ushqime". 8 Kështu Jozefi njohu vëllezërët e tij, por ata nuk e njohën atë. 9 Atëherë Jozefit iu kujtuan èndrrat që kishte parë rreth tyre dhe tha: "Ju jeni spinuë! Keni ardhur këtu për të parë pikat e pambrojtura të vendit!". 10 Ata iu përgjegjën: "Jo, zotëria im; shërbëtorët e tu kanë ardhur për të blerë ushqime. 11 Jemi të gjithë bijtë e të njejtët njeri, jemi njerëz të ndershëm; shërbëtorët e tu nuk janë spinuë". 12 Por ai u tha atyre: "Jo, ju keni ardhur për të parë pikat e pambrojtura të vendit!". 13 Atëherë ata thanë: "Ne, shërbëtorët e tu, jemi dymbëdhjetë vëllezër, bij të të njejtët njeri nga vendi i Kanaanit. Dhe ja, pra, më i riu èshtë sot me atin tonë, dhe njeri prej tyre nuk èshtë më". 14 Por Jozefi u tha atyre: "Çështja qëndron ashtu siç ju thashë: ju jeni spinuë! 15 Ja si do të viheni në provë: ashtu siç èshtë e vërteta që Faraoni jeton, nuk do të dilni këtej para se vëllai juaj më i vogël të vijë këtu. 16 Dërgoni njerin prej jush të marré vëllanë tuaj; dhe ju do të qëndroni këtu në burg, që fjalët tuaja të provohen dhe të shihet nëse toni të vërtetët; për ndryshe, ashtu siç èshtë e vërtetë që Faraoni jeton, ju jeni spinuë!". 17 Kështu i futi bashkë në burg për tri ditë. 18 Ditën e tretë, Jozefi u tha atyre: "Bëni këtë dhe do të jetoni; unë kam frikë nga Perëndia! 19 Në rast se jeni njerëz të ndershëm, njeri nga ju vëllezërët të rrijë i lidhur me zinxhir në burgn tonë, dhe ju shkoni t'u çoni grurë familjeve tuaja që vdesin urie; 20 pastaj më sillni vëllanë tuaj më të vogël; kështu do të vërtetohen fjalët tuaja dhe ju nuk keni për të vdekur". Dhe ata vepruan kështu. 21 Atëherë i thonin njëri-tjetrit: "Ne jemi me të vërtetë fajtorë ndaj vëllait tonë, sepse e pamë ankthin e shpirtit të tij kur ai na lutej, por nuk ia vumë veshin! Ja pse na ra kjo fatkeqësi". 22 Rubeni iu përgjegj atyre duke thënë: "A nuk ju thoa unë: "Mos kryeni këtë mëkat kundër fëmijës!"? Por ju nuk më dëgjuuat. Prandaj tanë na kërkohet llogari për gjakun e tij". 23 Ata nuk e dinin që Jozefi i kuptonte, sepse midis tij dhe atyre kishte një përkthyes. 24 Atëherë ai u largua nga ata dhe qau. Pastaj u kthye pranë tyre dhe u foli; mori Simeonin dhe vuri ta lidhni me zinxhir para syve të tyre. 25 Pastaj Jozefi urdhëroi të mbushnin me grurë thasët e tyre, të vendosnin paratë e secilit në trastën e tij dhe t'u jepnën ushqime për udhëtimin. Dhe kështu u bë. 26 Ata ngarkuan, pra, grurin mbi gomarët e tyre dhe u larguan. 27 Tani, në vendin ku po kalonin natën, njëri prej tyre hapi trastën e vet për t'i dhënë ushqim gomarit të tij dhe pa aty brenda paratë e veta, që ishin në grykë të trastës; 28 kështu iu drejtua vëllezërve të tij: "Paratë e mia m'u rikthyen; ja ku janë në trastën time". Atëherë, zemërvrarë dhe të trembur, i thonin njëri-

tjetrit: "Ç'është vallë kjo që na bëri Perëndia?". 29 Kështu arritën te Jakobi, ati i tyre, në vendin e Kanaanit dhe i treguan të gjitha ato që kishin ndodhur, duke thënë: 30 "Njeriu, që èshtë zot i vendit, na foli ashpër dhe na trajtoi si spinuë të vendit. 31 Dhe ne i thamë: "Jemi njerëz të ndershëm, nuk jemi spinuë; 32 jemi dymbëdhjetë vëllezër, bij të atit tonë; njëri nuk èshtë më dhe më i riu ndodhet sot me atin tonë në vendin e Kanaanit". 33 Por ai njeri, zoti i vendit, na tha: "Nga kjo do të provoj nëse jeni njerëz të ndershëm: lini pranë meje një prej vëllezërve tuaj, merrni me vete ushqime për familjen tuaj që po vdes nga uria dhe shkoni; 34 pastaj më sillni vëllanë tuaj më të vogël. Kështu do të provoj që nuk jeni spinuë, por njerëz të ndershëm; unë do t'ju kthej vëllanë tuaj dhe ju do të keni mundësi të bëni tregëti këtu"". 35 Ndërsa ata po zbraznin trastat e tyre, ja që pakot e parave të secilit ishin në trastën e secilit; kështu ata dhe ati i tyre i panë pakot e parave të tyre dhe i zuri frika. 36 Atëherë Jakobi, ati i tyre, tha: "Ju më keni lënë pa bijtë e mi! Jozefi nuk èshtë më, Simeoni nuk èshtë më, dhe doni të më hiqni edhe Beniaminin! E tërë kjo rëndon mbi mua!". 37 Rubeni i tha të atit: "Po nuk ta ktheva, urdhëro të vriten dy bijtë e mi. Besoma mua, unë do të ta kthej". 38 Por Jakobi u përgjigj: "Biri im nuk ka për të zbritur me ju, sepse vëllai i tij vdiq dhe mbeti vetëm ky: po t'i ndodhë ndonjë fatkeqësi gjatë udhëtimit, do të kallnit në varr pleqërinë time të dhembshme". (Sheol h7585)

43 Por zija ishte e madhe në vend; 2 dhe kur mbaruan së ngrënë grurin që kishin sjellë nga Egjipti, i ati u tha atyre: "Kthehani për të na blerë pak ushqime". 3 Por Juda iu përgjegj duke thënë: "Ai njeri na ka paralajmëruar haptas duke thënë: "Nuk keni pér ta parë fytyrën time, në qoftë se vëllai juaj nuk do të jetë me ju". 4 Në qoftë se ti e nis vëllanë tonë me ne, ne do të zgresim dhe do të të blejmë ushqime; 5 por në rast se nuk e nis, ne nuk kemi për të zbritur, sepse ai njeri na tha: "Nuk keni pér ta parë fytyrën time, në rast se vëllai juaj nuk do të jetë me ju"". 6 Atëherë Izraeli tha: "Pse më dhatë këtë dhembje duke i thënë atij njeriu që kishit edhe një vëlla?". 7 Ata iu përgjigjën: "Ai njeri na pyeti me shumë kujdes pér ne dhe farefisin tonë, duke thënë: "Gjallë èshtë ende ati juaj? Keni ndonjë vëlla tjetër?". Dhe ne u përgjigjëm në bazë të këtyre pyetjeve të tij. Ku të na shkonte nga mendja që ai do të na thoshte: "Silleni këtu vëllanë tuaj"?". 8 Pastaj Juda i tha Izraelit, atit të tij: "Lëre fëmijën të vijë me mua, dhe do të çohemi dhe do të shkojmë në mënyrë që të rrojmë dhe jo të vdesim, si ne ashtu dhe ti e të vegjilit tanë. 9 Unë bëhem garant për të; do t'i kërkosh llogari dorës sime për atë. Në rast se nuk e rikthej dhe nuk e vë para teje, do të jem fajtor para teje për gjithnjë. 10 Po të mos ishim vonuar, në këtë orë do të ishim kthyer për të dytën herë". 11 Atëherë Izraeli, ati i tyre, u tha atyre: "Po të jetë ashtu, veproni në këtë mënyrë: merrni në trastat tuaja disa nga prodhimet më të mira të vendit dhe i çoni atij njeriu një dhuratë: pak balsam, 12 Merrni me vete dyfishin e parave dhe kthejanit paratë që ju vunë në grykën e trastave tuaja, ndofta ka qenë një gabim. 13 Merrni edhe vëllanë tuaj, dhe çohuni dhe kthehani tek ai njeri; 14 dhe Perëndia i plotfuqishëm t'ju bëjë të gjeni hir para atij njeriu, kështu që ai të lirojë vëllanë tjetër tuajin dhe Beniaminin. Sa përmua, po të jetë se duhet të mbeten pa bijtë e mi, ashtu qoftë!".

15 Ata, pra, morën me vete dhuratën si dhe dyfishin e parave dhe Beniaminin; u ngritën dhe zbritën në Egjipt dhe u paraqitën para Jozefit. **16** Kur Jozefi pa Beniaminin bashkë me ta, i tha kryesherbëtorit të shtëpisë së tij: "Çoji këta njerëz në shtëpi, ther një kafshë dhe përgatit një banket, sepse ata do të hanë drekë bashkë me mua". **17** Dhe ai bëri ashtu siç e urdhëroi Jozefi dhe i çoi në shtëpinë e Jozefit. **18** Por ata u trembën, pér shkak se i kishin çuar në shtëpi të Jozefit dhe thanë: "Na sollën këtu pér shkak të atyre parave që na u vunë në trastat të parën herë, pér të gjetur një shkas kundër nesh, pér t'u sulur mbi ne dhe pér të na zënë skllevër bashkë me gomarët tonë". **19** Pasi iu afroan kryesherbëtorit të shtëpisë së Jozefit, folën me të te dera e shtëpisë dhe thanë: **20** "Zotëria im, ne zbritëm në të vërtetë herën e parë këtu pér të blerë ushqime; **21** dhe ndodhi që, kur arritëm në vendin ku kaluam natën, hapëm trastat dhe, ja, paratë e secilit prej nesh ndodheshin në grykë të trastës së vet; paratë tona me peshën e tyre të saktë; tanë i kemi risjellë me vete. **22** Dhe kemi sjellë me vete para të tjera pér të blerë ushqime; ne nuk e dimë kush mund t'i ketë vënë paratë tona në trastat tona".

23 Por ai tha: "Qetësohuni, mos u trembni: Perëndia juaj dhe Perëndia e atit tuaj ka vënë një thesar në trastat tuaja. Unë i pata paratë tuaja". Pastaj u solli Simeonin. **24** Ai njeri i futi në shtëpinë e Jozefit, u dha ujë që të lanin këmbët dhe ushqim pér gomarët e tyre. **25** Atëherë ata përgatitën dhuratën, duke pritur që Jozefi të vinte në mesditë, sepse kishin dégjuar që do të rrinin pér të ngrënët në atë vend. **26** Kur Jozefi arriti në shtëpi, ata i paraqitën dhuratën që kishin sjellë me vete në shtëpi, dhe u përkulën para tij deri në tokë. **27** Ai i pyeti si ishin dhe tha: "Ati juaj, pér të cilin më keni folur, a eshtë mirë? Eshtë ende gjallë?". **28** Ata u përgjegjën: "Shërbëtori yt, ati ynë, eshtë mirë; jeton ende". Dhe e nderuan duke u përkulur. **29** Pastaj Jozefi ngriti sytë, pa vëllanë e tij Beniaminin, bir i nënës së tij, dhe tha: "Ky eshtë vëllai juaj më i vogël pér të cilin më folët?". Dhe shtoi: "Perëndia të ndihmofte, biri im!". **30** Atëherë Jozefi nxitoi të dalë jashtë, sepse ishte mallengjyer thellë pér shkak të vëllait të tij, dhe kérkonte vend ku të qante. Hyri kështu në dhomën e tij dhe aty qau. **31** Pastaj lau ftyrën dhe dol; dhe duke i dhënë zemër vetes, tha: "Shtrojeni drekën". **32** Dreka u shtrua veçmas pér të, veçmas pér ata dhe pér Egjiptasit që hanin veçmas nga ai, sepse Egjiptasit nuk mund të hanin bashkë me Hebrejtë; kjo do të ishte një gjë e neveritshmë pér Egjiptasit. **33** Kështu ata u ulën përpëra tij: i parelinduri simbas së drejtës së tij të parëbirmisë dhe më i riu simbas moshës së tij; dhe e shikonin njëri-tjetrin me habi. **34** Dhe Jozefi urdhëroi që t'u sillnin racione nga tryesa e vet; por racioni i Beniaminit ishte pesë herë më i madh nga ai i secilit prej tyre. Dhe pinë dhe u gëzuan me të.

44 Jozefi i dha këtë urdhër kryesherbëtorit të shtëpisë së tij:

"Mbushi trastat e këtyre njerëzve me aq ushqime sa mund të mbajnë dhe vëri paratë e secilit në grykën e çdo traste. **2** Përveç kësaj vëre kupën time, kupën prej argjëndi, në grykën e trastës të më të riut, bashkë me paratë e grurit të tij". Dhe ai bëri ashtu siç i tha Jozefi. **3** Në mëngjes, sa u bë ditë, i nisën ata njerëz me gomarët e tyre. **4** Sapo kishin dalë nga qyteti dhe nuk ishin akoma larg, kur Jozefi i tha kryesherbëtorit të

shtëpisë së tij: "Çohu, ndiqi ata njerëz dhe kur t'i kesh arritur, thuaju atyre: "Pse e shpërblyet të mirën me të keqe? **5** A nuk eshtë ajo kupa me të cilën pi zotëria im dhe që e përdor pér të parathënë të ardhmen? Keni vepruar keq duke u sjellë kështu"". **6** Ai i arriti ata dhe u tha këto fjalë. **7** Atëherë ata iu përgjegjën: "Pse zotëria im na drejton fjalë si këto? Shërbyesit e tu duhet t'i shmangen një qëndrimi të tillë! **8** Ja, pra, ne të kemi rikthyer nga vendi i Kanaanit paratë që kishim gjetur në grykën e trastave tona; si mund të vidhним argjend ose flori nga shtëpia e zotërisë tënd? **9** Ai prej shërbëtorëve të tu të cilit do t'i gjendet kupa, të dënohet me vdekje; edhe gjithashtu ne do të bëhemë skllevër të zotërisë tënd". **10** Ai tha: "Mirë, pra, le të bëhet si thoni ju: ai të cilit do t'i gjendet kupa do të bëhet skllavi im dhe ju do të jeni të pafaj". **11** Kështu secili prej tyre nxitoi të ulë pér tokë trastën e vet dhe e hapi. **12** Dhe kryesherbëtori i kontrolloi, duke filluar nga më i moshuari dhe duke mbaruar me më të riun; dhe kupa u gjet në thesin e Beniaminit. **13** Atëherë ata i shqyen rrobat e tyre, ringarkuan secili gomarin e vet dhe u kthyen në qytet. **14** Juda dhe vëllezërit e tij arritin në shtëpinë e Jozefit, që gjendej akoma aty, dhe u shtrinë pér tokë para tij. **15** Dhe Jozefi u tha atyre: "Çfarë veprimi eshtë ky që keni bërë? Nuk e dini që një njeri si unë eshtë në gjëndje të parathotë të ardhmen?". **16** Juda u përgjegj: "Ç'do t'i themi zotërisë tim? Çfarë fjalë do të përdorim ose si do të mund të justifikohemi? Perëndia ka rigjetur paudhësinë e shërbëtorëve të tu. Ja, jemi skllevër të zotërisë tim, si ne ashtu edhe ai në dorën e të cilit u gjet kupa". **17** Por Jozefi tha: "Larg meje një veprim i tillë! Njeriu, në dorën e të cilit u gjet kupa, do të jetë skllavi im; sa pér ju, kthehuni në paqe tek ati juaj". **18** Atëherë Juda iu afroa Jozefit dhe i tha: "Të lutem, zotëria im, lejoje shërbëtorin tênd që t'i thotë një fjalë zotërisë tim, dhe mos u zemëro me shërbëtorin tênd, sepse ti je si Faraoni. **19** Zotëria im i pyeti shërbëtorët e tij duke thënë: "A keni ju baba apo vëlla?". **20** Dhe ne iu përgjegjëm zotërisë tim: "Kemi një baba që eshtë plak me një bir të ri, që i ka lindur në pleqëri; i vëllai ka vdekur, kështu ai ka mbetur i vetmi bir i nënës së tij dhe i ati e do". **21** Atëherë ti u të shërbëtorëve të tu: "Sillmani këtu që të mund ta shoh me sytë e mi". **22** Dhe ne i thamë zotërisë tim: "Fëmija nuk mund ta lërrë atin e tij, sepse po të duhej ta linte, i ati do të vdiste". **23** Por ti u të shërbëtorëve të tu: "Në rast se vëllai juaj më i ri nuk zbret bashkë me ju, ju nuk do ta shihni më ftyrën time". **24** Kështu që kur u ngjitim përsëri te shërbëtori yt, ati im, i treguam fjalët e zotërisë tim. **25** Atëherë ati ynë tha: "Kthehuni të na blini pak ushqime". **26** Ne u përgjegjëm: "Nuk mund të zbresim atje poshtë; do të zbresim vetëm në rast se vjen me ne vëllai ynë më i vogël; sepse nuk mund ta shohim ftyrën e atij njeriu po të jetë se vëllai ynë më i vogël nuk eshtë me ne". **27** Dhe shërbëtori yt, ati ynë, na u përgjegj: "Ju e dini që gruaja ime më lindi dy bij; **28** njëri prej tyre më la dhe unë i thashë: Me siguri ai eshtë bërë copë e çikë dhe nuk e kam parë më qysht atëherë; **29** dhe po të ma hiqni edhe këtë dhe i ndodh ndonjë fatkeqësi, ju do të kallni në varr pleqërinë time të dhembshme". (Sheol h7585) **30** Kështu, pra, kur të arrij te shërbëtori yt, ati im, në qoftë se fëmija nuk eshtë me ne, sepsejeta e tij eshtë e lidhur me atë të fëmijës, **31** do të ndodhë që, sa të shohë që fëmija nuk eshtë me ne, ai ka pér të

vdekur; dhe shërbëtorët e tu do ta kenë kallur në varr pleqërinë e shërbëtorit tënd, të atit tonë. (Sheol h7585) 32 Tani, me qenë se shërbëtori yt éshët bérë dorëzanë pér fémijën pranë atit tim dhe i ka thënë: "Në rast se nuk do ta rikthej do të jem pér gjithnjë fajtor ndaj atit tim", 33 lejo, pra, tani që shërbëtori yt të mbetet skllav i zotërish tim në vend të fémijës, dhe që fémija të kthehet me vëllezërit e tij. 34 Sepse si mund të rikthehem tek ati im në qoftë se fémija nuk éshët me mua? Ah, mos e pafsha dhembjen që do të pushtonte atin tim!".

45 Atëherë Jozefi nuk e përmbari dot më veten para tëré të pranishmëve dhe briti: "Nxirrini jashtë të gjithë nga prania ime!". Kështu nuk mbeti asnjëri me Jozefin kur ai u tregoi vëllezërvë të tij se kush ishte. 2 Dhe qau aq fort sa që e dëgjuan edhe vet Egjiptasit, dhe ky lajm arriti edhe në shtëpinë e Faraonit. 3 Pastaj Jozefi u tha vëllezërvë të tij: "Unë jam Jozefi, a éshët ende gjallë ati im?". Por vëllezërit e tij nuk mund t'i përgjigjeshin, sepse ishin të tronditit thellë në praninë e tij. 4 Atëherë Jozefi u tha vëllezërvë të tij: "Afrohuni, pra, tek unë!". Ata iu afraun dhe ai u tha: "Unë jam Jozefi, vëllai juaj, që ju e shitt që ta çonin në Egjipt. 5 Por tani mos u trishtonit dhe mos t'ju vijë keq që më shitet me qëllim që të çohesha këtu poshtë, sepse Perëndia më ka dërguar para jush pér të ruajtur jetën tuaj. 6 Në fakt u bënë dy vjet që ra zija e bukës në vend; dhe do të ketë pesë vjet të tjera gjatë të cilave as do të lërohet, as do të korret. 7 Por Perëndia më ka dërguar para jush, me qëllim që të ruhet diçka mbi tokë dhe pér t'ju shpëtuar jetën me një çlirim të madh. 8 Nuk jeni ju, pra, që më dërguat këtu, por éshët Perëndia; ai më caktoi si atë i Faraonit, si zot i krejt shtëpisë së tij dhe si qeveritar i tëré vendit të Egjiptit. 9 Nxitonit të riktheheni tek ati im dhe i thoni: "Kështu thotë biri yt Jozefi: Perëndia më ka caktuar si zot i gjithë Egjiptit; zbrit tek unë, mos u vuno; 10 ti do të banosh në vendin e Goshenit dhe do jesh afér meje; ti dhe bijtë e tu, bijtë e bijve të tu, kopetë e bagëtive të imta e të trasha dhe gjithçka ti zotëron. 11 Dhe atje unë do të të ushqej, sepse do të ketë edhe pesë vjet të tjera zije, me qëllim që ti të mos katandisesh në mjerim: ti, familja jote dhe gjithçka zotëron". 12 Dhe ja, sytë tuaja dhe sytë e vëllait tim Beniaminit shohin që éshët goja ime që ju flet. 13 Tregojani, pra, atit tim tëré lavdinë time këtu në Egjipt dhe gjithçka patë, shpejtoni ta sillni atin tim këtu". 14 Pastaj iu hodh në qafë vëllait të tij Beniamin dhe qau, dhe Beniamini qau i shtrënguar në qafën e tij. 15 Ai puthi gjithashut tëré vëllezërit e tij dhe qau i shtrënguar me ta. Pastaj vëllezërit e tij filluan të flasin me të. 16 Jehona e kësaj ngjarjeje u përhap në shtëpinë e Faraonit dhe njerëzit thanë: "Kanë ardhur vëllezërit e Jozefit". Kjo i pëlqeu Faraonit dhe shërbëtorëve të tij. 17 Atëherë Faraoni i tha Jozefit: "Thuaju vëllezërvë të tu: "Bëni këtë: Ngarkoni kafshët tuaja dhe shkoni; kthehuni në vendin e Kanaanit. 18 Pastaj merrni atin tuaj dhe familjet tuaja, dhe ejani tek unë; unë do t'ju jap më të mirat e vendit të Egjiptit dhe do të hani prodhimet më të zgjedhura të vendit". 19 Ti ke urdhërin t'u thuash atyre: "Bëni këtë: Merrni me vete nga vendi i Egjiptit qerre pér të vegjëlit tuaj dhe pér gratë tuaj; merrni atin tuaj dha ejani. 20 Dhe mos u shqetësoni pér orënditë shtëpiakë, sepse sendet më të mira që ka Egjipti do të

jenë tuajat". 21 Biftë e Izraelit vepruan kështu, dhe Jozefi u dha atyre qerre, simbas urdhërit të Faraonit, si edhe ushqime pér udhëtimin. 22 Të gjithëve u dha një palë rroba pér ndërresë pér secilin, por Beniaminit i dha treqind sikla argjendi dhe pesë ndërresa veshmbathje; 23 atit të tij i dërgoi: dhjetë gomarë të ngarkuar me gjérat më të mira të Egjiptit, dhjetë gomarica të ngarkuara me grurë, bukë dhe ushqime pér atin e tij gjatë udhëtimit. 24 Kështu i nisi vëllezërit e tij dhe, ndërsa ata po iknin, u tha: "Mos u grindni rrugës". 25 Atëherë ata u ngjitén përsëri nga Egjipti dhe arritin në vendin e Kanaanit te Jakobi, ati i tyre. 26 Dhe i kallëzuan gjithçka, duke thënë: "Jozefi éshët ende gjallë dhe éshët qeveritar i gjithë shtetit të Egjiptit". Por zemra e atij nuk iu ngroh, sepse nuk u besonte atyre. 27 Po kur ata i treguan tëré fjalët që u kishte thënë Jozefi dhe kur pa qerret që Jozefi kishte dërguar pér ta marrë atë, atëherë shpirti i Jakobit atit të tyre, u ringjall 28 dhe Izraeli tha: "Mjaft; djali im Jozefi éshët ende gjallë; unë do të shkoj ta shoh para se të vdes".

46 Izraeli, pra, u nis me të gjitha ato që kishte dhe, kur arriti në Beer-Sheba, i bëri fli Perëndisë të atit të tij Isak. 2 Dhe Perëndia i foli Izraelit në vegjime nate dhe tha: "Jakob, Jakob!". Ai u përgjegj: "Ja ku jam". 3 Atëherë Perëndia tha: "Unë jam Perëndia, Perëndia i atit tënd; mos ki frikë të zgresësh në Egjipt, sepse aty do të bëj një komb të madh. 4 Unë do të zgres bashkë me ty në Egjipt dhe do të bëj që sigurisht të kthehesh, dhe Jozefi do të i mbyllë sytë". 5 Atëherë Jakobi u nis nga Beer-Sheba dhe bijtë e Izraelit e hipën Jakobin, atin e tyre, fémijët e vegjël dhe gratë e tyre mbi qerret që Faraoni kishte dërguar pér t'i mbartur. 6 Kështu ata morën me vete bagëtinë dhe sendet që kishinblerë në vendin e Kanaanit dhe erdhën në Egjipt. Éshët fjala pér Jakobin me tëré pasardhësit e tij. 7 Ai mori me vete në Egjipt bijtë e tij, bijtë e bijve të tij, bijat e tij dhe bijat e bijve të tij dhe tëré pasardhësit e tij. 8 Këta janë emrat e bijve të Izraelit që erdhën në Egjipt: Jakobi dhe bijtë e tij. I parëlinduri i Jakobit: Rubeni. 9 Bijtë e Rubenit: Hanoku, Pallu, Hetsroni dhe Karmi. 10 Bijtë e Simeonit: Jemueli, Jamini, Ohadi, Jakini, Tsohari dhe Sauli, biri i një Kananease. 11 Bijtë e Levit: Gershomi, Kehathi dhe Merari. 12 Bijtë e Judës: Eri, Onani, Shalahu, Peretsi dhe Zerahu; (por Eri dhe Onani vdiqën në vendin e Kanaanit). Bijtë e Peretsit qenë: Hetsroni dhe Hamuli. 13 Bijtë e Isakarit: Tola, Puvahu, Jobi dhe Shimroni. 14 Bijtë e Zabulonit: Seredi, Eloni dhe Jahleeli. 15 Këta qenë bijtë që Lea i lindi Jakobit në Padan-Aram, përveç bijës së saj Dina. Bijtë dhe bijat e saj ishin gjithsej tridhjetë e tre veta. 16 Bijtë e Gadit: Tsifioni, Haxhi, Shuni, Etsboni, Eri, Arodi dhe Arel. 17 Bijtë e Asherit: Jmna, Jshua, Jshni, Beriahu dhe Serahu motra e tyre. Dhe bijtë e Beriahut: Heberi dhe Malkieli. 18 Këta qenë bijtë e Zilpahut që Labano i kishte dhënë bijës së tij Lea; dhe ajo i lindi Jakobit: gjithsej gjashëtëmbëdhjetë veta. 19 Bijtë e Rakelës, gruas së Jakobit: Jozefi dhe Beniamini. 20 Dhe Jozefi në vendin e Egjiptit, i lindën Manasi dhe Efraimi. Nëna e tyre ishte Asenathi, e bija e Potiferahut, prift i Onit. 21 Bijtë e Beniaminit: Belahu, Bekerji, Ashbeli, Gerau, Naamani, Ehi, Roshi, Mupimi, Hupimi dhe Ardi. 22 Këta qenë bijtë e Rakelës që i lindën Jakobit: gjithsej katërmëbëdhjetë veta. 23 Biri i Danit: Hushimi.

24 Bjtë e Neftalisë: Jahtseeli, Guni, Jetseri dhe Shilemi. **25** Këta qenë bjtë e Bilhahut, që Labano ia kishte dhënë bijës së tij Rakela dhe që kjo ia lindi Jakobit: gjithsej shtatë veta. **26** Njerëzit që erdhën me Jakobin në Egjipt, pasardhës të tij, pa llogaritur gratë e bijve të Jakobit, ishin gjithsej gjashtëdhjetë e gjashtë veta. **27** Bjtë e Jozefit, që i lindën në Egjipt, ishin dy. Tërë personat e familjes së Jakobit që erdhën në Egjipt ishin gjithsej shtatëdhjetë veta. **28** Por Jakobi dërgoi para tij Judën me qëllim që ta fuste në vendin e Goshenit. Dhe kështu ata arritën në vendin e Goshenit. **29** Atëherë Jozefi e mbrehu qerren e tij dhe mori të përpjekjen për në Goshen që të takonte Izraelin, atin e tij; sa e pa, iu hodh në qafë dhe qau gjatë i shtrënguar pas tij. **30** Dhe Izraeli i tha Jozefit: "Tani le të vdes, sepse pashë fytyrën tênde dhe ti je akoma gjallë". **31** Atëherë Jozefi u tha vëllezërve të tij dhe familjes të atit të tij: "Do të ngjitem për ta njoftuar Faraonin dhe do t'i them: "Vëllezërit e mi dhe familja e atit tim, që ishin në vendin e Kanaanit, kanë ardhur tek unë. **32** Ata janë barinj, sepse kanë qenë gjithnjë rritës bagëtish, dhe kanë sjellë me vete kopetë e tyre dhe gjithçka zotërojnë". **33** Kur Faraoni do t'ju thërrasë dhe do t'ju thotë: "Me ç'punë merren?", ju do t'i përgjigjeni: **34** "Shërbëtorët e tu kanë qënë rritës bagëtish nga fëmijëria e deri sot, si ne ashtu dhe etërit tanë", që të keni mundësi të banoni në vendin e Goshenit. Sepse Egjiptasit ndiejnë neveri për tërë barinjtë".

47 Jozefi shkoi, pra, të njoftojë Faraonin dhe i tha: "Ati im dhe vëllezërit e mi, me gjithë kopetë e tyre, të bagëtive të imta dhe të trasha dhe me gjithçka kanë, kanë ardhur nga vendi i Kanaanit; dhe ja, tani ndodhen në vendin e Goshenit". **2** Pastaj mori pesë nga vëllezërit e tij dhe ia paraqiti Faraonit. **3** Atëherë Faraoni u tha vëllezërve të Jozefit: "Me ç'punë merren?". Ata iu përgjigjën Faraonit: "Shërbëtorët e tu janë barinj, si ne ashtu dhe etërit tanë". **4** Pastaj i thanë Faraonit: "Kemi ardhur për të banuar në këtë vend, sepse nuk kishte më kullota përkopetë e shërbëtorëve të tu, sepse ka zi të madhe në vendin e Kanaanit. Lejona tani që shërbëtorët e tu të banojnë në vendin e Goshenit". **5** Atëherë Faraoni ia drejtoi fjalën Jozefit, duke i thënë: "Ati yt dhe vëllezërit e tu erdhën te ti; **6** vendi i Egjiptit është në dispozicionin tênd; bëj që ati yt dhe vëllezërit e tu të banojnë në pjesën më të mirë të vendit; le të banojnë edhe në vendin e Goshenit. Dhe në qoftë se ti di që midis tyre ka njérëz të zotë, caktoji kryeintendentë të bagëtisë sime". **7** Pastaj Jozefi e çoi Jakobin, atin e tij, te Faraoni dhe ia paraqiti. Dhe Jakobi bekoi Faraonin. **8** Atëherë Faraoni i tha Jakobit: "Sa vjet ke që jeton?". **9** Jakobi iu përgjegj Faraonit: "Vitet e shtegimit tim janë njëqind e tridhjetë; vitet e jetës sime kanë qenë të pakta dhe të këqija, dhe nuk e kanë arritur numrin e viteve të jetës së etërve të mi, në ditët e shtegimit të tyre". **10** Jakobi e bekoi përsëri Faraonin dhe u largua nga prania e Faraonit. **11** Kështu Jozefi vendosi atin e tij dhe vëllezërit e tij dhe u dha atyre një pronë në vendin e Egjiptit, në pjesën më të mirë të vendit, në krahinën e Ramsesis, ashtu siç kishte urdhëruar Faraoni. **12** Dhe Jozefi e mbajti me bukë të atin, të vëllezërit dhe tërë familjen e të atit duke i furnizuar sipas numrit të bijve. **13** Ndërkqan në të gjithë vendin nuk kishte bukë, sepse zija e bukës ishte shumë e madhe; vendi i Egjiptit dhe vendi i Kanaanit vuanin nga uria. **14**

Jozefi mblohdhi têrë paratë që gjendeshin në vendin e Egjiptit dhe në vendin e Kanaanit në këmbim të grurit që ata blin; dhe këto para Jozefi i çoi në shtëpinë e Faraonit. **15** Por kur në vendin e Egjiptit dhe në vendin e Kanaanit nuk pati më para, têrë Egjiptasit erdhën te Jozefi dhe thanë: "Na jep bukë! Pse duhet të vdesim para syve të tu? Sepse paratë tona kanë mbaruar". **16** Jozefi tha: "Jepni bagëtinë tuaj; dhe unë do t'ju jap bukë në këmbim të bagëtisë suaj, në qoftë se i keni mbaruar paratë". **17** Atëherë ata i çuan Jozefit bagëtinë e tyre; dhe Jozefi u dha atyre bukë në këmbim të kuajve të tyre, të kopeve të tyre me dele, të qeve dhe të gomarëve. Kështu i furnizoi me bukë për atë vit në këmbim të gjithë bagëtisë së tyre. **18** Mbasai kaloi ai vit, u kthyen tek ai vitin pasues dhe i thanë: "Nuk mund t'ja fshehim zotërisë tonë që, me qenë se paratë mbaruan dhe kopetë e bagëtisë sonë janë bërë pronë e zotërisë tonë, nuk mbetet asgjë tjetër që zotëria ime mund të na marrë veç trupave tonë dhe tokave tona. **19** Pse duhet të mbarojmë para syve të tu, ne dhe tokat tona? Blina ne dhe tokat tona në këmbim të bukës, dhe ne me tokat tona do të jemi skllavërtë Faraonit; na jep të mbjellim që të mund të jetojmë dhe jo të vdesim, dhe toka të mos shndërrohet në një shkretëtirë". **20** Kështu Jozefi bleu për Faraonin têrë tokat e Egjiptit, sepse Egjiptasit shiten secili arën e vet, me që ishin goditur rëndë nga zija e bukës. Kështu vëndi u bë pronë e Faraonit. **21** Sa për popullin, e zhvendosi nëpër qytete, në të katër anët e Egjiptit; **22** vetëm tokat e priftërinjve nuk i bleu, sepse priftërinjtë merrnin furnizime nga Faraoni dhe rrönon nga furnizimet që u jepte Faraoni; për këtë arsy e ata nuk i shiten tokat e tyre. **23** Por Jozefi i tha popullit: "Ja, sot ju bleva ju dhe tokat tua ja për Faraonin; ja ku e keni farën; mbillni tokën; **24** në kohën e korrijes, të pestën pjesë do t'ia jepni Faraonit dhe katër pjesë do të janë tuajat për të siguruar farën e arave, ushqimin tuaj dhe të personave të shtëpisë suaj dhe për ushqimin e fëmijëve tuaj". **25** Dhe ata thanë: "Ti na shpëtovë jetën! Pacim hir në syltë e zotërisë tonë, dhe ne do të jemi skllavërtë Faraonit". **26** Jozefi e bëri ligj këtë në vendin e Egjiptit, i cili vazhdon edhe sot e kësaj dite dhe sipas të cilit e pesta pjesë e korrijes duhet t'i jepet Faraonit. Vetëm tokat e priftërinjve nuk u bënë pronë e Faraonit. **27** Kështu Izraeli banoi në vendin e Egjiptit, në vendin e Goshenit; aty ata patën prona, qenë frytdhënës dhe u shumuan fort. **28** Jakobi jetoi në vendin e Egjiptit shtatëmbëdhjetë vjet dhe kohëzgjata e jetës së Jakobit që njëqind e dyzet e shtatë vjet. **29** Kur koha e vdekjes po i afrohej Izraelit, ai thirri të birin Jozef dhe i tha: "Në paça qjetur hir në syltë e tu, vëre dorën tênde poshtë kofshës sime dhe sillu me mua me mirëdashje dhe besnikëri; të lutem, mos më varros në Egjipt! **30** Por kur do të pushoj me etërit e mi, më nxirr jashtë Egjiptit dhe më varros në varrë e tyre!". Ai u përgjigji: "Do të bëj si thua ti". **31** Atëherë Jakobi tha: "Betomu". Dhe Jozefi iu betua. Pastaj Izraeli, duke u mbështetur te koka e shtratit, ra në adhurim.

48 Mbas këtyre gjërave, ndodhi që i thanë Jozefit: "Ja, ati yt është i sëmurë". Kështu ai mori me vete dy bjtë e tij, Manasin dhe Efraimin. **2** Kur i thanë Jakobit: "Ja, biri yt Jozefi po vjen te ti", Izraeli mblohdhi têrë forcat dhe u ul mbi shtratin e tij. **3** Atëherë Jakobi i tha Jozefit: "Perëndia i plotfuqishëm m'u

shfaq nē Luc, nē vendin e Kanaanit, mē bekoi 4 dhe mē tha: "Ja, unē do tē tē bēj frytdhēnēs, do tē tē shumoj, do tē bēj prej teje një shumicë popujsh dhe do t'u jap këtë vend pasardhësve tē tu pas teje, si pronë pérjetë". 5 Tani dy bijtë e tu, që tē kanë lindur nē vendin e Egjiptit para se unë tē vija tek ti nē Egjipt, janë tē mitë. Efraimi dhe Manasi janë tē mitë, ashtu si Rubeni dhe Simeoni. 6 Por bijtë që ke lindur mbas tyre do tē jenë tē tutë; nē territorin e trashëgimisë së tyre do tē thirren me emrin e vëllezërve tē tyre. 7 Sa pér mua, ndërsa po kthehesha nga Padani, Rakela vdiq pranë meje gjatë udhëtimit, nē vendin e Kanaanit, aty afér Efratës; dhe e varrosa atje, nē rruçën e Efratës, që éshtë Betlemi". 8 Kur Izraeli pa bijtë e Jozefit, tha: "Kush janë këta?". 9 Jozefi iu pérqejgj tē atit: "Janë fémijët e mi që Perëndia më ka dhënë këtu". Atëherë ai tha: "M'i afro dhe unë do t'i bekoi". 10 Tani sytë e Izraelit ishin venitur pér shkak tē moshës dhe nuk shihte fare. Jozefi i afroi ata dhe ai i puthi dhe i përqafoi. 11 Pastaj Izraeli i tha Jozefit: "Unë nuk mendoja tē shikoja përsëri ftyrën tênde, por tani Perëndia më dha mundësinë tē shikoj edhe pasardhësit e tu". 12 Jozefi i têrhoqi nga gjunjët e tē atit dhe u pérul me ftyrën nē tokë. 13 Pastaj Jozefi i mori që tē dy: Efraimin nē tē djathët tē tij dhe nē tē majtë tē Izraelit, Manasin nē tē majtë tē tij dhe nē tē djathët tē Izraelit, dhe i afroi pranë atij. 14 Atëherë Izraeli zgjati dorën e tij tē djathët dhe e vuri mbi kryet e Efraimit që ishte më i riu, dhe vuri dorën e tij tē majtë mbi kryet e Manasit duke kryqëzuar duart, ndonëse Manasi ishte i parëlinduri. 15 Kështu bekoi Jozefi dha tha: "Perëndia, para tē cilit ecën etërit e mi Abrahami dhe Isaku, Perëndia që më ka ushqyer qysh prej lindjes sime deri më sot, 16 Engjelli që më ka ciruar nga çdo e keqe, le t'i bekojë këta fémijë! Le tē quhen me emrin tim dhe me emrin e etërve tē mi Abraham dhe Isak, dhe tē shumohen fort mbi tokë!". 17 Kur Jozefi pa që i ati kishte vénë dorën e djathët mbi kokën e Efraimit, kjo nuk i pëlqe; prandaj ai kapi dorën e atit tē tij pér ta hequr nga kryet e Efraimit dhe pér ta vénë mbi kryet e Manasit. 18 Pastaj Jozefi i tha atit tē tij: "Jo kështu, ati im, sepse i parëlinduri éshtë ky këtu; vëre dorën tênde tē djathët mbi kryet e tij". 19 Por i ati refuzoi dha tha: "E di, biri im, e di; edhe ai do tē bëhet një popull, edhe ai do tē jetë i madh; megjithatë, vëllaiyt më i vogël do tē bëhet më i madh se ai, dhe pasardhësit e tij do tē bëhen një mori kombesh". 20 Dhe atë ditë i bekoi duke thënë: "Pér ty Izraeli ka pér tē bekuar, duke thënë: "Perëndia tē tē bëj si Efraimi dhe si Manasit"". Kështu ai e vuri Efraimin para Manasit. 21 Pastaj Izraeli i tha Jozefit: "Ja, unë kam pér tē vdekur pas pak, por Perëndia do tē jetë me ju dhe do t'ju çojë përsëri nē vendin e etërve tuaj. 22 Vëc kësaj, ty po tē jap një pjesë më tē madhe nē krasim me vëllezërët e tu, atë që fitova nga Amorejtë me shpatën dhe harkun tim".

49 Pastaj Jakobi thirri bijtë e tij dhe tha: "Mblidhuni që unë t'ju njoftoj çfarë do t'ju ndodhë nē ditët e ardhshme. 2 Mblidhuni dhe dëgjoni, o bijtë e Jakobit! Dëgjoni Izraelin, atin tuaj! 3 Ruben, ti je i parëlinduri im, forca ime, filli i fuqisë sime, i dalluar pér dinjitet dhe pér forcë. 4 I rrëmbyer si uji, ti nuk do tē kesh epërsinë, sepse hipo mbi shtratin e atit tênd dhe e përdhose. Ai hipi mbi shtratin tim. 5 Simeoni dhe Levi janë

vëllezër: shpatat e tyre janë vegla dhune. 6 Mos hyftë shpirti im nē mendjen e tyre, lavdia ime mos u bashkoftë me kuvendin e tyre! Sepse nē mérinë e tyre kanë vrarë njerëz, nē kryeneçsinë e tyre u kanë prerë leqet e këmbëve demave. 7 Mallkuar qoftë mëria e tyre, sepse ka qénë e egër, dhe tèrbimi i tyre sepse ka qénë mizor! Unë do t'i ndaj te Jakobi dhe do t'i shpérndaj te Izraeli. 8 Judë, vëllezërët e tu do tē tē lavdërojnë; dora jote do tē jetë mbi zverkun e armiqve tē tu; bijtë e atit tênd do tē pérkulen para teje. 9 Juda éshtë një luan i ri; ti zë fill nga preja, biri im; ai pérkulet, struket si një luan, si një luaneshë; kush guxon ta zgjojë? 10 Skeptri nuk do t'i hiqet Judës, as bastuni i komandimit nga këmbët e tij, deri sa tē vijë Shilohu; dhe atij do t'i binden popujt. 11 Ai e lidh gomarin e tij tē vogël nē përgull dhe kërricin e gomaricës së tij nē përgullën më tē mirë; i lan rrobat e tij nē verë dhe mantelin e tij nē gjakun e rrushit. 12 Ai i ka sytë tē ndritura nga vera dhe dhëmbët e bardha nga qumështi. 13 Zabuloni do tē banojë nē breg tē deteve; dhe do tē pérbejë një vendstrehim pér anijet; kufiri i tij do tē zgjatet drejt Sidonit. 14 Isakari éshtë një gomar i fuqishëm, i shtrirë nëpër vathë. 15 Ai e pa që çlodhja éshtë e mirë dhe që vendi éshtë i këndshëm; ai pérkuli kurrizin pér tē mbajtur peshën dhe u bë një shërbëtor i punës së detyruar. 16 Dani do ta gjykjojë popullin e tij, si një nga fiset e Izraelit. 17 Dani do tē jetë një gjarpër në rrujë, një nepërkë nëpër shqet, që kafshon thembrat e kalit, kështu që kalorësi rrézohet së prapthi. 18 Unë pres shpëtimin tênd, o Zot! 19 Një bandë grabitësish do tē sulmojë Gadin, por edhe ai do t'i sulmojë këmba këmbës. 20 Nga Asheri do tē vijë buka e shijshme dhe ai do tē japë kënaqësira reale. 21 Neftali éshtë një drenushe e lénë e lirë, ai thotë fjalë tē bukura. 22 Jozefi éshtë një degë e një druri frytdhëns; një degë e një druri frytdhëns që ndodhet pranë një burimi; degët e tij shtrihen mbi murin. 23 Harkëtarët e kanë provokuar, i kanë hedhur shigjetë, e kanë ndjekur; 24 por harku i tij ka mbetur i fortë; krahët e tij janë pérforuar nga duart e tē Fuqishmit tē Jakobit (e atij që éshtë bariu dhe shkëmbi i Izraelit), 25 nga Perëndia e atit tênd që do tē tē ndihmojë dhe nga Shumë i Larti që do tē tē bekøjë me bekimet e qillit nga lart, me bekimet e humnerës që ndodhet poshtë, me bekimet e sisëve dhe gjirit tē nënës. 26 Bekimet e atit tênd ua kalojnë bekimeve tē tē parëve tē mi, deri nē majat e kodrave tē pérjetshme. Ata do tē jenë mbi kryet e Jozefit dhe mbi kurorën e atij që u nda nga vëllezërët e tij. 27 Beniamini éshtë një ujk grabitqar; në mëngjes ha gjahun dhe në mbrëmje ndan prenë. 28 Tërë këta janë dymbëdhjetë fiset e Izraelit; dhe pikërisht këtë u tha ati i tyre kur i bekoi. I bekoi duke i dhënë seçilit një bekim tē veçantë. 29 Pastaj Jakobi i urdhëroi duke thënë: "Unë jam duke u ribashkuar me popullin tim; më varrosni pranë etërve tē mi nē shpellën që ndodhet nē arën e Efron Hiteut, 30 nē shpellën që éshtë nē fushën e Makpelahut pérballë Mamres, nē vendin e Kanaanit, atë që Abrahami bleu nē arën nga Efron Hiteu, si vendvarrim, pronë e tij. 31 Atje u varrosën Abrahami dhe Sara, gruaja e tij, aty u varrosën Isaku dhe Rebeka, e shoqja, dhe aty unë varrosa Lean. 32 Ara dhe shpella që ndodhet aty u blenë nga bijtë e Hethit". 33 Kur Jakobi mbaroi së dhëni këto urdhëra bijve tē tij, mblodhi këmbët nē shtrat dhe vdiq; dhe u bashkua me popullin e tij.

50 Atëherë Jozefi u hodh mbi fytyrën e të atit, qau mbi të dhe e puthi. **2** Pastaj Jozefi urdhëroi mjekët që ishin në shërbim të tij të balsamosnin të atin; dhe mjekët e balsamosën Izraelin. **3** U deshën dyzet ditë, sepse e tillë ishte koha e nevojshme për balsamimin; dhe Egjiptasit e qanë shtatëdhjetë ditë. **4** Kur kaluan ditët e zisë të mbajtura pér të, Jozefi foli në shtëpinë e Faraonit duke thënë: "Në qoftë se kam gjetur hirin tuaj, i thoni Faraonit këto fjalë: **5** Ati im më ka vënë të betohem dhe më ka thënë: "Ja, unë jam duke vdekur; më varros në varrin që kam gërmuar në vendin e Kanaanit". Tani, pra, më lejo të njitem pér të varrosur atin tim, pastaj do të kthehem". **6** Faraoni u përgjegj: "Ngjitu dhe varrose atin tënd ashtu si të ka vënë të betohesh". **7** Atëherë Jozefi u ngjit pér të varrosur të atin; dhe me të u ngjiten tërë shërbëtorët e Faraonit, të moshuarit e shtëpisë së tij dhe tërë të moshuarit e vendit të Egjiptit, **8** dhe tërë shtëpia e Jozefit, vëllezërit e tij dhe shtëpia e të atit. Në vendin e Goshenit lanë vetëm fëmijët e tyre të vegjël, kopetë me bagëtinë e imët dhe me bagëtinë e trashë. **9** Me të u ngjiten lart gjithashtu qerre dhe kalorës, aq sa u formua një vargan i madh njerëzish. **10** Me të arritur në lëmin e Atadit, që është përtëj Jordanit, u dëgjuan vajtime të mëdha dhe solemne; dhe Jozefi mbajti shtatë ditë zi pér të atin. **11** Kur banorët e vendit, Kananejtë, panë zinë në lëmin e Atadit, thanë: "Kjo është një zi e madhe pér Egjiptasin!". Prandaj ai vend u quajt Abel-Mitsraim dhe ndodhet përtëj Jordanit. **12** Bjtë e tij bënë pér të atë që ai i kishte urdhëruar. **13** Bjtë e tij e bartën në vendin e Kanaanit dhe e varroson në shpellën e fushës së Malkpelahut, përballë Mamres, që Abrahami e kishte blerë bashkë me arën nga Efron Hiteu, si vendvarrim, pronë e tij. **14** Mbas varrosi të atin, Jozefi u kthye në Egjipt bashkë me vëllezërit e tij dhe me të gjithë ata që ishin ngjitur deri atje pér të varrosur atin e tij. **15** Vëllezërit e Jozefit kur panë se ati i tyre vdiq, thanë: "Mos vallë Jozefi na mban inat dhe merr hak pér tërë të keqen që i kemi bërë?". **16** Atëherë i quan fjalë Jozefit: "Ati yt para se të vdiste dha këtë porosi duke thënë: **17** "Kështu do t'i thoni Jozefit: "Falu vëllezërvë të tu të keqen që të kanë bërë, mëkatin e tyre, sepse të kanë bërë keq". Falu, pra, tani krimin shërbëtorëve të Perëndisë të atit tënd". Jozefi qau kur i folën kështu. **18** Pastaj erdhën edhe vëllezërit e tij dhe u shtrinë para tij, dhe i thanë: "Ja, ne jemi shërbëtorët e tu". **19** Jozefi u tha atyre: "Mos u trembni, se mos jam unë në vend të Perëndisë? **20** Ju keni kurdisur të këqija kundër meje, por Perëndia ka dashur që t'i shërbejë së mirës, pér të kryer atë që po ndodh sot: të mbash gjallë një popull të shumtë. **21** Tani, pra, mos kini frikë; unë do të siguroj ushqimin pér ju dhe pér bijtë tuaj". Kështu u dha zemër dhe i foli zemrës së tyre me émbëlsi. **22** Kështu Jozefi banoi në Egjipt, ai dhe shtëpia e të atit, dhe jetoi njëqind e dhjetë vjet. **23** Jozefi pa bijtë e Efraimit deri në brezninë e tretë; edhe bijtë e Makirit, bir i Manasit, lindën mbi gjunjët e tij. **24** Pastaj Jozefi u tha vëllezërvë të tij: "Unë po vdes; por Perëndia do t'ju vizitojë me siguri dhe do t'ju çojë me siguri nga ky vend në vendin që i premtoi me betim Abrahamat, Isakut dhe Jakobit". **25** Pastaj Jozefi i vuri të betohen bijtë e Izraelit, duke thënë: "Perëndia me siguri do t'ju vizitojë; atëherë ju do t'i hiqni kockat e mia që këtej". **26** Pastaj Jozefi vdiq në moshën njëqind e dhjetë vjeç; e balsamosën dhe e futën në një arkivol në Egjipt.

Eksodi

1 Kéta janë emrat e bijve të Izraelit që erdhën në Egjipt me Jakobin. Secili prej tyre erdhi me familjen e tij: **2** Rubeni, Simeoni, Levi dhe Juda, **3** Isakari, Zabuloni dhe Beniamini, **4** Dani dhe Naftali, Gadi dhe Asheri. **5** Tërë njerëzit që kishin dalë nga gjaku i Jakobit arrinin shtatëdhjetë veta (Jozefi ndodhet tashmë në Egjipt). **6** Pastaj Jozefi vdiq, dhe po ashtu vdiqën tërë vëllezërit e tij dhe gjithë ai brez. **7** Dhe bijtë e Izraelit qenë frytdhënës, u shumëzuan fort dhe u bënë të shumtë, u bënë jashtëzakonisht të fortë; dhe vendi u mbush me ta. **8** Por tanë doli në Egjipt një mbret i ri, që nuk e kishte njohur Jozefin. **9** Ai i tha popullit të tij: "Ja, populli i bijve të Izraelit është më i shumtë dhe më i fortë se ne. **10** Të përdorim, pra, dinakëri ndaj tyre, me qëllim që të mos shumëzohen dhe, në rast lufte të mos bashkohen me armiqëtanë dhe të luftojnë kundër nesh, dhe pastaj të largohen nga vendi". **11** Vunë, pra, kryeintendentë të punimeve mbi ta, me qëllim që t'i shtypnin me angaritë e tyre. Kështu ata i ndërtuan Faraonit qytetet-depozitë Pitom dhe Raamses. **12** Por sa më tepër i shtypnin, aq më shumë shthoheshin dhe përhapeshin; prandaj Egjiptasit arritin të kenë shumë frikë nga bijtë e Izraelit, **13** dhe Egjiptasit i detyruan bijtë e Izraelit t'u shërbenin me ashpërsi, **14** dhe ua nxinë jetën me një skillavëri të vrazhdë, duke i futur në punimin e argjilës dhe të tullave si dhe në çdo lloj pune në ara. I detyronin t'i bënин tërë këto punë me ashpërsi. **15** Mbreti i Egjiptit u foli edhe mameive hebre, nga të cilat njëra quhej Shifrah dhe tetra Puah, dhe u tha: **16** "Kur do të ndihmoni gratë hebre lindëse, dhe do t'i shihni të ulura në ndenjësen e lindjes, në rast se fëmija është mashkull, vriteni; po të jetë femër, lëreni të jetojë". **17** Por mamilë patën frikë nga Perëndia dhe nuk bënë ashtu siç i kishte urdhëruar mbreti i Egjiptit, por i lanë gjallë fëmijët meshkuj. **18** Atëherë mbreti i Egjiptit thirri mamilë dhe u tha: "Pse e bëtë këtë dhe i latë gjallë fëmijët meshkuj?". **19** Mamilë iu përgjigjën Faraonit: "Sepse gratë hebre nuk janë si gratë egjiptase, por janë të fuqishme dhe lindin para se t'u vijë mamaia pranë". **20** Dhe Perëndia u bëri të mirë këtyre mameve; dhe populli u shtua dhe u bë jashtëzakonisht i fortë. **21** Kështu, duke qenë se ato mami kishin frikë nga Perëndia, ky u dha familje më vete. **22** Atëherë Faraoni i dha këtë urdhër tërë popullit të tij duke thënë: "Çdo mashkull që lind, hidheni në lumë; por lini gjallë tërë femrat".

2 Por një njeri i shtëpisë së Levit shkoi e mori për grua një bijë të Levit. **2** Dhe gruaja u ngjiz dhe lindi një bir; dhe, duke parë që ishte i bukur, e mbajti fshehur tre muaj. **3** Por, kur nuk mundi ta mbante më të fshehur, mori një kanistër prej xunkthi, e leu me bitum dhe katran, vendosi në të fëmijën dhe e la në kallamishtën në bregun e lumit. **4** Motra e fëmijës rrinte në një farë largësie për të mësuar se çfarë do t'i ndodhte. **5** Por vajza e Faraonit zbriti për t'u larë në lumë, ndërsa shërbëtoret e saj shëtitisin buzë lumit. Ajo pa kanistrinë në kallamishtë dërgoi shërbëtoren e saj ta marrë. **6** E hapi dhe pa fëmijën; dhe ja, i vogli po qante; asaj iu dhimbis dhe tha: "Ky është një fëmijë hebre". **7** Atëherë motra e fëmijës i tha bijës së Faraonit: "A duhet të shkoj të thërrasë një tajë nga gratë hebre që ta mëndë

këtë fëmijë për ty?". **8** E bija e Faraonit iu përgjegj: "Shko". Dhe vajza shkoi të thërrasë nënën e fëmijës. **9** Dhe bija e Faraonit i tha: "Merre me vete këtë fëmijë, mënde për mua, dhe unë do të tij pagën tênde". Kështu gruaja e mori fëmijën dhe e mëndi. **10** Kur fëmija u rrit, ajo ia çoi bijës së Faraonit; ai u bë bir i saj dhe ajo e quajti Moisi, duke thënë: "Sepse unë e nxora nga uji". **11** Në ato ditë, kur Moisiu ishte rritur, ndodhi që ai doli për të gjetur vëllezërit e tij dhe vuri re se bënин punë të rënda; dhe pa një Egjiptas që po rrihte një burrë hebre, një nga vëllezërit e tij. **12** Dhe vështroi anej e këtej dhe, duke parë se nuk kishte njeri, e vrua Egjiptasin dhe e fshehu pastaj nën rërë. **13** Ditën e nesërme doli dhe pa dy burra hebrej që po grindeshin; ai i tha atij që kishte faj: "Pse e rreh shokun tênd?". **14** Por ai iu përgjigj: "Kush të ka vënë prijës dhe gjykatës mbi ne? Mos do të më vrasësh siç vrate Egjiptasin?". Atëherë Moisiu u tremb, dhe tha: "Me siguri kjo gjë dihet nga të gjithë". **15** Kur Faraoni dëgjoi të flitej për ngjarjen, kérkoi të vrasë Moisiun; por Moisiu iku nga prania e Faraonit dhe u vendos në vendin e Madianit; dhe u ul afër një pusi. **16** Por prifti i Madianit kishte shtatë bija; dhe ato erdhën për të mbushur ujë dhe për të mbushur koritat për t'i dhënë të pijë kopesë së atit të tyre. **17** Por erdhën disa barinj dhe i përzunë. Atëherë Moisiu u ngrit dhe u erdhë në ndihmë, duke i dhënë të pijë kopesë së tyre. **18** Kur shkuan te Reueli, ati i tyre, ai u tha: "Vallë si u kthyet kaq shpejt sot?". **19** Ato u përgjigjën: "Një Egjiptas na liroi nga duart e barinjve; përveç kësaj mbushi ujë për ne dhe i dha të pijë kopesë". **20** Atëherë ai u tha bijave të tij: "Po ai ku është? Pse e latë këtë njeri? Thirreni, të vijë të hajë". **21** Dhe Moisiu pranoi të banojë tek ai njeri; dhe ai i dha Moisiut për grua bijën e tij, Seforën. **22** Pastaj ajo lindi një bir që ai e quajti Gershom, sepse tha: "Unë jam mik në dhe të huaj". **23** Por ndodhi që, mbas një kohe të gjatë vdiq mbreti i Egjiptit, dhe bijtë e Izraelit rënkonin për shkak të skillavërisë; ata bërtitën dhe britma e tyre për shkak të skillavërisë u ngjit deri tek Perëndia. **24** Kështu Perëndia dëgjoi rënkin e tyre, dhe Perëndisë iu kujtua besëlidhja që kishte përfunduar me Abrahamin, me Isakun dhe me Jakobin. **25** Dhe Perëndia shkoi bijtë e Izraelit, dhe Perëndia u kujdes për ta.

3 Ndërkaq Moisiu po kulloste kopenë e Jethros, vjehrrit të tij dhe prift i Madianit; ai e çoi kopenë matanë shkretëtirës dhe arriti në malin e Perëndisë, në Horeb. **2** Dhe Engjelli i Zotit iu shfaq në një flakë zjarri, në mes të një ferrishtjeje. Moisiu vështroi dhe ja që ferrishtja po digjek nga zjarri, por nuk konsumohej. **3** Atëherë Moisiu tha: "Tani do të zhvendosem për të parë këtë shfaçje madhështore: pse ferrishtja nuk po konsumohet!". **4** Zoti vuri re që ai ishte zhvendosur për të parë, dhe Perëndia e thirri nga mesi i ferrishtes dhe i tha: "Moisi, Moisi!". Ai u përgjigj: "Ja ku jam". **5** Perëndia tha: "Mos u afro këtu: hiq sandalet nga këmbët, sepse vendi në të cilin ndodhesh është vend i shenjtë". **6** Pastaj tha dhe këto fjalë: "Unë jam Perëndia i atit tênd, Perëndia i Abrahamit, Perëndia i Isakut dhe Perëndia i Jakobit". Dhe Moisiu fshehu ftyrën e tij, sepse kishte frikë të shikonte Perëndinë. **7** Pastaj Zoti tha: "Sigurisht që e kam parë pikëllimin e popullit tim që ndodhet në Egjipt dhe e kam dëgjuar britmën e tij për shkak të shtypësve të tij, sepse i njoh vuajtjet e tij. **8** Kështu zbrita për ta çliruar nga dora e

Egjiptasve dhe për ta çuar nga ky vend në një vend të mirë dhe të hapur, në një vend ku rrjedh qumështi dhe mjalti, në vendin ku ndodhen Kananejtë, Hitejtë, Amorejtë, Perezejtë, Hivejtë dhe Jebusejtë. 9 Dhe tani, ja britma e bijve të Izraelit ka arritur deri tek unë, dhe kam parë gjithashtu se si Egjiptasit i shtypin. 10 Prandaj eja dhe unë do të të dérgoj te Faraoni me qëllim që ta nxjerrésh popullin tim, bijtë e Izraelit, nga Egjipti". 11 Por Moisiu i tha Peréndisë: "Kush jam unë që të shkoj te Faraoni dhe t'i nxjerr bijtë e Izraelit nga Egjipti". 12 Peréndia tha: "Unë do të jem me ty, dhe kjo do të jetë për ty shenja që të kam dërguar unë: Kur ta kesh nxjerré popullin nga Egjipti, ju do t'i shérbeni Peréndisë mbi kétë mal". 13 Atéheré Moisiu i tha Peréndisë: "Ja, kur të shkoj te bijtë e Izraelit dhe t'u them: "Peréndia i etérve tuaj më ka dërguar te ju", po të jetë se ata më thonë: "Cili eshtë emri i tij?", c'përgjigje duhet t'u jap?". 14 Peréndia i tha Moisiut: "UNÉ JAM AI QÉ JAM". Pastaj tha: "Do t'u thuash kështu bijve të Izraelit: "UNÉ JAM-i më ka dërguar tek ju"". 15 Peréndia i tha akoma Moisiut: "Do t'u thuash kështu bijve të Izraelit: "Zoti, Peréndia i etérve tuaj, Peréndia i Abrahamit, Peréndia i Isakut dhe Peréndia i Jakobit më ka dërguar tek ju. Ky eshtë emri im pérjetë. Ky ka për të qenë gjithnjë emri im me të cilin do të kujtohem nga të gjitha breznitë". 16 Shko dhe mblidh pleqtë e Izraelit dhe u thuaj atyre: "Zoti, Peréndia i etérve tuaj, Peréndia i Abrahamit, i Isakut dhe i Jakobit m'u shfaq, duke thënë: Unë patjetër ju kam vizituar dhe kam parë atë që ju bëjnë në Egjipt; 17 dhe kam thënë: Nga shtypja e Egjiptit do t'ju çoj në vendin e Kananeje, të Hitejve, të Amorejve, të Perezejve, të Hivejve dhe të Jebusejve, në një vend ku rrjedh qumësht dhe mjaltë". 18 Dhe ata do t'i binden zërit tенд; dhe ti dhe pleqtë e Izraelit do të shkoni te mbreti i Egjipit dhe do t'i thoni: "Zoti, Peréndia i Hebrenejve na doli pérpara; dhe tani na lér të shkojmë dhe të bëjmë tri ditë rrugë në shkretëtirë, që t'i bëjmë fli Zotit, Peréndisë tonë". 19 Por unë e di që mbreti i Egjipit nuk do t'ju lejojë të shkoni, veç po të jetë i shtrënguar nga një dorë e fuqishme. 20 Atéheré unë do të shtrij dorën time dhe do të godas Egjiptin me të gjitha mrekullitë që unë do të bëj në mes tyre; pas kësaj ai do t'ju lérë të ikni. 21 Dhe do t'i jap këtij populli të mira para syve të Egjiptasve; dhe do të ndodhë që kur të niseni, nuk do të shkoni duarbosh; 22 por qdo grua do t'i kérkojë fqinjës së saj dhe gruas që banon në shtëpinë e saj sende argjendi, sende ari dhe rroba; dhe ju do t'u vini në shtat bijve dhe bijave tuaja; kështu do t'i zhvishni Egjiptasit".

4 Moisiu i përgjigj dhe tha: "Por ja, ata nuk do të më besojnë as do t'i binden zërit tim, sepse do të thonë: "Zoti nuk të eshtë shfaqur"". 2 Atéheré Zoti i tha: "C'është ajo që ke në dorë?". Ai u përgjegj: "Një bastun". 3 Zoti tha: "Hidhe pér tokë". Ai e hodhi pér tokë, dhe ai u bë një gjarpër, para të cilin Moisiu iku me vrap. 4 Atéheré Zoti i tha Moisiut: "Zgjate dorën dhe kape nga bishti". (Ai zgjati dorën dhe e mori, dhe në dorën e tij ai u bë një bastun). 5 "Këtë ke pér të bérë", tha Zoti, "me qëllim që të besojnë se Zoti, Peréndia i etérve të tyre, Peréndia i Abrahamit, Peréndia i Isakut dhe Peréndia i Jakobit të eshtë shfaqur". 6 Zoti i tha akoma: "Tani vër dorën në gjirin tенд". Dhe ai vuri dorën e tij në gji dhe pastaj e térhoqi, dhe ja, dora ishte lebrosur, e bardhë si bora. 7 Zoti i tha akoma: "Vëre përséri

dorën në gjirin tенд". Ai e vuri përséri dorën e tij në gji dhe pastaj e térhoqi nga gjiri, dhe ja, ajo ishte bérë njëllø si mishi i tij. 8 "Tani ka pér të ndodhur që, po të jetë se nuk të besojnë dhe nuk e dëgjojnë zérin e shenjës së parë, do të besojnë zérin e shenjës së dytë. 9 Por, në rast se ata nuk do t'u besojnë as këtyre dy shenjave dhe nuk do t'i binden zërit tенд, ti atéhere merr ujë nga lumi dhe derdhe mbi tokë të thatë; dhe uji që do të kesh marrë nga lumi do të bëhet gjak mbi tokën e thatë". 10 Atéheré Moisiu i tha Zotit: "Mjerisht, o Zot, unë nuk jam njeri i gojës; nuk isha i tillë në të kaluarën dhe nuk jam i tillë që kur i ke folur shërbëtorit tенд, sepse jam i ngathët në fjalë dhe kuvend". 11 Zoti i tha: "Kush e ka bérë gojën e njeriut, ose kush e bën njeriun të pagojë, të shurdhër, me sy ose të verbër? A nuk jam unë vallë, Zoti? 12 Dhe tani shko, unë do të jem me gojën tënde dhe do të mësjoj atë që duhet të thuash". 13 Por Moisiu tha: "Oh! Zot, dérgo mesazhin tенд nëpërmjet kujt të duash!". 14 Atéheré zemërimi i Zotit u ndez kundër Moisiut, dhe i tha: "A nuk eshtë ndofta Aaroni vëllai yt, Leviti? Unë e di që ai flet buruk. Ja tani, ai po del të të takojë; sa të të shohë do të ndjejë gëzim në zemër të vet. 15 Ti do t'i flasësh dhe do t'i vësh fjalët në gojën e tij, dhe unë do të jem me gojën tënde dhe me gojën e tij dhe do t'ju mësjoj atë që duhet të bëni. 16 Ai do të jetë zëdhënësi yt në popull; kështu ai për ty do të jetë goja dhe ti për të do të jesh si Peréndia. 17 Tani merr në dorë kétë bastun me të cilin ke për të bérë mrekullitë". 18 Atéheré Moisiu iku, u kthye te Jethro, vjehrri i tij, dhe i tha: "Oh, lërmë të shkoj dhe të kthehem te vëllezërit e mi që janë në Egjipt, për të parë në se ende janë gjallë". Dhe Jethro i tha Moisiut: "Shko në paqe". 19 Zoti i tha Moisiut në Madian: "Shko, kthetu në Egjipt sepse të gjithë ata që kérkonin jetën tënde kanë vdekur". 20 Kështu Moisiu mori të shoqen dhe bijtë e tij, i hipi mbi gomar dhe u kthye në vendin e Egjiptit. Dhe Moisiu mori në dorë bastunin e Peréndisë. 21 Zoti i tha pastaj Moisiut: "Kur të jesh kthyer në Egjipt, do të kujdesesh të bësh para Faraonit téré mrekullitë që të kam dhënë pushtet të kryesh; por unë do ta ngurtësoj zemrën e tij dhe ai nuk do ta lérë popullin të shkojë. 22 Dhe ti do t'i thuash Faraonit: "Kështu thotë Zoti: Izraeli eshtë biri im, i parëlidurim". 23 Prandaj unë të them: Lëre birin tim të shkojë, që të më shërbej; por në qoftë se ti nuk e lë të shkojë, ja, unë do të vras birin tенд, të parëlidurin tенд". 24 Por gjatë udhëtimit, në vendin ku kishin fushuar, Zoti shkoi të takojë Moisiun dhe u përpinq ta bënte të vdiste. 25 Atéheré Sefora mori një strall të mprefte dhe preu prepucin e birit të saj dhe e hodhi në këmbët e Moisiut, duke thënë: "Ti pér mua je një dhëndër në gjak!". 26 Kështu Zoti e la. Atéheré ajo tha: "Ti je një dhëndër gjakatar", për shkak të rrëthprerjes. 27 Zoti i tha Aaronit: "Shko në shkretëtirë të takosh Moisiun". Dhe ai shkoi, e takoi atë në malin e Peréndisë dhe e puthi. 28 Dhe Moisiu i tregoi Aaronit téré fjalët që Zoti e kishte porositor të thoshte, dhe téré shenjat e mahnitshme që i kishte urdhëruar të bënte. 29 Atéheré Moisiu dhe Aaroni shkuan dhe mblodhën téré pleqtë e bijve të Izraelit. 30 Dhe Aaroni tregoi téré fjalët që Zoti i kishte thënë Moisiut, dhe bëri mrekullitë në sy të popullit. 31 Kështu populli i besoi. Ata kuptuan që Zoti kishte vizituar bijtë e Izraelit dhe kishte parë dëshpërimin e tyre; dhe u përkulen dhe e adhuruan.

5

Pas kësaj, Moisiu dhe Aaroni shkuan te Faraoni dhe i thanë:

"Kështu thotë Zoti, Perëndia i Izraelit: "Lëre popullin tim të shkojë, me qëllim që të kremitojë pér mua një festë në shkretëtirë"". 2 Por Faraoni u përgjigj: "Kush éshjtë Zoti që unë duhet t'i bindem zërit të tij dhe ta lë Izraelin të shkojë? Unë nuk e njoh Zotin dhe nuk kam pér ta lénë Izraelin të shkojë". 3 Atéherë ata i thanë: "Perëndia i Hebrejve na doli përballë; tanë na lër të ecim tri ditë me radhë në shkretëtirë që të bëjmë një flijim pér Zotin, që éshjtë Perëndia ynë, që ai të mos na godasë me murtajë ose me shpatë". 4 Mbreti i Egjiptit u tha atyre: "Pse vallë Moisiu dhe Aaroni e largojnë popullin nga puna e tij? Kthehu në mundimet tuaja!". 5 Faraoni tha përséri: "Ja, tanë populli i vendit éshjtë i shumtë, dhe ju doni që ai të ndërpresë mundimet e tij". 6 Kështu po atë ditë Faraoni i urdhëroi shtypesit e popullit dhe kryeintendentët e tij, duke thënë: 7 "Mos i jepni më kashtë popullit pér të bérë tulla, si më parë; le të shkojnë ata vetë të mbledhin kashtën! 8 Por i detyroni të prodhojnë të njëjtën sasi tullash që bënин më parë, pa asnjë pakësim; sepse ata janë përtacë, dhe pér këtë arsy ata bërtasin, duke thënë: "Të shkojmë të bëjmë fli pér Perëndinë tonë!". 9 I mbingarkoni me punë të rëndë këta njerëz, dhe ata ta kryejnë pa u vënë veshin fjalëve mashtruese". 10 Atéherë shtypesit e popullit dhe kryeintendentët e tij dolën dhe i thanë popullit: "Kështu thotë Faraoni: "Unë nuk do t'ju jap më kashtë. 11 Shkoni vetë ta gjeni kashtën ku mund të jetë, sepse puna juaj nuk do të pakësohet aspak"". 12 Kështu populli u shpërndë në të gjithë vendin e Egjiptit, pér të mbledhur kallamishte në vend të kashtës. 13 Dhe kontrollorët i nxisin duke thënë: "Përfundoni punën tuaj çdo ditë si në kohën kur kishte kashtë!". 14 Dhe kryepunëtorët e skuadrave të bijve të Izraelit, të caktuar mbi ta nga kontrollorët e Faraonit, i rrähën dhe i pyetën: "Pse nuk e keni përfunduar, dje dhe sot si më parë, sasinë e caktuar të tullave?". 15 Atéherë kryepunëtorët e skuadrave të bijve të Izraelit erdhën pér të protestuar te Faraoni, duke thënë: "Pse sillesh kështu me shërbëtorët e tu? 16 Nuk u jepet më kashtë shërbëtorëve të tu, dhe na thuhet: "Bëni tulla!". Dhe ja, shërbëtorët e tu i rrähin, por faji éshjtë i popullit tênd". 17 Atéherë ai u përgjigj: "Jeni përtacë, shumë përtacë! Për këtë arsy e thani: "Të bëjmë fli pér Zotin". 18 Shkoni, pra, të punoni! Nuk do t'ju jepet kashtë, por do të dorëzoni po atë sasi tullash". 19 Kryepunëtorët e skuadrave të bijve të Izraelit u bindën se i gjeti halli, sepse u thuhej: "Mos e pakësoni në asnjë mënyrë numrin e caktuar të tullave pér çdo ditë". 20 Pastaj, si dolën nga Faraoni, takuan Moisiu dhe Aaronin, që po i prisin, 21 dhe u thanë atyre: "Le t'i hedhë sytë Zoti mbi ju dhe le të gjykojë, sepse na keni bërë të urryer në sytë e Faraonit dhe në sytë e shërbëtorëve të tij duke vënë në duart e tyre shpatën pér të na vrarë". 22 Atéherë Moisiu u kthyte Zoti dhe i tha: "O Perëndi, pse e fute në halle këtë popull? Pse pra më dërgove? 23 Sepse, qysh prej ditës që vajta te Faraoni, pér t'i folur në emrin tênd, ai i ka bërë të keqe këtij populli dhe ti nuk e çirove aspak popullin tênd".

6

Zoti i tha Moisiut: "Tani ke pér të parë çfarë kam pér t'i bërë

Faraonit; sepse i detyruar nga një dorë e fuqishme ai do t'i lërë të shkojnë; po, i detyruar nga një dorë e fuqishme do t'i

dëbojë nga vendi i tij". 2 Pastaj Zoti i foli Moisiut dhe i tha: "Unë jam Zoti, 3 dhe i jam shfaqur Abrahamat, Isakut dhe Jakobit, si Perëndi i plotfujqishëm; por ata nuk më kishin njohur kurrë me emrin tim, Zoti. 4 Kam caktuar gjithashtu besëlidhjen time me ta, duke u premtuar se do t'u jap vendin e Kanaanit, vendin ku qëndruan si të huaj. 5 Dëgjova edhe kujën e bijve të Izraelit që Egjiptasit i mbajnë në skllavëri dhe m'u kujtua besëlidhja ime. 6 Prandaj u thuaj bijve të Izraelit: "Unë jam Zoti; do t'ju heq nga punët e rënda që ju kanë imponuar Egjiptasit, do t'ju çliroj nga skllavërimi i tyre dhe do t'ju çliroj me krah të shtrirë dhe ndëshkime të mëdha. 7 Do t'ju marr si popullin tim, dhe do të jem Perëndia juaj; dhe ju do të mësoni që unë jam Zoti, Perëndia juaj, që ju heq nga punët e rënda të imponuara nga Egjiptasit. 8 Dhe do t'ju bëj të hyni në vendin, që u betova t'i jap Abrahamat, Isakut dhe Jakobit; dhe do t'juja jap atë në trashëgimi. Unë jam Zoti"". 9 Kështu u foli Moisiu bijve të Izraelit; por ata nuk ia vunë veshin Moisiut, nga shkaku i ankthit dhe i skllavërise së rëndë. 10 Zoti i foli edhe më Moisiut, duke i thënë: 11 "Shko, foli Faraonit, mbretit të Egjiptit, që të lejojë bijtë e Izraelit të dalin nga vendi i tij". 12 Por Moisiu foli përparrat Zoti dhe i tha: "Ja, bijtë e Izraelit nuk më dëgjuan; si mundet Faraoni të më dëgjojë mua, që jam i parrethprerë në buzë?". 13 Por Zoti i foli Moisiut dhe Aaronit dhe i urdhëroi të shkonin te bijtë e Izraelit dhe te Faraoni mbret i Egjiptit, me qëllim që t'i nxirrin bijtë e Izraelit nga vendi i Egjiptit. 14 Këta janë krytarët e familjeve të tyre. Bijtë e Rubenit, të parëlinjurit të Izraelit qenë: Hanoku dhe Pallu, Hetsroni dhe Karmi. Këto qenë familjet e Rubenit. 15 Bijtë e Simeonit qenë: Jemueli, Jamini, Ohadi, Jakini, Tsohari dhe Sauli, bir i Kananeases. Këto qenë familjet e Simeonit. 16 Këta janë emrat e bijve të Levit, sipas brezave të tyre: Gershomi, Kehathi dhe Merari. Levi jetoi njëqind e tridhjetë e shtatë vjet. 17 Bijtë e Gershomit qenë: Libni dhe Shimej, bashkë me familjet e tyre. 18 Bijtë e Kehathit qenë: Amrami, Jitshari, Hebroni dhe Ucieli. Kehathi jetoi njëqind e tridhjetë e tre vjet. 19 Bijtë e Merarit qenë: Mahli dhe Mushi. Këto qenë edhe familjet e Levitëve sipas brezave të tyre. 20 Amrami mori pér grua Jokebedën, motrën e atit të tij; dhe ajo i lindi Aaronin dhe Moisiu. Amrami jetoi njëqind e tridhjetë e shtatë vjet. 21 Bijtë e Itsharit qenë: Koreu, Nefegu dhe Zikri. 22 Bijtë e Ucielit qenë: Mishaeli, Eltsafani dhe Sitri. 23 Aaroni mori pér grua Elishebën, të bijën e Aminadabit dhe motër e Nahashonit; dhe ajo i lindi Nadabin, Abihu, Eleazarin dhe Ithamarin. 24 Bijtë e Koreut qenë: Asiri, Elkanahu dhe Abiasafi. Këto qenë familjet e Koreut. 25 Eleazari, bir i Aaronit, mori pér grua një nga bijat e Putielit; dhe ajo i lindi Fineasin. Këta qenë të parët e etërve të Levitëve në familjet e tyre. 26 Dhe këta janë vet Aaroni dhe Moisiu, të cilëve Zoti u tha: "Nxirrini bijtë e Izraelit nga vendi i Egjiptit, sipas rendit të tyre". 27 Këta janë ata që i folën Faraonit mbretit të Egjiptit pér të nxjerrë bijtë e Izraelit nga Egjipti; ata janë vetë Moisiu dhe Aaroni. 28 Por erdhë dita kur Zoti i foli Moisiut në vendin e Egjiptit, 29 kur Zoti iu drejtua Moisiut dhe i tha: "Unë jam Zoti! Thuaji Faraonit, mbretit të Egjiptit, tèrë ato që po të them". 30 Atéherë Moisiu u përgjigj kështu para Zotit: "Ja, unë jam i parrethprerë në buzë; prandaj si mund të më dëgjojë Faraoni?".

7 Zoti i tha Moisiut: "Shiko, unë po të bëj si perëndi për

Faraonin, dhe vëllai yt Aaroni do të jetë profeti yt. 2 Ti do të thuash tërë ato që do të urdhëroj unë dhe vëllai yt Aaroni do t'i flasë Faraonit, që t'i lërë të shkojnë bijtë e Izraelit nga vendi i tij. 3 Por unë do ta ngurtësoj edhe më tepër zemrën e Faraonit dhe do t'i shumëzoj shenjat dhe mrekullitë e mia në vendin e Egjiptit. 4 Prandaj Faraoni nuk do t'ju vëré veshin, dhe kështu unë do ta zgjas dorën mbi Egjipt dhe do të nxjerr nga vendi i Egjiptit radhët e mia, popullin tim, bijtë e Izraelit, duke dhënë ndëshkime të mëdha. 5 Egjiptasit do të marrin vesh atëherë që unë jam Zoti, kur do të shtrij dorën time mbi Egjipt dhe do të nxjerr nga mesi i tyre bijtë e Izraelit". 6 Dhe Moisiu dhe Aaroni vepruan kështu; ata bënë pikërisht ashtusiq i kishte urdhëruar Zoti. 7 Kur i folën Faraonit, Moisiu ishte tetëdhjetë vjeç dhe Aaroni tetëdhjetë e tre. 8 Zoti i foli Moisiut dhe Aaronit, duke u thënë: 9 "Kur Faraoni t'ju flasë dhe t'ju thotë: "Bëni një mrekulli", ti do t'i thuash Aaronit: "Merr bastunin tênd dhe hidhe para Faraonit, që të bëhet gjarpër"". 10 Moisiu dhe Aaroni vajtën pra te Faraoni dhe vepruan ashtu, pikërisht siç i kishte urdhëruar Zoti. Aaroni e hodhi bastunin e tij përpëra Faraonit dhe shërbëtorëve të tij, dhe ai u bë gjarpër. 11 Atëherë edhe Faraoni thirri të diturit dhe yshësitet; dhe magjistarët e Egjiptit me artin e tyre të fshehtë bënë edhe ata të njëjtën gjë. 12 Secili prej tyre hodhi bastunin e tij, dhe bastunët u bënë gjarpérinj; por bastuni i Aaronit i përpunu bastunët e tyre. 13 Por zemra e Faraonit u ngurtësua dhe ai nuk i dégjoi ata, ashtu siç kishte thënë Zoti. 14 Zoti i tha Moisiut: "Zemra e Faraonit éshtë ngulmuese; 15 ai nuk pranon ta lërë popullin të shkojë. Shko te Faraoni nesër në mëngjes, kur ai ka pér të dalë pér të vajtur drejt ujit. Ti do të qëndrosh ta presësh në breg të lumit dhe do të marrësh në dorë bastunin që éshtë shndërruar në gjarpër. 16 Dhe do t'i thuash: "Zoti, Perëndia i Hebrenjive, më ka dérguar te ti që të të them: Lëre popullin tim të shkojë që të më shërbëjë në shkretëtirë; por ja, deri tanë nuk ke dégjuar". 17 Kështu thotë Zoti: "Nga kjo do të kuptosh që unë jam Zoti; ja, me bastunin që kam në dorë unë do të rrah ujërat që janë në lumë, dhe ato do të shndërrohen në gjak. 18 Dhe peshqit që janë në lumë do të ngordhin, lumi do të mbajë erë të keqe, dhe Egjiptasve do t'u vijë notet pëtë pinë ujin e lumit". 19 Dhe Zoti i tha Moisiut: "Thuaji Aaronit: "Merr bastunin tênd dhe shtrije dorën mbi ujërat e Egjiptit, mbi lumenjtë e tij, mbi kanalet e tij, mbi pellgjet e tij dhe mbi të gjitha depot e ujit; kështu ato do të bëhen gjak. Dhe do të ketë gjak në të gjithë vendin e Egjiptit, si në enët prej druri ashtu dhe në enët prej guri"". 20 Moisiu dhe Aaroni vepruan ashtu, pikërisht siç i kishte urdhëruar Zoti. Kështu ai ngriti bastunin dhe rrahu ujërat që ndodheshin në lumë, para syve të Faraonit dhe para syve të shërbëtorëve të tij; dhe të gjitha ujërat që ishin në lumë u shndërruan në gjak. 21 Dhe peshqit që ishin në lumë ngordhën; dhe lumi u qelb, kështu që Egjiptasit nuk mund të pinin më ujët e lumit. Kështu pati gjak në têrë vendin e Egjiptit. 22 Por magjistarët e Egjiptit bënë të njëjtën gjë me artet e tyre të fshehta; dhe zemra e Faraonit u ngurtësua dhe ai nuk i dégjoi ata, ashtu siç kishte thënë Zoti. 23 Pas kësaj Faraoni ktheu krahët dhe u drejtua nga shtëpia e tij, dhe nuk i dha rëndësi as kësaj gjëje. 24 Dhe têrë Egjiptasit gërmuan në afërsi të lumit për të kërkuar ujë të pijshëm, sepse

nuk mund të pinin ujin e lumit. 25 Kaluan kështu shtatë ditë, që kur Zoti kishte rrahu rumin.

8 Pastaj Zoti i tha Moisiut: "Shko te Faraoni dhe thuaji: "Kështu thotë Zoti: Lëre popullin tim të shkojë me qëllim që të më shërbëjë. 2 Dhe në qoftë se nuk pranon ta lësh të shkojë, ja, unë do ta godas gjithë vendin tênd me kamxhikun e bretkosave. 3 Kështu lumi do të mbushet me bretkosa, dhe ato do të ngjiten dhe do të hyjnë në shtëpinë tênde, në dhomën ku fle ti, mbi shtratin tênd, në shtëpitë e shërbëtorëve të tu dhe midis popullit, në furrat e tua dhe në magjet e bukës. 4 Dhe bretkosat do të vijnë kundër teje, kundër popullit tênd dhe kundër têrë shërbëtorëve të tu"". 5 Pastaj Zoti i tha Moisiut: "I thuaj Aaronit: "Shtri dorën tênde me bastunin tênd mbi lumenjtë, mbi kanalet dhe pellgjet dhe bëj që të ngjiten bretkosat mbi vendin e Egjiptit"". 6 Kështu Aaroni shtriu dorën e tij mbi ujërat e Egjiptit, dhe bretkosat u ngjiten dhe mbuluan vendin e Egjiptit. 7 Por magjistarët bënë të njëjtën gjë me artet e tyre të fshehta dhe i bënë bretkosat të ngjiten në vendin e Egjiptit. 8 Atëherë Faraoni thirri Moisiun dhe Aaronin dhe u tha: "Lutjuni Zotit që t'i largojë bretkosat nga unë, nga populli im, dhe unë do ta lejoj popullin të shkojë, që të bëjë fli për Zotin". 9 Moisiu i tha Faraonit: "Bëmë nderin të më thuash kur tê ndërhyj për ty, për shërbëtorët e tu dhe për popullin tênd, pranë Zotit me qëllim që ai të zhdukë bretkosat që ndodhen rrëth teje dhe shtëpive të tua, dhe të mbeten vetëm në lumë". 10 Ai u përgjigji: "Nesë". Dhe Moisiu tha: "Do të bëhet siç thua ti, kështu që ti të dish se askush nuk éshtë si Zoti, Perëndia ynë. 11 Dhe bretkosat do të largohen nga ti, nga shtëpitë e tua, nga shërbëtorët e tu dhe nga populli yt; ato do të mbeten vetëm në lumë". 12 Moisiu dhe Aaroni dolën nga Faraoni; dhe Moisiu iu lut Zotit për bretkosat që kishte dérguar kundër Faraonit. 13 Dhe Zoti veproi sipas fjalës së Moisiut, dhe bretkosat ngordhën në shtëpitë, në oborret dhe në arat. 14 I grumbulluan pastaj në tojje dhe vendi filloj të mbajë erë të keqe. 15 Po kur Faraoni pa që kishte pak lehtësim, e ngurtësoi zemrën e tij dhe nuk i dégjoi më, ashtu siç kishte thënë Zoti. 16 Pastaj Zoti i tha Moisiut: "I thuaj Aaronit: "Zgjate bastunin tênd dhe rrih pluhurin e tokës, dhe ai do të bëhet mushkonja për têrë vendin e Egjiptit"". 17 Dhe ata kështu vepruan. Aaroni shtriu dorën me bastunin e tij, rrahu pluhurin e tokës dhe njerëzit e kafshët u mbuluan nga mushkonja; têrë pluhuri i tokës u shndërrua në mushkonja në të gjithë vendin e Egjiptit. 18 Magjistarët u përpqoën të bënën të njëjtën gjë me anë të arteve të tyre të fshehta për të prodhuar mushkonja, por nuk ia dolën dot. Mushkonjat mbuluan, pra, njerëzit dhe kafshët. 19 Atëherë magjistarët i thanë Faraonit: "Ky éshtë gishti i Perëndisë". Por zemra e Faraonit u ngurtësua dhe ai nuk i dégjoi më, ashtu siç kishte thënë Zoti. 20 Pastaj Zoti i tha Moisiut: "Çohu herët në mëngjes dhe paraqitu tek Faraoni, kur ai del pér të vajtur drejt ujit; dhe i thuaj: "Kështu thotë Zoti: Lëre popullin tim që tê mund të më shërbëjë. 21 Por në rast se ti nuk e lë popullin tim të shkojë, ja unë do të dérgoj kundër teje, mbi shërbëtorët e tu, mbi popullin tênd e brenda shtëpive të tua mori mizash; shtëpitë e Egjiptasve do të jenë plot me mori mizash, dhe kështu do të jetë toka mbi të cilën ndodhen. 22 Por atë ditë unë do ta veçoj vendin e Goshenit, ku banon populli im;

dhe atje nuk do tē ketē mori mizash, qē ti tē dish qē unē jam Zoti nē mes tē vendit. **23** Unë do tē bëj një dallim midis popullit tim dhe popullit tēnd. Nesër ka pér tē ndodhur kjo mrekulli¹¹". **24** Dhe Zoti ashtu veproi; erdhën grumbuj tē dendur mizash né shtëpiné e Faraonit dhe né shtëpitë e shërbëtorëve tē tij, dhe né gjithë vendin e Egjiptit toka u shkretua nga moria e mizave. **25** Atéherë Faraoni thirri Moisiu dhe Aaronin dhe u tha: "Shkon, bëni fli pér Perëndinë tuaj né vend". **26** Por Moisiu u përgjigj: "Kjo s'ka si bëhet, sepse do t'i bënim Zotit, Perëndisë tonë, fli që janë tē neveritshme pér Egjiptasit. Ja, duke bérë para syve tē tyre fli që janë tē neveritshme pér Egjiptasit, a nuk do tē na vrasin me gurë? **27** Do tē shkojmë né shkretëtirë duke ecur tri ditë me radhë dhe do tē bëjmë fli pér Zotin, Perëndinë tonë, ashtu si do tē na urdhërojë Ai". **28** Faraoni tha: "Unë do t'ju lë tē shkon, që tē bëni fli pér Zotin, Perëndinë tuaj, nē shkretëtirë; vetëm, mos shkon shumë larg. lutuni pér mua". **29** Moisiu tha: "Ja, unë po dal nga ti dhe do t'i lutem Zotit dhe nesër moria e mizave do tē largohet nga Faraoni, nga shërbëtorët e tij dhe nga populli i tij; mjaftron që Faraoni tē mos tallet me ne, duke e penguar popullin tē shkojë e tē bëjë fli pér Zotin". **30** Moisiu u largua pastaj nga prania e Faraonit dhe iu lut Zotit. **31** Dhe Zoti veproi simbas fjalës së Moisiut dhe largoi morinë e mizave nga Faraoni, nga shërbëtorët e tij dhe nga populli i tij; nuk mbeti as edhe një mizë. **32** Por edhe këtë herë Faraoni e fortësoi zemrën e tij dhe nuk e la popullin tē shkojë.

9 Atéherë Zoti i tha Moisiut: "Shko te Faraoni dhe i thuaj:

"Kështu thotë Zoti, Perëndia i Hebrejnje: Lëre popullin tim tē shkojë, që tē mund tē më shërbëjë. **2** Por nē rast se nuk pranon ta lësh tē shkojë dhe e mban akoma, **3** ja, dora e Zotit do tē jetë mbi bagëtinë tēnde, që eshtë nëpër fusha, mbi kuajt, mbi gomarët, mbi devetë, mbi bagëtinë e trashë dhe tē imët, dhe do tē ketë gjëmë tē madhe. **4** Por Zoti do tē bëjë dallim midis bagëtisë së Izraelit dhe asaj tē Egjiptit; kështu asnjë ngordhje nuk do tē ketë né gjithçka që u përket bijve tē Izraelit". **5** Pastaj Zoti caktoi një afat, duke thënë: "Nesër Zoti do ta bëjë këtë né vend". **6** Dhe Zoti e bëri atë tē nesërmën, dhe tērë bagëtia e Egjiptit ngordhi; por nga bagëtia e bijve tē Izraelit nuk ngordhi as edhe një kokë. **7** Faraoni dërgoi njerëz pér tē parë, dhe ja asnjë kokë bagëtia e Izraelitëve s'kishte ngordhur. Por zemra e Faraonit u fortësua dhe ai nuk e la popullin tē shkojë. **8** Pastaj Zoti u tha Moisiut dhe Aaronit: "Merrni ca grushte hi furre, dhe Moisiu ta shpërndajë atë drejt qellit né sytë e Faraonit. **9** Ai do tē bëhet një pluhur i imët né tē gjithë vendin e Egjiptit, dhe do tē shkaktojë ulcera që do tē përftojnë puçra me qelb te njerëzit dhe te kafshët né tē gjithë vendin e Egjiptit". **10** Atéherë ata morën hi furre dhe u paraqitën para Faraonit; dhe Moisiu e shpërndau drejt qellit, dhe ai shkaktoi ulcera që përfthuan puçra te njerëzit dhe te kafshët. **11** Dhe magjistarët nuk mundën tē qëndronin para Moisiut pér shkak tē ulcerave, sepse magjistarët dhe tērë Egjiptasit ishin prekur nga ulcerat. **12** Por Zoti e ngurtësoi zemrën e Faraonit, dhe ky nuk i dégjoi ata, ashtu siç i kishte thënë Zoti Moisiut. **13** Pas kësaj Zoti i tha Moisiut: "Çohu herët né mëngjes, paraqit para Faraonit dhe thuaji: "Kështu thotë Zoti, Perëndia i Hebrejnje: Lëre popullin

tim tē shkojë, që tē ketë mundësi tē më shërbëjë. **14** Sepse këtë herë do t'i dërgoj tērë plagët e mia pikërisht mbi ty, mbi shërbëtorët e tu dhe mbi popullin tēnd, që tē mësosh se nuk ka asnjë tē ngashëm me mua né gjithë dheun. **15** Në fakt, nē qoftë se tani unë do ta kisha shtrirë dorën dhe do tē kisha goditur me murtajë tē dhe popullin tēnd, ti do tē ishe fshirë nga faqja e dheut. **16** Por, pikërisht pér këtë arsy, tē kam falur, pér tē tē treguar fuqinë time dhe që emri im tē shpallet né gjithë dheun. **17** Dhe ti akoma i kundërvihesh popullit tim dhe nuk e lë tē shkojë? **18** Ja, nesër nē këtë orë, unë do tē bëj që tē bjerë një breshër aq i fortë, që Egjipti nuk e ka parë prej ditës së krijimit tē tij deri tanë. **19** Dhe tanë dërgo njeri që tē sigurosh bagëtinë tēnde dhe tērë ato që ke nëpër fusha. Sepse tērë njerëzit dhe kafshët, që ndodhen nëpër fushat dhe nuk janë çuar né shtëpi, do tē goditen nga breshëri dhe do tē vdesin". **20** Ndër shërbëtorët e Faraonit, ata që patën frikë nga fjalët e Zotit i strehuan né shtëpitë e tyre shërbëtorët dhe bagëtinë e tyre; **21** por ata që nuk i morrën parasysh fjalët e Zotit i lanë shërbëtorët dhe bagëtinë e tyre né fusha. **22** Atéherë Zoti i tha Moisiut: "Shtrije dorën drejt qellit, që tē bjerë breshër nē tērë vendin e Egjiptit, mbi njerëzit, mbi kafshët dhe mbi çdo lloj bimësie tē fushave nē vendin e Egjiptit". **23** Dhe Moisiu e shtriu bastunin e tij drejt qellit; dhe Zoti dërgoi bubullima dhe breshër, dhe zjarri ra duke goditur me rrufe nē tokë; dhe Zoti bëri që tē bjerë breshër mbi vendin e Egjiptit. **24** Kështu ra breshër dhe pati një zjarr tē përzier me breshrin; dhe ky ishte aq i fortë, sa nuk ishte parë ndonjë herë nē tē gjithë vendin e Egjiptit, që ditën që ishte bérë komb. **25** Dhe breshri goditi nē tē gjithë vendin e Egjiptit gjithçka që ishte nē fushat, si njerëzit ashtu dhe kafshët; breshri goditi çdo lloj bimësie nē fushat dhe bëri copë copë qđo pemë që ndodhej nē fushë. **26** Vetëm nē vendin e Goshenit, ku ishin bijtë e Izraelit nuk ra breshër. **27** Atéherë Faraoni dërgoi e thirri Moisiu dhe Aaronin dhe u tha atyre: "Këtë herë unë mëkatova; Zoti eshtë i drejtë, ndërsa unë dhe populli im jemi tē këqij. **28** Lutjuni Zoti që tē mbarojnë bubullimat e Perëndisë dhe breshri; unë do t'ju lë tē shkon dhe nuk do tē jeni tē detyruar tē rrini më këtu". **29** Moisiu i tha: "Mbas tē dal nga qyteti, do t'i shtrij duart nga Zoti; bubullimat do tē pushojnë dhe nuk do tē ketë më breshër, që tē mësosh që toka i përket Zotit. **30** Por unë e di që ti dhe shërbëtorët e tu, nuk do tē keni frikë akoma nga Zoti Perëndi". **31** Tani liri dhe elbi u prekën, sepse elbi ishte nē kalli dhe liri kishte lulëzuar; **32** por gruri dhe gruri i fortë nuk u prekën, sepse janë tē vonshëm. **33** Kështu Moisiu, pasi la Faraonin, doli nga qyteti dhe i shtriu duart drejt Zotit; atéherë bubullimat dhe breshri pushuan dhe nuk ra më shi mbi tokë. **34** Kur Faraoni pa që shiu, breshri dhe bubullimat pushuan, vazhdoi tē mëkatojë dhe e ngurtësoi zemrën e tij, ai dhe shërbëtorët e tij. **35** Kështu zemra e Faraonit u ngurtësua dhe ai nuk i la tē bijtë e Izraelit tē shkojnë, ashtu si i kishte thënë Zoti nëpermjet Moisiut.

10 Pastaj Zoti i tha Moisiut: "Shko te Faraoni; sepse e kam fortësuar zemrën e tij dhe zemrën e shërbëtorëve tē tij, me qëllim që unë tē mund tē tregoj këto shenjat e mia nē mes tyre, **2** dhe me qëllim që tē mundësh t'u tregosh bijve tē tu dhe bijve tē bijve tē tui gjérat e mëdha që kam bérë, duke vënë

në lojë Egjiptasit, dhe shenjet e mia që kam bërë midis tyre, që të dini se unë jam Zoti". 3 Moisiu dhe Aaroni shkuan te Faraoni dhe i thanë: "Kështu thotë Zoti, Perëndia i Hebrejve: "Deri kur do të refuzosh të ulësh kokën para meje? Lëre popullin tim të shkojë që të mund të më shérbejë. 4 Sepse po refuzove ta lësh popullin tim të shkojë, që nesër do të sjell karkaleca në territorin tênd. 5 Dhe ato do të mbulojnë faqen e dheut, kështu që asnjeri nuk do të mund ta shohë tokën; dhe ato do të përpjnjë edhe atë që ka mbetur, atë që ju ka lënë breshri, dhe do të përpjnë çdo pemë që rritet për ju në fusha. 6 Dhe do t'i mbushin shtëpitë tuaja, shtëpitë e têrë shérbëtorëve të tu dhe shtëpitë e têrë Egjiptasve, diçka që as etërit e tu as etërit e etërvë të tu nuk e kanë parë kurrë, nga dita që qenë mbi dhe deri në këtë ditë". Me t'i thënë këto fjalë ktheu kurrizin dhe doli nga prania e Faraonit. 7 Pastaj shérbëtorët e Faraonit i thanë: "Deri kur ky njeri do të jetë pengesë për ne? Lëri këta njerëz të ikin, që t'i shérbejnë Zotit Perëndisë të tyre! Nuk e ke kuptuar akoma që Egjipti është shkatërruar?". 8 Kështu Moisiu dhe Aaroni u rikthyen te Faraoni; dhe ky u tha atyre: "Shkoni, shérbejini Zotit, Perëndisë tuaj. Por kush janë ata që do të shkojnë?". Moisiu tha: 9 "Ne do të shkojmë me fëmijët tanë dhe me pleqtë tanë, me bijtë tanë dhe bijat tonë; do të shkojmë me kopetë tonë të bagëtive të imta dhe të trasha, sepse duhet të kretnë një festë kushtuar Zotit". 10 Faraoni u tha atyre: "Zoti qoftë me ju, kur unë do t'ju lë të ikni bashkë me fëmijët tuaj! Por kini kujdes se mos keni qëllime të këqia! 11 Jo, jo! Shkoni ju, burra, t'i shérbeni Zotit; sepse kjo është ajo që kérkon!". Dhe i débuan nga prania e Faraonit. 12 Atëherë Zoti i tha Moisiut: "Shtrije dorën tênde mbi vendin e Egjiptit përkarkalecat, me qëllim që ato të ngjiten dhe të mbulojnë vendin e Egjiptit dhe të përpjnjë têrë bimësinë e vendit, têrë ato që ka lënë breshri". 13 Atëherë Moisiu zgjati bastunin e tij mbi vendin e Egjiptit; dhe Zoti ngriti një erë nga lindja mbi vendin têrë atë ditë dhe têrë natën; sa erdhë mëngjesi, era e lindjes solli karkalecat. 14 Dhe karkalecat u ngjitet në têrë vendin e Egjiptit dhe u ulën në têrë territorin e tij në numër të madh. Nuk kishte pasur kurrë një murtajtë të tillë karkalecash më parë dhe nuk do të ndodhë ndonjë tjetër. 15 Ato mbuluan faqen e têrë dheut, aq sa e nxinë dheun; përpjnë têrë bimësinë e vendit dhe têrë pemët e drurëve që breshri kishte lënë; dhe nuk mbeti asgjë e blertë mbi drurët dhe shkurrezat e fushës, në têrë vendin e Egjiptit. 16 Atëherë Faraoni thirri me nxitim Moisiu dhe Aaronin dhe u tha: "Unë kam mëkatar kundër Zotit, Perëndisë tuaj, dhe kundër jush. 17 Por tani të lutem, falmani mëkatin edhe një herë; dhe lutjuni Zotit, Perëndisë tuaj, që të largojë nga unë këtë mynxyrë vdekjeprurëse". 18 Dhe Moisiu doli nga Faraoni, dhe iu lut Zoti. 19 Pastaj Zoti ngriti një erë të kundërt, një erë nga perëndimi shumë të fortë, që i largoi karkalecat dhe i hodhi në Detin e Kuq. Nuk mbeti asnë karkalec në têrë territorin e Egjiptit. 20 Por Zoti e fortësoi zemrën e Faraonit dhe ai nuk i la bijtë e Izraelit të ikin. 21 Atëherë Zoti i tha Moisiut: "Shtrije dorën drejt qjellit, me qëllim që të jetë errësirë në vendin e Egjiptit, errësirë që të mund të preket me dorë". 22 Dhe Moisiu e shtriu dorën e tij drejt qjellit, dhe u bë errësirë e madhe në têrë vendin e Egjiptit për tri ditë. 23 Njëri nuk shikonte tjetrin dhe asnjeri nuk

lëvizi nga vendi ku ndodhej për tri ditë; por për të gjithë bijtë e Izraelit kishte dritë në banesat e tyre. 24 Atëherë Faraoni thirri Moisiun dhe i tha: "Shkoni, shérbejini Zotit, le të mbeten vetëm kopetë tuaja me bagëti të imët dhe të trashë; edhe fémijët tuaj mund të vinë me ju". 25 Moisiu tha: "Ti duhet të na lejosh gjithashtu të marrim dhe disa fli dhe olokauste, që t'a ofrojmë Zotit, Perëndisë tonë. 26 Edhe bagëtia jonë do të vijë me ne; nuk do të lémë këtu as edhe një thaua të saj, sepse do të marrim disa krerë për t'i shérbyer Zotit, Perëndisë tonë; dhe nuk e dimë me se do t'i shérbejmë Zotit, deri sa të arrijmë atje poshtë". 27 Por Zoti e fortësoi zemrën e Faraonit dhe ai nuk deshi t'i linte të shkonin. 28 Atëherë Faraoni i tha Moisiut: "Qërohu nga unë! Ruhu se më del përpara, sepse ditën që do të më dalësh përpara do të vdesësh!". 29 Moisiu iu përgjigji: "Mirë e the; unë nuk do të të dal më përpara".

11 Pastaj Zoti i tha Moisiut: "Unë do të sjell edhe një plagë tjetër mbi Faraonin dhe Egjiptin; pas kësaj ai do t'ju lejojë të ikni prej këtej. Kur do t'ju lejojë të shkoni, ai do t'ju dëbojë përfundimisht prej këtej. 2 Tani foli popullit në mënyrë që çdo burrë t'i kérkojë fqinjtë tij dhe çdo grua fqinjës së saj sende argjendi dhe ari". 3 Dhe Zoti e bëri popullin të ketë hir në sytë e Egjiptasve; edhe Moisiu gëzonte konsideratë të madhe në vendin e Egjiptit, në sytë e shérbëtorëve të Faraonit dhe në sytë e popullit. 4 Pastaj Moisiu tha: "Kështu thotë Zoti: "Aty nga mesnata, unë do të kaloj përmes Egjiptit; 5 dhe çdo i parëlindur në vendin e Egjiptit do të vdesë, nga i parëlinduri i Faraonit që rrë mbi fron, tek i parëlindurë i shérbëtoreve që rrë pas mokrës, si dhe pjellja e parë e bagëtisë. 6 Atëherë në vendin e Egjiptit do të ketë një britmë të madhe, që nuk është dëgjuar kurrë më parë dhe që nuk do të dëgjohet asnjëherë tjetër. 7 Por kundër asnjërit prej bijve të Izraelit, qofshin ata njerëz apo kafshë, asnjë qen s'ka për të lëvizur gjuhën, me qëllim që të dini se Zoti bën dallimin midis Egjiptasve dhe Izraelit. 8 Dhe têrë këta shérbëtorët e tu do të zbresin tek unë dhe do të përkulen para meje, duke thënë: "Nisu, ti dhe populli yt që të ndjek nga pas!". Mbas kësaj unë do të nisem"". Dhe Moisiu u largua nga Faraoni têrë zemërim. 9 Pastaj Zoti i tha Moisiut: "Faraoni nuk do t'ju vërë veshin, me qëllim që mrekullitë e mia të shumëzohen në vendin e Egjiptit". 10 Dhe Moisiu dhe Aaroni bënë têrë ato mrekulli para Faraonit; por Zoti e ngurtësoi zemrën e Faraonit dhe ky nuk i la bijtë e Izraelit të dalin nga vendi i tij.

12 Zoti u foli Moisiut dhe Aaronit në vendin e Egjiptit, duke u thënë: 2 "Ky muaj do të jetë për ju muaji më i rëndësishëm, do të jetë për ju muaji i parë i vitit. 3 I thoni gjithë asambleë së Izraelit: "Ditën e dhjetë të këtij muaji, çdo burrë të marrë për vete një qengj, sipas madhësisë së familjes të të atit, një qengj për shtëpi. 4 Por në qoftë se shtëpia është tepër e vogël për një qengj, le të marrë një së bashku me fqinjin më të afërt, duke llogaritur numrin e personave; ju do të përcaktoni sasinë e qengjit të nevojshëm, në bazë të asaj që çdonjëri mund të hajë. 5 Qengji juaj duhet të jetë pa të meta, mashkull, motak; mund të merrni një qengj ose një kec. 6 Do ta ruani deri në ditën e katërbëdhjetë të këtij muaji, dhe têrë asambleja e popullit të Izraelit do ta therë atë në të ngrysur. 7 Pastaj do të marrin

nga ai gjak dhe do ta vénë mbi dy shtalkat dhe mbi arkitraun e shtépive ku do ta hanë. 8 Do tē hanë mishin e pjekur nē zjarr, po atē natē, do ta hanë atē me bukē pa maja dhe me barishte tē hidhura. 9 Nuk do tē hani fare mish tē gjallē apo tē zier nē ujē, por tē pjekur nē zjarr me kokén, kembēt dhe tē brendshmet. 10 Dhe nuk do tē lini asnjë mbetje deri nē mēngjes; dhe c'tē mbetet deri nē mēngjes, do ta digjni nē zjarr. 11 Do ta hani nē kétē mēnyrē: ijengjeshur, sandalembathur dhe me bastunin tuaj nē dorë; do tē hani me nxitim: se éshtë Pashka e Zotit. 12 Atē natē unë do tē kaloj nēpér vendin e Egijpit dhe do tē godas çdo tē parélindur nē vendin e Egijpit, qoftë njeri apo kafshë, dhe do t'i jap hakun gjithë perendive tē Egijpit. Unë jam Zoti. 13 Dhe gjaku do tē jetë pér ju një shenjë mbi shtépitë ku ndodheni; kur unë tē shoh gjakun do tē kaloj tutje dhe nuk do tē ketë plagë mbi ju pér t'ju zhdukur, kur tē godas vendin e Egijpit. 14 Ajo ditë do tē jetë pér ju një ditë pér t'u mbajtur mend dhe ta kremoni si festë kushtuar Zotit; do ta kremoni nēpér kohéra si ligj tē pérjetshém. 15 Pér shtatë ditë do tē hani bukë tē ndorme. Ditën e parë do tē kujdeseni tē hiqni çdo maja nga shtépitë tuaja, sepse kushdo që do tē hajë bukë tē mbrujtur, nga dita e parë deri nē tē shtatën, do tē képutet nga Izraeli. 16 Ditën e parë do tē keni një mbledhje tē shenjtë, dhe një mbledhje tē shenjtë edhe ditën e shtatë. Tē mos bëhet asnjë punë ato ditë; tē përgatitet vetëm ajo që do tē hajë secili dhe asgjë tjeter. 17 Do tē kremoni, pra, festën e tē ndormëve, sepse pikërisht nē kétë ditë béra tē dalin radhét tuaja nga vendi i Egijpit; do ta kremoni, pra, kétë ditë nēpér kohéra si ligj tē pérjetshém. 18 Gjatë muajit tē parë, nga dita e katérmbéhdhjetë e muajit, nē mbrémje, deri ditën e njézenjtë, nē mbrémje, do tē hani bukë tē ndorme. 19 Pér shtatë ditë tē mos gjendet maja nē shtépitë tuaja, sepse kushdo që do tē hajë diçka tē mbrujtur, do tē képutet nga asambleja e Izraelit, qoftë ai i huaj apo i lindur nē vend. 20 Nuk do tē hani asgjë tē mbrujtur; nē tē gjitha banesat tuaja do tē hani bukë tē ndorme"". 21 Moisiu, pra, thirri gjithë pleqtë e Izraelit dhe u tha atyre: "Shkon i merrni qengja pér ju dhe pér familjet tuaja, dhe filioni Pashkët. 22 Pastaj do tē merrni një tufëz hisopi, do ta ngjeni nē gjakun që éshtë nē legen, dhe me gjakun që éshtë nē legen do tē spérkatni arkitraun dhe tē dy shtalkat e dyerive; dhe asnjë prej jush nuk do tē dalë nga dera e shtëpisë së tij deri nē mēngjes. 23 Sepse Zoti do tē kalojë pér tē goditur Egijpasit; po, kur do tē shohë gjakun mbi arkitraun dhe mbi dy shtalkat, Zoti do tē kalojë më tej derës dhe nuk do ta lejobjë shkatërruesin tē hyjë nē shtépitë tuaja pér t'ju goditur. 24 Zbatojeni, pra, kétë si një porosi tē pérjetshme pér ju dhe pér bijtë tuaj. 25 Kur tē hy ni nē vendin që do t'ju japë Zoti, siç e ka thënë, zbatoni kétë rit. 26 Kur bijtë tuaj do t'ju pyesin: "Ç'kuptim ka ky rit pér ju?", 27 ju do t'u përgjigjeni: "Kjo éshtë flija e Pashkës së Zotit, që kaloi tej shtépive tē bijve tē Izraelit nē Egijpit, kur goditi Egijpasit dhe i fal i shtépitë tonë"". Dhe populli u përkul dhe adhuroi. 28 Atéherë bijtë e Izraelit shkuan dhe vepruan ashtu; ata bénë ashtu si i kishte urdhëruar Zoti Moisiu dhe Aaronit. 29 Prandaj ndodhi që nē mesnatë Zoti goditi téré tē parélindur nē vendin e Egijpit, që nga i parélinduri i Faraonit që rrinte mbi froni e tij, deri te i parélinduri i tē burgosurit që ishte nē burg, si dhe çdo

pjellë e parë e bagëtive. 30 Kështu Faraoni u ngrit natën, ai me gjithë sherbëtorët e tij dhe gjithë Egijpasit; dhe u dëgjuat një klithmë e madhe nē Egijpit, sepse nuk kishte shtépi ku tē mos kishte një tē vdekur. 31 Atéherë ai thirri Moisiu dhe Aaronin natën dhe u tha: "Çohuni dhe largohuni nga mesi i popullit tim, ju dhe bijtë e Izraelit; dhe shkon i t'i shërbeni Zotit, siç e keni thënë. 32 Merrni me vete kopetë e bagëtive tē imta dhe tē trasha, siç keni thënë, dhe shkon; dhe më bekoni edhe mua!". 33 Dhe Egijpasit e nxisnin popullin pér tē shpejtuar nisjen nga vendi, sepse thonin: "Do tē vdesim tē gjithë". 34 Populli mori me vete brumin e bukës para se ai tē vinde; i mbështollti magjet e tij me rroba trupi dhe i vuri mbi kurriz. 35 Dhe bijtë e Izraelit bénë ashtu siç i kishte thënë Moisiu dhe u kerkuan Egijpasve sende argjendi, sende ari dhe rroba; 36 dhe Zoti bëri që Egijpasit ta shikonin me sy tē mirë popullin dhe t'i jepnir atë që kërkonte. Kështu i zhveshën Egijpasit. 37 Bijtë e Izraelit u nisën nga Ramsesi pér nē Sukoth, ishin rrëth gjashtëqind mijë njerëz më kembë, pa illogaritur fémijët. 38 Dhe me ta iku gjithashtu një përzierje e madhe njerëzish, bashkë me kopetë e tyre tē bagëtive tē imta dhe tē trasha, një numër i madh kafshësh. 39 Dhe ata e poqën brumin që kishin sjellë nga Egijpi, duke bërë kuleçë tē ndormë; nē fakt brumi nuk kishte maja, sepse ata u dëbuani nga Egijpi dhe nuk mundën tē mënojnë, as tē përgatisin rezerva pér udhëtimin. 40 Koha që bijtë e Izraelit kaluan nē Egijpi që katérqind e tridhjetë vjet. 41 Në fund tē katérqind e tridhjetë vjetëve, pikërisht atë ditë, ndodhi që tē gjitha radhét e Zotit dolën nga vendi i Egijpit. 42 Kjo éshtë një natë pér t'u kremoni pér nder tē Zotit, sepse ai i nxori nga vendi i Egijpit; kjo natë do tē jetë një kremoni solemn ndaj Zotit, pér tē gjithë bijtë e Izraelit brez pas brezi. 43 Pastaj Zoti i tha Moisiut dhe Aaronit: "Ky éshtë rregulli i Pashkëve: asnjë i huaj nuk do tē hajë; 44 por çdo skllav, i blerë me para, mbasi tē jetë rrethprerë, mund tē hajë. 45 Të ardhurit dhe mercenarët nuk do tē hanë. 46 Qengji do tē hahet vetëm nē një shtépi; asnjë pjesë tē mishit tē tij nuk do ta nxirri jashtë shtëpisë dhe nuk do tē theyni asnjë kockë tē tij. 47 Tërë asambleja e Izraelit do ta kremonë atë. 48 Dhe kur një i huaj do tē banojë me ty do tē dojë tē kremonë Pashkët pér nder tē Zotit, tërë meshkujt e familjes së tij duhet tē rrethprerën më parë dhe pastaj ai le tē afrohet pér tē kremoni kétë ditë, ai do tē konsiderohet si i lindur nē vend; por asnjë i parrethprerë s'ka pér tē ngrënë. 49 Do tē ketë një ligj tē vetëm pér atë që ka lindur nē vend dhe pér tē huajin që banon me ju". 50 Tërë bijtë e Izraelit vepruan nē kétë mënyrë; ata bénë pikërisht atë që Zoti i kishte urdhëruar Moisiut dhe Aaronit. 51 Kështu ndodhi që pikërisht atë ditë Zoti i bëri bijtë e Izraelit tē dalin nga vendi i Egijpit, simbas radhëve tē tyre.

13 Zoti i foli Moisiut duke i thënë: 2 "Më shenjitéro çdo tē parélindur, ai që çel barkun ndër bijtë e Izraelit, qofshin njerëz apo kafshë; më takon mua". 3 Pastaj Moisiu i tha popullit: "Mbajeni mend kétë ditë, gjatë së cilës dolët nga Egijpi, nga shtëpia e skllavërisë; sepse Zoti ju nxori nga ky vend me dorë tē fuqishme; nuk do tē hahet bukë me maja. 4 Ju po dilni sot, nē muajin e Abibit. 5 Atéherë pra kur Zoti do tē bejë që tē hy ni nē vendin e Kananeje, tē Hitejve, tē Amorejve, tē Hivejve dhe

të Jebusejve që u është betuar etërve të tu të tē japë, vend ku rrjedh qumështi dhe mjalti, do të kryesh këtë rit gjatë këtij muaji. 6 Shtatë ditë me radhë do të hash bukë të ndorme; dhe ditën e shtatë do të bëhet një festë pér Zotin. 7 Do të hahet bukë e ndorme gjatë shtatë ditëve; dhe nuk do të duket bukë me maja tek ju, as do të duket maja pranë teje, brenda tërë kufijve të tu. 8 Atë ditë do t'ia shpjegosh këtë gjë birit tënd, duke i thënë: "Veprohet kështu pér shkak të asaj që bëri Zoti pér mua kur dola nga Egjipti". 9 Dhe do të jetë pér ty si një shenjë mbi dorën tënde dhe si një kujtim ndër sytë e tu, me qëllim që ligji i Zotit të jetë në gojën tënde; sepse Zoti të bëri të dalësh nga Egjipti me dorë të fuqishme. 10 Zbatoje pra këtë rregull në kohën e caktuar, vit pas viti. 11 Kur Zoti do të ketë bërë që të hysh në vendin e Kananeje, ashtu siç të është betuar ty dhe etërve të tu, dhe do të ta ketë dhënë atë, 12 do t'i shenjtërosh Zotit tërë ata që çelin barkun dhe çdo pjellje të parë të bagëtisë që ti zoteron: meshkujt do t'i takojnë Zotit. 13 Kështu do të shpengosh çdo pjellje të parë të gomarit me një qengj; por në qoftë se nuk dëshiron ta shpengosh, atëherë thyeja qafën; kështu do të shpengosh çdo të parëlindur të njeriut ndër bijtë e tu. 14 Kur në të ardhmen biri yt do të të pyesë, duke thënë: "Çfarë do të thotë kjo?", ti do t'i përgjigjesh: "Zoti na bëri të dalim nga Egjipti, nga shtëpia e skillavërisë, me dorë të fuqishme; 15 dhe ndodhi që, kur Faraoni nguli këmbë të mos na linte të shkonim, Zoti vrau tërë të parëlindurit në vendin e Egjiptit, si të parëlindurit e njerëzve ashtu dhe të parëlindurit e kafshëve. Prandaj unë i bëj fli Zotit tërë meshkujt që çelin barkun, por shpengoj çdo të parëlindur të bijve të mi". 16 Kjo do të jetë si një shenjë mbi dorën tënde dhe një ballorë midis syve të tu, sepse Zoti na bëri të dalim nga Egjipti me dorë të fuqishme". 17 Kur Faraoni e la popullin të shkojë, Perëndia nuk e çoi nëpër rrugën e vendit të Filistejve, megjithëse kjo ishte më e shkurtëra, sepse Perëndia tha: "Që të mos pendohet populli, kur të shohë luftën, dhe të mos kthehet në Egjipt". 18 Por Perëndia bëri që populli të vinte një herë përqark, nëpër rrugën e shkretëtirës, drejt Detit të Kuq. Dhe bijtë e Izraelit dolën të armatosur nga vendi i Egjiptit. 19 Dhe Moisiu mori me vete eshrat e Jozefit, sepse i kishte vënë bijtë e Izraelit të betoheshin shprehimi, duke thënë: "Me siguri Perëndia do t'ju vizitojë; atëherë i bartni me vete eshrat e mia". 20 Kështu ata u nisen nga Sukothi dhe fushuan në Etham, buzë shkretëtirës. 21 Dhe Zoti shkonte para tyre, ditën në një kolonë resh pér t'i udhëhequr në rrugë, dhe natën në një kolonë zjarri pér t'u bëre atyre drithë, që të mund të ecnin ditën dhe natën. 22 Kolona e reve nuk tërhiqej kurrë ditën përpara popullit, as kolona e zjarrit natën.

14 Pastaj Zoti i foli Moisiut, duke i thënë: 2 "U thuaj bijve të Izraelit të kthehen prapa dhe të vendosin kampin e tyre përballë Pi-Hahirothit, midis Migdolit dhe detit, përballë Baal-Tsefonit; vendosni kampin tuaj përpara këtij vendi pranë detit. 3 Atëherë Faraoni do të thotë pér bijtë e Izraelit: "Ata po enden si të humbur në vend; shkretëtira i mban të myllur". 4 Dhe unë do ta ngurtësoj zemrën e Faraonit, dhe ai do t'i ndjekë ata; por unë do të siguroj lavdi nga Faraoni dhe nga gjithë ushtria e tij, dhe Egjiptasit do t'ë mësojnë që unë jam Zoti". Dhe ata ashtu vepruan. 5 Pastaj iu njoftua mbretit të Egjipit që populli

kishte ikur; dhe zemra e Faraonit dhe e shërbëtorëve të tij ndryshoi kundrejt popullit, dhe ata thanë: "Ç'bëmë që e lamë Izraelin të ikë nga shërbimi ynë?". 6 Kështu Faraoni bëri që të përgatitej qerrja e tij dhe mori me vete popullin e tij. 7 Mori dhe qjashtëqind qerre të zgjedhura dhe tërë qerret e Egjiptit, me luftëtarë në secilin prej tyre. 8 Dhe Zoti e ngurtësoi zemrën e Faraonit, mbretit të Egjipit, dhe ai i ndoqi bijtë e Izraelit, që dilnin plot trimëri. 9 Egjiptasit i ndoqën; dhe tërë kuajt, qerret e Faraonit, kalorësit e tij dhe ushtria e tij i arritën kur kishin fushuar pranë detit, në afërsi të Pi-Hahirothit, përballë Baal-Tsefonit. 10 Ndërsa Faraoni po afrohej, bijtë e Izraelit nrirën sytë; dhe ja, Egjiptasit marshonin prapa tyre, prandaj patën shumë frikë; dhe bijtë e Izraelit i klithën Zotit, 11 dhe i thanë Moisiut: "Pse, nuk kishte varre në Egjipt, që na solle të vdesim në shkretëtirë? Pse e bëre këtë gjë me ne, duke na nxjerrë nga Egjipti? 12 A nuk ishte vallë kjo pér të cilën të flisnim në Egjipt, duke të thënë: "Na lër rehat, kështu do të mund t'u shërbejmë Egjiptasve"? Sepse pér ne do të qe më mirë t'u shërbenim Egjiptasve se sa të vdesim në shkretëtirë". 13 Por Moisiu i tha popullit: "Mos kini frikë, qëndroni dhe çlirim do të vijë nga Zoti, i cili do ta bëjë sot pér ju; sepse Egjiptasit që shihni sot, nuk do t'i shihni më kurrë. 14 Zoti do të luftojë pér ju, dhe ju do të rrini t'qetë". 15 Pastaj Zoti i tha Moisiut: "Pse më bërtet mua? U thuaj bijve të Izraelit të shkojnë përpara. 16 Dhe ti ço lart bastunin tënd, shtrije dorën mbi det dhe ndajë atë, në ményrë që bijtë e Izraelit të mund të kalojnë në mes të detit në të thatë. 17 Sa pér mua, unë do ta ngurtësoj zemrën e Egjiptasve, dhe këta do t'i ndjekin ata. Kështu unë do të fitoj lavdi nga Faraoni, nga tërë ushtria e tij, nga qerret dhe kalorësit e tij. 18 Dhe Egjiptasit do të dinë që unë jam Zoti, kur unë do të fitoj lavdi nga Faraoni, nga qerret e tij dhe nga kalorësit e tij". 19 Atëherë Engjelli i Perëndisë, që e cte përpara kampit të Izraelit, u zhvendos dhe shkoi e u vu prapa tyre; edhe kolona e reve lëviz i nga përpara dhe shkoi e u vu prapa tyre. 20 Dhe kështu vajti e u vendos midis fushimit të Egjiptit dhe fushimit të Izraelit; dhe reja prodhonte errësirë pér njérën palë, ndërsa u jepet drithë të tjerëve natën. Kështu tërë natën kurkush nuk iu afrua jetrit. 21 Atëherë Moisiu shtriu dorën e tij mbi detin; dhe Zoti bëri që të tertiqet deti nga një erë e fortë nga lindja që fryu tërë atë natë dhe e shndërroi detin në tokë të thatë; dhe ujërat u ndanë. 22 Kështu bijtë e Izraelit hyjnë në mes të detit në të thatë; dhe ujërat formonin si një mur në të djathtë dne të majtë të tyre. 23 Dhe Egjiptasit i ndoqën; dhe tërë kuajt e Faraonit, qerret e tij dhe kalorësit e tij hyjnë pas tyre në mes të detit. 24 Aty nga agimi i mëngjesit ndodhi që Zoti i hodhi sytë në kampin e Egjiptasve nga kolona e zjarrit dhe nga reja, dhe i dha dérmën. 25 Ai bëri të shkëputen rotat e qerreve të tyre dhe e bëri të vështirë përparimin e tyre. Kështu Egjiptasit thanë: "T'ia mbathim para Izraelit, sepse Zoti lufton bashkë me ta kundër Egjiptasve". 26 Pastaj Zoti i tha Moisiut: "Shtrije dorën tënde mbi detin, me qëllim që ujërat e tij të kthehen mbi Egjiptasit, mbi qerret dhe kalorësit e tyre". 27 Atëherë Moisiu shtriu dorën e tij mbi detin; kështu në të gdhirë, deti u kthyte në vendin e tij të zakonshëm; Egjiptasit ikën para tij; dhe Zoti i përlau Egjiptasit në mes të detit. 28 Ujërat u kthyen dhe mbuluan qerret, kalorësit dhe tërë ushtrinë e Faraonit që

kishin hyrë në det për të ndjekur Izraelitët; dhe nuk shpëtoi asnjë prej tyre. **29** Por bijtë e Izraelit vazhduan të ecnin në tokë të thatë në mes të detit, dhe ujërat qenë për ta si një mur, në të djathë të tyre dhe në të majtë të tyre. **30** Kështu, atë ditë, Zoti e shpëtoi Izraelin nga dora e Egjiptasve, dhe Izraeli pa mbi bregun e detit Egjiptasit e vdekur. **31** Izraeli pa fuqinë e madhe që Zoti kishte treguar kundër Egjiptasve, dhe populli pati frikë nga Zoti dhe besoi te Zoti dhe te Moisiu shërbëtor i tij.

15 Atëherë Moisiu dhe bijtë e Izraelit i kënduan këtë kantik Zotit dhe folën duke thënë: "Unë do t'i këndoj Zotit, sepse u lartësua shumë; hodhi në det kuaj dhe kalorës. **2** Zoti është forca ime dhe kantiku im, ka qënë shpëtimi im. Ky është Perëndia im, unë do ta përlëvdoj; është Perëndia i atit tim, unë do ta lartësoj. **3** Zoti është një luftëtar, emri i tij është Zoti. **4** Ai hodhi në det qerret e Faraonit dhe ushtrinë e tij, luftëtarët më të mirë të tij u mbytën në Detin e Kuq. **5** Ata mbulohen nga humnëra; ranë në fund si një gur. **6** E djathata jote, o Zot, është e mrekullueshme në fuqinë e saj. E djathata jote, o Zot, i dërmoi armiqtë. **7** Me madhështinë e madhërisë sate, ti i përmbysh ata që ngrihen kundër teje; ti nxjer jashtë zemërimi tënd, ai i prish ata sikur të ishin kallamishte. **8** Sa të shfrysh nga vrimat e hundëve, ujërat janë grumbulluar, valët janë ngritur si një mur, dhe dallgët janë përforçuar në zemrën e detit. **9** Armiku thoshte: "Do t'i ndjek, do t'i arrij, do t' ndaj kufomat, laktmia ime do të ngopet mbi ta; do t' zhvesh shpatën time, dora ime do t'i shfarosë". **10** Po ti dërgove jashtë frymën tênde dhe deti i mbuloi; u mbytën si plumbi në ujërat e fuqishme. **11** Kush barazohet me ty midis perëndive, o Zot? Kush barazohet me ty, i mrekullueshém në shenjtëri, i madhërishém në lëvdata, o çudibérës? **12** Ti shtrive dorën e djathë, dhe toka i gjelltit. **13** Me mëshirën tênde, ke udhëhequr popullin që e ke shpenguar; me forcën tênde e ke çuar drejt banesës sate të shenjtë. **14** Popujt e kanë dëgjuar këtë dhe dridhen. Ankthi ka mbërthyer banorët e Filistinës. **15** Që tani krerët e Edomit e kanë humbur, të fuqishmit e Moabit i ka zënë frika, têrë banorët e Kanaanit po shkrihen. **16** Frika dhe tmerri do t' bierë mbi ta. Falë forcës së krahut tênd do t' bëhen të palëvizshëm si guri, deri sa populli yt, o Zot, të kalojë, deri sa të kalojë populli që ti ke blerë. **17** Ti do t'i futësh dhe do t'i vendosësh në malin e trashëgimisë sate, në vendin që ke përgatitur, o Zot, për banesën tênde, në shenjtëoren që duart e tua, o Perëndi, kanë vendosur. **18** Zoti do t' mbretërojë gjithnjë, përfjetë". **19** Pasi kuajt e Faraonit me qerret e tij dhe kalorësit e tij kishin hyrë në det, dhe Zoti kishte kthyer mbi ta ujërat e detit, por bijtë e Izraelit kishin ecur në mes të detit, në të thatë. **20** Atëherë profetesha Miriam, motra e Aaronit, mori në dorë dajren, dhe të gjitha gratë e ndoqën nga pas me dajre dhe me valle. **21** Dhe Miriami u këndonte atyre: "Këndojini Zotit, sepse u lartësua shumë; hodhi në det kuaj dhe kalorës". **22** Pastaj Moisiu i nisi Izraelitët nga Deti i Kuq dhe këta u drejtuan nga shkretëtira e Shurit; ecën tri ditë në shkretëtirë dhe nuk gjetën ujë. **23** Kur arritin në Mara nuk mundën të pinë ujërat e Marës sepse ishin të hidhura; prandaj ky vend u quajt Mara. **24** Atëherë populli murmuritit kundër Moisiut, duke thënë: "Ç'do t' pimë?". **25** Kështu ai i bërtiti Zotit; dhe Zoti i tregoi një dru; ai e hodhi atë në ujë, dhe ujërat u bënë të ëmbla. Atje Zoti i

dha popullit një ligj dhe një dekret, dhe e vuri kështu popullin në provë, **26** dhe tha: "Në qoftë se ti dëgjon me vëmëndje zërin e Zotit, Perëndisë tênd, dhe bën atë që është e drejtë në sytë e tij dëgjon urdhërimet e tij dhe respektion têrë ligjet e tij, unë nuk do t' jap asnjë nga ato sëmundje që u kam dhënë Egjiptasve, sepse unë jam Zoti që të shërón". **27** Kështu arriten në Elim, ku kishte dy mbledhjetë burime uji dhe shtatëdhjetë palma; dhe e ngritën kampin e tyre pranë ujërave.

16 Pastaj ata u nisën nga Elimi dhe têrë asambleja e bijve të Izraelit arriti në shkretëtirën e Sinit, që ndodhet midis Elimit dhe Sinait, ditën e pesëmbëdhjetë të muajit të dytë mbas nisjes së tyre nga vendi i Egjiptit. **2** Dhe têrë asambleja e bijve të Izraelit murmuritit kundër Moisiut dhe Aaronit në shkretëtirë. **3** Bijtë e Izraelit u thanë atyre: "Ah, le të kishim vdekur nga dora e Zotit në vendin e Egjiptit, ku uleshim pranë tenxhereve me mish dhe hanim bukë sa ngopeshim! Sepse ju na çuat në këtë shkretëtirë që të vdesë nga uria têrë kjo asamble". **4** Zoti i tha Moisiut: "Ja, unë do t' bëj që të bjerë manë mbi juve nga qielli; dhe populli do t' dalë çdo ditë për të mbledhur racionin e ditës, sepse unë dua ta vë në provë për të parë në se do t' ecë ose jo simbas ligjti tim. **5** Por ditën e gjashtë, kur do t' përgatisin nozullimin që duhet të çojnë në shtëpi, ai do t' jetë dyfishi i atij që mbledhini çdo ditë". **6** Atëherë Moisiu dhe Aaroni u thanë gjithë bijve të Izraelit: "Në mbrëmje do t' mësoni që Zoti është ai që ju nxori nga vendi i Egjiptit; **7** dhe në mëngjes keni për të parë lavdinë e Zotit, sepse ai i ka dëgjuar murmuritjet tuaja kundër Zotit; por ne çfarë jemi që murmurisni kundër nesh?". **8** Moisiu tha akoma: "Kjo ka për të ndodhur, kur Zoti do t'ju japë mish për të ngrënë në mbrëmje dhe bukë që të ngopeni në mëngjes, sepse Zoti i dëgjoi murmuritjet tuaja kundër tij. Po ne çfarë jemi? Murmuritjet tuaja nuk janë kundër nesh, por kundër Zotit". **9** Pastaj Moisiu i tha Aaronit: "Thuaji gjithë asamblesë së bijve të Izraelit: "Afrohuni para Zotit, sepse ai i dëgjoi murmuritjet tuaja"". **10** Ndërsa Aaroni i fliste têrë asamblesë së bijve të Izraelit, ata u sollën drejt shkretëtirës; dhe ja lavdia e Zotit u shfaq në re. **11** Dhe Zoti i foli Moisiut, duke i thënë: **12** "Unë i dëgjova murmuritjet e bijve të Izraelit; folu atyre, duke thënë: "Në të ngrysur do t' hani mish dhe në mëngjes do t' ngopeni me bukë; dhe do t' mësoni që unë jam Zoti, Perëndia juaj"". **13** Dhe kështu, aty nga mbrëmja ndodhi që shkurtat u ngritën dhe mbuluan kampin; dhe në mëngjes kishte një shtresë vese rreth kampit. **14** Pastaj shtresë e vesës u zhduk, dhe ja, mbi sipërfaqen e shkretëtirës u duk një gjë e hollë dhe e rrumbullakët, e hollë si bryma mbi tokë. **15** Kur bijtë e Izraelit e panë, i thanë njeri tjetrit: "Çfarë është?", sepse nuk e dinin se çishte. Dhe Moisiu u tha atyre: "Kjo është buka që Zoti iu dha për të ngrënë. **16** Ja çfarë ka urdhëruar Zoti: Se cili të mbledhë aq sa i duhet për ushqimin e tij, një omer për frymë, sipas numrit të personave që jeni; se cili nga ju t' marrë për ata që janë në çadrrën e tij". **17** Bijtë e Izraelit vepruan kështu; disa prej tyre mblohdhën më tepër dhe të tjerët më pak. **18** E matën me omerin; dhe kush kishte mbledhur shumë nuk pati tepicë; dhe kush kishte mbledhur më pak nuk pati mangut. Gjithkush mblohdhi simbas nevojës së tij për ushqim. **19** Pastaj Moisiu u tha atyre: "Asnjeri të mos e lërë të tprojë për nesër në

mëngjes". 20 Por ata nuk iu bindën Moisiut dhe disa prej tyre lanë teprica edhe pér tē nesérmen; ajo u kalb duke prodhuar krimba dhe doli njé erë e keqe; dhe Moisiu u zemërua me ta. 21 Kështu e mblidhnin çdo mëngjes; secili sipas nevojës së tij pér ushqim; por kur dielli bëhej i nxehët, mana e mbledhur shkrihej. 22 Kështu ditën e gjashtë mbloshën njé racion tē dyfishtë buke, dy omerë pér secilin prej tyre. Dhe tē gjithë kerët e asamblesë erdhën pér t'ia referuar Moisiut. 23 Atëherë ai u tha: "Kjo éshëtë ajo që ka thënë Zoti: Nesër éshëtë njé ditë solemne pushimi, njé e shtunë e shenjtë pér Zotin; piqni sot atë që duhet tē piqni dhe zieni atë që duhet tē zieni; dhe çdo gjë që ju tepron, vëreni mënjanë dhe ruajeni deri nesëri". 24 Ata pra e ruajtén deri tē nesérmen, ashtu si kishte urdhëruar Moisiu; dhe ushqimet e ruajtura nuk lëshuan erë tē keqe dhe nuk prodhuant krimba. 25 Moisiu tha: "Hajeni sot, se sot éshëtë e shtuna e shenjtë e Zotit; sot nuk do ta gjeni nëpër fushat. 26 Mblidhni gjatë gjashtë ditëve; sepse ditën e shtatë nuk do ta gjeni më". 27 Dhe ditën e shtatë ndodhi që disa njerz nga populli dolën pér ta mbledhur, por nuk e gjetën. 28 Atëherë Zoti i tha Moisiut: "Deri kur do tē kundërshtoni tē zbatoni urdhërimet e mia dhe ligjet e mia? 29 Mos harroni që Zoti ju ka dhënë tē shtunën; pér këtë arësyte ditën e gjashtë ju jep bukë pér dy ditë. Secili tē qëndrojë në vendin e tij; asnjeri tē mos dalë nga çadra e tij ditën e shtatë". 30 Kështu populli pushoi ditën e shtatë. 31 Dhe shtëpia e Izraelit e quajti Mana; ajo ishte e ngjashme me farën e koriandrit, e bardhë dhe me shijen e revanisë që bëhet me mjaltë. 32 Pastaj Moisiu tha: "Kjo éshëtë ajo që Zoti ka urdhëruar: "Mbush me tē një omer, me qëllim që tē ruhet pér pasardhësit tuaj, që ata tē shohin bukën që ju bëra tē hani në shkretëtirë, kur ju nxora nga vendi i Egjiptit"". 33 Moisiu i tha pastaj Aaronit: "Merr një enë, vër brenda saj një omer tē plotë mane dhe vendosë para Zotit, me qëllim që tē ruhet pér pasardhësit tuaj". 34 Ashtu si e kishte urdhëruar Zoti Moisiu, Aaroni e vendosi para Dëshmisë, që tē ruhej. 35 Dhe bijtë e Izraelit hëngrën manën dyzet vjet, deri sa arritën në një vend tē banuar; hëngrën manën deri sa arritën në kufirin e vendit tē Kanaanit. 36 Omeri éshëtë e dhjeta pjesë e efës.

17 Pastaj tërë asambleja e bijve tē Izraelit u nis nga shkretëtira e Sinit, duke marshuar me etapa sipas urdhavrave tē Zotit, dhe u vendos në Redifim. Por nuk kishte ujë tē pijshëm pér popullin. 2 Atëherë populli u grind me Moisiut dhe i tha: "Na jep ujë pér tē pire". Moisiu u përgjigji: "Pse grindeni me mua? Pse tundoni Zotin?". 3 Atje populli pati etje pér ujë dhe murmuriti kundër Moisiut, duke thënë: "Pse na bëre tē ikim nga Egjipti që tē vdesim nga etja ne, bijtë tanë dhe bagëtia jonë?". 4 Kështu Moisiu i thirri Zotit, duke i thënë: "Qfarë tē bëj pér këtë popull? Edhe pak dhe ata do tē më vrasin me gurë". 5 Zoti i tha Moisiut: "Kalo para popullit dhe merr me vete disa pleq nga Izraeli; merr në dorë edhe bastunin me tē cilin rraha lumin, dhe nisu. 6 Ja, unë do tē rrë përpëra teje, atje mbi shkëmbin në Horeb; ti do tē rrahësh shkëmbin, prej tē cilit do tē burojë ujë dhe populli do tē pijë". Kështu bëri Moisiu para syve të pleqve tē Izraelit. 7 Prandaj e quajti këtë vend Masa dhe Meriba pér shkak tē grindjeve që pati me bijtë e Izraelit, dhe sepse kishin tunduar Zotin, duke thënë: "A éshëtë vallë Zoti në mes nesh, apo jo?". 8

Atëherë erdi Amaleku pér tē luftuar kundër Izraelit në Refidim. 9 Dhe Moisiu i tha Jozueut: "Zgjidh pér ne disa burra dhe dil pér tē luftuar kundër Amalekut; nesër do tē jem në majë tē kodrës me shkopin e Perëndisë në dorë". 10 Jozueu bëri ashtu siç i kishte thënë Moisiu dhe luftoi kundër Amalekut, ndërsa Moisiu, Aaroni dhe Huri u ngjitet në majë tē kodrës. 11 Dhe ndodhi që, kur Moisiu ngrinte dorën e tij, Izraeli fitonte; përkundrazi, kur e ulte dorën, fitonte Amaleku. 12 Por duart e Moisiut ishin rënduar, kështu që ata morën një gur dhe ia vunë poshtë, ai u ul mbi tē ndërsa Aaroni dhe Huri ia mbanin duart, njëri nga një krah, tjetri nga krahu tjeter; kështu duart e tij mbetën tē palëvizura deri në perëndimin e diellit. 13 Prandaj Jozueu mundi Amalekun dhe njerëzit e tij, duke i prerë me shpata. 14 Pastaj Zoti i tha Moisiut: "Shkruaje këtë ngjarje në një libër, që tē mos harrohet kurrë, dhe njofto Jozueun që unë do ta fshij fare kujtimin e Amalekut nën qillin". 15 Moisiu ndërtoi pastaj një altar, tē cilit i vuri emrin: "Zoti éshëtë flamuri im"; dhe tha: 16 "Dora u ngrit kundër frontit të Zotit, dhe Zoti do t'i bëjë luftë Amalekut brez pas brezi".

18 Jethro, prift i Madianit, vjehrri i Moisiut, dëgjoi tē gjitha ato që Perëndia kishte bëré pér Moisiut dhe pér Izraelin popullin e tij; si e kishte nxjerrë Zoti Izraelin nga Egjipti. 2 Atëherë Jethro, vjehrri i Moisiut, mori Seforan, gruan e Moisiut, 3 e cila i ishte kthyer, dhe dy bijtë e saj, prej tē cilëve njëri quhej Gershom, (sepse Moisiu kishte thënë: "Kam qenë mik në tokë tē huaj") 4 dhe tjetri Eliezer (sepse ai kishte thënë: "Perëndia i atit tim ka qenë ndihmësi im dhe më ka shpëtuar nga shpata e Faraonit"). 5 Jethro, pra, vjehrri i Moisiut, erdi te Moisiu bashkë me bijtë e tij dhe bashkëshorten e tij, në shkretëtirë ku ishte vendosur ai, në malin e Perëndisë. 6 I kishte çuar fjalë Moisiut: "Unë, Jethro, vjehrri yt, po vij te ti bashkë me gruan tênde dhe dy bijtë e saj". 7 Kështu Moisiu doli pér tē takuar vjehrrin e tij, u përkul dhe e puthi; pyetën njëri tjetrin pér shëndetin e tyre, pastaj hynë në çadër. 8 Atëherë Moisiu i tregoi vjehrrit tē tij tē gjitha ato që Zoti u kishte bëré Faraonit dhe Egjiptasve pér shkak tē Izraelit, tē gjitha fatkeqësítë e pësuara gjatë udhëtimit, dhe si i kishte shpëtuar Zoti. 9 Dhe Jethro u gëzua pér tē gjitha tē mirat që Zoti i kishte bëré Izraelit, duke e shpëtuar nga dora e Egjiptasve. 10 Pastaj Jethro i tha: "Bekuar qoftë Zoti, që ju çlroi nga dora e Egjiptasve dhe nga dora e Faraonit, dhe çlroi popullin nga zgjedha e Egjiptasve! 11 Tani e di që Zoti éshëtë më i madhi nga tërë perënditë; po, ai ua vërtetoi atyre me sa krenari, kur vepruan me kryelartësi kundër Izraelit". 12 Pastaj Jethro, vjehrri i Moisiut, mori një olokaust dhe disa fli pér t'ia ofruar Perëndisë; dhe Aaroni dhe tërë pleqtë e Izraelit erdhën tē hanë me vjehrrin e Moisiut përpëra Perëndisë. 13 Por ndodhi që, tē nesérmen, Moisiu u ul pér tē gjykuar popullin; populli u mblohdh rrëth Moisiut që nga mëngjesi deri në mbrëmje. 14 Kur vjehrri i Moisiut pa tē gjitha ato që ky bënte pér popullin, tha: "Ç'ëshëtë kjo që bën ti me popullin? Pse uesth vetëm, dhe tërë populli tē rrë përqark nga mëngjesi deri në mbrëmje?". 15 Moisiu iu përgjigji vjehrrit tē tij: "Sepse populli vjen tek unë pér t'u këshilluar me Perëndinë. 16 Kur ata kanë ndonjë problem, vinë tek unë, dhe unë gjykoj njërin dhe tjetrin dhe u bëj tē njohur kanunet e Perëndisë dhe ligjet e tij". 17 Por vjehrri i Moisiut i tha: "Ajo që bën ti nuk shkon mirë. 18 Do tē rraskapitesh më

në fund, ti dhe ky popull që është me ty, sepse detyra që ke marrë përsipër është shumë e vështirë. Nuk mund t’ia dalësh në krye vetëm. **19** Tani dëgjomë; unë do të t’ë jap një këshillë dhe Perëndia qoftë me ty: përfaqësoso ti popullin përpëra Perëndisë dhe paraqitja Perëndisë problemet e tyre. **20** Mësoju atyre statutet dhe ligjet dhe tregohu rrugën nëpër të cilën duhet të ecin dhe atë që duhet të bëjnë. **21** Por zgjidh në mes të të gjithë popullit disa njerëz të aftë që kanë frikë nga Perëndia, njerëz të besuar, që e urrejnë fitimin e padrejtë dhe vendosi mbi popullin si kërë të mijërave, kërë të qindrave, kërë të pesëdhjetrave dhe kërë të dhjetrave. **22** Dhe lejo që të janë ata që do ta gjykojnë popullin në çdo kohë; ata do të të parashtrojnë çdo problem me rëndësi të madhe, ndërsa për probleme të vogla do të vendosin vetë. Kështu do të jetë më lehtë për ty, dhe ata do ta mbajnë peshën bashkë me ty. **23** Në qoftë se ti vepron kështu, dhe kështu të urdhëron Perëndia, mund të mbahesh; dhe tërë ky popull do të arrijë faqebardhë në vendin e caktuar për të”. **24** Moisiu e dëgjoi zérin e vjehrrit të tij, dhe bëri gjithçka që i kishte thënë. **25** Kështu Moisiu zgjodhi në tërë Izraelin disa njerëz të aftë dhe i vuri si kërë të popullit: kërë të mijërave, kërë të qindrave, kërë të pesëdhjetrave dhe kërë të dhjetrave. **26** Kështu ata e gjykonin popullin në çdo kohë; çështjet e vështira ia parashtronin Moisiut, por çdo problem të vogël e zgjidhnin vetë. **27** Pastaj Moisiu u nda nga vjehrri i tij, i cili u kthye në vendin e vet.

19 Ditën e parë të muajit të tretë nga dalja prej vendit të Egjiptit, po atë ditë, bijtë e Izraelit arritën në shkretëtirën e Sinait. **2** Të nisur nga Refidimi, ata arritën në shkretëtirën e Sinait dhe fushuan aty; Izraeli e ngriti kampin e tij përballë malit. **3** Pastaj Moisiu u ngjit drejt Perëndisë; dhe Zoti i thirri nga mali, duke i thënë: “Kështu do t’i thuash shtëpisë së Jakobit dhe këtë do t’u njoftosh bijve të Izraelit: **4** “Ju e patë atë që u bëra Egjiptasve, dhe si ju solla mbi krahë shqiponje pranë meje. **5** Prandaj, në qoftë se do ta dëgjoni me vëmendje zérin tim dhe zbatoni besëlidhjen time, do të jeni thesari im i veçantë ndërmjet tërë popujve, sepse gjithë tokë është imja. **6** Dhe do të jeni për mua një mbretëri priftërinjsh dhe një komb i shenjtë. Këto janë fjalët që do t’u thuash bijve të Izraelit”. **7** Atëherë Moisiu dërgoi e thirri pleqtë e popullit, dhe u tha tërë këto fjalë që Zoti kishte urdhëruar të thoshte. **8** Dhe tërë populli u përgjigj bashkë dhe tha: “Ne do të bëjmë gjithçka që ka thënë Zoti”. Kështu Moisiu i raportoi Zotit fjalët e popullit. **9** Dhe Zoti i tha Moisiut: “Shko te populli, shenjtëroje atë sot dhe nesër, dhe bëj që të lajë rrobat. **11** Dhe të janë gati për ditën e tretë, sepse ditën e tretë Zoti do të zblesë mbi malin e Sinait para syve të tërë popullit. **12** Ti do të përcaktosh rreth e qark kufij për popullin dhe do të thuash: Ruhuni se ngjiteni në mal ose prekni skajet e tij. Kushdo që do të prekë malin do të dénohet me vdekje. **13** Asnjë dorë nuk do ta prekë, por do të vritet me gurë ose do të shpohet me shigjeta, qoftë njeri ose kafshë; nuk do të mbetet gjallë. Kur briri të dëgjohet shtruar, atëherë të ngjiten mbi mal”. **14** Kështu

Moisiu zbriti nga mali drejt popullit; shenjtëroi popullin dhe ata i lanë rrobat e tyre. **15** Pastaj i tha popullit: “Bëhuni gati brenda tri ditëve; mos iu afroni grave”. **16** Ditën e tretë, sa u bë mëngjes, pati bubullima dhe vetëtim; mbi mal doli një re e dendur dhe u dëgjua një zë shumë i fortë borie; dhe tërë populli që ishte në kamp u drodh. **17** Pastaj Moisiu e nxori popullin nga kampi për ta çuar përballë Perëndisë; dhe ata qëndruan në këmbët e malit. **18** Mali i Sinait ishte tërë tym, sepse Zoti kishte zbritur mbi të në zjarr; tymi i tij ngrivej si tymi i një furre, dhe tërë mali dridhej fort. **19** Ndërsa zëri i borisë po bëhej gjithnjë më i fortë, Moisiu fliste, dhe Perëndia i përgjigjej me një zë gjëmues. **20** Zoti zbriti pra mbi malin e Sinait, në majë të tij; pastaj Zoti thirri Moisiun në majë të malit dhe Moisiu u ngjit atje. **21** Dhe Zoti i tha Moisiut: “Zbrit dhe paralajmëro popullin solemnish, që të mos sulet drejt Zotit për ta parë, dhe kështu shumë prej tyre të gjejnë vdekjen. **22** Edhe priftërinjtë që do t’i afrohen Zotit të shenjtërohen, që Zoti të mos sulet kundër tyre”. **23** Moisiu i tha Zotit: “Populli nuk mund të njitej mbi malin e Sinait, sepse ti na ke urdhëruat solemnish, duke thënë: “Vël kufi rrëth malit dhe shenjtëroje””. **24** Por Zoti i tha: “Shko, zbrit poshtë; pastaj ngjitu, ti edhe Aaroni bashkë me ty; por priftërinjtë dhe populli të mos sulen për t’u ngjitur te Zoti, që ai të mos u sulet atyre”. **25** Kështu Moisiu zbriti te populli dhe i foli atij.

20 Atëherë Perëndia shqiptoi tërë këto fjalë, duke thënë: **2** “Unë jam Zoti, Perëndia yt, që të nxori nga vendi i Egjiptit, nga shtëpia e skillavërisë. **3** Nuk do të kesh perëndi të tjerë para meje. **4** Nuk do të bësh skulpturë ose shëmbëlltyrë të asnjë gjëje që ndodhet aty në qiejt ose këtu poshtë në tokë ose në ujërat nën tokë. **5** Nuk do të përkulesh para tyre dhe as do t’i sherbesh, sepse unë, Zoti, Perëndia yt, jam një Perëndi xheloz që dënon padrjetësinë e etërvë mbi fëmijve të tyre deri në brezin e tretë dhe të katërt të atyre që më urejnjë, **6** dhe unë përdor dashamirësi për mijëra, për ata që më duan dhe që zbatojnë urdhërimet e mia. **7** Nuk do ta përdorësh emrin e Zotit, të Perëndisë tênd, kot, sepse Zoti nuk do të lërë të pandëshkuar atë që përdor koton emrin e tij. **8** Mbaje mend ditën e shtunë për ta shenjtëruar. **9** Do të punosh gjashëtë ditë dhe në ato do të bësh të gjithë punën tênde; **10** por dita e shtatë është e shtuna, e shenjtë për Zotin, Perëndinë tênd; nuk do të bësh në atë ditë asnjë punë, as ti, as biri yt, as bija jote, as shërbëtori yt, as shërbëtorja jote, as kafshët e tua, as i huaji që ndodhet brenda portave të tua; **11** sepse në gjashëtë ditë Zoti krijoj qiejt dhe tokén, detin dhe gjithçka që është në to, dhe ditën e shtunë ai pushoi; prandaj Zoti e ka bekuar ditën e shabatit dhe e ka shenjtëruar atë. **12** Do të nderosh atin tênd dhe nënën tênde, me qëllim që ditët e tua të janë të gjata mbi tokén që Zoti, Perëndia yt, po të jep. **13** Nuk do të vrasësh. **14** Nuk do të shkelësh besnikërinë bashkëshortore. **15** Nuk do të vjedhësh. **16** Nuk do të bësh dëshmi të rrreme kundër të afërmít tênd. **17** Nuk do të dëshirosh shtëpinë e tê afërmít tênd; nuk do të dëshirosh gruan e tê afërmít tênd, as shërbëtorin e tij, as shërbëtoren e tij, as lopën e tij, as gomarin e tij, as asgjë tjeter që është e tê afërmít tênd”. **18** Tani tërë populli dëgjonte bubullimat, tingullin e borisë dhe shihte shkrepitmat dhe malin

që nxirrte tym. Para kësaj pamjeje, populli dridhej dhe qëndronte larg. **19** Prandaj ata i thanë Moisiut: "Fol ti me ne dhe ne do të të dégjojmë, por të mos na flasë Perëndia që të mos vdesim". **20** Moisiu i tha popullit: "Mos u trembni, sepse Perëndia erdhi që t'ju provojë, dhe me qëllim që frika e tij të jetë gjithmonë para jush, dhe këshu të mos mëkaton". **21** Populli, pra, qëndronte larg, por Moisiu iu afrau errësirës së dendur ku ndodhej Perëndia. **22** Pastaj Zoti i tha Moisiut: "Do t'u thuash këshu bijve të Izraelit: "Ju vetë e patë që kam folur me ju nga qilli. **23** Nuk do të bëni perëndi të tjera afër meje; nuk do të bëni perëndi prej argjendi ose prej ari. **24** Do të bësh pér mua një altar prej dheu dhe mbi të do të ofrosh olokaustet e tua, flitë e tua të falënderimit, delet dhe qetë e tua; në qdo vend ku do të bëj që emri im të kujtohet, do të vij te ti dhe do të të bekoj. **25** Dhe në rast se do të ndërtosh pér mua një altar me gurë, nuk do ta ndërtosh me gurë të latuar; sepse duke ngritur mbi to daltën do t'i ndotësh. **26** Dhe nuk do të ngjitesh në altarin tim me anë shkallaresh, me qëllim që mbi të të mos zbulohet lakuriqësia jote"".

21 "Tani këto janë ligjet që do t'u vësh para tyre: **2** Në rast se blen një skllav hebre, ai do të të shërbejë gjashtë vjet; por vitin e shtatë do të shkojë i lirë, pa paguar asqjë. **3** Në rast se ka ardhur vetëm, do të shkojë vetëm; po të kishte grua, e shoqja do të shkojë bashkë me të. **4** Në qoftë se zotëria e tij i jep grua dhe kjo i lind bij e bija, gruaja dhe fëmijët e saj do të janë të zotërisë, dhe ai do të shkojë vetëm. **5** Por në qoftë se skllavi thotë haptazi: "Unë e dua zotërinë time, gruan time dhe fëmijët e mi, dhe nuk dua të shkoj i lirë", **6** atëherë pronari e tij do t'ia afrojë Perëndisë dhe do ta avitë te dera ose te shalka; pastaj pronari e tij do t'i shpojë veshin me një fëndyell; dhe ai do t'i shërbejë pér gjithnjë. **7** Në rast se dikush shet bijën e tij si sherbëtore, ajo nuk do të shkojë ashtu si shkojnë sklllevërit. **8** Në qoftë se ajo nuk i pëlqen zotërisë së saj, që e kishte marrë pér vete, ai do ta lërë të shpengohet; por nuk do të ketë të drejtëna tua shesë njerëzve të huaj, sepse kjo do t'ishte ta trajtosh me mashtrim. **9** Dhe në qoftë se e marton me birin e tij, do ta trajtojë në bazë të së drejtës të bijave. **10** Në rast se merr një grua tjetër, ai nuk do të pakësojë ushqimin dhe veshmbathjen e saj, as edhe bashkëbanimin e saj. **11** Në rast se nuk bën këto tri gjëra pér të, ajo do të shkojë pa dhënë asqjë, pa paguar çmim. **12** Kush rrëh një njeri dhe pér këtë shkak ky vdes, do të dënohet me vdekje. **13** Në qoftë se nuk i ka ngritur kurrrfarë prite, por Perëndia ka bërë që t'i bjerë në dorë, unë do të caktoj një vend ku ai mund të gjejë strehë. **14** Në qoftë se ndokush vpron me paramendim kundër të afërmit të tij pér ta vrarë me mashtrim, ti do ta shkëputësh edhe nga altari im, pér të siguruar vdekjen e tij. **15** Kush rrëben një njeri dhe e shet, ose gjendet në duart e tij, do të dënohet me vdekje. **17** Kush mallkon të atin ose të emën do të dënohet me vdekje. **18** Në qoftë se dy njerëz zihen dhe njëri prej tyre godet tjetrin me gur ose me grusht dhe ky nuk vdes, por duhet të qëndrojë në shrat, **19** dhe në se pastaj ngritet dhe ecën jashtë duke u mbështetur me bastun, ai që e ka goditur do të nxirret i pafajshëm; do ta zhëmtojë vetëm pér kohën e humbur dhe do ta kurojë deri në shërim të plotë. **20** Në qoftë se dikush rrëh skllavin ose skllaven e tij me bastun,

dhe ai ose ajo i vdesin në dorë, zotëria do të dënohet; **21** por në rast se mbijeton një ose dy ditë, nuk do të dënohet, sepse éshtë pronë e tij. **22** Në rast se disa grinden dhe rrabin një grua me barrë aq sa ajo të dështojë, por nuk pëson dëme të tjera, rrabesi do të gjobitet aq sa t'i kérkojë bashkëshorti i gruas; ai do të paguajë zhëmtimin simbas përcaktimit të gjykatesve; **23** por po të jetë se rrjedh ndonjë dëm, do të japësh jetë pér jetë, **24** sy pér sy, dhëmb pér dhëmb, dorë pér dorë, këmbë pér këmbë, **25** djegie pér djegie, plagë pér plagë, mbretje pér mbretje. **26** Në rast se dikush godet syrin e skllavit ose të skllaves së tij dhe ai humbet, do t'i lërë të shkojnë të lirë si kompensim pér syrin e humbur. **27** Dhe në rast se shkakton rënien e një dhëmbi skllavit ose skllaves së tij, do t'i lërë të shkojnë të lirë si kompensim pér dhëmbin e humbur. **28** Në rast se një ka godet pér vdekje me brirët e tij një burrë ose një grua, kau duhet të vritet me gurë dhe mishi i tij nuk do të hahet; por i zoti i kaut do të konsiderohet i pafajshëm. **29** Por në qoftë se kau e kishte zakon prej kohësh të plagoste me brirët e tij dhe i zoti ishte paralajmëruar, por nuk e kishte mbajtur të myllur, dhe kau pastaj vret një burrë o një grua, kau do të vritet me gurë dhe i zoti gjithashtu do të vritet. **30** Në qoftë se i caktohet një çmim pér shpengim, ai duhet të japë pér të shpenguar jetën e tij aq sa i kanë caktuar. **31** Në qoftë se kau godet një bir ose një bijë, do të veprohet ndaj tij sipas po këtij ligji. **32** Në qoftë se kau godet një skllav ose një skllave, i zoti i kaut do t'i paguajë të zotit të skllavit tridhjetë sikla argjendi dhe kau do të vritet me gurë. **33** Në qoftë se dikush hap një gropë, ose dikush gërmont një gropë dhe nuk e mbulon, dhe një ka ose një gomar bien brenda, **34** pronari i gropës do ta paguajë zhëmtimin; ai do t'i paguajë me para pronarit vlefshët e kafshës dhe kafsha e ngordhur do të jetë e tij. **35** Në qoftë se kau i një njeriu godet pér vdekje kaun e një tjetri, do të shitet kau i gjallë dhe do të ndahet çmimi i tij; edhe kau i ngordhur do të ndahet midis tyre. **36** Por në qoftë se dihet se ky ka e kishte zakon prej kohe të godiste me brirët, dhe i zoti nuk e ka mbajtur të myllur, ky do të paguajë ka pér ka dhe kafsha e ngordhur do të jetë e tij".

22 "Në rast se ndokush vjedh një ka a një dele dhe i vret ose i shet, do të kthejë pesë që pér kaun dhe katër dele pér delen. **2** Në rast se vjedhësi, i kapur kur po bën një thyerje, rrihet dhe vdes, pronari nuk éshtë faktor pér vrasjen e tij. **3** Në rast se dielli ishte ngritur kur ndodhi ngjarja, ai éshtë faktor pér vrasje. Hajduti duhet ta lajë dëmin; dhe po të jetë se nuk ka me se ta lajë, shitet pér vjedhjen e kryer prej tij. **4** Në rast se gjëja e vjedhur, qoftë ka ose gomar ose dele, gjendet e gjallë në duart e tij, do të kthejë dyfishin e saj. **5** Në rast se ndokush dëmtion një arë ose një vresht, duke i lëshuar kafshët e tij të kullozin në arën e një tjetri, do ta lajë dëmin e bërë me atë që ka më të mirë në arën dhe në vreshtin e tij. **6** Në rast se një zjarr përhapet dhe shtrihet deri te ferrat këshu që digjet gruri në duaj ose gruri në këmbë ose ara, ai që ka ndezur zjarrin do ta lajë dëmin. **7** Në rast se dikush i jep fqinj të vet para ose sende pér ruajtje, dhe këto vidhen nga shtëpia e këtij, në rast se gjendet vjedhësi, ai do të kthejë dyfishin. **8** Në rast se nuk gjendet vjedhësi, i zoti i shtëpisë do të dérgohet para Perëndisë pér t'u betuar se

nuk ka vënë dorë mbi pasurinë e fqinjitet tij. **9** Për çfarëdo lloj krimi, fjalë vjen qoftë edhe për një ka, një gomar, një dele, një veshje apo çfarëdo sendi të humbur që një tjetër thotë se është i tij, çështja e të dy palëve do të shtronhet para Peréndisë; ai që Peréndia do të dënojë, do t'i kthejë dyfishin fqinjitet tij. **10** Në qoftë se ndokush i jep për ruajtje fqinjitet tij një gomar, një ka, një dele apo çfarëdo lloj tjetër kafshe, dhe kjo ngordh ose plagoiset ose dhe merret pa e parë njeri, **11** të dy palët do të betohen para Zotit për të mësuar në se marrësi në dorëzim nuk ka vënë dorë mbi pasurinë e fqinjitet tij. I zoti i gjësë do të pranojë betimin, dhe tjetri nuk do të jetë i detyruar të lajë dëmet. **12** Por në qoftë se gjëja i është vjedhur, ai duhet ta lajë dëmin që ka pësuar i zoti. **13** Në qoftë se kafsha është shqyer, do ta çojë si provë, dhe nuk do të jetë i detyruar të dëmshpérblejë kafshën e shqyer. **14** Në qoftë se dikush merr hua nga fqinji i tij një kafshë, dhe kjo plagoiset apo ngordh kur i zoti nuk është i pranishëm, ai duhet të dëmshpérblejë dëmin. **15** Në qoftë se i zoti është i pranishëm, nuk do të dëmshpérblejë dëmin; në qoftë se kafsha është marrë me qira, ajo përfshihet në çmimin e qirasë. **16** Në qoftë se dikush mashton një vajzë ende të pafejuar dhe bie në shtrat me të, duhet të paguajë për pajën e saj dhe ta marrë për grua. **17** Në qoftë se ati refuzon prerasi t'ia japë, ai do të paguajë shumën e kërkuar për pajën e vajzave të virgjëra. **18** Nuk do ta lësh të jetojë shtrigën. **19** Kush çiftëzohet me një kafshë do të dënohet me vdekje. **20** Kush i bén flimej një perëndie tjetër, veç Zotit, do të shfaroiset. **21** Mos keqtrajto të huajn dhe mos e mundo, sepse edhe ju ishit të huaj në vendin e Egjiptit. **22** Nuk do të mundosh asnjë grua të ve, as asnjë jetim. **23** Në rast se i mundon ata në një farë mënyre dhe ata bërtasin në drejtimin tim, unë do ta dëgjoj pa tjetër britmën e tyre; **24** do të zemërohem dhe do t'ju vras me shpatë; gratë tuaja do të mbeten të veja dhe bijtë tuaj jetimë. **25** Në rast se ti i jep para hua dikujt nga populli yt, të varfrin që është me ty, nuk do ta trajtosh si fajdexhi; nuk do t'i imponosh asnjë kamatë. **26** Në qoftë se merr peng rrobën e fqinjitet tенд, do t'ia kthesht para se të perëndojoj dielli, **27** sepse ajo është e vëtmja mbulesë e tij dhe veshja me të cilën mbështjell trupin. Me se tjetër mund të flinte ai? Dhe po të ndodhë që ai të më drejtobet mua, unë do ta dëgjoj, sepse jam mëshirëplotë. **28** Mos blasfemo Peréndinë dhe mos mallko princin e popullit tенд. **29** Mos ngurro të më japësh detyrimin nga korrija jote dhe nga ajo që rrjedh nga mokrrat e tua. Do të më japësh të parëlindurin e bijve të tu. **30** Do të veprosh njëlloj me lopën dhe me delen tende: pjella e tyre e parë do të rrjë shtatë ditë pranë nënës; ditën e tetë do të ma japësh mua. **31** Ju do të jeni për mua njerëz të shenjtë; nuk do të hani mish të asnjë kafshe të shqyer në fusha; hidhuani atë qenve".

23 "Nuk do të hapësh asnjë fjalë të rreme dhe nuk do t'i japësh asnjë ndihmë të pabesit për t'u bërë dëshmitar i anshëm. **2** Nuk do të shkosh pas shumicës për të bërë të keqen; dhe nuk do të dëshmosh në një çështje gjyqësore duke u radhitur nga ana e shumicës për të prishur drejtësinë. **3** Nuk do të favorizosh as të varfrin në gjyqin e tij. **4** Në rast se takon kaun e armikut tенд ose gomarin e tij që ka humburr rrujën, do

t'ia kthesht atij. **5** Në rast se sheh gomarin e atij që të urren të shtrirë për tokë nën barrën, ruhu se e braktis, por ndihmo të zotin ta zgjidhë. **6** Mos shkel të drejtën e të varfrit tенд në gjyqin e tij. **7** Shmangu nga çdo pavërtëtësi; mos vrit të pafajshmin dhe të drejtin, sepse unë nuk do ta fal të ligun. **8** Mos prano asnjë dhuratë, sepse dhurata verbon atë që sheh dhe prapëson fjalët e njerëzve të drejtë. **9** Mos shtyp të huajin, sepse ju e njihni shpirtin e të huajt, sepse keni qenë të huaj në vendin e Egjiptit. **10** Gjashtë vjet me radhë do të mbjellësh tokën tende dhe do të korrësh frytet e saj; **11** por vitin e shtatë do ta lësh të pushojë dhe ajo do të mbetet djerr, me qëllim që ta gjëzojnë të varfrit e popullit tенд; dhe gjëja e fshatit do të hajë atë që kanë për të lënë ata. Po ashtu do të veprosh me vreshtin tенд dhe ullinjtë e tu. **12** Gjashtë ditë do të bësh punën tende por ditën e shtatë do të pushosh, me qëllim që kau yt dhe gomari yt të mund të pushojnë, dhe biri i shërbëtores sate dhe i huaji të mund ta marrin veten. **13** Do t'u kushton kujdes tërë gjërave që ju kam thënë dhe nuk do ta shqiptoni emrin e perëndive të tjerë; të mos dëgjohet të dalë nga goja juaj. **14** Tri herë në vit do të më kremtosh një festë. **15** Do të kremtosh festën e të ndormëve. Shtatë ditë do të hash bukë pa maja, siç të kam urdhëruar, në kohë e caktuar në muajin e Abibit, sepse në atë muaj ti dole nga Egjipti; dhe askush nuk do të paraqitet para meje duarbosh. **16** Do të kremtosh edhe festën e korjes, të prodhimit të hershëm të punës sate, të asaj që ke mbjellë në ara; si dhe festën e të vjelave, në fund të vitit, kur do të mbledhësh nga arat frytet e punës sate. **17** Tri herë në vit tërë meshkujt do të paraqiten para Peréndisë, Zotit. **18** Nuk do të ofrosh gjakun e flisë sime bashkë me bukën e mbrijutur; dhe yndryra e llive të festës sime nuk do të teprojë deri në mëngjes. **19** Do të çosh në shtëpinë e Zotit, Peréndisë tенд, të parat fruta të tokës. Nuk do ta ziesh kecin me qumështin e nënës së tij. **20** Ja, pra, unë do përgjegj një Engjëll para teje që të të ruajë gjatë rrugës, dhe të të futë në vendin që kam përgatitur. **21** Ki kujdes para tij dhe bindju zërit të tij; mos ngri krye kundër tij, sepse ai nuk do t'i falë shkeljet tuaja, sepse emri im gjendet në të. **22** Por në qoftë se i bindesh plotësisht zërit të tij dhe bën të gjitha ato që do të them, unë do të jem armiku i armiqve të tu dhe kundërshtari i kundërshtarëve të tu; **23** sepse Engjëlli im do të shkojë para teje dhe do të të futë në vendin e Amoreje, të Hiteje, të Perezeje, të Kananeje, të Hiveje dhe të Jebuseje, dhe unë do t'i shfaros atë. **24** Nuk do përkulesh para perëndive të tyre, dhe nuk do t'u shërbesh. Nuk do të bësh atë që bëjnë ato; por do t'i shkatërrosh plotësisht dhe do të thyesh shtyllat e tyre. **25** Shërbejini Zotit, Peréndisë tuaj, ai do të bekojë bukën tende dhe ujin tенд; dhe unë do të largoj sëmundjen nga ti. **26** Në vendin tенд nuk do të ketë asnjë grua që të dështojë, asnjë grua shterpë. Unë do ta plotësoj numrin e ditëve të tua. **27** Unë do të dërgoj para teje tmerrin tim dhe do t'i jap dërmën çdo populli pranë të cilin do të arrish, do të bëj që të gjithë armiqtë e tu të të kthejnë kurrizin. **28** Dhe do të dërgoj para teje grerëza, që do t'i përzënë Hivejtë, Kananejtë dhe Hitejtë para syve të tu. **29** Nuk do t'i përzë ata para teje brenda një viti, me qëllim që vendi të mos kthehet në një shkrerëtirë dhe kafshët e fushave të mos shumëzohen kundër teje. **30** Do t'i përzë para teje pak e

nga pak, në mënyrë që ti të rritesh në numër dhe të shtiesh në dorë vendin. **31** Dhe unë do t'i caktoj kufijtë e tu nga Deti i Kuq në detin e Filistejeve dhe nga shkretëtira deri te Lumi; sepse unë do të lë në duart e tua banorët e vendit dhe ti do t'i dëbosh para syve të tu. **32** Nuk do të lidhësh asnjë aleancë me ta, as edhe me perënditë e tyre. **33** Ata nuk do të banojnë në vendin tënd, që të mos të bëjnë të mëkatosh kundër meje: ti do t'u shérbeje perëndive të tyre, dhe kjo do të ishte një lakk.

24 Pastaj Perëndia i tha Moisiut:

"Ngjitu te Zoti, ti dhe Aaroni, Nadabi dhe Abihu si dhe shtatëdhjetë nga pleqtë e Izraelit, dhe adhuroni nga larg; **2** pastaj Moisiu do t'i afrohet Zotit; por të tjerët nuk do t'i afrohen, as populli nuk ka për t'u ngjitur bashkë me atë". **3** Atëherë Moisiu erdhë dhe i tregoi popullit tërë fjalët e Zotit dhe tërë ligjet. Dhe gjithë populli u përgjigji me një zë dhe tha: "Ne do të bëjmë tërë gjérat që Zoti ka thënë". **4** Dhe Moisiu i shkroi tërë fjalët e Zotit; pastaj u ngrit herët në mëngjes dhe ngriti në këmbët e malit një altar dhe dymbëdhjetë shtylla për të dymbëdhjetë fiset e Izraelit. **5** Pastaj dërgoi bij të rinj të Izraelit për të ofruar olokauste dhe për të fljuar dema të rinj si theror falënderimi ndaj Zotit. **6** Dhe Moisiu mori gjysmën e gjakut dhe e vuri në legenë; dhe gjysmën tjetër të gjakut e shpërndau mbi altar. **7** Pastaj mori librin e besëlidhjes dhe ia leksi popullit, i cili tha: "Ne do të bëjmë tërë ato që ka thënë Zoti, dhe do t'i bindemi". **8** Pastaj Moisiu mori gjakun, spërkati popullin me të dhe tha: "Ja gjaku i besëlidhjes që Zoti ka lidhur me ju sipas tërë këtyre fjalëve". **9** Pastaj Moisiu dhe Aaroni, Nadabi dhe Abihu dhe shtatëdhjetë nga pleqtë e Izraelit u ngjitën, **10** dhe panë Perëndinë e Izraelit. Nën këmbët e tij ishte si një dyshemë e punuar me safir, e qartë si qielli vetë. **11** Por ai nuk e shtriu dorën kundër krerëve të bijve të Izraelit; dhe ata e panë Perëndinë, dhe hëngrën dhe pinë. **12** Pastaj Zoti i tha Moisiut: "Ngjitu tek unë në mal dhe qëndro aty; dhe unë do të jap disa pllaka prej guri, ligjin dhe urdhërimet që kam shkruar, me qëllim që ti t'u mësosh atyre". **13** Pas kësaj Moisiu u ngrit bashkë me Jozueun zbatuesin e tij, dhe Moisiu u ngrit në malin e Perëndisë. **14** Por pleqve u tha: "Na prisni këtu, deri sa të kthehemë tek ju. Ja, Aaroni dhe Huri janë me ju; kushdo që ka probleme le t'u drejtosh atyre". **15** Moisiu, pra, u ngrit në mal dhe reja e mbuloi përsëri malin. **16** Tani lavdia e Zotit mbeti në malin e Sinait dhe reja e mbuloi atë gjashë ditë; ditën e shtatë Zoti thirri Moisiun nga mesi i resë. **17** Dhe pamja e lavdisë së Zotit dukej në sytë e bijve të Izraelit si një zjarr që digjel në majën e malit. **18** Kështu Moisiu hyri në mes të resë dhe u ngrit në mal; dhe Moisiu mbeti në mal dyzet ditë dhe dyzet net.

25 Zoti i foli Moisiut duke thënë:

2 "U thuaj bijve të Izraelit që të më bëjnë një ofertë; do ta pranoni ofertën nga çdo njeri që e bën i shtyrë nga zemra e tij. **3** Dhe kjo është oferta që do të pranoni prej tyre: ar, argjend dhe bronz; **4** stofa me ngjyrë vjollce, të purpurt, të kuqe flakë; li të holle dhe lesh dhie; **5** lëkura dashi të ngjyrosura në të kuq, lëkurë baldose dhe dru akacie; **6** vaj për dritën e shandanit, aroma për vajin e vajosjes dhe për temianin erëmirë; **7** gurë oniks i dhe gurë për të ngallmuar në petkun e priftërinjve dhe në gjoksore. **8** Le të më bëjnë një shenjtërore, që unë të banoj në mes tyre. **9** Ju do ta

bëni atë sipas tërë asaj që unë do t'iu tregoj, si për modelin e tabernakullit ashtu edhe për modelin e të gjitha orendive. **10** Do të bëjnë, pra, një arkë prej druri të akacies, i gjatë dy kubitë e gjysmë, i gjérë një kubit e gjysmë dhe i lartë një kubit e gjysmë. **11** Do ta veshësh nga brenda dhe nga jashtë; me ar safi dhe sipër do t'i bësh një kurorë ari, që të sillet përqark. **12** Do të shkrish për të katër unaza ari dhe do t'i vësh në katër këmbët e saj: dy unaza nga një anë dhe dy unaza nga ana tjetër. **13** Do të bësh edhe disa shtiza prej druri të akacies dhe do t'i veshësh me ar. **14** Pastaj do t'i kalosh shtizat nëpër unazat e arkës, për ta mbajtur. **15** Shtizat do t' qëndrojnë në unazat e arkës; nuk do të hiqen prej asaj. **16** Dhe në arkë do të vësh Dëshminë që do të t'i jap. **17** Do të bësh edhe një pajtues prej ari safi; gjatësia e tij do të jetë dy kubitë e gjysmë, dhe gjërësia e tij një kubit e gjysmë. **18** Do të bësh pastaj dy kerubinë prej ari; këta do të punohen me çekiqi në të dy skajet e pajtuesit; **19** bëje një kerubin në një nga skajet dhe një kerubin në skajin tjetër; kerubinët do t'i bëni prej një cope të vetme me pajtuesin në skajet e tij. **20** Dhe kerubinët do t'i kenë krahët e hapura me drejtim lart, në mënyrë që të mbulojnë pajtuesin me krahët e tyre; do të kenë drejtim nga njëri tjetri, ndërsa fytyrat e kerubinëve do të janë të kthyera në drejtim të pajtuesit. **21** Do ta vësh pastaj pajtuesin lart, mbi arkën; dhe në arkë do të futësh Dëshminë që do të t'i jap. **22** Aty unë do të t'i takoj, nga lart, mbi pajtuesin, midis dy kerubinëve që janë mbi arkën e dëshmisë, do të t'i njoftoj téré urdhërat që do të t'i jap për bëjtë e Izraelit. **23** Do të bësh edhe një tryezë prej druri të akacies, e gjatë dy kubitë, e gjérë një kubit dhe e lartë një kubit e gjysmë. **24** Do ta veshësh me ar safi dhe do t'i bësh rreth e qark një kurorë prej ari. **25** Do t'i bësh rreth e përqark një buzë të lartë një pëllëmbë dore dhe rreth kësaj buze një kurorë prej ari. **26** Do t'i bësh gjithashtu katër unaza ari dhe do t'i vësh unazat në katër qoshet, që ndodhen në katër këmbët e tryezës. **27** Unazat do të janë pranë buzës për të kaluar shurfat e caktuara që do ta mbajnë tryezën. **28** Shurfat do t'i bësh me dru të akacies dhe do t'i veshësh me ar; ato do të shërbejnë për të mbajtur tryezën. **29** Do të përgatisësh edhe pajatat e tij, gotat e tij, kupat e tij dhe filxhanët e tij me të cilët bëhen libacionet; dhe do t'i bësh me ar safi. **30** Dhe do të vësh mbi tryezë bukën e paraqitjes, që do të rrrijë vazhdimitsh para meje. **31** Do të përgatisësh një shandan prej ari safi; shandani, këmba dhe trungu i tij do të punohen me çekiqi; kupat, mollët dhe lulet e tij do të janë një copë. **32** Nga anët e tij do të dalin gjashët krahë: tre krahë nga njëra anë e shandanit dhe tre krahë nga ana tjetër e tij; **33** mbi njerin krah do të modelohen tri kupa në formë të bajames, me një mollë dhe një lule, dhe mbi krahun tjetër tri kupa në formë të bajames, me një mollë dhe një lule. Kështu do të veprohet për gjashtë krahët që dalin nga shandani. **34** Në trungun e shandanit do të ketë katër kupa në formë të bajames, me mollët dhe lulet e tyre. **35** Do të ketë një mollë poshtë dy krahëve të parë që dalin prej tij, një mollë poshtë dy krahëve të tjerë që dalin jashtë tij, dhe një mollë poshtë dy krahëve të fundit që dalin prej shandanit: kështu do të bëhet për gjashtë krahët që dalin nga shandani. **36** Këto mollë dhe këta krahë, do të përbëjnë térézinë, shandani do të jetë prej ari safi dhe i punuar me çekiqi. **37** Do të bësh edhe shtatë llambat e tij,

të cilat duhet të vendosen në mënyrë që të ndriçojnë pjesën e përparme të shandanit. 38 Dhe tërë veglat për të lëvizur qiririn dhe mbajtësin e tij do të janë prej ari safi. 39 Shandani dhe veglat e tij do të bëhen me një talent prej ari të papërzier. 40 Dhe shiko të bësh cdo qjë simbas modelit që t'u trequa në mal".

dy qoshet. 25 Do të ketë, pra, tetë dërrasa me bazat e tyre prej argjendi: gjashtëmbëdhjetë baza, dy baza poshtë çdo dërrase. 26 Do të bësh edhe disa traversa prej druri të akacieve: pesë pér dërrasat e njërsës anë të tabernakullit, 27 pesë traversa pér dërrasat e anës tjetër të tabernakullit dhe pesë traversa pér dërrasat e pjesës së pasme të tabernakullit, në drejtim të perëndimit. 28 Traversa qëndrore, në mes të dërrasave, do të kalojë nga njëra anë në tjetrën. 29 Do t'i veshësh me ar dërrasat dhe do t'i bësh prej ari unazat e tyre nëpér të cilat do të kalojnë traversat, dhe do t'i veshësh me ar traversat. 30 Do ta ngresh tabernakullin me trajtën e përpiktë që t'u tregua në mal. 31 Do të bësh një vel me fije në ngjyrë vjollce, të purpurt, flakë të kuqe dhe me li të hollë dhe të përdredhur, të stolisur me kerubinë të punuar artistikisht, 32 dhe do ta varësh në katër shtylla prej akacieje të veshura me ar, me grremcat e tyre të arta të vëna mbi baza argjendi. 33 Do ta varësh velin në kapëset; dhe aty, në anën e brendshme të velit, do të futësh arkën e dëshmisë; veli do t'ju shërbejë si ndarës midis vendit të shenjtë dhe vendit shumë të shenjtë. 34 Pastaj do ta vësh pajtuesin mbi arkën e dëshmisë në vendin shumë të shenjtë. 35 Jashtë velit do të vësh përkundrazi tryezën, ndërsa shandani do të shkojë përballë tryezës në krahun jugor të tabernakullit, dhe do ta vendosësh tryezën në krahun verior. 36 Do të bësh gjithashtu pér hyrjen e çadërës një perde me fije në ngjyrë vjollce, të purpurt, flakë të kuqe dhe prej liri të përdredhur, puna e një qëndistari. 37 Do të bësh gjithashtu pesë shtylla akacieje pér perden dhe do t'i veshësh me ar; grremcat e tyre do të jenë prej ari dhe do të shkrish pér to pesë baza prei bronzi".

27 "Do tē bësh edhe një altar prej druri të akacies, i gjatë pesë kubitë dhe i gjerë pesë kubitë; altari do tē jetë katrok dhe do tē ketë tre kubitë lartësi. 2 Në katër qoshet e tij do tē bësh brinj, që do tē formojnë një terti si me tē; dhe do ta veshësh atë me bronzi. 3 Do tē bësh edhe enët e tij për tē mbledhur hirin, lopatëzat e tij, legenët e tij, pirunjët e tij dhe mangallët e tij; tē gjitha veglat e tij do t'i bësh prej bronzi. 4 Do t'i bësh gjithashtu një grilë prej bronzi në formë rrjete dhe mbi rrjetë, në katër qoshet e tij, do tē bësh katër unaza prej bronzi; 5 dhe do ta vësh nën kornizën e altarit, në pjesën e poshtme, në ményrë që rrjeta të ndodhet në gjysmën e lartësisë së altarit. 6 Do tē bësh edhe disa shufra për altarin, shufra me drurin e akacies, dhe do t'i veshësh me bronzi. 7 Shufrat do tē kalojnë nëpër unazat; dhe shufrat do tē jenë në tē dy anët e altarit, kur ky do tē duhet të bartet. 8 Do ta bësh me dërrasa dhe bosh nga brenda; duhet ta bësh ashtu siç t'u tregua në mal. 9 Do tē bësh edhe oborrin e tabernakullit; nga ana e jugut, oborri do tē ketë perde prej liri të hellë të përdredhur, me një gjatësi prej njëqind kubitësh nga një anë, 10 dhe njëzet shtylla me njëzet bazat e tyre prej bronzi; grremçat e shtyllës dhe shtizat e tyre do tē jenë prej argjendi. 11 Kështu edhe në gjatësinë nga ana e veriut, do tē ketë perde me një gjatësi prej njëqind kubitësh, me njëzet shtylla dhe njëzet bazat e tyre prej bronzi; grremçat e shtyllave do tē jenë prej argjendi. 12 Dhe për gjerësinë e oborrit nga ana e perëndimit, do tē ketë pesëdhjetë kubitë perdesh me dhjetë shtyllat dhe dhjetë bazat e tyre. 13 Nga ana lindore gjerësia e oborrit do tē

jetë gjithashtu pesëdhjetë kubitë. **14** Nga një anë e portës së hyrjes do të ketë pesëmbëdhjetë kubitë perde, me tri shtyllat dhe tri bazat e tyre; **15** dhe nga ana tjetër do të ketë gjithashtu pesëmbëdhjetë kubitë perde me tri shtyllat dhe tri bazat e tyre. **16** Për portën e hyrjes në oborr do të ketë një perde prej njëzet kubitësh, me fill ngjyrë vjollce, të purpurt, flakë të kuqe dhe prej liri të hollë të përdredhur, punë e një qëndistari, me katër shtyllat dhe katër bazat e tyre. **17** Tërë shtyllat rrëth oborrit do të bashkohen me shtiza argjendi; greçmat e tyre do të janë prej argjendi dhe bazat e tyre prej bronzi. **18** Gjatësia e oborrit do të jetë njëqind kubitë, gjerësia pesëdhjetë kubitë dhe lartësia pesë kubitë, me perde prej liri të hollë të përdredhur dhe me bazat prej bronzi. **19** Të gjitha veglat e caktuara për shërbimin e tabernakullit, tërë kunjat e tij dhe tërë kunjat e oborrit do të janë prej bronzi. **20** Do të urdhërosh bijtë e Izraelit që të sjellin vaj ulliri safi prej ullinjsh të shtypur, pér dritën e shandanit pér t'i mbajtur vazhdimisht të ndezura llambat. **21** Në çadrën e mbledhjes, jashtë velit që ndodhet përrpara dëshmisë, Aaroni dhe bijtë e tij do t'i mbajnë llambat të ndezura, në ményrë që të digjen nga mbrëmja deri në mëngjes para Zotit. Kjo do të jetë një rregull e përherershme midis bijve të Izraelit për të gjithë brezat e ardhshëm”.

28 “Pastaj afro pranë vetes sate Aaronin, tét vëlla, dhe bijtë e tij së bashku me të, nga gjiri i bijve të Izraelit, që të më shërbijnë mua si prift; e kam fjalën pér Aaronin, Nadabin, Eleazarin dhe Ithamarin, bij të Aaronit. **2** Dhe do t'i bësh Aaronit, vëllait tënd, rroba të shenjtë, pér t'i dhënë under e hijeshi. **3** Do të flasësh me të gjithë personat e aftë, që i kam mbushur me frymën e diturisë, dhe ata t'i bëjnë rrobat e Aaronit përtë shenjtëuar, me qëllim që të më shërbijnë mua si prift. **4** Dhe këto janë rrobat që do të bëjnë: një pektoral, një efod, një mantel, një tunikë e thurur me shtiza, një çallmë dhe një brez. Do të bëjnë, pra, rroba të shenjtë përtë Aaronin, vëllanë tënd dhe përbijtë e tij, me qëllim që të më shërbijnë mua si prift; **5** ata do të përdorin ar dhe fill ngjyrë vjollce, të purpurt, flakë të kuqe dhe li të hollë. **6** Do ta bësh efodin me ar dhe fill ngjyrë vjollce, të purpurt, të kuqe flakë si dhe me fill liri të hollë dhe të përdredhur, të punuar artistikisht. **7** Në dy skajet e tij do të ketë të lidhura dy supore, me qëllim që të mbahet si një e téré. **8** Brezi i punuar artistikisht, që ndodhet mbi efodin, do të ketë po atë punë të efodit: prej ari dhe me fije ngjyrë vjollce, të purpurt, me flakë të kuqe dhe prej liri të hollë të përdredhur. **9** Pastaj do të marrësh dy gurë oniks i dhe do të gdhendësh mbi ta emrat e bijve të Izraelit: **10** gjashtë nga emrat e tyre mbi një gur dhe gjashtë emrat e tjerë mbi gurin tjetër, sipas radhës së tyre të lindjes. **11** Do të gdhendësh mbi këta gurë emrat e bijve të Izraelit ashtu siç bën prerësi i gurit në gdhendjen e një vule; do t'i futësh në rrathë ari. **12** Do t'i vësh të dy gurët mbi supet e efodit, si gurë kujtimore përbijtë e Izraelit; dhe Aaroni do t'i çojë emrat e tyre si një kujtim para Zotit mbi dy shtyllat e tij. **13** Do të bësh gjithashtu rrathë ari **14** dhe dy zinxhirë prej ari safi, të thurur si një litar, dhe do t'i vësh në rrathët zinxhirët e thurur në ketë ményrë. **15** Do të bësh gjithashtu pektoralin e gjykimit, të punuar në ményrë artistike; do ta bësh punën si përfësion: prej

ari, me fill ngjyrë vjollce, të purpurt dhe flakë të kuqe, si dhe me li të hollë të përdredhur. **16** Do të jetë katrор dhe i palosur më dysh; do të jetë një pëllëmbë i gjatë dhe një pëllëmbë i gjerë. **17** Dhe do të ngallmosh katër radhë gurësh: në radhën e parë një sardonio, një topaz dhe një smerald; **18** në radhën e dytë: një bruz, një safir dhe një diamant; **19** në radhën e tretë: një hiacint, një agat dhe një ametist; **20** në radhën e katërt: një grisolist, një oniks dhe një diaspër. Këta gurë do të ngallmohen në rrathët e tyre të artë. **21** Dhe gurët do t'u korrespondojnë emrave të bijve të Izraelit: dymbëdhjetë, simbas emrave të tyre, të gdhendur si vula, secila me emrin e fiseve të Izraelit. **22** Do të bësh gjithashtu mbi pektoral zinxhirë të vegjël prej ari safi të thurur si kordonë. **23** Pastaj do të bësh mbi pektoral dy unaza prej ari, dhe do t'i vësh të dy unazat në dy skajet e pektoralit. **24** Pastaj do t'i fiksosh dy kordonat prej ari në dy unazat në skajet e pektoralit; **25** dhe dy majat e tjerë të dy kordonëve do t'i lidhësh me të dy rrathët dhe do t'i vendosësh mbi dy supet e efodit, nga përrpara. **26** Do të bësh edhe dy unaza ari dhe do t'i vendosësh në dy skajet e pektoralit, mbi palën e tij, që ndodhet në pjesën e brezit e vendosësh mbi dy supet e efodit poshtë, në pjesën e përparme pranë pikës së bashkimit, mbi brezin e punuar artistikisht të efodit. **28** Dhe pektoralin do të fiksohet me anë të dy unazave të tij në unazat e efodit me një kordon ngjyrë vjollce, në ményrë që pektoralin të ndodhet mbi brezin e punuar artistikisht të efodit dhe të mos shkëputet dot prej këtij të fundit. **29** Kështu Aaroni do t'i çojë emrat e bijve të Izraelit të skalitur në pektoralin e gjykimit, mbi zemrën e tij, kur do të hyjë në shenjtërore, në kujtim të përjetshëm përrpara Zotit. **30** Do të vësh mbi pektoralin e gjykimit Urim-in dhe Thumim-in; dhe do të janë mbi zemrën e Aaronit kur të paraqitet përrpara Zotit. Kështu Aaroni do t'i çojë gjykimin e bijve të Izraelit mbi zemrën e tij para Zotit, vazhdimisht. **31** Do të bësh edhe mantelin e efodit, krejt në ngjyrë vjollce. **32** Në mes të tij do të ketë një hapje përtë kaluar kokën; rrëth e qark kësaj hapje do të ketë një buzë prej stofit të punuar, si hapja e një parzmoreje, me qëllim që të mos shqyhet. **33** Rreth e qark kësaj buze të mantelit do të bësh disa shqegjë ngjyrë vjollce, të purpurt dhe flakë të kuqe, dhe rrëth tyre, zile ari; **34** një zile ari dhe një shqegjë, një zile ari dhe një shqegjë, rrëth e qark, mbi buzën e mantelit. **35** Aaroni do ta përdorë përtë kryer shërbimin; dhe tingulli i saj do të dëgjohet kur të hyjë në vendin e shenjtë përrpara Zotit dhe kur të dalej andej, me qëllim që ai të mos vdesë. **36** Do të bësh edhe një plakë prej ari safi dhe mbi të do t'i gdhendësh, ashtu siç bëhet mbi një vulë, fjalët: SHENJTÉRI ZOTIT. **37** Do t'i lidhësh asaj një rrrip ngjyrë vjollce, përtë bashkuan me çallmën; ajo duhet të ndodhet në pjesën e përparme të çallmës. **38** Kështu do të qëndrojnë mbi ballin e Aaronit, dhe Aaroni do t'i mbajë fajin të shoqëruar me gjërat e shenjtë të paraqitura nga bijtë e Izraelit, në çdo lloj ofertash të shenjtë; ajo do t'i rrijë vazhdimisht mbi ballin e tij, në ményrë që ato të janë të mirëpitura nga Zoti. **39** Do të endësh gjithashtu tunikën prej liri të hollë, të punuar me shtiza; do t'i bësh një çallmë prej liri të hollë dhe një brez, një punë qëndistari. **40** Përbijtë e Aaronit do t'i bësh disa tunika, breza dhe mbulesa koke, me qëllim që t'u japësh atyre nder dhe hijeshi. **41** Me ato do t'i

veshesh më vonë vëllanë tënd Aaronin dhe bijtë e tij bashkë me të; ti do t'i vajosësh, do t'i shugurosh dhe do t'i shenjtërosh, që të më shërbejnë si priftërinj. **42** Do t'u bësh gjithashtu disa pantallona prej liri për të mbuluar lakuriqësinë e tyre; ato do të shkojnë nga ijët deri te kofshët. **43** Aaroni dhe bijtë e tij do t'i veshin kur të hyjnë në çadërën e mbledhjeve, ose kur t'i afrohen altarit për të bërë shërbimin në vendin e shenjtë, me qëllim që mos bëhen fajtorë dhe të mos vdesin. Ky éshëtë një statut i përjetshëm për të dhe për trashëgimtarët e tij.

29 "Kjo éshëtë ajo që do të bësh për t'i shuguruar në mënyrë që të më shërbejnë si priftërinj. Merr një dem të vogël dhe dy desh pa të meta, **2** disa bukë pa maja, ëmbëlsira pa maja të zëna me vaj dhe revani pa maja të lyer me vaj; (do t'i bësh me majë mielli të grurit). **3** Do t'i vësh në një shportë dhe do t'i çosh bashkë me demin e vogël dhe dy deshtë. **4** Do ta afrosh Aaronin dhe bijtë e tij në hyrjen e çadërës së mbledhjes dhe do t'i lash me ujë. **5** Pastaj do të marrësh rrobat dhe do ta riveshësh Aaronin me tunikën, me mantelin e efodit, me efodin dhe me pektoralin, dhe do t'i ngjeshësh brezin e punuar artistikisht të efodit. **6** Do t'i vësh mbi krye çallmën dhe mbi çallmën do të vësh diademën e shenjtë. **7** Pastaj do të marrësh vajin e vajosjes, do ta derdhësh mbi kryet e tij dhe do ta vajosësh. **8** Pastaj do t'i afrosh bijtë e tij dhe do t'u riveshësh tunikat. **9** Do t'u ngjeshësh Aaronit dhe bijve të tij brezat dhe do të vësh mbi ta mbulesa kokash; priftëria do t'i përkasë atyre për gjithë jetën. Kështu do të shugurosh Aaronin dhe bijtë e tij. **10** Pastaj do të afrosh demin e vogël para çadërës së mbledhjes; dhe Aaroni dhe bijtë e tij dëto të vënë duart e tyre mbi kokën e demit të vogël. **11** Dhe do ta therësh demin e vogël para Zotit, në hyrje të çadërës së mbledhjes. **12** Do të marrësh pastaj gjakun e demit të vogël dhe do ta vësh me gishtin tënd mbi brirët e altarit, dhe gjithë mbetjen e gjakut do ta derdhësh në këmbët e altarit. **13** Do të marrësh gjithashtu gjithë dhjamen që mbulon zorrët, bulën e njitur me mëlçinë dhe dy veshkat me dhjamen që kanë sipër, dhe do t'i tymosësh mbi altarin. **14** Por mishin e demit të vogël, lëkurën dhe fëlliçesirat e tij do t'i djegësh me zjarr jashtë kampit: ky éshëtë një flijim për mëkatin. **15** Pastaj do të marrësh një nga deshtë dhe Aaroni dhe bijtë e tij dëto të vënë duart e tyre mbi kokën e dashit. **16** Pastaj do ta therësh dashin, do të marrësh gjakun e tij dhe do ta spërkatësh përrreth altarat. **17** Pas kësaj do ta ndash në copa dashin, do të lash zorrët dhe këmbët e tij, dhe do t'i vësh bashkë me copat e tij dhe me kokën e tij. **18** Pastaj do ta tymosësh tërë dashin mbi altar: ky éshëtë një olokaust për Zotin; éshëtë një erë e këndshme, një flijim i bërë me anë të zjarrit për Zotin. **19** Pastaj do të marrësh dashin tjetër, dhe Aaroni dhe bijtë e tij dëto të vënë duart e tyre mbi kokën e dashit. **20** Do ta therësh dashin, do të marrësh prej gjakut të tij dhe do ta vësh mbi bulën e veshit të djathëtë të Aaronit dhe mbi bulën e veshit të djathëtë të bijve të tij, mbi gishtin e madh të dorës së tyre të djathëtë dhe mbi gishtin e trashë të këmbës së tyre të djathëtë, dhe do ta spërkatësh gjakun rreth e qark altarat. **21** Do të marrësh pastaj nga gjaku që éshëtë mbi altar dhe nga vajti i vajosjes dhe do të spërkatësh Aaronin dhe rrobat e tij, bijtë e tij dhe rrobat e tyre. Kështu do të shenjtërohet ai dhe rrobat e tij, bijtë e tij dhe rrobat

e tyre bashkë me të. **22** Do të marrësh edhe dhjamen e dashit, dhjamen e bishtit, dhjamen që mbulon zorrët, bulën e mëlçisë, dy veshkat dhe dhjamen që éshëtë mbi to dhe kofshën e djathtë, (sepse éshëtë një dash shenjtërimi); **23** do të marrësh edhe një bukë, një ëmbëlsirë me vaj dhe një revani nga shporta e bukës së ndorme, që éshëtë para Zotit, **24** dhe të gjitha këto gjëra do t'i vësh në duart e Aaronit dhe në duart e bijve të tij, dhe do t'i tundësh si një ofertë e bërë përrpara Zotit. **25** Pastaj do t'i marrësh nga duart e tyre dhe do t'i tymosësh mbi altarin, mbi olokaustin, si një erë e këndshme përrpara Zotit; éshëtë një flijim i bërë me anë të zjarrit Zotit. **26** Pas kësaj do të marrësh gjoksin e dashit të përdorur për shugurimin e Aaronit dhe do ta tundësh si një ofertë e lëvizur përrpara Zotit; dhe kjo do të jetë pjesa e jote. **27** Dhe nga dashi i përdorur për shenjtërim do të ruash gjoksin e ofertës së lëvizur dhe kofshén e ofertës së ngritur, që u takojnë Aaronit dhe bijve të tij. **28** Ai do të jetë nga ana e bijve të Izraelit për Aaronin dhe bijtë e tij një rregull i përhershëm, sepse éshëtë një ofertë lartësimi. Do të jetë një ofertë lartësimi nga ana e bijve të Izraelit që éshëtë marrë nga flitë e tyre të falënderimit, oferta e tyre për lartësim te Zoti. **29** Dhe rrobat e shenja të Aaronit do t'u kalojnë bijve të tij mbas tij, me qëllim që të vajosen dhe të shenjtërohen tek ata. **30** Ai bëri që bëhet prift në vend të tij do t'i veshë ato për shtatë ditë, kur do të hyjë në çadërën e mbledhjes për të kryer shërbesën në vendin e shenjtë. **31** Pastaj do të marrësh dashin e shenjtërimit dhe do ta gatuash mishin e tij në një vend të shenjtë; **32** dhe Aaroni dhe bijtë e tij do të hanë, në hyrje të çadërës së mbledhjes, mishin e dashit dhe bukën që éshëtë në shportë. **33** Do të hanë gjérat që kanë shërbyer për të bërë shlyerjen për t'u shuguruar dhe shenjtëruar; por asnjë i huaj nuk do të hajë prej tyre, sepse janë gjëra të shenja. **34** Dhe në qoftë se tepron mish i shenjtërimit ose bukë deri në mëngjes, do të djegësh atë që mbetet në zjarr; nuk do ta hahet, sepse éshëtë e shenjtë. **35** Do të bësh, pra, për Aaronin dhe për bijtë e tij të gjitha ato që të kam urdhëruar: do t'i shenjtërosh brenda shtatë ditëve. **36** Dhe çdo ditë do të ofrosh një dem të vogël, si flijim për mëkatin, për të larë fajin që bërrë dhe do ta vajosësh për ta shenjtëruar. **37** Për shtatë ditë do të bësh shlyerjen e fajit për altarin dhe do ta shenjtërosh; altari do të jetë një vend shumë i shenjtë: çdo gjë që do të prekë altarin do të jetë e shenjtë. **38** Kjo éshëtë ajo që do të ofrosh mbi altar: dy qengja motakë çdo ditë, për gjithnjë. **39** Njërin prej qengjave do ta ofrosh në mëngjes dhe tjeterin në të ngrysur. **40** Me qengjin e parë do të ofrosh një të dhjetën e efës të majës së miellit të brumosur me një çerek hine vaji thjesht ulliri, dhe një libacion me një çerek hine verë. **41** Qengjin e dytë do ta ofrosh në të ngrysur; do ta shoqërosh me të njëjtin blatim dhe me të njëjtin libacion të mëngjesit; éshëtë një flijim parfumi të këndshëm i ofruar nëpërmjet zjarrit për Zotin. **42** Do të jetë një olokaust i përjetshëm për gjithë brezat e ardhshëm, ti ofruar në hyrje të çadërës së mbledhjes, përrpara Zotit, kur unë do t'ju takoj për të folur me ty. **43** Dhe atje do të takohem me bijtë e Izraelit; dhe çadra do të shenjtërohet nga lavdia ime. **44** Kështu unë do të shenjtëroj çadërën e mbledhjes dhe altarin; do të shenjtëroj gjithashtu Aaronin dhe bijtë e tij, që të më shërbejnë si priftërinj. **45** Do të banoj në mes të bijve të Izraelit dhe do të jem Perëndia

i tyre. **46** Dhe ata do tē mësojnë që unë jam Zoti, Perëndia i tyre, që i nxori nga vendi i Egjiptit pér tē banuar midis tyre. Unë jam Zoti, Perëndia i tyre".

30 "Do tē bësh edhe një altar pér tē djegur temjanin; dhe do ta bësh prej druri të akacies. **2** Do tē jetë një kubit i gjatë dhe një kubit i gjërë; do tē jetë katorr dhe do tē ketë një lartësi dy kubitësh; brirët e tij do tē përbëjnë një pjesë të vëtme me tē. **3** Do ta veshësh me ar safi: pjesën e tij të sipërme, anët e tij rreth e qark dhe brirët e tij; do t'i bësh edhe një kurorë ari. **4** Do t'i bësh edhe dy unaza ari nën kurorë, në tē dy krahët e tij; do t'i vësh në tē dy krahët e tij pér tē kaluar shtizat, të cilat shërbejnë pér ta mbartur. **5** Shtizat do tē bëhen me dru të akacies dhe do t'i veshësh me ar. **6** Do ta vendosësh altarin pérpara velit që ndodhet pérpara arkës së déshmisë, pérballë pajtuesit që ndodhet mbi déshminë, ku unë do tē tē takoj. **7** Mbi të Aaroni do tē djegë temjanin tē parfumuar; do ta djegë çdo mëngjes, kur regullon llambat. **8** Kur Aaroni ndez llambat në tē ngrysur, do tē djegë temjanin: një temjan i vazhdueshëm pérpara Zotit, pér brezat e ardshém. **9** Nuk do tē ofroni mbi të as temjan të huaj, as olokaust, as blatim; dhe mbi të nuk do tē derdhni libacione. **10** Dhe Aaroni do tē bëjë një herë në vit shlyerjen e mëkatit mbi brirët e tij; me gjakun e flisë së shlyerjes së mëkatit do tē bëjë mbi të shlyerjen një herë në vit, brez pas brezi. Do tē jetë gjë shumë e shenjtë, e shenjtë pér Zotin". **11** Zoti i foli akoma Moisiut, duke i thënë: **12** "Kur do tē bësh llogarinë e bijve të Izraelit, pér regjistrimin e tyre, secili do t'i japë Zotit shpengimin e jetës së tij, kur do tē numërohen, me qëllim që tē mos goditen nga ndonjë plagë, kur do tē bësh regjistrimin e tyre. **13** Kjo eshtë ajo që do tē japë secili nga ata që paguajnë takës: gjysmë sikli, simbas siklit të shenjtërores, (sikli eshtë baras me njëzet gëre), një gjysmë sikli do tē jetë oferta që duhet t'i bëhet Zotit. **14** Kushdo që do tē përfshihet nga regjistrimi, njëzet vjeç e lart, do t'i japë Zotit këtë ofertë. **15** I pasurë nuk do tē japë më tepér, as i varféri më pak se gjysmë sikli, kur do t'i bëhet kjo ofertë Zotit pér tē shlyer fajet e jetës suaj. **16** Do tē marrësh, pra, nga djemtë e Izraelit këto të hollë të shërbimit dhe do t'i përdorësh pér shërbimin e çadrës së mbledhjes: kjo do tē jetë pér bijtë e Izraelit një kujtim para Zotit pér tē bërrë shlyerjen pér jetën tuaj". **17** Zoti i foli akoma Moisiut, duke i thënë: **18** "Do tē bësh edhe një legen prej bronzi, me bazën e tij prej bronzi, pér t'u larë; do ta vendosësh midis çadrës së mbledhjes dhe altarit dhe do tē vësh edhe ujë. **19** Dhe aty Aaroni dhe bijtë e tij do tē lajnë duart dhe këmbët. **20** Kur do tē hyjnë në çadrën e mbledhjes, do tē lahen me ujë, që tē mos vdesin; kështu edhe kur do t'i afrohen altarit pér tē shërbyer, pér tē tymosur një ofertë tē bërrë Zotit me anë tē zjarrit. **21** Do tē lajnë duart dhe këmbët e tyre, që tē mos vdesin. Ky do tē jetë një rregull i përijetshëm, pér atë dhe pér pasardhësit e tij, brez pas brezi". **22** Zoti i foli akoma Moisiut, duke i thënë: **23** "Gjej edhe aromat më tē mira: pesëqind sikla mirrë të lëngët, dyqind e pesëdhjetë, domethënë gjysma, cinamon aromatik dhe dyqind e pesëdhjetë kanellë aromatike, **24** pesëqind sikla, në bazë të siklit të shenjtërores, kasie dhe një hin vaj ulliri. **25** Me këto tē përgatitësh një vaj pér vajosjen e shenjtë, një parfum të

prodhuar me artin e parfumierit: ky do tē jetë vaji i vajosjes së shenjtë. **26** Me tē do tē vajosësh çadrën e mbledhjes dhe arkën e déshmisë, **27** tryezën dhe tē gjitha veglat e tij, shandanin dhe tē gjitha përdorëset e tij, altarin e temjanit, **28** altarin e olokausteve dhe tē gjitha përdorëset e tij, legenin dhe bazën e tij. **29** Do tē shenjtërosh kështu këto gjëra dhe do tē janë shumë të shenjta; të gjitha sendet që u përkasin, do tē janë të shenjta. **30** Do tē vajosësh edhe Aaronin dhe bijtë e tij dhe do t'i shenjtërosh, me qëllim që tē më shërbejnë si priftërinj. **31** Pastaj do t'u flasësh bijve të Izraelit, duke u thënë: "Ky do tē jetë pér mua një vaj pér vajosjen e shenjtë, brez pas brezi. **32** Nuk do ta derdhni mbi mish njeriu dhe nuk do tē përgatisni tjetër po ashtu; ai eshtë i shenjtë, do tē jetë i shenjtë edhe pér ju. **33** Kushdo që përgatit të njashëm, apo kushdo që e vë mbi një të huaj, do tē shfaroset nga populli i tij". **34** Zoti i tha akoma Moisiut: "Gjej disa aroma, storaks, guaska erëmira, galban, aroma me temjan të kulluar, në doza të barabarta; **35** do tē përgatitësh me to një parfum simbas arit të parfumierit, një parfum tē kripur, të pastër dhe tē shenjtë; **36** do ta kthesi një pjesë tē tij në pluhur shumë të hollë dhe do tē vendosësh pak nga ai përparrë déshmisë në çadrën e mbledhjes, ku unë do tē tē takoj; ai do tē jetë pér ju një gjë shumë e shenjtë. **37** Por nga temjani që ke pér tē bërrë, nuk do tē përgatisni pér veten tuaj me tē njëjtën përbërje; kjo do tē jetë pér ty një gjë e shenjtë kushtuar Zotit. **38** Kushdo që do tē përgatisë një temjan tē këtij lloji, do tē shfaroset nga populli i tij".

31 Zoti i foli akoma Moisiut, duke i thënë: **2** "Shiko, unë e thirra me emër Betsaleelin, birin e Urit, birin e Hurit, nga fisi i Judës; **3** dhe e mbusha me Frymën e Perëndisë, me dituri, me zgjuarësi, me njohuri dhe çdo shkathësi, **4** që tē jetë i aftë tē përgatisë vizatime artistike, tē punojë arin, argjendin dhe bronzin, **5** pér tē gdhendur gurë pér t'u ngallmuar, pér tē punuar drurin dhe pér tē kryer çdo lloj punimesh. **6** Dhe ja, i dhashë pér shok Ohliabin, të birin e Ahisamakut, nga fisi i Danve; dhe shtiva dituri në mendjen e tē gjithë njerëzve të shkathët, me qëllim që tē mund tē bëjnë tē gjitha ato që tē kam urdhëruar: **7** çadrën e mbledhjes, arkën e déshmisë dhe pajtuesin që ndodhet mbi të, dhe tē gjitha orënditë e çadrës, **8** tryezën dhe orënditë e saj, shandanin prej ari safi dhe tē gjitha pjesët e tij, altarin e temjanit, **9** altarin e olokausteve dhe tērë veglat e tij, enën e madhe dhe bazën e saj, **10** dhe rrobat e endura hollë me mjeshtëri, rrobat e shenjta pér priftin Aaron dhe rrobat e bijve tē tij pér tē shërbyer si priftërinj, **11** vajin pér vajosje dhe temjanin e parfumuar pér vendin e shenjtë. Ata do tē veprojnë simbas tē gjithë urdhavrave që tē kam dhënë ty". **12** Zoti i foli akoma Moisiut, duke i thënë: **13** "Fol edhe me bijtë e Izraelit, duke i thënë: Tregoni kujdes tē madh pér tē respektuar tē shtunat e mia, sepse eshtë një shenjë midis meje dhe jush pér tē gjithë brezat tuaj, në ményrë që tē njihni se unë jam Zoti që ju shenjtëron. **14** Do tē respektoni, pra, tē shtunën, sepse eshtë pér ju një ditë e shenjtë; kush e përdhos atë, do tē dënohet me vdekje; kushdo që bën atë ditë ndonjë punë, do tē shfaroset nga gjiri i popullit tē tij. **15** Do tē punohet gjashtë ditë; por dita e shtatë eshtë e shtuna e pushimit, e shenjtë pér Zotin; kushdo që do tē bëjë ndonjë punë ditën e shtunë do tē

dënohet me vdekje. 16 Andaj bijtë e Izraelit do ta respekojnë të shtunën, duke e kremituar atë brez pas brezi, si një besëlidhje të përjetshme. 17 Ajo është një shenjë e përjetshme midis meje dhe bijve të Izraelit, sepse në gjashtë ditë Zoti bëri qjellin dhe tokën, dhe ditën e shtatë pushoi dhe u shlodh". 18 Kur Zoti mbaroi së foluri me Moisiu në malin Sinai, i dha dy pllaka të dëshmi, pllaka guri, të shkruara me gishtin e Perëndisë.

32 Por populli, duke parë që Moisiu po vononte të zbriste nga mali, u mblohdh rrëth Aaronit dhe i tha: "Hajt tani, na bëj një perëndi të shkojë para nesh, sepse sa për Moisiu, njeriuq që na nxori nga vendi i Egjiptit, nuk dimë çfarë i ka ndodhur". 2 Aaroni i përgjigj atyre: "Hiqni unazat prej ari që janë në veshët e grave tuaja, të bijve tuaj, dhe të bijave tuaja dhe m'i sillni mua". 3 Kështu tërë populli hoqi unazat prej ari që kishin në veshët dhe ia çoi Aaronit, 4 i cili i mori nga duart e tyre dhe, mbasi i modeloi me daltë, bëri një viç prej metali të shkrirë. Atëherë ata thanë: "O Izrael, ky është perëndia yt që të nxori nga vendi i Egjiptit". 5 Kur Aaroni pa këtë, ngriti një altar përpëra tij dhe vuri kasnecë që thanë: "Nesër do të jetë festë për nder të Zotit". 6 Të nesërmënata u gritet herët, ofruan olokauste dhe çuan fli falënderimi; populli u ul për të ngrënë e për të pirë, pastaj u ngrit për të défryer. 7 Atëherë Zoti i tha Moisiut: "Tani shko, zbrit, sepse populli yt, që ti nxore nga vendi i Egjiptit, është korruptuar; 8 u larguan shpejt, janë përdalë nga rruga që unë e kisha urdhëruar të ndiqte; bëri një viç prej metali të shkrirë, u përkul para tij, i ofroj fljime dhe tha: "O Izrael, kjo është perëndia jote që të nxori nga vendi i Egjiptit". 9 Zoti i tha akoma Moisiut: "E pashë këtë popull, dhe ja, është një popull me qafë të fortë. 10 Më lër, pra, të veproj, në ményrë që zemërimi im të ndizet kundër tyre dhe t'i konsumoj; por nga ti do të bëj një komb të madh". 11 Atëherë Moisiu e lutti Zotin, Perëndinë e tij, dhe i tha: "Pse, o Zot, zemërimi yt duhet të ndizet kundër popullit tënd që e nxore nga vendi i Egjiptit me fuqi të madhe dhe me dorë të fortë? 12 Pse duhet që Egjiptasit të thonë: "Ai i nxori për t'ju bërrë të keq, që të vriten mbi malet dhe për t'i shfarosur nga faqja e dheut"? Hiq dorë nga zemërimi yt i zjarrë dhe nga qëllimi yt për t'i bërrë keq popullit tënd. 13 Kujto Abrahamin, Isakun dhe Izraelin, shërbëtorë të tu, të cilëve u je betuar mbi veten tënde, duke u thënë atyre: "Unë do të shumëzoj pasardhësit tuaj si yjet e qjellit dhe do t'u jap pasardhësve tuaj tërë atë vend për të cilin të fola, dhe ata do ta zotërojnë përfjetë". 14 Kështu Zoti ndryshoi mendim lidhur me të kegen që kishte thënë se do t'i bënte popullit të tij. 15 Atëherë Moisiu u kthye dhe zbriti nga mali me dy pllakat e dëshmisë në duar, pllaka të shkruara nga të dy anët, si përpëra ashtu edhe prapa. 16 Plakat ishin vepër e Perëndisë dhe shkrimi i tyre ishte shkrimi i Perëndisë, i gdhendur mbi pllakat. 17 Por Jozueu, duke dëgjuar britmën e popullit që bërtiste, i tha Moisiut: "Ka një zhurmë lufte në kamp". 18 Por ai u përgjigj: "Kjo nuk është as një britmë fitoreje, as një britmë humbjeje; britma që unë dëgjoj është e njerëzve që këndojnë". 19 Si iu afroa kampit, pa viçin dhe vallet; atëherë Moisiu u ndez nga zemërimi dhe ai i hodhi pllakat nga duart e tij dhe i theu në këmbët e malit. 20 Pastaj mori viçin që ata kishin bërrë, e dogji një zjarr dhe e bëri pluhur; pastaj e përhapi pluhurin

në ujë dhe ia dha për të pirë bijve të Izraelit. 21 Pastaj Moisiu i tha Aaronit: "Çfarë të ka bërrë ky popull, të cilin e ke ngarkuar me një mëkat kaq të madh?". 22 Aaroni u përgjigj: "Zemërimi i zotërisë sime të mos ndizet, ti vetë e njeh këtë popull dhe e di që ai është i prirur ndaj së keqes. 23 Ata më kanë thënë: "Na bëj një perëndi që të shkojë para nesh, sepse Moisiu, njeriu që na nxori nga vendi i Egjiptit, nuk dimë se çfarë i ka ndodhur". 24 Atëherë unë u thashë atyre: "Kush ka ar të mos e mbajë me vete". Kështu ata ma dhanë mua dhe unë e hodha në zjarr, dhe na doli ky viç". 25 Kur Moisiu pa që populli ishte pa fre (dhe Aaroni e kishte lënë të shfrenohej duke e eksposuar në turpin e armiqve të tij), 26 u ndal në hyrje të kampit dhe tha: "Kushdo që është me Zotin, le të vijë tek unë!". Dhe të gjithë bijtë e Levit u mblohdhën pranë tij. 27 Dhe ai u tha atyre: "Kështu thotë Zoti, Perëndia i Izraelit: "Secili prej jush të vërë shpatën në krahun e tij, kaloni dhe rikaloni nga një hyrje e kampit në tjetren, secili të vrasë vëllanë e tij, mikun e tij, fqinjin e tij!"". 28 Biftë e Levit bënë ashtu siç u kishte thënë Moisiu, dhe atë ditë ranë rrëth tre mijë njerëz. 29 Pastaj Moisiu tha: "Shenjtërohuni sot Zotit, që ai t'ju japoq një bekim, sepse secili prej jush ka qënë kundër birit të tij dhe vëllait të tij". 30 Të nesërmën Moisiu i tha popullit: "Ju keni bërrë një mëkat të madh; por tani unë do të ngjitem tek Zoti; ndofta do të mund të bëj shlyerjen për mëkatin tua". 31 Moisiu u kthye, pra, te Zoti dhe tha: "Medet, ky popull ka kryer një mëkat të madh dhe ka bërrë për vete një perëndi prej ari. 32 Megjithatë tani, të lutem, falua mëkatin e tyre; përndryshe, më fshi nga libri yt që ke shkruar!". 33 Por Zoti iu përgjegj Moisiut: "Atë që ka bërrë mëkat kundër meje, atë do ta fshij nga libri im! 34 Tani shko, coje popullin ku të kam thënë. Ja, Engjelli im do të shkoj para teje, por ditën që do të vij për t'i dënuar, do t'i dënoj për mëkatin e tyre". 35 Kështu Zoti goditi popullin, sepse kishte bërrë viçin që Aaroni kishte modeluar.

33 Zoti i tha Moisiut: "Shko, ngjitu që këtej, ti së bashku me popullin që nxore nga vendi i Egjiptit, drejt vendit, që u premtova me betim Abrahamat, Isakut dhe Jakobit, duke u thënë: "Unë do t'ua jap pasardhësve të tu". 2 Unë do të dërgoju një Engjelli para teje dhe do t'i dëboj Kananejtë, Amorejtë, Hitejtë, Perezejtë, Hivejtë dhe Jebusejtë. 3 Ngjitu drejt vendit ku rrjedh qumësht dhe mjaltë, sepse unë do të ngjitem bashkë me ty, sepse je një popull me qafë të fortë, dhe nuk dua të të shfaros rrugës". 4 Kur populli dëgjoi këto fjallë të kobshme, ndjeu një hidhërim të thellë, dhe askush nuk vuri stolitë e tij. 5 Në fakt Zoti i kishte thënë Moisiut: "U thuaj bijve të Izraelit: "Ju jeni një popull me qafë të fortë; në qoftë se unë do të ngjitesha edhe për një çast të vetëm në mesin tënd, do të të konsumoja! Prandaj tani hiqi stolitë e tua dhe kështu unë do të di çfarë duhet të bëj me ty)". 6 Kështu bijtë e Izraelit i hoqën stolitë e tyre, që nga nisja e tyre nga mali Horeb e tutje. 7 Pastaj Moisiu mori çadrën dhe e ngriti jashtë kampit, larg tij dhe e quajti tenda e mbledhjes; kushdo që kërkonte Zotin, dilte drejt çadrës së mbledhjes, që ndodhej jashtë kampit. 8 Kur Moisiu dilte për të shkuan në çadër, tërë populli ngrivej, dhe secili rrinte më këmbë në hyrje të çadrës së vet dhe ndiqte me sy Moisiun, deri sa ai të hynte në çadër. 9 Dhe kur Moisiu hynte në tendë, shtylla e resë zbriste dhe ndalej në hyrje të saj, dhe Zoti fliste me Moisiun. 10

Tërë populli e shihte shtyllën e resë së ndaluar në hyrjen e çadrës; kështu tërë populli ngrivej dhe secili përkulej në hyrje të çadrës së vet. **11** Kështu Zoti fliste me Moisiu ballë pér ballë, ashtu si një njeri flet me mikun e tij; pastaj Moisiu kthehej në kamp. Por Jozue, biri i Nunit, zbatuesi i tij i ri, nuk largohej nga çadra. **12** Pastaj Moisiu i tha Zotit: "Pa shiko, ti më thua: "Bëj qé ky popull tē ngjitet". Por ti nuk më ke thënë cilin do tē dërgosh me mua. Megjithatë ke thënë: "Unë tē njoh personalisht dhe ke gjetur hir nē sytë e mi". **13** Prandaj tani, që më ke me sy tē mirë, më bëj tē njohura rrugët e tua, që tē kem mundësi tē tē njoh dhe tē fitoj hir nē sytë e tu. Merr parasysh gjithashut se ky komb eshtë populli yt". **14** Zoti u përgjigji: "Prania ime do tē shkoxjé me ty, dhe unë do tē tē jep pushim". **15** Atëherë Moisiu i tha: "Në qoftë se prania jote nuk vjen me mua, mos na nis që këtej. **16** Si do tē mund tē njihet tani që unë dhe populli yt, kemi gjetur hir nē sytë e tu? Ndofta kjo ndodh sepse ti vjen me ne? Kështu unë dhe populli yt do tē dallohemti nga tërë popujt që jetojnë mbi faqen e dheut". **17** Zoti i tha Moisiut: "Do ta bëj edhe këtë gjë që ke kërkuar, sepse ti ke gjetur hir nē sytë e mi dhe tē njoh personalisht". **18** Atëherë Moisiu tha: "Tregomë lavdinë têndel!". **19** Zoti iu përgjigji: "Unë do tē bëj që tē kalojë para teje gjithë mirësia ime dhe do tē shpall emrin e Zotit para teje. Do tē fal atë që do tē fal dhe do tē mëshiroj atë që do tē mëshiroj". **20** Dhe tha akoma: "Ti nuk mund tē shikosh ftyrén time, sepse asnjë njeri nuk mund tē më shikojë dhe tē jetojë". **21** Pastaj Zoti tha: "Ja një vend afér meje; ti do tē rrish mbi shkëmbin; **22** dhe ndërsa do tē kalojë lavdia ime, unë do tē vë në një tē çarë tē shkëmbit dhe do tē mbuloj me dorën time, deri sa tē kem kaluar; **23** pastaj do ta têrheq dorën dhe ti do tē më shikosh nga kurizi; por ftyra ime nuk mund tē shihet".

34 Zoti i tha Moisiut: "Preji dy pllaka guri ashtu si tē parat; dhe unë do tē shkruraj mbi plllakat fjalët që ishin mbi plllakat e para që theve. **2** Kështu ji gati nē mëngjes dhe ngjitu nē mëngjes nē malin Sinai, dhe qëndro aty afér meje nē majë tē malit. **3** Askush tē mos ngjitet bashkë me ty dhe tē mos duket asnjeri nē têrë malin; as kope me bagëti tē imët a tē trashë përreth këtij mal". **4** Kështu Moisiu preu dy pllaka guri, si tē parat; u ngrit herët nē mëngjes dhe u ngjitet nē malin Sinai ashtu si e kishte urdhëruar Zoti, dhe mori nē dorë tē dyja plllakat prej guri. **5** Atëherë Zoti zbriti nē renë dhe u ndal aty pranë tij, dhe shpalli emrin e Zotit. **6** Dhe Zoti kaloi pranë tij dhe thirri: "Zoti, Perëndia i përjetshëm, i mëshirshëm dhe i dhembshur, i ngadalshëm nē zemërim, i pasur nē mirësi dhe nē besnikëri, **7** që përdor mëshirën pér mijëra njerëz, që fal padrejtësinë, shkeljet dhe mëkatin por nuk e lë tē pandëshkuar fajtorin, dhe që viziton padrejtësinë e etërvë mbi bijtë dhe mbi bijtë e bijve deri nē brezin e tretë dhe tē katërt". **8** Dhe Moisiu nxitoi tē përkulet deri nē tokë, dhe adhuroi. **9** Pastaj tha: "O Perëndi, nē rast se kam gjetur hir nē sytë e tu, eja nē mes nesh, sepse ky eshtë një popull me qafë tē fortë; na fal padrejtësinë tonë dhe mëkatin tonë, dhe na merr si trashëgiminë tênde". **10** Zoti u përgjigji: "Ja, unë po bëj një besëlidhje: Do tē bëj para gjithë popullit mrekulli, që nuk janë bërë kurrë mbi tē gjithë dheun dhe nē asnjë komb tjeter; dhe têrë populli nē mes tē tē cilin **11**

Kqyr atë që po tē urdhëroj sot: Ja unë do t'i dëboj para teje Amorejtë, Kananejtë, Hitejtë, Perezejtë, Hivejtë dhe Jebusejtë. **12** Ruhu se bën ndonjë aleancë me banorët e vendit nē tē cilin ke pér tē vajtur, me qëllim që tē mos jetë një grackë pér ty; **13** por rrëzo altarët e tyre, copëto shtyllat e tyre tē shenjta dhe rrëzo shëmbëlltyrat e tyre, **14** (sepse nuk do t'i përulesh një perëndi tjetër, sepse Zoti, emri i tē cilin eshtë "Xheloz", eshtë një Perëndi xheloz). **15** Mos bëj asnjë aleancë me banorët e vendit sepse, kur ata kurvërohen te idhujt e tyre dhe ofrojnë li idhujve tē tyre, ndokush prej tyre tē fton dhe ti ha nga flitë e tyre, **16** dhe merr nga bijat e tyre pér bijtë e tu, dhe vajzat e tyre tē kurvërohen te idhujt e tyre dhe t'i shtyjnë bijtë e tu tē kurvërohen te idhujt e tyre. **17** Nuk do tē bësh idhull me metal tē shkrirë. **18** Do tē kremtosh festén e tē ndormeve. Shtatë ditë me radhë do tē hash bukë pa maja, ashtu siç tē kam urdhëruar nē kohën e caktuar, nē muajin e Abibit, sepse nē muajin e Abibit ti ke dalë nga Egjipti. **19** Kushdo që çel barkun eshtë imi; eshtë imja çdo pjellë e parë mashkull tē tē gjithë bagëtisë sate, qoftë e trashë ose e imët. **20** Do tē shpengosh me një qengj pjellën e parë mashkull tē gomarit; po tē jetë se nuk do ta shpengosh, do t'i thyesh qafën. Do tē shpengosh edhe çdo tē parëlindur tē bijve tē tu. Asnjeri nuk do tē paraqitet para meje duarbosh. **21** Do tē punosh gjashtë ditë; por ditën e shtatë do tē pushosh: do tē pushosh edhe nē kohën e lërimt dhe tē korries. **22** Do tē kremtosh festén e javëve, domethënë, tē prodhimit tē parë tē korries së grurit dhe festén e tē vjelave nē fund tē vitit. **23** Tri herë nē vit do tē paraqitet çdo mashkull i juaj para Perëndisë, Zoti, Perëndisë tē Izraelit. **24** Sepse unë do tē dëboj kombe para teje dhe do tē zgjeroj kufijtë e tu, dhe askush nuk do tē dëshiroj vendin tênd, kur do tē ngjitesh tri herë nē vit, pér tē dalë përparrë Zoti, Perëndisë tênd. **25** Nuk do tē ofrosh me bukë tē mbrujturi gjakun e viktims së flijuar pér mua; flia e festës së Pashkës nuk do tē lihet deri nē mëngjes. **26** Do tē çosh nē shtëpinë e Zotit, Perëndisë tênd, prodhimet e para tē fryteve tē tokës sate. Nuk do ta gatuash kecinc nē qumështin e nënës së tij". **27** Pastaj Zoti i tha Moisiut: "Shkruajti këto fjalë, sepse mbi bazën e këtyre fjalëve kam përfunduar një aleancë me ty dhe me Izraelin". **28** Kështu Moisiu mbeti aty me Zotin dyzet ditë dhe dyzet net; nuk hëngri bukë as piu ujë. Dhe Zoti shkroi mbi plllakat fjalët e besëlidhjes, dhjetë urdhërimet. **29** Por Moisiu, kur zbriti nga mali i Sinait (duke zbritur nga mali Moisiu kishte nē dorë dy plllakat e dëshmisë), nuk e dinte që lëkura e ftyrës së tij që bërë rrëzëllyesë, sepse kishte qenë tē fliste me Zotin. **30** Kështu, kur Aaroni dhe têrë bijtë e Izraelit panë Moisiu, ja, që lëkura e ftyrës së tij ishte rrëzëllyesë dhe ata kishin frikë t'i afroheshin atij. **31** Por Moisiu i thirri dhe Aaroni dhe têrë kërët e asamblesë u rikthyen tek ai, dhe Moisiu i foli atyre. **32** Pastaj, têrë bijtë e Izraelit u afroan, dhe ai i urdhëroi tē bënин tē gjitha ato që Zoti i kishte thënë nē malin Sinai. **33** Mbasë Moisiu mbaroi së foluri me ta, vuri një vel mbi ftyrën e tij. **34** Por kur Moisiu hynte përparrë Zotit pér tē biseduar me atë, hiqte velin deri sa tē dilte jashtë; duke dalë jashtë, u tregonte bijve tē Izraelit ato që e kishin urdhëruar tē bënte. **35** Bijtë e Izraelit, duke parë ftyrën e Moisiut, shihnin se lëkura e tij rrëzëllente; pastaj Moisiu vinte përsëri velin mbi ftyrën e tij, deri sa hynte tē fliste me Zotin.

35

Moisiu thirri asamblenë e bijve të Izraelit dhe u tha atyre: **“Këto janë gjërat që Zoti më ka urdhëruar të bëj. 2 Do të punohet gjashtë ditë, por dita e shtatë do të jetë pér ju një ditë e shenjtë, një e shtunë pushimi, e shenjtëruar ndaj Zotit. Kushdo që bën ndonjë punë atë ditë do të dénohet me vdekje. 3 Nuk do të ndizni zjarr në asnjë prej banesave tuaja ditën e shtunë”.** **4** Pastaj Moisiu i foli tërë asamblesë së bijve të Izraelit dhe tha: “Kjo është ajo që Zoti ka urdhëruar, duke thënë: **5** “Merrni ndërmjet jush një ofertë pér Zotin; kushdo që ka zemër bujare do t'i cojë një ofertë Zotit: ar, argjend dhe bronz, **6** stofa ngjyrë vjollce, të purpura ose flakë të kuqe, li të hollë dhe lesh dhie, **7** lëkura dashi të ngjyera në të kuq, lëkura baldose dhe dru të akacies, **8** vaj pér ndricim të shandanit dhe aroma pér vajin e vajosjes dhe pér temjanin aromatik, **9** gurë oniks i dhe gurë pér t'u ngallmuar mbi efodin dhe pektoralin. **10** Kushdo ndërmjet jush që është i aftë, le të vijë dhe të bëjë tërë ato gjëra që Zoti ka urdhëruar: **11** tabernakullin, çadrën e tij dhe mbulesën, kapëset, dërrasat, traversat, shtyllat dhe bazat e tij, **12** arkën, shtizat e saj, pajtuesin dhe velin e mbulesës së arkës, **13** tryezën dhe shtizat e saj, tërë veglat e saj dhe bukën e paraqitjes; **14** shandanin pér dritë dhe veglat e tij, llambat e tij dhe vajin pér ndricim të shandanit; **15** altarin e temjanit dhe shtizat e tij, vajin e vajosjes, temjanin aromatik dhe perden e hyrjes në tabernakull, **16** altarin e olokausteve me grilën e tij prej bronzi, shtizat dhe tërë veglat e tij, legenin dhe bazën e tij, **17** perdet e oborrit, shtyllat e tij dhe bazat e tyre, dhe perdja e hyrjes në oborr; **18** kunjat e tabernakullit, kunjat e oborrit dhe litarët e tyre; **19** rrobot e punuara hollë pér të bërë shërbimin në vendin e shenjtë, rrobot e shenjta pér priftin Aaron dhe rrobot e bijve të tij që të shërbijnë si priftërinj”. **20** Atëherë gjithë asambleja e bijve të Izraelit u largua nga prania e Moisiut. **21** Kështu tërë ata që ishin të shtyrë nga zemra e tyre dhe tërë ata që ishin të shtyrë nga fryma e tyre, erdhën pér t'i sjellë ofertën e tyre Zotit pér veprën e çadrës së mbledhjes, pér të gjitha shërbimet e tij dhe pér rrobot e shenjta. **22** Erdhën burra dhe gra, ata që kishin zemër bujare, dhe sollën me vete kapëse, vathë, unaza me vulë dhe byzlykë, lloj lloj xhevahiresh prej ari; gjithkuhi i solli ndonjë ofertë prej ari Zotit. **23** Dhe të gjithë ata që kishin stofa ngjyrë vjollce, të purpurt, flakë të kuqe, ose li të hollë, apo lesh dhie, ose lëkura dashi me ngjyrë të kuqe, ose lëkurë baldose, i sollën. **24** Kushdo që mund të bënte një ofertë prej argjendi o prej bronzi, e solli ofertën e shenjtëruar pér Zotin; dhe kushdo që kishte dru prej akacieje pér ndonjë punë të caktuar pér shërbimin, e solli. **25** Të gjitha gratë e zonja torën me duart e tyre dhe prunë fillin ngjyrë vjollcë, të purpurt dhe flakë të kuqe, si dhe li të hollë. **26** Dhe të gjitha gratë që ishin të shtyra nga zemra e tyre dhe kishin zhërvjellësi, torën lesh dhie. **27** Krerët e popullit sollën gurë oniks i dhe gurë pér t'u ngallmuar në efodin dhe në pektoralin, **28** aroma dhe vaj pér ndricim të shandanit, vaj pér vajosjen dhe pér temjanin aromatik. **29** Të gjithë bijtë e Izraelit, burra e gra, që ishin të shtyrrë nga zemra pér t'i çuar diçka pér tërë veprën që Zoti kishte urdhëruar të bënin me anë të Moisiut, i çuan Zotit oferta vullnetare. **30** Moisiu u tha bijve të Izraelit: “Shikoni, Zoti i thirri me emër Betsaleelin, birin e Urit, birin e Hurit, nga fisi i Judës,

31 dhe e mbushi me Frymën e Perëndisë, me dituri, me zgjuarsi, me njohuri dhe me gjithfarë aftësish, **32** që të mund të krijojë vizatime artistike, të punojë arin, argjendin dhe bronzin, **33** të gdhendë gurë pér t'u ngallmuar, pér të punuar drurin dhe pér të kryer çdo lloj punimi artistik. **34** I ka shtënë gjithashtu në zemër aftësinë pér të mësuar të tjerët, atij dhe Oholiabit, birit të Ahisamakut, nga fisi i Danve. **35** I mbushi me diturinë e zemrës pér të kryer gjithfarë punimesh të gdhendësít, të vizatuesit, të qëndistarit dhe të endësít, në ngjyrë vjollce, të purpurt, flakë të kuqe, dhe prej liri të hollë, i aftë pér të kryer çdo lloj punimi dhe pér të krijuar vizatime artistike.

36

Tani Betsaleeli dhe Oholiabi si dhe të gjithë njerëzit e aftë, të cilët Zoti i ka pajisur me dituri dhe zgjuarsi pér të kryer të gjitha punimet pér shërbimin e shenjtërores, kanë pér të vepruar sipas urdhreve të Zotit”. **2** Moisiu thirri, pra, Betsaleelin dhe Oholiabin dhe të gjithë njerëzit e urtë nga zemra, të cilët shtysheshin nga zemra pér t'i hyrë punës dhe pér ta kryer atë. **3** Dhe ata morën nga Moisiu të gjitha ofertat e sjella nga bijtë e Izraelit pér punimet pér ndërtimin e shenjtërores dhe kryerjen e tyre. Por çdo mëngjes bijtë e Izraelit vazhdonin t'i sillnin Moisiut oferta vullnetare. **4** Atëherë të gjithë njerëzit e aftë që kryenin punime të çfarëdo lloji në shenjtërore, duke lënë secilë punën që bënte, erdhën **5** dhe i folën Moisiut, duke thënë: “Populli po sjell shumë më tepër nga sa nevojitet pér të kryer punimet që Zoti ka urdhëruar të bëhen”. **6** Atëherë Moisiu dha këtë urdhër që u shpall nëpër kamp, duke thënë: “Asnjë burrë dhe asnjë grua të mos bëjë më ndonjë ofertë pér shenjtëroren”. Kështue ndaluan popullin të sillte tjetër material. **7** Sepse materiali që kishin mjafontë pér të gjitha punimet që kishin pér të bërë, madje tepronë. **8** Tërë njerëzit e aftë, midis atyre që punonin pér ndërtimin e tabernakullit, bënë dhjetë pélhura prej liri të hollë të përdredhur dhe me fill ngjyrë vjollce, të purpurt dhe flakë të kuqe; ai i bëri me kerubinë të punuar artistikisht. **9** Çdo pélhurë kishte një gjatësi dhe një gjëresi prej katër kubitësh; të gjitha pélhurat kishin të njëjtën masë. **10** Ai bashkoi pesë pélhura, dhe bashkoi gjithashtu pesë pélhurat e tjera. **11** Dhe bëri sythe ngjyrë vjollce mbi buzën e pélhurës së jashtme të serisë së parë të pélhurave; bëri të njëjtën gjë në buzën e pélhurës së jashtme të serisë së dytë. **12** Ai bëri pesëdhjetë sythe mbi buzën e pélhurës së jashtme të serisë së dytë; sythet korrespondonin njëri me tjetrin. **13** Dhe bëri edhe pesëdhjetë kapëse ari dhe bashkoi pélhurat njëren me tjetren me anë të kapëseve; kështu tabernakulli përbënte një të tjerë. **14** Ai bëri gjithashtu pélhura me leshin e dhive, që të shërbenin si çadra mbi tabernakullin; ai bëri njëmbëdhjetë nga këto pélhura. **15** Çdo pélhurë kishte një gjatësi prej tridhjetë kubitësh, dhe një gjëresi prej katër kubitësh; të njëmbëdhjetë pélhurat kishin të njëjtën masë. **16** Ai bashkoi pesë pélhura nga njëra anë dhe gjashë pélhura nga ana tjetër. **17** Bëri gjithashtu pesëdhjetë sythe mbi buzën e pélhurës së jashtme të serisë së parë të pélhurave dhe pesëdhjetë sythe mbi buzën e perdes së jashtme të serisë së dytë. **18** Dhe bëri pesëdhjetë kapëse prej bronzi pér ta bashkuar çadrën, me qëllim që të përbënte një të tjerë. **19** Bëri gjithashtu pér

çadrën një mbulesë me lëkura dashi të ngjyera me të kuq, dhe mbi të një mbulesë me lëkura baldosash. **20** Pastaj bëri pér tabernakullin dérrasat prej druri të akacies, të vendosura më kembë. **21** Gjatësia e një dérrase ishte dhjetë kubitë dhe gjerësia e saj një kubit e gjysmë. **22** Çdo dérrasë kishte dy kllapa pér të bashkuar njérën dérrasë me tjetrën; kështu ai veproi pér të gjitha dérrasat e tabernakullit. **23** Pastaj ai bëri dérrasat pér tabernakullin: njëzet dérrasa pér krahun jugor; **24** dhe bëri dyzët baza prej argjendi nën njëzet dérrasat: dy baza poshtë çdo dérrase pér të dy kllapat e veta. **25** Dhe pér anën e dytë të tabernakullit, anën veriore, ai bëri njëzet dérrasa, **26** me dyzët bazat e tyre prej argjendi, dy baza nën çdo dérrasë. **27** Pér pjesën e pasme të tabernakullit, në drejtim të perëndimit, ai bëri gjashtë dérrasa. **28** Bëri gjithashtu dy dérrasa pér të dy qoshet e pasme të tabernakullit. **29** Këto çiftoheshin poshtë dhe ishin bashkuar lart me një unazë. Kështu veproi pér të dy dérrasat, që ndodheshin në të dy qoshet. **30** Kishte, pra, tetë dérrasa me bazat e tyre prej argjendi: gjashtëmbëdhjetë baza, dy baza nën çdo dérrasë. **31** Bëri gjithashtu disa traversa prej druri të akacies: pesë pér dérrasat e njërit krah të tabernakullit, **32** pesë traversa pér dérrasat e krahut tjetër të tabernakullit, dhe pesë traversa pér dérrasat e pjesës së pasme të tabernakullit, në perëndim. **33** Pastaj bëri që traversa e qendrës të kalonte në mes të dérrasave, nga njëra anë në tjetrën. **34** I veshi pastaj dérrasat me ar dhe i bëri prej ari unazat e tyre nga do të kalonin traversat, dhe i veshi me ar traversat. **35** Bëri gjithashtu velin me fill njyrë vjollce, të purpurt dhe flakë të kuqe, dhe me lë të hollë të përdredhur me kerubinë të punuar artistikisht; **36** Bëri pér të katër shylla prej druri të akacies me grremcat e tyre prej ari; dhe shkru pér shyllat katër baza prej argjendi. **37** Dhe bëri pér hyrjen e çadrës një perde prej filli njyrë vjollce, të purpurt dhe flakë të kuqe, dhe prej liri të hollë të përdredhur, shkurt puna e një qëndistari. **38** Bëri gjithashtu pesë shyllat e saj së bashku me grremcat e tyre i veshi me ar kapitelet dhe dérrasat e tyre; por pesë bazat e tyre ishin prej bronzi.

37 Pastaj Betsaleeli bëri arkën prej druri të akacies, ajo ishte e gjatë dy kubitë e gjysmë, e gjerë një kubit dhe e lartë një kubit e gjysmë. **2** E veshi me ar safi nga brenda dhe nga jashtë, dhe i bëri një kurorë që i vinte rrotull. **3** Shkru pér këtë qëllim katër unaza prej ari dhe i vuri në katër kembët e saj: dy unaza nga njëra anë dhe dy unaza nga ana tjetër. **4** Bëri edhe disa shtiza me dru akacieje dhe i veshi me ar. **5** Pastaj i kaloi shtizat nëpër unazat, që ishin anëve të arkës dhe që shërbenin pér ta mbartur atë. **6** Bëri edhe një pajtues prej ari safi, të gjatë dy kubitë e gjysmë dhe të gjerë një kubit e gjysmë. **7** Bëri edhe dy kerubinë prej ari; këto u punuan me çekiq në të dy skajet e pajtuesit: **8** një kerubin në njërin skaj dhe një kerubin në skajin tjetër; kerubinët i bëri njësh me pajtuesin në të dy skajet e tij. **9** Kerubinët i kishin krahët e hapura lart, në mënyrë që të mbulonin pajtuesin me krahët e tyre; ishin kthyer njëri ndaj tjetrit, ndërsa fytyrat e kerubinëve ishin kthyer nga pajtuesi. **10** Bëri edhe tryezën me dru të akacies me gjatësi dy kubitë, gjerësi një kubit dhe një lartësi një kubit e gjysmë. **11** E veshi me ar safi dhe i bëri rreth e rrotull një kurorë prej ari. **12** Dhe i bëri rreth e

qark një buzë të lartë sa pëllëmba e dorës dhe rrëth e rrötull kësaj buze bëri një kurorë prej ari. **13** Dhe pér këtë qëllim derdhi katër unaza ari dhe i vuri unazat në të katër qoshet, që janë në katër kembët e tryezës. **14** Unazat ishin afér buzës pér të kaluar nëpér to shtizat e caktuara pér të mbartur tryezén. **15** I bëri shtizat me dru të akacies dhe i veshi me ar; ato do të shërbenin pér ta mbartur tryezén. **16** I bëri edhe orënditë që do të viheshin mbi tryezë prej ari safi: pjatat e tij, gotat e tij, filxhanet e tij, kupat e tij me të cilët bëhen libacionet. **17** Edhe shandanin e bëri me ar safi; e punuan me çekiq; këmba, trungu, kupat, mollët dhe lulet e tij përbënët të gjitha një terësi të vetme. **18** Nga anët e tij dilnin gjashtë krahë: tre krahë të shandanit nga një anë dhe tre krahë të shandanit nga ana tjetër; **19** mbi njërin krah kishte tri kupa në formë bajameje, me një mollë dhe një lule; në krahun tjetër tri kupa në formë të bajames me një mollë dhe një lule. E njëjtë gjë ndodhë pér të gjashtë krahët që dilnin nga shandani. **20** Dhe në trungun e shandanit kishte katër kupa në formë të bajames, me mollët dhe lulet e tyre. **21** Kishte një mollë poshtë dy krahëve të para që dilnin prej tij, një mollë poshtë dy krahëve të tjerë që dilnin prej tij, dhe një mollë poshtë dy krahëve të fundit që dilnin prej tij; kështu ishte pér të gjashtë krahët që dilnin nga shandani. **22** Këto mollë dhe këto krahë përbënët një të téré të vetme me shandanim; gjithçka ishte prej ari safi të punuar me çekiq. **23** Ai i bëri gjithashtu shtatë llambat e tij, zbraszët dhe mbajtësit e tyre, me ar safi. **24** Pér të bérë shandanin dhe të gjitha pjesët e tij përdorët një talent ari të pastër. **25** Pastaj bëri altarin e temjanit me dru të akacies; ishte i gjatë një kubit dhe i gjerë një kubit; ishte kator dhe kishte një lartësi prej dy kubitësh; brirët e tij përbënët një të téré të vetme me të. **26** E veshi me ar safi: pjesën e tij të sipërme, anët e tij rreth e qark dhe brirët e tij; dhe i bëri rreth e rrëtull një kurorë prej ari. **27** I bëri edhe dy unaza ari, nën kurorë, në të dy krahët e tij; i vuri në të dy krahët pér të kaluar shtizat. Këto shtiza shërbenin pér ta mbartur atë. **28** Dhe i bëri shtizat prej druri të akacies dhe i veshi me ar. **29** Pastaj përgatiti vajin e shenjtë pér vajosjen dhe temjanin aromatik, të pastër, simbas artit të parfumierit.

38 Pastaj bëri altarin e olokausteve prej druri të akacies, i gjatë pesë kubitë dhe i gjerë po pesë kubitë; ishte kator dhe i lartë tre kubitë. **2** Në të katër qoshet e tij bëri disa brirë, që përbënët një të téré me të, dhe e veshi me bronz. **3** Bëri gjithashtu të gjitha përdorëset e altarat: enët pér hirin, lopatat e vogla, legenat, mashat dhe mangallet; të gjitha veglat e tij i bëri prej bronzi. **4** Dhe bëri pér altarin një grilë prej bronzi në formën e një rrjete nën kornizën, në pjesën e poshtme në mënyrë që rrjeta të ndodhetë në gjysmën e lartësisë së altarat. **5** Derdhi katër unaza pér të katër cepat e grilës prej bronzi, me qëllim që të kalonin shtizat. **6** Pastaj i bëri shtizat prej druri të akacies dhe i veshi me bronz. **7** Pas kësaj i kaloi shtizat nëpër unazat që ndodheshin anëve të altarat, me të cilat do të mbartej: e ndërtói me dérrasa dhe bosh nga brenda. **8** Pastaj bëri legenin prej bronzi dha bazën e tij prej bronzi, duke përdorur pasqyrat e grave që vinin pér të bérë shërbime në hyrje të çadrës së mbledhjes. **9** Pastaj bëri oborrin: nga ana e Negevit, në drejtim të jugut, perdet e oborrit ishin prej liri të hollë të përdredhur

dhe me një gjatësi prej njëqind kubitësh, 10 dhe kishin njëzet shtyllat e tyre dhe njëzet bazat e tyre prej bronzi; grremcat e shtyllave dhe shtizat e tyre ishin prej argjendi. 11 Në krahun verior kishte njëqind kubitë perde me njëzet shtyllat e tyre dhe njëzet bazat e tyre prej bronzi; grremcat e shtyllave dhe shtizat e tyre ishin prej argjendi. 12 Në krahun perëndimor kishte pesëdhjetë kubitë perde me dhjetë shtyllat dhe dhjetë bazat e tyre; grremcat e shtyllave dhe shtizat e tyre ishin prej argjendi. 13 Përparrë, nga ana e lindjes, kishte pesëdhjetë kubitë: 14 nga njëri krah kishte pesëdhjetë kubitë perde, me tri shtyllat dhe tri bazat e tyre; 15 dhe nga ana tjetër (si këtë ashtu dhe matanë portës së hyrjes në oborr) kishte pesëmbëdhjetë kubitë perde, me tri shtyllat dhe tri bazat e tyre. 16 Të gjitha perdet rreth oborrit ishin prej liri të hollë të përdredhur; 17 bazat e shtyllave ishin prej bronzi, grremcat e shtyllave dhe shtizat e tyre ishin prej argjendi, kapitelet e shtyllave ishin të veshura me argjend dhe të gjitha shtyllat e oborrit ishin të lidhura me disa shtiza argjendi. 18 Perdja për hyrjen në oborr ishte e qëndisur, me fill ngjyrë vjollce, të purpurt dhe të kuq të ndezur, dhe me li të përdredhur; kishte një gjatësi prej njëzet kubitësh, një lartësi prej pesë kubitësh, dhe korresponde me perdet e oborrit. 19 Kiske katër shtylla me katër bazat e tyre prej bronzi; grremcat e tyre ishin prej argjendi dhe kapitelet e tyre dhe shtizat e tyre ishin të veshura me argjend. 20 Të gjitha kunjat e tabernakullit dhe të rrerhjës së oborrit ishin prej bronzi. 21 Kjo éshtë lista e sendeve të tabernakullit, të tabernakullit të déshmisë, që u renditen me urdhër të Moisiut, për shérbinin e Levítëve, nën drejtimin e Ithamarit, birit të priftit Aaron. 22 Betsaleeli, bir i Urit, bir i Hurit, nga fisi i Judës, béri të gjitha ato që i kiske urdhëruar Zoti Moisiut, 23 duke pasur me vete Oholiabin, birin e Ahisamakut, nga fisi i Danit, gdhendës, vizuatues dhe qëndistar i stofave ngjyrë vjollcë, të purpurt, të kuqe të ndezur dhe prej liri të hollë. 24 Gjithë ari i përdorur për të gjitha punimet përvendin e shenjtë, domethënë ari i ofertave, qe njëzet e nëntë talente dhe shtatëqind e tridhjetë sikla, simbas siklit të shenjtërores. 25 Dhe argjendi, që u mblohd me rastin e regjistrimit të asamblesë, ishte njëqind talente dhe një mijë e shtatëqind e shtatëdhjetë e pesë sikla, simbas siklit të shenjtërores: 26 një beka përfrymë, (domethënë një gjysmë sikli, simbas siklit të shenjtërores), për çdo burrr që e kapte regjistrimi, nga mosha njëzet vjeç e lart, pra, gjashtëqind e tre mijë e pesëqind e pesëdhjetë burra. 27 Njëqind talentet prej argjendi shérbyen për të shkrirë bazat e shenjtërores dhe bazat e velit: njëqind baza për njëqind talentet, një talent përbazë. 28 Dhe me një mijë e shtatëqind e shtatëdhjetë e pesë sikla ai béri grremcat përshtyllat, i veshi kapitelet e tyre dhe béri shtizat përshtyllat. 29 Bronzi i ofertave arrinte në shtatëdhjetë talente dhe dy mijë e katërqind sikla. 30 Dhe me këtë ai béri bazat e hyrjes së çadrës së mbledhjes, altarin prej bronzi dhe me grilën e tij dhe me të gjitha orënditë e altarit, 31 bazat e oborrit, bazat e hyrjes në oborr, të gjithë kushtet e tabernakullit dha të gjithë kushtet e rrëshqit të oborrit.

39 Pastaj me stofa ngjyrë vjollce, të purpurt dhe flakë të kuqe, bëri rroba të punuara mirë pér të shërbyer në shenitërore, dhe bënë rrobat e shenita pér Aaronin, ashtu sic e

kishte urdhëruar Zoti Moisiun. **2** Ai bëri efodin prej ari e me fill ngjyrë vjollce, të purpurt dhe flakë të kuqe, dhe me li të hollë të përdredhur. **3** Dhe e rrahën arin në peta dhe e prenë në fije, për ta endur në stofën ngjyrë vjollce, të purpurt dhe flakë të kuqe dhe në lirin e hollë të përdredhur: puna e një artizani të shkathët. **4** I bënë edhe supore të bashkuar; kështu efodi mbahej tok në të dy skajet e tij. **5** Dhe brezi i punuar artistikisht që ishte mbi efodin për ta lidhur kishte po atë përgatitje: me ar, me fije, ngjyrë vjollce, të purpurt dhe flakë të kuqe, dhe me li të hollë të përdredhur, ashtu si e kishte urdhëruar Zoti Moisiun. **6** Pastaj u punuan gurët e oniksit, që u ngallmuant në rrathë ari, dhe që u ghendë, ashtu siç ghendhen vulat e vogla, me emrat e bijve të Izraelit. **7** Ai pastaj i vuri mbi suporet e efodit, si gurë për të përkujtuar bijtë e Izraelit ashtu siç e kishte urdhëruar Zoti Moisiun. **8** Pastaj ai bëri pektoralin e punuar artistikisht, ashtu si puna e efodit: me ar, me fill ngjyrë vjollce, të purpurt dhe flakë të kuqe, si dhe me li të hollë të përdredhur. **9** Pektorali kishte formë katrore; e bënë të palosur më dysh, të gjatë sa pëllëmë dhe të gjerë po aq, kur ishte i palosur më dysh. **10** Dhe u ngallmuant katër radhë gurësh; në radhën e parë: një sardon, një topaz dhe një smerald; **11** në radhën e dytë: një rubin, një safir dhe një diamant; **12** në radhën e tretë: një hiacint, një agat dhe një ametist; **13** në radhën e katërt: një grizolit, një oniks dhe një diaspër. Këta gurë ishin futur në rrathët e tyre prej ari. **14** Gurët u korrespondon emrave të bijve të Izraelit: dymbëdhjetë, simbas emrave të tyre të gdhendur si vula, secili me emrin e njërit nga dymbëdhjetë fiset. **15** Mbi pektoralin bënë gjithashtu zinxhirë prej ari safi, të lidhur si kordonë. **16** Bënë edhe dy rrathë të artë dhe dy unaza të arta, dhe i vunë dy unazat në dy skajet e pektoralit. **17** Pastaj i fiksuan të dy kordonët e artë mbi të dy unazat, në skajet e pektoralit; **18** pas kësaj fiksuan dy majat e dy kordonëve në të dy rrathët dhe i vendosën mbi dy suporet e efodit, në pjesën e përparme të tij. **19** Bënë gjithashtu dy unaza ari dhe i vunë në dy skajet e pektoralit, në buzën e tij, që ndodhet në pjesën e brendshme të efodit. **20** Bënë gjithashtu dy unaza të tjera ari dhe i vunë mbi dy suporet e efodit poshtë, nga përpara, pranë pikës së bashkimit, mbi brezin e punuar artistikisht të efodit. **21** Pastaj i lidhën unazat e pektoralit me unazat e efodit me një kordon ngjyrë vjollce, me qëllim që pektoralit të rinte mbi brezin e punuar artistikisht të efodit, dhe të mos shkëputej prej këtij të fundit, ashtu si e kishte urdhëruar Zoti Moisiun. **22** Ai bëri gjithashtu mantelin e efodit, i téri ngjyrë vjollce, një punim prej endësi. **23** Në mes të mantelit kishte një hapje, për të futur kokën; rrëth e qark hapjes kishte një buzë stofi të punuar, ashtu si hapja e një parzmoreje, me qëllim që të mos shqyhej. **24** Mbi buzën e mantelit bënë disa shegë në ngjyrë vjollce, të purpurt dhe flakë të kuqe, me fill të përdredhur. **25** Dhe bënë disa zile prej ari të pastër; dhe i vunë në mes të shegëve në buzën e mantelit, rrëth e qark shegëve; **26** një zile dhe një shegë, një zile dhe një shegë, rrëth e përqark, mbi buzën e mantelit, për të bërë shërbimin, ashtu siç e kishte urdhëruar Zoti Moisiun. **27** Ata bënë edhe tunikat prej liri të hollë; një punë prej endësi, për Aaronin dhe bijtë e tij, **28** callma prej liri të hollë, zbururimin e mbulesave të kokës prej liri të hollë dhe pantallonat prej liri të hollë të përdredhur, **29** dhe brezin prej

liri tē hollë tē përdredhur, nē ngjyrë vjollce, tē purprt dhe flakë tē kuqe, një punë prej qëndistari, ashtu siç e kishte urdhëruar Zoti Moisiun. **30** Pastaj bënë pllakën e diadémës së shenjtë prej ari safi dhe gdhendén mbi tē si mbi një vulë fjalët: SHENJTÉRI ZOTIT. **31** Dhe mbérthyen nē tē një kordelle ngjyrë vjollce pér ta lidhur nē majë tē çallmës, ashtu si e kishte urdhëruar Zoti Moisiun. **32** Kështu përfundoi téré puna e tabernakullit dhe e çadrës së mbledhjes. Bjtë e Izraelit vepruan sipas tē gjitha urdhavrave që Zoti i kishte dhënë Moisiut; ata vepruan nē këtë ményrë. **33** Pastaj i çuan Moisiut tabernakullin, çadrën dhe téré veglat e saj, kapëset, dërrasat, traversat, shtyllat dhe bazat e tyre, **34** mbulesén me lëkura dashi tē ngjyera nē tē kuq, mbulesén me lëkura baldose dhe velin e perdes, **35** arkën e dëshmisë me shtizat e saj dhe pajtuesin, **36** tryezën me tē gjitha veglat e saj dhe bukën e paraqitjes, **37** shandanit prej ari safi me llambat e tij (llambat e vendosura nē rregull), tē gjitha orendifitë e tij dhe vajin pér dritën e shandanit, **38** altarin prej ari, vajin e vajosjes, temjanin e parfumuar dhe perden pér hyrjen e çadrës, **39** altarin prej bronzi, grilën e tij prej bronzi, shtizat e tij dhe tē gjitha veglat e tij, legenen me bazën e tij, **40** perdet e oborrit, shtyllat e tij me gjithë bazat, perden pér hyrjen e oborrit, kordonët e oborrit, kunjat e tij dhe tē gjitha veglat pér shërbimin e tabernakullit, pér çadrën e mbledhjes, **41** rrobat e punuara mirë pér tē shërbyer nē shenjtërore, rrobat e shenjta pér priftin Aaron dhe rrobat e bijve tē tij pér tē shërbyer si priftërinj. **42** Bjtë e Izraelit e kryen téré punën, sipas tē gjitha porosive që Zoti i kishte dhënë Moisiut. **43** Moisiu, pra, shqyrtoi téré punën; dhe ja, ata e kishin kryer simbas urdhavrave tē Zotit; ata e kishin bërë kështu. Kështu Moisiu i bekoi.

40 Pastaj Zoti i foli Moisiut, duke thënë: **2** "Ditën e parë tē muajit tē parë do tē ngresh tabernakullin, çadrën e mbledhjes. **3** Do tē vendosësh atje arkën e dëshmisë dhe do ta fshehësh arkën me një vel. **4** Do tē sjellësh brenda tryezën dhe do tē vendosësh mbi tē gjérat që duhen; do tē sjellësh gjithashu shandanit dhe do tē ndezësh llambat e tij. **5** Do tē vendosësh altarin e artë pér temjanin përpëra arkës së dëshmisë, dhe do tē vësh perden nē hyrje tē tabernakullit. **6** Do ta vësh altarin e olokausteve para hyrjes së tabernakullit, tē çadrës së mbledhjes. **7** Do ta vendosësh legenen midis çadrës së mbledhjes dhe altarat dhe do tē vësh ujë nē tē. **8** Do t'i vendosësh perdet e oborrit rrëth e qark dhe do tē vësh një perde nē hyrje tē oborrit. **9** Pastaj do tē marrësh vajin e vajosjes dhe do tē vajosh tabernakullin dhe téré gjérat që ndodhen aty, dhe do ta shenjtërosh me tē gjitha veglat e tij; dhe do tē jetë i shenjtë. **10** Do tē vajosh altarin e olokausteve dhe téré orendifitë e tij; do tē shenjtërosh kështu altarin dhe altari do tē jetë shumë i shenjtë. **11** Do tē vajosh edhe legenen me tē gjithë bazën e tij dhe do ta shenjtërosh. **12** Pastaj do tē afrosh Aaronin dhe bjtë e tij nē hyrje tē çadrës së mbledhjes dhe do t'i lash me ujë. **13** Do ta veshësh Aaronin me rrobat e shenjta, do ta vajosh dhe do ta shenjtërosh, që tē më shërbejë si prift. **14** Do tē afrosh edhe bjtë e tij dhe do t'i veshësh me tunika, **15** do t'i vajosh ashtu si do tē kesh vajuar atin e tyre, që tē më shërbijnë si priftërinj; vajisja e tyre do t'u japë priftëri pérjetë, brez pas brezi". **16** Moisiu ashtu veproi; bëri pikërisht tē gjitha ato që

Zoti i kishte urdhëruar. **17** Kështu ditën e parë tē muajit tē parë tē vitit tē dytë, u ndërtua tabernakulli. **18** Moisiu e ngriti tabernakullin, hodhi bazat e tij, sistemoi dërrasat e tij, i vuri traversat e tij dhe ngriti shtyllat e tij. **19** Mbi tabernakullin shtriu perden dhe mbi këtë vendosi mbulesén e çadrës, ashtu siç e kishte urdhëruar Zoti Moisiun. **20** Pastaj mori dëshminë dhe e vendosi brenda arkës, u vuri shtizat unazave tē arkës, dhe e vuri pajtuesin mbi arkë; **21** e çoi arkën nē tabernakull, e vari velin e perdes dhe kështu fshehu arkën e dëshmisë, ashtu si e kishte urdhëruar Zoti Moisiun. **22** Vendosi gjithashu tryezën nē çadrën e mbledhjes, nē krahun verior tē tabernakullit, jashtë velit. **23** Vendosi sipër me rregull bukën përpëra Zotit, ashtu si e kishte urdhëruar Zoti Moisiun. **24** Pastaj vuri shandanit nē çadrën e mbledhjes, përballë tryezës, nga ana jugore e tabernakullit; **25** dhe ndezi llambat përpëra Zotit, ashtu si e kishte urdhëruar Zoti Moisiun. **26** Pastaj vuri altarin e artë nē çadrën e mbledhjes, përpëra velit, **27** dhe mbi tē dogji temjanin e parfumuar, ashtu siç e kishte urdhëruar Zoti Moisiun. **28** Vuri gjithashu perden nē hyrje tē tabernakullit. **29** Pastaj vendosi altarin e olokausteve nē hyrje tē tabernakullit, tē çadrës së mbledhjes, dhe mbi tē ofroi olokaustin dhe blatin, ashtu si e kishte urdhëruar Zoti Moisiun. **30** Pastaj vuri legenen midis çadrës së mbledhjes dhe altarat dhe e mbushi me ujë pér t'u larë. **31** Dhe me këtë ujë, Moisiu, Aaroni dhe bjtë e tij lanë duart dhe këmbët; **32** kur hynin nē çadrën e mbledhjes dhe kur i afroheshin altarat, ata laheshin, ashtu si e kishte urdhëruar Zoti Moisiun. **33** Ndërtói gjithashu oborrin rrëth tabernakullit dhe altarat dhe vuri perden nē hyrje tē oborrit. Kështu Moisiu e përfundoi punën e tij. **34** Atëherë reja e mbuloi çadrën e mbledhjes dhe lavdia e Zotit e mbushi tabernakullin. **35** Dhe Moisiu nuk mundi tē hyjë nē çadrën e mbledhjes, sepse reja e kishte mbuluar nga sipër dë lavdia e Zotit mbushte tabernakullin. **36** Në tē tëra zhvendosjet e tyre, kur reja ngríhej mbi tabernakullin, bjtë e Izraelit niseshin; **37** por në rast se reja nuk ngríhej, nuk niseshin deri ditën që ajo tē ngríhej. **38** Sepse reja e Zotit qëndronte mbi tabernakullin gjatë ditës, dhe natën mbi tē qëndronte një zjarr, para syve tē tē gjithë shtëpisë së Izraelit, gjatë gjithë zhvendosjeve së tyre?

Levitiku

1 Zoti thirri Moisiun dhe i foli nga çadra e mbledhjes, duke théné: **2** "Folu bijve té Izraelit dhe u thuaj atyre: Kur dikush nga ju sjell një ofertë pér Zotin, sillni si fi tuajén një kafshë té marrë nga kopeja e bagëtisë së trashë ose té imët. **3** Në rast se oferta e tij éshët një olokaust i një koke bagëtie nga kopeja, le té ofrojë një mashkull pa té meta; ta çojë në hyrjen e çadrës së mbledhjes me vullnetin e tij pérpara Zotit. **4** Do té vërë pastaj dorën e tij mbi kokën e olokaustit, që do té pranohet në vend të tij, pér të shlyer dënimin në vend të tij. **5** Pastaj do té therë demin e vogël para Zotit; dhe priftërinjtë, bijtë e Aaronit, do té sjellin gjakun dhe do ta spérkatin rrëth e qark altarit, që ndodhet në hyrje të çadrës së mbledhjes; **6** do ta rrijepë olokaustin dhe do ta presë në copa. **7** Dhe bijtë e priftit Aaron do té vënët zjarr mbi altar dhe do té sistemojnë drutë mbi zjarrin. **8** Pastaj priftërinjtë, bijtë e Aaronit, do té vendosin copat, kokën dhe dhjimin mbi drutë e vëna mbi zjarrin që gjendet mbi altarin; **9** por do t'i lajnë me ujë zorrët dhe këmbët, dhe prifti do té tymosë çdo gjë mbi altar, si një olokaust, një flijim që éshët bérë me zjarr me erë të këndshme pér Zotin. **10** Në qoftë se oferta e tij éshët një olokaust nga kopeja: dele ose dhi, té ofrojë një mashkull pa té meta. **11** Do ta therë nga krahу verior i altarat, pérpara Zotit; dhe priftërinjtë, bijtë e Aaronit, do té spérkasin gjakun e tij rrëth e qark altarit. **12** Pastaj do ta presë në copa bashkë me kokën dhe dhjimin e tij, dhe prifti do t'i vërë mbi drutë që ndodhen mbi zjarrin që éshët mbi altar; **13** por do t'i lajë zorrët dhe këmbët me ujë, dhe prifti do té paraqesë çdo gjë dhe do ta tymosë mbi altar. Ky éshët një olokaust, një flijim i bérë me zjarr me erë të këndshme pér Zotin. **14** Në qoftë se ofrimi i tij pér Zotin éshët një olokaust zogjish, té sjellë turtuj ose pëllumba té rinj. **15** Prifti do t'i paraqesë në altar, do t'u këpusë kokën, do t'i tymosë këto mbi altar, dhe gjaku i tij do té rrjedhë mbi një krah té altarat. **16** Pastaj do t'u heqë gushën me gjithë puplat dhe do t'i hedhë pranë altarat, në drejtim të lindjes, në vendin e hirit. **17** Do t'i thyejë pastaj duke i mbajtur nga krahët, por pa i ndarë në dy pjesë, dhe prifti do t'i tymosë mbi altar, mbi drutë e vëna mbi zjarr. Ky éshët një olokaust, një flijim i bérë me zjarr me erë të këndshme pér Zotin".

2 "Kur dikush i sjell si fi Zotit një blatim, oferta e tij té jetë nga maja e miellit; le té derdhë vaj mbi té dhe t'i vërë temjan sipër. **2** Do t'ia çojë priftërinjve, bijve té Aaronit; prifti do té marrë prej saj një grusht majë mielli dhe vaj me gjithë temjanin dhe do ta tymosë mbi altar si kujtim. Éshët një flijim i bérë me zjarr me erë të këndshme pér Zotin. **3** Ajo që mbetet nga blatimi do té jetë pér Aaronin dhe bijtë e tij; éshët një gjë shumë e shenjtë e bérë me zjarr pér Zotin. **4** Kur çon si fi një blatim ushqimesh té pjekura në furrë, do té jetë me kulaç prej maje mielli, pa maja, té zéna me vaj dhe me revani pa maja té lyer me vaj. **5** Por në qoftë se ofrimi jote éshët një blatim ushqimi té pjekur në skarë, do té jetë prej majës së miellit té përzier me vaj dhe pa maja. **6** Do ta ndash në copa dhe do té derdhësh vaj mbi té; éshët një blatim ushqimer. **7** Por në rast se flija jote éshët një blatim ushqimi i gatuar në tigan, do té jetë prej majës së miellit me vaj.

8 Do t'i çosh Zotit blatin ushqimer të përgatitur me këto gjëra; do t'i paraqitet priftit, që do ta çojë në altar. **9** Prifti do té marrë nga blatimi pjesën që do té shérbejë si kujtim dhe do ta tymosë mbi altar. Éshët një flijim i bérë me zjarr me erë të këndshme pér Zotin. **10** Ajo që mbetet nga blatimi i ushqimit do té jetë pér Aaronin dhe bijtë e tij; éshët një gjë shumë e shenjtë ndër flijimet e bérë me zjarr pér Zotin. **11** Çdo blatim ushqimer që do t'i çoni Zotit do té jetë pa maja, sepse nuk do té tymosni asgjë që përmban maja ose mjaltë, si flijim që bëhet me zjarr pér Zotin. **12** Mund t'ia çoni Zotit si një blatim të prodhimeve té para, por ato nuk do té vihen mbi altarin si oferta me erë të këndshme. **13** Çdo blatim ushqimer që do té ofrosh, do ta ndreqësh me kripë; nuk do ta lësh mangut kripën nga blatimet e tua, sipas besëlidhjes me Perëndinë. Mbi té gjithja ofertat e tua do té ofrosh kripë. **14** Në rast se i ofron Zotit një blatim ushqimesh nga prodhimet e tua té para, do té ofrosh si blatim ushqimer të prodhimeve té tua té para kallinj té thekur në zjarr, kokrra gruri té shtypura nga kallinj té plotë. **15** Dhe do té vësh mbi to vaj dhe temjan; éshët një blatim ushqimer. **16** Pas kësaj prifti do té tymosë si kujtim një pjesë të grurit dhe një pjesë të vajit, së bashku me tërë temjanin. Éshët një flijim i bérë me zjarr pér Zotin".

3 "Kur një njeri ofron një flijim falënderimi, po té jetë se ofron një bagëti té trashë të marrë nga kopeja, qoftë mashkull apo femër, do ta ofrojë pa té meta pérpara Zotit. **2** Do té vërë dorën mbi kokën e ofertës së tij dhe do ta therë në hyrje të çadrës së mbledhjes; pastaj priftërinjtë, bijtë e Aaronit, do té shpérndajnë gjakun rrëth e qark mbi altarin. **3** Nga ky flijim falënderimi do té paraqesë, si flijim té bérë me zjarr pér Zotin, dhjimin që mbulan zorrët dhe té gjithë dhjimin që rri ngjitur me zorrët, **4** té do veshkat dhe dhjimin që éshët mbi ato rrëth ijeve, por do té shkëpusë bulën me dhjamë té mëlcisë së zezë që ndodhet mbi veshkat. **5** Pas kësaj bijtë e Aaronit do ta tymosin në altarin mbi olokaustin, që ndodhet mbi drutë e vëna mbi zjarr. Éshët një flijim i bérë me zjarr me erë të këndshme pér Zotin. **6** Në rast se oferta e tij, si flijim falënderimi pér Zotin, éshët një bagëti e imët, qoftë mashkull apo femër, do ta ofrojë pa té meta. **7** Në rast se paraqet si flijim e tij një qengj, do ta ofrojë pérpara Zotit. **8** Do té vërë dorën e tij mbi kokën e ofertës së tij dhe do ta therë në hyrje të çadrës së mbledhjes; pastaj bijtë e Aaronit do ta shpérndajnë gjakun rrëth e qark mbi altarin. **9** Nga flijimi i falënderimit do té paraqitet, si flijim i bérë me zjarr pér Zotin, dhjami i tij; ai do té shkëpusë tërë bishtin e majmë afér shtyllës kurizore, dhjimin që mbulan zorrët dhe té gjithë dhjimin që rri ngjitur me zorrët, **10** té do veshkat dhe dhjimin që éshët mbi to rrëth ijeve, por do té shkëpusë bulën e majmë té mëlcisë mbi veshkat. **11** Pastaj prifti do ta tymosë mbi altarin si ushqim. Éshët një ofertë e bérë me zjarr pér Zotin. **12** Në rast se oferta e tij éshët një dhi, do ta ofrojë para Zotit. **13** Do té vërë dorën e tij mbi kokën e saj dhe do ta therë në hyrje të çadrës së mbledhjes; pastaj bijtë e Aaronit do té shpérndajnë gjakun rrëth e qark mbi altarin. **14** Prej saj do té paraqesë, si flijim té bérë me zjarr pér Zotin, dhjimin që mbulan zorrët dhe tërë dhjimin që rri ngjitur me zorrët, **15** té do veshkat dhe dhjimin që éshët

mbi to rreth ijeve, por do të shkëpusë bulën e majme të mëlçisë mbi veshkat. **16** Pastaj prifti do t'i tymosë mbi altar si ushqim. Është një ofertë e bërë me zjarr me erë të këndshme. E tërë yndyra i përket Zotit. **17** Ky është një ligj i përfjetshém pér të gjithë brezat tuaj, në të gjitha vendet ku do të banoni: nuk do të hani as yndyrë, as gjak".

4 Zoti i foli akoma Moisiut, duke thënë: **2** "Folu bijve të Izraelit dhe u thuaj atyre: Në rast se dikush kryen mëkat nga padituria kundër çfarëdo urdhërimi, duke bërë diçka që nuk duhet të bënte, **3** në rast se mëkaton prifti që ka qënë vajuar, duke e bërë kështu popullin fajtor, t'i ofrojë Zotit pér mëkatin e kryer një dem të vogël pa të meta, si flijim pér mëkatin. **4** Do ta çojë demin e vogël në hyrje të çadrës së mbledhjes përpëra Zotit; do të vërë dorën e tij mbi kokën e demit të vogël dhe do ta therë demin e vogël përpëra Zotit. **5** Pastaj prifti që ka qënë vajosur do të marrë gjak nga demi i vogël dhe do ta çojë atë në çadrën e mbledhjes; **6** prifti do të ngjyejë gishtin e tij në gjak dhe do të spërkasë pak nga ky gjak shtatë herë para Zotit, përballë velit të shenjtërores. **7** Pastaj prifti do të vërë pak nga ai gjak mbi brirët e altarit të temjanit të perfumuar para Zotit, që ndodhet në çadrën e mbledhjes; do të derdhë mbetjen e gjakut të demit të vogël mbi bazën e altarit të olokausteve, që ndodhet në hyrje të çadrës së mbledhjes. **8** Do të heqë prej tij tërë dhjamin e flisë së mëkatit të demit të vogël: dhjamin që mbulon zorrët dhe tërë dhjamin që rri ngjitur me zorrët, **9** të dy veshkat dhe dhjamin që ndodhet mbi ta rreth ijeve, por do të shkëputë bulën e majme të mëlçisë mbi veshkat, **10** ashtu siç veprohet pér demin e vogël të flijimit të falënderimit; pastaj prifti do t'i tymosë ato mbi altarin e olokausteve. **11** Por lëkurën e demit të vogël dhe tërë mishin e tij, së bashku me kokën e tij, këmbët e tij, zorrët e tij dhe fëlliçesirat e tij, **12** gjithë demin e vogël, do ta çojë jashtë kampit, në një vend të pastër, ku hidhet hiri; dhe do ta djegë mbi dru me zjarr; do të digjet aty ku hidhet hiri. **13** Në rast se gjithë asambleja e Izraelit kryen mëkat nga padituria, dhe kjo gjë mbahet e fshehtë nga sytë e asamblesë, ajo ka bërë diçka që Zoti e ka ndaluar të bëhet dhe kështu është bërë fajtore; **14** kur mëkatit i bërë do të bëhet i njohur, asambleja do të ofrojë si fli pér mëkatin një dem të vogël dhe do ta çojë përpëra çadrës së mbledhjes. **15** Pleqtë e asamblesë do të vënë duart e tyre mbi kokën e demit të vogël përpëra Zotit; pastaj demi i vogël do të theret përpëra Zotit. **16** Pastaj prifti që ka qënë vajuar do të sjellë pak gjak nga demi i vogël në çadrën e mbledhjes; **17** pas kësaj prifti do të ngjyejë gishtin e tij në gjak dhe do ta spërkasë atë shtatë herë përpëra Zotit, përballë velit. **18** Do të vërë pak nga ai gjak mbi brirët e altarit që është përpëra Zotit, në çadrën e mbledhjes; dhe do të derdhë mbetjen e gjakut në bazën e altarit të olokaustit, që është në hyrjen e çadrës së mbledhjes. **19** Së këtejmi do të heqë tërë dhjamin dhe do ta tymosë mbi altar. **20** Do të veprojë me këtë dem të vogël ashtu siç pat vepruar me demin e vogël të ofruar pér mëkatin; do të bëjë të njëjtën gjë. Kështu prifti do të bëjë shlyerjen pér anëtarët e asamblesë dhe këta do të janë të falur. **21** Pastaj do ta çojë demin e vogël jashtë kampit dhe do ta djegë ashtu siç ka djegur demin e parë të vogël. Ky është

flijimi i mëkatit pér asamblenë. **22** Në rast se një ndër krerët ka kryer një mëkat dhe nga padituria ka bërë një nga gjërat që Zoti, Perëndia e tij, e ka ndaluar të bëhet, duke u bërë, pra, fajtor, **23** kur ai bëhet i vetëdijshém pér mëkatin që ka kryer, do të çojë si ofertë të tij një cjak mashkull, pa të meta. **24** Do të vërë dorën mbi kokën e cjiap dhe do ta therë në vendin ku theren olokaustet përpëra Zotit. Është një flijim pér mëkatin. **25** Pastaj prifti do të marrë me gishtin e tij pak gjak nga flijimi pér mëkatin dhe do ta vërë mbi brirët e altarit të olokausteve, dhe do të derdhë gjakun e cjiap mbi bazën e altarit të olokaustit; **26** pastaj do të tymosë tërë dhjamin e tij mbi altar, si dhjamin e flijimit të falënderimit. Kështu prifti do të bëjë shlyerjen pér atë, dhe mëkatit do t'i falet. **27** Në rast se dikush nga populli kryen një mëkat nga padituria kundër çfarëdo urdhërimi të Zotit, duke bërë një diçka që nuk duhet të bënte, duke u bërë, pra, fajtor, **28** kur ai bëhet i vetëdijshém pér mëkatin që ka kryer, do të sjellë si ofertë një dhi femër, pa të meta, pér mëkatin e kryer. **29** Do të vërë dorën mbi kokën e flisë pér mëkatin dhe do ta therë flinë pér mëkatin në vendin e olokaustit. **30** Pastaj prifti do të marrë me gishtin e tij pak nga gjaku i tij dhe do ta vërë mbi brirët e altarit të olokaustit, dhe do të derdhë mbetjen e gjakut të tij mbi bazën e altarit. **31** Do të marrë tërë dhjamin e tij, ashtu si mori dhjamin nga flijimi i falënderimit; pastaj prifti do ta tymosë atë mbi altar si një erë të këndshme pér Zotin. Kështu prifti do të bëjë shlyerjen dhe ai do të falet. **32** Në qoftë se ai sjell një qengj si fli të tij pér mëkatin, duhet të sjellë një femër pa të meta. **33** Do të vërë dorën mbi kokën e flisë pér mëkatin dhe do ta therë si fli pér mëkatin në vendin ku theren olokaustet. **34** Pastaj prifti do të marrë me gishtin e tij pak gjak nga gjaku i flisë pér mëkatin dhe do ta vërë mbi brirët e altarit të olokaustit, dhe do të derdhë mbetjen e gjakut të tij mbi bazën e altarit. **35** Do të marrë tërë dhjamin, siç merret dhjami i qengjtit të flijimit të falënderimit; pastaj prifti do ta tymosë mbi altar, mbi flijimet e bëra me zjarr pér Zotin. Kështu prifti do të kryejë shlyerjen pér shkak të mëkatit që ka kryer, dhe ai do të jetë falur".

5 "Në qoftë se dikush kryen një mëkat, pasi të jetë betuar botërisht se do të dëshmojë, kur ai është dëshmitar, sepse e ka parë faktin ose i është bërë i njohur, po të jetë se nuk e kallëzon, do të mbajë fajin. **2** Ose kur dikush prek diçka të papastër, qoftë edhe në mënyrë të pandërgjegjishme, si kërmën e një kafshë të papastër ose kërmën e një kafshe shtëpiake të papastër apo kërmën e një rrëshqanori të papastër, do të mbetet ai vetë i papastër dhe fajtor. **3** Ose kur prek një papasterti njerëzore, qoftë edhe në mënyrë të pandërgjegjishme, çfarëdo gjë me anë të të cilët njeriu bëhet i papastër kur e pranon, është fajtor. **4** Ose në se dikush në mënyrë të pandërgjegjishme, duke folur pa u menduar thellë me buzët e tij, betohet se do të bëjë një të mirë apo një të keqe, çfarëdo gjë që një njeri mund të thotë me mëndjelehtësi me një betim, kur e pranon gabimin, është fajtor pér secilin nga këto gjëra. **5** Prandaj në se dikush është bërë fajtor në një nga këto gjëra, do të pranojë mëkatin që ka kryer, një femër të kopesë, një dele apo një dhi, si flijim pér mëkatin; dhe prifti do të bëjë pér të shlyerjen pér shkak të

mëkatit të tij. 7 Në qoftë se nuk ka mjetet për të siguruar një dele, do t'i çojë Zotit, si fli për mëkatin e kryer, dy turtuj ose dy pëllumbë të rinj: njërin si flijim për mëkatin dhe jetrin si olokaust. 8 Do t'ia çojë priftit, i cili do të ofrojë së pari atë të mëkatit; do t'i képusë kokën pranë qafës, por pa e ndarë plotësisht; 9 pastaj do të spërkasë pak gjak të flijimit për mëkatin mbi faqen e altarit, dhe mbetja e gjakut do të derdhet në bazën e altarit. Ky éshëtë një flijim për mëkatin. 10 Me zogun tjetër do të bëjë një olokaust, simbas normave të caktuara. Kështu prifti do të bëjë për atë person shlyerjen e mëkatit që ka kryer, dhe ai do t'i falet. 11 Por në rast se i mungojnë mjetet për të siguruar dy turtuj ose dy pëllumbë të rinj, atëherë kush ka mëkatuar do të sjellë si ofertë të dhjetën pjesë të një efe në majë mielli, si flijim për mëkatin; nuk do të vërë mbi të as vaj as temjan, sepse éshëtë një flijim për mëkatin. 12 Do ta çojë miellin te prifti dhe ky do të marrë një grusht prej tij si kujtim, dhe do ta tymosë mbi altarin sipër flijimeve të bëra me zjarr për Zotin. Éshëtë një flijim për mëkatin. 13 Kështu prifti do të shlyejë për të mëkatin që ai ka kryer në një nga këto gjëra, dhe ai do t'i jetë falur. Mbetja do t'i takojë priftit, si në blatin e ushqimit". 14 Zoti i foli akoma Moisiut, duke thënë: 15 "Në qoftë se dikush kryen ndonjë shkelje dhe mëkaton nga padituria kundër gjërvave të shenjta të Zotit, atëherë do t'i çojë Zotit ofertën e tij për shkeljen, një dash pa të meta të marrë nga kopeja, të cilin ti e çmon në sikla argjendi, simbas siklit të shenjtërores, si ofertë për shkeljen. 16 Dhe do ta lajë démin e shkaktuar ndaj gjësë së shenjtë, duke shtuar një të pestën e vlerës, dhe do t'ia japë priftit; kështu prifti do të bëjë për të shlyerjen me dashin e ofertës për shkeljen, dhe shkelja do t'i falet. 17 Në qoftë se dikush mëkaton dhe, në ményrë të pandërgjegjshme, kryen një diçka që Zoti ka ndaluar të bëhet, éshëtë gjithashtu fajtor dhe i detyruar të vuajë dénimin. 18 Ai do t'i sjellë priftit si ofertë për shkeljen, një dash pa të meta, të marrë nga kopeja, sipas vlerësimit tënd. Kështu prifti do të bëjë për të shlyerjen për mëkatin e tij nga padituria, të cilin e ka kryer në ményrë të pandërgjegjshme dhe ky do t'i jetë falur. 19 Kjo éshëtë një ofertë për shkeljen; ai éshëtë me siguri fajtor përpëra Zotit".

6 Zoti i foli Moisiut, duke thënë: 2 "Në qoftë se dikush mëkaton dhe bën një shkelje kundër Zotit, duke u sjellë në ményrë të gjenjeshtërt me fqinjin e tij lidhur me një depozitë, ose me një peng apo për një vjedhje, ose ka mashtuar fqinjin e tij, 3 o sepsë ka gjetur një gjë të humbur dhe ka gënijer lidhur me të dhe éshëtë betuar në ményrë të rreme, për çfarëdo gjë njeriu mund të mëkatojë në veprimet e tij, 4 atëherë, në qoftë se ka mëkatuar dhe éshëtë fajtor, ai duhet të rikthejë atë që ka vjedhur, apo gjinë e zhvatur me mashtrim, ose depozitën që i éshëtë besuar apo sendin e humbur që ka gjetur, 5 ose të gjitha ato për të cilat éshëtë betuar në ményrë të rreme. Jo vetëm do t'i kthejë plotësisht, por do t'u shtojë një të pestën dhe do t'ia dorëzojë të zotit në po atë ditë të ofertës së tij për shkeljen. 6 Pastaj do t'i sjellë priftit ofertën e tij për shkeljen përpëra Zotit: një dash pa të meta, të marrë nga kopeja sipas vlerësimit tënd, si ofertë për shkeljen. 7 Kështu prifti do të bëjë shlyerjen për të përpëra Zotit, dhe do t'i falet çdo faj për të cilin éshëtë bëre fajtor". 8 Zoti i foli akoma Moisiut, duke thënë: 9 "Jepu këtë

urdhër Aaronit dhe bijve të tij, dhe u thuaj atyre: Ky éshëtë ligji i olokaustit. Olokausti do të mbetet mbi mangallin sipër altarit tërë natën, deri në mëngjes; dhe zjarri i altarit do të mbahet i ndezur. 10 Prifti do të veshë tunikën e tij prej liri dhe do të veshë mbi trup pantallonat; dhe do të mbledhë hirin e olokaustit, që zjarri ka konsumuar mbi altar, dhe do ta vendosë pranë altarit. 11 Pastaj do të heqë rrobat e tij dhe do të veshë të tjera, dhe do ta çojë hirin jashtë kampit në një vend të pastër. 12 Zjarri mbi altar do të mbahet i ndezur dhe nuk do të lihet të shuhet; prifti do të djegë dru mbi të çdo mëngjes, do të vendosë sipër olokaustin dhe do të tymosë sipër dhjamin e flijimeve të falënderimit. 13 Zjarri duhet të digjet vazhdimi mbi altarin dhe nuk duhet të shuhet. 14 Ky éshëtë ligji i blatimit të ushqimit. Bijtë e Aaronit do ta paraqesin përpëra Zotit përballë altarit. 15 Njëri prej tyre do të marrë nga ai një grusht maje mielli me vajin e tij dhe me gjithë temjanin që ndodhet mbi blatin e ushqimit dhe do ta tymosë mbi altar me erë të këndshme, si një kujtim për Zotin. 16 Aaroni dhe bijtë e tij do të hanë atë që ka për të mbetur; do të hahet pa maja në vend të shenjtë; ata do ta hanë në oborrin e çadrës së mbledhjes. 17 Të mos piqet me maja; éshëtë pjesa që u dhashë atyre nga flijimet e mia të bëra me zjarr. Éshëtë gjë shumë e shenjtë, ashtu si flijimi për mëkatin dhe si flijimi për shkeljen. 18 Çdo mashkull ndër bijtë e Aaronit do të mund të hajë. Éshëtë një ligji i përjetshëm për gjithë brezat tuaj, që lidhet me flijimet e bëra me zjarr për Zotin. Kushdo që prek këto gjëra duhet të jetë i shenjtë. 19 Zoti i foli akoma Moisiut, duke thënë: 20 "Kjo éshëtë oferta që Aaroni dhe bijtë e tij do t'i bëjnë Zotit ditën në të cilën janë vaujar: një e dhjeta e efës maje mielli, si blatin i zakonshëm i ushqimit, gjysmën në mëngjes dhe gjysmën në mbrëmje. 21 Ajo do të përgatitet me vaj mbi një skarë; do ta çosh të përzier mirë dhe do të ofrosh copat e pjekura të blatimit të ushqimit, si erë e këndshme për Zotin. 22 Prifti, njërit prej bijve të tij që éshëtë vaujar për t'i zënë vendin, do t'i bëjë këtë ofertë; sipas ligjit të përjetshëm, do të tymoset e tëra. 23 Çdo blatin i ushqimit të priftit do të tymoset i téri; ai nuk do të hahet". 24 Zoti i foli akoma Moisiut, duke thënë: 25 "Folu Aaronit dhe bijve të tij dhe u thuaj atyre: Ky éshëtë ligji i flijimit për mëkatin. Në vendin ku theret olokausti, të theret flia për mëkatin përpëra Zotit. Éshëtë gjë shumë e shenjtë. 26 Prifti që e ofron për mëkatin, do ta hajë; duhet të hahet në një vend të shenjtë, në oborrin e çadrës së mbledhjes. 27 Kushdo që prek mishin e saj bëhet i shenjtë; dhe në qoftë se pak nga gjaku i tij bie mbi një rrobe, ajo duhet të lahet në vend të shenjtë. 28 Por ena prej balte në të cilën éshëtë pjekur do të thyhet; dhe në rast se éshëtë pjekur në një enë prej bronzi, kjo do të férkohet mirë dhe do të shpëlahet me ujë. 29 Çdo mashkull midis priftërinjve do të mund të hajë prej tij; éshëtë gjë shumë e shenjtë. 30 Por nuk do të hahet asnjë flë për mëkatin, gjaku i së cilës éshëtë çuar në çadrën e mbledhjes për të shlyer mëkatin në shenjtërore. Ajo do t'i digjet me zjarr".

7 "Ky éshëtë ligji i ofertës për shkeljen, (éshëtë gjë shumë e shenjtë). 2 Në vendim ku theret olokausti, do të theret flia për shkeljen; dhe gjaku i saj do të spërkatet rrëth e qark altarit. 3 Prej saj do të paraqitet tërë dhjami: do të hiqet bishti i majmë, dhjami që mbulon zorrët, 4 të dy veshkat, dhjami që éshëtë mbi

to rreth ijeve dhe bul a e dhjamur e mëlcisë së zezë mbi veshkat. 5 Pastaj prifti do t'i tymosë mbi altar, si një flijim i bërë me zjarr pér Zotin. Ky éshëtë një flijim pér shkeljen. 6 Çdo mashkull midis priftërinjve do të mund të hajë nga ajo; do të hahet në vend të shenjtë; éshëtë gjë shumë e shenjtë. 7 Flijimi pér shkeljen éshëtë si flijimi i mëkatit; i njëjtë ligj vlen pér të dy rastet; flia me të cilën prifti bén shlyerjen i takon atij. 8 Dhe prifti, që ofron olokaustin e dikujt, do të marrë pér vete lëkurén e olokaustit që ka ofruar. 9 Kështu çdo blatim i ushqimit i pjekur në furrë, apo i përgatitur në tigan ose mbi skarë, do të jetë i priftit që e ka ofruar. 10 Dhe çdo blatim i ushqimit i pérzier me vaj ose i thatë i pérket téré bije të Aaronit, si pér njerin si pér tjetrin. 11 Ky éshëtë ligji i flijimit të falënderimit, që do t'i çohet Zotit. 12 Në qoftë se dikush e ofron pér dhënie hiri, do të ofrojë me flijimin e dhënie së hirit kulaç pa maja të pérzier me vaj, revani pa maja të pérzier me vaj dhe kulaç me majë mielli të pérzier me vaj. 13 Bashkë me kulaçët e bukës pa maja, si ofertë të tij do të paraqesë, me flijimin e dhënie së hirit, flijimin e tij të falënderimit. 14 Nga çdo ofertë ai do të ofrojë një kulaç si një blatim të lartë pér Zotin; ai do të jetë i priftit që ka spërkatur gjakun e flijimit të falënderimit. 15 Mishi i flijimit të dhënie së hirit i paraqitur si falënderim do të hahet po atë ditë gjatë së cilës ofrohet; nuk do të lihet asgjë prej tij deri në mëngjes. 16 Por në qoftë se flijimi që dikush ofron éshëtë një kushtim ose një ofertë spontane, do të hahet ditën në të cilën paraqitet flijimi; ajo që tepron duhet të hahet të nesërmen. 17 Por ajo që mbetet nga mishi i flijimit do të digjet me zjarr ditën e tretë. 18 Në qoftë se në ditën e tretë hahet nga mishi i flijimit të falënderimit, ai nuk do të pranohet dhe nuk do t'i llogaritet; do të jetë një veprim i neveritshém; dhe ai që ha, do të mbajë fajin e mëkatit të tij. 19 Mishi, që prek çfarëdo gjë të papastër nuk do të hahet; do të digjet me zjarr. Sa pér mishin tjetër, kushdo që éshëtë i pastër do të mund të hajë nga ai. 20 Por personi, që duke qenë i papastër, ha mish nga flijimi i falënderimit që i pérket Zotit, do të shfaroset nga populli i tij. 21 Përveç kësaj në se dikush prek çfarëdo gjë të papastër (një papastërti njerëzore, një kafshë të papastër ose çfarëdo gjë të neveritshme dhe të ndyrë) dhe ha mish nga flijimi i falënderimit që i pérket Zotit, ai do të shfaroset nga populli i tij". 22 Zoti i foli akoma Moisiut, duke thënë: 23 "Folu bijve të Izraelit dhe u thuaj atyre: Nuk do të hani asnjë yndyrë të lopës apo të deles apo të dhisë. 24 Dhjami i një kafshe që ka ngordhur në mënyrë të natyrshme dhe dhjami i një kafshe të shqyer mund të shërbejë pér çdo përdorim tjetër, por nuk do të hani aspak; 25 sepse kushdo që në fakt ha dhjamin e një kafshe që ofrohet si flijim i bërë me zjarr pér Zotin, ai që ha nga ky mish do të shfaroset nga populli i tij". 26 Përveç kësaj nuk do të hani asnjë gjak, as të zogjive, as të katérkëmbëshve, në asnjë nga banesat tuaja. 27 Kushdo që ha çfarëdo lloj gjaku, do të shfaroset nga populli i tij". 28 Zoti i foli akoma Moisiut, duke thënë: 29 "Folu bijve të Izraelit dhe u thuaj atyre: Kush i ofron Zotit flijimin e tij të falënderimit do t'ia çojë ofertën e tij Zotit, duke e hequr nga flijimi i tij i falënderimit. 30 Do t'i çojë me duart e tij ofertat e béra me zjarr pér Zotin; do të çojë dhjimin bashkë me gjoksin, pér të tundur gjoksin si ofertë e tundur përparrë Zotit. 31 Prifti do ta tymosë dhjimin mbi altar, ndërsa gjoksi do të jetë i Aaronit dhe i bijve të tij. 32 Do t'i jepni priftit gjithashtu, si një

ofertë të lartë, kofshën e djathëtë të flijimeve tuaja të falënderimit. 33 Ai nga bijtë e Aaronit që ofron gjakun dhe dhjamin e flijimeve të falënderimit do të ketë, si pjesë të tij, kofshën e djathëtë. 34 Sepse nga flitë e falënderimit të ofruara nga bijtë e Izraelit unë marr gjoksin e ofertës së tundur dhe kofshën e ofertës së lartë, dhe ua jap priftit Aaron dhe bijve të tij, si një detyrim i pérjetshém nga ana e bijve të Izraelit". 35 Kjo éshëtë pjesa e caktuar e Aaronit dhe bijve të tij nga flijimet e béra me zjarr pér Zotin, ditën që do të paraqiten pér t'i shërbyer Zotit si priftërinj. 36 Këtë ka urdhëruar Zoti pér bijtë e Izraelit t'u jepnin atyre ditën që i vajosi, si një ligj i pérjetshém brez pas brezi. 37 Ky éshëtë ligji i olokaustit, i blatimit të ushqimit, i flijimit pér mëkatin, i flijimit pér shkeljen, i shenjtërimit dhe i flijimit të falënderimit, 38 ligji që Zoti i dha Moisiut mbi malin Sinai, ditën që i urdhëroi bijtë e Izraelit t'i paraqisnin ofertat e tyre Zotit në shkretëtirën e Sinait.

8 Zoti i foli akoma Moisiut, duke thënë: 2 "Merr Aaronin dhe bijtë e tij bashkë me të, rrobat, vajin e vajosjes, demin e vogël të flijimit pér mëkatin, dy deshtë dhe shportën e bukëve të ndorme, 3 dhe mblidhe gjithë asamblenë në hyrje të çadrës së mbledhjes". 4 Atëherë Moisiu bëri ashtu si e kishte urdhëruar Zoti, dhe asambleja u mblohdh në hyrje të çadrës së mbledhjes. 5 Dhe Moisiu i tha asamblesë: "Kjo éshëtë ajo që Zoti ka urdhëruar të bëhet". 6 Pastaj Moisiu e afroi Aaronin dhe bijtë e tij dhe i lau me ujë. 7 Pastaj i veshi Aaronit tunikën, i ngjeshi brezin, i veshi mantelin, i vendosi efodin, dhe i ngjeshi brezin e punuar artistikisht nga efodi me të cilin i fiksoi në trup efodin. 8 I vuri gjithashtu pektoralin dhe mbi të vendosi Urim-in dhe Thumim-in. 9 Pastaj i vuri çallmén mbi krye dhe në pjesën e përparme të çallmës vendosi pllakën e artë, diademën e shenjtë, ashtu siç e kishte urdhëruar Zoti Moisiun. 10 Pastaj Moisiu mori vajin e vajosjes, vajosi tabernakullin dhe të gjitha gjérat që ndodheshin aty, duke i shenjtëruar në këtë mënyrë. 11 Me pak vaj spërkati shtatë herë altarin, vajosi altarin dhe téré pajisjet e tij, si dhe legenin dhe bazën e tij, pér t'i shenjtëruar. 12 Pas kësaj derdhë pak nga vaj i vajosjes mbi kokën e Aaronit dhe e vajosi pér ta shenjtëruar. 13 Pastaj Moisiu i afroi bijtë e Aaronit, i veshi me tunika, iu ngjeshi breza dhe u vuri mbulesa të kokës, ashtu si e kishte urdhëruar Zoti Moisiun. 14 Pastaj afroji demin e vogël të flijimit pér mëkatin dhe Aaroni dhe bijtë e tij vunë duart e tyre mbi kokën e demit të vogël të flijimit pér mëkatin. 15 Pastaj Moisiu e theri, mori gjak prej tij, e vuri me gisht mbi brirët e altarat rreth e qark dhe e pastroi altarin; pastaj derdhë gjakun në bazën e altarat dhe e shenjtëroi pér të bérë mbi të shlyerjen. 16 Pastaj mblohdhi gjithë dhjimin që ishte mbi zorrët, bulën e majme të mëlcisë dhe të dy veshkat me dhjimin e tyre, dhe Moisiu i tymosi mbi altar. 17 Por demin e vogël, lëkurén e tij, mishin dhe fëlliqësirat e tij i dogji me zjarr jashtë kampit, ashtu si e kishte urdhëruar Zoti Moisiun. 18 Pastaj paraqiti dashin e olokaustit dhe Aaroni dhe bijtë e tij vunë duart e tyre mbi kokën e dashit. 19 Moisiu e theri dhe spërkati gjakun rreth e qark altarat. 20 Pastaj e preu dashin në copa dhe Moisiu tymosi kokën, copat dhe dhjimin. 21 Pasi i lau zorrët dhe këmbët me ujë, Moisiu e tymosi téré dashin mbi altar. Ishte një olokaust me një erë të këndshme, një flijim i bërë me zjarr pér Zotin, ashtu si e kishte urdhëruar Zoti Moisiun. 22

Pastaj paraqiti dashin e dytë, dashin e shenjtërimit, dhe Aaroni dhe bijtë e tij vunë duart e tyre mbi kokën e dashit. **23** Pastaj, pra, e theri, mori pak nga gjaku i tij dhe e vuri në skajin e veshit të djathëtë të Aaronit dhe mbi gishtin e madh të dorës së tij të djathëtë dhe mbi gishtin e madh të këmbës së tij të djathtë. **24** Pastaj Moisiu i afroj bijtë e Aaronit dhe vuri pak gjak në skajin e veshit të tyre të djathtë, mbi gishtin e madh të dorës së tyre të djathtë dhe mbi gishtin e madh të këmbës së tyre të djathtë; dhe Moisiu spërkatit mbetjen e gjakut rreth e qark mbi altar. **25** Pastaj mori dhjamin, bishtin e majmë, tërë dhjamin që ishte mbi zorrët, bulën e majme të mëlcisë, të dy veshkat dhe dhjamin e tyre, dhe kofshën e djathtë; **26** dhe nga shporta e bukëve të ndorme, që ndodhej para Zotit mori një kulaç pa maja, një kulaç buke me vaj dhe një revani, dhe i vuri mbi dhjamin dhe mbi kofshën e djathtë. **27** Pastaj i vuri tërë këto gjëra në duart e Aaronit dhe në duart të bijve të tij dhe i tundi si ofertë e tundur përpara Zotit. **28** Pastaj Moisiu i mori nga duart e tyre dhe i tymosi mbi altarin sipër olokaustit. Ishte një flijim shenjtërimi me erë të këndshme, një flijim i bërë me zjarr për Zotin. **29** Pastaj Moisiu mori gjoksin dhe e tundi si një ofertë të tundur përpara Zotit; kjo ishte pjesa e dashit të shenjtërimit që i takoi Moisiut, si e kishte urdhëruar Zoti Moisiun. **30** Moisiu mori pastaj ca vaj të vajosjes dhe ca gjak që ndodhej mbi altar dhe i spërkatit mbi Aaronin, mbi rrobat e tij, mbi bijtë e tij dhe mbi rrobat e bijve të tij me të; kështu shenjtëroi Aaronin, rrobat e tij, bijtë e tij dhe rrobat e bijve të tij me të. **31** Pastaj Moisiu i tha Aaronit dhe bijve të tij: "Piqeni mishin në hyrje të çadrës së mbledhjes dhe hajeni aty me bukën që është në shportën e shenjtërimit, siç kam urdhëruar, duke thënë: "Aaroni dhe bijtë e tij do të hanë". **32** Atë që tepron nga mishi dhe nga buka do ta digjini me zjarr. **33** Shtatë ditë me radhë nuk do të dilni nga hyrja e çadrës së mbledhjes, deri sa të plotësohen ditët e shenjtërimit tuaj, sepse do të nevojiten shtatë ditë për të plotësuar shenjtërimin tuaj. **34** Ashtu siç është vepruar në këtë ditë, kështu ka urdhëruar Zoti të bëhet për të bërë shlyerjen për ju. **35** Do të qëndroni pra shtatë ditë në hyrje të çadrës së mbledhjes, ditë e natë, dhe do të respektoni urdhërimin e Zotit, që të mos vdisni; sepse kështu më kishte qenë urdhëruar". **36** Kështu Aaroni dhe bijtë e tij bënë tërë ato gjëra që Zoti kishte urdhëruar me anë të Moisiut.

9 Ndonhi në ditën e tetë që Moisiu thirri Aaronin, bijtë e tij dhe pleqtë e Izraelit, **2** dhe i tha Aaronit: "Merr një viç për flijimin për mëkatin dhe një dash për një olokaust, që të dy pa të meta, dhe ofroji para Zotit. **3** Pastaj do t'u flasësh bijve të Izraelit, duke u thënë: Merrni një cjak përflyjmë përmëkatin, një viç dhe një qengj, që të dy motakë, pa të meta, për një olokaust, **4** një dem të vogël dhe një dash përflyjmë e falënderimit, për t'i flijuar përpara Zotit, dhe një ofertë ushqimesh, të përziera me vaj, sepse sot Zoti do t'ju shfaqet". **5** Dhe kështu ata sollën përpara çadrës së mbledhjes atë që Moisiu kishte urdhëruar; dhe tërë asamblea u afrua dhe qëndroi në këmbë përpara Zotit. **6** Atëherë Moisiu tha: "Kjo është ajo që Zoti ju ka urdhëruar; bëjeni dhe lavdia e Zotit do t'ju shfaqet". **7** Pastaj Moisiu i tha Aaronit: "Afroju altarat; paraqit flijimin tënd përmëkatin dhe olokaustin tënd, dhe bëj shlyerjen përvete dhe përfollin;

paraqit gjithashtu ofertën e popullit dhe bëj shlyerjen përvete, siç ka urdhëruar Zoti". **8** Kështu Aaroni iu afroua altarat dhe theri viçin e flijimit përmëkatin, që e kishte përvete. **9** Pastaj bijtë e tij i paraqitën gjakun dhe ai ngjeu gishtin e tij në gjak dhe e vuri atë mbi brirët e altarat, dherdi mbetjen e gjakut në bazën e altarat; **10** por dhjamen, veshkat dhe bulën e majme të mëlcisë të flijimit përmëkatin, i tymosi mbi altar ashtu si e kishte urdhëruar Zoti Moisiun. **11** Mishin dhe lëkurën përkundrazi i dogji jashtë kampit. **12** Pastaj theri olokaustin; bijtë e Aaronit i dhanë gjakun dhe ai e spërkatit rreth e qark mbi altarin. **13** Pastaj i dhanë olokaustin e bërë copë-copë dhe kokën; dhe ai i tymosi mbi altar. **14** Lau zorrët dhe këmbët dhe i tymosi bashkë me olokaustin mbi altar. **15** Pastaj paraqiti ofertën e popullit. Mori cjin, që ishte flia përmëkatin e popullit, e theri dhe e ofroi përmëkatin, si ofertë të parë. **16** Pastaj paraqiti olokaustin dhe e ofroi sipas rregullit të caktuar. **17** Paraqiti pas kësaj blatimin e ushqimit; mori një grusht prej tij dhe i tymosi mbi altar, përvëç olokaustit të mëngjesit. **18** Theri edhe demin e vogël dhe dashin, si flijim falënderimi përfollin. Bijtë e Aaronit i dhanë gjakun dhe ai e spërkatit rreth e qark mbi altarin. **19** I paraqitën dhjamin e kaut, të dashit, bishtin e majmë, dhjamin që mbulon zorrët, veshkat dhe bulën e majme të mëlcisë; **20** vunë dhjamen mbi gjokset, dhe ai tymosi dhjamin mbi altar; **21** por gjokset dhe kofshën e djathtë Aaronit i tundi përpara Zotit si ofertë e tundur, sipas mënyrës që kishte urdhëruar Moisiu. **22** Pastaj Aaroni ngriti duart e tij drejt popullit dhe e bekoi; mbasi bëri flijimin përmëkatin, olokaustin dhe flijimin e falënderimit, zbriti nga altari. **23** Pastaj Moisiu dhe Aaronit hynë në çadrën e mbledhjes; pastaj dolën dhe bukan popullin. Atëherë lavdia e Zotit iu shfaq tërë popullit. **24** Pastaj një zjarr doli nga prania e Zotit dhe konsumoi mbi altar olokaustin dhe dhjamin; tërë populli e pa, shpërtheu në britma gëzimi dhe u përul me fytyrë përtokë.

10 Pastaj Nadabi dhe Abihu, bij të Aaronit, morrën secili temjanicën e vet, i vunë brenda zjarr, vendosën mbi të temjanin dhe ofruan para Zotit një zjarr të palejueshëm, që ai nuk ua kishte urdhëruar. **2** Atëherë një zjarr doli nga prania e Zotit dhe i përipiu atë; dhe ata vdiqën përpara Zotit. **3** Prandaj Moisiu i tha Aaronit: "Kjo është ajo për të cilën foli Zoti, duke thënë: "Unë do të jem shenjtëruar nga ata që më afrohen mua dhe do të jem përlavdëruar përpara tërë popullit"". Dhe Aaroni heshti. **4** Pastaj Moisiu thirri Mishaelin dhe Eltsafanin, bij të Uzielit, ungi i Aaronit, dhe u tha atyre: "Afrohuni dhe largoni vëllezërit tuaj nga pjesa e përparme e shenjtërores, jashtë kampit". **5** Kështu ata u afruan dhe i larguan ata të veshur me tunikat e tyre, jashtë kampit, siç kishte thënë Moisiu. **6** Pastaj Moisiu u tha Aaronit, Eleazarit dhe Ithamarit, bij të tij: "Mos e zbuloni kokën tuaj dhe mos i grisni rrobat tuaja që të mos vdisni, dhe që Zoti të mos zëmërohet kundër tërë asamblesë; por vëllezërit tuaj, e tërë shtëpia e Izraelit, të mbajnë zë përfollin që ka ndezur Zoti. **7** Mos u largoni nga hyrja e çadrës së mbledhjes që të mos vdisni, sepse vaj i vajosjes së Zotit është mbi ju". Dhe ata bënë ashtu si kishte thënë Moisiu. **8** Zoti i foli akoma Aaronit, duke thënë: **9** "Mos pini verë as pije dehëse as ti as bijtë e tu, kur do të hyni në çadrën e mbledhjes, që të mos vdisni; do të jetë një ligj i përfjetshëm për të gjithë brezat tuaj, **10**

me qëllim që të mundni të dalloni midis të shenjtët dhe profanit, midis të papastrit dhe të pastrit, 11 dhe të mundni t'u mësoni bijve të Izraelit të gjitha ligjet, që Zoti u ka dhënë atyre me anë të Moisiut". 12 Pastaj Moisiu i tha Aaronit, dhe Eleazarit dhe Ithamarit, bijve që i kishin mbetur Aaronit: "Merrni blatin e ushqimit që tepron nga fljimet e bëra me zjarr për Zotin dhe hajeni pa maja pranë altarit, sepse është gjë shumë e shenjtë. 13 Do ta hani në vend të shenjtë, sepse është pjesa që të përket ty dhe bijve të tu nga fljimet e bëra me zjarr për Zotin, sepse kështu më ishte urdhëruar. 14 Gjoksin dhe kofshën e ofertës së tundur do t'i hani ti dhe bijtë e tu dhe bijat e tua bashkë me ty, në një vend të pastër, sepse janë pjesa që të përket ty dhe bijve të tu, dhe që ju është dhënë juve nga fljimet e falenderimit të bijve të Izraelit. 15 Bashkë me ofertat e dhjamicit të bëra me zjarr, do të çohen kofsha e ofertës së lartë dhe gjoksi i ofertës së tundur para Zotit; edhe kjo të përket ty dhe bijve të tu, si një statut i pérhershëm, si ka urdhëruar Zoti". 16 Pastaj Moisiu hetoi me kujdes për cijapin e fljimit për mëkatin; dhe ja, ishte djegur, prandaj u zemërua kundër Eleazarit dhe kundër Ithamarit, bijtë e Aaronit që kishin mbetur, duke thënë: 17 "Pse nuk e hëngrët fljimin për mëkatin në vend të shenjtë, sepse është gjë shumë e shenjtë, dhe Zoti ua ka dhënë me qëllim që të sillni padrejtësinë e asamblesë, që të bëni shlyerjen për ta përparrë Zotit? 18 Dhe ja, gjaku i flisë nuk u çua brenda vendit të shenjtë; ju duhet ta kishit ngrënë në vend të shenjtë, si kisha urdhëruar". 19 Aaroni i tha pastaj Moisiut: "Ja, sot ata më kanë ofruar fljimin e tyre për mëkatin dhe olokaustin e tyre përparrë Zotit, dhe më kanë ndodhur gjëra të tillë; po të kisha ngrënë sot viktimën e fljimit për mëkatin, a do t'i pëlgente kjo syve të Zotit?". 20 Kur Moisiu i dëgjoi këto, mbeti i kënaqr.

11 Pastaj Zoti i foli Moisiut dhe Aaronit, duke u thënë atyre:

2 "Foluni bijve të Izraelit dhe u thoni: Këto janë kafshët që do të mund të hani nga tërë kafshët që janë mbi tokë. 3 Mund të hani çdo kafshë dythundrake që e ka këmbën të ndarë dhe ripërtypet. 4 Por nga ripërtypësit dhe nga dythundrakët nuk do të hani këto: devenë sepse përtypet, por nuk është dythundrake; për ju është e papastër; 5 baldosén, sepse ripërtypet, por nuk është dythundrake; për ju është e papastër; 6 lepurin, sepse ripërtypet, por nuk është dythundrak; për ju është i papastër; 7 derrin, sepse është dythundrak dhe e ka këmbën të ndarë, por nuk është ripërtypës; për ju është i papastër. 8 Nuk do të hani nga mish i tyre dhe nuk do të prekni trupat e tyre të pajetë; për ju janë të papastër. 9 Midis gjithë kafshëve që ndodhen në ujë mund të hani këto: mund të hani të gjithë ato që kanë pendë e luspa në ujë, si në dëte ashtu dhe në lumenj. 10 Por të gjitha ato që nuk kanë as pendë e luspa, si në dëte, ashtu dhe në lumenj, tërë ato që lëvizin në ujë dhe të gjitha ato që jetojnë në ujë janë të neveritshme për ju. 11 Do të jenë të neveritshme për ju; nuk do të hani mishin e tyre dhe do keni neveri për trupin e tyre të pajetë. 12 Çdo gjë që në ujë nuk ka pendë dhe luspa do të jetë e neveritshme për ju. 13 Midis zogjeve do të keni neveri këta; nuk duhet t'i hani, sepse janë të neveritshëm: shqiponjën, shqiponjën e detit dhe fajkuant peshkatar; 14 qiftin dhe çdo lloj fajkoi; 15 çdo lloj korbi; 16 strucin, hutën, pulëbardhën dhe

çdo lloj krahathatë; 17 bufin, karabullakun e detit, ibisin; 18 mjellmën, pelikanin, hutën; 19 lejlekun, çdo lloj çafke, pupëzen dhe lakuriqin e natës. 20 Do të keni neveri për çdo insekt me krahë që ecën me katër këmbë. 21 Por nga të gjitha insektet me krahë që ecin me katër këmbë, mund të hani ato që i kanë kofshët mbi këmbët për të kercyer në tokë. 22 Nga këta mund të hani çdo lloj karkaleci, çdo lloj bulku dhe çdo lloj akridi. 23 Çdo lloj tjeter insekti me krahë që ka katër këmbë do të jetë i neveritshëm për ju. 24 Këto kafshë do t'ju bëjnë të papastër; kushdo që prek trupin e tyre të pajetë do të jetë i papastër deri në mbrëmje. 25 Kushdo mbart trupat e tyre të pajetë, do të lajë rrobat dhe do të jetë i papastër deri në mbrëmje. 26 Çdo kafshë dythundrake që nuk e ka këmbën të ndarë dhe nuk ripërtypet është e papastër për ju; kushdo që do ta prekë do të bëhet i papastër. 27 Ndër të gjitha kafshët katërkëmbëshe, ata që ecin mbi shputën e këmbëve janë të papastër për ju; kushdo që prek trupin e tyre të pajetë do të jetë i papastër deri në mbrëmje. 28 Kushdo që transporton trupin e tyre të pajetë do të lajë rrobat e tij dhe do të jetë i papastër deri në mbrëmje. Për ju ata janë të papastër. 29 Ndër kafshët që zvarriten mbi tokë, këta janë të papastër për ju: urithi, miu dhe çdo lloj hardhje, 30 gekoja, varani, hardhuca, kërmilli dhe kameleon. 31 Këto kafshë midis tërë atyre që zvarriten janë të papasta për ju; kushdo që i prek kur kanë ngordhur, do të jetë i papastër deri në mbrëmje. 32 Çdo gjë mbi të cilën një prej tyre bie kur kanë ngordhur do të jetë e papastër; qoftë kjo një vegël prej druri, apo rroba, apo lëkurë, apo thes apo çfarëdo sendi tjeter i përdorur për punë, duhet të futet në ujë dhe do të jetë i papastër deri në mbrëmje; pastaj do të jetë i pastër. 33 Çdo enë prej argjile brenda të cilës një prej tyre bie, do ta thyeni; dhe gjithçka që ndodhet në të do të jetë i papaster. 34 Çdo ushqim që hahet mbi të cilin bie uji i kësaj ene do të bëhet i papastër; dhe çdo gllënjkë që mund të merret prej tij do të jetë e papastër. 35 Çdo gjë mbi të cilën bie një pjesë e trupit të tyre të ngordhur, qoftë furra apo furnela, do të copëtohet; ata janë të papastër dhe do të konsiderohen të papastër nga ana juaj. 36 Por një burim apo një cisternë, ku mblidhet uji do të jetë i pastër, por çdo gjë që prek trupat e tyre të pajetë do të jetë e papastër. 37 Dhe në rast se një pjesë e trupave të tyre të pajetë bie mbi çfarëdo lloj fare që të mbillet, kjo do të mbetet e pastër; 38 por në rast se vihet ujë mbi farën dhe një pjesë e trupave të pajetë të tyre bie mbi të, ajo është e papastër për ju. 39 Në rast se ngordh një kafshë që ju lejohet ta hani, ai që do të prekë trupin e pajetë të saj do të jetë i papastër deri në mbrëmje. 40 Ai që ha nga ky trup i ngordhur do të lajë rrobat e tij dhe do të jetë i papastër deri në mbrëmje. 41 Çdo gjë që hiqet zvarrë mbi tokë është një gjë e neveritshme; nuk duhet ta hani. 42 Ndër të gjitha kafshët që hiqen zvarrë mbi tokë, nuk do të hani asnjëren prej atyre që ecin mbi bark, që lëvizin me katër këmbë, ose të atyre që kanë shumë këmbë, sepse kjo është e neveritshme. 43 Mos u bëni të neveritshëm me asnjë nga këto kafshë që zvarriten; mos u bëni të papastër me to, në mënyrë që të ndoteni. 44 Sepse unë jam Zoti, Perëndia juaj; shenjtërohuni, pra, dhe jini të shenjtë, sepse unë jam i shenjtë;

mos u infektoni me asnjë prej këtyre kafshëve që zvarriten mbi tokë. **45** Sepse unë jam Zoti që ju bëri të dilni nga vendi i Egjiptit, për të qënët Perëndia juaj; jini pra të shenjtë sepse unë jam i shenjtë. **46** Ky është ligji përkatës i katërkëmbëshve, zogjive dhe i çdo qënieje të gjallë që lëviz në ujë, dhe i çdo qënieje që hiqet zvarrë mbi tokë, **47** me qëllim që të dini të dalloni midis asaj që është e pastër dhe asaj që është e papastër, dhe midis kafshës që mund të hahet dhe të asaj që nuk duhet të hahet".

12 Zoti i foli akoma Moisiut, duke thënë: **2** "Folu kështu bijve të Izraelit: Në qoftë se një grua mbetet me barrë dhe lind një mashkull, do të jetë e papastër për shtatë ditë, do të jetë e papastër si në ditët e zakoneve të saj. **3** Ditën e tetë do të rrethpritet mishi i preputit të djalit. **4** Pastaj ajo do të rrijë akoma tridhjetë e tre ditë për të pastruar gjakun e saj; nuk do të prekë asnjë send të shenjtë dhe nuk do të hyjë në shenjtëronen, deri sa të plotësohen ditët e pastrimit të saj. **5** Por në rast se lind një vajzë, ajo do të jetë e papastër dy javë si në kohën e zakoneve të saj; dhe do të rrijë gjashtëdhjetë ditë për t'u pastruar nga gjaku. **6** Kur të plotësohen ditët e pastrimit të saj, pavarësisht në se është fjala për një djalë apo vajzë, do t'i çojë priftit, në hyrje të çadërës së mbledhjes, një qengj motak si olokaust dhe një pëllumb të ri o një tutull, si flijim përmëkatin. **7** Pastaj prifti do t'i ofrojë para Zotit dhe do të bëjë shlyerjen për të; dhe ajo do të jetë pastruar nga rrjedha e gjakut të saj. Ky është ligji përgruan që lind një mashkull apo një femër. **8** Dhe në rast se i mungojnë mjetet për të ofruar një qengj, do të marrë dy turtuj ose dy pëllumba të rinj, njërin si olokaust dhe tjetrin si flijimin e mëkatit. Prifti do të bëjë shlyerjen për të, dhe ajo do të jetë e pastër".

13 Zoti u foli akoma Moisiut dhe Aaronit, duke thënë: **2** "Kur një njeri ka mbi lëkurën e trupit të tij një ënjte apo një kore ose një njollë të shndritshme, dhe bëhet mbi lëkurën e trupit të tij një shenjë e plagës së lebrës, ai do t'i çohet priftit Aaron apo njërit prej bijve të tij priftërinj. **3** Prifti do të shqyrtojë plagën mbi lëkurën e trupit; në qoftë se qimja e plagës është bërë e bardhë dhe plaga duket më e thellë se lëkura e trupit, kemi të bëjmë me plagë të lebrës; prifti, pasi ta shqyrtojë, do ta shpallë të papastër atë njeri. **4** Por në qoftë se njolla e shndritshme mbi lëkurën e trupit është e bardhë dhe nuk duket se është më e thellë se lëkura, dhe qimja e saj nuk është bërë e bardhë, prifti do ta izolojë për shtatë ditë atë që ka plagën. **5** Ditën e shtatë, prifti do ta ekzaminojë përsëri; dhe në qoftë se plaga duket se është ndalur dhe nuk është përhapur mbi lëkurë, prifti do ta izolojë edhe shtatë ditë të tjera. **6** Prifti do ta shqyrtojë përsëri ditën e shtatë; dhe, po të shikoj që plaga është zgogjruar dhe nuk është përhapur mbi lëkurë, prifti do ta shpallë të pastër: ishte vetëm një puçerr me qelb. Ai do të lajë rrrobat e tij dhe do të jetë i pastër. **7** Por në rast se puçrra është zgjeruar mbi lëkurën pasi ai iu paraqit priftit për t'u shpallur i pastër, ai do të kontrollohet përsëri nga prifti; **8** prifti do ta kontrollojë; dhe në rast se shikon që puçrra është zgjeruar mbi lëkurë, prifti do ta shpallë atë të papastër; është lebër. **9** Kur te një njeri shfaqet një plagë e lebrës, ai do t'i çohet priftit. **10** Prifti do ta ekzaminojë; dhe në qoftë se ënjta mbi lëkurë është e bardhë dhe e ka zbardhur

qimen, dhe në ënjte ka pak mish të gjallë, **11** kemi një lebër kronike mbi lëkurën e trupit të tij dhe prifti do ta shpallë atë të papastër; nuk do ta izolojë, sepse është i papastër. **12** Por në qoftë se lebra përhapet edhe më mbi lëkurë në ményrë që të mbulojë tërë lëkurën e atij që ka plagën, nga koka deri te këmbët, kudo që shikon prifti, **13** prifti do ta kontrollojë; dhe në qoftë se lebra ka mbuluar tërë trupin e tij, do ta shpallë të pastër atë që ka plagën; është bërë i téri i bardhë, pra, është i pastër. **14** Por ditën që do të dalë mbi të mish i gjallë, ai do të shpallet i papastër. **15** Kur prifti ka për të parë mishin e gjallë, do ta shpallë atë të papastër; mishi i gjallë është i papastër; është lebër. **16** Por në rast se mishi i gjallë ndryshon përsëri dhe bëhet i bardhë, ai duhet të shkojë te prifti; **17** dhe prifti do ta kontrollojë; dhe në qoftë se plaga është bërë e bardhë, prifti do të shpallë të pastër atë që ka plagën; ai është i pastër. **18** Kur mbi lëkurën e trupit zhvillohet një ulcerë, dhe ajo është shëruar, **19** dhe në vendin e ulcerës formohet një ënjte e bardhë ose një njollë e shndritshme e bardhë-kuqalashë, kjo duhet t'i tregohet priftit. **20** Prifti do ta ekzaminojë; në qoftë se njolla duket më e thellë se lëkura dhe qimja e saj është bërë e bardhë, prifti do ta shpallë atë të papastër; është plagë lebre që ka shpérthyer në ulcerë. **21** Por në rast se prifti, duke e ekzaminuar, sheh që në njollë nuk ka qime të bardha dhe që ajo nuk është më e thellë se lëkura dhe është pakësuar, ai do ta izolojë shtatë ditë. **22** Në rast se njolla zgjerohet mbi lëkurë, prifti do ta shpallë të papastër; është një plagë lebre. **23** Por në rast se njolla ka mbetur në vend dhe nuk është zgjeruar, ajo është mbresë e ulcerës dhe prifti do ta shpallë të pastër. **24** Në rast se dikush pëson mbi lëkurën e tij një djegie të shkaktuar nga zjarri, dhe mishi i gjallë i djegies bëhet një njollë e shndritshme, e bardhë-kuqalashë, ose e bardhë, **25** prifti do ta shqyrtojë; dhe në qoftë se qimja e njollës është bërë e bardhë dhe njolla duket më e thellë se lëkura, është lebër që ka shpérthyer në djegien. Prifti do ta shpallë të papastër; është plagë lebre. **26** Por në rast se prifti, duke shqyrtuar, sheh që nuk ka qime të bardhë në njollë dhe që kjo nuk është më e thellë se lëkura, por është pakësuar, prifti do ta izolojë shtatë ditë atë njeri. **27** Ditën e shtatë, prifti do ta kontrollojë; dhe në qoftë se njolla është përhapur edhe më mbi lëkurë, prifti do ta shpallë të papastër; është plagë lebre. **28** Në qoftë se njolla e shndritshme ka mbetur përkundrazi në të njëjtin vend dhe nuk është përhapur mbi lëkurë, por është pakësuar, është një ënjte shkaktuar nga djegia; prifti do ta shpallë të pastër, sepse është mbresa e djegies. **29** Kur një burrë apo një grua ka një plagë në kokë apo në mjejkër, **30** prifti do të ekzaminojë plagën; në rast se duket më e thellë se lëkura dhe në të ka qime të verdha dhe të holla, prifti do ta shpallë atë të papastër; është qere, domethënë lebër e kokës apo e mjejkërës. **31** Në qoftë se përkundrazi prifti shqyrtion plagën e qeres, dhe kjo nuk duket më e thellë se lëkura dhe në të nuk ka qime të zeza, prifti do ta izolojë shtatë ditë atë që ka plagën e qeres. **32** Ditën e shtatë prifti do të kontrollojë plagën dhe, po të jetë se qerja nuk është përhapur dhe nuk ka në të qime të verdha, dhe qerja nuk duket më e thellë se lëkura, **33** ai person do të rruhet, por nuk do të rrujuaj pjesën e prekur nga qerja; dhe prifti do ta izolojë shtatë ditë të tjera atë që ka qeren. **34** Ditën e

shtatë prifti do të kontrollojë qeren; dhe në qoftë se qerja nuk është përhapur mbi lëkurë dhe nuk duket më e thellë se lëkura, prifti do ta shpallë të pastër; ai do të lajë rrobat e tij dhe do të jetë i pastër. 35 Por në qoftë se, pasi është shpallur i pastër, qerja është përhapur mbi lëkurë, 36 prifti do ta kontrollojë atë; në qoftë se qerja është përhapur mbi lëkurë, prifti nuk duhet të kérkojë qimen e verdhë; ai është i papastër. 37 Por në qoftë se qerja duket se është ndaluar dhe në të janë ritur qime të zeza, qerja është shëruar; ai është i pastër dhe prifti do ta shpallë të pastër. 38 Në rast se një burrë apo një grua ka mbi lëkurën e trupit të tij njolla të shndritshme, veçanërisht njolla të shndritshme bardhoshe, 39 prifti do t'i shqyrtojë; dhe në qoftë se njollat e shndritshme mbi lëkurën e trupit të tyre kanë një ngjyrë të bardhë të zbehtë, është një erupsion të lëkurës; ai është i pastër. 40 Në rast se një njeri i bien flokët e kokës, është tullac, por është i pastër. 41 Në rast se i bien flokët mbi ballë, është tullac mbi ballë, por i pastër. 42 Por në rast se në pjesën tullace të kokës ose të ballit shfaqet një plagë e bardhë-kuqalashe, është lebër, që ka shpërthyer mbi kokë apo mbi ballë. 43 Prifti do ta shqyrtojë; dhe në qoftë se enjta e plagës mbi pjesën tullace të kokës apo të ballit është e bardhë-kuqalashe, njëlloj si lebra mbi lëkurën e trupit, 44 është lebroz; është i papastër, dhe prifti do ta shpallë atë të papastër, për shkak të plagës mbi kokën e tij. 45 Lebrozi, i prekur nga kjo plagë, do të veshë rroba të grisura dhe do ta mbajë kokën të zbuluar; do të mbulojë mjekrën e tij dhe do të bërtasë: "papastër, papastër". 46 Do të jetë i papastër tërë kohën që do të ketë plagën; është i papastër; do të jetojë vetëm; do të banojë jashtë kampit. 47 Në qoftë se ka një plagë lebre mbi një palë rroba, qoftë rrobë leshti apo një rrobë liri, 48 një stofë o një punë me shtiza, prej liri ose leshti, në lëkurë apo në çfarëdo sendi prej lëkure, 49 në se plaga është e gjelberuar ose kuqalashe mbi rrobat apo mbi lëkurën, mbi stofin ose mbi punën e bërë me shtiza, ose mbi çfarëdo tjetër sendi të punuar me lëkurë, është plagë lebre, dhe do t'i tregohet priftit. 50 Prifti do të shqyrtojë plagën dhe do të izolojë shtatë ditë atë që ka plagën. 51 Ditën e shtatë do të ekzaminojë plagën; dhe në qoftë se plaga është përhapur mbi rrobat, o mbi stofën, o mbi trikotazhin, o mbi lëkurën apo mbi çfarëdo sendi të punuar me lëkurë, është një plagë lebre të keqe; është një gjë e papastër. 52 Ai do t'i djegjë këto rroba o stofin ose trikotazhin prej leshi a prej liri ose çfarëdo sendi të bërë me lëkurë, mbi të cilin ndodhet plaga, sepse është një lebër e keqe; do të digjen në zjarr. 53 Por në rast se prifti ekzaminon plagën, dhe kjo nuk është përhapur mbi rrobat o mbi stofin, o mbi trikotazhin ose mbi çdo send prej lëkure, 54 prifti do të urdhërjoj që të lahet sendi mbi të cilin është kjo plagë, dhe do ta izolojë personin përshtatë ditë të tjera. 55 Prifti do të ekzaminojë plagën, mbasi të jetë larë; në qoftë se plaga nuk ka ndryshuar ngjyrë, edhe sikur të mos jetë përhapur, është gjë e papastër; do ta djegësh në zjarr; ajo vazhdon të hajë nga brenda apo nga jashtë. 56 Në qoftë se prifti e ekzaminon dhe plaga, pasi është larë, është përmirësuar, do ta shkulë nga rrobat, a nga lëkura, a nga stofa apo nga trikotazhi. 57 Por në rast se duket ende mbi rrobat, stofin, trikotazhin, ose mbi çdo send tjetër prej lëkure, është një e keqe që po përhapet; do të djegësh me zjarr sendin mbi të

cilin ndodhet plaga. 58 Rrobot, o stofi, o trikotazhi ose çdo send tjetër i bërë me lëkurë që ke larë dhe nga i cili është zhdukur plaga, do të lahet një herë të dytë dhe do të jetë i pastër. 59 Ky është ligji pér plagën e lebrës mbi një palë rroba lesi ose prej liri, mbi stofin apo trikotazh ose çfarëdo sendi të bërë prej lëkure, pér ta shpallur të pastër apo pér ta shpallur të papastër".

14 Zoti i foli akoma Moisiut, duke i thënë: 2 "Ky është ligji lidhur me lebrozin pér ditën e pastrimit të tij. Ai do t'i çohet priftit. 3 Prifti do të dalë nga kampi dhe do ta vizitojë atë dhe në qoftë se plaga e lebrës i është shëruar të lebrosurit, 4 prifti do të urdhërojë të merren pér atë që do të pastrohet dy zogj të gjallë dhe të pastër, dru kedi, nga skarlati dhe hisopi. 5 Prifti do të urdhërojë që të theret një nga zogjtë në një enë prej argjilë me ujë të rrjedhshëm. 6 Pastaj do të marrë zogun e gjallë, drurin e kedrit, skarlatin dhe hisopin, dhe do t'i zhytë, me zogun e gjallë, në gjakun e zogut të therur në ujë të rrjedhshëm. 7 Do ta spërkatë pastaj shtatë herë mbi atë që duhet të pastrohet nga lebra; do ta shpallë atë të pastër dhe do ta lërë të shkojë të lirë zogun e gjallë nëpër fusha. 8 Ai që duhet të pastrohet do të lajë rrobot e tij, do të rruajë tërë qimet e tij, do të lahet në ujë dhe do të jetë i pastër. Pas kësaj mund të hyjë në kamp, por do të qëndrojë shtatë ditë jashtë çadrës së tij. 9 Ditën e shtatë do të rruajë têrë qimet e kokës së tij, të mijekrës së tij dhe të vetullave të tij; do të rruajë shkurt të gjitha qimet e tij. Do të lajë rrobot e tij dhe do të lajë trupin e tij në ujë dhe do të jetë i pastër. 10 Ditën e tetë do të marrë dy qengja pa të meta, një qengj femër njëvjeçar pa të meta, tri të dhjeta efe majë mielli, të përziera me vaj, si një ofertë ushqimi, dhe një log vaj; 11 dhe prifti që kryen pastrimin do të paraqesë atë që duhet të pastrohet dhe të gjitha këto gjëra para Zotit në hyrje të çadrës së mbledhjes. 12 Pastaj prifti do të marrë një qengj dhe do ta ofrojë si flijim riparimi, me logun e vajit, dhe do t'i tundë si një ofertë e tundur para Zotit. 13 Do ta therë pastaj qengjin në vendin ku theren flijimet pér mëkatin dhe olokaustet, në vendin e shenjtë, sepse si flijim riparimi i përkërt priftit, kështu është flijimi pér mëkatin; është gjë shumë e shenjtë. 14 Prifti do të marrë pak gjak nga flijimi i riparimit dhe do ta vërë në skajin e veshit të djathës të atij që duhet të pastrohet, mbi gishtin e madh të dorës së tij të djathët dhe mbi gishtin e madh të këmbës së tij të djathët. 15 Pastaj prifti do të marrë pak vaj nga logu dhe do ta derdhë mbi pëllëmbën e dorës së tij të majtë; 16 pastaj prifti do të ngjyej gishtin e dorës së tij të djathët në vajin që ka në dorën e majtë dhe me gishtin do të spërkatë shtatë herë pak vaj përrpara Zotit. 17 Dhe nga mbetja e vajit që ka në dorë, prifti do të vërë pak në skajin e veshit të djathët të atij që duhet të pastrohet, mbi gishtin e madh të dorës së tij të djathët dhe mbi gishtin e madh të këmbës së tij të djathët, në vendin ku ka vënë gjakun e flijimit të riparimit. 18 Mbetjen e vajit që ka në dorë, prifti do ta vërë mbi kokën e atij që duhet të pastrohet; kështu prifti do të bëjë pér të shlyerjen përrpara Zotit. 19 Pastaj prifti do të ofrojë flijimin pér mëkatin dhe do të bëjë shlyerjen pér atë që do të pastrohet nga papastërtia e tij; pas kësaj do të therë olokaustin. 20 Prifti do të ofrojë olokaustin dhe blatin e ushqimit mbi altar; kështu ai do të ketë mundësi të bëjë pér të

shlyerjen dhe ai do të jetë i pastër. **21** Në rast se ky person është i varfër dhe nuk mund t'i sigurojë këto gjëra, do të marrë vetëm një qengj pér ta ofruar si flijim pér shkeljen e kryer, si një ofertë të tundur, pér të bérë shlyerjen. **22** Dhe dy tutuj apo dy pëllumba të rinx, sipas mundësive të tij; njëri do të jetë pér flijimin pér mëkatin dhe tjetri pér olokaustin. **23** Ditën e tetë do t'i çojë, pér pastrimin e tij, këto gjëra priftit në hyrje të çadrës së mbledhjes pérpara Zotit. **24** Dhe prifti do të marrë qengjin e flijimit pér shkeljen dhe logun e vajit, dhe do t'i tundë si një ofertë e tundur pérpara Zotit. **25** Pastaj do të therë qengjin e flijimit pér shkeljen e kryer. Prifti do të marrë pak gjak nga flijimi pér shkeljen dhe do ta vërë në skajin e veshit të djathtë të atij që do të pastrohet mbi gishtin e madh të dorës së tij të djathtë dhe mbi gishtin e madh të këmbës së tij të djathtë. **26** Prifti do të derdhë pak vaj mbi pëllëmbën e dorës së tij të majtë. **27** Dhe me gishtin e dorës së tij të djathtë, prifti do të spërkasë shtatë herë pak nga vajti që ka në dorën e tij të majtë pérpara Zotit. **28** Pastaj prifti do të vërë pak nga vajti që ka në dorë mbi skajin e veshit të djathtë të atij që duhet të pastrohet, mbi gishtin e tij të madh të dorës së djathtë dhe mbi gishtin e madh të këmbës së tij të djathtë, në vendin ku ka vënë gjakun e flijimit të shkeljes. **29** Mbetjen e vajit që ka në dorë, prifti do ta vërë mbi kokën e atij që do të pastrohet, pér të bérë shlyerjen pér atë pérpara Zotit. **30** Pastaj do të ofrojë një nga tutujt a një nga të dy pëllumbat e rinx, sipas mundësive të tij; **31** do të ofrojë atë që ka mundur të sigurojë, njérin si flijim pér mëkatin dhe tjetrin si olokaust, bashkë me blatin e ushqimit; kështu prifti do të bëjë shlyerjen pérpara Zotit pér atë që do të pastrohet. **32** Ky është ligji pér atë që është prekur nga plaga e lebrës dhe nuk ka mjetet pér të siguruar atë që kërkohet pér pastrimin e tij". **33** Zoti u foli akoma Moisiut dhe Aaronit, duke thënë: **34** "Kur do të hyni në vendin e Kanaanit që unë ju jap në pronësi, në rast se dërgoj plagën e lebrës në një shtëpi të vendit që është prona juaj, **35** i zoti i shtëpisë do të shkojë t'ia deklarojë priftit, duke thënë: "Më duket se ka një farë plague në shtëpinë time". **36** Atëherë prifti do të urdhérojë që të zbraset shtëpia para se ai të hyjë pér të shqyrtuar plagën, me qëllim që gjithçka që ndodhet në shtëpi të mos bëhet e papastër. Pastaj prifti do të hyjë pér të ekzaminuar shtëpinë. **37** Do të ekzaminojë pastaj plagën; në qoftë se plaga që ndodhet mbi muret e shtëpisë ka disa zgavra të gjelbëra apo të kuqërrreme që duken më të thella se sipërfaqja e mureve, **38** prifti do të dalë nga shtëpia, te porta dhe do ta mbyllë shtëpinë pér shtatë ditë. **39** Ditën e shtatë prifti do të kthehet dhe do ta ekzaminojë shtëpinë; në rast se plaga është përhapur në muret e shtëpisë, **40** prifti do të urdhérojë që të hijen gurët mbi të cilët ndodhet plaga dhe t'i hedhin në një vend të papastër jashtë qytetit. **41** Pastaj do të urdhérojë që të kruhet pjesa e brendshme e shtëpisë rrëth e qark, dhe do ta hedhin suvanë që kanë rrëzuar jashtë qytetit, në vend të papastër. **42** Pastaj do të marrin gurë të tjerë dhe do t'i vënë në vendin e të parëve, dhe do të marrin gëlqere tjetër pér të suvatuar shtëpinë. **43** Por në rast se plaga shpërthen përsëri në shtëpi, mbasi janë hequr gurët dhe mbasi shtëpia është kruar dhe është suvatuar përsëri, **44** prifti do të hyjë pér të kontrolluar shtëpinë; në qoftë se plaga është e përhapur në shtëpi, kemi një lebër të keqe në shtëpi; kjo

është e papastër. **45** Prandaj do ta shëmbë shtëpinë dhe do t'i çojë gurët, lëndën e drurit dhe suvanë jashtë qytetit, në një vend të papastër. **46** Përveç kësaj kushdo që hyn në shtëpi gjatë gjithë kohës që mbeti e myllur, do të jetë i papastër deri në mbrëmje. **47** Kush fle në shtëpi, do të lajë rrobat e tij; po kështu ai që ha në shtëpi do të lajë rrobat e tij. **48** Por në qoftë se prifti hyn në shtëpi dhe e kontrollon, dhe plaga nuk është përhapur në shtëpi pasi është suvatuar, prifti do ta shpallë atë të pastër, sepse plaga është shëruar. **49** Pastaj, pér të pastruar shtëpinë, do të marrë dy zogj, dru kedri, skarlat dhe hisop; **50** do të therë pastaj një nga zogjtë në një enë argilli me ujë të rrjedhshém; **51** dhe do të marrë drurin e kedrit, hisopin, skarlatin dhe zugun e gjallë, dhe do t'i zhytë në gjakun e zogut të therur dhe në ujë të rrjedhshém, dhe do ta spërkatë shtëpinë shtatë herë. **52** Kështu do ta pastrojë shtëpinë me gjakun e zogut, me ujin e rrjedhshém, me zugun e gjallë, me drurin e kedrit, me hisopin dhe me skarlatin; **53** por do ta lërë zugun të ikë i lirë jashtë qytetit, nëpër fusha; kështu do të bëjë shlyerjen, pér shtëpinë, dhe kjo do të jetë e pastër. **54** Ky është ligji pér çdo plagë të lebrës dhe të qeres, **55** pér lebrën e rrobane dhe të shtëpisë, **56** pérën jetjet, puçrat me qelb dhe njollat e shndritshme, **57** pér të mësuar kur një gjë është e papastër dhe kur është e pastër. Ky është ligji pér lebrën".

15 Zoti u foli akoma Moisiut dhe Aaronit, duke u thënë: **2** "Foluni bijve të Izraelit dhe u thoni atyre: Kushdo që ka një fluki nga trupi i tij, ky fluki është i papastër. **3** Papastërtia e tij është prodhuar nga fluksi: ai është i papastër pér sa kohë fluksi i trupit të tij është ende në veprim, ashtu edhe kur fluksi në trupin e tij është ndaluar. **4** Çdo shtrat mbi të cilin shtrihet ai që ka fluksin do të jetë i papastër; po ashtu do të jetë e papastër çdo gjë mbi të cilën ai ulët. **5** Kushdo që prek shtratin e tij do të lajë rrobat e tij dhe do të lahet me ujë, dhe ka pér të qënë i papastër deri në mbrëmje. **6** Kush ulet mbi çfarëdo gjëje mbi të cilën është ulur ai që ka fluksin, do të lajë rrobat e tij dhe veten me ujë, dhe do të jetë i papastër deri në mbrëmje. **7** Kush prek trupin e atij që ka fluksin, do të lajë rrobat e tij dhe do të lahet në ujë, dhe do të jetë i papastër deri në mbrëmje. **8** Në qoftë se ai që ka fluksin pështyn mbi dikë që është i pastër, ky do të lajë rrobat e tij dhe do të lahet në ujë, dhe do të jetë i papastër deri në mbrëmje. **9** Çdo shalë mbi të cilën hipën ai që ka fluksin do të jetë e papastër. **10** Kushdo që prek çfarëdo gjëje që ka qenë nën të, do të jetë i papastër deri në mbrëmje. Kushdo që trasporton këto sende do të lajë rrobat e tij dhe do të lahet me ujë, dhe do të jetë i papastër deri në mbrëmje. **11** Kushdo që prek atë që ka fluksin, pa i larë duart, duhet të lajë rrobat e tij dhe të lahet në ujë, dhe do të jetë i papastër deri në mbrëmje. **12** Ena prej balte, e prekur nga ai që ka fluksin, do të thyhet; dhe çdo enë prej druri do të lahet në ujë. **13** Kur ai që ka fluksin është pastruar nga fluksi i tij, do të numrerojë shtatë ditë pér pastrimin e tij; pastaj do të lajë rrobat e tij dhe do të lajë trupin e tij në ujë të rrjedhshém, dhe do të jetë i pastër. **14** Ditën e tetë do të marrë dy tutuj ose dy pëllumba të rinx dhe do të vijë përpëra Zotit në hyrje të çadrës së mbledhjes, dhe do t'i japë priftit. **15** Prifti do t'i ofrojë: njérin si flijim pér mëkatin

dhe tjetrin si olokaust; kështu prifti do të bëjë shlyerjen për të përpëra Zotit, për shkak të fluksit të tij. **16** Në rast se një njeri ka një lëshim fare, ai do të lajë tërë trupin e tij në ujë, dhe do të jetë i papastër deri në mbrëmje. **17** Çdo rrobë dhe çdo lëkurë mbi të cilat ka farë do të lahet me ujë, dhe do të jetë e papastër deri në mbrëmje. **18** Në rast se një burrë bie në shrat me një grua dhe ka një lëshim fare, do të lahen që të dy me ujë dhe do të jenë të papastër deri në mbrëmje. **19** Në qoftë se një grua ka një fluks në trupin e saj, dhe ky është një fluks gjaku, papastërtia e saj do të zgjasë shtatë ditë; kushdo që e prek atë do të jetë i papastër deri në mbrëmje. **20** Çfarëdo gjë mbi të cilën ajo shtrihet gjatë papastërtisë së saj, do të jetë e papastër; çfarëdo gjë mbi të cilën ulet, do të jetë e papastër. **21** Kushdo që prek shtratin e saj do të lajë rrobat e tij dhe do të lahet në ujë, dhe do të jetë i papastër deri në mbrëmje. **22** Kushdo që prek çfarëdo gjë mbi të cilën ajo është ulur, do të lajë rrobat e tij dhe do të lahet në ujë; do të jetë i papastër deri në mbrëmje. **23** Kur ajo është ulur mbi shrat ose mbi çfarëdo gjë tjetër, kur dikush e prek atë do të jetë i papastër deri në mbrëmje. **24** Në rast se një burrë bie në shrat me të, papastërtia e saj kalon mbi të dhe ai do të jetë i papastër për shtatë ditë; dhe çdo shrat mbi të cilin a shtrihet, do të jetë i papastër. **25** Në qoftë se një grua ka një fluks gjaku prej disa ditësh jashtë kohës së papastërtisë së zakoneve, ose fluksi vazhdon tej kohës së duhur, ajo do të jetë e papastër për gjithë ditët e fluksit të papastër, ashtu si është në ditët e papastërtisë së saj të zakoneve. **26** Çdo shrat mbi të cilin shtrihet gjatë ditëve të fluksit të saj, do të jetë për të si shtrati i zakoneve të saj; dhe çdo gjë mbi të cilën ajo ulet do të ketë po atë papastërti të zakoneve të saj. **27** Kushdo që prek këto gjëra do të jetë i papastër; do të lajë rrobat e tij dhe do të lahet në ujë; do të jetë i papastër deri në mbrëmje. **28** Por pas pastrimit të saj nga fluksi, do të numërojë shtatë ditë, dhe pastaj do të jetë e pastër. **29** Ditén e tetë do të marrë dy turtuj ose dy pëllumba të rinj dhe do t'ia çojë priftin në hyrje të çadrës së mbledhjes. **30** Prifti do ta ofrojë njërin prej tyre si flijim për mëkatin dhe tjetrin si olokaust; prifti do të kryej për të shlyerjen, përpëra Zotit, të fluksit që bënte të papastër. **31** Kështu do t'i mbani të ndarë bijtë e Izraelit nga ajo që i ndot, që të mos vdesin për shkak të papastërtisë së tyre, duke ndotur tabernakullin tim që ndodhet midis tyre. **32** Ky është ligji për atë që ka një fluks dhe për atë që ka një lëshim fare, gjë që e bën të papastër, **33** dhe për gruan që vuani për shkak të zakoneve të saja periodike, për burrin ose gruan që ka një fluks dhe për burrin që bie në shrat me një grua të papastër".

16 Zoti i foli Moisiut mbas vdekjes së dy bijve të Aaronit, që vdiqën kur u paraqitën para Zotit me zjarr të ndaluar. **2** Zoti i tha Moisiut: "Foli Aaronit, vëllait tënd, dhe thuaji të mos hyjë në çfarëdo kohe në shenjtëronë, përtëj perdes, përpëra pajtuesit që ndodhet mbi arkë, që të mos vdesë, sepse unë do të shfaqem në renë mbi pajtuesin. **3** Aaroni do të hyjë në shenjtëronë në këtë mënyrë; do të marrë një dem të vogël për flijimin për mëkatin dhe një dash për olokaustin. **4** Do të veshë tunikën e shenjtë prej liri dhe do të mbaqë mbi trupin e tij pantallona prej liri; do të ngjeshë brezin prej liri dhe do të vërv

mbi kokë çallmën prej liri. Këto janë veshjet e shenjtë; ai do ti veshë pasi ta ketë larë trupin me ujë. **5** Nga asambleja e bijve të Izraelit do të marrë dy cjepl përflijmëm e mëkatit dhe një dash për olokaustin. **6** Aaroni do të ofrojë demin e vogël përflijmëm e mëkatit, që e ka përvete, dhe do të bëjë shlyerjen përvete dhe përshtëpinë e tij. **7** Pastaj do t'i marrë të dy cjeptë dhe do t'i paraqesë përpëra Zotit në hyrje të çadrës së mbledhjes. **8** Aaroni do t'i hedhë në short dy cjeptë: njëri prej tyre do të caktohet për Zotin dhe tjetri do të shërbëjë si cjp për shlyerjen e fajit. **9** Aaroni do të afrojë cjpapin e caktuar për Zotin dhe do ta ofrojë si flijim përmëkatin; **10** por cjpap i caktuar si cjpafjashlyes do të paraqitet i gjallë para Zotit, me qëllim që mbi të bëhet shlyerja dhe përt qas pastaj në shkretëtirë si cjpafjashlyes. **11** Aaroni do të ofrojë, pra, demin e vogël të flijimit përmëkatin dhe do të bëjë shlyerjen përvete dhe përshtëpinë e tij; dhe do ta therë demin e vogël të flijimit përmëkatin përvete. **12** Pastaj do të marrë një temjanicë plot me qymyrë të ndezur të marrë nga altari përpëra Zotit dhe do t'i ketë duart e tij të mbushura me temjan të perfumuar në pluhur, dhe do të çojë çdo gjë matanë velit. **13** Do ta vërvë temjanin mbi zjarr përpëra Zotit, me qëllim që reja e temjanit të mbulojë pajtuesin që është mbi dëshminë; kështu ai nuk do të vdesë. **14** Pastaj do të marrë ca gjak të demit të vogël dhe do ta spërkatë me gishtin e tij mbi pajtuesin nga ana lindore, do të spërkatë shtatë herë edhe pak gjak me gishtin e tij përpëra pajtuesit. **15** Pastaj do të therë cjpap e flijimi përmëkatin, që është për popullin, dhe do të çojë gjakun e tij matanë velit; dhe do të bëjë me këtë gjak atë që ka bërë me gjakun e demit të vogël; do ta spërkatë mbi pajtuesin dha para pajtuesit. **16** Kështu do të bëjë shlyerjen për shenjtëronen, për shkak të papastërtive të bijve të Izraelit, të shkeljeve të tyre dhe të gjitha mëkateve të tyre. Do të veprojë në të njëjtën mënyrë për çadrën e mbledhjes, që mbetet midis tyre, në mes të papastërtive të tyre. **17** Në çadrën e mbledhjes, kur ai do të hyjë në shenjtëronen për të bërë shlyerjen, nuk do të ketë njeri, deri sa ai të ketë dalë dhe të ketë bërë shlyerjen përveten, përshtëpinë e tij dhe përtëri asamblenë e Izraelit. **18** Ai do të dalë drejt altarit që ndodhet para Zotit dhe do të bëjë shlyerjen përtë; do të marrë ca gjak nga demi i vogël dhe ca gjak nga cjpap dhe do ta vërvë mbi brirët e altarit rrëth e qark. **19** Pastaj do të spërkatë ca gjak mbi të me gishtin e tij shtatë herë me radhë; kështu do ta pastrojë dhe do ta shenjtërojë nga papastërtitë e bijve të Izraelit. **20** Kur të ketë mbaruar së kryeri shlyerjen për shenjtëronen, për çadrën e mbledhjes dhe për altarin, do të afrojë cjpap e gjallë. **21** Aaroni do të vendosë të dyja duart e tij mbi kokën e cjpap të gjallë dhe do të rrëfejë mbi të téré padrejtësitë e bijve të Izraelit, të gjitha shkeljet e tyre, téré mëkatet e tyre, dhe do t'i vërvë mbi kokën e cjpap; pastaj do ta çojë në shkretëtirë me anë të një njeri të zgjedhur enkas. **22** Cjapi do t'i mbartë mbi vete në tokë të vetmuar të gjitha padrejtësitë e tyre dhe ai njeri do ta lërë të shkojë në shkretëtirë. **23** Pastaj Aaroni do të hyjë në çadrën e mbledhjes, do të zhveshë rrobat e tij prej liri që kishte veshur përtë hyrë në shenjtëronë dhe do t'i lërë aty. **24** Do të lajë trupin e tij me ujë në një vend të shenjtë, do të veshë rrobat e tij dhe do të dalë përtë ofruar olokaustin e tij dhe olokaustin e popullit, dhe do të bëjë

shlyerjen pér vete dhe pér popullin. **25** Pastaj do tē tymosë mbi altar dhjamin e fljimit pér mëkatin. **26** Ai që e ka lëshuar cjapin, e zgjedhur si cjap fajshlyes, do tē lajë rrobat e tij dhe trupin e tij me ujë dhe, mbas kësaj mund tē kthehet në kamp. **27** Do tē çohen pas kësaj jashtë kampit demi i vogël i fljimit pér mëkatin dhe cjapi i fljimit pér mëkatin, gjaku i tē cilit èshtë çuar në shenjtërore pér tē bërë shlyerjen; dhe do tē djegin në zjarr lëkurët, mishin dhe ndyrësitë e tyre. **28** Pastaj ai që i djeg do tē lajë rrobat dhe trupin e tij me ujë; pas kësaj, ai mund tē kthehet në kamp. **29** Ky do tē jetë pér ju një ligj i pérjetshém: në muajin e shtatë, ditën e dhjetë tē muajit, do tē pérulni shpirrat tuaj dhe nuk do tē kryeni asnjë punë, as ai që ka lindur nē vend as i huaji që banon midis jush. **30** Sepse atë ditë prifti do tē bëjë shlyerjen pér ju, pér t'ju pastruar, me qëllim që tē jeni tē pastruar nga tērë mëkatet tuaja pérpara Zotit. **31** Èshtë pér ju një e shtunë madhështore pushimi dhe ju do tē pérulni shpirrat tuaj; èshtë një ligj i pérjetshém. **32** Prifti, që èshtë vajosur dhe që èshtë shenjtëruar pér tē shërbyer si prifti nē vend tē atit tē tij, do tē bëjë shlyerjen dhe do tē veshë rrobat prej liri, rrobat e shenjta. **33** Ai do tē bëjë shlyerjen pér shenjtëoren e shenjtë; do tē bëjë shlyerjen pér çadrén e mbledhjes dhe pér altarin, do tē bëjë njëkohësisht shlyerjen pér priftërinjtë dhe pér tērë popullin e asamblesë. **34** Ky do tē jetë pér ju një ligj i pérjetshém, pér tē shlyer mëkatet e bijve të Izraelit pér tē gjitha mëkatet e tyre, një herë nē vit". Dhe Moisiu bëri ashtu siç e kishte urdhëruar Zoti.

17 Zoti i foli akoma Moisiut, duke i thënë: **2** "Foli Aaronit, bijve tē tij dhe tē gjithë bijve të Izraelit dhe u thuaj atyre: Kjo èshtë ajo që Zoti ka urdhëruar, duke thënë: **3** Kushdo nga shtëpia e Izraelit ther një ka ose një qengj apo një dhi brenda kampit, ose jashtë kampit, **4** dhe nuk e çon nē hyrjen e çadrës së mbledhjes pér ta paraqitur si një ofertë pér Zotin pérpara tabernakullit tē Zotit, do tē mbahet si fajtor gjaku; ka derdhur gjak dhe ky njeri do tē shfaroset nē mes tē popullit tē tij; **5** dhe kjo me qëllim që bijtë e Izraelit, nē vend që tē fljognë flitë e tyre nē fusha, t'ia çojnë Zotit nē hyrje tē çadrës së mbledhjes, priftit, dhe t'ia ofrojnë Zotit si fljim falënderimi. **6** Prifti do tē spërkasë gjakun mbi altarin e Zotit, nē hyrje tē çadrës së mbledhjes, dhe do tē tymosë dhjamin me erë shumë tē këndshme pér Zotin. **7** Ata nuk do t'i ofrojnë më fljimet e tyre demonëve, prapa tē cilëve janë poshtëruar. Ky do tē jetë pér ta një ligj i pérjetshém, pér gjithë brezat e tyre. **8** U thuaj akoma: "Cilido burré i shtëpisë së Izraelit ose nga tē huajt që banojnë midis jush ka çfarëdo lloj gjaku, unë do ta kthej fytyrën time kundër atij që ha gjak dhe do ta shfaros nē mes tē popullit tē tij. **9** Sepse jeta e mishit èshtë nē gjak. Prandaj ju kam urdhëruar ta vini mbi altar pér tē bërë shlyerjen pér jetën tuaj, sepse èshtë gjaku që bën shlyerjen e fajt pér jetën. **10** Prandaj u kam thënë bijve të Izraelit: asnjëri prej jush nuk ka pér tē ngrënë gjak; as i huajt që banon midis jush nuk ka pér tē ngrënë gjak". **11** Dhe nē qoftë se ndonjë prej bijve të Izraelit ose tē tē huajve që banojnë midis jush zë nē

gjah një kafshë ose një zog që mund tē hahet, do tē derdhë gjakun e tij dhe do ta mbulojë me dhe; **14** sepse èshtë jeta e çdo mishi; gjaku i tij mban jetën e tij. Prandaj u kam thënë bijve të Izraelit: "Nuk do tē hani gjakun e asnjë mishi, sepse jeta e çdo mishi èshtë gjaku i tij; kushdo që do ta hajë do tē shfaroset". **15** Dhe çfarëdo personi, qoftë i lindur nē vend apo i huaj, që ha një kafshë tē ngordhur nē mënyrë natyrale apo tē shqyer, do tē lajë rrobat dhe do tē lahet vetë me ujë, dhe ka pér tē genë i papastër deri nē mbërëmje; pastaj do tē jetë i pastër. **16** Por nē rast se nuk lan rrobat e tij dhe nuk lan trupin e tij, do tē mbajë fajin e paudhësisë së tij".

18 Zoti i foli akoma Moisiut, duke i thënë: **2** "Foli bijve të Izraelit dhe u thuaj atyre: Unë jam Zoti, Peréndia juaj. **3** Nuk do tē bëni siç bëjnë nē vendin e Egjipt, ku keni banuar, dhe nuk do tē bëni siç bëjnë nē vendin e Kanaanit ku po ju coj; ju nuk do tē ndiqni zakonet e tyre. **4** Do tē zbatoni dekreteret e mia dhe do tē respektoni statutet e mia, duke iu përmbarjut atyre. Unë jam Zoti, Peréndia juaj. **5** Do tē respektoni statutet dhe dekreteret e mia, me anën e tē cilave, kushdo që i zbaton nē praktikë, ka pér tē jetuar. Unë jam Zoti. **6** Asnjë nga ju nuk do t'i afrohet ndonjë tē afërm nga gjaku pér tē zbuluar lakuriqësinë e tij. Unë jam Zoti. **7** Nuk do tē zbulosh lakuriqësinë e atit tēnd apo lakuriqësinë e nënës sate; ajo èshtë nëna jote; nuk do tē zbulosh lakuriqësinë e saj. **8** Nuk do tē zbulosh lakuriqësinë e gruas së atit tēnd; ajo èshtë lakuriqësia e atit tēnd. **9** Nuk do tē zbulosh lakuriqësinë e motrës sate, bijë e atit tēnd ose bijë e nënës sate, qoftë e lindur nē shtëpi ose jashtë saj. **10** Nuk do tē zbulosh lakuriqësinë e bijës së birit tēnd apo tē bijës së bijës sate, sepse lakuriqësia e tyre èshtë vetë lakuriqësia jote. **11** Nuk do tē zbulosh lakuriqësinë e bijës së gruas tē atit tēnd, e lindur nga ati yt; èshtë motra jote; mos zbulo lakuriqësinë e saj. **12** Nuk do tē zbulosh lakuriqësinë e motrës së atit tēnd; èshtë një e afërmë e ngushtë e atit tēnd. **13** Nuk do tē zbulosh lakuriqësinë e motrës së nënës sate, sepse èshtë një e afërmë e ngushtë e nënës sate. **14** Nuk do tē zbulosh lakuriqësinë e vëllait tē atit tēnd; nuk do t'i afrohesh gruas së tij; ajo èshtë halla jote. **15** Nuk do tē zbulosh lakuriqësinë e nuses së birit tēnd; ajo èshtë gruaja e djalit tēnd; mos zbulo lakuriqësinë e saj. **16** Nuk do tē zbulosh lakuriqësinë e gruas së vëllait tēnd; èshtë lakuriqësia e vëllait tēnd. **17** Nuk do tē zbulosh lakuriqësinë e një gruaje dhe tē bijës së saj; nuk do tē marrësh bijën e birit tē saj, as bijën e bijës së saj pér tē zbuluar lakuriqësinë; janë tē afërm tē ngushtë tē saj; èshtë një incest. **18** Nuk do tē marrësh një grua bashkë me tē motrën pér ta bërë shemër, duke zbuluar lakuriqësinë e saj ndërsa tetra èshtë akoma gjallë. **19** Nuk do t'i afrohesh një gruaje pér tē zbuluar lakuriqësinë e saj nē periudhën e papastërtisë së saj tē shkaktuar nga zakonet. **20** Nuk do tē kesh marrëdhënie seksuale me gruan e fqinjitet tēnd pér t'u ndotur me tē. **21** Nuk do tē lejosh që asnjë prej trashëgimtarëve tē tu t'i ofrohet Molekut; dhe nuk do tē përdhosësh emrin e Peréndisë tēnd. Unë jam Zoti. **22** Nuk do tē kesh marrëdhënie seksuale me një burrë, ashti si bëhet me një grua; èshtë një gjë e neveritshmë. **23** Nuk do tē bashkohesh me asnjë kafshë duke u ndotur me tē; gjithashtu asnjë grua tē mos i

afrohet një kafshe për t'u bashkuar me të; éshtë një degjenerim i neveritshëm. **24** Mos u ndotni me asnjë nga këto gjëra, sepse me gjithë këto gjëra janë ndotur kombet që po bëhem gati t'i përzë përpëra jush. **25** Vendì éshtë ndotur; prandaj unë do ta dënoj pér paudhësinë e tij, dhe vendi do të vjellë banorët e tij. **26** Ju, pra, do të respektoni statutet dhe dekretet e mia dhe nuk do të kryeni asnjë nga ato gjëra të neveritshme, as ai që ka lindur në vend ashtu edhe i huaji që banon midis jush, **27** (sepse të gjithë këto gjëra të neveritshme i kanë bërë banorët e vendit që ishin para jush, dhe vendi éshtë ndotur), **28** që edhe ju, po të jetë se e ndotni, vendi të mos ju vjellë ashtu si ka vjellë kombin që ishte para jush. **29** Sepse cilido që kryen ndonjë prej këtyre gjérave të neveritshme, personat që i kryejnë do të shfarosen në mes të tyre. **30** Do të respektoni, pra, urdhërimet e mia, nuk do të ndiqni asnjë nga zakonet e neveritshme që janë para jush dhe nuk do të ndoteni me to. Unë jam Zoti, Perëndia juaj".

19 Zoti i foli akoma Moisiut, duke i thënë: **2** "Foli téré asamblesë së bijve të Izraelit dhe u thuaj atyre: Jini të shenjtë, sepse unë Zoti, Perëndia juaj, jam i shenjtë. **3** Secili prej jush të respektojë nënët dhe atin e tij, po kështu të respektojë të shtuat e mia. Unë jam Zoti Perëndia juaj. **4** Mos iu drejtoni idhujve dhe mos bëni perëndi me metal të shkrirë. Unë jam Zoti, Perëndia juaj. **5** Kur t'i ofroni një fljim falënderimi Zotit, do ta ofroni në mënyrë që të pëlqehet. **6** Do të hahet po atë ditë që e ofroni dhe ditën vijuese; dhe në rast se mbetet diçka deri në ditën e tretë, do ta digjini me zjarr. **7** Në rast se hahet ndonjë pjesë e tij ditën e tretë éshtë një gjë e neveritshme; fljimi nuk do të pëlqehet. **8** Prandaj kushdo që e ha do të rëndohet me fajin e paudhësisë së tij, sepse ka përdhosur atë që éshtë e shenjtë pér Zotin; ky njeri do të shfaroset në mes të popullit të tij. **9** Kur do të korrni tokat tuaja, nuk do të korrësh deri në cepat e arës sate dhe nuk do të mbledhësh kallinjtë që kanë mbetur pas korries sate; **10** dhe në vreshtin tênd nuk do të kthehesh prapë, as do të mbledhësh bistakët e mbetur nga vreshti yt; do t'i lësh pér të varfin dhe pér të huajin. Unë jam Zoti, Perëndia juaj. **11** Nuk do të vidhni, nuk do të gënjeni dhe nuk do të mashtroni njëri-tjetrin. **12** Nuk do të bëni betim të rremë në emrin tim, nuk do të përdhosni emrin e Perëndisë tuaj. Unë jam Zoti. **13** Nuk do të mundosh fqinjin tênd dhe as do ta vjedhësh; mëditjen e punëtorit mos e mbaj te ti deri në mëngjesin vjujes. **14** Nuk do të mallkosh të shurdhérin dhe nuk do të vësh asnjë pengesë para të verbit, por do të kesh frikë nga Perëndia yt. Unë jam Zoti. **15** Nuk do të bësh padrejtësi gjatë gjykimit; nuk do të tregohesh i anshëm me të varférin as do të nderosh personat e fuqishëm; por do të gjykosht të aférmin tênd me drejtësi. **16** Nuk do të shkosh e të sillesh duke shpifur nëpër popullin tênd, as do të mbash qëndrim kundër jetës të tij aférmit tênd. Unë jam Zoti. **17** Nuk do të urresh vëllanë tênd në zemrën tênde; qorto gjithashtu fqinjin tênd, por mos u ngarko me asnjë mëkat pér shkak të tij. **18** Nuk do të hakmerresh dhe nuk do të mbash mëri kundër bijve të popullit tênd, por do ta duash të aférmin tênd si veten tênde. Unë jam Zoti. **19** Të respektoni statutet e mia. Nuk do të bashkosh kafshë të llojeve të ndryshme; nuk do të mbjellësh arën tênde me lloje të ndryshme farérash, nuk do të veshësh asnjë palë rroba të endura me materiale të ndryshme.

20 Në qoftë se dikush ka marrëdhëniet seksuale me një grua që éshtë skllave e premtuar një njeriu, por që nuk éshtë shpenguar dhe nuk ka fituar lirinë, do të dënohen që të dy, por nuk do të dënohen me vdekje, sepse ajo nuk ishte e lirë. **21** Burri do t'i çojë Zotit, në hyrje të çadrës së mbledhjes, një dash si fli pér shkeljen; **22** dhe me dashin e fljimit pér shkeljen prifti do të bëjë pér të shlyerjen përpëra Zotit pér mëkatin që ai ka kryer; dhe mëkat që ai ka kryer do t'i falet. **23** Kur të hyni në vendin tuaj dhe të keni mbjellë lloj-lloj drurësh frutorë, do t'i konsideroni frutat e tyre si të parrethprera; pér tre vjet do të jenë pér ju si të parrethprera; prandaj nuk duhet të hahen. **24** Por vitin e katërt të gjitha frutat e tyre do të jenë të shenjtëruara, do të jenë pér lavdinë e Zotit. **25** Vitin e pestë do të hani frutat e tyre, me qëllim që prodhimi i tyre të mund të rritet. Unë jam Zoti, Perëndia juaj. **26** Nuk do të hani asgjë që përmban gjak. Nuk do të zbatoni asnjë lloj shortarie ose magjije. **27** Nuk do t'i prisni rrumbullak flokët anëve të kokës, as do të shkurtosh fundin e mjekrës sate. **28** Nuk do të bëni asnjë prerie në mishin tuaj pér një të vdekur, nuk do të bëni asnjë tatuaž mbi trupin tuaj. Unë jam Zoti. **29** Mos e ndot bijën tênde duke e bërë kurvë, që vendi të mos jepet pas kurvërisë dhe të mos mbushet me prapësi. **30** Të respektoni të shtuat e mia dhe do të keni respekt pér shenjtëoren time. Unë jam Zoti. **31** Mos iu drejtoni mediumeve dhe magjistarëve; mos u konsultoni pér të mos u ndotur me anë të tyre. Unë jam Zoti, Perëndia juaj. **32** Çohu në këmbë para atij që ka kokën të zbardhur, nderoje plakun dhe ki frikë nga Perëndia yt. Unë jam Zoti. **33** Kur një i huaj banon bashkë me ju në vendin tuaj, mos e trajtoni keq. **34** Të huajin që banon midis jush ta trajtoni njëlljo si ai që ka lindur midis jush; ti do ta duash si veten tênde, sepse edhe ju ishit të huaj në vendin e Egjiptit. Unë jam Zoti, Perëndia juaj. **35** Nuk do të bëni padrejtësi në gjykime, përsë u përket masave të gjatësisë, të peshës dhe të kapacitetit. **36** Do të keni peshore të saktë, pesha të saktë, efa të saktë, hin të saktë. Unë jam Zoti, Perëndia juaj që ju nxori nga vendi i Egjiptit. **37** Do të respektoni, pra, të gjitha statutet dhe dekretet e mia dhe do t'i vini në zbatim. Unë jam Zoti.

20 Zoti i foli akoma Moisiut, duke i thënë: **2** "Do t'u thuash bijve të Izraelit: Cilido nga bijtë e Izraelit ose nga të huajt që banojnë në Izrael do që t'i japë Molekut ndonjë nga trashëgimtarët e tij, do të dënohet me vdekje; populli i vendit do ta vrasë me gurë. **3** Unë vet do ta kthej fytyrën time kundër këtij njeriu dhe do ta shfaros në mes të popullit të tij, sepse i ka dhënë Molekut disa nga trashëgimtarët e tij pér të ndotur shenjtëoren time dhe pér të përdhosur emrin tim të shenjtë. **4** Dhe në rast se populli i vendit mbylli sytë para këtij njeriu, kur ai i jep trashëgimtarët e tij Molekut, dhe nuk e dënon me vdekje, **5** do të jem unë që do ta kthej fytyrën time kundër këtij njeriu dhe kundër familjes së tij, do ta shfaros në mes të popullit të tij atë dhe têrë ata që kurvërohen me të, duke u shitur para Molekut. **6** Dhe në rast se një person u drejtohet mediumeve dhe magjistarëve pér t'u kurvëruar pas tyre, unë do ta kthej fytyrën time kundër këtij personi dhe do ta shfaros në mes të popullit të tij. **7** Shenjtërohuni, pra, dhe qofshi të shenjtë, sepse unë jam Zoti, Perëndia juaj. **8** Respektoni statutet e mia dhe i

vini në zbatim. Unë jam Zoti që ju shenjtëron. **9** Kushdo që mallkon të atin ose të ëmën, do të dënohet me vdekje, sepse ka mallkuar të atin o të ëmën; gjaku i tij do të bjerë mbi të. **10** Në rast se ndonjëri shkel kurorën me gruan e një tjetër, në qoftë se shkel kurorën me gruan e fqinjtë tij, shkelësi dhe shkelësja e kurorës do të dënohen me vdekje. **11** Në qoftë se dikush bie në shtrat me gruan e atit të tij, ai zbulon lakuriqësinë e të atit; prandaj që të dy do të dënohen pa tjetër me vdekje; gjaku i tyre do të bjerë mbi ta. **12** Në rast se dikush bie në shtrat me nusen e birit të tij, që të dy do të dënohen me vdekje; kanë kryer një degjenerim të neveritshëm; gjaku i tyre do të bjerë mbi ta. **13** Në qoftë se dikush ka marrëdhënie seksuale me një burrë ashtu si ato që bëhen me një grua, që të dy kanë kryer një degjenerim të neveritshëm, do të dënohen pa tjetër me vdekje; gjaku i tyre do të bjerë mbi ta. **14** Në qoftë se dikush merr për grua bijën dhe nënën e saj, kemi një incest; do të digjen në zjarr si ai ashtu dhe ato, me qëllim që të mos ketë incest midis jush. **15** Në rast se një burrë bashkohet me një kafshë, ai do të dënohet me vdekje; do të vritet edhe kafsha. **16** Në rast se një grua i afrohet një kafshe për t'u bashkuar me të, do të vrasësh gruan dhe kafshën; do të dënohen pa tjetër me vdekje; gjaku i tyre do të bjerë mbi ta. **17** Në qoftë se dikush merr motrën e vet, bijën e atit të tij ose bijën e nënës së tij dhe sheh lakuriqësinë e saj dhe ajo sheh lakuriqësinë e tij, ky është një turp; të dy do të shfarosen në sytë e bijve të popullit të tyre; ai ka zbuluar lakuriqësinë e motrës së vet; do të mbajë dënimin e paudhësisë së tij. **18** Në rast se dikush bie në shtrat me një grua gjatë kohës së zakoneve të saj dhe zbulon lakuriqësinë e saj, ai ka zbuluar fluksin e saj dhe ajo ka zbuluar fluksin e gjakut të vet; që të dy do të shfarosen në mes të popullit të tyre. **19** Nuk do të zbulosh lakuriqësinë e motrës së nënës sate ose të motrës së atit tënd, sepse në këtë mënyrë zbulohet lakuriqësia e një të afërmë të një gjaku; që të dy do të mbajnë dënimin e paudhësisë së tyre. **20** Në qoftë se dikush bie në shtrat me gruan e ungjitet tij, ai zbulon lakuriqësinë e ungjitet tij; që të dy do të mbajnë dënimin përmekësimi e tyre; do të vdesin pa fëmijë. **21** Në qoftë se dikush merr gruan e vëllait të tij, kjo është një gjë e papastër; ai ka zbuluar lakuriqësinë e vëllait të tij, nuk do të kenë fëmijë. **22** Do të respektoni, pra, të gjitha statutet dhe dekretet e mia dhe do t'i vini në zbatim, me qëllim që vendi ku po ju poj të banoni të mos ju vjellë jashtë. **23** Dhe nuk do të ndiqni zakonet e kombeve që unë po bëhem gati t'i përzë përparrë jush; ata i kanë bërë tërë këto gjëra, prandaj unë i urrej. **24** Por juve ju thashë: Ju do të shtini në dorë vendin e tyre; do t'ju jap si pronë; është një vend ku rrjedh qumësht dhe mijaltë. Unë jam Zoti, Perëndia juaj, që ju ka ndarë nga popujt e tjerë. **25** Do të dalloni, pra, kafshët e pastra nga ato të papasta, zogjtë e pastër nga ata të papastër, dhe nuk do bëheni të neveritshëm duke ngrënë kafshë, zogj o çfarëdo gjë që hiqet zvarrë mbi tokë dhe që unë i kam veçuar për ju si të papasta. **26** Dhe do tëjeni të shenjtë përmua, sepse unë, Zoti, jam i shenjtë, dhe ju kam ndarë nga popujt e tjerë me qëllim që tëjeni të mitë. **27** Në qoftë se një burrë apo një grua është medium apo magjistar, ata do të dënohen pa tjetër me vdekje; do t'i vrissni me gurë; gjaku i tyre do të bjerë mbi ta".

21 Zoti i tha akoma Moisiut: "Folu priftërinjve, bijve të Aaronit, dhe u thuaj: Asnjë prift të mos ndotet për një të vdekur në mes të popullit të tij, **2** veç se po të jetë një i afërm i tij i një gjaku: nëna, ati, biri, bija, vëllai **3** dhe motra e tij ende e virgjër që jeton me të, dhe që nuk është martuar ende; për atë mund të ndotet. **4** Duke qënë një udhëheqës në mes të populit të tij, nuk do të ndotet duke përdhosur veten e tij. **5** Priftërinjtë nuk do të bëjnë tonsurën mbi kokën e tyre, nuk do të rruajnë mjekrën e tyre dhe nuk do të bëjnë prerje mbi mishin e tyre. **6** Do tëjenë të shenjtë për Perëndinë e tyre dhe nuk do të përdhosin emrin e Perëndisë së tyre, sepse i ofrojnë fljime Zotit, të përgatitura me zjarr dhe bukën Perëndisë së tyre; prandaj do tëjenë të shenjtë. **7** Nuk do të marrin për grua një kurvë, as edhe një grua faqenxirë; nuk do të marrin një grua të ndarë nga burri, sepse janë të shenjtë ndaj Perëndisë së tyre. **8** Ti do ta konsiderosh priftin të shenjtë, sepse ai i ofron bukën Perëndisë tënd; ai ka për të qënë i shenjtë për ty, sepse unë, Zoti që ju shenjtëroj, jam i shenjtë. **9** Në rast se bija e një prifti humb nderin duke u bërë kurvë, ajo turpëron të atin: ajo do të digjet me zjarr. **10** Por ai që është kryeprift midis vëllezërve të tij, mbi kokën e të cilit është vënë vajji i vajosjes dhe që është shenjtëruar për të veshur rrobat e shenjta, nuk do të zbulojë kokën dhe nuk do të shqyjejë rrobat. **11** Nuk do t'i afrohet asnjë kufome; nuk do të ndotet as për të atin, as për të ëmën. **12** Nuk do të dalë nga shenjtërorja dhe nuk do të përdhosë shenjtëronen e Perëndisë së tij, sepse shenjtërimi i vajosjes nga ana e Perëndisë është mbi të. Unë jam Zoti. **13** Do të marrë për grua një virgjëreshë. **14** Nuk do të marrë as grua të ve, as të ndarë nga burri, as grua faqenxirë, as kurvë; por do të marrë për grua një virgjëreshë nga populli i tij. **15** Nuk do të turpërojë trashëgimtarët e tij në mes të popullit; sepse unë jam Zoti që ju shenjtëron". **16** Zoti i foli akoma Moisiut, duke i thënë: **17** "Foli Aaronit dhe i thuaji: Në brezat e ardhshëm asnjë burrë nga fisi yt, që ka ndonjë gjymtim, nuk do të mund të afrohet për të ofruar bukën e Perëndisë së tij; **18** sepse asnjë njeri që ka ndonjë gjymtim nuk do të mund të afrohet: as i verbri, as i çali as ai që ka një fytyrë të përcudnuar, ose ka një gjymtyrë të deformuar. **19** një thyerje të këmbës apo të dorës, **20** as gungacë as shkurtabiqi as ai që ka një njollë në sy apo një ekzemë, a zgjebën apo herdhet të shtypura. **21** Asnjë burrë nga fisi i priftit Aaron që ka ndonjë gjymtim nuk do të afrohet për t'i ofruar fljimet e bëra me zjarr Zotit. Ka një gjymtim; të mos afrohet për të ofruar bukën e Perëndisë së tij. **22** Ai do të mund të hajë bukën e Perëndisë së tij, gjëra shumë të shenjta dhe gjëra të shenjta; **23** nuk do t'i afrohet velit as edhe altarit, sepse ka një gjymtim. Nuk do të përdhosë vendet e mia të shenjta, sepse unë jam Zoti që i shenjtëroj". **24** Dhe Moisiut ia tha këto gjëra Aaronit, bijve të tij dhe gjithë bijve të Izraelit.

22 Zoti i foli akoma Moisiut, duke i thënë: **2** "Foli Aaronit dhe bijve të tij që të heqin dorë nga gjérat e shenjta që më janë shenjtëruar nga bijtë e Izraelit dhe të mos përdhosin emrim tim të shenjtë. Unë jam Zoti. **3** U thuaj atyre: "Cilido burrë i fisit tuaj që në brezat e ardhshme do t'u afrohet në gjendje papastërtie gjërvave të shenjta, që bijtë e Izraelit ia kanë shenjtëruar Zotit, do të shfaroset nga prania ime. Unë jam Zoti.

4 Asnjë burrë nga fisi i Aaronit, i sëmurë nga lebra ose me fluks qoftë, nuk do të hajë gjëra të shenjtë deri sa të bëhet i pastër. Gjithashtu ai që prek çfarëdo gjë që është bérë e papastër nga kontakti me një kufomë, apo ai që ka pasur një lëshim fare, **5** ose ai që ka prekur një zvarranik që e ka bérë të papastër, ose një njeri që i ka komunikuar një papastërti të çfarëdo Iloji, **6** personi që ka prekur këto gjëra do të jetë i papastër deri në mbrëmje dhe nuk ka pér të ngrënë gjëra të shenjtë para se të ketë larë trupin e tij me ujë; **7** mbas perëndimit të diellit do të jetë i pastër dhe do të mund të hajë gjëra të shenjtë, sepse janë ushqimi i tij. **8** Prifti nuk do të hajë mish kafshe të ngordhur në mënyrë të natyrshme apo të shqyer, pér të mos u bérë i papastër. Unë jam Zoti. **9** Priftërinjtë do të respektojnë, pra, atë që kam urdhëruar, përndryshe do të mbajnë dënimin e mëkatit të tyre dhe do të vdesin sepse kanë përdhosur gjérat e shenjtë. Unë jam Zoti që i shenjtëroj. **10** Asnjë i huaj nuk do të hajë gjëra të shenjtë; as një mik i priftit, as një rogtar nuk do të mund të hajë gjérat e shenjtë. **11** Por në rast se prifti ble një person me paratë e tij, ky do të mund të hajë nga ky ushqim ashtu si edhe ata që kanë lindur në shtëpinë e tij; këta mund të hanë nga ushqimi i tij. **12** Bija e priftit që është martuar me një të huaj nuk do të hajë gjëra të shenjtë të ofruara pér ngritje. **13** Por në qoftë se bija e priftit ka mbetur e ve, apo është ndarë nga burri dhe nuk ka fémijë, dhe është kthyer të rrijë me të atin ashtu si kur ishte e re, do të mund të hajë nga buka e atit të saj; po asnjë i huaj nuk do ta hajë atë. **14** Në qoftë se dikush ha gabimisht një gjë të shenjtë, do t'i japë priftit gjënë e shenjtë, duke i shtuar një të pestën. **15** Priftërinjtë nuk do të përdhosin, pra, gjérat e shenjtë të bijve të Izraelit, që ata i ofrojnë Zotit pér ngritje, **16** dhe nuk do të bëjnë që ata të mbajnë dënimin e mëkatit pér të cilin do të bëshin faktorë, duke ngrënë gjérat e tyre të shenjtë; sepse unë, Zoti, i shenjtëroj". **17** Zoti i foli akoma Moisiut duke i thënë: **18** "Folu Aaronit, bije të tij dhe gjithë bijve të Izraelit dhe u thuaj atyre: Kushdo nga shtëpia e Izraelit ose nga të huajt në Izrael, që paraqet si olokaust pér Zotin një ofertë pér çfarëdo kusht ose çfarëdo dhurante sipas dëshirës; **19** pér të qënë i mirëpritur, do të ofrojë një mashkull, pa të meta, të marrë nga qetë, nga dhentë apo nga dhitë. **20** Nuk do të ofroni asgjë që ka një të metë, sepse nuk do të ishte e pëlqyer. **21** Kur dikush i ofron Zotit një flijim falënderimi, që është marrë nga kopeja apo nga tufa, qoftë pér të përmbrushur një kusht, qoftë si ofertë vullnetare, viktima pér t'u pëlqyer duhet të jetë e përsosur; nuk duhet të ketë asnjë të metë. **22** Nuk do t'i ofroni Zotit një viktima të verbër, të çalë apo të gjymtuar, apo që ka ulcera, ekzemë ose zgjebë; dhe nuk do të bëni mbi altar flijime me zjarr pér Zotin. **23** Do të mund të paraqesësh si ofertë vullnetare një ka ose një dele që ka një këmbë shumë të gjatë apo shumë të shkurtër; por si kusht nuk do të ishte i mirëpritur. **24** Nuk do t'i ofrosh Zotit asnjë kafshë me herdhe të vrara, a të shtypura, të këputura apo të prera; flijime të tillë nuk do të bëni në vendin tuaj. **25** Nuk do pranoni nga i huaji asnjë nga këto viktima pér ta ofruar si bukë të Perëndisë tuaj, sepse në to ka gjymtime dhe të meta; nuk do të pëlqeheshin pér ju. **26** Zoti i foli akoma Moisiut, duke i thënë: **27** "Kur do të lindë një viç, a një qengj a një kec, do ta lini shtatë ditë me të émën; nga dita e tetë e tutje do të pëlqehet si flijim i

bërë me zjarr pér Zotin. **28** Nuk do të therni një lopë apo një dele me gjithë të voglin e saj në të njëjtën ditë. **29** Kur do t'i ofroni Zotit një flijim falënderimi, paraqiteni në mënyrë që të pëlqehet. **30** Viktima do të hahet po atë ditë; nuk do të lini asgjë deri në mëngjes. Unë jam Zoti. **31** Do të respektoni, pra, urdhërimet e mia dhe do t'i vini në zbatim. Unë jam Zoti. **32** Nuk do të përdhosni emrin tim të shenjtë, por do të shenjtërohem në mes të bijve të Izraelit. Unë jam Zoti që ju shenjtëron, **33** që ju nxori nga vendi i Egjiptit pér të qënë Perëndia juaj. Unë jam Zoti".

23 Zoti i foli akoma Moisiut, duke i thënë: **2** "Folu bijve të Izraelit dhe u thuaj atyre: Ja festat e Zotit, që ju do t'i shpallni si mbledhje të shenjtë. Festat e mia janë këto: **3** Do të punohet gjashtë ditë, por dita e shtatë është një e shtunë pushimi dhe mbledhjeje të shenjtë. Atë ditë nuk do të bëni asnjë punë; është e shtuna e shenjtëruar Zotit në të tëra vendet ku do të banoni. **4** Këto janë festat e Zotit, mbledhjet e shenjtë që ju do t'i shpallni në kohën e tyre. **5** Muajin e parë, ditën e katërbëdhjetë të muajit, midis dy mbrëmjeve, bien Pashkët e Zotit; **6** dhe ditën e pesëmbëdhjetë të po atij muaji bie festa e bukës së ndorme pér nder të Zotit; pér shtatë ditë do të hani bukë të ndorme. **7** Ditën e parë do të bëni një mbledhje të shenjtë; nuk do të bëni atë ditë asnjë punë të rëndë; **8** dhe pér shtatë ditë do t'i ofroni Zotit flijime të bëra me zjarr. Ditën e shtatë do të bëhet një mbledhje e shenjtë; gjatë asaj dite nuk do të bëni asnjë punë të rëndë". **9** Zoti i foli akoma Moisiut, duke i thënë: **10** "Folu bijve të Izraelit dhe u thuaj: Kur do të hyni në vendin që unë po ju jap dhe do të kryeni të korrat, do t'i çoni priftit një demet si prodhim i parë i korries suaj; **11** Ai do ta tundë demetin përpëra Zotit pér ju, me qëllim që të pëlqehet; prifti do ta tundë një ditë pas së shtunës. **12** Ditën gjatë së cilës do të tundni demetin, do t'i ofroni një qengj motak, pa të meta, si olokaust pér Zotin. **13** Blatimi i ushqimit që do ta shoqërojë do të jetë dy të dhjeta të efës majë mielli të përzier me vaj, si flijim i bërë me zjarr, me një erë të këndshme pér Zotin; libacioni do të jetë një çerek hin verë. **14** Nuk do të hani as bukë, as grurë të pjekur, as kallëza të freskëta, deri në atë ditë, deri sa të mos keni çuar ofertën e Perëndisë tuaj. Ky është një ligj i përjetshëm pér të gjithë brezat tuaja, në të gjitha vendet ku do të banoni. **15** Nga dita pas së shtunës, domethënë nga dita që keni çuar demetin e ofertës së tundur, do të numëroni shtatë të shtuna të plota. **16** Do të numëroni pesëdhjetë ditë deri në ditën pas së shtunës së shtatë, pastaj do t'i ofroni Zotit një blatim të ri ushqimi. **17** Do të çoni në banesat tuaja dy bukë pér një ofertë të tundur prej dy të dhjeta të efës majë mielli; ato do të jenë pjekur me maja, si prodhime të para të ofruara pér Zotin. **18** Së bashku me këto bukë do të ofroni shtatë qengja motakë pa të meta, një dem të vogël dhe dy desh; ata do të jenë një olokaust pér Zotin së bashku me blatimet e tyre ushqimore dhe me libacioni e tyre; do të jetë një flijim me erë të këndshme i bërë me zjarr pér Zotin. **19** Pastaj do të ofroni një cjak si fli pér mëkatin dhe dy qengja motakë si flijim falënderimi. **20** Prifti do t'i tundë bashkë me bukën e prodhimit të parë dhe me dy qengjat, si ofertë e tundur përpëra Zotit; ata do t'i shenjtërohen Zotit dhe do t'i takojnë priftit. **21** Po atë ditë do të shpallni një mbledhje të

shenjtë. nuk do të bëni atë ditë asnjë punë të rëndë. Éshtë një ligj i përjetshëm pér tē gjithë brezat tuaj, nē tē gjitha vendet ku do të banoni. 22 Kur do të korrii tē mbjellat e tokës suaj, nuk do të korrii deri nē cepat e arës sate dhe nuk do të mblidhni kallinjtë që kanë mbetur pas; do t'i lini pér tē varfrin dhe pér tē huajin. Unë jam Zoti, Peréndia juaj". 23 Zoti i foli akoma Moisiut, duke i thënë: 24 "Folu bijve të Izraelit dhe u thuaj: Në muajin e shtatë, ditën e parë tē muajit do të bëni një pushim solemn, një kremit festiv tē njoftuar me buri, një mbledhje tē shenjtë. 25 Nuk do të bëni nē atë ditë asnjë punë tē rëndë dhe do t'i ofroni Zotit disa flijime tē bëra me zjarr". 26 Zoti i foli akoma Moisiut, duke i thënë: 27 "Dita e dhjetë e këtij muajit tē shtatë do të jetë dita e shlyerjes së mëkateve. Do të ketë pér ju një mbledhje tē shenjtë; do të pérulni shpirtin tuaj dhe do t'i ofroni Zotit një flijim tē bëre me zjarr. 28 Gjatë kësaj dite nuk do kryeni asnjë punë, sepse éshtë dita e shlyerjes pér ju përrpara Zotit, Peréndisë tuaj. 29 Sepse çdo njeri që nē këtë ditë nuk përulet, do të shfaroset nē mes tē popullit tē tij. 30 Dhe çdo person që gjatë kësaj dite do të bëjë çfarëdo pune, unë, këtë person do ta shfaros nē mes tē popullit tē tij. 31 Nuk do të kryeni asnjë punë. Éshtë një ligj i përjetshëm pér tē gjithë brezat tuaj, nē tē gjitha vendet ku do të banoni. 32 Do të jetë pér ju një e shtunë pushimi, gjatë së cilës do të pérulni shpirtin tuaj; ditën e nëntë tē muajit, nga mbrëmja deri nē mbrëmjen vijuese, do të kremitoni tē shtunën tuaj". 33 Zoti i foli akoma Moisiut, duke i thënë: 34 "Folu bijve të Izraelit dhe u thuaj atyre: Dita e pesëmbëdhjetë e këtij muajit tē shtatë do të jetë festa e kasolleve pér shtatë ditë, pér nder tē Zotit. 35 Ditën e parë do të bëhet një mbledhje tē shenjtë; nuk do të bëni gjatë kësaj dite asnjë punë tē rëndë. 36 Shtatë ditë me radhë do t'i ofroni Zotit një flijim tē bëre me zjarr. Ditën e tetë do të keni një mbledhje tē shenjtë dhe do t'i ofroni Zotit një flijim tē bëre me zjarr. Éshtë dita e kuvendit madhështor, nuk do të bëni gjatë kësaj dite asnjë punë tē rëndë. 37 Këto janë festat e Zotit që ju do t'i shpallin si mbledhje tē shenjtë, pér t'i ofruar Zotit një flijim tē bëre me zjarr, një olokaust dhe një blatim ushqimi, një viktimë dhe libacione, çdo gjë nē ditën e caktuar, 38 përvëç tē shtunave tē Zotit, përvëç dhuratave dhe kushteve tuaja sipas dëshirës që do t'i paraqisni Zotit. 39 Përvëç kësaj ditën e pesëmbëdhjetë tē muajit tē shtatë, kur tē keni vjelur prodhimet e tokës, do të kremitoni një festë pér Zotit shtatë ditë me radhë; dita e parë do tē jetë një ditë pushimi dhe dita e tetë do tē jetë gjithashu një ditë pushimi. 40 Ditën e parë do tē mblidhni frutat e drurëve madhështorë: degë palme, degë me gjethë tē dendura dhe shelgje përrenjsh, dhe do tē gëzoheni përrpara Zotit, Peréndisë tuaj, shtatë ditë me radhë. 41 Do ta kremitoni këtë festë pér nder tē Zotit shtatë ditë pér çdo vit. Éshtë një ligj i përjetshëm pér tē gjithë brezat tuaj. Do ta kremitoni muajin e shtatë. 42 Do të banoni nē kasolle shtatë ditë me radhë; tē gjithë ata që kanë lindur nē Izrael do të banojnë nē kasolle, 43 me qëllim që pasardhësit tuaj tē dinë që unë i kam detyruar bijtë e Izraelit tē banojnë nē kasolle, kur i nxora nga vendi i Egjiptit. Unë jam Zoti, Peréndia juaj". 44 Kështu Moisiu u njoftoi bijve tē Izraelit festat e Zotit.

24 Zoti i foli akoma Moisiut, duke i thënë: 2 "Urdhëro bijtë e Izraelit tē tē sjellin vaj tē pastër ullinjsh tē shtypur

pér dritën e shandanit, pér t'i mbajtur llambat vazhdimisht tē ndezura. 3 Në çadrën e mbledhjes, jashtë velit që éshtë përrpara dëshmisë, Aaroni do të kujdeset pér vazhdimësinë nga mbrëmja deri nē mëngjes para Zotit. Éshtë një ligj i përjetshëm pér tē gjithë brezat tuaj. 4 Ai do të kujdeset pér llambat e shandanit prej florior tē pastër që janë para Zotit, pér vazhdimësinë. 5 Do tē marrësh majë mielli dhe me tē do tē pjkësh dymbëdhjetë kulaç; çdo kulaç do tē jetë dë dhjetat e efës. 6 Do t'i vendosësh nē dy radhë, gjashtë nē çdo radhë, mbi tryezën prej ari tē pastër, përrpara Zotit. 7 Dhe nē çdo radhë do tē vësh temjan tē pastër, i cili ka pér tē genë një kujtim mbi bukën, si një flijim i bëre me zjarr pér Zotin. 8 Çdo tē shtunë ai do t'i vendosë bukët përrpara Zotit, nē vazhdimësi; ato do tē merren nga bijtë e Izraelit; kjo éshtë një besëlidhje e përjetshme. 9 Bukët i pérkasìn Aaronit dhe bijve tē tij, dhe këta do t'i hanë nē një vend tē shenjtë, sepse do tē janë një gjë shumë e shenjtë pér atë midis flijimeve tē bëra me zjarr para Zotit. Éshtë një ligj i përjetshëm". 10 Ndërkaoq biri i një gruaje izraelite dhe i një egjiptasi doli nē mes tē bijve tē Izraelit; dhe ndërmjet djalit tē gruas izraelite dhe një izraeliti plasi një grindje. 11 Biri i izraelites blasfemoi emrin e Zotit dhe e mallkoi atë; kështu e çuan te Moisiu. (Nëna e tij quhej Shelomith, ishte e bija e Dibrit, nga fisi i Danve). 12 E futën nē burg, deri sa t'u tregohej vullneti i Zotit. 13 Dhe Zoti i foli Moisiut, duke i thënë: 14 "Çoje atë blasfemues jashtë kampit; tē gjithë ata që e kanë dëgjuar tē vénë duart e tyre mbi kokën e tij dhe gjithë asambleja ta vrasë me gurë. 15 Pastaj folu bijve tē Izraelit dhe u thuaj atyre: "Kushdo që mallkon Peréndinë e tij, do tē mbajë fajin e mëkatit tē tij. 16 Dhe kushdo që e shan emrin e Zotit do tē dënohet me vdekje; tërë asambleja do ta vrasë me gurë. I huai apo i lindur nē vend, ai që blasfemon emrin e Zotit do tē dënohet me vdekje. 17 Kush ia heq jetën një njeriu, do tē vritet. 18 Kush rreh pér vdekje një kafshë, do ta paguajë; jetë pér jetë. 19 Kur dikush i shkakton një dëmtim fqinjtë tē tij, ai do tē pësojë po atë që i ka bëre tjetrit; 20 thyerje pér thyerje, sy pér sy, dhëmb pér dhëmb; ai do tē pësojë po atë gjymtimit që u ka shkaktuar tē tjerëve. 21 Kush rreh pér vdekje një kafshë, do ta paguajë; por ai që ia heq jetën një njeriu do tē vritet. 22 Do tē keni tē njëjtin ligj pér tē huajin dhe pér atë që ka lindur nē vend; sepse unë jam Zoti, Peréndia juaj". 23 Pastaj Moisiu u foli bijve tē Izraelit, tē cilët e çuan jashtë kampit atë blasfemues dhe e vranë me gurë. Kështu bijtë e Izraelit vepruan ashtu si e kishte urdhëruar Zoti Moisiu.

25 Zoti i foli akoma Moisiut nē malin Sinai, duke i thënë: 2 "Folu bijve tē Izraelit dhe u thuaj atyre: Kur do të hyni nē vendin që unë po ju jap, toka do tē respektojë një tē shtunë pushimi pér Zotin. 3 Gjashtë vjet me radhë do tē mbjellësh arën tênde, gjashtë vjet me radhë do tē krasitësh vreshtin tênd dhe do tē mbledhësh prodhimet; 4 por viti i shtatë do tē jetë një e shtunë pushimi pér tokën, një e shtunë pér nder tē Zotit; nuk do tē mbjellësh as arën tênde, as do tē krasitësh vreshtin tênd. 5 Nuk do tē korrësh atë që rritet vetveti nē prodhimin tênd dhe nuk do tē vjelësh rrushin e vreshtit tē pakrasitür; do tē jetë një vit pushimi pér tokën. 6 Atë që toka do tē prodhojë gjatë pushimit tē saj do tē shérbejë si ushqim pér ty, pér shérbetorin ose shérbetoren, pér punëtorin tênd dhe pér tē huajin, me një

fjalë pér ata që banojnë me ty, 7 pér bagëtinë dhe kafshët që ndodhen në vendin tënd; tërë prodhimi i saj do të shërbejë si ushqim i tyre. 8 Gjithashtu do të llogaritësh pér vete shtatë të shtuna vitesh: shtatë herë shtatë vjet; këto shtatë javë vitesh do të bëjnë pér ty një periudhë prej dyzet e nëntë vjetësh. 9 Ditén e dhjetë të muajit të shtatë do t'i biesh burisë; ditén e shlyerjes do të bëni që të bjerë buria në të gjithë vendin. 10 Dhe do të shenjtëroni vitin e pesëdhjetë dhe do shpallni në vend lirinë pér të gjithë banorët e tij. Do të jetë pér ju një jubile; secili prej jush do të kthehet në pronën e vet dhe secili prej jush do të kthehet në familjen e vet. 11 Viti i pesëdhjetë do të jetë pér ju një jubile; nuk do të mbillni dhe nuk do të kormi atë që rritet veti u nuk do të vilni vreshtat e pakasituri. 12 Sepse éshëtë jubileu; ai do të jetë i shenjtë pér ju; do të hani prodhimet që ju japid arat. 13 Në këtë vit të jubileut secili do të kthehet në pronën e vet. 14 Në rast se i shisni diçka fqinjitet tuaj, ose blini diçka nga fqinji tuaj, nuk do t'i bëni asnjë të padrejtë njëri tjeterit. 15 Do të blesh nga fqinji yt në bazë të numrit të viteve që kanë kaluar mbas jubileut, dhe ai do të shesë në bazë të numrit të viteve të korries. 16 Sa më tepër vite mbeten, aq më tepër do ta ngresh çmimin; sa më pak vite mbeten, aq më shumë do ta ulësh çmimin; sepse ai të shet në bazë të numrit të korrijeve. 17 Asnjë nga ju të mos dëmtojë fqinjin e tij, por të keni frikë nga Perëndia juaj; sepse unë jam Zoti, Perëndia juaj. 18 Ju do të vini në zbatim statutet e mia, do të respektoni dekretet e mia dhe do t'i zbatoni; kështu do të banoni të sigurt në vendin tuaj. 19 Toka do të prodhojë frytet e saj dhe ju do t'i hani sa të ngopeni, dhe do të banoni të sigurt në tē. 20 Por në rast se thoni: "Çfarë do të hamë vitin e shtatë, po nuk mbollém dhe nuk korrrém prodhimet tonë?". 21 Unë kam urdhëruar që bekimi im tē vijë mbi ju vitin e gjashtë, dhe ai do t'ju japë një korrije që do t' mjaftojë pér tre vjet. 22 Kështu vitin e tetë do të mbillni dhe do të hani nga korrija e vjetër deri në vitin e nëntë; do të hani nga korrija e vjetër deri sa tē vijë e reja. 23 Tokat nuk do të shiten pér gjithnjë, sepse toka éshëtë imja; sepse ju jeni të huaj dhe qiramarrës tek unë. 24 Prandaj në të gjithë vendin që keni pronë do të jepni të drejtën e shpengimit të tokës. 25 Në qoftë se yt vëllai bëhet i varfér dhe shet një pjesë të pronës së tij, ai që ka të drejtën e shpengimit, i afërti i tij më i ngushtë, do të vijë dhe do të shpengojë atë që vëllai i tij ka shitur. 26 Dhe në qoftë se dikush nuk ka njeri që të mund ta shpengojë pronën e tij, por arrin të gjiejë vetë shumën e nevojsime pér shpengimin, 27 do të numërojë vitev që ka luan dhe do t'i japid blerësit shumën e viteve që mbeten akoma, dhe do të rifitojë kështu pronën e tij. 28 Por në qoftë se nuk éshëtë në gjëndje ta shpengojë pronën e tij, ajo që ka shitur do të mbeten në dorë të blerësit deri në vitin e jubileut; atë vit do të shpengohet dhe do të kthehet në zotërim të tij. 29 Në rast se dikush shet një shtëpi në një qytet të rrëthuar me mure, ai ka të drejtë ta shpengojë gjatë një viti të tèrë mbas shitjes se saj; e drejta e riblerjes zgjat një vit të tèrë. 30 Por në qoftë se shtëpia që ndodhet në qytetin e rrëthuar me mure nuk éshëtë riblerë para se tē ketë kaluar një vit i tèrë, ajo do të mbeten pér gjithnjë pronë e blerësit dhe e trashëgimtarëve të tij, nuk do të shpengohet me rastin e jubileut. 31 Shtëpitë e fshatrave të parrethuara me mure do të konsiderohen përkundrazi si tokë bujqësore; mund tē

shpengohen dhe me rastin e jubileut do të jenë të shpenguara. 32 Përsa u përket qyteteve të Levitëve, Levitët do të mund të riblejnjë gjithnjë shtëpitë e qyteteve që ishin pronë e tyre. 33 Në rast se pastaj dikush ble një shtëpi nga Levitët, shtëpia e shitura në qytet që éshëtë pronë e tyre do të shpengohet vitin e jubileut, sepse shtëpitë e qyteteve të Levitëve janë pronë e tyre, në mes të bijve të Izraelit. 34 Por tokat e kullotës të qyteteve të tyre nuk mund të shiten, sepse janë pronë e përrjetshme e tyre. 35 Në rast se vëllai yt varfërohet dhe ndodhet ngushtë në mes tuaj, ti do ta përkrahësh si tē huaj dhe si mik që tē mund të jetojë pranë teje. 36 Mos nxirri nga ai asnjë përfitim ose dobi; por kë frikë nga Perëndia yt, dhe vëllai yt do të jetojë pranë teje. 37 Nuk do t'i japësh hua paratë e tua me kamatë, as do t'i japësh ushqimet e tua pér tē nxjerrë ndonjë përfitim. 38 Unë jam Zoti, Perëndia juaj, që ju nxori nga vendi i Egjiptit që t'ju jap vendin e Kanaanit dhe që tē jem Perëndia juaj. 39 Në rast se vëllai yt që jeton pranë teje bëhet i varfér dhe shitet te ti, nuk do ta detyrosh tē tē shërbejë si skllav, 40 por do tē rrijë pranë teje si argat dhe si mik; do tē tē shërbejë deri në vitin e jubileut. 41 Atëherë do të largohet prej teje, ai dhe bijtë e tij, dhe do të kthehet në familjen e tij; kështu do të rifitojë pronën e etërve të tij. 42 Sepse ata janë shërbëtorët e mi, që unë i kam nxjerrë nga vendi i Egjiptit; nuk duhet, pra, tē shiten si shiten skllavërit. 43 Nuk do ta sundosh me ashpërsi, por tē kesh frikë Perëndinë tēnd. 44 Sa pér skllavin dhe skllaven që mund tē kesh, do t'i marrësh nga kombet që ju rrrethojnë; prej tyre do tē blini skllavin dhe skllaven. 45 Mund tē blini gjithashtu skllavër ndër bijtë e tē huajve që jetojnë midis jush dhe midis familjeve të tyre që gjenden midis jush dhe që kanë lindur në vendin tuaj; ata do tē jenë pronë e juaj. 46 Dhe mund t'ua lini si trashëgim bijve tuaj pas jush, si pronë e tyre; mund t'i shfrytëzoni si skllavër pér gjithnjë; por, sa pér vëllezërit tuaj, bijtë e Izraelit, askush nuk do tē sundojë mbi tjetrin me ashpërsi. 47 Në rast se një i huaj që jeton pranë teje pasurohet dhe vëllai yt që jeton pranë tij varfërohet, dhe i shitet tē huajt ose mikut që ndodhet pranë teje, ose dikujt nga familia e tē huajt, 48 pas shitjes së tij, mund tē blihet përsëri; mund ta riblej një nga vëllezërit e tij. 49 Mund ta riblejë ungji i tij ose biri i ungjtit të tij, mund tē ribilhet nga një i afërt i po atij gjaku; ose po tē ketë mjetet, mund tē shpengohet vet. 50 Do tē bëjë llogarinë me blerësin e tij, qysh prej vitit që iu shit atij deri në vitin e jubileut; dhe qimmi që do tē paguhet do tē llogaritet në bazë të numrit të viteve, duke i vlerësuar ditët e tij si ato tē një argati. 51 Në qoftë se mbeten akoma shumë vjet, do ta paguajë shpengimin e tij në bazë të numrit të tyre dhe çmimit me tē cilin qe blerë; 52 po tē jetë se mbeten vetëm pak vite pér tē arritur në jubile, do ta bëjë llogarinë me blerësin e tij dhe do ta paguajë çmimin e shpengimit të tij në bazë të pak viteve që kanë mbetur. 53 Si argat le tē mbeten bashkë me tē zotin një vit pas tjeterit, por ky nuk do ta trajtojë me ashpërsi përrpara syve të tua. 54 Dhe po nuk u shpengu me asnjë nga këto mënyra, do tē lihet i lirë në vitin e jubileut, ai dhe bijtë e tij. 55 Sepse bijtë e Izraelit janë shërbëtorët e mi; janë shërbëtorët e mi, që i nxora nga vendi i Egjiptit. Unë jam Zoti, Perëndia juaj".

26 "Nuk do tē bëni idhuj, nuk do tē ngrini figura tē gdhendura ose ndonjë kolonë dhe nuk do tē vendosni në vendin tuaj

asnëjë gur të stolisur me figura, me qëllim që të përulen para tij; sepse unë jam Zoti, Perëndia juaj. 2 Do të respektoni të shtuat e mia dhe do të respektoni shenjtëronen time. Unë jam Zoti. 3 Në rast se silleni simbas statuteve të mia, në se respektoni urdhrat e mia dhe i zbatoni në praktikë, 4 unë do t'ju jap shirat simbas stinëve, toka do të japë prodhimin e saj dhe drurët e fshatit do të jepin frytet e tyre. 5 Të shirat do të vazhdojnë deri në kohën e vjeljes së rrushit dhe vjelja e rrushit do të vazhdojnë deri në kohën e mbjelljeve; do të hani bukën tuaj sa të ngopeni dhe do të banoni të sigurt në vendin tuaj. 6 Unë do të bëj që të mbretërojë paqja në vend; do të bini në shtrat dhe askush nuk ka për t'ju trembur; do të zhduk nga vendi juaj kafshët e këqia dhe shpata nuk ka për të kaluar nëpër vendin tuaj. 7 Ju do t'i ndiqni armiqtë tuaj dhe ata do të bien para jush të shpuar tej për tej nga shpata. 8 Pesë prej jush do të ndjekin njëqind prej tyre, dhe njëqind prej jush do të ndjekin dhjetë mijë prej tyre, dhe armiqtë tuaj do të bien para jush të shpuar tej për tej nga shpata. 9 Unë do të kthehem nga ju, do t'ju bëj pjellorë dhe do t'ju shumzoj, dhe kështu do të vërtetoj besëlidhjen time me ju. 10 Ju do të hani nga prodhimi i vjetër, i ruajtur për një kohë të gjatë dhe do ta hiqni atë për t'i bërë vend prodhimit të ri. 11 Unë do ta vendos banesën time midis jush dhe nuk do t'ju përz. 12 Do të eci midis jush dhe do të jem Perëndia juaj, dhe ju do të jeni populli im. 13 Unë jam Zoti, Perëndia juaj, që ju nxori nga vendi i Egjiptit, që të mos ishit më skllevërit e tij; e kam thyer zgjedhën tuaj dhe kam bërë që të ecni me kokën lart. 14 Por në rast se nuk më dégjoni dhe nuk zbatoni në praktikë të gjitha urdhërimet e mia, 15 në rast se përcmoni statutet e mia dhe shpirti juaj hedh poshtë dekretet e mia, duke mos zbatuar në praktikë të gjithë urdhërimet e mia, duke shkelur besëlidhjen time, 16 edhe unë do ta bëj këtë për ju: do të çoj kundër jush tmerrin, ligështimin dhe ethet, të cilët do të konsumojnë sytë tuaj dhe do ta bëj jetën tuaj të meket; dhe do ta mbillni kot farën tuaj, sepse do ta hanë armiqtë tuaj. 17 Do ta kthej ftyrën time kundër jush dhe armiqtë tuaj do t'ju mundin; do të sundoheni prej atyre që juurrejnë dhe do t'uua mbathni këmbëve pa qenë të ndjekur nga askush. 18 Dhe në qoftë se edhe mbas kësaj nuk më dégjoni, unë do t'ju dënoj shtatë herë më tepër për mëkaten tuaja. 19 Do ta theyj kryelartësinë e forcës suaj, do ta bëj qellin tuaj si hekur dhe tokën tuaj si bakër. 20 Forca juaj do të konsumohet më kot, sepse toka juaj nuk do të japë më prodhimet e saj, dhe drurët e fushës nuk do të jepin më frutat e tyre. 21 Dhe në rast se silleni si armiq të mi dhe nuk doni të më dégjoni, unë do t'ju godas shtatë herë më tepër me plagë, simbas mëkateve tuaja. 22 Do të dërgoj kundër jush bishat e fushës, që do të rrëmbejnë fëmijët tuaj, do të shfarosin bagëtinë tuaj, do t'ju pakësojnë shumë dhe do t'i bëjnë të shkreta rrugët tuaja. 23 Dhe në se, me gjithë këto gjëra, nuk do të ndreqeni për t'u kthyer tek unë, por me sjelljen tuaj 24 silleni si armiq të mi, edhe unë do të bëhem armiku juaj, dhe do t'ju godas shtatë herë më tepër për mëkaten tuaja. 25 Dhe do të sjell kundër jush shpatën që do të kryejë hakmarjen e besëlidhjes sime; ju do të mblidheni në qytetet tuaja, por unë do të dërgoj në mes jush murtajën dhe do të bini në duart e armikut. 26 Kur do t'ju heq bukën e gojës, dhjetë gra do të pjetkin bukën tuaj në të njëjtën furrë dhe do të racionojnë

bukën tuaj, duke e shpërndarë me peshë; ju do të hani, por nuk do të ngopeni. 27 Dhe në se, me gjithë këtë nuk do të më dëgjoni, por do të silleni si armiq të mi, 28 edhe unë do të bëhem armiku i juaj plot mëri dhe do t'ju dënoj shtatë herë më shumë për mëkaten tuaja. 29 Do të hani mishin e bijve tuaj dhe do të hani mishin e bijave tuaja. 30 Unë do të shkatërroj vendet tuaja të larta, do të rrëzoj idhujtë tuaj dhe do t'i hedh kufomat tuaja mbi gjërmadhat pa jetë të idhujve tuaj; dhe do t'ju urej. 31 Do t'i katandis qytetet tuaja në shkretëtira, do të shkretet vendet tuaja të shenjta dhe nuk do të thith më erën e këndshme të parfumeve tuaja. 32 Do të shkretet vendin; dhe armiqtë tuaj që banojnë në të do të mbeten të habitur. 33 Do t'ju shpërndaj midis kombeve dhe do të nxjerr shpatën kundër jush; vendi juaj do të shkretetet dhe qytetet tuaja do të janë të shkretuara. 34 Atëherë toka do të gézojë të shtuat e saj për gjithë kohën që do të jetë e shkretuar dhe ju do të jeni në vendin e armiqve tuaj; kështu toka do të pushojet dhe do të gézojë të shtuat e saj. 35 Për gjithë kohën që do të mbetet e shkretuar do të gézojë pushimin që nuk pati në të shtuat tuaja, kur banonit në të. 36 Atyre prej jush që do të shpëtöjnë do t'u kall në zemër tmerrin në vendin e armiqve të tyre; fërfërima e një gjethi që lëviz do t'i bëj që t'uua mbathin këmbëve; do të turren ashtu siç iket përpara shpatës dhe do të bien pa i ndjekur askush. 37 Do të përplasen njëri me tjetrin, ashtu si përpara shpatës, pa i ndjekur askush; dhe nuk do të mund të qëndroni përpara armiqve tuaj. 38 Do të shuheni midis kombeve dhe vendi i armiqve tuaj do t'ju gëllitës. 39 Ata prej jush që do të mbijetojnë do të përgjërohen për shkak të paudhësisë së tyre në vendin e armiqve; edhe do të përgjërohen gjithashu për shkak të paudhësisë së etërve të tyre. 40 Por në se do të pranojnë paudhësinë e tyre dhe paudhësinë e etërve të tyre në shkeljet që kanë kryer kundër meje dhe gjithashu sepse janë sjellë si armiq të mi, 41 sa që më kanë shtyrë të bëhem armik i tyre dhe t'i çoj në vendin e armiqve të tyre; në rast se zemra e tyre e parrethprerë do të përulet dhe do të pranojë ndëshkimin e paudhësisë së tyre, 42 atëherë unë do të kujtohem për besëlidhjen time të lidhur me Jakobin, do të kujtohem për besëlidhjen time të lidhur me Isakun dhe për besëlidhjen time me Abrahamin dhe do të kujtohem për vendin; 43 sepse vendi do të braktiset prej tyre dhe do të gézojë të shtuat e tij, ndërsa do të jetë i shkretuar pa ta; kështu ata do të pranojnë ndëshkimin e paudhësisë së tyre përfaktin se kanë përmuari dekretet e mia dhe kanë kundërshtuar statutet e mia. 44 Megjithatë kur do të ndodhen në vendin e armiqve të tyre, unë nuk do t'i përcmoj dhe nuk do t'i urej aq sa t'i asgjësoj krejt dhe të prish besëlidhjen time që kam lidhur me ta; unë jam Zoti, Perëndia i tyre; 45 por për dashuri ndaj tyre do të kujtohem për besëlidhjen e lidhur me stërgjyshërit e tyre, që i nxora nga vendi i Egjiptit para syve të kombeve për të qënë Perëndia i tyre. Unë jam Zoti". 46 Këto janë statutet, dekretet dhe ligjet që Zoti vendosi midis tij dhe bijve të Izraelit, mbi malin Sinai me anë të Moisiut.

27 Zoti i foli akoma Moisiut, duke i thënë: 2 "Folu bijve të Izraelit dhe u thuaq atyre: Kur një njeri lidh një kusht të rendësishëm për t'i shenjtëruar Zotit një person dhe mendon

t'i japë një barasvlerë, 3 në rast se vlerësimi yt ka të bëjë me një mashkull njëzet vjeç e lart, deri në gjashtëdhjetë vjeç, atëherë vlerësimi yt do të jetë pesëdhjetë sikla argjendi, simbas siklit të shenjtërores. 4 Po të jetë se ka të bëjë me një grua, vlerësimi yt do të jetë tridhjetë sikla. 5 Për ata që janë pesë vjeç e lart, deri njëzet vjeç, vlerësimi yt do të jetë njëzet sikla për një mashkull dhe dhjetë sikla për një femër. 6 Nga një muajsh e lart deri në pesë vjeç, vlerësimi yt do të jetë pesë sikla argjendi për një mashkull dhe tri sikla argjendi për një femër. 7 Nga gjashtëdhjetë vjeç e lart vlerësimi yt do të jetë pesëmbëdhjetë sikla për një mashkull dhe dhjetë sikla për një femër. 8 Por në se ai është tepër i varfër për të paguar shumën e kërkuar nga vlerësimi yt, atëherë do të paraqitet para priftit dhe ky do të bëjë vlerësimin. Prifti do ta bëjë vlerësimin duke pasur parasysh mjetet që ka ai që ka lidhur kushtin. 9 Në rast se është puna për kafshë që mund t'i paraqiten si ofertë Zotit, çdo kafshë e ofruar Zotit do të jetë gjë e shenjtë. 10 Ai nuk do të mund as ta zëvendësojë, as ta këmbejë, as një të mirë me një të keqe, as një të keqe me një të mirë; por, edhe sikur të këmbente një kafshë me një tjetër, që të dyja do të janë gjë e shenjtë. 11 Por në qoftë se është puna për një kafshë të papastër, që mund t'i ofrohet Zotit, atëherë ai do ta paraqesë kafshën para priftit; 12 dhe prifti do të bëjë vlerësimin, qoftë kafsha e mirë apo e keqe; çfarëdo vlerësimi të bëjë prifti, ai do të vlejë. 13 Por në qoftë se dikush dëshiron ta shpengoje, duhet të shtojë një të pestën e vlerësimit. 14 Në rast se dikush shenjtëron shtëpinë e tij për ta bërë gjë të shenjtë për Zotin, prifti do të bëjë vlerësimin, qoftë ajo e mirë apo e keqe; çfarëdo vlerësimi të bëjë prifti ai do të vlejë. 15 Dhe në se ai që ka shenjtëruar shtëpinë e tij dëshiron ta shpengoje, duhet t'i shtojë një të pestën e vlerësimit dhe ajo do të bëhet e tij. 16 Në qoftë se dikush i shenjtëron Zotit një arë, pronë e tij, vlerësimi i saj do të bëhet në bazë të farës së nevojshme për të: pesëdhjetë sikla argjendi për një omer farë elbi. 17 Në rast se e shenjtëron arën e tij nga viti i jubileut, çmimi do të mbeten ai i caktuar nga vlerësimi yt; 18 por në rast se e shenjtëron arën e tij pas jubileut, prifti do të vlerësojë çmimin e saj duke llogaritur vitet që mbeten deri në jubile, duke pasur parasysh vlerësimin tënd. 19 Dhe në qoftë se ai që ka shenjtëruar arën do ta shpengoje, duhet t'i shtojë një të pestën vlerësimit tënd dhe ajo do të mbetet e tij. 20 Por në rast se nuk dëshiron ta shpengoje arën e tij ose ia ka shitura një tjetri, nuk do të mund ta shpengoje më; 21 dhe ara, kur shpengohet në jubile, do të jetë e shenjtë për Zotin si një arë që i është caktuar Perëndisë, dhe do të bëhet pronë e priftit. 22 Në rast se dikush i shenjtëron Zotit një arë të blerë prej tij dhe që nuk bën pjesë në pronën e tij, 23 prifti do të caktojë vlerësimin e tij për të deri në vitin e jubileut, dhe ai person do të paguajë po atë ditë çmimin e caktuar, si një gjë të shenjtë për Zotin. 24 Vitin e jubileut ara do t'i kthehet atij që i qe blerë dhe pasurisë së cilës ajo bënte pjesë. 25 Të gjitha vlerësimet e tua do të bëhen në sikla të shenjtërores; një sikël vlen njëzet gere. 26 Por asnjieri nuk mund t'i shenjtërojë pjelljet e para të bagëtisë, sepse si të parëlindur i përkasin Zotit; qoftë ka apo qengj, ai i takon Zotit. 27 Në rast se është puna për një kafshë të papastër, do ta shpengoje simbas çmimit të caktuar nga vlerësimi yt, duke i

shtuar një të pestën; në rast se nuk shpengohet, do të shitet me çmimin e caktuar simbas vlerësimit tënd. 28 Megjithatë nuk do të mund të shitet a të shpengohet asgjë nga ato që i janë caktuar Zotit dhe që dikush ka caktuar për Zotin, midis tërë gjëra që i përkasin, qoftë një person, një kafshë o një copë toke nga pasuria e tij; çdo gjë e caktuar Perëndisë është një gjë shumë e shenjtë për Zotin. 29 Asnjë person i caktuar të shfaroset nuk mund të shpengohet; ai duhet të vritet. 30 Çdo e dhjetë e tokës, qoftë nga prodhimet e tokës, qoftë nga pemët e drurëve, i takon Zotit; është një gjë e shenjtëruar Zotit. 31 Në se dikush do të shpengoje një pjesë të së dhjetës së vet, do t'i shtojë një të pestën. 32 Dhe për të dhjetën e bagëtive të trasha dhe të imta, koka e dhjetë e të gjitha kafshëve që kalojnë nën shufrën do t'i shenjtërohet Zotit. 33 Nuk do të bëjë dallim midis së mirës dhe të keqes, as do të bëjë këmbime; dhe po të këmbejë njérën me tjetrën, të dyja do të janë gjë e shenjtë; nuk do të mund të shpengohen. 34 Këto janë urdhërimet që Zoti i dha Moisiut për bijtë e Izraelit në malin Sinai.

Numrat

1 Zoti i foli akoma Moisiut në shkretëtirën e Sinait, në çadrën e mbledhjes, ditën e parë të muajit të dytë, gjatë vitit të dytë nga dalja e tyre nga vendi i Egjiptit, dhe i tha: **2** "Bëni regjistrimin e gjithë asamblesë së bijve të Izraelit në bazë të familjeve të tyre dhe të shtëpive të etërve të tyre, duke numëruar një pér një emrat e çdo mashkulli. **3** Nga mosha njëzet vjeç e lart, të gjithë ata që në Izrael mund të shkojnë në luftë; ti dhe Aaroni do t'i regjistroni, grup pas grupi. **4** Dhe me ju do të jetë një burrë pér çdo fis, një që të jetë i pari i shtëpisë së atit të tij. **5** Këta janë emrat e burrave që do të jenë me ju. nga Ruben, Elitsur, bir i Shedeurit; **6** nga Simeoni, Shelumieli, bir i Tsurishadit; **7** nga Juda, Nahshoni, bir i Aminadabit; **8** nga Isakari, Nethaneeli, bir i Tsuarit; **9** nga Zabuloni, Eliabi, bir i Helonit; **10** nga bijtë e Jozefit, pér Efraimin, Elishama, bir i Amihudit; pér Manasën, Gamalieli, bir i Pedahtsurit; **11** nga Beniamini, Abidani, bir i Gideonit; **12** nga Dani, Ahiezeri, bir i Amishadaudit; **13** nga Asheri, Pagiel, bir i Okranit; **14** nga Gadi, Eliasafi, bir i Deuelit; **15** nga Neftali, Ahira, bir i Enanit". **16** Këta janë ata që u zgjodhën nga asambleja, prijësit e fiseve të etërve të tyre, kërçet e divizioneve të Izraelit. **17** Moisiu dhe Aaroni morën, pra, këta burra që ishin caktuar me emër, **18** dhe thirrën tërë asamblenë, ditën e parë të muajit të dytë; ata u treguan fisin e tyre, në bazë të familjeve të tyre dhe të shtëpive të etërve të tyre, duke numëruar personat me moshë njëzet vjeç e lart, një pér një. **19** Ashtu si Zoti pat urdhëruar Moisiun, ai bëri regjistrimin e tyre në shkretëtirën e Sinait. **20** Nga bijtë e Rubenit, i parëlinduri i Izraelit, trashëgimtarët e tyre në bazë të familjeve të tyre dhe të shtëpive të etërve të tyre, duke numëruar emrat e të gjithë meshkujve, një pér një, nga mosha njëzet vjeç e lart, tërë ata që ishin të aftë të shkonin në luftë: **21** ata që u regjistruan nga fisi i Rubenit ishin dyzet e gjashtë mijë e pesëqind. **22** Nga bijtë e Simeonit, trashëgimtarët e tyre në bazë të familjeve të tyre dhe të shtëpive të etërve të tyre, ata që u regjistruan duke numëruar emrat e të gjithë meshkujve, një pér një, nga mosha njëzet vjeç e lart, të gjithë ata që ishin të aftë të shkonin në luftë: **23** ata që u regjistruan nga fisi i Simeonit ishin pesëdhjetë e nëntë mijë e treqind. **24** Nga bijtë e Gadit, trashëgimtarët e tyre në bazë të familjeve të tyre dhe të shtëpive të etërve të tyre, duke numëruar emrat e atyre që ishin njëzet vjeç e lart, të gjithë ata që ishin të aftë të shkonin në luftë: **25** ata që u regjistruan nga fisi i Gadit ishin dyzet e pesë mijë e gjashtëqind e pesëdhjetë. **26** Nga bijtë e Judës, trashëgimtarët e tyre në bazë të familjeve të tyre dhe të shtëpive të etërve të tyre, duke i numëruar emrat e tyre nga njëzet vjeç e lart, të gjithë ata që ishin të aftë të shkonin në luftë: **27** ata që u regjistruan nga fisi i Judës ishin shtatëdhjetë e katër mijë e gjashtëqind. **28** Nga bijtë e Isakarit, trashëgimtarët e tyre në bazë të familjeve të tyre dhe të shtëpive të etërve të tyre, duke i numëruar emrat nga njëzet vjeç e lart, të gjithë ata që ishin të aftë të shkonin në luftë: **29** ata që u regjistruan nga fisi i Isakarit ishin pesëdhjetë e katër mijë e katërqind. **30** Nga bijtë e Zabulonit, trashëgimtarët e tyre në bazë të familjeve dhe të

shtëpive të etërve të tyre duke i numëruar nga mosha njëzet vjeç e lart, të gjithë ata që ishin të aftë të shkonin në luftë: **31** ata që u regjistruan nga fisi i Zabulonit ishin pesëdhjetë e shtatë mijë e katërqind. **32** Ndër bijtë e Jozefit: nga bijtë e Efraimit, trashëgimtarët e tyre në bazë të familjeve dhe të shtëpive të etërve të tyre, duke i numëruar emrat nga mosha njëzet vjeç e lart, të gjithë ata që ishin të aftë pér të shkuar në luftë: **33** ata që u regjistruan nga fisi i Efraimit ishin dyzet mijë e pesëqind. **34** Nga bijtë e Manasit, trashëgimtarët e tyre në bazë të familjeve dhe të shtëpive të etërve të tyre, duke i numëruar emrat nga mosha njëzet vjeç e lart, të gjithë ata që ishin të aftë të shkonin në luftë: **35** ata që u regjistruan nga fisi i Manasit ishin tridhjetë e dy mijë e dyqind. **36** Nga bijtë e Beniaminit, trashëgimtarët e tyre në bazë të familjeve të tyre dhe të etërve të tyre, duke i numëruar emrat nga mosha njëzet vjeç e lart, të gjithë ata që ishin të aftë të shkonin në luftë: **37** ata që u regjistruan nga fisi i Beniaminit ishin tridhjetë e pesë mijë e katërqind. **38** Nga bijtë e Danit, trashëgimtarët e tyre në bazë të familjeve dhe të shtëpive të etërve të tyre, duke i numëruar emrat nga mosha njëzet vjeç e lart, të gjithë ata që ishin të aftë të shkonin në luftë: **39** ata që u regjistruan nga fisi i Danit ishin gjashtëdhjetë e dy mijë e shtatëqind. **40** Nga bijtë e Asherit, trashëgimtarët e tyre në bazë të familjeve të tyre dhe të shtëpive të etërve të tyre, duke i numëruar emrat nga mosha njëzet vjeç e lart, të gjithë ata që ishin të aftë të shkonin në luftë: **41** ata që u regjistruan nga fisi i Asherit ishin dyzet e një mijë e pesëqind. **42** Nga bijtë e Neftalit, trashëgimtarët e tyre në bazë të familjeve të tyre dhe të shtëpive të etërve të tyre, duke i numëruar emrat nga mosha njëzet vjeç e lart, të gjithë ata që ishin të aftë të shkonin në luftë: **43** ata që u regjistruan nga fisi i Neftalit ishin pesëdhjetë e tre mijë e katërqind. **44** Këta ishin të regjistruar nga Moisiu dhe Aaroni, së bashku me dymbëdhjetë burrat, prijës të Izraelit, secili përfaqësues i shtëpisë së atit të tij. **45** Kështu tërë bijtë e Izraelit që u regjistruan në bazë të shtëpive të etërve të tyre, nga mosha njëzet vjeç e lart, domethënë tërë njerëzit që në Izrael ishin të aftë të shkonin në luftë, **46** të gjithë ata që u regjistruan ishin gjashtëqind e tre mijë e pesëqind e pesëdhjetë. **47** Por Levitët nuk u regjistruan bashkë me të tjerët, simbas fisit të etërve të tyre, **48** sepse Zoti i kishte folur Moisiut, duke i thënë: **49** "Vetëm në fisin e Levit nuk do të bësh regjistrimin dhe nuk do të llogaritësh numrin e tyre me bijtë e Izraelit; **50** por besoju Levitëve kujdesin pér tabernakullin e dëshmisë, pér të gjitha orenditë e tij dhe pér çdo gjë që i përket. Ata do të mbartin tabernakullin dhe tërë orenditë e tij, do të bëjnë shërbimin dhe do të fushojnë rreth tabernakullit. **51** Kur tabernakulli duhet të zhvendoset, Levitët do ta bëjnë pjesë-pjesë; kur tabernakulli duhet të ndalet, ata do ta ngrenë; dhe i huaji që do të afrohet do të dénohet me vdekje. **52** Biftë e Izraelit do t'i ngrenë çadrat e tyre secili në kampin e vet, secili pranë flamurit të vet, simbas renditjes së tyre. **53** Por Levitët do t'i ngrenë çadrat e tyre rreth tabernakullit të dëshmisë me qëllim që mëria ime të mos bjerë mbi asamblenë e bijve të Izraelit; kështu Levitët do të kujdesen pér tabernakullin e dëshmisë". **54** Biftë e Izraelit iu binden gjithçkaje që Zoti kishte urdhëruar Moisiun, dhe kështu bënë.

2 Zoti i foli akoma Moisuit dhe Aaronit, duke u thënë: **2** "Bijtë e Izraelit do të vendosen secili pranë flamurit të vet nën shenjat e shtëpisë së etërve të tyre; do të vendosen rreth e rrotull çadrisë së mbledhjes, por në një farë largësie prej saj. **3** Në krahun lindor, ndaj diellit që po ngritet, do të vendoset flamuri i kampit të Judës simbas renditjes së tij; prijësi i bijve të Efraimit éshtë Nashoni, bir i Aminadabit; **4** ata që u regjistruan në divizionin e tij ishin shtatëdhjetë e katër mijë e gjashtëqind. **5** Pranë tij do të vendoset fisi i Isakarit; prijësi i bijve të Isakarit éshtë Nethaneeli, bir i Tsuarit; **6** ata që u regjistruan në divizionin e tij ishin pesëqind e katër mijë e katërqind. **7** Pastaj do të vijë fisi i Zabulonit; prijësi i bijve të Zabulonit éshtë Eliabi, bir i Helonit; **8** ata që u regjistruan në divizionin e tij ishin pesëdhjetë e shtatë mijë e katërqind. **9** Të gjithë ata që u regjistruan në kampin e Judës, simbas ndarjeve të tij, ishin njëqind e tetëdhjetë e gjashtë mijë e katërqind. Ata do ta fillojnë marshimin të parët. **10** Në krahun jugor do të vihet flamuri i kampit të Rubenit simbas renditjes së ushtarëve të tij; dhe prijësi i bijve të Rubenit éshtë Elitsuri, bir i Shedeurit; **11** dhe ata që u regjistruan në divizionin e tij ishin dyzet e gjashtë mijë e pesëqind. **12** Pranë tij do të vendoset fisi i Simeonit; dhe prijësi i bijve të Simeonit éshtë Shelumjeli, bir i Tsurishadait; **13** ata që u regjistruan në divizionin e tij ishin pesëdhjetë e nentë mijë e treqind. **14** Pastaj do të vijë fisi i Gadit; prijësi i bijve të Gadit éshtë Eliasafi, bir i Reuelit, **15** ata që u regjistruan në divizionin e tij ishin dyzet e pesë mijë e gjashtëqind e pesëdhjetë. **16** Tërë ata që janë regjistruar në kampin e Rubenit, simbas divizioneve të tyre, ishin njëqind e pesëdhjetë e një mijë e katërqind e pesëdhjetë. Këta do ta fillojnë marshimin të dytët. **17** Pastaj do të niset për marshim çadra e mbledhjes bashkë me kampin e Levitëve në mes të kampeve të tjera. Do ta fillojnë marshimin në po atë rend të sistemimit të tyre, duke qëndruar secili në vendin e tij, pranë flamurit të vet. **18** Në krahun perëndimor do të jetë flamuri i kampit të Efraimit simbas renditjes së tij, prijësi i bijve të Efraimit éshtë Elishama, bir i Amihudit; **19** ata që u regjistruan në divizionin e tij ishin dyzet mijë e pesëqind. **20** Pranë tij do të zërë vend fisi i Manasit; prijësi i bijve të Manasit éshtë Gamalieli, bir i Pedahtsurit; **21** ata që u regjistruan në divizionin e tij ishin tridhjetë e dy mijë e dyqind. **22** Pastaj do të vijë fisi i Beniaminit; prijësi i bijve të Beniaminit éshtë Abidan, bir i Gideonit; **23** ata që u regjistruan në divizionin e tij ishin tridhjetë e pesë mijë e katërqind. **24** Të gjithë ata që janë regjistruar në kampin e Efraimit, simbas divizioneve të tyre, ishin njëqind e tetë mijë e njëqind. Këta do ta fillojnë marshimin të tretët. **25** Në krahun perëndimor do të jetë flamuri i kampit të Danit simbas renditjes së tij; prijësi i bijve të Danit éshtë Ahiezeri, bir i Amishadait; **26** ata që u regjistruan në divizionin e tij ishin gjashtëdhjetë e dy mijë e shtatëqind. **27** Pranë tij do të zërë vend fisi i Asherit; prijësi i bijve të Asherit éshtë Pagieli, bir i Okranit; **28** ata që u regjistruan në divizionin e tij ishin dyzet e një mijë e pesëqind. **29** Pastaj do të vijë fisi i Neftalit; prijësi i bijve të Neftalit éshtë Ahira, bir i Enanit; **30** ata që u regjistruan në divizionin e tij ishin pesëdhjetë e tre mijë e katërqind. **31** Të gjithë ata që u regjistruan në divizionin e Danit, ishin njëqind e pesëdhjetë e shtatë mijë e qashtëqind. Ata do të nisen për marshim të

fundit, pranë flamujve të tyre". 32 Këta janë bijtë e Izraelit që u regjistruan në bazë të shtëpive të etërve të tyre. Të gjithë ata që u regjistruan në kampet e ndryshme simbas divizioneve të tyre ishin gjashtëqind e tre mijë e pesëqind e pesëdhjetë. 33 Por Levitët nuk u regjistruan me bijtë e Izraelit, sepse kështu e kishte urdhëruar Zoti Moisiun. 34 Bikitë e Izraelit iu bindën të gjitha urdhavrave që Zoti i kishte dhënë Moisiut: kështu ata fushuan pranë flamurëve të tyre dhe kështu e nisnin marshimin, secili simbas familjes së tij dhe simbas shtëpisë së etërve të tij.

3 Këta janë pasardhësit e Aaronit dhe të Moisiut në kohën kur Zoti i foli Moisiut në malin Sinai. **2** Këta janë emrat e bijve të Aaronit: Nadabi, i parëlinduri, Abihu, Eleazari dhe Ithamari. **3** Këta janë emrat e bijve të Aaronit, të vajosur si priftërinj, që ai i shenjtëroi për të shërbyer si priftërinj. **4** Nadabi dhe Abihu vdiqën para Zotit, kur ofruan një zjarr të palejueshëm para Zotit në shkretëtirën e Sinait; ata nuk patën bij. Kështu Eleazari dhe Ithamari shërbyen si priftërinj në prani të Aaronit, atit të tyre. **5** Pastaj Zoti i foli Moisiut, duke i thënë: **6** "Afro fisin e Levitëve dhe paraqite para priftit Aaron, që të vihet në shërbim të tij. **7** Ata do të zbatojnë të gjitha udhëzimet e tij dhe do të kryejnë të gjitha detyrat që lidhen me tërë asamblenë para çadërës së mbledhjes, duke kryer shërbimin e tabernakullit. **8** Do të kujdesen për të gjitha orënditë e çadërës së mbledhjes dhe do të përbushin të gjitha detyrimet e bijve të Izraelit, duke kryer shërbimin e tabernakullit. **9** Levitët do t'uajapësh Aaronit dhe bijve të tij; ata duhet t'u jepen plotësisht nga gjiri i bijve të Izraelit. **10** Ti do të vendosësh Aaronin dhe bijtë e tij në ményrë që ata të kryejnë funksionet e priftërisë së tyre; por çdo i huaj tjetër që afrohet do të dënohet me vdekje". **11** Zoti i foli akoma Moisiut, duke i thënë: **12** "Ja, unë i mora Levitët nga gjiri i bijve të Izraelit në vend të çdo të parëlinduri që cel barkun e nënës midis bijve të Izraelit; prandaj Levitët do tëjen të mitë, **13** sepse çdo i parëlindur eshtë imi; ditën që godita të gjithë të parëlindurat në vendin e Egjiptit, unë ia shenjtërova vetvetes të gjithë të parëlindurit në Izrael, qoftë të njerëzve, qoftë të kafshëve; ata do tëjen të mitë. Unë jam Zoti. **14** Pastaj Zoti i foli Moisiut në shkretëtirën e Sinait, duke i thënë: **15** "Bëj regjistrimin e bijve të Levit në bazë të shtëpisë të etërve të tyre dhe të familjeve të tyre; do të bësh regjistrimin e të gjithë meshkujve një muajsh e lart". **16** Kështu Moisiu bëri regjistrimin simbas urdhërit të Zotit ashtu siç ishte urdhëruar. **17** Këta janë bijtë e Levit, simbas emrave të tyre: Gershon, Kehat dhe Merari. **18** Këta janë emrat e bijve të Gershonit, simbas familjeve të tyre: Libni dhe Shimeï; **19** bijtë e Kehathit, simbas familjeve të tyre, ishin Amrami, Itsehari, Hebroni dhe Uzieli; **20** bijtë e Merarit, simbas familjeve të tyre, ishin Mahli dhe Mushi. Këto janë familjet e Levitëve, në bazë të shtëpisë të etërve të tyre. **21** Nga Gershoni rrjedhin familja e Libnitëve dhe familja e Shimetëve; këto janë familjet e Gershonitëve. **22** Ata që u regjistruan, duke numëruar tërë meshkujt e moshës një muajsh e lart, ishin shtatë mijë e pesëqind. **23** Familjet e Gershonitëve duhet të zinin vend prapa tabernakullit, në drejtim të perëndimit. **24** I pari i shtëpisë së etërve të Gershonitëve ishte Eliasafi, bir i Laelit. **25** Detyrat e bijve të Gershonit në çadrën

e mbledhjes kishin tē bënин me tabernakullin, me çadrën dhe mbulesën e saj, me perden e hyrjes në çadrën e mbledhjes, 26 me perdet e oborrit, me perden nē hyrjen e oborrit rrëth tabernakullit dhe rrëth altarit dhe litarët e tij pér tērë sherbimin qē u takonte. 27 Nga Kehathi rrjedhin familja e Amramitëve, familja e Itseharit, familja e Hebronitëve dhe familja e Uzielitëve; këto janë familjet e Kehathitëve. 28 Duke numëruar tērë meshkujt qē ishin nē moshë një muajsh e lart, kishte tetë mijë e gjashtëqind vetë, qē kujdeseshin pér shenjtëoren. 29 Familjet e bijve të Kehathit duhet tē zinin vend nē krahun jugor tē tabernakullit. 30 I pari i shtëpisë së etërve tē Kehathit ishte Elitsafani, bir i Uzielit. 31 Detyrat e tyre kishin tē bënин me arkén, me tryezén, me shandanin, me altarët dhe me orënditë e shenjtërore me tē cilat ata krynen sherbimin, me velin dhe gjithë punën qē lidhet me këto gjëra. 32 Princi i princave të Levitëve ishte Eleazari, bir i priftit Aaron; ai mbikqyrte ata qē kujdeseshin pér shenjtëoren. 33 Nga Merari rrjedhin familja e Mahilitëve dhe familja e Mushitëve; këto janë familjet e Merarit. 34 Ata qē u regjistruan, duke numëruar tērë meshkujt nga mosha një muajsh e lart, ishin gjashtë mijë e dyqind. 35 Prijesi i shtëpisë së etërve të familjeve të Merarit ishte Tsurieli, bir i Abihailit. Ata duhet tē zinin vend nē krahun verior tē tabernakullit. 36 Detyrat e caktuara pér bijtë e Merarit kishin tē bënин me dërrasat e tabernakullit, me traversat e tij, me shtyllat dhe bazat e tyre, me tērë veglat e tij dhe tērë punën qē ka tē bëjë me këto gjëra, 37 me shtyllat e oborrit rrëth e qark, me bazat e tyre, me kunjat dhe me litarët e tyre. 38 Përpara tabernakullit, nē krahun e tij lindor, përballë çadrës së mbledhjes, nga ana lindjes së diellit, duhet tē zinin vend Moisiu, Aaroni dhe bijtë e tij; ata kujdeseshin pér shenjtëoren duke plotësuar detyrat e bijve të Izraelit; por çdo i huaj tjetër qē do tē afrohej, do tē dénohej me vdekje. 39 Tērë Levitët e regjistruar nga Moisiu dhe Aaroni nē bazë të familjeve të tyre simbas urdhrit tē Zotit, tē gjithë meshkujt qē nga mosha një muajsh e lart ishin njëzet mijë. 40 Pastaj Zoti i tha Moisiut: "Bëj regjistrimin e tē gjithë tē parëlindurve meshkuj ndër bijtë e Izraelit nga mosha një muajsh e lart dhe illogarit edhe emrat e tyre. 41 Do t'i marrësh Levitët pér mua, unë jam Zoti, nē vend tē tē gjithë tē parëlindurve ndër bijtë e Izraelit dhe bagëtinë e Levitëve nē vend tē tē parëlindurve ndër bagëtitë e bijve të Izraelit". 42 Kështu Moisiu bëri regjistrimin e tē gjithë tē parëlindurve ndër bijtë e Izraelit, ashtu siç e kishte urdhëruar Zoti. 43 Tē gjithë tē parëlindurit meshkuj qē u regjistruan duke numëruar emrat e tyre nga mosha një muajsh e lart, ishin njëzet e dy mijë e dyqind e shtatëdhjetë e tre. 44 Pastaj Zoti i foli Moisiut, duke i thënë: 45 "Merr Levitët nē vend tē tē gjithë tē parëlindurve të Izraelit, dhe bagëtinë e Levitëve nē vend tē bagëtisë së tyre; Levitët do tē jenë tē mitë. Unë jam Zoti. 46 Pér shpengimin e dyqind e shtatëdhjetë e tre tē parëlindur të Izraelit qē e kalojnë numrin e Levitëve, 47 do tē marrësh pesë sikla pér frymë, simbas siklit tē shenjtërores; sikli ka njëzet gëre. 48 Paratë do t'iapësh Aaronit dhe bijve të tij pér tē shpenguari ata qē e kalojnë numrin e tyre". 49 Kështu Moisiu mori paratë e shpengimit nga ata qē e kalonin numrin e tē parëlindurve tē shpenguari nga Levitët; 50 mori paratë e tē parëlindurve tē bijve të Izraelit; një mijë e treqind e gjashtëdhjetë e pesë sikla,

simbas siklit tē shenjtërores. 51 Pastaj Moisiu paratë e atyre qē ishin shpenguari ia dha Aaronit dhe bijve të tij, simbas urdhërit tē Zotit, ashtu si e kishte urdhëruar Zoti Moisiu.

4 Zoti i foli akoma Moisiut dhe Aaronit, duke u thënë: 2

"Numëroni bijtë e Kehathit, midis bijve të Levit, nē bazë të familjeve tē tyre dhe tē shtëpive tē etërve tē tyre, 3 nga mosha tridhjetë vjeç e lart deri nē moshën pesëdhjetë vjeç, tē tē gjithë atyre qē hyjnë nē sherbim pér tē punuar nē çadrën e mbledhjes. 4 Ky eshtë sherbimi i bijve të Kehathit nē çadrën e mbledhjes, qē ka tē bëjë me gjërat shumë tē shenjta. 5 Kur kampi duhet lëvizur, Aaroni dhe bijtë e tij do tē vinë pér tē hequr velin e ndarjes dhe do tē mbulojnë me tē arkén e dëshmisë; 6 pastaj do tē vënë mbi tē një mbulesë prej lëkure tē baldosës, do tē shtrijnë mbi tē një cohë krejt ngjyrë vjollce dhe do tē fusin nē tē shtizat e saj. 7 Do tē shtrijnë një cohë ngjyrë vjollce mbi tryezën e bukëve tē paraqitjes dhe do tē vënë mbi tē pjatat, gotat, legenët dhe kupat e libacioneve; mbi tē do tē jetë edhe buka e përjetshme. 8 Mbi këto gjëra do tē shtrijnë një cohë tē kuqe tē ndezur dhe mbi tē një mbulesë prej lëkure tē baldosës, dhe do tē fusin nē tē shtizat. 9 Pastaj do tē marrin një mbulesë ngjyrë vjollce, me tē cilën do tē mbulojnë shandanin e ndricimit, llambat e tij dhe gërshtërit e tij, tē gjitha enët e vajit tē caktuara pér sherbimin; 10 pastaj do ta vënë shandanin me tē gjithë veglat e tij nē një mbulesë prej lëkure tē baldosës dhe do ta vendosin mbi një bartinë. 11 Do tē shtrijnë mbi altarin prej ari një pëlhurë ngjyrë vjollce dhe mbi tē një mbulesë prej lëkure tē baldosës dhe do tē futin nē tē shtizat. 12 Pastaj do tē marrin tē gjitha veglat e sherbimit qē përdoren nē shenjtëoren, do t'i fusin nē një cohë ngjyrë vjollce, do t'i mbështjellin me një mbulesë prej lëkure tē baldosës dhe do t'i vendosin mbi një bartinë. 13 Pastaj do tē heqin hirin nga altari dhe do tē shtrijnë mbi tē një cohë tē kuqe; 14 mbi tē do tē vendosen tē gjitha veglat qē përdoren pér sherbimin e tij, mangallet, mashat, lopatëzat, legenat, tē gjitha veglat e altarat; do tē shtrijnë mbi tē një mbulesë prej lëkure tē baldosës dhe do tē futin nē tē shtizat. 15 Pasi qē Aaroni dhe bijtë e tij tē kenë mbaruar së mbuluar shenjtëoren dhe tērë orënditë e saj, kur kampi eshtë bëré gatë tē nisiet, bijtë e Kehathit do tē vijnë pér t'i mbartur, por ata nuk do tē prekin gjërat e shenjta, qē tē mos vdesin. Këto janë gjërat nga çadra e mbledhjes tē cilat bijtë e Kehathit duhet tē trasportojnë. 16 Eleazari, bir i priftit Aaron, do tē ngarkohet me vajin e shandanit, me temjanin aromatik, me ofertën e përjetshme tē ushqimit dhe tē vajit tē vajosjes; ai do tē ngarkohet edhe me tērë tabernakullin dhe tērë gjërat qē përmban ai, me shenjtëoren dhe pajisjet e saj". 17 Pastaj Zoti u foli Moisiut dhe Aaronit, duke i thënë: 18 "Kini kujdes qē klani i familjeve tē Kehathitëve tē mos shfaroset nē mes tē Levitëve; 19 bënë, pra, këtë pér ta, me qëllim qē ata tē jetojnë dhe tē mos vdesin kur u afrohen gjërave shumë tē shenjta: Aaroni dhe bijtë e tij do tē hyjnë dhe do t'i caktojnë secilit sherbimin e tij dhe detyrën e tij. 20 Por ata nuk do tē hyjnë pér tē parë nē kohën kur gjërat e shenjta po mbulohen, qē tē mos vdesin". 21 Zoti i foli akoma Moisiut, duke i thënë: 22 "Numéro edhe bijtë e Gershonit, nē bazë tē shtëpive tē etërve tē tyre dhe tē familjeve tē tyre. 23 Do ta bësh regjistrimin nga

mosha tridhjetë vjeç e lart, deri në moshën pesëdhjetë vjeç të tē gjithë atyre që hyjnë pér të bërë shërbimin, pér të punuar në çadrén e mbledhjes. **24** Kjo është detyra e familjeve të Gershonitëve, shërbimi që duhet të kryejnë dhe gjérat që duhet të sjellin: **25** do të bartin pëlhurat e tabernakullit dhe çadrén e mbledhjes, mbulesén e saj, mbulesén prej lëkure të baldosës që është sipër dhe perden në hyrje të çadrës së mbledhjes, **26** perdet e oborrit me perden pér hyrjen në oborr, perdet që janë rrëth tabernakullit dhe altarit, litarët e tyre dhe të gjitha veglat e caktuara pér shërbimin e tyre; c'të jetë e nevojsime të bëhet ata do ta bëjnë. **27** Térë shërbimi i bijve të Gershonitëve, të gjitha gjérat që duhet të bartin dhe të gjitha gjérat që duhet të kryejnë, do të bëhen me urdhër të Aaronit dhe të bijve të tij; ju do t'u ngarkoni atyre përgjegjësinë pér térë gjérat që duhet të bartin. **28** Ky është shërbimi i familjeve të Gershonitëve në çadrén e mbledhjes; dhe detyrat e tyre do t'i kryejnë nën urdhrat e Ithamarit, birit të priftit Aaron. **29** Do të bësh regjistrimin e bijve të Merarit në bazë të familjeve të tyre dhe të shtëpive të etërve të tyre; **30** do të bësh regjistrimin nga mosha tridhjetë vjeç e lart, deri në moshën pesëdhjetë vjeç të tē gjithë atyre që hyjnë në çadrén e mbledhjes pér të kryer shërbime. **31** Kjo është ajo që i është besuar përgjegjësisë së tyre në pajtim me gjithë shërbimin e tyre në çadrén e mbledhjes; dérrasat e tabernakullit, traversat, shtyllat dhe bazat e tij, **32** shtyllat që ndodhen rrëth e rrotull oborrit, bazat e tyre, kunjat e tyre, litarët e tyre, me të gjitha veglat e tyre dhe térë shërbimet që këto gjëra përmbajnë; dhe do t'i caktoni secilit personalisht objektet që duhet të mbajë. **33** Ky është shërbimi i familjeve të bijve të Merarit, në pajtim me detyrat e tyre në çadrén e mbledhjes, nën urdhërët e Ithamarit, birit të priftit Aaron". **34** Moisiu, Aaroni dhe prijësit e asamblësë kryen, pra, regjistrimin e bijve të Kehathitëve në bazë të familjeve të tyre dhe të shtëpive të etërve të tyre, **35** e të gjithë atyre që nga mosha tridhjetë vjeç e lart, deri pesëdhjetë vjeç hyrin pér të shërbyer në çadrén e mbledhjes. **36** Ata që u regjistruan simbas familjeve të tyre ishin dy mijë e shtatëqind e pesëdhjetë. **37** Këta qenë ata që u regjistruan nga familjet e Kehathitëve, të gjithë ata që shërbënin në çadrén e mbledhjes; Moisiu dhe Aaroni bënë regjistrimin e tyre simbas urdhrit që Zoti kishte dhënë me anë të Moisiut. **38** Ata që u regjistruan nga bijtë e Gershonit në bazë të familjeve të tyre dhe të shtëpive të etërve të tyre, **39** nga mosha tridhjetë vjeç e lart, deri në moshën pesëdhjetë vjeç, térë ata që hyrin pér të shërbyer në çadrén e mbledhjes; **40** ata që u regjistruan në bazë të familjeve të tyre dhe të shtëpive të etërve të tyre, ishin dy mijë e gjashtëqind e tridhjetë. **41** Këta qenë ata që u regjistruan nga familjet e Gershonit, të gjithë ata që bënë shërbim në çadrén e mbledhjes; Moisiu dhe Aaroni kryen regjistrimin e tyre simbas urdhrit të Zotit. **42** Ata që u regjistruan nga familjet e bijve të Merarit në bazë të familjeve të tyre dhe të shtëpive të etërve të tyre, **43** nga mosha tridhjetë vjeç e lart, deri në moshën pesëdhjetë vjeç, térë ata që hyrin pér të shërbyer në çadrén e mbledhjes; **44** ata që u regjistruan simbas familjeve të tyre ishin tre mijë e dyqind. **45** Këta janë ata që u regjistruan nga familjet e bijve të Merarit; ata që u regjistruan nga Moisiu dhe Aaroni, simbas urdhërit të Zotit të

dhënë me anë të Moisiut. **46** Të gjithë ata që u regjistruan nga Levitët, që Moisiu, Aaroni dhe prijësit e Izraelit i regjistruan, në bazë të familjeve të tyre dhe të shtëpive të etërve të tyre, **47** nga mosha tridhjetë vjeç e lart deri në moshën pesëdhjetë vjeç, térë ata që hyrin pér të shërbyer dhe pér të mbajtur pesha në çadrén e mbledhjes; **48** ata që u regjistruan ishin tetë mijë e pesëqind e tetëdhjetë. **49** Ata u regjistruan, simbas urdhrit të Zotit pér Moisiun, secili në bazë të shërbimit që duhet të bënte dhe të asaj që duhet të mbante. Kështu ata u regjistruan nga ai, ashtu siç e kishte urdhëruar Zoti Moisiun.

5 Pastaj Zoti i foli Moisiut, duke i thënë: **2** "Urdhëro bijtë e

Izraelit të nxjerrin jashtë kampit çdo lebroz, këdo që ka një flus ose është i papastër nga kontakti që ka pasur me një trup të vdekur. **3** Dëboni jashtë kampit qoftë meshkujt, qoftë femrat; do t'i dëboni jashtë kampit pér të mos ndotur kampin në mes të tē cilin unë banjo". **4** Dhe bijtë e Izraelit vepruan ashtu dhe i nxoren jashtë kampit. Ashtu si i kishte folur Zoti Moisiut, kështu vepruan bijtë e Izraelit. **5** Zoti i foli akoma Moisiut, duke i thënë: **6** "Thuaju bijve të Izraelit: Kur një burrë apo një grua bën cfarëdo lloj fyerje kundër një njeriu, duke vepruar kështu kryen një mëkat kundër Zotit, dhe ky person bëhet fajtor; **7** ai do ta njohë fyerjen që ka bërë dhe do të shpërblejë plotësishë dëmin e bërë, duke i shtuar një të pestën dhe duke ia dhënë personit që ka fyer. **8** Por në rast se ky nuk ka ndonjë të afërm person të një gjaku të cilin mund t'i bëhet shpërblimi pér fyerjen e kryer, shpërblimi do t'i shkojë Zotit pér priftin, veç dashit fajshlyes, me të cilin do të bëhet shlyerja pér të. **9** Çdo ofertë e ngritur e cfarëdo gjëje të shenjtëruar që bijtë e Izraelit i paraqesin priftin, do t'i përkasë këtij. **10** Sendet që dikush shenjtëron do të jenë të priftit; atë që dikush i jep priftin, do t'i përkasë këtij". **11** Zoti i foli akoma Moisiut, duke i thënë: **12** "Folu bijve të Izraelit dhe u thuaj atyre: Në qoftë se një grua i dredhon burrit të saj dhe kryen një pabesi kundrejt tij, **13** dhe një burrë ka marrëdhënies seksuale me të, por kjo gjë është bërë fshehurazi nga burri i saj; kur felliqësia e saj mbetet e fshehtë, sepse nuk ka asnjë dëshmitar kundër saj dhe nuk është kapur në flagrancë, **14** në qoftë se një ndjenjë zilie e zë dhe bëhet xheloz pér gruan e tij që është fëlliçur; ose në qoftë se një ndjenjë zilie e zë dhe ai bëhet xheloz pér gruan e tij edhe sikur ajo të mos jetë fëlliçur, **15** burri do ta çojë gruan e tij te prifti dhe do t'i japë atij një ofertë pér atë: një të dhjetën e një efe miell elbi; nuk do t'i derdhë sipër vaj ulliri as do t'i vërë sipër temjan, sepse është një blatim ushqimor pér xhelozinë, një blatim përkujtimor, i caktuar pér të kujtuar një faj. **16** Prifti do ta afrojë gruan dhe do ta mbajë më këmbë përrpara Zotit. **17** Pastaj prifti dë marrë ujë të shenjtë nga një enë prej dheu; do të marrë gjithashtu ca pluhur që ndodhet mbi dyshemenë e tabernakullit dhe do ta hedhë në ujë. **18** pastaj prifti do ta mbajë në këmbë gruan para Zotit, do t'i zbulojë kokën dhe do t'vérë në duart e saja blatin përkujtimor, që është blatimi ushqimor pér xhelozinë, ndërsa prifti dë të mbajë në dorë ujin e hidhur që sjell mallkimin. **19** Pastaj prifti do ta vërë gruan të betohet dhe do t'i thotë: "Në qoftë se asnjë burrë s'ka rënë në shtrat me ty dhe nuk je larguar nga rruga e drejtë pér t'u fëlliçur, ndërsa ishe e martuar me

burrin tēnd, je e pērjashtuar nga çdo efekt i dēmshēm i kēti uji tē hidhur qē sjell mallkimin. **20** Por nē se ti je shthurur, ndërsa ishe e martuar me burrin tēnd, dhe je fēlliqr me njē burrē qē nuk eshtë bashkëshorti yt ka pasur marrédhénie seksuale me ty", **21** atëherë prifti do ta vêrë gruan tē betohet me njē betim mallkimi dhe do t'i thotë: "Zoti tē bëftë objekt mallkimi dhe nême midis popullit tēnd, kur do tē bëjë tē dobësohen ijet dhe tē fryhet barku yt; **22** dhe ky ujë qē sjell mallkimin hyftë nē zorrët e tua, tē bëftë tē fryhet barku yt dhe dobësoftë ijet e tua!". Dhe gruaja do tē thotë: "Amen! Amen!". **23** Pastaj prifti do t'i shkruajë këto mallkime mbi një rrottull dhe do t'i zhdukë nē ujin e hidhur. **24** Pas kësaj do t'i japë gruas pér tē pirë ujë tē hidhur qē sjell mallkimin dhe ky ujë qē sjell mallkimin do tē hyjë nē tē pér tē prodhuar hidhërim; **25** pastaj prifti do tē marrë nga duart e gruas blatimin e ushqimit pér xhelozinë, do ta tundë blatimin para Zotit dhe do t'iа ofrojë nē altar; **26** prifti do tē marrë nga duart e gruas një grusht tē blatimit ushqimor si kujtim dhe do ta tymosë mbi altar; pastaj do t'i japë gruas ujë pér tē pirë. **27** Mbas pirjes së ujit, do tē ndodhë që, nē se ajo eshtë fēlliqr dhe ka kryer një pabesi ndaj burrit tē saj, uji qē sjell mallkimin do tē hyjë nē trupin e saj pér tē prodhuar hidhërim; barku i saj do tē fryhet, ijët e saj do tē dobësohen dhe ajo grua do tē bëhet një mallkim nē mes tē popullit tē saj. **28** Por nē qoftë se gruaja nuk eshtë fēlliqr dhe eshtë e pastër, ajo do tē njihet si e pafajshme dhe do tē ketë fémijë. **29** Ky eshtë ligji pér xhelozinë, nē rastin kur gruaja, duke qenë e martuar me një burrë, merr rrugë tē keqë dhe fēlliqt, **30** ose nē rastin kur ndjenja e xhelozisë e zë një burrë dhe ky bëhet xheloz pér gruan e tij; ai do tē paraqesë gruan e tij para Zotit dhe prifti do tē zbatojë me tē plotësisht këtë ligj. **31** Bashkëshorti nuk do tē ketë asnjë faj, por e shoqja do tē marrë dënimin e paudhësisë së saj".

6 Zoti i foli akoma Moisiut, duke i thënë: **2** "Folu bijve tē Izraelit dhe u thuaj atyre: Kur një burrë a një grua do tē lidhin një kusht tē veçantë, kushtin e nazireatit, pér t'iу shenjtëruar Zotit, **3** do tē heqin dorë nga vera dhe nga pije tē tjera që tē dehin, nuk do tē pinë uthull tē bërë nga vera, as uthull tē përgatitur me pije dehëse; nuk do tē pinë asnjë lëng rrushi dhe nuk do tē hanë rrush, as tē freskët as tē thatë. **4** Gjatë gjithë kohës së shenjtërimit tē tij, ai nuk do tē hajë asnjë prodhim tē vreshtit, as kokrrat as lëkurën e rrushit. **5** Gjatë gjithë kohës së kushtit tē shenjtërimit, brisku nuk do tē kalojë mbi kokën e tij; deri sa tē mbushen ditët pér tē cilët iu shenjtëruar Zotit do tē jetë i shenjtë; do t'i lërë flokët e tij tē rriten tē gjatë mbi kokën e tij. **6** Pér gjithë kohën që i eshtë shenjtëruar Zotit nuk do t'i afrohet ndonjë trupi tē vdekur; **7** as sikur tē ishte i ati apo e éma, i vëllai ose e motra, ai nuk do tē ndotet pér ta kur vdesin, sepse mban mbi krye shenjën e shenjtërimit tē tij Peréndisë. **8** Pér gjithë kohën e shenjtërimit tē tij, ai do tē jetë i shenjtë pér Zotin. **9** Në rast se dikush vdes papritmas afér tij dhe koka e tij e shenjtëruar mbetet e ndotur, ai do ta rruajë kokën ditën e pastrimit tē tij; do ta rruajë ditën e shtatë; **10** ditën e tetë do t'i çojë dy tutuj ose dy pëllumbë tē rinj priftit, nē hyrje tē çadrës së mbledhjes. **11** Prifti do tē ofrojë njérin prej tyre si flijim pér mëkatin dhe tjetrin si olokaust dhe do tē bëjë shlyerjen pér tē, sepse ka mëkatuar

pér shkak tē trupit tē vdekur; dhe po atë ditë do tē shenjtërojë kokën e tij. **12** Do t'i shenjtërojë përsëri Zotit ditët e nazireatit tē tij dhe do tē çojë një qengj motak si fli shlyerjeje; por ditët e mëparshme nuk do tē llogariten më, sepse nazireatit i tij eshtë ndotur. **13** Ky eshtë ligji i nazireatit: kur ditët e shenjtërimit tē tij do tē plotësohen, atë njeri do ta sjellin nē hyrjen e çadrës së mbledhjes; **14** dhe ai do t'iа paraqesë ofertën e tij Zotit: një qengj mashkull motak pa tē meta pér olokaustin, një qengj femër motak pa tē meta pér flijimin pér mëkatin dhe një dash pa tē meta pér flijimin e falënderimit; **15** një shportë me bukë tē ndorme tē përgatitura me majë mielli, me kuleç tē zëna me vaj, një revani pa maja tē lyer me vaj, me ofertat e tyre ushqimore dhe libacionet e tyre. **16** Prifti do t'iа paraqesë këto gjëra përpara Zotit dhe do tē ofrojë flijimin e tij pér mëkatin dhe olokaustin e tij; **17** do tē ofrojë dashin si flijim falënderimi ndaj Zotit, bashkë me shportën e bukëve tē ndorme; prifti do tē ofrojë gjithashu blatimin e tij ushqimor dhe libacionin e tij. **18** Nazireu do tē rruajë kokën e tij tē shenjtëruar nē hyrje tē çadrës së mbledhjes dhe do tē marrë flokët e kokës së tij tē shenjtëruar dhe do t'i vêrë mbi zjarrin që eshtë nën flijimin e falënderimit. **19** Prifti do tē marrë shpatullën e pjekur tē dashit, një kulaç pa maja nga shporta dhe një revani pa maja dhe do tē vêrë nē dorë tē nazireut, mbasi ky tē ketë rruar kokën e tij tē shenjtëruar. **20** Prifti do t'i tundë si oferta para Zotit; eshtë një gjë e shenjtë që i përket priftit, bashkë me gjoksin e ofertës së tundur dhe me kofshën e ofertës së ngritur. Pas kësaj nazireu do tē mund tē pijë verë. **21** Ky eshtë ligji pér nazireun që i ka premtuar Zotit një ofertë pér shenjtërimin e tij, veç atyre që mjetet e tij do t'i lejojnë tē bëjë. Në bazë tē kushtit tē lidhur, ai duhet tē sillet nē pajtim me ligjin e shenjtërimit tē tij". **22** Zoti i foli akoma Moisiut, duke i thënë: **23** "Folu Aaronit dhe bijve tē tij, dhe u thuaj atyre: Ju do t'i bekonì kështu bijtë e Izraelit, duke i thënë: **24** "Zoti tē tē bekøjë dhe tē ruajë! **25** Zoti tē bëjë që tē shkëlqejë ftyra e tij mbi trupin tēnd dhe tē tregohet i mbarë me ty! **26** Zoti tē kthejë ftyrën e tij mbi ty dhe tē sjellë paqe!". **27** Kështu do ta vënë emrin tim mbi bijtë e Izraelit dhe unë do t'i bekoj".

7 Kur Moisiu mbaroi ndërtimin e tabernakullit, e vajosi dhe e shenjtëroi me gjithë pajisjet e tij, ai vajosi gjithashu altarin dhe tē gjitha orenditë e tij; kështu ai i vajosi dhe i shenjtëroi. **2** Pastaj prijësit e Izraelit, tē parët e shtëpive tē etërve tē tyre, që ishin prijësit e fiseve dhe ishin nē krye tē atyre që u regjistruan, paraqitën një ofertë. **3** dhe e çuan ofertën e tyre para Zotit: gjashtë qerre tē mbuluara dhe dymbëdhjetë qe, një qerre pér çdo dy prijës dhe një ka pér secilin prej tyre; dhe i ofruan para tabernakullit. **4** Atëherë Zoti i foli Moisiut, duke i thënë: **5** "Prano këto gjëra prej tyre pér t'i përdorur nē shërbim tē çadrës së mbledhjes, dhe do t'uа japësh Levitëve, seclit simbas shërbimit që ka". **6** Moisiu mori, pra, qerret dhe qetë dhe ua dha Levitëve. **7** Dy qerre dhe katër qe ua dha bijve tē Gershonit simbas shërbimit tē tyre; **8** katër qerre dhe tetë qe ua dha bijve tē Merarit simbas shërbimit tē tyre, nën mbikqyrjen e Ithamarit, birit tē priftit Aaron; **9** por bijve tē Kehathit nuk u dha asgjë, sepse ishin ngarkuar me shërbimin e objekteve tē shenjta, që ata i mbanin mbi shpatulla. **10** Prijësit e paraqitën ofertën e tyre pér

kushtimin e altarit, ditën kur u vajos; kështu prijësit paraqitën ofertën e tyre para altarit. **11** Pastaj Zoti i tha Moisiut: "Prijësit do ta paraqesin ofertën e tyre një në ditë pér kushtimin e altarit". **12** Ai që e paraqiti ofertën e tij ditën e parë ishte Nahshoni, bir i Aminadabit, nga fisi i Judës; **13** ai ofroi një pjatë argjendi me një peshë prej njëqind e tridhjetë siklash dhe një legen argjendi prej shtatëdhjetë siklash, simbas siklit të shenjtërores, që të dy të mbushur me majë mielli të pérzier me vaj, si blatim ushqimor, **14** një kupë ari prej dhjetë siklash e mbushur me temjan, **15** një dem të vogël, një dash, një qengj motak si olokaust, **16** një dhi si flijim pér mëkatin **17** dhe, si flijim falënderimi, dy qe, pesë desh, pesë cjepl dhe pesë qengja motakë. Kjo qe oferta e Nahshonit, djalit të Aminadabit. **18** Ditën e dytë erdhi oferta e Nethaneelit, birit të Tsuarit, princit të Isakarit. **19** Ai paraqiti si ofertë tij një pjatë argjendi me një peshë prej njëqind e tridhjetë siklash dhe një legen argjendi prej shtatëdhjetë siklash, simbas siklit të shenjtërores; që të dy të mbushur me majë mielli të pérzier me vaj, si blatim ushqimor, **20** një kupë ari prej dhjetë siklash e mbushur me temjan, **21** një dem i vogël, një dash dhe një qengj motak si olokaust, **22** një kec si flijim pér mëkatin **23** dhe, si flijim falënderimi dy qe, pesë desh, pesë cjepl dhe pesë qengja motakë. kjo ishte oferta e Nethaneelit, birit të Tsuarit. **24** Ditën e tretë ishte radha e Eliabit, birit të Helonit, prijësit të bijve të Zabulonit. **25** Oferta e tij qe një pjatë argjendi me një peshë prej njëqind e tridhjetë siklash dhe një legen i vogël shtatëdhjetë siklash, simbas siklit të shenjtërores, që të dy të mbushur me majë mielli të pérzier me vaj, si blatim i ushqimit; **26** një kupë ari prej dhjetë siklash e mbushur me temjan, **27** një dem të vogël, një dash dhe një qengj motak si olokaust, **28** një kec si flijim pér mëkatin **29** dhe, si flijim falënderimi, dy qe, pesë desh, pesë cjepl dhe pesë qengja motakë. Kjo qe oferta e Eliabit, birit të Helonit. **30** Ditën e katërt ishte radha e Elitsurit, birit të Rubenit. **31** Ai ofroi një pjatë argjendi me një peshë prej njëqind e tridhjetë siklash dhe një legen argjendi me një peshë prej shtatëdhjetë siklash, simbas siklit të shenjtërores, që të dy të mbushur me majë mielli të pérzier me vaj, si blatim i ushqimit; **32** një kupë ari prej dhjetë siklash të mbushur me temjan, **33** një dem të vogël, një dash dhe një qengj motak si olokaust, **34** dhe një kec si flijim pér mëkatin **35** dhe, si flijim falënderimi, dy qe, pesë desh, pesë cjepl dhe pesë qengja motakë. Kjo qe oferta e paraqitur nga Elitsuri, bir i Shedeurit. **36** Ditën e pestë qe radha e Shelumieli, birit të Tsurishadait, prijësit të bijve të Simeonit. **37** Ai ofroi një pjatë argjendi me një peshë prej njëqind e tridhjetë siklash dhe një legen argjendi prej shtatëdhjetë siklash, simbas siklit të shenjtërores, që të dy të mbushur me majë mielli të pérzier me vaj, si blatim ushqimor, **38** një kupë ari prej dhjetë siklash të mbushur me temjan, **39** një dem të vogël, një dash dhe një qengj motak si olokaust, **40** një kec si flijim pér mëkatin **41** dhe, si flijim falënderimi, dy qe, pesë desh, pesë cjepl dhe pesë qengja motakë. Kjo ishte oferta e bërë nga Shelumieli, bir i Curishadait. **42** Ditën e gjashtë ishte radha e Eliasafit, bir i Deuelit, prijësit të bijve të Gadit. **43** Ai ofroi një pjatë argjendi me një peshë prej njëqind e tridhjetë siklash dhe një legen prej shtatëdhjetë siklash, simbas siklit të shenjtërores; si piata ashtu dhe legeni ishin mbushur me maië

mielli tē pérzier me vaj, si blatim i ushqimit, **44** një kupë ari prej dhjetë siklash e mbushur me temjan, **45** një dem i vogël, një dash dhe një qengj motak si olokaust, **46** një kec si flijim pér mëkatin **47** dhe, si flijim falënderimi, dy qe, pesë desh, pesë cjepl dhe pesë qengja motakë. Kjo qe oferta e bërë nga Eliasafi, bir i Deuelit. **48** Ditën e shtatë qe radha e Elishamit, birit tē Amihudit, prijësit tē bijve tē Efraimit. **49** Ai ofroi një pjatë argjendi me një peshë prej njëqind e tridhjetë siklash dhe një legen me një peshë prej shtatëdhjetë siklash, simbas siklit tē shenjtërores, që tē dy tē mbushur me majë mielli tē pérzier me vaj, si blatim i ushqimit, **50** një kupë ari prej dhjetë siklash e mbushur me temjan, **51** një dem i vogël, një dash dhe një qengj motak si olokaust, **52** një kec si flijim pér mëkatin, **53** dhe, si flijim falënderimi, dy qe, pesë desh, pesë cjepl dhe pesë qengja motakë. Kjo qe oferta e bërë nga Elishama, bir i Amihudit. **54** Ditën e tetë ishte radha e Gamalieli, birit tē Pedahtsurit, prijësit tē bijve tē Manasit. **55** Oferta e tij ishte një pjatë argjendi me një peshë prej njëqind e tridhjetë siklash dhe një legen argjendi prej shtatëdhjetë siklash, simbas siklit tē shenjtërores, që tē dy tē mbushur me majë mielli tē pérzier me vaj, si blatim i ushqimit, **56** një kupë ari prej dhjetë siklash e mbushur me temjan, **57** një dem tē vogël, një dash dhe një qengj motak si olokaust, **58** një kec si flijim pér mëkatin **59** dhe, si flijim falënderimi, dy qe, pesë desh, pesë cjepl dhe pesë qengja motakë. Kjo qe oferta e bërë nga Gamalieli, bir i Pedahtsurit. **60** Ditën e nëntë i erdhi radha Abidanit, birit tē Gideonit, prijësit tē Beniaminit. **61** Oferta e tij ishte një pjatë argjendi me një peshë prej njëqind e tridhjetë siklash dhe një legen argjendi me një peshë prej shtatëdhjetë siklash, simbas sıklave tē shenjtërores, që tē dy tē mbushur me majë mielli tē pérzier me vaj, si blatim i ushqimit, **62** një kupë ari prej dhjetë siklash tē mbushur me temjan, **63** një dem i vogël, një dash dhe një qengj motak si olokaust, **64** një kec si flijim pér mëkatin **65** dhe, si flijim falënderimi, dy qe, pesë desh, pesë cjepl dhe pesë qengja motakë. Kjo qe oferta e Abidanit, birit tē Amishadait, prijësit tē bijve tē Danit. **66** Ditën e dhjetë i erdhi radha Ahiezerit, birit tē Amishadait, prijësit tē bijve tē Danit. **67** Oferta e tij ishte një pjatë argjendi me një peshë prej njëqind e tridhjetë siklash dhe një legen argjendi prej shtatëdhjetë siklash, simbas siklit tē shenjtërores; që tē dy ishin mbushur me majë mielli tē pérzier me vaj, si blatim i ushqimit, **68** një kupë ari prej dhjetë siklash e mbushur me temjan, **69** një dem i vogël, një dash dhe një qengj motak si olokaust, **70** një kec si flijim pér mëkatin **71** dhe, si flijim falënderimi, dy qe, pesë desh, pesë cjepl dhe pesë qengja motakë. Kjo qe oferta e Ahiezerit, birit tē Amishadait. **72** Ditën e njëmbëdhjetë i erdhi radha Pagielit, birit tē Okranit, prijësit tē bijve tē Asherit. **73** Oferta e tij ishte një pjatë argjendi prej njëqind e tridhjetë siklash dhe një legen argjendi prej shtatëdhjetë siklash, simbas siklit tē shenjtërores; që tē dy ishin mbushur me majë mielli tē pérzier me vaj, si blatim i ushqimit, **74** një kupë ari prej dhjetë siklash e mbushur me temjan, **75** një dem tē vogël, një dash dhe një qengj motak si olokaust, **76** një kec si flijim pér mëkatin **77** dhe, si flijim falënderimi, dy qe, pesë desh, pesë cjepl dhe pesë qengja motakë. Kjo qe oferta e Pagielit, birit tē Okranit. **78** Ditën e dympbëdhjetë i erdhi radha Ahirit, birit tē Enanit, prijësit tē

bijve të Neftalit. 79 Ai ofroi një pjatë argjendi me një peshë prej njëqind e tridhjetë siklash dhe një legen argjendi shtatëdhjetë siklash, simbas siklit të shenjtërores, që të dy ishin mbushur me majë mielli të pérzier me vaj, si blatin u shqimit, 80 një kupë ari prej dhjetë siklash e mbushur me temjan, 81 një dem të vogël, një dash dhe një qengj motak si olokaust, 82 një kec si flijim pér mëkatin 83 dhe, si flijim falënderimi, dy qe, pesë desh, pesë cjepl dhe pesë qengja motakë. Kjo qe oferta e Ahirit, birit të Enanit. 84 Këto ishin dhuratat pér kushtimin e altarit që u bënë nga prijësit e Izraelit kur altari u vajos: dymbëdhjetë pjata argjendi, dymbëdhjetë legena argjendi, dymbëdhjetë kupa ari; 85 qdo pjatë argjendi peshonte njëqind e tridhjetë sikla dhe qdo legen argjendi shtatëdhjetë sikla; shuma e argjendit që përmbanin enët arrinte dy mijë e katërqind sikla, simbas siklit të shenjtërores; 86 të dymbëdhjetë kupat prej ari të mbushura me parfum peshonin dhjetë sikla secila, simbas siklit të shenjtërores; gjithë ari i kupave peshonte njëqind e njëzet sikla. 87 Shuma e kafshëve pér olokaustin ishte dymbëdhjetë dema të vegjël, dymbëdhjetë desh, dymbëdhjetë qengja motakë bashkë me blatinet e ushqimit dhe dymbëdhjetë keca si flijim pér mëkatin. 88 Shuma e kafshëve si flijim falënderimi ishte njëzet e katër dema të vegjël, gjashtëdhjetë desh, gjashtëdhjetë cjepl dhe gjashtëdhjetë qengja motakë. Këto ishin dhuratat pér kushtimin e altarit pas vajosjes së tij. 89 Dhe kur Moisiu hynte në çadrën e mbledhjes pér të folur me Zotin, dégjonte zérin e tij që i fliste nga pjesa e sipërme e pajtuesit që ndodhet mbi arkén e déshmisë midis dy kerubinëve; kështu i fliste Zoti.

8 Zoti i foli akoma Moisiut, duke i thënë: 2 "Foli Aaronit dhe i thuaq: Kur do të vendosësh llambat, shtatë llambat duhet të ndriçojnë pjesën e përparme të shandanit". 3 Dhe Aaroni veproi kështu: i vendosi llambat në mënyrë që të ndriçonin pjesën e përparme të shandanit, ashtu siç e kishte urdhëruar Zoti Moisiu. 4 Shandani ishte ndërtuar kështu: ishte prej ari të rrahu; ishte punuar me çekiç nga këmba e tij deri tek lulet e tij. Moisiu e kishte bérë shandanin simbas modelit që i kishte treguar Zoti. 5 Pastaj Zoti i foli Moisiut, duke i thënë: 6 "Merr Levitët ndër bijtë e Izraelit dhe pastroji. 7 Do të veprosh kështu pér t'i pastruar: do të spërkatësh ujë mbi ta pér t'i pastruar; pastaj do të heqin një brisk mbi térë trupin e tyre, do të lajnë rrobat e tyre dhe do të pastrohen. 8 Pastaj do të marrin një dem të vogël me blatin e ushqimit prej majë mielli të pérzier me vaj ndërsa ti do të marrësh një dem tjetër si flijim pér mëkatin. 9 Do t'i afrosh Levitët përrpara Zotit dhe bijtë e Izraelit do të vénë duart e tyre mbi Levitët; 11 pastaj Aaroni do t'i paraqesë Levitët si ofertë të tundur para Zotit nga ana e bijve të Izraelit, me qëllim që të kryejnë sherbimin e Zotit. 12 Pastaj Levitët do të vénë duart e tyre mbi kokën e demave të vegjël, dhe ti do të ofrosh njërin prej tyre si flijim pér mëkatin dhe tjetrin si olokaust pér Zotin, pér të bérë shlyerjen pér Levitët. 13 Do t'i mbash më këmbë Levitët përrpara Aaronit dhe para bijve të tij dhe do t'i paraqitësh si një ofertë të tundur pér Zotin. 14 Kështu do t'i ndash Levitët nga gjiri i bijve të Izraelit dhe Levitët do tëjenë të mitë. 15

Pas kësaj Levitët do të hyjnë në çadrën e mbledhjes pér të kryer sherbimin; kështu ti do t'i pastrosh dhe do t'i paraqitësh si një ofertë të tundur, 16 sepse më janë dhënë plotësisht nga gjiri i bijve të Izraelit; unë i mora pér vete, në vend të të gjithë atyre që çelin barkun e nënës, në vend të të parëlindurve të të gjithë bijve të Izraelit. 17 Sepse të gjithë të parëlindurit e bijve të Izraelit, si të njerzëve ashtu dhe të kafshëve, më takojnë mua; i shenjtërova pér vete ditën që godita térë të parëlindurit në vendin e Egjiptit. 18 Mora Levitët në vend të të gjithë të parëlindurve të bijve të Izraelit. 19 Dhe i dhurova Aaronit dhe bijve të tij Levitët nga gjiri i bijve të Izraelit me qëllim që të kryejnë sherbimin e bijve të Izraelit në çadrën e mbledhjes dhe që të bëjnë shlyerjen pér bijtë e Izraelit, që të mos ndodhë asnje fatkeqësi midis bijve të Izraelit kur i afrohen shenjtërores". 20 Kështu vepruan Moisiu, Aaroni dhe térë asambleja e bijve të Izraelit me Levitët; bijtë e Izraelit u bënë Levitëve të gjitha ato që Zoti i kishte urdhëruar Moisiut lidhur me ta. 21 Dhe Levitët u pastruan dhe i lanë rrobat e tyre; pastaj Aaroni i paraqiti si një ofertë të tundur përrpara Zotit dhe bëri shlyerjen pér ta, pér t'i pastruar. 22 Pas kësaj Levitët hynë në çadrën e mbledhjes pér të bërë sherbimin e tyre në prani të Aaronit dhe të bijve të tij. Ata u bënë Levitëve atë që Zoti i kishte urdhëruar Moisiut lidhur me ta. 23 Pastaj Zoti i foli Moisiut duke i thënë: 24 "Kjo është ajo që u takon Levitëve; nga mosha njëzet e pesë vjeç e lart Leviti do të hyjë në çadrën e mbledhjes pér të kryer sherbimet e rastit; 25 në moshën pesëdhjetë vjeç do ta ndërpresë këtë sherbim dhe nuk do të shérbejë më. 26 Do të mund të ndihmojë véllezérat e tij në çadrën e mbledhjes, ndërsa këta kryejnë detyrat e tyre; por ai vetë nuk do të kryejnë asnje sherbim. Kështu do të veprosh me Levitët lidhur me detyrat e tyre".

9 Zoti i foli akoma Moisiut, në shkretëtirën e Sinait, muajin e parë të vitit të dytë që kur kishin dalë nga vendi i Egjiptit, duke i thënë: 2 "Bijtë e Izraelit do ta festojnë Pashkën në kohën e caktuar. 3 Do ta kremoni në kohën e caktuar, ditën e katërbëdhjetë të këtij muaji, në të ngrysur; do ta kremoni simbas të gjitha statuteve dhe dekreteve të saj". 4 Kështu Moisiu i foli bijve të Izraelit me qëllim që të kremonin Pashkën 5 ditën e katërbëdhjetë të muajit të parë në të ngrysur, në shkretëtirën e Sinait; bijtë e Izraelit vepruan simbas urdhavrave të dhëna Moisiut nga Zoti. 6 Por kishte disa njerëz që ishin të papastër se pse kishin prekur trupin e vdekur të një personi dhe nuk mund ta kremonin Pashkën atë ditë. Por këta njerëz u paraqitën po atë ditë përrpara Moisiut dhe Aaronit, 7 dhe i thanë Moisiut: "Ne jemi të papastër se pse kemi prekur trupin e vdekur të një personi; pse vallë na pengohet të paraqesim ofertën e Zotit në kohën e duhur, në mes të bijve të Izraelit?". 8 Moisiu iu përgjegj atyre: "Prisni që të dëgjoj çfarë do të urdhërojë Zoti lidhur me ju". 9 Dhe Zoti i foli Moisiut, duke thënë: 10 "Folu bijve të Izraelit dhe u thuaq atyre: Në rast se dikush nga ju ose nga trashëgimtarët tuaj është i papastër pér shkak të një trupi të vdekur, apo gjendet larg në udhëtim, do ta kremonj njëlljoj Pashkën pér ndër Zotit. 11 Do ta kremonjë ditën e katërbëdhjetë të muajit të dytë në të ngrysur; do të hanë bukë të ndorme dhe barishtë të hidhura; 12 nuk do të lënëasnje

tepricë deri në mëngjes dhe nuk do të thyejnë asnjë kockë. Do ta kremonjë simbas të gjitha statuteve të Pashkës. **13** Por ai që është i pastër dhe nuk është në udhëtim, në rast se nuk e kremon Pashkën, do të shfaroset në mes të popullit të tij, sepse nuk i paraqiti ofertën në kohën e duhur Zotit; ky njeri do të mbajë dënimin e mëkatit të tij. **14** Në rast se një i huaj që banon në mes jush kremon Pashkën e Zotit, ai duhet ta bëjë mbas statuteve dhe dekreteve të Pashkës. Ju do të keni një statut të vetëm për të huajin dhe për atë që ka lindur në vend". **15** Por ditën në të cilën tabernakulli u ngrit, reja mbuloi tabernakullin, perden e dëshmisë; dhe që nga mbrëmja deri në mëngjes reja mbi tabernakullin kishte marrë një pamje zjarri. **16** Kështu ndodhë gjithnjë: reja e mbulonte tabernakullin gjatë ditës dhe natën kishte pamjen e një zjarri. **17** Sa herë që reja ngríhej mbi çadrën, bijtë e Izraelit niseshin përrugë pas kësaj; dhe aty ku ndalej reja, aty bijtë e Izraelit vendosnin kampin e tyre. **18** Me urdhër të Zotit bijtë e Izraelit nisnin ecjen e tyre dhe me urdhër të tij fushonin; rrinin në kampin e tyre aq kohë sa qëndronte reja mbi tabernakull. **19** Kur reja qëndronte përrugë pas shumë ditë mbi tabernakullin, bijtë e Izraelit respektoton urdhrit e Zotit dhe nuk lëvizin. **20** Por në rast se reja ndalej vetëm pak ditë mbi tabernakullin, me urdhër të Zotit ata qëndronin në kampin e tyre dhe me urdhër të Zotit niseshin përrugë. **21** Në rast se reja ndalej vetëm nga mbrëmja deri në mëngjes, kur ajo ngríhej në mëngjes, ata niseshin përrugë; si ditën ashtu dhe natën, kur reja ngríhej, ata vihesin në lëvizje. **22** Në qoftë se reja qëndronte e palëvzishme mbi tabernakullin dy ditë, një muaj apo një vit, bijtë e Izraelit qëndronin në kampin e tyre dhe nuk lëvizin; por kur ajo ngríhej, ata nisin udhëtimin. **23** Me urdhër të Zotit fushonin dhe me urdhër të tij vihesin në lëvizje; respektoton urdhrit e Zotit, simbas asaj që ai kishte urdhëruar me anë të Moisiut.

10 Zoti i foli akoma Moisiut, duke i thënë **2** "Bëj dy bori prej argjendi; do t'i bësh me argjend të rrahir; do t'i përdorësh përrugë të thirrur asamblenë dhe përrugë të lëvizur fushimet. **3** Nën tingullin e të dyjave gjithë asambleja do të mblidhet pranë teje, në hyrje të çadrës së mbledhjes. **4** Nën tingullin e njerës bori, prijësit, kerët e divizioneve të Izraelit do të mblidhen pranë teje. **5** Kur do t'i bini alarmit përrugë herë të parë, ata që janë në lindje do të vihen në lëvizje. **6** Kur do t'i bini alarmit përrugë herë të dytë, ata që janë në jug do të vihen në lëvizje; duhet t'i bini alarmit që të vihen në lëvizje. **7** Kur duhet të mblidhet asambleja do t'i bini borisë, pa i rënë alarmit. **8** Do t'u bien borive bijtë e Aaronit, priftërinjtë; ky do të jetë një statut i përfjetshëm përrugë pas jështës. **9** Do t'u vendin tuaj do të shkoni në lufët kundër armikut që ju shtyp, do t'i bini alarmit me boritë; kështu do të kujtoheni përrugë Zotit Perëndisë tuaj, dhe do të çlironeni nga armiqët tuaj. **10** Po kështu në ditët tuaja të gëzimit, në festat tuaja të caktuara dhe në fillim të muajve tuaj të parë, do t'u bini borive me rastin e olokausteve dhe të fljimeve tuaja të falënderimit; dhe kështu ato do të bëjnë që të kujtoheni përrugë Perëndisë tuaj. Unë jam Zoti, Perëndia juaj". **11** Por ndodhi që në vitin e dytë, në muajin e dytë, ditën e njëzetë të muajit, reja u ngrit mbi tabernakullin e dëshmisë. **12** Dhe bijtë e Izraelit u nisën përrugë, duke lënë shkretëtirën e Sinait; pastaj reja u ndal në

shkretëtirën e Paranit. **13** Kështu u nisën përrugë herën e parë simbas urdhrit që Zoti kishte dhënë me anë të Moisiut. **14** I pari lëvizti flamuri i kampit të bijve të Judës, i ndarë simbas formacioneve të tij. Divisionin e Judës e komandonte Nahshoni, bir i Aminadabit. **15** Nethaneeli, bir i Tsuarit, komandonte divisionin e fisit të bijve të Isakarit, **16** ndërsa Eliabi, bir i Helonit, komandonte divisionin e fisit të bijve të Zabulonit. **17** Pastaj u çmontua tabernakulli dhe bijtë e Merarit dhe të Gershonit u nisën përrugë, duke transportuar tabernakullin. **18** Pastaj u vu në lëvizje flamuri i kampit të Rubenit, i ndarë simbas formacioneve të tij. Divisionin e Rubenit e komandonte Elitsuri, bir i Shedeurit. **19** Shelumieli, bir i Tsurishadait, komandonte divisionin e fisit të bijve të Simeonit, **20** ndërsa Eliasafi, bir i Deuelit, komandonte divisionin e fisit të bijve të Gadit. **21** Pastaj u vunë në lëvizje Kehathitë, duke transportuar sendet e shenjtë; ata do ta ngrin tabernakullin para ardhjes së tyre. **22** Pas kësaj u nis flamuri i kampit të bijve të Efraimit, i ndarë simbas formacioneve të tij. Divisionin e Efraimit e komandonte Elishama, bir i Amihudit. **23** Gamalieli, bir i Pedahtsurit, komandonte divisionin e fisit të bijve të Manasit, **24** ndërsa Abidan, bir i Gideonit, komandonte divisionin e fisit të bijve të Beniaminit. **25** Pastaj filloj të lëvizë flamuri i kampit të bijve të Danit, i ndarë simbas formacioneve të tij, që përbënte praparojën e të gjitha kampeve. Divizioni i Danit komandohej nga Ahiezieri, bir i Amishadait. **26** Pagieli, bir i Okranit, komandonte divisionin e fisit të bijve të Asherit, **27** ndërsa Ahira, bir i Enanit, komandonte divisionin e fisit të bijve të Neftalit. **28** Kjo ishte radha e marshimit të bijve të Izraelit, simbas divizioneve të tyre. Kështu u vunë në lëvizje. **29** Por Moisiu i tha Hobabit, birit të Reuelit, Midianitit, vjehrri i Moisiut: "Ne po vihemë në marshim drejt vendit përrugë pas jështës. "Unë do t'juap". Eja me ne dhe do të bëjmë të mira, **30** Hobabi iu përgjegj: "Unë nuk do të vij, por do të kthehem në vendin tim të afërmët e mi". **31** Atëherë Moisiu i tha: "Mos na lëré, sepse ti e di ku duhet të fushojmë në shkretëtirë dhe ti do të jesh si sytë përrugë. **32** Në qoftë se vjen me ne, çdo të mirë që do të na bëjë Zoti, ne do të ta bëjmë ty". **33** Kështu u nisën nga mali i Zotit dhe ecën tri ditë; dhe arka e besëlidhjës së Zotit shkoi para tyre gjatë një udhëtimi prej tri ditësh, përrugë pas jështës vend ku ata të pushonin. **34** Dhe reja e Zotit qëndronte mbi ta gjatë ditës, kur niseshin nga kampi. **35** Kur nisej arka, Moisiu thoshte: "Cohu, o Zot, me qëllim që të shkatërrohen armiqët e tu dhe të ikin me vrapi para teje ata që të urrejnë!". **36** Dhe kur ndalej, thoshte: "Kthehu, o Zot, pranë morisë së madhe të njerëzve të Izraelit!".

11 Por populli u ankua dhe kjo nuk tingelloi mirë në veshët e Zotit; sa e dëgjoi, Zoti u zemërua, dhe zjarri i tij shpërtheu midis tyre dhe shkatërrroi skajin e kampit. **2** Atëherë populli i bërtiti Moisiut; Moisiu iu lut Zotit dhe zjarri u shua. **3** Kështu ky vend u quajti Taberah, sepse zjarri i Zotit ishte ndezur midis tyre. **4** Dhe fundërrinë heterogjene që ishte midis popullit e pushtoi një lakmi e madhe; edhe bijtë e Izraelit filluan të ankohen dhe të thonë: "Kush do të na japë mish përrugë? **5** Nuk i harrojmë peshqit që i hamim falas në Egjipt, kastravecat, pieprat, preshtë, qepët dhe hudhrat. **6** Por tani e tërë qënia jonë ka

shteruar; para syve tanë nuk ka asgjë tjetër veç kësaj mane". 7 Mana i njante farës së koriandrit dhe kishte pamjen e bdelit. 8 Populli shkonte rreth e rrötull për ta mbledhur; pastaj e bënte miell me mokrat ose e shtypte në havan, e zinte në një tenxhere ose përgatiste kuleç, të cilët kishin shijen e kuleçëve me vaj. 9 Kur binte vesë mbi kamp natën, binte mbi të edhe mana. 10 Por Moisiu dëgjoi popullin që ankohej, në të gjitha familjet e tij, secili në hyrje të çadrës së vet; zemërimi i Zotit shpértheu me të madhe dhe kjo nuk i pëlqeu aspak edhe Moisiut. 11 Atëherë Moisiu i tha Zotit: "Pse e trajtove kaq keq shërbëtorin tênd? Pse nuk gjeta hir para syve të tu për ta vënë barrën e gjithë këtij populli mbi mua? 12 Mos vallë unë e kam gjeneruar têrë këtë popull? Mos vallë kam genë unë që e kam nxjerrë në dritë, që ti të më thuash: "Mbaje në prehrin tênd, ashtu si taja mban fëmijën që pi sisë, deri në vendin që ti u ke premtuar me betim etërve të tij"? 13 Ku mund të gjej mish për t'i dhënë têrë këtij popull? Sepse vazhdon të qajë para meje, duke thënë: "Na jep mish për të ngrënë!". 14 Unë nuk mund ta mbaj vëtëm têrë këtë popull; eshtë një barrë shumë e rëndë për mua. 15 Në qoftë se kjo eshtë mënyra me të cilën ti dëshiron të më trajtosh, të lutem, më vrit menjëherë po të kem gjetur hir para syve të tu; por mos lejo që unë të shoh fatkeqësinë time!". 16 Atëherë Zoti i tha Moisiut: "Mblidhmë shtatëdhjetë njerëz nga pleqtë e Izraelit, që ti i njeh si pleq të popullit dhe funksionarë të tij; sillë në çadrën e mbledhjes dhe të rrinë aty me ty. 17 Unë do të zgres dhe aty do të flas me ty; do të marr pastaj nga Fryma që eshtë mbi ty dhe do t'ua kaloj atyre, me qëllim që ta mbajnë bashkë me ty barrën e popullit, dhe të mos e mbash ti vëtëm. 18 Pastaj do t'i thuash popullit: Shenjtërohuni për nesër, dhe do të hani mish, sepse keni qarë në veshët e Zotit, duke thënë: "Kush do të na japë mish për të ngrënë? Ishim kaq mirë në Egjipt!". Prandaj Zoti do t'ju japë mish dhe ju do ta hani. 19 Dhe do ta hani jo për një ditë, jo për dy ditë, jo për pesë ditë, jo për dhjetë ditë, jo për njëzet ditë, 20 por për një muaj të têrë, deri sa t'ju dalë nga hunda dhe t'ju shkaktojë neveri, sepse keni hedhur poshtë Zotin dhe keni qarë para tij, duke thënë: "Pse vallë dolëm nga Egjipti?". 21 Atëherë Moisiu tha: "Ky popull, në mes të të cilit ndodhem, ka gjashëqind mijë të rritur, dhe ti ke thënë: "Unë do t'u jap mish dhe ata do t'hanë mish një muaj të têrë!". 22 Mos duhen therur kope të tëra bagëtish të trasha dhe të imta që të kenë mjaf mish? Apo duhet mbledhur për ta gjithë peshku i detit që ta kenë një sasi të mjafueshme?". 23 Zoti iu përgjegj Moisiut: "Krahu i Zotit eshtë shkurtuar ndofte? Tani do të shikosh në se fjalë ime do të shkojë në vend apo jo". 24 Pastaj Moisiu dol i njoftoi popullit fjalët e Zotit; mblođhi pastaj shtatëdhjetë njerëz pleq të popullit dhe i vendosi rreth e qark çadrës së mbledhjes. 25 Atëherë Zoti zbriti në renë dhe i foli atij, mori nga Fryma që qëndronte mbi të dhe e çoi mbi të shtatëdhjetë pleqtë; por kur Fryma u vu mbi ta, ata bënë profeci, me gjithë se më vonë nuk bënë më. 26 Por dy njerëz, njëri quhej Eldad dhe tjetri Medad, kishin mbetur në kamp; dhe Fryma u vu edhe mbi ta; këta ishin ndër të regjistruarit, por nuk kishin dalë për të shkuan në çadër; megjithatë bënë profeci në kamp. 27 Një djalë shkoi me vrap t'ia referojë këtë gjë Moisiut dhe i tha: "Eldadi dhe Medadi po bëjnë profeci në kamp". 28 Atëherë Jozueu, bir i Nunit dhe shërbëtor i

Moisiut, një nga të rintjtë e tij, filloj të thotë: "Moisi, imzot, bëji që të heqin dorë!". 29 Por Moisiu iu përgjegj: "Ndofta je xheloz përmua? Ah, le të ishin të gjithë profetë në popullin e Zotit dhe dhëntë Zoti që Fryma e tij të vihet mbi ta!". 30 Pastaj Moisiu i kthye në kamp bashkë me pleqtë e Izraelit. 31 Atëherë u ngrit një erë me urdhër të Zotit dhe solli shkurtata nga ana e detit, dhe i la të binin pranë kampit, një ditë ecjeje nga një anë dhe një ditë ecjeje nga ana tjetër rreth e qark kampit, me 32 Populli mbeti në këmbë gjithë atë ditë, têrë natën dhe têrë ditën vijuese, dhe mblođhi shkurtat. (Ai që mblođhi më pak pati dhjetë Homer); dhe i shtrin rreth e qark kampit. 33 Kishin akoma mishin ndër dhëmbë dhe nuk e kishin përtypur akoma, kur zemërimi i Zotit kundër popullit u ndez dhe ai e goditi popullin me një plagë shumë të rëndë. 34 Kështu ky vend u quajt Kibroth-Hataavah sepse aty u varrosën njerëzit që ishin dhënë pas epsheve. 35 Nga Kibroth-Hataavau populli u nis për në Haltseroth dhe u ndal në këtë vend.

12 Miriami dhe Aaroni iu kundërvunë Moisiut me fjalë për shkak të gruas etiopase me të cilën qe martuar; në fakt ai qe martuar me një grua etiopase. 2 Dhe i thanë: "Mos vallë Zoti ka folur vetëm me anë të Moisiut? A nuk ka folur ai edhe nëpërmjet nesh?". Dhe Zoti dëgjoi. 3 (Sepse Moisiu ishte një njeri shumë zemërbutë, më tepër se kushdo mbi faqen e dheut). 4 Zoti u tha menjëherë Moisiut, Aaronit dhe Miriamit: "Ju të tre dilni dhe shkoni në çadrën e mbledhjes". Kështu ata të tre dolën. 5 Atëherë Zoti zbriti në një kolonë reje, u ndal në hyrjen e çadrës dhe thirri Aaronin dhe Miriamin; që të dy i erdhën përpëra. 6 Pastaj Zoti tha: "Dëgjoni tani fjalët e mia! Në se ka një profet midis jush, unë, Zoti i bëhem i njohur atij në vegim, flas me të në tëndërr. 7 Por nuk veproj kështu me shërbëtorin tim Moisi, që eshtë besnik në têrë shtëpinë time. 8 Me të unë flas sy për sy, duke bërë që ai të më shohë, dhe jo me shprehje të errëta; dhe ai sodit dukjen e Zotit. Pse nuk keni pasur frikë të flisni kundër shërbëtorit tim, kundër Moisiut?". 9 Kështu zemërimi i Zotit u ndez kundër tyre, pastaj ai u largua. 10 Kur reja u têrroq nga pjesa e sipërme e çadrës, Miriami ishte bërë lebroze e bardhë si bora; Aaroni e shikoi Miriamin, dhe ja, ajo ishte lebroze. 11 Aaron i tha Moisiut: "O zoti im, mos na ngarko me fajin që kemi kryer nga budallallëku dhe mëkatin që kemi bërë. 12 Mos lejo që ajo të jetë si një e vdekur, mish i sé cilës eshtë gjysmë i konsumuar kur del nga barku i nénës së saj!". 13 Kështu Moisiu i thirri Zotit, duke i thënë: "Shëroje, o Perëndi, të lutem!". 14 Atëherë Zoti iu përgjegj Moisiut: "Po ta kishte pështyrë i ati në fytyrë, nuk do të ishte ndofte e turpëruar shtatë ditë? Izoljeni, pra, jashtë kampit shtatë ditë; pastaj pranojeni përsëri". 15 Miriamin e izoluan jashtë kampit për shtatë ditë; dhe populli nuk e filloj marshimin e tij deri sa Miriam i të ripranohej në kamp. 16 Pastaj populli u nis nga Hatserothi dhe ngriti kampin e tij në Paran.

13 Zoti i foli Moisiut, duke i thënë: 2 "Dërgo njerëz të kqyrin vendin e Kanaanit që unë po u jap bijve të Izraelit. Do të dërgoni një nga çdo fis i etërve të tyre; të gjithë të janë nga pricat e tyre". 3 Kështu Moisiu i nisi nga shkretëtira e Paranit, simbas urdhrit të Zotit; të gjithë këta ishin kërë të bijve të

Izraelit. 4 Kéta ishin emrat e tyre: Shamua, bir i Zakurit, pér fisin e Rubenit; 5 Shafati, bir i Horit, pér fisin e Simeonit; 6 Kaleb, bir i Jefunehut, pér fisin e Judës; 7 Igali, bir i Jozefit, pér fisin e Isakarit; 8 Hoshea, bir i Nunit, pér fisin e Efraimit; 9 Palti, bir i Rafut, pér fisin e Beniaminit; 10 Gadieli, bir i Sodit, pér fisin e Zabulonit; 11 Gadi, bir i Susit, pér fisin e Jozefit, domethënë pér fisin e Manasit; 12 Amieli, bir i Gemalit, pér fisin e Danit; 13 Seturi, bir i Mikaelit, pér fisin e Asherit; 14 Nahbi, bir i Vofsit, pér fisin e Neftalit; 15 Geueli, bir i Makit, pér fisin e Gadit. 16 Këto janë emrat e personave që Moisiu dërgoi pér tē vëzhguar vendin. Moisiu i vuri Hosheas, birit tē Nunit, emrin e Jozueut. 17 Moisiu, pra, i dërgoi pér tē vëzhguar vendin e Kanaanit dhe u tha atyre: "Ngjitet që këtej në Negev dhe pastaj në krahinën malore, 18 pér tē parë si eshtë vendi, në qoftë se populli që banon aty eshtë i fortë apo i dobët, i pakët në numër apo i shumtë; 19 si eshtë vendi ku banon, i mirë apo i keq, si janë qytetet në tē cilat jeton, a ka kampe ose vende tē fortifikuara; 20 dhe si eshtë toka, pjellorre apo e varfër, në rast se ka pemë ose jo. Bëhuni trima dhe sillni frytet nga ky vend". Ishte koha kur kishte filluar tē piqe rrushi. 21 Ata u ngjiten, pra, dhe vëzhguan vendin e Tsinit deri në Rehob, duke hyrë në tē nga ana e Hamathit. 22 U ngjiten përmes Negevit dhe shkuan deri në Hebron, ku ishin Ahimani, Sheshai dhe Talmai, pasardhës të Anakut. (Hebronin e kishin ndërtuar shtatë vjet para Tsoanit në Egjipt). 23 Arritën pastaj deri në luginën e Eshkolit, ku prenë një degë me një vle rrushi, që e mbanin që tē dy me një purtekë; dhe morën gjithashtu shegë dhe fiq. 24 Ky vend u quajt lugina e Eshkolit, pér shkak tē viles së rrushit që bijtë e Izraelit prenë aty. 25 Mbas dyzet ditësh ata u kthyen nga vëzhgimi i vendit, 26 dhe shkuan tē takojnë Moisiun, Aaronin dhe tērë asamblënë e bije tē Izraelit në shkretëtirën e Paranit, në Kadesh; para tyre dhe tērë asamblestë paraqitën një raport dhe u treguan pemët e vendit. 27 Kështu para tij reportuan duke thënë: "Ne arritëm në vendin ku na dërgove; aty rrijedh me tē vërtetë qumëshët dhe mjaltë, dhe këto janë pemët e tij. 28 Por populli që banon në këtë vend eshtë i fortë, qytetet janë tē fortifikuara dhe shumë tē mëdha; dhe aty pamë edhe pasardhësit e Anakut. 29 Amalekitët banojnë në krahinën e Negevit; Hitejtë, Gebusejtë dhe Amorejtë banojnë përkundrazi në krahinën malore, ndërsa Kananejtë banojnë pranë detit dhe gjatë Jordanit". 30 Atëherë Kaleb e qetësoi popullin që murmuriste kundër Moisiut dhe tha: "Le tē ngjitemi menjëherë dhe ta pushtojmë vendin, sepse këtë mund ta bëjmë me siguri". 31 Por njerëzit që kishin shkuar me tē thanë: "Nuk mund tē sulemi kundër këtij populli, sepse eshtë më i fortë se ne". 32 Kështu i paraqitën një informacion tē keq pér vendin që kishin vëzhguar duke thënë: "Vendi që kemi pëershkuar pér ta vëzhguar eshtë një vend që i ha banorët e tij; dhe tē gjithë njerëzit që kemi parë në tē janë njerëz me shtat tē lartë. 33 Përvëç kësaj aty pamë gjigantë (pasardhësit e Anakut rrjedhin nga gjigantë), përballë tē cilëve na dukej se ishim karkaleca, dhe kështu duhet t'u dukeshim atyre".

14 Atëherë tērë asambleja ngriti zërin dhe filloj tē bërtasë; dhe atë natë populli qau. 2 Dhe tē gjithë bijtë e Izraelit murmurisin kundër Moisiut dhe kundër Aaronit dhe tērë

asambleja u tha atyre: "Sikur tē kishim vdekur në vendin e Egjiptit ose tē kishim vdekur në këtë shkretëtirë! 3 Pse Zoti na çon në këtë vend që tē blëm nga goditja e shpatave? Gratë dhe fémijët tanë do tē bëhen pre e armikut. A nuk do tē ishte më mirë pér ne tē kthehemë në Egjipt?". 4 Dhe i thanë njëri tjetrit: "Të zgjedhim një krytar dhe tē kthehemë në Egjipt!". 5 Atëherë Moisiu dhe Aaroni ranë përmbyss përparrë tērë asamblesë së mbledhur tē bijve tē Izraelit. 6 Jozue, bir i Nunit, dhe Kaleb, bir i Jenufuhut, që ishin ndër ata që kishin vëzhguar vendin, grisën rrobat e tyre, 7 dhe i folën kështu asamblesë së bijve tē Izraelit: "Vendi që kemi pëershkuar pér ta vëzhguar eshtë një vend i mirë, shumë i mirë. 8 Në rast se Zoti kënaqet me ne, do tē na çojë në këtë vend dhe do tē na japë neve, "një vend ku rrjedh qumëshët dhe mjaltë". 9 Vetëm mos ngrini krye kundër Zotit dhe mos kini frikë nga populli i vendit, sepse ai do tē jetë ushqimi ynë; mbrojtja e tyre eshtë larguar nga ata dhe Zoti eshtë me ne; mos kini frikë nga ata". 10 Atëherë tērë asambleja foli pér t'i vrarë me gurë; por lavdia e Zotit iu shfaqë në çadrën e mbledhjes tērë bijve tē Izraelit. 11 Pastaj Zoti i tha Moisiut: "Deri kur do tē më përcmojë ky popull? Dhe deri kur do tē refuzojnë tē besojnë pas gjithë atyre mrekullive që kam bërë në mes tē tyre? 12 Unë do ta godas me murtajë dhe do ta shkatërrjo, por do tē bëj prej teje një komb më tē madh dhe më tē fuqishëm se ai". 13 Moisiu i tha Zotit: "Por do ta dëgjojnë Egjiptasit, nga mesi i tē cilëve e ke ngritur këtë popull pér fuqinë tênde, 14 dhe do t'i bëjnë tē ditur banorëve tē këtij vendi. Ata kanë dëgjuar që ti, o Zoti, je në mes tē këtij populli, i shfaqesh atij sy pér sy, që reja jote qëndron mbi ta dhe që ecën para tyre ditën në një kolonë reje dhe natën në një kolonë tē zjarrit. 15 Tani në se e bën këtë popull tē vdesë si një njeri tē vetëm, komet që kanë dëgjuar namin tênd do tē flasin, duke thënë: 16 "Me qenë se Zoti nuk ka qenë i zoti ta futë këtë popull në vendin që ishte betuar t'i jepë, e vrua në shkretëtirë". 17 Por tani, tē lutem, le tē shfaqet fuqja e Zotit tim në madhështinë e saj, ashtu si folë duke thënë: 18 "Zoti eshtë i ngadaltë në zemërim dhe i madh në mëshirë; ai fal padrejtësinë dhe mëkatin, por nuk lë pa ndëshkuar fajtorin, duke dënuar paudhësinë etërë ve bijtë, deri në brezin e tretë ose tē katërt". 19 Fale paudhësinë e këtij populli, me madhështinë e mëshirës sate, ashtu siç e ke falur këtë popull nga Egjipti deri këtu". 20 Atëherë Zoti tha: "Unë fal, ashtu si kërkove ti; 21 por, ashtu siç eshtë e vërtetë që unë jeto, e gjithë toka do tē jetë plot me lavdinë e Zotit, 22 dhe tērë këta njerëz që kanë parë lavdinë time dhe mrekullitë që kam bërë në Egjipt e në shkretëtirë, dhe më kanë tunduar dhjetë herë dhe nuk e kanë dëgjuar zërin tim, 23 me siguri nuk kanë pér ta parë vendin që u betova t'u jap etërvë tē tyre. Askush nga ata që më kanë përcëmuar nuk ka pér ta parë; 24 por shërbëtorin tim Kaleb, duke qenë se veproi i shtryrë nga një frymë tjetër e më ka ndjekur plotësisht, unë do ta fus në vendin ku ka shkuar; dhe pasardhësit e tij do ta zotërojnë. 25 Amalekitët dhe Kananejtë banojnë në luginë, nesër kthehuni prapa dhe nisuni drejt shkretëtirës, në drejtim të Detit tē Kuq". 26 Zoti u foli akoma Moisiut dhe Aaronit, duke u thënë: 27 "Deri kur do tē duroj këtë asamble tē keqe që murmurit kundër meje? Unë dëgjova murmuritjet që bëjnë bijtë e Izraelit kundër meje. 28 U thuaj atyre: Ashtu siç eshtë e vërtetë

që unë jetoj, thotë Zoti, unë do t'ju bëj atë që kam dëgjuar prej jush. **29** Kufomat tuaja do të bien në këtë shkretëtirë; ju të gjithë që jeni regjistruar, nga mosha njëzet vjeç e lart, dhe që keni murmuritur kundër meje, **30** nuk do të hyni me siguri në vendin ku u betova se do të banoni, me përjashtim të Kalebit, birit të Jefunehut, dhe të Jozueut, birit të Nunit. **31** Të vegjilë tuaj përkundrazi, që ju thatë se do të ishin viktima të armiqve, do t'i fus; dhe ata do të njohin vendin që ju keni përcmuar. **32** Por sa për ju, kufomat tuaja do të bien në këtë shkretëtirë. **33** Dhe bijtë tuaj do të kullozin kopetë në shkretëtirë dyzet vjet me radhë dhe do të mbajnë ndëshkimin pér pabesitë tuaja, deri sa të treten kufomat tuaja në shkretëtirë. **34** Në bazë të numrit të ditëve që keni përdorur pér të vëzhguar vendin, domethënë dyzet ditë, pér çdo ditë do të mban fajin tuaj një vit, gjithsej, pra, dyzet vjet; dhe kështu do të kuptoni se ç'do të thotë që unë jam térhequr nga ju. **35** Unë, Zoti, fola; me siguri, kështu do të veproj kundër gjithë kësaj asambleje të keqe që u mblodh kundër meje; në këtë shkretëtirë do të treten dhe këtu do të vdesin". **36** Njerëzit që Moisiu kishte dërguar pér të vëzhguar vendin, mbas kthimit të tyre e kishin shtyrë tërë asamblenë të murmuriste kundër tij, duke paraqitur një raport të keq pér vendin, **37** ata njerëz, që kishin përpiluar raportin e keq pér vendin, vdiqën nga një plagë përrapa Zotit. **38** Por Jozue, bir i Nunit, dhe Kalebi, bir i Jefunehut, mbetën të gjallë midis gjithë atyre që kishin shkuar të vëzhgonin vendin. **39** Atëherë Moisiu u njoffoi këto fjalë tërë bije të Izraelit, dhe populli ndjeu një dhimbje të thellë. **40** U ngritën herët në mëngjes dhe u ngjiten në majë të malit, duke thënë: "Ja ku jemi; ne do të ngjitemi në vendin pér të cilin na foli Zoti, sepse kemi mëkatuar". **41** Por Moisiu tha: "Pse e shkelni urdrin e Zotit? Nuk ka pér t'ju dalë mbarë. **42** Mos u ngjitti, sepse do t'ju mundin armiqtë tuaj, Zoti nuk është në mes jush. **43** Para jush në fakt ndodhen Amalekitët dhe Kananejtë, dhe ju do të rrëzoheni nga shpatat e tyre; sepse jeni larguar nga rruga e Zotit, Zoti nuk do të jetë me ju". **44** Me gjithë atë ata patën guximin të ngjiten në majë të malit; por arka e besëlidhjes së Zotit dhe Moisiu nuk lëvizën nga mesi i kampit. **45** Atëherë Amalekitët dhe Kananejtë, që banonin mbi këtë mal, zbritën poshtë, i thyen dhe i vunë përrapa deri në Hormah.

15 Pastaj Zoti i foli Moisiut, duke i thënë: **2** "Folu bijve të Izraelit dhe u thuaj: Kur do të hyni në vendin ku duhet të banoni dhe që unë ju jap, **3** do t'i ofroni Zotit një fljim të bërë me zjarr, një olokaust apo një fljim pér kryerjen e një kushti apo si ofertë vullnetare ose në festat tuaja të caktuara, pér t'i bërë një erë të këndshme Zotit me një kafshë, të marrë nga kopeja e kafshëve të trasha a të imta, **4** ai që do të paraqesë ofertën e tij Zotit, do të ofrojë si blatim ushqimi do të dhjetën e efas majë mielli të përzier me një çerek hini vaji; **5** gjithashtu do t'i çosh një libacion prej një çerek hini verë së bashku me olokaustin ose fljimin, pér çdo qengj. **6** Në qoftë se bëhet fjalë pér një dash, do të çosh si blatim ushqimi do të dhjeta efe majë mielli të përzier me një të tretë hini vaji, **7** dhe do të bësh një libacion vere prej një të tretë hini si një ofertë me erë të këndshme pér Zotin. **8** Por në rast se në vend të olokaustit ose të fljimit çon një dem të vogël, pér kryerjen e një kushti apo të një fljimi falënderimi pér

Zotin, **9** së bashku me demin e vogël do të ofrohet, si blatim i ushqimit, majë mielli në një sasi tre të dhjeta të efas i përzier me gjysmë hini vaji; **10** dhe do të çosh si libacion gjysmë hini verë; është një fljim që bëhet me zjarr, me një erë të këndshme pér Zotin. **11** Kështu do të veprohet pér çdo dem të vogël, pér çdo dash, pér çdo qengj ose kec, simbas numrit që përgatitni. **12** Do të veproni kështu pér çdo kafshë që do të sillni. **13** Të gjithë ata që kanë lindur në vend do veprojnë kështu, kur do t'i ofrojnë një fljim me zjarr, me erë të këndshme Zotit. **14** Dhe në se një i huaj që banon me ju ose kushdo tjeter që të ndodhet me ju në brezat e ardshém, dëshiron të ofrojë një fljim të bërë me zjarr, me erë të këndshme pér Zotin, do të veprojë si ju. **15** Do të ketë një statut të vetëm pér gjithë asamblenë, pér ju dhe pér të huajin që banon midis jush; do të jetë një statut i përjetshëm pér të gjithë brezat tuaj; ashtu siç jeni ju, ashtu do të jetë edhe i huaj përrapa Zotit. **16** Do të jetë po ai ligj dhe po ai dekret pér ju dhe pér të huajin që banon me ju". **17** Zoti i foli akoma Moisiut, duke i thënë: **18** "Folu bijve të Izraelit dhe u thuaj atyre: Kur do të arrini në vendin ku po ju çoj unë, **19** dhe do të hani bukën e vendit, do t'i paraqisni Zotit një ofertë të lartë. **20** Nga prodhimi i parë i brumit tuaj do të paraqisni një kulaç si ofertë e lartë; do ta paraqisni si një ofertë e lartë e lëmit. **21** Nga prodhimi i parë i brumit tuaj do t'i jepni Zotit një ofertë të lartë pér gjithë brezat tuaj. **22** Në qoftë se keni kryer një mëkat nga padituria dhe nuk keni respektuar të gjitha këto urdhërimë që Zoti i ka dhënë Moisiut, **23** të gjitha ato që Zoti ka urdhëruar me anë të Moisiut, nga dita që Zoti ju ka dhënë urdhra dhe më vonë pér të gjithë brezat tuaj, **24** në qoftë se mëkatitështë kryer nga padituria, pa u marrë vesh nga asambleja, gjithë asambleja do të ofrojë një dem të vogël si olokaust me erë të këndshme pér Zotin së bashku me blatin e tij të ushqimit dhe libacionin e tij simbas asaj që është dekretuar, si dhe një kec si fljim pér mëkatin. **25** Kështu prifti do të bëjë shlyerjen pér të gjithë asamblenë e bijve të Izraelit dhe ky mëkat do t'u falet, sepse është një mëkat i kryer nga padituria, dhe ata kanë sjellë ofertën e tyre, një fljim i bërë me zjarr pér Zotin, dhe fljimi i tyre pér mëkatin, pér mëkatin e tyre nga padituria përrapa Zotit. **26** Do t'i falet tërë asamblesë së bijve të Izraelit dhe të huajit që banon midis tyre, sepse tërë populli e kreu këtë mëkat nga padituria. **27** Në qoftë se është një person i vetëm që kryen mëkatin nga padituria, ai të ofrojë një dhi motake si fljim pér mëkatin. **28** Dhe prifti do të bëjë shlyerjen përrapa Zotit pér personin që ka mëkatuar nga padituria, kur e ka bërë pa njohjen e duhur; prifti do të bëjë shlyerjen pér të dhe mëkat do t'i falet. **29** Si për ata që kanë lindur në vend midis bijve të Izraelit ose pér një të huaj që banon midis jush, do të keni një ligj të vetëm pér atë që mëkaton nga padituria. **30** Por ai që kryen një mëkat me qëllim, qoftë i lindur në vend apo i huaj, fyen Zotin; ky njeri do të shfaroset në mes të popullit të tij. **31** Sepse ka përcmuar fjalën e Zotit dhe ka dhunuar urdhërimet e tij; ky njeri duhet të shfaroset, do të mbajë barrën e paudhësë së tij". **32** Ndërsa bijtë e Izraelit ishin në shkretëtirë, gjatë një njeri që mblidhet dru ditën e shtunë. **33** Ata që e gjetën duke mbledhur dru, e çuan te Moisiu, tek Aaroni dhe para tërë asamblesë. **34** Dhe e futën në burg, sepse nuk ishte përcaktuar akoma se ç'duhet t'i

bënин. 35 Pastaj Zoti i tha Moisiut: "Ky njeri duhet tē vritet; e tērë asambleja do ta vrasë me gurë jashtë kampit". 36 Kështu tērë asambleja e çoi jashtë kampit dhe e vrau me gurë; dhe ai vdiq, ashtu si e kishte urdhëruar Zoti Moisiun. Qëllimi i thekëve në rrobat 37 Zoti i foli akoma Moisiut, duke i thënë: 38 "Folu bije tē Izraelit dhe u thuaj atyre që tē bëjnë brez pas brezi thekë në cepat e rrabave tē tyre dhe tē vënë në çdo cep një kordon në ngjyrë manushaqeje. 39 Do tē jetë një thek tē cilin do ta shikoni pér tē kujtuar tē gjitha urdhërimet e Zotit dhe pér t'i zbatuar, dhe jo pér tē ndjekur zemrën tuaj dhe sytë tuaja që ju çojnë në kurvërim. 40 Kështu do tē kujtoni tē gjitha urdhërimet e mia dhe do t'i zbatoni në praktikë, dhe do tē jeni tē shenjtë pér Perëndinë tuaj. 41 Unë jam Zoti, Perëndia juaj që ju nxori nga vendi i Egjiptit pér tē genë Perëndia juaj. Unë jam Zoti, Perëndia juaj".

16 Koreu, bir i Itsharit, bir i Kehathit, bir i Levit, tok me Dathanin dhe Abiramin, birin e Eliabit, dhe me Onin, birin e Pelethit, bij tē Rubenit, 2 u ngritén para Moisiut, së bashku me disa bij tē tjerë tē Izraelit, dyqind e pesëdhjetë prijes tē asamblesë, anëtarë tē emëruar tē keshillit, njerëz që u shkonte fjala. 3 Ata u mblohdhën kundër Moisiut dhe Aaronit, dhe u thanë: "Mjaft më me ju, sepse tērë asambleja èshtë e shenjtë, secili nga anëtarët e tij, dhe Zoti èshtë në mes tyre; pse, pra, ngriheni mbi asamblenë e Zotit?". 4 Me tē dëgjuar këto fjalë, Moisiu ra përbys me fytyrën pér tokë; 5 pastaj i foli Koreut dhe gjithë njerëzve tē tij, duke u thënë: "Nesër në mëngjes Zoti do tē tregojë kush èshtë i tij dhe kush èshtë i shenjtë, dhe ai do ta afrojë pranë vetes; do tē afrojë pranë vetes atë që ai ka zgjedhur. 6 Bëni kështu: merrni temjanica, ti Kore, dhe gjithë njerëzit e tu; 7 nesër i mbushni me zjarr dhe u hidhni sipër temjan para Zotit; dhe ai që Zoti do tē ketë zgjedhur do tē jetë i shenjtë. E kaluat masën, o bij tē Levit!". 8 Pastaj Moisiu i tha Koreut: "Tani dëgjoni, o bij tē Levit! 9 A èshtë gjë e vogël pér ju që Perëndia i Izraelit ju ka ndarë nga asambleja e Izraelit dhe ju ka afruar ndaj vetes që tē kryeni shërbimin e tabernakullit tē Zotit dhe që tē rrini përparrë asamblesë dhe t'u shërbuni atyre? 10 Ai ju ka afruar ndaj vetes ty dhe tē gjithë véllezërit e tu, bij tē Levit bashkë me ty. Po tani kérkon tē kesh edhe priftërinë! 11 Pér këtë arsyë ti edhe tērë njerëzit e tu jeni mbledhur kundër Zotit. Dhe kush èshtë Aaroni që tē murmurisni kundër tij?". 12 Atëherë Moisiu dërgoi tē thërrasin Datenin dhe Abiramin, bij tē Eliabit; por ata thanë: "Ne nuk do tē ngjitemi. 13 A èshtë vallë gjë e vogël që na nxore nga një vend ku rrjedh qumëshët dhe mjaltë, pér tē na lënë tē vdesim në shkretëtirë, me qëllim që tē sundosh mbi ne? 14 Përveç kësaj nuk na çove në një vend ku rrjedh qumëshët dhe mjaltë dhe nuk na ke lënë si trashëgim fusha dhe vreshta! Dëshiron t'u nxjerrësh sytë këtyre njerëzve? Nuk do tē ngjitemi". 15 Atëherë Moisiu u zemërua shumë dhe i tha Zotit: "Mos prano blatin min e tyre; unë nuk kam marrë prej tyre as edhe një gomar dhe nuk u kam bërë atyre asnjë padrejtësi". 16 Pastaj Moisiu i tha Koreut: "Ti dhe gjithë njerëzit e tu paraqituni nesër para Zotit, ti dhe ata bashkë me Aaronin; 17 dhe secili prej jush tē marrë temjanicën e tij, t'i shijerë temjan dhe secili tē sjellë temjanicën e tij para Zotit; do tē jenë dyqind e pesëdhjetë temjanica. Edhe ti dhe Aaroni

do tē merrni secili temjanicën e tij". 18 Dhe kështu secili mori temjanicën e tij, e mbushi me zjarr, vuri përsipër temjan dhe qëndroi në hyrjen e çadërës së mbledhjes bashkë me Moisiun dhe Aaronin. 19 Koreu thirri tērë asamblenë kundër tyre në hyrje tē çadërës së mbledhjes; dhe lavdia e Zotit u shfaq para tērë asamblesë. 20 Atëherë Zoti u foli Moisiut dhe Aaronit, duke u thënë: 21 "Ndhahuni nga kjo asamble dhe unë do t'i zhduk në një çast". 22 Por ata ranë përbys me fytyrën pér tokë dhe thanë: "O Perëndi, Perëndia i frymëve tē çdo mish! Sepse një njeri i vetëm ka mëkatuar, a duhet tē zemërohesh ti me tē gjithë asamblenë?". 23 Atëherë Zoti i foli Moisiut, duke i thënë: 24 "Foli asamblesë dhe u huaj: "Largohuni nga afërsia e banesës së Koreut, tē Dathanit dhe tē Abiramit"". 25 Pastaj Moisiu u ngrit dhe shkoi te Datani dhe Abirami; atë e ndoqën pleqtë e Izraelit. 26 Pas kësaj i foli asamblesë duke thënë: "Largohuni nga çadrat e këtyre njerëzve tē këqij, dhe mos prekni asgjë që u pérket atyre që tē mos treteni në tē gjitha mëkatet e tyre". 27 Kështu ata u larguan nga afërsia e banesës së Koreut, tē Datanit dhe tē Abiramit. Datani dhe Abirami dolën dhe u ndalën në hyrje tē çadrawe tē tyre bashkë me gratë e tyre, me bijtë e tyre dhe me tē vegjelit e tyre. 28 Atëherë Moisiu tha: "Nga kjo do tē mësoni që Zoti më ka dërguar pér tē bërë tērë këto vepra dhe se nuk kam vepruar me kokën time. 29 Në qoftë se këta njerëz vdesin si vdesin gjithë njerëzit, në qoftë se fati i tyre èshtë fati i pérbashkët i tē gjithë njerëzve, Zoti nuk më ka dërguar; 30 por në qoftë se Zoti bën diçka tē re, në qoftë se toka hap gojën e saj dhe gëlltit ata dhe çdo gjë që ata kanë, dhe ata zbresin tē gjallë në Sheol, atëherë do tē pranonit që këta njerëz kanë pérçmuar Zotin. (Sheol h7585) 31 Por ndodhi që, posa mbaroi shqiptimi i këtyre fjalëve, dheu u çà poshtë tyre, 32 toka hapi gojën e saj dhe i gëlltit me gjithë familjet e tyre, me tē gjithë njerëzit që mbanin anën e Koreut, me tē gjitha pasuritë e tyre. 33 Kështu zbritën tē gjallë në Sheol; toka u mbyll mbi ta dhe ata u zhdukën nga asambleja. (Sheol h7585) 34 Tērë Izraeli që ndodhej rrëth tyre, duke dëgjuar britmat e tyre ua mbathi këmbëvë, sepse thoshte: "Të mos na gëlltisë toka edhe nel!". 35 Dhe një zjarr doli nga prania e Zotit dhe gjalltit dyqind e pesëdhjetë veta që ofronin temjanin. 36 Pastaj Zoti i foli Moisiut, duke i thënë: 37 "I thuaj Eleazarit, birit tē priftit Aaron, tē nxjerrë jashtë temjanicat nga zjarri, sepse ato janë tē shenjta dhe ta hedhë zjarrin larg; 38 dhe nga temjanicat e atyre që kanë kryer mëkate duke vënë në rrezik jetën e tyre, tē bëhen aq petëza tē rrähura pér tē veshur altarin, sepse i kanë paraqitur para Zotit dhe pér këtë arësyë janë tē shenjta; dhe do tē shërbijnë si një qortim pér bijtë e Izraelit". 39 Kështu prifti Eleazar mori temjanicat prej bronzi tē paraqitura prej atyre që ishin djegur, dhe bëri petëza pér tē veshur altarin, 40 me qëllim që t'u shërbën si kujtim bijve tē Izraelit, dhe asnjë i huaj që nuk ishte nga fisë i Aaronit tē afrohej pér tē ofruar temjan para Zotit dhe tē mos pésonte fatin e Koreut dhe tē njerëzve tē tij, ashtu si Zoti i kishte thënë me anë tē Moisiut. 41 Të nesërmen gjithë asambleja e bijve tē Izraelit murmurit kundër Moisiut dhe Aaronit, duke thënë: "Ju keni bërë tē vdesë populli i Zotit". 42 Por ndodhi që, ndërsa asambleja po mblidhej kundër Moisiut dhe Aaronit, ata u kthyen nga çadra e mbledhjes; dhe ja, reja e mbulonte atë dhe u shfaq

lavdia e Zotit. **43** Atëherë Moisiu dhe Aaroni shkuan përpara çadrës së mbledhjes. **44** Dhe Zoti i foli Moisiut, duke i thënë: **45** "Largohuni nga kjo asamble dhe unë do t'i zhduk në një çast". Dhe ata ranë përbmys me fytyrén pér tokë. **46** Kështu Moisiu i tha Aaronit: "Merr temjanicën, vër brenda saj zjarr të marrë nga altari, vendos mbi të temjan dhe çoje shpejt në mes të asamblesë, dhe bëj shlyerjen e fajt pér ta, sepse ka shpërthyer zemërimi i Zotit, dhe plaga ka filluar". **47** Atëherë Aaroni mori temjanicën, ashtu siç kishte thënë Moisiu, dhe vrapi është mes të asamblesë; dhe ja, fatkeqësia kishte filluar në mes të popullit; kështu ai vuri temjanin në temjanicën dhe bëri shlyerjen pér popullin. **48** Dhe u ndal midis të gjallëve dhe të vdekurve, dhe fatkeqësia u ndal. **49** Ata që vdiqën nga fatkeqësia ishin katërmbydhjetë mijë e shtatëqind veta, përvëç atyre që kishin vdekur pér ngjarjet e Koreut. **50** Kështu Aaroni u kthe te Moisiu në hyrje të çadrës së mbledhjes, sepse fatkeqësia ishte ndalur.

17 Pastaj Zoti i foli akoma Moisiut, duke i thënë: **2** "Folu bijve të Izraelit dhe bëj që të jepin shufra, një pér çdo shtëpi të etërve të tyre, domethënë dymbëdhjetë shufra nga të gjithë prijësit e tyre simbas shtëpive të etërve të tyre; do të shkruash emrin e seceil mbi shufrën e tij; **3** dhe do të shkruash emrin e Aaronit mbi shufrën e Levit, sepse do të ketë një shufër pér çdo kryetar të shtëpive të etërve të tyre. **4** Pastaj do t'i vësh në çadrën e mbledhjes, përpara dëshmisë, ku unë takohem me ju. **5** Dhe do të ndodhë që shufra e njeriut që unë zgjedh, do të lulëzoj dhe unë do të bëj që të pushojnë murmuritjet e bijve të Izraelit kundër jush". **6** Kështu Moisiu u foli bijve të Izraelit dhe të gjithë prijësit e tyre i dhanë secilë një shufër, simbas shtëpive të etërve të tyre, domethënë dymbëdhjetë shufra; dhe shufra e Aaronit ishte midis shufrave të tyre. **7** Pastaj Moisiu i vuri këto shufra përpara Zotit në çadrën e dëshmisë. **8** Të nesërmën Moisiu hyri në çadrën e dëshmisë; dhe ja, shufra e Aaronit pér shtëpinë e Levit kishte lulëzuar; kishte nxjerrë lastarë, kishte çelur lule dhe kishte prodhuar bajame. **9** Atëherë nxori téré shufrat jashtë pranisë së Zotit, përpara të gjithë bijve të Izraelit; dhe ata i panë dhe secili mori shufrën e vet. **10** Pastaj Zoti i tha Moisiut: "Ktheja shufrën Aaronit përpara çadrës së dëshmisë, me qëllim që të ruhet si një shenjë qortimi pér rebelët, me qëllim që të marrin fund murmuritjet e tyre kundër meje dhe ata të mos vdesin". **11** Moisiu veproi ashtu siç e kishte urdhëruar Zoti. **12** Biftë e Izraelit i folën pastaj Moisiut, duke i thënë: "Ja, po vdesim, kemi marrë fund, të gjithë kemi marrë fund! **13** Kushdo që i afrohet tabernakullit të Zotit, vdes; duhet të vdesim të gjithë?".

18 Pastaj Zoti i tha Aaronit: "Ti, biftë e tu, dhe shtëpia e atit ténë bashkë me ty, do të mban barrën e paudhësive të kryera kundër shenjtërores, dhe ti e biftë e tu do të mban barrën e paudhësive të kryera gjatë ushtrimit të priftërisë suaj. **2** Do të afrosh gjithashtu vëllezërit e tu, fisin e Levit, fisin e atit ténë, me qëllim që të bashkohen me ty dhe të shërbejnë, kur ti dhe biftë e tu do të jeni para çadrës së dëshmisë. **3** Ata do të të shërbejnë ty dhe do të kryejnë téré detyrat e çadrës; por nuk do t'u afrohen orëndive të shenjtërores dhe altarat, përndryshe do të vdisni së bashku, ti dhe ata. **4** Ata do të bashkohen me ty dhe do të kryejnë të gjitha detyrat e çadrës së mbledhjes që lidhen

me punën në çadër, por asnjë i huaj nuk do t'ju afrohet juve. **5** Ju do të kryeni, pra, shërbimin e shenjtërores dhe të altarat, që të mos ketë më zemërim kundër bijve të Izraelit. **6** Ja, unë vetë mora vëllezërit tuaj, Levitë, nga mesi i bijve të Izraelit; ata ju janë dhënë dhuratë nga Zoti pér të kryer shërbimet e çadrës së mbledhjes. **7** Por ti dhe biftë e tu do të ushtronit priftërinë tuaj pér të gjitha gjérat që kanë të bëjnë me altarin dhe që ndodhen matanë velit; dhe do të kryeni shërbimin tuaj. Unë ju jap priftërinë tuaj si një dhuratë pér shërbimin, por i huaj që do të afrohet do t'vritet". **8** Zoti i foli akoma Aaronit, duke i thënë: "Ja, unë të besoj kujdesin e ofertave të mia të larta, të gjitha gjérave të shenjtëruara të bijve të Izraelit; t'i jap ty dhe bijve të tu si një statut të përjetshëm pér shkak të vajosjes suaj. **9** Kjo do të të takojë nga gjérat shumë të shenjta të pakonsumuara në zjarr: të gjitha ofertat e tyre, domethënë çdo blatim ushqimor, çdo flijim pér mëkatin dhe çdo flijim pér shkeljen e bérë që do të më paraqesin, janë gjëra shumë të shenjta që të përkasin ty dhe bijve të tu. **10** Do t'i hash në vend shumë të shenjët; do t'i hajë çdo mashkull; do të janë pér ty gjëra të shenjta. **11** Do të të përkasin ty edhe këto: dhuratat që biftë e Izraelit do të paraqesin pér ngritje dhe të gjitha ofertat e tyre të tundura; unë t'i jap ty, bijve të tu dhe bijave të tua, si një statut i përjetshëm. Kushdo që éshtë i pastër në shtëpinë tënde mund t'i hajë. **12** Pjesa më e mirë e vajit, e mushtit dhe e grurit, prodhimet e para që i jep Zoti, unë t'i jap ty. **13** Prodhimet e para të të gjitha gjérave që prodhon toka dhe që ata i paraqesin Zoti, do të janë tuajat. Kushdo që éshtë i pastër në shtëpinë tënde mund t'i hajë. **14** Çdo gjë e shenjtëruar në Izrael do të jetë jotja. **15** Çdo pjellje e parë e çdo mishi që ata do t'i ofrojnë Zoti, qoftë të njerézve ashtu dhe të kafshëve, do t'i jetë jotja; por me siguri do të shpengosh të parëllindurin e njeriut dhe do të shpengosh pjelljen e parë të kafshëve të papastrë. **16** Dhe ata që duhet të shpengosh, do t'i shpengosh në moshën një muajsh, simbas vlerësimit ténë, pér pesë sikla argjendi, simbas siklit të shenjtërores, që éshtë njëzet gëre. **17** Por nuk do të shpengosh pjelljen e parë të lopës, të deles dhe të dhisë; janë gjëra të shenjta; do të spërkatësh gjakun e tyre mbi altarin dhe do të tymosësh dhjimin e tyre si flijim i bérë me zjarr, me erë të këndshme pér Zotin. **18** Mishi i tyre do t'i jetë yti; do të jetë yti si gjoksi i ofertës së tundur ashtu dhe kofsha e djathtë. **19** Unë të jap ty, bijve dhe bijave të tua bashkë me ty, si statut të përjetshëm, të gjitha ofertat e larta të gjérave të shenjta që biftë e Izraelit i paraqesin Zoti. Éshtë një besëlidhje e kripshë dhe e përjetshme përpara Zoti, pér ty dhe pér pasardhësit e tu". **20** Zoti i tha akoma Aaronit: "Ti nuk do të kesh asnjë trashëgimi në vendin e tyre dhe nuk do të kesh pjesë në mes tyre; unë jam pjesa jote dhe trashëgimia jote në mes të bijve të Izraelit. **21** Ja, bijve të Levit unë u lë si trashëgim të gjitha të dhjetat në Izrael në këmbim të shërbimit që kryejnë, shërbimin e çadrës së mbledhjes. **22** Dhe biftë e Izraelit nuk do t'i afrohen më çadrës së mbledhjes, përndryshe do të ngarkoheshin me një mëkat dhe do të vdisnin. **23** Shërbimin në çadrën e mbledhjes do ta bëjnë vetëm Levitë; dhe këta do të mbajnë barrën e paudhësive të tyre; do të jetë një statut i përjetshëm pér gjithë brezat tuaj; dhe nuk do të kenë asnjë trashëgimi midis bijve të Izraelit; **24** sepse

unë u jap si trashëgimi Levitëve të dhjetat që bijtë e Izraelit do t'i paraqesin Zotit si një ofertë të lartë; prandaj u thashë atyre: "Nuk do të kenë asnjë trashëgimi midis bijve të Izraelit". 25 Zoti i foli akoma Moisiut, duke i thënë: 26 "Folu Levitëve dhe u thuaj atyre: Kur do të merrni nga bijtë e Izraelit të dhjetat që unë ju jap nga ana e tyre si trashëgiminë tuaj, do t'i bëni një ofertë të lartë Zotit, një të dhjetën e së dhjetës; 27 dhe oferta juaj e lartë do t'ju llogaritet si gruri që vjen nga lëmi dhe si bollëku i mushtit të butit. 28 Kështu edhe ju do t'i bëni një ofertë të lartë Zotit nga të gjitha të dhjetat që do të merrni nga bijtë e Izraelit, dhe nga ato do të jepni ofertën e lartë të Zotit priftit Aaron. 29 Nga të gjitha gjérat që ju kanë dhuruar, do t'i ofroni ofertën e lartë Zotit, nga pjesa më e mirë, pjesën e shenjtëruar. 30 Prandaj do t'u thuash atyre: "Kur të keni ofruar më të mirën, ajo që mbetet do t'u llogaritet Levitëve si prodhim i lëmit dhe si prodhim i mushtit të butit. 31 Mund ta hani në çfarëdo vend, ju dhe familia juaj, sepse është shpërblimi juaj për shërbimin tuaj në çadrën e mbledhjes. 32 Kështu nuk do të jeni fajtorë të asnjë mëkatit, sepse keni ofruar gjérat më të mira; por nuk do të përdhosni gjérat e shenjta të bijve të Izraelit, përndryshe do të vdisni".

19 Zoti u foli akoma Moisiut dhe Aaronit, duke u thënë: 2 "Ky është statuti i ligjit që Zotit ka urdhëruar, duke thënë: "U thuaj bijve të Izraelit që të sjellin një mëshqerrë të kuqe, pa të meta dhe mbi të cilën nuk është vënë asnjë zgjedhë. 3 Do t'ja jepni priftit Eleazar, që do ta çojë jashtë kampit dhe do ta therë në praninë tuaj. 4 Prifti Eleazar do të marrë me gisht pak gjak të saj dhe do ta spërkasë shtatë herë përpëra çadrës së mbledhjes; 5 pastaj do t'i vihet zjarri mëshqerrës para syve të tij; lëkura e saj, mish i saj, gjaku i saj dhe ndyrësirat e saj do të digjen. 6 Pastaj prifti do të marrë dru kedri, hisopi dhe copë të kuqërrëmëtë dhe do t'i hedhë në mes të zjarrit që po djeg mëshqerrën. 7 Pastaj prifti do të lajë rrobat e tij dhe trupin me ujë dhe do të kthehet në kamp; prifti do të jetë i papastër deri në mbrëmje. 8 Edhe ai që ka djegur mëshqerrën do të lajë rrobat e tij dhe trupin me ujë, dhe do të jetë i papastër deri në mbrëmje. 9 Një njeri i pastër do të mbledhë hirin e mëshqerrës dhe do ta depozitojë jashtë kampit në një vend të pastër, ku do të ruhet për asamblenë e bijve të Izraelit si një pastrim: shërben për t'u pastruar nga mëkatit. 10 Dhe ai që ka grumbulluar hirin e mëshqerrës, duhet të lajë rrobat e tij dhe do të jetë i papastër deri në mbrëmje. Ky do të jetë një statut i përfjetshëm për bijtë e Izraelit dhe për të huajin që banon midis tyre. 11 Kush prek një trup të vdekur të çfarëdo personi do të jetë i papastër shtatë ditë. 12 Ai do të Castrohet me atë ujë ditën e tretë dhe të shtatë, dhe do të jetë i pastër; por në rast se nuk Castrohet ditën e tretë dhe të shtatë, nuk do të jetë i pastër. 13 Kushdo që prek trupin e një personi të vdekur dhe nuk Castrohet, ndot banesën e Zotit, ky person do të shfaroset nga gjiri i Izraelit. Me qenë se uji i pastrimit nuk u spërkat mbi të, ai është i papastër; papastërtia e tij është akoma mbi të. 14 Ky është një ligj për atë që vdes në një çadër: kushdo që hyn në çadër dhe kushdo që është në çadër do të jenë të papastër për shtatë ditë. 15 Dhe çdo enë e hapur, mbi të cilën nuk është vënë kapaku, do të jetë e papastër. 16 Kushdo që në fushë prek një person të vrarë me shpatë ose

që ka pësuar vdekje të natyrshme, ose prek një kockë njeriu ose një varr, do të jetë i papastër për shtatë ditë. 17 Dhe për një person të papastër do të merret hiri i viktimit së djegur për ta pastruar nga mëkatit dhe nga një enë do të derdhet mbi të ujë i rrjetshëm; 18 pastaj një njeri i pastër do të marrë hisop, do ta fusë në ujë dhe do të spërkatë çadrën, të gjitha veglat, tërë personat që ndodhen aty dhe atë që ka prekur një kockë, ose të vrarin ose të vdekurin nga vdekja e natyrshme ose varrin. 19 Njeriu i pastër do të spërkatë të papastrin ditën e tretë dhe ditën e shtatë; ditën e shtatë njeriu i papastër do të Castrohet; do të lajë rrobat dhe veten e tij me ujë, dhe në mbrëmje do të jetë i pastër. 20 Por ai që është i papastër dhe nuk Castrohet, do të shfaroset në mes të asamblesë, sepse ka ndotur shenjtëronen e Zotit; uji i pastrimit nuk është spërkatur mbi të; ai është i papastër. 21 Ky do të jetë një statut i përfjetshëm. Ai që spërkatë ujin e pastrimit do të lajë rrobat e tij, dhe ai që prek ujin e pastrimit do të jetë i papastër deri në mbrëmje. 22 Çdo gjë që prek personi i papastër do të jetë e papastër; dhe personi që prek atë do të jetë i pastër deri në mbrëmje".

20 Pastaj tërë asambleja e bijve të Izraelit arriti në shkretëtirën e Sinit në muajin e parë dhe populli qëndroi në Kadesh. Këtu vdiq dhe u varros Miriami. 2 Por mungonte uji për asamblenë, prandaj u mblodhën kundër Moisiut dhe Aaronit. 3 Kështu populli u grind me Moisiun dhe i foli, duke i thënë: "Të kishim vdekur kur vdiqën vëllezërit tanë para Zotit! 4 Pse e quat asamblenë e Zotit në këtë shkretëtirë që të vdesim, ne dhe bagëtia jonë? 5 Dhe pse na bëtë të dalim nga Egjipti për të na sjellë në këtë vend të keq? Nuk është një vend që prodhon grurë, fiq, rrush ose shegë dhe mungon uji për të pire". 6 Atëherë Moisiu dhe Aaroni u larguan nga asambleja për të vajtur në hyrje të çadrës së mbledhjes dhe ranë përbysë me fytyrën për tokë; dhe lavdia e Zotit iu shfaq atyre. 7 Pastaj Zoti i foli Moisiut, duke i thënë: 8 "Merr bastunin; ti dhe vëllaiyt Aaron thirrni asamblenë dhe para syve të tyre i flisni shkëmbit, dhe ai do të japo ujin e tij; kështu do të nxjerrësh për ta ujë nga shkëmbi dhe do t'u japësh të pinë njerëzve dhe bagëtisë së tyre". 9 Moisiu mori, pra, bastunin që ishte përpëra Zotit, ashtu si e kishte urdhëruar Zoti. 10 Kështu Moisiu dhe Aaroni thirrën asamblenë përpëra shkëmbit dho Moisiu u tha atyre: "Tani dëgjoni, o rebelë; a duhet të nxjerrim ujë për tu nga ky shkëmb?". 11 Pastaj Moisiu ngriti dorën, goditi shkëmbin me bastunin e tij dy herë dhe prej tij doli ujë me bollëk; kështu asambleja dhe bagëtia pinë ujë. 12 Atëherë Zoti u tha Moisiut dhe Aaronit: "Me qenë se nuk më besuat për të më mbuluar me lavdi para syve të bijve të Izraelit, ju nuk do ta futni këtë asamble ne vendin që unë u dhashë atyre". 13 Këto janë ujërat e Meribës ku bijtë e Izraelit a grindën me Zotin, dhe ky u tregua i Shenjtë në mes tyre. 14 Pastaj Moisiu dërgoi lajmëtarë në Kadesh te mbreti i Edomit për t'i thënë: "Kështu thotë Izraeli, vëllai yt: Ti i njeh të gjitha fatkeqësitet që kemi pësuar, 15 si zbritën etërit tanë në Egjipt dhe ne qëndruam një kohë të gjatë në atë vend, dhe Egjiptasit na keqtrajtuat ne dhe etërit tanë. 16 Por, kur i thirrëm Zotit, ai e dëgjoi zërin tonë dhe dërgoi një Engjell dhe na nxori nga Egjipti; dhe tani jemi në Kadesh, një

qytet në afërsi të kufijve tuaj. 17 Po na lejo të kalojmë nëpër vendin tënd; ne nuk do të shkelim as arat as vreshtat tuaja, nuk do të pjmë ujin e puseve; do të ndjekim rrujanë mbretërore, pa u kthyer as djathas as majtas, deri sa të kalojmë kufijtë e tu". 18 Por Edomi iu përgjigji: "Ti nuk do të kalosh nëpër territorin tim, përndryshe do të kundërvihem me shpatë". 19 Bjtë e Izraelit i thanë: "Ne do të njitemi nga rruga kryesore; dhe në rast se ne dhe bagëtia jonë do të pimë nga uji yt, do të ta paguajmë; na lejo vetëm të kalojmë më këmbë dhe asgjë më tepër". 20 Por ai u përgjigji: "Nuk do të kaloni!". 21 aaa part missing Dhe Edomi refuzoi të lejojë kalimin e Izraelit nëpër territorin e tij; kështu Izraeli u largua prej tij. 22 Atëherë bijtë e Izraelit, tërë asambleja u nisën nga Kadeshi dhe arritën në malin Hor. 23 Dhe Zoti i foli Moisiut dhe Aaronit në malin Hor, në kufijtë e vendit të Edomit, duke thënë: 24 "Aaroni po bashkohet me popullin e tij, dhe nuk ka për të hyrë në vendin që u kam dhënë bijve të Izraelit, sepse keni ngritur krye kundër urdhrit tim në ujërat e Meribës. 25 Merr Aaronin dhe Eleazarin, birin e tij, dhe çoiji lart, në malin e Horit. 26 Zhvishe Aaronin nga rrobat e tij dhe vishja të birit, Eleazarit; dhe aty Aaroni do të bashkohet me popullin e tij dhe do të vdesë". 27 Moisiu bëri ashtu siç e kishte urdhëruar Zoti; dhe ata hipën mbi malin e Horit para syve të të gjithë asamblesë. 28 Moisiu ia zhveshi rrobat Aaronit dhe ia veshi Eleazarit, birit të tij; dhe Aaroni vdiq aty, në majë të malit. Pastaj Moisiu dhe Eleazar zbritën nga mali. 29 Kur tërë asambleja pa që Aaroni kishte vdekur, e tërë shtëpia e Izraelit e quan Aaronin për tridhjetë ditë.

21 Kur mbreti Kananeas i Aradit, që banonte në Negev, dëgjoi që Izraeli po vinte nga rruga e Atharimit, luftoi kundër Izraelit dhe zuri disa robër. 2 Atëherë Izraeli i lidhi një kusht Zotit dhe tha: "Në rast se ti ma shtie në dorë këtë popull, unë do të shkatërroj têrësisht qytetet e tyre". 3 Zoti e dëgjoi zérin e Izraelit dhe ia shtiu në dorë Kananejtë; dhe ai i shkatërrroi plotësisht ata bashkë me qytetet e tyre, dhe ky vend u quajt Hormah. 4 Pastaj bijtë e Izraelit u nisën nga mali i Horit, dhe u drejtuant nga Deti i Kuq, për t'i ardhur qark vendit të Edomit; dhe populli u dëshpërua për shkak të rrugës. 5 Populli, pra, foli kundër Perëndisë kundër Moisiut, duke thënë: "Pse na nxorët nga Egjipti që të vdesim në këtë shkretëtirë? Sepse këtu nuk ka as bukë as ujë, na vjen neveri për këtë ushqim të keq". 6 Atëherë Zoti dërgoi midis popullit gjarpërinj flakërues, të cilët kafshonin njerëzit, dhe shumë Izraelitë vdiqën. 7 Dhe kështu populli shkoi te Moisiu dhe i tha: "Kemi mëkatuar, sepse kemi folur kundër Zotit dhe kundër teje; lutju Zotit që të largojë nga ne këta gjarpërinj" Dhe Moisiu u lut për popullin. 8 Pastaj Zoti i tha Moisiut: "Bëj një gjarpër flakërues dhe vëre mbi një shtizë; kështu qđo njeri që do të kafshohet prej tij dhe do ta shikojë, ka pér të jetuar". 9 Moisiu bëri atëherë një gjarpër prej bronzi dhe e vuri mbi një shtizë, dhe ndodhët që, kur një gjarpër kafshonte dikë, në rast se ky shikonte gjarpin prej bronzi, ai vazhdonte të jetonte. 10 Pastaj bijtë e Izraelit u nisën dhe u vendosën në Oboth. 11 Pasi u nisën nga Obothi, u strehuan në Ije-Abarim, në shkretëtirën përballë Moabit, nga ana ku lind dielli. 12 U nisën që këtë dhe u vendosën në luginën e Zeredit. 13 Pastaj u nisën që këtë dhe u vendosën në krahun tjetër të Arnonit, që rrjedh në shkretëtirë dhe vjen nga kufijtë e Amorejve; sepse

Arnoni eshtë kufiri i Moabit, midis Moabit dhe Amorejve. 14 Për këtë në Librin e Luftrave të Zotit thuhet: "Vaheb në Sufah, luginat e Arnonit 15 dhe tatëpjeta e luginave që shikon deri në banesat e Arit dhe që mbështetet në kufirin e Moabit". 16 Dhe që këtë shkuan në Beer, që eshtë pusi pér të cilin Zoti i pat thënë Moisiut: "Mblidhe popullin dhe unë do t'i jap ujë". 17 Atëherë Izraeli këndoi këtë himn: "Buro o pus! I këndoni atij! 18 Pusit, ujin e të cilit princët e kanë kërkuar dhe fisnikët e popullit e kanë gërmuar, duke u mbështetur në fjalën e ligjvénësve, me bastunët e tyre". Pastaj nga shkretëtira shkuan në Matanah; 19 nga Matanahu në Nahaniel; dhe nga Nahanieli në Bamoth, 20 dhe nga Bamothi në luginën që ndodhet në fushën e Moabit, në drejtim të lartësisë së Pisgahut që sundon shkretëtirën. 21 Pastaj Izraeli dërgoi lajmëtarë të tij te Sihoni, mbret i Amorejve, pér t'i thënë: 22 "Na lejoni të kalojmë nëpër vendin tënd; ne nuk do të hyjmë nëpër arat ose nëpër vreshtat, nuk do pimë ujin e puseve; do të ndjekim rrujanë Mbretërore deri sa t'i kalojmë kufijtë e tu". 23 Por Sihoni nuk e lejoi Izraelin të kalonte nëpër territorin e tij; për më tepër Sihoni mblodhi njerëzit e tij dhe doli kundër Izraelit në shkretëtirë; arriti në Jahats dhe luftoi kundër Izraelit. 24 Izraeli e mundi, duke e kaluar në majën e shpatës, dhe pushtoi vendin e tij nga Arnoni deri në Jakob, deri në kufijtë e bijve të Amonit, sepse kufiri i bijve të Amonit ishte i fortë. 25 Kështu Izraeli pushtoi tërë ato qytete dhe banoi në të gjitha qytetet e Amorejve, në Heshbon dhe në të gjitha qytetet e territorit të tyre, 26 sepse Heshboni ishte qyteti i Sihonit, mbretit të Amorejve, i cili i kishte bërë luftë mbretit të mëparshëm të Moabit dhe i kishte hequr nga dora tërë vendin e tij deri në Arnon. 27 Prandaj poetët thonë: "Ejani në Heshbon! Qyteti i Sihonit duhet të rindërtohet dhe të fortifikohet! 28 Sepse një zjarr ka dalë nga Heshboni, një flakë nga qyteti i Sihonit; kjo ka përpire Arin e Moabit, zotërit e lartësive të Arnonit. 29 Mjerë t'i, o Moab! Je i humbur, o popull i Kemoshit! Bjtë e tij kanë marrë arratinë dhe bijat e tij i janë dhënë si skllave Sihonit, mbretit të Amorejve. 30 Por ne i qëlluam me shigjeta; Heshboni eshtë shkatërruar deri në Dibon. Kemi shkretuar gjithshka deri në Nofah, që ndodhet pranë Medebas". 31 Kështu Izraeli u vendos në vendin e Amorejve. 32 Pastaj Moisiu dërgoi njerëz pér të vëzhguar Jaazerin, dhe kështu Izraelitët pushtuan qytetet e territorit të tij dhe përzunë Amorejtë që ndodheshin aty. 33 Pastaj ndryshuan drejtim dhe u ngjiten në rrujanë e Bashanit; dhe Ogu, mbreti i Bashanit, doli kundër tyre me gjithë njerëzit e tij pér t'u ndeshur në Edrej. 34 Por Zoti i tha Moisiut: "Mos ki frikë nga ai, sepse unë e lë në duart e tua me gjithë njerëzit e tij dhe vendin e tij; trajtoje ashtu siç ke trajtuar Sihonin, mbretin e Amorejve që banonte në Heshbon. 35 Kështu Izraelitët e mundën atë, bijtë e tij dhe tërë popullin e tij, deri sa nuk mbeti asnjë i gjallë, dhe pushtuan vendin e tij.

22 Pastaj bijtë e Izraelit u nisën dhe ngritën kampin e tyre në fushat e Moabit, matanë Jordanit, në bregun e kundërt të Jerikos. 2 Por Balaku, bir i Tsiporit, pa të gjitha ato që Izraeli u kishte bërë Amorejve; 3 dhe Moabi pati një frikë të madhe nga ky popull, që ishte kaq i madh; Moabin e zuri një frikë e madhe pér shkak të bijve të Izraelit. 4 Kështu Moabi u tha

pleqve të Madianit: "Tani kjo turmë do të gjallbërojë gjithçka që kemi rreth nesh, ashtu si kau përlan barin e fushave". Balaku, bir i Tshiporit, ishte në atë kohë mbreti i Moabit. 5 Ai i dërgoi lajmëtarë Balaamit, birit të Beorit, në Pethori që éshtë pranë Lumit, në vendin e bijve të popullit të tij, pér ta thirrur dhe pér t'i thënë: "Ja, një popull ka dalë nga Egjipti; ai mbulon faqen e dheut dhe éshtë vendosur përballë meje. 6 Eja, pra, të lutem, dhe mallkoje pér mua këtë popull, sepse éshtë tepër i fuqishém pér mua; ndofta do t'ia dal ta mund dhe ta déboj nga vendi im; sepse unë e di mirë që ai që ti bekon éshtë i bekuar dhe ai që ti mallkon éshtë i mallkuar". 7 Atëherë pleqtë e Moabit dhe pleqtë e Madianit u nisën duke mbajtur në dorë shpérblimin e shortarit dhe, kur arritën te Balaami, i treguan fjalët e Balakut. 8 Por Balaami u tha atyre: "Kalojeni natën këtu dhe do t'ju njoftoj përgjigjen që Zoti do të më japë". Kështu princët e Moabit mbetën me Balaamin. 9 Atëherë Perëndia i shkoi Balaamit dhe i tha: "C'janë këta njerëz që janë me ty?". 10 Dhe Balaami iu përgjegj Perëndisë: "Balaku, bir i Tshiporit, mbret i Moabit, më ka çuar fjalë: 11 "Ja, populli që ka dalë nga Egjipti mbulon faqen e dheut; prandaj eja dhe mallkoje pér mua; ndofta do t'ia dal ta mund dhe ta déboj"". 12 Dhe Perëndia i tha Balaamit: "Ti nuk do të shkosh me ta, nuk do ta mallkosh atë popull, se éshtë një popull i bekuar". 13 Kështu Balaami u ngrit në mëngjes dhe u tha princërvë të Balakut: "Kthetur në vendin tuaj, sepse Zoti nuk më dha leje të vij me ju". 14 Pas kësaj princët e Moabit u ngritet, u kthyen te Balaku dhe thanë: "Balaami nuk pranoi të vijë me ne". 15 Atëherë Balaku dërgoi përséri disa princa, në një numër më të madh dhe më të rëndësishém në krahasim me të parët. 16 Ata erdhën te Balaami dhe i thanë: "Kështu thotë Balaku, bir i Tshiporit: "Asgjë nuk duhet të të ndalë të vish tek unë, 17 sepse unë do të të mbush me nderime dhe do të bëj të gjitha ato që do të më thuash ti; eja, pra, të lutem, dhe mallkoje këtë popull pér mua"". 18 Por Balaami u përgjegj dhe u tha shërbëtorëve të Balakut: "Edhe sikur Balaku të më jepet shtëpinë e tij të mbushur me argjend dhe me ar, nuk mund të shkel urdhrin e Zotit, Perëndisë tim, pér të kryer veprime të vogla apo të mëdha. 19 Prandaj, ju lutem, rrini këtu këtë natë, në mënyrë që të mësoj çfarë do të më thotë jetët Zoti". 20 Dhe Perëndia i shkoi atë natë Balaamit dhe i tha: "Në rast se këta njerëz kanë ardhur të të thérresin, çohu dhe shko me ta; por do të bësh vetëm ato gjëra që unë do të të them". 21 Kështu Balaami u çua në mëngjes, shaloi gomaricën e tij dhe shkoi bashkë me princat e Moabit. 22 Por zemërimi i Perëndisë u ndez sepse ai ishte nisur; dhe Engjelli i Zotit i doli rrugës si armik kundër tij. Ai i kishte hipur gomaricës së tij dhe kishte me vete dy shërbëtorë. 23 Gomarica pa Engjellin e Zotit që rrinte në rrugë me shpatën e tij të zhveshur në dorë, doli nga rruga dhe hyri nëpër ara. Atëherë Balaami e rrahu gomaricën pér ta kthyer përséri në rrugë. 24 Por Engjelli i Zotit u ndal në një shqipëtë midis vreshtave, ku kishte një mur nga një anë dhe një mur nga ana tjeter. 25 Kur gomarica pa Engjellin e Zotit, u shtrëngua pas murit dhe e shtyti këmbën e Balaamit pas murit; kështu Balaami e rrahu përséri. 26 Atëherë Engjelli i Zotit shkoi tutje dhe u ndal në një vend të ngushtë, ku nuk mund të lëvizje as djathas as majtas. 27 Gomarica pa Engjellin e

Zotit dhe u shtri nën Balaamin; zemërimi i Balaamit u shtua dhe ai rrahu gomaricën me bastunin e tij. 28 Atëherë Zoti ia çeli gojën gomaricës që i tha Balaamit: "Çfarë të kam bërë që më rreh në këtë mënyrë tri herë me radhë?". 29 Dhe Balaami iu përgjegj gomaricës: "Pse je tallur me mua; sikur të kisha një shpatë në dorë, tani do të të vrissja". 30 Gomarica i tha Balaamit: "A nuk jam vallë gomarica me të cilën ke udhëtuar gjithnjë deri më sot? Mos vallë jam mësuar të sillem kështu me ty?". Ai u përgjegj: "Jo". 31 Atëherë Zoti ia hapi sytë Balaamit dhe ai pa Engjellin e Zotit që rrinte në rrugë me shpatën e tij të zhveshur në dorë. Dhe Balaami u përkul dhe ra përmbyss me fytyrën pér tokë. 32 Engjelli i Zotit i tha: "Pse e rrahe plot tri herë gomaricën tënde? Ja, unë kam dalë si armiku yt, sepse rruga që ndjek ti nuk pajtohet me vullnetin tim; 33 gomarica më pa dhe më ka evituar plot tri herë; në rast se nuk do të më kishte evituar, me siguri do të të kisha vrarë duke e lënë atë të gjallë". 34 Atëherë Balaami i tha Engjellit të Zotit: "Unë kam bërë mëkat, sepse nuk e dija që ti rrije në rrugë kundër meje; prandaj tani, në se ajo që po bëj nuk të pëlqen, atëherë unë do të kthet prapa". 35 Por Engjelli i Zotit i tha Balaamit: "Shko, pra, me këta njerëz; por do të thuash vetëm ato gjëra që do të të them unë". Kështu Balaami shkoi me princat e Balakut. 36 Kur Balaku dëgjoi që Balaami po vinte, shkoi ta takojë në qytetin e Moabit që ndodhet në kufirin e shënuar nga Arnoni, në skajin e fundit të territorit të tij. 37 Kështu Balaku i tha Balaamit: "A nuk të kisha dërguar të të thërrisja me urgjencë? Pse nuk erdhe tek unë? A nuk jam vallë në gjendje të të nderoj?". 38 Balaami iu përgjegj Balakut: "Ja, erdha te ti; por tani a mund të them diçka? Fjalën që Perëndia do të më vërë në gojnë time, atë do të them unë". 39 Balaami shkoi bashkë me Balakun dhe arritën në Kirjath-Hutsot. 40 Pastaj Balaku flajo qe dhe dele dhe u dërgoi disa prej tyre Balaamit dhe prijesve që ishin me të. 41 Në mëngjes Balaku mori Balaamin dhe u njit në Bamoth Baal, dhe këtë ai pa pjesën skajore të popullit.

23 Pastaj Balaami i tha Balakut: "Më ndërtó këtu shtatë altarë dhe më përgatit këtu shtatë dema dhe shtatë desh". 2 Balaku bëri ashtu siç i kishte thënë Balaami, pastaj Balaku dhe Balaami ofruan një dem të vogël dhe një dash mbi secilin altar. 3 Pastaj Balaami i tha Balakut: "Qëndro pranë olokaustit tënd dhe unë do të shkoj; ndofta Zoti do të vijë të takohet me mua; dhe atë që ka pér të më treguar do të ta njoftoj". Kështu ai shkoi në një bregore të zhveshur. 4 Dhe Perëndia i doli përparrë Balaamit, dhe Balaami i tha: "Unë kam përgatitur shtatë altarë dhe kam ofruar nga një dem të vogël dhe nga një dash pér çdo altar". 5 Atëherë Zoti i vuri një mesazh në gojë Balaamit dhe i tha: "Kthetu te Balaku dhe foli kështu". 6 U kthyte tek ai, dhe ja, ai qëndronte pranë olokaustit, ai dhe të gjithë prijesit e Moabit. 7 Atëherë Balaami shqiptoi orakullin e tij dhe tha: "Balaku, mbret i Moabit, më ka sjellë nga Arami, nga malet e Lindjes: "Eja, mallko pér mua Jakobin, eja dhe padit Izraelin!". 8 Si mund të mallkoj atë që Zoti nuk e ka mallkuar? Si mund t'predis atë që Zoti nuk e ka paditur? 9 Unë e shoh nga maja e shkëmbinjve dhe e sodis nga lartësitë; ja, éshtë një popull që qëndron vetëm dhe nuk éshtë përfshirë në gjirin e kombeve. 10 Kush mund të illogarisë pluhurin e Jakobit apo të numërojë

çerekun e Izraelit? Vdeksha unë si njerëzit e drejtë dhe qoftë fundi im i njëllotjë me atë të tyren!”. **11** Atëherë Balaku i tha Balaamit: “Ç’më bërë? Të mora që të mallkosh armiqtë e mi, kurse ti i bekove me të madhe”. **12** Por ai u përgjigj dhe tha: “A nuk duhet të kujdesem unë të them me të shpejtë atë që Zoti më vë në gojë?”. **13** Pastaj Balaku i tha: “Eja, pra, me mua në një vend tjetër, prej ku mund ta shikosh, megjithëse ke pér të parë vetëm skajin e tij dhe nuk e ke pér ta parë të térë, dhe që andej do ta mallkosh pér mua”. **14** Kështu e çoi në kampin e Tsofimit, në majë të Pisgahut; aty ndërtoi shtatë altarë dhe ofroi një dem të vogël dhe një dash mbi çdo altar. **15** Balaami i tha pastaj Balakut: “Qéndro këtu pranë olokaustit tênd dhe unë do të shkoj të takohem me Zotin atje lart”. **16** Dhe Zoti i doli përparrë Balaamit, i vuri një mesazh në gojë dhe i tha: “Kthehu te Balaku dhe foli kështu”. **17** Kështu u kthyte tek ai, dhe ja, që ai rrinte pranë olokaustit të tij me prijësit e Moabit. Balaku i tha: “Çfarë ka thënë Zoti?”. **18** Atëherë Balaami shqiptoi orakullin e tij dhe tha: “Çohu, Balak, dhe dëgjo! Rri veshngrebur, bir i Tsiporit! **19** Perëndia nuk është një njeri, që mund të gjenjëj, as edhe bir njeriu që mund të pendohet. Kur ka thënë një gjë, nuk do ta bëjë? Ose kur ka shpallur një gjë, nuk do ta kryejë? **20** Ja, unë mora urdhrit që të bekoj; po, ai ka bekuar dhe unë nuk do ta heq bekimin e tij. **21** Ai nuk ka vërejtur paudhësi te Jakobi dhe nuk ka parë përdhosje tek Izraeli. Zoti, Perëndia i tij, është me të, dhe klithma e një mbreti është midis tyre. **22** Perëndia, që e nxori nga Egjipti, është pér të si brirët e fuqishëm të buallit. **23** Nuk ka magji kundër Jakobit, nuk ka shortari kundër Izraelit. Tani duhet të themi ç’ka bërë Perëndia me Jakobin dhe Izraelin. **24** Ja, një popull do të ngrihet si një luaneshë dhe si një luan; dhe nuk do të mblidhet para se të ketë gëlltitur prenë dhe të ketë pire gjakun e atyre që ka vrarë”. **25** Atëherë Balaku i tha Balaamit: “Mos e mallko aspak, por as mos e beko”. **26** Por Balaami iu përgjigj dhe i tha Balakut: “A nuk të kam thënë vallë që unë do të bëj térë ato që do të thoshtë Zoti?”. **27** Pastaj Balaku i tha Balaamit: “Eja me mua, unë do të të çoj në një vend tjetër; ndofta do t’i pëlqejë Perëndisë që ti ta mallkosh pér mua që andej”. **28** Kështu Balaku e çoi Balaamin në majë të Peorit, që sundon shkretëtirën. **29** Dhe Balaami i tha Balakut: “Më ndërto këtu shtatë altarë dhe më përgatit këtu shtatë dema të vegjel dhe shtatë desh”. **30** Dhe Balaku bëri ashtu siç i kishte thënë Balaami, dhe ofroi një dem të vogël dhe një dash mbi çdo altar.

24 Kur Balaami u bind se në sytë e Zotit ishte një gjë e mirë të bekoje Izraelin, nuk përdori si herët e tjera magjinë, por ktheu ftyrën nga shkretëtira. **2** Dhe, me sytë e ngritur, Balaami pa Izraelin që kishte fushuar sipas fiseve, dhe Fryma e Perëndisë e mbuloi atë. **3** Atëherë shqiptoi orakullin e tij dhe tha: “Kështu thotë Balaami, bir i Beorit, kështu thotë njeriu, sytë e të cilët janë hapur, 4 kështu thotë ai që dëgjon fjalët e Perëndisë, ai që kundron vizionin e të Plotfuqishmit, ai që rrëzohet, por syçelë: **5** “Sa të bukura janë çadrat e tua, o Jakob, banesat e tua o Izrael! **6** Ato shtrihen si lugina, si kopshtë gjatë një lumi, si aloe që Zoti ka mbjellë, si kedra pranë ujërave. **7** Do të derdhë ujë nga kovat e tij, pasardhësit e tij do të banojnë pranë ujërave të shumta, mbreti i tij do të ngrihet më lart se Agagu dhe mbretëria

e tij do të lartësohet. **8** Perëndia, që e nxori nga Egjipti, është pér të si brirët e fuqishëm të buallit. Ai do të gjëlltisë kombet armike pér të, do të coptojë kockat e tyre dhe do t’i shpojë tej pér tej me shigjetat e tij. **9** Ai pérkulet, mblidhet kruspull si një luan dhe si një luaneshë; kush do të guxojë ta çojë? Qoftë i bekuar ai që të bekon dhe qoftë i mallkuar ai që të mallkon!”. **10** Atëherë zemërimi i Balakut u ndez kundër Balaamit; kështu ai rrahu duart dhe Balaku i tha Balaamit: “Unë të thirra pér të mallkuar armiqtë e mi, kurse ti i bekove tri herë me radhë. **11** Tani ik në shtëpinë tênde! Kisha thënë se do të të mbushja me nderime; por ja, Zoti nuk ka lejuar t’i marrësh”. **12** Balaami iu përgjigj kështu Balakut: “A nuk u kisha folur lajmëtarëve që më kishe dërguar, duke u thënë: **13** “Edhe sikur Balaku të më jepte shtëpinë e tij plot me argjend dhe me ar, nuk mund të shkel urdhrat e Zotit pér të bërrë të mirë ose të keq me nismën time, por duhet të them atë që Zoti do të thotë”? **14** Dhe ja, tani do të kthehem te populli im; eja, unë do të njoftoj atë që ky popull do t’i bëjë popullit tênd në ditët e fundit”. **15** Atëherë ai shqiptoi orakullin e tij dhe tha: “Kështu thotë Balaami, bir i Beorit; kështu thotë njeriu sytë e të cilët janë hapur, **16** kështu thotë ai që dëgjon fjalët e Zotit, që njeh shkencën e të Lartit, që sodit vizionin e të Plotfuqishmit, ai që bie por syçelë: **17** E shoh, por jo tani; e sodis, por jo afër: një yll do të dalë nga Jakobi dhe një skeptër do të ngritet nga Izraeli, i cili do ta shtypë Moabin fund e krye dhe do të rrëzojë téré bijtë e Shethit. **18** Edomi do të bëhet pronë e tij, po ashtu edhe Seiri, armiku i tij, do të bëhet pronë e tij; Izraeli do të kryejë trimërrira. **19** Nga Jakobi do të dalë një sundues që do të shfarosë ata qytetarë që kanë mbijetuar. **20** Pastaj shikoi nga ana e Amalekut dhe shqiptoi orakullin e tij, duke thënë: “Amaleku ishte i pari i kombeve, por fundi i tij do të kulmojë në shkatërrim”. **21** Shikoi edhe nga Kenejtë dhe shqiptoi orakullin e tij, duke thënë: “Banesa jote është e fortë dhe foleja jote është vendosur në shkëmb; **22** megjithatë Keneu do të shkretet, pér deri sa Asiri do të të çojë në robëri”. **23** Pastaj shqiptoi orakullin e tij dhe tha: “Medet! Kush do të mbetet gjallë kur Zoti ta ketë kryer kétë? **24** Por anije do të vinë nga Kitimi, do të poshtërojnë Asurin dhe Eberin, dhe ai do të shkatërritet gjithashu”. **25** Pastaj Balaami u ngrit, u nis dhe kthye në shtëpinë e tij; edhe Balaku iku në rrugën e tij. e Moabit

25 Ndërsa Izraeli ndodhet në Shitim, populli filloj të shthurret me bijat e Moabit. **2** Ato e ftuan popullin të kryejë fljime pér perënditë e tyre dhe populli hëngri dhe ra përmbyss përparrë perëndive të tyre. **3** Kështu Izraeli u bashkua me Baal-Peorin, dhe zemërimi i Zotit u ndez kundër Izraelit. **4** Pastaj Zoti i tha Moisiut: “Merr të gjithë kërët e popullit, vriti e vari para Zotit pérjashta, në diell me qëllim që zemërimi i zjarrtë i Zotit të largohet nga Izraeli”. **5** Kështu u foli Moisiu gjykatesvë të Izraelit: “Secili nga ju të vrasë ata njerz të tij që janë bashkuar me Baal-Peorin”. **6** Dhe ja, që një nga bijtë e Izraelit erdhë dhe u paraqiti vëllezërvë të tij një grua madianite, para syve të Moisiut dhe térë asamblesë së bijve të Izraelit, ndërsa këta po qanin në hyrjen e çadrës së mbledhjes. **7** Duke parë këtë skenë, Finehasi, bir i Eleazarit, që ishte bir i prifit Aaron, u ngrit në mes të asamblesë dhe mori në dorë një shtizë, **8** ndoqi pastaj

burrin e Izraelit n̄e alkovën e tij dhe i shpoi që t̄ dy, burrin e Izraelit dhe gruan, n̄e pjesën e poshtme t̄ barkut. Kështu u ndal fatkeqësia n̄e mes t̄ bijve t̄ Izraelit. **9** Nga kjo fatkeqësi vdiqën njézet e katér mijë veta. **10** Atéheré Zoti i foli Moisiut, duke i thénë: **11** "Finehasi, bir i Eleazarit, që ishte bir i priftit Aaron, e largoi zemérimin tim nga bijtë e Izraelit, sepse ai ishte i frymëzuar nga po ajo xhelozia ime; kështu n̄e xhelozinë time nuk i kam shfarosur bijtë e Izraelit. **12** Prandaj i thua: "Ja, unë po lidh një aleancë paqeje me t̄, **13** që do t̄ jetë pér t̄ dhe pér pasardhësit pas tij besëlidhja e një priftërie t̄ pérjetshme, sepse eshtë treguar i zellshém pér Peréndinë e tij dhe ka kryer shlyerjen e fajt pér bijtë e Izraelit". **14** Burri i Izraelit, që u vra bashkë me gruan madianite, quhej Zimri, bir i Salut, i pari i një shtëpie patriarkale t̄ Simeonitëve. **15** Dhe gruaja që u vra, Madianita, quhej Kozbi, bijë e Tsurit, që ishte i pari i një shtëpie patriarkale n̄e Madian. **16** Pastaj Zoti i foli Moisiut duke i thénë: **17** "Bjeruni Madianitëve dhe i sulmoni, **18** sepse ju kanë rënë më qafë me dredhitë e tyre dhe ju kanë mashtruar n̄e rastin e Peorit dhe n̄e atë t̄ Kozbit, bijë e një princi t̄ Madianit, motër e tyre, që u vra ditën e fatkeqësisë pér çështjen e Peorit".

26 Pas fatkeqësisë, ndodhi që Zoti u foli Moisiut dhe Eleazarit, birit t̄ priftit Aaron, duke u thénë: **2** "Bëni regjistrimin e têrë popullsisë së bijve t̄ Izraelit, nga mosha njézet e një vjeç e lart, n̄e bazë t̄ shtëpive t̄ etérve t̄ tyre, t̄ të gjithë atyre që n̄e Izrael mund t̄ shkojnë n̄e luftë". **3** Kështu Moisiu dhe prifti Eleazar u folën atyre n̄e fushat e Moabit, pranë Jordanit, n̄e bregun e kundërt t̄ Jerikos, duke u thénë: **4** "Të bëhet regjistrimi i njerëzve nga mosha njézet e një vjeç e lart ashtu si e ka urdhëruar Zoti Moisiun dhe bijtë e Izraelit, kur dolën nga vendi i Egjiptit". **5** Rubeni ishte i parëlinduri i Izraelit. Bijtë e tij qenë: Hanoku, prej t̄ cilit rrjedh familja e Hanokitëve; Palu, prej t̄ cilit rrjedh familja e Paluitëve; **6** Hetsroni, prej t̄ cilit rrjedh familja e Hetsronitëve; Karmi, prej t̄ cilit rrjedh familja e Karmitëve. **7** Këto janë familjet e Rubenitëve; ata që u regjistruan n̄e radhët e tyre qenë dyzet e tre mijë e shtatëqind e tridhjetë veta. **8** I biri i Palus ishte Eliabi. **9** Djemtë e Eliabit qenë Nemueli, Dathani dhe Abiram. Këta janë po ai Datham dhe ai Abiram, anëtarë t̄ këshillit, që ngritën krye kundër Moisiut dhe Aaronit së bashku me njerëzit e Koreut, kur ngritën krye kundër Zotit; **10** dhe toka hapi gojën e saj dhe i gëlltit bashkë me Koreun, kur këta njerëz vdiqën dhe zjarri përiu dyqind e pesëdhjetë njerëz n̄e shenjë qortimi. **11** Por bijtë e Koreut nuk vdiqën. **12** Bijtë e Simeonit simbas familjeve t̄ tyre qenë: nga Nemueli, familja e Nemuelitëve; nga Jamini, familja e Jaminitëve; nga Jakini, familja e Jakinitëve; **13** nga Zerahu, familja e Zerahitëve; nga Sauli, familja e Saulitëve. **14** Këto janë familjet e Simeonitëve: njézet e dy mijë e dyqind veta. **15** Bijtë e Gadit simbas familjeve t̄ tyre qenë: nga Tsefoni, familja e Tsefonitëve; nga Hagi, familja e Hagitëve; nga Shuni, familja e Shunitëve; **16** nga Ozni, familja e Oznitëve; nga Eri, familja e Eritëve; **17** nga Arodi, familja e Aroditëve; nga Areli, familja e Arelitëve. **18** Këto janë familjet e bijve t̄ Gadit, n̄e bazë t̄ regjistrimit: dyzet mijë e pesëqind veta. **19** Bijtë e Judës ishin: Eri dhe Onani; por Eri dhe Onani vdiqën n̄e vendin e Kanaanit. **20**

Bijtë e Judës simbas familjeve t̄ tyre qenë: nga Shelahu, familja e Shelanitëve; nga Peretsi, familja e Peretsitëve; nga Zerahu, familja e Zerahitëve. **21** Bijtë e Peretsit qenë: nga Hetsroni, familja e Hetsronitëve; nga Hamuli, familja e Hamulitëve. **22** Këto janë familjet e Judës n̄e bazë t̄ regjistrimit: shtatëdhjetë e gjashtë mijë e pesëqind veta. **23** Bijtë e Isakarit simbas familjeve t̄ tyre ishin: nga Tola, familja e Tolaitëve; nga Puvahu, familja e Puvitëve; **24** nga Jashubi, familja e Jashubitëve; nga Shimroni, familja e Shimronitëve. **25** Këto janë familjet e Isakarit n̄e bazë t̄ regjistrimit: gjithsej gjashtëdhjetë e katér mijë e treqind. **26** Bijtë e Zabulonit simbas familjeve t̄ tyre qenë: nga Seredi, familja e Sarditëve; nga Eloni, familja e Elonitëve; nga Jahleeli, familja e Jahleelitëve. **27** Këto janë familjet e Zabulonitëve n̄e bazë t̄ regjistrimit: gjithsej gjashtëdhjetë mijë e pesëqind. **28** Bijtë e Jozefit simbas familjeve t̄ tyre qenë: Manasi dhe Efraimi. **29** Bijtë e Manasit qenë: nga Makiri, familja e Makiritëve. Makirit i lindi Galaadi; nga Galaadi irodhi familja e Galaaditëve. **30** Këta janë bijtë e Galaadit: nga Jezeri, familja e Jezeritëve; nga Heleku, familja e Helekitëve; **31** nga Asrieli, familja e Asrielitëve; nga Shekemi, familja e Shekemitëve; **32** nga Shemida, familja e Shemidaitëve; nga Heferi, familja e Heferitëve. **33** Por Tselofohadi, bir i Heferit, nuk pati meshkuj, por vetëm vajza; dhe emrat e vajzave t̄ Tselihadit qenë: Mahlah, Noah, Hoglah, Milkah dhe Thirtsah. **34** Këto janë familjet e Manasit; ata që u regjistruan qenë pesëdhjetë e dy mijë e shtatëqind. **35** Këto janë bijtë e Efraimit simbas familjeve t̄ tyre; nga Shuthelahu, familja e Shuthelahitëve; nga Beker, familja e Bekeritëve; nga Tahani, familja e Tahaniitëve. **36** Këto janë bijtë e Shuthelahut: nga Efrani, familja e Efranitëve. **37** Këto janë familjet e bijve t̄ Efraimit n̄e bazë t̄ regjistrimit: gjithsej tridhjetë e dy mijë e pesëqind. Këta janë bijtë e Jozefit simbas familjeve t̄ tyre. **38** Bijtë e Beniaminit simbas familjeve t̄ tyre qenë: nga Bela, familja e Belaitëve; nga Ashbeli, familja e Ashbelitetëve; nga Ahiram, familja e Ahiramitëve; **39** nga Shufami, familja e Shufamitëve; nga Hufami, familja e Hufamitëve. **40** Bijtë e Belas qenë: Ardi dhe Naamani; nga Ardi rrjedh familja e Arditëve; nga Naamani, familja e Naamitëve. **41** Këta janë bijtë e Beniaminit simbas familjeve t̄ tyre. Ata që u regjistruan ishin dyzet e pesë mijë e gjashtëqind. **42** Këta janë bijtë e Danit simbas familjeve t̄ tyre: nga Shuhami, familja e Shuhamitëve. Këta janë bijtë e Danit simbas familjeve t̄ tyre. **43** Shuma e familjeve t̄ Shuhamitëve n̄e bazë t̄ regjistrimit ishte gjashtëdhjetë e katér mijë e katërqind. **44** Bijtë e Asherit simbas familjeve t̄ tyre qenë: nga Jimna, familja e Jimnitëve; nga Jishvi, familja e Jishvitëve; nga Beriahu, familja e Beriahitëve. **45** Nga bijtë e Beriahut: nga Heberi, familja e Heberitëve; nga Malkieli, familja e Malkialitëve. **46** Bija e Asherit quhej Serah. **47** Këto janë familjet e bijve t̄ Asherit n̄e bazë t̄ regjistrimit: pesëdhjetë e tre mijë e katërqind. **48** Bijtë e Neftalit simbas familjeve t̄ tyre qenë: nga Jahtseeli, familja e Jahtseelitëve; nga Guni, familja e Gunitëve; **49** nga Jetseri, familja e Jetseritëve; nga Shilemi, familja e Shilemitëve. **50** Këto janë familjet e Neftalit simbas familjeve t̄ tyre. Ata që u regjistruan qenë dyzet e pesë mijë e katërqind. **51** Ata që u regjistruan nga bijtë e Izraelit qenë: gjashtëqind e një mijë e shtatëqind e tridhjetë veta. **52** Atéherë

Zoti i foli Moisiut, duke i thënë: **53** "Vendi do të ndahet midis tyre si trashëgimi, simbas numrit të personave. **54** Atyre që janë më të shumtë do t'u japësh në trashëgimi një pjesë më të madhe; atyre që janë në numër më të vogël do t'u japësh një pjesë më të vogël; secili do të marrë pjesën e tij në bazë të regjistrimit. **55** Por ndarja e vendit do të bëhet me short; ata do të marrin trashëgiminë e tyre në bazë të emrave të fiseve atërorë. **56** Ndarja e trashëgimisë do të bëhet me short midis të gjitha fiseve të mëdha ose të vogla. **57** Dhe këta qenë ata që u regjistruan nga Levitet, simbas familjeve të tyre: nga Gershoni, familja e Gershonitëve; nga Kohathi, familja e Kohathitëve; nga Merari, familja e Meraritëve. **58** Këto janë familjet e Levit: familja e Libnitëve, familja e Hebronitëve, familja e Mahlitéve, familja e Mushitëve, familja e Korahitëve. Dhe Kohathit i lindi Amrami. **59** Gruaja e Amramit quhej Jokebed; ishte bijë e Levit dhe i kishte lindur Levit në Egjipt; në Amram ajo lindi Aaronin, Moisiun dhe Miriamin, motrën e tyre. **60** Aaronit i lindëm Nadabi dhe Abihuri, Eleazari dhe Ithamari. **61** Por Nadabi dhe Abihu vdiqën kur i paraqitën Zotit një zjarr të palejueshëm. **62** Ata që u regjistruan në radhët e tyre qenë njëzet e tre mijë veta; të gjithë ishin meshkuj me moshë një muajsh e lart. Ata nuk u regjistruan bashkë me bijtë e tjerë të Izraelit, sepse atyre nuk iu dha asnjë trashëgimi midis bijve të Izraelit. **63** Këta janë ata që u regjistruan nga Moisiu dhe nga prifti Eleazar, që regjistruan bijtë e Izraelit në fushat e Moabit, pranë Jordanit, në bregun përballë Jerikos. **64** Midis tyre nuk kishte asnjë nga ata që u regjistruan nga Moisiu dhe nga prifti Aaron, kur ata regjistruan bijtë e Izraelit në shkretëtirën e Sinait, **65** sepse Zoti pat thënë pér ata: "Ata do të vdesin, do të vdesin në shkretëtirë". Dhe prej tyre nuk mbeti as edhe një, me përfashtim të Kalebit, birit të Jenufehut, dhe të Jozueut, birit të Nunit.

27 Pastaj u afroan bijat e Tselofehadit, birit të Heferit, bir i Galaudit, bir i Makirit, bir i Manasit, i familjeve të Manasit, birit të Jozefit; dhe këto janë emrat e bijave: Mahlah, Noah, Hoglah, Milkah dhe Thirtsah, **2** dhe ato u paraqitën para Moisiut, para priftit Eleazar, prijësve dhe tërë asamblesë në hyrje të çadrës së mbledhjes dhe thanë: **3** "Ati ynë vdiq në shkretëtirë, por nuk bënte pjesë në grupin e atyre që u mblohdhën kundër Zotit, në grupin e Koreut, por vdiq pér shkak të mëkatit të tij pa patur bij. **4** Pse duhet të humbasë emri i atit tonë në mes të familjes së tij nga që nuk pati bij? Na jep, pra, një pronë në mes të vëllezërve të atit tonë". **5** Atëherë Moisiu e shtroi rastin e tyre para Zotit. **6** Dhe Zoti i foli Moisiut duke i thënë: **7** "Bijat e Tselofehadit kanë hak. Po, do t'u japësh atyre si trashëgimi një pronë midis vëllezërve të atit të tyre dhe do t'u kalosh atyre trashëgiminë e atit të tyre. **8** Do t'u flasësh gjithashtu bijve të Izraelit dhe do t'u thuash: "Kur një njeri vdes pa lënë ndonjë bir, trashëgiminë e tij do t'ia kaloni bijës së tij. **9** Në qoftë se nuk ka asnjë bijë, trashëgiminë e tij do t'ua jepni vëllezërve të tij. **10** Në rast se nuk ka vëllezër, trashëgiminë e tij do t'ua jepni vëllezërve të atit të tij. **11** Dhe në rast se ai nuk ka asnjë vëllë, trashëgiminë e tij do t'ia jepni fisit më të afërt të familjes së tij, dhe ai do ta zotërojë". Kjo do të jetë pér bijtë e Izraelit një formë e së drejtës, ashtu si e ka urdhëruar Zoti Moisiun. **12** Pastaj Zoti

i tha Moisiut: "Ngjitu mbi malin e Abarimit dhe sodit vendin që unë po ju jap bijve të Izraelit. **13** Mbas ta kesh parë, edhe ti do të bashkohesh me popullin tënd, ashtu siç u bashkua Aaroni, vëllai yt, **14** sepse ngritët krye kundër urdhrit tim në shkretëtirën e Tsinit kur asambleja kundërshtoi, dhe nuk më shenjtëruat në ujërat para syve të tyre". (Këto janë ujërat e Meribës në Kadesh, në shkretëtirën e Sinit). **15** Pastaj Moisiut i foli Zotit, duke i thënë: **16** "Zoti, Perëndia i frymëve të çdo mishi, le të caktojë mbi këtë asamble një njeri **17** që të hyjë dhe të dalë para tyre, dhe ti bëjë të hyjnë e të dalin, në mënyrë që asambleja e Zotit të mos jetë si një kope pa bari". **18** Atëherë Zoti i tha Moisiut: "Merr Jozueun, djalin e Nunit, njeriun brenda të cilët është Fryma, dhe vërë dorën tënde mbi të; **19** pastaj do ta paraqitësh para priftit Eleazar dhe para tërë asamblesë dhe do t'i japësh disa urdhra në prani të tyre, **20** dhe do ta bësh pjesëmarrës të autoritetit tënd me qëllim që tërë asambleja e bijve të Izraelit t'i bindet. **21** Ai do të paraqitet përpëra priftit Eleazar, i cili do të kérkojë pér të mendimin e shprehur nga Urimi përpëra Zotit; me urdhër të tij do të hyjnë dhe do të dalin, ai dhe tërë bijtë e Izraelit, tërë asambleja". **22** Moisiu, pra, bëri ashtu si e kishte urdhëruar Zoti; mori Jozueun dhe e paraqiti përpëra priftit Eleazar dhe tërë asamblesë; **23** pastaj vuri duart e tij mbi të dhe i dha urdhra ashtu si kishte urdhëruar Zoti me anë të Moisiut.

28 Zoti i foli akoma Moisiut, duke i thënë: **2** "Jepu këtë urdhër bijve të Izraelit dhe u thuaj atyre: Do të kujdeseni të më paraqisni në kohën e caktuar ofertën time, me ushqimin e flijimeve të mia të përgatitura me zjarr, me erë të këndshme pér mua. **3** Dhe do t'u thuash atyre: Ky është flijimi i bërrë me zjarr, që do t'i ofroni Zotit: dy qengja motakë pa të meta, si olokaust i përjetshëm. **4** Një qengj do ta ofrosh në mëngjes, ndërsa qengjin tjetër në të ngrysur; **5** dhe, si blatim i ushqimit, një të dhjetë efe majë mielli të përzier me një çerek hini vaji të papërzier. **6** Është një olokaust i përjetshëm, i vendosur në malin Sinai, një flijim i bërrë me zjarr dhe me erë të këndshme pér Zotin. **7** Libacioni i tij do të jetë një çerek hini pér çdo qengji; do t'ia derdhësh libacionin e pijeve dehëse Zotit në vendin e shenjtë. **8** Qengjin tjetër do ta ofrosh në të ngrysur; do ta ofrosh si blatimin e ushqimit të mëngjesit dhe libacionin; është një flijim i bërrë me zjarr, me erë të këndshme pér Zotin. **9** Ditën e shtunë do të ofroni dy qengja motakë, pa të meta dhe, si blatim i ushqimit, dy të dhjeta majë mielli të përziera me vaj bashkë me libacionin. **10** Është olokausti i së shtunës, pér çdo të shtunë, pérveç olokaustit të përjetshëm dhe libacionit. **11** Në fillim të muajve tuaj do t'i ofroni si olokaust Zotit dy dema të vegjël, një dash, shtatë qengja motakë pa të meta. **12** dhe tre të dhjeta majë mielli të përzier me vaj, si blatim i ushqimit pér çdo dem të vogël, dy të dhjeta lule mielli të përzier me vaj, si blatim i ushqimit pér dashin, **13** dhe një të dhjetë majë mielli të përzier me vaj si blatim i ushqimit pér çdo qengji. Është një olokaust me erë të këndshme, një flijim i bërrë me zjarr pér Zotin. **14** Libacionet do të jenë gjysmë hin vere pér çdo dem të vogël, një e treta pér çdo dash dhe një e katërtë e hinit pér çdo qengji. Ky është olokausti i çdo muaji, pér të gjithë muajt e vitit. **15** Dhe do t'i ofrohet Zotit një kec si flijim pér

mëkatin, përveç olokaustit të përjetshëm dhe libacionit. **16** Ditën e katërbëdhjetë të muajit të parë do të jetë Pashka për ndër të Zotit. **17** Dhe ditën e pesëmbëdhjetë të atij muaji do të jetë festë. Shtatë ditë me radhë do të hahet bukë e ndorme. **18** Ditën e parë do të mbahet një mbledhje e shenjtë; nuk do të bëni asnjë punë të rëndë; **19** por do t'i ofroni si flijim të bërë me zjarr një olokaust Zotit: dy dema të vegjël, një dash dhe shtatë qengja motakë, të cilët nuk duhet të kenë të meta, **20** së bashku me blatinmin e ushqimot me majë mielli të përzier me vaj; do të ofroni tre të dhjeta për çdo dem të vogël dhe dy të dhjeta për një dash; **21** Do të ofroni një të dhjetë për secilin nga shtatë qengjat, **22** dhe do të ofroni një cjak si flijim për mëkatin, për të bërë shlyerjen për ju. **23** Do të ofroni këto flijime përveç olokaustit të mëngjesit, që është një olokaust i përjetshëm. **24** Kështu do të ofroni çdo ditë, për shtatë ditë me radhë, ushqimin e flijimit të përgatitur me zjarr, me një erë të këndshme për Zotin. Do të ofrohet, përveç olokaustit të përjetshëm, bashkë me blatinmin e tij. **25** Ditën e shtatë do të keni një mbledhje të shenjtë; nuk do të bëni asnjë punë të rëndë. **26** Ditën e marjes së prodhimit të parë, kur do t'i paraqisni Zotit një blatin të ri ushqimor, në festën tuaj të javëve, do bëni një mbledhje të shenjtë; nuk do të kryeni asnjë punë të rëndë. **27** Atëherë do të ofroni si olokaust me erë të këndshme për Zotin dy dema të vegjël, një dash dhe shtatë qengja motakë, **28** me blatinmin e tyre ushqimor të përbërë nga majë mielli të përzier me vaj; tre të dhjeta për çdo dem të vogël, dy të dhjeta për dashin, **29** dhe një të dhjetë për secilin nga shtatë qengjat; **30** do të ofroni edhe një kec për të kryer shlyerjen për ju. **31** Do të ofroni këto flijime, veç olokaustit të përjetshëm me blatinmin e tyre të ushqimot dhe libacionet e tyre. Duhet të jenë kafshë pa të meta.

29 Në muajin e shtatë, ditën e parë të muajit do të keni një mbledhje të shenjtë; nuk do të bëni asnjë punë të rëndë; do të jetë për ju dita e rënies së borive. **2** Do të ofroni si olokaust, me erë të këndshme për Zotin, një dem të vogël, një dash dhe shtatë qengja motakë pa të meta, **3** bashkë me blatinmin e tyre ushqimor prej majë mielli të përzier me vaj; tri të dhjeta për demin e vogël, dy të dhjeta për dashin, **4** dhe një të dhjetë për secilin nga shtatë qengjat; **5** dhe një kec, si flijim për mëkatin, për të bërë shlyerjen për ju, **6** përveç olokaustit mëjor me blatinmin e tij ushqimor, olokaustit të përjetshëm me blatinmin e tij ushqimor, simbas normave të caktuara. Do të jetë një flijim i bërë me zjarr, me erë të këndshme për Zotin. **7** Ditën e dhjetë të këtij muaji të shtatë do të keni një mbledhje të shenjtë dhe do të përulni shpirtërata tuaja; nuk do të bëni asnjë punë, **8** dhe do të ofroni si olokaust me erë të këndshme për Zotin një dem të vogël, një dash dhe shtatë qengja motakë, që duhet të jenë pa të meta, **9** me blatinmin e tyre ushqimor prej majë mielli të përzier me vaj; tre të dhjeta për demin e vogël, dy të dhjeta për dashin, **10** një të dhjetë për secilin nga të shtatë qengjat; **11** dhe një kec si flijim për mëkatin, përveç flijimit për shlyerjen e fajit, olokaustit të përjetshëm me blatinmin e tij dhe libacionet e tyre. **12** Ditën e pesëmbëdhjetë të muajit të shtatë do të keni një mbledhje të shenjtë; nuk do të bëni asnjë punë të rëndë dhe do të kremoni një festë për Zotin shtatë ditë me radhë. **13** Do të ofroni si

oloauast, me erë të këndshme për Zotin, një dem të vogël, një dash dhe shtatë qengja motakë, që nuk duhet të kenë të meta; **14** me blatinmin e tyre ushqimor prej majë mielli të përzier me vaj; tre të dhjeta për secilin nga trembëdhjetë demat e vegjël, dy të dhjeta për secilin nga dy deshtë, **15** një të dhjetë për secilin nga katërbëdhjetë qengjat, **16** dhe një kec si flijim për mëkatin, përveç olokaustit të përjetshëm, blatinmin të tij dhe libacionit. **17** Ditën e dytë do të ofroni dyembëdhjetë dema të vegjël, dy deshtë dhe katërbëdhjetë qengja motakë pa të meta, **18** me blatinmin e tyre ushqimor dhe libacionet e tyre për demat e vegjël, për deshtë dhe për qengjat në bazë të numrit të tyre, simbas normave të caktuara, **19** dhe një kec si flijim për mëkatin, përveç olokaustit të përjetshëm, blatinmin të tij ushqimor dhe libacioneve të tyre. **20** Ditën e tretë do të ofroni njëmbëdhjetë dema të vegjël, dy deshtë dhe katërbëdhjetë qengja motakë, pa të meta, **21** bashkë me blatinmet e tyre ushqimore dhe libacionet për demat e vegjël, për deshtë dhe për qengjat, në bazë të numrit të tyre, simbas normave të caktuara, **22** dhe një cjak si flijim për mëkatin, përveç olokaustit të përjetshëm, blatinmin të tij ushqimor dhe libacionit të tij. **23** Ditën e katërt do të ofroni dhjetë dema të vegjël, dy deshtë dhe katërbëdhjetë qengja motakë, pa të meta, **24** bashkë me blatinmin e tyre të ushqimot dhe të libacioneve për demat e vegjël, për deshtë dhe për qengjat, në bazë të numrit të tyre simbas normave të caktuara, **25** dhe një kec, si flijim për mëkatin, përveç olokaustit të përjetshëm, blatinmin të tij ushqimor dhe libacionit të tij. **26** Ditën e pestë do të ofroni nëntë dema të vegjël, dy deshtë dhe katërbëdhjetë qengja motakë, pa të meta, **27** me blatinmin e tyre ushqimor dhe libacionet e tyre për demat e vegjël, për deshtë dhe për qengjat, në bazë të numrit të tyre, simbas normave të caktuara, **28** dhe një cjak, si flijim për mëkatin, përveç olokaustit të përjetshëm, blatinmin të tij ushqimor dhe libacionit të tij. **29** Ditën e gjashtë do të ofroni tetë dema të vegjël, dy deshtë dhe katërbëdhjetë qengja pa të meta, **30** me blatinmet e tyre të ushqimot dhe me libacionet e tyre për demat e vegjël, për deshtë dhe për qengjat, në bazë të numrit të tyre, simbas normave të caktuara, **31** dhe një cjak, si flijim për mëkatin, përveç olokaustit të përjetshëm, blatinmin të tij ushqimor dhe libacionit të tij. **32** Ditën e shtatë do të ofroni shtatë dema të vegjël, dy deshtë dhe katërbëdhjetë qengja motakë, pa të meta, **33** bashkë me blatinmin e ushqimot dhe libacioneve të tyre për demat e vegjël, për deshtë dhe për qengjat, në bazë të numrit të tyre, simbas normave të caktuara, **34** dhe një cjak, si flijim për mëkatin, përveç olokaustit të përjetshëm, blatinmin të tij ushqimor dhe libacionit të tij. **35** Ditën e tetë do të keni një asamble solemne; nuk do të kryeni atë ditë asnjë punë të rëndë, **36** dhe do të ofroni si olokaust, si flijim të përjetshëm të bërë me zjarr me erë të këndshme për Zotin, një dem të vogël, një dash dhe shtatë qengja motakë, pa të meta, **37** me blatinmin e tyre të ushqimot dhe me libacionet e tyre për demin e vogël, për dashin dhe për qengjat, në bazë të numrit të tyre, simbas normave të caktuara, **38** dhe një cjak, si flijim për mëkatin, përveç olokaustit të përjetshëm, blatinmin të tij ushqimor dhe libacionit të tij. **39** Këto janë flijimet që do t'i ofroni Zotit në festat tuaja të caktuara (përveç ofertave për kushtet tuaja dhe ofertave tuaja vullnetare), si olokaustet dhe blatinet tuaja dhe si libacione dhe flijime tuaja

të falënnderimit". 40 Dhe Moisiu u referoi bijve të Izraelit të gjitha ato që Zoti i kishte urdhëruar.

30 Pastaj Moisiu u foli prijësve të fiseve të bijve të Izraelit, duke u thënë: "Kjo éshët ajo që Zoti ka urdhëruar: 2 "Kur dikush lidh një kusht me Zotin ose lidh një detyrim duke u betuar, nuk do ta shkelë fjalën e tij, por do të bëjë gjithçka ka dalë nga goja e tij. 3 Kur një femër lidh një kusht me Zotin dhe lidh një detyrim ndërsa éshët ende në shtëpinë e të atit, gjatë rinisë së saj. 4 Në qoftë se i ati, duke mësuar kushtin e saj dhe detyrimin me të cilën éshët lidhur, nuk thotë asgjë lidhur me këtë, tërë kushtet e saj do tëjenë të vlefshme dhe do të mbeten të vlefshme tërë detyrimet me të cilat éshët lidhur. 5 Por në qoftë se i ati, ditën që e mëson, i kundërvihet asaj, të gjitha kushtet e saj dhe të gjitha detyrimet me të cilat éshët lidhur, nuk do tëjenë të vlefshme; dhe Zoti do ta falë, sepse i ati iu kundërvu. 6 Por në qoftë se ajo martohet ndërsa éshët e lidhur me kushte ose ka një detyrim të lidhur në mënyrë të paarsyeshme me buzët e saja, 7 dhe në qoftë se bashkëshorti i saj e di dhe ditën që e merr vesh nuk thotë asgjë lidhur me të, kushtet e saj do të mbeten të vlefshme njëlljo si detyrimet me të cilat ajo éshët lidhur. 8 Por në qoftë se bashkëshorti i saj, ditën që e mëson, i kundërvihet, ai do të anulojë kushtin që ajo ka lidhur dhe detyrimin që ka marrë në mënyrë të paarsyeshme me buzët e saj; dhe Zoti do ta falë. 9 Por kushti i një gruaje të ve ose e një gruaje të ndarë, cilid qoftë detyrimi me të cilin éshët lidhur, do të mbeten i vlefshëm 10 Në qoftë se ajo lidh një kusht në shtëpinë e bashkëshortit të saj, ose merr përsipër një detyrim me betim, 11 dhe i shoqi e ka marrë vesh, në qoftë se i shoqi nuk thotë asgjë lidhur me këtë dhe nuk i kundërvihet, të gjitha kushtet e saj do të mbeten të vlefshme ashtu si edhe detyrimet që ka marrë përsipër. 12 Por në qoftë se i shoqi i anulon ditën që i ka marrë vesh të gjitha ato që kanë dalë nga buzët e saj, qofshin kushte apo detyrime me të cilat éshët lidhur; këto nuk do tëjenë të vlefshme, bashkëshorti i saj i ka anuluar dhe Zoti do ta falë. 13 Bashkëshorti mund të konfirmojë dhe të anulojë çfarëdo kushti dhe çfarëdo betimi që lidh gruan e tij, që synon ta mundojë personin e saj. 14 Por në qoftë se bashkëshorti, qđo ditë që kalon, nuk thotë asgjë lidhur me këtë, ai konfirmon në këtë mënyrë tërë kushtet dhe detyrimet me të cilat ajo éshët lidhur; i konfirmon sepse nuk ka thënë asgjë lidhur me to ditën që i ka marrë vesh. 15 Por në qoftë se i anulon mbasi i ka marrë vesh, do të mbajë peshën e mëkatit të bashkëshortes së tij". 16 Këto janë statutet që Zoti i ka dhënë me porosi Moisiut lidhur me marrëdhëniet, midis bashkëshortit dhe bashkëshortes, midis atit dhe bijës, kur ajo éshët akoma vajzë në shtëpinë e atit të saj.

31 Pastaj Zoti i foli akoma Moisiut, duke i thënë: "Merrua hakun bijve të Izraelit kundër Madianitëve; 2 pas kësaj do të bashkohesh me popullin tênd". 3 Atëherë Moisiu i foli popullit, duke thënë: "Disa njerëz ndër ju të armatosen përf Luftë dhe të marshojnë kundër Madianit përf të kryer hakmarrjen e Zotit mbi Madianin. 4 Do të dërgoni në luftë një mijë burra nga qđo fis, nga të gjitha fiset e Izraelit". 5 Kështu u rekrutuan ndër divizionet e Izraelit një mijë burra nga qđo fis, domethënë dymbëdhjetë mijë burra, të armatosur përf luftë. 6 Pastaj Moisiu i nisi përf luftë,

njëmijë njerëz nga qđo fis, së bashku me Finehasin, birin e priftit Eleazar, që kishte në dorë veglat e shenjta dhe boritë e alarmit. 7 Dhe luftuan kundër Madianit, ashtu si e kishte urdhëruar Zoti Moisiun, dhe vranë têrë meshkujt. 8 Bashkë me viktimat që ata bënë, ata vranë edhe mbretërit e Madianit: Evin, Rekemin, Tsurin, Hurin dhe Reban, pesë mbretërit e Madianit; vranë gjithashtu me shpatë Balaamin, birin e Beorit. 9 Bajtë e Izraelit zunjë robinja edhe të gjitha gratë e Madianit dhe fëmijët e tyre, rrëmbyen têrë bagëtinë e tyre, têrë kopetë e tyre dhe têrë pasuritë e tyre; 10 pastaj u vunë zjarrin të gjitha qyteteve ku ata banonin dhe të gjitha kalave të tyre, 11 dhe morën gjithë plaçkën e luftës dhe têrë prenë, njerëz dhe kafshë: 12 pastaj i çuan të burgosurit, prenë dhe plaçkën e luftës Moisiut, priftit Eleazar dhe asambleë së bijve të Izraelit, që ishin vendosur në fushat e Moabit, pranë Jordanit, në bregun përballë Jerikos. 13 Moisiu, prifti Eleazar dhe të gjithë prijesit e asambleës dolën përf t'i takuar jashtë kampit. 14 Por Moisiu u zemrëua me komandantët e ushtrisë, me krerët e mijësive dhe të qindësive, që po ktheshin nga kjo fushatë luftë. 15 Moisiu u tha atyre: "Keni lënë gjallë të gjitha gratë? 16 Të nxitura nga Balaami, ato i shtynë bijtë e Izraelit të mëkatojnë kundër Zotit, në ngjarjen e Peorit, kur shpërtheu fatkeqësia në asamblënë e Zotit. 17 Prandaj vrissni qđo mashkull nga fëmijët dhe vrissni qđo grua që ka marrëdhënies seksuale me një burrë, 18 por ruajni tē gjalla përf vete tē gjitha vajzat që nuk kanë pasur marrëdhënies seksuale me burra. 19 Ju do tē qëndroni jashtë kampit shtatë ditë; kushdo që ka vrrarë dikë dhe kushdo që ka prekur një person tē vrrarë, do tē pastrohet ditën e tretë dhe ditën e shtatë; ky rregull vlen si përf ju ashtu dhe përf robërit tuaj. 20 Do tē pastroni gjithashtu qđo rrobë, qđo send prej lëkure, qđo punë tē bérë me leshin e dhisë dhe qđo vegël prej druri". 21 Pastaj prifti Eleazar u tha ushtarëve që kishin shkuar në luftë: "Kjo éshët rregulla e ligjit që Zoti i ka përcaktuar Moisiut: 22 vetëm arin, argjendin, bronzin, hekurin, kallajin dhe plumbin, 23 qđo gjë që i reziston zjarrit, do ta kaloni nëpér zjarr dhe do tē bëhet i pastër; por do tē pastrohen edhe me ujin e pastrimit kundër papastërtisë; ndërsa têrë gjérat që nuk mund t'i rezistojnë zjarrit, do t'i trajtoni me ujë. 24 Dhe ditën e shtatë do tē lani rrobat tuaja dhe do tējeni tē pastër; pas kësaj mund t'i hyni në kamp". 25 Zoti i foli akoma Moisiut, duke i thënë: 26 "Ti, me gjithë priftin Eleazar dhe me kryefamiljarët e asambleës, llogarite têrë plaçkën e zënë, njerëzit dhe bagëtinë; 27 dhe ndaje plaçkën midis atyre që kanë marrë pjesë në luftë dhe që kanë vajtur tē luftojnë dhe gjithë asambleës. 28 Do tē marrësh nga luftëtarët që kanë vajtur tē luftojnë një haraç përf Zotin; domethënë një tē pesëqindtë e personave, tē bagëtive tē imta dhe tē trasha dhe tē gomarëve. 29 Do tē marrësh nga gjysma e tyre dhe do t'i ja përf priftit Eleazar si një ofertë përf Zotin. 30 Dhe nga gjysma që u takon bijve të Izraelit do tē marrësh një tē pesëdhjetë e personave, tē bagëtisë së imët dhe tē trashë dhe nga gomarët do t'u ja përf Levitëve, që kanë përgjegjësinë e tabernakullit tē Zotit". 31 Dhe Moisiu i prifti Eleazar vepruan ashtu si e kishte urdhëruar Zoti Moisiun. 32 Dhe plaçka që mbetej nga plaçkitja e kryer nga luftëtarët përbëhej nga gjashtëqind e shtatëdhjetë e pesë mijë dele, 33 shtatëdhjetë e dy mijë lopë, 34 gjashtëdhjetë

e një mijë gomarë, **35** dhe tridhjetë e dy mijë persona gjithsej, domethënë gra që nuk kishin pasur marrëdhëniet seksuale me burra. **36** Gjysma, domethënë pjesa për ata që kishin shkuar në luftë, ishte treqind e tridhjetë e shtatë mijë e pesëqind dele, **37** nga të cilat gjashtëqind e shtatëdhjetë e pesë për haraçin e Zotit; **38** tridhjetë e gjashtë mijë lopë, nga të cilat shtatëdhjetë e dy për haraçin e Zotit; **39** tridhjetë mijë e pesëqind gomarë, nga të cilët gjashtëdhjetë e një për haraçin e Zotit; **40** dhe gjashtëmbëdhjetë mijë persona, nga të cilët tridhjetë e dy për haraçin e Zotit. **41** Kështu Moisiu i dha haraçin, që ishte oferta e ngritur e Zotit, priftit Eleazar, ashtu si e kishte urdhëruar Zoti. **42** Gjysma që u përkiste bije të Izraelit, që Moisiu kishte ndarë nga pjesa që u takonte njerëzve që kishin shkuar në luftë, **43** gjysma që i përkiste asamblesë, ishte treqind e tridhjetë e shtatë mijë e pesëqind dele, **44** tridhjetë e gjashtë mijë lopë, **45** tridhjetë mijë e pesëqind gomarë, **46** dhe gjashtëmbëdhjetë mijë persona. **47** Nga gjysma që u përkiste bije të Izraelit, Moisiu mori një të pesëdhjetën e njerëzve dhe të kafshëve, dhe ua dha Levitëve të cilët kanë përgjegjësinë e tabernakullit të Zotit, ashtu si e kishte urdhëruar Zoti Moisiu. **48** Komandantët e mijësheve të ushtrisë, kërët e mijësheve dhe të qindësheve, iu afruan Moisiut; **49** dhe ata i thanë Moisiut: "Shërbëtorët e tu kanë bërë llogarinë e luftëtarëve që ishin nën urdhrrat tona, dhe nuk mungonte asnjëri prej tyre. **50** Prandaj ne po sjellim, si ofertë për Zotin, sendet e arit që secili ka gjetur: zinxhirë, byzylykë, unaza, vathë dhe gjerdanë për të bërë shlyerjen përe ne përpëra Zotit. **51** Kështu Moisiu dhe prifti Eleazar morën nga duart e tyre tërë objektet e punuara. **52** Tërë ari i ofertës që ata i paraqitën Zotit nga ana e kërëve të mijësheve dhe nga ana e kërëve të qindësheve, peshonte gjashtëmbëdhjetë mijë e shtatëqind e pesëdhjetë sikla. **53** (Njerëzit e ushtrisë mbajtën për vete plaqkën që kishin siguruar). **54** Moisiu dhe prifti Eleazar morën pastaj arin nga kërët e mijësheve dhe të qindësheve dhe e çuan në çadërën e mbledhjes, si kujtim i bijve të Izraelit përpëra Zotit.

32 Bjtë e Rubenit dhe bijtë e Gadit kishin një sasi jashtëzakonisht të madhe bagëtish; dhe kur panë që vendi i Jazerit dhe vendi i Galaadit ishin një tokë e përshtatshme për të rritur bagëti, **2** bijtë e Gadit dhe bijtë e Rubenit erdhën për të folur me Moisiun, me priftin Eleazar dhe me prijësit e asamblesë, dhe thanë: **3** "Atarothi, Diboni, Jaazeri, Nimruhi, Heshboni, Elealehu, Sebam, Nebo dhe Beoni, **4** vendi që Zoti ka goditur para asamblesë së Izraelit, është një vend i përshtatshëm për të rritur bagëti, dhe shërbëtorët e tu kanë bagëti". **5** Ata thanë akoma: "Në rast se kemi gjetur hirin tênd, jepua këtë vend shërbëtorëve të tu në pronësi dho mos na bëj të kalojmë Jordanin". **6** Por Moisiu iu përgjegj bijve të Gadit dhe bijve të Rubenit: "A duhet të shkojnë në luftë vëllezërit tuaj, ndërsa ju po rrini këtu? **7** Pse duhet të demoralizoni zemrat e bijve të Izraelit që të hyjnë në vendin që u ka dhënë Zoti? **8** Kështu vepruan etërit tuaj kur i nisa nga Kadesh-Barneu për ta vëzhguar vendin. **9** U ngjitet deri në luginën e Eshkolit; dhe, pasi e panë vendin, i demoralizuan zemrat e bijve të Izraelit, dhe kështu këta nuk hynë në vendin që Zoti u kishte dhënë. **10**

Kështu zemërimi i Zotit u ndez atë ditë dhe ai u betua, duke thënë: **11** "Me siguri asnjë nga njerëzit, që kanë ardhur nga vendi i Egjiptit në moshën njëzet e një vjeç e lart nuk do ta shohë kurrë vendin që jam betuar t'u jap Abrahamit, Isaut dhe Jakobit, sepse ata nuk më kanë ndjekur plotësisht, **12** me përashtim të Kalebit, birit të Jenufeut, i quajtur Kenizeu, dhe të Jozueut, birit të Nunit, sepse këta e kanë ndjekur plotësisht Zotin". **13** Kështu zemërimi i Zotit u ndez kundër Izraelit; dhe ai bëri të enden dyzet vjet në shkretëtirë, deri sa mbaroi gjithë brezi që kishte bërë të këqia para Zotit. **14** Dhe ja, ju po zini vendin e etërve tuaj, një farë mëkatarësh, për të rritur edhe më zemërimin e zjarrtë të Zotit kundër Izraelit. **15** Sepse, po të refuzoni të shkoni pas tij, ai do të vazhdojë ta lërë Izraelin në shkretëtirë, dhe ju do të shkaktoni humbjen e tërë këtij populli". **16** Atëherë ata iu afruan Moisiut dhe i thanë: "Ne do të ndërtojmë këtu vathë për bagëtinë tonë dhe qytete për të vegjlit tanë; **17** por ne jemi gati të marshojmë me armë në krye të bijve të Izraelit, deri sa t'i çojmë në vendin e tyre; ndërkohë për vegjilit tanë do të banonjë në qytetet e fortifikuara për shkak të banorëve të vendit. **18** Nuk do të kthehem i në shtëpitë tona derisa secili nga bijtë e Izraelit të ketë shtënë në dorë trashëgiminë e tij, **19** sepse nuk do të pranojë asnjë trashëgimi bashkë me ta matanë Jordanit dhe më tutje, sepse trashëgimia jonë na ra nga kjo anë e Jordanit, në drejtim të lindjes". **20** Atëherë Moisiu u tha atyre: "Në rast se bëni këtë, në rast se armatoseni përfundon para Zotit, **21** dhe tërë njerëzit e armatosur kalojnë Jordanin para Zotit, deri sa ai t'i ketë dëbuar armiqëtë e tij nga prania e tij. **22** dhe toka të jetë nënshtruar para Zotit dhe mbas kësaj ju ktheheni prapa, atëherë nuk do të jeni faktorë para Zotit dhe para Izraelit, dhe ky vend do të jetë prona juaj para Zotit. **23** Dhe në qoftë se nuk veproni kështu, atëherë do të mëkatoni kundër Zotit; dhe të jeni të sigurtë që mëkatni juaj do t'ju gjejë. **24** Ndërtoni qytete për të vegjilit tuaj dhe vathë për kopetë tuaja, dhe bëni atë që goja juaj ka thënë". **25** Dhe bijtë e Gadit dhe bijtë e Rubenit i folën Moisiut duke i thënë: "Shërbëtorët e tu do të bëjnë ashtu si urdhëron zotëria im. **26** Të vegjilit tanë, bashkëshort tonë, kopetë tonë dhe tërë bagëtia jonë do të mbeten këtu në qytetet e Galaudit; **27** por shërbëtorët e tu, tërë njerëzit e armatosur përfundon, do ta kalojnë Jordanin përfundon para Zotit ashtu siç thotë zotëria ime". **28** Atëherë Moisiu u dha porosi për ta priftit Eleazar, Jozueut, birit të Nunit, dhe kryefamiljarëve të fiseve të bijve të Izraelit. **29** Moisiu u tha atyre: "Në rast se bijtë e Gadit dhe bijtë e Rubenit e kalojnë Jordanin bashkë me ju, tërë njerëzit e armatosur përfundon para Zotit, dhe vendi do të nënshrohet para jush, do t'u jepni atyre si pronë vendin e Galaudit. **30** Por në rast se nuk e kalojnë Jordanin të armatosur bashkë me ju, do të kenë prona në mes jush në vendin e Kanaanit". **31** Atëherë bijtë e Gadit dhe bijtë e Rubenit u përgjigjën duke thënë: "Do të veprojmë ashtu si u ka thënë Zoti shërbëtorëve të tu. **32** Do ta kalojmë Jordanin të armatosur para Zotit në vendin e Kanaanit, me qëllim që zotërimi i trashëgimisë sonë të mbetet nga kjo anë e Jordanit". **33** Moisiu u dha kështu bijve të Gadit, bijve të Rubenit dhe gjysmës së fisit të Manasit, birit të Jozefit, mbretërinë e Sihonit, mbretit të Amorejve, dhe mbretërinë e Ogut, mbretit të Bashabit, vendin me qytetet përreth. **34** Kështu

bijtë e Gadit ndërtuan Dibonin, Atarothin, Aroerin, **35** Atroth-Shofanin, Jaazerin, Jogbehahun, **36** Beth-Nimrahun dhe Beth-Aranin, qytete të fortifikuara, dhe vathë pér kopëtë e bagëtive. **37** Bijtë e Rubenit ndërtuan Heshbonin, Elealehun, Kirjathaimin, **38** Neboh dhe Baal-Meonin (emrat e tyre janë ndryshuar) dhe Sibmahun; dhe u vunë emra të tjera qyteteve që ndërtuan. **39** Dhe bijtë e Makirit, birit të Manasit, shkuan në vendin e Galaadit, e pushtuan dhe shpronësuan Amorejtë që banonin aty. **40** Kështu Moisiu i dha Galaadin Makirit, birit të Manasit, i cili u vendos aty. **41** Jairi, bir i Manasit, shkoi dhepushtoi fshatrat e tyre dhe i quajti Havoth-Jair. **42** Nobahu përkundrazi shkoi dhe pushtoi Kenathin me lagjet e tij të jashtme; dhe e quajti Nobah simbas emrit të tij.

33 Këto janë etapat e bijve të Izraelit që dolën nga vendi i Egjiptit, simbas formacioneve të tyre, nën udhëheqjen e Moisiut dhe të Aaronit. **2** Moisiu shënoi me shkrim vendet e tyre të nisjes, pér çdo etapë, sipas urdhreve të Zotit; dhe këto janë etapat e tyre, në bazë të vendnisiave të tyre. **3** U nisën nga Ramesesi në muajin e parë, ditën e pesëmbëdhjetë të muajit të parë. Një ditë pas Pashkës bijtë e Izraelit u nisën me plot vetëbesim, para syve të të gjithë Egjiptasve, **4** ndërsa Egjiptasit varrosnin tërë të parëlinjurit e tyre që Zoti kishte goditur midis tyre. Zoti kishte zbatuar gjykimin e tij edhe mbi perënditë e tyre. **5** Kështu, pra, bijtë e Izraelit u nisën nga Ramesesi dhe engritën kampin e tyre në Sukoth. **6** U nisën nga Sukothi dhe fushuan në Etham, që ndodhet në skaj të shkretëtirës. **7** U nisën nga Ethami dhe u kthyen në drejtëm të Pi-Hahirohit që ndodhet përballë Baal-Tsefonit, dhe engritën kampin përparrë Migdolit. **8** U nisën nga Hahirothi, kaluan detin në drejtëm të shkretëtirës, ecën tri ditë në shkretëtirën e Ethamit dhe engritën kampin e tyre në Mara. **9** U nisën nga Mara dhe arritën në Elim; në Elim kishte dymbëdhjetë burime uji dhe shtatëdhjetë palma; dhe fushuan aty. **10** U nisën nga Elimi dhe fushuan pranë Detit të Kuq. **11** U nisën nga Deti i Kuq dhe fushuan në shkretëtirën e Sinit. **12** U nisën nga shkretëtira e Sinit dhe engritën kampin e tyre në Dofkah. **13** U nisën nga Dofkahu dhe fushuan në Alush. **14** U nisën nga Alushi dhe engritën kampin e tyre në Refidim, ku nuk kishte ujë pér të pirë pér popullin. **15** U nisën nga Refidimi dhe fushuan në shkretëtirën e Sinait. **16** U nisën nga shkretëtira e Sinait dhe u vendosën në Kibroth-Hataavah. **17** U nisën nga Kibroth-Hataavahu dhe fushuan në Hatseroth. **18** U nisën nga Hatserothi dhe fushuan në Rithmah. **19** U nisën nga Rithmahu dhe fushuan në Rimon-Perets. **20** U nisën nga Rimon-Peretsi dhe fushuan në Libnah. **21** U nisën nga Libnahu dhe fushuan në Risah. **22** U nisën nga Risahu dhe fushuan në Kehelathah. **23** U nisën nga Kehelathahu dhe fushuan në malin Shefer. **24** U nisën nga malin Shefer dhe fushuan në Haradah. **25** U nisën nga malin i Haradahut dhe fushuan në Makeloth. **26** U nisën nga Makelothi dhe fushuan në Tahath. **27** U nisën nga Tahahu dhe fushuan në Terah. **28** U nisën nga Terahu dhe fushuan në Mithkah. **29** U nisën nga Mithkahu dhe fushuan në Hashmonah. **30** U nisën nga Hashmonahu dhe fushuan në Mozeroth. **31** U nisën nga Mozerothi dhe fushuan nga Bene-Jaakan. **32** U nisën nga Bene-Jaakani dhe fushuan në Hor-Hagidgad. **33** U nisën nga Hor-Hagidgadi dhe fushuan në Jotbathah. **34** U nisën nga

Jotbathahu dhe fushuan në Abronah. **35** U nisën nga Abronahu dhe fushuan në Etsion-Geber. **36** U nisën nga Etsion-Geberi dhe fushuan në shkretëtirën e Sinit, domethënë në Kadesh. **37** Pastaj u nisën nga Kadeshi dhe fushuan në malin Hor, në kufi të vendit të Edomit. **38** Pastaj prifti Aaron u ngjit në malin Hor me urdhër të Zotit dhe vdiq aty në vitin e dyzetë prej kohës kur bijtë e Izraelit kishin dalë nga vendi i Egjiptit, ditën e parë të muajit të pestë. **39** Aaroni ishte njëqind e njëzet e tre vjeç kur vdiq në malin Hor. **40** Mbreti i Aradit, Kananeu, që banonte në Negev, në vendin e Kanaanit, dëgjoi se arritën bijtë e Izraelit. **41** Kështu ata u nisën nga malin Hor dhe fushuan në Tsalmonah. **42** U nisën nga Tsalmonahu dhe fushuan në Punon. **43** U nisën nga Punoni dhe fushuan në Oboth. **44** U nisën nga Obothi dhe fushuan në Ije-Abarim, në kufi me Moabin. **45** U nisën nga Ije-Abarimi dhe fushuan në Dibon-Gad. **46** U nisën nga Dibon-Gadi dhe fushuan në Almon-Diblathaim. **47** U nisën nga Almon-Diblathaimi dhe fushuan në malet e Abarimit, përballë Nebit. **48** U nisën nga malet e Abarimit dhe fushuan në fushat e Moabit, pranë Jordanit, mbi bregun përballë Jerikos. **49** Fushuan pranë Jordanit, nga Beth-Jeshimoth deri në Abel-Shitim, në fushat e Moabit. **50** Pastaj Zoti i foli Moisiut, në fushat e Moabit, pranë Jordanit mbi bregun përballë Jerikos, dhe i tha: **51** "Folu bijve të Izraelit dhe u thuaj atyre: Kur të kaloni Jordanin, pér të hyrë në vendin e Kanaanit, **52** do të dëboni të gjithë banorët e vendit, do të shkatërroni të gjitha figurat e tyre dhe të téra statujat e tyre prej metalit të shkrirë, do të rrënoni të gjitha vendet e larta të tyre. **53** Do ta shtini në dorë vendin dhe do të vendoseni në tè, sepse juu kam dhënë në pronësi. **54** Do ta ndani me short vendin, simbas familjeve tuaaja. Familjeve më të mëdha do t'u jepni një pjesë më të madhe, dhe më të voglave një pjesë më të vogël. Secili do të marrë atë që do t'i bjerë me short; ndarjet do të bëhen në bazë të fiseve të etërve tua. **55** Por në rast se nuk i dëboni banorët e vendit, ata që do të lini do të jenë si hala në sy dhe do t'ju shqetësojnë në vendin që do të banoni. **56** Dhe do të ndodhë që unë t'ju trajtoj ashtu siç kisha menduar t'i trajtoj ata".

34 Zoti i foli akoma Moisiut, duke i thënë: **2** "Urdhëro bijtë e Izraelit dhe u thuaj atyre: Kur do të hyni në vendin e Kanaanit, ky eshtë vendi që ju takon si trashëgimi, vendi i Kanaanit me këta kufij të veçantë: **3** Kufiri juaj jugor do të fillojë në shkretëtirën e Tsinit, gjatë kufirit të Edomit; kështu kufiri juaj do të shtrihet nga skaji i Detit të Kripur në drejtëm të lindjes; **4** kufiri juaj do të shkojë pastaj nga e përpjeta e Akrabimit, do të kalojë nëpër Tsin dhe do të shtrihet në jug të Kadesh-Barneas; do të vazhdojë pastaj në drejtëm të Hatsar-Adarit dhe do të kalojë nëpër Atsmoni. **5** Nga Atsmoni kufiri do të kthejë deri në pérroin e Egjiptit dhe do të përfundojë në det. **6** Kufiri juaj në perëndim do të jetë Deti i Madh; ky do të jetë kufiri juaj perëndimor. **7** Ky do të jetë kufiri juaj verior: duke u nisur nga Deti i Madh do të caktioni kufirin tuaj deri në malin Hor; **8** nga malin Hor do të caktioni kufirin tuaj deri në hyrje të Hamathit, dhe skaji i kufirit do të jetë në Tsedad; **9** kufiri do të vazhdojë pastaj deri në Zifron dhe do të mbarojë në Hatsar-Enan; ky do të jetë kufiri juaj verior. **10** Do ta vijëzoni kufirin tuaj lindor nga Hatsar-Enani deri në Shefam; **11** kufiri do të zbrësë nga

Shefami në drejtim të Riblahut, në lindje të Ainit; pastaj kufiri do të zgresë dhe do të shtrihet deri sa të arrijë bregun lindor të detit të Kinerethit; **12** pastaj kufiri do të zgresë në drejtim të Jordanit, pér të arritur deri në Detin e Kripur. Ky do të jetë vendi juaj me kufijtë e tij rreth e qarkë. **13** Kështu Moisiu i njoftoi këtë urdhër bije të Izraelit dhe u tha atyre: "Ky éshëtë vendi që do të merrni si trashëgimi duke hedhur short, dhe që Zoti ka urdhëruar t'u jepet nëntë fiseve e gjysmë, **14** sepse fisi i bijve të Rubenit, në bazë të shtëpive të etërve të tyre, dhe fisi i bijve të Gadit, në bazë të shtëpive të etërve të tyre, dhe gjysma e fisit të Manasit e kanë marrë trashëgiminë e tyre. **15** Këto dy fise e gjysmë e kanë marrë trashëgiminë e tyre në lindje të Jordanit, mbi bregun përballë Jerikos, në drejtim të lindjes". **16** Zoti i foli akoma Moisiut, duke i thënë: **17** "Këta janë emrat e burrave që do të kryejnë ndarjen e vendit midis jush: prifti Eleazar dhe Jozueu, bir i Nunit. **18** Do të merrni edhe një prijes nga çdo fis, pér të bërë ndarjen e vendit. **19** Këta janë emrat e burrave: Kalebi, bir i Jefunehut, nga fisi i Judës; **20** Shemueli, bir i Amihudit, nga fisi i bijve të Simeonit; **21** Elidadi, bir i Kisonit, nga fisi i Beniaminit; **22** prijesi Buki, bir i Joglit, nga fisi i bijve të Danit; **23** prijesi Haniel, bir i Efodit, pér bijtë e Jozefit, nga fisi i bijve të Manasit; **24** prijesi Kemuel, bir i Shiftanit, pér fisin e bijve të Efraimit; **25** prijesi Elitsafan, bir i Parnakut, pér fisin e bijve të Zabulonit; **26** prijesi Palziel, bir i Azanit, pér fisin e bijve të Isakarit; **27** prijesi Ahihud, bir i Shelomit, pér fisin e bijve të Asherit; **28** dhe prijesi Pedahel, bir i Amihudit, pér fisin e bijve të Neftalit". **29** Këta janë burrat të cilët Zoti i urdhëroi t'u jepnin trashëgiminë bijve të Izraelit në vendin e Kananit.

35 Zoti i foli akoma Moisiut në fushat e Moabit pranë Jordanit, në bregun përballë Jerikos, dhe i tha: **2** "Urdhëro bijtë e Izraelit që, nga trashëgimia që do të zotërojnë, t'u jasin Levitëve disa qytete pér të banuar, do t'u jepni gjithashtu kullota rreth qyteteve. **3** Dhe ata do të kenë qytete pér të banuar, ndërsa kullotat do t'u shërbejnë pér bagëtinë e tyre dhe pér të gjitha kafshët e tyre. **4** Kullotat e qyteteve që do t'u jepni Levitëve do të shtrihen nga muret e qyteteve e tutje, një mijë kubitë, rreth e qark. **5** Do të masni, pra, jashtë qytetit dy mijë kubitë nga ana e lindjes, dy mijë kubitë nga ana e jugut, dy mijë kubitë nga ana perëndimore dhe dy mijë kubitë nga ana veriore; qyteti do të ndodhet në mes. Këto janë tokat pér kullotë rreth qyteteve që do t'u përkasin Levitëve. **6** Ndër qytet që do t'u jepni Levitëve do të caktioni qytete strehimi, në të cilat mund të gjejë strehim ai që ka vrarë dikë; dhe këtyre qyteteve do t'u shtoni dyzet e dy qytete të tjera. **7** Gjithsej qytet që do t'u jepni Levitëve do të janë, pra, dyzet e tetë bashkë me tokat pér kullotë. **8** Qytet që do t'u jepni Levitëve do të rrjedhin nga pronësia e bijve të Izraelit; nga fiset më të mëdha do të merrni më shumë, nga fiset më të vogla do të merrni më pak; çdo fis do t'u jepni Levitëve ndonjë nga qytetet e tij, në përpjeksim me trashëgiminë që do t'i takojë". **9** Pastaj Zoti i foli Moisiut, duke i thënë: **10** "Folu bijve të Izraelit dhe u thuaj atyre: Kur të kaloni Jordanin pér të hyrë në vendin e Kanaanit, **11** do të caktioni disa qytete që do të janë pér ju qytete strehimi, ku mund të ikë vrasësi që ka vrarë dikë pa dashje. **12** Këto qytete do t'ju shërbejnë si vende

strehimi kundër hakmarrësve, që vrasësi të mos vritet para se të ketë dalë në gjyq përrpara asamblesë. **13** Nga qytetet që do të jepni, gjashtë do të janë, pra, qytete strehimi. **14** Do të jepni tri qytete në pjesën në lindje të Jordanit dhe tri qytete në vendin e Kanaanit; këto do të janë qytete strehimi. **15** Këto gjashtë qytete do të shërbejnë si vende strehimi pér bijtë e Izraelit, pér të huajin dhe pér atë që banon midis jush, me qëllim që ai që ka vrarë dikë pa dashje të mund të strehohet. **16** Por në rast se dikush godet një tjetër me një vegël hekuri dhe ky vdes, ai person éshëtë vrasës dhe si i tillë do të vritet. **17** Dhe në rast se e godet me një gur që kishte në dorë, që mund të shkaktojë vdekjen, dhe i godituri vdes, ai person éshëtë vrasës; vrasësi do të vritet. **18** Ose në rast se godet me një vegël druri që kishte në dorë, dhe që mund të shkaktojë vdekjen, dhe i godituri vdes, ky person éshëtë vrasës; vrasësi do të vritet. **19** Do të jetë vetë hakmarrësi i gjakut ai që do ta vrasë vrasësin; kur do ta takojë, do ta vrasë. **20** Në rast se dikush i jep një të shtyrë një personi tjetër sepse e urren apo e qëllon me diçka me dashje, dhe ai vdes, **21** ose e godet pér armiqësi me dorën e vet dhe ai vdes, ai që ka godit do të vritet; ai éshëtë vrasës; hakmarrësi i gjakut do ta vrasë vrasësin kur do ta takojë. **22** Por në rast se në një moment i jep një të shtyrë pa armiqësi, ose e qëllon me diçka, por pa dashje, **23** ose, pa e parë, shkakton që t'i bjerë mbi trup një gur që mund të shkaktojë vdekjen, dhe ai vdes, pa qenë ai armiku i tij ose që kérkon të keqen e tij, **24** atëherë asambleja do të gjykojë midis atij që ka goditur dhe hakmarrësit të gjakut në bazë të këtyre rregullave. **25** Asambleja do ta lirojë vrasësin nga dora e hakmarrësit të gjakut dhe do ta lejojë të shkojë në qytetin e strehimit ku kishte ikur, dhe ai do të banojë atje deri sa të vdesë kryeprifti që éshëtë vajosur me vaj të shenjtëruar. **26** Por në rast se vrasësi në çfarëdo kohe del jashtë kufijve të qytetit të strehimit ku kishte ikur, **27** dhe hakmarrësi i gjakut e gjen vrasësin jashtë kufijve të qytetit të strehimit dhe e vret, hakmarrësi i gjakut nuk do të jetë faktor pér gjakun e derdhur, **28** sepse vrasësi duhet të kishte mbetur në qytetin e tij të strehimit deri sa të vdiste kryeprifti; mbas vdekjes së kryepriftit, vrasësi mund të kthehet në tokën që éshëtë pronë e tij. **29** Këto le t'ju shërbejnë si rregulla të së drejtës pér të gjithë brezat tuaja, kudo që të banoni. **30** Në qoftë se dikush vret një person, vrasësi do të vritet në bazë të deponimit të dëshmitarëve; por nuk do të dënohet askush në bazë të deponimit të një dëshmitari të vetëm. **31** Nuk do të pranoni asnjë çmim pér shpengimin e jetës së një vrasësi që éshëtë dënuar me vdekje, sepse ai duhet të vritet. **32** Nuk do të pranoni asnjë çmim pér shpengimin e një vrasësi që ka ikur në qytetin e tij të strehimit, me qëllim që të kthehet të banojë në tokën e tij para vdekjes së kryepriftit. **33** Nuk do të ndotni vendin ku jetoni, sepse gjaku ndot vendin; nuk mund të bëhet asnjë shlyerje pér vendin, pér gjakun që éshëtë derdhur në të veçse me anë të gjakut të atij që e ka derdhur. **34** Nuk do të ndotni, pra, vendin ku banoni, dhe në mes të të cilit banoj edhe unë, sepse unë jam Zoti që banon midis bijve të Izraelit.

36 Kryefamiljarët e bijve të Galaadit, birit të Makielit, bir i Manasit, të familjeve të bijve të Jozefit, u ngriten më këmbë dhe i dolën përrpara Moisiut dhe prijesve, kryefamiljarëve

të bijve të Izraelit, **2** dhe thanë: "Zoti ka urdhëruar zotërinë time t'u japë në trashëgimi me short vendin e bijve të Izraelit; zotëria ime ka marrë gjithashutu urdhërin e Zottit t'u japë trashëgiminë e vëllait tonë Tselofehad bijave të tij. **3** Në qoftë se ato martohen me një nga bijtë e fiseve të tjera të Izraelit, trashëgimia e tyre do të hiqet nga trashëgimia e etërve tanë dhe do t'i shtohet trashëgimisë së fisit në të cilin do të hyjnë; kështu do të hiqet nga trashëgimia që na ra në short. **4** Kur të vijë jubileu i bijve të Izraelit, trashëgimia e tyre do t'i shtohet trashëgimisë së fisit të cilin i përkasin tani; kështu trashëgimia e tyre do të hiqet nga trashëgimia e fisit të etërve tanë". **5** Atëherë Moisiu urdhëroi bijtë e Izraelit simbas porosisë që kishte nga Zoti, duke thënë: "Fisi i bijve të Jozefit e ka mirë. **6** Kjo është ajo që Zoti urdhëron lidhur me bijat e Tselofehadit: "Ato mund të martohen me cilindo që u duket i përshtatshém, mjaftron që të martohen në një familje që bën pjesë në fisin e etërve të tyre". **7** Kështu trashëgimia e bijve të Izraelit nuk do të kalojë nga një fis në tjetrit, sepse çdo bir i Izraelit do të mbetet i lidhur me trashëgiminë e fisit të etërve të tij. **8** Dhe çdo vajzë që zoteron një trashëgimi në një nga fiset e bijve të Izraelit, do të martohet me një burrë që i përket një familjeje të fisit të atit të saj; kështu çdo bir i Izraelit do të ruajë trashëgiminë e etërve të tij. **9** Në këtë mënyrë asnjë trashëgimi nuk do të kalojë nga një fis në tjetrit, por secili fis i bijve të Izraelit do të mbetet i lidhur me trashëgiminë e tij". **10** Bijat e Tselofehadit vepruan ashtu si e kishte urdhëruar Zoti Moisiun. **11** Mahlah, Thirtsah, Hoglah, Milkah dhe Noah, bija të Tselofehadit, u martuan me bijtë e ungjërvë të tyre; **12** u martuan në familjet e bijve të Manasit, birit të Jozefit, dhe trashëgimia e tyre mbeti në fisin e familjes së tyre. **13** Këto janë urdhërimet dhe dekretet që Zoti u dha bijve të Izraelit me anë të Moisitut në fushat e Moabit pranë Jordanit, në bregun përballë Jerikos.

Ligji i Përtërirë

1 Këto janë fjalët që Moisiu i drejtoi Izraelit matanë Jordanit, në shkretëtirë, në Arabah, përballë Sufit, midis Paranit, Tofelit, Labanit, Hatserothit dhe Zahabit. **2** Ka njëmbëdhjetë ditë rrugë nga mali Horeb, duke ndjekur rrugën e mait Seir, deri në Kadesh-Barnea. **3** Në vitin e dyzetë në muajin e njëmbëdhjetë, ditën e parë të muajit, Moisiu u foli bijve të Izraelit, simbas porosive që i kishte dhënë Zoti, **4** mbas mundjes së Sihonit, mbretit të Amorejeve që banonte në Heshbon, dhe të Ogut, mbretit të Bashanit që banonte në Ashtaroth dhe në Edrej. **5** Matanë Jordanit, në vendin e Moabit, Moisiu filloia shpideojë këtë ligj, duke thënë: **6** "Zoti, Perëndia ynë, na foli në Horeb dhe na tha: "Ju keni ndenjur mjaff afër këtij malit; **7** qoni çadrat, vihuni në lëvizje dhe shkoni në drejtëm të krahinës malore të Amorejeve dhe në drejtëm të gjitha vendeve të afërta me Arabahun, në krahinës malore dhe në ultësirën, në Negev dhe në bregun e detit, në vendin e Kananeje dhe në Liban, deri në lumin e madh, në lumin e Eufratit. **8** Ja, unë e vura vendin para jush; hyni dhe shqiponja në dorë vendin që Zoti ishte betuar t'ua jepet etërve tuaj, Abrahamit, Isakut dhe Jakobit, atyre dhe pasardhësve të tyre mbas tyre". **9** "Në atë kohë unë ju fola dhe ju thashë: "Unë nuk mund ta mbaj i vetëm barrën që përfaqësoni ju të t'rë. **10** Zoti, Perëndia juaj, ju ka shumuar, dhe ja, sot jeni në numër të madh si yjet e qelliit. **11** Zoti, Perëndia i etërve tuaj, ju bëftë njëmijë herë më të shumtë, dhe ju bekoftë ashtu si ju ka premtuar! **12** Por si mundem unë, duke qenë i vetëm, të mbaj barrën tuaj, peshën tuaj dhe grindjet tuaja? **13** Zgjidhni nga fiset tuaja burra të urtë, me gjykim e me përvojë, dhe unë do t'i bëj prijës tuaj". **14** Dhe ju m'u përgjigjet, duke thënë: "Ajo që ti propozon të bësh éshtë e mirë". **15** Atëherë mora prijësit e fiseve tuaja, njerëz të urtë dhe me përvojë, dhe i caktova si prijës tuaj, prijës të mijërave, të qindrave të pesëdhjetëve, të dhjetrave, dhe oficerë të fiseve tuaja. **16** Në atë kohë u dhashë këtë urdhër gjykatësve tuaj, duke u thënë: "Dëgjoni dhe gjykon me drejtësi grindjet midis vëllazërvore tuaj, midis një njeriu dhe të vëllait ose të huaj që ndodhet pranë tij. **17** Në gjykimet tuaja nuk do të keni konsiderata personale; do të dëgjoni si të madhin ashtu edhe të voglin; nuk do të keni frikë nga asnjeri, sepse gjyki i përket Perëndisë; çështjen që éshtë shumë e vështirë për ju do të ma paraqisni mua, dhe unë do ta dëgjoj". **18** Në atë kohë unë ju urdhërova të gjitha gjérat që duhet të bënit". **19** "Pastaj u nisëm nga mali i Horebit dhe përshtkuam gjithë atë shkretëtirë të madhe dhe të tmerrshme që keni parë, duke u drejtuar nga krahina malore e Amorejeve, ashtu si na kishte urdhëruar Zoti, Perëndia ynë, dhe arritëm në Kadesh-Barnea. **20** Atëherë ju thashë: "Keni arritur në krahinën malore të Amorejeve, që Zoti, Perëndia ynë, na jep. **21** Ja, Zoti, Perëndia ynë, e ka vënë vendin para teje, ngjitu dhe shqiponja në dorë, ashtu si të ka thënë Zoti, Perëndia i etërve të tu; mos k'i frikë dhe mos u ligësho". **22** Atëherë ju, të gjithë ju, u afrohat pranë meje dhe më thatë: "Të dërgojmë disa njerëz para nesh që të vëzhgojnë vendin për ne dhe të na tregojnë rrugën nëpër të cilën ne duhet të njëjitemi dhe qytetet në të cilat duhet të

hyjmë". **23** Ky propozim më pëlqeu, kështu mora dymbëdhjetë njerëz nga radhët tuaja, një për çdo fis. **24** Dhe ata u nisën, u ngjitet drejt maleve, arritën në lugjen e Eshkolit dhe vëzhguan vendin. **25** Morën me vete disa fruta të vendit, na i sollën dhe na paraqitën raportin e tyre, duke thënë: "Vendi që po na jep Zoti, Perëndia ynë, éshtë i mirë". **26** "Por ju nuk deshët të njegjiten dhe nrgritët krye kundër urdhërit të Zotit, Perëndisë tuaj; **27** dhe murmuritët në çadrat tuaja dhe thatë: "Zoti na urren, për këtë arsy se nxori nga vendi i Egjiptit për të na dorëzuar në duart e Amorejeve dhe për të na shkatërruar. **28** Ku mund të shkojmë? Vëllezërit tonë na pezmatuan zemrën duke na thënë: Éshtë një popull më i madh dhe më shtatartë se ne; qytetet janë të mëdha dhe të fortifikuara deri në qiell; pamë bile edhe bijtë e Anakimit". **29** Atëherë unë ju thashë: "Mos u trembni dhe mos kini frikë nga ata. **30** Zoti, Perëndia juaj, që shkon para jush, do të luftojë ai vetë për ju, ashtu si ka bërë para syve tuaj në Egjipt **31** dhe në shkretëtirë, ku ke parë se si Zoti, Perëndia yt, të ka shpënë ashtu si një njeri çon fëmijën e tij, gjatë gjithë rrugës që keni përshkuar deri sa arritët në këtë vend". **32** Megjithatë ju nuk patët besim tek Zoti, Perëndia juaj, **33** që shkonte në rrugë para jush për t'ju gjetur një vend ku të ngrinit çadrat, me zjarrin e natës dhe me renë e ditës, për t'ju treguar cilën rrugë duhet të ndiqnit. **34** "Kështu Zoti dëgjoi fjalët tuaja, u zemërua dhe u betua duke thënë: **35** Me siguri, asnjë nga njerëzit e këtij brezi të keq nuk do ta shohë vendin e mirë që jam betuar t'u jap etërve tuaj, **36** me përjashtim të Kalebit, birit të Jenufehut. Ai do ta shohë; atij dhe bijve të tij do t'u jap tokën që ai ka shkelur, sepse i ka shkuar pas Zotit plotësisht". **37** Edhe kundër meje Zoti u zemërua përfajin tuaj dhe tha: "As ti nuk ke për të hyrë; **38** por Jozueu, bir i Nunit, që qëndron para teje, ka për të hyrë; përforcoje, se ai do ta bëjë Izraelin ta zotërojë vendin. **39** Fëmijët tuaj, që ju thatë se do të bëhen pre e armiqë, që sot nuk njohin as të mirën as të keqen, janë ata që do të hyjnë; do t'juja jap atyre vendin dhe ata do ta zotërojnë. **40** Ju kthethuni prapa dhe shkoni nga shkretëtira, në drejtëm të Detit të Kuq". **41** Atëherë ju u përgjigjet, duke më thënë: "Kemi mëkatuar kundër Zotit. Ne do të njëjtemi dhe do të luftojmë pikërisht ashtu si ka thënë Zoti, Perëndia ynë". Dhe secili përfajin jush ngjeshi armët dhe filloj me guxim të njigjet në drejtëm të krahinës malore. **42** Dhe Zoti më tha: "U thuaj atyre: Mos u njigjini dhe mos luftoni, sepse unë nuk jam midis jush, dhe ju do të mundeni nga armiqëtë tuaj". **43** Unë ju thashë, por ju nuk më dëgjuat; bile nrgritët krye kundër urdhrit të Zotit, u sollët me mendjemadhësi dhe u ngjigjet drejt krahinës malore. **44** Atëherë Amorejtë, që banonjë në këtë krahinë malore, dolën kundër jush, ju ndoqën si bëjnë bletët dhe ju prapsën nga Seiri deri në Hormah. **45** Pastaj ju u kthyet dhe filluat të qani përpëra Zotit; por Zoti nuk mori parasysh ankimet tuaja dhe nuk ju dëgjoi. **46** Kështu mbetët shumë ditë në Kadesh, gjithë kohén që qëndruat atje".

2 "Pastaj u kthyem prapa dhe u nisëm nepër shkretëtirë në drejtëm të Detit të Kuq, ashtu si më pati thënë Zoti, dhe u sollëm rreth malit Seir për një kohë të gjatë. **2** Pastaj Zoti më foli duke thënë: **3** "Jeni sjellë mjaff rrathë këtij malit; kthethuni nga veriu. **4** Dhe urdhëron popullin duke i thënë: Jeni duke

kaluar kufirin e bijve të Ezaut, vëllezërve tuaj, që banojnë në Seir; ata do të kenë frikë nga ju; prandaj hapni sytë; 5 mos i provokoni, sepse nuk do t'ju jap asgjë nga vendi i tyre, as aq sa mund të shkelë një këmbë, sepse malin e Seirit ia kam dhënë Ezaut, si pronë të tij. 6 Do të blini me para prej tyre ushqimet që do të hani dhe do të blini gjithashtu me para ujin që do të pini. 7 Sepse Zoti, Perëndia yt, të ka bekuar në gjithë punën e duarve të tua; është kujdesur pér udhëtimin tенд nëpér shkretëtirë e madhe. Zoti, Perëndia yt, ka qenë me ty gjatë këtyre dyzet viteve dhe asgjë nuk të ka munguar". 8 Kështu kaluam përtjej bijve të Ezaut, vëllezërve tanë, që banonin në Seir dhe, duke evituar rrugën e Arabahut, si dhe Eliathin dhe Etsion-Geberin, u têrhoqëm dhe vazhduam duke kaluar nëpér shkretëtirë e Moabit. 9 Pastaj Zoti më tha: "Mos sulmo Moabin dhe mos lufto kundër tij, sepse nuk do të t'ja asnjë pjesë të vendit të tyre si trashëgimi, duke qenë se u kam dhënë Arin si pronë pasardhësve të Lotit. 10 (Në kohë e kaluara këtu banonin Emimët, një popull i madh, i shumtë dhe trupmadhi si Anakimët. 11 Edhe këta konsideroheshin gjigantë, ashtu si Anakimët; por Moabitët i quanin Emimë. 12 Seiri banohej në fillim nga Horejtë; por pasardhësit e Ezaut i débuan, i shkatërruan dhe u vendosën në vendin e tyre, ashtu si ka bërë Izraeli në vendin që zotëron dhe që i ka dhënë Zoti). 13 Tani çohuni dhe kaloni përroin e Zeredit". Kështu ne kapërcyem përroin e Zeredit. 14 Koha e nevojshme pér t'ë arritur nga Kadesh-Barnea deri në kalimin e përroit të Zeredit, ishte tridhjetë e tetë vjet, deri sa têrë brezi i luftëtarëve të zhdukej plotësisht nga kampi, ashtu si u qe betuar atyre Zoti. 15 Në fakt dora e Zotit që kundër tyre pér t'i asgjësuar nga kampi, deri sa të zhdukeshin. 16 Kështu, kur luftëtari i fundit vdiq në mes të popullit, 17 Zoti më foli duke thënë: 18 "Sot ti po bëhesh gati të kalosh kufirin e Moabit në Ar; 19 por duke iu afruar bijve të Amonit, mos i sulmo dhe mos u shpal luftë, sepse unë nuk do t'ja asnjë pjesë të vendit t'ë bijve të Amonit si trashëgimi, sepse ua kam dhënë bijve të Lotit si pronë të tyre". 20 (Edhe konsiderohej si një vend gjigantësh; në kohërat e kaluara këtu banonin gjigantë; por Amonitët i quanin Zamzumimë, 21 një popull i madh, i shumtë dhe shtatërtë si Anakimët; por Zoti i shkatërrroi para Amonitëve, që i débuan dhe u vendosën në vendin e tyre, 22 ashtu si kishte vepruar Zoti me pasardhësit e Ezaut që banonin në Seir, kur shkatërrroi Horejtë përpresa tyre. Ata i débuan dhe u vendosën në vendin e tyre deri në ditët tona. 23 Edhe Avejtë, që banonin në fshatrat deri në Gaza, u shkatërruan nga Kaftorejtë, që kidhin ardhur nga Kaftori, të cilët u vendosën në vendin e tyre). 24 "Çohuni, vihuni në marshim dhe kaloni përroin Arnon; ja, unë po e kaloj nën pushtetin tенд Sihonin, Amoreun, mbretin e Heshbonit, dhe vendin e tij; fillo ta shtiesh atë në dorë dhe shpalli luftë. 25 Sot do t'filloj t'u kall frikën dhe terrorin tенд popujve nën têrë qiejt, të cilët do t'ë dëgjojnë t'ë flitet pér ty, do t'ë dridhen dhe do t'i zërë ankthi nga shkaku yt. 26 Atëherë nga shkretëtira e Kedemothit i dërgova lajmëtarë Sihonit, mbretit të Heshbonit, me propozime paqësore, pér t'i thënë: 27 Lërmë t'ë kaloj nëpér vendin tенд; unë do t'ë shkoj nëpér rrugën Mbretërore, pa u kthyer as djathtas as majtas. 28 Ti do t'ë më shesësh me para ushqimet që do t'ë ha dhe do t'ë më japësh me para ujin që do t'ë

pi; më lejo vetëm t'ë kaloj me këmbë 29 (ashtu si kanë bërë pér mua pasardhësit e Ezaut që banojnë në Seir dhe Moabitët që banojnë në Ar), deri sa unë t'ë kem kaluar Jordanin pér t'ë hyrë në vendin që Zoti, Perëndia ynë, na dha". 30 Por Sihoni, mbret i Heshbonit, nuk deshi t'ë na linte t'ë kalonim nëpér territorin e tij, sepse Zoti, Perëndia yt, i kishte ngurtësuar frymën dhe e kishte bërë kryeneç, pér t'ë ta dhënë në duart e tua, siç është pikërisht sot. 31 Dhe Zoti më tha: "Shiko, kam filluar t'ë kaloj nën pushtetin t'ënd Sihonin dhe vendin e tij; fillo ta pushtosh, që ti t'ë bëhesh zotëruesi i vendit t'ë tij". 32 Atëherë Sihoni doli kundër nesh me gjithë njerëzit e tij, pér t'u ndeshur në Jahats. 33 Por Zoti, Perëndia ynë, na e dha në dorë, dhe ne e mundëm atë, bijtë e tij dhe têrë njerëzit e tij. 34 Në atë kohë pushtuam têrë qytetet e tij dhe shfarosëm burrat, gratë dhe fémijët e çdo qyteti; nuk lamë gjallë asnjë. 35 Morëm si plaqëvetëm bagëtinë dhe plaqëkën e qyteteve që kishim pushtuar. 36 Nga Aroeri, që ndodhet në brigjet e përroit Arnon dhe nga qyteti që është në luginë, deri në Galaad, nuk pati asnjë qytet që t'ë ishte shumë i fortë pér ne; Zoti Perëndia ynë, na i dha t'ë gjitha në dorën tonë. 37 Por nuk iu afrove vendit t'ë bijve të Amonit, dhe asnjë vendi anës përroit Jabok, as qyteteve t'ë vendit malor dhe têrë qëndrave që Zoti, Perëndiai ynë, na kishte ndaluar t'ë sulmonim.

3 "Pastaj u kthyem dhe u ngjitëm nëpér rrugën e Bashanit; dhe Ogu, mbret i Bashanit, me gjithë njerëzit e tij, na doli kundër pér t'u ndeshur në Edrej. 2 Por Zoti më tha: "Mos ki frikë nga ai, sepse unë do ta jap atë në duart e tua, têrë njerëzit e tij dhe vendin e tij; do t'i bësh atij atë që i bëre Sihonit, mbretit të Amorejve, që banonte në Heshbon". 3 Kështu Zoti, Perëndia ynë, na dha në dorë edhe Ogun, mbretin e Bashanit, me gjithë njerëzit e tij; dhe ne e mundëm atë pa lënë gjallë asnjë. 4 Në atë kohë pushtuam têrë qytetet e tij; nuk pati qytet që nuk ra në dorën tonë: gjashtëdhjetë qytete, têrë krahina e Argobit, mbretëria e Ogu në Bashan. 5 Têrë këto qytete ishin t'ë fortifikuara me mure t'ë larta, porta dhe shufra hekuri, pa llogaritur një numër t'ë madh fshatrash. 6 Ne vendosëm t'i shfarosim, ashtu si kishim vepruar me Sihonin, mbretin e Heshbonit, duke shkatërruar plotësisht têrë qytetet, duke shfarosur burrat, gratë dhe fémijët. 7 Por mbajtëm si plaqëtë têrë bagëtinë dhe plaqëkët e qyteteve t'ë tyre. 8 Në atë kohë, pra, morëm nga duart e dy mbretërvë të Amorejve vendin që ndodhet matanë Jordanit, nga përroi i Armonit deri në malin e Hermonit, 9 (Hermoni quhet Sirion nga Sidonët dhe Senir nga Amorejtë), 10 t'ë gjitha qytetet e fushës, têrë Galaadin, têrë Bashanin deri në Salkah dhe në Edrej, qytete t'ë mbretërisë së Ogu në Bashan. 11 Sepse Ogu, mbret i Bashanit, ishte i vetmi që kishte mbetur gjallë nga fisi i gjigantëve. Ja, shtratin i tij ishte një shtrat prej hekuri (a nuk ndodhet sot ndofta në Rabah t'ë Amonitëve?). Ai është i gjatë nëntë kubitë dhe i gjerë katër kubitë, simbas kubitit t'ë njeriut. 12 Në atë kohë ne pushtuam këtë vend; unë i dhashë Rubenitëve dhe Gaditëve territorin e Aroerit, gjatë përroit Arnon deri në gjysmën e krahinës malore t'ë Galaadit së bashku me qytetet e tij; 13 dhe i dhashë gjysmës së fisit t'ë Manasit mbetjen e Galaadit dhe têrë Bashanin, mbretërinë e Ogu (têrë krahinën e Argobit me gjithë Bashanin, që quhej

vendi i gjigantëve. **14** Jairi, bir i Manasit, mori tërë krahinën e Argobit, deri në kufijtë e Geshuritëve dhe të Maakathitëve; dhe u vuri emrin e tij lajjeve të Bashanit, që edhe sot quhen qytetet e Jairit. **15** Dhe i dhashë Makirin Galaadit. **16** Rubenitëve dhe Gaditëve u dhashë territorin e Galaadit deri në pérroin e Armonit, bashkë me gjysmën e lumi të shërben si kufi, dhe deri në lumin Jabok, që është kufiri i bijve të Amonit, **17** dhe Arabahun, me Jordanin si kufi, nga Kinerethi deri në bregun lindor të detit të Arabahut poshtë shpatëve të Pisgahut. **18** Në atë kohë unë ju dhashë këtë urdhër, duke thënë: "Zoti, Perëndia juaj, ju ka dhënë këtë vend që ta zotëroni. Ju të gjithë, njerëz trima, do të kaloni Jordanin të armatosur, në krye të bijve të Izraelit, të vëllezërve tuaj. **19** Por bashkëshortet tuaja, të vegjilit dhe bagëtia juaj (e di që keni shumë bagëti) do të mbeten në qytetet që ju kam dhënë, **20** pér deri sa Zoti t'i lérë vëllezerit tuaj të çlodhen, ashtu siç bëri me juve, dhe të shtien edhe ata në dorë vendin që Zoti, Perëndia juaj, u jep atyre matanë Jordanit. Pastaj secili ka pér t'u kthyer në trashëgiminë që ju dhashë". **21** Në atë kohë urdhërova gjithashtu Jozueun, duke thënë: "Sytë e tu kanë parë të gjitha ato që Zoti, Perëndia juaj, u ka bërë këtyre dy mbretërëve; në të njëjtën mënyrë do të veprojë Zoti në të gjitha mbretëritë që do të përshkosh. **22** Mos kini frikë prej tyre, sepse Zoti, Perëndia juaj, ka pér të luftuar ai vetë pér ju". **23** Në të njëjtën kohë unë iu luta Zotit, duke i thënë: **24** O Zot, O Zot, ti ke filluar t'i tregosh shérbétorit tênd madhështinë tênde dhe dorën e fuqishme që ke; sepse cila është perëndia në quell apo në tokë që mund të kryejë veprat dhe mrekulli si ato që bën ti? **25** Prandaj më ler të kaloj Jordanin pér të parë vendin e bukur që është matanë tij, krahinën e bukur malore dhe Libanin". **26** Por Zoti u zemërua me mua, pér shkakun tuaj, dhe nuk e plotësoi dëshirën time. Kështu Zoti më tha: "Mjaft me kaq; mos më fol më pér këtë gjë. **27** Ngjitu në majën e Pisgahut, hidh sytë nga perëndimi, nga veriu, nga jugu dhe nga lindja dhe sodit me sytë e tu, sepse ti nuk do ta kalosh këtë Jordan. **28** Por jepi urdhër Jozueut, përforcoje dhe jepi zemër, sepse ai do ta kalojë Jordanin në krye të këtij populli dhe do ta bëjë Izraelin zot të vendit që ke pér të parë". **29** Kështu u ndalëm në luginë përballë Beth-Peorit".

4 "Tani, pra, o Izrael, dëgjo statutet dhe dekreteret që po ju mësoj, që t'i zbatoni në praktikë, të jetoni dhe të shtini në dorë vendin që Zoti, Perëndia i etërvë tuaj, ju jep. **2** Nuk do t'i shtonit asgjë atyre që unë ju urdhëroj dhe nuk do t'u hiqni asgjë, por zotohuni të zbatoni urdhrat e Zotit, Perëndisë tuaj, që unë ju porosis. **3** Sytë tuaj panë atë që Zoti bëri në Baal-Peor; sepse Zoti, Perëndia juaj, shkatërrroi para jush të gjithë ata që kishin shkuar pas Baal-Peorit; **4** por ju që të qëndruat besnikë Zotit, Perëndisë tuaj, sot jeni të gjithë të gjallë. **5** Ja, unë ju mësova statutet dhe dekreteret, ashtu si Zoti, Perëndia im, më ka urdhëruar, me qëllim që t'i zbatoni në vendin në të cilin po hyini pér ta shtënë në dorë. **6** Do t'i respektoni, pra, dhe do t'i zbatoni në praktikë; sepse kjo do të jetë dituria dhe zgjuarsia juaj në sytë e popujve, të cilët, duke dëgjuar të flitet pér të gjitha këto statute, kanë pér të thënë: "Ky komb i madh është një popull i ditur dhe i zgjuar!". **7** Cili komb i madh ka në fakt Perëndinë aq

pranë vetes, si Zotin Perëndinë tonë, që është pranë nesh sa herë e kërkojmë? **8** Cili komb i madh ka statute dhe dekrete të drejta si gjithë ky ligj që po ju vë përparrë sot? **9** Vetëm kini kujdes pér veten tuaj dhe tregohuni të zellshém pér shpirtin tuaj, në mënyrë që të mos harroni gjérat që sytë tuaj kanë parë dhe këto të mos largohen nga zemra juaj pér të gjitha ditët e jetës suaj. Por ua mësoni bijve tuaj dhe bijve të bijve tuaj, **10** veçanërisht pér ditën gjatë së cilës jeni paraqitur para Zotit, Perëndisë tuaj në Horeb, kur Zoti më tha: "Më mblidh popullin dhe ai të dëgjojë fjalët e mia, që të mësojnë të më kenë frikë gjatë të gjitha ditëve që do të jetojnë mbi tokë dhe t'ua mësojnë bijve të tyre". **11** Atëherë ju u afrohet dhe u ndalët në këmbët e malit; dhe mali digjë nga flakët që ngriheshin në mes të qiellit, dhe ishte rrethuar nga terrina, nga re dhe nga një errësirë e dëndur. **12** Dhe Zoti ju foli nga mesi i zjarrit; ju dëgjuat tingëllimin e fjalëve, por nuk patë asnjë figurë; dëgjuat vetëm një zë. **13** Kështu ai ju shpalli besëlidhjen e tij, që ju porositi të respektoni, domethënë të dhjetë urdhërimet; dhe i shkroi mbi dy pllaka prej guri. **14** Dhe mua, në atë kohë, Zoti më urdhëroi t'ju mësoj statutet dhe dekreteret, që t'i zbatoni në vendin ku jeni duke hyrë pér t'u bërë zotër të tij. **15** Me qenë, pra se nuk patë asnjë figurë ditën që Zoti ju foli në Horeb nga mesi i zjarrit, tregoni kujdes të veçantë pér shpirtërat tuaja, **16** me qëllim që të mos shthuren i dhe të mos gdhendni ndonjë shëmbëlltyrë, në trajtën e ndonjë figure: paraqitjen e një burri apo të një gruaje, **17** paraqitjen e një kafshe që është mbi tokë, paraqitjen e një zogu që fluturon në qjell, **18** paraqitjen e çdo gjëje që zvarritet mbi dhe, paraqitjen e një peshku që noton në ujërat poshtë tokës; **19** sepse duke ngritur sytë në quell dhe duke parë diellin, hënën, yjet, të téra, domethënë tërë ushtrinë qjellore, ti të mos nxitesh të biesh përmbyss përparrë këtyre gjérave dhe t'u shérbesh, gjérave që Zoti, Perëndia yt, u ka dhënë tërë popujve që ndodhen nën të gjithë qiejtë; **20** por Zoti ju mori dhe ju nxori nga furra e hekurt, nga Egjipti, pér tën qenë populli i tij, trashëgimia e tij, ashtu siç jeni sot. **21** Zoti u zemërua me mua pér shkakun tuaj, dhe u betua që nuk do ta kalajoj Jordanin dhe nuk do të hyja në vendin e mirë që Zoti, Perëndia yt, të jep si trashëgimi. **22** Kështu unë do t' vdes në këtë vend pa kaluar Jordanin; ju do ta kaloni dhe do të shtini në dorë atë vend të mirë. **23** Ruhuni se harroni besëlidhjen që Zoti, Perëndia juaj, ka lidhur me ju, dhe bëni ndonjë shëmbëlltyrë të gdhendur në trajtën e çfarëdo gjëje që Zoti, Perëndia yt, e ka ndaluar. **24** Sepse Zoti, Perëndia yt, është një zjarr që të konsumon, një Zot ziliqar. **25** Kur të kesh pjellë bij dhe bij të bijve të tu, dhe të keni banuar pér një kohë të gjatë në atë vend, në rast se shthuren i dhe sajoni shëmbëlltyra të gdhendura në trajtën e çfarëdo gjëje, dhe bëni të keqen në sytë e Zotit, Perëndisë tuaj, pér ta ngacmuar, **26** unë thérres sot pér të déshmuar kundër jush qjellin dhe tokën, se ju do të zhdukeni shpejt plotësisht nga vendi ku shkonit pér t'u bërë zotër të tij, duke kaluar Jordanin. Ju atje nuk do t'i zgjatni ditët tuaja, por do të shkatërroheni plotësisht. **27** Dhe Zoti do t'ju shpërndajë midis popujve, dhe nuk do të mbetet nga ju veçse një numër i vogël njerëzish midis kombeve ku do t'ju çojë Zoti. **28** Dhe atje do t'u shérbeni perëndive prej druri e prej guri, të bëra nga dora e njeriut, që nuk shohin, nuk dëgjojnë, nuk hanë dhe nuk nuhasin.

29 Por aty do tē kërkosh Zotin, Perëndinë tēnd; dhe do ta gjesh, nē rast se do ta kërkosh me gjithë zemër dhe me gjithë shpirt. **30** Kur do tē jesh nē ankth dhe do tē kenë ndodhur tērë këto gjëra, nē kohën e fundit, do tē ktheheshtek Zoti, Perëndia yt, dhe do ta dégjosh zérin e tij; **31** (sepse Zoti, Perëndia yt, éshëtë një Zot mëshirëplotë); ai nuk tē ka braktisur dhe nuk do tē tē shkatërrojë, nuk do tē harrojë besëlidhjen pér tē cilën iu betua etërve tē tu. **32** Pyet gjithashtu kohërat e lashta, që kanë qenë para teje, nga dita që Perëndia krijoj njeriun nē tokë, dhe pyet nga një anë e qelliut nē tjetrën nē se ka pasur ndonjë herë një gjë aq tē madhe si kjo ose nē se éshëtë dégjuar një gjë e tillë si kjo. **33** A ka pasur vallë ndonjë popull që tē ketë dégjuar zérin e Perëndisë tē flasë nga mesi i zjarrit, siç e dégjove tij, dhe tē ketë mbetur gjallë? **34** A ka pasur vallë ndonjë Perëndi që ka provuar tē shkojë e tē marrë pér vete një komb nē mes tē një kombi tjetër me anë provash, shenjash, mrekullish dhe betejash, me dorë tē fuqishme, me krahë tē shtrirë dhe me ankthe tē mëdha terrori, siç bëri pér ju Zoti, Perëndia juaj, nē Egjipt para syve tuaj? **35** Të tēra këto tē janë treguar, nē mënyrë që tē pranosh se Zoti éshëtë Perëndi dhe që nuk ka asnjë tjetër veç tij. **36** Nga qelli bëri që tē dégjosh zérin e tij që tē mësojë; dhe mbi tokë tē bëri tē shikosh zjarrin e tij tē madh dhe dégjove fjalët e tij nē mes tē zjarrit. **37** Dhe nga që i deshi etërit e tu, ai zgjodhi pasardhësit e tyre dhe i nxori nga Egjipi nē prani tē tij, me anë tē fuqisë së tij tē madhe. **38** duke débuar para teje kombe më tē mëdha dhe më tē fuqishme se ti, me qëllim që ti tē hyje dhe ta merrie si trashëgimi vendin e tyre. **39** Mëso, pra, sonte dhe mbaje nē zemrën tēnde që Zoti éshëtë Perëndi atje lart nē qiejt dhe këtu poshtë nē tokë, dhe se nuk ka asnjë tjetër. **40** Respekto pra statutet dhe urdhërimet e tij që unë po tē jep sot, që tē jetosh nē begati tij dhe bijtë e tu mbas teje dhe tē zgjatësh ditët e tua nē vendin që Zoti, Perëndia yt, po tē jep pér gjithnjë". **41** Atëherë Moisiu veçoi tri qytete matanë Jordanit, nē drejtim tē lindjes, **42** nē tē cilët mund tē strehojë vrasësi që kishte vrarë tē afërmin e tij padashur, pa e uryer më parë, dhe me qëllim që tē ruante jetën e tij duke u strehuar nē njerin prej këtyre qyteteve: **43** Beteri nē shkretëtirën e krahinës fushore pér Rubenitet, Ramothi nē Galaad pér Gaditët dhe Golani nē Bashan pér Manasitet. **44** Ky éshëtë ligji që Moisiu u paraqiti bijve tē Izraelit. **45** Këto janë regullat, statutet dhe dekretet që Moisiu u dha bijve tē Izraelit kur dolën nga Egjipi, **46** matanë Jordanit, nē luginën përballë Beth-Peorit, nē vendin e Sihonit, mbretit tē Amorejve, që banonte nē Heshbon, dhe që Moisiu dhe bijtë e Izraelit i mundën kur dolën nga Egjipi. **47** Ata shtinë nē dorë vendin e tij dhe vendin e Ogut, mbretit tē Balshanit, dy mbretër tē Amorejve, që banonin matanë Jordanit, nē drejtim tē lindjes, **48** nga Aroreri, që ndodhet nē brigjet e pérroit Arnon, deri nē malin Sion, (domethënë mali i Hermonit), **49** bashkë me gjithë fushën matanë Jordanit, nē drejtim tē lindjes, deri nē detin e Arabahut, poshtë shpateve tē Pisgahut.

5 Moisiu mblodhi tērë Izraelin dhe i tha: "Dégjo, Izrael, statutet dhe dekretet që unë shpall sot nē veshët e tu me qëllim që ti t'i mësosh dhe tē zotohesh i'z zbatosh. **2** Zoti, Perëndia ynë, lidhi një besëlidhje me ne në Horeb. **3** Zoti e lidhi këtë besëlidhje jo me etërit tanë, por me ne që jemi këtu tē gjithë tē gjallë. **4** Zoti

ju foli nē sy nē mal, nga mesi i zjarrit. **5** Unë ndodheshë atëherë midis Zotit dhe jush pér t'u referuar fjalën e tij, sepse ju patët frikë nga zjarrri dhe nuk u ngijtët nē mal. Ai tha: **6** "Unë jam Zoti, Perëndia yt, që tē ka nxjerré nga vendi i Egjiptit, nga shtëpia e skllavërisë. **7** Nuk do tē kesh perëndi tē tjera pérpara meje. **8** Nuk do tē bësh asnjë skulpturë apo shëmbëlltyrë tē gjërave që janë atje lart nē qjell, këtu poshtë nē tokë apo nē ujërat poshtë tokës. **9** Nuk do tē biesh pérmbys para tyre dhe nuk do t'u shërbesh, sepse unë, Zoti, Perëndia yt, jam një Perëndi xhelos që dënon paudhësinë e etërve ndaj bijve deri nē brezin e tretë dhe tē katërt tē atyre që mëurrejnë, **10** por tregohem i dashur ndaj mijéra njerëzish që më duan dhe respektojnë urdhërimet e mia. **11** Nuk do ta pérdrorësh më kot emrin e Zotit, Perëndisë tēnd, sepse Zoti nuk ka pér ta lénë tē padënuar atë që pérdror emrin e tij kot. **12** Respekto ditën e shtunë pér tē shenjëruar, asstu siç tē ka porositur Zoti, Perëndia yt. **13** Do tē punosh gjashtë ditë dhe gjatë këtyre ditëve do tē bësh çdo punë tēnde, **14** por dita e shtatë éshëtë e shtuna, e shenjët pér Zotin, Perëndinë tēnd; nuk do tē bësh gjatë kësaj dite asnjë punë, as ti, as biri yt, as bija jote, as shërbëtori, as shërbëtorja, as kau, as gomari, asnjë nga kafshët e tua, dhe tē huajt që ndodhen brenda portave tē shtëpisë sate, me qëllim që shërbëtori dhe shërbëtorja jote tē çlodhen si ti. **15** Dhe mos harro që ke genë skllav nē vendin e Egjiptit dhe që Zoti, Perëndia yt, tē nxori që andej me një dorë tē fuqishme dhe vepruese; prandaj Zoti, Perëndia yt, tē urdhëron tē respektosh ditën e shtunë. **16** Do tē nderosh atin dhe nénén tēnde ashtu si tē ka urdhëruar Zoti, Perëndia yt, që tē jetosh gjatë dhe tē gézosh begatinë nē tokën që Zoti, Perëndia yt, po tē jep. **17** Nuk do tē vrasësh. **18** Nuk do tē shkelësh besnikérinë bashkëshortore. **19** Nuk do tē vjedhësh. **20** Nuk do tē bësh déshmi tē rreme kundër tē aférmit tēnd. **21** Nuk do tē déshirosh gruan e tē aférmit tēnd, nuk do tē déshirosh shtëpinë e tē aférmit tēnd, as arën, as shërbëtorin, as shërbëtoren, as kaun, as gomarin dhe asnjë send që janë pronë e tij". **22** Këto fjalë tha Zoti pérpara tērë asamblesë tuaj, nga mesi i zjarrit, tē resë dhe tē errësirës së dendur, me zë tē fortë; dhe nuk shtoi tjetër. I shkroi mbi dy pllaka prej guri dhe mi dha mua. **23** Kur ju dégjuat zérin nē mes tē errësirës, ndërsa mali ishte tērë flakë, ju m'u afuat, gjithë prijësit e fiseve dhe pleqtë tuaj, **24** dhe thatë: "Ja, Zoti, Perëndia ynë, na tregoi lavdinë dhe madhërinë e tij, dhe ne dégjuam zérin e tij nga mesi i zjarrit; sot kemi parë që Perëndia mund tē flasë me njeriun dhe ky tē mbetur i gjallë. **25** Po pse duhet tē vdesim? Ky zjarr i madh nē tē vërtetë dëgjuat zérin nē mes tē errësirës, nē rast se vazhdojmë tē dégjojmë akoma zérin e Zottit, tē Perëndisë tonë, ne kemi pér tē vdekur. **26** Sepse, midis gjithë njerëzve, kush éshëtë ai që, si ne, ka dégjuar zérin e Perëndisë tē gjallë tē flasë nē mes tē zjarrit dhe ka mbetur i gjallë. **27** Afrohu ti dhe dégjo tē gjitha ato që Zoti, Perëndia ynë, do tē thotë, dhe ne do ta dégjojmë dhe do tē bëjmë ato që kérkon ai". **28** Zoti dégjoi tingullin e fjalëve tuaja ndërsa më flisnit; kështu Zoti më tha: "Unë dégjova tingullin e fjalëve që ky popull tē drejtoi; çdo gjë që ata thanë éshëtë mirë. **29** Ah, sikur tē kishin gjithnjë një zemër tē tillë, tē më kishin frikë dhe tē respektonin tērë urdhërimet e mia, që tē rronin gjithnjë nē begati ata dhe bijtë e tyre! **30** Shko dhe

u thua: Kthehuni në çadrat tuaja. 31 Por ti qëndro këtu me mua dhe unë do të të tregoj tërë urdhërimet, tërë statutet dhe dekretet që do t'u mësosh atyre, me qëllim që t'i zbatojnë në vendin që unë po u jap si trashëgimi". 32 Kini pra kujdes të bëni atë që Zoti, Perëndia juaj, ju ka urdhëruar; mos u shmangni as djathtas, as majtas; 33 ecni të tërë në rrugën që Zoti, Perëndia juaj, ju ka caktuar, që të jetoni, të keni mbarësi dhe të zgjatni ditët tuaja në vendin që do të pushton".

6 Ky éshët urdhërimi, statutet dhe dekretet që Zoti, Perëndia juaj, ka urdhëruar t'ju mësojë, për t'i zbatuar në vendin në të cilin po hyni për ta marrë në zotërim; 2 me qëllim që ti t'i kesh frikë nga Zoti, Perëndia yt, t'i respektosh gjatë gjithë ditëve të jetës sate, ti, yt bir dhe djali i birit tënd, t'i tèra statutet dhe t'i gjitha urdhërimet e tij që unë po t'i jap, dhe me qëllim që ditët e jetës sate t'i zgjaten. 3 Dëgjo, pra, Izrael, dhe ki kujdes t'i zbatosh në praktikë, me qëllim që t'i njohësh begatinë dhe t'i shumëzohesh me t'i madhe në vendin ku rrjedh qumësht dhe mjalt, ashtu si t'i ka thënë Zoti, Perëndia i etërve t' tu. 4 Dëgjo, Izrael, Zoti, Perëndia ynë, éshët një i vetëm. 5 Ti do ta duash, pra, Zotin, Perëndinë tënd, me gjithë zemër, me gjithë shpirt dhe me térë forcën tënde. 6 Dhe këto fjalë që sot po t'i urdhëroj do t'i mbeten në zemrën tënde; 7 do t'u ngulitësh bijve t' tu, do t'i flasësh për to kur rri ulur në shtëpinë tënde, kur ecën rrugës, kur ke rënë në shtrat dhe kur çohesh. 8 Do t'i lidhësh si një shenjë në dorë, do t'i jenë si shirita midis syve, 9 dhe do t'i shkruash mbi plakat e shtëpisë sate dhe mbi portat e tua. 10 Kur pastaj Zoti, Perëndia yt, do t'i t'i fusë në vendin për të cilin iu betua etërve t' tu, Abrahamit, Isakut dhe Jakobit, t'i t'i japë qytete t'i mëdha dhe t'i bukura që t'i nuk i ke ndërtuar, 11 dhe shtëpi plot me t'i mira që t'i nuk i ke mbushur, puse t'i celur që t'i nuk i ke gërmuar, vreshta dhe ulishtë që t'i nuk i ke mbjellë; kur t'i kesh ngrënë dhe t'i jesh ngopur, 12 ki kujdes t'i mos harrosh Zotin që t'i nxori nga vendi i Egjiptit, nga shtëpia e skllavërisé. 13 Do t'i kesh frikë nga Zoti, Perëndia yt, do t'i shérbesh dhe do t'i betohesh për emrin e tij. 14 Nuk do t'i shkoni pas perëndive t'i tjera midis perëndive t'i popuje që ju rrrethojnë, 15 (sepse Zoti, Perëndia yt, që ndodhet në mes teje, éshët një Perëndi ziliqar); përndryshe zemrimi i Zotit, Perëndisë tënd, do t'i ndizej kundër teje dhe do t'i bënte që t'i t' zhdukesh nga faqja e dheut. 16 Nuk do t'i tundoni Zotin, ashtu si u përpqoët në Masa. 17 Do t'i respektoni me kujdes urdhërimet e Zotit, Perëndisë tuaj, rregullat dhe statutet e tij që ai ju ka urdhëruar. 18 Prandaj do t'i bësh atë që éshët e drejtë dhe e mirë në sytë e Zotit, që t'i t'i përparosh dhe t'i hysh e t'i pushtosh vendin e mirë që Zoti iu betua t'u japë etërve t' tu, 19 duke débuar tërë armiqët e tu, ashtu siç kishte premtuar Zoti. 20 Kur në t'i ardhmen biri yt do t'i t'i pyesë: "Cfarë kuptimi kanë këto rregulla, statute dhe dekrete, që Zoti, Perëndia ynë, ju ka urdhëruar?", 21 ti do t'i përgjigjesh birit tënd: "Ishim sklllevr t'i Faraonit në Egjipt dhe Zoti na nxori nga Egjipti me një dorë t'i fuqishme 22 Përveç kësaj Zoti veproi para syve tonë, kreu mrekulli t'i mëdha dhe t'i tmerrshme kundër Egjiptit, Faraonit dhe gjithë shtëpisë së tij. 23 Dhe na nxori që andej për t'i na çuar në vendin që u ishte betuar t'u jepet etërve tanë. 24 Kështu Zoti na urdhëroi t'i zhatonim në praktikë t'i gjitha këto statute duke pasur frikë nga

Zoti, Perëndia ynë, që të kemi gjithnjë mirëqenie dhe që ai të na mbante të gjallë, siç po ndodh tanë. **25** Dhe kjo do të jetë drejtësia jonë në rast se kujdesemi të zbatojmë në praktikë tërë urdhërimet e Zotit, Perëndisë tonë, ashtu siç na ka urdhëruar".

7 "Kur Zoti, Perëndia yt, do të tē fusë në vendin ku ti po hyjnë për ta zotëruar atë, dhe kur të ketë débuar para teje shumë kombe: Hitejtë, Gargashejtë, Amorejtë, Kananejtë, Perezejtë, Hivejtë dhe Gebusejtë, **2** dhe kur Zoti, Perëndia yt, t'i ketë lënë në pushtetin tênd, ti do t'i mundesh dhe do tē vendosësh shfarosjen e tyre, nuk do tē bësh asnjë aleancë me ta dhe nuk do tē tregosh asnjë mëshirë ndaj tyre. **3** Nuk do tē lidhesh martesë me ta. Nuk do t'u japësh bijat e tua bijve të tyre dhe nuk do tē marrësh bijat e tyre pér bijtë e tu, **4** sepse do t'i largonin bijtë e tu nga unë pér t'u shérbyer perëndive të tjera, dhe zemërimi i Zotit do tē ndizet kundër jush dhe do t'ju shkatërronte menjëherë. **5** Por me ta do tē silleni kështu: do tē shkatërroni altarët e tyre, do tē copëtoni kolonat e tyre të shenjta, do tē rrëzoni Asherimet e tyre dhe do t'u vini flakën shëmbëlltyrave të tyre të gdhendura. **6** Me qenë se ti je një popull që je shenjtëruar tek Zoti, Perëndia yt; Zoti, Perëndia yt, të ka zgjedhur pér tē qenë thesari i tij i veçantë midis tërë popujve që ndodhen mbi faqen e dheut. **7** Zoti nuk e ka vënë dashurinë e tij mbi ju, as nuk ju ka zgjedhur, sepse nuk ishit më tē shumtë nga asnjë popull tjetër; ju ishit në fakt më i vogli i tē gjithë popujve; **8** por sepse Zoti ju do dhe ka dashuri të mbajë betimin që u ka bërë etërve tuaj, ai ju nxori me një dorë të fuqishme dhe ju shpëtoi nga shtëpia e skllavërisë, nga dora e Faraonit, mbretit të Egjiptit. **9** Prano, pra, që Zoti, Perëndia yt, është Perëndia, Perëndia besnik që respekton besëlidhjen e tij dhe tregohet i mbarë deri në brezin e njëmijtë ndaj atyre që e duan dhe që zbatojnë urdhërimet e tij, **10** por u përgjigjet menjëherë atyre që eurrejnë, duke i zhdukur; ai nuk vonon, por do t'u përgjigjet menjëherë atyre që eurrejnë. **11** Prandaj respektu urdhërimet, statutet dhe dekretet që po tē jep sot, duke i zbatuar në praktikë. **12** Kështu, në rast se ju keni parasysh këto ligje, i respektoni dhe i zbatoni në praktikë, Zoti, Perëndia juaj, do ta mbajë besëlidhjen me ju dhe dashamirësinë pér tē cilëu i është betuar etërve tuaj. **13** Ai do tē tē dojë, do tē tē bekojë dhe do tē tē shumëzojë, do tē bekojë frytin e gjit tënd dhe frytin e tokës sate, grurin tênd, mushtin dhe vajin tênd, pjelljet e lopëve dhe tē deleve të tua në vendin që u betua t'u japë etërve të tu. **14** Ti do tē jesh më i bekuar i tē gjithë popujve dhe nuk do tē ketë midis teje asnjë burrë apo grua shterpë, as edhe midis bagëtisë sate. **15** Zoti do tē largojë nga ti çfarëdo lloj sëmundje, nuk do tē dérgojë mbi ty asnjë tē keqe vdekjeprurëse të Egjiptit që ke njohur, por do t'i dérgojë mbi tē gjithë ata që tē urejnjë. **16** Do tē shfarosësh, pra, tē gjithë popujt që Zoti, Perëndia yt, po tē jep në pushtetin tênd; syri yt nuk duhet tē ketë mëshirë pér ta dhe mos u shërbe perëndive të tyre, sepse ky do tē ishte një kurth pér ty. **17** Në zemrën tênde mund tē thuash: "Këta kombe janë më tē mëdhenj se unë, si do tē arrij unë t'i déboj?". **18** Mos ki frikë prej tyre, por kujto atë që Zoti, Perëndia yt, i bëri Faraonit dhe tē gjithë Egjiptasve; **19** kujto provat e mëdha që ne me svtë e tu, sheniat dhe mrekullitë e dorës së

fujishme dhe të krahut të shtrirë me të cilët Zoti, Perëndia yt, të nxori nga Egjipti; kështu do të veprojë Zoti, Perëndia yt, me të gjithë popujt nga të cilët ke frikë. **20** Përveç kësaj, Zoti, Perëndia yt, do të çojë kundër tyre grerat, deri sa ata që kanë mbetur dhe ata që janë fshehur nga frika jote të kenë vdekur. **21** Mos ki frikë prej tyre, sepse Zoti, Perëndia yt, éshëtë në mes jush, një Perëndi i madh dhe i tmerrshëm. **22** Zoti, Perëndia yt, do t'i dëbojë pak e nga pak këto kombe para teje; ti nuk do të arrish t'i zhdukësh menjëherë, sepse përndryshe bishat e fushës do të shtoheshin shumë kundër teje; **23** por Zoti, Perëndia yt, do t'i vërë nën pushtetin tënd, dhe do t'i hutojë shumë deri sa të shfarosen. **24** Do të japë në duart e tua mbretërit e tyre dhe ti do të zhdukësh emrat e tyre nën qiejjtë; askush nuk mund të rezistojë para teje, deri sa t'i kesh shfarosur. **25** Do t'u vësh flakën shëmbëlltyrave të gdhendura të perëndive të tyre; nuk do të déshirosh arin dhe argjendin që ndodhet mbi to dhe nuk do ta marrësh përvete, përndryshe do të biesh në kurth, sepse kjo éshëtë një gjë e neveritshme për Zotin, Perëndinë tënd; **26** dhe nuk do të futësh gjëra të neveritshme në shtëpinë tënde, sepse do të dënohesh me shkatërrim ashtu si ato gjëra; do ta urresh dhe do ta kesh neveri plotësisht, sepse éshëtë një gjë e caktuar për t'u shkatëruar.

8 "Kini kujdes të zbatoni në praktikë të gjitha urdhërimet që po ju jap sot, me qellim që të jetoni, të shumëzoheni dhe të pushton vendin që Zoti u betua t'u japë etërvë tuaj. **2** Kujto gjithë rrugën që Zoti, Perëndia yt, të ka bërë të pëershkosh në këtë dyzetë vjet në shkretëtirë që t'i t' ulësh kokën dhe të vihesh në provë, për të ditur çfarë kishte në zemrën tënde dhe në se do të respektoje apo jo urdhërimet e tij. **3** Kështu, pra, ai të bëri të ulesh kokën, të provosh urinë, pastaj të ka ushqyer me manna që t'i nuk e njihje dhe as etërit e tu s'e kishin njohur kurrë, me qellim që t'i të kuptosh se njeriu nuk rron vetëm me bukë, por rron me çdo fjalë që del nga goja e Zotit. **4** Petkat e tua nuk të janë konsumuar mbi trup dhe këmba jote nuk éshëtë enjur gjatë këtyre dyzet viteve. **5** Prano, pra, në zemrën tënde se, ashtu si njeriu korigjon birin e vet, ashtu Zoti Perëndia, yt, të korigjon ty. **6** Prandaj zbato urdhërimet e Perëndisë, të Zotit tënd, duke ecur në rrugët e tij dhe duke ia pasur frikën; **7** sepse, Zoti Perëndia yt, po të bën të hysh në një vend të mirë, një vend me rrjedha uji e me burime që dalin nga luginat dhe nga malet; **8** një vend me grurë dhe elb, me vreshta, me fiq dhe shegë, një vend me ullinj që japid vaj dhe me mjaltë; **9** një vend ku do të hash bukë sa të duash, ku nuk do të mungojë kurrgjë; një vend ku gurët janë hekur dhe ku do të rrëmosh bakër nga malet. **10** Do të hash, pra, dhe do të ngopesh, dhe do të bekosh, Zotin Perëndinë tënd, për shkak të vendit të bukur që të ka dhënë. **11** Ruhu mirë të mos harrosh Zotin, Perëndinë tënd, duke shtuar për të mos zbatuar urdhërimet e tij, dekreteret e tij, statutet e tij që sot do të japë; **12** e të mos ndodhë që, pasi të kesh ngrënë deri sa të ngopesh dhe të kesh ndërtuar dhe banuar shtëpi të bukura, **13** pasi të kesh parë të shtohet bagëtia jote e trashë dhe e imët të shtohet, argjendi dhe ari yt, dhe të rriten tërë të mirat e tua, **14** zemra jote të lartohet dhe t'i të harrosh Zotin, Perëndinë tënd, që të nxori nga vendi i Egjiptit, nga shtëpia e skllavërisë; **15** që të

ka sjellë nëpër këtë shkretëtirë të madhe dhe të tmerrshme, vend gjarprinjsh veprues dhe akrepash, tokë e thatë pa ujë; që nxori ujë për ty nga shkëmbijtë shumë të fortë; **16** dhe që në shkretëtirë të ka ushqyer me manë të cilën etërit e tu nuk e njihni, për të të përulur dhe për të të vénë në provë dhe së fundi për të të bërë të mirë. **17** Ruhu, pra, të thuash në zemrën tënde: "Forca ime dhe fuqia e dorës sime m'i kanë siguar këto pasuri". **18** Por kujto Zotin, Perëndinë tënd, sepse ai të jep forcën për të fituar pasuri, për të ruajtur besëlidhjen për të cilën Ai iu betua etërvë të tu, ashtu siç éshëtë në fuqi sot. **19** Por në qoftë se ti harron Zotin, Perëndinë tënd, për të shkuar pas perëndive të tjera dhe për t'u shërbyer dhe për të rënë përmbyss para tyre, unë sot shpall solemnisht para jush se do të vdisni me siguri. **20** Do të vdisni si kombet që Zoti zhduk para jush, sepse nuk e keni dëgjuar zërin e Zotit, Perëndisë tuaj".

9 "Dëgio, o Izrael! Sot ti do të kalosh Jordanin për të hyrë dhe për të pushtuar kombe më të mëdha dhe më të fuqishme se ti, qytete të mëdha dhe të fortifikuara deri në qjell, **2** një popull të madh dhe me shtat të lartë, pasardhësit e Anakimëve që ti i njeh, dhe për të cilët ke dëgjuar të thonë: "Kush mund t'i përballojë pasardhësit e Anakut?". **3** Dije, pra, që sot Zoti, Perëndia yt, éshëtë ai që do të marshojë para teje si një zjarr gllabérues; ai do t'i shkatërrojë dhe do t'i rrëzojë para teje; kështu ti do t'i përzësh dhe do t'i vrashësh shpejt, ashtu si të ka thënët Zoti. **4** Kur Zoti, Perëndia yt, do t'i ketë débuar para teje, mos thuaj në zemrën tënde: "Éshëtë për shkak të drejtësisë sime që Zoti më dha në zotërim këtë vend". Éshëtë përkundrazi ligësia e këtyre kombeve që e shtyu Zotin t'i dëbojë para teje. **5** Jo, nuk éshëtë as nga drejtësia jote as nga ndershmëria e zemrës sate, që ti hyn për të pushtuar vendin e tyre, por nga ligësia e këtyre kombeve që Zoti, Perëndia yt, po i dëbon para teje, dhe për të mbajtur fjalën e dhënët etërvë të tu, Abrahamit, Isakut dhe Jakobit. **6** Dije, pra, që nuk éshëtë për shkak të drejtësisë sate që Zoti, Perëndia yt, të jep në zotërim këtë vend të mirë, sepse ti je një popull kokëfortë. **7** Kujtohu dhe mos harro si e ke provokuar zemërimin e Zotit, Perëndisë tënd, në shkretëtirë. Prej ditës që keni dalë nga vendi i Egjiptit, deri në arritjen në këtë vend, keni mbajtur një qëndrim prej rebeli, ndaj Zotit. **8** Edhe në Horeb provokuat zemërimin e Zotit; dhe Zoti u zemërua kundër jush aq sa donte t'ju shkatërronte. **9** Kur u ngjita në mal për të marrë pllakat prej guri, pllakat e besëlidhjes që Zoti kishte lidhur me ju, unë mbeta në mal dyzet ditë dhe dyzet net, pa ngrënë bukë dhe pa pirë ujë, **10** dhe Zoti më dha dy pllaka guri, të shkruara me gishtin e Perëndisë, mbi të cilat ishin téré fjalët që Zoti ju kishte thënë në mal, në mes të zjarrit, ditën e asamblesë. **11** Dhe pas dyzet ditëve dhe dyzet netve Zoti më dha dy pllaka prej guri, pllakat e besëlidhjes. **12** Pastaj Zoti më tha: "Çohu, zbrit me të shpejtë që këtej, sepse populli yt që t'i nxore nga Egjipi éshëtë shthur; kanë devijuar shpejt nga rruga që unë u kisha urdhëruar atyre të ndiqnin dhe kanë kriuar një shëmbëlltyrë prej metalit të shkrirë". **13** Zoti më foli akoma, duke thënë: "Unë e pashë këtë popull; ja ai éshëtë një popull kokëfortë; **14** lë që ta shkatërroj dhe të fshij emrin e tij nën qiejt, dhe do të bëj ty një komb më të fuqishëm dhe më të madh se ai". **15** Kështu u

ktheva dhe zbrita nga mali, ndërsa mali digjët nga zjarri; dhe dy plakat e besëlidhjes ishin në duart e mia. **16** Shikova, dhe ja, ju kishit mëkatuar kundër Zotit, Perëndisë tuaj, dhe kishit bërë një viç prej metali të shkrirë. Kishit lënë shumë shpejt rrugën që Zoti ju kishte urdhëruar të ndiqnit. **17** Atëherë i kapa dy plakat, i flaka me duart e mia dhe i copëtova para syve tuaja. **18** Pastaj u shtriva përpara Zotit, si herën e parë, dyzet ditë dhe dyzet net me radhë; nuk hëngra bukë as piva ujë pér shkak të mëkateve që kishit kryer, duke bërë atë që është e keqe pér sytë e Zotit, pér të provokuar zemërimin e tij. **19** Sepse unë kisha frikë nga zemërimi dhe nga tèrbimi me të cilët Zoti ishte ndezur kundër jush, aq sa dëshhronte shkatërrimin tuaj. Por Zoti edhe këtë herë më dëgjoi. **20** Dhe Zoti u zemërua shumë gjithashtu kundër Aaronit, aq sa donte ta shkatërronte atë; kështu atë herë unë u luta edhe pér Aaronin. **21** Pastaj mora objektin e mëkatit tuaj, viçin që kishit bërë, e dogja në zjarr, e copëtova dhe e thërmova në copa shumë të vogla, deri sa e katandisa në pluhur të hollë, dhe e hodha pluhurin në përruan që zbret nga mali. **22** Edhe në Taberah, në Masa dhe në Kibroth-Atavah ju provokuat zemërimin e Zotit. **23** Kur pastaj Zoti ju nisi jashtë Kadesh-Barneas duke thënë: "Ngjituni dhe shtini në dorë vendin që ju dhashë", ju ngritët krye kundër Zotit, Perëndisë tuaj, nuk i besuat dhe nuk iu bindët zërit të tij. **24** U bëtë rebelë kundër Zotit, qysh nga dita që ju kam njohur. **25** Kështu mbeta përbys para Zotit dyzet ditë dhe dyzet net; dhe e bëra këtë sepse Zoti kishte thënë se donte t'ju shkatërronte. **26** Dhe iu luta Zoti, dhe i thashë: "O Zot, o Zot, mos e shkatërrro popullin tênd dhe trashëgiminë tênd, që i ke ciruar me madhështinë tênd, qì i nxore nga Egjipti me një dorë të fuqishme. **27** Kujto shërbëtorët e tu: Abrahamin, Isakun dhe Jakobin; mos shiko kokëfortësinë e këtij populli, ligësinë ose mëkatin e tij, **28** me qëllim që vendi prej ku i nxore të mos thotë: Me qënë se Zoti nuk ishte në gjendje t'i fuste në tokën që u kishte premtuar dhe me genë se i urrente, i nxori që të vdesin në shkretëtirë. **29** Megjithatë ata janë populli yt dhe trashëgimia jote, që ti nxore nga Egjipti me fuqinë tênde të madhe dhe me krahun tênd të shtrirë".

10 "Në atë kohë Zoti më tha: "Pre dy plakata prej guri të njëllota me të parat dhe ngjitu tek unë në mal; bëj një arkë prej druri. **2** Unë do të shkruai mbi plakat fjalët që ishin mbi plakat e para që ti copëtove, dhe ti do t'i vësh në arkë". **3** Kështu bëra një arkë prej dru akacieje dhe preva dy plakata prej guri të njëllota me të parat; pastaj u ngjita në mal me dy plakat në dorë. **4** Dhe Zoti shkroi mbi plakat atë që kishte shkruar herën e parë, domethënë dhjetë urdhërimet që Zoti kishte shpallur pér ju në mal, në mes të zjarrit, ditën e asamblesë. Pastaj Zoti m'i dorëzoi mua. **5** Atëherë u ktheva dhe zbrita nga mali; i vura plakat në arkën që kisha bërë; dhe ato ndodhen aty, ashtu si më kishte urdhëruar Zoti. **6** (Bijtë e Izraelit u nisën nga puset e bijve të Jakaanit në drejtim të Moserahut. Aty vdilq Aaroni dhe aty u varros; dhe Eleazar i bir i tij, u bë prift në vend të tij. **7** Që andej u nisën në drejtim të Gudgodahut dhe nga Gudgodahut pér në Jotbathah, vendi me rrjedha ujore. **8** Në atë kohë Zoti veçoi fisin e Levit pér ta mbartur arkën e besëlidhjes së Zotit, pér të genë përpëra Zotit dhe pér t'i shërbyer, si dhe pér të

bekuar në emër të tij deri ditën e sotme. **9** Prandaj Levi nuk ka pjesë, as trashëgimi me vëllezërit e tij; Zoti është trashëgimia e tij, ashtu si Zoti, Perëndia yt, u kishte premtuar). **10** Unë mbeta në mal dyzet ditë dhe dyzet net me radhë si herën e parë; Zoti më dëgjoi edhe këtë herë dhe nuk pranoi të të shkatërrojë. **11** Atëherë Zoti më tha: "Çohu, nis rrugën në krye të popullit, që ata të futen e të pushtojnë vendin që jam betuar t'u jep etërve të tyre". **12** Dhe tanë, o Izrael, çfarë kërkon nga ti Zoti, Perëndia yt? Të kesh frikë nga Zoti, Perëndia yt, të ecësh në tërë rrugët e tij, ta duash dhe t'i shërbesh Zotit, Perëndisë tênd, me gjithë zemër e me gjithë shpirt, **13** dhe të respektosh pér të mirën tênd të gjitha urdhërimet dhe statutet e Zotit që sot të urdhëroj. **14** Ja, Zoti, Perëndisë tênd, i përkasin qiejtë, qiejtë e qiejve, toka dhe gjithçka ajo përbman; **15** por Zoti u fali dashurinë e tij vetëm etërve të tu dhe i deshi atë; dhe mbas tyre midis tërë popujve zgjodhi pasardhësit e tyre, domethënë ju, ashtu siç po ndodh sot. **16** Prandaj do të rrethpritni prepucin e zemrës suaj dhe nuk do ta fortësoni më qafën tuaj; **17** sepse Zoti, Perëndia juaj, është Perëndia i perëndive, Zotëria i zotërive, Perëndia i madh, i fortë dhe i tmerrshëm që nuk është fare i anshëm dhe nuk pranon dhurata, **18** që u siguron drejtësi jetimëve dhe të vejave, që e do të huajin dhe i jep bukë dhe veshje. **19** Duajeni, pra, të huajin, sepse edhe ju ishit të huaj në vendin e Egjiptit. **20** Do të kesh frikë nga Zoti, Perëndia yt, do t'i shërbesh atij, do të jesh lidhur ngushtë me të dhe do të betohesh me emrin e tij. **21** Ai është lavdia jote, ai është Perëndia yt, që ka bërë pér ty ato gjëra të mëdha dhe të tmershme që sytë e tua i kanë parë. **22** Etërit e tu zbritën në Egjipt në një numër që nuk i kapërxente të shtatëdhjetë personat; dhe tanë Zoti, Perëndia yt, të ka shumëzuar si yjet e qellit".

11 "Duaje, pra, Zotin, Perëndinë tênd, dhe respekto gjithnjë rregullat e tij, statutet e tij, dekretet e tij dhe urdhërimet e tij. **2** Pranoni sot (sepse nuk u flas bijve tuaj që nuk e kanë njohur as e kanë parë disiplinën e Zotit, Perëndisë tuaj), madhështinë e tij, dorën e tij të fuqishme dhe krahun e shtrirë, **3** shenjat e tij dhe veprat e tij që ka bërë në Egjipt kundër Faraonit, mbretit të Egjiptit, dhe kundër vendit të tij, **4** atë që u bëri ushtrisë së Egjiptit, kuajve të saj dhe qerreve të saj, duke derdhur mbi të ujërat e Detit të Kuq ndërsa ata po ju ndiqnin, dhe si i shkatërron Zoti pér gjithnjë; **5** atë që bëri pér ju në shkretëtirë, deri sa të arrinit në këtë vend; **6** dhe atë që u bëri Dathanit dhe Abiramit, bijve të Elabnit, birit të Rubenit; si e hapë gojën toka dhe i gjelltit me gjithë familjet e tyre, me çadrat e tyre dhe me çdo gjë të gjallë që i pasonte, në mes të gjithë Izraelit. **7** Por sytë tuaja panë gjérat e mëdha që Zoti ka kryer. **8** Respektioni, pra, tërë urdhërimet që unë po ju jap sot, që të jeni të fortë dhe të mundni të pushtonit vendin që po bëheni gati të zotëroni, **9** dhe me qëllim t'i zgjatni ditët tuaja në vendin që Zoti u betua t'u japë etërve tuaj dhe pasardhësve të tyre, një vend ku rrjedh qumësht dhe mjaltë. **10** Mbasi vendi në të cilin jeni duke hyrë pér ta pushtuar nuk është si vendi i Egjiptit prej të cilët keni dalë, ku mbillnit farën tuaj dhe pastaj e vaditnit me këmbën tuaj si një kopsht perimesh; **11** por vendi ku jeni duke hyrë pér ta pushtuar është një vend me male dhe lugina, që thith ujin e shiut që

vjen nga qelli; **12** një vend për të cilin Zoti, Perëndia yt, ka kujdes dhe mbi të cilin i janë drejtuar vazhdimisht sytë e Zotit, Perëndisë tênd, fillimi i vittit deri në mbarim të tij. **13** Por në rast se do t'i bindeni me kujdes urdhërimeve të mia që ju jap sot, duke dashur Zotin, Perëndinë tuaj, dhe duke i shërbyer me gjithë zemër dhe me gjithë shpirt, **14** do të ndodhë që unë do t'i jap vendit tuaj shiu në kohën e duhur, shiu e parë dhe shiu e fundit, që ti të mbledhësh grurin, verën dhe vajin tênd; **15** dhe do të bëj që të rritet edhe bari në fushat e tua për bagëtinë tênde, dhe ti do të hash dhe do të ngopesh. **16** Kini kujdes që zemra juaj të mos mashtrohet dhe të mos largoheni nga rruga e drejtë, duke shërbyer dhe u pérulur para perëndive të tjera; **17** sepse në këtë rast do të ndizet zemërimi i Zotit dhe ai do të mbylli qejtë dhe nuk do të ketë më shi, toka nuk do të japë prodhimet e saj dhe ju do të vdisni shpejt në vendin e mirë që Zoti po ju jep. **18** Do t'i shtini këto fjalë në zemrën dhe në mëndjen tuaj, do t'i lidhni si një shenjë në dorë dhe do të jenë si ballore midis syve; **19** do t'uua mësosh bijve tuaj, duke u folur për to kur rri ulur në shtëpinë tênde, kur ecnën rrugës, kur rri shtrirë dhe kur çohesh; **20** do t'i shkruash në shtalkat e shtëpi tênde dhe mbi portat e tua, **21** me qëllim që ditët tuaja dhe ditët e bijve tuaj, në vendin që Zoti është betuar t'u japoë etërve tuaj, të jenë të shumta si ditët e qelliut mbi tokë. **22** Sepse, duke respektuar me kujdes të gjitha urdhërimet që unë ju urdhëroj të zbatoni në praktikë, duke dashur Zotin, Perëndinë tuaj, duke ecur në të gjitha udhët e tij dhe duke qenë të lidhur ngshtë me të, **23** Zoti do të dëbojë para jush të gjitha kombet dhe ju do të shtini në dorë kombe më të mëdha dhe më të fuqishme se ju. **24** Çdo vend që do të shkelë këmba juaj, do të jetë juaji; kufijtë tuaj do të shtrihen nga shkretëtira deri në Liban, dhe nga lumi, lumi Eufrat, deri në detin perëndimor. **25** Askush nuk do të jetë në gjendje t'ju bëj ballë; Zoti, Perëndia juaj, ashtu siç ju tha, do të përhapë frikën dhe tmerrin për ju në të gjithë vendin që ju do të shkelni. **26** Shikoni, unë vë sot para jush bekimin dhe mallkimin; **27** bekimin në rast se u bindeni urdhërimeve të Zotit, Perëndisë tuaj, që sot ju përcaktoj; **28** mallkimin, në rast se nuk u bindeni urdhërimeve të Zotit, Perëndisë tuaj, dhe largoheni nga rruga që ju përcaktoj sot, për të ndjekur perëndi të tjerë që nuk i keni njohur kurrë. **29** Dhe kur Zoti, Perëndia juaj do të ketë futur në vendin që ti shkon të pushtosh, ti do ta vësh bekimin në malin Gerizim dhe mallkimin në malin Ebal. **30** A nuk janë ata matanë Jordanit, në perëndim të rrugës ku dielli perëndon; në vendin e Kananeje që banojnë në Arabah, përballë Gilgalit, pranë lisit të Morehut? **31** Sepse ju po gatiteni të kaloni Jordanin për të hyrë dhe për të pushtuar vendin që Zoti, Perëndia juaj, po ju jep; ju do ta zotëroni dhe do të banoni në të. **32** Kini kujdes, pra, të zbatoni të gjitha statutet dhe dekretet, që unë shtroj sot para jush.

12 "Këto janë statutet dhe dekretet që duhet të keni kujdes të respektoni në vendin që Zoti, Perëndia i etërve të tu, të ka dhënë si trashëgimi për të gjitha ditët që do të jetoni mbi tokë. **2** Do të shkatërroni tërësisht të gjitha vendet ku kombet që jetoni duke përzënë u shërbejnë perëndive të tyre; mbi malet e larta, mbi kodrat dhe nën çdo pemë që gjelbëron. **3** Do të rrënoni

altarët e tyre, do të copëtoni kolonat e tyre të shenjta, do t'u vini flakën Asherimëve të tyre, do të rrëzoni shëmbëlltyrat e ghendura të perëndive të tyre, do të zhdukni emrin e tyre nga këto vende. **4** Nuk do të veproni kështu me Zotin, Perëndinë tuaj, **5** por do ta kérkon në vendin që Zoti, Perëndia juaj, do të zgjedhë midis térére fiseve tuaj, për t'iu vénë emrin e tij si banesë e tij; dhe aty do të shkon; **6** aty do të çoni olokaustet dhe flijimet tuaja, të dhjetat tuaja, ofertat e larta të duarve tuaja, ofertat tuaja të kushtimit dhe ofertat vullnetare, si dhe të parëlindurit e bagëtive të trasha dhe të imta; **7** dhe aty do të hani përpara Zotit, Perëndisë tuaj, dhe do të gézoheni, ju dhe familjet tuaja, për të gjitha ato që keni shtënë në dorë dhe për të cilat Zoti, Perëndia juaj, do t'ju bekojë. **8** Nuk do të veproni ashtu siç veprojmë sot këtu, ku secili bén të gjitha ato që i duken të drejta në sytë e tij, **9** sepse nuk keni hyrë akoma në pushimin dhe në trashëgiminë që Zoti, Perëndia juaj, ju jep. **10** Por ju do të kaloni Jordanin dhe do të banoni në vendin që Zoti, Perëndia juaj, ju jep në trashëgimi; dhe ai do t'ju japoë pushim nga të gjithë armiqtë tuaj që ju rrethojnë dhe ju do të keni një banim të sigurt. **11** Atëherë do të ketë një vend ku Zoti, Perëndia juaj, do të zgjedhë për të venduar emrin e tij dhe aty do të çoni téré ato që unë ju urdhëroj; olokaustet tuaja, flijimet tuaja, të dhjetat tuaja, ofertat e larta të duarve tuaja dhe të gjitha ofertat e zgjedhura që i keni premtuar si kusht Zotit. **12** Dhe do të gézoheni përpara Zotit, Prëndisë tuaj, ju, bijtë dhe bijat tuaja, shërbëtorët dhe shërbëtoret tuaja, dhe Leviti që do të banojë brenda portave tuaja, sepse ai nuk ka as pjesë, as trashëgimi midis jush. **13** Kini kujdes të mos ofrosh olokaustet e tua në çdo vend që sheh; **14** por në vendin që Zoti do të zgjedhë në një nga fiset e tua, atje do të ofrosh olokaustet e tua dhe aty do të bësh çdo gjë që unë të urdhëroj. **15** Por sa herë që të duash, mund të vrasësh kafshë dhe të hash mishin e tyre në të gjitha qytetet, simbas bekimit që të ka bërë Zoti; atë mund ta hanë si i papastri, ashtu dë i pastri, siç bëhet me mishin e gazelës dhe të drerit; **16** por nuk do të hani gjakun e tyre; do ta derdhni mbi tokë siç derdhet uji. **17** Brenda qyteteve të tua nuk mund të hash të dhjetat e grurit tênd, të mushtit tênd, të vajit tênd, as pjellën e parë të bagëtive të tua të trasha dhe të imta, as atë që ke premtuar si zotim as në ofertat e tua vullnetare, as në ofertat e larta të duarve të tua. **18** Por do t'i hash përpara Zotit, Perëndisë tênd, në vendin që Zoti, Perëndia yt, ka për të zgjedhur, ti, biri yt dhe bija jote, shërbëtori yt dhe shërbëtorja jote, dhe Leviti që do të banojë brenda portave të tua; dhe do të gézosh përpara Zotit, Perëndisë tênd, çdo gjë mbi të cilën ti vë dorë. **19** Ki kujdes të mos shpërfillësh Levitin, deri sa të jetosh në atë vend. **20** Kur Zoti, Perëndia yt, do t'i zgjerojë kufijtë e tu, ashtu si të ka premtuar, dhe ti do të thuash: "Do të ha mish", sepse ke déshirë të hash mish, do të mund të hash mish sa herë që e déshiron. **21** Në qoftë se vendi që Zoti, Perëndia yt, ka zgjedhur për të venduar emrin e tij do të jetë larg teje, mund të vrasësh kafshë nga bagëtia e trashë dhe e imët, ashtu si të kam urdhëruar; dhe mund të hash brenda portave të tua sa herë të duash. **22** Vetëm do ta hash ashtu siç hahet mishi i gazelës dhe i drerit; do të mundë ta hajë si i papastri ashtu edhe i pastri. **23** Por ruhu se ha gjakun, sepse gjakuq i shtë jetë; dhe ti nuk do ta hash jetën

bashkë me mishin. 24 Nuk do ta hash, por do ta derdhësh për tokë ashtu siç bëhet me ujin. 25 Nuk do ta hash me qëllim që të përparosh ti dhe bijtë e tu mbas teje, pse keni bërë një gjë që është e drejtë në sytë e Zotit. 26 Por gjérat e shenjta që ke për të ofruar dhe ato të premtuara si kusht, do t'i marrësh dhe do të shkosh në vendin që ka zgjedhur Zoti, 27 dhe do të ofrosh olokaustet e tua, të plota, mishin dhe gjakun mbi altarin e Zotit, Perëndisë tënd; gjaku i flijimeve të tua përkundrazi do të shpërndahet mbi altarin e Zotit, Perëndisë tënd, dhe ti do të hash mishin e tyre. 28 Ki kjeshtet dhe bindju të gjitha fjalëve që të urdhëroj, që të përparosh ti dhe bijtë e tu pas teje, pse keni bërë atë që është e mirë dhe e drejtë në sytë e Zotit, Perëndisë tënd. 29 Kur Zoti, Perëndia yt, do të ketë shfarosur para teje kombet që ti shkon për t'i shpronësuar, dhe kur t'i kesh shpronësuar dhe të banosh në vendin e tyre, 30 ruhu të mos biesh në kurthin e ngritur, duke ndjekur shembullin e tyre, pasi ata janë shkatërruar para teje, dhe të informohesh mbi perënditë e tyre, duke thënë: "Si u shërbenin këto kombe perëndive të tyre? Edhe unë do të veproj kështu". 31 Ti nuk do të veprosh kështu me Zotin, me Perëndinë tënd, sepse ata me perënditë e tyre kanë bërë tërë ato gjëra të neveritshme për Zotin dhe që ai i urren; kanë djegur madje në zjarr bijtë dhe bijat e tyre për nder të perëndive të tyre. 32 Do të kujdeseni të zbatoni në praktikë tërë gjérat që ju urdhëroj; nuk do t'u shtonis as do t'u hiqni asgjë".

13 "Në rasat se midis jush del një profet apo një èndërrimtar dhe ju propozon një shenjë apo një mrekulli, 2 dhe shenja apo mrekullia për të cilën ju foli realizohet dhe ai thotë: "Le të shkojmë pas perëndive të tjera që ti nuk i ke njohur kurrë dhe le t'u shërbejmë", 3 ti nuk do të dégjosh fjalët e këtij profeti apo të këtij èndërrimtarit, sepse Zoti, Perëndia juaj, ju vë në provë për të ditur në se e doni Zotin, Perëndinë tuaj, me gjithë zemër dhe me gjithë shpirt. 4 Do të shkon pas Zotit, Perëndisë tuaj, do të keni frikë nga ai, do të respektoni urdhërimet e tij, do t'i bindeni zërit të tij, do t'i shërbeni dhe do të jeni të lidhur ngushtë me të. 5 Por ai profet ose ai èndërrimtar do të vritet, sepse ka folur në mënyrë që t'ju largojë nga Zoti, Perëndia juaj, që ju nxori nga vendi i Egjiptit dhe ju çlroi nga shtëpia e skllavërisë, për t'ju çuar jashtë rrugës në të cilën Zoti, Perëndia yt, të ka urdhëruar të ecësh. Në këtë mënyrë do të shkulësh të keqen nga gjiri yt. 6 Në rast se vëllai yt, bir i nënës sate, biri yt ose bija jote, gruaja që prehet mbi gjirin tënd apo shoku që ti e do si shpirtin tënd të nxit fshehtazi, duke thënë: "Shkojmë t'u shërbejmë perëndive 7 hyjnive të popujve që ju rrrethojnë, që janë pranë apo larg teje, nga një skaj i tokës deri në skajin tjetër të tokës, 8 mos iu nënshtro atij dhe mos e dëgjo; syri yt nuk duhet të ketë mëshirë për të; mos e kurse, mos e fsheh. 9 Por ti duhet ta vrasësh; dora jote të jetë e para që të ngrihet kundër tij, për ta vrarë; pastaj te të vijë dora e gjithë popullit. 10 Ti do ta vrasësh me gurë dhe ai do të vdesë, sepse ka kërkuar të largojë nga Zoti, Perëndia yt, që të nxori nga Egjipti, nga shtëpia e skllavërisë. 11 Kështu tërë Izraeli do ta dégjojë këtë ngjarje dhe do të ketë frikë, e nuk ka për të kryer më asnjë veprim të keq si ky në gjirin tënd. 12 Në qoftë se një ndër qytetet e tua që Zoti, Perëndia yt, të jep për të banuar, dégjon të thuhet 13 që njerëz të çoroditur kanë dalë nga gjiri juaj dhe kanë mashtruar banorët e qytetit të

tyre duke thënë: "Shkojmë t'u shërbejmë perëndive të tjera", që ju nuk i keni njohur kurrë, 14 ti do të bësh hetime, kërkim dhe do të marrësh me kujdes në pyjet; dhe në qoftë se është e vërtetë dhe e sigurt që ky veprim i neveritshëm është kryer me të vërtetë në gjirin tënd, 15 atëherë do të vrasësh me shpatën tëndë banorët e atij qyteti, duke vendosur shfarosjen e tij dhe gjithçka që ndodhet në të; do të vrasësh edhe bagëtinë e tij. 16 Pastaj do të mbledhësh tërë plaçkën e tij në mes të sheshit dhe do ta djegësh me zjarr qytetin dhe tërë plaçkën e tij përpara Zotit, Perëndisë tuaj; ajo do të mbetet një grumbull gjërmadhash për gjithnjë dhe nuk do të rindërtohet më kurrë. 17 Prandaj asgjë nga ato që janë caktuar të shkatërrohen të mos ju ngjitet në dorë, me qëllim që Zoti të heqë dorë nga zjarri i zemërimit të tij dhe të tregohet i dhimshur t'i vijë keq për ty dhe të të shumëzoj, ashtu siç u është betuar etërve tuaj, 18 sepse ti e dëgjove zérin e Zotit, Perëndisë tënd, duke respektuar të gjitha urdhërimet e tij që po të përcaktom sot duke bërë atë që është e drejtë në sytë e Zotit, Perëndisë tuaj".

14 "Ju jeni bijtë e Zotit, Perëndisë tuaj; nuk do të bëni asnjë prerje dhe nuk do të rruheni midis syve për një të vdekur; 2 sepse ti je një popull i shenjtë për Zotin, Perëndinë tënd, dhe Zoti të ka zgjedhur për të qenë një popull i tij, një thesar i veçantë ndër të gjithë popujt që janë mbi faqen e dheut. 3 Nuk do të hash asgjë të neveritshme. 4 Këto janë kafshët që mund të hani: lopa, delja, dhia, 5 dreri, gazela, dhia e egër, stambiku, antilopa dhe kaprolli. 6 Mund të hani çdo kafshë që e ka thundrën të ndarë, dhe që përtypet midis kafshëve. 7 Por nga ato që vetëm përtypen dhe që kanë vetëm thundrën të ndarë nuk do të hani devevë, lepurin dhe baldosën, që përtypen por nuk e kanë thundrën të ndarë; për ju janë të papastrë; 8 edhe derri, që e ka thundrën të ndarë por nuk përtypet, është i papastër për ju. Nuk do të hani mishin e tyre dhe nuk do të prekni trupat e tyre të vdekur. 9 Ndër të gjitha kafshët që rrojnë në ujë, mund të hani të gjitha ato që kanë pendë dhe luspa; 10 por nuk do të hani asnjë nga ato që nuk kanë pendë dhe luspa; janë të papastrë për ju. 11 Mund të hani çdo zog të pastër; 12 por nuk do të hani këto: shqiponjën, shqiponjën e detit dhe fajkuani e detit, 13 qiftin, fajkuani dhe çdo lloj zhgabë, 14 çdo lloj korbi, 15 strucin, kukuvajkën mjekroshe, pulëbardhën dhe çdo lloj krahathatë, 16 bufin, ibisin, mijellmën, 17 pelikanin, martin peshkatarin, kormoranin, 18 lejlekun, çdo lloj gate, pupëzën dhe lakuriqin e natës. 19 Çdo insekt që fluturon është i papastër për ju; nuk do ta hani. 20 Por mund të hani çdo zog që është i pastër. 21 Nuk do të hani asnjë kafshë që ka ngordhur në mënyrë të natyrshme; mund t'uaj jepni të huajve që janë brenda portave tuaja që t'i hanë ose mund t'uaj shisni një të huaji, sepse ti je një popull që i je shenjtëruar Zotit, Perëndisë tënd. Nuk do ta gatuash kecin bashkë në qumështin e nënës së tij. 22 Do të zotohesh të japësh të dhjetën e asaj që mbijell dhe që të prodhon ara çdo vit. 23 Do të hash përpara Zotit, Perëndisë tënd, në vendin që ai ka zgjedhur si vendbanim për emrin e tij, të dhjetën e grurit tënd, të mushtit tënd, të vajit tënd, dhe pjelljen e parë të tutave të bagëtive të trasha dhe të imta, në mënyrë që ti të mësosh të kesh gjithnjë frikë nga Zoti, Perëndia yt. 24 Por në rast se rruga është shumë e gjatë për ty dhe nuk mund t'i

çosh deri atje tē dhjetat, sepse vendi që Zoti, Perëndia yt, ka caktuar pēr tē vendosur emrin e tij éshtë shumë larg nga ty, kur Zoti, Perëndia yt, do tē tē ketë bekuar, 25 atëherë do t'i këmbesh ato me para dhe me paratë nē dorë do tē shkosh nē vendin që ka zgjedhur Zoti, Perëndia yt; 26 dhe do t'i përdorësh këto para pēr tē blerë tē gjitha ato që déshiron zemra jote; lopë, dele, verë, pije dehëse, ose çfarëdo gjë që déshiron zemra jote; dhe aty do tē hash përpara Zotit, Perëndisë tēnd, dhe do tē gëzohesh ti bashkë me familjen tēnde. 27 Përveç kësaj nuk do tē lesh pas dore Levitin, që banon brenda portave tē tua, sepse ai nuk ka pjesë as trashëgimi me ty. 28 Në fund tē çdo tre viteve, do tē vësh mënjanë tē gjitha tē dhjetat e prodhimeve tē tua tē vitit tē tretë, dhe do t'i vendosësh brenda portave tē tua; 29 dhe Leviti, që nuk ka pjesë as trashëgimi me ty, dhe i huaji, jetimi dhe e veja që gjenden brenda portave tē tua, do tē vinë, do tē hanë dhe do tē ngopen, me qëllim që Zoti, Perëndia yt, tē tē bekøjë nē çdo punë që do tē tē zërë dora”.

15 “Në mbarim tē çdo shtatë viteve do tē bësh faljen e borxheve. 2 Dhe kjo do tē jetë forma e faljes: Çdo huadhëns do tē falë atë që i ka dhënë hua tē aférmit tē tij; nuk do tē kérkojë kthimin e saj nga i aférmi dhe nga vëllai i tij, sepse éshtë shpallur falja e borxheve nga Zoti. 3 Mund ta kërkosh borxin nga i huaji; por do t'i falësh vëllait tēnd atë që ai tē ka marrë hua. 4 Nuk do tē ketë asnjë nevojtar midis jush, sepse Zoti do tē tē bekøjë me tē madhe nē vendin që Zoti, Perëndia yt, po tē jep si trashgimi, që ti ta zotërosh, 5 por vetëm me kusht që ti t'i bindesh me zell zérít tē Zotit, Perëndisë tēnd, duke pasur kujdes tē zbatosh nē praktikë tē gjitha këta urdhërimet, që sot tē cakton. 6 Sepse Zoti, Perëndia yt, do tē tē bekøjë siç tē ka premtuar; atëherë do t'u japësh hua shumë kombeve, por ti nuk do tē kërkosh hua; do tē sundosh mbi shumë kombe, por ato nuk do tē sundojnë mbi ty. 7 Në rast se ke ndonjë vëlla nevojtar midis jush, midis ndonjë prej qyteteve që Zoti, Perëndia yt, po tē jep, nuk do tē fortësosh zemrën dhe nuk do tē mbyllësh dorën para vëllait tēnd nevojtar; 8 por do t'i hapësh me zemërgjerësi dorën tēnde dhe do t'i japësh hua aq sa i nevojitet pēr tē përballuar nevojat që ka. 9 Ki kujdes që tē mos ketë asnjë mendim tē keq nē zemrën tēnde, i cili tē tē bëjë tē thuash: “Viti i shtatë, viti i familjes, éshtë afér”, dhe ta shikosh me sy tē keq vëllanë tēnd nevojtar dhe tē mos i japësh asnjë; ai do tē bërtiste kundër teje para Zotit dhe tē do tē mëkatoje. 10 Jepi me bujari dhe zemra jote tē mos trishtohet kur i jep, sepse pikërisht pēr këtë Zoti, Perëndia yt, do tē tē bekøjë nē çdo punë tēden dhe nē çdo gjë që do tē tē zërë dora. 11 Sepse nevojtarët nuk do tē mungojnë kurrë nē vend, prandaj unë po tē jep këtë urdhërim tēnd dhe tē them: “Hapja me bujari dorën tēnde vëllait tēnd, tē varfërit tēnd dhe nevojitarit nē vendin tuaj”. 12 Në rast se një vëlla apo një motër hebre shitet tē, do tē tē shërbëjë gjashtë vjet; por vitin e shtatë do tā lesh tē ikë i lirë. 13 Dhe kur do ta lesh tē ikë i lirë, nuk do ta lesh tē shkojë duarbosh; 14 do t'i japësh bujarisht dhurata nga kopeja jote, nga lëmi dhe nga hambari yt; do ta bësh pjestar tē bekimeve me tē cilat Zoti, Perëndia yt, tē ka mbushur; 15 dhe nuk do tē harrosh se ke qenë skllav nē vendin e Egjiptit dhe se Zoti, Perëndia yt,

tē ka liruar; prandaj sot tē urdhëroj këtë. 16 Por nē rast se ai tē thotë: “Nuk dua tē largohem prej teje”, sepse tē do ty dhe shtëpinë tēnde, sepse ka mbarësi bashkë me ty, 17 atëherë do tē marrësh një fëndyell, do t'i shposh veshin kundër portës dhe ai do tē jetë skllavi yt pēr gjithnjë. Po ashtu do tē veprosh me skllaven tēnde. 18 Nuk duhet tē tē duket e vështirë ta nisësh tē lirë, sepse tē ka shërbyer gjashtë vjet me gjysmën e pagës së një argati; dhe Zoti, Perëndia yt, do tē bekøjë tē gjitha veprimet e tua. 19 Do t'i shenjtërosh Zotit, Perëndisë tēnd, tērë pjelljet e para meshkuj tē bagëtive tē tua tē trasha dhe tē imta. Nuk do tē bësh asnjë punë me pjelljen e parë tē lopës sate dhe nuk do tē qethësh pjelljen e parë tē deles sate. 20 Do t'i hash çdo vit, ti dhe familja jote, përpara Zotit, Perëndisë tēnd, nē vendin që Zoti ka zgjedhur. 21 Por nē qoftë se kafsha ka ndonjë tē metë, nē rast se éshtë e çalë, e verbër, apo ka ndonjë tē metë tjetër tē rëndë, nuk do t'i fljosht Zotit, Perëndisë tēnd; 22 do ta hash brenda portave tē tua; tē papastrin dhe tē pastrin mund ta hanë njëlljo sikur tē ishte një gazelë apo një dre. 23 Por nuk do tē hash gjakun e tyre; do ta derdhësh nē tokë si uji”.

16 “Respektu muajin e Abibit dhe kremlto Pashkën pēr nder tē Zotit, Perëndisë tēnd, sepse nē muajin e Abibit Zoti, Perëndia yt, tē nxori nga Egjipti, gjatë natës. 2 Do t'i bësh fli, pra, Pashkën e Zotit, Perëndisë tēnd, me bagëti tē trasha dhe tē imta, nē vendin që Zoti ka zgjedhur pēr tē ruajtur emrin e tij. 3 Dhe nuk do tē hash bashkë me tē bukë tē mbrujtj; shtatë ditë do tē hash bukë tē ndorme (sepse dole me nxitim nga vendi i Egjiptit), me qëllim që ta kujtosh ditën që dole nga Egjipti tērë ditët e jetës sate. 4 Nuk do tē shihet maja pranë teje, brenda tērë kufijve tē tua, pēr shtatë ditë me radhë; dhe nuk do tē mbetet asnjë nga mishi që fljove mbrëmjen e ditës së parë pēr gjithë natën deri nē mëngjes. 5 Nuk do tē mund ta fljosht Pashkën nē çfarëdo qyteti që Zoti, Perëndia yt, tē jep, 6 por do ta fljosht Pashkën vetëm nē vendin që Zoti, Perëndia yt, ka zgjedhur pēr tē ruajtur emrin e tij; do ta fljosht nē mbrëmje, nē perëndim tē diellit, nē orën që dole nga Egjipti. 7 Do ta pjekësh viktimën dhe do ta hash nē vendin që Zoti, Perëndia yt, ka zgjedhur; dhe nē mëngjes do tē largohesh dhe do tē ktheshesh nē çadrat e tua. 8 Gjashtë ditë me radhë do tē hash bukë tē ndorme; dhe ditën e shtatë do tē mbahet një asamble soleme pēr nder tē Zotit, Perëndisë tēnd; tē nuk do tē bësh gjatë kësaj dite asnjë punë. 9 Do tē numërosh shtatë javë; fillo tē numërosh shtatë javë nga koha që fillon tē korrësh grurin; 10 pastaj do ta kremltosh festën e Javëve pēr nder tē Zotit, Perëndisë tēnd, duke bërë ofertat e tua vullnetare dhe kjo nē masën që Zoti, Perëndia yt, tē bekon. 11 Dhe do tē gëzosh përpara Zotit, Perëndisë tēnd, tē, biri yt dhe bija jote, shërbëtori yt dhe shërbëtorja jote, Leviti që ndodhet brenda portave tē tua, dhe i huaji, jetimi dhe e veja që ndodhen nē mes teje, nē vendin që Zoti, Perëndia yt, ka zgjedhur pēr tē ruajtur emrin e tij. 12 Do tē kujtosh që ke qenë skllav nē Egjipt dhe do tē kujdesesh t'i zbatosh nē praktikë këto statute. 13 Do tē kremltosh festën e Kasolleve shtatë ditë me radhë, mbasi tē kesh mbledhur prodhimin e lëmit dhe tē fushës sate; 14 dhe do tē gëzohesh nē festën tēnde, tē, biri yt dhe bija jote, shërbëtori yt dhe shërbëtorja

jote, dhe Leviti, i huaji, jetimi dhe e veja që ndodhen brenda portave të tua. **15** Do të kremtosh një festë për shtatë ditë me radhë për nder të Zotit, Perëndisë tênd, në vendin që Zoti ka zgjedhur, sepse Zoti, Perëndia yt, do të bekojë të gjitha të korrat e tua dhe tërë punën e duarve të tua, dhe ti do të jesh shumë i kënaqur. **16** Tri herë në vit qđo mashkull i yt do t'i paraqitet Zotit, Perëndisë tênd, në vendin që ai ka zgjedhur, në festën e bukëve në festën të ndorme, në festën të Javëve dhe të Kasolleve; asnjeri prej tyre nuk do të paraqitet para Zotit duarbosh. **17** Por secili do të japë nga pjesa e tij simbas bekimit që Zoti, Perëndia yt, të ka dhënë. **18** Do të caktosh gjykatës dhe zyrtarë brenda portave të tua për çdo fis tëndin, në të gjitha qytetet që Zoti, Perëndia yt, të jep; dhe ata do ta gjykojnë popullin me vendime të drejta. **19** Nuk do ta prishësh drejtësinë, nuk do të tregohesh i anshëm dhe nuk do të pranosh dhurata, sepse dhurata i verbon sytë e njerëzve të urtë dhe korrupton fjalët e njerëzve të drejtë. **20** Do të zbatosh plotësisht drejtësinë, në mënyrë që ti të jetosh dhe të zotërosh vendin që Zoti, Perëndia yt, po të jep. **21** Nuk do të ngresh për ty asnjë Asherah, me asnjë lloj druri pranë altarit që do t'i ndërtosh Zotit, Perëndisë tênd; **22** dhe nuk do të ngresh asnjë shtyllë të shenjtë, që Zoti, Perëndia yt, urren".

17 "Nuk do t'i flijosh Zotit, Perëndisë tênd, ka, dele ose dhi që kanë ndonjë të metë ose gjymtim, sepse kjo do t'ishte një gjë e neveritshme për Zotin, Perëndinë tênd. **2** Në rast se gjendet midis teje, në një nga qytetet që Zoti, Perëndia yt, po të jep, një burrë apo një grua që bén atë që éshtë e keq për sytë e Zotit, Perëndisë tênd, duke shkelur besëlidhjen e tij, **3** dhe që shkon t'u shérbej perëndive të tjera dhe bie përmbyss para tyre, para diellit, hënës apo têrë ushtrisë qellore, gjë që unë nuk të kam urdhëruar, **4** dhe që të éshtë referuar dhe që ke dégjuar të flitet për të, atëherë hejtoje me kujdes; dhe në qoftë se éshtë e vërtetë dhe e sigurtë se ky akt i neveritshëm éshtë kryer në Izrael, **5** do ta çosh në portat e qytetit tênd atë burrë ose grua që ka kryer këtë veprim të keq, dhe do ta vrasësh me gurë atë burrë ose atë grua; dhe kështu ata do të vdesin **6** Ai që duhet të vdesë do të dënohet me vdekje me deponimin e dy apo tri dëshmitarëve, por nuk do të dënohet me vdekje askush me deponimin e një dëshmitari të vetém. **7** Dora e dëshmitarëve do të jetë e para që do të ngrihet kundër tij për t'i shkaktuar vdekjen; pastaj do të ngrihet dora e të gjithë popullit; kështu do të çrrënjosësh të keqen nga gjiri yt. **8** Në rast se të paraqitet një rast shumë i vështirë për t'u gjykuar, midis vrasësve, midis një padie e tjetrës, midis një plagosjeje e tjetrës, grindje brenda portave të shtëpisë sate, atëherë do të **9** dhe do të takohesh me priftërinjtë levitikë dhe me gjykatësit në funksion në atë kohë dhe do të këshillohesh me ta; atëherë ata do të shpallin vendimin e gjyqit; **10** dhe ti do t'i përbahesh vendimit që ata të kanë treguar në vendin ku Zoti ka zgjedhur dhe do të kujdesesh të bësh të gjitha ato që të kanë mësuar. **11** Do t'i përbahesh ligjit që të kanë mësuar dhe vendimit që të kanë deklaruar; nuk do të shmangesh nga vendimi që të kanë treguar as djathtas, as majtas. **12** Por njeriu që do të veprojë me mendjemadhësi dhe nuk do ta dégjojë priftin që ndodhet aty për t'i shërbyer Zotit, Perëndisë tênd, ose gjykatësit, ky njeri ka për të vdekur; kështu do të shkulësh të keqen nga Izraeli; **13** tërë populli do të mësojë

kësisoj atë që ndodhi, do të ketë frikë dhe nuk do të veprojë me mendjemadhësi. **14** Kur do të hysh në vendin që Zoti, Perëndia yt, po të jep dhe do ta shtiesh në dorë dhe do të banosh atje, në rast se do të thuash: "Dua të caktoj mbi mua një mbret ashtu si têrë kombet që më rrethojnë", **15** do të caktosh mbi ty mbretin që Zoti, Perëndia yt, ka për të zgjedhur. Do të caktosh mbi ty një mbret të zgjedhur midis vëllezërve të tu; nuk mund të caktosh mbi ty një të huaj që të mos jetë vëllai yt. **16** Por ai nuk duhet të ketë një numër të madh kuajsh, as ta kthejë popullin në Egjipt për të shtënë në dorë një numër të madh kuajsh, sepse Zoti ju ka thënë: "Nuk do të ktheheni më në atë rrugë". **17** Nuk duhet të ketë një numër të madh grash, me qëllim që zemra e tij të mos shthure; dhe nuk duhet të grumbullojë për vete një sasi të madhe argjendi dhe ari. **18** Përveç kësaj, kur të ulet mbi froni e mbretërisë së tij, do të shkrumjë për veten e tij në një libër një kopje të këtij ligji, simbas kopjes së priftërinjve levitikë. **19** Do ta mbajë pranë vetes këtë libër dhe do ta lexojë çdo ditë të jetës së tij, që të mësojë të ketë frikë nga Zoti, Perëndia i tij, dhe të zbatojë në praktikë të gjitha fjalët e këtij ligji dhe të këtyre statuteve, **20** me qëllim që zemra e tij të mos ngrihet mbi vëllezërit e tij dhe të mos shmanget nga ky urdhërim as djathtas, as majtas, dhe të zgjasë kështu ditët e mbretërimit të tij, ai vetë dhe bijtë e tij, në mes të Izraelit".

18 "Tërë priftërinjtë levitë, tërë fisi i Levit, nuk do të kenë pjesë as trashëgimi në Izrael; do të jetojnë me flijimet e bëra me zjarr për Zotin, trashëgimi e tij. **2** Nuk do të kenë asnjë trashëgimi nga vëllezërit e tyre; sepse Zoti éshtë trashëgimia e tyre, ashtu siç ua ka thënë. **3** Kjo éshtë ajo që i detyrohet priftit populli, ata që ofrojnë një flijim, qoftë një lopë, një dele apo një dhi; ata do t'i japid priftit shpatullat, nofullat dhe plëndësin. **4** Do t'i japësh prodhimin e parë të grurit tênd, të mushtit tênd dhe të vajit tênd, si dhe qethjen e parë të dhenve të tua; **5** sepse Zoti, Perëndia yt, e ka zgjedhur midis gjithë fiseve të tu për të kryer shërbimin në emër të Zotit, atë vetë dhe bijtë e tij për gjithnjë. **6** Por në rast se një Levit, që ka ardhur nga një prej qyteteve të tua të të gjithë Izraelit, ku ai banonte, vjen me gjithë dëshirën e zemrës së tij në vendin e zgjedhur nga Zoti, **7** atëherë ai do të mund të shërbej në emër të Zotit, Perëndisë së tij, ashtu si gjithë vëllezërit e tij Levitë që ndodhen aty përpara Zotit. **8** Ata do të marrin përmbytjen e tyre pjesë të barabarta, përveç parave nga shitja e pasurisë së tyre. **9** Kur do të hysh në vendin që Zoti, Perëndia yt, po të jep, nuk do të mësosh të shkosh pas veprave të neveritshme të këtyre kombeve. **10** Të mos gjendet midis teje ndonjë që e kalon birin ose bijën e vet nëpër zjarr, as ndonjë që praktikon shortarinë, bën parashikime, interpretion shenjat dhe merret me magji, **11** as ai që përdor yshjtë, as mediume që konsultojnë frymat, as magjistarë, as ai që ndjell të vdekurit, **12** sepse të gjithë ata që merren me këtë punë neveriten nga Zoti; dhe për shkak të kësaj neverie, Zoti éshtë duke i përzënë para teje. **13** Ti do të jesh i përkryer para Zotit, Perëndisë tênd; **14** sepse kombet, që ti do të débosh, i kanë dégjuar shortarët dhe magjistarët; kurse ty, Zoti, Perëndia yt, nuk të ka lejuar të veprosh kështu. **15** Zoti, Perëndia yt, do të krijojë për ty një profet si unë në mes teje dhe vëllezërve të tu;

atë keni për ta dëgjuar, **16** në bazë të gjithë atyre gjérave që i kërkove Zotin, Perëndinë tênd, në Horeb, ditën e asamblesë, kur the: "Të mos dëgjoj më zérin e Zotit, Perëndisë tim, dhe të mos shoh më këtë zjarr të madh, që unë të mos vdes". **17** Dhe Zoti më tha: "Atë që thanë, éshëtë mirë; **18** unë do të nxjerr përt a një profet nga gjiri i vëllezërve të tyre dhe do të vë në gojnë e tij fjalët e mia, dhe ai do t'u thotë atyre të gjitha ato që unë do t'i urdhëroj. **19** Dhe do të ndodhë që në se dikush nuk i dëgjon fjalët e mia që ai thotë në emrin tim, unë do t'i kërkoj llogari. **20** Por profeti që pretendon të thotë në emrin tim një gjë përt të cilën unë e kam urdhëruar ta thotë ose që flet në emr të perëndive të tjera, ai profet do të vritet". **21** Dhe në se ti thua në zemrën tênde: "Si do të bëjmë përt të dalluar fjalën që Zoti nuk ka thënë?". **22** Kur profeti flet në emr të Zotit dhe kjo gjë nuk ndodh dhe nuk realizohet, kemi të bëjmë me një gjë që Zoti nuk e ka thënë; e ka thënë profeti me mendjemadhësi; mos ki frikë prej tyj".

19 "Kur Zoti, Perëndia yt, të ketë shfarosur kombet e vendeve që të jep dhe ti t'i kesh débuar dhe të banosh në qytetet dhe shtëpitë e tyre, **2** do të veçosh tri qytete, në mes të vendit, që Zoti, Perëndia yt, të jep si trashëgimi. **3** Do t'i përgatisësh rrugë dhe do ta ndash në tri pjesë vendin që Zoti, Perëndia yt, të jep si trashëgimi, me qëllim që çdo vrasës të mund të strehohet në të. **4** Dhe ky éshëtë rregulli përvrasësin që strehohet aty, që të shpëtoj jetën e tij: kushdo që ka vrarë të afërmin e tij pa dashje, pa e urredhë më parë. **5** Kështu, kur dikush shkon me shokun e tij në pyll përt të prerë dru dhe, ndërsa i bie një druri me sépatë, sëpata del nga bishti dhe godet shokun që pastaj vdes, ai person do të strehohet në një nga këto qytete dhe do ta shpëtoj jetën; **6** sepse hakmarrësi i gjakut, ndërsa zemërimi i vlon në zemër, të mos e ndjekë vrasësin dhe ta arrijë, kur rruga éshëtë shumë e gjatë, dhe ta vrasë edhe pse nuk e meriton vdekjen, sepse në të kaluarën nuk e kishte urredhë shokun e tij. **7** Prandaj të urdhëroj në këtë mënyrë: "Veço tri qytete". **8** Në rast se më pas Zoti, Perëndia yt, zgjeron kufijtë e tu, ashtu si u éshëtë betuar etërvë të tu dhe ta jep tërë vendin që u kishte premtuar t'ua jepete etërvë të tu, **9** në rast se ti respekton këto urdhra që unë të jep sot, duke e dashur Zotin, Perëndinë tênd, dhe duke ecur gjithnjë në rrugët e tij, atëherë do t'u shtosh tri qytete të tjera tri të parave, **10** me qëllim që të mos derdhet gjak i pafajshëm në mes të vendit që Zoti, Perëndia yt, të jep si trashëgimi dhe t'i të mos bëhesh fajtor përvrasje. **11** Por në rast se një njeri irren të afërmin e tij, i zë pritë, e sulmon dhe e plagos përvdekje, dhe pastaj strehohet në një nga këto qytete, **12** pleqtë e qytetit të tij do të dërgojnë ta marrin që andej dhe do t'ia dorëzojnë hakmarrësit të gjakut që të vritet. **13** Syri yt nuk do të ketë mëshirë përt të, por do t'i heqësh Izraelit fajin që ka derdhur gjak të pafajshëm, dhe kështu do të kesh mbarësi. **14** Nuk do të lëvizësh kufijtë e të afërmit tênd, të vendosura nga pasardhësít në trashëgiminë që do të gëzosh në vendin që Zoti, Perëndia yt, të jep në zotërim. **15** Një dëshmitar i vetëm nuk mjaftron përt të akuzuar dikë përvrasësh krimi apo mëkatë të kryer; fakti do të përcaktohet me deponimin e dy ose tre dëshmitarëve. **16** Në rast se kundër dikujt ngrijhet një dëshmitar

i rremë dhe e akuzon përt një krim, **17** atëherë dy njerëzit midis të cilëve zhvillohet mosmarrëveshja do të paraqiten përpara Zotit, përpara priftërinjve dhe gjykatësve në funksion ato ditë. **18** Gjykatësi do ta hetojë me kujdes çështjen; dhe në rast se del që ai dëshmitar éshëtë një dëshmitar i rremë, që ka deponuar gjenjeshtra kundër vëllait, **19** atëherë do t'i bëni atij atë që kishte ndër mënd t'i bënte vëllait të tij. Kështu do ta shkulni të keqen nga mesi juaj. **20** Të tjerët do ta mësojnë dhe do t'i trëmben, dhe qysh atëherë nuk do të kryhet më në mes tuaj një veprim aq i keq. **21** Syri yt nuk do të ketë mëshirë, por do t'i përmbahet rregullit jetë përt jetë, sy përt sy, dhëmb përvrasësh, dorë përdorë, këmbë përvrasësh".

20 "Kur të shkosh në luftë kundër armiqve të tu dhe të shikosh kuaj, qerre dhe njerëz në një numër më të madh se ato që ke ti, mos ki frikë prej tyre, sepse Zoti, Perëndia yt, që të bëri të njitesh nga vendi i Egjiptit, éshëtë me ty. **2** Kështu, në çastin kur do të jeni duke filluar betejën, prifti do t'i dalë përpara dhe do t'i flasë popullit **3** dhe do t'i thotë: "Dëgio, Izrael! Sot jeni gatitur përt t'u ndeshur me armiqtë tuaj; zemra juaj të mos ju ligështohet; mos kini frikë, mos e humbin dhe mos u trembni para tyre, **4** sepse Zoti, Perëndia juaj, éshëtë ai që ecën me ju përt t'luftuar përt ju kundër armiqve tuaj dhe përt t'ju shpëtuar". **5** Pastaj oficerët do t'i flasin popullit, duke thënë: "A ka njeri që ka ndërtuar një shtëpi të re dhe ende nuk e ka përruar? Le të shkojë dhe të kthehet në shtëpinë e tij, që të mos vdesë gjatë betejës dhe një tjetër të përurojë shtëpinë e tij. **6** A ka njeri të ketë mbjellë një vresht dhe të mos ketë shijuar akoma frutet e tij? Le të shkojë e të kthehet në shtëpi të tij, që të mos vdesë gjatë betejës dhe një tjetër të gëzojë frytet e tij. **7** A ka njeri që éshëtë fejuar me një femër dhe nuk e ka marrë akoma me vete? Le të shkojë dhe të kthehet në shtëpi të tij, që të mos vdesë në betejë dhe një tjetër ta marrë atë". **8** Pastaj oficerët do t'i flasin akoma popullit, duke i thënë: "A ka ndonjë që ka frikë dhe të cilit i mungon guximi? Le të shkojë dhe të kthehet në shtëpi të tij, që guximi i vëllezërve të tij të mos mehet ashtu si i ndodhi atij". **9** Kur oficerët të kenë mbaruar së foluri popullit, do të caktojnë komandanëtë e trupave të popullit. **10** Kur t'i afrohesh një qyteti përt ta sulmuar, do t'i ofrosh së pari paqen. **11** Në qoftë se pranon ofertën tênde të paqes dhe t'i hap dyert e tij, tërë populli që ndodhet aty ka përt të paguar haraçin dhe do të të shérbejë. **12** Por në rast se nuk do të bëjë paqe me ty dhe kérkon luftë kundër teje, atëherë t'i do ta rrethosh. **13** Kur më vonë Zoti, Perëndia yt, do të ta japë në dorë, do të vrasësh me shpatë tërë meshkujt e tij; **14** por gratë, fëmijët, bagëtinë dhe të gjitha ato që ndodhen në qytetet, tërë prenë e tij, do t'i marrësh si plaçkën tênde; dhe do të hash plaçkén e armiqve të tu që Zoti, Perëndia yt, të ka dhënë. **15** Kështu do të veprosh në të gjitha qytetet që janë shumë larg nga ti dhe që nuk janë qytete të këtyre kombeve. **16** Por nga qytetet e këtyre popujve që Zoti, Perëndia yt, të jep si trashëgimi, nuk ke përt të lënë asgjë që merr frymë; **17** por do të vendosësh shfarosjen e plotë të tyre, domethënë të Hitejve, të Amorejve, të Kananejve, të Perezejve, të Hivejve dhe të Jebusejve, ashtu si të ka urdhëruar Zoti, Perëndia yt, **18** me qëllim që ata të mos ju mësojnë të

imitoni téré ndyrësirat që bënjë pér perënditë e tyre, dhe ju të mos mëkatoni kundër Zotit, Perëndisë tuaj. **19** Kur tē rrighthosh një qytet pér një kohë tē gjatë, duke luftuar kundër tij, pér ta shtënë në dorë, nuk do të shkatërrosh drurët frutorë me goditje tē sépatës, do të hash frutat e tyre dhe nuk do t'i rrézosh; sepse vallë druri i fushës a éshëtë njeri që ti ta përdorësh në rrithimin? **20** Por mund tē shkatërrosh dhe tē rrézosh gjithë drurët që ti e di që nuk janë frutorë, pér tē ndërtuar vepra rrithimi kundër qytetit që tē lufton, deri sa ai tē bjerë".

21 "Në rast se në vendin që Zoti, Perëndia yt, éshëtë duke tē dhënë, gjindet një i vrarë, i shtrirë në një fushë, dhe nuk dihet se kush e ka vrarë, **2** pleqtë dhe gjykatësit e tu do të dalin dhe do tē masin largësinë midis tē vrarit dhe qyteteve që ndodhen rrëth e rrötull. **3** Pastaj pleqtë e qytetit më tē afert me tē vrarin do tē marrin një mëshqerrë që nuk ka punuar akoma dhe as nuk éshëtë mbrehur. **4** Pleqtë e atij qyteti do ta zgresin mëshqerrën pranë një rrjedhe uji, në një vend as tē lëruar as tē mbjellë, dhe aty afér rrjedhës së ujit do t'ia thyejnë qafën mëshqerrës. **5** Pastaj do tē afrohen priftërinjtë, bij tē Levit, sepse Zoti, Perëndia yt, i ka zgjedhur pér tē shërbyer dhe pér tē dhënë bekimin në emr tē Zotit, dhe fjala e tyre duhet tē zgjidhë çdo mosmarrëveshje dhe çdo démtim trupor. **6** Atëherë téré pleqtë e qytetit, që éshëtë më afér me tē vrarin, do tē lajnë duart mbi mëshqerrën së cilës i éshëtë thyer qafa pranë rrjedhës së ujit; **7** dhe, duke marrë fjalën, do tē thonë: "Duart tona nuk e kanë derdhur këtë gjak, as sytë tona s'e kanë parë. **8** O Zot, fale popullin tēnd Izrael që ti ke ciruar, dhe mos i ngarko fajin e gjakut tē pafajshëm popullit tēnd Izrael". Dhe ai gjak do t'u falet atyre. **9** Kështu ti do tē heqësh nga vetja jote fajin e gjakut tē pafajshëm, duke bërë atë që éshëtë e drejtë në sytë e Zotit. **10** Kur tē shkosh në luftë kundër armiqve tē tu dhe Zoti, Perëndia yt, tē t'i japë në dorë dhe ti t'i zësh robër, **11** në rast se sheh midis robërvë një grua tē pashme dhe tē pëlqen që sa tē duash ta bësh bashkëshorten tēnde, **12** do ta qosh në shtëpinë tēnde, dhe ajo do tē rruajë kokën dhe do tē presë thorjtë, **13** do tē heqë rrobat e robinjës, do tē banojë në shtëpinë tēnde dhe do tē mbajë zì një muaj tē téré pér tē atin dhe pér tē èmën, pastaj ti do tē hysht e ajo dhe do tē jesh bashkëshorti i saj dhe ajo do tē jetë bashkëshortja jote. **14** Në qoftë se më vonë nuk tē pëlqen më, do ta lësh tē shkojë ku tē dojë, por nuk mund ta shesësh pér para as ta trajtosh si skllave, sepse ti e ke posthëruar. **15** Në qoftë se një burrë ka dy gra, dhe njerën e dashuron dhe tjetrën e urren, dhe si e dashuruara ashtu dhe ajo e urredha i kanë lindur fëmijë, në rast se i parëlinduri éshëtë fëmija e gruas së urredha, **16** ditën që u lë me testament pasurinë që zotëron bijve, nuk mund t'i shënojë tē drejtën e paralindjes djalit tē gruas që dashuron duke e preferuar nga djalit i gruas që urren që éshëtë i parëlinduri; **17** por do tē njohë si tē parëlindur djalin e gruas së urredha, duke i dhënë një pjesë tē dyfishtë tē gjitha atyre që zotëron; sepse ai éshëtë prodhimi i parë i fuqisë së tij dhe atij i përket e drejta e paralindjes. **18** Në qoftë se një burrë ka një fëmijë kokëfortë dhe rebel që nuk i bindet as zërit tē babait, as atij tē nënës dhe me gjithëse e kanë ndëshkuar, nuk u bindet atyre, **19** i ati dhe e éma do ta marrin dhe do ta çojnë tē pleqtë

e qytetit tē tij, në portën e vendit ku banon, **20** dhe do t'u thonë pleqve tē qytetit: "Ky biri ynë éshëtë kokëfortë dhe rebel; nuk do t'i bindet zërit tonë; éshëtë grykës dhe pijanec". **21** Atëherë téré banorët e qytetit tē tij do ta vrasin me gurë dhe ai ka pér tē vdekur; kështu do tē shrrénjosësh tē keqen nga mesi yt, téré Izraeli do ta mësojë dhe do tē ketë frikë. **22** Në rast se dikush ka kryer një krim që meriton vdekjen dhe ka pésuar vdekjen, dhe ti e ke varur në një dru, **23** kufoma e tij nuk do tē rrrijë téré natën mbi pemën, por do ta varrosësh po atë ditë; sepse ai që rri varur éshëtë i mallkuar nga Perëndia, dhe ti nuk do ta ndotësh tokën që Zoti, Perëndia yt, tē jep si trashëgimi".

22 "Në qoftë se shikon kaun ose delen e vëllait tēnd që e kanë humbur rrugën, ti nuk do tē bësh sikur nuk i ke parë, por do ta marrësh përsipér t'ia qosh përséri vëllait tēnd. **2** Dhe në qoftë se vëllai yt nuk banon afér teje dhe ti nuk e njeh, do ta qosh kafshën në shtëpinë tēnde deri sa yt vëlla tē fillojë tā kérkojë; dhe atëherë do t'ia kthesht. **3** Në tē njëjtën mënyrë do tē veprosh me gomarin, rrobat dhe çfarëdo send tjetër që yt vëlla ka humbur dhe ti ke gjetur; ti nuk do tē bësh sikur nuk i ke parë. **4** Në qoftë se ti shikon gomarin e vëllait tēnd apo kaun e tij tē rrëzuar gjatë rrugës, ti nuk do tē bësh sikur nuk i ke parë, por do tē ndihmosh tēt vëlla pér t'i ngritur. **5** Gruaja nuk do tē veshë rroba burrash, as burri nuk ka pér tē veshur rroba grash, sepse kushdo që bën gjëra tē tilla neveritet nga Zoti, Perëndia yt. **6** Në rast se rrugës tē rastis tē gjesh mbi një dru ose pér tokë një folë zugu me gjithë tē vegjëlit ose me vezët dhe nënën që ngroh tē vegjëlit apo vezët, nuk ke pér tē marrë nënën me tē vegjëlit; **7** do tē lesh nënën tē ikë dhe do tē marrësh pér vete tē vegjëlit, që ti tē kesh mbarësi dhe tē zgjatësh ditët e tua. **8** Kur tē ndërtosh një shtëpi tē re do tē ngresh një parapet rrëth çatisë së saj pér tē mos têrhequr një faj gjaku mbi shtëpinë tēnde, në rast se dikush rrëzohet nga çatia. **9** Nuk do tē mbjellësh në vreshtin tēnd farëra tē llojeve tē ndryshme, me qëllim që prodhimi i asaj që ke mbjellë dhe renta e vreshtit tē mos preken. **10** Nuk do tē punosh njëkohësisht me një ka dhe një gomar. **11** Nuk do tē veshësh rroba tē bëra me një stof tē përzierë leshti dhe liri. **12** Nuk do tē vësh theka në katër cepat e mantelit me tē cilin mbulohesh. **13** Në qoftë se një burrë martohet me një grua, hyn tek ajo dhe pastaj fillon ta urrejë, **14** dhe e padit pér gjëra tē turpshme dhe i nxjerr një nam tē keq, duke thënë: "Mora këtë grua, por kur iu afrova nuk gjeta tek ajo shenjat e virgjërisë", **15** babai dhe nëna e së resë do tē marrin shenjat e virgjërisë së saj dhe do t'ua tregojnë pleqve tē qytetit, te porta; **16** dhe babai i së resë do t'u thotë pleqve: "Unë i dhashë time bijë pér grua këtij burri, por ai filloj ta urrejë, **17** dhe tani e akuzon pér gjëra tē turpshme, duke thënë: Nuk gjeta tek jote bijë shenjat e virgjërisë; por këtë janë shenjat e virgjërisë tē bijës sime". Dhe do tē shpalosin çarçafin përparrë pleqve tē qytetit. **18** Atëherë pleqtë e atij qyteti do tē marrin bashkëshortin dhe do ta dënojnë me rrahje; **19** dhe duke genë se i ka hapur një nam tē keq një virgjëreshe tē Izraelit, do t'i vënë një gjobë prej njëqind siklash argjendi, që do t'ia japid tē atit tē së resë; kështu ajo do tē mbetet bashkëshorte e tij dhe ai nuk do tē mund ta përzërë deri sa tē rrojë. **20** Por në

qoftë se vërtetohet fakti dhe tek e reja nuk janë gjetur shenjat e virgjërisë, **21** atëherë do ta nxjerrin të renë te pragu i shtëpisë së babat të saj dhe njérëzit qytetit të saj do ta vrasin me gurë, dhe ajo ka pér të vdekur, sepse ka kryer një vepër të turpshme në Izrael, duke u bërë kurvë në shtëpinë e atit të saj. Kështu do të shkulësh të keqen nga gjiri juaj **22** Në rast se një burrë gjendet në shtrat me një grua të martuar, do të vriten që të dy, si burri që ka rënë me gruan dhe gruaja. Kështu do të shkulësh të keqen nga gjiri i Izraelit. **23** Kur një vajzë e virgjër është e fejuar, dhe një burrë e gjen në qytet dhe bie në shtrat me të, **24** që të dy do t'i çoni në portën e atij qyteti dhe do t'i vritni me gurë, dhe ata do të vdesin: vajza sepse, ndonëse ishte në qytet, nuk bërtiti, dhe burri sepse ka çnderuar gruan e të afërmit të tij. Kështu do ta shkulësh të keqen nga gjiri yt. **25** Por në rast se burri gjen një vajzë të fejuar, në arë, e dhunon dhe shtrihet me të, atëherë do të vritet vetëm burri që është shtrirë me të; **26** por nuk do t'i bësh asgjë vajzës; kjo nuk ka asnjë mëkat që meriton vdekjen, sepse ky rast është si ai kur një njeri ngritet kundër të afërmit të tij dhe e vret; **27** në fakt ai e gjeti në arë; vajza e fejuar ka bërtitur, por nuk kishte njeri që ta shpëtonte. **28** Në rast se një burrë gjen një vajzë të virgjër që nuk është e fejuar, e merr dhe bie në shtrat me të, dhe kapen në flagrancë, **29** burri që është shtrirë me të do t'i japë atit të vajzës pesëdhjetë sikla argjendi dhe ajo do t' bëhet bashkëshortja e tij, sepse e ka çnderuar dhe nuk mund ta përzérë sa të jetë gjallë. **30** Asnjeri nuk ka pér të marrë gruan e atit të tij, as ka pér të ngritur skajin e mbulesës së atit të tij".

23 "Ai që është tredhur me anë të shtypjes apo të gjyqtimit, nuk ka pér të hyrë në asamblënë e Zotit. **2** Një kopil nuk do të hyjë në asamblënë e Zotit; asnjë nga pasardhësit e tij, qoftë edhe ata të brezit të dhjetë, s'ka pér të hyrë në asamblënë e Zotit. **3** Amoniti dhe Moabiti nuk do të hyjnë në asamblënë e Zotit, asnjë nga pasardhësit e tyre, as edhe në brezin e dhjetë, nuk kanë pér të hyrë kurrë në asamblënë e Zotit, **4** sepse nuk ju pritën në rrugë me bukë dhe me ujë kur dolët nga Egjipti dhe sepse rekrutuan kundër jush Balaamin, birin e Beorit nga Pethori i Mesopotamisë, pér t'ju mallkuar. **5** Megjithatë Zoti, Perëndia yt, nuk deshi të dégojë Balaamin; por Zoti, Perëndia yt, e ndërroi pér ty mallkimin në bekim, sepse Zoti, Perëndia yt, të do. **6** Nuk do t'u kërkosh kurrë as paqen, as begatinë e tyre deri sa të jetosh. **7** Nuk do të urresh Idumeon, sepse ai është vëllai yt; nuk do të urresh Egjiptasin, sepse ti ishe i huaj në vendin e tij. **8** Bijtë që do t'u lindin atyre, në brezin e tretë, do të mund të hyjnë në asamblënë e Zotit. **9** Kur të dalësh me ushtrinë kundër armiqve të tu, ruhu nga qdò gjë e keqe. **10** Në rast se dikush në mes teje është i papastër nga një ngjarje e natës, ka pér të dalë nga kampi dhe nuk do të kthehet më; **11** në mbrëmje do të lahet me ujë dhe pas perëndimit të diellit do të mund të kthehet në kamp. **12** Do të kesh edhe një vend jashë kampit, dhe do të shkosh atje pér nevojat e tua; **13** dhe midis veglave të tua do të kesh edhe një kunj dhe kur të shkosh pér t'u mbledhur kruspull përashta, me të do të gërmosh një gropë dhe pastaj do të mbulosh jashtëqijet e tua. **14** Me qenë se Zoti, Perëndia yt, ecën në mes të kampit tênd që të bëjë të lirë dhe

që të të japë në dorë armiqtë e tu; prandaj kampi yt do të jetë i shenjtë që Zoti të mos shohë në gjirin tênd asnjë paturpësi dhe të largohet prej teje. **15** Nuk do t'i dorëzosh pronarit të tij sklavin që i ka ikur pér t'u strehuar pranë teje. **16** Ai do të banojë me ty, në mes jush, në vendin që ka zgjedhur, në atë qytetin tênd që do t'i duket më i mirë; dhe nuk do ta ngacmosh. **17** Nuk do të ketë asnjë grua që të merret me kurvëri midis bijave të Izraelit, nuk do të ketë asnjë burrë që të merret me kurvëri midis bijve të Izraelit. **18** Në shtëpinë e Zotit, Perëndisë tênd, nuk do të qosh shpërbëlimin e një kurve as çmimin e një qeni, pér asnjë kusht, sepse këto dy gjëra janë një ndyrësi pér Zotin, Perëndinë tênd. **19** Vëllait tênd nuk do t'i japësh hua me kamatë: interes pér të holla, interes pér ushqime ose çfarëdo gjë tjetër që huazohet me interes. **20** Të huajt mund t'i japësh hua me kamatë, por jo vëllait tênd, me qëllim që Zoti, Perëndia yt, të bekojë në të gjitha gjérat mbi të cilat do të vësh dorë në vendin ku je duke hyrë pér ta pushtuar. **21** Kur lidh një kusht me Zotin, Perëndinë tênd, nuk do të vonosh ta kryesh, sepse i Zoti, Perëndia yt, do të të kërkojë me siguri llogari dhe ti do të ishe fajtor; **22** por në rast se ti nuk lidh kushte, nuk kryen mëkat. **23** Mbaje fjalën që ka dalë nga goja jote, sepse ke marrë përsipër në mënyrë të neveritshmë përrpara Zotit, Perëndisë tênd, atë që ke premtuar me gojën tênde. **24** Kur hyn në vreshtin e të afërmit tênd, mund të hash rrush sa të ngopesh, por nuk do vësh rrush në shportën tênde. **25** Kur hyn në arën e grurit të të afërmit tênd, mund të mbjellësh kalljin; por nuk do të përdorësh drapërin në arën e grurit të të afërmit tênd".

24 "Kur një njeri merr një grua dhe martohet me të, dhe më vonë ndodh që ajo nuk e kënaq më, sepse ai ka gjetur në të diçka të turpshme, le të shkruejë një shkresë ndarjeje, t'i ja pëpë në dorë dhe ta débojë nga shtëpia e saj; **2** në qoftë se ajo del nga shtëpia e saj dhe bëhet bashkëshorte e një burri tjetër, **3** në rast se bashkëshorti i fundit fillon ta urrej, ai shkruan pér të një shkresë ndarjeje, ia jep në dorë dhe e débon nga shtëpia e tij, ose në se bashkëshorti i fundit që e kishte marrë pér grua vdes, **4** burri i parë që e kishte débuar nuk do të mund ta marrë përséri pér grua, pasi ajo është ndotur, sepse kemi të bëjmë me një akt të neveritshmë në sytë e Zotit; dhe ti nuk do ta njollosësh me mëkat vendin që Zoti, Perëndia yt, t'jep si trashëgimi. **5** Në qoftë se një njeri është i porsamartuar, ai nuk do të shkojë në luftë dhe nuk do t'i ngarkohen detyra; ai do të jetë i lirë në shtëpinë e tij pér një vit dhe do të bëjë të lumtur gruan me të cilën është martuar. **6** Asnjeri nuk do të marrë peng gurin e mokrës së poshtme apo atë të sipërme, sepse do të ishte njëlloj siur të merrte peng jetën e dikujt. **7** Në rast se kapet një njeri duke rrëmbyer një nga vëllezerit e tij ndër bijtë e Izraelit, dhe e trajton keq dhe e shet, ai rrëmbyes do të vritet; kështu do ta shkulësh të keqen nga gjiri yt. **8** Në raste lebre trego kujdes të madh dhe bëj gjithçka t'ju mësojnë priftërinjtë levitë; do të keni kujdes të veproni ashtu siç i kam urdhëruar. **9** Mbaj mend atë që Zoti, Perëndia yt, i bëri Miriamit gjatë udhëtimit, mbas daljes suaj nga Egjipti. **10** Kur i jep hua diçka të afërmit tênd nuk do të hysh në shtëpinë e tij pér të marrë pengun e tij; **11** do të rrish Jashtë saj, dhe njeriu të cilit i ke dhënë hua do të ta sjellë

jashtë pengun. 12 Dhe në rast se ai njeri është i varfër, nuk do të shkosh të flesh duke pasur akoma pengun e tij. 13 Duhet t'ia kthesh pengun në perëndim të diellit, në mënyrë që ai të flerë në mantelin e tij dhe të bekojë; dhe kjo do të vihet në llogarinë e drejtësisë para syve të Zotit, Perëndisë tênd. 14 Nuk do t'i hash hakun argatit të varfër dhe nevojtar, qoftë ai një nga vëllezërit e tu apo një nga të huajt që banojnë në vendin tênd, brenda portave të tua; 15 do t'i japësh pagën e tij po atë ditë, para se të perëndojujë dielli, sepse ai është i varfër dhe kjo është déshira e tij, kështu ai nuk do të bërtasë kundër teje para Zotit dhe ti nuk do të kesh mëkat. 16 Nuk do të dënohen me vdekje etërit pér bijtë e tyre, as do të vriten bijtë pér etërit e tyre; secili do të dënohet me vdekje pér mëkatin e vet. 17 Nuk do të cënosh të drejtëna e të huajt o të jetimit dhe nuk do të marrësh peng rrrobat e gruas së ve; 18 por do të kujtosh se ke qenë skllav në Egjipt dhe se të ka liruar Zoti, Perëndia yt; prandaj të veprosh në këtë mënyrë. 19 Kur korr në arën tênde dhe harron aty një demet, nuk do të kthehesh prapa pér ta marrë; do të jetë pér të huajin, pér jetimin dhe gruan e ve, me qëllim që Zoti, Perëndia yt, të të bekojë në tërë veprën e duarve të tua. 20 Kur do të shkundësh kokrat e ullinjve të tua, nuk do të kthehesh në degët e tyre; ullinjtë që kanë mbetur do të janë pér të huajin, pér jetimin dhe pér gruan e ve. 21 Kur t'ë vjelësh vreshtin tênd, nuk do të kalosh një herë të dytë; vilet e mbeturja do të janë pér të huajin, pér jetimin dhe pér gruan e ve. 22 Dhe do të kujtosh se ke qenë skllav në vendin e Egjiptit; prandaj të urdhëroj të veprosh në këtë mënyrë".

25 "Në rast se fillon një grindje midis burrave dhe ata paraqiten në gjyq, gjykatesit do t'i gjykojnë duke i dhënë pafajësinë të pafajshmit dhe duke dënuar fajtorin. 2 Pastaj në se fajtori meriton të rrihet, gjykatesi do të urdhërojë që ta shtrijnë pér tokë dhe ta rrabin në prani të tij, me një numër goditjesh simbas shkallës së fajt të tij. 3 Mund t'i jepen dyzet goditje, por jo më tepër, sepse, duke e kaluar këtë masë dhe duke e rrahur me një numër më të madh goditjesh, yt vëlla të mos pérçmohet në sytë e tu. 4 Nuk do t'i vësh turizën kaut që shin grurin. 5 Në rast se disa vëllezër banojnë bashkë dhe njéri prej tyre vdes pa lënë fémijë, gruaja e të ndjerit nuk do të martohet me një të huaj jashtë familjes; i kunitati do të hyjë tek ajo dhe do ta marrë. 6 Dhe i parëlinjuri që ajo do të lindë do të marrë emrin e vëllait të vdekur, me qëllim që emri i tij të mos fshihet në Izrael. 7 Por në rast se ai burrë nuk dëshiron të marrë të kunitatën, kjo do të ngjitet në portën e pleqeve dhe do të thotë: "Im kunit nuk pranon ta ngrerë emrin e vëllait të tij në Izrael; ai nuk dëshiron të kryejë ndaj meje detyrën e kunitati". 8 Atëherë pleqtë e qytetit të tij do ta thërrasin dhe do t'i flasin; dhe në qoftë se ai ngul këmbë dhe thotë: "Nuk dua ta marr", 9 atëherë kunitata e tij do t'i afrohet në prani të pleqeve do t'i heqë sandalën nga këmbë, do ta pështyjë në ftyrë dhe do t'i thotë: "Këtë do të pësojë ai që nuk dëshiron të ndërtojë shtëpinë e vëllait të tij". 10 Dhe emri i tij në Izrael do të jetë: "Shtëpia e atij të cilët i është hequr sandalja". 11 Në rast se dy burra kanë një grindje midis tyre, dhe gruaja e njerit afrohet pér të liruar të shoqin nga duart e atij që e reh, shtrin dorën dhe e kap nga organet gjenitale, asaj do t'i pritet dora; 12

syri yt nuk do të ketë mëshirë pér të. 13 Nuk do të kesh në thesin tênd dy pesha, një të madhe dhe një të vogël. 14 Nuk do të kesh në shtëpi dy masa, një të madhe dhe një të vogël. 15 Do të kesh një peshë të saktë dhe të drejtë, do të kesh një masë të saktë dhe të drejtë, me qëllim që ditët e tua të zgjaten në vendin që Zoti, Perëndia yt, po të jep. 16 Sepse të gjithë ata që kryejnë veprime të tillë, të gjithë ata që sillen në mënyrë jo të drejtë, urrehen nga Zoti, Perëndia yt. 17 Kujto atë që të bëri Amaleku gjatë rrugës, kur dolët nga Egjipti; 18 ai të doli përballë rrugës, duke sulmuar nga prapa tërë të dobëtit që ishin të fundit, kur ti ishe i lodhur dhe i mbaruar, dhe nuk pati fare frikë nga Perëndia. 19 Kur, pra, Zoti, Perëndia yt, do të sigurojë qetësi nga armiqtë e tu rreth e përqark vendit që Zoti, Perëndia yt, të jep si trashëgimi pér ta pushtuar, do të fshish kujtimin e Amalekut nén qelli; mos e harro!".

26 "Kur të hysh në vendin që Zoti, Perëndia yt, të jep si trashëgimi, dhe ta shtiesh në dorë dhe të banosh në të, 2 do të marrësh disa nga prodhimet e para të të gjitha prodhimeve të tokës të mbledhura nga ti në vendin që Zoti, Perëndia yt, po të jep, do t'i vësh në një shportë dhe do të shkosh në vendin që Zoti, Perëndia yt, ka zgjedhur pér të ruajtur emrin e tij. 3 Pastaj do t'i paraqitesh priftit në funksion ato ditë dhe do t'i thuash: "Unë i deklaroj sot Zoti, Perëndisë tênd, që kam hyrë në vendin që Zoti u betua t'u japë etërve tanë". 4 Atëherë prifti do të marrë shportën nga duart e tua dhe do ta vërë përpara altarat të Zotit, Perëndisë tênd; 5 dhe ti do të përgjigjesh duke thënë para Zotit, Perëndisë tênd: "Ati im ishte një Arameo para se të vdesë; ai zbriti në Egjipt dhe banoj aty si i huaj me pak njerëz; aty u bë një komb i madh, i fuqishëm dhe i shumtë. 6 Por Egjiptasit na trajtuan keq, na shtypën dhe na imponuan një sklavëri të rëndë. 7 Atëherë bërtitëm dhe Zoti, Perëndia i etërve tanë, e dëgjoi zérin tonë, pa dëshpërimin tonë, punën tonë të rëndë dhe shtypjen tonë. 8 Kështu Zoti na nxori nga Egjipti me një dorë të fuqishme dhe me krah të shtrirë, me gjëra të tmerrshme e me mrekulli dhe me shenja; 9 pastaj na solli këtu dhe na dha këtë vend, ku rrijedh qumëshët dhe mjaltë. 10 Dhe ja tani unë solla prodhimet e para të tokës që ti, o Zot, më ke dhënë!". Do t'i vendosësh para Zotit, Perëndisë tênd, dhe do të biesh përbys përpara Zotit, Perëndisë tênd; 11 dhe do të gëzoheni, ti, Leviti dhe i huaji që ndodhet në radhët e tua pér të mirat që Zoti, Perëndia yt, të ka dhënë ty dhe shtëpisë sate. 12 Kur të kesh mbaruar së dhëni têrë të dhjetat e të ardhurave të tua në vitin e tretë, viti i të dhjetave, dhe ua ke dhënë Levitit, të huajt, jetimit dhe gruas së ve, me qëllim që t'i hanë brenda portave të tua dhe të ngopen, 13 do të thuash përpara Zotit, Perëndisë tênd: "Unë kam hequr nga shtëpia ime atë që është shenjtëruar dhe ua kam dhënë Levitit, të huajt, jetimit dhe gruas së ve, në bazë të të gjitha gjërvave që më ke urdhëruar; nuk kam shkelur as kam harruar asnjë nga urdhrat e tua. 14 Nuk i hëngra gjatë zisë sime, nuk mora prej tyre kur isha i papastër dhe nuk ua ofrova të vdekurve; iu binda zérin të Zotit, Perëndisë tim, dhe veprova në bazë të të gjitha gjërvave që më ke urdhërar. 15 Kthe ndaj nesh vështrimin tênd nga banesa jote e shenjtë, nga qelli, dhe beko popullin tê Izraelit dhe vendin që na ke dhënë, siç iu

betove etërve tanë, një vend ku rrjedh qumësht e mjaltë. **16** Sot Zoti, Perëndia yt, të urdhëron të zbatosh në praktikë këto statutet dhe dekrete; ki kujdes që t'i zbatosh me gjithë zemër dhe me gjithë shpirt. **17** Të sot deklarove që Zoti éshtë Perëndia yt, që do të ecësh në rruget e tij dhe do të respektosh statutet, urdhërimet dhe dekretet e tij, dhe do t'i bindesh zërit të tij. **18** Sot Zoti ka deklaruar gjithashtu që t'i je popull i tij, një thesar i veçantë, siç të ka thënë, me qëllim që t'i trespëktosh të githa urdhërimet e tij, **19** dhe ti t'i mund të lartësoshesh mbi të gjitha kombet që ai ka bërë për lavdi, famë dhe zulmë dhe që t'i të jesh një popull i shenjtëruar për Zotin, Perëndinë tënd, ashtu siç e ka thënë ai".

27 Atëherë Moisiu dhe pleqtë e Izraelit i dhanë popullit këtë urdhë: "Respektoni të gjitha urdhërimet që po ju caktos. **2** Ditet që do të kaperceni Jordanin për të hyrë në vendin që Zoti, Perëndia juaj, ju jep, do të ngresh përvete gurë të mëdhenj dhe do t'i lyesh me gëlgqere. **3** Pastaj do të shkruash mbi ta tërë fjalët e këtij ligji, kur të kapercesh Jordanin për të hyrë në vendin që Zoti, Perëndia yt, të jep, një vend ku rrjedh qumësht dhe mjaltë, ashtu si të ka thënë Zoti, Perëndia i etërve të tu. **4** Kështu, pra, kur të kaloni Jordanin, do të ngrini në malin Ebal këta gurë, që sot ju urdhëroj, dhe do t'i lyeni me gëlgqere. **5** Aty do t'i ngresh edhe një altar Zotit, Perëndisë tënd, një altar gurësh, mbi të cilët nuk do të përdorësh vegël hekuri. **6** Do të ndërtosh altarin e Zotit, Perëndisë tënd, me gurë të pacënuar, dhe mbi të do t'i ofrosh olokauste Zotit, Perëndisë tënd. **7** Do të ofrosh flimi falenderimi, dhe aty do të hash dhe do të gëzohesh përpëra Zotit, Perëndisë tënd. **8** Dhe do të shkruash mbi këta gurë tërë fjalët e këtij ligji me gërmë shumë të qarta". **9** Pastaj Moisiu dhe priftërinjtë levitë i folën tërë Izraelit, duke thënë: "Mbay qetësi dhe dëgjo, o Izrael! Sot je bërë populli i Zotit, Perëndisë tënd. **10** Do t'i bindesh, pra, zërit të Zotit, Perëndisë tënd, dhe do t'i zbatosh në praktikë urdhërimet dhe ligjet që sot të urdhëroj". **11** Po atë ditë Moisiu i dha këtë urdhër popullit, duke i thënë: **12** "Ja ata do të rrijnë në malin Gerizim për të bekuar popullin kur të keni kapercyer Jordanin: Simeoni, Levi, Juda, Isakari, Jozefi dhe Beniamini; **13** dhe ja ata që do të rrijnë në malin Ebal për të shqiptuar mallkimin: Rubeni, Gadi, Asheri, Zabuloni, Dani dhe Neftali. **14** Levitët do të flasin dhe do t'u thonë me zë të lartë gjithë burrave të Izraelit: **15** "Mallkuar qoftë ai njeri që bën një shëmbëlltirë të gdhendur o prej metali të shkrirë, gjë e neveritshme për Zotin, vepër e duarve të një artizani, dhe e vendos në një vend sekret!". Dhe tërë populli do të përgjigjet dhe do të thotë: "Amen". **16** "Mallkuar qoftë ai që përcmon atin ose nënën e tij!". Dhe tërë populli do të thotë: "Amen". **17** "Mallkuar qoftë ai që zhvendos kufijë e të afërimtë tij!". Dhe tërë populli do të thotë: "Amen". **18** "Mallkuar qoftë ai që i humb rrugën të verbërit!". Dhe tërë populli do të thotë: "Amen". **19** "Mallkuar qoftë ai që cënon të drejtën e të huajt, të jetimit dhe të gruas së ve!". Dhe tërë populli do të thotë: "Amen". **20** "Mallkuar qoftë ai që bie në shtrat me gruan e atit të tij; sepse ka ngritur cepin e mbulesës së atit të tij!". Dhe tërë populli do të thotë: "Amen". **21** "Mallkuar qoftë ai që bie në shtrat me çfarëdo kafshë!". Dhe tërë populli do të thotë: "Amen". **22** "Mallkuar qoftë ai që bie në shtrat me motrën e tij, me bijën e atit të tij ose

me bijën e nënës së tij!". Dhe tërë populli do të thotë: "Amen". **23** "Mallkuar qoftë ai që bie në shtrat me vjehrrën e tij!". Dhe tërë populli do të thotë: "Amen". **24** "Mallkuar qoftë ai që vret të afërimt e tij në mënyrë të fshehtë!". Dhe tërë populli do të thotë: "Amen". **25** "Mallkuar qoftë ai që pranon një dhuratë për të goditur përvdekje një të pafajshëm!". Dhe tërë populli do të thotë: "Amen". **26** "Mallkuar qoftë ai që nuk u përmbahet fjalëve të këtij ligji për t'i zbatuar në praktikë!". Tërë populli do të thotë: "Amen".

28 "Tani, në rast se ti i bindesh me zell zërit të Zotit, Perëndisë tënd, duke pasur kujdes të zbatosh tërë urdhërimet e tij që sot unë po të urdhëroj, do të ndodhë që Zoti, Perëndia yt, do të të lartësojë mbi të gjitha kombet e dheut; **2** të gjitha këto bekime do të bien mbi ty dhe do të të zënë, në rast se dégjon zërin e Zotit, Perëndisë tënd: **3** Do të jesh i bekuar në qytete dhe në fshatra. **4** I bekuar do të jetë edhe fryti i barkut tënd, fryti i tokës dhe i bagëtisë sate, pjelljet e lopëve të tua dhe fryti i deleve të tua. **5** Të bekua do të jenë shporta dhe magjija jote. **6** Do të jesh i bekuar kur hyn dhe i bekuar kur del. **7** Zoti do të veprojë në mënyrë që armiqëtë e tu, që ngrihen kundër teje, të minden para teje; do të dalin kundër teje nëpër një rrugë, por do të ikin para teje nëpër shtatë rrugë. **8** Dhe Zoti do ta urdhërojë bekimin të ndodhet mbi ty në hambaret e tua dhe mbi të gjitha ato gjëra ku ti do të vësh dorë; dhe do të bekojë në vendin që Zoti, Perëndia yt, të jep. **9** Zoti do të t'i vendosë në mënyrë që të jesh për të një popull i shenjtë, ashtu si të éshtë betuar, në qoftë se do të respektosh urdhërimet e Zotit, Perëndisë tënd, dhe do të ecësh në rruget e tij; **10** kështu tërë popujt e dheut do të shohin që ti je i thirrur me emrin e Zotit, dhe do të kenë frikë prej teje. **11** Zoti, Perëndia yt, do të t'i mbushë me të mira, me frytin e barkut tënd, me frytin e bagëtisë sate dhe me frytin e tokës sate në vendin që Zoti u betua t'u japë etërve të tu. **12** Zoti do të hapë për ty qjellin, thesarin e tij të mirë, për t'i dhënë tokës sate shiu në kohën e duhur dhe për të bekuar veprën e duarve të tua; ti do t'u japësh hua shumë kombeve, por nuk do të marrësh asnjë hua. **13** Zoti do të bëjë që të jesh koka dhe jo bishti, dhe do të jesh gjithnjë lart dhe kurrë poshtë, në rast se u bindesh urdhërimëve të Zotit, Perëndisë tënd, që sot të urdhëron t'i respektosh dhe t'i zbatosh në praktikë. **14** Kështu nuk do të shmangesh as djathtas, as majtas nga asnjë prej fjalëve që sot ju urdhëroj, për të shkuar pas perëndive të tjera dhe për t'u shërbyer atyre. **15** Por në rast se nuk i bindesh zërit të Zotit, Perëndisë tënd, për të respektuar me kujdes të gjitha urdhërimet dhe të gjitha statutet e tij që sot të urdhëroj, do të ndodhë që të gjitha këto mallkime do të bien mbi ty dhe do të gjejnë. **16** Do të jesh i mallkuar në qytet dhe do të jesh i mallkuar në fshat. **17** Të mallkuara do të jenë shporta jote dhe magjija jote. **18** I mallkuar do të jetë fryti i barkut tënd, fryti i tokës sate, pjelljet e lopëve të tua dhe fryti i deleve të tua. **19** Do të jesh i mallkuar kur hyn dhe i mallkuar kur del. **20** Zoti do të dërgojë kundër teje mallkimin, rrëmujën dhe mosmiratimin për çdo gjë mbi të cilën do të vësh dorë dhe që do të bësh, deri sa ti të shkatërrrohesh dhe të vdesësh shpejt, për shkak të ligësisë së veprimeve të tua në të cilat më ke braktisur. **21** Zoti do të bëjë që të zëre

murtaja, deri sa tē konsumohesh prej saj nē vendin ku je duke hyrë pēr ta pushtuar. **22** Zoti do tē godasë me ligështim, me ethe, me mahisje, me vapë djegëse, me shpatë, me plasje dhe vrug, që do tē ndjekin deri nē shkatérrimin tēnd. **23** Qielli mbi kokén tēnde do tē jetë prej bakri dhe toka poshtë teje do tē jetë prej hekuri. **24** Zoti do ta kthejë shiu e vendit tēnd nē rërë dhe pluhur, që do tē bien mbi ty deri sa tē shkatérrohesh. **25** Zoti do tē tē braktisë nē disfatë dhe nē masakér para armiqve tē tu; do tē dalësh kundër tyre nga një rrugë dhe do tē largohesh prej tyre duke ua mbathur nêpér shtatë rrugë; dhe kështu do tē bëhesh një objekt urrejtjeje nga ana e tē gjitha mbretërvire tē dheut. **26** Kufomat e tua do t'u shérbejnë si ushqim tērë zogjive tē qellit dhe kafshëve tē tokës, dhe askush nuk ka pēr t'i përzënë. **27** Zoti do tē tē godasë me ulcerén e Egjiptit, me hemorroidet, me zgjebën dhe me qerren, sémundje nga tē cilat nuk do tē mund tē shërohesh. **28** Zoti do tē godasë me marrëzinë, me verbërinë dhe me shushatjen e zemrës; **29** dhe do tē ecësh me tahmin nē mes tē ditës, ashtu si ecën i verbëri nē errësirë; nuk do tē kesh mbarësi nē rrugët e tua, por do tē jesh vetëm i shtypur dhe i zhveshur vazhdimisht pa pasur ndihmën e askujt. **30** Do tē fejohesh me një femër, por një burrë tjetër do tē bjerë nē shrat me tē; do tē ndërtosh një shtëpi, por nuk do tē banosh nē tē; do tē mbjellësh një vresht, por nuk do tē mbledhësh rrushin e tij. **31** Kau yt do tē vritet para syve tē tu, por ti nuk do tē hash mishin e tij; gomarin tēnd do tē ta marrin nē praninë tēnde dhe nuk do tē ta kthejnë; delet e tua do t'u japin armiqve tē tu dhe askush nuk do tē ndihmojë. **32** Bijtë e tu dhe bijat e tua do t'i jepen një populli tjetër; sytë e tu do tē shikojnë dhe do tē përgjerojen tērë ditën nga déshira pēr t'i parë, dhe dora jote do tē jetë pa fuqi. **33** Një popull që ti nuk e ke njohur, do tē hajë frytin e tokës sate dhe tē gjithë mundit tēnd, dhe pa tjetër do tē jesh i shtypur dhe i dérmuar vazhdimisht. **34** Do tē çmëndesh para pamjes që do tē shohin sytë e tu. **35** Zoti do tē godasë nē gjunjët dhe nē kofshët me një ulcer tē keqë, nga e cila nuk do tē mund tē shërohesh, nga tabani i këmbëve deri nē majë tē kokës. **36** Zoti do tē tē çojë tye dhe mbretin tēnd, që e ke vënë mbi ty, nē një komb që as ti, as etërit e tu, nuk e keni njohur; dhe atje do t'u shërbeni perëndive tē tjera prej druri dhe prej guri; **37** dhe do tē bëhesh objekt habie, proverbi dhe talljeje nē mes tērë popujve pranë tē cilëve do tē tē çojë Zoti. **38** Do tē qosh shumë farë nē arë por do tē korrrësh pak, sepse karkaleci do ta gllabërojë. **39** Do tē mbjellësh vreshita, do t'i punosh, por nuk do tē pish verë as do tē mbledhësh rrush, sepse krimbi do t'i hajë. **40** Do tē kesh ulljin nē tē gjithë territorin tēnd, por nuk do tē lyesh me vaj, sepse ullinjtë e tu do tē bien. **41** Do tē tē lindin bij dhe bija, por nuk do tē jenë tē tutë, sepse do tē shkojnë nē skllavëri. **42** Térë pemët e tua dhe frytet e tokës sate do tē jenë pre nga karkalecit. **43** I huaji që ndodhet nē mes teje do tē ngrihet gjithnjë e më lart mbi ty dhe ti do tē biesh gjithnjë e më poshtë. **44** Ai do tē tē japë hua, por ti nuk do t'i japësh hua atij; ai do tē jetë koka dhe ti bishti. **45** Tē gjitha këto mallkime do tē bien mbi ty, do tē tē ndjekin dhe do tē tē zënë deri sa tē shkatérrohesh, sepse nuk iu binde zërit tē Zotit, Perëndisë tēnd, duke respektuar urdhërimet dhe statutet që ai tē ka urdhëruar. **46** Ato do tē jenë si një shenjë dhe si

një mrekulli pēr ty dhe pasardhësit e tu, pēr gjithnjë. **47** Sepse nuk i ke shërbyer Zotit, Perëndisë tēnd, me gjëzim dhe hare nē zemër pēr bollëkun nē çdo gjë, **48** do t'u shërbesh armiqve tē tu që Zoti do tē dërgojë kundr teje, nē një gjendje urije, etjeje, lakuriqësie dhe mungese tē çdo gjëje; dhe ai do tē vërë një zgjedhë tē hekurt rreth qafës sate deri sa tē tē shkatérrojë. **49** Zoti do tē sjellë kundër teje nga larg, nga skajet e dheut, një komb tē shpejtë, si shqiponja që fluturon, një komb gjuhën e tē cilit ti nuk do ta kuptosh, **50** një komb me një pamje tē egër që nuk do tē respektojë plakun dhe nuk do tē ketë mëshirë pēr tē voglin, **51** dhe do tē hajë frytin e bagëtisë sate dhe prodhimin e tokës sate, deri sa tē shkatérrohesh; dhe nuk do tē lërë as grurë, as musht, as vaj as pjelljet e lopëve tē tua ose pjelljet e deleve tē tua, deri sa tē tē ketë shkatërruar. **52** Dhe do tē rrrethojë nē tē gjitha qytetet e tua, deri sa tē rrëzohen nē tē gjithë vendin muret e larta dhe tē fortifikuara te tē cilat kishte besim. Do tē tē rrrethojë nē tē gjitha qytetet e tua, nē tē gjithë vendin që Zoti, Perëndia yt, tē ka dhënë. **53** Përveç kësaj gjatë rrrethimit dhe nē fatkeqësinë nē tē cilën do tē tē katandisë armiku yt, do tē hash frytin e barkut tēnd, mishin e bijve dhe tē bijave tē tua, që Zoti, Perëndia yt, tē ka dhënë. **54** Njeriu më zemërbutë dhe më delikat do tē ketë një zemër kaq keqdashëse ndaj vëllait tē tij, ndaj gruas që pushon mbi kraharorin e tij e ndaj fëmijëve që ka akoma, **55** sa tē mos i japë asnjerit prej tyre mishin e bijve tē tij, që ai do tē hajë pēr vete, sepse nuk do t'i mbetet asgjë gjatë rrrethimit dhe nē mjerimin nē tē cilin do ta katandisin armiqtë e tu nē tē gjitha qytetet e tua. **56** Gruaja më zemërbutë dhe delikatët midis jush, që pēr delikatesën dhe elegancën e saj do tē kishte guxuar tē vendoste tabanin e këmbës nē tokë, do tē ketë një zemër keqbërsëe ndaj burrit që pushon mbi gjirin e saj, ndaj djalit dhe vajzës së saj, **57** ndaj placentës që del nga barku i saj dhe ndaj fëmijëve që lind, sepse ajo do t'i hajë fsheherazi, pēr shkak se çdo gjë mungon gjatë rrrethimit dhe pēr shkak tē mjerimit tē madh që do tē pësosh nga armiqtë e tu nē tē gjitha qytetet e tua. **58** Po tē mos kesh kujdes tē zbatosh në praktikë tē gjitha fjalët e këtij ligji, që janë shkruar nē këtë libër, duke pasur frikë nga ky emër i lavdishëm dhe i tmerrshëm, Zoti, Perëndia yt, **59** atëherë Zoti do tē lëshoje mbi ty dhe mbi pasardhësit e tu mjerime tē papërshkrueshme, tē mëdha dhe tē zgjatura, si dhe sémundje tē këqija dhe tē qëndrueshme; **60** përveç kësaj do tē kthejë mbi ty tē gjitha sémundjet e Egjiptit, nga tē cilat kishe frikë, dne ato do tē tē njiten. **61** Edhe tē gjitha sémundjet dhe tērë fatkeqësitë e pashkrua nē librin e këtij ligji, Zoti do t'i sjellë mbi ty, deri sa tē shkatérrohesh. **62** Kështu do tē mbetenë pak, mbasi keni qenë shumë si yjet e qellit, sepse nuk i je bindur zërit tē Zotit, Perëndisë tēnd. **63** Dhe do tē ndodhë që, ashtu si Zoti ndjente kënaqësi tju bënte tē mirë dhe t'ju shumëzonte, po kështu Zoti do tē ndjejë kënaqësi duke ju zhdukur dhe shkatërruar; dhe do t'ju rrëmbejnë nga vendi ku po hyni pēr ta pushtuar. **64** Zoti do tē tē shpërndajë midis tērë popujve, nga njeri skaj i tokës nē tjetrin; dhe atje ti do t'u shërbesh perëndive tē tjera, që as ti as etërit e tu nuk i keni njohur kurrrë, perëndi prej druri dhe prej guri. **65** Dhe midis atyre kombeve nuk do tē gjesh prehje dhe vend ku tē pushojnë tabanët e këmbëve tē tua; aty Zoti do tē tē japë një zemër tē

drithëruar, sy përgjërues dhe ankth në shpir. **66** Jeta jote do të qëndrojë përparrë pezull në pasiguri; do të dridhesh natën dhe ditën dhe nuk do të kesh asnjë siguri për qenien tênde. **67** Në mëngjes do të thuash: "Ah, të ishte mbërëmje!", dhe në mbërëmje do të thuash: "Ah, të ishte mëngjes!", për shkak të llahtarës që do të mbushë zemrën tênde dhe të pamjes që do të shohin sytë e tu. **68** Dhe Zoti do të të kthejë në Egjipt me anije, nëpër rrugën që të pata thënë: "Nuk do ta shohësh më kurrë!". Dhe aty do t'ju ofrojnë armiqve tuaj për t'ju shitur si skllavër dhe si skllave, por askush nuk do t'ju blejë".

29 Këto janë fjalët e besëlidhjes që Zoti i urdhëroi Moisiut të përfundonte me bijtë e Izraelit në vendin e Moabit, përvëç besëlidhjes që kishte bërë me ta në malin Horeb. **2** Moisiu thirri têrë Izraelin dhe u tha atyre: "Ju keni parë të gjitha ato që i ka bërë Zoti në Egjipt para syve tuaj Faraonit, të gjithë shërbëtorëve të tij dhe têrë vendit; **3** sytë tuaj kanë parë mjerimet e mëdha, shenjat dhe mrekullitë e mëdha; **4** por deri sot Zoti nuk ju ka dhënë zemër për të kuptuar, sy për të parë dhe veshë për të dëgjuar. **5** Unë ju kam udhëhequr dyzet vjet në shkretëtire; rrobat tuaja nuk ju janë prishur në trup, sandalet tuaja nuk iu janë konsumuar në këmbët tuaja. **6** Nuk keni ngrënë bukë dhe nuk keni pirë verë as pije dehëse, me qëllim që të njihnit që unë jam Zoti, Perëndia juaj. **7** Kur arritet në këtë vend, Sihoni, mbret i Heshbonit, dhe Ogu, mbret i Bashanit, dolën kundër nesh për të luftuar, por ne i mundém, **8** pushtuam vendin e tyre dhe ia dhamë në trashëgimi Rubenitëve, Gaditëve dhe gjysmës së fisit të Manasit. **9** Respektioni, pra, fjalët e kësaj besëlidhje dhe zbatojeni në praktikë, me qëllim që të keni mbarësi në çdo gjë që bëni. **10** Sot të gjithë ju ndodheni para Zotit, Perëndisë tuaj: kërët tuaj, fiset tuaja, pleqtë tuaj, zyrtarët tuaj, têrë njerëzit e Izraelit, **11** fëmijët tuaj, gratë tuaja dhe i huaj që ndodhet në mes të kampit tênd, duke filluar nga ai që çan drutë deri tek ai që nxjerr ujin tênd, **12** për të hyrë në besëlidhjen e Zotit, Perëndisë tênd, dhe në betimin e tij që Zoti, Perëndia yt, bën sot me ty, **13** për të vendosur sot si popull tê tij dhe për të qënë Perëndia yt, ashtu si të tha dhe si iu betua etërve të tu, Abrahomit, Isakut dhe Jakobit. **14** Unë e bëj këtë besëlidhje dhe këtë betim jo vetëm me ju, **15** por edhe me ata që janë sot para Zotit, Perëndisë tonë, dhe me ata që sot nuk janë këtu me ne. **16** (Sepse ju e dini që kemi banuar në vendin e Egjiptit dhe kemi kaluar në mes të kombeve, që u keni rënë mes për mes; **17** dhe keni parë gjërat e tyre të neveritshmë, idhujt e tyre prej druri, guri, argjendi dhe ari, që ndodhen në mes tyre). **18** Të mos ketë midis jush burrë a grua, familje a fis zemra e të cilat tê largohet nga Zoti, Perëndia ynë, dhe të shkojë t'u shërbejë perëndive të këtyre kombeve, nuk duhet të ketë midis jush asnjë rrënje që prodhon helmin dhe pelinin; **19** dhe të mos ndodhë që dikush, duke dëgjuar fjalët e këtij betimi, të vetëbekohet në zemër të tij, duke thënë: "Do të kem paqe, edhe sikur të eci me kokëfortësinë e zemrës sime", ashtu si i dehuri të mund të përfshihej të përkorin. **20** Por Zoti nuk mund ta falë kurrë; por në këtë rast zemërimi i Zotit dhe zilia e tij do të ndiznë kundër tij dhe të gjitha mallkimet që janë shkruar në këtë libër do të bien mbi të, dhe Zoti do ta fshijë emrin e tij poshtë qelli; **21** Zoti do

ta veçojë për ta shkatërruar nga të gjitha fiset e Izraelit, simbas të gjitha mallkimeve të besëlidhjes së shkruar në këtë libër të ligjt. **22** Kështu brezi i ardhshëm i bijve tuaj që do të dalë pas jush dhe i huaji që do të vijë nga një vend i largët, duke parë mjerimet dhe lëngatat që Zoti u ka dhënë, do të thonë: **23** "Tërë tokështë squfur, kripë, zjarrmi; nuk është mbjellë, nuk prodhon më asgjë dhe në të nuk rritet asnjë bar, ashtu si pas shkatërrimit të Sodomës, të Gomorrës, të Admahut dhe të Tseboimit, që Zoti shkatërrroi gjatë zemërimit dhe têrbimit të tij". **24** Po, të gjitha kombet do të thonë: "Pse Zoti e trajtoi kështu këtë vend? Pse ky zemërim kaq i madh?". **25** Atëherë do të përgjigjen: "Sepse kanë braktisur besëlidhjen e Zotit, Perëndisë së etërve të tyre, që ai lidhi me ta kur i nxori nga vendi i Egjiptit; **26** sepse ata shkuan t'u shërbejnë perëndive të tjera dhe ranë përmbyss përparrë tyre, perëndi që ata nuk i njihnin dhe që Zoti nuk u kishte dhënë atyre. **27** Për këtë arësyë u ndez zemërimi i Zotit kundër këtij vendi, me qëllim që të gjitha mallkimet e shkruara në këtë libër të binin mbi të; **28** dhe Zoti i shkëputi nga vendi i tyre me zemërim, me têrbim dhe me indinjatë të madhe dhe i hodhi në një vend tjetër, siç po ndodh sot". **29** Gjërat e fshehta i përkasin Zotit, Perëndisë tonë, por gjërat e shfaqura janë për ne dhe për bijtë tanë për gjithnjë, me qëllim që të zbatojmë në praktikë têrë fjalët e këtij ligji".

30 "Kështu, kur të të kenë rënë në kurriz têrë këto gjëra, bekimi dhe mallkimi që unë të kam vënë përparrë, dhe ti do t'ua kujtosh të gjitha kombeve në mes të të cilëve Zoti, Perëndia yt, do të të ketë dëbuar, **2** dhe kur të kthehesë tek Zoti, Perëndia yt, dhe t'i bindesh zérít të tij, ti dhe bijtë e tu, me gjithë zemër e më gjithë shpirt, duke respektuar têrë ato që po të urdhëroi sot, **3** Zoti, Perëndia yt, do të të kthejë nga skllavëria, do të ketë mëshirë për ty dhe do të të mbledhë përsëri nga radhët e të gjithë popujve, ndër të cilët Zoti, Perëndia yt, të kishte shpërndarë. **4** Edhe sikur të kesh qenë përzënë në skajin e qelliut, Zoti, Perëndia yt, do të të mbledhë dhe do të marrë që andej. **5** Zoti, Perëndia yt, do të të rikthejë në vendin që etërit e tu kanë zotëruar dhe ti do ta zotërosh atë; dhe ai do të të bëjë të mira dhe do të të shumëzojë më tepër se etërit e tu. **6** Zoti, Perëndia yt, do ta rrëthpresa zemrën tênde dhe zemrën e pasardhësve të tu, që ti ta duash Zotin, Perëndinë tênd, me gjithë zemër e me gjithë shpirt, dhe kështu ti të jetosh. **7** Dhe Zoti, Perëndia yt, do t'i lëshojë têrë këto mallkime mbi armiqtë e tu dhe mbi têrë ato që të urrejnë dhe tê kanë persekutuar. **8** Ti përkundrazi do të kthehesë dhe do t'i bindesh zérít të Zotit dhe do të zbatosh në praktikë të gjitha urdhërimet që të porosit sot. **9** Zoti, Perëndia yt, do të sjellë shumë mbarësi në gjithë veprën e duarve të tua, në frytin e barkut tênd, në frytin e bagëtisë sate dhe në frytin e tokës sate; sepse Zoti do të kënaqet përsëri duke tê të bërë të mirën, ashtu si u kënaq kur ua bëri etërve të tu, **10** sepse do t'i bindesh zérít të Zotit, Perëndisë tênd, duke respektuar urdhërimet dhe statutet e tij që janë shkruar në këtë libër të ligjt, sepse do të jesh rikthyer tek Zoti, Perëndia yt, me gjithë zemër dhe me gjithë shpirt. **11** Ky urdhërim që të jap sot nuk është shumë i vështirë për ty, as shumë larg teje. **12** Nuk është në qelli, që ti të thuash: "Kush do të ngjitet në qelli

që të na e sjellë dhe ta dëgjojmë, me qëllim që ta zbatojmë në praktikë?". 13 Dhe nuk është matanë detit që ti të thuash: "Kush do të kalojë për ne matanë detit që të na e sjellë dhe ta dëgjojmë, në mënyrë që ta zbatojmë në praktikë?". 14 Por fjalë është shumë afër teje; është në gojën tënde dhe në zemrën tënde, që ti ta zbatosh në praktikë. 15 Shiko, unë vë sot para teje jetën dhe të mirën, vdekjen dhe të keqen; 16 prandaj unë të urdhërroi ta duash Zotin, Perëndinë tënd, të ecësh në rrugët e tij, të respektosh urdhërimet, statutet dhe dekretet e tij, që ti të jetosh dhe të shumëzohesh; dhe Zoti, Perëndia yt, do të të bekojë në vendin që ti po shkon për ta pushtuar. 17 Por në qoftë se zemra jote shikon gjitet dhe ti nuk bindesh dhe e lë veten të biesh përbys para perëndive të tjera dhe t'u shërbesh atyre, 18 unë ju deklaroj sot që me siguri keni për t'u zhdukur, që nuk do t'i zgjatni ditët tuaja në vendin ku po gatiteni të hyni për ta pushtuar, duke kaluar Jordanin. 19 Unë marr sot si dëshmitarë kundër teje qillini dhe tokën, që unë të kam vënë përparrja jetës dhe vdekjes, bekimit dhe mallkimit; zgjidh, pra, jetën që të mund të jetoni ti dhe pasardhësit e tu, 20 dhe të mund ta duash Zotin, Perëndinë tënd, t'i bindesh zërit të tij dhe të qendrosh i lidhur ngushtë me të, sepse ai është jeta jote dhe gjatësia e ditëve të tua, kështu që ti të mund të jetosh në vendin që Zoti u betua t'u japë etërve të tu: Abrahamic, Isakut dhe Jakobit".

31 Moisiu shkoi dhe u drejtoi edhe këto fjalë tërë Izraelit, 2 dhe u tha banorëve të tij: "Unë jam sot njëqind e njëzet vjeç, nuk mundem më të hyj dhe të dal; përvëç kësaj Zoti më ka thënë: "Ti nuk do ta kalosh Jordanin". 3 Zoti, Perëndia yt, do të kalojë ai vetë para teje, dhe do të shkatërrojë para teje këto kombe, dhe ti do t'i shpronësosh; vetë Jozueu do të kalojë para teje, siç e ka thënë Zoti. 4 Dhe Zoti do t'u bëjë atyre atë që u bëri Sihonit dhe O gut, mbretit të Amorejeve, dhe vendit të tyre, kur i shkatërrroi. 5 Zoti do t'i kalojë në pushtetin tuaj dhe ju do t'i trajtoni sipas të gjitha urdhërave që ju kam dhënë. 6 Tregohuni të fortë dhe trima, mos kini frikë, mos u trembeni prej tyre, sepse Zoti, Perëndia yt, është ai vetë që ecën me ty; ai nuk do të t'i lërë dhe nuk ka për të të braktisur". 7 Pastaj Moisiu thirri Jozueun dhe i tha në prani të të gjithë Izraelit: "Qofsh i fortë dhe trim, sepse ti do të hysh bashkë me këtë popull në vendin që Zoti u betua t'u japë etërve të tyre, dhe ti do t'ua japësh atyre si trashëgimi 8 Përvëç kësaj Zoti vetë ecën para teje; ai do të jetë me ty; nuk do të t'i lërë dhe s'ka për të të braktisur; mos u tremb dhe mos u tmerro". 9 Kështu Moisiu e shkrojti këtë ligj dhe ia dorëzoi priftërinjve, bijve të Levit, që mbajnë arkën e besëlidhjes të Zotit dhe të gjithë pleqve të Izraelit. 10 Pastaj Moisiu i urdhëroi ata, duke thënë: "Në fund të çdo shtatë vjetve, në kohën e caktuar si vit i faljes, në festën e Kasolleve, 11 kur tërë Izraeli do të vijë të paraqitet përparrja Zotit, Perëndisë tënd, në vendin që ai ka zgjedhur, do të lexosh këtë ligj para tërë Izraelit, në veshët e tërë izraelitëve. 12 Do të mbledhësh popullin, burra, gra, fémijë dhe të huajin që ndodhet brenda portave të tua, që të dëgjojnë dhe të mësojnë të kenë frikë nga Zoti, Perëndia juaj, dhe të kenë kujdes të zbatojnë në praktikë tërë fjalët e këtij ligji, 13 kështu që bijtë e tyre që akoma nuk e njohin, të dëgjojnë Zotin, Perëndinë tua, dhe të kenë frikë prej

tij, për të gjithë kohën që do të jetoni në vendin që ju po hyni ta pushtonji, duke kaluar Jordanin". 14 Pastaj Zoti i tha Moisiut: "Ja, dita e vdekjes sate po afrohet; thirr Jozueun dhe paraqituni në çadrën e mbledhjes me qëllim që të mund t'i jap urdhrat e mia". Moisiu dhe Jozueu shkuan, pra, të paraqiten në çadrën e mbledhjes. 15 Dhe Zoti u paraqit në çadër në një shtyllë reje; dhe shtylla e resë u ndal në hyrjen e çadrës. 16 Dhe Zoti i tha Moisiut: "Ja, ti do të shkosh të flesh bashkë me etërit e tu; dhe ky popull do të çohet dhe do të kurvërohet duke shkuar pas perëdive të huaja të vendit në mes të cilit po shkon; dhe do të më braktisë mua dhe do të shkelë besëlidhjen që kam lidhur me të. 17 Dhe atë ditë zemërimi im do të ndizet kundër tyre; unë do t'i braktis dhe do t'u fsheh fytyrën time, dhe do të përpilen. Shumë të këqia dhe fatkeqësi do t'u bien përsipër; dhe atë ditë ata do të thonë: "Këto të këqia na kanë zënë ndofta sepse Perëndia ynë nuk është në mes nesh?". 18 Atë ditë unë do ta fsheh me siguri fytyrën time për shkak të téré të këqiae që ata kanë bërë, duke iu drejtuar perëndive të tjera. 19 Tani shkruanjeni për ju këtë kantik dhe mësojuani bijve të Izraelit; vëreni në gojnë e tyre, me qëllim që ky kantik të më shërbejë si dëshmi kundër bijve të Izraelit. 20 Kur t'i kem futur në vendin, që u premtova etërve të tyre me betim, aty ku rrjedh qumësht dhe mjaltë, dhe ata të kenë ngrënë, të jenë ngopur dhe të kenë vënë dhjamë, atëherë do t'u drejtohen perëndive të tjera për t'i shërbyer, dhe do të përcmognë dhe do të shkelin besëlidhjen time. 21 Atëherë do tê ndodhë që kur shumë të këqia dhe fatkeqësi do t'u kenë zënë, ky himn fetar do tê dëshmojë kundër tyre, sepse ai nuk do të harrohet dhe do tê mbetet mbi buzët e pasardhësve të tyre; unë njoh në fakt qëllimet e tyre, edhe para se t'i kem futur në vendin që u kam premtuar me betim". 22 Kështu Moisiu e shkrojti atë ditë këtë kantik dhe ua mësoi bijve të Izraelit. 23 Pastaj i dha urdhërat e tij Jozueut, birit të Nunit dhe i tha: "Të jesh i fortë dhe trim, sepse ti do t'i futësh bijtë e Izraelit në vendin që u kam premtuar me betim; dhe unë do të jem me ty". 24 Kur Moisiu mbaroi së shkruanë në një libër tërë fjalët e këtij ligji, 25 u dha këtë urdhër Levitëve që mbanin arkën e besëlidhjes të Zotit, duke thënë: 26 "Merreni këtë libër të ligjit dhe vendoseni në arkën e besëlidhjes të Zotit, Perëndisë tua, me qëllim që të mbetet si një dëshmi kundër teje; 27 sepse unë e njoh frymën tëndë rebele dhe fortësinë e qafës sate. Ja, sot kur akoma jam i gjallë midis jush, ju u bëtë rebelë kundër Zotit; aq më tepër do të bëheni mbas vdekjes sime! 28 Mbledhni pranë meje të gjithë pleqtë e fiseve tuaja dhe zyrtarët tuaj, me qëllim që të dëgjojnë këto fjalë dhe unë të thërras të dëshmojnë kundër tyre qillini dhe tokën. 29 Sepse unë e di që, mbas vdekjes sime, do të korruptoheni plotësisht dhe do tê largoheni nga rruga që ju kam urdhëruar, dhe ditët e fundit do tê goditeni nga fatkeqësia, sepse keni për të bërë atë që është e keqe përsytë e Zotit, duke provokuar indinjatën e tij me veprën e duarve tuaja". 30 Kështu Moisiu, në veshët e të gjithë asamblesë së Izraelit, shqiptoi fjalët e këtij kantiku deri në fund.

32 "Dëgjoni, o qiej, dhe unë do të flas; dhe dëgio, o tokë, fjalët e gojës sime. 2 Mësimi im do të zgresë si shiu, fjalë ime do të pikojë si vesë, si shiu i imët mbi barin e njomë dhe si

një rrebesch mbi drurët e vegjël, 3 sepse unë shpall emrin e Zotit. Lëvdoni Perëndinë tonë! 4 Ai është Shkëmbi, veprat e tij është e përsosur, sepse në të gjitha rrugët e tij ka drejtësi. Është një Perëndi që nuk e njeh padrejtësinë; ai është i drejtë dhe i mirë. 5 Por ata janë korruptuar; nuk janë bij të tij, për shkak të fajit të tyre, janë një brez i shtrëmbër dhe i degjeneruar. 6 Kështu doni ta shpërbleni Zotin, o popull i pamend dhe i marrë? A nuk është ai ati yt që të ka blerë? A nuk është ai që të ka bërë dhe të ka vendosur? 7 Kujto ditët e lashtësisë, ki parasysh vitet e shumë kohërave të shkuara, pyet atin tënd, dhe ai do të ta tregojë, pyet pleqtë e tu dhe ata do të ta thonë. 8 Kur Shumë i Larti u dha kombeve trashëgiminë e tyre, kur ndau bittë e Adamit, ai përcaktoi kufijtë e popujve, në bazë të numrit të bijve të Izraelit. 9 Me genë se pjesa e Zotit është populli i tij, Jakobi është pjesa e trashëgimisë së tij. 10 Ai e gjjeti në një tokë të shkretë, në një vëtrmi të helmuar dhe të mjerë. Ai e rrethoi, u kujdes për të dhe e rruajti si bebja e syrit të tij. 11 Ashtu si një shqiponjë nxit zogjtë e saj, fluturon mbi të vegjëlët e saj, shtrin krahët e saj, i merr dhe i mbart mbi krahët e saj, 12 Zoti e drejtoi vetë, dhe asnjë perëndi e huaj nuk ishte me të. 13 Ai e bëri të ngasë me kalë mbi lartësitë e tokës, me qëllim që të hante prodhimin e fushave; e bëri të thithë mjaltin nga shkëmbi dhe vajin nga shkëmbi i stralit, 14 ajkën e lopëve dhe qumështin e deleve me gjithë yndyrën e qengjave, deshtë e Bashanit dhe cjeptë me majën e miellit të grunit; dhe ti ke pirë verën, gjakun e rrushit. 15 Por Jeshuruni u majm dhe kundërshtoi (je bérë i majmë, i trashë dhe i dhjamur); braktisi Perëndinë që e ka bérë dhe përcmoi Shkëmbin e shpëtimit të tij. 16 Ata nxitën smirën e tij me perëndi të huaja, provokuan zemërimin e tij me veprime të neveritshme. 17 U kanë bérë flijime demonëve që nuk janë Perëndi, perëndive që nuk njihnin, perëndive të reja, të shfaqura kohët e fundit, që etert u tajt nuk ua kishin frikën. 18 Ke lënë pas dore Shkëmbin që të ka pjellë dhe ke harruar Perëndinë që të ka formuar. 19 Por Zoti e pa këtë dhe i hodhi poshtë, për shkak të provokimit të bijve të tij dhe të bijave të tij, 20 dhe tha: "Unë do t'u fsheh atyre fytyrën time dhe do të shoh cili do të jetë fundi i tyre, sepse janë një brez i degjeneruar, bij tek të cilët nuk ka fare besnikëri. 21 Ata më kanë bérë ziliqar me atë që nuk është Perëndi, kanë provokuar zemërimin tim me idhujt e tyre të kotë; dhe unë do t'i bëj ziliqarë me njerëz që nuk janë një popull, do të ngacmoj smirën e tyre me një komb që sështë në vete. 22 Sepse një zjarr është ndezur gjatë zemërimit tim dhe ka për të djegur pjesët më të thella të Sheolit; do të gllabërojë tokën dhe prodhimet e saj dhe do t'u vërë zjarrin themeleve të maleve. (Sheol h7585) 23 Unë do të mblesh mbi ta mjerime, do t'i mbaroj shigjetat e mia kundër tyre. 24 Ata do të veniten nga uria, do të përpilen nga një vapë djegëse dhe nga një murtajë e tmerrshme; do të dérgoj kundër tyre dhëmbët e kafshëve të egra, me helmin e gjarpërinje që hiqen zvarrë nëpër pluhur. 25 Nga jashtë shpata do t'i privojë nga fëmijët, nga brenda terrori, duke shkaktuar njëkohësisht vdekjen e të riut dhe të virgjëreshës, të foshnjës së gjirit dhe të plakut të thinjur. 26 Unë kam thënë: "Do t'i fshij një herë e mirë, do të zhduk kujtimin e tyre në mes të njerëzve", 27 por i trembem provokimit të armikut, sepse kundërshtarët e tyre, duke interpretuar keq

situatën, mund të thonë: "Triumfoi dora jonë dhe jo Zoti i cili ka bërë tërë këto gjëra!". 28 Sepse janë një komb që ka humbur gjykimin dhe nuk ka në ta asnjë zgjuarësi. 29 Po të Ishin të urtë do ta kuption këtë, do të merrni parasysh fundin që i pret. 30 Si do të mundte një person i vetëm të ndiqte një mijë e dyqind veta dhe, dy persona të bënин të iknini dhjetë mijë veta, po të mos i kishte shitur Shkëmbi dhe po të mos i kishte dorëzuar Zoti tek armiku? 31 Sepse shkëmbi i tyre nuk është si Shkëmbi ynë; vetë armiqtë tanë janë gjykatësit e tyre; 32 por hardhia e tyre vjen nga hardhia e Sodomës dhe nga fushat e Gomorës; rrushi i tyre është i helmatisur dhe vilet e rrushit të tyre janë të hidhura; 33 vera e tyre është një helm gjarpërinjsh, një helm mizor gjarpërinjsh helmonjës. 34 E tërë kjo a nuk është ruajtur vallë pranë meje, e vulosur në thesaret e mia? 35 Mua më përket hakmarria dhe shpërblimi; do të vijë koha dhe do t'u merren këmbët! Sepse dita e gjëmës së tyre është e afërt, dhe gjërat e përgatitura për ta shpejtohen të vijnë. 36 Po, Zoti do të gjykojë popullin e tij, por do t'i vijë keq për shërbëtorët e tij kur të shohë që fuqia e tyre është zhdukur dhe që nuk mbetet më asnjeri, as skllav as i lirë. 37 Atëherë ai do të thotë: "Ku janë perënditë e tyre, shkëmbi në të cilin gjelin strehë, 38 që hanin yndyrën e flijimeve të tyre dhe pinin verën e libacioneve të tyre? Le të ngrihen për t'i ndihmuar dhe për të genë strehimi juaj!". 39 Tani e shikoni që unë jam Ai dhe që nuk ka Perëndi tjetër përbër meje. Unë të bëj që të vdesësh dhe të jetosh, unë të plagos dhe të shëroj, dhe nuk ka njeri që mund të të lirojë nga dora ime. 40 Po, unë ngre dorën time në drejtim të qeliut dhe them: Unë jetoj për gjithnjë, 41 kur të mpreh shpatën time dhe dora ime të përgatitet të gjykojë, do të hakmerrem me armiqtë e mi dhe do të shpërbilej ata që më urrejnë. 42 Do t'i dhë me gjak shigjetat e mia dhe shpatëa ime do të gjelltisë mishin, bashkë me gjakun e të vrarëve dhe të robërve, të kerërëve flokëgjatë të armikut. 43 Gëzohuni, o kombe, bashkë me popullin e tij, sepse Zoti merr hak për gjakun e shërbëtorëve të tij, merr hak kundër kundërshtarëve të tij, por do të ketë mëshirë për tokën dhe për popullin e tij". 44 Kështu Moisiu erdhë bashkë me Jozueun, birin e Nunit, dhe shqiptoi tërë fjalët e këtij kantiku në veshët e popullit. 45 Kur Moisiu mbaroi së shqiptuar tërë këto fjalë para tërë Izraelit, 46 u tha atyre: "Merrini me zemër tërë fjalët me të cilat kam dëshmuar sot kundër jush. Do t'ua lini porosi bijve, që ata të kenë kujdes të zbatojnë në praktikë tërë fjalët e këtij ligji. 47 Sepse kjo nuk është një fjalë pa vlerë për ju, por është jeta juaj; dhe me këtë fjalë do të zgjasni ditët tua ja në vendin ku po hyni për ta pushtuar, duke kapërcyer Jordanin". 48 Po atë ditë Zoti i foli Moisiut, duke i thënë: 49 "Ngjitu mbi malin e Abarimëve, mbi malin e Nebos, që ndodhet në vendin e Moabit, në bregun e kundërt të Jerikos, dhe vështro vendin e Kanaanit, që unë ju jap bijve të Izraelit. 50 Ti ke për të vdekur në malin mbi të cilin po njithesh dhe do të bashkohesh me popullin tênd, ashtu si Aaroni, vëllaiyt, ka vdekur mbi malin e Horit dhe u bashkua me popullin e tij, 51 sepse u treguat të pabesë me mua në mes të bijve të Izraelit, në ujërat e Meribës në Kadesh, në shkretëtirën e Tsinit, dhe sepse nuk më shenjtëruat në mes të bijve të Izraelit. 52 Ti do ta shikosh vendin para teje, por atje, në vendin që unë ju jap bijve të Izraelit, ti nuk ke për të hyrë".

33 Ky éshëtë bekimi me të cilin Moisiu, njeri i Perëndisë, bekoi bijtë e Izraelit, para se të vdiste. **2** Dhe u tha: "Zoti erdhë nga Sinai dhe u ngrit mbi ta në Seir; u paraqit në madhështinë e tij nga malin Paran, arriti nga mesi i një morie shenjtorësh; nga e djathta e tyre dilit për ta një ligj i zjarrtë. **3** Me siguri ai i do popujt; të gjithë shenjtorët e tij janë në duart e tua; ata janë ulur në këmbët e tua, secili i dëgjon fjalët e tua. **4** Moisiu na ka urdhëruar një ligj, një trashëgimi të asamblesë së Jakobit. **5** Ai ka qenë mbret në Jeshuruni, kur mblidheshin krerët e popullit, tërë fiset e Izraelit tok. **6** Rroftë Rubeni dhe mos vdektë; por njerëzit e tij mbetshin pak". **7** Judës përkundrazi i tha këto: "Dëgjo, o Zot, zërin e Judës dhe ktheje tek populli i tij; dora e tij lufton për çështjen e tij; bëhu ti një ndihmës i tij kundër armiqve të tij. **8** Pastaj për Levin tha: "Thumimët dhe Urimët e tu i përkasin njeriut tënd besimtar, që ti provove në Masa dhe me të cilin je grindur në ujërat e Meribës. **9** Ai thotë për të atin dhe për të emën: "Unë nuk i kam parë"; ai nuk i njohu vëllezerit e tij dhe nuk njohu bijtë; sepse Levitët kanë respektuar fjalën tênde dhe kanë ruajtur besëlidhjen tênde. **10** Ata u mësojnë dekretet e tua Jakobit dhe ligjin tênd Izraelit; vënë tempjanin para teje dhe tërë olokaustin mbi altarin tênd. **11** O Zot, beko forcën e tij dhe prano veprën e duarve të tij. Shpo tej e përtjetë ata që ngrejnë krye kundër atij dhe që e urrejnë, me qëllim që të mos ngrihen më". **12** Përsa i përkët Beniaminit, ai tha: "I dashuri i Zotit do të banojë me siguri pranë tij. Zoti do ta mbrojë vazhdimisht dhe do të banojë në krahët e tij". **13** Përsa i përkët Jozefit, ai tha: "Vendi i tij qoftë i bekuar nga Zoti me dhurata të çmuara të qellit, me vesën, me ujërat e humnerës që ndodhet poshtë, **14** me frytet e çmuara të diellit, me prodhimet e çmuara të çdo muaji, **15** me prodhimet më të mira të maleve të lashta, me dhuratat e çmuara të kodrave të përfjetshme, **16** me dhuratat e çmuara të tokës dhe të të gjitha gjërave që ajo përmban. Favori i atij që ishte në ferrishtë të bjerë mbi kryet e Jozefit, mbi majën e kokës së atij që éshët zgjedhur ndërmjet vëllezërvë të tij! **17** Madhështia e tij éshët si ajo e demit të tij të parëlindur, biritët e tij janë si biritët e një buali. Me to do të shpojë tërë popujt, deri në skajet e dheut. Këto janë moritë e Efraimit. Këto janë mijërat e Manasit". **18** Përsa i përkët Zabulonit, ai tha: "Gëzoje, Zabulon, daljen tênde, dhe ti Isakar, ndejtjen në çadrat e tua! **19** Ata do të thërrasin popujt në mal dhe aty do të ofrojnë fljime drejtësies; sepse ata do të thithin bollëkun e detrave dhe thesaret e fshehura në rërë". **20** Përsa i përkët Gadit, ai tha: "I bekuar qoftë ai që e shtrin Gadin. Ai rri shtrirë si një luaneshë dhe copëton krahë dhe kafkë. **21** Ai shtie në dorë pjesën e parë për veten e tij, sepse aty ishte pjesa e parë e rezervuar e udhëheqësit; ai erdhë me krerët e popullit dhe zbatoi drejtësinë e Zotit dhe dekretet e tij me Izraelin". **22** Përsa i përkët Danit, ai tha: "Dani éshët një luan i vogël, që hidhet nga Bashani". **23** Përsa i përkët Neftalit, ai tha: "O Neftali, i ngopur me favore dhe i mbushur me bekime të Zotit, pushto përendimin dhe jugun". **24** Përsa i përkët Asherit, ai tha: "Më i bekuar nga tërë bijtë qoftë Asheri! Le të jetë i preferuari i vëllezërvë të tij dhe të zhysë këmbën e tij në vaj. **25** Sandalet e tij të janë prej hekuri dhe prej bronzi, dhe forca jote të vazhdojë sa janë ditët e tua. **26** Askush nuk éshët barabar me Perëndinë e Jeshurunit, që shkon me kalë nepër

qejtë në ndihmën tênde dhe shkon mbi retë me madhështinë e tij. **27** Perëndia i kohëve të lashta éshët streha jote dhe poshtë teje ndodhen krahët e tij të përfjetshëm. Ai do ta débojë armikun para teje dhe do të thotë: "Shkatérroje!". **28** Atëherë Izraeli do ta ndiejë veten të sigurtë, në një vend gruri dhe mushti; dhe qelli i tij di të japë vesë. **29** Ti je i lumtur, o Izrael! Kush éshët barabar me ty, o popull i shpëtuar nga Zoti? Ai éshët mburoja që të ndihmon dhe shpata e lavdisë sate. Armiqtë e tu do të të nénshtrohen dhe ti do të shkelësh vendet e tyre të larta".

34 Pastaj Moisiu u ngjit nga fusha e Moabit në Malin Nebo, në majën e Pisgahut, që ndodhet në bregun e kundërt të Jerikos. Dhe Zoti i tregoi tërë vendin e Galaadit deri në Dan, **2** tërë Naftalin, vendin e Efraimit dhe të Manasit, tërë vendin e Judës deri në detin përendimor, **3** Negevin dhe fushën e luginës të Jerikos, qytet i palmave, deri në Tsoar. **4** Zoti tha: "Ky éshët vendi që u premtova me betim Abrahamat, Isakut dhe Jakobit, duke u thënë: "Unë do t'uua jep pasardhësve tuaj". Ti e pe me sytë e tua, por nuk do të hysh në tél". **5** Kështu Moisiu, shërbëtori i Zoit, vdiq aty, në vendin e Moabit, simbas fjalës së Zotit. **6** Dhe Zoti e varrosi në luginën e vendit të Moabit, përballë Beth-Peorit; dhe askush nuk e ka mësuar deri më vot vendin e varrit të tij. **7** Moisiu ishte njëqind e njëzet vjeç kur vdiq; shikimi i tij nuk ishte dobësuar dhe fuqia e tij nuk i që mpakur. **8** Bijtë e Izraelit e qanë në fushat e Moabit tridhjetë ditë; pastaj ditët e zisë dhe të vajtimit për Moisiun morën fund. **9** Atëherë Jozue, bir i Nunit, u mbush me frysëm e diturisë, sepse Moisiu kishte vënë duart mbi të; kështu bijtë e Izraelit iu bindën atij dhe vepruan ashtu si e kishte urdhëruar Moisiun Zoti. **10** Nuk doli më në Izrael një profet i njashëm me Moisiun, me të cilin Zoti fliste sy për sy, **11** në të gjitha shenjat dhe mrekullitë që Zoti e dërgoi të bënte në vendin e Egjiptit para Faraonit, para tërë shërbëtorëve të tij dhe tërë vendit të tij, **12** në të gjithë madhështinë e fuqisë dhe në të gjitha gjërat e mëdha dhe të tmerrshme që Moisiu kreu përpara syve të të gjithë Izraelit.

Jozueu

1 Mbas vdekjes së Moisiut, shërbëtorit të Zotit, ndodhi që Zoti i foli Jozueut, djalit të Nunit, që i shërbente Moisiut, dhe i tha: "Moisiu, shërbëtori im, vdiq; prandaj çohu, kalo Jordanin, ti dhe gjithë ky popull, dhe shko në atë vend që unë u jap atyre, bijve të Izraelit. 3 Unë ju kam dhënë çdo vend që tabani i këmbës suaj ka për të shkelur, siç i thashë Moisiut. 4 Territorit yd është shtrihet nga shkretëtira dhe nga Libani deri në lumin e madh, në lumin e Eufratit, nga tërë vendi i Hitejve deri në Detin e Madhi, në perëndim. 5 Askush nuk do të mund të kundërshtojë gjatë tërë ditëve të jetës sate; ashtu siç kam qenë me Moisiut, kështu do të jem me ty; nuk do të t'le, as nuk do të t'braktis. 6 Ji i fortë dhe trim, sepse ti do të bësh që ky popull të zotërojë vendin që u betova t'u jap etërve të tyre. 7 Vetëm tregohu i fortë dhe shumë trim, duke u përpjekur të veprosh simbas t'rë ligjit që Moisiu, shërbëtori im, të ka urdhëruar; mos u shmang prej tij as djathas, as majtas, që të kesh mbarësi kudo që të shkosh. 8 Ky libër i ligjit mos u ndafte kurrë nga goja jote, por mendohu për të ditë e natë, duke kërkuar të veprosh simbas të gjitha atyre që janë shkruar, sepse atëherë do të kesh sukses në veprimet e tua, atëherë do të përparosh. 9 A nuk të urdhërova unë? Ji i fortë dhe trim; mos kë frikë dhe mos u thyej, sepse Zoti, Perëndia yt, është me ty kudo që të shkosh". 10 Atëherë Jozueu urdhëroi oficerët e popullit, duke u thënë: 11 "Kaloni përmes kampit dhe jepini popullit këtë urdhër, duke i thënë: Siguroni rezerva ushqimore, sepse brenda tri ditëve do të kaloni Jordanin për të vajtur të pushtonit vendin që Zoti, Perëndia juaj, ju jep si trashëgimi". 12 Jozueu u foli gjithashtu Rubenitëve, Gaditëve dhe gjysmës së fisit të Manasit, duke u thënë: 13 "Mbani mend fjalën që Moisiu, shërbëtori i Zotit, ju urdhëroi kur ju tha: "Zoti, Perëndia juaj, ju ka dhënë pushim dhe ju ka dhënë këtë vend. 14 Gratë tuaja, të vegjilit tuaj, dhe bagëtia juaj do të mbeten në vendin që Moisiu ju ka dhënë nga kjo anë e Jordanit; por ju, tërë luftëtarët tuaj trima do të kaloni të armatosur para vëllezërvore tuaj dhe do t'i ndihmoni, 15 derisa Zoti t'u ketë dhënë pushim vëllezërvore tuaj ashtu si juve, dhe ta kenë shtënë në dorë vendin që Zoti, Perëndia juaj, u jep atyre. Atëherë mund të ktheheni për të pushtuar vendin që ju përket, dhe që Moisiu, shërbëtor i Zotit, ju ka dhënë këtë Jordanit në drejtim të Lindjes". 16 Atëherë ata u përgjigjën Jozueut, duke i thënë: "Ne do të bëjmë të gjitha ato që ti na urdhëron dhe do të shkojmë kudo që t'a qosh. 17 Ashtu siç i jemi bindur për çdo gjë Moisiut, kështu do të t'bindemi ty. Vetëm me ty qoftë Zoti, Perëndia yt, ashtu siç ka qenë me Moisiu! 18 Kushdo që ngre krye kundër urdhërave të tua, dhe nuk u bindet fjalëve të tua, do të vritet. Vetëm ji i fortë dhe trim!".

2 Jozueu, bir i Nunit, dérgoi dy burra te Shitimi për të vëzhguar fshehurazi, duke u thënë: "Shkon, kontrolloni vendin dhe Jerikon". Kështu ata shkuan dhe hynë në shtëpinë e një prostitute, të quajtur Rahab, dhe aty banuan. 2 Këtë gjë ia referuan mbretit të Jerikos, duke i thënë: "Ja, disa bij të Izraelit erdhën këtu sonte natën për të vëzhguar vendin". 3 Atëherë mbreti i Jerikos dérgoi t'i thotë Rahabit: "Nxirri jashtë njerëzit që

kanë ardhur te ti dhe kanë hyrë në shtëpinë tënde, sepse ata kanë ardhur për të vëzhguar tërë vendin". 4 Por gruaja i mori dy burrat dhe i fshehu; pastaj tha: "Është e vërtetë, këta njerëz erdhën tek unë, por nuk dija nga ishin. 5 Në çastin kur mbyllej porta e qytetit, kur ishte errësuar, ata burra dolën; nuk e di se ku shkuan; ndiqni menjëherë, sepse mund t'i arrini". 6 (Ajo përkundrazi i kishte hipur mbi çati dhe i kishte fshehur midis kérceje të lirit, që i kishte shtrirë mbi shtrat). 7 Atëherë ata i ndoqën në rrugën e Jordanit, në drejtim të vahut të lumit; dhe sapo dolën ndjekësit, porta u mbyll. 8 Por para se t'i zinte gjumi spinët, Rahabi u ngjit pranë tyre në çati, 9 dhe u tha atyre burrave: "Unë e di që Zoti ju ka dhënë vendin, që tmerri juaj na ka zënë, dhe që të gjithë banorët e vendit dridhen nga frika para jush. 10 Sepse ne kemi dëgjuar si i thau ujërat e Detit të Kuq Zoti përparrë jush kur dolët nga Egjipti, dhe atë që ju u bëtë dy mbretërve të Amorejve, matanë Jordanit, Sihonit dhe O gut, që vendosët t'i shfarosni. 11 Duke dëgjuar këto gjëra zemra jonë u mpak, për shkakun tuaj askujt nuk i mbeti asnjë fije trimërie, sepse Zoti, Perëndia juaj, është Perëndi atje lart në qiejt dhe këtu poshtë në tokë. 12 Prandaj, ju lutem, betohuni në emër të Zotit që, ashtu si kam treguar dhembshuri ndaj jush, edhe ju do të tregoni po atë dhembshuri ndaj shtëpisë së atit tim; më jepni, pra, një shenjë të sigurt, 13 që do t'i lini të gjallë atin tim, nënën time, vëllezërit dhe motrat e mia dhe të gjitha gjërat që u përkasin atyre, dhe që do të shpëtoni jetën tonë nga vdekja". 14 Ata burra iu përgjigjën: "Jeta jonë për atë tuajën, mijt që të mos e tregoni çështjen tonë; dhe kur Zoti do të na japë vendin, ne do të të trajtojmë me mëshirë dhe me shpirtlirësi". 15 Atëherë ajo i zbriti nga dritarja me një litar, sepse shtëpia e saj ndodhej mbi muret e qytetit, dhe ajo banonte mbi muret. 16 Dhe u tha atyre: "Shkon, në drejtim të malit, që ndjekësit tuaj të mos ju gjejnë; dhe qëndroni tri ditë të fshehur atje, deri sa të kthehen ndjekësit tuaj; pastaj do të vazhdoni rrugën tuaj". 17 Atëherë ata burra i thanë: "Ne do të çlirohem nga betimi që na detyrore të bëjmë, 18 po të jetë se, kur të hyjmë në këtë vend, ti nuk ngjitet në dritaren nga e cila po na zbet këtë kordon të hollë me ngjyrë të kuperreme dhe po nuk mblodhe në shtëpinë tënde atin tënd, nënën tênd vëllezërit e tu dhe tërë familjen e atit tênd. 19 Por në rast se dikush del jashtë pragut të shtëpisë sate, gjaku i tij do të bjerë mbi krye të vet, dhe ne nuk do të kemi faj për këtë; por gjaku i kujtdo qoftë që do të jetë me ty në shtëpi do të bjerë mbi kokën tonë, në qoftë se dikush i prek me dorë. 20 Por në rast se ti tregon punën tonë, ne do të çlirohem nga betimi që na ke detyruar të bëjmë". 21 Ajo tha: "U bëftë ashtu si thatë ju". Pastaj u nda me ta dhe ata ikën. Ajo lidhi në dritare kordonin e hollë të kuperrem. 22 Ata ikën, pra, dhe shkuan në mal ku ndenjën tri ditë, deri sa u kthyen ndjekësit; ndjekësit i kishin kërkuar gjatë gjithë rrugës, por pa i gjetur dot. 23 Kështu të dy burrat u kthyen, zbritën nga mali, kaluan Jordanin dhe erdhën te Jozueu, bir i Nunit, dhe i treguan të gjitha ato që kishin kaluar. 24 Dhe i thanë Jozueut: "Me siguri Zoti na e ka lënë në duart tonë tërë vendin; që tani tërë banorët e vendit dridhen nga frika para nesh".

3 Jozueu u ngrit herët në mëngjes; ai dhe tërë bijtë e Izraelit u nisën pastaj nga Shitimi dhe arritën në Jordan; u ndalën

aty para se ta kalojnë 2 Mbas tri ditëve, oficerët kaluan nëpër tërë kampin, 3 dhe i dhanë popullit këtë urdhër, duke i thënë: "Kur të shihni arkën e besëlidhjes të Zotit, Perëndisë tuaj, të mbajtur nga priftërinjtë levitë, do të niseni nga vendi juaj dhe do ta ndiqni. 4 Midis jush dhe arkës do të ketë një largësi prej rreth dy mijë kubitësh. Mos iu afroni asaj, me qëllim që të njihni rrugën nëpër të cilën duhet të shkon, sepse deri tanë nuk keni kaluar kurrë nëpër këtë rruge". 5 Dhe Jozueu i tha popullit: "Shenjtërohuni, sepse nesër Zoti ka për të bërë mrekulli midis jush". 6 Pastaj Jozueu u foli priftërinje, duke u thënë: "Merrni arkën e besëlidhjes dhe kaloni përpara popullit". Kështu ata morën arkën e besëlidhjes dhe ecën para popullit. 7 Atëherë Zoti i tha Jozueut: "Sot do të filloj të të bëj të madh në sytë e të gjithë Izraelit, me qëllim që të kuptojnë se ashu siç kam qenë me Moisiun, kështu do të jem edhe me ty. 8 Prandaj ti jepu këtë urdhër priftërinje që mbajnë arkën e besëlidhjes, duke u thënë: "Kur të arrini në breg të Jordanit, do të ndaleni në Jordan". 9 Jozueu u tha atëherë bijve të Izraelit: "Afrohuni dhe dëgjoni fjalët e Zotit, Perëndisë tuaj". 10 Pastaj Jozueu tha: "Nga kjo do të njihni që Zoti i gjallë eshtë midis jush dhe që me siguri ka për të dëbuar para jush Kananejtë, Hitejtë, Hivejtë, Perezejtë, Girkasejtë, Amorejtë dhe Jebusejtë; 11 ja, arka e besëlidhjes së Zotit të të gjithë dheut po bëhet gati të kalojë para jush në lumin Jordan. 12 Merrni, pra, dymbëdhjetë burra nga fiset e Izraelit, një pér çdo fis. 13 Dhe ka për të ndodhur që, porsa tabanët e këmbëve të priftërinje që mbajnë arkën e Zotit, Zoti i gjithë tokës, do të takojnë në ujërat e Jordanit, ujërat e Jordanit do të ndahen, dhe ujërat që zbrisin nga lart do të ndalen tok". 14 Kështu, kur populli ngriti çadrat për të kaluar Jordanin, priftërinjtë që mbanin arkën e besëlidhjes ecnin përpara popullit. 15 Sapo ata që mbanin arkën arritën në Jordan dhe këmbët e priftërinje që trasportonin arkën u zhytën në ujërat e bregut të tij (Jordan i eshtë i mbushur plot deri në brigjet e tij gjatë tërë kohës së korries), 16 ujërat që zbrisin nga sipër u ndalën dhe u ngritën tok shumë më lart se Adami, qyteti që ndodhet pranë Tsartanit; kështu që ujërat që zbrisin në drejtim të detit të Arabahut, Detit të Kripur, u ndanë tërësisht prej tyre; dhe populli i kaloi përballë Jerikos. 17 Priftërinjtë që mbanin arkën e besëlidhjes të Zotit u ndalën në vend të thatë në mes të Jordanit, ndërsa tërë Izraeli po kalonte në të thatë, deri sa tërë populli mbaroi së kapërcyeri Jordanin.

4 Kur tërë populli mbaroi së kapërcyeri Jordanin, Zoti i foli Jozueut, duke i thënë: 2 "Merrni nga radhët e popullit dymbëdhjetë burra, një pér çdo fis, 3 dhe u jepni këtë urdhër, duke thënë: "Merrni dymbëdhjetë gurë që këtej, në mes të Jordanit, pikërisht në vendin ku u ndalën këmbët e priftërinje, i merrni, me vete matanë lumit dhe i vendosni në vendin ku do të strehoheni sonte". 4 Atëherë Jozueu thirri dymbëdhjetë burrat që kishte zgjedhur ndër bijtë e Izraelit, një pér çdo fis, 5 dhe u tha atyre: "Kaloni para arkës së Zotit, Perëndisë tuaj, në mes të Jordanit, dhe secili prej jush të mbajë në kurriz një gur, simbas numrit të fiseve të bijve të Izraelit, 6 me qëllim që kjo të jetë një shenjë midis jush. Kur në të ardhmen bijtë tuaj do t'ju pyesin, duke thënë: "Ç'janë pér ju këta gurë?", 7 ju do t'u përgjigjeni

kështu: "Ujërat e Jordanit u ndanë para arkës së besëlidhjes të Zotit; kur ajo kaloi Jordanin, ujërat e tij u ndanë dhe këta gurë do të jenë pér bijtë e Izraelit një kujtim pér jetë". 8 Bijtë e Izraelit bënë pikërisht ashtu si i kishte urdhëruar Jozueu: morën dymbëdhjetë gurë në mes të Jordanit, ashtu si e kishte porositur Zoti Jozueun, në bazë të numrit të fiseve të Izraelit, dhe i morën me vete matanë lumit në vendin ku do të kalonin natën, dhe i vendosën aty. 9 Jozueu ngriti gjithashtu dymbëdhjetë gurë në mes të Jordanit, në vendin ku ishin ndalur këmbët e priftërinje që mbanin arkën e besëlidhjes; dhe aty kanë mbetur deri më sot. 10 Priftërinjtë që mbanin arkën u ndalën në mes të Jordanit deri sa u plotësua tërësisht ajo që i kishte urdhëruar Zoti Jozueut t'i thoshte popullit, në bazë të të gjitha atyre që Moisiu i kishte urdhëruar 11 Kur tërë populli mbaroi së kaluari, arka e Zotit dhe priftërinjtë kaluan në prani të popullit. 12 Bijtë e Rubenit, bijtë e Gadit dhe gjysma e fisit të Manasit kaluan të armatosur në krye të bijve të Izraelit, ashtu siç u kishte thënë Moisiu. 13 Rreth dyzet mijë njerz me veshje lufte kaluan para Zotit në fushat e Jerikos, gati pér të luftuar. 14 Po atë ditë, Zoti e bëri të madh Jozueun në sytë e tërë Izraelit, dhe banorët e tij patën frikë nga ai ashtu si patën frikë nga Moisiu gjatë gjithë ditëve të jetës së tij. 15 Pastaj Zoti i foli Jozueut dhe i tha: 16 "Urdhëro priftërinjtë që mbajnë arkën e Dëshmisë të dalin nga Jordani". 17 Atëherë Jozueu urdhëroi priftërinjtë duke u thënë: "Dilni nga Jordani". 18 Dhe ndodhi që kur priftërinjtë që mbanin arkën e besëlidhjes së Zotit, dolën nga Jordani dhe tabanët e këmbëve të tyre shkelën tokën e thatë, ujërat e Jordanit u kthyen në vendin e tyre dhe filluan të rjedhin si më parë në lartësinë e brigjeve të tij. 19 Populli dol i nga Jordani ditën e dhjetë të muajit të parë dhe ngriti kampin e tij në Gilgal, në skajin lindor të Jerikos. 20 Ata dymbëdhjetë gurë që i kishin marrë nga Jordani, Jozueu i çoi në Gilgal. 21 Pastaj u foli bijve të Izraelit dhe u tha atyre: "Kur në të ardhmen bijtë tuaj do t'i pyesin etërit e tyre duke thënë: "Ç'janë këta gurë?", 22 ju do t'u bëni të ditur bijve tuaj, duke thënë: "Izraeli e kaloi këtë Jordan në të thatë. 23 sepse Zoti, Perëndia juaj, i thau ujërat e Jordanit para jush deri sa të kalonit, ashtu si Zoti, Perëndia juaj, veprori në Detin e Kuq, të cilin e thau para nesh deri sa të kalonim, 24 me qëllim që tërë popujt e tokës të pranojnë që Zoti ka dorë të fuqishme, dhe që ju të keni gjithnjë frikë nga Zoti, Perëndia juaj". i Pashkës

5 Kur të gjithë mbretërit e Amorejeve që ndodheshin matanë Jordanit në drejtim të perëndimit dhe tërë mbretërit e Kananejeve që ishin pranë detit mësuant që Zoti kishte tharë ujërat e Jordanit para bijve. 2 Në atë kohë Zoti i tha Jozueut: "Bëj thika prej guri dhe fillo përsëri të rrëthpresësh bijtë e Izraelit". 3 Kështu Jozueu bëri thika prej guri dhe rrëthpreu bijtë e Izraelit mbi kodrinën e Haaralothit. 4 Kjo qe arsyeva pér të cilin Jozueu i rrëthpreu; i tërë populli që kishte dalë nga Egjipti, meshkujt, tërë burrat luftëtarë, kishin vdekur në shkretëtirë gjatë rrugës, mbasi kishin dalë nga Egjipti. 5 Ndërsa tërë populli që kishte dalë nga Egjipti ishte rrëthprerë, tërë populli që kishte lindir në shkretëtirë gjatë rrugës mbas daljes nga Egjipti, nuk ishte rrëthprerë. 6 Në fakt bijtë e Izraelit kishin ecur dyzet vjet nëpër shkretëtirë deri sa tërë populli, domethënë luftëtarët që kishin dalë nga Egjipti, u shkatërruan, sepse nuk i ishin bindur zërit të Zotit. Atyre Zoti u

ishte betuar që nuk do t'u tregonte vendin që do t'u jepte etërve të tyre, një vend ku rrjedh qumëشت dhe mjaltë. 7 Kështu Jozueu i rrëthpreu bijtë e tyre, që Perëndia i kishte vënë në vend të tyre, sepse ishin të parrethprerë, sepse nuk ishin rrëthprerë gjatë rrugës. 8 Kur mbaroi rrëthprerja e tërë meshkujve, ata qëndruan atje ku ishin, në kamp, deri sa u shëruan. 9 Atëherë Zoti i tha Jozueut: "Sot ju hoqë turpërimin e Egjiptit", dhe ai vend u quajt Gilgal deri në ditët e sotme. 10 Bajtë e Izraelit e ngriten kampin e tyre në Gilgal dhe e kretnuan Pashkën ditën e katërbëdhjetë të muajit, në të ngrysur, në fushat e Jerikos. 11 Të nesërmën e Pashkës hëngrën prodhime të vendit, bukë të ndorme dhe grurë të pjekur po atë ditë. 12 Të nesërmën hëngrën prodhime të vendit, mana mbaroi; kështu bijtë e Izraelit nuk patën më manë, por atë vit hëngrën frytet e vendit të Kanaanit. 13 Por ndodhi që, ndërsa Jozueu ishte afër Jerikos, ngriti sytë dhe shikoi, dhe ja, një njeri i qëndronte përpara, me në dorë një shpatë të zhveshur. Jozueu i dol përballë dhe i tha: "A je ti pér ne o pér armiqëtanë?". 14 Ai u përgjigji: "Jo, unë jam kreu i ushtrisë së Zotit; sapo kam arritur në këtë çast". Atëherë Jozueu ra përbys para tij dhe tha: "Çfarë dëshiron t'i thotë Zotëria ime shërbëtorit të tij?". 15 Kreu i ushtrisë së Zotit i tha Jozueut: "Zbath sandalet, sepse vendi ku je eshtë i shenjtë". Dhe Jozueu veproj ashtu.

6 Jeriko ishte i mbyllur dhe i mbrojtur mirë nga frika e bijve të Izraelit; askush nuk dilte dhe askush nuk hynte në të. 2 Zoti i tha Jozueut: "Shiko, unë të kam dhënë në dorë Jerikon, mbretin e tij dhe luftëtarët e tij trima. 3 Ju të gjithë, luftëtarët, do të marshoni rrëth qytetit, do të silleni një herë rrëth tij. Kështu do të bëni gjashtë ditë me radhë. 4 Shtatë priftërinj do të çojnë përpara arkës shtatë bori prej briri të dashit; por ditën e shtatë do të silleni rrëth qytetit shtatë herë dhe priftërinjtë do t'u bien borive. 5 Kur ata t'u bien pa pushim brirëve të dashit dhe ju të dëgjoni zërin e borisë, tërë populli do të bëjë një ulurimë të madhe; atëherë muret e qytetit do të shemben dhe populli do të ngjitet, gjithsekush drejt, përpara. 6 Kështu Jozueu, bir i Nunit, thirri priftërinjtë dhe u tha atyre: "Merrni arkën e besëlidhjes dhe shtatë priftërinj të mbajnë shtatë bori prej briri të dashit përpara arkës së Zotit". 7 Pastaj i tha popullit: "Shkon përpara dhe marshoni rrëth qytetit, njerëzit e armatosur të ecin përpara arkës së Zotit". 8 Kështu, kur Jozueu mbaroi së foluri popullit, shtatë priftërinjtë që mbanin shtatë bori prej briri të dashit përpara Zotit nisen të marshojnë dhe u ranë borive; dhe arka e besëlidhjes së Zotit i ndiqte nga pas. 9 Njerëzit e armatosur marshonin përpara priftërinjve që u binin borive, kurse praparoja vinte pas arkës; gjatë marshimit priftërinjtë u binin borive. 10 Jozueu kishte urdhëruar popullin, duke i thënë: "Mos bërtitni, të mos dëgjojet as zëri juaj dhe të mos dalë asnjë fjalë nga goja juaj, deri ditën kur do t'ju them: "Bërtismi!". Atëherë do të bërtisni". 11 Kështu arka e Zotit u soll rrëth qytetit një herë; pastaj u kthyen në kamp dhe aty e kaluan natën. 12 Jozueu u ngrit herët në mëngjes, dhe priftërinjtë morën arkën e Zotit. 13 Shtatë priftërinjtë, që mbanin shtatë boritë prej briri të dashit përpara arkës së Zotit, shkonin përpara dhe u binin borive. Njerëzit e armatosur marshonin para tyre, kurse praparoja vinte mbas arkës së Zotit; gjatë marshimit priftërinjtë u binin borive. 14 Ditën

e dytë marshuan vetëm një herë rrëth qytetit dhe pastaj u kthyen në kamp. Kështu vepruan gjashtë ditë me radhë. 15 Por ditën e shtatë u ngriten herët, në agim, dhe marshuan rrëth qytetit në të njëjtën mënyrë shtatë herë; vetëm atë ditë marshuan shtatë herë rrëth qytetit. 16 Herën e shtatë, kur priftërinjtë u ranë borive, Jozueu i tha popullit: "Bërtisni, sepse Zoti ju dha qytetin! 17 Qyteti do të shfaroset, ai dhe çdo gjë që eshtë në të. Vetëm prostituta Rehab do të shpëtojë, ajo dhe gjithë ata që janë bashkë me të në shtëpi, sepse ajo fshehu vëzhguesit që ne kishim dërguar. 18 Por ju kini shumë kujdes lidhur me atë që eshtë caktuar të shfaroset, që të mos jeni ju vetë të mallkuar, duke marrë diçka që eshtë caktuar të shfaroset, dhe ta bëni kështu kampin e Izraelit të mallkuar, duke tërhequr mbi të fatkeqësi. 19 Por i gjithë argjendi, ari dhe sendet prej bronzi dhe hekuri i shenjtërohen Zotit; do të hyjnë në thesarin e Zotit". 20 Populli, pra, bërtiti kur priftërinjtë u ranë borive; dhe ndodhi që, kur populli dëgjoi tingullin e borive, nxori një britmë të madhe dhe muret u rrëzuan duke u shëmbur. Populli u ngjitet në qytet, secili drejt, përpara, dhe e shtiu në dorë atë. 21 Dhe shfarosën gjithçka ishte në qytet, duke vrarë me shpatë burra e gra, fëmijë dhe pleq e madje qe, dele dhe gomarë. 22 Pastaj Jozueu u tha dy burrave që kishin vëzhguar vendin: "Shkon i në shtëpinë e asaj prostitute dhe nxirri iashtë gruan dhe tërë ato gjëra që i përkasin asaj, siç i jeni betuar". 23 Atëherë të rinjtë që kishin vëzhguar vendin shkuan dhe nxorën iashtë Rahabin, të atin, të emën, të vëllezërit dhe gjithçka i përkiste asaj; kështu nxorën iashtë të gjithë të afërmit e saj dhe i lanë iashtë kampit të Izraelit. 24 Pastaj i vunë zjarrin qytetit dhe tërë gjërave që ai përbante; morën vetëm argjendin, arin dhe sendet prej bronzi e hekuri, që i vunë në thesarin e shtëpisë së Zotit. 25 Por Jozueu e la të gjallë prostitutën Rahab, familjen e atit të saj dhe gjithçka që i përkiste; kështu që ajo banoi në mes të Izraelit deri sot, sepse ajo kishte fshehur zbuluesit që Jozueu kishte dërguar për të vëzhguar Jerikon. 26 Atë ditë Jozueu u betua duke thënë: "Qoftë i mallkuar para Zotit ai njeri që do të ngritet të rindërtojë qytetin e Jerikos! Ai do të hedhë themelit mbi të parëlindurin e tij, dhe do t'i lartojë portat mbi birin e tij më të vogel". 27 Zoti ishte me Jozueun, dhe fama e tij u përhap në të gjithë vendin.

7 Por bijtë e Izraelit kryen një shkelje rrëth gjërave të caktuara për shfarosje, sepse Akani, djalë i Karmit, i Abdhiut, birit të Zerahut, nga fisi i Judës, mori disa sende të caktuara për shfarosje, 2 Ndërkao Jozueu dërgoi njerëz nga Jeriko në Ai, që eshtë afër Beth-Avenit, i cili ndodhet në lindje të Bethelit, dhe u tha atyre: "Ngjitet për të vëzhguar vendin". Kështu njerëzit u ngjitet për të vëzhguar Ain. 3 Pastaj u kthyen tek Jozueu dhe i thanë: "Nuk eshtë e nevojshme të ngjitet tërë populli; por le të ngjiten dy mijë e tre mijë burra për të sulmuar Ain; mos e lodh tërë popullin, sepse ata të Ait janë të paktë në numër". 4 Kështu u ngjitet rrëth tre mijë burra të zgjedhur nga radhët e popullit, por para burrave të Ait, ua mbathën këmbëve. 5 Dhe burrat e Ait vranë rrëth tridhjetë e gjashtë prej tyre; i ndoqën nga porta e qytetit deri në Shebarim, duke i goditur në tatëpjetë. Dhe zemra e popullit u ligështua, u bë si uji. 6 Jozueu i grisi atëherë rrobat e tij dhe ra përbys me fytyrë për tokë, përpara arkës së Zotit

deri në mbrëmje, ai dhe pleqtë e Izraelit, dhe hodhën pluhur mbi kokën e tyre. 7 Pastaj Jozueu tha: "O Zot, o Zot, pse bëre që ky popull të kalojë Jordanin dhe të bjerë në duart e Amorejeve pér t'u vrarë? Ah, sikur të ishim kënaqr duke qëndruar këtej Jordanit! 8 O Zot, ç'mund të them pasi Izraeli i ktheu kurrizin armikut të tij? 9 Kananejtë dhe téré banorët e vendit do ta marrin vesh, do të na rrethojnë dhe do të zhdukin emrin tonë nga faqja e dheut; çfarë do të bësh ti atëherë pér emrin tенд të madh?". 10 Por Zoti i tha Jozueut: "Çohu! Pse rri përbmys me fytyrë pér tokë? 11 Izraeli ka mëkatuar; ata kanë shkelur besëlidhjen që u kisha porositur; kanë marrë madje gjëra të caktuara që të shfarosen, kanë vjedhur dhe kanë gënijyer; dhe pastaj i kanë vënë midis plaçkave të tyre. 12 Prandaj bijtë e Izraelit nuk mund t'iu bëjnë ballë armiqe të tyre, dhe kanë kthyer kurrizin para tyre, sepse janë bërë ata vetë të mallkuar. Unë nuk do të jem më me ju, në rast se nuk shkatërroni gjërat e caktuara që të shfarosen midis jush. 13 Çohu, shenjtëro popullin dhe i thua: "Shenjtërohuni pér nesër, sepse kështu ka thënë Zoti, Perëndia i Izraelit: "O Izrael, në gjirin tенд ka gjëra të caktuara pér t'u shkatërruar. Ti nuk do të mund t'u bësh ballë armiqe të tu, pér deri sa nuk ke hequr gjërat e caktuara pér shkatërrim midis jush. 14 Nesër në mëngjes, pra, do të paraqiteni, fis më fis, dhe fisi, që Zoti do të caktøjë do të paraqitet, familje më familje, dhe familja që Zoti do të caktøjë do të shkojë shtëpi më shtëpi, dhe shtëpia që Zoti do të caktøjë ka pér t'u paraqitur me të gjithë njerëzit e saj. 15 Dhe atij që do t'i gjenden gjëra të caktuara të shfarosen do t'i vihat flaka, atij vet dhe gjithçka që i pérket, sepse ka shkelur besëlidhjen e Zotit dhe ka kryer një gjë të keqe në Izrael"". 16 Jozueu, pra, u ngrit herët në mëngjes dhe e renditi Izraelin simbas fiseve të tij; dhe u caktua fisi i Judës. 17 Pastaj afroi familjet e Judës, dhe u caktua familia e Zarhitëve. Pastaj afroi familjen e Zarhitëve, person mbas personi, dhe u caktua Zabdi. 18 Pastaj afroi shtëpinë e Zabdit, person pér person, dhe u caktua Akani, bir i Karmit, i Zabdit, birit të Zerahut, nga fisi i Judës. 19 Atëherë Jozueu i tha Akanit: "Biri im, të lutem, mbushe me lavdi Zotin, Perëndinë e Izraelit, rrëfejti atij dhe më thuaj atë që ke bërë; mos ma fshih". 20 Akani iu përgjigj Jozueut dhe i tha: "Në të vërtëtë jam unë që kam mëkatuar kundër Zotit, Perëndisë së Izraelit, dhe ja ç'kam bërë. 21 Kur pashë midis plaçkës një mantel të bukur të Shinarit, dyqind skila argjendi dhe një shufër ari që peshon pesëdhjetë skila, pata një dëshirë të madhe pér to dhe i mora; dhe ja, i kam fshehur në tokë në mes të çadrës sime; dhe argjendi është poshtë". 22 Atëherë Jozueu dërgoi lajmëtarë që vrapanu në çadër; dhe ja, plaçka ishte fshehur në çadrën e tij, dhe argjendi ndodhej poshtë. 23 Ata e morën nga çadra, ia çuan Jozueut dhe téré bijve të Izraelit, dhe e vendosën pérpara Zotit. 24 Atëherë Jozueu, dhe téré Izraeli bashkë me të, mori Akanin, birin e Zerahut, argjendin, mantelin, shufrën prej ari, bijtë dhe bijat e tij, qetë e tij, gomarët e tij, delet e tij dhe të gjithja gjërat që i pérkisin, dhe i ngjiti në lugjinë e Akorit. 25 Dhe Jozueu tha: "Pse na vure në telashe? Zoti do të tē vërë në telashe ty sot!". Dhe i téré Izraeli e vrou me gurë; dhe mbasi e vranë me gurë, e dogjën në zjarr. 26 Pastaj ngritën mbi të një grumbull të madh gurësh, që ekziston edhe sot. Kështu

Zoti u qetësua nga rrëmbimi i zemërimit të tij. Prandaj ky vend quhet edhe sot lugina e Akorit.

8 Pastaj Zoti i tha Jozueut: "Mos ki frikë dhe mos u tmerro. Merr të gjithë luftëtarët e tu dhe nisu dhe sulmo Ain. Shiko, unë po të jap në dorë mbretin e Ait, popullin e tij, qytetin e tij dhe vendin e tij. 2 Dhe do t'u bësh Ait dhe mbretit të tij ato që u ke bërë Jerikos dhe mbretit të tij; do të merni pér vete vetëm plaçkën dhe bagëtinë e tij. Zëri një pritë qytetit në pjesën e prapme të tij. 3 Kështu Jozueu dhe të gjithë luftëtarët e tij u ngritën më këmbë pér të sulmuar Ain. Ai zgjodhi tridhjetë mijë njerëz, luftëtarë trima, dhe i nisi natën, 4 duke u dhënë këtë urdhë: "Ja, ju do të rrini në pritë kundër qytetit, duke qëndruar prapa tij; mos u largoni shumë nga qyteti, por rrini gjithnjë në gatishmëri. 5 Pastaj unë dhe téré njerëzit që janë me mua do t'i afrohemë qytetit; dhe kur ata do të dalin kundër nesh si herën e parë, ne do të ikim para tyre. 6 Ata do të dalin pér të na ndjekur deri sa t'i kemi tërhequr larg qytetit, sepse do të thonë: "Ikim me vrap para nesh si herën e parë". Dhe, ndërsa ne do të ikim me vrap para tyre, 7 ju do të dilni nga prita dhe do të pushton qytetin, sepse Zoti, Perëndia juaj, do ta japë në duart tua. 8 Me ta pushtuar qytetin, do t'i vini flakën; dë bëni atë që ka urdhëruar Zoti. Kini mendjen, ky është urdhri që ju jap". 9 Kështu Jozueu i nisi; ata shkuan në vendin e pritës dhe u ndalën midis Bethelit dhe Ait, në krahun perëndimor të Ait; por Jozueu mbeti atë natë në mes të popullit. 10 Jozueu u ngrit herët në mëngjes, kaloi në paradë popullin dhe u ngjith bashkë me pleqtë e Izraelit në krye të popullit kundër Ait. 11 Téré luftëtarët që ishin me të u ngjitet dhe u afraun; kështu arritën përballë qytetit dhe fushuan në veri të Ait. Midis tyre dhe Ait kishte një luginë. 12 Atëherë ai mori rrëth pesëmijë njerëz dhe i vuri në mëngjes dhe dolën pér të luftuar kundër Izraelit: mbreti dhe téré populli i tij, në pozicionin e caktuar përballë Arabahut; por mbreti nuk e dinte që i kishin zënë pritë në pjesën prapa qytetit. 15 Atëherë Jozueu dhe i téré Izraeli, duke u shtirur sikur ishin mundur para tyre, ua mbathën këmbëve në drejtim të shkretëtirës. 16 I téré populli që ndodhej në qytet u thirr të mblidhej pér t'i ndjekur; kështu e ndoqën Jozueun dhe shkuan larg qytetit. 17 S'mbeti burrë në Ai dhe në Bethel pa dalë pas Izraelit. E lanë kështu qytetin të hapur dhe iu vunë pas Izraelit. 18 Atëherë Zoti i tha Jozueut: "Shtrije shtizën që ke në dorë në drejtim të Ait, sepse unë do të ta dorëzoj në dorë". Dhe Jozueu e shtriu shtizën që kishte në dorë në drejtim të qytetit. 19 Me të shtrirë dorën, burrat që ishin në pritë u ngritën me të shpejtë nga vendi i tyre, hynë në qytet, e zunë dhe nxituan t'i vënë flakën. 20 Kur njerëzit e Ait shikuuan prapa, ja, ata panë tymin e qytetit që ngjitej në qjell; dhe nuk patën asnjë mundësi të inklin as nga një anë, as nga ana tjetër, sepse populli që ikte me vrap në drejtim të shkretëtirës u kthyte kundër atyre që e ndiqnin. 21 Kështu, kur Jozueu dhe i téré Izraeli panë që njerëzit e pritës e kishin pushtuar qytetin dhe që tymi i tij ngríhei lart, u kthyen prapa dhe

mundën njerëzit e Ait. 22 Edhe të tjerët dolën nga qyteti kundër tyre; kështu ata të Ait u gjendën të zënë në kurth në mes të forcave të Izraelit, duke pasur nga një anë njëren palë, nga ana tjetër palën tjetër; dhe i mundën deri sa nuk mbeti asnjë i gjallë apo ikanak. 23 Por mbretin e Ait e zunë të gjallë dhe e çuan tek Jozueu. 24 Kur Izraeli mbaroi së vrari tërë banorët e Ait në fushë dhe në shkretëtirë ku ata e kishin ndjekur, dhe u therën të gjithë deri sa u shfarosën të tërë, gjithë Izraeli u kthye në drejtëm të Ait dhe i ra me shpatë. 25 Tërë ata që u vranë atë ditë, burra dhe gra, ishin dymbëdhjetë mijë veta, të gjithë banorë të Ait. 26 Jozueu nuk e uli dorën që mbante shtizën, deri sa i shfarosi të gjithë banorët e Ait. 27 Izraeli mori për vete vetëm bagëtinë dhe placëkën e atij qyteti, simbas urdhrit që Zoti i kishte dhënë Jozueut. 28 Kështu Jozueu i vuri flakën Ait dhe e katandisi në një grumbull gërmadhash për gjithnjë, një vend të shkretuar deri ditën e sotme. 29 Pastaj e vari mbretin e Ait në një dru dhe e la atje deri në mbrëmje; në perëndim tē diellit, Jozueu urdhëroi që kufoma e tij të ulej nga druri, të hidhej në hyrje të portës së qytetit dhe mblodhën mbi të një numër të madh gurësh, që shihen edhe sot. 30 Atëherë Jozueu ndërtoi një altar për Zotin, Perëndinë e Izraelit, në malin Ebal, 31 ashtu si Moisiu, shërbëtor i Zotit, u kishte urdhëruar bije të Izraelit, siç shkruhet në librin e ligjit të Moisiut, u ngrit një altar gurësh të palatuar mbi të cilët askush nuk kish kaluar, ndonjë vegël të hekurt; pastaj mbi të bénë olokauste për Zotin dhe fljime falënderimi. 32 Aty Jozueu shkroi mbi gurë një kopje të ligjit, që Moisiu pati shkruar në prani të bijve të Izraelit. 33 I tërë Izraeli, si të huajt ashtu edhe ata që kishin lindur izraelitë, pleqtë, oficerët dhe gjykatësit e tij, rrinin më këmbë në të dyja anët e arkës, përballë priftërinjve levitë që mbarnin arkën e besëlidhjes së Zotit, gjysma përballë malit Gerizim dhe gjysma tjetër përballë malit Ebal, ashtu si Moisiu, shërbëtor i Zotit, kishte urdhëruar më parë, për të bekuar popullin e Izraelit. 34 Pas kësaj, Jozueu lexoi tërë fjalët e ligjit, bekimet dhe mallkimet, ashtu si shkruhet në librin e ligjit. 35 Nga të gjitha ato që kishte urdhëruar Moisiu, Jozueu nuk la pa lexuar asnjë fjalë përrpara gjithë asamblesë së Izraelit, duke përfshirë gratë, fëmijët dhe të huajt që banonin në mes tyre.

9 Me të mësuar këto gjëra, tërë mbretërit që ndodheshin këtë Jordanit, në krahinën malore, në fushat dhe gjatë bregut të Detit të Madh në drejtëm të Libanit, Hiteu, Amoreu, Kananeu, Perezeu, Hiveu dhe Jebuseu, 2 u mblodhën bashkë në besëlidhje midis tyre për të luftuar kundër Jozueut dhe Izraelit. 3 Por kur banorët e Gabaonit mësuan atë që Jozueu kishte bërë në Jeriko dhe në Ai, 4 vepruan me dinakëri dhe u nisën gjoja si ambasadorë; ata ngarkuan mbi gomarët e tyre thasë të vjetra të konsumuara dhe kacekë të vjetër të shoyer, dhe të arnuar për të transportuar verën, 5 dhe mbathën sandale të vjetra dhe të grisura dhe veshën trupin me rroba të përdorura; dhe e gjithë buka e tyre ishte e fortë dhe e thërmuar. 6 U paraqitën kështu para Jozueut në kampin e Gigalit dhe i thanë atij dhe tërë njerëzve të Izraelit: "Ne kemi ardhur nga një vend i largët; prandaj bënë aleancë me ne". 7 Por njerëzit e Izraelit iu përgjigjën kështu Hivejve: "Ndoshata banoni në mes nesh; si mund të lidhim aleancë me ju?". 8 Ata i thanë Jozueut: "Ne jemi shërbëtorë të tu!". Jozueu u tha atyre: "Kushjeni dhe nga vini?".

9 Atëherë ata u përgjigjën: "Shërbëtorët e tu kanë ardhur nga një vend shumë i largët, për shkak të emrit të Zotit, Perëndisë tênd, sepse kemi dégjuar të fitet për të dhe për të gjitha ato që ka bërë në Egjipt, 10 ashtu edhe për të gjitha ato që u ka bërë dy mbretërvë të Amorejeve matanë Jordanit, Sihonit, mbretit të Heshbonit, dhe O gut, mbretit të Bashanit, që banonte në Ashtaroth. 11 Prandaj pleqtë tanë dhe të gjithë banorët e vendit tonë na thanë: Merrni nozullime me vete për udhëtimin, u dilni përrpara dhe u thoni: "Ne jemi shërbëtorët tuaj; bëni, pra, aleancë me ne". 12 Kjo është buka jonë që morëm të ngrrohë me vete si rezervë nga shtëpitë tona ditën që u nisëm për të ardhur tek ju, dhe tani është bërë e fortë dhe e thërmuar; 13 dhe këta janë calikët e verës që ishin të rinj kur i mbushëm dhe ja, ku janë prishur; dhe ja, rrobat dhe sandalet tona, që janë ngrënë për shkak të udhëtimit shumë të gjatë". 14 Atëherë njerëzit e Izraelit morën disa nga nozullimet e tyre, por pa u konsultuar me Zotin. 15 Kështu Jozueu lidhi paqe me ta dhe nënshkroi një besëlidhje në bazë të së cilës ata mbeteshin të gjallë; dhe kërët e asamblesë u detyruan të betohen për këto gjëra. 16 Por tri ditë pas nënshkrimit të besëlidhjes mësuan se ata ishin fqinj të tyre dhe banonin në mes tyre. 17 Atëherë bijtë e Izraelit u nisën dhe ditën e tretë arritën në qytetet e tyre; qytetet e tyre ishin Gabaoni, Kefirahu, Beerothi dhe Kiriath-Jearimi. 18 Por bijtë e Izraelit nuk i vranë, sepse kërët e asamblesë u ishin betuar atyre në emër të Zotit, Perëndisë së Izraelit. Mirépo téré asambleja murmuriti kundër kërrevë. 19 Atëherë kërët i thanë tërë asamblesë: "Ne u jemi betuar atyre në emër të Zotit, Perëndisë së Izraelit; prandaj nuk mund t'i ngasim. 20 Këtë do t'u bëjmë atyre: do t'i lëmë të gjallë që të mos têrheqim zemërimin e Zotit, për shkak të betimit që u kemi bërë atyre". 21 Kërët u thanë atyre: "Le të jetojnë, pra, por do të punojnë si druvarë dhe do të bartin ujë për gjithë asamblenë, siç u kishin thënë kërët". 22 Pastaj Jozueu i thirri dhe foli me ta, duke thënë: "Pse na gjenjitet duke thënë: "Ne banojmë shumë larg nga ju, kurse ju banoni në mes nesh?". 23 Prandaj tani jeni të mallkuar, dhe do të jeni gjithnjë sklevlër, druvarë o bartës të ujtit për shtëpinë e Perëndisë tim". 24 Atëherë ata iu përgjigjën Jozueut dhe thanë: "Shërbëtorëve të tu u qe të thënë qartë që Perëndia yt, Zoti, kishte urdhëruar shërbëtorin e tij Moisiun t'ju jepet tërë vendin dhe të shfaroste para jush tërë banorët e tij. Prandaj ne na hyri një frikë e madhe për jetën tonë nga shkaku juaj, dhe kemi vepruar në këtë mënyrë. 25 Dhe ja, tani jemi në dorën tênde; bëna atë që të duket e mirë dhe e drejtë". 26 Jozueu i trajtoi, pra, në këtë mënyrë: i liroi nga duart e bijve të Izraelit, me qëllim që këta të mos i vrissin; 27 por po atë ditë i cakttoi që të janë druvarë dhe bartës të ujtit për asamblenë dhe për altarin e Zotit, në vendin që ai do të zgjidhët deri në ditën e sotme.

10 Kur Adoni-Tsedek, mbret i Jeruzalemit, mësoi që Jozueu kishte pushtuar Ain dhe kishte vendosur shfarosjen e tij, dhe kishte bërë në Ai dhe kundër mbretit të tij po atë që kishte bërë në Jeriko kundër 2 u frikësua shumë, sepse Gabaoni ishte një qytet i madh, si një qytet mbretëror dhe ishte më i madh se Ai; tërë banorët e tij ishin trima. 3 Prandaj Adoni-Tsedek,

mbret i Jeruzalem, dërgoi t'u thotë sa vijon Hohamit, mbretit të Hebronit, Pramit, mbretit të Jarmuthit, Jafias, mbretit të Lakishit dhe Debirit, mbretit të Eglonit: **4** "Ngjituni tek unë dhe më ndihmoni të sulmoj Gabaonin, sepse ka bërë paqe me Jozueun dhe me bijtë e Izraelit". **5** Kështu pesë mbretërit e Amorejve, mbreti i Jeruzalem, mbreti i Herbonit, mbreti i Jarmuthit, mbreti i Lakishit dhe mbreti i Eglonit, u mblodhën, u ngjithen me të gjithë ushtritë e tyre, ngritën kampin e tyre përballë Gabaonit dhe e sulmuan. **6** Atëherë Gabaonitët i çuan fjalë Jozueut, që ndodhej në kampin e Gilgalit: "Mos u moho ndihmën shërbëtorë të tu; nxito të ngjitesh te ne, na shpëto dhe na ndihmo, sepse të gjithë mbretërit e Amorejve që banojnë në krahinën malore janë mbledhur kundër nesh". **7** Kështu Jozueu u ngjit në Gilgal, ai vetë me gjithë luftëtarët, të gjithë luftëtarë trima. **8** Zoti i tha Jozueut: "Mos ki frikë nga ata, sepse i kam lënë në duart e tua; asnjë prej tyre nuk do të jetë në gjendje të rezistojë". **9** Kështu Jozueu u lëshua mbi ta papritmas, sepse kishte marshuar tërë natën nga Gilgali. **10** Kështu Zoti i theu para Izraelit, u shkaktoi një disfatë të madhe pranë Gabaonit, i ndoqi nëpër rrugën që ngjitet në Beth-Horon dhe i mundi deri në Azekah dhe Makedah. **11** Ndërsa iknin përparrë Izraelit dhe ndodheshin në tatëpjetën e Beth-Horonet, Zoti hodhi kundër tyre nga qjelli gurë të mëdhenjë deri në Azekah, dhe ata vdiqën; ata që vdiqën nga breshëri i gurëve ishin më shumë se ata që bijtë e Izraelit vranë me shpatë. **12** Ditën që Zoti i dorëzoi Amorejtët në duat e bijve të Izraelit, Jozueu i foli Zotit dhe në prani të Izraelit tha: "O Diell, ndalu mbi Gabaonin, dhe ti, hënë, në luginën e Ajalonit!". **13** Kështu dielli u ndal dhe hëna qëndroi në vend deri sa mbaroi hakmarrja e popullit kundër armiqve të tij. A nuk është shkruar kjo në librin e të Drejtit? Kështu dielli u ndal në mes të qjellit dhe nuk u nxitua të perëndojoj pothuajse një ditë të térë. **14** Dhe nuk pati kurrë, as më parë dhe as më vonë, një ditë si ajo kur Zoti plotësoi dëshirën e zërit të një njeriu, pse Zoti luftoi për Izraelin. **15** Pastaj Jozueu dhe i tërë Izraeli bashkë me të u kthyen në kampin e Gilgalit. **16** Por ata pesë mbretërit kishin ikur me vrap dhe ishin fshehur në shpellën e Makedahut. **17** Këtë ia thanë Jozueut: "Pesë mbretërit u gjetën të fshehur në shpellën e Makedahut". **18** Atëherë Jozueu tha: "Rrukullisni gurë të mëdhenj te hyrja e shpellës dhe vini njerëz që t'i ruajnë. **19** Ju ndërkq mos u ndalni, por ndiqni armiqët tuaj dhe goditni prapavijat e tij; mos i lejonit të hyjnë në qytetet e tyre, sepse Zoti, Perëndia juaj, i ka lënë në duart tuaja". **20** Kur Jozueu dhe bijtë e Izraelit mbaruan së shfarosuri armiqët e tyre me një kërdi të madhe deri sa i zhdukën krejt, dhe ata që shpëtuan kërkuan strehë në qytetet e fortifikuara, **21** tërë populli u kthyte shëndoshë e mirë pranë Jozueut në kampin e Makedahut. Askush nuk guxoi të flasë kundër ndonjërit prej bijve të Izraelit. **22** Atëherë Jozueu ta: "Hapni hyrjen e shpellës, nxirri jashtë saj të pesë mbretërit dhe m'i sillni". **23** Kështu verpuan; nxorën nga shpella të pesë mbretërit dhe i çuan tek ai, domethënë mbreti i Jeruzalem, mbreti i Hebronit, mbreti i Jarmuthit, mbreti i Lakishit dhe mbreti i Eglonit. **24** Kur u nxorën jashtë këta mbretërit dhe u çuan tek Jozueu, ky thirri tërë njerëzit e Izraelit dhe u tha kërreve të luftëtarëve që kishin shkuar bashkë me të: "Afrohuni dhe vini këmbët tuaja mbi qafën e këtyre mbretërvë".

Ata u afroan dhe vunë këmbët e tyre mbi qafën e tyre. **25** Pastaj Jozueu u tha: "Mos kini frikë, mos u tmerroni, tregohuni të fortë dhe trima, sepse kështu do të veprojë Zoti me të gjithë armiqëtë tuaj kundër të cilëve duhet të luftoni". **26** Pas kësaj Jozueu i rrahu dhe i bëri të vdesin, pastaj i vari në pesë pemë, ku mbetën të varur deri në mbrëmje. **27** Në perëndim të diellit, Jozueu urdhëroi t'i ulnin nga drurët dhe t'i hidhni në shpellën ku ishin fshehur; pastaj në hyrje të shpellës vunë gurë të mëdhenj, që kanë mbetur aty deri sot. **28** Po atë ditë Jozueu mori Makedahun dhe i vrau me shpatë të gjithë bashkë me mbretin e tij; vendosi t'i shfarosë të gjithë personat që gjendeshin aty; nuk la asnjë të gjallë dhe e trajtoi mbretin e **29** Pastaj Jozueu dhe tërë Izraeli bashkë me të kaluan nga Makedahu në Libnah dhe e sulmuan këtë vend. **30** Zoti e dha edhe këtë qytet me gjithë mbretin e tij në duart e Izraelit; dhe Jozueu i vrau me shpatë të gjithë banorët e tij; nuk la asnjë njeri të gjallë dhe e trajtoi mbretin ashtu si kishte trajtuar mbretin e Jerikos. **31** Pastaj Jozueu, dhe tërë Izraeli bashkë me të, kaloi nga Libnahu në Lakish; vendosi kampin e vet kundër tij dhe e sulmoi. **32** Dhe Zoti e dha Lakishin në duart e Izraelit, që e pushtoi ditën e dytë dhe vrau me shpatë të gjithë personat që gjendeshin aty, pikërisht ashtu si kishte verpuar në Libnah. **33** Atëherë Horami, mbreti i Gezerit, shkoi në ndihmë të Lakishit; por Jozueu e mundi atë dhe popullin e tij dhe nuk la asnjë të gjallë. **34** Pastaj Jozueu dhe tërë Izraeli bashkë me të kaluan nga Lakishi në Eglon; e ngritën kampin e tyre kundër tij dhe e sulmuan. **35** E pushtuan po atë ditë dhe i vranë banorët me shpatë. Po atë ditë Jozueu vendosi të vrthesin gjithë personat që gjendeshin në vend, ashtu si kishte verpuar në Lakish. **36** Pastaj Jozueu dhe tërë Izraeli bashkë me të kaluan nga Egloni në Hebron dhe e sulmuan këtë. **37** E pushtuan dhe vranë me shpatë mbretin e tij, të gjithë qytetet dhe tërë personat që gjendeshin aty, nuk lanë asnjë njeri të gjallë, pikërisht ashtu si kishin verpuar në Eglon; por aty vendosi të shfarosen të gjithë personat që gjendeshin në vend. **38** Pastaj Jozueu dhe i tërë Izraeli bashkë me të u kthyen në drejtim të Debirit dhe e sulmuan. **39** Shtinë në dorë mbretin dhe të gjithë qytetet e tij; i vranë me shpatë dhe shfarosën të gjithë njerëzit që gjendeshin në vend; nuk mbeti asnjë i gjallë. Ai e trajtoi Debirin dhe mbretin e tij ashtu si kishte trajtuar Hebronin, Libnahun dhe mbretin e tij. **40** Jozueu goditi, pra, gjithë vendin, krahinën malore, Negevin, ultësirën, shpatet e maleve, gjithë mbretërit e tyre; vendosi të shfarosë çdo gjë të gjallë, ashtu si kishte urdhëruar Zoti, Perëndia i Izraelit. **41** Kështu Jozueu i mundi nga Kades-Barnea deri në Gaza dhe nga tërë vendi i Gosenit deri në Gabaon. **42** Në një herë të vetme Jozueu kapi tërë ata mbretërit dhe vendet e tyre, sepse Zoti, Perëndia i Izraelit, luftonte pér Izraelin. **43** Pastaj Jozueu dhe tërë Izraeli bashkë me të u kthyen në kampin e Gilgalit.

11 Kur Jabini, mbret i Hatsorit, i mësoi këto njarje, u dërgoi lajmëtarë Jobabit, mbretit të Madonit, mbretit të Shimronit dhe atij të Akshafit, **2** mbretërvë që ndodheshin në veri të zonës malore, në Arabah, në jug të Kinerethit, në ultësirën dhe mbi lartësitë e Dorit, në perëndim, **3** Kananeje që ishin në lindje dhe në perëndim, Amorejve, Hitejve, Perezejve dhe Jebusejve në

krahinën malore, Hivejve në këmbët e malit Hermon në vendin e Mitspahut. 4 Kështu ata dolën, ata vetë me tërë ushtritë e tyre, një turmë shumë e madhe si rëra që është mbi bregun e detit dhe me kuaj e qerre në një numër shumë të madh. 5 Kështu tërë këta mbretër i bashkuan dhe erdhën në afersitë e ujërave të Meromit pér të ngritur një kamp të pérbashkët dhe pér të luftuar kundër Izraelit. 6 Por Zoti i tha Jozueu: "Mos u tremb nga ata, sepse nesër në këtë orë ke pér t'i parë të gjithë të vrarë para Izraelit. Do të presësh leqet e këmbëvë të kuajve të tyre dhe do të djegësh qerret e tyre". 7 Jozueu, pra, dhe gjithë luftëtarët bashkë me të, marshuan papritmas kundër tyre afër ujërave të Meromit dhe i sulmuani; 8 dhe Zoti i dha në duart e Izraelitëve, të cilët i mundën dhe i ndoqën deri në Sidonin e madh, deri në ujërat e Misrefothit dhe në luginën e Mitspahut, në drejtim të lindjes; i mundën deri në atë pikë sa nuk lanë të gjallë asnjë prej tyre. 9 Jozueu i trajtoi si i kishte thënë Zoti preu leqet e këmbëvë të kuajve të tyre dhe ua dogji qerret. 10 Në po atë periudhë Jozueu i kthye dhe pushtoi Hatsorin, vran mbretin e tij me shpatë, sepse në të kaluarën Hatsori kishte qenë kryeqyteti i tërë këtyre mbretërive. 11 Vrau me shpatë tërë njerëzit që gjendeshin aty, duke vendosur shfarosjen e tyre; pastaj i vuri flakën Hatsorit. 12 Kështu Jozueu pushtoi tërë qytetet e këtyre mbretërive, zuri mbretërit e tyre dhe i vrau me shpatë, duke vendosur shfarosjen e tyre, ashtu si kishte urdhëruar Moisiu, shërbëtori i Zotit. 13 Por Izraeli nuk u vuri flakën asnjërit prej qyteteve që ngriheshin në kodrinat, me përjashtim të Hatsorit, i vetmi qytet që Jozueu dogji. 14 Blijtë e Izraelit morën pér vete tërë plaçkën e këtyre qyteteve dhe bagëtinë, por vranë tërë njerëzit dhe nuk lanë shpirt të gjallë. 15 Ashtu si e kishte urdhëruar Zoti Moisiun, shërbëtorin e tij, kështu Moisiu urdhëroi Jozueun, dhe ky nuk la pas dore asnjë nga tërë ato që Zoti i kishte urdhëruar Moisiut. 16 Kështu Jozueu shtiu në dorë tërë atë vend, krahinën malore, tërë Negevin, tërë vendin e Goshenit, ultësirën, Arabahun, krahinën malore të Izraelit dhe ultësirat e tij, 17 nga mali Holak, që ngrihet në drejtim të Seirit, deri në Baal-Gad në luginën e Libanit në këmbët e malit Hermon; zuri tërë mbretërit e tyre, i goditi dhe i vrau. 18 Jozueu luftoi gjatë kundër të gjithë këtyre mbretërive. 19 Nuk pati qytet që të bënte paqe me bijtë e Izraelit, me përjashtim të Hivejve që banonin në Gabaon; i pushtuan të gjitha me luftë. 20 Në fakt ishte Zoti vetë që fortësonë zemrën e tyre që të bënin luftë kundër Izraelit, me qëllim që Izraeli të vendosë shfarosjen e tyre pa asnjë mëshirë pér ta, por t'i zhdukte nga faqja e dheut ashtu si e kishte urdhëruar Zoti Moisiun. 21 Po në këtë periudhë Jozueu u nis në marshim dhe shfarosi Anakitet e krahinës malore, ata të Hebronit, të Debirit, të Anabit, të të gjithë krahinës malore të Judës dhe të të gjithë krahinës malore të Izraelit; Jozueu vendosi shfarosjen e tyre të plotë bashkë me qytetet e tyre. 22 Nuk mbetën më Anakitë në vendin e bijve të Izraelit; mbetën disa prej tyre vetëm në Gaza, në Gath dhe në Ashod. 23 Kështu Jozueu shtiu në dorë tërë vendin, pikërisht ashtu siç i kishte thënë Zoti Moisiut; Jozueu ia la pastaj si trashëgim Izraelit, simbas ndarjeve të tyre në fise. Dhe kështu vendi pati një pushim nga lufta.

12 Këta janë mbretërit e vendit të mundur nga bijtë e Izraelit, që pushtuan territorin e tyre matanë Jordanit, në drejtim të lindjes, nga pérroi Arnon deri në malin Hermon dhe tërë Arabahun lindor; 2 Sihoni, mbret i Amorejve, që banonte në Heshbon dhe sundonte nga Aroeri, që gjendet mbi brigjet e lumit të Harnonit, nga gjysma e lumit dhe nga gjysma e Galaadit deri në lumin Jakob, që është kufi me bijtë e Anonit; 3 dhe në pjesën lindore të Arabahut nga deti i Kinerethit deri në detin e Arabahut, nga Deti i Kripur deri në Beth-Jeshimoth, dhe në jug deri në shpatet e Pisgahut. 4 Pastaj territori i Ougut, mbretit të Bashanit, një nga gjigantët që kishin shpëtar dhe që banonte në Ashtaroth dhe në Edrej, 5 dhe që sundonte mbi malin Hermon, mbi Salkahun, mbi tërë Bashanin deri në kufirin e Geshuritëve dhe Maakathitëve, dhe mbi gjysmën e Galaadit deri në kufirin e Sihonit, mbretit të Heshbonit. 6 Moisiu, shërbëtori i Zotit, dhe bijtë e Izraelit i mundën; pastaj Moisiu, shërbëtori i Zotit ua dha në zotërim vendin e tyre Rubenitëve, Gaditëve dhe gjysmës së fisit të Manasit. 7 Këta janë përkundrazi mbretërit e vendit që Jozueu dhe bijtë e Izraelit i mundën këtej Jordanit, në perëndim, nga Baal-Gadi në luginën e Libanit deri në malin Halak që ngrihet mbi Seir, vend që Jozueu 8 në krahinën malore, në ultësirën, në Arabah, në shpatet e maleve, në shkretëtirë dhe në Negev; vendi i Hitejive, i Amorejve, i Kananejve, i Perezejve, i Hivejve dhe i Jebusejve; 9 mbreti i Jerikos, një; mbreti i Ait, afër Bethelit, një; 10 mbreti i Jeruzalemit, një; mbreti i Hebronit, një; 11 mbreti i Jarmuthit, një; mbreti i Lakishit, një; 12 mbreti i Eglonit, një; mbreti i Gezerit, një; 13 mbreti i Debirit, një; mbreti i Gederit, një; 14 mbreti i Hormahut, një; mbreti i Aradit, një; 15 mbreti i Libnahut, një; mbreti i Adulamit, një; 16 mbreti i Makedahut, një; mbreti i Bethelit, një; 17 mbreti i Tapuahut, një; mbreti i Heferit, një; 18 mbreti i Afekut, një; mbreti i Sharonit, një; 19 mbreti i Madonit, një; mbreti i Hatsorit, një; 20 mbreti i Shiron-Meronit, një; mbreti i Akshafit, një; 21 mbreti i Taanakut, një; mbreti i Megidos, një; 22 mbreti i Kedeshit, një; mbreti i Jokneamit, në Karmel, një; 23 mbreti i Dorit, mbi lartësinë e Dorit, një; mbreti i popujve të Gilgalit, një; 24 mbreti i Tirtsahut, një. Gjithsej tridhjetë e një mbretër.

13 Por Jozueu ishte plak dhe në moshë të shtyrë; dhe Zoti i tha: "Ti je plak dhe i shtyrë në moshë, dhe të mbetet një pjesë shumë e madhe e vendit pér të pushtuar. 2 Ky është vendi që mbetet akoma: tërë territori i Filistejeve dhe gjithë ai i Geshuritëve, 3 nga Shikori që rrjedh në lindje të Egjiptit, deri në kufirin e Ekronit nga veriu (krahinë që konsiderohet kananease), tokat e pesë princave të Filistejeve, domethënë të Gazës, të Ashdodit, të Ashkalonit, të Gathit, të Ekronit dhe të Avejve gjithashtu, 4 në jug, tërë vendi i Kananejve, dhe Mearahu që u përkët Sidonëve deri në Afek, deri në kufirin e Amorejve; 5 vendi i Giblitëve dhe tërë Libani në drejtim të lindjes, nga Baal-Gadi në këmbët e malit Hermon deri në hyrje të Hamathit; 6 tërë banorët e krahinës malore të Libanit deri në ujërat e Misrefothit, dhe gjithë Sidonët. Unë do t'i dëboj para bijve të Izraelit; ti ndërkaq ndaje me short vendin midis Izraelitëve si trashëgimi, ashtu si të kam urdhëruar. 7 Ndaje, pra, këtë vend si trashëgimi midis nëntë fiseve dhe gjysmës së fisit të Manasit". 8 Rubenitët dhe Gaditët, bashkë me gjysmën e

fisit tjetër, kanë marrë trashëgiminë e tyre, që Moisiu u dha atyre matanë Jordanit, në lindje, ashtu siç ua kishte dhënë Moisiu, shërbëtor i Zotit; **9** nga Aroeri që ndodhet në brigjet e përroit Arnon dhe nga qyteti që është në mes të luginës, téré rrafshnaltén e Medebas deri në Dibon; **10** téré qytetet e Sihonit, mbretit të Amorejeve, që mbretëronte në Heshbon, deri në kufirin e bijve të Amonit; **11** Galaadin, territorin e Geshuritëve dhe të Maakathitëve, téré malin Hermon dhe téré Bashanin deri në Salkah; **12** téré mbretërinë e Ogut, në Bashan, që mbretëronte në Ashtaroth dhe në Edrei dhe ishte i vetmi gjigant i mbetur gjallë. Në fakt Moisiu i kishte mundur dhe dëbuar. **13** Por bijtë e Izraelit nuk i përzunë Geshuritët dhe Maakathitët; kjo është arësyja pse Geshuritët dhe Maakathitët banojnë në mes të Izraelit deri në ditët e sotme. **14** Vetëm fisit të Levit, Moisiu nuk i kishte dhënë asnjë trashëgimi; flijimet e bëra me zjarr për ndër të Zotit, Perëndisë sé Izraelit, përfaqësonin trashëgiminë e tij, ashtu si u kishte thënë ai. **15** Kështu Moisiu i kishte dhënë fisit të bijve të Rubenit pjesën që u përkiste, simbas familjeve të tyre; **16** territori i tyre niste nga Aroeri që ndodhet mbi brigjet e përroit Arnon dhe nga qyteti që gjendet në mes të luginës, téré rrafshnalta pranë Medebës, **17** Heshboni dhe téré qytetet e tij që ndodhen në rrafshnaltén: Diboni, Bamoth-Baali, Beth-Baal-Meoni, **18** Jahtsahu, Kedemothi, Mefaahti, **19** Kirjathaimi, Sibmahu, Tsereth-Hashahari mbi malin e luginës, **20** Beth-Peori, shpatet e Pisgahut dhe Beth-Jeshimothi; **21** të gjitha qytetet e rrafshnaltës dhe téré mbretëria e Sihonit, mbretit të Amorejeve që mbretëronte në Heshbon, të cilin Moisiu e mundi me princat e Madianit: Evi, Rekem, Tsur, Hur dhe Reba, princa vasalë të Sihonit, që banonin në atë vend. **22** Biftë e Izraelit vranë gjithashut me shpatë Balaamin, birin e Beorit, shortarin, bashkë me të tjerët që u vranë në radhët e Madianitëve. **23** Territori i bijve të Rubenit kufizohej me Jordanin. Kjo ishte trashëgimia e bijve të Rubenit në bazë të familjeve të tyre, së bashku me qytetet dhe fshatrat e tyre. **24** Moisiu i kishte dhënë gjithashut fisit të Gadit, bijve të Gadit, pjesën e tyre, simbas familjeve të tyre. **25** Territori i tyre përfshinte Jazerin, të gjitha qytetet e Galaudit, gjysmën e vendit të bijve të Amonit deri në Aroer, që ngritet përballë Rabahut, **26** dhe nga Heshboni deri në Ramath-Mitspah dhe Betonom, dhe nga Mahanaimi deri në kufirin e Debirit, **27** dhe në luginë, Beth-Harami, Beth-Nimrahi, Sukothi dhe Tsafoni, pjesa që mbeti nga mbretëria e Sihonit, mbretit të Heshbonit, që ka Jordanin për kufi, deri në skajin e Detit të Kinerethit, matanë Jordanit, në drejtim të lindjes. **28** Kjo që trashëgimia e bijve të Gadit, simbas familjeve të tyre, me qytetet dhe fshatrat e tyre. **29** Moisiu i kishte dhënë gjithashut gjysmës sé fisit të Manasit, bijve të Manasit, pjesën e tyre, simbas familjeve të tyre. **30** Territori i tyre përfshinte Mahanaimin, téré Bashanin, téré mbretërinë e Ogut, mbretit të Bashanit, téré fshatrat e Jairit që ndodhen në Bashan, gjithsej shtatëdhjetë qytete. **31** Gjysma e Galaudit, Ashtarothit dhe Edreit, qytete të mbretërisë sé Ogut në Bashan, kaluan në dorë të bijve të Makirit, birit të Manasit, simbas familjeve të tyre. **32** Këto janë pjesët që Moisiu i kishte ndarë si trashëgimi në fushat e Moabit, matanë Jordanit, në bregun përballë Jerikos, në lindje. **33** Por

fisit të Levit Moisiu nuk i la asnjë trashëgimi; Zoti, Perëndia i Izraelit, ishte trashëgimia e tij, ashtu siç u kishte thënë ai vetë.

14 Këto janë territorët që bijtë e Izraelit morën si trashëgimi në vendin e Kanaanit, dhe që prifti Eleazar, Jozueu, bir i Nunit, dhe kryetarët e familjeve të fiseve të bijve të Izraelit u ndanë atyreve si trashëgimi. **2** Trashëgimia e tyre u vendos me short, ashtu si u kishte urdhëruar Zoti me anë të Moisiut nëntë fiseve dhe gjysmës së fisit, **3** sepse dy fiseve të tjera dhe gjysmës së fisit, Moisiu i kishte dhënë trashëgiminë e tyre matanë Jordanit; por nuk u kishte dhënë asnjë trashëgimi Levitëve, **4** sepse bijtë e Jozefit formonin dy fise, atë të Manasit dhe atë të Efraimit; Levitëve nuk iu dha asnjë pjesë në vend, por vetëm disa qytete për të banuar bashkë me kullota për bagëtinë e tyre dhe pasuritë që kishin. **5** Biftë e Izraelit vepruan ashtu si e kishte urdhëruar Zoti Moisiun dhe e ndanë vendin. **6** Atëherë bijtë e Judës u paraqitën para Jozueut në Gilgal; dhe Kalebi, bir i Jefunehut, Kenizeu, i tha: "Të e di atë që Zoti i tha Moisiut, njeriu të Perëndisë, lidhur me mua dhe me ty në Kadesh-Barnea. **7** Unë isha dyzet vjeç kur Moisiu, shërbëtori i Zotit, më dërgoi në Kadesh-Barnea për të vëzhguar vendin; unë i paraqita një raport ashtu si ma thoshte zemra. **8** Ndërsa vëllezërit e mi që kishin ardhur me mua e shkurajuan popullin, unë ndoqa plotësisht Zotin, Perëndinë tim. **9** Atë ditë Moisiu bëri këtë betim: "Toka që ke shkelur me këmbë do të jetë trashëgimia jote dhe e bijve të tu pér gjithnjë, sepse ke ndjekur plotësisht Zotin, Perëndinë tim". **10** Dhe ja, tani Zoti më ka ruajtur të gjallë, siç e kishte thënë, këto dyzet e pesë vjet që kur Zoti i tha këto fjalë Moisiut, ndërsa Izraeli endej nëpër shkretëtirë; dhe ja, sot u bëra tetëdhjetë e pesë vjeç. **11** Por sot jam akoma i fortë si ditën që Moisiu më nisi; po atë fuqi që kisha atëherë e kam edhe tani, qoftë për të luftuar, qoftë për të shkuar dhe për të ardhur. **12** Prandaj ma jep këtë mal pér të cilin foli Zoti atë ditë; sepse ti vetë e dégjove atë ditë që aty ishin Anakimët dhe kishte qytete të mëdha dhe të fortifikuara. Në rast se Zoti do të jetë me mua, unë do t'i déboj, ashtu si ka thënë Zoti". **13** Atëherë Jozueu e bekoi dhe i dha si trashëgimi Hebronin Kalebit, djalit të Jefunehut. **14** Për këtë arësyje Hebroni ka mbetur pronë e Kalebit, birit të Jefunehut, Kenizeu, deri në ditën e sotme, sepse ai ka ndjekur plotësisht Zotin, Perëndinë e Izraelit. **15** Më parë Hebroni quhej Kirjath-Arba, Arba pati genë njeriu më i madh në radhët e Anakimëve. Dhe vendi nuk pati më luftë.

15 Pjesa që iu dha me short fisit të bijve të Judës, simbas familjeve të tyre, shtrihet deri në kufirin e Edomit, në shkretëtirën e Tsinit, në skajin jugor. **2** Kufiri i tyre jugor fillonte në skajin e Detit të Kripur, nga kepi që drejtohen në jug, **3** dë zgjatej në jug në drejtim të të përpjetës së Akrabimit, kalonte nëpër Tsin, pastaj ngjitej në drejtim të Adarit dhe kthente nga ana e Karkaas; **4** kalonte pastaj nga Atsmoni dhe vazhdonte deri në përruan e Egjiptit, dhe mbaronte në det. "Ky do të jetë", tha Jozueu, "kufiri juaj në jug". **5** Kufiri në lindje ishte Deti i Kripur deri në grykëderdhjen e Jordanit. Kufiri verior fillonte me mëngën e detit pranë grykëderdhjes së Jordanit; **6** pastaj kufiri ngjitej në drejtim të Beth-Oglahut, kalonte në veri të Beth-Arabahut dhe ngjitej deri në gurin e Bohanit, birit të Rubenit. **7**

Pastaj nga Lugina e Akorit kufiri njitej në Debir, kthehej prapa në veri në drejtum të Gilgalit, që ndodhet përballë së përpjetës të Adumumit, në jug të luginës; pastaj kufiri kalonte në ujërat e En-Shemeshit dhe mbaronte në En-Roguel. 8 Kufiri pas kësaj njitej njépër luginën e birit të Hinonit deri te shpatet jugore të qytetit të Jebuseje (që éshëtë Jeruzalem). Pastaj kufiri njitej deri në majën e malit që ndodhet përballë luginës së Hinomit në perëndim, që mbetet në skajin e luginës të Refaimit në veri. 9 Nga maja e malit kufiri shtrihej deri në burimin e ujërave të Neftoahut, vazhdonte në drejtum të qyteteve të malit Efron dhe pastaj kthente deri në Baalah, që éshëtë Kirjath-Jearimi. 10 Nga Baalahu kufiri kthente pastaj në perëndim të malit Seir, kalonte mbi faqen veriore të malit Jearim (që éshëtë Kesalon), zbriste në Beth-Shemesh dhe kalonte njépër Timah. 11 Pastaj kufiri arrinte anën veriore të Ekronit, kthente nga Shikroni, kalonte njépër malin e Baalahut, shtrihej deri në Jabneel dhe mbaronte në det. 12 Kufiri në perëndim ishte Deti i Madh. Këta ishin rreth e qark kufijtë e bijve të Judës simbas familjeve të tyre. 13 Kalebit, birit të Jefunehut, Jozueu i dha një pjesë në mes të bijve të Judës, ashtu siç e kishte porositur Zoti; Kirjath-Arba, që éshëtë Hebron (Arba ishte ati i Anakut). 14 Dhe Kalebi dëboi që andej tre djemtë e Anakut, Sheshain, Ahimanin dhe Talmain, pasardhës të Anakut; 15 Që këtë ai u ngrit kundër banorëve të Debirit (që më parë quhej Kirjath-Sefer). 16 Dhe Kalebi tha: "Atij që do të sulmojë Kirjath-Seferin dhe do ta shtjerë në dorë, unë do t'i jap pér grua vajzén time Aksah". 17 Atéherë Othnieli, bir i Kenazit, vëllai i Kalebit, e shtiu në dorë, dhe Kalebi i dha pér grua bijén e tij Aksah. 18 Kur ajo erdhë të banojë me të, i mbushi mendjen Othnielit t'i kérkonte atit të saj një fushë. Atéherë ajo zbriti nga gomari dhe Kalebi i tha: "Çfarë do?". 19 Ajo iu përgjigji: "Më bëj një dhuratë; mbasi më ke dhënë tokë në Negev, më jep edhe burime ujore". Kështu ai i dhuroi burimet e sipërme dhe burimet e poshtme. 20 Kjo qe trashëgimia e fisit të bijve të Judës, simbas familjeve të tyre; 21 qytetet e vendosura në skajin e fisit të bijve të Judës, në drejtum të kufirit të Edomit, në Negev ishin: Kabtseeli, Ederi dhe Jaguri, 22 Kinahu, Dimonahu, Adadahu, 23 Kadeshi, Hatsori, Ithnami, 24 Zifi, Telemi, Bealothi, 25 Hatsor-Hadattahu, Kerioth-Hetsroni (domethënë në Hatsori), 26 Amami, Shema, Moladahu, 27 Hatsar-Gadahu, Heshmoni, Beth-Peleti, 28 Hatsar-Shuali, Beer-Sheba, Bizjothjhau, 29 Baala, Ijimi, Etsemi, 30 Eltoladi, Kesili, Hormahu, 31 Tsiklagu, Madmanahu, Sansanahu, 32 Lebaothi, Shilhimi, Aini, Rimoni; gjithsej njézet e nëntë qytete me fshatrat e tyre. 33 Në ultësirë: Eshaoli, Tsoreahu, Ashnahu, 34 Zanoahu, En-Ganimi, Tapuahu, Enami; 35 Jarmuthi, Adulami, Sosohu, Azekahu, 36 Shaaraimi, Adithaimi, Gederahu dhe Gederothaimi: katérmbëdhjetë qytete me gjithë fshatrat e tyre; 37 Tsenani, Hadashahu, Migdal-Gadi, 38 Dileani, Mitspahu, Joktheeli, 39 Lakishi, Bokskathi, Egloni, 40 Kaboni, Lahmasi, Kitlishi, 41 Gederothi, Beth-Dagoni, Naamahu dhe Makedahu; gjashtëmbëdhjetë qytete me gjithë fshatrat e tyre; 42 Libnahu, Etheri, Ashani; 43 Jiftahu, Ashna, Netsibi; 44 Kejlahu, Akzibi dhe Mareshahu: nëntë qytete me fshatrat e tyre; 45 Ekroni me qytetet dhe fshatrat e tij; 46 nga Ekroni deri në det, çdo gjë që ishte afër Ashdotit me fshatrat e tyre; 47 Ashdoti me gjithë qytetet dhe fshatrat e tij; Gaza me qytetet dhe fshatrat e tij

deri në përrroin e Egjiptit dhe në detin e Madh me bregun e tij. 48 Në zonën malore: Shanoi, Jatiri dhe Sokohu, 49 Danahu, Kirjath-Sanahu, domethënë Debiri, 50 Anabi, Esthemothi, Animi, 51 Gosheni, Holoni dhe Gilohu: njëmbëdhjetë qytete bashkë me fshatrat e tyre; 52 Arabi, Dumahu, Esheani, 53 Janumi, Beth-Tapuahu, Afekahu, 54 Humtahu, Kirjath-Arba (domethënë Hebroni) dhe Tsiori: nëntë qytete me gjithë fshatrat e tyre; 55 Maoni, Karmeli, Zifi dhe Jutahu, 56 Jizreeli, Jokdeami, Zanoahu, 57 Kaini, Gibeahu dhe Timnahu: dhjetë qytete me fshatrat e tyre; 58 Halhuli, Beth-Tsuri, Gedori, 59 Maarathi, Beth-Anothi dhe Eltekon: gjashtë qytete me fshatrat e tyre; 60 Kirjath-Baal (domethënë Kirjath-Jearimi) dhe Rabahu: dy qytete bashkë me fshatrat e tyre. 61 Në shkretëtirë: Beth-Arabahu, Midini, Sekakahu, 62 Nibshani, qyteti i kripës dhe Engedi: gjashtë qytete me fshatrat e tyre. 63 Përsa u përket Jebuseje që banonin në Jeruzalem, bijtë e Judës nuk mundën t'i débojnë; kështu që Jebusejtë kanë banuar në Jeruzalem bashkë me bijtë e Judës deri në ditën e sotme.

16 Pjesa që iu dha me short bijve të Jozefit shtrihej nga Jordani pranë Jerikos, në drejtum të ujërave të Jerikos në lindje, deri në shkretëtirën që njitet nga Jeriko në Bethel njépër krahinën malore. 2 Kufiri vijonte pastaj nga Betheli në Luc dhe kalonte në Ataroth njépër kufirin e Arkejve, 3 dhe zbriste në perëndim në drejtum të kufirit të Jafleteje deri në kufirin e Beth-Horonit të poshtém dhe deri në Gezer, duke mbaruar në det. 4 Kështu bijtë e Jozefit, Manasi dhe Efraimi, patën secili trashëgiminë e vet. 5 Këto qenë kufijtë e bijve të Efraimit, simbas familjeve të tyre. Kufiri i trashëgimisë së tyre, në lindje, ishte Atrothi deri në Beth-Horonin e sipërm; 6 kufiri shtrihej deri në det në veri të Mikmethathit, pastaj kthente nga Indja deri në Tanaath-Shiloh dhe i kalonte përpara në lindje të Janoahut. 7 Nga Janoahu zbriste pastaj në Ataroth dhe Naarah dhe zgjatej deri në Jeriko, pér të mbaruar në Jordan. 8 Nga Tapuah kufiri shtrihej në perëndim deri në përruan Kanah dhe mbaronte në det. Kjo qe trashëgimia e fisit të Efraimit, simbas familjeve të tyre, 9 bashkë me qytetet e rezervuara pér bijtë e Efraimit në mes të trashëgimisë së bijve të Manasit, të gjitha qytetet bashkë me fshatrat e tyre. 10 Por ata nuk i débuant Kananejtë që banonin në Gezer; kështu Kananejtë kanë banuar në mes të Efraimit deri ditën e sotme, por u bënë sklevër.

17 Kjo qe pjesa që i ra me short fisit të Manasit, sepse ai ishte i parëlinduri i Jozefit, Maikirit, të parëlindurit të Manasit dhe atë i Galaudit, iu caktua Galaadi dhe Bashani, sepse ishte luftëtar. 2 Ju dha me short gjithashtu një pjesë bijve të tjerë të Manasit, simbas familjeve të tyre: bijve të Abiezterit, bijve të Helekut, bijve të Asrielit, bijve të Heferit, bijve të Shemidit. Këta ishin fémijët meshkuj të Manasit, birit të Jozefit, simbas familjeve të tyre. 3 Tselofehadi, bir i Heferit, bir i Galaudit, bir i Makirit, bir i Manasit, nuk pati djem, por vetëm vajza, të cilat quhen Mahlah, Noah, Higlah, Milkah dhe Tirtsah. 4 Ato u paraqitën para prifit Eleazar, para Jozueut, birit të Nunit, dhe para princave, duke thënë: "Zoti urdhëroi Moisiun që të na japë një trashëgimi në mes të vëllezërve tanë". Dhe Jozueu u dha një trashëgimi në mes të vëllezërve të atit të tyre, simbas urdhrit

të Zotit. 5 Kështu i ranë dhjetë pjesë Manasit, përveç vendit të Galaadit dhe të Bashanit që ndodheshin matanë Jordanit; 6 në fakt bijat e Manasit morën një trashëgimi në mes të bijve të tij, dhe vendi i Galaadit iu caktua bijve të tjerë të Manasit. 7 Kufiri i Manasit shtrihej nga Asheri në Mikmethsah, që ndodheshin përballë Sikemit, pastaj kthente nga e djathta në drejtëm të banorëve të En-Tapauhat. 8 Vend i Tapuahut i përkiste Manasit; por Tapuahu në kufi të Manasit ishte pronë e bijve të Efraimit. 9 Pastaj kufiri zbriste në përruan Kanah, në jug të përroit; këto qytete që ishin pronë e Efraimit ngrimeshin në mes të qyteteve të Manasit; por kufiri i Manasit ndodhej në krahun verior të përroit dhe mbaronte në det. 10 Territori në jug i përkiste Efraimit, kurse ai në veri ishte pronë e Manasit, dhe deti ishte kufiri i tyre; në veri kufizoheshin me Asherin dhe në lindje me Isakarin. 11 Përveç kësaj, në territorin e Isakarit dhe në atë të Asherit Manasi zotëronte: Beth-Shean me fshatrat e tij, Ibleam me fshatrat e tij, banorët e Dorit me fshatrat e tij, banorët e Endorit me fshatrat e tij, banorët e Tanaakut me fshatrat e tij, banorët e Megidos me fshatrat e tij, tri krahina kodrinore. 12 Por bijtë e Manasit nuk mundën t'i pushtojnë ato qytete, sepse Kananejtë ishin të vendosur të rrinë në atë vend. 13 Por bijtë e Izraelit u bënë të fortë, nënshtruan Kananejtë dhe i robëruan, por nuk i dëbuan krejt. 14 Atëherë bijtë e Jozefit i folën Jozueut dhe i thanë: "Pse na dhe si trashëgimi vetëm një pjesë, vetëm një hise, kur ne jemi një popull i madh që Zoti e ka bekuar deri sot?". 15 Jozueu u tha atyre: "Në rast se jeni një popull i madh në numër, shkoni në pyll dhe hapni tokë të re që të keni tokë në vendin e Perezejeve dhe të gjigantëve, sepse krahina malore e Efraimit është tepër e paktë pér ju". 16 Por bijtë e Jozefit i përgjigjën: "Krahina malore nuk na mjafton; dhe të gjithë Kananejtë që banojnë në krahinën fushore kanë qerre të hekurta, si ata që janë në Beth-Shean dhe në fshatrat e tij, ashtu dhe ata që banojnë në luginën e Jizreelit". 17 Atëherë Jozueu i foli shtëpisë së Jozefit, Efraimit dhe Manasit, dhe tha: "Ti je një popull i madh në numër dhe ke një forcë të madhe; nuk do të kesh vetëm një pjesë, 18 por edhe krahina malore do të jetë jetja; ndonëse është pyll, ti do ta shpyllëzosh dhe do të jetë jetja deri në skajet e tij më të largëta, sepse ti do t'i dëbosh Kananejtë megjithëse kanë qerre të hekurta dhe janë të fortë".

18 Pastaj tërë asambleja e bijve të Izraelit u mblohdh në Shiloh, dhe aty ngriten çadrën e mbledhjes. Vend i ishte nënshtruar atyre. 2 Por kishte midis bijve të Izraelit shtatë fise, që nuk e kishin marrë akoma trashëgiminë e tyre. 3 Kështu Jozueu u tha bijve të Izraelit: "Deri kur nuk do të kujdeseni të shkoni të merrni vendin që Zoti, Perëndia i etërve tuaj, ju ka dhënë? 4 Zgjidhni midis jush tre burra pér çdo fis dhe unë do t'i nis. Ata do të ngrinen, do ta përshkojnë vendin, do të bëjnë përshkrimin e tij në bazë të pjesës së tyre të trashëgimisë dhe pastaj do të kthehen tek unë. 5 Ata do ta ndanë në shtatë pjesë: Juda do të mbetet në territorin e tij në jug dhe shtëpia e Jozefit në territorin e tij në veri. 6 Ju do të bëni, pra, përshkrimin e vendit në shtatë pjesë; do ta sillni tek unë dhe unë do të hedh shortin pér ju këtu, para Zotit, Perëndisë tonë. 7 Por Levitët nuk duhet të kenë asnjë pjesë në mes tuaj, sepse priftëria e Zotit

është trashëgimia e tyre; dhe Gadi, Rubeni dhe gjysma e fisit të Manasit kanë marrë trashëgiminë e tyre matanë Jordanit në lindje, që Moisiu, shërbëtori i Zotit, u ka dhënë atyre". 8 Ata njerëz, pra, u ngriten dhe u nisën; dhe Jozueu i urdhëroi ata që niseshin pér të përshkruar vendin, duke u thënë: "Shkon, përshkoni vendin dhe bëni përshkrimin e tij; pastaj kthetur tek unë, dhe këtu unë do të hedh shortin pér ju para Zotit në Shiloh". 9 Kështu ata njerëz u nisën, e përshkuan vendin dhe bënë në një libër përshkrimin e shtatë pjesëve të tij simbas qyteteve; pastaj u kthyen tek Jozueu në kampin e Shilohut. 10 Atëherë Jozueu hodhi shortin pér ta në Shiloh para Zotit dhe e ndau vendin midis bijve të Izraelit, simbas ndarjeve të tyre. 11 U hodh në short pjesa e fisit të bijve të Beniaminit, simbas familjeve të tyre; territori që u ra në short kishte kufijtë e tij midis bijve të Judës dhe bijve të Jozefit. 12 Nga ana veriore kufiri i tyre fillonte me Jordanin, ngjitej në shpatin në veri të Jerikos, kalonte krahinën malore në drejtëm të perëndimit dhe mbaronte në shkretëtirën e Beth-Avenit. 13 Që andej kufiri ngjitej në Luc, mbi shpatin në jug të Lucit (që është Bethel); pastaj zbriste në Ataroth-Adar, pranë malit që ndodhet në jug të Beth-Horonit të poshtëm. 14 Pastaj kufiri shtrihej, duke kthyer në krahun perëndimor drejt jugut të malit që ngrinej përballë Beth-Horonit, në jug, dhe mbaronte në Kirath-Baal (që është Kiriath-Jearimi), qytet i bijve të Judës. Ky ishte krahu perëndimor. 15 Ana jugore fillonte në skajin e Kiriath-Jearimit. Kufiri zgjatej në drejtëm të perëndimit deri sa prekte burimin e ujërave të Neftoahut; 16 pastaj kufiri zbriste në skajin e malit që ndodhet përballë luginës së birit të Hinomit, që është në luginën e gjigantëve, në veri, dhe zbriste nëpër luginën e Hinomit, në anën jugore të qytetit të Jebuzejeve, deri në En-Rogel. 17 Pastaj kthente në drejtëm të veriut dhe arrinte në En-Shemesh; shtrihej në drejtëm të Geliloithit, që ndodhet përballë së përpjetës të Adumimit, dhe zbriste në gurin e Bohanit, birit të Rubenit; 18 pas kësaj kalonte në shpatin verior përballë Arabahut dhe zbriste në drejtëm të tij. 19 Kufiri kalonte pastaj nga shpati verior i Beth-Hoglahut dhe mbaronte në kepin verior të Detit të Kripur, në skajin jugor të Jordanit. Ky ishte kufiri në jug. 20 Jordani shërbente si kufi nga ana lindore. Kjo ishte trashëgimia e bijve të Beniaminit në bazë të kufijve rrëth e qark, simbas familjeve të tyre. 21 Qytetet e fiseve të bijve të Beniaminit, simbas familjeve të tyre, ishin Jeriko, Beth-Hoglahu, Emek-Ketsitsi, 22 Beth-Arabahu, Tsemaraimi, Betheli, 23 Avimi, Parahu, Ofrahu, 24 Kefar-Haamoni, Ofni dhe Geba: dymbëdhjetë qytete me fshatrat e tyre; 25 Gabaoni, Ramahu, Beerothi, 26 Mitspehu, Kefirahu, Motsahu, 27 Rekemi, Irpeeli, Taralahu, 28 Tselahu, Efeli, Gebusi (që është Jeruzalem), Gibeathi dhe Kirjathi: katërmëbdhjetë qytete me gjithë fshatrat e tyre. Kjo që trashëgimia e bijve të Beniaminit, simbas familjeve të tyre.

19 Pjesa e dytë që u hodh me short i takoi Simeonit, fisit të bijve të Simeonit simbas familjeve të tyre. Trashëgimia e tyre ndodhej në mes të trashëgimisë së bijve të Judës. 2 Trashëgimia e tyre përfshinte Beer-Sheban (Sheban), Moladahun, 3 Hatsar-Shualin, Balahun, Etsemin, 4 Eltoladin, Bethulin, Hormahun, 5 Tsiklagun, Beth-Markabothin, Hatsar-Susahin, 6 Beth-Lebaothin

dhe Sharuhenin: trembëdhjetë qytete me fshatrat e tyre; 7 Ainin, Rimonin, Etherin dhe Ashanin: katër qytete me fshatrat e tyre, 8 dhe të gjitha fshatrat që ndodheshin rrëth këtyre qyteteve, deri në Baalath-Beer, Ramah të Negevit. Kjo përfaqësonte trashëgiminë e fisit të bijve të Simeonit, simbas familjeve të tyre. 9 Trashëgiminë e bijve të Simeonit e morën bijtë e Judës, sepse pjesa e bijve të Judës ishte tepër e madhe pér ata; kështu bijtë e Simeonit e patën trashëgiminë e tyre në mes të trashëgimisë së bijve të Judës. 10 Pjesa e tretë që u hodh me short u ra bijve të Zabulonit, simbas familjeve të tyre. Territori i trashëgimisë së tyre shtrihej deri në Sarid. 11 Kufiri i tyre njigjetë në perëndim në drejtëm të Maralahut dhe arrinte në Dabesheth dhe pastaj në përruan që rrjedh përballë Jokneamit. 12 Nga Saridi kthente në lindje në drejtëm të lindjes, deri në kufirin e Flakëve të Taborit, pastaj shtrihej në drejtëm të Daberathit, duke arritur deri në Jafia. 13 Që këtej kalonte në lindje deri në Gath-Hefer dhe Eth-Katsin, pastaj shtrihej deri në Rimon dhe arrinte në Neath. 14 Pas kësaj kufiri kthente në drejtëm të veriut nga ana e Hanathonit dhe mbaronte në luginën e Jiftah-Elit. 15 Ai përfshinte gjithashtu Katahun, Nahalalin, Shimronin, Idalahin dhe Betlemin: dymbëdhjetë qytete me fshatrat e tyre. 16 Kjo qe trashëgimia e bijve të Zabulonit, simbas familjeve të tyre, këto qytete bashkë me fshatrat e tyre. 17 Pjesa e katërt që u hodh me short i ra Isakarit, bijve të Isakarit, simbas familjeve të tyre. 18 Territori i tyre shkonte deri në Jezreel, Kesulloth, Shunem, 19 Hafaraim, Shion, Anaharath, 20 Rabith, Kishion, Abets, 21 Remeth, En-Ganim, En-Hadah dhe Beth-Patssets. 22 Pastaj kufiri arrinte deri në Tabor, Shahatsimah dhe Beth-Shemesh, dhe mbaronte në Jordan: gjashtëmbëdhjetë qytete me fshatrat e tyre. 23 Kjo qe trashëgimia e fisit të bijve të Isakarit, simbas familjeve të tyre, qytetet bashkë me fshatrat e tyre. 24 Pjesa e pestë që u hodh me short u ra bijve të Asherit, simbas familjeve të tyre. 25 Ky territor përfshinte Helkathin, Halin, Beterin, Akshafin, 26 Alamelekun, Amadin dhe Mishalin. Kufiri i tyre arrinte, në drejtëm të perëndimit, malin Karmel dhe Shihor-Libnathin. 27 Pastaj kthente nga lindja, në drejtëm të Beth-Dagonit, arrinte në Zabulon dhe në luginën e Jiftah-Elit në veri të Beth-Emekut dhe të Nejelit, dhe zgjatej në drejtëm të Kabulit në të majtë, 28 dhe në drejtëm të Ebronit, Rehobit, Hamonit dhe Kanahut deri në Sidonin e Madh. 29 Pastaj kufiri kthente në drejtëm të Ramahut deri në qytetin e fortifikuar të Tirit, kthente nga ana e Hosas dhe mbaronte në det nga ana e territorit të Akzibit. 30 Ai përfshinte gjithashtu Umahun, Afekun dhe Rehobin: njëzet e dy qytete me fshatrat e tyre. 31 Kjo qe trashëgimia e fisit të bijve të Asherit, simbas familjeve të tyre, këto qytete bashkë me fshatrat e tyre. 32 Pjesa e gjashtë që u hodh me short u ra bijve të Neftalit, simbas familjeve të tyre. 33 Kufiri i tyre shtrihej nga Helefi, nga lisi në Zaananim, nga Adami-Nekebi dhe Jabneeli deri në Lakum dhe mbaronte në Jordan. 34 Pastaj kufiri kthente në perëndim në drejtëm të Aznoth-Taborit, dhe që këtej vazhdonte deri në Hukok; arrinte në Zabulon nga ana e jugut, në Asher nga perëndimi dhe në Juda të Jordanit nga ana e lindjes. 35 Qytetet e fortikuara ishin: Tsidimi, Tseri, Hamathi, Rakathi, Kinerethi, 36 Adamahu, Ramahu, Hatsori, 37 Kedeshi, Edrei, En-Hatsori, 38 Jironi, Migdal-Eli, Horemi, Beth-Anathi dhe

Beth-Shemeshi: nëntëmbëdhjetë qytete bashkë me fshatrat e tyre. 39 Kjo qe trashëgimia e fisit të bijve të Neftalit, simbas familjeve të tyre, qytetet me fshatrat e tyre. 40 Pjesa e shtatë që u hodh me short i ra fisit të bijve të Danit, simbas familjeve të tyre. 41 Territori i trashëgimisë së tyre përfshinte Tsorahun, Eshtaolin, Ir-Shemeshin, 42 Shaalabinin, Ajalonin, Jithlahun, 43 Elonin, Timnathahun, Ekronin, 44 Eltekehun, Gibethonin, Baalathin, 45 Jehudin, Bene-Berakun, Gath-Rimonin, 46 Me-Jarkon dhe Rakonin me territorin që shtrihej përpara Jafos. 47 Por territori i bijve të Danit u shtria matanë këtyre kufijve, sepse bijtë e Danit shkuat pér të luftuar kundër Leshemit; e pushtuan dhe vranë me shpatë banorët e tij; kështu e pushtuan, u vendosën aty dhe i vunë emrin Dan, nga emri i atit të tyre. 48 Kjo qe trashëgimia e fisit të bijve të Danit, simbas familjeve të tyre, këto qytete me fshatrat e tyre. 49 Kur bijtë e Izraelit përfunduan ndarjen e trashëgimisë së vendit simbas kufijve të tij, i dhanë Jozueut, birit të Nunit, një trashëgimi në mes të tyre. 50 Simbas urdhrit të Zotit, i dhanë qytetin që ai kërkoi, Timnath-Serahun, në krahinën malore të Efraimit. Ai ndërtoi qytetin dhe banoi në të. 51 Këto janë trashëgimitë që prifti Eleazar, Jozue, bir i Nunit, dhe kryetarët e familjeve të fiseve të bijve të Izraelit ndanë me short në Shiloh, përpara Zotit, në hyrje të çadrës së mbledhjes. Kështu ata përfunduan ndarjen e vendit.

20 Pastaj Zoti i foli Jozueut, duke i thënë: 2 "Folu bijve të Izraelit dhe u thuaj atyre: "Vendosuni në qytetet e strehimit, pér të cilat ju fola me anë të Moisiut, 3 me qëllim që të mund të strehohet vrasësi që ka vrarë dikë pa dashje dhe pa paramendim; ato do të shërbejnë si vend strehimi pér t'i shpëtar hakmarrësit të gjakut. 4 Kur vrasësi do të ikë në një nga këto qytete, do të ndalet në hyrje të portës së qytetit dhe do t'u parashtrojë rastin e tij pleqve të atij qyteti; këta do ta presin në qytetin e tyre, do t'i gjejnë vend dhe ai do të banojë me ta. 5 Në rast se hakmarrësi i gjakut do ta ndjekë, ata nuk do t'ia dorëzojnë vrasësin, sepse ai ka vrarë të afërmin e tij pa paramendim, pa e urryer më parë. 6 Vrasësi do të qëndrojë në atë qytet deri sa, me vdekjen e kryepriftit që do të jetë në funksion ato ditë, do të dalë në gjyq para asamblesë. Atëherë vrasësi mund të kthehet dhe të hyjë në qytetin e tij dhe në shtëpinë e tij, në qytetin nga i cili kishte ikur"". 7 Ata, pra, caktuan Kedeshin në Galile, në zonën malore të Neftalit, Sikemin në krahinën malore të Efraimit dhe Kiriath-Arbën (që është Hebron), në krahinën malore të Judës. 8 Dhe matanë Jordanit, në lindje të Jerikos, caktuan Betserin në shkretëtirën e rrashnaltës të fisit të Rubenit, Ramothin në Galaad të fisit të Gadit dhe Golanin në Bashan të fisit të Manasit. 9 Këto ishin qytetet që iu caktuan tërë bijve të Izraelit dhe të huajt që banonte midis tyre, në mënyrë që kushdo që kishte vrarë dikë pa dashje të mund të strehohet dhe të mos vritet nga hakmarrësi i gjakut, para se të dilit përpëra asamblesë.

21 Kryetarët e familjeve të Levitëve u paraqitën para priftit Eleazar, Jozueut, birit të Nunit, dhe kryetarëve të familjeve të fiseve të bijve të Izraelit, 2 dhe u folën në Shilon, në vendin e Kanaanit, duke u thënë: "Zoti urdhëroi, me anë të Moisiut, që të na jepeshin disa qytete pér të banuar me kullota pér bagëtinë

tonë". 3 Kështu bijtë e Izraelit u dhanë Levitëve, duke i marrë nga trashëgimia e tyre, qytetet që vijojnë bashkë me toka pér kullotë, simbas urdhrit të Zotit. 4 U hodh shorti pér familjet e Kehathitëve; dhe bijve të priftit Aaron, që ishin Levitë, u ranë në short trembëdhjetë qytete nga fisi i Judës, nga fisi i Simeonit dhe nga fisi i Beniaminit. 5 Bijve të tjerë të Kehathit u ranë në short dhjetë qytete nga familjet e fisit të Efraimit, nga fisi i Danit dhe nga gjysma e fisit të Manasit. 6 Bijve të Gershonit u ranë në short trembëdhjetë qytete nga fisi i Isakarit, nga fisi i Neftalit dhe nga gjysmë fisi i Manasit në Bashan. 7 Bijve të Merarit, simbas familjeve të tyre, u ranë dymbëdhjetë qytete nga fisi i Rubenit, nga fisi i Gadit dhe nga fisi i Zabulonit. 8 Bijtë e Izraelit ua dhanë, pra, me short këto qytete me gjithë kullotat e tyre Levitëve, ashtu si kishte urdhëruar Zoti me anë të Moisiut. 9 Kështu ata dhanë, duke i marrë nga fisi i bijve të Judës dhe nga fisi i bijve të Simeonit, qytetet e përmendura këtu, 10 që ranë në dorë të bijve të Aaronit që u përkisnin familjeve të Kehathitëve, bij të Levit, sepse hiseja e parë që u hodh me short u ra atyre. 11 Ata morën, pra, Kirjath-Arbën, domethënë Hebronin (Arba ishte ati i Anakut), në krahinën malore të Judës, me tokat e saj pér kullotë rrëth e qark; 12 por territorin e qytetit dhe fshatrat e tij ia dhanë Tsalebit, birit të Jenufehut, si pronë të tij. 13 Përveç kësaj u dhanë bijve të priftit Aaron Hebronin (si qytet strehimi pér vrasësin) me të gjitha tokat pér kullotë, Libnahun me tokat pér kullotë, 14 Jatirin me tokat pér kullotë, Eshtemoan me tokat pér kullotë, 15 Holonin me tokat pér kullotë, Debirin me tokat pér kullotë, 16 Ainin me tokat e tij pér kullotë, Jutahun me tokat e tij pér kullotë dhe Beth-Shemeshin me tokat e tij pér kullotë: nëntë qytete që u morën nga këto dy fise. 17 Nga fisi i Beniaminit, Gabaonin me tokat e tij pér kullotë, Gebën me tokat e tij pér kullotë, 18 Anatothin me tokat e tij pér kullotë dhe Almonin me tokat e tij pér kullotë: katër qytete. 19 Shuma e qyteteve të priftérinjve, bij të Aaronit, ishte trembëdhjetë qytete me tokat e tyre pér kullotë. 20 Familjeve të bijve të Kehathëve, domethënë Levitëve që mbeteshin, bij të Kehathit, u ranë qytete që u morën nga fisi i Efraimit. 21 Atyre iu dha Sikemi (si qytet pér strehimin e vrasësit) me gjithë tokat pér kullotë në krahinën malore të Efraimit, Gezeri me gjithë tokat pér kullotë, 22 Kibtsaimi me tokat e tij pér kullotë dhe Beth-Horoni me tokat e tij pér kullotë: katër qytete. 23 Nga fisi i Danit: Eltekehu me tokat pér kullotë, Gibethoni me gjithë tokat pér kullotë, 24 Ajalonini me gjithë tokat pér kullotë, Gath-Rimoni me gjithë tokat pér kullotë: katër qytete. 25 Nga gjysma e fisit të Manasit: Taanaku me tokat e tij pér kullotë, Gath-Rimoni me tokat e tij pér kullotë: dy qytete. 26 Të gjitha këto dhjetë qytete me tokat e tyre pér kullotë u ranë familjeve të bijve të tjerë të Kehathit. 27 Bijve të Gershonit, që u përkisnin familjeve të Levitëve, u dhanë, duke i marrë nga gjysma e fisit të Manasit, Golanin në Bashan (si qytet pér strehimin e vrasësit), me gjithë tokat pér kullotë, dhe Beeshterahu me tokat e tij pér kullotë: dy qytete; 28 nga fisi i Isakarit, Kishionin me tokat e tij pér kullotë, Daberathin me tokat e tij pér kullotë, 29 Jarmuthin me tokat e tij pér kullotë, En-Ganimin me tokat e tij pér kullotë: katër qytete; 30 nga fisi i Asherit, Mishalin me tokat e tij pér kullotë, Abdonin me tokat e tij pér kullotë, 31 Helkathin me tokat

e tij pér kullotë dhe Rehobin, me tokat e tij pér kullotë: katër qytete; 32 dhe nga fisi i Neftalit, Kadeshin në Galile (si qytet strehimi pér vrasësin), me gjithë tokat e tij pér kullotë, Hamoth-Dorin me tokat e tij pér kullotë, dhe Kartanin me tokat e tij pér kullotë: tri qytete. 33 Shuma e qyteteve të Gershonitëve, simbas familjeve të tyre, ishte trembëdhjetë qytete me tokat e tyre pér kullotë. 34 Familjeve të bijve të Merarit, domethënë Levitëve të tjerë, iu dhanë, duke i marrë nga fisi i Zabulonit, Jokneamin me tokat e tij pér kullotë, Kartahin me tokat e tij pér kullotë, 35 Dimnahun me tokat e tij pér kullotë dhe Nahalalin me tokat e tij pér kullotë: katër qytete; 36 nga fisi i Rubenit, Betserin me tokat e tij pér kullotë, Jatsahun me tokat e tij pér kullotë, 37 Kedmothin me tokat e tij pér kullotë dhe Mefaathin me tokat e tij pér kullotë: katër qytete; 38 dhe nga fisi i Gadit, Ramothin në Galaad (si qytet strehimi pér vrasësin), me tokat e tij pér kullotë, Mahanaimin me tokat e tij pér kullotë, 39 Heshbonin me tokat e tij pér kullotë dhe Jazerin me tokat e tij pér kullotë: gjithsej katër qytete. 40 Shuma e qyteteve që iu dhanë me short bijve të Merarit, simbas familjeve të tyre që përbën familjet e Levitëve të tjerë, ishin dymbëdhjetë qytete. 41 Shuma e qyteteve të Levitëve në mes të zotërimeve të bijve të Izraelit ishte dyzet qytete me tokat e tyre pér kullotë. 42 Secili nga këto qytete kishte rrëth e qark toka pér kullotë; e njëjtë gjë ishte në çdo qytet. 43 Kështu Zoti i dha Izraelit téré vendin që ishte betuar t'ua jepet etërve të tyre, dhe bijtë e Izraelit e pushtuan dhe banuan në të. 44 Zoti u siguroi pushim rrëth e qark, së u ishte betuar etërve të tyre; asnjë nga armiqtë e tyre nuk mundi t'u bëjë ballë; Zoti i dorëzoi téré armiqtë në duart e tyre. 45 Nuk ra pér tokë asnjë nga fjalët që Zoti i pati thënë shtëpisë së Izraelit; të téra u vërtetuan.

22 Pastaj Jozueu thirri Rubenitet, Gaditët dhe gjysmën e fisit të Manasit dhe u tha atyre: 2 "Ju keni zbatuar të gjitha ato që Moisiu, shërbëtori i Zotit, ju kishte urdhëruar dhe i jeni bindur zërith tim lidhur me ato që ju kam porositur. 3 Ju nuk keni braktisur vëllëzërit tuaj gjatë kësaj kohe të gjatë deri më sot dhe keni zbatuar urdhërat që Zoti, Perëndia juaj, ju ka porositur. 4 Dhe tanë që Zoti, Perëndia juaj, i ka lënë të pushojnë vëllëzërit tuaj, ashtu së u kishte premtuar, kthehuni dhe shkonë në çadrat tuaja në vendin që ju pérket, dhe që Moisiu, shërbëtori i Zotit, ju ka caktuar matanë Jordanit. 5 Vëtëm kini kujdes të zbatoni urdhërimet dhe ligjin që Moisiu, shërbëtori i Zotit, ju ka dhënë, duke e dashur Zotin, Perëndinë tuaj, duke ecur në të gjitha rrugët e tij, duke zbatuar të gjitha urdhërimet e tij, duke qendruar sa më afër tij dhe duke i shërbyer me gjithë zemrë dhe me gjithë shpir". 6 Pastaj Jozueu i bekoi dhe u dha urdhër të largohen, dhe ata u kthyen në çadrat e tyre. 7 Moisiu i kishte dhënë gjysmës së fisit të Manasit një trashëgimi në Bashan, kurse Jozueu i dha gjysmës tjetër një trashëgimi midis vëllëzërite të tyre, nga kjo anë e Jordanit, në perëndim. Kështu, kur Jozueu i ktheu në çadrat e tyre, i bekoi, 8 dhe u foli atyre, duke thënë: "Ju po ktheheni në çadrat tuaja me pasuri të mëdha, me një numër të madh bagëtish, me argjend, me flori, me bronzi, me hekur e një numër të madh rrobash; ndani me vëllëzërit placëken e armiqve tuaj". 9 Kështu bijtë e Rubenit, bijtë e Gadit dhe

gjysma e fisit të Manasit u kthyen, duke i lënë bijtë e Izraelit në Shilon, në vendin e Kanaanit, për të shkuar në vendin e Galaudit, pronë e tyre dhe që e kishin marrë simbas urdhrit të dhënë nga Zoti me anë të Moisiut. **10** Pasi arritën në brigjet e Jordanit që ndodhet në vendin e Kanaanit, bijtë e Rubenit, bijtë e Gadit dhe gjysma e fisit të Manasit ndërtuan një altar, pranë Jordanit, një altar me pamje të madhërishme. **11** Biftë e Izraelit dëgjuan se thuhej: „Ja, bijtë e Rubenit, bijtë e Gadit dhe gjysma e fisit të Manasit kanë ndërtuar një altar në kufijtë e vendit të Kanaanit, në brigjet e Jordanit, në anën e pushtuar nga bijtë e Izraelit“. **12** Kur bijtë e Izraelit e mësuan këtë gjë, tërë asambleja e bijve të Izraelit u mblodh në Shilon për të bërë luftë kundër tyre. **13** Atëherë bijtë e Izraelit u dërguan bijve të Rubenit, bijve të Gadit dhe gjysmës së fisit të Manasit, në vendin e Galaudit, Finehasin, birin e priftit Eleazar, **14** dhe bashkë me të dhjetë princa, një princ për qdo shtëpi atërorë të fiseve të ndryshme të Izraelit; secili prej tyre ishte kreu i një shtëpie atërorë midis ndarjeve të Izraelit. **15** Ata shkuan te bijtë e Rubenit, te bijtë e Gadit dhe te gjysma e fisit të Manasit në vendin e Galaudit dhe folën me ta, duke thënë: **16** „Kështu thotë tërë asambleja e Zotit: “Çështë kjo shkelje që keni kryer kundër Perëndisë së Izraelit, duke mos e ndjekur më sot Zotin, duke ndërtuar një altar për të ngritur krye sot kundër Zotit? **17** Mos qe vallë gjë e vogël paudhësia e Peorit, nga e cila nuk jemi larë ende deri më sot dhe që solli një fatkeqësi mbi asamblenë e Zotit, **18** që ju shthyn sot të mos e ndiqni Zotin? Sepse, po të jetë se sot ngneni krye kundër Zotit, nesër ai do të zemërrohet kundër tërë asamblesë së Izraelit. **19** Në qoftë se e konsideroni të papastër vendin që zotëroni, mund të kaloni në vendin që është pronë e Zotit, ku ndodhet tabernakulli i Zotit, dhe të banoni midis nesh; por mos ngrini krye kundër Zotit dhe kundër nesh, duke ndërtuar një altar përvèç atij të Zotit, Perëndisë tonë. **20** Kur Akani, bir i Zerahut, kreu një shkelje në gjérat e caktuara të shfarosen, a nuk tërhiqoi vallë zemërimin e Zotit mbi gjithë asamblenë e Izraelit? Dhe ai njeri nuk qe i vetmi që gjeti vdekjen në paudhësinë e tij“”. **21** Atëherë bijtë e Rubenit, bijtë e Gadit dhe gjysma e fisit të Manasit u përgjegjën dhe u thanë kërëvë të ndarjeve të Izraelit: **22** „Zoti Perëndia i perëndive, Zoti Perëndia i perëndive! Ai e di, bile edhe Izraelia do ta mësojë. Në qoftë se e bëmë për rebelim ose për mosbesnikëri ndaj Zotit, mos na kurseni në këtë ditë. **23** Në rast se kemi ndërtuar një altar për të mos e ndjekur më Zotin ose për të ofruar mbi të olokaustet apo blatime ushqimore, ose për të bërë mbi të flijime falënderimi, le të na kërkojë llogari vetë Zoti! **24** Por në të vërtetë ne e bëmë këtë me frikë, për një arësy, duke menduar që në të ardhmen pasardhësit tuaj mund t'u thonin pasardhësve tanë: “Çfarë ju lidh me Zotin, Perëndinë e Izraelit? **25** Zoti e ka vënë Jordanin si kufi midis jush dhe nesh, o bij të Rubenit, o bij të Gadit; ju nuk keni asnëj pjesë te Zoti“. Kështu pasardhësit tuaj mund t'i largojnë pasardhësit tanë nga frika e Zotit. **26** Prandaj thamë: „Le të ndërtojmë një altar, jo për olokauste as përflyjime, **27** por që të shërbejë si dëshmi midis jush dhe nesh dhe midis pasardhësve tanë pas nesh, në mënyrë që të mund të kryejmë shërbimin e Zotit përparrë tij, me olokaustetona, flijimetona dhe ofertatona të falënderimit, me qëllim që pasardhësit tuaj të mos u thonë

një ditë pasardhësve tanë: Ju nuk keni asnëj pjesë tek Zoti“. **28** Prandaj thamë: Në rast se ndodh që një ditë të na thonë këtë neve ose pasardhësve tanë, atëherë do të përgjigjemi: Shikoni formën e altarit të Zotit që ndërtuan etërit tanë, jo për olokauste as përflyjime, por që të shërbejë si dëshmitar midis nesh dhe jush. **29** Nuk na ka shkuar mendja të ngremë krye kundër Zotit dhe as të heqim dorë nga bindja ndaj Zotit, duke ndërtuar një altar për olokaustet, për blatimet e ushqimit ose përflyjimet, përvèç altarit të Zotit, Perëndisë tonë, që ndodhet përparrë tabernakullit të tij!“. **30** Kur prifti Finehas dhe princat e asamblesë, kërët e ndarjeve të Izraelit që ishin me të, dëgjuan fjalët që thanë bijtë e Rubenit, bijtë e Gadit dhe bijtë e Manasit, mbetën të kënaqur. **31** Atëherë Finehasi, bir i priftit Eleazar, u tha bijve të Rubenit, të Gadit dhe të Manasit: „Sot pranojmë që Zoti është midis nesh, sepse ju nuk keni kryer këtë shkelje ndaj Zotit; kështi i keni shpëtuar bijtë e Izraelit nga dora e Zotit“. **32** Pastaj Finehasi, bir i priftit Eleazar dhe princat i lanë bijtë e Rubenit dhe të Gadit, dhe vendin e Galaudit, dhe u kthyen në vendin e Kanaanit pranë bijve të Izraelit, të cilëve u treguan ngjarjen. **33** Kjo gjë u pëlqeu bijve të Izraelit, dhe bijtë e Izraelit bekuan Perëndinë, dhe nuk folën më të shkojnë për të luftuar kundër bijve të Rubenit dhe të Gadit dhe të shkatërronin vendin në të cilin ata banonin. **34** Dhe bijtë e Rubenit dhe të Gadit e quajtën “Dëshmitar” këtë altar, sepse thanë: „Ai është dëshmitar midis nesh që Zoti është Perëndia“.

23 Shumë kohë mbas pushimit që Zoti i kishte siguruar Izraelit nga të gjithë armiqtë që e rrëthonin, Jozueu, tanimë i plakur dhe me moshë të shtyrë, **2** mblodhi tërë Izraelin, pleqtë e tij, kërët, gjykatësit dhe oficerët e tij, dhe u tha: „Unë jam plak dhe i shtyrë në moshë, **3** Ju i patë të gjitha ato që Zoti, Perëndia juaj, u ka bërë të gjitha kombeve, për shkakun tuaj, sepse ka genë vetë Zoti, Perëndia juaj, që ka luftuar për ju. **4** Dhe ja, unë kam ndarë midis jush me short, si trashëgimi përfiset tuaja, kombet që mbeten, bashkë me tërë kombet që kam shfarosur, nga Jordani deri në Detin e Madh, në perëndim. **5** Dhe Zoti, Perëndia juaj, do t'i dëbojë ai vetë para jush; kështi ju do të shtini në dorë vendin e tyre, ashtu si ju ka premtar Zoti, Perëndia juaj. **6** Jini, pra, shumë të vendosur në zbatimin dhe vënien në praktikë të ligjt të Moisiut, pa u shmangur as djathtas as majtas, **7** pa u përzier me kombet që mbeten midis jush; nuk do të përmendni as emrin e perëndive të tyre dhe nuk do të betoheni për ta; nuk do t'i shërbeni dhe nuk do të bini përmbyss para tyre; **8** por do të lidheni ngushtë me Zotin, Perëndinë tuaj, siç keni bërë deri sot. **9** Në fakt Zoti ka débuar para jush kombe të mëdhenj dhe të fuqishëm; dhe askush nuk ka mundur t'ju bëjë ballë deri më sot. **10** Një i vetëm nga ju do të ndjekë njëmijë prej tyre, sepse Zoti, Perëndia juaj, është ai që lufton për ju, siç e ka premtar. **11** Tregoni, pra, kujdes të madh për shpirtrat tuaj, për ta dashur Zotin, Perëndinë tuaj. **12** Por në rast se i shmangeni dhe bashkoheni me mbeturinat e këtyre kombeve që kanë mbetur midis jush dhe bashkoheni me anë martesash me ta dhe përziheni me ta dhe ata me ju, **13** dijeni me siguri që Zoti, Perëndia juaj, nuk ka për të vazhduar t'i dëbojë këto kombe para jush; por ata do të bëhen për ju një kurth, një kamzhik

në ijët tuaja dhe hala në sytë tuaja, deri sa ju të zhdukeni nga ky vend i mirë që Zoti, Perëndia juaj, ju ka dhënë. **14** Dhe ja, unë po iki sot në rrugën e gjithë botës; pranoni, pra, me gjithë zemër e me gjithë shpirt që nuk ka rënë pér tokë asnjë nga fjalët e mira që Zoti, Perëndia juaj, ka thënë lidhur me ju; të téra u vërtetuan pér ju; as edhe një nuk ra pér tokë. **15** Dhe ka pér tē ndodhur që, ashtu si pér tē gjitha gjérat e mira që Zoti, Perëndia juaj, ju kishte premtuar ju kanë dalë, kështu Zoti do tē sjellë mbi ju téré fatkeqësítë, deri sa t'ju zhdukë nga ky vend i mirë që Perëndia juaj, Zoti ju ka dhënë. **16** Në rast se shkelni besëlidhjen që Zoti, Perëndia juaj, ju ka urdhëruar, dhe shkoni t'u shërbeni perëndive tē tjera dhe bini përbys para tyre, atëherë zemërimi i Zotit do tē ndizet kundër jush dhe ju do tē zhdukeni shpejt nga vendi i mirë që Ai ju ka dhënë".

24 Pastaj Jozueu mblođhi tē gjitha fiset e Izraelit në Sikem, dhe thirri pleqtë e Izraelit, krerët, gjykatësit dhe oficerët e tij, që u paraqitën pérpara Perëndisë. **2** Dhe Jozueu i tha téré popullit: "Kështu flet Zoti, Perëndia i Izraelit: "Në kohërat e kaluara, etërit tuaj, si Terahu, ati i Abrahamit dhe i Nahorit, banonin matanë lumi dhe u shërbenin perëndive tē tjera. **3** Unë mora atin tuaj Abrahamin nga ana tjetër e lumi, e bëra tē kalojë nëpër gjithë vendin e Kanaanit, shumëzova pasardhësit e tij dhe i dhashë Isakun. **4** Isakut i dhashë Jakobin dhe Esaun; Esaut i dhashë si trashëgimi malin e Seirit; por Jakobi dhe bijtë e tij zbritën në Egjipt. **5** Pastaj dërgova Moisiun dhe Aaronin dhe godita Egjiptin me atë që bëra në mes tē tij; pastaj ju nxora jashtë. **6** Kështu nxora nga Egjipti etërit tuaj, dhe ju arritët në det. Egjiptasit i ndoqën etërit tuaj me qerre dhe me kalorës deri në Detin e Kuq. **7** Por ata i klithën Zotit, dhe ai vendosi një errësirë tē dendur midis jush dhe Egjiptasve; pastaj hodha mbi ta detin, që i mbuloi; dhe sytë tuaj panë atë që u bëra Egjiptasve. Pastaj qëndruat pér një kohë tē gjatë në shkretëtirë. **8** Unë ju çova në vendin e Amorejve, që banonin matanë Jordanit; ata luftuan kundër jush dhe unë ju dhashë në dorë; ju pushtuat vendin e tyre dhe unë i shpartallova para jush. **9** Pastaj Balaku, bir i Tsiporit, mbret i Moabit, u ngrit pér tē luftuar Izraelin; dhe dérgoi tē thërrasë Balaamin, djalin e Beorit, që t'ju malkonte; **10** por unë nuk desha tē dégojoi Balaamin; prandaj ai ju bekoj me tē madhe, dhe ju çlirova nga duart e Balakut. **11** Kaluat pastaj Jordanin dhe arritët në Jeriko; banorët e Jerikos luftuan kundër jush; kështu bënë Amorejtë, Perezejtë, Kananejtë, Hitejtë, Grgasejtë, Hivejtë dhe Jebusejtë; por unë jua dorëzova në dorë. **12** Dhe çova para jush grerëzat, që i bënë tē ikin para jush, ashtu si kishte ndodhur me dy mbretërit e Amorejve; por kjo nuk ishte meritë e shpatës ose e harkut tênd. **13** Dhe ju dhashë një tokë pér tē cilën nuk kishit punuar dhe qytete që nuk i kishit ndërtuar, dhe ju banuat në to; dhe tanë hani frytin e vreshtave dhe tē ullishteve që nuk keni mbjellë". **14** Prandaj tanë t'ia kini frikën Zotit dhe shërbejeni me ndershëmëri dhe besnikëri; hiqni perënditë tē cilëve u shërbyen etërit tuaj matanë lumi dhe në Egjipt, dhe vihuni në shërbim tē Zotit. **15** Dhe në rast se ju duket një gjë e keqe t'i shërbeni Zotit, zgjidhni sot kujt doni t'i shërbeni, o perënditë tē cilëve u shërbyen etërit tuaj matanë lumi, o perënditë e Amorejve, në vendin e tē

cilëve **16** Atëherë populli u përgjigj dhe tha: "Larg qoftë që ne tē braktisim Zotin pér t'u shërbyer perëndive tē tjera! **17** Sepse Zoti, Perëndia ynë, është ai që na nxori ne dhe etërit tanë nga vendi i Egjiptit, nga shtëpia e skllavërisë, që ka bërë mrekullira tē mëdha para syve tanë dhe që na ka mbrojtur gjatë gjithë rrugës që bëmë dhe midis gjithë popujve në mes tē tē cilëve kemi kaluar; **18** dhe Zoti ka dëbuar para nesh téré popujt dhe Amorejtë që banonin në këtë vend; prandaj ne do t'i shërbejmë Zotit, sepse ai është Perëndia ynë". **19** Por Jozueu i tha popullit: "Ju nuk mund t'i shërbeni Zotit, sepse ai është një Perëndi i shenjtë, një Perëndi ziliqar; ai nuk do t'i falë shkeljet dhe mëkatet tuaja. **20** Kur ta braktisni Zotin dhe t'u shërbeni perëndive tē huaja, ai do tē kthehet pér t'ju bërë keq dhe pér t'ju konsumuar pas aq tē mirave që ju ka bërë". **21** Dhe populli i tha Jozueut: "Jo, ne do t'i shërbejmë Zotit". **22** Atëherë Jozueu i tha popullit: "Jujeni dëshmitarë kundër vetvetes, pse keni zgjedhur pér vete Zotin pér t'i shërbyer!". Ata iu përgjigj: "Jemi dëshmitarë!". **23** Jozueu tha: "Hiqni, pra, perënditë e huaja që janë në mes tuaj dhe përulenit zemrën tuaj Zotit, Perëndisë së Izraelit!". **24** Populli iu përgjigj Jozueut: "Ne do t'i shërbejmë Zotit, Perëndisë tonë, dhe do t'i bindemi zërit tē tij". **25** Kështu Jozueu lidhi atë ditë një besëlidhje me popullin, dhe i dha statutet dhe dekretet në Sikem. **26** Pastaj Jozueu shkroi këto gjëra në librin e ligjit të Perëndisë; dhe mori një gur tē madh dhe e vendosi aty, poshtë lisit, pranë shenjtërores së Zotit. **27** Jozueu i tha pastaj téré popullit: "Ja, ky gur do tē jetë një dëshmitar kundër nesh, sepse ai i dëgjoi téré fjalët që na tha Zoti; ai, pra, do tē shërbejë si dëshmitar kundër jush, me qëllim që tē mos e mohoni Perëndinë tuaj". **28** Pastaj Jozueu e ktheu popullin në vendin ku ishte më parë, secili në trashëgiminë e vet. **29** Pas këtyre gjërvave Jozueu, bir i Nunit dhe sherbëtor i Zotit, vdiq në moshën njëqind e dhjetë vjeç, **30** dhe e varrosën në territorin e pronës së tij në Timnath-Serah, që ndodhet në krahinën malore tē Efraimit, në veri tē malit Gaash. **31** Izraeli i shërbeu Zotit gjatë gjithë jetës së Jozueut dhe gjatë gjithë jetës së pleqe që jetuan pas Jozueut dhe që dinin téré veprat që Zoti kishte bërë pér Izraelin. **32** Eshrat e Jozefit, që bijtë e Izraelit kishin sjellë nga Egjipti, i varrosën në Sikem, në pjesën e arës që Jakobi ua kishte blerë bijve tē Hamorit, atit tē Sikemet, pér njëqind pjesë argjendi, dhe që ishte pronë e bijve tē Jozefit. **33** Pastaj vdiq edhe Eleazari, bir i Aaronit, dhe e varrosën në malin, që ishte pronë e birit tē tij Finehas dhe që ia kishin dhënë në krahinën malore tē Efraimit.

Gjyqtarët

1 Mbas vdekjes së Jozueut, bijtë e Izraelit konsultuan Zotin, duke thënë: "Kush prej nesh ka pér tē vajtur i pari tē luftojë kundër Kananejeve?". **2** Zoti u përgjegj: "Do tē shkojë Juda; ja, vendin ia kam dhëné në duart e tij". **3** Atëherë Juda i tha Simeonit, vëllait të tij: "Eja me mua në vendin që më ra me short dhe do tē luftojmë kundër Kananejeve; pastaj edhe unë do tē vij në vendin që tē ra ty me short". Dhe Simeoni u nis me tē. **4** Juda, shkoi, pra, dhe Zoti u la në dorë Kananejtë dhe Perezejtë; dhe në Bezek vranë dhjetë mijë burra. **5** Dhe në Bezek gjetën Adoni-Bezekun dhe e sulmuam; mundën Kananejtë dhe Perezejtë. **6** Adoni-Bezeku ia mbathi, por ata e ndoqën e zunë dhe i prenë gishtërinjtë e mëdhenj tē duarve dhe tē këmbëve. **7** Atëherë Adoni-Bezeku tha: "Shtatëdhjetë mbretër me gishtërinjtë e mëdhenj tē duarve dhe tē këmbëve tē prerë mblidhnin ato që mbeteshin në tryezën time. Perëndia më ktheu atë që kam bërë". E çuan pastaj në Jeruzalem ku vdiq. **8** Bijtë e Judës sulmuam Jeruzalemin dhe e morën; i vranë me shpatë banorët e tij dhe i vunë flakën qytetit. **9** Pastaj bijtë e Judës zbritën tē luftojnë Kananejtë, që banonin në krahinën malore, në Negev dhe në ultësirë. **10** Juda marshoi pastaj kundër Kananejeve që banonin në Hebron (emri i tē cilit më parë ishte Kirjath-Arba) dhe mundi Seshain, Ahimanin dhe Talmain. **11** Që këtej marshoi kundër banorëve të Debirit (që më parë quhej Kirjath-Sefer). **12** Atëherë Kalebi tha: "Atij që do tē sulmojë Kiriath-Seferin dhe do ta shtjerë në dorë, unë do t'i jap pér grua bijën time Aksah". **13** E pushtoi Otnieli, bir i Kenazit, vëllai i vogël i Kalebit, dhe ky i dha pér grua bijën e tij Aksah. **14** Kur ajo erdhë tē banojë me tē, e bindi t'i kërkojë tē atit tē saj një fushë. Sapo ajo zbriti nga gomari, Kalebi e pyeti: "Çfarë kërkon?". **15** Ajo u përgjegj: "Më bëj një dhuratë, me qenë se ti më dhe toka në Negev, më jep edhe disa burime ujore". Atëherë ai i dhuroi burimet e sipërme dhe ato tē poshtme. **16** Atëherë bijtë e Keneos, vjehrrit të Moisiut, shkuan nga qyteti i palmave bashkë me bijtë e Judës në shkretëtirën e Judës, që ndodhet në Negev, afér Aradit; shkuan dhe u vendosën midis popullit. **17** Pastaj Juda u nis bashkë me vëllanë e tij Simeon dhe mundi Kananejtë që banonin në Tsefath dhe vendosën shfarosjen e tyre; pér këtë arsy qyteti u quajt Hormah. **18** Juda mori edhe Gazën me territorin e saj, Askalonin me territorin e tij dhe Ekonin me territorin e tij. **19** Kështu Zoti mbajti anën e Judës, që dëboi banorët e krahinës malore, por nuk mundi tē dëbojë banorët e fushës, sepse kishin qerre tē hekurta. **20** Pastaj i dhanë Hebronin Kalebit, ashtu si kishte thënë Moisiu; dhe ai i dëboi tre bijtë e Anakut. **21** Bijtë e Beniaminit nuk arritën t'i débojnë Jebusejtë që banonin në Jeruzalem; kështu Jebusejtë kanë banuar bashkë me bijtë e Beniaminit në Jeruzalem deri në ditën e sotme. **22** Edhe shtëpia e Jozefit u ngrit gjithashu kundër Bethelit, dhe Zoti qe me ta. **23** Shtëpia e Jozefit dërgoi njerëz pér tē vëzhguar në Bethel (qytet që më parë quhej Luc). **24** Zbuluesit panë një burrë që dilte nga qyteti dhe i thanë: "Tregona rrugën pér tē hyrë në qytet dhe ne do tē tregohemi tē mëshirshëm me ty". **25** Ai u tregoi rrugën pér tē hyrë në qytet, dhe ata i vranë me shpatë banorët e qytetit,

por e lanë tē shkojë atë burrë me gjithë familjen e tij. **26** Ai shkoi në vendin e Hiteje dhe ndërttoi aty një qytet që e quajti Luc, emr që mban edhe sot e kësaj dite. **27** Manasi përkundrasi nuk i dëboi banorët e Beth-Sheanit dhe tē fshatrave tē tij kufitarë, as banorët e Tanaakut dhe tē fshatrave tē tij kufitarë, as banorët e Dorit dhe tē fshatrave tē tij kufitarë, as banorët e Ibleamit dhe tē fshatrave tē tij kufitarë, as banorët e Megidos dhe tē fshatrave tē tij kufitarë, sepse Kananejtë ishin tē vendosur tē qëndronin në atë vend. **28** Më vonë, kur Izraeli u bë i fortë, i nënshtroi Kananejtë dhe i bëri sklllevër, por nuk i dëboji krejt. **29** As Efraimi nuk i dëboi Kananejtë që banonin në Gezer; kështu Kananejtë banuan në Gezer në mes tē tyre. **30** As Zabuloni nuk i dëboi banorët e Kitronit dhe ata tē Nahalolit; kështu Kananejtë banuan në mes tē tyre, por iu nënshtruan skllavërisë. **31** As Asheri nuk i dëboi banorët e Akosit, as banorët tē Sidonit, as ata tē Ahhabit, tē Akzibit, tē Helbahut, tē Afikut dhe tē Rehobit; **32** kështu bijtë e Asherit u vendosën në mes tē Kananejeve që banonin në këtë vend, sepse nuk i dëbuan. **33** As Neftali nuk i dëboi banorët e Beth-Shemeshit dhe ata tē Beth-Anathit, dhe u vendos në mes tē Kananejeve që banonin në këtë vend; por banorët e Beth-Shemeshit dhe tē Beth-Anathit iu nënshtruan skllavërisë. **34** Amorejtë i detyruan bijtë e Danit tē qëndronin në krahinën malore dhe nuk i lanë tē zbresin në lugjë. **35** Amorejtë ishin tē vendosur tē qëndronin në malin Heres, në Ajalon dhe në Shaal-Bim; por kur dora e shtëpisë së Jozefit u fuqizua, ata iu nënshtruan skllavërisë. **36** Kufiri i Amorejeve shtrihet nga e përpjata e Akrabimit, nga Sela e lart.

2 Por Engjelli i Zotit u ngjit nga Gilgali në Bokim dhe tha: "Unë ju nxora nga Egjipti dhe ju çova në vendin që isha betuar t'u jepja etërve tuaj. Kisha thënë gjithashu: "Nuk do ta prish kurrë besëlidhjen time me ju. **2** Por ju nuk do tē lidhni asnjë aleancë me banorët e këtij vendi dhe do tē shembni altarët e tyre". Por ju nuk iu bindët zërit tim. Pse e bëtë këtë? **3** Kështu unë po ju them tani: Unë nuk do t'i déboj para jush; por ata do tē janë si gjemba në jet tuaja, dhe perënditë e tyre do tē janë pér ju si një lak". **4** Sapo Engjelli i Zotit mbaroi së thënë këto fjålë téré bijve të Izraelit, populli ngriti zérin dhe fillo i tē qajë. **5** Prandaj ky vend u quajt Bokim dhe u bënë fljime pér Zotin. **6** Jozue i dha urdhër popullit tē largohet dhe bijtë e Izraelit shkuan secili në trashëgiminë e tij pér tē marrë në zotërim vendin. **7** Populli i shërbuej Zotit gjatë gjithë jetës së Jozueut dhe gjatë gjithë jetës së pleqe që jetuan pas Jozueut, dhe që kishin parë tē gjitha veprat e mëdha që Zoti kishte bërë pér Izraelin. **8** Pastaj Jozue, bir i Nunit dhe shërbëtor i Zotit, vdiq në moshën njëqind e dhjetë vjec, **9** dhe e varroson në territorin e trashëgimisë së tij në Timath-Heres, në krahinën malore të Efraimit, në veri tē malit Gaash. **10** Kur téré ai brez u bashkua me etërit e vet, mbas atij doli një brez i ri që nuk e njihet Zotin, as veprat që kishte bërë pér Izraelin. **11** Bijtë e Izraelit bënë atë që ishte keq në sytë e Zotit dhe u vunë në shërbim tē Baalit; **12** ata braktisën Zotin, Perëndinë e etërve tē tyre, i cili i kishte nxjerrë nga Egjipti, dhe adhuruan perëndi tē tjera ndërmjet perëndive tē popujve që i rrëthonin, ranë përmbyss para tyre dhe kështu provokuan zemërimin e Zotit; **13** ata brakisën Zotin dhe u vunë në shërbim

të Baalit dhe të Ashtarothit. **14** Dhe zemërimi i Zotit u ndez kundër Izraelit dhe e dha në dorë të kusarëve që e zhveshën; dhe ai i shiti në duart e armiqve të tyre që ndodheshin rrëth e qark, të cilëve nuk qenë më në gjendje t'u bënин ballë. **15** Kudo që shkonin dora e Zotit ishte kundër tyre dhe u silitte mjerime, ashtu si kishte thënë Zoti, ashtu siç u ishte betuar ai; dhe u hidhëruan shumë. **16** Pastaj Zoti nxirre gjyqtarë, që i lironin nga duart e atyre që i zhvishnin. **17** Mjerisht ata nuk i dëgjonin as gjyqtarët e tyre, por kurvëroheshin përpara perëndive të tjera dhe binin përbys para tyre. Ata braktisën shpejt rrugën e ndjekur nga etërit e tyre, të cilët u ishin bindur urdhrrave të Zotit; por ata nuk vepruan ashtu. **18** Kur Zoti u nxirre gjyqtarë, Zoti ishte me gjyqtarin dhe i lironë nga dora e armiqve të tyre gjatë gjithë jetës së gjyqtarit; sepse Zoti prekej nga vajtimet e tyre të shkaktuara nga ata që i shtypnin dhe i mundonin. **19** Por kur gjyqtari vdiste, ata vazhdonin të korruptoheshin më shumë se etërit e tyre, duke ndjekur perëndi të tjera dhe duke rënë përbys para tyre; dhe nuk hiqnin dorë aspak nga veprat e tyre dhe nga sjellja e tyre kokëforte. **20** Prandaj mëria e Zotit u ndez kundër Izraelit, dhe ai tha: "Duke qenë se ky komb ka shkelur besëlidhjen që unë kisha përfunduar me etërit e tyre dhe ata nuk i janë bindur zërit tim, **21** edhe unë nuk do të dëboj më para tyre asnjë prej kombeve që Jozueu la kur vdiq; **22** kështu me anë tyre do të vë në provë Izraelin për të parë në se do t'i përbahen rrujgës së Zotit dhe do të ecin në të sic bënë etërit e tyre, ose jo". **23** Prandaj Zoti i la këto kombe të qëndrojnë aty pa i dëbuar menjëherë, dhe nuk i dha në duart e Jozueut.

3 Këto janë kombet që Zoti la me qëllim që me anë të tyre të vinte në provë Izraelin, domethënë tërë ata që nuk kishin njohur luftërat e Kanaanit: **2** (kjo kishte si qëllim të vetëm t'u bënte të njohur dhe t'u mësonte bijve të Izraelit luftën, të paktën atyre që nuk e kishin njohur më parë) **3** pesë princat e Filistejeve, tërë Kananejtë, Sidonitët dhe Hivejtë që banonin në malin e Libanit, nga mali i Baal-Hermonit deri në hyrje të Hamathit. **4** Këto kombe u lanë për të vënë në provë Izraelin, për të parë në se ata do t'u bindeshin urdhërimeve që Zoti u kishte dhënë etërvë të tyre me anë të Moisiut. **5** Kështu bijtë e Izraelit banuan në mes të Kananejeve, të Hitejve, të Amorejve, të Perezejve, të Hivejve dhe të Jebusejve; **6** u martuan me bijat e tyre dhe u dhanë bijat e veta për gra bijve të tyre, dhe u shërbyen perëndive të tyre. **7** Kështu bijtë e Izraelit bënë atë që èshtë e keqe në sytë e Zotit; e harruan Zotin, Perëndinë e tyre, dhe i shërbyen Baalit dhe Asherothit. **8** Prandaj zemërimi i Zotit u ndez kundër Izraelit, dhe ai i dorëzoi në duart e Kushan-Rishathaimit për tetë vjet me radhë. **9** Pastaj bijtë e Izraelit i kthitën Zotit dhe Zoti u dha një çlirimtar, Othnielin, birin e Kenazit, vëllai i vogël i Kaleb-it; dhe ky i çlroi. **10** Fryma e Zotit ishte mbi të, dhe ai ishte gjyqtar i Izraelit; dol i përfshi luftruar dhe Zoti i dha në dorë Kushan-Rishathaimin, mbretin e Mesopotamisë, dhe dora e tij që e fushishme kundër Kushan-Rishathaimit. **11** Vendi pati paqe për dyzet vjet me radhë; pastaj Othnieli, bir i Kenazit, vdiq. **12** Por bijtë e Izraelit filluan përsëri të bëjnë atë që èshtë e keqe në sytë e Zotit; atëherë Zoti e bëri të fortë Eglonit, mbretin e Moabit, kundër Izraelit, sepse ata kishin bërë atë që ishte

e keqe në sytë e Zotit. **13** Egloni mbledhi rrëth vetes bijtë e Amonit dhe të Amalekut, dhe u nis e mundi Izraelin; dhe pushtoi qytetin e palmave. **14** Kështu bijtë e Izraelit u bënë shërbëtorë të Eglonit, mbretit të Moabit, për tetëmbëdhjetë vjet. **15** Por bijtë e Izraelit i kthitën Zotit dhe Zoti u dha atyre një çlirimtar, Ehudin, birin e Gerit, Beniaminitin, që ishte mëngjarash. Bijtë e Izraelit i dërguan nëpërmjet tij haraçin e tyre Eglonit, mbretit të Moabit. **16** Ehudi bëri një shpatë me dy tehe, të gjatë një kubitë; e ngjeshi në brez poshtë veshjes, në krahun e djathtë. **17** Pastaj i çoi haraçin Eglonit, mbretit të Moabit, që ishte një njeri shumë i trashë. **18** Kur mbaroi paraqitja e haraçit, ai ktheu në shtëpi njerëzit që kishin sjellë haraçin. **19** Por ai vetë, nga vendi i idhujve pranë Gilgalit, u kthyë prapa dhe tha: "O mbret, kam diçka që dëua të të them fshehurazi". Mbreti i tha: "Heshniti!". Dhe të gjithë ata që e shoqëronin dolën jashtë. **20** Atëherë Ehudi iu afroua mbretit (që ishte ulur vetëm në fresk, në sallén lart). Ehudi i tha: "Kam një fjalë për të të thënë nga ana e Zotit". Kështu mbreti u ngriti nga froni i tij; **21** atëherë Ehudi zgjati dorën e majtë, nxori shpatën nga krahu i djathët dhe ia futi në bark. **22** Edhe doreza e shpatës u fut pas presës dhe dhjami u mbyll pas presës sepse ai nuk e tërroqi shpatën nga barku i mbretit; dhe zorrët e tij dolën jashtë. **23** Pastaj Ehudi dolli në portik, dhe mbylli me çelës dyert e sallës së sipërme. **24** Kur doli; erdhën shërbëtorët për të parë, dhe ja, dyert e sallës së sipërme ishin mbyllur me çelës; kështu ata thanë: "Me siguri ai bën nevojën e tij në dhomëzën e sallës së freskët". **25** Dhe pritet aq sa e ndjenë veten të shushatur; por duke qenë se nuk po hapeshin portat e sallës, ata muarrën çelsin dhe hapën; dhe ja, zotëria e tyre rrinte shtrirë në tokë: ai kishte vdekur. **26** Ndërsa ata ngurronin, Ehudi pati kohë të ikte, kaloi matanë vendit të idhujve dhe shpëtoi duke arritur në Seirah. **27** Me të arritur, i ra borisë në krahinën malore të Efraimit, dhe bijtë e Izraelit zbritën bashkë me të nga krahina malore, dhe ai u vu në krye të tyre. **28** Dhe u tha atyre: "Ejani pas meje, sepse Zoti ju ka dhënë në dorë Moabitët, armiqtë tuaj". Ata zbritën pas tij, zunë vatë e Jordanit që çojnë në Moab, dhe nuk lanë të kalojë asnjeri. **29** Në atë kohë mundën rrëth dhjetë mijë Moabitë, të gjithë të fortë dhe trima; nuk shpëtoi as edhe një. **30** Kështu atë ditë Moabi u poshtërua nga dora e Izraelit, dhe vendi pati paqe tetëdhjetë vjet me radhë. **31** Mbas Ehudit, erdhë Shamgari, bir i Anathit. Ai mundi gjashtëqind Filistej me një hosten qesh; edhe ai çlroi Izraelin.

4 Pas vdekjes së Ehudit, bijtë e Izraelit rifilluan të bëjnë atë që ishte e keqe në sytë e Zotit. **2** Dhe Zoti i dha në duart e Jabinit, mbretit të Kanaanit, që mbretëronte në Hatsor. Komandanti i ushtrisë së tij ishte Sisera, që banonte në Harosheth të kombeve. **3** Dhe bijtë e Izraelit i kthitën Zotit, sepse Jabini kishte nëntëqind qerre të hekurta dhe prej njëzet vjetve shtypte rëndë bijtë e Izraelit. **4** Në atë kohë gjyqtare e Izraelit ishte një profete, Debora, gruaja e Lapidothit. **5** Ajo e kishte zakon të ulej nën palmën e Deboras, midis Ramahut dhe Bethelit, në krahinën malore të Efraimit, dhe bijtë e Izraelit vinin tek ajo për të kërkuar të drejtën. **6** Ajo dërgoi të thërrasë Barakun, birin e Abinoamit, nga Kedeshi i Neftalit, dhe i tha: "A nuk të ka urdhëruar Zoti, Perëndia i Izraelit: "Shko, marsho

mbi malin Tabor dhe merr me vete dhjetë mijë burra nga bijtë e Neftalit dhe të Zabulonit. 7 Unë do të tërheq në drejtimin tënd, në përruan Kishon, Siseran, komandantin e ushtrisë së Jabinit, me gjithë qerret dhe trupat e tij të shumta, dhe do të ta dorëzoj në dorën tênde"?". 8 Baraku iu përgjegj: "Në rast se vjen me mua, unë do të shkoj; por në qoftë se ti nuk vjen me mua, nuk kam pér të shkuar". 9 Ajo tha: "Do të vij me siguri me ty; megjithatë në rrugën që je duke ndërmarrë nuk ke pér të siguruar asnjë lavdi pér vete, sepse Zoti do ta dorëzoj Siseran në duart e një gruaje". Pastaj Debora u ngrit dhe shkoi me Barakun në Kadesh. 10 Baraku thirri Zabulonin dhe Neftalin në Kedesht; ai lëvizi në krye të dhjetë mijë burrave, dhe Debora shkoi bashkë me të. 11 Heberi, Keneu, ishte ndarë nga Kenejtë, pasardhës të Hobabit, vjehrrit të Moisiut, dhe i kishte ngritur çadrat e tij në lisin e Tsanaimit, që ndodhet pranë Kedeshit. 12 Siseras i thanë që Baraku, bir i Abinoamit, ishte njitur në malin Tabor. 13 Kështu Sisera rreshtoi tërë qerret e tij, njëqind qerre të hekurta, dhe tërë njerëzit që ishin me të, nga Haroshethi i kombeve deri në përruan e Kishonit. 14 Atëherë Debora i tha Barakut: "Çohu, sepse kjo eshtë dita që Zoti i dorëzoj Siseran në dorën tênde. A nuk ka dalë vallë, Zoti para teje?". Kështu Baraku zbriti nga malii Tabor, i pasuar nga dhjetë mijë burra. 15 Zoti e mundi Siseran, të gjitha qerret dhe tërë ushtrinë e tij, që u shfaros me shpatë përpëra Barakut; por Sisera zbriti nga qerrja dhe iku me këmbë. 16 Por Baraku i ndoqi qerret dhe ushtrinë deri në Harosheth të kombeve; dhe tërë ushtria e Siseras u shkatërrua nga goditjet me shpatë; nuk shpëtoi as edhe një njeri. 17 Ndërkqas Sisera kishte ikur më këmbë në drejtim të çadrës së Jaelës, gruas së Heberit, Keneut, sepse mbretëronte paqja midis Jabinit, mbretit të Hatsorit, dhe shtëpisë së Heberit, Keneut. 18 Atëherë Jaela doli pér të pritur Siseran dhe i tha: "Hyrë, zotëria ime, hyrë tek unë; mos ki frikë!. Kështu ai hyri tek ajo në çadër, dhe ajo e mbuloi me një mbulesë. 19 Pastaj ai i tha: "Më jep pak ujë pér të pirë se kam etje". Kështu ajo hapi calikun e qumështit dhe i dha pér të pirë; pastaj e mbuloi. 20 Ai i tha: "Qëndro në hyrje të çadrës; dhe në rast se vjen dikush dhe të pyet: "A ka njeri këtu?", ti do të thuash: "Nuk ka njeri"". 21 Atëherë Jaela, gruaja e Heberit, mori një kunj të çadrës dhe një çekic, iu afroa ngadalë atij dhe i nguli në témthun kunjin, që u fut në tokë. Atë e kishte zënë një gjumë i thellë; ishte i sfilitor; dhe kështu vdiq. 22 Por ja, ndërsa Baraku ndiqte Siseran, Jaela doli pér ta takuar dhe i tha: "Eja me mua dhe do të të tregojë njeriun që kërkon". Ai hyri në çadrën e saj dhe ja, Sisera dergjë i vdekur me kunjin në témthat. 23 Kshtu atë ditë Perëndia e poshtëroi Jabin, mbretin e Kanaanit, përpëra bijve të Izraelit. 24 Dora e bijve të Izraelit u bë gjithnjë më e rendë mbi Jabin, mbretin e Kanaanit, deri sa arritën ta shkatërronin plotësisht Jabin, mbretin e Kanaanit.

5 Atë ditë Debora këndoi këtë kantik me Barakun, birin e Abinoamit, duke thënë: 2 "Me qenë se kërret kanë marrë komandën në Izrael, me qenë se populli eshtë ofruar spontanisht, bekon Zotin! 3 Dëgjoni, o mbretëri! Vini veshë, o princ! Unë, pikërisht unë, do t'i këndo Zotit, do të këndo lavdinë e Zotit, Perëndisë së Izraelit. 4 O Zot, kur dole nga Seiri, kur po

kapërceje fushat e Edomit, toka u drodh dhe pikoi nga qiejtë; po, pikoi ujë nga retë. 5 Malet u shkrinë para Zotit, vetë Sinai u drodh para Zotit, Perëndisë të Izraelit. 6 Në kohën e Shamgarit, birit të Anathit, në kohën e Jaeles rrugët ishin të shkreta, dhe kalimtarët ndiqnin shtigje dredha-dredha. 7 Munganin krerë në Izrael; po, munganin, deri sa nuk dola unë, Debora, si nënë në Izrael. 8 Ata zgjidhnin perëndi të tjera, kur lufta ishte te pragu. Nuk shihej asnjë mburoj apo shtizë midis dyzet mijë burrave të Izraelit. 9 Zemra ime eshtë me ata udhëheqës të Izraelit që u ofruan spontanisht në mes të popullit. Bekoni Zotin! 10 Ju që shkoni hipur mbi gomarë të bardha, ju që rrini ulur mbi qilima të shtrenjtë, dhe ju që ecni nëpër rrugë, këndon! 11 Larg britmave të harkëtarëve, larg koritave, të kretnojnë veprat e drejta të Zotit, veprat e drejta pér krerët e tij në Izrael! Atëherë populli i Zotit zbriti në portat. 12 Zgjohu, zgjohu, o Debora! Zgjohu, zgjohu, dhe merrija një këngë! Çohu, o Barak, dhe çoji larg robërit e tu, o bir i Abinoamit! 13 Atëherë iu dha qeverimi mbi fisnikët e popullit atyre që kishin mbetur; Zoti ma dha mua qeverimin midis të fuqishmëve. 14 Nga Efraimi erdhën ata që i kishin rrënjet tek Amaleku; në suitën tênde, Beniamin, midis njerëzve të tu; nga Makir i zbritën disa krerë dhe nga Zabuloni ata që mbajnë shkopin e komandimit. 15 Princat e Isakarit erdhën me Deboran; ashtu siç ishte Isakari, kështu qe edhe Baraku; ata u hodhën në luginë në gjurmët e saj. Ndër divizionet e Rubenit, të mëdha ishin vendimet e zemrës! 16 Pse mbeti ti midis të ngujuarve pér të dégjuar fyellin e barinjive? Midis divizioneve të Rubenit, të mëdha ishin vendimet e zemrës! 17 Galaadi ndaloj matanë Jordanit; po Dani pse mbeti mbi anijet? Asheri u vendos pranë bregut të detit dhe mbeti në portet e tij. 18 Zabuloni eshtë një popull që ka vënë në rrezik jetën e tij deri në vdekje, po kështu edhe Neftali në zonat e larta të fushës. 19 Mbretërit erdhën dhe luftuan; atëherë luftuan mbretërit e Kanaanit dhe të Taanakit, pranë ujëravë të Megidos; por nuk suallën asnjë plaçkë prej argjendi. 20 Nga qili i luftuan jet, gjatë lëvizjes së tyre luftuan kundër Siseras. 21 Përroi Kishon i përbysi, përroi i vjetër, përroi i Kishonit. Shpirti im, vepro me forcë! 22 Atëherë thundrat e kuajve trokëllin me forcë në galop, në galopin e pitokëve të tyre. 23 "Mallkoni Merozin", tha Engjelli i Zotit, "mallkoni, mallkoni banorët e tij, sepse nuk i shkuan në ndihmë Zotit, në ndihmë të Zotit në mes të trimave të tij!". 24 E bekuar qoftë midis grave Jaela, gruaja e Heberit, Keneut! Qoftë e bekuar midis grave që banojnë në çadra! 25 Ai kérkoi ujë dhe ajo i dha qumësh; në një kupë princash i ofroi ajkë. 26 Me një dorë kapi kunjin dhe me dorën e djathtë çekicin e artizanëve; e goditi Sisera, i çau kokën dhe ia shpoi tejpërtëjtë témthat. 27 Te këmbët e saj ai u këput, ra dhe u dergj pa shpirt; në këmbët e saj u këput dhe ra; aty ku u këput, aty ra i vdekur. 28 E éma e Siseras shkoi nga dritarja dhe thirri nga hekurat e saj: "Pse qerrja jote po vonon aq shumë të vijë? Pse ecin kaq ngadalë qerret e tij?". 29 Gratë e saj më të urta iu përgjegjën, dhe ajo përsëriti me vete fjalët e saj: 30 "Ata kanë gjetur plaçkë dhe janë duke e ndarë në pjesë. Për çdo burrë një ose dy vajza; pér Sisera një plaçkë me rroba shumëngjyrëshe, një plaçkë me rroba shumëngjyrëshe dhe të qëndisura, me rroba shumëngjyrëshe dhe të qëndisura nga të dy anët pér shpatullat

e atyre që bartin tutje plaçkën". 31 Kështu u zhdukshin të gjithë armiqtë e tu, o Zot! Por ata që të duan qofshin si dielli, kur lind me gjithë forcën e tij!". Pastaj vendi pati qetësi për dyzet vjet me radhë.

6 Blijtë e Izraelit bënë atë që éshtë e keqe në sytë e Zotit dhe Zotit i dha në duart e Madianit shtatë vjet me radhë. 2 Dora e Madianit u bë e fortë kundër Izraelit; nga frika e Madianitëve, bijtë e Izraelit bënë shpella në male, si dhe guva dhe fortesa. 3 Kur Izraeli mbaronte së mbjelluri, Madianitët bashkë me Amalekitët dhe bijtë e lindjes niseshin kundër tij, 4 e ngrinim kampin e tyre kundër Izraelitëve, shkatërronin të gjitha prodhimet e vendit deri në Gaza dhe nuk linin në Izrael as mijete jetese, as dhen, as lopë, as gomarë. 5 Sepse niseshin me bagëtinë e tyre dhe me çadrat e tyre, dhe arrinin të shumtë si karkalecat; ata dhe devetë e tyre ishin të panumërt dhe vinin në vend për ta shkatërruar. 6 Kështu Izraeli u katandis në një varfëri të madhe për shkak të Madianit, dhe bijtë e Izraelit i klithën Zotit. 7 Kur bijtë e Izraelit e thirrën Zotin për shkak të Madianit, 8 Zoti u dérgoi bijve të Izraelit një profet, që u tha atyre: "Kështu flet Zoti, Peréndia i Izraelit: Unë ju nxora nga Egjipti dhe nga shtëpia e skllavërisë; 9 ju çlirova nga dora e Egjiptas dhe nga dora e të gjithë atyre që ju shtypnin; i débova para jush dhe ju dhashë vendin e tyre, 10 dhe ju thashë: "Unë jam Zoti, Peréndia i juaj; mos kini frikë nga perënditë e Amorejeve në vendin e të cilëve banoni"; por ju nuk ma keni dégjuar fjalën". 11 Pastaj erdhi Engjëlli i Zotit dhe u ul nën lisin e Ofrahut, që i përkiste Joashit, Abiezeritit, ndërsa biri tij Gedeoni shtinte grurin në një vend të ngushtë për ta shpëtuar nga Madianitët. 12 Engjëlli i Zotit iu shfaq dhe i tha: "Zoti éshtë me ty, o luftëtar trim!". 13 Gedeoni iu përgjegj: "Imzot, në rast se Zoti éshtë me ne, atëherë pse na ndodhën térë këto? Ku janë mrekullitë që na kanë treguar etërit tanë duke thënë: "A nuk na nxori Zoti nga Egjipti?". Por tani Zoti na ka braktisur dhe na ka lënë në duart e Madianit". 14 Atëherë Zoti iu drejtua atij dhe i tha: "Shko me këtë fuqi që ke dhe shpëtoje Izraelin nga dora e Madianit. A nuk jam unë që po të dérgoj?". 15 Ai iu përgjegj: "O Imzot, si mund ta shpëtoj Izraelin? Ja, familja ime éshtë më e dobëta e Manasit, dhe unë jam më i vogli në shtëpinë e atit tim". 16 Zoti i tha: "Por unë do të jem me ty dhe ti ke pér t'i mundur Madianitët sikur ata të ishin një njeri i vetëm". 17 Atëherë Gedeoni i tha: "Në rast se kam gjetur hirin tênd, më jep një shenjë se je ti ai që flet me mua. 18 Mos u largo, pra, që këtej para se të kthehem te ti, të të sjell blatimin e ushqimit dhe të ta vë përparrë". Zoti tha: "Do të pres sa të kthehesh ti". 19 Atëherë Gedeoni hyri në shtëpi dhe përgatiti një kec dhe kuleç pa maja me një efa miell; e vuri mishin në një shportë dhe lëngun në një kusi, ia çoi atij nën lisin dhe ia ofroi. 20 Engjëlli i Zotit i tha: "Merre mishin dhe kuleçt pa maja, vendosi mbi këtë shkëmb dhe derdh mbi to lëngun e mishit". Dhe ai veproi kështu. 21 Atëherë Engjëlli i Zotit shtriu majën e bastunit që kishte në dorë dhe preku mishin dhe kuleçt pa maja; e nga shkëmbi u ngrit një flakë që dogji mishin dhe kuleçt pa maja; pastaj Engjëlli i Zotit u zhduk nga sytë e tij. 22 Kështu Gedeoni e kuptoi se kishte të bënte me Engjëllin e Zotit dhe tha: "Vaj medet, o Zot, o Zot! Sepse e pasë Engjëllin

e Zotit sy në sy!". 23 Zoti i tha: "Paqja qoftë me ty, mos ki frikë, s'ke pér të vdekur!". 24 Atëherë Gedeoni ndërtói një altar për Zotin dhe e quajti "Jehovah Shalom". Ai gjendet edhe sot në Ofrahun e Abiezeritetëve. 25 Po atë natë Zoti i tha: "Merr demin e atit tênd dhe demin e dytë shtatëvjeçar, shemb altarin e Baalit që i përket atit tênd, dhe rrëzo Asherahun që i qendron afër; 26 pastaj ndërto një altar për Zotin, Peréndinë tênd, në majë të këtij shkëmbi simbas rregullit të caktuar; pastaj merr demin e dytë dhe ofroje si olokaust mbi lëndën e drurit të Asherahut që do të kesh rrëzuar". 27 Atëherë Gedeoni mori dhjetë burra në mes të shërbëtorëve të tij dhe veproi ashtu siç i kishte thënë Zoti; por me qenë se kishte frikë nga shtëpia e atit të tij dhe nga njerëzit e qytetit, në vend që ta bënte këtë punë ditën, e bëri natën. 28 Kur të nesërmen në mëngjes njerëzit e qytetit u ngritën, panë që altari i Baalit ishte shembur, që Asherahu që ndodhej pranë tij ishte rrëzuar dhe që demi i dytë ishte ofruar si olokaust mbi altarin që ishte ndërtuar. 29 Dhe i thanë njeri tjetrit: "Kush e bëri këtë?". Kur pastaj u informuan dhe pyetën, atyre u thanë: "Gedeoni, bir i Joashit, e bëri këtë". 30 Atëherë njerëzit e qytetit i thanë Joashit: "Nxirr jashtë birin tênd dhe të dénohet me vdekje se ka shembur altarin e Baalit dhe ka rrëzuar Asherahun që ndodhej pranë tij". 31 Joashi iu përgjegj të gjithë atyre që ishin ngritur kundër tij: "Ju doni ta mbrojni çështjen e Baalit ose ta ndihmoni atë? Ai që do të kërkoj të mbrojë çështjen e tij do të vritet para mëngjesit të ditës së nesërme. Në rast se ai éshtë zoti, le ta mbrojë vetë çështjen e tij, sepse i kanë shembur altarin e tij". 32 Prandaj atë ditë Gedeoni u mbiquajt Jerubaal, sepse u tha: "Le të jetë Baali që të luftojë kundër tij, sepse ai ia ka shembur atij altarin". 33 Térë Madianitët, Amalekitët dhe bijtë e lindjes u mblohdhën, kaluan Jordanin dhe ngritën kampin e tyre në lugjinë e Jizreelit. 34 Por Fryma e Zotit depërtói te Gedeoni që i ra borisë; dhe Abiezeritet u thirrën që t'i shkonin pas. 35 Ai dérgoi lajmëtarë edhe në térë Manasin, i cili u thirr gjithashtu që t'i shkonte pas; dérgoi lajmëtarë edhe fitet e Asherit, të Zabulonit dhe të Neftalit, të cilët u nisën pér të takuar të tjerët. 36 Pastaj Gedeoni i tha Peréndisë: "Në rast se ke ndër mend ta shpëtosh Izraelin me dorën time, siç ke thënë, 37 ja, unë do të vë një gézof me lesh te lëmi: në rast se do të ketë vesë vetëm mbi gézofin dhe gjithë vendi rrëth e qark do të mbetet i thatë, atëherë do të kuptoj se ke ndërmend ta shpëtosh Izraelin me dorën time, ashtu si ke thënë". 38 Dhe kështu ndodhi. Të nesërmen në mëngjes Gedeoni u ngrit herët, shtrydhi gézofin dhe prej tij doli një kupë plot me ujë. 39 Por Gedeoni i tha akoma Peréndisë: Mos u ndeztë zemërimi yt kundër meje; unë do të flas edhe një herë. Më lër ta bëj provën edhe një herë tjetër vetëm. Le të mbetet i thatë vetëm gézofi dhe të ketë vesë mbi të gjithë vendin rrëth e qark". 40 Dhe Peréndia veproi ashtu atë natë; vetëm gézofi mbeti i thatë, dhe pati vesë mbi të gjithë tokën rrëth e qark.

7 Jerubaali, pra, (domethënë Gedeoni) dhe gjithë njerëzit që ishin me të u ngritën herët në mëngjes dhe fushuan pranë burimit të Harodit. Kampi i Madianit ndodhej në veri të tyre, pranë kodrës së Morehut, në lugjinë. 2 Atëherë Zoti i tha Gedeonit: "Për mua njerëzia që éshtë me ty éshtë tepër e madhe, që unë

të jap Madianin në duart e tij; Izraeli do të mund të mburrej para meje duke thënë: "Është dora ime që më ka shpëtuar". 3 Prandaj shpalli tërë popullit, duke i thënë: "Ai që ka frikë dhe dridhet, le të kthehet prapa dhe të largohet nga mali i Galaadit". Atëherë u kthyen prapa njëzet e dy mijë burra dhe mbetën në vend dhjetë mijë. 4 Zoti i tha Gedeonit: "Njerézit janë përsëri shumë; bëji të zgresin në ujë dhe atje do t'i vë në provë për ty. Ai për të cilin do të them: "Ky të vijë me ty", ka për të ardhur me ty; dhe ai për të cilin do të them: "Ky mos të vijë me ty, nuk ka për të ardhur". 5 Gedeoni i vuri njerézit të zbrisnin në ujë; dhe Zoti tha: "Tërë ata që do të lëpinë ujin me gjuhë, ashtu siç e lëpinë qeni, do t'i vësh mënjanë; dhe kështu do të veprosh edhe me të gjithë ata që do të gjunjëzohen për të pirë ujë". 6 Numri i atyre që lëpinë ujin duke e çuar në gojë me dorë arriti në treqind veta; gjithë të tjerët u gjunjëzuan për të pirë ujë. 7 Atëherë Zoti i tha Gedeonit: "Me anë të treqind burrave që lëpinë ujin unë do t'ju shpëtoj dhe do t'i jap Madianitët në duart e tua. Gjithë të tjerat le të kthehen në shtëpitë e tyre". 8 Atëherë treqind burrat morën në duart e tyre ushqimet dhe boritë e tyre; kështu Gedeoni i ktheu tërë burrat e tjerë të Izraelit, secilin në çadrën e tij, por mbajti me vete treqind burrat. Kampi i Madianit gjendej poshtë tij, në luginë. 9 Po atë natë Zoti i tha Gedeonit: "Çohu dhe bjeri kampit, sepse unë ta kam lënë ty në dorë. 10 Por në rast se ke frikë ta bësh, zbrit në kamp me Purahun, shërbëtorin tënd, 11 dhe do të dégjosh çfarë thonë; mbas kësaj, duart e tua do të forcohen dhe do të jesh në gjendje të sulmosh kampin". Ai zbriti, pra, deri në pozicionet e përparuara të kampit bashkë me Purahun, shërbëtorin e tij. 12 Por Madianitët, Amalekitët dhe tërë bijtë e lindjes ishin shpërndarë në luginë si një mori karkalecash dhe devetë e tyre të panumërtë ishin si rrëna që ndodhet mbi bregun e detit. 13 Kur arriti Gedeoni, një burrë po i tregonte një shoku të vet një èndërr që kishte parë dhe thoshte: "Sapo pashë një èndërr; më dukej sikur kisha përparrë një bukë prej elbi që rokullisej në drejtim të kampit të Madianit, arrinte në çadër dhe e godiste duke e përbysur dhe duke e rrëzuar". 14 Atëherë shoku i tij iu përgjegj dhe i tha: "Kjo nuk është tjetër veçse shpata e Gedeonit, birrit të Joashit, burrë i Izraelit; në duart e tij Perëndia e ka lënë Madianit dhe tërë kampin". 15 Mbas dégjoi tregimin e èndrrës dhe interpretimin e saj, Gedeoni ra përbysë në shenjë adhurimi; pastaj u kthye në kampin e Izraelit dhe tha: "Çohuni se Zoti ka dhënë në duart tuaja kampin e Madianit!". 16 Pastaj i ndau të treqind burrat në tre grupe dhe i dorëzoit secilit prej tyre bori dhe enë boshe me nga një pishtar brenda; 17 dhe u tha: "Shikomëni mua dhe vepronit ashtu si do të veproj unë; kur të kem arritur në kufijtë e kampit, ju do të vepronit pikërisht si unë. 18 Kur do t'i bie borisë, unë dhe të gjithë ata që janë me mua, edhe ju do t'i bini borive rrëth e qark gjithë kampit dhe do të bërtisni: "Për Zotin dhe për Gedeonin"". 19 Gedeoni dhe njëqind burrat që ishin me të arritin në buzë të kampit në prag të mesnatës, fill pas ndërrimit të rojeve. Ata u ranë borive dhe thyen enët që mbanin në dorë. 20 Atëherë të tre grupimet u ranë borive dhe thyen enët duke mbajtur me dorën e majtë pishtarët dhe me atë të djathëtë boritë, dhe filluan të bërtisnin: "Shpata e Zotit dhe e Gedeonit!". 21 Secili prej tyre qëndroi në vendin e tij

rrëth kampit; e tërë ushtria armike përkundrazi filloj të rendë, të bërtasë dhe të ikë me vrap. 22 Ndërsa treqind burrat u binin borive, Zoti e ktheu shpatën e secilit kundër shokut të tij në tërë kampin. Ushtria armike ia mbathi në Beth-Shitah në drejtim të Tserahut, deri në buzë të Abel-Meholahut pranë Tabathit. 23 Atëherë Izraelitët e Neftalit, të Asherit dhe të tërë Manasit u mblohdhën dhe i ndoqën Madianitët. 24 Gedeoni dërgoi pastaj lajmëtarë në të gjithë krahinën malore të Efraimit për të thënë: "Zbrisni kundër Madianitëve dhe shtini në dorë vatë e lumenjve deri në Beth-Barah dhe në Jordan". Kështu tërë burrat e Efraimit u mblohdhën dhe zunë vatë e lumenjve deri në Beth-Barah dhe në Jordan. 25 Dhe zunë dy princa të Madianit, Orebin dhe Zeebin; Orebin e vranë në shkëmbin e Oribit dhe Zeebin në grykën e Zeebit. I ndoqën Madianitët dhe ia çuan kokat e Oribit dhe të Zeebit Gedeonit në krahun tjeter të Jordanit.

8 **Burrat e Efraimit i thanë Gedeonit:** "Pse je sjellë në këtë mënyrë me ne, duke mos na thirrur kur shkove të luftosh kundër Madianit?". Dhe patën një grindje të ashpër me të. 2 Ai i përgjegj atyre: "Por çfarë kam bërë unë kundër jush? Qëmtimi i Efraimit nuk vlen vallë më tepër se sjellja e Abiezzerit? 3 Perëndia ju dha në dorë pricat e Madianit, Orebin dhe Zeebin; çfarë mund të bëja për ju?". Kur tha këto fjalë, zemërimi i tyre kundër tij u fashit. 4 Gedeoni arriti pastaj në Jordan dhe e kaloi atë me të treqind burrat që ishin me të; megjithëse të lodhur ata vazhdonin ta ndiqnin armikun. 5 Atyre të Sukothit u tha: "Ju lutem, u jepni bukë njerëzve që më vijnë pas, sepse janë të lodhur, dhe unë jam duke ndjekur Zebahun dhe Tsalmunain, mbretër të Madianit". 6 Por kërët e Sukothit u përgjegjën: "Mos vallë Zebahu dhe Tsalmunai janë në dorën tëndë, që ne të duhet t'i japid bukë ushtrisë tëndë?". 7 Atëherë Gedeoni tha: "Për këtë, kur Zoti të më jepë në dorë Zebahun dhe Tsalmunain, do të copëtoj trupin tuaj me gjembat dhe me ferrat e shkretëtirës. 8 Që andej shkoi në Penuel dhe u foli në të njëjtën mënyrë banorëve të tij; burrat e Penuelit iu përgjigjën në të njëjtën mënyrë si ata të Sukothit. 9 Kështu ai u foli edhe burrave të Penuelit, duke u thënë: "Kur të kthehem në paqe, do të rrëzoj këtë kala". 10 Zebahu dhe Tsalmunai ndodheshin në Karkor me gjithë ushtrinë e tyre prej rreth pesëmbëdhjetë mijë burrash, ajo që mbatej nga tërë ushtria e bijve të lindjes, sepse njëqind e njëzet mijë njerëz që mbanin shpatë i kishin vrarë. 11 Gedeoni shkoi nëpër rrugët e atyre që banonin në çadra, në lindje të Nobahut dhe të Jogbehahut, dhe mundi ushtrinë që e pandehte veten në siguri. 12 Dhe Zebahu dhe Tsalmunai ikën me vrap; por ai i ndoqi dhe i zuri të dy mbretërit e Madianit, Zebahun dhe Tsalmunain, dhe e shpartalloi tërë ushtrinë. 13 Pastaj Gedeoni, bir i Joashit, u kthye në fushën e betejës nëpër të përpjetën e Heresit. 14 Kapi një të ri nga njerézit e Sukothit dhe e mori në pyetje, dhe ky i dha me shkrim emrat e kërëve dhe të pleqve të Sukothit, gjithsej shtatëdhjetë e shtatë burra. 15 Pastaj shkoi te njerézit e Sukothit dhe tha: "Ja, Zebahu dhe Tsalmunai, në lidhje me të cilët jeni tallur me mua, duke thënë: "Mos vallë Zebahu dhe Tsalmunai janë në dorën tëndë, që ne të duhet t'u japid bukë njerëzve të tu të lodhur?". 16 Mori pastaj pleqtë e qytitet dhe me gjembat dhe ferrat e shkretëtirës u dha një mësim

burave të Sukothit. **17** Rrëzoi gjithashtu kalanë e Penuelit dhe vrau njerëzit e qytetit. **18** Pastaj u tha Zebahut dhe Tsalmunait: "Si ishin njerëzit që keni vrarë në Tabor?". Ata u përgjigjën: "Ishin si ti; secili prej tyre kishte pamjen e birit të një mbreti". **19** Ai vazhdoi: "Ishin vëllezërit e mi, bij të nënës sime; ashtu siç është e vërtetë që Zoti rrro, po të mos i kishit vrarë, unë nuk do t'ju vrisja!". **20** Pastaj i tha Jetherit, birit të tij të parë: "Çohu dhe vriti!". Por i riu nuk e nxori shpatën, sepse kishte frikë, ishte ende i ri. **21** Atëherë Zebahu dhe Tsalmunai thanë: "Çohu ti vetë dhe na godit, sepse si të jetë burri ashtu është edhe forca e tij". Kështu Gedeoni u ngrit dhe vrau Zebahun dhe Tsalmunain, dhe shtiu në dorë gjysmëhënët që devetë e tyre mbanin në qafë. **22** Atëherë burrat e Izraelit i thanë Gedeonit: "Mbretëro mbi ne ti, biri yt dhe i biri i birit tënd, sepse na ke çiruar nga sundimi i Madianit". **23** Por Gedeoni u përgjegj: "Unë nuk do të mbretëroj mbi ju, as edhe biri im!". **24** Pastaj Gedeoni u tha: "Por dua tju kërkoj diçka: secili prej jush të më japë vathët e plaçkës së tij". Ata kishin vathët prej ari sepse ishin Ismaelib. **25** Ata u përgjigjën: "Ne i japid me gjithë qejf". Kështu ata shtrinë një mantel dhe secili hodhi vathët e plaçkës së tij. **26** Pesha e vathëve prej ari që ai kishte kërkuar ishte njëmijë e shtatëqind sikla ari, përvëç gjysmëhënëzave, varëseve dhe rrobave të purpurtë që vishnin mbretërit e Madianit, përvëç qaforeve që devetë e tyre mbanin në qafë. **27** Pastaj Gedeoni me to bëri një efod, dhe e vendosi në Ofrah, në qytetin e tij, tërë Izraeli shkoi atje dhe u kurvëua me të dhe kështu u shndërrua në një lak për Gedeonin dhe shtëpinë e tij. **28** Kështu Madiani u poshtërua përparrë bijve të Izraelit dhe nuk ngriti më kokë; dhe vendi pati paqe dyzet vjet me radhë, gjatë gjithë jetës së Gedeonit. **29** Pastaj Jerubaali, bir i Joashit, u kthye të banojë në shtëpinë e tij. **30** Gedeoni pati shtatëdhjetë fémijë që dolën nga ijet e tij, sepse pati shumë gra. **31** Por konkubina e tij që banonte në Sikem, i lindi edhe ajo një djalë, të cilët i vuri emrin Abimelek. **32** Pastaj Gedeoni, bir i Joashit, vdiq në pleqëri të mbarë dhe u varros në varrin e Joashit, të atit të tij, në Ofrah të Abiezeritëve. **33** Pas vdekjes së Gedeonit, bijtë e Izraelit filluan përsëri të kurvërohen përparrë Baalit dhe zgjodhën Baal-Berithin si zot të tyre. **34** Bijtë e Izraelit nuk u kujtuan fare për Zotin, Perëndinë e tyre, që i kishte çiruar nga të gjithë armiqtë që i rrëthonin, **35** dhe nuk u treguan fare mirënjohës ndaj shtëpisë së Jerubaalit (domethënë të Gedeonit) për gjithë ato të mira që i kishte bërë Izraelit.

9 Abimeleku, bir i Jerubaalit, shkoi në Sikem të vëllezërit e nënës së tij dhe foli me ta dhe me gjithë familjen e atit të nënës së tij, duke thënë: **2** "U thoni gjithë banorëve të Sikemet: "Çështë më e mirë për ju, që të gjithë shtatëdhjetë bijtë e Jerubaalit të mbretërojnë mbi ju, apo të mbretërojë mbi ju vetëm një?". Dhe mos harroni që unë rrjedh nga kocka dhe mishi juaj". **3** Vëllezërit e nënës së tij i përhapën këto fjalë të tij tërë banorëve të Sikemet; dhe zemra e tyre anoi në dobi të Abimelekut, sepse thanë: "Është vëllai ynë". **4** Kështu i dhanë shtatëdhjetë sikla argjendi, që i tërhoqën nga tempulli i Baal-Berithit, me të cilat Abimeleku rekrutoi njerëz përrfarë vlore, por trima; dhe ata i shkuan pas. **5** Pastaj ai shkoi në shtëpinë e atit të tij në Ofrah dhe vrau mbi po atë gur vëllezërit e tij, të shtatëdhjetë bijtë e

Jerubaalit. Por Jothami biri më i vogël i Jerubaalit, shpëtoi sepse ishte fshehur. **6** Atëherë tërë banorët e Sikemet dhe tërë shtëpia e Milos u mblohdhën dhe shkuan ta shpallin mbret Abimelekun, pranë lisit të monumentit që gjendet në Sikem. **7** Kur Jothami u informua për këtë gjë, shkoi dhe zur i më majën e malit Gerezim dhe, duke ngritur zërin, thirri: "Dëgjomëni, banorë të Sikemet, dhe Perëndia të mund t'ju dëgjojë! **8** Një ditë drurët u nisën për të vajosur një mbret që të mbretëronte mbi ta; dhe i thanë ullrit: "Mbretëro mbi ne". **9** Por ulluri u përgjegj me këto fjalë: "A duhet të heq dorë nga vaji im metë cilin Perëndia dhe njerëzit nderohen, dhe të shkoj të shqetësohem për drurët?". **10** Atëherë drurët i thanë fikut: "Eja ti të mbretërosh mbi ne". **11** Por fiku iu përgjegj atyre: "A duhet të heq dorë nga vera ime e ëmbël që gjëzon Perëndinë dhe njerëzit, dhe të shkoj të shqetësohem për drurët?". **12** Atëherë drurët iu drejtuan hardhisë: "Eja ti të mbretërosh mbi ne". **13** Por hardhia u përgjegj kështu: "A duhet të heq dorë nga vera ime e ëmbël që gjëzon Perëndinë dhe njerëzit, dhe të shkoj të shqetësohem për drurët?". **14** Atëherë tërë drurët i thanë ferrës: "Eja ti të mbretërosh mbi ne". **15** Ferra iu përgjegj me këto fjalë drurëve: "Në rast se doni me të vërtetë të më vajosni si mbret për të sunduar mbi ju, ejani të strehoheni nën hijen time; përndryshe daltë një zjarr nga ferra dhe përpiftë kedrat e Libanit". **16** Por ju nuk u suallët me besnikëri dhe me ndershmëri duke e shpallur mbret Abimelekun, nuk mbajtë një qëndrim të mirë ndaj Jerubaalit dhe shtëpisë së tij dhe nuk e keni trajtuar siç e meritonte, **17** sepse im atë ka lufuar për ju, ka rrezikuar jetën e vet dhe ju ka çiruar nga sundimi i Madianit. **18** Kurse sot ju keni ngritur krye kundër shtëpisë së atit tim, keni vrarë të shtatëdhjetë bijtë e tij mbi po atë gur dhe keni shpallur mbret të Sikemetëve Abimelekun, birin e shërbëtores, sepse është vëllai juaj. **19** Në rast se sot keni vepruar me besnikëri dhe ndershmëri ndaj Jerubaalit dhe shtëpisë së tij, atëherë e gjëzofshi Abimelekun dhe ai u gjëzofte me ju!. **20** Por në rast se punët nuk janë kështu, le të dalë nga Abimeleku një zjarr që të gllabërojë banorët e Sikemet dhe shtëpinë e Milos, dhe le të dalë nga banorët e Sikemet dhe noga shtëpitë e Milos një zjarr që të gllabërojë Abimelekun". **21** Pastaj Jothemi iku, ia mbathë dhe shkoi të banojë në Beer nga frika e vëllait të tij Abimelek. **22** Abimeleku sundoi tre vjet mbi Izraelin. **23** Pastaj Perëndia dërgoi një frymë të keq midis Abimelekut dhe banorëve të Sikemet, dhe banorët e Sikemet e tradhitan Abimelekun, **24** me qëllim që dhuna e ushtruar kundër të shtatëdhjetë bijve të Jerubaalit të zgjidhej dhe gjaku i tyre të binte mbi vëllanë e tyre Abimelek, që i kishte vrarë dhe mbi banorët e Sikemet, që e kishin ndihmuar të vriste vëllezërit e tij. **25** Banorët e Sikemet vunë njerëz në pritë kundër tij në majën e maleve, dhe këta plaçkitën tërë ata që kalonin në rrugë afër tyre. Abimeleku u informua për këtë. **26** Pastaj Gaali, bir i Ebedit, dhe vëllezërit e tij erdhën dhe u transferuan në Sikem, dhe banorët e Sikemet krijuan besim tek ai. **27** Ata dolën në ara, mblohdhën rrushin në vreshtat e tyre, e shtypën dhe bënë festë. Pastaj hynë në shtëpinë e zotit të tyre, hëngrën, pinë dhe mallkuani Abimelekun. **28** Gaali, bir i Ebedit, tha: "Kush është Abimeleku dhe çfarë përfaqëson Sikemi, pse duhet t'i shërbejmë? A nuk është vallë bir i Jerubaalit, dhe a nuk është

Zebuli mëkëmbësi i tij? Më mirë u shërbeni njerëzve të Hamorit atit të Sikem! Po pse u dashka që ne t'i shërbejmë këtij njeriu? **29** Po ta kisha këtë popull nën urdhrat e mia, unë do ta kisha dëbuar Abimelekun!". Pastaj i tha Abimelekut: "Forcoje ushtrinë tënde dhe më dil përpara!". **30** Kur Zebuli, qeveritar i qytetit, dëgjoi këto fjalë të Gaalit, birit të Ebedit, u zemërua shumë, **31** dhe i dërgoi fshehurazi lajmëtarë Abimelekut për t'i thënë: "Ja, Gaali, bir i Ebedit, dhe vëllezërit e tij kanë ardhur në Sikem; ata po e ngrenë qytetin kundër teje. **32** Prandaj çohu natën, ti dhe njerëzit e tu, dhe zëru pritet në fushë; **33** dhe nesër në mëngjes, sa të lindë dielli do të ngrihesh dhe do t'i sulesh qytetit. Kur pastaj Gaali me gjithë njerëzit që janë me të do të dalë kundër teje, ti do t'i bësh atë që beson se është më e përshtatshme". **34** Abimeleku dhe tërë njerëzit që ishin me të u ngritën natën dhe zunë një pritet kundër Sikemit, të ndarë në katër grupe. **35** Kur Gaali, bir i Ebedit, doli dhe u ndal në hyrjen e portës së qytetit, Abimeleku doli nga prita me gjithë njerëzit që ishin me të. **36** Duke i parë ata njerëz, Gaali i tha Zebulit: "Ja, disa njerëz që zbresin nga maja e maleve". Por Zebuli iu përgjegj: "Hijet e maleve të duken ty si njerëz". **37** Gaali nisi përsëri të flasë, duke thënë: "Shiko, ka njerëz që zbresin nga majat e lartësive të vendit, dhe një grup tjetër po vjen nga rruga e lisit të shortarëve". **38** Atëherë Zebuli i tha: "Ku e ke kapadaillëkun, kur thoje: "Kush është Abimeleku, pse duhet t'i shërbejmë?". A nuk është ky popull që ti përcmoje? Dil, pra, përpara dhe lufto kundër tij". **39** Atëherë Gaali doli në krye të banorëve të Sikemit dhe i nisi betejën kundër Abimelekut. **40** Por Abimeleku e ndoqi dhe ai iku me vrap para tij; shumë njerëz ranë pér tokë të plagosur pér vdekje deri në hyrje të portës. **41** Abimeleku u ndal pastaj në Arumah, dhe Zebuli déboi Gaalin dhe vëllezërit e tij, që nuk qëndruan dot më në Sikem. **42** Të nesërmen populli i Sikemit doli nëpër fusha; Abimeleku u informua pér këtë. **43** Atëherë ai mori njerëzit e tij, i ndau në tre grupe dhe zuri pritet në fusha; kur pa që populli po ditë nga qyteti, ai u hodh kundër tij dhe bëri kërdinë. **44** Pastaj Abimeleku dhe njerëzit që ishin me të u sulën përparrë dhe zunë hyrjen e portës së qytetit, kurse dy grupet e tjera u sulën mbi tërë ata që ishin nëpër fusha dhe bënë kërdinë. **45** Abimeleku e pushtoi me sulm po atë ditë qytetin dhe vrau popullin që gjendej në të; pastaj e sheshoi qytetin dhe aty hodhi kripë. **46** Kur të gjithë banorët e kalasë së Sikemit dëgjuan këtë ngjarje, u tërhoqën në kullën kryesore të tempullit të perëndisë Berith. **47** Kështu i thanë Abimelekut që tërë banorët e kalasë së Sikemit ishin mbledhur bashkë. **48** Atëherë Abimeleku u ngjit në malin Tsalmon, ai vetë bashkë me njerëzit e tij; pastaj Abimeleku kapi një sépatë, preu degën e një druri, e ngriti dhe e vuri mbi shpatullat e tij; padstaj u tha njerëzve që ishin me të: "Atë që patë që unë bëra, bëjeni shpejt edhe ju!". **49** Kështu secili prej tyre preu një degë dhe shkoi pas Abimeleku; i vendosën degët përballë kullës kryesore dhe e dogjën atë. Kështu gjetën vdekjen gjithë njerëzit e kalasë së Sikemit, pothuajse një mijë veta, gra e burra. **50** Pastaj Abimeleku shkoi në Thebets, e rrethoi dhe e pushtoi. **51** Në mes të qytetit kishte një kullë të fortifikuar, ku ishin strehuar tërë njerëzit e qytetit, gra e burra; u mbyllën brenda dhe hipën mbi çatinë e kullës. **52** Kështu Abimeleku arriti në këmbët e kalasë

dhe e sulmoi; iu afrau pastaj portës së kalasë për t'i vënë flakën. **53** Por një grua hodhi poshtë pjesën e sipërme të një mokre mbi kokën e Abimelekut dhe i theu kafkën. **54** Ai thirri menjëherë të riun që i mbante armët dhe i tha: "Nxirre shpatën dhe më vrit, që të mos thonë: "E vrau një grua!"". Kështu i riu e shpoi tejembanë dhe ai vdiq. **55** Kur Izraelitët panë që Abimeleku kishte vdekur, secili u kthye në shtëpinë e tij. **56** Kështu Perëndia ia shkarkoi Abimelekut të keqen që kishte bërë kundër atit të tij, duke vrarë shtatëdhjetë vëllezërit e tij. **57** Perëndia bëri që të binte mbi kokën e njerëzve të Sikemit tërë e keqja e bërë; kështu kundër tyre u realizua mallkimi i Jothamit, birit të Jerubaalit.

10 Pas Abimelekut doli për të shpëtar Izraelin, Tola, bir i

Puahut, biri i Dodit, njeri i Isakarit. Ai banonte në Shamir, në krahinën malore të Efraimit; **2** që gjyqtari i Izraelit për njëzet e tre vjet me radhë; pastaj vdiq dhe e varrosën në Shamir. **3** Mbas tij doli Jairi, Galaaditi, që që gjyqtari i Izraelit njëzet e dy vjet me radhë. **4** Ai kishte tridhjetë bij që u hipnin tridhjetë gomaricave dhe kishin tridhjetë qytete, që quhen edhe sot fshatrat e Jairit dhe ndodhen në vendin e Galaadit. **5** Pastaj Jairi vdiq dhe u varros në Kamon. **6** Pastaj bijtë e Izraelit filluan përsëri të bëjnë atë që është e keqe për sytë e Zotit dhe u shërbyen Baalit dhe Ashtarothit, perëndive të Sirisë, perëndive të Sidonit, perëndive të Moabit, perëndive **7** Kështu zemërimi i Zotit kundër Izraelit u ndez dhe ai i dorëzoi në duart e Filisteive dhe në duart e bijve të Amonit. **8** Atë vit ata u ranë më qafë dhe shtypën bijtë e Izraelit; gjatë tetëmbëdhjetë vjetve me radhë ata shtypën bijtë e Izraelit që ndodheshin matanë Jordanit, në vendin e Amorejeve, në Galaad. **9** Pastaj bijtë e Amonit kaluan Jordanin për të luftuar edhe kundër Judës, kundër Beniaminit dhe kundër shtëpisë së Efraimit; dhe Izraeli u ndodh në një situatë shumë fatkeqe.

10 Atëherë bijtë e Izraelit i klithën Zotit, duke i thënë: "Kemi mëkatuar ndaj teje, sepse kemi braktisur Perëndinë tonë dhe i kemi shërbyer Baalit". **11** Zoti u tha bijve të Izraelit: "A nuk ju çlirova unë nga Egjiptasit, nga Amorejtë, nga bijtë e Amonit dhe nga Filistejtë? **12** Kur ata të Sidonit, Amalekitët dhe Maonitet ju shtypn dhë ju bëtë thirrje, a nuk ju çlirova nga duart e tyre? **13** Megjithatë ju më braktisët dhe u vutë në shërbim të perëndive të tjera; prandaj unë nuk do t'ju çliroj më. **14** Shkoni, pra, t'u thërrisni perëndive që keni zgjedhur; le t'ju shpëtojnë ato në kohën e fatkeqësive tua!". **15** Bijtë e Izraelit i thanë Zotit: "Kemi mëkatuar; bëna çfarë të duash, por na çliro sot, të lutemi shumë". **16** Atëherë hoqën nga mjedisë i tyre perënditë e huaja dhe i shërbyen Zotit që u trishtua për vuajtjet e Izraelit. **17** Pastaj bijtë e Amonit u mblodhën dhe ngritën kampin e tyre në Galaad dhe bijtë e Izraelit u mblodhën dhe ngritën kampin e tyre në Mitspah. **18** Populli, domethënë princat e Galaadit i thanë njeri tjetrit: "Kush do të jetë njeriu që do të fillojë të luftojë kundër bijve të Amonit? Ai do të jetë kreu i të gjithë banorëve të Galaadit".

11 Jefteu, Galaaditi, ishte një njeri i fortë dhe trim, bir i një

prostitute dhe i Galaadit. **2** Bashkëshortja e Galaadit i lindi bëti tjetër; kur bijtë e gruas së tij arritën në moshën madhore, ata e dëbuan Jefteun dhe i thanë: "Ti nuk do të kesh trashëgimi në shtëpinë e atit tonë, sepse je biri i një gruaje tjetër". **3** Atëherë Jefteu iku larg vëllezërvë të tij dhe i vendos në vendin

e Tobit. Rreth Jefteut u mblodhën njerëz pa asnjë vlerë, që kryenin sulme bashkë me të. 4 Pas një farë kohe bijtë e Amonit i shpallën luftë Izraelit. 5 Kur bijtë e Amonit filluan luftën kundër Izraelit, pleqtë e Galaadit shkuant ta kërkojnë Jefteun në vendin e Tobit; 6 dhe i thanë Jefteut: "Eja me ne dhe bëhu kapidanin ynë, pér të luftuar kundër bijve të Amonit". 7 Por Jefteu iu përgjegj pleqe të Galaadit duke thënë: "A nuk më keni urryer dhe dëbuar nga shtëpia e atit tim? Pse vini tani tek unë kur jini keq?". 8 Pleqtë e Galaadit i thanë Jefteut: "Pikërisht pér kétë jemi kthyer tani te ti, me qëllim që ti të vish me ne pér të luftuar kundër bijve të Amonit, dhe të vihesh në krye të gjithë banorëve të Galaadit". 9 Atëherë Jefteu iu përgjegj pleqe të Galaadit: "Në qoftë se më ktheni tek ju pér të luftuar kundër bijve të Amonit, dhe Zoti i lë në pushtetin tim, unë do të bëhem komandanti juaj". 10 Pleqtë e Galaadit i thanë Jefteut: "Zoti le të jetë dëshmitar midis nesh, në rast se nuk veprojmë ashtu si ke thënë ti". 11 Pastaj Jefteu shkoi tek pleqtë e Galaadit dhe populli e zgjodhi komandant dhe udhëheqës të tij; dhe Jefteu përsëriti para Zotit në Mitspah tërë fjalat që pati thënë më parë. 12 Pastaj Jefteu i dërgoi lajmëtarë mbretit të bijve të Amonit pér t'i thënë: "Çfarë ka midis teje dhe meje, që ti të vish e të bësh luftë në vendin tim?". 13 Mbreti i bijve të Amonit iu përgjegj me këto fjalë lajmëtarëve të Jefteut: "Sepse, kur Izraeli dol nga Egjipti, ai pushtoi vendin tim, nga Arnoni deri në Jabok dhe në Jordan. Tani, pra, m'i kthe këto toka në mënyrë miqësore". 14 Jefteu i dërgoi përsëri lajmëtarë mbretit të bijve të Amonit pér t'i thënë: 15 "Kështu thotë Jefteu: Izraeli nuk shtiu në dorë as vendin e Moabit, as vendin e bijve të Amonit; 16 por kur Izraeli dol nga Egjipti dhe kapërceu shkretëtirën deri në Detin e Kuq dhe arriti në Kadesh, 17 i dërgoi lajmëtarë mbretit të Edomit pér t'i thënë: "Të lutem më lër të kaloj nëpër vendin tênd"; por mbreti i Edomit nuk pranoi. I dërgoi lajmëtarë edhe mbretit të Moabit, por edhe ky nuk pranoi. Kështu Izraeli mbeti në Kadesh. 18 Duke ecur pastaj nëpër shkretëtirë, shkoi rreth vendit të Edomit dhe vendit të Moabit e arriti në lindje të vendit të Moabit; dhe ngriti kampin e tij matanë Arnonit, pa hyrë të territorin e Moabit, sepse Arnoni përfaqëson kufirin e Moabit. 19 Pastaj Izraeli i dërgoi lajmëtarë Sihonit, mbretit të Amorejve, dhe të Heshbonit, dhe i tha: "Të lutemi, na lër të kalojmë nëpër vendin tênd pér të arritur në tonin". 20 Por Sihoni nuk pati besim ta lërë të kalojë Izraelin nëpër territorin e tij; përkundrazi Sihoni i mblodhi gjithë njerëzit e tij të cilët u vendosën në Jahats dhe luftoi kundër Izraelit. 21 Por Zoti, Perëndia i Izraelit e dha Sihonin dhe gjithë njerëzit e tij në duart e Izraelit, që i mundi; kështu Izraeli pushtoi tërë vendin e Amorejve, që banonin në atë krahinë; 22 pushtoi tërë territorin e Amorejve, nga Arnoni në Jabok dhe nga shkretëtira deri në Jordan. 23 Dhe tani që Zoti, Perëndia i Izraelit, ka dëbuar Amorejtë përparrë popullit të Izraelit, ti dëshiron të zotërosh vendin e tyre? 24 A nuk zotëron ti atë që Kemoshi, zoti yt, të ka dhënë në zotërim? Kështu edhe ne do të zotërojmë vendin e atyre që Zoti ka dëbuar para nesh. 25 Mos je ti, vallë, më i mirë se Balaku, bir i Tsiporit dhe mbret i Moabit? A pati ndofta mosmarrëveshje me Izraelin, apo i bëri luftë? 26 Kaluan treqind vjet që Izraeli banon në Heshbon dhe në fshatrat e tij përreth, në Aroer dhe në fshatrat e tij përreth dhe në të gjitha oyvetet

mbi brigjet e Arnonit; pse nuk ja keni marrë gjatë kësaj kohe? **27** Prandaj unë nuk të kam bërë asnjë padrejtësi dhe ti sillsh keq me mua duke më bërë luftë. Zoti, qyqtari, le të vendosë sot drejtësinë midis bijve të Izraelit dhe bijve të Amonit!”. **28** Por mbreti i bijve të Amonit nuk mori parasysh fjalët që Jefteu i kishte dërguar. **29** Atëherë Fryma e Zotit erdhi mbi Jefteun dhe ai kaloi nëpër Galaadin dhe Manasin, arriti në Mitspah të Galaadit dhe që këtë lëvizi kundër bijve të Amonit. **30** Jefteu lidhi një kusht me Zotin dhe tha: “Në rast se ti më jep në duart e mia bijtë e Amonit, **31** çfarë të dalë nga dyert e shtëpisë sime pér të më pritur kur të kthehem fitimtar nga bijtë e Amonit, do t'i përkasë Zotit dhe unë do t'ia ofroj si olokaust”. **32** Kështu Jefteu marshoi kundër bijve të Amonit pér t'u bërë luftë, dhe Zoti ia dha në dorë. **33** Ai i mundi duke bërë një masakër të madhe, nga Aroeri deri në drejtëmin të Minithit (duke u marrë njëzet qytete) dhe deri në Abel-Keramim. Kështu bijtë e Amonit u poshtëruan përparrë bijve të Izraelit. **34** Pastaj Jefteu u kthye në shtëpinë e tij, në Mitspah; dhe ja që i doli pér ta pritur e bija me dajre dhe valle. Ajo ishte bija e vetme e tij, sepse ai nuk kishte djem ose vajza të tjera. **35** Sa e pa, grisi rrrobat e tij dhe tha: “Oh, bija ime, ti po më bën shumë fatkeq, ti po më sjell mjerim! Unë i kam dhënë fjalën Zotit dhe nuk mund të têrhiqem”. **36** Ajo i tha: “O atë, në rast se i ke dhënë fjalën Zotit, vepro me mua simbas fjalëve që kanë dalë nga goja jote, sepse Zoti ta mori hakun me armiqtë e tu, bijtë e Amonit”. **37** Pastaj i tha të atit: “Të më lejohet kjo e drejtë: lermë të lirë dy muaj, në mënyrë që të sillem nëpër male duke qarë virgjérinë time me shoqet e mia”. **38** Ai iu përgjegji: “Shko!”. Dhe e la të shkonte pér dy muaj. Kështu ajo shkoi me shoqet e saj dhe qau ndër male virgjérinë e saj. **39** Mbas dy muajsh ajo u kthye tek i ati; dhe ai veproi me të simbas kushtit që kishte lidhur. Ajo nuk kishte njohur burrë. Kështu u bë zakon në Izrael **40** që bijat e Izraelit të shkoinjë çdo vit e të qajnë bijën e Jefteut, Galaaditit, katër ditë me radhë.

12 Njerëzit e Efraimit u mblohdën, kaluan në Tsafon dhe i thonë Jefutu: "Dac shkru të luftosh kundër hijos, të

I tharje Jefteut: "Pse shkove te luftosni kunder bijve te Amonit dhe nuk na thirre te vinin bashkë me ty? Ne do t'i vëmë zjarrin shtëpisë sate bashkë me ty brenda". 2 Jefteu iu përgjegj atyre: "Unë dhe populli im kemi pasur një grindje të madhe me bijtë e Amonit; dhe kur ju kërkova ndihmë nuk më liruat nga duart e tyre. 3 Kështu, duke parë se nuk më vinit në ndihmë, vura në rrezik jetén time dhe marshova kundër bijve të Amonit, dhe Zoti m'i dha në duart e mia. Pse, pra, jeni ngritur sot kundër meje pér t'ë më luftuar?". 4 Pastaj Jefteu mbloðhi téré njerëzit e Galaadit dhe u ndesh me Efraimin; dhe njerëzit e Galaadit e mundën Efraimin, sepse këta thonin: "Ju Galaaditët jeni ikanakë të Efraimit në mes të Efraimit dhe në mes të Manasit". 5 Njerëzit e Galaadit zunë vatë e Jordanit para se të arrinin ata të Efraimit; kështu kur ndonje nga ikanakët e Efraimit thoshte: "M lini të kaloj", njerëzit e Galaadit e pyesnin: "A je ti një Efraimit?". Në rast se ai përgjigjjet: "Jo", Galaaditët i thonin: 6 "Atëherë thuaj Shibleth; në rast se ai thoshte "Shibleth", sepse nuk mund ta shqiptonte si duhet, e kapnin dhe e vrissnin pranë vaut të Jordanit. Në atë kohë u vranië në këtë mënyrë dyzet e dy mijë njerëz të Efraimit. 7 Jefteu ushtroi funksionin e qivqatit qiashtë

vjet me radhë. Pastaj Jefteu, Galaadit, vdiq dhe u varros në një nga qytetet e Galaadit. 8 Mbas tij gjyqtar i Izraelit u bë lbtisan nga Betlemi. 9 Ai pati tridhjetë bij; martoi tridhjetë bijat e tij dhe solli nga jashtë tridhjetë vajza pér bijtë e tij. Qe gjyqtar i Izraelit shtatë vjet me radhë. 10 Pastaj lbtisan vdiq dhe u varros në Betlem. 11 Mbas tij gjyqtar i Izraelit u bë Eloni, Zabulonit; qe gjyqtar i Izraelit dhjetë vjet me radhë. 12 Pastaj Eloni, Zabulonit, vdiq dhe e varrosën në Ajalon, në vendin e Zabulonit. 13 Mbas tij qe gjyqtar i Izraelit Abdoni, bir i Hilelit, Pirathoniti. 14 Ai pati dyzet bij dhe tridhjetë nipa, që u hipnin shtatëdhjetë gomarëve të vegjël. Ai qe gjyqtar i Izraelit tetë vjet me radhë. 15 Pastaj Abdoni, bir i Hilelit, Pirathoniti, vdiq dhe e varrosën në Pirathon, në vendin e Efraimit, në krahinën malore të Amalekut.

13 Bëjtë e Izraelit filluan përsëri të bëjnë atë që është e keqe pér sytë e Zotit, dhe Zoti i dha në duart e Filisteive pér dyzet vjet. 2 Ishte një njeri nga Tsorahu, prej familjes së Danitëve, që quhej Manoah; gruaja e tij ishte shterpë dhe nuk kishte fëmijë. 3 Engjelli i Zotit iu shfaq kësaj gruaje dhe i tha: "Ja, ti je shterpë dhe nuk ke fëmijë, por ke pér të mbetur me barrë dhe do të pjellësh një fëmijë. 4 Prandaj ruhu se pi verë o pije dehëse, dhe mos ha asnjë gjë të papastër. 5 Sepse ti do të mbetesh me barrë dhe do të pjellësh një djalë, mbi kokën e të cilët nuk do të kalojë brisku, sepse fëmija do të jetë një Nazireo kushtuar Perëndisë që në barkun e nënës së tij; ai do të fillojë ta çlrojë Izraelin nga duart e Filisteive". 6 Atëherë gruaja shkoi t'i thotë bashkëshortit të saj: "Një njeri i Perëndisë erdhi tek unë; pamja e tij ishte si ajo e Engjellit të Perëndisë, me të vërtetë e frikshme. Unë nuk e pyeta se nga vinte, dhe ai nuk më tha emrin e tij; 7 por më tha: "Ja, ti do të mbetesh me barrë dhe do të pjellësh një djalë; prandaj tani mos pi verë as pije dehëse, dhe mos ha asnjë të papastër, sepse fëmija do të jetë një Nazireo i kushtuar Perëndisë që në barkun e nënës së tij deri në ditën e vdekjes së tij". 8 Atëherë Manoah iu lut me të madhe Zotit dhe i tha: "O Zot, të lutem që njeriu i Perëndisë i dërguar prej teje të kthehet përsëri pranë nesh dhe të na mësojë se çfarë duhet të bëjmë me fëmijën që ka pér të lindur". 9 Perëndia e dégjoi zérin e Manoahut; dhe Engjelli i Perëndisë u kthye përsëri te gruaja, ndërsa ajo ndodhej në arë, por burri i saj Manoah nuk ishte me të. 10 Dhe gruaja me të shpejtë shkoi të informojë bashkëshortin e saj dhe i tha: "Ja, m'u shfaq ai burrë, që erdhi tek unë pardje". 11 Atëherë Manoah u ngrit dhe ndoqi gruan e tij dhe, kur arritën tek ai njeri, i tha: "Ti je ai njeri që i foli kësaj gruaje?". Ai u përgjegji: "Jam unë". 12 Por Manoah tha: "Kur të realizohet fjalajote, cili duhet të jetë stili i jetës së djalit dhe ç'duhet të bëjë?". 13 Engjelli i Zotit iu përgjegj Manoahut: "Gruaja duhet të ketë kujdes pér të gjitha ato që i thashë. 14 Të mos hajë asnjë nga prodhimet e rrushit, të mos pije verë a pije dehëse, dhe të mos hajë asnjë gjë të papastër; të ketë parasysh të gjitha porositë që i kam urdhëuar". 15 Atëherë Manoah u tha Engjellit të Zotit: "Na lejo të mbajmë dhe të tē përgatishim një kec!". 16 Engjelli i Zotit iu përgjegj Manoahut me këto fjalë: "Edhe sikur të më mbash nuk do ta ha ushqimin tënd; por në rast se ti déshiron të bësh një olokaust, ofroja Zotit". (Manoah nuk e dinte se ai ishte Engjelli i Zotit). 17 Pastaj Manoah u tha Engjellit të Zotit: "Cili është emri yt që tē realizohen fjalët e tua, ne të kemi mundësi të

të nderojmë?". 18 Engjelli i Zotit iu përgjegji: "Pse vallë kërkon të mësosh emrin tim? Ai është i mrekullueshmë". 19 Kështu Manoahu mori kecin dhe blatinin e ushqimit dhe ia ofroi Zotit mbi gurin. Atëherë Engjelli bëri një mrekulli, ndërsa Manoahu dhe e shoqja shikon; 20 ashtu si flaka njigjet nga altari në qiell, Engjelli i Zotit u ngjit me flakën e altarit. Duke parë këtë, Manoahu bashkë me gruan e tij ranë përbysë pér tokë. 21 Engjelli i Zotit nuk iu shfaq më as Manoahut, as bashkëshortes së tij. Atëherë Manoahu kuptoi se ai ishte Engjelli i Zotit. 22 Manoahu i tha pastaj bashkëshortes së tij: "Ne me siguri do të vdesim, sepse pamë Perëndinë". 23 Por e shoqja i tha: "Po të kishte dashur me të vërtetë vdekjen tonë, Zoti nuk do të kishte pranuar nga duart tona olokaustin dhe blatinin e ushqimit, as do të na kishte treguar tërë këto gjëra, dhe tani nuk do të bënte që të dëgjonim gjëra si këto". 24 Pastaj gruaja lindi një djalë të cilët ia vunë emrin Sanson. Fémija u rrit dhe Zoti e bekoi. 25 Fryma e Zotit fillojë lëvizë mbi të në kampin e Danit, midis Tsorahut dhe Eshtaolit.

14 Sansoni zbriti në Timnah dhe aty pa një grua midis bijave të Filisteive. 2 Kur u kthye në shtëpi, foli pér të me të atin dhe të ëmën, duke u thënë: "Pashë në Timnah një femër midis bijave të Filisteive; ma merrni pér grua". 3 Babai dhe nëna e tij i thanë: "A nuk ka vallë një grua midis bijave të vëllezërve të tu në gjithë popullin tonë, që t'i shkosh të marrësh një grua midis Filisteive të parrethprerë?". Por Sansoni iu përgjegj atit të tij me këto fjalë: "Merrma atë, sepse më pëlqen". 4 Por i ati dhe e éma nuk e dinin se kjo vinte nga Zoti dhe që Sansoni kërkonte një rast kundër Filisteive. Në atë kohë, Filistejtë sundonin në Izrael. 5 Pastaj Sansoni zbriti me të atin dhe me të ëmën në Timnah; apo arritën në vreshtat e Timnahut, një luan i vogël u doli përparrë duke ulëritur. 6 Atëherë Fryma e Zotit zbriti në mënyrë të fuqishme mbi të dhe ai, pa pasur asnjë në dorë, e shqeu luanin, ashtu si shqyhet një kec; por nuk i tha asnjë atit dhe nënës së tij pér atë që kishte bërë. 7 Pastaj zbriti dhe i foli gruas, dhe ajo i pëlqeu Sansonit. 8 Mbas disa ditësh ai u kthye pér ta marrë me vete dhe doli nga rruga pér të parë skeletin e luanit; dhe ja, në trupin e luanit kishte një mori bletësh dhe mjaltë. 9 Ai mori pak mjaltë në dorë dhe filloj ta hajë ndërsa po ecte; kur arriti tek i ati dhe tek e éma, u dha edhe atyre dhe ata e hëngrën; por nuk u tha që e kishte marrë mjaltin nga trupi i luanit. 10 Pastaj i ati zbriti tek ajo grua, dhe aty Sansoni shtroi një gasti siç e kishin zakon të rinjtë. 11 Dhe ndodhi që, kur njërrëzit e panë vendit, ata morën tridhjetë shokë, që të rrinin bashkë me të. 12 Sansoni u tha atyre: "Unë do t'ju propozoj një gjëzë; në rast se ju arrini të gjeni shpjegimin e saj të ma njoftoni brenda shtatë ditëve të gositsë, do t'ju jap tridhjetë tunika dhe tridhjetë ndërresa rrabash; 13 por në rast se nuk mund të ma shpjegoni, do të më jepni mua tridhjetë tunika dhe tridhjetë ndërresa rrabash". 14 Ata iu përgjegjën: "Propozo gjëzën tënde, që ta dégojmë". Ai u tha atyre: "Nga gllabëruesi doli ushqimi, dhe nga i forti doli e émbla". Tri ditë me radhë ata nuk arritën ta shpjegojnë gjëzën. 15 Ditën e shtatë i thanë bashkëshortes së Sansonit: "Mbushja mendjen burrit tênd që të na shpjegojë gjëzën; ndryshtë do të tē djegim ty dhe do t'i vëmë flakën shtëpisë së atit tênd. A na keni ftuar pér tē na

zhveshur? Vallë a s'është ashtu?". 16 Gruaja e Sansonit qau para tij dhe i tha: "Ti ke vetëm urrejje ndaj meje dhe nuk më do; ti u propozove një gjëzë bijve të popullit tim, por nuk ia shpjegova as atit tim; as nënës sime, pse duhet të ta shpjegoj ty?". 17 Ajo qau para tij gjatë shtatë ditëve të festës. Kështu ditën e shtatë Sansoni ia shpjegoi, sepse e mërziste; pastaj ua shpjegoi gjëzën bijve të popullit të saj. 18 Njerëzit e qytetit, ditën e shtatë, para se të perëndonte dita, i thanë Sansonit: "A ka gjë më të embë sel mjaliti? A ka gjë më të fortë se luani?". Dhe ai iu përgjegj atyre: "Po të mos kishit lëruar me mëshqerrën time, nuk do ta kishit zgjidhur gjëzën time". 19 Atëherë Fryma e Zotit erdhë mbi të në mënyrë të fuqishme, dhe ai zbriti deri në Ashkelon, vrau tridhjetë njerëz nga ata, mori plackat e tyre dhe u dha ndërresat e rrobave atyre që e kishin shpjeguar gjëzën. Kështu zemërimi i tij u ndez; pastaj ai u ngjitet përsëri në shtëpinë e të atit. 20 Por gruan e Sansonit ia dhanë shokut të tij, që kishte qenë shoku i tij më i mirë.

15 Mbas një farë kohe, kur korret gruri, Sansoni shkoi të vizitojë të shqoqen, duke pasur me vete një kec, dhe tha: "Dua të hyj në dhomë te gruaja ime". Por i ati i saj nuk e lejoi të hyjë, 2 dhe i tha: "Mendoja pikërisht që ti e urren, prandaj ia dhashë shokut tênd; a nuk është më e buruk motra e saj më e vogël? Merre, pra, në vend të saj". 3 Sansoni iu përgjegj atyre: "Këtë herë nuk do të kem asnjë faj ndaj Filistejeve në rast se do t'u bëj ndonjë të keqe". 4 Kështu Sansoni shkoi dhe kapi treqind dhelpra; pastaj mori pishtarë, i ktheu dhelprat bisht më bisht dhe i vuri nga një pishtar midis dy bishtave. 5 Pastaj ndezi pishtaret dhe i la dhelprat të iknin nëpër fushat e grurit të Filistejeve, dhe dogji demetet dhe grurin akoma në këmbë madje edhe vreshtat dhe ullishtat. 6 Atëherë Filistejtë pyetën: "Kush e bëri këtë?". Muarrën këtë përgjigje: "Sansoni, dhëndri i burrit të Timnahut, sepse ky mori gruan dhe ia dha si bashkëshorte shokut të tij". Kështu Filistejtë u ngritën dhe i vunë flakën asaj dhe atit të saj. 7 Sansoni u tha atyre: "Me qenë se keni bëré këtë gjë, unë do të hakmerrem sigurisht kundër jush dhe pastaj do të rri". 8 Kështu i goditi në mënyrë të pamëshirshme, duke bëré kërdi të madhe. Pastaj zbriti dhe qendroi në shpellën e shkëmbit të Etamit. 9 Atëherë Filistejtë dolën, ngritën kampin e tyre në Juda dhe u shtrinë deri në Lehi. 10 Njerëzit e Judës u thanë atyre: "Pse dolët kundër nesh?". Ata iu përgjigjën: "Dolém pér të kapur Sansonin dhe pér t'i bëré atij atë që ai na ka bëré neve". 11 Atëherë tre mijë burra të Judës zbritën në shpellën e shkëmbit të Etamit dhe i thanë Sansonit: "Nuk e di që Filistejtë na sundojnë? Çfarë na bëre kështu?". Ai u përgjegj kështu: "Atë që më bënë mua, unë ua bëra atyre". 12 Ata i thanë: "Ne kemi zbritur që të kapim dhe të dorëzojmë në duart e Filistejeve". Sansoni u përgjegj: "Betojuni që ju nuk do të më vrissni". 13 Atëherë ata i folën duke thënë: "Jo, vetëm do të të lidhim dhe do të të dorëzojmë në duart e tyre; por me siguri nuk do të të vrasim". Kështu e lidhën me dy litarë të rinx dhe e nxorën nga shpella. 14 Kur arriti në Lehi, Filistejtë i dolën përpëra me klithma gëzimi; por Fryma e Zotit erdhë fuqishëm mbi të dhe litarët që kishte në krahë u bënë si fije liri që digjen; dhe lidhjet i ranë nga duart. 15 Gjeti pastaj njënofull gomari akoma të

freskët, shtriu dorën dhe e kapi; me të vrau një mijë njerëz. 16 Atëherë Sansoni tha: "Me njënofull gomari, pиргje mbi pиргje! Me njënofull gomari vrava një mijë njerëz". 17 Kur mbaroi së foluri hodhi nofullën dhe e quajti atë vend Ramath-Lehi. 18 Pastaj pati një etje të madhe dhe kërkoi ndihmën e Zotit, duke thënë: "Ti lejove këtë çlirim të madh me dorën e shërbëtorit tênd, por a duhet të vdes unë tanë nga etja dhe të bie në duart e atyre që nuk janë rrethprerë?". 19 Atëherë Perëndia çau shkëmbin e lugët që ndodhet në Lehi dhe doli ujë prej tij. Ai piu ujë, fryma i tij u gjallërua dhe ai mori jetë. Prandaj e quajti këtë burim En-Hakore; ajo ekziston në Lehi edhe sot. 20 Sansoni qe gjyqtar i Izraelit pér njëzet vjet në kohën e Filistejeve.

16 Pastaj Sansoni shkoi në Gaza dhe aty pa një prostitutë, dhe hyri tek ajo. 2 Kur u thanë atyre të Gazës: "Sansoni erdhë këtu", ata rrethuan vendin dhe qëndruan në pritë téré natën pranë portës së qytetit, duke mbajtur heshtje të plotë, dhe thanë: "Në të gdhirë do ta vrasim". 3 Sansoni ndejeti shtrirë deri në mesnatë; pastaj në mesnatë u ngrit, kapi kanatet e portës së qytetit dhe dy shtalkat e saj i shkuli nga vendi bashkë me shufrat prej hekurë, i ngarkoi mbi kurrit dhe i çoi në majë të malit që ndodhet përballë Hebronit. 4 Mbas kësaj ra në dashuri me një grua nga lugina e Sorekut, që quhej Delilah. 5 Atëherë princat e Filistejeve shkuan tek ajo dhe i thanë: "Bëje pér vete dhe zbulo ku qëndron téré ajo forcë e madhe e tij, në mënyrë që ta mposhtim pér ta lidhur dhe pér ta nënshtuar; pastaj do të të japid secili një mijë e njëqind sikla argjendi". 6 Kështu Delilah i tha Sansonit: "Më thuaj të lutem, ku qëndron forca jote e madhe dhe në çfarë mënyre mund të të lidhin që të të nënshtrojnë". 7 Sansoni iu përgjegj: "Në rast se më lidhin me shtatë tela të freskëta, jo akoma të thara, të harkut, unë do të bëhem i dobët dhe do të jem si gjithë burrat e tjerë". 8 Atëherë princat e Filistejeve i suallën shtatë tela të freskëta harku, jo akoma të thata, dhe ajo e lidhi me këto tela. 9 Mirépo kishte njerëz që rrinin në pritë pranë saj, në një dhomë të brëndshme. Ajo i tha: "Sansone, Filistejtë i ke mbi kokë!". Por ai i këputi litarët, ashtu si këputet një fije shtupe kur ndjen zjarrin. Kështu e fshehta e forcës së tij mbeti e panjohur. 10 Pastaj Delilah i tha Sansonit: "Ja, je tallur me mua dhe më ke treguar gjenjeshtra; por tani, të lutem, më thuaj se me çfarë gjë mund të lidhesh". 11 Ai iu përgjegj: "Në qoftë se më lidhin me litarë të rinx që nuk kanë qenë përdorur kurrë, unë do të bëhem i dobët dhe do të jem si çfarëdo burrë tjetër". 12 Prandaj Delilah mori litarë të rinx, e lidhi dhe i tha: "Sanson, Filistejtë i ke mbi kokë". Dhe kishte njerëz në pritë në dhomën e brendshme. Ai i këputi litarët që kishte në krahë si të ishin penj. 13 Atëherë Delilah i tha Sansonit: "Deri tani je tallur me mua dhe më ke thënë gjenjeshtra; tregomë me se mund të lidhesh". Dhe ai iu përgjegj: "Mjafton të thurësh shtatë gërshtet e kokës sime me majën e tezgjahut". 14 Ajo i thuri dhe i fiksoi në shulin e tezgjahut pastaj i tha: "Sanson, Filistejtë i ke mbi kokë". Por ai u zgjua nga gjumi dhe shkuli shulin nga tezgjahu dhe nga maja. 15 Atëherë ajo i tha: "Si mund të më thuash: 'Të dua', kur zemra jote nuk është me mua? Tri herë me radhë je tallur me mua dhe nuk më ke treguar ku qëndron forca jote e madhe". 16 Tani, me qenë se ajo e bezdiste çdo ditë me fjalët e

saj dhe e nxiste me ngulm, ai u zemërua pér vdekle, 17 dhe ia çeli asaj téré zemrën, duke i thënë: "Kurrë nuk ka kaluar brisku mbi kokén time, sepse jam një Naziro i Peréndisë, qysh në barkun e nënës sime; po të rruesha, forca ime do të ikte, do të bëhesha i dobët dhe i njëllotë si gjithë burrat e tjerë". 18 Kur Delilah u bind që ai ia kishte celur plotësisht zemrën, dérgoi të thërrasin pricat e Filisteje dhe u dérgoi këto fjalë: "Ejani lart këtë radhë se ai ma hapi téré zemrën e tij". Atëherë pricat 19 Pastaj ajo e vuri në gjumë mbi gjunjët e saj, thirri një njeri që i rrovi të shtatë gërshtatet të kokës së Sansonit; pastaj filloj ta trajtoj keq, dhe fuqia e tij e la. 20 Atëherë ajo i tha: "Sanson, Filistejtë i ke mbi kokë". Ai u zgjua nga gjumi dhe tha: "Unë do t'ia dal si herët e tjera, do të shpengohem". Por nuk e dinte që Zoti e kishte braktisur. 21 Dhe Filistejtë e zunë dhe i nxorën sytë; e zbritën në Gaza dhe e lidhën me zinxhirë prej bronzi. Dhe e vunë të rrotullojë mokrën në burg. 22 Ndëkaq flokët e kokës, mbasi u rruan, filluan përsëri të rriten. 23 Pricat e Filisteje u mblodhën pér t'i paraqitur një fljim të madh Dagonit, perëndisë së tyre, dhe pér t'u gëzuar. Ata thonin: "Perëndia ynë na ka dhënë në dorë Sansonin, armikun tonë". 24 Kur populli e pa, filloj të lavdërojë perëndinë e vet dhe të thotë: "Perëndia ynë na dha në dorë armikun tonë, atë që shkatërronte vendin tonë dhe që ka vrarë aq shumë njerëz tanë". 25 Kështu në gjëzimin e zemrës së tyre, ata thanë: "Silleni Sansonin që të dëfrehemi me tél!". E nxorrën Sansonin nga burgu dhe ai bëri karagjozllëqe para tyre. Pastaj e vunë midis shtyllave. 26 Atëherë Sansoni i tha fémijës, që e mbante prej dore: "Lërmë të prek shtyllat mbi të cilat qendron shtëpia, 27 që të mund të mbështetem në to". Shtëpia ishte pot me burra dhe gra; aty ndodheshin téré pricat e Filisteje, dhe mbi çati tre mijë veta, burra e gra, që shikonin Sansonin ndërsa ky bënte palaçon. 28 Atëherë Sansoni kérkoi ndihmën e Zotit dhe tha: "O Zot, o Zot, të lutem mos më harro! Më jep forcën e nevojshme pér këtë herë vetëm, o Perëndi që të hakmerrem me Filistejtë me një goditje të vetmet, pér shkak të humbjes së dy syve të mì". 29 Pastaj Sansoni kapi dy shtyllat qendrore, që mbanin tempullin, dhe u mbështet tek ato, tek njera me dorën e djathtë dhe tek tetra me dorën e majtë; 30 pastaj Sansoni tha: "Le të vdes bashkë me Filistejtë!". U përkul pastaj me të gjithë forcën e tij, dhe shtëpia u shemb mbi pricat dhe mbi gjithë popullin që ndodhej brenda; dhe qenë më shumë ata që ai vrau duke vdekur se ata që kishte vrarë kur qe gjallë. 31 Pastaj vëllezërit e tij dhe téré shtëpia e atit të tij zbritën dhe e morën; dhe e quan ta varrosin midis Tsorahut dhe Eshtaolit, në varrin e Manoahut, të atit të tij. Ai qe gjyqtar i Izraelit njëzet vjet me radhë.

17 Në krahinën malore të Efraimit ishte një njeri që quhej Mikah. 2 Ai i tha nënës së tij: "Një mijë e njëqind siklat prej argjendi që të kanë marrë dhe për të cilat ke thënë një mallkim, që e dëgjova me veshët e mi, ja, i kam unë; ato para i kisha marrë unë". Nëna e tij tha: "Im bir qoftë i bekuar nga Zoti!". 3 Kështu ai ia ktheu nënës së tij të një mijë e njëqind siklat prej argjendi dhe e éma tha: "Unë ia shenjtëroi plotësisht nga dora ime këtë argjend Zotit pér birin tim, pér ta bërë një shëmbëlltyrë të gdhendur dhe një figurë me derdhje prandaj po ta kthej tanë". 4 Pas kthimit të argjendit nënës së tij, e éma

mori dyqind sikla argjendi dhe ia dha shkrirësit, i cili bëri një shëmbëlltyrë të gdhendur dhe një figurë me derdhje metal; dhe këto u vendosën në shtëpinë e Mikahut. 5 Kështu ky njeri, Mikahu, pati një shtëpi perëndish; bëri një efod dhe një shtëpi idhujsh, dhe shenjtëroi një nga bijtë e tij që i shërbente ai prift. 6 Në atë kohë nuk kishte mbret në Izrael; secili bënte atë që i dukej e drejtë në sytë e tij. 7 Ishte një i ri nga Betlemi i Judës, nga familja e Judës, i cili ishte Levit dhe banonte në atë vend si i huaj. 8 Ky njeri u nis nga qyteti i Betlemit të Judës pér t'u vendosur aty ku mund të gjente një vend; duke ecur arripi në krahinën malore të Efraimit, në shtëpinë e Mikahut. 9 Mikahu e pyeti: "Nga po vjen?". Ai u përgjegji: "Jam një Levit nga Betlemi i Judës dhe jam duke kërkuar një vend ku mund të vendosem". 10 Mikahu i tha: "Rri me mua, dhe bëhu ati dhe prifti im; do të tē jep dhjetë sikla argjendi qđo vit, rroba dhe ushqim". Atëherë Leviti hyri. 11 Kështu Leviti pranoi të rrinte me atë njeri, që e trajtoi të riun sikur të ishte një nga bijtë e tij. 12 Mikahu e shenjtëroi Levitin; i ri i shërbue si prift dhe u vendos në shtëpinë e Mikahut. 13 Pastaj Mikahu i tha: "Tani e di që Zoti do të më bëjë të mira, sepse kam një Levit që më shërbën si prift".

18 Në atë kohë nuk kishte mbret në Izrael; po në këtë kohë fisë i Danitëve kérkonte pér vete një territor pér t'u vendosur, sepse deri në ato ditë nuk i ishte caktuar asnjë trashëgimi midis fiseve të Izraelit. 2 Bjtë e Danit dërguan, pra, te Tsorahu dhe te Eshtaoli pesë burra trima, që përfaqësonin téré fisin e tyre, pér të vëzhguar dhe pér të kontrolluar vendin; dhe u thanë atyre: "Shkonit të vëzhgoni vendin!". Kështu ata arritën në krahinën malore të Efraimit, në shtëpinë e Mikahut, dhe e kaluan natën aty. 3 Ndërsa ishin pranë shtëpisë së Mikahut, njohën zérin e tē riut Levit; atëherë ata hynë në shtëpi dhe e pyetën: "Kush tē solli këtu? Çfarë bën në këtë vend? Çfarë ke ti këtu?". 4 Ai iu përgjegji: "Mikahu më ka bërë këtë dhe atë; më mori në shërbim tē tij dhe unë jam prifti i tij". 5 Atëherë ata i thanë: "Pyet, pra, Perëndinë që të dimë në se rruga që kemi nisur do të jetë e mbarë". 6 Prifti iu përgjegji: "Shkonit në paqe; rruga që bëni kryhet nën shikimin e Zotit". 7 Kështu tē pesë burrat u nisën dhe arritën në Laish, panë që populli që banonte aty bënte një jetë tē sigurt, simbas zakoneve tē atyre tē Sidonit, një jetë tē qetë dhe tē sigurt, sepse nuk kishte njeri 8 Pastaj u kthyen te vëllezërit e tyre në Tsorah dhe në Eshtaol; dhe vëllezërit i pyetën ata: "Çfarë thoni?". 9 Ata u përgjigjën: "Le tē ngrihemi dhe tē sulemi kundër atyre njerëzve, sepse kemi parë vendin dhe éshtë me tē vërtetë i mrekullueshëm. Pse mbani një qëndrim jo aktiv? Mos nguronit tē lëvizin pér ta pushtuar vendin!. 10 Kur tē arrini, keni pér tē gjetur një popull tē sigurt dhe një vend tē gjérë, sepse Perëndiae ka dhënë në duart tuaja; éshtë një vend ku nuk mungon asgjë nga ajo që éshtë mbi tokë". 11 Atëherë gjashtëqind burra tē familjes së Danitëve u nisën nga Tsorahu dhe nga Eshtaoli, tē armatosur mirë pér luftë. 12 Ata u ngjitet dhe ngritën kampin e tyre në Kirjath-Jearim, në Jude; (prandaj ky vend, që ndodhet prapa Kiriath-Jearimit, quhet edhe sot e kësaj dite kampi i Danit). 13 Që këtëj kaluan në krahinën malore të Efraimit dhe arritën në shtëpinë e Mikahut. 14 Atëherë tē pesë burrat, që kishin shkuar

të vëzhgonin vendin e Laishit, filluan t'u thonë vëllezërve të tyre: "A e dini ju që në këto shtëpi ka një efod, një shtëpi idhujsh, një shëmbëlltyrë të gdhendur **15** Kështu ata u drejtuan nga ajo anë, arritën në shtëpinë e Levitit të ri, në banesën e Mikahut, dhe e përshtëdetën. **16** Ndërsa të gjashtëqind burrat e bijve të Danit, të armatosur mirë përf Luftë, rrinin para portës, **17** pesë burrat që kishin vajtur të vëzhgonin vendin u ngjithen lart, hynë në shtëpi, morën shëmbëlltyrën e gdhendur, efodin, shtëpinë e idhujve dhe figurën prej metali të shkrirë. Prifti rintre para portës bashkë me gjashtëqind njerëzit e armatosur mirë përf Luftë. **18** Kur këta hynë në shtëpinë e Mikahut dhe morën shëmbëlltyrën e gdhendur, efodin, shtëpinë e idhujve dhe figurën prej metali të shkrirë, prifti u tha atyre: "Ç'po bëni kështu?". **19** Ata iu përgjegjën: "Hesht, vëre dorën mbi gojë, eja me ne, dhe do të jesh përf ne një atë dhe një prift. Ç'është më mirë përf ty, të jesh prifti i shtëpisë së një njeriu të vetëm apo të jesh prifti i një fisi ose të një familjeje në Izrael?". **20** Kështu prifti ndjeu një gjëzim në zemrën e tij; mori efodin, shtëpinë e idhujve dhe shëmbëlltyrën e gdhendur dhe u bashkua me ata njerëz. **21** Atëherë rifilluan marshimin, duke vënë para fëmijët, bagëtinë dhe orënditë. **22** Kur ishin larguar nga shtëpia e Mikahut, burrat që banonin në shtëpitë afër asaj të Mikahut u mblohdhën dhe ndoqën bijtë e Danit. **23** U bërtitën pastaj bijve të Danit. Këta u ktheyen dhe i thanë Mikahut: "Çfarë ke që ke mbledhur këta njerëz?". **24** Ai u përgjegj: "Morët me vete perënditë që i kisha bërë unë dhe priftin, dhe ikët. Tani ç'më mbetet? Si mund të më thoni: "Çfarë ke?". **25** Bijtë e Danit i thanë: "Bëj që zëri yt të mos dégjohet më prapa nesh, sepse njerëz të zemëruar mund të hidhen mbi ju, dhe ti do të humbje jetën tênde dhe atë të familjes sate!". **26** Bijtë e Danit e vazhduan rruqën e tyre; dhe Mikahu, kur pa se ata ishin më të fortë se ai, u ktheye dhe shkoi në shtëpinë e tij. **27** Kështu ata, mbasi morën gjérat që kishte bërë Mikahu dhe priftin që kishte në shërbim tê tij, arritin në Laish, ku jetonte një popull që rinte i qetë dhe i sigurtë; e vranë me shpatë dhe i vunë flakën qytetit. **28** Nuk pati asnjë që ta çlironte, sepse ndodhej larg Sidonit, dhe banorët e tij nuk mbanin marrëdhënie me njerëz të tjerë. Ai ndodhej në luginën që zgjatej në drejtim të Beth-Rehobit. Pastaj Danitët e rindërtuan qytetin dhe banuan në të, **29** që pajtë Dan, nga emri i Danit, ati i tyre, që ishte bir i Izraelit; por më parë qyteti quhej Laish. **30** Pastaj bijtë e Danit ngritën përf vete shëmbëlltyrën e gdhendur; dhe Jonathani, bir i Gershomit, bir i Manasit, dhe bijtë e tij u bënë priftërinj të fiseve të Danitëve deri ditën e robërimit të banorëve të vendit. **31** Kështu ngritën përf vete shëmbëlltyrën e gdhendur nga Mikahu, gjatë gjithë kohës që shtëpia e Perëndisë mbeti në Shiloh.

19 Në atë kohë, kur nuk kishte mbret në Izrael, një Levit, që banonte në pjesën më të lartë të krahinës malore të Efraimit, mori si konkubinë një grua nga Betlemi i Judës. **2** Kjo konkubinë kreu një shkelje të kurorës kundër tij dhe e la përf t'u ktheyer në shtëpinë e atit të saj në Betlem të Judës, ku qendroi katër muaj. **3** Burri i saj u ngrit dhe shkoi te ajo përf t'i folur zemrës së saj dhe përf ta ktheyer në shtëpi. Ai kishte marrë me vete shërbëtorin e tij dhe dy gomarë. Kështu ajo e çoi në shtëpinë e atit të saj; sa e pa, i ati i së resë e priti têrë gjëzim. **4** Vjehrri i tij, i ati i së resë, e mbajti dhe ai qëndroi tri ditë me

të; kështu hëngrën e pinë, dhe e kaluan natën aty. **5** Ditën e katërt u ngritën herët në mëngjes dhe Leviti po bëhej gati të nisej, por i ati i vajzës së re i tha dhëndrit të tij: "Ha dicëka që të mbahesh, pastaj shkoni". **6** Kështu u ulën bashkë, hëngrën dhe pinë njeri afër tjetrit. Pastaj i ati së resë i tha burrit të saj: "Të lutem, prano ta kalosh natën këtu, dhe zemra jote të gézohet". **7** Ai u ngrit përf të ikur, por i vjehrri nguli këmbë aq shumë sa që ai vendosi ta kalojë natën aty. **8** Ditën e pestë ai u ngrit herët në mëngjes që të ikte; dhe i ati i së resë i tha: "Të lutem, ngrohe zemrën". Kështu u ndalën deri në pasdite dhe që të dy hëngrën. **9** Kur ai njeri u ngrit përf të ikur bashkë me konkubinën e tij dhë shërbëtorin e tij, i vjehrri, i ati i së resë, i tha: "Ja, ka filluar të erret; të lutem kaloje natën këtu; shiko, dita éshtë duke mbaruar; kaloje këtu natën dhe zemra jote të gézohet; nesër do të niseni herët dhe do të arrini në shtëpi". **10** Por ai njeri nuk deshi ta kalojë natën aty; kështu u ngrit, u nis dhe arriti përballë Jebusit, që éshtë Jeruzalemi, me dy gomarët e tij të shaluar dhe me konkubinën e tij. **11** Kur arritën pranë Jebusit, dita kishte kaluar tërisht; shërbëtori i tha zotit të tij: "Eja, të lutem, të hyjmë në këtë qytet të Jebuseve dhe ta kalojmë natën aty". **12** I zoti i përgjegj: "Jo, nuk do të hyjmë në një qytet të huajsh që nuk janë bij të Izraelit, por do të shkojmë deri në Gibeah". **13** Pastaj i tha shërbëtorit të tij: "Eja, të arrijmë në një nga këto vende dhe ta kalojmë natën në Gibeah ose në Ramah". **14** Kështu shkuan tutje dhe e vazhduan udhëtimin; dhe dielli perëndoi mbi ta pranë Gibeahut, që éshtë pronë e Beniaminit. **15** Aty u ktheyen përf të hyrë dhe përf të kaluar natën në Gibeah. Kështu Leviti hyri dhe u ndal në sheshin e qytetit; por askush nuk i priti përf të kaluar natën në shtëpinë e tij. **16** Pikërisht në atë kohë një plak po kthehet në mbrëmje nga puna e tij në ara; ai ishte nga krahina malore e Efraimit dhe banonte si i huaj në Gibeah, por njerëzit e vendit ishin Beniaminitë. **17** Me të ngritur sytë, pa kalimtarin në sheshin e qytetit. Plaku i tha: "Ku po shkon dhe nga po vjen?". **18** Leviti iu përgjegj: "Po shkojmë nga Betlemi i Judës në drejtim të pjesës më të largët të krahinës malore të Efraimit. Unë jam që andej dhe kisha vajtur në Betlem të Judës; tani po shkoj në shtëpinë e Zotit, por nuk ka njeri që të më presë në shtëpinë e tij. **19** Megjithatë ne kemi kashtë dhe bar përf gomarët tanë dhe bukë e verë për mua, përf shërbëtorën tênde dhe përf djalin që éshtë bashkë me shërbëtorin tênd; nuk na mungon asjë". **20** Plaku i tha: "Pacja qoftë me ty! Megjithatë më lejo tê kujdesem përf çdo nevojë që ke; por ti nuk duhet ta kalosh natën në shesh". **21** Kështu e çoi në shtëpinë e tij dhe u dha ushqim gomarëve; udhëtarët lanë këmbët, pastaj hëngrën dhe pinë. **22** Ndërsa po kënaqeshin, disa njerëz tê qyteti, njerëz të këqij rrethuan shtëpinë i ranë portës dhe i thanë tê zotit plak të shtëpisë: "Nxirre jashtë atë njeri që ka hyrë në shtëpinë tênde, sepse duam ta njohim!". **23** Por i zoti i shtëpisë me të dalë jashtë, u tha atyre: "Jo, vëllezërit e mi, mos u sillni në mënyrë kaq të keqe; ky njeri erdhë në shtëpinë time, prandaj mos kryeni një poshtërsi të tillë! **24** Ja ku janë këtu vajza ime e virgjër dhe konkubina e këtij njeriu; unë do t'i nxjerr jashtë, poshtërojini dhe bënë atë që mendoni; por mos kryeni kundër këtij njeriu një turp të tillë!". **25** Por ata njerëz nuk e dégjuan. Atëherë ai burrë mori konkubinën e tij dhe ua nxori atyre; ata e njohën dhe e

përdorën téré natën deri në mëngjes; e lanë të ikë vetëm kur filloj të zbardhë dita. **26** Ndaj të gdhirë kjo grua erdhë e u rrëzua para portës së shtëpisë të njeriut pranë të cilit rrinte burri i saj dhe mbeti aty deri sa u bë ditë. **27** Në mëngjes burri i saj u ngrit, hapi portën e shtëpisë dhe doli pér tē vazhduar udhëtimin e tij; dhe ja, konkubina e tij rrinte shtrirë te porta e shtëpisë me duart në pragun e saj. **28** Ai i tha: "Çohu dhe eja tē shkojmë!". Por nuk mori asnjë përgjigje. Atëherë burri e ngarkoi mbi gomarin dhe u nisën pér t'u kthyer në shtëpinë e vet. **29** Me tē arritur në shtëpi, kapi një thikë, mori konkubinën e tij dhe e preu, gjymtyrë pér gjymtyrë, në dymbëdhjetë copa, që i shpërndau në gjithë territorin e Izraelit. **30** Kushdo që e pa këtë tha: "Nuk ka ndodhur kurrë dhe nuk është parë asnjë herë një gjë e tillë, qysj prej kohës që bijtë e Izraelit dolën nga vendi i Egjiptit e deri sot! Mbajeni parasysh këtë gjë; këshillohuni dhe flisni".

20 Atëherë téré bijtë e Izraelit lëvizën, nga Dani deri në Beer-Sheba dhe në vendin e Galaadit, dhe asambleja u mblodhi si një njeri i vetëm përparrë Zotit në Mitspah. **2** Krerët e téré popullit, e gjithë fiseve të Izraelit u paraqitën përparrë asamblesë së popullit të Perëndisë; ishin katërqind mijë këmbësorë, tē aftë tē përdornin shpatën. **3** (Dhe bijtë e Beniaminit dëgjuan që bijtë e Izraelit ishin njitur në Mitspah). Atëherë bijtë e Izraelit thanë: "Na tregoni, si u krye ky krim?". **4** Atëherë Leviti, burri i gruas që ishte vratë, u përgjegj: "Unë kisha hyrë bashkë me konkubinën time në Gibeah të Beniaminit pér tē kaluar natën. **5** Por banorët e Gibeahut u ngritën kundër meje dhe rrëthuan natën shtëpinë në tē cilën ndodhesha, dhe kjo pér tē më vratë; por ata dhunuan përkundrazi konkubinën time dhe ajo vdiq. **6** Kështu unë mora konkubinën time, e preva copë-copë, dhe e dërgova nëpër gjithë territorin e trashëgimisë së Izraelit, sepse këta kryen një krim dhe një poshtërsi në Izrael. **7** Dhe ja, tani téré ju, o bij tē Izraelit, jepni mendimin dhe këshillën tuaj". **8** Atëherë téré populli u ngrit si një njeri i vetëm, duke thënë: "Asnjë prej nesh nuk do tē kthehet në çadrën e tij, asnjë prej nesh nuk do tē kthehet në shtëpinë e tij. **9** Dhe tani, ja se ç'do t'i bëjmë Gibeahut: do tē shkojmë kundër tij duke hedhur me short, **10** dhe do tē marrim nga tē gjitha fiset e Izraelit dhjetë njerëz mbi njëqind, njëqind mbi një mijë dhe një mijë mbi dhjetë mijë, tē cilët do tē shkojnë tē kërkojnë ushqime pér popullin, me qëllim që duke shkuar kundër Gibeahut të Beniaminit tē mund t'i lajmë tē gjitha poshtërsitë që ka kryer në Izrael". **11** Kështu téré burrat e Izraelit u mblodhën kundër atij qyteti, tē bashkuan si një njeri i vetëm. **12** Fiset e Izraelit dërguan pastaj njerëz në gjithë fisin e Beniaminit pér t'i thënë: "Ç'është ky krim që është kryer ndër ju? **13** Prandaj na dorëzoni ata njerëz, ata kriminelë që janë në Gibeah, që t'i vrasim dhe tē heqim tē keqen nga Izraeli". Por bijtë e Beniaminit nuk pranuan tē dëgjojnë zërin e vëllezërvë tē tyre, tē bijve tē Izraelit. **14** Bijtë e Beniaminit madje u mblodhën nga qytetet e tyre në Gibeah pér tē luftuar kundër bijve tē Izraelit. **15** Atë ditë bijtë e Beniaminit tē thirrur nga qytetet e tyre pér t'u mbledhur ishin njëzet e gjashtë mijë burra tē aftë pér tē përdorur shpatën, pa illogaritur banorët e Gibeahut, që arrinin në shtatëqind burra tē zgjedhur. **16** Midis téré këtyre njerëzve kishte shtatëqind burra tē zgjedhur, që ishin mëngjarashë. Téré

këta ishin tē aftë tē hidhnin një gur me hoben kundër një fije floku, pa gabuar goditjen. **17** Njerëzit e Izraelit tē thirrur pér t'u mbledhur, pa përfshirë ata tē Beniaminit, ishin katërqind mijë burra tē aftë pér tē përdorur shpatën, tē gjithë luftëtarë. **18** Kështu bijtë e Izraelit lëvizën, u ngjitet në Bethel dhe konsultuan Perëndinë, duke thënë: "Kush prej nesh do tē nisë i pari luftën kundër bijve tē Beniaminit?". Zoti u përgjegj: "Juda do tē fillojë i pari". **19** Të nesërmen në mëngjes bijtë e Izraelit u nisën dhe e ngritën kampin e tyre kundër Gibeahut. **20** Njerëzit e Izraelit dolën kështu pér tē luftuar kundër Beniaminit dhe u rreshtuan pér betejë kundër luftëtarëve tē tij pranë Gibeahut. **21** Atëherë bijtë e Beniaminit dolën nga Gibeahu dhe po atë ditë shtrinë tē vdekur pér tokë njëzet e dy mijë burra tē Izraelit. **22** Por populli, burrat e Izraelit, morën zemër përsëri dhe u rreshtuan përsëri pér betejë në po atë vend ku ishin rreshtuar ditën e parë. **23** Atëherë bijtë e Izraelit shkuan dhe qanë përparrë Zotit deri në mbrëmje, dhe u konsultuan me Zotin, duke thënë: "A duhet ta vazhdoj luftën kundër bijve tē Beniaminit, vëllait tim?". Zoti iu përgjegj: "Suluni kundër tyre". **24** Bijtë e Izraelit u ndeshën pér herë tē dytë me bijtë e Beniaminit. **25** Beniaminit dolën pér herë tē dytë nga Gibeahu kundër tyre dhe shtrinë pér tokë tetëmbëdhjetë mijë burra tē tjerë nga bijtë e Izraelit, tē gjithë tē aftë tē përdornin shpatën. **26** Atëherë téré bijtë e Izraelit, domethënë téré populli, u ngjitet në Bethel dhe qanë; mbetën aty përparrë Zotit dhe agjëruan atë ditë deri në mbrëmje, dhe ofruan olokauste dhe fljime falenderimi përparrë Zotit. **27** Pastaj bijtë e Izraelit u konsultuan me Zotin (arka e besëlidhjes së Perëndisë ndodhej aty në atë kohë, **28** dhe Finehasi, bir i Eleazarit, bir i Aaronit, shërbente në atë kohë para saj) dhe thanë: "A duhet tē vazhdojë akoma tē dal pér tē luftuar kundër bijve tē Beniaminit, vëllait tim, apo duhet tē heq dorë nga një gjë e tillë?". Zoti u përgjegj: "Suluni, sepse nesër do t'i jap në duart tuaja". **29** Kështu Izraeli zuri një pritë rrëth e rrotull Gibeahut. **30** Bijtë e Izraelit u vërsulën pér tē tretin herë kundër bijve tē Beniaminit, dhe u rreshtuan pér betejë në afersi tē Gibeahut si herët e tjera. **31** Bijtë e Beniaminit dolën kundër popullit dhe armiqtë e tyre tē tërroqën larg qytetit; dhe filluan tē godasin dhe tē vrasin, si herët e tjera, disa nga populli i Izraelit nëpër rruget (nga tē cilat njera shkon në Bethel dhe tjetra në Gibeah), dhe në fshatrat; ata vranë rrëth tridhjetë veta. **32** Kështu bijtë e Beniaminit thanë: "Ja ku janë, tē mundur para syve tonia si herët e parë!". Por bijtë e Izraelit thanë: "Të ikim dhe t'i têrheqim larg qytetit, mbi rruget kryesore!". **33** Atëherë téré njerëzit e Izraelit lëvizën nga pozicionet e tyre dhe u rreshtuan pér betejë në Baal-Thamar; ndërkaq njerëzit e Izraelit që ishin në pritë dolën nga vëndet e tyre tē fshehta në fushën e Gibeahut. **34** Dhjetë mijë burra tē zgjedhur në tē gjithë Izraelin u vërsulën kundër Gibeahut; Beteja qe e ashpér, por Beniaminit dolën nga shihnin katastrofën që po u afrohej. **35** Kështu Zoti mundi Beniaminin para Izraelit; dhe bijtë e Izraelit vranë atë ditë njëzet e pesë mijë e njëqind burra tē Beniaminit, tē gjithë tē zotë tē përdornin shpatën. **36** Kështu bijtë e Beniaminit e kuptuan se ishin mundur. Izraelitët i kishin lëshuar terren Beniaminit, sepse kishin besim te njerëzit që kishin zënë pritë në afersi tē Gibeahut. **37** Njerëzit e pritës u hodhën menjëherë mbi

Gibeahun; ata ecën përpara dhe vranë me shpatë gjithë banorët e qytetit. **38** Midis njerëzve të Izraelit dhe atyre që kishin ngritur pritën ishte caktuar një sinjal; këta të fundit duhet të bënin që të ngríej një re e madhe tymi nga qyteti. **39** Njerëzit e Izraelit, pra, kishin kthyer krahët gjatë luftimit; dhe ata të Beniaminit kishin filluar të godisnin dhe të vrissnin rrëth tridhjetë njerëz të Izraelit. Në fakt ata thonin: "Me siguri ata janë plotësisht të mundur para nesh si në betejën e parë!". **40** Por kur sinjali i kolonës së tymit fillo i tē ngrihet nga qyteti, ata të Beniaminit u kthyen prapa dhe ja, tërë qyteti ishte pushuar nga flaka që po ngríej në qiell. **41** Atëherë njerëzit e Izraelit u kthyen dhe njerëzit e Beniaminit i zuri një frikë e madhe, duke parë gjémën e madhe që u kishte rënë. **42** Prandaj filluan të ikin përpara njerëzve të Izraelit në drejtim të shkretëtirës, por pa arritur t'i shmangen betejës; dhe ata që dilnin nga qyteti u vërsulën në mes tyre dhe i masakruan. **43** I rrëthuan Beniaminit, i ndoqën pa pushim dhe i luftuan deri përballë Gibeahut nga ana lindore. **44** Beniaminit humbën tetëmbëdhjetë mijë njerëz, të gjithë burra trima. **45** Ata që mbetën gjallë kthyen kurrizin dhe ua mbathën në drejtim të shkretëtirës, të shkëmbit të Rimonit; dhe ata zunë rrugës pesë mijë prej tyre i ndoqën deri në Gidon dhe vranë dy mijë të tjerë. **46** Kështu numri i përgjithshëm i Beniaminitëve që u vranë atë ditë ishte njëzet e pesë mijë veta, të gjithë të zotë të përdornin shpatën, tërë njerëz trima. **47** Gjashtëqind burra, që kishin kthyer kurrizin dhe kishin ikur në shkretëtirë në drejtim të shkëmbit të Rimonit, mbetën aty katër muaj. **48** Pastaj Izraelitët u kthyen kundër bijve të Beniaminit dhe vranë me shpatë tërë banorët e qytetit, duke përfshirë edhe bagëtinë dhe gjithçka gjenin; u vunë flakën edhe tërë qyteteve që u dilnin përrapa.

21 Por njerëzit e Izraelit ishin betuar në Mitspah, duke thënë: "Asnjë nga ne nuk do t'ja japë bijén e tij pér grua një Beniaminit". **2** Pastaj populli erdhë në Bethel, ku qëndroi deri në mbrëmje përpara Perëndisë; dhe ngriti zérin dhe qau me të madhe, **3** duke thënë: "O Zot, Perëndi i Izraelit, pse ndodhi kjo në Izrael, që sot të mungojë një fis në Izrael?". **4** Të nesërmën populli u ngrit herët në mëngjes, ndërtoi në atë vend një altar dhe ofroi olokauste dhe flijime falenderimi. **5** Pastaj bijtë e Izraelit thanë: "Cili nga fiset e Izraelit nuk ka dalë në asamble para Zotit?". Sepse kishin bërë një betim solemn kundër kujtdo që nuk kishte dalë përpara Zotit në Mitspah, duke thënë: "Ai njeri do të vritet". **6** Biftë e Izraelit ishin të hidhëruar pér Beniaminin, vëllanë e tyre, dhe thonin: "Sot u zhduk një fis i Izraelit. **7** Si do të bëjmë t'u gjejmë gra atyre që shpëtuan, sepse jemi betuar në emr të Zotit të mos u japim atyre pér grua asnjë prej vajzave tonë?". **8** Pastaj thanë: "Cili është midis fiseve të Izraelit ai që nuk ka dalë para Zotit në Mitspah?". Dhe ja që asnjeri nga Jabesi i Galaadit nuk kishte ardhur në kamp pér asamblenë; **9** në fakt u kalua në revistë populli, u vu re që në gjirin e tij nuk kishte asnjë nga banorët e Jabesit të Galaadit. **10** Atëherë asambleja dërgoi atje dymbëdhjetë mijë burra nga më trimat dhe u dha këtë urdhër, duke thënë: "Shkonit dhe vrissni me shpatë banorët e Jabesit të Galasadit, duke përfshirë gratë dhe fëmijët. **11** Do të veproni kështu: do të shfatosni çdo mashkull dhe çdo grua që ka pasur marrëdhënie seksuale me një burrë". **12** Ata gjetën midis banoëve të Jabesit të Galaadit katërqind

vajza që nuk kishin pasur marrëdhënie seksuale me burra, dhe i çuan në kamp, në Shilon, që ndodhet në vendin e Kanaanit. **13** Atëherë tërë asambleja dërgoi lajmëtarë pér të folur me bijtë e Beniaminit, që ndodheshin në shkëmbin e Rimonit, dhe pér t'u shpallur paqen. **14** Kështu Beniaminitët u kthyen dhe muarrën ato gra që nuk ishin vrarë në Jabes të Galaadit; por nuk pati mjaft pér të gjithë. **15** Populli ishte i hidhëruar pér ato që i kish bërë Beniaminit, sepse Zoti kishte hapur një të çarë midis fiseve të Izraelit. **16** Atëherë pleqtë e asamblesë thanë: "Si do të bëjmë t'u gjejmë gra atyre që kanë mabetur gjallë, mbasi gratë beniaminitë janë vrarë?". **17** Pastaj thanë: "Njerëzit e Beniaminit që kanë mabetur gjallë duhet të kenë një trashëgimi, me qëllim që të mos zhduket një fis në Izrael. **18** Por ne nuk mund t'u japiim atyre pér bashkëshortë bijat tonë", me genë se bijtë e Izraelit ishin betuar, duke thënë: "I mallkuar qoftë ai që do t'i japë një grua Beniaminit". **19** Atëherë thanë: "Ja, çdo vit bëhet një festë pér ndër të Zotit në Shiloh, që ndodhet në veri të Bethelit, në lindje të rrugës që ngjitej nga Betheli në Sikem, dhe në jug të Lebonahut". **20** Kështu u dhanë këtë urdhër bije të Beniaminit, duke u thënë: "Shkonit dhe fshihuni në vreshtat, **21** dhe rrini e shikonit; kur vajzat e Shilohut do të dalin pér të hedhur valle në kor, ju do të dilni nga vreshtat, dhe secili do të rrëmbejë gruan e tij midis vajzave të Shilohut; pastaj do të shkonit në vendin e Beniaminit. **22** Kur etërit o vëllezërit e tyre do të vinë te ne pér të protestuar, ne do t'u themi: "Na i jepni, ju lutem, sepse në këtë luftit nuk kemi zënë një grua pér secilin prej tyre; por në rast se nuk ua jepni atyre as në këtë rast, ju do të jeni fajtorë"". **23** Biftë e Beniaminit vepruan kështu: morën gra simbas numrit të tyre, midis valltareve; i rrëmbyen, pastaj u nisën dhe u kthyen në trashëgiminë e tyre, i rindërtuan qytetet dhe banuan në to. **24** Në të njëjtën kohë biftë e Izraelit u nisën që andej, secili shkoi në fisin dhe në familjen e tij, e që andej secili u kthyte në trashëgiminë e tij. **25** Në atë kohë nuk kishte asnjë mbret në Izrael; secili bënte atë që i dukej e drejtë në sytë e tij.

Ruthi

1 Në kohën kur qeverisnin gjyqtarët, vendin e pllakosi zia, dhe një njeri nga Betlemi i Judës shkoi të banojë në vendin e Moabit me gjithë gruan dhe dy bijtë e tij. **2** Emri i burrit ishte Elimelek, emri i gruas së tij Naomi dhe emri i dy bijve të tij Mahlon dhe Kilion, Efratej nga Betlemi i Judës. Ata shkuat në vendin e Moabit dhe u vendosën aty. **3** Pastaj Elimeku, burri i Naomit, vdiq dhe ajo mbeti me dy bijtë e saj. **4** Këta u martuan me gra moabite, nga të cilat njëra quhej Orpah dhe tjetra Ruth; dhe banuan aty rrëth dhjetë vjet. **5** Pastaj edhe Mahloni dhe Kiloni vdiqën që të dy, dhe kështu ajo grua mbeti pa dy djemtë e saj dhe pa burrin. **6** Atëherë u ngrit me gjithë nuset e saj për tu kthyer nga vendi Moabit, sepse kishte dëgjuar të thuhet që Zoti i kishte vizituar popullin e vet dhe i kishte dhënë bukë. **7** Ajo u nis, pra, me të dy nuset e saj nga vendi në të cilin rrinte, dhe filloj të ecë për tu kthyer në vendin e Judës. **8** Por Naomi u tha dy nuseve të saj: "Shkon, kthehuni çdo njëra në shtëpinë e nënës së saj; Zoti qoftë i mirë me ju, ashtu si ju keni qenë të mira me ata që kanë vdekur dhe me mua! **9** Zoti ju bëftë të gjeni qetësi çdo njëra në shtëpinë e burrit të sajë!". Pastaj ajo i puthi dhe ato filluan të qajnjë me zë të lartë, **10** dhe i thanë: "Jo, ne do të kthehemi me ty pranë popullit tênd". **11** Por Naomi u përgjegj: "Kthehuni bijat e mijë! Pse të vini me mua? Mos kam në barkun tim fëmijë që mund të bëhen bashkëshortët tuaj! **12** Kthehuni mbrapa, bijat e mijë, shkon, sepse unë jam shumë e vjetër për tu martuar prapë; edhe sikur të thoja: "Kam akoma shpresë"; edhe sikur të martoresha sonte dhe të lindja djem, **13** a do të prisnit ju sa të rriteshin? A do të hiqnit dorë nga martesa përkëtë shkak? Jo, bijat e mijë, sepse kushtet në të cilat ndodhem janë më të hidhura nga tuajat, sepse dora e Zotit éshtë shtrirë kundër meje". **14** Atëherë ato e ngriten zërin dhe qanë përsëri; pastaj Orpahu puthi vjehrrën, por Ruthi nuk i ndahej asaj. **15** Atëherë Naomi i tha Ruthit: "Ja, kunata jote u kthye te populli i vet dhe te perënditë e saj; ktheu mbrapa edhe ti, ashtu si kunata jote!". **16** Por Ruthi u përgjegj: "Mos ngul këmbë me mua që unë të të braktis dhe të mos të të ndjek më, sepse kudo që të shkosh ti do të shkoj edhe unë, dhe kudo që të rish ti do të rri edhe unë; populli yt do të jetë populli im, Perëndia yt do të jetë edhe Perëndia im; **17** aty ku të vdesësh ti do të vdes edhe unë, dhe atje do të më varrozin. Kështu të veprojë me mua Zoti, bille edhe më keq, në rast se veç vdekjes ndonjë gjë tjetër do të më ndajë prej teje!". **18** Kur Naomi e kuptoi që Ruthi ishte e vendosur ta ndiqte, nuk i foli më. **19** Kështu e bënë rruqën bashkë deri sa arritin në Betlem. Kur arritin në Betlem, tërë qyteti ziente për shkak të tyre. Gratë thonin: "Kjo éshtë Naomi?". **20** Ajo iu përgjegj atyre: "Mos më quani Naomi; thirrmëni Mara, sepse i Plotfujishmi më ka mbushur me hidhërim. **21** Unë u nisa në bollëk dhe Zoti më ktheu në shtëpi të zhveshur nga çdo gjë. Pse të më quani Naomi, kur Zoti ka dëshmuar kundër meje dhe i Plotfujishmi më ka bërë fatkeqe?". **22** Kështu Naomi u kthyesh bashkë me Ruthin, nusen e saj, që kishte ardhur nga vendi i Moabit. Ato arritin në Betlem kur kishte filluar korrija e elbit.

2 Naomi kishte një fis të burrit të saj, një njeri të fuqishëm dhe të pasur, nga familja e Elimelekut, që quhej Boaz. **2** Ruthi, Moabitja, i tha Naomit: "Lermë të shkoj nérë ara e të mbledh kallinj prapa atij në sytë e të cilit do të gjej hir". Ajo iu përgjegj: "Shko, bija ime". **3** Kështu Ruthi shkoi dhe nisi të mbledhë kallinjtë prapa korrësve; dhe i rastisi të ndodhej në pjesën e arës që ishte pronë e Boazit, i cili i përkiste familjes së Elimelekut. **4** Por ja, që Boazi erdhë në Betlehem dhe u tha korrësve: "Zoti qoftë me ju!". Ato iu përgjigjën: "Zoti të bekoftë!". **5** Pastaj Boazi i tha shërbëtorit të tij të caktuar të mbikqyrë korrësit: "E kujt éshtë kjo vajzë?". **6** Shërbëtori i caktuar të mbikqyrë korrësit u përgjigji: "Éshtë një vajzë moabite, që éshtë kthyer me Naomin nga vendi i Moabit. **7** Ajo na tha: "Ju lutem, më lini të mbledh kallinjtë midis demeteve prapa korrësve". Kështu ajo erdhë dhe qëndroi nga mëngjesi deri tanë; pushoi vetëm një çast në shtëpi". **8** Atëherë Bozai i tha Ruthit: "Dëgjo, bija ime, mos shko në ndonjë arë tjetër për të mbledhur kallinjtë që kanë mbetur, mos u largo që këtej, por rri me shërbëtoret e mia. **9** Mbaj sytë në arën që po korrin dhe shko prapa korrësve. A nuk i kam urdhëruar shërbyesit e mi të mos të të bezdisin? Kur ke etje, shko atje ku janë shtambat, për të pirë ujin që kanë nxjerrë shërbëtorët". **10** Atëherë Ruthi u shtria përdhe, duke rënë përmbyss me fytyrën për tokë dhe i tha: "Për çfarë arësy kam gjetur kaq hir në sytë e tu, sa ti të kujdesesh pér mua që jam një e huaj?". **11** Boazi iu përgjegj duke thënë: "Më kanë treguar të gjitha ato që ti ke bërë për vjehrrën tênde mbas vdekjes së burrit tênd, dhe si ke lénë atin tênd, nénén tênde dhe vendlindjen tênde, për të jetuar me një popull që nuk e nijhje më parë. **12** Zoti të shpérbleftë pér ato që ke bërë dhe shpërblimi yt të jetë i plotë nga ana e Zotit, Perëndiesi së Izraelit, nén krahët e të cilit erdhë të strehohesh!". **13** Ajo i tha: "Le të arrij të më shikosh me sy të mirë, o imzot, sepse ti më ke ngushëlluar dhe i ke folur zemrës së shërbëtore sate, megjithëse unë nuk jam as sa një nga shërbëtoret e tua". **14** Në kohën e drekës Boazi i tha: "Eja këtu, ha bukë dhe ngjyje kafshatën tênde në uthull". Kështu ajo u ul midis korrësve. Boazi i ofroi grurë të pjekur, dhe ajo hëngri sa u ngop dhe vuri mënjanë tepricat. **15** Pastaj u ngrit për të vazhduar mbledhjen e kallinjve që kishin mbetur, dhe Boazi u dha këtë urdhër shërbëtorëve të tij duke thënë: "Lëreni të vazhdojë të mbledhë kallinjtë edhe midis duajve dhe mos e qortoni; **16** përveç kësaj lini që të bien për të kallinj nga dorëza dhe mos i merrni, me qëllim që t'i mbledhë ajo, dhe mos i bërtisni". **17** Pastaj ajo vazhdoi të mbledhë kallinj në arë deri në mbrëmje, pastaj shiu atë që kishte mbledhur dhe siguroi pothuaj një efë elbi. **18** E ngarkoi në kuriz, hyri në qytet dhe e vjehrëra pa atë që kishte mbledhur. Pastaj Ruthi nxori atë që kishte tepruar nga ushqimi pasi ajo ishte ngopur dhe ia dha. **19** E vjehrëra e pyeti: "Ku i ke mbledhur kallinjtë sot? Ku ke punuar? Bekuar qoftë ai që tregoi kujdes për ty!". Kështu Ruthi i tregoi së vjehrrës pranë kujt kishte punuar dhe shtoi: "Njeriu pranë të cilit punova sot quhet Boaz". **20** Naomi i tha nuses: "Qoftë i bekuar nga Zoti ai që nuk e ka hequr mirësinë e tij nga të gjallët dhe të vdekurit". Dhe shtoi: "Ky njeri éshtë një i afërti ynë i ngushtë, një njeri që ka të drejtë të na shpengojë". **21** Atëherë Ruthi, Moabitja, tha: "Më tha edhe: "Rri me shërbëtorët e mi, deri sa të

kenë mbaruar korrijen time"". 22 Naomi i tha Ruthit, nuses së saj: "E mira éshëtë që ti të shkosh, bija ime, me shérbëtoret e tij dhe mos të të gjejnë në një arë tjetër". 23 Kështu ajo mbeti duke mbledhur kallinj me shérbëtoret e Boazit deri në fund të korrijes së elbit dhe të grurit. Dhe banonte bashkë me të vjehrrën.

3 Pastaj Naomi, e vjehrra, i tha: "Bija ime, a nuk do të kérkoj unë një vend paqeje pér ty, që ti të jesh e lumtur? 2 Boazi, me shérbëtoret e té cilit ti ke qenë, a nuk éshëtë vallë fisi ynë? Ja, sonte ai duhet të shohë elbin në lémë. 3 Prandaj lahu, lyeju me vaj, vish rrrobat më të mira që ke dhe zbrit në lémë; por bëj që ai të mos të njohë deri sa të ketë mbaruar së ngrënë e së piri. 4 Kur të shkojë të shtrihet, kqyr vendin ku shtrihet; pastaj shko aty, zbulo këmbët e tij dhe shtriu edhe ti. Dhe ai do të thotë atë që duhet të bësh" 5 Ruthi iu përgjegji: "Do të bëj të gjitha ato që më the". 6 Kështu zbriti në lémë dhe bëri të gjitha ato që i kishte porositur e vjehrra. 7 Boazi hëngri e piu dhe me zemër të gëzuar shkoi të shtrihet pranë grumbullit të grurit. Atëherë ajo erdhi ngadalë, i zbuloi këmbët dhe u shtri. 8 Aty nga mesnata ai u zgjua përnjëherësh dhe u kthye; ja, një grua ishte shtrirë te këmbët e tij. 9 "Kush je ti?", i tha. Ajo u përgjigji: "Jam Ruthi, shérbëtorja jote; shtrije skajin e mantelit tенд mbi shérbëtoren tенд, sepse ti gëzon të drejtëtë e shpengimit". 10 Ai tha: "Qofsh e bekuar nga Zoti bija ime! Mirësia që tregove këtë herë të fundit ia kalon së parës, sepse nuk ke rendur pas të rinxje, të varfër a të pasur. 11 Prandaj tanë mos ki frikë, bija ime; unë do të bëj pér ty gjithçka që më kérkon, sepse të gjithë njerëzit e qytetit tim e dinë që ti je një grua e virtytshme. 12 Éshëtë e vërtetë që unë gëzoj të drejtëtë e shpengimit; por éshëtë një që éshëtë fis më i afërt se unë. 13 Kaloje këtu natën; dhe nesër në mëngjes, në rast se ai do të kérkoj të drejtëtë e tij ndaj teje, mirë, pra le ta bëjë; por në rast se nuk e kérkon të drejtëtë e tij mbi ty, unë do të kérkoj që të vlejë e drejta ime dhe do të të shpengoj ashtu siç éshëtë e vërtetë që Zoti rron! Rri shtrirë deri në mëngjes". 14 Kështu ajo qëndroi shtrirë në këmbët e tij deri në mëngjes; por u ngrit përparrë se një njeri të njohë tjetrin, sepse ai i kishte thënë: "Asnjieri nuk duhet ta dijë që kjo grua erdhi në lémë!". 15 Pastaj shtoi: "Sill mantelin që ke veshur dhe mbaje". Ajo e mbajti dhe ai derdhi mbi të gjashtë masa elbi, pastaj ia vuri mbi kurriz; pas kësaj ajo u kthye në qytet. 16 Kështu u kthye tek e vjehrra, që i tha: "Ti je bija e ime?". Atëherë ajo i tregoi të gjitha ato që ai burrë kishte bërë përtë, 17 dhe shtoi: "Më dha edhe këto gjashtë masa elbi, sepse më tha: "Nuk duhet të kthehesht te vjehrra jote duar bosh"". 18 Naomi i tha: "Qëndro këtu, o bija ime, deri sa të mësosh si ka përtë mbaruar kjo çështje, sepse ai burrë nuk do të rrjë deri sa të ketë sistemuar sot çështjen".

4 Boazi shkoi te porta e qytetit dhe u ul aty. Dhe ja, po kalonte ai që kishte të drejtëtë e shpengimit dhe përtë cilin Boazi kishte folur. Boazi i tha: "O ti biri i filanit, afrohu dhe ulu këtu". Ai u afrau dhe u ul. 2 Boazi mori atëherë dhjetë burra nga pleqtë e qytetit dhe u tha atyre: "Uluni këtu". Ata u ulén. 3 Pastaj Boazi i tha atij që kishte të drejtëtë e shpengimit: "Naomi, që u kthye nga vendi i Moabit, ka shitur pjesën e tokës që i përkiste vëllait tonë Elimelek. 4 Mendova të të informoj dhe të them:

"Blje në prani të banorëve të vendit dhe të pleqve të popullit tim. Në rast se do ta shpengosh, shpengoje; por në rast se nuk ke ndër mend ta shpengosh, ma thuaj që ta di edhe unë; sepse asnjieri veç teje nuk gëzon të drejtëtë e shpengimit, dhe pas teje vij unë"". Ai u përgjegji: "Do të kérkoj të drejtëtë time".

5 Atëherë Boazi tha: "Ditën që do ta blesh arën nga dora e Naomit, ti do ta blesh edhe nga Ruthi, Moabitja, bashkëshortja e të ndjerit, përtë ringjallur emrin e të ndjerit në trashëgiminë e tij". 6 Ai që gëzonte të drejtëtë e shpengimit u përgjegji: "Unë nuk mund ta shpengoj pér vete, sepse do të shkatërroj trashëgiminë time; shpengo ti atë që duhet të shpengoja unë, sepse unë nuk mund ta shpengoj". 7 Ky ishte zakoni në kohërat e kaluara në Izrael lidhur me të drejtëtë e shpengimit dhe të ndryshimit të pronësisë: personi hiqte sandalen dhe ja jepet tjetrit; kjo ishte mënyra e dëshmisë në Izrael. 8 Kështu ai që gëzonte të drejtëtë e shpengimit i tha Boazit: "Blje ti vetë", dhe hoqi sandalen. 9 Atëherë Boazi u tha pleqve dhe tërë popullit: "Ju sot jeni dëshmitarë që unë bleva sot në duart e Naomit të gjitha ato që ishin pronë e Elimelekut, të Kilonit dhe të Mahlonit. 10 Gjithashtu bleva pér grua Ruthin, Moabiten, bashkëshorten e Mahlonit, përtë ringjallur emrin e të ndjerit në trashëgiminë e tij, me qëllim që emri i të ndjerit të mos shuhet midis vëllezërve të tij dhe në portën e qytetit të tij. Ju sot jeni dëshmitarë të këtij fakti. 11 Atëherë tërë populli që ndodhej te porta dhe pleqtë u përgjigjén: "Ne jemi dëshmitarë të kësaj ngjarjeje. Zoti e bëftë gruan që hyn në shtëpinë tênde si Rakelën dhe si Lean, dy gratë që ngritën shtëpinë e Izraelit. Paç pushtet në Efrathah dhe u bëfsh i famshëm në Betlem. 12 Shtëpia jote u bëftë si shtëpia e Perësit, që Tamara i lindi Judës, përtë shkak të pasardhësve që Zoti do të të japo nga kjo e re". 13 Kështu Boazi e mori Ruthin, që u bë bashkëshortja e tij. Ai hyri tek ajo dhe Zoti i dha mundësinë të lindë, dhe ajo lindi një djalë. 14 Atëherë gratë i thanë Naomit: "Bekuar qoftë Zoti, që sot nuk të la pa një shpëtimtar. Emri i tij u bëftë i famshëm në Izrael! 15 Pastë mundësi ai të rimëkëmbë jetën tênde dhe u bëftë mbështetja e pleqërisë sate, sepse e ka lindur nusja jote që të do dhe që vlen pér ty më tepër se shtatë bij". 16 Pastaj Naomi e mori fëmijën, e vuri në gjirin e saj dhe u bë taja e saj. 17 Fqinjët i vunë një emër dhe thonin: "I lindi një djalë Naomit!". E quajtën Obed. Ai qe ati i Isait, ati i Davidit. 18 Ja pasardhësitet e Perësit: Perësitet i lindi Hetsroni; 19 Hetsronit i lindi Rami; Ramit i lindi Aminadabi; 20 Aminadabit i lindi Nahshoni; Nahshonit i lindi Salmoni; 21 Salmonit i lindi Boazi; Boazit i lindi Obedi; 22 Obedit i lindi Isai dhe Isait i lindi Davidi.

1 i Samuelit

1 Ishte një njeri nga Ramathaim-Tsopini, nga zona malore e Efraimit, që quhej Elkanah; ishte bir i Jerohamit, bir i Eliuh, bir i Tuhut dhe bir i Efraimitit Tsuf. **2** Ai kishte dy gra: e para quhej Ana dhe tjetra Penina. Penina kishte fëmijë, kurse Ana nuk kishte. **3** Çdo vit ky njeri nisej nga qyteti i tij pér të adhuruar dhe pér t'i ofruar flijime Zotit tē ushtërvive në Shiloh, ku gjendeshin dy bijtë e Efraimit, Hofni dhe Finehasi, priftërinj tē Zotit. **4** Kur i vinte dita Elkanahut tē ofronte flijimin, ai kishte zakon t'u jepte pjesën që u takonte gruas së tij Penina dhe pjesët gjithë bijve dhe bijave tē tij; **5** por Anës i jepte një pjesë tē dyfishtë, sepse e donte Anën, megjithëse Zoti ia kishte mbyllur barkun. **6** Por shemra e saj e ngacmonte vazhdimisht pér ta zëmëruar, sepse Zoti ia kishte mbyllur barkun. **7** Kështu ndodhë çdo vit; sa herë që Ana ngjitej në shtëpinë e Zotit, Penina e ngacmonte; prandaj ajo qante dhe nuk hante më. **8** Atëherë burri i saj Elkanahu i tha: "Ana, pse qan? Pse nuk ha? Pse eshtë trishtuar zemra jote? A nuk jam unë pér ty më i mirë se dhjetë fëmijë?". **9** Pasi hëngrën dhe pinë në Shiloh, Ana u ngrit. Prifti Eli ishte ulur mbi ndjenjësen që ndodhet në hyrje tē tabernakullit të Zotit. **10** Në trishtimin e shpirtit të saj i lutej Zott duke qarë me dënesë. **11** Pastaj lidhi një kusht, duke thënë: "O Zot i ushtrive, në se vërtetë interesohesh pér fatkeqësinë që i ka rënë shërbëtores sate, në se ti më mban mend mua dhe nuk e harron shërbëtoren tênde, por déshiron t'i japësh shërbëtores sate një fëmijë mashkull, unë do t'ja jap Zotit pér të gjitha ditët e jetës së tij dhe brisku nuk ka pér tē kaluar mbi kokën e tij". **12** Ndërsa ajo e zgjaste lutjen e saj përpëra Zotit, Eli shikonte me kujdes gojën e saj. **13** Ana fliste në zemër tē saj; vetëm buzët i lëviznin, por zëri saj nuk dëgjohej; pikërisht pér këtë Eli mendonte që ishte e dehur. **14** Kështu Eli i tha: "Deri kur do tē jesh e dehur? Tē daltë pija!". **15** Por Ana u përgjegj dhe tha: "Jo, imzot, unë jam një grua e vrarë në frysme dhe nuk kam pirë as verë, as pije tē tjera dehëse, por isha duke hapur zemrën time para Zotit. **16** Mos mendo se shërbëtorja jote eshtë një grua e çorodit, sepse ka qënë dhëmbja dhe hidhërimi i pamasë që më shytynë tē flas deri tanë". **17** Atëherë Eli u përgjegj: "Shko në paqe dhe Perëndia i Izraelit tē dhëntë atë që i kërkove". **18** Ajo u përgjegj: "Shërbëtorja jote pastë gjetur hirin në sytë e tu". Kështu gruaja iku në rrugën e saj, nisi tē ushqehet dhe pamja e saj nuk ishte më e trishtuar. **19** Ata u ngriten herët në mëngjes dhe ranë përmbyss përpëra Zotit; pastaj u nisën dhe u ktheyen në shtëpinë e tyre në Ramah. Elkanahu njohu Anën, bashkëshorten e tij, dhe Zoti u kujtua pér tē. **20** Në kohën e caktuar, Ana mbeti me barrë dhe lindi një djalë tē cilët ia vunë emrin Samuel, duke thënë: "Sepse ia kërkova Zotit". **21** Atëherë burri i saj Elkanahu u ngjit me gjithë familjen e tij pér t'i ofruar Zotit flijimin vjetor dhe pér tē plotësuar kushtin e lidhur. **22** Por Ana nuk u ngjit, sepse i tha burrit tē saj: "Unë nuk do tē ngjitem deri sa fëmija tē jetë zvjerdhur; atëherë do ta çoj me qëllim që ta paraqes para Zotit dhe tē mbetet pranë tij pér gjithnjë". **23** Burri i saj, Elkanahu, iu përgjegj: "Bëj si tē duket më mirë; qëndro deri sa tē tē jetë zvjerdhur, mjafq që Zoti ta mbajë fjalën!". Kështu gruaja mbeti në shtëpi dhe i dha gjë birit

të saj deri sa ky u zvordh. **24** Mbasë e zvordhi e mori me vete, bashkë me tri dema tē vegjël, një efë mielli dhe një calik verë; dhe i çoi në shtëpinë e Zotit në Shiloh. Djali ishte akoma shumë i vogël. **25** Pastaj ata fljuan një dem dhe ia çuan djalin Elit. **26** Ana i tha: "Imzot! Ashtu siç eshtë e vërtetë që jeton shpirti yt, o imzot, unë jam ajo grua që rrinte këtu, afér teje, dhe i lutej Zotit. **27** Jam lutar pér tē pasur këtë djalë, dhe Zoti më dha atë që i kisha kërkuar. **28** Prandaj edhe unë ia fal Zotit; deri sa tē rrojë, ai do t'i kushtohet Zotit". Dhe aty ranë përmbyss para Zotit.

2 Atëherë Ana u lut dhe tha: "Zemra ime ngazëllohet në Zotin, forca ime ngrihet tek i Zoti; goja ime hapet kundër armiqve të mi, sepse gëzohem nga shpëtimi yt. **2** Nuk ka asnjë tē shenjtë si Zoti, sepse nuk ka asnjë tjetër vëç teje, nuk ka asnjë shkëmb si Perëndia ynë. **3** Mos vazhdoni tē flisni me aq mburrej; tē mos dalin fjalë arrogante nga goja juaj, sepse Zoti eshtë Perëndia i njohjes dhe ai i peshon veprimet. **4** Dhe harqet e tē fuqishmëve thyhen, ndërsa tē dobëtit janë pajisur me forcë. **5** Ata që ishin të ngopur shkognjë si punëtorë ditorë pér një copë bukë, ndërsa ata që ishin tē uritur nuk vuajnë më nga uria. Madje edhe ajo që ishte shterpë, ka pjellë shtatë herë, ndërsa ajo që ka shumë fëmijë eshtë dobësuar. **6** Zoti tē bën tē vdesësh dhe tē bën tē jetosh; tē zbret në Sheol dhe tē ngjitet që andej. (*Sheol h7585*) **7** Zoti tē varfëron dhe tē pasuron, ai tē poshtëron dhe ai tē lartëson. **8** Ai e ngre tē mjerin nga pluhuri dhe e heq tē varfërin nga plehrat, në mënyrë që tē ulet me pricat dhe tē trashëgojnë një fron lavdie; sepse shtyllat e dheut i përkasin Zotit, dhe mbi to ai ka mbështetur botën. **9** Ai ruan rrugën që bëjnë shenjorët e tij, por tē pafetë do tē vdesin në errësirë, sepse njeriu nuk do tē mbizotërojë me anë tē forcës. **10** Kundërshtarët e Zotit do tē copëtohen; ai do tē gjëmoyë kundër tyre nga qelli. Zoti do tē gjykojë popujt deri në skajet e tokës, do t'i japë forcë mbretit tē tij dhe do ta lartojë forcën e tē vajosurit tē tij". **11** Pastaj Elkanahu u kthyte në shtëpinë e tij në Ramah, dhe fëmija qendroi që t'i shërbejë Zotit në prani tē priftit Eli. **12** Bikitë e Elit ishin njerëz të këqij; nuk e njihnin Zotin. **13** Dhe ja si silleshin këta priftërinj me popullin; kur dikush ofronte një flim, shërbëtori i priftit vinte, kur mish i ziente, me një pirun me tri maja në dorë, **14** dhe e fuste në tenxhere, në kazan apo në kusi, dhe téré atë që piruni i madh têrhiqtë sipër prifti e mbante pér vete. Kështu vepronin me téré Izraelitët që shkonin në Shiloh. **15** Edhe para se tē digjinin dhjamicin, shërbëtori i priftit vinte dhe i thoshte atij që bënte flijimin: "Më jep mish pér ta pjekur pér priftin, sepse ai nuk do tē pranojë prej teje mish tē pjekur, por mish tē gjallë". **16** Dhe në qoftë se njeriu i thoshte: "Më parë tē tymoset dhjami, pastaj tē marrësh sa tē duash", ai përgjigj: "Jo, duhet tē ma japësh tani; përndryshe do tā marr me forcë". **17** Prandaj mëkatë i dy tē rinjeve ishte shumë i madh përpëra Zotit, sepse ata përcmonin ofertat që i bëheshin Zotit. **18** Por Samueli kryente shërbimin para Zotit, megjithëse akoma fëmijë, dhe ishte mbështjellë me një efod prej liri. **19** E éma i përgatiste një veshje tē vogël dhe ia çonte çdo vit kur ngjitej me burrin e saj pér tē ofruar flijimin vjetor. **20** Atëherë Eli bekonte Elkanahun dhe bashkëshorten e tij, duke thënë: "Zoti tē dhëntë fëmijë tē tjerë nga kjo grua, me kërkësën që ajo i ka bërë Zotit". Pastaj ata kthehesin në

shtëpinë e tyre. **21** Kështu Zoti vizitoi Anën, dhe kjo mbeti me barrë dhe lindi tre djem dhe dy vajza. Ndërkaq djali Samuel po rritej pranë Zotit. **22** Por Eli ishte shumë plak dhe dégjoj të gjitha ato që bijtë e tij i bénin gjithë Izraelit dhe si ata binin në shtrat me gratë që kryenin shérbinim në hyrje të çadrës së mbledhjes; **23** dhe u tha atyre: "Pse bëni gjëra të tillë? Sepse dégjoj nga tèrë populli pér veprimet tuaja të kékija. **24** Mos, bijtë e mi, sepse zérat që dégjoj pér ju nuk janë aspik të mira; ju e shtyni popullin e Zotit të mëkatojë. **25** Në rast se një njeri mëkaton kundër një njeriu tjetër, Peréndia e gjykon, por në rast se një njeri mëkaton kundër Zotit, kush do të ndërhyjë pér të?". Por ata nuk e dégjuan zérin e atit të tyre, sepse Zoti dëshironte të vdisnin. **26** Ndërkaq fémija Samuel po rritej në shtat dhe në mirëdashjen e Zotit dhe të njerëzve. **27** Një njeri i Peréndisë erdhë tek Eli dhe i tha: "Kështu flet Zoti: A nuk u shfaqa në shtëpinë e atit tènd, kur në Egjipt ata ishin sklllevër të shtëpisë së Faraonit? **28** Nuk e kam zgjedhur unë midis gjithë fiseve të Izraelit, që të jetë prifti im, të ngjitet te altari im, të djegë temjanin dhe të veshë efodin para meje? Dhe a nuk kam qenë unë ai që i dha shtëpisë së atit tènd tèrë fljimet e djegura të bijve të Izraelit të bëra me zjarr? **29** Pse pra i përcëmoni fljimet dhe blatimet e mia që kam urdhëruar të bëhen në banesën time, dhe pse nderoni më tepër fémijët tuaj se mua, duke u trashur me pjesën më të mirë të blatimeve të Izraelit, të popullit tim? **30** Prandaj kështu thotë Zoti, Peréndia i Izraelit: Unë kisha shpallur që shtëpia jote dhe shtëpia e atit tènd do të kishin ecur gjithnjë para meje, por tanë Zoti thotë: Qoftë larg meje kjo gjë; sepse unë nderoj ata që më nderojnë, por ata që më përçmojnë do të përcëmohen gjithashtu nga ana ime. **31** Ja, po vijnë ditët kur unë do të shkatërrjo forcën tènde dhe forcën e shtëpisë së atit tènd në mënyrë që të mos ketë më asnjë plak në shtëpinë tènde. **32** Dhe ke pér të parë mjerimin e banesës sime, ndonëse dhe Peréndia i ka bérë aq të mira Izraelit, nuk do të ketë kurrë më asnjë plak në shtëpinë tènde. **33** Por ai nga të tutë që nuk kam pér të hequr nga altari im do të konsumojë sytë e t u dho do ta mbushë me trishtim zemrën tènde; dhe tèrë pasardhësitet e shtëpisë sate do të vdesin në lulen e rinisë. **34** Do të t shérbejë si shenjë ajo që ka pér t'u ndodhur dy bijve të tu, Hofnit dhe Finehasit; që të dy do të vdesin në t njëjtën ditë. **35** Por unë do të zgjedh pér vete një prift besnik, që ka pér të vepruar simbas asaj që ndiej në zemrën dhe në shpirtin tim; unë do t'i ndërtoj një shtëpi të qendrueshme, dhe ai ka pér të ecur gjithmonë para të vajosurit tim. **36** Dhe kushdo që ka pér të mbetur në shtëpinë tènde do të vijë të përulet para tij pér një monedhë argjendi dhe një copë buke, dhe do të thotë: "Më prano, të lutem, në një nga detyrat priftërore, që të mund të ha një copë bukë!"".

3 Samueli i ri i shérbente Zotit në prani të Eliut. Fjala e Zotit ishte e rrallë në ato ditë, dhe nuk kishte ndonjë zbulesë të gjérë. **2** Në atë kohë Eli rrinte shtrirë në vendin e tij të zakonshëm (tani shikimi i tij kishte filluar të errësohej dhe ai nuk mund të shikonte). **3** Llampa e Peréndis nuk ishte shuar akoma dhe Samueli ishte shtrirë në tabernakullin e Zotit, ku gjendej edhe arka e Peréndisë. **4** Atëherë Zoti thirri Samuelin që u përgjegj: "Ja ku jam!". **5** Pastaj vrapoi tek Eli dhe i tha: "Ja ku

jam, se ti më thirre". Ai u përgjegj: "Unë nuk të kam thirrur, shko tē flesh". Kështu ai vajti tē flerë. **6** Zoti e thirri përsëri Samuelin. Dhe Samueli u ngrit, shkoi tek Eli dhe i tha: "Ja ku jam, se ti më thirre". Por ai u përgjegj: "Biri im, unë nuk tē kam thirrur; shko tē flesh". **7** (Por Samueli nuk e njihet akoma Zotin, dhe fjala e tij nuk i ishte shfaqur akoma). **8** Zoti e thirri përsëri pér tē tretën herë Samuelin. Kështu ai u ngrit, shkoi tek Eli dhe i tha: "Ja ku jam, se ti më thirre". Atëherë Eli kuptoi që Zoti e thérriste tē riun. **9** Prandaj Eli i tha Samuelit: "Shko e bjer dhe, në qoftë se tē thérret prapë, do tē thuash: "Folë, o Zot, sepse shérbetori yt tē dégjon"". Kështu Samueli vajti tē shtrihet në vendin e tij. **10** Pastaj Zoti erdhë, u vendos aty afér dhe thirri si herët e tjera: "Samuel, Samuel!". Samueli u përgjegj: "Folë, sepse shérbetori yt tē dégjon". **11** Atëherë Zoti i tha Samuelit: "Ja, jam duke bërë në Izrael një gjë që do tē shungullojë veshët e kujtido që ka pér tē dégjuar. **12** Atë ditë unë do tē kryej kundër Eliut të gjitha ato që thashë lidhur me shtëpinë e tij, nga fillimi deri në fund. **13** Po i deklaroj që jam bërë gati tē ndëshkoj shtëpinë e tij pér gjithnjë, pér shkak tē paudhësisë që e karakterizon, sepse bijtë e tij janë bérë tē neveritshëm dhe ai nuk i ka frenuar. **14** Prandaj unë i betohem shtëpisë së Elit që paudhësia e shtëpisë së Elit nuk do tē shlyhet kurrë me fljime dhe me blatime". **15** Samueli mbeti i shtrirë deri në mëngjes, pastaj hapi dyert e shtëpisë së Zotit. Ai kishte frikë t'i tregonte Elit vegjin e tij. **16** Por Eli thirri Samuelin, duke thënë: "Samuel, biri im!". Ai u përgjegj: "Ja ku jam". **17** Ai tha: "Çfarë tē tha? Të lutem, mos më fsihni asgjë. Peréndia veproftë ashtu me ty, madje edhe më keq, në rast se ti më fsheh diçka nga tē gjitha ato që tē tha". **18** Samueli ia tregoi atëherë tē gjitha, pa i fshehur asgjë. Dhe Eli tha: "Ai eshtë Zoti; le t bëjë atë që i pëlgjen atij". **19** Ndërkaq Samueli rritet; dhe Zoti ishte me tē dhe nuk la tē shkonin kot asnjë nga fjalët e tij. **20** Tërë Izraeli, nga Dani deri tek Beer-Sheba, mësoi që Samueli ishte bérë profet i Zotit. **21** Zoti vazhdonte t'i shfaqej në Shiloh, sepse në Shiloh Zoti i shfaqej Samuelit me anë tē fjalës së vet.

4 Fjala e Samuelit i drejtëhej tërë Izraelit. Izraeli doli tē luftojë kundër Filisteive dhe ngriti kampin e tij pranë Eben-Ezerit, ndërsa Filistejtë u vendosën pranë Afekut. **2** Pastaj Filistejtë u renditën pér betejë kundër Izraelit; filloi një betejë e madhe, por Izraeli u mund nga Filistejtë, tē cilët vranë në fushën e betejës rreth katër mijë veta. **3** Kur populli u kthye në kamp, pleqtë e Izraelit thanë: "Pse Zoti na mundi sot përparrë Filisteive? Të shkojmë tē marrim në Shiloh arkën e besëlidhjes së Zotit, në mënyrë që tē ndodhet në mes nesh dhe tē na shpëtojë nga duart e armiqve tanë!". **4** Kështu populli dërgoi në Shiloh njëz që tē merrnin që andej arkën e besëlidhjes së Zotit tē ushtërive, që ulët midis kerubinëve; dhe dy bijtër e Eli, Hofni dhe Finehasi, ishin aty me arkën e besëlidhjes së Peréndisë. **5** Kur arka e besëlidhjes së Zotit hyri në kamp, i gjithë Izraeli shpërtheu në një britmë gjëzimi aq tē fugishme sa vetë toka e drodh. **6** Filistejtë, duke dégjuar buçimën e asaj britme, thanë: "Çfarë kuptimi ka buçima e kësaj britme tē madhe në kampin e Hebrewnje?". Pastaj mësuan që arka e Zotit kishte arritur në kamp. **7** Kështu Filistejtë u trembën, sepse thonin: "Peréndia erdhë në kamp". Dhe thirrën: "Mjerë ne! Një gjë e tillë nuk ka ndodhur kurrë më parë. **8** Mjerë ne! Kush do tē na shpëtojë nga

duart e këtyre perëndive të fuqishme? Këto janë perënditë që i goditën Egjiptasit me lloj lloj plagësh në shkretëtirë. 9 Qëndroni të fortë dhe silluni si burra, o Filistej, që të mos bëheni sklllevër të Hebrenjve, ashtu si ata qenë sklllevërit tuaj. Silluni si burra dhe luftoni!. 10 Kështu Filistejtë luftuan dhe Izraeli u mund; dhe gjithkush vrapoi te çadra e vet. Masakra qe me të vërtetë e madhe; Izraeli humbi tridhjetë mijë këmbësorë. 11 Edhe arka e Perëndisë u morr dhe dy djemtë e Elit, Hofni dhe Finehasi, vdiqën. 12 Një njeri i Beniaminit vrapoi nga fusha e betejës dhe arriti po atë ditë në Shiloh, me rroba të grisura dhe kokën të mbuluar me dhe. 13 Kur arriti, ja, Eli ishte ulur mbi ndenjësen e tij në anë të rrugës, duke shikuar, sepse zemra e tij dridhej për arkën e Perëndisë. Sapo ai njeri hyri në qytet dhe njoftoi për atë që kishte ndodhur, një britmë u ngrit nga tërë qyteti. 14 Kur dëgjoi zhurmën e britmave, Eli tha: "Ç'kuptim ka zhurma e kësaj rrëmuje?". Pastaj ai njeri erdhë me të shpejtë për t'i treguar Elit atë që kishte ndodhur. 15 Eli ishte nëntëdhjetë e tetë vjeç; shikimi i tij qe errësuar aq sa që ai nuk shikonte më. 16 Njeriu i tha Elit: "Jam ai që ka ardhur nga fusha e betejës. Sot kam ikur me vrap nga fusha e betejës". Eli tha: "Si vajtën punët, biri im?". 17 Atëherë lajmëtarë u përgjegj dhe tha: "Izraeli ia mbathë përpara Filistejeve dhe u bë një masakër e madhe në popull; edhe dy djemtë e tu, Hofni dhe Finehasi, vdiqën, dhe arka e Perëndisë u morr". 18 Sa u zu në gojë arka e Perëndisë, Eli ra nga ndenjësja prapa, përbri derës, theu qafën dhe vdiq, sepse ishte plak dhe i rënduar. Qe gjyqtar i Izraelit dyzet vjet me radhë. 19 E reja e tij, gruaja e Finehasit, ishte me barrë dhe në prag të lindjes; kur dëgjoi lajmën që arkë e Perëndisë ishte kapur dhe vjehrri i saj dhe i shoqi kishin vdekur, u kërrus dhe lindi, sepse e zunë dhimbjet. 20 Në çastin kur ishte duke vdekur, gratë që kujdeseshin për të i thanë: "Mos u tremb, sepse ke lindur një djalë". Por ajo nuk u përgjegj dhe nuk u kushtoi vëmëndje fjalëve të tyre, 21 por ia vuri emrin Iacob fëmijës, duke thënë: "Lavdia u largua nga Izraeli", sepse arka e Perëndisë ishte marr për shkak të vjehrit të saj dhe të burrit të saj. 22 Ajo tha: "Lavdia eshtë larguar nga Izraeli, sepse arka e Perëndisë eshtë marr".

5 Atëherë Filistejtë e morën arkën e Perëndisë dhe e mbartën nga Eben-Ezeriu në Ashdod; 2 pastaj Filistejtë e morën arkën e Perëndisë, e quan në tempullin e Dagonit dhe e vendosën pranë Dagonit. 3 Të nesërmën banorët e Ashdodit u ngritën herët, por Dagoni qe rrëzuar me fytyrë për tokë përpara arkës së Zotit. Kështu e morën Dagonin dhe e vunë përsëri në vendin e tij. 4 Të nesërmën u ngritën herët, dhe ja Dagoni qe rrëzuar përsëri me fytyrën për tokë përpara arkës së Zotit, kurse koka e Dagonit dhe të dy pëllëmbët e duarve të tij u gjetën të prera mbi prag; nga Dagoni kishte mbetur vetëm trungu. 5 Prandaj, deri ditën e sotme, priftërinjtë e Dagonit dhe tërë ata që hyjnë në tempullin e Dagonit nuk vënë këmbë mbi pragun e Dagonit në Ashdod. 6 Pastaj dora e Zotit rëndoi mbi banorët e Ashdodit dhe i shkrettoi, i goditi me hemoroide Ashdodin dhe territorin e tij. 7 Kur banorët e Ashdodit panë që punët shkonin në atë ményrë, ata thanë: "Arka e Perëndisë të Izraelit nuk duhet të mbetet në mes nesh, sepse dora e tij ka qenë e rëndë me ne dhe me Dagonin, perëndinë tonë". 8 Kështu ata mblohdhën pranë

tyre tërë princat e Filistejeve dhe thanë: "Çfarë duhet të bëjmë me arkën e Perëndisë të Izraelit?". Princat u përgjegjën: "Të mbartet arka e Perëndisë të Izraelit në Gatha". 9 Kështu arka e Perëndisë të Izraelit u mbart aty. Por mbas transportimit të saj, dora e Zotit u ktheje kundër atij qyteti, duke i shkaktuar një lemeri të madhe; dhe Zoti i goditi njerézit e qytetit, të mëdhenj e të vegjël, me një epidemi hemoroidesh. 10 Atëherë arkën e Perëndisë e dërguan në Ekron. Por, sapo arka e Perëndisë arriti në Ekron, banorët e Ekronit protestuan duke thënë: "Kanë sjellë arkën e Perëndisë të Izraelit te ne, që të vdesim ne dhe populli ynë!". 11 Kështu mblohdhën tërë pincat e Filistejeve dhe u thanë: "Largojeni arkën e Perëndisë të Izraelit; ajo të kthehet në vendin e saj, që të mos shkaktojë vdekjen tonë dhe të popullit tonë!". Në fakt ishte përhapur një lemeri vdekjeprurëse në të gjithë qytetin, sepse dora e Perëndisë rëndonte shumë mbi të. 12 Ata që nuk vdisnin prekeshin nga hemoroidet, dhe britmat e qytetit ngjiteshin deri në qiell.

6 Arka e Zotit mbeti shtatë muaj në vendin e Filistejeve. 2

Pastaj Filistejtë mblohdhën priftërinjtë dhe shortarët dhe thanë: "Ç'duhet të bëjmë me arkën e Zotit? Na trego ményrën që duhet të përdorim për ta kthyer përsëri në vendin e saj". 3 Atëherë ata u përgjegjën: "Në qoftë se e ktheni arkën e Perëndisë së Izraelit, mos e ktheni bosh, por dërgoni me të të paktën një ofertë zhëdëmtimi; atëherë do të shëroheni dhe do të mësoni pse dora e tij nuk ju ndahej". 4 Ata pyetën: "Çfarë oferte zhëdëmtimi do ti dërgojmë neve?". Ata u përgjegjën: "Pesë hemorroide ari dhe pesë minj ari simbas numrit të princave të Filistejeve, sepse e njëjtë plagë ka goditur ju dhe pricat tuaj. 5 Bëni, pra, disa figura të hemorroideve dhe të minjve tuaj që shkatërrojnë vendin, dhe i thurrni lavdi Perëndisë së Izraelit; ndofta ai do ta zbusë dorën e tij mbi ju, mbi perënditë tuaj dhe mbi vendin tuaj. 6 Pse, vallë, e ngurtësoni zemrën tuaj ashtu si Egjiptasit dhe Faraoni ngurtësuan zemrën e tyre? Kur kreu gjëra të fuqishme midis tyre, nuk i lanë të shkojnë, dhe kështu ata mundën të shkojnë? 7 Bëni, pra, një qerre të re, pastaj merrni dy lopë qumështore mbi të cilat nuk eshtë vënë kurrë zgjedha dhe i mbrëhni lopët në qerre, por i çoni viçat e tyre në stallë larg tyre. 8 Pastaj merrni arkën e Zotit dhe vendoseni mbi qerre; dhe punimet prej ari që i çoni Zotit si ofertë zhëdëmtimi i vini në një shportë pranë saj. 9 Dhe rrini e shikonit, në rast se ngjitet nëpër rrugën që të con në territorin e tij, në Beth-Shemesh, eshtë Zoti që na ka bërë këtë të keqe të madhe; ndryshe do të të mësojmë që nuk ka qenë dora e tij që na ka goditur, por kjo ka ndodhur rastësisht". 10 Ata, pra, vepruan kështu: morën dy lopë qumështore, i mbrehën në qerre dhe mbyllën viçat në stallë. 11 Pastaj vendosën mbi qerre arkën e Zotit dhe shportën me minjtë prej ari dhe figurat e hemorroideve. 12 Atëherë lopët u nisën pikërisht në drejtim të Beth-Shemeshit, duke ndjekur gjithnjë atë rrugë dhe duke pëllitur ndërsa po ecnin, pa u kthyer as djathtas, as majtas. Princat e Filistejeve i ndoqën deri në kufirin e Beth-Shemeshit. 13 Banorët e Beth-Shemeshit ishin duke korru grurin në lugjinë; duke ngritur sytë, panë arkën dhe u gjëzuan qe e panë. 14 Qerrja, pasi arriti në kampin e Jozueut në Beth-Shemesh, u ndal aty. Aty kishte një gur të madh; kështu ata çanë lëndën e

drurit të qerres dhe i ofruan lopët si olokauste të Zotit. **15** Levitet hoqën arkën e Zotit dhe shportën që i rrinte pranë dhe në të cilën gjendeshin sendet prej ari, dhe i vendosëm mbi një gur të madh. Po atë ditë njerëzit e Beth-Shemeshit ofruan dhe i bënë fljime Zotit. **16** Mbasi pesë princat e Filistejeve panë këtë gjë, po atë ditë u kthyen në Ekron. **17** Këto janë hemoroidet prej ari që Filistejtë i dërguan Zotit si ofertë zhdëmtimi; një për Ashdodin, një për Gazën, një për Askalonin, një për Gathin, një për Ekonin; **18** dhe minjtë prej ari simbas numrit të të gjitha qyteteve të Filistejeve që u përkisnin pesë princëve, nga qytetet e fortikuara deri në fshatrat e fushës, deri në gurin e madh e mbi të cilin u vendos arka e Zotit dhe që qëndron deri në ditën e sotme në fushën e Jozueut, Bethshemshit. **19** Zoti goditi disa njerëz të Beth-Shemeshit, sepse kishin shikuar brenda arkës së Zotit; ai goditi shtatëdhjetë njerëz të popullit. Populli mbajti zi për ta, sepse Zoti e kishte prekur me një fatkeqësi të madhe. **20** Njerëzit e Beth-Shemeshit thanë: "Kush mund të rezistojë përparrë Zotit, këtij Perëndie të shenjtë? Nga kush do të ngjitet arka, kur të niset nga ne?". **21** Kështu u dërguan lajmëtarë banorëve të Kiriath-Jearimit për t'u thanë: "Filistejtë e kanë kthyer arkën e Zotit; zbrisni dhe çojeni lart te ju".

7 Atëherë njerëzit e Kiriath-Jearimit erdhën, e çuan lart arkën e Zotit dhe e vendosën në shtëpinë e Abinadudit në kodër, dhe shenjtëruan të birin Eleazarin që të ruante arkën e Zotit. **2** Shumë kohë kishte kaluar nga dita që arka ishte vendosur në Kiriath-Jearim; kishin kaluar njëzet vjet dhe tërë shtëpija e Izraelit i ankohej Zotit. **3** Atëherë Samueli i foli tërë shtëpisë së Izraelit, duke thënë: "Në rast se ktheheni tek Zoti me gjithë zemër, hiqni nga gjirri juaj perënditë e huaja dhe Ashtarithin dhe mbanë zemrën tuaj tek Zoti dhe **4** Kështu bijtë e Izraelit hoqën ménjanë Baalët dhe Ashtarothët dhe i shërbjen vetëm Zotit. **5** Pastaj Samueli tha: "Mblidhni tërë Izraelin në Mitspah dhe unë do t'i lutem Zotit për ju". **6** Kështu ata u mbledhën në Mitspah, morën ujë dhe e derdhën përparrë Zotit; pastaj po atë ditë agjëruan dhe atje thanë: "Kemi mëkatuar kundër Zotit". Samueli i gjykoj bijtë e Izraelit në Mitspah. **7** Kur Filistejtë mësuan që bijtë e Izraelit ishin mbledhur në Mitspah, princat e Filistejeve u nisën kundër Izraelit. Kur bijtë e Izraelit dëgjuan këtë patën frikë nga Filistejtë. **8** Atëherë bijtë e Izraelit i thanë Samuelit: "Mos e ndëpre klithmën tênde për neve tek Zoti, që ai të na shpëtojë nga duart e Filisteje". **9** Kështu Samueli mori një qengj pirës dhe e ofroi tërësishët si olokaust Zotit; Samueli i thirri Zotit për Izraelin dhe Zoti ia plotësoi kérkesën. **10** Ndërsa Samueli ofronte olokaustin, Filistejtë u afruan për të sulmuar Izraelin; por Zoti bulbuloi me buçimë të madhe kundër Filistejeve dhe i ngatërhoi deri në atë pikë sa u mundën para Izraelit. **11** Njerëzit e Izraelit dolën nga Mitspahu, i ndoqën Filistejtë dhe i mundën deri poshtë Beth-Karit. **12** Atherë Samueli mori një gur e ngriti midis Mitspahut dhe Shenit dhe e quajti Eben-Ezer, duke thënë: "Deri këtu Zoti na ka ndihmuar". **13** Kështu Filistejtë u poshtëruan dhe nuk u kthyen më të shkelin territorin e Izraelit; dhe dora e Zotit u ngrit kundër Filistejeve gjatë gjithë kohës së Samuelit. **14** Edhe qytetet që Filistejtë i kishin marrë Izraelit iu kthyen Izraelit, nga Ekroni deri në Gath. Izraeli çiroi territorin e tij nga duart e Filistejeve. Dhe u vendos paqja midis Izraelit dhe

Amorejeve. **15** Samueli qe gjykatës i Izraelit gjatë gjithë jetës së tij. **16** Çdo vit ai i binte përqark Bethelit, Gilgalit dhe Mitspahut dhe ushtronë funksionin e gjyqtarit të Izraelit mbi tërë këto vende. **17** Pastaj kthehej në Ramah, sepse aty ishte shtëpia e tij. Aty e gjykonte Izraelin dhe po aty ngriti një altar për Zotin.

8 Kur Samueli u plak emëroi bijtë e tij si gjyqtar të Izraelit.

1 I parëlinduri i tij quhej Joel dhe i dyti Abiah; ata ushtronin funksionin e gjyqtarit në Beer-Sheba. **3** Por bijtë e tij nuk ndoqën shembellin e tij, u larguan nga rruga e drejtë duke siguruar fitime të palejueshme, pranuan dhurata dhe e prishnin drejtësinë. **4** Atëherë tërë pleqtë e Izraelit u mbledhën, erdhën te Samueli në Ramah, **5** dhe i thanë: "Ja, ti tani je plakur dhe bijtë e tu nuk ndjekin gjurmët e tua; prandaj cakto mbi ne një mbret që të na qeverisë ashtu siç ndodh në të gjitha kombet". **6** Por kjo nuk i pëlqeu Samuelit, sepse ata kishin thënë: "Na jep një mbret që të na qeverisë". Prandaj Samueli iu lut Zotit. **7** Dhe Zoti i tha Samuelit: "Dëgjo zérin e popullit për të gjitha ato që të thotë, sepse ata nuk të kanë hedhur poshtë ty, por kanë hedhur poshtë mua, me qëllim që unë të mos mbretëroj mbi ta. **8** Sillen me ty, ashyt siç kanë bërë gjithnjë nga dita që i nxora nga Egjipti e deri më sot: më kanë braktisur për t'u shërbyer perëndive të tjerë. **9** Tani, pra, dëgjo kérkesën e tyre, por lajmëroi solemnisht dhe shpalju të drejtat e mbretit që do të sundojë mbi ta". **10** Kështu Samueli i tregoi tërë fjalët e Zotit drejtuar popullit që i kérkonte një mbret. **11** Dhe tha: "Këto do të jenë të drejtat e mbretit që do të mbretëroj mbi ju. Ai do t'i marrë bijtë tuaj dhe do t'i caktojë në qerret e tij, me qëllim që të bëhen kalorës të tij dhe të vrapijnë përparrë qerreve; **12** për t'i bérë ata kapidanë të mijëshëve dhe të pesëdhjetëshëve, për t'i vénë ata t'i lërojnë arat, t'i korrin të lashtat, t'i prodhojnë armë lufte dhe vegla për qerret e tij. **13** Do të marrë bijat tuaja për t'i bérë parfumiere, gjellbërëse dhe furrtare. **14** Do të marrë arat tuaja, vreshtat dhe ullishtet tuaja; më të mirat që keni, për t'ua dhënë eunukëve dhe shërbëtorëve të tij. **15** Do të marrë të dhjetën e farërave dhe të vreshtave tuaja për t'ua dhënë eunukëve dhe shërbëtorëve të tij. **16** Do të marrë shërbëtorët, shërbëtoret, të rinjtë tuaj më të mirë dhe gomarët që keni për t'i përdorur në punimet e tij. **17** Do të marrë edhe të dhjetën e kopeve tuaja, dhe ju do të jeni skllevërit e tij. **18** Atë ditë ju do të ulërini për shkak të mbretit që keni për vete, por Zoti nuk do t'ju përgjigjet". **19** Me gjithatë populli nuk deshi t'i dëgjojë fjalët e Samuelit dhe tha: "Jo, do të kemi një mbret mbi ne. **20** Kështu do të jemi edhe ne si gjithë kombet; mbreti ynë do të na qeverisë, do të na dalë në krye dhe do të luftojë në betejat tonë". **21** Samueli i dëgjoj i tërë fjalët e popullit dhe ia tregoi Zotit. **22** Zoti i tha Samuelit: "Dëgjoje kérkesën e tyre dhe cakto një mbret mbi ta". Atëherë Samueli u tha njerëzve të Izraelit: "Secili të kthehet në qytetin e tij".

9 Kishte një njeri të Beniaminit, që quhej Kish, ishte bir i Abielit, bir i Tserorit, bir i Bekorathit, bir i Afrahut, bir i një Beniaminiti, një njeri i fortë dhe trim. **2** Ai kishte një djalë të quajtur Saul, i ri dhe i bukur, ndër bijtë e Izraelit nuk kishte asnjë më të bukur se ai; që nga supet e lart, ai ua kalonte, përshtat, gjithë njerëzve të tjerë. **3** Gomarët e Kishit, atit të Saulit, kishin humbur; Kishi i tha të birit, Saulit: "merr me vete një nga shërbëtorët, çohu dhe

shko tē kerkosh gomarët". 4 Kështu ai kaloi nëpër krahinën malore të Efraimit dhe përshkoi vendin e Shalishas, pa i gjetur; pastaj kaloi nëpër vendin e Shaalimit, por nuk ishin as aty; përshkuan pastaj vendin e Beniaminitëve, por nuk i gjetën as aty. 5 Kur arritën në vendin e Tsufit, Sauli i tha sherbëtorit të tij që ishte me të: "Çohu, tē kthehem, që tē mos ndodhë që im atë tē heqë mendjen nga gomaret dhe tē fillojë tē shqetësitet pér ne". 6 Shërbëtori i tha: "Ja, në këtë qytet jeton një njeri i Perëndisë, që e nderojnë shumë; tërë ato që ai thotë, realizohen pa tjetër. Tani le tē shkojmë atje; ndofta do tē na tregojë rrugën që duhet tē ndjekim". 7 Sauli i tha sherbëtorit të tij: "Por ja, në qoftë se shkojmë, çfarë t'i cojmë njeriut të Perëndisë? Sepse buka e hasëvë tanë ka mbaruar dhe nuk kemi asnë dhuratë pér t'i çuar njeriut të Perëndisë. Çfarë kemi me vete?". 8 Dhe sherbëtori i përgjegj Saulit, duke thënë: "Ja, unë kam në dorë një çerek sikli prej argjendi; do t'ia jap njeriut të Perëndisë dhe ai do tē na tregojë rrugën që duhet tē ndjekim". 9 (Në tē kaluarën në Izrael, kur dikush shkonte pér t'u këshilluar me Perëndinë, thoshte: "Çohu tē shkojmë te shikuesi", sepse profeti i sotëm në tē kaluarën quhej shikues). 10 Atëherë Sauli i tha sherbëtorit të tij: "Mirë e the. Çohu tē shkojmë!". Dhe u drejtuan nga qyteti ku gjendej njeriu i Perëndisë. 11 Ndërsa merrnin tē përpjetën që tēçon në qytet, takuan rrugës dy vajza që kishin dalë pér tē mbushur ujë dhe i pyetën ato: "Këtu shëstë shikuesi?". 12 Ato u përgjigjën duke thënë: "Po, ja ku shëstë pak përpara jush, nxiton. Sot erdhë në qytet, sepse sot populli duhet tē bëjë një flijim në vendin e lartë. 13 Sa tē hyni në qytet, do ta gjeni me siguri para se tē njigjet në vendin e lartë pér tē ngrënë. Populli nuk do tē hajë deri sa ai tē mbërrijë, sepse ai ka pér tē bukuar flijimin; pastaj tē fuarit do tē fillojnjë tē hanë. Prandaj ngjiteti lart, sepse tani do ta gjeni". 14 Kështu u ngjitet në qytet; ndërsa ata hyjnë në qytet, Samueli dilte në drejtim tē tyre pér tē njigjetur në vendin e lartë. 15 Por një ditë para arritjes së Saulit, Zoti e kishte lajmëruar Samuelin duke thënë: 16 "Nesër në këtë orë do tē dërgoj një njeri nga vendi i Beniaminit, dhe ti do ta vajosësh si udhëheqës të popullit tim të Izraelit. Ai do ta shpëtojë popullin tim nga duart e Filistejeve, sepse pasqë mjerimin e popullit tim, sepse britmat e tij arritën deri tek unë". 17 Kur Samueli pa Saulin, Zoti i tha: "Ky shëstë njeriu pér tē cilin tē folë; ai do tē mbretërojë mbi popullin tim". 18 Pastaj Sauli iu afroa Samuelit në mes tē portës dhe i tha: "Tregomë tē lutem, ku shëstë shtëpia e shikuesit". 19 Samueli iu përgjegj Saulit dhe i tha: "Jam unë shikues. Ngjitu para meje në kodër; sot do tē hani me mua. Nesër në mëngjes do tē lë tē shkosh dhe do tē tē tregoj tërë ato që ke në zemër. 20 Përsu u përket gomarëve të tu që tē kanë humbur tri ditë më parë, mos u mërzit se i kanë gjetur. E kujt i drejtuhet gjithë déshira e Izraelit, veçse ty dhe tërë shtëpisë së atit tênd?". 21 Sauli, duke u përgjegjur, tha: "A nuk jam unë një Beniaminit, një nga fiset më tē vogla tē Izraelit? Dhe familja ime a nuk shëstë, vallë më e vogla e gjithë familjeve të fisit të Beniaminit? Pse më flet, pra, në këtë mënyrë?". 22 Atëherë Samueli mori Saulin dhe sherbëtorin e tij, i futi në sallë dhe i uli në krye tē tryezës tē tē ftuarve që ishin rreth tridhjetë e pesë veta. 23 Pastaj Samueli i tha gjellëbërësit: "Sill pjesën që tē dhashë dhe pér tē cilën tē thashë: "Vëre mënjanë"". 24

Gjellëbërësi mori atëherë kofshën dhe atë që i ngjitej asaj, dhe ia vuri përpara Saulit. Pastaj Samueli tha: "Ja, ajo që u mbajt rezervë, u vu mënjanë pér ty; haje se shëstë ruajtur apostafat pér ty kur ftova popullin". Kështu atë ditë Sauli hengri bashkë me Samuelin. 25 Pastaj zbritën nga vendi i lartë në qytet dhe Samueli foli me Saulin mbi taracë. 26 Të nesërmen u ngritën herët, në tē gdhirë. Samueli e thirri Saulin në taracë, duke i thënë: "Çohu, dhe unë do tē lë tē shkosh". Sauli u ngrit dhe që tē dy, ai dhe Samueli, dolën jashtë. 27 Kur zbritën në periferi të qytetit, Samueli i tha Saulit: "Thuaji sherbëtorit tē kalojë para nesh dhe tē shkojë përpara, por ti ndalu një cast, në mënyrë që tē kem mundësi tē tē njoftoj fjalën e Perëndisë".

10 Atëherë Samueli mori një enë tē vogël me vaj dhe e derdhë mbi kokën e tij; pastaj e puthi dhe tha: "A nuk tē ka vajosur Zoti si kreu i trashëgimisë së tij? 2 Sot, kur tē ikësh nga unë, do tē gjesh dy njerëz pranë varrit tē Rakelës në kufirin e Beniaminit, në Tseltsah. Ata do tē thorë: Gomaret që shkove tē kerkosh u gjetën; tani yt atë nuk shqetësitet pér gomaret, por pér ju, dhe thotë: "Çfarë duhet tē bëj pér birin tim?". 3 Pastaj ti do ta kalosh atë vend dhe do tē arrish në lisin e Taborit; aty do tē takosh tre njerëz që shkojnë pér tē adhuruar Perëndinë në Bethel: njëri do tē mbajë tre keca, tjetri tri bukë dhe i treti një calik me verë. 4 Ata do tē përshëndetin dhe do tē tē japidyn bukë, që do t'i marrësh nga duart e tyre. 5 Pastaj ti do tē arrish në kodrinën e Perëndisë, ku gjendet garnizoni i Filistejeve; dhe këtu, duke arritur në qytet, do tē takosh një grup profetësh që do tē zbresin nga vendi i lartë, tē paraprirë nga një harpë, një dajre, një fyell dhe një qeste, dhe që do tē bëjnë profeci. 6 Atëherë Fryma e Zotit do tē tē ngarkojë tē bësh profeci me ta, dhe do tē shndërrohesh në një njeri tjetër. 7 Kur këto shenja do tē realizohen, bëj atë që rasti kërkon, sepse Perëndia shëstë me ty. 8 Pastaj ti do tē zbresësh para meje në Gilgal: dhe ja, unë do tē zbres te ti pér tē ofruar olokauste dhe pér tē kryer flijime falenderimi. Ti do tē presësh shtatë ditë deri sa unë tē vij te ti dhe tē tē them çfarë duhet tē bësh". 9 Sapo ktheu kurrizin pér tē lënë Samuelin, Perëndia ia ndërrroi zemrën në një tjetër, dhe tërë ato shenja u realizuan po atë ditë. 10 Sapo arritën atje në kodër, një grup profetësh i doli përpara; atëherë ai u ngarkua nga Fryma e Perëndisë dhe filloj tē bëjë profeci në mes tyre. 11 Atëherë tërë ata që e kishin njohur më parë, duke parë që profetizonte bashkë me profetët, i thonin njerëz tjetrit: "Çfarë i ka ndodhur birit tē Kishi? Shëstë edhe Sauli midis profetëve?". 12 Pastaj një vendas u përgjegj, duke thënë: "Po kush shëstë ati i tyre?". Për këtë arësye u bë proverb thënë: "Shëstë edhe Sauli midis prefetëve?". 13 Me tē mbaruar profecitë, Sauli u drejtua në vendin e lartë. 14 Pastaj ungji i Saulit e pyeti atë dhe sherbëtorin e tij: "Ku keni vajtur?". Ai u përgjegj: "Të kerkojmë gomaret, por, duke parë se nuk ishin, shkuam te Samueli". 15 Ungji i Saulit shtoi: "Më trego, tē lutem, çfarë ju tha Samueli". 16 Kështu iu përgjegj Sauli ungjitet tē tij: "Ai na siguroi që gomaret i kishin gjetur". Por nuk tha asgjë lidhur me atë që Samueli kishte thënë pér mbretërinë. 17 Pastaj Samueli mblodhi popullin para Zotit në Mitspah, 18 dhe u tha bijve tē Izraelit: "Kështu thotë Zoti, Perëndia i Izraelit: "Unë e nxora Izraelin nga Egjipti

dhe ju çlirova nga duart e Egjiptasve dhe nga duart e të gjitha mbretërvë që ju shtypnën". 19 Por sot ju keni hedhur poshtë Perëndinë tuaj që ju ka shpëtuar nga fatkeqësitë dhe mundimet tuaja dhe i thoni: "Cakto një mbret mbi ne!". Prandaj paraqituni para Zotit sipas fiseve dhe sipas mijëshëvë". 20 Pastaj Samuellit afroi tërë fiset e Izraelit, dhe u zgjodh fisi i Beniaminit. 21 Pas kësaj afroi fisin e Beniaminit sipas familjeve të tij dhe u zgjodh familja e Matriit. Pastaj u zgjodh Saulit, bir i Kishit; e kërkuan, por nuk e gjetën. 22 Atëherë u këshilluan përsëri me Zotin: "A ndodhet tanimë këtu?". Zoti u përgjegj: "Ja ku është fshehur midis bagazheve". 23 Vrapuan ta nxjerrin që andej; kështu ai u paraqit para popullit, dhe ishte më i lartë se gjithë njerëzit nga supi e lart. 24 Pastaj Samuellit i tha tërë popullit: "E shihni atë që ka zgjedhur Zoti? Nuk ka asnjë si ai në tërë popullin. Kështu tërë populli lëshoi britma gjëzimi dhe thirri: "Rroftë mbreti!". 25 Atëherë Samuellit i paraqiti popullit të drejtat e mbretërisë dhe i shkroi në një libër, që vendosi përpara Zotit. Pas kësaj Samuellit ktheu tërë popullin, secili shkoi në shtëpinë e tij. 26 Edhe Samuellit shkoi në shtëpinë e tij në Gibeah, dhe me të shkuan njerëz trima, të cilëve Perëndia u kish prekur zemrën. 27 Por disa njerëz që nuk vlenin asgjë thanë: "Si mund të na shpëtojë ky njeri?". Kështu e përcmuan dhe nuk i bënë asnjë dhuratë. Por ai nuk tha asnjë fjalë.

11 Pastaj Amoniti Nahash shkoi të ngrëjë kampin kundër Jabeshit të Galaadit. Atëherë tërë ata të Jabeshit i thanë Nahashit: "Lidh aleancë me ne dhe ne do të të shërbejmë". 2 Amoniti Nahash iu përgjegj kështu: "Unë do të bëj aleancë me ju me këtë kusht: t'ju nxjerr syrin e djathë të gjithëve për të poshtëruar tërë Izraelin. 3 Pleqtë e Jabeshit i thanë: "Na jep shtatë ditë kohë që të dërgojmë lajmëtarë në tërë territorin e Izraelit; dhe në qoftë se nuk vjen asjni për të na shpëtuar, do të dorëzohemi në duart e tua". 4 Kështu lajmëtarët arritën në Gibeah të Saulit dhe i njofuan këto fjalë para popullit; atëherë tërë populli ngriti zërin dhe qau. 5 Ndërkaq Sauli po kthehej nga fshati pas qeve të tij. Dhe Sauli tha: "Çfarë ka populli që qan?". I njoftoi atëherë fjalët e njerëzve të Jabeshit. 6 Me të dëgjuar këto fjalë, Fryma e Perëndisë përfshiu Saulin, zemërimi i të cilit u rrit me të madhe. 7 Ai mori një pendë qesh, i preu qetë copë-copë dhe i dërgoi në të gjithë territorin e Izraelit me anë të lajmëtarëve, duke thënë: "Kështu do të trajtohen qetë, e atij që nuk do të ndjekë Saulin dhe Samuellit". Tmerri i Zotit zuri popullin dhe ai u ngrit si një njeri i vetëm. 8 Sauli i kaloi në revistë në Bezek, dhe ishin treqind mijë bij të Izraelit dhe tridhjetë mijë burra të Judës. 9 Pastaj u thanë lajmëtarëve që kishin ardhur: "Kështu do t'u thoni njerëzve të Jabeshit nga Galaadi: "Nesër, kur dielli të fillojë të ngrohë, do të çlirohen!". Lajmëtarët shkuan t'uaj njoftonë këtë njerëzve të Jabeshit, të cilët u gjëzuan. 10 Atëherë njerëzit e Jabeshit u thanë Amonitëve: "Nesër do të vimë tek ju dhe do të bëni ç'të doni me ne". 11 Të nesërmen, Sauli e ndau popullin në tre grupe, të cilët hynë në mes të kampit armik para mëngjesit dhe i grinë Amonitët deri në zheng të ditës. Ata që shpëtuan u shpërndanë dhe nuk mbetën as dy veta bashkë. 12 Populli i tha atëherë Samuellit: "Kush ka thënë: "A duhet të mbretërojë Sauli mbi ne?". Na i jepni këta njerëz

dhe ne do t'i vrasim". 13 Por Sauli u përgjegj: "Asnjeri nuk do të vritet në këtë ditë, sepse sot Zoti ka realizuar një çirim të madh në Izrael". 14 Pastaj Samuellit i tha popullit: "Ejani, shkojmë në Gilgal dhe aty ta përtërijmë mbretërinë". 15 Kështu tërë populli shkoi në Gilgal dhe aty përpara Zotit në Gilgal e caktuan Saulin mbret. Aty përpara Zotit ofruan fljime falenderimi; dhe po aty Sauli dhe tërë njerëzit e Izraelit u gjëzuan shumë.

12 Atëherë Samuellit i tha tërë Izraelit: "Ja, unë ju dëgjoja për të gjitha ato që më thatë dhe vura një mbret mbi ju. 2 Dhe tani ja, mbreti që do të shkojë para jush. Unë tashmë jam plak dhe i thinjur, dhe bijtë e mij janë midis jush, unë kam ecur para jush qysħ nga rinia ime deri më sot. 3 Ja ku jam, dëshmoni kundër meje përpara Zotit dhe përpara atij që është vajosur: Kujt i kam marrë kaun? Kujt i kam marrë gomarin? Kujt i kam ngrënë hakun? Cilin kam shtypur? Nga duart e kujt kam pranuar ndonjë dhuratë që më ka zënë sytë? Unë do t'ju kthej". 4 Ata iu përgjegjën: "Ti nuk na ke ngrënë hakun, nuk na ke shtypur dhe nuk ke marrë asgjë nga duart e askuj". 5 Ai u tha atyre: "Zoti është dëshmitar kundër jush dhe i vajosuri i tij është dëshmitar në këtë ditë, që nuk gjetët asgjë në duart e mia". Ata iu përgjegjën: "Po, ai është dëshmitar!". 6 Atëherë Samuellit i tha popullit: "Është Zoti që i vendosi Moisiun dhe Aaronin, dhe që i nxori etërit tuaj nga Egjipti. 7 Prandaj paraqituni që unë të kem mundësi para Zotit të vë né dukje bashkë me ju veprat e drejtë që Zoti ka kryer për ju dhe për etërit tuaj. 8 Pas vajtjes së Jakobit në Egjipt dhe mbas thirrjeve të etërvë tuaj drejtuar Zotit, Zoti dërgoi Moisiun dhe Aaronin që i nxorën etërit tuaj nga Egjipti dhe i bëri të banojnë në këtë vend. 9 Por ata e harruan Zotin, Perëndinë e tyre, dhe ai i shiti në duart e Siseras, komandanit të ushtrisë së Hatsorit, dhe në pushtetin e Filisteive dhe të mbretit të Moabit, të cilët u shpallën luftë atyre. 10 Atëherë i thirrën Zotit dhe i thanë: "Kemi mëkatuar, sepse kemi braktisur Zotit dhe u kemi shërbyer Baalëve dhe Ashtarothëve; por tani na çliro nga duart e armiqve tanë dhe ne do të të shërbejmë ty". 11 Dhe kështu Zoti dërgoi Jerubaalin, Bedanin, Jeftin dhe Samuelin, dhe ju çliroi nga duart e armiqve tuaj që ndodheshin rrëth e rrotull, dhe ju jetuat në siguri. 12 Por kur patë që Nabashi, mbret i bijve të Amonit, filloj të lëvizë kundër jush, më thatë: "Jo, një mbret duhet të sundojë mbi ne", pikërisht kur Zoti, Perëndia juaj, ishte mbreti juaj. 13 Ky është, pra, mbreti që keni zgjedhur dhe keni kërkuar; ja, Zoti ka vënë një mbret mbi ju. 14 Në qoftë se keni frikë nga Zoti, i shërbeni dhe dégjoni zërin e tij, dhe nuk ngrini krye kundër urdhërimeve të Zotit, atëherë ju dhe mbreti që mbretëron mbi ju do të ndiqni Zotin, Perëndinë tuaj. 15 Por në rast se nuk i bindeni zërit të Zotit dhe kundërshtonit urdhërimet e tij, atëherë dora e Zotit do të ngritet kundër jush, ashtu si është ngritur kundër etërvë tuaj. 16 Prandaj tani ndaluni dhe shikoni këtë gjë të madhe që Zoti do të bëjë para syve tuaj. 17 A nuk jemi vallë në kohën e korries së grurit? Unë do të kérkoj ndihmën e Zotit dhe ai do të dërgojë bubullima dhe shi; kështu do të kuptoni dhe do të shihni se e keqja që keni bërë duke kërkuar një mbret për ju, është e madhe në sytë e Zotit". 18 Atëherë Samuellit kérkoi ndihmën e Zotit dhe ai dërgoi atë ditë bubullima dhe shi; dhe

tërë populli pati një frikë të madhe nga Zoti dhe nga Samuelli. 19 Pastaj tërë populli i tha Samuelit: "Lutju Zotit, Perëndisë tênd, pér shërbejtërit e tu, që tê mos vdesin, sepse têrë mëkateve tona u kemi shtuar tê keqen e kërkimit tê një mbreti pér ne". 20 Samuelli iu përgjegj popullit: "Mos u frikësoni; edhe se keni bérë gjithë këtë tê keqe, mos lini së ndjekuri Zotin, por shërbejini Zotit me tê gjithë zemrën tua. 21 Mos u largoni pér tê ndjekur gjëra tê kota, që nuk vlejnë as çlirojnë, sepse janë gjëra tê kota. 22 Sepse Zoti nuk do ta braktisë popullin e tij, pér hir tê tij tê madh, sepse i pëlqeu Zotit t'ju bëjë popullin e vet. 23 Sa pér mua, mos ndodhtë kurrë që unë tê mëkatoj kundër Zotit duke hequr dorë nga lutjet pér ju; përkundrazi, do t'ju tregoj rrugën e mirë dhe tê drejtë. 24 Vetëm kini frikë nga Zoti dhe i shërbeni besnikerisht me gjithë zemrë; mban parasysh gjérat e mëdha që ka bérë pér ju. 25 Por në rast se vazhdoni tê bëni tê keqen, si ju ashtu dhe mbreti juaj do tê flakeni tutje".

13 Sauli ishte tridhetë vjeç kur filloj tê mbretërojë; dhe mbasi mbretëroi dy vjet mbi Izraelin, 2 ai zgjodhi tre mijë ushtarë tê Izraelit: dy mijë rrinin me tê në Mikmash dhe në krahinën malore tê Betelit; dhe një mijë me Jonathanin në Gibeah tê Beniaminit; e ktheu prapa pjesën tjetër tê popullit, secili shkoi në çadren e vet. 3 Jonathani e mundi garnizonin e Filistejeve që ndodhej në Geba, dhe Filistejtë e mësuan këtë ngjarje; Atëherë Sauli urdhëroi që t'u binin borive në têrë vendin, duke thënë: "Le ta dijnë Hebrejnjtë!". 4 Dhe në têtë Izraelin filluan tê thonë: "Sauli mundi garnizonin e Filistejeve dhe Izraeli tanë urrehet nga Filistejtë". Kështu populli u thirr në Gilgal pér tê shkuar pas Saulit. 5 Edhe Filistejtë u mblodhën pér tê luftuar kundër Izraelit, me tridhetë mijë qerre, gjashtë mijë kalorës dhe shumë njerz, si rrëna në bregun e detit. Ata u nisën pra, dhe u vendosën në Mikmash, në lindje tê Beth-Avenit. 6 Kur Izraelitët e panë se ishin në rezik (pse populli u gjend ngushtë), u fshehën në shpella, në gëmusha, ndër shkëmbinj, në guva dhe në hauze. 7 Disa Hebrejn kaluan Jordanin pér tê vajtur në vendin e Gadit dhe tê Galaudit. Sauli ishte akoma në Gilgal dhe têrë populli shkonte pas tij duke u dridhur. 8 Ai priti shtatë ditë simbas kohës së caktuar nga Samuelli; por Samuelli nuk po vinte në Gilgal dhe populli kishte filluar tê shpérndahej larg tij. 9 Atëherë Sauli tha: "Më sillni olokaustin dhe flijimet e falenderimit". Pastaj ofroi olokaustin. 10 Sapo kishte mbaruar së ofruari olokaustin, kur erdhë Samuelli; dhe Sauli i doli përpëra pér ta përshtëndetur. 11 Por Samuelli i tha: "Qfarë bëre kështu?". Sauli u përgjegj: "Kur pashë që populli po shpérndahej larg meje, që ti nuk kishte arritur ditën e caktuar dhe që Filistejtë po mblidheshin në Mikmash, thashë me vete. 12 "Tani Filistejtë do tê më sulen në Gilgal dhe unë akoma nuk i jam lutar Zoti". Prandaj e mblodha veten dhe ofrova olokaustin". 13 Atëherë Samuelli i tha Saulit: "Ti ke vepruar pa mend; nuk ke respektuar urdhërimin që Zoti, Perëndia yt, tê kishte dhënë. Në fakt Zoti do tê vendoste pér gjithnjë mbretërinë tênde mbi Izraelin. 14 Tani përkundrazi mbretëria jote nuk ka pér tê vazhduar, Zoti ka kërkuar një njeri simbas zemrës së tij, dhe Zoti e ka caktuar princ tê populli tê tij, sepse ti nuk ke respektuar atë që Zoti tê pati urdhëruar". 15 Pastaj Samuelli u ngrit dhe u ngjit nga Gilgali në Gibeah tê Beniaminit, dhe Sauli kaloi në revistë popullin që

gjendej me tê; ishin rreth gjashtë qind veta. 16 Sauli, Jonathani, bir i tij, dhe njerëzit që mbetën me ta qëndruan në Gibeah tê Beniaminit, ndërsa Filistejtë ishin vendosur në Mikmash. 17 Pastaj nga kampi i Filistejeve dolën disa cuba, tê ndarë në tri grupe: njeri grup mori udhën në drejtim tê Ofrahut, drejt vendit tê Shualit; 18 një grup tjetër u fut në rrugën e Beth-Horonit; grupi i tretë mori rrugën e kufirit që sundon lugjinë e Tseboimit, në drejtim tê shkretëtirës. 19 Në têrë vendin e Izraelit nuk gjaje as edhe një kovaç, sepse Filistejtë thonin: "Hebrejnjtë tê mos prodhojnë shpata ose shtiza". 20 Kështu têrë Izraelitët shkonin te Filistejtë pér tê mprehur kush plorin, kush sépatën, kush belin. 21 Çmimi pér mprehje ishte një pim pér belin, pér sépatën, pér sfurkun, pér rregullimin e hostenëve. 22 Kështu ditën e betejës nuk shihje as shpatë, as shtizë në duart e têrë njezëve që ishin me Saulin dhe me Jonathanin, ato i kishin vetëm Sauli dhe Jonathani, bir i tij. 23 Garnizoni i Filistejeve doli pastaj dhe u drejtuja nga qafa e Mikmashit.

14 Një ditë ndodhi që Jonathani, bir i Saulit, i tha shqyrtarit tê tij tê ri: "Eja, shkojmë drejt pozicioneve tê Filistejeve, që ndodhen në anën tjetër". Por nuk i tha asgjë tê atit. 2 Sauli rrinte atëherë në skajin e Gibeahut nën shegën që éshtë në Migron, dhe njerëzit që ishin me tê arrinin në rreth gjashtë qind veta. 3 Ahijahu, bir i Ahitubit, vëllai i Iakobudit, birit tê Finehasit, birit tê Elit, prift i Zotit, në Shiloh kishte veshur efodin. Por populli nuk e dinte që Jonathani kishte ikur. 4 Ndërmjet kalimeve nëpër të cilat Jonathani kërkonte tê arrinte në pozicionin e Filistejeve, kishte një shkëmb që ngríhej nga një anë dhe një shkëmb që ngríhej nga ana tjetër; njëri quhej Botsets dhe tjetri Seneh. 5 Njeri nga shkëmbinjtë ngríhej në veri, përballë Mikmashit dhe tjetri në jug, përballë Gibeahut. 6 Jonathani i tha shqyrtarit tê ri: "Eja, shkojmë drejt pozicioneve tê këtyre tê parrethprerëve; ndofta Zoti ka pér tê vepruar në favorin tonë, sepse asgjë nuk e pengon Zotin tê sigurojë shpëtimin me shumë ose me pak njerzë". 7 Shqyrtar i tij iu përgjegj: "Bëj ç'ke pér zemrë; shko përpara; jam gati tê shkoj me ty ku ta dëshiroj zemra jote". 8 Atëherë Jonathani tha: "Ja, ne do tê shkojmë drejt atyre njerëzve dhe do t'i bëjmë që tê na shohin. 9 Po tê na thonë: "Ndaluni deri sa t'ju arrijmë", ne do tê qëndrojmë në vend dhe nuk do tê shkojmë tek ata; 10 por në rast se na thonë: "Ejani te ne", ne do tê shkojmë, sepse Zoti i ka dhënë në duart tonë; dhe kjo do tê na shërbejë si shenje". 11 Kështu tê dy u panë nga garnizoni i Filistejeve; dhe Filistejtë thanë: "Ja Hebrejnjtë që po dalin nga shpellat ku ishin fshehur!". 12 Pastaj njerëzit e garnizonit i kthyen Jonathanit dhe shqyrtarit tê tij dhe thanë: "Ejani te ne se kemi diçka pér t'ju thënë". Atëherë Jonathani i tha shqyrtarit tê tij: "Eja pas meje, sepse Zoti i ka dhënë në duart e Izraelit". 13 Jonathani u ngjit duke u kacavarur me duar dhe me këmbë, i ndjekur nga shqyrtar i tij. Filistejtë binin përpëra Jonathanit, dhe shqyrtar pas tij i vriste. 14 Kjo që masakra e parë e kryer nga Jonathan i dha shqyrtarit i tij; në tê humbën jetën rreth njëzet veta, në një sipërfaqe prej rreth gjysmë jugeri tokë. 15 Tmerri u përhap në kamp, në fshatra dhe në gjithë popullin; edhe garnizoni dhe cubat u trembën gjithashtu; bile edhe toka u drodh dhe u shndërrua kështu në një llahatarë tê Perëndisë. 16

Rojet e Saulit në Gibeah të Beniaminit vështruan dhe panë që turma po shpërndajaq dhe po ikte sa andej këtë. **17** Atëherë Sauli u tha njerëzve që ishin me të: "Bëni apelin pér tē parë se kush ka ikur nga ne". U bë apeli, dhe ja, mungonin Jonathanin dhe shqyrtari i tij. **18** Atëherë Sauli i tha Ahijaut: "Afroje arkén e Peréndisë!" (sepse në atë kohë arka e Peréndisë ishte me bijtë e Izraelit). **19** Ndërsa Sauli fliste me priftin, rrëmuja në kampin e Filistejeve vazhdonte të shtohej; kështu Sauli i tha priftit: "Hiqe dorën têndel!". **20** Pastaj Sauli dhe têrë populli që ishte me të u mblohdhën dhe lëvizën drejt vendit të betejës; dhe ja që shpata e secilit drejtohej kundër shokut të tij dhe rrëmuja ishte shumë e madhe. **21** Vetë Hebrenjë, të cilët prej pak kohe gjendeshin me Filistejtë dhe ishin njituri bashkë me ta në kamp nga krahina pérreth, u bashkuan me Izraelitë që ishin me Saulin dhe Jonathanin. **22** Po kështu têrë Izraelitë që ishin fshehur në zonën malore të Efraimit, kur mësuan që Filistejtë po ia mbathnin, filluan edhe ata t'i ndjekin duke marrë pjesë në betejë. **23** Kështu atë ditë Zoti e shpëtoi Izraelin dhe beteja u shtri deri në Beth-Aven. **24** Por atë ditë njerëzit e Izraelit ishin të rraskapitur, sepse Sauli e kishte vënë popullin të betohej: "I mallkuar qoftë ai që do të prekë ushqim para mbrëmjes, para se të hakmerrem me armiqët e mi". **25** Têrë populli hyri në një pyll, ku kishte mjaltë pér tokë. **26** Me të hyrë populli në pyll, ai pa mjaltin që kullonte; por askush nuk e çoi dorën në gojë, sepse populli kishte frikë nga betimi që kishte bérë. **27** Por Jonathanin nuk e kishte dégjuar atin e tij kur ai e kishte vënë popullin të betohej; prandaj zgjati majën e bastunit që kishte në dorë, e ngjieu në hojet e mjaltit dhe e çoi në gojë; kështu shikimi i tij u bë më i qartë. **28** Njeri nga populli mori fjalën dhe tha: "Ati yt e ka vënë enkas popullin ta bëjë këtë betim, duke thënë: "Mallkuar qoftë ai njeri që do të prekë ushqim sot", megjithëse populli ishte i rraskapitur". **29** Atëherë Jonathanin tha: "Ati im i solli dëm vendit; unë shijova pak nga ky mjaltë dhe shikimi im u bë më i qartë. **30** Sa më mirë do të kishte qenë sikur populli të kishte ngrënë sot lirisht plaçkën që gjeti te armiqët! A nuk do të kishte pasur një masakér më të madhe të Filistejeve?". **31** Po atë ditë ata i mundën Filistejtë nga Mikmashi deri në Ajalon, por populli ishte tepër i lodhur. **32** Kështu populli u hodhi mbi plaçkën, rrëmbeu dele, lopë dhe viça dhe i theri pér tokë; dhe populli i hëngri me gjithë gjakun e tyre. **33** Këtë ia treguan Saulit dhe i thanë: "Ja, populli po mëkaton kundër Zotit duke ngrënë mish me gjithë gjakun". Ai tha: "Ju keni kryer një shkelje; rrukullisni menjëherë një gur të madh pranë meje". **34** Pastaj Sauli urdhëroi: "Shpërndahu midis popullit dhe i thoni: "Secili të sjellë këtu tek unë lopën dhe delen e tij; i thermi këtu dhe pastaj i hanë, por mos mëkatoni ndaj Zotit, duke ngrënë mish me gjithë gjakun e tij!". Kështu gjithkush nga populli solli me vete lopën e tij dhe e theri në atë vend. **35** Sauli ndërtói pastaj një altar kushtuar Zotit; ky ishte altar i parë që ai i ndërtói Zotit. **36** Pastaj Sauli tha: "Të zgresim natën pér tē ndjekur Filistejtë dhe t'i zhveshim deri në dritën e mëngjesit; dhe tē mos lémë asnjë prej tyre të gjallë". Populli u përgjegji: "Vepro si tē tē duket më". **37** Kështu Sauli e pyeti Peréndinë: "A duhet tē zgres pér tē ndjekur Filistejtë? A do t'i lësh në duart e Izraelit?". Por Peréndia nuk dha asnjë përgjigje. **38** Atëherë Sauli tha: "Afrohuni këtu,

ju gjithë kërë tē popullit, pranoni dhe shikoni mëkatin e kryer sot, **39** sepse, ashtu siç është e vërtetë që Zoti, shpëtimtar i Izraelit, jeton edhe sikur të gjendej te Jonathani, biri im, ai duhet tē vdesë". Por asnjeri nga têrë populli nuk iu përgjegj atij. **40** Atëherë ai i tha gjithë Izraelit: "Ju qëndroni në një anë, dhe unë dhe biri im Jonathan do tē qëndrojmë nga ana tjetër". Populli iu përgjegj Saulit: "Bëj atë që tē duket më mirë". **41** Prandaj Sauli i tha Zotit: "O Peréndi i Izraelit, na jep përgjigjen e drejtë". Kështu u caktuan Jonathanin dhe Sauli dhe populli jo. **42** Pastaj Sauli tha: "Hidhni short midis meje dhe Jonathanit, birit tim". Kështu u caktua Jonathanin. **43** Atëherë Sauli i tha Jonathanin: "Më trego q'ke bérë". Jonathani i tha: "Kam provar pak mjaltë me majën e bastunit që kisha në dorë; ja, ku jam, kam pér tē vdekur!". **44** Sauli tha: "Peréndia e bëftë këtë dhe bile më keq, sepse ti ke pér tē vdekur me siguri, o Jonathan!". **45** Po populli i tha Saulit: "A duhet tē vdesë Jonathani që ka sjellë këtë çlirim të madh në Izrael? Mos ndodhtë kurrë! Ashtu siç është e vërtetë që Zoti jeton, nuk ka pér tē rënë në tokë as edhe një fije floku nga koka e tij, sepse sot ai ka vepruar bashkë me Peréndinë!". Kështu populli e shpëtoi Jonathanin dhe ai nuk vdiq. **46** Pastaj Sauli u kthyte nga ndjekja e Filistejeve dhe Filistejtë u kthyen në vendin e tyre. **47** Kështu Sauli e forcoi mbretërinë e Izraelit dhe luftoi kundër gjithë armiqe që ndodheshin rrëth e qark: Moabit, bijve të Amonit, Edomit, mbretërvë të Tsobahut dhe Filistejeve; ai korrite fitore nga çdo anë që tē kthehej. **48** Kreu veprat trimërie, mundi Amalekitët dhe çlroi nga duart e atyre që e plaçkitin. **49** Bijtë e Saulit ishin Jonathani, Jishuji dhe Malkishuahu; dy bijat e tij quhen Merab, më e madhja, dhe Mikal më e vogla. **50** E shoqja e Saulit quhej Ahinoam, ishe bija e Ahimaazit; emri i komandanit tē ushtrisë së tij ishte Abner, bir i Nrerit, ungji i Saulit. **51** Kishi, ati i Saulit, dhe Neri, ati i Abnerit, ishin bijtë e Abielit. **52** Gjatë gjithë jetës së Saulit pati një luftë të pamëshirshme kundër Filistejeve; çdo njeri të fortë dhe çdo të ri trim që Sauli shikonte, i merrte me vete.

15 Pastaj Samueli i tha Saulit: "Zoti më ka dërguar që tē tē vajos mbret mbi popullin tênd, mbi Izraelin; tani dëgioj fjalët e Zotit. **2** Kështu thotë Zoti i ushtrive: Unë do ta dënoj Amalekun pér atë që i bëri Izraelit kur i preu rrugën, ndërsa po dilte nga Egjipti. **3** Tani shko, godit Amalekun dhe cakto shfarosjen e tē gjitha gjërave që ai ka pa pasur fare mëshirë pér tē, por vrit burra dhe gra, fëmijë dhe foshnjë gjiri, lopë e dhen, deve dhe gomarë". **4** Sauli thirri popullin dhe kaloi në parakalim në Telaim; dyqind mijë këmbësorë dhe dhjetë mijë njerëz të Judës. **5** Sauli erdhë në qytetin e Amalekut dhe zuri pritë në luginë. **6** pastaj Sauli u tha Kenejeve: "Shkon, têrhiquni, dilni jashtë Amalekitëve, që tē mos ju shkatërrojë bashkë me ta, sepse ju u treguat tē mëshirshëm me tē gjithë bijtë e Izraelit kur po dilnin nga Egjipti". Kështu Kenejtë u têrhiqën nga radhët e Amalekitëve. **7** Sauli i mundi Amalekitët nga Havilahu deri në Shur, që ndodhet përballë Egjiptit. **8** Ai e zuri tē gjallë Agagun, mbretin e Amalekitëve, dhe vendosi shfarosjen e tē gjithë popullit, duke i vrarë me shpatë. **9** Por Sauli dhe populli kursyen Agagun dhe pjesën më tē mirë tē deleve dhe tē lopëve, tē kafshëve tē majme, tē qengjave dhe tē kafshëve më tē mira, duke mos vendosur shkatërrimin e tyre; por vendosën zhdukjen

e téré sendeve që ishin tē një cilësie tē dobët dhe pa asnjë vlerë. **10** Atéherë fjala e Zotit iu drejtua Samuelit, duke i thënë: **11** "Unë jam penduar që e kam bérë Saulin mbret, sepse ai éshtë larguar nga unë dhe nuk ka zbatuar urdhërat e mia". Samueli u trishtua dhe i klithi téré natën Zotit. **12** Në mëngjes herët Samueli u ngrit pér t'i dalë pérpara Saulit; por erdhën t'i thonë Samuelit: "Sauli ka shkuar në Karmel, dhe i ka ngritur vetes një monument; pastaj éshtë kthyer duke kaluar tutje dhe ka zbritur në Gilgal". **13** Atéherë Samueli shkoi te Sauli dhe ky i tha: "Qofsha i bekuar nga Zoti! Unë e kam zbatuar urdhrrin e Zotit". **14** Por Samueli tha: "Ç'është kjo bleqërimë dhensh që më vjen në vesh dhe kjo pellitje lopësh që po dëgjoj?". **15** Sauli u përgjegj: "Këto janë kafshë që ua kemi marrë Amalekitëve, sepse populli kurseu pjesën më të mirë tē deleve dhe tē lopëve pér t'i ofruar si flijime Zotit, Perëndisë tênd; por pjesën tjeterë e kemi caktuar tē shfaroset". **16** Atéherë Samueli i tha Saulit: "Mjaft! Unë do tē tē tregoj atë që më tha Zoti sonte!". Sauli i tha "Fole". **17** Kështu Samueli tha: "A nuk éshtë vallë e vërtetë që kur ishe i vogël në sytë e tu ishe bérë kreu i fiseve të Izraelit, dhe që Zoti të ka vajosur mbret të Izraelit? **18** Zoti të kishte ngarkuar një mision, duke thënë: "Shko, vendos shfarosjen e mëkatarëve Amalekitë dhe lufto kundër tyre deri sa tē shfarosen". **19** Pse, pra, nuk iu binde zérít tē Zotit, por u hodhe mbi plaçkën dhe bëre atë që éshtë e keqe në sytë e Zotit?". **20** Sauli i tha Samuelit: "Por unë iu binda zérít tē Zotit, plotësova misionin që Zoti më kishte ngarkuar, solla Agagun, mbretin e Amalekut, dhe caktova pér shfarosje Amalekitét. **21** Por populli mori gjérat më tē mira që duhet tē ishin shfarosur, pér t'i bérë flijime Zotit, Perëndisë tênd, në Gilgal". **22** Samueli i tha: "Ndoshata i pëlqejnë Zotit olokaustet dhe flijimet si bindje ndaj zérít tē Zotit? Ja, bindja éshtë më e mirë se flijimi; dhe tē dëgjosh me kujdes éshtë më mirë se dhjami i deshve. **23** Sepse rebelimi éshtë si mëkatni i shortarisë dhe kryeneçësia éshtë si kulti i idhujve dhe i perëndive shtëpiake. Duke qenë se ke hedhur poshtë fjalën e Zotit, edhe ai tē ka hedhur poshtë si mbret". **24** Atéherë Sauli i tha Samuelit: "Kam mëkatuar sepse kam shkelur urdhrrin e Zotit dhe fjalët e tua, dhe kjo sepse kisha frikë nga populli dhe dëgjova zérin e tij. **25** Por tanë, tē lutem, falma mëkatin tim dhe kthehu me mua, që unë të mund tē bie përmbyss para Zotit". **26** Por Samueli iu përgjegj Saulit: "Unë nuk do tē kthehem me ty, sepse ke hedhur poshtë fjalën e Zotit dhe Zoti tē ka hedhur poshtë ty, që ti tē mos jesh më mbret mbi Izraelin". **27** Ndërsa Samueli po kthejë pér tē ikur, Sauli i kapi skajin e mantelit tē tij që u gris. **28** Atéherë Samueli i tha: "Zoti hoqi sot nga duart e tua mbretërinë e Izraelit dhe ia dha një tjetri, që éshtë më i mirë se ti. **29** Lavdia e Izraelit nuk do tē gënjejë, dhe nuk do tē pendohet, sepse ai nuk éshtë njeri që pendohet". **30** Atéherë Sauli tha: "Kam mëkatuar, por tanë më ndero, tē lutem, para pleqve tē popullit tim dhe pérpara Izraelit; kthehu me mua, që tē bie përmbyss pérpara Zotit, Perëndisë tênd". **31** Kështu Samueli u kthye me Saulin, dhe Sauli ra përmbyss pérpara Zotit. **32** Pastaj Samueli tha: "Më sillni Agagun, mbretin e Amalekitëve". Agagu shkoi tek ai me qejf. Agagu thoshte: "Me siguri hidhërimi i vdekjes ka kaluar". **33** Samueli i tha: "Ashtu si shpata i la pa fëmijë gratë, kështu edhe nëna jote do tē mbetet pa tē birin

midis grave". Pastaj Samueli e preu copë-copë Agagun përpara Zotit në Gilgal. **34** Pastaj Samueli shkoi në Ramah dhe Sauli shkoi në shtëpinë e tij, në Gibeahun e tij. **35** Samueli nuk shkoi pér ta parë më Saulin deri ditën e vdekjes së tij, sepse Samueli mbante zi pér Saulin; dhe Zoti u pendua që e kishte bérë Saulin mbret tē Izraelit.

16 Zoti i tha Samuelit: "Deri kur do tē mbash zi pér Saulin, kurse unë e kam hedhur poshtë që mos mbretërojë mbi Izrael? Mbushe me vaj bririn tênd dhe nisu; po tē dërgoj tek Isai, Betlemi, sepse kam zgjedhur një mbret midis bijve të tij". **2** Samueli u përgjigj: "Si mund tē shkoj? Sauli ka pér ta mësuar dhe do tē më vrasë". Zoti tha: "Do tē marësh me vete një mëshquerre dhe do tē thuash: "Kam ardhur pér t'i ofruar një flijim Zotit". **3** Do tē ftosh Isain në ceremoninë e flijimit, unë do tē tē tregoj atë që duhet tē bësh, dhe t'i ke pér tē vajosur atë që do tē tē them unë". **4** Kështu Samueli bëri atë që i kishte thënë Zoti dhe shkoi në Betlem; pleqtë e qytetit i dolën pérpara duke u dridhur dhe i thanë: "Po na vjen në mënyrë paqësore?". **5** Ai u përgjegj "Vij në mënyrë paqësore; kam ardhur pér t'i ofruar një flijim Zotit; pastrohuni dhe ejani me mua në flijim". Vuri tē pastrohen edhe Isain dhe bijtë e tij dhe i ftoi në flijim. **6** Kur ata arritën, ai ia vuri syrin Eliabit dhe tha: "Me siguri i vajosuri i Zotit éshtë para tij". **7** Por Zoti i tha Samuelit: "Mos ia shiko as pamjen as shtatgjatësinë, sepse unë e kam refuzuar, sepse Zoti nuk shikon si shikon njeriu, njeriu shikon pamjen, kurse Zoti shikon zemrën". **8** Atéherë Isai thirri Abinadabin dhe e bëri tē kalojë pérpara Samuelit; por Samueli tha: "Zoti nuk zgjodhi as këtë". **9** Pastaj Isai bëri tē kalojë Shamahu, por Samueli tha: "Zoti nuk zgjodhi as këtë". **10** Kështu Isai bëri tē kalojnë shtatë nga bijtë e tij pérpara Samuelit; por Samueli i tha Isait: "Zoti nuk zgjodhi asnjë prej tyre". **11** Pastaj Samueli i tha Isait: "A janë këtu tērë bijtë e tu?". Ai u përgjigj: "Mungon më i riu që tani éshtë duke kullotur delej". Samueli i tha Isait: "Dërgo ta sjellin, sepse nuk do tē shtrohemi në tryezë para se ai tē vijë këtu". **12** Atéherë ai dërgoi njerëz ta marrin. Davidi ishte kuqalash, me sy tē bukur dhe pamje tē hijshme. Dhe Zoti tha: "Ngrihu, vajose se ai éshtë". **13** Atéherë Samueli mori bririn e vajit dhe e vajosi para vëllezërvë tē tij; që nga ajo ditë Fryma e Zotit zbriti te Davidi. Pastaj Samueli u ngrit dhe shkoi në Ramah. **14** Fryma e Zotit ishte larguar nga Sauli dhe një frym i keq e terrizonte nga ana e Zotit. **15** Shërbëtorët e Saulit i thanë "Ja, një frym i keq tē shqetëson nga ana e Perëndisë. **16** Zoti ynë tē urdhërojë, pra, që shërbëtorët e tu që rrinë pérpara teje tē gjejnë një njeri që i bie mirë harpës; kur pastaj fryma e keq nga ana e Perëndisë do tē tē zotërojë, ai do t'i bjerë harpës dhe ti do tā ndjesh veten mirë". **17** Sauli u tha shërbëtorëve tē tij: "Më gjeni një njeri që i bie mirë dhe ma sillni". **18** Atéherë një nga shërbëtorët filloj tē thotë: Ja, unë pasqë një nga bijtë e Isait, Betlemit, që i bie mirë dhe që éshtë një njeri i fortë dhe trim, i shkathët në luftim, gojëtar i hijshëm; dhe Zoti éshtë me tē". **19** Sauli, pra, i dërgoi lajmëtarë Isait pér t'i thënë: "Më dërgo birin tēnd Davidin, që éshtë me kopenë". **20** Atéherë Isai mori një gomar tē ngarkuar me bukë, një calik me verë, një kec dhe ia dërgoi Saulit me anë tē Davidit, birit tē tij. **21** Davidi arriti te

Sauli dhe hyri në shërbim të tij; Saulit i hyri në zemër dhe e bëri shqyrtar të tij. **22** Sauli dërgoi pastaj t'i thonë Isait: "Të lutem, lëre Davidin në shërbimin tim, sepse ai gëzon hirin tim". **23** Kur fryma e keq nga ana e Perëndisë sundonte mbi Saulin, Davidi merrte harpën dhe i binte; atëherë Sauli e ndjente veten të qetësuar dhe më mirë dhe fryma e keqe largohej prej tij.

17 Filistejtë i mblodhën trupat e tyre për luftë; u mblodhën në Sokoh, që është pronë e Judës, dhe e ngritën kampin e tyre në Efes-Damim midis Sokohut dhe Azekahut. **2** Edhe Sauli dhe njerëzit e Izraelit u mblodhën dhe e ngritën kampin e tyre në luginën e Terebintos, dhe u rreshtuan për betejë kundër Filistejeve. **3** Filistejtë ndodheshin në mal nga një anë dhe Izraeli ishte në mal nga ana tjetër, dhe midis tyre ndodhej lugina. **4** Nga kampi i Filistejeve doli një kampion i quajtur Goliath, nga Gathi, i lartë gjashtë kubitë dhe një pëllëmbë. **5** Kishte në kokë një helmetë prej bronzi, ishte veshur me një parzmore, pesha e të cilit ishte pesë mijë sikla bronzi; **6** në këmbë kishte këmbore prej bronzi dhe mbi sup mbante një ushtë prej hekuri. **7** Maja e ushtës së tij ishte si shuli i një endësi dhe peshonte gjashtë qind sikla argjendi: para tij ekte shqytari i tij. **8** Ai u ndal dhe u thirri grupeve të ushtarëve të Izraelit: "Pse keni dalë për t'u radhitur në formacion beteje? A nuk jam unë një Filiste dhe ju shërbëtorë të Saulit? Zgjidhni një burrë që të dalë kundër meje. **9** Në rast se do të jetë në gjendje të luftojë me mua dhe të më vrasë, ne do të jemi shërbëtorët tuaj; por në rast se dal unë fitues dhe e vras, atëherë ju do të jeni shërbëtorët tanë dhe do të na shërbeni". **10** Pastaj Filisteu shtoi: "Unë sot po sfidoj trupat e Izraelit: "Më jepni një burrë dhe do të luftojmë!". **11** Kur Sauli dhe tërë Izraeli dëgjuan këto fjalë të Filisteut, mbeten të shtangur dhe u hyri një frikë e madhe. **12** Davidi ishte biri i atij Efrateut të Betlemit të Judës, që mbante emrin Isai dhe kishte tetë bij. Në kohën e Saulit, ky njeri ishte i plakur dhe i shtyrë në moshë. **13** Tre bijtë më të mëdhenj të Isait kishin shkuar në luftë me Saulin: emrat e tre bijve të tij që kishin shkuar në luftë ishin: Eliabi, i parëlinduri, Abinadabi i dyti dhe Shamahu i treti. **14** Davidi ishte më i riu dhe tre më të mëdhenjtë kishin shkuar pas Saulit. **15** Davidi përkundrazi shkonte dhe vinte nga Sauli për të kullotur kopenë e atit të tij në Betlem. **16** Filisteu u dilte përpara në mëngjes dhe në mbrëmje, dhe vazhdoi të dalë dyzet ditë me radhë. **17** Isai i tha Davidit, birit të tij: "Merr përvëllezërit e tu një efë nga ky grurë i pjekur dhe dhjetë bukë dhe çoji shpejt vëllezërvë të tu në kamp. **18** Dërgo edhe këto dhjetë forma djathi komandantit të mijëshes së tyre; shiko si janë vëllezërit e tu dhe më sill një peng nga ana e tyre. **19** Sauli me gjithë vëllezërit e tu dhe gjithë burrat e Izraelit janë në luginën e Terebintit për të luftuar Filistejtë". **20** Kështu Davidi u ngrit herët në mëngjes, ia la delet e tij një rojtari, mori ngarkesën e tij dhe u nis ashtu siç e kishte urdhëruar Isai. Arriti në kampin e qerreve, kur ushtria po dilte për t'u radhitur në formacion beteje dhe lëshonte britma lufte. **21** Izraelitet dhe Filistejtë ishin radhitur për betejë, një ushtri kundër tjetrës. **22** Davidi, pasi la ngarkesën e tij në duart e rojtarit të bagazheve, vrapi në drejtim të grupimeve të betejës; me të arritur në vend, pyeti vëllezërit e tij si ishin. **23** Ndërsa po fliste me ata, ja ku doli nga radhët e

Filistejeve ai kampion, Filisteu i Gathit, që mbante emrin Goliath dhe përsëriti po ato fjalë; dhe Davidi i dëgjoi. **24** Tërë njerëzit e Izraelit, me ta parë atë njeri, ikën para tij dhe u hyri një frikë e madhe. **25** Njerëzit e Izraelit thonin: "E keni parë këtë njeri që shkon përrapa? Ai shkon përrapa për të vënë në provë sedrën e Izraelit. Ai që do ta vrasë, kushdo qoftë, do të shpërblehet me pasuri të mëdha nga mbreti, ky do t'i japë për grua të bijën dhe do të përjashtojë nga çdo haraç shtëpinë e atit të tij në Izrael". **26** Atëherë Davidi, duke iu drejtuar njerëzve që ishin pranë tij, tha: "Çfarë do t'i bëjnë atij burri që do të vrasë këtë Filiste dhe do ta largojë turpin nga Izraeli? Po kush është ky Filiste, i parrethprerë, që guxon të poshtërojë ushtrinë e Perëndisë të gjallë?". **27** Njerëzit iu përgjegjën me po ato fjalë, duke thënë: "Kështu do të bëhet me atë që do ta vrasë". **28** Eliabi, vëllai i tij më i madh, e dëgjoi ndërsa fliste me ata njerëz; kështu Eliabi u zemërua me Davidin dhe tha: "Pse erdhe këtu? Kujt ia le ato pak dele në shkretëtirë? Unë e njoh krenarinë tënde dhe ligësinë e zemrës sate, ke zbritur këtu për të parë betejën?". **29** Davidi u përgjegj: "Ç'kam bërë unë tani? Nuk ishte veçse një pyetje e thjeshtë!". **30** Duke u larguar prej tij, iu drejtua një tjetri dhe i bëri po atë pyetje; dhe njerëzit i dhanë po atë përgjigje të mëparshme. **31** Sa dëgjuan fjalët që Davidi kishte thënë, ia treguan Saulit dhe ky dërgoi njerëz që ta thérresin. **32** Davidi i tha Saulit: "Asnjeri të mos ligështohet për shkak të tij! Shërbëtori yt do të shkojë të luftojë me këtë Filiste". **33** Sauli i tha Davidit: "Ti nuk mund të shkosh të luftosh kundër këtij Filisteu, sepse ti je akoma djalosh, ndërsa ai është një luftëtar qysh në të ritë e tij". **34** Por Davidi iu përgjegj Saulit: "Shërbëtori yt kulloste kopenë e atit të tij; kur një luan ose një ari vinte për të rrëmbyer një dele nga kopeja, **35** unë e ndiqja, e godisja dhe ia rrëmbeja nga goja; në qoftë se ai kthehej kundër meje, unë e kapja nga krifa, e godisja dhe e vrisja. **36** Po, shërbëtori yt ka vrarë luanin dhe ariun; dhe ky Filiste i parrethprerë do të pësojë të njëjtin fat, sepse ka fyer ushtrinë e Perëndisë të gjallë". **37** Davidi shtoi: "Zoti që më shpëtoi nga kthetrat e luanit dhe nga panxha e ariut, do të më shpëtojë edhe nga dora e këtij Filisteu". Atëherë Sauli i tha Davidit: "Shko dhe Zoti qoftë me ty". **38** Pastaj Sauli e veshi Davidin me armaturën e tij, i vuri në kokë një përkrenare prej bronzi dhe i veshi parzmoren. **39** Pastaj Davidi njjesi shpatën e Saulit mbi armaturën dhe u përpooq të ecë, sepse nuk ishte mësuar. Por Davidi i tha Saulit: "Unë nuk mund të eci me këtë armaturë, sepse nuk jam mësuar me të". Dhe kështu Davidi e hoqi nga trupi i tij. **40** Pastaj mori në dorë shkopin e tij, zgjodhi pesë gurë të lëmuar në përrua, i vuri në torbën e barikut, në një thes të vogël që kishte me vete; pastaj me hobenë në dorë u nis kundër Filisteut. **41** Edhe Filisteu përparoi duke iu afuar gjithnjë e më tepër Davidit, ndërsa shqyrtari i tij e paraprinte. **42** Filisteu shkonte me kujdes dhe, me të parë Davidin, e përmoi sepse ishte vetëm një i ri, kuqalash dhe i hijshëm. **43** Filisteu i tha Davidit: "Mos jam vallë një qen që po del kundër meje me shkop në dorë?". Dhe Filisteu e mallkoi Davidin në emër të perëndive të tij. **44** Pastaj Filisteu i tha Davidit: "Eja këtu, dhe unë do t'ia jap mishin tënd shpendëve të qellit dhe kafshëve të fushave". **45** Atëherë Davidi iu përgjegj Filisteut: "Ti po më vjen me shpatë, me shtizë dhe me ushtë; kurse unë po të dal

në emër të Zotit të ushtërive, Perëndisë të ushtrisë së Izraelit që ti ke fyer. **46** Pikerish sot Zoti do të të dorëzojë në duart e mia; dhe unë do të të rrëzoj, do të pres kokën tênde dhe do t'u jap pikërisht sot kufomat e ushtrisë së Filisteje shpendëve të qelliit dhe bishave të tokës, me qëllim që gjithë dheu të mësojë se ka një Perëndi në Izrael. **47** Atëherë gjithë kjo turmë do të mësojë që Zoti nuk të shpëton me anë të shpatës as me anë të shtizës; sepse përfundimi i betejës varet nga Zoti, dhe ai do t'ju dorëzojë në duart tonë". **48** Kur Filisteu lëvizi dhe shkoi përpara për t'u ndeshur me Davidin, edhe Davidi nxitoi menjëherë drejt mejdant, ballë Filisteut; **49** vuri dorën në thes, nxori prej tij një gur, e hodhi me hobenë dhe e goditi në ballë Filisteun; guri iu fut në ballë dhe ai ra me fytyrë për tokë. **50** Kështu Davidi me një hobe dhe një gur mundi Filisteun; e goditi dhe e vrou, megjithëse Davidi nuk kishte asnjë shpatë në dorë. **51** Pastaj Davidi vrapi, u hodh mbi Filisteun, ia mori shpatën dhe e vrou duke i prerë me të kokën. Kur Filistejtë e panë që hero i tyre vdiq, ikën me vrap. **52** Atëherë njerëzit e Izraelit dhe të Judës u ngritën, duke lëshuar britma lufte, dhe i ndoqën Filistejtë deri në hyrjen e luginës dhe në portat e Ekroneve. Filistejtë e plagosur për vdekje ranë në rrugën e Shaarimit, deri në Gath dhe në Ekon. **53** Kur bijtë e Izraelit u kthyen nga ndjekja e Filistejeve, plaçkitën kampin e tyre. **54** Pas kësaj Davidi mori kokën e Filisteut dhe e çoi në Jeruzalem, por armët e tij i vendosi në çadrën e tij. **55** Kur Sauli kishte parë Davidin që po dilte kundër Filisteut, kishte pyetur komandantin e ushtrisë së tij, Abnerin: "Abner, bir i kujt eshtë ky i ri?". Abneri iu përgjegji: "Ashtu siç eshtë e vërtetë që ti rron, o mbret, nuk e di". **56** Atëherë mbreti tha: "Merr informata mbi prindërit e këtij djaloshi". **57** Kur Davidi u kthye nga vrasja e Filisteut, Abneri e mori dhe e çoi përparea Saulit, ndërsa ai mbante akoma në dorë kokën e Filisteut. **58** Sauli i tha: "O i ri, bir i kujt je?". Davidi u përgjegji: Jam bir i shërbëtorit tênd, Betlemitit Isai".

18 Kur mbaroi së foluri me Saulin, shpirti i Jonathanit mbeti i lidhur me shpirtin e Davidit, dhe Jonathan i deshi si shpirtin e vet. **2** Po atë ditë Sauli e mori me vete dhe nuk e lejoi të kthehet në shtëpinë e atit të tij. **3** Kështu Jonathan i lidhi një besolidhje me Davidin, sepse e donte si shpirtin e vet. **4** Pastaj Jonathan hoqi mantelin që kishte veshur dhe ia dha Davidit, dhe i shtoi gjithashtu rrrobat, shpatën, harkun dhe brezin e tij. **5** Davidi shkonte kudo që Sauli e dérgonte dhe dilte me sukses. Kështu Sauli e vuri në krye të luftëtarëve dhe shihej me sy të mirë nga gjithë populli, madje edhe nga shërbëtorët e Saulit. **6** Gjatë kthimit të tyre, kur Davidi po kthehej nga vrasja e Filisteut, gratë e të gjitha qyteteve të Izraelit i dolën para mbretit Saul, duke kënduar dhe hedhur valle me dajre, me thirrje gëzimi dhe me vegla muzikore. **7** Kështu gratë e përgjigjeshin njera tjetrës duke kënduar, dhe thoshtnin: "Sauli vrau mijëshn e tij dhe Davidi dhjetëmijëshn e tij. **8** Kjo gjë e pezmatoi shumë Saulin dhe këto fjalë nuk i pëlqyen; ai tha: "Davidit i njohin dhjetë mijë dhe mua vetëm një mijë. Tani nuk i mungon veçse mbretëri!". **9** Kështu nga ajo atitë Sauli e shkoi me zili Davidin. **10** Të nesërmen një frym i keq nga ana e Perëndisë e zotëroi Saulin që siljej si një i marrë në mes të shtëpisë, kurse Davidi i binte harpës me

dorën e tij si ditët e tjera dhe Sauli mbante në dorë shtizën. **11** Kështu Sauli e vërtiti shtizën, duke thënë: "Do ta gozhdoj Davidin në mur!". Por Davidi iu shhang goditjes dy herë. **12** Sauli kishte frikë nga Davidi, sepse Zoti ishte me të dhe e kishte braktisur Saulin. **13** Prandaj Sauli e largoi nga vetja dhe e bëri komendant të një mijë njerëzve; dhe ai shkonte e vinte në krye të popullit. **14** Davidit i shkxonin mbarë të gjitha veprat, dhe Zoti ishte me të. **15** Sauli, duke parë që atij i shkonte shumë mbarë çdo gjë, kishte frikë prej tij; **16** por tërë Izraeli dhe Juda e donin Davidin, sepse shkonte e vinte në krye të tyre. **17** Pastaj Sauli i tha Davidit: "Ja Merabi, bija ime më e madhe; do të ta jap për grua; u bëfsh për mua një bir trim dhe març pjesë në betejat e Zotit". Sauli mendonte kështu: "Të mos jetë dora ime ta godasë, por dora e Filiseje". **18** Por Davidi iu përgjegj Saulit: "Kush jam unë dhe çfarë eshtë jeta ime dhe familja e atit tim në Izrael, që unë të bëhem dhëndri i mbretit?". **19** Kur erdhë çasti për t'ia dhënë Davidit Merabin, bijën e Saulit, atë ia dhanë për grua Meholathitit Adriel. **20** Por Mikal, bija e Saulit, e dashuronte Davidin; këtë ia njoftuan Saulit dhe kjo gjë i pëlqeu. **21** Kështu Sauli mendoi: "Do t'ia jap, në mënyrë që ky të jetë një lak për të dhe ai të bjerë në duart e Filistejeve". **22** Pas kësaj Sauli i urdhëroi shërbëtorët e tij: "Bisedoni fshehuazi me Davidin dhe i thoni: "Ja, mbreti eshtë kënaqur nga ti dhe të gjithë shërbëtorët e tij të duan, prandaj bëhu dhëndri i mbretit". **23** Shërbëtorët e Saulit ia çuan këto fjalë Davidit. Por Davidi u përgjegj: "Ju duket gjë e vogël të bëhesh dhëndri i mbretit? Unë jam një njeri i varfér dhe nga shtresë e ulët". **24** Shërbëtorët i njoftuan Saulit: "Davidi u përgjegji në këtë mënyrë". **25** Atëherë Sauli tha: "Do t'i thoni kështu Davidit: "Mbreti nuk dëshiron asnjë prikë, por njëqind lafsha të Filisejeve për t'u hakmarrë me armiqëtë e mbretit"". Sauli kurdiste komplotë për të shkaktuar vdekjen e Davidit me anë të Filistejeve. **26** Kur shërbëtorët i njoftuan Davidit këto fjalë, Davidit iu duk gjë e mirë të bëhej dhëndr i mbretit. Ditet e caktuara nuk kishin kaluar akoma, **27** kur Davidi u ngrit dhe iku me njerëzit e tij, dhe vrou dyqind veta nga Filistejtë. Pastaj Davidi solli lafhat e tyre dhe dorëzoi mbretit këtë sasi të saktë për t'u bërë dhëndr i tij. Atëherë Sauli i dha të bijën Mikal për grua. **28** Kështu Sauli e pa dhe e kuptoi që Zoti ishte me Davidin; dhe Mikal, bija e Saulit, e donte. **29** Sauli pati edhe më tepër frikë nga Davidi dhe mbeti armiku i tij gjatë gjithë ditëve që jetoi. **30** Pastaj pricat e Filistejeve dolën për të luftuar por, sa herë që dilnin, Davidi ia dilte më mirë se të gjithë shërbëtorët e Saulit; kështu emri i tij u bë shumë i famshëm.

19 Sauli i foli birit të tij Jonathan dhe të gjithë shërbëtorëve të tij që të vritej Davidi. Por Jonathan, bir i Saulit, ndiente një dashuri të madhe për Davidin. **2** Kështu Jonathan i informoi Davidin, duke i thënë: "Sauli, ati im, kërkon të shkaktøjë vdekjen tênde; prandaj nesër në mëngjes ruhu, rri në një vend të fshehtë dhe fshiu. **3** Unë do të dal dhe do të qëndroj pranë atit tim në fushën ku ndodhesh ti, dhe do t'i flas për ty atit tim. Do të shoh q'ka për të ndodhur dhe do t'jo njoftoj". **4** Kështu Jonathan i foli Saulit, atit të tij, në favor të Davidit dhe i tha: "Mbreti të mos bëj mëkat në dëm të shërbëtorit të tij, në dëm të Davidit, sepse ai nuk ka kryer mëkate kundër teje, dhe veprat e tij kanë qenë

shumë të vlefshme. 5 Ai ka vënë në rrezik jetën e tij, kur vrou Filisteun, dhe Zoti ka kryer një çlirim të madh për gjithë Izraelin. Ti e ke parë dhe je gëzuar; pse duhet të mëkatosh kundër gjakut të pafajshëm, duke shkaktuar vdekjen e Davidit pa shkak?". 6 Sauli dégjoi zërin e Jonathanit dhe u betua: "Sic éshët e vërtetë që Zoti rron, ai nuk ka pér të vdekur!". 7 Atëherë Jonathani thirri Davidin dhe i njoftoi tërë këto gjëra. Pastaj Jonathani e shpuri përsëri Davidin te Sauli dhe ai qëndroi në shërbim të tij si më parë. 8 Filloi përsëri lufta; kështu Davidi doli të luftojë kundër Filistejeve dhe i mundi keq; ata ia mbathën para tij. 9 Por një frym i keq nga ana e Zotit e pushtoi Saulin, ndërsa rrinte në shtëpinë e tij me shtizë në dorë dhe Davidi i binte harpës. 10 Sauli u orvat të gozhdonë Davidin në mur me shtizën e tij, por Davidi iu shmang Saulit, dhe ky e nguli shtizën e tij në mur. Davidi iku po atë natë dhe shpëtoi nga reziku. 11 Atëherë Sauli dërgoi lajmëtarë në shtëpi të Davidit pér ta përgjuar dhe pér ta vrarë të nesërmen në mëngjes; por Mikal, bashkëshortja e Davidit, e njoftoi pér këtë gjë, duke thënë: "Në rast se sonte 12 Kështu Mikal e zbriti Davidin nga dritaria dhe ai iku; ia mbathi me vrap dhe shpëtoi. 13 Pastaj Mikal mori idhullin e shtëpisë dhe e vuri në shtrat, në vend të kokës vuri një mbulesë prej leshi të dhisë dhe e mbuloi me një pëlhorë. 14 Kur Sauli dërgoi lajmëtarët e tij pér të marrë Davidin, ajo tha: "Éshët i sémure". 15 Atëherë Sauli dërgoi përsëri lajmëtarë pér të parë Davidin dhe u tha atyre: "Ma sillni me shtratin e tij që unë të shkaktoj vdekjen e tij". 16 Kur arritën lajmëtarët, në shtrat ishte idhulli i shtëpisë, me një mbulesë prej leshi të dhisë në vend të kokës. 17 Atëherë Sauli i tha Mikalit: "Pse më mashtrove në këtë ményrë dhe bëre të ikë armiku im, duke e lejuar të shpëtoj?". Mikal iu përgjegj Saulit: "Ai më tha: "Lermë të ikj, pérndryshe të vrava"". 18 Davidi iku, pra, dhe shpëtoi kokën; shkoi te Samuelli në Ramah dhe i tregoi të gjitha ato që i kishte bërë Sauli. Pas kësaj ai dhe Samuelli vajtën të banojnë në Najoth. 19 Këtë gjë ia njoftuan Saulit, i cili tha: "Davidi éshët në Najoth të Ramahut". 20 Atëherë dërgoi lajmëtarë pér të marrë Davidin; por kur këta panë asamblenë e profetëve që profetizonin, nén kryesinë e Samuelit, Fryma e Perëndisë i përshkoi lajmëtarët e Saulit që filluan edhe ata të bëjnë profeci. 21 Këtë ngjarje ia njoftuan Saulit që dërgoi lajmëtarë të tjerë, të cilët gjithashu filluan të bëjnë profeci. Sauli dërgoi përsëri lajmëtarë pér të tretën herë, por edhe këta filluan të bëjnë profeci. 22 Atëherë shkoi vetë në Ramah dhe, kur arritën në hauzin e madh që ndodhet në Seku, pyeti: "Ku janë Samuelli dhe Davidi?". Dikush iu përgjegji: "Ja, ndodhen në Najoth të Ramahut". 23 Kështu ai shkoi vetë atje, në Najoth të Ramahut, per edhe ai u përshkua nga Fryma e Perëndisë, dhe e vazhdoi udhëtimin e tij duke bërë profeci deri sa arriti në Najoth të Ramahut. 24 Edhe ai i hodhi rrobat e tij dhe bëri profeci përpëra Samuelit, dhe qendroi i shtrirë lakuriq pér tokë tërë atë ditë dhe tërë atë natë. Prandaj thuhet: "Edhe Sauli figuron midis profetëve?".

20 Davidi iku nga Najothi i Ramahut, shkoi te Jonathanit dhe i tha: "Çfarë kam bërë? Cili éshët faji im dhe cili éshët mëkatë im kundër atit tênd, që ai kérkon jetën time?". 2 Jonathani iu përgjegji: "Mos ndodhtë kurrë! Ti nuk ke pér të vdekur; ja im atë nuk bën asnjë veprim të madh apo të vogël

pa ma njoftuar mua. Pse im atë të ma fshihte këtë gjë? Nuk éshët e mundur". 3 Davidi u betua përsëri dhe tha: "Yt atë e di me siguri që unë gëzoj hirin tênd dhe do të ketë thënë: "Jonathan i të mos e dijë këtë, që të mos hidhërohet". Por siç éshët e vërtetë që Zoti jeton, dhe që rron shpirti yt, mua nuk më ndan nga vdekja veçse një hap". 4 Jonathani i tha Davidit: "Çfarëdo gjë që të më kérkosh, unë do ta bëj pér ty". 5 Davidi iu përgjegj Jonathanit: "Ja, nesër fillon hëna e re dhe unë duhet të ulem në tryezë me mbretin, por të më lër të shkoj dhe unë do të fshihem në fshatrat deri në mbrëmjen e ditë së tretë. 6 Në qoftë se atit tênd i bie në sy mungesa ime, ti do t'i thuash: "Davidi më éshët lutur me insistim të hidhet pér pak kohë deri në Betlem, në qytetin e tij, sepse aty kremitohet flimi pér têre familjen e tij". 7 Në qoftë se thotë: "Mirë", shërbëtori yt ka pér të shpëtuar. Por në rast se zemërohet, dije se ka vendosur të ma bëjë të keqen. 8 Tregohu, pra, i mëshirshëm me shërbëtorin tênd, sepse e ke bërë të lidhet në një besëlidhje të Zotit me ty; por në rast se kam ndonjë faj, vritmë ti. Pse duhet të më çosh tek ati yt?". 9 Jonathani tha "Larg qoftë ky mendim! Po ta dija që im atë ka vendosur të ta bëjë të keqen, nuk do të ta tregoj ty?". 10 Davidi i tha Jonathanit: "Kush do të më njoftojë në se yt atë të përgjigjet rëndë?". 11 Jonathani i tha Davidit: "Eja, të dalim ndër fusha!". Kështu që të dy dolën jashtë, në fushë. 12 Atëherë Jonathani i tha Davidit: "Paça dëshmitar Zotin, Perëndinë e Izraelit! Nesër ose pasnesër, në këtë orë, do të hetoj qëllimet e atit tim, pér të parë në se ai e shikon me sy të mirë Davidin, dhe po të mos dërgoj njeri të të njoftojë, 13 Zoti le t'i bëjë këtë gjë Jonathanit, madje edhe më keq. Në qoftë se përkundrazi im atë ka ndërmend tê bëjë një tê keqe, unë do të njoftoj dhe do të lë tê shkosh me qëllim që t'i tê shkosh në paqe; dhe Zoti qoftë me ty, ashtu siç ka qenë me atin tim! 14 Deri sa të jem gjallë, a nuk do të përdorësh ndaj meje mirësinë e Zotit, me qëllim që mos vritem?". 15 Por nuk do të heqësh dorë kurrë të përdorësh mirësinë ndaj shtëpisë sime, as atëherë kur Zoti të ketë shfarosur nga faqja e dheut tê armiqjtë e Davidit". 16 Kështu Jonathan i lidhi një besëlidhje me shtëpinë e Davidit, duke thënë: "Zoti t'u kërkøjë llogari armiqve të Davidit pér gjakun!". 17 Për hir tê dashurisë që kishte pér tê, Jonathani e vuri përsëri Davidin tê betohet, sepse ai e donte si shpirtin e vet. 18 Pastaj Jonathani i tha: "Nesër fillon hëna e re dhe mungesa jote do tê bjerë në sy, sepse vendi yt do tê mbetet bosh. 19 Do tê lësh tê kalojmë tri ditë, pastaj do tê zbesësh me tê shpejtë dhe do tê shkosh në vendin ku u fsuhe diën e ngjarjes, dhe do tê rrish pranë gurit të Ezelit. 20 Unë do tê hedh tri shigjetë përbri gurit sikur tê gjuaja në shenjë. 21 Pastaj do tê dërgoj një djalosh, duke i thënë: "Shiko tê kérkosh shigjetja". Në rast se i them djaloshit: "Shiko, shigjetat janë nga ana jote, prandaj merril!" atëherë eja sepse, ashtu si Zoti jeton, punët tê ecin mbarë ty dhe nuk ka asnjë rrezik. 22 Në qoftë se përkundrazi i them djaloshit: "Shiko, shigjetat janë matanë teje", atëherë shko, sepse Zoti të bën tê ikësh. 23 Sa pér gjérat pér tê cilat kemi folur midis nesh, ja, Zoti qoftë dëshmitar midis teje dhe meje pér gjithnjë". 24 Kështu Davidi u fsheh nëpër ara; kur filloi hëna e re, mbreti u ul pér tê ngrënë. 25 Mbreti u ul në karrigen e tij, si herët e tjera, në karrigen pranë murit; Jonathani

u ul përballë tij. Abneri u ul pranë Saulit, por vendi i Davidit mbeti bosh. **26** Megjithatë Sauli nuk tha asgjë atë ditë, sepse mendonte: "Do t'i ketë ndodhur diçka; nuk do të jetë i pastër; me siguri ai nuk është i pastër". **27** Por të nesërmen, ditën e dytë të hënës së re, vendi i Davidit ishte akoma bosh. Atëherë Sauli i tha Jonathanit, birit të tij: "Pse biri i Isait nuk erdhë për të ngrënë as dje, as sot?". **28** Jonathani iu përgjegj Saulit: "Davidi më kërkoi me insistim ta lë të shkoj në Betlem; **29** dhe tha: "Të lutem lermë të shkoj, sepse kemi në qytet një flijim në familje, dhe vëllai im më ka detyruar të marr pjesë në të; tani, pra, po të gëzoj hirin tênd, të lutem, lermë të hidhem shpejt për të parë vëllezërit e mi". Për këtë arësy nuk erdhë në tryezën e mbretit". **30** Atëherë zemërimi i Saulit u ndez kundër Jonathanit dhe i tha: "O bir i çorodit dhe rebel, vallë nuk e di unë që ti mban anën e birit të Isait, për turpin tênd dhe për turpin e lakuriqësisë të nënës sate? **31** Sepse për deri sa biri i Isait do të jetojë mbi tokë, nuk do të ketë qëndrueshmëri as për ty, as për mbretërinë tênde. Prandaj dërgo ta marrin dhe sille tek unë, sepse ai duhet të vdesë. **32** Jonathani iu përgjegj Saulit, atit të tij duke i thënë: "Pse duhet të vdesë? Çfarë ka bërë?". **33** Atëherë Sauli e vërtiti ushtën kundër tij për ta vrarë. Jonathani e kuptoi që vrasja e Davidit ishte diçka e vendosur nga ana e të atit. **34** Kështu Jonathani u ngrit i zemëruar nga tryeza dhe nuk hëngri gjë as ditën e dytë të hënës së re, mbasi ishte i hidhëruar për Davidin, sepse i ati e kishte trajtuar në ményrë të turpshme. **35** Të nesërmen në mëngjes, Jonathani doli në fushë në vendin e caktuar me Davidin, duke pasur me vete një djalosh. **36** Ai i tha djaloshit: "Vrapo të më sjellësh shigjetat që unë gjua". Ndërsa djaloshi vraponte, ai hodhi një shigjetë që kaloi përejt tij. **37** Kur djaloshi arriti në vendin ku ndodhet shigjetë që Jonathani kishte hedhur, Jonathani i bërtiti nga prapa: "Shigjeta, vallë ka rënë matanë teje?". **38** Pastaj Jonathani i bërtiti akoma djaloshit: "Vepro shpejt, mbaro punë, mos u ndal!". Kështu djaloshi i Jonathanit mblodhi shigjetat dhe u kthyte tek i zoti. **39** Por djaloshi nuk e dinte asgjë; vetëm Jonathani dhe Davidi e dinin si qëndronte çështja. **40** Pastaj Jonathani ia dha armët e tij djaloshit dhe i tha: "Nisu, çoji në qytet". **41** Me t'u nisur djaloshi, Davidi u ngrit nga krahu jugor, ra përbmys tri herë me fytyrë për tokë; pastaj të dy puthen me njeri tjetrin dhe qanë bashkë; por Davidi qau më tepër. **42** Pastaj Jonathani i tha Davidit: "Shko në paqe, tani që ne të dy jemi betuar në emër të Zotit; Zoti le të jetë përgjithmonë dëshmitar midis meje dhe teje dhe ndërmjet pasardhësve të tu dhe pasardhësve të mi". Pastaj Davidi u ngrit dhe iku; dhe Jonathani u kthyte në qytet.

21 Pastaj Davidi shkoi në Nob tek prifti Ahimelek; Ahimeleku i doli përpëra Davidit duke u dridhur dhe i tha: "Pse je vetëm dhe nuk ka njeri me ty?". **2** Davidi iu përgjegj priftit Ahimelek: "Mbreti më urdhëroi diçka dhe më tha: "Asnjëri të mos dijë kurrgjë për çështjen për të cilën po të dérgoj dhe për atë që të kam urdhëruar". Njerëzti e mi i kam drejtuar në filan vend. **3** Dhe tani çfarë ke në dorë? Më jep pesë bukë ose çfarë të kesh". **4** Prifti iu përgjegj Davidit, duke thënë: "Nuk kam bukë të zakonshme, ka vetëm bukë të shenjtëruar, me kusht që burrat e tu t'u janë përbajtur së paku kontakteve me gratë". **5** Davidi iu

përgjegj priftit: "Kemi mbetur pa gra, qysh se jemi nisur, tri ditë më parë; enët e njerëzve të mi janë të pastra; në fakt edhe buka është e zakonshme, megjithëse sot është shenjtëruar në enët". **6** Kështu prifti i dha bukën e shenjtëruar, sepse aty nuk kishte tjetër bukë veç asaj të paraqitjes, që ishte hequr nga prania e Zotit, për ta zëvendësuar me bukë të ngorojtë në çastin kur hiqet. **7** Atë ditë ndodhej aty një nga shërbëtorët e Saulit, që qëndronte para Zotit; quhej Doeg, Edomiti, kryebariu i Saulit. **8** Davidi i tha Ahimelekut: "Mos ke rastësish për kollaj ndonjë shtizë a një shpatë? Mbasi unë nuk kam marrë me vete as shpatën, as armët e mia, sepse detyra e ngarkuar nga mbreti ishte urgjente". **9** Prifti u përgjegj: "Është shpata e Goliathit, Filisteut, që ti vrave në luginën e Terebintos; është aty prapa efodit, e mbështjellë me një pëlhurë; në rast se e do, merre, sepse këtu nuk kemi tjetër veç kësaj". Davidi tha: "Asnjë nuk ia kalon asaj; nëma!". **10** Atë ditë Davidi u ngrit dhe iku nga prania e Saulit; ai shkoi në Akish, te mbreti i Gathit. **11** Shërbëtorët e Akishit i thënë: "A nuk është ky Davidi, mbret i vendit? A nuk këndonin në kor për të në valle, duke thënë: "Sauli ka vrarë një mijë të tij dhe Davidi dhjetë mijë të tij"?". **12** Davidi i mbajti në zemër këto fjala dhe pati frikë të madhe nga Akishi, mbret i Gathit. **13** Kështu ndërrroi mënyrën e sjelljes së tij para tye dhe e hiqte veten si të marrë në duart e tyre; bënte shkaravina mbi kanatet e dyerve dhe lëshonte jargë mbi mjekrën e tij. **14** Atëherë Akishi u tha shërbëtorëve të tij: "Ja, e shikoni, ky është i marrë; pse ma keni sjellë? **15** Mos vallë më mungojnë të marrët, dhe ju më sillni këtë për të bérë të marrin në praninë time? Ai nuk ka për të hyrë në shtëpinë time!".

22 Pastaj Davidi u nis që andej dhe u strehua në shpellën e Adulamit; kur vëllezërit e tij dhe tërë shtëpia e atit të tij e mësuani, zbritën aty poshtë tek ai. **2** Dhe tërë ata që hasnin vështirësi, që kishin borxhe o që ishin të pakënaqur u mblohdhën pranë tij dhe ai u bë kreu i tyre. Ishin me të rrëth katërqind veta. **3** Që andej Davidi shkoi në Mitspah të Moabit dhe i tha mbretit të Moabit: "Lejo që ati dhe nëna ime të vijnë dhe të banojnë me ju, deri sa unë të mësoj se çfarë do të bëjë Perëndia për mua". **4** Kështu ai i çoi para mbretit të Moabit, dhe ata qëndruan me të tërë kohën që Davidi ndodhej në fortësë. **5** Pastaj profeti Gad i tha Davidit: "Mos qëndro më në fortësë, por nisu dhe shko në vendin e Judës". Atëherë Davidi u nis dhe shkoi në pyllin e Herethit. **6** Kur Sauli mësoi që Davidi dhe njerëzit që ishin me të genë zbuluar (Sauli ndodhej atëherë në Gibeah poshtë nén drurin e marinës në Ramah, me ushtën e tij në dorë dhe të gjithë shërbëtorët e tij e rrerhonin). **7** Sauli u tha shërbëtorëve që i rinin rrëth e qark: "Më dégjoni tani, Beniaminit! Biri i Isait do t'ju japë juve ara dhe vreshta. Do t'ju bëjë të gjithëve komandantë të mijëshëve dhe qindëshëve? **8** Të gjithë ju keni komplotuar, dhe asnjë nga ju nuk më ka informuar për besëlidhjen, që im bir ka lidhur me birin e Isait; dhe nuk ka asnjë prej jush që t'i vijë keq për mua dhe të më njoftojë që im bir ka ngritur kundër meje shërbëtorin tim që të më kurdisë kurthe siç bën sot?". **9** U përgjegj atëherë Idumei Doeg, që rrinte në krye të shërbëtorëve të Saulit, dhe tha: "Unë e pashë birin e Isait kur erdhë në Nob tek Ahimeleku, bir i Ahitubit; **10** ky është këshilluar me Zotin lidhur

me tē, i dha ushqime dhe i dorëzoi shpatën e Filisteut Goliath".

11 Atëherë mbreti dërgoi të thërrasin priftin Ahimelek, birin e Ahitubit, dhe tërë shtëpinë e atit të tij, priftërinjtë që ishin në Nob; dhe ata erdhën të gjithë te mbreti. **12** Sauli tha: "Tani dégio, o bir i Ahitubit!". Ai u përgjegj: Ja ku jam, o imzot". **13** Sauli i tha: "Pse ti dhe biri i Isait keni komlotuar kundër meje, duke i dhënë bukë dhe një shpatë, dhe je këshilluar me Perëndinë lidhur me tē, me qëllim që të ngrihet kundër meje dhe të më kurdisë kurthe siç bën sot?". **14** Atëherë Ahimeleku i përgjegj mbretit, duke thënë: "Po midis gjithë sherbëtorëve të tu kush është besnik si Davidi, dhëndër i mbretit, i gatshëm nën urdhrat e tua dhe i nderuar në shtëpinë tênde? **15** Vallë sot kam filluar të këshillohem me Perëndinë pér tē? Mos qoftë kurrë, që mbreti të akuzojë pér gjëra të tilla sherbëtorin e tij apo dikë nga shtëpia e atit tim, sepse sherbëtori yt nuk dinte asgjë nga tërë kjo, as pak e as shumë". **16** Mbreti tha: "Ti me siguri ke pér tē vdekur, Ahimelek, ti dhe tërë shtëpia e atit tênd!". **17** Atëherë mbreti urdhëroi rojet që e rrethonin: "Kthehuni dhe vrtni priftërinjtë e Zotit, sepse edhe ata mbajnë anën Davidit dhe e dinin që ai kishte iku, por nuk më njoftuan". Por sherbëtorët e mbretit nuk deshën të zgjatnin duart pér tē goditur priftërinjtë e Zotit. **18** Atëherë mbreti i tha Doegut: "Kthehu ti dhe godit priftërinjtë". Kështu idometi Doeg u kthyte dhe goditi priftërinjtë; atë ditë vranë tetëdhjetë e pesë persona që mbanin efodin prej liri. **19** Sauli goditi gjithashu me shpatë Nobin, qytetin e priftërinjve, burrat, gratë, të vegjilët, foshnjat e gjirit, lopët, gomarët dhe delejt; i vranë të gjithë me shpatë. **20** Megjithatë një nga bijtë e Ahimelekut, bir i Ahitubit, i quajtur Abiathar, shpëtoi dhe u strehua pranë Davidit. **21** Abiathari i njoftoi Davidit që Sauli kishte vrarë priftërinjtë e Zotit. **22** Davidi i tha Abiatharit: "Unë e dija mirë atë ditë që Idumeu Doeg, i cili ndodhej aty, pa dyshim do ta lajmëronte Saulin. Unë jam shkaktari i vdekjes të të gjithë personave të shtëpisë së atit tênd. **23** Rri me mua, mos ki frikë; ai që kërkon jetën time kërkon edhe tênden; por me mua do të jesh i sigurt".

23 Pastaj i thanë Davidit: "Ja, Filistejtë janë duke luftuar kundër Kejlahut dhe po plackisnin lëmenjët". **2** Kështu Davidi u këshillua me Zotin, duke thënë: "Të shkoj unë t'i mund këta Filistejtë". Zoti iu përgjegj me këto fjalë Davidit: "Shko, mundi Filistejtë dhe shpëto Kejlahun". **3** Por njerëzit e Davidit i thanë: "Ja, ne na ka zënë frika që këtu në Jude, si do të bëhet pastaj në rast se shkojmë në Kejlah kundër trupave të Filistejeve?". **4** Davidi u këshillua përsëri me Zotin dhe Zoti iu përgjegj dhe i tha: "Çohu, zbrit në Kejlah, sepse unë do t'i jap Filistejtë në duart e tua". **5** Atëherë Davidi shkoi me njerëzit e tij në Kejlah, luftoi kundër Filistejeve, ua mori bagëtinë dhe bëri kërdi të madhe në radhët e tyre. Kështu Davidi çiroi banorët e Kejlahut. **6** Kur Abiathari, bir i Ahimelekut, u strehua pranë Davidit në Kejlah, solli me vete edhe efodin. **7** Saulin e njoftuan që Davidi kishte arritur në Kejlah. Atëherë Sauli tha: "Perëndia e ka dorëzuar në duart e mia, sepse vajti të mbyllat në një qytet që ka porta dhe shule". **8** Sauli mbloodi tërë popullin pér luftë, pér të zbritur në Kejlah dhe pér të rrethuar Davidin dhe njerëzit e tij. **9** Kur Davidi mësoi që Sauli po kurdiste të keqen kundër tij, i tha priftit Abiathar: "Sille këtu efodin". **10** Pastaj Davidi tha: "O Zot, Perëndi i Izraelit, sherbëtori yt e ka kuptuar qartë që Sauli

kërkon të vijë në Kejlah pér ta shkatërruar qytetin pér shkakun tim. **11** Krerët e Kejlahut a do të më dorëzojnë në duart e tij? A do të zbresë Sauli si ka dëgjuar sherbëtori yt? O Zot, Perëndi i Izraelit, bëja të ditur sherbëtorit tênd!". Zoti u përgjegj: "Ka pér të zbritur". **12** Davidi pyeti akoma: "Krerët e Kejlahut a do të më dorëzojnë mua dhe njerëzit e mi në duart e Saulit?". Zoti u përgjegj: "Do t'ju dorëzoin". **13** Atëherë Davidi dhe njerëzit e tij, rrëth gjashtëqind veta, dolën nga Kejlahu dhe brodhën sa andej e këtej. Kur Sauli u njoftua që Davidi kishte iku nga Kejlahu, ai hoqi dorë nga fushata e tij. **14** Davidi banoi në fortesa të shkretëtirës dhe qëndroi në krahinën malore të shkretëtirës së Zifit. Sauli e kërkonte vazhdimisht, por Perëndia nuk ia dorëzoi në dorë. **15** Davidi, duke ditur që Sauli ishte nisur pér ta vrarë, mbeti në shkretëtirën e Zifit, në pyll. **16** Atëherë Jonathani, bir i Saulit, u ngrit dhe shkoi te Davidi në pyll; dhe e ndihmoi të gjejë forcë te Perëndia. **17** Pastaj i tha: "Mos ki frikë, sepse Sauli, ati im, nuk do të arrije të tē shtjerë në dorë; ti do tē mbretërosh mbi Izraelin dhe unë do tē jem i dyti pas teje. Vetë Sauli, ati im, e di këtë". **18** Kështu të dy bënë një besëlidhje para Zotit; pas kësaj Davidi mbeti në pyll, kurse Jonathani shkoi në shtëpinë e tij. **19** Pastaj Zifejtë shkuan te Sauli në Gibeah dhe i thanë: "A nuk rri Davidi i fshehur në fortesa në pyll, mbi kodrën e Hakilahut që ndodhet në jug të shkretëtirës? **20** Prandaj, o mbret, zbrit, sepse gjithë dëshira e shpirit tênd është të zbresësh; do të mendojmë ne ta dorëzojmë në duart e mbretit". **21** Sauli tha: "Qofshi të bekuar nga Zoti, sepse ju ka ardhur keq pér mua! **22** Shkoni, ju lutem, dhe sigurohuni më mirë pér tē njohur dhe pér tē parë vendin ku strehohet, dhe kush e ka parë atje, sepse më thonë që ai është shumë dinak. **23** Përpinquni të njihni të gjitha vendet e fshehta ku strehohet; pastaj kthehuni tek unë me lajme të sigurta dhe unë do tē vij me ju. Kështu, në qoftë se ai është në atë vend, unë do ta kërkoj midis të gjithë mijërave të Judës". **24** Atëherë ata u ngritën dhe shkuan në Zif, përpara Saulit; por Davidi dhe njerëzit e tij ishin në shkretëtirën e Maonit, në Arabah, në jug të shkretëtirës. **25** Kur Sauli dhe njerëzit e tij shkuan ta kérkojnë, Davidin e kishin lajmëruar; prandaj ai zbriti te shkëmbi dhe mbeti në shkretëtirën e Maonit. Kur e mori vesh Sauli, e ndoqi Davidin në shkretëtirën e Maonit. **26** Sauli ekte mbi një anë të malit, ndërsa Davidi me gjithë njerëzit e tij ecnin në anën tjetër. Kur Davidi po shpejtonte marshimin e tij pér t'i shpëtuar Saulit, ndërsa Sauli dhe njerëzit e tij ishin duke rrëthuar Davidin dhe njerëzit e tij pér t'i kapur, **27** arriti te Sauli një lajmëtar që tha: "Shpejtohu të vish, sepse Filistejtë kanë pushtuar vendin". **28** Kështu Sauli nuk e ndoqi më Davidin dhe shkoi të përballojë Filistejtë; prandaj ky vend u quajt "shkëmbi i ndarjes". **29** Pastaj që andej Davidi shkoi pér t'u vendosur në fortesa e En-Gedit.

24 Kur Sauli u kthyte nga ndjekja e Filistejeve, i njoftuan sa vijon: "Ja, Davidi është në shkretëtirén e En-Gedit". **2** Atëherë Sauli mori tre mijë njerëz të zgjedhur nga tërë Izraeli dhe shkoi të kérkojë Davidin dhe njerëzit e tij përballë shkëmbinjve të dhive të egra. **3** Me të arritur në vathët e deleve gjatë rrugës, ku ndodhej një shpellë, Sauli hyri brenda saj pér tē bëré një nevojë natyrale. (Davidi dhe njerëzit e tij ishin në fund të shpellës). **4**

Njerëzit e Davidit i thanë: "Kjo është dita gjatë së cilës Zoti të thotë: "Ja, unë po ta dorëzoj në dorën tênde armikun tênd; bëj me të ç'të duash"". Atëherë Davidi u ngrit dhe pa u diktuar preu një cep të mantelit të Saulit. 5 Por pas kësaj Davidit i rrahu zemra, sepse i kishte prerë cepin e mantelit Saulit. 6 Kështu u tha njerëzve të tij: "Të më ruajë Zoti nga kryerja e një veprimi të tillë kundër zotërisë sime, kundër të vajosurit të Zotit, nga shtrirja e dorës sime kundër tij, sepse është i vajosuri i Zotit". 7 Me këto fjalë Davidi i ndali njerëzit e tij dhe nuk i la të hidhen kundër Saulit. Pastaj Sauli u ngrit, doli nga shpella dhe vazhdoi rrugën e tij. 8 Pas kësaj edhe Davidi u ngrit, doli nga shpella dhe i thirri Saulit, duke thënë: "O mbret, o imzot!". Atëherë Sauli u kthy, dhe Davidi uli fytyrën pér tokë dhe u pérul. 9 Davidi i tha Saulit: "Pse dégjon fjalët e njerëzve që thonë: "Davidi kérkon tê tê bëj keq?". 10 Ja, sot sytë e tu panë që sot Zoti të kishte dorëzuar në duart e mia në atë shpellë; dikush më tha të të vras, por unë tê kurseva dhe thashë: "Nuk do ta shtrij dorën kundër zotërisë tim, sepse është i vajosuri i Zotit". 11 Veç kësaj, o ati im, shiko në dorën time cepin e mantelit tênd. Në rast se kam prerë cepin e mantelit tênd dhe nuk tê kam vrarë, mund tê kuptosh dhe tê bindesh që nuk ka në veprimet e mia ligësi, as rebelim dhe se nuk kam mëkatuar kundër teje; por ti po më kurdis gracka pér tê më hequr jetën! 12 Zoti le tê vendosë midis teje dhe meje dhe Zoti le tê më marrë hakun kundër teje; sepse unë nuk do ta ngre dorën kundër teje. 13 Ashtu si thotë proverbi i lashtë: "Ligësia vjen nga tê liqtë". Por unë nuk do ta shtrij dorën time kundër teje. 14 Kundër kujt ka dalë mbreti i Izraelit? Cilin je duke persekuatuar? Një qen tê ngordhur, një plesht? 15 Zoti le tê jetë gjykatës dhe le tê sigurojë drejtësi midis meje dhe teje; tê ketë mundësinë tê shohë dhe tê mbrojë çështjen time, tê më jepë hak, duke më liruar nga duart e tua". 16 Kur Davidi mbaroi së thëni këto fjalë Saulit, ky i tha: "Ky është zëri yt, biri im David?". Dhe Sauli ngriti zërin dhe filloi tê qajë. 17 Pastaj i tha Davidit: "Ti je më i drejtë se unë, sepse më ke bërë tê mira, kurse unë tê kam bërë tê këqija. 18 Ti sot tregove qe je sjellë mirë me mua, sepse Zoti më kishte lénë në duart e tua, por ti nuk më vrate. 19 Kur, pra, një njeri takon armikun e tij dhe e lë tê shkojë në paqe? Zoti tê dhëntë tê mira pér atë që më ke bërë sot. 20 Tani e di me siguri që ti do tê mbretërosh dhe që mbretëria e Izraelit do tê jetë e qëndrueshme në duart e tua. 21 Prandaj betomu në emër të Zotit që nuk do t'i vrasësh pasardhësit e mi pas meje dne nuk do ta fshish emrin tim nga shtëpi e atit tim". 22 Davidi iu betua Saulit. Pastaj Sauli shkoi në shtëpinë e tij, ndërsa Davidi dhe njerëzit e tij u njigjetën në fortesë.

25 Pastaj Samuelsi vdiq, dhe têrë Izraeli u mblodh dhe e qau, e varrosën në shtëpinë e tij në Ramah. Atëherë Davidi u ngrit dhe zbriti në shkretëtirën e Paranit. 2 Në Maon jetonte një njeri pronat e tê cilin ndodheshin në Karmel; ky njeri ishte shumë i pasur; kishte tre mijë dele dhe një mijë dhi, dhe ndodhej në Karmel pér tê qethur delet e tij. 3 Ky njeri quhej Nabal dhe gruaja e tij Abigail; ajo ishte një grua me gjykim të shëndoshë dhe e hijshme, por burri i saj ishte i ashpër dhe i keq në veprimet e tij; ai ridhete nga Kalebi. 4 Kur Davidi mësoi në shkretëtirë që Nabal ishte duke qethur delet e tij, 5 dërgoi dhjetë të rinj; Davidi

u tha tê rinjve: "Ngjituni në Karmel, shkoni tek Nabali dhe pyeteni nga ana ime në se është mirë, 6 dhe i thoni kështu: "Shëndet! Paqe ty, paqe shtëpisë sate dhe paqe qdo gjëje që tê përket! 7 Mësova që te ti ndodhen qethësit; kur barinjtë e tu ndodheshin te ne, nuk u kemi bërë asnjë tê keqe, dhe nuk u ka munguar gjë gjatë kohës që kanë qenë në Karmel. 8 Pyet shërbëtorët e tu dhe do tê ta thonë. Paçin hirin tênd këta tê rinj, sepse kemi ardhur në një ditë gëzimi; jepu, të lutem, shërbëtorëve të tu dhe birit tênd David ç'të kesh mundësi!". 9 Kështu tê rinjtë e Davidit shkuan dhe i njoftuan Nabalin têrë këto fjalë në emër të Davidit, pastaj priten. 10 Por Nabali iu përgjegj shërbëtorëve të Davidit, duke thënë: "Kush është Davidi dhe kush është biri i Isait? Sot ka shumë shërbëtorë që largohen nga zotërinjtë e tyre. 11 Do tê marr, pra, bukën time, ujin tim dhe mishin e kafshëve që kam vrarë pér qethësit e mi, pér t'uua dhënë njerëzve që unë nuk di se nga vijnë?". 12 Kështu tê rinjtë e Davidit morën përsëri rrugën e tyre, u kthyen dhe shkuan të njoftojnë têrë këto fjalë. 13 Atëherë Davidi u tha njerëzve të tij: "Secili do tê njegj shpatë". Kështu secili njegjeshi shpatën e tij dhe Davidi njegjeshi tê vetën; rreth katërqind veta shkuan pas Davidit dhe dyqind mbetën me plaçkat. 14 Por një nga shërbëtorët e lajmëroi Abigailin, gruan e Nabalin, duke thënë: "Ja, Davidi ka dërguar lajmëtarë nga shkretëtira pér tê përrshëndetur zotin tonë, por ai i ka fyer. 15 Mirëpo këta njerëz janë sjellë shumë mirë me ne, nuk na kanë bërë asnjë tê keqe dhe nuk ka munguar asnjë në kohën që kemi bredhur bashkë me ta nëpër fusha. 16 Ata kanë qenë pér ne një mur mbrojtje natën e ditën pér gjithë kohën që kemi kullotur bashkë me ta kopenë tonë. 17 Dije dhe shiko atë që duhet tê bësh, sepse ka pér t'i ngjarë ndonjë fatkeqësi zotit tonë dhe têrë shtëpisë së tij; ai është një njeri aq i keq, sa nuk mund t'i flasë". 18 Atëherë Abigail mori me nxitim dyqind bukë, dy calikë verë, pesë dele të gatuara, pesë masa gruri të pjekur, njëqind vite rrush të thatë dhe dyqind bukë fiku dhe i ngarkoi mbi gomarë. 19 Pastaj u tha shërbëtorëve të saj: "Shkoni para meje, unë do t'ju ndjek". Por nuk i tha asnjë Nabalin, burrit të saj. 20 Ndërsa ajo po zbriste hipur mbi gomar nëpër një shteg të fshehur nga mali, Davidi dhe njerëzit e tij zbrisnin në drejtëm të saj, dhe ajo i ndeshi ata. 21 Davidi kishte thënë: "Kam ruajtur më kot têrë ato që ai njeri kishte në shkretëtirë. Nuk i ka dalë mangut kurrë asnjë nga têrë ato që kishte, por ai ma ktheu tê mirën me tê keqe. 22 Kështu ua bëftë Perëndia armiqe të Davidit, madje edhe më keq, në rast se nga të gjitha ato që ai zotëron kam pér tê lénë tê gjallë një mashkull tê vetëm deri në mëngjes". 23 Kur Abigail pa Davidin, zbriti shpejt nga gomari dhe ra përmbyss me fytyrën pér tokë përparrë Davidit. 24 Kështu u shtri në këmbët e tij dhe tha: "O imzot, mbi mua, vetëm mbi mua bie faj! Por lejo shërbëtoren tênde tê tê flasë, dhe ti dëgjo fjalët e saj. 25 Të lutem, mos ia vërt re atij njeriu tê neveritshém, Nabalin, sepse ai është pikërisht ashtu si e ka emrin, ai quhet Nabali dhe karakterizohet nga budallalléku; por unë, shërbëtorja jote, nuk i kam parë tê rinjtë e dërguar nga zotëria im. 26 Kështu, pra, imzot, ashtu siç është e vërtetë që Zoti rron dhe që shpirti yt jeton, Zoti tê ka penguar tê derdhësh gjak dhe tê vendosësh drejtësi me duart e tua. Armiqtë e tu dhe ata që duan t'i bëjnë keq zotërisë sime qofshin si Nabali!

27 Dhe tani kjo dhuratë që shërbyesja jote i ka sjellë zotërisë sime, t'u jepet të rinjve që ndjekin zotërinë tim. **28** Por falja fajin shërbëtore sate; me siguri Zoti do ta bëjë të qëndrueshme shtëpinë e zotërisë tim, sepse zotëria im lufton në betejat e Zotit, dhe gjatë tërë kohës së jetës sate nuk është gjetur asnjë e keq te ti. **29** Në rast se del dikush që të persekutojë dhe të kërkojë jetën tênde, jeta e zotërisë sim do të ruhet në peshtafin e jetës pranë Zotit, Perëndisë tênd, ndërsa jetën e armiqve të tu Zoti do ta flakë si nga zgavra e një hobëje. **30** Kështu, kur Zoti t'i ketë bërë zotërisë tim të mirat që i ka premtuar dhe të të ketë vënë në krye të Izraelit, **31** kjo gjë nuk do të jetë dhimbje pér ty, as edhe një brejtje e ndërgjegjes së zotërisë tim; domethënë të ketë derdhur gjak pa shkak dhe të ketë marrë hak me vetëgjyqësi. Por kur Zoti do t'i bëjë të mira zotërisë tim, kujto shërbëtoren tênde". **32** Atëherë Davidi i tha Abigailit: "Qoftë i bekuar Zoti, Perëndia i Izraelit, që sot të dérgoi ballë meje! **33** E bekuar qoftë këshilla jote dhe e bekuar qofsh ti që më pengove sot të derdh gjak dhe të vendos drejtësinë me duart e mia! **34** Sepse, sigurisht, ashtu siç është e vërtetë që rron Zoti, Perëndia i Izraelit, që më ka penguar të të bëjë të keqen, po të mos ishe nxituar të më dilje përpara, në të gdhire të ditës Nabalit nuk do t'i kishte mbetur asnjë njeri i gjallë". **35** Kështu Davidi mori nga duart e saj ato që ajo kishte sjellë dhe i tha: "Kthetu në paqe në shtëpinë tênde; shiko, unë dëgjova zërin tênd dhe pata respekt pér personin tênd". **36** Abigaili u kthye pastaj te Nabalit; ai kishte shtruar banket në shtëpinë e tij, një banket prej mbreti. Nabalit e kishte zemrën të gëzuar, ishte i dehur xurxull; prandaj ajo nuk i tha asgjë, as pak as shumë, deri sa gdhieu. **37** Por të nesërmen në mëngjes, kur efekti i verës kishte kaluar, gruaja i tregoi Nabalit këto gjëra; atëherë zemra iu ligështua dhe ai mbeti si një gur. **38** Rreth dhjetë ditë më vonë Zoti e goditi Nabalit dhe ai vdiq. **39** Kur mësoi që Nabalit kishte vdekur, Davidi tha: "Qoftë i bekuar Zoti, që më dha hak pér fyerjen e rëndë të Nabalit dhe nuk e lejoi shërbëtorin e tij të kryejë ndonjë të keqe! Zoti bëri që të bjerë mbi kokën e tij ligësia e Nabalit". Pastaj Davidi dérgoi një njeri të flasë me Abigailin, me qëllim që ajo të bëhej bashkëshortja e tij. **40** Shërbëtorët e Davidit erdhën te Abigaili në Karmel dhe i folën kështu, duke thënë: "Davidi na ka dérguar te ti, sepse dëshiron të të marrë pér grua". **41** Atëherë ajo u ngrit në këmbë, ra përmbyss me fytyrën pér tokë dhe tha: "Ja, t'u bëftë shërbëtorja jote skllave, që t'u lajë këmbët shërbëtorëve të zotërisë tim". **42** Pastaj Abigaili u ngrit me nxitim, hipi mbi një gomar dhe, e ndihmuar nga pesë vajza, ndoqi lajmëtarët e Davidit dhe u bë bashkëshortja e tij. **43** Davidi mori edhe Ahinoamin e Jezreelit, dhe që të dyja u bënë bashkëshorte të tij. **44** Por Sauli ia kishte dhënë vajzen e tij Mikal, që ishte gruaja e Davidit, Paltit, birit të Lashit, që ishte nga Galimi.

26 Zifejtë erdhën te Sauli në Gibeah dhe i thanë: "Mos është fshehur Davidi në kodrën e Hakilahut në kufi me shkretëtirën?". **2** Atëherë Sauli u ngrit dhe zbriti në drejtëm të shkretëtirës së Zifit, duke pasur me vete tre mijë njerëz të zgjedhur të Izraelit, pér të kërkuar Davidin në shkretëtirën e Zifit. **3** Sauli e ngriti kampin e tij në kodrën e Hakilahut, që ndodhet në kufi me shkretëtirën pranë rrugës, ndërsa Davidi gjendej

në shkretëtirë. Kur e kuptoi që Sauli vinte pér ta kërkuar në shkretëtirë, **4** Davidi dérgoi disa spiunë dhe mësoi që Sauli kishte arritur me të vërtetë. **5** Atëherë Davidi u ngrit dhe shkoi në vendin ku Sauli kishte ngritur kampin. Davidi vrojtoi vendin ku ishin shtrirë Sauli dhe Abneri, bir i Nerit, komandant i ushtrisë së tij. Sauli ishte shtrirë në kampin e qerreve dhe njerëzit e tij ishin rrëth tij. **6** Davidi iu drejtua pastaj Hiteut Alimelek dhe Abishait, birit të Tserujahut dhe vëlla i Joabit; dhe u tha atyre: "Kush do të vijë me mua te Sauli në kamp?". Abidhai u përgjegj: "Do të vij unë bashkë me ty". **7** Kështu Davidi dhe Abishai arritin natën te këta njerëz; dhe ja që Sauli rrinte shtrirë i përgjumur në kampin e qerreve, me shtizën e tij të ngulur në tokë, nga ana e kokës, kurse Abneri dhe njerëzit e tij po flinin rrëth tij. **8** Atëherë Abishai i tha Davidit: "Sot Perëndia tê ka dhënë në dorë armikun tênd; prandaj, të lutem, më lejo ta godas me shtizë dhe ta mbërthej në tokë me një të rënë të vëtme; nuk do të ketë nevojë pér një goditje të dytë". **9** Por Davidi i tha Abishait: "Mos e vrit; kush me të vërtetë mund të ngrëjë dorën kundër të vajosurit të Zotit pa u bërë fajtor?". **10** Pastaj Davidi shtoi: "Ashtu siç është e vërtetë që Zoti rron, vetëm Zoti do ta godasë; o sepse do t'i vijë dita dhe ka pér të vdekur, o sepse do të shkojë të luftojë dhe do të vritet. **11** Zoti tê më ruajë që të mos e shtyj dorën kundër të vajosurit të Zotit! Tani, të lutem merre shtizën që është pranë kokës së tij dhe enën e ujtit dhe të ikim". **12** Kështu Davidi mori shtizën dhe kanën e ujtit që ishte pranë kokës së Saulit dhe iku. Asnjeri nuk pa gjë, asnjeri nuk vuri re, asnjeri nuk u zgjua; të gjithë flinini, sepse një gjumë i thelli i dërguar nga Zoti i kishte zënë. **13** Pastaj Davidi kaloi në krahun e kundërt dhe u ndal larg, në majën e malit; kishte një lartësi të madhe midis tyre. **14** Atëherë Davidi u thirri njerëzve të Saulit dhe të Abnerit, birit të Nerit, dhe u tha: "Abner, nuk po përgjigjesh?". Abneri u përgjegj dhe tha: "Kush je ti që po i bërtet mbretit?". **15** Davidi i tha kështu Abnerit: "A nuk je një njeri trim? Dhe kush është baraz me ty në Izrael? Pse, pra, nuk e ruajte mirë mbretin, zotërinë tênde? Njëri nga populli erdhë në fakt pér të vrarë mbretin, zotërinë tênde. **16** Ajo që ke bërë nuk është aspak e mirë. Ashtu siç është e vërtetë që Zoti rron, ju meriton vdekjen, sepse nuk e keni ruajtur mirë zotërinë tuaj, të vajosurin e Zotit! Dhe tani shiko ku është shtiza e mbretit dhe kana e ujtit që ishte pranë kokës së tij!". **17** Sauli njuhoh zërin e Davidit dhe tha: "A është zëri yt, o biri im David?". Davidi u përgjegj: "Është zëri im, o mbret, o imzot!". **18** Pastaj shtoi: "Pse zotëria im e persekuton shërbëtorin e tij? Ç'kam bërë? Çfarë të keqë kam kryer? **19** Prandaj tani, të lutem, dëgjo, o mbret, o imzot, fjalët e shërbëtorit tênd. Në rast se Zoti tê nxit kundër meje, ai le të pranojë një blatin! Por në rast se janë njerëz, qofshin të mallkuar përpara Zotit, sepse sot më kanë përzënë që të më pengonin të merrij pjesën në trashëgiminë e Zotit, duke më thënë: "Shko t'u shërbesh perëndive të tjera". **20** Tani, pra, gjaku im mos rëntë në tokë larg pranisë të Zotit! Sepse mbreti i Izraelit doli pér të kërkuar një plesht, ashtu si gjuanjë një thëllëzë nëpër male". **21** Atëherë Sauli tha: "Kam mëkatuar; ktheu, biri im David, sepse nuk do të bëj më asnjë të keqe, sot jeta ime ishte e çmuar në sytë e tua; ja, kam vepruar si një budalla dhe kam gabuar rëndë". **22** Davidi u përgjegj: "Ja, shtiza e mbretit; le të vijë këtu një nga të rinjtë e ta marrë. **23**

Zoti do t'i japë secilit simbas drejtësisë dhe besnikërisë së tij; sot në fakt Zoti të kishte dhënë në duart e mia, por unë nuk desha të shtrija dorën time kundër të vajosurit të Zotit. **24** Ashtu si sot jeta jote ka qenë e çmuar në sytë e mi, kështu ka pér të qenë e çmuar jeta ime në sytë e Zotit; dhe ai të më largojë çdo fatkeqësi". **25** Atëherë Sauli i tha Davidit: "Qofsh i bekuar, biri im David. Tí do të bësh vepra të mëdha dhe ke pér të dalë me siguri fitimtar". Kështu Davidi vazhdoi rrugën e tij dhe Sauli u kthye në shtëpinë e vet.

27 Davidi tha në zemëri të tij: "Një ditë ose një tjetër unë do të vritem nga dora e Saulit; prandaj nuk ka asgjë më të mirë pér mua se sa të shpëtoj kokën në vendin e Filistejeve; kështu Sauli do të hedjë **2** Prandaj Davidi u ngrit dhe shkoi, bashkë me gjashtëqind njerëzit që kishte me vete, te Akishi, bir i Maokut, mbret i Gathit. **3** Kështu Davidi qëndroi me Akishin në Gath, ai vetë dhe njerëzit e tij, secili me familjen e vet; Davidi me dy bashkëshortet e tij: Jezreelita Ahinoama dhe Karmelitja Abigail, që kishte qenë gruaja e Nabalit. **4** Pastaj i njoftuan Saulit që Davidi kishte ikur në Gath, dhe ai nuk e kérkoi më. **5** Davidi i tha Akishit: "Në rast se gëzoj hirin tенд, të më jepet një vend në një qytet të fushës ku unë të mund të banoj. Pse duhet që shërbëtori yt të banojë me ty në qytetin mbretëror?". **6** Kështu atë ditë Akishi i dha Tsiklagun; pér këtë arësyte Tsiklagu u ka përkitur mbretërvë të Judës deri ditën e sotme. **7** Davidi qëndroi në vendin e Filistejeve një vit e katër muaj. **8** Davidi dhe njerëzit e tij niseshin dhe bënin plaçkitje në vendin e Geshuritëve, të Girzitëve dhe të Amalekitëve; këto popullata banonin prej kohëve të vjetra në këtë vend duke u shtrirë nga Shuri deri në vendin e Egjiptit. **9** Davidi e shkretonte vendin dhe nuk linte gjallë as burra as gra; pastaj merrte dele, lopë, gomarë, deve dhe rroba, dhe kthehej dhe shkonte tek Akishi. **10** Kur Akishi e pyeste: "Ku keni plaçkitur sot?", Davidi i përgjigjet: "Kundër jugut të Judës, kundër jugut të Keneje". **11** Davidi nuk linte gjallë as burra as gra, sepse mund të çonin lajme, dhe thoshte: "Mund të japid njoftime mbi ne dhe të thonë: "Kështu ka bërë Davidi"". Kështu veproi ai gjatë gjithë kohës që qëndroi në vendin e Filistejeve. **12** Kështu Akishi i besonte Davidit dhe thoshte: "Ai u bë i urrejtshëm nga populli i Izraelit dhe kështu do të jetë gjithmonë shërbëtori im".

28 Ato ditë Filistejtë mblodhën ushtrinë e tyre pér të luftuar Izraelin. Atëherë Akishi i tha Davidit: "Dije mirë që duhet të dalësh të luftosh bashkë me mua, ti dhe njerëzit e tu". **2** Davidi iu përgjegj Akishit: "Ti me siguri ke pér të parë atë që do të bëjë shërbëtori yt". Atëherë Akishi i tha Davidit: "Mirë, pra, unë do të tē bëhem roje personale pér gjithnjë". **3** Samueli kishte vdekur dhe gjithë Izraeli e kishte qarë, e kishin varrosur në Ramah, në qytetin e tij. Dhe Sauli kishte përzënë nga vendi mediumet dhe shortarët. **4** Kështu Filistejtë u mblodhën dhe erdhën të fushojnë në Shunem, ndërsa Sauli mblodhi téré Izraelin dhe fushoi në Gilboa. **5** Kur Sauli pa ushtrinë e Filistejeve pati frikë dhe zemra e tij u drodh fortë. **6** Kështu Sauli i kérkoi këshillë Zotit dhe Zoti nuk iu përgjegj as me anë të éndrrave, as nëpërmjet Urimit dhe as me anë të profetëve. **7** Atëherë Sauli u tha shërbëtorëve të tij: "Më gjeni një grua që tē jetë mediume, me qëllim që unë

të mund të shkoj tek ajo pér t'u këshilluar". Shërbëtorët e tij i thanë: "Ja, në En-Dor ka një grua që është mediume". **8** Kështu Sauli u vesh ndryshe pér të mos u njohur dhe u nis me dy burra. Arritën tek ajo grua natën dhe Sauli i tha: "Bëj një shortari pér mua, të lutem, me një seancë spiritizmi dhe më thirr atë që do të tē them". **9** Gruaja iu përgjegj: "Ja, t'i e di ç'ka bërë Sauli; ai i ka shfarosur nga vendi mediumet dhe shortarët. Pse i ngre një grackë jetës sime, pér të shkaktuar vdeken time?". **10** Atëherë Sauli iu betua në emër të Zotit, duke thënë: "Ashtu siç është e vërtetë që Zoti rron, asnjë ndëshkim nuk do të kesh pér kétë!". **11** Gruaja i tha: "Cilin duhet të tē nxjerr?". Ai i tha: "Më nxirr Samuelin". **12** Kur pa Samuelin, gruaja bërtiti me zë të lartë; dhe gruaja i tha Saulit: "Pse më mashtrove? Ti je Sauli!". **13** Mbreti iu përgjegj: "Mos ki frikë; çfarë shikon?". Gruaja i tha Saulit: "Shoh një qenie mbinjerëzore që ngrihet nga toka". **14** Ai e pyeti: "Ç formë ka?". Ajo u përgjegj: "Është një plak që po ngjitet dhe është mbështjellë me një mantel". Atëherë Sauli kuptoi se ishte Samueli, u përul me fytyrën pér tokë dhe ra përbys. **15** Samueli i tha Saulit: "Pse më shqetësove duke bërë që tē dal?". Sauli iu përgjegj: "Ndodhem në një ankth të madh, sepse Filistejtë më luftojnë dhe Perëndia është larguar nga unë, dhe nuk më përgjigjet. **16** Samueli i tha: "Pse këshillohesh me mua, në qoftë se Zoti është larguar nga ti dhe është bërë armiku yt?". **17** Zoti veproi ashtu siç kishte thënë nëpërmjet meje. Zoti e shkëputi mbretërinë nga duart e tua dhe ia dha një tjetri, Davidit, **18** sepse nuk iu bindë zérít tē Zotit dhe nuk zbatove në jetë zemërimin e thellë të tij kundër Amalekut; pér këtë arsyë Zoti tē béri sot këtë gjë. **19** Zoti do ta japë edhe Izraelin bashkë me ty në duart e Filistejeve; nesër ti dhe bijtë e tu do të jeni me mua. Zoti do tē japë gjithashtu ushtrinë e Izraelit në duart e Filistejeve. **20** Atëherë Sauli ra menjëherë pér së gjati pér tokë, sepse ishte trembur shumë nga fjalët e Samuelit; ai kishte qenë edhe më parë pa fuqi, sepse nuk kishte ngrënë téré atë ditë dhe téré atë natë. **21** Gruaja iu afroa Saulit dhe duke e parë tē tmerruar fare, i tha: "Ja, shërbëtorja jote iu bind zérít tенд; unë vura në rrezik jetën time pér t'iu bindur fjalëve që më the. **22** Prandaj dëgjo edhe ti zérin e shërbëtores sate dhe lermë tē vë para teje një copë buke; ha, sepse kështu do të marrësh fuqi pér ta rifilluar rrugën". **23** Por ai refuzoi dhe tha: "Nuk do tē ha". Por shërbëtorët e tij bashkë me gruan ngulën këmbë dhe ai i dëgjoi; kështu u ngrit nga toka dhe u ul në shtrat. **24** Gruaja kishte në shtëpi një viç të majmë; e theri shpejtë e shpejt, pastaj mori miellin, gatoi brumin dhe përgatiti disa bukë pa maja. **25** Lluri këto ushqime Saulit dhe shërbëtorëve të tij, dhe ata i hëngren; pastaj u ngritën dhe u nisën po atë natë.

29 Filistejtë i mblodhën téré forcat e tyre në Afek, ndërsa Izralitët e ngritën kampin e tyre pranë burimit të Jezreelit. **2** Princat e Filistejeve ecnët me qindëshet dhe mijëshet e tyre, ndërsa Davidi dhe njerëzit e tij ecnët në praparojë me Akishin. **3** Atëherë krerët e Filistejeve thanë: "Çfarë po bëjnë kështu këta Hebrewn?". Akishi iu përgjegj krerëve të Filistejeve: "A nuk është ky Davidi, shërbëtori i Saulit, i mbretit të Izraelit, që ka qenë me mua këto ditë o këto vite? Tek ai nuk kam gjetur asnjë tē metë tē madhe nga dita e dezertimit të tij e deri më sot!". **4** Por krerët e Filistejeve u zemëruan me tē dhe i thanë: "Ktheje prapa atë njeri

me qëllim që të kthehet në vendin që i ke caktuar. Të mos vijë të luftojë me ne që të mos na bëhet armiku ynë gjatë betejës. Si mund ta rifitojë ai favorin e zotërisë së tij, veçse me kokën e këtyre njerëzve? 5 Nuk është ky Davidi pér të cilin këndonin në kor në vallet, duke thënë: "Sauli ka vrarë mijëshen e tij dhe Davidi dhjetë mijëshen e tij?" 6 Atëherë Akishi thirri Davidin dhe i tha: "Ashtu siç është e vërtetë që Zoti rron, ti je një njeri i drejtë dhe shoh me kënaqësi ecejakun tënd me mua në ushtri, sepse nuk kam gjetur asgjë të keqe që 7 Prandaj kthehu prapa dhe shko në paqe, mos bëj asgjë që nuk u pëlqen princave të Filistejeve. 8 Davidi i tha Akishit: "Çfarë kam bërë dhe çfarë ke gjetur te shërbëtori yt prej ditës që erdhë me ty e deri më sot, që të më pengojnë të luftoj kundër armiqve të mbretit, zotërisë tim?". 9 Akishi iu përgjegj Davidit, duke thënë: "E kuption që pér sytë e mi ti je i këndshëm si një engjëll i Perëndisë; por pricnat e Filistejeve kanë thënë: "Ai nuk duhet të marrë pjesë me ne në betejë!". 10 aaa see Prandaj çohu herët nesër në mëngjes bashkë me shërbëtorët e zotërisë tënd që kanë ardhur bashkë me ty; çohuni në mëngjes herët dhe nisuni në të gdhirë". 11 Kështu Davidi dhe njerëzit e tij u ngritën herët në mëngjes pér t'u nisur dhe pér t'u kthyer në vendin e Filistejeve. Filistejtë përkundrazi shkuant në Jezreel.

30 Kur Davidi dhe njerëzit e tij arritën në Tsiklag ditën e tretë, Amalekitët kishin kryer një plaçkitje në Negev dhe në Tsiklag; kishin pushtuar Tsiklagun dhe i kishin vënë gjarrin; 2 kishin zënë robër gratë dhe tërë ata që ndodheshin aty, të vegjël a të rritur; nuk kishin vrarë asnjëri, por i kishin marrë me vete dhe kishin shkuar. 3 Kur Davidi dhe njerëzit e tij arritën në qytet, ja, qyteti ishte shkatërruar nga zjarri, dhe gratë, bijtë dhe bijat e tyre i kishin marrë me vete si robër. 4 Atëherë Davidi dhe tërë ata që ishin me të ngritën zërin dhe qanë, deri sa nuk patën forcë të qajnë. 5 Dy bashkëshortet e Davidit, Jezreelitja Ahinoama dhe Karmelitja Abigail, e cila kishte qënë bashkëshorte e Nabalit, figuronin gjithashtu midis robërve. 6 Davidi ishte shqetësuar shumë se njerëzit flisin pér ta vrarë atë me gurë, sepse të gjithë e kishin shpirtin të trishtuar pér shkak të bijve dhe të bijave të tyre; por Davidi u forcuat tek Zoti, Perëndia i tij. 7 Pastaj Davidi i tha priftit Abiathar, birit të Ahimelekut: "Të lutem, më sill efodin". Abiathari i solli efodin Davidit. 8 Kështu Davidi u këshillua me Zotin dhe e pyeti: "A duhet ta ndjek këtë bandë? Do ta arrji?". Zoti iu përgjegj: "Ndiqe, sepse do ta arrish me siguri dhe do të rimarrësh pa tjetër çdo gjë". 9 Kështu Davidi u nis me gjashëqind njerëzit që kishte me vete dhe arriti në përruan Besor, ku u ndalën ata që kishin mbetur prapa; 10 por Davidi vazhdoi ndjekjen me katërqind njerëz, kurse dyqind mbetën prapa, sepse ishin tepër të lodhur pér të kapërcyer përruan e Besorit. 11 Gjetën në fushë një Egjiptas dhe ia quan Davidit. I dhanë bukë pér të ngrënë dhe ujë pér të pirë; 12 i dhanë gjithashtu një copë bukë fiku dhe dy vile rrushi. Pasi hëngri, ai e mblohti veten, sepse nuk kishte ngrënë bukë as nuk kishte pirë ujë tri ditë e tri netë me radhë. 13 Davidi e pyeti: "Ti kujt i përket dhe nga vjen?". Ai u përgjegj: "Jam një egjiptas i ri, shërbëtor i një Amalekiti; pronari im më braktisi, sepse tri ditë më parë u sëmura. 14 Kemi bërë një

plaçkitje në jug të Kerethejve, në territorin e Judës dhe në jug të Tsalebit, dhe i kemi vënë gjarrin Tsiklagut". 15 Davidi i tha: "A mund të më çosh poshtë ku ndodhet kjo bandë?". Ai u përgjegj: "Betomu në emër të Perëndisë që nuk do të më vrasësh dhe nuk do të më dorëzosh në duart e pronarit tim, dhe unë do të çoj poshtë, aty ku gjendet kjo bandë". 16 Dhe e çoi poshtë; dhe ja Amalekitët ishin shpërndarë në të gjithë vendin; hanin, pinin dhe bënin festë pér plaçkën e madhe që kishin sjellë nga vendi i Filistejeve dhe nga vendi u Judës. 17 Davidi i sulmoi nga muzgu deri në mbërëmjen e ditës tjetër; asnjëri prej tyre nuk shpëtoi, përvëç katërqind të rinjve që u hipën deveve dhe ia mbathën. 18 Kështu Davidi rimori të gjitha ato që Amalekitët kishin marrë me vete; Davidi gjeti edhe dy gratë e tij. 19 Kështu ata nuk humbën asgjë, as të vegjëlit as të rriturit, as bijtë as bijat, as plaçkat dhe as ndonjë gjë tjetër që u kishin marrë. Davidi i rimori të gjitha. 20 Kështu Davidi shtiu në dorë kopetë e bagëtisë së imët dhe tufat e bagëtisë së trashë; dhe ata që ecnin para bagëtive thonin: "Kjo është plaçka e Davidit!". 21 Pastaj Davidi arriti te dyqind njerëzit që kishin qenë tepër të lodhur pér të shkuar pas Davidit që ai i kishte lënë në përruan e Besorit. Këta i dolën para Davidit dhe njerëzve që ishin me të. Kështu Davidi iu afrua atyre dhe i përshtëndeti. 22 Atëherë tërë njerëzit e këqij dhe të poshtër që kishin shkuar me Davdin filluan të thonë: "Me qenë se këta nuk erdhën me ne; nuk do t'u japim asgjë nga plaçka që kemi shtënë në dorë, përvëç grave dhe fëmijëve të secililit; t'i marrin dhe të ikin!". 23 Por Davidi tha: "Mos u sillni kështu, o vëllezërit e mi, me atë që Zoti na ka dhënë duke na mbrojtur dhe duke vënë në duartona bandën që kishte ardhur kundër nesh. 24 Po kush do t'ju dëgjojë në këtë propozim? E njëjtë ka pér të qenë pjesa e atij që shkon pér të luftuar dhe e atij që rri pranë plaçkave; do t'i ndajmë pjesët bashkë". 25 Qysht prej asaj dite u veprua kështu; Davidi e bëri atë statut dhe normë pér Izraelin deri në ditën e sotme. 26 Kur Davidi u kthye në Tsiklag, një pjesë të plaçkës ua dérgoi pleqve të Judës, miq të tij, duke thënë: "Ja një dhuratë e ardhur nga plaçka që u morëm armiqve të Zotit". 27 U dérgoi atyre të Bethelit, të Ramothit të Negevit dhe atyre të Jatirit, 28 atyre të Areorit, atyre të Sifmoothit, atyre të Eshtemoas, 29 atyre të Rakalit, atyre të qyteteve të Jerameelitëve dhe atyre të qyteteve të Kenejve, 30 atyre të Hormahut, atyre të Korashanit, atyre të Athakut, 31 atyre të Hebronit dhe atyre të të gjithë vendeve nga kishte kaluar Davidi me njerëzit e tij.

31 Filistejtë u ndeshën me Izraelin dhe Izraelitët ua mbathën para Filistejeve, dhe ranë të vrarë në malin Gilboa. 2 Filistejtë ndoqën me furi Saulin dhe bijtë e tij; kështu Filistejtë vranë Jonathanin, Abinadabin dhe Malkishuahun, bij të Saulit. 3 Beteja u ashpërsua kundër Saulit; harkëtarët e arritën dhe ai u plagos rëndë prej tyre. 4 Sauli i tha shërbëtorëve të tij: "Nxirre shpatën tënde dhe më shpo me të; të mos vinë këta të parrethprerë të më shpojnë dhe të tallen me mua". Por shqyrtari i tij nuk deshi ta kryejë këtë veprim, sepse e kishte zënë një frikë e madhe. Atëherë Sauli mori shpatën dhe u hodh mbi të. 5 Kur shqyrtari pa se Sauli kishte vdekur, edhe ai u hosh mbi shpatën e vet dhe vdiq me të. 6 Kështu po atë ditë vdiqën bashkë Sauli, tre bijtë e tij, shqyrtari dhe tërë njerëzit e tij. 7 Kur

Izraelitët që ndodheshin matanë luginës dhe matanë Jordanit panë që njërëzit e Izraelit ua kishin mbathur me vrap dhe që Sauli dhe bijtë e tij kishin vdekur, braktisën qytetet dhe ua mbathën. Atéherë erdhën Filistejtë dhe u vendosën aty. **8** Té nesërmen Filistejtë erdhën për të zhveshur të vrarët dhe gjetën Saulin dhe tre bijtë e tij të rënë në malin Gilboa. **9** I prenë kokén Saulit, e zhveshën nga armatimi i tij dhe dërguan lajmëtarë në térë vendin e Filistejeve për ta çuar lajmin në tempullin e idhujve të tyre dhe popullit. **10** E vendosën pastaj armaturën e tij në tempullin e Ashtarothit dhe e varën kufomën e tij në muret e Beth-Shanit. **11** Por kur banorët e Jabeshit të Galaadit mësuan atë që Filistejtë i kishin bërë Saulit, **12** térë njërëzit trima u ngritën, ecën térë natën dhe hoqën nga muret e Beth-Shanit kufomën e Saulit dhe kufomat e bijve të tij; pastaj u kthyen në Jabesh dhe këtu i dogjën ato. **13** Pastaj muarrën kockat e tyre, i varrosën poshtë marinës në Jabesh dhe agjëruan shtatë ditë me radhë.

2 i Samuelit

1 Pas vdekjes së Saulit, Davidi u kthye nga masakra e Amalekitëve dhe u ndal dy ditë në Tsiklag. **2** Ditën e tretë arrii në kampin e Saulit një burrë me rroba të grisura dhe me kokën me dhe. Sa arriti pranë Davidit, ai ra pér tokë dhe u përkul. **3** Davidi e pyeti: "Nga vjen?". Ai iu përgjigji: "Kam ikur nga kampi i Izraelit". **4** Davidi i tha: "Si u bë? Të lutem, më trego". Ai iu përgjigji: "Populli iku nga fusha e betejës dhe shumë njerëz ranë dhe vdiqën; edhe Sauli dhe biri i tij Jonatan kanë vdekur". **5** Atëherë Davidi e pyeti të riun që i tregonte ngjarjen: "Si e di ti që Sauli dhe biri i tij Jonatani kanë vdekur?". **6** I riu që i tregonte ngjarjen tha: "Ndodhesha rastësish në malin Gilboa, kur pasqë Saulin të mbështetur në shtizën e tij, ndërsa qerret dhe kalorësit e ndiqnin nga afër. **7** Ai u kthye, më pa dhe më thirri. Unë iu përgjigja: "Ja ku jam". **8** Ai më pyeti: "Kush je ti?". Unë iu përgjigja: "Jam një Amalekit". **9** Atëherë ai më tha: "Afrohu tek unë dhe më vrit, sepse një ankth i madh më ka pushtuar, por jeta është e tëra akoma tek unë". **10** Kështu iu afrova atij dhe e vrava, sepse e kuptoja që ai nuk do të mund të jetonte mbas rënies së tij. Pastaj mora diademën që kishte mbi kokë dhe byzylykun që mbante në krah, dhe i solla këtu te zotëria im". **11** Atëherë Davidi kapi rrrobat e veta dhe i grisi; po kështu vepruan téré njerëzit që ishin me të. **12** Kështu mbajtën zi, qanë dhe agjeruan deri në mbrëmje pér Saulin, pér Jonatanin, birin e tij, pér popullin e Zotit dhe pér shtëpinë e Izraelit, sepse kishin rënë nga shpata. **13** Pastaj Davidi e pyeti të riun që i kishte treguar ngjarjen: "Nga ç'vend je?". Ai u përgjigji: "Jam biri i një të huaji, i një Amalekiti". **14** Atëherë Davidi i tha: "Si nuk pate frikë të shtrish dorën pér të vrarë të vajosurin e Zotit". **15** Pastaj thirri një nga njerëzit e tij dhe i tha: "Afrohu dhe hidhu mbi tél". Ai e goditi dhe Amalekiti vdiq. **16** Pas kësaj Davidi tha: "Gjaku yt rëntë mbi kokën tênde, sepse me gojën tênde ke déshmuar kundër vetes sate, duke thënë: "Unë kam vrarë të vajosurin e Zotit". **17** Atëherë Davidi ia mori këtij vajtimi pér Saulin dhe Jonatanin, birin e tij, **18** dhe urdhëroi t'u mësonin bijve të Judës këngën e harkut. Ja, ajo gjendet e shkruar në librin e të Drejtit. **19** "Madhështia e Izraelit qëndron e vrarë në lartësitet e tua! Si është e mundur që ranë trimat? **20** Mos ia njoftoni Gathit, mos e bëni të ditur nëpër rrugët e Ashkalonit, që të mos gëzohen bijat e Filisteje, që të mos ngazëllohen bijat e të parrethprerëve. **21** O male të Gilboas, mos rëntë më as vesa as shiu mbi ju, mos pastë as fusha ofertash; sepse aty u hodh mburoja e trimave, mburoja e Saulit, sikur ky të mos ishte i vajosur. **22** Nga gjaku i të vrarëve, nga dhjami i trimave, harku i Jonatanit nuk u têrhq kurrë dhe shpata e Saulit nuk u vërtit kurrë bosh. **23** Sauli dhe Jonatani; aq të dashur dhe të përzemërt në jetë, nuk u ndanë në vdekjen e tyre. Ishin më të shpejtë se shqiponjat, më të fortë se luanët. **24** Bija të Izraelit, vajtoni Saulin që ju vishtë në lukس me rroba flakë të kuqe, që i zbukuronte me ar veshjet tuaja. **25** Vallë, si ranë trimat në mes të betejës, si u vra Jonathanin në lartësitet e tua? **26** Unë jam në ankth pér ty, o vëllai im Jonatan; ti ishe shumë i dashur pér mua, dashuria jote pér mua ishte më

e mrekullueshme se dashuria e grave. **27** Vallë, si ranë trimat dhe si u shkatërruan armët e luftës?".

2 Mbas kësaj, Davidi u këshillua me Zotin, duke thënë: "A duhet të shkoj në ndonjë nga qytetet e Judës?". Zoti iu përgjigji: "Shko". Davidi e pyeti: "Ku të shkoj?". Zoti u përgjigji: "Në Hebron". **2** Kështu Davidi shkoi atje me dy gratë e tij, Jezreeliten Ahinoam dhe Karmelitén Abigail, që kishte qenë gruaja e Nabalit. **3** Davidi çoi edhe njerëzit që ishin me të, secili me familjen e tij, dhe u vendosën në qytetet e Hebront. **4** Pastaj erdhën njerëzit e Judës dhe e vajosën Davidin mbret të shtëpisë së Judës. Pas kësaj i thanë Davidit se genë njerëzit e Jabeshit të Galaadit ata që kishin varrosur Saulin. **5** Atëherë Davidi u dërgoi lajmëtarë njerëzve të Jabeshit të Galaadit pér t'u thënë: "Qofshi të bekuar nga Zoti pér mirësinë që treguat ndaj Saulit, zotërisë suaj, duke e varrosur! **6** Tani Zoti tregoftë mirësi dhe besnikëri ndaj jush. Edhe unë do t'ju bëj të mirë, sepse keni bërë një gjë të tillë. **7** Prandaj le të marrin forcë duart tuaja dhe qofshi trima, sepse Sauli, zotëria juaj, vdiq, por shtëpia e Judës më ka vajosur mbret të saj". **8** Ndërkohë Abneri, bir i Nerit, komandant i ushtrisë së Saulit, mori Ish-Boshethin, birin e Saulit, dhe e çoi në Mahanaim; **9** dhe e bëri mbret të Galaadit, të Ashuritëve, të Jezreelit, të Efraimit, të Beniaminit dhe të téré Izraelit. **10** Ish-Boshethi, bir i Saulit, ishte dyzet vjeç kur filloj të mbretërojë mbi Izrael dhe mbretërimi i tij vazhdoi dy vjet. Por shtëpia e Judës shkonte pas Davidit. **11** Koha që Davidi mbretëroi në Hebron mbi shtëpinë e Judës ishte shtatë vjet e gjashtë muaj. **12** Ndërkq Abneri, bir i Nerit, dhe shërbëtorët e Ish-Boshethit, birit të Saulit, lëvizën nga Mahanaim në drejtim të Gabaonit. **13** Edhe Joabi, biri i Tserujahut dhe shërbëtorët e Davidit lëvizën dhe i takuan pranë hauzit të Gabaonit. Kështu u ndalën njera palë nga njera anë e hauzit dhe tjetra nga ana tjetër. **14** Atëherë Abneri i tha Joabit: "Le të çohen të rinjtë dhe të dalin para nesh". Joabi u përgjigji: "Po, le të çohen". **15** Kështu u ngritën dhe dolën përpara në numër të barabartë: dymbëdhjetë pér Beniaminin dhe pér Ish-Boshethin, birin e Saulit, dhe dymbëdhjetë nga shërbëtorët e Davidit. **16** Secili kapi kundërshtarin e tij nga koka dhe i futi shpatën në ije; kështu ranë të gjithë bashkë. Ky vend u quajt pér këtë arësye fusha e njerëzve të fortë; gjendet në Gabaon. **17** Po atë ditë u zhvillua një betejë shumë e ashprë në të cilën Abneri me njerëzit e Izraelit u mund nga shërbëtorët e Davidit. **18** Dhe aty ishin tre djemtë e Tserujahut: Joabi, Abishai dhe Asaheli; dhe Asaheli ishte i shpejtë si një gazelë fushe. **19** Asaheli filloi të ndiqte Abnerin pa u kthyer as djathtas, as majtas pas Abnerit. **20** Pastaj Abneri u kthye prapa dhe tha: "Je ti, Asahel?". Ai u përgjigji: "Jam unë". **21** Abneri i tha: "Kthehu djathtas ose majtas, kap një nga të rinjtë dhe merrija armët!". Por Asaheli nuk deshi të hiqte dorë nga ndjekja e tij. **22** Abneri i tha përsëri Asahelit: "Hiq dorë nga ndjekja. Pse më detyron të të shtrij pér tokë? Si do të mund ta shikoj atëherë në fytyrë vëllanë tënd Joab?". **23** Por ai nuk pranoi të ndërrrojë rrugë; prandaj Abneri me pjesën e prasme të shtizës e goditi në pjesën e poshtme të barkut dhe shtiza i doli nga pas; ai ra pér tokë dhe vdiq në vend; dhe téré ata që kalonin nga vendi ku Asaheli kishte rënë dhe kishte vdekur ndaleshin. **24** Por Joabi

dhe Abishai e ndoqën Abnerin; kur perëndoi dielli ata arritën në qafën e Amahut, që ndodhet përballë Giahut, në rrugën e shkretëtirës së Gabaonit. **25** Bjtë e Beniamnit u mblohdën pas duke formuar një grup të vetëm dhe u ndalën në majë të një kodre. **26** Atëherë Abneri thirri Joabin dhe tha: "Shpata, vallë duhet të gllabërojë gjithnjë! Nuk e di ti që në fund do të ketë hidhërim? Vallë, kur do ta urdhërosh popullin të mos ndjekë më vëllezërët e tij?". **27** Joabi i përgjigji: "Ashtu siç është e vërtetë që Perëndia jeton, po të mos kiske folur ti, populli nuk do të kiske hequr dorë nga ndjekja e vëllezërve të tij deri në mëngjes". **28** Atëherë Joabi i ra borisë dhe tërë populli u ndal, nuk e ndoqi më Izraelin dhe hoqi dorë nga luftimi. **29** Abneri dhe njerëzit e tij ecën gjithë atë natë nëpër Abrahun, kapercyen Jordanin, kaluan tërë Bithronin dhe arritën në Mahanaim. **30** Edhe Joabi i kthye nga ndjekja e shërbëtorëve të Abnerit dhe mblohdhi tërë popullin; Davidit i mungonin nëntëmbëdhjetë veta dhe Asaheli. **31** Por shërbëtorët e Davidit kishin vrarë treqind e gjashtëdhjetë veta të Beniaminit dhe Abnerit. **32** Pastaj çuan Asahelin dhe e varrosën në varrin e atit të tij, që ndodhet në Betlem. Pas kësaj Joabi dhe njerëzit e tij ecën tërë natën dhe arritën në Hebron në të gdhirë.

3 Lufta midis shtëpisë së Saulit dhe shtëpisë së Davidit qe e gjatë. Davidi bëhej gjithnjë më i fortë, ndërsa shtëpia e Saulit dobësohej gjithnjë e më shumë. **2** Në Hebron Davidit i lindën disa djem. I parëlinduri i tij qe Amnoni, që ia lindi Jezreelita Ahinoam; **3** i dyti qe Kileabi, ia lindi Karmelita Abigail, dikur bashkëshorte e Nabait; i treti qe Absalom, bir i Maakahut, e bija e Talmait, mbret i Geshurit; **4** i katërti qe Adonijahu, bir i Hagithit; i pesti qe Shefatiahu, bir i Abitalit, **5** dhe i gjashti qe Ithreami, bir i Eglahit, bashkëshorte e Davidit. Këta fémijë i lindën Davidit në Hebron. **6** Gjatë luftës midis shtëpisë së Davidit dhe shtëpisë së Saulit, Abneri qëndroi i lidhur fort me shtëpinë e Saulit. **7** Sauli kiske pasur një konkubinë të quajtur Ritspah, bijë e Ajahut; dhe Ish-Boshethi i tha Abnerit: "Pse ke hyrë te konkubina e atit tim?". **8** Abneri u zemërua shumë nga fjalët e Ish-Boshethit dhe iu përgjigji: "Mos vallë jam një kokë qeni i Judës? Deri më sot jam treguar besnik i shtëpisë së Saulit, atit tënd, i vëllezërve dhe i miqve të saj dhe nuk të kam dorëzuar në duart e Davidit, dhe pikërisht sot ti më qorton përfajin që kam kryer me këtë grua! **9** Perëndia t'i bëjë Abnerit këtë dhe më keq në rast se nuk i bëj Davidit atë që Zoti i është betuar: **10** ta kaloj mbretërinë nga shtëpia e Saulit dhe të vendosë froni e Davidit mbi Izrael dhe mbi Judën, nga Dani deri në Beer-Sheba". **11** Ish-Boshethi nuk iu përgjigj dot as edhe me një fjalë të vetme Abnerit, sepse ia kiske frikën. **12** Atëherë Abneri i dërgoi në emër të tij lajmëtarë Davidit përf t'i thënë: "Kujt i përket vendi? Bëj aleancë me mua dhe dora ime do të jetë me ty përf t'a sjellë tërë Izraelin". **13** Davidi iu përgjigji: "Kam diçka përf të kërkuar: Unë do të bëj aleancë me ty, por ti nuk do të ma shohësh ftyrën po nuk më solle më parë Mikalin, bijën e Saulit, kur të vish të më shikosh". **14** Kështu Davidi i dërgoi lajmëtarë Ish-Boshethit, birit të Saulit, përf t'i thënë: "Ma kthe bashkëshorten time Mikal, me të cilën u fejova përf njëqind lafsha të Filisteive". **15** Ish-Boshethi dërgoi ta marrin te burri i saj Paltiel, bir i Laishit. **16** Burri i saj shkoi me të dhe e ndoqi duke qarë deri në Bahurim. Pastaj Abneri i

tha: "Shko, kthehu prapa!". Dhe ai u kthye. **17** Pastaj Abneri u drejtoi fjalën pleqve të Izraelit, duke thënë: "Prej shumë kohe kérkon Davidin si mbretin tuaj. **18** Tani erdhi koha të veprojmë, sepse Zoti ka folur për Davidin, duke thënë: "Me anë të Davidit, shërbëtorit tim, unë do të shpëtoj popullin tim të Izraelit nga duart e Filisteive dhe nga tavrë armiqëtë e tij". **19** Abneri foli edhe me ata të Beniaminit. Pastaj Abneri shkoi te Davidi në Hebron përf t'i njoftuar tërë ato që iu dukën të mira Izraelit dhe gjithë shtëpisë së Beniaminit. **20** Kështu Abneri arriti te Davidi në Hebron me njëzet njerëz, dhe Davidi shtroi një banket për Abnerin dhe për njerëzit që ishin me të. **21** Pastaj Abneri i tha Davidit: "Unë do të ngrihem dhe do të shkoj të mbledh tërë Izraelin rreth mbretit, zotërisë tim, me qëllim që të lidhin aleancë me ty dhe ti të mund të mbretërosh mbi gjithçika dëshëron zemra jote". Pastaj Davidi u nda me Abnerin, që u largua në paqe. **22** Por ja, shërbëtorët e Davidit dhe Joabi po ktheheshin nga një plaçkitje, duke sjellë me vete një plaçkë të madhe; por Abneri nuk ishte më me Davidin në Hebron, sepse ky ishte ndarë me të dhe ai kiske ikur në paqe. **23** Kur mbërriten Joabi dhe tërë ushtarët që ishin me të, dikush ia tregoi ngjarjen Joabit, duke thënë: "Erdhi Abneri, bir i Nerit, te mbreti; ky u nda me të dhe ai iku në paqe". **24** Atëherë Joabi shkoi te mbreti dhe i tha: "Ç'bëre ashtu? Ja, Abneri të erdhë; pse u ndave me të dhe ai u largua? **25** Ti e di që Abneri, bir i Nerit, erdhë që të të mashtrojë, që të njohë lëvizjet e tua dhe përf të mësuar tërë ato që bën ti". **26** Pasi u largua nga Davidi, Joabi dërgoi lajmëtarë pas Abnerit, të cilët e ktheyen prapa nga hauzi i Sirahut pa e ditur Davidi. **27** Kur Abneri u kthye në Hebron, Joabi e mori mënjanë në mes të portës, gjoja përf t'i folur fshehtazi, dhe këtu e goditi në bark dhe e vraq përf të marrë hakun e gjakut të Asahelit, vëllait të tij. **28** Më vonë Davidi e mësoi këtë ngjarje dhe tha: "Unë dhe mbretëria ime jemi pérjetë të pafajshëm përparrë Zotit përf gjakun e Abnerit, birit të Nerit. **29** Ky gjak rëntë mbi kryet e Joabit dhe mbi tërë shtëpinë e atit të tij; mos iu ndafshin kurrë shtëpisë së Joabit ata që vuajnë nga fluksi apo nga lebra, ata që duhet të mbështeten me shkop, që vdesin nga shpata o që janë pa bukë!". **30** Kështu Joabi dhe Abishai, vëllai i tij, vranë Abnerin, sepse ky kiske vrarë Asahelin, vëllanë e tyre në Gabaon gjatë betejës. **31** Pastaj Davidi i tha Joabit dhe tërë popullit që ishte me të: "Grisni rrobat e trupit, mbështilluni me thasë dhe mbani zi përf vdekjen e Abnerit!". Edhe mbreti David shkoi pas arkivolit. **32** Kështu e varrosën Abnerin në Hebron, dhe mbreti ngriti zérin dhe qau përparrë varrit të Abnerit; edhe tërë populli qau. **33** Mbreti ia mori një vajtimi për Abnerin dhe tha: "A duhet të vdiste Abneri si vdes një budalla? **34** Duart e tua nuk ishin të lidhura, as këmbët e tua nuk ishin të shtrënguara me zinxhirë prej bronzi! Ti re para keqbërësve". **35** Pastaj tërë populli erdhë përf t'uuar Davidin që të hante, sa ishte akoma ditë; por Davidi u betua duke thënë: "Kështu ma bëftë Perëndia madje më keq, po futë në gojë bukë apo ndonjë gjë tjeter para se të perëndoje dielli". **36** Tërë populli e kuptoi dhe e miratoi këtë gjë; çdo gjë që bënte mbreti miratojë nga tavrë populli. **37** Kështu tërë populli dhe tërë Izraeli e kuptuan që qëllimi i mbretit nuk ishte aspak ta vriste atë ditë Abnerin, birin e Nerit. **38** Pastaj mbreti u tha shërbëtorëve të tij: "Nuk e dini që një princ dhe një njeri i madh

humbi sot jetën në Izrael? 39 Megjithëse jam vajosur mbret, unë jam ende i dobët, ndërsa këta njerëz, bijtë e Tserajahut, janë shumë më të fortë se unë. E shpagoftë Zoti keqbërësin simbas té këqijave që ka bërë.

4 Kur Ish-Boshethi, bir i Saulit, mësoi që Abneri kishte vdekur në Hebron, i ranë krahët dhe i tërë Izraeli u trondit rëndë. 2 I biri i Saulit kishte dy njerëz që ishin udhëheqës ushtarakë; njeri quhej Baanah dhe tjetri Rekab; ishin bij të Rimonit prej Beerothit, nga fisi i Beniaminit. (Sepse edhe Beerothi konsiderohet si pjesë e Beniaminit, 3 me gjithëse Beerothit kanë mërguar në Githaim, ku kanë qëndruar deri ditën e sotme). 4 Por Jonathan, bir i Saulit, kishte një djalë sakat nga këmbët; ai ishte pesë vjeç kur erdhë nga Jezreeli lajmi i vdekjes së Saulit dhe të Jonathanit. Taja e tij e mori dhe ikën, por, duke ikur me nxitim, fëmija u rrëzua dhe mbeti i çalë. Emri i tij ishte Mefibosheth. 5 Bikitë e Rimon Beerothitit, Rekabi dhe Baanahu, u nisën dhe arritën në kohë të zhegut në shtëpinë e Ish-Boshethit, ndërsa ai po bënte pushimin e tij të mbasditës. 6 Hynë brenda shtëpisë sikur do të merrnin grurë dhe e goditën në bark. Pastaj Rekabi dhe vellai i tij Baanahu ua mbathën këmbëve. 7 Kur hynë në shtëpi, Ish-Boshethi rrinte shtrirë në shtrat në dhomën e tij; e goditën, e vranë dhe i prenë kokën; pastaj pasi e morën kokën, ecën tërë natën duke ndjekur rrugën në drejtëm të Arabahut. 8 Kështu ia çuan kokën e Ish-Boshethit Davidit në Hebron dhe i thanë mbretit: "Ja koka e Ish-Boshethit, birit të Saulit, i cili kérkonte jetën tënde; sot Zoti i ka dhënë mbretit zotërisë tim, hakmarrjen mbi Saulin dhe mbi pasardhësit e tij". 9 Por Davidi iu përgjigji Rekabit dhe Baanahut, vëllait të tij, bij të Rimon Beerothitit, dhe u tha atyre: "Ashtu siç éshtë e vërtetë që rron Zoti, i cili më ka liruar nga qdo fatkeqësi, 10 në rast se kam kapur dhe kam bërë që të vritet në Tsiklag atë që solli lajmim: "Ja, Sauli vdiq", megjithëse ai pandehte se më kishte sjellë një lajm të mirë dhe priste të merrete një shpérblim, 11 aq më tepër tanë që disa kriminelë kanë vrarë një njeri të drejtë në shtëpinë e tij, në shtratin e tij, a nuk duhet t'ju kërkoj llogari për gjakun e tij nga duart tuaja dhe t'ju zhduk nga faqja e dheut?". 12 Kështu Davidi u dha urdhër të rinje të tij dhe këta i vranë; ua prenë duart dhe këmbët, pastaj i varën pranë hauzit të Hebronit. Pas kësaj morën kokën e Ish-Boshethit dhe e varrosën në Hebron.

5 Atëherë tërë fiset e Izraelit erdhën te Davidi në Hebron dhe i thanë: "Ne jemi kocka dhe mishni yt. 2 Edhe në të kaluarën, kur Sauli mbretëronte mbi ne, ishe ti që udhëhiqje dhe eçoje në rrugë të drejtë Izraelin. Zoti tek ka thënë: "Ti do të ushqesh popullin tim, Izraelin, ti do të jesh princ që do të sundojë mbi Izraelin"". 3 Kështu tërë pleqtë e Izraelit erdhën te mbreti në Hebron dhe mbreti David lidhi një aleancë me ta në Hebron para Zotit, dhe ata e vajosën Davidin mbret të Izraelit. 4 Davidi ishte tridhjetë vjeç kur filloj të mbretërojë dhe mbretëroi dyzet vjet. 5 Në Hebron mbretëroi shtatë vjet e gjashtë muaj mbi Judën; dhe në Jeruzalem mbretëroi tridhjetë e tre vjet mbi gjithë Izraelin dhe Judën. 6 Mbreti me njerëzit e tij u nis në drejtëm të Jeruzalemit kundër Jebusejve, që banonin në atë vend. Këta i thanë Davidit: Nuk do të hysh këtu, sepse të verbërit dhe çalamanët do të të sprapsin!", duke 7 Por Davidi e pushtoi qytetin e fortifikuar të

Sionit (që éshtë qyteti i Davidit). 8 Davidi tha atë ditë: "Kushdo që i mund Jebusejtë, të arrijë deri në kanal dhe t'i zmprapse çalamanët dhe të verbërit që i urren Davidi". Prandaj thonë: "I verbi dhe çalamanë nuk do të hyjnë në Shtëpi". 9 Kështu Davidi u vendos në qytetin e fortifikuar dhe e quajti Qyteti i Davidit. Pastaj Davidi filloj të ndërtojë rreth e qark duke nisur nga Milo dhe në drejtëm të pjesës së brëndshme. 10 Davidi bëhej gjithnjë më i madh Dhezoti, Perëndia i ushtrive, ishte me të. 11 Pastaj Hirami, mbret i Tiros, i dërgoi Davidit lajmëtarë, dru kredri, zdrukthtarë dhe muratorë, që i ndërtuan një shtëpi Davidit. 12 Atëherë Davidi u bind se Zoti po e vendoste si mbret të Izraelit dhe e lartësonte mbretërinë e tij për dashurinë që kishte për popullin e Izraelit. 13 Pas arritjes së tij nga Hebroni, Davidi mori konkubina dhe bashkëshorte të tjera nga Jeruzalemi dhe kështu i lindën bij dhe bija të tjera. 14 Këta janë emrat e bijve që i lindën në Jeruzalem: Shamua, Shobab, Nathan, Salomon, 15 Ibhar, Elishua, Nefeg, Jafia, 16 Elishama, Eliada, Elifelet. 17 Kur Filistejtë mësuan që Davidi ishte vajosur mbret i Izraelit, tërë Filistejtë dolën në kërkim të Davidit. Sa e mësoi këtë, Davidi zbriti në qytetin e fortifikuar. 18 Filistejtë arritin dhe u përhapën në luginën e Refaimit. 19 Atëherë Davidi u këshillua me Zotin duke i thënë: "A duhet të dal kundër Filistejeve? A do m'i lësh në duart e mia? Zoti i dha këtë përgjigje Davidit: "Dil, sepse pa tjetër do t'i lë Filistejtë në duart e tua". 20 Kështu Davidi shkoi në Baal-Peratsim, ku i mundi, dhe tha: "Zoti ka krijuar një të çarë midis armiqë të mi përpëra meje, si një e çarë e hapur nga ujërat". 21 Filistejtë i braktisën atje idhujt e tyre dëshira dëgjosh një zhurmë hapash në majat e Balsamit, hidhu menjëherë në sulm, sepse atëherë Zoti do të dalë para teje për të mundur ushtrinë e Filistejeve". 25 Davidi veproi pikërisht ashtu si kishte urdhëruar Zoti dhe i mundi Filistejtë që nga Geba deri në Gezer

6 Davidi i mblodhi përsëri gjithë burrat më të zgjedhur të Izraelit, gjithsej tridhjetë mijë veta. 2 Pastaj u ngrit dhe shkoi me gjithë popullin që ishte me të nga Baale e Judës, për të transportuar që andej arkën e Perëndisë me vete emrin e Zotit të ushtrive, që rri midis kerubinëve. 3 Dhe e vendosën arkën e Perëndisë mbi një qerre të re dhe e hoqën nga shtëpia e Abinabadit që ishte mbi kodër; Uzahu dhe Ahio, bij të Abinabadit, ngisnin qerren e re. 4 Kështu e hoqën arkën e Perëndisë nga shtëpia e Abinabadit që ishte mbi kodër, dhe Ahio ecte përpëra arkës. 5 Davidi dhe tërë shtëpia e Izraelit u binin para Zotit Iloj Iloj veglash prej druri të selvisë, qesteve, harpave, dajreve, sistrave dhe cembaleve. 6 Kur arritën te lëmi i Nakonit, Uzahu zgjati dorën drejt arkës së Perëndisë dhe e mbajti atë, sepse qetë u penguan. 7 Atëherë zemërimi i Zotit u ndez kundër Uzahut, dhe Perëndia e goditi përfajin e tij; ai vdiq në atë vend pranë arkës së Perëndisë. 8 Davidi u trishtrata shumë sepse Zoti kishte hapur një të çarë në popull, duke goditur Uzahun. Kështu ai vend u quajt Perets-Uzah edhe sot e kësaj dite. 9 Davidi pati frikë atë ditë nga Zoti dhe tha: "Si mund të vijë tek unë

arka e të Zotit?". 10 Kështu Davidi nuk deshi ta mbartë arkën e Zotit pranë vetes së tij në qytetin e Davidit, por e transferoi në shtëpinë e Obed-Edomit nga Gathi. 11 Arka e Zotit mbeti tre muaj në shtëpinë e Obed-Edomit nga Gathi, dhe Zoti bekoi Obed-Edomin dhe tërë shtëpinë e tij. 12 Atëherë i thanë mbretit David: "Zoti ka bekuar shtëpinë e Obed-Edomit dhe gjithshka që është pronë e tij, për shkak të arkës së Perëndisë". Atëherë Davidi shkoi dhe e mbarti me gëzim arkën e Perëndisë 13 Kur ata që mbartnin arkën e Zotit bënë gjashtë hapa, ai flloj një ka dhe një viç të majmë. 14 Davidi hidhte valle me gjithë forcat e tija përpëra Zotit, duke veshur një efod prej liri. 15 Kështu Davidi dhe tërë shtëpia e Izraelit mbartën arkën e të Zotit me thirrje gëzimi dhe duke u rënë borive. 16 Por ndodhi që, ndërsa arka e Zotit po hynte në qytetin e Davidit, Mikal, bija e Saulit, duke shikuar nga dritarja, pa mbretin David që po hidhej dhe kërcente përpëra Zotit dhe e përcmoi në zemrën e saj. 17 Kështu, sollën arkën e Zotit dhe e vendosën në vendin e saj, në mesin e çadrisë që Davidi kishte ngritur për të. Pastaj Davidi ofroi olokauste dhe flajime falenderimi përpëra Zotit. 18 Kur mbaroi së ofruari olokaustet dhe flajimet e falenderimit, Davidi bekoi popullin në emr të Zotit të ushtrive, 19 dhe i shpëndau tërë popullit, gjithë turmës së Izraelit, burra dhe gra, secilit prej tyre nga një kulaç, nga një racion mishi dhe një sasi rrush të thatë. 20 Ndërsa Davidi po kthehej për të bekuar familjen e tij, Mikal, bija e Saulit, i doli përpëra Davidit dhe i tha: "Sa i nderuar ka qënë sot mbreti i Izraelit që u zbulua para syve të shërbëtoreve të 21 Atëherë Davidi iu përgjigji Mikalit: "E bëra përpëra Zotit që më ka zgjedhur në vend të atit tênd dhe të tërë shtëpisë së tij për të më vendosur princ të Izraelit, të popullit të Zotit; prandaj bëra festë përpëra Zotit. 22 Prandaj do ta ul veten edhe më poshtë dhe do të bëhem më i pavlerë në sytë e mi; por lidhur me shërbëtoret për të cilat më fole, unë do të nderohem pikërisht prej tyre". 23 Mikal, bija e Saulit, nuk pati fëmijë deri ditën e vdekjes së saj.

7 Ndonhi që, kur mbreti u vendos në shtëpinë e tij dhe Zoti i siguroi paqe nga të gjithë armiqjtë që e rethonin, 2 mbreti i tha profetit Nathan: "Shiko, unë banoj në një shtëpi prej kedri, por arka e Perëndisë ndodhet poshtë një çadre". 3 Nathani iu përgjigji mbretit: "Shko, bëj gjithçka ke në zemër, sepse Zoti është me ty". 4 Por po atë natë fjala e Zotit iu drejtua Nathanit në këtë mënyrë: 5 "Shko t'i thuash shërbëtorit tim David: Kështu thotë Zoti: "A do të më ndërtosh një shtëpi, që unë të banoj në të? 6 Sepse nuk kam banuar në një shtëpi nga dita që kam nxjerrë bijtë e Izraelit nga Egjiptit e deri më sot, por kam bredhur nën një çadër dhe në një tabernakkul. 7 Kudo që kam shkuar në mes të të gjithë bijve të Izraelit, a i kam folur vallë ndonjë fisë të cilin e kisha urdhëruar të ushqente popullin tim të Izraelit, duke i thënë: Pse nuk më ndërontoni një shtëpi prej kedri?". 8 Tani do t'i thuash kështu shërbëtorit tim David; Kështu thotë Zoti i ushtrive: "Unë të mora nga vatha, ndërsa shkoje me dele, që ti të bëheshe udhëheqës i Izraelit, i popullit tim. 9 Kam qenë pranë teje kudo që ke shkuar, kam shfarosur tërë armiqjtë e tu para teje dhe e bëra emrin tênd të madh si ai i të mëdhenjive që janë mbi dhe. 10 Do t'i caktoj një vend Izraelit, popullit tim, dhe do ta ngulit që ai të banojë në shtëpinë e tij dhe të mos e

shqetësojë më, që njerëzit e këqinj të mos vazhdojnë ta shtypin si në të kaluarën, 11 nga dita që kam vendosur gjyqtarë mbi popullin tim të Izraelit. Do të të siguroj paqe nga tërë armiqjtë e tu. Përveç kësaj Zoti të shpal se ka pér të të ndërtuar një shtëpi. 12 Kur t'i kesh mbushur ditët e tua dhe të jesh duke pushuar bashkë me etërit e tu, unë do të ngre mbas teje pasardhësit e tu që do të dalin nga barku yt dhe do të vendos mbretërinë të tendë. 13 Ai do të ndërtojë një shtëpi në emrin tim dhe unë do ta bëj të qëndrueshëm për gjithnjë froni e mbretërisë së tij. 14 Unë do të jem pér të një baba dhe ai një djalë pér mua; kur do të bëjë ndonjë të keqe, unë do ta dënoj me shufra njeriu dhe me goditje të bijve të njerëzve, 15 por mëshira ime do të largohet, ashtu siç ia kam hequr Saulit, që e kam hequr nga detyra para teje. 16 Shtëpia jote dhe mbretëria jote do të bëhen të qendrueshme për gjithnjë para meje, dhe froni yt do të jetë i qëndrueshëm për gjithnjë". 17 Nathani i foli Davidit duke iu përmbytjor këtyre fjalëve dhe simbas vegimtë tij. 18 Atëherë mbreti David shkoi dhe u ul përpëra Zotit dhe tha: "Kush jam unë, o Zot, o Zot, dhe qfarë është shtëpia ime që më bëri të vij deri këtu? 19 Por kjo ishte akoma një gjë e vogël në sytë e tu, o Zot, o Zot, sepse ti ke folur edhe për shtëpinë e shërbëtorit tënd për një të ardhme të largët; dhe ky është ligji i njeriut, o Zot, o Zot. 20 Çfarë mund të të thoshte më tepër Davidi? Ti e njeh shërbëtorin tënd, o Zot, o Zot! 21 Për dashurinë e fjalës sate dhe simbas zemrës sate ke bërë tërë këto gjëra të mëdha, me qëllim që t'ia bësh të njohur shërbëtorit tënd. 22 Për këtë je i madh, o Zot, o Perëndi. Asnjeri nuk është si ti dhe nuk ka jetët Perëndi veç teje, me sa kemi dégjuar me veshët tonë. 23 Dhe kush është si populli yt, si Izraeli, i vetmi komb mbi që Perëndia erdhë ta shpengojë përvete si popullin e tij për të bërë emrë dhe për të kryer përvete si popullin e tij për të bërë emrë dhe përvete si populli yt, si Izraelit, të cilin e ke shpunguar përvete nga Egjipti, nga kombet e perëndive të tyre? 24 Dhe ti ke vendosur përvete që populli yt i Izraelit, të jetë populli yt për gjithnjë; dhe ti, o Zot, je bërë Perëndia i tij. 25 Dhe tani, o Zot, o Perëndi, fjalën që ke thënë lidhur me shërbëtorin tënd dhe me shtëpinë e tij mbaje të qëndrueshme për gjithnjë dhe vepro ashtu si ke thënë, 26 me qëllim që emri yt të lavdërohet përfjetë dhe të thuhet: "Zoti i ushtrive është Perëndia i Izraelit". Dhe shtëpia e shërbëtorit tënd David u bëftë e qëndrueshme para teje! 27 Sepse ti, o Zoti i ushtrive, Perëndia i Izraelit, ia ke treguar këtë shërbëtorit tënd, duke i thënë: "Unë do të ndërtoj një shtëpi për ty". Prandaj shërbëtori yt pati guximin të të drejtojë këtë lutje. 28 Dhe tani, o Zot, o Zot, ti je Perëndia, fjalët e tua janë të vërteta, dhe i ke premtuar këto gjëra të bukura shërbëtorit tënd. 29 Prandaj tani prano të bekosh shtëpinë e shërbëtorit tënd, në mënyrë që ajo të qëndrojë gjithnjë para teje, sepse ti, o Zot, o Zot, ke folur, dhe si pasojë e bekimit tënd shtëpia e shërbëtorit tënd do të jetë e bekuar përfjetë!".

8 Pas këtyre gjërave, Davidi i mundi Filistejtë, i poshtëroi dhe u hoqi nga dora qytetin e tyre më të rëndësishëm. 2 Mundi edhe Moabitët dhe i mati me litar, mbasi i shtrui për tokë. Me dy litarë mati ata që duhet të vrteshin dhe me një litar të plotë ata që do të mbeteshin të gjallë. Kështu Moabitët u bënë

nënshtetas dhe taksapagues të Davidit. 3 Davidi mundi edhe Hadadezerin, birin e Rehobit, mbret të Tsobahut, ndërsa ai shkonte të rivendoste sundimin e tij gjatë lumenit Eufrat. 4 Davidi i mori njëmijë e gjashtëqind kalorës dhe njëzet mijë këmbësorë. Ai u preu gjithashtu leqet e këmbëve tërë kuajve, por la mjaft prej tyre për njëqind qerre. 5 Kur Sirët e Damaskut erdhën për të ndihmuar Hadadezerin, mbretin e Tsobahut, Davidi vrau njëzet e dy mijë prej tyre. 6 Pastaj Davidi vendosi garnizone në Sirinë e Damaskut dhe Sirët u bënë nënshtetas dhe taksapagues të Davidit; Zoti e mbronte Davidin kudo që shkonte. 7 Davidi mori monedhat prej ari që shërbëtorët e Hadadezerit kishin me vete dhe i çoi në Jeruzalem. 8 Mbreti David mori edhe një sai të madhe bronzi në Betah dhe në Berothai, qytete të Hadedezerit. 9 Kur Toi, mbret i Hamathit, mësoi që Davidi kishte mundur tërë ushtrinë e Hadedezerit, 10 i dërgoi mbretit David të birin Joram, për ta përshëndetur dhe për ta bekuar, sepse i kishte bërë luftë Hadedezerit dhe e kishte mundur. Në fakt Hadedezeri ishte gjithnjë në luftë me Toin; Jorami kishte me vete enë argjendi, ari dhe bronzi. 11 Mbreti David ia shenjtëroi edhe këto Zotit, ashtu siç i kishte shenjtëruar atij argjendin dhe arin që vinte nga kombet që kishte nënshtruar: 12 nga Sirët, nga Moabitët, nga Amonitët, nga Filistejtë nga Amalekitët dhe nga plaçka e Hadedezerit, birit të Rehobit, mbret i Tsobahut. 13 Davidi i bëri emër vetes kur u ktheje, mbasi kishte mundur tetëmbëdhjetë mijë Sirët në luginën e Kripës. 14 Vendosi garnizone edhe në Idumea; kështu tërë Idumea dhe tërë Edomitët u bënë nënshtetas të Davidit; dhe Zoti e mbronte Davidin kudo që shkonte. 15 Kështu Davidi mbretëroi mbi tërë Izraelin, duke dhënë vendime dhe duke administruar drejtësinë tërë popullit të tij. 16 Joabi, bir i Tserujahut, ishte komandant i ushtrisë; Jozafat, bir i Ahiludit, ishte arkivist; 17 Tsadoku, bir i Ahitubit, dhe Ahimeleku, bir i Abietharit, ishin priftërinj; Serajahu ushtronte funksionin e sekretarit; 18 Benajahu, bir i Jehojadit, ishte kreu i Kerethejve, dhe i Peletheive, dhe hijtë e Davidit ishin ministra.

9 Davidi tha: "A ka mbetur akoma ndonjë nga shtëpia e Saulit, ndaj të cilët mund të sillem mirë për hir të Jonathanit?".
2 Kishte një shërbëtor në shtëpinë e Saulit, që quhej Tsiba, dhe atë e quan të Davidi. Mbreti i tha: "Ti je Tsiba?". Ai u përgjigj: "Jam shërbëtori yt". **3** Pastaj mbreti pyeti: "A ka njeri tjetër të shtëpisë së Saulit, të cilët mund t'i kushtoj mirësinë e Perëndisë?". Tsiba iu përgjigj mbretit: "Është akoma një djalë i Jonatanit, që është sakat nga këmbët". **4** Mbreti i tha: "Ku është?". Tsiba iu përgjigj mbretit: "Është në shtëpinë e Makirit, birit të Amielit, në Lodebar". **5** Atëherë mbreti David dërgoi ta marrë nga shtëpia e Makirit, birit të Amielit, në Lodebar. **6** Kështu Mefiboshethi, bir i Jonatanit, bir i Saulit erdhë te Davidi, ra përbys me fytyrën për tokë. Davidi i tha: "Mefibosheth!". Ai u përgjigj: "Ja shërbëtori yt!". **7** Davidi i tha: "Mos ki frikë, sepse kam ndër mend të sillem mirë me ty për dashurinë që kisha për Jonatanin, atin tënd; do të të kthej téré tokat e Saulit, të paritet tënd, dhe ti do të hash gjithnjë në tryezën time". **8** Mefiboshethi ra përbys dhe tha: "Ç'është shërbëtori yt, që ti të përfillësh një qen të ngordhur si unë?". **9** Atëherë mbreti thirri Tsiban, shërbëtorin e Saulit, dhe i tha: "Téré ato që i përkisnin Saulit dhe téré shtëpisë së tij, po ja iap birit të zotërisë tënd". **10** Kështu,

pra, bashkë me bijtë dhe shërbëtorët e tu, do të punosh tokën pér të dhe do të mbledhësh prodhimet e saj, me qëllim që i biri i zotërisë tënd të ketë bukë pér të ngrënë; por Mefiboshethi, bir i zotërisë tënd do të hajë gjithnjë në tryezën time". Tsiba kishte pesëmbëdhjetë bij dhe njëzet shërbëtorë. **11** Tsiba i tha mbretit: "Shërbëtori yt do të bëjë të gjitha ato që mbreti, zotëria im, i urdhërion shërbëtorit të tij". Kështu Mefiboshethi hante në tryezën e Davidit si një nga bijtë e mbretit. **12** Mefiboshethi kishte një djalë të vogël që quhej Mika; dhe tërë ata që rrinin në shtëpinë e Tsibas ishin shërbëtorë të Mefiboshethit. **13** Mefiboshethi banonte në Jeruzalem, sepse hante gjithnjë në tryezën e mbretit. Ishte sakat nga të dy këmbët.

10 Mbas këtyre gjërave, mbreti i bijve të Amonit vdiq dhe biri i tij Hanun mbretëroi në vend të tij. **2** Davidi tha: "Unë dua të sillem me Hanunin, birin e Nahashit, me po atë dashamirësi që i ati tregoi ndaj meje". Kështu Davidi dërgoi shërbëtorët e tij pér ta ngushëlluar pér humbjen e atit. Por kur shërbëtorët e Davidit arritin në vendin e bijve të Amonit, **3** krerët e bijve të Amonit i thanë Hanunit, zotërisë së tyre: "Beson me të vërtetë që Davidi të ka dërguar njerëz pér ngushëllim pér të nderuar atin tенд? A nuk të ka dërguar përkundrazi shërbëtorët e tij pér të vëzhguar qytetin, pér të spiunuar dhe pér të shkatërruar atë?". **4** Atëherë Hanuni i zuri shërbëtorët e Davidit, i detyroi të rruajnë gjysmën e mjekrës dhe të presin pér gjysmë rrobat e tyre deri në vithe, pastaj i la të shkojnë. **5** I informuar pér këtë ngjarje, Davidi dërgoi disa persona pér t'i takuar, sepse këta njerëz e ndjenin veten shumë të turpëruar. Mbreti dërgoi t'u thonë: "Rini në Jeriko sa t'ju rritet mjekra, pastaj do të ktheheni". **6** Kur bijtë Amonit e kuptuan që ishin bërë të urryer pér Davidin, dërguan të rekrutojnë njëzet mijë këmbësorë te Sirët e Beth-Rehobit dhe te Sirët e Tsobas, një mijë njerëz të mbretit të Maakahut dhe dy mbëdhjetë mijë nga njerëzit e Tobit. **7** Me të dëgjuar këtë lajm, Davidi dërgoi kundër tyre Joabin me gjithë ushtrinë e njerëzve trima. **8** Biftë e Amonit dolën dhe u renditën pér betejë në hyrjen e portës së qytetit, ndërsa Sirët e Tsobas dhe të Rehobit, dhe njerëzit e Tobit dhe të Maakahut u rreshtuan në fushë të hapur. **9** Kur Joabi e kuptoi se kundër tij ishin dy fronte beteje, njeri nga përpëra dhe tjetri nga prapa, ai zgjodhi disa nga njerëzit më të mirë të Izraelit dhe i renditi pér betejë kundër Sirëve; **10** Pjesën tjetër të njerëzve e la në duart e vëllait të tij Abishai pér t'i renditur kundër bijve të Amonit. **11** Pastaj i tha: "Në qoftë se Sirët janë më të fortë se unë, ti do të më vish në ndihmë; por në qoftë se bijtë e Amonit janë më të fortë se ti, atëherë unë do të vij në ndihmë". **12** Tregohu guximtar dhe të jemi të fortë pér të mbrojtur popullin tonë dhe qytetet e Perëndisë tonë; dhe Zoti të bëjë atë që i pëlqen". **13** Pastaj Joabi me gjithë njerëzit e tij ecën përpëra pér të luftuar kundër Sirëve; por këta ikën para tij. **14** Kur bijtë e Amonit panë që Sirët kishin ikur, ua mbathën edhe ata para Abishait dhe hynë përsëri në qytet. Atëherë Joabi u kthye nga ekspedita kundër bijve të Amonit dhe erdhi në Jeruzalem. **15** Kur Sirët panë që ishin mundur nga Izraeli, u mblodhën të tërë. **16** Hadadezeri dërgoi lajmëtarë pér të sjellë Sirët që ishin matanë Lumit. Ata arritin në Helam, me komandantin e ushtrisë të Hadedezerit.

Shobakun, në krye. 17 Kur Davidi u njoftua për këtë gjë, mblođhi tërë Izraelin, kaloi Jordanin dhe arriti në Helam. Sirët u radhitën kundër Davidit dhe nisën betejën. 18 Por Sirët ua mbathën përpara Izraelit; dhe Davidi vrau nga Sirët njerézit e shtatëqind qerreve dhe dyzet mijë kalorës, goditi Shobakun, komandantin e ushtrisë së tyre, i cili vdiq në atë vend. 19 Kur tërë mbretërit vasalë të Hadadezerit e panë që ishin mundur nga Izraeli, bënë paqe me Izraelin dhe iu nënshtruan atij. Kështu Sirët patën frikë të ndihmonin akoma bijtë e Amonit.

11 Me fillimin e vitit të ri, në kohën kur mbretërit shkojnë të luftojnë, Davidi dërgoi Joabin me shërbëtorët e tij dhe më tërë Izraelin për të shkatërruar vendin e bijve të Amonit dhe për të rrethuar Rabahun; por Davidi mbeti në Jeruzalem.

2 Një mbrëmje u ngrit nga shtrati i tij dhe filloj të shëtisë në taracën e pallatit mbretëror. Nga taraca pa një grua që po bënte banjo; dhe gruaja ishte shumë e bukur. 3 Kështu Davidi dërgoi të kérkojë informata për gruan; dhe i thanë: "Eshtë Bath-Sheba, bija e Eliamit, bashkëshortja e Hiteut Uriah". 4 Davidi dërgoi lajmëtarë për ta marrë; kështu ajo erdhë tek ai dhe ajo ra në shtrat me të; pastaj u pastrua nga papastërtia e saj dhe u kthye në shtëpinë e vet. 5 Gruaja mbeti me barrë dhe ia njoftoi Davidit, duke i thënë: "Jam me barrë". 6 Atëherë Davidi dërgoi t'i thotë Joabit: "Dërgomë Hiteun Uriah". Dhe Joabi dërgoi Uriahun te Davidi. 7 Kur Uriahu arriti tek ai, Davidi e pyeti për gjendjen shëndetsore të Joabit dhe të popullit, dhe si shkonte lufta. 8 Pastaj Davidi i tha Uriahut: "Zbrit në shtëpinë tënde dhe laji këmbët". Uriahu doli nga shtëpia e mbretit dhe i nisën një dhuratë nga ana e mbretit. 9 Por Uriahu fjeti te porta e shtëpisë së mbretit bashkë me tërë shërbëtorët e zotërisë së tij dhe nuk zbriti në shtëpinë e tij. 10 Kur e njoftuan Davidin për këtë gjë dhe i thanë: "Uriahu nuk zbriti në shtëpinë e tij". Davidi i tha Uriahut: "A nuk vjen vallë nga një udhëtim? Pse, pra, nuk zbrite në shtëpinë tënde?". 11 Uriahu iu përgjigj Davidit: "Arka, Izraeli dhe Juda banojnë në çadra, zotëria im Joab dhe shërbëtorët e zotërisë tim e kanë ngritur kampin e tyre në fushë të hapur. Si mund të hyj unë në shtëpinë time për të ngrënë dhe për të pirë? Ashtu siç éshëtë e vërtetë që ti rron dhe që rron shpirti yt, unë nuk do ta bëj këtë gjë!". 12 Atëherë Davidi i tha Uriahut: "Qëndro edhe sot këtu, nesër do të t'le të shkosh". Kështu Uriahu qëndroi në Jeruzalem atë ditë dhe ditën tjetër. 13 Davidi e ftoi pastaj të hajë e të pijë bashkë me të dhe e dehu. Por në mbrëmje Uriahu doli për të shkuar në shtrojën e tij bashkë me shërbëtorët e zotërisë së tij dhe nuk zbriti në shtëpinë e tij. 14 Të nesërmen në mëngjes, Davidi i shkroi një letër Joabit dhe ia dërgoi me anë të Uriahut. 15 Në letër kishte shkruar kështu: "Vendoseni Uriahun në vijë të parë, ku beteja éshëtë më e ashpër, pastaj tëriquni nga ai, me qëllim që të goditet dhe të vdesë". 16 Ndërsa rrethonte qytetin, Joabi e vuri Uriahun në vendin ku e dinte se kishte njeréz trima. 17 Banorët e qyjetit bënë një dalje dhe sulmuan Joabin, disa nga shërbëtorët e Davidit ranë dhe vdiq edhe Hiteu Uriah. 18 Atëherë Joabi dërgoi një lajmëtar për t'i njoftuar Davidit tërë ngjarjet e luftës, 19 dhe i dha lajmëtarit këtë urdhër: "Kur të kesh mbaruar së treguari mbretit tërë ngjarjet e luftës, 20 në qoftë se ai zemërohet dhe të

thotë: "Pse iu afuat qyjetit për të luftuar? A nuk e dinit që do të gjuanin nga muret lart? 21 Kush e vrua Abimelekun, birin e Jerubeshethit? A nuk që një grua që i hodhi një gur nga muret, dhe kështu ai vdiq në Thebets? Sepse ju jeni afuar te murët?", atëherë t'i do të thuash: "Vdiq edhe shërbëtori yt Hiteu Uriah". 22 Kështu lajmëtar i nis dhe, kur arriti, i tregoi Davidit të gjitha ato që Joabi e kishte ngarkuar të thoshte. 23 Lajmëtar i tha Davidit: "Armiqtë patën epërsi mbi ne dhe bënë një dalje kundër nesh në fushë të hapur, por ne i sprapsëm deri në hyrjen e portës; 24 atëherë harkëtarët gjaujtën mbi shërbëtorët e tu nga lartësia e mureve dhe disa shërbëtorë të mbretit vdiqën, dhe vdiq edhe shërbëtori yt, Hiteu Uriah". 25 Atëherë Davidi i tha lajmëtarit: "Do t'i thuash kështu Joabit: "Mos u hidhéro për këtë gjë, sepse shpata ha o njerin o tjetrin; lufto me forcë më të madhe kundër qyjetit dhe shkatërruje". Dhe ti jepi zemër". 26 Kur gruaja e Uriahut dëgjoi që burri i saj kishte vdekur, ajo mbajti zi për bashkëshortin e saj. 27 Me të mbaruar zija, Davidi dërgoi ta marrë dhe e priti në shtëpinë e tij. Ajo u bë gruaja e tij dhe i lindi një djalë. Por ajo që Davidi kishte bërë nuk i pëlqeu Zotit.

12 Pastaj Zoti i dërgoi Nathanin Davidit; dhe Nathani shkoi tek ai dhe i tha: "Na ishin dy njerëz në të njëjtin qytet, njeri i pasur dhe tjetri i varfër. 2 I pasuri kishte një numër të madh kopesh me bagëti të imët dhe të trashë; 3 por i varfëri nuk kishte asnjë, veçse një qengj femër që e kishte blerë dhe ushqyer; ai ishte rritur bashkë me të dhe me fëmijët e tij, duke ngrënë ushqimin e tij, duke pirë në kupën e tij dhe duke fjetur mbi gjirin e tij; ishte për të si bija e tij. 4 Një udhëtar arriti në shtëpinë e njeriut të pasur; ky refuzoi të merrte ndonjë bagëti nga kopetë e tij për t'i përgatitur për të ngrënë udhëtarit që kishte ardhur tek ai, por mori manarin e njeriut të varfër dhe e gatoi për njeriun që i kishte ardhur". 5 Atëherë zemërimi i Davidit u rrit me të madhe kundër këtij njeriu dhe i tha Nathanit: "Ashtu siç éshëtë e vërtetë që Zoti rron, ai që ka bërë këtë gjë meriton të vdesë! 6 Ai do t'a paguajë katërfish vlerën e manarit, sepse ka bërë një gjë të tillë dhe nuk ka pasur mëshirë". 7 Atëherë Nathani i tha Davidit: "Ti je ai njeri! Kështu thotë Zoti, Perëndia i Izraelit: "Unë të kam vajosur mbret të Izraelit dhe të kam cliruar nga duart e Saulit. 8 Të kam dhënë shtëpinë e zotërisë sate, të kam vënë në krahët e tua gratë e zotërisë tênd dhe të kam dhënë shtëpinë e Izraelit dhe tê Judës; dhe në qoftë se kjo ishte shumë pak, unë do të t'kisha dhënë shumë gjëra të tjera. 9 Pse, pra, ke përqmuar fjalën e Zotit, duke bërë atë që éshëtë e keqe për sytë e tij? Ti ke bërë të vdesë me shpatë Hiteun Uriah, more për grua bashkëshorten e tij dhe e vrave me shpatën e bijve të Amonit. 10 Kështu, pra, shpata nuk do të largohet kurrrë nga shtëpia jote, sepse ti më ke përqmuar dhe ke marrë gruan e Hiteut Uriah si bashkëshorten tênde". 11 Kështu thotë Zoti: "Ja, unë do t'ë sjell kundër teje fatkeqësinë nga vetë shtëpia jote, dhe do t'i marrë gratë e tua para syve të tu për t'ia dhënë një tjetri, që do të bashkohet me to ditën. 12 Sepse ti e ke bërë këtë gjë fshehurazi, kurse unë do ta bëj përpara tërë Izraelit në drithën e diellit". 13 Atëherë Davidi i tha Nathanit: "Kam mëkatuar kundër Zotit". Nathani iu përgjigj Davidit: "Zoti e ka hequr mëkatin tênd; ti nuk ke për të vdekur. 14 Megjithatë, duke qenë se më këto veprime u ke

dhënë rastin armiqe të Zotit të blasfemojnë, djali që ka lindur duhet të vdesë". **15** Pastaj Nathani u kthe në shtëpinë e vet. Kështu Zoti goditi fëmijën që bashkëshortja e Uriahut i kishte lindur Davidit, dhe ai u sëmur. **16** Atëherë Davidi iu lut Perëndisë pér fëmijën dhe agjëro; pastaj hyri në shtëpi dhe e kaloi natën i shtrirë pér tokë. **17** Pleqtë e shtëpisë së tij ngulën këmbë që ai tē ngrihet nga toka, por ai nuk deshi dhe nuk pranoi tē hante me ta. **18** Ditén e shtatë fëmija vdiq dhe shërbëtorët e Davidit kishin frikë t'i njofton që fëmija kishte vdekur, sepse thonin: "Ja, kur fëmija ishte akoma i gjallë, ne i kemi folur, por ai nuk i dëgjonte fjalët tona. Si tē bëjmë tanë pér t'i thënë se fëmija ka vdekur? Kjo mund t'i shkaktojë ndonjë tē keqe". **19** Kur Davidi pa që shërbëtorët e tij flisin me zë tē ulët, e kuptoi se fëmija kishte vdekur; prandaj Davidi u tha shërbëtorëve të tij: "Ka vdekur fëmija?". Ata u përgjigj: "Ka vdekur". **20** Atëherë Davidi u ngrit nga toka, u la, u vajos dhe ndërroi rrrobat; pastaj shkoi në shtëpinë e Zotit dhe ra përmbyss; pastaj u kthe në shtëpinë e tij dhe kërkoi t'i sillnin ushqim dhe hëngri. **21** Shërbëtorët e tij i thanë: "Ç'bëre? Kur fëmija ishte akoma gjallë ti ke agjëruar dhe ke qarë; mbas vdekjes së fëmijës, u ngrite dhe hëngre". **22** Ai u përgjigji: "Kur fëmija ishte akoma gjallë, unë agjëronja dhe qaja, sepse thoha: "Kushedi Zotit mund t'i vijë keq pér mua dhe e lë fëmijën tē jetojë?". Por tanë ai ka vdekur. Pse duhet tē agjëroj? **23** Vallë, a kam mundësi ta kthej? Unë do tē shkoj tek ai, por ai nuk do tē kthehet tek unë!". **24** Pastaj Davidi ngushëlloi Bath-Shebën, bashkëshorten e tij, hyri tek ajo dhe ra në shtrat me tē; kështu ajo lindi një djalë, që ai e quajti Solomon; dhe Zoti e deshi. **25** Pastaj dërgoi një mesazh me anë tē profetit Nathan që i vuri emrin Jedidiah, pér shkak tē dashurisë të Zotit. **26** Ndërkao Joabi Iufonte kundër Rabahut të bijve të Amonit dhe pushtoi qytetin mbretëror. **27** Pastaj Joabi i dërgoi lajmëtarë Davidit pér t'i thënë: "Kam sulmuar Rabahun dhe kam shtënë në dorë rezervat e tij tē ujti. **28** Prandaj tanë mblidh popullin që ka mbetur, vendos kampin tенд përbalë qytetit dhe shjtëre atë në dorë, përndryshe do ta marr unë qytetin dhe ai do tē mbajë emrin tim". **29** Atëherë Davidi mblohdhi têrë popullin, shkoi në Rabah, e sulmoi dhe e pushtoi. **30** Hoqi pastaj kurorën nga koka e mbretit tē tyre; ajo peshonte një talent ari dhe kishte gurë tē çmuar; ajo u vu mbi kokën e Davidit. Ai mori me vete gjithashut nga qyteti një plaçkë tē madhe. **31** I nxori banorët që ishin në qytet dhe i vuri tē punonin me sharra, me lesa dhe më sëpata prej hekuri, i futi tē punojnë në furrat e tullave; kështu bëri në tē gjitha qytetet e bijve të Amonit. Pastaj Davidi u kthe në Jeruzalem bashkë me têrë popullin.

13 Pastaj ndodhi që Absalom, bir i Davidit, kishte një motër shumë tē bukur që quhej Tamara; por Amnoni, bir i Davidit, u dashurua me tē. **2** Amnoni u dashurua me aq pasion me motrën e tij Tamara sa ra i sémurë, sepse ajo ishte e virgjër; dhe Amnonit i dukej e vështirë t'i bénë gjë. **3** Amnoni kishte një shok, që quhej Jonadab, bir i Shimeahut, vëllait të Davidit; Jonadabi ishte një njeri shumë dinak. **4** Ky i tha: "Pse, o bir i mbretit, vazhdon tē dobësoshesh çdo ditë që kalon? Nuk dëshiron tē ma thuash?". Amnoni iu përgjigj: "Kam rënë në dashuri me Tamarën, motrën e vëllait tim Absalom". **5** Atëherë

Jonadabi i tha: "Rri në shtrat dhe bëj sikur je i sémurë; kur tē vijë yt atë tē shikojë, thuaji: "Bëj, tē lutem, që motra ime Tamara tē vijë tē më japë tē ha dhe ta përgatisë ushqimin në praninë time, në ményrë që unë ta shikoj dhe ta marr nga duart e saj"". **6** Kështu Amnoni ra në shtrat dhe u shti i sémurë; kur më vonë erdhë mbreti ta shikojë, Amnoni i tha: "Lér, tē lutem, që motra ime Tamara tē vijë dhe tē më përgatisë nja dy kulecë në praninë time; kështu do tē marr ushqim nga duart e saj". **7** Atëherë Davidi dërgoi njeri në shtëpinë e Tamarës pér t'i thënë: "Shko në shtëpinë e vëllait tênd Amnon dhe përgatit diçka pér tē ngrënë". **8** Tamara shkoi në shtëpinë e vëllait tē saj Amnon, që rrinte shtrirë në shtrat. Pastaj mori pak miell, e brumosi, përgatiti disa kulecë para syve të tij dhe i poqi. **9** Pastaj mori një enë me bisht dhe i derdhë kulecët para tij, por Amnoni nuk pranoi t'i hajë dhe tha: "Nxirri jashtë që këtej téré njerëzit". Téré sa ishin dolën jashtë. **10** Atëherë Amnoni i tha Tamarës: "Ma ço ushqimin në dhomën time dhe do ta marr nga duart e tua". Kështu Tamara i mori kulecët që kishte përgatitur dhe i çoj në dhomën e Amnonit, vëllait tē saj. **11** Ndërsa po ia jepet pér tē ngrënë, ai e kapi dhe i tha: "Eja, shtrihu me mua, motra ime". **12** Ajo iu përgjigj: "Jo, vëllai im, mos më poshtëro kështu; kjo nuk bëhet në Izrael; mos kryej një poshtërsi tē tillë! **13** Po unë ku ta çoj turpin tim? Kurse ti do tē konsiderohesh si keqbërës në Izrael. Tani, tē lutem, foli mbretit dhe ai nuk ka pér tē më refuzuar ndaj teje". **14** Por ai nuk deshi ta dëgjojë dhe, duke qenë më i fortë se ajo, e dhuno dhe ra në shtrat me tē. **15** Pastaj Amnoni filloi ta urrejë me një urrejtje shumë tē madhe, kështu që urrejtja që ndjente pér tē ishte më e madhe se dashuria me tē cilën e kishte dashuruar më parë. Kështu Amnoni i tha: "Cohu, shko!". **16** Por ajo iu përgjigj: "Oh, jo! Dëmi që do tē më bëje duke më përzënë do tē ishte më i madh se ai që më ke bérë deri tanë". Por ai nuk deshi ta dëgjojë. **17** Thirri, pra, shërbëtorin që e ndihmonte dhe i tha: "Largo këtë larg meje dhe mbylle portën prapa saj". **18** Ajo kishte veshur një tunikë me mëngë, sepse kështu visheshin vajzat e mbretit akoma tē virgjera. Kështu shërbëtori i Amnonit e nxori jashtë dhe mbylli derën prapa saj. **19** Tamara atëherë hodhi mbi kryet e saj, grisi tunikën më mëngë që kishte veshur, vuri dorën mbi kokë dhe iku duke ulëritur. **20** Absalom, vëllai, i tha: "Ndofta vëllai yt Amnon ka qenë me ty? Tani pér tanë hesht, motra ime; ai eshtë yt vëlla; mos e lësho veten pér këtë". Kështu Tamara mbeti e dëshpëruar në shtëpinë e Absalomit, vëllait tē saj. **21** Kur mbreti David i mësoi tē gjitha këto, u zemërua shumë. **22** Por Absalom nuk i drejtoi asnjë fjalë Amnonit, as pér tē mirë as pér tē keq, sepse e urrente Amnonin se kishte poshtëruar motrén e tij Tamara. **23** Dy vjet më vonë, kur Absalom kishte qethësit e bagëtive në Baal-Hatsroit pranë Efraimit, ftoi të gjithë bijtë e mbretit. **24** Absalom shkoi tē takohet me mbretin dhe i tha: "Shërbëtori yt ka qethësit; tē lutem tē vijë edhe mbreti me gjithë shërbëtorët e tij në shtëpinë e shërbëtorit tênd!". **25** Por mbreti i tha Absalomit: "Jo, biri im, nuk po vijmë tanë tē gjithë, që tē mos tē tē rëndojej". Megjithëse ai nguli këmbë, mbreti nuk desh tē shkonte, por i dha bekimin e tij. **26** Atëherë Absalom i tha: "Në rast se nuk do tē vish ti, tē lutem, lejo Amnonin, vëllanë tim, tē vijë me ne". Mbreti iu përgjigj: "Pse duhet tē vijë me ty?".

27 Por Absalom i nguli këmbë aq shumë sa që Davidi lejoi të shkojnë bashkë me të Amnonin dhe gjithë bijtë e mbretit. **28** Absalom u kishte dhënë këtë urdhër shërbëtorëve të tij, duke thënë: "Hapni sytë, kur Amnoni të jetë dehur nga vera dhe unë t'ju them: "Goditeni Amnonin!", ju vriteni dhe mos kini frikë. A nuk jam unë që ju urdhëroj? Bëhuni trima dhe tregohuni të fortë!". **29** Kështu shërbëtorët e Absalomit vepruan kundër Amnonit, ashtu si kishte urdhëruar Absalom. Atëherë tërë bijtë e mbretit u ngriten, hipën secili mbi mushkën e vet dhe ua mbathën. **30** Ndërsa ishin akoma rrugës, Davidit i arriti ky lajm: "Absalom ka vrarë tërë bijtë e mbretit dhe nuk ka shpëtuar asnjëri prej tyre". **31** Atëherë mbreti u ngriti, grisi rrobat e tij dhe u shtrit për tokë; dhe të gjithë shërbëtorët e tij, i rrinë rrotull, me rrobat e grisura. **32** Por Jonadabi, bir i Shimeahut dhe vëlla i Davidit, tha: "Të mos mendojë zotëria im që tërë të rinjtë, bijtë e mbretit, u vranë; Amnoni është i vetmi që vdiq. Me urdhër të Absalomit kjo gjë u vendos që ditën që Amnoni poshtëroi motrën e tij Tamara. **33** Prandaj mbreti, zotëria im, të mos hidhërohet duke menduar se të gjithë bijtë e mbretit kanë vdekur; vetëm Amnoni ka vdekur, **34** dhe Absalom ka ikur". Ndërkas që i ri që bënte roje ngriti sytë, shikoi, dhe ja, një turmë e madhe njerëzish vinte nga rruga prapa tij, nga ana e malit. **35** Jonadabi i tha mbretit: "Ja bijtë e mbretit që po vijnë! Gjendja është pikërisht ashtu siç tha shërbëtori yt". **36** Sa e mbaroi fjälén, arritën bijtë e mbretit, të cilët e ngritën zérin dhe filluan të qajnë; edhe mbreti dhe tërë shërbëtorët e tij filluan të qajnë me të madhe. **37** Absalon kishte ikur dhe kishte shkuar te Talmai, bir i Amihudit, mbret i Geshurit. Davidi mbante zi çdo ditë për birin e tij. **38** Kështu Absalimi ia mbathi dhe shkoi në Geshur, ku qëndroi tre vjet. **39** Mbreti David dëshironë të shkonte te Absalom, sepse ishte ngushulluar tanimë nga vdekja e Amnonit.

14 Joabi, bir i Tserujahut, vuri re që zemra e mbretit ishte e shqetësuar për Absalomin. **2** Kështu Joabi dërgoi dikë në Tekoa dhe solli që andej një grua të urtë, së cilës i tha: "Bëj sikur mban zi dhe vish një palë rroba zije; mos u lyej me vaj, por sillu si një grua që qan prej kohe një të vdekur. **3** Shko pra te mbreti dhe foli në këtë mënyrë". Dhe Joabi e mësoi se ç'duhej të thoshte. **4** Gruaja e Tekoas shkoi të flasë me mbretin, u hodh me fytyrën për tokë, u përul dhe tha: "Ndihmomë, o mbreti!". **5** Mbreti i tha: "Çfarë ke?". Ajo u përgjigji: "Mjerësisht jam e ve dhe burri më ka vdekur. **6** Shërbëtorja jote kishte dy djem, por këta patën një grindje midis tyre në arë, dhe, me qenë se nuk kishte njeri t'i ndante, njeri gjoditi tjetrin dhe e vranë. **7** Tani tërë farë e fis është ngritur kundër shërbëtores sate, duke thënë: "Na dorëzo atë që vranë vëllanë, që ta bëjmë të vdesë për jetën e vëllait që ai ka vrarë dhe për të shfaroosur edhe trashëgimtarin". Në këtë mënyrë do të shuhet e vetmja urë zjarri që më ka mbetur dhe nuk kanë për t'i lënë burrit tim as emrës pasardhës mbi faqen e dheut". **8** Mbreti i tha gruas: "Shko në shtëpinë tënde; unë do të jap urdhrat për çështjen tënde". **9** Gruaja e Tekoas i tha mbretit: "O mbret, zotëria ime, faji të bjerë mbi mua dhe mbi shtëpinë e atit tim, por mbreti dhe froni i tij të janë të pafaj". **10** Mbreti tha: "Në qoftë se dikush të thotë diçka, sille tek unë dhe ke për të parë që nuk do të të bjerë më në

qafë". **11** Atëherë ajo tha: "Të mos e harrojë mbreti, të lutem, Zotin, Perëndinë tënd, në mënyrë që hakmarrësi i gjakut të mos vazhdojë të shkatërrojë dhe biri im të mos shfaroset". Ai u përgjigji: "Ashtu siç është e vërtetë që Zoti rron, birit tënd, nuk do t'i bjerë në tokë asnjë qime floku!". **12** Atëherë gruaja i tha: "Lejoje shërbëtoren tênde t'i thotë akoma një fjålë mbretit!". Ai u përgjigji: "Thuaje, pra". **13** Gruaja ia rifilloi: "Pse ke menduar një gjë të tillë kundër popullit të Perëndisë? Duke folur në këtë mënyrë në fakt mbreti është deri diku fajtor, sepse mbreti nuk e kthen atë që është në mërgim. **14** Ne duhet të vdesim dhe jemi si ujet që derdhet mbi tokë, që nuk mund të mblidhet; por Perëndia nuk të heq jetën, por gjen mënyrën që ai që është në mërgim të mos qëndrojë larg tij. **15** Dhe tani kam ardhur të flas për këtë gjë me mbretin, me zotërinë time, sepse populli më ka trembur; dhe shërbëtorja jote ka thënë: "Dua të flas me mbretin; ndofta mbreti do të bëjë atë që shërbëtorja e tij do t'i thotë. **16** Mbreti do të dëgjojë shërbëtoren e tij dhe do ta çlrojë nga duart e atye që duan të më heqin mua dhe birin tim nga trashëgimia e Perëndisë". **17** Shërbëtorja jote thoshte: "Oh, fjala e mbretit, e tim zoti, më ngushëllotë, sepse mbreti, zotëria ime, është si një engjell i Perëndisë që di të dallojë të mirën dhe të keqen". Zoti, Perëndia yt, qoftë me ty". **18** Mbreti u përgjigji dhe i tha gruas: "Të lutem, mos më fshih asgjë nga ato që do të pyes. Gruaja i tha: "Le të flasë mbreti, Zotëria ime". **19** Atëherë mbreti tha: "A nuk është ndoshta dora e Joabit me ty në tërë këtë çështje?". Gruaja u përgjigji: "Ashtu siç është e vërtetë që ti rron, o mbret, zotëria im, çështja është pak a shumë ashtu siç e ka thënë mbreti, zotëria im; ka qenë në fakt shërbëtori yt Joabi ai që ka dhënë këto urdhëra dhe ka vënë tërë këto fjålë në gojën e shërbëtores sate. **20** Shërbëtori yt Joab e bëri këtë gjë për të sjellë një ndryshim në gjendjen e tanishme; por zotëria ime ka po atë dituri të një engjelli të Perëndisë për të kuptuar tërë ato që ndodhin mbi dhei". **21** Atëherë mbreti i tha Joabit: "Ja, do të bëj pikërisht këtë. Shko, pra, dhe bëj që të kthehet i riu Absalom. **22** Atëherë Joabi u shtri me fytyrën për tokë, u përul dhe e bekoj mbretin. Pastaj Joabi tha: "Sot shërbëtori yt kupton se ka gjetur hirin tënd, o mbret, o imzot, sepse mbreti bëri atë që shërbëtori kishte kërkuar". **23** Kështu Joabi u ngrit dhe shkoi në Geshur, dhe e solli Absalomin në Jeruzalem. **24** Por mbreti tha: "Të mblidhet në shtëpinë e tij dhe të mos e shohë fytyrën time!". Kështu Absalomi u tërhoq në shtëpinë e tij dhe nuk e pa fytyrën e mbretit. **25** Në të gjithë Izraelin nuk kishte njeri që ta lavdëronin më tepër për bukuri se sa Absalomit; nga tabanët e këmbëvë deri në majën e kokës nuk kishte asnjë të metë tek ai. **26** Kur priste flokët (dhe këtë e bënte çdo vit sepse flokët i rëndonin shumë), ai i peshonte flokët e kokës së tij; ato peshonin dyqind sikla simbas masave të caktuara nga mbreti. **27** Absalomit i lindën tre djem dhe një vajzë e quajtur Tamara, që ishte e hijshme. **28** Absalomi banoi dy vjet në Jeruzalem, pa e parë fytyrën e mbretit. **29** Pastaj Absalomi thirri Joabin për ta dërguar te mbreti, por ai nuk deshi të vinte; e dërgoi ta thërriste një herë të dytë, por ai nuk deshi të vinte. **30** Atëherë Absalomi u tha shërbëtorëve të tij: "Ja, ara e Joabit është pranë arës sime dhe aty ka elb; shkon i t'i vini zjarrin!". Kështu shërbëtorët e Absalomit i vunë zjarrin arës. **31** Atëherë Joabi u ngrit, shkoi në

shtëpinë e Absalomit dhe i tha: "Pse shërbëtorët e tu i vunë gjarrin arës sime?". 32 Absalomi iu përgjigji Joabit: "Unë të kisha dërguar fjalë: "Eja këtu, që të kem mundësi të të dërgo te mbreti për t'i thënë: Pse jam kthyer nga Geshuri? Do të kishte qenë më mirë pér mua të kisha mbetur atje". Tani më lejo të shoh fytyrën e mbretit. Në rast se tek unë ka ndonjë paudhësi, ai të shkaktojë vdekjen time". 33 Joabi shkoi atëherë te mbreti dhe ia tregoi çështjen. Ky thirri Absalomin që shkoi te mbreti dhe ra përmbyss me fytyrën pér tokë përrpara tij; dhe mbreti e puthi Absalomin.

15 Mbas kësaj Absalomi gjeti një karrocë, disa kuaj dhe pesëdhjetë njerëz që të vraponin para tij. 2 Absalomi ngríhej herët në mëngjes dhe rrinte anës rrugës që të konte te porta e qytetit. Kështu, në qoftë se dikush kishte ndonjë gjyq dhe shkonte te mbreti pér të siguruar drejtësi, Absalomi e thërriste dhe i thoshte: "Nga cili qytet je?". Tjetri i përgjigjej: "Shërbëtori yt është nga filan fis i Izraelit". 3 Atëherë Absalomi i thoshte: "Shif, argumentat e tua janë të mira dhe të drejtë, por nuk ka njeri nga ana mbretit që të dëgjojë". 4 Pastaj Absalomi shtonte: "Sikur të më bënin mua gjyqtar të vendit, kushdo që të kishte një proçes apo një çështje do të vinte tek unë dhe unë do t'i siguroja drejtësi". 5 Kur dikush afrohej pér të rënë përmbyss përrpara tij, ai shtrinte dorën, e merrte dhe e puthte. 6 Absalomi sillej kështu me të gjithë ata të Izraelit që vinin te mbreti pér të kërkuar drejtësi; në këtë mënyrë Absalomi fitoi zemrën e njerëzve të Izraelit. 7 Ndodhi që, pas katër vjetve, Absalomi i tha mbretit: "Të lutem, lermë të shkoj në Hebron pér të përbushur një kusht që kam lidhur me Zotin. 8 Sepse gjatë qëndrimit të tij në Geshur të Sirisë, shërbëtori yt ka lidhur një kusht duke thënë: "Në rast se Zoti më kthen në Jeruzalem, unë do t'i shërbejë Zotit!". 9 Mbreti i tha: "Shko në paqe!". Atëherë ai u ngrit dhe vajti në Hebron. 10 Pastaj Absalomi dërgoi emisarë ndër të gjitha fiset e Izraelit pér të thënë: "Kur të dëgjoni tingullin e borisë, do të thoni: "Absalomi u shpall mbret në Hebron". 11 Me Absalomin u nisën nga Jeruzalemi dyqind njerëz si të ftuar; ata shkuan pa të keq, pa ditur gjë. 12 Absalomi, ndërsa ofronte flimet, dërgoi të thërrasë nga qyteti i tij Giloh Ahithofelin, Gilonitin, këshilltarin e Davidit. Kështu komloti bëhej më i fortë, sepse populli shtohej rreth Absalomit. 13 Pastaj arriti te Davidi një lajmëtar pér të thënë: "Zemra e njerëzve të Izraelit ndjek Absalomin". 14 Atëherë Davidi u tha gjithë shërbëtorëve të tij që ishin me të në Jeruzalem: "Çohuni dhe t'ia mbathim; përndryshe asnjieri prej nesh nuk ka pér të shpëtuar nga duart e Absalomit. Nxitonit të ikni, që të mos na kapë në befasi dhe të bjerë mbi ne shkatërrimi, dhe të mos godasë qytetin me majën e shtatës". 15 Shërbëtorët e mbretit i thanë: "Ja, shërbëtorët e tu janë gati të bëjnë gjithçka që i pëlqen mbretit, zotërisë tonë". 16 Kështu mbreti u nis, i ndjekur nga tërë shtëpia e tij, por la dhjetë konkubina pér të ruajtur pallatin. 17 Mbreti u nis, i ndjekur nga tërë populli, që u ndal te shtëpia e fundit. 18 Tërë shërbëtorët e mbretit kalonin përrpara dhe pranë tij; tërë Kerethejtë, tërë Pelethejtë dhe tërë Gitejtë, gjithsej gjashtëqind veta që e kishin ndjekur nga Gathi, ecnin para mbretit. 19 Atëherë mbreti i tha Itait nga Gathi: "Pse vjen edhe ti me ne? Kthehu dhe rri me mbretin, sepse ti je i huaj dhe

pér më tepër i mëguar nga atdheu yt. 20 Ti ke arritur vetëm dje dhe sot do të të duhej të endesh sa andej e këtej, kur unë vetë nuk e di se ku po shkoj? Kthehu prapa dhe kthe me vëllezërit e tu në mirësi dhe në besnikëri". 21 Por Itai iu përgjigji mbretit duke thënë: "Ashtu siç është e vërtetë që Zoti rron dhe që jeton mbreti, zotëria im, në çdo vend që të jetë mbreti, zotëria im, pér të vdekur ose pér të jetuar, aty do të jetë edhe shërbëtori yt". 22 Atëherë Davidi i tha Itait: "Shko përrpara dhe vazhdo". Kështu Itai, Giteu, shkoi tutje me gjithë njerëzit e tij dhe tërë fëmijët që ishin me të. 23 Tërë banorët e vendit qanin me zë të lartë, ndërsa tërë populli kalonte. Mbreti kapérceu përruan e Kidronit dhe tërë populli kaloi në drejtim të shkretëtirës. 24 Dhe ja po vinte edhe Tsadoku me tërë Levitët, të cilët mbanin arkën e besëlidhjes së Perëndisë Ata e vendosën arkën e Perëndisë dhe Abiathari ofroi flimi, deri sa tërë populli mbaroi daljen nga qyteti. 25 Pastaj mbreti i tha Tsadokut: "Çoje në qytet arkën e Perëndisë! Po të kem gjetur hirin e Zotit, ai do të më kthejë dhe do të bëjë që ta shoh përsëri qytetin bashkë me banesën e tij. 26 Por në rast se thotë: "Nuk të pëlqej", ja ku jam, le të më bëjë atë që i pëlqen". 27 Mbreti i tha akoma priftit Tsadok: "A nuk je ti shikues? Kthehu në paqe në qytet me dy bijtë tuaj: Ahimaatsin, birin tënd, dhe me Jonathain, birin e Abiatharit. 28 Shikoni, unë do të pres në fushat e shkretëtirës, deri sa të më vijë nga ana juaj ndonjë fjalë pér të më njoftuar". 29 Kështu Tsadoku dhe Abiathari e quan përsëri në Jeruzalem arkën e Perëndisë dhe qëndruan aty. 30 Davidi mori të përpjetën e malit të Ullinjve dhe, duke u ngjitur, qante; ekte kokëmbuluar dhe këmbëzbathur. Dhe tërë njerëzit që ishin me të ishin kokëmbuluar dhe qanin duke u ngjitur. 31 Dikush erdhë t'i thotë Davidit: "Ahithofeli figuron me Absalomin në mes të komplotistëve". Davidi tha: "O Zot, të lutem, bëj të kota këshillat e Ahithofelit". 32 Kur Davidi arriti në majë të malit; ku adhuroi Perëndinë, ja që doli përrpara Hushai, Arkiti, me rroba të grisuara dhe kokën të mbuluar me dhe. 33 Davidi i tha: "Po të jetë se vazhdon rrugën me mua, do të më bëhej barrë; 34 por në rast se kthehesh në qytet dhe i thua Absalomit: "Unë do të jem shërbëtori yt, o mbret; ashtu si kam qenë shërbëtor i atit tënd në të kaluarën, kështu do të jem shërbëtori yt"; ti do ta bësh të kotë në favorin tim këshillën e Ahithofelit. 35 Nuk do të kesh atje pranë teje priftërinjë Tsadok dhe Abiathar? Të gjitha ato që do të dëgjosh që të thuhen nga ana e shtëpisë së mbretit, do t'ua bësh të njohura priftërinjve Tsadok dhe Abiathar. 36 Ja, ata kanë atje me vete dy bijtë e tyre, Ahimats, birin e Tsadokut, dhe Jonathanin, birin e Abiatharit; me anë të tyre do të më njoftoni të gjitha ato që do të dëgjoni". 37 Kështu Hushai, miku i Davidit, u kthye në qytet dhe Absalomi hyri në Jeruzalem.

16 Davidi sapo e kishte kaluar majën e malit; kur ja, Tsiba, shërbëtor i Mefiboshethit, i doli përrpara me gomarë me samar dhe të ngarkuar me dyqind bukë, njëqind vite rrushi të thatë, njëqind fruta vere dhe një calik me verë. 2 Mbreti i tha Tsibas: "Ç'ke ndërmënd të bësh me këto gjëra?". Tsiba iu përgjigji: "Gomarët do t'i shërbejnë shtëpisë së mbretit pér të hipur; buka dhe frutat e verës do të përdoren pér të ushqyer të rinjtë, dhe vera do të pihet nga ata që do të janë të lodhur

në shkretetëre". 3 Mbreti tha: "Ku éshtë biri i zotërisë tënd?". Tsiba iu përgjigj mbretit: "Ja, mbeti në Jeruzalem, sepse tha: "Sot shtëpia e Izraelit do të më kthejë mbretërinë e atit tim"". 4 Atëherë mbreti i tha Tsibas: "Ja, të gjitha ato që janë pronë e Mefiboshethit janë të tua". Tsiba iu përgjigji: "Unë po bie përmbyss para teje. Paça hirin tënd, o mbret, o imzot!". 5 Kur mbreti David arriti në Bahurim, që andej doli një njeri që ishte i fisit të shtëpisë së Saulit, ai quhej Shimei dhe ishte bir i Gerit. Ai po dilte duke shqiptuar mallkime, 6 dhe hidhte gurë kundër Davidit dhe gjithë shërbëtorëve të mbretit David, ndërsa tërë populli dhe tërë trimat ishin radhitur në të djathtë dhe në të majtë të mbretit. 7 Ndërsa mallkonte, Shimei thoshte: "Shko, pra, shko, njeri gjakatar dhe i kobshëm! 8 Zoti ka bërë që mbi kokën tënde të bjerë gjaku i shtëpisë së Saulit, në vend të cilit ti ke mbretëruar; dhe Zoti e ka dhënë mbretërinë në duart e Absalomit, birit tënd; dhe ja, tani je bérë rob i vetë ligësisë sate, sepse je njeri gjakatar". 9 Atëherë Abishai, bir i Tserajahut, i tha mbretit: "Pse ky qen i ngordhur duhet të mallkojë mbretin, zotërinë time? Të lutem, më lër të shkoj t'i pres kokën!". 10 Por mbreti iu përgjigji: "Ç'kam të bëj unë me ju, bijtë e Tserujahut? Prandaj lëreni të mallkojë, sepse Zoti i ka thënë: "Mallko Davidin!". Dhe kush mund të thotë: "Pse silleni kështu?" 11 Pastaj Davidi i tha Abishait dhe tërë shërbëtorëve të tij: "Ja, im bir, që ka dalë nga barku im, kérkon të më heqë jetën aq më shumë dhe ky Beniaminit! Lereni të rrijë dhe të mallkojë, sepse ia ka urdhëruar Zoti. 12 Ndoshta Zoti do ta shohë hidhërimin tim dhe do të më bëjë të mira në vend të mallkimeve që më drejtton sot". 13 Kështu Davidi dhe njerëzit e tij e vazhduan rrugën e tyre; edhe Shimei ecte anës së malit, përballë Davidit, dhe rrugës e mallkonte atë, i hidhte gurë dhe pluhur. 14 Mbreti dhe tërë njerëzit që ishin me të arriën në vendin e caktuar të lodhur, dhe aty e morën veten. 15 Ndërkokë Absalomi dhe tërë populli, njerëzit e Izraelit, kishin hyrë në Jeruzalem; Ahithofeli ishte me të. 16 Kur Hushai, Arkiti, miku i Davidit, arriti tek Absalomi, Hushai i tha Absalomit: "Rroftë mbreti! Rroftë mbreti!". 17 Absalomi i tha Hushait: "Kjo éshtë dashuria që ke për mikun tënd? Pse nuk shkove me mikun tënd?". 18 Hushai iu përgjigj Absalomit: "Jo, unë do të jem me atë që Zoti, gjithë ky popull dhe tërë njerëzit e Izraelit kanë zgjedhur, dhe do të mbetem me të. 19 A nuk duhet vallë, të vihem në shërbim të birit të tij? Ashtu si i kam shërbyer atit tënd, në të njëjtën mënyrë do të të shërbej edhe ty". 20 Atëherë Absalomi i tha Ahithofelit: "Jepni këshillën tuaj! Ç'duhet të bëjmë?". 21 Ahithofeli iu përgjigj kështu Absalomit: "Hyre te konkubinat e atit tënd që ai ka lënë për të ruajtur shtëpinë, kështu tërë Izraeli do të mësojë që je bérë i urryer për atin tënd dhe ata që janë me ty do të marrin guxim". 22 Ngritën pastaj një çadër mbi taracën për Absalomin, dhe Absalomi hyri te konkubinat e atit të tij në sytë e tërë Izraelit. 23 Në ato ditë, këshilla e dhënë nga Ahithofeli kishte po atë vlerë të atij që kishte konsultuar fjalën e Perëndisë. Këtë vlerë kishte çdo këshillë e Ahithofelit si për Davidin ashtu dhe për Absalomin.

17 Pastaj Ahithofeli i tha Absalomit: "Lermë të zgjedh dymbëdhjetë mijë njerëz, dhe të nisem që sonte e ta ndjek Davidin; 2 duke e sulmuar sa éshtë i lodhur dhe i dobët; do ta

tremb dhe gjithë njerëzit që janë me të do të ikin; kështu do të mund të godas vetëm mbretin, 3 dhe tërë popullin do ta kthej te ti. Vdekja e njeriut që ti kérkon do të favorizojë kthimin e të gjithëve; kështu tërë populli do të jetë në paqe". 4 Ky propozim u pëlqeu Absalomit dhe të gjithë pleqve të Izraelit. 5 Megjithatë Absalomi tha: "Thirri edhe Arkitin Hushai dhe të dégjojmë çfarë ka për të thënë për këtë çeshtje". 6 Kur Hushai erdi tek Absalomi, ky i tha: "Ahithofeli ka folur në këtë mënyrë; a duhet të veprojmë si ka thënë ai? Pérndryshe, bëj një propozim ti!". 7 Hushai iu përgjigj Absalomit: "Këtë radhë këshilla e dhënë nga Ahithofeli nuk éshtë e mirë". 8 Hushai shtoi: "Ti e njeh atin tënd dhe njerëzit e tij që janë trima dhe të egërsuar në kulm, si një arushë në fushë së cilës ia kanë marrë këlyshët; përveç kësaj ati yt éshtë një luftëtar dhe nuk ka për ta kaluar natën me popullin. 9 Me siguri në këtë orë ai éshtë fshehur në ndonjë vrimë ose në ndonjë vend tjetër; në qoftë se në fillim do të hidhet mbi disa nga njerëzit e tu, kushdo që do ta mësojë ka për të thënë: "Midis njerëzve që ndiqnin Absalomin ndodhi një masakr". 10 Atëherë edhe më trimi, edhe sikur të kishte zemër luani, do të dëshpërohej shumë, sepse tërë Izraeli e di që yt atë éshtë trim dhe që njerëzit që e shqerojnë janë trima. 11 Prandaj këshilloj që i tërë Izraeli nga Dani deri në Beer-Sheba të mblidhet rrëth teje, i shumtë si rëra që ndodhet në bregun e detit, dhe që ti të marrësh pjesë personalisht në betejë. 12 Kështu do ta arrijmë në çdo vend që të ndodhet dhe do të biem mbi të ashtu si vesa bie mbi tokë; dhe nga gjithë njerëzit që janë me të nuk ka për të shpëtuar as edhe një. 13 Në rast se tërhiqet në ndonjë qytet, tërë Izraeli do t'i çojë litarë atij qyteti dhe ne do ta tërheqim në përrua, deri sa aty të mos mbetet asnjë gur". 14 Absalomi dhe tërë njerëzit e Izraelit thanë: "Këshilla e Arkitit Hushai éshtë më e mirë se ajo e Ahithofelit". Në të vërtetë Zoti kishte vendosur ta bënte të kotë këshillën e mirë të Ahithofelit për të shkatërruar Absalomin. 15 Atëherë Hushai u tha priftëriniye Tsodak dhe Abiathar: "Ahithofeli ka këshilluar Absalomin dhe pleqtë e Izraelit kështu e kështu, ndërsa unë i këshillova në këtë dhe atë mënyrë. 16 Prandaj tanë dërgoni me nxitim njeri që të informoni Davidin dhe i thoni: "Mos kalo natën në fushat e shkretëtirës, por pa tjetër shko më tutje, me qëllim që mbreti dhe gjithë njerëzit që janë me të të mos shfaraosen". 17 Por Jonathani dhe Ahimaatsi mbetën në En-Rogel, sepse nuk mund të dukeshin që hynin në qytet; kështu një shërbëtor do të shkonte për t'i informuar, dhe ata do të shkoni për të njoftojtar mbretin David. 18 Por një djalë i pa dhe njoftoi Absalomin. Të dy u nisën atëherë me nxitim dhe arritën në Bahurim në shtëpinë e një njeriu që kishte në oborr një sternë dhe zbritën në të. 19 Pastaj gruaja mori një mbulesë, e shtriu mbi grykën e sternës dhe shpërndau mbi të grurë të bluar, pa u vénë re nga njeri. 20 Kur shërbëtorët e Absalomit shkuan në shtëpinë e gruas dhe pyetën: "Ku janë Ahimatsi dhe Jonathani?", gruaja u përgjigji: "Ata e kaluan rrëkenë". Ata filluan t'i kérkojnë, por nuk i gjetën dhe u kthyen në Jeruzalem. 21 Pas njisë së këtyre të fundit, të dy dolën nga sterna dhe shkuan të njoftojnë mbretin David. Dhe i thanë Davidit: "Shpejtoni dhe kaloni menjëherë lumin, sepse kjo éshtë ajo që Ahithofeli ka këshilluar kundër jush". 22 Atëherë Davidi u ngrit me gjithë njerëzit që ishin me të

dhe kaloi Jordanin. Në të gdhirë nuk kishte mbetur as edhe një pa e kaluar Jordanin. 23 Kur Ahithofeli pa që këshilla e tij nuk ishte ndjekur, shaloi gomarin dhe shkoi në shtëpinë e vet në qytetin e tij. Vuri në rregull gjérat e shtëpisë dhe vari veten. Kështu vdiq dhe u varros në varrin e të atit. 24 Pastaj Davidi arriti në Mahanaim; dhe Absalom kaloi Jordanin me gjithë njerëzit e Izraelit. 25 Absalom kishte vënë në krye të ushtrisë Amasan në vend të Joabit. Amasan ishte bir i një burri të quajtur Jithra Izraelit, i cili kishte pasur marrëdhënies seksuale me Abigailin, bijën e Nahashit, motër e Tserujahut, nënë e Joabit. 26 Kështu Izraeli dhe Absalom e ngritën kampin e tyre në vendin e Galaudit. 27 Kur Davidi arriti në Mahanaim, Shobi, bir i Nahashit nga Rabahu dhe i bijve të Amonit, Makiri, bir i Amielit nga Lodebaru dhe Barzilai, Galaadit nga Rogelimi, 28 sollën shtretër, legena, enë prej dheu, grurë, elb, miell, grurë të pjekur, bathë, thjerrëza, perime të pjekura, 29 miell, gjalpë, dele dhe djathë lope për Davidin dhe për njerëzit që ishin me të, me qëllim që të hanin, sepse thonin: "Këta njerëz kanë vuajtura nga uria, nga lodhja dhe nga etja në shkretëtirë".

18 Davidi kaloi në revistë njerëzit që ishin me të dhe cakttoi mbi ta komandantë të mijëshëve dhe të qindshëve. 2 Pastaj Davidi nisi përpëra një të tretën e njerëzve të tij nën komandën e Joabit, një të tretën nën komandën e Abishait birit të Tserujahut, vëlla i Joabit, dhe një të tretën nën komandën e Itait të Gathit. Pastaj mbreti i tha popullit: "Dua të vij edhe unë me ju!". 3 Por populli u përgjigji: "Ti nuk duhet të vish, sepse po të na vënë përpëra, nuk do të na jepni rëndësi; edhe po të vdiste gjysma jonë, nuk do të na jepni rëndësi; por ti vlen sa dhjetë mijë nga ne; eshtë më mirë të rrish gati të na ndihmosh nga qyteti". 4 Mbreti iu përgjigj me këto fjalë: "Do të bëj atë që ju duket më mirë". Kështu mbreti mbeti pranë portës së qytetit, ndërsa tërë populli dilte në formacion nga njëqind dhe nga një mijë veta. 5 Mbreti u dha këtë urdhër Joabit, Abishait dhe Itait: "Për hirin tim, silluni me kujdes me të riun Absalom!". Tërë populli e dégjoi kur mbreti e dha këtë urdhër të gjithë komandantëve lidhur me Absalom. 6 Kështu ushtria dolë në fushë kundër Izraelit dhe beteja u zhvillua në pyllin e Efraimit. 7 Populli i Izraelit u mund atje nga shërbëtorët e Davidit; dhe në atë vend masakra qe e madhe; atë ditë ranë njëzet mijë njerëz. 8 Beteja u shtrit në të gjithë krahinën; dhe pylli qllabëroi më tepër njerëz nga sa kishte qllabëruar shpata. 9 Pastaj Absalom u ndesh me njerëzit e Davidit. Absalom i kishte hipur një mushke, e cila u fut poshtë degëve të dendura të një lisë të madh dhe koka e Absalomit mbeti e kapur në lis, dhe ai mbeti. 10 Një njeri e pa këtë gjë dhe lajmëroi Joabin, duke thënë: "E pashë Absalomin të varur në një lis". 11 Atëherë Joabi u përgjigji njeriut që e kishte informuar: "Ja, ti e pe? Po pse nuk e shtrive menjëherë të vdekur në tokë? Unë do të të kisha dhënë dhjetë sikla argjendi dhe një brez". 12 Por ai njeri i tha Joabit: "Edhe sikur të më jepni në dorë një mijë sikla argjendi, unë nuk do ta shtrija dorën kundër birit të mbretit, sepse ne e kemi dégjuar urdhrit që mbreti të ka dhënë ty, Abishait dhe Itait, duke thënë: "Kini kujdes të mos i bëni asnjë të keqë të riut Absalom". 13 Në fakt do të kisha vepruar në ményrë jo të ndershme kundër vetë

jetës sime, sepse asgjë nuk i mbahet e fshehur mbretit; edhe ti vetë do të ishe kundër meje". 14 Atëherë Joabi tha: "Nuk dua të humb kohën me ty në këtë ményrë". Kështu mori në dorë tri shtiza dhe i futi në zemrën e Absalomit, që ishte akoma gjallë në pjesën e dendur të lisit. 15 Pastaj dhjetë shqyrtarë të rinj të Joabit e rrethuan Absalomin, e goditën akoma dhe e mbaruan. 16 Atëherë Joabi urdhërroi që ti binin borisë, populli nuk e ndoqi më Izraelin sepse nuk e lejoi Joabi. 17 Pas kësaj e morën Absalomin, e hodhën në një gropë të madhe në pyll dhe hodhën mbi të një sasi të madhe gurësh; pastaj tërë Izraelitët ikën, secili në çadrën e vet. 18 Absalom, sa që gjallë, i kishte ngritur vetes një monumet në Luginën e Mbretit, sepse thoshte: "Unë nuk kam djalë që të ruajë kujtimin e emrit tim". Kështu i dha emrin e tij këtij monumenti, që edhe sot quhet "monumenti i Absalomit". 19 Ahimatsi, bir i Tsadokut, i tha Joabit: "Lermë të shkoj me vrap dhe t'i coj mbretit lajmin që Zoti i siguroi drejtësi kundër armiqve të tij". 20 Joabi iu përgjigji: "Ti nuk do ta qosh lajmin sot; do ta qosh një ditë tjetër; nuk do ta qosh lajmin sot, sepse biri i mbretit ka vdekur". 21 Pastaj Joabi i tha Etiopasit: "Shko dhe tregojë mbretit atë që ke parë". Etiopasi u përul para Joabit dhe iku me vrap. 22 Ahimatsi, bir i Tsadokut, i tha prapë Joabit: "Sido që të ndodhë, të lutem, më lejo të fugoj prapa Etiopasin". Joabi i tha: "Po pse dëshiron të fugosh, biri im? Sidoqoftë nuk do të kesh asnjë shpërblim për lajmin që çon". 23 Dhe tjetri tha: "Sido që të ndodhë, dua të vrapo". Joabi i tha: "Vrapo!". Atëherë Ahimatsi filloj të vrapojë nëpër rrujën e fushës dhe e kaloi Etiopasin. 24 Davidi ishte ulur midis dy profetëve; roja hipi në çatinë e portës pranë mureve; ngriti sytë dhe shikoi, dhe ja, një njeri vraponte krejt vetëm. 25 Roja bërtiti dhe njoftoi mbretin. Mbreti tha: "Në rast se eshtë vetëm, sjell lajme". Dhe ai po afrohej gjithnjë e më tepër. 26 Pastaj roja pa një njeri tjetër që vraponte dhei i thirri rojes së portës: "Ja një tjetër njeri që vrapon vetëm!". Mbreti tha: "Edhe ky sjell lajme". 27 Roja shtoi: "Mënyra e të vrapuarit të të parit më duket si ajo e Ahimatsit, e birit të Tsadokut". Mbreti tha: "Eshtë një njeri i mirë dhe vjen me lajme të bukurë". 28 Ahimatsi i bërtiti mbretit dhe tha: "Paqe!". Pastaj u shtrit përpëra mbretit me fytyrën për tokë dhe tha: "I bekuar qoftë Zoti, Peréndia yt, që ka lënë në pushtetin tënd njerëzit që kishin ngritur duart kundër mbretit, zotërisë tim!". 29 Mbreti tha: "A eshtë mirë i riu Absalom?". Ahimatsi u përgjigji: "Kur Joabi dérgoi shërbëtorin e mbretit dhe mua, shërbëtorin tënd, pasqë një rrëmuje të madhe, por nuk e di përsë bëhej fjalë". 30 Mbreti i tha: "Kthehu dhe qëndro këtu". Dhe ai u kthye dhe mbeti aty. 31 Pikerisht në atë qast arriti Etiopasi, i cili tha: "Lajme të mira, o mbret, o imzot. Zoti të ka siguruar sot drejtësi, duke të ciluar nga duart e të gjithë atyre që kishin ngritur krye kundër teje". 32 Mbreti i tha Etiopasit: "A eshtë mirë i riu Absalom?". Etiopasi u përgjigji: "Armiqtë e mbretit, zotërisë tim, dhe tërë ata që ngriheshin kundër teje për të të bérë të keqë qofshin si ai i ri!". 33 Atëherë mbreti, duke u dridhur i téri, u ngjit në dhomën që ishte mbi portën dhe qau; dhe thoshte: "O biri im Absalom; biri im, biri im Absalom! Të kisha vdekur unë në vendin tënd, o Absalom, biri im, biri im!".

19 Pastaj i thanë Joabit: "Ja, mbreti qan dhe mban zi për Absalomin". 2 Kështu fitorja atë ditë u shndërrua në zi për

të gjithë popullin, sepse populli dëgjoi atë ditë të thuhet: "Mbreti është i dëshpëruar për shkak të birit të tij". 3 Atë ditë populli hyri fshehurazi në qytet, ashtu si largohen fshehurazi dhe tërë turp ata që ia mbathin gjatë betejës. 4 Mbreti kishte mbuluar ftyrën dhe bëtiste me zë të lartë: "O biri im Absalom, o Absalom, biri im, biri im!". 5 Atëherë Joabi hyri në shtëpi të mbretit dhe tha: "Ti sot mbulon me turp ftyrën e të gjithë njerëve që në këtë ditë shpëtuan jetën tënde, atë të bijve dhe të bijave të tua, jetën e bashkëshortes dhe të konkubinave të tua, 6 sepse ti dashuron ata që të urrejnë dhe urren ata që të duan; sot ke treguar qartë që komandantët dhe ushtarët nuk kanë asnjë vlerë për ty; dhe tani kuptoj se, po të ishte gjallë Absalomi dhe ne të ishim këtë ditë të tërë të vdekur, atëherë do të ishe i kënaqr. 7 Tani, pra, çohu dil dhe foli zemrës së shërbëtorëve të tu, sepse betohem në emër të Zotit se, po nuk dole, asnjeri nuk do të qëndrojë me ty këtë natë; dhe kjo do të ishte fatkeqësia më e madhe që të ka rënë që kur ishe i ri e deri më so". 8 Atëherë mbreti u ngrit dhe u ul te porta; dhe kjo iu njoftua tërë popullit, duke thënë: "Ja, mbreti është ulur te porta". Kështu tërë populli doli në prani të mbretit. Ndërkaq ata të Izraelit kishin ikur secili në çadren e vet. 9 Në të gjitha fiset e Izraelit populli i tërë diskutonte dhe thoshte: "Mbreti na çlroi nga duart e armiqe tanë dhe na shpëtoi nga duart e Filisteive; dhe tani i është dashur të ikë nga vendi për shkak të Absalomit. 10 Por Absalomi, të cilin ne e kishim vajosur mbret mbi ne, vdiq në betejë. Dhe tani pse nuk flisni për kthimin e mbretit?". 11 Atëherë mbreti David dërgoi i'u thotë priftërinjve Tsadok dhe Abiathar: "Foluni pleqve të Judës dhe u thoni atyre: "Pse ju duhet të jeni të fundit pér kthimin e mbretit në shtëpinë e tij, sepse bisedad e tërë Izraelit kanë arritur deri te mbreti, pikërisht në këtë shtëpi? 12 Ju jeni vëlezër të mi, ju jeni kocka dhe mishi im. Pse duhet të jeni të fundit në kthimin e mbretit?". 13 Dhe i thoni Amasas: "A nuk je ti kocka dhe mishi im? Këtë më bëftë Perëndia, madje edhe më keq, në rast se ti nuk bëhesh për gjithnjë komandanti u ushtrisë në vend të Joabit". 14 Kështu Davidi anoi zemrën e të gjithë njerëzve të Judës, sikur të ishte zemra e një njeriu të vetëm; prandaj ata i dërguan t'i thonë mbretit: "Kthehu mi me gjithë shërbëtorët e tu". 15 Atëherë mbreti u kthye dhe arriti në Jordan; dhe ata të Judës erdhën në Gilgal për t'i dalë përpëra mbretit dhe për t'i siguruar kalimin e Jordanit. 16 Beniaminiti Shimei, bir i Geras, që ishte nga Bahurimi, nxitoi me njerëzit e Judës t'i dalë përpëra Davidit. 17 Ai kishte me vete një mijë njerëz të Beniaminit dhe Tsiban, shërbëtorin e shtëpisë së Saulit, me pesëmbëdhjetë bijtë e tij dhe njëzet shërbëtorët e tij. Ata e kaluan Jordanin para mbretit. 18 Ata kaluan me trap për ta çuar matanë familjen e mbretit dhe për të bërë atë që u dukej e mirë për mbretin. Ndërkaq Shimei, bir i Geras, ra përmbyt përpëra mbretit, në çastin kur ai kalonte Jordanin, 19 Dhe i tha mbretit: "Mos më ngarko me asnjë faj, imzot, dhe harro të keqen që shërbëtori yt ka bërë ditën që mbreti, zotëria im, dilte nga Jeruzalemi; mbreti të mos e ketë parasysh. 20 Sepse shërbëtori yt pranon se ka mëkatuar. Dhe ja, sot kam qenë i pari i tërë shtëpisë së Jozefit që i dal përpëra mbretit, zotërisë tim". 21 Por Abishai, bir i Tserujahut, filloj të thotë: A nuk duhet të dënohet me vdekje Shimei, sepse ka mallkuar njeriun e vajosur nga Zoti?". 22 Davidi tha: "Ç'marrëdhënie kam

unë me ju, bijtë e Tserujahut, që sot u treguat kundërshtarë të mi? A mund ta dënosh sot me vdekje dikë në Izrael? A nuk e di, vallë që sot jam mbret i Izraelit?". 23 Pastaj mbreti i tha Shimeit: "Ti nuk ke për të vdekuri!". Dhe mbreti iu betua atij për këtë. 24 Edhe Mefiboshethi, nip i Saulit, i doli përpëra mbretit. Ai nuk i kishte mjekuar këmbët, nuk e kishte rruar mjekrën dhe nuk i kishte larë rrobat nga dita që kishte ikur mbreti deri në kthimin e tij në paqe. 25 Kur arriti nga Jeruzalemi për të takuar mbretin, ky i tha: "Pse nuk erdhe me mua, Mefibosheth?". 26 Ai u përgjigji: "O mbret, imzot, shërbëtori im më mashtroi, sepse shërbëtori yt kishte thënë: "Unë do të shaloj gomarin, do të hip mbi të dhe do të shkoj me mbretin", sepse shërbëtori yt është çalamani. 27 Përveç kësaj, ai ka shpifur kundër shërbëtorit tënd pranë mbretit, zotërisë sime; por mbreti, zotëria im, është si një engjell i Perëndisë; bëj, pra, atë që do të pëlqejë. 28 Në fakt tërë ata të shtëpisë së atit tim nuk meritojnë tjetër gjë veç vdekjes përpëra mbretit, zotërisë tim; megjithatë ti e kisha caktuar shërbëtorin tënd ndër ata që hanin në tryezën tënde. Prandaj çfarë të drejtë tjetër do të kisha për t'i bërtitur mbretit?". 29 Mbreti i tha: "Nuk është nevoja të shtosh fjalë të tjera. Unë kam vendosur; Ti dhe Tsiba ndajini tokat". 30 Atëherë Mefiboshethi u përgjigji mbretit: "Le t'i marrë të gjitha, sepse mbreti, zotëria im, u kthye në paqe në shtëpinë e tij". 31 Edhe Galaaditë Barzilaj zbriti nga Rogelimi dhe kaloi Jordanin bashkë me mbretin, për ta shoqëruar matanë Jordanit. 32 Barzilaj ishte shumë i vjetër, tetëdhjetë vjeç; ai e kishte furnizuar me ushqime mbretin kur ky ndodhej në Mahanaim, sepse ishte shumë i pasur. 33 Mbreti i tha Barzialit: "Eja me mua matanë lumit dhe unë do të kujdesem pér ushqimin tênd pranë meje në Jeruzalem". 34 Por Barzilaj u përgjigji mbretit: "Sa vjet jetë më kanë mbetur akoma që unë të shkoj me mbretin në Jeruzalem? 35 Tani unë jam tetëdhjetë vjeç; a mund të dalloj akoma atë që është e mirë nga ajo që është e keqe? A mund ta shijojë akoma shërbëtori yt atë që ha o atë që pi? A mund të dëgjojë unë akoma zërin e këngëtarëve dhe të këngëtarave. Pse shërbëtori yt duhet t'i bëhet barrë mbretit, zotërisë tim? 36 Shërbëtori yt do të shkojë me mbretin matanë Jordanit pér një copë rrugë; po pse mbreti duhet të ma lajë me një shpërblim të tillë? 37 Por lëre shërbëtorin tënd të kthehet prapa dhe që unë të mund të vdes në qytetin tim pranë varrit të atit tim dhe të nënës sime! Por ja shërbëtori yt Kimham; le të vijë ai me mbretin, zotërinë tim, dhe bëj për të atë që do të pëlqej". 38 Mbreti u përgjigji: "Kimhami do të vijë me mua dhe unë do të bëj për të atë që do të pëlqejë ty; po, unë do të bëj për ty të gjitha ato që më kérkon". 39 Kështu tërë populli kaloi Jordanin dhe e kaloi edhe mbreti. Pastaj mbreti e puthi Barzilain dhe e bekoi, dhe ai u kthye në shtëpinë e vet. 40 Mbreti vazhdoi rrugën në drejtim të Gilgalit, i shoqëruar nga Kimhami. Tërë populli i Judës e përcollë mbretin dhe kështu bëri edhe gjysma e populit të Izraelit. 41 Atëherë tërë Izraelitët erdhën te mbreti dhe i thanë: "Pse vëlezërit tanë, njerëzit e Judës, të kanë marrë fshehurazi dhe kanë bërë të kalojnë Jordanin mbreti, familja e tij dhe të gjithë njerëzit e Davidit?". 42 Tërë njerëzit e Judës iu përgjigjën njerëzve të Izraelit: "Sepse mbreti është fisi ynë i afërt. Pse zemëroheni për këtë? Mos kemi ngrënë, vallë me shpenzimet e mbretit, ose na

ka dhënë ndonjëherë dhurata?". 43 Por njerëzit e Izraelit iu përgjigjën njerëzve të Judës, duke thënë: "Ne na takojnë dhjetë pjesë të mbretit, prandaj Davidi është më tepër yni se sa juaji; pér çfarë arësyte na keni përmçuar? Nuk kemi qenë ne të parët që propozuam kthimin e mbretit tonë?". Por fjalë e njerëzve të Judës ishte më e ashpër se ajo e njerëzve të Izraelit.

20 Ndonjhej aty një keqbërës i quajtur Sheba, bir i Bikrit, një Beniaminit, i cili i ra borisë dhe tha: "Nuk kemi asnjë pjesë me Davidin dhe asnjë trashëgimi me birin e Isait! O Izraelitë, secili të shkojë në çadrën e vet". 2 Kështu tërë njerëzit e Izraelit e braktisën Davidin pér të ndjekur Shebin, birin e Bikrit. Por njerëzit e Judës mbetën të bashkuan me mbretin e tyre dhe e shoqëruan nga Jordani deri në Jeruzalem. 3 Kur mbreti David hyri në shtëpinë e tij në Jeruzalem, i mori të dhjetë konkubinat që kishte lénë pér të ruajtur shtëpinë dhe i vendosi në një banesë të mbikqyrur; ai i mbante ato, por nuk hynte te ato; kështu ato mbetën të myllura deri ditën e vdekjes së tyre, në një gjendje vejërie. 4 Pastaj mbreti i tha Amasas: "Më mblidh njerëzit e Judës brenda tri ditëve dhe ti vetë të jesh këtu". 5 Amasa u nis, pra, pér të mbledhur njerëzit e Judës, por vonoi tej afatit të caktuar. 6 Atëherë Davidi i tha Abishait: "Sheba, biri i Bikrit, do të na bëjë më keq se Absalom; merr shërbëtorët e zotërisë tënd dhe ndiqe që të mos shtjerë në dorë qytete të fortifikuara dhe të na shpëtojë". 7 Nën komandën e tij shkuant njerëzit e Joabit: Kerethejtë, Pelethejtë dhe tërë njerëzit më trima; dolën nga Jeruzalemi pér të ndjekur Sheban, birin e Bikrit. 8 Kur ata arritën pranë gurit të madh që është në Gabaon, Amasa u doli përrpara. Joabi kishte veshur një uniformë ushtarake, mbi të cilën kishte brezin me një shpatë në këllëfin e ngritur me ijet; ndërsa po ecë përrpara, shpata i ra. 9 Joabi i tha Amasas: "A je mirë, vëllai im?". Pastaj Joabi me dorën e djathtë e kapi Amasan nga mjejkra pér ta puthur. 10 Amasa nuk vuri re shpatën që Joabi kishte në dorën tjetër; me të ai e goditi në bark dhe përbrëndësat e barkut u përhapën pér tokë pa e goditur pér së dyti, dhe ai vdiq. Pastaj Joabi dhe i vëllai Abishai filluan të ndiqnin Sheban, birin e Bikrit. 11 Ndërkaq njeri prej të rinjve të Joabit kishte mbetur pranë Amasas dhe thoshte: "Kush e do Joabin dhe kush është pér Davidin le të shkojnë pas Joabit!". 12 Por Amasa po përpelqitej në gjak, në mes të rrugës. Kur ai njeri vuri re që tërë populli po ndalej, e tërroqi zvarrë Amasan jashtë rrugës në një fushë dhe i hodhi sipër një mantel, sepse të gjithë ata që i afroheshin ndaleshin. 13 Kur u hoq nga rruga, të gjithë vazhduan pas Joabit pér të ndjekur Sheban, birin e Bikrit. 14 Joabi kaloi në të gjitha fiset e Izraelit deri në Abel dhe në Beth-Maakah. Të gjithë Berejtë u mblodhën dhe i shkuant pas. 15 Shkuant pastaj të rrethojnë Sheban në Abel të Beth-Maakahut dhe ndërtuan kundër qytetit një ledh prej dhei që ngrivej pranë mureve; tërë njerëzit që ishin me Joabin përpinqeshin të dëmtionin muret pér t'i rrëzuar. 16 Atëherë një grua e urtë thirri nga qyteti: "Dëgjoni, dëgjoni! Ju lutem, i thoni Joabit të afrohet, sepse dua t'i flasi!". 17 Kur iu afrua, gruaja e pyeti: "A je ti Joabi?". Ai u përgjigji: "Jam unë". Atëherë ajo i tha: "Dëgjo fjalët e shërbëtore sate". Ai u përgjigji: "Po dëgjoj". 18 Ajo vazhdoi: "Dikur e kishin zakon të thonin: "Do t'i

kërkojmë këshillë Abelit", sepse kështu problemi ishte i zgjidhur. 19 Jemi në një nga qytetet më paqësore e më besnikë të Izraelit; dhe ti kérkon të shkatërrosh një qytet që është një nënë në Izrael. Pse kérkon të shkatërrosh trashëgiminë e Zotit?". 20 Joabi u përgjigji: "Qoftë larg, larg meje mendimi i shkatërrimit dhe i shkretimit. 21 Punët nuk qëndrojnë kështu; një njeri nga krahina malore e Efraimit i quajtur Sheba, bir i Bikrit, ka ngritur dorën kundër mbretit, kundër Davidit. Më dorëzoni vetëm atë dhe unë do të largohem nga qyteti". Gruaja i tha Joabit: "Ja, koka e tij do të hidhet nga muri". 22 Atëherë gruaja; me urtësinë e saj, iu drejtua tërë popullit; kështu ia prenë kokën Shebas, birit të Bikrit, dhe ia hodhën Joabit. Ky urdhëroi t'i bien borisë dhe të gjithë u larguan nga qyteti dhe secili shkoi në çadrën e vet. Pastaj Joabi u kthye në Jeruzalem pranë mbretit. 23 Joabi ishte në krye të gjithë ushtrisë së Izraelit; Benajahu, bir i Jehojadit, ndodhej në krye të Kerethejve dhe të Pelethejve. 24 Adorami merrej me haraçet; Jozafati, bir i Ahiludit, ushtronte funksionin e kançelierit; 25 Sheva ishte sekretar; Tsadoku dhe Abiathari ishin priftetërinj; 26 dhe Ira i Jairit ishte kryeministri i Davidit.

21 Në kohën e Davidit pati zi buke pér tre vjet me radhë; Davidi kérkoi fytyrën e Zotit dhe Zoti i tha: "Kjo ndodh pér shkak të Saulit dhe të shtëpisë së tij gjakatare, sepse ai i ka bërë të vdesin Gabaonitë". 2 Atëherë mbreti thirri Gabaonitë dhe u foli atyre. (Gabaonitët nuk u përkisnin bijve të Izraelit, por ishin mbeturina të Amorejeve; bijtë e Izraelit ishin betuar se do t'i kursenin, por Sauli, në zellin e tij të madh pér bijtë e Izraelit dhe të Judës, ishte orvatur t'i shfaroste). 3 Atherë Davidi u tha Gabaonitëve: "Çfarë duhet të bëj pér ju dhe në ç'mënyrë duhet të veproj pér të ndreçur gabimin e bërë, me qëllim që ju të bekoni trashëgiminë e Zotit?". 4 Gabaonitët u përgjigjën: "Ne nuk na intereson të kemi ar apo argjend nga Sauli apo nga shtëpia e tij, as duhet të vrissni pér ne ndonjë njeri në Izrael". Mbreti tha: "Atë që kérkon, unë do ta bëj pér ju". 5 Ata iu përgjigjén mbretit: "Pér njeriun që na ka konsumuar dhe që ka menduar të na shfarosë pér të na zhdukur nga tërë territori i Izraelit, 6 të na dorëzohen shtatë burra nga trashëgimtarët e tij dhe ne do t'i varim përrpara Zotit në Gibeah të Saulit, që është i zgjedhuri i Zotit". Mbreti tha: "Do t'ju dorëzoj". 7 Mbreti e kurseu Mefoboshethin, birin e Jonatanit, bir të Saulit, pér shkak të betimit të Zotit që ekzistonte midis tyre, midis Davidit dhe Jonathanit, birit të Saulit. 8 Por mbreti mori dy bijtë që Ritspah, bija e Ajahut, i kishte lindur Saulit, Armonin dhe Mefiboshethin, dhe pesë bijtë që Mikal, e bija e Saulit, i kishte lindur Adrielit nga Mehola, birit të Barzilait, 9 dhe ua dorëzoi Gabaonitëve, që i varën në mal, përrpara Zotit. Kështu u vranë në ditët e para të korrijeve, kur filloj korrrja e elbit. 10 Ritspah, e bija e Ajahut, mori një mbulesë të ashpër dhe e shtriu mbi shkëmb, duke qendruar aty nga fillimi i korrjes deri sa mbi ta ra shi nga qielli. Ajo nuk i lejoi shpendët e qellit të zbrisin. 11 Kur i treguan Davidit atë që kishte bërë Ritspah, bija e Ajahut, konkubinë e Saulit, 12 Davidi shkoi të marrë eshtrat e Saulit dhe ato të Jonathanit, birit të tij, nga banorët e Jabeshit të Galaadit, që i kishin marrë me vete nga sheshi i Beth-Shanit, ku Filistejt i kishin varur kur kishin mundur Saulin në Gilboa. 13 Ai solli që andej eshtrat e Saulit

dhe ato të birit të tij, Jonatanit, dhe u mblohdhën edhe eshrat e atyre që ishin varur. **14** Eshrat e Saulit dhe të Jonatanit, birit të tij, u varrosën në vendin e Beniaminit, në Tselah, në varret e Kishit, atit të Saulit. Kështu bënë të gjitha ato që mbreti kishte urdhëruar. Pas kësaj Perëndia dëgjoi lutjen që u bë për vendin. **15** Filistejtë i shpallën përsëri lufte Izraelit dhe Davidi zbriti me gjithë shërbeotorët e tij për të luftuar kundër Filistejeve; dhe Davidi u lodh; **16** Ishbi-Benobi, një nga pasardhësit e gjigantëve që kishte një shtizë që peshonte treqind sikla bronzi dhe mbante në brez një shpatë të re, kishte ndër mend të vriste Davidin; **17** por Abishai, bir i Tserujahut, shkoi në ndihmë të mbretit, goditi Filisteun dhe e vrau. Atëherë njerëzit e Davidit u betuan: "Ti nuk do të dalësh më me ne për të luftuar dhe nuk do ta shuash llambën e Izraelit". **18** Pas kësaj u bë një betejë tjeter me Filistejtë në Gob; atëherë Hushathiti Sibekai vrau Safin, një nga pasardhësit e gjigantëve. **19** U bë një betejë tjeter me Filistejtë në Gob; dhe Elhanani, bir i Jaare-Oregimit nga Betlemi, vrau vëllanë e Goliathit nga Gathi; shkopi i shtizës së tij ishte shuli i vegjës së endësít. **20** U bë një betejë tjeter në Gath, ku ishte një njeri me shtat të lartë, i cili kishte gjashtë gishtërinj në çdo dorë dhe gjashtë gishtërinj në çdo këmbë, gjithsej njëzet e katër gishtërinj; edhe ai ishte një pasardhës i gjigantëve. **21** Ai e fyu Izraelin, por Jonathani, bir i Shimeahut, vëlla i Davidit, e vrau. **22** Këta të katër ishin pasardhësit e gjigantëve në Gath. Ata u vranë nga dora e Davidit dhe e shërbeotorëve të tij.

22 Davidi i drejtoi Zotit fjalët e këtij kantiku ditën që Zoti e çlroi nga duart e të gjithë armiqve të tij dhe nga dora e Saulit. Ai tha: **2** "Zoti éshë fortesa ime, kalaja ime dhe clirimitari im, **3** Peréndia im, shkëmbi në të cilin strehohem, mburoja ime, fuqia e shpëtimit tim, strehimi im i lartë, streha ime. O shpëtimtari im, ti më shpëton nga dhuna! **4** Unë i kérkoj ndihmë Zotit që meriton të lavdërohet, dhe kështu më shpëtoi nga duart e armiqve të mi. **5** Valët e vdekjes më kishin rrerhuar dhe përrënjtë e shkatërrimit më kishin tmerruar. **6** Dhimbjet e Sheolit më kishin zënë dhe lakun e vdekjes e kisha para syve. (**Sheol h7585**) **7** Në ankthim tim i kérkova ndihmë Zotit dhe i klitha Peréndisë tim. Ai e dégjoi zérin tim nga tempulli ku ndodhjet dhe klithma ime arriti në veshët e tij. **8** Atéherë toka u trondit dhe u drodh, themelet e qiejeve u lëkundën dhe u shkundën, sepse ai ishte tërë zemërim. **9** Një tym njigjet nga fejzat e hundës së tij dhe një zjarr përvëlues i dilte nga goja; prej tij dilin thëngjii. **10** Ai i uli qiejte dhe zbrtit me një mjegull të dendur poshtë këmbëve të tij. **11** Ai rrinte kaluar mbi një kerubin, fluturonte dhe dukej mbi flatrat e erës. **12** Si shatorre rreth vetes kishte vënë terrin, errësirén e ujérave dhe retë e dendura të qellit. **13** Nga shkëlkimi që i priste dilnin thëngjii. **14** Zoti gjëmoi në qiej dhe Më i Larti bëri të dégjohet zéri i tij. **15** Hodhi shigjetat dhe shpérndau armiqtë, hodhi shigjetat e tij dhe i shpérndau. **16** Atéherë doli shtrati i detit dhe themelet e botës u zbuluan, me qortimin e Zotit, me erën që shfrynë, fejzat e hundës së tij. **17** Ai nga lart shtriu dorën dhe më kapi, më nxori nga ujërat e mëdha. **18** Më çlroi nga armiku im i fuqishém dhe nga ata që më urrenin, sepse ishin më të fortë se unë. **19** Ata ishin ngritur kundër meje ditën e mjerimit tim, por Zoti qe përkrahësi im, **20**

ai më çoi larg tyre; ai më shpëtoi sepse i pëlqej. **21** Zoti më ka shpërblyer simbas së drejtës sime dhe më ka dhënë simbas pastërtisë së duarve të mia, **22** sepse kam ndjekur rrugët e Zotit dhe nuk jam larguar pabesisht nga Perëndia im. **23** Sepse kam mbajtur para vetes të gjitha ligjet e tij dhe nuk jam larguar nga statutet e tij. **24** Kam qenë i ndershém me të dhe i jam ruajtur paudhësisë. **25** Prandaj Zoti më ka dhënë simbas së drejtës sime, simbas pastërtisë sime përparrë syve të tij. **26** Ti tregohesh i mëshirshém me njeriun e përshpirtshém dhe i drejtë me njeriun e drejtë; **27** ti tregohesh i pastër me njeriun e pastër dhe dinak me njeriun e çoroditur. **28** Ti shpëton njerëzit e hidhëruar, por shikimi yt ndalet mbi kryelartët për t'i ulur. **29** Po, ti je drita ime, o Zot; Zoti ndriçon terrin tim. **30** Me ty mund të sulmoj një grup, me Perëndinë tim mund të kapërcej një mur. **31** Rruga e Zotit është e përsosur; fjala e Zotit është purifikuar me zjarrin. Ai është mburoja e të gjithë atyre që kanë shpresë tek ai. **32** Në fakt kush është Perëndi përvëç Zotit? Dhe kush është Kalaja përvëç Perëndisë tonë? **33** Zoti është kalaja ime e fuqishme, ai e bën të përsosur rrugën time. **34** Ai i bén këmbët e mia si ato të drerit dhe më bën të mbahem mirë në vendet e mia të larta. **35** Ai i mëson duart e mia për betejë dhe krahët e mia mund të tendosin një hark prej bronzi. **36** Ti më ke dhënë edhe mburojën e shpëtimit tênd dhe mirësia jote më ka bërë të madh. **37** Ti i ke zgjedhur hapat e mia dhe këmbët e mia nuk kanë ngurruar në këtë rast. **38** Unë i kam ndjekur armiqtë e mi dhe i kam shkatërruar, nuk jam kthyer prapa para se t'i shfasoja. **39** I kam shkatërruar dhe shtypur, dhe ata nuk kanë mundur më të ngrihen kundër meje; ata kanë rënë nën këmbët e mia. **40** Ti më ke dhënë forcë në betejë, dhe bëre që të më përulen ata që ngriheshin kundër meje; **41** bëre që të më kthenin kurrizin armiqtë e mi përparrë meje, dhe unë zhduka ata që më urrenin. **42** Ata shikuan, por nuk pati njeri që t'i shpëtonte; i klithën Zotit, por ai nuk iu përgjigj atyre. **43** Unë i thërmova si pluhuri i tokës, i copëtova dhe i shkela si balta e rrugëve. **44** Ti më ke çliruar nga mosmarrëveshjet e popullit tim, më ke ruajtur si udhëheqës i kombeve; një popull që nuk e njihja më ka shérbyer. **45** Bijtë e të huajve më nënsstrohen mua; sa më dégjojnë, më binden. **46** Bijtë e të huajve kanë humbur guximin, kanë dalë duke u dridhur nga fortesa e tyre. **47** Rroftë Zoti! Qoftë e bekuar Fortesa ime! U lartësoftë né qjell Perëndia, Fortesa e shpëtimit tim! **48** Është Perëndia që hakmerret për mua, që më nënshton popujt, **49** dhe më liron nga armiqtë e mi. Ti më larton mbi ata që ngrihen kundër meje dhe më çliron nga njeriu i furishém. **50** Prandaj, o Zot, do të të kremitoj midis kombeve dhe do të këndoju lavdinë e emrit tênd. **51** Lirime të mëdha i siguron mbretit të tij, sillet dashamirës me të vajosurin, me Davidin dhe me pasardhësit e tij përijetë".

23 Këto janë fjalët e fundit të Davidit. Kështu thotë Davidi, bir i Isait, kështu thotë njeriu që u ngrit lart, i vajosuri i Perëndisë së Jakobit, këngëtar i ëmblë i Izraelit: **2** "Fryma e Zotit ka folur nëpërmjet meje dhe fjala e tij ka qenë mbi buzët e mia. **3** Perëndia i Izraelit ka folur, Kalaja e Izraelit më ka thënë: "Ai që mbretërôn me drejtësi mbi njerëzit, ai që mbretëron në frikën e Perëndisë, **4** është si drita e mëngjesit në të dalë të

diellit, në një mëngjes pa re, ashtu si shkëlqimi mbas shiut, që bën të mbijë barë i njomë nga dheu". 5 A nuk është vallë kështu shtëpia ime përpara Perëndisë? Sepse ai ka lidhur me mua një besëlidhje të përfjetshme që parashikon çdo gjë dhe që është e sigurt. A nuk do të bëjë ai të lulëzojë shpëtimi im i plotë dhe të gjitha ato që unë déshiroj? 6 Njerézit e kobshém do të hidhen tej të gjithë si gjembar, sepse nuk mund të kafen me duar. 7 Kush i prek duhet të armatoset me një hekur ose me shkopin e një ushte; ato digjen plotësisht në vend me zjarr". 8 Këto janë emrat e luftëtarëve trima që ishin në shërbim të Davidit: Josheb-Bashshebethi, Tahkemoniti, prijes i oficerëve kryesorë. Atë e quajtën Etseniti Adino; sepse kishte vrarë tetëqind njerz në një herë të vetme. 9 Pas tij vinte Eleazari, bir i Dodas, që ishte bir i Ahohit, një ndër tre luftëtarët trima që ishin me Davidin, kur sfiduan Filistejtë e mbledhur për të luftuar, ndërsa Izraelitët ishin tërhequr. 10 Ai u ngrit dhe i goditi Filistejtë, deri sa dora e tij e rraskapitur i ngriu me shpatën. Atë ditë Zoti korri një fitore të madhe dhe populli shkoi pas tij vetëm për të bërë plaçkë. 11 Prapa tij vinte Shamahu, bir i Agesë, Hararit. Filisejtë ishin mbledhur në një numër të madh në një fushë të mbjellë me thjerrëza. Populli ia kishte mbathur përpara Filistejeve, 12 por Shamahu, ishte vendosur në mes të kampit dhe e mbrojti atë, dhe bëri kërdinë në radhët e Filistejeve. Kështu Zoti korri një fitore të madhe. 13 Tre nga tridhjetë kërret zbritën në kohën e korres dhe erdhën te Davidi në shpellën e Adullamit, ndërsa një grup Filistejsh kishte ngritur kampin e tij në luginë e gjigantëve. 14 Davidi ndodhej atëherë në kala dhe kishte një garnizon Filistejsh në Betlem. 15 Davidi pati një déshirë të madhe dhe tha: "Ah, sikur dikush të më jepet të pijà ujë nga pusi i Betlemit, që është afér portës". 16 Të tre trimat çanë në mes të kampit të Filistejeve dhe morën ujë nga pusi i Betlemit, pranë portës; pastaj e morën me vete dhe ia çuan Davidit. Por ai nuk desh ta pinte, por e derdhi përpara Zotit, 17 duke thënë: "Larg qoftë për mua, o Zot, një veprim i tillë! A nuk u vu, vallë gjaku i njerëzve, jeta e tyre në rrezik?". Dhe nuk deshi ta pinte. Kështu vepruan ata tre trima. 18 Abishai, vëlla i Joabit dhe biri Tserujahut, ishte prijes i një treshe tjetër. Ngriti ushtën e tij kundër treqind njerëzve dhe i vrau; kështu u bë i famshém në mes të treve. 19 Ishte më i dëgjuari i treshe; prandaj u bë dhe kryetari i tyre, por nuk arriti të barazohet me tre të parët. 20 Benajahu, bir i Jehojadit, bir i një trimi nga Kabtseeli, bëri trimëri të mëdha. Vrau dy heronj të Moabit, që ishin si luanë. Zbriti edhe në mes të një sterne ku vrau një luan, një ditë që binte borë. 21 Ai vrau gjithashtu një Egjiptas gjigand që kishte në dorë një shtizë; por Benajahu i doli përballë me një bastun, i hoqi nga dora shtizën dhe e vrau me shtizën e tij. 22 Këto gjëra bëri Benajahu, bir i Jehojadit, dhe u bë i famshém ndër të tre trima. 23 Ishte më i dëgjuari i të tridhjetëve, por nuk arriti të barazohet me treshen e parë. Davidi e bëri shef të truprojës së tij. 24 Pastaj vinin: Asaheli, vëlla i Joabit, njeri nga tridhjetë; Elhanani, bir i Dodos, nga Betlemi; 25 Shamahu nga Harodi; Elika nga Harodi; 26 Heleci nga Palti; Ira, bir i Ikeshit, nga Tekoa; 27 Abiezeri nga Anathothi; Mebunai nga Husha; 28 Tsalmoni nga Ahoahu; Maherai nga Netofa; 29 Helebi, bir i Baanahut (nga Netofa); 30 Benajahu nga Pirathoni; Hidai nga pérrenjtë e Gaashit; 31 Abi-Alboni nga

Arbathi; Azmavethi nga Barhumi; 32 Eliahba nga Shaalboni (nga bijtë e Jasenit), Jonathan; 33 Shamahu nga Harari; Ahiami, bir i Shararit, nga Harari; 34 Elifeleti, bir i Ahasbait, bir i një Maakatheu; Eliami, bir i Ahithofelit, nga Gilo; 35 Hetsrai nga Karmeli; Paarai nga Arabi; 36 Igali, bir i Nathanit, nga Tsobahu; Bani nga Gadi; 37 Tseleku, Amoniti; Naharai nga Beerothi (shqyrtar i Joabit, biri të Tserujahut); 38 Ira nga Jetheri; Garedi nga Jetheri; 39 Uriahu, Hiteu. Gjithsej tridhjetë e shtatë veta.

24 Zemërimi i Zotit u ndez përséri dhe ai nxiti Davidin kundër popullit, duke i thënë: "Shko të bësh regjistrimin e Izraelit dhe të Judës". 2 Kështu mbreti i tha Joabit, komandanit të ushtrisë që ishte me të: "Shko nëpër të gjitha fiset e Izraelit, nga Dani deri në Beer-Sheba, dhe bëni regjistrimin e popullsisë që unë të di numrin e saj". 3 Joabi iu përgjigj mbretit: "Zoti, Perëndia yt, ta shumëzojë popullin njëqind herë më tepër nga ç'është dhe sytë e mbretit, të zotërisë tim, të mund ta shohin këtë gjë. Po pse mbreti, zotëria im, e déshiron një gjë të tillë?". 4 Megjithatë urdhëri i mbretit iu imponua Joabit dhe kërreva të ushtrisë. Kështu Joabi dhe kërret e ushtrisë u larguan nga mbreti dhe shkuan të bëjnë regjistrimin e popullsisë së Izraelit. 5 Ata kaluan Jordanin dhe ngriten kampin e tyre në Aroer, në të djathtë të qytetit që ishte në mes të luginës së Gadit dhe në drejtim të Jezerit. 6 Pastaj shkuan në Galaad dhe në vendin e Tahtim-Hodshit; pastaj vajtën në Dan-Jaan dhe në rrethinat e Sidonit. 7 Shkuan edhe në kalanë e Tiros dhe në të gjitha qytetet e Hivejve dhe të Kananeje, dhe arritin në jug të Judës, deri në Beer-Sheba. 8 Kështu pëershkuat téré vendin dhe mbas nentë muajsh e njëzet ditë u kthyen përséri në Jeruzalem. 9 Joabi i dorëzoi mbretit shifrén e regjistrimit të popullsisë: kishte në Izrael tetëqind mijë njerz të fortë, të aftë për të përdorur shpatën, por njerézit e Judës ishin pesëqind mijë. 10 Por, mbasi bëri regjistrimin e popullsisë, zemra e Davidit e qortoi shumë rëndë atë dhe ai i tha Zotit: "Kam kryer një mëkat shumë të rëndë duke vepruar në këtë mënyrë; por tani, o Zot, shlyej paudhësinë". 11 Kur në mëngjes Davidi u ngrit, fjala e Zotit iu drejtua profetit Gad, shkuesit të Davidit, duke thënë: 12 "Shko e i thuaj Davidit: Kështu thotë i Zoti: "Unë të propozoj tri gjëra; zgjidh njerën prej tyre dhe unë do ta bëj atë për ty"". 13 Kështu Gadi shkoi te Davidi për t'i njoftuar ngjarjen dhe i tha: "A do që të vijnë për ty shtatë vjet zi buke në vendin tënd, apo tre vjet arratisje përpara armiqve që të ndjekin, apo tri ditë murtaje në vendin tënd? Tani mendohu dhe shiko pak se çfarë përgjigje duhet t'i jap atij që më ka dërguar". 14 Davidi i tha Gadit: "Gjendem në një situatë téré ankth! Le të bie edhe në duart e Zotit, sepse dhembshuria e tij është e madhe, por mos rënca në duart e njerëzve!". 15 Kështu Zoti dërgoi murtajën në Izrael, nga ai mëngjes deri në kohën e caktuar. Shtatëdhjetë mijë veta të popullit vdiqën nga Dani deri në Beer-Sheba. 16 Ndërsa engjëlli e shtrinte dorën mbi Jeruzalem për ta shkatërruar, Zotit i erdhì keq për këtë fatkeqësi dhe i tha engjëllit që shfaroste popullin: "Mjaft! Tani têrhiqe dorën!". Engjëlli i Zoti ndodhej afër lëmit të Araunahut, Gebusetit. 17 Kur Davidi pa engjëllin që godiste popullin, i tha Zotit: "Ja, unë kam kryer një mëkat, kam vepruar në mënyrë të padrejtë, por këto dele ç'kanë bërë? Prandaj dora jote të drejtohet kundër meje dhe kundër shtëpisë së atit tim!".

18 Atë ditë Gadi erdhi te Davidi dhe i tha: "Shko dhe ndërtó një altar për Zotin në lëmin e Araunahut, Gebuseitit". **19** Kështu Davidi shkoi, simbas fjalës së Gadit, ashtu si kishte urdhëruar Zoti. **20** Araunahu shkoi dhe dalloi mbretin dhe shërbëtorët e tij që drejtosheshin nga ai; atëherë ai doli dhe u shtria para mbretit me fytyrën për tokë. **21** Pastaj Araunau tha: "Pse mbreti, zotëria im, ka ardhur te shërbëtori i tij?". Davidi u përgjigji: "Për të blerë nga ti këtë lëmë dhe për të ndërtuar mbi të një altar për Zotin, me qëllim që mjerimi të largohet nga populli". **22** Araunahu i tha Davidit: "Mbreti, zotëria im, le të marrë dhe të ofrojë atë që i pëlqen! Ja qetë e olokaustit; veglat e shirjes dhe zgjedha e qeve do të shërbejë si dru. **23** O mbret, të gjitha këto gjëra Araunahu ia fal mbretit". Pastaj Araunahu i tha mbretit: "Zoti, Perëndia yt, të qoftë i mbarë!". **24** Por mbreti iu përgjigj Araunahut: "Jo, unë do t'i blej këto gjëra nga ti me çmimin që kushtojnë, dhe nuk do t'i ofrojë Zotit, Perëndisë tim, olokauste që nuk më kushtojnë asgjë". Kështu Davidi bleu lëmin dhe qetë për pesëdhjetë sikla argjendi. **25** Pastaj Davidi ndërttoi në atë vend një altar për Zotin dhe ofroi olokauste dhe fljime falenderimi. Kështu Zoti mori parasysh lutjen e bërë nga vendi dhe mjerimi u largua nga populli i Izraelit.

1 i Mbretërve

1 Tani mbreti David ishte plak dhe i shtyrë në moshë dhe, me gjithëse e mbulonin me rroba, nuk ngrohej dot. **2** Prandaj shërbëtorët e tij thanë: "Të kërkohet pér mbretin, zotérin tonë, një vajzë e virgjér që ta ndihmojë atë, të kujdeset pér të dhe të flerë mbi gjirin e tij; kështu mbreti, zotëria jonë, do të mund të ngrohet. **3** Atëherë kërkuan në të gjithë territorin e Izraelit një vajzë të bukur dhe gjetën Abishagin, Shunamiten, dhe e çuan te mbreti. **4** Vajza ishte shumë e bukur, kujdeset pér mbretin dhe i shërbente; por mbreti nuk e njohu. **5** Adonijahut, birit të Hagithit, i qe rritur mendja, dhe thoshtë: "Do të jem unë mbret!". Dhe gjeti qerre, kalorës dhe pesëdhjetë njerëz që të vraponin para tij. **6** (I atti i tij nuk e kishte qortuar kurrë në jetën e tij, duke i thënë: "Pse bën këshut?". Edhe Adonijahu ishte shumë e bukur dhe kishte lindur mbas Absalomit). **7** Ai u mor vesh me Joabin, birin e Tseruahut, dhe me priftin Abiathar, të cilët i vajtën pas Adonijahut dhe e ndihmuani. **8** Por prifti Tsadok, Benajathi, bir i Jehojadit, profeti Nathan, Shimeji, Rei dhe trimat e Davidit nuk ishin me Adonijahun. **9** Adonijahu fljoi dele, qe dhe viçë të majmë pranë shkëmbit të Zoheletit, që ndodhet afër kroit të Rogelit dhe ftoi të gjithë vëllezërit e tij, bij të mbretit, dhe të gjithë njerëzit e Judës që ishin në shërbim të mbretit. **10** Por nuk ftoi profeti Nathan, as Banajahun, as trimat, as Salomonin, vëllanë e tij. **11** Atëherë Nathani i foli Bath-Shebës, nénës së Salomonit, dhe i tha: "Nuk ke dégjuar që Adonijahu, bir i Hagithit, éshët bérë mbret, dhe Davidi, zotëria ynë, nuk e di aspak? **12** Prandaj më lejo të tij e shpëtosh jetën tênde dhe atë tê birit tênd, Salomonit. **13** Shko, hyr te mbreti David dhe i thuaj: "O mbret, o imzot, a nuk i je betuar vallë shërbëtores sate duke thënë: Biri yt Salomoni ka pér të mbretëruar pas meje dhe do të ulet mbi froni tim? Pse, pra, u bë mbret Adonijahu?". **14** Pastaj, ndërsa ti do të jesh akoma duke folur me mbretin, unë do të hyj pas teje dhe do të mbështhes fjalët e tua". **15** Kështu Bath-Sheba hyri në dhomën e mbretit. (Mbreti ishte shumë plak dhe shërbehej nga Shunamitja, Abishaga). **16** Bath-Sheba u përul dhe ra përbysë përparrë mbretit. Mbreti i tha: "Cfarë do?". **17** Ajo iu përgjigji: "O imzot, ti i je betuar shërbëtores sate në emër të Zotit, Peréndisë tênd, duke thënë: "Biri yt Salomoni ka pér të mbretëruar pas meje dhe do të ulet mbi froni tim". **18** Tani përkundrazi Adonijahu éshët bérë mbret dhe ti, o mbret, o imzot as nuk e di fare. **19** Ai ka fljuar një numër të madh qesh, viçash të majmë dhe delesh; ka ftuar tërë bijat e mbretit, priftin Abiathar dhe Joabin, komandantin e ushtrisë, por nuk ka ftuar Salomonin, shërbëtorin tênd. **20** Tani sytë e tërë Izraelit janë kthyer nga ti o mbret, o imzot, që ti t'u tregosh atyre kush do të ulet në froni e mbretit, zotin tim, mbas tij. **21** Përndryshe ka pér të ndodhur që kur mbreti, zotëria ime, do të flerë me gjithë etërit e tij, unë dhe biri im Salomon do të trajtohem si faktorë". **22** Ndërsa ajo fliste akoma me mbretin, arriti profeti Nathan. **23** Atëherë ia njoftuan mbretit ngjarjen, duke thënë: "Ja profeti Nathan!". Ky hyri në prani të mbretit dhe u shtri para tij me fytyrën pér tokë. **24** Nathani tha: "O mbret, o imzot, ndofta ke thënë: "Adonijahu do të mbretërojë pas meje dhe do të ulet

mbi froni tim"? **25** Në fakt sot ai zbriti dhe fljoi një numër të madh qesh, viçash të majmë dhe delesh, ftoi tërë bijtë e mbretit, kërët e ushtrisë dhe priftin Abiathar; dhe ja tani ata po hanë e pinë përparrë tij dhe thonë: "Rroftë mbreti Adonijah". **26** Por ai nuk më ka ftuar mua, shërbëtorin tênd, as priftin Tsadok, as Benajahun, birin e Jehojadit, as Salomonin, shërbëtorin tênd. **27** Kjo, a u bë pikërisht nga mbreti, zoti im, pa i njoftuar shërbëtorit tênd kush do të ulet në froni e mbretit, të zotit tim, mbas tij?". **28** Mbreti David, duke u përgjigjur, tha: "Thirrmëni Bath-Shebën". Ajo hyri te mbreti dhe qëndroi më këmbë para tij. **29** Mbreti u betua dhe tha: "Ashtu siç éshët e vërtetë që rron Zoti, i cili ka liruar jetën time nga çdo fatkeqësi, **30** unë do të bëj sot pikërisht atë që të jam betuar pér Zotin, Peréndinë e Izraelit, duke thënë: "Biri yt Salomon ka pér të mbretëruar pas meje dhe do të ulet mbi froni tim në vendin tim"". **31** Bath-Sheba u përul me fytyrën pér tokë, ra përbysë para mbretit dhe tha: "O Zot, bëj që mbreti David të jetojë përfjetë!". **32** Pastaj mbreti David tha: "Thirrmëni priftin Tsadok, profetin Nathan dhe Benajahun, birin e Jehojadit". Ata erdhën në prani të mbretit. **33** Mbreti u tha atyre: "Merrni me vete shërbëtorët e zotit tuaj, e hipeni birin tim Salomon mbi mushkën time dhe e zbrisni në Gihon. **34** Atje prifti Tsadok dhe profeti Nathan ta vajosin mbret të Izraelit. Pastaj i bini borisë dhe thoni: "Rroftë mbreti Salomon!". **35** Do të shkonit, pra, pas tij dhe ai do të vijë të ulet mbi froni tim dhe do të mbretërojë në vendin tim, sepse e kam bérë princ të Izraelit dhe të Judës". **36** Benajahu, bir i Jehojadit, iu përgjigj mbretit duke thënë: "Amen! Kjo éshët edhe déshira e Zotit, Peréndisë së mbretit zotit tim! **37** Ashtu si ka qenë Zoti me mbretin, zotin tim, kështu qoftë me Salomonin dhe e bëftë froni tim më të madh se froni i mbretit David, i zotit tim!". **38** Atëherë prifti Tsadok, profeti Nathan, Benajahu, bir i Jehojadit, Kerethejtë dhe Pelethejtë, dolën e hipën Salomonin mbi mushkën e mbretit David dhe e çuan në Gihon. **39** Prifti Tsadok mori birrin e vajit nga tabernakulli dhe vajosi Salomonin. Pastaj i ranë borisë dhe tërë populli tha: "Rroftë mbreti Salomon!". **40** Pastaj tërë populli shkoi pas tij, duke u rënë fyejve dhe duke ndjerë një gëzim të madh aq sa toka dukej se po qohej nga brohoritjet e tyre. **41** Adonijahu dhe tërë të ftuarit e tij, ndërsa po mbaronin së ngrënë, dégjuan zhurmë; dhe kur Joabi dégjoi zërin e borisë, ai tha: "Ç'ëshët kjo zhurmë e madhe që vjen nga qyteti?". **42** Ndërsa vazhdonte të fliste, ja që arriti Jonathani, bir i priftit Abiathar. Adonijahu i tha: "Hyr, ti je një trim dhe me siguri sjell lajmë të mira". **43** Jonathani iu përgjigj Adonijahut dhe tha: "Aspak! Mbret Davidi, zoti ynë, bëri mbret Salomonin. **44** Ai nisi me të priftin Tsadok, profeti Nathan, Benajahun, birin e Jehojadës, Kerethejtë dhe Pelethejtë, që e hipën mbi mushkën e mbretit. **45** Kështu prifti Tsadok dhe profeti Nathan e vajosën mbret në Gibon, dhe që andej janë nisur të gjithë tërë gëzim dhe tërë qyteti po zien. Kjo éshët zhurma që keni dégjuar. **46** Përveç kësaj Salomoni éshët ulur në froni e mbetërisë. **47** Dhe shërbëtorët e mbretit kanë vajtur të urojnë mbretin David, zotérin tonë, duke thënë: "Peréndia yt e bëftë emrin e Salomonit më të lavdishëm se yti dhe e bëftë froni e tij më të madh se yti". Pastaj mbreti ra përbysë mbi shtrat, **48** dhe tha gjithashtu: "Qoftë i bekuar Zoti, Peréndia i Izraelit, që sot uli një njeri mbi froni tim, duke u

lejuar syve të mi ta shikojnë". **49** Atëherë tërë të ftuarve të Adonijahut u hyri tmerri, ata u ngritën dhe ikën secili në rrugën e tij. **50** Adonijahu, duke pasur frikë nga Salomoni, u ngrit dhe shkoi të kapet në brirët e altarit. **51** Këtë ia thanë Salomonit: "Ja, Adonijahu ka frikë nga mbreti Salomon dhe éshët kapur te brirët e altarit, duke thënë: "Mbreti Salomon të më betohet sot që nuk do ta bëjë të vdesë nga shpata shërbëtorin e tij". **52** Salomoni u përgjigji: "Në qoftë se tregohet njeri i drejtë, nuk do t'i bjerë në tokë as edhe një fije floku, por në rast se tek ai gjendet ndonjë ligësi, ai ka për të vdekur". **53** Kështu mbreti Salomon dërgoi njerëz ta zbrisnin nga altari. Ai erdi pastaj të bjerë përmbyt përparrë mbretit Salomon dhe ky i tha: "Shko në shëpinë tênde".

2 Duke iu afuar Davidit dita e vdekjes, ai urdhëroi të birin Salomon, duke i thënë: **2** "Unë jam duke shkuar atje ku shkojnë têrë banorët e tokës; prandaj tregohu i fortë dhe sillu si burrë! **3** Respekto urdhrrat e Zotit, Perëndisë tênd, duke ecur në rrugët e tij, duke zbatuar në praktikë statuet e tij, urdhërimet e tij, dekreteret e tij dhe porositë e tij, ashtu siç éshët shkruar në ligjin e Moisiut, me qëllim që ti t'ia dalësh mbanë në të gjitha gjérat që do të bësh dhe nga çdo anë që të kthehet, **4** dhe me qëllim që Zoti ta plotësojë premtimin që më ka bërë kur tha: "Në qoftë se bijtë e tu do të kujdesen për të ecur para meje me të vërtetë me gjithë zemër e me gjithë shpirt, nuk do të mungojë kurrë dikush mbi froni e Izraelit". **5** Edhe ti e di ç'më ka bérë mua Joabi, bir i Tserujahut, dhe ç'u ka bérë dy kërreva të ushtrive të Izraelit, Abnerit, birit të Nerit, dhe Amas, birit të Jetherit, që ai i vrau; në kohë paqeje ka derdhur gjak lufte dhe ka njollosur me gjak lufte brezin që mbante në mes dhe sandalet që mbante në këmbë. **6** Vepro, pra me urti dhe mos lejo që flokët e tij të bardha të zbresin në paqe në Sheol. (*Sheol h7585*) **7** Por trego mirësi me bijtë e Galaaditit Barzilai dhe ata të jenë ndër ata që hanë në tryezën tênde, sepse me një mirësi të njëllotjët ata erdhën tek unë kur po ikja me vrap para Absalomit, vëllait tênd. **8** Ja, pranë teje éshët edhe Shimej, bir i Beniaminitit Gera, nga Bahurimi. Ai shqiptoi një mallkim të tmerrshëm ditën që shkoja në Mahanaim, por pastaj zbriti të më takojë në Jordan dhe unë iu betova në emër të Zotit: "Nuk do të bëj të vdesësh nga shpata". **9** Tani, pra, mos e lër të pandëshkuar, sepse ti je njeri i urtë dhe di atë që duhet të bësh. Bëj që flokët e tij të bardha të zbresin të lyera me gjak në Sheol". (*Sheol h7585*) **10** Kështu Davidin e zuri gjumi me etërit e tij dhe u varros në qytetin e Davidit. **11** Davidi mbretëroi mbi Izrael dyzet vjet, shtatë vjet në Hebron dhe tridhjetë e tre vjet në Jeruzalem. **12** Pastaj Salomoni u ul mbi froni e Davidit, atit të tij, dhe mbretëria e tij u vendos në mënyrë të qëndrueshme. **13** Adonijahu, bir i Hagithit, shkoi te Bath-Sheba, nëna e Salomonit. Kjo i tha: "A vjen me qëllime paqësore?". Ai u përgjigji: "Po, paqësore". **14** Pastaj shtoi: "Kam diçka për të të thënë". Ajo u përgjigji: "Thuaje, pra". **15** Kështu ai tha: "Ti e di që mbretëria më takonte mua dhe që têrë Izraeli priste që unë të mbretëroja. Por mbretëria m'u hoq dhe kaloi në duart e vëllait tim, sepse atij ia dha Zoti. **16** Tani do të bëj një kërkësë, mos ma hidh poshte". Ajo u përgjigji: "Thuaje, pra". **17** Atëherë ai tha: "Të lutem, thuaje mbretit Salomon, i cili nuk të refuzon asgjë, që

të më japë për grua Shunamiten Abishaga". **18** Bath-Sheba iu përgjigji: "Mirë! Do t'i flas mbretit në favorin tênd". **19** Bath-Sheba shkoi, pra, te mbreti Salomon për t'i folur në favor të Adonijahut. Mbreti u ngrit për t'i dalë përparrë, u përul përparrë saj, pastaj u ul në froni e tij dhe urdhëroi që të vinin një fron jetët për nënën e mbretit, dhe ajo u ul në të djathët të tij. **20** Ajo tha: "Kam një kërkësë të vogël, mos ma refuzo". Mbreti iu përgjigji: "Bëje, pra, kërkësën tênde, o nëna ime; unë nuk do ta refuzo". **21** Atëherë ajo i tha: "Shunamitja Abishag t'i jetep si grua vëllait tênd Adonijah". **22** Mbreti Salomon iu përgjigji nënës së tij, duke i thënë: "Pse kërkon Shunamiten Abishag për Adonijahun? Kërkoi për të edhe mbretërinë, sepse ai éshët vëllai im madhor; kërkoi për të, për priftin Abiathar dhe për Joabin, birin e Tserujahut!". **23** Atëherë mbreti Salomon u betua në emër të Zotit, duke i thënë: "Perëndia ma bëftë këtë edhe më keq në rast se Adonijahu nuk e ka thënë këtë fjalë duke vënë në rrezik jetën e tij! **24** Prandaj, tani, ashtu siç éshët e vërtetë që rron Zoti, i cili më ka caktuar, ka vendosur të ulem në froni e atit tim David dhe më ka themeluar një shtëpi ashtu siç kishte premtuar, sot Adonijahu do të ekzekutohet!". **25** Kështu mbreti Salomon dërgoi Benajahun, birin e Jehojadit, që u hodh mbi Adonijahun dhe ky vdiq. **26** Pastaj mbreti i tha priftin Abiathar: "Shko në Anathoth në arat e tua, sepse ti meriton vdekjen; por unë nuk do të bëj që të vdesësh sot, sepse ke i çuar arkën e Perëndisë, Zotit, përparrë atit. **27** Kështu Salomoni largoi Abiatharin nga funksioni i priftit të Zotit me qëllim që të shkonte në vend fjalë që Zoti kishte shqiptuar lidhur me shtëpinë e Elit në Shiloh. **28** Ndërkaj lajmi i kishte vajtur Joabit, sepse Joabi kishte ndjekur Adonijahun por nuk kishte ndjekur Absalomin. Prandaj ai u strehua në tabernakullin e Zotit dhe u kap pas brirëve të altarit. **29** Pastaj i thanë mbretit Salomon: "Joabi éshët strehuar në tabernakullin e Zotit dhe ndodhet pranë altarit". Atëherë Salomoni dërgoi Benajahun, birin e Jehojadit, duke i thënë: "Shko, godite!". **30** Kështu Benajahu hyri në tabernakullin e Zotit dhe i tha Joabit: "Dil jashtë!". Ai u përgjigji: "Jo, dua të vdes këtu!". Benajahu ia njoftoi ngjarjen mbretit, duke i thënë: "Kështu foli Joabi dhe kështu m'u përgjigji". **31** Atëherë mbreti tha: "Bëj ashtu si të ka thënë ai: godite dhe varrose; kështu do të largosh prej meje dhe prej shtëpisë së atit tim gjakun që Joabi derdhë pa shkak. **32** Kështu Zoti do të hedhë mbi kokën e tij gjakun që ka derdhur, duke goditur dy njerëzit më të mirë dhe më të drejtë se ai dhe që i vrau me shpatë, pa dijeninë e atit tim David; éshët fjalë për Abnerin, birin e Nerit, komendant i ushtrisë së Izraelit, dhe për Amasan, birin e Jetherit, komendant i ushtrisë së Judës. **33** Gjaku i tyre do të bjerë mbi kokën e Joabit dhe mbi kokën e pasardhësve të tij përfjetë, por do të ketë paqe për gjithmonë nga ana e Zotit për Davidin, për pasardhësit e tij, për shtëpinë e tij dhe për froni e tij". **34** Atëherë Benajahu, bir i Jehojadit, shkoi, e goditi dhe e vrau: dhe Joabi u varros në shtëpinë e tij, në shkretëtirë. **35** Në vend të tij mbreti caktoi si komendant të ushtrisë Benajahun, birin e Jehojadit, dhe vuri priftin Tsadok në vend të Abiatharit. **36** Pastaj mbreti dërgoi të thërrasin Shimein dhe i tha: "Ndërto një shtëpi në Jeruzalem dhe atje do të banosh, nuk do të dalësh më për të shkuar andej e këtej. **37** Ditën që ke për të dalë dhe ke për të kaluar përruan

Kidron, dije me siguri që ke pér tē vdekur; gjaku yt do tē bjerë mbi kokën tēnde". 38 Shimei iu përgjigji kështu mbretit: "Mirë; shërbëtori yt do tē bëjë ashtu si ka thënë mbreti, zotëria ime. Kështu Shimei qëndroi në Jeruzalem pér një kohë tē gjatë". 39 Por pas tre vjetëve ndodhi që dy shërbëtorët tē Shimeit ikën pranë Akishit, birit tē Makaahut, mbretit të Gathit. Këtë gjë ia njoftuan Shimeit dhe i thanë: "Ja, shërbëtorët e tu janë në Gath". 40 Atëherë Shimei u ngrit, shaloi gomarin e tij dhe shkoi në Gath pér tē kërkuar shërbëtorët e tij; Shimei shkoi atje dhe i ktheu shërbëtorët e tij nga Gathi. 41 Salomonit i thanë që Shimei kishte vajtur nga Jeruzalemi në Gath dhe se qe kthyer. 42 Atëherë mbreti dërgoi e thirri Shimein dhe i tha: "A nuk tē vura tē betoheshe në emër tē Zotit dhe tē kisha paralajmëruar solemnishi, duke tē thënë: "Dije me siguri që ditën që do tē dalësh andej këtej, ke pér tē vdekur". Dhe ti m'u përgjigje: "Fjala që dëgjova më shkon mbarë". 43 Pse, pra, nuk e respektovë betimin që i bëre Zotit dhe urdhrrin që tē kishte dhënë?". 44 Mbreti i tha gjithashtu Shimeit: "Ti e di gjithë tē keqen që i ke bërë Davidit, atit tim, dhe zemra jote është e ndërgjegjshme pér këtë, prandaj Zoti do tē bëjë që tē bjerë mbi kokën tēnde ligësia jote, 45 por mbreti Salomon ka pér tē qënë i bekuar dhe froni i Davidit do tē jetë i qëndrueshëm përrpara Zotit pérjetë". 46 Pastraj mbreti i dha urdhër Benajahut, birit tē Jehojadit, që doli e goditi Shimen dhe ky vdiq. Kështu mbeti e patundur mbretëria në duart e Salomonit.

3 Pastaj Salomoni bëri krushqi me Faraonin, mbretin e Egjiptit. U martua me tē bijën e Faraonit dhe e çoi në qytetin e Davidit, deri sa tē mbaronte së ndërtuar shtëpinë e tij, shtëpinë e Zotit dhe muret rrëthuese të Jeruzalemit. 2 Populli ofronte flijime në vendet e larta, sepse deri në atë ditë nuk ishte ndërtuar akoma një tempull në emër tē Zotit. 3 Salomoni e donte Zotin dhe respektonte statutet e Davidit, atit tē tij; megjithatë ofronte flijime dhe digjite temjan në vendet e larta. 4 Mbreti shkoi në Gabaon pér tē ofruar flijime, sepse ky ishte vendi i lartë më i rëndësishëm; dhe mbi këtë altar Salomoni ofroi një mijë olokauste. 5 Në Gabaon, Zoti i doli në èndërr natën Salamonit. Perëndia i tha: "Kërkoi c'të duash dhe unë do ta jap". 6 Salomoni u përgjigji: "Ti ke treguar një dashamirësi tē madhe ndaj shërbëtorit tēnd David, atit tim, sepse ai ecte para teje me besnikëri, me drejtësi dhe me zemër tē pastër ndaj teje; ti ke vazhduar tē shfaqësh ndaj tij këtë dashamirësi tē madhe dhe i ke dhënë një bir që tē ulet mbi froni e tij, siç po ndodh sot. 7 Tani, o Zot, Perëndia im, ti ke bërë tē mbretërojë shërbëtori yt në vend tē Davidit, atit tim, por unë jam veçse një fëmijë dhe nuk di si tē sillem. 8 Përveç kësaj shërbëtori yt është në mes tē popullit që ti ke zgjedhur, një popull i madh, tepër i shumtë pér t'u numëruar dhe llogaritur. 9 Jepi, pra, shërbëtorit tēnd një zemër tē zgjuar, në mënyrë që tē administrojë drejtësinë pér popullin tēnd dhe tē dallojë tē mirën nga e keqja. Kush në fakt mund tē administrojë drejtësinë pér popullin tēnd kaq tē madh?". 10 I pëlqeu Perëndisë që Salomoni bëri këtë kërkësë. 11 Atëherë Perëndia i tha: "Me qenë se kërkove këtë dhe nuk kërkove pér vete as jetë tē gjatë, as pasuri, as vdekjen e armiqve tē tu, por ke kërkuar zgjuarsi pér tē kuptuar atë që është e drejtë, 12 ja,

unë po bëj atë që ti ke kërkuar: po tē jap një zemër tē urtë dhe tē zgjuar, sa nuk ka pasur asnjëri para teje dhe nuk ka pér tē dalë askush si ti mbas teje. 13 Po tē jap edhe atë që nuk ke kërkuar: pasuri dhe lavdi, kështu që midis mbretërvë nuk do tē ketë asnjë si ti, pér tē gjitha ditët e jetës sate. 14 Në rast se ti ecën në rrugët e mia duke iu bindur statutet dhe urdhërimet e mia, ashtu si bëri Davidi, ati yt, unë kam pér t'i zgjatur ditët e tua". 15 Salomon i zgjua, dhe ja, ishte në èndërr. Atëherë ai u kthye në Jeruzalem, u paraqit para arkës së besëlidhjes të Zotit, ofroi olokauste dhe flijime falënderimi, dhe shtroi një banket pér tē téré shërbëtorët e tij. 16 Pastaj erdhën te mbreti dy prostituta dhe u paraqitën para tij. 17 Një nga tē dy gratë tha: "O imzot, kjo grua dhe unë banojmë në tē njëjtën shtëpi; unë linda kur ajo ishte akoma në shtëpi. 18 Tri ditë pasi linda unë, lindi edhe kjo grua; dhe nuk kishte njeri tjetër në shtëpi përvëc ne tē dyjave. 19 Djali i kësaj gruaje vdiq natën, sepse ajo kishte rënë në shtrat sipër tij. 20 Atëherë ajo u ngrit në mes tē natës, mori djalin tim nga krahui im, ndërsa shërbëtorja jote po flinte, dhe e vuri mbi gjirin e saj, dhe mbi gjirin tim vendosi djalin e saj tē vdekur. 21 Kur në mëngjes u ngrita pér t'i dhënë gji djalit tim, pashë që kishte vdekur; por kur e kqyra me kujdes në mëngjes, pashë që nuk ishte djali që kisha lindur". 22 Atëherë gruaja tjetër tha: "Nuk është e vërtetë; djali im është ai që jeton, dhe yti është ai i vdekur". Por e para nguli këmbë: "Nuk është e vërtetë; yt bir është ai vdekur dhe imi është ai i gjallë". Kështu grindeshin përrapa mbretit. 23 Atëherë mbreti tha: "Njëra thotë: "Ai i gjallë është djali im dhe ai i vdekur është yti". Dhe tetra thotë: "Nuk është e vërtetë; ai i vdekur është djali yt dhe ai i gjallë është im"". 24 Atëherë mbreti urdhëroi: "Më sillni një shpatë!". Kështu sollën një shpatë para mbretit. 25 Pastaj mbreti urdhëroi: "Ndajeni fëmijën e gjallë në dy pjesë dhe jepini gjysmën njërsë dhe gjysmën tjetërs". 26 Atëherë gruaja e fëmijës së gjallë, që e donte shumë fëmijën e vet, i tha mbretit: "Imzot, jepjani asaj fëmijën e gjallë, por mos e vrissni". Tjetra përkundrazi thoshte: "Të mos jetë as imi, as yti; por ndaheni!". 27 Atëherë mbreti u përgjigji duke thënë: "Jepini së parës fëmijën e gjallë dhe mos e vrissni, sepse ajo është nëna e fëmijës". 28 Téré Izraeli e mësoi vendimin që u dha nga mbreti dhe patën frikë nga mbreti sepse shihnin që dituria e Perëndisë ishte tek ai pér tē ushtruar drejtësinë.

4 Mbreti Salomon mbretëronte mbi téré Izraelin. 2 Këta ishin funksionarët e tij tē lartë: Azariahu, bir i priftit Tsadok, 3 Elihorefi dhe Ahijahu, bij tē Shishas, ishin sekretarë; Jozafati, bir i Ahiludit, ishte kancelier; 4 Benajahu, bir i Jehojadit, ishte komendant i ushtrisë; Tsadoku dhe Abiathari ishin priftërinjët; 5 Azariahu, bir i Nathanit, ishte kryetar i prefektëve; Zabudi, bir i Nathanit, ishte prift dhe këshilltar personal i mbretit. 6 Ahishari ishte maxhordom dhe Adinorami, bir i Abdas, ishte caktuar pér haraqët. 7 Salomoni kishte dymbëdhjetë prefektë në të gjithë Izraelin, të cilët kujdeseshin pér mbajtjen e mbretit dhe tē shtëpisë së tij; secili prej tyre ishte ngarkuar pér tū kujdesur pér një muaj në vit. 8 Këto janë emrat e tyre: Ben-Hur në krahinën malore tē Efraimit; 9 Ben-Dekjer në Makats, Shaalbim, Beth-Shemesh dhe Elon tē Beth-Hananit; 10 Ben-Hesed në Aruboth; Sokothi dhe téré vendi i Heferit ishin pronë

e tij; **11** Ben-Abinabadi, në gjithë krahinën e Dorit; Tafatha, bijë e Salomonit, ishte gruaja e tij; **12** Baana, bir i Ahiludit, kishte Taanakun, Megidon dhe tërë Beth-Shenin, që është pranë Tsarethanit, poshtë Jizreelit, dhe që shtrihet nga Beth-Sheani deri në Abel-Meholahu dhe matanë Jokneamit. **13** Ben-Geber, në Ramoth të Galaadit, kishte fshatrat e Jairit, birit të Manasit, në Galaad, si edhe Argobin në Bashan, gjashtëdhjetë qytete të mëdha me mure dhe shule prej bronzi; **14** Ahinadabi, bir i Idos, në Mahanaim; **15** Ahimatsi, në Neftali; edhe ai kishte për grua Basmethin, një nga bijat e Salomonit; **16** Banahun, bir i Hushait, në Asher dhe në Aloth; **17** Jozafati, bir i Parnahut, në Isakar; **18** Shimei, bir i Elahut, në Benjamin; **19** Geberi, bir i Urit, në vendin e Galaadit, në vendin e Sihonit, mbretit të Amorejve, dhe të Ogut, mbretit të Bashanit; ai ishte i vërtmi prefekt që ishte në vend. **20** Juda dhe Izraeli ishin të shumtë si rëra që është në bregun e detit. Ata hanin dhe pinin me gaz. **21** Kështu Salomoni sundone mbi gjithë mbretërinë nga Lumi deri në vendin e Filistejeve dhe në kufijtë e Egjiptit. Këta i sillnin haraçë dhe i shërbyen tërë ditët e jetës së tij. **22** Furnizimi ditor i ushqimeve për Salomonin përbëhej nga tridhjetë kore lule dielli dhe gjashtëdhjetë kore mielli të zakonshëm, **23** dhjetë që të majmë, njëzet që të kullotës dhe njëqind dele pa llogaritur drerët, gazelat, kapronjtë dhe shpendët e majmë. **24** Ai sundonte gjithë vendin nga kjo anë e Lumit, nga Tifsahti deri në Gaza, mbi tërë mbretërit nga kjo anë e Lumit, dhe jetonte në paqe me të gjithë shtetet kufitare që ishin rrëth e qark. **25** Juda dhe Izraeli, nga Dani deri në Beer-Sheba, jetuan të sigurtë, secili nën pjergullën dhe fikun e tij, tërë kohën që mbretëroi Salomoni. **26** Salomoni kishte gjithashtu dyzet mijë stalla kuajsh për qerret e tij dhe dympdhjetë mijë kalorës. **27** Këta prefektë, secili në muajin e tij, merreshin me mbajtjen e mbretit Salomon dhe të gjithë atyre që pranoheshin në tryezën e tij, dhe nuk linin t'u mungonte asgjë. **28** Sillnin edhe elbin dhe kashtën për kuajt dhe mushkat në vendin e duhur, secili sipas urdhreve që kishte marrë. **29** Perëndia i dha Salomonit dituri, zgjuarsi të madhe dhe një mëndje të hollë si rëra që është në bregun e detit. **30** Dhe dituria e Salomonit ia kaloi diturisë të të gjithë bijve të Lindjes dhe tërë diturisë të Egjiptasve. **31** Ai ishte më i ditur se çdo njeri tjetër: më tepër se Ezrahiti Ethan; më tepër se Hemani, se Kakoli dhe se Darda, bijtë e Maholit; dhe fama e tij u përhap në të gjitha kombet e afërtë. **32** Shqiptoi tre mijë proverba dhe kantikët e tij qenë një mijë e pesëqind. **33** Foli edhe për drurët, nga kedi i Libanit deri në isopin që mbin nga muri; foli gjithashtu për kafshët, për zogjtë, për rrëshqanorët dhe për peshqit. **34** Nga të gjithë popujt viniq njerëz për të dégjuar diturinë e Salomonit; ata ishin të dérguar nga tërë mbretërit e dheut që kishin dégjuar të flitej për diturinë e tij.

5 Kur Hirami, mbret i Tiros, mësoi që Salomoni ishte vajosur mbret në vend të atit të tij, dërgoi shërbëtorët e tij, sepse Hirami kishte qenë gjithnjë mik i Davidit. **2** Atëherë Salomoni dërgoi t'i thotë Hiramat: **3** "Ti e di që ati im David nuk ka mundur të ndërtojë një tempull në emër të Zotit, Perëndisë të tij, për shkak të lufrave të ndërmarrja nga çdo anë kundër tij, deri sa Zoti i vuri armiqtë e tij nën shputën e këmbëve të tij. **4** Por tanë

Zoti, Perëndia im, më ka dhënë paqe rrëth e qark; dhe nuk kam më kundërshtarë, as ndonjë fatkeqësi. **5** Prandaj tani kam ndërmend të ndërtoj një tempull në emër të Zotit, Perëndisë tim, sipas premitimit që i bëri Zoti atit tim David, kur i tha: "Yt bir, që unë do të vendos mbi froni tënd, ka pér të qénë ai që do të ndërtoj një tempull në emrin tim". **6** Jep urdhër, pra, që të priten pér mua kedrat e Libanit. Shërbëtorët e mi do të punojnë me shërbëtorët e tu, dhe si pagë unë do të jap shërbëtorëve të tu tërë ato që do të më kërkosh ti. Ti e di mirë që ndër ne nuk ka njeri që di t'i presë drurët si ata të Sidonit". **7** Kur Hirami i dëgjoi fjalët e Salomonit, u gjëzua së tepërmë dhe tha: "Qoftë i bukur sot Zoti, që i ka dhënë Davidit një bir të urtë pér të mbretëruar mbi këtë popull të madh". **8** Pastaj Hirami dërgoi t'i thotë Salomoni: "E shqyrtova me kujdes mesazhin që më çove. Unë do të bëj të gjitha ato që dëshiron ti lidhur me lëndën e kredit dhe të qiparisit. **9** Shërbëtorët e mi do t'i sjellin nga Libani deri në det dhe do t'i transportojnë që andej me trap deri në vendin që ti do të më tregosh; pastaj do t'i shkarkojnë atje dhe ti do t'i çosh tutje. Si shpërblim, ti do të plotësosh dëshirën time, duke furnizuar me ushqime shtëpinë time". **10** Kështu Hirami e furnizoi Salomonin me tërë lëndën e kredit dhe të qiparisit që ai kishte nevojë. **11** Salomoni nga ana e tij e furnizoi Hiramin me njëzet mijë kore gruri për të mbajtur shtëpinë e tij dhe njëzet kore vaj të pastër ulliri; Salomoni i jepte Hiramat çdo vit tërë këto gjëra. **12** Zoti i dha dituri Salomoni, ashtu siç ia kishte premtuar; kështu mbretëroi paqja midis Hiramat dhe Salomonit, dhe të dy bënë aleancë. **13** Mbreti Salomon rekrutoi njerëz pér punë të detyruar në tërë Izraelin, dhe ata që u caktuan pér punë të detyruar ishin tridhjetë mijë njerëz. **14** I dërgonte me turne në Liban nga dhjetëmijë në muaj; kalonin një muaj në Liban dhe dy muaj në shtëpitë e tyre; Adonirami ishte drejtuesi i punimeve të detyruara. **15** Salomoni kishte gjithashtu shtatëdhjetë mijë njerëz që transportonin ngarkesa dhe tetëdhjetë mijë gurguhëndës në male, **16** pa llogaritur tremjë e treqind përgjegjës të caktuar nga Salomoni pér veprimitaritë e ndryshme dhe për të mbikqyrur personat e caktuar në punimet. **17** Mbreti urdhëroi të nxirreshin gurë të mëdhenj, gurë me vlerë dhe gurë katërkëndësh për të bërë themelët e tempullit. **18** Kështu punëtorët e Salomonit dhe punëtorët e Hiramat dhe Giblejtë nxorën gurët, dhe përgatitën lëndën e drurit dhe gurët për ndërtimin e tempullit.

6 Në vitin katërqind e tetëdhjetë mbas daljes së bijve të Izraelit nga vendi i Egjiptit, në vitin e katërt të mbretërimit të tij mbi Izrael, në muajin e Zivit, që është muaji i dytë, Salomoni filloj të ndërtojë shtëpinë e Zotit. **2** Tempulli që ndërtoi mbreti Salomon për Zotin ishte gjashtëdhjetë kubitë i gjatë, njëzet i gjatë dhe tridhjetë i lartë. **3** Portiku përpëra tempullit ishte njëzet kubitë i gjatë, i barabartë, pra, me gjërësinë e tempullit, dhe gjërësia e tij shrihej dhjetë kubitë nga fasada e tempullit. **4** Në tempull vuri dritat e hekura. **5** Pranë murit të tempullit ai ndërtoi dhoma që rrethonin tërë murin e tempullit, si vendin e shenjtë ashtu dhe vendin shumë të shenjtë; kështu ai bëri dhoma anësore rrëth e qark. **6** Dhomat e katit të parë ishin të gjera pesë kubitë, ato të katit të mesëm gjashtë kubitë dhe ato të katit të tretë shtatë kubitë; në fakt ai kishte ndërtuar dalje rrëth e rrotull mureve të tempullit, në mënyrë që trarët e mbështetjes të mos futeshin në

muret e tempullit. 7 Për ndërtimin e tempullit u përdorën gurë që ishin latuar në gurore; kështu gjatë ndërtimit të tempullit nuk u dëgjuja zhurma e çekicët, e sëpatës ose e ndonjë vegle tjetër prej hekuri. 8 Hyrja e katit të parë gjendej në krahun e djathtë të tempullit; kështu me anë të një shkalle në trajtë spirale hipje në katin e mesëm, dhe nga katit i mesëm në të tretin. 9 Mbasi përfundoi ndërtimin e tempullit, Salomoni e mbuloi me trarë dhe me dërrasa kedri. 10 Ndërtoi katet anësore me dhoma rrëth e qark tempullit, secili i lartë pesë kubitë, dhe i lidhi me tempullin me trarë kedri. 11 Fjala e Zotit iu drejtua Salomonit, duke i thënë: 12 "Për këtë tempull që po më ndërtón, në qoftë se ti u përbahesh statuteve të mia, zbaton në praktikë dekretet e mia dhe u bind të gjitha urdhërimeve të mia duke ecur në to unë do të përbush me ty premtimin që i dhashë Davidit, atit tënd: 13 do të banoj në mes të bijve të Izraelit dhe nuk do ta braktis popullin tim të Izrarelit". 14 Kështu Salomoni ndërtoi tempullin dhe e përfundoi. 15 Pastaj ndërtoi muret ndarës të tempullit me dërrasa të kredit; dhe nga dyshemeja e tempullit deri në tavani veshi nga brenda me dru; pastaj e mbuloi dyshemenë e tempullit me dërrasa qiparisi. 16 Veshi gjithashtu me dërrasa kedri një hapësirë prej njëzet kubitësh në fund të tempullit, nga dyshemeja deri në tavani; dhe këtë hapësirë të brendshme e rezervoi si shenjtërore, si një vend shumë të shenjtë. 17 Shtëpia, domethënë tempulli, përparrë vendit shumë të shenjtë ishte e gjatë dyzet kubitë. 18 Pjesa e brendshme e tempullit ishte prej kedri të gdhendur me sfera dhe me lule të çelura; çdo gjë ishte prej kedri dhe nuk dukej asnjë gur. 19 Salomoni e përgatiti vendin shumë të shenjtë në pjesën e brendshme të tempullit, për të vënë aty arkën e besëlidhjes të Zotit. 20 Vendit shumë i shenjtë ishte njëzet kubitë i gjatë, njëzet kubitë i gjerë dhe njëzet kubitë i lartë. Salomoni e veshi me ar të kulluar; dhe e veshi altarin me kedër. 21 Kështu Salomoni e veshi pjesën e brendshme të tempullit me ar të kulluar, shtriu zinxhira ari përparrë vendit shumë të shenjtë dhe e veshi me ar. 22 Veshi me ar tërë tempullin deri sa mbaroi së ndërtuar dhe veshi me ar gjithashtu tërë altarin që i takonte vendit shumë të shenjtë. 23 Në pjesën e brendshme të vendit shumë të shenjtë bëri dy kerubinë me dru ulliri, që ishin dhjetë kubitë të lartë. 24 Krahë i një kerubini ishte pesë kubitë dhe tjetri ishte gjithashtu pesë kubitë; kishte, pra, dhjetë kubitë nga maja e një krahë deri te maja e tjetrit. 25 Edhe kerubini tjetër ishte dhjetë kubitësh; të dy kerubinët kishin po ato përmasa dhe po atë formë. 26 Lartësia e një kerubini ishte dhjetë kubitë po kështu edhe ajo e kerubinit tjetër. 27 Salomoni i vendosi kerubinët në mes të vendit shumë të shenjtë. kerubinët i kishin krahët të hapur; krahë i të parit prekte njërin mur ndarës dhe krahë i të dytit prekte murin tjetër; krahët e tyre të brendshme takoheshin në mes të shtëpisë. 28 Pastaj i veshi me ar kerubinët. 29 Pastaj riprodhoi mbi të gjitha muret ndarës të trempullit, rrëth e qark, figura në relief kerubinësh, palma dhe lule të çelura, si brenda ashtu dhe jashtë. 30 Pastaj veshi me ar dyshemenë e tempullit, si nga brenda ashtu dhe nga jashtë. 31 Për të hyrë në vendin tepër të shenjtë bëri një portë me dy kanate me dru ulliri; arkitravi dhe shtalkat zinin një të katërtën e murit. 32 Të dy kanatet ishin me dru ulliri. Mbi to qdhhendi figura kerubinësh, palma dhe lulesh të

çelura, i veshi me ar duke e shtrirë arin mbi kerubinët dhe mbi palmash. 33 Për portën e tempullit bëri gjithashtu shtalka me dru ulliri, që zinin një të katërtën e gjerësisë së murit, 34 dhe dy kanate me dru qiparisi; çdo kanat përbëhej nga dy pjesë që hapeshin dhe mbylleshin. 35 Mbi to gdhendi kerubinë, palma dhe lule të çelura dhe i veshi me ar, që e shtriu me saktësi mbi skulpturat. 36 Pastaj ndërtoi oborrin e brendshëm me tri radhë gurësh katérkëndësh dhe një radhë trarësh kedi. 37 Vitin e katërt, në muajin e Zivit, u hodhën themeleet e shtëpisë të Zotit; 38 vitin e njëmbëdhjetë, në muajin e Bulit, që është muaji i tetë, tempulli u mbarua në të gjitha pjesët e tij, sipas vizatimeve të dhëna. Kështu Salomonit iu deshën shtatë vjet për ta ndërtuar.

7 Por Salomonit iu deshën trembëdhjetë vjet për të ndërtuar

shtepinë e tij; kështu ai përfundoi tërë shtëpinë e tij. 2 Ai ndërtoi shtëpinë e "Pyllit të Libanit", e gjatë njëqind kubitë, e gjerë pesëdhjetë e lartë tridhjetë; ajo mbështetej mbi katër radhë shtyllash kedi, mbi të cilat mbështeteshin trarët e kredit. 3 Një tavan prej kedri mbulonte dhomat që mbështeteshin mbi shtyllat, dhe që ishin gjithashtu dyzet e pesë, pesëmbëdhjetë për çdo radhë. 4 Kishte tri radhë dritaresh, të kundërvëna njëra me tjetër në tri plane të ndryshme. 5 Të gjitha portat me shtalkat e tyre dhe arkitrarët e tyre ishin katërkëndëshe dhe dritaret i kundërviheshin njëra tjetërs në tre plane të ndryshme. 6 Ai ndërtoi edhe portikun e shtyllave, i gjatë pesëdhjetë kubitë dhe i gjerë tridhjetë; në pjesën e përparme kishte një hajat, me shtylla dhe që ishte i mbuluar me çati. 7 Pastaj ndërtoi portikun e frontit ku administronte drejtësia, i quajtur "Portiku i gjykit"; dhe e mbuloi me kedër nga dyshemeja në tavan. 8 Shtëpia ku ai banonte, e ndërtuar në të njëjtën mënyrë, kishte përkundrazi një oborr tjetër në pjesën e brendshme të portikut. Salomoni bëri gjithashtu një shtëpi me një portik të ngjashëm me këtë përbijën e Faraonit, që kishte marrë për grua. 9 Të gjitha ndërtimet ishin me gurë të zgjedhur, të prerë sipas masës me sharrë nga brenda dhe nga jashtë nga themelët deri në kornizat, dhe nga jashtë deri në oborrin më të madh. 10 Edhe themelët ishin me gurë të zgjedhur, me gurë të mëdhenj, disa dhjetë kubitësh dhe të tjerë tetë kubitësh. 11 Mbi to kishte gurë të zgjedhur, të prerë me masë, dhe dru kedri. 12 Obori i madh kishte rreth e qark tri radhë gurësh të latuar dhe një radhë trarësh prej kedri, ashtu si oborri i brendshëm i shtëpisë të Zotit dhe si portiku i tempullit. 13 Mbreti Salomon solli nga Tiro Hiramin, 14 birin e një të veje nga fisi i Neftalit; i ati ishte nga Tiro dhe punonte bronzin; ishte tërë dituri, zguarsi dhe shkaktësi për të kryer çdo punim bronzi. Ai vajti te mbreti Salomon dhe kreu të gjitha punimet që i caktuan. 15 Derdhë dy shtylla prej bronzi. Secila kishte një lartësi prej tetëmbëdhjetë kubitësh dhe një rreth prej dympëdhjetë kubitësh. 16 Bëri edhe dy kapitele prej bronzi të derdhur për t'i vënë në majë të shtyllave; një kapitel ishte i lartë pesë kubitë dhe pesë kubitë ishte gjithashtu lartësia e kapitelit të dytë. 17 Pastaj bëri një rrjetëz me kurora në formë të zinxhirësh për kapitelet që ishin në majë të shtyllave, shtatë për një kapitel dhe shtatë për kapitelin tjetër. 18 Kështu bëri shtyllat e dy radhëve të shegës rreth e qark rrjetëzës, për të mbuluar kapitelet që ishin në majën e shtyllave; bëri të niëjtën që pë

secilin nga kapitelet. **19** Kapitelet që ishin në majë të shtyllave në portik kishin formën e zambakut dhe qenë katër kubitësh. **20** Përveç kësaj mbi kapitelet në majë të të dy kolonave, mbi pjesën e mysët afér rrjetëzës, kishte dyqind shegë të vëna me radhë rreth e qark. **21** Pastaj vendosi shtyllat në portikun e tempullit; vendosi shtyllën në të djathtë dhe e quajti Jakin, pastaj vendosi shtyllën në të majtë dhe e quajti Boaz. **22** Në majë të shtyllave kishte një punim në formë zambaku. Kështu mbaroi punimi i shtyllave. **23** Pastaj bëri detin me metal të shkrirë, në formë rrethore, që nga një buzë në buzën tjetër kishte një gjatësi prej dhjetë kubitësh; lartësia e tij ishte pesë kubitë dhe rrathi ishte tridhjetë kubitë. **24** Nën buzë dhe rreth e qark detit kishte kolokuintide zbukuruese, dhjetë në çdo kubit; kolokuintidet zbukuruese ishin vendosur në dy radhë dhe ishin bërë me derdhje. **25** Deti mbështetej mbi dymbëdhjetë qe, prej të cilëve tre shikonin nga veriu, tre nga perëndimi, tre nga jugu dhe tre nga lindja; deti ishte vënë mbi ta dhe pjesët e tyre të prapme ishin të kthyera nga brenda. **26** Ai kishte trashësinë e një pëllëmbe; buza e tij ishte si buza e një kupe, si lulja e një zambaku: ai përbante dy mijë bate. **27** Bëri gjithashtu dhjetë qerrëza prej bronzi, secila e gjatë katër kubitë, e gjerë katër kubitë dhe e lartë tre kubitë. **28** qerrëzat ishin ndërtuar si vijon: kishin panele anësore dhe këto mbylleshin me anë të kornizave. **29** Mbi panelet, që ishin midis kornizave, ishin përfytyruar luanë, qe dhe kerubinë. Mbi kornizat mbështetej një piedestal, ndërsa sipër dhe poshtë luanëve dhe qeve kishte kurora në formë vargjesh zbukurues. **30** Çdo qerre e vogël kishte katër rrrota prej bronzi me boshet gjithashtu prej bronzi; katër këmbët e tyre kishin disa spaleta poshtë vazos, dhe spaletat ishin bërë me derdhje, me kurora në anët e secilës prej tyre. **31** Hapja e saj, në pjesën e brendshme të kurorës dhe në pjesën e saj të lartë, ishte e rrumbullakët; ishte e thellë një kubit, kishte formën e një piedestali dhe një diametër prej një kubit e gjysmë; edhe rrathi hapjes kishte skulptura, por panelet ishin katrorë dhe jo të rrumbullakët. **32** Katër rrrotat ishin nën panelet dhe boshetet e rratoave ishin fiksuar në bazë. Lartësia e çdo rote ishte një kubit e gjysmë. **33** Punimi i rratoave ishte si ai i një qerreje. Boshetet, rrathët, rrezet dhe bucetal ishin të gjitha prej bronzi të derdhur. **34** Në të katër qoshet e çdo qerreje kishte katër spaleta, që përbën një të téré me vetë qerren. **35** Në majë të qerres kishte një mbajtëse të rrumbullakët, e cila ishte gjysmë kubit e larte; dhe në majë të qerres, kornizat dhe panelet e saj përbën një téri me të. **36** Mbi sipërfaqen e kornizave dhe të paneleve të saj, Hirami gdhendi kerubinë, luanë dhe palma, sipas hapësirave të lira, dhe kurora rreth e qark. **37** Kështu ai veproi me të dhjetë qerret, që u derdhën të gjitha njëloj me po ato madhësi dhe po atë formë. **38** Pastaj përgatiti dhjetë enë prej bronzi, secila prej tyre përbante dyzet bate dhe ishte katër kubitësh; dhe çdo enë mbështetej mbi njérën nga dhjetë qerret. **39** Ai i vendosi qerret pesë nga ana e djathtë e tempullit dhe pesë nga ana e majtë e tij, dhe e vuri detin në krahun e djathtë të tempullit, nga ana jug-lindore. **40** Hirami bëri enët, lopatëzat dhe kupat. Kështu Hirami përfundoi çdo punë që duhet të bënte për mbretin Salomon në shtëpinë e Zotit: **41** dy shtylla, dy kapitele me vazo në majë të shtyllave, dy rrjetëza për të mbuluar dy kapitele me vazo në

majë të shtyllave, **42** katërjind shegë për dy rrjetëzat (dy radhë shegësh për çdo rrjetëz për të mbuluar dy kapitelet me vazo në majë të shtyllave), **43** dhjetë qerrëza, dhjetë enë mbi qerret, **44** deti, një i vetém, dhe dympbëdhjetë qe poshtë detit, **45** vazot, lopatëzat, enët. Të gjitha këto vegla, që Salomon vuri Hiramin t'i bëjë për shtëpinë e Zotit, ishin prej bronzi të lémuar. **46** Mbreti i shkrua në fushën e Jordanit në një tokë argjilore, midis Sukothit dhe Tsarethanit. **47** Salomon nuk u kujdes t'i peshojë téré këto vegla, sepse ishin shumë; pesha e bronzit nuk u përcaktua. **48** Salomon bëri që të prodhohen téré orënditë e shtëpisë të Zotit: altari prej ari, tryze prej ari mbi të cilën viheshin bukët e paraqites; **49** shandanët prej ari të kulluar, pesë në të djathtë dhe pesë në të majtë përparrat vendit shumë të shenjtë, me lulet, me llambat dhe me gërshtërit prej ari; **50** kupat, thikat, vazot e mëdha, lugët dhe mangallët prej ari të kulluar; dhe menteshat prej ari të portave të shtëpisë së brendshme (domethënë të vendit shumë të shenjtë) dhe portat në hyrje të vetë tempullit. **51** Kështu përfundoi téré puna që mbreti Salomon kishte bërë për shtëpinë e Zotit. Pastaj Salomon solli argjendin, arin dhe veglat, të cilat i kishte shenjtëruar Davidi, ati i tij, dhe i vendosi në thesaret e shtëpisë të Zotit.

8 Atëherë Salomoni mblohdhi në prani të tij në Jeruzalem pleqtë e Izraelit dhe téré krerët e fiseve, prijësit e familjeve të Izraelit, pér të çuar arkën e besëlidhjes të Zotit në qytetin e Davidit, domethënë në Sion. **2** Téré burrat e Izraelit u mblohdhën rreth e qark mbretit Salomon pér festën në muajin e Ethanimit, që éshtë muaj i shtatë. **3** Kështu téré pleqtë e Izraelit erdhën dhe priftërinjtë morën arkën; **4** dhe çuan lart arkën e Zotit, çadrén e mbledhjeve dhe téré orënditë e shenjtë që ishin në çadër. Priftërinjtë dhe Levitë i mbartën këto gjëra. **5** Mbreti Salomon dhe téré asambleja e Izraelit, e mbledhur rreth tij, u mblohdhën bashkë me të përparrat arkës dhe florian një numër aq të madh delesh dhe qesh, që nuk mund të numëroheshin as të illogariteshin. **6** Pastaj priftërinjtë e çuan arkën e besëlidhjes të Zotit në vendin e saj, në shenjtëoren e tempullit, në vendin shumë të shenjtë, nën krahët e kerubinëve. **7** Në fakt kerubinët i shtrinin krahët e tyre mbi vendin e arkës dhe mbulonin nga lart arkën dhe shufrat e saj. **8** Shufrat ishin aq të gjata sa që skajet e tyre dukeshin nga vendi i shenjtë, përparrat shenjtërores, por nuk dukeshin nga jashtë. Ato kanë mbetur atje deri në ditën e sotme. **9** Në arkë nuk kishte asgjë tjetër veç dy pllakave prej guri që Moisiu kishte depozituar në malin Horeb, kur Zoti bëri një besëlidhje me bijtë e Izraelit, pas daljes së tyre nga vendi i Egjiptit. **10** Por ndodhi që, ndërsa priftërinjtë po dilnin nga vendi i shenjtë, reja e mbushi shtëpinë e Zotit, **11** dhe priftërinjtë nuk mundën të qëndrojnë pér të shërbyer për shkak të resë, sepse ladvia e Zotit mbushte shtëpinë e tij. **12** Atëherë Salomoni tha: "Zoti ka thënë se do të banojë në një re të dendur. **13** Unë kam ndërtuar pér ty një shtëpi madhështore, një vend ku ti do të banosh pér gjithnjë". **14** Pastaj mbreti u kthyte dhe bekoi téré asamblënë e Izraelit, ndërsa téré asambleja e Izraelit rrinte në këmbë. **15** Dhe tha: "I bekuar qoftë Zoti, Perëndia i Izraelit, që i ka premtur me gojën e tij atit tim David dhe që e ka mbajtur premtimin e dhënë me anë të fuqisë së tij, duke thënë: **16** Nga dita që nxora popullin tim të Izraelit nga Egjipti, unë nuk kam

zgjedhur asnje qytet midis tere fiseve te Izraelit per te ndertuar njé shtépi, ku emri im te qéndronte, por kam zgjedhur Davidin qé te mbrétérojé mbi popullin tim te Izraelit". 17 Por Davidi, atit im, e kishte né zemér te ndértonte njé shtépi né emér te Zotit, Peréndisé te Izraelit; 18 por Zoti i tha Davidit, atit tim: "Ti ke pasur né zemér te ndértosh njé shtépi né emrin tim, dhe bëre miré te kesh njé gjé te tillé né zemér; 19 por nuk do te jesh ti qé do te ndértosh tempullin, do te jeté pérkundrazi biri yt qé do te dalé nga barku yt; do te jeté ai qé do te ndértøjé tempullin né emrin tim". 20 Kështu Zoti e mbajti fjalén qé kishte théné; dhe uné zura vendin e Davidit, atit tim, u ula mbi fronin e Izraelit, ashtu si kishte théné Zoti, dhe ndértova tempullin né emér te Zotit, Peréndisé te Izraelit. 21 Atje kam pérqatitit njé vend pér arkén, né te cilén ndodhet besélidhja e Zotit, qé ai lidhi me etérít tané kur i nxori nga vendi i Egjipti". 22 Pastaj Salomoni u vendos para altarit te Zotit, pérballé tére asamblesé së Izraelit, shtriu duart né drejtimt qellit 23 dha tha: "O Zot, Peréndia i Izraelit, nuk ka asnje Peréndi te ngashém me ty as atje lart né qelli, as këtu poshté né toké! Ti e ruan besélidhjen dhe tregohesh shpirtmadh me shërbëtorët e tu qé ecin para teje me gjithë zemér. 24 Ndaj shërbëtorit tènd David, atit tim, ti mbajte atë qé i kishe premtuar; po, sot ke kryer me dorën tènde atë qé kishe premtuar me gojén tènde. 25 Tani, pra, o Zot, Peréndia i Izraelit, mbaje premtimin qé i kishe bérë Davidit, atit tim, duke théné: "Ty nuk do te té mungojé asnjeri nga ata qé ulen para teje mbi fronin e Izraelit, néqoftëse bijé e tu té kené kujdes sjelljen e tyre dhe té ecin para meje si ke ecur ti". 26 Prandaj té lutem tani, o Peréndia i Izraelit, té plotësosh fjalén qé i ke théné shërbëtorit tènd David, atit tim! 27 Po a éshët e vërtetë qé Peréndia banon mbi toké? Ja, qiejt dhe qiejt e qiejve nuk mund té té nxénë dhe aq më pak ky tempull qé kam ndértuar! 28 Megjithaté o Zot, Peréndia im, dëgjo me vëmendje lutjen e shërbëtorit tènde dhe kérkesén e tij, duke dëgjuar thirrjen dhe lutjen qé shërbëtori yt larton sot para teje. 29 Sytë e tu u drejtofshin natë e ditë né kétë tempull, drejt vendit pér te cilin ke théné: "Aty do te jeté emri im", pér te dëgjuar lutjen qé shërbëtori yt do té bëjé duke t'u drejtar nga ky vend. 30 Dëgjo lutjen e shërbëtorit tènd dhe te popullit tènd te Izraelit kur do té té luten duke t'u drejtar nga ky vend. Dëgjo nga vendi ku ti banon né qiejt; dëgjo dhe fal. 31 Né qoftë se dikush mëkaton kundër tè aférmit té tij dhe, duke qené i detyruar té betohet, vjen té betohet para altarat tènd né kétë tempull, 32 ti dëgjoje nga qelli, ndérhy dhe gjyko shërbëtorët e tu; dëno fajtorin, duke bérë qé té bjerë mbi kokën e tij sjellja e tij dhe shpalje té drejtë té pafajshmin duke i dhénë atë qé i takon sipas së drejtës së tij. 33 Kur populli yt i Izraelit do té mundet para armikut sepse ka mëkatuar kundér teje, né rast se kthehet te ti dhe lavdëron emrin tènd, né rast se té lutet dhe té stërlutet né kétë tempull, 34 ti dëgjoje nga qelli dhe fale mëkatin e popullit tènd te Izraelit, dhe ktheje né vendin qé u ke dhénë etérve té tyre. 35 Kur qelli do té mylllet dhe nuk do té ketë më shi sepse kané mëkatuar kundér teje, né qoftë se luten duke t'u drejtar nga ky vend, né qoftë se lavdërojnë emrin tènd dhe heqin dorë nga mëkatin i tyre sepse i ke déshpëruar shumë, 36 ti dëgjoji nga qelli, fale mëkatin e shërbëtorëve té tu dhe té popullit tènd te Izraelit, duke

u treguar rugrén e mirë nérper te cilén duhet té ecin, dhe dërgo shiu mbi tokën qé i ke dhénë si trashëgimi popullit tènd. 37 Kur vendi té preket nga zia e bukës ose murtaja, nga ndryshku apo nga bloza, nga njé dyndje karkalecash dhe krimbash, kur armiku ta rrëhjotë popullin tènd né vendin e qyteteve té tua, kur té pëllcasé njé fatkeqesi apo njé epidemi çfarëdo, 38 çdo lutje, çdo kérkesé qé do té té drejtohet nga çfarëdo personi apo nga tèrë populli yt i Izraelit, kur secili té ketë pranuar plagén e zemrës së tij dhe té ketë shtrirë duart né drejtimt té kétij tempulli, 39 ti dëgjoje nga qelli, nga vendbanimi yt, dhe fal, ndérhy dhe jepi secilit sipas sjelljes së tij, ti qé njeh zemrën e secilit; (në té vërtetë vetém ti ua njeh zemrën gjithë bijve té njerëzve), 40 me qëllim qé ata té kené frikë prej teje tèrë kohën qé do te jetojnë né vendin qé u ke dhénë etérve tané. 41 Edhe i huaj, qé nuk i pérket popullit tènd te Izraelit, kur té vijë nga njé vend i largët pér shkak té emrit tènd, 42 (sepse do té dëgjohet té flitet pér emrin tènd té madh, pér dorën tènde té fuqishme dhe pér krahun tènd té shtrirë) kur té vijë té té lutet duke t'u drejtar nga ky tempull, 43 ti dëgjo nga qelli, nga vendbanimi yt, dhe jepi té huajt tére ato qé kérkon, me qëllim qé tére popujt e dheut té njohin emrin tènd dhe kështu té kené frikë prej teje, ashtu siç bën populli yt i Izraelit, dhe té dinë qé emri yt përmëndet né kétë tempull qé kam ndértuar. 44 Kur populli yt té dalé né luftë kundér armikut té tij, duke ndjekur rrrugrén qé i tregove, né rast se i luten Zotit dhe duke iu drejtar qytetit té zgjedhur prej teje dhe tempullit qé ndértova né emrin tènd, 45 dëgjo nga qelli lutjen dhe kérkesén e tyre dhe pérkraha çështjen e tyre. 46 Kur té mëkatojnë kundér teje (sepse nuk ka njeri qé nuk mëkaton) dhe ti, i zemëruar me ta, do t'i braktisësh né dorë té armikut dhe ai do t'i shpérngulë né vendin e tij, afér apo larg, 47 né rast se né vendin ku janë shpérngulur vijnë né vete, né rast se kthehen te ti dhe té luten nga vendi ku i kanë prurë si robër dhe thonë: "Kemi mëkatuar, kemi vepruar né ményrë té padrejtë, kemi bérë té keqen", 48 né rast se kthehen nga ana jote me gjithë zemér dhe me gjithë shpirt né vendin e armiqve qé i kanë shpérngulur dhe té luten duke u kthyer nga vendi qé ti u ke dhénë etérve té tyre, nga qyteti qé ti ke zgjedhur dhe nga tempulli qé unë kam ndértuar né emrin tènd, 49 ti dëgjo nga qelli, nga vendbanimi yt, lutjen dhe kérkesén e tyre dhe pérkraha çështjen e tyre, 50 dhe fale popullit tènd qé ka mëkatuar kundér teje pér té gjitha shkeljet qé ka bérë kundér teje dhe bëj qé té gjejnë mëshirë pranë atyre qé i kanë shpérngulur, me qëllim qé këta té fundit té tregohen té mëshirshém me ta, 51 (sepse ata janë populli yt dhe trashëgimia jote, ata qé nxore nga Egjipi, nga njé furrek hekuri). 52 Mbaji syltë e hapur ndaj lutjes së shërbëtorit tènd dhe lutjes së popullit tènd té Izraelit, né ményrë qé té plotësosh tèrësish gjithë ato qé té kérkojnë, 53 sepse ti i ke veçuar nga té gjithë popujt e tokës qé té jené trashëgimia jote, sipas atyre qé ke shpallur me anë té shërbëtorit tènd Moisi, ku nxore nga Egjipi etérít tané, o Zot, o Zot!. 54 Kur Salomoni mbaroi së drejtuari Zotit tére kétë lutje dhe kérkesé, ai u ngrit para altarit té Zotit ku ishte gjunjëzuar me duart e shtrira né drejtimt té qellit. 55 Pastaj u ngrit dhe bekoi tére asamblenë e Izraelit me zë té lartë, duke thénë: 56 "I bekuar qoftë Zoti, qé i dha paqe popullit té Izraelit, sipas gjithë atyre premtimeve qé kishte bérë; as

edhe një fjalë e vetme nuk mbeti pa u zbatuar nga të gjitha premtimet e bëra prej tij me anë të shërbëtorit të tij Moisi. **57** Zoti, Perëndia ynë, qoftë me ne ashtu siç ka qenë me etërit tanë; mos na lëntë dhe mos na braktistë, **58** por t'i kthejë zemrat tona nga ai, me qëllim që ne të ecim në të gjitha rrugët e tij dhe t'u bindeni urdhërimet e tij, statutet e tij dhe dekretet e tij që u ka parashtruar etërvë tanë. **59** Këto fjalë, që i kam drejtuar si lutje Zotit, mbetshin pranë Zotit, Perëndisë tonë, ditë e natë, me qëllim që Ai të përkrahë çështjen e shërbëtorit të tij dhe çështjen e popullit të tij, sipas nevojës së përditshme, **60** me qëllim që tërë popujt e dheut të pranojnë që Zoti është Perëndia dhe nuk ka asnjë tjetër veç tij. **61** Le të jetë, pra, zemra juaj e dhënë plotësisht Zotit, Perëndisë tonë, për të ndjekur statutet e tij dhe për të respektuar urdhërimet e tij, si po bëni sot!”. **62** Pastaj mbreti dhe tërë Izraeli bashkë me të ofruan flijime përparrë Zotit. **63** Salomoni flloji si flijim falënderimi, që ai i ofroi Zotit, njëzet e dy mijë lopë dhe njëqind e njëzet mijë dele. Kështu mbreti dhe tërë bijtë e Izraelit ia kushtuan shtëpinë e Zotit. **64** Po atë ditë mbreti shenjtëroi pjesën qendrore të oborrit, që ndodhet përparrë shtëpisë të Zotit; në fakt atje ai ofroi olokauste, blatimet ushqimore dhe dhjamin e flijimeve të falënderimit, sepse altari prej bronzi, që ndodhet përparrë Zotit, ishte tepër i vogël për të nxënë olokaustet, blatimet e ushqimit dhe dhjamin e flijimeve të falënderimit. **65** Në atë kohë Salomoni kremitoi një festë përparrë Zotit, Perëndisë tonë, dhe tërë Izraeli që bashkë me të. Me të u bashkua një kuvend i madh njerëzish, të ardhur nga rrerhet e Hamathit deri në përruan e Egjiptit, për shtatë ditë dhe përshtatë ditë të tjera, gjithsej për katërmëbëdhjetë ditë. **66** Ditën e tetë ai e shpérndau popullin, dhe ata që ishin mbledhur e bekuan mbretin dhe u ktheyen në çadrat e tyre të gëzuar dhe me zemrë të kënaqur përtë të mirat që Zoti u kishte bërë shërbëtorit të tij David dhe Izraelit, popullit të tij.

9 Mbas përfundimit nga ana e Salomonit të ndërtimit të shtëpisë të Zotit, të pallatit mbretëror dhe të gjitha gjéravë që Salomoni dëshironte dhe kishte ndërmend të bënte, **2** Zoti iu shfaq një herë të dytë Salomonit, ashtu siç i qe shfaqur në Gabaon, **3** dhe Zoti i tha: “Unë e përmëbusha lutjen tênde dhe kërkësen që bëre para meje; kam shenjtëuar këtë tempull që ti ke ndërtuar për t'i vënë emrin tim për gjithnjë; aty do të jenë përgjithnjë sytë dhe zemra ime. **4** Sa për ty, në qoftë se do të ecësh para meje ashtu si ka ecur Davidi, ati yt, me ndershmëri zemre dhe me drejtësi, duke bërë tërë gjérat që të kam urdhëruar, dhe në rast se do të respektosh statutet dhe dekretet e mia, **5** unë do ta bëj të qëndrueshmëronin e mbretërisë sate mbi Izrael përgjithnjë, ashtu siç ia kisha premtuar Davidit, atit tënd, duke thënë: “Nuk të ka për të munguar kurrë një njeri për t'u ulur mbi froni e Izraelit”. **6** Por në rast se ju ose bijtë tuaj do të largohen nga unë dhe nuk do të zbatoni urdhërimet dhe statutet e mia që kam vënë para jush dhe do të shkoni t'u shërbeni perëndive të tjera dhe të bini përbys para tyre, **7** unë do ta zhduk Izraelin nga faqja e vendit që i kam dhënë dhe nuk do të jem i pranishëm në tempullin që kam shenjtëuar në emrin tim; kështu Izraeli do të bëhet gazi dhe tallja e tërë popujve. **8** Dhe ky tempull, megjithëse kaq i madhërishëm, do të jetë një vend i shkretë; kushdo që do t'i kalojë afër do të mabetet i

habitur dhe do të fërshëllejë, dhe ka për të thënë: “Pse Zoti e ka trajtuar kështu këtë vend dhe këtë tempull?”. **9** Atëherë do t'i përgjigjen: “Sepse kanë braktisur Zotin, Perëndinë e tyre, që i nxori etërit e tyre nga vendi i Egjiptit dhe janë dhënë pas perëndive të tjera, janë përkulur para tyre dhe u kanë shërbyer; për këtë arsyë Zoti ka sjellë mbi ta tërë këtë fatkeqësi!”. **10** Njëzet vjet pasi Salomoni kishte ndërtuar dy ndërtesat, shtëpinë e Zotit dhe pallatin mbretëror, **11** (Hirami, mbret i Tiro, e kishte furnizuar Salomonin me gjithë drurin e kedrit dhe të qiparisit dhe me arin që dëshironte), mbreti Salomon i dha Hiramit njëzet qytete në vendin e Galilesë. **12** Hirami erdhë nga Tiro për të parë qytetet që i kishte dhënë Salomoni, por nuk i pëlqyen; **13** dhe tha: “Ç'qytete janë këto që më ke dhënë, o vëllai im?”. Dhe i quajti “vendi i Kabulit”, emër që përdoret edhe sot e kësaj dite. **14** Pastaj Hirami i dërgoi mbretit njëqind e njëzet talente ari. **15** Ky është raporti i punës së detyruar që mbreti Salomon rekrutoi për të ndërtuar shtëpinë e Zotit, shtëpinë e tij, Milon, muret e Jeruzalemit, Hatsorin, Megidon dhe Gezerin. **16** (Faraoni, mbret i Egjiptit, kishte dalë dhe kishte pushtuar Gezerin, i kishte vënë flakën dhe kishte vrarë Kananejtë që banonin në qytete; pastaj ia kishte dhënë si prikë vajzës së tij, bashkëshortes së Salomonit). **17** Pastaj Salomoni rindërtoi Gezerin, Beth-Horonin e poshtëm, **18** Baalathin dhe Tadmorin në pjesën e shkretë të vendit, **19** të gjitha qytetet e furnizimit që i përkisin Salomonit, qytetet për qerret e tij, qytetet për kalorësit e tij, të gjitha atë që i pëlqyen Salomonit të ndërtojë në Jeruzalem, në Liban dhe në tërë vendin ku sundonte. **20** Tërë njerëzit që mbetën nga Amorejtë, Hitejtë, Perezejtë, Hivejtë dhe Jebusejtë, që nuk ishin bijtë Izraelit, **21** domethënë pasardhësit e tyre që kishin mbetur pas tyre në vend dhe që Izraelitet nuk kishin arritur i shfarozin, Salomoni i rekrutoi për punë të detyruar deri në ditën e sotme. **22** Por nga bijtë e Izraelit, Salomoni nuk përdori asnjë për punë të detyruar; ata ishin përkundrazi luftëtarët e tij, shërbëtorët e tij, ministrat e tij, prinçat e tij, kapetanët e tij, komandanët e qerreve dhe e kalorësve të tij. **23** Shefat e nëpunësve që drejtonin punimet e Salmonit ishin pesëqind e pesëdhjetë veta; ata mbikqyrin njerëzit që kryen punimet. **24** Mbas kalimit të vajzës së Faraonit nga qyteti i Davidit në shtëpinë që Salomoni i kishte ndërtuar, ky u mor me ndërtimin e Milos. **25** Tri herë në vit Salomoni ofronte olokauste dhe flijime falënderimi mbi altarin që kishte ndërtuar për Zotin dhe digjite temjan mbi altarin që ndodhej para Zotit. Kështu e mbaroi tempullin. **26** Mbreti Salomon ndërtoi edhe një flotë në Etsion-Geber, në afersë të Elathit, mbi bregun e Detit të Kuq, në vendin e Edomit. **27** Hirami dërgoi mbi anijet e flotës shërbëtorët e tij, marinarë që e njihnin detin, me qëllim që të punonin me shërbëtorët e Salomonit. **28** Ata shkuan në Ofir, ku morën katërqind e njëzet talente ari dhe ia sollën Salomonit.

10 Kur mbretëresha e Shebës dëgjoi të flitet për diturinë e Salomonit për shkak të emrit të Zotit, erdhë ta vëré në provë me anë pyetjesh të vështira. **2** Ajo arriti në Jeruzalem me një suitë shumë të madhe, me deve të ngarkuara me aroma dhe me një sasi të madhe ari dhe gurësh të çmuara; pastaj shkoi te Salomoni dhe i foli atij për të gjitha gjérat që kishte në

zemër. 3 Salomoni iu përgjigj të gjitha pyetjeve të saj, dhe nuk pati asgjë që të ishte e fshehtë për mbretin dhe që ky të mos ishte në gjendje ta shpjegonte. 4 Kur mbretëresha e Shebës pa gjithë diturinë e Salomonit, shtëpinë që ai kishte ndërtuar, 5 gjellët e tryezës së tij, banesat e shërbëtorëve të tij, shërbimin e kamarijerëve të tij dhe rrobat e tyre, kupëmbajtësit e tij dhe olokaustet që ai ofronte në shtëpinë e Zotit, ajo mbeti pa fjalë. 6 Pastaj i tha mbretit: "Ishte e vërtetë, pra, ajo që kisha dëgjuar në vendin tim përfjalët e tua dhe diturinë tënde. 7 Por nuk u besova këtyre gjërave deri sa nuk erdha vetë dhe nuk i pashtë me sytë e mi; e mirë, pra, as gjysmën e tyre nuk më kishin thënë. Dituria dhe begatia jote tejkalojnë famën përfshirë cilën me kishin folur. 8 Lum njerëzit e tu, lum shërbëtorët e tu që rrinë gjithnjë përparrë teje dhe dëgjojnë diturinë tënde! 9 Qoftë i bekuar Zoti, Perëndia yt, që pati mirësinë të tij vërvë mbi fronin e Izraelit! Për shkak të dashurisë së tij të përjetshme përfshirë Izraelin, Zoti të ka vënë mbret përfshirë ushtruar arsyen dhe drejtësinë". 10 Pastaj ajo i fali mbretit njëqind e njëzet talente ari dhe një sasi të madhe aromash dhe gurësh të çmuar. Nuk u çuan më aq aroma sa i dha mbretëresha Sheba mbretit Salomon. 11 (Flota e Hiramat që transporon flori nga Ofiri, solli që andej një sasi të madhe dru santali dhe gurësh të çmuar; 12 me durin e santalit mbreti bëri mbështetëse përfshirë Perëndisë dhe përfshirë pallatin mbretëror si edhe qeste dhe harpa përfshirë këngëtarët. Dru santali nuk sollën më dhe nuk e shëtit parë më deri më sot). 13 Mbreti Salomon i dha mbretëreshës Sheba të gjitha gjérat që ajo i kërkoi; përvëç këtyre, Salomoni i dha asaj shumë gjëra me bujarinë e tij të madhe mbretërore. Pastaj ajo mori përsëri rrugën dhe u kthye në vendin e saj bashkë me shërbëtorët e vet. 14 Pesha e arit që Salomoni merrite çdo vit ishte gjashtëqind e gjashtëdhjetë e gjashtë talent ari, 15 përvëç atij që vinte nga tregtarët, nga lëvizja e mallrave, nga gjithë mbretërit e Arabisë dhe nga qeveritarët e vendit. 16 Mbreti Salomon dha urdhër të përgatiteshin dyqind mburoja të mëdha me flori të rrahuar, duke përdorur përfshirë seculin prej tyre gjashtëqind sikla ari, 17 dhe treqind mburoja prej ari të rrahuar, duke përdorur përfshirë seculin prej tyre tri mina ari; mbreti i vendosi në pallatin e "Pyllit të Libanit". 18 Gjithashtu mbreti bëri një fron të madh prej fildishi të veshur me ar të kulluar. 19 Froni kishte shtatë shkallëza dhe maja e tij ishte e rrumbullakët në pjesën e prapme; kishte dy krahë në anët e karriges dhe pranë dy krahëve rrinin dy luanë. 20 Dymbëdhjetë luanë qëndronin në të dy skajet e gjashtë shkallareve. Asnjë gjë e tillë nuk ishte bërë në ndonjë mbretëri. 21 Të gjitha kupat e pijeve të mbretit Salomon ishin prej ari, dhe të gjitha kupat e pallatit "Pylli i Libanit" ishin prej ari të kulluar. Asnjëra nuk ishte prej argjendi, sepse në kohën e Salomonit argjendi nuk vlente asgjë. 22 Në fakt mbreti kishte në det Flotën e Tarshishit bashkë me flotën e Hiramat; çdo tre vjet flota e Tarshishit sillte ar, argjend, fildish, majmunë dhe pallonj. 23 Kështu mbreti Salomon ua kaloi në pasuri dhe dituri tërë mbretërvë tokës. 24 Dhe tëtë bota kërkonte praninë e Salomonit përfshirë dëgjuar diturinë që Perëndia kishte vënë në zemrën e tij. 25 Dhe seculi sillte dhuratën e tij: enë argjendi, enë ari, veshje, armë, aroma, kuaj dhe mushka, një farë sasie çdo vit. 26 Salomoni grumbulloj qerre dhe kalorës; ai pati një mijë e katërqind qerre dhe dymbëdhjetë

mijë kalorës, që i ndau nëpër qytetet sipas qerreve dhe në Jeruzalem afër tij. 27 Përveç kësaj mbreti në Jeruzalem e bëri argjendin të rëndonte si gurët dhe i bëri kedrat të shumtë si fiku egjiptian i fushës. 28 Kuajt e Salomonit importoheshin nga Egjipti dhe nga Kue; tregtarët e mbretit shkonin e i merrnin në Kue me një çmim të caktuar. 29 Një qerre importohej nga Egjipti përfshirë gjashtëqind sikla argjendi dhe një kalë njëqind e pesëdhjetë. Kështu, me anë të këtyre tregtarëve, ua eksportonin gjithë mbretërvë të Hitejve dhe mbretërvë të Sirisë.

11 Por mbreti Salomon, veç bijës së Faraonit, dashuroi shumë gra të huaja, moabite, amonite, idumeje, sidonie dhe hiteje, 2 që u përkisnin popujve përfshirë cilët Zoti u kishte thënë bijve të Izraelit: "Ju nuk do të lidhni martesë me ta, as ata me ju, sepse ata do ta kthejnë me siguri zemrën tuaj nga përenditë e tyre". Por Salomoni u bashkua me këto gra nga dashuria. 3 Ai pati si bashkëshorte shtatëqind princesha dhe treqind konkubina; dhe bashkëshortet e tij ia çoroditën zemrën. 4 Kështu, kur Salomoni u plak, bashkëshortet e tij ia kthyen zemrën në drejtim të përendive të tjerë; dhe zemra e tij nuk i përkiste plotësisht Zotit, Perëndisë të tij, ashtu si zemra e Davidit, atij të tij. 5 Salomoni ndoqi, pra, Ashtorethin, përendeshën e Sidonëve, dhe Milkomin, të neveritshmin e Amonitëve. 6 Kështu Salomoni bëri atë që ishtë e keqe në sytë e Zotit dhe nuk e ndoqi tërësisht Zotin, ashtu si kishte bërë i ati David. 7 Atëherë Salomoni ndërtoi mbi malin përballë Jeruzalemit një vend të lartë përfshirë Kemoshin, të neveritshmin e Moabit, dhe përfshirë Molekun, të neveritshmin e bijve të Amonit. 8 Kështu bëri përfshirë gjitha bashkëshortet e huaja të tij që digjin temjan dhe u ofronin flijime përendive të tyre. 9 Prandaj Zoti u zemrëua me Solomonin, sepse zemra e tij që larguar nga Zoti, Perëndia i Izraelit, që i ishte shfaqur dy herë. 10 Dhe lidhur me këtë e kishte urdhëruar të mos shkonte pas përendive të tjerë; por ai nuk respektoi atë që Zoti e kishte urdhëruar. 11 Prandaj Zoti i tha Salomonit: "Me genë se kë bërë këtë gjë dhe nuk ke respektuar besëlidhjen time dhe statutet e mia që të kisha urdhëruar, unë do të ta heq mbretërinë nga dora dhe do t'ja jap shërbëtorit tênd. 12 Megjithatë, përfshirë dashurinë që ndiej përfshirë Davidin, atin tênd, këtë nuk do ta bëj gjatë jetës sate, por do ta heq nga duart e birrit tênd. 13 Por nuk do t'i marr têrë mbretërinë, do t'i lë birrit tênd një fis, përfshirë dashurinë që ndiej përfshirë Davidin, shërbëtorin tim, dhe përfshirë Jeruzalemit që kam zgjedhur". 14 Zoti ngriti kundër Salomonit një armik, Hadadin, Idumeon, që ishte një pasardhës i mbretit të Edomit. 15 Kur Davidi kishte vajtur të luftonte në Edom, dhe kur Joabi, komandan i ushtrisë, kishte dalë përfshirë varrosur të vdekurit, mbasi kishte vrarë têrë meshkujt që ishin në Edom, 16 (Joabi, pra, me të gjithë Izraelin kishte mbetur atje gjashtë muaj deri sa i shfarosi gjithë meshkujt në Edom). 17 Ndodhi që Hadadi arriti të ikë bashkë me disa Idumej në shërbim të atij të tij, përfshirë vajtoren e Egjiptit. Atëherë Hadadi ishte djalosh. 18 Ata u nisën nga Madiani dhe shkuani në Paran; morën pastaj me vete njerëz nga Parani dhe arritën në Egjipt te Faraoni, mbret i Egjiptit, i cili i dha Hadadit një shtëpi, i siguroi ushqim dhe i dha madje edhe toka. 19 Hadadi ia fitoi zemrën Faraonit deri në atë pikë sa ai i dha përfshirë grua motrën

e bashkëshortes së tij, motrën e mbretëreshës Tahpenes. 20 Motra e Tahpenes i lindi djalin Genubath, që Tahpenes rriti në shtëpinë e Faraonit; dhe Genubathi mbeti në shtëpinë e Faraonit midis bijve të Faraonit. 21 Kur Hadadi në Egjipt mësoi që Davidi ishte shtrirë pranë etërve të tij në një gjumë të rëndë dhe që Joabi, komandant i ushtrisë kishte vdekur, Hadadi i tha Faraonit: "Më ler të iki, dhe të shkoj në vendin tim". 22 Faraoni iu përgjigji: "Çfarë të mungon tek unë që kérkon të shkosh në vendin tènd?". Ai i tha: "Asgjë, megjithatë më lër të shkoj". 23 Perëndia ngriti kundër Salomonit një armik tjetër, Rezonin, birin e Eliadahut, që kishte ikur nga zotëria e tij, Hadadezeri, mbret i Tsobahut. 24 Ai mblodhi rrëthi tij disa njerzët dhe u bë kryetar i një bande grabitësish, kur Davidi kishte masakruar ata të Tsobahut. Pastaj ata shkuani në Damask, u vendosën atje dhe mbretëruan në Damask. 25 Rezoni qe armik i Izraelit gjatë gjithë kohës së Salomonit (përveç së keqes që bëri Hadadi). Kishte neveri pér Izraelin dhe mbretëroi në Siri. 26 Edhe Jeroboami, shërbëtor i Salomonit, ngriti krye kundër mbretit. Ai ishte bir i Nebatit, Efrateut të Tseredës, dhe kishte nënë një të ve me emrin Tseruah. 27 Arsyaja pse ngriti krye kundër mbretit ishte kjo: Salomoni, duke ndërtuar Milon, kishte myllur të çarën e qytetit të Davidit, atit të tij. 28 Jeroboami ishte një njeri i fortë dhe trim; dhe Salomoni, duke parë se si punonte ky i ri, i besoi mbikqyrjen e të gjithë atyre që merreshin me punimet e shtëpisë së Jozefit. 29 Në atë kohë, ndërsa Jeroboami po dilte nga Jeruzalemi, profeti Ahijah nga Shilohu, që kishte veshur një mantel të ri, e takoi rrujës; dhe ishin ata të dy vetëm në fushë. 30 Ahijahu mori mantelin e ri që vishtë dhe e grisi në dymbëdhjetë pjesë; 31 pastaj i tha Jeroboamit: "Merr pér vete dhjetë pjesë, sepse kështu thotë Zoti, Perëndia i Izraelit: "Ja, unë do ta heq mbretërinë nga duart e Salomonit dhe do të të jap ty dhjetë fise, 32 (por atij do t'i mbetet një fis pér hir të Davidit, shërbëtorit tim, dhe pér hir të Jeruzalemit, pér qytetin që kam zgjedhur midis gjithë fiseve të Izraelit), 33 sepse ata më kanë braktisur dhe kanë rënë përmbyss përparrë Ashtorethit, perëndeshës së Sidonitëve, përparrë Kemoshit, perëndisë së Moabit, dhe përparrë Milkomit, perëndisë së bijve të Amonit, dhe nuk kanë ecur në rrugët e mia pér të bërrë atë që është e drejtë në sytë e mi, dhe pér të respektuar statutet dhe dekretet e mia, ashtu si bëri ati i tij, Davidi. 34 Megjithatë nuk do të heq nga duart e tij tërë mbretërinë, sepse e kam caktuar princ pér të gjithë kohën e jetës së tij, pér dashurinë që ndej pér Davidin, shërbëtorin tim, që unë kam zgjedhur dhe që ka respektuar urdhërimet dhe statutet e mia. 35 Por do të heq mbretërinë nga duart e të birit, dhe do të të jap ty dhjetë fise; 36 birit të tij do t'i lë një fis, me qëllim që Davidi, shërbëtori im, të ketë gjithmonë një llambë para meje në Jeruzalem, qytet që kam zgjedhur pér t'i vënë emrin tim. 37 Kështu do të marr ty dhe ti do të mbretërosh mbi gjithçka déshiron zemra jote, dhe do të jesh mbret i Izraelit. 38 Në rast se dëgjon me kujdes të gjitha ato që po të urdhëroj dhe ecën në rrugët e mia, dhe bën atë që është e drejtë në sytë e mi, duke respektuar statutet dhe urdhërimet e mia, ashtu siç veproi Davidi, shërbëtori im, unë do të jem me ty dhe do të ndërtoj një shtëpi të qëndrueshme, ashtu si ja ndërtova Davidit, dhe do të të jap Izraelin; 39 pér

këtë do të poshtëroj pasardhësit e Davidit, por jo pér gjithnjë". 40 Prandaj Salomoni kërkoi të shkaktonte vdekjen e Jeroboamit; por Jeroboami u ngrit dhe iku në Egjipt pranë Shishakut, mbretit të Egjiptit, dhe qëndroi në Egjipt deri sa vdiq Salomoni. 41 Pjesa tjetër e bëmave të Salomonit, gjithë ato që bëri dhe dituria e tij a nuk janë vallë të shkrura në librin e bëmave të Salomonit? 42 Salomoni mbretëroi në Jeruzalem mbi të gjithë Izraelin dyzet vjet. 43 Pastaj Salomonin e zuri gjumi me etërit e tij dhe u varros në qytetin e Davidit, atit të tij; në vend të tij mbretëroi i biri, Roboami.

12 Roboami shkoi në Sikem, sepse tërë Izraeli kishte ardhur aty pér ta bërrë mbret. 2 Kur Jeroboami, bir i Nebatit, e mësoi këtë (ai ishte në Egjipt, ku kishte ikur larg pranisë së mbretit Salomon), dhe Jeroboami jetonte në Egjipt. 3 Atëherë dërguan ta thërrasin. Kështu Jeroboami dhe tërë asambleja e Izraelit erdhën t'i flasin Roboamit dhe i thanë: 4 "Yt atë e ka bërrë zgjedhën tonë të rënde; tani ti lehtëso skllavërinë e ashpër të atit tènd dhe zgjedhën e rënde që na ka imponuar dhe ne do të të shërbejmë". 5 Ai iu përgjigji atyre: "Shkoni dhe kthehuni tek unë pas tri ditëve". Dhe populli iku. 6 Atëherë mbreti Roboam u këshillua me pleqtë që kishin qenë në shërbim të atit të tij, Salomoni, kur ishte i gjallë, dhe u tha: "Çfarë më këshilloni t'i përgjigjem këtij populli?". 7 Ata iu përgjigjën, duke thënë: "Në rast se sot ti do të bëhesh shërbëtor i këtij populli dhe do t'i shërbesh, në rast se do të tregohesh mirëdashës me ta dhe do t'u thuash fjalë të mira, ata do të jenë shërbëtor të tu péréjet". 8 Por Roboami hodhi poshtë këshillën që i dhanë pleqtë dhe u këshillua me të rinjtë që ishin rritur me të dhe ishin në shërbim të tij, 9 dhe u tha atyre: "Çfarë më këshilloni t'i përgjigjem këtij populli që më foli, duke më thënë: "Lehtëso zgjedhën që na ka vënë yt atë?". 10 Atëherë të rinjtë që ishin rritur me të iu përgjigjën, duke thënë: "Kështu do t'i përgjigjesh këtij populli që të është drejtuar ty duke të thënë: "Yt atë e ka bërrë të rënde zgjedhën tonë; tani ti lehtësoje atë". Kështu do t'u thuash atyre: "Gishti im i vogël është më i trashë nga brinjët e atit tim; 11 prandaj, në qoftë se im atë ju ka ngarkuar me një zgjedhë të rëndë, unë do ta bëj atë edhe më të rëndë; në qoftë se im atë ju ka dënuar me fshikull, unë do t'ju dënoj me kamxhik"". 12 Tri ditë më vonë Jeroboami dhe tërë populli erdhën të Roboami, ashtu si kishte urdhëruar mbreti, duke thënë: "Kthehuni tek unë pas tri ditëve". 13 Mbreti iu përgjigj ashpër popullit, duke mos pranuar këshillën që i kishin dhënë pleqtë; 14 përkundrazi i foli popullit sipas këshillës së të rinjve, duke thënë: "Im atë e ka bërrë të rënde zgjedhën tuaj; por unë do ta bëj edhe më të rëndë; im atë ju ka dënuar me fshikull, kurse unë do t'ju dënoj me kamxhik". 15 Kështu mbreti nuk mori parasysh kérkesën e popullit, sepse rrjedha e ngjarjeve varej nga Zoti, në ményrë që të përmbushej fjalë që Zoti i kishte drejtuar Jeroboamit, birit të Nebatit, me anë të Ahijahut nga Shiloh. 16 Kur tërë Izraeli pa që mbreti nuk e dégjonte, iu përgjigj atij duke i thënë: "Çfarë pjesë kemi ne me Davidin? Nuk kemi asnjë trashëgimi me të birin e Isait! Në çadrat e tua, o Izrael! Tani kujdesohu. 17 Por mbi bijtë e Izraelit që banonin në qytetet e Judës mbretëronte Roboami. 18 Mbreti Roboam dérgoi Adoramin, të ngarkuarin me haraqët,

por tërë Izraeli e qëlloi me gurë dhe ai vdiq. Atëherë mbreti Roboam shpejtoi të hipë mbi një qerre pér të ikur në Jeruzalem. **19** Kështu Izraeli ngriti krye kundër shtëpisë së Davidit deri në ditën e sotme. **20** Kur tërë Izraeli dëgjoi që Jeroboami ishte kthyer, dërgoi ta thërrasë dhe të paraqitej pérpara asamblesë dhe, e bëri mbret mbi tërë Izraelin. Asnjeri nuk e ndoqi shtëpinë e Davidit, me përjashtim të të vetmit fis të Judës. **21** Roboami, me të arritur në Jeruzalem, mblodhi tërë shtëpinë e Judës dhe fisin e Beniaminit, njëqind e tetëdhjetë mijë luftëtarë të zgjedhur pér të luftuar kundër shtëpisë së Izraelit dhe pér t'i kthyer kështu mbretërinë Roboamit, birit të Salomonit. **22** Por fjalë e Perëndisë iu drejtua Shemajahut, njeriu i Perëndisë, duke i thënë: **23** "Folë me Roboamin, birin e Salomonit, mbret të Judës, me tërë shtëpinë e Judës dhe të Beniaminit dhe pjesës tjeter të popullit, dhe u thuaj atyre: **24** Kështu flet Zoti: "Mos dilni të luftoni kundër vëllezërve tuaj, bijve të Izraelit! Secili të kthehet në shtëpinë e tij, sepse kjo gjë vjen nga unë". Ata iu bindën fjalës të Zotit dhe u kthyen prapa, sipas fjalës të Zotit. **25** Pastaj Jeroboami ndërtoi Sikemin në zonën malore të Efraimit dhe u vendos aty; pastaj doli që andej dhe ndërtoi Penuelin. **26** Jeroboami tha në zemër të vet: "Tani mbretëria do t'i kthehet me sa duket shtëpisë së Davidit. **27** Në rast se ky popull shkon në Jeruzalem pér t'ë ofruar flijime në shtëpinë e Zotit, zemra e këtij populli do të kthehet përsëri nga zotëria e tij, nga Roboami, mbret i Judës; kështu do të më vrasin dhe do të kthehen nga Roboami, mbret i Judës". **28** Mbasi u këshillua, mbreti bëri dy viçë prej ari dhe i tha popullit: "Éshtë shumë pér ju të shkoni deri në Jeruzalem! O Izrael, ja ku janë perënditë e tua që të kanë nxjerrë nga vendi i Egjiptit!". **29** Pastaj vendosi njerin prej tyre në Bethel dhe tjetrin në Dan. **30** Ky ishte shkaku i mëkatit, sepse populli shkonte deri në Dan pér të rënë përbysë pérpara një viçi. **31** Ai ndërtoi edhe tempuj mbi vendet e larta dhe bëri priftërinj duke i marrë nga të gjitha shtresat, por që nuk ishin bij të Levit. **32** Jeroboami caktoi një festë në muajin e tetë, ditën e pesëmbëdhjetë të muajit, të njëllojtë me festën që kremltohej në Judë dhe ofroi flijime mbi altarin. Kështu veproi në Bethel pér të flijuar viçat që ai kishte bërë; dhe në Bethel vendosi priftërinjtë e vendove të larta që kishte ngritur. **33** Ditën e pesëmbëdhjetë të muajit të tetë, muaj i zgjedhur nga ai vëtë, Jeroboami u ngjit në altarin që kishte ndërtuar në Bethel; caktoi një festë pér bijtë e Izraelit dhe u ngjit në altar pér të djegur temjan.

13 Dhe ja, një njeri i Perëndisë arriti nga Juda në Bethel me urdhër të Zotit, ndërsa Jeroboami qëndronte pranë altarit pér të djegur temjan. **2** Me urdhër të Zotit klithi kundër altarit dhe tha: "Altar, altar, kështu thotë Zoti: "Ja, në shtëpinë e Davidit do të lindë një djalë, i quajtur Jozia, i cili ka pér të flijuar mbi ty priftërinjtë e vendove të larta dhe do të djegë mbi ty kocka njerëzore"". **3** Po atë ditë dha një shenjë të mrekullueshme, duke thënë: "Kjo éshtë shenja pér të cilën foli Zoti; ja, altari do të çahet dhe hiri që éshtë mbi tē do të shpërndahet". **4** Kur mbreti Jeroboam dëgjoi fjalët që njeriu i Perëndisë kishte shqiptuar kundër altarit në Bethel, shtriu dorën nga altari dhe tha: "Kapeni!". Por dora që Jeroboami kishte shtrirë kundër tij u tha dhe nuk mundi më ta tërheqë. **5** Përveç kësaj, altari u çà

dhe hiri i tij u shpërnda, sipas shenjës që njeriu i Perëndisë kishte dhënë me urdhër të Zotit. **6** Atëherë mbreti iu drejtua njeriu i Zotit dhe i tha: Oh, lutju shumë Zoti, Perëndisë tènd, dhe lutu pér mua, deri sa tē më ripertërihet dora". Njeriu i Perëndisë iu lut shumë Zoti dhe mbretit iu ripertëri dora, ashtu siç ishte më parë. **7** Atëherë mbreti i tha njeriu i Perëndisë: "Eja në shtëpi bashkë me mua që ta marrësh veten; do tē tē bëj edhe një dhuratë". **8** Por njeriu i Perëndisë iu përgjigj mbretit: "Edhe sikur tē më jepje gjysmën e shtëpisë sate, unë nuk do tē vija me ty dështoja as do tē haja bukë e as do tē pija ujë në këtë vend, **9** sepse kështu më ka urdhëruar Zoti: "Ti nuk do tē hash bukë as do tē pish ujë dhe nuk do tē kthehesh nga rruga që ke përshkuar kur shkove". **10** Kështu ai shkoi nëpër një rrugë tjeter dhe nuk u kthyte nëpër rrugën që kishte përshkuar kur vajti në Bethel. **11** Në Bethel banonte një profet plak; bijtë e tij shkuan e treguan tërë atë që njeriu i Perëndisë kishte bërë atë ditë në Bethel dhe i treguan atit të tyre fjalët që ai i kishte thënë mbretit. **12** I ati i pyeti ata: "Nëpër çfarë rruge iku?". Çështë e vërteta, bijtë e tij e kishin parë nëpër çfarë rruge kishte shkuan njeriu i Perëndisë i ardhur nga Juda. **13** Atëherë ai u tha bijve të tij: "Më shaloni gomarin". I shaluan gomarin dhe ai hipi mbi të; **14** e ndoqi njeriu i Perëndisë dhe e gjeti ulur nën një lis dhe i tha: "A je ti njeriu i Perëndisë që ka ardhur nga Juda?". Ai iu përgjigji: "Jam unë". **15** Atëherë profeti plak i tha: "Eja në shtëpinë time pér tē ngrënë diçka". **16** Por ai u përgjigji: "Nuk mund tē kthehem prapa as tē vij me ty, nuk mund tē ha bukë dhe tē pi ujë me ty në këtë vend, **17** sepse Zoti më ka thënë: "Ti atje nuk do tē hash bukë as do tē pish ujë, dhe nuk do tē kthehesh nëpër rrugën e përshkuar kur shkove". **18** Tjetri i tha: "Edhe unë jam profet si tи; dhe një engjill më ka folur nga ana e Zotit, duke thënë: "Merre me vete në shtëpinë tènde që tē hajë bukë dhe tē pi ujë""". Por ai gjenjente. **19** Kështu njeriu i Perëndisë u kthyte prapa bashkë me tē dhe hengri bukë në shtëpinë e atij dhe piu ujë. **20** Ndërsa ishin ulur në tryezë, fjalë e Zotit iu drejtua profetit që e kishte kthyer prapa; **21** dhe ai i thirri njeriu i Perëndisë tē ardhur nga Juda, duke thënë: "Kështu flet Zoti: "Me qenë se nuk iu binde urdhërit tē Zotit dhe nuk respektovo porosinë e Zotit, Perëndisë tènd, që tē kishte dhënë, **22** por u ktheve prapa dhe hengre bukë e pive ujë në vendin që Zoti tē pati thënë: "Mos ha bukë e mos pi ujë", kufoma jote nuk ka pér tē hyrë në varret e prindërvë të tu". **23** Kur mbaroi së ngrënë dhe së piri, profeti që e kishte kthyer prapa i shaloi gomarin. **24** Kështu ai u nis, por një luan i doli rrugës dhe e vrau. Kufoma e tij u hodh në mes të rrugës, ndërsa gomari i qëndronte afér dhe vetë luani mbeti pranë kufomës. **25** Disa njerëz kaluan andej dhe panë kufomën tē hedhur në rrugë dhe luanin që rrinte afér kufomës; ata shkuan dhe e treguan këtë gjë në qytetin ku banonte profeti plak. **26** Sa e dëgjoi profeti që e kishte kthyer prapa, ai tha: "Éshtë njeriu i Perëndisë, që nuk iu bind urdhërit tē Zotit; pér këtë arësyte Zoti e ka lénë në kthetrat e një luani, që e ka shqyer dhe vrarë, sipas fjalës që kishte thënë Zoti". **27** Pastaj iu drejtua bijve të tij dhe u tha: "Më shaloni gomarin". Ata ia shaluan. **28** Kështu ai u nis dhe e gjeti kufomën tē hedhur në mes të rrugës, ndërsa gomari dhe luani rrinin afér kufomës; luani nuk e kishte ngrënë kufomën as kishte shqyer gomarin. **29** Profeti mori kufomën e njeriu i

Perëndisë, e ngarkoi mbi gomarin dhe u kthye; kështu profeti plak u kthye në qytet për ta vajtar dhe për ta varrosur. **30** E vendosi kufomën në varrin e tij; dhe filluan ta qajnë, duke thënë: "Oh, vëllai im!". **31** Mbas varrimit, profeti plak u tha bije të tij: "Kur të vdes unë, më varroshi në varrin e njeriut të Perëndisë; m'i vini kockat pranë kockave të tij. **32** Sepse me siguri do të vërtetohet fjalja e thënë prej tij me urdhër të Zotit kundër altarit të Bethelit dhe kundër tërë shenjtërorëve të vendeve të larta në qytetet e Samarisë". **33** Mbas kësaj ngjarjeje, Jeroboami nuk u tërroq nga rruga e tij e keqe, por bëri priftërinj të tjerë për vendet e larta, duke i marrë nga çdo shtresë personash; kushdo që e dëshironte, shenjtërohej prej tij dhe bëhej prift i vendeve të larta. **34** Ky që mëkat i shtëpisë së Jeroboamit, që shkaktoi shkatërrimin e saj dhe shfarosjen e saj nga faqja e dheut.

14 Në atë kohë Abijahu, bir i Jeroboamit, u sëmur. **2** Jeroboami i tha bashkëshortes së vet: "Çohu, të lutem, ndërró petkat që të mos dihet se jé gruaja e Jeroboamit, dhe shko në Shiloh. Atje është profeti Ahijah, që ka parashikuar se unë do të bëhesha mbret e këtij populli. **3** Merr me vete dhjetë bukë, disa kuleç dhe një enë me mjaltë dhe shko tek ai; ai do të të thotë se ç'ka për të ndodhur me fëmijën". **4** Gruaja e Jeroboamit veproi në këtë mënyrë: u ngrit, shkoi në Shiloh dhe arriti në shtëpinë e Ahijahut. Ahijahu nuk shikonte dot sepse sytë i qenë errur nga pleqëria. **5** Zoti i kishte thënë Abijahut: "Ja, gruaja e Jeroboamit është duke ardhur për t'u këshilluar me ty për të birin që është i sëmurë. Ti do t'i thuash kështu e kështu. Kur do të hyjë, ajo do të shtihet se është një grua tjetër". **6** Sapo Ahijahu dëgjoi zhurmën e hapave të saj kur po hynte nga porta, ai tha: "Hyr, o bashkëshorte e Jeroboamit. Pse bën sikur je një person tjetër? Unë duhet të të jap lajme të këqija. **7** Shko dhe i thuaj Jeroboamit: "Kështu flet Zoti, Perëndia i Izraelit: Unë të kam ngritur nga gjiri i popullit dhe të kam bërë princ të popullit tim të Izraelit, **8** e rrëmbive mbretërinë nga duart e shtëpisë së Davidit dhe ta dhashë ty, por ti nuk ke qenë si shërbëtori im Davidi që ka respektuar urdhërimet e mia dhe më ka ndjekur me gjithë zemër, duke bërë ato që ishin të drejta në sytë e mia; **9** ti ke vepruar më keq nga të gjithë ata që qenë para teje, sepse ke arritur të sajosh perëndi të tjera dhe shëmbëlttyra me derdhje për të provokuar zemërimin tim, dhe më ke hedhur prapa krahëve. **10** Prandaj, ja, unë do të dërgoj fatkeqësinë mbi shtëpinë e Jeroboamit dhe do të shfaros nga shtëpia e tij çdo mashkull në Izrael, qoftë skllav apo i lirë, dhe do ta fshij plotësisht shtëpinë e Jeroboamit, ashtu si fshihen plehrat deri sa të zhduken tërësisht. **11** Ata të shtëpisë së Jeroboamit që do të vdesin në qytet do t'i hanë qentë; dhe ata që do të vdesin nëpër ara, do t'i hanë shpendët e qelliut; sepse kështu ka folur Zoti. **12** Prandaj çohu dhe shko në shtëpinë tênde; sa të hysh në qytet, fëmija ka për të vdekur. **13** Tërë Izraeli do ta vajtojë dhe do ta varrosoë. Ai do të jetë i vetmi nga shtëpia e Jeroboamit që do të varroset, sepse është i vetmi nga shtëpia e Jeroboamit tek i cili u gjet diçka e mirë dhe që i pëlqen Zotit, Perëndisë të Izraelit. **14** Zoti do të vendosë mbi Izraelin mbretin e tij, që po atë ditë do të shfarosë shtëpinë e Jeroboamit. Ç'po them kështu. Kjo po ndodh që tanë. **15** Zoti do të shfryjë mbi

Izraelin si mbi kallamishitet e ujit, do ta shrrënjosë Izraelin nga kjo tokë e mirë që u kishte dhënë etërve të tij dhe do t'i shkoqë ata matanë Lumit, sepse kanë bërë Asherimët e tyre, duke shkaktuar zemërimin e Zotit. **16** Ai do ta braktisë Izraelin për shkak të mëkateve të Jeroboamit, sepse ai ka kryer mëkate dhe ka bërë që të mëkatojë edhe Izraeli". **17** Pastaj gruaja e Jeroboamit u ngrit dhe u nis, arriti në Tirtsah; me të arritur në pragun e shtëpisë, fëmija i vdiq. **18** E varrosën dhe tërë Izraeli e qau, sipas fjalës që Zoti kishte thënë me anë të profetit Ahijah, shërbëtorit të tij. **19** Bëmat e tjera të Jeroboamit, si luftoi dhe si mbretëroi, janë shkruar në librin e Kronikave të mbretërvë të Izraelit. **20** Kohëvazhdimi i mbretërisë së Jeroboamit që njëzet e dy vjet; pastaj atë e zuri gjumi bashkë me etërit e tij dhe në vend të tij mbretëroi i biri, Nadabi. **21** Roboami, bir i Salomonit, mbretëroi në Judë. Ai ishte dyzet e një vjeç kur u bë mbret dhe mbretëroi shtatëmbëdhjetë vjet në Jeruzalem, në qytetin që Zoti kishte zgjedhur nga tërë fiset e Izraelit. **22** Ata të Judës bënë atë që është e keqe në sytë e Zotit; dhe me mëkaten që bënë shkaktuan xhelozinë e Zotit më tepër nga ç'kishin bërë etërit e tyre. **23** Edhe ata ndërtuan vendë të larta, shtylla dhe Asherime në të gjitha kodrat e larta dhe poshtë çdo druri të gjelbër. **24** Përvëc kësaj, kishte në vend njerëz që jepeshin mbas kurvërisë së shenjtë. Ata merreshin me të gjitha gjërat e neveritshmë të kombeve që Zoti kishte dëbuar përrara bijve të Izraelit. **25** Në vitin e pestë të mbretit Roboam, mbreti i Egjiptit Sishak doli kundër Jeruzalemit, **26** dhe mori me vete thesaret e shtëpisë të Zotit dhe thesaret e pallatit mbretëror; mori me vete çdo gjë, duke përfshirë shqytat e arta që Salomoni kishte bërë. **27** Në vend të tyre mbreti Roboam dha urdhër të bëhenesh shqyta prej bronzi dhe ua dorëzoj komandanëtë të rojeve që ruanin hyrjen e pallatit mbretëror. **28** Sa herë që mbreti hynte në shtëpinë e Zotit, rojet i çonin në sallën e rojeve. **29** Pjesa tjetër e bëmave të Roboamit dhe të gjitha ato që ai bëri a nuk janë të shkruara vallë në Kronikat e mbretërvë të Judës? **30** U bë një luftë e pandëprerë midis Roboamit dhe Jeroboamit. **31** Pastaj Roboamin e zuri gjumi me etërit e tij dhe u varros me ta në qytetin e Davidit. E éma quhej Naamaha, ishte Amonite. Në vend të tij mbretëroi i biri, Abijami.

15 Në vitin e tetëmbëdhjetë të mbretërisë së Jeroboamit, birit të Nebatit, Abijami fillo i mbretërojë mbi Judën. **2** Ai mbretëroi tre vjet në Jeruzalem. E éma quhej Maakah dhe ishte bijë e Abishalomit. **3** Ai kreu mëkaten që i ati kishte bërë para tij dhe zemra e tij nuk iu shenjtërua plotësisht Zotit, Perëndisë të tij, ashtu si zemra e Davidit, atit të tij. **4** Megjithatë për dashurinë që ushqente për Davidin, Zoti, Perëndia i tij, i la një llambë në Jeruzalem, dhe e ngriti të birin mbas tij dhe e bëri të qendrueshém Jeruzalemin, **5** sepse Davidi kishte bërë atë që është e drejtë në sytë e Zotit dhe nuk ishte larguar nga ajo që Zoti i kishte urdhëruar të bënte gjatë gjithë kohës së jetës së tij, me përjashtim të rastit të Uriahut, Hiteut. **6** Midis Roboamit dhe Jeroboamit pati luftë sa që gjallë Roboami. **7** Pjesa tjetër e bëmave të Abijamit dhe të gjitha ato që ai bëri a nuk janë të shkruara vallë në librin e Kronikave të mbretërvë të Judës? Pati luftë midis Abijamit dhe Jeroboamit. **8** Pastaj

Abijamin e zuri gjumi bashkë me etërët e tij dhe e varrosën në qytetin e Davidit. Në vend të tij mbretëroi i biri, Asa. 9 Në vitin e njëzet të mbretërisë së Jeroboamit, mbretit të Izraelit, Asa filloj të mbretërojë në Judë. 10 Ai mbretëroi dyzet e një vjet në Jeruzalem. E éma quhej Maakah dhe ishte bijë e Abishalomit. 11 Asa bëri atë që éshëtë e drejtë në sytë e Zotit, ashtu si i ati Davidi. 12 Eliminoi nga vendi ata që merreshin me kurvëri të shenjtë dhe tërë idhujtë e krijuar nga etërët e tij. 13 Hoqi nga posti i mbretëreshës nënën e tij Maakah, sepse ajo kishte bërë një idhull të neveritshëm të Asherahut; Asa e rrëzoj atë idhull të neveritshëm dhe e dogji pranë përroit Kidron. 14 Por vendet e larta nuk u eliminuan; megjithatë zemra e Asas mbeti plotësisht e shenjtëruar Zotit gjatë gjithë jetës së tij. 15 Ai solli në shtëpinë e Zotit gjérat e shenjtëruara nga i ati dhe gjérat që ai vetë i kishte shenjtëruar: argjendin, arin dhe enët. 16 Pati luftë midis Asas dhe Baashas, mbretit të Izraelit, gjatë gjithë jetës së tyre. 17 Baasha, mbret i Izraelit, doli kundër Judës dhe ndërtoi Ramahun, me qëllim që të pengonte këdo që të shkonte ose të vinte nga Asa, mbret i Judës. 18 Atëherë Asa mori tërë argjendin dhe arin që kishte mbetur në thesaret e shtëpisë të Zotit dhe thesaret e pallatit mbretëror dhe ua dorëzoi shërbëtorëve të tij; mbreti Asa i dërgoi pastaj te Ben-Hadadi, bir i Tabrimonit, që ishte bir i Hezionit, mbretit të Sirisë, që banonte në Damask, pér t'i thënë: 19 "Le të ketë aleancë midis teje dhe meje ashtu si ka pasur midis atit tim dhe atit tënd. Ja, unë po të dërgoj një dhuratë ari dhe argjendi; shko dhe priste aleancën tënde me Baasham, mbretin e Izraelit, me qëllim që ai të tèrhiqet nga unë". 20 Ben-Hadadi dëgjoi këshillat e mbretit Asa dhe dërgoi komendantët e ushtrisë së tij kundër qytetit të Izraelit; pushtoi Ijoin, Danin, Abel-Beth-Makahun dhe tërë krahinën e Kinerothit me gjithë vendin e Neftalit. 21 Sapo Baasha e mësoi këtë lajm, ndërpren ndërtimin e Ramahut dhe qëndroi në Tirtsah. 22 Atëherë mbreti Asa thirri tërë ata të Judës, pa përjashtuar asnjë; ata morën nga Ramahu gurët dhe lëndën që Baasha kishte përdorur pér të ndërtuar, dhe me këto materiale mbreti Asa ndërtoi Geban e Beniaminit dhe Mitspahun. 23 Pjesën tjeterë të bëmave të Asas, të gjitha trimëritë e tij, të gjitha ato që bëri dhe qytetet që ndërtoi a nuk janë vallë të shkruara në librin e Kronikave të mbretërvë të Judës? Por në pleqëri ai vuante nga një dhimbje të këmbët. 24 Pastaj e zuri gjumi me etërët e tij dhe e varrosën bashkë me ta në qytetin e Davidit, atit të tij. Në vendin e tij mbretëroi i biri, Jozafati. 25 Nadabi, bir i Jeroboamit, filloj të mbretërojë mbi Izrael vitin e dytë të Asas, mbretit të Judës, dhe mbretëroi në Izrael dy vjet. 26 Ai bëri atë që éshëtë e keqë në sytë e Zotit dhe ndoqi rrugët e atit të tij dhe mëkatin në të cilin e kishte futur Izraelin. 27 Pastaj Baasha, bir i Ahijahut, nga shtëpia e Isakarit, komplotoi kundër tij dhe e vrua në Gibethon që u përkiste Filisteje, ndërsa Nadabi dhe tërë Izraeli kishin rrethuar Gibethonin. 28 Baasha e vrua në vitin e tretë të Asas, mbretit të Judës, dhe mbretëroi në vend të tij. 29 Me t'u bërë mbret, ai shfarosi tërë shtëpinë e Jeroboamit; nga Jeroboami s'la të gjallë asnjë, pér e shfarosi krejt shtëpinë e tij, sipas fjalës që kishte thënë Zot me anë të shërbëtorit të tij Ahijah, Shilonitit, 30 pér shkak të mëkateve të Jeroboamit, të kryera nga ai dhe që Izraeli i kreu me nxitjen e tij, duke shkaktuar zemërimin e Zotit,

Perëndisë të Izraelit. 31 Pjesa tjeterë e bëmave të Nadabit dhe të gjitha atë që ai bëri a nuk janë vallë të shkruara në librin e Kronikave të mbretërvë të Izraelit? 32 Pati luftë midis Asas dhe Baashas, mbretit të Izraelit, gjatë gjithë kohës së jetës së tyre. 33 Vitin e tretë të sundimit të Asas, mbretit të Judës, Baasha, bir i Ahijahut, filloj të mbretërojë mbi tërë Izraelin në Tirtsah; dhe mbretëroi njëzet e katër vjet. 34 Ai bëri atë që éshëtë e keqe në sytë e Zotit dhe vazhdoi rrugët e Jeroboamit dhe mëkatin që ky e kishte shtyrë Izraelin të kryente.

16 Pastaj fjalë e Zotit iu drejtua Jehuhit, birit të Hananit, kundër Baashas, duke thënë: 2 "Të kam ngritur nga pluhuri dhe të kam bëré princ të popullit tim Izraelit, por ti ke ndjekur rrugën e Jeroboamit dhe ke bëré të mëkatojë popullin tim të Izraelit, duke provokuar zemërimin tim me mëkatet e tij; 3 prandaj do të zhduk Baashan dhe shtëpinë e tij dhe do ta bëj me shtëpinë tënde atë që kam bëré me shtëpinë e Jeroboamit, birit të Nebatit. 4 Ata të Baashas që do të vdesin në qytet do t'i hanë qentë, dhe ata që do të vdesin në ara do t'i hanë shpendët e qjellit". 5 Pjesa tjeterë e bëmave dhe të trimërvise a nuk janë vallë të shkruara në librin e Kronikave të mbretërvë të Izraelit? 6 Pastaj Baashan e zuri gjumi me etërët e tij dhe e varrosën në Tirtsah. Në vend të tij mbretëroi i biri, Elahu. 7 Përveç kësaj fjalë e Zotit iu drejtua me anë të profetit Jehu, birit të Hananit, kundër Baashas dhe kundër shtëpisë së tij pér gjithë të këqijat që Baasha kishte bëré në sytë e Zotit, duke shkaktuar zemërimin e tij me veprat e kryera nga dora e tij, duke u bëré si shtëpia e Jeroboamit, edhe sepse e kishte vrarë atë. 8 Në vitin e njëzet e gjashtë të Asas, mbretit të Judës, Elahu, bir i Baashas, filloj të mbretërojë mbi Izraelin në Tirtsah dhe qëndroi në fron dy vjet. 9 Zimri, shërbëtori i tij, komendant i gjysmës së qerreve të tij, komplotoi kundër tij. Ndërsa ai ndodhej në Tirtsah, duke pirë dhe duke u dehu në shtëpinë e Artsas, prefektit të pallatit të Tirtsahut, 10 Zimri hyri, e goditi dhe e vrua në vitin e njëzet e shtatë të Asas, mbretit të Judës, dhe mbretëroi në vend të tij. 11 Kur filloj të mbretërojë, sapo u ul në fron, shkatërrroi tërë shtëpinë e Baashas; nuk la të gjallë as edhe një mashkull midis kushërinjve të afërt të tij dhe miqve. 12 Kështu Zimri shfarosi tërë shtëpinë e Baashas, sipas fjalës së Zotit të drejtuar kundër Baashas me anë të profetit Jehu, 13 pér shkak të mëkateve të Baashas dhe të mëkateve të birit të tij Elah, që ata vetë kishin kryer dhe që kishin bëré t'i kryente Izraeli, duke nxitur zemërimin e Zotit, Perëndisë të Izraelit, me idhujt e tyre. 14 Pjesa tjeterë e bëmave të Elahut dhe tërë atë që ai bëri a nuk janë vallë të shkruara në librin e Kronikave të mbretërvë të Izraelit? 15 Në vitin e njëzet e shtatë të Asas, mbretit të Judës, Zimri mbretëroi shtatë ditë në Tirtsah. Populli kishte fushuar kundër Gibethonit, që u përkiste Filisteje. 16 Kështu populli që kishte ngritisht kampin dëgjoi të thuhet: "Zimri ka komplotuar, madje ka vrarë mbretin!". Po atë ditë në kamp tërë Izraeli bëri mbret të Izraelit, Omrin, komendantin e ushtrisë. 17 Pastaj Omri u nis nga Gibethoni dhe rrethoi Tirtsahun. 18 Kur Zimri pa që qyteti ishte pushtuar, u tërroq në kullën e pallatit mbretëror, i vuri zjarrin pallatit mbretëror që ndodhej mbi të dhe kështu vdiq, 19 pér shkak të mëkateve që kishte kryer, duke bëré aë që éshëtë

e keqe në sytë e Zotit, duke ndjekur rrugën e Jeroboamit dhe duke kryer mëkatin që ky kishte bërë duke e nxitur Izraelin të mëkatojë. 20 Pjesa tjeter e bëmave të Zimrit dhe komploti që ai thuri a nuk janë vallë të shkruara në librin e Kronikave të mbretërvë të Izraelit? 21 Atëherë populli i Izraelit u nda në dy pjesë: gjysma e popullit shkonte pas Tibnit, birit të Ginathit, përtatë bërë mbret; gjysma tjeter shkonte pas Omrit. 22 Por populli që shkonte pas Omrit pati epërsi mbi popullin që ndiqte Tibnin, birin e Ginathit. Tibni vdiq dhe mbretëroi Omri. 23 Në vitin e tridhjetë e njëjtë të Asas, mbretit të Judës, Omri filloj të mbretërojë mbi Izraelin dhe mbretëroi dymbëdhjetë vjet. Gjashtë vjet mbretëroi në Tirtsah, 24 pastaj bleu nga Shemeri malin e Samarisë përdy talentë argjendi; ndërtoi në mal një qyetet të cilin e quajti Samaria, nga emri i Shemerit, zotëria i malit. 25 Omri bëri atë që është e keqe përsytë e Zotit dhe u suall më keq se të gjithë paraardhësit e tij; 26 ndoqi tërësish rrugën e Jeroboamit, birit të Nebatit, dhe mëkatet që ky kishte detyruar Izraelin t'i kryej, duke shkaktuar zemërimin e Zotit, Perëndisë të Izraelit, me idhujt e tij. 27 Pjesa tjeter e bëmave të kryera nga Omri dhe trimëritë e tij a nuk janë vallë të shkruara në librin e Kronikave të mbretërvë të Izraelit? 28 Pastaj Omrin e zuri gjumi me etërit e tij dhe e varrosën në Samari. Në vend të tij mbretëroi i biri, Ashabi. 29 Ashabi, bir i Omrit, filloj të mbretërojë mbi Izraelin në vitin e tridhjetë e tetë të Asas, mbretit të Judës; dhe Ashabi, bir i Omrit, mbretëroi në Samari mbi Izraelin njëzet e dy vjet. 30 Ashabi, bir i Omrit bëri ato gjëra që shihen me sy të keq nga Zoti më tepër se ata që e kishin paraprirë. 31 Përveç kësaj, sikur të ishte përtë një gjë e vogël ndekja e mëkateve të Jeroboamit; birit të Nebatit mori përmes grua Jezebelën, bijen e Ethbaalit, mbretit të Sidonitëve, dhe shkoi t'i shërbejë Baalit dhe të bjerë përbys para tij. 32 I ngriti pastaj një altar Baalit, në tempullin e Baalit, që kishte ndërtuar në Samari. 33 Ashabi bëri edhe një Asherah; Ashabi provokoi zemërimin e Zotit, Perëndisë të Izraelit, më tepër se gjithë etërit e Izraelit që e kishin paraprirë. 34 Gjatë ditëve të sundimit të tij, Hieli nga Betheli rindërtoi Jerikon; hodhi themellet e tij mbi Abiramin, të parëlindurin e tij, dhe ngriti portat mbi Segubin, më të riun nga bijtë e tij, sipas fjalës që Zoti kishte thënë me anë të Jozueut, birit të Nunit.

17 Elia, Tishbiti, një nga banorët e Galaudit i tha Ashabit: "Ashtu siç është e vërtetë që rron Zoti, Perëndia i Izraelit, në prani të të cilin unë ndodhem, nuk do të ketë as vesë as shi gjatë këtyre viteve, veçse me fjalën time". 2 Pastaj fjalë e Zotit iu drejtua atij, duke thënë: 3 "Largohu që këtej, ktheu nga lindja dhe fshihu pranë përroit Kerith, që ndodhet në lindje të Jordanit. 4 Do të pish ujë në përrua dhe unë i kam urdhëruar korbat që të t'japin t'ë hash atje". 5 Kështu ai u nis dhe veproi sipas fjalës të Zotit; shkoi dhe u vendos pranë përroit Kerith, që ndodhet në lindje të Jordanit. 6 Korbat i sillnin bukë e mish në mëngjes dhe bukë e mish në mbrëmje, dhe pinte ujë në përrua. 7 Mbas një farë kohe përrroi shteroi, sepse nuk binte shi mbi vendin. 8 Atëherë Zoti i foli, duke thënë: 9 "Çohu dhe shko të vendosësh në Sarepta të Sidonëve, sepse atje kam urdhëruar një grua të ve të të sigurojë ushqimin". 10 Ai u ngrit, pra, dhe shkoi në Sarepta; sapo arriti në portën e qytetit, ai pa një të ve

që mblidhete dru. Ai e thirri dhe i tha: "Shko dhe më merr pak ujë në një enë që të mund të pi". 11 Ndërsa ajo po shkonte përtë marrë ujin, ai e thirri dhe i tha: "Më sill edhe një copë bukë". 12 Ajo u përgjigji: "Ashtu siç është e vërtetë që rron Zoti, Perëndia yt, bukë nuk kam, por kam vetëm një dorë miell në një enë dhe pak vaj në një qyp; dhe tanë po mbledh dy copa dru përti përgatit përtete dhe përdjalin tim; do t'i hamë dhe pastaj kemi përtë vdekur". 13 Elia i tha: "Mos ki frikë; shko dhe bëj si the; por më parë bëj një kulaç të vogël përmes mua dhe sillma; pastaj ta bësh përtete dhe përdjalin tênd". 14 Sepse kështu thotë Zoti, Perëndia i Izraelit: "Ena e mielli nuk do të mbarojë dhe qypi i vajit nuk do të pakësitet deri ditën, që Zoti të dërgojë shiu mbi tokë". 15 Kështu ajo shkoi dhe veproi sipas fjalës së Elias; dhe kështu hëngreni ajo, Elia dhe gjithë familja e saj përtë një kohë të gjatë. 16 Ena e mielli nuk mbaroi dhe qypi i vajit nuk u pakësua, sipas fjalës që Zoti kishte shqiptuar me anë të Elias. 17 Mbas këtyre ngjarjeve, biri i gruas, që ishte e zonja e shtëpisë, u sëmur; sëmundja e tij që aq e rëndë, sa nuk i mbeti më frymë jete. 18 Atëherë ajo i tha Elias: "Çfarë lidhje kam me ty, o njeri i Perëndisë? Ndofta ke ardhur tek unë përtë më kujtuar mëkatin që kam bërë dhe përtë vrarë djalin tim?". 19 Ai u përgjigji: "Më jep djalin tênd". Kështu ia mori nga gjiri i saj, e coi në dhomën lart dhe e shtriu në shtratin e tij. 20 Pastaj i kërkoi ndihmë Zotit dhe tha: "O Zot, Perëndia im, mos ke goditur me fatkeqësi edhe këtë grua të ve, që më strehon, duke bërë t'i vdesë i biri?". 21 U shtrit pastaj tri herë mbi fëmijën dhe kërkoi ndihmën e Zotit, duke thënë: "O Zot, Perëndia im, të lutem bëj që t'i kthehet shpirti kësaj fëmije". 22 Zoti e plotësoi dëshirën e shprehur në zérin e Elias; shpirti i fëmijës u kthye tek ai dhe ai mori jetë përsëri. 23 Atëherë Elia mori fëmijën, e zbriti nga dhoma e sipërme e shtëpisë dhe ia dha nënës së tij, duke i thënë: "Shiko, fëmija jote është gjallë!". 24 Atëherë gruaja i tha Elias: "Tani pranoj që ti je një njeri i Perëndisë dhe që fjalë e Zotit në gojën tênde është e vërtetë".

18 Shumë kohë më vonë, gjatë vitit të tretë, fjalë e Zotit iu drejtua Elias, duke i thënë: "Shko dhe paraqitu te Ashabi dhe unë do të dërgoj shiu mbi vendin". 2 Elia shkoi të paraqitet te Ashabi. Atëherë në Samari kishte pllakosur një zi e madhe e bukës. 3 Ashabi dërgoi të thërrasë Abdian, që ishte mekhordomi i tij. (Abdia kishte frikë të madhe nga Zoti; 4 kështu, kur Jezebeli shfaroste profetët e Zotit, Abdia mori njëqind profetë dhe fshehu pesëdhjetë prej tyre në një shpellë, duke i furnizuar me bukë dhe ujë). 5 Ashabi i tha Abdias: "Shko nëpër vendin në drejtim të të gjitha burimeve dhe rrjedhave ujore; ndofta do të gjejmë bar të mjaftueshëm përtë mbajtur gjallë kuajt dhe mushkat dhe nuk do të detyrohem i t'ë vrashim asnjë nga kafshët tonë". 6 Kështu e ndanë vendin që do të përshkohej; Ashabi shkoi vetëm nga një anë dhe Abdia vetëm nga ana tjetër. 7 Ndërsa Abdia po udhëtonë, ja ku doli përpresa Elia; Abdu i njohu dhe u shtrit me fytyrë përtokë përpresa tij, duke thënë: "Ti je zotëria im Elia?". 8 Ai u përgjigji: "Jam unë; shko e i thuaj zotërisë sate: Elia është këtu". 9 Por Abdia u përgjigji: Çfarë mëkatin kam kryer që ti dorëzon shërbëtorin tênd në duart e Ashabit që ai të shkaktøjë vdekjen time? 10 Ashtu siç është e vërtetë që Zoti, Perëndia yt, rron, nuk ka komb dhe mbretëri në të cilin zoti im nuk ka

dërguar njerëz të të kërkojnë; dhe kur thonin: "Nuk është këtu", ai i vinte të betoheshin mbretërinë dhe kombin që nuk kishin mundur të të gjenin. **11** Dhe tani ti tha: "Shko t'i thuash zotërisë sate: Elia është këtu!". **12** Por do të ndodh që sapo të largohem prej teje, Fryma e Zotit do të të çojë në një vend të panjohur nga unë; kështu unë do të shkoj t'ia njoftoj Ashabit, dhe ky, duke mos të gjetur, do të më vrasë. Dhe shërbëtori yt i druhet Zotit që i ri! **13** A nuk i kanë njoftuar zotërisë sime atë që unë kam bërë kur Jezebeli vriste profetët e Zotit? Si fsheha njëqind nga këta profetët e Zotit, pesëdhjetë në një shpellë dhe pesëdhjetë në një tjetër, duke i furnizuar me bukë dhe me ujë? **14** Dhe tani ti tha: "Shko t'i thuash zotërisë sate: Elia është këtu!". Por ai do të më vrasë". **15** Atëherë Elia u përgjigji: "Ashtu siç është e vërtetë që rron Zoti i ushtrive në prani të të cilit ndodhem, sot do të paraqiteme ashi". **16** Abdia, pra, shkoi të kërkojë Ashabin dhe i njoftoi çështjen, dhe Ashabi i doli përparrë Elias. **17** Me ta parë Elian i tha: "Ti je pikërisht ai që e bën rrëmujë Izraelin?". **18** Elia u përgjigji: "Nuk jam unë që e bëj rrëmujë Izraelin, por ti dhe shtëpia e atit tënd, sepse keni braktisur urdhërimet e Zotit dhe ti ke shkuan pas Baalëve. **19** Prandaj dërgo tani të thërrasin tërë Izraelin pranë meje në malin Karmel, bashkë me katërqind e pesëdhjetë profetët e Baalit dhe katërqind profetët e Asherahut që hanë në tryezën e Jezebelit". **20** Kështu Ashabi dërgoi e thirri tërë bijtë e Izraelit dhe i mblodhi profetët në malin Karmel. **21** Atëherë Elia iu afrau tërë popullit dhe tha: "Deri kur do të lëkundeni midis dy mendimeve? Në qoftë se Zoti është Perëndia, shkon pas tij; por në qoftë se përkundrazi është Baali, atëherë ndiqni atë". Populli nuk tha asnjë fjalë. **22** Atëherë Elia i tha popullit: "Kam mbetur vetëm unë nga profetët e Zotit, ndërsa profetët e Baalit janë katërqind e pesëdhjetë. **23** Le të na jepen dy dema të rinj; ata të zgjedhin një dem për veten e tyre, le ta copëtojnë dhe ta vénë mbi drutë pa i ndezur ato; unë do të përgatis demin tjetër dhe do ta vendos mbi drutë pa i ndezur ato. **24** Ju do t'i bëni thirrje perëndisë suaj dhe unë do të thérres Zotin; perëndia që do të përgjigjet me anë të zjarrit është Perëndia". Tërë populli u përgjigj dhe tha: "E the burki!". **25** Atëherë Elia u tha profetëve të Baalit: "Zgjidhni një dem të ri dhe përgatiten të parët sepse jeni më shumë; pastaj kërkoni ndihmën e perëndisë suaj, pa e ndezur zjarrin". **26** Kështu ata morën demin që u dhanë dhe e përgatitën; pastaj përmendën emrin e Baalit nga mëngjesi deri në drekë, duke thënë: "O Baal, na u përgjigji!". Por nuk u dëgjuau asnjë zë dhe asnjieri nuk u përgjigji; ndërkaq ata kërcenin rrëth altarit që kishin ndërtuar. **27** Në mesditë Elia filloj të tallet me ta dhe tha: "Ulërini më fort sepse ai është zoti; ndofta është duke menduar thellë, ose është i zënë me punë ose udhëton, ose ka rënë në gjumë e duhet zgjuar". **28** Dhe kështu ata filluan të ulërijnë më fort dhe të priten me shpata dhe shtiza sipas zakoneve që kishin, deri sa të kullonin gjak. **29** Me të kaluar mesdita, ata bënë profeci deri në kohën që ofrohej blatimi; por nuk u dëgjuau asnjë zë, asnjieri nuk u përgjigj dhe askush nuk ua vuri veshin. **30** Atëherë Elia i tha tërë popullit: "Afrohuni pranë meje!". Kështu tërë populli iu afrau dhe ai ndreqi altarin e Zotit që e kishin prishur. **31** Pastaj Elia mori dyshëdhjetë gurë, sipas numrit të fiseve të bijve të Jakobit, të cilët Zoti i kishte thënë: "Emri yt do të jetë Izrael". **32** Me gurët

ndërttoi një altar në emër të Zotit dhe hapi një gropë rrëth tij me një kapacitet prej dy masash gruri. **33** Pastaj regulloi drutë, copëtoi demin dhe e vuri mbi olokaustin dhe mbi drutë". **34** Përsëri tha: "Bëjeni një herë të dytë". Dhe ata e bënë një herë të dytë. Ai tha akoma: "Bëjeni për të tretën herë". Dhe ata e bënë për të tretën herë. **35** Uji rriddhe rrëth altarit dhe ai mbushi me ujë edhe gropën. **36** Në orën që ofrohej blatimi, profeti Elia u afrau dhe tha: "O Zot, Perëndia i Abrahamit, i Isakut dhe i Izraelit, vepro në mënyrë të tillë që të dihet që ti je Perëndi në Izrael, që unë jam shërbëtori yt që i bëra tërë këto gjëra me urdhrin tënd. **37** Përgjigjmu, o Zot, përgjigjmu, që ky popull të pranoj që ti, o Zot, je Perëndia, dhe ke bërë të kthehen te ti zemrat e tyre". **38** Atëherë ra zjarri i Tzotit dhe konsumoi olokaustin, drutë, gurët dhe pluhurin, si dhe than ujin që ishte në gropë. **39** Para kësaj pamjeje tërë populli u shtrive me fytyrën për tokë dhe tha: "Zoti është Perëndia! **40** Pastaj Elia u tha atyre: "Zini Profetët e Baalit; mos lini t'ju ikë as edhe një!". Kështu ata i kapën dhe Elia i zbriti në përruan Kishon, ku i theri. **41** Pastaj Elia i tha Ashabit: "Ngjitu, ha dhe pi, sepse dëgjohet që tani zhurma e një shiu të madh". **42** Kështu Ashabi u ngjitet për të ngrënë dhe për të pirë; por Elia u ngjitet për majë të Karmelt, u përkul deri në tokë dhe vuri fytyrën midis gjunjëve, **43** dhe i tha shërbëtorit të tij: "Tani ngjitu dhe shiko nga ana e detit!". Ai u ngjitet, shkoi dhe tha: Nuk ka asgjë". Elia i tha: "Kthetu të shikosh, shtatë herë". **44** Herën e shtatë shërbëtori tha: "Është një re e vogël, e madhe si pëllëmba e një dore që ngjitet nga deti". Atëherë Elia tha: "Shko dhe i thuaq Ashabit: "Lidhi kuajt në qerre dhe zbrtit para se të të zëré shiu"". **45** Brenda një kohe të shkurtër qili u errësua për shkak të reve e të erës, dhe ra një shi i madh. Kështu Ashabi hipi mbi qerre dhe shkoi në Jezreel. **46** Dora e Zotit ishte mbi Elian, që shtrëngoi ijët dhe vrapi para Ashabit deri në hyrje të Jezreelit.

19 Ashabi i njoftoi Jezebelit tërë ato gjëra që Elia kishte bërë dhe si kisht vrarë me shpatë tërë profetët. **2** Atëherë Jezebeli i dërgoi një lajmëtar Elias për t'i thënë: "Perënditë të më bëjnë kështu dhe më keq, në rast se nesër në këtë orë nuk do të kem bërë ty si një nga ata". **3** Kur dëgjoi këto fjalë, Elia u ngrit dhe iku për të shpëtuar. Arriti në Beer-Sheba, që i përket Judës, dhe la aty shërbëtorin e tij. **4** Përkundrazi u fut në shkretëtirë një ditë rrugë, shkoi të ulet poshtë një gjinestre dhe kërkoi të vdesë, duke thënë: "Tani mjaft, o Zot! Merr jetën time, se unë nuk jam më i mirë se etërit e mi". **5** Pastaj u shtrive dhe e zuri gjumi poshtë gjinestrës, por ja që një engjell e preku dhe i tha: "Cohu dhe ha". **6** Ai shkoi dhe pa pranë kokës së tij një kulaç të pjekur mbi gurë të nxehët dhe një enë me ujë. Ai hëngri dhe piu, pastaj përsëri u shtrive. **7** Engjelli i Zotit u kthye për herë të dytë, e preku dhe i tha: "Cohu dha ha, sepse rruga është tepër e gjatë për ty". **8** Ai u ngrit, hëngri dhe piu; pastaj me forcën që i dha ai ushqim eci dyzet ditë dhe dyzet netë deri sa arriti në malin e Perëndisë, në Horeb. **9** Atje hyri në një shpellë dhe aty kaloi natën. Dhe ja, fjala e Zotit iu drejtua dhe i tha: "Ç'bën këtu Elia?". **10** Ai u përgjigji: "Më nxiti një zili e madhe për Zotin, Perëndinë e ushtrive, sepse bijtë e Izraelit

e kanë braktisur besëlidhjen tênde, kanë prishur altarët e tu dhe kanë vrarë me shpatë profetët e tu. Kam mbetur vetëm unë dhe ata kérkojnë të më vrasin". 11 Perëndia i tha: "Dil dhe ndalu mbi malin përparrë Zotit". Dhe ja, po kalonte Zoti. Një erë e fortë dhe e furishme çante malet dhe thyente shkëmbinjtë përparrë Zotit, por Zoti nuk ishte në erë. Mbas erës ra një têrmet, por Zoti nuk ishte në têrmet. 12 Mbas têrmetit ra një zjarr, por Zoti nuk ishte në zjarr. Mbas zjarrit u dëgjua një zë, si një shushurije e ëmbël. 13 Sa e dëgjoi këtë, Elia e mbuloi fytyrën me mantelin, doli dhe u ndal në hyrje të shpellës; dhe ja, një zë i tha: Ç'bën aty Elia?". 14 Ai u përgjigji: "U nxita nga një zili e madhe për Zotin, për Perëndinë e ushtrive, sepse bijtë e Izraelit kanë braktisur besëlidhjen tênde, kanë prishur altarët dhe kanë vrarë me shpatë profetët e tu. Kam mbetur vetëm unë dhe ata përpiken të më vrasin". 15 Zoti i tha: "Shko, merr përsëri rrugën e kthimit deri në shkretëtirën e Damaskut; kur të arrish aty, do ta vajosësh Hazaelin mbret të Sirisë. 16 Do të vajosësh gjithashtu Jehun, birin e Nimshit, mbret të Izraelit; do të vajosësh pastaj Eliseun, birin e Shafatit nga Abel-Melohahu, si profet në vendin tênd. 17 Kështu që ai që do të shpëtojë nga shpata e Hazaelit, do të vritet nga Jehu; dhe ai që do të shpëtojë nga shpata e Jehut, do të vritet nga Eliseu. 18 Por kam lënë në Izrael një tepricë prej shtatë mijë njerëzish; të gjithë nuk janë gjunjëzuar përparrë Baalit dhe nuk e kanë putur me buzët e tyre". 19 Elia u nis që andej dhe gjeti Eliseun, birin e Shafatit, ndërsa lëronte me dybëdhjetë pendë që para tij, dhe ai vetë gjendej me pendën e dybëdhjetë. Elia i kaloi afër dhe i hodhi sipër mantelin e tij. 20 Atëherë Eliseu la qetë dhe vrapi pas Elias, duke thënë: "Të lutem, më lër të shkoj të puth atin tim dhe nënën time, pastaj do të të ndjek". Elia iu përgjigji: "Shko dë kthehu, sepse c'të kam bërë?". 21 Me t'u larguar nga ai, Eliseu mori një pendë që dhe i ofroj si flijim; me veglat e qeve poqë mishin dhe ua dhe njerëzve, që e hëngren. Pastaj u ngrit, shkoi pas Elias dhe u vu në shërbim tê tij.

20 Ben-Hadadi, mbret i Sirisë, mblodhi têrë ushtrinë e tij, me të ishin tridhjetë e dy mbretër me kuaj dhe qerre; pastaj u nis, rrethoi Samarinë dhe e sulmoi. 2 Pastaj i dërgoi lajmëtarët në qytet Ashabit, mbretit të Izraelit, për t'i thënë: 3 "Kështu thotë Ben-Hadadi: "Argjendi dhe ari yt janë të mitë, po kështu bashkëshortet e tua dhe bijtë e tu më të mirë janë të mitë"". 4 Mbreti i Izraelit u përgjigji: "Është ashtu si thua ti, o mbret, o imzot; unë dhe têrë ato që kam jemi tê tutë". 5 Lajmëtarët e kthyen përsëri dhe thanë: "Kështu flet Ben-Hadadi: "Unë të çova fjalë se duhet të më japësh argjendin dhe arin tênd, gratë e tua dhe bijtë e tu; 6 por nesër, në këtë orë, do të dërgoj te ti shërbëtorët e mi, tê cilët do të bastisin shtëpinë tênde dhe shtëpinë e shërbëtorëve të tu; ata do të marrin të gjitha gjërat që janë me të shtrënja për ty"". 7 Atëherë mbreti i Izraelit thirri têrë pleqtë e vendit dhe u tha: "Shikoni, ju lutem, se si ky njeri kérkon shkatërrimin tonë, sepse më ka dërguar tê kérkojë gratë e mia dhe bijtë e mi, argjendin dhe arin tim, dhe unë nuk i kam refuzuar asgjë". 8 Têrë pleqtë dhe têrë populli thanë: "Mos e dégjo dhe mos prano". 9 Ashabi iu përgjigji pastaj lajmëtarëve të Ben-Hadadit: "I thoni mbretit, zotit time: "Të gjitha gjërat që i kérkove shërbëtorit tênd herën e parë do ti

bëj, por këtë nuk mund ta bëj""". Kështu lajmëtarët shkuan t'i njoftojnë përgjigjen Ben-Hadadit. 10 Atëherë Ben-Hadadi i çoi fjalë Ashabit: "Perënditë të më bëjnë kështu dhe më keq në rast se pluhuri i Samarisë do të mjafjoj që të mbushin grushtat têrë njerëzit që më pasojnë!". 11 Mbreti i Izraelit u përgjigji: "I thoni: "Ai që ka armaturën në trup të mos lavdërohet si ai që e heq"". 12 Kur Ben-Hadadi mori këtë përgjigje, ai ndodhej bashkë me mbretërit duke pirë në çadrat, dhe u tha shërbëtorëve të tij: "Bëhuni gati për mësimjel!". Kështu ata u përgatitën për të sulmuar qytetin. 13 Por ja që një profet iu afroa Ashabit, mbretit të Izraelit, dhe i tha: "Kështu thotë Zoti: "E shikon këtë turmë të madhe? Ja, që sot unë do ta lë në dorën tênde dhe kështu do të mësosh që unë jam Zoti""". 14 Ashabi i tha: "Me anë të kujt?". Ai u përgjigji: "Kështu thotë Zoti: "Me anë të të rinjve në shërbim të kërreve të krahinave""". Ashabi tha: Kush do ta fillojë betejën?". Profeti u përgjigji: "Ti". 15 Atëherë Ashabi kaloi në revistë të rinjtë që ishin në shërbim të kërreve të krahinave; ata ishin dyqind e tridhjetë e dy veta. Pastaj kaloi në revistë têrë popullin, têrë bijtë e Izraelit; ishin shtatë mijë veta. 16 Në mesditë bënë një dalje, ndërsa Ben-Hadadi ishte duke pirë dhe duke u dehur bashkë me tridhjetë e dy mbretërit që i kishin ardhur në ndihmë. 17 Të rinjtë në shërbim të kërreve të krahinave dolën të parët. Ben-Hadadi dërgoi njerëz për të parë dhe ata i njoftu: "Nga Samaria kanë dalë disa njerëz". 18 Mbreti tha: "Në rast se kanë dalë me qëllime paqësore, i zini të gjallë; në qoftë se kanë dalë për të luftuar, i zini gjithashtu të gjallë". 19 Kështu të rinjtë në shërbim të kërreve të krahinave dolën nga qyteti bashkë me ushtrinë që i pasonte, 20 dhe secili prej tyre vrau nga një njeri. Kështu Sirët ua mbathën këmbëvë dhe Izraelitët i ndoqën; dhe Ben-Hadadi, mbret i Sirisë, iku me kalë bashkë me disa kalorës. 21 Edhe mbreti i Izraelit mori pjesë në luftimet, shkatërroi kuaj dhe qerre dhe u shkaktol Sirëve një disfatë të madhe. 22 Atëherë profeti iu afroa mbretit të Izraelit dhe i tha: "Shko, përforcohu dhe mendo mirë atë që duhet të bësh, sepse mbas një viti mbreti i Sirisë do të tê sulmojë". 23 Shërbëtorët e mbretit të Sirisë i thanë: "Perëndia i tyre është Perëndia i maleve; prandaj ata qenë më të fortë se ne; por në rast se ndeshemi në fushë, ne do të jemi me siguri më të fortë. 24 Prandaj vepro kështu: têrë mbretërvë hiqua komandën që kanë dhe në vend të tyre cakto kapedanë. 25 Mblidh një ushtri baras me atë që ke humbur, me po aq kuaj dhe qerre; pastaj do të ndeshemi në fushë dhe me siguri do të jemi më të fortë se ata". Ai pranoi këshillën e tyre dhe veproi ashtu siç i thanë. 26 Pas një viti Ben-Hadadi kaloi në revistë Sirët dhe doli në drejtim të Afekut për të luftuar Izraelin. 27 Edhe bijtë e Izraelit u thirrën për t'u mbledhur dhe u furnizuan me ushqime; pastaj u nisën kundër Sirëve dhe ngritën kampin e tyre përballë tyre; dukeshin si dy kope të vogla dhish, ndërsa Sirët e kishin mbushur vendin. 28 Atëherë një njeri i Perëndisë iu afroa mbretit të Izraelit dhe i tha: "Kështu thotë Zoti: "Me qenë se Sirët kanë thënë: Zoti është Perëndia i maleve dhe nuk është Perëndia i luginave unë do të jap në duart e tua têrë këtë mizëri të madhe; dhe ju do të mësoni që unë jam Zoti""". 29 Shtatë ditë me radhë qëndruan në kampet e tyre njeri përballë tjetrit, por ditën e shtatë filloj beteja dhe bijtë e Izraelit vranë brenda një dite të vetme njëqind mijë këmbësorë sirë. 30 Ata që shpëtuan

ikën në qytetin e Afekut, ku muret ranë mbi njëzet e shtatë mijë prej tyre. Edhe Ben-Hadadi iku dhe shkoi në qytet përtu fshehur në një dhomë të brendshme. **31** Shërbëtorët e tij i thanë: "Ja, kemi dégjuar të thuhet që mbretërit e shtëpisë së Izraelit janë zemërbutë; prandaj të veshim thasë dhe të vëmë litarë në qafë dhe të dalim të presim mbretin e Izraelit; ndofta ai ka pér të na lénë të gjallë". **32** Kështu ata u veshën me thasë dhe vunë litarë në qafë, shkuan te mbreti i Izraelit dhe i thanë: "Shërbëtori yt Ben-Hadadi thotë: "Të lutem, lërmë të gjallë"". Ashabi u përgjigji: "Éshtë ende gjallë? Ai éshtë vëllai im". **33** Këta njerzë e muarrën këtë si shenjë të mbarë dhe nxituan të kërkonin vërtetimin e kësaj thënje, duke thënë: "Ben-Hadadi éshtë, pra, vëllai yt!". Ai u përgjigji: "Shkon ta merrni". Kështu Ben-Hadadi shkoi te Ashabi, që e hipë në qerren e tij. **34** Atëherë Ben-Hadadi i tha: "Unë do të t'ë kthej qytetet që ati im i hoqi atit tënd; dhe kështu ti do të vendosësh tregje në Damask, ashtu si kishte bërë im atë në Samari". Ashabi i tha: "Me këtë kusht do të t'ë lë të ikësh"; kështu Ashabi lidhi një besëlidhje me të dhe e la të ikë. **35** Atëherë një nga bijtë e profetëve i tha shokut të tij me urdhër të Zotit: "Më godit!". Por ky nuk pranoi ta godasë. **36** Atëherë i pari i tha: "Me qenë se nuk iu binde zërit të Zotit, sapo të largohesh nga unë një luan do të t'ë vrasë". Kështu, me t'u larguar nga ai, doli një luan dhe e vrua. **37** Pastaj profeti gjeti një njeri dhe i tha: "Më godit!". Ky e rrahu dhe e plagosë. **38** Atëherë profeti shkoi ta presë mbretin në rrugë, duke u maskuar me një rryp pëlzure mbi sytë. **39** Kur po kalonte mbreti, i thirri dhe i tha: "Shërbëtori yt u fut në mes të betejës, kur dikush u têrroq mënjanë dhe më solli një njeri, duke më thënë: "Ruaje këtë njeri; në rast se vritet, do ta paguash me jetën tênde ose do të paguash një talent argjendi". **40** Ndërsa shërbëtori yt ishte i zënë sa andej e këtej, ai person u zhduk". Mbreti i Izraelit i tha: "Ja vendimi yt; e ke shqiptuar ti vetë". **41** Atëherë ai hoqi me nxitim nga sytë rripin e përlurës dhe mbreti i Izraelit e pa që ishte një nga profetët. **42** Pastaj profeti i tha mbretit: "Kështu thotë Zoti: "Me qenë se e le të t'ë shpëtojë nga dora njeriun që kisha caktuar të shfarosej, jeta jote ka pér tu paguar pér të tijën dhe populli yt pér popullin e tij". **43** Kështu mbreti i Izraelit u kthye në shtëpinë e tij i hidhëruar dhe i zemëruar, dhe shkoi në Samari.

21 Mbas këtyre ngjarjeve, ndodhi që Nabothi i Jezreelit kishte një vresht në Jezreel, afér pallatit të Ashabit, mbretit të Samarisë. **2** Kështu Ashabi i foli Nabothit dhe i tha: "Më jep vreshtin që ta bëj kopshët perimesh, sepse ndodhet afér shtëpisë sime. Në këmbim do të jep një vresht më të mirë ose, po të t'ë pëlqejej më tepër, barasvlerën në të holla". **3** Por Nabothi iu përgjigji Ashabit: "Të më ruajë Zoti të t'ë lë trashëgiminë e etërve të mi!". **4** Prandaj Ashabi u kthye në shtëpi i trishtuar dhe i zemëruar pér përgjigjen që Nabothi i Jezreelit i kishte dhënë: "Nuk do të jep trashëgiminë e etërve të mi!". Ra mbi shtratin e tij, ktheu kokën mënjanë dhe nuk deshi të hante. **5** Atëherë Jezebeli, bashkëshortja e tij, iu afroua dhe i tha: "Pse e ke frymën kaq të trishtuar dhe nuk ha?". **6** Ai iu përgjigji: "Sepse fola me Nabothin e Jezreelit dhe i thashë: "Më jep me para vreshtin tênd ose, po të t'ë pëlqejej më shumë, të t'ë jep një vresht tjetër si këmbim". Por ai m'u përgjigji: "Nuk do të t'ë jep vreshtin tim!"". **7**

Atëherë gruaja e tij Jezebel i tha: "A nuk je ti që mbretëron tanë mbi Izrael! Çohu, ha dhe zemra jote të gëzohet; vreshtin e Nabothit në Jezreel do të ta jap unë". **8** Kështu ajo shkroi disa letra në emr të Ashabit, i vulosi me vulën e këtij dhe ua dërgoi pleqe dhe parisë që banonin në po atë qytet me Nabothin. **9** Në letrat ajo shkruan kështu: "Shpallni agjéririm dhe e ulni Nabothin në rreshtin e parë përpara popullit; **10** i vini përballë dy njerëz të poshtër që të deponojnë kundër tij, duke thënë: "Ti ke blasfemuar Perëndinë dhe mbretin"; pastaj çojeni jashtë, goditeni me gurë dhe kështu të vdesë". **11** Njerëzit e qytetit të Nabothit, pleqtë dhe paria që banonin në qytetin e tij vepruan ashtu si Jezebeli kishte dërguar t'u thoshte, siç ishte shkruar në letrat që u kishte drejtuar. **12** Shpallën agjéririm dhe e ulën Nabothin përpara popullit. **13** Pastaj erdhën dy njerëz të poshtër që u ulën përballë tij; dhe këta dy të poshtër deponuan kundër Nabothit përpara popullit, duke thënë: "Nabothi ka mallkuar Perëndinë dhe mbretin". Pastaj e çuan jashtë qytetit dhe e vranë me gurë; kështu ai vdiq. **14** Pas kësaj i çuan fjalë Jezebelit: "Nabothi u vra me gurë dhe vdiq". **15** Kur Jezebeli mësoi që Nabothi ishte vrarë me gurë dhe kishte vdekur, i tha Ashabit: "Çohu dhe shtjere në dorë vreshtin e Nabothit në Jezreel, që ai nuk pranoi të t'ë japë me para, sepse Nabothi nuk jeton më, por ka vdekur". **16** Me t'ë dégjuar Ashabi që Nabothi kishte vdekur, u ngrit dhe u nis pér të shtënë në dorë vreshtin e Nabothit në Jezreel. **17** Atëherë fjala e Zotit iu drejtua Elias, Tishbitit, me këto fjalë, duke i thënë: **18** "Çohu dhe dil para Ashabit, mbretit të Izraelit, që banon në Samari; Ja, ai éshtë në vreshtin e Nabothit, ku ka shkuar pér ta shtënë në dorë. **19** Do t'i flasësh kështu: Kështu thotë Zoti: "Në fillim vrate një njeri dhe pastaj i rrëmbeve pronën". Pastaj t'i thuash: Kështu thotë Zoti: "Po në atë vend ku qentë kanë lëpirë gjakun e Nabothit, ata kanë pér t'ë lëpirë edhe gjakun tënd""". **20** Ashabi i tha Elias: "Më gjete pra, o armiku im?". Elias u përgjigji: "Po, të gjeta, sepse je shitur pér t'ë bérë atë që éshtë e keqe në sytë e Zotit. **21** Ja, unë do të sjell mbi ty fatkeqësinë, do t'i zhduk têrë pasardhësit e tu dhe do të shfaros nga shtëpia e Ashabit çdo mashkull, skllav apo i lirë në Izrael. **22** Do ta bëj shtëpinë tênde si shtëpinë e Jeroboamit, birit të Nabatit, dhe si shtëpinë e Baashas, birit të Ahijahut, sepse ti ke nxitur zemërimin tim dhe e ke bérë Izraelin të mëkatojë. **23** Edhe pér sa i përket Jezebelit, Zoti flet dhe thotë: "Qentë do ta hanë Jezebelin poshtë mureve të Jezreelit". **24** Ata të Ashabit që do të vdesin në qytet do t'i hanë qentë, ata që do të vdesin përkundrazi në ara do t'i hanë shpendët e qillit". **25** Në të vërtetë nuk pati kurrë ndonjë njeri që u shit pér t'ë bérë atë që éshtë e keqe në sytë e Zotit si Ashabi, sepse ishte i shtyrë nga gruaja e tij Jezebeli. **26** Ai u suall në ményrë të neveritshme duke u dhënë pas idhujve, ashtu si kishin bérë Amoretjt që Zoti i kishte débuar përpara bijve të Izraelit. **27** Kur Ashabi dégjoi këto fjalë, grisi rrrobat e tij, e mbuloi trupin me një thes dhe agjeroi; binte në shrat i mbështjellë me thesin dhe ecte si i përvuajtur. **28** Atëherë fjala e Zotit iu drejtua Elias, Tishbitit, duke i thënë: **29** "A e pe si u poshtërua Ashabi para meje? Duke qenë se u poshtërua para meje, unë nuk do ta godas me fatkeqësinë sa éshtë i gjallë, por do t'ë dërgoj fatkeqësinë mbi shtëpinë e tij gjatë jetës së birit t'ë tij".

22

Kaluan tre vjet pa luftë midis Sirisë dhe Izraelit. 2 Por në vitin e tretë Jozafati, mbreti i Judës, zbriti të takohet me mbretin e Izraelit. 3 Mbreti i Izraelit u kishte thënë shërbëtorëve të tij: "Ju nuk e dini që Ramothi i Galaudit është yni dhe ne po rrrimë të qetë pa e rimarrë nga duart e mbretit të Sirisë?". 4 Pastaj i tha Jozafatit: "A nuk do të vije të luftoje me mua në Ramoth të Galaudit?". Jozafati iu përgjigj mbretit të Izraelit me këto fjalë: "Ki besim tek unë ashtu si te vetja jote, te njerëzit e mi si te njerëzit e tu, mbi kuajt e mi ashtu si ke besim te kuajt e tu". 5 Jozafati i tha gjithashtu mbretit të Izraelit: "Të lutem këshillohu po sot me Zotin". 6 Atëherë mbreti i Izraelit thirri profetët që ishin rrëth katërqind, dhe iu tha: "A duhet të shkoj të luftoj kundër Ramothit të Galaudit, apo të heq dorë nga kjo?". Ata iu përgjigj: "Shko, sepse Perëndia do ta japë në duart e mbretit". 7 Por Jozafati tha: "A nuk ka këtu ndonjë profet tjetër të Zotit, me të cilin mund të këshillohem?". 8 Mbreti i Izraelit iu përgjigj Jozafatit: "Ka akoma një njeri, Mikajahu, bir i Imlahut, me anë të të cilit mund të këshillohesh me Zotin; por unë e urrej sepse nuk profetizon kurrë asgjë të mirë lidhur me mua, por vetëm të keqen". Jozafati i përgjigj: "Mbreti nuk duhet të flasë kështu!". 9 Atëherë mbreti i Izraelit thirri një eunuk dhe i tha: "Sill menjëherë Mikajahun, birin e Imlahut". 10 Mbreti i Izraelit dhe Jozafati, mbret i Judës, ishin ulur secili në froni e tij, të veshur me rrobat e tyre mbretërore, në lëmin që ndodhet në hyrje të portës së Samarisë; dhe tërë profetët profetizonin para tyre. 11 Sedekia, bir i Kenaanahut, që i kishte bërë vetes brirë prej hekuri, tha: "Kështu thotë Zoti: "Me këta brirë do të shposh tejpërtëj Sirët deri sa t'i shkatërrosh plotësisht""". 12 Tërë profetët bënin profeci të njollojtë dhe thonin: "Shko kundër Ramothit të Galaudit dhe do t'ia dalësh, sepse Zoti do ta japë në duart e mbretit". 13 Lajmëtarë që kishte shkuar të thërriste Mikajahun i foli kështu dhe tha: "Ja, fjalët e profetëve përpunhen duke shpallur gjëra të mira për mbretin; të lutem, fjalë jote të jetë si ajo e secilit prej tyre, dhe shpall edhe ti gjëra të mira". 14 Por Mikajahu i përgjigj: "Ashtu siç është e vërtetë që Zoti rron, unë do them ato që do të më thotë Zoti". 15 Si ariti para mbretit, mbreti i tha: "Mikajah, a duhet të shkojmë të luftojmë kundër Ramothit të Galaudit, apo duhet të heqim dorë?". Ai i përgjigj: "Shko, ti do t'ia dalësh, sepse Zoti do ta japë në duart e mbretit". 16 Atëherë mbreti i tha: "Sa herë jam përgjëruar të më thuash vetëm të vërtetën në emër të Zotit?". 17 Mikajahu i përgjigj: "Pashë tërë Izraelin të shpërndarë nëpër male, sikur të ishin dhen pa bari; dhe Zoti ka thënë: "Ata nuk kanë më zot; secili të kthehet në paqe në shtëpinë e vet""". 18 Mbreti i Izraelit i tha Jozafatit: "A nuk të kisha thënë unë që në lidhje me mua, ai nuk do të profetizonte asgjë të mirë, por vetëm të keqe?". 19 Atëherë Mikajahu tha: "Prandaj dégio fjalën e Zoti. Unë e kam parë Zotin të ulur mbi froni e tij, ndërsa tërë ushtria e qellit i rinte përqark në të djathtë dhe në të majtë. 20 Zoti tha: "Kush do t'ia prishë mendjen Ashabit që të dalë dhe të vritet në Ramoth të Galaudit?". Tani dikush përgjigjet në një mënyrë dhe dikush në një tjetër. 21 Atëherë doli një frysë, që u paraqit përpara Zotit dhe tha: "Do t'ia prish mendjen unë". 22 Zoti i tha: "Në çfarë mënyrë?". Ai u përgjigj: "Do të dal dhe do të jem frysma e gjenjeshtës në gojën e tërë profetëve të tij". Zoit i tha: "Do

t'ia dalësh me siguri ta mashtrosh; dil dhe vepro ashtu". 23 Prandaj Zoti ka vënë një frysë gjenjeshtë në gojën e të gjithë profetëve të tu; por Zoti parashikon fatkeqësira kundër teje". 24 Atëherë Sedekia, bir i Kenaanahut, u afrau dhe i ra me një shpullë Mikajahut, duke i thënë: "Nga kaloi Fryma e Zotit kur doli nga unë pér të folur me ty?". 25 Mikajahu u përgjigj: "Do ta shohësh ditën që do të shkosh, në një dhomë të brendshme pér t'u fshehur". 26 Atëherë mbreti i Izraelit tha: "Merre Mikajahun dhe çoje tek Amoni, guvernatori i qytetit dhe tek Joasi, bir i mbretit, dhe u thuaj atyre: 27 Kështu thotë mbreti: "Futeni këtë në burg dhe ushqeheni me bukë dhe me ujë hidhërimi, deri sa të kthehem shëndoshë e mirë". 28 Atëherë Mikajahu tha: "Në rasat se ti kthehesh shëndoshë e mirë, kjo do të thotë se Zoti nuk ka folur nëpërmjet meje". Dhe shtoi: "Dëgjoni, o popuj të terti!". 29 Mbreti i Izraelit dhe Jozafati, mbret i Judës, dolën, pra, kundër Ramothit të Galaudit. 30 Mbreti i Izraelit i tha Jozafatit: "Unë do të ndërroj petkat që të mos njihem dhe pastaj do të shkoj të luftoj; por ti vish rrrobat e tua mbretërore". Kështu mbreti i Izraelit u vesh me rroba të tjera dhe shkoi të luftojë. 31 Mbreti i Sirisë u kishte dhënë këtë urdhër tridhjetë e dy kapitenëve të qerreve të tij, duke thënë: "Mos luftoni kundër askujt, i madh apo i vogël qoftë; por vetëm kundër mbretit të Izraelit". 32 Kështu, kur kapitenët e qerreve panë Jozafatin, ata thanë: "Ky është me siguri mbreti i Izraelit". Dhe u kthyen nga ai pér ta sulmuar; por Jozafati lëshoi një ulërim. 33 Kur kapitenët e qerreve e kuptuan që nuk ishte mbreti i Izraelit, hoqën dorë nga ndjekja. 34 Por një njeri lëshoi rastësish shigjetë me harkun e tij dhe goditi mbretin e Izraelit midis syltave të parzmores të tij; prandaj mbreti i tha karrocierit: "Kthehu dhe më ço jashtë rrëmujës, sepse jam i plagosur". 35 Por beteja qe aq e ashpër atë ditë, sa që mbreti u detyrua të qëndrojë në qerren e tij përpara Sirëve, dhe vdiq aty nga mbrëmja; gjaku i plagës kishte rjedhur në fund të qerres. 36 Kur po ngryej, një ulërimë pëershkoi radhët e ushtrisë: "Secili të kthehet në qytetin e vet, secili në fshatin e tij". 37 Kështu mbreti vdiq dhe u çua në Samari; pastaj u bë varrimi i mbretit në Samari. 38 Pas kësaj lanë qerren dhe armët në një hauz të Samarisë dhe qentë lëpinë gjakun e tij, sipas fjalës që kishte thënë Zoti. 39 Pjesa tjetër e bëmave të Ashabit, të gjitha ato që ai bëri, shtëpia e fildishtë që ndërtoi dhe tërë qytetet që ngriti a nuk janë të shkruara vallë në librin e Kronikave të mbretërvës të Izraelit? 40 Kështu Ashabin e zuri gjumi me etërit e tij. Në vend të tij mbretëroi Ashaziah, i biri. 41 Jozafati, bir i Asas, filloi të mbretërojë mbi Judën vitin e katërt të Ashabit, mbret i Izraelit. 42 Jozafati ishte tridhjetë e pesë vjec kur filloi të mbretërojë, dhe mbretëroi njëzet e pesë vjet në Jeruzalem. E éma quhej Azubah dhe ishte bijë e Shilhit. 43 Ai ndoqi tërë rrugët e Asas, atit të tij, dhe nuk u largua prej tyre, duke bërë atë që është e drejtë në sytë e Zotit. Megjithatë vendet e larta nuk u hoqën; kështu populli vazhdonte të ofronte fljime dhe të digjite temjan në vendet e larta. 44 Dhe Jozafati jetonte në paqe me mbretin e Izraelit. 45 Pjesa tjetër e bëmave të Jozafatit, trimëritë e tij dhe lulfrat e tij a nuk janë vallë të shkruara në librin e Kronikave të mbretërvës të Judës? 46 Ai zhduku nga vendi mbeturinat e atyre që merreshin me kurvëri dhe, që kishin mbetur nga koha e Asas, atit të tij. 47 Në atë kohë nuk kishte asnjë mbret në

Edom, por vetëm një përfaqësues i mbretit. **48** Jozafati bëri që të ndërtohen anije në Tarshish për të vajtur në Ofir, që të kërkohej ar, por anijet nuk arritën kurrë të dalin në det, sepse u shkatërruan në Etsion-Geber. **49** Atëherë Ashaziahu, bir i Ashabit, i tha Jozafatit: "Lejo që shërbëtorët e mi të hipin mbi anijet bashkë me shërbëtorët e tu". Por Jozafati nuk pranoi. **50** Jozafatin e zuri gjumi bashkë me etërit e tij dhe u varros bashkë me ta në qytetin e Davidit, atit të tij. Në vend të tij mbretëroi i biri Jehoram. **51** Ashaziahu, bir i Ashabit, filloj të mbretërojë mbi Izraelin në Samari vitin e shtatëmbëdhjetë të Jozafatit, mbretit të Judës, dhe mbretëroi dy vjet mbi Izraelin. **52** Ai bëri atë që është e keqe në sytë e Zotit dhe ndoqi rrugën e atit të tij, të nënës së tij dhe atë të Jeroboamit, birit të Nebathit, që e kishte bërë Izraelin të kryente mëkate. **53** U vu në shërbim të Baalit dhe ra përmbys përpara tij, duke shkaktuar zemërimin e Zotit, Peréndisë të Izraelit, pikërisht ashtu si kishte vepruar i ati.

2 i Mbretërve

1 Mbas vdekjes së Ashabit, Moabi u rebelua kundër Izraelit. **2** Ashaziahu ra nga dritarja e katit të sipërm në Samari dhe u dëmtua. Atëherë dérgoi lajmëtarë të cilëve u tha: "Shkoni të konsultoni Baal-Zebubin, perëndinë e Ekrone, pér të ditur në se do ta marr veten nga kjo fatkeqësi". **3** Por një engjell i Zotit i tha Tishbitit Elia: "Çohu dhe u dil përparr lajmëtarëve të mbretit të Samarisë dhe u thuaj atyre: "Mos vallë nuk ka Perëndi në Izrael, që ju shkoni të konsultoheni me Baal-Zebubin, perëndinë e Ekrone". **4** Prandaj kështu thotë Zoti: "Ti nuk do të zgresësh më nga shtrati në të cilin ke hipur, por me siguri ke pér të vdekur!". Pastaj Elia u largua. **5** Lajmëtarët u ktheyen to Ashaziahu, që i pyeti ata: "Pse u kthyhet?". **6** Ata u përgjigjën: "Një njeri na doli përparr dhe na tha: "Shkoni te mbreti që ju ka dërguar dhe i thoni: Kështu thotë Zoti: Mos vallë nuk ka asnjë Perëndi në Izrael që ti dërgon njerëz pér t'u konsultuar me Baal-Zebubin, perëndinë e Ekrone? Prandaj nuk do të zgresësh nga shtrati mbi të cilin ke hipur, por me siguri ke pér të vdekur!". **7** Atëherë mbreti i pyeti ata: "Si ishte njeriu që ju doli përparr dhe ju tha këto fjalë?". **8** Ata u përgjigjën: "Ishte një njeri i veshur me rroba leshi dhe me një brez prej lëkure rrithjeve"; Ashaziahu tha: "Eshtë Elia, Tishbiti!". **9** Atëherë mbreti dérgoi tek Elia një kapiten pesëdhjetësheje me pesëdhjetë njerëzit e tij; ai u ngjit tek ai dhe e gjeti Elian të ulur në majë të malit. Kapiteni i tha: "O njeriu i Perëndisë, mbreti të urdhëron të zgresësh". **10** Elia u përgjigj dhe i tha kapitenit të pesëdhjetëshes: "Në rast se jam një njeri i Perëndisë, të zgresë zjarr nga qelli dhe të të zhdukë ty dhe të pesëdhjetë njerëzit që janë me ty!". Dhe nga qelli zbriti një zjarr, që zhduku atë dhe të pesëdhjetë njerëzit e tij. **11** Atëherë mbreti i dérgoi një kapiten tjetër pesëdhjetësheje me pesëdhjetë njerëzit e tij, që u drejtua Elias dhe i tha: "O njeriu i Perëndisë, mbreti të urdhëron të zgresësh menjëherë". **12** Elia u përgjigj dhe u tha atyre: "Në qoftë se jam një njeri i Perëndisë, le të zgresë zjarr nga qelli dhe të të zhdukë ty dhe pesëdhjetë njerëzit e tu". Dhe nga qelli zbriti zjarri i Perëndisë që zhduku atë dhe të pesëdhjetë njerëzit e tij. **13** Mbreti dérgoi edhe një kapiten të tretë pesëdhjetësheje me pesëdhjetë njerëzit e tij. Ky kapiten i tretë pesëdhjetësheje u ngjit dhe shkoi e u shtri para Elias, duke e lutar: "O njeriu i Perëndisë, të lutem, jeta ime e këtyre pesëdhjetë shërbëtorëve të tu qofshin të çmuara në sytë e tu! **14** Ja, një zjarr zbriti nga qelli dhe zhduku dy kapitenët e parë të pesëdhjetëshes me pesëdhjetë njerëzit e tyre; por tani jeta ime qoftë e çmuar në sytë e tu". **15** Engjelli i Zotit i tha Elias: "Zbrit me të dhe mos ki frikë prej tij". Prandaj Elia u ngrit dhe zbriti bashkë me të te mbreti, **16** dhe i tha: "Kështu thotë Zoti: "Pse nuk paska në Izrael asnjë Perëndi, me fjalën e të cilin të mund të këshillohesh, që ti dérgove lajmëtarë te Baal-Zebubi, perëndi e Ekrone? Pér këtë arësyte ti nuk do të zgresësh nga shtrati në të cilin ke hipur, por ke pér të vdekur me siguri!". **17** Kështu Ashaziahu vdiq, sipas fjalës së Zotit, të cilën e shqiptoi Elia. Me qenë se nuk kishte bij, Jerohami filloj të mbretërojë në vend të tij, gjatë vitit të dytë të Jerohamit, birit të Jozafatit, mbretit të Judës. **18** Pjesa tjetër e bëmave të kryera

nga Ashaziahu a nuk eshtë e shkruar vallë në librin e Kronikave të mbretërve të Izraelit?

2 Kur Zoti deshi ta konte në qjell Elian në një shakullinë, Elia u nis nga Gilgali bashkë me Eliseun. **2** Atëherë Elia i tha Eliseut: "Ndalu këtu, të lutem, sepse Zoti më dérgoi deri në Bethel". Por Eliseu u përgjigj: "Ashtu siç eshtë e vërtetë që Zoti rron dhe që edhe ti vetë rron, unë nuk do të lë". Kështu zbritën në Bethel. **3** Dishepujt e profetëve që ishin në Bethel shkuan pastaj ta takojnë Eliseun dhe i thanë: A e di që Zoti do ta çojë sot zotin tênde përmbi ty?". Ai u përgjigj: "Po, e di; heshtni!". **4** Pastaj Elia i tha: "Elise, ndalu këtu, të lutem, sepse Zoti më dërgon në Jeriko". Ai u përgjigj: "Ashtu siç eshtë e vërtetë që Zoti rron dhe që ti vetë rron, unë nuk do të lë". Kështu zbritën në Jeriko. **5** Atëherë dishepujt e profetëve që ishin në Jeriko iu afroan Eliseut dhei i thanë: "A e di që Zoti do ta çojë sot zotin tênde përmbi ty?". Ai u përgjigj: "Po, e di; heshtni!". **6** Pastaj Elia i tha: "Ndalu këtu, të lutem, sepse Zoti më çon në Jordan". Ai u përgjigj: "Ashtu siç eshtë e vërtetë që Zoti rron dhe që edhe ti rron, unë nuk do të lë". Kështu e vazhduan rrugën bashkë. **7** Pesëdhjetë veta nga radhët e dishepujve të profetëve shkuan pas tyre dhe u ndalën përballë tyre, nga larg, ndërsa Elia dhe Eliseu u ndalën në bregun e Jordanit. **8** Atëherë Elia mori mantelin e tij, e mbështollti dhe rahu me të ujërat, që u ndanë andej dhe këndej; kështu kaluan që të dy në të thatë. **9** Mbas kalimit, Elia i tha Eliseut: "Kërkoi çfarë do që unë të bëj, pér ty, para se të më largojnë prej teje". Eliseu u përgjigj: "Të lutem, bëj që një pjesë e dyfishtë e frysës tênde të vijë mbi mua". **10** Elia tha: "Ti ke kërkuar një gjë të vështirë; megjithatë, po të më shohësh kur do të më largojnë prej teje, kjo do të të jetep, pérndryshe nuk do ta kesh". **11** Ndërsa ecnin duke folur, ata u ndanë nga njeri tjetri nga një qerre e zjarritë dhe nga kuaj të zjarritë, dhe Elia u ngjit në qjell në një shakullinë. **12** Eliseu e pa këtë dhe filloj të bërtasë: "O ati im, o ati im, qerre e Izraelit dhe kalorësia e tij". Pastaj nuk e pa më. Atëherë kapi rrobat e tij dhe i grisi më dysh. **13** Mblodhi pastaj mantelin e Elias që i kishte rënë nga trupi, u kthy prapa dhe u ndal në bregun e Jordanit. **14** Pastaj mori mantelin e Elias që i kishte rënë nga trupi, rrahu ujërat me të dhe tha: "Ku eshtë Zoti, Perëndia i Elias?". Kur edhe ai rrahu ujërat, këto u ndanë sa andej edhe këtej dhe Eliseu kaloi. **15** Kur dishepujt e profetëve që ishin në Jeriko dhe ndodheshin kështu përballë Jordanit e panë Eliseun, ata thanë: "Fryma e Elias eshtë vendosur mbi Eliseun". Pastaj i dolën përparr, u përkulën deri në tokë përparr tij **16** dhe i thanë: "Ja, ka midis shërbëtorëve të tu pesëdhjetë njerëz të fuqishëm; léri të shkojnë e të kërkojnë zotin tênde se mos Fryma e Zotit e ka marrë dhe e ka hedhur mbi ndonjë mal apo në ndonjë luginë". Eliseu u përgjigj: "Mos dérgoni njeri". **17** Por ata ngulën këmbë aq shumë sa ai mbeti i hutuar dhe tha: "Çojini". Atëherë ata dérguan pesëdhjetë njerëz pér të kërkuar Elian tri ditë me radhë, por nuk e gjetën. **18** Kur ata u ktheyen tek Eliseu, që ishte ndalur në Jeriko, ai u tha atyre: "A nuk ju kisha thënë: Mos shkoni?". **19** banorët e qytetit i thanë Eliseut: "Ja, qëndrimi në këtë qytet eshtë i këndshëm, siç mund ta vëré re zoti jonë, por ujërat janë të këqija dhe vendi jopjellor. **20** Ai tha: "Më sillni një pjatë të re

dhe mbusheni me kripë". Ata ia sollën. **21** Ai shkoi te burimi i ujërave, hodhi aty kripën dhe tha: "Kështu thotë Zoti: "Unë do t'i bëj të mbara këto ujëra, ato nuk do të shkaktojnë më as vdekje, as shterpësi""'. **22** Kështu ujërat kanë mbetur të mbara deri më sot, sipas fjalës që Eliseu kishte shqiptuar. **23** Që andej Eliseu u ngjit në Bethel. Ndërsa po njijetë nëpër rrugë dolën nga qyteti disa të rinj dhe filluan të tallen me të, duke thënë: "Ngjitu, o kokë tullaci! Ngjitu, o kokë tullaci". **24** Ai u kthyesh, i pa dhe i mallkoi në emër të Zotit, atëherë dolën nga pylli dy arinj, që i bënë copë-copë dyzet e dy nga këta të rinj. **25** Që këtej Eliseu shkoi në malin Karmel dhe që andej u kthyesh pastaj në Samari.

3 Jehorami, bir i Ashabit, fillo i mbretërojë mbi Izraelin në Samari vitin e tetëmbëdhjetë të Jozafatit, mbretit të Judës, dhe mbretëroi dymbëdhjetë vjet me radhë. **2** Ai bëri atë që është e keqe pér sytë e Zotit, por jo si i ati i tij dhe nëna e tij, sepse hoqi shtyllën e Baalit, të ndërtuar nga i ati. **3** Megjithatë ai mbeti i lidhur me mëkatajet e Jeroboamit, birit të Nebatit, që e kishte bërrë Izraelin të mëkatojë, dhe nuk u shkëput nga ato. **4** Mesha, mbret i Moabit, ishte një rritës dhensch dhe i paguante mbretit të Izraelit një haraqë prej njëqind mijë qengash dhe leshin e njëqind mijë deshve. **5** Por me vdekjen e Ashabit, mbretit të Moabit u rebelua kundër mbretit të Izraelit. **6** Atëherë mbreti Jehoram doli nga Samaria dhe kërkoi të mblidhet tërë Izraeli; **7** pastaj u nis dhe i çoi fjalë Jozafatit, mbretit të Judës: "Mbreti i Moabit ka ngritur krye kundër meje; a do të vish me mua pér të luftuar kundër Moabit?". Ai u përgjigji: "Do të vij, ki besim tek unë ashtu si ke besim tek vetja jote, te populli im ashtu si te populli yt, te kuajt e mi ashtu si te kuajt e tu". **8** Pastaj pyeti: "Nëpër çfarë rruge do të shkojmë?". Jehorami u përgjigji: "Nga rruga e shkretëtirës së Edomit". **9** Kështu mbreti i Izraelit, mbreti i Judës dhe mbreti i Edomit filluan marshimin; mbasi ecën përqark shkretëtirës shtatë ditë, fillo i t'i mungojë uji ushtrisë dhe kafshëve që e ndiqnin. **10** Atëherë mbreti i Izraelit tha: "Sa keq! Zoti i ka thirr bashkë këta tre mbretër pér t'i dorëzuar në duart e Moabit!". **11** Por Jozafati pyeti: "A ka këtu ndonjë profet të Zotit me anë të të cilit mund të këshillohemë me Zotin?". Njëri nga shërbëtorët e mbretit të Izraelit u përgjigji dhe tha: "Kemi këtu Eliseun, birin e Shafatit, i cili derdhetë ujë mbi duart e Elias". **12** Jozafati tha: "Fjala e Zotit është me ty". Kështu mbreti i Izraelit, Jozafati dhe mbreti i Edomit zbritën drejt tij. **13** Por Eliseu i tha mbretit të Izraelit: "Ç'punë kam unë me ty? Shko te profetët e atit tënd dhe të nënës sate!". Mbreti i Izraelit iu përgjigji: "Jo, sepse Zoti i ka thirr bashkë të këta tre mbretër pér t'i dorëzuar në duart e Moabit". **14** Atëherë Eliseu tha: "Ashtu siç është e vërtetë që rron Zoti i ushtrive, në prani të të cilit ndodhem unë, po të mos ishte pér respektin që kam pér Jozafatin, mbretin e Judës, nuk do të isha kujdesur aspak pér ty dhe nuk do të të kisha begenisur as edhe me një shikim. **15** Por tanë më sillni një muzikant". Por ndodhi që, ndërsa muzikanti i binte harpës, dora e Zotit u ndodh mbi Eliseun. **16** Atëherë ai tha: "Kështu flet Zoti: "Gërmoni shumë gropë në këtë lugine". **17** Sepse kështu thotë Zoti: "Ju nuk do të shihni as erë, as shi; megjithatë kjo lugine do të mbushet me ujë; dhe do të pini ju, bagëtia juaj dhe kafshët tuaja të transportit. **18** Por kjo është akoma pak në

sytë e Zotit, sepse ai do t'ju japë në dorë edhe Moabin. **19** Ju do të shkatëroni të gjitha qytetet e fortifikuara dhe të gjitha qytetet më të mira, do të rrëzoni të gjithë drurët e mirë, do të zini të gjitha burimet e ujut dhe do të shkatëroni me gurë të gjitha parcelat e mira të tokës". **20** Të nesërmën, në orën në të cilën ofrohet blatimi i ushqimit, ja që erdhë uji nga ana e Edomit dhe vendi u mbush plot me ujë. **21** Tërë Moabitët, që mësuan që këta mbretër kishin dalë pér të bërrë luftë, mblohdhën tërë ata që ishin në gjendje të mbanin armë, të rinj dhe pleq, dhe u rreshtuan në kufi. **22** Kur u ngritën në mëngjes herët, dielli shndriste mbi ujërat; atëherë Moabitët panë para tyre ujërat të kuqë si gjak; **23** dhe thanë: "Po ky është gjak! Me siguri këta mbretër janë përleshur dhe kanë vrarë njeri tjetrin. Kështu, pra, o Moab, të bëjmë plaçkë!". **24** Kështu u sulën drejt kampit të Izraelit; por Izraelitët u ngritën dhe i vunë përparrë Moabitët, që ia mbathën para tyre. Hyjnë pastaj në vend dhe vazhduan t'i vrasin Moabitët. **25** Shkatëruan qytetet; çdo copë tokë të mirë e mbushën me gurë, duke hedhur secili gurin e tij; i zunë të gjitha burimet e ujut dhe prenë tërë drurët e mirë. Në Kir-Hareseth mbetën vetëm gurët, por hobetarët e rrëthuan dhe e sulmuani. **26** Mbreti i Moabit, duke parë që beteja ishte tepër e fortë pér të, mori me vete shtatëqind veta që vringëllonin shpatat, pér të çarë rruqen deri te mbreti i Edomit; por nuk mundën. **27** Atëherë ai mori të parëlindurin e tij që do të mbretëronte në vend të tij, dhe e ofroi si olokaust mbi muret. Pati atëherë një zemërim të madh kundër atyre Izraelitëve që u larguan nga ai dhe u kthyen në vendin e tyre.

4 Një grua, bashkëshortja e një dishepulli të profetëve, i thirri Eliseut duke i thënë: "Shërbëtori yt, burri im, vdiq, dhe ti e di që shërbëtori yt kishte frikë nga Zoti; tani huadhnësi ka ardhur". **2** Eliseu i tha: "Ç'duhet të bëj pér ty? Më thuaj, çfarë ke në shtëpi?". Ajo u përgjigji: Shërbëtorja jote nuk ka asgjë në shtëpi përvëç një enë të vogël me vaj". **3** Atëherë ai i tha: "Shko dhe kërkohua nga gjithë fqinjët e tu disa enë boshe; dhe mos u kérko pak. **4** Kur të kthehesh, mbyll portën prapa teje dhe bijve të tu, pastaj derdh vajin në tërë enët, duke vénë ménjanë ato që do të mbushen". **5** Ajo u largua prej tij dhe mbylli portën pas vetes dhe të bijve; këta i sillnin enët dhe ajo derdhët vajin në to. **6** Kur enët u mbushën, ajo i tha të birit: "Sillmë edhe një enë". Por ai u përgjigji: "Nuk ka më enë". Dhe vajti u ndal. **7** Atëherë ajo shkoi t'ia njoftojë ngjarjen njeriut të Perëndisë, që i tha: "Shko të shesësh vajin dhe paguaj borxhin tênd; me atë që do teprojë, ke pér të jetuar ti dhe bijtë e tu". **8** Ndodhi që një ditë Eliseu shkoi në Shunem, ku banonte një grua e pasur, dhe kjo e detyroi të hante pak ushqim. Kështu sa herë që ai kalonte andej, shkonte të hante tek ajo. **9** Ajo i tha burrit të saj: "Ja, unë jam e sigurt që ai që kalon gjithnjë te neve është një njeri i Shenjtë i Perëndisë. **10** Të lutem, të ndërtojmë një dhomë të vogël me mur në katin e sipërm dhe të vëmë pér të një shtrat, një tryezë, një karrige dhe një shandan; kështu, kur të vijë te ne, mund të rrijë në atë dhomë". **11** Një ditë që Eliseu po kalonte andej shkoi në dhomën lart dhe u shtrit. **12** Pastaj i tha Gehazit, shërbëtorit të tij: "Thirre këtë Shunamite". Ai e thirri dhe ajo u paraqit përparrë tij. **13** Pastaj Eliseu i tha shërbëtorit të tij: "I thuaj

kështu: "Ja, ti ke treguar një kujdes të veçantë pér ne; çfarë mund të bëj pér ty? A dëshiron t'i them diçka në emrin tënd mbretit apo komandantit të ushtrisë?". Ajo u përgjigj: **14** "Unë jetoj në mes të popullit tim". Atëherë Eliseu i tha: "Çfarë mund të bëj pér të?". Gehazi u përgjigj: "Të thuash të vërtetën, ajo nuk ka fémijë dhe burri i saj eshtë i vjetër". **15** Eliseu i tha: "Thirre!". Ai e thirri dhe ajo u ndal te porta. **16** Atëherë Eliseu i tha: "Në këtë stinë, mot, ti do të përqafosh një bir". Ajo u përgjigj: "Jo, imzot; o njeri i Perëndisë, mos e gënje shërbëtoren tënde!". **17** Gruaja mbeti me barrë dhe lindi një djalë vitin tjetër, në po atë stinë siç i kishte thënë Eliseu. **18** Fémija u rrit; një ditë që kishte vajtur tek i ati bashkë me korrësit, **19** i tha të atit: "Koka ime, koka ime!". I ati urdhëroi shërbëtorin e tij: "Çoje tek e éma!". **20** Ky e mori dhe e çoi tek e éma. Fémija qëndroi në prehrin e saj deri në mesditë, pastaj vdiq. **21** Atëherë ajo u ngjit, u shtri në shtratin e njeriut të Perëndisë, mbylli portën prapa tij dhe doli. **22** Pastaj thirri burrin e saj dhe i tha: "Të lutem, më dërgo një nga shërbëtërit e tu dhe një gomare; po vrapij te njeriu i Perëndisë dhe po kthehem". **23** Ai e pyeti: "Pse dëshiron të shkosh tek ai pikërisht sot? Nuk eshtë as dita e hënës së re, as e shtuna". Ajo u përgjigj: "Çdo gjë do të shkojë mbarë!". **24** Pastaj vuri t'i shalojnë gomaren dhe urdhroi shërbëtorin e vet: "Më udhëhiq dhe shko përparrë; mos e ngadalëso hapin pér mua, veçse po ta urdhërova unë". **25** Kështu ajo u nis dhe shkoi te njeriu i Perëndisë, në malin Karmel. Sa e pa njeriu i Perëndisë nga larg, i tha Gehazit, shërbëtorit të tij: "Ja, Shunamitja! **26** Të lutem, shko ta takosh dhe i thuaj: "A je mirë? A eshtë mirë burri yt? Dhe fémija e eshtë mirë?". Ajo u përgjigj: "Janë mirë". **27** Kur arriti te njeriu i Perëndisë në mal, i përqafoi këmbët. Gehazi u afrau pér ta larguar, por njeriu i Perëndisë i tha: "Lëre të qetë, sepse e ka shpirtin të trishtuar, dhe Zoti ma ka fshehur dhe nuk ma ka treguar". **28** Ajo tha: "A i kisha kërkuar, vallë një bir zotit tim? A nuk t' kisha thënë vallë: "Mos më gënje?". **29** Atëherë Eliseu i tha Gehazit: "Ngjeshe brezin, merr në dorë bastunin tim dhe nisu. Në qoftë se takon ndonjë njeri, mos e përshtëndet; dhe në qoftë se dikush të përshtëndet, mos iu përgjigji: do ta vendosësh bastunin tim mbi ftyrën e fémijës". **30** E éma e fémijës i tha Eliseut: "Ashtu siç eshtë e vërtetë që Zoti rron dhe që edhe ti rron, unë nuk do të t' le". Kështu Eliseu u ngrit dhe i shkoi pas. **31** Gehazi i kishte paraprirë dhe kishte vënë bastunin mbi ftyrën e fémijës, por nuk pati as zë as përgjigje. Prandaj ai u kthye të takohet me Eliseun dhe i tregoi atë që i kishte ndodhur, duke i thënë: "Fémija nuk u zgjua". **32** Kur Eliseu hyri në shtëpi, e pa fémijën të vdekuar dhe të shtrirë në shtratin e tij. **33** Atrëherë ai hyri, mbylli derën pas atyre të dyve dhe u lut Zotit. **34** Pastaj hiji mbi shtratin dhe u shtri mbi fémijën; vuri gojën e vet mbi gojën e tij, duart e veta mbi duart e tij; u shtri mbi të dhe mishi i fémijës filloj të ngrohet. **35** Pastaj Eliseu u térhoq prapa dhe shkoi sa andej e këtej nérpës shtëpi; pas kësaj u ngjit përséri dhe u shtri mbi fémijën; fémija teshtiu shtatë herë dhe hapi sytë. **36** Atëherë ai thirri Gehazin dhe i tha: "Thirre Shunamiten". Ai e thirri; kur ajo arriti tek Eliseu, ky i tha: "Merre djalin tënd". **37** Ajo hyri dhe u hosh në këmbët e tij, duke u shtrirë pér tokë; pastaj mori djalin e saj dhe doli. **38** Pasta Eliseu u kthye në Gilgal; kishte rënë zia e bukës në vend. Ndërsa dishepujt e profetëve

ishin ulur përparrë tij, ai i tha shërbëtorit të tij: "Vér mbi zjarr kusinë e madhe dhe përgatit një supë pér dishepujt e profetit". **39** Njeri prej tyre që kishte dalë ndër fusha pér të mbledhur barëra, gjeti një bimë të egër kacavarësë, prej sé cilës mbledhi kolokuintidet dhe mbushi veshjen e tij me to; pastaj u kthyte dhe i copëtoi në kusinë e supës, megjithëse nuk e dinte se c'ishin. **40** Pastaj ua zbrazën supën burrave që ta hanin, por ata e provuan dhe thanë: "Vdekja eshtë në kusi, o njeri i Perëndisë", dhe nuk mundën ta hanë. **41** Eliseu urdhëroi atëherë: "Më sillni miell". E hodhi në kusi, pastaj tha: "Ua zbrazni njerëzve që ta hanë". Dhe nuk kishte më asgjë të keqe në kusi. **42** Erdhi pastaj një njeri nga Baal-Shalila, që i solli njeriut të Perëndisë bukë nga korrja e parë; njëzet bukë prej elbi dhe disa kalljinj gruri. Eliseu tha: "Jepjua njerëzve që ta hanë". **43** Por shërbëtori i tij u përgjigj: "Si mund ta shtroj këtë përparrë njëqind vetave?". Eliseu urdhëroi përséri: "Jepjua njerëzve që ta hanë, sepse kështu thotë Zoti: "Do t' hanë dhe ka pér t' tepruar)". **44** Kështu ai e shtroi para njerëzve, që hengrën dhe teproj sipas fjalës së Zotit.

5 Naaman, komandant i ushtrisë së mbretit të Sirisë, ishte një njeri i madh dhe shumë i çmuar në sytë e zotit të tij, sepse nëpërmjet tij Zoti i kishte dhënë fitoren Sirisë; por ky njeri i madh dhe trim ishte lebroz. **2** Disa banda të Sirisë gjatë një sulmi pér plaçkitje kishin marrë me vete nga vendi i Izraelit, si robinjë, një vajzë të vogël që kishte përfunduar si shërbëtore e gruas së Naamanit. **3** Ajo i tha zonjës së saj: "Po t' mundte të shkonte zoti im te profeti që eshtë në Samari, me siguri ky do ta shëronte nga lebra". **4** Kështu Naaman shkoi tek zoti e tij dhe ia tregoi çështjen, duke thënë: "Vajza nga vendi i Izraelit ka thënë kështu e kështu". **5** Atëherë mbreti i Sirisë tha: "Shko, pra, unë do t'i dërgo një letër mbretit të Izraelit". Ai, pra, u nis duke marrë me vete dhjetë talente argjendi, gjashtë mijë sikla ari dhe dhjetë palë ndërrresash. **6** I çoi mbretit të Izraelit gjithashtu letrën, në të cilën thuhej: "Kur t' t' arrijë kjo letër, dije që po t' dërgoj shërbëtorin tim Naaman, që ta shërosh nga lebra". **7** Mbasi lexoi letrën, mbreti i Izraelit grisi rrobat e tij dhe tha: "A jam unë Perëndia, i pajisur me fuqinë të t' shkaktojë vdekjen dhe ngjalljen, që ai më dërgon një njeri pér ta shëruar nga lebra? Prandaj shikoni, që ai tanë kërkon pretekse kundër meje". **8** Kur Eliseu, njeriu i Perëndisë, mësoi që mbreti i Izraelit kishte grisur rrobat e tij, dërgoi t'i thotë mbretit: "Pse i grise rrobat? Le t' vijë ai njeri tek unë dhe do t' mësosë që ka një profet në Izrael". **9** Kështu Naamani erdhë me kuajt dhe me qerret e tij dhe u ndal te porta e shtëpisë së Eliseut. **10** Atëherë Eliseu i dërgoi një lajmëtar pér t'i thënë: "Shko t' lahash shtatë herë në Jordan dhe mishni yt do t' kthehet si më parë dhe do t' jesh i pastër". **11** Por Naamani u zemërua dhe iku, duke thënë: "Ja, unë mendoja: "Ai ka pér t' dalë me siguri përballë meje, do t' ndalet, do t' përmëndë emrin e Zotit, Perëndisë së tij, do t' lëvizë dorën mbi pjesët e sémura dhe do t' më shërojë nga lebra". **12** Lumenjtë e Damaskut, Abanahu dhe Farpari, a nuk janë më t' mirë se t' rërë ujërat e Izraelit? Nuk mund t' lahesha në t' dhe t' bëhem i pastër?". Kështu u kthyte dhe iku t' rërë inat. **13** Por shërbëtorët e tij iu afroan dhe i folën, duke i thënë: "Ati ynë, në qoftë se profeti do t' kishte urdhëruar një gjë t' madhe, ti a do ta kishe bërë? Aq më tepër tanë që t' ka

thënë: "Lahu dhe do të pastrohesh?". 14 Atëherë ai zbriti dhe u zhyt shtatë herë në Jordan, sipas fjalës së njeriut të Perëndisë, mishi i tij u bë si mishi i një fëmije të vogël dhe ai pastrua. 15 Pastaj u kthye me gjithë suitën e tij te njeriu i Perëndisë, shkoi e u paraqit para tij dhe tha: "Tani e pranoj që nuk ka asnjë Perëndi në gjithë dheun, përvëce se në Izrael. Prandaj tani prano një dhuratë, të lutem, nga shërbëtori yt". 16 Por ai u përgjigji: "Ashtu siç është e vërtetë që rron Zoti, në prani të të cilit ndodhem, nuk kam pér të pranuar asgjë". Naamani ngulte këmbë që të pranonte, por ai refuzonte. 17 Atëherë Naamani tha: "Me qenë se ti nuk do, lejo që t'i jepet shërbëtorit tend aq tokë sa mund të mbajnë dy mushka, sepse shërbëtori yt nuk do t'u ofrojë më olokauste as fljime perëndive të tjera, por vetëm Zotit. 18 Megjithatë Zoti ta falë shërbëtorin e tij pér këtë gjë: kur zoti im shkon në tempullin e Rimonit pér të adhuruar dhe mbështetet në krahun tim, edhe do t'bie përmbyss në tempullin e Rimonit; Zoti ta falë shërbëtorin e tij pér këtë gjë, kur unë do t'bie përmbyss në tempullin e Rimonit". 19 Profeti i tha: "Shko i qetë!". Kështu u nda prej tij dhe bëri një copë rrugë të mirë. 20 Por Gehazi, shërbëtori i Eliseut, njeriut të Perëndisë, tha me veten e tij: "Ja, zoti im është sjellë tepër mirë me Naamanin, me këtë Sirian, duke mos pranuar nga dora e tij atë që ai kishte sjellë; 21 Kështu Gehazi ndoqi Naamanin; kur Naamani pa që ai vraponte prapa tij, u hodh nga qerria pér t'i dalë përballë dhe i tha: "A shkon çdo gjë mirë?". 22 Ai u përgjigji: "Çdo gjë mirë. Zoti im më dërgon të t' them: "Ja, pikërisht tani kanë ardhur tek unë nga krahina malore e Efraimit dy t'rinj nga dishepujt e profetëve; t'ie lutem, jepu atyre një talent argjendi dhe dy palë rroba"". 23 Atëherë Naamani tha: "T'ie lutem, prano dy talenta!", dhe insistoi me t'ie. Pastaj lidhi dy talenta prej argjendi, në dy thasët me dy palë rroba dhe ua dorëzoi dy prej shërbëtorëve të tij, që i bartën para tij. 24 Kur arriti në kodër, mori thasët që duart e tyre, i rivendosi në shtëpi; pastaj i ktheu prapa njerëzit, që ikën. 25 Pastaj shkoi të paraqitet përparrë totit të tij, Eliseu i tha: "Ku ke vajtur, Gehazi?". Ai u përgjigji: "Shërbëtori yt nuk ka vajtur asgjékundi". 26 Por Eliseu i tha: "Fryma ime, vallë a nuk t'ie ka ndjekur, kur ai njeri u kthye prapa nga qerria e tij që t'ie dalë përparrë? Vallë, tani është çasti pér t'ie marrë para, pér t'ie marrë rroba, ullishte dhe vreshta, dele dhe lopë, sklevër dhe skllave? 27 Prandaj lebra e Naamanit do t'ie njitet ty dhe pasardhësve të tu përfjetë". Kështu Gehazi doli nga prania e Eliseut lebroz i téri, i bardhë si bora.

6 Dishepujt e profetëve i thanë Eliseut: "Ja, vendi ku ne banojmë me ty është tepër i vogël pér ne. 2 Na lér të shkojmë deri në Jordan: atje secili prej nesh do t'gjejë një tra dhe do t'bejmë një vend pér t'ie banuar". Eliseu u përgjigji: "Shkon". 3 Njéri prej tyre tha: "T'ie lutem, prano t'ë vish edhe me shërbëtorët e tu". Ai u përgjigji: "Do t'ë vij". 4 Kështu ai shkoi me ata. Kur arritën në Jordan, filluan të presin disa drurë. 5 Ndërsa njeri prej tyre po i binte një trungu, hekuri i sépatës i ra në ujë. Ai filloj të bërtasë dhe tha: "Oh, o imzot, këtë e kisha marrë hua". 6 Njeriu i Perëndisë pyeti: "Ku ka rënë?". Ai i tregoi vendin. Atëherë Eliseu preu një copë druri, e hodhi në atë pikë dhe nxorri në sipërfaqe hekurin. 7 Pastaj tha: "Merre". Kështu ai shtriu dorën dhe e mori. 8 Ndërsa mbreti i Sirisë ishte në luftë

kundër Izraelit, duke u këshilluar me shërbëtorët e tij, ai tha: "Kampi im do t'jetë në filan vend". 9 Atëherë njeriu i Perëndisë dërgoi t'i thotë mbretit të Izraelit: "Mos trego pakujdesi pér filan vend, sepse aty po zbresin Sirët". 10 Prandaj mbreti i Izraelit dërgoi njerëz në vendin që njeriu i Perëndisë i kishte treguar dhe e kishte paralajmëruar të tregohej i kujdesshém. Kështu ai u tregua vigilent ndaj këtij vendi dhe kjo ndodhi jo vetëm një a dy herë. 11 Shumë i tronditit në zemër të tij pér këtë gjë, mbreti i Sirisë mblodhi shërbëtorët e tij dhe u tha: "A dini t'ë më thoni se kush nga tanët mban anën e mbretit të Izraelit?". 12 Një nga shërbëtorët e tij u përgjigji: "Asnjeri, o mbret, imzot, por Eliseu, profeti që ndodhet në Izrael, i bën t'ë njohur mbretit të Izraelit bile edhe fjalë që t'i thua në dhomën e gjumit". 13 Atëherë mbreti tha: "Shkon t'ë shihni se ku është, që t'ë mund t'ë dërgoj njerëz pér ta marrë". I bénë këtë njoftim: "Ja, ndodhet në Dothan". 14 Kështu mbreti dërgoi aty kuaj, qerre dhe një ushtri t'ë madhe; këta arritën natën dhe rrëthuan qytetin. 15 Të nesërmen shërbëtori i njeriut të Perëndisë u ngrit në mëngjes dhe doli; dhe ja, qyteti ishte rrëthuar nga një ushtri me kuaj dhe kalorës. Atëherë shërbëtori i tij i tha: "Oh, ç'do t'ë bëjmë, imzot?". 16 Ai u përgjigji: "Mos ki frikë, sepse ata që janë me ne, janë më t'ë shumtë se ata që janë me ta". 17 Pastaj Eliseu u lut dhe tha: "O Zot, t'ë lutem, hap sytë e tij që t'ë mund t'ë shohë". Atëherë Zoti ia hapi sytë t'ë riut dhe ai pa; dhe ja, mali ishte plot me kuaj dhe me qerre t'ë zjarrta rrëth e qark Eliseut. 18 Ndërsa Sirët po zbrisnin në drejtim të Eliseut, ky iu lut Zoti dhe i tha: "T'ë lutem, goditi këta njerëz me verbëri". Dhe ai i verboi sipas fjalës së Eliseut. 19 Atëherë Eliseu u tha atyre: "Nuk është kjo rruga dhe nuk është ky qyteti; ejani pas meje dhe unë do t'ju çoj te njeriu që kérkon". I çoj pastaj në Samari. 20 Kur arritën në Samari, Eliseu tha: "O Zot, hapua sytë që t'ë shohin". Zoti ua hapi sytë dhe ata panë; ja, ndodheshin brenda në Samari. 21 Kur mbreti i Izraelit i pa, i tha Eliseut: "O ati im, duhet t'i vras? A duhet t'i vras? 22 Ai u përgjigji: "Mos i vrit! A do t'ë vrisje, vallë ata që ke zënë robër me shpatën dhe me harkun tend? Vérup përparrë bukë dhe ujë, që t'ë hanë dhe t'ë pinë dhe pastaj t'ë kthehen te totit të tyre". 23 Atëherë ai përgatiti pér ta një banket t'ë madh. Pasi hëngren dhe pinë, u ndame ta dhe ata u kthyen përsëri te totit të tyre. Kështu bandat e Sirëve nuk erdhën më t'ë bëjnë sulme në territorin e Izraelit. 24 Mbas këtyre ngjarjeve ndodhi që Ben Hadadi, mbret i Sirisë, mblodhi téré ushtrinë e tij dhe u nis kundër Samarisë pér ta rrëthuar. 25 Në Samari ra një zi e madhe; rrëthimi i Sirëve qe aq i fortë sa një kokë gomari shitej tetëdhjetë sikla argjendi dhe një cerek kabi glasash pëllumbi pesë sikla argjendi. 26 Kur mbreti i Izraelit po kalonte mbi muret, një grua i bërtiti dhe i tha: "Ndihmë, o mbret, o imzot!". 27 Ai u përgjigji: "Në rast se nuk t'ë ndihmon Zoti, ku mund ta gjej unë ndihmën pér ty? Mos vallë me prodhimet e lëmit dhe t'ë troullit?". 28 Pastaj mbreti shtoi: "Çfarë ke?". Ajo u përgjigji: "Kjo grua më tha: "Më jep djalin tend që ta hamë sot; djalin tim do ta hamë nesër". 29 Kështu e gatuam djalin tim dhe e hëngrämt. Të nesërmen i thashë: "Më jep djalin tend që ta hamë". Por ajo e fshehu djalin e saj". 30 Kur mbreti dëgjoi këto fjalë t'ë grus, grisi rrrobat e tij. Ndërsa kalonte mbi muret, populli shikoi, dhe ja, ai kishte një grathore mbi lëkurë. 31 Atëherë

mbreti tha: "Peréndia tē mē bējē kétē dhe mē keq, nē qoftë se sot koka e Eliseut, birit tē Shafatit, ka pér tē mbetur akoma mbi supet e tij!". 32 Eliseu po rrinte ulur nē shtépinë e tij dhe me tē ishin ulur pleqtë. Mbreti dërgoi para tij një njeri; por para se lajmëtarë tē arrinte tek ai, ai u tha pleqve: "A e shikoni se ky bir vrasësi ka dërguar një person pér tē mē prerë kokën? Kini kujdes, kur tē arrjë lajmëtarë, mbylli portën dhe bllokojeni te porta. A nuk dëgjohet prapa tij vallë, zhurma e hapave tē zotit tē tij?". 33 Ndërsa ai vazhdonte tē fliste akoma me ta, ja ku zbriti tek ai lajmëtarë. Atëherë mbreti tha: "Ja, kjo fatkeqësi vjen nga Zoti; çfarë mund tē shpresoj akoma unë nga Zoti?".

7 Atëherë Eliseu tha: "Dëgjoni fjalën e Zotit! Kështu thotë

Zoti: "Nesër nē kétë orë, nē portën e Samarisë një masë maje mielli do tē kushtojë një sikël dhe dy masa elbi do tē kushtojnë gjithashtu një sikël"!. 2 Por kapiteni, nē krahun e tē cilët mbështetë mbreti, iu përgjigj njeriut tē Peréndisë: "Ja, edhe sikur Zoti tē bënte dritare nē qill, a do tē ndodhë, vallë një gjë e tillë?". Eliseu u përgjigji: "Mirë, pra, ke pér ta parë me sytë e tu, por nuk do t'i hash". 3 Kishte katër lebrozë në hyrje tē portës, tē cilët i thanë njeri tjetrit: "Pse po rrimë ulur këtu duke pritur vdekjen? 4 Në rast se themi: "Le tē hyjmë nē qytet", atje sundon uria dhe aty kemi pér tē vdekur; në rast se mbetemi këtu, do tē vdesim njëloj. Prandaj ejani, tê shkojmë tē paraqitemi te kampi i Sirëve; po tē jetë se na lënë tē gjallë, do tē jetojmë; po tē jetë se na vrasin, do tē vdesim". 5 Në muzg u ngritën pér tē vajturi në kampin i Sirëve; kur arritin në skajin e kampit tē Sirëve, atje nuk kishte njeri. 6 Peréndia nē tē vërtetë kishte bërë që ushtria e Sirëve tē dëgjonte një zhurmë qerresh dhe kuajsh, zhurmën e një ushtrie tē madhe, dhe ata i kishin thënë njeri tjetrit: "Ja, mbreti i Izraelit ka rekruutar kundër nesh mbretin e Hitejve dhe mbretin e Egjiptasve pér tē na sulmuan". 7 Prandaj ata, në muzg, ishin ngritur dhe kishin ikur duke braktisur çadrat, kuajt dhe gomarët e tyre, térë kampin siç ishte; kishin ikur kështu pér tē shpëtuar kokën. 8 Kur arritën në skajin e kampit, këta lebrozë hynë nē një çadër, ku hëngrenë e pinë; morën me vete argjend, ar dhe rroba, dhe shkuan t'i fshehin. Pastaj u kthyen dhe hynë nē një çadër tjetër; edhe andej morën shumë gjëra dhe shkuan t'i fshehin. 9 Pastaj thanë midis tyre: "Nuk veprojmë mirë kështu; kjo eshtë ditë sihariqi, por ne nuk hapim as gojnë. Në rast se presim deri në mëngjes, mund tē pësojmë ndonjë ndëshkim. Prandaj tanë tē nxitojmë dhe tē shkojmë tē njoftojmë shtëpinë e mbretit". 10 Kështu shkuan dhe thirrën rojet e qytetit, juva njoftuant gjendjen duke thënë: "Kemi shkuar nē kampin e Sirëve dhe ja, nuk kishte njeri dhe as nuk dëgjohej zë njeriu; aty kishte vetëm kuaj dhe gomarë tē lidhur dhe çadra tē paprekura". 11 Atëherë rojet thirrën dhe e çuan lajmin brenda shtëpisë së mbretit. 12 Kështu mbreti u ngrit natën dhe u tha shërbëtorëve të tij: "Do tju them unë ç'na kanë bërë Sirët. Duke ditur që ne jemi tē uritur dolën nga kampi pér t'u fshehur nē fushë, duke thënë: "Si tē dalim 13 Një nga shërbëtorët e tij iu përgjigji: "Të lutem, lejo që disa njerëz tē marrin pesë nga kuajt që akoma mbeten nē qytet. Ja, ata do tē jenë e shumta si shumica e Izraelit që ka mbetur nē qytet, ose si shumica e Izraezlit që tashmë ka vdekur; t'i çojmë, pra, tē shohin". 14 Morën, pra, dy qerre me kuajt e tyre

dhe mbreti i dërgoi nē gjurmët e ushtrisë së Sirëve, duke thënë: "Shkoni dhe shikoni". 15 Kështu ata shkuan prapa tyre deri në Jordan; por ja, térë rruga ishte plot me rroba dhe me armë që sirët i kishin hedhur rrugës gjatë ikjes së tyre tē nxituar. Pastaj lajmëtarët u kthyen dhe ia njoftuant gjendjen mbretit. 16 Atëherë populli doli jashtë dhe plaçkiti kampin e Sirëve; një masë maje mielli kushtonte një sikël, dhe dy masa elbi kushtonin gjithashtu një sikël, sipas fjalës së Zotit. 17 Mbreti kishte vënë si roje tē portës kapitenin nē krahun e tē cilët mbështetë; por populli e shkeli pranë portës dhe ai vdiq, ashtu si kishte thënë njeriu i Peréndisë, kur i foli mbretit që kishte zbritur pér ta takuar. 18 Ndonhi pikërisht ashtu siç i kishte folur mbretit njeriu i Peréndisë, duke i thënë: "Nesër, nē kétë orë, nē portën e Samarisë dy masa elbi do tē kushtojnë një sikël dhe një masë maje mielli do tē kushtojë gjithashtu një sikël". 19 Kapiteni i ishte përgjigjur pastaj njeriut tē Peréndisë, duke i thënë: "Ja, edhe sikur Zoti tē hapë dritare nē qill, a ka pér tē ndodhur një gjë e tillë?". Eliseu i kishte dhënë kétë përgjigje: "Mirë, pra, do ta shohësh me sytë e tua, por nuk do tē hash". 20 I ndodhi pikërisht kjo: populli e shkeli me këmbë pranë portës dhe ai vdiq.

8 Eliseu i tha gruas, djalin e së cilës e kishte ringjallur: "Çohu

dhe shko jashtë, ti me gjithë familjen tênde, pér tē banuar ku tē mundesh, sepse Zoti ka vendosur tē plakosë zia, që do tē zgjasë shtatë vjet nē vend". 2 Kështu gruaja u ngrit dhe veproi sipas fjalës së njeriut tē Peréndisë; iku me familjen e saj dhe banoi nē vendin e Filistejeve shtatë vjet. 3 Si kaluan shtatë vjet, gruaja u kthyte nga vendi i Filistejeve dhe shkoi te mbreti pér t'i kérkuar shtëpinë dhe tokat e veta. 4 Mbreti ishte duke folur me Gehazin, shërbëtorin e njeriut tē Peréndisë, dhe i thoshte: "Tregomë, tē lutem, térë veprat e mëdha që ka bërë Eliseu". 5 Pikërisht, ndërsa ai i tregonte mbretit se si Eliseu e kishte ringjallur tē vdekurin, ja ku u paraqit gruaja, së cilës ai i kishte ringjallur tē birin, pér t'i kérkuar mbretit shtëpinë dhe tokat e veta. Atëherë Gehazi tha: "O mbret, o imzot, kjo eshtë gruaja dhe ky eshtë biri që Eliseu ka ringjallur". 6 Mbreti e pyeti gruan dhe ajo i tregoi ngjarjen; atëherë mbreti ngarkoi një funksionar, tē cilët i tha: "Ktheja térë atë që i përkasin dhe tē gjitha tē ardhurat e tokave, nga dita e largimit tē saj nga vendi ynë deri më tanë". 7 Pastaj Eliseu shkoi nē Damask. Ben-Hadadi, mbret i Sirisë, ishte i sémurë dhe e njoftuant: "Njeriu i Peréndisë ka ardhur deri këtu". 8 Atëherë mbreti i tha Hazaelit: "Merr me vete një dhuratë dhe shko tē takosh njeriun e Peréndisë, dhe këshillohu nëpërmjet tij me Zotin, duke thënë: "A do tē shërohem nga kjo sémundje?"". 9 Kështu Hazaeli shkoi tē takohet me Eliseun duke sjellë si dhuratë gjérat më tē mira tē Damaskut: një ngarkesë prej dyzet devesh. Pastaj ai vajti, u paraqit tek ai dhe i tha: "Biri yt Ben-Hadadi, mbret i Sirisë, më ka dërguar te ti pér të pyetur: "A do tē shërohem nga kjo sémundje?"". 10 Eliseu iu përgjigji: "Shko t'i thuash: "Do tē shërohesh me siguri". Por Zoti më bën tē shoh se ai ka pér tē vdekur me siguri". 11 Pastaj ai e ngurtësoi ftyrrën me një shikim tē ngulët deri sa u skuq; pastaj njeriut i Peréndisë filloj tē qajë. 12 Atëherë Hazaeli pyeti: "Pse po qan zoti im?". Ai u përgjigji: "Sepse e di të keqen që do t'u bësh bije tē Izraelit: do t'u vësh flakën

fortesave të tyre, do të vrasësh me shpatë të rinxjë e tyre, do t'i bësh copë-copë fëmijët e tyre dhe do t'i qash barkun grave me barre". **13** Hazaeli tha: "Por çështë, vallë shërbëtori yt, një qen, që të bëj këtë hata?". Eliseu u përgjigji: "Zoti më bën të shoh që ti do të bëhesh mbret i Sirisë". **14** Pastaj Hazaeli u largua nga Eliseu dhe u kthye te zoti e tij, që e pyeti: "Çfarë të tha Eliseu?". Ai u përgjigji: "Më tha që do të shërohesh me siguri". **15** Të nesërmen Hazaeli mori një batanije e zhyti në ujë dhe e shtriu mbi fytyrën e mbretit që vdiq. Kështu Hazaeli mbretëroi në vend të tij. **16** Vitin e pestë të Joramit, birit të Ashabit, mbret i Izraelit, Jehorami, bir i Jozafatit, mbret i Judës, fillo i mbretërojë mbi Judën. **17** Ai ishte tridhjetë e dy vjeç kur fillo i mbretërojë, dhe mbretëroi tetë vjet në Jeruzalem. **18** Ndoqi rrugën e mbretërvë të Izraelit, ashtu si kishte bërë shtëpia e Ashabit, sepse gruaja e tij ishte një bijë e Ashabit, dhe bëri atë që është e keqe në sytë e Zotit. **19** Megjithatë Zoti nuk deshi ta shkatërronte Judën, pér hir të dashurisë që kishte pér Davidin, shërbëtorin e tij, sepse i kishte premtuar t'u jepte një llambë pér gjithnjë atij dhe bijve të tij. **20** Gjatë ditëve të mbretërimit të tij, Edomi ngriti krye kundër pushtetit të Judës dhe zgjodhi edhe një mbret. **21** Atëherë Joram shkoi në Tsair me gjithë qerret e tij; pastaj natën u ngrit dhe mundi Edomitët që e kishin rrethuar dhe kapitenët e qerreve, ndërsa njerëzit mundën të ikin në çadrat e tyre. **22** Kështu Edomi ka qenë i panënshtuar ndaj pushtetit të Judës deri më ditën e sotme. Në atë kohë edhe Libnahu ngriti krye. **23** Pjesa tjetër e bëmave të Joramit dhe të gjitha ato që bëri a nuk janë të shkruara në librin e Kronikave të mbretërvë të Judës? **24** Kështu Joram e zuri gjumi bashkë me etërit e tij dhe u varros bashkë me ta në qytetin e Davidit. Në vend të tij mbretëroi i biri, Ashaziahu. **25** Në vitin e dymbëdhjetë të Joramit, birit të Ashabit, mbreti i Izraelit, fillo i mbretërojë Ashaziahu, bir i Jerohamit, si mbret i Judës. **26** Ashaziahu ishte njëzet e dy vjeç kur fillo i mbretërojë, dhe mbretëroi një vit në Jeruzalem. E éma quhej Athaliah, ishte mbesa e Omrit, mbretit të Izraelit. **27** Ai vazhdoi rrugën e shtëpisë së Ashabit dhe bëri atë që është e keqe në sytë e Zotit, ashtu si shtëpia e Ashabit, sepse ishte i lidhur me marrëdhëniet krushqje me shtëpinë e Ashabit. **28** Me Joramini, birin e Ashabit, ai shkoi të luftojë kundër Hazaelit, mbretit të Sirisë, në Ramoth të Galaudit; por Sirët plagosën Joramini; **29** atëherë mbreti Joram u kthye në Jezreel pér të mijekuar plagët që kishte marrë nga Sirët në Ramah, kur luftonte kundër Hazaelit, mbretit të Sirisë. Dhe Ashaziahu, bir i Jerohamit mbret i Judës, zbriti në Jezreel pér të parë Joramini, birin e Ashabit, sepse ky ishte i sémurë.

9 Atëherë profeti Eliseu thirri një nga dishepujt e profetëve dhe i tha: "Ngjesh brezin, merr me vete këtë enë të vogël me vaj dhe shko në Ramoth të Galaudit. **2** Kur të arrish aty, kérko të takosh Jehun, birin e Jozafatit, që është bir i Nimshit; hyrë në dhomë, merre nga mesi i vëllezëreve të tij dhe çoje në një dhomë të veçantë. **3** Do të marrësh pastaj enën e vogël me vaj dhë do ta derdhësh mbi kokën e tij, duke thënë: Kështu thotë Zoti: "Unë të vajos mbret të Izraelit". Pastaj hape portën dhe mbathja pa humbur kohë". **4** Atëherë i ri, shërbëtori i profetit, u nis pér në Ramoth të Galaudit. **5** Kur arriti aty, i gjeti kapitenët

e ushtarët të ulur bashkë dhe tha: "Kam një kumtesë pér ty, o kapiten". Jehu e pyeti: "Pér cilin prej nesh?". Ai u përgjigji: "Pér ty, kapiten". **6** Atëherë u ngrit dhe hyri në shtëpi; i riu i derdhi vajin mbi kryet, duke i thënë: "Kështu thotë Zoti, Peréndia i Izraelit: "Unë të vajos mbret të popullit të Zotit, të Izraelit. **7** Ti do të godasësh shtëpinë e Ashabit, zotit sate, kështu do të marr hak pér gjakun që kanë derdhur profetët, shërbëtorë të mi, dhe pér gjakun e tërë shërbëtorëve të Zotit, që është derdhur nga dora e Jezebelit. **8** Tërë shtëpia e Ashabit do të shuhet dhe unë do të shfaros nga kjo shtëpi tërë meshkujt, sklllevër apo të lirë, që janë në Izrael. **9** Kështu do ta katandis shtëpinë e Ashabit si shtëpinë e Joreboamit, birit të Nebatit, dhe si atë të Baashas, birit të Ahijahut. **10** Qentë do të hanë Jezebelin në fushën e Jezreelit, dhe nuk do të ketë njeri që ta varrosë". Pastaj i riu hapi portën dhe iku me vrap. **11** Kur Jehu doli nga shërbëtorët e zotit të tij, një nga këta e pyeti: "A shkon çdo gjë mirë? Pse ai i marrë erdhë te ty?". Ai u përgjigji: "Ju e njihni njeriun dhe fjalët e tij". **12** Por ata thanë: "S'është e vërtetë! Na e thuaj, pra!". Jehu u përgjigji: "Ai më tha kështu e ashtu, duke deklaruar: Kështu thotë Zoti: "Unë të vajos mbret të Izraelit"!". **13** Atëherë ata shpejtuan të merrnin secili mantelin e tij dhe ta shtrijnë poshtë tij në po ato shkallëza; pastaj i ranë borisë dhe thanë: "Jehu është mbret!". **14** Kështu Jehu, bir i Josafatit, që ishte i biri i Nimshit, kurdisi një komplot kundër Joramit. (Por Joram, me tërë Izraelin, ishte duke mbrojtur Ramothin e Galaudit kundër Hazaelit, mbretit të Sirisë; **15** pastaj mbreti Joram ishte kthyer nga Jezreeli pér të shpëtar plagët që i kishin shkaktuar Sirët ndërsa luftonte kundër Hazaelit, mbretit të Sirisë). Jehu tha: "Në rast se mendoni në të njëjtën ményrë, asjni të mos dalë nga qyteti pér të njoftuar Jezreelin". **16** Pastaj Jehu hipi mbi një qerre dhe u nis pér në Jezreel, sepse aty ndodhej i sémurë Joram, dhe Ashaziahu, mbret i Judës, kishte zbirut pér të vizituar Joramini. **17** Roja që rrinte mbi kullen e Jezreelit vuri re ushtrinë e madhe të Jehut që viinte dhe tha: "Shoh një grumbull të madh!". Joram urdhëroi: "Merr një kalorës dhe çoje t'i takojë pér t'i pyetur: "A sillni paqen?"". **18** Atëherë një njeri i hipur mbi kalë u dolë përparrë dhe u tha: "Kështu pyet mbreti: "A sillni paqen?"". Jehu u përgjigji: "Ç'të hyn në punë paqja? Kalo prapa dhe ndiqmë". Roja njoftoi duke thënë: "Lajmëtarri arriti tek ata, por nuk po kthehet". **19** Atëherë Joram dërgoi një kalorës të dytë, i cili me të arritur tek ata, tha: "Kështu pyet mbreti: "A sillni paqen?"". Jehu u përgjigji: "Ç'të hyn në punë paqja? Kalo prapa dhe ndiqmë". **20** Roja njoftoi duke thënë: "Lajmëtarri ka arritur tek ata, por nuk po kthehet. Mënyra e të ngarit të qerres është ajo e Jehut, birit të Nimshit, sepse e ngitet si i çmëndur". **21** Atëherë Joram i tha: "Përgatitni qerren!". Kështu i përgatitën qerren. Pastaj Joram, mbret i Izraelit dhe Ashaziahu, mbret i Judës, dolën secili me qerren e vet pér t'i dalë përparrë Jehut dhe e gjetën në fushën e Nabothit të Jezreelit. **22** Kur Joram pa Jehun, i tha: "A sjell paqen, Jehu?". Jehu u përgjigji: "Ç'paqe mund të ketë deri sa vazhdojnë kurvëritë e nënës sate Jezebel dhe magjitet e shumta të saj?". **23** Atëherë Joram i ktheu drejtimin e qerres dhe iku me vrap duke i thënë Ashaziahut: "Tradheti, Ashaziah!". **24** Por Jehu e ndau harkun me të gjithë forcën e tij dhe e goditi Joramini midis

shpatullave; shigjeta i shpoi zemrën dhe ai u plandos në qerren e tij. **25** Pastaj Jehu i tha Bidkarit, ndihmësit të tij: "Merre dhe hidhe në kampin e Nabothit të Jezreelit sepse më kujtohet, kur ti dhe unë shkonim me kalë bashkë me suitën e Ashabit, atit të tij, Zoti shqiptoi kundër tij këtë orakulli: **26** "Dje me siguri pashë gjakun e Nabothit dhe gjakun e bijve të tij", thotë Zoti, "dhe unë do të t' shpërblej në po këtë fushë", thotë Zoti! Kape, pra, dhe hidhe në fushë, sipas fjalës së Zotit". **27** Duke parë këtë, Ashaziahu, mbret i Judës, iku me vrap nëpër rrugën e shtëpisë me kopsh, por Jehu, iu ndjek prapa dhe tha: "Bjerini, edhe atij me qerre". Dhe e gjujtën në të përpjjetën e Gurit, që është afër Ibleamit. Por ai iku në Megido, ku vdiq. **28** Atëherë shërbëtorët e tij e çuan mbi një qerre në Jeruzalem dhe e varrosën në varrin e tij bashkë me etërit e tij, në qytetin e Davidit. **29** Ashaziahu kishte filluar të mbretëronte mbi Judë, vitin e dyshëdhjetë të Joramit, birit të Ashabit. **30** Kur Jehu arriti në Jezreel, Jezebeli e mori vesh. Atëherë filloj të zbukurojë sytë, rregulloj flokët e doli në dritatë pér t' parë. **31** Ndërsa Jehu po hynte në portë, ajo i tha: "A sjell paqen, Zimri, vrasës i zotit sate?". **32** Jehu ngriti sytë nga dritarja dhe tha: "Kush është me mua? Kush?". Dy ose tre eunikë dolën në dritatë duke shikuar nga ai. **33** Ai tha: "Hidheni poshtë!". Ata e hodhën poshtë, dhe pak gjak i saj ra mbi murin dhe mbi kuajt; dhe Jehu kaloi mbi të. **34** Pastaj hyri brenda, hëngri dhe piu; në fund tha: "Shkonit të shihni atë gruë të mallkuar dhe varrosoni, sepse është bijë mbreti". **35** Shkuan, pra, ta varroson, por gjetën prej saj vetëm kafkën, këmbët dhe pëllëmbët e duarve. **36** U ktheyen t'i tregonin gjendjen Jehut, që tha: "Kjo është fjala e Zotit e shqiptuar me anë të shërbëtorit të tij Elia, Tishbitit, kur tha: "Qentë kanë pér t' ngërënë mishin e Jezebelit në fushën e Jezreelit; **37** kufoma e Jezebelit do të jetë në fushën e Jezreelit si pleh në sipërfaqen e tokës; kështu nuk do të mundin të thonë: Këtu prehet Jezebel!".

10 Ashabi kishte në Samari shtatëdhjetë bij. Jehu shkroi letra dhe ua dërgoi në Samari krerëve të qytetit, pleqve dhe tutorëve të bijve të Ashabit; në to thoshte: **2** "Sa t'ju arrijë kjo letër, me qenë se keni me vete bijtë e zotit suaj dhe keni qerre dhe kuaj, një qytet të fortifikuar dhe armë, **3** zgjedhni birin më të mirë dhe më të përshtatshëm të zotit suaj, vendoseni mbi froni e atit të tij dhe luftoni pér shtëpinë e zotit suaj". **4** Por ata patën shumë frikë dhe thanë: "Ja, dy mbretëru nuk mundën ta përballojnë; si mund ta përballojmë ne?". **5** Prandaj prefekti i pallatit, qeveritari i qytetit, pleqtë dhe tutorët e bijve të Ashabit dërguan t'i thonë Jehut: "Ne jemi shërbëtorët e tu dhe do t' bëjmë të gjitha ato që do t' na urdhërosh; nuk do t' zgjedhim asnjë mbret; bëj atë që të duket më e mirë". **6** Atëherë ai u shkroi një letër të dytë, në të cilën thoshte: "Në rast se mbanin anën time dhe doni t'i bindeni zërit tim, merrni kokat e atyre njerëzve, të bijve të zotit suaj dhe ejani tek unë në Jezreel, nesër në këtë orë". Bijtë e mbretit, gjithsej shtatëdhjetë, rrinin me fisnikët e qytetit, që i edukonin. **7** Me të marrë letrën, ata morën bijtë e mbretit dhe i therën të shtatëdhjetë; pastaj i vunë në shporta kokat e tyre dhe ia çuan Jehut në Jezreel. **8** Kështu erdhë një lajmëtar pér t'i njoftuar ngjarjen dhe i tha: "Kanë sjellë kokat e bijve të mbretit". Jehu u përgjigji: "Vendosini në dy grumbuj në hyrje të portës deri nesër në mëngjes".

9 Të nesërmen ai doli dhe, duke qëndruar në këmbë, i tha tërë popullit: "Ju jeni të drejtë; ja, unë kam komplotuar kundër zotërisë sime dhe e kam vrarë; po kush i ka vrarë tërë këta? **10** Pranoni, pra, që nuk ka rënë pér tokë asnjë nga fjalët e Zotit që ky ka shqiptuar kundër shtëpisë të Ashabit; Zoti në të vërtetë ka kryer atë që kishte thënë me anë të shërbëtorit të tij Elia". **11** Kështu Jehu bëri që të vdesin tërë ata që kishin mbetur nga shtëpia e Ashabit në Jezreel, tërë të mëdhenjtë, miqtë dhe priftërinjtë e tij, pa lënë asnjë prej tyre. **12** Pastaj u ngrit dhe shkoi në Samari. Gjatë rrugës, me të arritur në Beth-Eked, **13** Jehu takoi vëllezërit e Ashaziahat, mbretit të Judës, dhe tha: "Kush jeni?". Ata u përgjigjën: "Jemi vëllezërit e Ashaziahat dhe po zbresim pér të përshtëndetur bijtë e mbretit dhe bijtë e mbretëreshës". **14** Atëherë ai urdhëroi: "Kapini të gjallë!". Kështu i zunë të gjallë dhe i therën pranë pusit të Beth-Ekedit, gjithsej dyzet e dy veta; nuk kursyen as edhe një. **15** U nis që andej dhe gjeti Jehonadabin, birin e Rekabit, që iu kishte dalë para; e përshtëndeti dhe i tha: "A është zemra jote e drejtë ashtu siç është imja ndaj teje?". Jehonadabi u përgjigji: "Është". **16** "Eja me mua dhe do t' shohësh zellin tim pér Zotin!". Pastaj e mori me vete në qerren e tij. **17** Me të arritur në Samari, vrau tërë ata që kishin mbetur nga shtëpia e Ashabit në Samari, deri në shkatërimin e plotë të saj, sipas fjalës që Zoti i kishte thënë Elias. **18** Pastaj Jehu mblohti tërë popullin dhe i tha: "Ashabi i ka shërbyer pak Baalit, por Jehu do t'i shërbejë shumë më tepër. **19** Tani thirri pranë meje tërë profetët e Baalit, tërë shërbëtorët dhe priftërinjtë e tij; të mos mungojë asnjë prej tyre, sepse duhet t'i bëj një flim të madh Baalit; ai që do t' mungojë, nuk do mbetet i gjallë". Por Jehu vepronte me mashtrim pér të shkatërruar adhuruesit e Baalit. **20** Pastaj Jehu urdhëroi: "Shpallni një festë solemne pér ndër t' Baalit!". Festa u shpall. **21** Pastaj Jehu dërgoi lajmëtarë nëpër gjithë Izraelin; kështu tërë adhuruesit e Baalit erdhën dhe nuk mungoi asnjë prej tyre; hynë në tempullin e Baalit dhe tempulli u mbush plot nga një anë në anën tjetër. **22** Jehu i tha rojtarit të rrabave: "Nxirri jashtë rrrobat pér t' gjithë adhuruesit e Baalit". Kështu ai i nxori rrrobat pér ta. **23** Atëherë Jehu, bashkë me Jehonadabin, birin e Rekabit, hyri në tempullin e Baalit dhe u tha adhuruesve të Baalit: "Kërkoni mirë dhe shikoni që këtu të mos ketë asnjë shërbëtor të Zotit, por vetëm adhurues të Baalit". **24** Kështu ata hynë pér t' ofruar fljime dhe olokauste. Jehu kishte vënë jashtë tempullit tetëdhjetë burra, të cilëve u kishte thënë: "Në rast se dikush lë të ikë një njeri të vetëm nga njerëzit që kam lënë në duart tuaja, do ta paguajë me jetën e tij jetën e atij që ka ikur". **25** Kështu, sa mbaroi oferta e olokaustit, Jehu u dha këtë urdhër rojeve dhe kapitenëve: "Hyni, vritni dhe mos lini që asnjë t'ju ikë!". Prandaj ata i kaluan në majë të shpatës, pastaj rojet dhe kapitenët i hodhën jashtë dhe depërtuan në pjesën e brendshme të tempullit të Baalit; **26** pastaj çuan jashtë shtyllat e shenjta të tempullit të Baalit dhe i dogjën. **27** Pastaj shkatërruan statujën e Baalit dhe shembën tempullin e tij, duke e katansdisur në një vend ku grumbullohen plehrat e kështu mbetet edhe sot e kësaj dite. **28** Kështu Jehu bëri që të zhduket Baali nga Izraeli; **29** megjithatë ai nuk u tërroq nga mëkatet e Jeroboamit, birit të Nebatit, me të cilët e kishte bërë të kryente mëkatë Izraelin, domethënë nga viçat e

artë që ishin në Bethel dhe në Dan. **30** Prandaj Zoti i tha Jehut: "Me qenë se ke vepruar mirë, duke bërë atë që është e drejtë në sytë e mi, dhe i ke bërë shtëpisë së Ashabit të gjitha atë që kisha në zemër, bijtë e tu do të ulen mbi fronin e Izraelit deri në brezin e katërt". **31** Por Jehu nuk u kujdesua të ndiqte me gjithë zemër ligjin e Zotit, Peréndisë së Izraelit; në fakt ai nuk u largua nga mëkatet e Jeroboamit, me të cilat e kishte bërë Izraelin të mëkatonte. **32** Në atë kohë Zoti fillo i presë disa pjesë të Izraelit; në fakt Hazaeli i mundi Izraelitët gjatë gjithë kufirit të tyre: **33** nga Jordani drejt lindjes, pushtoi tërë vendin e Galaadit, Gaditët, Rubenitët dhe Manasitët; nga Aroeri, që është afër përrito të Amonit, deri në Galaad dhe Bashan. **34** Pjesa tjeter e bëmave të Jehut, tërë ato që bëri dhe të gjitha trimëritë e tij a nuk janë të shkruara në librin e Kronikave të mbretërvë të Izraelit? **35** Pastaj Jehun e zuri gjumi bashkë me etërit e tij dhe e varrosën në Samari. Në vend të tij mbretëroi i biri Jehoahazi. **36** Jehu mbretëroi mbi Izraelin në Samari njëzet e tetë vjet.

11 Kur Athaliah, e éma e Ashaziahut, pa që i biri kishte vdekur, u ngrit dhe zhduku tërë pasardhésit mbretërorë. **2**

Por Jehosheba, bija e mbretit Joram dhe e motra e Ashaziahut, mori Joasin, birin e Ashaziahut, e nxorri fshehurazi nga mesi i bijve të mbretit që ishin vrarë dhe e vuri me tajën në dhomën e shtretërvë; kështu ia fshehën Athaliahut dhe nuk u vra. **3** Mbeti, pra, i fshehur gjashtë vjet në shtëpinë e Zotit me të, ndërsa Athaliah mbretëronte mbi vendin. **4** Vitin e shtatë Jehojada dërgoi të thërrasë komandantët e qindsheve të rojeve personale dhe të rojeve dhe i solli pranë vetes në shtëpinë e Zotit; ai lidhi një besëlidhje me ta, i vuri të betohen në shtëpinë e Zotit dhe u tregoi birin e mbretit. **5** Pastaj i urdhëroi, duke thënë: "Kjo është ajo që ju do të bëni: një e treta e atyre prej jush që hyjnë në shërbim ditën e shtunë, ka pér të ruajtur shtëpinë e mbretit; **6** një e treta portën e Surit dhe një e treta portën prapa rojeve. Ju do të ruani shtëpinë, duke ndaluar hyrjen në të. **7** Dy pjesët e tjera prej jush, domethënë tërë ata që e lënë shërbimin ditën e shtunë, kanë pér të ruajtur shtëpinë e Zotit rreth mbretit. **8** Ju do të viheni rrëth mbretit, secili me armët e tij në dorë; dhe kushdo që do të kérkojë të futet në radhët tuaja, do të vritet. Ju do të jeni me mbretin qoftë kur del, qoftë kur hyn". **9** Kështu komandantët e qindsheve vepruan pikërisht ashtu si kishte urdhëruar prifti Jehojada. Secili mori njerëzit e tij, ata që hyhin në shërbim ditën e shtunë dhe ata që linin shërbimin ditën e shtunë, dhe shkuan te prifti Jehojada. **10** Prifti u dha komandantëve të qindshëve shtizat dhe mburojat që i kishte pasur mbreti David dhe që ishin në shtëpinë e Zotit. **11** Rojet, secili me armët e tij në dorë, u vendosën në krahun jugor të tempullit deri në krahun e tij verior, pranë altarit dhe tempullit, rreth mbretit. **12** Pastaj Jehojada e çoi jashtë birin e mbretit, i vuri mbi kokë diademën dhe i dorëzoi ligjin. E shpallën mbret dhe e vajojnë; pastaj duartrokiten dhe thirrën: "Rroftë mbretit!". **13** Kur Athaliahu dëgjoi zhurmën e rojeve dhe të popullit, shkoi në drejtim të popullit në shtëpinë e Zotit. **14** Vështroi dhe e pa mbretin në këmbë mbi podiumin, sipas zakonit; kapitenët dhe borzanët ishin afër mbretit, ndërsa tërë populli i vendit ishte në festë dhe u binte borive. Atëherë Athaliahu grisi rrobat

e saj dhe bërtiti: "Tradhëti, tradhëti!". **15** Por prifti Jehojada urdhëroi komandantët e qindshëve, që komandonin ushtrinë, dhe u tha atyre: "Nxirreni jashtë nga rreshatat dhe kushdo që i shkon pas të vritet me shpatë!". Në fakt prifti kishte thënë: "Mos lejoni që ajo të vritet në shtëpinë e Zotit". **16** Kështu e kapën dhe, sa po arriti në shtëpinë e mbretit nëpër rrugën e portës së kuajve, aty e vranë. **17** Pastaj Jehojada bëri një besëlidhje midis Zotit, mbretit dhe popullit, me qëllim që Izraeli të ishte populli i Zotit; lidhi gjithashtu një besëlidhje midis mbretit dhe popullit. **18** Atëherë tërë populli i vendit shkoi në tempullin e Baalit dhe e shkatërrroi; i bëri copë-copë tërë altarët dhe shëmbëlltyrat e tij, vrau para altarëve Matanin, priftin e Baalit. Pastaj prifti Jehojada vendosi roje rreth shtëpisë së Zotit. **19** Pastaj mori komandantët e qindshëve të rojeve personale të mbretit dhe të rojeve dhe tërë popullin e vendit; këta bënë që mbreti të zgresë nga shtëpia e Zotit dhe, duke ndjekur rrugën e portës së rojeve e quan në shtëpinë e mbretit, ku ai u ul në fronin e mbretërvë. **20** Kështu populli i vendit bëri festë dhe qyteti mbeti i qetë, sepse kishin vrarë me shpatë Athaliahun në shtëpinë e mbretit. **21** Joasi ishte shtatë vjeç kur fillo i mbretëroj.

12 Në vitin e shtatë të Jehut, Joasi fillo i mbetërojë dhe mbretëroi dyzet vjet në Jeruzalem. Nëna e tij quhej Tsibiah, ishte nga Beer-Sheba. **2** Joasi bëri atë që ishte e drejtë në sytë e Zotit pér tërë kohën që udhëhiqej nga prifti Jehojada. **3** Megjithatë vendet e larta nuk u ndryshuan; populli vazhdonte të bënte fljime dhe të digjite temjan në vendet e larta. **4** Joasi u tha priftërinjve: "Tërë paratë e gjérave të shenjtëruara që çohen në shtëpinë e Zotit, paratë e vëna mënjanë, paratë e caktuara pér shpengimin e vetes dhe tërë paratë që secili e ndjen në zemër t'ia çojë shtëpisë së Zotit, **5** t'i marrin priftërinjtë, secili nga i njohuri i tij, dhe të ndreqin démtimet që ka pasur tempulli kudo që të ndodhen". **6** Por në vitin e njëzetetetë të mbretit Joas priftërinjtë nuk kishin ndrequ akoma démtimet e tempullit. **7** Atëherë mbreti Joas thirri priftin Jehojada dhe priftërinjtë e tjerë dhe u tha: "Pse nuk i keni ndrequ dëmtimet e tempullit? Prandaj mos merrni më para nga të njohurit tuaj, por u jepni pér të ndrequ dëmtimet e tempullit". **8** Priftërinjtë pranuan të mos merrnin më para nga populli, as edhe të ndreqnin dëmtimet e tempullit. **9** Pastaj prifti Jehojada mori një arkë, hapi një vrimë në kapakun e saj dhe e vendosi përbri altarit, në krahun e djathtë të atij që hyn në shtëpinë e Zotit; priftërinjtë që ruanin hyrjen vendosën aty tërë paratë e sjella në shtëpinë e Zotit. **10** Kur ata shihin që në arkë kishte shumë para, atëherë vinin sekretari i mbretit dhe kryeprfiti që i vinin paratë në qese dhe numëronin paratë e gjitura në shtëpinë e Zotit. **11** Pastaj paratë që ishin peshuar i dorëzonin në duart e atyre që kryen punë, të cilëve u ishte besuar mbikqyrja e shtëpisë së Zotit; dhe këta ua kalonin marangozëve dhe ndërtuesve që punonin në shtëpinë e Zotit, **12** muratorëve dhe gdhëndësive, pér të blerë dru dhe gurë të latuar, të nevojshëm pér të ndrequ dëmtimet e shtëpisë së Zotit dhe pér të mbuluar të gjitha shpenzimet e bëra pér ndreqjen e tempullit. **13** Por me paratë e sjella në shtëpinë e Zotit nuk u bënë, pér shtëpinë e Zotit, as kupa prej argjendi, as pastrues, as enë, as bori, asasnjë send ari ose asnjë send

argjendi; **14** paratë u jepeshin vetëm atyre që kryenin punimet, të cilët i përdornin për të restauruar shtëpinë e Zotit. **15** Përveç kësaj nuk u kërkohej asnjë llogari atyre që u ishin dorëzuar paratë, të cilat duhet t'u jepeshin zbatuesve të punimeve, sepse këta punonin me përpikmëri. **16** Paratë e flijimeve të shlyerjes dhe ato të flijimeve përmëkatet nuk çoheshin në shtëpinë e Zotit; ato ishin për priftërinjtë. **17** Në atë kohë Hazaeli, mbret i Sirisë, doli për të luftuar kundër Gathit dhe e pushtoi; pastaj Hazaeli u përgatit të sulmonte Jeruzalemin. **18** Atëherë Joasi, mbret i Judës, mori tërë sendet e shenjta që etërit e tij Jozafati, Jehorami dhe Ashazahu, mbretër të Judës kishin shenjtëruar, ato që kishte shenjtëruar ai vetë dhe tërë arin që gjendej në thesarët e shtëpisë së Zotit dhe në shtëpinë e mbretit, dhe i dërgoi të gjitha Hazaelit, mbretit të Sirisë, që u tërroq në Jeruzalem. **19** Pjesa tjeter e bëmave të Joasit dhe tërë ato që bëri a nuk janë të shkruara në librin e Kronikave të mbretërvë të Judës? **20** Shërbëtorët e Joasit ngritën krye, kurdisën një komplot dhe e vranë në shtëpinë e Milos, në tatëpjetën në drejtim të Silas. **21** Jozakari, bir i Shimeathit, dhe Jehozabadi, bir i Shomerit, shërbëtorë të tij, e goditën dhe ai vdiq. E varrosën pastaj bashkë me etërit e tij në qytetin e Davidit. Në vend të tij mbretëroi i biri, Amatsiu.

13 Në vitin e njëzretetëtë të Joasit, birit të Ashaziahit, mbret i Judës, Jehohazi, bir i Jehut, fillo i mbretërojë mbi Izrael në Samari, dhe mbretëroi shtatëmbëdhjetë vjet. **2** Ai bëri atë që është e keqe në shtëpi të Zotit dhe vijoj mëkatet e Jeroboamit, birit të Nebatit, me të cilët e kishte bërë Izraelin të kryente mëkate, dhe nuk u largua nga kjo rrugë. **3** Atëherë zemërimi i Zotit shpërtheu kundër Izraelit dhe i dorëzoit në duart e Hazaelit, mbretit të Sirisë, dhe në duart e Ben-Hadadit, birit të Hazaelit, për tërë atë kohë. **4** Por Jehohazi iu lut Zotit dhe Zoti e kënaqti, sepse pa shtypjen e Izraelit dhe se si mbreti i Sirisë i shptyte. **5** Prandaj Zoti i dha një clirues Izraelit, dhe kështu banorët e tij mundën t'i shpëtojnë pushtetit të Sirëve; kështu bijtë e Izraelit mundën të banojnë në çadrat e tyre si në të kaluarën. **6** Megjithatë nuk u larguan nga mëkatet e shtëpisë së Jeroboamit me të cilat e kishin bërë të kryente mëkate Izraelin, por vazhduan në këtë rrugë; bile edhe Asherahu mbeti më këmbë në Samari. **7** Nga të gjitha trupat e Jehohazit Zoti la vetëm pesëdhjetë kalorës, dhjetë qerre dhe dhjetë mijë këmbësorë, sepse mbreti i Sirisë i kishte shkatëruar dhe katandisur në pluhur për t'u shkelur. **8** Pjesa tjeter e bëmave të Jehohazit, tërë atë që bëri dhe tërë trimëritë e tij a nuk janë të shkruara në librin e Kronikave të mbretërovë të Izraelit. **9** Kështu Jehohazin e zuri gjumi me etërit e tij dhe u varros në Samari. Në vend të tij mbretëroi i biri, Joasi. **10** Në vitin e tridhjetë e shtatë të Joasit, mbretit të Judës, bir i Jehohazit, fillo i mbretërojë mbi Izraelin në Samari, dhe mbretëroi gjashtëmbëdhjetë vjet. **11** Ai bëri atë që është e keqe në shtëpi të Zotit dhe nuk u largua nga mëkatet e Jeroboamit, birit të Nebatit, me të cilat e kishte bërë të kryente mëkate Izraelin, por vazhdoi në këtë rrugë. **12** Pjesa tjeter e bëmave të Joasit, tërë atë që bëri dhe trimëria me të cilën luftoi kundër Amatsiahit, mbretit të Judës, a nuk janë të shkruara në librin e Kronikave të mbretërovë të Izraelit? **13** Kështu Joasin e

zuri gjumi me etërit e tij dhe Jeroboami u ul mbi froni e tij. Pastaj Joasi u varros në Samari me mbretërit e Izraelit. **14** Eliseu u sëmur nga ajo sëmundje prej së cilës duhet të vdiste; prandaj Joasi, mbret i Izraelit, erdhia ta shohë dhe qau mbi të, duke thënë: "O ati im, o ati im, qerrja e Izraelit dhe kalorësia e tij!". **15** Atëherë Eliseu i tha: "Merr një hark dhe disa shigjetë", ai mori një hark dhe disa shigjetë. **16** Eliseu i tha pastaj mbretit të Izraelit: "Rroke harkun"; ai e rroku dhe Eliseu vuri duart e tij mbi duart e mbretit. **17** Pastaj tha: "Hape dritaren nga lindja!". Ai e hapi. Atëherë Eliseu tha: "Gjuaj!". Ai gjuajti. Pas kësaj Eliseu i tha: "Shigjetja e fitores së Zotit dhe shigjetja e fitores kundër Sirëve, sepse ti do t'i mundësh Sirët në Afek deri sa ta' shfarosësh". **18** Pastaj tha: "Merri shigjetati!", dhe ai i mori. Eliseu i tha pastaj mbretit të Izraelit: "Rrihe tokën"; ai e rrahu tri herë dhe pastaj u ndal. **19** Por njeriu i Perëndisë u zemërua me të dhe i tha "Duhet ta kishe rrahu pesë ose gjashtë herë; atëherë do t'i kishe mundur Sirët deri sa t'i zhdukje fare; tanë përkundrazi do t'i mundësh Sirët vetëm tri herë". **20** Pastaj Eliseu vdiq dhe e varrosën. Në fillim të vittit vijues disa banda Moabitësh pushtuan vendin. **21** Por ndodhi që, ndërsa disa varrošnin një njeri, panë një bandë plaçkitësish; kështu e hodhën njeriun në varrin e Eliseut. Sa arriti ai të prekë kockat e Eliseut, u ringjall dhe u ngrit më këmbë. **22** Hazaeli, mbret i Sirisë, e shptyi Izraelin gjatë tërë jetës së Jehoahazit; **23** por Zoti i fali ata, i erdhia keq dhe u kthye me ta pér shkak të besëlidhjes që kishte me Abrahamin, me Isakun dhe me Jakobin; dhe këtë radhë nuk deshi t'i shkatërrojë apo t'i largojë nga prania e tij. **24** Pastaj vdiq Hazaeli, mbret i Sirisë, dhe në vend të tij mbretëroi i biri, Ben-Hadadi. **25** Atëherë Joasi, bir i Jehoahazit rimori nga duart e Ben-Hadadit, birit të Hazaelit, qytetet që ai kishte marrë me luftë kundër Jehoahazit, atit të tij. Tri herë të mira Joasi e mundi dhe ripushtoi kështu qytetet e Izraelit.

14 Vitin e dytë të Joasit, birit të Jehoahazit, mbret i Izraelit, fillo i mbretërojë Amatsiahit, bir i Joasit, mbret i Judës. **2** Kur fillo i mbretërojë ishte njëzet e pesë vjeç, dhe mbretëroi njëzet e nëntë vjet në Jeruzalem. E éma quhej Jehoadan, ishte nga Jeruzalemi. **3** Ai bëri atë që është e drejtë në shtëpi të Zotit, por jo si Davidi, ati i tij; bëri gjithçka ashtu siç kishte vepruar Joasi, ati i tij. **4** Megjithatë vendet e larta nuk u hoqën; populli vazhdonte të bënte flijime dhe të digjite temjan në vendet e larta. **5** Sa fillo i ushtrojë një kontroll të retepë mbi mbretërinë, ai i vras shërbëtorët e tij që kishin vrarë të atin, mbretin; **6** por nuk vras bijtë e vrasësve, sipas asaj që është shkruar në librin e ligjit të Moisiut, në të cilin Zoti ka urdhëruar duke thënë: "Etërit nuk do të dënohen me vdekje për bijtë e tyre, as bijtë nuk do të vriten për etërit e tyre; secili do të dënohet me vdekje për mëkatin e vet". **7** Ai vras dhjetë mijë Idumej në luginët e Kripës; dhe me luftë pushtoi Selën dhe i vuri emrin Joktheel, që ka mbetur deri më sot. **8** Atëherë Amatsiahit i dërgoi lajmëtarë Joasit, birit të Jehoahazit, birit të Jehut, mbret i Izraelit, pér t'i thënë: "Eja, të ndeshemi njeri me tjetrin në betejë". **9** Joasi, mbret i Izraelit, dërgoi t'i thonë Amatsiahit, mbretit të Judës: "Gjembë i Libanit i dërgoi fjalë kredit të Libanit: "Jepi tét bijë pér grua birit tim". Por andej kaloi një kafshë e egër e Libanit dhe e shkeli gjembin. **10** Ti ke mundur Edomin dhe zemra jote të ka

bërë krenar. Lavdërou megjithatë, por rri në shtëpinë tênde. Pse dëshiron një fatkeqësi, duke marrë më qafë veten dhe Judën bashkë me ty?". **11** Por Amatsiahu nuk e dëgjoi. Kështu Joasi mbret i Izraelit, doli; prandaj ai dhe Amatsiahu, mbret i Judës, u ndeshën njeri me tjetrin në Beth-Shemesh, që ishte pronë e Judës. **12** Juda u mund nga Izraeli, dhe secili prej tyre iku në çadrën e vet. **13** Në Beth-Shemesh Joasi, mbret i Izraelit, kapi Amatsiahun, mbretin e Judës, birin e Joasit, që ishte bir i Ashziahut. Pastaj shkoi në Jeruzalem ku bëri një të çarë prej katërqind kubitësh në muret e Jeruzalemit, nga porta e Efraimit deri te porta e Qoshes. **14** Gjithashtu mori têrë arin dhe argjendin dhe têrë sendet që ndodheshin në shtëpinë e Zotit dhe në thesaret e shtëpisë së mbretit, bashkë me njerëzit peng, dhe u kthyte në Samari. **15** Pjesa tjetër e bëmave të Joasit, trimëria e tij dhe si luftoi kundër Amatsiahut mbretit të Judës, a nuk janë të shkruara në librin e Kronikave të mbretërvë të Izraelit? **16** Kështu Joasin e zuri gjumi bashkë me etërit e tij dhe u varros në Samari me mbretërit e Izraelit. Në vend të tij mbretëroi i biri, Jeroboami. **17** Amatsiahu, bir i Joasit dhe mbret i Judës, jetoi edhe pesëmbëdhjetë vjet mbas vdekjes së Joasit, birit të Jehoahazit dhe mbret i Izraelit. **18** Pjesa tjetër e bëmave të Amatsiahut a nuk është e shkruar në librin e Kronikave të mbretërvë të Judës? **19** Kundër tij u kurdis një komplot në Jeruzalem dhe ai iku në Lakish; por e ndoqën deri në Lakish, ku e vrancë. **20** Pastaj e mbartën me kuaj dhe e varrosën në Jeruzalem bashkë me etërit e tij në qytetin e Davidit. **21** Atëherë têrë populli i Judës mori Azariahun, që ishte gjashtëmbëdhjetë vjeç, dhe e bëri mbret në vend të atit të tij Amatsiah. **22** Mbas mbretin e zuri gjumi bashkë me etërit e tij, ai rindërttoi Elathin dhe ripushtoi Judën. **23** Në vitin e pesëmbëdhjetë të Amatsiahut, birit të Joasit dhe mbret i Judës, filloj i mbretërojë në Samari Jeroboami, bir i Joasit, mbret i Izraelit, dhe e mbajti froni dyzet e një vjet. **24** Ai bëri atë që është e keqe për sytë e Zotit; nuk u largua nga asnjë prej mëkavete të Jeroboamit, birit të Nebatit, që kishte bërrë të kryente mëkate Izraelin. **25** Ai rivendosi kufijtë e Izraelit nga hyrja e Hamathit në detin e Arahahut, sipas fjalës të Zotit, Perëndisë të Izraelit, të shqiptuar nga profeti Jona, birit të Amitait, që ishte nga Gath-Heferi. **26** Në fakt Zoti kishte parë që dëshpërimi i Izraelit ishte shumë i thellë; nuk kishte më as skllevër as të lirë, dhe nuk kishte as edhe një që t'i vinte në ndihmë Izraelit. **27** Zoti nuk kishte thënë akoma të zhdukej emri i Izraelin poshtë qellit; prandaj e shpëtoi me anë të Jeroboamit, birit të Joasit. **28** Pjesa tjetër e bëmave të Jeroboamit, têrë atë që kreu, trimëria e tij në luftë dhe si i ripushtoi Izraelit Damaskun dhe Hamathin që kishin qenë pronë e Judës, a nuk janë të shkruara në librin e Kronikave të mbretërvë të Izraelit? **29** Kështu Jeroboamin e zuri gjumi me etërit e tij, mbretërit e Izraelit. Në vend të tij mbretëroi i biri, Zakaria.

15 Në vitin e njëzetështatë të Jeroboamit, mbretit të Izraelit, filloj i mbretërojë Azariahu, bir i Amatsiahut dhe mbret i Judës. **2** Ishte gjashtëmbëdhjetë vjeç kur filloj i mbretërojë, dhe mbretëroi pesëdhjetë e dy vjet në Jeruzalem. E éma quhej Jekolah dhe ishte nga Jeruzalemi. **3** Ai bëri atë që është e drejtë në sytë e Zotit, pikërisht ashtu si kishte vepruar i

ati, Amatsiahu. **4** Megjithatë vendet e larta nuk u hoqën nga vendi, populli vazhdonte të bënte fljime dhe të digjite temjan në vendet e larta. **5** Pastaj Zoti goditi mbretin, që u bë lebroz deri në ditën e vdekjes së tij dhe banoi në një shtëpi të izoluar; Jothami, bir i mbretit ishte mbikqyrësi i pallatit mbretëror dhe i siguronte drejtësinë popullit të vendit. **6** Pjesa tjetër e bëmave të Azariahut dhe têrë ato që bëri a nuk janë të shkruara në librin e Kronikave të mbretërvë të Judës? **7** Kështu Azariahun e zuri gjumi me etërit e tij dhe e varrosën bashkë me etërit e tij në qytetin e Davidit. Në vend të tij mbretëroi i biri, Jotham. **8** Vitin e tridhjetëtë të Azariahut, mbretit të Judës, Zakaria, bir i Jeroboamit, filloj i mbretërojë mbi Izraelin në Samari, dhe e mbajti froni gjashtë muaj. **9** Ai bëri atë që është e keqe në sytë e Zotit, ashtu si kishin bërrë etërit e tij; nuk u largua nga mëkavete të Jeroboamit, birit të Nebatit, që e kishte çuar në mëkat Izraelin. **10** Pastaj Shalumi, bir i Jabeshit, kurdisi një komplot kundër tij; e goditi dhe e vrau përparrë popullit, dhe mbretëroi në vend të tij. **11** Pjesa tjetër e bëmave të Zakarisë a nuk është shkruar në librin e Kronikave të mbretërvë të Izraelit? **12** Kjo ishte fjala e Zotit që i kishte thënë Jehut: "Bijtë e tu do të ulen në froni e Izraelit deri në brezin e katërt". Dhe kështu ndodhi. **13** Shalumi, bir i Jabeshit, filloj i mbretërojë vitin e tridhjetëtë të Uziahut, mbretit të Judës, dhe mbretëroi plot një muaj në Samari. **14** Pastaj Menahemi, bir i Gadit, doli nga Tirtsahu dhe hyri në Samari; në Samaria goditi Shalumin, birin e Jabeshit, e vrau dhe mbretëroi në vend të tij. **15** Pjesa tjetër e bëmave të Shalumit dhe komploti që ai kurdisi a nuk janë të shkruara në librin e Kronikave të mbretërvë të Izraelit? **16** Pastaj Menahemi, duke u nisur nga Tirtsahu, goditi Tifsahun, têrë ata që gjendeshin aty dhe territorin e tij, sepse nuk i kishin hapur portat; kështu i goditi dhe u çau barkun grave me barrë. **17** Vitin e tridhjetëtë të mbretërisë së Azariahut, mbretit të Judës, Menahemi, bir i Gadit, filloj i mbretërojë mbi Izraelin, dhe e mbajti froni dhjetë vjet në Samari. **18** Ai bëri atë që është e keqe për sytë e Zotit; nuk u largua nga mëkavete të Jeroboamit, birit të Nebatit, që e kishte bërrë Izraelin të kryente mëkate. **19** Puli, mbret i Sirisë, erdhë kundër vendit. Atëherë Menahemi i dha Pulin një mijë talenta argjendi me qëllim që ta ndihmonte për ta bërrë më të qëndrueshme mbretërinë në duart e tij. **20** Menahemi bëri që këto të holla të paguheshin nga Izraeli, nga të gjithë njerëzit e pasur, në masën pesëdhjetë sikla argjendi përfrymë, për t'ia dhënë mbretit të Asirisë. Kështu mbreti i Asirisë u kthyte dhe nuk qëndroi në vend. **21** Pjesa tjetër e bëmave të Menahemit dhe têrë ato që bëri a nuk janë të shkruara në librin e Kronikave të mbretërvë të Izraelit? **22** Kështu Menahemin e zuri gjumi me etërit e tij. Në vend të tij mbretëroi i biri, Pekahiahu. **23** Në vitën e pesëdhjetë të Azariahut, mbretit të Judës, Pekahiahu, bir i Menahemit, filloj i mbretërojë mbi Izraelin në Samari; dhe mbretëroi dy vjet. **24** Ai bëri atë që është e keqe në sytë e Zotit; nuk u largua nga mëkavete të Jeroboamit, birit të Nebatit, që e kishte bërrë Izraelin të kryente mëkate. **25** Pastaj Pekahu, bir i Remaliahut, kapitenit të tij, kurdisi një komplot kundër tij dhe e goditi në Samari, në kullën e pallatit mbretëror, bashkë me Argobin dhe Arieun, duke pasur me vete pesëdhjetë burra të Galaadit. Ai

vrau dhe mbretëroi në vend të tij. **26** Pjesa tjeter e bëmave të Pekahiahut dhe tërë ato që bëri a nuk janë të shkruara në librin e Kronikave të mbretërvë të Izraelit? **27** Vitin e pesëdhjetëtë të Azariahut, mbretit të Judës, Pekahu, bir i Remaliahut, fillo i mbretërojë mbi Izraelin në Samari, dhe mbretëroi njëzet vjet. **28** Ai bëri atë që është e keqe në sytë e Zotit; nuk u largua nga mëkatet e Jeroboamit, birit të Nebatit, që e kishte bërë Izraelin të kryente mëkate. **29** Në kohën e Pekahiahut, mbretit të Izraelit erdh Tiglath-Pileseri, mbret i Asirisë, dhe pushtoi Ijonin, Abel-Keth-Maakahun, Janoahun, Kedeshin, Hatsorin, Galaadin, Galilénë dhe tërë vendin e Neftalit; dhe i internoi tërë banorët e tyre në Asiri. **30** Pastaj Hosea, bir i Elahut, kurdisi një komplot kundër Pekahut, birit të Remaliahut, e goditi dhe e vran; kështu mbretëroi në vendin e tij, vitin e njëzetë të mbretërimit të Jothamit, birit të Uziahut. **31** Pjesa tjeter e bëmave të Pekahut dhe tërë ato që bëri a nuk janë të shkruara në librin e Kronikave të mbretërvë të Izraelit? **32** Vitin e dytë të mbretërisë së Pekahut, birit të Remaliahut, mbret i Izraelit, fillo i mbretërojë Jothami, bir i Uziahut, mbret i Judës. **33** Kur fillo i mbretërojë ishte njëzet e pesë vjeç, dhe mbajti froni gjashtëmbëdhjetë vjet në Jeruzalem. E éma quhej Jerusha; ishte bijë e Tsadokut. **34** Ai bëri atë që është e drejtë në sytë e Zotit; ashtu si kishte vepruar Uziahu, i ati. **35** Megjithatë vendet e larta nuk u hoqën nga vendi; populli vazhdonte të bënte flijime dhe të digjite temjan në vendet e larta. Ai ndërttoi portën e sipërme të shtëpisë të Zotit. **36** Pjesa tjeter e bëmave të Jothmit dhe tërë ato që bëri a nuk janë të shkruara në librin e Kronikave të mbretërvë të Judës? **37** Në atë kohë Zoti dërgoi kundër Judës, Retsinin, mbretin e Sirisë dhe Pekahun, birin e Remaliahut. **38** Kështu Jothamin e zuri gjumi me etërit e tij dhe u varros me ta në qytetin e Davidit, atit të tij. Në vend të tij mbretëroi i biri, Ashazi.

16 Në vitin e shtatëmbëdhjetë të Pekahiahut, birit të Remaliahut, fillo i mbretërojë Ashazi, biri i Jothamit, mbret i Judës. **2** Kur fillo i mbretërojë, Ashazi ishte njëzet vjeç dhe qëndroi në fron gjashtëmbëdhjetë vjet në Jeruzalem. Ai nuk bëri atë që është e drejtë në sytë e Zotit, Perëndisë të tij, ashtu si kishte bërë Davidi, ati i tij; **3** por ndoqi rrugën e mbretërvë të Izraelit dhe bëri madje të kalojë nëpër zjarr edhe të birin, sipas riteve të neveritshme të kombeve që Zoti kishte dëbuar para bijve të Izraelit; **4** përveç kësaj bënte flijime dhe digjite temjan në vendet e larta, në kodrat dhe poshtë drurëve që gjelbëronin. **5** Atëherë Retsini, mbret i Sirisë, dhe Pekahu, bir i Remaliahut, dolën për të luftuar kundër Jeruzalemit; rrëthuan aty Ashazin, por nuk arritën ta mundin. **6** Në atë kohë Retsini, mbret i Sirisë, ripushtoi Elathin dhe përzuri Judenjtë nga Elathi; kështu Sirët hynë në Elath dhe kanë mbetur atje deri ditën e sotme. **7** Ashazi i dërgoi lajmëtarë Tiglath-Pileserit, mbretit të Asirëve, për t'i thënë: "Unë jam shërbëtori dhe biri yt; dil dhe më çliro nga duart e mbretit të Sirisë dhe të mbretit të Izraelit, që janë ngritur kundër meje". **8** Ashazi mori pastaj argjendin dhe arin që ndodhej në shtëpinë e Zotit dhe në thesaret e pallatit mbretëror dhe ia dërgoi si dhuratë mbretit të Asirisë. **9** Atëherë mbreti i Asirisë e dëgjoi; pastaj mbreti i Asirisë doli kundër Damaskut, e pushtoi dhe internoi banorët e tij në Kir, dhe vran Retsinin. **10**

Atëherë mbreti Ashaz shkoi në Damask për të takuar Tiglath-Pelerin, mbretin e Asirisë; pasi pa altarin që ishte në Damask, mbreti Ashaz i dërgoi priftit Uriia vizatimin dhe modelin e altarit, me gjitha hollësitë për ndërtimin e tij. **11** Kështu prifti Uriia ndërtoi një altar, sipas porosive që mbreti Ashaz i kishte dërguar nga Damasku; prifti Uriia e ndërtoi para se mbreti Ashaz të kthehej nga Damasku. **12** Kur u kthyte nga Damasku, mbreti pa altarin; pastaj mbreti iu afroa altarit dhe ofroi flijime mbi të. **13** Pastaj dogji mbi të olokaustin e tij dhe ofertën e tij ushqimore, derdhë libacionin e tij dhe spërkati mbi altarin gjakun e flijimeve të tij të falenderimit. **14** Sa për altarin prej bronzi që ishte përballë Zotit, e hoqi nga vendi i tij përballë tempullit midis altarit dhe shtëpisë të Zotit dhe e vendosi në veri të altarit. **15** Pastaj mbreti Ashaz urdhëroi priftin Uriia dhe i tha: "Bëj që të tymoset mbi altar olokausti i madh i mëngjesit dhe blatimi ushqimor i mbrëmjes, olokausti i mbretit dhe blatimi i tij ushqimor, olokaustet e tërë popullit të vendit dhe libacionet e tij; dhe do të spërkatë mbi to tërë gjakun e olokausteve dhe tërë gjakun e flijimeve; sa për altarin prej bronzi, do të merrem unë me të. **16** Kështu prifti Uriia bëri tërë ato që mbreti Ashaz i kishte urdhëruar. **17** Mbreti Ashaz hoqi gjithashtu panelet nga qerret dhe enët e vogla, hoqi detin nga demat prej bronzi që e mbanin dhe e vendosi mbi një dyshemë prej gurësh. **18** Për shkak të mbretit të Asirisë, ai hoqi portikun e së shtrunës, që kishin ndërtuar në tempull, edhe nga shtëpia e Zotit hoqi gjithashtu hyrjen e jashtme të mbretit. **19** Pjesa tjeter e bëmave të kryera nga Ashazi a nuk është vallë e shkruar në librin e Kronikave të mbretërvë të Judës? **20** Kështu Ashazin e zuri gjumi me etërit e tij dhe u varros me ta në qytetin e Davidit. Në vend të tij mbretëroi i biri, Ezekia.

17 Në vitin e dyshëmbëdhjetë të Ashazit, mbretit të Judës, Hosea, bir i Elahut, fillo i mbretërojë mbi Izraelin dhe e mbajti froni nëntë vjet. **2** Ai bëri atë që është e keqe në sytë e Zotit, por jo si mbretërit e Izraelit që qenë para tij. **3** Shalmaneseri, mbret i Asirisë, doli kundër tij; Hosea u bë kështu shërbëtor i tij dhe i paguante një haraq. **4** Por mbreti i Asirisë zbuloi një komplot te Hosea, sepse ky kishte dërguar lajmëtarë te So, mbret i Egjiptit dhe nuk i sillte më haraçin mbretit të Asirisë, siç bënte zakonish qđo vit. Prandaj mbreti i Asirisë e futi në burg dhe e mbante të lidhur. **5** Pastaj mbreti i Asirisë pushtoi tërë vendin, doli kundër Samarisë dhe e rrëthoi gjatë tre vjetve. **6** Në vitin e nëntë të Hoseas, mbreti i Asirisë pushtoi Samarinë, i shpërnguli Izraelitet në Asiri dhe i vendosi në Halah dhe mbi Haborin, lumë i Gozanit, si dhe në qytetet e Medit. **7** Kjo ndodhi sepse bijtë e Izraelit kishin kryer mëkate kundër Zotit, Perëndisë të tyre, që i kishte nxjerrë nga vendi i Egjiptit duke i cilituar nga pushteti i Faraonit, mbretit të Egjiptit, dhe kishin nderuar perëndi të tjerë; **8** kështu ata kishin ndjekur zakonet e kombeve që Zoti i kishte dëbuar përparrë bijve të Izraelit dhe ato të futura nga mbretërit e Izraelit. **9** Bijtë e Izraelit kishin kryer gjithashtu në mënyrë të fshëtë kundër Zotit, Perëndisë të tyre, gjëra jo të drejta dhe kishin ndërtuar vende të larta në të gjitha qytetet e tyre, nga kullat e rojes deri në qytetet e fortifikuara. **10** Kishin ndërtuar për veten e tyre shtylla të shenja dhe Asherime mbi qđo kodër të lartë dhe poshtë qđo druri gjelbëruesh; **11** dhe aty, në tërë vendet e larta, kishin djegur temjan, ashtu si

kishin bërë kombet që Zoti kishte dëbuar përpara tyre, dhe kishin kryer veprime të liga, duke shkaktuar zemrimin e Zotit; **12** u kishin shërbyer gjithashtu idhujve, pér të cilët Zoti u pat thënë: "Mos bëni një gjë të tillë!". **13** Megjithatë Zoti e kishte paralajmëruar Izraelin dhe Judën me anë të të gjithë profetëve dhe të shikuesve, duke thënë: "Kthehuani prapa nga rrugët tuaja të këqija dhe respektoni urdhërimet dhe statutet e mia, sipas térë ligjt që u caktova etérve tuaj dhe që ju dërgova me anë të shërbëtorëve të mi, profetëve". **14** Por ata nuk dëgjuan çfarë thuhej dhe u bënë edhe më kokëfertë, si kishin vepruar etérit e tyre, që nuk patën besim tek Zoti, Perëndia i tyre. **15** Dhe hodhën poshtë statutet dhe besëlidhjen që ai kishte lidhur me etérit e tyre dhe paralajmërimet që u kishte dhënë. Prandaj ndoqën gjëra të kota duke u bërë ata vetë mendjelehtë dhe shkuant pas kombeve që i rrethonin, që Zoti i kishte ndaluar t'i imitonin. **16** Kështu ata braktisën térë urdhërimet e Zotit, Perëndisë të tyre; bënë dy viçë prej metali të shkrirë, bënë një Asherah, adhuruan térë ushtrinë e qellit dhe u vunë në shërbim të Baalit; **17** kaluan nëpër zgjarr bijtë dhe bijat e tyre, praktikuant shortarinë, interpretuan shenjat e këqija dhe bënë atë që është e keqe në sytë e Zotit, duke shkaktuar zemrimin e tij. **18** Prandaj Zoti u zemërua shumë me Izraelin dhe e largoi nga prania e tij; mbeti vetëm fisi i Judës. **19** As Juda nuk i respektoi urdhërimet e Zotit, Perëndisë të tij, por ndoqi zakonet e futura nga Izraeli. **20** Prandaj Zoti hodhi poshtë térë fisin e Izraelit, i poshtëroi dhe i braktisi në duart e cubave, deri sa i pérzuri nga prania e tij. **21** Kur ai e shkëputi Izraelin nga shtëpia e Davidit, ata shpallën mbretin Jeroboamin, birin e Nebatit; pastaj Jeroboami e shmangu Izraelin nga rruga e Zotit dhe e bëri të kryente një mëkat të madh. **22** Kështu bijtë e Izraelit ndoqën térë mëkatet e kryera prej Jeroboamit dhe nuk u larguan prej tyre, **23** deri sa Zoti e largoi Izraelin nga prania e tij, ashtu si kishte thënë me anë të térë profetëve të tij, shërbëtorëve të tij, dhe Izraeli u shpëngul kështu me dhunë në vendin e Asirisë, ku ndodhet sot e kësaj dite. **24** Pastaj mbreti i Asirisë solli njerëz nga Babilonia, nga Kuthahu, nga Ava, nga Hamathi dhe nga Sefarvaimi dhe i vendos në qytetet e Samarisë në vend të bijve të Izraelit, kështu ata futën në dorë Samarinë dhe banuan në qytetet e saj. **25** Por në fillim të ngulimit të tyre atje, ata nuk kishin frikë nga Zoti; prandaj Zoti dërgoi në mes të tyre, disa luanë, të cilët vranë disa banorë. **26** Atëherë i thanë mbretit të Asirisë: "Njerëzit që ti i ke kaluar dne vendosur në Samari nuk njohin ligjin e Perëndisë të vendit; prandaj ai ka dërguar në mes tyre luanë që i vrasin ata, sepse nuk njohin ligjin e Perëndisë të vendit". **27** Atëherë mbreti i Asirisë dha këtë urdhër, duke thënë: "Bëni që të kthehet një nga priftërinjtë që keni internuar që andej; ai të shkojë të vendoset pranë tyre dhe t'u mësoj ligjin e Perëndisë të vendit". **28** Kështu një nga priftërinjtë, që ishin internuar nga Samaria, shkoi dhe u vendos në Bethel dhe u mësoi atyre si duhet t'i druheshin Zotit. **29** Megjithatë, térë këto kombe vazhduan të bëjnë perënditë e tyre dhe i vendosën në tempujt e vendeve të larta që kishin ndërtuar Samaritanët, çdo komb në qytetin ku banonte. **30** Ata të Babilonisë bënë Sukoth-Benothin, ata të Kuthit Nergalin, ata të Hamathit Ashiman; **31** ata të Avas bënë Nibhazin dhe Tartakun; dhe ata të Sefarvaimit

i digjinin bijtë e tyre pér nder të Adramelekut dhe të Anamelekut, perëndi të Sefarvaimit. **32** Ata kishin frikë nga Zoti, por zgjodhën priftërinj të vendeve të larta të ardhur nga çdo klasë dhe që ofronin fljime pér ta në tempujt e vendeve të larta. **33** Kështu ata kishin frikë nga Zoti dhe u shërbenin perëndive të tyre, sipas zakoneve të kombeve nga të cilat qenë shpërngulur. **34** Edhe sot e kësaj dite vazhdonjë të ndjekin zakonet e vjetra; nuk kanë frikë nga Zoti dhe nuk veprojnë sipas statuteve dhe urdhërimeve të tij dhe as sipas ligjeve dhe urdhërimeve që Zoti u kishte dhënë bije të Jakobit, të quajtur prej tij Izrael. **35** Me ta në fakt Zoti kishte vendosur dhe u kishte urdhëruar: "Mos kini frikë nga perëndi të tjera, mos bini përbys para tyre, mos u shërbeni dhe mos u ofroni fljime, **36** por kini frikë nga Zoti, që ju bëri të dilni nga vendi i Egjiptit me fuqi të madhe dhe me krahun e tij të shtrirë; para tij bini përbys dhe atij i ofroni fljime. **37** Kini kujdes të zbatoni gjithnjë statutet, dekretet, ligjin dhe urdhërimet që ai shkroi pér ju; por mos kini frikë nga perënditë e tjera. **38** Mos harroni besëlidhjen që kam lidhur me ju dhe mos kini frikë nga perëndi të tjera; **39** por kini frikë nga Zoti, Perëndia juaj, dhe ai do t'ju çlirojë nga duart e térë armiqe tuaj". **40** Por ata nuk e dëgjuan dhe vazhduan përkundrazi të ndjekin zakonet e tyre të lashta. **41** Kështu këto kombe kishin frikë nga Zoti dhe u shërbenin idhujve të tyre. Edhe bijtë e tyre dhe bijtë e bijve të tyre kanë vazhduar të veprojnë deri më sot siç kanë vepruar etérit e tyre.

18 Në vitin e tretë të Hoseas, birit të Elahut, mbret i Izraelit, filloj të mbretërojë Ezekia, bir i Ashazit, mbret i Judës. **2** Ishte njëzet e pesë vjeç kur filloj të mbretërojë, dhe mbretëri njëzet e nëntë vjet në Jeruzalem. E éma quhej Abi; ishte bijë e Zakarias. **3** Ai bëri atë që ishte e drejtë në sytë e Zotit, sipas térë atyre që kishte bërë Davidi, ati i tij. **4** I hoqi nga vendi vendet e larta, bëri copë-copë shtyllat e shenjta, rëzoj Asherahun dhe bëri copë-copë gjarpërin prej bronzi që e pat bërë Moisiu, sepse deri në atë kohë bijtë e Izraelit i kishin ofruar temjan dhe e quajti Nehushtan. **5** Ai pati besim tek Zoti, Perëndia i Izraelit; dhe mbas tij, midis térë mbretërvë të Judës, nuk pati asnjë si ai, as edhe midis atyre që kishin qenë para tij. **6** Mbeti i lidhur me Zotin, nuk pushoi së ndjekuri gjurmët e tij dhe respektoi urdhërimet që Zoti i kishte dhënë Moisiut. **7** Kështu Zoti mbeti pranë tij, dhe atij i dilnin mbarë të gjitha ndërmarrjet e tij. Ngriti krye kundër mbretit të Asirisë dhe nuk iu nënshtrua më; **8** mundi Filistejtë deri në Gaza dhe aty ku arrinte territori i tyre, nga kulla e rojes deri në qytetin e fortifikuar. **9** Vitin e katërt të mbretit Ezekia, që ishte viti i shtatë i Hoseas, birit të Elahut, mbret i Izraelit, Shalmaneseri, mbret i Asirisë, doli kundër Samarisë dhe e rrethoi. **10** Dhe pas tre vjetve e pushtoi; vitin e gjashtë të Ezekias, që ishte viti i nëntë i Hoseut, mbretit të Izraelit, Samaria u pushtua me forcë. **11** Mbreti i Asirisë i shpërguli pastaj Izraelitet në Asiri dhe i vendosi në Halah dhe mbi Haborin, lumë i Gozanit, dhe në qytetin e Medasve, **12** sepse nuk i ishin bindur zërit të Zotit, Perëndisë të tyre, dhe kishin shkelur besëlidhjen e tij, térë ato që Moisiu, shërbëtor i Zotit, kishte urdhëruar ata as e kishin dëgjuar, as e kishin vënë në praktikë. **13** Vitin e katërmëbëdhjetë të mbretit Ezekia, Senasheribi, mbret i

Asirisë, doli kundër tërë qyteteve të fortifikuara të Judës dhe i pushtoi. **14** Atëherë Ezekia, mbret i Judës, dërgoi t'i thotë mbretit të Asirisë në Lakish: "Kam mëkatuar; tërhiq u prej meje dhe kam pér të pranuar të gjitha ato qé do të më caktosh". Mbreti i Asirisë i cakttoi Ezekias, mbretit të Judës, treqind talenta argjendi dhe tridhjetë talenta ari. **15** Kështu Ezekia dha tërë argjendin qé gjendej në shtëpinë e Zotit dhe në thesaret e pallatit të mbretit. **16** Në atë kohë Ezekia hoqi nga portat e tempullit të Zotit dhe nga shtalkat arin me të cilin Ezekia, mbret i Judës, i kishte veshur dhe ia dha mbretit të Asirisë. **17** Atëherë mbreti i Asirisë i dërgoi Ezekias, nga Lakishi në Jeruzalem, Tartanin, Rabsarisin dhe Rabshakehun me një ushtri të madhe. Ata dolën dhe arritën në Jeruzalem. Kur arritën në Jeruzalem, shkuan **18** Kur thërritin mbretin, u ndalën përballë Eliakimi, bir i Hilkiyahut, prefekti i pallatit, Shebna, sekretari, dhe Joahu, bir i Asafit, arkivist. **19** Atëherë Rabshakehu u tha atyre: "Shkon t'i thoni Ezekias: Kështu thotë i madhi, mbret i Asirisë: Ku e gjen gjithë këtë besim? **20** A mendon vallë qé këshilla dhe forca pér të bërë luftë janë vetëm fjalë të kota? Te kush ke besim kur ke ngritur krye kundër meje? **21** Ja tani, ti ke besim në përkrahjen e këtij kallami të thyer, qé është Egjipti, qé çan dorën e atij qé mbështetet në të dhe e shpon. I lillë është pikërisht Faraoni, mbreti i Egjiptit, pér tërë ata qé kanë besim tek ai. **22** Ndofta do të më thoni: "Ne kemi besim tek Zoti, Perëndia ynë". A nuk është, vallë, po ai pér të cilin Ezekia ka hequr vendet e larta dhe altarët, duke i thënë Judës dhe Jeruzalem: "Ju do të adhuroni vetëm përparrë këtij altari në Jeruzalem"? **23** Tani vër një bast me zotërinë tim, mbretin e Asirisë! Unë do të jap dy mijë kuaj, në rast se ti je në gjendje të gjesh kalorësit qé u hipin. **24** Si mund ta bësh të tërhiqet qoftë edhe një kapiten të vetëm midis shërbëtorëve më të vegjël të zotërisë sime? Megjithatë ke besim tek Egjipti pér të pasur qerre dhe kalorës. **25** Tani, a kam dalë, vallë, pa Zotin kundër këtij vendi pér ta shkatërruar? Zoti më ka thënë: "Dil kundër këtij vendi dhe shkatëroje". **26** Atëherë Eliakimi, bir i Hilkiyahut, Shebna dhe Joashi i thanë Rabshakehut: "Të lumen, folu shërbëtorëve të tu në gjuhën hebraike, se ne e kuptojmë; por mos na fol në gjuhën hebraike, sepse populli qé është mbi muret dëgjoni". **27** Por Rabshakehu iu përgjigj atyre në këtë mënyrë: "A më ka dërguar vallë zotëria im t'i them këto gjëra zotërisë sate dhe ty, apo më tepër njerëzve qé qëndrojnë mbi muret, të dënuar të hanë jashëqitjet e tyre dhe të pinë shurën e tyre bashkë me ju?". **28** Atëherë Rabshakehu u ngrit dhe bërtiti me zë të lartë në gjuhën hebraishtë, duke thënë: "Dëgjoni fjalën e të madhit, mbretit të Asirisë! **29** Kështu thotë mbreti: "Mos u mashtroni nga Ezekia, sepse ai nuk mund t'ju shpëtojë nga duart e mia; **30** të mos ju shtyjë Ezekia të keni besim tek Zoti, duke thënë: Me siguri Zoti do të na çlirojë dhe ky qytet nuk do t'i dorëzohet mbretit të Asirisë". **31** Mos dëgjoni Ezekian, sepse kështu thotë mbreti i Asirisë: "Bëni paqe me mua dhe dorëzohuni në duart e mia, kështu secili do të hajë frutat e vreshtit dhe të fikut të tij dhe do të pijà ujin e sternës së tij, **32** deri sa të vijë unë dhe t'ju çoj në një vend të njashëm me vendin tuaj, një vend që jep grurë dhe verë, një vend që ka bukë dhe vreshta, një vend me ullinj, vaj dhe mjaltë; dhe ju do të jetoni dhe nuk do të vdisni". Mos dëgjoni fjalët e Ezekias, që

kërkon t'ju mashtrojë, duke thënë: "Zoti do të na çlirojë". **33** A ka çiruar ndonjë prej perëndive të fiseve vendin e tij nga duart e mbretit të Asirisë? **34** Ku janë perënditë e Hamathit dhe të Arpadit? Ku janë perënditë e Sefarvaimit, të Henas dhe të Ivahut? E kanë çiruar ata vallë Samarinë nga duart e mia? **35** Kush midis tërë perëndive të këtyre vendeve ka çiruar vendin e tij nga duart e mia, qé Zoti të çlirojë Jeruzalemin nga duart e mia?". **36** Por populli heshti dhe nuk u përgjigj as edhe një fjalë, sepse urdhri i mbretit ishte: "Mos i jepni përgjigje". **37** Atëherë Eliakimi, bir i Hilkiyahut, prefekti i pallatit, Shebna, sekretari, dhe Joahu, bir i Asafit, arkivist, shkuan tek Ezekia me roba të grisura dhe i referuan fjalët e Rabshakahut.

19 Kur mbreti Ezekia dëgjoi këto gjëra, grisi rrobat e tij, umbulua me një thes dhe hyri në shtëpinë e Zotit. **2** Pastaj dërgoi Eliakimin, prefektin e pallatit, Shebnan, sekretarin, dhe pleqtë e priftërinjve, të mbuluar me thasë, te profeti Isaia, bir i Amotsit. **3** Ata i thanë: "Kështu thotë Ezekia: "Kjo është një ditë ankthi, ndëshkimesh dhe turpi, sepse bijtë janë duke lindur, por nuk ka forcë pér t'i pjellë. **4** Ndofta Zoti, Perëndia yt, ka dëgjuar tërë fjalët e Rabshakehut, qé mbreti i Asirisë, zotëria e tij, ka dërguar pér të fyer Perëndinë e gjallë, dhe do ta dënojë pér shkak të fjalëve qé Zoti, Perëndia yt, ka dëgjuar. Larto, pra, një lutje pér atë qé mbetet akoma"". **5** Kështu shërbëtorët e mbretit Ezekia shkuan tek Isaia. **6** Dhe Isaia u tha atyre: "Këtë do t'i thoni zotërisë suaj: Kështu thotë Zoti: "Mos u tremb nga fjalët qé dëgjove, me të cilat shërbëtorët e mbretit të Asirisë më kanë fyer. **7** Ja, unë do të dërgoj mbi të një frymë dhe sa të dëgjojë ndonjë lajm, do të kthehet në vendin e tij; dhe në vendin e tij unë do ta bëj që të bjerë nga shpatë"". **8** Kështu Rabshakehu u kthyte dhe e gjeti mbretin e Asirisë që rrënhonte Libnahun, sepse kishte mësuar qé ai qe nisur nga Lakishi. **9** Por ai mori lajme nga Tirhakahu, mbret i Etiopisë, të cilat thonin: "Ja, aï lëviz i pér të luftuar kundër teje". Atëherë i dërgoi përsëri lajmëtarët Ezekias, duke i thënë: **10** "Do t'i flisin kështu Ezekias, mbretit të Judës, duke i thënë: "Mos e lër që Perëndia yt, tek i cili ke besim, të të mashtrojë duke thënë: Jeruzalemi nuk do të jepet në duart e mbretit të Asirisë. **11** Ja, ti ke dëgjuar atë qé mbretërit e Asirisë u kanë bërë tërë vendeve, duke vendosur shkatërimin e tyre. A do të shpëtoje ti vetëm? **12** A i kanë çiruar, vallë perënditë e kombeve ata qé etërit e mi kanë shkatërruar: Gozanin, Haranin, Retsefin dhe bijtë e Edenit qé ishin në Telasar? **13** Ku janë mbreti i Hamathit, mbret i Arpadit dhe mbreti i qytetit të Sefarvaimit, të Henas dhe të Ivahut?". **14** Ezekia e mori letrën nga duart e lajmëtarëve dhe e lexoi; pastaj shkoi në shtëpinë e Zotit duke thënë: "O Zot, Perëndia i Izraelit, qé ulesh mbi kerubinët, ti je Perëndia, i vetmi, i të tëra mbretëritë të tokës. Ti ke bërë qiejtë dhe tokën. **16** Vër veshin, o Zot, dhe dëgjo; hap sytë, o Zot, dhe shiko! Dëgji fjalët e Senakeribit, qé ka dërguar këtë njeri pér të fyer Perëndinë e gjallë! **17** Është e vërtetë, o Zot, qé mbretërit e Asirisë kanë shkatërruar kombet dhe vendet e larta, **18** kanë hedhur në zjarr perënditë e tyre, sepse ato ishin perëndi, por vepër e duarve të njerëzve, dru dhe gur; prandaj i

shkatërruan. **19** Por tani, o Zot, na shpëto, të lutem, nga duart e tij, me qëllim që tërë mbretëritë e tokës të dinë që ti vetëm, o Zot, je Perëndia". **20** Atëherë Isaia, bir i Amotsit, dërgoi t'i thotë Ezekias: "Kështu flet Zoti, Perëndi i Izraelit: "Dëgjova lutjen që ti me drejtovë për Senakeribin, mbretin e Asirisë. **21** Kjo éshëtë fjala që Zoti ka shqiptuar kundër atij: Bija e virgjër e Sionit të përbuz dhe tallet me ty; bija e Jeruzalemit tund kokën prapa teje. **22** Cilin ke fyer dhe poshtëruar? Kundër kujt ke ngritur zërin dhe sytë me arogancë? Kundër të Shenjtit të Izraelit! **23** Me anë të lajmëtarëve të tu ke fyer Zotin dhe ke thënë: "Me morinë e qerreve të mia kam hipur në majë të maleve në skutat e Libanit. Do të rrëzoj kedrat e tij më të larta dhe qiparisat e tij më të bukur; do të arrij në strehimin e tij më të thellë, në pjesën më të harlisur të pyllit. **24** Unë kam gërmuar dhe kam pirë ujëra të huaja; me shputën e këmbëve të mia kam tharë tërë lumenjtë e Egjiptit". **25** A nuk ke dégjuar, vallë, që prej një kohe të gjatë kam përgatitur këtë gjë dhe prej kohërave të lashta e kam hartuar planin? Dhe tani e solla punën që të ndodhë kjo: që ti t'i katandisësh në një grumbull gërmadhash qytetet e fortifikuara. **26** Prandaj banorët e tyre të cilëve u mungonte forca, ishin tmerruar dhe e kishin humbur torruan; ishin si bari i fushave, si bari i blertë, si bari mbi çatitë, që digjet para se të rritet. **27** Por unë e di se si ulesh, si del dhe si hyn dhe bile tèrbimin tënd kundër meje. **28** Me qenë se tèrbimi yt kundër meje dhe arroganca jote kanë arritur në veshët e mi, do të t'vë unazën time në fejzat e hundës, frerin tim te goja, dhe do të t'kthej në rrugën nëpër të cilën ke ardhur". **29** Kjo ka për të qenë shenja për ty: Sivjet do të hani atë që rritet vetë, vitin e dytë atë që prodhon ai; por vitin e tretë do të mbillini dhe do të kormni, do të mbillini vreshta dhe do të hani frytin e tyre. **30** Pjesa tjetër e bëmave e shtëpisë së Judës që do të shpëtoj, ka për të vazhduar të lëshojë rrënë poshtë dhe të prodhojë fryte lart. **31** Sepse nga Jeruzalemi ka për të dalë një pakicë dhe nga mal i Sionit ata që kanë shpëtuar. Zelli i Zotit të ushtrive do ta bëjë këtë. **32** Prandaj kështu thotë Zoti për mbretin e Asirisë: "Ai nuk ka për të hyrë në këtë qytet as ka për të hedhur shigjeta, nuk ka për t'i dalë përparrë me mburoja as ka për të ndërtuar ndonjë ledh kundër tij. **33** Ai do të kthehet nëpër rrugën që ndoqi kur erdhi dhe nuk ka për të hyrë në këtë qytet, thotë Zoti. **34** Unë do ta mbroj këtë qytet për ta shpëtuar, për dashurinë që kam ndaj vetes dhe për dashurinë e Davidit, shërbëtorit tim". **35** Atë natë ndodhi që engjelli i Zotit doli dhe vrau në kampin e Asirëve njëqind e tetëdhjetë e pesë mijë njerëz; kur njerëzit u ngriten në mëngjes, ja të gjithë ishin bërë kufoma. **36** Atëherë Senakeribi, mbret i Asirisë, ngriti çadrat, u nis e u kthye në shtëpi, dhe mbeti në Ninivë. **37** Dhe ndodhi që, ndërsa ai po adhuronte në shtëpinë e perëndisë së tij Nisrok, bijtë e tij Adrameleku dhe Sharetseni e vranë me goditje të shpatës; pastaj u strehuan në vendin e Araratit. Në vend të tij mbretëroi i biri, Esarhadoni.

20 Në ato ditë Ezekia u sëmur për vdekje. Atëherë profeti Isaia, bir i Amotsit, shkoi tek ai dhe i tha: "Kështu flet Zoti: "Rregullo shtëpinë tënde, sepse ke për të vdekur dhe nuk ke për t'u shëruar"". **2** Atëherë ai ktheu ftyrën nga muri dhe iu lut Zotit, duke thënë: **3** "Të lutem shumë, o Zot, mos harro si kam

ecur para teje me besnikëri dhe me zemër të pastër, duke bërë atë që éshëtë e mirë për sytë e tu". Pastaj Ezekia shpërtheu në vaj. **4** Isaia nuk kishte arritur akoma në oborrin qendror, kur fjala e Zotit iu drejtua, duke i thënë: **5** "Kthetu prapa dhe i thuaq Ezekias, pricincte popullit tim: "Kështu flet Zoti, Perëndia i Davidit, atit tënd: Kam dégjuar lutjen tënde dhe kam parë lotët e tu; ja, unë po të shëroj; ditën e tretë do të ngjitesh në shtëpinë e Zotit. **6** Do t'i shjoq pesëmbëdhjetë vjet jetës sate, do të t'çlroj që dëgjueshëm qytet nga duart e mbretit të Asirisë dhe do ta mbroj këtë qytet për dashurinë që kam ndaj vetes dhe ndaj Davidit, shërbëtorit tim"". **7** Pastaj Isaia tha: "Merrni një jaki fiqsh". Kështu ata e morën dhe e vunë mbi ulçerën, dhe mbreti u shërua. **8** Por Ezekia i tha Isait: Cila éshëtë shenja që Zoti do të më shërojë dhe që ditën e tretë do të ngjitem në shtëpinë e Zotit?". **9** Atëherë Isaia iu përgjigji: "Kjo éshëtë për ty shenja nga ana e Zotit që Zoti do të plotësojë atë që ka thënë: A dëshiron që hieja të shkojë përparrë dhjetë shkallëza ose të kthehet prapa dhjetë shkallëza?". **10** Ezekia u përgjigji: "Éshëtë lehtë për hijen të shkojë përparrë dhjetë shkallëza. Jo! Më mirë hieja të shkojë prapa dhjetë shkallëza". **11** Atëherë profeti Isai kërkoi ndihmën e Zotit, që bëri hijen të kthehet prapa dhjetë shkallëzat që i kishte zënë në shkallën e Ashazit. **12** Në atë kohë Berodak-Baladani, bir i Baladanit, mbret i Babilonisë, i dërgoi letra dhe një dhuratë Ezekias, sepse kishte dégjuar që Ezekia kishte qenë i sëmurë. **13** Ezekia priti në audiencë të dérguarit dhe u tregoi téré shtëpinë e thesarit të tij: argjendin, arin, aromat, vajrat shumë të mira, arsenalin e tij dhe të gjitha gjérat që ndodheshin në magazinat e tij. Nuk pati asgjë në shtëpinë e tij dhe në të gjitha pronat e tij që Ezekia nuk ua tregoi atyre. **14** Atëherë profeti Isaia shkoi te mbreti Ezekia dhe i tha: "Çfarë thanë ata njerëz dhe nga kanë ardhur te ti?". Ezekia iu përgjigji: "Kanë ardhur nga një vend i largët, nga Babilonia". **15** Isaia i tha: "Çfarë kanë parë në shtëpinë tënde?". Ezekia u përgjigji: "Kanë parë të gjitha ato që ka shtëpia ime; u tregova edhe ato gjëra që janë në magazinat e mia". **16** Atëherë Isaia i tha Ezekias: "Dëgjo fjalen e Zotit: **17** "Ja, do të vijnë ditët, kur tërë ato që ka shtëpia jote dhe tërë ato që etërit e tu kanë grumbulluar deri më sot, do të çohen në Babiloni; asgjë nuک do të lihet, thotë Zoti. **18** Përveç kësaj, disa nga bijtë e tu, që kanë dalë nga ti dhe që të kanë lindur, do të bëhen eunukë në pallatin e mbretit të Babilonisë"". **19** Ezekia iu përgjigji pastaj Isaia: "Fjala e Zotit që ti ke shqiptuar éshëtë e mirë". Në fakt ai mendonte: "A nuk éshëtë një gjë e bukur që të ketë paqe dhe siguri gjatë jetës sime?". **20** Pjesa tjetër e bëmave të Ezekias dhe të gjitha trimëritë e tij, ndërtimi i rezervuarit dhe i ujësjellësit, me anën e të cilëve pruri ujin në qytet, a nuk janë të shkruara në librin e Kronikave të mbretërvës të Judës? **21** Pastaj Ezekian e zuri gjumi me etërit e tij dhe në vend të tij mbretëroi i biri, Manasi.

21 Manasi ishte dymbëdhjetë vjeç kur filloj të mbretërojë, dhe e mbajti froni pesëdhjetë e pesë vjet në Jeruzalem. E éma quhej Eftsibah. **2** Ai bëri atë që ishte e keqe në sytë e Zotit, sipas zakoneve të neveritshme të kombeve që Zoti kishte débuar para bijve të Izraelit. **3** Ai rindërttoi vende të larta që Ezekia, i ati, kishte shkatërruar; ngriti altarin e Baalit,

bëri një Asherah ashtu si kishte bërë Ashabi, mbret i Izraelit; dhe adhuroi tërë ushtrinë e qjellit dhe u vu në shërbim të tij. **4** Ai ngriti gjithashtu altare në shtëpinë e Zotit, lidhur me të cilën Zoti kishte thënë: "Në Jeruzalem do të vë emrin tim". **5** I ngriti altare tërë ushtrisë së qjellit në dy oborret e shtëpisë të Zotit. **6** Kaloi edhe nëpër zjarr të birin, u muarr me magji dhe shortari dhe u këshillua me mediume dhe magjistarë. Bëri atë që éshtë plotësisht e keqe në sytë e Zotit, duke shkaktuar zemërimin e tij. **7** Vuri madje një shëmbëlltyrë të gdhendur të Asherahut, që kishte bërë, në tempull, lidhur me të cilin Zoti i kishte thënë Davidit dhe Salomonit, birit të tij: "Në këtë tempull dhe në Jeruzalem, që kam zgjedhur ndër gjithë fiset e Izraelit, do të vendos emrin tim përfjetë; **8** dhe nuk do të bëj që këmba e Izraelit të endet larg vendit që u kam dhënë etërve të tyre, me kusht që ata të kujdesen të zbatojnë në praktikë atë që kam urdhëruar dhe gjithë ligjin që Moisiu, shërbëtori im, u ka urdhëruar". **9** Por ata nuk e dëgjuan dhe Manasi i shtyu të vepronin më keq se komet që Zoti kishte shkatërruar para bijve të Izraelit. **10** Atëherë Zoti foli me anë të shërbëtorëve të tij, profetëve, duke thënë: **11** "Meqenëse Manasi, mbret i Judës, ka kryer këto gjëra të neveritshmë (ka bërë një të keqe më të madhe se ajo që kanë bërë Amorejtë, që ishin para tij, dhe me anë të idhujve të tij e ka bërë edhe Judën të kryejë mëkate), **12** kështu thotë Zoti, Perëndia i Izraelit: "Ja, unë do të sjell mbi Jeruzalemin dhe mbi Judën një fatkeqësi të tillë, sa që kushdo që ta dëgjojë do t'i tronditen veshët. **13** Do të zgjas mbi Jeruzalem rripi matës të Samarisë dhe plumbçen e shtëpisë së Ashabit, dhe do ta pastrojë Jeruzalemin si pastrohet një pjatë e cila, pasi të jetë pastruar, kthehet përmbyt. **14** Kështu do të braktis mbetjen e trashëgimisë sime dhe do ta jap në duart e armiqve të tyre, dhe ata do të bëhen preja dhe plaçka e gjithë armiqve të tyre, **15** sepse kanë bërë atë që éshtë e keqe në sytë e mi dhe kanë shkaktuar zemërimin tim nga dita që etërit e tyre dolën nga Egjipti e deri më sot". **16** Manasi derdhi gjithashtu shumë gjak të pafajshëm, duke e mbushur Jeruzalemin nga njeri skaj në tjetrin, përvèç mëkatit të tij që e shtyu Judën të mëkatojë, duke bërë atë që éshtë e keqe në sytë e Zotit. **17** Pjesa tjeter e veprave të Manasit, tërë ato që kreu dhe mëkatet që bëri a nuk janë të shkruara në librin e Kronikave të mbretërvë të Judës? **18** Kështu Manasin e zuri gjumi me etërit e tij dhe e varrosën në kopshtin e pallatit të tij, në kopshtin e Uzas. Në vend të tij mbretëroi i biri, Amoni. **19** Amoni ishte njëzet e dy vjeç kur filloj të mbretërojë, dhe mbajti froni dy vjet në Jeruzalem. E éma quhej Meshulemeth, ishte e bija e Harutsit nga Jotbahu. **20** Ai bëri atë që éshtë e keqe në sytë e Zotit, ashtu si kishte vepruar i ati, Manasi. **21** Ndoqi plotësisht rrugën e ndjekur nga i ati, u shërbue idhujve të cilëve u kishte shërbyer i ati dhe i adhuroi. **22** Braktisi Zotin, Perëndinë e etërvë të tij, dhe nuk eci në rrugën e Zotit. **23** Shërbëtorët e Amonit kurdisn një komplot kundër tij dhe e vranë mbretin në pallatin e tij. **24** Por populli i vendit vrua tërë atë që kishin marrë pjesë në komplot kundër mbretit Amon dhe në vend të tij u bë mbret i biri, Josia. **25** Pjesa tjeter e bëmave të kryera nga Amoni a nuk janë të shkruara në librin e Kronikave të mbretit të Judës?

26 aaa add Ai u varros në varrin e tij, në kopshtin e Uzas. Në vendin e tij mbretëroi i biri, Josia.

22 Josia ishte tetë vjeç kur filloj të mbretërojë, dhe mbajti froni e tij tridhjetë vjet në Jeruzalem. E éma quhej Jedidah, ishte e bija e Adajahut nga Botskathi. **2** Ai bëri atë që ishte e drejtë në sytë e Zotit dhe vazhdoi tërësisht rrugën e Davidit, atit të tij, duke mos devijuar as më të djathëtë as më të majtë. **3** Në vitin e tetëmbëdhjetë të mbretit Josia, mbreti dërgoi në shtëpinë e Zotit Shafanin, sekretarin, birin e Atsaliahut, që ishte bir i Meshulamit, duke thënë: **4** "Shko te kryerprifti Hilkiah dhe i thuaj që të mbledhë paratë që kanë sjellë në shtëpinë e Zotit dhe ato që derëtarët kanë mbedhur nga populli. **5** T'u jetep në dorë atyre që kryejn punën, që u éshtë besuar mbikqyrja e shtëpisë të Zotit; dhe këta t'ua jadin punëtorëve që ndodhen në shtëpinë e Zotit pér të meremetuar démtimet e tempullit; **6** marangozave, ndërtuesve dhe muratorëve, pér tëbler lëndën e drurit dhe gurë të latuar, të cilat nevojiten pér të ndrejrun tempullin. **7** Por mos kërkoni fare llogari pér paratë e dorëzuara në duart e tyre, sepse ata veprojnë me ndershëmëri". **8** Atëherë kryerprifti Hilkiah i tha Shafanit, sekretarit: "Gjeta në shtëpinë e Zotit librin e ligjit". Hilkiahu ia dha pastaj librin Shafanit që e leksi. **9** Kështu Shafani, sekretari, shkoi te mbreti pér t'i njoftuar ngjarjen, duke i thënë: "Shërbëtorët e tu kanë mbledhur paratë e gjitura në tempull dhe i kanë dorëzuar në duart e atyre që bëjnë punën, të cilëve u éshtë besuar mbikqyrja e shtëpisë të Zotit". **10** Shafani, sekretari, i tha gjithashtu mbretit: "Prifti Hilkiah më ka dhënë një libër". Dhe Shafani e leksi në prani të mbretit. **11** Kur mbreti dëgjoi fjalët e ligjit, ai grisi rrobat e tij. **12** Pastaj mbreti urdhëroi priftin Hilkiah, Ahikamin, birin e Shafanit, Agborin, birin e Mikajahut, Shafanin, sekretarin, dhe Asajahun, shërbëtorin e mbretit: **13** "Shkoni dhe konsultohuni me Zotin pér mua pér popullin dhe pér tërë Judën, lidhur me fjalët e këtij libri që u gjet; sepse i madh éshtë zemërimi i Zotit kundër nesh, sepse etërit tanë nuk iu bindën fjalëve të këtij libri dhe nuk kanë vepruar në përshtatje me të gjitha ato që janë shkruar pér ne". **14** Atëherë prifti Hilkiah, Ahikami, Akbori, Shafani dhe Asajahu shkuan te profetesha Huldah, bashkëshorte e Shalumit të Tikvahut, që ishte i biri i Harahsit, ruajtësitet të rrobave, (ajo banonte në Jeruzalem, në lagjen e dytë) dhe folën me të. **15** Ajo u përgjigji: "Kështu thotë Zoti, Perëndia i Izraelit: njoftojani atij që ju dërgoi tek unë: **16** "Kështu thotë Zoti: Ja, unë do të sjell një fatkeqësi mbi këtë vend dhe mbi banorët e tij, tërë fjalët e librit që mbreti i Judës ka lexuar, **17** sepse ata më kanë braktisur dhe u kanë djegur temjan perëndive të tjera pér të më zemëruar me të gjitha veprat e duarve të tyre. Prandaj zemërimi im u ndez kundër këtij vendi dhe nuk do të shuhet". **18** Por mbretit të Judës, që ju ka dërguar pér t'u konsultuar me Zotin, do t'i thoni kështu: "Kështu thotë Zoti, Perëndia i Izraelit, lidhur me fjalët që ti ke dëgjuar, **19** sepse zemra jote u mallëngjive dhe ti u përpara Zotit kur dëgjove atë që kam thënë kundër këtij vendi dhe banorëve të tij, që do të bëheshin një dëshpërim dhe një mallkim, dhe grise rrobat dhe qave përpara meje, edhe unë të dëgjova", tha Zoti. **20** "Prandaj, ja, unë do të bë bashkoj me etërit e tu dhe do të t'ë vendosin në paqe në varrin tênd; dhe

sytë e tu nuk kanë për të parë tërë të keqen që unë do t'i sjell këtij vendi"". Dhe ata ia njoftuan mbretit këtë mesazh.

23 Atëherë mbreti dërgoi njerëz për të mbledhur pranë vetes tërë pleqtë e Judës dhe të Jeruzalemit. **2** Mbreti u ngjith pastaj në shtëpinë e Zotit dhe me të u ngjitën tërë njerëzit e Judës, tërë banorët e Jeruzalemit, priftërinjtë, profetët dhe tërë populli, nga më i madhi deri te më i vogli; dhe ai leksi në prani të tyre tërë fjalët e librit të besëlidhjes, që ishte gjetur në shtëpinë e Zotit. **3** Pastaj mbreti, duke qëndruar më këmbë mbi podium, lidhi një besëlidhje përparrë Zotit, duke u zotuar të ndiqte Zotin, të respektonte porositet dhe statutet e tij me gjithë zemër dhe me gjithë shpir, për të zbatuar në praktikë fjalët e kësaj besëlidhje, të shkruara në atë libër. Tërë populli e pranoi besëlidhjen. **4** Mbreti urdhëroi pastaj kryepriftin Hilkiah, priftërinjtë e rangut të dytë dhe derëtarët të çonin jashtë tempullit të Zotit objektet që ishin ndërtuar për Baalin, për Asherahun dhe për ushtrinë e qelliut; **5** Ai zhduku gjithashtu priftërinjtë idhujtarë që mbretërit e Judës kishin caktuar për të djegur temjan në vendet e larta të qyteteve të Judës e në rrëthinat e Jeruzalemit, dhe ata që i digjinin temjan Baalit, diellit, hënës, shenjave të zodiakut dhe gjithë ushtrisë së qelliut. **6** E çoi Asherahun nga shtëpia e Zotit jashtë Jeruzalemit në përruan e Kidronit; e dogji pranë përroit Kidron, e bëri hi dhe hirin e tij e hodhi mbi varret e njerëzve të popullit. **7** Shembi edhe shtëpitë e njerëzve që merreshin me kurvërinë e shenjtë dhe që ndodheshin në shtëpinë e Zotit, ku gratë endnin çadra për Asherahun. **8** Solli tërë priftërinjtë nga qytetet e Judës dhe përdhosni vendet e larta ku priftërinjtë kishin djegur temjan, nga Geba deri në Beer-Sheba. Rrézoi gjithashtu vendet e larta të portave, që ishin në hyrje të portës së Jozueut guvernat i qytetit, që ishin në të majtë të atij që hyn në portën e qytetit. **9** Megjithatë priftërinjtë e vendeve të larta nuk u ngjitet në altarin e Zotit në Jeruzalem, por hëngrrn bukë të ndorme në mes të vllëzërve të tyre. **10** Përvec kësaj ai përdhosni Tofethin, që ndodhej në luginën e bijve të Hinomit, me qëllim që asnjëri të mos kalonte birin apo bijën e tij nëpër zjarr për nder të Molekut. **11** Pastaj ai hoqi kuajt që mbretërit e Judës i kishin kushtuar diellit në hyrje të shtëpisë të Zotit, pranë dhomës së eunekut Nethan-Melek, që ndodhej në oborr; dhe u vuri flakën qerreve të diellit. **12** Mbreti shembi altarët që ishin mbi terracën e dhomës së sipërme të Ashazit dhe që mbretërit e Judës kishin ndërtuar, si dhe altarët që Manasi kishte bërë në dy oborret e shtëpisë të Zotit, i bëri copë-copë dhe hodhi pluhurin e tyre në përruan e Kidronit. **13** Mbreti përdhosni gjithashtu vendet e larta që ishin përballë Jeruzalemit, në jug të malit të korruptimit, që Salomon, mbret i Izraelit, kishte ndërtuar për Ashtorethin, të neveritshmin e Sidonitëve, për Kemoshin, të neveritshmin e Moabit dhe për Milkomin, të neveritshmin e bijve të Amonit. **14** Ai i bëri copë-copë edhe shtyllat e shenjta, rrézoi Asherimet dhe mbushi vendet e tyre me kocka njerëzore. **15** Rrézoi gjithashtu altarin që ishte në Bethel dhe vendin e lartë të ndërtuar nga Jeroboami, bir i Nebatit që e kishte bërë Izraelin të mëkatonte; e dogji vendin e lartë sa e bëri pluhur; dogji edhe Asherahun. **16** Ndërsa Josia po kthehet, pa varrezat që ishin atje mbi mal; atëherë ai dërgoi njerëz që të merrnin kockat nga varrezat dhe i dogji mbi altar,

duke e ndotur, sipas fjalës të Zotit, të shqiptuar nga njeriu i Perëndisë, që kishte paralajmëruar këto gjëra. **17** Pastaj tha: "Çfarë monumenti është ai që po shoh?". Njerëzit e qytetit iu përgjigjën: "Është varri i njeriut të Perëndisë që erdhë nga Juda dhe që shpalii kundër altarit të Bethelit këto gjëra që ti ke bërë". **18** Ai tha: "Lëreni; asnjeri të mos prekë kockat e tij!". Kështu ata i lanë kockat e tij së bashkë me kockat e profetit që kishte ardhur nga Samaria. **19** Josia hoqi gjithashtu tërë tempujt e vendeve të larta që ishin në qytetin e Samarisë dhe që mbretërit e Izraelit kishin ndërtuar për të nxitur zemërimin e Zotit. Ai u bëri pikërisht atë që kishte bërë në Bethel. **20** Flijoi mbi altarët tërë priftërinjtë e vendeve të larta që ishin aty dhe dogji aty kocka njerëzore. Pastaj u kthye në Jeruzalem. **21** Mbreti i dha tërë popullit këtë urdhë: "Kremtoni Pashkën për nder të Zotit, Perëndisë tuaj, ashtu siç është shkruar në këtë libër të besëlidhjes". **22** Me siguri një Pashkë e tillë nuk ishte kremtuar kështu nga koha e gjyqtarëve që e kishin qeverisur Izraelin, dhe as në tërë kohën e mbretërvë të Izraelit dhe të mbretërvë të Judës. **23** Por në vitin e tetëmbëdhjetë të mbretit Josia kjo Pashkë u kremtua për nder të Zotit në Jeruzalem. **24** Josia eliminoi edhe mediumët dhe magjistarët, hyjnëtë familjare dhe idhujt, si dhe të gjitha shkeljet e neveritshme që shiheshin në vendin e Judës dhe në Jeruzalem, për të zbatuar në praktikë fjalët e ligjit, të shkruara në librin që prifti Hilkiah kishte gjetur në shtëpinë e Zotit. **25** Para tij nuk pati asnjë mbret që, si ai, t'i ishte kthyer Zotit me gjithë zemër, me gjithë shpir dhe me gjithë forcën, sipas tërë ligjit të Moisit; as pas tij nuk ka dalë ndonjë si ai. **26** Megjithatë Zoti nuk e fashiti zemërimin e tij të zjarrit që e kishte përfshirë kundër Judës, për shkak të gjithë provokimeve të kryera nga Manasi. **27** Kështu Zoti tha: "Do ta largoj edhe Judën nga prania ime, ashtu si largova Izraelin, dhe do ta flak këtë qytet, Jeruzalemin, që e unë kisha zgjedhur, dhe tempullin për të cilin kisha thënë: "Aty do të jetë emri im". **28** Pjesa tjeterë e bëmavë të Josias dhe tërë ato që ka bërë a nuk janë të shkruara në librin e Kronikave të mbretërvë të Judës? **29** Gjatë mbretërisë së tij, Faraoni Neko, mbret i Egjiptit, doli kundër mbretit të Asirisë në lumin Eufrat. Mbreti Josia marshoi kundër tij, por Faraoni e vrau në Meghido që në ndeshjën e parë. **30** Atëherë shërbëtorët e tij e çuan të vdekur mbi një qerre nga Meghido deri në Jeruzalem, ku e varrosën në varrin e tij. Pastaj populli i vendit mori Jehoahazin, birin e Josias, e vajos i dhe e bëri mbret në vend të atit të tij. **31** Jehoahazi ishte njëzet e tre vjeç kur filloj të mbretërojë dhe e mbajti fronin tre muaj në Jeruzalem. E éma quhej Hamutal, ishte bija e Jeremias nga Libnahu. **32** Ai bëri atë që është e keqe në sytë e Zotit, në të gjitha ashtu si kishin vepruar etërit e tij. **33** Faraoni Neko e lidhi me zinxhira në Riblah, në vendin e Hamathit, që të mos mbretëronte më në Jeruzalem, dhe i imponoi vendit një haraqë prej njëqind talentesh argjendi dhe një talent ari. **34** Pastaj Faraoni Neko bëri mbret Eliakimin, birin e Josias, në vend të atit të tij Josia, dhe e ndërroi emrin e tij në Jehojakimi. Pastaj mori Jehoahazin dhe shkoi në Egjipt, ku vdiq. **35** Jehojakimi i dha Faraonit argjendin dhe arin; por për të paguar paratë sipas urdhërit të Faraonit i vuri taksa vendit. Për të paguar Faraonin Neko, ai mblodhi argjendin dhe arin nga populli i vendit nga secili në bazë të vlerësimit të pronave të tij.

36 Jehojakimi ishte njëzet e pesë vjeç kur filloj tē mbretërojë dhe mbretëroi njëmbëdhjetë vjet në Jeruzalem. E éma quhej Zebidah, ishte bija e Pedajahut tē Rumahut. **37** Ai béri atë që éshët e keqe në sytë e Zotit në tē gjitha ashtu si kishin vepruar etërit e tij.

24 Gjatë mbretërimit tē tij erdh Nebukadnetsari, mbret i Babilonisë, dhe Jehojakimi u bë shërbëtor i tij pér tre vjet; pastaj ngriti krye kundër tij. **2** Atéherë Zoti dérgoi kundër tij banda Kaldeasish, Sirësh, Moabitësh dhe Amonitësh; i dérgoi kundër Judës pér ta shkatëruar, sipas fjalës që Zoti kishte shqiptuar me anë tē shërbëtorëve tē tij, profetëve. **3** Kjo ndodhi në Judë vetëm me urdhër tē Zotit, që donte ta largonte nga prania e tij pér shkak tē mëkateve të Manasit, pér tē gjitha ato që kishte bërë, **4** por edhe pér shkak tē gjakut tē pafajshëm tē derdhur prej tij, sepse ai e kishte mbushur Jeruzalemin me gjak tē pafajshëm. Pér këtë arësyte Zoti nuk deshi ta falë. **5** Pjesa tjeter e bëmave tē Jehojakimit dhe tërë atë që bëri a nuk janë tē shkrura në librin e Kronikave tē mbretërvë tē Judës? **6** Kështu Jehojakimin e zuri gjumi me etërit e tij dhe në vend tē tij mbretëroi i biri, Jehojakini. **7** Por mbreti i Egjiptit nuk doli më nga vendi i tij, sepse e mbreti i Babilonisë kishte shtënë në dorë tërë ato që ishin pronë e mbretit tē Egjiptit, nga përrroi i Egjiptit deri në lumin Eufrat. **8** Jehojakini ishte tetëmbëdhjetë vjeç kur filloj tē mbretërojë, dhe mbretëroi tre muaj në Jeruzalem. E éma quhej Nehushta, ishte bija e Elnathanit nga Jeruzalemi. **9** Ai béri atë që éshët e keqe në sytë e Zotit, në tē gjitha, ashtu si kishte vepruar ati i tij. **10** Në atë kohë shërbëtorët e Nebukadnetsarit, mbretit tē Babilonisë, u vërsulën kundër Jeruzalemit dhe qyteti mbeti i rrethuar. **11** Nebukadnetsari, mbret i Babilonisë, arriti para qytetit ndërsa shërbëtorët e tij po e rrerthonin. **12** Atéherë Jehojakini, mbret i Judës, i doli pérpara mbretit tē Babilonisë bashkë me nënën e tij, me shërbëtorët, me krerët dhe me eunikët e tij. Kështu mbreti i Babilonisë e bëri rob vitin e tetë tē mbretërimit tē tij. **13** Pastaj, ashtu siç e kishte thënë Zoti, mori që andej tërë thesaret e shtëpisë tē Zotit dhe thesaret e pallatit mbretëror, i bëri copë-copë tē gjitha veglat prej ari që Salomoni, mbret i Izraelit, kishte bërë pér tempullin e Zotit. **14** Internoi pastaj tërë Jeruzalemin, tërë krerët, tërë njerëzit trima, gjithsej dhjetë mijë robër, si dhe tē gjithë artizanët dhe farkëtarët; mbetën vetëm njerëzit më tē varfër tē vendit. **15** Kështu ai internoi Jehojakinin në Babiloni; çoi gjithashtu në robëri nga Jeruzalemi në Babiloni nënën e mbretit, bashkëshortet e tija, eunukët e tij dhe fisnikët e vendit, **16** gjithë njerëzit e aftë që ishin shtatë mijë veta, artizanët dhe farkëtarët, një mijë veta, tërë njerëzit trima dhe tē aftë pér luftë. Mbreti i Babilonisë i internoi në Babiloni. **17** Në vendin e Jehojakinit, mbreti i Babilonisë, bëri mbret Mataniahun, ungjin e tij, tē cilit i ndëroi emrin në Sedekia. **18** Sedekia ishte njëzet e një vjeç kur filloj tē mbretërojë dhe e mbajti froni në Jeruzalem njëmbëdhjetë vjet. E éma quhej Hamatal, ishte bija e Jeremias nga Libnahu. **19** Ai béri atë që éshët e keqe në sytë e Zotit, në tē gjitha, ashtu si kishte vepruar Jehojakimi. **20** Kjo ndodhi në Jeruzalem dhe në Judë pér shkak tē zemërimt tē Zotit, i cili në fund i déboi nga prania e tij. Më vonë Sedekia ngriti krye kundër mbretit tē Babilonisë.

25 Vitin e nëntë tē mbretërisë së tij në muajin e dhjetë, më dhjetë tē muajit, ndodhi që Nebukadnetsari, mbret i Babilonisë, erdi me gjithë ushtrinë e tij kundër Jeruzalemit, ngriti kampin e tij kundër tij dhe ndërtoi përeth vepra rrerthonjëse. **2** Kështu qyteti mbeti i rrethuar deri në vitin e njëmbëdhjetë tē mbretit Sedekia. **3** Ditën e nëntë tē muajit tē katërt, uria ishte aq e madhe në qytet sa që nuk kishte bukë pér popullin e vendit. **4** Atéherë u hap një e çarë në muret e qytetit dhe tërë luftëtarët ikën natën, nëpër rrugën e portës midis dy mureve, që ndodhej pranë kopshit tē mbretit, megjithëse Kaldeasit ishin rrëth qytetit. Kështu mbreti mori rrugën e Arabahut. **5** Por ushria e Kaldeasve e ndoqi mbretin dhe e arriti në fushën e Jerikos, ndërsa tërë ushtria e tij shpërndahet larg tij. **6** Kështu ata e zunë mbretin dhe e çuan te mbreti i Babilonisë në Riblah, ku u shqiptua vendimi kundër tij. **7** Vranë pastaj bijtë e Sedekias në sytë e tij; pastaj i nxorën sytë Sedekias, e lidhën me zinxhira prej bronzi dhe e çuan në Babiloni. **8** Ditën e shtatë tē muajit tē pestë (ishte viti i nëntëmbëdhjetë i Nebukadnetsarit, mbretit tē Babilonisë) arriti në Jeruzalem Nebuzaradani, kapiteni i rojes personale, shërbëtor i mbretit tē Babalonisë. **9** Ai dogji shtëpinë e Zotit dhe pallatin mbretëror, i vuri flakën tërë shtëpive të Jeruzalemit, domethënë tërë shtëpive të fisnikëve. **10** Kështu tërë ushtria e Kaldeasve, që ishte me kapitenin e rojeve, shembi muret që rrerthonin Jeruzalemin. **11** Pastaj Nebuzaradani, kapiteni i rojeve, internoi pjesën tjeter të popullit që kishte mbetur në qytet, dezertorët që ishin hedhur nga ana e mbretit tē Babilonisë dhe ata që mbeten nga turma. **12** Por kapiteni i rojeve la disa nga më tē varfërit e vendit tē merreshin me punimin e vreshtave dhe tē arave. **13** Kaldeasit i bënë copë-copë shtyllat prej bronzi që ishin në shtëpinë e Zotit, qerret dhe detin prej bronzi që ishin në shtëpinë e Zotit, dhe e çuan bronzin në Babiloni. **14** Ata muarrën edhe tiganët, lopatëzat, thikat, kupat dhe tē gjitha veglat prej bronzi, që përdoreshin gjatë shërbimit tē tempullit. **15** Kapiteni i rojes mori gjithashtu mangallët dhe kupat, ato gjëra që ishin prej ari dhe argjendi tē pastër. **16** Sa pér dy shtyllat, detin dhe qerret që Salomoni kishte ndërtuar pér shtëpinë e Zotit, bronzi i tërë këtyre objekteve kishte një peshë që nuk mund tē llogaritej. **17** Lartësia e një shtylle ishte tetëmbëdhjetë kubitë; mbi tē kishte një kapitel prej bronzi. Lartësia e kapitelit ishte tre kubitë; rrëth e qark kapitelit kishte një rrjetëz dhe disa shegë tërësish prej bronzi. Shtylla tjeter, me rrjetëzën ishte njëlljo si kjo. **18** Kapiteni i rojes mori Serajahun, kryepriftin, Sofonien, priftin e dytë dhe tre derëtarët. **19** Nga qyteti mori edhe një eunuk që komandonte luftëtarët; pesë nga këshilltarët personalë tē mbretit që i gjetën në qytet; sekretarin e komandanit tē ushtrisë që rekrutonte popullin e vendit, dhe gjashtëdhjetë veta nga populli i vendit që u gjetën në qytet. **20** Kështu Nebuzaradani, kapiteni i rojes, i mori dhe i çoi te mbreti i Babilonisë në Riblah; **21** dhe mbreti i Babilonisë uredhëroi që tē vriten në Riblah, në vendin e Hamathit. Kështu Juda u internua larg vendit tē tij. **22** Sa pér popullin që mbeti në vendin e Judës, që e kishte lënë Nebukadnetsari, mbret i Babilonisë, ky vuri në krye tē tij Gedaliahun, birin e Ahikamit, që ishte bir i Shafanit. **23** Kur tërë kapitenët e trupave dhe njerëzit e tyre dégjuan që mbreti i Babilonisë kishte caktuar Gedaliahun si qeveritar, shkuan te Gedaliahu në Mitsphah; ata

ishin Ishmaeli, bir i Nethaniahut, Johanani, bir i Kereahut, Serajahu, bir i Tanhumethit nga Netofahu, Jaazaniahu, bir i një Maakathitit, së bashku me njerézit e tyre. **24** Gedallahu iu betua atyre dhe njerézve të tyre, duke thénë: "Mos kini frikë nga shérbétorët e Kaldeasve; qéndroni në vend, i shérbeni mbretit të Babilonisë dhe do ta ndjeni veten mirë". **25** Por muajin e shtatë, Ishmaeli, bir i Nethaniahut, që ishte bir i Elishamit, nga familja mbretërore, erdhi bashkë me dhjetë njerëz; këta goditën dhe vranë Gedaliahun si edhe Judejtë dhe Kaldeasit që ishin me të në Mitspah. **26** Atéherë téré populli, nga më i vogli deri te më i madhi, dhe kapitenët e trupave u ngritën dhe shkuan në Egjipt, sepse kishin frikë nga Kaldeasit. **27** Në vitin e tridhjetë e shtatë të robërisë së Jehojakinit, mbretit të Judës, në muajin e dyshëdhjetë, ditën e njézeteshtatë të muajit, Evilmerodaku, mbret i Babilonisë, pikërisht vitin që filloi të mbretërojë, fali Johajakinin, mbretin e Judës, dhe e nxori nga burgu. **28** I foli me dashamirësi dhe i ofroi një fron më të lartë se ata që kishin mbretërit që ishin me të në Babiloni. **29** Kështu Jehojakini ndërroi rrobat e tij prej të burgosurit dhe hëngri gjithnjë në prani të mbretit për të gjithë ditët e jetës së tij. **30** Ushqimi i tij ishte siguruar rregullisht nga mbreti, një racion në ditë, për të gjitha ditët e jetës së tij.

1 i Kronikave

1 Adami, Sethi, Enoshi, **2** Kenani, Mahalaleeli, Jaredi, **3** Enoku, Methusalehu, Lameku, **4** Noeu, Semi, Kami dhe Jafeti. **5** Bjtë e Jafetit ishin Gomeri, Magogu, Madai, Javani, Tubali, Meshku dhe Tirasi. **6** Bjtë e Gomerit ishin Ashkenazi, Rifathi dhe Togarmahu. **7** Bjtë e Javanit ishin Elishami, Tarshishi, Kitimi dhe Dodanimi. **8** Bjtë e Kamit ishin Kushi, Mitsraimi, Puti dhe Kanaani. **9** Bjtë e Kushit ishin Seba, Havilahu, Sabtahu, Raamahu dhe Sabtekahu. Bjtë e Raamahut ishin Sheba dhe Dedani. **10** Kushit i lindi Nimrodi, që filloj të jetë një njeri i fuqishëm mbi tokë. **11** Mitsraimit i lindën: Ludimët, Anamimët, Lehabimët, Naftuhimët, **12** Pathrusimët, Kasluhimët (prej të cilëve dolën Filistejtë) dhe Kaftorimët. **13** Kanaanit i lindi Sidoni, i parëlinduri i tij, dhe Hethi, **14** Gebusejtë, Amorejtë, Girkasejtë, **15** Hivejtë, Arkejtë, Sinejtë, **16** Arvadejtë, Tsemarejtë dhe Hamatheitë. **17** Bjtë e Semit ishin Elami, Asuri, Arpakshadi, Ludi dhe Arami, Uzi, Huli, Getheri dhe Meshekë. **18** Arpakshadit i lindi Shelahu dhe Shelahut i lindi Eberi. **19** Eberit i lindën dy bij: njeri quhej Peleg, sepse në ditët e tij toka u nda, dhe i vëllai quhej Joktan. **20** Joktanit i lindi Almodali, Shelefi, Hatsarmavethi, Jerahu, **21** Hadorami, Uzali, Diklahu, **22** Ebali, Abimaeli, Sheba, **23** Ofiri, Havilahu dhe Jobabi. Të tërë këta ishin bjtë e Joktanit. **24** Semi, Arpakshadi, Shelahu, **25** Eberi, Pelegu, Reu, **26** Serugu, Nahori, Terahu, **27** Abrami, që është Abrahami. **28** Bjtë e Abrahamit ishin Isaku dhe Ismaeli. **29** Këta janë pasardhësit e tyre: i parëlinduri i Ismaelit ishte Nebajothi; pastaj vinin Kedari, Abdeeli, Mibsamë, **30** Mishma, Dumahu, Masa, Hadadi, Tema, **31** Jeturi, Nafishi dhe Kedemahu. Këta ishin bjtë e Ismaelit. **32** Bjtë e Keturahës, konkubinës së Abrahamit: ajo i lindi Zimramin, Jokshanin, Medanin, Madianin, Ishbakun dhe Shuanun. Bjtë e Jokshanit ishin Sheba dhe Dedani. **33** Bjtë e Madianit ishin Efahu, Eferi, Hanoku, Abidahu dhe Eldaahu. Të tërë këta ishin bjtë e Keturahut. **34** Abrahamit i lindi Isaku. Bjtë e Isakut ishin Esau dhe Izraeli. **35** Bjtë e Esaut ishin Elifazi, Reueli, Jeushi, Jalami dhe Korahu. **36** Bjtë e Elifazit ishin Temani, Omari, Tsefoi, Gatami, Kenazi, Timna dhe Amaleku. **37** Bjtë e Reuelit ishin Nahathi, Zerahu, Shamahu dhe Mizahu. **38** Bjtë e Seirit ishin Lotani, Shobali, Tsibeoni, Anahu, Dishoni, Etseri dhe Dishani. **39** Bjtë e Lotanit ishin Hori dhe Hemani; Timna quhej e motra e Lotanit. **40** Bjtë e Shobalit ishin Aliani, Manahathi, Ebali, Shefi dhe Onami. Ajahu dhe Anahu ishin bij të Tsibeonit. **41** Dishoni ishte bir i Anahut. Bjtë e Dishonit ishin Hemdani, Eshbani, Ithrani dhe Kerani. **42** Bjtë e Etserit ishin Bilhani, Zaavani dhe Akani. Bjtë e Dishanit ishin Utsi dhe Arani. **43** Këta janë mbretërit që mbretëruan në vendin e Edomit para se ndonjë mbret të mbretëronte mbi bjtë e Izraelit: Bela, bir i Beorit; emri i qytetit të tij ishte Dinhbabah. **44** Kur vdiq Bela, në vend të tij mbretëroi Jobabi, bir i Zerahut nga Botsrah. **45** Kur vdiq Jobabi, në vend të tij mbretëroi Hushami nga vendi i Temanitëve. **46** Kur vdiq Hushami, në vend të tij mbretëroi Hadadi, bir i Bedadit, që mundi Madianitët në fushat e Moabit; qyteti i tij quhej Avith. **47** Kur vdiq Hadadi, në vend të tij mbretëroi Samlahu nga Masre Kahu. **48** Kur vdiq Samlahu, në vend të tij mbretëroi Sauli nga

Rehobothi mbi Lum. **49** Kur vdiq Sauli, në vend të tij mbretëroi Baal-Hanani, bir i Akborit. **50** Kur vdiq Baal-Hanani, në vend të tij mbretëroi Hadabi. Emri i qytetit të tij ishte Pan dhe e shoqja quhej Mehetaabeel; ishte bijë e Matredit, që ishte e bija e Mezahabit. **51** Pastaj vdiq Hadabi. Krerët e Edomit ishin: shefi Timnah, shefi Avlah, shefi Jetheth, **52** shefi Oholibamah, shefi Elah, shefi Pinon, **53** shefi Kenaz, shefi Teman, shefi Mibtsar, **54** shefi Magdiel, shefi Iram. Këta ishin shefat e Edomit.

2 Këta qenë bjtë e Izraelit: Rubeni, Simeoni, Levi, Juda, Isakari, Zabuloni, **2** Dani, Jozefi, Beniamini, Neftali, Gadi dhe Asheri. **3** Bjtë e Judës ishin Eri, Onani dhe Shelahu; këta të tre i lindi e bija e Shuas, Kananeasja. Eri, i parëlinduri i Judës, ishte i keq në sytë e Zotit, i cili e bëri të vdesë. **4** Tamara, nusja e të birit, i lindi Peretsin dhe Zerahun. Juda pati gjithsej pesë bij. **5** Hetsroni dhe Hamuli ishin bjtë e Peresit. **6** Zimri, Ethani, Hemani, Kalkoli dhe Dara ishin bjtë e Zerahut; gjithsej pesë. **7** I biri i Karmit, Akani, vuri në prezik Izraelin, duke kryer një shkelje reth gjérave të caktuara të zhdukeshin. **8** Ethanit i lindi Arariahu. **9** Bjtë që i lindën Hetsronit quheshin Jerahmeel, Ram dhe Kelubai. **10** Ramit i lindi Aminadabi, Aminadabiti i lindi Nahshoni, princi i bijve të Judës; **11** Nahshonit i lindi Salma; Salmas i lindi Boazi, Boazit i lindi Obedi. **12** Obedit i lindi Isai. **13** Isait i lindi Eliabi, i parëlinduri i tij, Abinadabi i dyti, Shemiahu i treti, **14** Nethaneeli, i katërti, Radai i pesti, **15** Otsemi i gjashti, dhe Davidi i shtati. **16** Motrat e tyre ishin Tserujah dhe Abigail. Abishai, Joabi dhe Asaheli ishin bij të Tserujahës; gjithsej tre. **17** Abigaili i lindi Amasan, atë i të cilët ishte Jetheri, Ismaeliti. **18** Kalebi, bir i Hetsronit, pati fémijë nga gruaja e tij Azubah dhe nga Jeriotha. Bjtë e saj quheshin Jesher, Shobab dhe Ardon. **19** Pas vdekjes së Azabahut, Kaleb i martua me Efrathin që i lindi Hurin. **20** Hurit i lindi Uri dhe Urit i lindi Betsaleeli. **21** Pastaj Hetsroni hyri tek e bija e Makirit, atit të Galaudit, me të cilën që martuar kur ishte shtatëdhjetë vjeç; dhe ajo i lindi Segubin. **22** Segubit i lindi Jairi, të cilët do t'i përkisnin njëzet e tre qytete në vendin e Galaudit. **23** (Geshuri dhe Arami u morën atyre fshatrat e Jairit, Kenathin dhe fshatrat përreth, gjashëdhjetë qytete). Tërë këto ishin pronë e bijve të Makirit, atit të Galaudit. **24** Mbës vdekjes së Hetsronit në Kaleb-Efrathah, Abiah, gruaja e Hetsronit i lindi Ashurin, atin e Tekoas. **25** Bjtë e Jerahmeelit, të parëlindurit të Hetsronit, ishin Rami, i parëlinduri, Bunahu, Oreni, Otsemi dhe Ahijahu. **26** Jerahmeeli pati një grua tjeter, që quhej Atarah, që u bë nëna e Onamit. **27** Bjtë e Ramit, të parëlindurit të Jerahmeelit, qenë Maatsi, Jamini dhe Ekeri. **28** Bjtë e Onamit ishin Shamai dhe Jada. Bjtë e Shamait ishin Nadabi dhe Abishuri. **29** Gruaja e Abishurit quhej Abihail dhe i lindi Ahbanin dhe Molidin. **30** Bjtë e Nadabit ishin Seledi dhe Apaimi. Seledi vdiq pa lënë fémijë. **31** I biri i Apaimit ishte Ishi; i biri i Ishit ishte Sheshani; i biri i Sheshanit ishte Ahlai. **32** Bjtë e Jadait, vëllait të Shamait, ishin Jetheri dhe Jonathanit. Jetheri vdiq pa lënë fémijë. **33** Pelethi dhe Zaza ishin bjtë e Jonathanit. Këta ishin bjtë e Jerahmeelit. **34** Seshani nuk pati djem por vetëm vajza. Por Seshani kishte një skllav egjiptas të quajtur Jarha. **35** Seshani e martoi të bijën me Jarhën, skllavin e tij, dhe ajo i lindi Atain. **36** Atait i lindi Nathani dhe Nathanit i lindi Zabadi. **37** Zabadit i lindi Eflali; Eflalit i lindi Obedi; **38** Obedit i

lindi Jehu; Jephthah lindi Azariahu; **39** Azariahut i lindi Heletsi; Heletsit i lindi Eleasahu; **40** Eleasahut i lindi Sismai; Sismait i lindi Shallumi; **41** Shallumit i lindi Jekamiahut dhe Jekamiahut i lindi Elishama. **42** Blijtë e Kalebit, vëllait të Jerahmeelit, ishin Mesha, i parëlinduri që ishte ati i Zifit, dhe bijtë e Mareshahut, ati i Hebronit. **43** Blijtë e Hebronit ishin Korahu, Tapuahu, Rekemi dhe Shema. **44** Shemas i lindi Rahami, ati i Jorkeamit, dhe Rekemit i lindi Shamai. **45** Shamai pati si djalë Maonin, i cili ishte ati i Beth-Tsurit. **46** Efah, konkubina e Kalebit, lindi Haranin, Motsan dhe Gazezin. Haranit i lindi Gazezin. **47** Blijtë e Jahdait ishin Regemi, Jothami, Geshani, Peleti, Efahu dhe Shaafi. **48** Maakah, konkubina e Kalebit, lindi Sheberin dhe Tirhanahun. **49** Ajo lindi Shaafin, atin e Madmanahut, Shevan, atin e Makbenës dhe të Gibeut. Vajza e Kalebit quhej Aksaha. **50** Këta genë bijtë e Kalebit: i biri i Hurit, të parëlindurit të Efratahut, Shobali, ati i Kirjath-Jearimit. **51** Salma, ati i Betlemit, dhe Harefi, ati i Beth-Gaderit. **52** Shobali, ati i Kirjath-Jearimit, pati si fémijë: Haroehin dhe gjysmën e Memuhothit. **53** Familjet e Kirjath-Jearimit ishin Ithrejtë, Puthejtë, Sumatheitë dhe Misharaejtë; prej tyre rrjedhin Tsorathitet dhe Eshtaolitet. **54** Blijtë e Salmës ishin Betlemi dhe Netofathei, Atroth-Beth-Joabi, gjysme e Menathejve, Tsorejtë, **55** dhe familjet e shkruesve që banonin në Jabets ishin Tiratjetë, Shimeatheitë dhe Sukatjetë. Këta ishin Kenejtë që rrjedhin nga Hamathi, ati i shtëpisë së Rekabit.

3 Këta ishin bijtë e Davidit, që i lindën në Hebron; i parëlinduri ishte Amnoni, nga Ahinoami, Jezreeliteja; i dyti ishte Danieli, nga Abigail, Karmelita; **2** i treti ishte Absalom, bir i Maakahut, e bija e Talmait, mbret i Geshurit; i katërti ishte Adonijahu, bir i Haghithit; **3** i pesti ishte Shefatihu nga Abitali; i gjashti ishte Ithreami, nga Eglahu, bashkëshortja e tij. **4** Këta të gjashtë i lindën në Hebron. Ai mbretëroi atje shtatë vjet e gjashtë muaj, kurse në Jeruzalem mbretëroi tridhjetë e tre vjet. **5** Këta përkundrazi i lindën në Jeruzalem; Shimea, Shobabi, Nathani dhe Salomoni, domethënë katër fémijë të lindur nga Bath-Sheba, e bija e Amielit. **6** Ishin përvëc tyre Ibhari, Elishama, Elifeleti, **7** Nogahu, Nefegu, Jafia, **8** Elishama, Eliada dhe Elifeleti, gjithsej nentë. **9** Tërë këta ishin bijtë e Davidit, pa llogaritur bijtë e konkubinave të tij. Tamara ishte motra e tyre. **10** I biri i Salomonit ishte Roboami, bir i të cilin ishte Abijahu, bir i të cilin ishte Asa, bir i të cilin ishte Jozafati, **11** bir i të cilin ishte Jorami, bir i të cilin ishte Ahaziahu, bir i të cilin ishte Joasi, **12** bir i të cilin ishte Amatsiahu, bir i të cilin ishte Azariahu, bir i të cilin ishte Jothami, **13** bir i të cilin ishte Ashazi, bir i të cilin ishte Ezekia, bir i të cilin ishte Manasi, **14** bir i të cilin ishte Amoni, bir i të cilin ishte Josia. **15** Blijtë e Josias ishin Johnani, i parëlinduri, i dyti Jehojakimi, i treti Sedekia dhe i katërti Shalumi. **16** Blijtë e Jehojakimit ishin djali i tij Jekoniahut, bir i të cilin ishte Sedekia. **17** Blijtë e Jekoniahut, të të burgosurit, ishin i biri Shealteli, **18** dhe Malkirami, Pedajahu, Shenatsari, Jekamiahut, Hoshama dhe Nedabiu. **19** Blijtë e Pedajahut ishin Zorobabeli dhe Shimej. Blijtë e Zorobabelit ishin Meshulami, Hananiahu dhe Shelomith, motra e tyre; **20** pastaj vinin Hashubahu, Oheli, Berekiahu, Hasadiahu dhe Jushab-Hasedi, gjithsej pesë. **21** Blijtë e Hananiahut ishin Pelatisahu dhe Jeshajahu, bijtë e Refajahut, bijtë e Arnanit, bijtë e Obadiahut, bijtë e Shekaniahut.

22 Biri i Shakaniahut ishte Shemajahu. Blijtë e Shemajahut ishin Hatushi, Igali, Bariahu, Neraiahu dhe Shafati, gjithsej gjashtë. **23** Blijtë e Neariahut ishin Elioenai, Ezekia dhe Azrikami, gjithsej tre. **24** Blijtë e Elioenait ishin Hodavahu, Eliashibi, Pelajahu, Akubi, Johanani, Delajahu dhe Anani, gjithsej shtatë.

4 Blijtë e Judës ishin Peretsi, Hetsroni, Karmi, Huri dhe Shobali.

2 Reajahut, birit të Shobalit, i lindën Ahumai dhe Lahadi. Këto ishin familjet e Tsorathejve; **3** Këta ishin bijtë e atit të Etamit: Jezreeli, Ishma dhe Idbashi; motra e tyre quhej Hatselponi. **4** Penueli ishte ati i Gedorit; Ezeri ishte ati i Hushahut. Këta ishin bijtë e Hurit, të parëlindurit të Efratahut, atit të Betlemit. **5** Ashuri, ati i Tekoas, pati dy bashkëshorte, Helahén dhe Naarahén. **6** Naaraha i lindi Ahuzamin, Heferin, Tememin dhe Ahashtarin. Këta ishin bijtë e Naarahës. **7** Blijtë e Helahës ishin Tserethi, Tsohari dhe Ethnani. **8** Kotzit i lindën Anubi, Cobe-Tsobebahu dhe familjet e Aharhelit, birit të Harumit. **9** Jabetsin e nederonin më tepër se vëllezërit; e éma i kishte vënë emrin Jabets, sepse thoshte: "E polla me dhimbje". **10** Jabetsi kërkoi ndihmën e Perëndisë të Izraelit, duke thënë: "Oh, sikur të më bekoje dhe zgjeroje kufijtë e mi, dhe dora jote të ishte me mua dhe të më ruante nga e keqja që të mos vua!". Dhe Perëndia i dha atë që kishte kërkuar. **11** Kelubit, vëllait të Shulahut, i lindi Mehiti, që ishte ati i Eshtonit. **12** Eshtonit i lindën Beth-Rafa, Paseahu dhe Tehinahu, ati i Ir-Nahashit. Këta ishin burrat e Rehahut. **13** Blijtë e Kenazit ishin Otnieli dhe Serajahu. Blijtë e Otnieli dhisin Hathathi, **14** dhe Meonathai prej të cilit i lindi Ofrah. Serajahut i lindi Joabi, ati i banorëve të luginës së artizanëve, sepse ishin artizanë. **15** Blijtë e Kalebit, bir i Jefunehut, ishin Iru, Elahu dhe Naami. Kenazi ishte bir i Elahut. **16** Blijtë e Jehalelelit ishin Zifi, Zifahu, Tiria dhe Asareeli. **17** Blijtë e Ezrahat ishin Jetheri, Meredi, Eferi dhe Jaloni. Bashkëshortja e Meredit i lindi Miriamin, Shamain dhe Ishbahun, atin e Eshtemoas. **18** (Gruaja e tij Jehudjah i lindi Jeredin, atin e Gedorit, Heberin, atin e Sokohit dhe Jekuthielin, atin e Zanoahut). Këta genë bijtë e Bithiahut, e bijës së Faraonit, që Meredi kishte marrë pér grua. **19** Blijtë e gruas së Hodihajut, motër e Nahamit, ishin ati i Kelialut, Garmeui, dhe Eshtemoa, Maakatheu. **20** Blijtë e Shimonit ishin Amoni, Rinahu, Benhanani dhe Tiloni. Blijtë e Ishit ishin Zohethi dhe Ben-Zohethi. **21** Blijtë e Shalahut, birit të Judës, ishin Eri, ati i Lekahut, Laadahu, ati i Mareshahut, dhe familjet e shtëpisë së punonjësve të endjes së lirit të Beth-Ashbeas. **22** Jokimi dhe njërzia e Kozebës, Joasi dhe Safari, që sunduan në Moab, dhe Jashubi-Lehem. Por këto fakte janë të vjetra. **23** Ata ishin poçarë dhe banonin në Netaim dhe në Gederah; banonin aty bashkë me mbretin dhe ishin në shërbim të tij. **24** Blijtë e Simeonit ishin Jemueli, Jamini, Jaribi, Zerahu dhe Shauli, **25** bir i të cilin ishte Shalumi, bir i të cilin ishte Mibsam, bir i të cilin ishte Mishma. **26** Blijtë e Mishmas ishin i biri Hamuel, bir i të cilin ishte Zakuri, bir i të cilin ishte Shime. **27** Shime pati gjashtëmbëdhjetë djem e gjashtë vajza; por vëllezërit e tij nuk patën shumë fémijë; dhe fisi i tyre nuk shtua si ai i bijve të Judës. **28** Ata u vendosën në Beer-Sheba, në Moladah, në Hatsar-Shual, **29** në Bilbah, në Etsem, në Tolad, **30** në Bethuel, në Hormah, në Tsiklag, **31** në Beth-Markaboth, në Hatsar-Susim, në Beth-Biri dhe në Shaaraim. Këto ishin qytetet e tyre,

deri në mbretërinë e Davidit. 32 Fshatrat e tyre ishin Etami, Aini, Rimon, Tokeni dhe Ashani: pesë qytete, 33 si dhe tërë fshatrat që ishin rreth këtyre qyteteve, deri në Baal. Këto ishin banesat e tyre, dhe ata ruajtën gjenealogjinë e tyre; 34 Meshobabi, Jamleku, Joshahi, bir i Amatsiashut, 35 Joeli dhe Jehu, bir i Joshibiahut, bir i Serajahut, bir i Asielit, 36 Elioneai, Jaakobahu, Jeshohajai, Asajahu, Adieli, Jesimieli dhe Benajahu, 37 Ziza, bir i Shifit, bir i Alonit, bir i Jedajahut, bir i Shimrit, bir i Shemajahut. 38 Këta, që u përmendën në emër, ishin princër në familjet e tyre dhe shtëpitë e tyre atërorë u rritën shumë. 39 Shkuan drejt hyrjes së Gedorit deri në perëndim të luginës pér të kërkuar kullota pér kopetë e tyre. 40 Gjetën kullota të bollshme dhe të mira, dhe vendi ishte i gjërë, i qetë, sepse më parë banonin aty pasuesit e Kamit. 41 Ata që u përmendën me emër, në kohën e Ezeqias, mbretit të Judës, erdhën dhe i sulmuani çadrat e tyre dhe Menuitët, që gjendeshin aty, dhe i shfarosën krejt deri në ditën e sotme; pastaj u vendosën në vendin e tyre, sepse aty kishte kullota pér kopetë e tyre. 42 Pastaj disa prej tyre, pesëqind burra nga bijtë e Simeonit, shkuan në malin Seir të udhëhequr nga Pelatiahu, Neariahu dhe Uzieli, bij të Ishit. 43 Pastaj ata vranë mbeturinat e Amalekitëve që kishin shpëtuar dhe banuar deri ditën e sotme atje.

5 Biftë e Rubenit, të parëlindurit të Izraelit. Ai ishte me të vërtetë i parëlinduri, por me qenë se kishte përdhosur shtratin e të atit, parëbirnia iu dha bijve të Jozefit, birit të Izraelit; kështu gjenealogjia nuk jepet në bazë të parëbirnisë. 2 Ndonëse Juda mbizotëroi mbi vëllezërit e tij dhe nga ai rrondhi një shef, e drejta e parëbirnisë i takonte Jozefit. 3 Biftë e Rubenit, të parëlindurit të Izraelit, ishin Hanoku, Pallu, Hetsroni dhe Karmi. 4 Biftë e Joelit ishin Shemejahu, bir i të cilët ishte Gogu, bir i të cilët ishte Shimei, 5 bir i të cilët ishte Mikahu, bir i të cilët ishte Reajahi, bir i të cilët ishte Baali, 6 bir i të cilët ishte Beerahu, që u çua në robëri nga Tilgath-Pilneseri, mbret i Asirisë. Ai ishte princ i Rubenitëve. 7 Vëllezërit e tij, sipas familjeve të tyre, ashtu siç janë rreshtuar në gjenealogjinë sipas brezave të tyre, ishin i pari Jejeli, pastaj Zakaria, 8 Bela, bir i Azazit, birit të Shemas, i cili ishte bir i Joelit, që banonte në Aroer dhe deri në Nebo dhe në Baal-Meon. 9 Dhe ata u vendosën në perëndim duke arritur deri në fillim të shkretëtirës, nga kjo anë e lumi Eufrat, sepse bagëtia e tyre ishte shumëzuar në vendin e Galaadit. 10 Në kohën e Saulit ata u shpallën luftë Hagarenëve, të cilët i mundën; pastaj u vendosën në çadrat e tyre, të ngritura në tërë pjesën në perëndim të Galaadit. 11 Biftë e Gadit banonin përballë tyre në vendin e Bashanit, deri në Salkah. 12 Joeli ishte i pari i tyre, i dyti ishte Shafami, pastaj vinin Janai dhe Shafati në Bashan. 13 Vëllezërit e tyre, sipas shtëpitëve atërorë të tyre, ishin: Mikaeli, Meshulami, Sheba, Jorai, Jakani, Zia dhe Eberi, gjithsej shtatë. 14 Ata ishin bij të Abihailit, birit të Hurit, birit të Jaroahut, birit të Galaadit, birit të Mikaelit, birit të Jesishait, birit të Jahdos, birit të Buzit; 15 Ahi, bir i Abdielit, birit të Gunit, ishte i pari i shtëpisë së tyre prindërorë. 16 Ata banonin në Galaad dhe në Bashan, në fshatrat e tij dhe në të gjitha tokat për kullotë të Sharonit deri atje ku shtriheshin. 17 Të gjitha këto toka u regjistruan në listat gjenealogjike të

përpiluara në kohën e Jothamit, mbretit të Judës, dhe në kohën e Jeroboamit, mbretit të Izraelit. 18 Biftë e Rubenit, Gaditët dhe gjysma e fisit të Manasit kishin dyzet e katër mijë e shtatëqind e gjashtëdhjetë njerzë trima, njerzë që mbanin mburoja dhe shpatia, përdornin harkun dhe ishin të stërvitur. 19 Ata u shpallën luftë Hagarenëve, Jeturëve, Nafishëve dhe Nodabëve. 20 Ata u ndihmuan kundër tyre, sepse gjatë betejës i thirrën Perëndisë, që e dëgjoi lutjen e tyre, sepse ata kishin pasur besim tek ai; kështu Hagarenët dhe tërë ata që ishin bashkë me ta u dorëzuan në duart e tyre. 21 Pastaj ata muarrën bagëtinë e tyre: pesëdhjetë mijë deve, dyqind e pesëdhjetë mijë dele, dy mijë gomarë dhe njëqind mijë njerzë. 22 Në të vërtetë shumë njerz ranë të vrarë, sepse këtë luftë e kishte dashur Perëndia. Ata u vendosën pastaj në vendin e tyre deri sa ranë në robëri. 23 Kështu bijtë e gjysmës së fisit të Manasit banuan në vend; ata u shtrinë nga Bashani deri në Baal-Hermon, në Senir dhe në malin Hermon. 24 Këta ishin kërët e shtëpitë të tyre atërorë: Eferi, Ishi, Elieli, Azrieli, Jeremia, Hodavia dhe Jahdieli, njerz të fortë dhe trima, njerz të famshëm, kërë të shtëpitë të tyre atërorë. 25 Por ata u treguan jobesnikë ndaj Perëndisë të etërve të tyre dhe u kurvëruan, duke shkuar pas perëndive të popujve të vendit që Perëndia kishte shkatërruar para tyre. 26 Prandaj Perëndia i Izraelit nxiti frymën e Pilit, mbretit të Asirisë, domethënë frymën e Tilgath-Pilniserit, mbretit të Asirisë, që internoi Rubenitët, Gaditët dhe gjysmën e fisit të Manasit, dhe i vendosi në Halah, në Habor, në Hara dhe pranë lumit të Gozanit, ku gjenden edhe sot.

6 Biftë e Levit ishin Gershomi, Kehathi dhe Merari. 2 Biftë e Kehathit ishin Amrami, Itshari, Hebronit dhe Uzieli. 3 Biftë e Amramit ishin Aaroni, Moisiu dhe Miriami. Biftë e Aaronit ishin Nadabi, Abihu, Eleazarit dhe Ithamari. 4 Eleazarit i lindi Finehasi; Finehasit i lindi Abishua; 5 Abishuas i lindi Buki; Buki i lindi Uzi. 6 Uzit i lindi Zerahiah; Zerahiahut i lindi Merajothi; 7 Merajothit i lindi Amariahu; Amariahut i lindi Ahitubi; 8 Ahitubit i lindi Tsadoku; Tsadokut i lindi Ahimaatsi. 9 Ahimaatsit i lindi Azariahu; Azariahut i lindi Johanani. 10 Johanani i lindi Azariahu (ai shërbeu si prift në tempullin që Salomoni ndërtoi në Jeruzalem); 11 Azariahut i lindi Amariahu; Amariahut i lindi Ahitubi; 12 Ahitubit i lindi Tsadoku; Tsadokut i lindi Shalumi; 13 Shalumit i lindi Hilkiyah; Hilkiyahut i lindi Azariahu; 14 Azariahut i lindi Serajahu; Serajahut i lindi Jehotsadaku; 15 Jehotsadaku shkoi në mërgim, kur Zoti çoi në robëri Judën dhe Jeruzalemin me anë të Nebukadnetsarit. 16 Biftë e Levit ishin Gershomi, Kehathi dhe Merari. 17 Këta janë emrat e bijve të Gershomit: Libni dhe Shimei. 18 Biftë e Kehathit ishin Amrami, Itshari, Hebronit dhe Uzieli. 19 Biftë e Merarit ishin Mahli dhe Mushi. Këto janë familjet e Levit, sipas etërve të tyre. 20 Gershomi pati si djalë Libnin, bir i të cilët ishte Jahathi, bir i të cilët ishte Zimahu, 21 bir i të cilët ishte Joabi, bir i të cilët ishte Ido, biri të cilët ishte Zerahu, bir i të cilët ishte Jeatherai. 22 Biftë e Kehathit ishin Aminadabi, bir i të cilët ishte Koreu, bir i të cilët ishte Asiri, 23 bir i të cilët ishte Elkanahu, bir i të cilët ishte Ebiasaf, biri të cilët ishte Asiri, 24 bir i të cilët ishte Tahathi, bir i të cilët ishte Uriel, biri të cilët ishte Uziahu, bir i të cilët ishte Shauli. 25 Biftë e Elkanahut

ishin Amasai dhe Ahimothi, **26** bir i tē cilit ishte Elkanah, bir i tē cilit ishte Cofaj, biri i tē cilit ishte Nahathi, **27** biri i tē cilit ishte Eliab, bir i tē cilit ishte Jerohami, bir i tē cilit ishte Elkanahu. **28** Bjtë e Samuelit ishin Joeli, i parëlinduri, dhe Abia, i dyti. **29** Bjtë e Merarit ishin Mahli, bir i tē cilit ishte Libni, bir i tē cilit ishte Shime, bir i tē cilit ishte Uzahu, **30** biri i tē cilit ishte Shimea, bir i tē cilit ishte Haghiah, bir i tē cilit ishte Asajahu. **31** Këta janë ata që Davidi caktoi pér shërbimin e këngës në shtëpinë e Zotit, mbasi iu gjet një vend prehjeje arkës. **32** Ata ushtruan shërbimin e tyre me këngë përpëra tabernakullit të çadrës së mbledhjes, deri sa Salomoni ndërtoi shtëpinë e Zotit në Jeruzalem; dhe shërbenin sipas rregullores që u ishte caktuar. **33** Këta janë ata që kryenin shërbimin dhe këta bijtë e tyre: Nga bijtë e Kehathitit ishte Heman, këngëtar, bir i Joelit, bir i Samuelit, **34** bir i Elkanahut, bir i Jerohamit, bir i Elielit, bir i Toahut, **35** bir i Tsufit, bir i Elkanahut, bir i Mahathit, bir i Amasait, **36** biri i Elkanahut, bir i Joelit, bir i Azariahut, bir i Sofonias, **37** biri i Tahathit, bir i Asirit, bir i Ebiasafit, bir i Koreut, **38** biri i Itsharit, bir i Kehathit, bir i Levit, bir i Izraelit. **39** Pastaj vinte i vëllai Asaf, që rintre në tē djathtë të tij; Asafi, bir i Berekiahut, bir i Shimeut, **40** bir i Mikaëlit, bir i Baasejahut, bir i Malkijahut, **41** bir i Ethnit, bir i Zerahut, bir i Adajahut, **42** bir i Ethanit, bir i Zimahut, bir i Shimeit, **43** bir i Jahathit, bir i Gheroshomit, bir i Levit. **44** Bjtë e Merarit, véllezërit e tyre, qëndronin në tē majtë dhe ishin Ethsani, bir i Kishit, bir i Abdiut, bir i Mallukut, **45** biri i Hadhabiahut, bir i Amatsiahut, bir i Hilkiahut, **46** biri i Amtsit, bir i Banit, bir i Shemerit, **47** biri i Mahlit, bir i Mushit, bir i Merarit, bir i Levit. **48** Véllezërit e tyre, Levitet, ishin caktuar pér çdo lloj shërbimi në tabernakullin e shtëpisë së Perëndisë. **49** Por Aaroni dhe bijtë e tij ofronin fljime mbi altarin e olokausteve dhe mbi altarin e temjanit, duke e bërë gjithë shërbimin në vendin shumë tē shenjtë, dhe pér tē bërë shlyerjen pér Izraelin, sipas gjithë atyre që kishte urdhëruar Moisiu, shërbëtor i Perëndisë. **50** Këta ishin bijtë e Aaronit: Eleazari, bir i tē cilit ishte Finehasi, bir i tē cilit ishte Abishua, **51** biri i tē cilit ishte Buki, bir i tē cilit ishte Uzi, bir i tē cilit ishte Zerahiah, **52** biri i tē cilit ishte Merajothi, bir i tē cilit ishte Amariahu, bir i tē cilit ishte Ahitubi, **53** biri i tē cilit ishte Tsadoku, bir i tē cilit ishte Ahimasti. **54** Këto ishin vendet e banesave tē tyre, sipas ngulimeve tē tyre në territoret e tyre, që iu dhanë me short bijve tē Aaronit tē familjes së Kehathitëve; **55** atyre iu dha Hebronit në vendin e Judës me tokat përreth pér tē kullotur; **56** por arat e qyteti dhe fshatrat e tij iu dhanë Kalebit, birit tē Jefunehut. **57** Bijve tē Aaronit iu dha Hebronit, një ndër qytetet e strehimit, Libnahu me tokat e tij pér kullotë, Jatiri, Eshteoma me tokat e tij pér kullotë, **58** Hileni me tokat e tij pér kullotë, Debiri me tokat e tij pér kullotë, **59** Ashani me tokat e tij pér kullotë, Beth-Semeshu me tokat e tij pér kullotë. **60** Nga fisi i Benjaminëve morën Gebén me tokat e tij pér kullotë, Alemethin me tokat e tij pér kullotë dhe Anathothin me tokat e tij pér kullotë. Të gjitha qytetet që u ndanë midis familjeve tē tyre ishin gjithsej trembëdhjetë. **61** Pjesës tjetër tē bijve tē Kehathit iu dhanë me short dhjetë qytete nga ana e familjes së fisit, që iu morën gjysmës së fisit, domethënë nga gjysma e fisit tē Manasit. **62** Bijve tē Gheroshomit, sipas familjeve tē tyre, iu dhanë trembëdhjetë qytete, që iu morën fisit

të Isakar, nga fisi i Asherit, fisit tē Neftalit dhe fisit tē Manasët në Bashanit. **63** Bijve tē Merarit, sipas familjeve tē tyre, iu dhanë me short dympbëdhjetë qytete, që iu morën fisit tē Rubenit, fisit tē Gadit dhe fisit tē Zabulonit. **64** Kështu bijtë e Izraelit u dhanë Levitëve këto qytete bashkë me toket e tyre pér kullotë. **65** Ata ua dhanë me short këto qytete, që janë përmëndur me emrin dhe që u janë marrë fisit tē bijve tē Judës, fisit tē bijve tē Simeonit dhe fisit tē bijve tē Beniaminit. **66** Disa familje tē bijve tē Kehathit patën qytete në territorin që iu caktua atyre dhe që u morën nga fisi i Efraimit. **67** Ata u dhanë atyre edhe Sikemin, një ndër qytetet e strehimit, me tokat e tij pér kullotë në krahinën malore tē Efraimit, dhe Ghezerin me tokat e tij pér kullotë, **68** Jokmeamin me tokat e tij pér kullotë, Beth-Hororin me tokat e tij pér kullotë, **69** Ajalonin me tokat e tij pér kullotë, Gath-Rimonin me tokat e tij pér kullotë. **70** Dhe nga gjysma e fisit tē Manasit, Anerin me tokat e tij pér kullotë, Bileamin me tokat e tij pér kullotë iu dha pjesës tjetër së familjes së bijve tē Kehathit. **71** Bijve tē Gershonit iu dhanë, duke i marrë nga familia e gjysmës së fisit tē Manasit, Golarin në Bashan me tokat e tij pér kullotë dhe Ashtarothin me tokat e tij pér kullotë. **72** Nga fisi i Isakarit: Kedeshi me tokat e tij pér kullotë, Daberathi me tokat e tij pér kullotë, **73** Ramothi me tokat e tij pér kullotë dhe Anemi me tokat e tij pér kullotë. **74** Nga fisi i Asherit: Mashalin me tokat e tij pér kullotë, Abdonin me tokat e tij pér kullotë, **75** Hukokun me tokat e tij pér kullotë dhe Rehobin me tokat e tij pér kullotë. **76** Nga fisi i Neftalit: Kedeshin në Galile me tokat e tij pér kullotë, Hamonin me tokat e tij pér kullotë dhe Kirjathaimin me tokat e tij pér kullotë. **77** Bijve tē tjerë tē Merarit iu dhanë, nga fisi i Zabulonit, Rimonin me tokat e tij pér kullotë dhe Taborin me tokat e tij pér kullotë. **78** Matanë Jordanit, pranë Jerikos, në lindje tē Jordanit, nga fisi i Rubenit: Betserin në shkretëtirë me tokat e tij pér kullotë dhe Jahatsahu me tokat e tij pér kullotë, **79** Kedemothi me tokat e tij pér kullotë dhe Mefaathi me tokat e tij pér kullotë. **80** Nga fisi i Gadit: Ramothi në Galaad me tokat e tij pér kullotë, Mahanbim me tokat e tij pér kullotë, **81** Heshboni me tokat e tij pér kullotë dhe Jazeri me tokat e tij pér kullotë.

7 Tola, Puvahu, Jashubi, dhe Shimroni, gjithsej katër, ishin bijtë e Isakarit. **2** Bjtë e Tolit ishin Uzi, Refajahu, Jieri, Jahmai, Jibsamit dhe Shemueli, tē parët e shtëpive tē tyre atërore. Bjtë e Tolit ishin njerëz tē fortë dhe trima në brezat e tyre, numri i tyre, në kohën e Davidit, arriti në njëzet e dy mijë e gjashtëqind veta. **3** Biri i Uzit ishte Izrahiahu, bijtë e Izrahiahut ishin Mikaeli, Obadiahu, Joeli dhe Ishiahu; që tē pesë ishin tē parë. **4** Kishin me vete, sipas brezave tē tyre dhe në bazë tē shtëpive atërore ushtri gati pér luftë dhe që arrinte në tridhjetë e gjashtë mijë ushtarë, sepse kishin një numër tē madh bashkëshortesh dhe fëmijësh. **5** Véllezërit e tyre, që u përkisnin tē gjitha familjeve tē ndryshme tē Isakarit dhe që ishin regjistruar në gjenealogjinë e tyre, ishin gjithsej tetëdhjetë e gjashtë mijë njerëz tē fortë dhe trima. **6** Bjtë e Benjaminit ishin Belahu, Bekerit dhe Jediaeli, gjithsej tre. **7** Bjtë e Belahut ishin Etsboni, Uzi, Uziel, Jerimothi dhe Iri, pesë tē parë tē shtëpive tē tyre atërore, njerëz tē fortë dhe trima dhe ishin tē regjistruar në gjenealogjitetë në një numër prej njëzet e dy mijë e tridhjetë e katër vetash. **8** Bjtë e Bekerit

ishin Zemirahu, Joashi, Eliezeri, Elioneai, Omri, Jeremothi, Abijahu, Anathothi dhe Alemethi. Të gjithë këta ishin bijtë e Bekerit; **9** Ata ishin të regjistruar në gjenealogjitetë sipas brezave të tyre, si të parë të shtëpive të tyre atërorë, njerëz të fortë dhe trima, gjithsej njëzet mijë e dyqind veta. **10** Biri i Jediaelit ishte Bilhani. Bjtë e Bilhanit ishin Jeushi, Beniamini, Ehudi, Kenaanahu, Zethani, Tarshishi dhe Ahishahari. **11** Tërë këta ishin bijtë e Jediaelit, të parë të shtëpive të tyre atërorë, njerëz të fortë dhe trima, gjithsej shtatëmbëdhjetë mijë e dyqind veta gati të nisen për luftë dhe të lufojnë. **12** Shupimi dhe Hupimi ishin bijtë e Irit; Hushimi ishte bir i Aherit. **13** Bjtë e Neftalit ishin Jahtisi, Guni, Jetseri, Shalumi, bjtë e Bilhahut. **14** Bjtë e Manasit ishin Asrieli, që konkubina e tij siriane i lindi bashkë me Makirin, atin e Galaadit; **15** Makiri mori një grua për Hupimin dhe Shupimin; emri i motrës së tij ishte Maakah dhe emri i së dytës ishte Zelofehad; Zelofehad lindi vetëm vajza. **16** (Maakah, gruaja e Makirit, lindi një djalë, të cilit i vuri emrin Peresh; vëllai i tij përkundrazi quhej Sheresh dhe bjtë e tij Ulam dhe Rekem. **17** Bedani qe bir i Ulamit. Këta genë bjtë e Galaudit, birit të Makirit, bir i Manasit. **18** Motra e tij Hamoleketh lindi Ishodin, Abiezerin dhe Mahlahun. **19** Bjtë e Shemidas ishin Ahiani, Shekemi, Likhi dhe Aniami. **20** Bjtë e Efraimit ishin Shuthelahu, bir i të cilit ishte Beredi, bir i të cilit ishte Tahathi, bir i të cilit ishte Eladahu, bir i të cilit ishte Tahathi, **21** bir i të cilit ishte Zabadi, bijtë e të cilit ishin Shuthekahu, Ezeri, Eleadi, që u vranë nga njerëzit e Gathit, të lindur në vend, sepse kishin dalë për të plaçkitur bagëtinë e tyre. **22** Ati i tyre Efraim i quai për një kohë të gjatë dhe vëllezërit e tij erdhën për ta ngushëlluar. **23** Pastaj hyri te bashkëshortja e tij, që mbeti me barrë dhe i lindi një djalë; dhe ai e quajti Beriah, sepse shtëpia e tij ishte goditur nga fatkeqësia. **24** Ai pati si vajzë Sheerahën që ndërtoi Beth-Horonin e poshtëm dhe të sipërm si edhe Uzen-Sheerahun. **25** I biri ishte Refahu, bashkë me Rescfin, i cili pati si djalë Telahun, që pati si bir Tahanin, **26** bir i të cilit ishte Ladani, bir i të cilit ishte Amihudi, bir i të cilit ishte Elishami, **27** bir i të cilit ishte Nuni, bir i të cilit ishte Jozue. **28** Pronat dhe banesat e tyre ishin Betheli dhe fshatrat e tij përreth: në lindje Naarani, në perëndim Gezeri me fshatrat e tij përreth dhe Sikemi me fshatrat e tij përreth deri në Gaza me fshatrat e tij përreth. **29** Gjatë kufijve të Manasit ishin: Beth-Sheani me fshatrat e tij përreth, Taanaku me fshatrat e tij përreth, Megidou me fshatrat e tij përreth dhe Dore me fshatrat e tij përreth. Në këto vende banuan bjtë e Jozefit, birit të Izraelit. **30** Bjtë e Asherit ishin Jimnahu, Ishvahu, Ishvi, Beriah dhe motra e tyre Serah. **31** Bjtë e Beriahut ishin Heberi dhe Malkeli, që ishte ati i Birzavithit. **32** Heberit i lindi Jafleti, Shomeri, Hothami dhe motra e tyre Shua. **33** Bjtë e Jaffletit ishin Pasaku, Bimhali dhe Ashvathi. Këta ishin bjtë e Jefletit. **34** Bjtë e Shemerit ishin Ahi, Rohagahu, Jehubahu dhe Arami. **35** Bjtë e vëllait të tij Helem ishin Tsafahu, Imna, Sheleshi dhe Amali. **36** Bjtë e Tsofahut ishin Suahu, Harmeferi, Shuali, Beri, Imrahu, **37** Betseri, Hodi, Shama, Shilshahu, Jithrani dhe Beera. **38** Bjtë e Jetherit ishin Jefuneu, Pispahu dhe Ara. **39** Bjtë e Ula ishin Arahu, Aniel i Ritsa. **40** Tërë këta ishin bjtë e Aserit, të parët e shtëpive të tyre atërorë, njerëz të zgjedhur, të fortë dhe trima, të parë midis princëve. Ata ishin të regjistruar sipas

gjenealogjisë në shërbimin ushtarak për të shkuar në luftë; numri i tyre arrinte në njëzet e gjashtë mijë veta.

8 Beniaminit i lindi Balahu, djali i tij i parë, Ashbeli, i dyti, Anbarahu, i treti, **2** Nohahu, i katërti dhe Rafa i pesti. **3** Bjtë e Belahut ishin Adari, Gheri, Abihudi, **4** Abishua, Naaman, Ahoahu, **5** Ghera, Sheufani dhe Hurami. **6** Këta ishin bjtë e Ehudit (që ishin të parët e shtëpive atërorë të banorëve të Gebës që u internuan në Manahath): **7** Naamani, Ahijahu dhe Ghera, që i internoi; atij i lindën Uza dhe Ahihud. **8** Shaharaimit i lindën fëmijë në tokën e Moabit, mbasi u nda nga bashkëshortja e tij, **9** lindi Jobabi, Tsibia, Mesha, Malkami, **10** Jeutsi, Shakia dhe Mirmah. Këta ishin bjtë e tij, të parët e shtëpive të tyre atërorë. **11** Nga Hushimi lindën Abitubi dhe Elpaali. **12** Bjtë e Elpaalit ishin Eberi, Mishami, Shemedi, që ndërtoi Onon, Lodin dhe fshatrat përreth, **13** Beria dhe Shema, që ishin të parët e shtëpive atërorë të banorëve të Ajalonit dhe që i bënë të ikin me vrap banorët e Gathit. **14** Ahio, Shashaku, Jeremothi, **15** Zebadihu, Aradi, Ederi, **16** Mikaeli, Ishpahu, Joha ishin bjtë e Beriahut. **17** Zebadihu, Meshulami, Hizki, Heberi, **18** Ishmerai, Jizliahu dhe Jobabi ishin bjtë e Elpaalit, **19** Jakimi, Zikri, Zabdi, **20** Elianai, Tsilethaj, Elieli, **21** Adajahu, Berajahu dhe Shimrathi ishin bjtë e Shimeit. **22** Ishpani, Eberi, Elieli, **23** Abdoni, Zikri, Hanani, **24** Hananiahu, Elami, Anthothijahu, **25** Ifdejahu dhe Penueli ishin bjtë e Shashakut. **26** Shamshera, Shehariahu, Athaliahu, **27** Jaareshiahu, Elijahu dhe Zikri ishin bjtë e Jerohamit. **28** Këta ishin të parët më të rëndësishëm të shtëpive atërorë në brezat e tyre; ata banonin në Jeruzalem. **29** I ati i Gabaonit banonte në Gabaon dhe gruaja e tij quhej Maakah. **30** I parëlinduri i tij ishte Abdoni; pastaj i lindën Tsuri, Kishi, Baali dhe Nadabi, **31** Gedori, Ahio, Zekeri, **32** dhe Miklothi të cilit i lindi Shimeahu. Edhe këta banuan përballë vëllezërvë të tyre në Jeruzalem bashkë me vëllezërit e tyre. **33** Nerit i lindi Kishi; Kishit i lindi Sauli, Saulit i lindi Jonathan, Malkishua, Abinadabi dhe Eshbaali. **34** I biri i Jonathanit ishte Merib-Baali. Merib-Baalit i lindi Mikahu. **35** Bjtë e Mikahut ishin Pitoni, Meleku, Taarea dhe Ashazi. **36** Ashazit i lindi Jeoadahu; Jeoadahut i lindën Amekethi, Azmavethi dhe Zimri; Zimrit i lindi Motsa. **37** Motsas i lindi Binea, bir i të cilit ishte Rafahu, bir i të cilit ishte Eleasahu, bir i të cilit ishte Atseli. **38** Atseli pati gjashtë bij, emrat e të cilëve ishin: Azrikam, Bokeru, Ishmael, Sheariah, Obadiah dhe Hanan. Tërë këta ishin bijtë e Atselit. **39** Bjtë e Eshekut, vëllait të tij, ishin Ulami, djali i parë, Jeushi i dyti, dhe Elifeleti, i treti. **40** Bjtë e Ulamit ishin njerëz të fortë dhe trima, harkëtarë të mirë; ata patën shumë bij e nipr, njëqind e pesëdhjetë. Tërë këta ishin trashëgimtarë të Beniaminit.

9 Kështu tërë Izraelitët u regjistruan sipas gjenealogjive dhe u shkruan në librin e mbretërve të Izraelit. Por Juda u internua në Babiloni për shkak të mosbesnikërisë së tij. **2** Tani banorët e parë që u vendosën rishtas në pronat e tyre, në qytetet e tyre, ishin Izraelitët, priftërinj, Levitë dhe Nethinej. **3** Në Jeruzalem u vendosën disa nga bjtë e Judës, nga bjtë e Beniaminit dhe nga bjtë e Efraimit dhe të Manasit: **4** Uthai, bir i Amihudit, bir i Omrit, bir i Imrit, bir i Banit nga pasardhësit e Peretsit, birit të Judës. **5** Nga Shilonitët: Asajahu, djali i parë dhe bjtë e

tij. 6 Nga bijtë e Zerahut: Jeueli dhe vëllezërit e tij, gjithsej gjashtëqind e nëntëdhjetë veta. 7 Nga bijtë e Beniaminit: Salu, bir i Meshulamit, birit të Hodavias, birit të Hasenahit; 8 Ibnejahu, bir i Jerohamit, Elahu, bir i Uzit, birit të Mikrit, dhe Meshulami, bir i Shefatiahu, birit të Reuelit, që ishte bir i Ibjnajahut; 9 vëllezërit e tyre, sipas brezave të tyre, ishin nëntëqind e pesëdhjetë e gjashtë veta. Tërë këta ishin të parë të një shtëpie atëreore në shtëpitë e tyre atëreore. 10 Nga priftërinjtë: Jedajahu, Jehojaribi dhe Jakini, 11 Azariahu, bir i Hilkiahut, bir i Meshullamit, bir i Tsadokut, bir i Merajothit, bir i Ahitubit, që ishte oficer në krye të shtëpisë së Perëndisë, 12 Adajahu, bir i Jerohamit, bir i Pashurit, bir i Malkijahut; Maasi, bir i Adielit, bir i Jahzerahut, bir i Meshulamit, bir i Meshillemithit, bir i Imerit; 13 dhe vëllezërit e tyre të parë të shtëpie të tyre atëreore, një mijë e shtatëqind e gjashtëdhjetë veta, njerëz shumë të shkathët në shërbim të shtëpisë së Perëndisë. 14 Nga Levitët: Shemajahu, bir i Hasshubit, bir i Azrikamit, bir i Hashabiahut, të bijve të Merarit; 15 Bakbakari, Hereshi, Galali, Mataniahu, bir i Mikahut, bir i Zikrit, bir i Asafit; 16 Obadiahu, bir i Shemajahut, bir i Galalit, bir i Jeduthunit; Berakiahu, bir i Asas, bir i Elkanahut, që banonte në fshatrat e Netofathitëve. 17 Derëtarët ishin Shallumi, Akubi, Talmoni, Ahimani dhe vëllezërit e tyre; Shalumi ishte i pari i tyre. 18 Ata kanë mbetur deri tanë derëtarë të kampit të bijve të Levit në portën e mbretit, në drejtëm të lindjes. 19 Shalumi, bir i Koreut, bir i Ebiasafit, bir i Korahut, dhe vëllezërit e tij, Korahitët, nga shtëpia e atit të tij, ishin të ngarkuar me punën e shërbimit, si derëtarë të tabernakullit; etërit e tyre ishin caktuar në kampin e Zotit si derëtarë. 20 Finehasi, bir i Eleazarit, kishte qenë në të kaluarën i pari i tyre; dhe Zotit ishte me të. 21 Zakaria, bir i Mesheleemiahut, ishte derëtar në hyrjen e çadrës së mbledhjeve. 22 Tërë ata që u zgjodhën si derëtarë ishin dyqind e dymbëdhjetë veta; ata ishin të regjistruar sipas gjenealogjive në fshatrat e tyre. Davidin dhe Samuelin shikuesi i kishte vendosur në zyrën e tyre. 23 Ata dhe bijtë e tyre mbanin përgjegjësinë e ruajtjes së portave të shtëpisë së Zotit, domethënë të shtëpisë së tabernakullit, si derëtarë. 24 Kishte derëtarë në të katër pikat e horizontit: në lindje, në perëndim, në veri dhe në jug. 25 Vëllezërit e tyre, që banonin në fshatrat e tyre, duhet të vinin herë pas here për të qëndruar me ta shtatë ditë, 26 sepse katër derëtarët kryesorë, që ishin Levitë, ishin gjithnjë në detyrë. Ata merreshin gjithashu me mbikqyrjen e dhomave dhe të thesarëve të shtëpisë së Perëndisë; 27 banonin në afërsitë e shtëpisë së Perëndisë, sepse atyre u ishte besuar ruajja e saj, si dhe hapja e saj çdo mëngjes. 28 Disa prej tyre ishin përgjegjës për objektet që përdorësin në shërbimin e tempullit, dhe ata i numëronin kur i çonin brenda dhe kur i çonin jashtë. 29 Të tjerë përkundrazi ishin ngarkuar me ruajtjen e mobiljeve, të gjithë veglave, të majës së miellit, të verës, të vajit, të temjanit dhe të aromave. 30 Disa bij të priftërinjve përgatisnin melhemin e aromave. 31 Matithiahu, një prej Levitëve, i parëlinjëri i Shalumit, Korahiti, ishte përgjegjës për gjërat që gatuhen në tigane. 32 Disa nga vëllezërit e tyre midis Kehathitëve ishin të ngarkuar përkundrazi të përgatisnin çdo të shtunë bukët e paraqitjes. 33 Këta ishin këngëtarë, të parë të shtëpie atëreore të Levitëve, që banonin në dhomat e tempullit; ata ishin të përjashtuar nga çdo shërbim

tjetër, sepse ishin të zënë ditë e natë me punën e tyre. 34 Këta ishin të parët e shtëpive atëreore të Levitëve, të parët sipas brezave të tyre; ata banonin në Jeruzalem. 35 Në Gabaon banonin Jejeli, ati i Gabaonit, gruaja e të cilët quhej Maakah. 36 I parëlinjëri i tij ishte Abdoni, pastaj erdhën Tsuri, Kishi, Baali, Neri, Nadabi, 37 Gedori, Ahio, Zakaria dhe Miklothi. 38 Miklothit i lindi Shimeami. Edhe këta banonin përballë vëllezërvë të tyre në Jeruzalem së bashku me vëllezërit e tyre. 39 Nerit i lindi Kishi, Kishit i lindi Sauli dhe Saulit i lindën Jonathani, Malkishua, Abinadabi dhe Eshbaali. 40 Biri i Jonathanit ishte Merib-Baali dhe Merib-Baalit i lindi Mikahu. 41 Bijtë e Mikahut ishin Pitoni, Meleku, Tahrea dhe Ashazi. 42 Ashazit i lindi Jarahu; Jarahut i lindën Alemethi, Azmavethi dhe Zimri, Zimrit i lindi Motsa. 43 Motsas i lindi Binea, bir i të cilët ishte Refaihu, bir i të cilët ishte Eleasahu, bir i të cilët ishte Atseli. 44 Atseli pati gjashtë djem, dhe këta ishin emrat e tyre: Azriksani, Bokeru, Ismaeli, Sheariahu, Obadiahu dhe Hanani. Këta qenë bijtë e Atselit.

10 Filistejtë luftuan kundër Izraelit dhe Izraelitët ikën me vrap para Filistejeve dhe ranë të vrarë në malin Gilboa. 2 Filistejtë ndoqën nga afër Saulin dhe bijtë e tij dhe vranë Jonathanin, Abinadabin dhe Malkishuan, bij të Saulit. 3 Beteja u bë e ashpër kundër Saulit, harkëtarët e goditën dhe ai u plagos rëndë. 4 Atëherë Sauli i tha shqyrtarit të tij: "Nxir shpatën tënde dhe më shpo me atë, që këta të parrethprerë të mos vijnë e të tallen me mua". Por shqyrtari i tij nuk deshi ta bënte, sepse ishte trembur shumë. Atëherë Sauli mori shpatën dhe u hodh mbi të. 5 Kur shqyrtari e tij pa që Sauli kishte vdekur, edhe ai u hodh mbi shpatën e tij dhe vdiq. 6 Kështu vdiq Sauli me tre bijtë e tij; tërë shtëpia e tij u shua tok. 7 Kur të gjithë Izraelitët që banonin në këtë lugjinë panë që të tyret kishin ikur dhe që Sauli dhe bijtë e tij kishin vdekur, ata braktisën qytetet e tyre dhe ikën me vrap. Atëherë erdhën Filistejtë dhe u vendosën në vendin e tyre. 8 Të nesërmen Filistejtë erdhën pér të zhveshur të vrarët dhe gjetën Saulin dhe bijtë e tij të rënë mbi malin Gilboa. 9 E zhveshën Saulin, i morën kokën dhe armaturën dhe çuan lajmëtarët në të gjithë vendin e Filistejeve pér të njoftuar lajmin në tempullin e idhujve të tyre dhe gjithë popullit. 10 E vendosën pastaj armaturën e tij në tempullin e perëndive të tyre dhe gozhduan kokën e tij në tempullin e Dagonit. 11 Kur tërë banorët e Jabeshit të Galaadit mësuan tërë atë që Filistejtë i kishin bërë Saulit, 12 tërë njerëzit trima u ngritën më këmbë, morën kufomén e Saulit dhe kufomat e bijve të tij dhe i çuan në Jabesh; pastaj i varrosën kockat e tyre nën brukën e Jabeshit dhe agjeronan shtatë ditë. 13 Kështu Sauli vdiq pér shkak, të mosbensi kërisë së tij ndaj Zotit, sepse nuk kishte respektuar fjalën e Zotit dhe njëkohësisht kishte konsultuar një medium pér të marrë këshilla prej saj, 14 dhe nuk ishte këshilluar përkundrazi me Zotin. Prandaj Zoti e bëri të vdesë dhe ia kaloi mbretërinë Davidit, birit të Isait.

11 Atëherë tërë Izraeli u mblodh rrëth Davidit në Hebron dhe i tha: "Ja, ne jemi kocka dhe mishi yt". 2 Edhe në të kaluarën, kur ishte mbret Sauli, ti ishe ai që udhëhiqte dhe kthente pas Izraelin; dhe Zoti, Perëndia yt, të pati thënë: "Ti do të ushqesh popullin tim të Izraelit, ti do të jesh princ mbi popullin tim të Izraelit"". 3 Kështu tërë pleqtë e Izraelit erdhën

te mbreti në Hebron, dhe Davidi lidhi me ta një aleancë në Hebron përpara Zotit; pastaj ata e vajosën Davidin mbret të Izraelit, sipas fjalës së shqiptuar nga Zoti me anë të Samuelit. **4** Davidi së bashku me tërë Izraelin doli kundër Jeruzalemit, që është Jebusi, ku ndodheshin Jebusejtë, banorë të vendit. **5** Atëherë banorët e Jebusit i thanë Davidit: "Nuk do të hysh këtu". Por Davidi pushtoi qytetin e fortifikuar të Sionit, që është qyteti i Davidit. **6** Davidi kishte thënë: "Ai që do t'i mundë i pari Jebusejtë do të bëhet kryetar dhe princ". Doli i pari Joabi, bir i Tserujahut, që u bë kështu kryetar. **7** Davidi u vendos pastaj në kalanë që u quajt përkthim "qyteti i Davidit". **8** Pastaj ai bëri ndërtimë përreth qytetit nga Milo dhe në gjithë perimetrin e tij; Joabi meremetoi pjesën tjetër të qytetit. **9** Kështu Davidi bëhej gjithnjë e më i madh dhe Zoti i ushtrive ishte me të. **10** Këta janë komandantët e luftëtarëve trima që ishin në shërbim të Davidit dhe që i dhanë përkrahje të madhe me gjithë Izraelin në mbretërinë e tij për ta bërë mbret sipas fjalës të Zotit lidhur me Izraelin. **11** Kjo është lista e luftëtarëve trima që ishin në shërbim të Davidit: Jashobeami, bir i një Hakmoniti, komandant i tridhjetë kapelanëve; ai rroku ushtën kundër treqind njerëzve, që i vrau në një ndeshje të vetme. **12** Mbas tij vinte Eleazari, bir i Dodos, Ahohitit; ishte një nga tre luftëtarët trima. **13** Ai ishte me Davidin në Pas-Damim, ku ishin mbledhur Filistejtë për të luftuar dhe ku kishte një arë plotë me elb. Populli iku me vrap përpara Filistejeve, **14** por ata u vendosën në mes të arës, e mbrojtën dhe i mundën Filistejtë; kështu Zoti realizoi fitore të madhe. **15** Tre nga të treqind kapelanët zbritën te shkëmbi drejt Davidit, në shpellën e Adulamit, ndërsa ushtria e Filistejeve kishte fushuar në luginën e Refaimit. **16** Davidi ndodhej atëherë në kala, kurse në Betlem kishte një garnizon Filistejs. **17** Davidi pati një dëshirë të madhe dhe tha: "Ah, sikur dikush t' më jepet të pija ujë nga pusi i Betlemit që është pranë portës!". **18** Kështu këta të tre çanë nëpër kampin e Filistejeve dhe mbushën ujë nga pusi i Betlemit që ndodhej te porta; pastaj e morën dhe ia çuan Davidit. Por Davidi nuk desh i pinte, por e derdhi si libacion përpara Zotit, **19** duke thënë: "Të më ruajë Perëndia nga kryerja e një gjëje të tillë! A mund ta pij unë gjakun e këtyre njerëzve, që kanë rrezikuar jetën e tyre? Sepse e kanë sjellë duke rrezikuar jetën e tyre". Dhe nuk deshi ta pinte. Kështu vepruan këta tre trima. **20** Abishai, vëllai i Joabit, ishte i pari i tre të tjerëve. Ai drejtoi ushtën e tij kundër treqind njerëzve dhe i vrau; kështu u bë i famshëm midis të treve. **21** U bë më i njohur midis të treve dhe përkthim e shtesës së tij, por nuk arriti të barazohet me tre të parët. **22** Benajahu, bir i Jehojadit, birit të një trimi nga Kabitseeli, bëri trimëri të madhe. Ai vrau dy heronjtë e Moabit, që ishin si luanë. Zbriti edhe në mes të një sterne, ku vrau një luan një ditë që binte borë. **23** Vrau edhe një Egjiptas vigan, i lartë pesë kubitë, që kishte në dorë një shtizë të ngjashme me shulin e një endësi; por Benajahu i doli kundra me një bastun, i rrëmbeu me forcë nga duart Egjiptasit shtizën dhe e vrau me shtizën e tij. **24** Këto gjëra bëri Benajahu, bir i Jehojadit, dhe u bë i famshëm midis tre trimave. **25** Ishte më i shquari i të tridhjetëve, por nuk arriti të barazoht me tre të parët. Davidi e vuri në krye të rojeve të tij personale. **26** Njerëz të tjerë të fortë dhe trima ishin: Asaheli, vëllai i Joabit, Elhanani, bir i Dodos,

nga Betlemi, **27** Shamothi nga Haroni, Heletsi nga Peloni, **28** Ira, bir i Ikeshit nga Tekoa, Abiezeri nga Anathothi, **29** Sibekai nga Husha, Ilai, nga Ahoa, **30** Mahara nga Netofa, Heledi, bir i Baanahut nga Netofa; **31** Ithai, bir i Ribat, i Gibeahut të bijve të Beniaminit, Benajahu nga Pirathoni, **32** Hurai nga Nahale-Gaashi, Abiel nga Arbathi, **33** Azmavethi nga Baharumi, Eliahba nga Shaalboni. **34** Blijtë e Hashemit nga Gizoni, Jonathani, bir i Shageut nga Harari, **35** Haimi, bir i Sakarit, nga Harari; Elifali, bir i Urit, **36** Heferi nga Mekrea, Ahijahu nga Paloni, **37** Hetsro nga Karmeli, Naarai, bir i Ezbait, **38** Joel, vëllai i Nathanit, Mibhari, bir i Hagrit, **39** Amoniti Tselek, Naharai nga Berothi (shqyti i Joabit, birit të Tserujahut), **40** Ira nga Jetheri, Garebi ne Jetheri, **41** Uria, Hiteu, Zabadi, bir i Ahlait, **42** Adina, bir i Shizës, Rubenit (i pari i Rubenitëve) dhe tridhjetë të tjerë bashkë me të, **43** Hanani, bir i Maakahut, Joshafati nga Mithni; **44** Uzia nga Ashtarothi, Shama dhe Jejeli, bij të Hothamit nga Aroeri, **45** Jedaeli, bir i Shimrit dhe Titsiti Joha, vëllai i tij, **46** Elieli nga Mahavimi, Jeribai dhe Joshevah, bij të Elnaamit, dhe Ithmah, Moabiti, **47** Elieli, Obedi dhe Jaasieli, Metsoabaiti.

12 Këta janë njerëzit që erdhën te Davidi në Tsiklag, kur ai qendronte larg pranisë së Saulit, birit të Kishit; ata ishin një pjesë e trimave që e ndihmuani në luftë; **2** ishin të armatosur me harqe dhe mund të përdorin si dorën e djathtë ashtu edhe atë të majtë për të hedhur gurë dhe për të gjuajtur shigjeta me hark; i përkisnin fisit të Beniaminit, vëllezër të Saulit. **3** I pari i tyre ishte Ahiezeri, pastaj Joasi, bij të Shemaahut, nga Giberahu; Jezieli dhe Peleti, bij të Azmavethit; Berakahu dhe Jehu nga Anathothi; **4** Ishmajahu nga Gabaoni, trim midis të tridhjetëve dhe i pari i tyre; Jeremia, Jahazieli, Johanani, Jozabadi nga Gedera. **5** Eluzai, Jerimothi, Bealiahu, Shemariahu, Shefatihu nga Harufi; **6** Elkanahu, Jishshiahu, Azareli, Joezeri dhe Jashobeami, Koraiti; **7** Joelahu dhe Zebadiah, bij të Jerohamit nga Gedori. **8** Ndër Gaditët disa njerëz vendosën të bashkohen me Davidin në kalanë e shkretëtirës; ishin njerëz të fortë dhe trima, të stërvitur përluftë, të shkathët në përdorimin e mburojës dhe të shtizës; fytyrat e tyre ishin si fytyrat e luanëve dhe në malet ishin të shpejtë si gazelat. **9** Ezeri ishte i pari i tyre, Obadiahu vinte i dyti dhe Eliabi i treti, **10** Mishmanahu i katërti, Jeremia i pesti. **11** Atai i gjashti, Elieli i shtati, **12** Johanani i teti, Elzabadi i nënti, **13** Jeremia i dhjeti, Makbanai i njëmbëdhjeti. **14** Këta Gaditë ishin komandantë të ushtrisë; më i vogli komandonte njëqind ushtarë, më i madhi një mijë. **15** Këta janë ata që kaluan Jordanin në muajin e parë kur ky lumë kishte dalë nga shtrati i tij, dhe i bënë të ikin me vrap tere banorët e luginave, në lindje dhe në perëndim. **16** Edhe disa nga bijtë e Beniaminit e të Judës shkuat te Davidi në kala. **17** Davidi u doli përpara dhe, duke marrë fjalën, tha: "Në rast se keni ardhur tek unë me qëllime paqësore për të më ndihmuar, jam gati të bashkohem me juve, por në se keni ardhur për të më tradhëtuar dhe për të më dorëzuar në duart e kundërshtarëve të mi, megjithëse unë nuk kam përdorur fare dhunën, Perëndia i etërve tanë le të shohë dhe le të dënojë". **18** Atëherë Fryma e përshtoi Amasain, të parin e të tridhjetëve, që thirri: "Ne jemi me ty, David; jemi me ty, o biri i Isait! Paqe, paqe ty dhe paqe atij që

të ndihmon, sepse Perëndia yt të ndihmon". Atëherë Davidi i priti dhe i bëri komandantë të trupave. **19** Edhe nga Manasi disa kaluan me Davidin, kur ky vajti me Filistejtë pér të luftuar kundër Saulit; por këta nuk i dhanë asnjë ndihmë Filistejve, sepse princat e Filistejve, mbasi u konsultuan, e kthyen prapa Davidin, duke thënë: "Ai ka pér të kaluar me zotërinë e tij Saul duke vënë në rezik kokat tonë". **20** Ndërsa shkonte në Tsiklag, ata të Manasit që kaluan me të ishin Adnahu, Jozbadi, Jediaeli, Mikaeli, Jozabadi, Elihu, Tsillethai, komandantë të mijësheve që i përkisnin Manasit. **21** Këta e ndihmuani Davidin kundër bandave të plaçkitësve, sepse ishin të gjithë njerzë të fortë dhe trima dhe u bënë komandantë në ushtri. **22** Në atë kohë, në të vërtetë, çdo ditë disa vinin te Davidi pér ta ndihmuari deri sa formoi një ushtri të madhe si ushtria e Perëndisë. **23** Ky është numri i kërçeve të armatosur pér luftë, që shkuan te Davidi në Hebron pér t'i kaluar atij mbretërinë e Saulit, sipas fjalës së Zotit. **24** Blijtë e Judës, që mbanin mburoja dhe shtiza ishin gjashtë mijë e tetëqind veta, të armatosur pér luftë. **25** Nga bijtë e Simeonit, njerzë të fortë dhe trima në luftë, ishin shtatë mijë e njëqind veta. **26** Nga bijtë e Levit, katër mijë e gjashtëqind veta; **27** përveç Jehojadit, princit të familjes së Aaronit, që kishte tre mijë e shtatëqind veta, **28** dhe Tsadoku, një i ri i fortë dhe trim, me njëzet e dy krerë të shtëpisë së tij atëre. **29** Nga bijtë e Beniaminit, vëllezër të Saulit, tre mijë (sepse pjesa më e madhe e tyre i kishte qëndruar besnikë deri atëherë shtëpisë së Saulit). **30** Nga bijtë e Efraimit, njëzet mijë e tetëqind veta, njerzë të fortë dhe trima, njerzë të famshëm, sipas shtëpive të tyre atëre. **31** Nga gjysma e fisit të Manasit, tetëmbëdhjetë mijë veta, që u zgjodhën individualist pér të vajtur dhe pér ta shpallur mbret Davidin. **32** Nga bijtë e Isakarit, që i kuptonin kohrat dhe dinin kështu çfarë duhet të bënte Izraeli: dyqind krerë dhe tërë vëllezërit e tyre në urdhrat e tyre. **33** Nga Zabuloni, pesëdhjetë mijë, që shkonin të luftonin, të shkathët pér tu vendosur në rend beteje me të gjitha armët e luftës dhe të zotë të mbanin pozicionin e tyre me zemër të vendosur. **34** Nga Neftali, një mijë krerë dhe me ta tridhjetë e shtatë mijë njerzë me mburoja dhe shtiza. **35** Nga Danitët, të shkathët pér t'u radhitur në rend beteje, njëzet e tetë mijë e gjashtëqind veta. **36** Nga Asheri, dyzet mijë, që shkonin të luftonin dhe që ishin të shkathët pér t'u vendosur në rend beteje. **37** Nga ana tjetër e Jordanit, nga Rubenitet, nga Gaditet dhe nga gjysma e fisit të Manasit, njëqind e njëzet mijë veta, të paxisur me të gjitha armët pér të luftuar. **38** Tërë këta luftëtarë, të zotë të mbanin pozicionin e tyre me zemër të vendosur, erdhën në Hebron pér ta shpallur Davidin mbret mbi tërë Izraelin; edhe pjesa tjetër e Izraelit ishte në një mëndje pér ta bërë mbret Davidin. **39** Ata qëndruan atje tri ditë me Davidin, duke ngrënë dhe duke pirë, sepse vëllezërit e tyre kishin siguruar ushqim pér ta. **40** Edhe nga ata që banonin afér tyre, madje edhe nga Isakari, nga Zabuloni dhe nga Neftali sillnin ushqime me gomarë, me deve, me mushka dhe me qe, furnizime të mëdha: miell, bukëfiqe dhe rrush të thatë, verë, vaj, lopë dhe dele me bollëk; sepse Izraeli ishte shend e verë.

13 Davidi u këshillua me komandantët e mijësheve e dhe të qindësheve dhe me të gjithë princat. **2** Pastaj Davidi i tha

tërë asamblesë së Izraelit: "Në qoftë se kjo ju duket e mirë dhe në se na vjen nga Zoti, Perëndia ynë, t'u çojmë fjalë vëllezërvë tanë që kanë mbetur në të gjitha krahinat e Izraelit, dhe me ta edhe priftërinje dhe Levitëve në qytetet e tyre dhe tokat pér kullotë të mblidhen pranë nesh, **3** dhe ta sjellim përsëri arkën e Perëndisë tonë te ne, sepse nuk e kemi kërkuar në kohën e Saulit". **4** Tërë asambleja pranoi të vepronë kështu, sepse kjo gjë dukej e drejtë në sytë e tërë popullit. **5** Atëherë mblohdhi tërë Izraelin nga Shihori i Egjiptit, deri në hyrje të Hamathit, pér ta sjellë përsëri arkën e Perëndisë nga Kiriath-Jearimi. **6** Pastaj Davidi me tërë Izraelin u nis në drejtim të Baalahut, domethënë në drejtim të Kirjath-Jearimit që ishte pronë e Judës, pér të mbartur që andej arkën e Perëndisë, të Zotit, që rri mbi kerubinët, ku përmëndet emri i tij. **7** Nga shtëpia e Abinadabit e transportuan arkën e Perëndisë mbi një qerre të re. Uza dhe Ahio e ngjisin qerren. **8** Davidi dhe tërë Izraeli e kremonin këtë ngjarje përparrë Perëndisë me tërë forcat e tyre, me këngë dhe qeste, me harpe, dajre, cembale dhe borë. **9** Kur arritin në lëmin e Kidonit, Uza shtriu dorën pér të mbajtur arkën, sepse qetë ishin penguar. **10** Atëherë zemërimi i Zotit shpërtheu kundër Uzës dhe e goditi, sepse kishte shtrirë dorën e tij mbi arkë; ai vdiq atje përparrë Perëndisë. **11** Davidi u hidhërua shumë sepse Zoti kishte hapur një të çarë në popull duke goditur Uzën. Prandaj ky vend quhet edhe sot e Çara e Uzës. **12** Atë ditë Davidi pati frikë nga Perëndia dhe tha: "Si mund ta transportoj arkën e Perëndisë në shtëpinë time?". **13** Kështu Davidi nuk deshi ta kishte arkën pranë vetes në qytetin e Davidit, por e kaloi në shtëpinë e Obed-Edomit nga Gathi. **14** Arka e Perëndisë mbeti tre muaj pranë familjes së Obed-Edomit në shtëpinë e saj; dhe Zoti bekoi shtëpinë e Obed-Edomit dhe gjithshka që ishte pronë e tij.

14 Hirami, mbret i Tiros, i dërgoi Davidit lajmëtarë, dru kedri, muratorë, dhe marangozë pér t'i ndërtuar një shtëpi. **2** Atëherë Davidi e pranoi që Zoti e kishte vendosur mbret të Izraelit, sepse mbretëria e tij qe lavdëruar shumë pér shkak të popullit të tij, Izraelit. **3** Davidi u martua me gra të tjera në Jeruzalem dhe i lindën djem e vajza. **4** Këto janë emrat e bijve që i lindën në Jeruzalem: Shamua, Shohabi, Salomon, **5** Ibhari, Elishua, Elpeleti, **6** Nagahu, Nefegu, Jafia, **7** Elishama, Beelida dhe Elifeleti. **8** Kur Filistejtë mësuan që Davidi ishte vajosur mbret i tërë Izraelit, dolën të gjithë në kërkim të Davidit. Sa e mësoi këtë, Davidi u doli përballë. **9** Filistejtë arritin dhe u përhapën në lugjinë e Refaimit. **10** Atëherë Davidi u këshillua me Perëndinë, duke thënë: A duhet të dal kundër Filistejve? A do të m'i japësh në duart e mia?". Zoti u përgjigji: "Dil dhe unë do t'i jap në duart e tua". **11** Ata dolën në Baal-Peratsim, ku Davidi i mundi dhe tha: "Perëndia ka hapur me duart e mia një kalim midis armiqve të mi, si një kalim i hapur nga ujërat". Prandaj i vunë këtij vendi emrin e Baal-Peratsimit. **12** Filistejtë braktisën aty perënditë e tyre dëshvështë Davidi urdhëroi që të digjeshin në zjarr. **13** Më vonë Filistejtë filluan të shpërndahen nëpër luginë. **14** Davidi u këshillua përsëri me Perëndinë, dhe Perëndia i tha: "Mos u dil prapa, por merru krahët dhe sulu mbi ta përballë ballsameve. **15** Kur të dëgjosh një zhurmë hapash në majat e

ballsameve, hidhu menjëherë në sulm, sepse Perëndia do të të dalë përpara për të mundur ushtrinë e Filistejeve". 16 Davidi bëri ashtu siç e kishte urdhëruar Perëndia, dhe ata mundën ushtrinë e Filistejeve nga Gabaoni deri në Gezer. 17 Kështu fama e Davidit u përhap në të gjitha vendet, dhe Zoti solli tmerrin e tij mbi të gjitha kombet.

15 Davidi ndërtoi disa shtëpi në qytetin e Davidit, përgatiti një vend për arkën e Perëndisë dhe ngriti një çadër për atë. 2

Atëherë Davidi tha: "Asnjieri nuk duhet të mbartë arkën e Zotit përvëq Levitëve, sepse Zoti ka zjedhur ata për ta mbajtur arkën e Perëndisë dhe për t'i shërbyen atij përfjetë". 3 Davidi mblodhi tërë Izraelin në Jeruzalem për ta çuar arkën e Zotit në vendin që i kishte përgatitur. 4 Davidi mblodhi edhe bijtë e Aaront dhe Levitët. 5 Nga bijtë e Kehathit, Urielin, të parin, dhe njëqind e njëzet vëllezërit e tij; 6 nga bijtë e Merarit, Asajahun, të parin, dhe dyqind e njëzet vëllezërit e tij; 7 nga bijtë e Gershomit, Joelin, të parin, dhe njëqind e tridhjetë vëllezërit e tij; 8 nga bijtë e Elitsafanit, Shemajahun, të parin, dhe dyqind vëllezërit e tij; 9 nga bijtë e Hebronit, Elielin, të parin, dhe tetëdhjetë vëllezërit e tij; 10 nga bijtë e Uzielit, Aminadabin, të parin, dhe njëqind e dymbëdhjetë vëllezërit e tij. 11 Pastaj Davidi thirri priftërinjtë Tsadok dhe Abiathar, dhe Levitët Uriel, Asajahu, Joel, Shemajahu, Eliel dhe Aminadab, 12 dhe u tha atyre: "Jujeni të parët e shtëpive atëreore të Levitëve; shenjtërohuni, ju dhe vëllezërit tuaj, që të mund të transportojnë arkën e Zotit, Perëndisë të Izraelit, në vendin që i kam përgatitur. 13 Sepse herën e parë ju nuk ishit dhe Zoti, Perëndia ynë, hapi një të çarë midis nesh, sepse nuk e kishim kërkuar sipas rregullave të caktuara". 14 Kështu priftërinjtë dhe Levitët u shenjtëruan për të transportuar arkën e Zotit, Perëndisë të Izraelit. 15 Biftë e Levitëve e mbajtën arkën e Perëndisë mbi shpatullat e tyre me anë të shufrave, ashtu si kishte urdhëruar Moisiu sipas fjalës të Zotit. 16 Pastaj Davidi urdhëroi kërët e Levitëve të caktuan vëllezërit e tyre këngëtarë me vegla muzikore, harpa, qeste dhe cembale për të pasur tinguj gëzimi. 17 Prandaj Levitët caktuan Hemanin, birin e Joelit, midis vëllezërvë të tij, Asafin, birin e Berakiahut, dhe midis bijve të Merarit, vëllezërit e tyre, Ethanin, birin e Kushajahut. 18 Me ta ishin vëllezërit e tyre të klasës së dytë: Zakaria, Beni, Jaazieli, Semiramothi, Jehieli, Uni, Eliabi, Benajahu, Maasejahu, Matithiahu, Elifalehu, Miknejahu, Obed-Edomi dhe Jeeli, që ishin derëtarë. 19 Këngëtarët Heman, Asaf dhe Ethan përdorin cembale prej bronzi; 20 Zakaria, Azieli, Semiramothi, Jehieli, Uni, Eliabi, Maasejahu dhe Benajahu u binin harpave për zëra sopranoje; 21 Matithiahu, Elifalehu, Miknejahu, Obed-Edomi, Jeeli dhe Azaziahu u binin qesteve në oktavë për të udhëhequr këngën; 22 Kenaiahu, i pari i Levitëve, ishte i ngarkuar me këngën; ai drejtonte këngën, sepse ishte kompetent në këtë fushë. 23 Berekiahu dhe Elkanahu ishin derëtarë pranë arkës. 24 Priftërinjtë Shebarriahu, Joshafati, Nethaneel, Amasai, Zakaria, Benayah dhe Elezieri u binin borive përpëra arkës së Perëndisë, kurse Obed-Edomi dhe Jehijahu kryenin detyrën e derëtarit afër arkës. 25 Atëherë Davidi, pleqtë e Izraelit dhe komendantët e mijëshëve vepruan me gëzim në transportimin e arkës së besëlidhjes të Zotit nga shtëpia e

Obed-Edomit. 26 Kështu, sepse Perëndia i ndihmoi Levitët që mbanin arkën e besëlidhjes të Zotit, u ofruan si fljime shtatë dema dhe shtatë desh. 27 Davidi kishte veshur një mantel prej liri të hollë, ashtu si tërë Levitët që mbanin arkën, këngëtarët dhe Kenianahu, drejtuesi i këngës së bashku me këngëtarët; Davidi kishte veshur gjithashtu një efod prej liri. 28 Kështu tërë Izraeli e çoi lart arkën e besëlidhjes të Zotit me klithma gëzimi nën tingujt e burive, brirëve, cembaleve, qesteve dhe harpave. 29 Por ndodhi që, ndërsa arka e besëlidhjes të Zotit arriti në qytetin e Davidit, Mikal, e bija e Saulit, duke shikuar nga dritaria, pa mbretin David që kércente dhe hidhej përpjetë, dhe e përcëmoi në zemër të saj.

16 Kështu e prunë arkën e Perëndisë dhe e vendosën në

mes të tabernakullit që Davidi kishte ngritur për të; pastaj ofruan olokauste dhe fljime falenderimi përpëra Perëndisë. 2 Kur Davidi mbaroi së ofruari olokaustet dhe fljimet e falenderimit, ai bekoi popullin në emër të Zotit; 3 pastaj u ndau tërë Izraelitëve, burra dhe gra, secilit prej tyre një bukë, një racion mish dhe një sasi rrushi të thatë. 4 Pastaj vendosi përpëra arkës të Zotit disa Levitë për të kryer shërbimin për të kujtuar, për të falenderuar dhe për të lëvduar Zotin, Perëndinë e Izraelit; 5 Asafi, i pari, Zakaria i dyti mbas tij, pastaj Jeieli, Shemiramothi, Jehieli, Matithiahu, Eliabi, Benajahu, Obed-Edomi dhe Jejeli. Ata u binin harpave dhe qesteve, ndërsa Asafi u binte cembaleve. 6 Priftërinjtë Benajah dhe Jahaziel përkundrazi i binin trombës vazhdimisht përpëra arkës së besëlidhjes së Perëndisë. 7 Atë ditë Davidi u besoi për herë të parë Asafit dhe vëllezërvë të tij detyrën që të këndonin lëvdata Zotit. 8 Kremoni Zotin, kujtoni emrin e tij; bëjini të njohura veprat e tij midis popujve. 9 Këndojini atij, lëvdoheni, mendoni të gjitha mrekullitë e tij. 10 Lëvdohuni me emrin e tij të shenjtë; u gëzofshin zemrat e të gjithë atyre që kërkojnë Zotin! 11 Kërkoni Zotin dhe forcën e tij, kërkoni vazhdimisht ftyrrën e tij! 12 Kujtoni mrekullitë që ka bërë, çuditë e tij dhe gjykimet që kanë dalë nga goja e tij, 13 ju, o stermpa të Izraelit, shërbëtorit të tij, o bij të Jakobit, të zgjedhurit e tij! 14 Ai është Zoti, Perëndia ynë; gjykimet e tij i gjemjë mbi të gjithë tokën. 15 Mos harroni kurrë besëlidhjen e tij, fjalën e tij të urdhëruar për një mijë breza, 16 besëlidhjen e lidhur me Abrahamin, betimin që i ka bërë Isakut, 17 që ia konfirmoi Jakobit si një statut dhe Izraelit si një besëlidhje të përfjetshme, 18 duke thënë: "Unë do t'ju jap vendin e Kanaanit si pjesë e trashëgimisë suaj". 19 kur nuk ishin veçse një numër i vogël, fare i pakët dhe të huaj në vend. 20 Kur shkonin nga një komb në një tjetër, nga një mbretëri në një popull tjetër, 21 ai nuk lejoq që ndokush t'i shtypte; përkundrazi dénoi disa mbretër për dashurinë që ushqente për ta, 22 duke thënë: "Mos preknit të vajosurit e mi dhe mos u bëni asnjë të keqe profetëve të mi". 23 Këndojini Zotit, o banorë të të gjithë tokës, lajmëroni çdo ditë shpëtimin e tij! 24 Shpallni lavdinë e tij midis kombeve dhe mrekullitë e tij midis tërë popujve! 25 Sepse Zoti është i madh dhe i denjë të lëvdohet në kulm; ai është me friksuësi nga tërë perënditë. 26 Sepse tërë perënditë e kombeve janë idhuj, kurse Zoti ka krijuar qiejtë. 27 Shkëlqimi dhe madhëria janë para tij, forca dhe gjëzimi ndodhen në banesën e tij. 28 Jepini

Zotit, o familje të popujve, jepini Zotit lavdi dhe forcë. **29** Jepini Zotit zulmin që i takon emrit të tij, çojini oferta dhe ejani para tij. Bini përmbyss para Zotit në shkëlqimin e shenjtërisë së tij; **30** dridhuni para tij, o banorë të të gjithë tokës! Po, bota éshët e qëndrueshme dhe nuk do të tundet. **31** Le të gëzohen qiejtë dhe toka, dhe le të thonë kombet: "Zoti mbretëreron". **32** Le të gjëmojë deti dhe téré ato që janë në të; **33** atëherë téré drurët e pyllit do të lëshojnë britma gëzimi përrapa Zotit, sepse ai vjen të gjykojë tokën. **34** Kremoni Zotin, sepse ai éshët i mirë, sepse mirësia e tij vazhdon përfjetë. **35** Thoni: "Shpëtona, o Perëndi i shpëtimit tonë! Na mblidh dhe na çliro nga kombet, me qëllim që të kremitojmë emrin tênd të shenjtë dhe të mburremi se të kemi lëvduar". **36** I bekuar qoftë Zoti, Perëndia i Izraelit, nga amshimi në amshim! Dhe téré populli tha: "Amen", dhe lëvdoi Zotin. **37** Kështu Davidi la Asafin dhe véllezérirët e tij atje përrpara arkës së besëlidhjes të Zotit, me qëllim që të shërbenin vazhdimisht përrpara arkës, sipas nevojave të çdo dite, **38** la edhe Obed-Edomin dhe të gjashtëdhjetët e tetë véllezérirët e tij (Obed-Edomi, bir i Jeduthunit dhe Hosahu si derëtarë), **39** dhe priftin Tsadok dhe priftërinjtë véllezérirët e tij përrpara tabernakullit të Zotit, në vendin e lartë që ishte në Gabaon, **40** me qëllim që ata t'i ofronin Zotit olokauste mbi altarin e olokausteve, vazhdimisht në mëngjes e në mbrëmje, sipas téré atyre që janë shkuar në ligjin e Zotit, që ai ia kishte imponuar Izraelit. **41** Dhe me ta ishin Hemani, Jeduthuni dhe të tjerët që ishin zgjedhur dhe caktuar me emër pér të lëvduar Zotin, sepse mirësia e tij éshët e përjetshme. **42** Me ta ishin gjithashtu Hemani dhe Jeduthuni me bori dhe cembale, pér ata që do t'u binin veglave, dhe me vegla muzikore pér të shqëruar këngët e Perëndisë. Bijtë e Jeduthunit duhet të rrinin te porta. **43** Më në fund téré populli u kthye, secili në shtëpinë e vet, dhe Davidi u kthye pér të bekuar shtëpinë e vet.

17 Ndonhi që Davidi, mbasi u vendos në shtëpinë e vet, i tha profetit Nathan: "Ja, unë banoj në një shtëpi prej kedri, ndërsa arka e besëlidhjes të Zotit ndodhet nën një çadër". **2** Nathani iu përgjegj Davidit: "Bëj të gjitha ato që ke në zemër, sepse Perëndia éshët me ty". **3** Por po atë natë fjala e Perëndisë iu drejtua Nathanit, duke i thënë: **4** "Shko t'i thuash shërbëtorit tim David: "Kështu thotë Zoti: Nuk do të jesh ti ai që do të më ndërtojë një shtëpi në të cilën unë të mund të banoj. **5** Në fakt nuk kam banuar kurrë në një shtëpi nga dita që kam nxjerrë Izraelin nga Egjipti deri më sot; por kam shkuar nga një çadër te tjetra dhe nga një banesë te tjetra. **6** Kudo kam shkuar me gjithë Izraelin, a i kam folur vallë ndonjerit prej gjyqtarëve të Izraelit, të cilët i kisha urdhëruar të ushqenin popullin tim, duke thënë: "Pse nuk më ndërtoni një shtëpi me dru kedri?". **7** Tani do t'i flasësh kështu shërbëtorit tim David: "Kështu thotë Zoti i ushtrive: Unë të mora nga vatha, kur po shkoje pas deleve, dhe të bëra princ mbi popullin tim, Izraelin. **8** kam qenë me ty kudo ku ke vajtur, kam shfarosur përrapa teje téré armiqjtë e tu dhe e kam bëré emrin tênd si atë të njerëzve të mëdhenj që janë mbi dhe. **9** Përveç kësaj do t'i jap popullit tim të Izraelit një vend ku të banojë në shtëpinë e tij dhe të mos e lëvizin më, dhe të këqijtë të mos vazhdojnë ta shkretojnë si më parë, **10** qysht prej kohës që kam vendosur gjyqtarët mbi popullin tim të Izraelit. Do

të poshtëroj edhe téré armiqjtë e tu. Të njoftoj gjithashtu që Zoti do të tē ndërtojë një shtëpi. **11** Kur tē mbushen ditët e tua dhe të shkosh të bashkohesh me etërit e tu, unë do të nxjerrë një pasardhësin tênd, që do të jetë një nga bijtë e tu, dhe do ta konsolidoj mbretërinë e tij. **12** Ai do tē më ndërtojë një shtëpi dhe unë do ta bëj të qëndrueshém froni e tij përgjithnjë. **13** Unë do të jem pér tē një atë dhe ai pér mua një bir; dhe nuk do t'ia heq përkrahjen time ashtu siç ia kam hequr atij që tē ka paraprirë. **14** Unë do ta bëj të qëndrueshém pér gjithnjë në shtëpinë time dhe në mbretërinë time, dhe froni i tij do tē jetë i qëndrueshém gjithnjë". **15** Nathani i foli Davidit duke përdorur téré këto fjalë dhe sipas gjithë vizionit të tij. **16** Atëherë mbreti David hyri, u ul përballë Zotit dhe tha: "Kush jam unë, o Zot Perëndi, c'është shtëpia ime, që ti më bëre të arrji deri këtu? **17** Megjithatë kjo t'u duk një gjë e vogël para syve të tu, o Perëndi; ti fole edhe pér shtëpinë e shërbëtorit tênd pér një të ardhme të largët dhe më konsiderove sikur të isha një njeri i rangut të lartë, o Zot Perëndi. **18** Çfarë mund të thotë akoma Davidi pér nderin që i ke bëre shërbëtorit tênd? Ti e njeh në tē vërtetë shërbëtorin tênd. **19** O Zot, pér dashurinë e shërbëtorit tênd dhe sipas zemrës sate, ti ke kryer gjithë këto veprat që fuqishme pér t'i bëre të njohura téré këto gjëra të mëdha. **20** O Zot, askush nuk éshëti i ngjashëm me ty dhe nuk ka tjetër Perëndi vec teje, sipas téré ato që kemi dégjuar me veshët tonë. **21** Dhe kush éshëti si populli yt i Izraelit, i vetmi komb mbi tokë që Perëndia erdhë pér ta çliruar dhe pér ta bëré popullin e tij, pér tē të dhënë një emër me gjëra të mëdha dhe tē tmerrshme, duke i débuar kombet përrapa popullit tênd që ti ke çliruar nga Egjipti? **22** Ti e ke bëré popullin e Izraelit popullin tênd pér gjithnjë; dhe ti, o Zot, je bëré Perëndia i tyre. **23** Prandaj fjalë që ke shqiptuar, o Zot, përsa i përket shërbëtorit tênd dhe shtëpisë së tij, tē ruajë vlerën e saj pér gjithnjë! Bëj siç ke thënë! **24** Po, tē mbetet e vlefshme, me qëllim që emri yt tē shkëlqejë pér gjithnjë dhe tē kemi mundësinë të themi: "Zoti i ushtrive, Perëndia i Izraelit, éshët me tē vërtetë Perëndia pér Izraelin"; dhe shtëpia e shërbëtorit tênd David u bëftë e qëndrueshme para teje! **25** Ti vetë, o Perëndia im, i ke treguar shërbëtorit tênd se do t'i ndërtonte një shtëpi. Prandaj shërbëtori yt pati guximin tê lutet në praninë tênde. **26** Dhe tani, o Zot, ti je Perëndia dhe i ke premtuar këtë të mirë shërbëtorit tênd. **27** Ndërkëq le tē të pëlqejë të bekosh shtëpinë e shërbëtorit tênd, me qëllim që ajo tē qëndrojë gjithnjë para teje, sepse atë që bekon ti, o Zot, éshët e bekuar pér gjithnjë".

18 Mbas këtyre ngjarjeve, Davidi mundi Filistejtë dhe i poshtëroi, duke u hequr nga dora Gathin dhe fshatrat përreth tij. **2** Ai mundi gjithashtu Moabitët; dhe Moabitët u bënë nénshetas dhe haraçpagues tē Davidit. **3** Davidi mundi përvëc tyre Hadarezerin, mbretin e Tsobahut, deri në Hamath, ndërsa ai shkonte pér tē vendosur sundimin e tij gjatë lumit Eufrat. **4** Davidi i mori një mijë qerre, i kapi shtatë mijë kalorës dhe njëzet mijë këmbësorë. Davidi preu gjithashtu kërcinjtë e téré kuajve, por kurseu mjaft pér njëqind qerre. **5** Kur Sirët e Damaskut erdhën pér tē ndihmuar Hadarezerin, mbretin e Tsobahut, Davidi vrau njëzet e dy mijë Sirë. **6** Pastaj Davidi vendosi garnizone në Sirinë e Damaskut, dhe Sirët u bënë nénshetas dhe haraçpagues tē Davidit; dhe Zoti e përkrahte Davidin kudo

që ai shkonte. 7 Davidi mori mburojat e arta që shërbëtorët e Hadarezerit kishin me vete dhe i çoi në Jeruzalem. 8 Davidi mori edhe një sasi të madhe bronzi në Tibhath dhe në Kun, qytete të Hadarezerit. Me të Salomoni ndërtoi detin prej bronzi, shtyllat dhe veglat prej bronzi. 9 Kur Tou, mbret i Hamathit, mësoi që Davidi kishte mundur tërë ushtrinë e Hadarezerit, mbretit të Tsobahut, 10 i dërgoi mbretit David Hadoramin, birin e tij, pér ta përshtëdetur dhe pér ta bekuar, sepse kishte luftuar kundër Hadarezerit dhe e kishte mundur (Hadarezeri ishte gjithnjë në luftë me Toun); dhe Hadorami pruri me vete lloj-lloj enësh ari, argjendi dhe bronzi. 11 Mbreti David ia shenjtëroi edhe këto Zotit, ashtu si kishte bërë me argjendin dhe me arin që u kishte marrë tërë kombeve, domethënë Edomitëve, Moabitëve, Amonitëve, Filistejeve dhe Amalekitëve. 12 Përveç kësaj Abishai, bir i Tserujahut, mundi tetëmbëdhjetë mijë Edomitë në luginë e Kripës. 13 Vendosi garnizone edhe në Idumea dhe tërë Edomitët u bënë nënshtetas të Davidit; dhe Zoti e përkrahte Davidin kudo që shkonte. 14 Kështu Davidi mbretëroi mbi tërë Izraelin, duke shqiptuar gjykime dhe duke administruar drejtësinë tërë popullit të tij. 15 Joabi, bir i Tserujahut, ishte komendant i ushtrisë; Jozafati, bir i Ahikudit, ishte arkivist; 16 Tsadoku, bir i Ahitubit, dhe Abimeleku, bir i Abiatharit, ishin priftërinj; Shaysha ishte sekretar; 17 Benajahu, bir i Jehojadait, ishte kryetar i Kerethejeve dhe i Pelethejeve; bijtë e Davidit ishin të parët në krah të mbretit.

19 Mbas këtyre ngjarjeve ndodhi që Nahashi, mbret i bijve të Amonit, vdiq dhe i biri mbretëroi në vend të tij. 2 Davidi tha: "Unë dua të përdor me Hanunin, birin e Nahashit, po atë dashamirësi që i ati ka treguar ndaj meje". Kështu Davidi dërgoi lajmëtarë pér ta ngushëlluar pér humbjen e atit të tij. Por kur shërbëtorët e Davidit arritën ne vendin e bijve të Amonit te Hanuni pér ta ngushëlluar, 3 kërret e bijve të Amonit i thanë Hanunit: "Ti beson që Davidi të ka dërguar ngushëllues pér të nderuar atin tënd? Shërbëtorët e tij a nuk kanë ardhur vallë pér të vëzhguar, pér të shkatërruar dhe pér të spiunuar vendin?". 4 Atëherë Hanuni mori shërbëtorët e Davidit, i detyroi të rrulen dhe të presin rrobat pér gjysmë deri në mollaqet, pastaj i la të shkonin. 5 Ndërkëq disa shkuan të njofojnë Davidin pér atë që u kishte ndodhur këtyre njerëzve; atëherë Davidi dërgoi njerëz pér t'i takuar, sepse ata ishin krejt të turpëruar. Mbreti porositi që t'u thonë atyre: "Qëndroni në Jeriko sa t'ju rritet mjekra, pastaj do të ktheheni". 6 Kur bijtë e Amonit e kuptuan se kishin shkaktuar urrejtjen e Davidit, Hanuni dhe Amonitët dërguan një mijë talenta argjendi pér të rekrutuar në shërbimin e tyre qerre dhe kalorës nga Mesopotamia, nga Sirët e Maakahut dhe nga Tsobahu. 7 Rekrutuan gjithashtu tridhjetë e dy mijë qerre dhe mbretin e Maakahut me gjithë popullin tij, që fushuan përballë Medebas. Ndërkëq bijtë e Amonit ishin mbledhur nga qytetet e tyre pér të marrë pjesë në luftë. 8 Kur Davidi e dëgjoi këtë, dërgoi kundër tyre Joabin dhe tërë ushtrinë e njerëzve trima. 9 Bijtë e Amonit dolën dhe u renditën pér betejë në portën e qytetit, ndërsa mbretërit që kishin ardhur në ndihmë të tyre rrinin mënjanë në fushë. 10 Kur Joabi e kuptoi që kishte kundër tij dy fronte beteje, njeri pëpara dhe tjetri prapa, zgjodhi nga njerëzit më të mirë të Izraelit dhe i vendosi në rend beteje kundër Sirëve; 11 pjesën tjetër të popullit e vendosi nën urdhrat

e vëllait të tij Abishai; këta u renditën kundër bijve të Amonit; 12 pastaj i tha: "Në rast se Sirët janë më të fortë se unë, ti do të më vish në ndihmë; por në rast se bijtë e Amonit janë më të fortë se ti, atëherë do të vij unë të tē ndihmoj. 13 Tregohu trim dhe të jemi të fortë pér popullin tonë dhe pér qytetet e Peréndisë tonë; dhe Zoti të bëjë atë që i pëlqen". 14 Pastaj Joabi me njerëzit që kishte me vete shkoi përparrë pér t'u ndeshur me Sirët; por këta ikën para tij. 15 Kur bijtë e Amonit panë që Sirët kishin ikur, edhe ata ua mbathën para Abishait, vëllait të Joabit, dhe u kthyen në qytet. Atëherë Joabi u kthyte në Jeruzalem. 16 Sirët, duke qenë se ishin mundur nga Izraeli, dërguan lajmëtarë dhe prunë Sirët që ishin matanë lumit. Në krye të tyre ishte Shofaku, komandanti i ushtrisë të Hadarezerit. 17 Kur Davidi u njofua pér këtë gjë, mblodhi tërë Izraelin, kaloi Jordanin, marshoi kundër tyre dhe u vendos në rend beteje kundër tyre. Sapo Davidi u rreshtua në rend beteje kundër Sirëve, këta e filluan menjëherë betejën. 18 Por Sirët ua mbathën para Izraelit; dhe Davidi vrau shtatë mijë kalorës dhe dyzet mijë këmbësorë Sirë; vrau gjithashtu Shofakun, komandantin e ushtrisë. 19 Kur shërbëtorët e Hadarezerit panë se ishin mundur nga Izraeli, bënë paqe me Davidin dhe i nënshtruan atij. Kështu Sirët nuk deshën më t'u vinin në ndihmë bijve të Amonit.

20 Me fillimin e vitit të ri, në kohën kur mbretërit shkojnë të luftojnë, Joabi u vu në krye të një ushtrie të fuqishme dhe shkretori vendin e bijve të Amonit; pastaj shkoi të rrethoje Rabahun, ndërsa 2 Atëherë Davidi i hoqi kurorën nga koka e mbretit të tyre dhe pa që ajo peshonte një talent ari, dhe në të kishte gurë të çmuar; ajo pastaj u vu mbi kryet e Davidit. Përveç kësaj nga ai qytet ai mori një plaçkë shumë të madhe. 3 I nxori banorët që ishin në qytet dhe i vuri të punojnë me sharra, me lesa prej hekuri dhe me sëpata. Kështu veproi Davidi në të gjitha qytetet e bijve të Amonit. Pastaj Davidi u kthyte në Jeruzalem me tërë popullin. 4 Mbas këtyre ngjarjeve u bë në Gezer një betejë me Filistejtë; atëherë Sibekai nga Hushahu vrau Sipain, një nga pasardhësit e gjigantëve, dhe kështu Filistejtë u poshtëruan. 5 U bë një betejë tjetër me Filistejtë; Elhanani, bir i Jairit, vrau Lahmin, vëllanë e Goliathit nga Gathi, që e kishte shtizën sa një shul endësi. 6 U bë edhe një betejë tjetër në Gath, ku kishte një njeri me shtatë madh, me gjashtë gishtërinj në secilën dorë dhe gjashtë gishtërinj në secilën këmbë, gjithsej njëzet e katër gishtërinj; edhe ai ishte një pasardhës i gjigantëve. 7 Ai e fuu Izraelin dhe Jonathani, bir i Shimeahut dhe vëlla i Davidit, e vrau. 8 Këta kishin lindur nga gjigantët e Gathit. Ata i zhduku dora e Davidit dhe ajo e shërbëtorëve të tij.

21 Por Satanai u ngrit kundër Izraelit dhe e nxiti Davidin të bënte regjistrimin e popullit të Izraelit. 2 Kështu Davidi i tha Joabit dhe krerëve të popullit: "Shkoni dhe bëni regjistrimin e Izraelitëve nga Beer-Sheba deri në Dan; pastaj më paraqitni raportin që unë të dij numrin e tyre". 3 Joabi u përgjigji: "Zoti e shumësoftë popullin e tij njëqind herë aq. Por, o mbret, o imzot, a nuk janë vallë të gjithë shërbëtorë të zortërisë sime? Pse zoti im kërkon një gjë të tillë? Pse e bën faktor Izraelin?". 4 Por kërkesa e mbretit mbizotëroi mbi atë të Joabit. Prandaj Joabi u nis, e pëershkoi tërë Izraelin dhe u kthyte pastaj në Jeruzalem. 5

Joabi i dërgoi Davidit shifrat e regjistrimit të popullsisë; në të gjithë Izraelin kishte një milion e njëqind mijë njerëz të aftë pér të përdorur shpatën dhe në Judë katërqind e shtatëdhjetë mijë njerëz të aftë pér të përdorur shpatën. 6 Por në regjistrimin e këtyre Joabi nuk përfshiu Levin dhe Beniaminin, sepse pér të kérkesa e mbretit ishte e neveritshme. 7 Kjo gjë nuk i pélqeua Peréndisë, prandaj e goditi Izraelin. 8 Kështu Davidi i tha Peréndisë: "Kam bérë një mëkat shumë të madh duke bérë këtë gjë; por tani, të lutem, hiqja paudhésinë shërbëtorit tënd, sepse unë kam vepruar shumë pa mend". 9 Atëherë Zoti i foli Gadit, shikuesit të Davidit, duke i thënë: 10 "Shko e i thuaj Davidit: "Kështu thotë Zoti: Unë të propozoj tri gjëra: zgjidh njerën nga këto dhe unë do ta kryej pér ty"". 11 Gadi shkoi te Davidi dhe i tha: "Kështu thotë Zoti: Zgjidh 12 ose tre vjet zi buke, ose tre muaj shkatërrimesh pérpara kundërshtarëve të tu, gjatë të cilave shpata e armiqe të tu do të të zërë, ose tri ditë shpata të Zotit, me fjalë të tjera murtaja në vend, gjatë të cilave engjëlli i Zotit do të të sjellë shkatërrim në të gjithë territorin e Izraelit. Tani më bëj të ditur përgjigjen që duhet t'i jap atij që më ka dërguar". 13 Davidi i tha Gadit: "Unë jam në një ankth të madh! Oh, më mirë unë të bija në duart e Zotit sepse éshtë shumë i mëshirshëm, por të mos bija në duart e njerëzve!". 14 Kështu Zoti dërgoi murtajën në Izrael dhe vdiqën shtatëdhjetë mijë Izraelit. 15 Peréndia dërgoi gjithashtu një engjëll në Jeruzalem pér ta shkatërruar; por kur po përgatitje të fillonte shkatërrimin, Zoti ktheu shikimin, u pendua pér fatkeqësinë e caktuar dhe i tha engjëllit që shkatërronte: "Tani mjaft! Mbaje dorën!". Engjëlli i Zotit qëndronte më këmbë pranë lëmit të Ornanit, Jebuseut. 16 Davidi me sytë e ngritur, pa engjëllin e Zotit që rrinte midis tokës dhe qjellit me në dorë një shpatë të zhveshur dhe të drejtuar mbi Jeruzalem. Atëherë Davidi dhe pleqtë, të veshur me thasë, ranë përmbyss me fytyrë pér tokë. 17 Davidi i tha Peréndisë: "A nuk kam qenë unë, vallë, ai që urdhëroi regjistrimin e popullsisë? Kam qenë unë që kam mëkatuar dhe që kam bérë tō keqen; por këta, kopeja, çfarë kanë bérë? Të lutem, o Zot, Peréndia im, drejoje dorën tēnde kundër meje dhe kundër shtëpisë së atit tim, por mos e godit popullin tēnd me këtë fatkeqësi". 18 Atëherë engjëlli i Zotit urdhëroi Gadin t'i thotë Davidit që ky të dalë dhe t'i ngrejë një altar Zoti në lëmin e Ornanit, Jebuseut. 19 Kështu Davidi doli sipas fjalës që Gadi kishte shqiptuar në emër të Zotit. 20 Ornani u kthye dhe pa engjëllin; prandaj të katër bijtë e tij që ishin me të u fshehën, por Ornani vazhdoi të shijë grurin. 21 Kur Davidi arriti pranë Ornanit, ky e shkoi dhe e njohu Davidin; doli pastaj nga lëmi dhe ra përmbyss para Davidit me fytyrë pér tokë. 22 Atëherë Davidi i tha Ornanit: "Më jep sipërfaqen e lëmit; që të ndërtojë një altar pér Zotin; ma jep pér gjithë vlerën e saj, me qëllim që fatkeqësia të mos godasë më popullin". 23 Ornani i tha Davidit: "Merre; dhe mbreti, zoti im, të bëjë atë që i duket më e mirë; ja, unë po të jap edhe qetë e olokaustit, veglat e shirjes pér dru dhe grurin pér blatin e ushqimit; po t'i jap të gjitha". 24 Por mbreti David i tha Ornanit: "Jo! Unë dua ta ble pér vlerën e saj të plotë, sepse nuk ka pér të marrë pér Zotin atë që éshtë prona jote dhe nuk kam pér të ofruar një olokaust që nuk më kushton asgjë". 25 Kështu Davidi i dha Ornanit si çmim të tokës peshën e gjashtëqind siklave ari.

26 Pastaj Davidi ndërttoi aty një altar pér Zotin, ofroi olokauste dhe fljime falenderimi dhe kérkoi ndihmën e Zotit, që iu përgjigj me zjarrin që zbriti nga qjelli mbi altarin e olokaustit. 27 Atëherë Zoti urdhëroi engjëllin ta fusë përsëri shpatën e tij në myll. 28 Në atë kohë Davidi, duke parë që Zoti ia kishte plotësuar déshirin në lëmin e Ornanit, Jebuseut, ofroi aty fljime. 29 Në fakt tabernakulli i Zotit që Moisiu kishte ndërtuar në shkretëtirë dhe altari i olokausteve ndodheshin atëherë në vendin e lartë të Gabaonit. 30 Por Davidi nuk mund të shkonte pérpara atij altari pér t'u këshilluar me Peréndinë, sepse ishte trembur pérpara shpatës së engjëllit të Zotit.

22 Pastaj Davidi tha: "Kjo éshtë shtëpia e Zotit Peréndi dhe ky éshtë altari i olokausteve pér Izraelin". 2 Atëherë Davidi dha urdhër të grumbulloheshin të huajt që ishin në vendin e Izraelit dhe i ngarkoi gurgdhendësit të latonin gurë pér ndërtimin e shtëpisë së Peréndisë. 3 Davidi përgatiti gjithashtu hekur me bollék pér gozhdat e kanateve të dyerive dhe pér kanxhët, një sasi bronzi me peshë të pallogaritshme, 4 dhe dru kedri që nuk mund të llogaritej, sepse Sidonët dhe Tirët i kishin sjellë Davidit dru kedri me bollék. 5 Davidi thoshte: "Salomoni, biri im, éshtë i ri dhe i mungon përvoja; shtëpia që do t'i ndërtohet Zoti ka pér të qenë jashtëzakonisht madhështore dhe do të fitojë famë e lavdi në të gjitha vendet; prandaj kam pér të bérë përgatitjet e duhura pér të". Kështu Davidi, para se të vdiste, bëri përgatitje të mëdha. 6 Pastaj thirri birin e tij Salomonin dhe e urdhëroi të ndërtonte një shtëpi pér Zotin, Peréndinë e Izraelit. 7 Davidi i tha Salomonit: "Biri im, unë vetë kisha në zemër të ndërtoja një shtëpi në emër të Zotit, Peréndisë tim; 8 por fjalë e Zotit m'u drejtua, duke më thënë: "Ti ke derdhur shumë gjak dhe ke bérë shumë luftëra; prandaj nuk do të ndërtosh një shtëpi në emrin tim, sepse ke derdhur shumë gjak mbi tokë para meje. 9 Por ja, do të të lindë një djalë, që do të jetë paqedashës dhe unë do ta lë të shlodhet nga ana e të gjithë armiqe të tij që ndodhen rrëth e qark. Ai do të quhet Salomon dhe gjatë ditëve të tij do t'i siguroj paqe dhe qetësi Izraelit. 10 Ai do të ndërtojë një shtëpi në emrin tim; ai do të jetë pér mua një djalë dhe unë do të jem pér të një baba; dhe do ta bëj të qëndrueshém pér gjithnjë froni e mbretërisë së tij mbi Izraelin". 11 Tani, biri im, Zoti qoftë me ty, në mënyrë që ti të përparosh dhe të ndërtosh shtëpinë e Zotit, Peréndisë tēnd, ashtu si ka thënë ai pér ty. 12 Vetëm Zoti të dhëntë dituri dhe zgjuarësi, të besofte përgjegjësinë mbi Izraelin, pér të respektuar ligjin, e Zotit, Peréndisë tēnd. 13 Atëherë do të kesh mbarësi, po të jetë se kujdesesh të zbatosh statutet dhe dekretet që Zoti i ka caktuar Moisiut pér Izraelin. Ji i fortë dhe trim, mos ki frikë dhe mos u trondit. 14 Ja, unë jam preokupuar të përgatis pér shtëpinë e Zotit njëqind mijë talenta ari, një milion talenta argjendi dhe një sasi të tillë bronzi dhe hekuri sa nuk peshohet dot. Kam përgatitur gjithashtu lëndë druri dhe gurë; dhe ti mund t'i shtosh edhe më. 15 Përvëç kësaj ke me vete shumë punëtorë: gdhëndës, punëtorë të gurit dhe të drurit dhe çdo lloj teknikësh pér çfarëdo lloj punimi. 16 Ka një sasi të pallogaritshme ari, argjendi, bronzi dhe hekuri. Çohu, pra, dhe futu punës, dhe Zoti qoftë me ty!". 17 Davidi u dha gjithashtu urdhër tērë krerëve të Izraelit të ndihmonin Salomonin, birin e

tij, dhe u tha atyre: **18** "A nuk éshëtë vallë Zoti, Perëndia juaj, me ju, dhe a nuk ju ka dhënë paqe rreth e qark? Në fakt ai i ka lénë banorët e vendit në duart e mia, dhe vendi éshëtë nénshtruar para Zotit dhe para popullit të tij. **19** Prandaj tanë bëni që zemra dhe shpirti juaj të kérkojnë Zotin, Perëndinë tuaj; pastaj çohuni dhe ndërtoni shenjtëroren e Zotit, Perëndisë tuaj, pér të transferuar arkën e besëlidhjes të Zotit dhe sendet që ia keni shenjtëruar Perëndisë në tempullin që do të ndërtohet në emër të Zotit".

23 Davidi, tanimë i plakur dhe i velur me ditë, vendosi si mbret mbi Izraelin birin e tij Salomon. **2** Ai mblohdhi téré kerët e Izraelit së bashku me priftërinjtë dhe me Levitët. **3** U llogaritën Levitët tridhjetë vjeç e lart; dhe numri i individëve ishte tridhjetë e tetë mijë. **4** Nga këta, njëzet e katër mijë u caktuan pér të drejtar punimet në shtëpinë e Zotit, gjashtë mijë ishin magjistratë dhe gjyqtarë, **5** katër mijë ishin derëtarë dhe katér mijë duhet të lëvdonin Zotin me veglat që Davidi kishte bérë pér ta kremluar. **6** Davidi i ndau në klasa, sipas bijve të Levit: Gershomi, Kehathi dhe Merari. **7** Nga Gershonitët: Ladani dhe Shimei. **8** Bjtë e Ladanit: Jejeli, i pari, Zethami dhe Joeli; tre gjithsej. **9** Bjtë e Shimeit: Shelomithi, Hazieli dhe Harani; gjithsej tre. Këta ishin të parët e shtëpive atërorë të Ladanit. **10** Bjtë e Shimeit: Jahathi, Zina, Jeushi dhe Beriahu. Këta ishin katër bjtë e Shimeit. **11** Jahathi ishte i pari, pas tij vinte Zina; Jeushi dhe Beriahu nuk patën shumë fémijë, prandaj në regjistrimin përbënini një shtëpi të vetme atërorë. **12** Bjtë e Kehathit: Amrami, Itshari, Hebronit dhe Uzieli; gjithsej katër. **13** Bjtë e Amramit: Aaroni dhe Moisiu. Aaroni u nda veç pér të shenjtëruar gjérat e shenjta, ai dhe bjtë e tij pérjetë, pér të djegur temjan përparrë Zotit, pér t'i shérbyer dhe pér të bekuar emrin e tij pérjetë. **14** Sa pér Moisiun, njeriu e Perëndisë, bjtë e tij u llogaritën në fisin e Levit. **15** Bjtë e Moisiut ishin Gershomi dhe Eliezeri. **16** Nga bjtë e Gershomit, Shebueli ishte i pari. **17** Nga bjtë e Eliezerit, Rehabiahu ishte i pari. Eliezeri nuk pati fémijë të tjerë, por bjtë e Rehabiahat ishin të shumët. **18** Nga bjtë e Itsharit, Shelomithi ishte i pari. **19** Nga bjtë e Hebroit, Jerijahu ishte i pari, Amariahu i dyti, Jahazeli i treti dhe Jekaneami i katertë. **20** Nga bjtë e Uzielit, Mikahu ishte i pari dhe Ishshiahu i dyti. **21** Bjtë e Merarit ishin Mahli dhe Mushi. Bjtë e Mahlit ishin Eleazarit dhe Kishi. **22** Eleazarit vdiq dhe nuk la djem, por vëtëm vajzat që u martuan me bjtë e Kishit, véllezér të tyre. **23** Bjtë e Mushi ishin Mahli, Ederi dhe Jeremothi; gjithsej tre. **24** Këta ishin bjtë e Levit sipas shtëpisë të tyre atërorë, të parët e shtëpive atërorë sipas regjistrimit të populsisë, që u bë duke i numëruar emrat një pér një. Këta ishin të ngarkuar me shérbinin e shtëpisë të Zotit njëzet vjeç e lart. **25** Sepse Davidi kishte thënë: "Zoti, Perëndia i Izraelit, i ka dhënë paqe popullit të tij, në mënyrë që ai të mund të banonte në Jeruzalem pérjetë. **26** Kështu Levitët nuk do ta mbartin më tabernakullin dhe téré objektet e shérbit të tij". **27** Sipas porosive të fundit të Davidit u bë regjistrimi i bijve të Levit, njëzet vjeç e lart. **28** Sepse detyra e tyre ishte që të ndihmonin bjtë e Aaronit në shérbinin e shtëpisë së Zotit në oborret, në dhomat, në pastrimin e të gjitha gjërvave të shenjta, në punën e

shérbit mit të shtëpisë së Perëndisë, **29** me bukët e paraqitjes, me majën e miellit pér ofertën e ushqimit, me kuleçët e ndorme; me gjérat që gatuhen në tigan, me atë që éshëtë pérzier me vaj dhe me të gjitha masat dhe dimensionet. **30** Pérveç kësaj ata duhet të paraqiteshin çdo mëngjes pér të kremluar dhe pér të lëvduar Zotin, dhe kështu edhe çdo mbrëmje, **31** si dhe pér të ofruar vazhdimi shëtuan para Zotit téré olokaustet, sipas numrit të caktuar nga ligji ditët e shtuna, kur fillon hëna e re dhe në festat solemne. **32** Ata duhet të kryen gjithashu detyrat e çadrës së mbledhjeve dhe të shenjtërores, si dhe të ndihmonin bijtë e Aaronit, véllezérët e tyre, në shérbinin e shtëpisë të Zotit.

24 Klasat e bijve të Aaronit ishin këto. Bjtë e Aaronit ishin Nadabi, Abihu, Eleazarit dhe Ithamari. **2** Nadabi dhe Abihu vdiqen para atit të tyre dhe nuk lanë fémijë; prandaj ushtruani detyrën e priftit Eleazarit dhe Ithamari. **3** Pastaj Davidi, së bashku me Tsadokun, nga bjtë e Eleazarit, dhe me Ahimelekun, nga bjtë e Ithamarit, i ndau sipas detyrave të shérbit të tyre. **4** Me genë se kishte më tepër familjarë midis bijve të Eleazarit sesa midis bijve të Ithamarit, ata u ndanë në këtë mënyrë: pér bjtë e Eleazarit, gjashtëmbëdhjetë të parë të shtëpisë atërorë dhe pér bjtë e Ithamarit, tetë të parë sipas shtëpive të tyre atërorë. **5** Ata u ndanë me short, si njera palë ashtu dhe pala tjeter, sepse kishte princë të shenjtërores dhe princë të Perëndisë qoftë midis bijve të Eleazarit, qoftë midis bijve të Ithamarit. **6** Shkruesi Shemajahu, bir i Nathaneelit, një Levit i regjistroi në prani të mbretit, të princave, të priftit Tsadok, të Ahimelekut, birit të Abiathsarit, dhe të të parëve të shtëpive atërorë të priftërinjve dhe të Levitëve. U hodh në short një shtëpi atërorë pér Eleazarin dhe një tjetër pér Ithamarin. **7** I pari i caktuar nga shorti ishte Jehojaribi, i dyti Jedajahu, **8** i treti Harimi, i katerti Seorimi, **9** i pesti Malkijahu, i gjashti Mijamimi, **10** i shtati Hakotsi, i teti Abijahu, **11** i nënti Jeshua, i dhjeti Shekanjahu, **12** i njëmbëdhjeti Eliashibi, i dymbëdhjeti Jakimi, **13** i trembëdhjeti Hupahu, i katërmëbdhjeti Jeshebeabi, **14** i pesëmbëdhjeti Bilgahu, i gjashtëmbëdhjeti Imeri, **15** i shtatëmbëdhjeti Heziri, i tetëmbëdhjeti Hapitsetsi, **16** i nëntëmbëdhjeti Pethahiahu, i njëzeti Jehezekeli, **17** i njëzetënjeti Jakini, i njëzetedi Gamuli, **18** i njëzetetreti Delajahu, i njëzetekaterti Maaziahu. **19** Këto ishin turnet pér shérbinin e tyre kur hynin në shtëpinë e Zotit, sipas normave të caktuara nga Aaroni, ati i tyre, duke iu përbajur urdhreve të Zotit, Perëndisë të Izraelit. **20** Sa pér pjesën tjetër të bijve të Levit, të bijve të Amramit, Shubaëli; të bijve të Shubaëlit, Jehdia. **21** Pér Rehabiahan, bijve të Rehabiahat, ata kishin si të parë Ishshiahun. **22** Pér Itsharitët, ata kishin si të parë Shelomothin: bjtë e Shelomothit kishin Jahathin. **23** Bjtë e Hebronit patën si të parë Jeriahun, si të dytë Amariahan, të tretë Jahazielin dhe të katertë Jekomeamin. **24** Nga bjtë e Uzielit të parë kishin Mikahun; nga bjtë e Mikahut, Shamirin; **25** i vëllai i Mikahut, Ishshiah; nga bjtë e Ishshiahut, Zakarian. **26** Nga bjtë e Merarit ishin Mahli dhe Mushi; biri i Jaaziahut, Beno. **27** Bjtë e Merarit me anë të Jaaziahut ishin Beno, Shohami, Zakuri dhe Iibri. **28** Nga Mahli kemi Eleazarin, që nuk pati fémijë. **29** Nga Kishi, birin e Kishit, Jerahmeelin. **30** Bjtë e Mushi ishin Mahli, Ederi dhe Jerimothi. Këta ishin bjtë e Levitëve sipas

shtëpive të tyre atërore. 31 Edhe këta, ashtu si bijtë e Aaronit, vëllezër të tyre, hodhën në short në prani të mbretit David, të Tsadokut, të Ahimelekut dhe të të parëve të shtëpive atërore të priftërinjve dhe të Levitëve. Të parët e shtëpive atërore u trajtuan në të njëjtën ményrë si vëllezërit e tyre të rinj.

25 Pastaj Davidi dhe komandantët e ushtrisë shkëputën nga shërbimi disa nga bijtë e Asafit, të Hemanit dhe të Jeduthunit që të këndonin me frysëzim me qeste, me harpa dhe me cembale. Numri i njerëzve që kryenin këtë shërbim ishte: 2 nga bijtë e Asafit: Zakuri, Josefi, Nethaniahu, Asarelahu, bijtë e Asafit ishin nén drejtimin e Asafit, që i këndonte himnet me frysëzim në bazë të urdhreve të mbretit. 3 Nga Jeduthuni, bijtë e Jeduthunit: Gedaliahu, Tseri, Jeshajahu, Shimei, Hashabiahu dhe Matihiahu, gjashtë, nén drejtimin e atit të tyre Jezuduthun, që këndonte himne me frysëzim pér të kremluar dhe lëvduar Zotin. 4 Nga Hemanit, bijtë e Hemanit: Bukiahu, Mataniahu, Uzieli, Shebueli, Jerimothi, Hananiahu, Hanani, Eliathahu, Gidalti, Romanti-Ezeri, Joshbekashahu, Malothi, Hothiri dhe Mahaziothi. 5 Tërë këta ishin bijtë e Hemanit, shikuesit të mbretit sipas fjalës së Perëndisë pér të ngritur në qjell fuqinë e tij. Në fakt Perëndia i kishte dhënë Hemanit katërmëdhjetë bijtë dhe tri bija. 6 Tërë këta ishin nén drejtimin e atit të tyre pér të kënduar në shtëpinë e Zotit me cembale, dhe me harpa dhe me qeste, pér shërbimin nén shtëpinë e Perëndisë. Asafi, Jeduthuni dhe Hemanit ishin nén urdhrat e mbretit. 7 Numri i tyre, së bashku me vëllezërit e tyre të ushtruar pér t'i kënduar Zotit, të gjithë me té vërtetë të aftë, ishte dyqind e tetëdhjetë e tetë veta. 8 Pér të caktuar turnin e shërbimit të tyre si të vegjilit ashtu dhe të mëdhenjtë, mjeshtrat dhe dishepujt, hoqën me short. 9 I pari i caktuar me short pér Asafin ishte Josef; i dyti Gedaliahu, me vëllezërit dhe bijtë e tij, gjithsej dymbëdhjetë veta; 10 i treti ishte Zakuri, me bijtë dhe vëllezërit e tij, gjithsej dymbëdhjetë veta; 11 i katërti ishte Jitsri, me bijtë dhe vëllezërit e tij, gjithsej dymbëdhjetë veta; 12 i pesti ishte Nethaniahu, me bijtë dhe vëllezërit e tij, gjithsej dymbëdhjetë veta; 13 i gjashti ishte Bukiahu, me bijtë dhe vëllezërit e tij, gjithsej dymbëdhjetë veta; 14 i shtati ishte Jesharelahu, me bijtë dhe vëllezërit e tij, gjithsej dymbëdhjetë veta; 15 i teti ishte Jeshajahu, me bijtë dhe vëllezërit e tij, gjithsej dymbëdhjetë veta; 16 i nënti ishte Mataniahu, me bijtë dhe vëllezërit e tij, gjithsej dymbëdhjetë veta; 17 i dhjeti ishte Shimei, me bijtë dhe vëllezërit e tij, gjithsej dymbëdhjetë veta; 18 i njëmbëdhjeti ishte Azareli, me bijtë dhe vëllezërit e tij, gjithsej dymbëdhjetë veta; 19 i dymbëdhjeti ishte Hashabiahu, me bijtë dhe vëllezërit e tij, gjithsej dymbëdhjetë veta; 20 i trembëdhjeti ishte Shubaeli, me bijtë dhe vëllezërit e tij, gjithsej dymbëdhjetë veta; 21 i katërmëdhjeti ishte Matithiahu, me bijtë dhe vëllezërit e tij, gjithsej dymbëdhjetë veta; 22 i pesëmbëdhjeti ishte Jerimothi, me bijtë dhe vëllezërit e tij, gjithsej dymbëdhjetë veta; 23 i gjashtëmbëdhjeti ishte Hanainahu, me bijtë dhe vëllezërit e tij, gjithsej dymbëdhjetë veta; 24 i shtatëmbëdhjeti ishte Joshbekashahu, me bijtë dhe me vëllezërit e tij, gjithsej dymbëdhjetë veta; 25 i tetëmbëdhjeti ishte Hanani, me bijtë dhe vëllezërit e tij, gjithsej dymbëdhjetë veta; 26 i nënëtëmbëdhjeti ishte Malothi, me bijtë dhe vëllezërit e tij, gjithsej dymbëdhjetë veta; 27 i njëzeti ishte Eliathahu, me bijtë dhe vëllezërit e tij,

gjithsej dymbëdhjetë veta; 28 i njëzetenjëti ishte Hothiri, me bijtë dhe vëllezërit e tij, gjithsej dymbëdhjetë veta; 29 i njëzetedyt i ishte Gidalti, me bijtë dhe vëllezërit e tij, gjithsej dymbëdhjetë veta; 30 i njëzetedreti ishte Mahaziothi, me bijtë dhe vëllezërit e tij, gjithsej dymbëdhjetë veta; 31 i njëzetekatërti ishte Romanti-Ezeri, me bijtë dhe vëllezërit e tij, gjithsej dymbëdhjetë veta.

26 Pér klasat e derëtarëve: të Korahitëve, Meshëleminiu, bir i Koreut, nga bijtë e Asafit. 2 Bijtë e Meshëleminiu ishin Zakaria, djali i parë, Jedaeli i dyti, Zebadiahu i treti, Jathnieli i katërti, 3 Eliami, i pesti, Jehohanani, i gjashti, Eljehoenai i shtati. 4 Bijtë e Obed-Edomit ishin Shemajahu, djali i parë, Jehozabadi i dyti, Joahu i treti, Sakari i katërti, Nethaneli i pesti, 5 Amieli i gjashti, Isakari i shtati, Peulthai i teti, sepse Perëndia e kishte bekuar. 6 Shemajahut, birit të tij, i lindën bij që sundonin nén shtëpitë e tyre atërore, sepse ishin njerëz të fortë dhe trima. 7 Bijtë e Shemajahut ishin Othni, Rafaeli, Obedi dhe Elzabadi, vëllezërit e të cilëve Elihu dhe Semakiahu ishin njerëz trima. 8 Tërë këta ishin bijtë i Obed-Edomit; ata, bijtë e tyre dhe vëllezërit e tyre, ishin njerëz të zotë, të fuqishëm dhe të aftë të kryenin shërbimin: gjashtëdhjetë pasardhës të Obed-Edomit. 9 Meshëleminiu pati bij dhe vëllezëri, tetëmbëdhjetë trima. 10 Hosahu, nga bijtë e Merarit, pati si bij: Shimrin, i pari (megjithëse nuk ishte i parëlinduri, i ati e cakttoi të parë), 11 Hilkiyahun i dyti, Tebaliahun i treti, Zakarian i katërti: të marrë së bashku bijtë dhe vëllezërit e Hosahut ishin trembëdhjetë. 12 Këtyre klasave të derëtarëve, nëpërmjet të parëve të tyre, por edhe nëpërmjet vëllezërvë të tyre, iu besuan shërbimi nén shtëpinë e Zotit. 13 U hodh nén short pér çdo portë, qoftë të vegjilit apo të mëdhenjtë, sipas shtëpive atërore. 14 Pér portën lindore shorti i ra Sheleminiu. Pastaj u hodh shorti pér portën veriore, e cila i ra birit të tij Zakaria, një këshilltar me mend. 15 Porta jugore i ra Obed-Edomit dhe magazinat bijve të tij, 16 Shupimit dhe Osahut i ra nén perëndim, me portën e Shalekethit, nén rrugën përpjete, një postë roje përballë tjetërs. 17 Né krahun lindor qëndronin gjithnjë gjashtë Levitë çdo ditë, né krahun jugor katër çdo ditë, dhe në magazinat nga dy pér seclën prej tyre. 18 Né Parbar, né krahun perëndimor, ishin caktuar katër veta pér rrugën dhe dy pér Parbarin. 19 Këto ishin klasat e derëtarëve të zgjedhur midis bijve të Koreut dhe bijve të Merarit. 20 Nga Levitë, Ahijahu ishte caktuar pér ruajtjen e thesareve të shtëpisë së Perëndisë dhe thesareve të gjërave të shenjtëruara. 21 Bijtë e Ladanit, bijtë e Gershonitëve që rridhnin nga Ladanji, të parët e shtëpive atërore të Ladanit, Gershonitit, domethënë Jehiel. 22 Bijtë e Jehielit, Zethami dhe i vëllai Joeli, ishin caktuar pér ruajtjen e thesareve të shtëpisë të Zotit. 23 Midis Amramitëve, Jitsharitë, Hebronitët dhe Uzielitet, 24 Shebueli, bir i Gershonitit, që ishte bir i Moisiut, ishte kryeintendant i thesareve. 25 Vëllezërit e tij, me anë të Eliezerit, ishin i biri i Rehaviahu, bir i të cilët ishte Jeshajahu, bir i të cilët ishte Jorami, bir i të cilët ishte Zikri, bir i të cilët ishte Shelomithi. 26 Ky Shelomith dhe vëllezërit e tij ishin caktuar pér ruajtjen e të gjitha thesareve të gjërave të shenja që mbreti David, të parët e shtëpive atërore dhe komandantët e ushtrisë kishin shenjtëruar. 27 Ata kishin shenjtëruar një pjesë të plaçkës që kishin shtënë nén dorë gjatë luftës pér të mbajtur shtëpinë e

Zotit. **28** Përveç kësaj të gjitha ato që ishin shenjtëuar nga Samuelsi, shikuesi, nga Sauli, bir i Kishit, nga Abneri, bir i Nerit dhe nga Joabi, bir i Tserujahut, dhe çdo gjë tjetër e shenjtëuar nga ciliq qoftë ishte nën përgjegjësinë e Shelomithit dhe të vëllezërve të tij. **29** Ndër Jitsharitet, Kenajahu dhe bijtë e tij ishin të ngarkuar me punët e jashtme të Izraelit, në cilësinë e tyre si magjistrarë dhe si gjyqtarë. **30** Ndër Hebronitet, Hashabiahu dhe vëllezërit e tij, një mijë e shtatëqind trima, u caktuan të mbikqyrnin Izraelin, këndej Jordanit, në perëndim, në të tëra çështjet e Zotit dhe të shërbimit të mbretit. **31** Jerijahu ishte i pari i Hebronitëve, sipas brezave të shtëpive të tyre atërorë. Në vitin e dyzetë të mbretërimit të Davidit u bënë kërkime dhe u gjetën midis tyre njerëz të fortë dhe trima në Jazer të Galaadit. **32** Vëllezërit e tij ishin dy mijë e shtatëqind trima, të parë të shtëpive atërorë. Mbreti David u besoi atyre mbikqyrjen e Rubenitëve, të Gaditëve, të gjysmës së fisit të Manasit për të gjitha gjërat që kishin të bënin me Perëndinë dhe me punët e mbretit.

27 Dhe tani ja, bijtë e Izraelit, sipas numrit të tyre, të parëve të shtëpive atërorë, komandantëve të mijësheve dhe të qindësheve dhe të oficerëve të tyre në shërbim të mbretit për të gjitha ato që. **2** Në krye të divizionit të parë, gjatë muajit të parë, ishte Jashobeami, bir i Zabdielit, dhe divizioni i tij përbëhej nga njëzet e katër mijë burra. **3** Ai ishte nga bijtë e Peretsit dhe komendant i të gjithë oficerëve të ushtrisë gjatë muajit të parë. **4** Në krye të divizionit të muajit të dytë ishte Dodai, Ahohiti; në divisionin e tij oficeri më i rëndësishëm ishte Miklothi; divizioni i tij përbëhej nga njëzet e katër mijë burra. **5** Komendant i divizionit të tretë për muajin e tretë ishte Benajahu, bir i priftit Jehojada; ai ishte komendant dhe divizioni i tij përbëhej nga njëzet e katër mijë burra. **6** Benajahu ishte një trim midis të tridhjetëve dhe ishte i pari i të tridhjetëve; në divisionin e tij ndodhej edhe i biri i tij Amizabadi. **7** Komendant i katërt për muajin e katërt ishte Asaheli, vëllai i Joabit; pas tij vinte i biri, Zebadiah; divizioni i tij përbëhej nga njëzet e katër mijë burra. **8** Komendant i pestë për muajin e pestë ishte komendanti Shamhuth, Izrahiti; divizioni i tij përbëhej nga njëzet e katër mijë burra. **9** Komendant i gjashtë për muajin e gjashtë ishte Ira, bir i Ikeshit, Tekoitit; divizioni i tij përbëhej nga njëzet e katër mijë burra. **10** Komendant i shtatë për muajin e shtatë ishte Heletsi, Peloniti, nga bijtë e Efraimit; divizioni i tij përbëhej nga njëzet e katër mijë burra. **11** Komendant i tetë për muajin e tetë ishte Sibekai, Hushathiti, nga Zarhitët; divizioni i tij përbëhej nga njëzet e katër mijë burra. **12** Komendant i nëntë për muajin e nëntë ishte Abiezeri nga Anatothi, një Beniaminit; divizioni i tij përbëhej nga njëzet e katër mijë burra. **13** Komendant i dhjetë për muajin e dhjetë ishte Maharai nga Netofa, nga Zerahitët; divizioni i tij përbëhej nga njëzet e katër mijë burra. **14** Komendant i njëmbëdhjetë për muajin e njëmbëdhjetë ishte Banajahu nga Pirathoni, një nga bijtë e Efraimit; divizioni i tij përbëhej nga njëzet e katër mijë burra. **15** Komendant i dymbëdhjetë për muajin e dymbëdhjetë ishte Heldai nga Netofa, prej familjes së Otnielit; divizioni i tij përbëhej nga njëzet e katër mijë burra. **16** Përveç këtyre, të parët e fiseve të Izraelit ishin këta që vijojnë: i pari i Rubenitëve ishte Eliezeri, bir i Zikrit; i pari i Simeonitëve, Shefatiahu, bir i

Maakahut; **17** i pari i Levitëve, Hashabiahu, bir i Kemuelit; i pari i Aaronit, Tsadoku; **18** i pari i Judës, Elihu, një ndër vëllezërit e Davidit, i pari i Isakarit, Omri, bir i Mikaelit; **19** i pari i Zabulonit, Ismajahu, bir i Obadiahut, i pari i Neftalit, Jerimothi, bir i Azrielit; **20** i pari i bijve të Efraimit, Hoshea, bir i Azariahut, i pari i gjysmës së fisit të Manasit, Joeli, bir i Pedajahut; **21** i pari i gjysmës së fisit të Manasit në Galaad, Ido, bir i Zakarias; i pari i Beniaminit, Jaasieli, bir i Abnerit; **22** i pari i Danit, Azareeli, bir i Jerohamit. Këta ishin të parët e fiseve të Izraelit. **23** Por Davidi nuk bëri regjistrimin e atyre që ishin më pak se njëzet vjeç, sepse Zoti i kishte thënë që do ta shumëzonte Izraelin si jetet e qellit. **24** Joabi, bir i Tserujahut, kishte filluar regjistrimin e popullsisë por nuk e kishte përfunduar; prandaj zëmërimi i Zotit goditi Izraelin dhe numri i të regjistruarve nuk u përfshin në Kronikat e mbretit David. **25** Azmavethi, bir i Adielit, ishte ngarkuar me thesaret e mbretit; Jonathani, bir i Uziahut, ishte ngarkuar me thesaret që ndodheshin në fshatrat, në qytetet dhe në kalatë; **26** Ezri, bir i Kelubit, ishte caktuar për punonjësit që punonin tokën; **27** Shimei nga Ramahu ishte caktuar për vreshtat; Zabdihu i Sefamit ishte caktuar për prodhimin e vreshtave që depozitohej në kantina; **28** Baal-Hanani nga Gederi ishte caktuar për ullishtet dhe përfiqte e egjiptit që ndodheshin në fushë; Joashi ishte caktuar për depozitat e vajit; **29** Shitrai nga Sharoni ishte caktuar për kopetë që kullotnin në Sharon; Shafati, bir i Adlait, ishte caktuar për kopetë që ndodheshin në luginat; **30** Obili, Ismaeliti, ishte caktuar për devetë; Jehdejahu nga Merenothi merrej me gomarët; **31** Jazizi, Hagariti, ishte caktuar me kopetë e bagëtive të imta. Tërë këta ishin administratorë të pasurive të mbretit David. **32** Jonathani, ungi i Davidit, ishte këshilltar, njeri i zgjuar dhe shkruës; Jehieli, bir i Hakmonit, rrinte me bijtë e mbretit; **33** Ahitofeli ishte këshilltar i mbretit; Hushai, Arkiti, ishte mik i mbretit. **34** Ahithofelit i zunë vendin Jehojada, bir i Benajahut, dhe Abiathari; komendant i ushtrisë së mbretit ishte Joabi.

28 Davidi mblodhi në Jeruzalem tërë kerët e Izraelit, të parët e fiseve, komendantët e divizioneve që ishin në shërbim të mbretit, komendantët e mijësheve, komendantët e qindësheve, administratorët **2** Pastaj mbreti David u ngrit në këmbë dhe tha: "Më dëgjoni, o vëllezër të mi dhe o populli im! Unë kisha në zemër të ndërtoja një shtëpi paqeje për arkën e besëlidhjes të Zotit, për mbështetësen e këmbëvë të Perëndisë tonë, dhe kisha bërë përgatitje për ta ndërtuar. **3** Por Perëndia më tha: "Ti nuk do të ndërtosh një shtëpi në emrin tim, sepse ke qenë një njeri lutje dhe ke derdhur gjak". **4** Megjithatë Zoti, Perëndia i Izraelit, më ka zgjedhur mua nga tërë shtëpia e atit tim, që të bëhem mbret i Izraelit përfjetë. Në fakt ai ka zgjedhur Judën si princ, dhe në shtëpinë e Judës shtëpinë e atit tim dhe midis bijve të atit tim i ka pëlgyer të më bëjë mua mbret të të gjithë Izraelit. **5** Midis tërë bijve të mi (sepse Zoti më ka dhënë shumë fëmijë) ai ka zgjedhur birin tim Salomon, që të ulet në froni e mbretërisë të Zotit mbi Izraelin. **6** Ai më tha: "Do të jetë biri yt Salomon ai që ka për të ndërtuar shtëpinë time dhe oborret e mia, sepse kam zgjedhur atë si djalin tim, dhe unë do të jem për atë si një baba. **7** Do ta bëj të qëndrueshme përfjetë mbretërinë e tij në rast se u përmbahet në mënyrë të vendosur urdhërimëve

dhe dekreteve tē mia, ashtu si po bēn sot". 8 Kështu, pra, përpara tērë Izraelit, asamblesë së Zotit, dhe përpara Perëndisë tonë që na dëgjon, zbatoni dhe kérkon tērë urdhërimet e Zotit, Perëndisë tuaj, me qëllim që tē mund ta zotëroni kétë vend tē mirë dhe t'ia lini si trashëgimi bije tuaj mbas jush, përjetë. 9 Ti Salomon, biri im njije Perëndinë e atit tēnd dhe shërbeji me gjithë zemër dhe me shpirt vullnetmirë, sepse Zoti heton tē gjitha zemrat dhe kupton tērë qëllimet e mendimeve. Në rast se ti e kérkon, ai do tē tē lérë ta gjesh; por në rast se ti e braktis, ai do tē tē hedhë poshtë përjetë. 10 Tani ki parasysh që Zoti tē ka zgjedhur pér tē ndërtuar një shtëpi si shenjtërore; tregohu i fortë dhe futju punës!". 11 Atëherë Davidi i dha birit tē tij Salomonit projektin e portikut tē tempullit, tē godinave tē tij, tē dhomave tē tij, tē thesareve tē tij, tē dhomave tē sipërme, tē dhomave tē brendshme dhe tē vendit tē pajtuesit, 12 si dhe projektin e tē gjitha gjërvave që kishte në mendje pér Frymén lidhur me oborret e shtëpisë tē Zotit, me tē gjitha dhomat anësore, me thesaret e shtëpisë së Perëndisë dhe me thesaret e sendeve tē shenjtëruara, 13 me klasat e priftërinjve dhe tē Levitëve, me tērë punën lidhur me shërbimin e shtëpisë tē Zotit dhe me tē gjitha veglat e nevojshme pér shërbimin e shtëpisë tē Zotit. 14 I dha arin duke treguar peshén e sendeve prej ari, pér tē gjitha veglat që përdoren në çdo lloj shërbimi, dhe argjendin duke treguar peshén e tē gjitha veglave prej argjendi, pér tē gjitha veglat që përdoren në çdo lloj shërbimi. 15 I dha gjithashtu peshén e arit pér shandanët prej ari dhe pér llambat e tyre prej ari, duke treguar peshén e çdo shandani dhe tē llambave tē tij, dhe peshén e argjendit pér shandanët prej argjendi, duke treguar peshén e çdo shandani dhe tē llambave tē tij, sipas përdorimit tē çdo shandani. 16 I dha gjithashtu, duke treguar peshén, arin pér tryezat e bukëve tē paraqitjes, pér çdo tryezë, dhe argjendin pér tryezat prej argjendi, 17 dhe arin e kulluar pér pirunët e mëdhenj, pér legenët e vegjël dhe pér kupat, dhe arin, duke treguar peshén pér kupat prej ari, pér çdo kupë, dhe argjendin, duke treguar peshén pér kupat prej argjendi, pér çdo kupë. 18 I dha gjithashtu ar tē kulluar pér altarin e temjanit, duke treguar peshén, dhe pér modelin e qerres, domethënët, kerubinët prej ari që hapnin krahët dhe mbulonin arkën e besëlidhjes tē Zotit. 19 "Térë kjo", tha Davidi, "m'u dha e shkruar nga dora e Zotit, që më béri tē kuptoj tērë punimet e këtij projekti". 20 Davidi i tha pastaj tē birit Salomon: "Ji i fortë dhe trim, përvishu punës, mos ki frikë dhe mos u trondit, sepse Zoti Perëndi, Perëndia im, do tē jetë me ty. Ai nuk do tē lérë dhe nuk do tē braktisë deri sa tē mbarosh tērë punën pér shërbimin e shtëpisë tē Zotit. 21 Dhe ja klasat e priftërinjve dhe tē Levitëve pér tērë shërbimin e shtëpisë së Perëndisë; përveç kësaj, pér çdo punë do tē kesh në dispozicion lloj lloj specialistësh vullnetmirë, në çdo veprimitari; edhe kërët edhe tērë populli do tē jenë plotësisht nën urdhrat e tua".

29 Pastaj mbreti David i tha tērë asamblesë: "Salomoni, biri im, i vetmi që Perëndia ka zgjedhur, eshtë akoma i ri dhe i pa përvjë, ndërsa vepra eshtë e madhe, sepse ky pallat nuk i eshtë caktuar një njeriu, por Zotit Perëndi. 2 Me tē gjitha mundësitet e mia kam përgatitur pér shtëpinë e Perëndisë tim

ar pér sendet prej ari, argjend pér sendet prej argjendi, bronz pér sendet prej bronzi, hekur pér sendet prej hekuri, dru pér sendet prej druri, gurë oniski dhe gurë pér t'u ngallmuar, gurë brillanti dhe me ngjyra tē ndryshme, lloj lloj gurësh tē çmuar dhe mermer në një sasi tē madhe. 3 Përveç kësaj, duke qenë se e kam vendosur dashurinë time mbi shtëpinë e Perëndisë tim, përveç asaj që kam përgatitur pér shtëpinë e shenjtërores, i dhuroj shtëpisë së Perëndisë tim thesarin tim personal prej ari dhe argjendi: 4 tre mijë talenta ari, nga ari i Ofirit, dhe shtatë mijë talenta argjendi tē kulluar pér tē veshur muret e shenjtërores, 5 ari pér sendet prej ari, argjendi pér sendet prej argjendi dhe pér tē gjitha punimet që duhet tē kryhen nga zejtarë tē shkathët. Kush eshtë sot i gatshëm ta mbushë dorën e tij pér t'ia kushtuar Zotit?". 6 Atëherë tē parët e shtëpive atëre, kërët e fiseve tē Izraelit, komendantët e mijëshëve dhe tē qindëshëve, administratorët e punëve tē mbretit bënë oferta vullnetare, 7 dhe dhanë pér punimin e shtëpisë së Perëndisë pesë mijë talenta ari, dhjetë mijë darika ari, dhjetë mijë talenta argjendi, tetëmbëdhjetë talenta prej bronzi dhe njëzqind mijë talenta prej hekuri. 8 Kushdo që zotëronte gurë tē çmuar, i dorëzoj në duart e Jehielit, Gershonitit, me qëllim që tē hynin në thesarin e shtëpisë tē Zotit. 9 Populli u gjëzua nga ofertat e tyre vullnetare, sepse i kishin bërë këto oferta Zotit me gjithë zemër; edhe mbreti David u gjëzua shumë. 10 Kështu Davidi bekoi Zotin përpara tērë asamblesë dhe tha: "I bekuar je ti, o Zot, Perëndi i Izraelit, ati ynë, pér gjithë amshimin. 11 Jotja, o Zot, eshtë madhështia, fuqia, lavdia, shkëlqimi, madhëria, sepse gjithshka që eshtë në qill dhe mbi tokë eshtë jotja. E jotja o Zot eshtë mbretëria, dhe ti ngrihesh sovran mbi gjithshka. 12 Nga ti vijnë pasuria dhe lavdia; ti sundon mbi gjithçka; në dorën tënde janë forca dhe fuqia, dhe ti ke fuqinë pér tē bërë tē madh dhe pér t'u dhënë forcë tē gjithëve. 13 Prandaj ne, o Perëndia ynë, tē falenderojmë dhe kremitojmë emrin tēnd tē lavdishëm. 14 Po kush jam unë dhe kush eshtë populli im që jemi në gjendje tē tē ofrojmë gjithçka në mënyrë spontane? Në tē vërtetë tē gjitha gjërat vijnë nga ti, dhe ne tē kemi kthyer thjesht atë që kemi marrë nga dora jote. 15 Sepse ne jemi tē huaj dhe shtegtarë përpëra teje ashtu si qenë etërit tanë. Diitet tonë mbi tokë janë si një hije dhe nuk ka shpresë. 16 O Zot, Perëndia ynë, tērë ky bollëk gjërash që kemi përgatitur pér tē tē ndërtuar një tempull ty, në emrin tēnd tē shenjtë, vjen nga dora jote, eshtë e tēra jotja. 17 Unë e di, o Perëndia im, që ti provon zemrën dhe gézonesh kur sheh sjelljen e drejtë. Prandaj në drejtësinë e zemrës sime tē kam ofruar në mënyrë spontane tērë këto gjëra; dhe tani shoh me gjëzim që populli yt, që eshtë këtu i pranishëm, bën ofertat e tij në mënyrë spontane. 18 O Zot, Perëndi i Abrahamit, i Isakut dhe i Izraelit, i etërve tanë, ruan gjithnjë këto prirje dhe mendime në zemrën e popullit tēnd dhe drejto zemrat e tyre nga ti; 19 dhe jepi Salomonit, birit tim, një zemër tē ndershme, që ai tē respektojë urdhërimet, porositë dhe statutet e tua, që tē bëjë tērë këto gjëra dhe tē ndërtojë tempullin pér tē cilin kam bërë përgatitjet". 20 Pastaj Davidi i tha tērë asamblesë: "Tani bekoni Zotin, Perëndinë tuaj". Atëherë tērë asambleja bekoi Zotin, Perëndinë e etërve tē tyre; u përkulen dhe ranë përmbyss përpara Zotit dhe mbretit. 21 Të nesërmen bënë fljimë

për Zotin dhe i ofruan olokauste: një mijë dema të vegjël, një mijë desh, një mijë qengja me libacionet përkatëse dhe flijime të shumta pér téré Izraelin. **22** Atë ditë hëngrën dhe pinë me gézim të madh para Zotit; dhe pér herë të dytë e shpallén mbret Salomonin, birin e Davidit dhe e vajosën pérpara Zotit që të ishte princ, dhe Tsadokun që të ishte prift. **23** Pastaj Salomoni u ul në fronin e Zotit si mbret në vend të Davidit, atit të tij; ai pati mbarësi dhe téré Izraeli iu bind. **24** Gjithë kërët, trimat dhe téré bijtë e mbretit David iu nënshtuan mbretit Salomon. **25** Kështu Zoti e bëri shumë të madh Salomonin pérpara téré Izraelit dhe i dha një madhëshi mbretërore që asnjë mbret para tij në Izrael nuk e kishte pasur kurrë. **26** Davidi, bir i Isait, mbretëronte mbi téré Izraelin. **27** Ai mbretëroi dyzet vjet mbi Izraelin: shtatë vjet në Hebron dhe tridhetë e tre vjet në Jeuzalem. **28** Vdiq shumë plak, i ngopur me ditë, me pasuri dhe lavdi. Në vend të tij mbretëroi i biri, Salomoni. **29** Trimëritë e mbretit David, si të parat ashtu dhe të fundit, janë shkruar në librin e shikuesit Samuel, në librin e profetit Nathan dhe në librin e shikuesit Gad, 30 me të gjitha ato gjëra që kanë të bëjnë me mbretërinë e tij, me fuqinë e tij dhe me të gjitha ngjarjet që i ndodhën atij, Izraelit dhe téré mbretërive të vendeve të tjera.

2 i Kronikave

1 Salomoni, bir i Davidit, u forcua shumé nē mbretériné e tij, dhe Zoti, Peréndia i tij, qe me tē dhe e béri jashtézakonish té madh. **2** Salomoni i foli téré Izraelit, komandantéve té mijeshevë dhe té qindsheve, gjyqtaréve, téré princave té té gjithé Izraelit, té paréve té shtépive atéreore. **3** Pastaj Salomoni bashkë me téré asamblén shkoi nē vendin e larté, qé ishte nē Gabaon, sepse aty ndodhej çadra e mbledhjes së Peréndisë qé Moisiu, sherbétori i Zotit, kishte ndértuar nē shkretétiré. **4** Arkén e Peréndisë, përkundrazi, Davidi e kishte mbartur nga Kirjath-Jearimi nē vendin qé kishte përgatitur pér tē; nē tē vëreté ai kishte ngritur pér tē njé çadër nē Jeruzalem. **5** Altarin prej bronzi, qé e kishte bëré Betsaleeli, bir i Urit, qé ishte bir i Urit, e vendosi përpara tabernakullit té Zotit. Salomoni dhasambleja shkuani pér tē kërkuar Zotin. **6** Atje Salomoni u ngjít nē altarin prej bronzi përpara Zotit, qé ishte nē çadrén e mbledhjes, dhe mbi té ofroi njé mijé olokauste. **7** Atë natë Peréndia i shfaq Salomonit dhe i tha: "Më kérko atë qé do dhe unë do tē ta jap". **8** Salomoni iu përgjigj Peréndisë: "Ti je treguar shumé dashamirës me Davidin, atin tim, dhe më ke bëré mua tē mbretéroj nē vend tē tij. **9** Tani, o Zot Peréndi, u realizofté premtimi yt qé i ke bëré Davidit, atit tim, sepse ti me ke bëré mbret mbi njé popull té madh si pluhuri i tokës! **10** Më jep, pra, dituri dhe zguarsi, qé té mund té hyj dhe té dal para kétij populli, sepse kush mund ta qeverisë, vallé, kétë popull té madh téndin?". **11** Peréndia i tha Salomonit: "Me qené se kjo ishte gjéja qé kiske nē zemér dhe nuk më ke kërkuar as pasuri, as mall, as lavdi, as jetën e armiqve té tu dhe as jetë té gjaté, por kërkove pér vete diturin dhe zguuarsin qé té mund té qeverisësh popullin tim mbi té cilin té vura mbret, **12** dituria dhe zguuarsia té janë dhéné. Përveç tyre do tē tē jap pasuri, mall dhe lavdi, té cilat nuk i ka pasur asnjë mbret para teje dhe nuk do t'i ketë asnjë pas teje". **13** Salomoni u kthyte pastaj nga vendi i larté qé ishte nē Gabaon, nga çadra e mbledhjes, nē Jeruzalem, dhe mbretëroi mbi Izraelin. **14** Salomoni grumbulloq qerre dhe kalorës, dhe pati njé mijé e katérqind qerre dhe dymbëdhjetë mijé kalorës, té cilët i vendosi nē qytetet e qerreve dhe pranë mbretit nē Jeruzalem. **15** Mbreti veproi gjithashtu nē ményrë té tillë qé nē Jeruzalem argjendi dhe ari té ishin té rëndomtë si gurët, dhe kedadrit té bollshém si fiku i Egjiptit nē fushë. **16** Kuajt e Salomonit importoheshin nga Egjipti dhe nga Kue; tregtarët e mbretit shkonin t'i merrnin nē Kue me njé çmim té caktuar. **17** Ata sillnin dhe importonin nga Egjipti njé qerre pér gjashtëqind sikla argjendi dhe njé kalë pér njéqind e pesëdhjetë. Kështu, me anë té këtyre tregtaréve, ua eksportonin téré mbretërvé té Hitejve dhe té Sirisë.

2 Pastaj Salomoni vendosi té ndértojë njé tempull nē emér té Zotit dhe njé pallat pér vete. **2** Salomoni rekrutoi shtatëdhjetë mijé burra qé té mbartnин pesha, tetëdhjetë mijé té nxirrin Gurë nē malet dhe tre mijé e gjashtëqind veta pér t'i mbikqyrur. **3** Pastaj Salomoni i çoi fjalë Hiramat, mbretit té Tiros: "Ashtu si ke bëré me Davidin, atin tim, té cilët i dërgove kedra pér tē ndértuar njé shtëpi nē té cilën té banonte, bëj té njëjtën gjë me mua. **4** Ja unë jam duke ndértuar njé tempull nē emér té

Zotit, Peréndisë tim, pér t'ia kushtuar atij, pér tē djegur para tij temjan erëmirë, pér tē ekspozuar vazhdimisht bukët e paraqitjes dhe pér tē ofruar olokauste nē mëngjes dhe nē mbërjmë, té shtunave, kur té ketë hënë té re dhë nē festat e caktuara nga Zoti, Peréndia ynë. Ky eshtë njé ligj i përfjetshém pér Izraelin. **5** Tempulli qé unë do tē ndértajoj do tē jetë i madh, sepse Peréndia ynë eshtë më i madh se tére perénditë e tjera. **6** Po kush do tē jetë nē gjendje t'i ndértojë njé tempull me qenë se qiejtë dhe qiejtë e qieje nuk janë nē gjendje ta nxenë? E kush jam unë qé t'i ndértajoj njé tempull, qoftë edhe vetém pér tē djegur temjan para tij? **7** Prandaj dërgomë tani njé njeri té shkathët qé di tē punojë arin, argjendin, bronzin, hekurin, purpurin, té kuqen flakë, ngjyrë vjollcën dhe qé té dijë té bëjë çdo lloj prerresh, duke punuar bashkë me specialistët qé janë pranë meje nē Judë dhe nē Jeruzalem, dhe qé ati im David ka përgatitur. **8** Dërgomë edhe nga Libani dru kedri, qiparisi dhe santali, sepse e di qé sherbétorët e tu janë té aftë té presin drurin e Libanit; dhe ja, sherbétorët e mi do tē punojnë bashkë me sherbétorët e tu, **9** pér tē më përgatit lëndë druri me shumicë, sepse tempulli qé do tē ndértajoj do tē jetë i madh dhe i mrekullueshm. **10** Dhe sherbétorëve të tu qé do tē rrëzojnë dhe do tē presin drurët unë do t'u jap njëzet mijé kore gruri, njëzet mijé kore elbi, njëzet mijé bate verë dhe njëzet mijé bate vaji". **11** Dhe Hirami, mbret i Tiros, u përgjigj me njé shkrim, qé i dërgoi Salomonit: "Me qenë se Zoti e do popullin e tij, té ka caktuar mbret mbi té". **12** Hirami thoshte gjithashtu: "I bekuar qoftë Zoti, Peréndia i Izraelit, qé ka bëré qiejtë dhe tokën, sepse i ka dhënë mbretit David njé bir tē urtë, shumë té zgjuar dhe té aftë, qé do tē ndértojë njé tempull pér Zotin dhe njé pallat mbretëror pér vete! **13** Unë po tē dërgoj njé njeri té shkathët dhe té ditur té atit tim Hiram, qé eshtë **14** bir i njé gruaje nga bijat e Danit, ndërsa i ati ishte njé njeri nga Tiro. Ai di tē punojë arin, bronzin, hekurin, gurin, drurin, purpurin dhe ngjyrë vjollcën, té kuqe flakë, pélhurën e hollë dhe di tē bëjë çdo prerje dhe çdo lloj vizatimi qé i besohet. Ai do tē punojë me specialistët e tu dhe me specialistët e zotit tim David, atit tенд. **15** Tani, pra, imzot le t'u dërgojë sherbétorëve té tij grurin, elbin, vajin dhe verën, qé u ka premtuar; **16** dhe ne do tē presim téré drurët e Libanit pér tē cilat ke nevojë; do t'i sjellim me trap nëpër det deri në Jafë dhi t'i do t'i mbartësh nē Jeruzalem". **17** Salomoni regjistroi téré té huajt qé ndodheshin nē vendin e Izraelit, mbas regjistrimit qé kishte bëré Davidi, i ati; ata ishin njëqind e pesëdhjetë e tre mijé e gjashtëqind veta, **18** dhe mori shtatëdhjetë mijé prej tyre pér tē mbartur pesha, tetëdhjetë mijé pér tē prerë gurë nē mal dhe tre mijé e gjashtëqind mbikqyrës qé ta bënin popullin té punonte.

3 Salomoni filloj pastaj ndërtimin e shtëpisë té Zotit, nē Jeruzalem mbi malin Moriah, aty ku Zoti i ishte shfaqur Davidit, atit té tij, nē vendin qé Davidi kishte përgatitur nē lëmin e Ornanit, Jebuseut. **2** Ai filloj té ndértojë ditén e dytë té muajit té dytë té vitit té katërt té mbretërimt té tij. **3** Këto janë përmasat e themelëve qé hodhi Salomoni pér ndërtimin e shtëpisë së Peréndisë. Gjatësia ishte gjashtëdhjetë kubitë (në kubitë té masës së vjetër) dhe gjerësia njëzet kubitë. **4** Portiku përpara tempullit ishte njëzet kubitë i gjatë, duke barazuar kështu gjatësinë e tempullit, dhe ishte i lartë njëqind e njëzet

kubitë. Ai e veshi nga brenda me ar të kulluar. 5 E veshi sallën e madhe me dru qiparisi, pastaj e veshi me ar të kulluar dhe mbi të gdhendi degë palme dhe zinxhirë të vegjël. 6 Përveç kësaj e zbuluari sallën me gurë të çmuar si ornament; dhe ari ishte ai i Parvaimit. 7 Veshi gjithashtu me ar tempullin, trarët, praqjet, muret dhe portat; dhe mbi muret gdhëndi kerubinë. 8 Pastaj ndërtoi vendin shumë të shenjtë. Ky ishte njëzet kubitë i gjatë, duke barazuar kështu gjerësinë e tempullit, dhe njëzet kubitë i gjerë. E veshi me ar të kulluar me një vlerë prej gjashtëqind talentash. 9 Pesha e arit për gozhdat ishte pesëdhjetë sikla. Veshi me ar edhe dhomat e sipërme. 10 Në vendin shumë të shenjtë bëri dy kerubinë të gdhëndur dhe i veshi me ar. 11 hapësira e krahëve të kerubinëve ishte njëzet kubitë; një krah i një kerubini, i gjatë pesë kubitë, prekte murin e tempullit, ndërsa krahu tjetër, gjithashtu i gjatë pesë kubitë, prekte krahun e kerubinit të dytë. 12 Njeri krah i kerubinit të dytë, i gjatë pesë kubitë, prekte murin e tempullit, ndërsa tjetri i gjatë gjithashtu pesë kubitë, prekte krahun e kerubinit tjetër. 13 Krahët e hapur të këtyre kerubinëve ishin njëzet kubitë të gjatë. Ata qëndronin drejt në këmbë me fytyrë të kthyer nga pjesa e brendshme e tempullit. 14 Ai bëri gjithashtu velin me fill njyrrë vjollcë të purpurt, të kuqe flakë dhe me pëlhurë të hollë, dhe mbi to qëndisen kerubinë. 15 Përparrë tempullit bëri dy shtylla të larta tridhjetë e pesë kubitë; kapiteli në majë të çdo shtylle ishte pesë kubitë. 16 Bëri gjithashtu zinxhira të vegjël, si ato që ishin në shenjtërore dhe i vendosi në majë të shtyllave; pastaj bëri një mijë shegë dhe i vuri mbi zinxhirët e vegjël. 17 Pastaj ngriti shtyllat përparrë tempullit, njerin në të djathtë dhe tjetrin në të majtë; të djathën e quajti Jakin dhe të majtën Boaz.

4 Pastaj bëri një altar prej bronzi të gjatë njëzet kubitë, të gjérë njëzet kubitë dhe të lartë dhjetë kubitë. 2 Bëri gjithashtu një det prej metali të shkrirë, në formë rrathi, që nga një cep në cepin tjetër ishte dhjetë kubitë; lartësia e tij ishte pesë kubitë dhe rrathi i tij tridhjetë kubitë. 3 Poshtë buzës kishte figura të ngjashme me qetë, dhjetë për çdo kubit, që rrethonin detin nga çdo anë. Qetë, të vendosur në dy radhë, ishin derdhur bashkë me detin. 4 Ky mbështetej mbi dymbëdhjetë qe, nga të cilët tre shikonin nga veriu, tre nga perëndimi, tre nga jugu dhe tre nga lindja. Deti ishte vendosur mbi ta dhe pjesët e tyre të pasme ishin kthyer nga ana e brendshme. 5 Ai kishte trashësinë e një pëllëmbe; buza e tij ishte bërë si buza e një kupe, si lulja e një zambaku; deti mund të përbante deri tre mijë bate. 6 Bëri edhe dhjetë enë për pastrim dhe i vendosi pesë në të djathtë dhe pesë në të majtë; në to laheshin gjérat që i përkisnin olokaustit; në det laheshin përkundrazi priftërinjtë. 7 Bëri dhjetë shandane prej ari, sipas normave të caktuara, dhe i vendosi në tempull, pesë në të djathtë dhe pesë në të majtë. 8 Bëri dhjetë tryzea dhe i vendosi në tempull pesë në të djathtë dhe pesë në të majtë. Bëri gjithashtu njëqind kupa prej ari. 9 Pastaj bëri oborrin e priftërinjve dhe oborrin e madh me portat e tij të veshura me bronz. 10 Pas kësaj e vendosi detin nga krahu i djathtë, në drejtim të juglindjes. 11 Hirami bëri gjithashtu enët, lopatëzat dhe legenët e vegjël. Kështu Hirami përfundoi punën që duhet të bënte për mbretin Salomon në shtëpinë e Perëndisë; 12 dy shtyllat, dy kapiletelet me vazo

majë të shtyllave, dy rrjetëzat për të mbuluar dy kapiletelet me vazo në majë të shtyllave, 13 katërqind shegë për dy rrjetëzat (dy radhë shegësh për çdo rrjetëz me qëllim që të mbulohen dy kapiletelet me vazo në majë të shtyllave). 14 Bëri edhe qerrëzat dhe enët e mëdha mbi qerrëzat, 15 detin, një të vetëm, dhe dymbëdhjetë qetë nën detin, 16 si edhe enët, lopatëzat, pirunët dhe të gjitha sendet e tyre, që mjeshtri Hiram i bëri prej bronzi të shndritshëm për mbretin Salomon, për shtëpinë e Zotit. 17 Mbreti i shkru i fushën e Jordanit, në një tokë argjilore, midis Sukothit dhe Tseredahut. 18 Salomoni i bëri këto vegla në një sasi kaq të madhe, sa që pesha e bronzit nuk u përcaktua dot. 19 Kështu Salomoni përgatiti të gjitha orënditë për shtëpinë e Perëndisë; altarin prej ari dhe tryezat mbi të cilat vendoseshin bukët e paraqitjes, 20 shandanët me llambat e tyre prej ari të kulluar që duhet të ndizeshin sipas normës së caktuar para shenjtërores; 21 lulet, llambat dhe veglat në formë gërshtëre prej ari; ishin prej ari shumë të kulluar; 22 thikat, legenët, kupat dhe mangallët prej ari të kulluar. Sa për hyrjen e tempullit, portat e brendshme që të çonin në vendin shumë të shenjtë dhe portat që të futnin në anijatën e tempullit ishin prej ari.

5 Kështu u përfundua téré puna që Salomoni kishte urdhëruar për shtëpinë e Zotit. Atëherë Salomoni solli téré gjérat që i ati kishte shenjtëruar: argjendin, arin dhe të gjitha veglat, dhe i futi në thesaret e shtëpisë së Perëndisë. 2 Atëherë Salomoni mbledhi në Jeruzalem pleqtë e Izraelit dhe të gjithë kërët e fiseve, princat e familjeve atërorë të bijve të Izraelit, për ta çuar lart arkën e besëlidhjes të Zotit nga qyteti i Davidit, domethënë nga Sioni. 3 Térë burrat e Izraelit u mbledhën rrëth mbretit për festën që binte në muajin e shtatë. 4 Kështu téré pleqtë e Izraelit erdhën dhe Levitët morën arkën. 5 Ata e çuan lart arkën, çadërën e mbledhjes dhe të gjitha përdorëset e shenjta që ndodheshin në çadër. Këto gjéra i mbartën priftërinjtë dhe Levitët. 6 Mbreti Salomon dhe téré asambleja e Izraelit, e mbledhur rrëth tij, u grumbulluan rrëth arkës dhe flijuan një sasi kaq të madhe dhensch dhe lopësh që nuk mund të numëroheshin as të llogariteshin. 7 Priftërinjtë e çuan pastaj arkën e besëlidhjes të Zotit në vendin e vet, në shenjtëroren e tempullit, në vendin shumë të shenjtë, nën krahët e kerubinëve. 8 Në fakt kerubinët i shtrinin krahët mbi vendin e arkës dhe mbulonin nga lart arkën dhe shufrat e saj. 9 Shufrat ishin aq të gjata sa që skajet e tyre në arkë mund të shiheshin përballë vendit shumë të shenjtë, por nuk dukeshin nga jashtë. Ato kanë mbetur atje deri ditën e sotme. 10 Në arkë nuk kishte asnjë tjetër veç dë plakave që Moisiu kishte vendosur në malin Horeb, kur Zoti lidhi një besëlidhje me bijtë e Izraelit, kur këta kishin dalë nga Egjipti. 11 Tani, ndërsa priftërinjtë dilin nga vendi i shenjtë (téré priftërinjtë e pranishëm në të vërtetë ishin shenjtëruar pa respektuar rendin e klasave, 12 dhe téré Levitët këngëtarë, Asafi, Hemani, Jeduthuni, bijtë dhe vëllezërit e tyre, të veshur me li të bardhë, me cembale, harpa dhe qeste në dorë rrinin më këmbë në lindje të altarit, dhe bashkë me ta njëqind e njëzet priftërinjtë që u binin borive) 13 dhe kur trumbetarët dhe këngëtarët si një njeri i vetëm bënë të dëgjohet bashkarisht zëri i tyre për të lëvduar dhe për të kremluar Zotin dhe e ngritën zërin në tingullin e borive, të

cembaleve dhe tē veglave tē tjera muzikore dhe lëvduan Zotin: "Sepse éshëtë i mirë, sepse mirësia e tij vazhdon në përjetësi", ndodhi që shtëpia, shtëpia e Zotit, u mbush me një re, 14 dhe priftërinjtë nuk mundën tē rrinë pér tē shërbyer pér shkak tē resë, sepse lavdia e Zotit mbushte shtëpinë e Perëndisë.

6 Atëherë Salomoni tha: "Zoti ka shpallur se do tē banojë nē renë e dëndur. 2 Dhe unë kam ndërtuar pér ty një shtëpi tē madhërishme, nē vendin ku do tē banosh përfjetë". 3 Pastaj mbreti i kthyte dhe bekoi tërë asamblenë e Izraelit, ndërsa tërë asambleja e Izraelit qëndronte më këmbë. 4 Pastaj tha: "I bekuar qoftë Zoti, Perëndia i Izraelit, që ka kryer me fuqinë e tij atë që i kishte premtuar me gojën e vet atit tim David, duke thënë: 5 "Nga dita që nxora popullin tim tē Izraelit nga vendi i Egjiptit, unë nuk kam zgjedhur asnjë qytet ndër tē gjitha fiset e Izraelit pér tē ndërtuar një shtëpi, ku emri im tē mbetej, dhe nuk kam zgjedhur njeri që tē bëhet princ mbi popullin tim tē Izraelit, 6 por kam zgjedhur Jeruzalem, që emri im tē mbetet aty, dhe kam zgjedhur Davidin që tē mbretërojë mbi popullin tim tē Izraelit". 7 Davidi, ati im, kishte nē zemër tē ndërtonte një tempull, nē emër tē Zotit, Perëndisë tē Izraelit, 8 por Zoti i tha Davidit, atit tim: "Ti ke pasur nē zemër tē ndërtosh një tempull nē emrin tim, dhe ke bërë mirë që ke pasur një gjë tē tillë nē zemër; 9 por nuk do tē jesh ti që do ta ndërtosh tempullin, por biri yt që ka pér tē dalë nga ijët e tua, do tē jetë ai që do ta ndërtojë tempullin nē emrin tim". 10 Kështu Zoti e mbajti fjalën që kishte shqiptuar, dhe unë zura vendin e Davidit, atit tim dhe u ula mbi fronin e Izraelit, ashtu si kishte premtuar Zoti, dhe ndërtova tempullin nē emrin e Zotit, Perëndisë tē Izraelit. 11 Aty vendosa arkën, nē tē cilën ndodhet besëlidhja e Zotit, që ai ka bërë me bijtë e Izraelit" 12 Pastaj Salomoni zuri vend para altarit tē Zotit, përballë asamblesë së Izraelit dhe shtriu duart 13 (Salomoni nē fakt kishte ndërtuar një tribunë prej bronzi, tē gjatë pesë kubitë, tē gjerë pesë kubitë dhe tē lartë tre kubitë, dhe i kishte vendosur nē mes tē oborrit; ai hipi nē tē, u gjunjëzua para tërë asamblesë së Izraelit, zgjati duart nē drejtim tē qillit), 14 dhe tha: "O Zot, o Perëndi i Izraelit, nuk ka asnjë Perëndi tē ngjashëm me ty as nē qjell, as nē tokë. Ti i përbahesh besëlidhjes dhe mëshirës ndaj shërbëtorëve tē tu që ecin përpara teje me gjithë zemër. 15 Ti me shërbëtorin tēnd David, atin tim, e mbajte atë që i kishte premtuar; po, sot ke kryer me dorën tēnde atë që kishte premtuar me gojën tēnde. 16 Prandaj tani o Zot, Perëndi i Izraelit, mbaje me shërbëtorin tēnd David, atin tim, atë që i ke premtuar duke thënë: "Ty nuk do tē tē mungojë asnjë nga ata që ulen nē fronin e Izraelit, me kusht që bijtë e tē kujdesen pér sjelljen e tyre dhe tē ecin sipas ligjit tim ashtu si ke ecur ti përpara meje". 17 Tani, pra, o Zot, Perëndi i Izraelit, u bëftë fjala që i ke thënë shërbëtorit tēnd David! 18 Por a éshët nē fakt e vërtetë që Perëndia banon me njerëzit nē tokë? Ja, qiejtë dhe qiejtë e qiejve nuk mund tē tē nxënë, aq më pak ky tempull që unë kam ndërtuar! 19 Megjithatë, o Zot, Perëndia im, kushtoju vëmendje lutjes së shërbëtorit tēnd dhe kërkëses së tij, duke dëgjuar britmën dhe lutjen që shërbëtori yt tē drejton ty. 20 Sytë e tu janë drejtar ditë e natë ndaj këtij tempulli, nē drejtim tē vendit që ke thënë: "Atje do tē jetë emri im", pér tē dëgjuar lutjet që shërbëtori yt do tē bëjë duke u

kthyer nē drejtim tē këtij vendi. 21 Dëgjo lutjet e shërbëtorit tēnd dhe tē popullit tē Izraelit kur do tē luten tē kthyer nga ky vend. Dëgjo nga vendi i banesës sate, nga qiejtë; dëgjo dhe fal. 22 Në qoftë se ndokush kryen një mëkat kundër tē afërmët tē tij dhe, i detyruar tē betohet, vjen tē betohet përpara altarat tēnd nē két tempull, 23 ti dëgjo nga qjelli, ndërhy dhe gjyko shërbëtorët e tu; dëno fajtorin, duke bërë që tē bjerë mbi kokën e tij sjellja e tij, dhe shpalë tē drejtë tē pafajshmin duke i dhënë hak. 24 Kur populli yt i Izraelit do tē mundet nga armiku sepse ka mëkatuar kundër teje, nē rast se kthehet te ti dhe lëvdon emrin tēnd, nē rast se tē lutet dhe tē stërlutet nē két tempull, 25 dëgjo nga qjelli dhe fale mëkatin e popullit tēnd tē Izraelit, dhe bëje tē kthehet nē vendin që i ke dhënë atij dhe etërvë tē tij. 26 Kur qjelli do tē jetë i myllur dhe nuk do tē ketë shi sepse kanë mëkatuar kundër teje, nē qoftë se ata luten tē drejtuar nga ky vend, nē qoftë se lavdërojnë emrin tēnd dhe heqin dorë nga mëkati i tyre sepse i ke përulur, 27 ti dëgjo nga qjelli, fale mëkatin e shërbëtorëve tē tu dhe tē popullit tēnd, tē Izraelit, duke u mësuar rrugën e mirë nëpër tē cilën duhet tē ecin, dhe dërgo shiun mbi tokën që i ke dhënë si trashëgimi popullit tēnd. 28 Kur nē vend do tē ketë zi buke apo murtajë, ndryshk ose blozë, dyndje karkalecash dhe krimbash, kur armiku do t'i rrrehojë nē vendin e tyre, o nē qytetet e tyre, kur do tē pëlcasë një fatkeqësi ose një epidemi çfarëdo, 29 çdo lutje, çdo kërkës pér falje që do tē tē drejtohet nga çfarëdo individ apo nga tërë populli yt i Izraelit, kur secili ka pranuar plagën e tij dhe dhimbjen e tij dhe ka zgjatur duart e tij ndaj këtij tempulli, 30 ti dëgjo nga qjelli, vend i banesës sate, dhe fal; dhe jeçi secilit sipas sjelljes së vet, ti që njeh zemrën e secilit (vetëm ti nē tē vërtetë njeh zemrën e bijve tē njerëzve), 31 me qëllim që ata tē tē kenë frikë dhe tē ecin nē rrugët e tua pér gjithë kohën që do tē jetojnë nē vendin që u ke dhënë etërvë tanë. 32 Kur i huaj, që nuk i përket popullit tē Izraelit, do tē vijë nga një vend i largët pér shkak tē emrit tēnd tē madh, tē dorës sate tē fuqishme dhe tē krahut tē shrirë, kur do tē vijë tē tē lutet duke u kthyer nga ky tempull, 33 ti dëgjo nga qjelli, nga vendi i banesës sate, dhe jeçi tē huajt ato që tē kërkon, me qëllim që tērë popujt e tokës tē njohin emrin tēnd dhe tē kenë frikë nga ti, ashtu si bën populli yt i Izraelit, dhe tē dinë që emri yt përmendet nē két tempull që kam ndërtuar. 34 Kur populli yt do tē hyjë nē luftë kundër armiqve tē tij duke ndjekur rrugën nëpër tē cilën e dërgove, nē rast se tē luten duke u drejtar ndaj këtij qyteti që tē këtij tempull që unë kam ndërtuar nē emrin tēnd, 35 dëgjo nga qjelli lutjen dhe kërkëses pér falje dhe përkrah çështjen e tyre. 36 Kur do tē kryejnë mëkate kundër teje (sepse nuk ka njeri që tē mos kryejë mëkate) dhe ti, i zemruar kundër tyre, do t'i braktisësh nē dorë tē armiqve që do t'i internojnë nē një vend tē largët ose tē afërt, 37 nē qoftë se nē vendin ku janë internuar vijnë nē vete, kthehen ndaj teje dhe tē luten fort nē vendin e robërisë së tyre, duke thënë: "Kemi kryer mëkate, kemi verpuar padrejtësisht, kemi bërë tē keqen", 38 nē rast se kthehen me gjithë zemër dhe me tērë shpirt nē vendin e robërisë së tyre ku janë shpërngulur dhe tē luten duke u drejtar ndaj vendit tē tyre, ndaj qytetit që tē këtij tempull që shërbëtori yt do tē bëjë duke u

përkrah çështjen e tyre dhe fale popullin tënd që ka mëkatuar kundër teje! **40** Tani, o Perëndia im, mbaj sytë hapur dhe dëgjo me vëmendje lutjen që bëhet në këtë vend! **41** Tani, pra, çohu, o Zot Perëndi, dhe eja në vendin e shlodhjes sate, ti dhe arka e forcës sate. Qofshin priftërinjtë e tu, o Zot Perëndi, të veshur me shpëtimin dhe u ngazëllofshin në mirësi shenjtorët e tu. **42** O Zot Perëndi, mos e kthe fytyrën e të vajosurit tënd; mbaj mend favoret që i ke bërë Davidit, shërbëtorit tënd!".

7 Kur Salomoni mbaroi së luturi, nga qjelli ra një zjarr që konsumoi olokaustin dhe flijimet dhe lavdia e Zotit mbusht tempullin. **2** Priftërinjtë nuk mund të hynin në shtëpinë e Zotit, sepse lavdia e Zotit mbushte shtëpinë e Zotit. **3** Tërë bijtë e Izraelit, kur panë që zjarri po zbriste dhe lavdia e Zotit po vendosej mbi tempullin, ranë përmbyss me fytyrë mbi dyshemë, duke adhuruar dhe lëvduar Zotin, "sepse është i mirë, sepse mirësia e tij vazhdon në përvjetësi". **4** Pastaj mbreti dhe tërë populli ofruan flijime përpara Zotit. **5** mbreti Salomon ofroi si fljim njëzet e dy mijë lopë dhe njëqind e njëzet mijë dele. Kështu mbreti dhe tërë populli shenjtoruan shtëpinë e Perëndisë. **6** Priftërinjtë kryenin detrat e tyre, po kështu Levitët me veglat e tyre muzikore të kushtuara Zotit, që mbreti David kishte bërë për të lëvduar Zotin, "sepse mirësia e tij është e përvjetshme", sa herë që Davidi lëvdonte me anë të tyre. Priftërinjtë u binin borive para tyre, ndërsa tërë Izraeli qëndronte në këmbë. **7** Salomoni shenjtori pjesën qëndrore të oborrit që ishte përballë shtëpisë të Zotit; aty pikërisht ofroi olokauste dhe dhjamen e flijimeve të falenderimit, sepse altari prej bronzi që Salomoni kishte bërë nuk i zinte dot olokaustet, blatimet e ushqimit dhe dhjamen. **8** Në atë kohë Salomoni kremit festën shtatë ditë dhe tërë Izraeli bashkë me të. Me Salomonin u bashkua një mori e madhe njerëzish të ardhur nga rethrinat e Hamathit deri në përruin e Egjiptit. **9** Ditën e tetë bënë një mbledhje solemne, sepse kishin kremituar kushtimin e altarit shtatë ditë dhe festën shtatë ditë të tjera. **10** Ditën e njëzetetretë të muajit të shtatë ai e ktheu në çadrat e tij popullin tërë qejf dhe të gëzuar për të mirën që Zoti i kishte bërë Davidit, Salomonit dhe Izraelit, popullit të tij. **11** Kështu Salomoni përfundoi shtëpinë e Zotit dhe pallatin mbretëror të tij, dhe arriti të mbarojë gjithshka që kishte në zemër për shtëpinë e Zotit dhe për shtëpinë e vet. **12** Pastaj Zoti iu shfaq natën Salomonit dhe i tha: "E plotësova lutjen tënde dhe zgjodha këtë vend për vete si shtëpi flijimesh. **13** Kur do të mbyll qjellin dhe nuk do të ketë më shi, kur do të urdhëroj që karkalecat të gllabërojnë vendin, kur do t'i dërgoj murtajën popullit tim, **14** në qoftë se populli im, i cili thirret me emrin tim, përulet, lutet, kërkon fytyrën time dhe kthehet prapa nga rrugët e këqija, unë do ta dégoj nga qjelli, do t'i fal mëkatin e tij dhe do ta shëroj vendin e tij. **15** Tani sytë e mi do të jenë të hapur dhe veshët e mi të vëmendshëm për lutjen e bërë në këtë vend, **16** sepse tani kam zgjedhur dhe shenjtoruar këtë tempull, që emri im të mbetet aty pérjetë; sytë dhe zemra ime do të jenë gjithnjë aty. **17** Sa për ty, në qoftë se do të ecësh para meje ashtu si ka ecur Davidi, ati yt, duke kryer të gjitha ato që të kam urdhëruar, dhe në rast se do të respektosh statutet dhe dekretet e mia, **18** do ta bëj të qëndrueshëm froni e mbretërisë sate, ashtu siç jam marrë vesh me Davidin, atin tënd, duke thënë:

"Nuk do të mungojë kurrë një njeri që të mbetërojë mbi Izraelin". **19** Por në rast se do të drejtoheni gjitet dhe do të braktisni statutet dhe urdhërimet e mia që ju kam vënë përpara dhe do të shkonit t'u shërbeni perëndive të tjera dhe të bini përbys përpara tyre, **20** atëherë do t'ju çrrënjos nga vendi im që ju kam dhënë dhe nuk do të jem më i pranishém në këtë tempull që ia shenjtorova emrit tim, duke e bërë gazin dhe lojën e të gjithë popuje. **21** Kushdo që do të kalojë pranë këtij tempulli aq të madhërishém do të habitat dhe do të thotë: "Pse Zoti e ka trajtuar kështu këtë vend dhe këtë tempull?". **22** Atëherë do t'i përgjigjen: "Sepse kanë braktisur Zotin, Perëndinë e etërve të tyre që i nxori nga vendi i Egjiptit, kanë pranuar perëndi të tjera, kanë rënë përbys para tyre dhe u kanë shërbyer; prandaj Zoti ka sjellë mbi ta tërë këtë fatkeqësi"".

8 Njëzet vjet pasi Salomoni ndërtoi shtëpinë e Zotit dhe pallatin mbretëror të tij, **2** Salomoni rindërtoi qytetet që Hirami i kishte dhënë Salomonit dhe bëri që të banojnë në to bijtë e Izraelit. **3** Salomoni marshoi pastaj kundër Hamath-Tsobahut dhe e pushtoi. **4** Përveç kësaj rindërtói Tadmorin në shkretëtirë dhe të gjitha qytetet e furnizimit që kishte ndërtuar në Hamath. **5** Rindërtói Beth-Horonin e sipërm dhe Beth-Horonin e poshtëm, qytete të fortifikuara me mure, porta dhe shufra, **6** si edhe Baalathin dhe tërë qytetet e furnizimit që i përkisnin Salomonit, të gjitha qytetet e qerreve, qytetet e kalorësisë, me një fjalë të gjitha ato që i pëlqyen të ndërtotëj në Jeruzalem, në Liban dhe në tërë vendin që ndodhej nën sundimin e tij. **7** Tërë njerëzit e mbetur nga Hitejtë, nga Amorejtë, nga Perezejtë, nga Hivejtë dhe nga Jebusejtë, që nuk ishin nga Izraeli, **8** (domethënë pasardhësit e tyre që kishin mbetur pas tyre në vend dhe që Izraelitët nuk kishin mundur t'i shkatërronin) Salomoni i rekrutoi për punë të detyrueshme deri ditën e sotme. **9** Por nga bijtë e Izraelit Salomoni nuk përdori asnjë si shërbëtor për punimet e tij; këta ishin përkundrazi njerëzit e tij të luftës, kërët e udhëheqësve të tij dhe komandantët e qerreve dhe të kalorësisë së tij. **10** Shefat e nënpunësve të mbretit Salomon që kontrollon popullin ishin dyqind e pesëdhjetë. **11** Por Salomoni bëri që vajza e Faraonit të ngritej nga qyteti i Davidit në shtëpinë që kishte ndërtuar për të, sepse mendonte: "bashkëshortja ime nuk duhet të banojë në shtëpinë e Davidit, mbretit të Izraelit, sepse vendet ku ka hyrë arka e Zotit janë të shenjta". **12** Atëherë Salomoni i ofroi olokauste Zotit mbi altarin e Zotit, që ai kishte ndërtuar përpëra portikut të tempullit; **13** dhe e bënte këtë në bazë të numrit që kërkohje çdo ditë, duke i ofruar sipas urdhërimeve të Moisiut, të shtunave, kur kishte hënë të re dhe gjatë festave solemne, tri herë në vit, domethënë në festat e bukëve të ndorme, në festat e javëve dhe në festën e kasolleve. **14** Duke iu përbajtur normave të Davidit, atit të tij, ai vendosi klasat e priftërinjve për shërbimin e tyre, Levitët në funksionet e tyre (të lëvdojnë Zotin dhe të shërbëjnë para priftërinjve) sipas detyrave të përditshme, dhe derëtarët sipas klasave të tyre në çdo portë, sepse kështu kishte urdhëruar Davidi, njeriu i Perëndisë. **15** Ata nuk u larguan nga urdhëri i mbretit, që u ishte dhënë priftërinjve dhe Levitëve, për çdo gjë dhe për thesaret. **16** Tërë puna e Salomonit ishte e organizuar mirë nga dita që u hodhën themelët e shtëpisë të

Zotit deri sa kjo mbaroi. Kështu shtëpia e Zotit u përfundua. 17 Atëherë mbreti Salomon shkoi në Etsion-Geber dhe në Elath mbi bregun e detit, në vendin e Edomit. 18 Hirami me anë të shërbëtorëve të tij i dërgoi anije dhe shërbëtor që njihnin detin. Këta shkuan me shërbëtorët e Salomonit në Ofir, morën aty katërqind e pesëdhjetë talenta ari dhe ia çuan mbretit Salomon.

9 Kur mbretëresha e Shebës dëgjoi të flitet për famën e Salomonit, ajo vajti në Jeruzalem për ta vënë në provë Salomonin me pyetje të vështira, e shoqëruar nga shumë njërež, me deve të ngarkuara me 2 Salomoni iu përgjigj të gjitha pyetjeve të saj, dhe nuk pati asnjë gjë të fshehur për Salomonin që ai nuk dinte ta shpjegonte. 3 Kur mbretëresha e Shebës pa diturinë e Salomonit dhe shtëpinë që kishte ndërtuar, 4 gjellërat e tryezës së tij, banesat e shërbëtorëve të tij, shërbimin e kamerierëve të tij dhe rrrobat e tyre, kupëmbajtësit e tij dhe rrrobat e tyre, si dhe olokaustet që ai ofronte në shtëpinë e Zotit, ajo mbeti e mahnitur. 5 Pastaj i tha mbretit: "Ishte, pra, e vërtetë ajo që kisha dëgjuar në vendin tim përsa u përket fjalëve të tua dhe diturisë sate. 6 Por nuk u besova këtyre gjëra e deri sa erdha vetë dhe i pashë me sytë e mi; e mirë, pra, nuk më kishin thënë as gjysmën e vëllimit të diturisë sate. Ti e kalon famën që kisha dëgjuar të flitet. 7 Lum njerëzit e tu, lum këta shërbëtorë të tu që rrinë gjithnjë para teje dhe dëgjojnë diturinë tënde! 8 Qoftë i bekuar Zoti, Perëndia yt, që të deshi, dhe të vuri mbi froni e tij si mbret për Zotin, Perëndinë tënd! Duke qenë se Perëndia yt e do Izraelin dhe do ta bëjë të qëndrueshëm përfjetë, të ka vendosur si mbret mbi të që të ushtrosh gjykime dhe drejtësi". 9 Pastaj ajo i fali mbretit njëqind e njëzet talenta ari dhe një sasi të madhe aromash dhe gurësh të çmuar. Nuk pati kurrë më aroma si ato që mbretëresha e Shebës i dha mbretit Salomon. 10 Shërbëtorët e Hiramit dhe shërbëtorët e Salomonit që mbartnin ar nga Ofiri, suallën edhe dru santali dhe gurë të çmuar; 11 me drurin e santalit mbreti bëri shkallë për shtëpinë e Zotit dhe për pallatin mbretëror të tij; ai bëri gjithashtu qeste dhe harpa për këngëtarët. Asnjë vegël si këto nuk ishte parë më përpara në vendin e Judës. 12 Mbreti Salomon i dha mbretëreshës së Shebas të gjithë gjérat e déshiruara që ajo kérkoi, shumë më tepër nga ato që ajo i kishte sjellë mbretit. Pastaj ajo u kthyte, duke shkuar me shërbëtorët e saj në vendin e vet. 13 Pesa e arit që Salomoni merrete çdo vit ishte gjashtëqind e gjashtëdhjetë e gjashë talenta ari, 14 përvëc atij që merrete nga tregtarët; edhe tërë mbretërit e Arabisë dhe qeveritarët e vendit i sillnin Salomonit ar dhe argjend. 15 Mbreti Salomon urdhëroi të bëhen dyqind mburoja të mëdha prej ari të rrahu, duke përdorur për secilën prej tyre gjashtëqind sikla ari të rrahu, 16 dhe treqind mburoja prej ari të rrahu, për secilën prej tyre përdorur treqind sikla ari; pastaj mbreti i vendosi në pallatin e pyllit të Libanit. 17 Mbreti bëri gjithashtu një fron të madh prej fildishi, që e veshi me ar të kulluar. 18 Froni kishte shtatë shkallëza dhe një stol prej ari, që ishin të lidhura me froni; kishte krahë në anët e froni dhe dy luanë rrinin pranë krahëve. 19 Dymbëdhjetë luanë rrinin në të dy anët e skajeve të gjashtë shkallëzave. Asgjë e tillë nuk ishte bërë në një mbretëri i jetët. 20 Të gjitha kupat për pjet e mbretit Salomon ishin prej ari, madje edhe ato të pallatit

të pyllit të Libanit ishin prej ari të kulluar. Në kohën e Salomonit argjendi në të vërtetë nuk kishte asnjë vlerë. 21 Sepse anijet e mbretit shkonin në Tarshish me shërbëtorët e Hiramit; dhe një herë çdo tre vjet vinin anijet e Tarshishit, duke sjellë ar, argjend, fildish, majmunë dhe pallonj. 22 Kështu mbreti Salomon ua kaloi për pasuri dhe dituri tërë mbretërvë të dheut. 23 Tërë mbretërit e dheut kërkoni prani në e Salomonit për të dëgjuar diturinë që Perëndia i kishte vënë në zemër. 24 Secili prej tyre i konte dhuratën e vet: sende argjendi, sende ari, rroba, armë, aroma, kuaj dhe mushka, një sasi të caktuar çdo vit. 25 Salomoni kishte katër mijë stalla për kuajt dhe për qerret dhe dymbëdhjetë mijë kalorës, që i shpërndau në qytetet për qerret dhe në Jeruzalem pranë tij. 26 Kështu ai sundoi mbi tërë mbretërit nga Lumi deri në vendin e Filistejeve dhe në kufi me Egjiptin. 27 Mbreti veproi në mënyrë të tillë që në Jeruzalem argjendi të ishte i rëndomtë si gurët dhe kedrat të bollshëm si fiku i Egjiptit në fusha. 28 Salomonit i sillnin kuaj nga Egjipti dhe nga të gjitha vendet. 29 Pjesa tjetër e bëmave të Salomonit, nga të parat deri në të fundit, a nuk janë vallë të shkruara në librin e Nathanit, profetit, në profecinë e Ahijahut nga Shilohu dhe në vegimet e Idos, shkuesit, mbi Jeroboamin, birin e Nebatit? 30 Salomoni mbretëroi në Jeruzalem mbi tërë Izraelin dyzet vjet. 31 Pastaj Salomoni pushoi bashkë me etërit e tij dhe e varrosën në qytetin e Davidit, atit të tij. Në vend të tij mbretëroi i biri, Roboami.

10 Roboami shkoi në Sikem, sepse tërë Izraeli kishte ardhur në Sikem për ta bërë mbret. 2 Kur Jeroboami, bir i Nebatit, e mësoi këtë (ai ishte akoma në Egjipt ku kishte ikur larg pranisë së mbretit Salomon), Jeroboami u kthyte nga Egjipti. 3 Prandaj dërguan ta thërrasin. Kështu Jeroboami dhe tërë Izraeli erdhën t'i flasin Roboamit dhe i thanë: 4 "Ati yt e ka bërë zgjedhën tonë të rëndë; tani ti lehtësoje robërinë e fortë të atit tënd dhe zgjedhën e rëndë që ai na ka imponuar, dhe ne do të të shërbejmë". 5 Ai u përgjigj kështu: "Kthehuni tek unë pas tri ditësh". Pastaj populli iku. 6 Atëherë mbreti Roboam u këshillua me pleqtë që kishin qenë në shërbim të atit të tij, Salomonit, kur ishte i gjallë, dhe i tha: "Çfarë më këshilloni t'i them këtij populli?". 7 Ata i folën duke thënë: "Në rast se tregohesh dashamirës me këtë popull dhe e kënaq, duke u dhënë atyre një përgjigje të favorshme, ata do të janë shërbëtorë të tu përgjithmon". 8 Por Roboami hodhi poshtë këshillën e dhënë nga pleqtë dhe u konsultua me të rinjtë që ishin rritur me të dhe ishin në shërbim të tij, 9 dhe u tha atyre: "Çfarë më këshilloni t'i përgjigjem këtij populli që më foli duke thënë: "Lehtësoje zgjedhën e vënë nga ati yt?". 10 Atëherë të rinjtë që ishin rritur me të i folën, duke thënë: "Kështu do t'i përgjigjesh këtij populli që të është drejtuar ty duke thënë: "Ati yt e ka bërë të rëndë zgjedhën tonë; tani lehtësoje atë". Kështu do t'u thuash atyre: "Gishti im i vogël është më i trashë se sa ijet e atit tim; 11 prandaj në qoftë se ati im ju ka vënë një zgjedhë të rëndë, unë do ta bëj atë edhe më të rëndë; në qoftë se ati im ju ka ndëshkuar me fshikull, unë do t'ju dénoj me kamxhik". 12 Pas tri ditëve, Jeroboami dhe tërë populli erdhën për Roboam, ashtu si kishte urdhëruar mbreti, duke thënë: "Kthehuni tek unë pas tri ditësh". 13 Mbreti iu përgjigj atyre rëndë: kështu mbreti Roboam, duke hedhur poshtë këshillën e dhënë nga pleqtë, 14 u foli

atyre sipas këshillës së dhënë nga të rinjtë, duke thënë: "Ati im e ka bërë të rëndë zgjedhën tuaj, por unë do ta bëj edhe më të rëndë; ati im ju ka ndëshkuar me fshikull, unë do t'ju dënoj me kamxhik". **15** Kështu mbreti nuk e dëgjoi popullin, sepse zhvillimi i ngjarjeve varej nga Peréndia, me qëllim që Zoti ta çonte në vend fjalën e tij, që ia kishte drejtuar Jeroboamit, birit të Nebatit, me anë të Ahijahut nga Shilohu. **16** Kur tërë Izraeli pa që mbreti nuk e dëgjonte, iu përgjigj mbretit duke thënë: "Çfarë pjese kemi ne nga Davidi? Nuk kemi asnjë trashëgimi nga biri i Isait! Secili në çadrrën e vet, o Izrael! Tani kujdesohu për shtëpinë tënde, o David!". Kështu tërë Izraeli shkoi në çadrat e veta. **17** Por mbi bijtë e Izraelit që banonin në qytetin e Judës mbretëroi Roboami. **18** Mbreti Roboam dërgoi Hadoramin, të ngarkuarin me haraçet, por bijtë e Izraelit e vranë me gurë dhe ai vdiq. Atëherë mbreti Roboam u shpejtua të hipë mbi një qerre për të ikur me vrap në Jeruzalem. **19** Kështu Izraeli ka qenë rebel ndaj shtëpisë së Davidit deri ditën e sotme.

11 Roboami, me të arritur në Jeruzalem, thirri shtëpinë e Judës dhe të Beniaminit, njëqind e tetëdhjetë mijë luftëtarë të zgjedhur, pér të luftuar kundër Izraelit dhe pér t'i kthyer kështu mbretërinë Roboamit. **2** Por fjalë e Zotit iu drejtua kështu Shemajahut, njeriu i Peréndisë, duke thënë: **3** "Foli Roboamit, birit të Salomonit, mbretit të Judës, dhe tërë Izraelit në Judë dhe në Beniamin, dhe u thuaj atyre: **4** Kështu flet Zoti: "Mos dilni të luftoni kundër vëllezërve tuaj. Secili të kthehet në shtëpinë e vet, sepse kjo gjë vjen nga unë"". Atëherë ata iu bindën fjalës të Zotit dhe u kthyen prapa pa dalë kundër Jeroboamit. **5** Roboami banoi në Jeruzalem dhe ndërtoi disa qytete pér mbrojtje në Judë. **6** Ai ndërtoi Betlemin, Etamin, Tekoan, **7** Beth-Tsurin, Sokon, Adulamin, **8** Gathin, Mareshahun, Zifin, **9** Adoraimin, Lakishin, Azkahun, **10** Tsorahun, Ajalonin dhe Hebronin, që u bënë qytete të fortikuara në Judë dhe në Beniamin. **11** Përforcoi fortesat dhe vendosi komandantë dhe depo ushqimesh, vaji dhe vere. **12** Në çdo qytet vendosi mburoja dhe shtiza dhe i bëri jashtëzakonisht të forta. Kështu ai pati me vete Judën dhe Beniaminin. **13** Përveç kësaj nga të gjitha territorët e tyre priftërinjët dhe Levitët e tërë Izraelit morën anën e tij. **14** Në të vërtetë Levitët braktisën tokat e tyre pér kullotë dhe pronat e tyre dhe shkuan në Judë dhe në Jeruzalem, sepse Jeroboami me bijtë e tij i kishte përzënë nga shërbimi si priftërinj të Zotit, **15** dhe kishte caktuar priftërinj pér vendet e larta, pér demonët dhe pér viçat që kishte bërë. **16** Mbas Levitëve ata nga gjithë fiset e Izraelit që kishin vendosur në zemër të tyre të kërkonin Zotin, Peréndinë e Izraelit, vajtén në Jeruzalem pér t'i ofruar flijime Zotit, Peréndisë të etërve të tyre. **17** Kështu e përforcuan mbretërinë e Judës dhe e bënë të qëndrushëm pér tre vjet Roboamin, birlin e Salomonit, sepse pér tre vjet ndoqën rrugën e Davidit dhe të Salomonit. **18** Roboami mori pér grua Mahalathën, bijën e Jerimothit, birit të Davidit dhe i Abihajlit, bijës së Eliabit që ishte bir i Isait. **19** Ajo i lindi fémijet Jeush, Shemariah dhe Zaaham. **20** Mbas asaj mori pér grua Maakahën, bijën e Absalomit, e cila i lindi Abijahun, Atain, Zizan dhe Shelomithin. **21** Roboami e donte Maakahën, bijën e Absalomit, më tepër se të gjitha bashkëshortet e konkubinat

e tij (ai mori tetëmbëdhjetë bashkëshorte dhe shtatëdhjetë konkubina dhe i lindën njëzet e tetë djem dhe gjashëdhjetë vajza). **22** Roboami e caktoi Abijahun, birlin e Maakahës, si të parë që të ishte princ midis vëllezërve të tij, sepse mendonte ta bënte mbret. **23** Ai veproi me zgjuarsi dhe i shpérndau disa nga bijtë e tij në të gjitha vendet e Judës dhe të Beniaminit, në të gjitha qytetet e fortikuara; u dha atyre ushqime me shumicë dhe kërkoi pér ta shumë bashkëshorte.

12 Mbas forcimit të mbretërisë dhe të pushtetit të tij, Roboami braktisi ligjin e Zotit bashkë me tërë Izraelin. **2** Në vitin e pestë të mbretit Roboam, Shishaku, mbret i Egjiptit, doli kundër Jeruzalemit (sepse ata kishin kryer mëkate kundër Zotit), **3** me njëmijë e dyqind qerre dhe gjashëdhjetë mijë kalorës; dhe bashkë me të erdhë nga Egjipti një popull i pallogaritshëm: Libianë, Sukej dhe Etiopias. **4** Ai pushtoi qytetet e fortikuara që ishin pronë e Judës dhe arriti deri në Jeruzalem. **5** Atëherë profeti Shemajah shkoi te Roboami dhe te krerët e Judës, që ishin mbledhur në Jeruzalem nga frika e Shishakut, dhe u tha atyre: "Kështu thotë Zoti: "Ju më kini braktisur, prandaj edhe unë ju braktis në duart e Shishakut""'. **6** Atëherë princat e Izraelit dhe mbreti u përulën dhe thonë: "Zoti është i drejtë". **7** Kur Zoti pa që ata ishin përlur, fjalë e Zotit iu drejtua Shemajahut, duke i thënë: "Me qenë se ata u përulën, unë nuk do t'i shkatërrjo, por do t'ju jap pas pak çlirimin dhe zemërimi im nuk do të kthehet kundër Jeruzalemit nëpërmjet Shishakut. **8** Megjithatë do t'i nënshtrohen atij, kështu do të njohin nga përvaja ç'do të thotë të më shërbesh mua dhe t'u shërbesh mbretëritë të kombeve". **9** Kështu Shishaku, mbret i Egjiptit, u sul kundër Jeruzalemit dhe mori me vete thesaret e shtëpisë të Zotit dhe thesaret e pallatit mbretëror; mori me vete çdo gjë; mori edhe mburojat prej ari që kishte bërë Salomoni. **10** Dhe në vend të tyre mbreti Roboam bëri mburoja prej bronzi dhe ua besoi ruajtjen e tyre kapitenëve të rojeve që ruanin portën e shtëpisë së mbretit. **11** Sa herë që mbreti hynte në shtëpinë e Zotit, rojet shkonin dhe i merrnin dhe pastaj i çonin përsëri në sallën e rojeve. **12** Me qenë se Roboami ishte përlur, zemërimi i Zotit u hoq nga ai dhe nuk e shkatërrroi plotësisht; në Judë kishte akoma gjëra të mira. **13** Kështu mbreti Roboam u përforca në Jeruzalem dhe vazhdoi të mbretëroj. Kur filloj të mbretëroj, Roboami ishte dyzet e një vjeç, dhe mbretëroi shtatëmbëdhjetë vjet në Jeruzalem, qyteti që Zoti **14** Ai veproj keq, sepse nuk u vu me zemrën e tij në kërkim të Zotit. **15** Bëmat e Roboamit, nga të parat deri në të fundit, a nuk janë vallë të shkruara në analet e profitetit Shemajah dhe të shikuesit Ido, sipas gjenealogjive? Pati lufra të vazhdueshme midis Roboamit dhe Jeroboamit. **16** Pastaj Roboami pushoi bashkë me etërit e tij dhe u varros në qytetin e Davidit. Në vend të tij mbretëroi i biri, Abijahu.

13 Në vitin e tetëmbëdhjetë të mbretërisë së Jeroboamit, Abijahu filloj të mbretëroj në Judë. **2** Ai mbretëroi tre vjet në Jeruzalem. E éma quhej Mikajah; ishte bija e Urielit nga Gibeahu. Pati luftë midis Abijahut dhe Jeroboamit. **3** Abijahu u përgatit pér betejën me një ushtri me luftëtarë trima, katërqind mijë njerëz të zgjedhur; edhe Jeroboami u radhit në rend beteje kundër tij me tetëqind mijë burra të zgjedhur, njerëz të fortë dhe

trima. 4 Duke qëndruar në malin e Tsemaramit, që ndodhet në krahinën malore të Efraimit, Abijahu tha: "Më dégjoni, Jeroboam dhe tèrë Izraeli! 5 A nuk e dini vallë që Zoti, Perëndia i Izraelit, ia ka dhéné pér gjithnjë Davidit mbretërimin mbi Izrael, atij dhe bijve të tij, me një besëlidhje kripe? 6 Megjithatë Jeroboami, bir i Nebatit, shérbëtor i Salomonit, birit të Davidit, u ngrit dhe u rebelua kundër zotërisë së tij. 7 Rreth tij ishin mbledhur njerz të neveritshém dhe horra, që ishin bérë të fortë kundër Roboamit, birit të Salomonit, kur Roboami ishte i ri dhe pa përvjoj, dhe nuk ishte mjaft i fortë sa t'u rezistonte atyre. 8 Tani ju mendoni të mund t'i rezistoni mbretërisë të Zotit, që éshëtë në duart e bijve të Davidit, sepse jeni një shumicë e madhe dhe keni me vete viçat e artë që Jeroboami ka bérë pér ju si perënditë tuaja. 9 A nuk keni débuar vallë priftërinjtë e Zotit, bij të Aaronit, dhe Levitët dhe nuk jeni bérë priftërinj si popujt e vendeve të tjera? Kështu kushdo që vjen me një dem të vogël dhe me shtatë desh pér t'u shenjtëruar, mund të bëhet prift i atyre që nuk janë perëndi. 10 Sa pér ne, Zoti éshëtë Perëndia ynë dhe ne nuk e kemi braktisur; priftërinjtë që i shérbejnë Zotit janë bij të Aaronit, ndërsa Levitët kryejnë detyrat e tyre. 11 Çdo mëngjes e çdo mbrëmje ata i ofrojnë Zotit olokauste dhe temjan erëmire; pér më tepër ata i vendosin bukët e paraqitjes në një tryezë të pastër, dhe çdo mbrëmje ndezin shandanin e artë me llambat e tij, sepse ne respektojmë urdhrin e Zotit, Perëndisë tonë, por ju e keni braktisur. 12 Dhe ja, vet Perëndia éshëtë me ne, mbi kryet tonë dhe priftërinjtë me buri kumbonjëse janë duke i rënë alarmit kundër jush. O bij të Izraelit, mos luftoni kundër Zotit, Perëndisë të etërve tuaj, sepse nuk do të keni sukses". 13 Ndërkqë Jeroboami me një pritë u mori krahët pér t'i sulmuar; kështu ndërsa ai ishte radhitur para Judës, ata të pritës ndodheshin prapa tyre. 14 Kur ata të Judës u kthyen, vunë re që beteja i priste si nga përpara ashtu dhe nga prapa. Atëherë i klithën Zotit dhe priftërinjtë u ranë borive. 15 Pastaj njerëzit e Judës lëshuan një britmë dhe, ndërsa njerëzit e Judës ulërinin, ndodhi që Perëndia goditi Jeroboamin dhe tèrë Izraelin përpara Abijahut dhe Judës. 16 Kështu bijtë e Izraelit ikën përpara Judës, dhe Perëndia i dorëzoi në duart e tij. 17 Abijahu dhe njerëzit e tij i mundën keq; nga radhët e Izraelitëve ranë të vdekur pesëqind mijë luftëtarë të zgjedhur. 18 Kështu në atë kohë bijtë e Izraelit u poshtëruan, ndërsa bijtë e Judës u përforcan sepse ishin mbështetur tek Zoti, Perëndia i etërve të tyre. 19 Abijahu e ndoqi Jeroboamin dhe i mori qytetet që vijojnë: Bethelin me fshatrat përreth, Jeshanahun me fshatrat përreth dhe Efraimin me fshatrat përreth. 20 Kështu gjatë jetës së Abijahut, Jeroboami nuk e mblohdhi më veten; pastaj Zoti e goditi dhe ai vdiq. 21 Abijahu përkundrazi u bë i fuqishém, mori katërmبëdhetë gra dhe pati njëzet e dy djem dhe gjashtëmbëdhetë vajza. 22 Pjesa tjetër e bëmave të Abijahut, sjellja dhe fjalët e tija janë përshkruar në kronikat e profetit Ido.

14 Pastaj Abijahun pushoi bashkë me etërit e tij dhe e varrosën në qytetin e Davidit. Në vend të tij mbretëroi i biri, Asa. Në kohën e tij vendi qe i qetë dhjetë vjet. 2 Asa bëri atë që ishtë e mirë dhe e drejtë në sytë e Zotit, Perëndisë të tij. 3 Ai hoqi nga vendi altarët e perëndive të huaj dhe vendet e larta,

shkatërrroi shtyllat e shenja dhe i bëri copë-copë Asherimët. 4 Përveç kësaj urdhëroi Judën të kërkøjë Zotin, Perëndinë e etërve të tyre, dhe të zbatojë në praktikë ligjin dhe urdhërimet. 5 Hoqi gjithashtu nga të gjitha qytetet e Judës vendet e larta dhe idhujt; dhe me të mbretëria njohu një periudhë qëtësie. 6 Ai ndërtói qytete të fortifikuara në Judë, sepse vendi ishte i qetë. Në ato vite nuk pati asnjë luftë kundër tij, sepse Zoti i kishte dhéné qëtësi. 7 Ai u thoshte atyre të Judës: "Le t'i ndërtojmë këto qytete dhe t'i rrëthojmë me mure, me kulla, me porta dhe shufra. Vendit éshëtë akoma në dispozicionin tonë, sepse kemi kërkuar Zotin, Perëndinë tonë; ne e kemi kërkuar dhe ai na ka dhéné paqe rrëth e qark". Kështu ata iu vunë ndërtimit dhe u begatuan. 8 Asa kishte një ushtri prej treqindmijë njerëzish nga Juda që mbanin ushta dhe mburoja, si dhe dyqind e tetëdhjetë mijë nga Beniamini që mbanin mburoja dhe gjuanin me hark; tèrë këta ishin burra të fortë dhe trima. 9 Kundër tyre doli Zerahu, Etiopasi, me një ushtri prej një milion burrash dhe me treqind qerre dhe arriti deri në Mareshah. 10 Asa doli atëherë kundër tij dhe u vendosën në rend beteje në luginën e Tselfathahut pranë Mareshahut. 11 Atëherë Asa i klithi Zotit, Perëndisë të tij, dhe tha: "O Zot, nuk ka njeri veç teje që mund të ndihmojë në luftimet midis një të fuqishmi dhe atij që i mungon forca. Na ndihmo, o Zot, Perëndia ynë, sepse ne mbështetemi te i dhe dalim kundër kësaj shumice në emrin tènd. O Zot, ti je Perëndia ynë; mos lejo që njeriu të ta kalojë ty!". 12 Kështu Zoti goditi Etiopasin përpara Asas dhe përpara Judës, dhe Etiopasin ua mbathën këmbëvë. 13 Atëherë Asa dhe njerëzit që ishin me të i ndoqën deri në Gherar. Prandaj Etiopasin u mundën, prej tyre nuk mbeti asnjë i gjallë, sepse ata u shkatërruan përpara Zotit dhe ushtrisë së tij. Dhe ata morën një plaçkë shumë të madhe. 14 Pastaj sulmuant tèrë qytetet rrëth e qark Gherarit, sepse tmeri i Zotit i kishte zënë, dhe ata plaçkitën tèrë qytetet në të cilat kishte plaçkë të madhe. 15 Sulmuant gjithashtu vathët e bagëtive dhe morën me vete një numër të madh dhënsht dhe devesh. Pastaj u kthyen në Jeruzalem.

15 Atëherë Fryma e Perëndisë erdhë mbi Azarisahun, birin i Odedit, 2 që doli të takojë Asan dhe i tha: "Asa, dhe ju tè gjithë nga Juda dhe nga Beniamini, më dégjoni! Zoti éshëtë me ju, kur ju jeni me të. Në rast se e kërkoni, ai do të vijë tek ju, por në rast se e braktisni, edhe ai do t'ju braktisë. 3 Për një kohë tè gjatë Izraeli ka qenë pa Perëndinë e vërtetë, pa priftërinj që tè jepnin mësim dhe pa ligj. 4 Por në fatkeqësinë e tyre ata u rikthyen tek Zoti, Perëndia i Izraelit, e kërkuan dhe ai i la ta qjenin. 5 Në atë kohë nuk kishte siguri pér ata që shkonin e vinin, sepse tè gjithë banorët e vendove ishin shumë të shqetësuar. 6 Një komb shtypej nga një tjetër, një qytet nga një tjetër, sepse Perëndia i hidhëronte me fatkeqësira të çdo lloji. 7 Por ju jeni të fortë dhe mos lini që krahët tuaja të dobësohen, sepse puna juaj do të shpërblehet. 8 Kur Asa dégjoi këto fjalë dhe profecinë e profetit Oded, mori zemër dhe hodhi idhujt e neveritshém nga tèrë vendi i Judës dhe i Beniaminit si dhe nga qytetet që kishte pushtuar në zonën malore të. 9 Pastaj mblodhi tèrë Judën dhe Beniaminin dhe ata të Efraimit, të Manasit dhe të Simeonit që banonin bashkë me ta; në fakt kishin ardhur tek ai

në numër të madh nga Izraeli, kur kishin parë që Zoti, Perëndia i tyre, ishte me të. **10** Kështu u mblodhën në Jeruzalem në muajin e tretë të vitit të pesëmbëdhjetë të mbretërisë së Asas. **11** Në atë kohë flijuan për Zotin plaçka që kishin marrë, shtatëqind lopë dhe shtatë mijë dele. **12** Pastaj u zotuan me një besëlidhje të kérkojnë Zotin, Perëndinë e etërve të tyre, me gjithë zemër dhe me gjithë shpirtin e tyre. **13** Kushdo që nuk e kishte kérkuar Zotin, Perëndinë e Izraelit, do të dënohej me vdekje, qoftë i madh apo i vogël, burrë apo grua. **14** Përveç kësaj iu betuan Zotit me zë të lartë dhe me britma gëzimi, të shoqëruar me boritë dhe briët. **15** Tërë Juda u gëzua nga betimi, sepse ishin betuar me gjithë zemër dhe kishin kérkuar Zotin me gjithë vullnetin e tyre, dhe ai i kishte lënë ta gjejnë. Kështu Zoti u dha paqe rrëth e qark. **16** Ai hoqi nga pozita që kishte si mbretëreshë edhe Maakahën, nënën e mbretit Asa, sepse ajo kishte bërë një shëmbëlltyrë të neveritshme të Asherahut. Pastaj Asa e shkatërrroi shëmbëlltyrën, e bëri copë-copë dhe e dogji pranë përroit Kidron. **17** Por vendet e larta nuk u zhdukën në Izrael, megjithëse zemra e Asas mbeti e ndershme gjatë gjithë jetës së tij. **18** Ai bëri që të sillen në shtëpinë e Perëndisë gjérat e shenjtëruara nga i ati dhe gjérat e shenjtëruara nga ai vete: argjendin, arin dhe enët. **19** Dhe nuk pati më luftë deri në vitin e tridhjetë e pestë të mbretërisë së Asas.

16 Në vitin e tridhjetë e gjashtë të mbretërisë së Asas, Baasha, mbret i Izraelit, doli kundër Judës dhe ndërtoi Ramahun për të penguar që dikush të hynte apo të dilte nga Asa, mbret i Judës. **2** Atëherë Asa nxori nga thesaret e shtëpisë të Zotit dhe të pallatit mbretëror argjend dhe ar dhe ia dërgoi Ben-Hadadit, mbretit të Sirisë, që banonte në Damask, duke thënë: **3** "Le të ketë aleancë midis teje dhe meje, ashu si kishte midis atit tim dhe atit tënd. Ja, unë po të dërgoj argjend dhe ar: prandaj, prishe aleancën me Baashan, mbretin e Izraelit me qëllim që ai të tërhiqet nga unë". **4** Ben-Hadadi e dëgjoi mbretin Asa dhe dërgoi komandantët e ushtrisë së tij kundër qyteteve të Izraelit. Këta sulmuan Ijonin, Danin, Abel-Maimin dhe të gjitha qytetet-depozitë të Neftalit. **5** Kur Baasha e mësoi këtë, e ndërpren ndërtimin e Ramahut dhe pezulloi punimet e tij. **6** Atëherë mbreti Asa mori të gjithë ata të Judës, që morën gurët dhe lëndën e drurit që Baasha kishte përdorur për të ndërtuar Ramahun dhe me to ndërtoi Geban dhe Mitsphahun. **7** Në atë kohë shikuesi Hanani shkoi tek Asa, mbret i Judës, dhe i tha: "Me qenë se u mbështete te mbreti i Sirisë dhe nuk u mbështete tek Zoti, Perëndia yt, ushtria e mbretit të Sirisë të shpëtoi nga dora. **8** A nuk ishin vallë Etiopasit dhe Libianët një ushtri e pamasë me një numër shumë të madh qerresh dhe kalorësish? Megjithatë, me qenë se ishe mbështetur tek Zoti ai i dha në duart e tua. **9** Në të vërtetë Zoti me sytë e tij shikon përpara dhe mbrapa tërë dheun për të treguar forcën e tij ndaj atyre që kanë një zemër të ndershme ndaj tij. Në këtë ti ke vepruar si një i pamend; prandaj tanë e tutje do të kesh luftëra". **10** Asa u indinjuat dhe e futi në burg, sepse ishte zemëruar me të për këto gjëra. Në këtë kohë Asa u suall egërsisht edhe me disa njerëz nga populli. **11** Por ja, bëmat e Asait nga të parat deri në ato të fundit, i gjejmë të shkruara në librin e mbretit të Judës dhe të

Izraelit. **12** Në vitin e tridhjetë e nëntë të mbretërimit të tij Asa u sëmur nga këmbët, dhe sëmundja e tij ishte shumë e rëndë, por gjatë sëmundjes së tij Ai nuk kérkoi Zotin, por iu drejtua mjekëve. **13** Kështu Asa pushoi bashkë me etërit e tij dhe vdiq në vitin e dyzetenjëtë të mbretërisë së tij. **14** E varrosën në varrin që i kishte hapur vetes në qytetin e Davidit, e vendosën mbi një shrat plot me aroma dhe melheme të ndryshme të parfumuara, të përgatitura sipas artit të parfumierit, dhe dogjeni një sasi të madhe prej tyre për nder të tij.

17 Në vend të tij mbretëroi i biri Jozafat, që u fortifikua kundër Izraelit. **2** Ai vendosi trupa në tërë qytetet e fortifikuara të Judës dhe garnizone në vendin e Judës dhe në qytetin e Efraimit, që ati i tij kishte pushtuar. **3** Zoti ishte me Jozafatin, sepse ai eci në rrugët e para të Davidit, atit të tij. Ai nuk kérkoi Baalin, **4** por kérkoi Perëndinë e atit të tij dhe eci sipas urdhërimive të tij dhe jo sipas bëmave të Izraelit. **5** Prandaj Zoti e përforcoi mbretërinë në duart e tij. Tërë Juda i çonte dhurata Jozafatit, dhe ai pati me shumicë pasuri dhe lavdi. **6** Zemra e tij u forcuat në rrugët e Zotit dhe ai hoqi përsëri vendet e larta dhe Asherimët nga Juda. **7** Vitin e tretë të mbretërisë së tij ai i dërgoi krerët e tij Ben-Hail, Obadiah, Zakaria, Nethaneel dhe Mikajaht që të jepnjin mësime në qytetin e Judës; **8** dhe me ta dërgoi Levitët Shemayah, Nethanjah, Zebadjah, Asahel, Shemiramoth, Jonathan, Adonijah, Tobijah dhe Tobadonijah, dhe bashkë me këtë edhe priftërinjtë Elishama dhe Jehoram. **9** Kështu ata dhanë mësime në Judë, duke pasur me vete librin e ligjit të Zotit; ata kaluan nëpër tërë qytetet e Judës, duke e mësuar popullin. **10** Tmerri i Zotit zuri të gjitha mbretëritë e vendeve që ishin rrëth e qark Judës, dhe kështu ato nuk i shpallën luftë Jozafatit. **11** Disa nga Filistejtë i quan Jozafatit dhurata dhe një haraqë në argjend; edhe Arabët i sollën bagëti të imta: shtatë mijë e shtatëqind desh dhe shtatë mijë e shtatëqind cjejpë. **12** Kështu Jozafati u bë gjithnjë e më i madh dhe ndërtoi në Judë fortesa dhe qytete-depozitë. **13** Kreu shumë punime në qytetet e Judës, dhe në Jeruzalem mbante luftëtarë, burra të fortë dhe trima. **14** Ky është regjistrimi i tyre, sipas shtëpive të tyre atërore. Nga Juda, komandantët e mijëshëve ishin Adnahu, si prijës, dhe bashkë me të tregjind mijë burra të fortë dhe trima; **15** pas tij vinin Jehohanani, siprijes, me dyqind e tetëdhjetë mijë burra; **16** pas tij ishte Amasiah, bir i Zikrit, që i ishte kushtuar vullnetarisht Zotit, dhe me të dyqind mijë burra të fortë dhe trima. **17** Nga Beniamini ishte Eliada, burri i fortë dhe trima, dhe me të dyqind mijë burra të armatosur me harqe dhe me mburoja; **18** pas tij vinte Jehozabadi, dhe me të njëqind e shtatëdhjetë mijë burra gati për të marrë pjesë në luftë. **19** Tërë këta ishin në shërbim të mbretit, përveç atyre që ai kishte vendosur në qytetet e fortifikuara të të gjithë Judës.

18 Jozafati pati pasuri të mëdha dhe lavdi; ai bëri krushqë me Ashabin. **2** Mbas disa vjetësh ai zbriti në Samari tek Ashabi. Atëherë Ashabi theri për të dhe për njerëzit që ishin me të një numër të madh delesh dhe lopësh dhe e bindi të dilte bashkë me të kundër Ramothit nga Galaadi. **3** Kështu Ashabi, mbret i Izraelit, i tha Jozafatit, mbretit të Judës: "A do të vish me mua kundër Ramothit nga Galaadi?". Jozafati iu përgjigji: "Ki

besim tek unë si te vetja jote, te njerëzit e mi si te njerëzit e tu; do të vijmë në lufjtë bashkë me ty". 4 Pastaj Jozafati i tha mbretit të Izraelit: "Të lutem, konsulto po sot fjalën e Zotit". 5 Atëherë mbreti i Izraelit thirri profetët, katërqind veta, dhe u tha atyre: "A duhet të shkojmë të luftojmë kundër Ramothit nga Galaadi, apo duhet të heq dorë nga ky veprim?". Ata iu përgjigj: "Shko, pra, sepse Perëndia do ta japë atë në duart e mbretit". 6 Por Jozafati tha: "Nuk ka këtu ndonjë profet tjetër të Zotit me të cilin mund të këshillohem?". 7 Mbreti i Izraelit iu përgjigj Jozafatit: "Éshtë edhe një njeri, Mikajahu, bir i Imlas, me anë të të cilit mund të këshillohem me Zotin; por unë e urrej, sepse nuk profetizon currë ndonjë gjë të mirë për mua, por vetëm të keqen". Jozafati tha: "Mbreti të mos flasë kështu". 8 Atëherë mbreti i Izraelit thirri një eunuk dhe i tha: "Sille shpejt Mikajahun, birin e Imlas". 9 Mbreti i Izraelit dhe Jozafati, mbret i Judës, ishin ulur secili në froni e vet, të veshur me rrobat e tyre mbretërore; ishin ulur në lëmin që éshtë te hyrja e portës së Samarisë; dhe tërë profetët bënin profeci përparrë tyre. 10 Sedekia, bir i Kenaanahut, që kishte bërë brirë prej hekuri, tha: "Kështu thotë Zoti: "Me këta brirë do të shposh tejpërtë Sirët deri sa t'i shkatërrosh plotësisht"". 11 Tërë profetët profetizuan në të njëjtën mënyrë, duke thënë: "Dil kundër Ramothit nga Galaadi dhe do t'ia dalësh, sepse Zoti do ta japë atë në duart e mbretit". 12 Lajmëtarë, që kishte shkuar të thërriste Mikajahun, i foli duke i thënë: "Ja, fjalët e profetëve përpushten duke thënë gjëra të mira për mbretin. Prandaj të lutem që fjalë jote të jetë si fjalë e secilit prej tyre; edhe ti thuaj gjëra të mira". 13 Por Mikajahu u përgjigji: "Ashtu siç éshtë e vërtetë që Zoti rron, çdo gjë që Perëndia im do të thotë unë do ta shpall". 14 Si arriti para mbretit, mbreti i tha: "Mikajah, a duhet të shkojmë të luftojmë kundër Ramothit të Galaadit, apo duhet të heq dorë?". Ai u përgjigji: "Shkon, pra, dhe do t'ju dalë mbarë, sepse ata do të jepen në duart tuaaja". 15 Atëherë mbreti i tha: "Sa herë duhet të përgjërohem që të më thuash vetëm të vërtetën në emër të Zotit?". 16 Mikajahu u përgjigji: "E pasë tërë Izraelin të shpërndarë në malet, ashtu si dhentë që janë pa bari; dhe Zoti tha: "Ata nuk kanë më zot; le të kthehet secili në paqe në shtëpinë e vet"". 17 Mbreti i Izraelit i tha Jozafatit: "A nuk të kisha thënë se lidhur me mua ai nuk do të profetizonte asgjë të mirë, por vetëm të keqen?". 18 Atëherë Mikajahu i tha: "Prandaj dëgjo fjalën e Zotit. Unë e kam parë Zotin të ulur mbi froni e tij, ndërsa tërë ushtria qjellore rrinte në të djathtë dhe në të majtë të tij. 19 Zoti tha: "Kush do ta mashtrojë Ashabin, mbretin e Izraelit, që ai të dalë dhe të vdesë në Ramoth të Galaadit?". Dikush u përgjigji në një mënyrë, dikush në mënyrë tjetër. 20 Atëherë doli përparrë një frymë që u paraqit para Zotit dhe tha: "Unë do t'ia mbush mendjen". Zoti i tha: "Në çfarë mënyrë?". 21 Ai u përgjigji: "Unë do të dal dhe do të jem një frymë i gjenjeshtës në gojën e të gjithë profetëve të tij". Zoti i tha: "Me siguri do t'arrish ta bësh pér vete, shko dhe vepro kështu". 22 Prandaj ja, Zoti ka vënë një frymë gjenjeshtës në gojën e këtyre profetëve të tu, por Zoti shpall fatkeqësi kundër teje". 23 Atëherë Sedekia, bir i Kenaanahut, u afrua dhe goditi me një shpullë Mikajahun, dhe tha: "Nga kaloi Fryma e Zotit kur doli nga unë që të flasë me ty?". 24 Mikajahu u përgjigji: "Ja, do ta shohësh ditën në të cilën

do të shkosh në një dhomë të brendshme pér t'u fshehur!". 25 Atëherë mbreti i Izraelit tha: "Merreni Mikajahun dhe çojeni tek Amoni, qeveritar i cytetit, dhe tek Joasi, bir i mbretit, 26 dhe u thoni atyre: Kështu thotë mbreti: "Futeni këtë në burg dhe ushqejeni me bukë dhe me ujë hidhërimi, deri sa unë të kthehem shëndoshë e mirë"". 27 Mikajahu tha: "Në rast se ti kthehesh me të vërtetë shëndoshë e mirë, kjo do të thotë që Zoti nuk ka folur nëpërmjet meje". Dhe shtoi: "Dëgjoni, o ju popuj të gjithë!". 28 Mbreti i Izraelit dhe Jozafati, mbret i Judës, dolën, pra, kundër Ramothit nga Galaadi. 29 Mbreti i Izraelit i tha Jozafatit: "Unë do të vishem ndryshe dhe pastaj do të shkoj të luftoj, por ti vish rrobat e tua mbretërore". Kështu mbreti i Izraelit ndërroi rrobat dhe shkuan të luftojnë. 30 Mbreti i Sirisë kishte dhënë këtë urdhër kapitenëve të qerreve të tij duke thënë: "Mos luftoni kundër askujt, të madh apo të vogël, por vetëm kundër mbretit të Izraelit". 31 Kështu, kur kapitenët e qerreve panë Jozafatin, ata thanë: "Ai éshtë mbreti i Izraelit". Pastaj e rrëthuan pér ta sulmuar; por Jozafati lëshoi një britmë dhe Zoti i vajti në ndihmë; Perëndia i shtyu të largoheshin prej tij. 32 Kur kapitenët e qerreve e kuptuan se nuk ishte mbreti i Izraelit, hoqën dorë nga ndjekja. 33 Por një njeri hodhi rastësisht një shigjetë me harkun e tij dhe e goditi mbretin e Izraelit midis lidhjeve të parzmores së tij; prandaj mbreti i tha shqytarit të tij: "Kthethu dhe më ço larg përlleshjes, sepse jam plagosur". 34 Por beteja ishte aq e ashpër atë ditë sa që mbreti u detyrua të qëndrojë mbi qerren e tij përballë Sirëve deri në mbrëmje, dhe kur perëndoi dielli ai vdiq.

19 Jozafati, mbret i Judës, u kthye shëndoshë e mirë në shtëpinë e tij në Jeruzalem. 2 Por shikuesi Jehu, bir i Hananit, i doli përparrë dhe i tha mbretit Jozafat: "A duhet të ndihmoje ti një të pafe dhe të doje ata që urrenin Zotin? Prandaj mëria e Zotit éshtë mbi tij. 3 Megjithatë janë gjetur te ti gjëra të mira, sepse ke hequr nga vendi Asherothët dhe zemra jote éshtë përpjekur pér të kérkuar Perëndinë". 4 Kështu Jozafati banoi në Jeruzalem; pastaj shkoi përsëri midis popullit, nga Beer-Sheba në krahanë malore të Efraimit, dhe i solli atë përsëri te Zoti, Perëndia i etërve të tij. 5 Pastaj ai emëroi gjyqtarë në vend, në të tèra qytetet e fortifikura të Judës, qytet pas qyteti, 6 dhe u tha gjyqtarëve: "Kini kujdes pér atë që bëni, sepse nuk gjykon pér njeriun por pér Zotin, që do të jetë me ju kur do të administroni drejtësinë. 7 Prandaj tani frika e Zotit qoftë mbi ju. Tregoni kujdes pér atë që bëni, sepse tek Zoti, Perëndia ynë, nuk ka asnjë padrejtësi, as anësi, as pranim dhuratash. 8 Edhe në Jeruzalem Jozafati vendosi disa Levitë priftërinj dhe të parë të shtëpive atërorë të Izraelit pér gjykimin e Zotit dhe pér grindjet e ndryshme; këta banonin në Jeruzalem. 9 I urdhëroi ata duke thënë: "Ju do të vepronit duke pasur frikë nga Zoti, me besnikëri dhe me zemër të pastër. 10 Në çdo grindje që do t'ju parashtrohet para jush nga ana e vëllezërve tuaj që banonjë në qytetet e tyre, qoftë pér gjak të derdhur ose pér shkelje të ligjt apo të një urdhërimi, kundër statuteve ose dekreteve, lajmërojini që të mos bëhen fajtorë përparrë Zotit, dhe zemërimi të mos bjerë mbi ju dhe mbi vëllezërit tuaj. Veproni kështu dhe nuk do të bëheni fajtorë. 11 Dhe ja, prifti më i lartë Amariah

do tē caktohet mbi ju pēr çdo çështje qē i pērket Zotit, ndërsa Zebadiahu, bir i Ismaelit, i pari i shtëpisë së Judës, do tē jetë pēr çdo çështje qē ka tē bëjë me mbretin; edhe Levitët do tē jetë nē dispozicionin tuaj si gjyqtarë. Tregohuni tē fortë dhe i hyni punës, dhe Zoti do tē jetë me njeriun e drejtë".

20 Mbas këtyreve ngjarjeve ndodhi qē bijtë e Moabit, bijtë e

Amonit dhe tē tjerë me ta së bashku me Amonitët erdhën tē luftojnë kundër Jozafatit. 2 Kështu erdhën disa tē informonin Jozafatin, duke thënë: "Një shumicë e madhe është nisur kundër teje qē përtjet detit, nga Siria; ja, tani ata janë nē Hatsatson-Thamar" (që është En-Gedi). 3 Atëherë Jozafati u trëmb dhe filloj tē kérkojë Zotin, dhe shpalli një agjërim në gjithë Judën. 4 Kështu ata tē Judës u mblohdhën pēr tē kérkuar ndihmën e Zotit, dhe nga tē gjitha qytetet e Judës vinin pēr tē kérkuar Zotin. 5 Pastaj Jozafati u ngrit më këmbë nē mes tē asamblesë së Judës dhe tē Jeruzalemit nē shtëpinë e Zotit përparror oborrit tē ri 6 dhe tha: "O Zot, Perëndia i etërve tanë, a nuk je tē Perëndia qē është nē qjell? Po, ti sundon mbi tē gjitha mbretëritë e kombeve, nē duart e tua janë forca dhe fuqja dhe nuk ka njeri qē mund tē tē rezistojë. 7 A nuk ke qenë ti, Perëndia ynë, qē ke dëbuar banorët e këtij vendi përparror popullit tēnd tē Izraelit dhe ia ke dhënë pēr gjithnjë pasardhësve tē mikut tēnd Abraham? 8 Ata kanë banuar aty dhe kanë ndërtuar një shenjtërore pēr emrin tēnd, duke thënë: 9 "Në rast se na godet një fatkeqësi, shpata, gjykimi apo murtaja ose zia e bukës, ne do tē paraqitemi përparror këtij tempulli dhe përparror teje (sepse emri yt është nē këtë tempull), do tē tē klithim ty nga fatkeqësia jonë, ti do tē na dégjosh dhe do tē na vish nē ndihmë". 10 Dhe ja, tani bijtë e Amonit, tē Moabit dhe ata tē malit Seir, nē territorin e tē cilëve nuk e lejove Izraelin tē hynte kur ata po dilnin nga Egjipti (prandaj ata qëndruan larg tyre dhe nuk i shkatërruan), 11 dhe ja, tani ata na shpërblejnë, duke ardhur tē na dëbojnë nga trashëgimia jote që na ke dhënë nē zotërim. 12 O Perëndia ynë, a nuk do t'i dënosh ata? Sepse ne jemi pa forcë përparror kësaj shumice tē madhe qē vjen kundër nesh; nuk dimë çfarë tē bëjmë, por sytë tonë janë drejtuar te". 13 Tani tērë burrat e Judës, me fëmijët, bashkëshortet dhe bijtë e tyre, rrinin më këmbë përparror Zotit. 14 Atëherë nē mes tē asamblesë Fryma e Zotit përfshiu Jahzielin, birin e Zakarias, bir i Benayahut, bir i Jejelit, bir i Mataniahut, një Levit nga bijtë e Asafit. 15 Dhe ky tha: "Dëgjoni, ju tē gjithë nga Juda, ju banorë tē Jeruzalemit dhe ti, o mbret Jozafat! Kështu ju thotë Zoti: "Mos kini frikë, mos u tronditni pēr shkak tē kësaj shumice tē madhe, sepse beteja nuk është juaja, por e Perëndisë. 16 Nesër hidhuni kundër tyre; ja, ata do tē ngjiten nëpër tē përpjetën e Tsitsit, dhe ju do t'i gjeni nē skajin e luginës përballë shkretëtirës së Jeruelit. 17 Nuk do tē jeni ju qđ do tē luftoni nē këtë betejë; zini pozicion, qëndroni pa lëvizur dhe do tē shihni lërimin e Zotit, qē është me ju. O Judë, o Jeruzalem, mos kini frikë dhe mos u tronditni; nesër do tē dilni kundër tyre, sepse Zoti është me ju". 18 Atëherë Jozafati uli pēr tokë fytyrën e tij, dhe tērë Juda dhe banorët e Jeruzalemit ranë përmbyss përparror Zotit dhe e adhuruan. 19 Pastaj Levitët, bijtë e Kehathitëve dhe tē Korahitëve, u ngritën pēr tē lëvduar me zë tē lartë Zotin, Perëndinë e Izraelit. 20 Mëngjesin vijues u quan shpejt dhe u nisën pēr nē shkretëtirën e Tekoas; ndërsa

po viheshin pēr rrugë, Jozafati, duke qëndruar nē këmbë, tha: "Dëgjomëni, o Judë, dhe ju banorë tē Jeruzalemit! Besoni 21 Pastaj, pasi u këshillua me popullin, caktoi ata qē duhet t'i këndonin Zotit dhe duhet ta lëvdonin pēr shkëlqimin e shenjtërisë së tij, ndërsa ecnë përparror ushtrisë dhe thonin: "Kremtoni Zotin, sepse mirësia e tij zgjat përvjetë". 22 Kur ata filluan tē këndojnë dhe tē lëvdojnë, Zoti ngriti një pritë kundër bijve tē Amonit dhe tē Moabit dhe atyre tē malit tē Seirit qē kishin ardhur kundër Judës, dhe mbetën tē mundur. 23 Biftë e Amonit dhe tē Moabit u ngritën kundër banorëve tē malit tē Seirit pēr tē realizuar shfarosjen dhe shkatërrimin e tyre; mbasi kryen shfarosjen e banorëve tē Seirit, ndihmuani njeri-tjetrin pēr tē shkatërruar veten e tyre. 24 Kështu kur ata tē Judës arritën nē lartësinë prej nga mund tē kqyrey shkretëtira, u kthyen nga turma, dhe ja, nuk kishte veçse kufoma tē shtrira pēr tokë, asnjë nuk kishte shpëtuar. 25 Atëherë Jozafati dhe njerëzit e tij shkuan pēr tē marrë plaçkën e luftës; midis tyre gjetën një sasi tē madhe pasurish mbi kufomat e tyre dhe sende me vlerë; morën pēr vete më tepër se sa mund t'i mbartnin; iu deshën tri ditë pēr tē marrë plaçkën, aq e shumtë ishte ajo. 26 Ditën e katërt u mblohdhën nē Luginën e Bekimit, ku bekuan Zotin; prandaj ky vend quhet Lugina e Bekimit edhe sot. 27 Pastaj tērë njerëzit e Judës dhe tē Jeruzalemit, me Jozafatin nē krye, u nisën me gjëzim pēr t'u kthyer nē Jeruzalem, sepse Zoti u kishte dhënë shkas tē gjëzohen mbi armiqtë e tyre. 28 Kështu hynë nē Jeruzalem me harpa, me qeste dhe me bori dhe u drejtuan nga shtëpia e Zotit. 29 Tmerri i Zotit ra mbi tē gjitha mbretëritë e vendeve tē tjera, kur mësuan qē Zoti kishte luftuar kundër armiqve tē Izraelit. 30 Mbretëria e Jozafatit qe e qetë; Perëndia i tij i dha paqe rrëth e qark. 31 Kështu Jozafati mbretëroi mbi Judë. Ai ishte tridhjetë e pesë vjeç kur filloj tē mbretëroj, dhe mbretëroi njëzet e pesë vjet nē Jeruzalem; e éma quhej Azubah dhe ishte bija e Shihilit. 32 Ai ndoqi kudo rrugët e atit tē tij, Asa, dhe nuk u largua prej tyre, duke bërë atë qē ishtë e drejtë nē sytë e Zotit. 33 Megjithatë vendet e larta nuk u hoqën, sepse populli nuk e kishte akoma zemrën tē kthyer nê mënyrë tē qëndrueshme nga Perëndia i etërve tē tyre. 34 Pjesa tjetër e bërmave tē Jozafatit, nga e para deri nē atë tē fundit, janë tē shkrurara nē analët e Jehut, birit tē Hananit, qē përfshihen nē librin e mbretërvë tē Izraelit. 35 Pas kësaj Jozafati, mbret i Judës, u lidh me Ashaziahun, mbretin e Izraelit, qē vepronë me paudhësi; 36 ai u lidh me tē pēr tē ndërtuar anije qē tē shkonin nē Tarshish; i pajisën anjet nē Etsion-Geber. 37 Atëherë Eliezeri, bir i Dodavahut nga Mareshah, profetizoi kundër Jozafatit, duke thënë: "Nga që je bashkuar me Ashaziahun, Zoti ka shkatërruar veprat e tua". Kështu anjet u shkatërruan dhe nuk arritën dot nē Tarshish.

21 Pastaj Jozafati pushoi bashkë me etërit e tij dhe e varrosën me ta nē qytetin e Davidit. Në vendin e tij mbretëroi i biri, Jehoram. 2 Ai kishte vëllezër, bij tē Jozafatit: Azariahun, Jehielin, Zakarian, Azariahun, Mikaelin dhe Shefatiahun; tērë këta ishin bij tē Jozafatit, mbretit tē Izraelit. 3 I ati u bëri atyre dhurata tē mëdha prej argjendi, ari dhe sende tē çmueshme, bashkë me qytete tē fortifikuara nē Judë, por ia dha mbretërinë Jehoramit, sepse ishte i parëlinduri. 4 Por kur Jehoramit shtu nē

dorë mbretërini e atit tē tij dhe u përforcua, vrau me shpatë tē vëllezërit e tij dhe disa krerë tē Izraelit. 5 Jehoram ishte tridhetë e dy vjeç kur filloj tē mbretërojë, dhe mbretëri tetë vjet në Jeruzalem. 6 Ai ndoqi rrugën e mbretërvë tē Izraelit ashtu si kishte bërë shtëpia e Ashabit, sepse gruaja e tij ishte një bijë e Ashabit, dhe bëri atë që është e keqe në sytë e Zotit. 7 Megjithatë Zoti nuk deshi ta shkatërrjo shtëpinë e Davidit, pér shkak tē besëlidhjes që kishte bërë me Davidin dhe sepse i kishte premtuar t'i jepte atij dhe bijve tē tij një llambë përgjithmonë. 8 Gjatë ditëve tē mbretërisë së tij, Edomi ngriti krye kundër pushtetit tē Judës dhe zgjodhi një mbret. 9 Atëherë Jehoram u nis me komandantët e tij dhe me tē gjitha qerret e tij; u ngrit, pra, natën dhe i mundi Edomitët, që e kishin rrethuar atë dhe komandantët e qerreve tē tij. 10 Kështu Edomi nuk iu nënshtrua pushtetit tē Judës deri ditën e sotme. Në atë kohë edhe Libnahu ngriti krye kundër pushtetit tē tij, sepse Jehoram kishte braktisur Zotin, Perëndinë e etërvë tē tij. 11 Edhe Jehoram ndërtoi vendë tē larta në malet e Judës, i shtru banorët e Jeruzalemit në rrugën e kurvërimit dhe largoi Judën. 12 Atëherë i erdhë një shkrim nga profeti Elia, në të cilën thuhej: "Kështu i thotë Zoti, Perëndia i Davditi, atit tënd: "Meqë nuk ke ndjekur rrugët e Jozafatit, atit tënd, dhe rrugët e Asas, mbretit tē Judës, 13 por ke ndjekur rrugët e mbretërvë tē Izraelit dhe ke shtyrë në rrugën e kurvërimit Judën dhe banorët e Jeruzalemit, ashtu si ka vepruar shtëpia e Ashabit, dhe ke vrarë vëllezërit e tu, vetë familjen e atit tënd, që ishin më tē mirë se tij, 14 ja, Zoti do tē godasë me një fatkeqësi tē madhe popullin tënd, fëmijët e tu, bashkëshortet e tua dhe gjithçka që ti zotëron; 15 ti vetë do tē goditesh nga sémundje shumë tē rënda, nga një sémundje e zorrëve që do tē nxjerri çdo ditë pak e nga pak zorrët". 16 Përveç kësaj Zoti zgjoi kundër Jehoramit fryshtë e Filisteive dhe tē Arabëve, që banojnë pranë Etiopave; 17 dhe këta dolën kundër Judës, e pushtuan dhe morën me vete tērë pasurit që gjetën në pallatin mbretëror, duke përfshirë bijtë dhe gratë e tij, kështu nuk i mbeti asnjë bir përveç Jehoahazit, më i vogli prej bijve tē tij. 18 Mbas tērë kësaj Zoti e goditi në zorrët me një sémundje tē pashërueshme. 19 Kështu, me kalimin e kohës, në fund tē viut tē dytë, nga shkaku i sémundjes, zorrët i dolën jashtë dhe vdiq duke hequr mundime tē tmerrshme. Populli i tij nuk dogji perfume pér under tē tij, ashtu si kishte bërë pér etërit e tij. 20 Ai ishte tridhetë e dy vjeç kur filloj tē mbretërojë, dhe mbretëri tetë vjet në Jeruzalem. Iku pa lënë keqardhje; e varrosën në qytetin e Davidit, por jo në varret e mbretërvë.

22 Banorët e Jezrualemit shpallën mbret birin e tij më tē vogël Ashaziahun, në vend tē tij, sepse tērë bijtë më tē mëdhenj ishin vrarë nga banda që kishte hyrë në kamp bashkë me Arabët. Kështu mbretëroi Ashaziahu, bir i Jehoramit, mbret i Judës. 2 Ashaziahu ishte dyzet e dy vjeç kur filloj tē mbretërojë, dhe mbretëroi një vit në Jeruzalem. E éma quhej Athaliah; ishte bij e Omrit. 3 Edhe ai ndoqi rrugët e ndjekura nga shtëpia e Ashabit, sepse e éma e këshillonte tē vepronët në mënyrë tē paudhë. 4 Prandaj ai bëri atë që është e keqe në sytë e Zotit, ashtu si vepronin ata tē shtëpisë së Ashabit, sepse mbas vdekjes së atit tē tij këta qenë, pér shkatërrimin e tij, këshilltarët

e tij. 5 Duke ndjekur këshillën e tyre, ai shkoi me Jehoram, birin e Ashabit, mbretit tē Izraelit tē luftojë kundër Hazaelit, mbretit tē Sirisë, në Ramoth tē Galaadit; dhe Sirët e plagosën Jehoram. 6 Kështu ai u kthyte në Jezreal pér tē mjekuar plagët që kishte marrë në Ramah, duke luftuar kundër Hazaelit, mbretit tē Sirisë. Ashaziahu, bir i Jehoramit, mbret i Judës, zbriti pér tē parët Jehoram, birin e Ashabit, në Jezreal, sepse ky ishte i sémurë. 7 Vizita që i bëri Ashaziahu Jehoramit ishte vendosur nga Perëndia pér shkatërrimin e tij. Kur arriti në tē vërtetë, ai doli me Jehoram kundër Jehut, birit tē Nimshit, që Zoti kishte vajosur pér tē shfarosur shtëpinë e Ashabit. 8 Ndonë që, ndërsa Jehu vendoste drejtësi në shtëpinë e Ashabit, u takua me kërët e Judës dhe me bijtë e vëllezërvë tē Ashaziahut që ishin në shërbim tē Ashaziahut dhe i vranë. 9 Urdhëroi gjithashtu ta kérkojnë Ashaziahun dhe e kapën (ai ishte fshehur në Samari); e çuan pastaj tek Jehu që e vranë. Pastaj e varrosën, sepse thonin: "Është bir i Jozafatit, që e kérkonte Zotin me gjithë zemër". Kështu në shtëpinë e Ashaziahut nuk mbeti më njeri në gjendje tē mbretërojë. 10 Kur Athaliah, nëna e Ashaziahut, pa që i biri kishte vdekur, u ngrit dhe vranë tērë pasardhësit mbretërorë tē shtëpisë së Judës. 11 Por Jehoshabeath, bija e mbretit mori Joasin, birin e Ashaziahut, e mori tinëz midis bijve tē mbretit që ishin vrarë dhe e vendosi bashkë me tajën në dhomën e saj. Kështu Jehoshabeath, bija e mbretit Jehoram, bashkëshortja e priftit Jehoajada (ishte motra e Ashaziahut), e fshehu nga Athaliahu që nuk e vranë. 12 Kështu mbeti i fshehur me ta në shtëpinë e Perëndisë gjashtë vjet, ndërsa Athaliah mbretëronte mbi vendin.

23 Vitin e shtatë Jehoajada mori kurajo, mori komandantët e qindëshëve, domethënë Azariahun, birin e Jerohamit, Ismaelin, birin e Jehohanamit, Azariahun, birin e Obedit, Maasejahun, birin e Adajahut dhe 2 Pastaj ata përshkuan Judën, mblohdhën Levitët nga tē gjitha qytetet e Judës dhe tē parët e shtëpive atërorë tē Izraelit dhe erdhën në Jeruzalem. 3 Kështu tērë asambleja lidhi një aleancë me mbretin në shtëpinë e Perëndisë. Pastaj Jehoajada u tha atyre: "Ja, biri i mbretit do tē mbretërojë, si ka thënë Zoti pér bijtë e Davidit. 4 Ja cfarë do tē bëni ju: një e treta nga ju, priftërinj dhe Levitë, që marrin shërbimin ditën e shtunë, do tē caktohen në portat e tempullit; 5 një e treta tjetër do tē rrijë në pallatin e mbretit, dhe e treta tjetër në portën e themelimit, ndërsa tērë populli do tē rrijë në oborrin e shtëpisë tē Zotit. 6 Por askush nuk do tē hyjë në shtëpinë e Zotit, përveç priftërinjve dhe Levitëve tē shërbimit; këta mund tē hyjnë sepse janë tē shenjtëruar; por tērë populli do t'i përmbarhet urdhrit tē Zotit. 7 Levitët do ta rrëthojnë mbretin nga çdo anë, secili me armën e tij në dorë; kushdo që hyn në tempull do tē vritet; ju përkundrazi do tē qëndroni me mbretin, kur tē hyjë dhe tē dalë". 8 Levitët dhe tērë Juda bënë pikërisht ashtu si kishte urdhëruar prifti Jehoajada; secili mori njérëzit e tij, ata e merrnin shërbimin tē shtunën dhe ata që e linin shërbimin tē shtunën, sepse prifti Jehoajada nuk kishte liruar nga puna klasat që dilnin. 9 Prifti Jehoajada u dha komandantëve tē qindëshëve ushtat dhe mburojat e vogla e tē mëdha që qenë tē mbretit David dhe që ndodheshin në shtëpinë e Perëndisë. 10 Pastaj vendosi tērë

popullin, secili me armën e tij në dorë, nga krahу i djathtë deri në krahun e majtë të tempullit; gjatë altarit dhe pranë tempullit, rrullt mbretit. **11** Atëherë nxorën birin e mbretit, i vunë mbi kokë kurorën, i dorëzuan ligjin dhe e shpallën mbret; pastaj Jehojada dhe bijtë e tij e vajojnë dhe thirrën: "Rroftë mbreti!". **12** Kur Athaliah dégjoi zhurmén e popullit që vinte duke brohoritur përmbrëtin, ajo shkoi drejt popullit, në drejtim të shtëpisë të Zotit. **13** Shkoi, dhe ja, mbreti qëndronte më këmbë në podiumin e tij në hyrje, kapitenët dhe borzanët ishin pranë mbretit, tërë populli i vendit ishte i gëzuar dhe u binte borive dhe këngëtarët me veglat e tyre musikore udhëhiqnin lavdërimin. Atëherë Athaliah grisi rrobot e saj dhe bërtiti: "Tradheti, tradheti!". **14** Por prifti Jehojada nxori komandantët e qindëshëve që komandonin ushtrinë dhe u tha: "Nxirreni nga rreshtat dhe kushdo që i shkon pas të vritet me shpatë!". Prifti në të vërtetë kishte thënë: "Mos lejoni që të vritet në shtëpinë e Zotit". **15** Kështu e mbërthyen dhe, sa arriti në shtëpinë e mbretit nëpër rrugën e portës së kuajve, aty e vranë. **16** Pastaj Jehojada bëri një besëlidhje ndërmjet vetes, tërë popullit dhe mbretit, me qëllim që Izraeli të ishte populli i Zotit. **17** Atëherë tërë populli shkoi në tempullin e Baalit dhe e shkatërrroi: copëtoi plotësisht altarët e tij dhe shëmbëlltyrat dhe vrou përparrë altarëve Matanin, priftin e Baalit. **18** Pastaj Jehojada ua besoi mbikqyrjen e shtëpisë të Zotit priftërinjve levitë, që Davidi kishte vendosur në shtëpinë e Zotit pér t'i ofruar olokauste Zotit siç éshtë shkruar në ligjin e Moisiut, me gëzim dhe këngë, ashtu si kishte urdhëruar Davidi. **19** Vendosi gjithashtu derëtarë në portat e shtëpisë të Zotit, me qëllim që të mos hynte askush që të ishte në një farë mënyre i papastër. **20** Mori pastaj komandantët e qindësheve, parinë, ata që kishin autoritet mbi popullin dhe tërë popullin e vendit dhe bëri që mbreti të zgresë nga shtëpia e Zotit; duke kaluar pastaj nga porta e sipërme, arritën në pallatin mbretëror dhe e ulën mbretin mbi froniq mbretëror. **21** Kështu tërë populli i vendit ishte në festë dhe qyteti mbeti i qetë, kur Athaliah u vra me shpatë.

24 Joasi ishte shtatë vjeç kur filloj të mbretëroj, dhe mbretëroi dyzet vjet në Jeruzalem. E ëma quhej Tsibiah dhe ishte nga Beer-Sheba. **2** Joasi bëri atë që éshtë e drejtë në sytë e Zotit gjatë gjithë kohës që jetoi prifti Jehojada. **3** Jehojada i zgjodhi pér të dy bashkëshorte dhe Joasit i lindën djem dhe vajza. **4** Mbas kësaj e shtyu zemra Joasin të ndreqë shtëpinë e Zotit. **5** Prandaj mblodhi priftërinjtë dhe Levitët dhe u tha atyre: "Shkoni në qytetet e Judës dhe mblidni vit pér vit nga gjithë Izraeli paratë që nevojiten pér të restauruar shtëpinë e Perëndisë tuaj; përipliqi ta kryeni shpejt këtë punë". Por Levitët nuk treguan asnjë nxitim. **6** Atëherë mbreti thirri kryepriftin Jehojada dhe i tha: "Pse nuk u kërkove Levitëve që të sillnin nga Juda dhe nga Jeruzalemi taksën e caktuar nga Moisiu, shërbëtor i Zotit, dhe nga asambleja e Izraelit pér çadrën e dëshmisë?". **7** Në të vërtetë bijtë e Athaliahës, të kësaj gruaje të keqe, kishin plaçkitur shtëpinë e Perëndisë dhe kishin përdorur madje gjithë gjérat e shenjtëruara të shtëpisë të Zotit pér Baalët. **8** Me urdhër të mbretit bënë një arkë dhe e vunë jashtë, te porta e shtëpisë të Zotit. **9** Pastaj bënë një shpalje në Judë dhe në Jeruzalem, me qëllim që t'i çohej Zotit taksa që Moisiu, shërbëtori i Perëndisë, i kishte vënë Izraelit në shkretëtirë. **10**

Tërë krerët dhe tërë populli u gëzuan dhe sollën paratë, duke i hedhur në arkë deri sa e mbushën. **11** Kur arka çohej nga Levitët tek inspektori i mbretit, sepse shihnin se kishte në të shumë para, sekretari i mbretit dhe i ngarkuar nga kryeprifti vinin pér të zbrazur arkën; pastaj e merrnë dhe e çonin përsëri në vendin e saj. Kështu vepronin çdo ditë; në këtë mënyrë grumbullonin një sasi të madhe parash. **12** Pastaj mbreti dhe Jehojada ua jepnën këto atyre që bënë shërbimin në shtëpinë e Zotit; dhe ata paguanin gurgdhëndësit dhe marangozët pér të restauruar shtëpinë e Zotit, si edhe punëtorët e hekurit dhe të bronxit që merreshin me shtëpinë e Zotit. **13** Kështu punëtorët i kryen me kujdes punimet dhe me anë të tyre ndreqjet shkuan mbarë; ata e kthyen përsëri shtëpinë e Perëndisë në gjendejn e saj origjinale dhe e përfocuan atë. **14** Kur kishin mbaruar, paratë që mbetën i çuan para mbretit dhe Jehojadës dhe me to bënë orendi pér shtëpinë e Zotit, orendi pér shërbimin dhe pér olokaustet, kupa dhe vegla të tjera prej ari ose argjendi. Deri sa jetoi Jehojada, u ofruan vazhdimi i olokaustës në shtëpinë e Zotit. **15** Por Jehojada, tanimë i plakur dhe i ngopur me ditë, vdiq; ai ishte njëqind e tridhjetë vjeç kur vdiq; **16** e varrosën në qytetin e Davidit bashkë me mbretërit, sepse kishte bërë të mira në Izrael, ndaj Perëndisë dhe ndaj shtëpisë së tij. **17** Mbështetje shtëpinë e Zotit, Perëndisë të etërve të tyre, dhe u shërbyen Asherimëve dhe idhujve; pér shkak të këtij mëkatë, zemërimi i Perëndisë ra mbi Judën dhe mbi Jeruzalemin. **19** Zoti u dërgoi atyre profetë pér t'i bërë të kthehen tek ai; këta dëshmuani kundër tyre, por ata nuk deshën t'i dëgjojnë. **20** Atëherë Fryma e Perëndisë erdhë mbi Zakarian, birin e priftit Jehojada, që u ngrit përparrë popullit dhe tha: "Kështu thotë Perëndia: Pse shkelni urdhërimet e Zotit dhe nuk keni mbarësi? Mëqe e keni braktisur Zotin edhe ai do t'ju braktisë". **21** Por ata komplotuan kundër tij dhe me urdhër të mbretit, e vranë me gurë në oborrin e shtëpisë të Zotit. **22** Kështu mbreti Joas nuk e kujtoi mirësinë që Jehojada, ati i Zakarias, kishte treguar ndaj tij dhe ia vrou të birin, i cili duke vdekur tha: "Zoti e shikoftë dhe të kërkofte illogari! **23** Kështu ndodhi që, në fillim të vitit të ri, ushtria e Sirëve dolë kundër Joasit. Ata erdhën në Judë dhe në Jeruzalem dhe shfarosën nga populli tërë krerët e tij, dhe tërë plaçkën ia çuan mbretit të Damaskut. **24** Megjithëse ushtria e Sirëve kishte ardhur me pak veta, Zoti u dha në dorë një ushtri shumë të madhe, sepse kishin braktisur Zotin, Perëndinë e etërve të tyre. Kështu ata e gjykuan Joasin. **25** Kur Sirët u têrroqën nga ai (sepse e kishin lënë shumë të sëmurë), shërbëtorët e tij kurdisën një komplot kundër tij, pér shkak të vrasjes së bijve të priftit Jehojada, dhe e vranë në shtratin e tij. Kështu ai vdiq dhe e varrosën në qytetin e Davidit, por jo në varrezat e mbretërvës. **26** aaa add Këta janë ata që komplotuan kundër tij: Zabadi, bir i Shimeathit, Amonitja, dhe Jehozbadhi, bir i Shimrithit, Moabitja. **27** aaa add Përsa u përket bijve të tij, profecitë e shumta të thëna kundër tij dhe meremetimi i shtëpisë së Perëndisë, ja, këto gjëra janë shkruar në historinë e librit të mbretërvës. Në vend të tij mbretëroi i biri, Amatsiu.

25

Amatsiahu ishte njëzet e pesë vjeç kur fillo i mbretërojë, dhe mbretëroi njëzet e nëntë vjet në Jeruzalem. E éma quhej Jehoadan dhe ishte nga Jeruzalemi. 2 Ai bëri atë që éshëtë e drejtë në sytë e Zotit, por jo me gjithë zemër. 3 Mbas përforcoi mbretérinë e tij, ai vrua shérbétorët e tij që kishin vrarë mbretin, atin e tij. 4 Megjithatë ai nuk i vriste bijtë e tyre, por veproi siç éshëtë shkuar në ligj në librën e Moisiut, të cilin Zoti e urdhëroi duke thënë: "Etërit nuk do të vriten pér fajin e bijve të tyre, dhe as bijtë e tyre nuk do të vriten pér fajin e etërve; por secili do të dënohet me vdekje pér mëkatin e vet". 5 Përveç kësaj Amatsiahu mblodhi ata të Judës dhe caktoi mbi ta komendantët e mijëshëve dhe të qindëshëve sipas shtëpive të tyre atëre, pér téré Judën dhe Beniaminin; pastaj bëri regjistrimin nga njëzet vjeç e lart dhe doli që ishin treqind mijë burra të zgjedhur, të aftë pér luftë dhe të zotë të përdorin ushtën dhe mburojën. 6 Rekrutoi gjithashtu me para njëqind mijë burra nga Izraeli, të fortë dhe trima, pér njëqind talenta argjendi. 7 Por një njeriu i Perëndisë erdhi tek ai dhe i tha: "O mbret, ushtria e Izraelit të mos vijë me ty, sepse Zoti nuk éshëtë me Izraelin, as me ndonjë nga bijtë e Efraimit! 8 Por në rast se dëshiron të shkosh, shko megjithatë; edhe po të tregohesh trim në betejë, Perëndia do të të bëjë të biesh para armikut, sepse Perëndia ka pushtet të ndihmojë dhe të të bëjë që të biesh". 9 Amatsiahu i tha atëherë njeriut të Perëndisë: "Por çdo t'i bëj njëqind talentat që ia dhashë ushtrisë së Izraelit?". Njeriu i Perëndisë u përgjigj: "Zoti mund të të japo më tepér se aq". 10 Atëherë Amatsiahu e shpërndau ushtrinë që kishte ardhur tek ai nga Efraimi, me qëllim që të kthehej në shtëpi të saj; por zemërimi i pjesëtarëve të saj u rrit shumë kundër Judës dhe ata u kthyen në shtëpi me një zemërim të madh. 11 Pastaj Amatsiahu, mbasi mori zemër, u vu në krye të popullit të tij, shkoi në luginën e Kripës dhe vras dhjetë mijë njerz të Seirit. 12 Bijtë e Judës kapën gjallë dhjetë mijë të tjerë dhe i çuan në majë të shkëmbit, prej ku i hodhën poshtë; dhe të téré u bënë copë-copë. 13 Por burrat e ushtrisë, që Amatsiahu kishte shpërndarë që të mos vinin me të pér të luftuar, u vërsulën mbi qytetet e Judës, nga Samaria deri në Beth-Horon, duke vrasë tre mijë banorë dhe duke marrë një plaqkë të madhe. 14 Pas kthimit të tij nga masakra e Edomitëve, Amatsiahu urdhëroi që t'i sillnin perënditë e bijve të Seirit, i vendosi si perëndi të tij, ra përmbyt përpëra tyre dhe u ofroj temjan. 15 Prandaj zemërimi i Zotit u ndez kundër Amatsiahut dhe i dërgoi një profet pér t'i thënë: "Pse kërkove perënditë e këtij populli, që nuk kanë qenë të zotë të çlirojnë popullin e tyre nga dora jote?". 16 Ndërsa vazhdonte të fliste akoma me të, mbreti i tha: "A të kemi bërrë vallë këshilltar të mbretit? Pusho! Pse kërkon të vrtesh?". Atëherë profeti nuk foli më, por tha: "Unë e di që Perëndia ka vendosur të të shkatërrojë, sepse ke bërrë këtë dhe nuk more parasysh këshillén time". 17 Atëherë Amatsiahu, mbret i Judës, pasi u këshilla, dërgoi t'i thotë Joasit, birit të Jehoahazit, birit të Jehut, mbret i Izraelit: "Eja të ballafaqohemi njeri me tjetrin në betejë". 18 Por Joasi, mbret i Izraelit, dërgoi t'i thotë Amatsiahut, mbretit të Judës: "Gjembë i Libanit i çoi fjalë kredit të Libanit: "Jepi vajzën tënde pér grua birit tim". Por një kafshë e egër e Libanit kaloi andej dhe e shkeli gjembin. 19 Ti ke thënë: "Ja, unë kam mundur Edomin", dhe

zemra jote të ka bërrë krenar aq sa të mburresh. Rri në shtëpinë tënde. Pse kërkon të shkaktosh fatkeqësi, duke shkatërruar veten tënde dhe Judën bashkë me ty?". 20 Por Amatsiahu nuk e dëgjoi; kjo gjë vinte në të vërtetë nga Perëndia, me qëllim që të jepeshin në dorën e armikut, sepse kishin kërkuar perënditë e Edomit. 21 Kështu Joasi, mbret i Izraelit, doli kundër Judës; dhe ai dhe Amatsiahu, mbret i Judës, u ndeshën me njeri-tjetrin në Beth-Shemesh që i përkiste Judës. 22 Juda u mund nga Izraeli, dhe secili ia mbathi në qadrën e vet. 23 Joasi, mbret i Izraelit, zuri në Beth-Shemesh Amatsiahun, mbretin e Judës, birin e Joasit, bir i Jehoahazit; e çoi në Jeruzalem dhe bëri një të çarë prej katërgjind kubitësh në muret e Jeruzalemit që nga porta Efraimit deri te porta e Qoshes. 24 Mori téré arin dhe argjendin dhe të gjitha sendet që gjendeshin në shtëpinë e Perëndisë, që i ishin besuar Obed-Edomit, thesaret e pallatit mbretëror dhe disa pengje, pastaj u kthye përsëri në Samari. 25 Amatsiahu, bir i Joasit, mbretit të Judës, jetoi edhe pesëmbëdhjetë vjet mbas vdekjes së Joasit, birit të Jehoahazit, mbret i Izraelit. 26 Pjesa tjetër e bëmave të Amatsiahut, nga të parat gjer në ato të fundit, a nuk janë të shkruara vallë, në librin e mbretërvë të Judës dhe të Izraelit? 27 Mbas largimit të Amatsiahut nga Zoti, u kurdis kundër tij një komplot në Jeruzalem; ai iku në Lakish, por e ndoqën deri në Lakish dhe aty e vranë. 28 E ngarkuan pastaj mbi kuaj dhe e varrosën bashkë me etërit e tij në qytetin e Judës.

26

Pastaj téré populli i Judës mori Uziahun, që ishte atëherë gjashtëmbëdhjetë vjeç dhe e bëri mbret në vend të atit të tij, Amatsiahut. 2 Ai ndërtói Elathin dhe ia ripushtoi Judës, mbasi mbretin e pushoi bashkë me etërit e tij. 3 Uziahu ishte gjashtëmbëdhjetë vjeç kur fillo i mbretërojë dhe mbretëroi pesëdhjetë e dy vjet në Jeruzalem. E éma quhej Jekolah dhe ishte nga Jeruzalemi. 4 Ai bëri atë që éshëtë e drejtë në sytë e Zotit, pikërisht ashtu si kishte bërrë Amatsiahu, i ati. 5 Ai kërkoi Perëndinë gjatë jetës së Zakarias, që kuptonte vizionet e Perëndisë; dhe pér deri sa kërkoi Zotin, Perëndia e begatoi. 6 Ai doli dhe luftoi kundër Filistejeve, rrëzoi muret e Gathit, muret e Jabnehat dhe muret e Ashdodit, dhe ndërtói qytete në afërsi të Ashdotit dhe midis Filistejeve. 7 Perëndia e ndihmoi kundër Filistejeve, kundër Arabëve që banonin në Gur-Baal dhe kundër Meunitëve. 8 Amonitë i paguanin Uziahut një haraq; fama e tij që pérhapur deri në kufijtë e Egjiptit; sepse ishte bërrë shumë i fuqishém. 9 Uziahu ndërtói gjithashtu kulla në Jeruzalem në portën e Qoshes, në portën e Luginës dhe mbi Qoshen e mureve dhe i fortifikoi këto. 10 Ai ndërtói kulla edhe një shkretëtirë dhe gërmoi shumë puse, sepse kishte një numër të madh bagëtish, si në pjesën e poshtme të vendit ashtu dhe në fushë; kishte gjithashtu bujqër dhe vreshtarë në malet dhe në Karmel, sepse e donte tokën. 11 Uziahu kishte gjithashtu një ushtri luftëtarësh që shkonte në luftë në formacion, sipas numrit të regjistruar nga sekretari Jejel dhe nga komisari Maasejah nën urdhërat e Hananiahit, një nga kapitenët e mbretit. 12 Numri i përgjithshëm i të parëve të shtëpive atëre, njerëzve të fortë dhe trima, ishte dy mijë e gjashtëqind veta. 13 Nën komandën e tyre ndodhej një ushtri prej treqind e shtatë mijë e pesëqind njerëz të aftë të

luftojnë me trimëri të madhe, për të ndihmuar mbretin kundër armikut. **14** Uziahu i furnizoi ata, domethënë tërë ushtrinë, me mburoja, ushta, përkrenare, parzmore, harqë dhe hobe për të hedhur gurë. **15** Në Jeruzalem specialistët i ndërtuan gjithashtu disa makina të cilat ai i vendosi mbi kullat dhe në qoshet, për të hedhur shigjetë dhe gurë të mëdhenj. Fama e tij u përhap larg, sepse u ndihmuia në mënyrë të mrekullueshme deri sa u bë i fuqishëm. **16** Por, mbasi u bë i fuqishëm, zemra e tij u bë krenare aq sa u korruptua dhe ai mëkatoi kundër Zotit, duke hyrë në tempullin e Zotit për të djegur temjan në altarin e temjanit. **17** Pas tij hyri prifti Azariah me tetëdhjetë priftërinj të Zotit, njerëz trima. **18** Ata iu kundërvunë mbretit Uziah dhe i thanë: "Nuk të takon ty, o Uziah, t'i ofrosh temjan Zotit, por priftërinjve, bijve të Aaronit, që janë shenjtëruar për të ofruar temjan. Dil nga vendi i shenjtë, sepse ke kryer mëkat! Kjo nuk do të sjellë asnje ndër nga ana e Zotit Perëndi". **19** Atëherë Uziahu, që kishte në dorë një temjanisë për të ofruar temjanin, u zemërua; por ndërsa po u hakërhojë priftërinjve, mbi ballin e tij shpërtheu lebra, përparrë priftërinjve, në shtëpinë e Zotit, pranë altarat të temjanit. **20** Kryeprifti Azariah dhe tërë priftërinjtë e tjerë u kthyen ndaj tij, dhe ja, mbi ballin e tij dukeshin shenjat e lebrës. Kështu e nxorën me të shpejtë dhe ai vetë nxitoi të dalë sepse Zoti e kishte goditur. **21** Mbreti Uziah mbeti lebroz deri ditën e vdekjes së tij dhe banoi në një shtëpi të izoluar, sepse ishte lebroz dhe ishte përjashtuar nga shtëpia e Zotit; dhe i biri Jotham ishte kryeintendenti i pallatit mbretëror dhe administronte drejtësinë e popullit të vendit. **22** Pjesa tjeterë e bëmave të Uziahut, nga të parat deri në të fundit, janë shkruar nga profeti Isaia, bir i Amotsit. **23** Kështu Uziahu pushoi bashkë me etërit e tij dhe e varrosën bashkë me etërit e tij në fushën e varrimit që u takonte mbretërvë, sepse thuhej: "E ka zënë lebra". Në vend të tij mbretëroi i biri, Jothami.

27 Jothami ishte njëzet e pesë vjeç kur filloj të mbretërojë dhe mbretëroi gjashtëmbëdhjetë vjet në Jeruzalem. E ëma quhej Jerushah; ishte bija e Tsadokut. **2** Ai bëri atë që është e drejtë në sytë e Zotit, pikërisht ashti si kishte vepruar i ati, Uziahu; (megjithëse nuk hyri në tempullin e Zotit), por populli i tij vazhdonte të korruptohej. **3** Ai ndërtoi portën e sipërme të shtëpisë të Zotit dhe bëri shumë punime në muret e Ofelit. **4** Përveç kësaj ndërtói qytete në krahinën malore të Judës dhe kala dhe kulla ndër pyje. **5** I shpalii gjithashtu luftë mbretit të bijve të Amonit dhe i mundi ata. Bjtë e Amonit i dhanë atë vít njëqind talenta argjendi, dhjetë mijë kore gruri dhe dhjetë mijë elbi. Po kjo sasi iu dorëzua nga bijtë e Amonit vitin e dytë dhe të tretë. **6** Kështu Jothami u bë i fuqishëm, sepse rregulloi ecjen e tij përparrë Zotit, Perëndisë të tij. **7** Pjesa tjeterë e bëmave të Jothamit, tërë luftërat dhe ndërmarrjet e tij janë shkruar në librin e mbretërvë të Izraelit dhe të Judës. **8** Ai ishte njëzet e pesë vjeç kur filloj të mbretërojë, dhe mbretëroi gjashtëmbëdhjetë vjet në Jeruzalem. **9** Pastaj Jothamin pushoi bashkë me etërit e tij dhe e varrosën në qytetin e Davidit. Në vend të tij mbretëroi i biri, Ashazi.

28 Ashazi ishte njëzet vjeç kur filloj të mbretërojë, dhe mbretëroi gjashtëmbëdhjetë vjet në Jeruzalem. Ai nuk

bëri atë që është e drejtë në sytë e Zotit, siç kishte bërë Davidi, i ati; **2** por ndoqi rrugët e mbretërvë të Izraelit, madje bëri shëmbëlltyra prej metali të shkrirë për Baalët. **3** Ai dogji temjan në luginën e Birit të Hinomit dhe dogji në zjarr bijtë e tij, duke ndjekur veprimet e neveritshme të kombeve që Zoti kishte dëbuar përparrë bijve të Izraelit; **4** përvëc kësaj bënte flitime dhe dogji temjan mbi vendet e larta, mbi kodrat dhe nën çdo pemë të gjelbëruar. **5** Prandaj Zoti, Perëndia i tij, ia dha në dorë mbretit të Sirisë; ky i mundi dhe zuri një numër të madh robërish që i cuan në Damask. U dha gjithashtu në dorë të mbretit të Izraelit, që i shkaktoi një humbje të madhe. **6** Në të vërtetë Pekahu, bir i Remaliahut, brenda një dite vraq njejqind e njëzet mijë burra në Judë, tërë trima, sepse kishin braktisur Zotin, Perëndinë e etërve të tyre. **7** Zikri, një trim nga Efraimi, vraq Maasejhun, birin e mbretit, Azrikam, prefektin e pallatit, dhe Elkanahun, që zinte vendin e dytë pas mbretit. **8** Bjtë e Izraelit çuan robëri, midis vëllezërvë të tyre, dyqind mijë gra, bij dhe bija; u morën atyre edhe një plaçkë të madhe, që e cuan në Samari. **9** Por aty ishte një profet i Zotit, që quhej Obed. Ai doli para ushtrisë që po kthehej në Samari dhe tha: "Ja, me qenë se Zoti, Perëndia i etërve tuaj, ishte i zemëruar me Judën, ju dha ata në duart tuaja, por ju i vratë me tèrbim, që arriti deri në qjell. **10** Dhe tanë doni t'i nënshtron, si skllevërit tuaj dhe skllavet tuaja, bijtë dhe bijat e Judës dhe të Jeruzalemit. Por në realitet a nuk jeni fajtorë ju vetë përparrë Zotit, Perëndisë tuaj? **11** Dëgjomëni, pra, dhe kthejini robërit që keni zënë midis vëllezërvë tuaj, sepse përndryshe zemërimi i zjarrtë i Zotit do të bjerë mbi ju". **12** Atëherë disa nga krerët e bijve të Efraimit, Azariahu, bir i Johananit, Berekiahu, bir i Meshilemohit, Ezekia, bir i Shalumit, dhe Amasa, bir i Hadlait, u ngritën kundër atyre që ktheheshin nga lufta, **13** dhe u thanë: "Ju nuk do t'i sillni këtu robërit, sepse mbi ne rëndon tanimë një faj kundër Zotit; ajo që keni ndër mend të bëni do t'i shtojë edhe më tepër mëkata dhe fajin tonë, sepse faji ynë është mjafit i madh dhe një zemërim i zjarrtë i kërcënohet Izraelit". **14** Atëherë ushtarët i lanë robërit dhe plaçkën përparrë komandantëve dhe tërë asamblesë. **15** Pastaj disa njerëz të thirrur me emër u ngritën dhe morën robërit dhe me rrobat e plaçkës veshën tërë ata që ishin lakuq; u dhanë rroba dhe sandale, për të ngrënë dhe për të pirë dhe i vajosën; pastaj i mbartën tërë të dobëtit mbi gomarë dhe i cuan në Jeriko, qyteti i palmave, pranë vëllezërvë të tyre, pastaj u kthyen në Samari. **16** Në atë kohë mbreti Ashaz shkoi t'i kërkojë ndihmë mbretit të Asirisë. **17** Edomitët kishin ardhur përsëri, kishin mundur Judën dhe kishin marrë me vete robërit. **18** Filistejtë kishin pushtuar edhe qytetet e fushës dhe të Negevit të Judës dhe kishin marrë Beth-Shemeshin, Ajalonin, Gederothin, Sokon me fshatrat e tij, Timnahun me fshatrat e tij, Gimzon me fshatrat e tij, dhe ishin vendosur aty. **19** Zoti në fakt kishte poshtëruar Judën për shkak të Ashazit, mbretit të Izraelit, që kishte nxitur rénien morale në Judë dhe kishte kryer mëkata të rënda kundër Zotit. **20** Kështu Tilgath-Pilneseri, mbret i Asirisë, doli kundër tij dhe e shtypi në vend që ta ndihmonte, **21** megjithatë Ashazi kishte marrë një pjesë të thesareve të shtëpisë të Zotit, të pallatit të mbretit dhe të kërreve, dhe ia kishte dhënë të gjitha mbretit të Asirisë; megjithatë kjo nuk i vlejti fare. **22** Edhe kur ishte i

shtypur, mbreti Ashaz mëkatoi edhe më shumë kundër Zotit. 23 U ofroi flijime perëndive të Damaskut që e kishin mundur, duke thënë: "Me qenë se perënditë e mbretit të Sirisë i ndihmojnë ata, unë do t'i ofroj atyre flijime që të më ndimojnë edhe mua". Por qenë pikërisht ata që shkaktuan shkatërrimin e tij dhe atë të tē gjithë Izraelit. 24 Ashazi mblodhi gjithë veglat e shtëpisë së Perëndisë, i bëri ato copë-copë, mylli portat e shtëpisë të Zotit, ndërtoit altare në çdo kënd të Jeruzalemit, 25 dhe në çdo qytet të Judës vendosi vende të larta për t'u djegur temjan perëndive të tjera, duke shkaktuar kështu zemërimin e Zotit, Perëndisë të etërve të tij. 26 Pjesa tjeter e bëmave të tij dhe tërë sjelljet e tij, nga e para në të fundit, janë shkruar në librin e mbretërve të Judës dhe të Izraelit. 27 Pastaj Ashazin pushoi bashkë me etërit e tij dhe e varrosën në qytet, në Jeruzalem, por nuk deshën ta vënë në varrezat e mbretërve të Izraelit. Në vend të tij mbretëroi i biri, Ezekia.

29 Ezekia ishte njëzet e pesë vjeç kur filloj të mbretërojë dhe mbretëroi njëzet e nëntë vjet në Jeruzalem. E éma quhej Abijah; ishte bija e Zakarias. 2 Ai bëri atë që ishte e drejtë në sytë e Zotit, pikërisht ashtu si kishte vepruar Davidi, i ati. 3 Në vitin e parë të mbretërimit të tij, në muajin e parë, ai hapi portat e shtëpisë të Zotit dhe i resturoi. 4 Pastaj solli priftërinjtë dhe Levitët, dhe i mblodhi në sheshin lindor, 5 dhe u tha: "Më dëgjoni, o Levitë! Tani shenjtërohuni dhe shenjtëroni shtëpinë e Zotit, Perëndisë të etërve tuaj, dhe nxirri nga vendi i shenjtë çdo gjë të papastër. 6 Sepse etërit tanë kanë kryer mëkate dhe kanë bërë atë që është e keqe në sytë e Zotit, Perëndisë tonë dhe e kanë braktisur, duke i hequr ftyrat e tyre nga banesa e Zotit dhe duke i kthyer krahët. 7 Ata madje kanë myllur portat e portikut, kanë shuar llambat dhe nuk kanë djegur më temjan as nuk kanë ofruar olokauste në vendin e shenjtë të Perëndisë të Izraelit. 8 Prandaj zemërimi i Zotit ra mbi Judën dhe Jeruzalemin, dhe ai i ka braktisur në telashe, në shkretim dhe në përbuzje, siç mund ta shihni me sytë tuaj. 9 Dhe ja, për shkak të kësaj, etërit tanë ranë nga goditjet e shpatës, dhe bijtë tanë, bijat tona dhe gratë tona janë në robëri. 10 Tani kam në zemër të bëj një besëlidhje me Zotin, Perëndinë e Izraelit, me qëllim që zjarri i zemërimit të tij të largohet prej nesh. 11 Bij të mij, mos u tregoni të shkujdesur tani, sepse Zoti ju ka zgjedhur që t'i shërbeni atij, që të jemi shërbëtorët e tij dhe që t'i ofroni temjan". 12 Atëherë Levitët u ngriti: Mahathi, bir i Amasait, Joeli, bir i Azariahit, nga bijtë e Kehathit. Nga bijtë e Merarit, Kishi, bir i Abdiut dhe Azariahit, bir i Jehalelelit. Nga Gherzonitët, Joahu, bir i Zimahut dhe Edeni, bir i Joahut. 13 Nga bijtë e Elitsafanit, Shimri dhe Jeieli. Nga bijtë e Asafit, Zakaria dhe Mataniahu. 14 Nga bijtë e Hemanit, Jehieli dhe Shimei. Nga bijtë e Jeduthunit, Shemajahu dhe Uzieli. 15 Ata mblodhën vëllezërit e tyre dhe u shenjtëruan; pastaj hynë në shtëpinë e Zotit për ta pastruar, sipas urdhrit të mbretit, në përpunje me fjalët e Zotit. 16 Kështu priftërinjtë hynë brënda shtëpisë të Zotit për ta pastruar dhe nxorën jashët, në oborrin e shtëpisë të Zotit, të gjitha sendet e papastrë që gjetën në tempullin e Zotit; Levitët i morën për t'i çuar jashët në përroin e Kidronit. 17 Filluan të shenjtërohen ditën e parë të muajit; ditën e tetë të muajit hynë në portikun e Zotit; brenda tetë ditëve pastruan shtëpinë e Zotit dhe e përfunduan

ditën e gjashtëmbëdhjetë të muajit të parë. 18 Pastaj hynë në pallatin e mbretit Ezekia dhe i thanë: "Kemi pastruar tërë shtëpinë e Zotit, altarin e olokausteve me të gjitha veglat e tij dhe tryezën e bukëve të paraqitjes me gjithë veglat e saj. 19 Përveç kësaj kemi vënë përsëri në vend dhe kemi pastruar të gjitha përdorëset që mbreti Ashaz në mëkatin e tij kishte flakur tej gjatë mbretërimit të tij; dhe ja, tanë janë përparrë altarat e Zotit". 20 Atëherë mbreti Ezekia u ngrit shpejt, mblodhi parinë e qytetit dhe u ngjit në shtëpinë e Zotit. 21 Ata sollën shtatë dema, shtatë desh, shtatë qengja dhe shtatë cjepl, si flujim për mëkatin për mbretërinë, për shenjtëroren dhe për Judën. Pastaj mbreti urdhëroi priftërinjtë, bijtë e Aaronit, t'i ofronin në altarin e Zotit. 22 Kështu therën demat, dhe priftërinjtë mblodhën gjakun e tyre dhe spërkatën altarin me të; në të njëjtën mënyrë therën deshtë dhe spërkatën gjakun e tyre mbi altar; pastaj therën qengjat dhe spërkatën me gjakun e tyre altarin. 23 Pastaj i paraqitën mbretit dhe asamblesë cjepte e flujimit për mëkatin, dhe ata vunë mbi to duart e tyre. 24 Priftërinjtë i therën dhe ofruan gjakun e tyre mbi altar si flujim për mëkatin, si shlyerje e fajit për tërë Izraelin, sepse mbreti kishte urdhëruar të ofronin olokaustin dhe flujimin për mëkatin, për tërë Izraelin. 25 Mbreti vendosi gjithashtu Levitët në shtëpinë e Zotit me cembale, me harpa dhe me qeste, sipas urdhrit të Davidit, të Gadit, shikuesi i mbretit, dhe të profetit Nathan, sepse urdhri ishte dhënë nga Zoti me anë të profetëve të tij. 26 Kështu Levitët zunë vend me veglat e Davidit, dhe priftërinjtë me borit. 27 Atëherë Ezekia urdhëroi që olokausti të ofrohej mbi altar; dhe në çastin që filloj olokausti, fillói gjithashtu kënga e Zotit me boritë dhe me shqërimin e veglave të Davidit, mbretit të Izraelit. 28 Atëherë tërë asambleja u përu, ndërsa këngëtarët këndonin dhe trumpetierët u binin veglave të tyre; e tërë kjo vazhdoi deri në fund të olokaustit. 29 Me të mbaruar olokausti, mbreti dhe tërë ata që ishin me të u përkulën dhe adhuruan. 30 Pastaj mbreti Ezekia dha paria urdhëruan Levitët të lëvdonin Zotin me fjalët e Davidit dhe të shikuesit Asaf; ata e lëvduan me gjëzim, pastaj u përkulën dhe e adhuruan. 31 Atëherë Ezekia mori fjalën dhe tha: "Tani që i jeni shenjtëruar Zotit, afrohuni dhe sillni flujime dhe oferta falënderimi në shtëpinë e Zotit". Kështu asambleja solli flujime dhe oferta falenderimi; dhe të gjithë ata që ua donte zemra sollën olokauste. 32 Numri i olokausteve që solli asambleja ishte shtatëdhjetë dema, njëqind desh dhe dyqind qengja; të tëra këto ishin olokauste për Zotin. 33 Kafshët e shenjtëruara ishin gjashtëqind lopë dhe tre mijë dele. 34 Por priftërinjtë ishin shumë të pakët dhe nuk mund të rripiin tërë olokaustet; prandaj vëllezërit e tyre, Levitët, i ndihmuant deri sa mbaroi tërë puna dhe deri sa të shenjtëroheshin priftërinjtë e tjerë, sepse Levitët e kishin zemrën më të pastër në shenjtërimin e priftërinjve. 35 Pati një numër të madh olokaustesh së bashku me dhjamin e fljimeve të falenderimit dhe me blatimet e olokausteve. Kështu u rivendos shërbimi i shtëpisë të Zotit. 36 Ezekia dha tërë populli u gëzua që Perëndia e kishte përgatitur popullin; në të vërtetë kjo gjë u bë shpejt.

30 Pastaj Ezekia i dërgoi lajmëtarë tërë Izraelit dhe Judës dhe i shkroi gjithashtu letra Efraimit dhe Manasit që të vinin në

shtëpinë e Zotit në Jeruzalem për të festuar Pashkën për ndër të Zotit, Perëndisë të Izraelit. 2 Mbreti, paria dhe tërë asambleja në Jeruzalem vendosën ta kretnojnë Pashkën në muajin e dytë; 3 në të vërtetë nuk kishin mundur ta kretnonin në kohën e caktuar, sepse priftërinjtë nuk ishin shenjtëruar në numër të mjaftueshëm dhe populli nuk ishte mbledhur në Jeruzalem. 4 Kjo gjë i pëlqeu mbretit dhe tërë asamblesë. 5 Vendosën kështu të shpalin në tërë Izraelin, një njofitim nga Beer-Sheba deri në Dan, që të vijnë në Jeruzalem për të kretnuar Pashkën për ndër të Zotit, Perëndisë të Izraelit, sepse prej shumë vitesh nuk e kishin kretnuar në mënyrën e paracaktuar. 6 Korrierët, pra, shkuan në gjithë Izraelin dhe në Judën me letrat e mbretit dhe të parisë së tij, duke shpallur sipas urdhrit të mbretit: "Bij të Izraelit, kthehuni tek Zoti, Perëndia i Abrahamit, i Isakut dhe i Izraelit, me qëllim që ai të rikthehet pranë asaj që iu ka mbetur dhe që ka shpëtuar nga duart e mbretërve të Asirisë. 7 Mos jini si etërit tuaj dhe vëllezërit tuaj, që kanë mëkatuar kundër Zotit, Perëndisë të etërve të tyre, i cili për këtë shkak i ka braktisur dhe i ka lënë në pikëllim, siç e shihni. 8 Tani mos e fortësoni zverkun si etërit tuaj, por jepini dorën Zotit, ejani në shenjtëron e tij që ai ka shenjtëruar përfjetë dhe i shërbeni Zotit, Perëndisë tuaj, me qëllim që zjarri i zemërimit të tij të largohet nga ju. 9 Sepse, në rast se ktheheni tek Zoti, vëllezërit tuaj dhe bijtë tuaj do të trajtohen me dhembshuri nga ata që i kanë internuar dhe do të kthehen në këtë vend, sepse Zoti, Perëndia juaj, është i mëshirshëm dhe zemërmadh dhe nuk do ta hedjë fytër prej jush, në rast se ktheheni tek ai". 10 Dhe korrierët kaluan nga një qytet në tjetrin në vendin e Efraimit dhe të Manasit deri në Zabulon; por njerëzit i përqeshnin dhe talleshin me ta. 11 Megjithatë disa burra nga Asheri, nga Zabuloni dhe nga Manasi u përulën dhe erdhën në Jeruzalem. 12 Por në Judë dora e Perëndisë veproi duke u dhënë atyre një zemër të njëllojtë për të kryer urdhrit e mbretit dhe të parisë, sipas fjalës të Zotit. 13 Një turmë e madhe u mblohdh në Jeuzalem për të kretnuar festën e të Ndormëve gjatë muajit të dytë; ishte një kuvend shumë i madh. 14 U ngritën dhe zhdukën altarat që ishin në Jeruzalem; zhdukën gjithashtu tërë altarat e temjanit dhe i hodhën në përruin e Kidronit. 15 Pastaj fljuan Pashkën, ditën e katërmbrëdhjetë të muajit të dytë. Priftërinjtë dhe Levitët, plot turp, u shenjtëruan dhe ofruan olokaustet në shtëpinë e Zotit. 16 Ata zunë vendet që u përkisnin sipas normave të pëershkuara nga ligji i Moisiut, njeriut të Perëndisë. Priftërinjtë spërkatnin gjakun, që merrnin nga duart e Levitëve. 17 Duke qenë se shumë njerëz të asamblesë nuk ishin shenjtëruar, Levitët kishin për detyrë t'i flionin qengjat e Pashkës për tërë ata që nuk ishin të pastër, për t'ia shenjtëruar Zotit. 18 Në të vërtetë një pjesë e madhe e popullit, shumë nga Efraimi, nga Manasi, nga Isakari dhe nga Zabuloni nuk ishin pastruar, dhe e hëngrën njëlloj Pashkën, duke vepruar ndryshe nga sa ishte shkruar. Por Ezekia u lut për ata, duke thënë: "Zoti, që është i mirë, të falë cilindro 19 që ia ka kushtuar zemrën e tij të kérkojë Perëndinë, Zotin, Perëndinë e etërve të tij, edhe pa pastrimin që kérkon shenjtëforja". 20 Dhe Zoti dëgjoi Ezekian dhe shëroi popullin. 21 Kështu bijtë e Izraelit, që ishin në Jeruzalem, kretnuan festën e të Ndormëve shtatë ditë me radhë në një atmosferë gëzimi të

madh, kurse Levitët dhe priftërinjtë lëvdonin çdo ditë Zotin, duke i kënduar me vegla tingëllonjëse Zotit. 22 Ezekia i foli zemrës të të gjithë Levitëve që tregonin njohje të mirë të gjërave të Zotit. Kështu ata hëngren për shtatë ditë e caktuara të festës, duke ofruar flujime falenderimi dhe duke lëvduar Zotin, Perëndinë e etërve të tyre. 23 Pastaj tërë kuvendi vendosi ta kretnojë festën shtatë ditë të tjera; kështu e kretnuan shtatë ditë të tjera me gëzim. 24 Në fakt Ezekia, mbret i Judës, i kishte falur kuvendit një mijë dema të vegjël dhe shtatë mijë dele; edhe paria i kishte dhuruar kuvendit një mijë dema të vegjël dhe dhjetë mijë dele; dhe një numër i madh priftërinjsh ishte shenjtëruar. 25 Tërë asambleja e Judës kretnoi festën bashkë me priftërinjtë, me Levitët, me tërë asamblenë e atyre që erdhën nga Izraeli dhe me të huaj që kishin mbërritur nga vendin e Izraelit ose që banonin në Judë. 26 Kështu pati një gëzim të madh në Jeruzalem. Nga koha e Salomonit, birit të Davidit, mbret i Izraelit, nuk kishte ndodhur asgjë e tillë në Jeruzalem. 27 Pastaj priftërinjtë Levitë u ngritën dhe bekuan popullin; zëri i tyre u dëgjuat dhe lutja e tyre arriti deri në banesën e shenjtë të Zotit në qill.

31 Mbas mbaruan tërë këtë punë, Izraelitët e pranishëm u nisën për në qytetet e Judës, për të thyer kollonat e shenjta, për të shembur Asherimët dhe për të shkatërruar vendet e larta dhe altarët në. 2 Ezekia rindërtoi klasat e priftërinjve dhe të Levitëve në bazë të klasave të tyre, secila sipas shërbimit të tij, priftërinjtë dhe Levitët për olokaustet dhe flujimet e falenderimit për të shërbyer, për të falenderuar dhe për të lëvduar në portat e kampeve të Zotit. 3 Mbreti cakttoi edhe pjesën e pasurive të tij, që do t'i caktoheshin për olokauste; olokaustet e mëngjesit dhe të mbrëmjes, olokaustet e të shitunave, të ditëve të hënës së re dhe të festave solemne, ashtu siç është shkruar në ligjin e Zotit. 4 Gjithashtu urdhëroi popullin, ata që banonin në Jeruzalem, t'u jepnin priftërinjve dhe Levitëve pjesën që u takonte, me qëllim që të tregoheshin të vendosur në ligjin e Zotit. 5 Sa u përhap ky urdhër, bijtë e Izraelit dhanë me shumicë prodhimet e para të grurit, të verës, të vajit, të mjaltit dhe të gjitha prodhimeve të arave; dhe quan një të dhjetë të bollshme nga çdo gjë. 6 Bijtë e Izraelit dhe të Judës që banonin në qytetet e Judës quan edhe ata të dhjetën e lopëve dhe të deleve, po kështu edhe të dhjetën e gjërave të shenjta të shenjtëruara Zotit, Perëndisë të tyre, dhe krijuan me to shumë grumbuj. 7 Filluan t'i bëjnë grumbujt në muajin e tretë dhe e përfunduan këtë punë në muajin e shtatë. 8 Kur Ezekia dhe kërët erdhën për të parë grumbujt, bekuan Zotin dhe popullin e tij të Izraelit. 9 Pastaj Ezekia pyeti priftërinjtë dhe Levitët për grumbujt; 10 kryeprihti Azariah, nga shtëpia e Tsadokut, iu përgjigj: "Që kur filloj prurja e ofertave në shtëpinë e Zotit, kemi ngrënë sa jemi ngopur dhe kanë mbetur gjëra me shumicë, sepse Zoti ka bekuar popullin e tij; dhe kjo është sasia e madhe që ka tepruar". 11 Atëherë Ezekia i urdhëroi ata të përgatisnin disa dhoma në shtëpinë e Zotit. Ata i përgatitën, 12 dhe sollën aty me besnikëri ofertat, të dhjetën dhe gjërat e shenjtëruara. Levitit Konaniahu iu besua kryeintendencia dhe mbas tij vinte i vëllai, Shimei. 13 Jehiel, Ahaziah, Nahath, Asahelli, Jerimothi, Jozabadi, Elieli, Ismakiah, Mahathi dhe Benajahu ishin mbikqyrës nën urdhrat

e Konaniahut dhe tē vällait tē tij Shimei, me porosi tē mbretit Ezekia dhe tē Azariahut, kreu i shtëpisë së Perëndisë. 14 Leviti Kore, bir i Imnahut, rojë e portës lindore, ishte caktuar pér ofertat vullnetar që i bëheshin Perëndisë pér tē shpérndarë ofertat e larta tē Zotit dhe gjérat shumë tē shenjta. 15 Nén urdhrat e tij ishin Edeni, Miniamini, Jeshua, Shemajahu, Amariahu, Shekaniahu në qytetet e priftërinjve, që duhet t'u bënин me pérpikméri shpérndarjen vëllezërve tē tyre, tē mëdhenj apo tē vegjël, sipas klasave tē tyre; 16 me pérjashtim tē meshkujve që ishin regjistruar në gjenealogjitet e tyre nga mosha tre vjeç e lart, ata u shpérndanin tē gjithë atyre që hynin në shtëpinë e Zotit racionin e tyre tē përditshém pér shërbimin e tyre, sipas funksioneve tē tyre dhe në bazë të klasës së cilës i pérkisin, 17 priftërinjve tē regjistruar në gjenealogjinë, domethënë fémijët e tyre tē vegjël, bashkëshortet e tyre bijtë e tyre dhe bijat e tyre si anëtarë tē tē gjithë asamblesë; sepse në funksionin që u ishte caktuar ata u shenjtëruan në shenjtëri. 18 Edhe pér priftërinjët, bijtë e Aaronit, që banonin në fshat, në zonat rreth qyteteve, kishte në çdo qytet njerëz tē caktuar me emër pér tē ndarë racionet çdo mashkulli midis priftërinjve dhe tērë Levitëve tē regjistruar në gjenealogjitet. 20 Ezekias veproi kështu në tē gjithë Judën; bëri atë që éshtë e mirë, e drejtë dhe e vërtetë pérpara Zotit, Perëndisë tē tij. 21 Çdo pun që ndërmori pér shërbimin e shtëpisë tē Perëndisë, pér ligjin dhe pér urdhërimet, pér tē kërkuar Perëndinë e tij, ai e bëri me gjithë zemër; prandaj ai pati mbarësi.

32 Mbas këtyre gjérave dhe këtyre veprimeve besnikërie tē Ezekias, Senasheribi, mbret i Asirisë, erdhë, hyri në Judë dhe rrëthoi qytetet e fortifikuara, me qëllim që t'i pushtonte. 2 Kur Ezekia pa që Senasheribi kishte ardhur me qëllim që tē sulmonte Jeruzalemin, 3 vendosi me komendantët e tij dhe me trimat e tij tē myllin ujërat e burimeve që ndodheshin jashtë qytetit; dhe ata e ndihmuant në këtë punë. 4 Kështu u mblodhi një numër i madh njerëzish, tē cilët i zunë tē gjitha burimet dhe përruin që rridhët nëpërvend, duke thënë: "Pse mbreti i Asirisë duhet tē vijë dhe tē gjejë ujë me shumicë?". 5 Atëherë Ezekia mori guxim, rindërtoi tē gjitha muret e rrëzuara, ngriti kulla dhe përashta ndërtoi një mur tē jashtëm; gjithashtu ai fortifikoi Milon në qytetin e Davidit dhe urdhëroi tē bëheshin shumë ushta dhe mburoja. 6 Caktoi komendantë ushtarakë mbi popullin, i mblodhi rreth vetes në sheshin e qytetit dhe i foli zemrës së tyre, duke thënë: 7 "Tregohuni tē fortë dhe trima! Mos kini frikë dhe mos u tronditni para mbretit të Asirisë dhe para morisë që éshtë me tē, sepse me ne éshtë një më i madh nga ai që ndodhet me tē. 8 Me tē éshtë një krah prej mishit, por me ne éshtë Zoti, Perëndia ynë, pér tē na ndihmuar dhe pér tē luftuar nél betejat tonë". Populli u qetësua nga fjälët e Ezekias, mbretit të Judës. 9 Mbas kësaj Senasheribi, mbret i Asirisë, ndërsa ndodhet me tē gjitha forcat e tij përballë Lakishit, dërgoi shërbëtorët e tij në Jeruzalem pér t'i thënë Ezekias, mbretit të Judës, dhe tē gjithë atyre tē Judës që ndodheshin në Jeruzalem: 10 "Kështu flet Senasheribi, mbret i Asirëve: Ku e

mbështetni besimin që qëndroni tē rrrethuar në Jeruzalem? 11 A nuk po ju gënjen Ezekia me qëllim që tē vdisni nga uria dhe nga etja, duke thënë: "Zoti, Perëndia ynë, do tē na çlirojë nga duart e mbretit të Asirisë"? 12 A nuk i ka hequr vallë vetë Ezekia vendet e tij tē larta dhe altarët e tij, duke i thënë Judës dhe Jeruzalem: "Ju do tē adhuroni pérpara një altari tē vetëm dhe mbi tē do tē ofroni temjan"? 13 A nuk e dini ju çfarë u kemi bërë unë dhe etërit e mi gjithë popujve tē vendeve tē tjera? A kanë genë tē aftë perënditë e kombeve tē këtyre vendeve tē çlironjë në një farë mënyre vendet e tyre nga duart e mia? 14 Midis tērë perëndive tē këtyre kombeve që etërit e mi kanë caktuar pér shfaroje, kush, pra, ka mundur tē çlirojë popullin e tij nga dora ime? Si do tē mund t'ju çlirojë Perëndia juaj, pra, nga dora ime? 15 Prandaj tani mos e lini Ezekian t'ju gënjejë dhe t'ju mashtrojë në këtë mënyrë; mos i zini besë! Duke qenë se asnë perëndi e ndonjë kombi o mbretërie, nuk ka mundur tē çlirojë popullin e tij nga dora ime apo nga dora e etërvë tē mi, aq më pak Perëndia juaj do tē mund t'ju çlirojë nga dora ime!". 16 Shërbëtorët e tij flissnin akoma kundër Zotit Perëndi dhe kundër shërbëtorit tē tij Ezekia. 17 Senasheribi shkroi gjithashtu letra pér tē sharë Zotin, Perëndinë e Izraelit, dhe pér tē folur kundër tij, duke thënë: "Ashtu si perënditë e kombeve tē vendeve tē tjera nuk i kanë çliruar popujt e tyre nga dora ime, kështu as Perëndia i Ezekias nuk do ta çlirojë popullin e tij nga dora ime". 18 Ata bërtitën me zë tē lartë në gjuhën judaikë duke iu drejtuar popullit tē Jeruzalemit që rrinte mbi muret, pér ta trembur dhe pér ta tmerruar, dhe kështu tē shtinin në dorë qytetin. 19 Ata folën kundër Perëndisë tē Jeruzalemit ashtu si kundër perëndive tē popujve tē tokës, që janë vepër e dorës së njeriut. 20 Por mbreti Ezekia dhe profeti Isaia, bir i Amotsit, u lutën me këtë rast dhe klihën në drejtim tē qjellit. 21 Atëherë Zoti dërgoi një engjell që shfaroji gjithë burrat e fortë dhe trima, pricat dhe komandanjtët në kampin e mbretit të Asirisë. Ky u kthye në vendin e tij i mbuluar me turp; pastaj hyri në tempullin e perëndisë së tij, ku vetë bijtë e tij e vrancë me shpatë. 22 Kështu Zoti shpëtoi Ezekian dhe banorët e Jeruzalemit nga dora e Senasheribit, mbretit të Asirisë, dhe nga dora e gjithë tē tjerëve dhe i mbrojti rreth e qark. 23 Një numër i madh njerëzish i çuan oferta Zotit në Jeruzalem dhe sende tē çmuara Ezekias, mbretit të Judës, i cili qysh atëherë u madhërua në sytë e tërë kombeve. 24 Në ato ditë Ezekia u sëmur pér vdekje. Ai iu lut Zotit, që i foli dhe i dha një shenjë. 25 Por Ezekia nuk iu përgjigj mirësisë që iu bë atij, sepse zemra e tij ishte bërë krenare; prandaj mbi tē, mbi Judën dhe mbi Jeruzalemin ra zemërimi i Zotit. 26 Pastaj Ezekia e përunji krenarinë e zemrës së tij, ai dhe banorët e Jeruzalemit; prandaj zemërimi i Zotit nuk erdhë mbi ta gjatë jetës së Ezekias. 27 Ezekia pati pasuri shumë tē mëdha dhe nder. Ai bëri depozita pér argjendin, arin, gurët e çmuar, aromat, mburojat, dhe pér çdo lloj objektesh tē çmuara, 28 magazina pér drithërat, verën e vajin, stalla pér çdo lloj gjedhi dhe vathë pér dele. 29 Vec këtyre ndërtoi qytete dhe pati një numër tē madh kopesh dhe bagetish tē trasha, sepse Perëndia i kishte dhënë pasuri shumë tē mëdha. 30 Ishte Ezekia vetë që mylli burimin e sipërm tē ujrade tē Gihonit dhe i kanalizoi poshtë në anën perëndimore tē qytetit tē Davidit. Ezekia ia doli mbanë në tē gjitha veprat e tij. 31

Por kur krerët e Babilonisë i dërguan lajmëtarë për t'u informuar për mrekullinë që kishte ndodhur në vend, Perëndia e braktisi për ta vënë në provë e për të njohur gjithçka që ishte në zemrën e tij. **32** Pjesa tjetër e bëmave të Ezekias dhe veprat e tij të mira janë shkruar në vizionin e profetit Isaia, bir i Amotsit, dhe në librin e mbretërvë të Judës e të Izraelit. **33** Pastaj Ezekia pushoi bashkë me etërit e tij dhe u varros në shpalin e varreve të bijve të Davidit; në vdekjen e tij gjithë Juda dhe banorët e Jeruzalemit i bënë nderime. Në vend të tij mbretëroi biri i tij Manasi.

33 Manasi ishte dymbëdhjetë vjeç kur filloj të mbretërojë, dhe mbretëroi pesëdhjet e pesë vjet në Jeruzalem. **2** Ai bëri atë që është e keqe në sytë e Zotit, duke ndjekur gjérat e neveritshmë të kombeve që Zoti kishte dëbuar përparrë bijve të Izraelit. **3** Ai rindërtoi vendet e larta që Ezekia, i ati, kishte shkatërruar, ngriti altarë për Baalët, bëri Asherimët dhe ra përbys përparrë téré ushtrisë së qellit dhe u vu në shërbim të saj. **4** Ngriti gjithashtu altarë në shtëpinë e Zotit, për të cilën Zoti kishte thënë: "Emri im do të mbetet përfjetë në Jeruzalem".

5 Ndërtoi altarë për gjithë ushtrinë e qellit në të dy oborret e shtëpisë të Zotit. **6** I kaloi bijtë e tij nëpër zjarr në luginën e birit të Hinomit; përdori magjinë, shortarinë, dhe shtrigérinë, dhe konsultoi mediumet dhe magjistarët. Bëri plotësisht atë që është e keqe në sytë e Zotit, duke provokuar zemërimin e tij. **7** Vuri madje një shëmbëlltyrë të gdhendur, idhullin që kishte bërë, në shtëpinë e Perëndisë dhe për të cilën Perëndia i kishte thënë Davidit dhe Salomonit, birit të tij: "Në këtë shtëpi dhe në Jeruzalem, që kam zgjedhur midis téré fiseve të Izraelit, do të vë emrin tim përfjetë; **8** dhe nuk do të bëj që të endet më këmba e Izraelit larg vendit që u kam dhënë etërve të tyre, me kusht që të kujdesen të zbatojnë në praktikë gjithçka që kam urdhëruar, sipas téré ligjit, statuteve dhe dekreteve të dhëna me anë të Moisiut". **9** Por Manasi iu shmang Judës dhe banorët e Jeruzalemit duke i shtyrë të vepronin më keq se kombet që Zoti kishte shkatërruar para bijve të Izraelit. **10** Zoti i foli Manasit dhe popullit të tij, por ata nuk ia vurën veshin. **11** Atëherë Zoti solli kundër tyre komandanjtë e ushtrisë së mbretit të Asirisë, që e zunë Manasin me çengela në hundë, e lidhën me zinxhira prej bronzi dhe e çuan në Babiloni. **12** Kur u gjend në hall, iu lut shumë Zotit, Perëndisë të tij, dhe u përul thellë përparrë Perëndisë të etërve të tij. **13** Pastaj iu fal dhe iu lut shumë dhe Perëndia e dégjoi lutjen e tij dhe e çoi përsëri në Jeruzalem, në mbretërinë e tij. Atëherë Manasi njohu që Zoti është Perëndia. **14** Pas kësaj, Manasi ndërtoi një mur jashtë qytetit të Davidit, në perëndim të Gihonit, në luginë, deri te porta e peshqve; muri i vinte përreth Ofelit, dhe e bëri shumë të lartë. Pastaj vendosi komandanjtë ushtarakë në të gjitha qytetet e fortifikuara të Judës. **15** Përveç kësaj hoqi nga shtëpia e Zotit perënditë e huaja dhe idhullin, së bashku me të gjithë altarat që kishte ndërtuar mbi malin e shtëpisë të Zotit dhe në Jeruzalem, dhe i hodhi jashtë qytetit. **16** Pastaj restauroi altarin e Zotit dhe mbi të ofroi flijime falenderimi dhe lëvdimi, si dhe urdhëroi Judën t'i shërbente Zotit, Perëndisë të Izraelit. **17** Megjithatë populli vazhdonte të ofronte flijime në vendet e larta, por vetëm Zotit, Perëndisë të tij. **18** Pjesa tjetër e bëmave të Manasit, lutja që i

drejtoj Perëndisë të tij dhe fjalët e shikuesve që i folën në emër të Zotit, janë të shkruara në librin e mbretërvë të Izraelit. **19** Përkundrazi lutja e tij dhe mënyra si Perëndia e dégjoi, téré mëkatet e tij dhe téré pabesitë e tij, vendet ku ndërtoi vendet e larta dhe ngriti Asherimët dhe shëmbëlltyrat e gdhendura, para se të pérulej, janë të shkruara në librin e Hozait. **20** Pastaj Manasi pushoi bashkë me etërit e tij dhe e varrosën në shtëpinë e tij. Në vend të tij mbretëroi i biri, Amoni. **21** Amoni ishte njëzet e dy vjeç kur filloj të mbretërojë, dhe mbretëroi dy vjet në Jeruzalem. **22** Ai bëri atë që është e keqe në sytë e Zotit, ashtu si kishte bërë Manasi, ati i tij; në fakt Amoni u ofronte flijime téré shëmbëlltyrave të gdhendura që kishte bërë i ati, Manasi, dhe u shërbente. **23** Ai nuk u përul përparrë Zotit, siç ishte përulur Manasi, i ati; Amoni madje mëkatoi gjithnjë e më shumë. **24** Pastaj shërbëtorët e tij kurdisën një komplot kundër tij dhe e vranë në shtëpinë e tij. **25** Por populli i vendit i dënoi me vdekje téré ata që kishin komplotuar kundër mbretit Amon; pas kësaj populli bëri mbret në vend të tij, të birin, Josia.

34 Josia ishte tetë vjeç kur filloj të mbretërojë, dhe mbretëroi tridhjetë e një vjet në Jeruzalem. **2** Ai bëri atë që është e drejtë në sytë e Zotit dhe ndoqi rrugët e Davidit, atit të tij, pa u shmangur as në të djathët as në të majtë. **3** Në vitin e tetë të mbretërimit të tij, kur ende ishte djalosh, filloj të kërkojë Perëndinë e Davidit, atit të tij, dhe në vitin e dymbëdhjetë filloj ta pastrojë Judën dhe Jeruzalemin nga vendet e larta, nga Asherimët, nga shëmbëlltyrat e gdhendura dhe nga shëmbëlltyrat prej metalit të shkrirë. **4** Para tij u shembën altaret e Baalit; përveç tyre shembi altaret e temjanit që ishin mbi ta, bëri copë-copë Asherimët, shëmbëlltyrat e gdhendura dhe shëmbëlltyrat prej metalit të shkrirë dhe i bëri pluhur, të cilin e shpërndau mbi varret e atyre që u kishin ofruar flijime. **5** Pastaj dogji kockat e priftërinjve mbi altaret e tyre, dhe kështu pastroj Judën dhe Jeruzalemin. **6** Të njëjtën gjë bëri në qytetet e Manasit, të Efraimit dhe të Simeonit deri në Neftali, me sépatat e tyre rreth e qark. **7** Kështu ai shkatërrroi altarat dhe Asherimët, i bëri pluhur shëmbëlltyrat e gdhendura dhe rrëzoj téré altarat e temjanit në gjithë vendin e Izraelit, pastaj u kthye në Jeruzalem. **8** Në vitin e tetëmbëdhjetë të mbretërimit të tij, mbasi pastroj vendin dhe tempullin, dërgoi Shafanin, birin e Atsaliahut, Maasejahun, qeveritarin e qytetit, dhe Joahun, birin e Joahazit, arkivistin, **9** Ata shkuan te kryeprifti Hilkiyah dhe dorëzuan paratë që kishin sjellë në shtëpinë e Perëndisë, që derëtarët Levitë kishin mbledhur nga Manasi, nga Efraimi dhe téré pjesa tjetër e Izraelit, nga téré Juda dhe Beniamini dhe nga banorët e Jeruzalemit. **10** Pastaj ua dorëzuan punëtorëve të ngarkuar me mbikqyrjen e shtëpisë të Zotit, të cilët ua dhanë punëtorëve që punonin në shtëpinë e Zotit përti riparuar dhe për të restauruar tempullin. **11** Ua dorëzuan marangozëve dhe ndërtuesve përti blerë gurë të latuar dhe lëndë druri përmë armaturat dhetarët e shtëpisë që mbretërit e Judës kishin shkatërruar. **12** Këta njerzët e bënë punën e tyre me besnikëri. Mbikqyrësit e tyre ishin Jahathit dhe Obadiah, Levitë nga bijtë e Merarit, dhe Zakaria dhe Meshullami nga bijtë e Kehabit, dhe téré Levitët që ishin specialistë të veglave muzikore. **13** Këta mbikqyrin gjithashtu mbartësít e peshave dhe drejtonin téré ata që kryen punime të çfarëdo lloji; përveç

kësaj, disa Levitë ishin shkrues, inspektorë dhe derëtarë. 14 Ndërsa po têrhiqeshin paratë që ishin çuar në shtëpinë e Zotit, prifti Hilkiah gjeti librin e Ligjt të Zotit, që ishte dhënë nêpërmjet Moisiut. 15 Atëherë Hilkiahu e mori fjalën dhe i tha sekretarit Shafan: "Kam gjetur në shtëpinë e Zotit librin e ligjt". Pastaj Hilkiahu ia dha librin Shafanit. 16 Shafani ia çoi librin mbretit dhe i tha gjithashtu: "Shërbëtorët e tu po bëjnë atë që u është urdhëruar të bëjnë. 17 Kanë mbledhur paratë e gjetura në shtëpinë e Zotit dhe i kanë dorëzuar në duart e mbikqyrësve dhe të punëtorëve". 18 Shafani, sekretari, i tha gjithashtu mbretit: "Prifti Hilkiah më dha një libër". Pastaj Shafani e lexoi në prani të mbretit. 19 Por ndodhi që, kur mbreti dégjoi fjalët e ligjt, ai grisi rrobat e trupit. 20 Pastaj mbreti i dha këtë urdhër Hilkiahut, Ahikamit, birit të Shafanit, Abdonit, birit të Mikahut, Shafanit, sekretarit, dhe Asajahut, shërbëtorit të mbretit, duke thënë: 21 "Shkonit të konsultoheni Zotit pér mua dhe pér ata që kanë mbetur në Izrael dhe në Judë, lidhur me fjalët e Librit që u gjet; i madh, pra, është zemërimi i Zotit që ra mbi ne, sepse etërit tanë nuk kanë ndjekur fjalën e Zotit, duke vepruar plotësisht sipas asaj që është shkruar në këtë libër". 22 Kështu Hilkiahu dhe ata që mbreti kishte caktuar shkuan te profetesha Huldah, bashkëshorte e Shallumit, birit të Tokhathit, bir i Hasrathit, rrujtësi i rrobatë; (ajo banonte në Jeruzalem në lagjen e dytë), dhe i folën lidhur me këtë çështje. 23 Ajo u përgjigji: "Kështu thotë Zoti, Perëndia i Izraelit: Njoftoni atë që ju ka dérguar tek unë: 24 Kështu thotë Zoti: "Ja, unë do të sjell një fatkeqësi mbi këtë vend dhe mbi banorët e tij, të gjitha mallkimet që janë shkruar në librin, të cilin e kanë lexuar përpara mbretit të Judës. 25 Duke qenë se më kanë braktisur dhe u kanë ofruar temjan perëndive të tjera pér të provokuar zemërimin tim me të gjitha veprat e duarve të tyre, zemërimi im do të bjerë mbi këtë vend dhe nuk do të shuhet". 26 Ndërsa mbretit të Judës që ju ka dérguar të këshilloheni me Zotin, njoftojini sa vijon: Kështu thotë Zoti, Perëndia i Izraelit, lidhur me fjalët që ke dégjuar: 27 "Duke qenë se zemra jote është mallëngjyer, sepse je përlur përpara Perëndisë duke dégjuar fjalët e tij kundër këtij vendi dhe kundër banorëve të tij, je përlur para meje, ke grisur rrobat e tua dhe ke qarë para meje, edhe unë të dégjova", thotë Zoti. 28 "Ja, unë do të të bashkoj me etërit e tu, dhe do të të shhten në paqe në varrin tënd; sytë e tu nuk do të shohin têrë të keqen që unë do t'i sjell këtij vendi dhe banorëve të tij". Ata ia njoftuan mesazhin mbretit. 29 Atëherë mbreti urdhëroi të mblidhun pranë tij têrë pleqtë e Judës dhe të Jeruzalemit. 30 Pastaj mbreti u ngjit në shtëpinë e Zotit me të gjithë burrat e Judës, me të gjithë banorët e Jeruzalemit, me priftërinjtë, me Levitët dhe me têrë popullin, nga më i vogli gjer te më i madhi, dhe këndoi në prani të tyre të gjitha fjalët e librit të besëlidjes, që ishte gjetur në shtëpinë e Zotit. 31 Pastaj mbreti, duke qëndruar më këmbë mbi podium, bëri një besëlidhje përpara Zotit, duke u zotuar të ndjekë Zotin, të zbatojë urdhërimet e tij, porositë e tij dhe statutet e tij me gjithë zemër dhe me gjithë shpirt, pér të vënë në praktikë fjalët e besëlidhjes së shkruar në atë libër. 32 Dhe bëri që të përfshihen besëlidhje têrë ata që ndodheshin në Jeruzalem dhe në Benjamin; banorët e Jeruzalemit vepruan sipas besëlidhjes së Perëndisë, Perëndisë tê etërvë të tyre. 33

Kështu Josia zhduku têrë gjërat e neveritishme nga të gjitha vendet që u përkisnin bijve të Izraelit dhe i detyroi têrë ata që ishin në Izrael t'i shërbimin Zotit, Perëndisë të tyre. Gjatë gjithë jetës së tij ata nuk hoqën dorë së ndjekuri Zotin, Perëdinë e etërvë të tyre.

35 Josia kremitoi në Jeruzalem Pashkën pér nder të Zotit; Pashka u kremitua ditën e katërmëbëhjetë të muajit të parë.

2 Ai i caktoi priftërinjtë në detyrat e tyre dhe i nxiti në shërbimin e shtëpisë të Zotit. 3 Pastaj u tha Levitëve që udhëzonin têrë Izraelin dhe që i ishin shenjtëruar Zotit: "Vendoseni arkën e shenjtë në tempullin e ndërtuar nga Salomon, bir i Davidit, mbret i Izraelit; ajo nuk do të jetë më barrë pér shpatullat tuaja. Tani shërbejini Zotit, Perëndisë tuaj, dhe popullit tê të Izraelit. 4 Vendosuni sipas shtëpisë tuaja atërorë, sipas klasave tuaja, në bazë të udhëzimeve të shkruara të Davidit, mbretit të Izraelit, dhe të Salomonit, birit të tij; 5 qëndroni në shenjtërore sipas ndarjeve të shtëpisë atërorë të vëllezërvë tuaj, bij tê popullit, dhe pjesa e shtëpisë atërorë të Levitëve. 6 Flijioni Pashkën, shenjtërohuni dhe vihuni në dispozicion të vëllezërvë tuaj, duke ndjekur fjalën e Zotit të transmetuar me anë të Moisiut". 7 Pastaj Josia u dha njerëzve të popullit, gjithë atyre që ishin të pranishëm, bagëti të imta, qengja dhe keca, gjithsej tridhjetë mijë kokë, të tëra pér Pashkët, si edhe tre mijë qe; kjo vinte nga pasuria e mbretit. 8 Edhe princat i bënë një dhuratë spontane popullit, priftërinjve dhe Levitëve. Hilkiahu, Zakaria dhe Jehieli, drejtues të shtëpisë së Perëndisë, u dhanë priftërinjve pér flijimet e Pashkës dy mijë e gjashtëqind qengja dhe keca si edhe treqind qe. 9 Përveç kësaj Konaniahu, bashkë me vëllezërit e tij Shemajah dhe Nethaneel, dhe Hashabiahu, Jejeli dhe Jozabadi, kërë të Levitëve, u dhanë Levitëve pér flijimet e Pashkës pesë mijë qengja dhe keca si edhe pesëqind qe. 10 Sa u përgatit shërbimi, priftërinjtë zunë vendet e tyre, dhe Levitët sipas klasave të tyre, në bazë të urdhrit të dhënë nga mbreti. 11 Pastaj flijuan Pashkën; priftërinjtë e spërkatnë gjakun me duart e tyre, ndërsa Levitët ripnin kafshët. 12 Kështu vunë mënjanë olokaustet pér t'uva shpérndarë bijve të popullit, sipas ndarjeve të shtëpisë atërorë, me qëllim që t'a ofronin Zotit, siç është shkuan në librin e Moisiut. Vepruan njëlljo me qetë. 13 Pastaj poqën qengjat e Pashkës mbi zjarr sipas normave të përcaktuara; por ofertat e tjera të shenjtëruara i gatuan në tenxhere, në kazanë dhe në tiganë dhe ua shpérndanë menjëherë têrë bijve të popullit. 14 Pastaj përgatitën racione pér vete dhe pér priftërinjtë, sepse priftërinjtë, bijtë e Aaronit, ishin të zënë deri në mbrëmje pér të ofruar olokaustet dhe pjesët me dhjamë; kështu Levitët përgatitën racione pér vete dhe pér priftërinjtë, bij tê Aaronit. 15 Këngëtarët, bij tê Asafit, ishin në vendin e tyre, sipas urdhrit të Davidit, të Asafit, të Hemanit dhe të Jeduthunit, shikuesit të mbretit. Në çdo portë kishte derëtarë; këta nuk patën nevojë tê largoheshin nga shërbimi i tyre, sepse Levitët, vëllezërit e tyre, kishin përgatitur racione pér ata. 16 Kështu atë ditë têrë shërbimi i Zotit u përgatit pér tê kremituar Pashkën dhe pér tê ofruar olokauste mbi altarin e Zotit, sipas urdhrit të mbretit Josia. 17 Bijtë e Izraelit, që ishin të pranishëm, e kremituan atëherë festën e Pashkës dhe festën e të ndormëve shtatë ditë me radhë. 18 Në Izrael nuk ishte kremituar një Pashkë si ajo që nga

koha e profetit Samuel. Asnjë nga mbretërit e Izraelit nuk kishte kremluar ndonjëherë një Pashkë si ajo që u kremlua nga Josia, me pjesëmarrjen e priftërinxje, të Levitëve, të gjithë Judës dhe të Izraelit, të pranishëm bashkë me banorët e Jeruzalemit. **19** Kjo Pashkë u kremlua në vitin e tetëmbëdhjetë të mbretërimit të Josias. **20** Mbas gjithë këtyre gjérave, kur Josia e vurë në rregull tempullin, Neko, mbret i Egjiptit, doli në Karkemish mbi Eufrat për të luftuar; dhe Josia u ngriti kundër tij. **21** Por Neko i dërgoi lajmëtarë për t'i thënë: "Çfarë ka midis meje dhe teje, o mbret i Judës? Këtë herë unë nuk kam ardhur kundër teje, por kundër një shtëpie me të cilën ndodhem në luftë; Perëndia më ka urdhëruar të shpejtohem; mos e kundërshto, pra, Perëndinë që është me mua, që ai të mos të shkatërroj". **22** Por Josia nuk deshi të tërhiqet nga ai; por për të luftuar kundër tij u vesh me rroba të tjera që të mos njihet dhe nuk i dëgjoi fjalët e Nekos, që vinin nga goja e Perëndisë. Kështu doli të ndeshet në luginën e Megidos. **23** Por disa harkëtarë gjuajtën kundër mbretit Josia; atëherë mbreti u tha shërbëtorëve të tij: "Më largoni që këtej, sepse jam plagosur rëndë". **24** Shërbëtorët e tij e hoqën nga qerrja e tij, e vunë në një qerre të dytë që ai kishte dhe e çuan në Jeruzalem. Kështu ai vdiq dhe u varros në varrezat e etërve të tij. Tërë Juda dhe Jeruzalemi mbajtën zi për Josian. **25** Jeremia kompozoi një vajtim për Josian; tërë këngëtarët dhe këngëtarët në vajtimet e tyre kanë folur për Josian deri në ditën e sotme; dhe këto janë bërë një zakon në Izrael; dhe ja, ata janë shkruar në Vajtimet. **26** Pjesa tjetër e bëmave të Josias, veprat e tij të mira sipas asaj që është shkruar në ligjin e Zotit, **27** veprimet e tij, nga të parat deri në të fundit janë të shkrura në librin e mbretërvë të Izraelit dhe të Judës.

36 Atëherë populli i vendit mori Jehoahazin, birin e Josias, dhe e bëri mbret në Jeruzalem në vend të atit të tij. **2** Jehoahazi ishte njëzet e tre vjeç kur filloj të mbretërojë, dhe mbretëroi tre muaj në Jeruzalem. **3** Mbreti i Egjiptit e hoqi nga froni në Jeruzalem dhe i vuri vendit një gjybë njëqind talentash argjendi dhe një talent ari. **4** Pastaj mbreti i Egjiptit bëri mbret të Judës dhe të Jeruzalemit vëllanë e tij Eliakimin, të cilit ia ndërroi emrin dhe e quajti Jehojakim. Neko përkundrazi mori vëllanë e tij Jehoahaz dhe e çoi në Egjipt. **5** Jehojakimi ishte njëzet e pesë vjeç kur filloj të mbretërojë, dhe mbretëroi njëmbëdhjetë vjet në Jeruzalem. Ai bëri atë që është e keqe në sytë e Zotit, Perëndisë të tij. **6** Nebukadnetsari, mbret i Babilonisë, doli kundër tij dhe e lidhi me zinxhira prej bronzi përt ta çuar në Babiloni. **7** Nebukadnetsari çoi gjithashut në Babiloni një pjesë të sendeve të shtëpisë të Zotit dhe i vuri në pallatin e tij në Babiloni. **8** Pjesa tjetër e bëmave të Jehojakimit, gjérat e neveritshmë që kreu dhe të gjitha ato që u gjetën kundër tij, ja, janë të shkuara në librin e mbretërvë të Izraelit dhe të Judës. në vend të tij mbretëroi i biri, Jehojakini. **9** Jehojakini ishte tetë vjeç kur filloj të mbretërojë, dhe mbretëroi tre muaj dhe dhjetë ditë në Jeruzalem. Ai bëri atë që është e keqe në sytë e Zotit. **10** Në fillim të vitit të ri mbreti Nebukadnetsar dërgoi ta marrë dhe e çoi në Babiloni me gjérat e çmuara të shtëpisë të Zotit. Pastaj bëri mbret të Judës dhe të Jeruzalemit Sedekian, vëllanë e Jehojakinit. **11** Sedekia ishte njëzet vjeç kur filloj të mbretërojë, dhe mbretëroi njëmbëdhjetë vjet në Jeruzalem. **12** Edhe ai bëri

atë që është e keqe në sytë e Zotit, Perëndisë të tij, dhe nuk u përul përpëra profetit Jeremia, që fliste nga ana e Zotit. **13** Ai ngriti krye gjithashut kundër mbretit Nebukadnetsar, që e kishte vënë të betohej në emër të Perëndisë por ai e mpiku zverkun e tij dhe ngurtësoi zemrën e tij, duke mos pranuar të kthehej tek Zoti, Perëndia i Izraelit. **14** Edhe tërë kërët e priftërinxje dhe populli mëkatuan gjithnjë e më tepër duke ndjekur të gjitha gjérat e neveritshmë të kombeve dhe e ndotën shtëpinë se Zotit, që ai u kishte shenjtëruar në Jeruzalem. **15** Zoti, Perëndia i etërve të tyre, u dërgoi atyre, që në fillim dhe me këmbëngulje, paralajmërimë me anë të lajmëtarëve të tij, sepse donte ta shpëtonë popullin e tij dhe banesën e tij. **16** Por ata u tallën me lajmëtarët e Perëndisë, përcymuan fjalët e tij dhe vunë në lojë profetët e tij, deri sa zemrëimi i Zotit kundër popullit të tij arriti një pikë në të cilën nuk kishte rrugëdalje. **17** Atëherë ai bëri që të dalin kundër tyre mbreti i Kaldeave, që vrau me shpatë të rinjtë e tyre në shtëpinë e shenjtërores së tyre, pa pasur mëshirë për të riun, për virgjireshën, për plakun ose përflokëthinjurin. Zoti i dha të gjithë në duart e tij. **18** Nebukadnetsari solli në Babiloni të gjitha sendet e shtëpisë së Perëndisë, të mëdha ose të vogla, thesaret e shtëpisë të Zotit dhe thesaret e mbretit dhe të parisë së tij. **19** Pastaj i vunë zjarrin shtëpisë të Perëndisë, rrëzuan muret e Jeruzalemit, u vunë flakën të gjitha pallateve të tij dhe shkatërruan të gjitha sendet me vlerë. **20** Përvëc kësaj Nebukadnetsari internoi në Babiloni ata që i kishin shpëtuar shpatës; këta u bënë shërbëtorë të tij dhe të bije të tij deri në ardhjen e mbretërisë së Persisë. **21** që këshut të realizohej fjalë e Zotit që u shqiptua nga goja e Jeremias, deri sa vendi të kremtonte të shtuat e tij. Në fakt ai kremtoi të shtunë për gjithë kohën e shkretimit të tij deri sa u mbushën të shtatëdhjetë vjetët. **22** Në vitin e parë të Kirit, mbretit të Persisë, me qëllim që të realizohej fjalë e Zotit që u shqiptua nga goja e Jeremias, Zoti e nxiti frymën e Kirit, mbretit të Persisë, që të nxirre një dekret për **23** "Këshut thotë Kiri, mbret i Persisë: Zoti, Perëndia i qiejve, më ka dhënë tërë mbretëritë e dheut. Ai më ka urdhëruar t'i ndërtoj një shtëpi në Jeruzalem, që është në Judë. Kush nga ju i përket popullit të tij? Zoti, Perëndia i tij, qoftë me të dhe le të niset!".

Esdra

1 Në vitin e parë të Kirit, mbretit të Persisë, me qëllim që të realizohej fjala e Zotit që u shqiptua nga goja e Jeremias, Zoti nxiti frymën e Kirit, mbretit të Persisë, të nxirrte një dekret për të "Kështu thotë Kiri, mbret i Persisë: Zoti, Perëndia i qiejve, më ka dhënë tërë mbretëritë e dheut. Ai më ka urdhëruar t'i ndërtoj një shtëpi në Jeruzalem, që është në Judë. 3 Kush nga ju i përkert popullit të tij? Zoti, Perëndia i tij, qoftë me të; le të shkojë në Jeruzalem, që ndodhet në Judë, dhe të rindërtojë shtëpinë e Zotit, Perëndisë të Izraelit, Perëndia që është në Jeruzalem. 4 Njerëzia e çdo vendi, ku ndonjë jude që ka shpëtuar banon ende, ta furnizojet atë me argjend, me ar, me të mira dhe me bagëti përvëç ofertave vullnetare për shtëpinë e Perëndisë që është në Jeruzalem". 5 Atëherë kryetarët e familjeve të Judës dhe të Beniaminit, priftërinjtë dhe Levitët, bashkë me ata të cilëve Perëndia u kishte zgjuar fryshtë, u ngritën për të shkuar të rindërtojnë shtëpinë e Zotit që është në Jeruzalem. 6 Tërë fqinjët e tyre i ndihmuani me sende argjendi, ari, me të mira, me bagëti dhe me gjëra të çmuara përvëç gjithë ofertave vullnetare. 7 Edhe mbreti Kir nxorri jashtë veglat e shtëpisë të Zotit që Nebukadnetsari kishte marrë me vete nga Jeruzalemi dhe i kishte vënë në tempullin e perëndisë të tij.

8 Kiri, mbret i Persisë, i nxorri jashtë me anë të Mithredathit, përgjegjësít të thesarit, dhe i numëroi përrpara Sheshbatsarit, princit të Judës. 9 Ja numri i tyre: tridhjetë legena prej ari, një mijë legena prej argjendi, njëzet e nëntë thika, 10 tridhjetë kupa ari, katërqind e dhjetë kupa argjendi të dorës së dytë dhe një mijë veglat të tjera. 11 Tërë sendet prej ari dhe argjendi ishin pesë mijë e katërqind. Sheshbatsari i solli të gjitha, bashkë me të mërguarit që u kthyen nga Babilonia në Jeruzalem.

2 Këta janë njerëzit e provincës që u kthyen nga robëria, midis atyre që Nebukadnetsari, mbret i Babilonisë, kishte cuar në robëri në Babiloni, dhe që u kthyen në Jeruzalem dhe në Judë, secili në qytetin e tij. 2 Ata që erdhën me Zorobabelin ishin Jeshua, Nehemia, Serajahu, Relajahu, Mardoeko, Bilshani, Mispari, Bigvai, Rehumu dhe Baanahu. 3 Blijtë e Paroshit, dy mijë e njëqind e shtatëdhjetë e dy. 4 Blijtë e Shefatiahut, treqind e shtatëdhjetë e dy. 5 Blijtë e Arahut, shtatëqind e shtatëdhjetë e pesë. 6 Blijtë e Pahath-Moabit, pasardhës të Jeshuas dhe të Joabit, dy mijë e tetëqind e dymbëdhjetë. 7 Blijtë e Elamit, një mijë e dyqind e pesëdhjetë e katër. 8 Blijtë e Zatuit, nëntëqind e dyzët e pesë. 9 Blijtë e Zakait, shtatëqind e gjashtëdhjetë. 10 Blijtë e Banit, gjashtëqind e dyzët e dy. 11 Blijtë e Bebait, gjashtëqind e njëzet e tre. 12 Blijtë e Azgadit, një mijë e dyqind e njëzet e dy. 13 Blijtë e Adonikamit, gjashtëqind e gjashtëdhjetë e gjashtë. 14 Blijtë e Bigvait, dy mijë e pesëdhjetë e gjashtë. 15 Blijtë e Adinit, katërqind e pesëdhjetë e katër. 16 Blijtë e Aterit, domethënë të Ezekias, nëntëdhjetë e tetë. 17 Blijtë e Betsait, treqind e njëzet e tre. 18 Blijtë e Jorahut, njëqind e dymbëdhjetë. 19 Blijtë e Hashumit, dyqind e njëzet e tre. 20 Blijtë e Gibarit, nëntëdhjetë e pesë. 21 Blijtë e Betlemit, njëqind e njëzet e tre. 22 Burrat e Netofahut, pesëdhjetë e gjashtë. 23 Burrat e Anathothit, njëqind e njëzet e tetë. 24 Burrat e Azmavethit, dyzët e

e dy. 25 Burrat e Kirjath-Arimit, të Kefirahut dhe të Beerothit, shtatëqind e dyzët e tre. 26 Burrat e Ramahut dhe të Gebës, gjashtëqind e njëzet e një. 27 Burrat e Mikmasit, njëqind e njëzet e dy. 28 Burrat e Bethelit dhe të Ait, dyqind e njëzet e tre. 29 Blijtë e Nebos, pesëdhjetë e dy. 30 Blijtë e Magbishi, njëqind e pesëdhjetë e gjashtë. 31 Blijtë e një Elami tjetër, një mijë e dyqind e pesëdhjetë e katër. 32 Blijtë e Harimit, treqind e njëzet. 33 Blijtë e Lodit, të Hadidit dhe të Onos, shtatëqind e njëzet e pesë. 34 Blijtë e Jerikos, treqind e dyzët e pesë. 35 Blijtë e Senaahut, tre mijë e gjashtëqind e tridhjetë. 36 Priftërinjtë: blijtë e Jedajahut, nga shtëpia e Jeshuas, nëntëqind e shtatëdhjetë e tre. 37 Blijtë e Imerit, një mijë e pesëdhjetë e dy. 38 Blijtë e Pashurit, një mijë e dyqind e dyzët e shtatë. 39 Blijtë e Harimit, një mijë e shtatëmbëdhjetë. 40 Levitët: blijtë e Jeshuas dhe të Kadmielit, pasardhës të Hodaviahut, shtatëdhjetë e katër. 41 Këngëtarët: blijtë e Asafit, njëqind e njëzet e tetë. 42 Blijtë e derëtarëve: blijtë e Shalumit, blijtë e Aterit, blijtë e Talmonit, blijtë e Akubit, blijtë e Hatitas, blijtë e Shobait, gjithsej njëqind e tridhjetë e nëntë. 43 Nethinejtë: blijtë e Tsishas, blijtë e Hasufas, blijtë e Tabaothit, 44 blijtë e Kerosit, blijtë e Siahas, blijtë e Padonit, 45 blijtë e Leabanahut, blijtë e Hagabahut, blijtë e Akubit, 46 blijtë e Hagabit, blijtë e Shamllait, blijtë e Hananit, 47 blijtë e Gidelit, blijtë e Gaharit, blijtë e Reajahut, 48 blijtë e Retsinit, blijtë e Nekodas, blijtë e Gazamat, 49 blijtë e Uzas, blijtë e Paseahut, blijtë e Besait, 50 blijtë e Asnahut, blijtë e Mehunimit, blijtë e Nefusimit, 51 blijtë e Bakbukut, blijtë e Hakufas, blijtë e Harhurit, 52 blijtë e Batsluthit, blijtë e Mehidas, blijtë e Harshas, 53 blijtë e Barkosit, blijtë e Siseras, blijtë e Thamahut, 54 blijtë e Netsiahut, blijtë e Hatifas, 55 blijtë e shërbëtorëve të Salomonit; blijtë e Sotait, blijtë e Soferethit, blijtë e Perudas, 56 blijtë e Jaalas, blijtë e Darkonit, blijtë e Gidelit, 57 blijtë e Shefatiahut, blijtë e Hatilit, blijtë e Pokereth-Hatsebaimit, blijtë e Amit. 58 Tërë Nethinejtë dë blytë e shërbëtorëve të Salomonit ishin treqind e nëntëdhjetë e dy. 59 Këta janë ata që u kthyen nga Tel-Melahu, nga Tel-Harsha, nga Kerub-Adani dhe nga Imeri; por ata nuk qenë në gjendje të tregonin shtëpinë e tyre atërorë dë pasardhësit e tyre, për të provuar në se ishin nga Izraeli; 60 blytë e Delajahut, blytë e Tobiasut, blytë e Nekodas, gjithsej gjashtëqind e pesëdhjetë e dy. 61 Midis bijve të priftërinjve: blytë e Habajahut, blytë e Hakotsit, blytë e Barzilait, që kishte për grua një nga bijat e Barzilait, Galaaditit, dë që u quajt me emrin e tyre. 62 Këta kërkuan listën e tyre midis atyre të regjistruar në gjenealogjitetë, por nuk e gjeten; prandaj u përjashtuan nga priftëria si të papastër. 63 Qeveritari i urdhëroi ata të mos hanin asgjë nga gjërat shumë të shenjta deri sa të mos paraqitej një prift me Urim dë Thumim. 64 Tërë asambleja përbëhej nga dyzët e dy mijë e treqind e gjashtëdhjetë veta. 65 Pa llogaritur shërbëtorët dë shërbëtoret e tyre, që arrinin shtatë mijë e treqind e tridhjetë e shtatë; midis tyre kishte gjithashtu dyqind këngëtarë dë këngëtarë. 66 Ata kishin shtatëqind e tridhjetë e gjashtë kuaj, dyqind e dyzët e pesë mushka, 67 katërqind e tridhjetë e pesë deve dë gjashtë mijë e shtatëqind e njëzet gomarë. 68 Disa të parë të shtëpive atërorë, kur arriten në shtëpinë e Zotit që është në Jeruzalem, dhanë bujarisht dhurata për shtëpinë e Perëndisë, në mënyrë që ajo të ngríhej përsëri në vendin e mëparshëm. 69 I dhanë

thesarit të veprës, sipas mjeteve të tyre, gjashtëdhjetë e një mijë darikë ari, pesë mijë mina argjendi dhe njëqind veshje prifti. 70 Kështu priftërinjtë, Levitët, njerëzit e popullit, këngëtarët, derëtarët dhe Nethinejtë, u vendosën në qytetet e tyre, dhe gjithë Izraelitët në qytetet e tyre.

3 Sa arriti muaji i shtatë dhe bijtë e Izraelit ishin në qytetet e tyre, populli u mblodh si një njeri i vetëm në Jeruzalem. 2 Atëherë Jeshua, bir i Jotsadakut, bashkë me vëllezérin e tij priftërinj dhe me Zorobabelin, birin e Shealtielit me gjithë vëllezérin e tij, u ngritën dhe ndërtuan altarin e Perëndisë të Izraelit, për t'i ofruar olokauste, siç është shkruar në ligjin e Moisiut, njeriut të Perëndisë. 3 E rivendosën altarin mbi themellet e tij, megjithëse kishin frikë nga popujt e tokave të afërta, dhe mbi t'i ofruan olokauste Zotit, olokaustet e mëngjesit dhe të mbrëmjes. 4 Kremtuan gjithashtu festën e Kasolleve, ashtu siç është shkruar, dhe ofruan çdo ditë olokauste, në bazë të numrit që kërkohet për çdo ditë. 5 Pastaj ofruan olokaustin e përfjetshëm, olokaustet e hënës së re dhe të gjitha festave të përcaktuara nga Zoti, dhe ato të cilidit që i bënte një ofertë vullnetare Zotit. 6 Nga dita e parë e muajit të shtatë filluan t'i ofrojnë olokauste Zotit, por themellet e tempullit të Zotit nuk ishin hedhur ende. 7 Pastaj u dhanë para gurëgdhendësve dhe marangozëve, si dhe ushqime, pije dhe vaj atyre të Sidonit dhe të Tiros që të sillnin dru kedri nga Libani në bazë të koncesionit që kishte marrë Kiri, mbret i Persisë. 8 Në muajin e dytë të vitit të dytë të arritjes së tyre në shtëpinë e Perëndisë në Jeruzalem, Zorobabeli, bir i Shealtielit, Jeshua, bir i Jotsadakut, vëllezérin e tjerë të tyre priftërinj dhe Levitët. 9 Atëherë Jeshua me bijtë e tij dhe vëllezérin e tij, Kadmieli me bijtë e tij dhe bijtë e Judës u ngritën si një njeri i vetëm për të drejtuar ata që punonin në shtëpinë e Perëndisë; po kështu vepruan bijtë e Henadadit me bijtë e tyre dhe vëllezérin e tyre, Levitët. 10 Kur ndërtuesit hodhën themellet e tempullit të Zotit, ishin të pranishëm priftërinjtë të veshur me rrobat e tyre dhe me bori dhe Levitët, bijtë e Asafit, me cembale për të lëvduar Zotin sipas udhëzimeve të Davidit, mbretit të Izraelit. 11 Ata këndonin, kremonin dhe lëvdonin Zotin, "Sepse ai është i mirë, sepse mirësia e tij ndaj Izraelit është e përfjetshme". Tërë populli lëshonte britma të forta gjëzimi, duke lëvduar Zotin, sepse ishin hedhur themellet e shtëpisë së Zotit. 12 Shumë priftërinj, Levitët dhe krerë të shtëpive atërorë, pleq, që kishin parë tempullin e parë, qanin me zë të lartë kur hidheshin themellet e këtij tempulli para syve të tyre. Shumë të tjerë përkundrazi bërtisin fort nga gjëzimi, 13 kështu që njerëzit nuk mund të dallonin zhurmën e britmave të gjëzimit nga ajo e vajit të popullit, sepse populli lëshonte britma të forta, dhe zhurma e tyre dégjohej nga larg.

4 Kur armiqtë e Judës dhe të Beniaminit dëgjuan që ata që kishin qenë në robëri po rindërtimin tempullin e Zotit, Perëndisë të Izraelit, 2 iu afruan Zorobabelit dhe krerëve të shtëpive atërorë dhe u thanë atyre: "Na lejoni të ndërtojmë bashkë me ju, sepse edhe ne kérkojmë Perëndinë tuaj, ashtu si ju; i kemi ofruar fljime atij nga koha e Esar-Hadonit, mbretit të Asirisë, që na solli këtu". 3 Por Zorobabeli, Jeshua dhe krerët e tjerë të shtëpive atërorë të Izraelit iu përgjigjën atyre: "Nuk keni

asnëjë të drejtë të ndërtoni me ne një shtëpi, Perëndisë tonë, por ne vetë do ti ndërtojmë Zotit, Perëndisë së Izraelit, ashtu si na ka urdhëruar mbreti Kir, mbret i Persisë". 4 Atëherë njerëzit e vendit filluan ta shkurajojnë popullin e Judës dhe ta trëmbin, me qëllim që të mos ndërtoton. 5 Përveç kësaj rekrutuan disa këshilltarë kundër tyre për të hedhur poshtë qëllimin e tyre, dhe këtë e bënë gjatë gjithë kohës së Kirit, mbretit të Persisë, deri në mbretërimin e Darit, mbretit të Persisë. 6 Gjatë mbretërimit të Asueros, në fillim të mbretërimit të tij, ata shkruan një letër me akusa kundër banorëve të Judës dhe të Jeruzalemit. 7 Më vonë, në kohën e Artaserit, Bishlami, Mithredathi, Tabeeeli dhe kolegët e tjerë të tyre i shkruan Artaserit, mbretit të Persisë. Letra ishte shkruar me shkronja aramaike dhe ishte përkthyer në gjuhën aramaike. 8 Rehum, qeveritarji, dhe Shimshai, sekretari, i shkruan mbretit Artaseris një letër kundër Jeruzalemit me këtë përbajtje: 9 "Rehum, qeveritarji, Shimshai, sekretari, dhe kolegët e tyre të tjerë, Dinaitët, Afarsathkitët, Tarpelitët, Afaresitët, Arkevitët, Babilonasit, Shushankitët, Dehavitët, Elamitet, 10 dhe popujt e tjerë që i madhi dhe i famshmi Osnapar ka internuar dhe ka vendosur në qytetin e Samarisë dhe në pjesën tjeter të krahinës matanë Lumin, e të tjera". 11 Ja kopja e letrës që ata i dërguan: "Mbretit Artaser, nga shërbëtorët e tu, njerëzit e krahinës matanë Lumin, e të tjera. 12 T'i njoftohet mbretit që Judejtë, që ikën nga ti dhe kanë ardhur pranë nesh në Jeruzalem, janë duke rindërtuar qytetin rebel të keq, po rindërtojnë muret dhe po ndrejnë themellet. 13 Tani t'i bëhet e njohur mbretit që në rast se ky qytet rindërtohet dhe muret e tij përfundohen, ata nuk do të paguajnë asnjë haraç, tatim ose takse për kalim, dhe thesari i mbretit do të ketë pasoja. 14 Tani, duke qenë se ne marrim ushqime nga pallati dhe nuk na duket e drejtë të shohim qnderimin e mbretit, prandaj i dërgojmë këtë njoftim mbretit, 15 me qëllim që të bëhen kérkime në librin e kujtimeve të etërvë të tu; dhe në librin e kujtimeve do të gjesh dhe do të mësosh që ky qytet është një qytet rebel, shumë i rrezikshëm për mbretërit dhe për provinçat, dhe se aty nxiten rebeline që nga kohët e lashta. Për këtë arësyte qyteti u shkatërrua. 16 Ni e bëjmë të ditur mbretit, që në qoftë se ky qytet rindërtohet dhe muret e tij përfundohen, nuk do të mbetet asnjë zotërim në krahinën matanë Lumin". 17 Mbreti dërgoi këtë përgjigje: "Rehumit, qeveritarit, Shimshait, sekretarit, dhe pjesës tjeter të krahinës matanë Lumin: Përshtëndetje, e të tjera. 18 Letra që na dërguat u lexua me kujdes përparrë meje. 19 Unë dhashë urdhër të bëhen kérkime, dhe u gjet që ky qytet qysht prej kohësh të lashta është ngritur kundër mbretërvë dhe që në të kanë ndodhur rebeline dhe kryengritje. 20 Në Jeruzalem ka pasur mbretër të fuqishëm që kanë sunduar mbi gjithë vendin matanë Lumin, dhe të cilëve u paguhen shën haraçë, tatime dhe taksa kalimi. 21 Prandaj jepni urdhër që këta njerëz të pezullojnë punimet dhe ky qytet të mos rindërtohet deri sa të jetë dhënë nga unë urdhëri përkatës. 22 Tregohuni të kujdeshëm tani dhe mos e lini pas dore këtë punë. Pse, pra, dëmi duhet të shtohet në kurrit të mbretit?". 23 Sapo kopja e letrës së mbretit Artaseris u lexua përparrë Rehumit, Shimshait, sekretarit, dhe kolegëve të tyre, ata shkuan me nxitim në Jeruzalem tek Judejtë

dhe i detyruan tē pezullojnē punimet me forcēn e armēve. 24 Kēshtu u pezullua puna e shtēpisē sē Perēndisē qē ēshtē nē Jeruzalem, dhe mbeti pezull deri nē vitin e dytē tē mbretērimit tē Darius, mbretit tē Persisē.

5 Por profetēt Axhe dhe Zakaria, bir i Idos, u profetizuan Judeje qē ishin nē Judē dhe nē Jeruzalem nē emēr tē Perēndisē tē Izraelit qē ishte mbi ta. 2 Atēherē Zorobabeli, bir i Shealtielit, dhe Jeshua, bir i Jotsadakut, u ngritēn dhe nisēn tē ndērtojnē shtēpinē e Perēndisē nē Jeruzalem; dhe me ta ishin profetēt e Perēndisē, qē i ndihmonin. 3 Nē atē kohē erdhēn tek ata Tatenai, qeveritar i krahinēs matanē Lumit, Shethar-Boznai dhe kolegēt e tyre dhe u folēn kēshtu: "Kush ju dha urdhēr tē ndērtoni kētē tempull dhe tē rindērtoni kēto mure?". 4 Pastaj ne u treguam atyre emrat e njerēzve qē ndērtonin kētē godinē. 5 Por pleqtē e Judeje i ruante syri i Perēndisē tē tyre; dhe ata nuk mundēn t'i bējnē tē ndērprisin punēn deri sa t'i dērgohej njē raport Darit dhe tē vinte njē pērgigije pēr kētē cēshtje. 6 Kjo ēshtē njē kopje e letrēs qē iu dērgua mbretit Dari nga Tatenai, qeveritar i krahinēs matanē Lumit, nga Shethar-Boznai dhe nga kolegēt e tij, Afarsekitēt, qē ishin matanē Lumit. 7 I dērguan njē letér tē shkruar nē kētē mēnyrē: "Mbretit Dari, shēndet tē plotē! 8 I bējmē tē njohur mbretit qē ne kemi vajtur nē krahinēn e Judēs, nē tempullin e Perēndisē tē madh. Ai po ndērtohet me gurē tē mēdhenj dhe po vihet lēndē druri pēr ndarēset e tij. Kjo punē po kryhet me kujdes dhe po ecēn mirē nē duart e tyre. 9 Ne kemi pyetur ata pleq dhe u kemi folur kēshtu: "Kush ju ka dhēnē urdhēr tē ndērtoni kētē tempull dhe tē ndērtoni kēto mure?". 10 U kemi kērkuar edhe emrat e tyre, me qēllim qē tē vinim me shkrim emrat e njerēzve qē janē nē krye tē tyre, dhe pastaj tē t'i bēnim tē njohur. 11 Dhe ata na janē pērgigjur kēshtu, duke thēnē: "Ne jemi shērbētorēt e Perēndisē tē qillit dhe tē dheut dhe rindērtojmē tempullin qē ishte ndērtuar shumē vjet mē parē; njē mbret i madh i Izraelit e kiske ndērtuar dhe mbaruar. 12 Duke genē se etērit tanē kanē provokuar zemērimin e Perēndisē tē qillit, ai i dha nē duart e Nebukadnetsarit, mbretit tē Babilonisē, Kaldeasit, i cili e shkatēroi kētē tempull dhe e internoi popullin nē Babiloni. 13 Por nē vitin e parē tē Kirit, mbretit tē Babilonisē, mbreti Kir dha urdhēr t'i ndērtohej kjo shtēpi Perēndisē. 14 Pērveç kēsaj mbreti Kir nxori jashtē nga tempulli i Babilonisē pērdorēset prej ari dhe argjendi tē shtēpisē sē Perēndisē, qē Nebukadnetsari kiske heqr nōga tempulli i Jeruzalem dhe i kiske çuar nē tempullin e Babilonisē, dhe ia dorēzoi njērit qē quhej Sheshbatsar, qē ai e kiske bērē qeveritar, 15 duke i thēnē: "Merri kēto veglat dhe shko t'i vēsh pērsēri nē tempullin qē ēshtē nē Jeruzalem; dhe shtēpia e Perēndisē tē rindērtohet nē vendin e saj. 16 Atēherē vetē Sheshbatsari erdhī dhe hodhi themelet e shtēpisē sē Perēndisē qē ēshtē nē Jeruzalem; qē nga kjo kohē e deri mē sot ajo ēshtē nē ndērtim, dhe nuk ka mbaruar akoma". 17 Prandaj tani, nē rast se kjo i pēlqen mbretit, tē bēhen kērkime nē shtēpinē e thesareve tē mbretit qē ēshtē nē Babiloni, pēr tē parē nēse mbreti Kir ka dhēnē me tē vērtetē njē urdhēr pēr tē ndērtuar kētē shtēpi tē Perēndisē nē Jeruzalem; dhe mbreti tē na çojē vendimin e tij lidhur me kētē gjē".

6 Atēherē mbreti Dar urdhēroi qē tē bēheshin kērkime nē shtēpinē e arkivave ku ruheshin thesaret nē Babiloni; 2 dhe nē Ahmetha, nē kēshjtellēn qē ēshtē nē provincēn e Medisē, u gjet njē rrottull, dhe nē tē njē dokument tē shkruar kēshtu: 3 "Nē vitin e parē tē mbretit Kir, mbreti Kir u shpall njē urdhēresë lidhur me shtēpinē e Perēndisē nē Jeruzalem: "Tē rindērtohet tempulli, vendi ku ofrohen flijime. Tē hidhen mirē themelet e tij. Tē ketē njē lartēsi prej gjashtēdhjetē kubitēsh dhe njē gjerēsi prej gjashtēdhjetē kubitēsh, 4 me tri radhē gurēsh tē mēdhenj dhe njē radhē lēndē tē re druri; dhe shpenzimet tē paguhen nga pallati mbretēror. 5 Pērveç kēsaj, veglat prej ari dhe prej argjendi tē shtēpisē sē Perēndisē, qē Nebukadnetsari ka heqr nōga tempulli qē ēshtē nē Jeruzalem dhe i ka çuar nē Babiloni, tē rikthehen dhe tē çohen nē tempullin qē ēshtē nē Jeruzalem; dhe secila tē vihet nē vendin e vet nē shtēpinē e Perēndisē". 6 Tani, pra, Tatenai, qeveritar i krahinēs matanē Lumit, Shethar-Boznai dhe kolegēt tuaj, Afarsekitēt, qē ndodhen matanē Lumit, rrini larg kētij vendi! 7 Lini qē tē vazhdoojē puna pēr kētē shtēpi tē Perēndisē; qeveritar i Judeje dhe pleqtē e Judeje ta rindērtojnē kētē shtēpi tē Perēndisē nē vendin e saj. 8 Pērveç kēsaj po lēshoj njē urdhēr pēr atē qē duhet tē bēni pēr pleqtē e Judeje nē rindērtimin e kēsaj shtēpie tē Perēndisē; kētire njerēzve t'u paguhen tērē shpenzimet nōga tē ardhydrat e mbretit qē vijnē nōga taksat e mbledhura matanē Lumit, me qēllim qē punimet tē mos ndērpriten. 9 Gjērat e nevojshme pēr olokaustet e Perēndisē sē qillit: demat, deshitē, qengjat, bashkē me grurin, kripēn, verēn, vajin, duhet tē dorēzohen çdo ditē, pa mosplotēsuar kurrē kērkesat e priftērinjve qē janē nē Jeruzalem, 10 me qēllim qē t'i ofrojnē flijime me erē tē kēndshme Perēndisē sē qillit dhe tē luten pēr jetēn e mbretit dhe tē bijve tē tij. 11 Kam dhēnē gjithashtu urdhēr qē nē qoftē se dikush e shtrēmbēron kētē dekret, t'i hiqet njē tra shtēpisē sē tij, tē ngrihet dhe ai tē varet tek ai; dhe shtēpia e tij tē katandiset nē njē plehērishte pēr shkak tē veprimit tē tij. 12 Perēndia qē e ka bērē emrin e tij tē banojē atje shkatērroftë çdo mbret dhe çdo popull qē guxon tē shtrijē dorēn e tij pēr ta ndryshuar kētē ose pēr tē shkatēruar shtēpinē e Perēndisē qē ēshtē nē Jeruzalem! Unē, Darius, e kam nxjerrē kētē dekret; tē zbatohet me pērpikmēri". 13 Atēherē Tatenai, qeveritar i krahinēs matanē Lumit, Shethar-Boznai dhe kolegēt e tyre vepruan pikērisht ashtu siç i kiske porositor mbreti Dar. 14 Kēshtu pleqtē e Judeje vazhduan tē ndērtojnē dhe tē bējnē pērparime, tē nxitur nōga fjalēt e frymēzuara tē profetit Axhe dhe tē Zakarias, birit tē Idos. Ata e mbaruan ndērtimin sipas urdhērit tē Perēndisē tē Izraelit dhe sipas rregullit tē Kirit, tē Darit dhe tē Artasersit, mbretit tē Persisē. 15 Tempulli u pērfundua ditēn e tretē tē muajit tē Adarit, qē ishte vitē i gjashtē i mbretērimit tē Darit. 16 Atēherē bijtē e Izraelit, priftērinjtē, Levitēt dhe tē kthyerit e tjerē nōga robēria e kremluan me gézim kushtimin e kēsaj shtēpie tē Perēndisē. 17 Pēr kushtimin e kēsaj shtēpie tē Perēndisē ata ofruan njēqind dema, dyqind desh, katērqind qengja dhe dymbēdhjetē cjepl, sipas numrit tē fiseve tē Izraelit, si flijime pēr mēkatin pēr gjithē Izraelin. 18 Pastaj vendosēn priftērinjtē sipas klasave tē tyre dhe Levitēt sipas ndarjeve tē tyre, pēr shērbimin e Perēndisē nē Jeruzalem, ashtu siç ēshtē shkruar nē

librin e Moisiut. **19** Të kthyerit nga robëria e kretnuan Pashkën ditën e katërbëdhjetë të muajit të parë, **20** sepse priftërinjtë dhe Levitët ishin pastruar bashkarisht; të gjithë ishin të pastër. Atëherë e flijuan Pashkën pér të gjithë të kthyerit nga robëria, pér véllezërit e tyre priftërinj dhe pér veten e tyre. **21** Kështu bijtë e Izraelit që ishin kthyer nga robëria e hëngren Pashkën bashkë me tèr ata që ishin ndarë nga papastërtia e popujve të vendit dhe që ishin bashkuar me ta pér të kérkuar Zotin, Peréndinë e Izraelit. **22** Dhe kretnuan me gëzim shtatë ditë me radhë festën e të Ndormëve, sepse Zoti i kishte mbushur me gëzim, duke përkulur në favor të tyre zemrën e mbretit të Asirisë, kështu që t'i bënte më të fuqishme duart e tyre pér ndërtimin e shtëpisë së Peréndisë, Peréndisë të Izraelit.

7 Mbas këtyre gjërvave, nën mbretërimin e Artasersit, mbretit të Persisë, Ezdra, bir i Serajahut, bir i Azarias, bir i Hilkiyahut, **2** bir i Shalumit, biri i Tsadokut, bir i Ahitubit, **3** bir i Amariahut, bir i Azarias, bir i Merajothit, **4** bir i Zerajahut, bir i Uzit, bir i Bukit, **5** bir i Abihuas, bir i Finehasit, bir i Eleazarit, bir i Aaronit, kryepri; **6** ky Ezdra vinte nga Babilonia. Ishte një shkrues kompetent në ligjin e Moisiut të dhënë nga Zoti, Peréndia i Izraelit. Mbreti i dha të gjitha ato që ai kérkoi, sepse dora e Zotit, Peréndisë të tij, ishte mbi të. **7** Në vitin e shtatë të mbretit Artasersit, ngjitet gjithashtu në Jeruzalem disa nga bijtë e Izraelit dhe të priftërinjve, Levitë, këngëtarë, derëtarë dhe Nethinejve. **8** Ezdra arriti në Jeruzalem në muajin e pestë, që ishte viti i shtatë i mbretit. **9** Ai e filloj udhëtimin e tij nga Babilonia ditën e parë të muajit të parë dhe arriti në Jeruzalem ditën e parë të muajit të pestë, sepse dora mirëbërëse e Peréndisë të tij ishte mbi të. **10** Në të vërtetë Ezdra i ishte kushtur me gjithë zemrë të studjonte ligjin e Zotit, ta zbatonte në praktikë dhe të mësonte në Izrael statutet dhe dekretet. **11** Ja kopja e letrés që mbreti Artasersi i dorëzoi priftit Ezdra, shkruesit, një shkrues kompetent në urdhërimet e Zotit dhe në statutet e tij e dhëna Izraelit. **12** “Artasersi, mbret i mbretërvë, priftit Ezdra, shkruesit kompetent në ligjin e Peréndisë të qillit. Përsëndetje, e të tjera. **13** Unë kam nxjerë një dekret sipas të cilës kushdo nga populli i Izraelit dhe nga priftërinjtë e tij dhe nga Levitët e mbretërisë sime që ka vendosur lirisht të shkojë në Jeruzalem, mund të vijë me ty. **14** Në të vërtetë ti je dërguar nga ana e mbretit dhe nga shtatë këshilltarët e tij pér të bërë hulumtime në Judë dhe në Jeruzalem mbi ligjin e Peréndisë tënd, që eshtë në duart e tua, **15** dhe pér t'i çuar argjendin dhe arin që mbreti dhe këshilltarët e tij ia kanë ofruar spontanisht Peréndisë të Izraelit, banesa e të cilës eshtë në Jeruzalem, **16** dhe tërë argjendin dhe arin që mund të gjesh në tërë krahinën e Babilonisë, së bashku me ofertën vullnetare, që bëhen në mënyrë spontane nga populli dhe nga priftërinjtë pér shtëpinë e Peréndisë të tyre në Jeruzalem. **17** Prandaj me këto para ti do të kujdesesh të blesh dema, desh dhe qengja me ofertat e tyre të ushqimit dhe të libacioneve, dhe do t'i ofrosh mbi altarin e shtëpisë së Peréndisë tuaj që eshtë në Jeruzalem. **18** Sa pér pjesën tjetër të argjendit dhe të arit, do të bëni atë që të duket e mirë ty dhe véllezërvë të tu, sipas vullnetit të Peréndisë tuaj. **19** Edhe veglat që të janë dhënë pér shërbimin e shtëpisë së Peréndisë tënd, vendosi përsëri përparrja Peréndisë të Jeruzalemit. **20** Për çfarëdo lloj nevoje tjetër të shtëpisë së

Peréndisë tënd që të takon ty ta plotësosh, do ta plotësosh me shpenzimet e thesarat mbretëror. **21** Unë, mbreti Artasers, urdhëroj të gjithë arkëtarët e krahinës matanë Lumin: gjithçka që do të kérkojë prifti Ezdra, shkruesi i ligjit të Peréndisë të qillit, t'i plotësohen menjëherë, **22** deri në njëqind talenta argjendi, njëqind kore gruri, njëqind bate vere dhe njëqind bate vaji dhe kripë në sasi të pakufizuar. **23** Tërë ato që janë urdhëruar nga Peréndia i qillit të zbatohen me zell pér shtëpinë e Peréndisë të qillit. Pse zemërimi duhet të bjerë mbi mbretërinë e mbretit dhe të bijve të tij? **24** Përveç kësaj ju njofojmë se nuk eshtë e lejueshme të merren haraçe, tatime ose taksa kalimi nga asnjë prej priftërinjve, Levitëve, këngëtarëve, derëtarëve, Nethinejve dhe shërbëtorëve të kësaj shtëpie të Peréndisë. **25** Dhe ti, o Ezdra, sipas diturisë së Peréndisë tënd që ti zotëron, cakto zyrtarë dhe gjyqtarë që t'i sigurojnë drejtësinë tërë popullit që ndodhet në krahinën matanë Lumin, gjithë atyre që njohin ligjet e Peréndisë tënd; dhe ua mëso atyre që nuk i njohin. **26** Dhe ai që nuk respekton ligjin e Peréndisë tënd dhe ligjin e mbretit t'i jetep menjëherë gjyqit, ose me vdekje, ose me dëbim ose me konfiskimin e pasurisë ose me burgim”. **27** I bekuar qoftë Zoti, Peréndia i etërvë tanë, që i ka shtënë një gjë të tillë zemrës së mbretit, që të zbuqurojë shtëpinë e Zotit që eshtë në Jeruzalem, **28** dhe më bëri të gjëzoj favoret te mbreti, këshilltarët e tij dhe të téré prinçat e fuqishém mbretërorë. Kështu e ndjeva veten të trimëruar, sepse dora e Zotit, Peréndisë tim, ishte mbi mua, dhe mbledha kërët e Izraelit që të niseshin me mua.

8 Këta janë kërret e shtëpive atërorë dhe lista gjenealogjike e atyre që u ktheyen me mua nga Babilonia, nën mbretërimin e Artasersit. **2** Nga bijtë e Finehasit, Gershomi; nga bijtë e Ithamarit, Danieli; nga bijtë e Davidit, Hatushi. **3** Nga bijtë e Shekaniahut: nga bijtë e Paroshit, Zakaria, dhe bashkë me të u regjistruan njëqind e pesëdhjetë meshkuj. **4** Nga bijtë e Pahath-Moabit, Elihoenai, bir i Zerahiahut, dhe me të dyqind meshkuj. **5** Nga bijtë e Shekaniahut, i biri i Jahazielit dhe bashkë me të treqind meshkuj. **6** Nga bijtë e Adinit, Ebedi, bir i Jonathanit, dhe bashkë me të pesëdhjetë meshkuj. **7** Nga bijtë e Elamit, Isai, bir i Athaliahut, dhe bashkë me të shtatëdhjetë meshkuj. **8** Nga bijtë e Shefatiahut, Zebadiahut, bir i Mikaelit, dhe bashkë me të tetëdhjetë meshkuj. **9** Nga bijtë e Joabit, Obadiahut, bir i Jehielit, dhe bashkë me të dyqind e tetëmbëdhjetë meshkuj. **10** Nga bijtë e Shelomithit, bir i Josifiahut dhe bashkë me të njëqind e gjashtëdhjetë meshkuj. **11** Nga bijtë e Bebait, Zakaria, bir i Bebait, dhe bashkë me të njëzet e tetë meshkuj. **12** Nga bijtë e Azgadit, Johanani, bir i Hakatas, dhe bashkë me të njëqind e dhjetë meshkuj. **13** Nga bijtë e Adonikamit, të fundit, emrat e të cilëve ishin: Elifelet, Jehiel dhe Shemayah, dhe bashkë me ta gjashtëdhjetë meshkuj. **14** Nga bijtë e Bigvait, Uthai dhe Zabudi, dhe bashkë me ta shtatëdhjetë meshkuj. **15** Unë i mbledha pranë lumit që rjedh në drejtim të Ahavës, dhe fushuam aty tri ditë. Kur kalova në revistë popullin dhe priftërinjtë, nuk gjeta asnjë bir Leviti. **16** Atëherë dërgova të thërrasë Eliezerin, Arielin, Shemayahun, Elnathanin, Jaribin, Elnathanin, Nathanin, Zakarian dhe Meshulamin, që ishin të parë, si edhe Jojaribin dhe Elnathanin që ishin njerëz të urtë, **17** dhe i urdhërova të shkonin tek Ido, kreu i lokalitetit të Kasifias,

dhe u vura nē gojë fjalët që duhet t'i thonin Idos dhe vëllezërve të tij, Nethinejve nē lokalitetin e Kasifias, që tē na dërgonin njerëz që tē kryenin shërbimin nē shtëpinë e Perëndisë tonë. 18 Me qenë se dora mirëbërëse e Perëndisë tonë ishte mbi ne, ata na dërguan Sherebiahun, një njeri me mend, nga bijtë e Mahilit, birit tē Levit, bir i Izraelit, bashkë me bijtë e vëllezërit e tij, gjithsej tetëmbëdhjetë; 19 dhe Hashabiahun, dhe me tē Isai nga bijtë e Merarit, vëllezërit dhe bijtë e tyre, gjithsej njëzet; 20 dhe nga Nethinej, që Davidi dhe krerët kishin caktuar nē shërbim të Levitëve, dyqind e njëzet Nethinej, tē gjithë tē caktuar me emër. 21 Aty, pranë lumit Ahava, unë shpalla një agjerim pér t'u pérurur pérpara Perëndisë tonë, pér t'i kérkuar një udhëtim tē sigurt pér ne, pér fémijet tanë dhe pér tē gjitha pasuritë tona. 22 Në fakt unë kisha turp t'i kérkoja mbretit një roje ushtarësh dhe kalorësish që tē na mbronte nga armiku gjatë udhëtimit, sepse i kishim thënë mbretit: "Dora e Perëndisë tonë éshtë mbi tē gjithë ata që kérkojnë pér tē mirén e tyre, por fuqia e tij dhe zemërimi i tij janë kundër tē gjithë atyre që e braktisin". 23 Kështu ne agjeruam dhe iu lutëm Perëndisë tonë pér këtë arësy, dhe ai e dëgjoi lutjen tonë. 24 Atëherë unë zgjodha dymbëdhjetë nga krerët e priftërinjve: Sherebiahun, Hashabiahun dhe bashkë me ta dhjetë nga vëllezërit e tyre, 25 dhe u peshova atyre argjendin, arin, veglat, që ishin oferta e bërë pér shtëpinë e Perëndisë tonë nga mbreti, nga këshilltarët dhe nga paria e tij, dhe nga tē gjithë Izraelitët që ndodheshin atje. 26 Në duart e tyre peshova gjithashut gjashtëqind e pesëdhjetë talenta argjendi, vegla prej argjendi me një vlerë prej njëqind talentash, njëqind talenta ari, 27 njëzet kupa ari me një vlerë prej një mijë darikë, dy enë prej bronzi të hollë dhe të shndritshëm, i çmueshëm si ari. 28 Pastaj u thashë atyre: "Ju i jeni shenjtëruar Zotit; edhe pérordëset janë tē shenjta, dhe argjendi dhe ari janë një ofertë vullnetare pér Zotin, Perëndinë e etërve tuaj. 29 Kini kujdes dhe ruajini deri sa t'i peshoni pérpara krerëve tē priftërinjve, Levitëve dhe tē parëve të shtëpive atërore të Izraelit në Jeruzalem, nē dhomat e shtëpisë të Zotit". 30 Kështu priftërinjtë dhe Levitët morën argjendin, arin dhe veglat që u peshuan atëherë, pér t'i quar nē Jeruzalem nē shtëpinë e Perëndisë tonë. 31 Ditën e dymbëdhjetë tē muajit tē parë u nisëm nga lumi Ahava pér tē shkuan nē Jeruzalem; dora e Perëndisë tonë ishte mbi ne dhe gjatë udhëtimit na liroi nga armiku dhe nga pritat e tij. 32 Arritëm kështu nē Jeruzalem dhe qëndruam tri ditë atje. 33 Ditën e katërt nē shtëpinë e Perëndisë tonë, u peshuan argjendi, ari dhe veglat nē duart e Meremothit, birit tē priftit Uriah, me tē cilin ishte Eleazari, bir i Finehasit, dhe me ta Levitët Jozabad, bir i Jeshuas, dhe Noadiahu, bir i Binuit. 34 U njëhsua dhe u peshua çdo gjë; dhe pesha e tē gjitha gjérave u vu me shkrim. 35 Të mërguarit që u kthyen nga robëria, i ofruan si olokauste Perëndisë të Izraelit dymbëdhjetë dema pér têrë Izraelin, nëntëdhjetë e gjashtë desh, shtatëdhjetë e shtatë qengja dhe dymbëdhjetë cyp si flimi pér mëkatin, e têrë kjo si olokaust pér Zotin. 36 Pastaj ua dorëzuan dekretet e mbretit satrapëve tē mbretit dhe qeveritarëve tē krahinës matanë Lumit, dhe këta ndihmuani popullin dhe shtëpinë e Perëndisë.

9 Mbas përfunduan këto gjëra, krerët erdhën tek unë, duke thënë: "Populli i Izraelit, priftërinjtë dhe Levitët nuk janë

ndarë nga popujt e këtyre vendeve, pér gjërat e neveritshme të Kananejve, tē 2 Në fakt ata kanë marrë si bashkëshorte disa nga bijat e tyre pér vete dhe pér bijtë e tyre, duke pérzier kështu fisin e shenjtë me popujt e këtyre vendeve. Mjershit gjyqtarët kanë qenë tē parët që e kryen këtë mëkat". 3 Kur dëgjova këtë gjë, grisa rrobat dhe mantelin, shkula flokët e kokës dhe mjekrën, dhe u ula i shtangur. 4 Atëherë têrë ata që dridheshin nga fjalët e Perëndisë të Izraelit u mblodhën rrëth meje pér shkak tē mëkatit tē atyre që ishin kthyer nga robëria; dhe unë mbeta i ulur dhe i shtangur deri nē blatimin e mbrëmjes. 5 Në blatimin e mbrëmjes u ngrita nga agjerimi, me rrobat dhe mantelin tē grisur; pastaj rashë nē gjunjë dhe shtriva duart nga Zoti, Perëndia im, 6 dhe thashë: "O Perëndia im, unë jam i pështjelluar dhe më vjen turp tē ngre fytyrën time ndaj teje, o Perëndia im, sepse paudhësitë tona janë shumëzuar deri mbi kokën tonë, dhe faji ynë ka arritur deri nē qiell. 7 Nga ditët e etërve tanë deri nē ditën e sotme kemi qenë shumë fajtorë, dhe pér shkak tē paudhësive tona ne, mbretërit tanë dhe priftërinjtë tanë u lamë nē duart e mbretërvë tē kombeve tē huaja, nē kanosjen e shpatës, tē internimit, tē plaçkitjes dhe tē turpit, ashtu si po ndodh tani. 8 Por tani Zoti, Perëndia ynë, na ka dhënë hir pér një çast tē shkurtër, duke na lënë një mbetje dhe duke na dhënë një strehë nē vendin e tij tē shenjtë, dhe kështu Perëndia ynë i ka ndriçuar sytë tanë dhe na ka dhënë një rizgjim tē vogël nē skllavërinë tonë. 9 Në tē vërtetë ne ishim sklllevë, megjithatë Perëndia ynë nuk na braktisi nē skllavërinë tonë, por na siguroi mirëdashjen e mbretërvë tē Persisë, duke na rizgjur pér tē ngritur përsëri shtëpinë e Perëndisë tonë, duke restauruar rrënojat e saj dhe pér tē na dhënë një mur mbrojtjeje nē Judë dhe Jeruzalem. 10 Por tani, o Perëndia ynë, çfarë do tē themi pas kësaj? Sepse i kemi braktisur urdhërimet e tua, 11 që na kisha urdhëruar me anë tē shërbëtorëve tē tu, profetëve, duke thënë: "Vendi nē tē cilin po hyni pér ta shtënë nē dorë éshtë një vend i papastër pér shkak tē papastërisë së popujve tē këtyre vendeve, pér shkak tē gjérave tē neveritshme me tē cilat e kanë mbushur fund e krye me ndotjet e tyre. 12 Prandaj tani mos u jepni bijat tuaja bijve tē tyre dhe mos merrni bijat e tyre pér bijtë tuaj; mos kërkoni kurrë begatinë e tyre, as mirëqenien e tyre, sepse kështu do tē bëheni tē fortë, do tē hanë prodhimet më tē mira tē vendit dhe do t'ua lini atë nē trashëgimi bijve tuaj pérjetë". 13 Por mbas gjithë asaj që na ra mbi krye pér shkak tē veprimeve tona tē këqija dhe tē fajeve tona tē mëdha, duke qenë se ti, o Perëndia ynë, na dënove më pak nga sa e meritonin fajet tona dhe na le një pikë si kjo, 14 a do tē kthehemë përsëri tē shkelim urdhërimet e tua dhe tē bashkohemi me martesë me popujt që kryejnë këto gjëra tē neveritshme? A nuk do tē zemërohesha kundër nesh deri sa tē shkatërroje pa lënë asnjë tē mbetur ose tē shpëtuar? 15 O Zot, Perëndia i Izraelit, ti je i drejtë, prandaj ne kemi mbetur sot, një mbetje njerëzish që kanë shpëtuar. Ja ku jemi para teje me fajin tonë, megjithëse pér shkak tē tij asnjë nuk mund tē qëndrojë para teje!".

10 Ndërsa Ezdra lutej dhe bënte këtë rrëfim, duke qarë dhe duke rënë përmbyss përparrë shtëpisë së Perëndisë, rrëth tij u mblodh një mori e madhe nga Izraeli: burra, gra, dhe fémijë;

dhe populli qante me tē madhe. **2** Atëherë Shekaniahu, bir i Jehielit, një nga bijtë e Elamit, filloj t'i thotë Ezdras: "Ne kemi mëkatuar kundër Perëndisë tonë, duke u martuar me gra tē huaja që i kemi marrë nga popujt e këtij vendi; megjithékétë mbetet ende një shpresë pér Izraelin. **3** Prandaj tē bëjmë një besëlidhje me Perëndinë tonë, t'i kthejmë téré këto gra dhe bijtë që kanë lindur prej tyre, sipas këshillës së Perëndisë dhe tē atyre që dridhen përpëra urdhërit tē Perëndisë tonë. Dhe tē veprohet sipas ligjit. **4** Çohu sepsë kjo tē përkët ty; ne do tē jemi me ty. Merr guxim dhe vepro!". **5** Atëherë Ezdra u ngrit dhe i vuri tē betohen kërët e priftërinjve, Levitët dhe téré Izraelin se do tē vepronin ashtu siç ishte thënë. Dhe ata u betuan. **6** Pastaj Ezdra u ngrit përpëra shtëpisë së Perëndisë dhe shkoi në dhomën e Jehohanani, birit të Eliashibit. Sa qëndroi aty, ai nuk hëngri bükë as piu ujë, sepse mbante zi pér mëkatin e atyre që ishin kthyer nga robëria. **7** Edhe u bë një shpallje në Judë dhe në Jeruzalem pér tē gjithë tē kthyerit nga robëria, me qëllim që tē mblidheshin në Jeruzalem; **8** në rast se dikush nuk do tē vinte brenda tri ditëve sipas këshillës së kërëve dhe tē pleqe, téré pasuritë e tij do tē konfiskoheshin dhe ai vetë do tē përashtohej nga asambleja e tē kthyerve nga robëria. **9** Kështu gjithë burrat e Judës dhe tē Beniaminit u mbledhën në Jeruzalem brenda tri ditëve. Ishte dita e njëzet e muajit tē nëntë. Téré populli zuri vend në sheshin e shtëpisë së Perëndisë, duke u dridhur nga shkaku i kësaj gjëje dhe nga shiu i fortë. **10** Atëherë prifti Ezdra u ngrit dhe u tha atyre: "Ju keni mëkatuar duke u martuar me gra tē huaja dhe kështu e keni shtuar fajin e Izraelit. **11** Por tanë rrëfehuni te Zoti, Perëndia i etërve tuaj, dhe bëni vullnetin e tij, duke u ndarë nga popujt e këtij vendi dhe nga gratë e huaja!". **12** Atëherë téré asambleja u përgjigj dhe tha me zë tē lartë: "Po, duhet tē bëjmë ashtu siç thua ti! **13** Por populli éshtë i madh në numër dhe éshtë stina e shirave tē mëdha; nuk éshtë, pra, i mundur qëndrimi jashtë. Nuk éshtë me siguri puna e një dite ose dy ditëve, sepse jemi tē shumtë që kemi mëkatuar në këtë çështje. **14** Té mbeten këtu, pra, kërët tanë në vend tē téré asamblesë dhe tē gjithë ata që në qytetet tona janë martuar me gra tē huaja tē vijnë në kohë tē caktuara bashkë me pleqtë dhe me gjyqtarët e cdo qyteti, deri sa tē largohet prej nesh zemërimi i zjarrtë i Perëndisë tonë pér shkak tē kësaj gjëje. **15** Vetëm Jonathan, bir i Asahelit, dhe Jaziah, bir i Tikvahut, e kundërshtuan këtë propozim, tē përkrahur nga Meshulami dhe nga Leviti Shabethai. **16** Kështu tē kthyerit nga robëria vepruan siç ishte thënë dhe u zgjodhën prifti Ezdra dhe disa kryefamiljarë sipas shtëpive tē tyre patriarkale, tē téré tē caktuar me emë; ata filluan mbledhjet ditën e parë tē muajit tē dhjetë pér tē shqyrtuar rastet e ndryshme. **17** Ditën e parë tē muajit tē parë përfunduan téré rastet e burrave që ishin martuar me gra tē huaja. **18** Midis bijve tē priftërinjve që ishin martuar me gra tē huaja figuronin: nga bijtë e Jeshuas, biri i Jotsadakut, dhe midis vëllezërvë tē tij: Maasejahu, Eliezeri, Jaribi dhe Gedaliahu. **19** Ata u zotuan t'i ndanin gratë e tyre; pastaj, pér shkak tē fajit tē tyre, secili paraqiti një dash pér tē shlyer mëkatin e tij. **20** Nga bijtë e Imerit: Hanani dhe Zebadiahu. **21** Nga bijtë e Harimit: Maasejahu, Elia, Shemajahu, Jehieli dhe Uziahu. **22** Nga bijtë e Pashurit: Elioenai, Maasejahu, Ishmaeli, Nethaneeli, Jozabadi dhe Elasahu. **23**

Nga Levitet: Jozabadi, Shimei, Kelajahu, domethënë Kelita, Pethajahu, Juda dhe Eliezeri. **24** Nga këngëtarët: Eliashibi. Nga derëtarët: Shallumi, Telemi dhe Uri. **25** Midis Izraelitëve: bijtë e Paroshit: Ramiahu, Iziahu, Malkiahu, Mijamini, Eleazar, Malkiahu dhe Benajahu. **26** Nga bijtë e Elamit: Mataniahu, Zakaria, Jehieli, Abdi, Jeremothi dhe Elia. **27** Nga bijtë e Zatuit: Elioenai, Eliashibi, Mataniahu, Jeremothi, Zabadi dhe Aziza. **28** Nga bijtë e Ezbait: Jehohanan, Hananiahu, Zabai dhe Athlai. **29** Nga bijtë e Banit: Meshulami, Maluku, Adajahu, Jashubi, Sheali dhe Ramothi. **30** Nga bijtë e Pahath-Moabit: Adnai, Kelali, Benajahu, Maasejahu, Mataniahu, Betsaleeli, Binui dhe Manasi. **31** Nga bijtë e Harimit: Eliezeri, Ishshijahu, Malkiahu, Shemajahu, Simeoni, **32** Beniamini, Mallku dhe Shemariahu. **33** Nga bijtë e Hashumit: Matenai, Matatahu, Zabadi, Elifeleti, Jeremai, Manasi dhe Shemei. **34** Nga bijtë e Banit: Maadai, Amrami, Ueli, **35** Benajahu, Bedejahu, Keluhi, **36** Vaniah, Meremothi, Eliashibi, **37** Mataniahu, Matenai, Jaasai, **38** Bani, Binui, Shimei, **39** Shelemiahu, Nathani, Adajahu, **40** Maknadbai, Shashai, Sharai, **41** Azareli, Shelemiahu, Shemariahu, **42** Shalumi, Amariahu dhe Jozefi. **43** Nga bijtë e Nebos: Jejeli, Matithiahu, Zabadi, Zebina, Jadai, Joeli dhe Benajahu. **44** Téré këta ishin martuar me gra tē huaja; dhe disa nga këta kishin pasur fëmjë nga këto gra.

Nehemia

1 Fjalët e Nehemias, birit të Hakaliahut. Ndodhi që në muajin e Kisleut, në vitin e njëzetë, ndërsa unë ndodhesha në kalanë e Suzës, 2 arri në Judë Hanani, një nga vëllezërit e mi, bashkë me disa burra të tjerë. Unë i pyeta lidhur me Judejtë që kishin shpëtar, që ishin kthyer gjallë nga robëria, dhe lidhur me Jeruzalemin. 3 Ata më thanë: "Ata që kanë shpëtar nga robëria janë atje poshtë në krahinë, në një varfëri të madhe dhe me faqe të zezë; përvèc kësaj muret e Jeruzalemit janë plot me të çara dhe portat e tij janë konsumuar nga zjarri". 4 Sa i dëgjova këto fjalë, u ula dhe qava; pastaj mbajta zi disa ditë me radhë, agjerova dhe u luta përparrë Perëndisë të qjellit. 5 Dhe thashë: "Të lutem shumë, o Zot, Perëndia i qjellit, Perëndi i madh dhe i tmerrshëm, që i qëndron besnik besëlidhjes dhe ke mëshirë për ata që të duan dhe respektojnë urdhërimet e tua, 6 qofshin veshët e tua të vëmëndshëm dhe sytë e tu të hapur për të dëgjuar lutjen e shërbëtorit tënd që tanë dërejtët ty ditën dhe natën për bijtë e Izraelit, shërbëtorë të tu, duke rrëfyer mëkatet e bijve të Izraelit, që ne kemi kryer kundër teje. Po, unë dhe shtëpia e atit tim kemi mëkatuar. 7 Jemi sjellë shumë keq me ty dhe nuk kemi respektuar urdhërimet, statutet dhe dekreteret që ti i ke urdhëruar Moisiut, shërbëtorit tënd. 8 Mbaje mend fjalën që i urdhërove Moisiut, shërbëtorit tënd, duke i thënë: "Në qoftë se do të mëkatoni, unë do t'ju shpërndaj midis popujve; 9 por në rast se do të ktheheni tek unë dhe do të respektoni urdhërimet e mia, dhe do t'i zbatoni në praktikë, edhe sikur njerëzit tuaj të shpérndarë të jenë në kufijtë e qjellit, unë do t'i mbledh që andej dhe do t'i sjell përsëri në vendin që kam zgjedhur ku të banojë emri im". 10 Tani këta janë shërbëtorët e tu dhe populli yt, që ti i ke çliruar me fuqinë tënde të madhe dhe me dorën tënde të fortë. 11 O Zot, të lutem, qofshin veshët e tu të vëmëndshëm ndaj lutjes së shërbëtorit tënd dhe lutjes së shërbëtorëve të tu që ndjejnë kënaqësi kur kanë frikë prej emrit tënd; jepi, madje sot të lutem, një sukses të mirë shërbëtorit tënd, duke bërë që ai të gjejë zemërbutësi në sytë e këtij njeriu". Unë atëherë isha kupëmbajtësi i mbretit.

2 Në muajin e Nisanit, vitin e njëzetë të mbretit Artakserks, sapo e sollën verën para tij, unë e mora verën dhe ia zgjata atij. Unë nuk kisha qenë i trishtuar kurrë në prani të tij. 2 Prandaj mbreti më tha: "Pse ke pamje të trishtuar, ndonëse nuk je i sëmurë? Kjo nuk mund të jetë veçse një trishtim i zemrës". Atëherë më zuri një frikë shumë e madhe, 3 dhe i thashë mbretit: "Rroftë mbreti përfjetë! Si mund të mos jetë fytyra ime e trishtuar kur qyteti ku janë varrosur etërit e mi eshtë shkatërruar dhe portat e tij janë konsumuar nga zjarri?". 4 Mbreti më tha: "Çfarë kërkon?". Atëherë unë iu luta Perëndisë të qjellit 5 dhe pastaj u përgjigja mbretit: "Në qoftë se kjo i pëlqen mbretit dhe shërbëtori yt ka gjetur mirëdashje në sytë e tu, më lejo të shkoj në Judë, në qytetin e varreve të etërve të mi, që ta rindërtoj atë". 6 Mbreti më tha (mbretëresha i rrinte ulur në krah): "Sa do të zgjasë udhëtimi dhe kur do të kthehesë?". Kështu i pëlqeu mbretit të më lërë të shkoj dhe unë i tregova një afat kohe. 7 Pastaj i thashë mbretit: "Në rast se kështu i pëlgjen

mbretit, të më jepen letra për qeveritarët e krahinës matanë Lumit që të më jepin lejen e kalimit deri sa të arrrijë në Judë, 8 dhe një letër për Asafin, mbikëqyrësin e pyllit të mbretit, që të më jepë lëndën e drurit për të ndërtuar portat e qytetës së bashkuar me tempullin, për muret e qytetit dhe për shtëpinë në të cilën do të shkoj të banoj". Mbreti më dha letrat, sepse dora mirëdashëse e Perëndisë tim ishte mbi mua. 9 Arrita kështu te qeveritarët e krahinës matanë Lumit dhe u dhashë atyre letrat e mbretit. Me mua mbreti kishte dërguar një trup përcjellës të përbërë nga komandantë të ushtrisë dhe nga kalorës. 10 Por kur Sanballati, Horoniti dhe Tobiahu, shërbëtori i Amonit, e mësuani këtë gjë, u shqetësuan shumë, sepse kishte ardhur një burrë që kërkonte të mirën e bijve të Izraelit. 11 Kështu arrita në Jeruzalem dhe qëndrova atje tri ditë. 12 Pastaj u ngrita natën me pak burra të tjerë, por nuk i thashë gjë asnjëriut nga ato që Perëndia im më kishte vënë në zemër të bëja për Jeruzalemin. Nuk kisha me vete asnjë kafshë tjetër, barre, veç asaj së cilës i kisha hipur. 13 Dola natën nga porta e Luginës, në drejtim të burimit të Dragoit dhe të portës së Plehut, duke kontrolluar kështu muret e Jeruzalemit që ishin plot me të çara dhe portat e tij të konsumuara nga zjarri. 14 Vazhdova pastaj me portën e Burimit dhe pishinën e Mbretit, por nuk kishte vend nga të kalonte kafsha mbi të cilën kisha hipur. 15 Atëherë iu ngjita natën luginës, duke inspektuar gjithnjë muret; më në fund u ktheva prapa, duke hyrë nga porta e Luginës, dhe kështu u ktheva. 16 Zyrtarët nuk dinin se ku kisha shkuar dhe as me se isha marrë. Deri në atë çast nuk u kisha thënë asnjë Judejve, priftërinjve, parisë, zyrtarëve dhe as atyre që merreshin me punimet. 17 Atëherë u thashë atyre: "Ju e shikoni gjendjen e mjeruar në të cilat ndodhemi: Jeruzalemi eshtë shkatërruar dhe portat e tij janë konsumuar nga zjarri! Ejani, t'i rindërtojmë muret e Jeruzalemit, dhe kështu nuk do të jemi më të turpëruar!". 18 U tregova pastaj atyre si dora bamirëse e Perëndisë tim kishte qenë mbi mua si dhe fjalët që mbreti më kishte thënë. Atëherë ata thanë: "Të ngrihemi dhe t'i vihem i ndërtimit!". Kështu morën kurajo për t'i forcuar duart e tyre për këtë punë të rëndësishme. 19 Por kur Sanbalati, Horoniti dhe Tobiahu, shërbëtori Amonit, dhe Geshemi, Arabi, e mësuani këtë gjë, filluan të tallen dhe të na përbuzin, duke thënë: "Çfarë po bënë? Mos doni, vallë, të ngrini krye kundër mbretit?". 20 Atëherë unë u përgjigja dhe u thashë atyre: "Do të jetë vetë Perëndia i qjellit që do të na sigurojë suksesin. Ne, shërbëtorët e tij, do të fillojë ndërtimin, por për ju nuk do të ketë as pjesë, as të drejtë, as kujtim në Jeruzalem".

3 Eliashibi, kryeprifti, u ngrit atëherë bashkë me vëllezërit e tij priftërinj dhe ndërtuan portën e Delevë; e shenjtëruan dhe ia vunë kanatet. Vazhduan të ndërtojnë deri në kullën e Meahut, që pastaj 2 Pranë Eliashibit ndërtuan njerëzit e Jerikos dhe pranë tyre ndërtoint Zakuri, bir i Imrit. 3 Blijë e Senaahut ndërtuan portën e Peshqve, bënë kasën dhe vunë kanatet e saj, bravat dhe shufrat. 4 Pranë tyre punonte për riparimet Meremothi, bir i Urias, që ishte bir i Kotsit; pranë tyre për riparimet punonte Meshullami, bir i Berekiahut, që ishte bir i Meshezabeelit; pranë tyre punonte për riparimet Tsadoku, bir i

Baanas; 5 pranë tyre pér riparimet punonin Tekoitët; por fisnikët midis tyre nuk e ulën qafën pér të bërë punën e Zotit të tyre. 6 Jehojada, bir i Paseahut, dhe Meshulami, bir i Besodejahut, restauruan portën e Vjetër; bénë kasën dhe vunë kanatet e saj, bravat dhe shufrat. 7 Pranë tyre punonin pér riparimin e selisë së qeveritarit të krahinës matanë Lumit Melatiahu, Gabaoniti, Jadoni Meronithiti dhe njérëzit e Gabaonit dhe të Mitspahut. 8 Pranë tyre punonte pér riparimet Uzieli, bir i Harhajahut, një ndër argjendarët; pranë tij punonte pér riparimet Hananiahu, një nga parfumierët. Ata e përforcuan Jeruzalemin deri në Murin e Gjerë. 9 Pranë tyre punoi pér riparimet Refajahu, bir i Hurit, krytar i gjysmës së rrerhit të Jeruzalemit. 10 Pranë tyre punonte pér riparimet, pérballë shtëpisë së tij, Jedajahu, bir i Harumafit; pranë tij punonin pér riparimet Hatushi, bir i Hashabnejahut. 11 Malkijahu, bir i Harimit, dhe Hashshubi, bir i Pahath-Moabit, ndreqën një pjesë tjetër të mureve dhe kullën e Furrave. 12 Pranë tij punonte pér riparimet, bashkë me bijat e tij, Shalumi, bir i Haloheshit, krytar i gjysmës së rrerhit të Jeruzalemit. 13 Hanuni dhe banorët e Zanoahit ndreqën portën e Luginës; e ndërtuan dhe i vunë kanatet, bravat dhe shufrat. Përveç kësaj ndreqën një mijë kubitë muri deri në portën e Plehut. 14 Malkijahu, bir i Rekabit, krytar i rrerhit të Beth-Hakeremit, ndreqi portën e Plehut; e ndërtoi, dhe i vuri kanatet, bravat dhe shufrat. 15 Shalumi, bir i Kol-Hezeut, krytar i rrerhit të Mitspahut, ndreqi portën e Burimit; e ndërtoi, e mbuloi dhe i vuri kanatet, bravat dhe shufrat. Ndreqi gjithashtu murin e pishinës të Siloes, pranë kopshitë të mbretit, deri në shkallëzat që zgresin nga qyteti i Davidit. 16 Pas tij Nehemia, bir i Azbukut, krytar i gjysmës së rrerhit të Beth-Zurit, punoi pér riparimet deri përparrave varreve të Davidit, deri te pishina artificiale dhe deri te shtëpia e Trimave. 17 Pas tij punuan pér riparimet Levitët, nén drejtimin e Rehumit, birit të Banit; pranë tij punonte pér riparimet pér rrerhit e tij Hashabia, krytar i gjysmës së rrerhit të Keilahut. 18 Pas tij punuan pér riparimet véllezërit e tyre, nén mbikëqyrjen e Bavatit, birit të Henadat, krytar i gjysmës tjetër të rrerhit të Keilahut. 19 Pranë tij Ezeri, bir i Jeshuas, krytar i Mitspahut, ndreqi një pjesë tjetër të mureve, pérballë të përpjetës së arsenital, në qoshe. 20 Mbas tij Baruku, bir i Zabait, riparoi me zell të madh një pjesë tjetër të mureve, nga qoshja deri te porta e shtëpisë së Eliashhibit, kryeprriftit. 21 Mbas tij Meremothi, bir i Urias, që ishte bir i Kotsit, ndreqi një pjesë tjetër të mureve, nga porta e shtëpisë së Eliashhibit deri në skajin e shtëpisë së Eliashhibit. 22 Mbas tij punuan pér riparimet priftërinjtë që banonin pérreth. 23 Mbas tyre Beniamini dhe Hashubi punuan pér riparimet pérballë shtëpisë së tyre. Mbas tyre Azaria, bir i Maasejahut, që ishte bir i Ananiahut, punoi pér riparimet afër shtëpisë së tij. 24 Mbas tij Binui, bir i Henadadit, ndreqi një pjesë tjetër të mureve, nga shtëpia e Azarias deri në kthesë, domethënë në qoshe. 25 Palali, bir i Uzait, béri riparime pérballë kthesës dhe kullës që spikat nga shtëpia e epërme e mbretit, që ishte pranë oborrit të burgut. Mbas tij béri riparime Pedajahu, bir i Paroshit. 26 Nethinejtë, që banonin mbi Ofelin, bénë riparime deri përparraportës së Ujérave, nén drejtim të lindjes, dhe pérballë kullës që spikaste. 27 Mbas tyre Tekoitët riparuan një pjesë tjetër të mureve, pérballë kalasë së madhe që spikaste dhe deri në

murin e Ofelit. 28 Mbi portën e Kuajve, priftërinjtë punuan në riparimet, secili pérballë shtëpisë së vet. 29 Mbas tyre Tsadoku, bir i Imerit, punoi pér riparimet pérballë shtëpisë së tij. Mbas tij punoi Shemajahu, bir i Shekaniahut, që ishte rojtar i portës lindore. 30 Mbas tij Hananiahu, bir i Sheleemiahut, dhe Hanuni, biri i gjashtë i Tsalafit, riparuan një pjesë tjetër të mureve. Mbas tyre Meshullami, bir i Berekiahut, punoi pér riparimet pérballë banesës së tij. 31 Mbas tij Malkijahu, një nga argjendarët, mori pjesë në riparimet deri në shtëpitë e Nethinejve dhe të tregtarëve, pérballë portës së Mifkadit dhe deri në të përpjetët e qoshes. 32 Midis së përpjetës së qoshes dhe portës së Delevë punuan pér riparimet argjendarët dhe tregtarët.

4 Kur Sanballati dëgjoi që ne po rindërtionim muret, u zemërua,

u revoltua thellë dhe filloj të tallet me Judejtë, z dhe u tha përparrava véllezërvë të tij dhe ushtarëve të Samarisë: "Çfarë po bëjnë këta Judej matufë? Do të fortifikohen? Do të ofrojnë flujime? A do të mbarojnë brenda një dite? Mos vallë do të ringjallin gurët e konsumuar nga zjarri i tojjeve të rrënojave?". 3 Tobiahu, Amoniti, që i rinte pranë, tha: "Le të ndërtojnë! Por në rast se një dhelpër hipën sipër, do ta rrëzojë murin e tyre prej gurit!". 4 Dëgjo, o Perëndia ynë, sepse na pérçmojnë! Bëj që të bjerë mbi kokën e tyre fyerja e tyre dhe braktisi në pérbusje në një vend robërie! 5 Mos e mbulo paudhësinë e tyre dhe mos lejo që mëkat i tyre të fshihet para teje, sepse kanë provokuar zemërimin tенд para ndërtuesve". 6 Ne, pra, i rindërtuan muret që u bashkuan deri në gjysmën e lartësisë së tyre; populli e kishte marrë me zemër punën. 7 Por kur Sanballati, Tobiahu, Arabët, Amonitet dhe Asdodejtë mësuan që riparimi i mureve të Jeruzalemit po përparonte dhe të çarat kishin filluar të mbylleshin, ata u zemëruan shumë, 8 dhe të gjithë së bashku komplotuan pér të ardhur në Jeruzalem dhe pér të krijuar trazira në të. 9 Por ne iu lutëm Perëndisë tonë dhe pér shkak të tyre vumë roje natë e ditë kundër tyre. 10 Por ata të Judës thonin: "Forcat e mbartësve të peshave vijnë duke u pakësuar dhe gërmadhat janë aq të shumta sa nuk do të arrjmë të ndërtojmë muret! 11 Përveç kësaj kundërshtarët tanë thonin: "Ata nuk do të dinë dhe nuk do të shohin asgjë, deri sa ne do të sulemi në mes të tyre dhe do t'i vrasisim; kështu do të bëjmë që të ndërpriten punimet". 12 Por kur Judejtë që banonin pranë tyre erdhën dhjetë herë rrjesht pér të na thënë: "Ngado që të ktheheni, do të na sulen". 13 Unë vendosa njérëz të armatosur në vendet më të ulta prapa mureve; e vendosa popullin sipas familjeve, me shpatat e tyre, shtizat e tyre dhe harqet e tyre. 14 Mbas e shqyrtova situatën u grifta dhe u thashë parisë, gjyqtarëve dhe pjesës tjetër të popullit: "Mos kini frikë nga ata! Kujtoni Zotin e madh dhe të tmerrshëm dhe luftoni pér véllezërit tuaj, pér bijtë dhe bijat tuaja, pér bashkëshortin tuaja dhe pér shtëpitë tuaja!". 15 Kur armiqtë tanë mësuan që ne ishim të informuar mbi këtë gjë dhe që Perëndia e kishte bërë të dështonte plani i tyre, ne të gjithë u kthyem tek muret, secili në punën e tij. 16 Qysh prej asaj dite, gjysma e shërbëtorëve të mi merrej me punët, ndërsa gjysma tjetër kishte rrrokur shtizat, mburojat, harqet dhe kishte veshur parzmoret; komandantët qëndronin prapa tërë shtëpisë së Judës. 17 Por ata që ndërtuin

muret dhe ata që mbartnin o ngarkonin peshat, me një dorë merreshin me punimet dhe me dorën tjetër mbanin armën e tyre. **18** Tërë ndërtuesit, duke punuar, mbanin secili shpatën e ngjeshur në jet, ndërsa borizani rrinte pranë meje. **19** Atëherë unë u thashë parisë, zyrtarëve dhe pjesës tjetër të popullit: "Puna është e madhe dhe e shtrirë, dhe ne jemi të shpërndarë mbi muret, larg njeri tjetrit. **20** Kudo që të dégjoni tingullin e borisë, atje mblidhuni pranë nesh; Perëndia ynë do të luftojë për ne". **21** Kështu e vazhdonim punën, ndërsa gjysma e njerëzve kishte rroku shtizën që në agim e deri sa dilnin yjet. **22** Në të njëjtën kohë i thashë gjithashtu popullit: "Secili nga ju të rrije me sherbëtorin e tij brenda Jeruzalemit, pér të na ruajtur natën dhe pér të punuar pastaj ditën". **23** Kështu as unë, as véllezërit e mi, as sherbëtorët e mi, as njerëzit e rojes që më ndiqnin, nuk i hiqnim rrobat; por secili kishte armën e tij me ujë.

5 Ndërkaoq u ngrit një ankesë e madhe prej popullit dhe bashkëshorteve të tyre kundër Judeeve, véllezërvë të tyre. **2** Disa thonin: "Ne, bijtë tanë dhe bijat tona jemi shumë; prandaj të gjejmë grurë që të mund të hamë dhe të jetojmë!". **3** Të tjerë thonin: "Kemi hipotekuar arat tona, vreshtat tona dhe shtëpitë tona pér të blerë grurë gjatë zisë!". **4** Disa të tjerë akoma thonin: "Kemi marrë para hua pér të paguar haraçin e mbretit mbi arat tona dhe vreshtat tona. **5** Ndonëse mish i ynë është si mishi i véllezërvë tanë dhe bijtë tanë janë si bijtë e tyre, në realitet jemi të detyruar t'i kthejmë në sklevrë bijtë tanë dhe bijat tona; disa nga bijat tona janë katandisur që tani në skllavëri dhe nuk kemi asnjë mundësi t'i shpengojmë, sepse arat tona dhe vreshtat tona janë në dorë të tjerëve". **6** Kur dégjova ankimet e tyre dhe këto fjalë, u indinjova shumë. **7** Mbası u mendova mirë pér këtë gjë, qortova parinë dhe gjyqtarët dhe u thashë atyre: "Secili prej jush kërkon një kamatë prej fajdexhiu nga vëllai i vet". Kështu mblohdha kundër tyre një asamble të madhe **8** dhe u thashë: "Simbas mundësive tona ne kemi shpenguar véllezërit tanë Judeu që u ishin shitur kombeve; por tani a do t'i shnisit véllezërit tuaj, apo duhet që ata të na shiten neve?". Atëherë ata heshtën me qenë se nuk gjenin fjalë pér të thënë. **9** Dhe unë shtova: "Ajo që po bëni nuk është e mirë. A nuk duhet përkundrazi të ecni duke pasur frikë nga Perëndia ynë pér të shmangur dëmin nga kombet që i kemi armiq? **10** Edhe unë, véllezërit e mi dhe sherbëtorët e mi u kemi dhënë hua para dhe grurë. Ju lutem, të mos kërkojmë më kamatë pér këtë! **11** Ua ktheni që sot arat e tyre, vreshtat e tyre, ullishtat e tyre dhe shtëpitë e tyre, dhe të njëqindtën pjesë të parave, të grurit, të verës dhe të vajit që u keni kërkuar". **12** Ata u përgjigjén: "Do ti kthejmë dhe nuk do të kërkojmë më asgjë prej tyre; do të veprojmë ashtu si thua ti". Atëherë thirra priftërinjtë dhe i vura të betohen përrpara atyre se do të vepronin sipas këtij premtimi. **13** Shkunda pastaj palën e rrobave të mia dhe thashë: "Kështu Perëndia ta shkundë nga shtëpia e tij dhe nga pasuria e tij cilindri që nuk do ta mbajë këtë premtim! Kështu të shkundet dhe të zbraset ai nga të gjitha!". Atëherë tërë asambleja tha: "Amen!", dhe lavdëruan Zotin. Populli veproi sipas atij premtimi. **14** Përveç kësaj qysh prej ditës që u caktova të jem qeveritar i tyre në vendin e Judës, nga viti i njëzetë deri në vitin e tridhjetedytë

të mbretit Artakserks, gjatë dymbëdhjetë vjetëve, unë dhe véllezërit **15** Ndërsa qeveritarët e mëparshëm që më kishin paraprirë e kishin rënduar popullin duke marrë bukë dhe verë, dhe pérveç kësaj dyzet sikla argjendi. Madje edhe sherbëtorët e tyre silleshin si zotër me popullin, por unë nuk veprova kështu, sepse kisha frikë nga Perëndia. **16** Përkundrazi i hyra me të madhe punës së riparimit të këtyre mureve dhe nuk kemi bërë asnjë blerje toke; pérveç kësaj tërë sherbëtorët e mi u mblohdhën atje pér të punuar. **17** Kisha gjithashtu në mencën time njëqind e pesëdhjetë Judej dhe zyrtarë, pérveç atyre që vinin nga kombet fqinjë. **18** Çdo ditë përgatitej një ka dhe gjashtë kerë të zgjedhur që merreshin nga kopeja; pér mua gatuheshin edhe zogj, dhe çdo dhjetë ditë bëhej furnizimi me lloj lloj vere me shumicë; por me gjithë këtë, nuk e kam kërkuar kurë kuotën e qeveritarit, sepse mbi këtë popull rëndonte tashmë sherbimi. **19** Më kujto, im, pér tërë të mirat që i kam bërë këtij populli.

6 Kur Sanballati, Tobiahu dhe Geshem Arabi dhe armiqtë tanë të tjerë mësuan që unë kisha rindërtuar muret dhe që nuk kishte mbetur asnjë e çarë në to (megjithëse atëherë nuk i kisha vënë akoma kanatet e portave), **2** Sanballati dhe Geshemi më çuan pér të thënë: "Eja dhe takohemi bashkë me një nga fshatrat e lugjnës së Onos". Por ata mendonin të ma punonin. **3** Kështu unë u dërgova atyre lajmëtarë pér t'u thënë: "Jam duke bërë një punë të madhe dhe nuk mund të zgres. Pse duhet ta ndërpresim punën, kur unë po e lë pér të zbritut tek ju?". **4** Plot katër herë ata më çuan njerëz pér të thënë të njëjtën gjë, dhe unë u përgjigja në të njëjtën mënyrë. **5** Atëherë Sanballati më dërgoi sherbëtorin e tij që të më thotë po atë gjë pér të pestën herë me një letër të hapur në dorë, **6** në të cilën ishte shkruar: "Është përhapur fjala midis kombeve, dhe Gashmu e pohon këtë, që ti dhe Judejtë po kurdisni një rebelim; prandaj, sipas këtyre zérave, ti po rindërtón muret, pér t'u bërë mbreti i tyre, **7** dhe ke caktuar madje profetë pér të bërë shpalljen tënde në Jeruzalem, duke thënë: "Ka një mbret në Judë!". Tani, këto gjëra do t'i njoftohen mbretit. Prandaj eja dhe të këshillohemi bashkë". **8** Por unë i çova pér të thënë: "Punët nuk janë ashtu si thua ti, por ti i shpik në mendjen tënde". **9** Tërë këta njerëz në fakt donin të na trembin dhe thonin: "Duart e tyre do ta lënë punën që do të mbetet e papërfunduar". Prandaj tani, o Perëndi, forco duart e mia! **10** Atëherë unë shkova në shtëpinë e Shemajahut, birit të Delajahut, që ishte bir i Mehatabeelit, që ishte myllur aty brenda; ai më tha: "Takohemi bashkë në shtëpinë e Perëndisë, brenda tempullit, dhe **11** Por unë u përgjigja: "A mundet një njeri si unë të marrë arratinë? A mundet një njeri si unë të hyjë në tempull pér të shpëtuar jetën? Jo, unë nuk do të hyj". **12** Kuptova pastaj që Perëndia nuk e kishte dërguar, por kishte shqiptuar atë profeci kundër meje, sepse Tobiahu dhe Sanbalati e kishin paguar. **13** Ishte paguar pikërisht pér këtë: pér të më trembur dhe pér të më shtyrë të veproj në atë mënyrë dhe të mëkatoj, dhe kështu të më dilte një nam i keq dhe të mbulohesha me turp. **14** O Perëndia im, kujtoje Tobiahun dhe Sanbalatin, pér këto vepra të tyre, si edhe profeteshën Noadiah dhe profetët e tjerë që kanë kërkuar të më trembin! **15** Muret u përfunduan ditën e njëzetepostë të muajit Elul, brenda pesëdhjetë e dy ditëve. **16** Kur tërë armiqtë tanë e mësuan këtë gjë dhe tërë kombet që na

rrethonin e panë, e ndjenë veten shumë të dëshpëruar, sepse e kuptuan që kjo vepër ishte kryer me ndihmën e Perëndisë tonë. **17** Në ato ditë edhe paria e Judës i dërgonte shpesh letra Tobiahut dhe merrte letra prej Tobiahut. **18** Shumë në Judë ishin në fakt të lidhur me të me anë të betimit, sepse ai ishte dhëndër i Shekajahut, birit të Arahut, dhe biri i tij Jehohanian ishte martuar me bijën e Meshulamit, birit të Berekiahut. **19** Edhe në praninë time ata flisin mirë për të dhe ia njoftonin faljet e mia. Dhe Tobiahu dërgonte letra për të më trembur.

7 Kur muret përfunduan dhe unë vura në vend portat, dhe derëtarët, këngëtarët dhe Levitët u caktuan në funksionet e tyre, **2** komandën e Jeruzalemit ia dhashë Hananit, vëllait tim, dhe Hananiahut, qeveritarit të fortësës, sepse ishte njeri besnik dhe kishte frikë nga Perëndia më tepër se shumë të tjerë. **3** Dhe u thashë atyre: "Portat e Jeruzalemit nuk duhet të hapen deri sa të fillojë të djegë dielli; dhe ndërsa rojet janë akoma në vendosën roje nga banorët e Jeruzalemit, disa në vendin e tyre mbi muret dhe të tjerë përpara shtëpisë së tyre". **4** Qyteti ishte i madh dhe i gjërë, por brenda tij kishte pak njerëz dhe nuk ndërtoheshin shtëpi. **5** Atëherë Perëndia im më vuri në zemër detyrën të mbledh parinë, gjyqtarët dhe popullin, për t'i regjistruar sipas gjenealogjive të tyre. Dhe gjeta regjistrin gjenealogjik të atyre që ishin kthyer nga **6** Këta janë ata të krahinës që u kthyen nga robëria, ata që Nebukadnetsari, mbret i Babilonisë, kishte internuar dhe që ishin kthyer në Jeruzalem dhe në Judë, secili në qytetin e tij. **7** Këta janë ata që u kthyen me Zorobabelin, Jeshuan, Nehemian, Azarian, Raamiahun, Nahamanin, Mardokeon, Bilshanin, Misperethin, Bigvain, Nehumin dhe Banaahun. Numri i njerëzve të popullit të Izraelit: **8** bijtë e Paroshit, dy mijë e njëqind shtatëdhjetë e dy veta. **9** Bijtë e Shefatiahut, treqind e shtatëdhjetë e dy veta. **10** Bijtë e Arahut, gjashtëqind e pesëdhjetë e dy veta. **11** Bijtë e Pahath-Moabit, bijtë e Jeshuas dhe të Joabit, dy mijë e tetëqind e tetëmbëdhjetë veta. **12** Bijtë e Elamit, një mijë e dyqind e pesëdhjetë e katër veta. **13** Bijtë e Zatujit, tetëqind e dyzet e pesë veta. **14** Bijtë e Zakait, shtatëqind e gjashtëdhjetë veta. **15** Bijtë e Binuit, gjashtëqind e dyzet e tetë veta. **16** Bijtë e Bebait, gjashtëqind e njëzet e tetë veta. **17** Bijtë e Azgadit, dy mijë e treqind e njëzet e dy veta. **18** Bijtë e Adonikamit, gjashtëqind e gjashtëdhjetë e shtatë veta. **19** Bijtë e Bigvait, dy mijë e gjashtëdhjetë e shtatë veta. **20** Bijtë e Adinit, gjashtëqind e pesëdhjetë e pesë veta. **21** Bijtë e Aterit, nga familja e Ezeqias, njëtëdhjetë e tetë veta. **22** Bijtë e Hashumit, treqind e njëzet e tetë veta. **23** Bijtë e Bezait, treqind e njëzet e katër veta. **24** Bijtë e Harifit, njëqind e dymbëdhjetë veta. **25** Bijtë e Gabaonit, njëtëdhjetë e pesë veta. **26** Burrat e Betlemit dhe të Netofahut, njëqind e tetëdhjetë e tetë veta. **27** Burrat e Anathothit, njëqind e njëzet e tetë veta. **28** Burrat e Beth-Azmavethit, dyzet e dy veta. **29** Burrat e Kirjath-Jearimit, të Kefirahut dhe të Beerothit, shtatëqind e dyzet e tre veta. **30** Burrat e Ramahut dhe të Gebës, gjashtëqind e njëzet e një veta. **31** Burrat e Mikmasit, njëqind e njëzet e dy veta. **32** Burrat e Bethelit dhe të Ait, njëqind e njëzet e tre veta. **33** Burrat e

një Nebos tjetër, pesëdhjetë e dy veta. **34** Bijtë e një Elami tjetër, një mijë e dyqind e pesëdhjetë e katër veta. **35** Bijtë e Harimit, treqind e njëzet veta. **36** Bijtë e Jerikos, treqind e dyzet e pesë veta. **37** Bijtë e Lodit, të Hadidit dhe të Onos, shtatëqind e njëzet e një veta. **38** Bijtë e Senaahut, tre mijë e njëtëqind e tridhjetë veta. **39** Priftërinjtë: bijtë e Jedajahut, nga shtëpia e Jeshuas, njëtëqind e gjashtëdhjetë e tre veta. **40** Bijtë e Imerit, një mijë e pesëdhjetë e dy veta. **41** Bijtë e Pashurit, një mijë e dyqind e dyzet e shtatë veta. **42** Bijtë e Harimit, një mijë e shtatëmbëdhjetë veta. **43** Levitët: bijtë e Jeshuas, nga familia e Kadmielit, bijtë e Hodevahut, shtatëdhjetë e katër veta. **44** Këngëtarët: bijtë e Asafit, njëqind e dyzet e tetë veta. **45** Derëtarët: bijtë e Shalumit, bijtë e Aterit, bijtë e Talmonit, bijtë e Akubit, bijtë e Hatitas, bijtë e Shobait, njëqind e tridhjetë e tetë veta. **46** Nethinejtë: bijtë e Tsihas, bijtë e Hasufas, bijtë e Taboathit, **47** bijtë e Keros, bijtë e Sias, bijtë e Padonit, **48** bijtë e Lebanas, bijtë e Hagabas, bijtë e Salmait, **49** bijtë e Hananit, bijtë e Gidelit, bijtë e Gaharit, **50** bijtë e Reajahut, bijtë e Retsinit, bijtë e Nekodës, **51** bijtë e Gazamit, bijtë e Uzas, bijtë e Paseahut, **52** bijtë e Besait, bijtë e Meunimit, bijtë e Nefishesimit, **53** bijtë e Bakbukut, bijtë e Hakufas, bijtë e Harhurit, **54** bijtë e Bazlithit, bijtë e Mehidas, bijtë e Harshas, **55** bijtë e Barkos, bijtë e Siseras, bijtë e Tamahut, **56** bijtë e Netsiahut, bijtë e Hatifas. **57** Bijtë e shërbëtorëve të Salomonit: bijtë e Sotait, bijtë e Soferethit, bijtë e Peridas, **58** bijtë e Jaalas, bijtë e Darkonit, bijtë e Gidelit, **59** bijtë e Shefatiahut, bijtë e Hatilit, bijtë e Pokerethit nga Tsebaimi, bijtë e Amonit. **60** Shuma e Nethinejve dhe bijve të shërbëtorëve të Salomonit, treqind e njëtëdhjetë e dy veta. **61** Këta janë ata që u kthyen nga Tel-Melahu, nga Tel-Harsha, nga Kerubi, nga Adoni dhe nga Imeri, dhe që nuk qenë në gjendje të përcaktokin shtëpinë e tyre atëreore ose pasardhjen e tyre, për të vërtetuar që i përkisnin Izraelit; **62** bijtë e Delajahut, bijtë e Tobiahut, bijtë e Nekodas, gjashtëqind e dyzet e dy veta. **63** Midis priftërinjve: bijtë e Habajahut, bijtë e Kotsit, bijtë e Barzilait; i cili ishte martuar me një nga bijat e Barzilait, Galaaditit, dhe mori emrin e tyre. **64** Këta kërkuan listat e tyre midis atyre që ishin regjistruar në gjenealogjitet, por nuk i gjeten; prandaj u përjashtuan nga priftëria si të papastër; **65** qeveritarit i urdhëroi që të mos hanin gjëra shumë të shenja deri sa të paraqitej një prift me Urimin dhe me Thumimin. **66** E tërë asambleja kishte gjithsej dyzet e dy mijë e treqind e gjashtëdhjetë veta. **67** përvëç shërbëtorëve të tyre dhe shërbëtoreve të tyre, që ishin shtatë mijë e treqind e tridhjetë e shtatë veta. Kishin gjithashut dyqind e dyzet e pesë këngëtarë dhe këngëtarë. **68** Kishin shtatëqind e tridhjetë e gjashtë kuaj, dyqind e dyzet e pesë mushka, **69** katërqind e tridhjetë e pesë deve dhe gjashtë mijë e shtatëqind e njëzet gomarë. **70** Disa të parë të shtëpive atëreore bënë dhurata për punën e ndërtimit. Qeveritarit i dha thesarit një mijë darikë ari, pesëdhjetë kupa, pesëqind e tridhjetë rroba priftërinjsh. **71** Disa të parë të shtëpive atëreore i dhanë thesarit për punën e ndërtimit njëzet mijë darikë ari dhe dy mijë mina argjendi. **72** Pjesa tjetër e popullit dha njëzet mijë darikë ari, dy mijë mina argjendi dhe gjashtëdhjetë e shtatë rroba priftërinjsh. **73** Kështu priftërinjtë, Levitët, derëtarët, këngëtarët, disa nga populli, Nethinejtë dhe

terë Izraelitet u vendosën në qytetet e tyre. Kur arriti muaji i shtatë, bijtë e Izraelit ishin në qytetet e tyre.

8 Atëherë tërë populli u mblohd si një njeri i vetëm në sheshin që ishte përpara portës së Ujérave; i thanë pastaj shkruesit Ezdra të sillte librin e ligjit të Moisiut, që Zoti i kishte dhënë Izraelit. **2** Ditën e parë të muajit të shtatë, prifti Ezdra solli ligjin para asamblesë së burrave, të grave dhe të gjithë atyre që ishin të aftë të kuptonin. **3** Pastaj e lexoi në sheshin që ndodhet përpara portës së Ujérave, nga agimi deri në mesditë përpara burrave, grave dhe atyre që ishin të aftë të kuptonin; dhe veshët e të gjithë popullit ndiqnin me vëmendje librin e ligjit. **4** Shkruesi Ezdra qëndronte mbi një tribunë prej druri që kishin bërë për këtë rast. Pranë tij ishin në të djathtë Matithiahu, Shema, Ananiahu, Urija, Hilkiahu dhe Maasejahu; në të majtë Pedajahu, Mishaeli, Malkijahu, Hashumi, Hashbadana, Zakaria dhe Meshulami. **5** Ezdra e hapi librin në prani të të gjithë popullit, sepse rrinte më lart se tërë populli; sa e hapi, tërë populli u ngrit në këmbë. **6** Ezdra bekoi Zotin, Perëndinë i madh, dhe tërë populli u përgjigji: "Amen, amen", duke ngritur duart; pastaj u përkulën dhe ranë përblys me fytyrë për tokë përpara Zotit. **7** Jeshua, Bani, Sherebiahu, Jamini, Akubi, Shabethai, Hodijahu, Maasejahu, Kelita, Azaria, Jozabadi, Hanani, Pelajahu dhe Levitët e ndihmonin popullin të kuptonte ligjin, ndërsa populli rrinte në këmbë në vendin e tij. **8** Ata lexonin në librin e ligjit të Perëndisë në ményrë të qartë, duke shpjeguar domethënien e tij, me qëllim që të kuptonin atë që lexohej. **9** Nehemia, që ishte qeveritari, Ezdra, prift dhe shkrues, dhe Levitët që e mésionin popullin i thanë tërë popullit: "Kjo ditë i shenjtërohet Zotit, Perëndisë tuaj; mos mbanzi zi dhe mos qani!". Tërë populli **10** Pastaj Nehemia u tha atyre: "Shkon, hani, ushqime shumë të shishshme dhe pini verëra të émbla, dhe u çoni racione atyre që nuk kanë përgatitur asgjë, sepse kjo ditë i éshët shenjtëruar Zotit tonë. Mos u trishton, sepse gëzimi i Zotit éshët fuqia juaj". **11** Levitët e mbanin në heshtje tërë popullin, duke thënë: "Heshtni, sepse kjo ditë éshët e shenjtë. Mos u trishton!". **12** Atëherë tërë populli shkoi të hajë, të pijë, t'u dërgojë racione të varfërve dhe të kremitojë me hare të madhe, sepse ata i kishin kuptuar fjalët që u ishin shpjeguar. **13** Ditën e dytë, krerët e shtëpive atëre të të gjithë popullit, priftërinjtë dhe Levitët u mblohdën pranë Ezdras, shkruesit, për të dëgjuar fjalët e ligjit. **14** Gjetën të shkruar në ligj që Zoti kishte urdhëruar me anë të Moisiut që bijtë e Izraelit duhet të banonin në kasolle gjatë festës së muajit të shtatë, **15** dhe në të gjitha qytetet e tyre dhe në Jeruzalem duhet të përhapnin dhe të shpallnin një njoftim në të cilin të thuhet: "Shkonî né mal dhe sillni andej degë ulliri, degë ullastre, degë mërsine, degë palme dhe degë me gjethë të dendura, për të bërë kasolle, siç éshët shkruar". **16** Atëherë populli shkoi jashtë dhe solli degët, dhe i ndërtói kasollet, kush mbi çatinë e shtëpisë së tij, kush në oborrin e tij, të tjerë në oborret e shtëpisë së Perëndisë, në sheshin e portës të Ujérave dhe në sheshin e portës së Efraimit. **17** Kështu tërë asambleja e atyre që ishin kthyer nga robëria ndërtói kasolle dhe banoi në to. Nga koha e Jozueut, birit të Nunit, e deri në atë ditë, bijtë e Izraelit nuk kishin bërë asgjë të tillë. Dhe qe një gëzim shumë i

madh. **18** Ezdra lexoi librin e ligjit të Perëndisë çdo ditë, nga dita e parë deri në ditën e fundit. E kremluan festën shtatë ditë; ditën e tetë pati një asamble solemne, siç e kérkon ligj.

9 Ditën e njëzetekatërt të po atij muaji, bijtë e Izraelit të veshur me thasë dhe të mbuluar me dhe, u mblohdën për një agjerim. **2** Ata që i përkisnin fisit të Izraelit u ndanë nga gjithë të huajt dhe u paraqitën për të rrëfyer mëkatevë e tyre dhe paudhësitë e etërve të tyre. **3** Pastaj u ngritën në këmbë në vendin e tyre dhe lexuan librin e ligjit të Zotit, Perëndisë të tyre, për një të katërtën pjesë të ditës; dhe për një të katër tjetër të ditës bënë rrëfimin e mëkateve që kishin bërë dhe ranë përmys përpara Zotit, Perëndisë të tyre. **4** Pastaj Jeshua, Bani, Kadmieli, Shebaniahu, Buni, Sherebiahu, Bani dhe Kenani u ngjitet mbi tribunën e Levitëve dhe i klithën me zë të lartë Zotit, Perëndisë të tyre. **5** Levitët Jeshua, Kadmiel, Bani, Hashabnejahu, Sherebiahu, Hodijahu, Shebanjahu dhe Pethahiahu thanë: "Çohuni dhe bekoni Zotin, Perëndinë tuaj, nga përjetësia në përjetësi! Qoftë i bekuar emri yt i lavdishëm, që lartësohet mbi çdo bekim dhe lëvdim! **6** Vetëm ti je Zoti! Ti ke bërë qiejtë, qiejtë e qiejve dhe tërë ushtrinë e tyre, dheun dhe tërë ato që qëndrojnë mbi të, detet dhe gjithçka që éshët në ta. Ti i mban gjallë tërë këto gjëra dhe ushtria e qiejve të adhuron. **7** Ti je Zoti, Perëndia që ka zgjedhur Abramin; e nxore nga Uri i Kaldeasve dhe i dëshiron Abraham. **8** Ti e gjete zemrën e tij besnikë para teje dhe bëre një besëlidhje me të për t'u dhënë pasardhësve të tij vendin e Kananeje, të Hiteje, të Amoreje, të Perezeje, të Jebuseje dhe të Girgaseje; ti e mbajte fjalën tênde; sepse je i drejtë. **9** Ti ke parë hidhërimin e etërve tanë në Egjipt dhe ke dëgjuar britmën e tyre pranë Detit të Kuq. **10** Ke bërë mrekulli dhe çudi kundër Faraonit, kundër tërë shërbëtorëve të tij dhe kundër tërë popullit të vendit të tij, sepse e dije që ata ishin sjellë me paturpësi me etërit tonë. Kështu i bëre një emër vetes që mbetet edhe sot. **11** Ti ke ndarë detin para tyre, dhe ata kaluan në mes të detit në të thatë, ndërsa ti i hidhje në humnerë ndjekësít e tyre si një gur në ujëra të furishme. **12** Ti i ke udhëhequr ditën me një kallonë reje dhe natën me një kollonë zjarri për t'i ndriçuar rrugën në të cilën do të ecnin. **13** Zbrite gjithashtu mbi malin Sinai, u folë nga qilli dhe u dhe dekrete të drejta dhe ligje të së vërtetës, statute dhe urdhërimë të mira. **14** U bëre të njohtur të shtunën tênde të shenjtë dhe u dhe urdhërimë, statute dhe një ligj me anë të Moisiut, shërbëtorit tênd. **15** Ti gjithashtu u dhe bukë nga qilli kur ishin të uritur dhe u bëre që të buronte ujë nga shkëmbi kur kishin etje; dhe i urdhërove ata të shkonin të merrnin në zotërim vendin që isha betuar t'u jepje. **16** Por ata dhe etërit tanë u sollën me mendjëmadhësi, e fortësuan zverkun e tyre dhe nuk iu bindën urdhërimëve të tua. **17** Kundërshtuan të bindeshin dhe nuk kujtuan mrekullitë që ti kishe bërë midis tyre; ngurtësuan përkundrazi zverkun e tyre dhe në rebelimin e tyre zgjodhën një kryetar për t'u kthyer në skllavërinë e tyre. Por ti je një Perëndi i gatshëm që të falë, shpirtmadh, plot mëshirë, i ngadalshëm në zemërim dhe plot mësësi. Ti nuk i ke braktisur, **18** as atëherë kur bënë një viç prej metalli të shkrirë dhe thanë: "Ky éshët perëndia yt që të nxori nga Egjipt!"; kështu bënë një

gjë blasfeme. **19** Megjithatë në shpirtmadhësinë tënde të madhe nuk i ke braktisur në shkretëtirë; kollona e resë nuk u largua prej tyre gjatë ditës për t’i udhëhequr ata në ecje, dhe kollona e zjarrit gjatë natës për t’ua ndriçuar atyre rruqen nëpër të cilën do të ecnin. **20** Ke dhënë Frymën tënde të mirë për t’i mësuar; nuk ua ke refuzuar manën tënde gojëve të tyre dhe u ke dhënë ujë kur ishin të etur. **21** Për dyzet vjet i ke ushqyer në shkretëtirë, dhe nuk u ka munguar asgjë; rrobat e tyre nuk u prishën dhe këmbët e tyre nuk u ënjten. **22** U dhe gjithashtu mbretëri dhe popuj, duke u caktuar krahinat më të largëta; kështu ata shtinë në dorë vendin e Sihonit, vendin e mbretit të Heshbonit dhe vendin e Ogut, mbretit të Bashanit. **23** I shumëzove bijtë e tyre si yjet e qjellit dhe i fute në vendin në të cilin u kiske thënë etërve të tyre të hyrin për ta shtënë në dorë. **24** Kështu bijtë e tyre hynë dhe zotëruan vendin; ti ke poshtëruar para tyre banorët e vendit, Kananejtë, dhe i dha në duart e tyre bashkë me mbretërit e tyre dhe me popujt e vendit, me qëllim që ata të bënin çfarë t’u pëlqente. **25** Ata pushtuan qytete të fortifikuara dhe një tokë pjellore dhe hynë në zotërim të shtëpive plot me të mira, të sternave të gatshme, të vreshtave, të ullishteve dhe të pemëve frutore me bollëk; ata hëngren, u ngopën, u majmën dhe jetuan në gjësim për shkak të mirësisë sate të madhe. **26** Megjithatë ata u treguan të pabindur, u rebeluan kundër teje, e hodhën ligjin tënd prapa krahëve, vranë profetët e tu që u bënin thirrje të rikthehesin te ti dhe kryen gjëra blasfeme. **27** Prandaj ti i dha në duart e armiqve të tyre, që i shtypën; por në kohën e fatkeqësisë së tyre ata kthitën te ti, dhe ti i dëgjoje nga qelli, dhe ti, me dhembshurinë tënde të madhe, u dhe atyre disa çlirimtarë që i shpëtuan nga duart e armiqve të tyre. **28** Por kur ata kishin paqe, fillonin përsëri të bënin të keqen përparrë teje; prandaj ti i braktise në duart e armiqve të tyre, që i sundonin; megjithatë, kur përsëri këlthitnin, ti i dëgjoje nga qelli, kështu që në shpirtmadhësinë tënde i ke çliruar shumë herë. **29** Ti i nxisje të ktheshin në ligjin tënd, por ata bëheshin krenarë dhe nuk u bindeshin urdhërimëve të tua, dhe mëkatonin kundër dekreteve të tua me anën e të cilëve, në qoftë se dikush i zbaton në praktikë, shpëton jetën; hiqni shpatullat e tyre nga zgjedha, e fortësonin zverkun e tyre dhe kundërshtonin të bindeshin. **30** Pate durim me ta shumë vjet me radhë, duke i nxitur me Frymën tënde dhe me gojën e profetëve të tu, por ata nuk deshën të të dëgjojnë; atëherë ti i dha në duart e popujve të vendeve të ndryshme. **31** Por në mëshirën tënde të madhe nuk i shkatërrrove plotësisht dhe nuk i braktise, sepse je një Perëndi zemërbutë dhe i mëshirshëm. **32** Tani pra, o Perëndia ynë, Perëndia i madh, i fuqishëm dhe i tmerrshëm, që respekton besëlidhjen dhe mëshirën të mos të duket para teje si gjë e vogël fatkeqësia që ka rënë mbi ne, mbi mbretërit tanë, mbi krerët tanë, mbi priftërinjtë tanë, mbi profetët tanë, mbi prindërit tanë dhe mbi tërë popullin tënd, nga koha e mbretërvë të Asirisë e deri në ditën e sotme. **33** Megjithatë ti ke qenë i drejtë në të gjitha gjërat që na kanë ndodhur, sepse ti ke vepruar me besnikëri, ndërsa ne kemi vepruar me pabesi. **34** Mbretërit tanë, krerët tanë, priftërinjtë tanë dhe etërit tanë nuk kanë zbatuar në praktikë ligjin tënd dhe as që u janë bindur urdhërimëve dhe porosive me të cilat i nxitje. **35** Edhe kur të gjendeshin në

mbretërinë e tyre, në mirëqenien e madhe që ti u kiske siguruar atyre dhe në vendin e gjerë dhe pjellor që ti u kiske vënë në dispozicion, nuk të shërbyen dhe nuk i braktisën veprimet e tyre të këqija. **36** Dhe ja, sot jemi skllevër! jemi skllevër në vendin që u kiske dhënë etërve tanë, që të hanin frytet e tij dhe të gëzonin të mirat. **37** Kështu prodhimet e bollshme të tij u shkojnë mbretit që ti ke vendosur mbi ne për shkak të mëkateve tona; ata sundojnë trupat tonë dhe mbi bagëtinë tonë ashtu si duan; dhe ne ndodhemi në ankth të madh. **38** Për shkak të gjithë kësaj, ne marrim një zotim të vendosur dhe e vëmë me të shkruar; dhe krerët tanë, Levitët tanë dhe priftërinjtë tanë do të vënë vulën e tyre mbi të.

10 Ata që vunë vulën e tyre mbi dokumentin ishin: Nehemia, qeveritar, bir i Hakaliahut, dhe Sedekia, **2** Serajahu, Azaria, Jeremja, **3** Pashuhuri, Amariahu, Malkija, **4** Hatushi, Shebanahu, Maluku, **5** Harimi, Meremothi, Obadiah, **6** Danieli, Ginethoni, Baruku, **7** Meshulami, Abijahu, Mijamini, **8** Maaziahu, Bilgai, Shemajahu. Këta ishin priftërinj. **9** Levitët: Jeshua, bir i Azaniahut, Binui nga bijtë e Henadadit dhe Kadmieli, **10** dhe vëllezërit e tyre Shebanahu, Hodijahu, Kelita, Pelajahu, Hanani, **11** Mika, Rehobi, Hashabiahu, **12** Zakuri, Sherebiahu, Shebanahu, **13** Hodijahu, Bani dhe Beninu. **14** Krerët e popullit: Paroshi, Pahath-Moabi, Elami, Zatu, Bani, **15** Buni, Azgabi, Bebai, **16** Adonijahu, Bigvai, Adini, **17** Ateri, Ezekia, Azuri, **18** Hodijahu, Hashumi, Betsai, **19** Harifi, Anatothi, Nebai, **20** Magpiashi, Meshulami, Heziri, **21** Meshezabeeli, Tsadoku, Jadua, **22** Pelatiahu, Hanani, Anajahu, **23** Hoshea, Hananiahu, Hasshubi **24** Halloheshi, Pilha, Shobeku, **25** Rehum, Hashabnahu, Maasejahu, **26** Ahijahu, Hanani, Anani **27** Maluku, Harimi dhe Baanahu. **28** Pjesa tjeterë e popullit, priftërinjtë, Levitët, derëtarët, këngëtarët, Nethinejtë dhe tërë ata që ishin ndarë nga popujt e vendeve të huaja për të ndjekur ligjin e Perëndisë, bashkëshortet e tyre, bijtë e tyre dhe bijat e tyre, domethënë tërë ata që kishin njohuri dhe zgjuarësi, **29** u bashkuan me vëllezërit e tyre, me më të shquarit, dhe u zotuan me mallkim dhe betim se do të ecnin në rruqën e caktuar nga ligji i Perëndisë, që ishte dhënë me anë të Moisiut, shërbëtorit të Perëndisë, dhe të respektonin e të zbatonin në praktikë të gjitha urdhërimet e Zotit, Zotit tonë, dekretet e tij dhe statutet e tij, **30** të mos u japid bijat tona popujve të vendit dhe të mos marrim bijat e tyre për bijtë tanë, **31** të mos blejmë asgjë ditën e shtunë ose në një ditë tjeter të shenjtë nga popujt që çojnë për të shitura ditën e shtunë çfarëdo lloj mallrash dhe dritëreshash, ta lëm tokën të pushojë çdo vit të shtatë dhe të mos vjelim asnjë borxh. **32** U zotuan prerazi të paguajmë çdo vit një të tretën e një sikli për shërbimin e shtëpisë së Perëndisë tonë, **33** përbukët e paraqitjes, për blatinin e përjetshëm të ushqimit, përlolokaustin e përjetshëm të të shtunave, të ditëve të hënës së re, të festave të caktuara, përgjérat e shenjtëruara, përfotrat e bëra përmëkatin, përslyerjen e fajt të Izraelit, dhe për çdo punë të kryer në shtëpinë e Perëndisë tonë. **34** Përveç kësaj hodhëm short midis priftërinjve, Levitëve dhe popullit përfoterten e druve që duhet të çohen në shtëpinë e Perëndisë tonë, çdo vit në afate të caktuara, sipas shtëpive tona atërorë, me qëllim

që të digjen në altarin e Zotit, Perëndisë tonë, ashtu siç është shkruar në ligj. **35** U zotuan gjithashtu të çojmë çdo vit në shtëpinë e Zotit prodhimet e para të tokës sonë dhe frytat e para të çdo peme, **36** dhe të parëlindurit e bijve tanë dhe të bagëtisë sonë, ashtu siç është shkruar në ligj, dhe me të pelljen e parë të bagëtive tona të trasha dhe të imta pér t'u paraqitur në shtëpinë e Perëndisë tonë priftërinjve që kryejnë shërbimin në shtëpinë e Perëndisë tonë. **37** Përveç kësaj u zotuan t'u çojmë priftërinjve në dhomat e shtëpisë së Perëndisë tonë prodhimet e para të brumit tonë, ofertat tona, frutat e çdo peme, mushtin dhe vajin, dhe Levitëve të dhjetën e tokës sonë; vetë Levitët do të marrin të dhjetën pjesë në të gjitha qytetet ku ne punojmë. **38** Një prift, pasardhës i Aaronit, do të jetë me Levitët kur ata do të marrin të dhjetat; dhe Levitët do ta çojnë të dhjetën e së dhjetës në shtëpinë e Perëndisë tonë, në dhomat e thesarit, **39** sepse në këto dhoma bijtë e Izraelit dhe bijtë e Levit do të sjellin ofertat e grurit, të mushtit dhe të vajit; këtu janë veglat e shenjtërores, priftërinjtë që kryejnë shërbimin, derëtarët dhe këngëtarët. Ne nuk do ta braktisim shtëpinë e Perëndisë tonë.

11 Kërët e popullit u vendosën në Jeruzalem; pjesa tjetër e popullit hodhi me short që një në çdo dhjetë veta të vinte të banonte në Jerualem, në qytetin e shenjtë; nëntë të dhjetat e tjerë duhet të qëndronin përkundrazi në qytetet e tjera. **2** Populli bekoi tërë ata që spontanisht u ofruan të banojnë në Jeruzalem. **3** Këta janë kërët e provincës që u vendosën në Jeruzalem, (por në qytetet e Judës secili u vendos në pronën e vet, në qytetin e vet: Izraelitët, priftërinjtë, Levitët, Nethinejtë, dhe bijtë e shërbëtorëve të Salomonit). **4** Në Jeruzalem u vendosën një pjesë e bijve të Judës dhe të Beniaminit. Nga bijtë e Judës: Atahahu, bir i Uziahut, bir i Zakarias, bir i Amariahut, bir i Shefatiahut, bir i Mahalaleelit, nga bijtë e Peretsit, **5** dhe Maaseja, bir i Barukut, bir i Kol-Hozehut, bir i Hazajahut, bir i Adajahut, bir i Jojaribit, bir i Zakarias, bir i Shilonitit. **6** Shuma e bijve të Peretsit që u vendosën në Jeruzalem: katërqind e gjashtëdhjetë e tetë trima. **7** Këta janë bijtë e Beniaminit: Salu, bir i Mashulamit, bir i Joedit, bir i Pedajahut, bir i Kolajahut, bir i Maasejahut, bir i Ithielit, bir i Isaia; **8** mbas tij, Gabai dhe Sallai; gjithsej, nëntëqind e njëzet e tetë. **9** Joeli, bir i Zikrit, ishte i pari i tyre, dhe Juda, bir i Senuahut, ishte shefi i dytë i qytetit. **10** Nga priftërinjtë: Jedajahu, bir i Jojaribit dhe Jakini, **11** Serajahu, bir i Hilkiahut, bir i Meshullamit, bir i Tsadokut, bir i Merajothit, bir i Ahitubit, ishte i pari i shtëpisë së Perëndisë, **12** vëllezërit e tyre të caktuar me punë në tempull ishin tetëqind e njëzet e dy veta; dhe Adajahu, biri Jerohamit, bir i Pelalahut, bir i Amtsit, bir i Zakarias, bir i Pashhurit, bir i Malkijahut. **13** dhe vëllezërit e tij, të parët e shtëpive atërorë, ishin gjithsej dyqind e dyzet e dy veta; dhe Amashaai, bir i Azareelit, bir i Ahzait, bir i Meshilemothit, bir i Imerit, **14** dhe vëllezërit e tyre, burra trima, ishin njëqind e njëzet e tetë veta. Zabdieli, bir i Gedolimit, ishte i pari i tyre. **15** Nga Levitët: Shemajahu, bir i Hashshubit, bir i Hazrikamit, bir i Hashabiahut, bir i Bunit, **16** Shabethai dhe Jozabadi, të caktuar në shërbimin e jashtëm të shtëpisë së Perëndisë, midis kërëve të Levitëve; **17** dhe Mataniahu, bir i Mikas, bir i Zabdiut, bir i Asafit, që fillonte lëvdimet gjatë lutjes, i pari dhe Bakbukiahu, i

dyti ndër vëllezërit e tij, dhe Abda, bir i Shamuas, bir i Galalit, bir i Jeduthunit. **18** Shuma e Levitëve në qytetin e shenjtë: dyqind e tetëdhjetë e katër veta. **19** Derëtarët: Akubi, Salmoni dhe vëllezërit e tyre, rojtarë të portave: njëqind e shtatëdhjetë e dy veta. **20** Pjesa tjetër e Izraelit, e priftërinjve dhe e Levitëve u vendosën në të gjitha qytetet e Judës, secili në pronën e vet. **21** Nethinejtë u vendosën mbi Ofelin; Tsia dhe Gishpa ishin në krye të Nethinejeve. **22** Kryetari i Levitëve në Jeruzalem ishte Uzi, bir i Banit, bir i Hashabiahut, bir i Mataniahut, bir i Mikas, nga bijtë e Asafit, që ishin këngëtarët e caktuar pér shërbimin e shtëpisë së Perëndisë. **23** Përsa u përket atyre, në fakt mbreti kishte dhënë urdhër që çdo ditë t'i jepej këngëtarëve një furnizim i caktuar **24** Pethahiahu, bir i Meshezabeelit, nga bijtë e Zerahut, birit të Judës, ishte i deleguari i mbretit pér të gjitha punët e popullit. **25** Përsa u përket fshatrave me fushat e tyre, disa nga bijtë e Judës u vendosën në Kirjath-Arba dhe në fshatrat e tij, në Dibon dhe në fshatrat e tij, në Jekabseel dhe në fshatrat e tij, **26** në Jeshua, në Moladah, në Beth-Peleth, **27** në Atsar-Shual, në Beer-Sheba dhe në fshatrat e tij, **28** në Tsiklag, në Mekona dhe në fshatrat e tij, **29** në En-Rimon, në Tsorah, në Jarmuth, **30** në Zanoah, në Adullam dhe në fshatrat e tyre, në Lakish dhe në fushat e tij, në Azekah dhe në fshatrat e tij. U vendosën në Beer-Sheba deri në luginën e Hinomit. **31** Bijtë e Beniaminit u vendosën në Geba, në Mikmash, në Ajah, në Bethel dhe në fshatrat e tyre, **32** në Anathoth, në Nob, në Ananiah, **33** në Atsor, në Ramah, në Gitaim, **34** në Hadid, në Tseboim, në Nebalat, **35** në Lod dhe në Ono, në luginën e artizanëve. **36** Disa divizione të Levitëve të Judës u bashkuan në Beniamin.

12 Këta janë priftërinjtë dhe Levitët që u kthyen me Zorobabelin, birit e Shealthielit, dhe me Jeshuan: Serajahu, Jeremia, Ezdra, **2** Amariahu, Malluku, Hatushi, **3** Shekanahu, Rehumi, Meremothi, **4** Ido, Ginethoi, Abijahu, **5** Mijamini, Maadiahu, Bilgahu, **6** Shemajahu, Jojaribi, Jedajahu, **7** Sallu, Amoku, Hilkiahu dhe Jedajahu. Këta ishin kërët e priftërinjve dhe të vëllezërvë të tyre në kohën e Jeshuas. **8** Levitët përfaqësoseshin nga Jeshua, Binu, Kamieli, Sherebiahu, Juda dhe Mataniahu, që ishte caktuar bashkë me vëllezërit e tij në këngën e falenderimit. **9** Bakbukiahu dhe Uni, vëllezërit të tyre, rrinin përballë tyre sipas funksioneve të tyre. **10** Jeshuas i lindi Jojakimi; Jojakimi i lindi Eliashibi; Eliashibi i lindi Jojada, **11** Jojadash i lindi Jonathani; Joathanit i lindi Jadua. **12** Në kohën e Jojakimit, priftërinjtë të parët e shtëpive atërorë ishin si vijon: nga shtëpiae e Serajahut, Merajahu; nga ajo e Jeremias, Hananiahu; **13** nga ajo e Ezdras, Meshulami; nga ajo e Amariahut, Jehohanani; **14** nga ajo e Melikut, Jonathani; nga ajo e Shebaniahut, Jozefi; **15** nga ajo e Harim, Adna; nga ajo e Merajothit, Helkai; **16** nga ajo e Idos, Zakaria; nga ajo e Ginethonit, Meshulami; **17** nga ajo e Abijahut, Zikri; nga ajo e Miniaminit dhe e Moadiahut, Piltai; **18** nga ajo e Bilgahut, Shamu; nga ajo e Shemajahut, Jonathani; **19** nga ajo e Jojaribit, Matenai; nga ajo e Jedajahut, Uzi; **20** nga ajo e Sallai, Kallai; nga ajo e Amokut, Eberi; **21** nga ajo e Hilkiahut, Hashabiahut dhe nga ajo e Jedajahut, Nethaneeli. **22** Gjatë mbretërimit të Darit, Persianit, u regjistruan bashkë

me priftérinjtë, Levitët që ishin të parë të shtëpive atëreore në kohën e Eliashibit, të Jojadas, të Johananit dhe të Jaduas. **23** Blijtë e Levit, që ishin të parë të shtëpive atëreore, u regjistruan përkundrazi në librin e Kronikave deri në kohën e Johananit, birit të Eliashibit. **24** Krerët e Levitëve Hashabiahu, Sherabiahu dhe Jeshua, bir i Kadmielit, bashkë me vëllezërit e tyre, që rrinin përballë tyre, këndonin himne lëvdimi dhe falenderimi me grupe të alternuara, sipas urdhrit të Davidit, njeriut të Perëndisë. **25** Mataniahu, Bakbukiahu, Obadiah, Meshulami, Talmoni dhe Akubi ishin derëtarë dhe ruanin magazinat e portave. **26** Këta jetonin në kohën e Jojakimit, birit të Jeshuas, bir i Jotsadakut, dhe në kohën e Nehemias, qeveritarit, dhe të Ezdras, që ishte prift dhe shkrues. **27** Për kushtimin e mureve të Jeruzalemit dërguan të kërkojnë Levitë nga tèrë vendet e tyre, për t'i sjellë në Jeruzalem që të kremin tonë kushtimin me gëzim, me lavderime dhe me këngë, me cembale, me harpa dhe me qeste. **28** Dhe bijtë e këngëtarëve u mbledhën nga krahina përreth Jeruzalemit, nga fshatrat e Netofatitëve, **29** nga Beth-Gilgali, nga fusha e Gebas dhe të Azmavethit, sepse këngëtarët kishin ndërtuar fshatra përreth Jeruzalemit. **30** Priftërinjtë dhe Levitët u pastruan vetë dhe pastruan popullin, portat dhe muret. **31** Pastaj unë bëra të hipnin mbi muret krerët e Judës dhe formova kështu dy kore të mëdha lëvdimi. I pari u nis në të djathët, mbi muret, në drejtim të portës së Plehut; **32** prapa tij ecnin Hoshajahu, gjysma e kërçevë të Judës, **33** Azaria, Ezra, Meshulami, **34** Juda, Beniamini, Shemajahu, Jeremia, **35** dhe disa nga bijtë e priftërinjve me boritë e tyre: Zakaria, bir i Jonathanit, bir i Shemajahut, bir i Mataniahut, bir i Mikajahut, bir i Zakurit, bir i Asafit, **36** dhe vëllezërit e tij Shemajahu, Azareeli, Milalai; Gilalaj, Maai, Nethaneeli, Juda dhe Hanani, me veglat muzikore të Davidit, njeriut të Perëndisë. Ezra, shkruesi, ekte në krye të tyre. **37** Kur arritën te porta e Burimit u ngjithën drejtëpërdrejtë nëpër shkallët e qytetit të Davidit, ku muret larohen mbi shtëpinë e Davidit, deri te porta e Ujérave, në lindje. **38** Kori i dytë i lëvdimit mori drejtimin e kundërt; unë e ndiqja me gjysmën e popullit, mbi muret, mbi kullén e Furave, deri te muri i Gjerë, **39** pastaj mbi portën e Efraimit, mbi portën e Vjetër, mbi portën e Peshqe, mbi kullén e Hananeelit, mbi kullén e Meahut, deri te porta e Deleve; kori u ndal te porta e Burgut. **40** Dy koret e lëvdimit u ndalën te shtëpia e Perëndisë; kështu bëra edhe unë me gjysmën e gjyqtarëve që ishin me mua, **41** dhe priftërinjtë Eliakim, Maasejah, Minialin, Mikajah, Elionai, Zakaria, Hananiahu me boritë, **42** dhe Maasejahu, Shemajahu, Eleazar, Uzi, Jehohanani, Milkijahu, Elami dhe Ezetri. Këngëtarët kënduan me zë të lartë nën drejtimin e Jezrahiahut. **43** Atë ditë ofruan flitime të mëdha dhe u gëzuan sepse Perëndia i kishte mbushur me një gëzim të madh. Edhe gratët dhe fëmijët u gëzuan; dhe gëzimi i Jeruzalemit dégjohej nga larg. **44** Në atë kohë disa njerzë u caktuan për dhomat që shërbimin si magazina për ofertat, për prodhimet e para dhe për të dhjetat, për të mbledhur aty nga arat e qyteteve pjesët e caktuara nga ligji për **45** Ata e kryenin shërbimin e Perëndisë të tyre dhe shërbimin e pastrimit, bashkë me këngëtarët dhe me derëtarët, sipas urdhrit të Davidit dhe të Salomonit, që ishte biri i tij. **46** Në lashtësi, në kohën e Davidit dhe të Asafit, kishte në të

vërtetë drejtues këngëtarësh dhe këngë lëvdimi dhe falenderimi drejtar Perëndisë. **47** Në kohën e Zerubabelit dhe të Nehemias, gjithë Izraeli u jepte çdo ditë racionet e caktuara këngëtarëve dhe derëtarëve; vinte gjithashtu mënjanë racionin për Levitët, dhe Levitët vinin mënjanë racionin e shenjtëruar për bijtë e Aaronit.

13 po atë ditë u lexua në prani të popullit libri i Moisiut, dhe aty u gjet e shkruar që Amoniti dhe Moabit nuk duhet të hynin kurrë në asamblenë e Perëndisë, **2** sepse nuk i kishin pritur me bukë e me ujë bijtë e Izraelit dhe kishin rekrutuar kundër tyre me para Balaamin për t'i mallkuar; por Perëndia ynë e ndëroi mallkimin në bekim. **3** Sa e dëgjuan ligjin, ata ndanë nga Izraeli tèrë njerëzit e huaj që ishin përzier me ta. **4** Para kësaj, prifti Eliashib, që ishte caktuar në dhomat e shtëpisë të Perëndisë tonë dhe kishte lidhur krushqi me Tobiahun, **5** kishte përgatitur për këtë një dhomë të madhe, ku vinin më parë ofertat, temjanin, përdorëset, të dhjetat e grurit, të verës dhe të vajit, tèrë ato që me ligj u përkisnin Levitëve, këngëtarëve, derëtarëve, si edhe ofertat e mbledhura për priftërinjtë. **6** Por gjatë kësaj kohe unë nuk isha në Jeruzalem, sepse në vitin e tridhjetë e dytë të Artakserksit, mbretit të Babilonisë, isha kthyer pranë mbretit. Pas një farë kohe mora leje nga mbreti **7** dhe u ktheva në Jeruzalem; kështu pasqë të keqen që Eliashibi kishte bërë për të favorizuar Tobiahun, duke përgatitur për të një dhomë në oborret e shtëpisë së Perëndisë. **8** Më erdhi shumë keq për këtë gjë dhe kështu hodha jashtë dhomës tèrë orënditë shtëpiakë që i përkisnin Tobiahut; **9** pastaj urdhërova që të pastroheshin ato dhoma dhe të rivendoseshin përdorëset e shtëpisë së Perëndisë, ofertat dhe temjani. **10** Pastaj mësova gjithashtu që racionet që u detyroheshin Levitëve nuk u ishin dhënë atyre dhe që Levitët dhe këngëtarët, që kryenin shërbimin, kishin ikur secili në tokën e vet. **11** Atëherë qortova gjyqtarët dhe u thashë atyre: "Pse shtëpia e Perëndisë është braktisur?". Pastaj i mbledhia dhe i vura përsëri në funksionet e tyre. **12** Tèrë Juda solli pastaj në magazinat të dhjetat e grurit, të mushtit dhe të vajit. **13** Mbikëqyrjen e magazinave ia besova priftit Shelemiah, shkruesit Tsadok dhe Pedajahut, një nga Levitët; si ndihmësë të tyre, zgjodha Hananin, birin e Zakurit, bir i Mataniahut, sepse këta konsideroheshin si njerzë besnikë. Atyre u takonte detyra të bënin ndarjet midis vëllezërvë të tyre. **14** Për këtë më kujto mua, o Perëndia im, dhe mos i fsij veprat e mira që kam bërë për shtëpinë e Perëndisë tim dhe për ruajtjen e saj. **15** Në ato ditë vura re në Judë disa që shtrydhnin rrushin ditën e shtunë dhe mbartnin thasë gruri, duke i ngakuar mbi gomarët, bashkë me verën, rrushin, fiqëtë dhe gjithfarë ngarkesash të tjera që sillnin. **16** Përveç kësaj disa jérzë të Tiros, që banonin në Jeruzalem, importonin peshk dhe lloj-lloj mallrash dhe ua shisnin bijve të Judës ditën e shtunë dhe në Jeruzalem. **17** Atëherë qortova parinë e Judës dhe i thashë: "Çështë kjo e keqe që kryen duke përdhosur ditën e shtunë? **18** A nuk vepruan njëlljo etërit tonë? A nuk bëri Perëndia ynë të plakosë mbi ne dhe mbi qytetin tonë tèrë kjo fatkeqësi? Por ju po sillni një zemërim më të madh mbi Izraelin, duke përdhosur të shtunën!". **19** Kështu, sapo portat e Jeruzalemit filluan të janë në terr, para se të fillonte e

shtuna, unë urdhërova që portat të ishin mbyllur dhe të mos hapeshin deri pas së shtunës; vendosa madje disa shërbëtorë të mi te portat, me qëllim që asnjë ngarkesë të mos hynte në qytet gjatë ditës së shtunë. **20** Por tregëtarët dhe shitësit e çdo lloj malli e kaluan natën jashtë Jeruzalemit një ose dy herë. **21** Atëherë unë i qortova dhe u thashë: "Pse e kaloni natën para mureve? Po ta bëni një herë tjetër, do të veproj kundër jush". Qysh prej atij çasti ata nuk erdhën më ditën e shtunë. **22** Urdhërova gjithashtu Levitët që të pastroheshin dhe të vinin të ruanin portat për të shenjtëruar ditën e shtunë. Edhe për këtë më kujto mua, o Perëndia im, dhe ki mëshirë për mua sipas madhësisë së dhembshurisë sate! **23** Në ato ditë pashë gjithashtu disa Judej që ishin martuar me gra të Ashdodit, të Amonit dhe të Moabit, **24** gjysma e bijve të tyre fliste gjuhën e Ashdodit dhe nuk dinte të fliste gjuhën judaike, por fliste vetëm gjuhën e këtij apo atij populli. **25** Atëherë unë i qortova, i mallkova, rraha disa prej tyre, iu shkula flokët; pastaj i vura që te betohen në emër të Perëndisë se nuk do t'ia jepnin bijat e veta bijve të atyre dhe nuk do të merrnin bijat e tyre për bijtë e vet, as për vete. **26** Dhe thashë: "A nuk mëkatoi, vallë, Salomoni, mbret i Izraelit, për këto gjëra? Megjithatë midis kaq kombeve nuk pati një mbret si ai; e donte Perëndia i tij, dhe Perëndia e kishte vendosur mbret mbi tërë Izraelin; por gratë e huaja e bënë edhe atë të mëkatojë. **27** A duhet, pra, të dëgjojmë për ju se kryeni këtë të keqe të madhe, se mëkatoni kundër Perëndisë tonë, duke u martuar me gra të huaja?". **28** Njeri nga bijtë e Joadas, birit të Elishhibit, kryerifit, ishte dhëndër i Sanballatit, Horonitit; unë e përzura larg vetes. **29** Mbaji mend ata, o Perëndia im, sepse kanë ndotur priftërinë dhe besëlidhjen e priftërisë dhe të Levitëvel! **30** Kështu unë i pastrova nga çdo person i huaj dhe caktova detyrat e priftërinjve dhe të Levitëve, secili në detyrën e vet. **31** Dhashë gjithashtu dispozita lidhur me ofertën e druve në kohë të caktuara dhe lidhur me prodhimet e para. Më kujto, o Perëndia im, për të më bërë të mira!

Ester

1 Në kohë e Asueros, (ai Asuero që mbretëronte nga Indija deri në Etiopi mbi njëqind e njëzet e shtatë krahina), **2** në atë kohë, kur mbreti Asuero rrinte në froni e mbretërisë së tij që ishte në kështjellën e Suzës, **3** në vitin e tretë të mbretërimit të tij shtroi një banket pér të gjithë princat dhe shërbëtorët e tij; komandantët e ushtrisë së Persisë dhe të Medisë, fisnikët dhe princat e krahinave u mblodhën para tij. **4** Atëherë ai tregoi pasuritë dhe lavdinë e mbretërisë së tij, madhështinë dhe epërsinë e saj pér shumë ditë, njëqind e tetëdhjetë ditë. **5** Mbası kaluan këto ditë, mbreti shtroi një banket tjetër prej shtatë ditësh, në oborrin e kopshit të pallatit mbretëror, pér tërë popullin që ndodhej në kështjellën e Suzës, nga më i madhi deri te më i vogli. **6** Kishte çadra të bardha dhe ngjyrë vjollce, që vareshin me kordonë të kuq flakë në unaza prej argjendi dhe në shtylla prej mermeri. Kishte divanë prej ari dhe prej argjendi mbi një dysheme prej mermeri të kuq dhe të bardhë, prej sedefi dhe alabastri. **7** Jepet pér të pirë në enë ari, njëra e ndryshme nga tjetra, dhe kishte verë mbretërore me shumicë pér hir të bajarisë së mbretit. **8** Në bazë të ligjit, askush nuk ishte i detyruar të pinte; në fakt mbreti kishte udhëuar tërë funksionarët e shtëpisë së tij t'i shërbënec secilit atë që déshironë. **9** Edhe mbretëresha Vashti shtroi një banket pér gratë në pallatin e mbretit Asuero. **10** Ditën e shtatë, kur zemra e mbretit ishte e gëzuar pér shkak të verës, ai urdhëroi Mehumanin, Bizthan, Harbonan, Bigthan, Abagthan, Zetharin dhe Karkasin, të shtatë eunukët që shërbënin në prani të mbretit Asuero, **11** të sillnin para mbretit mbretëreshën Vashti me kurorën mbretërore, pér t'i treguar popullit dhe princave bukurinë e saj; në të vërtetë ajo kishte një pamje të hijshme. **12** Por mbretëresha Vashti nuk pranoi të vinte sipas urdhrit të mbretit që iu njoftua me anë të eunukëve; mbreti u pezmatua shumë dhe zemërimi i tij i ziente përbrenda. **13** Atëherë mbreti pyeti dijetarët që njihnin kohërat (kjo ishte në fakt mënyra e veprimit të mbretit me gjithë ata që njihnin ligjin dhe drejtësinë; **14** me të afërt pér të ishin Karshena, Shethari, Admatha, Tarshishi, Meresi, Marsena dhe Memukani, shtatë princa të Persisë dhe të Medisë që pranoheshin të rrinin para mbretit dhe zinin postet e para në mbretëri): **15** "Simbas ligjit çfarë duhet t'i bëhet mbretëreshës Vashti, që nuk zbatoi urdhrin e mbretit Asuero që iu transmetua me anë të eunukëve?". **16** Memukami u përgjigji para mbretit dhe princave: "Mbretëresha Vashti nuk ka vepruar drejt vetëm ndaj mbretit, por edhe ndaj gjithë princave dhe tërë popujve që janë në të gjitha krahinat e mbretit Asuero. **17** Sjellja e mbretëreshës do të merret vesh nga të gjitha gratë që do të nxiten të përcmojnë burrat e tyre dhe të thonë: "Mbreti Asuero kishte urdhëuar që të sillnin para tij mbretëreshën Vashti, por ajo nuk i vajti". **18** Madje që sot princeshat e Persisë dhe të Medisë që kanë marrë vesh sjelljen e mbretëreshës, do t'u flasin gjithë princave të mbretit dhe nga kjo do të lindë shumë përcimëm dhe zemërim. **19** Në qoftë se mbretit i duket me vend, le të nxjerrë ai një udhëresë mbretërore që të përfshihet në ligjet e Persisë dhe të Medisë dhe të jetë e parevokueshme,

në bazë të së cilës Vashti të mos dalë më në prani të mbretit Asuero; mbreti ti japë pastaj pozitën e saj mbretërore një tjetre më të mirë se ajo. **20** Kur urdhëresa e nxjerrë nga mbreti do të njoftohet në tërë mbretërinë e tij, që éshtë e gjérë, tërë gratë do të nderojnë bashkëshortët e tyre, nga më i madhi deri te më i vogli". **21** Ky propozim i pëlqeu mbretit dhe princave, dhe mbreti bëri ashtu si kishte thënë Memukani; **22** dërgoi letra në të gjitha krahinat e mbretërisë, qđo krahine sipas shkrimit të saj dhe, qđo populli sipas gjuhës së tij, në ményrë që qđo burrë të ishte zot në shtëpinë e tij dhe të fliste gjuhën e popullit të tij.

2 Mbas këtyre ngjarjeve, kur zemërimi i mbretit Asuero u qetësua, atij iu kujtua Vashti, atë që kishte bëر ajo dhe çfarë kishte vendosur lidhur me tē. **2** Atëherë shërbëtorët e mbretit që ishin në shërbim të tij i thanë: "Të kërkohen pér mbretin vajza të virgjera dhe të hijshme; **3** mbreti le të caktojë në tërë krahinat e mbretërisë së tij komisarë, të cilët të mbledhin tërë vajzat e virgjera të hijshme në qytetin e Suzës, në shtëpinë e grave nën mbikqyrjen e Hegait, eunukut të mbretit dhe rojtar i grave, që do t'u japë atyre melhemet pér t'u pastruar. **4** Vajza që do t'i pëlqejë mbretit të bëhet mbretëreshë në vend të Vashtit". Ky propozim u pëlqye nga mbreti dhe kështu u veprua. **5** Në qytetin e Suzës ishte një jude i quajtur Mardoke, bir i Jairit, bir i Shimeit, bir i Kishit, një Beniaminit, **6** që e kishin internuar nga Jeruzalemi bashkë me mërgimtarët e sjellë në robëri me Jekoniahun, mbretin e Judës, nga Nebukadnetsari, mbret i Babilonisë. **7** Ai e kishte rritur Hadasahun, domethënë Esterin, bijën e ungjitet t'i tij, sepse ajo nuk kishte as baba as nënë. Vajza ishte e hijshme dhe kishte trup të bukur; pas vdekjes së atit dhe të nënës së saj, Mardokeu e mori si bijën e tij. **8** Kur urdhëri i mbretit dhe dekreti i tij u përhapën, dhe shumë vajza u mblodhën në qytetin e Suzës nën mbikqyrjen e Hegait, edhe Esterin e çuan në pallatin e mbretit nën mbikëqyrjen e Hegait, rojtarit të grave. **9** Vajza i pëlqeu dhe fitoi simpatinë e tij; kështu ai u shpejtua t'i japë melhemet pér pastrimin dhe ushqimin e saj; i dha gjithashtu shtatë vajza të reja të zgjedhura në pallatin e mbretit dhe e zhvendosi bashkë me to në apartamentin më të mirë të shtëpisë së grave. **10** Esteri nuk kishte treguar asgjë as pér popullin e saj as pér vendin e prejardhjes së saj, sepse Mardokeu e kishte urdhëuar tē mos tregonë. **11** Çdo ditë Mardokeu shëtiste përpëra oborrit të shtëpisë së grave pér tē marrë vesh si ishte Esteri dhe c'po bëhej me tē. **12** Kur i vinte radha qđo vajzë tē hynte te mbreti Asuero, mbasi kishte bër dymbëdhjetë muaj përgatitjesh, sipas rregulloreve të grave, sepse kështu plotësosheshin ditët e pastrimit të tyre; gjashët muaj pér t'u lyer me vaj të mirrës dhe gjashët muaj me aroma dhe melheme të grave pér t'u pastruar, **13** vajza shkonte te mbreti; i lejohej të merrete me vete nga shtëpia e grave në pallatin e mbretit tërë ato që donte. **14** Atje ajo shkonte në mbrëmje dhe të nesërmen në mëngjes kalonte në shtëpinë e dytë të grave, nën mbikëqyrjen e Shaashgazit, eunukut të mbretit dhe rojtar i konkubinate. Ajo nuk kthehej më te mbreti, veçse po ta kërkonte mbreti dhe ta thërrisin me emër. **15** Kur i erdhë radha pér tē shkuar te mbreti Esterit, bijës së Abihailit, unjji i Mardokeut, qđe e kishte marrë me vete si bijën e tij, ajo nuk

kërkoi asgjë veç asaj që i tregoi Hegai, eunuku i mbretit, rojtari i grave. Dhe Esteri fitoi simpatinë e të gjithë atyre që e shihnin. **16** Esterin è çuan te mbreti Asuero në pallatin e tij mbretëror muajin e dhjetë, domethënë në muajin e Tebethit, në vitin e shtatë të mbretërimit të tij. **17** Mbreti e dashuroi Esterin më tepër se gjithë gratë e tjera, dhe ajo gjeti hir dhe mirëdashje në sytë e tij më tepër se tërë vajzat e tjera. Kështu ai i vuri mbi kokë kurorën mbretërore dhe e bëri mbretëreshë në vend të Vashtit. **18** Pastaj mbreti shtoi një banket të madh pér tërë princat dhe shërbëtorët e tij, banketin e Esterit; përvëc kësaj ai u dha një ditë pushimi krahinave dhe bëri dhurata me bujari mbretërore. **19** Kur vajzat u mblohdën herën e dytë, Mardokeu rrinte ulur te porta e mbretit. **20** Esteri, sipas urdhrit që Mardokeu i kishte dhënë, nuk kishte treguar asgjë as pér vendin e prejardhjes së saj, as pér popullin e saj. Në të vërtetë Esteri zbatonte urdhërat e Mardokeut, ashtu si në kohën kur ishte nén kujdestarinë e tij. **21** Në ato ditë, ndërsa Mardokeu rrinte ulur te porta e mbretit, Bigtani dhe Tereshi, dy eunukë të mbretit dhe rojtarë të pragut, u zemëruan dhe kërkuan të shtrin dorën kundër mbretit Asuero. **22** I njoftuar pér këtë gjë, Mardokeu lajmëroi mbretëreshën Ester, dhe Esteri informoi mbretin në emr të Mardokeut. **23** U bënë hetime dhe u provua se gjëja ishte e vërtetë, të dy eunukët u varën në trekëmbësh; pastaj kjo ngjarje u regjistrua në librin e Kronikave, në prani të mbretit.

3 Mbas këtyre ngjarjeve, mbreti Asuero e gradio Hamanin, birin e Hamedathas, Agagitit, e ngriti në rang dhe e vuri karrigen e tij mbi atë të të gjithë princave që ishin me të. **2** Tërë shërbëtorët e mbretit që rrinin te porta e mbretit përkuleshin dhe binin përmbyss para Hamanit, sepse kështu kishte urdhëruar mbreti pér të. Por Mardokeu as përkulej, as binte përmbyss. **3** Atëherë shërbëtorët e mbretit që rrinin te porta e tij i thanë Mardokeut: "Pse e shkel urdhrin e mbretit?". **4** Por, me gjithë se ia përsërsnин çdo ditë këtë urdhër, ai nuk i dëgjonte; prandaj ata ia njoftuan këtë gjë Hamanit, pér të parë në se Mardokeu do të ngulte këmbë në qëndrimin e tij. Ai në fakt u kishte thënë atyre së ishte jude. **5** Kur Hamani pa që Mardokeu nuk përkulej as binte përmbyss para tij, u zemërua shumë; **6** por nuk denjoi të shtrijë dorën e tij vetëm kundër Mardokeut, sepse e kishin njoftuar cilit popull i përkiste Mardokeu; kështu Hamani vendosi të shkatërrojë tërë Judejtë, popullin e Mardokeut, që gjendeshin në tërë mbretërinë e Asueros. **7** Në muajin e parë, që është muaji i Nisanit, në vitin e dyembëdhjetë të mbretit Asuero, në prani të Hamanit, u hodh Puri (domethënë u hodh shorti), pér të vendosur ditën dhe muajin; dhe shorti ra mbi **8** Atëherë Hamani i tha mbretit Asuero: "Ka një popull të shpërndarë dhe të veçuar nga populli e të gjitha krahinave të mbretërisë sate, ligjet e të cilët ndryshojnë nga ato të cilidit populli tjetër dhe që nuk respektion ligjet e mbretit; prandaj mbreti nuk ka asnjë përfitim t'i lërë të gjallë. **9** Në rast se kjo i pëlgjen mbretit, të përpilohet një dekret pér shkatërimin e tyre; dhe unë do të paguaj dhjetë mijë talenta argjendi në duart e atyre që kryejnë punën, me qëllim që të derdhen në thesaret e mbretit". **10** Atëherë mbreti hoq nga dora unazën me vulën dhe ia dha Hamanit, Agagitit, birin e Hamedathas dhe armikut të Judejve. **11** Pastaj mbreti i tha Hamanit: "Paratë t'u dhanë, po kështu të jetep populli; bëj

me të çfarë të duash". **12** Ditën e trembëdhjetë të muajit të parë u thirrën sekretarët e mbretit dhe u redaktua një dekret, në bazë të të gjitha gjëra që kishte urdhëruar Hamani, pér t'u dérguar satrapëve të mbretit, qeveritarëve të çdo krahine dhe kërëve të çdo populli, çdo krahine sipas shkrimit të saj dhe çdo populli sipas gjuhës së tij. Dekreti u redaktua në emër të mbretit Asuero dhe u vulen me vulën e mbretit. **13** Këto dokumente u dérguan me anë korierësh në të gjitha krahinat e mbretit, me qëllim që të shkatërrosheshin, të vriteshin dhe të shfaroseshin tërë Judejtë, të rinj dhe pleq, fëmijë dhe gra, në një ditë të vetme, më trembëdhjetë të muajit të dyembëdhjetë, që është muaji i Adarit, dhe të plaçkiteshin pasuritë e tyre. **14** Një kopje e dekretit duhet të nxirrej si ligj në çdo krahinë dhe të shpaljej pér të gjithë popujt, me qëllim që të ishin gati pér atë ditë. **15** Korierët u nisën me të shpejtë sipas urdhrit të mbretit, dhe dekreti u shpall në qytetin e Suzës. Mbreti dhe Hamani ishin ulur dhe pinin, por qyteti i Suzës ishte tmerruar.

4 Kur Mardokeu mësoi të gjitha ato që kishin ndodhur, grisi rrobat e tij, u mbulua me një thes dhe me hi dhe doli nëpër qytet, duke lëshuar britma të forta dhe plot hidhërim; **2** dhe arriti deri te porta e mbretit, sepse nuk lejohej që asnjieri i mbuluar me thes të hynte te porta e mbretit. **3** Në çdo krahinë, ku arriti urdhëri i mbretit dhe dekreti i tij, pati një keqardhje të madhe pér Judejtë, me agjerime, me të qara dhe vajtime; dhe shumë njerëz u mbuluan me një thes dhe me hi. **4** Vajzat e Esterit dhe eunukët e saj erdhën t'ia njoftojnë ngjarjen, dhe mbretëresha u angështua shumë; pastaj i dérgoi rroba Mardokeut, që t'i vishte dhe të hiqte nga trupi i tij thesin, por ai nuk i pranoi. **5** Atëherë Esteri thirri Hathakun, njerin nga eunukët e mbretit të caktuar prej tij i shërbenin asaj dhe e urdhëroi të shkonte te Mardokeu pér të mësuar se çfarë gjë e brengoste dhe pér ç'arësy. **6** Kështu Hathaku shkoi te Mardokeu në sheshin e qytetit, që ndodhej përballë portës së mbretit. **7** Mardokeu i tregoi tërë ato që i kishin ndodhur dhe përmëndi gjithashtu shumën e parave që Hamani kishte premtuar të derdhe në thesarin mbretëror pér të siguruar shkatërrimin e Judejve; **8** i dha gjithashtu një kopje të tekstit të dekretit që ishte shpallur në Suzë pér shfarosjen e tyre, me qëllim që t'ia tregonte Esterit, t'ia shpjegonte asaj dhe ta urdhëronte të shkonte te mbreti pér ta lutur me të madhe dhe pér të ndërhyrë pranë tij në favor të popullit të tij. **9** Kështu Hathaku u kthye tek Esteri dhe i njoftoi fjalët e Mardokeut. **10** Atëherë Esteri i foli Hathakut dhe e urdhëroi të shkonte e t'i thoshte Mardokeut: **11** "Tërë shërbëtorët e mbretit dhe populli i krahinave të tij e dinë që cilido burrë ose grua që hyn në oborrin e brendshëm pér të shkuar te mbreti, pa qenë i thirrur, duhet të dënohet me vdekje, në bazë të një ligji të veçantë, veç po të jetë se mbreti shtrin ndaj tij skeptrin e tij prej ari; vetëm kështu ai do të shpëtojë jetën e tij. Dhe kuanan tanimë tridhjetë ditë që nuk jam thirrur pér të shkuar te mbreti". **12** Kështu ia njoftuan Mardokeut fjalët e Esterit, **13** dhe Mardokeu i përgjigj Esterit: "Mos mendo se do të shpëtosh vetëm ti nga gjithë Judejtë, sepse ndodhesh në pallatin e mbretit. **14** Sepse po të jetë se ti hesht në këtë moment, ndihma dhe çlirimi do të vijnë pér Judejtë nga një anë tjetër; por ti dhe shtëpia e atit tënd do të

shuheni. Përveç kësaj, kush e di nëse është pikërisht për një kohë të tillë që ti ke arritur në pozitë mbretërore?". 15 Atëherë Esteri urdhëroi t'i përgjigjeshin Mardokeut kështu: "Shko, mblidh tërë Judejtë që ndodhen në Suzë, dhe agjeroni për mua; rrini pa ngrënë dhe pa pirë tri ditë, natë e ditë. Edhe unë me vajzat e mia do të agjerojmë në të njëjtën mënyrë; pastaj do të hyj te mbreti; megjithëse një gjë e tillë është kundër ligjit; dhe në qoftë se duhet të vdes, do të vdes". 17 Mardokeu iku dhe bëri të qjitha qjërat që Esteri kishte urdhëruar.

5 Ditën e tretë, Esteri veshi rrrobën mbretërlore dhe u paraqit në oborrin e brendshém të pallatit të mbretit, përballë apartamentit të mbretit. Mbreti ishte ulur mbi froni mbretëror në pallatin mbretëror, përballë hyrjes së pallatit. **2** Sa e pa mbreti mbretëreshén Ester më këmbë në oborr, ajo fitoi simpatinë e tij. Kështu mbreti zgjati në drejtim të Esterit skeprin prej ari që mbante në dorë, dhe Esteri u afrau dhe preku majën e skeptrit. **3** Atëherë mbreti i tha: "Çfarë do, mbretëreshé Ester? Cila është kërkesa jote? Edhe sikur të jetë gjysma e mbretërisë sime, do të t'jetep". **4** Esteri u përgjigj: "Në qoftë se kështu i pëlqen mbretit, le të vijë sot mbreti me Hamanin në banketin që i kam përgatitur". **5** Atëherë mbreti tha: "Silleni shpejt Hamanin, që të bëhet ç'ka thënë Esteri". Kështu mbreti dhe Hamani shkuan në banketin që Esteri kishte përgatitur. **6** Ndërsa po shërbehej vera gjatë banketit, mbreti i tha Esterit: "Cila është kërkesa jote? Do të t'plotësohet. Çfarë kërkon? Qoftë edhe gjysma e mbretërisë sime, do të bëhet". **7** Esteri u përgjigj dhe tha: "Ja, kërkesa ime ajo që po kërkoj: **8** Në qoftë se kam gjetur hir në sytë e mbretit dhe në qoftë se mbretit i pëlqen të plotësojë kërkësen time dhe të më japë atë që kërkoj, le të vijë mbreti me Hamanin në banketin që unë do t'u përgatis atyre, dhe nesër kam pér t'berë ashtu si ka thënë mbreti". **9** Atë ditë Hamani doli gjithë qejf dhe me zemër të kënaqur, por kur Hamani në portën e mbretit pa Mardokeun që as ngrivej as lëvizte para tij, u zemërua shumë me të. **10** Megjithatë Hamani e mbajti veten, shkoi në shtëpi dhe dërgoi të thërrasin miqtë e tij dhe Zereshin, bashkëshorten e tij. **11** Pastaj Hamani u foli atyre mbi shkëlqimin e pasurive të tij, mbi numrin e madh të bijve të tij, mbi të gjitha gjërat me të cilat mbreti e kishte nderuar, dhe si e kishte ngritur mbi princat dhe shërbëtorët e mbretit. **12** Hamani shtoi gjithashtu: "Edhe mbretëresha Ester nuk ka sjellë bashkë me mbretin në banket askënd tjetër veç meje; edhe nesër më ka ftuar ajo bashkë me mbretin. **13** Por tërë kjo nuk më mjafton deri sa do të shoh Mardokeun Judeun të ulur para portës së mbretit". **14** Aëherë bashkëshortja e tij Zeresh dhe tërë miqtë e tij i thanë: "Të përgatitet një trekëmbësh i lartë pesëdhjetë kubitë; nesër në mëngjes i thuaj mbretit që aty të varet Mardokeu; pastaj shko i kënaqur në banket me mbretin". Kjo që i njoftoi Hamanit, në hëri të njeruat jetë trekëmbëshi.

6 Atë natë mbretin nuk e zinte gjumi. Atëherë urdhëroi që t'i sillnin librin e ngjarjeve për t'u mbajtur mend, Kronikat; dhe u lexua para mbretit. **2** U gjet e shkruar që Mardokeu kishte denoncuar Bigthanat dhe Tereshin, dy eunukët e mbretit midis derëtarëve, që kishin kërkuar të shtrinin dorën kundër mbretit Asuero. **3** Atëherë mbreti pyeti: "Cfarë ndërimi dhe shpërblimi iu

dha Mardokeu pér këtë?". Shërbëtorët e mbretit që i shërbenin u përgjigjën: "Nuk u bë asgjë pér të". 4 Atëherë mbreti tha: "Kush eshtë në oborr?". (Hamani sapo kishte hyrë në oborrin e jashtëm të pallatit të mbretit, pér t'i kërkuar mbretit që ta varte Mardokeun në trekëmbëshin që kishte përgatitur pér të). 5 Shërbëtorët e mbretit iu përgjigjën: "Ja, Hamani eshtë në oborr". Mbreti tha: "Léreni t'hyjë". 6 Atëherë Hamani hyri dhe mbreti i tha: "Çfarë duhet t'i bëhet një njeriu që mbreti dëshiron ta nderojë?". Hamani mendoi në zemër të vet: "Cilin do të donte të nderonte mbretin më shumë se mua?". 7 Hamani iu përgjigj mbretit: "Për njeriun që mbreti dëshiron të nderojë, 8 të merret rroba mbretëreore që ka veshur mbreti dhe kali mbi të cilin ka hipur dhe të vihet mbi kokén e tij një kurorë mbretëreore. 9 T'i dorëzohet rroba dhe kali njerit prej princave më fisnikë të mbretit dhe t'i vishen rrobat njeruit që mbreti dëshiron të nderojë; pastaj të çohet me kalë nëpër rrugët e qytetit dhe të shpallet para tij: "Kështu veprohet me njeriun që mbreti dëshëron të nderojë!"". 10 Atëherë mbreti i tha Hamanit: "Shpejto, merr rroben dhe kalin, siç e the, dhe vepro kështu me Judeun Mardoqe, që ri ulur pranë portës së mbretit, mos lër pa kryer asgjë nga ato që ke thënë". 11 Hamani mori, pra, rroben dhe kalin, ia veshi Mardokeut rroben dhe e çoi me kalë nëpër rrugët e qytetit, duke shpallur para tij: "Kështu veprohet me njeriun që mbreti dëshëron të nderojë!". 12 Pastaj Mardokeu u kthyte te porta e mbretit, por Hamani nxitoi të kthehet në shtëpinë e vet, i pikëlluar dhe kokëmbuluar. 13 Hamani i tregoi bashkëshortes së tij Zeresh dhe gjithë miqve të tij të gjitha sa i kishin ngjarë. Atëherë njerëzit e urtë dhe gruaja e tij Zeresh i thanë: "Në qoftë se Mardokeu para të cilit ke filluar të biesh eshtë nga fisi i Judeve, ti nuk do të arrish të fitosh kundër tij, por do të rrëzohesh plotësisht para tij". 14 Ata po flisnin akoma me të, kur arritin eunukët e mbretit, të cilët nxituan ta çonin Hamanin në banketin që Ester i kishte përgatitur.

7 Mbreti dhe Hamani shkuan, pra, në banketin bashkë me mbretëreshën Ester. **2** Edhe ditën e dytë, ndërsa gjatë banketit po shërbehej vera, mbreti i tha Esterit: "Cila éshëtë kérkesa jote, o mbretëreshë Ester? Do të t'pilotësohet. Çfarë kérkon? Edhe sikur të jetë gjysma e mbretërisë sime, do të bëhet". **3** Atëherë mbretëresha Ester u përgjigji: "Në rast se kam gjetur hir në sytë e tu, o mbret, dhe në qoftë se kështu i pëlqen mbretit, kérkesa ime éshët që të më jejet jeta; dhe kérkoj që populli im të falet. **4** Sepse unë dhe populli im kemi qenë të shitur pér t'u prishur, pér t'u vrarë dhe pér t'u shfarsosur. Po të ishim shitura pér t'u bérë skllavër dhe skllave do të kisha heshtur; por armiku nuk mund ta kompensojë kurrë démin që do t'i shkaktohej mbretit". **5** Mbreti Asuero i tha mbretëreshës Ester: "Kush éshët dhe ku ndodhet ai që ka guximin t' bëjë një gjë të tillë?". **6** Esteri u përgjigji: Armiku dhe kundërshtari éshët ai i keqi Haman". Atëherë Hamanit i hyri tmerri në prani të mbretit dhe të mbretëreshës. **7** Mbreti u ngrit shumë i zemëruar nga banketi në të cilin shërbehej vera dhe shkoi në kopshtin e pallatit, ndërsa Hamani qëndroi pér t'iu lutur me të madhe mbretëreshës Ester pér jetën e tij, sepse **8** Pastaj mbreti u kthye nga kopshti i pallatit, në vendin e banketit ku shërbehej

vera; ndërkaq Hamani kishte rënë mbi divanin në të cilin rrinte Esteri. Atëherë mbreti thirri: "Dashke gjithashtu të dhunosh mbretëreshën, ndërsa unë vetë jam në shtëpi?". Sa dolën këto fjalë nga goja e mbretit, ia mbuluan fytyrën Hamanit. 9 Pastaj Harbonahu, një nga eunukët, tha përrpara mbretit: "Ja, në shtëpinë e vetë Hamanit éshtë ngritur një trekëmbësh, i lartë pesëdhjetë kubitë, që Hamani kishte përgatitur pér Mardokeun, i cili kishte folur pér të mirën e mbretit". Mbreti tha: "Vareni aty këtë!". 10 Kështu Hamanin e varën në trekëmbëshin që kishte përgatitur pér Mardokeun. Dhe zemërimi i mbretit u qetësua.

8 Po atë ditë mbreti Asuero i dha mbretëreshës Ester shtëpinë e Hamanit, armikut të Judejve; dhe Mardokeu erdhia para mbretit, të cilit Esteri i kishte shpjeguar se ç'ishte ai pér të. 2 Kështu mbreti hoqi unazën që i kishte rimarrë Hamanit dhe ia dhe Mardokeut. Pastaj Esteri e cakttoi Mardokeun mbi shtëpinë e Hamanit. 3 Esteri foli akoma para mbretit, ra në këmbët e tij dhe iu lut me lot ndër sy që të pengonte komplotin e keq të Hamanit, Agagitet, dhe planin që ai kishte menduar kundër Judejve. 4 Atëherë mbreti zgjati skeprin prej ari në drejtum të Esterit; kështu Esteri u ngriti, mbeti në këmbë para mbretit 5 dhe tha: "Në se i duket mirë mbretit, në rast se kam gjetur hir në sytë e tij, në rast se çështja i duket gjithashtu e drejtë mbretit dhe në rast se gjej pëlqim nga sytë e tij, të shkruhet pér të revokuar dokumentet e hartuara nga Hamani, bëri i Hamedathas, Agagitet, që ai shkroi pér të shkatërruar Judejtë që janë në të gjitha krahinat e mbretit. 6 Si do të mund të rezistoja në fakt duke parë fatkeqësinë që do të godiste popullin tim? Ose si do të mund të rezistoja duke parë shkatërrimin e fisit tim?". 7 Atëherë mbreti Asuero i tha mbretëreshës Ester dhe Judeut Mardoke: "Ja, unë i dhashë Esterit shtëpinë e Hamanit, dhe këtë e varën në trekëmbësh, sepse kishte dashur të shtrinte dorën e tij mbi Judejtë. 8 Ju vetë shkruani një dekret në favor të Judejve në emër të mbretit, si t'ju duket më mirë, dhe vuloseni me unazën mbretërore, sepse vendimi i shkuar në emër të mbretit dhe i vulosur me unazën mbretërore éshtë i prerë". 9 Atëherë, më njëzet e tre të muajit të tretë, që éshtë muaji i Sivanit, u thirrën sekretarët e mbretit dhe sipas gjithë atyre që Mardokeu kishte urdhëruar, u dërguan shkrime Judejve, satrapëve, qeveritarëve dhe kërreve të njëqind e njëzet e shtatë krahinave, nga India deri në Etiopi, çdo krahine sipas shkrimit të saj, çdo populli sipas gjuhës së tij, dhe Judejve sipas shkrimit dhe gjuhës së tyre. 10 Kështu ai shkroi në emër të mbretit Asuero, duke vënë vulën me unazën mbretërore, dhe i dërgoi dokumentet me anë të korierëve që ngisnin kuaj të shpejtë, të lindur nga kuaj të racës. 11 Me anë të këtyre dokumenteve u jepje Judejve, në çfarëdo qyteti që të ndodheshin, e drejtë të bashkoheshin dhe të mbronin jetën e tyre, duke shkatërruar, duke vrarë dhe duke shfarosur tërë njerizit e armatosur të çfarëdo populli o krahine që t'i sulmonin, duke përfshirë fëmijët dhe gratë, dhe të plakçisnin pasuritë e tyre, 12 në një ditë të vetme, në të gjitha krahinat e mbretit Asuero: ditën e trembëdhjetë të muajit të dytëmbëdhjetë, që éshtë muaji i Adarit. 13 Një kopje e dekretit, i shpallur si ligj në çdo krahinë, duhet të nxirrej pér të gjithë popujt, me qëllim që Judejtë të ishin gati pér atë ditë të hakmerreshin kundër armiqve

të tyre. 14 Kështu korierët të hipur mbi kuaj të shpejtë u nisën të nxitur dhe të shtypur nga urdhri i mbretit; dhe dekreti u nxuar në qytetin e Suzës. 15 Mardokeu doli nga prania e mbretit me një rrobe mbretërorë të purpurt dhe prej liri të bardhë, me një kurorë të madhe prej ari dhe një mantel prej pélhure liri në ngjyrë të kuqe flakë; në qytetin 16 Pér Judejtë ishte dritë, gëzim, gaz dhe lavdi. 17 Në çdo krahinë dhe në çdo qytet, kudo që arrinte urdhri i mbretit dhe dekreti i tij, pér Judejtë kishte gëzim dhe ngazëllim, bankete dhe ditë të lumturë. Dhe shumë nga pjestarët e popujve të vendit u bënë Judej, sepse tmerri i Judejve i kishte zënë.

9 Muajin e dytëmbëdhjetë, që éshtë muaji i Adarit, ditën e trembëdhjetë të muajit, kur duhet të zbatoheshin urdhri dhe dekreti i mbretit, dita në të cilën armiqtë e Judejve shpresonin të sundonin mbi 2 Judejtë u mblohdhën në qytetet e tyre, në të gjitha krahinat e mbretit Asuero, pér të shtrirë dorën kundër atyre që kërkonin t'u bënин keq; dhe askush nuk mundi t'u rezistonte atyre, sepse tmerri i Judejve i kishte zënë tërë popujt. 3 Tërë kërët e krahinave, satrapët, qeveritarët dhe ata që merreshin me punët e mbretit i përkrahën Judejtë, sepse tmerri i Mardokeut i kishte zënë. 4 Në fakt Mardokeu ishte i madh në pallatin e mbretit, dhe fama e tij përhapej në të gjitha krahinat, sepse ky njeri, Mardokeu, bëhej gjithnjë më i madh. 5 Kështu Judejtë goditën tërë armiqtë e tyre, duke i kaluar në tehun e shpatës dhe duke kryer një kërdi dhe një shkatërrim të madh; u sollën si deshën me armiqtë e tyre. 6 Në qytetin e Suzës Judejtë vranë dhe shfarosën pesëqind njerëz; 7 vranë edhe Parshandathan, Dalfonin, Aspathan, 8 Porathan, Adalian, Aridathan, 9 Parmashtan, Arisain, Aridain dhe Vajezathan, 10 dhjetë bijtë e Hamanit, birit të Hamedathas, armiku i Judejve, por nuk u dhanë pas plaçkitjes. 11 Po atë ditë numri i atyre që ishin vrarë në qytetin e Suzës iu njoftua mbretit. 12 Mbreti i tha atëherë mbretëreshës Ester: "Në qytetin e Suzës Judejtë kanë vrarë dhe shfarosur pesëqind njerëz dhe dhjetë bijtë e Hamanit; çfarë kanë bërë vallë në krahinat e tjera të mbretit? Tani cila éshtë kërkesa jote? Do të të plotësohet. Çfarë tjetër kérkon? Do të bëhet". 13 Atëherë Esteri tha: "Në qoftë se kështu i pëlqen mbretit, le të lejohen Judejtë që janë në Suzë të bëjnë edhe nesër atë që éshtë dekretuar pér sot; dhe të varen në trekëmbësh të dhjetë bijtë e Hamanit". 14 Mbreti urdhëroi që të veprohej pikërisht kështu. Dekreti u nxuarr në Suza dhe dhjetë bijtë e Hamanit u varën në trekëmbësh. 15 Judejtë që ishin në Suza u mblohdhën edhe ditën e katërbëdhjetë të muajit të Adarit dhe vranë në Suza treqind njerëz; por nuk u dhanë pas plaçkitjes. 16 Edhe Judejtë e tjerë që ishin në krahinat e mbretit u mblohdhën, pér të mbrojtur jetën e tyre dhe pér të qenë të sigurt nga sulmet e armiqve të tyre; vranë shtatëdhjetë e pesë mijë nga ata që i urrenin, por nuk u dhanë pas plaçkitjes. 17 Kjo ndodhi ditën e trembëdhjetë të muajit të Adarit; ditën e katërbëdhjetë u çlodhën dhe e kthyen në një ditë banketi e gëzimi. 18 Judejtë që ishin në Suza u grumbulluan përkundrazi ditën e trembëdhjetë dhe të katërbëdhjetë; ditën e pesëmbëdhjetë të muajit u çlodhën, e bënë ditë banketi dhe gëzimi. 19 Pér këtë arësyte Judejtë e fushës, që banojnë në qytete pa mure, e kanë bërë ditën e katërbëdhjetë të muajit të

Adarit një ditë gjëzimi, banketesh dhe feste, dhe në këtë ditë i dërgojnë dhurata njeri-tjetrit. **20** Mardoceu i shkroi tërë këto gjëra dhe u dërgoi letra tërë Judejve që ishin në të gjitha krahinat e mbretit Asuero, afër dhe larg, **21** për t'i urdhëruar të kremonin çdo vit ditën e katërmëdhjetë dhe të pesëmbëdhjetë të muajit të Adarit, **22** si ditët gjatë të cilave Judejtë patën pushim nga sulmet e armiqve të tyre, dhe si muaji në të cilin dhembja e tyre u kthye në gjëzim dhe zia në festë, dhe kështu ato t'i bënин ditë banketi e gjëzimi, gjatë të cilave t'i dërgonin dhurata njeri-tjetrit dhe t'u bënин dhurata të varfërve. **23** Judejtë u zotuan të respektionin atë që kishin filluar të bënин, ashtu si u kishte shkruar atyre Mardoceu. **24** Në fakt Hamani, bir i Hamedathas, Agagitit, armiku i të gjithë Judejve, kishte komplotuar kundër Judejve për t'i shkatërruar dhe kishte hedhur Purin (domethënë kishte hedhur shortin), për t'i shfarosur dhe për t'i shkatërruar. **25** Por kur Esteri u paraqit para mbretit, ky urdhëroi me shkrim që komploti i keq që Hamani kishte kurdisur kundër Judejve të binte mbi kryet e tij dhe që ai dhe bijtë e tij të vareshin në trekëmbësh. **26** Prandaj ato ditë u quajtën Purim, nga fjala Pur. Në përshtatje, pra, me të gjitha ato që ishin shkruar në atë letër, me të gjitha ato që kishin parë lidhur me këtë dhe me ato që kishin ndodhur, **27** Judejtë vendosën të zotoheshin pa iu shmangur për vete, për pasardhësit e tyre dhe për të gjithë ata që do të bashkoheshin me ta, të kremonin çdo vit këto dy ditë sipas udhëzimeve të shkruara dhe kohës së caktuar. **28** Ato ditë duhet të kujtoheshin dhe të kremonës brez pas brezi, në çdo familje, në çdo krahinë, në çdo qytet; në asnjë ményrë Judejtë nuk duhet të hiqnin dorë nga kremitimi i këtyre ditëve të Purimit, dhe kujtimi i tyre nuk duhet të zhdukej te pasardhësit e tyre. **29** Mbretëresha Ester, bijë e Abihailit, dhe Judeu Mardoke shkruan me autoritet të plotë letrën e tyre të dytë lidhur me Purimin. **30** Mardoceu u dërgoi letra tërë Judejve në njëqind e njëzet e shtatë krahina të mbretërisë së Asueros, me fjalë paqeje dhe të së vërtetës. **31** për t'i vendosur ato ditë të Purimit në kohë e caktuar, siç i kishin vendosur atyre Judeu Mardoke dhe mbretëresha Ester ashtu si kishin vendosur ata vetë për vete dhe për pasardhësit e tyre me rastin e agjerimit të tyre dhe të britmës së tyre. **32** Kështu dekreti i Esterit fiksoi caktimin e Purimit dhe u shkrua në një libër.

10 Mbreti Asuero i vuri një haraq vendit dhe ishujve të detit. **2** Gjithë faktet e forcës dhe fuqisë së tij dhe përshkrimi i kujdeshëm i Mardokeut, i cili u ngrit nga mbreti, a nuk janë vallë të shkruara në librin e Kronikave të mbretërvë të Medisë dhe të Persisë? **3** Judeu Mardoke vinte i dyti në fakt mbas mbretit Asuero, i madh midis Judejve dhe i dashur nga moria e vëllezërvë të tij; ai kërkonte të mirën e popullit të tij dhe kishte fjalë paqeje për gjithë fisin e tij.

Jobi

1 Në vendin e Uzit ishte një njeri i quajtur Job. Ky njeri ishte i ndershëm dhe i drejtë, kishte frikë nga Perëndia dhe i largohej së keqes. **2** I kishin lindur shtatë bij dhe tri bija. **3** Veç kësaj zotëronte shtatë mijë dele, tre mijë deve, pesëqind pendë qe, pesëqind gomarë dhe një numër shumë të madh shërbëtorësh. Kështu ky njeri ishte më i madhi ndër të gjithë njerëzit e Lindjes. **4** Bijtë e tij kishin zakon të shkonin pér banket në shtëpinë e secilit ditën e cakuar; dhe dërgonin të thërrisin tri motrat e tyre, që të vinin të hanin dhe të pinin bashkë me ta. **5** Kur mbaronte seria e ditëve të banketit, Jobi i thërriste pér t'i pastruar; ngrivej herët në mëngjes dhe ofronte olokauste sipas numrit të gjithë atyre, sepse Jobi mendonte: "Ndonfa bijtë e mi kanë mëkatuar dhe e kanë blasfemuar Perëndinë në zemrën e tyre". Kështu bënte Jobi çdo herë. **6** Një ditë ndodhi që bijtë e Perëndisë shkuan të paraqiten para Zotit, dhe ndërta shkoi edhe Satanai. **7** Zoti i tha Satanait: "Nga vjen?". Satanai i përgjigji Zotit dhe tha: "Nga ecejaket mbi dheun duke e përshkruar lart e poshtë". **8** Zoti i tha Satanait: "E ke vënë re shërbëtorin tim Job? Sepse mbi dhe nuk ka asnjë tjetër si ai që të jetë i ndershëm, i drejtë, të ketë frikë nga Perëndia dhe i largohet së keqes". **9** Atëherë Satanai i përgjigji Zotit dhe tha: "Vallë më kot Jobi ka frikë nga Perëndia? **10** A nuk ke vénë ti një mbrojtje rrëth tij, rrëth shtëpisë së tij dhe të gjitha gjëra e që ai zotëron? Ti ke bekuar veprën e duarve të tij dhe bagëtia e tij eshtë shtuar shumë në vend. **11** Por shtri dorën tênde dhe preki të gjitha ato që ai zotëron dhe ke pér tê parë po nuk të mallkoi ai haptazi". **12** Zoti i tha Satanait: "Ja, të gjitha ato që ai zotëron janë në pushtetin tênd, por mos e shtri dorën mbi personin e tij". Kështu Satanai u largua nga prania e Zotit. **13** Kështu një ditë ndodhi që, ndërsa bijtë e tij dhe bijat e tij hanin e pinin verë në shtëpinë e vëllait të tyre më të madh, erdhë nga Jobi një lajmëtar pér t'u thënë: **14** Qetë po lëronin dhe gomarët po kullotnin aty afër, **15** kur Sabejtë u sulën mbi ta, i morën me vete dhe vranë me shpatë shërbëtorët. Vetëm unë shpëtova pér të ardhur të ta them". **16** Ai ishte duke folur ende, kur arriti një tjetër dhe tha: "Zjarri i Perëndisë ra nga qilli, zuri delet dhe shërbëtorët dhe i ka pëpirë. Vetëm unë shpëtova pér të ardhur të ta them". **17** Ai ishte duke folur, ende, kur arriti një tjetër dhe tha: "Kaldeasit kanë formuar tri banda, u sulën mbi devetë dhe i morën me vete, vranë me shpatë shërbëtorët. Vetëm unë shpëtova pér të ardhur të ta them". **18** Ai ishte duke folur, ende, kur arriti një tjetër dhe tha: "Bijtë e tu dhe bijat e tua ishin duke ngrënë dhe duke píre verë në shtëpinë e vëlliat të tyre më të madh, **19** kur papritur një erë e furishme, që vinte nga shkretëtira, ra në të katër qoshet e shtëpisë e cila u shemb mbi të rinxjtë, dhe ata vdiqën. Vetëm unë shpëtova dhe erdha të ta them". **20** Atëherë Jobi u ngrit, grisi mantelin e tij dhe roii kokën; pastaj ra pëmbys dhe adhuroi, **21** dha tha: "Lakuriq dolla nga barku i nënës sime dhe lakuriq do të kthehem. Zoti ka dhënë dhe Zoti ka marrë. Qoftë i bekuar emri i Zotit". **22** Në të gjitha këto Jobi nuk mëkatoi dhe nuk paditi Perëndinë pér ndonjë padrejtësi.

2 Një ditë ndodhi që bijtë e Perëndisë shkuan të paraqiten përpëra Zotit, dhe midis tyre shkoi edhe Satanai pér t'u paraqitur përpëra Zotit. **2** Zoti i tha Satanait: "Nga vjen?". Satanai iu përgjigji Zotit: "Nga ecejaket mbi dheun duke e përshkuar lart e poshtë". Zoti i tha Satanait: **3** "A e vure re shërbëtorin tim Job? Sepse mbi dhe nuk ka asnjë tjetër si ai që të jetë i ndershëm, i drejtë, të ketë frikë nga Perëndia dhe i largohet së keqes. Ai qëndron i patundur në ndershëmrinë e tij, megjithëse ti më ke nxitur kundër tij pér ta shkatërruar pa asnjë shkak". **4** Atëherë Satanai iu përgjigji Zotit dhe tha: "Lëkurë pér lëkurë! Gjithçka që zotëron, njeriu eshtë gati ta japë pér jetën e tij. **5** Por shtrije dorën tênde dhe preki kockat e tij dhe mishin e tij dhe ke pér tê parë po nuk të mallkoi haptazi". **6** Zoti i tha Satanait: "Ja ai, eshtë në pushtetin tênd, por mos ia merr jetën". **7** Kështu Satanai u largua nga prania e Zotit dhe e goditi Jobin me një ulcerë të keqe nga majat e këmbëve deri në pjesën e sipërme të kokës. **8** Jobi mori një copë balte pér t'u kruar dhe rrinte ulur në mes të hirit. **9** Atëherë gruaja e tij i tha: "Qëndron ende në ndershëmrinë tênde? Mallko Perëndinë dhe vdis!". **10** Por ai i tha asaj: "Ti flet si një grua pa mend. Në rast se pranojmë të mirën nga Perëndia, pse nuk duhet të pranojmë edhe të keqen?". Në të gjitha këto Jobi nuk mëkatoi me buzët e tij. **11** Kur tre miq të Jobit mësuan têrë këto fatkeqësi që kishin rënë mbi të, erdhën secili nga vendi i vet, Elifazi nga Temani, Bildadi nga Shuahu dhe Tsafari nga Naamathi; ata në të vërtetë ishin marrë. **12** I ngriten sytë nga larg, por nuk e njohën dot; atëherë filluan të qajnë me zë të lartë, dhe secili grisi robat e tij dhe qiti mbi kryet e tij pluhur duke e hedhur në drejtim të qillit. **13** Pastaj u ulën pranë tij pér shtatë ditë e shtatë nent, dhe asnjë nuk i drejtoi qoftë një fjalë të vetme, sepse e shikonin se dhembja e tij ishte shumë e madhe.

3 Atëherë Jobi hapi gojën dhe mallkoi ditën e Lindjes së tij. **2** Kështu Jobi mori fjalën dhe tha: **3** "Humbtë dita në të cilën linda dhe nata që tha: "U ngjiz një mashkull!". **4** Ajo ditë u bëftë terr, mos u kujdesoftë pér tê Perëndia nga lart, dhe mos shkëlqeftë mbi të drita! **5** E marrshin përsëri terri dhe hija e vdekjes, qëndroftë mbi të një re, furtuna e ditës e tmerroftë! **6** Atë natë e marrtë terri, mos hyftë në ditët e vitit, mos hyftë në llogaritjen e muajve! **7** Po, ajo natë qoftë natë shterpe, mos depërtsoftë në të asnjë britmë gjëzimi. **8** E mallkofshin ata që mallkojnë ditën, ata që janë gati të zgjognë Leviathanin. **9** U errësosfshin yjet e muzgut të tij, le të presë drithën; por mos e pastë fare dhe mos paftë ditën që agon, **10** sepse nuk e myllë portën e barkut të nënës sime dhe nuk ua fshehu dhembjen syve të mi. **11** Pse nuk vdiqa në barkun e nënës sime? Pse nuk vdiqa sapo dola nga barku i saj? **12** Pse vallë më kanë pritur gjunjët, dhe sisët pér të pirë? **13** Po, tani do të dergjesha i qetë, do të flija dhe do të pushoja, **14** bashkë me mbretërit dhe me këshilltarët e dheut, që kanë ndërtuar pér vete rrënoja të shkretuara, **15** ose bashkë me princat që kishin ar ose që mbushën me argjend pallatet e tyre. **16** Ose pse nuk qeshë si një dëshmit i fshehur, si fëmijët që nuk e kanë parë kurrë drithën? **17** Atje poshtë të këqinjëtë nuk brengosen më, atje poshtë çlodhen të lodhurit. **18** Atje poshtë të burgosur janë të qetë

bashkë, dhe nuk e dëgjojnë më zérin e xhelatit. **19** Atje poshtë ka të vegjël dhe të mëdhenj, dhe skllavi eshtë i lirë nga pronari i tij. **20** Pse t'i japësh dritë fatkeqit dhe jetën atij që ka shpirtin në hidhërim, **21** të cilët presin vdekjen që nuk vjen, dhe e kërkojnë më tepër se thesaret e fshehura; **22** gëzohen shumë dhe ngazëllojnë kur gjiejnë varrin? **23** Pse të lindë një njeri rrugë e të cilit eshtë fshehur, dhe që Perëndia e ka rrëthuar nga çdo anë? **24** Në vend që të ushqehem, unë psherëtj, dhe rënkimet e mia burojnë si uji. **25** Sepse ajo që më tremb më shumë më bie mbi krye, dhe ajo që më tmerron më ndodh. **26** Nuk kam qetësi, nuk kam prehie, por më pushton shqetësimi".

4 Atéherë Elifazi nga Temani u përgjigj dhe tha: **2** "A do të tē bezdiste ndokush nē rast se do të provonte të të fliste? Por kush mund t'i ndalë fjalët? **3** Ja ti ke mësuar shumë prej tyre dhe ua ke fortësuar duart e lodhura; **4** fjalët e tua u kanë dhënë zemër të lëkundurve dhe kanë forcuar gjunjët që gjunjëzohen. **5** Por tani që e keqja të zuri ty, nuk je në gjendje të veprosh; tē ka goditur ty, dhe ti e ke humbur fare. **6** Mëshira jote a nuk e shëtë vallë besimi yt, dhe ndershëmëria e sjelljes sate, shpresat jote? **7** Mbaje mend: cili i pafajmë shëtë zhdukur vallë, dhe a janë shkatërruar vallë njerëzit e ndershëm? **8** Ashtu siç e kam parë unë vetë, ata që lërojnë paudhësinë dhe mbjellin mjerimin, vjelin frytet e tyre. **9** Me frymën e Perëndisë ata vdesin, era e zemërimit të tij i tret ata. **10** Vrumbullima e luanit, zëri i luanit tē egër dhe dhëmbët e luanëve të vegjël janë thyer. **11** Luan i vdes përmungesë gjahu dhe të vegjilit e luaneshës shpërndahen. **12** Një fjalë më ka ardhur fshehurazi dhe veshi im ka zënë pëshpëritjen e saj. **13** Midis mendimeve të vizioneve të natës, kur një gjumë i rëndë bie mbi njerëzit, **14** më pushtoi një llatare e madhe dhe një rrqetjhe që bëri të dridhen gjithë kockat e mia. **15** Një frymë më kaloi përpara, dhe m'u ngritën përpjetë qimet e trupit. **16** Ai u ndal, por nuk munda ta dalloj pamjen e tij, një figurë më rrinte para syve; kishte heshtje, pastaj dëgjoval, një zë që thoshte: **17** "A mund të jetë një i vdekshëm më i drejtë se Perëndia? A mund të jetë një njeri më i pastër se Krijuesi i tij? **18** Ja, ai nuk u zë besë as shërbëtorëve të tij, dhe gjen madje të meta edhe tek engjëjt e tij; **19** aq më tepër tek ata që banojnë në shtëpi prej argjille, themellet e të cilave janë në pluhur, dhe shtypen si një tenjë. **20** Nga mëngjesi deri në mbrëmje shkatërrohen; zhduken përfare, dhe asnjeri nuk i vë re. **21** Litarin e çadrës së tyre vallë a nuk ua këpusin? Ata vdesin, por pa dituri".

5 "Bërtit, pra! A ka vallë ndonjë që të përgjigjet? Kujt prej shenjtorëve do t'i drejtoshesh? **2** Zemërimi në fakt e vret të pamandin dhe zilia e vret budallanë. **3** E kam parë të pamendin të lëshojr rrënjj, por shumë shpejt e mallkova banesën e tij. **4** Bijtë e tij nuk kanë asnjë siguri, janë të shtypur te porta, dhe nuk ka njeri që t'i mbrojë. **5** I uritur përpin të korrat e tij, ia merr edhe sikur të janë midis gjembave, dhe një lak përpin pasurinë e tij. **6** Sepse shpirtligësia nuk del nga pluhuri dhe mundimi nuk mbin nga toka; **7** por njeriu lind pér të vuajtur, ashtu si shkëndija pér t'u ngjitur lart. **8** Por unë do të kërkoja Perëndinë, dhe Perëndisë do t'i besoja çështjen time, **9** atij që bën gjëra të mëdha dhe që nuk mund të nijhen; mrekulli të panymërtë. **10** dë

i jep shiu tokës dhe dërgon ujin në fushat; **11** që ngre të varfrit dhe vë në siguri lart ata që vuajnë. **12** I bën të kota synimet e dinakëve, dhe kështu duart e tyre nuk mund të realizojnë planet e tyre; **13** i merr të urtët në dredhinë e tyre, dhe kështu këshilla e të pandershëmëve shpejt bëhet tym. **14** Gjatë ditës ata hasin në errësirë, bash në mesditë ecin me tahmin sikur të ishte natë; **15** por Perëndia e shpëton nevojtarin nga shpata, nga goja e të fuqishmëve dhe nga duart e tyre. **16** Kështu ka shpresë për të mjerin, por padrejtësia ia mbyll gojnë atij. **17** Ja, lum njeriu që Perëndia dënon; prandaj ti mos e përbuz ndëshkimin e të Plotfuqishmit; **18** sepse ai e bën plagën, dhe pastaj e fashon, plagos, por duart e tij shërionjë. **19** Nga gjashtë fatkeqësi ai do të të çlrojë, po, në të shtatën e keqja nuk do të të prekë. **20** Në kohë zie do të të shpëtojë nga vdekja, në kohë lufte nga forca e shpatës. **21** Do t'i shpëtosh fshikullit të gjuhës, nuk do të trembesh kur të vijë shkatërimi. **22** Do të qeshësh me shkatërrimin dhe me zinë, dhe nuk do të kesh frikë nga bishat e dheut; **23** sepse do të kesh një besëlidhje me gurët e dheut, dhe kafshët e fushave do të jenë në paqe me ty. **24** Do të dish që çadra jote éshtë e siguruar; do të vizitosh kullotat e tua dhe do të shikosh që nuk mungon asgjë. **25** Do të kuptosh që pasardhësit e tu janë të shumtë dhe të vegjilët e tu si bari i fushave. **26** Do të zgresësh në varr në moshë të shkuar, ashtu si në stinën e vet mblidhet një tog duaish. **27** Ja ç'kemi gjetur; kështu éshtë. Dëajoje dhe përfito".

6 Atéherë Jobi u përgjigj dhe tha: **2** "Ah, sikur dhembja ime të ishte peshuar tërësisht, dhe fatkeqësia ime të vihej bashkë mbi peshoren, **3** do të ishte me siguri më e rëndë se rrëra e detit! Për këtë arsy fjalët e mia nuk u përfillën. **4** Duke qenë se shigjetat e të Plotfuqishmit janë brenda meje, shpirti im ua pi vrerin; tmerrete Perëndisë janë renditur kundër meje. **5** Gomari i egër a pëllet vallë përpara barit, ose kau a buluron para forazhit të tij? **6** A hahet vallë një ushqim i amësht pa kripë, apo ka ndonjë farë shije në të bardhën e vezës? **7** Shpirti im nuk pranon të prekë gjëra të tillë, ato për mua janë si një ushqim i neveritshëm. **8** Ah sikur të mund të kisha atë që kérkoj, dhe Perëndia të më jepë atë që shpresoj! **9** Dashtë Perëndia tē më shtypë, tē shtrijë dorën e tij dhe tē më shkatërroj! **10** Kam megjithatë këtë ngushëllim dhe ngazëllehem në dhembjet që nuk po më kursehen, sepse nuk i kam fshehur fjalët e tē Shenjtit. **11** Cila është forca ime që ende tē mund tē shpresoj, dhe cili është fundi im që tē mund ta zgjas jetën time? **12** Forca ime a është vallë ajo e gurëve, ose mishi im është prej bronzi? **13** A s'jam fare pa ndihmë në veten time, dhe a nuk është larguar nga unë dituria? **14** Për atë që është i pikëlluar, miku duhet tē tregojë dhembshuri, edhe në qoftë se ai braktis frikën e tē Plotfuqishmit. **15** Por vëllezërit e mi më kanë zhgënijer si një përrua, si ujërata e përrrenjve që zhduken. **16** Ato turbullohen për shkak tē akullit dhe në to fshihet bora, **17** por gjatë stinës së nxehë ato zhduken; me vapën e verës ato nuk duken më në vendin e tyre. **18** Ato gjarpérojnë në shtigjet e shtretërve të tyre; futen në shketëtirë dhe mbarojnë. **19** Karvanet e Temas i kérkojnë me kujdes, udhëtarët e Shebës kanë shpresa tek ata, **20** por ata mbeten tē zhgënijer megjithë shpresat e tyre; kur

arrijnë aty mbeten tē hutuar. 21 Tani pēr mua ju jeni e njëjtë gjë, shikoni tronditjen time tē thellë dhe keni frikë. 22 A ju kam thënë vallë: "Më jepni diçka" o "më bëni një dhuratë nga pasuria juaj", 23 ose "liromëni nga duart e armikut", ose "më shpengoni nga duart e personave që përdorin dhunën"? 24 Më udhëzoni, dhe do tē hesht; më bëni tē kuptoj ku kam gabuar. 25 Sa tē frytshme janë fjalët e drejtë! Por çfarë provojnë argumentet tuaja? 26 Mos keni ndërmend vallë tē qortoni ashpér fjalët e mia dhe fjalimet e një tē dëshpëruari, që janë si era? 27 Ju do tē hidhnikt në short edhe një jetim dhe do tē hapnit një gropë pér mikun tuaj. 28 Por tani pranonit tē më shikoni, sepse nuk do tē gënjej para jush. 29 Ndërroni mendim, ju lutem, që tē mos bëhet padrejtësi! Po, ndërroni mendim, sepse bëhet fjalë pér drejtësinë time. 30 A ka vallë paudhësi në gjuhën time apo qillza ime nuk i dallon më ligësitet?

7 "A nuk kryen vallë një punë tē rëndë njeriu mbi tokë dhet ditët e tij a nuk janë si ditët e një argati? 2 Ashtu si skllavi dëshiron fort hijen dhe ashtu si argati pret mëditjen e tij, 3 kështu edhe mua më ranë muaj fatkeqësie dhe m'u caktuan net me dhembje. 4 Sa shtrihem, them: "Kur do tē ngrihem?". Por nata eshtë e gjatë dhe jam vazhdimi i shqetësuar deri në agim. 5 Mish i mështë i mbuluar me krimba dhe me buca dheu, lëkura ime plasaritet dhe eshtë bërë e pështirë. 6 Ditet e mia janë më tē shpejtja se masuri i një endësi dhe po harxhohen pa shpresë. 7 Kujto që jeta ime eshtë një frysë; syri im nuk do tē shohë më tē mirën. 8 Syri i atij që më shikon nuk do tē më shohë më; sytë e tu do tē janë mbi mua, por unë nuk do tē jem më. 9 Ashtu si reja davaritet dhe nuk duket më, kështu ai që zurret në Sheol nuk kthehet më; (*Sheol h7585*) 10 nuk do tē kthehet më në shtëpinë e tij, dhe banesa e tij nuk do ta njohë më. 11 Prandaj nuk do ta mbaj gojën tē mybllur do tē flas në ankthin e frysë time; do tē ankohem në hidhërimin e shpirtit tim. 12 A jam vallë deti apo një përbindësh i detit që t'i më ruan me një roje? 13 Kur unë them: "Shtrati im do tē më japë një lehtësim, shtroja ime do ta zbusë dhembjen time", 14 ti më tremb me èndrra dhe më tmerron me vegjime; 15 kështu shpirtit tim i parapëlqen tē mbytet dhe tē vdesë se sa tē bëjë këtë jetë. 16 Unë po shpërbëhem; nuk kam pér tē jetuar gjithnjë; lërmë tē qetë; ditët e mia nuk janë veçse një frysë. 17 Çështë njeriu që ti ta bësh tē madh dhe tē kujdesesh pér tē, 18 dhe ta vizitosh çdo mëngjes duke e vënë në provë në çdo çast? 19 Kur do ta heqësh shikimin tēd nganë unë dhe do tē më lësh tē përcjell pështymën time? 20 Në rast se kam mëkatuar, çfarë tē kam bërë ty, o rojtar i njerëzve? Pse më ke bërë objekt tē goditjeve tē tua, aq sa i jam bërë barrë vetes sime? 21 Pse nuk i fal shkeljet e mia dhe nuk e kapërcen paudhësinë time? Sepse shpejt do tē jem pluhur; ti do tē më kërkosh, por unë nuk do tē jem më".

8 Atëherë Bildadi nga Shuahu përgjigji dhet tha: 2 "Deri kur do tē flasësh në këtë mënyrë, dhe fjalët e gojës sate do tē janë si një erë e furishme? 3 A mundet Perëndia tē shtrëmbërojë gjykimin dhe i Potfuqishmi tē përbysë drejtësinë? 4 Në rast se bijtë e tu kanë mëkatuar kundër tij, ai i ka braktisur në prapësinë e tyre. 5 Por në rast se ti e kërkon Perëndinë dhe i lutesh fort tē Plotfuqishmit, 6 në rast se je i pastër dhe i ndershëm, me siguri

ai do tē ngrihet në favorin tēnd dhe do tē rivendosë selinë e drejtësisë sate. 7 Ndonëse gjendja jote e kaluar ka qenë një gjë e vogël, 8 e ardhmja jote do tē jetë e madhe. Pyet, pra, brezat që shkuan dhe shqyrto gjérat e zbuluara nga etërit e tyre; 9 ne në tē vërtëtë i përkasin së djeshmes dhe nuk dimë asgjë, sepse ditët tonë mbi tokë janë si një hije. 10 A nuk do tē mësojnë vallë ata dhe nuk do tē flasin, duke nxjerrë fjalë nga zemra e tyre? 11 A mund tē rritet papirusi jashtë moçalit dhe a mund tē zhvillohet xunkthi pa ujë? 12 Ndërsa eshtë ende i gjelbër, pa qenë prerë, ai thahet para çdo bari tjetër. 13 Këto janë rruget e tē gjithë atyre që harrojnë Perëndinë; kështu shpresa e tē paudhit tretet. 14 Besimi i tij do tē pritet dhe sigurimi i tij eshtë si një pélhurë merimange. 15 Ai mbështetet te shtëpia e tij, ajo nuk qëndron; kapet te ajo, por ajo nuk mban. 16 Ai eshtë krejt i gjelbër në diell dhe degët e tij zgjaten mbi kopshtin e tij; 17 dhe rrënjet e tij pleksen rreth një grumbulli gurësh dhe depërtojnë midis gurëve tē shtëpisë. 18 Por në rast se shkëputet nga vendi i tij, ky e mohon, duke thënë: "Nuk tē kam parë kurrej!". 19 Ja, ky eshtë gëzimi i mënyrës së tij tē jetuarit, ndërsa tē tjerët do tē dalin nga pluhuri. 20 Ja, Perëndia nuk e flak njeriu e ndershëm, as i ndihmon keqbëresit. 21 Ai do t'i japë edhe më buzëqeshje gojës sate dhe këngë gëzimi buzëve tē tua. 22 Ata që tē urrejnë do tē mbulohen me turp dhe çadra e tē paudhëve do tē zhdukët".

9 Atëherë Jobi u përgjigji dhet tha: 2 "Po, unë e di që eshtë kështu, por si mund tē jetë i drejtë njeriu pëprara Perëndisë? 3 Në rast se dikush dëshiron tē diskutojë me tē, nuk mund t'i përgjigjet veçse një herë mbi një mijë. 4 Perëndia eshtë i urtë nga zemra dhe i fuqishëm nga forca, kush, pra, u fortësua kundër tij dhe i shkoi mbarë? 5 Ai vendos malet dhe ato nuk e dijnë që ai i përbysë në zemërimin e tij. 6 Ai e tund dheun nga vendi i tij, dhe kollonat e tij dridhen. 7 Urdhëron diellin, dhe ai nuk lind, dhe vulos yjet. 8 I vetëm shpalos qjejt dhe ecën mbi valët e larta tē detit. 9 Ka bërë Arushën dhe Orionin, Plejadat dhe krahinat e jugut. 10 Ai bën gjëra tē mëdha dhe që nuk mund tē hetohen, po, mrekulli tē panumërtë. 11 Ja, më kalon afër dhe nuk e shoh, kalon tutje dhe nuk e kuptoj. 12 Ja, ai kap gjahun dhe kush mund tia rimarrë? Kush mund t'i thotë: "Çfarë po bën?". 13 Perëndia nuk e tërheq zemërimin e tij; poshtë tij përkulen ndihmësit e Rahabit. 14 Si mund t'i përgjigjem, pra, dhe tē zgjedh fjalët e mia pér tē diskutuar me tē? 15 Edhe sikur tē kisha tē drejtë, nuk do tē kisha mundësi t'i përgjigjem, por do t'i kërkova mëshirë gjyqtarit tim. 16 Në rast se unë e thërrës dhe ai më përgjigjet, nuk mund tē besoj akoma se e ka dégjuar zérin tim, 17 ai, që më godet me furtunën, dhe i shumëzon plagët e mia pa shkak. 18 Nuk më lë tē marr frysë, përkundrazi më mbush me hidhërimë. 19 Edhe në qoftë se bëhet fjalë pér forcën, ja, ai eshtë i fuqishëm; por sa pér gjykimin, kush do tē më caktojë një ditë pér t'u paraqitur? 20 Edhe sikur tē isha i drejtë, vetë tē folurit tim do tē më dënonë; edhe sikur tē isha i ndershëm, ai do tē provonte se jam i çorodit. 21 Jam i ndershëm, por nuk e çmoj fare veten time dhe e përçmoj jetën time. 22 Eshtë e njëjtë gjë, prandaj them: "Ai shkatërron njeriu e ndershëm dhe tē keqin". 23 Në qoftë se një fatkeqësi mbjell papritur vdekjen, ai qesh me vuajtjen e tē pafajmëve. 24 Toka u

është dhënë në dorë të këqijve; ai u vesh sytë gjyqtarëve të saj; po të mos jetë ai, kush mund të ishte, pra? **25** Tani ditët e mia kalojnë më shpejt se një vrapues, ikin pa parë asnjë të mirë. **26** Ikin shpejt si anijet prej xunkthi, si shqiponja që sulet mbi gjahun e vet. **27** Në qoftë se them: "Dua ta harroj vajtimin, ta lë pamjen time të trishtuar dhe të tregohem i gézuar", **28** më hyr frika për të gjitha dhembjet e mia; e di mirë që ti nuk do të më konsiderosh të pafajshém. **29** Në qoftë se jam i dënuar tanimë, pse të lodhem më kot? **30** Edhe sikur të lahesha me borë dhe të pastroja duart e mia me sodë, **31** ti do të më hidhje në baltën e një grope, edhe vetë rrobat e mia do të më kishin lemeri. **32** Në të vërtetë ai nuk është një njeri si unë, të cilit mund t'i përgjigjemi dhe të dalim në gjyq bashkë. **33** Nuk ka asnjë arbitër midis nesh, që të vëré dorën mbi ne të dy. **34** Le të largojë nga unë shkopin e tij, tmerri i tij të mos më trembë. **35** Atëherë do të mund të flas pa pasur frikë prej tij, sepse nuk jam kështu me veten time.

10 "Jam neveritur nga jeta ime; do të shfryj lirisht vajtimin tim, duke folur në trishtimin e shpirtit tim! **2** Do t'i them Perëndisë: "Mos më déno! Bëmë të ditur pse grindesh me mua. **3** A të duket mirë të shtypësh, të përqmosh veprën e duarve të tua dhe të tregoshesh në favor të qëllimeve të njerëzve të këqij? **4** A ke sy prej mish, apo shikon edhe ti si shikon njeriu? **5** A janë vallë ditët e tua si ditët e një të vdekshmi, vitet e tua si ditët e një njeriu, **6** sepse ti duhet të hetosh lidhur me fajin tim dhe të kërkosh mëkatin tim, **7** megjithëse e di që nuk jam fajtor dhe që nuk ka njeri që mund të më çlirojë nga dora jote? **8** Duart e tua më kanë bërë dhe më kanë dhënë trajtë por tani ti kërkon të më zhdukësh. **9** Mbaj mend, të lutem, që më ke modeluar si argjila, dhe do të më bësh të kthehem në pluhur! **10** A nuk më ke derdhur vallë si qumëشتë dhe më ke piksur si djathi? **11** Ti më ke veshur me lëkurë dhe me mish, më ke thurur me kocka dhe me nerva. **12** Më ke dhënë jetë dhe dashamirësi, dhe providencia jote është kujdesur përfrymén time, **13** por këto gjëra i fshihje në zemrën tênde; tani unë e di që ti mendoje një gjë të tillë. **14** Në qoftë se mëkatoj, ti më ndjek me sy dhe nuk më lë të pandëshkuar përfajin tim. **15** Në qoftë se jam i keq, mjerë unë! Edhe sikur të jem i drejtë, nuk do të guxoja të ngrijë kokën, i ngopur siç jam nga poshtërsia dhe duke parë mjerimin tim. **16** Në rast se ngre kryet, ti më ndjek si luani, duke kryer përsëri mrekulli kundër meje. **17** Ti i përtérin dëshmitarët kundër meje, e shton zemërmin tênd kundër meje dhe trupa gjithnjë të reja më sulmojnë. **18** Pse, pra, më nxore nga barku? Të kisha vdekur, pa më parë sy njeriu! **19** Do të kisha qenë sikur të mos kisha ekzistuar kurrë, i mbartur nga barku në varr. **20** A nuk janë vallë të pakta ditët e mia? Jepi fund, pra, lërmë të qetë që të mund ta mbledh pak veten; **21** para se të shkoj përf të mos u kthyer më, drejt vendit të errësirës dhe të hijes së vdekjes, **22** të vendit të territ dhe të errësirës së madhe të hijes së vdekjes, ku ka vetëm pështjellim, ku madje edhe drita është si errësira".

11 Atëherë Zofari nga Naamathi u përgjigj dhe tha: **2** "Një mori e tillë fjalësh a do të mbetet pa përgjigje? A duhet të ketë të drejtë një njeri fjalëshumë? **3** Llafet e tua a do t'uambyllin gojën njerëzve? Ti do të tallesh dhe asnjë mos të të bëjë me turp? **4** Ti ke thënë: "Doktrina ime është e pastër dhe jam i

pakritikueshëm para teje". **5** Por po të donte Perëndia të fliste dhe të hapte gojën e tij kundër teje, **6** për të treguar të fshehtat e diturisë, sepse dituria e vërtetë është e shumëtrajtshme, atëherë do të mësoje se Perëndia harron një pjesë të fajit tênd. **7** A mund të depërtosh në përsosmérinë e të Plotufqishmit? **8** Janë më të larta se qelli; çfarë mund të bësh? janë më të thella se Sheoli: çfarë mund të dish? (*Sheol h7585*) **9** Madhësia e tyre është më e gjatë se toka dhe më e gjérë se deti. **10** Në rast se Perëndia kalon, burgos dhe nxjerr në gjyq, kush mund t'ia pengojë këtë veprim? **11** Sepse ai i njeh njerëzit e rremë; e sheh padrejtësinë dhe e kqyr. **12** Njeriu i pamend do të bëhet i urtë, kur kërrici i gomares së egër të bëhet njeri. **13** Në rast se e përgatit zemrën tênde dhe shtrin ndaj saj duart e tua, **14** në rast se largon padrejtësinë që është në duart e tua dhe nuk lejon që coroditja të zërë vend në çadrat e tua, **15** atëherë do të mund të lartosh ballin tênd pa njollë, do të jesh i patundur dhe nuk do të kesh frikë, **16** sepse do të harrosh hallet e tua, do t'i kujtosh si uji që ka rrjedhur; **17** jeta jote do të jetë më e ndritur se mesdita, edhe errësira për ty do të ishte si mëngjesi. **18** Do të jesh i sigurt sepse ka shpresë; do të shikosh rreth e qark dhe do të pushosh në siguri. **19** Do të biesh të flesh dhe nuk do të ketë njeri që të të trembë dhe shumë persona do të kërkojnë favorin tênd. **20** Por sytë e të pabesëve do të treten; çdo shpëtim do t'u pritet, dhe shpresa e tyre do të jetë grahma e fundit".

12 Atëherë Jobi u përgjigj dhe tha: **2** "Pa dyshim ju jeni njerëz të urtë, dhe dituria do të marrë fund me ju. **3** Edhe unë kam mendje si ju, dhe nuk bie më poshtë se ju; përvëç kësaj, kush nuk i di gjérat si këto? **4** Jam bërë gazi i mique të mi; unë, të cilit Perëndia i përgjigjek kur i drejtohesha; të drejtin, të ndershmin, e kanë vënë në lojë. **5** Një llambë, e përqmuar në mendimet e atyre që jetojnë në mes të të mirave, është përgatitur për ata të cilëve u merren këmbët. **6** Çadrat e cubave përkundrazi janë të qeta dhe e ndjejnë veten të sigurt ata që provokojnë Perëndinë dhe që e hyjnizojnë forcën e tyre. **7** Por pyeti tani kafshët dhe do të të mësojnë, zogjtë e qjellit dhe do të ta thonë, **8** ose foli tokës, dhe ajo do të të mësojë, dhe peshqit e detit do të ta tregojnë. **9** Midis tërë këtyre krijesave, cila nuk e di që dora e Zotit i ka bërë këto? **10** Ai ka në dorë të tij jetën e çdo gjallesë dhe frymën e çdo qenieje njerëzore. **11** Veshi a nuk i shqyrtón vallë fjalët, ashtu si i shijon qjellza ushqimet? **12** Ndër pleqtë gjymjmë diturinë, dhe gjatësia e ditëve u jep edhe gjykimin. **13** Por tek ai gjymjmë diturinë dhe forcën, atij i përkasin mendja dhe gjykimi. **14** Në rast se ai shkatërron, askush nuk mund të rindërtojë; në rast se fut në burg dikë, askush nuk mund t'ia hapë. **15** Në rast se i ndal ujërat, çdo gjë thahet; po t'i lërë të lira, përmbytin tokën. **16** Ai zotëron forcën dhe diturinë; prej tij varen ai që mashtrohet dhe ai që mashtron. **17** Ai i bën këshilltarët të ecin zbatthur, i bën gjyqtarët të pamend. **18** Këput verigat e imponuara nga mbretërit dhe lidh me zinxhirë ijet e tyre. **19** I bën që të ecin zbatthur priftërinjtë dhe përmbytë fuqishmit. **20** I lë pa gojë ata tek të cilët ka besim dhe i lë pa mend pleqtë. **21** Zbras përcëmimin mbi fisnikët dhe ua liron brezin të fortëve. **22** Zbulon gjérat e thella të fshehura në terr

dhe sjell në dritë hijen e vdekjes. 23 I bën të mëdha kombet dhe pastaj i shkatërron, i zgjeron kombet dhe pastaj i mërgon. 24 U heq arsyen sundimtarëve të tokës dhe i bën të enden në vendë shkreta pa rruqë. 25 Ecin verbërisht në terr pa dritë dhe i bën të ecin si të dehur".

13 "Ja, téré kétë syri im e pa dhe veshi im e dégjoi dhe e kuptoi. 2 Atë që ju dini e di edhe unë; nuk vij pas jush. 3 Por do të déshiroja tē flas me tē Plotufqishmin, do tē më pëlqente tē diskutoja me Perëndinë; 4 sepse ju jeni trillues gjenjeshtrash, jeni tē gjithë mijekë pa asnjë vlerë. 5 Oh, sikur tē heshtnit fare, kjo do tē ishte dituria juaj. 6 Dëgjoni tanë mbrojtjen time dhe vini re deklaratat e buzëve tē mia. 7 A doni vallë tē flisni në ményrë tē mbrapshët në mbrotje tē Perëndisë dhe tē flisni në favor tē tij me mashtime? 8 A doni tē përdorni anësi me tē ose tē mbroni një kauzë tē Perëndisë? 9 Do tē ishte më mirë pér ju që ai t'ju hetonte, apo talleni me tē ashtu si talleni me një njeri? 10 Me siguri ai do t'ju qortojë, në rast se fshehurazi veproni me anësi. 11 Madhëria e tij vallë a nuk do t'ju kallë frikë dhe tmerri i tij a nuk do tē bjerë mbi ju? 12 Thëniet tuaja moralizuese janë proverba prej hiri, argumentet tuaja më tē mira nuk janë veçse argumente prej argjila. 13 Heshtni dhe më lini mua tē flas, pastaj le tē më ndodhë çfarë tē dojë. 14 Pse duhet ta mbaj mishin tim me dhëmbët dhe ta vë jetën time në duart e mia? 15 Ja, ai do tē më vrasë, nuk kam më shpresë; sidoqoftë, do ta mbroj para tij qëndrimin tim. 16 Ai do tē jetë edhe shpëtimi im, sepse një i pabesë nuk do tē guxonte tē paraqitej para tij. 17 Dëgjoni me vëmendje fjalimin tim dhe deklaratat e mia me veshët tuaj. 18 Ja, unë e kam përgatitur kauzën time; e di që do tē njihem si i drejtë. 19 Kush kërkon, pra, tē hahet me mua? Sepse atëherë do tē heshtja dhe do tē vdisja. 20 Vëtëm mos bëj dy gjëra me mua, dhe nuk do t'i fshihem pranisë sate; 21 largoje dorën nga unë dhe tmerri yt tē mos më kallë më frikë. 22 Pastaj mund edhe tē më thërrasësh edhe unë do tē përgjigjem, ose do tē flas unë, dhe ti do tē përgjigjesh. 23 Sa janë fajet e mia dhe mëkatet e mia? Më bëj tē ditur shkeljet e mia dhe mëkatin tim! 24 Pse më fsheh ftyrën tênde dhe më konsideron si armikun tênd? 25 Mos do vallë tē trembësh një gjetje tē shtyrrë sa andej dhe këndeje dhe tē ndjekësh ca kashtë tē thatë? 26 Pse shkruan kundër meje gjëra tē hidhura dhe bën që tē réndoje mbi mua trashëgimia e fajeve tē rinisë sime? 27 Ti i vë këmbët e mia në pranga dhe kqyr me kujdes rrugët e mia; ti vendos një cak pér tabanin e këmbëve tē mia, 28 Ndërkëq trupi im po shpërbëhet si një send i kalbur, si një rrrobë që e ka grirë mola".

14 "Njeriu i lindur nga një grua jeton pak ditë dhe éshëtë plot shqetësimë. 2 Mbin si një lule, pastaj pritet; ikën me vrap si një hije dhe nuk e ka tē gjatë. 3 Mbi një qenie tē tillë t'i mban sytë tē hapur, dhe më bën që tē dal në gjyq bashkë me ty. 4 Kush mund tē nxjerrë një gjë tē pastër nga një gjë e papastë? Askush. 5 Sepse ditët e saj janë tē caktuara, numri i muajve tē saj varet nga ti, dhe ti i ke vendosur kufij që nuk mund t'i kapércejë. 6 Hiqe shikimin nga ai dhe lëre tē qetë, deri sa tē mbarojej ditën e tij si një argat. 7 Të paktën pér durin ka shpresë; në rast se pritet, rritet përsëri dhe vazhdon tē mugullojë. 8 Edhe sikur rrënjet e tij tē plaken nën tokë dhe

trungu i tij tē vdesë nën dhe, 9 me tē ndjerë ujin, mugullon përsëri dhe lëshon degë si një bimë. 10 Njeriu përkundrazi vdes dhe mbetet i shtrirë pér dhe; kur éshëtë duke nxjerrë frymën e fundit, ku éshëtë, pra? 11 Mund tē mungojnë ujrat në det dhe një lumë tē meket dhe tē thahet, 12 por njeriu që dergjet nuk ngrihet më; sa tē mos ketë më qiej, nuk do tē zgjohet dhe nuk do tē çohet më nga gjumi i tij. 13 Ah sikur tē doje tē më fshijhe në Sheol, tē më mbaje tē fshehur sa tē kalonte zemërimi yt, tē më caktuje një afat dhe tē më kujtoje! (Sheol h7585) 14 Në qoftë se njeriu vdes, a mund tē kthehet përsëri në jetë? Do tē prisja çdo ditë tē shërbimit tim tē réndë, deri sa tē arrinte ora e ndryshimit tim. 15 Do tē më thërrisje dhe unë do tē tē përgjigjesha; ti do tē kiske një déshirë tē madhe pér veprën e duarve tē tua. 16 Atëherëti do tē më numëroje hapat, por nuk do tē vije re mëkatet e mia; 17 do ta vulosje në një thes mëkatin tim dhe do ta mbuloje fajin tim. 18 Por ashu si një mal rrëzohet dhe thërrmohet, ashu si një shkëmb luan nga vendi i tij, 19 ashu si ujrat gërryejnë gurët dhe vërshimet marrin me vete dheun, kështu ti shkatërron shpresën e njeriut. 20 Ti e vë përfund pér gjithnjë, dhe ai shkon; ti ia prish ftyrën dhe dëbon. 21 Në rast se bijtë e tij janë tē nderuar, ai nuk e di; po tē janë tē përbuzur, ai nuk e vë re. 22 Ai ndjen vëtëm dhembjen e madhe tē mishit tē tij dhe pikëllohet pér veten e tij.

15 Atëherë Elifazi nga Temani u përgjigj dhe tha: 2 "Një njeri i urtë a përgjigjet vallë me njohuri tē kota, dhe a mbusht me erëra lindore? 3 Diskuton vallë me ligjérata boshe dhe me fjalë që nuk shérbejnë pér asgjé? 4 Po, ti heq mësirën dhe eliminon lutjen përpara Perëndisë. 5 Sepse prapësia jote t'i sugeron fjalët dhe ti po zgjedh gjuhën e dinakëve. 6 Jo unë, por vëtë goja jote tē dënon, dhe vëtë buzët e tua dëshmojnë kundër teje. 7 A je tij vallë i pari njeri që ka lindur apo je formuar përpara kodrave? 8 A e kë dëgjuar ti këshillën sekrete tē Perëndisë apo vëtëm ti zotëroke diturinë? 9 Çfarë di t'i që ne nuk e dimë, ose çfarë kuption ti që nuk e kuptojmë edhe ne? 10 Midis nesh ka njerëz flokëbardhë dhe pleq më tē thinjur se ati yt. 11 Të duken gjëra tē vogla përdëllimet e Perëndisë dhe fjalët e embla që tē drejton ty? 12 Pse, pra, zemra jote tē çon larg dhe pse sytë e tu vëtëtinë, 13 duke e drejtuar zemërimin tênd kundër Perëndisë dhe duke nxjerrë nga goja jote fjalë tē tillë? 14 "Ç'është njeriu që ta konsiderojë veten tē pastër dhe i linduri nga një grua pér tē qenë i drejtë? 15 Ja, Perëndia nuk u zë besë as shenjtorëve tē tij dhe qiejt nuk janë tē pastër në sytë e tij; 16 aq më pak një qenie e neveritshme dhe e korruptuar, njeriu, që e pi paudhësinë sikur tē ishte ujë! 17 Dua tē tē flas, më dégio; do tē tregoj atë që kam parë, 18 atë që tē urtit tregojnë pa fshehur asgjë nga sa kanë dëgjuar prej etërvë tē tyre, 19 tē cilëve vëtëm iu dha ky vend dhe pa praninë e asnjë tē huaji në radhët e tyre. 20 I keq i heq dhembje téré jetën e tij dhe vitet e caktuara pér tiranin janë tē numëruara. 21 Zhurma tē llahtarshme arrijnë në veshët e tij, dhe në kohën e bollëkut i sulet rrënuesi. 22 Nuk ka shpresë kthimi nga errësira, dhe shpata e pret. 23 Endet e kërkon bukë, po ku mund ta gjejë? Ai e di se dita e territ éshëtë përgatitur në krah tē tij. 24 Fatkeqësia dhe ankthi i shtien frikë, e sulmoinjë si një mbret gati pér betejë, 25 sepse ka shtrirë dorën e tij kundër

Perëndisë, ka sfiduar të Plotfuqishmin, **26** duke u hedhur me kokëfortësi kundër tij me mburojat e tij të zbuluar me tokëza. **27** Ndonëse ftyra e tij është e mbuluar me dhjamë dhe ijet e tij janë fryrë nga shëndoshja e tepert; **28** ai banon në qytete të shkretuara, në shtëpi të pabanuara që do të katandisen në grumbuj gërmadhash. **29** Ai nuk do të pasurohet dhe fati i tij nuk ka pér të vazhduar, as edhe pasuria e tij nuk do të shtohet mbi tokë. **30** Nuk do të arrijë të çirohet nga terri, flaka do të thajë lastarët e tij, dhe do të çohet larg nga fryma e gojës së tij. **31** Të mos mbështetet te kotësia; duke gënjiyer veten, sepse kotësia ka pér të qenë shpërblimi i tij. **32** Do të kryhet para kohe, dhe degët e tij nuk do të gjelbërojnë më. **33** Do të jetë si një hardhi nga e cila merret rrushi ende i papjekur, si ulliri nga i cili shkundet lulja. **34** Sepse familja e hipokritëve do të jetë shterpë dhe zjarri do të përpjë çadrat e njeriut të korruptuar. **35** Ata sajoni paudhësinë dhe shkaktojnë shkatërrimin; në gjirin e tyre bluhet mashtrimi.

16 Atéherë Jobi u përgjigj dhe tha: **2** "Gjëra të tillë kam dégjuar shumë! Të gjithë jujeni ngushëllues të mérzitshém! **3**

Kur do të marrin fund fjalimet tuaja boshe? Ose çfarë të shtyn të përgjigjesh? **4** Edhe unë mund të flisja si ju, po të ishit ju në vendin tim; do të mund të radhitja fjalë kundër jush duke tundur kokën time kundër jush. **5** Por do t'ju jepja kurajo me gojën time dhe ngushëllimi i buzëve të mia do ta lehtësonte dhembjen tuaj. **6** Në rast se flas, dhembja ime nuk pakësitet, në qoftë se nuk flas më, çfarë lehtësimi kam? **7** Por tani ai më ka çuar në pikën e fundit të forcave të mia. Ti ke shkatërruar tërë familjen time; **8** më ke mbuluar me rrudha dhe kjo dëshmon kundër meje, dobësia ime ngrihet dhe dëshmon kundër meje. **9** Zemërimi i tij më grin dhe më përndjek, kërcëllin dhëmbët kundër meje; Armiku im mpreh shikimin mbi mua. **10** Duke hapur gojën e tyre kundër meje, ata më godasin me përcëmim mbi faqet, mblidhen tok kundër meje. **11** Perëndia më ka dhënë në duart e të pabesëve, më ka dorëzuar në duart e njerëzve të këqij. **12** Jetova i qetë, por ai më shkatërrroi, më kapi pér qafe dhe më bëri copë-copë, dhe më shndërroi në objekt goditjeje. **13** Harkëtarët e tij më rrethojnë në çdo anë, më shpon pa mëshirë veshkat, derdh pér tokë vlerin tim. **14** Ai më sulmon vazhdimisht me forcë, më sulet si një luftëtar. **15** Kam qepur një grathore mbi lëkurën time, e kam ulur ballin tim në pluhur, **16** Ftyra ime është e kuqe nga të qarat dhe mbi qepallat e mia po zë vend hija e vdekjes, **17** megjithëse nuk ka asnjë dhunë në duart e mia, dhe lutja ime është e pastër. **18** O tokë, mos e mbulo gjakun tim, dhe britma ime mos gjeftë asnjë vend qëtësimi. **19** Që tani, ja, dëshmitari im është njiqell, garanti im është lart. **20** Shokët e mi më përqeshin, por sytë e mi derdhin lotë përpara Perëndisë. **21** Le të përkrahë ai arsyetimet e njeriut pranë Perëndisë, ashtu si bën njeriu me fqinjin e tij. **22** Do të kalojnë në të vërtetë edhe pak vjet akoma dhe unë do të shkoj pastaj në një rrugë pa kthim.

17 "Fryma ime u copëtua, ditët po më shuhën, varri po më pret. **2** A nuk jam i rrethuar nga njerëz që më përqeshin. Syri im ndalet mbi fyterjet e tyre. **3** Më jep, pra, një peng pranë teje, përndryshe kush do të më shtrëngonte dorën si garant? **4**

Nga që i ke penguar mendjet e tyre të kuptojnë, prandaj nuk do t'i bësh të triumfojnë. **5** Kush i tradhon miqtë deri sa t'i grabisë, ka pér t'i parë më pak sytë e fëmijëve të tij. **6** Por unë prej tij jam bérë gazi i popuje dhe jam katandisur në një njeri të cilin e pështyjnë në ftyrë. **7** Syri më erret pér shkak të dhembjes dhe tërë gjymtyrët e mia nuk janë veçse hije. **8** Njerëzit e drejtë habiten nga kjo, dhe i pafajmi ngrihet kundër të pabesit. **9** Megjithatë i drejtë mbetet i lidhur fort me rrugën e tij, dhe ai që i ka duart e pastra fortësitet gjithnjë e më tepër. **10** Sa pér ju t'ë gjithë, kthehuni, ejani, pra, sepse midis jush nuk po gjej asnjë njeri të urtë. **11** Ditët e mia shkuan dhe planet e mia u prishën, pikërisht ato dëshira që unë ushqeja në zemër. **12** Ata e ndërrojnë natën në ditë, "drita është afër", thonë, pér shkak të errësirës. **13** Në rast se e pres Sheolin si shtëpinë time në rast se e shtrij shtrojen time në terr, (**Sheol h7585**) **14** në rast se i them vendvarrit: "Ti je ati im", dhe krimbave: "Jeni nëna ime dhe motra ime", **15** ku është, pra, shpresa ime? Kush mund të dallojë ndonjë shpresë pér mua? **16** A do të zgres vallë në portat e Sheolit, kur do të gjejmë bashkë prehje në pluhur?". (**Sheol h7585**)

18 Atéherë Bildadi nga Shuhu u përgjigj dhe tha: **2** "Kur do t'u japësh fund fjalëve? Bëhu i zgjuar dhe pastaj flasim. **3** Pse jemi konsideruar si kafshë dhe jemi konsideruar të përcëmuar në sytë e tu? **4** Ti që ha veten nga zemërimi, a duhet të braktiset toka pér shkakun tënd apo shkëmbi të luajë nga vendi i tij? **5** Po, drita e të keqit shuhet dhe flaka e zjarrit të tij nuk ndrit më. **6** Drita në çadrën e tij po meket dhe llamba e tij mbi të po shuhet. **7** Hapat e tij të fuqishëm shkurtohen dhe vetë planet e tij po e çojnë në greminë. **8** Sepse këmbët e tij e shtyjnë në rrjetë dhe ai do të bjerë në ndonjë lak. **9** Një çark e kap nga thembra dhe një lak e mban fort. **10** Pér të ka një lak të fshehur në tokë dhe një çark të vënë në shteg. **11** Gjëra të tmerrshme e trembin nga çdo anë dhe e ndjekin në çdo hap. **12** Forca e tij pakësitet pér shkak të urisë dhe shkatërrimi është gati ta godasë anash. **13** Gëlllit copa të lëkurës së tij, i parëlinduri i vdekjes gllabëron gjymtyrët e tij. **14** Atë e rrëmbejnë nga çadra tij që e dinte të sigurt dhe e çojnë para mbretit të tmerrit. **15** Në çadrën e tij banon ai që nuk është nga të vetët, dhe mbi shtëpinë e tij hedhin sifur. **16** Rrënjet poshtë thahen dhe degët lart priten. **17** Kujtimi i tij zhduket nga toka dhe emri i tij nuk do të përmendet më nëpër rrugë. **18** Ai shtyhet nga drita në terr dhe atë e përzënë nga bota. **19** Nuk ka as bij, as pasardhës në popullin e tij dhe asnjë që të mbijetojë në banesën e tij. **20** Fundi i tij i lë të habitur ata që e kanë ndjekur dhe mbeten të tmerruar ata që e kanë pararendur. **21** Pikërisht kështu janë banesat e njerëzve të këqij, dhe ky është vendi i atij që nuk e njeh Perëndinë". Përgjigja e pestë e Jobit; ai e ndjen veten të përqeshur; gjithçka është kundër tij

19 Atéherë Jobi u përgjigj dhe tha: **2** "Deri kur do të hidhëroni shpirtin tim dhe do të më mundoni me ligjëratat tuaja? **3** U bënë dhjetë herë që më përqeshni dhe nuk keni turp që më fyeni. **4** Edhe sikur t'ë ishte e vërtetë që kam gabuar, gabimi im më përket vetëm mua. **5** Por në rast se doni pikërisht të bëheni kryelartë me mua duke më qortuar pér objektin e turpit tim, **6** mësoni atéherë që Perëndia më ka trajtuar në mënyrë

të padrejtë dhe më ka zënë në rrjetat e tij. 7 Ja, unë bërtas: "Dhunë!", por nuk kam asnjë përgjigje; bërtas pér ndihmë, por drejtësi nuk ka! 8 Më ka prerë rrugën dhe kështu nuk mund të kaloj; pérhapi terrin në rrugën time. 9 Më ka zhveshur nga nderi im dhe më ka hequr nga koka kurorën. 10 Më ka shkatërruar nga të gjitha anët dhe unë po shkoj; e ka shkular si një dru shpresën time. 11 Zemërimi i tij kundër meje është, ndezur dhe më konsideron si armik të tij. 12 Ushtarët e tij kanë ardhur të gjithë së bashku dhe kanë ndërtuar rrugën e tyre kundër meje; kanë ngritur kampin e tyre rreth çadrës sime. 13 Ai ka larguar nga unë vëllezërit e mi, dhe të njohurit e mi janë bërë plotësisht të huaj me mua. 14 Farefisi im më ka braktisur dhe miqtë e mi të ngushtë më kanë harruar. 15 Shërbëtorët dhe shërbëtoret e mi më trajtojnë si një njeri të huaj, në sytë e tyre jam një i huaj. 16 Thérras shërbëtorin tim, por ai nuk përgjigjet; duhet t'i lutem me gojën time. 17 Fryma ime është e neveritshme pér gruan time, dhe jam i neveritshëm edhe pér fëmijët e barkut tim. 18 Edhe fëmijët më përcëmojnë; në rast se provoj të ngrihem, flasin kundër meje. 19 Tërë miqtë më të ngushtë kanë lemeri prej meje, edhe ata që doja janë ngritur kundër meje. 20 Kockat e mia i njiten lëkurës sime dhe mishit tim dhe nuk më ka mbetur veç se lëkura e dhëmbëve. 21 Mëshiromëni, mëshiromëni, të paktën ju, miqtë e mi, sepse dora e Perëndisë më ka goditur. 22 Pse më persekutoni si bën Perëndia dhe nuk ngopeni kurrë me mishin tim? 23 Ah sikur fjalët e mia të ishin të shkruara; ah sikur të kishin zënë vend në një libër; 24 sikur të ishin të gdhendura pérjetë mbi një shkëmb me një stil prej hekuri dhe me plumb! 25 Por unë e di që Shpëtimtari im jeton dhe që në fund do të ngritet mbi tokë. 26 Mbas shkatërrimit të lëkurës sime, në mishin tim do të shoh Perëndinë. 27 Do ta shoh unë vetë; sytë e mi do ta sodisin, dhe jo një tjetër. Po më shkrijhet zemra. 28 Në rast se thoni: "Pse e persekutojmë?", kur rrënja e këtyre të këqijave ndodhet tek unë, 29 ju druani pér veten tuaj shpatën, sepse zemërimi sjell ndëshkimin e shpatës, me qëllim që të dini që ekziston një gjykim".

20 Atëherë Zofari nga Naamathi u përgjigj dhe tha: 2 "Për këtë mendimet e mia më shtynjë të përgjigjem, pér shkak të shqetësimit që ndjej brenda vetes sime. 3 Kam dëgjuar një qortim që më turpérion, por fryma ime më shtyn të përgjigjem ashtu si e gjykoj. 4 A nuk e di ti që gjithnjë, qysh prej kohës që njeriu u vu mbi tokë, 5 triumfi i të këqijave zgjat pak dhe gjëzimi i të pabesëve zgjat vetëm një çast? 6 Edhe sikur madhështia e tij të arrinte deri në qjell dhe koka e tij të prekte retë, 7 ai do të vdesë pér gjithmonë si jashtëqitjet e tij; ata që e kanë parë do të thonë: "Ku është?". 8 Do të fluturojë si një èndëri dhe nuk do të gjendet më; do të zhduket si një vegim nate. 9 Syri që e shihte, nuk do ta dallojë më; edhe banesa e tij nuk do ta shohë më. 10 Bijtë e tij do të kërkojnë të fitojnë favorin e të varfëreve dhe duart e tij do të rivendosin pasurinë e tij. 11 Forca rinore që i mbushte kockat do të dergjet në pluhur bashkë me të. 12 Edhe sikur e keqja të jetë e èmbël në gojën e tij, ai e fsheh atë nën gjuhë, 13 nuk lejon që të dalë që andej por vazhdon ta mbajë në gojë. 14 Por ushqimi i tij, që është në zorrët e veta transformohet dhe bëhet një helm gjarpëri brenda

tij. 15 Ai do të vjellë pasuritë që ka gjalltitur; vetë Perëndia do t'a nxjerrë nga barku. 16 Ai ka thithur helm gjarpëri, gjuha e një nepërke do ta vrasë. 17 Nuk ka pér të parë më lumenj as pérrenj që rrjedhin me mjaltë dhe gjalpë. 18 Do të kthejë atë pér të cilën është lodhur pa e vénë aspak në gojë; nuk do të ketë asnjë gjëzim nga pérfitimet e tregtisë së tij. 19 Sepse ka shtypur dhe braktisur të varfrin, ka shtënë në dorë me forcë një shtëpi që nuk e kishte ndërtuar. 20 Duke qenë se lakmia e tij nuk ka njohur kurrr qetësi, ai nuk do të shpëtøjë asgjë nga gjërat që déshironte aq shumë. 21 Asgjë nuk do t'i shpëtøjë pangopësisë së tij, prandaj mirëqënia e tij nuk do të zgjasë. 22 Kur të jetë në kulmin e bollékut do të gjendet ngushtë; dora e të gjithë atyre që vuajnë do të ngritet kundër tij. 23 Kur të jetë bërë gati pér të mbushur barkun, Perëndia do të dérgojë mbi të zjarrin e zemërimit të tij, që do të bjerë mbi tē kur të jetë duke ngrënë. 24 Ai mund të shpëtøjë nga një armë prej hekuri, por atë do ta shpojë një hark prej bronzi. 25 Nxirret shigjeta që del nga trupi i tij, maja e shndritshme del nga vrieri i tij, atë e pushton tmerri. 26 Errësirë e plotë është caktuar pér thesaret e tij; do ta konsumojë një zjarr jo i nxitur; ata që kanë mbetur në çadrën e tij do të jenë në ankth. 27 Qielli do të zbulojë paudhësinë e tij dhe toka do të ngritet kundër tij. 28 Të ardhurat e shtëpisë së tij do t'i merren, do t'i marrin në ditën e zemërimit të tij. 29 Ky është fati që Perëndia i cakton njeriut të keq, trashëgimi që i është dhënë nga Perëndia.

21 Atëherë Jobi u përgjigj dhe tha: 2 "Dëgjoni me kujdes atë që kam pér të thënë, dhe kjo të jetë kënaqësia që më jepni. 3 Kini durim me mua dhe më lini të flas dhe, kur të kem folur, edhe talluni me mua. 4 A ankohem vallë pér një njeri? Dhe pse fryma ime nuk duhet të trishotohet? 5 Shikomëni dhe habituni, dhe vini dorën mbi gojë. 6 Kur e mendoj, më zë frika dhe mishi im fillon të dridhet. 7 Pse, pra, jetojnë të pabesët dhe pse plaken dhe shtojnë pasuritë e tyre? 8 Pasardhësit e tyre fuqizohen bashkë me ta nën vështimet e tyre dëgjimet e tyre lulëzojnë në sytë e tyre. 9 Shtëpitë e tyre janë në siguri, pa tmerri, dhe fshikulli i Perëndisë nuk rëndon mbi ta. 10 Demi i tyre mbars dhe nuk gabon, lopa e tyre pjell pa déshuart. 11 Dërgojnë jashtë si një kope të vegilit e tyre dhe bijtë e tyre hedhin valle. 12 Këndojnë në tingujt e timpanit dhe të qestes dhe kënaqen me zérin e flautit. 13 I kalojnë në mirëqënie ditët e tyre, pastaj një çast zbrresin në Sheol. (Sheol h7585) 14 Megjithatë i thonin Perëndisë: "Largohu nga ne, sepse nuk déshirojmë aspak të njohim rrugët e tua. 15 Kush është i Plotfuqishmi të cilit duhet t'i shërbejmë? Ç'pérfitojmë veç kësaj kur e lusim?". 16 Ja, begatia e tyre a nuk është vallë në duart e tyre? Këshilla e të pabesëve është mjaft larg meje. 17 Sa herë shuhet llamba e të këqijve ose shkatërrimi bie mbi ta, vuajtjet që Perëndia cakton në zemërimin e tij? 18 A janë ata si kashta përparrë erës ose si byku që e merr me vete stuhia? 19 Ju thoni se Perëndia ruan dënimin e paudhësisë së dikujt pér bijtë e tij. Ta shpaguajë Perëndia, që ai të mund ta kuptojë. 20 Të shohë me sytë e tij shkatërrimin e vet dhe të pijë nga zemërimi i të Plotfuqishmit! 21 Çfarë i hyr në punë në fakt shtëpia e tij mbas vdekjes, kur numri i muajve të tij është mbushur? 22 A mundet ndokush t'i

mësojë Perëndisë njohuri, atij që gjykon ata që ndodhen atje lart? **23** Dikush vdes kur ka plot fuqi, i qetë dhe i sigurt; **24** ka kovat plot me qumësht dhe palca e kockave të tij eshtë e freskët. **25** Një tjetër përkundrazi vdes me shpirt të hidhëruar, pa pasë shijuar kurrë të mirën. **26** Që të dy dergjen bashkë në pluhur dhe krimbat i mbulojnë. **27** Ja, unë i njoh mendimet tuaja dhe planet me të cilat doni të ushtronit dhunën kundër meje. **28** Në fakt ju thoni: "Ku eshtë shtëpia e princit, dhe ku eshtë çadra, banesa e njerëzve të këqij"? **29** Nuk i keni pyetur ata që udhëtojnë dhe nuk i njihni shenjat e tyre? **30** Njerëzit e këqij në fakt shpëtojnë ditën e shkatërrimit dhe çohen në shpëtim ditën e zemërimit. **31** Kush e qorton pér sjelljen e tij dhe kush i jep shpagim pér atë që ka bérë? **32** Atë e çonjë në varr dhe i bëjnë roje varrit të tij. **33** Plisat e luginës do të janë të ëmbël pér të; tërë njerëzia do ta ndjekë, ndërsa një mori pa fund i shkon para. **34** Si mund të më ngushëlloni pra, me fjalë të kota, kur nga fjalët tuaja nuk mbetet veçse gjenjeshtra".

22 Atëherë Elifazi nga Temani u përgjigj dhe tha: **2** "A mundet vallë njeriu t'i sigurojë ndonjë përfitim Perëndisë? Me siguri i urti i sjell të mirë vetvetes. **3** Çfarë kënaqësie ka prej saj i Plotfuqishmi, në rast se ti je i drejtë, ose çfarë përfitimi ka në qoftë se ti ke një sjellje të ndershme? **4** Mos vallë nga frika që ka prej teje ai ndëshkon dhe hyn në gjyq me ty? **5** Apo ka gjasë më shumë se kjo ka si shkak ligësinë tënde të madhe dhe fajet e tua të shumta? **6** Pa arsyë në fakt ti merri pengje nga vëllezërit e tu dhe i zhvishje të zhveshurit nga rrobat e tyre. **7** Nuk i jepje ujë të lodhurit dhe i refuzoje bukën të uriturit. **8** Toka i përkiste njeriut të fuqishëm dhe banonte në të njeriu i nderuar. **9** E ktheje gruan e ve me duar bosh, dhe krahët e jetimëve ishin të këputur. **10** Ja pse je rrrethuar kudo nga leqe dhe drithma të papritura të turbullojnë, **11** ose një errësirë nuk të lejon të shikosh dhe një vërsim uji të përmbyt. **12** A nuk eshtë Perëndia lart në qiej? Shiko yjet e larta, sa lart ndodhen! **13** Dhe ti thua: "Çfarë di Perëndia? A mund të gjykojë nëpërmjet territ të dendur? **14** Re të dendura e mbulojnë dhe kështu nuk mund të shikojë, dhe shëtit mbi kupén e qiejve". **15** A dëshiron ti të ndjekësh rrugën e lashtë të pëershkuar prej kohe nga njerëzit e këqij, **16** që e çuan larg para kohe, dhe themelin e të cilëve e mori një lum që vërvshonte? **17** Ata i thonin Perëndisë: "Largohu nga ne! Çfarë mund të na bëjë i Plotfuqishmi?". **18** Megjithatë Perëndia ua kishte mbushur shtëpitë me të mira. Por unë u rri larg këshillave të të pabesëve. **19** Të drejtët e shohin këtë dhe gëzohen, dhe i pafajmi tallet me ta; **20** po, me siguri, armiqëtanë po shkatërrohen, dhe zjarri po përpinq atë që mbetet. **21** Pajtaho, pra, me Perëndinë dhe do të kesh siguri; kështu do të kesh mirëqenie. **22** Prano udhëzime nga goja e tij dhe shtjeri fjalët e tij në zemrën tënde. **23** Në rast se kthehes tek i Plotfuqishmi, do të rimëkëmbesh; në qoftë se largon paudhësinë nga çadrat e tua. **24** dhe u hedh arin në pluhur dhe arin e Ofirit ndër gurët e përroit, **25** atëherë i Plotfuqishmi do të jetë ari yt, thesari yt prej argjendi. **26** Sepse atëherë do të gjesh kënaqësinë tënde tek i Plotfuqishmi dhe do të ngresh ftyrën në drejtim të Perëndisë. **27** Do t'i lutesh dhe ai do të të plotësojë dëshirën dhe ti do të realizosh kushtet që ke

lidhur. **28** Do të vendosësh një gjë dhe ajo do të dalë mbarë, dhe mbi udhën tënde do të shkëlqejë drita. **29** Kur do të poshtërojnë, ti do të thuash: "Ngritura do të vijë". Ai do të përkrahë të përlururin **30** dhe do të çirojë edhe atë që nuk eshtë i pafajmë; po, ai do të çirohet nga shkaku i pastërisë së duarve të tua".

23 Atëherë Jobi u përgjigj dhe tha: **2** "Edhe sot vajtimi im eshtë i dhimbshém; dora ime eshtë e dobët pér shkak të rënkimit tim. **3** Ah, sikur të dija ku ta gjaja, që të mund të arrija deri në fronin e tij! **4** Do ta parashtroja çështjen time para tij, do ta mbushja gojën time me argumente. **5** Do të dija fjalët me të cilat do të më përgjigj, dhe do të kuptoja atë që kishte pér të më thënë. **6** A do të më kundërshtonte me forcë të madhe? Jo, përkundrazi do të më kushtonte vëmendje. **7** Atje njeriu i drejtë do të mund të diskutonte me të, kështu gjyqtari im do të më shpalte të pafajshëm përfjetë. **8** Ja, po shkoj në lindje, por aty nuk eshtë; në perëndim, por nuk e shoh; **9** vepron në veri, por nuk e shoh; kthehet nga jugu, por nuk arrij ta shikoj. **10** Por ai e njeh rrugën që unë kam marrë; sikur të më provonte, do të dilja si ari. **11** Këmba ime ka ndjekur me përpikmëri gjurmët e tij, i jam përbajtur rrugës së tij pa devijuar; **12** nuk jam larguar nga urdhërimet e buzëve të tij, përfitova shumë nga fjalët që kanë dalë prej gojës së tij më tepër se nga racioni tim i ushqimit. **13** Por atij nuk i gjendet shoku, kush, pra, mund ta ndryshojë? Atë që do, ai e bën, **14** kështu ai do të realizojë plotësisht atë që ka dekretuar kundër meje, dhe plane të tilla ka mjaft të tjera. **15** Prandaj në prani të tij e ndjej veten të tmerruar; kur e mendoj këtë, ia kam frikën atij. **16** Perëndia ma ligështon zemrën, i Plotfuqishmi më tmerron. **17** Sepse nuk u asgjësova përparrat territ; dhe ai nuk e fshehu terrin e dendur nga ftyra ime".

24 "Pse vallë i Plotfuqishmi nuk i rezervon vetes kohëra dhe ata që e njohin nuk shohin ditët e tij? **2** Disa zhvendosin kufijtë, marrin me forcë kopetë dhe i çonjë në kullotë; **3** u marrin gomarin jetimëve dhe marrin peng kaun e gruas së ve; **4** i shtyjnë jashtë rruge nevojtarët, kështu tërë të varfrit e vendit janë të detyruar të fshihen. **5** Ja ku janë, si gomarë të egjër në shkretëtirë dalin në punën e tyre herët në mëngjes pér të kérkuar ushqim; shkretëtira jep ushqim pér ta dhe pér bijtë e tyre. **6** Mbledhin forazhin e tyre në fushat dhe mbledhin vilet e pavjela në vreshtin e të pabesit. **7** E kalojnë natën lakuriq, pa rroba, dhe nuk kanë me se të mbulohen nga të ftotit. **8** Të lagur nga rrebeschet që vijnë nga malet, pér mungesë strehe shtrëngohen pas shkëmbinjve. **9** Të tjerë e rrëmbejnë nga gjiri jetimin dhe marrin pengje nga të varfrit. **10** E detyrojnë të varfrin të shkojë pa rroba dhe u marrin duajt të uriturve. **11** Bëjnë vaj midis mureve të të pabesëve, e shtrypnini rrushin në trokull, por kanë etje. **12** Vajtimi i atyre që po vdesin ngrihet nga qyteti, shpirti i të plagosurve kérkon ndihmë, por Perëndia nuk i vë mend të keqes që u ka bërë. **13** Të tjerë janë armiq të dritës, nuk njohin rrugët e saj dhe nuk qëndrojnë në shtigjet e saj. **14** Vrasësi ngrihet në të gdhirë, pér të vrarë të varfrin dhe nevojtarin; natën përkundrazi sillet si vjedhësi. **15** Syri i shkelësitet të kurorës bashkëshortore pret muzgun duke menduar: "Askush nuk do të më shohë", dhe vë një vel mbi ftyrën e tij. **16** Natën depërtojnë nëpér shtëpitë; ditën rrinë myllur; nuk e

njohin driten. 17 Mëngjesi është për ta si hija e vdekjes, sepse ata i njohin mirë tmerret e hijes së vdekjes. 18 Kalojnë shpejtë mbi sipërfaqen e ujërave, pjesa e tyre është e mallkuar mbi tokë, dhe askush nuk do të hynte më në vreshtat e tyre. 19 Ashtu si thatësia dhe vapa tretin ujërat e déborës, kështu bën edhe Sheoli me atë që ka mëkatuar. (**Sheol h7585**) 20 Gjiri i nënës e harron, krimbat e hanë duke e shijuar; atë nuk do ta kujtojnë më; i keqi do të pritet si një dru. 21 Ai gjalltiste gruan shterpë që nuk ka fëmijë dhe nuk i bënte asnjë të mirë gruas së ve! 22 Por Perëndia me forcën e tij tërheq tutje të fuqishmit dhe, në qoftë se shfaqen përsëri, asnjeri nuk mund të jetë i sigurt pér jetën e tij. 23 U jep siguri dhe ata i besojnë asaj; megjithatë sytë e tij kundrojnë rrugët e tyre. 24 Ngrihen pér pak kohë, por pastaj nuk janë më; rrëzohen dhe çohen tutje si gjithë të tjerët; priten si kokat e kallinjve të grurit. 25 Në qoftë se nuk është kështu, kush mund të më përgënjeshtrojë dhe të shfuqizojë vlerën e fjalëve të mia?".

25 Atëherë Bildadi nga Shuahu u përgjigji dhe tha: "2 Atij i përkasin sundimi dhe terrori: ai sjell paqen në vendet e tij shumë të larta. 3 A mund të llogariten vallë ushtritë e tij? Dhe mbi kë nuk del drita e tij? 4 Si mund të jetë, pra, njeriu i drejtë përparrë Perëndisë, ose si mund të jetë i pastër një i lindur nga një grua? 5 Dhe në se edhe hëna nuk shkëlqen dhe yjet nuk janë të pastër në sytë e tij, 6 aq më pak njeriu, që është një vemje, biri i njeriut që është një krimb!".

26 Atëherë Jobi u përgjigji dhe tha: "Si e ke ndihmuar të dobëtin, 2 ose si e ke ndihmuar krahun pa forcë? 3 Si e ke këshilluar atë që nuk ka dituri, dhe çfarë njohurish të mëdha i ke komunikuar? 4 Kujt ia ke drejtuar fjalët e tua, dhe e kujti është fryma që ka dalë prej teje? 5 Të vdekurit dridhen nën ujërat, dhe kështu bëjnë edhe banorët e tyre. 6 Para atij Sheoli është i zbuluar, Abadoni është pa vel. (**Sheol h7585**) 7 Ai shtrin veriun në zbrazëti dhe e mban tokën pezzull mbi hiçin. 8 I mbyll ujërat në retë e tij, por ato nuk çahen nën peshën e tyre. 9 E mbulon pamjen e frontit të tij, duke shtrirë mbi të retë e tij. 10 Ka shënuar një kufi të veçantë mbi sipërfaqen e ujërave, në kufirin e drithës me terrin. 11 Kollonat e qelliit dridhen dhe habiten nga kërcënimi i tij. 12 Me forcën e tij qetëson detin, me zgjuarsinë tij ka rrëzuar Rahabin. 13 Me Frymën e tij ka zbuluar qiej, dora e tij ka shpuar tejpërtej gjarpërin dredharak. 14 Ja, këto janë vetëm thekët e veprave të tij. Ç'murmurimë të lehtë të tij arrijmë të dégjojmë! Por vallë kush do të arrijë të kuptojë gjémimin e fuqisë së tij?

27 Jobi e mori fjalën përsëri dhe tha: "2 Ashtu si rron Perëndia që më ka hequr të drejtën time dhe i Plotfuqishmi që më ka hidhëruar shpirtin, 3 deri sa të ketë një frymë jete tek unë dhe të jetë fryma e Perëndisë në flegrat e hundës sime, 4 buzët e mia nuk do të thonë asnjë ligësi, as gjihu imë nuk ka për të shqiptuar asnjë gjë të rreme. 5 Nuk do të pranoj që ju keni të drejtë; deri në regëtimat e fundit nuk do të heq dorë nga ndershmëria ime. 6 Do të qëndroj i patundur në drejtësinë time, pa bërë lëshime; zemra nuk më qorton asnjë nga ditët e mia. 7 Armiku im qoftë si njeriu i keq, dhe ai që ngrihet kundër meje

ashtu si njeriu i padrejtë. 8 Çfarë shprese mund të ketë në fakt i pabesi, edhe sikur të arrijë të sigurojë fitime, kur Perëndia i heq jetën? 9 A do ta dégjojë Perëndia britmën e tij, kur mbi të do të bjerë fatkeqësia? 10 A do t'i vérë kënaqësítë e tij vallë tek i Plotfuqishmi dhe do të kérkojë ndihmën e Perëndisë në çdo kohë? 11 Do t'ju jap mésime mbi fuqinë e Perëndisë, nuk do t'ju fsheh qëllimet e të Plotfuqishmit. 12 Por ju të gjithë i keni vënë re këto gjëra, pse, pra, silleni në mënyrë kaq të kotë? 13 Ky është fati që Perëndia i rezervon njeriut të keq, trashëgimia që njerëzit që përdorin dhunën marrin nga i Plotfuqishmi. 14 Në rast se ka një numër të madh bijsh, këta i destinohen shpatës, dhe trashëgimtarët e tij nuk do të kenë bukë pér t'u ngopur. 15 Ata që do të mbijetojnë pas tij do të varrosen nga vdekja dhe të vejet e tyre nuk do të qajnë. 16 Në rast se grumbullon argjend si pluhur dhe mbledh rrrobe si baltë, 17 ai i grumbullon, por do t'i veshë i drejti, dhe argjendin do ta ndajë i pajafimi. 18 Ai ndërtón shtëpinë e tij si një mole, si një kasolle që e ka bërë një rojtar. 19 I pasuri bie në shtrat, por nuk do të bashkohet me njerëzit e tij; hap sytë dhe nuk është më. 20 Tmerri e kap në befasi si ujërat; në mes të natës një furtunë e rrëmbejn tinëzisht. 21 Era e lindjes e merr me vete dhe ai ikën, e fshin nga vendi i tij si një vorbull. 22 Ajo sulet kundër tij pa mëshirë, ndërsa ai kérkon në mënyrë të dëshpëruar të shpëtojë nga ajo dorë, 23 njerëzia duartrokët në mënyrë tallëse pér të dhe fërshëllen kundër tij nga vendi ku ndodhet".

28 "Me siguri ka një minierë pér argjendin dhe një vend ku bëhet rafinimi i arit. 2 Hekuri nxirret nga toka dhe guri i shkrirë jep bakrin. 3 Njeriu i jep fund territ dhe hulumton thellësitet më të mëdha në kërkim të gurëve të varrosur në terr dhe në hijen e vdekjes. 4 Ai çel një pus larg vendbanimit, në vende të harruara nga këmbësorët; janë pezull dhe lëkunden larg njerëzve. 5 Sa pér tokën, prej asaj del buka, por nga poshtë është e trazuar nga zjarri. 6 Gurët e saj janë banesa e safirëve dhe përmbajnë pluhur ari. 7 Shpendi grabitqar nuk e njeh shtegun dhe as syri i skifterit nuk e ka parë kurrë. 8 Bishat e egra nuk e kanë përshkruar dhe as luani nuk ka kaluar kurrë andej. 9 Njeriu vë dorë mbi strallin dhe i rrëzon malet nga rrënjet. 10 Hap galeri ndër shkëmbinj dhe syri i tij sheh gjithçka që është e çmuar. 11 Zë rrjedhat ujore që të mos rrjedhin, dhe nxjerr në drithë gjérat e fshehura. 12 Po ku mund ta gjesht diturinë, dhe ku është vendi i zgjuarsisë? 13 Njeriu nuk ua di vlerën dhe ajo nuk gjendet mbi tokën e të gjallëve. 14 Humnera thotë: "Nuk është tek unë"; deti thotë: "Nuk qëndron pranë meje". 15 Nuk përfthohet duke e shkëmbyer me ar të rafinuar as blihet duke peshuar argjend. 16 Nuk shtihet në dorë me arin e Ofirit, me oniksin e çmuar ose me safirin. 17 Ari dhe kristali nuk mund të barazohen me të dhe nuk këmbehet me enë ari të kulluar. 18 Korali dhe kristali as që meritojnë të përmenden; vlera e diturisë është më e madhe se margaritarët. 19 Topazi i Etiopisë nuk mund të barazohet dhe nuk mund të vlerësohet me ar të kulluar. 20 Por atëherë nga rrjedhat dituria dhe ku e ka selinë zgjuarsia? 21 Ajo u fshihet syve të çdo të gjalli, është e mbuluar pér zojtë e qelliit. 22 Abadoni dhe vdekja thonë: "Kemi dégjuar të flitet pér të me veshët tonë". 23 Vetëm Perëndia njeh

rugën e saj, vetëm ai e di ku ndodhet, **24** sepse ai vë re skajet e tokës dhe sheh tërë ato që ndodhen nën qiejt. **25** Kur caktoi peshën e erës dhe u caktoi ujërave një masë, **26** kur bëri një ligj pér shiun dhe një rrugë pér vetëtimën e bubullimave, **27** atëherë pa dhe e tregoi, e vendosi dhe madje e hetoi, **28** dhe i tha njeriut: "Ja, të kesh frikë nga Zoti, kjo éشتë dituri, dhe t'i largohesh së keqes éشتë zgjuarsi".

29 Jobi e rifilloi ligjëratën e tij dhe tha: **2** "Ah, sikur të isha si në muajt e së kaluarës, si në ditët kur Perëndia më mbronte, **3** kur llamba e tij shkëlqente mbi kokën time dhe me dritën e saj ecja në mes të errësirës; **4** siç isha në ditët e pjekurisë sime, kur mendja e fshehtë e Perëndisë kujdesej pér çadrën time, **5** kur i Plotfuqishmi ishte akoma me mua dhe bijtë e mi më rrini përqark; **6** kur laja këmbët e mia në gjalpë dhe shkëmbi derdhë pér mua rrëke vaji. **7** Kur dilia ne drejtim të portës së qytetit dhe ngrija froni tim në shesh, **8** të rinjtë, duke më parë, hiqeshin mënjanë, pleqtë ngriheshin dhe qëndronin më këmbë; **9** princat ndërprisnin bisedat dhe vinin dorën mbi gojë; **10** zëri i kërreve bëhej më i dobët dhe gjuha e tyre ngjitej te qielizza. **11** veshi që më dëgjonte, më shpalte të lumtur, dhe syri që më shihte, dëshmonte pér mua, **12** sepse çlroja të varfrin që klithët pér ndihmë, dhe jetimin që nuk kishte njeri që ta ndihmonte. **13** Bekimi i atij që ishte duke vdekur zbriste mbi mua dhe unë e gëzoja zemrën e gruas së ve. **14** Isha i veshur me drejtësi dhe ajo më mbulonte; drejtësia ime më shërbente si mantel dhe si çallmë. **15** Isha sy pér të verbérin dhe këmbë pér çalamarin; **16** isha një baba pér të varfrit dhe hetoja rastin që nuk nijhja. **17** I thyeja nofullat njeriut të keq dhe rrëmbeja gjahun nga dhëmbët e tij. **18** Dhe mendoja: "Kam pér të vdekur në folenë time dhe do të shumëzoj ditët e mia si rëra; **19** rrënjetë e mia do të zgjaten në drejtim të ujërave, vesa do të qëndrojë tërë natën në degën time; **20** lavdia ime do të jetë gjithnjë e re tek unë dhe harku im do të fitojë forcë të re në dorën time". **21** Të pranishmit më dëgjonin duke pritur dhe heshtnin pér të dégjuar këshillën time. **22** Mbas fjalës sime ata nuk përgjigjeshin, dhe fjalët e mia binin mbi ta si pika vese. **23** Më prisnin ashtu si pritet shiu dhe hapnin gojën e tyre si pér shiun e fundit. **24** Unë u buzëqeshja kur kishin humbur besimin, dhe nuk mund ta pakësonin dritën e ftyrës sime. **25** Kur shkoja tek ata, utesha si krytar dhe rrjia si një mbret midis trupave të tij, si një që ngushëllon të dëshpëruarit.

30 "Tani përkundrazi më të rinjtë se unë më përqeshin, ata që etërit e tyre nuk do të kishin pranuar t'i vija midis qenve të kopesë sime. **2** Fundja, pér çfarë do të më shërbente forca e duarve të tyre? Fuqia e tyre éshtë shkatërruar. **3** Të sfilitor nga mizerja dhe nga uria, ikin natën në shketëritën e shkretuar dhe shterpë, **4** duke shkulur bar të hidhur pranë gëmushave dhe rrënje gjineshtre pér ushqimin e tyre. **5** Janë përzënë nga mqediset prej njerëzve që ulërinjë prapa tyre si të ishin vjedhës. **6** Janë të detyruar të jetojnë në skërkat e luginave, në shpellat e tokës dhe midis shkëmbinjve; **7** ulërinjë midis kaçubeve dhe shtrëngohen bashkë nën ferrishtat; **8** njerëz budallenj, po, njerëz pa vlerë, të débuar nga vendi i tyre. **9** Tani jam bëre kënga e tyre e talljes, po, jam bëre gazi i tyre. **10** Kanë tmerr nga unë,

rrinë larg meje dhe nuk ngurrojnë të më pështyjnë në fytyrë. **11** Meqenëse Perëndia ka lëshuar disi litarin e çadrës sime dhe më ka poshtëuar, ata kanë thyer çdo fre para meje. **12** Këta zuzarë çohen në të djathtën time, i shtyjnë larg këmbët e mia dhe përgatitin kundër meje rrugët që të më shkatërhojnë. **13** Prishin rrugën time, keqësosnjë fatkeqësinë time, megjithëse askush nuk i ndihmon. **14** Afrohen si nëpërmjet një të çare të madhe, sulen kundër meje si një stuhi. **15** Më sulmojnë tmerre; gjuajnë nderin tim si era, dhe begatia ime zhavaritet si një re. **16** Unë shkrihem përbrenda, dhe ditët e hidhërimit më kanë pushtuar. **17** Natën ndjej sikur më shpojnë kockat, dhe dhembjet më brejnë pa pushim. **18** Nga dhuna e madhe rrobat e mia deformohen, më shtrëngojnë përreth si jaka e mantelit tim. **19** Ai më ka hedhur në baltë dhe jam bëre si pluhuri dhe hiri, **20** Unë të bërtas ty, dhe ti nuk më përgjigjesh; të rri përpëra, por ti rri duke më shikuar. **21** Je bëre mizor me mua; më përndjek me fuqinë e dorës sate. **22** Më ngre lart mbi erën, bën që të eci kaluar mbi të dhe më zhduk në stuhi. **23** E di në të vërtetë që ti më çon në vdekje, në shtëpinë ku mbidhen gjithë të gjallët. **24** me siguri nuk do ta shtrijë dorën e tij te varri, megjithëse në fatkeqësinë e tij bërtet pér të kërkuar ndihmë. **25** A nuk kam qarë vallë pér atë që ishte në fatkeqësi, dhe a nuk jam hidhëruar pér të varfrin? **26** Kur prisja të mirën, erdhë e keqja; kur prisja dritën, erdhë errësira. **27** Zorrët e mia ziejnë pa pushim, kanë ardhur pér mua ditë vuajtjesh. **28** Shkoj rreth e qark i nxirë, krejt, por jo nga dielli; ngrihem në kuven dhe bërtas pér të kërkuar ndihmë. **29** Jam bëre vëlla me çakallin dhe shok me strucin. **30** Lékura ime që më mbulon éshtë nxirë dhe kockat e mia digjen nga nxehtësia. **31** Qestja ime shérben vetëm pér vajtime dhe flauti im pér tinguj vajtues.

31 "Unë kisha bëre një besëlidhje me sytë e mi; si mund ta fiksoja, pra, shikimin mbi një virgjëreshë? **2** Cili éshtë fati që më ka caktuar Perëndia nga atje lart dhe trashëgimia e të Plotfuqishmit nga vendet e larta? **3** A nuk éshtë vallë fatkeqësia pér njeriun e çorodit dhe mjerimi pér atë që kryen të keqen? **4** Nuk i shikon ai tërë rrugët e mia dhe nuk i numëron të gjitha hapat që bëj? **5** Në rast se kam vepruar me falsitet, ose në rast se këmba ime éshtë shpejtuar të ndjekë mashtrimin, **6** le të më peshojë me një peshore të saktë, dhe Perëndia do ta njohë ndershëmérinë time. **7** Në qoftë se hapat e mia kanë dalë nga rruga e drejtë, dhe në qoftë se zemra ime ka ndjekur sytë e mi, apo në se ndonjë njollë u éshtë ngjitur duarve të mia, **8** le të mbjell unë dhe një tjetër të hajë, dhe pasardhësit e mi u çrrënjosfshin. **9** Në rast se zemra ime éshtë mashtruar nga një grua dhe kam përgjuar në portën e të aférmit tim, **10** gruaja ime le të blauajë pér një tjetër dhe të tjerë u përkulshin mbi të. **11** Sepse kjo do të ishte një mbrapshti, një faq që duhet të dënohet nga gjyqtarët, **12** një zjarr që konsumon deri në Abadon, dhe do të kishte shkatërruar deri në rrënje gjithë të korrat e mia. **13** Në rast se kam hidhur poshtë të drejtën e shërbëtorit tim dhe të shërbëtores sime, kur po grindeshin me mua, **14** çfarë do të bëja kur Perëndia të ngríhei kundër meje, dhe si do t'i përgjigjesha kur të më kërkonte illogari? **15** Ai që më ka bëre mua në barkun e nënës, a nuk e ka bëre edhe atë? A

nuk ka qenë po ai Perëndi që na ka krijuar në bark? 16 Në rast se u kam refuzuar të varfërve atë që dëshironin dhe bëra të veniten sytë e gruas së ve, 17 në rast se e hëngra vetëm copën e bukës pa i dhënë një pjesë jetimit, 18 (por që në rininë time unë e rrita si një baba, dhe që në bark të nënës sime e kam ndihmuar gruan e ve) 19 në rast se kam parë dikë të vdesë pér mungesë rrobasht ose një të varfér që nuk kishte me se të mbulohej, 20 në rast se ijet e tij nuk më kanë bekuar, dhe nuk është ngrohur me leshin e qengjave të mi, 21 në qoftë se kam ngritur dorën kundër jetimit, sepse e dija që do të ndihmoheshat tek porta, 22 supi im u ndafqët nga shpatulla, krahu im u theftë në bërry! 23 Sepse fatkeqësia që vjen nga Perëndia më kall drithma, dhe pér shkak të madhështisë së tij nuk mund të bëj asgjë. 24 Në qoftë se kam pasur besim tek ari, dhe arit të kulluar i kam thënë: "Ti je shpresat ime", 25 në rast se jam gjëzuar sepse pasuritë e mia ishin të mëdha, dhe sepse dora ime ka grumbulluar shumë pasuri, 26 në qoftë se kam shikuar diellin kur shkëlqen ose hënën që shkonte pérpara duke ndritur, dhe zemra ime u mashtrua tinëz dhe goja ime puthi dorën time; 27 edhe ky do të ishte një faj që duhet të dënohet nga gjyqtarët, sepse do të kisha mohuar Perëndinë që rri aty lart. 28 Në rast se jam gjëzuar pér fatkeqësinë e armikut tim dhe u ngrita, sepse e kishte goditur fakeqësia 29 (por unë nuk e lejova gojën time të mëkatonte, duke i uruar të vdesë me një mallkim); 30 në qoftë se njerëzit e çadërs sime nuk kanë thënë: "Kush mund të gjejë një që nuk është ngopur me mishin e tij?". 31 (pérveç kësaj asnjë i huaj nuk e kalonte natën jashtë, sepse i hapja portat e mia udhëtarit); 32 në rast se i kam mbuluar mëkatet e mia si Adami, duke e fshehur fajin tim në gjë, 33 sepse kisha frikë nga turma e madhe dhe përbuzja e familjeve më tmerron, kështu që rrija i heshtur pa dalë nga shtëpia. 34 Ah, sikur të kisha një që të më dëgjonte! Ja firma ime! I Plotfuqishmi të më përgjigjet! Kundërshtari im të shkruarë një dokument, 35 dhe unë do ta mbaja me siguri mbi shpatullat e mia, dhe do ta mbaja si një diademë 36 do t'i jepja llogari pér të gjitha hapat e mia, duke iu paraqitur si një princ. 37 Në qoftë se toka ime bërtet kundër meje dhe brazdat e saj qajnë bashkë me të, 38 në rast se kam ngrënë frytin e saj pa paguar, në rast se u kam nxjerrë frymën e fundit zotërvë të saj, 39 në vend të grurit u rritshin ferra dhe barëra të këqija në vend të elbit". 40 Këtu mbarojnë fjalët e Jobit.

32 Atëherë këta tre njerëz nuk iu përgjigjën më Jobit, sepse ai e ndjente veten të drejtë. 2 Por zemërimi i Elihut, birit të Barakelit, Buzitit, nga fisi i Ramit, u ndez kundër Jobit; zemërimi i tij u ndez, sepse ai e quante veten e tij të drejtë më tepër se Perëndia. 3 Zemërimi i tij u ndez edhe kundër tre miqve të tij, sepse nuk kishin gjetur përgjigjen e drejtë, megjithëse e dénonin Jobin. 4 Elihu kishte pritur pér t'i folur Jobit, sepse ata ishin më të moshuar se ai. 5 Por kur Elihu u bind që në gojën e këtyre tre njerëzve nuk kishte më përgjigje, ai u zemërua. 6 Kështu Elihu, bir i Barakelit, Buzitit, mori fjalën dhe tha: "Unë jam akoma i ri me moshë dhe ju jeni pleq; prandaj ngurrova dhe pata frikë t'ju parashtroj mendimin tim. 7 Thoja: "Do të flasë mosha dhe numri i madh i viteve do t'u mësojë diturinë". 8

Por te njeriu ka një frymë, dhe është fryma i të Plotfuqishmit që i jep zgjuarsinë. 9 Nuk janë detyrimisht të mëdhenjtë që kanë diturinë ose pleqtë që kuptojnë drejtësinë. 10 Prandaj them: Dëgjomëni, do të shtroj edhe unë mendimin tim. 11 Ja, prita fjalimet tuaja, dëgjova argumentat tuaja, ndërsa kërkoni të thonit diçka. 12 Ju kam ndjekur me vëmendje, dhe ja, asnjëri prej jush nuk e bindi Jobin ose nuk iu përgjigji fjalëve të tij. 13 Mos thoni, pra: "Kemi gjetur diturinë; vetëm Perëndia mund ta mundë plotësisht, por jo njeriu!". 14 Ai nuk i ka drejtuar fjalimet e tij kundër meje, prandaj nuk do t'i përgjigjem me fjalët tuaja. 15 Janë hutuar, nuk përgjigjen më, nuk gjejnë fjalë. 16 Duhet të pres akoma, sepse nuk flasin më, rrinë aty pa dhënë asnjë përgjigje. 17 Do të paraqes edhe unë pjesën time, do të shtroj edhe unë mendimin tim. 18 Sepse kam plot fjalë dhe fryma përbrenda më detyron. 19 Ja, gjiri im është si vera që nuk ka një shfrim, si shakujt e rinj, gati pér të plasur. 20 Do të flas, pra, pér të pasur një lehtësim të vogël, do të hap buzët dhe do të përgjigjem. 21 Tani më lejoni të flas pa treguar anësi me asnjë dhe pa i bërë lajka kurrikujt; 22 sepse unë nuk di të bëj lajka, përndryshe Krijuesi im do të më hiqte shpejt nga mesi".

33 "Tani pra, Job, dëgjo atë që kam pér të thënë dhe vëru veshin gjithë fjalëve të mia! 2 Ja, unë po hap gojën dhe gjuha ime flet në gojën time. 3 Fjalët e mia burojnë nga një zemër e drejtë, buzët e mia do të thonë njohuri të pastra. 4 Fryma E Perëndisë më ka krijuar dhe fryma e të Plotfuqishmit më jep jetë. 5 Në rast se mundesh, m'u përgjigj; përgatitë gjithashtu të mbrosh pozitat e tua. 6 Ja, unë jam i barabartë me ty pérpara Perëndisë; edhe unë jam formuar nga argjili. 7 Ja, asnjë frikë nga unë nuk duhet të të lemerisë, dhe dora ime nuk do të rëndoje mbi ty. 8 Por ti u ke thënë veshëve të mi dhe dëgjova tingullin e fjalëve të tua, që thonin: 9 "Una jam i pastër, pa mëkat; jam i pafajmë, nuk ka asnjë faj tek unë. 10 Por Perëndia gjem kundër meje shkaqe armiqësie dhe më konsideron armikun e tij; 11 i fut këmbët e mia në pranga dhe qyrr gjithë hapat e mia". 12 Mirë, pra, unë të them se këtu nuk ka të drejtë, sepse Perëndia është më i madh se njeriu. 13 Pse hahesh me të, kur ai nuk jep llogari pér asnjë nga veprimet e tij? 14 Në fakt Perëndia flet në një mënyrë apo në një tjetër por njeriu nuk e vë re: 15 në një èndërr, në një vegim të natës, kur një gjumë i rëndë i zë njerëzit, kur dremitin në shtretërit e tyre. 16 Atëherë ai hap veshët e njerëzve dhe vulos paralajmërimet që u bën, 17 pér ta larguar njeriun nga veprimet e tij dhe pér ta mbajtur larg nga kryelartësia, 18 pér të shpëtar shpirtin e tij nga gropat dhe pér të penguar që jeta e tij të mbarojë nga shpata. 19 Njeriu paralajmërohet gjithashtu me dhembjen në shtratin e vet dhe me torturën e pandëprerë të kockave të tij, 20 aq sa i neveritet buka dhe madje edhe ushqimet më të shijshme. 21 Mishni konsumohet sa mbyll e hap sytë, ndërsa kockat e tij, që më parë nuk dukeshin, tani dalin jashtë; 22 kështu shpirti i tij i afrohet gropës dhe jeta e tij atyre që sjellin vdekjen. 23 Por në rast se pranë tij ka një engjëll, një interpret, një i vetëm ndër një mijë, që t'i tregojë njeriut detyrën e tij. 24 Perëndisë i vjen keq pér të dhe thotë: "Kurseje që të mos zbrësë në gropë; gjeta shpengimin pér të". 25 Atëherë mishni i tij do të bëhet më i

freskët se kur ishte fëmijë dhe ai do të kthehet në ditët e rinisë së tij. **26** Do t'i lutet fort Perëndisë, do të gjejë hir pranë tij dhe do të mund të sodisë ftyrën e tij me gëzim, sepse Perëndia do ta ketë rivendosur njeriun në drejtësinë e tij. **27** Duke iu drejtuar njerzve, do të thotë: "Kam mëkatuar dhe kam shkelur drejtësinë, dhe nuk u ndëshkova siç e meritoja. **28** Perëndia i ka shpagnar shpirtin tim, që të mos zbriste në gropë dhe jeta ime mund të shohë dritën". **29** Ja, Perëndia e bën këtë dy herë, tri herë me njeriun, **30** për të shpëtuar shpirtin e tij nga gropa dhe për ta ndriçuar me dritën e jetës. **31** Ki kujdes, Jobi, dëgjomë; rri në heshtje, dhe unë do të flas. **32** Në qoftë se ke diçka pér të thënë, përgjigjmu, folë, sepse do të déshiroja të të jepja të drejtë. **33** Përndryshe dëgjomë; hesht dhe unë do të tē mësoj diturinë".

34 Elihu nisi përsëri të flasë dhe tha: **2** "Dëgjoni, o njerz tē urtë, fjalët e mia, dhe ju, njerz tē ditur, ma vini veshin! **3** Sepse veshi i shqyrton fjalët, ashtu si qellza i shijon ushqimet. **4** Le të zgjedhim ne vetë atë që është e drejtë të pranojmë midis nesh atë që është e mirë. **5** Sepse Jobi ka thënë: "Jam i drejtë, por Perëndia më ka hequr drejtësinë time. **6** A duhet të gënjej kundër drejtësë sime? Plaga ime është e pashterueshme, megjithëse jam pa mëkat". **7** Kush është si Jobi, që e pi përqeshjen si ujin, **8** që ecën bashkë me keqberësit dhe shkon bashkë me njerëzit e këqij? **9** Sepse ka thënë: "Nuk i vlen fare njeriut tē vendosë kënaqësinë e tij te Perëndia". **10** Më dëgjoni, pra, o njerz me mend! Qoftë larg Perëndisë paudhësia dhe ligësia qoftë larg të Plotfujishmit! **11** Sepse ai ia kthen njeriut sipas veprave të tij dhe secilin e bén të gjejë shpérblimin pér sjelljen e tij. **12** Sigurisht Perëndia nuk kryen tē keqen dhe i Plotfujishmi nuk shtrembérin drejtësinë. **13** Kush i ka besuar kujdesin pér tokën, ose kush e ka vendosur mbi téré botën? **14** Në qoftë se Perëndia duhet tē vendoste në zemër tē vet tē tërhoiqte mbi vete Frymën e tij dhe frymën e tij, **15** qđo mish do tē shkatërrohej njëkohësisht, dhe njeriu do tē kthejë në pluhur. **16** Në qoftë se ke mend, dëgioje këtë, vér veshin pér tē dëgjuar atë që po tē them. **17** A mund tē qeverisë ai që urren drejtësinë? A guxon ti tē dënosh tē Drejtin, tē Fufishmin? **18** Ai që i thotë një mbreti: "Je pér t'u pérburuz" dhe princave: "Jeni tē këqij". **19** Por ai nuk bén asnjë anësi me tē mëdhenjtë dhe as e konsideron tē pasurin më tepër se tē varfrin, sepse tē gjithë janë vepra e duarve të tij. **20** Në një çast ata vdesin; në mesin e natës njerëzia tronditet dhe zhduket, tē fuqishmit çohen tutje pa dorë njeriu. **21** Sepse ai i mban sytë te rrugët e njeriut, dhe shikon téré hapat e tij. **22** Nuk ka terr as hije vdekjeje, ku mund tē fshihen njerëzit e këqij. **23** Në fakt Perëndia nuk ka nevojë ta kqyrë gjatë një njeri para se ta nxjerrë pér gjykim para tij, **24** Ai i ligështon tē fuqishmit pa bërë hetim dhe vë tē tjerë në vendin e tyre. **25** Duke qenë se i njeh veprat e tyre, i rrëzon natën dhe ata shkatërrohen; **26** i godet si njerz tē këqij para syve tē gjithëve, **27** sepse janë larguar nga ai pa u kujdesur pér rrugët e tij, **28** deri sa tē arrijë tek ai britma e tē varfrit, sepse ai dëgjon britmën e tē pikelluarve. **29** Kur Perëndia jep qetësinë, kush do ta dënojë? Kur fsheh ftyrën e tij, kush do tē mund ta shikojë, qoftë kundër një kombi të téré ose kundër një njeriu tē vetëm, **30** pér tē penguar që i pabesi tē mbretërojë dhe që populli tē zihet ndër leqe? **31** Dikush mund t'i thotë Perëndisë: "Unë e

mbart fajin tim, po nuk do ta bëj më tē keqen; **32** tregomë atë që nuk arrij tē shikoj; në rast se kam kryer ndonjë paudhësi, nuk do ta bëj më?" **33** A duhet tē tē shpérblejë ai në bazë tē konditave tē tua, sepse ti nuk pranon gjykimin e tij? Ti duhet tē zgjedhësh dhe jo unë; prandaj thuaq atë që di. **34** Njerëzit me mend; si qđo njeri i urtë që më dëgjoni, do tē më thonë: **35** "Jobi flet pa mend, fjalët e tij nuk kanë dituri". **36** Le tē provohet Jobi deri në fund, sepse përgjigjet e tij janë si ato tē njerzve tē këqij, **37** sepse i shton mëkatit tē tij revoltën, rreh duart mes nesh dhe i shumëzon fjalët e tij kundër Perëndisë".

35 Elihu vazhdoi tē flasë dhe tha: **2** "A tē duket një gjë e drejtë kur thua: "Jam më i drejtë se Perëndia"? **3** Në fakt ke thënë: "Çdobi ke? Çfarë dobie do tē kisha nga mëkatim?". **4** Do tē tē përgjigjim ty dhe miqve tē tu bashkë me ty. **5** Sodite qjellin dhe shiko me kujdes; shih retë, që ndodhen më lart se ti. **6** Në qoftë se ti mëkaton, çfarë efekti ka mbi tē? Në qoftë se ti i shumëzon prapësitet e tua çfarë dëmi i shkakton? **7** Në rast se je i drejtë, çfarë i jep, ose çfarë merr ai nga dora jote? **8** Ligësia jote mund tē dërmtojë vetëm një njeri si ti, dhe drejtësia jote mundet t'i sjellë vetëm dobi birit tē një njeriu. **9** Ngrihet zëri pér numrin e madh tē shtypjeve, ngrihet zëri pér tē kërkuar ndihmë pér shkak tē dhunës së tē fuqishmëve; **10** por asnjeri nuk thotë: "Ku është Perëndia, krijuesi im, që natën tē jep këngë gëzimi, **11** që na mëson më tepër gjëra se sa kafshëve të fushave dhe na bén më tē urtë se zojtitë e qjellit?" **12** Kështu ngrihen zëra, por ai nuk përgjigjet pér shkak tē krenarisë së njerzëve tē këqij. **13** Me siguri Perëndia nuk ka pér t'i dëgjuar ligjérarat boshe dhe i Plotfujishmi nuk do t'jua vërë veshin. **14** Edhe sikur ti tē thuash se nuk e shikon atë, çështja jote qëndron para tij, dhe ti duhet tē presësh. **15** Por tani, duke qenë se në zemërimin e tij ai nuk dënon dhe nuk u jep shumë rëndësi shkeljeve, **16** Jobi hap kot buzët dhe mbledh fjalë që nuk kanë arsyë".

36 Elihu vazhdoi edhe më, duke thënë: **2** "Prit edhe pak dhe do tē tē tregoj që ka ende gjëra pér tē thënë nga ana e Perëndisë. **3** Do ta sjell larg atë që di dhe do t'i jap hak atij që më ka krijuar. **4** Sigurisht fjalët e mia nuk janë tē rreme; para teje ke një njeri me njohuri tē përsosur. **5** Ja, Perëndia është i fuqishëm, por nuk pérçmon njeri; është i fuqishëm në forcën e diturisë së tij. **6** Ai nuk e lë tē jetojë njeriu e keq dhe u siguron drejtësinë tē shtypurve. **7** Nuk i heq sytë nga tē drejtët, por bén që tē ulen pér gjithnjë me mbretërit mbi froni; kështu ata rrinë lart. **8** Por në rast se janë tē lidhur me zinxhira dhe tē mbajtur me veriga pikellimi, **9** atëherë u tregon veprat e tyre dhe shkeljet e tyre, sepse u është rritur mendja. **10** Kështu ai ua hap veshët pér t'u ndreçur dhe i nxit tē largohen nga e keqja. **11** Në rast se ata e dëgjojnë dhe nénshtron, do t'i mbarojnë ditët e tyre në mirëqënie dhe vitet e tyre në gëzime; **12** por, në rast se nuk e dëgjojnë, do tē vdesin nga shpata, do tē vdesin pa ardhur në vete. **13** Por tē pabesët nga zemra mbledhin zemërimin, nuk bërtasin pér tē kërkuar ndihmë, **14** kështu ata vdesin ende tē rinj, dhe jeta e tyre mbaron midis Sodomitëve. **15** Perëndia clliron tē pikelluarit me anë tē pikellimit tē tyre dhe u hap veshët me anë tē fatkeqësisë. **16** Ai dëshiron tē tē largojë edhe ty nga kafshimi i fatkeqësisë, që tē tē çojë në një vend tē gjerë pa

kufizim, me një tryezë të shtruar me ushqime të shijshme. 17 Por ti je mbushur me mendimin e njeriut të keq, dhe gjykimi e drejtësia do të të kapin. 18 Në rast se ekziston zemërimi, ki kujdes që ai të mos të fshijë me një goditje të vetme, sepse një shumë e madhe parash nuk do të mund të largonte. 19 Vallë a do t'i çmobjë pasuritë e tua, kur ai ka ar dhe të gjitha burimet e fuqisë? 20 Mos dëshiro natën, gjatë së cilës njerëzia çohet larg nga vendi i saj. 21 Ki kujdes të mos anosh nga paudhësia, sepse ti ke preferuar këtë pikëllim. 22 Ja, Perëndia ka shkëlqyer në fuqinë e tij, kush mund të na mësojë si ai? 23 Vallë, kush mund t'i imponojë rrugën që duhet ndjekur dhe kush mund t'i thotë: "Ti ke bërë keq"? 24 Kujtohu të lartësosh veprat e tij, që njerëzit i kanë kënduar; 25 tërë njerëzit i admirojnë, vdekatarai mund t'i soditë nga larg. 26 Po, Perëndia éshët i madh, por ne nuk e njohim, dhe numri i viteve të tij éshët i panjohshëm. 27 Ai térheq atje lart pikat e ujtit në formë avulli, i cili dëndësoshet pastaj në shi, 28 që retë zbrazin dhe lëshojnë mbi njeriun në sasi të madhe. 29 Kush mund të kuptojë shtjellimin e reve, shungullimën që shpërthen në çadren e tij? 30 Ja, ai përhap rreth vetes dritën e tij dhe mbulon thellësitetë e detit. 31 Me anë të tyre dënon popujt dhe jep ushqime me shumicë. 32 Mbulon duart me rrufetë dhe i urdhëron ato të godasin shenjën. 33 Bubullima flet për të, edhe bagëtia e ndjen furtunën që po vjen.

37 Prandaj zemra ime dridhet dhe brof jashtë vendit të saj. 2 Dëgjoni me vëmendje shungullimën e zërit të saj, gjëminin që del nga goja e saj! 3 Ai lëshon vetëtimën e tij nën gjithë qjellin dhe deri në skajet e tokës. 4 Prapa tij një zë vrumbullon; ai gjëmon me zërin e tij madhështor; ai nuk i përmban kur dégjohet zéri i tij. 5 Perëndia gjëmon në ményrë të mrekullueshme me zërin e tij dhe bën gjëra të mëdha që nuk mund t'i kuptojmë. 6 I thotë në fakt borës: "Bjerë mbi tokë", ia thotë si shirave të lehta ashtu dhe shirave të rrebeshta. 7 Ai ndal dorën e çdo njeriu, me qëllim që të gjithë vdekataratë të mund të njohin veprat e tij. 8 Bishat hyjnë në strukat e tyre dhe rrinë në strofkat e tyre. 9 Nga vendet më të largëta të jugut vjen stuhia dhe të ftotit nga erërat e acarta të veriut. 10 Me frymën e Perëndisë formohet akulli dhe shtrirja e ujërave tërhiqet. 11 Ngarkon retë e dendura me lagështirë dhe i shpërndan larg retë e tij dritëplota. 12 Ato enden në qjell kudo, duke ndryshuar drejtimin në bazë të drejtimit të tij, për të kryer çfarëdo gjë që ai urdhëron mbi faqen e tokës së banuar. 13 I dërgon o për dënim, o për tokën e tij o për mirësi. 14 Dëgio këtë, o Job, ndalu dhe merr parasysh mrekullitë e Perëndisë! 15 A e di ti si i drejtton Perëndia dhe si bén të shkëlqejë shkrepëtima e reve të tij? 16 A e di ti si rrinë pezzull retë në ajër, mrekullitë e atij që i di të gjitha? 17 A e di ti përsë rrrobat e tua janë të ngrohta, kur toka pushon për shkak të erës së jugut? 18 Vallë a e ke shtrirëti bashkë me të kupën qjellore, duke e bërë të fortë si një pasqyrë prej metalit të shkrirë? 19 Na mëso se çfarë duhet t'i themi, sepse ne nuk mund të përgatisim shkakun tonë për errësirën. 20 A mund t'i thuhet vallë se unë dua të flas? Në rast se një njeri duhet të fliste, do të shkatërrrohet me siguri. 21 Edhe tanë askush nuk mund ta shikojë diellin me ngulm kur shkëlqen në qjell, mbas kalimit të erës që e ka bërë pa re. 22 Koha e

bukur vjen nga veriu, por rreth Perëndisë kemi një madhështi të hatashme. 23 Të Plotfuqishmin ne nuk mund ta arrimë. Ai éshët i madhërishëm për nga fuqia, nga ndershmëria dhe nga drejtësia; ai nuk shtyp asnjëri. 24 Prandaj njerëzit e kanë frikë; por ai nuk e përfill atë që e quan veten të ditur".

38 Atëherë Zoti iu përgjigji Jobit në mes të furtunës dhe i tha:

2 "Kush éshët ai që e errëson planin tim me fjalë që nuk kanë kuptim? 3 Mirë, pra, ngjishe brezin si një trim; unë do të tē pyes dhe ti do të më përgjigjesh. 4 Ku ishe kur unë hidhja themelet e tokës? Thuaje, në rast se ke aq zgjuarsi. 5 Kush ka vendosur përmasat e saj, në rast se e di, ose kush ka vënë mbi të litarin për ta matur? 6 Ku janë vendosur themelet e saj, ose kush ia vuri gurin qoshes, 7 kur yjet e mëngjesit këndonin të gjithë së bashku dhe tërë bijtë e Perëndisë lëshonin britma gjëzimi? 8 Kush e mbylli me porta detin kur shpërtheu duke dalë nga gjiri i nënës, 9 kur i dhashë retë për rroba dhe terrin për pelena? 10 Kur i caktova një kufi dhe i vendosa shufra hekuri dhe porta, 11 dhe thashë: "Ti do të arrish deri këtu, por jo më tutje; këtu do të ndalen valët e tua krenare!"? 12 Që kur se ti jeton a ke dhënë urdhra në mëngjes ose i ke treguar vendin agimit, 13 që ai të kapë skajet e tokës dhe të tronditë njerëzit e këqij? 14 Ndërron trajtë si argjila nën vuë dhe shquhet si një veshje. 15 Njerëzvë të këqij u mohohet drita dhe krahu i ngritur u copëtohet. 16 A ke arritur vallë deri në burimet e detit ose a ke vajturi vallë në kërkim të thellësirave të humnerës? 17 Të janë treguar portat e vdekjes, apo ke parë vallë portat e hijes së vdekjes? 18 A e ke vënë re gjérësinë e tokës. Thuaje, në rast se i di të gjitha këto! 19 Ku éshët rruga që tëçon në banesën e dritës? Dhe terri, ku éshët vendi i tij, 20 që ti të mund t'i cosh në vendin e tij, dhe të mund të njohësh shtigjet që të çojnë në shtëpinë e tij? 21 Ti e di, sepse atëherë kishe lindur, dhe numri i ditëve të tua éshët i madh. 22 Vallë, a ke hyrë ndonjë herë në depozitat e borës ose a ke parë vallë depozitat e breshërit 23 që unë i mbaj në ruajtje për kohërat e fatkeqësive, përditën e betejës dhe të luftës? 24 Nëpër çfarë rruge përhapet drita ose përhapet era e lindjes mbi tokë? 25 Kush ka hapur një kanal për ujërat që vërshojnë dhe rrugën përbubullimën e rrufeve, 26 që të bjerë shi mbi tokë të pabanuar, mbi një shkretëtirë, ku nuk ka asnjë njeri, 27 përtë shuar etjen e shkretëtirave të mjeruara, përtë bërë që të mbijë dhe të rritet bari? 28 Shiu, vallë, a ka një baba? Ose kush i prodhon pikat e vesës? 29 Nga gjiri i kujt del akulli dhe kush e krijon brymën e qjellit? 30 Ujërat ngurtësohen si guri dhe sipërfaqja e humnerës ngrin. 31 A mund t'i bashkosh ti lidhjet e Plejadave, apo t'i zgjidhësh vargjet e Orionit? 32 A i bën ti të dukeni yllësitetë në kohën e tyre, apo e drejtton ti Arushën e Madhe me të vegjlit e saj? 33 A i njeh ti ligjet e qjellit, ose a mund të vendosësh ti sundimin e tyre mbi tokë? 34 A mund ta cosh zërin tênd deri në retë me qëllim që të mbulohesh nga shiu i bollshëm? 35 Mos je ti ai që hedh rrufetë atje ku duhet të shkojnë, duke thënë: "Ja ku jam?". 36 Kush e ka vënë diturinë në mendje, ose kush i ka dhënë gjykim zemrës? 37 Kush numrón retë me anë të diturisë, dhe kush derdh shakujt e qjellit 38 kur pluhuri shkrihet në një masë dhe plisat bashkohen midis tyre? 39 A mund ta gjuash ti gjahun përluaneshën apo t'i ngopësh të vegjlit e uritur të luanit, 40 kur

strukën në strofkat e tyre apo rrinë në pritë në strukën e tyre?

41 Kush i siguron korbit ushqimin e tij, kur zogjtë e tij i thërrasin Perëndisë dhe enden pa ushqim?

39 A e di ti kohën kur pjellin dhitë e malit apo ke vërejtur vallë pjelljen e drenushave? 2 A di ti të numërosh muajt kur merr fund barra e tyre, apo njeh ti kohën kur duhet të pjellin? 3 Mblidhen dhe pjellin të vegjlit e tyre, duke u dhënë fund kështu dhembjeve të tyre. 4 Të vegjlit e tyre bëhen të fortë, rriten jashtë, shkëputen dhe nuk kthehen më pranë tyre. 5 Kush lë të lirë gomarin e egër, kush e ka zgjidhur gomarin e egër, 6 të cilit i kam caktuar të rrijë në shkretëtirë dhe tokën e kripur si banesë? 7 Ai përmçmon zhurmén e qytetit dhe nuk dégjon britmat e asnëjë zotërie. 8 Hapësirat e gjera të maleve janë kullota e tij, dhe ai shkon dhe kérkon çdo gjë që éshtë e gjelbër. 9 Bualli vallë a pranon të shérbejë ose të kalojë natën pranë grazhdit tенд? 10 A mund ta lidhësh vallë buallin me litar që të lërojë tokën në hulli, ose të lesojë luginat pas teje? 11 A do t'i kesh besim atij, sepse forca e tij éshtë e madhe, ose do t'ia lësh atij punën tende? 12 A do të mbështetesh tek ai pér të çuar në shtëpi grurin dhe pér ta mbledhur në lémë? 13 Krahët e strucit rrabin tërë gaz, por ato nuk janë me siguri krahët dhe pendët e lejlekut. 14 Ai në fakt i braktis vezët e tij pér tokë dhe i lë të ngrohen në pluhur. 15 duke harruar që një këmbë mund t'i shtypë ose një kafshë e fushave mund t'i shkelë. 16 I trajton ashpér të vegjlit e tij, sikur të mos ishin të vetët; por lodhja e tij pa asnëjë interes éshtë e kotë, 17 sepse Perëndia e ka lënë pa dituri dhe nuk i ka dhënë zguarsi. 18 Por kur ngrihet më këmbë pér të ikur, tallet me kalin dhe me kalorësin e tij. 19 A je ti ai që i ke dhënë forcën kalit dhe ia ke veshur qafën me jele që valëviten? 20 A je ti ai që e bën të kércejë si një karkalec? Hingëllima e tij krenare të kall tmerri. 21 Çukérmon në luginë duke u kënaqur nga forca e tij; sulet në mes të kacafytjes me armë. 22 Përbuz frikën dhe nuk trembet, as zmrapset përparrë shpatës. 23 Mbi të kérçet këllëfi i shigjetave, shtiza që vetëtin dhe ushta. 24 Me zjarr dhe vrull i zhduk distancat dhe nuk qëndron në vend kur bie buria. 25 Që në dégjimin e parë të burisë, ai thotë: "Aha!", dhe e nuhat nga larg betejën, zérin kumbues të kapitenëve dhe britmén e luftës. 26 Mos vallë pér shkak të zgjuarsisë sate ngrihet e fluturon krahathathi dhe i hap krahët e tij drejt jugut? 27 Éshtë vallë nën komandën tende që shqiponja ngrihet lart dhe e bën folenë e saj në vendë të larta? 28 Banon mbi shkëmbinj dhe qëndron mbi krepa të rrëpirta. 29 Nga lart ajo përgjon gjahun dhe sytë e saj vrojtojnë larg. 30 Të vegjlit e saj thithin gjak dhe, ku ka të vrarë, atje ndodhet ajo".

40 Zoti vazhdoi t'i përgjigjet Jobit dhe tha: 2 "Ai që kundërshton të Plotfuqishmin, a dëshiron vallë ta korrigjojë? Ai që qorton Perëndinë, t'i përgjigjet kësaj pyetjeje". 3 Atëherë Jobi iu përgjigji Zotit dhe i tha: 4 "Ja, jam shpirtvogël, çfarë mund të të përgjigjem? E vë dorën mbi gojën time. 5 Kam folur një herë, por nuk do të flas më; po, dy herë, por nuk do të shtoj asgjë". 6 Atëherë Zoti iu përgjigji Jobit në mes të furtunës dhe i tha: 7 "Cohu, ngjishë brezin si një trim; unë do të të pyes dhe t'i do të më përgjigjesh. 8 A dëshiron pikërisht të anulosh gjykimin tim, të më dënosh mua pér të justifikuar vetveten? 9 A ke ti një

krah si ai i Perëndisë dhe a mund të të gjëmojë zëri sa zëri i tij? 10 Stolisu, pra, me madhështi dhe madhëri, vishu me lavdi dhe me shkëlqim. 11 Jepu rrugë tèrbimeve të zemërimit tенд; shiko tèrë mendjemedhenjtë dhe uli, 12 shiko tèrë kryelartët dhe poshtëroji, dhe shtypi njerëzit e këqij kudo që të ndodhen. 13 Varrosi tèrë në pluhur, mbylli në vendë të fshehta. 14 Atëherë edhe unë do të lëvdoj, sepse dora jote e djathtë të ka siguruar fitore. 15 Shiko behemothin që e kam bërë njëlljo si ti; ai ha barin si kau. 16 Ja, forca e tij qëndron në jet dhe fuqia e tij në muskujt e barkut të tij. 17 E lëkund bishtin e tij si një këdër; nervat e kofshëve të tij janë të Thurura mirë. 18 Kockat e tij janë si tuba prej bronzi; kockat e tij janë si shufra hekuri. 19 Ai éshtë e para nga veprat e Perëndisë; vetëm ai që e bëri mund t'i afrohet atij me shpatën e tij. 20 Ndonëse malet prodhojnë ushqim pér të, dhe aty tèrë kafshët e fushave dëfrehen, 21 ai shtrihet nën bimët e lotusit, në vendë të fshehura në kallamishtë dhe në moçale. 22 Bimët e lotusit e mbulojnë me hijen e tyre, shelqjet e përritoit e rrëthojnë. 23 Lumi mund të dalë nga shtrati i tij, por ai nuk ka frikë; éshtë i sigurt nga vetja e tij, edhe sikur Jordani të sulej kundër gojës së tij. 24 Kush, pra, mund ta zërë nga sytë apo t'i shpojë flegrat e hundës me gremçat?

41 A mund ta nxjerrësh Leviathanin me grep ose të mbash të palëvizur gjuhën e tij me një litar? 2 A mund t'i vësh një xunkth në flegrat e hundës ose t'i shposh nofullën me një çengel? 3 A do të të lutet ai së tepërmë apo do të të drejtøjë fjalë të émbla? 4 A do të lidhë një besëlidhje me ty, që ti ta marrësh si shérbëtor pér gjithnjë? 5 A do të lozësh me të si me një zog apo do ta mbash lidhur pér vajzat e tua? 6 Miqtë e tu do të bëjnë me të takime të mrekullueshme apo do ta ndajnë vallë midis tregtarëve? 7 A mund të mbulosh lëkurën e tij me shigjeta dhe kokën e tij me fuzhnja? 8 Vëri duart mbi trupin e tij; do të të kujtohet luftimi dhe nuk ke pér ta rifilluar. 9 Ja, shpresa e atij që e sulmon éshtë e rreme; mjaftron ta shikosh dhe të zë tmerri. 10 Askush nuk ka aq guxim sa ta provokojë. Kush, pra, éshtë në gjendje të qëndrojë i fortë para meje? 11 Kush më ka bërë një shérbim i pari që unë duhet ta shpérblej? Çdo gjë nën qiejt éshtë imja. 12 Nuk do t'i kaloj në heshtje gjymtyrët e tij, forcën e tij të madhe dhe bukurinë e armaturës së tij. 13 Kush mund ta zhveshë nga parzmorja e tij dhe kush mund t'i afrohet me një fre të dyfishtë? 14 Kush mund të hapë portat e gojës së tij, e rrëthuar siç éshtë nga tmerri i dhëmbëve të tij? 15 Shumë të bukura janë rreshtat e mburojave të tij, të salduara fort si prej një vule. 16 Ato janë aq afër njëra-tjetrës sa nuk kalon as ajri midis tyre. 17 Janë të ngjitura njëra me tjetrën, të bashkuara fort midis tyre, dhe nuk mund të ndahan. 18 Teshtimat e tij japin shkrepitma drite dhe sytë e tij janë si qepallat e agimit. 19 Nga goja e tij dalin flakë, dalin shkëndija zjarri. 20 Nga flegrat e hundës së tij del tyn, si nga një enë që vlon ose nga një kazan. 21 Fryma e tij i vë zjarrin qymrit dhe nga goja e tij del flakë. 22 Forca qëndron te qafa e tij dhe para tij hedh valle tmerri. 23 Pjesët e flashkëta të mishit të tij janë fort kompakte, janë mjaft të ngjeshura mbi të dhe nuk lëvizin. 24 Zemra e tij éshtë e fortë si një gur, e fortë si pjesa e poshtme e mokrës. 25 Kur ngrihet, të fuqishmit kanë frikë, dhe nga tmerri mbeten të hutuar. 26 Shpata që arrin nuk i bën asgjë, e njëjtë gjë ndodh me ushtën,

shigjetën dhe shtizën. 27 E quan hekurin si kashtë dhe bronzin si dru të brejtur nga krimbi. 28 Shigjeta nuk e bën të ikë; gurët e hobesë për të janë si kallamishte. 29 Topuzi i duket sikur éshtë kashtë, ai tallet me vrangëllimén e ushtës. 30 Poshtë ka maja të mprehta dhe lë gjurmë si të lesës mbi baltë. 31 E bën të ziejë humnerën si ndonjë kazan dhe e bën detin si të ishte një enë me melhem. 32 Lë pas vetes një vazhdë drite dhe humnera duket si e mbuluar nga thinjat. 33 Mbi tokë nuk ka asgjë që t'i ngajjë, që të jetë bërë pa pasur fare frikë. 34 Shiko në fytyrë tërë njerëzit mendjemëdhenj; ai éshtë mbret mbi të gjitha bishat më madhështore".

42 Atëherë Jobi iu përgjigji Zotit dhe tha: 2 "E pranoj që mund të bësh gjithçka, dhe që asnjë nga planet e tua nuk mund të pengohet. 3 Kush éshtë ai që, pa pasur gjykim, erréson mendjen tënde? Prandaj thashë gjëra që nuk i kuptoja, gjëra shumë të larta pér mua që nuk i njihja. 4 Dëgjomë, pra, dhe unë do të flas; unë do të të bëj pyetje dhe ti do të më përgjigjesh. 5 Veshi im kishte dëgjuar të flitej pér ty por tani syri im të sheh. 6 Prandaj ndjej neveri ndaj vetes dhe pendohem mbi pluhurin dhe hirin". 7 Mbas këtyre fjalëve që Zoti i drejtoi Jobit, Zoti i tha Elifazit nga Temani: "Zemërimi im u ndez kundër teje dhe kundër dy miqve të tu, sepse nuk keni folur drejt pér mua, ashtu si ka bërë shërbëtori im Job. 8 Tani, pra, merrni me vete shtatë dema dhe shtatë desh, shkonit te shërbëtori im Job dhe ofroni një olokaust pér veten tuaj. Dhe shërbëtori im Jobi do të lutet pér ju; dhe kështu pér respektin që kam pér të nuk do t'ju trajtoj sipas marrëzisë suaj, sepse nuk keni folur drejt pér mua, si ka bërë shërbëtori im Job". 9 Elifazi nga Temani, Bildadi nga Shuahu dhe Tsafari nga Naamathi shkuan dhe vepruan ashtu si kishte urdhëruar Zoti; dhe Zoti tregoi kujdes pér Jobin. 10 Mbasi Jobi u lut pér miqtë e tij, Zoti e ktheu në gjendjen e mëparshme; kështu Zoti i dha Jobit dyfishin e tërë atyre që kishte zotëruar. 11 Tërë vëllezërit e tij, tërë motrat e tij dhe tërë të njohurit e tij të mëparshém erdhën ta takonin; héngren bashkë me të né shtëpinë e tij; i dhancë zemër dhe e ngushëlluan pér të gjitha fatkeqësítë që Zoti kishte dérguar mbi të; pastaj secili prej tyre i dha një monedhë argjendi dhe një unazë ari. 12 Zoti i bekoi vitet e fundit të Jobit më tepër se vitet e para, sepse ai pati katërmëdhjetë mijë dele, gjashtë mijë deve, një mijë pendë qe dhe një mijë gomarë. 13 Pati gjithashtu shtatë bij dhe tri bija; 14 e quajti të parën Jemimah, të dytën Ketsiah dhe të tretën Keren-Hapuk. 15 Në tërë vendin nuk kishte gra aq të bukura sa bijat e Jobit; dhe i ati u la atyre një trashëgimi midis vëllezërvë të tyre. 16 Mbas kësaj Jobi jetoi njëqind e dyzet vjet dhe i pa bijtë e tij dhe bijtë e bijve të tij pér katër breza. 17 Pastaj Jobi vdiq plak dhe i ngopur me ditë.

Psalmet

1 Lum njeriu që nuk ecën sipas këshillës të të pabesëve, që nuk ndalet në rrugën e mëkatarëve dhe nuk ulet bashkë me tallësit, 2 por që gjen kënaqësinë e tij në ligjin e Zotit, dhe që mendon thellë ditë e natë mbi ligjin e tij. 3 Ai do të jetë si një pemë e mbjellë gjatë brigjeve të ujit, që jep frytin e tij në stinën e tij dhe të cilit gjethet nuk i fishken; dhe gjithçka bën do të ketë mbarësi. 4 Të tillë nuk janë të pabesët; janë si byku që era e shpërndan. 5 Prandaj të pabesët nuk do të përballojnë gjykimin, as mëkatarët në kuvendin e të drejtëve. 6 Sepse Zoti njez rrugët të drejtëve, por rruga e të pabesëve të çon në shkatërrim.

2 Pse ziejnë kombet dhe pse popujt kurdisin gjëra të kota?

2 Mbretërit e dheut mblidhen dhe pricat këshillohen bashkë kundër Zotit dhe të vajosurit të tij, 3 duke thënë: "Le t'i këputim prangat e tyre dhe t'i heqim qafe litarët e tyre". 4 Ai që ulet në qiejtë do të qeshë, Zoti do të tallet me ta. 5 Atëherë do t'u flasë në zemërimin e tij dhe do t'i trembë në indirijatën e tij të madhe, 6 dhe do të thotë: "E vendosa mbretin tim mbi Sion, malin tim të shenjtë. 7 Do të shpallë dekretin e Zotit. Ai më ka thënë: "T'i je biri im, sot më linde. 8 Më kérko dhe unë do të jap kombet si trashëgimi për ty dhe mbarë dheun si zotërim tëndin. 9 Ti do t'i copëtosh me një shufér hekuri, do t'i bësh copë-copë si një enë prej argjile"". 10 Tani, pra, o mbretër, tregohuni të urtë; pranoni ndreqjen, o gjyqtarë të dheut. 11 Shërbeni me frikë Zotin dhe gëzohuni me drithma. 12 Nënshtrohuni Birit, që të mos zemërohet dhe të mos vdisni rrugës, sepse zemërimi i tij mund të ndizet në një çast. Lum ata që gjejnë strehë tek ai.

3 O Zot, sa të shumtë janë armiqtë e mi! Shumë ngrinen kundër meje. 2 Shumë thonë përmua: "Nuk ka shpëtim përtë pranë Perëndisë". (Sela) 3 Por ti, o Zot, je një mburoje rreth meje; ti je lavdia ime dhe ai më larton kokën. 4 Me zérin tim i thirra Zotit dhe ai m'u përgjigj nga mali i tij i shenjtë. (Sela) 5 Unë rashë e fjeta; pastaj u zgjova, sepse Zoti më pérkrah. 6 Unë do të kem frikë nga mizéri njerëzish që kanë fushuar rreth e qark kundër meje. 7 Çohu, o Zot, më shpëto, o Perëndia im; sepse ti i ke goditur tërë armiqtë e mi në nofull; u ke thyer dhëmbët të pabesëve. 8 Shpëtimi i përket Zotit, bekimi yt qoftë mbi popullin tënd. (Sela)

4 Kur thërras, përgjigjmu, o Perëndi i drejtësisë sime; kur isha në fatkeqësi, ti më ke ndihmuar; ki mësirë përmua dhe plotësoje lutjen time. 2 Deri kur, o bij të njerëzve, do të fyhet rëndë lavdia ime? Deri kur do të jepeni pas këtësisë dhe do të shkoni pas gënjeshtës? (Sela) 3 Por dijeni se Zoti ka zgjedhur një që është i shenjtë; Zoti do të më plotësojë dëshirën kur do t'i thërras atij. 4 Zemërohuni dhe mos mëkatoni; në shtratin tuaj mendohuni shumë në zemër tuaj dhe qëndroni në heshtje. (Sela) 5 Ofroni fljimë drejtësie dhe kini besim te Zoti. 6 Shumë thonë: "Kush do të na tregojë të mirën?". O Zot, bëj që të shkëlqejë drita e fytyrës sate mbi ne. 7 Ti më ke shtënë në zemër më tepër gëzim nga sa ndjenjë ata, kur kanë grurë dhe musht me shumicë. 8 Në paqe do të bie dhe në paqe do të fle, sepse ti vetëm, o Zot, më mban në siguri.

5 Vëru veshin fjalëve të mia, o Zot; dëgjo me vëmendje ankimin tim. 2 Dëgjo zërin e britmës sime, o mbreti im dhe Perëndia im, sepse ty të drejtë lutjen time. 3 O Zot, ti në mëngjes dëgjon zërin tim; në mëngjes do ta lartoj drejt teje lutjen time dhe do të pres, 4 sepse ti nuk je një Perëndi që kënaqet në pabesinë; te ti nuk mund të zërë vend e keqja. 5 Ata që lëvdojnë vetveten, nuk do të mund të qëndrojnë para syve të tua; ti i urren të gjithë ata që kryejnë padrejtësi. 6 Ti do të zhdukësh gjithë ata që thonë gënjeshtëra; Zoti urren njerëzit gjakatarë dhe mashtrees. 7 Por unë, përm shkak të mirësisë sate të madhe, do të hyj në shtëpinë tênde dhe do të adhuroj me frikë të madhe, duke u drejtuar në tempullin tênd të shenjtë. 8 O Zot, më udhëhiq përdrejtësinë tênde, përm shkak të armiqve të mi; bëje të drejtë para meje rrugën tênde, 9 sepse në gojën e tyre nuk ka asnjë drejtësi; zemra e tyre nuk mendon gjë tjeter veç shkatërrimit; gryka e tyre është një varr i hapur; me gjuhën e tyre bëjnë lajka. 10 Dënoji ata, o Perëndi; mos u realizofshin synimet e tyre; përsëri përm tê këqijat e shumta që kanë kryer sepse kanë ngritur krye kundër teje. 11 Por le të gëzohen têrë ata që kanë strehë te ti, le të nxjerrin klithma gëzimi përfjetë, sepse ti i mbron; le të ngazëollohen ata që duan emrin tênd, 12 sepse ti, o Zot, do të bekosh të drejtin; do ta rrethosh me hirin tênd si me mburojë.

6 O Zot, mos më ndreq në zemërimin tênd dhe mos më dëno në zjarrin e indinjatës sate. 2 Ki mësirë përmua, o Zot; sepse jam i sfilitur nga e keqja; shëromë, o Zot, sepse kockat e mia po vuajnë. 3 Edhe shpirti im po vuan shumë; po ti, o Zot, deri kur? 4 Sillu nga unë, o Zot, çliroje shpirtin tim; shpëtomë, përm hir tê mirësisë sate. 5 Sepse në vdekje nuk do të kujtoj njeri; kush do të të kremitojë në Sheol? (**Sheol h7585**) 6 Unë jam sfilitur duke psherëtir; çdo natë e lag shtratin me vajin tim dhe bëj që të rrjedhin lotë mbi shtrojen time. 7 Syri im ligështohet nga dhembja dhe plaket përm shkak tê têrë armiqve të mi. 8 Largohuni nga unë, ju të gjithë shkaktarë tê padrejtësisë, sepse Zoti ka dëgjuar zërin e vajit tim. 9 Zoti ka dëgjuar lutjen time; Zoti ka pranuar lutjen time. 10 Têrë armiqtë e mi do të shushaten dhe do të hutohen; do të kthejnë krahët dhe do të shushaten në çast.

7 O Zot, Perëndia im, po kérkoj strehim te ti; shpëtomë nga têrë ata që më pérndjekin dhe çlironë, 2 që armiku tê mos e shqyejë shpirtin tim si një luan, duke copëtar pa mundur njeri tê më çlironjë. 3 O Zot, Perëndia im, në rast se e kam bérë kétë, në qoftë se ka ligësi në duart e mia, 4 në rast se së mirës i jam përgjigjur me tê keqen atij që jetonte në paqe me mua, ose në rast se e kam zhveshur armikun tim pa arësy, 5 le tê më pérndjekë armiku dhe tê më arrijë, le ta marrë nëpër këmbë jetën time dhe ta zvarritë në pluhur lavdinë time. (Sela) 6 Çohu, o Zot, në zemërimin tênd; çohu kundër têrbimit tê armiqve të mi dhe në favorin tim; ti ke vendosur gjykimin. 7 Kuvendi i popujve do tê tê rrethojë; kthehu mbi tê në një vend tê ngritur. 8 Zoti do tê gjykojë popujt; gjykomë, o Zot, sipas drejtësisë sime dhe ndershmërisë sime. 9 Jepi fund ligësisë së njerëzve të këqij, por vendos njeriun e drejtë, sepse ti je Perëndia i drejtë, që provon zemrat dhe mendjet. 10 Mburoja ime është te Perëndia, që shpëton ata që janë të drejtë nga zemra. 11 Perëndia është një

gjykatës i drejtë dhe një Perëndi që zemërohet çdo ditë me keqbërësit. **12** Në qoftë se keqbërësi nuk ndryshon, ai do të mprehë shpatën e tij; e ka shtrirë harkun e tij dhe e ka përgatitur. **13** Ai ka përgatitur kundër tij armë vdekjeprurëse, i mban gati shigjetat e tij të zjarra. **14** Ja, keqbërësi lind padrejtësinë; ai ka konceptuar ligësinë dhe ka për të pjellë mashtrimin. **15** Ai gérmon një gropë dhe e bën të thellë, por bie vetë në gropën që ka bërë. **16** Ligësia e tij do të kthehet mbi kryet e vet dhe dhuna e tij do të bjerë mbi çafkën e kokës. **17** Unë do ta falenderoj Zotin për drejtësinë e tij, dhe do të këndojo lëvdime në emër të Zotit, Shumë të Lartit.

8 Sa i mrekullueshëm është emri yt mbi gjithë rruzullin, o Zot, Zoti ynë, që vure madhështinë tênde mbi qiejtë! **2** Nga goja e të vegjëlve dhe foshnjave në gjë ke vendosur lëvdimin për shkak të armiqë të tu, për t'i mbyllur gojën armikut dhe hakmarrësit. **3** Kur mendoj qiejtë e tu, që janë vepër e gishtërinje të tu, hënën dhe yjet që ti ke vendosur, **4** çfarë është njeriu, që ta mbash mend, dhe biri i njeriut, që ta vizitosh? **5** Megjithatë ti e bëre pak më të ulët se Perëndia, dhe e kurorëzove me lavdi dhe me nder. **6** E bëre të mbretërojë mbi veprat e duarve të tua dhe vure çdo gjë nën këmbët e tij! **7** Dhentë dhe bagëtitë e tjera, madje bishat e egra, **8** zogjité e qjellit dhe peshqit e detit, téré ato që kalojnë nëpër shtigjet e detit. **9** O Zot, Zoti ynë, sa i mrekullueshëm është emri yt në të gjithë dheun!

9 Unë do të të kremitoj, o Zot, me gjithë zemër, do të tregoj téré mrekullitë e tua. **2** Unë do të gëzohem dhe do të kënaqem me ty; do t'i këndojo lëvdime në emrin tênd, o Shumë i Larti. **3** Sepse armiqëtë e mi tërhiqen, bien dhe vdesin para teje. **4** Ti në fakt ke përkrahur ndershmërinë time dhe çështjen time; je ulur mbi froni si një gjyqtar i drejtë. **5** Ke qortuar kombet, ke shkatërruar të pabesin, ke fshirë emrat e tyre për gjithnjë. **6** Armiku është zhdukur, i kapur nga një pikëllim i përjetshëm! Dhe qyteteve që ti ke shkatërruar i është zhdukur edhe kujtimi. **7** Por Zoti mbetet përfjetë; ai ka vendosur froni e tij për të gjykuar. **8** Ai do ta gjykojë botën me drejtësi, do t'i gjykojë popujt me paanësi. **9** Zoti do të jetë strehim i papushtueshëm për të shtypurin, një strehim i papushtueshëm në kohë ngushtice. **10** Dhe ata që e njohin emrin tênd do të kenë besim te ti, sepse ti, o Zot, nuk i braktis ata që të kérkojnë. **11** Kéndojojini lavde Zotit që banon në Sion; u njoftoni popujve veprat e tij. **12** Sepse ai që kérkon arësyen e gjakut i mban mënd ata; ai nuk e harron britmën e të pikëlluarve. **13** Ki mëshirë për mua, o Zot, ti që më ke rilartuar nga portat e vdekjes, shiko pikëllimin që më shkaktojnë ata që më urrejnë, **14** me qëllim që unë të kem mundësi të tregoj të gjitha lavdet e tua dhe në portat e bijës së Sionit të mund të kremitoj për çlirim tênd. **15** Kombet janë zhytur në gropën që kishin hapur; këmba e tyre është kapur në rrjetën që kishin fsheher. **16** Zoti u bë i njohur me anë të gjykimit që ka dhënë; i pabesi u kap në lakun e veprës së duarve të tij. (Interlud, Sela) **17** Të pabesët do të zgresin në Sheol; po, të gjitha kombet që harrojnë Perëndinë. (Sheol h7585) **18** Sepse nevojtari nuk do të harrohet përfjetë; shpresa e të shtypurë nuk do të zhduket përfjetë. **19** Çohu, o Zot, mos lejo që vdekatarë të ketë epërsi;

kombet të gjykohen para teje. **20** O Zot, kallu frikën; bëj që kombet të pranojnë se janë vetëm vdekatarë. (Sela)

10 O Zot, pse qëndron larg? Pse fshihesh në kohë fatkeqësish? **2** I pabesi me kryelartësinë e tij ndjek me dhunë të mjerin; ata do të kafen nga vetë kurthet që ata kanë kurdisur, **3** sepse i pabesi mburret me déshirat e shpirtit të tij, bekon grabitqarin dhe përbuz Zotin. **4** I pabesi, me arrogancën e fytyrës së tij, nuk e kérkon Zotin; téré mendimet e tij janë: "Perëndia nuk ekziston". **5** Rrugët e tij lulëzojnë në çdo kohë; gjykimet e tua për të janë shumë të larta, larg kuptimit të tyre nga ana e tij; ai përqesh gjithë armiqëtë e tij. **6** Ai thotë në zemër të tij: "Mua askush nuk më tund dot kurrë; nuk do të më ndodhë kurrë ndonjë e keqe". **7** Goja e tij është plot mallkime, hile dhe mashtime; nën gjuhën e tij ka ligësi dhe paudhësi. **8** Ai rri në pritë në fshatra, vret të pafajshmin në vende të fshehta; sytë e tij përgjijnë fatkeqin. **9** Ai rri në pritë në vende të fshehta si luani të strofën e tij; rri në pritë për të kapur të mjerin; ai e rrëmben të mjerin duke e tërhequr në rrjetën e tij. **10** Ai rri i struktur dhe i mbledhur, dhe fatzinxhëtë mposhten para forcës së tij. **11** Ai thotë në zemër të tij: "Perëndia harron, fsheh fytyrën e tij, nuk do ta shohë kurrë". **12** Çohu, o Zot; o Perëndi, ngre dorën tênde; mos i harro të mjerët. **13** Pse i pabesi përcemon Perëndinë? Ai thotë në zemër të tij: "Ti nuk do t'i kérkosh llogari". **14** Por ti e ke parë, sepse ti vëren me kujdes ligësinë dhe pikëllimin, përtalare më pas me dorën tênde; fatkeqi i ka shpresat te ti; ti je ai që ndihmon jetimin. **15** Thyeja krahun të pabesit dhe të ligut; në rast se ti do të kérkosh ligësinë e tij, nuk do ta gjesh më. **16** Zoti është mbret përfjetë; kombet janë zhdukur nga toka e tij. **17** O Zot, ti dëgjon déshirën e njerëzve të pérulur; ti e fortëson zemrën e tyre, veshët e tu janë të vëmendshëm, **18** përti i dhënë të drejtë jetimit dhe të pikëlluarit, me qëllim që njeriu i krijuar nga dheu të mos kallë më tmerr.

11 Unë gjej strehë te Zoti; si mund t'i thoni shpiritit tim: "Ik në malin tênd, si një zog i vogël"? **2** Sepse ja, të pabesët nderin harkun e tyre, rregullojnë shigjetat mbi kordhëz, përti i gjaujtur në errësirë kundër atyre që kanë të drejtë nga zemra. **3** Kur themeljet janë shkatërruar, çfarë mund të bëjë i drejtë? **4** Zoti është në tempullin e tij të shenjtë; Zoti ka froni e tij në qiejtë; sytë e tij shohin, qepallat e tij vëzhgojnë bijtë e njerëzve, **5** Zoti vë në provë të drejtin, por shpirti i tij urren të pabesin dhe atë që do dhunën. **6** Ai do të bëjë që të bien mbi të pabesët leqe, zjarr, squfur dhe eréra zhuritëse; kjo do të jetë pjesa nga kupa e tyre. **7** Sepse Zoti është i drejtë; ai e do drejtësinë; njerëzit e drejtë do të sodisin fytyrën e tij.

12 Na shpëto, o Zot, sepse njerëz të devotshëm ka më pak, dhe ata që thonë të vërtetë janë zhdukur në mes të bijve të njerëzve. **2** Secili gënjen të afërmim e tij dhe flet me buzë lajkatare dhe me zemër të zhdyzuar. **3** Zoti i prefte të gjitha buzët lajkatare dhe gjuhën që flet me krenari, **4** të atyre që thonë: "Me gjuhën tonë do të sundojmë; buzët tona na përkasin neve; kush është zot mbi ne?". **5** "Për shkak të shtypjes së të mjerëve dhe të britmës së nevojtarëve, tanë do të cohëm", thotë Zoti, "dhe do t'i shpëtoj nga ata që u zënë pus". **6** Fjalët e

Zotit janë fjalë të pastra, si argjend i rafinuar në një furrë prej dheu, i pastruar shtatë herë. 7 Ti, o Zot, do t'i mbrosh dhe do t'i ruash, duke filluar nga ky brez përfjetë. 8 Të pabesët sillen pa u ndëshkuan kudo, kur midis bijve të njerëzve lavdërohet e keqja.

13 Deri kur do të më harrosh, o Zot? Vallë kështu do të jetë përfjetë? Deri kur do të më fshehësh fytyrën tênde? 2 Deri kur do të marr vendime në shpirtin tim dhe do të kem pikëllim në zemrën time tërë ditën? Deri kur do të ngrihet armiku im mbi mua? 3 Shiko me vëmendje dhe përgjigjmu, o Zot, Perëndia im, ndriço sytë e mi, që të mos më zërë gjumi në gjumin e vdekjes, 4 dhe armiku im të mos thotë: "E munda", dhe armiqtë e mi të mos gëzohen kur unë lëkundem. 5 Por unë kam besim në mirësinë tênde dhe zemra ime do të ngazëllojë në çlirimin tênd; 6 unë do t'i këndoj Zotit, sepse ai më ka trajtuar me shumë shpirtmadhësi.

14 I pamendi ka thënë në zemër të tij: "Nuk ka Perëndi". Janë të korruptuar, bëjnë gjëra të neveritshme; nuk ka asnjë që të bëjë të mirën. 2 Zoti shikon nga qilli bijtë e njerëzve për të parë në se ndonjeri prej tyre ka arsyë dhe kërkon Perëndinë. 3 Të gjithë kanë devjuar, janë korruptuar; asnjieri nuk bën të mirën, as edhe një. 4 Nuk kanë fare arsyë të gjithë ata që kryejnë paudhësi, që hanë popullin tim si të hanin bukë dhe nuk kërkojnë ndihmën e Zotit? 5 Atje do t'i zërë një frikë e madhe, sepse Perëndia është me njerëzit e drejtë. 6 Ju kërkoni të prishni planet e të mjerit, sepse Zoti është streha e tij. 7 Oh! Le të vijë, pra, nga Sioni shpëtimi i Izraelit! Kur Zoti do ta kthejë popullin e tij nga robëria, Jakobi do të ngazëllojë, Izraeli do të gëzohet.

15 O Zot, kush do të banojë në çadrën tênde? Kush do të banojë në malin tênd të shenjtë? 2 Ai që ecën me ndershëmëri dhe bën atë që është e drejtë dhe thotë të vërtetën që ka në zemër, 3 që nuk shan me gjuhën e tij, nuk i bën asnjë të keqe shokut të tij, dhe nuk shpif të afërmën e tij. 4 Në sytë e tij përcmohet njeriu pa vlerë, por ai ndërton ata që kanë frikë nga Zoti; edhe sikur të jetë betuar në dém të tij, ai nuk tèrhiqet; 5 nuk i jep paratë e tij me kamatë dhe nuk pranon dhurata kundër të pafajshmit. Ai që bën këto gjëra nuk do të hiqet kurrë.

16 Më mbro, o Perëndi, sepse unë po kërkoi strehë te ti. 2 I thashë Zotit: "Ti je Zoti im; nuk kam asnjë të mirë veç teje". 3 Gjithë dashuria ime është vendosur te njerëzit e shenjtë dhe të nderuar që janë mbi tokë. 4 Dhembjet e atyre që turren pas perëndive të tjera do të shumëzohen; unë nuk do t'i derdh libacionet e tyre të gjakut dhe nuk do të shqiptoj me buzët e mia emrat e tyre. 5 Zoti është pjesa ime nga trashëgimia dhe kupa ime; ti, o Zot, ruaje fort atë që më ka rënë në short. 6 Mua fati më ka rënë në vende të këndshme; po, një trashëgimi e bukur më ka rënë. 7 Unë do të bekoj Zotin që më këshillon; zemra ime më mëson edhe natën. 8 Unë e kam vënë vazhdimisht Zotin përpëra syve të mi; duke qenë se ai rri në të djathën time, unë nuk do të hiqem kurrë nga vendi. 9 Prandaj zemra ime gëzohet dhe shpirti im ngazëllon për lavdinë e trashëgimisë sime; edhe mishi im do të qëndrojë têrë besim dhe në siguri,

10 sepse ti nuk do ta lësh shpirtin tim në Sheol dhe nuk do të lejosh që i Shenjtë yt të shohë korruptimin. (Sheol h7585) 11 Ti do të më tregosh shtegun e jetës; ka shumë gëzim në praninë tênde; në të djathët tênde ka kënaqësi në përfjetësi.

17 O Zot, dëgjo një çështje të drejtë, dëgjo me vëmendje britmën time, dëgjo lutjen time, që nuk vjen nga buzë mashtruese. 2 Ardhetë mbrojtja ime nga prania jote; sytë e tu pafshin atë që është e drejtë. 3 Ti e ke hetuar zemrën time, e ke vizituar natën; më ke vënë në provë dhe nuk ke gjetur asgjë; kam vendosur të mos mëkatoj me gojën time. 4 Përsa u përket veprave të njerëzve, përfjalën e buzëve të tua, jam ruajtur nga rrugët e njerëzve të furishëm. 5 Hapat e mia kanë qëndruar të sigurt si shqipet e tua dhe këmbët e mia nuk janë lëkundur. 6 Unë të drejtohem ty, o Perëndi, sepse ti m' plotëson, zgjat veshët e tu ndaj meje, dëgjo fjalët e mia. 7 Tregomë mirësinë tênde të mrekullueshme, ti, që me të djathët tênde i shpëton nga kundërshtarët e tyre ata që gjejnë strehë pranë teje. 8 Më ruaj si beben e syrit; më mbulo, nën hijen e krahëve të tu, 9 nga të pabesët që më shtypin dhe nga armiqtë përvdekte që më rrëthojnë. 10 Zemrat e tyre janë fortësuar, goja e tyre flet me arrogancë. 11 Tani në kanë rrëthuar, ndjekin hapat tonë; na ngulin sytë e tyre për të na rrëzuar. 12 Armiku im i përngjan një luani që digjet nga dëshira që të shqyejë, dhe të një luani të vogël që rri në pritë në vënde të fshehta. 13 Çohu, o Zot, përballoje, rrëzoje; çliro shpirtin tim nga i pabesi me shpatët tênde. 14 O Zot, më çliro me dorën tênde nga njerëzit, nga njerëzit e kësaj bote që bën pjesë në këtë jetë, dhe barkun e të cilëve ti e mbush me thesaret e tua të fshehta; bijtë e tyre ngopen dhe u lënë fëmijëve të tyre ato që mbetet nga pasuritë e tyre. 15 Sa për mua, për hir të drejtësisë do të shoh fytyrën tênde; do të ngopem nga prania jote kur të zgjohem.

18 "Të dua, o Zot, forca ime. 2 Zoti është kështjella ime, fortesa ime dhe qëllimi im, Perëndia im, shkëmbi im ku gjej strehë, mburoja ime, fuqia e shpëtimit tim, streha ime e i lartë. 3 Unë i kërkoi ndihmë Zotit, që është i denjë për t'u lëvduar, dhe kështu shpëtoj nga armiqtë e mi. 4 Dhembje vdekjeje më kishin pushuar dhe përrenj njerëzish të kobshëm më kishin tmerruar. 5 Ankthet e Sheolit më kishin rrëthuar dhe leqet e vdekjes më rrinin përpëra. (Sheol h7585) 6 Në ankthin tim kërkova Zotin dhe i klitha Perëndisë tim; ai e dëgjoi zérin tim nga tempulli i tij dhe zëri im arriti para tij, në veshët e tij. 7 Atëherë dheu u trondit dhe u drodh; edhe themelët e maleve luajtën dhe ranë, sepse ai ishte zemëruar shumë. 8 Një tym i dilte nga flegrat e tij dhe një zjarr shkatërrimtar dilte nga goja e tij; nga ai shpërthenin thëngjji. 9 Ai i ul qiejtë dhe zbriti me një mjegull të dendur poshtë këmbëve të tij; 10 i kishte hipur një kerubini dhe fluturonte; fluturonte shpejt mbi krahët e erës. 11 Me terrin ai kishte bërë velin e tij dhe si shatorre rrëth vetes kishte vënë errësirëن e ujërave dhe retë e dendura të qillët. 12 Nga shkëltqimi që e paraprinte dilnin re të dendura, brësher dhe thëngjji. 13 Zoti gjëmoi në qiejtë dhe Shumë i Larti bëri që të dëgjohet zëri i tij me breshër dhe me thëngjji. 14 Hodhi shigjetat e tij dhe i shpërndau armiqtë; lëshoi një numër të madh rrufesh dhe i bëri të ikin me vrap. 15 Në qortimin tênd, o Zot, në shfryrjen

e erës nga flegrat e tua, shtretërit e lumenje u dukën dhe themelet e botës u zbuluan. 16 Ai nga lart shtriu dorën, më mori dhe më nxori jashtë ujërave të shumta. 17 Më çlroi nga armiku im i fuqishém dhe nga ata që më urrenin, sepse ishin më të fortë se unë. 18 Ata u vërsulén kundër meje ditën e fatkeqësisë sime, por Zoti mbajti anën time, 19 dhe më nxori jashtë, larg; më çlroi sepse më do. 20 Zoti më ka shpërblyer sipas drejtësisë sime dhe më ka dhënë sipas pastërtisë së duarve të mia, 21 sepse kam ndjekur rrugët e Zotit dhe nuk jam larguar pabesish nga Perëndia im, 22 sepse kam mbajtur para meje tërë ligjet e tij dhe nuk u jam shmangur statuteve të tij. 23 Kam qenë i ndershém me të dhe i jam ruajtur paudhësisë. 24 Sepse Zoti më ka dhënë sipas drejtësisë sime, sipas pastërtisë së duarve të mia përpara syve të tij. 25 Ti tregohesh i dhimbshém ndaj njeriut besimtar dhe i drejtë me njeriun e drejtë. 26 Ti tregohesh i pastër me atë që është i pastër dhe i dinak me të ligun, 27 sepse ti je ai që shpëton njerëzit e pikelluar dhe ul sytë që janë krenarë; 28 ti je në fakt je ai që bën të shkëlqejë llambën time; o Zot, Perëndia im, ti ndriçon errësirën time, 29 sepse me ty mund të sulmoj një aradhe dhe me Perëndinë tim mund të kërcej mbi një mur. 30 Ruga e Perëndisë është e përsosur; fjala e Zotit është pastruar me anë të zjarrit; ai është mburoja e të gjithë atyre që gjejnë strehë tek ai. 31 Në fakt kush është Perëndi përvëç Zotit? Kush është kështjellë përvëç Perëndisë tim? 32 Perëndia është ai që më rrerthon me forcë dhe që e bën jetën time të përsosur. 33 Ai i bën këmbët e mia të njashme me ato të sutave dhe më bën të fortë në vendet e mia të larta; 34 ai i mëson duart e mia pér betejë, dhe me krahët e mi mund të nderë një hark prej bakri. 35 Ti më ke dhënë gjithashu mburojën e shpëtimit tênd; dora jote e djathtë më ka mbajtur dhe mirësia jote më ka bërë të madh. 36 Ti ke zgjeruar hapat e mi nën veten time dhe këmbët e mia nuk janë penguar. 37 I kam ndjekur armiqtë e mi dhe i kam arritur, nuk jam kthyer prapa para se t'i shkatërroj. 38 I kam goditur vazhdimişt dhe ata nuk kanë mundur të ngrihen përsëri; ata kanë rënë nén këmbët e mia. 39 Ti më ke dhënë forcë pér betejën dhe ke bërë të përulen ata që ngriheshin kundër meje; 40 ti ke bërë të kthejnë kurrizin armiqtë e mi, dhe unë kam shkatërruar ata që më urrenin. 41 Ata klithën, por nuk pati njeri që t'i shpëtonte; ata i klithën Zotit, por ai nuk u dha përgjigje. 42 I kam shkelur deri sa i bëra si pluhuri para erës; i kam fshirë si balta e rrugëve. 43 Ti më ke cjuruar nga grindjet e popullit; ti më ke bërë udhëheqës të kombeve; një popull që nuk e njihja më ka shërbyer. 44 Me të dëgjuar emrin tim, ata më dëgjuan dhe m'u bindën; të huajt m'u nénshtruan. 45 Të huajt u ligështuan dhe dolën duke u dridhur nga fortesa e tyre. 46 Rroftë Zoti, qoftë e bekuar Kështjella ime dhe lëvduar qoftë Perëndia i shpëtimit tim! 47 Ai është Perëndia që hakmerret pér mua dhe që më nénshtron popujt; 48 ai më çliron nga armiqtë e mi. Ti më larton mbi ata që ngrihen kundër meje dhe më çliron nga njeriu që përdor dhunën. 49 Prandaj, o Zot, unë do ta kremitoj midis kombeve emrin tênd me këngë. 50 Çlirime të mëdha ai i jep mbretit të tij dhe tregonet dashamirës me Davidin, të vajosurin e tij, dhe me fisin e tij përfjetë".

19 Qiejtë tregojnë lavdinë e Perëndisë dhe kupa qjellore shpall veprën e duarve të tij. 2 Një ditë i flet ditës tjetër

dhe një natë ia tregon tjetrës. 3 Nuk kanë gojë, as fjalë; zëri i tyre nuk dëgjohet; 4 por harmonia e tyre përhapet mbi gjithë dheun dhe mesazhi i tyre arrin deri në skajin e botës; në qjetë Perëndia ka vënë një çadër pér diellin; 5 dhe ai është si një dhëndër që del nga dhoma e tij e martesës; ngazëllon si një trim që përshkon rrugën e tij. 6 Ai del nga një skaj i qieje dhe rrrotullimi e tij arrin deri në skajin tjetër; asgjë nuk mund t'i fshihet nxehësisë së tij. 7 Ligji i Zotit është i përsosur, ai e përtërin shpirtin; dëshmia e Zotit është e vërtetë dhe e bën të ditur njeriun e thjeshtë. 8 Porositë e Zotit janë të drejta dhe e gjëzojnë zemrën; urdhërimet e Zotit janë te pastra dhe ndriçojnë sytë. 9 Frika e Zotit është e pastër, mbetet përfjetë; gjykimet e Zotit janë të vërteta, të gjitha janë të drejta; 10 janë më të dëshirueshme se ari, po, më tepër se shumë ari i kulluar; janë më të embla se mjalti, nga ai që del nga hojet. 11 Edhe shërbëtori yt mëson prej tyre; ke një shpërbirim të madh duke i parë. 12 Kush i njeh gabimet e tij? Pastromë nga ato që nuk i shoh. 13 Përvëç kësaj ruaje shërbëtorin tênd nga mëkatet e vullnetit, dhe bëj që ato të mos më sundojnë mua; atëherë unë do të jem i ndershëm dhe i pastër nga shkelje të mëdha. 14 U miratofshin para teje fjalët e gojës sime dhe përsiatjet e zemrës sime, o Zot, kështjella ime dhe shpëtimtari im.

20 Zoti të dhënte përgjigje ditën e fatkeqësisë; emri i Perëndisë të Jakobit të mbroftë me siguri lart. 2 Të dërgoftë ndihmë nga shenjtërorja dhe të dhëntë përkrahje nga Sioni; 3 Mos i harroftë të gjitha ofertat e tua dhe pranoffë olokaustin tênd. (Sela) 4 Të dhëntë atë që zemra jote dëshëron dhe plotësoftë të gjitha planet e tua. 5 Ne do të këndojmë têrë gaz në cilirim tênd dhe do të lartojmë flamuret tonë në emër të Perëndisë tonë. Zoti i plotësoftë të gjitha kërkësat e tua. 6 Tani e di që Zoti shpëton të vajosurin e tij; do t'i përgjigjet nga qilli i tij i shenjtë me forcën shpëtimtare të dorës së tij të djathtë. 7 Disa kanë besim te qerret dhe të tjerë te kuajt, por ne do të kujtojmë emrin e Zotit, Perëndisë tonë. 8 Ata u përkulën dhe ranë; por ne u ngritëm përsëri dhe mbahemi në këmbë. 9 Shpëtomë, o Zot; mbreti le të na përgjigjet ditën në të cilin do të këlhasim.

21 O Zot, mbreti do të gëzohet me forcën tênd dhe do të ngazëllojë pér shpëtimin tênd! 2 Ti ia plotësove dëshirën e zemrës së tij dhe nuk hodhe poshtë kërkësen e buzëve të tij. (Sela) 3 Sepse ti i dole para me bekime begatie, i vure mbi kokë një kurorë prej ari shumë të kulluar. 4 Ai të kishte kërkuar jetë dhe ti i dhet ditë të gjata në përfjetësi. 5 E madhe është lavdia e tij pér shpëtimin tênd; ti i dhe madhështi dhe lavdi, 6 sepse ti e bën shumë të bekuar përfjetë, e mbush me gjëzim në praninë tênd. 7 Duke qenë se mbreti ka besim te Zoti dhe në mirësinë e Shumë të Lartit, ai nuk do të hiqet kurrë. 8 Dora jote do të arrijë têrë armiqtë e tu, dora jote e djathtë do të veprojë kundër atyre që të urrejnë. 9 Ti do t'i bësh si një furri të zjartë kur do të dukesh i zemëruar; në zemërimin e tij Zoti do t'i hedhë në humnerë dhe zjarri do t'i përpjijë. 10 Ti do të zhdukësh frytin e tyre nga toka dhe pasardhësit e tyre midis bijve të njerëzve, 11 sepse kanë kurdisur të keqen kundër teje dhe kanë përgatitur plane të këqija, por nuk do t'ia dalin. 12 Sepse ti do të bësh që ata të kthejnë kurrizin dhe do të drejtoшh shigjetat e harkut tênd

kundër ftyrës së tyre. 13 Çohu, o Zot, me forcën tênde; ne do tê këndojmë dhe do tê kretojmë lëvdimet e fuqisë sate.

22 Perëndia im, Perëndia im, pse më ke braktisur? Pse më rrri kaq larg dhe nuk vjen tê më çlirosh, duke dégjuar fjalët e ofshamës sime? 2 O Perëndia im, unë bërtas ditën, por ti nuk përgjigjesh, edhe natën unë nuk rri në heshqje. 3 Megjithatë ti je i Shenjtë, që banon në lëvdimet e Izraelit. 4 Etërit tonë kanë pasur besim te ti; kanë pasur besim te ti dhe ti i ke çliruar. 5 Të klithën ty dhe u çliruan; patën besim te ti dhe nuk u zhgënjen. 6 Por unë jam një krimb dhe jo një njeri; turpi i njerëzve dhe përcëmimi i popullit. 7 Tërë ata që më shohin më përqeshin, zgjatin buzën dhe tundin kokën, 8 duke thënë: "Ai i ka besuar Zoti; le ta çlirojë, pra, ta ndihmojë, mbasi e do". 9 Me siguri ti je ai që më nxori nga barku i nënës; bëre që të këm besim te ti qysh nga koha kur pushoja mbi sisët e nënës sime. 10 Unë u braktisa te ti qysh nga lindja ime; ti je Perëndia im qysh nga barku i nënës sime. 11 Mos u largo nga unë, sepse ankthi është i afërt, dhe nuk ka asnjë që të më ndihmojë. 12 Dema tê mëdhenj më kanë rrethuar, dema tê fuqishëm të Bashanit më rrinë përqark; 13 ata hapin gojën e tyre kundër meje, si një luan grabitqar që vrumbullit. 14 Më derdhin si ujë dhe tërë kockat e mia janë tê ndrydhura; zemra ime është si dylli që shkrihet në mes të zorrëve të mia. 15 Forca ime është tharë si një enë balte dhe gjuha ime është ngjitur te qelli; ti më ke vénë në pluhurin e vdekjes. 16 Sepse qentë më kanë rrethuar, një grup keqbérësish më rri rrötull; më kanë shpuar duart dhe këmbët. 17 Unë mund t'i numëroj gjithë kockat e mia; ato më shkojnë dhe më këqyrin. 18 Ndajnë midis tyre rrobot e mia dhe hedhin në short tunikën time. 19 Por ti, o Zot, mos u larto; ti që je forca ime, nxito tê më ndihmosh. 20 Çliroje jetën time nga shpata, jetën time tê vetme nga këmba e qenit. 21 Shpëtomë nga gryka e luanit dhe nga brirët e buajve. Ti m'u përgjigje. 22 Unë do t'u njoftoj emrin tênd vëllezërvë tê mi, do tê lëvdoj në mes tê kuvendit. 23 Ju që keni frikë nga Zoti, lëvdojeni; dhe ju tê gjithë, pasardhës të Jakobit, përlëvdojeni; dhe ju tê gjithë, o fis i Izraelit, kini frikë nga ai. 24 Sepse ai nuk ka përmuan as nuk ka hedhur poshtë vuajtjen e tê pikelluarit, dhe nuk i ka fshehur ftyrën e tij; por kur i ka klithur atij, ai e ka kënaqur. 25 Shkaku i lëvdimit tim në kuvendin e madh je ti; unë do t'i plotësoj zotimet e mia në prani tê të gjithë atyre që kanë frikë nga ti. 26 Nevojtari tê hanë dhe do tê ngopen; ata që kërkojnë Zotin do ta lëvdjnë; zemra juaj do tê jetojë përfjetë. 27 Të gjitha skajet e tokës do ta mbajnë mend Zotin dhe do tê kthehen tek ai; dhe tê gjitha familjet e kombeve do tê adhurojnë përrpara teje. 28 Sepse Zoti i përkët mbretëria dhe ai sundon mbi kombet. 29 Gjithë tê pasurit e dheut do tê hanë dhe do tê adhurojnë; të gjithë ata që zgresin në pluhur dhe që nuk arrijnë tê mbahen gjallë do tê përkulen para teje. 30 Pasardhësit do t'i shërbijnë; do t'i flitet për Zotin brezit tê ardshëm. 31 Ata do tê vijnë dhe do t'i shpallin drejtësinë e tij një populli që nuk ka lindur akoma, dhe që ai vetë e ka krijuar.

23 Zoti është bariu im, asgjë nuk do tê më mungojë. 2 Ai më çon në kullota me bar tê njomë, më drejton pranë ujërave që tê çlodhin. 3 Ai ma përtërin shpirtin, më çon nëpër shtigjet e

drejtësisë, nga dashuria që ka për emrin e tij. 4 Edhe sikur të ecja në luginën e hijes së vdekjes, nuk do tê kisha frikë nga asnjë e keqe, sepse ti je me mua; shkopit yt dhe thupra jote janë ato që më japid zemër. 5 Ti shtron para meje tryezën në prani të armiqë të mi; ti vajos kokën time me vaj; kupa ime po derdhet. 6 Me siguri pasuri dhe mirësi do tê më shoqërojnë në gjithë ditët e jetës ime; dhe unë do tê banoj në shtëpinë e Zotit ditë tê gjata.

24 Zoti i përkët toka dhe tê gjitha gjérat që janë mbi tê, bota dhe banorët e saj. 2 Sepse ai e ka themeluar mbi detet dhe e ka vendosur mbi lumenjët. 3 Kush do t'i ngjitet malit të Zotit? Kush do tê qëndrojë në vendin e tij të shenjtë? 4 Njeriu i pafajshëm nga duart dhe i pastër nga zemra, që nuk e ngre shpirtin për t'u dukur dhe nuk betohet në mënyrë tê rreme. 5 Ai do tê marrë bekimet e Zotit dhe drejtësinë nga Perëndia e shpëtimit tê tij. 6 I tillë është brezi i atyre që e kërkojnë, që kërkojnë ftyrën tênde, o Perëndi e Jakobit. (Sela) 7 O ju porta, çoni kokat tuaja; dhe ju, porta tê përjetshme, hapuni krejt dhe Mbreti i lavdisë do tê hyjë. 8 Kush është ky Mbret i lavdisë? Është Zoti i fortë dhe i fuqishëm, Zoti i fortë në betejë. 9 O porta, çoni kokat tuaja; hapuni krejt, o porta tê përjetshme, dhe Mbreti i lavdisë do tê hyjë. 10 Kush është ky Mbret i lavdisë? Është Zoti i ushtrive; ai është Mbreti i lavdisë. (Sela)

25 Te ti, o Zot, e lartoj shpirtin tim. 2 O Perëndia im, kam besim te ti; bëj që të mos mbetem i zhgënjiyer dhe që armiqët e mi tê mos triumfojnë mbi mua. 3 Po, bëj që asnjë nga ata që kanë besim te ti tê mos zhgënjejet; u turpërofshin ata që sillen pabesishat pa shkak. 4 O Zot, më trego rrugët e tua, më mëso shqitjet e tua. 5 Më udhëhiq në tê vërtetët tênde dhe më mëso, sepse ti je Perëndia i shpëtimit tim; unë shpresoj shumë te ti gjatë gjithë ditës. 6 Kujto, o Zot, mëshirën tênde dhe miresinë tênde, sepse janë tê përhershëm. 7 Mos i kujto mëkatet e rinisë sime, as shkeljet e mia; por në dashamirësinë tênde më kujto, o Zot, për hir tê mirësisë sate. 8 Zoti është i mirë dhe i drejtë, prandaj ai do t'u mësojë rrugën mëkatarëve. 9 Ai do tê udhëheqë njëzërit zemërbutë në drejtësi dhe do t'u mësojë tê përlurulle rrugën e tij. 10 Të gjitha rrugët e Zotit janë mirësi dhe vërtetësi për ata që respektojnë besëlidhjen e tij dhe porositë e tij. 11 Për hir tê emrit tênd, o Zot, pale paudhësinë time, sepse ajo është e madhe. 12 Kush është njeriu që ka frikë nga Zoti? Ai do t'i tregojë rrugën që duhet tê zgjedhë. 13 Ai do tê jetojë në bollëk dhe pasardhësit e tij do tê trashëgojnë tokën. 14 Sekreti i Zotit u tregohet atyre që kanë frikë prej tij, dhe ai u bën tê njohur atyre besëlidhjen e tij. 15 Sytë e mi drejtohen vazhdimisht te Zoti, sepse ai do tê m'i nxjerrë këmbët nga rrjeta. 16 Kthehu nga unë dhe ki mëshirë për mua, sepse jam vetëm dhe i dëshpëruar. 17 Ankthet e zemrës sime janë shtuar; më çliro nga fatkeqësítë e mia. 18 Shiko pikëllimin tim dhe ankthin tim, dhe falë të gjitha mëkatet e mia. 19 Këqyr armiqëtë e mi, sepse janë tê shumtë dhe më urrejnë me një urretje plot dhunë. 20 Ruaje jetën time dhe më çliro; bëj që të mos jem i pështjelluar, sepse unë po gjej strehë te ti. 21 Pastërtia dhe ndershmëria më mbrofshin, sepse unë shpresoj te ti. 22 O Perëndi, liroje Izraelin nga tê gjitha mundimet e tij.

26 Siguromë drejtësi, o Zot, sepse kam ecur në ndershëmërënë time dhe kam pasur besim te Zoti pa u lëkundur. **2** Më heto, o Zot, dhe më vër në provë; pastro me zjarr trurin dhe zemrën time. **3** Sepse mirësia jote më rri përrpara syve dhe unë po eci në vërtetësinë tênde. **4** Nuk ulem me njerëz gjenështarë dhe nuk shoqërohem me njerëz hipokritë. **5** Unë urrej tubimin e njerëzve të këqij dhe nuk bashkohem me të pabesët. **6** Unë i laj duart e mia në çiltërsi dhe i shkoi rrötull altarit tênd, o Zot, **7** pér të shpallur me zë të lartë lavdinë tênde dhe pér të treguar têrë mrekullitë e tua. **8** O Zot, unë e dua selinë e shtëpisë sate dhe vendin ku qëndron lavdia jote. **9** Mos e vër shpirtin tim bashkë me atë të mëkatarëve dhe mos më bashko me njerëzit gjakatarë, **10** sepse ata kanë në duart e tyre plane të këqija dhe dora e tyre e djathtë eshtë plot dhurata. **11** Por unë do të eci në ndershëmërënë time; më shpengo dhe ki mëshirë pér mua. **12** Këmbla ime eshtë e qëndrueshme në vënd të sheshtë. Në kuvende unë do të bekoj Zotin.

27 Zoti eshtë drita ime dhe shpëtimi im; nga kush do të kem frikë? Zoti eshtë kështjella e jetës sime; nga kush do të kem frikë? **2** Kur njerëzit e këqij, armiqtë dhe kundërshtarët e mi më sulmuan pér të ngrënë mishin tim, ata vetë u lëkundën dhe ranë. **3** Edhe sikur një ushtri të dilte kundër meje, zemra ime nuk do të kishte frikë; edhe sikur një luftë të pëlciste kundër meje, edhe atëherë do të kisha besim. **4** Një gjë i kërkova Zotit dhe atë kërkoj: të banjo në shtëpinë e Zotit têrë ditët e jetës sime, pér të soditur bukurinë e Zotit dhe pér të admiruar tempullin e tij. **5** Sepse ditën e fatkeqësisë ai do të më fshehë në çadrën e tij, do të më fshehë në një vend sekret të banesës së tij, do të më lartojë mbi një shkëmb. **6** Dhe tanj koka ime do të ngrihet mbi armiqtë e mi që më rrethojnë, dhe do të ofroj në banesën e tij flijime me britma gjëzimi; do të këndojo dhe do të kremitoj lëvdimet e Zotit. **7** O Zot, dëgjo zërin tim, kur të këlhas ty; ki mëshirë pér mua dhe përgjigjmu. **8** Zemra ime më thotë nga ana jote: "Kërkoni fytyrën time". Unë kërkoj fytyrën tênde, o Zot. **9** Mos ma fshih fytyrën tênde, mos e hidh poshtë me zemërim shërbëtorin tênd; ti ke qenë ndihma ime; mos më lër dhe mos më braktis, o Përendi e shpëtimit tim. **10** Edhe sikur babai im dhe néné ime të më kishin braktisur, Zoti do të më pranonte. **11** O Zot, më mëso rrugën tênde dhe më udhëhiq në një shteg të sheshtë, pér shkak të armiqve të mi. **12** Mos më braktis në dëshirat e armiqve të mi, sepse kanë dalë kundër meje dëshmitarë të rremë, njerëz që duan dhunën. **13** Oh, sikur të mos isha i sigurt të shoh mirësinë e Zotit në dheun e të gjallëve! **14** Ki besim të madh te Zoti; ji i fortë, ki zemër; ki besim të madh te Zoti.

28 Ty të këlhas, o Zot, o kështjella ime; mos rri në heshtje, sepse po të mos flasësh ti, unë bëhem njëloj si ata që zbrasin në gropë. **2** Dëgjo zërin e lutjeve të mia kur të këlhas ty pér ndihmë, kur ngre duart në drejtim të vendit tênd shumë të shenjtë. **3** Mos më tërhiq bashkë me të pabesët dhe ata që kryejnë paudhësi, të cilët flasin pér paqe me të afërmit e tyre, por kanë shpirtligësi në zemër. **4** Jepu atyre sipas veprave që kanë kryer dhe sipas ligësisë së veprimeve të tyre; jepu atyre sipas veprës së duarve të tyre; jepu atyre hakun që meritojnë. **5**

Duke qenë se ata nuk i çmojnë veprat e Zotit dhe atë që duart e tij kanë bërë, ai do t'i mposhtë dhe nuk do t'i lërë të begatohen. **6** I bekuar qoftë Zoti, sepse ka dëgjuar zërin e lutjeve të mia. **7** Zoti eshtë forca ime dhe mburoja ime; zemra ime ka pasur besim tek ai dhe unë u ndihmova; prandaj zemra ime ngazëllen dhe unë do ta kremitoj këtë me këngën time. **8** Zoti eshtë forca e popullit të tij, dhe streha e shpëtimit pér të vajosurin e tij. **9** Shpëto popullin tênd dhe beko trashëgiminë tênde; ushqëji dhe pérkrahi pérjetë.

29 I jepni Zotit, o bij të të fuqishmëve, i jepni Zotit lavdi dhe forcë. **2** I jepni Zotit lavdinë që i përket emrit të tij; adhuroni Zotin në shkëlqimin e shenjtërisë së tij. **3** Zëri i Zotit eshtë mbi ujërat; Perëndia i lavdisë gjëmon; Zoti eshtë mbi ujërat e mëdha. **4** Zëri i Zotit eshtë i fuqishëm, zëri i Zotit eshtë i madhërishëm. **5** Zëri i Zotit thyen kedrat; po, Zoti thyen kedrat e Libanit; **6** i bën të hidhen si një viç, Libanin dhe Sirionin, si një buall i ri. **7** Zëri i Zotit çan flakët e zjarrit. **8** Zëri i Zotit e bën shkretëtirén të dridhet; Zoti bën që të dridhet shkretëtira e Kadeshit. **9** Zëri i Zotit bën që të lindin sutat dhe i lë pyjet pa gjethë; dhe në tempullin e tij çdo gjë thotë: "Lavdi!". **10** Zoti rrinte ulur në fron përmbi përmbytjen; po, Zoti rri ulur si mbret në pérjetësi. **11** Zoti do t'i japë forcë popullit të tij; Zoti do të bekojë popullin e tij me paqe.

30 Do të të lëvdoj, o Zot, sepse ti më ngrite lart, dhe nuk i lejove armiqtë e mi të tallen me mua. **2** O Zot, Perëndia im, unë të kam klithur ty, dhe ti më ke shëruar. **3** O Zot, ti e ke nxjerrë shpirtin tim jashtë Sheolit, më ke mbajtur gjallë që të mos zbrisja në gropë. (*Sheol h7585*) **4** I këndoni lavde Zotit, ju, shenjtor të tij, dhe kremoni shenjtërinë e tij, **5** sepse zemërimi im mban vetëm një çast, por mirësia e tij mban një jetë të têrë. Të qarat mund të vazhdojnë një natë, por në mëngjes shpërthen një britmë gjëzimi. **6** Kur kisha bollëk thoja: "Unë nuk do të prekem kurr". **7** O Zot, pér hirin tênd e kiske fortësuar malin tim, ti e fsuhe fytyrën tênde, dhe unë mbeta i trembur. **8** Unë të klitha ty, o Zot, iu luta fort Zotit, **9** duke thënë: "Çfarë dobie do të kesh nga gjaku im po të jetë se zgres në gropë? A mundet pluhuri të të kremitoj? A mundet ai të shpallë të vërtetën tênde? **10** Dëgjo, o Zot, dhe ki mëshirë pér mua, o Zot, bëhu ti ndihma ime". **11** Ti e ke kthyer vajtimin tim në valle; ma ke hequr grethoren dhe më ke mbushur me gjëzim, **12** me qëllim që shpirti im të mund të të këndoje lavdi pa pushim. O Zot, Perëndia im, unë do të të kremitoj pérjetë.

31 Gjeta strehë te ti, o Zot; bëj që unë të mos ngatërohem kurrë; çliromë pér drejtësinë tênde. **2** Ma vër veshin, nxito të më çlirosh; bëhu pér mua një kështjellë e fortë dhe një vend i fortifikuar që të më shpëtosh. **3** Sepse ti je kështjella ime dhe kalaja ime; pér hir të emrit tênd më udhëhiq dhe tregomë udhën. **4** Nxirrimë jashtë rrjetës që më kanë ngritur fshehurazi, sepse ti je kështjella ime. **5** Në duart e tua unë e besoj frymën time; ti më shpengove, o Zot, Perëndi e së vërtetës. **6** Unë i urrej ata që kanë dëshirë pér t'u dukur, por kam besim te Zoti. **7** Unë do të ngazëlloj dhe do të kënaqem me mirësinë tênde, sepse ti ke parë pikëllimin tim dhe i ke kuptuar ankthet e shpirtit tim, **8** dhe

nuk më dorëzove në duart e armikut, por m'i vure këmbët në një vend të gjerë. **9** Ki mëshirë pér mua, o Zot, sepse jam me ankhth; syri im, shpirti im dhe të pérbrendshmet e mia po treten nga dhembja, **10** sepse jeta ime po mpaket nga pikellimi dhe vitet e mia nga të qarat; forca ime po mpaket pér shkak të mëkatit tim dhe kockat e mia po treten. **11** Jam bérë një turp pér téré armiqjtë e mi, veçanërisht pér të afërmit e mi dhe një tmer pér të njohurit e mi; ata që më shohin rrugës, ikin larg meje. **12** Zemra e tyre më ka harruar si të isha një njeri i vdekur; i përngaj një vazoje të thyer. **13** Sepse dëgjoi shpifjet e shumë njerëzve; rreth e qark sundon tmerri, ndërsa ata këshillohen midis tyre kundër meje dhe kurdisin komplotë pér të më zhdukur. **14** Por unë kam besim te ti, o Zot; kam thënë: "Ti je Perëndia im". **15** Ditët e mia janë në dorën tëndë; çliromë nga duart e armiqve të mi dhe të atyre që më pérndjekin. **16** Bëj që të shkelqejë fytyra jote mbi shërbëtorin tênd; shpëtomë pér hir të mirësise sate. **17** O Zot, bëj që unë të mos jem i pështjelluar, pse të kam kërkuar; u pështjellofshin të pabesët dhe rënçin në heshtje në Sheol. (**Sheol h7585**) **18** Mbeçin pa fjalë buzët gjenjeshtare, që flasin pa turp kundër të drejtit, me mëndjemadhësi dhe përcëmim. **19** Sa e madhe eshtë mirësia jote që ti u rezervon atyre që kanë frikë nga ti, dhe që ti përdor në prani të bijve të njerëzve ndaj atyre që gjajnë strehë te ti! **20** Ti i fsheh në strehën e fshehtë të pranisë sate nga grackat e njerëzve, ti i ruan në një çadër të mbrojtur nga grindjet me fjalë. **21** Qoftë i bekuar Zoti, sepse më eshtë treguar shumë dashamirës, duke më vendosur si në një vend të fortifikuar. **22** Kurse unë, në hutimin tim, thova: "Më kanë larguar nga prania jote"; por ti dëgjove zérin e lutjeve të mia kur të klitha ty. **23** Duajeni Zotin, ju, gjithë shenjtorë të tij! Zoti i mbron besnikët dhe i shpaguan gjérësisht ata që veprojnë me kryelartësi. **24** Qofshi të fortë, mbarë ju që shpresoni tek Zoti, dhe ai do ta bëjë të patundur zemrën tuaj.

32 Lum ai të cilit i kanë falur shkeljen, ai të cilit i kanë mbuluar mëkatin! **2** Lum ai njeri të cilin Zoti nuk e padit pér paudhësi dhe në frysë e të cilit nuk ka vend mashtrimi. **3** Ndërsa po heshtja, kockat e mia treteshin midis rënkimive që kisha téré ditën. **4** Sepse ditë e natë dora jote rëndonte mbi mua, fuqia ime i përmnjante thatësisë së verës. (Sela) **5** Para teje pranova mëkatin tim, nuk e fsheha paudhësinë time. Thashë: "Do t'ia rrëfej shkeljet e mia Zotit", dhe ti e ke falur paudhësinë e mëkatit tim. (Sela) **6** Prandaj çdo njeri i përshtiprashëm do të të thërrase në kohën që mund të gjendesh; edhe sikur ujërat e mëdha të vërshojnë, ato nuk do të arrijnë deri tek ai. **7** Ti je vendi im i strehimit, ti do të më ruash nga fatkeqësia, ti do të më rethosh me këngë çlirim. (Sela) **8** Unë do të të edukoj dhe do të mësjoj rrugën, nëpër të cilën duhet të ecësh; unë do të të këshilloj dhe do ta mbaj syrin tim mbi ty. **9** Mos u bëni si kali dhe si mushka që nuk kanë mend, goja e të cilëve duhet të mbahet me fre dhe me kapistër, përndryshe nuk të afrohen. **10** Të shumta janë dhembjet e të pabesit, por ai që ka besim tek Zoti do të rrëthohet nga mirësia e tij. **11** Gézohuni tek Zoti dhe ngazëlloni, o njerëz të drejtë; lëshoni britma gézimi, ju të gjithë, o njerëz me zemër të drejtë.

33 Ngazëlloni, o njerëz të drejtë, tek Zoti; lëvdimi u shkon pér shtat njerëzve të drejtë. **2** Kremtogeni Zotin me qeste; këndojni atij me harpën me dhjetë tela. **3** Këndojni një kantik të ri, bjerini me mjeshtëri veglës dhe brohoritni. **4** Sepse fjalë e Zotit eshtë e drejtë dhe të gjithë veprat e tij janë bérë me saktësi. **5** Ai e do drejtësinë dhe barazinë; toka eshtë e mbushur nga mirësitet e Zotit. **6** Qiejtë u bënë me anë të fjalës së Zotit dhe téré ushtria e tyre me anë të frysës së gojës së tij. **7** Ai mblodhi ujërat në një tog dhe vendosi thellësitet e tyre të mëdha si rezervuare. **8** Téré toka le të ketë frikë nga Zoti dhe le të dridhen para tij téré banorët e botës. **9** Sepse ai foli dhe gjëja u bë; ai udhëroi dhe gjëja u shfaq. **10** Zoti e bën të dështojë planin e kombeve dhe asgjeson synimet e popujve. **11** Plani i Zotit mbetet përfjetë dhe qëllimet e zemrës së tij pér çdo brez. **12** Lum ai komb që ka Perëndinë Zotin; lum populli që ai ka zgjedhur pér trashëgim të tij. **13** Zoti shikon nga qielli; ai shikon téré bijtë e njerëzve. **14** Nga vendi i banimit të tij ai këqyr téré banorët e tokës. **15** Ai e ka formuar zemrën e të gjithëve, që kuption téré veprat e tyre. **16** Mbreti nuk shpëtohet nga një ushtri e madhe; trimi nuk shpëton pér shkak të forcës së tij të madhe. **17** Kali eshtë një shpresë e kotë shpëtimi, dhe me forcën e tij të madhe nuk mund të shpëtojë asnjeri nga reziku. **18** Ja, syri i Zotit eshtë mbi ata që kanë frikë para tij, mbi ata që shpresojnë në mirësinë e tij, **19** pér ta çliruar shpirtin e tyre nga vdekja dhe pér t'i mbajtur të gjallë në kohë urie. **20** Shpirti ynë pret Zotin; ai eshtë ndihma jonë dhe mburoja jonë. **21** Po, zemra jonë do të gézohet tek ai, sepse kemi besim, në emrin e tij të shenjtitë. **22** Mirësia jote qoftë mbi ne, o Zot, sepse kemi pasur shpresë te ti.

34 Unë do ta bekoj Zotin në çdo kohë; lëvdimi i tij do të jetë gjithnjë në gojën time. **2** Shpirti im do të krenohet me Zotin; njerëzit e pérurul do ta dëgjojnë dhe do të gézohen. **3** Lartogeni Zotin bashkë me mua, dhe të lëvdojnë të gjithë emrin e tij. **4** Unë e kërkova Zotin, dhe ai m'u përgjigj dhe më çlironi nga të gjitha tmerret e mia. **5** Ata e shikuan atë dhe u ndriçuan, dhe fytyrat e tyre nuk u turpëruan. **6** Ky i pikelluar klihi dhe Zoti e plotësoi, e shpëtoi nga të gjitha fatkeqësitet e tij. **7** Engjelli i Zotit zë vend rreth atyre që kanë frikë prej tij dhe i çliron. **8** Provogeni dhe shihni sa i mirë eshtë Zoti; lum ai njeri që gjen strehë tek ai. **9** Kini frikë nga Zoti, ju shenjtorë të tij, sepse asgjë nuk u mungon atyre që kanë frikë prej tij. **10** Luanët e vegjël vuajnë nga mungesa e madhe dhe nga uria, por atyre që kérkojnë Zotin nuk u mungon asgjë. **11** Ejani, o bij, dégjomëni; unë do t'ju mësoj frikën e Zotit. **12** Cili eshtë ai njeri që dëshiron jetën dhe do ditë të gjata pér të parë të mirën? **13** Mbaje gjuhën ténéde larg së keqes dhe buzët e tua të mos thonë gjenjeshtra. **14** Largohu nga e keqja dhe bëj të mirën, kérko paqen dhe siguroje. **15** Sytë e Zotit janë mbi të drejtët dhe veshët e tij janë të vëmendshém të kapin britmén e tyre. **16** Fytyra e Zotit eshtë kundër atyre që sillen keq, pér të çrrënjosur kujtimin e tyre nga faqja e dheut. **17** Të drejtët bërtasin dhe Zoti i dégjon dhe i çliron nga të gjitha fatkeqësitet e tyre. **18** Zoti qëndron afër atyre që e kanë zemrën të thyer dhe shpëton ata që e kanë frysën të dërmuar. **19** Të shumta janë vuajjet e njeriut të drejtë, por Zoti e çliron nga të gjitha. **20** Ai i ruan téré kockat e tij, dhe asnjë

prej tyre nuk copétohet. 21 Ligësia do të vrasë të keqin, dhe ata që urrejnë të drejtin do të shkatërrohen. 22 Zoti shpengon jetën e shërbëtorëve të tij, dhe asnjë nga ata që gjënjë strehë te ai nuk do të shkatërrohet.

35 O Zot, përleshu me ata që përleshen me mua; lufto me ata që luftojnë kundër meje. 2 Merr mburojën dhe parzmoren dhe çohu të më ndihmosh. 3 Nxirre shtizën dhe zëru rrugën atyre që më përndjekin; thuajt shpirtit tim: "Unë jam shpëtimi yt". 4 Mbetshin të shushatur dhe të turpëruar ata që kërkijnë jetën time; ktheshtin kurizin dhe mbetshin të shushatur ata që kurdisin të keqen kundër meje. 5 U shpërndafshin si byku nga era dhe engjelli i Zotit i dëboftë. 6 Qoftë rruga e tyre e errët dhe me shkarje, dhe Engjelli i Zotit i përndjektë. 7 Sepse pa pasur arsyë më kanë ngritur fshehurazi rjetën e tyre; pa pasur arsyë ma kanë hapur gropën. 8 Një shkatërrim i papritur u rëntë mbi krye, i zhëntë rrjeta që kanë fshehur dhe rënçin në gropën që kanë përgatitur për shkatërimin tim. 9 Atëherë shpirti im do të ngazëllëj tek Zoti dhe do të gëzohet për shpëtimin e tij. 10 Të gjitha kockat e mia do të thonë: "O Zot, kush éshët si ti, që e çliron të mjerin nga ai që éshët më i fortë se ai, të mjerin dhe nevojtarin nga ai që plackit?". 11 Dëshmitarë të pamëshirshém ngrinen kundër meje dhe më pyesin për gjëra për të cilat unë nuk di asgjë. 12 Të mirën e shpérblejnë me të keqen, duke e lënë kështu të pangushëlluar jetën time. 13 Megjithatë, kur ishin të sémurë, unë vesha grathoren dhe e mundova shpirtin tim me agjerim, dhe lutesha me kokën e përkulur mbi gjoks. 14 Shkoja rreth e rrotull, sikur të ishte fjala për një shok o për vëllanë tim; shkoja fort i kërrusur nga dhembja, ashtu si një njeri që mban zi për të emën. 15 Por kur u pengova, ata u gëzuan dhe u mblodhën bashkë; u mblodhën kundër meje disa shpifës, të cilët nuk i njihja; më kanë shqyer pa pushim. 16 Bashkë me disa palaço zemërkatranë kërcellinjë dhëmbët kundër meje. 17 O Zot, deri kur do të vazhdosh të shikosh? Shpëto jetën time nga shkatërrimet e kurdisura prej tyre, të vetmen pasuri që kam nga dhëmbët e luanëve. 18 Unë do të të kremoj në kuventin e madh, do të lavdëroj në mes të një populli të shumtë. 19 Mos u gëzofshin me mua ata që pa hak më janë bërë armiq, mos e shkelshin syrin ata që më urrejnë pa arsyë, 20 sepse nuk flasin kurrë për paqe, por kurdisin mashtrimë kundër njerëzve paqësorë të vendit. 21 Po, e hapin gojën e tyre kundër meje dhe thonë: "Ah, ah! E kemi parë me sytë tanë". 22 O Zot, ti i ke parë këto gjëra, mos hesht; o Zot, mos u largo nga unë. 23 Zgjohu dhe çohu, për të më siguruar drejtësi dhe për të mbrojtur çështjen time, o Perëndi dhe Zoti im. 24 Gjykomë sipas drejtësisë sate, o Zot, Perëndia im, dhe bëj ata të mos kënaqen me mua, 25 dhe të mos thonë në zemër të tyre: "Ah, pikërisht ashtu siç e donim"; dhe të mos thonë: "E gjëlltitëm". 26 U turpërofshin dhe u pështjellofshin gjihë ata që gezohen nga e keqja ime; u mbulofshin me turp dhe me fyerje ata që ekzaltohen kundër meje. 27 Këndofshin dhe gjëzofshin ata që kanë në zemër çështjen time të drejtë dhe thënçin vazhdimisht: "Lëvduar qoftë Zoti, që e do paqen e shërbëtorit të tij". 28 Gjuha ime do të kremojë drejtësinë tënde dhe do të këndojoj lëvdimin tënd tërë ditën.

36 Mëkat i të pabesit i thotë zemrës sime: "Nuk ekziston asnjë frikë nga Perëndia përparrë syve të tij. 2 Sepse ai gënjen veten e tij në kërkimin e fajt që ka kryer në urrejtjen ndaj tij. 3 Fjalët e gojës së tij janë paudhësi dhe mashtrim; ai ka pushuar së qeni i urtë dhe nuk bén më të mira. 4 Ai thur paudhësi në shtratin e tij; vihet në një rrugë që nuk éshët e mirë dhe që nuk e dënon të keqen". 5 O Zot, mirësia jote arrin deri në qjell dhe besnikeria jote deri te retë. 6 Drejtësia jote éshët si malet e Perëndisë, dhe gjykimet e tua janë si një humnerë e madhe. O Zot, ti ruan njerëz dhe kafshë. 7 O Perëndi, sa e çmuar éshët mirësia jote! Prandaj bijtë e njerëzve gjënjë strehë nën hijen e krahëve të tu; 8 ata ngopen me bollëkun e shtëpisë sate, dhe ti u heq etjen në përruin e kënaqësive të tua. 9 Sepse pranë teje éshët burimi i jetës, dhe me anë të dritës sate ne shohim dritën. 10 Zgjate mirësinë tënde ndaj atyre që të njohin dhe drejtësinë tënde ndaj atyre që janë të drejtë nga zemra. 11 Mos më vëntë këmbën kryelarti dhe dora e të pabesit mos më marrtë me vete. 12 Ja, ata që kryejnë paudhësi kanë rënë; i kanë rrëzuar për tokë dhe nuk mund të ringjallen përsëri.

37 Mos u dëshpëro për shkak të njerëzve të këqij; mos ki smirë ata që veprojnë me ligësi, 2 sepse ata shpejt do të kositen si bari dhe do të thahen si bari i blertë. 3 Ki besim tek Zoti dhe bëj të mira; bano vendin dhe shto besnikérinë. 4 Gjë kënaqësinë tënde në Zotin dhe ai do të plotësojë dëshirat e zemrës sate. 5 Vendose fatin tënd tek Zoti, ki besim tek ai dhe ai ka për të vepruar. 6 Ai do të bëjë të shkëlqejë drejtësia jote si drita dhe ndershëmia e saj si mesdita. 7 Rri në heshtje para Zotit dhe prite atë; mos u hidhëro për atë që i shkojnë mbarë punët e veta, për njeriun që ndjek planet e këqija të tij. 8 Hiq dorë nga zemërimi dhe lëre përbuzjen; mos u dëshpëro; kjo do të të conte edhe ty të bëje të keqen. 9 Sepse njerëzit e këqij do të shfarosen, por ata që shpresojnë tek Zoti do të bëhen zotër të tokës. 10 Edhe pak dhe i pabesi nuk do të jetë më; po, ti do të kërkosh me kujdes vendin e tij dhe ai nuk do të jetë më. 11 Por zemërbutët do të zotërojnë tokën dhe do të gëzojnë një paqe të madhe. 12 I pabesi komploton kundër të drejtit dhe kërcellin dhëmbët kundër tij. 13 Zoti qesh me të, sepse e sheh që vjen dita e tij. 14 Të pabesët kanë nxjerrë shpatën dhe kanë nderur harkun e tyre për të rrëzuar të mjerin dhe nevojtarin, për të vrarë ata që ecën drejt në rrugën e tyre. 15 Shipata e tyre do të hyjë në zemrën e tyre dhe harqet e tyre do të thyhen. 16 Vlen më tepër e paktë e të drejtët se sa bollëku i shumë të pabesëve. 17 Sepse krahët e të pabesëve do të thyhen, por Zoti i përkrah të drejtët. 18 Zoti i njeh ditët e njerëzve të ndershëm dhe trashëgimia e tyre do të vazhdojë përfjetë. 19 Ata nuk do të ngatërrohen në kohën e fatkeqësisë dhe në ditët e zisë do të ngopen. 20 Por të pabesët do të vdesin dhe armiqtë e Zotit do të konsumohen dhe do të bëhen tym si dhjami i qengjave. 21 I pabesi merr hua dhe nuk e kthen, por i drejti ka mëshirë dhe dhuron. 22 Sepse të bekuarit nga Zoti do të trashëgojnë tokën, por ata që janë mallkuar prej tij do të shfarosen. 23 Hapat e njeriu i drejton Zoti, kur atij i pëlqejnë rrugët e tij. 24 Por kur njeriu rrëzohet, nuk shtrihet për tokë, sepse Zoti e mban për dore. 25 Unë kam qenë fëmijë dhe tanë jam plakur, por nuk

e kam parë kurrë të drejtin të braktisur dhe pasardhësit e tij të lypin bukë. 26 Ai ka mëshirë dhe jep kurdoherë hua; dhe pasardhësit e tij janë në bekim. 27 Largoju nga e keqja dhe bëj të mirën, dhe do të kesh një banesë të përjetshme. 28 Sepse Zoti e do drejtësinë dhe nuk ka përf t'i braktisur kurrë shenjtoret e tij; ata do të ruhen përfjetë, ndërësa pasardhësit e të pabesëve do të shfarosen. 29 Të drejtët do të trashëgojnë tokën dhe do të banojnë gjithnjë mbi të. 30 Nga goja e të drejtit del dituri dhe gjuha e tij flet përf drejtësi. 31 Ligji i Perëndisë të tij është në zemrën e tij; hapat e tij nuk do të lëkunden. 32 I pabesi spinun të drejtin dhe përpinqet ta vrasë. 33 Zoti nuk do ta lërë në duart e tij dhe nuk do të lejoj që të dënohet, kur të gjykohet. 34 Ki shpresë të patundur tek Zoti dhe ndiq rrugën tij, dhe ai do të të lartojë me qëllim që ti të trashëgosh tokën; kur të pabesët të jenë të shfarosur, ti do ta shikosh. 35 E pashë njeriu e pushtetshëm dhe të furishëm të begatohet si një pemë e gjelbër në tokën e tij të lindjes, 36 por pastaj u zhduk; dhe ja, nuk është më; e kërkova, por nuk e gjeta më. 37 Ki kujdes përf njeriu e ndershëm dhe këqyr njeriu e drejtë, sepse e ardhmjë e këtij njeriu do të jetë pacja. 38 Por shkelësit do të shkatërrohen të gjithë; në fund të pabesët do të dërrmohen. 39 Por shpëtimi i të drejtëve vjen nga Zoti; ai është kështjella e tyre në kohën e fatkeqësisë. 40 Dhe Zoti i ndihmon dhe i çliron; i çliron nga të pabesët dhe i shpëton, sepse kanë gjetur strehë tek ai.

38 O Zot, mos më shaj në indinjatën tënde dhe mos më dëno në zemërimin tênd. 2 Sepse shigjat e tua më kanë shpuar dhe dora jote më shtyp. 3 Nuk ka asgjë të shëndoshë në mishin tim përf shkak të zemërimit tênd; nuk ka qetësi në kockat e mia përf shkak të mëkatit tim. 4 Paudhësitë e mia e kalojnë në fakt kohën time, janë si një barrë e madhe, shumë e rëndë përmua. 5 Plagët e mia janë të fëlliçura dhe të qelbzuar nga marrëzia ime. 6 Jam krejt i kërrusur dhe i déshpëruar; sillem têrë ditën rreth e qark duke mbajtur zi, 7 sepse ijet e mia janë të pezmatuara dhe nuk ka asgjë të shëndoshë në mishin tim. 8 Jam i sfilitur dhe i vrarë; vrumbulloj nga drithma e zemrës sime. 9 O Zot, çdo déshirë që kam është para teje dhe psherëtimat e mia nuk të janë fshehur. 10 Zemra ime rreh, fuqia po më lë; vetë drita e syve të mi ka ikur. 11 Miqtë e mi dhe shokët e mi rrinë larg plagës sime, dhe fqinjët e mi ndalojnë larg meje. 12 Ata që kërkojnë jetën time më ngrejnë kurthe dhe ata që duan të më bëjnë të keqen flasin përf shkatërrimin dhe mendojnë mashtime têrë ditén. 13 Por unë jam si një i shurdhër që nuk dëgjon dhe një memec që nuk e hap gojën. 14 Po, jam si një njeri që nuk dëgjon dhe që nuk mund të përgjigjet me gojën e tij. 15 Sepse shpreso te ti, o Zot, ti do të përgjigjesh, o Zot, Perëndia im. 16 Sepse kam thënë: "U gjëzofshin me mua, dhe kur këmba ime pengohet, mos u çofshin kundër meje". 17 Ndërësa jam duke rënë dhe dhembja ime është vazhdimisht para meje, 18 ndërësa rrëfej mëkatit tim dhe jam tepër i shqetësuar përf mëkatit, 19 armiqtë e mi janë têrë gjallëri dhe janë të fortë, dhe ata që më urrejnë pa shkak shumohen. 20 Edhe ata që ma shpërblenjë të mirën me të keqen më përndjekin, sepse unë ndjek rrugën e së mirës. 21 O Zot, mos më braktis; Perëndia im, mos u largo nga unë. 22 Nxito të më ndihmosh, o Zot, o shpëtimi im.

39 Unë thoja: "Do të kujdesem përf sjelljen time që të mos kryej mëkate me gjuhën time; do t'i vë një fre gojës sime, sa kohë që i pabesi rri para meje". 2 Kam qëndruar i heshtur dhe i qetë, i jam përbajtj pikërisht së mirës, dhe dhembja ime është ashpërsuar. 3 Zemra më digjite përbrenda; ndërësa mendohesha, një zjarr u ndez; atëherë folat me gjuhën time: 4 "O Zot, bëmë të njohur fundin tim dhe cila është masa e ditëve të mia; vepro në mënyrë që unë të di sa i brishtë jam. 5 Ja, ti i ke pakësuar ditët e mia aq sa është e gjatë një pëllëmbë, dhe zgjatja e jetës sime është si asgjë para teje; po, çdo njeri në gjendjen e tij më të mirë nuk është veçse avull. (Sela) 6 Po, njeriu sillet rreth e qark si një hije; po më kot lodhen të gjithë dhe grumbullojnë pasuri pa ditur kush do t'i mbledhë! 7 Por tani, o Zot, çfarë pres? Shpresa ime është te ti. 8 Çliromë nga të gjitha fajet e mia; bëj që të mos jem objekt i talljes nga njeriu pa mend. 9 Do të qëndroj në heshtje, nuk kam përf hapur gojën, sepse ti je ai që vepron. 10 Largo nga unë fshikullin tênd; unë po marr fund nën goditjet e dorës sate. 11 Ti e korrigjon njeriu duke dënuar mëkatin e tij dhe konsumon si një krimb atë që përf të është e çmuar. Po, çdo njeri nuk është veçse kotësi. (Sela) 12 O Zot, dégio lutjen time dhe vëri veshin britmës sime; mos u tregu i shurdhër ndaj lotëve të mi, sepse para teje unë jam një i huaj dhe një shtegtar si të gjithë etërit e mi. 13 Hiqë shikimin tênd nga unë, me qëllim që unë të marr përsëri fuqi para se të iki dhe të mos jem më".

40 Unë kam pritur me ngulm dhe me durim Zotin, dhe ai u përkul mbi mua dhe dëgjoi britmën time. 2 Më nxori jashtë një grope shkatërrimi, nga balta e moçalit, i vendosi këmbët e mia mbi një shkëmb dhe i ka bërë të qëndrueshme hapat e mia. 3 Ai vuri në gojën time një kantik të ri përf të lëvduar Perëndinë tonë; shumë njerëz kanë përf ta parë këtë, do të dridhen dhe do t'i besojnë Zotit. 4 Lum ai njeri që i beson Zotit dhe nuk u drejtohet krenarëve dhe as atyre që marrin rrugë të keqe duke u dhënë pas gjenjeshtës. 5 O Zot, Perëndia im, të shumta janë mrekullitë që ke bërë, dhe askush nuk mund të numërojë gjérat që ke menduar përf ne. Po të duhej t'i shpallja dhe t'i tregoj, do të ishin tepër përf t'i radhitur. 6 Ti nuk kënaqesh as me flijime as me oferta; më ke shpuar veshët. Ti nuk ke kërkuar as olokauste as flijime përf mëkatin. 7 Atëherë unë thashë: "Ja, po vij. Në rrrotullin e librit shkruhet përmua. 8 Perëndia im, unë gézohem kur zbatoj vullnetin tênd dhe ligji yt është në zemrën time". 9 E shpalla drejtësinë tênde në kuvendin e madh; ja, unë nuk i mbaj buzët të myllura, o Zot, ti e di këtë. 10 Nuk e kam fshehur drejtësinë tênde në zemrën time; kam shpallur besnikerinë tênde dhe shpëtimin tênd; nuk e kam fshehur mirësinë tênde as të vërtetën tênde para kuvendit të madh. 11 Mos më moho, o Zot, mëshirën zemërbutë; mirësia jote dhe e vërteta jote më mbrofshin gjithnjë. 12 Sepse të këqija të panumërtë më rrëthojnë; paudhësitë e mia më kanë zënë dhe nuk mund të shikoj; janë më të shumta se flokët e kokës sime, dhe zemra po më ligështohet. 13 Prano, o Zot, të më çlirosh. O Zot, nxito të më ndihmosh. 14 U turpërofshin dhe u pështjellofshin ata që duan të shkatërrojnë jetën time. Rënjin poshtë të mbuluar nga turpi ata që gjëzohen me fatkeqësitë e mia. 15 U trëmbshin

pér turp tē tyre ata që më thonë: "Ah, ah...!". 16 U gézofshin dhe ngazéllofshin te ti tē gjithë ata që tē kérkojnë, ata që duan shpëtimin tенд thënën: "Lévduar qoftë Zoti". 17 Sa pér mua, unë jam i varfër dhe nevojtar, por Zoti kujdeset pér mua. Ti je mbéshtetja ime dhe çlirimtari im; Peréndia im, mos u vono.

41 Lum ai që kujdeset pér tē varférin; Zoti do ta çlirojé ditën e fatkeqësisë. 2 Zoti do ta ruajë dhe do ta mbajë tē gjallë; ai do tē jetë i lumbur mbi tokë dhe ti nuk do ta lësh në duart e armiqve tē tij. 3 Zoti do ta ndihmojë në shtratin e sémundjes; gjatë sémundjes së tij, o Zot, ti do ta transformosh plotësisht shtratin e tij. 4 Unë kam thënë: "O Zot, ki mëshirë pér mua, ma shëro shpirtin, sepse kam mëkattuar kundër teje". 5 Armiqtë e mi ndjellin tē keqen, duke thënë: "Kur do tē vdesë dhe kur do tē zhdaket emri i tij?". 6 Në rast se dikush prej tyre vjen tē më shikojë, gënjen, ndërsa zemra e tij mbledh paudhësi; pastaj del jashtë dhe e përhap rrëth e rotull. 7 Të gjithë ata që më urrejnë, pëshpëritin bashkë kundër meje; kundër meje kurdisin tē keqen, 8 duke thënë: "Një e keqe e tmerrshme e ka zënë dhe ai nuk do tē ngrihet kurrë më nga vendi ku dergjet". 9 Madje edhe miku im i ngushtë, tek i cili kisha besim dhe që hante bukën time, ka ngritur kundër meje thembrën e tij. 10 Por ti, o Zot, ki mëshirë pér mua dhe më ço në këmbë që tē mund t'uashpaguaj. 11 Nga kjo e di që ti më pëlqen, në rast se armiku im nuk triumfon mbi mua. 12 Sa pér mua, më ke përkrahur në ndershmérinë time dhe më ke vendosur në praninë tênd pér gjithnjë. 13 Qoftë i bekuar Zoti, Peréndia i Izraelit, pérjetë. Amen, amen.

42 Ashtu si suta ka një dëshirë tē madhe pér rrëketë e ujtit, kështu shpirti im ka një dëshirë tē zjarritë pér ty, o Peréndi. 2 Shpirti im ka një etje tē madhe pér Peréndinë, pér Peréndinë e gjallë. Kur do tē vij dhe do tē paraqitem para Peréndisë? 3 Lotët e mia janë bërë ushqimi im ditë e natë, ndërsa më thonë vazhdimisht: "Ku éshët Peréndia yt?". 4 Duke kujtuar këto gjëra, brenda vetes sime i jap shfrim tē lirë shpirtit tim, sepse kisha zakon tē shkoja me turmën, duke e udhëhequr në shtëpinë e Peréndisë, në mes tē këngëve tē gjëzimit dhe tē lëvdimit tē një turme në festë. 5 Pse ligështohesh, o shpirti im, pse vajton brënda trupit tim? Shpreso te Peréndia, sepse unë do ta kremitoj akoma pér çlirim e pranisë së tij. 6 O Peréndia im, shpirti më éshët ligështuar pérbrënda; prandaj më kujtohesh ti nga vendi i Jordanit dhe nga majat e Hermonit, nga mali i Mitsarit. 7 Një hon thérret një hon tjetër në zhurmën e ujërave tē tua; tē gjitha dallgët e tua dhe valët e tua kanë kaluar përmbi mua. 8 Ditën Zoti më jep mirësinë e tij, dhe natën i ngre atij një kantik, një lutje Peréndisë tē jetës sime. 9 Unë do t'i them Peréndisë, kështjellës sime: "Pse më harrove? Pse endem i veshur me rroba zie pér shkak tē shtypjes nga ana e armikut?". 10 Kockat e mia po vuajnë pér vdekje pér shkak tē fyerjeve nga ana e armive tē mi, që më thonë vazhdimisht: "Ku éshët Peréndia yt?". 11 Pse ligështohesh, shpirti im, pse rënkon pérbrënda meje? Shpreso te Peréndia, sepse unë do ta kremitoj akoma; ai éshët shpëtimi im dhe Peréndia im.

43 Siguromë drejtësi, o Peréndi, dhe mbro çështjen time nga njerëzit e këqij; më çliro nga njeriu i rremë dhe i lig. 2 Mbasit i je Peréndia që më jep forcë, pse më ke kthyer? Pse shkoj i veshur me rroba zie pér shkak tē shtypjes nga ana e armikut? 3 Dërgo dritën tênde dhe tē vërtetën tênde; këto le tē më udhëheqin dhe tē më çojnë në malin tênd tê shenjëtë dhe në vendin e banesës sate. 4 Atëherë un do tē vij tek altari i Peréndisë, te Peréndia, që éshët gjëzimi im dhe kënaqësia ime; do tē tē kremitoj me qeste, o Peréndi, Peréndia im. 5 Pse ligështohesh, shpirti im, pse rënkon brenda meje? Ki shpresë te Peréndia, sepse unë do ta kremitoj akoma, sepse ai éshët shpëtimi im dhe Peréndia im.

44 O Peréndi, e kemi dëgjuar me veshët tona, etërit tanë na kanë treguar veprën që ti ke bërë në ditët e tyre në kohërat e lashta. 2 Pér t'i vendosur me dorën tênde ti ke shpronësuar kombet, ke çrrënjosur popuj pér t'u bërë vend atyre. Në fakt nuk e pushtuan vendin me shpatën e tyre dhe nuk qe krahu i tyre që i shpëtoi, por ishte dora jote e djathtë, krahu yt dhe drita e fytyr 3 és sate, sepse tē pëlqenin. 4 Ti je mbreti im, o Peréndi, që vendos fitoret pér Jakobin. 5 Me anën tênde do tē pérmbysim armiqtë tanë; në emrë tênd do tē shkelim ata që ngrihen kundër nesh. 6 Sepse nuk kam besim tek harku im dhe nuk do tē jetë shpata ime ajo që do tē më shpëtøjë. 7 Por je ti ai që na shpëton nga armiqtë tanë dhe që i mbulon me turp ata që na urrejnë. 8 Ne do tē lëvdojmë çdo ditë Peréndinë dhe do tē kremitojmë emrin tênd pérjetë. (Sela) 9 Por ti na débove dhe na mbulove me turp, dhe nuk del më me ushtritë tona. 10 Ti ke bërë tē kthejmë kurrizin pérpara armikut, dhe ata që na urrejnë na kanë grabitur. 11 Ti na ke dhënë si dele pér therje dhe na ke shpërndarë midis kombeve. 12 Ti e ke shitur popullin tênd pér asgjë dhe nuk ke nxjerrë asnjë fitim nga shitja e tij. 13 Ti na bëre pér turp me fqinjët tanë, u bëmë gazi dhe tallja e atyre që rrjinë rrëth nesh. 14 Ti na ke bërë tē jemi gazi i kombëve; përsa na pérket neve, popujt tundin kokën. 15 Turpi im më rri gjithmonë pérpara, dhe fytyra ime éshët e mbuluar nga turpi, 16 pér shkak tē atij që më fyen dhe më poshtëron, pér shkak tē armikut dhe atij që kérkon hakmarrije. 17 Të téra këto na kanë rënë mbi kurriz, por ne nuk kemi harruar dhe nuk kemi tradhëtar besëlidhjen tênde. 18 Zemra janë nuk éshët kthyer prapa dhe hapat tona nuk janë larguar nga rruga jote, 19 por ti na ke copëtar, duke na futur në vende çakejsh dhe duke na mbuluar me hijen e vdekjes. 20 Po tē kishim harruar emrin e Peréndisë tonë dhe po t'i kishim shtrirë duart tona drejt një peréndie tē huaj, 21 a nuk do ta kishte zbuluar Peréndia këtë gjë? Në fakt ai i njeh sekretet e zemrës. 22 Po, pér shkakun tênd ne vritemi çdo ditë dhe konsiderohemi si dele. 23 Zgjohu! Pse fle, o Zot? Çohu, mos na kthe pér gjithnjë. 24 Pse e fsheh fytyrën tênde, dhe harron pikëllimin tonë dhe shtypjen tonë? 25 Sepse shpirterat tona janë ulur deri te pluhuri dhe trupi ynë i éshët ngjitur tokës. 26 Çohu tē na ndihmosh dhe na shpëto pér hir tē mirësisë sate.

45 Më burojnë nga zemra fjalë shumë tē émbla; unë i këndojo mbretit poemën time. Gjuha ime do tē jetë si pena e një shkruesi tē shpejtë. 2 Ti je shumë i bukur ndër tē gjithë bijtë

e njerëzve; buzët e tua janë plot nur, prandaj Perëndia të ka bukuar në pérjetësi. 3 Ngjeshe shpatën në brezin tënd, o trim, i rrëthuar nga shkëlqimi yt dhe nga madhështia jote, 4 dhe në madhështinë tênde shko pérpara mbi qerren fitimtare pér çështjen e së vërtetës, të shpirtmadhësisë dhe të drejtësisë, dhe dora jote e djathët do të të tregojë vepratë tmerrshme. 5 Shigjetat e tua janë të mprehta; popujt do të bien poshtë teje; ato do të hyjnë në zemërën e armiqe të mbretit. 6 Froni yt, o Perëndi, vazhdon në pérjetësi; skeptri i mbretërisë sate eshtë një skeptër drejtësie. 7 Ti e do drejtësinë dhe urren mbrapshtinë; prandaj Perëndia, Perëndia yt, të ka vajosur me vaj gëzimi përmbi shokët e tu. 8 Tërë rrobat e tua mbajnë erë mirre, aloe dhe kasie; nga pallatet e fildishta veglat muzikore me tela të gézjnë. 9 Midis zonjave të nderit që të rrëthojnë ka bija mbretërish; në të djathtën tênde eshtë mbretëresha, e zbuluar me ar Ofiri. 10 Dëgjo, vashë, shiko dhe vër veshin; harro populin tênd dhe shtëpinë e atit tênd, 11 dhe mbreti do të dëshirojë me të madhe bukurinë tênde; bjer përbys para tij, sepse ai eshtë Zoti yt. 12 Bija e Tiros do të të sjellë disa dhurata dhe të pasurit e popullit do të kërkojnë favoret e tua. 13 Tërë shkëlqim eshtë brenda e bija e mbretit; rrobat e saj janë të qëndisura me ar. 14 Atë do ta çojnë të mbreti me rroba të qëndisura, të shoqëruar nga virgjëresha shoqe të saj, që do të tê paraqiten ty. 15 Ato do t'i çojnë me gëzim dhe hare dhe do të hyjnë në pallatin e mbretit. 16 Bijtë e tu do të zënë vendin e etërve të tu; ti do t'i bësh princa pér tërë tokën. 17 Unë do të shpall kujtimin e emrit tênd pér të gjitha brezat; prandaj popujt do të tê kretnojnë në pérjetësim, pérjetë.

46 Perëndia eshtë pér ne një streh dhe një forcë, një ndihmë gjithnjë e gatshme në fatkeqësi. 2 Prandaj ne nuk do të kemi frikë edhe sikur toka të luajë dhe malet të hidhen në mes të detit, 3 dhe ujérat e tij të têrbohen dhe të shkumojnë, dhe malet të dridhen në fryerjen e tij. (Sela) 4 Eshtë një lumë brigjet e të cilët mbushin me gëzim qytetin e Perëndisë, vendin e shenjtë ku banon shumë i Larti. 5 Perëndia eshtë në mes të tij, ai nuk do të luajë nga vendi; Perëndia do ta ndihmojë në dritat e para të mëngjesit. 6 Kombet do të ziejnë, mbretëritë do të tronditen; ai dérgoi jashtë zérin e tij, toka u shkri. 7 Zoti i ushtrive eshtë me ne; Perëndia i Jakobit eshtë streha jonë. (Sela) 8 Ejani dhe admironi veprat e Zotit, që ka bërë mrekulli mbi tokë. 9 Ai bën që të pushojnë luftërat deri në skajet e tokës; ai prish harqet dhe thyen shtizat, dhe djeg qerret me zjarr. 10 Ndaluni dhe pranoni që jam Perëndi; do të ngrihem lart midis kombeve, do të ngrihem lart mbi tokë. 11 Zoti i ushtrive eshtë me ne; Perëndia i Jakobit eshtë streha jonë. (Sela)

47 Duartrokisni, o popuj; kretnojeni Perëndinë me britma triumfi. 2 Sepse Zoti, Shumë i Larti, eshtë i tmerrshëm, një mbret i madh mbi gjithë dheun. 3 Ai do të na nënshtronjë popujt dhe kombet do t'i vëré nën këmbët tona. 4 Ai do të zgjedhë pér ne trashëgiminë tonë, lavdinë e Jakobit që ai e do. (Sela) 5 Perëndia eshtë ngritur në mes brohoritjesh gëzimi, Zoti me tingujt e borive. 6 Këndojini lavde Perëndisë tonë, këndojini lavde! Këndojini lavde mbretit tonë, këndojini lavde! 7 Sepse Perëndia eshtë mbreti i gjithë dheut, këndojini lavde me zotësi.

8 Perëndia mbretëron mbi kombet; Perëndia ulet mbi fronin e tij të shenjtë. 9 Princat e popujve, populli i Perëndisë të Abrahamit, janë mbledhur bashkë; sepse Perëndisë i përkasin mburojet e tokës; atë e lëvdojnë me të madhe.

48 I madh eshtë Zoti dhe meriton të lëvdohet në kulm në qytetin e Perëndisë tonë, në malin e tij të shenjtë. 2 I bukur pér nga lartësia e tij, gëzimi i gjithë dheut eshtë mali i Sionit, nga ana e veriut, qyjeti i Mbretit të madh. 3 Në pallatet e tij Perëndia u bë i njohur si një kala e papushtueshme. 4 Ja, mbretërit i shihi mbledhur dhe shikoni pérpara bashkarisht, 5 por sa e panë, mbetën të shushatur dhe ikën të tmerruar. 6 Atje i zunë drithmat dhe si të prerat e lindjes, 7 në të njëjtën mënyrë si era e lindjes që i bën copë-copë anjet e Tarshishit. 8 Siç e kishim dëgjuar, ashtu pamë në qytetin e Zotit disa ushtri, në qytetin e Perëndisë tonë; Perëndia do ta bëjë të qëndrueshëm pérjetë. 9 Në tempullin tênd, o Perëndi, ne kemi rënë në mendime mbi miresinë tênde. 10 Ashtu si emri yt, o Perëndi, kështu lëvdimi yt arrin deri në skajet e tokës; dora jote e djathtë eshtë téré drejtësi. 11 Le të gézohet mali Sion, le të ngazëllojnë vajzat e Judës pér gjykimet e tua. 12 I bini rrotull Sionit, vizitojeni, numëroni kullat e tij, 13 këqyrni fortesarat e tij, admironi pallatet e tij, me qëllim që të mund t'ia tregoni brezave që do të vijnë. 14 Sepse ky Perëndi eshtë Perëndia ynë në pérjetësi, pérjetë, gjithnjë; ai do të jetë udhëheqësi ynë deri në vdekje.

49 Dëgjoni gjithë popujt, vini veshin, o banorë të botës, 2 qofshin njerëz tê popullit dhe fisnikë, të pasur dhe të varfër tok. 3 Nga goja ime do të dalin fjalë diturie dhe kredhja në mendime e zemrës sime do të sjellë mirëkuptim. 4 Unë do ta ndjek një proverb, do ta paraqes enigmën time me harpë. 5 Pse duhet të kem frikë nga ditët e fatkeqësisë, kur më rrëthon ligësia e kundërshtarëve të mi, 6 ata që kanë besim në pasuritë e tyre dhe mburren me bollékun e pasurisë së tyre? 7 Asnjeri nuk mund tê shpengojë kurssesi vëllanë e tij, as t'i japë Perëndisë çmimin e shpengimit të tij, 8 sepse shpengimi i shpirtit të tij eshtë shumë i shtrënjtë, dhe çmimi i saj nuk do të mjaftonte kurrë, 9 pér tê bérë që ai të jetojë pérjetë dhe tê mos shohë gropën. 10 Në fakt tê gjithë shohin që njerëzit e urtë vdesin dhe që po në atë mënyrë vdesin njerëzit e pamend a mendjeshkurtër, duke ua lënë tê tjerëve pasuritë e tyre. 11 Me mendjen e tyre ata pandehin se shtëpitë e tyre do të qëndrojnë pér gjithnjë, që banesat e tyre janë tê pérjetshme; dhe kështu u vënë tokave emrin e tyre. 12 Megjithatë edhe njeriu që jeton në mes të pasurive nuk e ka të gjatë; ai eshtë njëlljo si kafshët që mbarojnë. 13 Kjo eshtë sjellja e njerëzve pa mend dhe e atyre që u shkojnë dhe miratojnë fjalimet e tyre. (Sela) 14 Shtyhen si dele në drejtim të Sheolit; vdekja do t'i përpjekë dhe në mëngjes njerëzit e drejtë do të sundojnë mbi ta. Luksi i tyre do të marrë fund në Sheol, larg banesës së tyre. (Sheol h7585) 15 Por Perëndia im do ta shpengojë shpirtin tim nga pushteti i Sheolit, sepse ai do të më pranojë. (Sela) (Sheol h7585) 16 Mos kij frikë kur dikush pasurohet, kur lavdia e shtëpisë së tij rritet, 17 sepse kur do të vdesë, nuk do të marrë asgjë me vete; lavdia e tij nuk do të zbresë pas tij. 18 Edhe në se në jetë e ndjente veten tê lumtur (në fakt njerëzia tê lavdëron kur pasurohesh), 19

ai do tē arrijë brezin e etërve tē tij, që nuk do ta shohin kurrë më dritën. 20 Njeriu që jeton në mes tē pasurive pa pasur gjykim éshëtë njëlljo si kafshët që zhduken.

50 Perëndia i plottfuqishém, Zoti ka folur dhe ka thirrur në mbledhje gjithë dheun, nga lindja në perëndim. 2 Nga Sioni, përsosméri e bukurisë, Perëndia shkëlqen. 3 Perëndia ynë do tē vijë dhe nuk do tē rije në heshtje; do tē paraprihet nga një zjarr shkatérrimtar dhe rrëth tij do tē ketë një furtunë tē madhe. 4 Ai do tē thérresë qiejtë nga lart dhe tokën pér tē gjykuar popullin e tij, 5 dhe do tē thotë: "Mblidhni shenjtorët e mi, që kanë lidhur një besëlidhje me mua me anë tē flijimit". 6 Dhe qiejtë do tē shpallin drejtësinë e tij, sepse vetë Perëndia éshëtë gjykatësi. (Sela) 7 "Dëgjo, o populli im, dhe unë do tē flas; dëgjo, o Izrael, dhe unë do tē déshmoj kundër teje. Unë jam Perëndia, Perëndia yt. 8 Nuk do tē tē qortoj pér flijimet e tua as pér olokaustet e tua që më rrinjë gjithnjë pérpara. 9 Nuk do tē marr asnjë dem nga shtëpia jote dhe asnjë cjac nga vathët e tua. 10 Të mia janë në fakt tërë kafshët e pyllit; imja éshëtë bagëtia që ndodhet me mijëra ndër male. 11 I njohim tërë zogjtë e maleve; dhe tê gjitha ato që lëvizin në fushat janë tê miat. 12 Po tē kisha ur, nuk do ta thoja; sepse bota dhe sa ajo pérmban janë tê miat. 13 A ha unë vallë mish demi ose a pi gjak cjak? 14 Dhuroji Perëndisë flijime lëvdimi dhe plotëso zotimet e tua që i ke bérë Shumé tê Lartit. 15 Kérkomë ditën e fatkeqësisë, unë do tē tê çliror dhe ti do tē më lëvdosh". 16 Por tē pabesit Perëndia i thotë: "Çfarë tê drejte ke ti tê përmëndësh statutet e mia dhe tê kesh mbi buzët e tua besëlidhjen time, 17 ti që e urren korrigjinim dhe i hedh pas kurrizit fjalët e mia? 18 Në rast se shesh një vjedhës, bashkohesh me tē me gjithë qejf, dhe bëhesh shok i atyre që shkelin kurorën. 19 Ti gojn ia lë së keqes dhe gjuha jote kurdis mashtime. 20 Ti ulesh, flet kundër vëllait tēnd dhe shpif kundër birit tē nënës sate. 21 Ti i ke bérë këto gjëra dhe unë kam heshtur; ti ke menduar që unë jam krejt i ngjashém me ty. Por unë do tē tê përgjigjem dhe do tē vë çdo gjë para syve tē tu. 22 Tani kuptoni këtë gjë ju që harroni Perëndinë, që unë tē mos ju bëjë copë-copë dhe askush tē mos ju çlirorë dot. 23 Ai që ofron flijime lëvdimi më pérlevdon dhe atij që sillet drejt do t'i tregoj shpëtimin e Perëndisë".

51 Ki mëshirë pér mua, o Perëndi, sipas mirësisë sate; pér dhembushurinë e madhe që ke fshiji tē ligat që kam bérë. 2 Më pastro têrësishet nga paudhësia ime dhe më pastro nga mëkatim, 3 Sepse i pranoj tē ligat që kam bérë, dhe mëkatim më rri gjithnjë pérpara. 4 Kam mëkatuar kundër teje, vetëm kundër teje, dhe kam bérë atë që éshëtë e keqë pér sytë e tu, me qëllim që t'i njihesh i drejtë kur flet dhe i ndershém kur gjykon. 5 Ja, unë jam mbraujtar në paudhësi, dhe néna ime më ka lindur në mëkat. 6 Por tē pélqen e vërteta që qëndron në thelb, dhe më mésion diturinë në sekretin e zemrës. 7 Më pastro me hisop dhe do tē jem i pastruar; më laj dhe do tē jem më i bardhë se bora. 8 Bëj që tē ndejr gjëzim dhe ngazëllim; bëj që kockat që ke thyer tē kremitojnë edhe ato. 9 Fshih fytyrén tênde nga mëkatet e mia dhe fshi tē téra paudhësitë e mia. 10 O Perëndi, krij tek unë një zemër tē pastër dhe përtëri tek unë një frysë tē

patundur. 11 Mos më largo nga prania jote dhe mos më hiq Frymën tênde tē shenjtë. 12 Kthemë gjëzimin e shpëtimit dhe pérkahmë me frysë dashamirës. 13 Atëherë do t'u mësjo rrugët e tua shkelësve dhe mëkatarët do tē kthehen drejt teje. 14 Çiromë nga gjaku i derdhur, o Perëndi, Perëndi i shpëtimit tim, dhe gjuha ime do tē kremitojt tê gaz drejtësinë tênde. 15 O Zot, hap buzët e mia, dhe goja ime do tē shpallë lëvdimin tênd. 16 Ti në fakt nuk ndjen ndonjë kënaqësi në flijim, pérndryshe do t'a ofroja, nuk tē pélqen as olokausti. 17 Flijimet e Perëndisë janë frysë e thyer; o Perëndi, ti nuk e përcëmon zemrën e thyer dhe tē penduar. 18 Bëj tē mirën Sionit pér dashamirësinë tênde, ndërto muret e Jeruzalemit. 19 Atëherë do tē gézohesh në flijimet e drejtësisë, në olokaustet dhe në ofertat që digjen têrësish; atëherë do tē ofrohen dema tē rinj mbi altarin tênd.

52 Pse mburresh me tē keqen, o njeri i fuqishém? Mirësia e Perëndisë éshëtë e pérjetshme. 2 Gjuha jote shkakton rrënim; ajo éshëtë si një brisk i mprehur, o veprues mashtimesh. 3 Ty tē pélqen e keqja ndaj së mirës, gënjeshtra më tepér se e folura drejt. (Sela) 4 Ty tē pélqen çdo fjälë shkatérrimi, o gjuhë hileqare. 5 Prandaj Perëndia do tē tē shkatérrojë pér gjithnjë; ai do tē tē kapë, do tē tē heqë nga çadra jote dhe do tē tē shkulë nga toka e tē gjallëve. (Sela) 6 Të drejtët do ta shohin, do tē kenë frikë dhe do ta përgeshin atë, duke thënë: 7 "Ky éshëtë njeriu që nuk e kishte bérë Perëndinë kështjellë tê tij; por kishte besim në bollëkun e pasurive tê tij dhe bëhej i fortë nga ligësia e tij". 8 Por unë jam si një dru ulliri që gjelbëron në shtëpinë e Perëndisë; kam besim gjithnjë në mirësinë e Perëndisë. 9 Do tē tē kremitoj gjithnjë pér sa ke bérë, dhe në prani tē shenjtorëve tē tu do tē kerm shpresë tē patundur në emrin tênd, sepse ai éshëtë i mirë.

53 Njeriu i pamend në zemër tē vet ka thënë: "Perëndi nuk ka". Janë tē korruptuar, bëjnë gjëra tē neveritshme; s'ka njeri që tē bëjë tē mirën. 2 Perëndia shikon nga qjelli bijtë e njerëzve, pér tē parë në se ndonjë prej tyre ka mend dhe kérkon Perëndinë. 3 Të gjithë janë shmangur, të gjithë janë prishur; nuk ka njeri që tē bëjë tē mirën, as edhe një. 4 Nuk kanë asnjë dije këta veprues tē paudhësish që gllabërojnë popullin tim sikur tē hanin bukë, dhe nuk kérkojnë Perëndinë? 5 Sepse i ka zënë një frikë e madhe, aty kur nuk kishte arsy pér frikë, sepse Perëndia i ka shpérndarë eshtrat e atyre që ngrinen kundër teje. Ti e mbulove me turp, sepse Perëndia i ka hedhur poshtë. 6 Kush do tē dérgojë nga Sioni shpëtimin e Izraelit? Kur Perëndia do tē rivendosë fatin e popullit tē tij në robëri, Jakobi do tē ngazëllojë, Izraeli do tē gézohet.

54 O Perëndia im, më shpëto me emrin tênd dhe siguromë drejtësi me fuqinë tênde. 2 O Perëndia im, dëgjo lutjen time dhe vëru veshin fjalëve tē gojës sime. 3 Sepse disa tē huaj janë ngritur kundër meje dhe njerëz tē furishëm kérkojnë jetën time, njerëz që nuk e kanë Perëndinë para syve tē tyre. (Sela) 4 Ja, Perëndia éshëtë ndihma ime, Zoti e pérkrah jetën time. 5 Ai do t'i ndëshkojë armiqtë e mi pér tē keqen që më kanë bérë; në besnikérinë tênde shkatérroji. 6 Me gjithë zemër do tē ofroj flijime; do tē kremitoj emrin tênd, o Zot, sepse éshëtë i mirë; 7

sepse më keçiruar nga çdo ankth, sytë e mi kanë parë mbi armiqtë e mi atë që unë dëshiroja.

55 O Perëndi, vëri veshin lutjes sime dhe kë parasysh kërkësën time. 2 Dëgjo kërkësën time dhe përgjigjim; ankohem vazhdimisht dhe rënkoj, 3 për zërin e armikut, për shtypjen e të pabesit; sepse më bien mbi kurriz disa fatkeqësi dhe në zemërimin e tyre më ndjekin këmba këmbës. 4 Zemra ime eshtë e shqetësuar në trupin tim dhe tmerre që shkaktojnë vdekjen kanë rënë mbi mua. 5 Frika dhe të drithma më kanë sulmuar dhe tmerri më ka mposhtur. 6 Prandaj kam thënë: "Ah, sikur të kisha krahë si një pëllumb! Do të fluturoja larg për të gjetur prehje. 7 Ja, do të ikja larg dhe do të qëndroja në shkretëtirë. (Sela) 8 Do të shpejtoja për të gjetur një strehë nga era e furishme dhe nga furtuna". 9 Shkatërroji, o Zot, ngatërra gjuhët e tyre, sepse kam parë dhunë dhe kacafytje në qytet. 10 Ditën dhe natën sillen mbi muret e tij; brenda tij sundojnë e keqja dhe çoroditja. 11 Në mes të tij eshtë lakmia; shtypja dhe gënjeshtra janë të zakonshme në rrugët e tij. 12 Sepse nuk ka qenë një armiku im që taljej me mua, përndryshe do ta kisha duruar; nuk ka qenë një që më urrente ai që u ngrit kundër meje, ndryshe do t'i isha fshehur atij. 13 Por ke qenë ti, një njeri si unë, shoku im dhe miku im i ngushtë. 14 Bënim bashkë biseda të këndshme dhe shkonim bashkë në shtëpinë e Perëndisë. 15 I zëntë befas vdekja, ulshin të gjallë në Sheol, sepse në banesat e tyre dhe në mes tyre nuk ka veçse ligësi. (*Sheol h7585*) 16 Sa për mua, do t'i kérkoj ndihmë Perëndisë, dhe Zoti do të më shpëtoj. 17 Në mbërëmje, në mëngjes dhe në mesditë do të ankohem dhe do të rënkoj, dhe ai do të dëgjojë zërin tim. 18 Ai do ta shpengojë jetën time dhe do ta sigurojë nga lufta që bëhet kundër meje, sepse janë të shumtë ata që janë ngritur kundër meje. 19 Perëndia do të më dëgjojë dhe ka për t'i poshtëruar, ai që ulet si sovran gjithnjë, sepse ata nuk ndryshojnë dhe nuk kanë frikë nga Perëndia. (Sela) 20 Ai ka shtrirë duart kundër atyre që jetonin në paqe me të, ka shkelur besëlidhjen e tij. 21 Goja e tij ishte më eëmbël se gjalpi, por në zemër ai kishte luftën; fjalët e tij ishin më të buta se vaji, por ishin shpata të zhveshura. 22 Hidh mbi Zotin barrën tênde, dha ai do të mbajë; ai nuk do të lejojë kurrë që i drejtë të lëkundet. 23 Por ti, o Perëndi, do t'i zbresësh këta në pusin e humbjes; njerëzit gjakatarë dhe hileqarë nuk do të arrijnë në gjysmën e ditëve të tyre; por unë do të kem besim te ti.

56 Ki mëshirë për mua, o Perëndi, sepse njerëzit do të donin të më përpjijnë; më luftojnë vazhdimisht me sulmet e tyre. 2 Armiqtë e mi do të donin vazhdimisht të më përpjijnë. Po, janë të shumtë ata që më luftojnë në kryelartësinë e tyre. 3 Kur të kem frikë, do të mbështetem te ti. 4 Me ndihmën e Perëndisë do të kremitoj fjalën e tij; kam vënë besimin tim te Perëndia, nuk do të kem frikë. Çfarë mund të më bëjë njeriu? 5 Ata i shtrëmbërojnë vazhdimisht fjalët e mia; gjithë mendimet e tyre synojnë të më bëjnë të keq. 6 Mblidhen tok, rrinë në pritet; ruajnë hepat e mia, në prite që të më marrin jatën. 7 Ata mendojnë të shpëtojnë me anë të ligësisë; në zemërimin tênd, o Perëndi, hidhi për tokë popujt. 8 Ti i ke numëruar hapat e bredhjes sime; vendosi lotët e mia në calikun tênd; a nuk i ke regjistruar në

librin tênd? 9 Ditën që do të të thërrasë ty, armiqtë e mi do të kthejnë krahët. Këtë e di, sepse Perëndia eshtë për mua. 10 Me ndihmën e Perëndisë do të kremitoj fjalën e tij; me ndihmën e Zotit do të kremitoj fjalën e tij. 11 Kam vënë besimin tim te Perëndia, nuk do të kem frikë. Çfarë mund të më bëjë njeriu? 12 Kushtet që kam lidhur me ty, o Perëndi, më detyrojnë. Do të të lëvdoj. 13 Sepse ti keçiruar shpirtin tim nga vdekja dhe ke ruajtur këmbët e mia nga rënia, në mënyrë që unë të eci përpara Perëndisë në dritën e të gjallëve.

57 Ki mëshirë për mua, o Perëndi, ki mëshirë për mua, sepse shpirti im gjen strehë te ti; gjej strehë në hijen e krahëve të tu deri sa të kalojnë fatkeqësitë. 2 Unë do t'i thërras Perëndisë, Shumë të Lartit, Perëndisë që kryen çdo gjë për mua. 3 Ai do të dërgojë nga qili për të më shpëtuar, ai qorton ashpër atë që dëshiron të më përpjijë. (Sela) Perëndia do të dërgoj mirësinë e tij dhe të vërtetët e tij. 4 Shpirti im eshtë si në mes të luanëve; banoj midis njerëzve që vjellin zjarr, midis njerëzve dhëmbët e të cilëve janë shtiza dhe shigjeta, dhe gjuha e tyre eshtë një shpatë e mprehur mirë. 5 U lartofsh mbi qiejtë, o Perëndi; shkëlqeftë lavdia jote mbi të gjithë tokën. 6 Ata kanë shtrirë një rrjetë mbi hapat e mia; unë jam i téri i kërrusur; kanë hapur një gropë para meje, por ata vetë ranë brenda. (Sela) 7 Zemra ime eshtë e prirur mirë, o Perëndi, zemra ime eshtë e prirur mirë; unë do të këndo dhe do të lëvdoj. 8 Rizgjohu, fryma ime; rizgjohuni, psaltir dhe qeste; unë do të rizgjoi agimin. 9 Do të kremitoj midis popujve, o Zot, do të këndo lavdet e tua midis kombeve, 10 sepse e madhe deri në qjell eshtë mirësia jote, dhe e vërteta jote arrin deri në retë. 11 U lartofsh mbi qiejtë, o Perëndi; lavdia jote shkëlqeftë mbi të gjithë tokën.

58 A flisni pikërisht sipas drejtësisë ju, o të fuqishëm? A gjykon ju drejt, o bij të njerëzve? 2 Në zemrën tuaj ju bluani përkundrazi të keqen; duart tuaja përhapin dhunën mbi tokë. 3 Këta të pabesë janë prishur që në barkun e nénës; këta gënjeshtarë kanë marrë rrugë të keqe që në lindje. 4 Helmi i tyre i ngjan helmit të gjarprit; janë si gjarpri helmues i shurdhër që i zë veshët e vet, 5 për të mos dëgjuar zërin e magjistarëve apo të atij që eshtë i aftë të bëjë magji. 6 O Perëndi, theye dhëmbët e tyre në gojë; o Zot, theye dhëmbët e luanëve. 7 U shkrifshin si uji që rrjedh. Kur gjuan shigjetat e tij, ato u bëfshin si shigjeta pa majë. 8 U bëfshin si kërmillë që shkrihet ndërsa po shkon; si dështimi i gruas mos pafshin dieillin. 9 Para se tenheret tuaja të ndjejnë zjarrin e ferrishteve, qofshin këto të blerta apo të ndezura, ai do t'i heqë tutje si një vorbull. 10 I drejti do të gëzohet duke parë hakmarrien; do të lajë këmbët në gjakun e të pabesit. 11 Dhe njerëzia do të thotë: "Me siguri ka një shpërblim për të drejtin; me siguri ka një Perëndi që gjykon mbi tokë".

59 Më çliro nga armiqtë e mi, o Perëndia im; më vër në një vend të sigurt aty lart, larg atyre që ngrinen kundër meje. 2 Më çliro nga ata që bëjnë paudhësi dhe më shpëto nga njerëzit gjakatarë. 3 Sepse, ja, ata më ngrënë prita; njerëz të fuqishëm mblidhen kundër meje pa ekzistuar, o Zot, ndonjë faj apo mëkat nga ana ime. 4 Megjithëse nuk ekziston ndonjë gabim nga ana ime, ata nxitojnë dhe përgatiten; zgjohu që të më vish në

ndihmë dhe shiko. 5 Prandaj ti, o Zot, Perëndia i ushtrive, Perëndia i Izraelit, zgjohu, për të ndëshkuar tërë kombet; mos fal asnjë prej atyre që veprojnë në mënyrë të pabesë. (Sela) 6 Ata kthehen në mbërëmje, ulërijnë si qentë dhe sillen nëpër qytet. 7 Ja, ata nxjerrin fyerje nga goja e tyre; kanë shpata mbi buzët e tyre dhe thonë: "Kush na déjon?". 8 Por ti, o Zot, do të qeshësh me ta; do të tallesh me të gjitha kombet. 9 O forca ime, do të shikoj ty, sepse Perëndia éshtë kështjella ime. 10 Perëndia im i dhembshur do të më dalë përballë; Perëndia im do të më bëjë të shoh atë që déshiroj mbi armiqtë e mi. 11 Mos i vrit, që populli im të mos harrojë; në sajë të fuqisë sate léri të enden dhe rrëzoji, o Zot, mburoja jonë. 12 Për mëkatin e gojës së tyre dhe përfjalët e buzëve të tyre i zëntë laku i kryelartësisë së tyre, për shkak të mallkimeve dhe të gënjeshtreve që thonë. 13 Asgjesoji në zemërimin tênd, asgjesoji dhe mos qofshin më; dhe le të dinë që Perëndia mbretëron te Jakobi dhe deri në kufijtë e tokës. (Sela) 14 Në mbërëmje ata kthehen, ulërijnë si qentë dhe sillen nëpër qytet. 15 Enden për të kërkuar ushqim dhe po të jetë se nuk e gjejnë për të ngrënë, e kalojnë natën duke u ankuar. 16 Por unë do të kremitoj fuqinë tênde dhe në mëngjes do të lëvdoj me zë të lartë mirësinë tênde, sepse ti ke qenë për mua një kështjellë dhe një strehë ditën e fatkeqësisë. 17 O forca ime, ty do të këndo lavdet, sepse ti, o Perëndi, je kështjella ime, Perëndia që ka mëshirë për mua.

60 O Perëndi, ti na ke prapsur, na ke shpërndarë, je zemëruar; tani na rivendos. 2 Ti ke bërë që të dridhet toka, e ke çarë; shëro thyerjet e saj, sepse ajo lëkundet. 3 Ti e ke ngarkuar popullin tênd me gjëra të rënda; na ke dhënë të pimë verë që të trullos. 4 Por tani u ke dhënë atyre që të kanë frikë një flamur, që ta ngrënë në favor të së vërtetës. (Sela) 5 Shpëto me dorën tênde të djathtë dhe përgjigjmu, me qëllim që ata që ti i do të çlirohen. 6 Perëndia ka folur në shenjtërinë e tij: "Unë do të triumfoj, do të ndaj Sikemin dhe do të mas luginën e Sukothit. 7 Imi éshtë Galaadi, imi éshtë Manasi, Efraimi éshtë forca e kokës sime, Juda éshtë ligjëvënesi im; 8 Moabi éshtë legeni në të cilin lahem; mbi Edomin do të hedh sandalin tim; mbi Filistejtë do të ngrënë palçë dhe dhjamë, dhe goja ime do të lëvdojë me buzë të gëzuara. 6 Të kujtoj në shtratin tim, të mendoj kur rri zgjuar natën. 7 Duke qenë se ti ke qenë ndihma ime, unë këndo têre gjëzim në hijen e krahëve të tu. 8 Shpirti im mbahet ngushtë te ti; dora jote e djathtë më mban. 9 Por ata që kërkojnë jetën time për ta shkatërruar, do të zbresin në pjesët më të ulta të tokës. 10 Ata do t'i dorëzohen pushtetit të shpatës dhe do të bëhen pre e çakejve. 11 Por mbreti do të gëzohet te Perëndia; kushdo që betohet për të do të përlëvdohet, sepse goja e gënjeshtreve do të detyrohet të myllitet.

61 O Perëndi, dégio britmën time; dégio me vëmendje lutjen time. 2 Nga skaj i tokës unë të bërtas ty, ndërsa zemra ime po shkrihet; më ço në shkëmbin që éshtë më i lartë se unë, 3 sepse ti ke qenë një strehë për mua dhe një kështjellë e fortifikuar para armikut. 4 Unë do të banoj në çadrën tênde për gjithnjë, do të kërkoj strehë në hijen e krahëve të tu. (Sela) 5 Sepse ti, o Perëndi, ke plotësuar kérkesat e mia, më ke dhënë trashëgiminë e atyre që kanë frikë nga emri yt. 6 Ti do t'i shtosht ditë të tjera jetës së mbretit; vitet e tij vazhdofshin për shumë breza. 7 Ai do të qëndrojë për gjithnjë në prani të Perëndisë; jepi urdhër mirësisë dhe së vërtetës ta ruajnë. 8 Kështu do t'i

këndo përjetë lavde emrit tênd dhe do t'i plotësoj zotimet e mia ditë për ditë.

62 Shpirti im gjen prehje vetëm te Perëndia; nga ai vjen shpëtimi im. 2 Vetëm ai éshtë kështjella ime dhe shpëtimi im, ai éshtë streha ime e lartë; unë nuk do të luaj kurrë. 3 Deri kur do të vërtiteni kundër një njeriu, për të kërkuar të gjithë së bashku ta vrissni, ashtu si bëhet me një mur që bën bark dhe një gardh që lëkundet? 4 Ata mendojnë vetëm ta rrëzojnë nga lartësia e tij, gjejnë kënaqësi në gënjeshtër, bekojnë me gojën e tyre, por në zemrat e tyre mallkojnë. (Sela) 5 Shpirti im, gjej prehje vetëm te Perëndia, sepse shpresa ime vjen nga ai. 6 Vetëm ai éshtë kështjella ime dhe shpëtimi im; ai éshtë streha ime e lartë; unë nuk do të luaj kurrë. 7 Te Perëndia éshtë shpëtimi im dhe lavdia ime; kështjella ime e fortë dhe streha ime janë te Perëndia. 8 Ki besim tek ai vazhdimisht, o popull, hap zemrën tênde para tij; Perëndia éshtë streha jonë. (Sela) 9 Me siguri, njerëzit e shtresës së ulët nuk janë veçse avull dhe njerëzit e shtresës së lartë nuk janë veçse gënjeshtarë; po t'i vësh mbi peshore të gjithë së bashku janë më të lehtë se vetë avulli. 10 Mos kini besim te zhvatja dhe mos ushqeni shpresa të kota te grabitja; mos shkon mbas kotësisë; në rast se pasuritë janë të bollshme, mos u kushton zemrën. 11 Perëndia ka folur një herë; dy herë kam dégjuar këtë, që fuqia i përket Perëndisë; 12 edhe ty, o Zot, të përket mirësia, sepse do të shpërblesh cilindë sipas veprave të tij.

63 O Perëndi, ti je Perëndia im, unë të kërkoj në mëngjes; shpirti im éshtë i etur për ty; ty të déshiron mishi im në tokë të thatë dhe të djegur, pa ujë. 2 Kështu të admirova në shenjtërorë, duke soditur forcën tênde dhe lavdinë tênde. 3 Me qenë se mirësia jote vlen më tepër sejeta, buzët e mia do të të lëvdojnë. 4 Kështu do të të bekoj deri sa të jetoj dhe në emrin tênd do të ngrë duart e mia. 5 Shpirti im do të ngopet si të kishte ngrënë palçë dhe dhjamë, dhe goja ime do të lëvdojë me buzë të gëzuara. 6 Të kujtoj në shtratin tim, të mendoj kur rri zgjuar natën. 7 Duke qenë se ti ke qenë ndihma ime, unë këndo têre gjëzim në hijen e krahëve të tu. 8 Shpirti im mbahet ngushtë te ti; dora jote e djathtë më mban. 9 Por ata që kërkojnë jetën time për ta shkatërruar, do të zbresin në pjesët më të ulta të tokës. 10 Ata do t'i dorëzohen pushtetit të shpatës dhe do të bëhen pre e çakejve. 11 Por mbreti do të gëzohet te Perëndia; kushdo që betohet për të do të përlëvdohet, sepse goja e gënjeshtreve do të detyrohet të myllitet.

64 Dégio zérin tim, o Perëndi, në vajtimin që të drejtoj ty; ruaje jetën time nga tmerri i armikut. 2 Më fsnih nga dredhitë e njerëzve të këqij dhe nga turma zhurmëmadhe e atyre që kryejnë paudhësi. 3 Këta e mprehin gjuhën e tyre si një shpatë, dhe në vend të shqijetave lëshojnë fjalë të hidhura. 4 për të goditura fsheherazi të pafajmin; e godasin papritur pa asnjë frikë. 5 I japid zemër njeri tjetrit në veprime të liga; flasin si të na vënë kurthe dhe thonë: "Kush ka për t'i parë?". 6 Kurdisin gjëra të këqija dhe thonë: "Kemi përgatitur një plan të përsosur". Mendimet e fshehura dhe zemra e njeriut janë të panjohëshme. 7 Por Perëndia do të hedhë kundër tyre shqijetat e tij dhe ata do

të rrëzohen papritur. 8 Ata do të bien dhe e keqja që kanë bërë gjuhët e tyre do të bjerë mbi ta; kushdo që ka për t'i parë do të tundë kokën. 9 Atëherë tërë njerëzit do të kenë frikë dhe do të tregojnë veprën e Perëndisë, dhe do të njohin atë që ai ka bërë. 10 I drejtë do të gëzohet tek Zoti dhe do të kérkojë strehë tek ai, dhe të gjihë të drejtët nga zemra do të përlëvdohen.

65 Ty, o Perëndi, të përket lëvdimi në Sion; dhe do të kryhen zotimet para teje. 2 Te ti, që plotëson lutjen, do të vijë çdo krijesë. 3 Mëkatet më kishin mundur, por ti siguron faljen për shkeljet tonë. 4 Lum ai njeri që ti e zgjedh dhe e afrojn pranë vetes, që të banojë në oborret e tua; ne do të ngopemi me të mirat e shtëpisë sate, me gjërat e shenjta të tempullit tënd. 5 Në drejtësinë tënde, ti na përgjigjesh me vepra të tmerrshme, o Perëndia i shpëtimit tonë, ti që je shpresë e skajeve të tokës dhe e deteve të largëta. 6 Me fuqinë tënde i ke bërë malet të patundshém dhe i ke njeshur me forcë. 7 Ti qetëson zhurmén e deteve, zhurmén e valëve të tyre dhe trazirén e popujve. 8 Dhe ata që banojnë në skajet e tokës kanë frikë nga mrekullitë e tua; ti bën që të shpërthejnë britma gëzimi nga lindja dhe nga perëndimi. 9 Ti e viziton tokën dhe bën që ajo të prodhojë më tepër, e pasuron në një masë të madhe; lumi i Perëndisë është plot ujë; ti u siguron njerëzve grurin e tyre, mbasi e ke përgatitur tokën. 10 Ti i mbush me ujë brazdat e saj, sheshon plisat, e zbut me shirat dhe bekon filizat. 11 Ti e kurorëzon motin me bujarinë tënde të madhe dhe gjurmët e tua dallohen me bollëkun e të mirave. 12 Kullotat e shkretëtirës janë plot me ujë, dhe kodrinat janë mbuluar me gëzim. 13 Kullotat mbulohen me kope dhe luginat mbulohen me grurë; ato lëshojnë britma gëzimi dhe këndojnë.

66 Lëshoni klithma gëzimi Perëndisë, ju të gjithë banorë të tokës; 2 i këndoni himne lavdisë së emrit të tij; bëjeni zulmëmadh lëvdimin e tij. 3 I thoni Perëndisë: "Sa të tmerrshme janë veprat e tua! Për shkak të madhështisë së fuqisë sate armiqtë e tu do të të nënshtrohen ty. 4 Tërë toka do të të adhurojë dhe do të këndojet për ty, do të këndojet lëvdimet e emrit tënd. (Sela) 5 Ejani dhe admironi atë që Perëndia ka bërë; ai është i tmerrshëm në veprat tij përbijtë e njerëzve. 6 Ai e ndryshoi detin në tokë të thatë; populli i tij e kaloi lumin me këmbë të thata; le të gëzohemi, pra, bashkë me të. 7 Me fuqinë e tij ai mbretëron në përvjetësi; sytë e tij këqyrin kombet. Mos lejoni që rebelët të ngnren krye. (Sela) 8 Ju o popuj, bekoni Perëndinë tonë; dhe shpallni me zë të lartë lëvdimin e tij. 9 Ai na mban gjallë dhe nuk lejon që këmbët tonë të pengohen. 10 Sepse ti na ke vënë në provë, o Perëndi, na ke pastruar ashtu si pastrohet argjendi. 11 Na ke bërë të biem në rrjetë, ke vënë një barrë të rëndë mbi kurritet tonë. 12 Ke bërë që njerëzit të ecin me kalë mbi kokën tonë; kemi kaluar nëpër zjarr dhe nëpër ujë, por ti na ke nxjerrë jashtë në një vend të freskët. 13 Unë do të hyj në shtëpinë tënde me olokauste; do të plotësoj zotimet e mia, 14 që buzët e mia kanë formuluar dhe që goja ime ka shqiptuar kur kaloja fatkeqësi. 15 Do të të ofroj olokauste kafshësh të majme, me erën e këndshme të deshevë; do të flijoj që dhe cjepl. (Sela) 16 Ejani dhe dëgjoni, ju të gjithë që i trëmbeni Perëndisë, dhe unë do t'ju tregoj atë që ai bëri

për shpirtin tim. 17 I thirra atij me gojën time dhe e përlëvdova me gjuhën time. 18 Po të kisha ruajtur të keqen në zemrën time, Zoti nuk do të më kishte dëgjuar. 19 Por Perëndia më dëgjoi dhe i kushtoi kujdes zërit të lutjes sime. 20 Qoftë i bekuar Perëndia, që nuk e hodhi poshtë lutjen time dhe nuk më mohoi mirësinë e tij.

67 Perëndia pastë mëshirë për ne dhe na bekoftë, Perëndia e bëftë ftyrën e tij të shkëlqejë mbi ne, (Sela) 2 me qëllim që mbi tokë të njihet rruga jote dhe shpëtimi yt midis gjithë kombeve. 3 Popujt do të të kremitojnë, o Perëndi, të gjithë popujt do të të kremitojnë. 4 Kombet do të gëzohen dhe do të ngazëllojnë, sepse ti do t'i gjykosha drejt popujt dhe do t'i udhëheqësh kombet mbi tokë. (Sela) 5 Le të të lëvdojnë popujt, o Perëndi, le të të lëvdojnë tërë popujt. 6 Toka do të prodhojë frytin e vet; Perëndia, Perëndia ynë, do të na bekojë. 7 Perëndia do të na bekojë dhe tërë skajet e tokës do ta kenë frikë.

68 Perëndia u çoftë dhe u shpërndafshin armiqtë e tij, dhe ata që eurrejnë ikshin para tij. 2 Ti do t'i shpërndash ashtu si zhavaritet tymi, ashtu si shkrihet dylli para zjarrit; kështu do të vdesin të pabesët përrpara Perëndisë. 3 Por të drejtët do të gëzohen, do të ngazëllohen përrpara Perëndisë dhe do të galdojnë me këngë gëzimi. 4 Këndojini Perëndisë, këndojini lavde emrit të tij; pregetitini rrugën atij që kalon me kalë në shkretëtirë; emri i tij është Zoti; ngazëlloni para tij. 5 Perëndia në banesë e tij të shenjtë është babai i jetimëve dhe mbrojtësi i të vejave. 6 Perëndia bën që i vetmuari të banojë në një familje, çliron të burgosur dhe siguron begatinë; por rebelët mbeten në tokë të djegur. 7 O Perëndi, kur dole përrpara popullit tënd, kur marshove nëpër shkretëtirë. (Sela) 8 Toka u drodh; edhe qiejtë lëshuan ujë në prani të Perëndisë, vetë Sinai u drodh në prani të Perëndisë, Perëndisë të Izraelit. 9 Ti ke derdhur një shi të bollshëm, o Perëndi, dhe i ke dhënë përsëri fuqi trashëgimisë sate. 10 Kopeja jote gjeti një banesë dhe në mirësinë tënde, o Perëndi, ja kujdesur për të varfërit. 11 Zoti shpalli fjalën dhe i madh ishte numri i atyre që e kanë shpallur: 12 "Mbreterit e ushtrive ikin me ngut, ndërsa kush ka mbetur në shtëpi ndan plaçkën. 13 Edhe në se keni mbetur për të pushuar ndër vatha, ju jeni si krahët e pëllumbashës të mbuluar me argjend dhe si pendët e saj të arta që shkëlqejn". 14 Kur i Plotfuqishmi i shpërndau mbretërit në vend, Tsalmoni u mbulua me borë. 15 Një mal i Perëndisë është mali i Bashanit, një mal me shumë maja është mali i Bashanit. 16 O male me shumë maja pse shikoni me zili malin që Perëndia ka zgjedhur për banesë të tij? Po, Zoti do të banojë atje përvjetë. 17 Qerret e Perëndisë janë një mori, mijëra e mijëra, Zoti është midis tyre ashtu si në Sinai, në shenjtërinë e tij. 18 Ti je njogitur lart, ke burgosur robërinë, ke marrë dhurata nga njerëzit edhe nga rebelët, me qëllim që ti, o Zot Perëndi të mund të qëndrosh atje. 19 I bekuar qoftë Zoti, që për ditë mbart barrat tonë; ai është Perëndia i shpëtimit tonë. (Sela) 20 Perëndia është për ne Perëndia që çliron, dhe Zotit, Zotit, i përket çlirimë nga vdekja. 21 Po, Perëndia do të shtypë kokën e armiqve të tij, kokën me flokë të gjata të atyre që ecin në mëkat të tij. 22 Zoti ka thënë: "Do t'i kthej nga Bashani, do t'i kthej nga humnerat e detit, 23 me

qëllim që ti të dérrmosh armiqtë e tu, duke futur thellë këmbën tênde në gjakun e tyre, dhe gjuha e qenve të tu tê ketë pjesën që i takon". 24 Ata kanë parë varganin tênd, o Perëndi, varganin e Perëndisë tim, e Mbretit tim në shenjtërore. 25 Këngëtarët ecnin përpëra, ata që u binin veglave vinin në fund, dhe në mes qëndronin vajzat që u binin dajreve. 26 Bekoni Perëndinë në kuvendet; bekoni Zotin ju që jeni nga gurra e Izraelit. 27 Ja, Beniamini, më i vogli, por udhëheqësi i tyre, pricnat e Judës me trupat e tyre, pricnat e Zabulonit, pricnat e Neftalit. 28 Perëndia yt ka vendosur forcën tênde; forco, o Perëndi, sa ke bërë për ne. 29 Për shkak të tempullit tênd në Jeruzalem, mbretërit do të tê sjellin dhurata. 30 Shaj kafshën e kallamishteve, tufën e demave me viçat e popujve, deri sa tê poshtërohen duke sjellë shufra argjendi; shpérndaji popujt që kënaqen duke bërë luftë. 31 Nga Egjipti do tê sjellin metal që shkëlqen, Etiopia do tê nxitoje t'i shtrijë Perëndisë duart e saj. 32 O mbretëri tê tokës, këndojni Perëndisë; këndojni lavde Zotit, (Sela) 33 atij që shkon me kalë mbi qiejtë e qiejve të përjetshme, ai nxjerr zérin e tij, një zë të fuqishëm. 34 Pranoni fuqinë e Perëndisë, madhështia e tij qëndron mbi Izraelin dhe fuqia e tij eshtë në qiejtë. 35 O Perëndi, ti je i tmerrshëm nga shenjtëtorja jote; Perëndia i Izraelit eshtë ai që i jep forcë dhe fuqi popullit. I bekuar qoftë Perëndia!

69 Shpëtomë, o Perëndi, se ujërat më kanë arritur deri në grykë. 2 Jam zhytur në një batak tê thellë dhe nuk gjej asnjë pikë mbështetje; kam arritur në ujera tê thella dhe ryma më rrëmben me vete. 3 Jam lodhur duke bërtitur, gryka më eshtë tharë; sytë e mi konsumohen në prije tê Perëndisë tim. 4 Ata që më urrejnë pa shkak janë më tê shumtë se flokët e mi; janë tê fuqishëm ata që duan tê më shkatërrojnë dhe që janë pa tê drejtë armiq tê mi; jam i detyruar tê kthej atë që nuk kam vjedhur. 5 O Perëndi, ti e di marrëzinë time dhe fajet e mia nuk tê janë fsheher. 6 Mos u ngatërrfoshin për shkakun tim ata që kanë shpresë te ti, o Zot, Zoti i ushtrive; mos u turpërofshin për shkakun tim ata që tê kërkijnë, o Perëndi i Izraelit. 7 Për hir tê dashurisë sate unë po heq një poshtërim dhe turpi më mbulon fytyrën. 8 Unë jam i bërë një i huaj për vëllezërit e mi dhe përbijtë e nénes sime. 9 Sepse zelli i shtëpisë sate më ka përpipë dhe fyerjet e rënda tê atij që tê fyen kanë rënë mbi mua. 10 Kam qarë duke pikëlluar shpirtin tim me agjërim, por kjo më ka sjellë çnderim. 11 Kam veshur madje si rroba një thes, por u bëra përtë objekt talijeje. 12 Ata që ulen te porta flasin përmua, dhe u bëra kënga e pjanecëve. 13 Por sa përmua, o Zot, lutja ime tê drejtohet ty, o Zot, në kohë tê pranueshme; në dhembshurinë tênde tê madhe përgjigjmu, o Perëndi, në shpëtimin tênd tê siguruar. 14 Më nxirr nga bataku që tê mos fundosem në tê, dhe bëj që tê çlirohem nga ata që më urrejnë dhe nga ujërat e thella. 15 Mos më mbulofth ryma e ujërave, mos më përpiftë humerna dhe mos u mylltë gryka e pusit mbi mua. 16 Përgjigjmu, o Zot, sepse mirësia jote eshtë e çmuar, në dhembshuritë e tua tê mëdha sillu nga unë. 17 Mos e fshih fytyrën tênde nga shërbëtori yt, sepse jam në ankth; nxito tê më përgjigjesh. 18 Afrohu te unë dhe më shpjego; çlironë nga armiqtë e mi. 19 Ti e njeh poshtërsinë time, turpin tim dhe çnderimin tim; armiqtë e mi janë të gjithë para teje. 20 Fyerja e rëndë më ka copëtuar zemrën

dhe jam plot hidhëri; prita dikë që tê më përdëllentë por më kот; prita dikë që tê më ngushëllonte, por nuk u paraqit asnë. 21 Më dhanë përkundrazi vrer në vend tê ushqimit dhe përtë ma shuar etjen më dhanë përtë pirë ullth. 22 U bëftë tryzea e tyre një lak para tyre, dhe begatia e tyre një kurth. 23 Ju errshin sytë atyre kështu që tê mos shohin më, dhe bëj që ijetë e tyre tê lëkunden vazhdimi. 24 Zbras mbi ta zemërimin tênd dhe i zëntë zjarri i indinjatës sate. 25 Banesa e tyre u shkretotë dhe askush mos banoftë në çadrat e tyre, 26 sepse përndjekin atë që ti ke godit dhe flasin me kënaqësi për dhembjen e atyre që ti ke plagosur. 27 Shto këtë faj fajit tê tyre dhe mos arrifshin kurrë tê kenë pjesë në drejtësinë tênde. 28 U shofshin nga libri i jetës dhe mos u shkrofshin midis tê drejtëve. 29 Tani jam i hidhëruar dhe i dëshpëruar; shpëtimi yt, o Perëndi, më lartoftë. 30 Unë do ta kremitoj emrin e Perëndisë me një këngë, dhe do ta madhështoj me lavde. 31 Dhe kjo do t'i pëlqejë Zotit më tepër se një ka o një dem me brirë dhe thonj. 32 Njerëzit e përulur do tê shohin dhe do tê gëzohen; dhe përt ju që kërkoni Perëndinë, u përtëritë zemra juaj. 33 Sepse Zoti kënaq nevojtarët dhe nuk përcmon robërit e tij. 34 E mburrshin qiejtë dhe toka, detet dhe gjithçka lëviz në to. 35 Sepse Perëndia do tê shpëtojë Sionin dhe do tê rindërtojë qytetet e Judës; atëherë ata do tê banojnë në to dhe do t'i zotërojnë. 36 Dhe pasardhësit e shërbëtorëve të tij do tê kenë trashëgiminë dhe ata që e duan emrin e tij do tê banojnë aty.

70 O Perëndi, nxito tê më çlirosh. O Zot, nxito tê më ndihmosh. 2 U turpërofshin dhe u hutofshin ata që kërkijnë jetën time; kthefshin kurrizin dhe u mbulofshin me turp ata që kërkijnë tê keqen time. 3 Kthefshin kurrizin për shkak tê turpit tê tyre ata që thonë: "Ah, ah!". 4 U gjëzofshin dhe ngazëlløfshin te ti tê gjithë ata që tê kërkijnë, dhe ata që duan shpëtimin tênd thënçin vazhdimi: "U përlëvdoftë Perëndia!". 5 Por unë jam i varfër dhe nevojtar; o Perëndi, nxito tê më vish në ndihmë; ti je ndihma ime dhe çlirimtari im; o Zot, mos vono.

71 Unë po gjej strehë te ti, o Zot, bëj që tê mos hutohem kurrë. 2 Në emër tê drejtësisë sate, më çliro dhe më shpëto; zgjate veshin tênd ndaj meje dhe më shpëto. 3 Ti je përmua një kështjellë shpëtimi, ku unë mund tê shkoj gjithnjë; ti ke urdhëruar shpëtimin tim, sepse je shkëmbi dhe kështjella ime. 4 Perëndia im, më çliro nga dora e tê pabesit, nga dora e tê çoroditrit dhe tê atij që përdor dhunën. 5 Sepse ti je shpresa ime, o Zot, o Zot, besimi im që kurse isha fémijë. 6 Ti ke genë përkrahja ime qysh në bark tê nénes sime; ti më nxore nga barku i nénes sime; ty do tê drejtohet gjithnjë lëvdimi im. 7 Jam bëra për shumë njerëz si një mrekulli, por ti je streha e fortë. 8 Goja ime eshtë plot me lëvdimet e tua dhe shpall lavdinë tênde têrë ditën. 9 Mos më hidh poshtë në kohën e pleqërisë; mos më braktis kur forca ime po pakësohet. 10 Sepse armiqtë e mi flasin kundër meje, dhe ata që kanë ngritur pusi kundër jetës sime thurrin komplotë bashkë, 11 duke thënë: "Perëndia e ka braktisur; ndiqeni dhe kapeni, sepse nuk ka njeri që ta çlirojë". 12 O Perëndi, mos u largo nga unë; Perëndia im, nxito tê më ndihmosh. 13 U ngatërrfoshin dhe u asgjesofshin kundërshtarët e jetës sime; u mbulofshin me poshtërsi dhe me turp ata që

dësherojnë të më bëjnë të keqen. 14 Por unë do të kemi shpresat gjithnjë dhe do të të lëvdoj gjithnjë e më tepër. 15 Goja ime do të tregojë têrë ditën drejtësinë tênde dhe çlirimet e tua, sepse nuk njoh numrin e tyre. 16 Do të thellohem në veprat e fuqishme të Zotit, të Zotit, dhe do të kujtoj drejtësinë tênde, vetëm tênden. 17 O Perëndi, ti më ke mësuar që n'fémijëri; dhe deri më sot unë kam shpallur mrekullitë e tua. 18 Edhe tani që jam plakur dhe jam thinjur, o Perëndi, mos më braktis deri sa t'i kem treguar këtij brezi fuqinë tênde dhe mrekullitë e tua gjithë atyre që do të vijnë. 19 Edhe drejtësia jote, o Perëndi, arrin deri në lartësitë e qiejve; ti ke bérë gjëra të mëdha. O Perëndi, kush të përngjan ty? 20 Ti, që më bëre tê provoj shumë fatkeqësira, tê rënda, do të më japseh përsëri jetën dhe do të më bësh tê ngrihem lart nga humnerat e tokës. 21 Ti do të rrithesh madhështinë time dhe do të kthehesht tê më ngushëllosh. 22 Dhe unë do të lëvdoj me harpe për besnikérinë tênde, o Perëndia im, dhe do të këndoj lavdet e tua me qeste, o i Shenjtë i Izraelit. 23 Buzët e mia do të ngazëllojnë kur do të këndoj lavdet e tua bashkë me shpirtin tim, që ti ke shpenguar. 24 Edhe gjuha ime do të flasë têrë ditën për drejtësinë tênde, sepse janë turpëruar dhe janë hutuar ata që kërkonin tê më bënin tê keqen.

72 O Perëndi, paraqit mendimet e tua mbretit dhe drejtësinë tênde birit tê mbretit, 2 dhe ai do të gjykojë popullin tênd me drejtësi dhe tê pikëlluarit e tu me saktësi. 3 Malet do t'i sjellin paqen popullit dhe kodrat drejtësinë. 4 Ai do t'u sigurojë drejtësi tê pikëlluarve tê popullit, do tê shpëtójë bijtë e nevojtarëve dhe do të dérrmöjë shtypësin. 5 Ata do të tê kenë frikë deri sa tê ketë diell dhe hënë, për tê gjitha brezat. 6 Ai do të zblesë si shiu mbi barin e kositur, si një rrebesch që vadit tokën. 7 Në ditët e tij i drejti do të lulëzojë dhe ka për tê patur shumë paqe deri sa tê mos ketë më hënë. 8 Ai do të mbretërojë nga një det te tjetri dhe nga lumi deri në skajet e tokës. 9 Banorët e shkretëtirës do të përkulen para tij, dhe armiqtë e tij do të lëpjinë pluhurin. 10 Mbretërit e Tarshishit dhe tê ishujve do t'i paguajnë haraçin, mbretërit e Shebas dhe ai i Sabas do t'i ofrojnë dhurata. 11 Po, gjithë mbretërit do ta adhurojnë dhe gjithë kombet do t'i shërbejnë. 12 Sepse ai do ta çlirojë nevojtarin që bërtet dhe tê mjerin që nuk ka se kush ta ndihmojë. 13 Atij do t'i vijë keq për tê dobëtin dhe për nevojtarin dhe do të shpëtójë jetën e nevojtarëve. 14 Ai do tê çlirojë jetën e tyre nga shtypja dhe nga dhuna, dhe gjaku i tyre do të jetë i çmuar para syve tê tij. 15 Dhe ai do të jetojë; dhe do t'i jetep ari i Shebas, do të bëhen vazhdimit shumë lutje për tê dëshiroj têrë ditën. 16 Do të ketë bollëk gruri mbi tokë, në majat e maleve; kallintë e tij do të valëviten si drurët e Libanit, dhe banorët e qyteteve do të lulëzojnë si bari i tokës. 17 Emri i tij do të vazhdojë përfjetë, emri i tij do të përhapet deri sa tê ketë diell; dhe têrë kombet do të bekohen në tê dhe do ta shpallin tê lumtur. 18 I bekuar qoftë Zoti Perëndia, Perëndia i Izraelit; vetëm ai bën mrekulli. 19 Qoftë i bekuar përfjetë emri i tij i lavdishëm, dhe têrë toka qoftë e mbushur me lavdinë e tij. Amen, amen. 20 Këtu mbarojnë lutjet e Davidit, birit të Isait.

73 Me siguri Perëndia është i mirë me Izraelin, me ata që janë tê pastër nga zemra. 2 Por, sa për mua, gati gati

po më pengoheshin këmbët dhe për pak hapat e mia do tê shkisnin. 3 Sepse i kisha zili mburravecët, duke parë mirëqënien e njerëzve tê këqij. 4 Sepse nuk ka dhembje në vdekjen e tyre, dhe trupi i tyre është i majmë. 5 Ata nuk po heqin si vdekatarët e tjerë, as pësojnë goditje si njerëzit e tjerë. 6 Prandaj kryelartësia i rrethon si një gjerdan dhe dhuna i mbështjell si një robe. 7 Sytë u dalin jashtë nga dhjami dhe përfytyrimet e çoroditura të zemrës së tyre vërvshojnë. 8 Ata tallen dhe kurdisin me pabesi shtypjen, flasin me arrogancë. 9 E drejtënjë gojën e tyre kundër qiellit dhe gjuha e tyre pëershkon tokën. 10 Prandaj njerëzit e tyre kthehen nga ajo anë dhe pijnë me tê madhe ujërat e tyre, 11 dhe thonë: "Si është e mundur që Perëndia tê dijë çdo gjë dhe tê ketë njohuri te Shumë i Larti?". 12 Ja, këta janë tê pabesë; megjithatë janë gjithnjë tê qetë dhe i shtojnë pasuritë e tyre. 13 Më kot, pra, pastrova zemrën time dhe i lava duart në pafajësinë time. 14 Sepse jam goditur têrë ditën dhe jam ndëshkuar qdo mëngjes. 15 Sikur tê kisha thënë: "Do tê flas edhe unë kështu", ja, do tê kisha mohuar brezin e bijve tê tu. 16 Atëherë kërkova ta kuptoj këtë gjë, por ajo m'u duk shumë e vështirë. 17 Deri sa hyra në shenjtoren e Perëndisë dhe mora parasysh fundin e tyre. 18 Me siguri, ti i vë në vënde tê rrëshqitshme dhe kështu i bën që tê bien në shkatërrim. 19 Si u shkatërruan në një çast! Ata vdiqën tê konsumuar nga tmerri! 20 Ashtu si në një éndërr, kur zgjohesh, kështu edhe ti, o Zot, kur tê zgjohesh, do tê përbuzësh pamjen e tyre tê kotë. 21 Kur zemra ime acarohej dhe e ndjeja veten sikur më shponin nga brenda, 22 unë isha pa mend dhe pa kuptim; para teje isha si një kafshë. 23 Por megjithatë unë jam gjithnjë me ty; ti më ke kapur nga dora e djaththë. 24 Ti do tê më udhëheqësh me këshillën tênde dhe do tê më cosh pastaj në lavdi. 25 Cilin kam në qiell veç teje? Dhe mbi tokë nuk dëshiroj tjetër njeri veç teje. 26 Mishi im dhe zemra ime nuk mund tê ligështohen, por Perëndia është kështjella e zemrës sime dhe pjesa ime në përfjetësi. 27 Sepse ja, ata që largohen prej teje do tê vdesin; ti shkatërron têrë ata që, duke kurvëuar, largohen prej teje. 28 Por sa për mua, e mira është t'i afrohem Perëndisë; e kam bërë Zotin tim, Zotin, strehën time, për tê treguar gjithë veprat e tua.

74 O Perëndi, pse na ke hedhur poshtë për gjithnjë? Pse vlon zemërimi yt kundër kopesë së kullotës sate? 2 Kujto popullin tênd, që dikur e more, që t'i e shpengove që tê ishte fisi i trashëgimisë sate, tê këtij mali tê Sionit, mbi tê cilin ke banuar. 3 Drejto hapat e tua në këto rrënoja tê pandreqshme; armiku i ka prishur të gjitha në shenjtërore. 4 Armiqtë e t'u vrumbullojnë në vendin e kuveneve tê tua; kanë vënë aty shenjat e tyre si flamuj. 5 Dukej sikur godisnin me sépata në pjesën e dëndur tê një pylli. 6 Dhe tani me sqeparë dhe çekane po prishin têrë skulpturat e tij. 7 I kanë vënë zjarrin shenjtërores sate; kanë përdhosur banesën që mban emrin tênd, duke e hedhur poshtë. 8 Kanë thënë në zemrën tê tyre: "T'i shkatërrojmë tê gjithë"; kanë djegur têrë qendrat e kuveneve tê shenjta në vend. 9 Ne nuk i shohim më shenjat tonë; nuk ka më profet dhe midis nesh nuk ka asnjë që tê dijë deri kur. 10 Deri kur, o Perëndi, kundërshtari do tê fyejë? Armiku vallë, do ta përcëmjojë emrin tênd përfjetë? 11 Pse e têrheq dorën tênde, pikërisht tê djaththë? Nxirre nga gjiri yt dhe shkatërhoji. 12 Por Perëndia është mbreti im qysh

prej kohëve të lashta; ai sjell shpëtimin mbi tokë. **13** Me forcën tënde ndave detin dhe shtype kokën e përbindëshëve të detit në ujërat. **14** Copëtovë kokat e Levitanëve dhe ia dhe për të ngrënë popullit të shkretëtirës. **15** Bëre që të dalin burime dhe përrenj dhe thave lumenj të përhershëm. **16** Jotja është dita, jotja është edhe nata; ti ke vendosur dritën dhe diellin. **17** Ti ke caktuar tërë kufijtë e tokës dhe ke bërë verën dhe dimrin. **18** Mbaje mend këtë, o Zot, që armiku të ka fyer dhe që një popull i pamend ka përbuzur emrin tênd. **19** Mos ia braktis bishave jetën e tutlleshës sate; mos harro përfjet jetën e të përvuajturve të tu. **20** Respekto besëlidhjen, sepse vendet e errëta të tokës janë plot me strofka dhune. **21** Mos lejo që i shtypuri të kthehet i turpëruar; bëj që i përvuajturi dhe nevojtari të lëvdojnë emrin tênd. **22** Çohu o Perëndi, mbro kauzën tënde! Mos harro që i pamendi të fyeni têrë ditën. **23** Mos harro britmën e armiqve të tu; zhurma e tyre që ngrihen kundër teje ngjitet vazhdimisht në quell.

75 Ne të lëvdojmë, o Perëndi, ne të lëvdojmë, sepse emri yt na është i afërt; njeriu tregon mrekullitë e tua. **2** Kur do të vijë koha e caktuar, unë do të gjykoj me drejtësi. **3** Toka dhe têrë banorët e saj shkrihen, por unë i bëj të qëndrueshme shtyllat e saj. (Sela) **4** U kam thënë fodullëve: "Mos u mburnil!", dhe të pabesëve: "Mos u bëni hundëpërpjetë! **5** Mos e ngrini lart kokën, mos flisni me qafë të forte". **6** Sepse lëvdimi nuk vjen as nga lindja, as nga perëndimi, as edhe nga shkretëtira. **7** Sepse Perëndia është ai që gjykon; ai ul njerin dhe ngre tjetrin. **8** Sepse Zoti ka në dorë një kupë vere që shkumon dhe plot me erëza, që ai e zbraz. Me siguri têrë të pabesët e dheut do ta kullojnë dhe do të pinë deri llumin. **9** Por unë do të shpall përfjetë dhe do t'i këndoj lavde Perëndisë të Jakobit. **10** Dhe do të dërrmoj têrë fuqinë e të pabesëve, por fuqia e të drejtëve do të përlëvdohet.

76 Perëndia nijhet mirë në Judë, emri i tij është i madh në Izrael. **2** Tabernakulli i tij është në Salem dhe ai banon në Sion. **3** Këtu ai ka copëtuar shigjetat e zjarra të harkut, mburojnë dhe shpatën e luftës. (Sela) **4** Ti dukesh i lavdishém dhe i fuqishém mbi malet e presë. **5** Trimat i kanë zhveshur, i ka zënë gjumi, dhe asnjë prej atyre trimave nuk ka mundur të përdorë duart e tij. **6** Mbas qortimit tënd, o Perëndia i Jakobit, qerret dhe kuajt mbetën të shushatur. **7** Nga ti, pikërisht nga ti, duhet të kenë frikë; dhe kush mund të rezistojë para teje kur zemërohesh? **8** Ti ke bërë që të dégjohet nga qelli vendimi yt, tokën e zuri frika dhe heshti, **9** kur Perëndia u ngrit për të gjykuar, për të ciliruar têrë nevojtarët e tokës. (Sela) **10** Edhe zemërimi i njerëzve do të shndrohet në lavdi për ty, dhe ti do të rrithesh me vetë mbeturinat e zemërimi të tyre. **11** Bëjini zotime Zotit, Perëndisë tuaj, dhe plotësojini; têrë ata që rinë rrith tij t'i cojnë dhurata të Tmerrshmit. **12** Ai u heq frymën qeveritarëve, nga ai druhen mbretërit e tokës.

77 Zéri im lartohet te Perëndia dhe unë bërtas; zéri im lartohet te Perëndia dhe ai ka pér të më dégjuar. **2** Ditën e fatkeqësisë sime kërkova Zotin; gjatë natës dora ime mbeti e nderur pa u lodhur dhe shpirti im nuk pranoi të ngushëllohet.

3 Më kujtohet Perëndia dhe rrënkoj; vajtoj dhe fryma ime dobësohet. (Sela) **4** Ti m'i mban të hapura qepallat; jam aq i turbulluar sa nuk mund të flas. **5** Sjell ndërmënd përsëri ditët e lashta, vitet e kohëve të shkuara. **6** Gjatë natës më kthehet në mendje kënga ime, mendoj thellë në zemrën time dhe fryma ime bën kërkime. **7** A do të më hedhë poshtë pér gjithnjë Zoti? E nuk do të më pëlqejë më kurrë? **8** Dhe mirësia e tij ka marrë fund pér gjithnjë dhe falja e tij ka munguar pér brezat e ardhshme? **9** Vallë Perëndia e ka harruar mëshirën dhe në zemërimin e tij u ka dhënë fund dhembshurive të tij? (Sela) **10** Unë kam thënë: "Shkaku i hidhërimit tim është se dora e djathtë e Shumë të Lartit ka ndryshuar". **11** Do t'i kujtoj veprat e Zotit; po, do të kujtoj mrekullitë e tua të kohëve të kaluara, **12** do të mendohem thellë pér gjithë veprat e tua dhe do të kem parasysh bëmat e tua. **13** O Perëndi, jeta jote është e shenjtë; cili Perëndi është i madh si Perëndia? **14** Ti je Perëndia që kryen mrekulli; ti ke bërë të njihet forca jote midis popujve. **15** Me krahun tënd ke shpenguar popullin tênd, bijtë e Jakobit dhe të Jozefit. (Sela) **16** Ujërat të panë, o Perëndi, ujërat të panë dhe u trëmbën; edhe humnerat u drithuan. **17** Retë derdhën përmbytje uji, qiejtë gjëmuani dhe shigjetat e tua vepruan. **18** Gjëmimi i bubullimës sate ishte në vorbullën, vetëtimat ndriçuan botën dhe toka u tund dhe u drodh. **19** Ti e hape rrugën tënde në mes të detit, shtegun tënd në mes të ujërave të mëdha, dhe gjurmët e tua nuk u njohën. **20** Ti e udhëheq popullin tênd si një kope me dorën e Moisiut dhe të Aaronit.

78 Kushtoji kujdes, o populli im, ligjit tim; dégjo fjalët e gojës sime. **2** Do të hap gojën time pér të thënë shëmbëlltyra, dhe kam pér të paraqitur misteret e kohërave të lashta. **3** Atë që ne kemi dégjuar dhe kemi njohur, dhe që etërit tanë na kanë treguar, **4** nuk do t'u fshehim bijve të tyre, por do t'i tregojmë brezit të ardhshëm lavdet e Zotit, fuqinë e tij dhe mrekullin që ai ka bërë. **5** Ai ka vendosur një déshmi te Jakobi dhe ka vënë një ligj në Izrael, dhe ka urdhëruar etërit tanë që t'ua bëjnë të njohura bijve të tyre, **6** me qëllim që brezi i ardhshëm t'i njohë së bashku me bijtë që do të lindin; dhe këta nga ana e tyre t'u tregojnë bijve të tyre, **7** dhe të vendosin te Perëndia besimin e tyre dhe të mos harrojnë veprat e Perëndisë, por të respektojnë urdhërimet e tij; **8** dhe të mos jenë si etërit e tyre, një brez kokëfortë dhe rebel, një brez me zemër të paqëndrueshme dhe me një frymë jo besnikë ndaj Perëndisë. **9** Bijtë e Efraimit, njerëz të luftës, harkëtarë të zotë, kthyen shpinën ditën e betejës, **10** nuk respektuan besëlidhjen e Perëndisë dhe nuk pranuan të ecnin sipas ligjit të tij, **11** harruan veprat e tij dhe mrekullitë që u kishte treguar. **12** Ai bëri mrekulli në prani të etërvë të tyre, në vendin e Egjiptit dhe në fushën e Tsoanit. **13** Ai e ndau detin dhe i bëri të kalojnë në mes të tij, dhe i mblodhi ujërat si një grumbull. **14** Ditën drejtoi me anë të resë dhe têrë natën me një drithë zjarri. **15** I çau shkëmbinjtë në shkretëtirë dhe i bëri të pijnë boll, si të ishtë uji i humnerës së madhe. **16** Nxori rrëket nga shkëmbi dhe bëri që të rridhni ujëra si lumenj. **17** Por ata vazhduan të mëkatojnë kundër tij dhe të ngrejnë krye kundër Shumë të Lartit në shkretëtirë, **18** dhe e tunduan Perëndinë në zemër të tyre, duke kërkuar ushqim sipas dëshirave të tyre. **19** Dhe folën kundër Perëndisë, duke thënë: "A mund të shtrojë

Perëndia një sofër në shkretëtirë? 20 Ja, ai e goditi shkëmbin dhe prej tij dolën ujëra dhe vërvshuan përrenj. A mund t'i japë bukë dhe mish popullit të tij? 21 Dhe kështu Zoti i dëgjoi dhe u zemërua fort, dhe një zjarr u ndez kundër Jakobit dhe zemërimi kundër Izraelit u ndez, 22 sepse nuk i kishin besuar Perëndisë dhe nuk kishin pasur besim në shpëtimin prej tij. 23 Megjithatë ai i urdhëroi retë e sipërme dhe hapi dyert e qillit, 24 dhe bëri që mbi ta të binte mana pér të ngrënë dhe u dha atyre grurin e qillit. 25 Njeriu hëngri bukën e engjëvë; ai u dërgoi atyre ushqime sa të ngopeshin. 26 Ai bëri të ngrihet në qjell era e lindjes dhe në sajë të fuqisë së tij bëri të ngrihet era e jugut, 27 bëri të binin mbi ta mish si pluhuri dhe zogj si rrëra e detit. 28 Bëri që këto të binin në mes të kampit të tyre, rrëth çadrave të tyre. 29 Kështu ata hëngrenë sa u ngopën, sepse Perëndia u kishte siguruar atyre atë që ata kishin dëshiruar. 30 Ata nuk kishin akoma kënaqur pangopësinë e tyre dhe kishin akoma ushqim në gojë, 31 kur zemërimi i Perëndisë shpërtheu kundër tyre, vrau më të fuqishmit prej tyre dhe rrëzoj më të mirët e Izraelit. 32 Megjithatë ata vazhduan të mëkatojnë dhe nuk u besuan mrekullive të tij. 33 Atëherë ai harxhoi ditët e tyre në kotësi dhe vitet e tyre në tmerre të papritura. 34 Kur i vriste, ata e kërkonin dhe ktheshin të kërkonin Perëndinë me zell. 35 Kujtoheshin që Perëndia ishte Kështjella e tyre dhe që Perëndia shumë i larti ishte Shpëtimtari i tyre. 36 Por ata e mashtronin me gojën e tyre dhe e gënjenin me gjuhën e tyre. 37 Në fakt zemra e tyre nuk ishte e qëndrueshme ndaj tij dhe ata nuk ishin besnikë ndaj besëlidhjes së tij. 38 Por ai, që éshtë i mëshirshëm, ua fali paudhësinë e tyre dhe nuk i shkatërrroi, dhe shumë herë përmabjti zemërimin e tij dhe nuk e la indinjatën e tij të shpërthejë, 39 duke mbajtur mend që ata ishin mish, një frymë që kalon dhe nuk kthehet më. 40 Sa herë provokuan indinjatën e tij në shkretëtirë dhe e hidhëruar në vetmi! 41 Po, ata u drejtuan Perëndisë shumë herë dhe përsëri e provokuan të Shenjtin e Izraelit. 42 Nuk e kujtuan më fuqinë e tij as ditën që i kishte cliruar nga armiku, 43 kur ai kishte bërë mrekullitë e tij në Egjipt dhe në fushën e Tsoanit; 44 i kishte shndërruar lumenjtë dhe rrjedhat e ujtit të Egjiptasve në gjak, me qëllim që të mos pinin dot. 45 Kiske dërguar kundër tyre mizëri mizash që t'i hanin dhe bretkosa që t'i shkatërronin. 46 Ua kishte dhënë të korrat e tyre krimbave dhe frytin e mundit të tyre karkalecave. 47 I kishte shkatërruar vreshtat e tyre me breshër dhe fitqët e tyre të Egjipit me njërica. 48 Kiske braktisur bagëtinë e tyre në mëshirë të breshërit dhe kopetë e tyre në mëshirë të rrufeve. 49 Kiske lëshuar mbi ta zjarrin e zemërimit të tij, indinjatën, inatin dhe fatkeqësinë, një turmë lajmëtarësh të fatkeqësisë. 50 I kishte hapur udhën zemërimit të tij dhe nuk i kiske kursyer nga vdekja, por ia kishte braktisur jetën e tyre murtajës. 51 I kishte goditur në Egjipt gjithë të parëlindurit dhe prodhimet e para në çadrat e Kamit. 52 Por e kishte bërë popullin e tij të ikte si bagëtia dhe e kishte çuar nëpër shkretëtirë sikur të ishte një kope. 53 I kishte udhëhequr me siguri dhe ata nuk patën frikë, por deti i kishte përpirë armiqtë e tyre. 54 Dhe ai i solli kështu në tokën e tij të Shenjtë, në malin që dora e djathët e tij kishte pushtuar. 55 I dëboi kombet para tyre dhe u caktoi atyre me short trashëgiminë, dhe bëri që fiset e Izraelit të banonin në

çadrat e tyre. 56 Por ata u orvatën dhe provokuan indinjatën e Perëndisë shumë të lartë dhe nuk respektuan statutet e tij. 57 U têrhoqen madje prapa dhe u suallën në mënyrë të pabesë ashtu si etërit e tyre, dhe devijuan si një hark që gabon; 58 provokuan zemërimin e tij me vendet e tyre të larta dhe e bënë ziliqar me skulpturat e tyre. 59 Perëndia dëgjoi dhe u zemërua, dhe ndjeu një neveri të madhe pér Izraelin. 60 Kështu ai braktisi tabernakullin e Shilohut, çadrën që kishte nririt midis njerëzve; 61 dhe e la forcën e tij të bjerë rob dhe lavdinë e tij në dorë të armikut. 62 La braktisi popullin e tij shpatës dhe u zemërua shumë kundër trashëgiminë së tij. 63 Zjarri i konsumoi të rinjtë e tyre dhe virgjëreshat e tyre nuk patën asnjë këngë dasme. 64 Priftërinjtë e tyre u vrancë nga shpatëa dhe gratë e reja nuk mbajtën zi. 65 Pastaj Zoti u zgjua si nga gjumi, ashtu si një trim që bërtet nën ndikimin e verës. 66 I goditi armiqtë e tij në kurriz dhe i mbuloi me një turp të përjetshëm. 67 Hodhi poshtë çadrën e Jozefit dhe nuk zgjodhi fisin e Efraimit, 68 por zgjodhi fisin e Judës, malin e Sionit, që ai e do. 69 Ndërtoi shenjtëroren e tij, ashtu si vëndet shumë të larta, ashtu si tokat që ka krijuar përfjetë. 70 Dhe zgjodhi Davidin, shërbëtorin e tij, dhe e mori nga vatha e dhenvë, 71 dhe e mori nga delet që mëndnin pér të kullotur Jakobin, popullin e tij dhe Izraelin, trashëgiminë e tij, 72 Dhe ai bëri që të kullosojn me ndershëmërini e zemrës së tyre dhe i udhëhoqi me shkathësinë e duarve të tij.

79 O Perëndi, kombet kanë hyrë në trashëgiminë tênde, kanë përdhosur tempullin tênd të Shenjtë, e kanë katandisur Jeruzalem në një grumbull gjërmadhash. 2 Trupat e vdekur të shërbëtorëve të tu ua dhanë pér të ngrënë shpendëve të qillit dhe mishin e shenjtërorëve të tu bishave të fushave. 3 Kanë derdhur gjakun e tyre si ujë rrëth Jeruzalem, në mënyrë që asjeri të mos i varroste. 4 Jemi bérë një turp pér fqinjët tanë, tallja dhe gazi i atyre që na rrinë rrëth e qark. 5 Deri kur, o Zot? A do të jesh i zemëruar përfjetë? A do të flakërojë smira jote si një zjarr? 6 Lësho zemërimin tênd mbi kombet që nuk të njohin dhe mbi mbretërit që nuk përmendin emrin tênd, 7 sepse kanë gjallëruar Jakobin dhe kanë shkretuar banesën e tij. 8 Mos kujto kundër nesh fajet e të pabesëve tanë; nxito të na dalësh para me dhembshuritë e tua, sepse jemi shumë të vuajtur. 9 Na ndihmo, o Perëndi i shpëtimit, pér lavdinë e emrit tênd, dhe na cilio dhe na fal mëkatef tona pér hir të emrit tênd. 10 Sepse kombet do të thonin: "Ku éshtë Perëndia i tyre?". Para syve tona bëju të njohur kombeve hakmarrjen e gjakut të derdhur të shërbëtorëve të tu. 11 Le të arrije deri tek ti rrënkim i robërvë; sipas fuqisë së krahut tênd, shpëto ata që janë të dënuar me vdekje. 12 Dhe ktheju fqinjëve tonë shtatëfish të zezen që të kanë bérë o Zot. 13 Dhe ne populli yt dhe kopeja e kullotës sate, do të të kretojmë përfjetë dhe do të shpallim lavdinë tênde brez pas brezi.

80 Dëgjo, o bari i Izraelit, që udhëheq Jozefin si një kope; ti që rrin mbi Kerubinët, shkëlqe në lavdinë tênde. 2 Rizgjo fuqinë tênde përpëra Efraimit, Beniaminit dhe Manasit, dhe eja të na cılırosh. 3 O Perëndi, na përtëri fuqitë, bëje fytyrën tênde të shkëlqejë dhe ne do të shpëtojmë. 4 O Zot, Perëndi i ushtrive, deri kur do të jesh i zemëruar kundër lutjes së popullit

tënd? 5 Ti u ke dhënë pér tē ngrënë bukë tē njomur me lot, dhe u ke dhënë pér tē pirë lot me shumicë. 6 Ti na ke bérë objekt mosmarëveshjeje pér fqinjët tanë, dhe armiqtë tanë qeshin rjeri me tjetrin. 7 O Peréndi i ushtrive, na përtéri forcat tonë; bëje fytyrén tênde tē shkélqeje përséri dhe do tē shpëtojmë. 8 Ti çove jaشتë Egijiptit një hardhi; i dëbove kombet dhe e mbolle. 9 Ti e pastrove dheun para saj dhe ajo lëshoi rrënëj dhe e mbushi dheun. 10 Malet u mbuluan nga hija e saj dhe kederat e Peréndisë me degët e saj. 11 I zgjati degët e saj deri në det dhe llastarët deri te lumi. 12 Pse i prisë gjerdhet e saj dhe kështu têre kalimtarët kanë mundësi tê korrin frytet e saj? 13 Derri i egër i pyllit e shkretion dhe egërsirat e fushës kullotin aty. 14 O Peréndi i ushtrive, tê litemi kthehu; shiko nga qielli, vështro dhe vizito këtë vreshtë 15 dhe drurët që mbolli e djathta jote dhe filizin që e ke forcuar pér ty. 16 Ajo u dogji nga zjarri dhe éshëtë prerë; ata vdesin para kërcënimit tê fytyrés sate. 17 Dora jote goftë mbi njeriun e tê djathtë tênde, mbi njeriun që ti e ke bérë tê fortë pér ty. 18 Kështu ne nuk do tê largohemi më prej teje. Na njall dhe ne do tê kërkojmë emrin tênd. 19 O Zot, Peréndia i ushtrive, na përtéri; bëje fytyrén tênde tē shkélqeje dhe do tē shpëtojmë.

81 I këndoni me gëzim Peréndisë, forcës sonë; lëshoni britma gëzimi pér Peréndinë e Jakobit. 2 Lartoni një këngë dhe i bini dajres, harpës melodieze bashkë me lirën. 3 I bini borisë ditën e hënës së re, ditën e hënës së plotë, ditën e festës sonë. 4 Sepse ky éshëtë një statut pér Izraelin, një ligj i Peréndisë tê Jakobit. 5 Ai e caktoi si një dëshmi te Jozefi, kur doli kundër vendit tê Egijiptit. Atëherë unë dégjova një gjuhë që nuk e kuptoja; 6 "O Izrael, unë e hoqa barrën nga shpatullat e tua; duart e tua e kanë lënë shportën. 7 Kur ishe keq ti më klithe mua dhe unë tê çlirova; t'u përgjigja i fshehur në bubullimë, tê vura në provë në ujërat e Meribas. (Sela) 8 Dëgjo, o populli im, dhe unë do tê qortoj. O Izrael, sikur ti tê më dégjoje! 9 Mos pastë në mesin tênd asnjë peréndi tê huaj dhe mos adhuro asnjë peréndi tê huaj. 10 Unë jam Zoti, Peréndia yt, që tê nxori nga vendi i Egijpit; hap gojën tênde dhe unë do tê ta mbush. 11 Por populli im nuk e ka dégjuar zërin tim dhe Izraeli nuk më éshëtë bindur. 12 Prandaj i braktisa në ashpërsinë e zemrës së tyre, me qëllim që tê ecnin sipas bindjeve tê tyre. 13 Ah, sikur populli im tê më dégjonte, sikur Izraeli tê ecte në rrugët e mia! 14 Do tê poshtëroja menjëherë armiqtë e tij dhe do ta ktheja dorën time kundër kundërshtarëve tê tij. 15 Ata që urrejnë Zotin do t'i nénshtrosheshin dhe fati i tyre do tê caktohej pérjetë. 16 Dhe unë do ta ushqejë (Izraelin) me grurin më tê mirë dhe do ta ngopja me mjaltin që pikon nga shkëmbi".

82 Peréndia rrë në kuvendin e Peréndisë, ai gjykon në mes tê peréndive. 2 Deri kur do tê gjykon padrejtësish tê dëbët dhe do tê mbani anët e tê pabesëve? (Sela) 3 Mbroni tê dobëtin dhe jetimin, sigurojini drejtësi tê vuajturit dhe tê varfërit. 4 Çlironi tê mjerin dhe nevojtarin; shpëtojeni nga dora e tê pabesit. 5 Ata nuk dinë asgjë dhe nuk kuptojnë asgjë, dhe ecin në terr; tê gjitha themelet e tokës po luajnë. 6 Unë kam thënë: "Jujeni peréndi, jeni tê gjithë bijtë e Shumë tê Lartit. 7 Megjithatë ju do tê vdisni si njerëzit e tjerë dhe do tê bini si çdo i fuqishëm tjetër".

8 Çohu, o Peréndi, gjyko tokën, sepse ti do tê trashëgosh têre kombet.

83 O Peréndi, mos rri në heshtje! Mos mbyll gojën, mos rri i qetë, o Peréndi! 2 Sepse, ja, armiqtë e tu po ziejnë dhe ata që tê urrejnë ngrenë kokën. 3 Thurrin gracka kundër popullit tênd dhe bëjnë komplot kundër atyre që tî mbron. 4 Ata thonë: "Ejani t'i shkatérrojmë së komb, emri i Izraelit të mos kujtohet më". 5 Sepse kanë komplotuar së bashku me një mendje dhe kanë lidhur një besëlidhje kundër teje. 6 Çadrat e Edomit dhe Ismaelitët, Moabi dhe Hagarenët, 7 Gebali, Amoni dhe Amaleku, Filistia me banorët e Tiros; 8 dhe Asiria éshëtë bashkuar me ta pér tê ndihmuar bijtë e Lotit. (Sela) 9 Vepro me ta ashtu si bëre me Medianin, me Siseran dhe me Jabinin pranë përroit të Kishonit, 10 tê cilët u shkatérruan në Endor dhe u bënë si pleh pér tokën. 11 Bëj që kerët e tyre têjenë si Orebi dhe Zeebi, dhe têrë princat e tyre si Zebahu dhe Tsalmuna, 12 sepse ata thanë: "Të shtiern në dorë kullotat e Peréndisë". 13 O Peréndia im, bëji njëloj si pluhuri i vorbullës, si kashta në mëshirië tê erës. 14 Ashtu si zjarri djeg pyllin dhe flaka gallabëron malet, 15 kështu ndiqi me furtunën tênde dhe trëmbi me uraganin tênd. 16 Mbulo fytyrat e tyre me turp, me qëllim që tê kërkojnë emrin tênd, o Zot. 17 U turpërofshin dhe u tmerrofshin pérjetë, u ngatërofshin dhe vdekshin; 18 dhe ta dijnë se ti vetëm, që quhesh Zoti, je Shumë i Larti mbi gjithë dheun.

84 Oh, sa tê dashura janë banesat e tua, o Zot i ushtrive! 2 Shpirti im dëshiron me zjarr dhe shkrihet pér oboret e Zotit; zemra ime dhe mishi im i dërgojnë britma gëzimi Peréndisë tê gjallë. 3 Edhe rabecka gjen një shtëpi dhe dallëndyshja një fole, ku tê vëré tê vegjilët e saj pranë altarëve tê tu, o Zot i ushtrive, Mbreti im dhe Peréndia im. 4 Lum ata që banojnë në shtëpinë tênde dhe tê lëvdojnë vazhdëmisht. (Sela) 5 Lum ata që e vënë forcën e tyre te ti dhe kanë në zemër rrugët e tua! 6 Kur kalojnë luginën e Bakas, e shndërrojnë atë në një vend burimesh, dhe shiu i parë e mbulon me bekime. 7 Ata kalojnë nga një forcë te tetra dhe në fund paraqiten para Peréndisë në Sion. 8 O Zot, Peréndi i ushtrive, dëgjo lutjen time; vëri veshin, o Peréndi i Jakobit. (Sela) 9 Shiko, o Peréndi, mburojën tonë, dhe shiko fytyrén e tê vajosurit tênd. 10 Po, një ditë në oboret e tua vlen më tepër se një mijë gjetiu; mua më pëlqen më tepër tê qëndroj në pragun e shtëpisë së Peréndisë tim, se sa tê banoj në çadrat e tê pabesëve. 11 Sepse Zoti Peréndi éshëtë diell dhe mburojë; Zoti do tê japë hir dhe lavdi; ai nuk u refuzon asnjë tê mirë atyre që ecin drejt. 12 O Zot i ushtrive, lum njeriu që ka besim te ti!

85 O Zot, ti ke qenë i mbarë pér tokën tênde dhe e ke kthyer Jakobin nga robëria. 2 Ti ke falur paudhësinë e popullit tênd dhe ke mbuluar têre mëkaten e tyre. (Sela) 3 Ti ke larguar gjithë indinjatët tênde dhe ke lënë mënjanaë zemërimin tênd tê zjarrtë. 4 Na përtéri, o Peréndi i shpëtimit tonë, dhe jepi fund indinjatës sate kundër nesh. 5 A do tê mbetesh i zemëruar me në pérjetë? A do ta vazhdosh zemërimin tênd brez pas brezi? 6 A nuk do tê na japësh përséri jetën, me qëllim që populli yt tê mund tê gézohet te ti? 7 Tregonë, o Zot, mirësinë tênde

dhe falna shpëtimin tênd. 8 Una kam pér tê dëgjuar atë që Perëndia, Zoti, ka pér tê thënë; me siguri ai do t'i flasë pér page popullit të tij dhe shenjtörëve të tij, por nuk do tê lejojë që ata tê jetojnë përséri si njerz pa mend. 9 Me siguri shpëtimi i tij éshëtë afér atyre që kanë frikë prej tij, sepse lavdia e tij mund tê banojë né vendin tonë. 10 Mirésia dhe e vërteta u takuan; drejtësia dhe paqja janë putur njera me tjetrén. 11 E vërteta do tê mbijë nga toka dhe drejtësia do tê shikojë nga qilli. 12 Po, Zoti do tê japo atë që éshëtë e mirë, dhe toka jonë do tê prodhojë frytin e saj. 13 Drejtësia do tê ecë para tij dhe do tê përgatisë udhën pér hapat e tij.

86 Vëri veshin, o Zot, dhe përgjigjmu, sepse jam i dëshpëruar dhe nevojtar. 2 Ruaje jetën time sepse jam i shenjtë; ti je Perëndia im; shpëtoje sherbëtorin tênd që ka besim te ti. 3 Ki mëshirë pér mua, o Zot, sepse tê këlthas ty téré ditën. 4 Gézoje sherbëtorin tênd, sepse te ti, o Zot e lartoj shpirtin tim. 5 Sepse ti, o Zot, je i mîrë dhe i gatshëm tê falësh, dhe tregon mirësi tê madhe ndaj gjithë atyre që tê kërkojnë. 6 Vëri veshin, o Zot, lutjes time, dhe trego kujdes pér britmën e përgjërimeve tê mia. 7 Unë tê kërkoj né ditën e fatkeqësisë sime, sepse ti do tê më përgjigjesh. 8 Nuk ka asnjë tê barabartë me ty midis perëndive, o Zot, as ka veprat tê njëllotja me tê tuat. 9 Téré komet që ti ke krijuar do tê vinë tê bien përbys para teje, o Zot, dhe do tê përlëvdojnë emrin tênd. 10 Sepse ti je i madh dhe kryen mrekulli; vetëm ti je Perëndia. 11 Mësomë rrugën tênde, o Zot, dhe unë do tê ec në tê vërtetën tênde; bashkoje zemrën time me frikën e emrit tênd. 12 Unë do tê tê lëvdoj, o Zot, Perëndia im, me gjithë zemër, dhe do ta përlëvdoj emrin tênd përijetë. 13 Sepse e madhe éshëtë mirësia jote ndaj meje; ti ke shpëtuar shpirtin tim nga Sheoli. (*Sheol h7585*) 14 O Perëndi, njerz kryelartë kanë dalë kundër meje dhe një turmë njerzish tê dhunës kërkojnë jetën time dhe nuk tê vë ty para syve tê tyre. 15 Por ti, o Zot, je një Perëndi i mëshirshëm dhe i dhembshur që zemröhët ngadalë dhe që ka shumë mirësi dhe tê vërtetë. 16 Kthetu nga unë dhe ki mëshirë pér mua; jepi forcën tênde sherbëtorit tênd dhe shpëto birin e sherbëtore sate. 17 Tregonë një shenjë tê dashamirësise sate, me qëllim që ata që më urrejnë ta shohin dhe tê mbeten tê shushatur, duke parë që ti, o Zot, më ke ndihmuar dhe më ke ngushëlluar.

87 Ai i vuri themelet e tij mbi malet e shenjtë. 2 Zoti i do portat e Sionit më tepër se tê gjitha banesat e Jakobit. 3 Gjëra tê lavdishme thuhën pér ty, o qytet i Perëndisë. (Sela) 4 Do tê përmend Egjiptin dhe Babiloninë ndër ata që më njojin. Ja Filistia dhe Tiro, së bashku me Etiopinë: "Ky ka lindur atje". 5 Dhe do tê thuhet pér Sionin: "Ky dhe ai kanë lindur tek ai; dhe vetë Shumë i Larti do ta bëjë tê qëndrueshëm". 6 Zoti duke shqyrtuar popujt, do tê regjistroj: "Ky ka lindur atje". (Sela) 7 Dhe këngëtarët dhe ata që u bien veglave do tê thonë: "Të gjitha burimet e mia tê jetës dhe tê gézimit janë te ti".

88 O Zot, Perëndi i shpëtitim tim, unë bërtas ditë e natë para teje. 2 Arriftë deri te ti lutja ime, vëri veshin britmës time, 3 sepse shpirti im éshëtë ngopur me tê keqen, dhejeta ime ka arritur deri né Sheol. (*Sheol h7585*) 4 Tanimë përfshihem ndër ata

që do tê zgresin né gropë, jam si një njeri që nuk ka më forcë. 5 Jam braktisur midis tê vdekurve ashtu si tê vrarët që janë né varr, tê cilët ti nuk i mban mend dhe që janë prerë e janë larguar nga dora jote. 6 Ti më ke shtënë né gropën më tê thellë, né vënde tê errëta, né humnerat. 7 Mbi mua ka shpërthyer zemërimi yt, dhe ti më ke marrë me vete megjithë valët tua. (Sela) 8 Ti më ke lënë pa miqtë e mi; më ke bërë pér ta një objekt tê neveritshëm; jam myllur dhe nuk mund tê dal. 9 Syri im venitet nga dhembja; tê kërkoj çdo ditë, o Zot, dhe i zgjat drejt teje duart e mia. 10 A do tê bësh vallë mrekulli pér tê vdekurit? A do tê ringjallen tê vdekurit pér tê tê lëvduar? (Sela) 11 A do tê kremitohet mirësia jote né varr dhe besnikëria jote né vendin e shkatërrimit? 12 A do tê njihen mrekullitë e tua né terr dhe drejtësia jote mbi tokën e harresës? 13 Por unë tê këlthas ty, o Zot, dhe lutja ime tê drejtohet né mëngjes. 14 Pse më refuzon, o Zot, pse më fsheh fytyrën tênde? 15 Kam qenë i pikëlluar dhe duke vdekur qysh né rini; kam vuajtur nga tmerret e tua dhe e kam humbur. 16 Mbi mua ka kaluar zemërimi yt i zjarrit; tmerret e tua më kanë asqjesuar, 17 më kanë rrëthuar si ujërat gjatë gjithë ditës dhe tê gjitha së bashku më kanë mbetur. 18 Ke larguar nga unë miqtë dhe tê njojurit e mi; miku im më i ngushtë éshëtë errësira.

89 Unë do tê këndo përjetë mirësitet e Zotit, me gojën time do t'u shpall besnikërinë tênde tê gjitha brezave. 2 Sepse kam thënë: "Mirësia jote do tê ekzistojë përjetë, ti do tê vendosësh besnikërinë tênde né vetë qejtë". 3 "Unë kam lidhur një besëlidhje me tê zgjedhurin tim, i jam betuar Davidit, sherbëtorit tim, duke thënë: 4 "Do t'i vendos pasardhësit e tu përijetë dhe do tê ndërtoj froni tênd pér tê gjitha brezat". (Sela) 5 Dhe qejtë do tê kremitojnë mrekullitë e tua, o Zot, dhe besnikërinë tênde né kuvendin e shenjtörëve. 6 Sepse kush mund tê krahasohet në qill me Zotin? Dhe kush éshëtë i njëllotjë me Zotin midis bijve tê tê Fugishmit? 7 Perëndisë ia kanë frikën shumë né kuvendin e shenjtörëve, dhe respektohen thellë nga téré ata që e rethojnë. 8 O Zot, Perëndi i ushtrive, kush éshëtë i fuqishëm si ti, o Zot? Besnikëria jote tê rrëthon kudo. 9 Ti e sundon têrbimin e detit; kur valët e tij ngrinen, ti i qetëson. 10 Ti e ke bërë copë-copë Egjiptin, duke e plagosur pér vdekje; me krah tê fuqishëm ke shpërndarë armiqtë e tu. 11 Qiejtë janë tê tutë, edhe toka éshëtë jojta; ti e ke krijuar botën dhe tê gjitha atë që janë né tê. 12 Ti ke krijuar veriun dhe jugun; Tabori dhe Hermoni lëshojnë britma gëzimi kur dégjojnë emrin tênd. 13 Ti ke krah tê fuqishëm; dora jote éshëtë e fortë, e djathta jote ngrihet né qill. 14 Drejtësia dhe e drejta përbëjnë bazën e frontit tênd; mirësia dhe e vërteta shkojnë përpëra fytyrës sate. 15 Lum ai popull që njeh britmën e gëzimit, o Zot, sepse ai do tê ecë né dritën e fytyrës sate; 16 do tê ngazellojë téré ditën me emrin tênd dhe do tê gézohet shumë né drejtësinë tênde. 17 Po, ti je mburja e forcës së tyre, dhe me favorin tênd ti e shton fuqinë tonë. 18 Sepse mburoja janë i përket Zotit dhe mbreti ynë tê Shenjtit tê Izraelit. 19 Ti i folë atëherë né vegim tê dashurit tênd dhe the: "Ndihmova një tê fuqishëm, përlëvdova një tê zgjedhur nga populli. 20 Gjetë Davidin, sherbëtorin tim, dhe e vajosa me vajin tim tê shenjtë. 21 Dora ime do ta përkrahë me vendosmëri

dhe krahu im do ta forcojë. 22 Armiku nuk do ta shtypë dhe i ligu nuk do ta pikëllojë. 23 Do të asgjesoj para tij armiqtë e tij dhe do të godas ata që eurrejnë. 24 Besnikeria ime dhe mirësia ime do të jenë me të, dhe me emrin tim do të bëhet i fuqishëm. 25 Do ta shtrij dorën e tij mbi detin dhe dorën e djathtë të tij mbi lumenjtë. 26 Ai do të kërkojë ndihmën time, duke thënë: "Ti je Ati im, Perëndia im dhe Kështjella ime e shpëtimit". 27 Do ta bëj gjithashtu të parëlidurin tim, më të shkëlderin ndër mbretërit e dheut. 28 Do të përdor mirësi ndaj tij përfjetë, dhe besëlidhja ime me të do të mbetet e qëndrueshme. 29 Do t'i bëj gjithashtu pasardhësit e tij të përfjetshem dhe froni e tij si ditët e qiejve. 30 Në rast se bijtë e tij braktisin ligjin tim dhe nuk ecin, sipas urdhërimeve të mia, 31 në rast se shkelin statutet e mia dhe nuk respektojnë urdhërimet e mia, 32 unë do ta dënoj shkeljen e tyre me shufër dhe paudhësinë e tyre me të rrähura, 33 por nuk do ta heq mirësinë time prej tij dhe nuk do të lë që besnikeria ime të jetë e mangët. 34 Nuk do të shkel besëlidhjen time dhe nuk do t'i ndryshoj fjalët që kanë dalë nga goja ime. 35 Jam betuar një herë për shenjtërinë time dhe nuk do ta gënjej Davidin; 36 pasardhësit e tij do të jenë përfjetë dhe froni i tij do të jetë si dielli para meje, 37 do të jenë të qëndrueshëm si hëna, dhe dëshmitari në qillë shështë besnik". (Sela) 38 Por ti na ke braktisur dhe na ke kthyer; je zemëruar shumë kundër të vajosurit tënd. 39 Ti ke përcëmuar besëlidhjen e lidhur me shërbëtorin tënd dhe ke përdhosur kurorën e tij, duke bërë që të bjerë për tokë. 40 Ke shembur gjithë mbrojtjet e tij dhe i ke katandisur në gërmadha kalatë e tij. 41 Tërë kalimtarët e kanë plaçkitur dhe ai shështë bërë gazi i fqinjëve të tij. 42 Ke lavdëruar dorën e djathtë të kundërshtarëve të tij dhe ke bërë të gëzohen tërë armiqtë e tu. 43 Ke prishur tehun e shpatës së tij dhe nuk e ke ndihmuar në betejë. 44 I ke dhënë fund madhështisë së tij dhe ke hedhur për tokë froni e tij. 45 Ke shkurtuar ditët e rinisë së tij dhe e ke mbuluar me turp. (Sela) 46 Deri kur, o Zot? A do të fshihesh ti përfjetë? A do të flakërojë si zjarr zemërimi yt? 47 Kujto sa e shkurtër shështë jeta ime. Për çfarë kotësie ke krijuar gjithë bijtë e njerëzve? 48 Cili shështë njeriu që jeton, pa parë vdekjen dhe që mund ta shkëputë jetën e tij nga pushteti Sheolit? (Sela) (Sheol h7585) 49 Ku janë, o Zot, mirësitet e tua të lashta, për të cilat iu betove Davidit në besnikérinë tëndë? 50 Kujto, o Zot, fyerjen që iu bë shërbëtorëve të tu, dhe si unë mbaj në zemër fyerjen e rendë të të gjitha kombeve, 51 me të cilën armiqtë e tu kanë fyer, o Zot, me të cilën kanë fyer hapat e të vajosurit tënd. 52 I bekuar qoftë Zoti përfjetë. Amen, po, amen!

90 O Zot, ti ke qenë për ne një strehë brez pas brezi. 2 Para se të kishin lindur malet dhe para se ti të kiske formuar tokën dhe botën, madje nga mot dhe përfjetë ti je Perëndia. 3 Ti e kthen njeriu në pluhur dhe tha: "Kthehu, o bij të njerëzve". 4 Sepse një mijë vjet në sytë e tu janë si dita e djeshme që ka kaluar, ose sikur të gdhish një natë. 5 Ti i përlan si një përmbytje. Ato janë si një èndërr, janë si barr që gjelbëron në mëngjes. 6 Në mëngjes ai lulëzon dhe gjelbëron, në mbrëmje kositet dhe thahet. 7 Sepse jemi të konsumuar nga zemërimi yt dhe jemi të tmerruar nga tèrbimi yt. 8 Ti i vë fajet tona para teje, mëkatet tona të fshehta në dritën e fytyrës sate. 9 Sepse tèrë

ditët tona zhduken në zemërimin tënd; ne po i mbarojmë vitet tona si një pshërëtimë. 10 Ditët e viteve tona shkojnë deri në shtatëdhjetë vjet dhe për më të fortët në tetëdhjetë, por ajo që përbën krenarinë e tyre nuk është veçse mundim dhe dëshirë për t'u dukur, sepse kalon me të shpejtë dhe ne fluturojmë tutje. 11 Kush e njeh forcën e zemërimit tënd dhe mérinë tënde sipas frikës që duhet pasur prej teje? 12 Na mëso, pra, të numërojmë ditët tona për të pasur një zemër të urtë. 13 Kthehu, o Zot! Deri kur? Dhe ki mëshirë për shërbëtorët e tu. 14 Na ngop në mëngjes me mirësinë tënde, dhe ne do të ngazëllojmë dhe do të kënaqemi në të gjitha ditët tona. 15 Na gëzo në përpjestim me ditët që na ke pikëlluar dhe në kompensim të viteve që kemi vuajtur nga fatkeqësitet. 16 Qoftë e qartë veprat shërbëtorëve të tu dhe lavdia jote bijve të tyre. 17 Hiri i Zotit Perëndisë tonë qoftë mbi ne dhe e bëftë të qëndrueshme veprën e duarve tona; po, bëje të qëndrueshme veprën e duarve tona.

91 Kush banon në strehën e Shumë të Lartit, pushon në hijen e të Plotfuqishmit. 2 Unë i them Zotit: "Ti je streha ime dhe kështjella ime, Perëndia im, të cilat i beso". 3 Me siguri ai do të të çlirojë nga laku i gjuetarit të shpendëve dhe nga murtaja vdekjeprurëse. 4 Ai do të të mbulojë me pendët e tij dhe do të gjesh strehë nën krahët e tij; besnikeria e tij do të të shërbëjë si mburojë dhe parzmore. 5 Ti nuk do të kesh frikë nga tmerri i natës, sa nga shigjeta që fluturon ditën, 6 as nga murtaja që endet në terr, as nga shfarojas që bën kërdinë në mesditë. 7 Një mijë do të bien në krahun tënd dhe dhjetë mijë në të djathtën tënde, por aty nuk do të afrohet. 8 Mjafton që ti të këgyrësh me sytë e ty dhe do të shikosh shpërblimin e të pabesëve. 9 Duke qenë se ke thënë: "O Zot, ti je streha ime, dhe e ke bërë Shumë të Lartin strehën tënde, 10 nuk do të të gjejë asnjë e keqe, asnjë plagë nuk do t'i afrohet çadrës sate. 11 Sepse ai do të urdhëroi Engjëjt e tij të të ruajnë në të gjitha rrugët e tua. 12 Ata do të mbajnë në duart e tyre, me qëllim që këmba jote të mos pengohet nga ndonjë gur. 13 Ti do të ecësh mbi luanin dhe gjarpërin helmues, do të shkellesh luanin e vogël dhe kuçedrën. 14 Duke qenë se ai ka vënë mbi mua dashurinë e tij, unë do ta çliroj dhe do ta çoj lart në vend të sigurt, sepse ai njeh emrin tim. 15 Ai do të më kërkojë dhe unë do t'i përgjigjem; do të jem me të në fatkeqësi; do ta çliroj dhe do ta përlëvdjoj. 16 Do ta ngop me jetë të gjatë dhe do t'i tregoj shpëtimin tim.

92 Éshtë buruk të kremtosh Zotin, dhe të këndosh lavdet në emrin tënd, o Shumë i Larti; 2 të shpallësh në mëngjes mirësinë tënde dhe qdo natë besnikérinë tënde, 3 me një harp me dhjetë tela, me lirën dhe me melodinë e qestes. 4 Duke qenë se ti më ke gëzuar me atë që ke bërë, unë ngazëllohem për veprat e duarve të tua. 5 Sa të mëdha janë veprat e tua, o Zot, sa të thella janë mendimet e tua! 6 Njeriu pa mend nuk i njeh dhe budallai nuk kupton këtë: 7 që të pabesët mbijinë si bari, dhe gjithë ata që kryejnë paudhësi lulëzoinjë për t'u shkatërruar përfjetë. 8 Por ti, o Zot, mbetesh i Shkëlderieri përfjetë. 9 Sepse ja, armiqtë e tu, o Zot, sepse ja armiqtë e tu do të vdesin dhe gjithë ata që kryejnë paudhësi do të shpërndehen. 10 Por ti më ke dhënë forcë të barabartë me atë të buallit, ti me ke vajosur me vaj të freskët. 11 Dhe sytë e mi kanë për të parë

disfatën e armiqe të mi dhe veshët e mi kanë pér tē dëgjuar disfatën e njerëzve të këqij që ngrihen kundër meje. **12** I drejtë do të lulëzojë si palma, do të rritet si kredri i Libanit. **13** Ata që janë mbjellë në shtëpinë e Zotit do të lulëzojnë në kopshtet e Perëndisë tonë. **14** Do të jasin fryte edhe në pleqëri, do të janë të lulëzuar dhe të blertë, **15** pér të shpallur që Zoti eshtë i drejtë; ai eshtë Kështjella ime dhe nuk ka asnë padrejtësi tek ai.

93 Zoti mbretëron; ai eshtë veshur me madhështi; Zoti eshtë mbuluar me mantel, eshtë njështur me forca. Po, bota eshtë e qëndrueshme nuk do të tundet kurrrë. **2** Froni yt eshtë nga përfjetësia i qëndrueshëm; ti je i tillë nga përfjetësia. **3** Lumenjtë kanë ngritur, o Zot, lumenjtë kanë ngritur zérin e tyre; lumenjtë kanë ngritur valët e tyre plot zhurmë; **4** por Zoti në vëndet shumë të larta eshtë më i fuqishëm së zërat e ujërave të mëdha, më i fuqishëm se baticat e detit. **5** Statutet e tua janë jashtëzakonishët të qëndrueshme. Shenjtëria i shkon shtëpisë sate, o Zot, përfjetë.

94 O Perëndi i hakmarjes, o Zot, Perëndi i hakmarrjeve, shkëlqe. **2** Çohu, o gjykatës i tokës, dhe jepu shpërblimin mëndjemëdhënje. **3** Deri kur të pabesët, o Zot, deri kur të pabesët do të triumfojnë? **4** Ata vjellin fjalë dhe mbajnë fjalime të paturshme; të gjithë ata që kryejnë paudhësi flasin me arrogancë. **5** Ata marrin nëpër këmbë popullin tênd, o Zot, dhe shtypin trashëgiminë tênde. **6** Vrasin gruan e ve dhe të huajin, dhe vrasin jetimët, **7** dhe thonë: "Zoti nuk shikon, Perëndia i Jakobit nuk kupton". **8** Kërkoni të kuptioni, o njerëz të pamend midis popullit; dhe ju budallenj, kur do të bëheni të zgjuar? **9** Ai që ka vënë veshin, a nuk dëgjon? Ai që ka formuar syrin, a nuk shikon? **10** Ai që ndreq komet, a nuk do t'i dënojë ata, ai që i mëson diturinë njeriu? **11** Zoti i njeh mendimet e njeriut dhe e di që nuk janë veçse kotësi. **12** Lum ai njeri që ti ndreq, o Zot, dhe që ti mëson sipas ligjit tênd, **13** pér t'i dhënë prehje në ditët e fatkeqësisë, deri sa t'i hapet gropat të pabesit. **14** Sepse Zoti nuk ka pér tē hedhur poshtë popullin e tij dhe nuk ka pér tē braktisur trashëgiminë e tij. **15** Gjyktimi do të mbështetet përsëri mbi drejtësinë, dhe tërë ata që janë të drejtë nga zemra do t'i shkojnë pas. **16** Kush do të ngritet në favorin tim kundër njerëzve të këqij? Kush do të më dalë krah kundër atyre që kryejnë paudhësi? **17** Në qoftë se Zoti nuk do të më kishte ndihmuar, do të kisha përfunduar shpejtë në vendin e heshtjes. **18** Kur thashë: "Këmba ime ngurron", mirësia jote, o Zot, më ka përkrahur. **19** Kur një numër i madh shqetësimësh më mbysnin, përdëllimet e tua më jepni zemër. **20** Do të jetë vallë aleati yt gjykata e padrejtë, që thur padrejtësi në emr të ligjit? **21** Ata mblidhen tok kundër të drejtët dhe dënojnë gjakun e pafajshëm. **22** Por Zoti eshtë kështjella ime dhe Perëndia im eshtë kalaja në të cilën gjej strehë. **23** Ai do të lëshojë mbi ta ligësinë e tyre dhe do t'i bëjë të vdesin pér shkak të paudhësisë së tyre; Zoti, Perëndia ynë, do t'i shkatërrojë.

95 Ejani, t'i këndojmë me gëzim Zotit; t'i dërgojmë britma gëzimi kalasë së shpëtimit tonë. **2** Le të shkojmë në prani të tij me lavde, ta kremitojmë me këngë. **3** Sepse Zoti eshtë një Perëndi i madh dhe një Mbret i madh mbi gjithë perënditë. **4** Në duart e tij janë thellësítë e tokës dhe të tijat janë majat e larta

të maleve. **5** I tij eshtë deti, sepse ai e ka bërë, dhe dheu i thatë që duart e tij kanë modeluar. **6** Ejani, të adhurojmë dhe të përkulemi; të gjunjëzohemi përparrë Zotit që na ka bërë. **7** Sepse ai eshtë Perëndia ynë dhe ne jemi populli i kullotës së tij dhe kopeja pér tē cilën ai kujdeset. Sot, po të jetë se dëgjoni zérin e tij, **8** "mos e fortësoni zemrën tuaj si në Meriba, si ditën e Masas në shkretëtirë, **9** ku etërit tuaj më tunduan dhe më vunë në provë, edhe pse i kishin parë veprat e mia. **10** Për dyzet vjet e pata neveri atë brez dhe thashë: "Janë një popull me zemër të përdalë dhe nuk i njohin rrugët e mia. **11** Prandaj u betova në zemërimin tim: Nuk do të hyjnë në prehjen time".

96 Këndojni Zotit një këngë tē re, këndojni Zotit, o banorë të tē gjithë tokës! **2** Këndojni Zotit, bekoni emin e tij; lajmëroni qđo ditë shpëtimin e tij. **3** Shpallni lavdinë e tij midis kombeve dhe mekullitë e tij midis tërë popujve. **4** Sepse Zoti eshtë i madh dhe i denjë pér lëvdimin më tē lartë; nga ai duhet të kemi frikë përmbi gjithë perënditë e tjera. **5** Sepse gjithë perënditë e kombeve janë idhuj, por Zoti ka bërë qiejtë. **6** Shkëlqimi dhe madhështia janë para tij, forca dhe bukuria janë në shenjtëroren e tij. **7** Jepini Zotit, o familje të popujve, jepini Zoti lavdi dhe forcë. **8** Jepini Zotit lavdinë që i takon emrit të tij, cojini oferta dhe ejani në oboret e tij. **9** Bini përbysë përparrë Zotit në shkëlqimin e shenjtërisë së tij, dridhuni para tij, o banorë të tē gjithë tokës. **10** U thoni gjithë kombeve: "Zoti mbretëron; bota eshtë vendosur mirë dhe nuk do të luajë nga vendi; ai do t'i gjykojë popujt me drejtësi". **11** Le të gëzohen qiejtë dhe të gëzohet toka; le të zhurmojë deti dhe gjithçka gjindet në tē. **12** Le të ngazëllohen fusha dhe gjithçka gjindet në tē. Atëherë tërë drurët e pyllit do të lëshojnë britma gëzimi përparrë Zotit, **13** sepse ai vjen, vjen pér tē gjykuar tokën. Ai do ta gjykojë botën me drejtësi dhe popujt në besnikërinë e tij.

97 Zoti mbretëron; le të gëzohet toka dhe le të ngazëllohen ishujt e mëdhenj. **2** Re dhe terr e mbështjellin; drejtësia dhe e drejta janë në themel të fronit të tij. **3** Një zjarr i shkon përparrë dhe i zhduk armiqtë e tij rrëth e qark. **4** Vetëtimat e tij ndriçojnë botën, toka i shikon dhe dridhet. **5** Malet shkrihen si dylli përparrë Zotit, përparrë Zotit të tē gjithë tokës. **6** Qiejtë shpallin drejtësinë e tij dhe tërë popujt shohin lavdinë e tij. **7** U ngatërofshin të gjithë ata që u shërbejnë skulpturave dhe ata që mburren me idhujt; rënçin përbysë përparrë atij të gjithë perënditë. **8** Sioni ka dëgjuar dhe eshtë gëzuar pér to, dhe bijat e Judës janë gëzuar me gjykimet e tua, o Zot. **9** Sepse ti, o Zot, je Shumë i Larti mbi tërë tokën, ty të përlëvdojmë mbi gjithë perënditë e tjera. **10** Ju që e doni Zotin urreni të kegen! Ai ruan jetën e shenjtoreve të tij dhe i çliron nga dora e tē pabesëve. **11** Drita ka dalë pér tē drejtin dhe gëzimi pér ata që janë të drejtë nga zemra. **12** Ngazëllohuni tek Zoti, o njerëz të drejtë, dhe lëvdoni emrin e tij të shenjtë.

98 Këndojni Zotit një himn tē ri sepse ka bërë mrekulli; dora e tij e djathtë dhe krahu i tij i shenjtë i kanë siguruar shpëtimin. **2** Zoti ka bërë tē njohur shpëtimin e tij dhe ka shprehur drejtësinë e tij përparrë kombeve. **3** Ai ka mbajtur mend mirësinë e tij dhe besnikërinë e tij pér shtëpinë e Izraelit; tē tëra

skajet e tokës kanë parë shpëtimin e Perëndisë tonë. 4 Dërgojini britma gjëzimi Zotit, o banorë të të gjithë tokës, shpërtheni në këngë gjëzimi, ngazëlloni dhe këndoni lavde. 5 Këndojni lavde Zotit me qeste, me qesten dhe me zérin e këngës. 6 Dërgoni britma gjëzimi me boritë dhe me zérin e bririt përparrë Zotit, Mbretit. 7 Le të zhurmojë deti dhe gjithçka ndodhet në të, bota dhe banorët e saj. 8 Lumenjtë le të rrabin duart dhe malet le të ngazëllohen tok nga gjëzimi përparrë Zotit, 9 sepse ai vjen të gjykojë tokën; ai do të gjykojë botën me drejtësi dhe popujt me paanësi.

99 Zoti mbretëron, popujt le të dridhen. Ai eshtë ulur mbi Kerubinët, toka le të dridhet. 2 Zoti eshtë i madh në Sion dhe i shkëlqyeshmë mbi të gjithë popujt. 3 Ata do të kretnojnë emrin tênd të madh dhe të tmerrshëm. Ai eshtë i shenjtë. 4 Mbreti eshtë i fuqishëm dhe do të drejtësinë. Ti e ke vendosur të drejtët dhe e ushtrove Jakobin në gjykim dhe drejtësi. 5 Përlëvdoni Zotin, Perëndinë tonë, dhe bini përmbyss përparrë stolit të këmbëve të tij. Ai eshtë i shenjtë. 6 Moisiu dhe Aaroni qenë ndër priftërinjtë e tij, dhe Samueli ndër ata që përmendën emrin e tij; ata iu drejtuan Zotit dhe ai iu përgjigj atyre. 7 Ai u foli atyre nga kolona e resë, dhe ata respektuan dëshmitë e tij dhe statutet që u dhe atyre. 8 Ti plotësoe dëshirën e tyre, o Zot, Perëndia ynë. Ti ishe për ata një Perëndi që fal, dhe kur dënon prapësitë e tyre. 9 Përlëvdoni Zotin, Perëndinë tonë, dhe adhurojeni në malin e tij të shenjtë, sepse Zoti, Perëndia ynë, eshtë i shenjtë.

100 Dërgojini klithma gjëzimi Zotit, o banorë të të gjithë tokës! 2 I shërbeni Zotit me gaz, ejani para tij me këngë gjëzimi. 3 Pranoni që Zoti eshtë Perëndia; na ka bërë ai dhe jo ne vetë; ne jemi populli i tij dhe kopeja e kullotës së tij. 4 Hyni në portat e tij me falenderim dhe në oborret e tij me lavde; kretnojeni, bekoni emrin e tij. 5 Sepse Zoti eshtë i mirë; mirësia e tij eshtë e përfjetshme dhe besnikëria e tij vlen për të gjitha brezat.

101 Unë do të këndojoj mirësinë tênde dhe drejtësinë tênde; do të këndojoj lavdet e tua, o Zot. 2 Do të kujdesem të bëj një jetë të ndershme. Kur do të vish tek unë? Do të ec me zemër të pastër brenda shtëpisë sime. 3 Nuk do të vë para syve të mi asgjë të keqe; unë e urrej sjelljen e atyre që dënojnë; nuk do lejoj të bëhem si ata. 4 Zemra e çoroditudo do të largohet nga unë; nuk dua t'ia di për të keqen. 5 Do të shfaros atë që shpif tinëz kundër të afërmit; nuk do të duroj njeriun hundëpërpjete dhe zemërket. 6 Sytë e mi do të jenë mbi besnikët e vendit dhe do t'i mbaj afër vetes; ai që do të ecë me ndershëmri do të jetë shërbëtori im. 7 Kush vepron me mashtrim, nuk ka për të banuar në shtëpinë time; kush thotë gjenjeshtra nuk do të qëndrojë para syve të mi. 8 Çdo mëngjes do të asgjesoj gjithë tê pabesët e vendit, për të çrrënjosur nga qyteti i Zotit të gjithë ata që kryejnë paudhësi.

102 O Zot, dëgjo lutjen time dhe britma ime arriftë tek ty. 2 Mos ma fshih fytrën tênde ditën e fatkeqësisë sime. Zgjate ndaj meje veshin tênd; kur unë të kérkoj, nxito tê më përgjigjesh. 3 Sepse ditët e mia davariten si tymi dhe

kockat e mia digjen si urë zjarri. 4 Zemra ime eshtë goditur dhe thahet si bari, dhe unë harroj madje të ha ushqim. 5 Duke vajtar vazhdëmisht, lëkura ime po u ngjitet kockave të mia. 6 I njajp pelikanit të shketëritës dhe jam bërë si bufi i vendeve të shkretuara. 7 Jam pa gjumë dhe si harabeli i vëtmuar mbi çati. 8 Armiqtë e mi tallen me mua têrë ditën; ata që më përqeshin flasin kundër meje. 9 Sepse e ha hirin si buka dhe përzjedj lotët me atë që pi. 10 Po, për shkak të indinjatës sate dhe të zemërimit tênd, më ngrite dhe më hodhe larg. 11 Ditët e mia janë si hija që zgjatet, dhe unë po thahem si bari. 12 Por ti, o Zot, mbetesh përvjetë, dhe kujtimi yt zgjat brez pas brezi. 13 Ti do të ngrimesh dhe do të vijë keq për Sionin, sepse erdhë koha të tregosh dhembshuri ndaj tij; dhe koha e caktuar erdhë. 14 Sepse shërbëtorët e tu i duan edhe gurët e tij dhe u vjen keq për pluhurin e tij. 15 Po, kombet do të kenë frikë nga emri i Zotit dhe gjithë mbretërit e dheut nga lavdia jote, 16 kur Zoti do të rindërtøjë Sionin dhe do të duket në lavdinë e tij. 17 Ai do të dëgjojë lutjen e njerëzve të braktisur dhe nuk do ta përbuzë lutjen e tyre. 18 Kjo do të shkruhet për brezin e ardhshmëm, dhe populli që do të krijohet do të lëvdovjë Zotin, 19 sepse ai shikon nga lartësia e shenjtërores së tij; nga qelli Zoti këqyr dheun, 20 për të dëgjuar vajtimin e robërve, për të ciliruar të dënuarit me vdekje; 21 me qëllim që në Sion të shpallin emrin e Zotit dhe në Jeruzalem lavdinë e tij, 22 kur popujt dhe mbretëritë do të mblidhen bashkë për t'i shërbyer Zotit. 23 Rrugës ai ka pakësuar fuqinë time dhe ka shkurtuar ditët e mia. 24 Kam thënë: "O Perëndia im, mos më merr në mes të ditëve të mia. Vitet e tua zgjasin brez pas brezi. 25 Së lashitë ti ke vendosur tokën dhe qiejtë janë vepër e duarve të tua; 26 ata do të zhduken, por ti do të mbetesh; do të konsumohen të gjithë si një robe; ti do t'i ndërrosh si një robe dhe ata do të ndryshohen. 27 Por ti je gjithnjë po ai dhe vitet e tua nuk do të kenë kurrë fund. 28 Bajtë e shërbëtorëve të tu do të kenë një vendbanim dhe pasardhësit e tyre do të jenë të qëndrueshëm para teje".

103 Beko, shpirti im, Zotin, dhe të gjitha ato që janë tek unë të bekjnë emrin e tij të shenjtë. 2 Beko, shpirti im, Zotin dhe mos harro asnjë nga të mirat që ka bërë. 3 Ai fal të gjitha paudhësitë e tua dhe shéron të gjitha sëmundjet e tua, 4 shpengon jetën tênde nga shkatërrimi dhe të kurorëzon me mirësi dhe dhembshuri; 5 ai ngop me të mira gojën tênde dhe të bën të ri si shqiponja. 6 Zoti vepron me drejtësi dhe mbron çështjen e të shtypurve. 7 Ai i tregon Moisiut rrugët e tij dhe bijve të Izraelit veprat e tij. 8 Zoti eshtë i mëshirshëm dhe zemërbutë, i ngadalshëm në zemërim dhe i madh në mirësi. 9 Ai nuk grindet përvjetë dhe nuk e ruan zemërimin gjithnjë. 10 Ai nuk na trajton siç e meritojnë mëkatet tona dhe nuk na dënon në bazë të fajeve tona. 11 Sepse sa të lartë janë qiejtë mbi tokën, aq e madhe eshtë mirësia e tij ndaj atyre që kanë frikë prej tij. 12 Sa larg eshtë lindja nga perëndimi, aq shumë ai ka larguar nga ne fajet tona. 13 Ashtu si një baba eshtë i mëshirshëm me bijtë e tij, kështu eshtë i mëshirshëm Zoti me ata që kanë frikë prej tij. 14 Sepse ai e njeh natyrën tonë dhe nuk harron që ne jemi pluhur. 15 Ditët e njeriut janë si bari; ai lulëzon si lulja e fushës; 16 në qoftë se era i kalon sipër, ai nuk eshtë më dhe vendi i tij nuk njihet më. 17 Por mirësia e Zotit vazhdon nga përfjetësia në

përjetësi për ata që kanë frikë prej tij, dhe drejtësia e tij për bijtë e bijve, **18** për ata që respektojnë besëlidhjen e tij dhe mbajnë në mendje urdhërimet e tij për t'i zbatuar në praktikë. **19** Zoti e ka vendosur froni i tij në qejtë, dhe mbretërimi i tij sundon mbi gjithçka. **20** Bekoni Zotin ju, engjëj të tij të pushtetshëm dhe të fortë, që bëni atë që thotë ai, duke iu bindur zërit të fjalës së tij. **21** Bekoni Zotin, ju, tërë ushtritë e tij, ju, tërë ministrat e tij, që zbatoni vullnetin e tij. **22** Bekoni Zotin, ju, të gjitha veprat e tij, në të tëra vendet e sundimit të tij. Shpirti im, beko Zotin!

104 Beko, o Shpirti im, Zotin! O Zot, Perëndia im, ti je jashtëzakonisht i madh; je veshur me shkëlqim dhe madhështi. **2** Ai të mbështjell me drithë si të ishte një mantel dhe i shtrin qejtë si një çadër; **3** ai ndërtón mbi ujërat dhomat e tij të larta, i bën retë si qerren e tij dhe ecën mbi krahët erës. **4** I bën erérat lajmëtarë të tij dhe flakët e zjarrit shërbëtorë të tij. **5** Ai e ka krijuar tokën mbi themelat e saj; kjo nuk do të luajë kurrë pérjetë. **6** Ti e kishe mbuluar me humnerë si me një robe; ujërat ishin ndalur mbi malet. **7** Në qortimin tênd ato ikén, në zérin e gjëmimit tênd u larguan me nxitim. **8** Dolën malet dhe luginat ulën në vendin që ti kishe caktuar pér to. **9** Ti u vure ujërave një kufi që nuk duhet ta kapërxenin; ato nuk do të kthehen më të mbulojnë tokën. **10** Ai bën që të dalin burime në luginat; ato rrjedhin midis maleve, **11** dhe u japid pér të pirë tërë kafshëve të fushës; gomarët e egër shuajnë etjen e tyre. **12** Pranë tyre banojnë shpendët e qjellit; midis gjelbërimeve lartojnë këngën e tyre. **13** Nga dhomat e sipërme të tij ai u jep ujë maleve; toka ngopet me frytin e veprave të tua. **14** Ai bën që të rritet bari pér bagëtinë dhe bimësia në shërbim të njeriut, duke nxjerré nga toka ushqimin e tij, **15** dhe verén që gëzon zemrén e njeriut, vajin që bën të shkëlqeji fytyra tij dhe bukën që i jep forcë zemrës së njeriut. **16** Kështu ngopen drurët e Zotit dhe kedadat e Libanit që ai ka mbjellë; **17** aty bëjnë folenë e tyre zogjtë, ndërsa lejleku bën nëpër selvitë banesën e tij. **18** Malet e larta janë pér dhittë e egra, shkëmbinjtë janë streha e lepujve. **19** Ai ka bërr hënën pér stinët, dielli e di orën e perëndimit të tij. **20** Ti dërgon terrin dhe bëhet natë; gjatë asaj shkojnë rrëth e qark gjithë kafshët e pylit. **21** Luanët e vegjël vrumbullojnë duke kërkuar gjahun dhe i kërkijnë Perëndisë ushqimin e tyre. **22** Por, kur lind dielli, ata têrhiqen dhe rrinë në strofkat e tyre. **23** Atëherë njeriu del pér të punuar dhe punon deri në mbërëmje. **24** Sa të shumta janë veprat e tua, o Zot! Ti i ke bërr të gjitha me dituri; toka èshtë plot me pasuritë e tua. **25** Ja deti, i madh dhe i gjerë, ku gëlojnë kriesa të panumërtë; **26** e përshkojnë anijet dhe Leviathan, që ti ke formuar pér t'u tallur në të. **27** Të gjithë presin që ti t'u japësh ushqimin në kohën e duhur. **28** Ti ua jep atyre dhe ata e mbledhin; ti hap dorën dhe ngopen me të mira. **29** Ti fsheh fytyrën tênde dhe ata e humbasin fare; ti heq frymën, dhe ata vdesin duke u kthyer përsëri në pluhurin e tyre. **30** Ti dërgon frymën tênde dhe ata krijojn, kështu t'i ripërtërin faqen e dheut. **31** Lavdia e Zotit të rrojë pérjetë; le të gëzohet Zoti me veprat e tij; **32** ai shikon tokën dhe kjo dridhet; ai prek malet dhe ato nxjerrin tym. **33** Unë do t'i këndo Zotit deri sa të kem jetë; do t'i këndo lavde Perëndisë tim deri sa të jem. **34** Le të jetë mendimi im i pëlgyer prej tij; unë do të ngazëllohem tek Zoti. **35**

Le të zhduken mëkatarët nga toka dhe të pabesët mos qofshin më. Shpirti im, bekoje Zotin! Aleluja.

105 Kremoni Zotin, lutjuni pér ndihmë emrit të tij, bëni të njojhura veprat e tij midis popujve. **2** Këndojini atij, këndojini lavde atij, mendoni thellë têrë mrekullitë e tij. **3** Mburruni me emrin e tij tê shenjtë; le të kënaqet zemra e têrë atyre që kërkojnë Zotin. **4** Kërkoni Zotin dhe forcën e tij, kërkoni vazhdimisht ftyrën e tij. **5** Mbani mend çuditë që ai ka bërë, mrekullitë dhe gjykimet e gojës së tij, **6** ju, o pasardhës së Abrahamit, shërbëtorit të tij, o bij të Jakobit, të zgjedhur të tij. **7** Ai èshtë Zoti, Perëndia ynë; gjykimet e tij janë mbi gjithë tokën. **8** Ai mban mend pérjetë besëlidhjen e tij dhe pér një mijë breza fjalën e komanduar prej tij, **9** besëlidhjen që lidhi me Abrahamin dhe betimin që i bëri Isakut, **10** që i konfirmoi Jakobit si statut të tij dhe Izraelit si një besëlidhje të pérjetshme, **11** duke thënë: "Unë do të të jap vendin e Kanaanit si pjesë e trashëgimisë suaj", **12** kur nuk ishin veçse një numër i vogël, shumë të pakët dhe të huaj në vend, **13** dhe shkonin nga një komb te tetri, nga një mbretëri te një popull tjetër. **14** Ai nuk lejoi që t'i shtypte njeri; përkundrazi ndëshkoi disa mbretër pér hitë tyre, **15** dhe tha: "Mos prekni të vajosur e mi dhe mos bëni asnjë të keqe profetëve të mi". **16** Pastaj solli zinë e bukës në vend dhe shkatërrroi çdo burim ushqimesh. **17** Dërgoi para tyre një njeri, Jozefin, që u shit si skllav. **18** I shtrënguan këmbët me pranga dhe u réndua me zinxhirë hekuri. **19** Fjala e Zotit e vuri në provë, deri sa u plotësua ajo që kishte thënë. **20** Atëherë mbreti dërgoi ta zgjidhnin, sunduesi i popujve dërgoi ta çlironin, **21** dhe e bëri zot të shtëpisë së tij dhe qeveritar mbi të gjitha pasuritë e tij, **22** pér t'i lidhur pricat e tij me gjykimin e tij dhe pér t'u mësuar pleqve të tij diturinë. **23** Edhe Izraeli erdhë në Egjipt dhe Jakobi qëndroi pér ca kohë në vendin e Kamit. **24** Dhe Perëndia e shumëzoi shumë popullin e tij dhe e bëri më të fuqishëm se armiqtë e tij. **25** Pastaj ndryshoi zemrën e tyre, me qëllim që të urrenin popullin e tij dhe të kurdisnin mashtime kundër shërbëtorëve të tij. **26** Atëherë ai dërgoi Moisiun, shërbëtorin e tij, dhe Aaronin që ai kishte zgjedhur. **27** Ata kryen midis tyre mrekullitë e urdhëruara prej tij dhe bënë çudira në tokën e Kamit. **28** Dërgoi terrin dhe e bëri vendin të binte në errësirë, dhe ata nuk kundërshtuan fjalën e tij. **29** I ndryshoi ujërat e tij në gjak dhe bëri që të ngordhnin peshqit e tij. **30** Vendi i tyre u mbush me bretkosa të cilat hynë deri në dhomat e mbretërve të tyre. **31** Me fjalën e tij erdhën një shumicë e madhe insektesh dhe mushkonjash në të gjithë territorin e tyre. **32** U dërgoi breshër në vend të shiut dhe flakë zjarri në vendin e tyre; **33** goditi edhe vreshtat e tyre dhe drurët e fikut, shkatërroi drurët e territorit të tyre. **34** Ai foli, dhe erdhën karkaleca dhe vemje në numër të madh, **35** që përpinë têrë bimësinë e vendit të tyre dhe hëngërni frytin e tokës së tyre. **36** Ai goditi edhe të gjithë të parëlindurit në vendin e tyre, prodhimet e para në têrë fuqinë e tyre; **37** dhe e nxori popullin e tij me argjend dhe me ar, dhe nuk pati asjni deri fiset e tij që të tronditej. **38** Egjiptasit u gëzuan nga ikja e tyre, sepse tmerri i Izraelit kishte rënë mbi ta. **39** Ai shpalosi një re pér t'i mbuluar dhe ndezi një zjarr pér t'i ndriçuar natën. **40** Me kërkësën e tyre ai solli shkurtat dhe i

ngopi me bukën e qillit. 41 Çau shkëmbin dhe dolën prej tij ujëra; këto rridhnin në shketëtirë si një lumë. 42 Sepse atij iu kujtua premtimi i shenjtë që i kishte bërë Abrahamin, shërbëtorit të tij; 43 pastaj nxori popullin e tij me gëzim dhe njerëzit e tij të zgjedhur me britma gëzimi, 44 dhe u dha atyre vendet e kombeve, dhe ata trashëguan frytin e mundit të popujve, 45 me qëllim që të respektonin statutet e tij dhe t'u bindeshin ligjeve të tij. Aleluja.

106 Aleluja. Kremloni Zotin, sepse ai është i mirë, sepse mirësia e tij vazhdon përfjetë. 2 Kush mund të përshkruajë bëmat e Zotit ose të shpallë tërë lavdinë e tij? 3 Lum ata që respektojnë drejtësinë, që bëjnë atë që është e drejtë në çdo kohë. 4 Mos më harro mua, o Zot, sipas mirësise sate që tregon ndaj popullit tënd, dhe më vizito me shpëtimin tënd, 5 me qëllim që të shoh mirëqënien e të zgjedhurve të tu, të kënaqem në gëzimin e kombit tënd dhe të mbushem me lavdi për trashëgiminë tënde. 6 Ne dhe etërit tanë kemi mëkatuar, kemi bërë paudhësi dhe të këcija. 7 Etërit tanë në Egjipt nuk i kuptuan mrekullitë e tua, nuk kujtuan numrin e madh të mirësive të tua dhe ngritën krye pranë detit, Deti i Kuq. 8 Megjithatë Zoti i shpëtoi për hir të emrit të tij, për të bërë të njohur fuqinë e tij. 9 I bërtiti Detit të Kuq dhe ai u tha, dhe i udhëhoqi nëpër humnerat si nëpër një shkretëtirë. 10 I shpëtoi nga dora e atij që iurrente dhe i shpengoi nga dora e armikut. 11 Dhe ujërat i mbuluan armiqëtë e tyre, dhe nuk shpëtoi as edhe një prej tyre. 12 Atëherë u besuan fjalëve të tij dhe kënduan lavdinë e tij. 13 Por shpejt i harruan veprat e tij dhe nuk pritet me besim plotësimin e planit të tij. 14 U ndezën nga lakmia në shkretëtirë dhe e tunduan Perëndinë në vetmi. 15 Dhe ai u dha atyre sa i kërkoin, por dërgoi midis tyre një lëngatë që pakësoi numrin e tyre. 16 Kur në kamp patën smirë Moisiun dhe Aaronin, i shenjti i Zotit, 17 toka u hap dhe përpri Dathanin dhe groposi grupin e Abiramit. 18 Një zjarr shpërtheu në mes të tyre dhe flaka i përpri të pabesët. 19 Bënë një viç në Horeb dhe adhuruan një shëmbëlltyrë prej metali të shkrirë, 20 dhe e ndërruan lavdinë e tyre me shëmbëllyrën e një kau që ha bar. 21 Harruan Perëndinë, Shpëtimtarin e tyre, që kishte bërë gjëra të mëdha në Egjipt, 22 mrekullitë në vendin e Kamit, gjëra të tmerrshme në Detin e Kuq. 23 Prandaj ai foli t'i shfarosë, por Moisiu, i zgjedhuri i tij, u paraqit mbi të çarën përparrë tij për të penguar që zemërimi i tij i shkatërronte. 24 Ata e përcmuani akoma vendin e mrekullueshmë, nuk i besuan fjalës së tij, 25 por murmuritën në çadrat e tyre dhe nuk dëgjuan zérin e Zotit. 26 Prandaj ai ngriti dorën kundër tyre, duke u betuar se do t'i rrëzonë në shkretëtirë, 27 dhe se do t'i zhdukte pasardhësit e tyre midis kombeve dhe se do t'i shpërndante në të gjitha vendet. 28 Ata i shërbjen edhe Baal-Peorit dhe hëngren flujimet e të vdekurve. 29 E zemëruan Perëndinë me veprimet e tyre dhe në mes tyre plasi murtaja. 30 Por Finehasi u ngrit dhe bëri drejtësi; dhe murtaja pushoi. 31 Dhe kjo iu vu në llogari të drejtësisë, brez pas brezi, përfjetë. 32 Ata e provokuan përsëri në ujërat e Meribas, dhe Moisiu pësroi të keqen për shkak të tyre, 33 sepse e ashëpërsoi frysmin e tij (të Moisiut) dhe ai foli pa u menduar me buzët e tij. 34 Ata nuk shkatërruan popujt, siç i kishte porositur Zoti; 35 por u përzien midis popujve dhe mësuan

veprat e tyre; 36 ua shërbyen idhujve të tyre, dhe këta u bënë një lak për ta; 37 ua flijuan demonëve bijtë dhe bijat e tyre, 38 dhe derdhën gjak të pafajshëm, gjakun e bijve të tyre dhe të bijave të tyre, që u flijuan për idhujtë e Kanaanit; dhe vendi u ndot nga gjaku i derdhur. 39 Kështu ata u ndotën me veprat e tyre dhe u kurvëruan me aktet e tyre. 40 Dhe zemërimi i Zotit u ndez kundër popullit të tij, dhe ai ndjeu një neveri për trashëgiminë e tij. 41 I la në dorë të kombeve, dhe u sunduan nga ata që i unrenin. 42 Armiqtë e tyre i shtypën dhe ata iu nënshtruan pushtetit të tyre. 43 Ai i çlroi shumë herë, por ata vazhduan të ngrenë krye dhe të zhyten në paudhësinë e tyre. 44 Megjithatë ai i kushtoi kujdes ankthit të tyre, kur dëgjoi britmat e tyre, 45 dhe iu kujtua besëlidhja e lidhur me ta dhe në dhemshurinë e madhe të tij u qetësua. 46 Bëri që ata të fitojnë përkrahje ndër të gjithë ata që i kishin çuar në robëri. 47 Na shpëto, o Zot, Perëndia ynë, dhe na mbledh midis kombeve, me qëllim që të kretnojmë emrin tënd të shenjtë dhe të lumturohem duke të lëvduar. 48 I bekuar goftë Zoti, Perëndia i Izraelit, nga përfjetësia në përfjetësi. Dhe tërë populli le të thotë: "Amen". Aleluja.

107 Kremloni Zotin, sepse ai është i mirë, sepse mirësia e tij vazhdon përfjetë. 2 Kështu thonë të shpënguarit prej Zotit që ai i ka çliruar nga dora e kundërshtarit, 3 add dhe që ka mbledhur nga vende të ndryshme, nga lindja dhe perëndimi, nga veriu dhe nga jugu. 4 Ata endeshin nëpër shkretëtirë, në vënde të shkretuara, dhe nuk gjenin asnjë qytet ku të banonin. 5 Të uritur e të etur, jeta e tyre po ligështohej. 6 Por në fatkeqësitetë e tyre ata i thirrën Zotit dhe ai i çlroi nga ankthet e tyre; 7 dhe i çoi në rrugën e drejtë, me qëllim që të arrinin në një qytet ku të banonin. 8 Le të kretnojmë Zotin për mirësinë e tij dhe për mrekullitë e tij në dobi të bijve të njerëzve. 9 Sepse ai ka ngopur shpirtin e etur dhe e ka mbushur me të mira shpirtin e uritur. 10 Të tjerë rrin në terr dhe në hijen e vdekjes, robër të pikëlluar dhe në zinxhira, 11 sepse ishin rebeluar kundër fjalëve të Perëndisë dhe i kishin përqmar këshillat e Shumë të Lartit; 12 prandaj ai rrëzoit zemrën e tyre me shqetësimë; ata ranë poshtë dhe asnjieri nuk u vajti në ndihmë. 13 Por në fatkeqësinë e tyre ata i thirrën Zotit, dhe ai i shpëtoi nga ankthet e tyre, 14 i nxori nga terri dhe nga hija e vdekjes dhe i këputi lidhjet e tyre. 15 Le të kretnojmë Zotin për mirësinë e tij dhe për mrekullitë e tij në dobi të bijve të njerëzve, 16 sepse ai ka shembur portat prej bronzi dhe ka këputur shufrat prej hekurit. 17 Disa njerëz pa mend vuatin për sjelljen e tyre rebete dhe përmëkatet e tyre; 18 ata unrenin çdo ushqim dhe kishin arritur në prag të vdekjes, 19 por në fatkeqësinë e tyre i thirrën Zotit, dhe ai i shpëtoi nga ankthet e tyre. 20 Ai dërgoi fjalën e tij dhe i shëroi, i shpëtoi nga gropë. 21 Le ta kretnojmë Zotin për mirësinë e tij dhe për mrekullitë e tij në dobi të bijve të njerëzve; 22 le të ofrojnë flujime lëvdimi dhe le të tregojnë veprat e tij me këngë gëzimi. 23 Ata që zbresin në det me anije dhe që bëjnë tregëti mbi ujërat e mëdha, 24 shohin veprat e Zotit dhe mrekullitë e tij në humnerat e detit. 25 Sepse ai urdhëron dhe shkakton një erë fortune, që i ngre përpjetë valët e detit. 26 Ata njijten deri në qell dhe bien në humnera; shpirti i tyre ligështohet nga ankthi. 27 Atyre u merren këmbët dhe lëkunden

si të dehur, dhe nuk dinë më ç'të bëjnë. 28 Por në fatkeqësitet e tyre i këlthasin Zotit, dhe ai i shpëton nga ankhet e tyre. 29 Ai e fashit furtunën në një murmurim dhe valët e saj pushojnë. 30 Kur ato qetësohen, ata gëzohen, dhe ai i çon në portin e déshiruar prej tyre. 31 Le të kretnojmë Zotin për mirësinë e tij dhe përmrekullitë që bën në dobi të bijve të njerëzve; 32 le ta lëvdojnë në kuvendin e popullit dhe le ta lavdojnë në këshillin e pleqve. 33 Ai i shndërroni lumenjtë në shkretëtirë dhe burimet e ujit në vende të thata; 34 tokën pelllore në vend të thatë për shkak të sjelljes së keqe të banorëve të saj. 35 Ai e shndërron shkretëtirën në ligen dhe tokën e thatë në burime uji. 36 Atje ai strehon të uriturit, dhe këta ndërtojnë një qytet për të banuar, 37 mbjellin arat dhe kultivojnë vreshta që prodhojnë një korrije të bollshme. 38 Ai i bekon dhe ata shumëzohen fort, dhe ai nuk e pakëson bagëtinë e tyre. 39 Por pastaj pakësohen në një numër të vogël dhe dobësohen për shkak të shtypjes, të fatkeqësise dhe të ankthit. 40 Ai hedh përbuzjen mbi princat dhe i bën që të enden nëpër vende të shkreta, ku nuk ekziston asnjë rruge. 41 Por e ngre nevojtarin nga varfëria dhe i shton familjet e tyre si një kope. 42 Njerëzit e drejtë e shohin këtë dhe kënaqen, por tërë njerëzit e këqij e mbajnë gojën të mybllur. 43 Ai që është i urtë le t'i këqyrë këto gjëra dhe le të çmojë mirësinë e Zotit.

108 Zemra ime është e prirur për mirë, o Perëndi, unë do të këndojo dhe do të kretnoj lëvdimet e tua me gjithë forcën time. 2 Zgjohuni, o harpa dhe qeste, unë dua të zgjoi agimin. 3 Unë do të të kretnoj midis popujve, o Zot, dhe do të këndojo lëvdimet e tua midis kombeve. 4 Sepse mirësia jote është e madhe, arrin deri mbi qiejtë, dhe e vërteta jote deri te retë. 5 Qofshi i përlëvduar, o Perëndi, përmbi qiejtë dhe lavdia jote shkëlqeftë mbi gjithë tokën, 6 me qëllim që të dashurit e tu të çlironi; shpëtomë me të djathtën tënde dhe përgjigjmu. 7 Perëndia ka folur në shenjtirinë e tij: "Unë do të triumfoj, do ta ndaj Sikemin dhe do të mas luginën e Sukothit. 8 Imi është Galaadi, imi është Manasi, Efraimi është forca e kokës sime, Juda është ligjvënesi im; 9 Moabi është legeni ku unë lahem; mbi Edomin do të hedh sandalen time, mbi Filistit do të dërgoj britma triumfi". 10 Kush do të më çojë në qytetin e fortë? Kush do të më çojë deri në Edom? 11 A nuk je ti, o Perëndi, që na ke kthyer, dhe nuk del më, o Perëndi, me ushtritë tonë? 12 Na ndihmo ti kundër kundërshtarëve, sepse ndihma e njeriut është e kotë. 13 Me Perëndinë do të kryejmë trimëri, dhe do të jetë ai që do t'i shtypë armiqëtanë.

109 O Perëndi i lëvdimit tim, mos hesht, 2 sepse njerëz të pabesë dhe të pandershëm kanë hapur gojën e tyre kundër meje dhe kanë folur kundër meje me një gjuhë gjenjeshfare; 3 më kanë sulmuar me fjalë urrejtje dhe më kanë luftuar pa shkak. 4 Në këmbim të dashurisë sime më akuzojnë, por unë i drejtohem lutjes. 5 Ata më kanë larë të mirën me të keqen dhe dashurinë time me urrejte. 6 Vendos një njeri të keq mbi të dhe një akuzes le të jetë në të djathtë të tij. 7 Kur të gjykohet, bëj që të gjendet fajtor dhe lutja e tij të bëhet mëkat. 8 Qofshin të pakta ditët e tij dhe një tjetër zëntë vendin e tij. 9 Biftë e tij mbetshin jetimë dhe gruaja e tij e ve. 10 U bëfshin endacakë dhe lysparë biftë e tij dhe e kërkofshin ushqimin larg

shtëpive të tyre të rrnuara. 11 Fajdexhiu i marrtë të gjitha pasuritë e tij dhe të huajtë i vjedhshin frytin e mundit të tij. 12 Askush mos pastë mëshirë për të dhe askujt mos i ardhët keq për jetimët e tij. 13 U shkatërrofshin pasardhësit e tij; në brezin e dytë emri i tyre u shoftë. 14 U kujtoftë para Zotit paudhësia e etërvë të tij dhe mëkat i nënës së tij mos u shoftë. 15 U dalshin gjithnjë mëkatet e tyre para Zotit, me qëllim që ai të zhdukë nga toka kujtimin e tyre. 16 Sepse atij nuk i shkoi ndër mend të kishte dhemshuri, por e ka pérndjekur të varférin, nevojtarin dhe atë që ishte zemërthyer deri sa t'u shkaktonte vdekjen. 17 Mbasi e ka dashur mallkimin, rëntë ai mbi të; dhe mbasi nuk është kënaqur me bekimin, ky u largoftë prej tij. 18 Mbasi u mbulua me mallkim si me një robe, i hyftë ai si ujë në trupin e tij dhe si vaj në kockat e tij; 19 Qoftë për të si një robe që e mbulon dhe si një brez që e lidh përjetë. 20 Qoftë ky nga ana e Zotit shpërblimi për kundërshtarët e mi dhe për ata që flasin keq kundër meje. 21 Por ti, o Zot, o Zot, vepro në favorin tim për hir të emrit tënd, çlirimë me dhemshurinë dhe mirësinë tënde, 22 sepse unë jam i varfér dhe nevojtar, dhe zemra ime është plagosur brenda meje. 23 Unë iki si një hije që zgjatet, jam i tronditit si një karkalec. 24 Gjunjët e mi dridhen nga të pangrënët dhe trupi im është dobësuar për mungesë të dhjamit. 25 Jam bërë një faqezi për ta; kur më shohin, tundin kokën. 26 Ndihmomë, o Zot, Perëndia im, shpëtomë për dhemshurinë tënde, 27 dhe ta dinë që kjo është vepër e duarve të tua, dhe që ti, o Zot, e ke bërë. 28 Ata do të mallkojnë, por ti do të bekosh; kur të ngrihen, do të mbeten të hutuar, por shërbëtori yt do të gëzohet. 29 U mbulofshin me turp kundërshtarët e mi dhe u mbëshqellishin me turp si me mantel, 30 Unë do të kretnoj me të madhe Zotin me gojën time dhe do ta lëvdoj në mes të një turme të madhe, 31 sepse ai rrë në të djathtë të të varférit për ta shpëtuar nga ata që e dënojnë me vdekje.

110 Zoti i thotë Zotërisë time: "Ulu në të djathtën time deri sa t'i bëj armiqëtë e tu stol të këmbëvë të tua". 2 Zoti do ta shtrijë nga Sioni skeptrin e fuqisë sate. Ai sundon në mes të armiqve të tu. 3 Populli yt do të afrohet vullnetarisht ditën e pushtitet tënd; në madhështinë e shenjtërisë, nga gjiri i agimit, ti do të kesh vesën e rinisë sate. 4 Zoti është betuar dhe nuk do të pendohet: "Ti je prift përfjetë sipas urdhërit të Melkisedekut". 5 Zoti është në të djathtën tënde. Ai ka për të zhdukur disa mbretër ditën e zemërimit të tij. 6 Ai do të gjykojë kombet, do t'i mbushë me kufoma dhe do të zhdukë qeveritarët e pjesës më të madhe të tokës. 7 Rrugës do të pijë ujë nga përroi dhe si pasojë do të ngrerë kokën.

111 Aleluja. Unë do të kretnoj Zotin me gjithë zemër në këshillën e të drejtëve dhe në kuvend. 2 Të mëdha janë veprat e Zotit, të kërkua nga të gjithë ata që kënaqen me to. 3 Veprat e tij janë madhështore dhe drejtësia e tij vazhdon përfjetë. 4 Ai bën që mrekullitë e tij të kujtohen; Zoti është i dhemshur dhe plot mëshirë. 5 Ai u jep ushqime atyre që kanë frikë prej tij dhe do ta mbajë mend gjithnjë besëlidhjen e tij. 6 Ai i tregoi popullit të tij fuqinë e veprave të tij, duke i dhënë trashëgiminë e kombeve. 7 Veprat e duarve të tij janë e vërteta dhe drejtësia; tërë urdhërimet e tij janë të qëndrueshme, 8 të patundura

përjetë, pér gjithnjë, tē kryera me vërtetësi dhe drejtësi. 9 Ai i dërgoi popullit tē tij shpëtimin, ka vendosur besëlidhjen e tij përfjetë; i shenjtë dhe i tmerrshëm éshët emri i tij. 10 Frika e Zotit éshët zanafilla e diturisë; kanë dituri tē madhe ata që zbatojnë në praktikë urdhërimet e tij; lëvdimi i tij vazhdon në përfjetësi.

112 Aleluja. Lum njeriu që ka frikë nga Zoti dhe gjen një gëzim tē madh nér urdhërimet e tij. 2 Pasardhësit e tij do tē jenë tē fuqishëm mbi tokë, brezat e njerëzve tē drejtë do tē jenë tē bekuar. 3 Në shtëpinë e tij ka bollék dhe pasuri dhe drejtësia e tij vazhdon përfjetë. 4 Drita lind nér terr pér ata që janë tē drejtë, pér njeriun e dhemshur, tē mëshirshëm dhe tē drejtë. 5 Do tē jetë i lumtur njeriu që ka dhemshuri dhe jep hua, dhe i drejton punët e tij me drejtësi, 6 sepse nuk do tē lëvizet kurrr; i drejti do tē kujtohet gjithnjë. 7 Ai nuk do t'u trëmbet lajmëve tē këqia; zemra e tij éshët e fortë, me besim tek Zoti. 8 Zemra e tij éshët e sigurt; ai nuk do tē ketë fare frikë, deri sa tē mos shikojë triumfues mbi armiqtë e tij. 9 Ai ka shpërndarë lirisht, u ka dhënë nevojtarëve, drejtësia e tij vazhdon përfjetë dhe fuqia e tij do tē ngrihet nér lavdi. 10 I pabesi do ta shohë dhe do tē zemërohet, do tē kercellëjë dhëmbët dhe do tē konsumohet; dëshira e tē pabesëve nuk do tē realizohet kurrr.

113 Aleluja. Lëvdoni, o shërbëtorë tē Zotit, lëvdoni emrin e Zotit. 2 Qoftë i bekuar emri i Zotit tanë dhe përfjetë. 3 Nga lindja e diellit deri nér perëndim tē tij u lëvdofte emri i Zotit. 4 Zoti shkëlqen mbi tèrë kombet, lavdia e tij ndodhet përmbi qiejtë. 5 Kush i përngrjan Zotit, Perëndisë tonë, që banon nér vende shumë tē larta, 6 kush ulet pér tē parë gjérat që ndodhen nér qiejtë dhe mbi tokë? 7 Ai e ngre tē mjerin nga pluhuri dhe nevojtarin nga plehrat, 8 pér ta bërrë tē ulet me priccat, me priccat e popullit tē tij. 9 Ai bén që gruaja shterpe tē banojë nér familje, si nénë e lumtur e fémijëve. Aleluja.

114 Kur Izraeli doli nga Egjipti dhe shtëpia e Jakobit nga një popull që fliste një gjuhë tē huaj, 2 Juda u bë shenjtorja e tij dhe Izraeli zotërimi i tij. 3 Deti e pa dhe iku, Jordani u kthye prapa. 4 Malet u hodhën si desh dhe kodrat si qengja. 5 C'pate ti, o det, që ike, dhe ti, o Jordan, që u ktheve prapa? 6 Dhe ju, o male, që u hodhët si desh, dhe ju, o kodra, si qengja? 7 Dridhu, o tokë, nér prani tē Zotit, nér prani tē Perëndisë tē Jakobit, 8 që e shndërroi shkëmbin nér liken, shkrepin nér një burim uji.

115 Jo neve, o Zot, jo neve, por emrit tênd jepi lavdi, pér mirësinë tênde dhe pér besnikërinë tênde. 2 Sepse do tē thonë kombet: "Ku éshët tani Perëndia i tyre?". 3 Por Perëndia ynë éshët nér qiejtë dhe bén têrë atë që i pëlqejnë. 4 Idhujt e tyre janë argjend dhe ar, veprë e duarve tē njeriut. 5 Kanë gojë por nuk flasin, kanë sy por nuk shohin, 6 kanë veshë por nuk dëgjojnë, kanë hundë por nuk nuhasin, 7 kanë duar por nuk prekin, kanë këmbë por nuk ecin; me grykën e tyre nuk nxjerrin asnjë zë. 8 Njëlloj si ata janë ata që i bëjnë, têrë ata që u besojnë atyre. 9 O Izrael, ki besim tek Zoti! Ai éshët ndihma e tyre dhe mburoja e tyre. 10 O shtëpi e Aaronit, ki besim tek Zoti! Ai éshët ndihma e tyre dhe mburoja e tyre. 11 O ju që keni frikë nga Zoti; kini besim tek Zoti! Ai éshët ndihma e tyre dhe mburoja e tyre. 12 Zoti na kujtoi dhe do tē na bekøjë; po, ai do tē bekøjë

shtëpinë e Izraelit dhe do tē bekøjë shtëpinë e Aaronit. 13 Ai do tē bekøjë ata që kanë frikë nga Zoti, tē vegjël dhe tē mëdhenj. 14 Zoti ju bëftë tē rriteni, ju dhe bijtë tuaj. 15 Qofshin tē bekuar nga Zoti, që ka bérë qiejtë dhe tokën. 16 Qiejtë janë qiejtë e Zotit, por tokën ai ua ka dhënë bije tē njerëzve. 17 Nuk janë tē vdekurit ata që lëvdojnë tē Zotin, as ata që zbrresin nér vendin e heshtjes. 18 Por ne do ta bekojmë Zotin, tani dhe përfjetë. Aleluja.

116 Unë e dua Zotin, sepsë ai dëgjoi zërin tim dhe lutjet e mia. 2 Duke qenë se e ka kthyer ndaj meje veshin e tij, unë do ta kérkoj nér gjithë ditët e jetës sime. 3 Vargonjtë e vdekjes më kishin rrethuar dhe ankhthet e Sheolit më kishin pushtuar; fatkeqësia dhe dhembja më kishin vënë përfund. (*Sheol h7585*) 4 Atéherë i kérkova ndihmë Zotit: "O Zot, tē lutem, më shpëto!". 5 Zoti éshët i dhemshur dhe i drejtë, Perëndia ynë éshët i mëshirshëm. 6 Zoti mbron njerëzit e thjeshtë; unë isha katandisur nér një gjendje tē mjeruar, dhe ai më shpëtoj. 7 Kthihu, o shpirti im, nér prehjen tênde, sepse Zoti tē mbushi me tē mira. 8 Po, sepsë ti keçliruar jetën time nga vdekja, sytë e mi dhe lotët dhe këmbët e mia nga rrëzimi. 9 Unë do tē eci nér prani tē Zotit nér tokën e tē gjallëve. 10 Unë kam besuar dhe prandaj flas. Unë isha shumë i pikëlluar, 11 dhe thoja gjatë përhumbjes sime: "Çdo njeri éshët gënjeshtar". 12 Ç'do t'i jap Zotit nér këmbim tē gjitha tē mirave që më ka bëri? 13 Unë do tē ngrëne kupën e shpëtimit dhe do tē thérres emrin e Zotit. 14 Do tē plotësoj zotimet e mia ndaj Zotit nér prani tē gjithë popullit tē tij. 15 Éshët e çmueshme nér sytë e Zotit vdekja e tē shenjtëve tē tij. 16 Unë jam me tē vërtetë shërbëtori yt, o Zot, jam shërbëtori yt, bir i shërbëtore sate; ti i këpûte lidhjet e mia. 17 Unë do tē t'ofroj një flujim falenderimi dhe do tē përmend emrin e Zotit. 18 Do t'i plotësoj zotimet e mia Zotit nér prani tē gjithë popullit tē tij, 19 nér oborret e shtëpisë së Zotit, nér mesin tênd, o Jeruzalem. Aleluja.

117 Lëvdoni Zotin, ju gjithë kombet! Kremtojini, ju gjithë popujt! 2 Sepse e madhe éshët dhemshuria e tij ndaj nesh, dhe besnikëria e Zotit vazhdon përfjetë. Aleluja.

118 Kremtojeni Zotin sepsë ai éshët i mirë, sepsë mirësia e tij vazhdon përfjetë. 2 Po, Izraeli le tē thotë tanë: "Dhemshuria e tij vazhdon përfjetë". 3 Po, tani shtëpia e Aaronit le tē thotë: "Dhemshuria e tij vazhdon përfjetë". 4 Po, le tē thonë tanë ata që kanë frikë nga Zoti: "Dhemshuria e tij vazhdon përfjetë". 5 Në ankh kérkova Zotin, dhe Zoti m'u përgjigj dhe më çoi larg. 6 Zoti éshët pér mua; unë nuk do tē kem fare frikë; çfarë mund tē më bëjë njeriu? 7 Zoti éshët pér mua nga ata që më ndihmojnë, dhe unë do t'i shikoj triumfues armiqtë e mi. 8 Éshët më mirë tē gjesh strehë tek Zoti se sa t'i kesh besim njeriut. 9 Éshët më mirë tē gjesh strehë tek Zoti se sa t'u kesh besim princave. 10 Têrë kombet më kishin rrethuar, por nér emr tē Zoti unë do t'i zhduk ato. 11 Më kishin rrethuar, po, më kishin rrethuar, por nér emr tē Zoti unë do t'i shkatërrjo. 12 Më kishin rrethuar si bleta, por u shuan si zjarr ferrishtash; nér emr tē Zoti unë do t'i shkatërrjo. 13 Ti më kishe shtyrë me dhunë pér tē më rrëzuar, por Zoti më ndihmoi. 14 Zoti éshët forca ime dhe

kënga ime, ai ka qenë shpëtimi im. **15** Një britmë gjëzimi dhe fitoreje jehon në çadrat e të drejtëve; dora e djathë e Zotit bën çudi. **16** E djathta e Zotit u ngrit; e djathta e Zotit bën çudi. **17** Unë nuk do të vdes, por do të jetoj dhe do të trego veprat e Zotit. **18** Zoti më ka ndëshkuar rëndë, por nuk më ka lënë në dorë të vdekjes. **19** Më hapni portat e drejtësisë; unë do të hyj dhe do të kremit Zotin. **20** Kjo është porta e Zotit, të drejtët do të kalojnë nérpër të. **21** Unë do të kremit, sepse më je përgjigjur dhe ke qenë shpëtimi im. **22** Guri, që ndërtuesit kishin hedhur, u bë guri i qoshes. **23** Kjo është vepër e Zotit, dhe është një gjë e mrekullueshme në sytë tona. **24** Kjo është dita që Zoti ka bërë; le të gjëzohemi dhe të ngazellojmë në të. **25** O Zot, na ndihmo tan; o Zot, bëj që tani të kemi mbarësi. **26** I bekuar qoftë ai që vjen në emër të Zotit; ne ju bekojmë nga shtëpia e Zotit. **27** Zoti është Perëndia dhe ka bërë që mbi ne të shkëlqejë drita e tij; lidheni viktimën e flijimit në brirët e altarit. **28** Ti je Perëndia im, unë do të të kremitoj; ti je Perëndia im, unë do të të përlëvdoj. **29** Kremitoni Zotin, sepse ai është i mirë, sepse mirësia e tij vazhdon përfjetë.

119 Lum ata që kanë një rrugë pa njollë dhe që ecin me ligjin e Zotit. **2** Lum ata që respektojnë mësimet e tij, që e kérkojnë me gjithë zemër **3** dhe nuk kryejnë të keqen, por ecin në rrugët e tij. **4** Ti na ke urdhëruar të respektojmë urdhërimet e tua me kujdes. **5** Oh, rrugët e mia qofshin të qëndrueshme në respektimin e statuteve të tua. **6** Atëherë nuk do të turpërohem, kur të kem parasysh të gjitha urdhërimet e tua. **7** Do të të kremitoj me zemër të drejtë ndërsa mësoj dekretet e tua të drejta. **8** Do të respektoj statutet e tua, mos më braktis plotësisht. **9** Si mundet një i ri të bëjë rrugën e tij të pastër? Duke e ruajtur me fjalën tênde. **10** Të kam kérkuar me gjithë zemër; mos më lër të devijoj nga urdhërimet e tua. **11** E kam ruajtur fjalën tênde në zemrën time, që të mos mëkatoj kundër teje. **12** Ti je i bekuar, o Zot, më mëso statutet e tua. **13** Me buzët e mia kam numëruar të gjitha dekretet e gojës sate. **14** Gézohem duke ndjekur porositë e tua, ashtu sikur të zotëroja têrë pasuritë. **15** Do të mendoj thellë mbi urdhërimet e tua dhe do të marrë në konsideratë shtigjet e tua. **16** Do të kënaqem me statutet e tua dhe nuk do ta harroj fjalën tênde. **17** Bëj i të mirë shërbëtorit tênde, dhe unë do të jetoj dhe do të respektoj fjalën tênde. **18** Hapi sytë e mi dhe unë do të sodit mrekullitë e ligjit tênde. **19** Unë jam i huaj mbi dhe; mos m'i fshih urdhërimet e tua. **20** Shpirti im tretet nga dëshira e dekreteve të tua në çdo kohë. **21** Ti i qorton kryelartët, që janë të mallkuar, sepse largohen nga urdhërimet e tua. **22** Hiq prej meje turpin dhe përbuzjen, sepse unë i kam respektuar porositë e tua. **23** Edhe sikur pricat të ulen dhe të flasin kundër teje, shërbëtori yt do të mendohet thellë mbi ligjet e tua. **24** Porositë e tua janë gjëzimi im dhe këshilltarët e mi. **25** Unë bie përmbysh në pluhur; më ringjall sipas fjalës sate. **26** Të kam treguar rrugët e mia, dhe ti më je përgjigjur; më mëso statutet e tua. **27** Më bëj që të kuptoj rrugën e urdhërimeve të tua, dhe unë do të mendohem thellë mbi mrekullitë e tua. **28** Jeta ime tretet në dhimbje; më jep forcë sipas fjalës sate. **29** Mbamë larg nga gënjeshtra dhe, në hirin tênde, bëmë të njohur ligjin tênde. **30** Kam zgjedhur rrugën e

besnikërisë; i kam vënë dekretet e tua para vetes. **31** Jam i lidhur me porositë e tua; o Zot, mos lejo që unë të hutohem. **32** Do të veproj në rrugën e urdhërimeve të tua, sepse ti do të më zgjerosh zemrën. **33** Më mëso, o Zot, rrugën e statuteve të tu dhe unë do ta ndjek deri në fund. **34** Më jep mënçuri dhe unë do ta ruaj ligjin tênd; po, do ta respektoj me gjithë zemrën. **35** Më bëj të ec në rrugën e urdhërimeve të tua, sepse në to gjej kënaqësinë time. **36** Përkule zemrën time parimeve të tua dhe jo lakmisë. **37** Largoji sytë e mi nga gjérat e kota dhe gjallëromë në rrugët e tua. **38** Mbaje fjalën tênde shërbëtorit tênd, që ka frikë nga ty. **39** Largo nga unë fyerjet e rënda, që më trëmbin, sepse dekretet e tua janë të mira. **40** Ja, unë déshiroj me zjarr urdhërimet e tua; gjallëromë në drejtësinë tênde. **41** Le të më arrije shpirtmadhësia jote, o Zot, dhe shpëtimi yt sipas fjalës sate. **42** Kështu do të mund t'i përgjigjem atij që më fyen, sepse kam besim te fjalë jote. **43** Mos hiq plotësisht nga goja ime fjalën e së vërtetës, sepse unë kam shpresë te dekretet e tua. **44** Kështu do të respektoj ligjin tênd vazhdimisht, përfjetë. **45** Do të ec në liri, sepse kérkoj urdhërimet e tua. **46** Do të flas për porositë e tua para mbretërvë dhe nuk do të turpërohem. **47** Do të kënaqem me urdhërimet e tua, sepse i dua. **48** Do të ngre duart e mia drejt urdhërimeve të tua, sepse i dua, dhe do të mendohem thellë mbi statutet e tua. **49** Mbaje mend fjalën që i ke dhënë shërbëtorit tênd, me të cilën me kë bérë të kem shpresa. **50** Ky është përdëllimi im në pikëllim, që fjalë jote më ka dhënë jetë. **51** Kryelartët më mbulojnë me tallje, por unë nuk largohem nga ligji yt. **52** Mbaj mend dekretet e tua të lashta, o Zot, dhe kjo më ngushëllon. **53** Një indinjatë e madhe më pushton për shkak të të pabesëve që braktisin ligjin tênd. **54** Statutet e tua kanë qenë kantikët e mi në shtëpinë e shtegëtimit tim. **55** O Zot, unë kujtoj emrin tênd natën dhe respektoj ligjin tênd. **56** Kjo ndodh sepse respektoj urdhërimet e tua. **57** Ti je pjesa ime, o Zot, kam premtuar të respektoj fjalët e tua. **58** Të jam lutar shumë, me gjihë zemër; ki mëshirë për mua sipas fjalës sate. **59** Kam shqyrtuar rrugët e mia dhe i kam kthyer hapat e mia ndaj urdhërave të tua. **60** Pa asnjë mëdyshje nxitova të respektoj urdhërimet e tua. **61** Litarët e tê pabesëve më kanë mbështjellë, por unë nuk e kam harruar ligjin tênd. **62** Në mes të natës ngrihem që të kremitoj, për shkak të dekreteve të tua të drejta. **63** Unë jam shok i gjithë atyre që kanë frikë prej teje dhe i atyre që respektojnë urdhërimet e tua. **64** O Zot, toka është e mbushur me mëresinë tênde; më mëso statutet e tua. **65** Ti i ke bërë të mira shërbëtorit tênde, o Zot, sipas fjalës sate. **66** Më mëso të gjykoj drejt dhe të kem njohje, sepse u besoj urdhërimeve të tua. **67** Para se të pikëlohem endeshsa sa andej e këndej, por tanë ndjek fjalën tênde. **68** Ti je i mirë dhe bën të mira; më mëso statutet e tua. **69** Kryelartët kanë trilluar kundër meje, por unë do të respektoj urdhërimet e tua me gjithë zemrën. **70** Zemra e tyre është e pandjeshme si dhjami; por unë kënaqem me ligjin tênd. **71** Ka qenë një e mirë për mua të jem pikëlluar, që kështu të mësoja statutet e tua. **72** Ligji i gojës sate për mua është më i çmuar se mijëra monedha ari dhe argjendi. **73** Duart e tua më kanë bérë dhe më kanë dhënë trajtë; më jep zgjuarësi që të mund të mësoj urdhërimet e tua. **74** Ata që kanë frikë prej teje do të më shohin dhe do të kënaqen, sepse pata shpresë në

fjalën tände. 75 Unë e di, o Zot, që dekretet e tua janë të drejta, dhe që ti më ke hidhëruar në besnikérinë tände. 76 Mirësia jote qoftë përdëllimi im, sipas fjalës që i ke dhënë shërbëtorit tенд. 77 Ardhshin tek unë dhemshuritë e tua të mëdha dhe kështu paça mundësi të jeto, sepse ligji yt është kënaqësia ime. 78 U ngatërofshin mëndjemëhenjtë, sepse më trajtojnë në mënyrë të padrejtë dhe pa arsy; por unë mendohem shumë mbi urdhërimet e tua. 79 Le të drejtohen tek unë ata që kanë frikë nga ti dhe ata që njohin urdhërat e tua. 80 Le të jetë zemra ime e paqortueshme lidhur me statutet e tua, me qëllim që unë të mos ngatërohem. 81 Shpirti im shkrihet nga dëshira e zjarrtë e shpëtimit tенд; unë kam shpresë në fjalën tände. 82 Sytë e mi dobësohen duke pritur të shkojë në vend fjala jote, ndërsa them: "Kur do të më ngushëllosh?". 83 Ndonëse jam bërë si një calik i eksposuar në tym, nuk i kam harruar statutet e tua. 84 Sa janë ditët e shërbëtorit tенд? Kur do t'u vish hakut atyre që më ndjekin? 85 Mëndjemëhenjtë kanë hapur gropat përmua; ata nuk veprojnë sipas ligjit tенд. 86 Tërë urdhërimet e tua meritojnë besim; më përndjekin pa të drejtë; ndihmomë. 87 Më kanë eliminuar gati gati nga toka, por unë nuk i kam braktisur urdhërimet e tua. 88 Gjallëromë sipas mirësisë sate, dhe unë do të respektoj porositë e gojës sate. 89 Gjithnjë, o Zot, fjala jote është e qëndrueshme në qiejtë. 90 Besnikëria jote vazhdon brez pas brezi; ti e ke vendosur tokën dhe ajo ekziston. 91 Qielli dhe toka ekzistojnë deri në ditën e sotme, sepse çdo gjë është në shërbimin tенд. 92 Në qoftë se ligji yt nuk do të kishte qenë kënaqësia ime, do të isha zhdukur në pikëllimin tim. 93 Nuk do t'i harroj kurrë urdhërimet e tua, sepse me anë të tyre ti më ke dhënë jetën. 94 Unë jam yti; shpëtomë, sepse kam kërkuar urdhërimet e tua. 95 Të pabesët më zënë pusi që unë të vdes, por unë do të mbështetem në parimet e tua. 96 Pashë caqet e çdo gjëje të përsour, por urdhërimi yt nuk ka asnjë cak. 97 Oh, sa shumë e dua ligjin tенд! Ai është përsiatja ime gjithë ditën. 98 Urdhërimet e tua më bëjnë më të urtë se armiqtë e mi, sepse janë gjithnjë me mua. 99 Kuptoj më shumë se të gjithë mësuesit e mi, sepse urdhërimet e tua janë përsiatja ime. 100 Kam më tepër zgjuarsi se pleqtë, sepse respektoj urdhërimet e tua. 101 Kam përbajtur hapat e mia nga çdo shteg i keq, përf të respektuar fjalën tende. 102 Nuk jam larguar nga dekretet e tua, sepse ti vetë më ke mësuar. 103 Sa të ëmbla janë fjalët e tua në gojën time! Janë më të ëmbla se mjalti në gojën time. 104 Me anë të urdhërimeve të tua unë përfito zgjuarsi; prandaj urrej çdo shteg falsiteti. 105 Fjala jote është një llambë në këmbën time dhe një dritë në shtegut tim. 106 Unë jam betuar dhe do ta mbaj betimin që të respektoj dekretet e tua të drejta. 107 Unë jam shumë i pikëlluar, gjallëromë, o Zot, sipas fjalës sate. 108 O Zot, prano ofertat spontane të gojës sime dhe mësomë dekretet e tua. 109 Ndonëse e kam gjithnjë shpirtin në pëllëmbë të dorës, nuk e harroj ligjin tенд. 110 Të pabesët më kanë ngritur kurthe, por unë nuk jam larguar nga urdhërimet e tua. 111 Porositë e tua janë trashëgimia ime përfjetë; ato janë gëzimi i zemrës sime. 112 Jam zotuar me gjithë zemër përf t'i zbatuar në praktikë statutet e tua përfjetë, deri në fund. 113 Unë i urrej njerëzit që gënjenjë, por e dua ligjin tенд. 114 Ti je streha ime dhe mburoja ime; unë shpresoj në fjalën tende. 115 Largohuni, o njerëz të këqij,

sepse unë dua të respektoj urdhërimet e Perëndisë tim. 116 Më ndihmo sipas fjalës sate, që unë të jetoj, dhe të mos lejoj të ketë hutim në shpresën time. 117 Përforcomë dhe unë do të shpëtoj, dhe do t'i kem gjithnjë statutet e tua përrpara syve të mi. 118 Ti i hedh poshtë të gjithë ata që largohen nga statutet e tua, sepse mashtrimi i tyre është gënjeshët. 119 Ti zhduk si fundërrina tërë të pabesët e tokës; prandaj unë i dua porositë e tua. 120 Mishi im dridhet i téri nga frika jote, dhe unë kam frikë nga dekretet e tua. 121 Unë kam bërë atë që është e ndershme dhe e drejtë; mos më braktisë në duart e shtypësve të mi. 122 Jepi siguri dhe mbarësi shërbëtorit tенд, dhe mos lejo që mëndjemëhenjtë të më shtypin. 123 Sytë e mi dobësohen duke kërkuar shpëtimin tенд dhe fjalën e drejtësisë sate. 124 Kujdesu për shërbëtorin tенд sipas mirësisë sate dhe mësomë statutet e tua. 125 Unë jam shërbëtori yt; më jep mendje, që të mund të njoh porositë e tua. 126 Është koha, o Zot, që të vaprosht; ata kanë anuluar ligjin tенд. 127 Për këtë arësyë unë i dua urdhërimet e tua më tepër se ari; po, më tepër se ari i kulluar. 128 Për këtë arësyë i konsideroj të drejta urdhërimet e tua dhe urrej çdo shteg të gënjeshtrës. 129 Porositë e tua janë të mrekullueshme, prandaj shpirti im i respekton. 130 Zbulimi i fjalëve të tua ndriçon dhe u jep mendje njerëzve të thjeshtë. 131 Unë hap gojën time dhe psherëtij, nga dëshira e madhe e porosive të tua. 132 Kthehu nga unë dhe ki mëshirë përmua, ashu si bën me ata që e duan emrin tенд. 133 Stabilizoi hapat e mia sipas fjalëve të tua dhe mos lejo që asnjë paudhësi të më sundojë. 134 Më çliro nga shtypja e njerëzve dhe unë do të respektoj urdhërimet e tua. 135 Bëj që të shkëlqejë ftyra jote mbi shërbëtorin tенд dhe më mëso statutet e tua. 136 Rërë lotësh zgresin nga sytë e mi, sepse nuk respektohet ligji yt. 137 Ti je i drejtë, o Zot, dhe dekretet e tua janë të drejta. 138 Ti i ke përcaktuar porositë e tua me drejtësi dhe me besnikëri të madhe. 139 Zelli im të tret, sepse armiqtë e mi kanë harruar fjalët e tua. 140 Fjala jote është e pastër nga çdo zgjyrë; prandaj shërbëtori yt e do. 141 Jam i vogël dhe i përbuzur, por nuk i harroi urdhërimet e tua. 142 Drejtësia jote është një drejtësi e përjetshme dhe ligji yt është i vërtetë. 143 Ankthi dhe shqetësimi më kanë pushtuar, por urdhërimet e tua janë gëzimi im. 144 Porositë e tua janë të drejta përfjetë; më jep mendje dhe unë do të jetoj. 145 Unë bërtas me gjithë zemër; përgjigjmu, o Zot, dhe unë do të respektoj statutet e tua. 146 Unë të kërkoi; shpëtomë, dhe do të respektoj porositë e tua. 147 Unë zgjohem para agimit dhe bërtas; unë kam shpresë te fjala jote. 148 Sytë e mi paraprijnë natën përf t'i menduar thellë fjalën tende. 149 Dëgjo zérin tim sipas mirësisë sate; o Zot, gjallëromë sipas dekretit tенд të drejtë. 150 Kam afër vetes ata që ndjekin të keqen, por ata janë larg ligjit tенд. 151 Ti je afër, o Zot, dhe të gjitha urdhërimet e tua janë të vërteta. 152 Prej shumë kohe kam mësuar urdhërimet e tua, të cilat i ke vendosur përfjetë. 153 Merr parasysh pikëllimin tim dhe më çliro, sepse nuk e kam harruar ligjin tенд. 154 Mbro çështjen time dhe më shpeng; më gjallëro sipas fjalës sate. 155 Shpëtimi është larg nga të pabesët, sepse ata nuk kërkojnë statutet e tua. 156 Dhemshuritë e tua janë të mëdha, o Zot; më gjallëro sipas dekreteve të tua të drejta. 157 Persekutesuit e mi dhe armiqtë e mi janë të shumtë; por unë

nuk largohem nga porositë e tua. 158 I pashë të pabesët dhe i urej, sepse nuk respektojnë fjalën tênde. 159 Ki parasysh sa i dua urdhërimet e tua! O Zot, gjallëromë sipas mirësisë sate. 160 Shuma e fjalës sate është e vërteta; dhe të gjitha dekretet e tua të drejtë qëndrojnë përfjetë. 161 Princat më përndjekin pa arësy, por zemra ime ka shumë frikë nga fjala jote. 162 Unë ndjej një gëzim të madh në fjalën tênde, ashtu si ai që gjen një plaqë të madhe. 163 Urrej dhe s'e shoh dot me sy gënjeshtën, por e dua ligjin tênd. 164 Të lëvdoj shtatë herë në ditë për dekretet e tua të drejtë. 165 Paqe të madhe kanë ata që e duan ligjin tênd, dhe nuk ka asgjë që mund t'i rrëzojë. 166 O Zot, unë shpresoj në shpëtimin tênd dhe i zbatoj në praktikë urdhërimet e tua. 167 Unë kam respektuar porositë e tua dhe i dua me të madhe. 168 Kam respektuar urdhërimet e tua dhe porositë e tua, sepse të gjitha rrugët janë para teje. 169 Le të arrijë deri te ti britma ime, o Zot; me jep mendja sipas fjalës sate. 170 Le të arrijë deri te ti lutja ime, çliromë sipas fjalës sate. 171 Buzët e mia do të përhapin lavde, me qëllim që ti të më mësosh statutet e tua. 172 Gjuha ime do të shpallë fjalën tênde, sepse têrë urdhërimet e tua janë të drejtë. 173 Dora jote më ndihmoftë, sepse unë kam zgjedhu urdhërimet e tua. 174 Unë dëshiroj me zjarr shpëtimin tênd, o Zot, dhe ligji yt është gjëzimi im. 175 Le të kem mundësi të jetoj që të të lëvdoj, dhe le të më ndihmojnë dekretet e tua. 176 Unë po endem si një dele e humbur. Kérko shërbëtorin tênd, sepse unë nuk i harroi urdhërimet e tua.

120 Në ankthin tim i klitha Zotit, dhe ai m'u përgjigji. 2 O Zot, më çlir nga buzët gënjeshtare dhe nga gjuha mashtruese. 3 Çfarë do të tē japid ose çfarë do të tē shtojnë, o gjuhë gënjeshtare? 4 Shigjeta të mprehta të një trimi, me qymyr dëllinje. 5 I mjeri unë, që banoj në Meshek dhe që strehohem në çadrat e Kedarit! 6 Tepër gjatë kam banuar me ata që e urrejnë paqen. 7 Unë jam për paqen; ata përkundrazi, kur unë flas, janë përluftë.

121 Unë i ngre sytë nga malet; nga do të më vijë ndihma? 2 Ndihma me vjen nga Zoti, që ka bërë qiejtë dhe tokën. 3 Ai nuk do të lejojë që të tē merren këmbët, ai që tē mbron nuk do të dremitë. 4 Ja, ai që mbron Izraelin nuk dremrit dhe nuk fle. 5 Zoti është ai që tē mbron, Zoti është hija jote, ai ndodhet në tē djathtën tênde. 6 Dielli nuk ka pér tē tē goditur ditën, as hëna natën. 7 Zoti do të tē ruajë nga çdo e keqe; ai do të ruajë jetën tênde. 8 Zoti do të ruajë daljet dhe hyrjet e tua, tani dhe përfjetë.

122 U gëzova kur më thanë: "Shkjmë në shtëpinë e Zotit". 2 Këmbët tonë u ndalën brenda portave të tua, o Jeruzalem. 3 Jeruzalemi është ndërtuar si një qytet i bashkuan mirë, 4 ku ngjiten fiset, fiset e Zotit, pér tē kremluar emrin e Zotit. 5 Sepse aty janë vënë fronet pér gjykimin, fronet e shtëpisë së Davidit. 6 Lutuni pér paqen e Jeruzalemit, le të begatohen ata që tē duan. 7 Pastë paqe brenda mureve të tua dhe begati në pallatet e tua. 8 Pér hir tē vyllezërvë tē mi dhe tē miqve tē mi tani do të them: "Pacja qoftë te ti". 9 Pér hir tē shtëpisë së Zotit, Perëndisë tonë, unë do të kérkoj tē mirën tênde.

123 Drejt teje i ngre sytë e mi, drejt teje që je ulur në qiejtë. 2 Ja, ashtu si sytë e shërbëtorëve drejtohen te dora e

zotërve të tyre dhe sytë e shërbëtores te dora e zonjës së saj, kështu sytë tona drejtohen te Zoti, Perëndia ynë deri sa ai të ketë mëshirë pér ne. 3 Ki mëshirë pér ne, o Zot, ki mëshirë pér ne, sepse jemi velur jashtë mase me përcimimin. 4 Shpirti ynë është velur jashtë mase me talljen e arrogantëve dhe me përcimimin e krenarëve.

124 Në qoftë se Zoti nuk do të kishte mbajtur anën tonë, le të thotë Izraeli: 2 "Në qoftë se Zoti nuk do të kishte mbajtur anën tonë, kur njerëzit u ngritën kundër nesh, 3 ata do të na kishin përpjekë të gjallë, aq shumë shpërtheu zëmërimi i tyre kundër nesh; 4 atëherë ujërat do të na kishin mbuluar dhe përroi do të kishte kaluar mbi ne, 5 atëherë ujërat e fryra do të kishin kaluar mbi ne". 6 Bekuar qoftë Zoti, që nuk na la si pre të dhëmbëve të tyre. 7 Shpirti ynë shpëtoi si zogu nga laku i gjuetarit; laku u këput dhe ne shpëtuam. 8 Ndihma janë është te emri i Zotit, që ka krijuar qiejtë dhe tokën.

125 Ata që kanë besim tek Zoti janë si mali i Sionit, që nuk mund tē lëvizet, por qëndron përfjetë. 2 Ashtu si Jeruzalemi është rrethuar nga male, kështu Zoti rri përreth popullit tē tij, tani dhe përfjetë. 3 Sepse skeptri i të pabesëve nuk do të pushojë përfjetë mbi trashëgiminë e të drejtëve, që tē drejtët tē mos i shtyjnë duart e tyre pér tē bérë tē keqen. 4 O Zot, bëj tu mire njerëzve të mirë dhe atyre që kanë zemrë të ndershme. 5 Por ata që ndjekin rrugë dredha-dredha, Zoti do t'i bëj që tē ecin bashkë me ata që bëjnë paudhësi. Pacja qoftë mbi Izrael.

126 Kur Zoti i bëri robërit e Sionit të kthehen, na u duk si ndërrë. 2 Atëherë goja janë u mbush me qeshje dhe gjuha janë me këngë gjëzimi, atëherë thuhej midis kombeve: "Zoti ka bërë gjëra të mëdha pér ta". 3 Zoti ka bërë gjëra të mëdha pér ne, dhe jemi tërë gjëzim. 4 Bëj tē rikthelen robërit tanë, o Zot, ashtu si përrerjëtë në jug. 5 Ata që mbjellin me lotë, do të korrin me këngë gjëzimi. 6 Vërtetë ecën duke qarë ai që mban farën që do tē mbillet, por ai do tē kthetet më këngë gjëzimi duke sjellë duajt e tij.

127 Në qoftë se Zoti nuk ndërtón shtëpinë, me kot lodhen ndërtuesit; në qoftë se Zoti nuk ruan qytetin, më kot e ruanë rojet. 2 Është e katë që ju tē çoheni herët dhe tē shkoni vonë pér tē pushuar dhe pér tē ngrënë bukën e nxjerrë me punë tē rëndë, sepse ai u jep pushim atyre që do. 3 Ja, bijtë janë një trashëgimi që vjen nga Zoti; fryti i barkut është një shpërblim. 4 Si shigjeta në duart e një trimi, kështu janë bijtë e rimisë. 5 Lum ai njeri që ka kukurën e tij plot! Ata nuk do tē ngatërrohen kur tē diskutojnë me armiqtë e tyre te porta.

128 Lum kushdo që ka frikë nga Zoti dhe që ecën në rrugët tij. 2 Atëherë ti do tē hash me mundin e duarve të tua, do tē jesh i lumtur dhe do tē gëzosh begatinë. 3 Gruaja jote do tē jetë si një hardhi prodhimtare në intimitetin e shtëpisë sate, bijtë e tu si drurë ulliri rreth tryezës sate! 4 Ja, kështu do tē bekohet njeriu që ka frikë nga Zoti. 5 Zoti tē bekofte nga Sioni dhe ti pafsh begatinë e Jeruzalemit tërë ditët e jetës sate. 6 Po, pafsh bijtë e bijve tē tu. Pacja qoftë mbi Izraelin.

129 Shumë më kanë shtypur që në rininë time, le ta thotë Izraeli: 2 "Shumë më kanë shtypur qysh prej rinisë sime, por nuk kanë mundur të më moshtin. 3 Lëruesit kanë lëruar mbi kurrisin tim dhe kanë bërë aty brazda të gjata". 4 Zoti është i drejtë; ai i preu litarët e të pabesëve. 5 U turpërofshin të gjithë dhe ktheshtin krahët ata që urrejnë Sionin! 6 U bëfshin si bari i çative, që thahet para se të ritet; 7 nuk ia mbush dorën korrisit, as krahët atyre që lidhin duajt; 8 dhe kalimtarët mos thënçin: "Bekimi i Zotit qoftë mbi ju; ne ju bekojmë në emër të Zotit".

130 Nga vënde të thella unë të këllthas ty, o Zot. 2 O Zot, dëgjo kthimë time; veshët e tu dégjofshin me vëmendje zérin e lutjeve të mia. 3 Në rast se ti do të merrje parasysh fajet, o Zot, kush mund të rezistonte, o Zot? 4 Por te ti ka falje, me qëllim që të kenë frikë prej teje. 5 Unë pres Zotin, shpirti im e pret; unë kam shpresë në fjalën e tij. 6 Shpirti im pret Zotin, më tepër se rojet mëngjesin; po, më tepër se rojet mëngjesin. 7 O Izrael, mbaj shpresa tek Zoti, sepse pranë tij ka dhemshuri dhe shpëtim të plotë. 8 Ai do ta çlrojë Izraelin nga të gjitha paudhësitë e tij.

131 O Zot, zemra ime nuk është mendjedadhe dhe sytë e mi nuk janë krenarë, dhe unë nuk merrem me gjëra tepër të mëdha dhe tepër të larta pér mua. 2 E kam qetësuar dhe e kam tulatur me të vërtetë shpirtin tim, si një fémijë i zvjerdhur në gjirin e nënës së tij; shpirti im brenda meje është si një foshnje e zvjerdhur. 3 O Izrael, shpreso tek Zoti, tani dhe përfjetë.

132 Mbaje mend, o Zot, Davidin dhe të gjitha mundimet e tij, 2 ashtu si ai u betua Zotit dhe lidhi kusht me të Fuqishmin e Jakobit, duke thënë: 3 "Nuk do të hyj në çadrën e shtëpisë sime, nuk do të hipi mbi shtratin tim; 4 nuk do t'i jap gjumë syve të mi as pushim qepallave të mia, 5 deri sa të kem gjetur një vend pér Zotin, një banesë pér të Fuqishmin e Jakobit". 6 Ja, dëguamuam të flitet pér të në Efratash, e gjetëm në fushat e Jaarit. 7 Le të shkojmë në banesën e tij, le ta adhurojmë përparrë fronit të këmbëve të tij. 8 Çohu, o Zot, dhe eja në vendin ku pushon ti dhe arka e forcës sate. 9 Priftërinjtë e tu le të vishen me drejtësi, dhe le të këndojnë nga gjëzimi shenjtorët e tu. 10 Pér hir të Davidit, shërbëtorit tënd, mos e dëbo ftyrrën e të vajosurit tënd. 11 Zoti iu betua Davidit në të vërtetë dhe nuk do të ndryshojë: "Unë do të vë mbi froni tënd një fryshtë pérbrendëshmëve të tua. 12 Në rast se bijtë e tu do të respektojnë besëlidhjen time dhe porositë e mia, që unë do t'u mësojë atyre, edhe bijtë e tyre do t'ulen përfjetë mbi froni tënd". 13 Duke qenë se Zoti e ka zgjedhur Sionin, ai e ka dashur atë pér banesën e tij: 14 "Ky është vendi im i pushimit përfjetë; këtu do të banoj, sepse e kam dashur. 15 Do të bekoj fort zahiret e tij, do t'i ngop me bukë të varfërit e tij; 16 do t'i vedh priftërinjtë e tij me shpëtim, do të ngazëllojnë shenjtorët e tij me britma gjëzimi. 17 Këtu do ta rriss fuqinë e Davidit dhe do t'i jap një llambë të vajosurit tim. 18 Do t'i mbuloj me turp armiqjtë e tij, por mbi të do të lulëzojë kurora e tij".

133 Ja, sa e mirë dhe e kënaqshme është që vëllezërit të banojnë bashkë në unitet! 2 Është si vaj i çmuar i shpërndarë mbi krye, që zbret mbi mjekrën e Aaronit, që zbret deri në cep të rrobave të tij. 3 Është si vesa e Hermonit, që zbret mbi malet e Sionit, sepse atje Zoti ka vënë bekimin, jetën në përfjetësi.

134 Ja, bekoni Zotin, ju, të gjithë shërbëtorët e Zotit, që e kaloni natën në shtëpinë e Zotit. 2 Ngrini duart në drejtim të shenjtores dhe bekoni Zotin. 3 Të bekofte Zoti nga Sioni, ai që ka krijuar qjetë dhe tokën.

135 Aleluja. Lëvdoni emrin e Zotit, lëvdoveni, o shërbëtorë të Zotit, 2 që rini në shtëpinë e Zotit, në oborret e shtëpisë së Perëndisë tonë. 3 Lëvdoni Zotin, sepse Zoti është i mirë; i këndoni lavde emrit të tij, sepse ai është i dashur. 4 Sepse Zoti ka zgjedhur pér vete Jakobin, dhe Izraelin si thesar të tij të veçantë. 5 Po, unë pranoj që Zoti është i madh dhe që Zoti ynë është përmbi të gjitha perënditë. 6 Zoti bën c'të dojë në quell dhe në tokë, në dete dhe në të gjitha humnerat. 7 Ai i larton avujt nga skajet e tokës, prodhon vetëtimat pér shiu, e nxjerr erën nga depositat e tij. 8 Ai i goditi të parëlindurit e Egjiptit, si të njerëzve ashtu edhe të kafshëve, 9 dërgoi shenja dhe mrekulli në mes teje, o Egjipt, mbi Faraonin dhe mbi të gjithë shërbëtorët e tij. 10 Ai goditi kombe të mëdha dhe vrau mbretërit e fuqishëm: 11 Sionin, mbretin e Amorejeve, Ogun, mbretin e Bashanit, dhe tërë mbretëritë e Kanaanit. 12 Dhe vendet e tyre ua dhe në trashëgimi, në trashëgimi Izraelit, popullit të tij. 13 O Zot, emri yt rron përfjetë; kujtimi yt, o Zot, brez pas brezi. 14 Sepse Zoti do t'i sigurojë drejtësinë popullit të tij dhe do të ketë mëshirë pér shërbëtorët e tij. 15 Idhujt e kombeve janë argjendi dhe ari, vepra të dorës së njeriut; 16 kanë gojë për nuk flasin, kanë sy për nuk shohin, 17 kanë veshë për nuk dégojnë; nuk kanë frymë në gojën e tyre. 18 Të ngjashëm me ta janë ata që i bëjnë, kushdo që ka besim tek ata. 19 Shtëpi e Izraelit, bekoje Zotin; shtëpi e Aaronit, bekoje Zotin. 20 Shtëpi e Levit, bekoje Zotin; ju që keni frikë nga Zoti, bekojeni Zotin. 21 Nga Sioni u bekofte Zoti, që banon në Jeruzalem. Aleluja.

136 Kremltoni Zotin, sepse ai është i mirë dhe mirësia e tij vazhdon përfjetë. 2 Kremltoni Perëndinë e perëndive, sepse mirësia e tij vazhdon përfjetë. 3 Kremltoni Zotin e zotërive, sepse mirësia e tij vazhdon përfjetë, 4 atë që vetëm bën mrekulli të mëdha, sepse mirësia e tij vazhdon përfjetë, 5 atë që ka bërë qjetë me dituri, sepse mirësia e tij vazhdon përfjetë, 6 atë që ka shtrirë tokën mbi ujërat, sepse mirësia e tij vazhdon përfjetë, 7 atë që ka bërë ndriqesit e mëdhenj, sepse mirësia e tij vazhdon përfjetë, 8 diellin pér të sunduar mbi ditën, sepse mirësia e tij vazhdon përfjetë, 9 hënën dhe yjet pér të sunduar mbi natën, sepse mirësia e tij vazhdon përfjetë. 10 Ai që goditi Egjiptasit në parëbirinë e tyre, sepse mirësia e tij vazhdon përfjetë, 11 dhe e nxori Izraelin nga mjedisë i tyre, sepse mirësia e tij vazhdon përfjetë, 12 me dorë të fuqishme dhe krah të shtrirë, sepse mirësia e tij vazhdon përfjetë. 13 Atë që ndau Detin e Kuq në dy pjesë, sepse mirësia e tij vazhdon përfjetë, 14 dhe e bërë Izraelin të kalojë në mes të tij, sepse mirësia e tij vazhdon përfjetë, 15

por fshiu Faraonin dhe ushtrinë e tij në Detin e Kuq, sepse mirësia e tij vazhdon përfjetë. **16** Atë që e çoi popullin e tij nëpër shkretëtirë, sepse mirësia e tij vazhdon përfjetë, **17** atë që goditi mbretër të mëdhenj, sepse mirësia e tij vazhdon përfjetë, **18** dhe vrau mbretër të fuqishém, sepse mirësia e tij vazhdon përfjetë; **19** Sihonin, mbretin e Amorejeve, sepse mirësia e tij vazhdon përfjetë, **20** dhe Ogun, mbretin e Bashanit, sepse mirësia e tij vazhdon përfjetë. **21** Dhe u dha atyre si trashëgimi vendin e tyre, sepse mirësia e tij vazhdon përfjetë, **22** në trashëgimi Izraelit, shërbëtorit të tij, sepse mirësia e tij vazhdon përfjetë. **23** Ai u kujtua për ne në kushtet tona të këqija, sepse mirësia e tij vazhdon përfjetë, **24** dhe na çiroi nga armiqë tanë, sepse mirësia e tij vazhdon përfjetë. **25** Ai i jep ushqim çdo krijuar, sepse mirësia e tij vazhdon përfjetë. **26** Kremoni Perëndinë e quillit, sepse mirësia e tij vazhdon përfjetë.

137 Atje, pranë lumenjve të Babilonisë, rrinim ulur dhe qanim, duke kujtuar Sionin; **2** mbi shelqjet e kësaj toke kishim varur qestet tona. **3** Atje, ata që na kishin cuar në robëri, na kërkonin fjalët e një këngë, po, ata që na shtypnën kërkonin këngë gëzimi, duke thënë: "Na këndoni një këngë të Sionit". **4** Si mund të këndonim këngët e Zotit në një vend të huaj? **5** Në rast se të harroj ty, o Jeruzalem, e harroftë dora ime e djathëtë çdo shkaktëtësi; **6** m'u lidhët gjihu me qellzën, në rast se nuk të kujtoj ty, në rast se nuk e vë Jeruzalemin përmbi gëzimin tim më të madh. **7** Mbajti mënd, o Zot, bijtë e Edomit, që ditën e Jeruzalemit thonin: "Shkatërrojni, shkatërrojni që nga themeleri". **8** O bijë e Babilonisë, që duhet të shkatërrohesh, lum ai që do ta lajë të keqen që na ke bërë! **9** Lum ai që merr foshnjët e tua dhe i përplas kundër shkëmbit!

138 Unë do të të kremoni me gjithë zemër, përparrë perëndive do të këndoj lavdet e tua. **2** Do të adhuroj i kthyer nga tempulli yt i shenjtë dhe do të kremoni emrin tênd për mirësinë tênde dhe vërtetësinë tênde, sepse ti ke përlëvduar fjalën tênde dhe emrin tênd përmbi çdo gjë tjetër. **3** Ditën në të cilën të kërkova, ti m'u përgjigje dhe e rrite fuqinë e shpirtit tim. **4** Tërë mbretërit e tokës do të të kremonjë, o Zot, kur të dëgjojnë fjalët e gojës sate, **5** dhe do të këndojnë rrugët e Zotit, sepse e madhe eshtë lavdia e Zotit. **6** Ndonëse Zoti eshtë i shkëlqyeshém, ai tregon kujdes pér njerëzit e thjeshtë, por mëndjemadhin e njeh nga larg. **7** Edhe sikur unë të eci në mes të fatkeqësisë, ti do të më ruash të gjallë; ti do të zgjatësh dorën kundër zemërimit të armiqve të mi, dhe dora jote e djathëtë do të më shpëtoj. **8** Zoti do të kryejë veprën e tij tek unë; o Zot, mirësia jote vazhdon përfjetë; mos i braktis veprat e duarve të tua.

139 Ti më ke hetuar, o Zot, dhe më njeh. **2** Ti e di kur ulem dhe kur ngrihem, ti e kupton nga larg mendimin tim. **3** Ti e shqyrton me kujdes ecjen time dhe pushimin tim dhe i njeh thelli të gjitha rrugët e mia. **4** Sepse, edhe para se të jetë fjalë mbi gojën time ti, o Zot, e di atë plotësisht. **5** Ti më rrethon nga pas dhe përparrë dhe vë dorën tênde mbi mua. **6** Njohja jote eshtë shumë e mrekullueshme pér mua, aq e lartë sa unë nuk mund ta arrij. **7** Ku do të mund të shkoja larg Frymës sate, ose ku do të mund të ikja larg pranisë sate? **8** Në rast se ngjitem në

qiell, ti je atje; në rast se shtrij shtratin tim në Sheol, ti je edhe aty. (Sheol h7585) **9** Në rast se marr krahët e agimit dhe shkoj të banoj në skajin e detit, **10** edhe aty dora jote do të më udhëheqë dhe dora jote e djathëtë do të më kapë. **11** Po të them: "Me siguri terri do të më fshehë", madje edhe nata do të bëhet dritë rrëth meje: **12** terri vetë nuk mund të të fshehë asgjë, madje nata shkëlqen si dita; terri dhe drita janë të barabarta pér ty. **13** Po, ti ke formuar të pérbrëndëshmet e mia, ti më ke endur në barkun e nënës sime. **14** Unë do të të kremoni, sepse jam krijuar në mënyrë të mrekulluar; veprat e tua janë të mrekullueshme, dhe unë e di shumë mirë këtë gjë. **15** Kockat e mia nuk ishin një e fshehtë pér ty kur u formova në fshehtësi duke u endur në thellësitetë e tokës. **16** Dhe sytë e tu panë masën pa trajtë të trupit tim, dhe në librin tênd ishin shkruar ditët që ishin caktuar pér mua, megjithëse asnjë prej tyre nuk ekzistonte ende. **17** Oh, sa ta çmuara janë pér mua mendimet e tua, o Perëndi! Sa i madh eshtë gjithë numri i tyre! **18** Po të doja t'i numëroja, do të ishin më të shumtë se rrëra; kur zgjohem jam ende me ty. **19** Me siguri, ti do vrasësh të pabesin, o Perëndi; prandaj ju, njerëz gjakatarë largohuni nga unë. **20** Ata flasin me pabesi kundër teje; armiqëtë e tu përdorin më kot emrin tênd. **21** A nuk iurrej vallë ata që të urrejnë, o Zot, dhe a nuk iurrej ata që ngrihen kundër teje? **22** Unë iurrej me një urrejtje të përsosur; ata janë bërë armiqëtë e mi. **23** Më heto, o Perëndi, dhe njihë zemrën time; më provo dhe njihë mendimet e mia. **24** dhe shiko në se ka tek unë ndonjë rrugë të keqë dhe më udhëhiq nëpër rrugën e përfjetshme.

140 Më çliro, o Zot, nga njerëzit e këqij; më mbro nga njerëzit e furishëm, **2** që thurrin ligësi në zemër të tyre; ata mblidhen vazhdimisht pér të bërë luftë. **3** Mprehin gjuhën e tyre si gjarpëri dhe kanë helm gjarpëri nën buzët e tyre. (Sela) **4** Më mbro, o Zot, nga duart e të pabesit dhe më mbro nga njeriu i dhunës, që komplotojnë pér të më rrëzuar. **5** Kryelartët kanë fshehur pér mua një lak dhe litarë, më kanë ngritur një rrjetë buzë shtegut, kanë vénë kurthe pér mua. (Sela) **6** Unë i thashë Zotit: "Ti je Perëndia im; dëgjo, o Zot, britmén e lutjeve të mia. **7** O Zot Perëndi, ti je forca e shpëtimit tim, ti e ke mbuluar kokën time ditën e betejës. **8** O Zot, mos u jep të pabesëve atë që dëshirojnë; mos favorizo planet e tyre, që të mos lavdërohen. (Sela) **9** Bëj që koka e atyre që më rrethojnë të mbulohet nga çorditja e vetë buzëve të tyre. **10** Rëncin mbi ta qymyre të ndezur; i hedhshin në zjarr, në gropë të thella, nga ku të mos mund të ngrihen. **11** Njeriu gojëkeq mos qoftë i qëndrueshém mbi tokë; fatkeqësia përndjekëtë njeriun e dhunës deri në shkatërrim". **12** Unë e di që Zoti do të mbrojë çështjen e të pikëlluarit dhe do t'i sigurojë drejtësi të varfërit. **13** Sigurisht të drejtët do të kremonjë emrin tênd, dhe njerëzit e ndershëm do të banojnë të praninë tênde.

141 O Zot, unë të këlthas ty; nxito të më përgjigjesh. Vëri veshin zërit tim, kur të këlthas ty. **2** Le të arrijë lutja ime para teje si temjani, ngritja e duarve të mia si fljimi i mbrëmjes. **3** O Zot, vër një roje para gojës sime. **4** Mos lejo që zemra ime të priret nga asgjë e keqe dhe kështu të kryejë veprime të këqija bashkë me ata që bëjnë paudhësi; dhe bëj që unë të mos ha

ushqimet e tyre të shijshme. 5 Le të më rrähë madje i drejti, do të jetë një mirësjellje nga ana e tij; le të më qortojë ai, do të jetë si vajti mbi kokë; koka ime nuk ka për ta refuzuar. Por lutja ime vazhdon të jetë kundër veprimeve të tyre të këqijave. 6 Princat e tyre i hodhën nga skérkat dhe ata do t'i dégjojnë fjalët e mia, sepse ato janë të këndshme. 7 Ashtu si ai që lëron dhe çan tokën, kështu kockat tonia janë të përhapura në hyrje të Sheolit. (*Sheol h7585*) 8 Por sytë e mia janë drejtuar te ti, o Zot, Zoti im; unë strehohem te ti, mos më lër të pambrojitur. 9 Më ruaj nga laku që më kanë përgatitur dhe nga kurthet e njerëzve që kryejnë paudhësi. 10 Të pabesët rënçin vetë në rrjetat e tyre, ndërsa unë do të kaloj tutje.

142

Unë i këlthas me zërin tim Zotit; me zërin tim i lutem

Zotit. 2 Para tij paraqes vajtimin tim, para tij parashtroj fatkeqësinë time. 3 Kur fryma po më dobësohej, ti e dije ecjen time. Ata kanë përgatitur një lak për mua te shtegu që po kaloja. 4 Vështroj në të djathën time dhe ja: nuk ka njeri që të më njohë; çdo rrugë shpëtimi është e myllur; asnjeli nuk kujdeset pér jetën time. 5 Unë të këlthas ty, o Zot, dhe të them: "Ti je streha ime, pjesa ime në tokën e të gjallëve. 6 Dëgjo me vëmendje klithmën time, sepse jam katandisur si mos më keq; më çliro nga pérndjekësit e mi, sepse janë më të fortë se unë. 7 Më nxirri nga burgu që të mund të kremitoj emrin tênd. Të drejtët do të mblidhen tok rrëth meje, sepse ti do të më mbushësh me të mira".

143

Dëgjo lutjen time, o Zot, vëru veshin lutjeve të mia; përgjigjmu me besnikérinë dhe drejtësinë tênde. 2 Dhe mos hyr në gjyq me shërbëtorin tênd, sepse asnjë i gjallë nuk do të jetë i drejtë para teje. 3 Sepse armiku më pérndjek, ai e ka rrëzuar deri pér tokë jetën time; më detyron të banoj në vende të errëta, ashtu si ata që kanë vdekur prej një kohe të gjatë. 4 Prandaj fryma ime dobësohet brenda meje, dhe zemra ime e ka humbur krejt brenda trupit tim. 5 Kujtoj ditët e lashta; bie në mendime të thella mbi têrë veprat e tua; reflektoj mbi gjëra që kanë bërë duart e tua. 6 I zgjas duart e mia drejt teje; shpirti im është i etur pér ty, si një tokë e thatë. (Sela) 7 Nxito të më përgjigjesh, o Zot, fryma ime po dobësohet; mos më fshih fytyrën tênde, që të mos bëhem i njashëm me ata që zgresin në gropë. 8 Më bëj të ndjej mirësinë tênde në mëngjes, sepse unë kam besim te ti; më trego rrugën nëpër të cilën duhet të eci, sepse unë e lartoj shpirtin tim drejt teje. 9 Më çliro nga aimiqtë e mi, o Zot, te ti unë fshihem. 10 Më mëso so ta plotësoj vullnetin tênd, sepse ti je Perëndia im; Fryma jote e mirë le të më udhëheqë në tokë të shenjtë. 11 Gjallëromë, o Zot, pér hir të emrit tênd; me drejtësinë tênde më shpëto nga fatkeqësia. 12 Në mirësinë tênde shkatërrro armiqtë e mi dhe zhduki têrë ata që e pikëllojnë shpirtin tim, sepse unë jam shërbëtori yt.

144

Bekuar qoftë Zoti, kështjella ime, që i mëson duart e mia pér luftë dhe gishtërinjtë e mi pér betejë. 2 Ai është hiri im dhe kështjella ime, streha ime e lartë dhe çliruesi im, mburoja ime në të cilën gjej strehë, ai që ma nënshton mua popullin tim. 3 O Zot, çfarë është njeriu që ti të kujdesesh pér të, ose biri i njeriut që ti ta përfillësh? 4 Njeriu është si një frymë

dhe ditët e tij janë si hija që kalon. 5 Uli qiejtë e tu, o Zot, dhe zbrit, dhe ata do të nxjerrin tym. 6 Hidh rrfuetë dhe shpérndaji, lësho shqijetat e tua dhe bëj të ikin. 7 Shtrije dorën tênde nga lart, më shpëto dhe më çliro nga ujërat e mëdha dhe nga dora e të huajve, 8 goja e të cilëve thotë gënjeshtra dhe dora e djathtë e tyre është një e djathtë mashtrimi. 9 O Perëndi, do të këndoju një kantik të ri, do të këndoju lavdet e tua me një harpë me dhjetë tela. 10 Ti, që u jep fitore mbrëtërve dhe që çliron shërbëtorin tênd David nga shpata e kobshme, 11 më shpëto dhe më çliro nga dora e të huajve, goja e të cilëve thotë gënjeshtra dhe dora e djathtë e tyre është një e djathtë mashtrimi. 12 Brijtë tanë në rininë e tyre qofshin si një bimë e harlisur, dhe bijat tonia qofshin si shylla qosheje, të ghadhendura mirë pér të zbukuruar një pallat. 13 Hambaret tona qofshin plot dhe paçin nga të gjitha tê mirat; kopetë tona u shtofshin me mijëra dhe dhjetra mijëra në fushat tona; 14 qetë tanë têrheqshin ngarkesa tê rënda dhe mos pastë asnjë sulm të papritur, dalje tê papritur as britmë në sheshet tona. 15 Lum ai popull që është në gjendje tê tillë, lum ai popull që ka pér Perëndi Zotin.

145

Unë do të tê përlëvdoj, o Perëndia im dhe Mbreti im, dhe do të bekoj emrin tênd pérjetë. 2 Do të tê bekoj çdo ditë dhe do tê lëvdoj emrin tênd pérjetë. 3 Zoti është i madh dhe i denjë pér lëvdimin më tê lartë dhe madhështia e tij është e panjohshme. 4 Një brez do t'i shpallë lëvdimet e veprave tê tua tjetrit dhe do t'i njoftojë mrekullitë e tua. 5 Do të mendohem thellë mbi shkëlqimin e lavidhëm të madhështisë sate dhe mbi veprat e tua tê mrekullueshme. 6 Këto do të flasin pér fuqinë e veprave tê tua tê tmerrshme, dhe unë do tê tregoj madhështinë tênde. 7 Ata do tê shpallin kujtimin e mirësisië sate tê madhe dhe do tê këndoju me gëzim drejtësinë tênde. 8 Zoti është i dhemshur dhe mëshirplot, i ngadalshëm në zemërim dhe i madh në mirësi. 9 Zoti është i mirë me tê gjithë dhe plot dhemshuri pér tê gjitha veprat e tij. 10 Tërë veprat e tua do tê tê kremitojnë, o Zot, dhe shenjtorët e tu do tê tê bekojnë. 11 Ata do tê flasin pér lavdinë e mbretërisë sate dhe do tê tregojnë pér fuqinë tênde, 12 pér t'u bérë tê njohura bijve tê njerëzve mrekullitë e tua dhe shkëlqimin e madhërishëm të mbretërisë sate. 13 Mbretëria jote është një mbretëri pérjet dhe sundimi yt vazhdon brez pas brezi. 14 Zoti pérkrah têrë ata që rrëzohen dhe ngre përsëri në këmbë têrë ata që janë rrëzuar. 15 Sytë e të gjithëve shikojnë drejt teje duke pritur, dhe ti u jep atyre ushqimin në kohën e duhur. 16 Ti e hap dorën tênde dhe plotëson dëshirën e çdo qenieje të gjallë. 17 Zoti është i drejtë në të gjitha rrugët e tij dhe dashamirës në të gjitha veprat e tij. 18 Zoti është pranë gjithë atyre që kërkojnë, pranë gjithë atyre që e kërkojnë në tê vërtetë. 19 Ai kënaq dëshirën e atyre që kanë frikë prej tij, dëgjon britmën dhe i shpëton. 20 Zoti mbron tê gjithë ata që e duan dhe do tê shkatërrojë tê gjithë tê pabesët. 21 Goja ime do tê tregojë lëvdimin e Zotit, dhe çdo qenie do tê bekojë emrin e tij tê shenjtë pérjetë.

146

Aleluja. Shpirti im, lëvdo Zotin. 2 Unë do ta lëvdoj Zoti deri sa tê kem jetë, do tê këndoju lavde pér Perëndinë tim gjatë gjithë jetës sime. 3 Mos kini besim te princat dhe as te ndonjë bir njeriu, që nuk mund tê shpëtoj. 4 Kur fryma e tij ikën,

ai kthehet përsëri në tokë dhe po atë ditë planet e tij zhduken. 5 Lum ai që ka Perëndinë e Jakobit si ndihmë, shpresa e të cilin éshët tek Zoti, Perëndia i tij, 6 që ka krijuar qejtë dhe tokën, detin dhe gjithçka éshët në to, që ruan besnikérin pérjetë, 7 që u jep të drejtë të shtypurve dhe ushqim të uriturve. Zoti çliron të burgosurit. 8 Zoti u hap sytë të verbërvë, Zoti ngre ata që janë rrëzuar, Zoti i do të drejtët. 9 Zoti mbron të huajt, ndihmon jetimin dhe gruan e ve, por përmbyt udhën e të pabesëve. 10 Zoti mbretërën pérjetë, Perëndia yt, o Sion, brez pas brezi. Aleluja.

147 Lëvdoni Zotin, sepse éshët një gjë e mirë t'i këndosh lavde Perëndisë tonë, sepse éshët e kënaqshme dhe e leverdishme ta lëvdosh. 2 Zoti ndërtón Jeruzalemin, dhe mbledh të humburit e Izraelit. 3 Ai shëron ata që e kanë zemrën të thyer dhe lidh plagët e tyre. 4 Llogarit numrin e yjeve dhe i thërrret të gjitha sipas emrit të tyre. 5 I madh éshët Zoti ynë, e pamasë éshët fuqia e tij dhe e pafund zgjuarësia e tij. 6 Zoti larton njerëzit e përlur, por ul deri në tokë njerëzit e këdij. 7 Këndojni Zotit me falenderim, këndojni me qeste lavde Perëndisë tonë, 8 që mbulon qellin me re, përgatit shiu për tokën dhe bën që të rritet bari në malet. 9 Ai i jep ushqime bagëtisë dhe zogjive të korbeve që thérresin. 10 Ai nuk kënaqet në forcën e kalit, dhe nuk gjen ndonjë gëzim në këmbët e njeriut. 11 Zoti kënaqet me ata që kanë frikë prej tij, me ata që shpresojnë në mirësinë e tij. 12 Lëvdo Zotin, o Jeruzalem, kremito Perëndinë tênd, o Sion. 13 Sepse ai ka përforuar shufrat e portave të tua dhe ka bekuar bijtë e tu në mes teje. 14 Ai e ruan paqen brenda kufijve të tu dhe të ngop me grurin më të mirë. 15 Dërgon mbi tokë urchérin e tij, fjala e tij merr dheun. 16 Dërgon borën si lesh dhe përhap brymën si hi. 17 Hedh breshérin e tij si me copa; kush mund t'i bëjë ballë të ftohit të tij? 18 Dërgon fjalën e tij dhe i shkrin ato; bën që të fryjë era e tij, dhe ujërat rrjedhin. 19 Ai ia ka bërë të njohur Jakobit fjalën e tij, dhe Izraelit statutet e tij dhe dekretet e tij. 20 Ai nuk e ka bërë këtë me asnjë komb tjetër; dhe ato nuk i njohin dekretet e tij. Aleluja.

148 Aleluja. Lëvdoni Zotin nga qiejtë, lëvdojeni në vendet shumë të larta. 2 Lëvdojeni, ju të gjithë engjëjt e tij, lëvdojeni ju mbarë ushtritë e tij. 3 Lëvdojeni, o diell dhe hënë, lëvdojeni, ju mbarë yje të ndritshme. 4 Lëvdojeni, ju qiej të qiejve, dhe ju ujëra përbimi qiejtë. 5 Térë këto gjëra le të lëvdojnë emrin e Zotit, sepse ai dha urchér dhe ato u krijuan. 6 Ai i ka vendosur pérjetë, në pérjetësi; por ka bërë një statut që nuk do të kalojë kurrë. 7 Lëvdojeni Zotin nga toka, ju përbindësh të detit dhe mbarë oqeane, 8 zjarr dhe breshér, borë dhe re, ajër i shtrëngatës që zbaton urchérat e tij, 9 mbarë male dhe kodra, mbarë dru frutorë dhe kedra; 10 ju mbarë kafshë të egra dhe shtëpiakre, rrëshqanorë dhe zogj me krahë; 11 ju mbretër të dheut dhe mbarë popuj, princa dhe gjyqtarë të tokës; 12 të rinj dhe vajza, pleq dhe fémiji. 13 Le të lëvdojnë emrin e Zotit, sepse vetëm emri i tij përlëvdohet. Lavdia e tij qëndron përbimi tokën dhe qiejtë. 14 Ai e ka rritur forcën e popullit të tij, një arsy e kjo lëvdimi për të gjithë shenjtorët e tij, për bijtë e Izraelit, një popull i afërt për të. Aleluja.

149 Aleluja. Këndojni Zotit një këngë të re, këndoni lavdinë e tij në kuvin dëshenjtorëve. 2 Le të ngazëllohenet Izraeli tek ai që e ka bërë, le të ngazëllohenet bijtë e Sionit te Mbreti i tyre. 3 Le të lëvdojnë emrin e tij me valle, të këndojnë lavdet e tij me dajre dhe me qeste, 4 sepse Zoti kënaqet me popullin e tij, ai i kurorëzon me shpëtim njerëzit e përlur. 5 Le të ngazëllohenet shenjtorët në lavdi, le të këndojnë nga gëzimi mbi shtretërit e tyre. 6 Le të kenë në gojën e tyre lavdet e Perëndisë dhe në dorën e tyre një shpatë që pret nga të dy anët; 7 për t'u hakmarrë me kombet dhe për t'u dhënë ndëshkime popujve, 8 për t'i lidhur mbretërit e tyre me zinxhirë dhe fisnikët e tyre me pranga hekuri, 9 për të zbatuar mbi ta gjykimin e shkruar. Ky éshët nderi që u rezervohet mbarë shenjtorëve të tij. Aleluja.

150 Aleluja, lëvdoni Perëndinë në shenjoren e tij, lëvdojeni në kupën qiellore të pushtetit të tij. 2 Lëvdojeni përmrekullë e tij, lëvdojeni sipas madhështisë e tij. 3 Lëvdojeni me tingullin e burive, lëvdojeni me tingullin e harpës dhe me qeste. 4 Lëvdojeni me dajre dhe me valle, lëvdojeni me vegla me tela dhe me frysë. 5 Lëvdojeni me cembale tingelluese, lëvdojeni me cembale kumbuese. 6 Çdo gjë që merr frysë le të lëvdojë Zotin. Aleluja.

Fjalët e urta

1 Fjalët e urta të Salomonit, birit të Davidit, mbret i Izraelit, **2** pér tê njohur diturinë dhe pér tê mësuar gjykimet e mënçura; **3** pér tê ditur si tê veprosh me urti, me drejtësi, me gjykim dhe ndershméri, **4** pér t'u dhënë shkathësi njerëzve tê thjeshtë, njohje dhe reflektim tê riut. **5** I urti do tê dëgjojë dhe do tê ritë diturinë e tij; njeriu i zgjuar do tê përfitojë këshilla tê urta, **6** pér tê kuptuar një sentencë dhe një enigmë, fjalët e tê urtëve dhenëtiet e tyre tê errëta. **7** Frika e Zoti është fillimi i njohjes; por njerëzit e pamend përcëmoinjë diturinë dhe arsimin. **8** Dëgio, o biri im, mësimet e atit tênd dhe mos i lër pas dore mësimet e nënës sate, **9** sepse janë një nur që zbulukuron kokén tênde dhenjë stoli nqafën tênde. **10** Biri im, në qoftë se mëkatarët duan tê tê mashtrojnë, mos prano, **11** në qoftë se thonë: "Eja me ne; kemi ngritur një priti pér tê derdhur gjak; i ngritëm gracka tê pafajmit pa ndonjë shkak; **12** le t'i kapërdimë tê gjallë, ashu si Sheoli, têrësish si ata që zgresin në gropë; (**Sheoli h7585**) **13** ne do tê gjejmë lloj-lloj pasurish tê çmueshme, do t'i mbushim shtëpitë tonë me placka; **14** ti do ta hedhësh në short pjesën tênde me ne, dhe tê gjithë ne do tê kemi një qese tê vetme"; **15** biri im, mos shko me ta në po atë rrugë, ndale hapin nga shtegu i tyre, **16** sepse këmbët e tyre turren drejt së keqes dhenëtia nxitojnë tê derdhur gjak. **17** Shtrihet më kot rrjetë përpëra çdo lloji zogjsh; **18** por këta kurdisin prita kundër gjakut tê vet dhenëtia ngrenë kurthe kundër vetë jetës së tyre. **19** Të tilla janë rrugët e çdo njeriu tê etur pér pasuri; ajo ia heq jetën atyre që e kanë. **20** Dituria bërtet nëpër rrugë, zëri i saj dëgjohet nëpër sheshë; **21** ajo thërret në vendet ku ka turma dhenëtia ligjeron në hyrje tê portave tê qytetit; **22** "Deri kur, o njerëz tê thjeshtë, do t'ju pëlqejë thjeshtësia dhenëtia tallësit do tê kënaqen duke u tallur dhenëtia budallenjtë do tê urejnjë dijen? **23** Ejani në vete nga qortimi im; ja, unë do tê derdh mbi ju Frymën time dhenëtia do t'ju bëj tê njohura fjalët e mia. **24** Sepse unë thirra dhenëtia ju nuk keni dashur, shtriva dorën time dhenëtia askush prej jush nuk i kushtoi vëmendje, **25** përkundrazi hodhët poshtë tê gjitha këshillat e mia dhenëtia nuk pranuat ndreqjen time, **26** edhe unë do tê qesh me fatkeqësinë tuaj, do tê tallem kur tê vijë ajo që ju druan, **27** kur ajo që druan tê vijë si një furtunë, dhenëtia fatkeqësia juaj tê vijë si një stuhu, kur t'ju mbulojnë fatkeqësia dhenëtia ankthi. **28** Atëherë ata do tê më thërrasin mua, por unë nuk do tê përgjigjem; do tê më kérkojnë me kujdes, por nuk do tê më gjejnë. **29** Sepse kanë urryer dijen dhenëtia nuk kanë zgjedhur frikën e Zotit, **30** nuk kanë dashur tê pranojnë këshillën time dhenëtia kanë përbuzur tê gjitha qortimet e mia. **31** Prandaj do tê hanë frytin e sjelljes së tyre dhenëtia do tê ngopen me këshillat e tyre. **32** Sepse përdalja e njerëzve tê thjeshtë i vret dhenëtia qëtësia e rreme dhenëtia budallenjive i zhduk; **33** por ai që më dëgjon do tê banojë një vend tê sigurt, do tê jetë me tê vërtetë i qetë, pa frikë nga çfarëdo e keqe".

2 Biri im, në rast se pranon fjalët e mia dhenëtia i quan thesar urdhërimet e mia, **2** duke i vënë veshin diturisë dhenëtia duke e prirur zemrën ndaj arsyesh; **3** po, në rast se kérkon me ngulm gjykimin dhenëtia zérin pér tê siguruar mirëkuptim, **4** në rast se e kérkon si argjendin dhenëtia fillon tê rrëmosh si pér një thesar

të fshehur, **5** atëherë do tê ndjesh frikën e Zotit dhenëtia pér tê gjetur kuptimin e Perëndisë. **6** Sepse Zoti jep diturinë; nga goja e tij rrjedhin njohuria dhenëtia arsyja. **7** Ai mban rezervë pér njerëzit e drejtë një ndihmë tê fuqishme, një mburojë pér tê që ecin me ndershméri **8** pér tê mbrojtur shtigjet e drejtësisë dhenëtia pér tê ruajtur rrugën e shenjtorëve tê tij. **9** Atëherë do tê kuptosh drejtësinë, barazinë, ndershmérinë dhenëtia tê tere rrugët e së mirës. **10** Kur dituria tê tê hyjë në zemër, edhe njohja dhenëtia jetë e këndshme pér shpirtin tênd, **11** tê menduarit do tê kujdeset pér tê gjykimi dhenëtia tê tê mbrojë, **12** pér tê tê çiruar nga rruga e keqe, nga njerëzit që flasin pér gjera tê këqija, **13** nga ata që braktisin shtigjet e ndershmérissë pér tê ecur në rrugët e territ, **14** që gëzohen kur bëjnë tê keqen dhenëtia ndjejnë kënaqësi në çoroditjet e njeriut tê keq, **15** shtigjet e tê cilit janë tê shtrembëra dhenëtia rrugët dredha-dredha, **16** pér tê tê shpëtar nga gruaja që ka shkelur kurorën, nga gruaja e huaj që përdor fjalë mikluese, **17** që ka braktisur shokun e rinisë së saj dhenëtia ka harruar marrëveshjen e lidhur me Perëndinë. **18** Sepse shtëpia e saj zbetet drejt vdekjes dhenëtia shtigjet e saj drejt tê vdekurve. **19** Asnjë prej atyre që shkojnë tek ajo nuk kthehet, asnjë nuk i arrin shtigjet e jetës. **20** Kështu do tê mund tê ecësh në rrugën e tê mirëve dhenëtia do tê mbetesh në shtigjet e tê drejtëve. **21** Sepse njerëzit e drejtë do tê banojnë tokën dhenëtia ata tê ndershëm do tê qëndrojnë aty; **22** por tê pabesët do tê shfarosen nga toka dhenëtia shkelësit do tê hiqen prej saj.

3 Biri im, mos harro mësimet e mia dhenëtia dhe zemra jote le tê rrugët urdhërimet e mia, **2** sepse do tê tê shtohen ditë tê gjata, vite jete dhenëtia paqjeje. **3** Mirësia dhenëtia e vërteta mos tê lënçin kurrë; lidhi rrëth qafës, shkruij mbi tabelën e zemrës sate; **4** do tê gjesh kështu hir dhenëtia e arsyë në sytë e Perëndisë dhenëtia tê njerëzve. **5** Ki besim tek Zoti me gjithë zemër dhenëtia mos u mbështet në gjykimin tênd; **6** pranoje në tê gjitha rrugët e tua, dhenëtia ai do tê drejtojë shtigjet e tua. **7** Mos e mbaj veten tê ditur në sytë e tua, kifrikë nga Zoti dhenëtia e hiq dorë nga e keqja; **8** kjo do tê jetë shërim pér nervat e tua dhenëtia freskimi pér kockat e tua. **9** Ndero Zotin me pasurinë tênde dhenëtia me prodhimet e para tê çdo tê ardhure që ke; **10** hambarët e tua tê grurit do tê jenë plot e përplot dhenëtia vozat e tua do tê gufojnë me musht. **11** Biri im, mos e përcëm ndëshkimin e Zotit dhenëtia mos urre qortimin e tij, **12** sepse Zoti qorton atë që do, si një baba djalin që atij i pëlqen. **13** Lum ai njeri që ka gjetur diturinë dhenëtia njeriu që ka përfshuar arsyen. **14** Sepse fitimi i tij është më i mirë se fitimi i argjendit dhenëtia fryti i tij vlen më tepër se ari i kulluar. **15** Ajo është më e çmuar se perlat dhenëtia mbarë gjërat më tê këndshme nuk mund tê barazohen me tê. **16** Gjatësia e jetës është më tê djathtë tê saj, pasuria dhenëtia dëlavdia në tê majtë tê saj. **17** Rrugët e saj janë rrugë tê kënaqshme dhenëtia në tê tere shtigjet e saj mbretëron paqja. **18** Ajo është një dru i jetës pér tê që e kapin dhe lum atë që mbahen fort atje. **19** Me diturinë Zoti krijoj tokën dhenëtia me zgjuarësinë i bëri tê qëndrueshëm qiejtë. **20** Me diturinë tij u hapën humnerat dhenëtia retë japid vesë. **21** Biri im, këto gjëra mos u largofshin kurrë nga sytë e tua. Mbaje diturinë dhenëtia menduarit. **22** Ato do tê jenë jetë pér shpirtin tênd dhenëtia një zbulurim në qafën tênde. **23** Atëherë do tê ecësh i sigurt në rrugën tênde dhenëtia këmbët jote nuk

do tē pengohet. 24 Kur do tē biesh pēr tē fjetur, nuk do tē kesh frikë; po, do tē biesh dhe gjumi yt do tē jetë i ēmbël. 25 Nuk do tē druash llahtarën e papritur, as shkatërrimin e tē pabesëve kur do tē ndodhë, 26 sepse Zoti do tē jetë pranë teje dhe do tē pengojë që këmba jote tē kapet né ndonjë lak. 27 Mos i refuzo tē mirën atij që i takon, kur e ke nē dorë ta bësh. 28 Mos i thuaj tē aférmit tēnd: "Shko dhe kthehu; do tē tē jap nesér", kur e ke me vete gjénë e nevojshme. 29 Mos kurdis asnjë tē keqe kundër tē aférmit tēnd, ndërsa ai banon me besim bashkë me ty. 30 Mos bëj padi kundër askujt pa shkak; po tē jetë se nuk tē ka bërë asnjë tē keqe. 31 Mos ki zili njeriu e dhunshëm dhe mos zgjidh asnjë nga rrugët e tij. 32 sepse Zoti e neverit njeriu e çorodit, por këshilla e tij eshtë pēr njerézit e ndershëm. 33 Mallkimi i Zotit eshtë né shtëpinë e tē pabesit, por ai bekon banesën e tē drejtëve. 34 Me siguri ai tallet me tallësit, por i fal tē përvuajturit. 35 Njerézit e urtë do tē trashëgojnë lavdinë, por poshtërsia do tē jetë trashëgimia e atyre që nuk kanë mend.

4 Dëgjoni, o bij, mësimet e një ati dhe tregoni kujdes që tē mësoni tē gjykonit, 2 sepse ju jap një doktrinë tē mirë; mos braktisi ligjin tim. 3 Kur isha ende fémijë pranë atit tim, njomëzak dhe i dashur nē sytë e nënës sime, 4 ai më mësonte dhe më thoshte: "Zemra jote tē kujtojë fjalët e mia; ruaji urchërimet e mia dhe do tē jetosh. 5 Fito dituri, fito gjykim; mos i harro fjalët e gojës sime dhe mos u largo prej tyre; 6 mos e braktis diturinë dhe ajo do tē tē mbrojë; duaje, sepse ajo do tē tē ndihmojë. 7 Dituria eshtë gjëja më e rëndësishme; prandaj fito diturinë. Edhe sikur tē humbasësh ato që ke, fito diturinë. 8 Përlëvdoje dhe ajo do tē tē lartësojë, ajo do tē tē japë lavdi, po qe se ti e përvehtëson. 9 Ajo do tē tē vërë mbi kokën tēndë një stoli prej nuri, do tē tē rrethojë me një kurorë lavdie". 10 Dëgjo, biri im, pranoji fjalët e mia dhe vitet e jetës sate do tē shumohen. 11 Të kam mësuar nē rrugën e diturisë, të kam udhëhequr nëpër shtigjet e ndershëmisë. 12 Kur do tē ecësh, hapat e tua nuk do tē pengohen; kur do tē vraposh, nuk do tē pengohesh. 13 Rroke mirë këtë mësim, mos e lër që tē shkojë kot; ruaje, sepse ai eshtë jeta jote. 14 Mos hyr nē shtegun e tē pabesëve dhe mos ec nē rrugën e njerëzve tē këqij; 15 evitoje atë, mos kalo nëpër tē; largoju prej saj dhe shko tutje. 16 Sepse ata nuk mund tē flenë, po tē mos kenë bërë tē keqen; gjumi i tyre zhdukjet po tē jetë se nuk kanë rrézuar dikë; 17 ata hanë bukën e paudhësësë dhe pinë verën e dhunës. 18 Por shtegu i tē drejtëve eshtë si drita e agimit, që shkëlqen gjithnjë e më mirë deri sa tē bëhet ditë e plotë. 19 Rruga e tē pabesëve eshtë si terri; ata nuk shohin atë që do t'i rrëzojë. 20 Biri im, trego kujdes pēr fjalët e mia, dëgjo thëniet e mia; 21 mos u largofshin kurrë nga sytë e tu, ruaji nē qendër tē zemrës sate; 22 sepse janë jetë pēr ata që i gjejnë, shërim pēr tē gjithë trupin e tyre. 23 Ruaje zemrën tēndë me shumë kujdes, sepse nga ajo dalin burimet jetës. 24 Hiq dorë nga e folura me hile dhe largo prej teje buzët e çoroditura. 25 Sytë e tu le tē shohin drejt dhe qepallat e tua tē synojnë drejt para teje. 26 Sheshoje shtegun e këmbëve tē tua, dhe tē gjitha rrugët e tua qofshin tē caktuara mirë. 27 Mos u shmang as nē tē djathtë as nē tē majtë; têrhiqë këmbën tēndë nga e keqja.

5 Biri im, ki kujdes pēr diturinë time, vëri veshin arsyetimit tim, 2 me qëllim që ti tē ruash gjykimin dhe buzët e tua tē fiksojnë diturinë. 3 Sepse buzët e gruas që shkel kurorën nxjerrin mjaltë dhe goja e saj eshtë më e butë se vaji; 4 por nē fund ajo eshtë e hidhur si pelini, e mprehtë si një shpatë me dy presa. 5 Këmbët e saj zbresin drejt vdekjes, hapat e saj cojnë drejtëpërdrejt në Sheol. (*Sheol h7585*) 6 Ajo nuk ecën nē shtegun e jetës, por ti nuk i jep rëndësi kësaj gjëje; rrugët e saj janë tē gabuara, por ti nuk e kupton. 7 Prandaj tani, bij tē mi, më dëgjoni dhe mos u largoni nga fjalët e gojës sime. 8 Mbaje larg prej saj rrugën tēnde dhe mos iu afro portës së shtëpisë së saj, 9 pēr tē mos ua dhënë tē tjerëve fuqinë tēnde dhe vitet e tua dikujt që nuk ka mëshirë. 10 Me qëllim që tē huajt tē mos ngopen me pasurinë tēnde, dhe mundi yt tē mos shkojë nē shtëpinë e një tē huaji, 11 dhe tē mos rënkosh kur do tē vijë fundi, kur mishi dhe trupi yt do tējenë tē konsumuar, 12 dhe tē thuash: "Vallë si ureva mësimin, dhe si e ka përqmuar qortimin zemra ime? 13 Nuk dëgjova zérin e atyre që më mësonin dhe nuk ua vura veshin atyre që më udhëzonin. 14 U ndodha pothuajse nē një tē keqe tē plotë nē mes tē turmës dhe tē kuvendit". 15 Pi ujin e sternës sate dhe ujin e rrjedhshëm tē pusit tēnd. 16 A duhet burimet e tua tē derdhen jashtë, si rrëke uji nëpër rrugë? 17 Qofshin vetëm pēr ty dhe jo pēr tē huajtë bashkë me ty. 18 Qoftë i bekuar burimi yt dhe gézohu me nusen e rinisë sate. 19 Drenushë e dashur dhe gazelë hirplotë, sisët e saj le tē kënaqin kurdoherë, dhe qofsh vazhdimisht i dhënë pas dashurisë që ke pēr tē. 20 Pse vallë, biri im, tē biesh nē dashuri me një grua që ka shkelur kurorën dhe tē rrokësh gjirin e një tē huaje? 21 Sepse rrugët e njeriut janë gjithnjë përpara syve tē Zotit, dhe ai vëzhgon tē gjitha shtitjet e tij. 22 I pabesi zihet nga vetë paudhësítë e tij dhe mbahet nga litarët e mëkatit tē tij. 23 Ai ka pēr tē vdekur sepse nuk korrigojhet dhe do tē zhduket pēr shkak tē marrëzisë së tij.

6 Biri im, nē qoftë se je bërë garant pēr tē aférmin tēnd, nē rast se ke dhënë dorën si garanci pēr një tē huaj, 2 je zënë nē lakin e fjalëve tē gojës sate, je zënë nga fjalët e gojës sate. 3 Bëj këtë, pra, biri im, dhe shpengohu, sepse ke rënë nē duart e tē aférmit tēnd. Shko, hidhu nē këmbët e tij dhe ngul këmbët me tē madhe te i aférmi yt. 4 Mos u jep gjumë syve tē tu as clodhje qepallave tē tua; 5 çlirohu si gazela nga dora e gjahtarit, si zogu nga dora e atij që kap zogjtë. 6 Shko te milingona, o përtac, vër re zakonet e saj dhe bëhu i urtë. 7 Ajo nuk ka as kryetar, as mbikëqyrës, as zot; 8 e gjem ushqimin nē verë dhe mbledh zahirenë e saj gjatë korries. 9 Deri kur, o përtac, do tē rrish duke fjetur? Kur do tē shkundesh nga gjumi yt? 10 Të flesh pak, tē dremitësh pak, tē rrish me duar nē ije pēr t'u clodhur, 11 kështu varfëria jote do tē vijë si një vjedhës, dhe skamja jote si një njeri i armatosur. 12 Njeriu pa vlerë, njeriu i keq, ecën me një gojë tē çorodit; 13 luan syrin, flet me këmbët, bën shenja me gishta; 14 ka ligësi nē zemër, kurdis vazhdimisht tē keqen dhe mbjell grindje. 15 Prandaj shkatërrimi i tij do tē vijë papritur, nē një çast do tē shkatërrrohet pa rrugëdalje tjetër. 16 Zoti iurren këto gjashtë gjëra, madje shtatë janë tē neveritshme pēr tē: 17 sytë krenare, gjuha gënjeshtare, duart që derdhin gjak tē pafajshëm, 18 zemra që kurdis plane tē këqija, këmbët që turren shpejt drejt së keqes, 19 dëshmitari i rremë që thotë gënjeshtra dhe ai

që shtie grindje midis véllezérve. 20 Biri im, ruaje urdhërimin e atit tènd dhe mos harro mësimet e nënës sate. 21 Mbaj i vazhdimisht të lidhura në zemrën tènde dhe fiksoji rrëth qafës sate. 22 Kur do të ecësh, do të të udhëheqin; kur të pushosh, do të të ruajnë; kur të zgjohesh, do të flasin me ty. 23 Sepse urdhërimi është një llambë, mësimi një dritë, dhe ndrecjet e mësimit janë rruga e jetës, 24 pér të mbrojtur nga gruaja e keqe, nga lajkat e gjuhës të gruas së huaj. 25 Mos déshiro në zemrën tènde bukurinë e saj dhe mos u rrëmbe nga qepallat e saj. 26 Sepse pér një prostitutë burri katandiset pér një copë bukë, dhe gruaja e një tjetri gjuan shpirtin e vyer të një burri. 27 A mund të mbajë burri një zjarr në gji të tij pa djegur rrrobat e trupit? 28 A mund të ecë burri mbi qymyr të ndezur pa djegur këmbët e tij? 29 Në këtë gjendje është ai që shkon tek gruaja e një tjetri; kush e prek nuk do të mbetet pa u ndëshkuar. 30 Nuk përcmohet hajduti që vjedh pér të shuar urinë kur është i uritur; 31 por në rast se kapet në faj, duhet të kthejë shtatëfishin, dhe të japë tèrë pasurinë e shtëpisë së tij. 32 Por ai që kryen një shkelje kurore me një grua është një njeri pa mend; ai që bën një gjë të tillë shkatërron jetën e tij. 33 Do të gjiejë plagë dhe përcëmim, dhe turpi i tij nuk do t'i hiqet kurrë. 34 sepse xhelozia e tèrbon bashkëshortin, që do t' jetë i pamëshirshëm ditën e hakmarrjes. 35 Ai nuk do të pranojë asnjë shpërblim dhe nuk do t' kënaqet, edhe sikur t'i bëjnë shumë dhurata.

7 Biri im, ruaji fjalët e mia dhe urdhërimet e mia në veten tènde, 2 Ruaji urdhërimet e mia dhe ke pér të jetuar; ruaji mësimet e mia si bebja e syve të tu. 3 Lidhi ndër gishta, shkruaj mbi tabelën e zemrës sate. 4 Thuai diturisë: "Tì je motra ime" dhe quaje "shok" gjykimin, 5 me qëllim që të të ruajnë nga gruaja e tjetrit nga gruaja e huaj që përdor fjalë lajkatare. 6 Nga dritarja e shtëpisë sime shikoja nëpër parmakët prej hekuri 7 dhe pasqë midis budallenjve; dallova midis të rinjve një djalë të ri që s'kishte gjykim, 8 që kalonte nëpër rrugë pranë qoshes të gruas së huaj dhe drejtësia nga shtëpia e saj, 9 në muzg, kur po ngryshtë dita, ndërsa zbriste nata e zezë dhe e errët. 10 I doli para një grua e veshur si prostitutë dhe dinake; 11 ajo është turbulluese dhe provokuese, dhe nuk di t'i mbajë këmbët në shtëpinë e saj; 12 herë mbi rrugë, herë në sheshet qëndron në pritë në çdo qoshe. 13 Kështu e zuri dhe e puthi, pastaj me paturpësi tha: 14 "Duhet të bëja fljimet e falenderimit; pikërisht sot i plotësova zotimet e mia; 15 prandaj të dola para që të t' kërkoj dhe të gjeta. 16 E zbukurova shtratin tim me një mbulesë si sixhade, me li të ngjyrosur nga Egjipti; 17 e parfumova shtratin tim me mirrë, me aloe dhe me kanellë. 18 Eja, të dehemë me dashuri deri në mëngjes, të kënaqemi në qeje dashurie, 19 sepse burri im nuk është në shtëpi, por ka shkuar në një udhëtim të gjatë; 20 ka marrë me vete një thes të vogël me pare dhe do të kthehet në shtëpi vetëm kur të jetë hëna e plotë". 21 Ajo e mashtroi me fjalë bindëse, e tèrhoqi me èmbëlsinë e buzëve të saj. 22 Ai e ndoqi pa mëdyshje, si një ka që shkon në thertore, si një i lidhur në dénimin e budallait, 23 deri sa një shigjetë nuk i shpon mëlçinë; ai nxiton si një zog, pa ditur që një lak është ngritur kundër jetës së tij. 24 Prandaj, bij të mi, më dëgjoni, kushtojuni kujdes fjalëve të gojës sime. 25 Zemra jote të mos shkojë pas rrugëve të saj, mos devijo nëpër shtigjet e saj, 26

sepse ka rrëzuar shumë të plagosur pér vdekje, dhe tèrë ata që ajo ka vrarë ishin burra të fortë. 27 Shtëpia e saj është rruga e Sheolit që zbret në thellësitetë e vdekjes. (Sheol h7585)

8 A nuk bërtet vallë dituria dhe maturia a nuk e bën zérin e saj të dëgjohet? 2 Ajo qëndron në këmbë mbi majën e lartësive, gjatë rrugës, në kryqëzimet e rrugëve; 3 bërtet pranë portave, në hyrje të qyteteve, në prag të dyerive; 4 "Ju drejtohen juve, o njerëz dhe zëri im u drejtohen bijve të njeriut. 5 Kuptoni, o njerëz të thjeshtë, maturinë, dhe ju, njerëz pa mend, kini një zemrë të urtë. 6 Më dëgjoni, sepse do të flas pér gjëra të rëndësishme dhe buzët e mia do të hapen pér të thënë gjëra të drejta. 7 Sepse goja ime do të shpallë të vërtetën; pabesia është e neveritishme pér buzët e mia. 8 Të gjitha fjalët e gojës sime janë të drejta, në to nuk ka asgjë të shtrembër dhe të çorodit. 9 Janë të gjitha të drejta pér atë që ka mend dhe pér ata që kanë gjetur dijen. 10 Pranoni mësimin tim dhe jo argjendin, dijen në vend të arit të zgjedhur, 11 sepse dituria vlen më tepër se margaritarët, të gjitha gjérat që dikush mund dikush të déshiroje nuk barazohen me të. 12 Unë, dituria, rri me maturinë dhe e gjej dijen në meditim. 13 Frika e Zotit është të urresh të keqen; unë e urej kryelartësinë, arrogancën, rrugën e keqe dhe gojën e çorodit. 14 Mua më takon mendimi dhe dituria e vërtetë; unë jam zguarsia, mua më përket forca. 15 Nëpërmjet meje mbretërojnë mbretërit dhe pricant vendosin drejtësinë. 16 Nëpërmjet meje qeverisin kerët, fisnikët, tèrë gjykatësit e tokës. 17 Unë i dua ata që më duan, dhe ata që më kërkojnë me kujdes më gjajnë. 18 Me mua janë pasuria dhe lavdia, pasuria që zgjat dhe drejtësia. 19 Fryti im është më i mirë se ari, po, se ari i kulluar, dhe prodhimi im më tepër se argjendi i zgjedhur. 20 Unë eci në rrugën e drejtësisë, në mes të shtigjeve të drejtësisë, 21 pér t'i bërrë ata që më duan të trashëgojnë pasurinë e vërtetë dhe pér të mbushur thesaret e tyre. 22 Zoti më zotëroi në fillim të rrugës së tij, përpara veprave të tij më të lashta. 23 U vendosa nga amshimi, që në krye, para se toka të ekzistonte. 24 Më prodhuan kur nuk kishte ende humnera, kur nuk kishte burime me ujë të bollshém. 25 Më prodhuan para se themel et maleve të ishin përforuar, para kodrinave, 26 kur nuk kishte sajuar ende as tokën, as fushat dhe as plisat e para të dheut. 27 Kur ai fiksonte qiejtë, unë isha aty; kur bënte një rrëth mbi sipërfaqen e humnerës, 28 kur i bënte të qëndrueshëm qiejtë e epërm, kur përforonte burimet e humnerës, 29 kur i caktonte detit caqet e tij në mënyrë që ujërat të mos kalonin përtëj urdhërit të tij, kur vendoste themel et dheut, 30 unë isha pranë tij si një arkitekt, isha çdo ditë kënaqësia e tij, duke u gëzuar çdo qast para tij; 31 kënaqësha në pjesën e banueshme të botës dhe gjeja èndjen time me bijtë e njerëzve. 32 Tani, pra, më dëgjoni, o bij; lum ata që ndjekin rrugët e mia! 33 Dëgjoni këto mësimë, tregohuni të urtë dhe mos i hidhni poshtë! 34 Lum ai njeri që më dëgjon, duke u gdhirë çdo ditë të portat e mia dhe duke ruajtur shtalkat e portave të mia. 35 Sepse ai që më gjen, gjen jetën, dhe siguron përkrahjen e Zotit. 36 Por ai që mëkaton kundër meje, i bën të keqe vvetveset; të gjithë ata që më urrejnë duan vdekjen".

9 Dituria ka ndërtuar shtepinë e saj, ka gdhendur shtatë shtyllat e saj. **2** Ka vrarë kafshët e saj, ka përzier verën e saj dhe shtruar tryezën e saj. **3** Ka dërguar jaشتë shërbëtoret e saj; nga vendet më të larta të qytetit ajo thërret: **4** "Ai që éshtë budalla të vijë këtu!". Atij që i mungon gjykimi i thotë: **5** "Ejani, hani nga buka ime dhe pini verën që kam përzier. **6** Lëreni budallallëkun dhe do të jetoni, ecni në rrugën e arsyes". **7** Ai që korrigjon tallësin tèrheq mbi vete të shara, dhe ai që qorton të pabesin merr të shara. **8** Mos qorto tallësin sepse ai do të tè urrejë; qorto të urtin dhe ai do të tè dojë. **9** Mësoje të urtin dhe ai do të bëhet edhe më i urtë. Mësoje të drejtin dhe ai do të rritë diturinë e tij. **10** Frika e Zotit éshtë parimi i diturisë, dhe njohja e të Shenjtit éshtë zgjuarsia. **11** Sepse nëpërmjet meje do të shumohen ditët e tua dhe do të tè shtohen vite jete. **12** Në rast se je i urtë, je i urtë për veten tënde; në rast se je tallës, pasojat do t'i kesh vetëm ti. **13** Gruaja budallaqë éshtë zhurmëmadhe, aspak e zgjuar dhe nuk di asgjë. **14** Rri ulur te porta e shtëpisë së saj, mbi një fron në vendet e larta të qytetit, **15** përf t'fuar ata që kalojnë nëpër rrugë, që shkojnë drejt në rrugën e tyre: **16** "Ai që éshtë budalla të vijë këtu!". Dhe atij që i mungon arsyja i thotë: **17** "Ujërat e vjedhura janë të èmpla; buka që hahet fshehurazi éshtë e shijshme". **18** Por ai nuk e di që atje janë tè vdekurit, që t'fuarit e saj janë në thellësinë e Sheolit. (*Sheol h7585*)

10 Fjalët e urta të Salomonit. Një fëmijë e urtë e gézon të atin, por një fëmijë budalla i shkakton vuajtje nënës së vet. **2** Thesaret e padrejtësisë nuk japid dobi, por drejtësia të çliron nga vdekja. **3** Zoti nuk do të lejojë që i drejti të vuajë nga uria, por hedh poshtë dëshirën e të pabesëve. **4** Kush punon me dorë përtace varfërohet, por dora e njerézve të zellshëm të bën të pasurohesh. **5** Ai që mbledh gjatë verës éshtë një bir i matur, por ai që fle në kohën e korrijeve éshtë një bir që të mbulon me turp. **6** Ka bekime mbi kokën e të drejtit, por dhuna e mbulon gojën e të pabesëve. **7** Kujtimi i të drejtit éshtë në bekim, por emri i të pabesit do të kalbet. **8** Zemërturi i pranon urdhërimet, por fjalamani budalla do të rrëzohet. **9** Ai që ecën në ndershëmëri ecën i sigurt, por ai që ndjek rrugë dredharake ka përf t'u zbuluar. **10** Kush e shkel syrin shkakton vuajtje, por fjalamani budalla do të rrëzohet. **11** Goja e të drejtit éshtë një burim jete, por dhuna e mbulon gojën e të pabesëve. **12** Urrejja shkakton grindje, por dashuria mbulon të gjitha fajet. **13** Dituria gjendet mbi buzët e atyre që kanë mendje, por shkopi éshtë përkurrizin e atyre që nuk kanë mend. **14** Të urtët grumbullojnë njohuri, por goja e budallait éshtë një shkatërrim i shpejtë. **15** Begatia e të pasurit éshtë qyteti i tij i fortë; shkatërrimi i të varfërit éshtë varfëria e tyre. **16** Puna e të drejtit i shërben jetës, fitimi i të pabesit mëkatit. **17** Kush ruan mësimet éshtë në rrugën e jetës; por kush nuk pranon kritikën humb. **18** Kush e maskon uretjien ka buzë gënjeshtare dhe ai që përhap shpifje éshtë budalla. **19** Në fjalët e shumta faji nuk mungon, por ai që i frenon buzët e tij éshtë i urtë. **20** Gjuha e të drejtit éshtë argjend i zgjedhur, por zemra e të pabesëve vlen pak. **21** Buzët e të drejtit ushqejnë miaft njeréz, por budallenjtë vdesin sepse nuk kanë mend. **22** Bekimi i Zotit pasuron dhe ai nuk shton asnjë vuajtje. **23** Kryerja e një kobi për budallanë éshtë si një zbavitje;

kështu éshtë dituria për njeriun që ka mend. **24** Të pabesit i ndodh ajo nga e cila trembet, por njerézve të drejtë u jepet ajo që déshirojnë. **25** Kur kalon furtuna, i pabesi nuk éshtë më, por i drejti ka një themel të përjetshëm. **26** Ashtu si uthulla për dhëmbët dhe tymi përsytë, kështu éshtë dembeli pér ata që e dërgojnë. **27** Frika e Zotit i zgjat ditët, por vitet e të pabesit do të shkurtohen. **28** Shpresë e të drejtëve éshtë gëzimi, por priti ja e të pabesëve do të zhduket. **29** Rruga e Zotit éshtë një kala për njeriun e ndershëm, por éshtë shkatërrim pér ata që kryejnë padrejtësi. **30** I drejti nuk do të lëvizet kurrë, por të pabesët nuk do të banojnë në tokë. **31** Goja e të drejtit prodhon dituri, por gjuha e çoroditur do të pritet. **32** Buzët e të drejtit njohin atë që éshtë e pranueshme; por goja e të pabesëve njeh vetëm gjëra të çoroditura.

11 Peshorja e pasaktë éshtë e neveritshme për Zotin, por peshimi i saktë i pélqen. **2** Kur vjen kryelartësia, vjen edhe turpi; por dituria éshtë me njerézit e thjeshtë. **3** Njerézit e drejtë udhëhiqen nga ndershëmëria, por ligësia e të pabesëve do t'i shkatërrojë këta. **4** Pasuritë nuk sjellin dobi ditën e zemërimit, por drejtësia të shpëton nga vdekja. **5** Drejtësia e njeriut të ndershëm i hap rrugën, por i pabesi bie për shkak të paudhësisë së tij. **6** Drejtësia e njerézve të drejti i çliron këta, por njerézit e pabesë do të kafen nga vetë ligësia e tyre. **7** Kur vdes një i pabesë, shpresë e tij humb dhe shpresë e njerézve të padrejtë davaritet. **8** I drejti çlirohet nga fatkeqësia, por i pabesi i zë vendin. **9** Me gojën e tij hipokriti shkatërron të aférmin e tij, por të drejtët çlironen për shkak të dijes së tyre. **10** Kur të drejtët begatohen, qyteti gëzohet; por kur vdesin të pabesët, dëgjohen britma gëzimi. **11** Nga bekimi i njerézve të drejtit qyteti ngrihet, por goja e të pafeve e çon në shkatërrim. **12** Kush e përbuz të aférmin e tij nuk ka mend, por njeriu i matur hesht. **13** Kush shkon rreth e qark duke përfolur, nxjerr sekretet, por ai që ka një shpirt besnik i fsheh ato. **14** Pa një udhëheqje të urtë populli bie, por gjen shpëtim në numrin e madh të këshilltarëve. **15** Kush bëhet garant për një të huaj do të pësojë dëmet e këtij veprimi, por ai që refuzon të japë dorën si garant éshtë i sigurt. **16** Gruaja e bukur fiton lavdinë dhe njerézit e dhunshëm grumbullojnë pasuri. **17** Njeriu i mëshirshëm i bën të mirë vetes, kurse njeriu mizor mundon mishin e tij. **18** I pabesi realizon një fitim të rremë, por ai që mbjell drejtësi do të ketë një shpërblim të sigurt. **19** Ashtu si drejtësia të çon në jetë, kështu ai që shkon pas të keqes gjen vdekjen. **20** Të çoroditurit nga zemra janë të neveritur për Zotin, por ata që janë të ndershëm në sjelljen e tyre pélqehen nga ai. **21** Edhe kur i shtrengon dorën një tjetri pér një besëlidhje, njeriu i keq nuk do të mbetet i pandëshkuar, por pasardhësit e të drejtëve do të shpëtojnë. **22** Si një unazë ari në feçkën e një derri, kështu éshtë një grua e bukur që nuk ka mend. **23** Dëshira e të drejtëve éshtë vetëm e mira, por shpresë e të pabesëve éshtë zemërimi. **24** Ka nga ata që shkaperderdhin bujari dhe bëhen më të pasur, dhe ka nga ata që kursejnë më tepër se duhet dhe bëhen gjithnjë e më të varfër. **25** Njeriu bujar do të pasurohet dhe ai që vadit do të vaditet gjithashtu. **26** Populli mallkon atë që nuk pranon të japë grurin, por bekimi bie mbi kokën e atij që e shet. **27** Kush kërkon me zell të mirën fiton

dashamirësinë, por ai që kërkon të keqen, kjo do t'i bjerë mbi të. **28** Kush ka besim në pasuritë e tij do të rrëzohet, por të drejtët do të çelin si gjethje. **29** Ai që bën rrëmujë në shtëpinë e vet do të trashëgojë erën, dhe budallai do të jetë shërbëtor i atij që është i urtë nga zemra. **30** Fryti i të drejtit është një dru i jetës, dhe ai që shtie në dorë shpirtërat është i urtë. **31** Ja, i drejtë merr shpërblimin mbi tokë, e aq më tepër i pabesi dhe mëkatar!

12 Kush e do korrigjinin do diturinë, por ai që e urren kritikën është budalla. **1** Njeriu i mirë gëzon pérkrahjen e Zotit, por ky do të dënojë njeriun që sajon plane të këqija. **3** Njeriu nuk bëhet i qëndrueshëm me pabesinë, por rrënja e të drejtëve nuk do të lëvizet kurrë. **4** Gruaja e vitytshme është kurora e burrit të saj, por ajo që e turpëron është si një krimb në kockat e tij. **5** Mendimet e të drejtëve janë drejtësia, por synimet e të pabesëve janë mashtimi. **6** Fjalët e të pabesëve rrinë në pritet pér të derdhur gjak, por goja e njerëzve të drejtë do t'i çlrojë. **7** Të pabesët janë përmbysur dhe nuk janë më, por shtëpia e të drejtëve do të mbetet më këmbë. **8** Një njeri lëvdohet pér gjykimin e tij, por ai që ka një zemër të çoroditur do të përcmohet. **9** Është më mirë të t'ë çmojnë pak dhe të kesh një shërbëtor, se sa të t'ë nderojnë dhe të mos kesh bukë. **10** I drejtë kujdeset pér jetën e bagëtisë së tij, por të përbrendshmet e të pabesëve janë Mizore. **11** Kush punon tokén e tij do të ngopet me bukë, por ai që shkon pas këtësive është pa mend. **12** I pabesi dëshiron gjahun e njerëzve të këqij, por rrënja e të drejtëve sjell fryt. **13** Njeriu i keq kapet në kurthin e mëkatit të buzëve të tij, por i drejti do t'i shpëtojë fatkeqësisë. **14** Njeriu do të ngopet me të mira pér frytin e gojës së tij, dhe secili do të marrë shpërblimin simbas veprës së duarve të tij. **15** Rruja e budallait është e drejtë para syve të tij, por ai që dëgjon këshillat është i urtë. **16** Budallai e tregon menjëherë pezmatimin e tij, por njeriu i matur e fsheh turpin. **17** Ai që thotë të vërtetën shpall atë që është e drejtë, por dëshmitari i rremë thotë mashtime. **18** Kush flet pa mend është si ai që shpon me shpatë, por gjuha e të urtëve sjell shërim. **19** Buza që thotë të vërtetën, do të bëhet e qëndrueshme përfjetë, por gjuha që gënjen zgjat vetëm një cast. **20** Mashtrimi është në zemrën e atyre që kurdisin të keqen, por pér ata që këshillojnë paqen ka gjësim. **21** Asnjë e keqe nuk do t'i ndodhë të drejtë, por të pabesët do të kenë plot telashe. **22** Buzët gjenjeshtare janë të neverishme pér Zotin, por ata që veprojnë me ciltërsi i pëlqejnë atij. **23** Njeriu i matur e fsheh diturinë e tij, por zemra e budallenjve shpall budallallëkun e tyre. **24** Dora e njeriut të kujdeshëm do të sundojë, por dora e përtacëve do t'i nënshtrohet punës së detryueshme. **25** Shqetësimi në zemrën e njeriut e rrëzon atë, por një fjalë e mirë e gëzon atë. **26** I drejti e zgjedh me kujdes shokun e tij, por rruga e të pabesëve i bën që të humbasin. **27** Përtaci nuk e pjet gjahun e tij, por kujdesi pér njeriun është një pasuri e çmueshme. **28** Mbi shtegun e drejtësisë ka jetë, dhe mbi këtë shteg nuk ka vdekje.

13 Një bir i urtë dëgjon mësimet e atit të vet, por tallësi nuk e dëgjon qortimin. **2** Nga fryti i gojës së tij njeriu do të hajë atë që është e mirë, por shpirti i të pabesëve do të ushqehet me dhunë. **3** Kush kontrollon gojën e tij mbron jetën e vet,

por ai që i hap shumë buzët e tij shkon drejt shkatërrimit. **4** Shpirti i përtacit dëshiron dhe nuk ka asgjë, por shpirti i atyre që janë të kujdeshëm do të kënaqet plotësisht. **5** I drejtë i urren gënjeshtë, por i pabesi është i neverishëm dhe do të turpërohet. **6** Drejtësia ruan atë që ndjek një rrugë të ndershme, por pabesia e rrëzon mëkatarin. **7** Ka nga ata që sillen si një i pasur, por nuk kanë asgjë; përkundrazi ka nga ata që sillen si një i varfër, por kanë shumë pasuri. **8** Pasuritë e një njeriu shërbejnë pér të shpërblyer jetën e tij, por i varféri nuk ndjen asnjë kërcënim. **9** Drita e të drejtëve shkëlqen bukur, por llamba e të pabesëve do të shuhet. **10** Nga krenaria rrjedhin vetëm grindjet, por dituria është me ata që u kushtojnë kujdes këshillave. **11** Pasuria e përfthuar në mënyrë jo të ndershme do të katandiset në pak gjëra, por atij që e grumbullon me mund do t'i shtohet ajo. **12** Pritja e zgjatur e ligështon zemrën, por dëshira e plotësuar është një dru i jetës. **13** Ai që përcmon fjalën do të shkatërrrohet, por ai që respekton urdhërimin do të shpërblehet. **14** Mësimet e të urtët janë burim jete pér t'i evituar dikujt leqet e vdekjes. **15** Gjyki i mirë siguron favor, por veprimi i të pabesëve është i dëmshëm. **16** Çdo njeri i matur vepron me dituri, por budallai kapardiset me marrëzinë e tij. **17** Lajmëtarë i keq bie në telashe, por lajmëtarë besnik sjell shërim. **18** Mjerimi dhe turpi do të vijnë mbi atë që nuk pranon korrigjin, por ai që dëgjon qortimin do të nderohet. **19** Dëshira e realizuar është e émbël pér shpirtin, por pér budallenjtë është një gjë e neverishme largimi nga e keqja. **20** Kush shkon me të urtët bëhet i urtë, por shoku i budallenjeve do të bëhet i keq. **21** E keqja përndjek mëkatarët, por i drejti do të shpërblehet me të mirën. **22** Njeriu i mirë i lë një trashëgim bijve të bijve të tij, por pasuria e mëkatarit vihet mënjinanë pér të drejtin. **23** Ara e punuar e të varfërve jep ushqim me shumicë, por ka nga ata që vdesin pér mungesë drejtësie. **24** Kush e kursen shufrën urren birin e vet, por ai që e do e korrigjon me kohë. **25** I drejti ha sa të ngopet, por barku i të pabesëve vuani nga uria.

14 Gruaja e urtë ndërton shtëpinë e saj, por budallaqja e shkatërron me duart e veta. **2** Kush ecën në drejtësinë e tij ka frikë nga Zoti, por ai që çoroditet në rrugët e tij e përcmon atë. **3** Në gojën e budallait gjëjmë farën e kryelartësisë, por të urtët e ruajnë gojën e tyre. **4** Aty ku nuk ka qe grazhdhi është bosh, por bollëku i korries qëndron në forcën e kaut. **5** Dëshmitari i ndershëm nuk gënjen, por dëshmitari i rremë thotë gjenjeshtra. **6** Tallësi kërkon diturinë dhe nuk e gjen, por dija është një gjë e lehtë pér atë që ka mend. **7** Largohu nga njeriu budalla sepse nuk do të gjesh dituri mbi buzët e tij. **8** Dituria e njeriut të matur qëndron në të dalluarit e rrugës së tij, por marrëzia e budallenjve është mashtrim. **9** Budallenjtë qeshin me mëkatin, por midis njerëzve të drejtë është falja. **10** Zemra njeh trishtimin e vet, por një i huaj nuk mund të marrë pjesë në gëzimin e saj. **11** Shtëpia e të pabesëve do të shkatërrrohet, por çadra e njerëzve të drejtë do të lulëzojë. **12** Është një rrugë që njeriut i duket e drejtë, por në fund ajo t'i nxjerr në rrugët e vdekjes. **13** Edhe kur qesh, zemra mund të jetë e pikëlluar, dhe vetë gëzimi mund të përfundojë në vuajtje. **14** Zemërëpërdali do të ngopet me rrugët e tij, dhe njeriu i mirë do të ngopet me frytet e tij. **15** Budallai i beson çdo fjale, por njeriu i matur tregon

kujdes tē veçantë pér hatap e tij. **16** Njeriu i urtē i trémbet së keqes dhe largohet prej saj, por budallai zemérohet dhe éshëtë fodull. **17** Ai që zemérohet me lehtësi kryen marrëzëti dhe njeriu që ka qellime tē kékqja éshëtë i urryer. **18** Teveqelit e trashëgojnë budallallékun, por njerézit e matur kurorézohen me dije. **19** Njerézit e kékqj do tē pérkulen pérpara njerézve tē mirë dhe tē pabesët në portat e tē drejtëve. **20** Të varférin e urren vetë miku i tij, por i pasuri ka shumë miklues. **21** Kush pérçmon tē aférmin e vet, mëkaton, por ai që ka mëshirë pér tē varférin éshëtë i lumtur. **22** A nuk devijojnë, vallë nga rruga e drejtë ata që kurdisin tē keqen? Por ata që mendojnë tē mirën kanë pér tē gjetur mirësi dhe tē vërtetën. **23** Në çdo mundim ka një fitim, por fjalët e kota cojnë vetëm në varféri. **24** Kurora e njerézve tē urtë éshëtë pasuria e tyre, por marrëzia e budallenjevës éshëtë marrëzi. **25** Një dëshmitar që thotë tē vërtetën shpëton jetën e njerézve, por një dëshmitar i rremë thotë gjenjeshtra. **26** Në frikën e Zotit gjendet një siguri e madhe, dhe bijtë e tij do tē kenë një vend strehimi. **27** Frika e Zotit éshëtë një burim jete, që i shmang lejet e vdekjes. **28** Lavdia e mbretit qëndron në turmën e popullit, por shkatërrimi i princiit qëndron në mungesën e njerézve. **29** Kush éshëtë i ngadalshëm në zemërim shumë i matur, por ai që rrëmbehet me lehtësi vë në dukje marrëzinë e tij. **30** Një zemër e shëndoshë éshëtë jetë pér trupin, por lakkia éshëtë krimbi brejtës i kockave. **31** Kush shtyp tē varférin fyen rëndë atë që e ka bérë, por ai që ka mëshirë pér nevojarin e nderon atë. **32** I pabesi pérmbiset nga vetë ligësia e tij, por i drejti ka shpresë në vetë vdekjen e tij. **33** Dituria prehet në zemrën e atij që ka mend, por ajo që éshëtë në zemrën e budallenjeve merret vesh. **34** Drejtësia e larton një komb, por mëkatë éshëtë turpi i popujve. **35** Dashamirësia e mbretit éshëtë pér shërbëtorin që vepron me urtësi, por zemërimi i tij éshëtë kundër atij që sillet me paturpësi.

15 Përgjigja e émbël e fashit zemërimin, por fjala therëse e nxit zemërimin. **2** Gjuha e tē urtëve përdor dijen ndershëmërisht, por goja e budallenjeve nxjerr marrëzira. **3** Sytë e Zotit janë kudo pér tē shikuar tē kékqitë dhe tē mirët. **4** Një gjuhë e shëndoshë éshëtë një dru i jetës, por gjuha e çorodit e sfilit shpirtin. **5** Budallai e pérçmon korrigjimin e atit tē tij, por ai që e çmon kritikën vepron me zgjuarsi. **6** Në shtëpinë e tē drejtit ka bollëk tē madh, por në tē ardhurat e tē pabesit ka telashe. **7** Buzët e tē urtëve përhapin dijen, por nuk vepron kështu zemra e budallenjeve. **8** Sakrifica e tē pabesëve éshëtë një neveri pér Zotin, por lutja e njerézve tē drejtë i pélqen atij. **9** Rruga e tē pabesit éshëtë një neveri pér Zotin, por ai do atë që ndjek drejtësinë. **10** Një qortim i rëndë pret atë që braktis rrugën e drejtit, ai që urren kritikën ka pér tē vdekur. **11** Sheoli dhe Abadoni janë para Zotit; ca më tepér janë zemrat e bijve tē njerézve! (**Sheol h7585**) **12** Tallësi nuk e do atë që e kritikon; ai nuk shkon tek tē urtë. **13** Një zemër e gëzuar e bën tē lumtur fytyrën, por nga pikëllimi i zemrës fryma dérmohet. **14** Zemra e njeriut me mend kérkon dijen, por goja e budallenjeve ushqehet me marrëzi. **15** Të gjitha ditët e tē varférin janë tē kékqja, por pér një zemër tē kënaqur ka festë pérherë. **16** Më mirë pak me frikën e Zotit, se sa një thesar i madh me shqetësimë. **17** Më mirë një pjatë me perime në tē cilën ka dashuri se sa një ka i

majmur në tē cilin ka urrejtje. **18** Njeriu gjaknxehtë nxit grindje, por ai që nuk zemérohet shpejt i qetëson grindjet. **19** Rruga e përtacit éshëtë si një gardh ferrash, por shtegu i njerézve tē drejtë éshëtë i sheshtë. **20** Biri i urtë gézon tē atin, por njeriu budalla pérçmon tē émén. **21** Marrëzia éshëtë gézim pér atë që nuk ka mend, por njeriu që ka mend ecën drejt. **22** Planet dështojnë ku nuk ka arsy, por realizohen atje ku ka një mori këshilltarësh. **23** Një njeri ndjen gézim kur mund tē jap një përgjigje dhe sa e mirë éshëtë fjala që thuhet në kohën e duhur! **24** Njeriun e matur rruga e jetës e çon lart në mënyrë që tē evitojë Sheolin poshtë. (**Sheol h7585**) **25** Zoti do tē shkatërrojë shtëpinë e krenarëve, por do t'i bëjë tē qëndrueshëm kufijtë e gruas së ve. **26** Mendimet e kékqja janë tē neveritshme pér Zotin, por fjalët e émbla janë tē pastra. **27** Kush lakmon fitime vë në rrezik shtëpinë e vet, por ai që i urren dhuratat ka pér tē jetuar. **28** Zemra e tē drejtit mendon thellë se si duhet tē përgjigjet, por goja e tē pabesit vjell gjëra tē kékqja. **29** Zoti u rri larg tē pabesëve, por dëgjon lutjet e tē drejtëve. **30** Drita e syve gézon zemrën, një lajm i mirë i fortëson kockat. **31** Veshi që e dëgjon kritikën e jetës ka pér tē qëndruar bashkë me tē urtë. **32** Kush nuk pranon qortimin e pérçmon vetë shpirtin e tij, por ai që dëgjon qortimin bëhet më i urtë. **33** Frika e Zotit éshëtë një mësim diturie, dhe pérpara lavdisë vjen përulësia.

16 Prirjet e zemrës i pérkasin njeriut, por përgjigja e gjuhës vjen nga Zoti. **2** Të gjitha rrugët e njeriut janë tē pastra në sytë e tij, por Zoti i peshon frysët. **3** Besoja Zotit veprimet e tua dhe planet e tua do tē realizohen. **4** Zoti ka bérë çdo gjë pér vete tē tij, edhe tē pabesin pér ditën e fatkeqësisë. **5** Ai që éshëtë zemërkrenar éshëtë i neveritshëm pér Zotin; edhe sikur t'i shtrëngojë dorën një tjetri pér besëlidhje, nuk ka pér tē mbetur pa u ndëshkuar. **6** Me mirësinë dhe me tē vërtetën padrejtësia shlyhet, dhe me frikën e Zotit njeriu largohet nga e keqja. **7** Kur Zoti i pélqejnë rrugët e një njeriu, ai bën që edhe armiqët e tij tē bëjnë paqe me tē. **8** Më mirë tē kesh pak me drejtësi, se sa tē ardhura tē mëdha pa drejtësi. **9** Zemra e njeriut programon rrugën e tij, por Zoti drejton hapat e tij. **10** Mbi buzet e mbretit éshëtë një vendim hyjnor; gjatë gjykimit goja e tij nuk duhet tē gabojë. **11** Kandari dhe peshoret e sakta janë tē Zotit, të gjitha gurët e peshës janë vepër e tij. **12** Éshëtë një gjë e neveritshme pér mbretërit tē bëjnë tē keqen, sepsë froni bëhet i qëndrueshëm me drejtësinë. **13** Buzët e drejta i pélqejnë mbretërvë; ata e duan atë që flet drejt. **14** Zemërimi i mbretit éshëtë si lajmëtarët i vdekjes, por njeriu i urtë do ta qetësojë atë. **15** Në ditën e fytrës së mbretit ka jetë, dhe favori i tij éshëtë si reja e shiut tē fundit. **16** Éshëtë më mirë tē fitosh dituri se sa ar, dhe tē fitosh mënçuri se sa argjend. **17** Rruga kryesore e njerézve tē drejtë éshëtë tē evitojnë tē keqen; ai që do ta ruajë shpirtin e tij mbikqyr rrugën e tij. **18** Përpara shkatërrimit vjen kryelartësia dhe pérpara rrëzimit fryma krenare. **19** Më mirë tē kesh frysë tē pérulur me tē mjerët se sa tē ndash prenë me krenarët. **20** Kush i kushton kujdes Fjalës do tē gjejë tē mirën, dhe kush i beson Zotit éshëtë i lumtur. **21** I urti nga zemra do tē quhet i matur, dhe émbësia e buzëve e shton diturinë. **22** Mendja éshëtë një burim jete pér atë që e zoteron, por budallallékü éshëtë dënimë i

budallenje. 23 Zemra e tē urtit e bēn tē mençur gojēn e tij dhe e shton diturinē e buzëve tē tij. 24 Fjalët e ēmbla janē si një huall mjalti, ēmbëlsi pér shpirtin dhe ilaç pér kockat. 25 Ka një rrugë qé njerit i duket e drejtë, por nē fund ajo tē nxjerr nē udhët e vdekjes. 26 Personi qé lodhet, lodhet pér veten e tij, sepsa goja e tij e nxit. 27 Njeriu i keq kurdis tē kegen dhe mbi buzët e tij ka si një zjarr tē ndezur. 28 Njeriu i çoroditit mbjell grindje dhe ai qé shpif pérçan miqtë mē tē mirë. 29 Njeriu i dhunés e josh shokun e vet dhe e çon nēpér një rrugë jo tē mirë. 30 Kush mbyll sytē pér tē kurdisur gjéra tē kékija, kafshon buzët kur shkakton tē kegen. 31 Flokët e bardha janē një kurorë lavdie; atē e gjejmë nē rrugén e drejtësisé. 32 Kush nuk zemérohet shpejt vlen mē tepér se një luftétar i forté, dhe ai qé e urdhéron frysxn e tij vlen mē tepér se ai qé mposht një qytet. 33 Shorti hidhet qé nē barkun e nénës, por çdo veprim varet nga Zoti.

17 Éshtë mē mirë një copë bukë thatë me paqe se sa një shtëpi plot me kafshë tē vrara me grindje. 2 Shërbëtori qé vepron me urtësi ka pér tē sunduar mbi tē birin qé e turpëron dhe do tē marrë një pjese tē trashëgimisë bashkë me véllezér. 3 Poçi éshtë pér argjendin dhe furra pér arin, por ai qé provon zemrat éshtë Zoti. 4 Njeriu i keq dégjon buzët e liga, gjenjeshtari dégjon gjuhén e çoroditit. 5 Ai qé pérqesh tē varférin fyen Até qé e ka krijuar; ai qé kénéqet me fatkeqésinë e tjetrit nuk do tē mbetet pa u ndéshkuar. 6 Bijtë e bijve janë kurora e pleqve, dhe lavdia e bijve janë etérít e tyre. 7 Budallait nuk i shkon një e folur e burkur, aq mē pak pricnt nuk i shkojnë buzë gjenjeshtare, 8 Një dhuratë éshtë një gur i çmuar nē sytë e atij qé e ka; ngado qé kthehet, ai ia del. 9 Kush mbulon një faj fiton dashuri, por kush i rikthehet pérseri ndan miqtë mē tē mirë. 10 Një qortim depérton mē thellë tē njeriu me mend se sa njéqind goditje te budallai. 11 Njeriu i keq nuk kérkon gjë tjetër veç tē ngrerë krye, prandaj do tē dërgohet kundër tij një lajmëtar mizor. 12 Éshtë mē mirë tē takosh një harushë se cilës i kanë vjedhur kelyshët e vet se sa një budalla nē marrëzinë e tij. 13 E keqja nuk do tē largohet nga shtëpia e atij qé së mirës i përgjigjet me tē kegen. 14 Tē filloss një grindje éshtë sikur t'u çelësh rrugë ujérave; prandaj ndérprite grindjen pérpara se tē acarohet. 15 Ai qé nxjerr tē pafajshém fajtorin dhe ai qé dënon tē drejtin janë qé tē dy tē neveritshém pér Zotin. 16 C'duhet paraaja nē duart e budallait? Mos vallë pér tē blerë dituri, ku ai nuk ka mend fare? 17 Miku tē do nē çdo kohë, por vëllai lind pér ditë tē vështira. 18 Njeriu qé nuk ka mend jep dorën si garanci dhe merr zotime pér tē aférmin e tij. 19 Ai qé do mëkatin i do grindjet, dhe ai qé ngre portén e tij kérkon rrénim. 20 Njeriu zemérshturur nuk gjen asnjë tē mirë, dhe ai qé ka gjuhén e çoroditit bie nē telashe. 21 Atij qé i lind një budalla do t'i vijnë hidhërimë dhe ati i një budallai nuk mund tē ketë gëzim. 22 Një zemér e gëzuar éshtë një ilaç i mirë, por një frysë e dérrumar i than kockat. 23 I pabesi pranon dhurata fshehurazi pér tē prishur rrugët e drejtësisé. 24 Dituria qéndron para atij qé ka mend, por sytë e budallait enden deri nē cepat mē tē largëta tē dheut. 25 Biri budalla éshtë një burim vuajtjesh pér atin e tij dhe hidhërim pér atē qé e ka lindur. 26 Nuk éshtë mirë tē dénhos tē drejtin, as tē godasësh pricnt pér ndershëmérinë e tyre. 27 Kush i mat fjalët e

veta ka dije, dhe kush ka një shpirt tē qetë éshtë njeri i matur. 28 Budallai, edhe kur hesht, konsiderohet i urtë dhe, kur i mban tē mybllura buzët e tij, konsiderohet i zgjur.

18 Kush veçohet kérkon kénéqesinë e tij dhe zemérohet kundër gjithë diturisë së vërtetë. 2 Budallai nuk gjen kénéqesi te maturia, por vetëm nē tē vënët nē dukje tē zemrës së tij. 3 Kur vjen i pabesi vjen edhe përcëmimi dhe bashkë me humbjen e nderit vjen turpi. 4 Fjalët e gojës së një njeriu janë ujëra tē thella; burimi i diturisë éshtë si një rrjedhë uji qé shkon duke gurgulluar. 5 Nuk éshtë mirë tē preferosh tē pabesin, apo tē shkaktosh humbjen e tē drejtit nē gjyq. 6 Buzët e budallait tē çojnë nē grindje, dhe goja e tij kérkon goditje. 7 Goja e budallait éshtë shkâtërrimi i tij dhe buzët e tij janë një lak pér jetën e tij. 8 Fjalët e shpifésit janë si një gjellë shumë e shijshme qé zebret thelli nē zorrë. 9 Edhe ai qé éshtë përtac nē punën e tij éshtë vëlla i planprishësit. 10 Emri i Zotit éshtë një kala e fortë, tek ai turret i drejti dhe gjen siguri. 11 Pasuria e kamësít éshtë qyteti i tij i fortë dhe simbas mendimit tē tij ajo éshtë si një mur i lartë. 12 Përpara shkâtërrimit, zemra e njeriut ngrihet, por para lavdisë vjen pérulësia. 13 Kush jep përgjigje pér një çështje para se ta ketë dégjuar, tregon marrëzinë e tij pér turp tē vet. 14 Fryma e njeriut i jep krahë nē sémundjen e tij, por kush mund ta ngrerë një frysë tē demoralizuar? 15 Zemra e njeriut tē matur fiton dituri, edhe veshi i tē urtëve kérkon diturinë. 16 Dhurata e njeriut i hap rrugën dhe e çon nē prani tē tē mëdhenje. 17 I pari qé mbron çështjen e vet duket sikur ka tē drejtë; por pastaj vjen tjetri dhe e shqyrton. 18 Fati u jep fund grindjeve dhe i ndan tē fuqishmit. 19 Një vëlla i fyer éshtë si një qytet i fortë; dhe grindjet janë si shulat e një kalaje. 20 Njeriu e ngop barkun me frysxn e gojës së tij, ai ngopet me prodhimin e buzëve tē tij. 21 Vdekja dhe jeta janë nën pushtetin e gjuhës; ata qé e duan do tē hanë frysxn e saj. 22 Kush ka gjetur grua ka gjetur një gjë tē mirë dhe ka siguruar një favor nga Zoti. 23 I varfér flet duke u lutur, kurse i pasuri përgjigjet me ashpërsi. 24 Njeriu qé ka shumë miq duhet gjithashtu tē tregohet mik, por éshtë një mik qé éshtë mē i lidhur se një vëlla.

19 Éshtë më i mirë një i varfér qé ecën nē ndershëmérinë e tij se sa ndonjë qé éshtë i çoroditit nga buzët dhe qé éshtë budalla. 2 Përveç kësaj nuk éshtë mirë qé një shpirt tē jetë pa dije; kush ecën me hapa tē shpejta gabon rrugë. 3 Budallalleku i njeriut e bën rrugën e tij tē rrëshqitshme dhe zemra e tij pezmatohet kundër Zotit. 4 Pasuritë sigurojnë një numër tē madh miqsh, por i varféri ndahet nga vet miku i tij. 5 Dëshmitari i rremë nuk do tē mbetet pa u ndéshkuar dhe ai qé thotë gjenjeshtra nuk do tē ketë shpëtim. 6 Të shumtë janë ata qé kérkojnë favorin e pricnt dhe tē gjithë janë miq tē atij qé bën dhurata. 7 Të gjithë véllezér tē varférin eurrejnë atë, aq mē tepér largohen prej tij miqtë e vet. Ai mund t'u shkojë pas me fjalë, por ata nuk gjenden më. 8 Kush fiton mënçuri do vetë jetën e tij dhe ai qé mbetet i matur do tē gjejë tē mirën. 9 Dëshmitari i rremë nuk do tē mbetet pa u ndéshkuar, dhe ai qé thotë gjenjeshtra tē humbasë. 10 Të jetuarit nē kénéqesi nuk i shkon budallait, dhe aq mē pak një shërbëtori tē sundojë mbi pricnt. 11 Mënçuria e bën njeriun tē mos rrëmbehet shpejt

nga zemërimi dhe është në lavdinë e tij t'i kapërcejë fyerjet. **12** Zemërimi i mbretit është si ulërima e një luani, por favori i tij është si vesa mbi bar. **13** Një bir budalla është një fatkeqësi përtë atin, dhe grindjet e vazhdueshme të bashkëshortes së tij janë si një e pikuar e vazhdueshme. **14** Shtëpia dhe pasuritë janë trashëgimi nga etërit, por një bashkëshore e mënçur vjen nga Zoti. **15** Përtacia të bën të biesh në një gjumë të thellë dhe njeriu i plogët do të vuajë nga uria. **16** Kush respektion urdhërimin ruan jetën e tij, por ai që lë pas dore sjelljen e tij ka përtë vdekur. **17** Ai që ka mëshirë përtë varférin i jep hua Zotit, i cili do t'a kthejë ato që i ka dhënë. **18** Ndëshko birin tend sa ka shpresë, por mos u shty deri sa të shkaktosh vdekjen e tij. **19** Njeriu shumë gjaknxejtë duhet të ndëshkohet si pasojë e kësaj, sepse po nuk u ndëshkuai, ai do të bëhet edhe më tepër gjaknxejtë. **20** Dëgjo këshillën dhe prano mësimet, që ti të bëhesh i urtë për kusurin e ditëve të tua. **21** Ka shumë plane në zemrën e njeriut, por vetëm plani i Zotit do të mbetet i pandryshuar. **22** Ajo që déshiron njeriu është mirësia dhe një i varfér vlen më tepër se një gënjeshtar. **23** Frika e Zotit të çon në jetë; kush e ka do të mbetet i ngopur dhe nuk do të preket nga asnjë e keqe. **24** Përtaci e zhystorën e tij në pjetë, por nuk arrin as ta çojë në gojë. **25** Godite tallësinë dhe njeriu i thjeshtë do të bëhet mëndjhollë; qorto atë që ka mend dhe ai do të fitojë dituri. **26** Kush përdor dhunë me të atin dhe dëbon nënën e tij, është një faqenxirë dhe me turp. **27** Biri im, mos dëgjo më mësimet, dhe do të largohesh nga fjalët e diturisë. **28** Dëshmitari i lig tallet me drejtësinë dhe goja e të pabesëve gëlltit padrejtësinë. **29** Ndëshkimet janë përgatitur përtallësit dhe goditjet përtur kurrizin e budallenjeve.

20 Vera është tallëse, pija dehëse është e turbullt dhe kush jepet pas tyre nuk është i urtë. **2** Frika e mbretit është si ulërima e luanit; kush ia nxit zemërimin mëkaton kundër vetë jetës së vet. **3** Është një lavdi përtur njeriu t'u shmanget grindjeve, por çdo budalla përzihet në to. **4** Përtaci nuk lëron përt shkak të të ftohit; përt pasojë do të lypë në kohën e vjeljeve, por nuk do të ketë asgjë. **5** Këshilla në zemrën e njeriut është si uji i thellë, por njeriu me mend do të dijë të mbushë nga ai ujë. **6** Shumë njerëz shpallin mirësinë e tyre; por kush mund të gjejë një njeri besnik? **7** I drejti ecën në ndershëmërini e tij; bijtë e tij do të bekohen pas atij. **8** Një mbret që ulet mbi froni e gjyqit davarit me vështrimin e tij çdo të keqe. **9** Kush mund të thotë: "Pastrova zemrën time, jam i pastruar nga mëkatimi"? **10** Peshimi i dyfishët dhe matja e dyfishët janë që të dyja gjëra të neveritshmë përt Zotit. **11** Edhe fémija me veprimet e tij tregon në se ajo që bën është e pastër dhe e ndershëm. **12** Veshin që dëgjon dhe syrin që sheh i ka bërë që të dy Zoti. **13** Mos e duaj gjumin që të mos varfërohesh; mbajti sytë hapur dhe do të kesh bukë sa të ngopesh. **14** "Është i keq, është i keq", thotë blerësi; por mbasi ai ka ikur, lavdërohet përt blerjen. **15** Ka flori dhe margaritarë të shumtë, por buzët e pasura me dije janë një xhevahir i çmuar. **16** Merr roben e atij që është bërë garant përt një të huaj, dhe mbaje si peng përt gruan e huaj. **17** Buka e nxjerrë me hile është e ëmbël përt njeriun, por pastaj goja e tij do të mbushet me zaje. **18** Planet bëhen të qëndrueshme nga këshilla; prandaj bëje luftën me këshilla të

urta. **19** Ai që shkon poshtë e lart duke përfolur tregon sekretet; prandaj mos u shoqëro me atë që flet tepër. **20** Atij që mallkon të atin dhe të ëmën, llamba do t'i shuhet në terrin më të madh. **21** Trashëgimia e fituar me nxitim në fillim, nuk do të bekohet në fund. **22** Mos thuaj: "Do t'i përgjigjim së keqes me të keqen"; ki shpresë te Zoti dhe ai do të shpëtojë. **23** Peshimi i dyfishët është i neveritshmë përt Zotin dhe peshorja e pasaktë nuk është një gjë e mirë. **24** Hapat e njeriut vijnë nga Zoti; si mund ta njoftohet, pra, njeriu rrugën e vet? **25** Është një kurth përt njeriun të marrë një zotim pa e matur mirë dhe, mbasi ta ketë marrë, të mendohet. **26** Një mbret i urtë i shpartallon njerëzit e këqij dhe kalon mbi ta rrötë. **27** Shpirti i njeriut është llamba e Zotit, që vëzhgontë skutat më të fshehta të zemrës. **28** Mirësia dhe besnikeria ruajnë mbretin; ai e bën të qëndrueshëm froni e tij me anë të mirësise. **29** Lavdia e të rinjve është forca e tyre, njeri i pleqve janë thinjat e tyre. **30** Të rrahuat që lënë plagë të thella e heqin të keqen, ashtu si goditjet që vijnë në pjesën më të brendshme të zorrëve.

21 Zemra e mbretit në duart e Zotit është si rrjedhat e ujit; atë e drejton ngado që do ai. **2** Çdo rrugë e njeriut është e drejtë në sytë e tij, por Zoti i peshon zemrat. **3** Të zbatosh drejtësinë dhe paanësinë është një gjë që i pëlqen Zotit më shumë se fljimi. **4** Sytë krenarë dhe një zemër kryelartë, që janë llamba e të pabesëve, janë mëkat. **5** Synimet e njeriut të kujdeshëm cojnë me siguri në bollék, por ai që ngutet do të bjerë me siguri në varfér. **6** Të përfthosh thesare me një gjuhë gënjeshtare është një kotësi kalimtare e atij që kërkon vdekjen. **7** Dhuna e të pabesëve merr tutje, sepse ata nuk pranojnë të zbatojnë drejtësinë. **8** Rruga e njeriut të fajshëm është dredha-dredha, por njeriu i drejtë vepron ndershëmërisht. **9** Është më mirë të banosh mbi qoshen e një çati se sa në një shtëpi bashkë me një grua grindavece. **10** Shpirti i të pabesit déshiron të keqen; as shoku i tij nuk gjen mëshirë në sytë e tij. **11** Kur tallësi ndëshkohet, i thjeshti bëhet i urtë; por kur i urti mësohet ai fiton dije. **12** I drejti vëren me kujdes shtëpinë e të pabesit dhe përbysë të pabesët, sepse janë të këqij. **13** Kush mbyll veshin ndaj britmës së të varférit, do të bërtasë edhe ai, por nuk do të ketë përgjigje. **14** Një dhuratë që bëhet fshehtas e fashit zemërimin dhe një dhuratë që jepet nën dorë qetëson zemërimin e fortë. **15** Të bësh atë që është e drejtë është një gëzim përt të drejtin, por është një rrënëm përt ata që kryejnë paudhësi. **16** Njeriu që largohet nga rruga e maturisë ka përt të banuar në kuvendin e të vdekurve. **17** Ai që i do qejfet do të jetë në varfér, ai që e do verën dhe vajin nuk do të pasurohet. **18** I pabesi do t'i shërbejë si shpërbirim të drejtët; dhe i paudhi në vend të njerëzve të drejtë. **19** Është më mirë të banosh në një shkretëtirë se sa me një grua grindavece dhe ngacmuese. **20** Në shtëpinë e të urtit ka një thesar të çmuar dhe vaj, por njeriu budalla i bën të gjitha rrush e kumbulla. **21** Kush ndjek drejtësinë dhe dhembshurinë ka përt të gjetur jetën, drejtësinë dhe lavdinë. **22** I urti ngjitet në qytetin e njerëzve të fortë dhe rrëzon forcën në të cilën kishte besim. **23** Kush ruan gojën dhe gjuhën e tij mbron jetën e tij nga fatkeqësitë. **24** Emri i krenarit pa cipë është: "tallës"; ai çdo gjë e bën me një mburje të tepruar. **25** Dëshirat e përtacit e vrashin atë, sepse duart e tij

nuk pranojnë të punojnë. 26 Ai dëshiron me zjarr tèrë ditën, por i drejti dhuron duke mos refuzuar kurrë. 27 Flijimi i të pabesit është gjë e neveritshme, aq më tepër në rast se e ofron me qëllim të keq. 28 Dëshmitari i rrëmë do të vdesë, por njeriu që e dégjon do të mund të flasë gjithnjë. 29 I pabesi e fortëson fytyrën e tij, por njeriu i drejtë e bën të qëndrueshme rrugën e tij. 30 Nuk ka as dituri, as zgjuarësi dhe as këshillë kundër Zotit. 31 Kali është gati pér ditën e betejës, por fitorja i pérket Zotit.

22 Një nam i mirë është më i pëlqyeshém se pasuritë e mëdha, dhe hiri është më i pëlqyeshém se argjendi dhe ari. 2 I pasuri dhe i varféri kanë këtë të përbashkët: të dy i ka bérë Zoti. 3 Njeriu i matur e shikon të keqen dhe fshihet; por njerëzit naivë shkojnë tutje dhe dénohen. 4 Çmimi i përvujtërisë është frika e Zotit, pasuria, lavdia dhejeta. 5 Ferra dhe leqe gjinden në udhën e të çoroditrit; kush kujdeset pér jetën e vet rri larg tyre. 6 Mësoji fëmijës rrugën që duhet të ndjekë, dhe ai nuk do të largohet prej saj edhe kur të plaket. 7 I pasuri sundon mbi të varfërit, dhe huamarrësi është skllav i huadhënësит. 8 Kush mbjell padrejtësi ka pér të korruar telashe dhe shufra e zemërimt tij do të asgjesohet. 9 Njeriu me sy dashamirës do të bekohet, sepse i jep bukë të varfërit. 10 Përzëre tallësin dhe grindjet do të ikin bashkë me të; po, grindjet dhe fyerjet do të pushojnë. 11 Kush e do pastërtinë e zemrës dhe ka hir mbi buzët do ta ketë shok mbretin. 12 Sytë e Zotit ruajnë dijen, por ai i bën të kota fjalët e të pabesit. 13 Përtaci thotë: "Jashtë ka një luan; do të vritem rrugës". 14 Goja e gruas që shkel kurorën është një gropë e thellë; ai që ka zemëruar Zotin do të bjerë në të. 15 Marrëzia lidhet me zemrën e fëmijës, por shufra e korrigjimit do ta largojë prej saj. 16 Ai që shtyp të varférin pér t'u pasuar dhe ai që i jep të pasurit, me siguri do të varfërohet. 17 Vëru veshin dhe dégio fjalët e të urtëve, dhe jepja zemrën dijes sime. 18 sepse pér ty do të jetë e këndshme t'i ruash në intimitetin tênd dhe t'i kesh të gjitha gati mbi buzët e tua. 19 Me qëllim që besimin tênd ta kesh te Zoti, sot të kam mësuar, po, pikërisht ty. 20 A nuk të kam shkruar në të kaluarën aforizma që kanë të bëjnë me këshillimin dhe diturinë, 21 në ményrë që të njohësh sigurinë e fjalëve të së vërtetës, me qëllim që t'u përgjigjesh me fjalë të vërteta atyre që të dérgojnë? 22 Mos e vidih të varférin, sepse është i varfér, dhe mos e shtyp të mjerin te porta, 23 sepse Zoti do të mbrojë çështjen e tyre dhe do t'u heqë jetën atyre që i kanë zhveshur. 24 Mos lidh miqësi me njeriu zemrak dhe mos u shoqëro me njeriu idhnak, 25 që të mos mësosh rrugët e tij dhe të mos gjesh një kurth pér shpirtin tênd. 26 Mos u bëj si ata që japid dorën si garanci, që bëhen garant pér borxhet e të tjerëve. 27 Në goftë se nuk ke asgjë me se të paguash, pse duhet të të heqë shtratin poshtë vetes? 28 Mos e luaj kufirin e vjetër, të vendosur nga etërit e tu. 29 A ke parë një njeri të papërtueshém në punën e tij? Ai do të paraqitet në prani të mbretit dhe nuk do të qëndrojë para njerëzve të humbur.

23 Kur ulesh të hash me një mbret, shiko me kujdes atë që ke pérpara; 2 dhe vër një thikë në grykë, po të jetë se ke oreks të madh. 3 Mos dëshiro gjellët e tij të mrekullueshme, sepse janë një ushqim mashtrues. 4 Mos u lodh pér t'u pasuar,

hiq dorë nga qëllimi yt. 5 A do t'i fiksosh sytë e tu mbi atë që po zhduket? Sepse pasuria me siguri do të vërë fletë si një shqiponjë që fluturon drejt qillit. 6 Mos ha bukën e atij që ka syrin e keq dhe mos dëshiro ushqimet e tij të shijshme; 7 sepse, ashtu si mendon në zemër të tij, ashtu është ai; "Ha dhe pi!", do të thotë, por zemra e tij nuk është me ty. 8 Do të vjellësh kafshatën që ke ngrënë dhe do të harxhosh kot fjalët e tua të émbla. 9 Mos i drejto fjalën budallait, sepse ai do të pérçmojë mençurinë e ligjëratës sate. 10 Mos e luaj kufirin e vjetër dhe mos hyr në arat e jetimëve, 11 sepse Hakmarrësi i tyre është i fuqishëm; ai do të mbrojë çështjen e tyre kundër teje. 12 Kushtoja zemrën tênde mësimeve dhe veshët e tu fjalëve të diturisë. 13 Mos ia kurse korrigjimin fëmijës; edhe sikur ta rrahësh me thupër, ai nuk do të vdesë; 14 do ta rrahësh me thupër, por do të shpëtosh shpirtin e tij nga Sheoli. (**Sheol h7585**) 15 Biri im, në se zemra jote është e urtë, edhe zemra ime do të ngazëllojë; 16 zemra ime do të ngazëllojë, kur buzët e tua do të thonë gjëra të drejta. 17 Zemra jote mos i pastë zili mëkatarët, por vazhdoftë gjithnjë në frikën e Zotit; 18 sepse ka një të ardhme, dhe shpresa jote nuk do të shkatërrohen. 19 Dëgjo, biri im, j i urtë, dhe drejtoje zemrën në rrugën e drejtë. 20 Mos rri me ata që pijnë verë as me grykësit dhe mishngrënësит; 21 sepse pjaneci dhe grykësi do të varfërohen dhe gjumashi do të vishet me lecka. 22 Dëgjo atin tênd që t'ka pjellë dhe mos e pérçmo nënën tênde kur t'ka jetë plakë. 23 Bli t'vérëtë dhe mos e shit, fito dituri, njoburi dhe gjykim. 24 Babai i t' drejtit do të gézohet shumë; kush ka lindur një t' urtë do t'ia ndjejë gézimin. 25 Le të gézohet ati yt dhe nëna jote dhe le të gézohet ajo që t'ka lindur. 26 Biri im, më jep zemrën tênde, dhe sytë e tu gjethsin gézim në rrugët e mia. 27 Sepse prostituta është një gropë e thellë dhe gruaja e tjetërkujt një pus i ngushtë. 28 Edhe ajo rri në pritë si një vjedhës dhe rrit midis njerëzve numrin e atyre që janë jo besnikë. 29 Pér cilin janë "ah-ét", pér cilin "obobo-të"? Pér cilin grindjet, pér cilin vajtimet? Pér cilin plagët pa shkak? Pér cilin sytë e skuqu? 30 Pér ata që ndalen gjatë pranë verës, pér ata që kërkojnë verë të droguar. 31 Mos e shiko verën kur kuqëlon, kur rrëzellen në kupë dhe shkon poshtë aq lehtë! 32 Në fund ajo kafshon si një gjarpër dhe shpon si një kuçedër. 33 Sytë e tu kanë pér të parë gjëra të çuditshme dhe zemra jote do të thotë gjëra të çoroditura. 34 Do të jesh si ai që gjendet në mes të detit, si ai që bie të flerë në majë të direkut të anijes. 35 Do të thuash: "Më kanë rrahu, por nuk më kanë bérë keq; më kanë goditur, por nuk e kam vënë re. Kur të zgjohem, do të kthehem t'i kérkoj përsëri!".

24 Mos i kili njerëzit e këqij dhe mos dëshiro të rrish me ta, 2 sepse zemra e tyre mendon pér grabitje dhe buzët e tyre thonë se do të bëjnë të keqen. 3 Shtëpia ndërtohet me dituri dhe bëhet e qëndrueshme me maturi. 4 Me dijen mbushen dhomat me lloj-lloj të mirash të çmueshme dhe të pëlqyeshme. 5 Njeriu i urtë është plot forcë, dhe njeriu që ka dituri e rrit fuqinë e tij. 6 Sepse me këshilla të urta do të mund të bësh luftën tênde, dhe në numrin e madh të këshilltarëve është fitorja. 7 Dituria është shumë e lartë pér budallanë; ai nuk e hap kurre gojën te porta e qytetit. 8 Kush mendon të bëjë keq do të quhet

mjeshter intrigash. 9 Synimi i pamend eshtë mëkat dhe tallësi eshtë një neveri për njerëzit. 10 Po të mos kesh guxim ditën e fatkeqësisë, forca jote eshtë shumë e pakët. 11 Çliro ata që i tërheqin drejt vdekjes dhe mbajti ata që po i çojnë në thertore. 12 Po të thuash: "Ja, ne nuk e dinim", ai që peshon zemrat a nuk e shikon? Ai që ruan shpirtin tênd nuk e di vallë? Ai do ti' japë secilit simbas veprave të tij. 13 Biri im, ha mjaltin sepse eshtë i mirë; një huall mjalti do të jetë i ëmbël për shijen tënde. 14 Kështu do të jetë njohja e diturisë për shpirtin tênd. Në rast se e gjen, do të ketë një të ardhme dhe shpresë jote nuk do të shkatërrrohet. 15 O i pabesë, mos ngre kurthe kundër banesës së njeriut të drejtë, mos shkatërrro vendin ku ai pushon, 16 sepse i drejti bie shtatë herë dhe ngrihet, kurse të pabesët përmby森 në fatkeqësi. 17 Kur armiku yt bie, mos u gézo; kur eshtë shtrirë për tokë, zemra jote të mos gëzohet, 18 me qëllim që Zoti të mos shikojë dhe të mos i vijë keq, dhe të mos largojë prej tij zemërimin e vet. 19 Mos u zemëro për shkak të atyre që bëjnë të kegen dhe mos i ki smirë të pabesët, 20 sepse nuk do të ketë të ardhme për të keqin; llamba e të pabesëve do të fiket. 21 Biri im, ki frikë nga Zoti dhe nga mbreti; mos u bashko me ata që duan të ndryshojnë; 22 mjerimi i tyre do të vijë papritmas, dhe shkatërrimin e të dy palëve kush e njeh? 23 Edhe këto gjëra janë për të urtit. Nuk eshtë mirë të kesh preferencia personale në gjykim. 24 Ai që i thotë të pabesit: "Tí je i drejtë", do të mallkohet nga popujt dhe kombet do ta nëmin. 25 Por ata që e qortojnë të pabesin do të gjijnë kënaqësi dhe mbi ta do të zbrasin bekimet më të mira. 26 Ai që jep një përgjigje të drejtë jep një të puthur mbi buzët. 27 Vér në vijë punët e tua të jashtme, vér në rregullar e tua dhe pastaj ndërto shtëpinë tênde. 28 Mos déshoma pa arsy e kundër të afërmittënd dhe mos gjenje me buzët e tua. 29 Mos thuaq: "Ashtu si ma béri mua, kështu do t'ia bëj edhe unë; do t'ia kthej simbas sjelljes së tij". 30 Kalova pranë arës së përtacit dhe pranë vreshtit të njeriut që s'ka mend; 31 dhe ja, kudo rriteshin ferrat, ferrishtet e zinin tokën dhe muri prej gurësh ishte shembur. 32 Duke parë këtë, u mendova me kujdes; nga sa pashë nxora një mësim: 33 të flesh pak, të dremitësh pak, të rrish pak me duar në ije për të pushuar; 34 kështu varfëria jote do të vijë si një vjedhës dhe skamja jote si një njeri i armatosur.

25 Edhe këto janë fjalë tê urta tê Salomonit, tê transkriptuara nga njerëzit e Ezequias, mbretit tê Judës. 2 Eshtë lavdi e Perëndisë tê fshehësh një gjë, por eshtë lavdi e mbretërvë ta hetosh atë. 3 Qiejtë për lartësinë e tyre, toka për thellësinë e saj dhe zemra e mbretërvë janë tê panjohshëm. 4 Hiq zgjyrën nga argjendi dhe ka për të dalë një enë për argjendarin. 5 Largo tê pabesin nga prania e mbretit dhe froni i tij do të bëhet i qëndrueshëm në drejtësi. 6 Mos u përlëvdo në prani tê mbretit dhe mos zër vendin e njerëzve të mëdhenj, 7 sepse eshtë më mirë tê thuhet: "Ngjitu këtu lart", se sa të të ulin përparrë princit, që sytë e tu kanë parë. 8 Mos bëj padi me tepër nxitim, sepse në fund nuk do të dish çfarë të bësh, kur i afërmii yt do të të ketë bërë me turp. 9 Diskutoje padinë tênde kundër të afërmittënd, por mos e zbulo sekretin e një tjeteri, 10 me qëllim që ai që të dëgjon tê mos tê tê diskreditojë dhe nami yt tê njolloset përgjithnjë. 11 Një fjalë e thënë në kohën e duhur eshtë si molla tê

arta mbi një enë argjendi. 12 Për një vesh tê bindur, një i urtë që qorton eshtë si një vath i artë, një zbururim prej ari tê kulluar. 13 Një lajmëtar besnik eshtë, për ata që e dërgojnë, si freskia e borës në kohën e korries, sepse ai e freskon shpirtin e zotit të tij. 14 Ai që mburret duke gënijyer se ka bërë një dhuratë eshtë si retë dhe era pa shi. 15 Me durimin i mbushet mendja një princi dhe gjuha e ëmbël thyen kockat. 16 Në rast se gjen mjaltë, ha aq sa të mjafton, me qëllim që të mos dendesh dhe pastaj të vjellësh. 17 Shko rrallë në shtëpinë e të afërmittënd, që ai të mos mërzitet me ty sa të të urrejë. 18 Njeriu që deponon gjenjeshtra kundër të afërmittënd tij eshtë si një topuz, një shpatë dhe një shigjetë e mprehtë. 19 Besimi te një njeri i pabesë ditën e fatkeqësisë eshtë si një dhëmb i thyer dhe një këmbë e ndrydhur. 20 Kush i këndon këngë një zemre tê pikelluar eshtë si ai që heq rrobat e tij në një ditë të ftohtë dhe si uthulla mbi sodën. 21 Në qoftë se armiku yt ka ura, jepi bukë për të ngrënë, dhe në se ka etje, jepi ujë për të pirë, 22 sepse kështu do të grumbullosh thëngjij mbi kokën e tij, dhe Zoti do të të shpërblejë. 23 Era e veriut sjell shiun, dhe gjuha që shpif tinëz e bën ftyrën tê indinjuar. 24 Eshtë më mirë tê banosh në cep tê një çati se sa në një shtëpi bashkë me një grua grindavece. 25 Një lajm i mirë nga një vend i largët eshtë si ujë i freskët për një njeri tê lodhur dhe tê etur. 26 I drejtë që dridhet përparrë tê pabesit eshtë si një burim i turbullt dhe një pus i ndotur. 27 Të hash shumë mjaltë nuk eshtë mirë, dhe të kërkosh lavdinë tênde nuk eshtë lavdi. 28 Njeriu që nuk di tê frenojë zemërimin e tij eshtë si një qytet i shkrehur pa mure.

26 Ashtu si bora nuk i shkon verës as shiu tê korrave, kështu nuk i shkon lavdia budallait. 2 Ashtu si harabeli fluturon andej e këtej dhe dallëndyshja fluturon, kështu mallkimi pa arsy nuk ka efekt. 3 Kamxhiku për kalin, kapistra për gomarin dhe shkopi për kurrizin e budallenjve. 4 Mos iu përgjegj budallait simbas budallallëkut tê tij, që tê mos bëhesh edhe ti si ai. 5 Përgjigjiju budallait simbas budallallëkut tê tij, që ai tê mos mendojë se eshtë i urtë. 6 Kush dérgon një mesazh me anë tê një budallai pret këmbët e tij dhe pi dhunë. 7 Ashtu si këmbët e çalamanit janë pak tê qëndrueshme, kështu eshtë një fjalë e urtë në gojën e budallenjve. 8 Kush i jep lavdi një budallai eshtë si ai që lidh një gur te hobeja. 9 Një fjalë e urtë në gojën e budallenjve eshtë si një gjemb që hyn në dorën e një tê dehuri. 10 Perëndia i madh që ka krijuar tê gjitha gjérat eshtë ai që i jep shpérblimin budallait dhe shkelësve. 11 Ashtu si një qen kthehet në tê vjellat e tij, kështu budallai e përsërit budallallëkun e tij. 12 A ke parë një njeri që e pandhe veten tê urtë? Ka më tepër shpresë për një budalla se sa përt. 13 Përtaci thotë: "Ka një luan në rrugë, ka një luan nëpër rrugë!". 14 Ashtu si lëviz porta në menteshat e saj, kështu sillet përtaci në shtrat tê tij. 15 Përtaci e fut dorën në pjatën e tij, por lodhet edhe ta çojë te goja. 16 Përtaci pandeh se eshtë më i urtë se shtatë persona që japid përgjigje me mend. 17 Kalimtari që përzihet në një grindje që nuk i përket, eshtë si ai që kap nga veshët një qen. 18 Ashtu si një i marrë që gjuan me ura zjarri, me shigjeta dhe me vdekje, 19 kështu eshtë ai që mashton tê afërmint dhe thotë: "E bëra për shaka!". 20 Kur mungojnë drutë, zjarri shuhet; dhe kur nuk

ka një gojë të keqe, grindja merr fund. **21** Ashtu si qymyri jep shpuzën dhe drutë zjarrin, kështu njeriu grindavec i nxit grindjet. **22** Fjalët e gojëkeqit janë si ushqime shumë të shijshme dhe depértojnë deri në thellësi të zorrëve. **23** Buzët e zjarrta dhe zemra e keqe janë si zgjyra të argjendit të vendosura mbi një enë balte. **24** Ai që urren shtiret me buzët e tij, por në zemër të vet përgatit mashtimin. **25** Kur ai flet në ményrë të sjellshme mos i ki besim, sepse ka shtatë gjëra të neveritshmë në zemrë. **26** Edhe sikur urretja e tij të jetë fshehur me tinëzi; ligësia e tij do të dalë hapur në kuvend. **27** Kush hap një gropë do të bjerë brenda dhe kush rrokullis një gur do të bjerë përséri mbi të. **28** Gjuha gënjeshtare urren ata që ka plagosur, dhe goja lajkatare sell shkatërrimin.

27 Mos u mburr me ditën e nesërmë, sepse nuk di atë që mund të sjellë një ditë. **2** Le të të lëvdoj një tjetër dhe jo goja jote, një i huaj dhe jo buzët e tua. **3** Guri peshon dhe rrëra eshtë e rëndë, por zemërimi i budallait peshon më tepër se të dyja bashkë. **4** Tërbimi eshtë mizor dhe zemërimi eshtë i furishëm, por kush mund t'i bëjë ballë xhelozisë? **5** Më mirë një qortim i hapur se një dashuri e fshehur. **6** Besniku janë plagët e një shoku, dhe të rreme të puthurat e një armiku. **7** Kush eshtë i ngopur përcmon huanlin e mjaltit; por për atë që ka urti çdo gjë e hidhur eshtë eëmbël. **8** Si zogu që endet larg folesë së tij, kështu eshtë njeriu që endet larg shtëpisë së tij. **9** Vaji dhe parfumi gjëzojnë zemrën, kështu bënë ëmbëlsia e një shoku me këshillat e tij të përzermërtë. **10** Mos e braktis mikun tênd as mikun e atit tênd dhe mos shko në shtëpinë e vëllait tênd ditën e fatkeqësisë sate; eshtë më mirë një që banon afër se sa një vëlla larg. **11** Biri im, ji i urtë dhe gézo zemrën time, kështu do të mund t'i përgjigjim atij që përflet kundër meje. **12** Njeriu mendjemprejtë e shikon të keqen dhe fshihet, por naivët shkojnë tutje dhe ndëshkohen. **13** Merr rroben e atij që eshtë bërrë garant për një të huaj dhe mbaje si peng për gruan e huaj. **14** Ai që bekon të afërmuin e tij me zë të lartë në mëngjes herët, do t'ia zënë si mallkim. **15** Pikëllimi i vazhdueshëm në një ditë shiu të madh dhe një grua grindavece i ngjasin njera tjetrës. **16** Kush arrin ta përbajë, mban erën dhe zë vajin me dorën e tij të djathtë. **17** Hekuri mpreh hekurin, kështu njeriu mpreh fytyrën e shokut të tij. **18** Kush kujdeset përfikun do të hajë frytin e tij, dhe ai që i shérben zotit të tij do të nderohet. **19** Ashtu si në ujë fytyra pasqyron fytyrën, kështu zemra e njeriut e tregon njeriun. **20** Sheoli dhe Abadoni janë të pangopur, dhe të pangopur janë gjithashtu sytë e njerëzve. (*Sheol h7585*) **21** Pogja eshtë për argjendin dhe furra për arin, kështu njeriu provohet nga lëvdata që merr. **22** Edhe sikur ta shtypje budallanë në një havan bashkë me grurë me dygeçin e tij, budallallëku nuk do të largohej prej tij. **23** Përpiku të njohësh mirë gjendjen e deleve tê tua dhe ki kujdes për kopetë e tua, **24** sepse pasuritë nuk zgjatin pérherë, dhe as një kurorë nuk vazhdon brez pas brezi. **25** Kur merret bari i thatë dhe del bari i njomë dhe mblidhet forazhi i maleve, **26** qengjat do të furnizojnë rrobat e tua, cjojtë çmimin e një are **27** dhe dhitë mjaft qumësht për ushqimin tênd, për ushqimin e shtëpisë sate dhe për të mbajtur shérbëtoret e tua.

28 I pabesi ikën me vrap edhe në se askush nuk e ndjek, por i drejti eshtë i sigurt si një luan. **2** Për shkak të mëkatit të një vendi, shumë janë të parët e tij, por me një njeri me mend që ka dituri qëndrueshmëria e tij vazhdon gjatë. **3** Një i varfër që shtyp tê mjerët eshtë si një shi me shtamba që nuk jep bukë. **4** Ata që braktisin ligjin lëvdojnë tê pabesët; por ata që zbatojnë ligjin i luftojnë ata. **5** Njerëzit e këqij nuk e kuptojnë drejtësinë, por ata që e kërkojnë Zotin kuptojnë çdo gjë. **6** Më i mirë eshtë i varfëri që ecën në ndershëm nga njeriu i paqëndrueshëm që ndjek rrujanë dredha-dredha, edhe kur eshtë i pasur. **7** Kush zbaton ligjin eshtë një bir me mend, por shoku i grykësve turpëron atin e tij. **8** Kush i shton pasuritë e tij me fajde dhe me fitime tê padrejta, i mbledh për atë që i vjen keq për tê varfërit. **9** Në rast se dikush e kthen veshin gjetiu për tê mos dëgjuar ligjin, vetë lutja e tij do të jetë një gjë e neveritshmë. **10** Kush i fut njerëzit e drejtë në një rrujë tê keqe, do të bjerë vetë në gropën e tij; por njerëzit e ndershëm do të trashëgojnë tê mirën. **11** I pasuri mendon se eshtë i matur, por i varfëri që eshtë i zgjuar e kqyr fund e krye. **12** Kur tê drejtë triumfojnë, ka lavdi tê madhe, por kur mbizotërojnë tê pabesët njerëzit fshihen. **13** Kush i fsheh shkeljet e tij nuk do të ketë mbarësi; por ai që i rrëfen dhe i braktis ato, ka për tê fituar mësirë. **14** Lum ai njeri që ka frikë vazhdimisht nga Zoti, por ai që e fortëson zemrën e tij do të bjerë në fatkeqësi. **15** Një i pabesë që sundon mbi një popull të varfëri eshtë si një luan që ulërin dhe një ari i uritur. **16** Një princ pa mend zhvat shumë, por ai që urren fitimin e pandershëm ka për t'i zgjatur ditët e tij. **17** Njeriu mbi tê cilin rëndon një vrasje do tê turret deri në varr; asnjë tê mos e ndihmojë! **18** Ai që ecën me ndershëm do tê shpëtohet, por njeriu i paqëndrueshëm që ndjek rrujanë dredha-dredha do tê rrëzohet befas. **19** Kush punon tokën e tij do tê ketë bukë me bollék, por kush jepet pas kotësive do tê ketë varfëri tê madhe. **20** Njeriu besnik do tê mbushet me bekime, por ai që nxiton tê pasurohet nuk do tê jetë pa faj. **21** Nuk eshtë mirë tê kesh preferencia vetiakë; njeriu kryen mëkat për një copë bukë. **22** Njeriu me sy tê keq déshiron tê pasurohet shpejt, por nuk e kuption se do ta plakosë varfëria. **23** Kush qorton dikë ka për tê gjetur pastaj favor më tê madh se ai që i bën lajka me fjalë. **24** Kush vjedh atin e tij dhe nënën e tij dhe thotë: "Nuk eshtë mëkat", eshtë shok i atij që shkatërron. **25** Kush e ka zemrën tê fryrë nga krenaria nxit grindje, por ai që ka besim te Zoti do tê ketë mbarësi. **26** Kush i beson zemrës së tij eshtë budalla, por ai që ecën me urtësi do tê shpëtojë. **27** Ai që i jep tê varfërit nuk do tê ketë kurrë nevojë, por ai që i mbyll shtëpi e vet do tê ketë shumë mallkime. **28** Kur tê pabesët lartohen, njerëzit fshihen; por kur vdesin, tê drejtët shumohen.

29 Njeriu që fortëson qafën kur qortohet, do tê thyhet papritmas pa tjetër. **2** Kur tê drejtët shumohen, populli gëzohet, por, kur sundon i pabesi, populli rënkon. **3** Njeriu që e do diturinë gëzon tê atin; por ai që shkon me prostitutat shkapaderdh pasurinë e vet. **4** Mbreti e bën tê qëndrueshëm vendin me anë tê drejtësisë, por ai që merr dhurata e çon në shkatërrim. **5** Njeriu që i bën lajka tê afërmuit tê tij shtrin një rjetë mbi hapat e tij. **6** Në mëkatin e një njeriut tê keq ka një lak, por i drejti këndon dhe gëzohet. **7** I drejti interesohet për çështjen e të varfërvë, por i pabesi nuk e kuption këtë

interesim. 8 Tallësit kurdisin trazira në qytet, por njerëzit e urtë e qetësojnë zemërimin. 9 Në rast se një njeri i urtë hyn në grindje me një budalla, dhe budallai zemërohet dhe qesh, nuk ka paqe. 10 Njerëzit gjakatarët urrejnë të ndershmin, por njerëzit e drejtë kërkojnë të mbrojnë jetën e tij. 11 Budallai e shfryt gjithë zemërimin e tij, por i urti e frenon dhe e ul. 12 Në rast se një mbret dëgjoni fjalët gënjeshqare, tërë ministrat e tij bëhen të pabesë. 13 I varfëri dhe shtypësi kanë këtë të përbashkët: Zoti ndriçon sytë e të dy palëve. 14 Mbreti që u siguron drejtësi të varfërvë në të vërtetë do ta ketë froni të vendosur për gjithnjë. 15 Shufra dhe qortimi japid dituri; por fëmija për të cilën nuk kujdeset kurkush e turpëron nënën e vet. 16 Kur shtohen të pabesët shtohen edhe shkeljet, por të drejtët do të shohin shkatërrimin e tyre. 17 Korrigjo birin tënd, ai do të japë rehatinë dhe do t'i sigurojë kënaqësi shpirtit tënd. 18 Kur nuk ka një vizion profetik, populli bëhet i shfrenuar, por lum ai që respekton ligjin. 19 Një shërbëtor nuk ndreget vetëm me fjalë; edhe kur i kuption, nuk bindet. 20 A ke parë një njeri që ngutet në të folur? Ka më tepër shpresat se një budalla se sa te ai. 21 Në se dikush rrit me përkujdesje qysh në fëmijëri shërbëtorin e vet, në fund ai do të dojë të bëhet trashëgimtar i tij. 22 Njeriu zemërak kurdis grindje dhe njeriu idhnak kryen shumë mëkate. 23 Kryelartësia e njeriut e çon poshtë atë, por ai që ka një shpirt të përvuajtur do të ketë lavdi. 24 Kush bëhet ortak me një vjedhës urren jetën e vet. Ai dëgjon betimin, por nuk padit asgjë. 25 Frika e njeriut përbën një lak, por ai që ka besim te Zoti éshtë i siguruar. 26 Të shumtë janë ata që kërkojnë favorin e primit, por drejtësia për çdo njeri vjen nga Zoti. 27 Njeriu jo i drejtë éshtë një neveri pér të drejtët, dhe ai që ecën me ndershshmëri éshtë një neveri pér të pabesët.

30 Fjalët e Agurit, birit të Jahehut; mesazhi profetik që ky njeri shpalli në Ithiel, në Ithiel dhe në Ukal. 2 Po, unë jam më budalla se gjithë të tjerët dhe nuk kam mendje njeriu. 3 Nuk kam mësuar diturinë dhe nuk kam dijen e Shenjtorit. 4 Kush u ngjitet një qillë dhe zbriti prej tij? Kush e ka mbledhur erën në duart e tij? Kush i ka mybillyr ujërati në troben e tij? Kush i ka vendosur të gjithë kufijtë e tokës? Cili éshtë emri i tij dhe emri i të birit, po qe se ti e di? 5 Çdo fjalë e Perëndisë éshtë rafinuar me zjarr. Ai éshtë një mburojë pér atë që gjen strehë tek ai. 6 Mos u shta asgjë fjalëve të tij që të mos tē të qortojë dhe të dalësh gënjeshtar. 7 Unë të kërkova dy gjëra; mos m'i moho para se tē vdes: 8 largo nga unë falsitetin dhe gënjeshtrën; mos më jep as varfëri as pasuri, më ushqë me bukën e nevojshtme, 9 me qëllim që, pasi tē jem ngopur, të mos tē tē mohoj dhe tē them: "Kush éshtë Zoti?", ose, pasi tē jem bëre i varfëri, të mos vjedh dhe tē përdhos emrin e Perëndisë tim. 10 Mos shif kundër shërbëtorit para tē zotit, me qëllim që ai tē mos tē mallkojë dhe ti tē gjendesh fajtor. 11 Ka një kategori njerëzish që mallkojnë atin e tyre dhe nuk bekoinjë nënën e tyre. 12 Ka një kategori njerëzish që e mbajnë veten pér të pastër, por nuk janë të larë nga papastërtia e vet. 13 Ka një kategori njerëzish që i ka sytë shumë kryelartë dhe qepallat krenare. 14 Ka një kategori njerëzish dhëmbët e tē cilëve janë si shpata dhe dhëmballët e tyre janë si thika, pér të gjelltitur të varfërit mbi faqen e dheut dhe nevojarët në mes të njerëzve. 15 Shushunja ka dy bija, që thonë: "Më jep, më jep!". Ka tri gjëra

që nuk ngopen kurrë, madje katër nuk thonë kurrë: "Mjaft!". 16 Sheoli, barku shterp, toka që nuk ngopet me ujë dhe zjarri që nuk thotë kurrë: "Mjaft!". (**Sheol h7585**) 17 Syrin që tallet me babanë dhe nuk pranon me përbuzje t'i bindet nënës, do ta nxjerrin korbat e pérroit, do ta hanë të vegjëlit e shqiponjës. 18 Ka tri gjëra tepër të mrekullueshme pér mua, madje katër, që unë nuk i marr vesh: 19 gjurma e shqiponjës në ajër, gjurma e gjarpërit mbi shkëmb, gjurma e anijes në mes të detit dhe gjurma e burrit me një vajzë. 20 Kjo éshtë sjellja e gruas që ka shkelur kurorën: ha, fshin gojën dhe thotë: "Nuk kam bëre asnjë të keqe!". 21 Tri gjëra e turbullojnë tokën, madje katër janë gjérat që ajo nuk mund tē durojë: 22 një shërbëtor kur bëhet mbret, një budalla që ka bukë me bollék, 23 një grua të uryer që gjen burrë dhe një shërbëtore që i zë vendin zonjës. 24 Ka katër kafshë të vogla mbi tokë, por janë jashtëzakonisht të urta: 25 mizat e dheut, që janë një popull pa forcë, por që e mbledhin ushqimin e tyre në verë; 26 lepujt, që janë një popull i dobët, por që e vendosin banesën e tyre në shkëmbinjë; 27 karkalecat, që nuk kanë mbret, por që shkojnë mbarë në grupe; 28 hardhuca që mund ta zësh me duart, por që gjendet në pallatet e mbretërve. 29 Tri qënie kanë një paraqitje të burkur, madje katër kanë një ecje madhështore; 30 luani, kafsha më e fortë, që nuk zmrapset para askujt, 31 kali i luftës që ecën i ngrëfoshur, cjapi dhe mbreti kur éshtë me ushtrinë e tij. 32 Në rast se ke vepruar si budalla duke lartësuar veten tënde ose të ka shkuan mendja, vëre dorën mbi gojë, 33 sepse, duke rrahuq qumështin prodhohet gjalpi, duke përdredhur hundën del gjak prej saj dhe duke shtrydhur mérinë prej saj del grindja.

31 Fjalë tē mbretit Lemuel, mesazhi profetik me tē cilin e mësoi e éma. 2 Çfarë tē tē them, biri im? Çfarë tē tē them, biri i barkut im? Çfarë tē tē them, bir i zotimeve tē mia? 3 Mos ua jep forcën tënde grave as jetën tënde asaj që shkatërron mbretërit. 4 Nuk u shkon mbretërvë, o Lemuel, nuk u shkon mbretërvë tē pinë verë as princave tē déshirojnë pije dehëse, 5 sepse duke pirë tē mos harrojnë ligjin dhe tē mos shtrembërojnë tē drejtët e tē pikëlluarve. 6 Jepini pije dehëse atij që éshtë duke vdekur dhe verë atij që e ka zemrën tē hidhëruar. 7 Le tē pijë pér tē harruar varfërinë e tij dhe pér tē mos kujtuar më hallet e tij. 8 Hape gojën tënde në favor tē memecit, në mbrojtje tē gjithë atyre që janë lénë pas dore. 9 Hape gojën tënde, gjyko me drejtësi dhe mbro çështjen e tē mjerit dhe tē nevojtarit. 10 Kush do tē gjejë një grua tē fortë dhe tē virtyshme? Vlera e saj éshtë shumë më e madhe nga ajo e margitararëve. 11 Zemra e burrit tē saj ka besim tek ajo, dhe do tē ketë gjithnjë fitime. 12 Ajo i bën tē mira dhe jo tē keqe tērë ditët e jetës së saj. 13 Gjen lesh dhe li dhe punon me gëzim me duart e veta. 14 Ajo u përmgjan anijeve tē tregëtarëve: e sjell ushqimin e saj nga larg. 15 Çohet që me natë pér t'i ndarë ushqimin familjes së saj dhe pér t'u dhënë urchërat e nevojshtme shërbëtoreve tē saj. 16 Ajo shikon një arë dhe e ble; me duart e saj mbjell një vresht. 17 Ngjesh me forcë ijët dhe i bën më tē fortë krahët e saj. 18 E kuption që tregëtia e saj po shkon mbarë dhe llamba e saj e natës nuk i shuhet. 19 Shtrin dorën mbi furkën, pëllëmbat e saj zënë boshtin. 20 I shtrin dorën tē varfërit dhe i jep dorën

nevojtarit. **21** Nuk i trembet borës për familjen e saj, sepse tërë ata të shtëpisë së vet kanë një veshje të dyfishtë. **22** Bën për vete mbulesa si sixhade dhe rrrobat e saj janë prej liri shumë të hollë dhe të purpurta. **23** Burri i saj nderohet te porta, kur ulet bashkë me pleqtë e vendit. **24** Përgatit rroba prej liri dhe i shet, i furnizon me breza tregtarët. **25** Forca dhe nderi janë rrrobat e saj dhe qesh për ditët që do të vijnë. **26** Hap gojën e saj me dituri dhe mbi gjuhën e saj është ligji i mirësisë. **27** Ajo mbikqyr si shkon shtëpia e vet dhe nuk ha bukën e përtacisë. **28** Biftë e saj ngrihen dhe e shpallin fatlume; edhe burri i saj e lëvdon duke thënë: **29** "Shumë bija kanë bërë gjëra të mëdha, por ti i kalon të gjitha ato". **30** Hiri është i rremë dhe bukuria është e kotë, por gruaja që ka frikë nga Zoti është ajo që do të lëvdohet. **31** I jepni frytin e duarve të saj, dhe vet veprat e saj le ta lëvdojnë te portat.

Predikuesi

1 Fjalët e Predikuesit, e birit të Davidit, mbretit të Jeruzalemit. **2** "Kotësi i kotësive", thotë Predikuesi; **3** "Kotësi e kotësive; gjithqëka është kotësi". Çfarë përfitimi ka njeriu nga gjithë mundi i tij, kur mundohet nën rrezet e dielli? **4** Një brez shkon, një brez vjen, por toka mbetet pérjetë. **5** Edhe dielli lind e pastaj perëndon, dhe shpejtohen në drejtëm të vendit nga del përsëri. **6** Era fryn në drejtëm të jugut, pastaj kthehet nga veriu; kthehet dhe rikthehet vazhdimisht dhe bën po ato rrotullime. **7** Gjithë lumenjtë derdhen në det, por deti nuk mbushet kurrë; nga vendi prej të cilët lumenjtë vijnë, aty kthehen, përsëri. **8** Tërë gjérat kërkojnë mund, më tepër nga sa mund të thotë njeriu; syri nuk ngopet kurrë duke parë, po kështu veshi nuk ngopet kurrë duke dëgjuar. **9** Ajo që ka qenë është ajo që do të jetë; ajo që është bërë është ajo që do të bëhet; nuk ka asgjë të re nën diell. **10** A ka diçka për të cilën mund të thuhet: "Shiko, kjo është e re!". Kjo gjë ekzistonte që në shekujt që na kanë pararendur. **11** Nuk mbetet asnjë kujtim nga gjérat e kaluara, dhe kështu nuk do të mbetet asnjë kujtim nga gjérat që do të ndodhin midis atyre që do të vijnë më pas. **12** Unë, Predikuesi, kam qenë mbret i Izraelit në Jeruzalem, **13** dhe kam kërkuar me zemër të zbuloj dhe të hetoj me dituri çdo gjë që ndodh nën qjell; kjo është një punë e rëndë që Perëndia u ka dhënë bijve të njerëzve që ata të lodhen. **14** Unë i kam parë tërë gjérat që bëhen nën diell; dhe ja, të gjitha janë gjëra të kota dhe një kërkim për të kapur erën. **15** Ajo që është e shtrëmbër nuk mund të drejttohet dhe ajo që mungon nuk mund të numërohet. **16** Unë kam folur me zemrën time, duke thënë: "Ja, kam fituar madhështi dhe dituri më të madhe se të gjithë ata që kanë mbretëruar para meje në Jeruzalem dhe zemra ime ka parë shumë dituri dhe njohuri". **17** Dhe ia kushtova zemrën time për të njojtur diturinë si dhe njohjes së marrëzisë dhe budallallékut; dhe kuptova që edhe kjo është një kërkim për të kapur erën. **18** Sepse aty ku ka shumë dituri ka edhe shumë shqetësim dhe kush shton diturinë shton dhembjen.

2 Unë thashë në zemrën time: "Eja tani, dua të të vë në provë me gjëzin, dhe ti do të gjëzosh èndjen". Por ja, edhe kjo është kotësi. **2** Për të qeshurit kam thënë: "Është një marrëzi, dhe për gjëzin: "Kujt i shërben?". **3** Kërkova në zemrën time si ta kënaq trupin tim me verë, duke e nxitur njëkohësisht zemrën time drejt diturisë dhe t'i qepet marrëzisë, deri sa të shoh cila është e mira që bijtë e njerëzve do të duhej të bënin nën qjell tërë ditët e jetës së tyre. **4** Kështu kreva punime të mëdha për vete; ndërtova shtëpi, mbolla vreshta, **5** bëra kopshtë dhe parqe, duke mbjellë drurë frutorë të çdo lloji; **6** ndërtova pellgje për ujin me të cilat të mund të vadis pyllin që të riten drurët. **7** Bleva shërbëtorë dhe shërbëtore dhe u bëra me shërbëtorë që lindën në shtëpi; patë pasuri të mëdha në kope me bagëti të trashë dhe të imët më tepër se ata që kishin qenë para meje në Jeruzalem. **8** Grumbullova për vete edhe argjend, ar dhe pasuritë e mbretërvë dhe të krahinave; gjeta këngëtarë dhe këngëtarë, kënaqësítë e bijve të njerëzve, dhe vegla muzikore të çdo lloji. **9** Kështu u bëra i madh dhe u begatova më tepër se

ata që kishin qenë para meje në Jeruzalem; edhe dituria më mbeti mua. **10** Tërë ato që sytë e mi dëshironin, nuk ua mohova atyre; nuk i refuzova zemrës sime asnjë qejf, sepse zemra ime kënaqjej me çdo punë timen; dhe ky ka qenë shpërbimë për çdo punë të bërë nga unë. **11** Pastaj u ktheva të shikoj tërë veprat që kishin bërë duart e mia dhe mundin tim për t'i kryer; dhe ja, të gjitha ishin kotësi dhe një kërkim për të kapur erën; nuk kishte asnjë përfitim nën diell. **12** Atëherë u ktheva të rrah me mend diturinë, marrëzinë dhe budallallékun. "Çfarë do të bëjë njeriu që do të zërë vendin e mbretit, në mos atë që është bërë?". **13** Pastaj kuptova që dituria ka një epërsi mbi budallallékun, ashtu si drita ka një epërsi mbi errësirén. **14** I urti i ka sytë në kokë, kurse budallai ecën në errësirë; por kuptova gjithashtu që të dyve u është rezervuar i njëjtë fat. **15** Kështu thashë në zemrën time: "Po ai fat që i takon budallait më takon edhe mua". C'përfitum ke se ke qenë më i urtë?". Prandaj thashë në zemrën time: "Edhe kjo është kotësi". **16** Nuk mbetet në fakt asnjë kujtim jetëgjatë si i njeriut të urtë ashtu edhe i njeriut budalla, sepse në ditët e ardhme gjithqëka do të harrohet. Dhe ashtu si vdes budallai, në të njëjtën mënyrë vdes i urti. **17** Prandaj fillova të urej jetën, sepse të gjitha ato që bëhen nën diell më janë bërë të neveritshmë, sepse të gjitha janë kotësi dhe një përpjekje për të kapur erën. **18** Kështu kam urryer çdo mundim që kam kryer nën diell, sepse duhet t'i lë të gjitha atij që do të vijë pas meje. **19** Dhe kush e di në se do të jetë i urtë ose budalla? Sidoqoftë ai do të jetë zot i gjithë punës që kam kryer me mund dhe për të cilën kam përdorur diturinë nën diell. Edhe kjo është kotësi. **20** Kështu arrita të déshpérohem në zemrën time për gjithë mundin që kam bërë nën diell. **21** Sepse këtu ka një njeri që ka punuar me dituri, me zgjuarësi dhe me sukses, por që duhet t'ia lërë trashëgiminë e tij një tetri, që nuk është munduar fare! Edhe kjo është një kotësi dhe një e keqe e madhe. **22** Çfarë i mbetet në të vërtetë njeriut për tërë mundin e tij dhe për shqetësimin e zemrës së tij, me të cilën është munduar nën diell? **23** Tërë ditët e tij nuk janë veçse dhembje dhe puna e tij është e rëndë. Zemra e tij nuk pushon as natën. Edhe kjo është kotësi. **24** Për njeriun nuk ka gjë më të mirë se sa të hajë e të pijë dhe të gjëzohet në mundin e tij, por kam vënë se re edhe kjo vjen nga dora e Perëndisë. **25** Kush mund të hajë ose të gjëzohet më shumë se unë? **26** Sepse Perëndia i jep njeriut që i pëlqen dituri, njohje dhe gjëzin; por mëkatarit i ngarkon detyrën të mbledhë dhe të grumbullojë, për t'ia lënë pastaj të gjitha atij që pëlqehet nga sytë e Perëndisë. Edhe kjo është kotësi dhe përpjekje për të kapur erën.

3 Çdo gjë ka stinën e vet, çdo situatë ka një kohë nën qjell; **2** një kohë për të lindur dhe një kohë për të vdekur, një kohë për të mbjellë dhe një kohë për të shkulur atë që është mbjellë, **3** një kohë për të vrarë dhe një kohë për të shëruar, një kohë për të shembur dhe një kohë për të ndërtuar, **4** një kohë për të qarë dhe një kohë për të qeshur, një kohë për të mbajtur zi dhe një kohë për të hedhur valle, **5** një kohë për të flakur gurët dhe një kohë për të mbledhur gurët, një kohë për të përqafuar dhe një kohë për të mos përqafuar, **6** një kohë për të kërkuar dhe një kohë për të humbur, një kohë për të ruajtur dhe një kohë për

të hedhur tutje, 7 një kohë për të grisur dhe një kohë për të qepur, një kohë për të heshtur dhe një kohë për të folur, 8 një kohë për të dashuruar dhe një kohë për të urreyer, një kohë për luftën dhe një kohë për paqen. 9 Çfarë përfitimi ka ai që punon nga të gjitha gjérat për të cilat mundohet? 10 Pashë punën që Perëndia u jep bije të njerëzve, me qëllim që të mundohen. 11 Ai e ka bërë të bukur çdo gjë në kohën vet; ka vënë madje përfjetësinë në zemrat e tyre, pa i dhënë mundësinë asnjë njeriu të zbulojë veprën që Perëndia ka bërë nga fillimi deri në fund. 12 Kështu kuptova që nuk ka gjë më të mirë se sa të gëzohesh dhe të bësh të mirë sa je gjallë; 13 dhe që çdo njeri që ha, pi dhe gëzon mirëqenie në gjithë mundin e tij, kjo është një dhuratë e Perëndisë. 14 E kuptova që tërë ato që bën Perëndia janë përfjetë; nuk mund t'u shtosh dhe t'u heqësh asgjë; dhe Perëndia vepron kështu me qëllim që njerëzit të kenë frikë prej tij. 15 Ajo që është, ka qenë më parë; dhe ajo që do të vijë ka qenë më parë, dhe Perëndia heton atë që ka kaluar. 16 Kam parë gjithashtu nën diell që në vend të arsyes kishte paudhësi, që në vend të drejtësisë kishte paudhësi. 17 Kështu thashë në zemrën time: "Perëndia do të gjykoj të drejtin dhe të pabesin, sepse ka një kohë të caktuar për çdo gjë dhe për çdo vepër". 18 Thashë në zemrën time: "Përsa u përket kushteve në të cilat ndodhen bijtë e njerëzve, Perëndia i vë në provë, që ata vetë të kuptojnë që janë si kafshë". 19 Në fakt të gjitha ato që u ndodhin bijve të njerëzve u ndodhin kafshëve; të dy palëve u ndodh e njëjtë gjë. Ashtu si vdes njeri, kështu vdes tjetri. Po, të gjithë kanë po atë frymë; dhe njeriu nuk ka asnjë epërsi mbi kafshën, sepse gjithçka është kotësi. 20 Të gjithë shkojnë në po atë vend; të gjithë vijnë nga pluhuri dhe kthehen në pluhur. 21 Kush e di në se fryma e bijve të njerëzve ngjitet lart dhe në se fryma e kafshës zbret poshtë në tokë? 22 Kështu e kuptova që nuk ka gjë më të mirë për njeriun se sa të gëzohet në punën e tij, sepse kjo është pjesa e tij. Kush do ta cojë në fakt të shohë atë që ka për të ndodhur pas tij?

4 Kështu u ktheva dhe mendova për gjithë shtypjen që ndodhin nën diell; dhe ja, lotët e të shtypurve, të cilët nuk kanë njeri që t'i ngushëllojë; nga ana e shtypësve të tyre ishte forca, por as ata nuk kanë njeri që t'i ngushëllojë. 2 Prandaj i konsiderova të vdekurit, ata që tashmë kanë vdekur, më të lumtur se të gjallët që jetojnë akoma; 3 por edhe më i lumtur se njera dhe tetra palë është ai që nuk ka ekzistuar kurrë dhe ende nuk ka parë veprimet e këqija që kryhen nën diell. 4 Pashë gjithashtu që çdo mund dhe çdo sukses në punë njallin smirën njerit kundër tjetrit. Edhe kjo është kotësi dhe një përpjekje për të kapur erën. 5 Budallai rri me duar të kryqezuara dhe ha mishin e vet. 6 Vlen më tepër një grusht me pushim se sa dy grushte, me mundim, duke u përpjekur të kapësh erën. 7 Kam parë edhe një kotësi tjetër nën diell; 8 dikush është krejt vetëm dhe nuk ka as bir as vëlla, megjithatë mundi i tij nuk ka të sosur dhe sytë e tij nuk janë ngopur me pasuri. Por nuk e pyet veten: "Për kë po lodhem dhe e lë veten pa asnjë të mirë"? Edhe kjo është kotësi dhe një mundim i rëndë. 9 Dy vlejnë më mirë se një i vetëm, sepse kanë një shpërbirim të mirë për mundin e tyre. 10 Në fakt në se rrëzohen, njeri ngre tjetrin; por mjerë ai që është vetëm dhe rrëzohet, sepse nuk ka njeri që ta ngrerë! 11 Kështu

gjithashtu në se dy veta flenë bashkë, ata kanë mundësi të ngrohen; por ai që është vetëm si do t'ia bëjë të ngrohet? 12 Në rast se dikush mund të mposhtë atë që është vetëm, dy veta mund t'i rezistojnë; një litar tresh nuk këputet aq shpejt. 13 Është më mirë një i ri i varfër dhe i urtë se sa një mbret plak dhe budalla, që nuk di më të pranojë qortime. 14 Sepse i riu ka dalë nga burgu për të mbretëruar, megjithëse kishte lindur i varfër në mbretërinë e tij. 15 I pashë tërë të gjallët që ecnin nën diell për t'u bashkuar me të riun, që shkon të zërë vendin e tjetrit. 16 Ishte i panumërt gjithë populli, gjithë ata që kishin qenë para tyre. Megjithatë ata që do të vijnë më pas nuk do të janë të kënaqur prej tij! Edhe kjo është kotësi dhe një përpjekje për të kapur erën.

5 Ki kujdes hapat e tua kur shkon te shtëpia e Perëndisë; afrohu për të dégjuar në vend që të ofrosh fljimin e budallenjve, të cilët as nuk dinë që veprojnë keq. 2 Mos u nxito me gojën tënde, dhe zemra jote të mos shpejtohet të thotë asnjë fjalë përpëra Perëndisë, sepse Perëndia është në qjell dhe ti mbi tokë; prandaj fjalët e tua të janë të pakta. 3 Sepse nga punët e shumta vijnë èndrrat, dhe nga fjalët e shumta zëri i budallait. 4 Kur i ke bërë një zotim Perëndisë mos humb kohë ta plotësosh, sepse ai nuk kënaqet me budallenjtë; plotëso zotimin që ke marrë. 5 Më mirë të mos marrësh zotime se sa t'i bësh dhe të mos i plotësosh. 6 Mos lejo që goja jote ta cojë trupin tënd të mëkatojë dhe mos thuaj para lajmëtarit të Perëndisë: "Ka qenë gabim". Pse Perëndia duhet të zemërohej me fjalët e tua dhe të shkatërronte veprën e duarve të tua? 7 Sepse në èndrrat e shumta dhe në fjalët e shumta ka kotësi; por ti ke frikë nga Perëndia. 8 Në rast se në provincë shesh shtypjen e të varfërit dhe shkeljen me dhunë të së drejtës dhe të drejtësisë, mos u habit nga kjo gjë; sepse mbi një pushtet të lartë ndodhet një më i lartë dhe mbi ta disa pushtete akoma më të larta. 9 Toka ofron përfitimitë më të mëdha se çdo gjë tjetër, dhe vetë mbreti shërbehet nga fusha. 10 Kush është i dhënë pas parasë, nuk ngopet kurrë me para, dhe kush dëshiron pasuritë nxjerr përfitimet prej tyre. Edhe kjo është kotësi. 11 Kur rritet pasuria, shtohen edhe ata që e përpjijnë; dhe çfarë përfitimi kanë prej saj pronarët, veç asaj që e shohin me sytë e tyre? 12 I èmbël është gjumi i punonjësit, qoftë edhe kur ha pak ose shumë; por velitja e të pasurit nuk e lë atë të flerë. 13 Është një e keqe tjetër e vajtueshme që kam parë nën diell: pasuritë e ruajtura për pronarin e tyre në dëm të tij. 14 Këto pasuri humbasin për shkak të një pune të keqe, dhe kështu në duart e birit që ka lindur nuk mbetet më asgjë. 15 Ashtu si ka dalë nga barku i nënës, kështu lakuriq do të kthehet për të shkuan si pati ardhur, pa marrë gjë nga mundi i tij që mund ta marrë me vete. 16 Edhe kjo është një e keqe e vajtueshme që duhet të shkojë pikërisht ashtu si ka ardhur; dhe çfarë përfitimi ka se është munduar për erën? 17 Përvëc kësaj ai ha çdo ditë të jetës së tij në errësirë, dhe ka shumë hidhërimë, sémundje dhe telashe. 18 Ja çfarë kuptova: është mirë dhe e përshtatshme për njeriun të hajë, të pijë dhe të gëzojë të mirën e gjithë mundit të tij nën diell, tërë ditët e jetës që Perëndia i jep, sepse kjo është pjesa e tij. 19 Çdo njeriu të cilit Perëndia i jep pasuri dhe të mira dhe të cilit i jep gjithashtu mundësinë t'i gëzojë ato, të marrë pjesën e vet dhe të gëzojë

mundin e tij, kjo eshtë një dhuratë e Perëndisë. 20 Në fakt ai nuk do të kujtojë shumë ditët e jetës së tij, sepse Perëndia i përgjigjet me gëzimin e zemrës së tij.

6 Éshtë një e keqe tjetër që kam parë nën diell dhe që eshtë e përhapur midis njerëzve: 2 dikujt Perëndia i ka dhënë pasuri, të mira dhe lavdi, dhe nuk i mungon asgjë nga gjithë ato që mund të dëshirojë, por Perëndia nuk i jep mundësinë t'i gjozëj, por i gjzon një i huaj. Kjo eshtë kotësi dhe një e keqe e madhe. 3 Në qoftë se dikujt i lindin njëqind bij dhe jeton shumë vite dhe të shumta janë ditët e viteve të tij, por shpirti i tij nuk ngopet me të mira dhe nuk ka as varr unë them se një dëshitim eshtë më i lumtur se ai; 4 sepse ka ardhuar më kot dhe po ikën në terr, dhe emri i tij eshtë mbuluar nga terri. 5 Edhe sikur të mos e ketë parë as njohur diellin, megjithatë ka më shumë pushim se tjetri. 6 Po, edhe sikur të duhej të jetonte dy herë një mijë vjet, por pa mundur të gjozëj të mirat e tij. A nuk mbarojnë të gjitha në po atë vend? 7 Tërë mundi i njeriut eshtë pér gojnë e tij, megjithatë oreksi i tij nuk ngopet kurrrë. 8 Ç'përfitum ka i urti mbi budallanë? Ç'përfitum ka i varféri në rast se di të ecë përpëra njerëzve të gjallë? 9 Éshtë më mirë të shikosh me sy se sa të endesh me dëshirën. Edhe kjo eshtë kotësi dhe një përpjekje pér të kapur erën. 10 Ajo që eshtë, prej kohe eshtë quajtur me emrin e vet dhe dihet se ç'është njeriu, dhe që nuk mund të hahet me atë që eshtë më i fortë se ai. 11 Duke qenë se ka shumë gjëra që e shtojnë kotësinë, çfarë përfitimi ka prej tyre njeriu? 12 Kush e di në fakt ç'është e mirë pér njeriun në këtë jetë, gjatë tërë ditëve të jetës së tij të kotë që ai i kalon si një hije? Kush mund t'i thotë njeriut çfarë ka pér të ndodhur pas tij nën diell?

7 Një emër i mirë pëlqehet më tepër se një vaj i parfumuar, dhe dita e vdekjes eshtë më e mirë se dita e lindjes. 2 Éshtë më mirë të shkosh në një shtëpi ku mbahet zi se sa të shkosh në një shtëpi ku ka festë, sepse ky eshtë fundi i çdo njeriu, dhe kush rron ka pér të vënë mend. 3 Trishtimi eshtë më i mirë nga gazi, sepse përpëra një ftyre të trishtuar zemra bëhet më e mirë. 4 Zemra e të urtit eshtë në shtëpinë ku mbahet zi, por zemra e budallenje eshtë në një shtëpi të gëzuar. 5 Éshtë më mirë pér dikë të dëgjojë qortimin e të urtit se sa të dëgjojë këngën e budallenje, 6 sepse ashu siç eshtë kërcitja e shkurreve nën një tenxhere, kështu eshtë e qeshura e budallait. Edhe kjo eshtë kotësi. 7 Me siguri shtypja e bën të pamend njeriun e urtë, dhe dhurata bën që të humbasë arsyen. 8 Më mirë fundi i një gjëje se fillimi i saj, dhe më mirë ai që ka frymë të durueshmë se ai që ka frymë krenar. 9 Mos u nxito në frymën tënd të zemërohesh, sepse zemërimi gjen strehë në gjë të budallenje. 10 Mos thuaj: "Si eshtë e mundur që ditët e kaluara ishin më të mira nga këto?", sepse nuk eshtë urtësi të bësh një pyjetje të tillë. 11 Dituria eshtë e mirë bashkë me një pasuri dhe u sjell përfitime atyre që shohin diellin. 12 Sepse dituria eshtë një mbrojtje ashtu si eshtë paraaja; por epërsia e diturisë qëndron në këtë; dituria i bën të jetojnë ata që e zotërojnë. 13 Konsideroje veprën e Perëndisë: kush mund të drejtojë atë që ai ka bëre të shtrejmber? 14 Në ditën e bollëkut jì i gëzuar, por në ditën e fatkësisë mendohu thellë. Perëndia ka bëre si njerén

ashtu dhe tjetrën, me qëllim që njeriu të mos zbulojë asgjë nga ato që do të ndodhin pas tij. 15 Pashë gjithçka në ditët e kotësisë sime. Ndodh që i drejtë të vdesë në drejtësinë e vet dhe që i pabesi të jetojë gjatë në ligësinë e tij. 16 Mos ji tepër i drejtë as i urtë jashtë mase. Pse kérkon të shkatërohesh? 17 Mos ji tepër i keq dhe mos u trego budalla. Pse kérkon të vdesësh para kohës sate? 18 Éshtë mirë që ti të kapesh pas késaj gjëje dhe të mos heqësh dorë prej saj, sepse ai që ka frikë Perëndinë do t'u shmanget tërë këtyre gjërvare. 19 Dituria e bën të urtin më të fortë se dhjetë të fuqishëm në një qytet. 20 Nuk ka në fakt asnjë njeri të drejtë mbi tokë që bën të mirën dhe të mos mëkatojë. 21 Përveç kësaj mos u vërt veshin tërë fjalëve që thuhen, që të mos mallkohesh nga shërbëtori yt, 22 sepse zemra jote gjithashtu e di që ti vet i ke mallkuar shumë herë të tjerët. 23 Unë i hetova të gjitha këto gjëra me dituri. Thashë: "Do të bëhem i urtë", por dituria eshtë mjaft larg nga unë. 24 Një gjë që eshtë kaq larg dhe kaq e thellë, kush mund ta gjejë? 25 Atëherë e vura zemrën time të njohë, të hetojë dhe të kërkoijë diturinë dhe shkakun e gjërvave dhe të njohë ligësinë e marrëzisë dhe budallëkun e marrëzisë; 26 dhe gjeta një gjë më të hidhur se vdekja; gruan zemra e së cilës eshtë kurth dhe grackë dhe duart e së cilës janë pranga. Kush i pëlqen Perëndisë i shpëton asaj; por mëkatari do të kapet nga ajo. 27 Ja ajo që gjeta", thotë Predikuesi, "duke i shqyrtuar një pér një gjërat, pér të gjetur shkakun e tyre. 28 Atë që unë po kërkoi ende, por nuk e kam gjetur; një burrë ndër një mijë e gjeta, por një grua në mes gjithë atyre nuk e gjeta. 29 Ja, vetëm këtë gjeta: Perëndia e ka bëré njeriun të drejtë, por njerëzit kanë kërkuar shumë marifete.

8 Kush eshtë si i urti? Kush e njeh interpretimin e sendeve?

Dituria e njeriut bën që të shkëlqejë ftyra e tij dhe e ndryshon ashpërsinë e ftyrës së tij. 2 Unë të jap një këshillë: respektu urdhërin e mbretit pér shkak të betimit të bëré Perëndisë. 3 Mos u nxito të largohesh nga prania e tij dhe mos ngul këmbë në një gjë të keqe, sepse ai bën të gjitha gjërat që i pëlqen. 4 Në fakt fjalë e mbretit eshtë e fuqishme; dhe kush mund t'i thotë: "Çfarë po bën?". 5 Kush respektion urdhërin e tij nuk do të pësojë asnjë të keqe; zemra e njeriut të urtë di në fakt të dallojë kohën dhe gjykimin, 6 sepse pér çdo gjë ka një kohë dhe një gjykim, dhe ligësia e njeriut rëndon shumë mbi të. 7 Sepse ai nuk e di çfarë ka pér të ndodhur; kush në fakt do t'i tregojë si do të venë gjërat? 8 Nuk ka njeri që të ketë pushtet mbi frymën pér ta përbajtj, apo të ketë pushtet mbi ditën e vdekjes. Nuk ka leje në betejë, dhe padrejtësia nuk mund të shpëtójë atë që e kryen. 9 E pashë tërë këtë gjë dhe vura mend pér të gjitha gjërat që bëhen nën diell; ka një kohë kur një njeri sundon mbi një tjetër pér ta démtuar. 10 Pastaj pashë të pabesët që u varrosën, të cilët kishin hyrë dhe kishin dalë nga vendi i shenjtë; edhe ata ishin harruar në qytetin ku kishin bëré këto gjëra. Edhe kjo eshtë kotësi. 11 Sepse vendimi kundër një veprimi të keq nuk zbatohet menjëherë, zemra e bijve të njerëzve eshtë e mbushur nga dëshira pér të bëré të keqen. 12 Edhe në qoftë se mëkatari bën njëqind herë të keqen dhe i zgjat ditët e tij, megjithatë, unë e di që do të kenë të mirën ata që kanë frikë nga Perëndia, që kanë frikë para tij. 13 Por nuk ka të mirë pér të

pabesin, dhe nuk ka pér t'i zgjatur ditét e tij si hija sepse nuk ka frikë pérpara Peréndisë. **14** Éshtë një kotësi që ndodh mbi tokë; ka njerëz tē drejtë që trajtohen ashtu sikur i pérket veprës tē pabesëve, dhe ka té pabesë që trajtohen sikur i pérket veprës tē drejtëve. Kam thënë që edhe kjo éshtë kotësi. **15** Kështu lëvdova harenë, sepse nuk ka gjë më tē mirë pér njeriun nén diell se tē hajë, té pijë dhe tē jetë i gëzuar, sepse kjo i mbetet nég mundin e tij gjatë ditëve tē jetës që Peréndia i ka dhënë nén diell. **16** Kur unë e vura zemrën time tē njohë diturinë dhe tē mendojë pérpjekjet që bëhen mbi tokë (edhe kur dikush nuk i lë tē pushojnë sytë e tij as ditën as natën), **17** atëherë pasqë gjithë veprën e Peréndisë, që njeriu nuk mund tē arrijë tē zbulojë tē gjitha ato që bëhen nén diell sepse, edhe sikur njeriu tē mundohet duke kérkuar, nuk arrin t'i zbulojë; edhe sikur i urti tē thotë që e di, nuk éshtë nég gjendje t'i zbulojë.

9 Kështu unë e mendova gjithë këtë nég zemrën time pér tē kérkuar ta qartësoj; që tē drejtët dhe tē urtët dhe veprat e tyre janë nég duart e Peréndisë. Njeriu nuk njeh as dashurinë as urrejtjen; gjithçka éshtë para tij. **2** Çdo gjë u ndodh nég ményrë tē njellojtë tē gjithëve: i njëjtë fat pret tē drejtin dhe tē pabesin, tē mirin, tē pastrin dhe tē papastrin, atë që ofron flitime dhe atë që nuk i ofron. Si i mìri éshtë edhe mëkatari, dhe ai që betohet si ai që ka frikë tē betohet. **3** Kjo éshtë një e keqe që bëhet nén diell; tē gjithë kanë tē njëjtin fat, dhe përvëc kësaj zemra e bijve tē njerëzve éshtë plot ligësi dhe marrëzia qëndron nég zemrën e tyre pér deri sa jetojnë; pastaj shkojnë tē vdekurit. **4** Pér deri sa njeriu éshtë i bashkuar me gjithë tē gjallët e tjerë ka shpresë, sepse një qen i gjallë vlen më tepër se një luan i ngordhur. **5** Të gjallët nég fakt e dinë se kanë pér tē vdekur, por tē vdekurit nuk dinë asgjë; pér ta nuk ka më asnjë shpërblim, sepse kujtimi i tyre harrohet. **6** Edhe dashuria e tyre, urrejtja e tyre dhe smira e tyre janë zhdukur tashmë, dhe ata nuk do tē kenë asnjë pjesë nég tē gjitha ato që bëhet nén diell. **7** Shko, ha bukën tēnde me gëzim dhe pi verën tēnde me zemër tē gëzuar, sepse Peréndia i ka pëlqyer veprat e tua. **8** Rrobat e tua qofshin tē bardha nég çdo kohë dhe vajë mos mungoftë kurrë mbi kokën tēnde. **9** Gëzoje jetën me gruan që do pér tē gjitha ditët e jetës tēnde tē kotësisë, që ai tē ka dhënë nén diell pér tē gjitha ditët e kotësisë, sepse kjo éshtë pjesa që tē takon nég jetë dhe nég mundin që kryen nén diell. **10** Térë ato që dora jote gjen pér tē bérë, bëj me gjithë forcën tēnde, sepse nég Sheol ku po shkon nuk ka më as punë, as mendim, as njohuri dhe as dituri. (Sheol h7585) **11** Gjithashtu pasqë nén diell që vrapimi nuk fitohet nga ai që éshtë i shpejtë as beteja nga tē fortët; as buka nuk u shkon tē urtëve, as pasuritë njerëzve tē zgjuar, as favori atyre që janë tē shkathët. **12** Sepse njeriu nuk e njeh orën e tij; ashtu si peshqit që kapen nég një rjetë mizore dhe si zogjtë që kapen nég një kurth, kështu bijtë e njerëzve kapen nég kurth nég kohën e fatkeqësisë, kur ajo bie papiritur mbi ta. **13** E pasqë edhe këtë shembull tē diturisë nén diell dhe m'u diku madh. **14** Ishte një qytet i vogël me pak njerëz brenda; një mbret i madh doli kundra, e rrëthoi dhe ndërtoi bastionë tē mëdha. **15** Por gjendej nég tē një njeri i varfér dhe i urtë, i cili me diturinë e tij e shpëtoi qytetin. Megjithatë asnjeri nuk u kujtua pér këtë njeri tē

varfér. **16** Atëherë unë thashë: "Dituria vlen më shumë se forca; por dituria e tē varférit pérbuset dhe fjalët e tij nuk dëgjohen". **17** Fjalët e tē urtëve që thuhen shtruar dëgjohen më mirë se britmat e atij që sundon mbi budallenjtë. **18** Duritia vlen më tepër se armët e luftës, por një mëkatari i vetëm shkatërron një tē mirë tē madhe.

10 Mizat e ngordhura e qelbin vajin e parfumierit; kështu pak marrëzi prish vlerën e diturisë dhe tē lavdisë. **2** Zemra e tē urtit éshtë nég tē djathtë tē tij, por zemra e budallait éshtë nég tē majtë tē tij. **3** Edhe kur budallai ecën rrugës, arsyja i mungon dhe u tregon tē gjithëve se éshtë budalla. **4** Në qoftë se zemrimi i një mbreti ndizet kundër teje, mos e lër vendin tēnd, sepse gjaktohtësia i fashit fyerjet edhe kur janë tē rëndë; **5** Éshtë një e keqe që kam parë nén diell, një gabim që vjen nga ai që qeveris; **6** marrëzia éshtë vënë nég detyra tē larta, ndërsa tē pasurit ulen nég vënde tē ulëta. **7** Kam parë shërbëtorë mbi kuaj dhe princa tē ecin më këmbë si shërbëtorë. **8** Kush çel një gropë mund tē bjerë brënda dhe kush rrézon një mur mund tē kafshohet nga një gjarpër. **9** Kush zhvendos gurë mund tē plagoset dhe kush çan drutë vihet nég rezik. **10** Në qoftë se sépata topitet dhe nuk mprehet, duhet tē përdoret me më tepër forcë; por dituria ka epërsinë t'iia dalë gjithnjë mbarë. **11** Në qoftë se gjarpéri kafshon sepse nuk éshtë magjepsur, magjistari bëhet i kotë. **12** Fjalët e gojës tē tē urtit janë plot hir, por buzët e budallait e shkatërrojnë. **13** Fillimi i ligjëratës së tij éshtë budallallék dhe fundi éshtë marrëzi e dëmshme. **14** Edhe sikur budallai t'i shumojë fjalët e tij, njeriu nuk di se çfarë do tē ndodhë; kush mund t'i thotë çfarë do tē ndodhë pas tij? **15** Lodhja e budallait e rraskapit, sepse ai nuk di as si tē shkojë nég qytet. **16** Mjerë t'i, o vend, mbreti i tē cilët éshtë një fëmijë dhe princat e tij ia shtrojnë që nég mëngjes! **17** Lum t'i, o vend, që ke mbret nga një soj fisnik, dhe princa që hanë nég kohën e duhur pér tē vënë nég vend forcat e tyre dhe jo pér t'u dehur! **18** Pér shkak tē përtacisë trarët e shtëpisë rrëzohen dhe gjerbon pér shkak tē plogështisë së duarve. **19** Një banket shtrohet pér t'u défryer dhe vera i jep gaz jetës, por paraja i përgjigjet çdo nevojtar. **20** Mos mallko mbrettin as me mend dhe mos mallko tē pasurin nég dhomën tēnde tē fjetjes, sepse një zog i qellit mund ta çojë larg zérin tēnd, dhe një zog që fluturon mund ta bëjë tē ditur këtë gjë.

21 Hidh bukën tēnde mbi ujërat, sepse pas shumë kohe do ta gjesh përsëri. **2** Jepu pjesë shtatë, madje edhe tetë vetave, sepse ti nuk e di se çfarë fatkeqësie mund tē tē ndodhë mbi tokë. **3** Në rast se retë janë plot me shi, e derdhin mbi tokë; dhe nég rast se një dru bie nég jug apo nég veri, ai mbetet aty ku bie. **4** Kush e ka mendjen te era nuk ka pér tē mbjellë dhe kush rri e shikon retë nuk ka pér tē korru. **5** Ashtu si ti nuk njeh rrugën e erës dhe ményrën si formohen kockat nég barkun e gruas me barrë, kështu ti nuk e njeh veprën e Peréndisë që bën gjithçka. **6** Mbille farën tēnde nég mëngjes dhe nég mbrëmje mos lër dorën tēnde tē pushojë, sepse ti nuk e di se cili nga tē dy do tē dalë më mirë; ky apo ai, apo do tē janë tē mirë që tē dy. **7** Drita éshtë e ëmbël dhe éshtë diçka e këndshme pér sytë që shohin diellin. **8** Edhe kur një njeri tē jetojë shumë vjet, le t'i

gëzojë të gjitha, por le të mendojë edhe për ditët e territ që do të janë të shumta; të gjitha ato që do të ndodhin janë kotësi. **9** Gëzohu, pra, o i ri, në rini në tende, le të gëzohet zemra jote në ditët e rinisë sate; ndiq edhe rrugët e zemrës sate dhe pamjen e syve të tu, por dije që për të gjitha këto gjëra Perëndia do të të thërrasë në gjyq. **10** Elimino nga zemra jote trishtimin, dhe largo nga trupi yt dhembjen, sepse rinia dhe mituria janë kotësi.

12 Por kujto Krijuesin tënd në ditët e rinisë sate, para se të vijnë ditët e këqija dhe të arrjnë vitet për të cilat ke për të thënë: "Nuk gjej asnjë kënaqësi në to", **2** para se të errësohet dielli, drita, hëna dhe yjet, dhe të kthehen retë pas shiut; **3** në moshën gjatë së cilës rojtarët e shtëpisë dridhen, njerëzit e fortë përkulen, ato që bluajnë nuk punojnë më se kanë mbetur pak, ata që shikojnë nga dritarët errësohen **4** dhe portat mbi rrugë myllen; kur pakësohet zhurma e mokrës, dikush çohet me këngën e një zogu, dhe gjithë bijat e këngës dobësohen; **5** kur dikush ka frikë nga lartësitë dhe nga tmerret e rrugës; kur bajamja lulëzon, karkaleci është një peshë, dhe dëshira pakësohet, sepse njeriu shkon në banesën e tij të përjetshme dhe qaramanët enden rrugëve. **6** Kujto Krijuesin tënd përpara se të këputet kordoni prej argjendi, të thyhet vazoja prej ari, të thyhet shtamba te burimi dhe të bëhet copë-copë çikriku në pus, **7** dhe pluhuri t'i kthehet tokës siç ishte më parë dhe fryma t'i kthehet Perëndisë që e ka dhënë. **8** "Kotësi e kotësive", thotë Predikuesi, "gjithçka është kotësi". **9** Predikuesi, përvçe se ka qenë një i urtë, i ka mësuar gjithash tu popullit dijen dhe ka peshuar, ka këruar dhe ka renditur një numër të madh fjalësh të urta. **10** Predikuesi është përpjekur të gjejë fjalë të këndshme; dhe gjérat e shkruara janë të drejta dhe të vërteta. **11** Fjalët e të urtëve janë si hostenë dhe ato që mbledhin njerëzit e ditur janë si gozhda të ngulura mirë; ato jepen nga një Bari i vetëm. **12** Biri im, ruhu nga çdo gjë që del jashtë kësaj. Shkruhen shumë libra, por nuk mbarohet kurrë kjo punë, dhe studimi i tepërt e lodh trupin. **13** Të dëgjojmë, pra, përfundimin e gjithë ligjëratës: "Ki frikë nga Perëndia dhe respekti urdhërimet e tij, sepse kjo është tërësia e njeriut". **14** Sepse Perëndia do të vëré të gjykohet çdo vepër, edhe çdo gjë që është fshehur, qoftë e mirë apo e keqe.

Kantiku i Kantikëve

1 Kantiku i kantikëve që éshtë i Salomonit. **2** Më puth me tê puthurat e gojës së vet! Sepse dashuria jote éshtë më e mirë se vera. **3** Nga aroma e vajrave tê tua tê këndshme emri yt éshtë një vaj i parfumuar i derdhur; prandaj tê duan vajzat. **4** Tërhiqmë te ti! Ne do tê rendim pas teje! Mbreti më çoi në dhomat e tij. Ne do tê kënaqemi dhe do tê gëzohemi te ti; ne do ta kujtojmë dashurinë tênde më shumë se verën. Kanë tê drejtë që tê duan. **5** Unë jam e zezë por e bukur, o bija tê Jeruzalemit, si çadrat e Kedarit, si perdet e Salomonit. **6** Mos shikoni se jam e zezë, sepse dielli më ka nxirë. Blijtë e nënës sime janë zemëruar me mua; më kanë caktuar tê ruaj vreshtat, por vreshtin tim nuk e kam ruanjtur. **7** Thuamë, o ti që tê dashuron zemra ime, ku e kullot kopenë dhe ku e lë tê pushojë në mesditë. Pse vallë duhet tê jem si një grua e mbuluar me vel pranë kopeve të shokëve tê tu? **8** Në rast se ti nuk e di, o më e bukura e grave, ndiq gjurmët e kopesë dhe kullot kecat e tua pranë çadrave tê barinje. **9** Mikesha ime, ti më ngjan si pela ime midis qerreve të Faraonit. **10** Faqet e tua janë tê bukura me ornamente, dhe qafa jote me qjerdane margaritaresh. **11** Ne do tê bëjmë pér ty gjerdane tê arta me tokëza prej argjendi. **12** Ndërsa mbreti éshtë ulur në tryezë, livanda ime pérhap aromën e saj. **13** Kënaqësia ime éshtë një queskë e vogël mirre; ajo do tê pushojë têrë natén midis gjive tê mia. **14** Kënaqësia ime éshtë pér mua një tufë lulesh alkane në vreshtat e En-gedit. **15** Ti je e bukur, mikja ime, ja, je e bukur! Sytë e tu janë si ato tê pëllumbeshave. **16** Sa i bukur je, i dashuri im, madje dhe i dashurueshëm! Pér më tepér shtrati ynë éshtë blerosh. **17** Trarët e shtëpive tonë janë prej kedri dhe tavanet tonë prej qiparisi.

2 Unë jam trëndafili i Sharonit, zambaku i luginave. **2** Si një zambak midis gjembave, ashtu éshtë mikesha ime midis vajzave. **3** Si një mollë midis pemëve tê pyllit kështu éshtë i dashuri im midis tê rinjve. Kam dëshëruar shumë tê rri në hijen e tij dhe aty jam ulur, fryti i tij ishte i ëmbël në gojën time. **4** Më çoi në shtëpinë e banketit dhe flamuri i tij mbi mua éshtë dashuria. **5** Më mban me pite rrushi, më përtérini me mollë, sepse unë vuaj nga dashuria. **6** Dora e tij e majtë éshtë poshtë kokës sime, dora e tij e djathë më përqafon. **7** Ju përgjërohem, o bija tê Jeruzalemit, pér gazelat dhe sutat fushave, mos e ngacmoni dhe mos e zgjoni dashurin time deri sa kështu t'i pëlqejet. **8** Kush éshtë ajo që vjen nga shkretëtira, si kollona tymi, e parfumuar me mirrë dhe temjan dhe me lloj-lloj pluhurash aromatikë tê tregtarëve? **9** Ja shtrati i Salomonit, rreth tê cilit qëndrojnë gjashtëdhjetë njerëz guximtarë, trima të Izraelit. **10** Të gjithë përdorin shpatën, janë tê rrahuar në çështjen e luftës; secili mban shpatën në ijë pér tmerret e natës. **9** Mbreti Salomon i ka bërë vëtes një lektizë me dru Libani. **10** I ka bërë kolonat e saj prej argjendi, shpinzën e saj prej ari, ndenjësen prej purpuri; pjesa e brendëshme e saj éshtë qendisur me dashuri nga bijat e Jeruzalemit. **11** Dilni, bija tê Sionit, soditni mbretin Salomon me kurorën me tê cilën e ka kurorëzuar e éma, ditën e dasmës së tij, ditën e gëzimit tê zemrës së tij.

dhelprat e vogla që démotjnë vreshtat, sepse vreshtat tona janë në lulëzim. **16** I dashuri im éshtë imi, dhe unë jam e tij; ai e kullot kopenë midis zambakëve. **17** Para se tê fryjë flilli i ditës dhe hijet tê ikin, kthehu, i dashuri im, dhe sillu si një gazelë o një drenushë mbi malet që na ndajnë.

3 Mbi shtratin tim gjatë natës kërkova atë që dashuron zemra ime, e kërkova, por nuk e gjeta. **2** Tani do tê ngrihem dhe do tê shkoj rrotull nëpër qyetet, nëpër rrugët dhe nëpër sheshet do tê kërkoj atë që do zemra ime. E kërkova, por nuk e gjeta. **3** Rojet që sillen nëpër qyetet më takuan. I pyeta ata: "A e patë atë që do zemra ime?". **4** Sapo i kalova, gjeta atë që do zemra ime. E shtrëngova fort dhe nuk kam ndërmend ta braktis deri sa ta çoj në shtëpinë e nënës sime dhe në dhomën e asaj që më ka njizur. **5** Ju përgjërohem, o bija tê Jeruzalemit, pér gazelat dhe sutat e fushave, mos e ngacmoni dhe mos e zgjoni dashurin time deri sa kështu t'i pëlqejet. **6** Kush éshtë ajo që vjen nga shkretëtira, si kollona tymi, e parfumuar me mirrë dhe temjan dhe me lloj-lloj pluhurash aromatikë tê tregtarëve? **7** Ja shtrati i Salomonit, rreth tê cilit qëndrojnë gjashtëdhjetë njerëz guximtarë, trima të Izraelit. **8** Të gjithë përdorin shpatën, janë tê rrahuar në çështjen e luftës; secili mban shpatën në ijë pér tmerret e natës. **9** Mbreti Salomon i ka bërë vëtes një lektizë me dru Libani. **10** I ka bërë kolonat e saj prej argjendi, shpinzën e saj prej ari, ndenjësen prej purpuri; pjesa e brendëshme e saj éshtë qendisur me dashuri nga bijat e Jeruzalemit. **11** Dilni, bija tê Sionit, soditni mbretin Salomon me kurorën me tê cilën e ka kurorëzuar e éma, ditën e dasmës së tij, ditën e gëzimit tê zemrës së tij.

4 Sa e bukur je, o mikja ime, sa e bukur je! Sytë e tu prapa velit tênd janë si ato tê pëllumbeshave; flokët e tu janë si një kope dhish, që kullozin në malin Galaad. **2** Dhëmbét e tua janë si një kope delesh tê qethura, që kthehen nga vendi i larjes; tê gjitha kanë binjakët e tyre dhe asnjë prej tyre nuk éshtë shterpë. **3** Buzët e tua janë si një fije e kuqe flakë, dhe goja jote éshtë e këndshme; tëmthet e tu prapa velit tênd janë si një thelë shege. **4** Qafa jote éshtë si kulla e Davidit, e ndërtuar pér një armëri; mbi tê cilën janë varur një mijë mburoja, tê gjitha mburojat tê njerëzve trima. **5** Të dy sisët e tua janë si dy kaproj tê vegjël, binjake tê gazelave, që kullozin midis zambakëve. **6** Përparrë se flilli i ditës tê ndihet dhe hijet tê ikin, do tê shkoj në malin e mirrës dhe në kodrën e temjanit. **7** Ti je e tëra e bukur, mikja ime, dhe nuk ka në ty asnjë tê metë. **8** Eja me mua nga Libani, o nusja ime, eja me mua nga Libani! Shiko nga maja e Amanas, nga maja e Senirit dhe e Hermonit, nga strofkat e luanëve dhe nga malet e leopardëve. **9** Ti më ke rrëmbyer zemrën, o motra ime, nusja ime; ti më ke rrëmbyer zemrën me një shikim të vetém tê syve tê tu, me një gushore tê vetme tê qafës sate. **10** Sa e kënaqshme éshtë dashuria jote, o motra ime, nusja ime! Sa më e mirë se vera éshtë dashuria jote dhe aroma e vajrave tê tua tê parfumuara éshtë më e këndshme se gjithë aromat! **11** Nusja ime, buzët e tua pikojnë si një huall mjaltë, mjaltë dhe qumësht ka nën gjuhën tênde, dhe aroma e rrobave tê tua éshtë si aroma e Libanit. **12** Motra ime, nusja ime, éshtë një kopsht i myllur, një burim i myllur, gurre e vulosur. **13**

Filizat e tua janë një kopësht shegësh me fryte të zgjedhura me bimë të alkanës me nardo, 14 me nardo dhe kroko, kanellë dhe çinamom, me të gjitha llojet e drurëve të temjanit, të mirrës dhe të aloes, me të gjitha aromat më të mira. 15 Ti je një burim lulishtesh, një pus ujérash të freskëta, rrëkesh që dalin nga Libani. 16 Zgjohu, o veri dhe eja, o jugë; fryj mbi kopshtin tim, dhe aromat e tij të përhapen! Le të hyjë i dashuri im në kopshtin e tij dhe të hajë frytet e zgjedhura!

5 Hyra në kopshtin tim, o motra ime, nusja ime, mblodha mîrrën time me balsamin tim, hëngra huallin tim me mjaltin tim, piva verën time me qumështin tim. Shokë, hani, pini; po, dehuni, o të dashur! 2 Unë flija, por zemra ime përgjonte. Dëgjoj zërbin e të dashurit tim, që troket dhe thotë: "Hapma, motra ime, mikja ime, pëllumbesha ime, e përkryera ime, sepse koka ime është gjithë vesë dhe kaçurrelat e mia gjithë cirka të natës. 3 E hoqa rrobën time, si mund ta vesh përsëri? I lava këmbët, si mund t'i flëllq përsëri? 4 I dashuri im e vuri dorën te vrima e derës, dhe të përbërëndshmet e mia u ngashërryen nga ai. 5 U ngrita për t'i hapur derën të dashurit tim, dhe nga duart e mia pikoi mirra, nga gishtërinjtë e mi mirra e lëngët, që rridhete mbi dorezën e bravës. 6 Ia hapa të dashurit tim, por i dashuri im ishte tërhequr dhe kishte ikur; zemra ime ligshtohej kur ai fliste. E kërkova, por nuk e gjeta; e thirra, por ai nuk m'u përgjigji. 7 Rojet që sillen nëpër qytet më gjetën, më rrahën, më plagosën; rojet e mureve më çorën velin. 8 Unë ju lutem shumë, o bija të Jeruzalemit, në rast se e gjeni të dashurin tim, çfarë do t'i thoni? I thoni se jam e sëmurrë nga dashuria. 9 Çfarë ka më tepër i dashuri yt se një i dashur tjetër, o më e bukurë midis grave? Çfarë ka i dashuri yt më tepër se një i dashur tjetër, përsë përgjërohesh kështu? 10 I dashuri im është i bardhë dhe i kuq, ai dallon ndër dhjetë mijë veta. 11 Koka e tij është ar i kulluar, kaçurelat e flokëve të tij janë rica-rica, të zeza korb. 12 Sytë e tij janë si ato të pëllumbit pranë rrëkeve të ujit, të lara në qumësh, të ngallmuara si një gur i çmuar në një unazë. 13 Faqet e tij janë si një lehe balsami, si lehe barërash aromatike; buzët e tij janë zambakë, që nxjerrin mirra të lëngët. 14 Duart e tij janë unaza ari, të stolisura me gurë të çmuar; barku i tij është i fildisht që shndrit, i mbuluar me safire. 15 Këmbët e tij janë kollona mermeri të mbështetura në themele ari të kulluar. Pamja e tij është si Libani, madhështore si kedrat. 16 Goja e tij është vetë ëmbëlsia; po, ai është tërheqës në çdo pikpamje. Ky është i dashuri im, ky është miku im, o bija të Jeruzalemit.

6 Ku shkoi i dashuri yt, o më e bukurë midis grave? Ku shkoi i dashuri yt, që të mund ta kërkojmë bashkë me ty? 2 I dashuri im zbriti në kopshtin e tij, në lehet e balsamit për të kullotur kopenë në kopshtet dhe për të mbledhur zambakë. 3 Unë jam e të dashurit tim dhe i dashuri im është imi; ai e kullot kopenë midis zambakëve. 4 Mikja ime, ti je e bukur si Tirtsahu, i hijshëm si Jeruzalemi, e tmerrshme si një ushtri me flamuj të shpalosur. 5 Largo nga unë sytë e tu, sepse më turbullojnë. Fllokët e tu janë si një kope dhish, që kullozin mbi malin e Galaadit. 6 Dhëmbët e tua janë si një kope dhensch, që kthehen nga vendi ku lahen; të gjitha kanë binjakë dhe asnjëra prej tyre nuk është shterpe. 7 Tëmthat e tu prapa velit tênd janë si një rriskë shege. 8 Aty ka

gjashtëdhjetë mbretëresha dhe tetëdhjetë konkubina, si dhe vajza pa numërim. 9 Por pëllumbesha ime, e përkryera ime, është e vetme; nëna e ka të vetme, e përzgjedhura e saj që e ka pjellë. Vajzat e kanë parë dhe e kanë shpallur të lume, po, edhe mbretëreshat dhe konkubinat, e kanë lavdëruar. 10 Kush është ajo që shfaqet si agimi, e bukur si hëna, e pastër si dielli, e tmerrshme si një ushtri me flamuj të shpalosur? 11 Unë zbrita në kopshtin e arrave për të parë bimët e blerta të luginës, për të parë në se hardhitë ishin në lulëzim dhe shqët kishin bulëzuar. 12 Nuk e di si, por dëshira ime më vuri mbi qerret e popullit tim fisnik. 13 Kthehu, kthehu, o Shulamite, kthehu, kthehu, që të mund të të admirojmë. Çfarë shikon te Shulamitja? Si një valle me dy grupe?

7 Sa të bukura janë këmbët e tua në këpucë, o bija e princit! Pjesët e rrumbullakta të ijëve të tua janë si stolira, vepër e dorës së një artisti. 2 Kërrhiza jote është një kupë e rrumbullakët, ku nuk mungon kurrë vera aromatike. Barku yt është një tog gruri, i rrëthuar nga zambakë. 3 Dy sisët e tua janë si dy kaproj të vegjel, binjake të gazelave. 4 Qafa jote është si një kullë fildishi, sytë e tu janë si ato të pellgjeve të Heshbonit pranë portës së Bath-Rabimit. Hunda jote është si kulla e Libanit, që shikon në drejtim të Damaskut. 5 Koka jote lartohet mbi ty si Karmeli dhe flokët e kokës sate janë purpur; një mbret u zrob i gërshtetave të tua. 6 Sa e bukur je dhe sa e hijshme je, o e dashura ime, me të gjitha èndjet që siguron! 7 Shtati yt është i njëlojtë me atë të palmës dhe sisët e tua janë si vite. 8 Kam thënë: "Do të ngjitem mbi palmë dhe do të kap degët e saj". Qofshin sisët e tua si vilet e rrushit, aroma e frymës sate si ajo e mollëve, 9 dhe të puthurat e gojës sate si një verë e zgjedhur, që zbret ëmbël për të kënaqur dëshirën time, duke çikur shumë lehtë buzët e atij që fle. 10 Unë jam e të dashurit tim dhe ai më dëshiron. 11 Eja, i dashuri im, le të dalim nëpër fusha, ta kalojmë natën nëpër fshatra! 12 Të çohemi shpejt në mëngjes për të shkuar në vreshtat dhe për të parë në qoftë se vreshti ka lëshuar llastarë, në se kanë çelur lulet e tij dhe në se shqët kanë lulëzuar. Aty do të jap dashurinë time. 13 Madërgonat përhapin aromën e tyre dhe mbi portat tonë ka fryte të zgjedhura të çdo lloji, të freskëta dhe të thata, që i kam ruajtur për ty, i dashuri im.

8 Ah, sikur të ishe ti si një vëllai im, që mënd në gjitë e nënës sime! Duke të gjetur jaشتë do të të puthja, dhe askush nuk do të më përcmonte. 2 Do të të çoja dhe do të fusja në shtëpinë e nënës sime; ti do të më mësoje dhe unë do të të jepja për të pirë verë aromatike, lëng nga shega ime. 3 Dora e tij e majtë qoftë nën kokën time dhe e djaththa e tij më përaqafotë! 4 O bija të Jerzalemit, ju lutem shumë, mos e shqetësoni dhe mos e zgjoni dashurinë time, deri sa kështu t'i pëlqej. 5 Kush është ajo që del nga shkretëtira duke u mbështetur tek i dashuri i saj? Të kam zgjuar nén mollën, ku nëna jote të ka lindur, ku ajo që të ka lindur të ka nxjerrë në dritë. 6 Më vëri si një vulë mbi zemrën tênde, si një vulë mbi krahun tênd; sepse dashuria është e fortë si vdekja, xhelozia është e ashpër si Sheoli. Flakët e saj janë flakë zjarri, një flakë që përvëlon. (**Sheol h7585**) 7 Ujërat e mëdha nuk do të mund ta shuanjë dashurinë, as lumenjtë ta përmbytin.

Në rast se dikush do të jepte tërë pasuritë e shtëpisë së tij në këmbim të dashurisë, do të përbuzej me siguri. **8** Ne kemi një motër të vogël që ende nuk ka sisë; çfarë do të bëjmë për motrën tonë ditën që do të flitet për të? **9** Në qoftë se éshtë një mur, do të ndërtojmë mbi të një pallat prej argjendi; në qoftë se éshtë një portë, do ta forcojmë me dërrasa kedri. **10** Unë jam një mur, dhe sisët e mia janë si nulla; prandaj në sytë e tij jam bëré si ajo që ka gjetur paqen. **11** Salomoni kishte një vresht në Baal-Hamon; ai ua besoi disa rojtarëve, secili prej tyre duhet t'i conte si fryt të tij një mijë sikla argjendi. **12** Vreshiti im, që éshtë imi, ndodhet para meje. Ti, Salomon, mbajti një mijë siklat dhe rojtarët e frytit të tij marrshin dyqind. **13** Ti që banon në kopshte, shokët po dégjojnë zérin tënd; bëj ta dégjoj edhe unë. **14** Eja shpejt, i dashuri im, dhe ngjaji një gazele apo një sute në malet e aromave!

Isaia

1 Vegimi i Isaia, birit tē Amotsit, qē ai pa pēr Judēn dhe Jeruzalemin nē ditēt e Uziahut, tē Jothamit, tē Ashazit dhe tē Ezekias; mbretér tē Judēs; **2** Dégjoni; o qiej; dhe dégio, o tokë, sepse Zoti ka folur: "Kam edukuar fémijé dhe i rrita, ata u rebeluan kundër meje. **3** Kau e njeh tē zotin e tij dhe gomari grazhdin e zotërisé sē tij, por Izraeli nuk ka dije dhe populli im nuk ka mend". **4** Mjerë, komb mëkatar, popull i ngarkuar me paudhësi, racë keqbérësish, bij qē veprojnë nē ménryé tē corodituri! Kanë braktisur Zotin, kanë përcmuar tē Shenjtin e Izraelit, kanë devjuar dhe janë kthyer prapa. **5** Pse doni qē tē goditeni edhe më? Do tē ngrinit krye edhe më tepër. Gjithë koka eshtë e sémurë, gjithë zemra lëngon. **6** Nga tabani i këmbës deri te koka nuk ka asgjë tē shëndoshë; vetëm plagë, vurrata dhe plagë tē hapura, qē nuk janë as pastruar, as lidhur as qetësuar me vaj. **7** Vendì juaj eshtë shkretuar, qytetet tuaja janë djegur nga zjari, tokën tuaj e përpjijnë tē huajtë para syve tuaj; eshtë si një shkretim sikur ta kishin shkatëruar tē huajtë. **8** Kështu bija e Sionit ka mbetur si një karakollë nē një vresht, si një kasolle nē një arë me shalqi, si një qytet i ngujuar. **9** Në qoftë se Zoti i ushtrive nuk do tē na kishte lénë një mbetje tē vogël, do tē ishim si Sodoma, do t'i ngjisnim Gomorrës. **10** Dégjoni fjalën e Zotit, o kërre tē Sodomës, verini veshin ligjt tē Peréndisë tonë, o popull i Gomorrës! **11** "C'më duhet shumica e fljimeve tuaja, thotë Zoti. Jam ngopur nga olokaustet e deshve dhe nga dhjami i kafshëve të majme; gjakun e demave, tē qengjave dhe tē cjepve nuk e pëlqej. **12** Kur vini tē paraqiteni përparrë meje, kush ua ka kërkuar këtë, qē tē shkelni oborret e mia? **13** Mos sillni më blatime tē kota; temjani eshtë neveri pēr mua; nuk mund t'i duroj hénat e reja dhe tē shtunat, thirrjen e asambleve dhe paudhësinë bashkë me mbledhjet e shenjta. **14** Unë i urrej hénat e reja tuaja dhe festat tuaja solemne; janë një barrë pēr mua, jam lodhur duke i duruar. **15** Kur i shtrini duart tuaja, unë i fsheh sytë e mi nga ju; edhe kur i shumoni lutjet tuaja, unë nuk dëgjoj; duart tuaja janë tërë gjak. **16** Lahuni, pastrohuni, largoni nga prania ime ligësinë e veprimeve tuaja, mos bëni më keq. **17** Mësoni tē bëni tē mirën, kërkoni drejtësinë, ndihmoni tē shtypurin, sigurojini drejtësi jetimit, mbroni çështjen e gruas së ve. **18** Ejani, pra, dhe tē diskutojmë bashkë, thotë Zoti, edhe sikur mëkatet tuaja tē ishin tē kuqe flakë, do tē bëhen tē bardha si bora, edhe sikur tē ishin tē kuqe tē purpur, do tē bëhen si leshi. **19** Në rast se jeni tē gatshëm tē bindeni, do tē hani gjérat më tē mira tē vendit; **20** por nē rast se refuzoni dhe rebeloheni, do t'ju përpjijë shpata", sepse goja e Zotit ka folur. **21** Si bëhet qē qyteti besnik eshtë shndërruar nē një prostitutë! Ishte plot ndershëmri, drejtësia qëndronte nē tē, por tani aty banojnë vrasësit. **22** Argjendi yt eshtë bërë zgjyrë, vera jote eshtë holuar me ujë. **23** Princat e tuijanë rebel dhe shokë me hajdutët; tē gjithëve u pëlqejnë dhuratat dhe turren pas shpërblimeve. Nuk i sigurojnë drejtësi jetimit dhe çështja e gruas së ve nuk arrin para tyre. **24** Prandaj Perëndia, Zoti i ushtrive, i Fujishmi i Izraelit thotë: "Po, do tē hakmerrem me kundërshtarët e mi, do tē marr hak me armiqtë e mi. **25** Do ta vë përsëri dorën time mbi

ty, do tē tē pastroj nga zgjyrat e tua si me sodën dhe do tē heq tērë plumbin tênd. **26** Do tē rivendos gjyqtarët e tu siç ishin nē krye dhe këshilltarët e tu siç ishin nē fillim. Mbas kësaj do tē quhesh "qyteti i drejtësisë", "qyteti besnik". **27** Sioni do tē çlirohet me anë tē drejtës dhe ata qē do tē pendohen me anë tē drejtësisë. **28** Por rebelët dhe mëkatarët do tē shkatërrohen së bashku, dhe ata qē braktisin Zotin do tē shfarosen. **29** Atëherë do t'ju vijë turp pēr lisat qē keni dashur dhe do tē skuqeni pēr kopshtet qē keni zgjedhur. **30** Sepse do tē jeni si një lis me gjethje tē fishkura dhe si një kopësht pa ujë. **31** Njeriu i fortë do tē jetë si kallamishtet dhe vepra e tij si një shkëndijë; do tē digjen tē dy bashkë dhe askush nuk do t'i shuajë".

2 Fjala qē Isaia, bir i Amotsit, pati si vegim lidhur me Judën dhe Jeruzalemin. **2** Në ditët e fundit do tē vij qē mali ku ndodhet shtëpia e Zotit do tē vendoset në majën e maleve dhe do tē ngritet mbi disa kodra, dhe këtu do tē vershojnë tērë komet. **3** Shumë popuj do tē vijnë duke thënë: "Ejani, tē ngjitemi nē malin e Zotit, nē shtëpinë e Peréndisë tē Jakobit; ai do tē na mësojë rrugët e tij dhe ne do tē ecim nē shtigjet e tij". Sepse nga Sioni do tē dalë ligj i dha nga Jeruzalemi fjala e Zotit. **4** Ai do tē sigurojë drejtësi midis kombeve dhe do tē qortojë shumë popuj. Do t'i farkëtøjnë shpatat e tyre duke i kthyer nē plugje dhe heshtat e tyre nē drapinj; një komb nuk ka pēr tē ngritur shpatën kundër një kombi tjetër dhe nuk do tē mësojnë më luftën. **5** O shtëpi e Jakobit, ejani dhe tē ecim nē dritën e Zotit! **6** Sepse ti, o Zot, ke braktisur popullin tênd, shtëpinë e Jakobit, sepse janë plot me praktika lindore, ushtrojnë magjinë si Filistejtë, lidhin aleanca me bijtë e tē huajve. **7** Vendì i tyre eshtë plot me argjend dhe me ar dhe thesaret e tyre nuk kanë fund; vendì i tyre eshtë plot me kuaj dhe qerret e tyre s'kanë tē sosur. **8** Vendì i tyre eshtë plot me idhuj; bien përmbyt përparrë veprës së vetë duarve tē tyre, përparrë atyre gjëravë qē kanë bërë gishtat e tyre. **9** Prandaj njeriu i zakonshëm përulet dhe njeriu i shquar ulet, por ti nuk i fal. **10** Hyr nē shkëmb dhe fshihu nē pluhurin përparrë tmerrit tē Zotit dhe përparrë shkëlqimit tē madhërisë së tij. **11** Vështrimi krenar i njeriut do tē ulet dhe krenaria e vdekatarëve do tē përulet; vetëm Zoti do tē lartësohet atë ditë. **12** Sepse dita e Zotit tē ushtrive do tē vijë kundër çdo gjëje krenare dhe kryelartë dhe kundër çdo gjëje qē ngritet, për ta ulur, **13** kundër gjithë kdravë tē Libanit, tē lartë dhe tē ngritur, dhe kundër tē gjitha lisave tē Bashanit, **14** kundër tē gjitha maleve tē larta dhe kodrave tē larta; **15** kundër çdo kulle shumë tē lartë dhe kundër çdo muri tē fortifikuar, **16** kundër gjithë anijeve tē Tarshishit dhe kundër tē gjitha gjëravë tē këndshme. **17** Kryelartësia e njeriut do tē ulet dhe krenaria e njerëzve tē shquar do tē përulet; vetëm Zoti do tē lartësohet atë ditë. **18** Idhujit do tē hiqen plotësish. **19** Njerëzit do tē hyjnë nē shpellat e shkëmbinjve dhe nē guvat e tokës përparrë tmerrit tē Zotit dhe shkëlqimit tē madhërisë së tij, kur do tē ngritet pēr ta bërë tokën tē dridhet. **20** Në këtë ditë njerëzit do t'ua hedhin minjve dë lakurique tē natës idhujt e tyre prej argjendi dhe idhujt e tyre prej ari, qē i kanë prodhuar pēr t'i adhuruar, **21** pēr t'u futur nē tē çarat e shkëmbinjve dhe nē greminat e krepare para tmerrit tē Zotit dhe shkëlqimit tē madhërisë së tij, kur do tē ngritet pēr ta

bërë tokën të dridhet. 22 Mos kini më besim te njeri, në flegrat e të cilat nuk ka veç se një frysë; si mund të mbështetesh te ai?

3 Ja, Perëndia, Zoti i ushtrive, éshëtë duke i hequr Jeruzalemit dhe Judës çdo mbështetje dhe përkrahje, çdo mbështetje me bukë dhe çdo mbështetje me ujë; 2 trimin dhe luftëtarin, gjyqtarin dhe profetin, falltarin dhe plakun, 3 komandanit e një pesëdhjetësheje dhe parinë, këshilltarin, eksperthin në artet magjike dhe yshësin e shkathët. 4 Do t'u jap atyre djem si princa dhe fémijë do t'i sundojnë. 5 Populli do t' jetë i shtypur, njeri nga tjetri, dhe secili nga i afërmë i tij; fémija do t' jetë i pasjellshëm me plakun, njeriu i keq me njeriu e nderuar. 6 Dikush do t' kapë vëllanë e vet në shtëpinë e atit të tij dhe do t'i thotë: "Ti ke një mantel, bëhu i pari ynë dhe kujdesu për këtë shkatërrim". 7 Por atë ditë ai do t' deklarojë solemnisht duke thënë: "Unë nuk do t'i lidh plagët tuaja, sepse në shtëpinë time nuk ka as bukë as mantel; mos më vini të parë të popullit". 8 Në fakt Jeruzalemi dridhet dhe Juda po bie, sepse gjuha e tyre dhe veprat e tyre janë kundër Zotit, për të provokuar zemërimin e vështrimit të madhërisë së tij. 9 Anësia e tyre me personat dëshmon kundër tyre, ata vënë në dukje mëkatin e tyre si Sodoma dhe nuk e fshehin. Mjerë ata, sepse i bëjnë keq vetes së tyre. 10 I thoni t' drejtit se do t'i dalë mirë, sepse do t' hajë frytin e veprave të tij. 11 Mjerë i pabesi! Do t'i bjerë mbi kokë fatkeqësia, sepse do t'i jepet ajo që duart e tij kanë përgatitur. 12 Shtypësit e popullit tim janë fémijë, dhe gratë sundojnë mbi të. O populli im, ata që të udhëheqin të cojnë jashtë rruge dhe shkatërrojnë shtegun që ti përshtkon. 13 Zoti paraqitet për të paditur dhe zë vend për të gjykuar popujt. 14 Zoti hyn në gjyq me pleqtë e popullit të tij dhe me pricant e tij: "Jeni ju që e keni përpipë vreshtin; trupat pa jetë të varfërve ndodhen në shtëpitë tuaja. 15 Çfarë të drejte keni të merrni nëpër këmbë popullin tim dhe të shtypni fytyrën e të varfërve?", thotë Perëndia, Zoti i ushtrive. 16 Zoti thotë akoma: "Me qenë se vajzat e Sionit janë fodulle dhe ecin qafëpërpjjetë dhe me vështrime provokuese, duke ecur me hapa të vogla dhe duke bërë të tringjellojnë unazat që mbajnë të këmbët e tyre, 17 Zoti do të godasë me zgjebë majën e kokës së vajzave të Sionit dhe Zoti do të nxjerrë në shesh turpet e tyre". 18 Atë ditë Zoti do të hedjë stolinë e unazave të kyçeve të këmbës, diejëtë e vegjël dhe hënëzat, 19 vathët, byzylykët dhe velot, 20 callmat, zinxhirët e vegjël të këmbët, rrypat e brezit, enët e parfumeve dhe hajmalitë, 21 unazat, xhevahiret për hundë, 22 rrobat përfestë, mantelet e vogla, shallët dhe çantat e vogla, 23 pasqyrat, këmishëzat, kapuçët dhe robëdëshambrët. 24 Dhe do të ndodhë që në vend të parfumit të ketë kalbësira, në vend të brezit një litar, në vend të kaçurelave shogësi, në vend të një veshjeje të kushtueshme një thes i ngushtë, një damkë zjarri në vend të bukurisë. 25 Njerëzit e tu do të bien nga shpata, dhe trimat e tu në betejë. 26 Portat e saj do të vajtojnë dhe do të mbajnë zì: e dëshpëruar ajo do të ulet përtokë.

4 Po atë ditë shtatë gra do të kapin një burrë dhe do t'i thonë: "Ne do të hamë bukën tonë dhe do të vishemi me rrobat tonë; vetëm na lër të mbajmë emrin tênd, për të hequr turpin tonë". 2 Po atë ditë filizi i Zotit do t' jetë gjithë shkëlqim dhe

lavdi, dhe fryti i tokës do t' jetë krenaria dhe zbukurimi i të shpëtarve të Izraelit. 3 Dhe ka për të ndodhur që ata që do të kenë mbetur në Sion dhe ai që do t' mbijetojë në Jeruzalem do t' quhet i shenjtë, domethënë kushdo që në Jeruzalem figuron i shkruar ndër të gjallët. 4 Kur Zoti të ketë larë shëmtirat e bijave të Sionit dhe të ketë zhdukur gjakun nga mesi i Jeruzalemit me frysëm e drejtësisë dhe me frysëm e shfarosjes, 5 atëherë Zoti do të krijojë mbi çdo banesë të malit Sion dhe në kuendet e tij një re tymi gjatë ditës dhe një shkëlqim zjarri flakërues gjatë natës, sepse mbi tërë lavdinë do t' ketë një mbrojtje. 6 Dhe do t' ketë një çadër që do t' shërbejë për të bërë hije kundër të nxehit të ditës, si dhe për të shërbyer si strehë dhe mbrojtje kundër furtunës dhe shiut.

5 Dua të këndoj për të dashurin tim një kantik të mikut tim lidhur me vreshtin e tij. I dashuri im kishte një vresht mbi një kodrinë shumë pjellorre. 2 E rrethoi me një gardh, hoqi gurët, mbollor hardhi të cilësisë më të mirë, ndërtoi në mes një kullë dhe bëri një trokull. Ai priste që të prodhonte rrush të mirë, kurse prodhoi rrush të egër. 3 Kështu, pra, o banorë të Jeruzalemit dhe njerëz të Judës, gjykon midis meje dhe vreshtit tim. 4 Çfarë mund t'i kisha bërë vreshtit tim që nuk ia kam bërë? Pse, ndërsa unë prisja të më jepete rrush të mirë, ajo më dha rrush të egër? 5 Por tani do t'ju njoftoj atë që gatitem të bëj me vreshtin tim: do ta heq gardhin dhe do ta përpiphet krejt, do të shemb murin e tij dhe atë do ta shkelin. 6 Do ta katandis në një shkretëtirë: as nuk do ta krasit as nuk do ta punoj me shatë, por do t' mbijnë ferra dhe gjemba; dhe do t' urdhëroj retë që të mos bjerë shi, fare. 7 Vreshti i Zotit të ushtrive éshëtë shtëpia e Izraelit, dhe njerëzit e Judës janë mbëltesa e kënaqësisë së tij. Ai priste ndershmëri, dhe ja, gjakderdhje, priste drejtësi dhe ja, britma ankthi. 8 Mjerë ata që i shtronjë shtëpisë një shtëpi tjetër, që bashkojnë një arë me një arë tjetër, deri sa të mos ketë më vend, dhe kështu të mbeten të vëtmuar për të banuar në mes të vendit. 9 Në veshët e mi Zoti i ushtrive éshëtë betuar: "Në të vërtetë shumë shtëpi do të shkretohen, shtëpi të bukura dhe të mëdha do të mbeten pa banorë". 10 Sepse dhijetë jugerë vresht do të prodhojnë vetëm një batë dhe një Homer fare do të prodhojë vetëm një efa. 11 Mjerë ata që ngrihen herët në mëngjes për t'u turur pas pijeve dehëse dhe vonohen deri në mbrëmje sa të flakërohen nga vera! 12 Në banketet e tyre ka qeste, harpa, dajre, fyell dhe verë, por ata nuk i kushtojnë kujdes veprës së Zotit dhe nuk marrin parasysh atë që ai ka bërë me duart e tij. 13 Prandaj populli im shkon në robëri për mungesë njohurie, fisnikeria e tij vdes nga uria dhe turma e tij do të digjet nga etja. 14 Prandaj Sheoli ka zmadhuar gojën e tij dhe e ka hapur gojën e tij jashtë mase, dhe në të do të zgresin lavdia e tij, turma e tij, zhurma e tij dhe ai që feston në të. (Sheol h7585) 15 Njeriu i zakonshëm do të përulet, njeriu i rëndësishëm do të ulet dhe sytë e krenarëve do të përulet. 16 Por Zoti i ushtrive do të jetë lartësuar në gjyq, dhe Perëndia i shenjtë do të tregohet i shenjtë në drejtësi. 17 Atëherë qengjat do t' kullozin si në kullotat e tyre dhe të huajtë do të përpjijnë arat e shkretuara të të pasurve. 18 Mjerë ata që tërheqin padrjetësinë me litarët e falsitët dhe mëkatin si me litarët e qerres, 19 dhe thonë: "Le ta bëjë shpejt, le ta kryejë veprën e tij, që të mund ta shohim. Le të afrohet dhe të kryhet

plani i të Shenjtit të Izraelit që të mund ta shohim". 20 Mjerë ata që e quajnë të mirë të keqen dhe të keqe të mirën, që ndërrojnë terrin në dritë dhe dritën në terr, që ndërrojnë hidhësirën në émbëlsi dhe émbëlsinë në hidhësi! 21 Mjerë ata që janë të urtë në sytë e tyre dhe të zgjuar para vvetves! 22 Mjerë kampionëve në pirjen e verës dhe të shkathtëve në pérzierjen e pijeve dehëse, 23 që e nxjerrin të pafajshëm njeriun e keq pér një dhuratë dhe ia mohojnë të drejtit të drejtën e tij! 24 Prandaj, ashu si një gjuhë zjarri përpin kallamishtet dhe flaka konsumon kashtën, kështu rrënja e tyre do të hiqet si një kalbësirë dhe lulja e tyre do të hiqet si të ishte pluhur, sepse kanë hedhur poshtë ligjin e Zotit të ushtrive dhe kanë pérçmuar fjalën e të Shenjtit të Izraelit. 25 Për këtë zemërimi i Zotit është ndezur kundër popullit të tij; ai ka shtrirë dorën e vet kundër tij dhe e ka goditur; kështu malet u drodhën dhe kufomat e tyre rrinë si mbeturina në mes të rrujëve; megjithëkëtë zemërimi i tij nuk është qetësuar dhe dora e tij rri e shtrirë. 26 Ai do të ngrerë një flamur pér kombet e largëta dhe do t'u fërshëllejë nga skajet e tokës; dhe ja, ato do të vijnë shpejt dhe menjëherë. 27 Asnjë prej tyre nuk do të jetë i lodhur ose do të lëkundet, asnjë nuk ka pér të dremitur ose pér të fjetur; brezi i ijëve të tyre nuk do të zgjidhet, nuk do të këputet gjalma e këpucëve të tyre. 28 Shigjetat e tyre janë me majë dhe tèrë harqet e tyre janë të nderura; thundrat e kuajve të tyre do të duken si gurë dhe rrotat e qerreve të tyre si një shakullimë. 29 Vrumbullima e tyre do të jetë si ajo e një luani: do të vrumbullojnë si luani të vegjël, po, do të vrumbullojnë, do ta zënë gjahun dhe do ta çojnë në një vend të sigurt dhe askush nuk do t'u heqë. 30 Atë ditë do të ulërijnë kundër Judës ashu si ulërin deti; po të shikosh vendin, ja errësira dhe ankthi, dhe drita do të errësohet nga retë.

6 Në vitin e vdekjes së mbretit Uziah, unë pashë Zotin të ulur mbi një fron të ngritur dhe të lartë, dhe cepat e mantelit të tij mbushnin tempullin. 2 Mbi të ishin serafinët; secili prej tyre kishte gjashtë krahë: me dy mbulonte fytyrën, me dy të tjerë këmbët dhe me dy fluturonte. 3 Njeri i bërtiste tjetrit dhe i thoshte: "I Shenjtë, i shenjtë, i shenjtë është Zoti i ushtrive. Térë toka është plot me lavdinë e tij". 4 Shtalkat e portës u tronditën nga zéri i atij që bërtiste, ndërsa tempulli po mbushej me tym. 5 Atëherë unë thashë: "I mjeri unë! Unë jam i humbur, sepse jam një njeri me buzë të papastrë dhe banjo në mes të një populli me buzë të papastrë; megjithatë sytë e mi kanë parë Mbretin, Zotin e ushtrive". 6 Atëherë një nga serafinët fluturoi drejt meje, duke mbajtur në dorë një urë zjarri, që kishte marrë me mashë nga altari. 7 Me të ai preku gojën time dhe tha: "Ja, kjo preku buzët e tua, paudhësia jote hiqet dhe mëkati yt shlyhet". 8 Pastaj dëgjova zérin e Zotit që thoshte: "Kë të dërgoj dhe kush do të shkoj pér ne?". Unë u përgjigja: "Ja ku jam, dërgomë mua!". 9 Atëherë ai tha: "Shko dhe i thuaj këtij populli: Dëgjoni, pra, por pa kuptuar, shikoni, pra, por pa dalluar. 10 Bëje të pandieshme zemrën e këtij populli, ngurtëso veshët e tij dhe mylli sytë e tij që të mos shikojë me sytë e tij, të mos dëgjojë me veshët e tij dhe të mos kuptojë me zemrën e tij, dhe kështudo të kthehet dhe të jet shëruar". 11 Unë thashë: "Deri kur, o Zot?". Ai u përgjigji: "Deri sa qytetet të shkatërrohen dhe

të jenë pa banorë, shtëpitë të mos kenë njeri dhe vendi të jetë i shkretuar dhe i pikëlluar, 12 dhe deri sa Zoti të ketë larguar njerëzinë dhe të jetë një braktisje e madhe në mes të vendit. 13 Do të mbetet akoma një e dhjeta e popullsisë, por edhe kjo do të shkatërrohet; por ashu si bafrës dhe lisit, kur priten u mbetet cungu, kështu një brez i shenjtë do të jetë trungu i tij".

7 Ndodhi në ditët e Ashazit, birit të Jothamit, birit të Uziahut, mbret i Judës, që Retsini, mbret i Sirisë dhe Pekahu, bir i Remaliahut, mbret i Izraelit, dolën pér luftë kundër Jeruzalemit, por nuk arriti ta shqipte në dorë. 2 Prandaj ia referuan shtëpisë së Davidit duke thënë: "Sirët kanë ngritur kampin e tyre në Efraim". Kështu zemra e Ashazit dhe zemra e popullit të tij u drodhën, ashu si dridhen drurët e pyllit nga era. 3 Atëherë Zoti i tha Isaia: "Dil pérpara Ashazit, ti dhe biri yt Shear-Jashubi, në skajin e kanalit të hauzit të sipërm në rrujën e arës së larësit, 4 dhe thuaji: Shiko të rrish i qetë, mos ki frikë dhe zemra jote të mos ligështohet pér shkak të këtyre dy mbeturinave të urës së zjarrit që nxjerr tym, pér zemërimin e zjarrtë të Retsinit dhe të Sirisë, dhe të birit të Remaliahut. 5 Sepse Siria, Efraimi dhe i biri i Remaliahut kanë menduar të kékija kundër teje, duke thënë: 6 "Të dalim kundër Judës, ta temerojmë, të hapim një të çarë në muret e saj dhe të vendosim si mbret në mesin e saj të birin e Tabeeilit". 7 Kështu thotë Zoti, Zoti: "Kjo nuk ka pér të ardhur, nuk ka pér të ndodhur, 8 sepse kryeqytyti i Sirisë është Damasku dhe i pari i Damaskut është Retsini. Brënda gjashtëdhjetë e pesë vjetve Efraimi do të bëhet copë-copë dhe nuk do të jetë më popull. 9 Kryeqytyti i Efraimit është Samaria dhe i pari i Samarisë është i biri i Remaliahut. Po të mos besoni, me siguri nuk do të bëhem i qëndrueshëm". 10 Zoti i foli përsëri Ashazit dhe i tha: 11 "Kërkoi një shenjë pér vete Zoti, Perëndisë tênd; kërkova ose në thellësitet ose në lartësitet". (Sheol h7585) 12 Por Ashazi u përgjigji: "Unë nuk do të kérkoj asgjë, nuk dua të tundoj Zotin". 13 Atëherë Isaia tha: "Dëgjoni tani, o shtëpi e Davidit! Mos është, vallë, një gjë e vogël pér ju të lodhësh njerëzit, që doni të lodhni edhe Perëndinë tim? 14 Prandaj vet Zoti do t'ju japë një shenjë: Ja, e virgjera do të mbetet me barrë dhe do të lindë një fémijë të cilin do ta quajë Emanuel. 15 Ai do të hajë ajkë dhe mjaltë deri sa të mësojë të hedhë poshtë të keqen dhe të zgjedhë të mirën. 16 Por para se fémija të mësojë të hedhë poshtë të keqen dhe të zgjedhë të mirën, vendi të cilin ti e druan pér shkak të dy mbretërvë të tij do të braktiset. 17 Zoti do të sjellë mbretin e Asirisë mbi ty, mbi popullin tênd dhe mbi shtëpinë e atit tênd ditë që nuk kanë ardhur që kur Efraimi u nda nga Juda. 18 Atë ditë do të ndodhë që Zoti do t'u fërshëllejë mizave që ndodhen në skajet e lumenjve të Egjiptit dhe blejtëve që ndodhen në vendin e Asirisë. 19 Ato do të vijnë dhe të vendosen në luginat e shkretuara, në të çarat e krepare, mbi të gjitha gëmushët me gjembëa dhe mbi të gjitha kullatat. 20 Atë ditë Zoti me një brisk të marrë hua përtej Lumit, domethënë me mbretin e Asirisë, dë të rrugajë kokën dhe qimet e këmbëvë, si edhe mjekrën. 21 Atë ditë do të ndodhë që dikush do të mbajë një lopë të re dhe dy dele, 22 dhe pér shkak të bollëkut të qumështit që do t'i jepin, ai do të hajë ajkë, sepse ajkë dhe mjaltë kanë pér të ngrënë të gjithë ata që kanë

mbijetuar dhe janë lënë në mes të vendit. **23** Atë ditë qđo vend ku mund të kishte një mijë hardhi me një vlerë prej një mijë siklash argjendi do të bëhet pre e ferrave dhe e gjembave. **24** Do të hyhet në to me shigjetë dhe me hark, sepse téré vendi do të jetë i mbuluar nga ferra dhe gjemba. **25** Dhe mbi të gjitha kodrat qđ u çelën me shatë nuk do të kalohet më nga frika e ferrave dhe gjembave; do të janë një vend ku do të dërgohen qetë dhe qđ do të shkelet nga dhente”.

8 Zoti më tha: “Merr një rrassë të madhe dhe shkruaj mbi të me shkronda të zakonshme: “Maher-Shalal-Hash-Baz”. **2** Atéherë mora me vete pér të dëshmuar si dëshmitarë të besuar, priftin Uria dhe Zakarian, birin e Jaberekiahut. **3** U bashkova gjithashut me profeteshën dhe kjo mbeti shtatzénë dhe lindi një djale. Atéherë Zoti më tha: “Quaje Maher-Shalal-Hash-Baz; **4** sepse para se fëmija të dijë të thotë: “Ati im”, o “Nëna ime”, pasuritë e Damaskut dhe plaçka e Samarias do të çohen para mbretit të Asirisë”. **5** Zoti më foli akoma dhe më tha: **6** “Me qenë se ky popull ka përcimuar ujërat e Siloeut qđ rjedhin èmbël dhe kënaqet pér shkak të Retsinit dhe të birit të Remaliahut, **7** prandaj ja, Zoti do të bëjë qđ mbi ta të vërshojnë ujërat e Lumin, të fuqishme dhe të bollshme, domethënë mbreti i Asirisë dhe téré lavdia e tij; do të ngrihet mbi të gjitha kanalet e tij dhe do të vërshojë nga të gjitha brigjet e tij. **8** Do të kalojë nëpërimes Judës, do të vërshojë dhe do të kalojë përtej deri sa të arrije te qafa dhe krahët e tij të shpalosur do të mbulojnë téré hapësirën e vendit tënd, o Emanuel. **9** Bashkohuni, pra, madje me vruл, o popuj, por do të bëheni copë-copë, dëgjoni, o ju mbarë vënde të largëta. Ngjeshuni, pra, por do të bëheni copë-copë; ngjeshuni, pra, por do të bëheni copë-copë. **10** Bëni, pra, plane, por do të dalin bosh. Thoni një fjalë, por ajo nuk do të realizohet, sepse Peréndia éshët me ne”. **11** Sepse kështu më ka folur Zoti me dorë të fuqishme dhe më ka lajmëruar të mos eci nëpër rrugën e këtij populli, duke thënë: **12** “Mos quani përbetim të gjitha ato qđ ky popull i quan përbetim, mos kini frikë nga ajo qđ ai druan dhe mos u trembni. **13** Zotin e ushtrive, atë duhet të shenjtëroni. Ai të jetë frika juaj, tmerri juaj”. **14** Ai do të jetë një shenjtërore, por edhe një gur pengese, një shkëmb pengimi pér të dy shtëpitë e Izraelit, një lak dhe një kurth pér banorët e Jeruzalemit. **15** Midis tyre shumë persona do të pengohen, do të bien, do të bëhen copë, do të mbeten në lak dhe do të kapen. **16** “Mbille këtë dëshmi, vulose këtë ligj midis dishevupjve të mi”. **17** Unë pres Zotin, qđ fsheh fytyrën e tij në shtëpinë e Jakobit, dhe kam shpresë tek ai. **18** Ja, unë dhe bijtë qđ Zoti më ka dhënë jemi shenja dhe një parashikues në Izrael nga ana e Zotit të ushtrive, qđ banon në malin Sion. **19** Në rast se ju thuhet: “Këshillohuni me mediumet dhe me magjistarët, qđ murmurit dhe përsphëritin, përgjigjuni: “A nuk duhet një popull të konsultojë Peréndinë e tij? A duhet, vallë, t'u drejtoshet të vdekurve pér llogari të të gjallëve?”. **20** Përbahuni ligjt dhe dëshmisë! Në rast se një popull nuk flet në këtë ményrë, kjo do të thotë se ai nuk ka dritë. **21** Ai do të sillet nëpër vendin e tij i raskapitur dhe i uritur; dhe kur të jetë i uritur do të pezmatohet dhe do të mallkojë mbretin e tij dhe Peréndinë e tij. Do ta kthejë shikimin lart, **22** pastaj do ta kthejë drejt tokës, dhe ja fatkeqësi,

errësirë, terr plot me ankth, dhe do të shtyhet në terrin më të dëndur.

9 aaa see Por errësira nuk do të zgjasë gjithnjë mbi atë qđ tani éshët në ankth. Ashtu si në të kalarén ai mbuloi me turp vendin e Zabulonit dhe vendin e Neftalit, kështu në të ardhmen do ta mbulojë **2** aaa see Populli qđ ecte në terr pa një dritë të madhe; mbi ata qđ banonin në vendin e hijes së vdekjes doli një dritë. **3** aaa see Ti e ke rritur kombin, ke shtuar gëzimin e tyre; ata gëzohen para teje ashtu si gëzohet dikush në korje dhe ashtu si gëzohet kur ndahet plaçka e lufthës. **4** aaa see Sepse ti ke thyer zgjedhën qđ rëndonte mbi të, shkopin mbi kurrizin e tij dhe shufrën e atij qđ e shtypte, si në ditën e Madianit. **5** aaa see Sepse qđ këpucë luftëtarë në përlleshje dhe qđ mantel i rrëkëlyer në gjak, do të caktotohet të digjet dhe do të jetë eshkë zjarri. **6** aaa see Sepse na ka lindur një fëmijë, një djale në éshët dhënë. Mbi supet e tij do të mbështetet perandoria dhe do të quhet Këshilltar i admirueshëm, Peréndi i fuqishëm, Atë i përjetshëm, Princ i paqes. **7** aaa see Nuk do të ketë të sosur rritja e perandorisë së tij dhe paqja mbi froni e Davidit dhe në mbretërinë e tij, pér ta vendosur pa u tundur dhe pér ta përforçuar me anë të mënçurisë dhe të drejtësisë, tani dhe përjetë. Këtë ka pér të bëré zelli i Zotit të ushtrive. **8** aaa see Zoti ka dérguar një fjalë kundër Jakobit dhe ajo ka rënë mbi Izraelin. **9** aaa see Térë populli do ta njohë, Efraimi dhe banorët e Samarias, qđ në kryelartësinë e tyre dhe arrogancën e zemrës së tyre thonë: **10** aaa see “Tullat kanë rënë, por do ta rindërtojmë me gurë të latuar; fitqët e Egjiptit janë prerë, por ne do t'i zëvendësojmë me kedra”. **11** aaa see Pér këtë Zoti do të nxisë kundër tij kundërshtarët e Retsinit dhe do të nxisë armiqtë e tij: **12** aaa see Sirët nga lindja, Filistejtë nga perëndimi, qđ do ta hanë Izraelin gojëhapur. Megjithékëtë zemërimi i tij nuk qetësitet dhe dora e tij mbetet e shtrirë. **13** aaa see Megjithatë populli nuk kthehet tek ai qđ e godet dhe nuk kérkon Zotin e ushtrive. **14** aaa see Prandaj Zoti do t'i presë Izraelit kokë dhe bisht, degë palme dhe xunkth brenda një dite të vetme. **15** aaa see Plaku dhe njeriu nga parësia janë koka; dhe profeti qđ u mëson të tjerëve gjenjeshtra éshët bishti. **16** aaa see Ata qđ udhëheqin këtë popull e bëjnë të shkojë në rrugë të gabuar, dhe ata qđ udhëheqen prej tyre i përpjijnë. **17** aaa see Prandaj Zoti nuk do të kënaqet me të rinxjtë e tij dhe as do t'i vijë keq pér jetimët e tij dhe gratë e veja të tij, sepse të gjithë janë hipokritë dhe të çordodit, dhe qđ gojë thotë marrëzira. Megjithë téré këto gjëra zemërimi i tij nuk qetësitet dhe dora e tij mbetet e shtrirë. **18** aaa see Sepse ligësia djeg si një zjarr, qđ përpin ferra dhe gjemba dhe flakéron në pjesën e dendur të pylit, qđ ngrihet lart si një shtyllë tymi. **19** aaa see Pér shkak të zemërimit të Zotit të ushtrive vendi digjet dhe populli éshët si eshkë pér zjarrin; askuqt nuk i vjen keq pér vëllanë e vet. **20** aaa see Képutet nga e djathta, por uria vazhdon; gëlltitet nga e majta, por pa u ngopur; secili përpin mishin e krahut të vet. **21** aaa see Manasi përpin Efraimin, dhe Efraimi Manasin; dhe tok janë kundër Judës. Megjithékëtë zemërimi i tij nuk qetësitet dhe dora e tij mbetet e shtrirë.

10 Mjerë ata që nxjerrin dekrete tē padrejta dhe ata që vazhdojnë tē hartojnë vendime tē padrejta, 2 pēr t'u mohuar drejtēsinē tē mjerëve, pēr t'u mohuar tē drejtēn tē varférve tē popullit tim, dhe pēr t'i bérē gratē e veja pre tē tyre dhe jetimēt plaçkē tē tyre. 3 Çfaré do tē bénī ditén e ndéshkimit dhe tē shkatērimit qē do tē vijē nga larg? Te kush do tē ikni pēr tē kérkuar ndihmē dhe kujt do t'ia lini pasurinē tuaj? 4 Atyre nuk do t'u mbetet tjetér veç se tē pérkulen midis robérve ose tē bien midis tē vraréve. Megjithékétē zemérimi i tij nuk qetësohet dhe dora e tij mbetet e shtriré. 5 Mjerë Asiria, shufra e zemérimit tim, nē duart e sē cilés ndodhet shkop i indinjatés sime! 6 Uné do ta dérgoj kundér një kombi tē pabesë dhe kundér popullit tē zemérimit tim. Do ta urdhéroq qē ta plaçkité, ta zhveshē dhe ta shkelé si baltén e rrugevē. 7 Por ajo mendon ndryshe dhe nē zemér tē vet ka plane tē tjera, por déshiron tē shkatērrój dhe tē shfarosë një numér tē madh kombesh. 8 Né fakt thot: "Princat e mi nuk janë tē gjithë mbretér? 9 A nuk éshtë Kalno si Karkemishi? A nuk éshtë Hamathi si Arpadi? A nuk éshtë Samaria si Damasku? 10 Ashtu siç ka arritut dora ime mbretëritë e idhjuje, shémbellýrat e għħendura tē tē cilieve ishin mē tē shumta se ato tē Jeruzalem dhe tē Samarias, 11 ashtu si béra me Samarian dhe me idhjuje saj, a nuk do tē veproj edhe nē Jeruzalem dhe me idhjuje tij?". 12 Por do tē ndodhē qē, kur Zoti tē ketē mbaruar tērē veprén e tij nē malin Sion dhe nē Jeruzalem, ai do tē thot: "Uné do tē dénoj frytin e mēndjemadħésisé sē zemrés sē mbretit tē Asirisé dhe lavdiné e sye tē tij krenaré". 13 Né fakt ai thot: "E béra me forcén e dorés sime dhe me dituriné time, sepse jam i zgħjar; lèviza kufijtē e popuvje, plaċka thesaret e tyre dhe si njé njeri i fuqishém shfuqizova ata qē rrinin mbi froni. 14 Dora imka għejtu si njé fole pasuritē e popuvje; ashtu si dikush mbledd vezet ē braktisura, késhtu uné grumbullova tērē dheun dhe nuk pati asnieri qē tē lèviz krahét, apo tē hapéq sqepin dhe tē pingēroj". 15 Mos vallé sépata lèvdohet me atē qē pret me tē ose mburret sharra me atē qē e pérdror? Ashtu si shufra tē duhej tē drejtonte atē qē e ngre, apo shkop tē mund tē ngrīhej a thua se nuk éshtë prej druri! 16 Prandaj Peréndia, Zoti i usħtrive, do tē dérgoj lig-ħeftu minn midis radħevé tē tyre mē tē fuqishme, dhe nē vend tē lavdiśs sē tij ai do tē ndezz njé zjarr, si flakēt e njé zjarr. 17 Késhtu drita e Izraelit do tē bēhet njé zjarr dhe i Shenji tij njé flaké, qē do tē flakēroj dhe do tē pērpjieg ferrat dhe gjemba tħrenda njé dite tē vettme. 18 Ai do tē konsumojé lavdiné e pyllit tē tij dhe tē fushës pjellorre tē tij nga shpirti deri te trupi; do tē jeté si njé i sémuré qē lig-ħeshtoħet. 19 Pjesa tjetrē e druréve tē pyllit tē tij do tē katandiset nē njé numér aq tē vogēl qē edhe njé fémijé mund t'i numérōj. 20 Atē dité do tē ndodhē qē pjesa qē mbetet e Izraelit dhe ata qē kané shpētuar nga shtépia e Jakobit nuk do tē mbéshteten mē mbi atē qē i godiste, por do tē mbéshteten nē tē vērteté mbi Zötin, tē Shenjin tē Izraelit. 21 Njé mbetje, mbetja e Jakobit, do t'i kthehet Zötin tē fuqishém. 22 Sepse, edhe sikur populli yt, o Izrael, tē ishte si rera e detit, vetäm njé mbetje e tij do tē kthehet; shfarosja e dekretuar do ta bējē drejtēsinē tē vērshoġġ. 23 Né fakt Zoti, Zoti i usħtrive, do tē kryejé shfarosjen e dekretuar nē mes tē tē gjithé dheut. 24 Prandaj késhtu thot Zoti, Zoti i usħtrive: "O populli im, qē banon nē Sion, mos ki frikē nga Asiri, qē tē rreh me shufér dhe ngre kundér teje shkopin e tij, ashtu si béri Egjipti. 25 Sepse edhe pak kohē dhe indinjata do tē marré fund, ndērsa zemérmi im do tē drejtōħet pēr shkatērrimin e tyre. 26 Zoti i usħtrive do tē ngrejé kundér tij kamxikun, ashtu siç e goditi Madianin te shkēmbi i Horebit; dhe ashtu si shtriu shkopin e tij mbi det, késhtu do ta ngreré akoma ashtu si béri nē Egjipt. 27 Atē dité do tē ndodhē qē barra e tij do tē hiqet nga kurriżi dhe zgħedha e tij nga qafa jote; zgħedha do tē shkatērrohet nga vajosj e vajti". 28 Ai arrin nē Ajath, e kapercen Migronin dhe i lē ngarkesén e tij nē Mikmash. 29 Kapercenjē vendkalimin, fushojnē nē Geba; Ramahu dridħet, Gibeahu i Saulit ka ikur. 30 Qo zérin tēnd, o bija e Galimit! Kij kujdes, o Laish! E mjera Anathoth! 31 Madmenahu ka ikur, banorêt e Gebimit kérkojnē njé strehé. 32 Megħiżhatē do tē qéndrojé sot nē Nob, duke tundur grushtin kundér malit tē bijes sē Sionit, kodrēs sē Jeruzalem. 33 Ja, Zoti, Zoti i usħtrive, do t'i kúpsew degħet me dhuné tē tmerrħħme; mē tē lartat do tē priten; mē krenarēt do tē ulen. 34 Ai do tē rrēzojē me səpaté pjesën mē tē dendur tē pyllit dhe Libani do tē bjeré nēn goditjet e tē Fuqishmit.

11 Pastaj njiż degħez do tē dalé nga trungu i Isaias dhe njé filiz do tē mbijé nra rrenjiet e tij. 2 Fryma e Zötit do tē pushoġi mbi tē; fryma e diturisé dhe e zgħuarisési, fryma e kēshellés dhe e fuqisé, fryma e njoburisé dhe e frikés tē Zötit. 3 I dashuri i tij do tē qéndrojé nē frikēn nga Zoti, nuk do tē għixxojqie nha pamja, nuk do tē jaġi vendime sipas fjal-żeu qē thuhen, 4 por do t'i għixxoj tē varférít me drejtēsi dhe do tē marré vendime tē drejta pēr njerézit e pérulur tē vendit. Do ta godasé vendin me shufrin e gojjs sē tij dhe me frymien e bużżev tē tij do ta bējē tē vdesé tē pabesin. 5 Drejtēsia do tē jetē brezi i ījew tē tij dhe besnikeria brezi i anġeva tē tij. 6 Ujku do tē banojé bashkē me qengjin dhe leopardi do tē rrijié me kecين; viċċi, luani i vogēl dha bagħertia e majmūr do tē rrinnej bashkē dhe do tē udh-ħeġiġen nja fémijé. 7 Lopa do tē kulloxs bashkē me arushen, tē vegħejiet e tyre do tē rrinnej bashkē, dhe luani do tē usħqehet me kashté si kau. 8 Foshnja e gjirit do tē lozē mbi vrimien e gjarpērit dha fémija e zvjerdhur do tē vērō dorën e tij nē ġerdhen e nēpärkés. 9 Nuk do tē bēhet asnjie e keqe, asnjie shkatērrim mbi tērē malin tim tē shenjtie, sepse vendi do tē mbusħet me njoburin e Zötit, ashtu si ujeràt mbulojnē detin. 10 Atē dité do tē ndodhē qē rrenja e Isaias do tē ngrihet si njé flamur pēr popujt; komet do ta kérkojnē dhe vendi i preħjes sē tij do tē jetē i lavdishém. 11 Po atē dité do tē ndodhē qē Zoti do tē shtrijé dorën e tij pēr heré tē dytē pēr tē shpenguar mbetjen e popullit tē tij qē shpētō nga Asiria dha nja Egjipti, nga Pathrosi dha Etiopia, nga Elami, nga Shinari, nga Hamathi dha nja isħuji e detit. 12 Ai do tē ngreré flamurin pēr komet, do tē mbledħ tē dēbuarit e Izraelit dha do tē grumbullojja ataq qē u shpērnan dha nja tħalli. 13 Smira e Efraim do tē zhuket dha kundersħtarét e Judēs do tē asgħesohen; Efraimi nuk do ta ketē mē zili Judēn dha Juda nuk do tē ketē mē armiqäsi me Efraimin. 14 Ata do t'u sulen me turr Filistejva nga pas, nē drejtim tē perēndimit, bashkē do tē plaçkiti bijté e lindjes; do tē vēnē dorën e tyre mbi Edomin dha mbi Moabin, dha bijté e Amonit do tē jenē

nënshtetas të tyre. **15** Zoti do të shkatërrojë plotësisht gjuhën e detit të Egjiptit dhe me fujinë e frysës së tij do të lëvizë dorën e tij mbi lumin dhe do të godasë duke e ndarë në shtatë kanale, kështu që të ketë mundësi të kapërcehet me sandale. **16** Do të ketë një rrugë përmbetjen e popullit të tij që ka mbetur në Asiri, ashtu si pati një rrugë përm Izzraelin ditën që doli nga vendi i Egjiptit.

12 Atë ditë do të thuash: "Unë të kremitoj, o Zot. Edhe pse ishe i zemëruar me mua, zemërimi yt me mua u qetësua dhe më ka ngushëlluar. **2** Ja, Perëndia është shpëtimi im; unë do të kem besim dhe nuk do të kem frikë, sepse Zoti, po, Zoti është forca ime dhe kantiku im, dhe ka qenë shpëtimi im". **3** Ju do të merrni me gëzim ujin nga burimet e shpëtimit. **4** Atë ditë do të thoni: "Kremtoni Zotin, therrisni emrin e tij, i bëni të njohura veprat e tij midis popujve, shpallni që emri i tij është i lartësuar. **5** Këndo jini lavde Zotit, sepse ka bërë gjëra të madhërishme; kjo të dihet mbi gjithë tokën. **6** Bërtit dhe ngazëllolu nga gëzimi, o banore e Sionit, sepse i madh është i Shenjtë i Izraelit në mes tuaj".

13 Profecia mbi Babiloninë, që ju paraqit në vegim Isaias, birit të Amotsit. **2** "Ngrini një flamar mbi një mal të lartë, ngrini zërin ndaj tyre, lëvizni dorën që të hyjnë në portat e princave. **3** Unë u dhashë urdhër atyre që më janë shenjtëruar mua, thirra trimat e mi për të zbatuar zemërimin tim, ata që ngazëllohen në madhërinë time. **4** Dëgjohet zhurma e një turme të madhe ndër malet, e ngjashme me atë të një populli të pamasë; zhurma plot rrëmet e mbretërive, e kombeve të mbledhura. Zoti i ushtrive kalon në revistë ushtrinë gati përbetejë. **5** Vijnë nga një vend i largët, nga skaj i qiejve, Zoti dha mijetet e zemërimit të tij, për të shkatërruar mbarë dheun. **6** Bërtisni, sepse dita e Zotit është e afërt; ajo po vjen si një shkatërrim nga ana e të Plotfuqishmit. **7** Prandaj të gjitha duart e njerëzve do tëjenë të dobëta dhe çdo zemër e tyre do të ligështohen. **8** Do t'i zëre tmerri, do të kenë spazma dhe dhembje, do të përpëliten si një grua që po lind, do të shkojnë njëri tjetrin në fytyrë si të hutuar, fytyrat e tyre do tëjenë fytyra të zjarra. **9** Ja, dita e Zotit po vjen: një ditë mizore, indinjate dhe zemërimi të fortë, përtë tokën shkretëtirë dhe përtë shfarosur mëkatarët prej saj. **10** Sepse yjet e qellit dhe yllësitetë nuk do të shkëlqejnë më me dritën e tyre; dielli do të errësitetë në lindjen e tij dhe hëna nuk do të përhapë më dritën e saj. **11** Unë do të dënoj botën përligësinë e saj dhe të pabesët përligësinë e tyre; do t'i jap fund krenarisë së kryelartëve dhe do të hedh poshtë arrogancën e tiranëve. **12** Do ta bëjë njeriun e vdekshëm më të rrallë se ari i kulluar, njerëzinë më të rrallë se arin e Ofirit. **13** Prandaj do të bëj që të dridhen qejtë, dhe toka do të tundet nga vendi i saj për shkak të indinjatës së Zotit të ushtrive ditën e zemërimit të zjarrit të tij. **14** Atëherë si një gazelë e ndjekur apo si një kope që askush nuk e mbledh, gjithkush do të kthehet drejt popullit të tij, gjithkush do të ikë në vend të vet. **15** Kushdo që do të gjendet do të shpohet dhe kushdo që do të kapet do të vritet me shpatë. **16** Fëmijët e tyre do të bëhen copë-copë para syve të tyre, shtëpitë e tyre do të plaçkiten dhe gratë e tyre do të dhunohen. **17** Ja, unë po nxis kundër tyre Medët që nuk do ta kenë mendjen te argjendi dhe

nuk gjajej kënaqësi te ari. **18** Harqet e tyre do t'i rrëzojnë përtokë të rintjtë; nuk do të kenë mësirë përfoshnjat në bark të nënës; syri i tyre nuk do t'i kursejë fëmijët. **19** Kështu Babilonia, shkëlqimi i mbretërive, lavdia e krenarisë së Kaldeave, do të jetë si Sodoma dhe Gomora kur Perëndia i përmbysti. **20** Ajo nuk do të banohet më as nuk do të populohet brez pas brezi; Arabi nuk do të ngrerë më aty çadrën e tij, as barinjtë nuk do t'i ndalin aty kopetë e tyre. **21** Por aty do të pushojnë bishat e shkretëtirës, shtëpitë e tyre do të mbushen me huta, do të banojnë aty strucat, do të hedhin valle satirët. **22** Hienat do të ulërijnë në shtëpitë e tij të shkretuara, çakajtë në pallatet e tij luksoze. Koha e tij po afrohet, ditët e tij nuk do të zgjaten më".

14 Me qenë se Zotit do t'i vijë keq për Jakobin, ai do të zgjedhë përsëri Izraelin dhe do t'i rivendosë në tokën e tyre; të huajtë do të bashkohen me ta dhe do t'ë lidhen me shtëpinë e Jakobit. **2** Popujt do t'i marrin dhe do t'i çojnë përsëri në vendin e tyre dështëja e Izraelit do t'i zotërojë në vendin e Zottit si robër dhe robinja; do të zënë robër ata që i kishin zënë robër dhe do të mbretërojnë mbi shtypësit e tyre. **3** Kështu që ditën në të cilën Zoti do t'i japë prehje lodhjes sate, shqetësimt tënd nga skllavëria e rëndë së cilës i ishe nënshtuar, **4** ti do t'i shqiptosh këtë sentencë mbi mbretin e Babilonisë dhe do të thuash: "Ashtu si mbaroi shtypësi, tagrambledhja e arit ka mbaruar. **5** Zoti e ka thyer shkopin e të pabesëve, skeptrin e tiranëve. **6** Ai që në tërbim e sipër godiste popujt me goditje të pandërrpra, ai që sundonte me zemërim mbi kombet tani përndiqet pa mësirë. **7** Mbarë dheu pushon i qetë, njerëzit shpërthirëjné në britma gëzimi. **8** Madje edhe selvitë e kedadit e Libanit gjëzohen për ty dështë: "Që kur ke rënë, asnjë druvar s'ka dalë kundër nesh". **9** Sheoli poshtë është në lëvizje për ty, me qëllim që të të dalë përpërra kur të vish; ai zgjon frysët e tij vdekurve, tërë pricnat e dheut; ka ngritur nga fronet e tyre gjithë mbretërit e kombeve. (*Sheol h7585*) **10** Të gjithë e marrin fjalën përtë të thënë: "Edhe ti je bërë i dobët si ne dhe je bërë i ngjashëm me ne. **11** Salstaneti yt ka rënë në Sheol tok me tingujt e harpave të tua; poshtë teje shtrihet një shtrat me krimba dhe krimbat janë mbulesa jote". (*Sheol h7585*) **12** Vallë, si ke rënë nga qelli, o Lucifer, bir i agimit? Vallë si të hodhën përtokë ty që i hidhje poshtë kombet? **13** Ti thoshnjë në zemrën tëndë: "Unë do të ngjitem në qell, do të ngre froni tim përmbi yjet e Perëndisë; do të ulem mbi malin e asamblesë në pjesën skajore të veriut; **14** do të ngjitem mbi pjesët më të larta të reve, do të jem i ngjashëm me Shumë të Lartin". **15** Po përkundrazi do të hidhesh në Sheol, në thellësitet e gropës. (*Sheol h7585*) **16** Ata që të shkojnë të ngulin sytë, të vërejnë me kujdes dështë: "Ky është njeriu që e bënte tokën të dridhej, që i trondiste mbretërit, **17** që e katandisi botën në shkretëtirë, që shkatërron qytetet e saj dhe nuk i la kurrë të shkojnë të lirë robërin e tij?". **18** Të gjithë mbretërit e kombeve, tërë atë prehen në lavdi, secili në varrin e tij; **19** ty përkundrazi të hodhën larg varrit tënd si një farë e neveritshme, si një robe të vrarëve nga shpata, që i zgresin mbi gurët e gropës, si një kufomë e shkelur. **20** Ti nuk do të bashkohesh me ta në varr, sepse ke shkatërruar vendin tënd dhe ke vrarë popullin tënd; pasardhësít

e keqbërësve nuk do të përmenden më. 21 Përgatitni masakrën e bijve të tij pér shkak të paudhësës së etërvë të tyre, që të mos ngrihen më pér të zotëruar tokën dhe pér të mbushur faqen e dheut me qytete. 22 "Unë do të ngrihem kundër tyre", thotë Zoti i ushtrive, "dhe do të shfaros nga Babilonia emrin dhe ata që kishin shpëtuar, fëmijët dhe pasardhësit", thotë Zoti. 23 "Do të bëj që atje të sundojë iriqi dhe moçali; do ta fshij me fshesën e shkatërrimit", thotë Zoti i ushtrive. 24 Zoti i ushtrive éshët betuar duke thënë: "Në të vërtetë ashtu siç e kam menduar ashtu do të jetë, dhe ashtu si kam vendosur, kështu ka pér të ndodhur. 25 Do ta dërrmoj Asirin në vendin tim, do ta shkel në malet e mia; atëherë zgjedha e tij do t'u hiqet atyre dhe barra tij do të hiqet nga kurrizi i tyre. 26 Ky éshët plani i vendosur kundër të gjithë dheut dhe kjo éshët dora e shtrirë kundër të gjithë kombeve. 27 Me qenë se Zoti i ushtrive e ka vendosur këtë, kush mund t'ia anullojë? Dora e tij éshët shtrirë dhe kush mund ta detyrojë ta térheqë?". 28 Në vitin e vdekjes së mbretit Ashaz u shqiptua kjo profeci: 29 "Mos u gëzo, o Filisti e térë, sepse shufra që të godiste éshët thyer! Sepse nga rrënja e gjarpërit ka pér të dalë një nespërkë, dhe fryti i saj do të jetë një gjarpëri i zjarrët dhe fluturues. 30 Të parëlindurit e të varfërvë do të kenë c'të hanë dhe nevojtari do të pushojnë të sigurt; por do të bëj që të vdesin urie rrënjet e tua dhe kjo do të shkatërrojë mbetjen tënde. 31 Bërtit, o portë, thirr, o qytet! Shkrihu, o Filisti e térë, sepse nga veriu vjen një tym, dhe askush nuk lë vendin e tij në radhët e veta". 32 Çfarë përgjigje do t'u jepet lajmëtarëve të këtij kombi? "Që Zoti ka themeluar Sionin dhe që në të gjunjë strehë të mjerët e popullit të tij".

15 Profecia mbi Moabin. Ar-Moabi éshët shkretuar natën dhe éshët shkatërruar. Po, Kir-Moabi éshët shkretuar natën dhe éshët shkatërruar. 2 Éshët ngjitur në tempull dhe në Didon, në vendet e larta, pér të qarë; Moabi ngrë një vajtim pér Nebin dhe Medebën; të gjitha kokat janë rruar, të gjitha mjekrat janë prerë. 3 Në rrugët e tij ata vishen me hasë, mbi çatitë dhe në sheshet gjithkush ankohet dhe qan me të madhe. 4 Heshboni dhe Elealehu këlhasin, klithma e tyre dëgjohet deri në Jahats; prandaj luftëtarët e Moabit nxjerrin klithma dhembjeje; shpirti i tij drithërohet. 5 Zemra ime vajton pér Moabin, të ikurit e të cilët arrijnë deri në Tsoar, si një mëshqerrë trevjeçare. Po, ata e marrin duke qarë të përpjetën e Luhithit dhe nxjerrin britma shkatërimi në rrugën e Horonait; 6 sepse ujérat e Nimrimit janë një shkretim, bari éshët tharë, bari i njomë éshët zhdukur; nuk gjelbëron më asgjë. 7 Prandaj pasuritë që i kanë grumbulluar dhe gjérat që kanë mbledhur i çojnë matanë përroit të shelgjeve. 8 Britmat jehojnë nespër gjithë territorin e Moabit, klithma e tij arrin deri në Eglaim, klithma e tij arrin deri në Beer-Elim. 9 Ujérat e Dimonit janë plot me gjak, sepse do t'i shkaktoj Dimonit të këqija të tjera: një luan pér ata që shpëtuan nga Moabi dhe pér ata që kanë mbetur në vend.

16 "Dërgojini një qengj sunduesit të vendit, nga Sela në drejtim të shkretëtirës, në malin e bijës së Sionit. 2 Sepse do të ndodhë që në vaun e Arnonit vajzat e Moabit do të janë si një zog i dëbuar nga foleja. 3 Na jep një këshillë, bëj drejtës! Bëje hijen tënde si nata, në mes të ditës; fshih ata

që janë shpërndarë, mos i tradhëto ikanakët. 4 O Moab, lejo që të banojnë pranë teje njerëzit e mi që janë shpërndarë, ji pér ta një strehë përballë shkatërruesit. Sepse tirani nuk éshët më, shkatërimi ka marrë fund, shtypësit janë zhdukur nga vendi. 5 Atëherë një fron do të jetë i qëndrueshëm në dhembshuri dhe mbi të do të ulet në besnikëri, në çadrën e Davidit, një që do të gjykjë, do ta ushtrojë gjykimin dhe do të jetë i gatshëm të sigurojë drejtësinë". 6 "Kemi dégjuar të flitet pér krenarinë e Moabit, jashtëzakonisht krenar, pér fodullëkun e tij, pér kryelartësinë e tij, pér arrogancën e tij, pér mburjen e tij pa baza". 7 Për këtë Moabi do të bëjë një vajtim pér Moabin, të gjithë do të vajtojnë. Ju do të qani të dëshpëruar pér pitet me rrush të Kir-Haresethit. 8 Sepse fushat e Heshbonit po meken, po kështu edhe vreshtat e Sibmahut; sunduesit e kombeve kanë shkatërruar bimët e saj më të mira që arrinin deri në Jazer dhe endeshin nëpër shkretëtirë; degët e saj shtriheshin dhe tejkalonin detin. 9 Prandaj me qarjen e Jazerit do të qaj vreshtat e Sibmahut; do të të vadis me lotët e mi, o Heshbon, o Elealeh, sepse mbi frytet e tua të verës dhe mbi të korrat e tua ka rënë një britmë lufte. 10 Gëzimi dhe hareja janë zhdukur nga fusha pjellore; ndër vreshta nuk ka më as këngë, as britma gëzimi; shtriydhësi i rrushit nuk shtriydhë më verën ndër voza; unë nuk nxjerr më britma gëzimi. 11 Prandaj të përbrendshmet e mia dridhen pér Moabin si një harpë; dhe zemra ime pér Kir-Heresin. 12 Dhe do të ndodhë që kur të paraqitet Moabi, dhe të lodhet në vendin e lartë; ai do të hyjë në shenjtëoren e tij pér t'u lutur, por nuk do të fitojë asgjë. 13 Kjo éshët fjala që Zoti i drejtoi dikur Moabit. 14 Por tani Zoti ka folur, duke thënë: "Brenda tre vjetëve, si vitet e një argati me mëditje, lavdia e Moabit do të bjerë e do të përmohet bashkë me térë atë turmë të madhe; dhe do të mbetet vetëm një numër shumë i vogël dhe i pafuqishëm".

17 Profecia kundër Damaskut. "Ja, Damasku do të pushojë së qeni një qytet dhe do të bëhet një grumbull gërmadhash. 2 Qytetet e Aroerit do të braktisen; do të bëhen kullota pér kopetë që do të pushojnë aty pa i trembur askush. 3 Efraimit do t'i hiqet fortesa, Damaskut mbretëria; dhe pjesa tjetër e Sirisë do të jetë si lavdia e bijve të Izraelit", thotë Zoti i ushtrive. 4 "Atë ditë do të ndodhë që lavdia e Jakobit do të zhduket dhe shëndoshja e tepërt e trupit e tij do të konsumohet. 5 Do të ndodhë ashtu si kur korrësi mbledh grurin dhe me krahun e tij pret kalljinjtë; do të ndodhë ashtu si kur mblidhen kalljinjtë në luginën e Refaimit; 6 Do të mbeten disa vite pér të mbledhur, ashtu si kur shkunden ullinjtë: dy apo tre ullinj në majë të degëve më të larta, katër ose pesë mbi degët më të ngarkuara", thotë Zoti, Peréndia i Izraelit. 7 Atë ditë njeriu do ta kthejë shikimin e tij në drejtim të Krijuesit të tij dhe sytë e tij do të shikojnë të Shenjtin e Izraelit. 8 Nuk do të drejtohet më te altarët, veprë e duarve të tij dhe nuk do të shikojë më atë që kanë bërë gishtërinjtë e tij as te Asherimët dhe te altarët pér temjan. 9 Atë ditë qytetet e fortifikura të tij do të janë si një vend i braktisur në pyll ose si një degë e braktisur përpëra bijve të Izraelit, dhe kjo do të jetë një shkretim. 10 Sepse ke harruar Peréndinë e shpëtimit tënd dhe nuk je kujtuar pér Shkëmbin e forcës sate, prandaj mbolle plantacione dhe i ke shartuar me shartesa të

huaja. **11** Ditën që i mbolle i rrethove me një gardh; në mëngjes mbijnjë farat e tua, por vjelja do të jetë një tog rrënojash ditën e sëmundjes dhe të dhembjes së pashërueshme. **12** Ah, zhurma e një numri të madh popujsh, që zhurmojnë si gjëmimi i detit dhe si buçima e kombeve, zhurmojnë si buçima e ujërave të fuqishme! **13** Kombet zhurmojnë si buçima e shumë ujërave, por Perëndia i kërcënë, dhe ata ikin larg, të shpyrë si byku i maleve përparrë erës, si një dredhë pluhuri përparrë shakullimës. **14** Në mbrëmje, ja tmerri, dhe para mëngjesit nuk ka më asgjë. Kjo është pjesa e atyre që na plaçkitin, që na bëjnë pre.

18 Mjer ai vend me krahë të zhurmshëm që ndodhet matanë lumenjve të Etiopisë, **2** që dërgon lajmëtarë me anë të detit në anijeza prej papirusi mbi ujërat, duke thënë: "Shkoni, o lajmëtarë të shpejtë, në drejtim të një kombi shtatartë dhe lëkurëndritur, në drejtim të një populli të cilin e kanë frikë që nga fillimi i tij e më pas, komb i fuqishëm që shkel çdo gjë, vendi i të cilit ndahet nga lumenjtë". **3** Ju të gjithë, banorë të botës dhe ata që banojnë mbi tokë shikoni flamurin kur ky do të ngritet mbi malet dhe dégjoni borinë kur ajo do të bjerë! **4** Sepse kështu më ka thënë Zoti: "Do të rri i qetë dhe do të shikoj nga banesa ime si një nxehësi e kthjeljet dhe e ndritshme në dritën e diellit, si një re vesë në vapën e korries". **5** Sepse para korries, kur lulëzimi ka marrë fund dhe lulja është bërë një vile në fazën e pjekurisë, ai do t'i presë degëzat me kmesë dhe do të shkulë e do t'i presë shermendët. **6** Ata të gjithë tok do të mbeten të braktisur shpendëve grabitqarë të maleve dhe kafshëve të tokës; zojtitë grabitqarë do të kalojnë mbi ta gjatë verës dhe kafshët e tokës do të kalojnë mbi ta gjatë dimrit. **7** Në këtë kohë do t'i sjellë oferta Zotit të ushtrive një komb shtatartë dhe lëkurëndritur, një popull që e kanë frikë që nga fillimet e tij e më pas, një komb i fuqishëm që shkel çdo gjë, vendi i të cilit pëershkohet nga lumenj; do të çohen në vendin ku ndodhet emri i Zotit të ushtrive, në malin Sion.

19 Profecia mbi Egjiptin. Ja Zoti që kalérion mbi një re të lehtë dhe hyn në Egjipt. Idhujt e Egjiptit lëkunden para tij, dhe zemra e Egjiptas po mpaket brenda tyre. **2** "Do t'i nxis Egjiptasit njëri kundër jetrit, secili do të luftoje kundër vëllait të vet, dhe secili kundër të afërmit të tij, qyteti kundër qytetit, mbretëria kundër mbretërisë. **3** Fryma e Egjiptit do të ligështohet në mes të tij dhe unë do të shkatërroj planet e tij; kështu ata do të konsultojnë idhujt dhe ystësit, mediumet dhe magjistarët. **4** Do ta dorëzoj Egjiptin në duart e një padroni të ashpër dhe një mbret mizor do të sundojë mbi të, thotë Zoti, Zoti i ushtrive. **5** Ujërat e detit do të thahen, lumi do të shterojë dhe do të thahet. **6** Lumenjtë do të bëhen të neveritshëm, kanalet e Egjiptit do të zbrazen dhe do të thahen, po kështu do të thahen edhe kallamishtet e xunkthat. **7** Luadhët pranë Nilit, në grykëderdhjen e tij dhe të gjitha arat e mbjella gjatë lumit do të thahen, do të fshihen dhe do të zhduken. **8** Peshkatarët do të rënkojnë, tërë ata që hedhin grepin në Nil do të ankohen dhe ata që hedhin rrjetat e tyre në ujë do të ligështohen. **9** Ata që punojnë lirin e krehur dhe endësit e pambukut do të çoroditen. **10** Themelet e tyre do të prishen dhe gjithë punëtorët me mëditë dëto trishtohen. **11** Me siguri princat e Tsoanit janë budallen;

këshilltarët më të urtë të Faraonit japid këshilla të paarsyeshme. Si mund t'i thoni Faraonit: "Unë jam bir i njerëzve të urtë, bir i mbretërvë të lashtë"? **12** Ku janë tanë njerëzit e tu të urtë? Le të ta deklarojnë tanë dhe të pranojnë atë që Zoti i ushtrive ka vendosur kundër Egjiptit. **13** Princat e Tsoanit janë bërë budallenj, princat e Nofit gabohen; ata që janë guri i qoshes në fiset e tij që e kanë bërë Egjiptin të marrë rrugë të gabuar. **14** Zoti ka përzier në mes të tij një frymë degjenerimi, dhe ata e kanë futur Egjiptin në rrugë të gabuar për çdo gjë, ashtu si dridhet i dhuri kur vjell. **15** Dhe asgjë nuk do të mund të bëjë Egjiptin: koka ose bishti, palma ose xunkthi. **16** Atë ditë Egjipti do të jetë si gratë, dhe do të dridhet dhe do të trembet përballë dorës që Zoti i ushtrive do të lëvizë kundër tij. **17** Vendi i Judës do të jetë tmerri i Egjiptit; sa herë që do të përmendet, ka për të genë një tmerr i vërtetë për shkak të vendimit të marrë nga Zoti i ushtrive kundër tij. **18** Atë ditë do të ketë në vendin e Egjiptit pesë qytete që do të flasin gjuhën e Kanaanit dhe do të betohen për Zotin e ushtrive; njeri nga këto do të quhet "qyteti i shkatërrimit". **19** Atë ditë do të ketë në mes të vendit të Egjiptit një altar kushtuar Zotit, dhe një shtyllë të ngritur për Zotin pranë kufirit të tij. **20** Do të jetë një shenjë dhe një dëshmi për Zotin e ushtrive në vendin e Egjiptit; kur ata do t'i këlthasin Zotit për shkak të shypësve të tyre, ai do t'u dérgojë atyre një shpëtimtar dhe një të fuqishëm që do t'i çlirojë. **21** Zoti do t'i shfaqet Egjiptit dhe Egjiptasit do ta njohin Zotin atë ditë; do t'i ofrojnë flijime dhe blatime ushqimore, do të bëjnë pretime solemne para Zotit dhe do t'i mbajnë ato. **22** Zoti do t'i godasë Egjiptasit, do t'i godasë dhe do t'i shërojë; ata do t'i kthehen Zotit që do t'i dégjojë lutjet e tyre dhe do t'i shërojë. **23** Atë ditë do të ketë një rrugë nga Egjipti në Asiri; Asirët do të shkojnë në Egjipt, dhe Egjiptasit në Asiri, dhe Egjiptasit do të shërbijnë bashkë me Asirët. **24** Atë ditë Izraeli, i treti me Egjiptin dhe me Asirinë, do të jetë një bekim në mes të rruzzullit. **25** Zoti i ushtrive do t'i bekoi, duke thënë: "I bekuar qoftë Egjipti populli im, Asiria vepër e duarve të mia dhe Izraeli trashëgimia ime!".

20 Në vitin që Tartani erdhë në Ashdod, i dërguar nga Sargoni, mbret i Asirisë, ai luftoi kundër Ashdodit dhe e pushtoi. **2** Në atë kohë Zoti foli me anë të Isaias, birit të Amotsit, dhe i tha: "Shko dhe hiqe thesin nga ijët e tua dhe hiqi këpucët nga këmbët e tua". Ai veproi kështu, duke shkuar lakuriq dhe zbatbur. **3** Pastaj Zoti tha: "Ashtu si shërbëtori im Isaia shkoi lakuriq dhe zbatbur gjatë tre vjetve si shenjë dhe paralajmërim kundër Egjiptit dhe Etiopisë, **4** kështu mbreti i Asirisë do t'i çoje robërit e Egjiptit dhe të internuarit e Etiopisë, të rinj dhe pleq, lakuriq dhe të zbatbur, vithezhveshur përtur të Egjiptit. **5** Atëherë ata do të tremben dhe do të shushaten për shkak të Etiopisë, shpresës së tyre, dhe për shkak të Egjiptit, lavdisë së tyre. **6** Atë ditë banorët e kësaj krahine bregdetare do të thonë: "Ja, çfarë u ndodhi atyre te të cilët kishim mbështetur shpresën tonë dhe pranë të cilëve ishim strehuar për të kërkuar ndihmë, për t'u ciruar nga mbreti i Asirisë. Si do të shpëtojmë ne?".

21 Profecia kundër shkretëtirës së detit. Ashtu si shakullimat kalojnë me të shpejtë nepër Negev, kështu një pushtues vjen nga shkretëtira, nga një vend i tmerrshëm. **2** Një vegim

i tmerrshëm m'u shfaq: i pabesi vepron me pabesi dhe shkatërruesi shkatërron. Dil, o Elam. Rretheje, o Medi! Bëra që të pushojë çdo rënkim të tij. 3 Për këtë arsyë ijët e mia më dhëmbin shumë, më zunë dhembjet si t'perat e një gruaje që lind; jam i tronditit nga sa dëgjova, jam i tmerruar nga sa pashë. 4 Zemra ime e ka humbur, tmerri më ka zënë; nata që aq shumë e dëshiroja është bërë llahtarë përmua. 5 Ndërsa po shtrohet tryeza, bëhet rojë mbi kullën vëzhgimit hahet dhe pihet. "Çohuni, o krerë, dhe vajosni mburojat". 6 Sepse kështu më ka thënë Zoti: "Shko, vër një roje që t'ë njoftojë atë që shikon". 7 Ajo pa qerre dhe çifte kalorësish, disa prej të cilëve kishin hipur mbi gomarë dhe të tjerë mbi deve, dhe i vëzhgoi me kujdes, me shumë kujdes. 8 Pastaj bërtiti si një luan: "O Zot, ditën unë rri gjithnjë mbi kullën e vëzhgimit, dhe çdo natë rri më këmbë te vendroja ime. 9 Dhe ja po vijnë disa qerre dhe çifte kalorësish". Atëherë ajo nisi të flasë përsëri: "Ra, ra Babilonia! Të gjitha shëmbëlltyrat e gdhendura të perëndive të saj janë përtokë të copëtuara. 10 O populli im, atë që kam shirë dhe shkelur në lëmin tim, atë që kam dëgjuar nga Zoti i ushtrive, Perëndia i Izraelit, unë ta kam njoftuar!". 11 Profecia kundër Dumahut. Më bërtasin nga Seiri: "Roje, në ç'pikë ka arritur nata? Roje, në ç'pikë ka arritur nata?". 12 Roja përgjigjet: "Vjen mëngjesi, pastaj edhe nata. Në rast se doni të pyesni, pyesni, pra; kthehuni, ejani". 13 Profecia kundër Arabisë. Do ta kaloni natën në pyjet e Arabisë, o karvanë të Dedamitëve. 14 I dilni para të eturit duke i sjellë ujë, o banorë të vendit të Temas; i kanë dalë përpresa ikanakut me bukën e tyre. 15 Sepse ata ikin para shpatave, para shpatës së zhveshur, para harkut të nderur, para tërbimit të betejës. 16 Sepse kështu më ka thënë Zoti: "Për një vit, ashtu si viti i një argati me mëdijë, tërë lavdia e Kedarit do të zhduket; 17 dhe ajo që do të mbetet nga numri i harkëtarëve, njerëzit trima të bijve të Kedarit, do të jetë një gjë e vogël, sepse ka folur Zoti, Perëndia i Izraelit".

22 Profecia kundër Luginës së Vegimit. Çfarë ke ti tani që ke hipur e tëra mbi çatitë, 2 ti që je plot me britma, qytet zhurmëmadh, qytet défrimesh? Të vrarët e tu nuk janë vrarë nga shpata as kanë vdekur në betejë. 3 Tërë krerët e tu kanë ikur bashkë, janë zënë robër pa hark; tërë ata që u gjetën te ti u zunë robër, megjithëse kishin iku larg. 4 Prandaj them: "Laroni shikimin nga unë; unë do të qaj me hidhërim. Mos kérkonit të më ngushëlloni përdeshpërimin e bijës së popullit tim". 5 Sepse është një ditë lemerie, shkatërimi dhe ngurimi nga ana e ZOTIT, të Zotit të ushtrive; në Luginën e Vegimeve muret janë shembur dhe britma përdihmë arrin deri në mal. 6 Elami ka marrë kukurën me qerre njerëzish dhe kalorësish. Kiri ka zbuluar mburojën. 7 Do të ndodhë që luginat e tua më të mira do të jenë plot me qerre dhe kalorësit do të zënë pozicion para portave të tua. 8 Pastaj ai hoqi mbrojtjen e Judës dhe po atë ditë t'i e hodhe shikimin mbi arsenalin e pallatit të Pyllit. 9 Keni parë gjithashtu sa të shumta ishin të çarat në muret e qytetit të Davidit, dhe keni mbledhur ujërat e hauzit të poshtëm. 10 Keni numëruar shtëpitë e Jeruzalemit dhe keni shembur shtëpi përtë fortifikuar muret. 11 Përveç kësaj keni ndërtuar një rezervuar midis dy mureve për ujërat e hauzit të vjetër, por nuk keni parë

se kush e ka bërë këtë, as nuk keni marrë parasysh kush e ka menduar këtë prej një kohe të gjatë. 12 Atë ditë Zoti, Zoti i ushtrive, ju thirri që të qani, të mbanii zi, të rruanit kokën dhe të mbështilleni me thasë. 13 Po përkundrazi ja, gëzim dhe hare, priten që dhe theren dele, hahet mish dhe pihet verë. "Të hamë dhe të pimë, se nesër do të vdesim!". 14 Por Zoti i ushtrive u ka thënë veshëve të mi: "Ky mëkatë juaj nuk do të shlyhet deri sa ju të vdisni", thotë Zoti, Zoti i ushtrive. 15 Kështu thotë Zoti, Zoti i ushtrive: "Shko pra te ky administrator, te Shebna, kryekujdestar, dhe i thuaj: 16 "Çfarë zoteron ti këtu dhe cilin ke këtu, që ke bërë të të gërmojnë këtu një varr, ashtu si ai që gërmon përvete një vendvarrим lart dhe pret në shkëmb një varr?". 17 Ja, Zoti po të flak me dhunë, o njeri i fuqishëm, dhe do të të kapë mirë. 18 Do të të rrulkullisë mirë e mirë dhe do të të hedhë si një top në një vend të gjérë. Aty do të vdesësh dhe do të mbarojnë qerret e tua krenare, o turp i shtëpisë së zotit tënd. 19 Do të të débojë nga zyra jote dhe do të têrhiqesh poshtë nga posti yt! 20 Atë ditë do të ndodhë që të theras shërbëtorin tim Eliakim, birin e Hilkiahut; 21 do ta vesh me tunikën tënde, do t'i vë brezin tënd dhe do ta kaloj pushtetin tënd në duart e tij, dhe ai do të jetë një atë për banorët e Jeruzalemit dhe për shtëpinë e Judës. 22 Do të vë mbi supin e tij çelësin e shtëpisë së Davidit; kështu ai do të hapë dhe askush nuk do të mund ta mylli, do ta mylli dhe askush nuk do ta mund ta hapë. 23 Do ta ngul si një gozhëdë në një vend të sigurt, dhe ai do të bëhet një fron lavdie për shtëpinë e atit të tij. 24 Nga ai do të varet tërë lavdia e shtëpisë së atit të tij, trashëgimtarët dhe degjët anësorë, të gjitha enët edhe ato më të vogla, që nga kupat e e deri te shtambët e çdo illoji. 25 "Atë ditë, thotë Zoti i ushtrive, gozhda e ngulur në vend të sigurt do të hiqet, do të shkulet poshtë dhe do të bjerë; dhe gjithë pesha që mbante do të shkatërrohen, sepse Zoti ka folur".

23 Profecia kundër Tiros. Rénkonit, o anije të Tarshishit, sepse Tiro është shkatërruar, dhe nuk kanë mbetur as shtëpitë as porti. Ky lajm iu erdhë nga vendi i Kitimit. 2 Mos hapni gojën, o banorë të bregut të detit, o tregtarë të Sidonit; ata që çajnë detet ju kanë mbushur me pasuri. 3 Nëpërmjet ujërave të mëdha gruri i Shihorit, prodhimi i lumi, ishte e ardhura e tij; dhe ai ishte tregu i kombeve. 4 Ki turp, o Sidon, sepse ka folur deti, kalaja e detit, duke thënë: "Unë nuk kam pasur dhembje, as kam lindur fëmijë; nuk kam ushqyer të rinj as kam rritur virgjëresha". 5 Kur lajmi do të arrijë në Egjipt, do të hidhërohen përlajmin e Tiros. 6 Kaloni në Tarshish, vajtoni o banorë të bregut të detit! 7 Ky qënka qyteti juaj i qejfave, prejardhja e të cilit është e lashtë? Këmbët e tij e çonin të banonte në tokat e largëta. 8 Kush, pra, e ka vendosur këtë kundër Tiros, dhurues kurorash, tregtarët e të cilit ishin princa dhe dyqanxhijtë e të cilit ishin njerëzit e nderuar të dhetur? 9 E ka vendosur Zoti i ushtrive, përtë errur krenarinë nga çfarëdo shkëllqimi, përtë ulur gjithë njerëzit e nderuar të dhetur. 10 Kalo nëpër vendin tënd si Nili, o bijë e Tarshishit, nuk ka më forcë. 11 Zoti ka shtrirë dorën e tij mbi detin, i ka bërë mbretëritë të dridhen, për Kanaanin ka urdhëruar t'i shkatërrohen kalatë e tij. 12 Ai ka thënë: "Ti nuk do të vazhdosh të gëzohesh, o bijë e Sidonit, virgjëreshë që ke humbur nderin". Çohu, kalo në vendin e Kitimit; as aty

nuk do të gjesh prejhe. **13** Ja vendi i Kaldeave: ky popull nuk ekzistonte fare; Asiri e themeloi për kafshët e shkretëtirës. Ata kanë ngritur kalatë e tyre, kanë rrënuar pallatet e Tirove dhe e kanë katandisur në një grumbull gërmadhash. **14** Rénkon, o anije të Tarshishit, sepse kalaja juaj është shkatërruar. **15** Atë ditë do të ndodhë që Tiro të harrohet pér shtatëdhjetë vjet, aq sa janë vitet e një mbreti. Pas shtatëdhjetë vjetve do të ndodhë në Tiro ashtu siç thotë këngë e prostitutës: **16** "Merr qesten, sillu nëpër qytet, o prostitutë e harruar; bjeri me zotësi veglës, shumo këngët që të mund të të kutojnë". **17** Pas shtatëdhjetë vjetve do të ndodhë që Zoti do të vizitojë Tiron, që do të kthehet në pagën e vet dhe do të kurvërohet me të gjitha mbretëritë e botës mbi faqen e dheut. **18** Por fitimi nga tregtia e tij dhe paga e tij do t'i shenjtërohen Zotit; nuk do të mblidhet as nuk do të vihet ménjanë, sepse fitimi nga tregtia e tij do t'u shkojë atyre që banojnë përparrë Zotit, me qëllim që të hanë sa të ngopen dhe të vishen në ményrë të shkëlqyeshme.

24 Ja, Zoti zbras tokën dhe e bën të shkretë, prish faqen e saj dhe shpërndan banorët e saj. **2** Do t'i ndodhë e njëjtë gjë popullit ashtu si priftit, shërbëtorit ashtu si padronit të tij, shërbëtores ashtu si padrone së saj, blerësit ashtu si shitësit, ai që jep borxh ashtu si ai që merr borxh, huadhënësit ashtu si huamarrësit. **3** Toka do të zbraset plotësisht dhe do të plaçkitet plotësisht, sepse Zoti ka thënë këtë fjalë. **4** Toka është në zi dhe vuan, bota po ligështohet dhe po meket, njerëzit me poste nga populli i dheut ligështohen. **5** Toka është përdhosur nga banorët e saj, sepse këta kanë shkelur ligjet, kanë ndryshuar statutin, kanë marrë nëpër këmbë besëlidhjen e përvjetshme. **6** Prandaj një mallkim e ka përpirë tokën dhe banorët e saj janë të dëshpëruar; prandaj banorët e tokës po digjen dhe të pakët janë burrat që kanë mbetur. **7** Mushti është në zi, vreshti po prishet dhe gjithë zemërgëzuarit psherëtjinë. **8** Gëzimi i dajreve ka marrë fund, zhurma e dëfrimtarëve ka mbaruar, gëzimi i harpës pushoi. **9** Nuk pihet më verë me këngë, pijà dehëse është e hidhur pér ata që e pijnë. **10** Qyteti i rrëmujës është shkatërruar; çdo shtëpi është e myllur që të mos hyjë njeri në të. **11** Nëpër rrugë ka ankime, sepse nuk ka verë; çdo gjëzim është zhdukur, hareja është zhdukur nga toka. **12** Në qytet nuk mbetet gjë tjetër veç dëshpërimit, dhe porta është bérë copë-copë dhe është shkatërruar. **13** Sepse në mes të dheut, midis popujve, do të ndodhë ashtu si kur shkunden ullinjë, ashtu si kur mblidhen vilet e pavjela pas vjeljes. **14** Ata do të ngrenë zërin, do të lëshojnë klithma gëzimi, pér madhështinë e Zotit do të brorhorasin nga deti: **15** "Lëvdoni, pra, Zotin në krahinat e agimit, emrin e Zotit, Peréndinë e Izraelit në ishujt e detit!". **16** Nga skaj i tokës dëgjojmë këngë: "Lavdi të drejtit!". Por unë them: "Mjerë unë! Mjerë unë! Vaj medet! Të pabesët veprojnë me pabesi, po, të pabesët veprojnë me pabesi të madhe. **17** Tmerri, gropë dha laku të kërcënoinjë, o banor i dheut. **18** Dhe ka pér të ndodhur që ai që do të ikë përballë britmës së tmerrit do të bjerë në gropë, dhe kush do të dalë nga gropë do të kapet nga laku. Sepse nga lart do të hapen ujëvara dhe themelat e dheut do të tronditen. **19** Toka do të çahet e tëra; toka do të kriset tërësisht, toka do të dridhet me forcë. **20** Toka do të lëkundet si një i dehur, do të

tronditet si një kasolle. Mëkat i saj rëndon mbi të, do të rrëzohet dhe nuk do të ngrihet më. **21** Atë ditë do të ndodhë që Zoti do të dënojë ushtrinë që është atje lart, dhe poshtë mbi tokë mbretërit e dheut; **22** do të mblidhen bashkë si të burgosur në një burg të nëndheshëm; do të mbyllen në një burg dhe pas shumë ditësh do të ndëshkohen. **23** Hënën do ta mbulojë rrëmuja dhe diellin turpi, sepse Zoti i ushtrive do të mbretërojë mbi malin e Sionit dhe në Jeruzalem, dhe lavdia e tij përparrë pleqe.

25 O Zoti, ti je Peréndia im, unë do të të përlëvdjo dhe do të kremitoj emrin tênd, sepse ke bérë gjëra të mrekullueshme, projekte të konceptuara shumë kohë më parë, dhe të realizuara me besnikëri dhe vërtetësi. **2** Sepse e ke katandisur qytetin në një grumbull gurësh, qytetin e fortifikuar në një grumbull gërmadhash; kështjella e të huajve nuk është më një qytet, nuk do të rindërtohet kurrë më. **3** Prandaj populli i fuqishëm të lëvdon, qyteti i kombeve të fuqishëm ka frikë nga ti, **4** sepse ti ke qenë një kështjellë pér të varférin, një kështjellë pér të mjerin në fatkeqësinë e tij, një strehë kundër stuhisë, një hije kundër të nxehtit, sepse fryma e tiranëve është si një furtunë kundër murit. **5** Ti do të pakësosh zhurmën e të huajve si të nxehtit në një vend të thatë; ashtu si të nxehtit nén hijen e një reje, kështu këngë e tiranëve do të detyrohet të heshtë. **6** Zoti i ushtrive do t'u përgatisë têrë popujve mbi këtë mal një banket me gjellë të shijshme, me verëra të vjetra, me gjellë të shijshme me shumë palce dhe me verëra të vjetra dhe të zgjedhura. **7** Do të shkatërrojë mbi këtë mal mbulesën që mbulonte têrë popujt, po kështu edhe mbulesën e shtrirë mbi të gjitha kombet. **8** Do të shkatërrojë përgjithnjë vdekjen; Zoti, Zoti, do t'i thajë lotët nga çdo fytyrë, do të heqë nga têrë dheu turpin e popullit të tij, sepse Zoti ka folur. **9** Atë ditë do të thuhet: "Ja, ky është Peréndia ynë: tek ai kemi shpresuar dhe ai do të na shpëtojë. Ky është Zoti tek i cili kemi shpresuar; të ngazëllojmë dhe të gézohemi në shpëtimin e tij!". **10** Me qenë se dora e Zotit do të shtrihet mbi këtë mal, ndërsa Moabi do të shkëlet nén të ashtu si shkëlet kashta mbi plehun. **11** Ai do të zgjasë duart e tij në mes teje, ashtu si i shtrin notari pér të notuar, dhe do të ulë krenarinë e tij bashkë me trillimet e kurdisura nga duart e tij. **12** Fortesën e mureve të tua të larta, ai do ta shkatërrojë, do ta shembë, do ta hedhë pér tokë deri poshtë në pluhur.

26 Atë ditë do të këndohet kjo këngë në vendin e Judës: "Ne kemi një qytet të fortë; Peréndia ka vënë shpëtimin pér mure dhe pér bastione. **2** Hapni portat dhe le të hyjë kombi i drejtë, që ruan besnikërinë". **3** Mëndjes që pushon te ti, ti i ruan një paqe të përsosur, sepse kjo ka besim te ti. **4** Kini besim te Zoti përvjetë, sepse Zoti, po, Zoti është shkëmbi i përvjetshëm. **5** Ai ka përulor ata që rrinjë lart, ka ulur qytetin e lartë, e ka ulur deri në tokë, e ka hedhur në pluhur; **6** këmbët e shkelin, pikërisht këmbët e të varférat dhe hapat e mjeranëve. **7** Rruga e të drejtë është e drejtë; o Peréndi i drejtë, ti sheshon shtegun e të drejtit. **8** Po, në rrugën e gjykimeve të tua, o Zoti, ne të kemi pritur. Dëshira e shpirtit tonë i drejtohet emrit tênd dhe kujtimit tênd. **9** Me shpirtin tim të dëshiroj natën, po, me frymën që është brenda meje të kërkoj në mëngjes herët; sepse kur shfaqen gjykimet e tua mbi tokë, banorët e botës mësojnë

drejtësinë. 10 Në rast se falet i pabesi, ai nuk do ta mësojë drejtësinë; ai do të veprojë në mënyrë të çoroditur në vendin e ndershmërisë dhe nuk do të mund të shikojë madhështinë e Zotit. 11 O Zot, dora jote éshëtë ngritur, por ata nuk e shohin. Por ata do ta shohin zellin tênd pér popullin tênd dhe do të mbeten tê hutuar; po, zjarri i armiqve tê tu do t'i pérpijë. 12 O Zot, ti do të vendosësh paqen pér ne, sepse t'i kryen pér ne çdo vepër tonën. 13 O Zot, Perëndia ynë, zotër tê tjerë, veç teje, na kanë sunduar; por vetëm pér ty tê mbajmë mend emrin. 14 Të vdekurit nuk do të rjetojnë më, ata që shkuan nuk do të vijnë më; prandaj ti i ke ndëshkuar, ke shkatëruar dhe ke zhdukur çdo kujtim tê tyre. 15 Ti e ke rritur kombin, o Zot, e ke rritur kombin, je përlëvduar; i ke zgjeruar têrë kufijtë e vendit. 16 O Zot, në çastet e fatkeqësisë tê kanë kujtuar, kanë bërë një lutje kur ndëshkimi yt po i godiste. 17 Ashtu si një grua me barrë që éshëtë gati pér tê lindur dhe përpëlitet dhe ulérin nga tê prerat që ka, kështu kemi qenë ne para teje, o Zot. 18 Jemi ngjizur, kemi ndjerë dhembjet, ashtu sikur tê kishim pér tê lindur, por ishte vetëm erë; nuk i kemi dhënë asnjë shpëtim vendit dhe banorët e botës nuk kanë rënë. 19 Të vdekurit e tu do tê rjetojnë, bashkë me kufomën time, do tê ringjallen. Zgjohuni dhe gëzohuni, o ju që banoni në pluhur! Sepse vesa jote éshëtë si vesa e një drite që shkëlqen dhe toka do tê nxjerrë në dritë tê vdekurit. 20 Shko, o populli im, hyr në dhomat e tua, mylli portat e tua prapa teje; fshihu pér një çast, deri sa tê kalojë zemërimi. 21 Sepse ja, Zot i del nga banesa e tij pér tê ndëshkuar paudhësinë e banorëve tê tokës; toka do tê nxjerrë në shesh gjakun e derdhur dhe nuk do t'i fshehë më tê vrarët e saj.

27 Atë ditë Zoti do tê ndëshkojë me shpatën e tij tê ashpër, tê madhe dhe tê fortë Leviathanin, gjarpërin e shkathët, gjarpërin Leviathani dredha-dredha, dhe do tê vrasë përbindëshin që éshëtë në det. 2 Atë ditë do tê thuhet: "Vreshti që jep verë tê kuqërrremtë, këndoni pér tê. 3 Unë, Zoti, e ruaj, e vadis çdo çast, e ruaj natën e ditën me qëllim që askush tê mos e dëmtojë. 4 Nuk ka zemërim tek unë. Kush do t'i vinte në luftë kundër meje ferrat dhe gjembut? Unë do tê shkoja kundër tyre dhe do t'i digjja tê gjitha tok. 5 Do tê ishte më mirë që dikush tê mbështetet te forca ime pér tê bërë paqe me mua, po, pér tê bërë paqe me mua". 6 Në ditët që do tê vijnë Jakobi do tê lëshojë rrënjen, Izraeli do tê lulëzojë dhe do tê lëshojë lastarë dhe do tê mbushë faqen e dheut me frysje. 7 A ka goditur Perëndia Izraelin ashtu si ka goditur ata që e qëllonin atë? A e ka vrarë atë ashtu si ka vrarë ata që e vrisinat atë? 8 Ti je grindur me tê me masë, duke e përzënë dhe duke e çuar larg. Ai e çoi në një vend tê largët me frysjen e tij tê furishme, një ditë me erë lindore. 9 Në këtë mënyrë do tê shpagohet padrejtësia e Jakobit, dhe ky do tê jetë gjithë fryti i heqjes së mëkatit tê tij, kur do t'i kthejë têrë gurët e altarit si gurë gëlgereje të thërmuar; kështu Asherimët dhe altarët e temjanit nuk do tê ngrihen më. 10 Qyteti i fortifikuar do tê jetë i shkretuar, një vend i pabanuar dhe i braktisur si një shkretëtirë; aty do tê kullosojë viçi, i cili do tê shtrihet dhe do tê hajë degët. 11 Kur degët e tij do tê thahen, do tê thyhen dhe do tê vijnë gra pér t'i djegur. Me qenë se éshëtë një popull pa zgjuaësi, prandaj Ai që e ka bërë nuk do t'i vijë

keq pér të. Ai që e ka formuar nuk do t'i japë hir. 12 Po atë ditë do tê ndodhë që Zoti do tê shijë grurin nga rrjedha e lumit deri te përrroi i Egjiptit, dhe ju do tê mblidheni një nga një, o bij të Izraelit. 13 Atë ditë do tê ndodhë që tê bjerë buria e madhe, dhe ata që kanë humbur në vendin e Asirisë dhe ata që janë shpërndarë në vendin e Egjiptit do tê vijnë dhe do tê adhurojnë Zotin mbi malin e shenjtë, në Jeruzalem.

28 Mjërë kurorës së kryelartësisë tê tê dehurve, tê Efraimit dhe lules së fishkur tê bukurisë së tij tê lavdishme që ri mbi krye tê luginës pjellore tê atyre që i ka mposhtur vera! 2 Ja, Zoti ka një njeri tê fortë dhe tê fuqishëm, si një stuhu breshëri, si një tufan shkatërrues; si një aluvion ujërash tê fuqishëm përmbytëse; ai do t'i hedhë pér tokë me dorën e tij. 3 Kurora e kryelartësisë tê tê dehurve tê Efraimit do tê shkelet; 4 dhe lulja e fishkur e bukurisë së tij tê lavdishme që rri mbi krye tê luginës pjellore do tê jetë si një fik i hershëm para verës që dikush e shikon; ai e gjëlltit sapo e ka në dorë. 5 Atë ditë Zoti i ushtrive do tê jetë një kurorë lavdie, një diadëm i shkëlqyer pér pjesën tjetër tê popullit tê tij, 6 një frymë drejtësie pér atë që ulet pér tê gjykuar dhe forca e atyre që në betejë e sprapsin armikun deri te portat e tij. 7 Por edhe këta shkojnë sa dajthas aq edhe majtas pér shkak tê verës dhe u merren këmbët nga pijet dehëse; prifti dhe profeti lëkunden pér shkak tê pijeve dehëse, lëkunden sikur tê kishin vegjime, ngurrojnë në dhënien e vendimeve. 8 Tërë tryezat janë plot me tê vjellura dhe me ndyrësira, nuk ka më një vend tê pastër. 9 "Kujt dëshiron t'i mësojë diturinë? Kujt dëshiron t'i bëjë tê kuptueshëm mesazhin? Atyre që sapo janë zvjerdhur, atyre që sapo janë shkëputur nga sisa? 10 Sepse ka një urdhër mbi urdhër, urdhër mbi urdhër, regull mbi regull, regull mbi regull, pak këtu dhe pak atje". 11 Në fakt do tê ndodhë që me buzë që bëlbëzojnë dhe me një gjuhë tjetër Zoti do t'i flasë këtij populli. 12 Ai u kishte thënë: "Ja pushimi: vëreni tê lodhurin tê pushojë; këtu éshëtë fresk!". Por ata nuk deshën tê dëgjojnë. 13 Kështu fjala e Zotit u bë pér ta urdhër mbi urdhër, urdhër mbi urdhër, rregull mbi rregull, rregull mbi rregull, pak këtu, pak atje, me qëllim që ata tê binin mbrapsht, tê bëheshin copë-copë, t'i zinte laku dhe tê kapeshin. 14 Prandaj dëgjoni fjälën e Zotit, o tallës, që sundoni mbi këtë popull, që rri në Jeruzalem! 15 Juthoni: "Kemi përfunduar një besëlidhje me vdekjen, kemi bërë një aleancë me Sheolin; kur rebeshi përmbytës do tê kalojë, nuk do tê arrijë deri te ne, sepse gënjeshtrën e kemi bërë strehën tonë dhe jemi fshehur prapa falsitetit". (Sheol h7585) 16 Prandaj kështu thotë Zoti, Zoti: "Ja, unë vendos si themel në Sion një gur, një gur tê provuar, një kokë qosheje tê çmuar, një themel tê sigurt; ai që i beson atij nuk do tê nguet. 17 Unë do tê vendos tê drejtën si masë dhe drejtësinë si plumbçe; breshëri do tê astrojë strehën e gënjeshtrës dhe ujërat do tê përmbytin strehën tuaj. 18 Besëlidhja juaj me vdekjen do tê anulohet dhe aleanca juaj me Sheolin nuk do tê qëndrojë; kur rebeshi përmbytës do tê kalojë, ju do tê shkeleni prej tij. (Sheol h7585) 19 Sa herë që do tê kalojë, do t'ju kapë, sepse do tê kalojë çdo mëngjes, ditën dhe natën, do tê jetë një tmerr i vërtetë tê dëgjosh vetëm tê ta rrëfejnë. 20 Në fakt shtrati do tê jetë i shkurtër pér t'u shtrirë dhe mbulesa tepër e ngushtë pér

t'u mbuluar me të. **21** Sepse Zoti do të ngrihet si në malin e Perat simit, do të zemërohet si në luginën e Gabaonit, për të plotësuar veprën e tij, veprën e tij të padëgjuar, për të plotësuar punën e tij, punën e tij të pazakontë. **22** Mos u bëni, pra, tallës që lidhjet tuaja të mos përforohen. Sepse unë kam dëgjuar nga ana e Zotit, e Zotit të ushtrive, se është vendosur shfarosja e plotë e gjithë vendit. **23** Vini vesh dhe dëgjoni zérin tim, tregohuni të kujdeshshëm dhe dëgjoni fjalën time! **24** A nuk lëron tërë ditén bujku për të mbjellë? A vazhdon vallë, ta çajë dhe ta prashitet tokën e tij? **25** Mbasi ka sheshuar sipërfaqen e saj, a nuk mbjell koprën dhe nuk përhap barin e gjumit, nuk vë grurin në brazda, elbin në vendin e caktuar dhe grurin e fortë gjatë kufijve? **26** Perëndia i tij i tregon rregullin që duhet të ndjekë dhe e mëson. **27** Kopra nuk shihet me shirësen dhe nuk kalohet rrota e qerres mbi barin e gjumit; por koprën e rrabin me shkop dhe barin e gjumit me shufër. **28** Gruri për bukë duhet të shtypet; prandaj nuk shtypet për gjithnjë, por kalohen mbi të rrota të qerres dhe kuajt, por pa e shtypur. **29** Edhe kjo vjen nga Zoti i ushtrive, që është i mrekullueshëm në këshillat e tij dhe i madh për nga dituria".

29 Mjerë Arieli, Arieli, qytet ku fushoi Davidi! I shtoni vit vitit, festat le të plotësojnë ciklin e tyre. **2** Pastaj do ta hedh Arielin në ankth; do të ketë ankum dhe rënkimë dhe për mua do të jetë si një Ariel. **3** Unë do të fushoj kundër teje rrëth e qark, do të të rrëthoj me një ledh dhe do të ngre bastionë kundër teje. **4** Do të ulesh, do të flasësh nga toka dhe fjala jote do të dalë e mbytur nga pluhuri; zéri yt do të ngjitet nga toka si ai i një mediumi dhe fjala jote do të pëshpëritë nga pluhuri. **5** Turma e armiqve të tu do të jetë si pluhur i hollë dhe turma e të fuqishmëve si byk i shpërndarë; dhe kjo ka për të ndodhur papritmas, në një çast. **6** Ti do të vizitohesh nga Zoti i ushtrive me gjëmimë, tërmëte dhe zhurma të mëdha, me shakullima dhe flakë zjarri përvëlues. **7** Moria e të gjitha kombeve që luftojnë kundër Arielit, e të gjitha atyre që e luftojnë atë dhe fortësën e tij dhe e shtrëngojnë rrëth e qark do të jetë si një èndërr, si një vegim nate. **8** Ka për të ndodhur ashtu si kur një i uritur që èndërron të hajë, por kur zgjohet e ka stomakun bosh, apo si kur një i etur èndërron të pijë, por kur zgjohet është i lodhur dhe e ka grykën të tharë; kështu ka për të ndodhur me morinë e të gjitha kombeve që luftojnë kundër malit të Sionit. **9** Ndaluni dhe habituni. Braktisuni qejfave dhe pastaj shikoni rrëth e rrotull të trembur. Këta janë të dehur, por jo nga vera; u merren këmbët, por jo për pasojë të pijeve dehëse. **10** Në fakt Zoti ka shpërndarë mbi ju një frymë topitjeje; ka mbyllur sytë tuaja, profetët, ka mbuluar me vel kërët tuaj, shikuesit. **11** Çdo vegim profetik është bërë për ju si fjalët e një libri të vulosur që i jepet dikujt që di të lexojë; duke i thënë: "Të lutem, lexoje, këtë!", por ai përgjigjet: "Nuk mundem, sepse është i vulosur!". **12** Ose si një libër që i jepet dikujt që nuk di të lexojë, duke i thënë: "Të lutem, lexoje këtë!", por ai përgjigjet: "Nuk di të lexoj". **13** Prandaj Zoti thotë: "Me qenë se ky popull më afrohet mua vetëm me gojën dhe më nderon me buzët e tij, ndërsa zemra e tij më rri larg dhe frika e tij ndaj meje është vetëm një urdhërim i mësuar nga njerëzit, **14** prandaj, ja, unë do të vazhdoj

të bëj mrekulli në mes të këtij populli, po, mrekulli dhe qudi: dituria e njerëzve të tij të urtë do të shuhet dhe zgjuarësia e të mëncurve të tij do të zhduket". **15** Mjerë ata që shkojnë në vendë të thella pér t'ia fshehur Zotit planet e tyre, që i bëjnë veprat e tyre në terr dhe thonë: "Kush na sheh? Kush na njeh?" **16** I keni përbysur plotësisht gjérat. A mund të konsiderohet poçari i barabartë me argjilën? A mundet vepra t'i thotë atij që e ka bërë: "Nuk më ka bërë ai?", ose gjëja e formuar t'i thotë atij që e ka formuar: "Nuk ka zgjuarësi"? **17** Brenda një kohe shumë të shkurtër dhe Libani do të shndërrohet në një pemishte, dhe pemishtja do të konsiderohet si një pyll. **18** Të shurdhët do të kuptojnë atë dëtit fjalët e librit dhe, të çliruar nga errësira dhe terri, sytë e të verbërve kanë për të parë. **19** Të përulurit do të mund të gézojnë akoma te Zoti dhe të varférat e njerëzimit do të ngazëllen tek i Shenjtë i Izraelit. **20** Sepse tirani do të jetë zhdukur, tallësi do të jetë shkatërruar, dhe do të janë shfarosur tërë ata që kurdisin paudhësi, **21** që dënojnë një njeri për një fjalë, që i kurdisin kurthe atij që gjykon te porta, që prishin të drejtën e të drejtit për asgjë. **22** Prandaj kështu i thotë shtëpisë së Jakobit Zoti që shpengoi Abrahamin: "Tani e tutje Jakobi nuk do të turpërohet më dhe ftyra e tij nuk do të zverdhet më; **23** por kur do të shohë bijtë e tij, veprën e duarve të mia në mes të tij, ata do të shenjtërojnë emrin tim, do të shenjtërojnë të Shenjtin e Jakobit dhe do të kenë frikë nga Perëndia i Izraelit. **24** Ata që kanë frymë të përdalë do të arrijnë të kenë gjykim dhe murmuruesit do të mëscojnë doktrinën e shëndoshë".

30 Mjerë bijtë rebelë, thotë Zoti, që bëjnë projekte që nuk vijnë nga unë, që lidhin aleanca, por pa Frymën time, për të grumbulluar mëkate mbi mëkate; **2** që shkojnë poshtë në Egjipt pa konsultuar më parë gojën time, për t'u përforuar në forcën e Faraonit dhe për të kërkuar strehë në hijen e Egjiptit! **3** Por forca e Faraonit do të jetë turpi juaj dhe streha në hije të Egjiptit fatkeqësia juaj. **4** Sepse princat e tij kanë shkuan në Tsoan dhe ambasadorët e tij kanë arritur në Hanes. **5** Por do të turpërohen të gjithë nga një popull që nuk do t'u hyjë fare në punë, që nuk do t'iup japoë asnjë ndihmë o përfitim, por vetëm turp dhe poshtërim. **6** Një profeci kundër kafshëve të Neghevit: nëpërmjet një vendi të mjeruar dhe plot ankthe, prej të cilët vijnë luanesha dhe luani, nepërka dhe gjarpëri i zjarrtë që fluturon, ata mbartin pasuritë e tyre mbi kurrizin e gomarëve dhe thesaret e tyre mbi kurrizin e deveve një populli prej të cilët nuk kanë për të përfituar asgjë. **7** Sepse ndihma e Egjiptit është e kotë dhe e padobishme, prandaj unë e quaj: "Rahab-Hem-Shebeth". **8** Tani eja, shkruaje këtë mbi një rrasë të vogël dhe shkruaje në një libër, që të mbetet për ditët e ardhshme, për gjithnjë, përfjetë. **9** Sepse ky është një popull rebel, janë bij gjenjeshtarë, bij që nuk duan të dégojnë ligjin e Zotit, **10** që u thonë shikuesve: "Mos kini vegime", dhe profetëve: "Mos na profetizoni gjéra të vërteta, na tregoni gjéra të këndshme, na profetizoni gjéra mashtruese. **11** Dilni jashtë rruge, braktisni shtegun e drejtë, largoni nga sytë tona të Shenjtin e Izraelit!". **12** Prandaj kështu thotë i Shenjtë i Izraelit: "Me qenë se ju e përcëmoni këtë fjalë dhe keni besim te shtypja dhe te ligësia, dhe mbështeten mbi to, **13** kjo paudhësi do të jetë për ju si e çarë që rrezikon të rrëzohet, një dalje te një mur i lartë, rrëzimi i të cilët ndodh papritmas, një

një çast, 14 dhe thyhet si një enë prej balte të pjekur, që dikush copëton pa mëshirë duke mos mundur të gjejë në copat e tij qoftë edhe një copë për të marrë zjarr në vatér ose për të marrë ujë nga sterna". 15 Sepse kështu thotë Zoti, Zoti, i Shenjtii i Izraelit: "Duke u kthyer tek unë dhe duke pushuar tek unë, do të shpëtoni; forca juaj qëndron në qetësinë dhe në besimin tuaj. Por ju nuk keni dashur, 16 madje keni thënë: "Jo, ne do të ikim me kuajt tanë!". Prandaj ju do të ikni. Dhe: "Do të shkojmë me kuaj të shpejtë!". Prandaj ata që do t'ju ndjekin do të janë edhe më të shpejtë. 17 Një mijë prej jush do të ikin nën kërcënimin e një të vetmi; nën kërcënimin e pesë vetave do të ikni me vrap, deri sa të rrini si një hu mbi majën e një mali, si një flamur mbi një kodër". 18 Prandaj Zoti do të presë për t'ju dhënë hir, pastaj ai do të lartësohet, sepse i erdhi keq për ju, sepse Zoti éshtë një Perëndi i drejtësisë. Lum të gjithë ata që kanë shpresë tek ai! 19 O popull i Sionit që banon në Jeruzalem, ti nuk do të qash më. Ai do të bëj nder me siguri; duke dëgjuar zérin e britmës sate; sapo të dégjojë, do të përgjigjet. 20 Edhe sikur Zoti t'ju japë bukën e ankthit dhe ujin e shtypjes, megjithatë ata që të mësojnë nuk do të duhet të fshihen, dhe sytë e ty do të shohin mësuesit e tu. 21 Kur do të shkoni djathtas ose kur do të shkoni majtas, veshët e tu do të dégjojnë prapa teje një fjalë që do të thotë: "Kjo éshtë rruga, ecni në tél!". 22 Konsiderojni si të papastrë shëmbëlltyrat tuaja të gdhendura të veshura me argjend dhe shëmbëlltyrat tuaja prej metalit të derdhur të veshura me ar; do t'i flakni tutje si një gjë e papastër, "Jashtë!", do t'u thoni atyre. 23 Atëherë ai do t'i japë shiu përfarën tendë që do të kesh mbjellë në tokë; dhe buka që toka do të prodhojë do të jetë e shijshme dhe e bollshme; atë ditë bagëtia jote do të kullosoë në kullota të gjera. 24 Qetë dhe gomarët që punojnë tokën do të hanë forazhin me kripë, të ajrosur me lopatën e drithit. 25 Mbi çdo mal të lartë dhe mbi çdo kodër të lartë do të ketë rrëke dhe rrjedha uji ditën e masakrës së madhe, kur do të rrëzohen kullat. 26 Drita e hënës do të jetë si drita e diellit, dhe drita e diellit do të jetë shtatë herë më e fortë, si drita e shtatë ditëve, ditën kur Zoti do të lidhë plagën e popullit të tij dhe do të shërojë plagën e shkaktuar nga goditjet e tij. 27 Ja, emri i Zotit vjen nga larg; zemërimi i tij éshtë i zjartë dhe barra e tij e rëndë; buzët e tij janë plot indinjatë dhe gjuha e tij si një zjarr që të përpin; 28 fryma e tij éshtë si një përrua që vërshon dhe që arrin deri në qafë përf të shoshtur kombet me shoshën e shkatërrimit dhe përf të vënë nënofullat e popujve një fre që t'i bëjë të përdalin. 29 Atëherë do t'ia merni një këngë si natën kur kremoni një festë; dhe do të keni gjëzim në zemër, ashtu si ai që shkon me zérin e fyellit në malin e Zotit, në kështjellén e Izraelit. 30 Pastaj Zoti do të bëjë të dégjohet zéri i tij madhështor dhe do të tregojë si godet me krahun e tij kur tërbohet zemërimi i tij, në flakén e një zjarri gillabérues, në mes shpérthimesh të furishme, uraganësh dhe breshëri gurësh. 31 Me qenë se Asiria do të goditet nga frika e zërit të Zotit, që do ta rrahë me shufër; 32 dhe çdo goditje që do të jepet me shkopin të cilin Zoti do të bëjë t'i bjerë mbi të, do të shoqërohet nga tingujt e dajreve dhe të qesteve. Ai do të luftojë kundër asaj duke tundur dorën në mënyrë kërcënuese. 33 Tofeti éshtë përgatitur prej shumë kohe, ai éshtë gati edhe për mbretin; ky e ka bërë të thellë dhe

të gjerë; mbi turrën e druve për ta djejur ka zjarr dhe dru me shumicë; fryma e Zotit, si një rrymë squfuri, do ta ndezë.

31 Mjerë ata që zbresin në Egjipt në kërkim të ndihmës dhe u besojnë kuajve, kanë besim te qerret, sepse janë të shumta dhe te kalorësit, sepse janë shumë të fuqishém, por nuk shikojnë të Shenjtin e Izraelit dhe nuk kërkojnë Zotin. 2 Megjithatë edhe ai éshtë i urtë dhe do të sjellë gjëmën; ai nuk do t'i térheqë fjalët e tij, por do të ngrihet kundër shtëpisë së njerëzve të këqij dhe kundër ndihmës së atyre që bëjnë paudhësi. 3 Por Egjiptasit janë njerëz dhe jo Perëndi, kuajt e tyre janë mish dhe jo frymë. Kur Zoti do të shtrijë dorën e vet, mbrojtësit do t'i merren këmbët dhe i mbrojturi do të rrëzohet, do të vdesin të gjithë bashkë. 4 Sepse kështu më ka thënë Zoti: "Ashtu si luani apo luanesha vrumbullin mbi prenë e vet (kur kundër tij éshtë mbledhur një numër i madh barinjsh dhe ai nuk ka frikë nga britmat e tyre dhe as trëmbet nga zhurma e tyre), kështu do të zbresë Zoti i ushtrive përf të luftuar në malin e Sionit dhe në kodrën e tij. 5 Ashtu si zojtitë fluturojnë mbi të vegjëlit e tyre, kështu Zoti i ushtrive do të mbrojë Jeruzalemin, do ta mbrojë dhe do ta çlirojë, do ta kursejë dhe do ta shpëtojë". 6 Kthehuni tek ai nga i cili jeni larguar shumë, o bij të Izraelit! 7 Atë ditë secili do të flakë idhujt e tij prej argjendi dhe idhujt e tij prej ari, që duart tuaja kanë bërë duke mëkatuar për ju. 8 "Atëherë Asiria do të bjerë nga një shpatë jo prej njeriu, dhe një shpatë jo prej njeriu do ta përpjë; do t'ia mbathë para shpatës dhe të rinjtë e tij do t'i nënshtrohen punës së detyruar. 9 Nga frika do të kalojë përtëj kështjellës dhe pricat e saj do të tmerrohen përf shkak të flamurit", thotë Zoti, që ka zjarrin e tij në Sion dhe furrën e tij në Jeruzalem.

32 Ja, një mbret do të mbretërojë me drejtësi dhe pricat do të qeverisin me paanësi. 2 Secili prej tyre do të jetë si një mbrojtje nga era dhe një strehë kundër uraganit, si rrëke uji në një vend të thatë, si hija e një shkëmbi të madh në një tokë të zhuritur. 3 Sytë e atyre që shohin nuk do t'u errën më dhe veshët e atyre që dégjojnë do të janë të vëmendshém. 4 Zemra e njerëzve të pamend do të fitojë njoħuri dhe gjuha e atyre që belbzøjnë do të flasë shpejt dhe qartë. 5 Njeriu i pérçmuar nuk do të thirret më fisnik, as i pandershmi nuk do të thirret i pavlerë. 6 Sepse njeriu i pérçmuar thotë gjéra të neveritshme dhe zemra e tij jepet pas paudhësisë, përf të kryer pabesi dhe përf të thënë gjéra pa respekt kundër Zotit, përf tă lénë bosh stomakun e tē uriturt dhe përf ta lénë thatë atë që vuan nga etja. 7 Armët e tē pandershmit janë tē poshtra; ai kurdis plane të kékqja përf të shkatërruar tē mjerin me fjalë gënjeshtare, edhe kuri mjeri pohon tē drejtën. 8 Por njeriu fisnik mendon plane fisnike dhe i vë vetes qëllime fisnike. 9 Cohuni, o gra që jetoni në bollék, dhe dëgjonit zérin tim; o bija pa mend, ia vini veshin fjalës sime! 10 Brenda një viti dhe disa ditëve ju do tē dridheni, o gra pa mend, sepse vjelja e rrushit do tē shkoj keq dhe korrije nuk do tē ketë. 11 Férgëlloni, o gra që jetoni në bollék, dridhuni o ju gra pa mend. Higni veshjet tuaja, zhvishuni dhe vini një grethore në ijët, 12 duke i rënë gjoksit nèpér arat e mira dhe nèpér vreshtat prodhimitare. 13 Mbi tokën e popullit tim do tē rriten gjemba dhe ferra; po, mbi të gjitha shtëpitë e

gëzimit të qytetit të qejfeve. **14** Sepse pallati do të braktiset, qyteti i zhurmshém do të shkretohet, Ofeli dhe kulla do të bëhen pér gjithnjë shpella gëzimi pér gomarët e egër dhe kullotë pér kopetë. **15** deri sa mbi ne të pérhapet Fryma nga lart, shkretëtira të bëhet pemishte dhe pemishtja të konsiderohet si një pyll. **16** Atëheré i drejti do të banojë në shkretëtirë dhe drejtësia do të banojë në pemishte. **17** Pasojë e drejtësisé do të jetë paqja, rezultat i drejtësisé qetësia dhe siguria pérjetë. **18** Populli im do të banojë në një vend paqeje, në banesa të sigurta dhe në vende të qeta pushimi, **19** edhe sikur të binte breshër mbi pyllin dhe qyteti të ulej shumë. **20** Lum ju që mbillni në breg të gjithë ujërave dhe që lini të shkojë e lirë këmba e kaut dhe e gomarit.

33 Mjerë ti që shkretuan edhe sikur të mos kesh qenë i shkretuar, që vepron me pabesi edhe sikur të mos jetë vepruar me pabesi kundër teje! Kur të kesh mbaruar së shkatërruarri do të shkatërrrohesh edhe **2** O Zot, ki mëshirë pér ne, që kemi shpresë te ti. Bëhu krahu ynë çdo mëngjes dhe shpëtimi ynë në kohë fatkeqësie. **3** Nga zhurma e një turme, popujt ikin, kur ti çohesh kombet shpërndahen. **4** Plaçka juaj e luftës do të mblidhet ashtu siç mblidhen vemjet; ashtu si turren karkalecat kështu do të turren mbi të. **5** Zoti eshtë lartësuar se pse banon lart; ai e mbush Sionin me barazi dhe drejtësi, **6** dhe do të jetë siguria e ditëve të tua, forca e shpëtimit, dituria dhe njohja; frika e Zotit do të jetë thesari i tij. **7** Ja, heronjtë e tyre bërtasin nga jashtë, lajmëtarët e paqes qajnë me hidhërim. **8** Rrugët janë të shkreta, nuk ka as edhe një kalimtar nëpër to. Ai e ka prishur besëlidhjen me ta, i përbuz qytetet, nuk kujdeset pér njeri. **9** Vendi eshtë në zi dhe vuan; Libani eshtë plot me turp dhe i dobësuar; Sharoni eshtë si një shkretëtirë, Bashani dhe Karmeli tronditen me të madhe. **10** "Tani do të çohem", thotë Zoti, "tani do të lartësohem, tani do të ngrihem. **11** Ju keni mbarsur bykun, por do të pillni kashtë; fryma juaj do të jetë një zjarr që do t'ju gillacërojë. **12** Popujt do të jenë si furra të gëlqeres, ata do të digjen në zjarr si ferrishte të prera. **13** O ju që jeni larg, dëgjonit atë që kam bërë; dhe ju që jeni afër, njihni fuqinë time". **14** Në Sion mëkatarët i ka kapur frika, një drithërimë ka pushtuar të pabesët: "Kush prej nesh do të mund të banojë me zjarrin gillacërrues? Kush prej nesh do të mund të banojë me flakët e përfjetshme?". **15** Ai që ecën me drejtësi dhe flet drejt, ai që i përcën fitimet e shtrëmbëra, që lëviz duart pér të mos pranuar dhurata, që i mbyll veshët pér të mos dëgjuar të flitet pér gjak dhe sytë pér të mos parë të keqen, **16** ai do të banojë në vënde të larta, shkëmbenjtë e fortifikuar do të jenë streha e tij, buka e tij do t'i jepet, uji i tij do t'i sigurohet. **17** Sytë e tu do të sodisin bukurinë e mbretit tënd, do të shohin një vend që ndodhet shumë larg. **18** Zemra jote do të bjerë në mendime të thella mbi tmerret e kaluara: "Ku eshtë shkruesi? Ku eshtë ai që peshon? Ku eshtë ai që numëron kullat?". **19** Ti nuk do ta shikosh më atë popull mizor, atë popull me një të folur të errët dhe të pakuptueshme, që belbëzon një gjuhë që askush nuk e kuption. **20** Sodit Sionin, qytetin e madhështive tonë! Sytë e tu do të shohin Jeruzalem, vendbanim i qetë, çadër që nuk do të lëvizet më nga vendi, hunjëtë e së cilës nuk do të shkulen dhe asnjë nga litarët e saj nuk do të hiqet. **21** Por aty Zoti

në madhështinë e tij do të jetë pér ne një vend lumenjsh dhe rrjedhash të gjera uji, ku nuk arrin asnjë anije me lopata dhe nuk kalon asnjë anije e fuqishme. **22** Me qenë se Zoti eshtë gjykatesi ynë, Zoti eshtë ligjvénësi ynë, Zoti eshtë mbreti ynë; ai do të na shpëtojë. **23** Litarët e tu janë liruar, nuk e mbajnë mirë dyrekun dhe nuk vënët në veprim velat. Atëherë do të ndahet preja e një plaçke të pasur; edhe çalamana e do të marrin pjesë në plaçkitje. **24** Asnjë banor i qytetit nuk do të thotë: "Unë jam i sëmurë". Populli që banon aty do të përfitojë faljen pér paudhësinë e tij.

34 Afrohuni, o kombe, pér të dëgjuar; o popuj, kini kujdes.

Le të dëgjojë toka dhe gjithçka që eshtë në të, bota dhe gjithçka që ajo prodhon. **2** Sepse Zoti eshtë zemëruar me të gjitha kombet, eshtë indinjuar me të gjitha ushtritë e tyre; ai ka vendosur shkatërrimin e tyre, i braktis në masakë. **3** Të vrarët e tyre do të hidhen tutje, kufomat e tyre do të qelben dhe malet do të shkrihen me gjakun e tyre. **4** Tërë ushtria e qjellit do të zhduket, qiejtë do të mblidhen rrotull si një libër, por tërë ushtria e tyre do të bjerë, ashtu si bie gjethi nga hardhia, si bie një fryt i fishkur nga fiku. **5** Me qenë se shpata ime eshtë dehur në qjell, ja ajo po gatitet të bjerë mbi Edomin, mbi popullin që kam vendosur të shfaroset, pér të vënët në vend drejtësinë. **6** Shpata e Zotit eshtë plot me gjak, eshtë ngopur me dhjamë, me gjakun e qengjave dhe të cypave, me dhjamin e veshkave të deshve; sepse Zoti bën një flijim në Botsrah dhe një kërdi të madhe në vendin e Edomit. **7** Bashkë me ta bien buaj, mëzetër tok me dema; toka e tyre eshtë vaditur me gjak, pluhuri i tyre eshtë ngopur me dhjamë. **8** Sepse eshtë dita e hakmarres të Zotit, viti i shpërblimit pér çështjen e Sionit. **9** Përrrenjtë do të kthehen në katran, pluhuri i vet në squfur, toka e vet do të bëhet rrëshirë e zjarrit. **10** Nuk do të shuhet as ditën as natën, tymi i tij do të ngjitet përfjetë; do të mbetet e shkretë brez pas brezi, askush nuk do të kalojë mbi të. **11** Zotër të tij do të bëhen pelikani dhe iriqi dhe do të banojnë aty kukuvajkë dhe korbi. Zoti do të shtrijë mbi të litarin e dëshpërimit, plumbçen e boshllëkut. **12** Do t'i thërrasin fisnikët në mbretëri, por nuk do ketë asnjë prej tyre, dhe tërë prinçat janë katandisur në hiç. **13** Në pallatet e tij do të rriten gjemba, në fortessat e tij hithra dhe carangtha; do të bëhet banesë pér çakejtë, një vend i rrethuar pér strucat. **14** Kafshët e shkretëtirës do të takohen me kafshët që ulërijnë, cjeptë do të thërrasin njeri tjeterin; do të vendosen aty edhe kukuvajkat dhe do të gjejnë një vend pushimi. **15** Do të bëjë folenë e vet gjarpëri-shigjetë, do të lëshojë aty vezët, do t'i çelë dhe do t'i mbledhë në hijen e tij të vegjëlit e vet, aty do të mblidhen edhe hutat, secili me shokun e vet. **16** Kërkoni në librin e Zotit dhe lexoni: asnjë prej tyre nuk do të mungojë, askujt nuk do t'i mungojë shoku i vet, sepse e ka urdhëruar goja e tij dhe e ka mbledhur Fryma e tij. **17** Ai vetë e ka hedhur shortin pér ta, dhe dora e tij e ka ndarë midis tyre me vijën e matjes; do ta zotërojnë pér gjithnjë; do të banojnë aty brez pas brezi.

35 Shkretëtira dhe toka e thatë do të gëzohen, vëtmia do të gëzohet dhe do të lulëzojë si trëndafili; **2** do të lulëzojë shumë dhe do të ngazellojë me hare dhe britma gëzimi. Do t'u jepet lavdia e Libanit, madhështia e Karmelit dhe e Sharonit. Ata do të shohin lavdinë e Zotit, madhështinë e Perëndisë tonë. **3**

Forconi duart e dobësuara, bëjini të qëndrueshëm gjunjët e pasigurt! 4 U thoni atyre që e kanë humbur zemrën: "Bëhuni të fortë, mos kini frikë!". Ja, Perëndia juaj do të vijë me hakmarrjen dhe me shpërblimin e Perëndisë; do të vijë ai vetë pér t'ju shpëtuar. 5 Atëherë do të hapen sytë e të verbërvë dhe veshët e të shurdhëve; 6 atëherë çalamani do të kërcejë si një dre dhe gjuha e memecit do të bërtasë nga gëzimi, sepse do të dalin ujëra në shkretëtirë dhe pérrenj në vendin e vetmuar. 7 Vend i thatë do të bëhet pellg dhe toka e etur pér ujë burim ujërash; në vendet ku shtriheshin çakejtë do të ketë bar me kallamishtë dhe xunkth. 8 Aty do të jetë rruga kryesore, një rrugë që do të quhet "rruga e shenjtë"; asnjë i papastër nuk do të kalojë nëpër të; ajo do të jetë vetëm pér ata që e ndjekin; edhe mendjeshkurtërit nuk do të mund të humbasin. 9 Luani nuk do të jetë më, as edhe ndonjë bishë e egër nuk do të dalë aty ose nuk do të duket, por do të ecin të çliruarit. 10 Të shpëtuarit nga Zoti do të kthehen, do të vijnë në Sion me britma gëzimi dhe një hare e përfjetshme do të kurorëzojë kokën e tyre; do të kenë gëzim dhe lumturi, dhe dhembja e rënkimë do të ikin.

36 Në vitin e katërmëdhjetë të mbretit Ezekia ndodhi që Senakeribi, mbret i Asirisë, doli kundër qyteteve të fortifikuara të Judës dhe i pushtoi. 2 Mbreti i Asirisë dërgoi Rabshakehun nga Lakishi në Jeruzalem, te mbreti Ezekia, me një ushtri të madhe; ai u ndal pranë ujësjellësit të hauzit të sipërm, në rrugën e arës së larësit. 3 Atëherë Eliakimi, bir i Hilkiyahut, prefekt i pallatit, Shebna, sekretari, dhe Joahu, bir i Asafit, arkivist, shkuant tek ai. 4 Rabshakehu u tha atyre: "I thoni Ezeqias: Kështu thotë mbreti i madh, mbreti i Asirisë: ku mbështetet besimi që ke? 5 Unë them se këshillë dhe forcë pér të bërë luftën nuk janë vetëm fjalë goje; tani që je rebeluar kundër meje te kush ke besim ti? 6 Ja, ti ke besim në përkrahjen e këtij kallami të thyer, që është Egjipti, që pret dorën e atij që mbështetet mbi të dhe e shpon. I tillë është pikërisht Faraoni, mbreti i Egjiptit, pér téré ata që kanë besim tek ai. 7 Në rast se pastaj më thuaj: "Ne kemi besim tek Zoti, Perëndia ynë", a nuk është vallë po ai që Ezekia ka hequr nga vendet e larta dhe nga altarët, duke u thënë Judës dhe Jeruzalemit: "Ju do të adhuroni vetëm para këtij altari"? 8 Tani, pra, vër një bast me zotin tim, mbretin e Asirisë; unë do të t'jap dy mijë kuaj, në qoftë se ti je në gjendje të sigurosh kalorësit që i hipin. 9 Si do të mundje të sprapsësh një kapiten të vetëm midis shërbëtorëve më të vegjël të zotit tim? Por ti ke besim se Egjipti do të t'japë qerre dhe kalorës. 10 Dhe tani a kam ardhur vallë kundër këtij vendi pa vullnetin e Zotit pér ta shkatërruar? Zoti më ka thënë: "Dil kundër këtij vendi dhe shkatërroje". 11 Atëherë Eliakimi, Shebna dhe Joahu i thanë Rabshakehut: "Foli, pra, shërbëtorëve të tu në gjuhën aramaike, sepse ne e kuptojmë, por mos na fol në gjuhën hebraike, në mënyrë që ta dëgjojë populli që është mbi muret". 12 Por Rabshakehu u përgjigj: "Zoti im, vallë, më ka dërguar t'i them këto fjalë zotit tënd dhe ty, dhe jo pikërisht njerëzve që ndodhen mbi muret, të katandisur të hanë jashtëqitjet e tyre dhe të pinë urinën e tyre bashkë me ju?". 13 Atëherë Rabshakehu u ngrit më këmbë dhe bërtiti me zë të lartë në gjuhën hebraike, duke thënë: "Dëgjoni fjalët e

mbretit të madh, të mbretit të Asirisë! 14 Kështu thotë mbreti: "Të mos ju mashtrojë Ezekia, sepse ai nuk mund t'ju çlirojë nga duart e mia; 15 as tij bëjë Ezekia që të vendosni besimin tuaj te Zoti, duke thënë: "Me siguri Zoti do të na çlirojë; ky qytet nuk do të jetep në duart e mbretit të Asirisë". 16 Mos dëgjoni Ezekian, sepse kështu thotë mbreti i Asirisë: bëni paqe me mua dhe dorëzohuni, dhe secili prej jush do të mund të hajë frytet e vreshtit të tij dhe të fikut të tij, dhe secili do të mund të pijë ujin e sternës së tij, 17 deri sa të vijë unë pér t'ju çuar në një vend të njashëm me tuajin, në një vend gruri dhe mushti, në një vend buke dhe vreshtash. 18 Të mos ju mashtroj Ezekia duke thënë: "Zoti do të na çlirojë". A ka mundur ndonjë prej perëndive të kombeve të çlirojë vendin e tij nga duart e mbretit të Asirisë? 19 Ku janë perënditë e Hamathit dhe të Arpadit? Ku janë perënditë e Sefaravimit? A e kanë çliruar vallë Samarinë nga duart e mia? 20 Kush prej téré perëndive të këtyre vendeve ka çliruar vendin e vet nga duart e mia, që Zoti të mund të çlirojë Jeruzalemin nga duart e mia?". 21 Por ata heshtën dhe nuk u përgjigjën me asnjë fjalë, sepse urdhëri i mbretit ishte: "Mos iu përgjigjini". 22 Atëherë Eliakimi, bir i Hilkiyahut, prefekt i pallatit, Shebna sekretari, dhe Joahu, bir i Asafit, arkivist, erdhën tek Ezekia me rroba të grisura dhe i njoftuan fjalët e Rabshakehut.

37 Kur mbreti Ezekia dëgjoi këtë, grisi rrobat, u mbulua me një thes dhe hyri në shtëpinë e Zotit. 2 Pastaj dërgoi Eliakimin, prefektin e pallatit, Shebnaun, sekretarin, dhe priftërinjët më të vjetër të mbuluar me thasë te profeti Isaia, bir i Amotsit, 3 të cilët i thanë: "Kështu thotë Ezekia: Kjo ditë është një ditë ankthi, ndëshkimi dhe turpi, sepse fëmijët janë duke lindur, por nuk ka forcë pér t'i pjellë. 4 Ndofta Zoti, Perëndia yt, ka dëgjuar fjalët e Rabshakehut, që mbreti i Asirisë, zoti i tij, ka dëgjuar pér t'fyer Perëndinë e gjallë, dhe do ta ndëshkojë pér shkak të fjalëve që Zoti, Perëndia yt, ka dëgjuar. Larto, pra, një lutje pér kusurin që mbetet akoma". 5 Kështu shërbëtorët e mbretit Ezekia shkuant te Isaia. 6 Dhe Isaia u tha atyre: "Këtë do t'i thoni zotit tuaj: Kështu thotë Zoti: Mos ki frikë pér shkak të fjalëve që dëgjoje, me të cilat shërbëtorët e mbretit të Asirisë më kanë fyer. 7 Ja, unë do të dërgoj përmbi të një frymë dhe, sa të dëgjojë një lajm, do të kthehet në vendin e tij dhe në vendin e tij do ta rrëzoj me shpatë". 8 Kështu Rabshakehu u kthye dhe e gjeti mbretin e Asirisë që po rrethonte Libnahun, sepse kishte mësuar që mbreti ishte nisur nga Lakishi. 9 Atëherë mbreti i Asirisë dëgjoi të thuhet pér Tirhakahun, mbretin e Etiopisë: "Ka dalë pér t'luftuar kundër teje". Sa dëgjoi këtë, ai i dërgoi lajmëtarët Ezeqias, duke i thënë: 10 "Do t'i thoni kështu Ezeqias, mbretit të Judës: Mos lër që Perëndia yt tō cilët i beson të tē mashtrojë duke të thënë: "Jeruzalemi nuk do jetep në duart e mbretit të Asirisë". 11 Ja, ti dëgjove ato që mbreti i Asirisë u ka bërë gjithë vendeve të tjera, duke vendosur shkatërrimin e tyre. A do të mund të shpëtoje vetëm ti? 12 A kanë çliruar vallë mbretërit e kombeve ato që etërit e mi kanë shkatërruar: Gozanin, Haranin, Retsefin dhe bijtë e Edenit që ishin në Telasar? 13 Ku janë mbreti i Hamathit, mbreti i Arpadit dhe mbreti i qytetit të Sefaravimit, të Henas dhe të Ivhut?". 14 Ezekia e mori letrën nga duart e lajmëtarëve dhe e lexoi; pastaj u ngjit në shtëpinë e Zotit dhe e shpalosi

para Zotit. 15 Pastaj Ezekia iu lut Zotit, duke thënë: 16 "O Zot i ushtrive, Perëndi i Izraelit që ulesh midis kerubinëve, ti je Perëndia, ti vetëm, i të gjitha mbretërise të tokës; ti ke bërë qiejtë dhe tokën. 17 Vér veshin, o Zot, dhe dégio; hap sytë, o Zot, dhe shiko. Dégjo téré fjalët që Senakeribi ka dërguar të thotë pér të fyer Perëndinë e gjallë. 18 Në té vërtetë, o Zot, mbretërit e Asirisë kanë shkatërruar të gjitha kombet dhe vendet e tyre, 19 dhe kanë hedhur në zjarr perënditë e tyre, sepse këto nuk ishin perëndi, por vepër e duarve të njeriut, dru e gur; pér këtë arsy i kanë shkatërruar. 20 Por tani, o Zot, Perëndia ynë, na çliro nga duart e tij, me qéllim që të gjitha mbretëritë e tokës të njohin që ti vetëm je Zoti". 21 Atëherë Isaia, bir i Amotsit, i çoi fjalë Ezekias: "Kështu thotë Zoti, Perëndia i Izraelit: Me qenë se ti më je lutar përsa i përkët Senakeribit, mbretit të Asirisë, 22 kjo është fjala që Zoti ka shqiptuar kundër tij: Virgjëresha, bijë e Sionit, të përçmon dhe tallet me ty; e bija e Jeruzalemit tund kokën prapa teje. 23 Cilin ke poshtëruar dhe fyer? Kundër kujt ke ngritur zérin dhe në ményrë arrogante sytë e tu? Kundër të Shenjtit të Izraelit. 24 Me anë të shërbëtorëve të tu ke poshtëruar Zotin dhe ke thënë: "Me morinë e qerreve të mia u ngjita në majë të maleve, në skajet e Libanit. Do të rrëzoj kedrat e tij më të lartë dhe qiparisat e tij më të bukur; do të arrji lartësinë e tij më të largët, pyllin e tij më të harlisur. 25 Kam gërmuar dhe kam pirë ujë; me tabanin e këmbëvë të mia kam tharë të gjitha lumenjtë e Egjiptit". 26 A nuk ke dëgjuar vallë se prej shumë kohe e kam përgatitur këtë gjë, planin e kam përgatitur qysh nga kohët e vjetra? Tani kam bërë që të ndodhë kjo: që ti t'i kthesht në një grumbull gërmadhash qytetet e fortifikuara. 27 Prandaj banorët e tyre, të cilët s'kanë forca, ishin të trembur dhe të hutuar; ishin si bari i fushave, si bari i vogël jeshil, si bari i çative, i cili digjet para se të rritet. 28 Por unë e njoh banesën tende, hyrjen dhe daljen tende, madje edhe zemërimin tенд të madh kundër meje. 29 Duke qenë se je zemëruar shumë kundër meje dhe patrupsia jote ka arritur te veshët e mi, do të vë unazën time në flegrat e hundëve, frerin tim në gojë dhe do të të kthej në rrugën nga ke ardhur. 30 Dhe kjo do të jetë shenja pér ty; sivjet do të hani atë që rritet vetveti, vitin e dytë atë që rritet po nga ky burim; por vitin e tretë do të mbillni dhe do të korrni, do të mbillni vreshtat dhe do të hani frytin e tyre. 31 Dhe pjesa që mbetet e shtëpisë së Judës që do të shpëtojë do të vazhdojë të vërvë rrënjen poshtë dhe të bëjë fryte lart. 32 Sepse nga Jeruzalemi do të dalë mbetje dhe nga mali i Sionit ata që kanë shpëtar. Zelli i Zotit të ushtrive do ta bëjë këtë". 33 Prandaj kështu thotë Zoti kundër mbretit të Asirisë: "Ai nuk do të hyjë në këtë qytet as ka pér të hedhur ndonjë shigjetë, nuk do t'i dalë përpëra me mburoja as ka pér të ndërtuar ndonjë ledh kundër tij. 34 Ai do të kthehet nérpér atë rrugë nga ka ardhur dhe nuk do të hyjë në këtë qytet", thotë Zoti. 35 "Sepse unë do ta mbroj këtë qytet pér ta shpëtar, pér hirin tim dhe pér hir të Davidit, shërbëtorit tim". 36 Pastaj engjëlli i Zotit doli dhe goditi në kampin e Asirëve njëqind e tetëdhjetë e pesë mijë njerëz; dhe kur njerëzit u çuan në ménqjes, ja, të gjithë ishin kufoma. 37 Atëherë Senakeribi, mbret i Asirisë, ngriti çadrat, u nis dhe u kthye në shtëpi dhe mbeti në Niniv. 38 Dhe ndodhi që, ndërsa ai po adhuronte në tempullin e perëndisë së tij Nisrok, bijtë e tij

Adramalek dhe Sharets e vranë me shpatë; pastaj u strehuan në vendin e Araratit. Në vend të tij mbretëroi i biri, Esarhadoni.

38 Në atë kohë Ezekia u sëmur nga një sëmundje vdekjeprurëse. Profeti Isaia, bir i Amotsit, shkoi tek ai dhe i tha: "Kështu flet Zoti. Rregullo shtëpinë tende, sepse ke pér të vdekur dhe jo pér t'u shëruar". 2 Atëherë Ezekia e ktheu fytyrën nga muri dhe iu lut Zotit: 3 "Të lutem shumë, o Zot, kujto si kam ecur para teje me besnikëri, me zemër të pastër, dhe kam bërë atë që është mirë në sytë e tu". Pastaj Ezekia quau me të madhe. 4 Atëherë fjalë e Zotit iu drejtua Isaia, duke thënë: 5 "Shko dhe i thuaj Ezekias: Kështu thotë Zoti, Perëndia i Davidit, ati yt: E dégjova lutjen tende, i pashë lotët e tua; ja, do t'u shtoj pesëmbëdhjetë vjet ditëve të tua; 6 do të të çliroj ty dhe këtë qytet nga duart e mbretit të Asirisë dhe do ta mbroj këtë qytet. 7 Kjo është pér ty shenja nga ana e Zotit, Zoti do ta cojë në vend fjalen që ka thënë: 8 ja, unë do të bëj që të sprapset dhjetë shkallare hija që pér efekt të diellit është zgjatur mbi shkallaret e Ashazit. Dhe dielli u spraps dhjetë shkallare prej shkallareve nga kishte zbritur". 9 I shkruar nga Ezekia, mbret i Judës, kur ra i sémurë dhe u shërua nga sëmundja e tij. 10 Unë tha: "Në kulmin e ditëve të mia do të shkoj në portat e Sheolit; jam privuar nga mbetja e viteve të mia". (Sheol h7585) 11 Thoja: "Nuk do ta shoh më Zotin, po, Zotin, mbi dheun e të gjallëve, midis banorëve të botës të vdekurve nuk do të shoh më asnjë njeri. 12 Banesa ime tokësore është shkulur dhe u çua larg meje, si një çadër barinjsh. E kam mbështjellur jetën time si një endës. Ai më këputi nga vegja; nga dita në natë do t'i japësh fund jetës sime. 13 E qëtësova veten deri në ménqjes; si një luan, ai i thyen téré kockat e mia; me kalimin nga dita në natë do t'i japësh fund jetës sime. 14 Krakellja si një lejlek apo një dallëndyshe, rënkoja si një pëllumbeshë; sytë e mi ishin të lodhur, duke shikuar lart. O Zot, jam i shtypur; bëhu ti garanti im. 15 Çfarë të them? Ai më ka folur dhe ai vetë e ka bërë këtë gjë. Unë do të eci ngadalë gjatë téré viteve të mia, në hidhërimin e shpirtit tim. 16 O Zot, me këto gjëra né jetojmë, dhe në të gjitha këto gjëra qëndron jeta e frysës sime; prandaj më shëro dhe më kthe jetën! 17 Ja, është pér paqen time që kam provuar hidhërim të madh; por në dashurinë tende ke ciruar shpirtin tim nga gropa e korruptimit, sepse i ke hedhur prapa krahëve të tua të tëra mëkafet e mia. 18 Sepse Sheoli nuk mund të të lëvdojë, vdekja nuk mund të të kremitojë; ata që zbresin në gropë nuk mund të shpresojnë më në besnikërinë tende. (Sheol h7585) 19 I gjalli, i gjalli është ai që të lëvdon, siç po bëj unë sot; ati do t'u njoftojë bijve besnikërinë tende. 20 Zoti do të më shpëtojë; dhe ne do të këndojmë kantikët e mi me vegla me tela téré ditët e jetës sonë në shtëpinë e Zotit". 21 Por Isaia kishte thënë: "Mermi një jaki prej fiqsh, vendoseni mbi ulcer dhe i sémuri do të shërohet". 22 Ezekia kishte thënë: "Cila është shenja me të cilën do të njigitem në shtëpinë e Zotit"?

39 Në atë kohë Merodak-Balandani, bir i Baladanit, mbre ti Babilonisë, i dérgoi letra dhe një dhuratë Ezekias, sepse kishte dëgjuar që ai kishte qenë i sémurë dhe ishte shëruar. 2 Ezekia u gëzua dhe u tregoi të dërguarve shtëpinë e thesaret të tij, argjendin, arin, aromat, melhemin e çmuar, téré arsenalin e tij

dhe të gjitha ato që ndodheshin në thesaret e tij; nuk mbeti asgjë nga pallati i tij dhe nga e gjithë mbretëria që Ezekia nuk ua tregoi atyre. 3 Atëherë profeti Isaia erdhë te mbreti Ezekia dhe i tha: "Çfarë thanë ata njérëz dhe nga kanë ardhur te ti?". Ezekia u përgjigji: "Kanë ardhur tek unë nga një vend i largët, nga Babilonia". 4 Isaia pyeti akoma: "Çfarë panë në pallatin tënd?". Ezekia u përgjigji: "Panë gjithçka që ndodhet në pallatin tim; nuk mbeti asgjë nga thesaret e mia që nuk ua tregova atyre. 5 Atëherë Isaia i tha Ezekias: "Dëgio fjalën e Zotit të ushtrive: 6 Ja, do të vijnë ditët në të cilat gjithçka që ndodhet në pallatin tënd dhe ato që etërit e tu kanë grumbulluar deri më sot do të mbarten në Babiloni; nuk do të mbetet asgjë, thotë Zoti. 7 Do të marrin gjithashtu bijtë që kanë dalë prej teje dhe që janë lindur nga ti, do t'i bëjnë eunukë në pallatin e mbretit të Babilonisë". 8 Ezekia i tha pastaj Isaias: "Fjala e Zotit që ti shqipto e është e mirë". Pastaj shtoi: "Do të ketë të paktën paqe dhe siguri gjatë jetës sime".

40 "Ngushëlloni, ngushëlloni popullin tim, thotë Perëndia juaj. 2 I flisni zemrës së Jeruzalemit dhe i shpallin që koha e tij e luftës ka mbaruar, që paudhësia e tij është shlyer, sepse ka marrë nga duart e Zotit dyfishin për të gjitha mëkatet e tij". 3 Zéri i dikujt që bërtet në shkretëtirë: "Shtroni udhën e Zotit, hapni në shkretëtirë një rrugë për Perëndinë tonë. 4 Çdo lugine të jetë e mbushur, çdo mal dhe kodër të janë sheshuar; vendet dredhadredha të drejtuar dhe vëndet e vështira të sheshuar. 5 Atëherë lavdia e Zotit do të zbulohet dhe çdo qenie do ta shohë, sepse goja e Zotit ka folur". 6 Një zë thotë: "Bërtiti!", dhe përgjigja që merr është: "Çfarë të bërtas?". "Bërtit që çdo qenie është si bari, dhe që tërë hiri i tij është si lulja e fushës. 7 Bari thahet, lulja fishket, kur Fryma e Zotit fryn mbi të; me siguri populli nuk është veçse bar. 8 Bari thahet, lulja fishket, por fjala e Perëndisë tonë mbetet përfjetë". 9 O Sion, ti që sjell lajmin e mirë, ngjitu mbi një mal të lartë! O Jeruzalem, ti që sjell lajmin e mirë, ngrije zérin me forcë! Ngrije zérin, mos ki frikë! Thuaju qyteteve të Judës: "Ky është Perëndia juaj!". 10 Ja, Perëndia, Zoti, vjen i fuqishëm dhe krahu i tij sundon për të. Ja, e ka shpërblimin me vete, dhe shpërblimi i tij e pararend. 11 Ai do të kulloso kopenë e tij si një bari, do t'i mbledhë qengjat me krahun e tij dhe do t'i mbajë në gjë të tij, dhe do të udhëheqë me émbëlsi dhe kujdes delet që kanë të vegjilit e tyre. 12 Kush i ka matur ujëat me gropën e dorës, kush ka marrë përmasat e qellit me pëllëmbë, kush ka mbledhur pluhurin e tokës në një masë apo ka peshuar malet me një peshore dhe kodrat e tyre me një kandar? 13 Kush i ka marrë përmasat e Frymës së Zotit, ose si këshilltari i tij i ka dhënë mësimë? 14 Me kë është konsultuar, që t'i jepet mend, t'i mësonte shtegun e drejtësisë, t'i jepet dituri dhe t'i tregonte rrugën e arsyes? 15 Ja, kombet janë si një pikë ujë në një kovë, konsiderohen si pluhuri i një peshore; ja, ai i ngre ishujt si të ishin një send shumë i vogël. 16 Libani nuk do të mjaftonte për të siguruar lëndën djegëse që i duhet zjarrit, as kafshët e tij nuk do të mjaftonin për olouaustin. 17 Të gjitha kombet janë si një hiç para tij dhe konsiderohen prej tij si një hiç dhe një kotësi. 18 Kujt dëshironi t'i përngrajë Perëndia dhe çfarë figure do t'i vinit përballë? 19 Një artist shkrin një shëmbëlltyrë të gdhendur

dhe argjendari e vesh me ar dhe shkrin zinxhirë të vegjël prej argjendi. 20 Ai që është tepër i varfër për një ofertë të tillë zgjedh një dru që nuk kalbet dhe gjen një artizan të shkhatët, që i përgatit një shëmbëlltyrë të gdhendur që nuk lëviz. 21 Por nuk e dini, nuk e keni dégjuar? A nuk ju është njoftuar që në fillim? Nuk e keni kuptuar nga themellet e tokës? 22 Ai është ai që rri ulur mbi rruzullin e tokës, banorët e së cilës janë si karkaleca; ai i shpalos qejtë si një velo dhe i hap si një çadër ku mund të banosh. 23 Ai i katandis princat në një hiç dhe i bën të panevojshëm gjykatësit e tokës. 24 Sapo janë mbjellë, sapo janë hedhur në tokë sapo kërcelli i tyre ka lëshuar rrënje, ai fryn mbi ta dhe ata thahen; uragani i merr me vete si kashtë. 25 "Me kë kërkoni, pra, të më ngjasoni, që të jem baras me të?", thotë i Shenjtë. 26 Ngrini sytë tuaja përpjetë dhe shikoni: Kush i krijoj këto gjëra? Ai që e nxjerr ushtrinë e tyre me shumicë dhe thérret gjithçka me emër; për madhështinë e fuqisë së tij dhe forcën e tij,asnjë nuk mungan. 27 Pse thua, o Jakob, dhe ti, Izrael, shpall: "Rugja ime i është fshehur Zotit dhe për të drejtën time nuk kujdeset Perëndia im? 28 Nuk e di ti, vallë, nuk e ke dégjuar? Perëndia i përfjetësisi, Zoti, krijuesi i kufijve të tokës, nuk mundohet dhe nuk lodhet, zgjuarësia e tij është e panjohshme. 29 Ai i jep forcë të lodhurit dhe rrit fuqinë e të këputurit. 30 Të rinjtë mundohen dhe lodhen, të rinjtë e zgjedhur me siguri pengohen dhe rrëzohen, 31 por ata që shpresojnë të Zoti fitojnë forca të reja, ngrihen me krahë si shqiponja, vrapijnë pa u lodhur dhe ecin pa u lodhur.

41 Ishuj, mbani heshtje! Le të marrin forca të reja popujt; le të afrohen dhe pastaj të flasin. Të mblidhemi bashkë për të gjykuar! 2 "Kush e ka nxitur një nga lindja, duke e thirrur në këmbët e tij në drejtësi? Kush i dorëzoi kombet dhe i nënshtroi mbretërit? Ai ia jep si pluhur shpatës së tij dhe si kashtë e shpërndarë harkut të tij. 3 Ai i përndjek dhe ecën i sigurtë nëpër një rrugë mbi të cilën këmbët e tij nuk kanë shkelur kurrë. 4 Kush ka vepruar dhe ka kryer këtë, duke thirrur brezat që nga fillimi? Unë Zoti, jam i pari dhe, me ata të fundit, do të jem po ai". 5 Ishuj e shohin dhe i ka zënë frika, skajet e tokës dridhen; po afrohen, po arrijnë. 6 Secili ndihmon shokun e tij dhe i thotë vëllait të tij: "Kurajo". 7 Farkëtari i jep zemër argjendarit dhe ai që i jep dorën e fundit punës me çekiq i jep zemër atij që i bie kudhrës dhe thotë për saldaturën: "Mirë është" dhe e përforcon me gozhdha që të mos lëvizë. 8 "Por ti, Izrael, shërbëtori im, Jakob që kam zgjedhur, pasardhës i Abrahamit, mikut tim, 9 ty që të mora nga skajet e tokës, që kam thirrur nga cepat më të largëta të saj dhe të kam thënë: "Ti je shërbëtori im, të kam zgjedhur dhe nuk të kam hedhur poshtë". 10 Mos ki frikë, sepse unë jam me ty, mos e humb, sepse unë jam Perëndia yt. Unë të forcoj dhe njëkohësisht të ndihmoj dhe të mbaj me dorën e djathë të drejtësisë sime. 11 Ja, tërë ata që janë zemëruar kundër teje do të turpërohen dhe do të shushaten; ata që luftojnë kundër teje do të katandisen në hiç dhe do të zhduken. 12 Ti do t'i kërkosh, por nuk do t'i gjesh më ata që të kundërshtonin; ata që të bënin luftë do të janë asgjë, si një gjë që nuk ekziston më. 13 Sepse unë, Zoti, Perëndia yt, të zë nga dora e djathë dhe të them: "Mos u frikëso, unë të ndihmoj". 14 "Mos u frikëso, o krimbi i Jakobit, o njerëz të Izraelit! Unë të

ndihmoj", thotë Zoti; "Shpëtimtari yt është i Shenjtë i Izraelit. 15 Ja, unë të bëj një shirëse të re me dhëmbë të mprehura; ti do të shish malet dhe do t'i katandisësh në pluhur, dhe do t'i bësh kodrat si byk. 16 Ti do t'i frysh, era do t'i çojë larg dhe shakullima do t'i shpërndajë; por ti do të gëzohesh te Zoti dhe do të përlévdohesh tek i Shenjtë i Izraelit. 17 Të mjerët dhe të varfërit kérkojnë ujë, por mungan; gjuha e tyre u është tharë nga etja; unë, Zoti do t'ua plotësoj dëshirën; unë, Perëndia i Izraelit, nuk do t'i braktis. 18 Do të bëj që të dalin lumenj mbi kodrat e zhvleshura dhe burime në mes të luginave; do ta bëjë shkretëtirën një ligjen uji dhe tokën e thatë burim ujërash. 19 Do të mbjell në shkretëtirë kdrin, akacien, mërsinën dhe ullirin, do të mbjellë në Arabah qiparisin, vidhin dhe bredhin, 20 me qëllim që ta shohin, ta dinë, ta konsiderojnë dhe ta kuptojnë të gjithë tok se dora e Zotit e ka bërë këtë gjë dhe i Shenjtë i Izraelit e ka krijuar. 21 Paraqitni çështjen tuaj, thotë Zoti, parashtroni arsyetimet tuaja, thotë Mbreti i Jakobit. 22 Le t'i parashtrojnë dhe të na njoftojnë ç'ka për të ndodhur. Le të deklarojnë cilat ishin gjërat e kaluara, në mënyrë që të mund t'i shqyrtojmë dhe të njohim kryerjen e tyre; ose na njoftoni ç'ka për të ndodhur. 23 Na njoftoni ç'ka për të ndodhur në të ardhmen, dhe kështu do të mësojmë se jeni perëndi; po, na bëni të mirë apo të keqe në mënyrë që të mbetemi të habitu duke i parë bashkë. 24 Ja, ju jeni një hiç dhe vepra juaj nuk vlen asgjë; ai që ju zgjedh kryen një gjë të neveritshmë. 25 Unë thirr dikë nga veriu, dhe ai ka për të ardhur, nga lindja ai do të përmëndë emrin tim; do t'i shkelë princat sikur të ishin prej argjile, ashtu siç vepron poçari që e njegjesh baltén. 26 Kush e shpalli këtë që në krye me qëllim që ta dinim, shumë më parë që të mund të thonim: "A është e drejtë"? Por nuk ka njeri që ta ketë njoftuar këtë gjë, njeri që ta ketë shpallur, njeri që të ketë dëgjuar fjalët tuaja. 27 E shpalla i pari në Sion: "Shikoni, ja ku janë!", dhe në Jeruzalem dërgova një lajmëtar me lajme të mira. 28 Shikova, por nuk kishte asnjë, vërtetë asnjë midis tyre që të dinte të jepte një këshillë, apo, i pyetur, mund të më jepte një përgjigje. 29 Ja, të gjithë këta janë kot; veprat e tyre janë një hiç dhe shtatoret e tyre janë erë dhe gjëra pa kurrfarë vlerë.

42 "Ja shërbëtori im, që unë përkrah, i zgjedhuri im që më kënaq shpirtin. Kam vënë Frymën time mbi të; ai do t'ju sjellë drejtësinë kombeve. 2 Nuk do të bërtasë, nuk do ta ngrerë zërin, nuk do të bëjë të dëgjohet zëri i tij nëpër rrugë. 3 Nuk do ta copëtojë kallamin e thyer dhe nuk do ta shuajë kandilin që bën tym; do ta paraqesë drejtësinë sipas së vërtëtës. 4 Ai nuk do të ligështohet dhe nuk do të dekurajohet; deri sa të vendosë drejtësinë mbi tokë; dhe ishujt do të presin ligjin e tij". 5 Kështu thotë Perëndia, Zoti, që ka krijuar qiejtë dhe i ka shpalosur, që ka shtruar tokën dhe gjërat që ajo prodhon, që i jep frymëmarrje popullit dhe jetë atyre që ecin në të: 6 "Unë, Zoti, të kam thirru sipas drejtësisë dhe do të të zë për dore, do të të ruaj dhe do të bëj aleancën e popullit dhe dritën e kombeve, 7 për t'u hapur sytë të verbërve, për t'nxjerrë nga burgu të burgosurit dhe ata që dergjen në terr. 8 Unë jam Zoti, ky është emri im; nuk do t'i jap lavdinë time asnjë tjetri, as lavdërimet e mia shëmbëlltyrave të gdhendura. 9 Ja, gjërat e mëparshme kanë ndodhur, dhe tani po ju njoftoj gjëra të reja; unë jua bëj të njohura para se të

mbijnë". 10 I këndoni Zotit një kantik të ri, lëvdimin e tij nga skajet e tokës, o ju që zbrisni në det, dhe atë që ai përmban, ishujt dhe banorët e tyre. 11 Shkretëtira dhe qytetet e tij të lartojnë zërin e tyre, bashkë me fshatrat në të cilat banojnë ata të Kedarit. Le të ngazellojnë banorët e Selas, le të lëshojnë britma nga maja e maleve. 12 Le t'i japid lavdi Zotit, le ta shpalin lëvdimin e tij në ishuj. 13 Zoti do të shkojë përpara si një hero, do të nxisë dëshirën e tij të zjarritë si një luftëtar, do të lëshojë një klithmë, po një klithmë therëse; do të triumfojë mbi armiqtë e tij. 14 "Për një kohë të gjatë kam qëndruar në heshtje, nuk kam folur, e kam përbajtur veten; por tani do të bërtas si një grua që heq të prerat e lindjes, do të marr frymë me vështirësi dhe njëkohësisht do të shfryj. 15 Do të shkretoj malet dhe kodrat dhe do t'i thajt tërë bimët e blerta; do t'i katandis lumenjtë në ishuj dhe do të thaj pellgjet. 16 Do t'i bëj të verbërit të ecin nëpër një rrugë që ata nuk e njihnin dhe do t'i çoj nëpër shtigje të panjhura; do të ndryshoj para tyre terrin në dritë dhe vendet dredha-dredha në fushë. Këto gjëra do të bëj për ta dhe nuk do t'i braktis. 17 Do të kthejnë kurrizin plot me turp ata që kanë besim në shëmbëlltyrat e gdhendua dhe u thonë shëmbëlltyrave të derdhura: "Ju jeni perënditë tonai!". 18 O të shurdhër, dëgjoni; o të verbër, shikoni dhe keni për të parë! 19 Kush është i verbër, në mos shërbëtori im, o i shurdhër si lajmëtar im që po dërgoj? Kush është i verbër si ai që është në paqe me mua, i verbër si shërbëtori i Zotit? 20 Ke parë shumë gjëra, por pa u kushtuar kujdesin e duhur; veshët e tu ishin të hapur, por nuk dëgjove asgjë". 21 Zoti u gézua për hir të drejtësisë së tij; do ta bëjë ligjin e tij të madh dhe të mrekullueshém. 22 Por ky është një popull që e kanë vjedhur dhe zhveshur; janë zënë të gjithë nga leqe në burgjet e nëndheshme dhe janë mbyllur në burgje. Janë bërë objekt plaçkitjeje, por askush nuk i ka çliruar; të zhveshur, por askush nuk ka thënë: "Kthej!". 23 Kush prej jush do t'i kushtojet vëmendje kësaj gjëje? Kush prej jush do t'i kushtojet vëmendje dhe do të dëgjojë në të ardhmen? 24 Kush e ka braktisur Jakobin në duart e plaçkitësve dhe Izraelin në ato të grabitësve? A nuk ka qenë vallë Zoti kundër të cilit kemi mëkatuar? Ata në fakt nuk kanë dashur të ecin në rrugët e tij dhe nuk i janë bindur ligjit të tij. 25 Prandaj ai hodhi mbi të afshin e zemërimt të tij dhe dhunën e luftës, që e mbëshollti rreth e qark në flakë pa e vënë re ai; e shkruai atë, por ai nuk pati gjajle.

43 Por tani kështu thotë Zoti, që të ka krijuar, o Jakob, që të ka formuar, o Izrael: "Mos ki frikë, sepse unë të kam çliruar, të kam thirrur me emër; ti më përket mua. 2 Kur do të kalosh përmes ujërave unë do të jem me ty, ose do të kalosh lumenjtë, nuk do të mbytin; kur do të ecësh nëpër zjarr, nuk do të digjesh dhe flaka nuk do të të konsumojë. 3 Sepse unë jam Zoti, Perëndia yt, i Shenjtë i Izraelit, Shpëtimtari yt. Kam dhënë Egjiptin si çmim për shpengimin tênd, Etiopinë dhe Seban për ty. 4 Sepse ti je i çmuar në sytë e mi dhe i nderuar, dhe unë të dua, unë jep njerëz për ty dhe popuj në këmbim të jetës sate. 5 Mos ki frikë, sepse unë jam me ty; do t'i sjell pasardhësit e tu nga lindja dhe do të grumbulloj nga perëndimi. 6 Do t'i them veriut: "Kthej!", dhe jugut: "Mos i mbaj. Bëj që të vijnë bijtë e mi nga larg dhe bijat e mia nga skajet e tokës, 7 tërë ata që quhen me emrin tim, që kam krijuar për lavdinë time, që

kam formuar dhe bërë gjithashtu". 8 Nxirr popullin e verbër që meqjithatë ka sy, dhe të shurdhër që meqjithatë kanë vesh. 9 Le të mblidhen bashkë tërë kombet, të grumbullohen popujt! Kush prej tyre mund të njoftojë këtë gjë dhe të na bëjë të dégjojmë gjérat e kaluara? Le të paraqesin déshmitarët e tyre për t'u justifikuar; ose le të dégjojnë dhe të thonë: "Éshtë e vërtetë!". 10 Déshmitarët e mi jeni ju, thotë Zoti, bashkë me shërbëtorin që kam zgjedhur, me qëllim që ju të më njihni dhe të keni besim tek unë, si dhe të merrni vesh që unë jam. Para meje asnë Perëndi nuk u formua dhe pas meje nuk do të ketë asnë jetët. 11 Unë, unë jam Zoti dhe përvëç meje nuk ka Shpëtimtar jetët. 12 Unë kam shpallur, kam shpëtar dhe kam njoftuar; dhe nuk kishte asnë perëndi të huaj midis jush; prandaj ju jeni déshmitarët e mi, thotë Zoti, dhe unë jam Perëndi. 13 Para fillimit të kohës unë jam gjithnjë po ai dhe askush nuk mund të çlirojë njeri nga dora ime; kur unë veproj, kush mund të më pengojë?". 14 Kështu thotë Zoti, Çliruesi juaj, i Shenjtë i Izraelit: "Për hirin tuaj unë po dërgoj dikë kundër Babilonisë, dhe do të bëj që të ikin të gjithë; kështu Kaldeasit do të ikin me anije duke bërtitur nga dhembja. 15 Unë jam Zoti, i Shenjtë juaj, krijuesi i Izraelit, mbreti juaj". 16 Kështu thotë Zoti që hapi një rrugë në det dhe një shteg midis ujërave të fuqishme, 17 që nxorri qerre, kuaj dhe një ushtri të fuqishme; ata dergjen të gjithë së bashku dhe nuk do të ngrihen më; janë asgjësuar dhe janë shuar si një kandil. 18 "Mos kujtoni më gjérat e kaluara, mos shqyrtioni më gjérat e lashta. 19 Ja, unë po bëj një gjë të re; ajo do të lëshojë degë; nuk do ta njihni ju? Po, do të hap një rrugë nëpër shkretëtirë, do të bëj që lumenjtë të rrijedhin në vendet e vetmuara. 20 Kafshët e fushave, çakajtë dhe strucat do të më përlëvdojnë, sepse do t'i jap ujë shkretëtirës dhe lumenj vendit të vetmuar pér t'i dhënë të pijë popullit tim, të zgjedhurit tim. 21 Populli që kam formuar pér vetë do të shpallë lëvdimet e mia. 22 Por ti nuk më ke kërkuar, o Jakob, përkundrazi je lodhur me mua, o Izrael! 23 Nuk më ke sjellë qengjin e oloukasteve të tua dhe nuk më ke nderuar me fljimet e tua; nuk të kam detyruar të më shërbesh me oferta ushqimesh, as nuk të kam lodhur duke kërkuar temjan. 24 Nuk më ke blerë me para kanellën dhe nuk më ke ngopur me dhjimin e fljimeve të tua. Përkundrazi më ke rënduar me mëkatet e tua, më ke lodhur me paudhësitë e tua. 25 Unë, pikërisht unë, jam ai që për hir të vetuetes fshij shkeljet e tua dhe nuk do t'i mbaj mend mëkatet e tua. 26 Bëj që të kujtohem, ta diskutojmë bashkë këtë rast, folë, ti vetë për t'u justifikuar. 27 Ati yt i parë ka mëkatuar dhe mësuesit e tu kanë ngritur krye kundër meje. 28 Prandaj kam ndotur kërët e shenjtërores, kam vendosur shfarosjen e Jakobit dhe turpërimin Izraelit".

44 "Tani dëgjo, o Jakob, shërbëtori im, o Izrael, që unë kam zgjedhur! 2 Kështu thotë Zoti që të ka bërë dhe të ka formuar që në barkun e nënës, ai që të ndihmon: Mos ki frikë, o Jakob, shërbëtori im, o Jeshurun që unë kam zgjedhur! 3 Sepse unë do të derdh ujë mbi atë që ka etje dhe rrëke mbi tokën e thatë; do të derdh Frymën time mbi pasardhësit e tu dhe bekimin tim mbi trashëgimtarët e tu. 4 Ata do të rriten në mes të barit, si shelqje gjatë rrijedhave ujore. 5 Njeri do të thotë: "Unë jam i Zotit"; tjetri do të quhet me emrin e Jakobit, dhe një jetët do të shkruejë mbi dorën e tij: "I Zotit", dhe do ta ketë për

nder të mbajë emrin e Izraelit". 6 Kështu thotë Zoti, mbreti i Izraelit dhe Çliruesi i tij, Zoti i ushtrive: "Unë jam i pari dhe jam i fundit, dhe përvëç meje nuk ka Perëndi. 7 Kush éshtë si unë? Le ta shpallë, pra, ta deklarojë dhe të japë prova para meje që kur kam vendosur këtë popull të lashtë. Le t'u njoftojnë gjérat që do të ndodhin dhe ngjarjet që do të kryhen. 8 Mos u trembni, mos kini frikë! A nuk ta kam shpallur, vallë, dhe nuk ta kam dekluarar prej kohe? Ju jeni déshmitarë të mi. A ka vallë një Perëndi përvëç meje? Nuk ka Shkëmb tjetër, nuk njoh tjetër të tillë. 9 Ata që prodhojnë shëmbëlltyra të gdhendura janë krejt kotësi; gjérat e tyre më të çmuara nuk hyjnë fare në punë; déshmitarët e tyre nuk shohin dhe as nuk kuptojnë gjë, prandaj do të mbulohen me turp. 10 Kush prodhon një zot apo shkrin një shëmbëlltyrë të gdhendur pa patur fare dobi? 11 Ja, të gjithë shokët e këtij personi do të shushaten; vetë artizanët nuk janë veçse njerëz. Le të mblidhen të gjithë dhe të të paraqiten. Do të tremben dhe do të turpërohen njëkohësisht. 12 Kovaçi me darë punon hekurin mbi prush, i jep formë me çekic dhe e përpunon me krahun e tij të fuqishëm; vuan nga uria dhe forca e tij pakësohet; nuk pi ujë dhe lodhet. 13 Zdrukthëtarë shtrin vizorin, vizaton idhullin me laps, e punon me sqepar, e mat me kompas dhe e bën një fytyrë njerëzore, një formë të bukur njeriu, në mënyrë që të mbetet në një shtëpi. 14 Ai pret për vete disa kedra, merr një selvi apo një lis që i lë të rriten të fuqishëm midis drurëve të pyllit; ai mbjell një frashër që shiu e bën të rritet. 15 Ky i shërben njeriut pér të djegur; ai merr një pjesë të tij pér t'u ngrohur dhe ndez zjarrin pér të pjekur bukën; bën gjithashtu një perëndi dhe e adhuron, bën një shëmbëlltyrë të gdhendur para së cilës bie përmbyss. 16 Djeq gjysmén e tij në zjarr, me gjysmén tjetër përgatit mishin, pjek mishin dhe ngopet. Ngrohet gjithashtu dhe thotë: "Ah, po ngrohem, kënaqem me zjarrin". 17 Me atë që mbetet prej tij sajon një perëndi, shëmbëlltyrën e saj të gdhendur, bie përmbyss përrpara saj, e adhuron, e lut dhe i thotë: "Shpëtomë, sepse ti je perëndia im". 18 Nuk dinë dhe nuk kuptojnë asgjë, sepse i kanë zënë sytë e tyre që të mos shohin dhe zemrat e tyre që të mos kuptojnë. 19 Askush nuk vjen në vete dhe as ka dituri dhe mend për të thënë: "Dogja një pjesë në zjarr, po, mbi prushin e tij poqa bukën, poqa mishin dhe e hëngra. Me atë që mbetet do të bëj një gjë të neveritshme dhe do të bie përmbyss përrpara një cope druri?". 20 Një person i tillë ushqehet me hi, zemra e tij e mashtuar e çon në rrugë të keqe. Ai nuk mund të çlirojë shpirtin e tij dhe të thotë: "A nuk éshtë vallë një génjeshtër ajo që mbaj në dorën time të dhathtë?". 21 "Mbaçi mend këto gjëra, o Jakob, o Izrael, sepse ti je shërbëtori im; unë të kam formuar, ti je shërbëtori im; o Izrael, nuk do të harroj. 22 I fshiva shkeljet e tua si një re e dendur, dhe mëkatet e tua si një mjegullin; kthehu tek unë, sepse unë të kam çliruar". 23 Ngazëlloni, o qiej, sepse Zoti ka vepruar. Gëzohuni, o thellësi të tokës. Shpërtheni në britma gëzimi, o male, o pyje, me gjithë drurët tuaj! Sepse Zoti ka çliruar Jakobin dhe ka shfaqur lavdinë e tij në Izrael. 24 Kështu thotë Zoti, Çliruesi yt, ai që të ka formuar që në bark të nënës: "Unë jam Zoti që kam bërë tërë gjérat, që i vetëm, kam shpalosur qiejtë dhe kam shtrirë tokën; kush ishte me mua? 25 Unë i bëj të kota parashikimet e gënjeshtarëve dhe i bëj

shortarët pa mend; unë bëj që të sprapsen njerëzit e urtë dhe e kthej dijen e tyre në marrëzi. **26** Vërtetoj fjalën e shërbëtorit tim dhe i jap sukses këshillës së lajmëtarëve të mi; unë i them Jeruzalemith: "Do të kesh banorë", dhe qyteteve të Judës: "Do t'ju rindërtojnë", dhe unë do të rindërtoj gërmadhat e tyre. **27** Unë i them humnerës: "Thahu!", dhe unë do të thaj lumenjtë e tu. **28** Them pér Kirin: "Ai është bariu im!" dhe do të çojë në vend tërë dëshirat e mia, duke i thënë Jeruzalemith: "Do të rindërtohesh!", dhe tempullit: "Do të jesh i qëndrueshém!".

45 Kështu i thotë Zoti të vajosurit të tij, Kirit, që unë e mora me dorën e djathtë, që të hedh poshtë para tij kombet:

Po, unë do të zgjidh brezat që mbretërit mbajnë në ijë, pér të hapur para tij **2** Unë do të ec para teje dhe do të sheshoj vendet e ngritura, do të bëj copë-copë portat prej bronzi dhe do të thyej shufrat prej hekurit. **3** Do të të jap thesaret e territ dhe pasuritë e fshehura në vende të fshehta, me qëllim që ti të njojësh që unë jam Zoti, Peréndia i Izraelit, që të thérret me emër. **4** Pér hir të Jakobit, shërbëtorit im, dhe pér hir të Izraelit, të zgjedhurit tim, unë të thirra me emër dhe të dhashë një titull nderi megjithëse ti nuk më nijhje. **5** Unë jam Zoti dhe nuk ka asnjë tjetër; jaشتë meje nuk ka Peréndi. Të kam rrethuar, ndonëse ti nuk më nijhje, **6** me qëllim që nga lindja në peréndim të pranohet që nuk ka asnjë Peréndi pérveç meje. Unë jam Zoti dhe nuk ka asnjë tjetër. **7** Unë formoj dritën dhe krijoj terrin, sjell mirëqenien dhe krijoj fatkeqësinë. Unë, Zoti, i bëj të gjitha këto gjëra". **8** Pikëloni, o qiej, nga lart dhe retë le të bëjnë të bjerë si shi drejtësia. Le të hapet toka, të prodhojë shpëtimin dhe të bëjë të mbijë njëkohësisht drejtësia. Unë, Zoti, e kam krijuar këtë. **9** Mjerë ai që i kundërvihet atij që e ka formuar, një fragment enësh balte me fragmente të tjera të enëve prej balte. A do t'i thotë argjila atij që i jep formë: "Ç'po bën?", a do të thotë vepra jote: "Nuk ka duar?". **10** Mjerë ai që i thotë të atit: "Çfarë po lind?". dhe nënës së tij: "Çfarë po pjell?". **11** Kështu thotë Zoti, i Shenjiti i Izraelit dhe ai që e ka formuar: "Përsua u përket gjëratës së ardhmes më bëni pyetje rreth bijve të mi dhe më jepni urdhëra rreth veprës së duarve të mia? **12** Por unë kam bërë tokën dhe kam krijuar njeriun mbi të; me duart e mia kam shpalosur qiejtë dhe komandoj téré ushtrinë e tyre. **13** Unë e ngjalla atë në drejtësinë time dhe do të sheshoj téré rrugët e tij; ai do të rindërtoj qytetin tim dhe do t'i kthejë të lirë të mërguarit e mi pa paguar shpëngim dhe pa bërë dhurata", thotë Zoti i ushtrive. **14** Kështu thotë Zoti: "Fryti i mundimeve të Egjiptit dhe mallrat e Etiopisë dhe të Sabeje, njerëz me shtat të lartë, do të kalojnë ty dhe do të përkasin ty; ata do të ecin pas teje, të lidhur me zinxhirë; do të bien përmbyss para teje dhe do të luten fort, duke thënë: "Me siguri Peréndia është te i dhe nuk ka asnjë tjetër; nuk ka Peréndi tjetër"". **15** Në të vërtetë ti je një Peréndi që fshihesh, o Peréndi i Izraelit, o Shpëtimtar. **16** Do të mbeten të gjithë téré turpëruar dhe të hutuar, po, do të ikin të gjithë bashkë, të mbuluar me turp, sajuesit e idhujve. **17** Por Izraeli do të shpëtohet nga Zoti me një shpëtim të përfjetshëm; ju nuk do të turpëroheni ose të hutoheni kurër më përfjetë. **18** Sepse kështu thotë Zoti që ka krijuar qiejtë, ai, Peréndia që ka formuar tokën dhe e ka bërë; ai e ka vendosur,

nuk e ka krijuar pa trajtë, por e ka formuar që të banohej: "Unë jam Zoti dhe nuk ka asnjë tjetër. **19** Unë nuk kam folur fshehas në një cep të errët të dheut; nuk u kam thënë pasardhësve të Jakobit: "Më kérkonit". Unë, Zoti, them atë që është e drejtë dhe deklaroj gjérat që janë të vërteta. **20** Mblidhuni dhe ejani, afrohuni bashkë, ju që keni shpëtar nga kombet! Nuk kanë mend ata që mbajnë një shëmbëlltyrë prej drurit të gdhendur prej tyre dhe i luten një perëndi që nuk mund të shpëtoj. **21** Shpalleni dhe paraqitni arsyetimet tuaaja, po, le të këshillohen edhe bashkë. Kush e ka shpallur këtë që në kohët e lashta dhe e ka parashikuar prej një kohe të gjatë? Vallë, nuk jam unë, Zoti? Nuk ka Perëndi tjetër veç meje, një Perëndi i drejtë, një Shpëtimtar; nuk ka asnjë veç meje. **22** Kthehuni nga unë dhe do të shpëtoni, ju mbarë skaje të tokës. Sepse unë jam Peréndia dhe nuk ka asnjë tjetër. **23** Jam betuar në veten time, nga goja ime ka dalë një fjalë drejtësies dhe nuk do ta tërheq; çdo gju do të përkulet para meje dhe çdo gjuhë do të betohet pér mua. **24** Do të thuhet pér mua: "Vetëm tek Zoti kam drejtësi dhe forcë". Tek ai do të vijnë tërë ata që ishin të ndezur me zemërim kundër tij dhe do të turpërohen. **25** Në Zoti do të shfajesohen dhe do të përlëvdohen gjithë pasardhësit e Izraelit.

46 Beli ka rënë, Nebo është rrëzuar; idhujt e tyre i kanë

çuar tutje me kafshë barre dhe me pela; gjérat që ju transportonit janë ngarkuar si pesha të rënda pér kafshët e lodhura. **2** Janë shembur, kanë rënë bashkë; nuk kanë mundur të shpëtojnë ngarkesën, por ata vetë kanë shkuan në robëri. **3** "Dégjoméni, o shtëpi e Jakobit, dhe téré mbetja e shtëpisë së Izraelit, që ju kam përkrahur që kur keni lindur, që jeni mbajtur nga unë qysh në bark të nénës; **4** "Deri në pleqérinë tuaj unë do të mbeten po ai, unë do t'ju mbaj deri sa t' thinjeni. Unë ju kam bërë dhe unë do t'ju përkrah; po, do t'ju mbaj dhe do t'ju shpëtoj". **5** Me cilin doni të më barazoni, me cilin doni të më krahasoni që mund të jemi të njëllotjë? **6** Këta harxhojnë arin e çantës dhe peshojnë argjendin me peshore, paguajnë një argjendar që me to të sajobjë një perëndi; pastaj bien përbys para tij dhe e adhurojnë. **7** E ngarkojnë mbi kurriz dhe e mbartin, e vënë në vendin e tij dhe mbetet atje; nga vendi i tij nuk lëvizet më. Edhe sikur dikush t'i thërrasë atij, ai nuk i përgjigjet as e shpëton nga fatkeqësia e tij. **8** Kujtoni këtë dhe tregohuni burra! Silleni atë ndërmend, o shkelës. **9** Kujtoni gjérat e kaluara të kohëve shumë të vjetra, sepse unë jam Peréndia dhe nuk ka asnjë tjetër; jam Peréndia dhe askush nuk më ngjet mua, **10** që shpall fundin që në fillim, dhe shumë kohë më parë gjérat që ende nuk janë bërë, duke thënë: "Plani im do të realizohet dhe do të bëj gjithçka më pëlqen", **11** duke thirrur nga lindja një zog grabitqar dhe nga një tokë e largët njeriun që do të zbatojë planin tim. Po, kam folur dhe do të bëj që të ndodhë; kam bërë planin dhe do ta realizoj. **12** Dégjoméni, e zemérkryeneçë, që i jeni larguar drejtësisë. **13** Po e afroj drejtësinë time, ajo nuk është larg; shpëtimi im nuk do të vonojë. Do ta vë shpëtimin te Sioni dhe do t'i tregoj lavdinë time Izraelit".

47 "Zbrit dhe ulu në pluhur, o e virgjër bijë e Babilonisë. Ulu

në tokë, pa fron, o bijë e Kaldeasve, sepse nuk do të quajnë më të brishtë dhe të njomë. **2** Vër dorën mbi mokrën

dhe bluaj miellin; lëvize velin tênd, ngrije bishtin e fustanit, zbulokëmbën dhe kalo lumenjtë. 3 Lakuriqësia jote do të zbulohet dhe do të shihet gjithashtu turpi yt; do të hakmerrem dhe asnjeri nuk do të ndërhyjë". 4 Shpëtimtarë ynë, emri i të cilët është Zoti i ushtrive, është i Shenjtë i Izraelit. 5 "Ulu në heshtje dhe shko në terr, o bijë e Kaldeasve, sepse nuk do të të quajnë më zonjë të mbretërive. 6 Jam zemëruar me popullin tim, kam përdhosur trashëgiminë time dhe i kam dhënë në pushtetin tênd, por ti nuk ke perdonur pér ta kurrfarë mëshire; zgjedhën tênde e ushtrove sidomos mbi të moshuarit, 7 dhe the: "Unë do të jem zonjë përjetë", dhe kështu nuk i vure këto gjëra në zemër dhe nuk more parasysh fundin e gjithë kësaj ngjarjeje. 8 Por tani dégio, o epshndjellëse, që banon në një vend të sigurt dhe thua në zemrën tênde: "Unë, dhe asnjë tjetër! Nuk do të mbetem kurrë e ve dhe s'kam pér të njohur humbjen e fëmijëve". 9 Por këto dy gjëra do të të ndodhin në një çast, në po atë ditë: humbja e fëmijëve dhe vejëria; do të të bien plotësisht mbi kurriz, pér shkak të numrit të madh të magjive të tua dhe pér morinë e yshtjeve të tua. 10 Ti kishe besim në djallëzinë tênde dhe thoje: "Askush nuk më shesh". Dituria jote dhe njohuritë e tua të kanë mashtuar, dhe ti thoje në zemrën tênde: 11 "Unë dhe askush tjetër". Prandaj do të të vijë një fatkeqësi dhe nuk do të dish se nga të vjen; do të bjerë një fatkeqësi, që nuk do të jesh në gjendje ta shmangësh me asnjë lloj shlyerje; do të bjerë papritmas në trup një shkatërrim, që nuk e ke parashikuar. 12 Rri tani me yshqjet e tua dhe me morinë e magjive të tua me të cilat je lodhur që në rini të tenu. Ndofta do të nxjerrësh prej tyre ndonjë përfitim, ndofta do të arrish të ndjellësh frikë. 13 Je lodhur me turmën e këshilltarëve të tu; le të ngrinen, pra, astrologët, ata që studojnë yet dhe bëjnë parashikime çdo muaj dhe le të shpëtojnë nga gjërat që do të bien në kurriz. 14 Ja, ato do të janë si kashta; zjarri do t'i harrxojë. Nuk do të shpëtojnë veten e tyre nga fuqia e flakës; nuk do të ketë prush pér t'u ngrohur, as ziarr para të cilët të ulesh. 15 Kështu do të janë ata me të cilët je munduar dhe ke dhënë e ke marrë që në rini të tenu. Secili do të rravgojë pér llogari të vet, dhe askush nuk do të shpëtojë".

48 Dëgjoni këtë, o shtëpi e Jakobit, ju që ju thërrasin me emrin e Izraelit dhe që keni dalë nga burimet e Judës, ju që betoheni pér emrin e Zotit dhe që përmendni Perëndinë e Izraelit, por jo me të vërtetë dhe me drejtësi. 2 Duke qenë se quhen me emrin e qytetit të shenjtë dhe mbështeten mbi Perëndinë e Izraelit, emri i të cilët është Zoti i ushtrive; 3 "Unë i shpalla gjërat e kaluara që në fillim; kishin dalë nga goja ime dhe kisha bërë që t'i dëgjonin; pastaj veprova papritmas dhe ato ndodhën. 4 Sepse e dija që ishte kokëfortë, që qafa jote ishte një brez i hekurt dhe balli yt prej bronzi, 5 t'i kam njoftuar që në fillim, bëra që t'i dëgjosh para se të ndodhnin, që të mos kishe pér të thënë: "I ka bérë idhulli im, i ka urdhëruar shëmbëlltyra ime e gdhendur dhe shëmbëlltyra ime e shkrirë". 6 Ti e ke dëgjuar dhe e ke parë téré këtë gjë. A nuk do ta shpallni? Që tani bëj që të dëgjosh gjëra të reja, gjëra të fshehta që ti nuk i njihje. 7 Ato janë krijuar tashti dhe jo që në fillim; para ditës së sotme nuk i kishe dëgjuar dhe kështu nuk mund të thuash: "Ja, unë i dija". 8 Jo, ti as nuk i ke dëgjuar as nuk i ke ditur, as veshi

yt nuk ishte i hapur atëherë, sepse e dija që ti do të veproje me pabesi dhe që do të quheshe "rebel" që në bark të nënës. 9 Për hir të emrit tim do ta shty pér më vonë zemërimin tim, dhe pér hir të lavdisë sime do ta frenoj që të mos të shfaros. 10 Ja, unë të kam rafinuar, por jo si argjendi; të kam provuar në poçen e pikëllimit. 11 Pér hir të vetvetes, pér hir të vetvetes e bëj këtë; si mund të lë, pra, që të përdhoset emri im? Nuk do t'i jap lavdinë time asnjë tjetti". 12 "Dëgjomë, o Jakob, dhe Izrael, që unë kam thirrur. Unë jam ai që është; unë jam i pari dhe jam i fundit gjithashtu. 13 Dora ime ka themeluar tokën dhe dora ime e djathtë ka shpalosur qiejtë; kur unë i thërras, paraqiten bashkë. 14 Mblidhuni, ju t'i gjithë, dhe dëgjoni! Kush prej tyre ka shpallur këto gjëra? Ai që Zoti dashuron do të kryejë vullnetin e tij kundër Babilonisë dhe do të ngrerë krahun e tij kundër Kaldeasve. 15 Unë, unë i fola, po, unë e thirra, e bëra të vijë dhe do të bëj që veprimi i tij të shkojë mbarë. 16 Afrohuni tek unë, dëgjoni këtë: "Qysh në fillim nuk fola në fshehtësi; kur këto fakte ndodhnin, unë isha atje. Dhe tani Zoti, Zoti, dhe Fryma e tij më kanë dërguar". 17 Kështu thotë Zoti, Çliruesi yt, i Shenjtë i Izraelit: "Unë jam Zoti, Perëndia yt, që të mëson pér të mirën tênde, që të udhëheq nëpër rrugën që duhet të ndjekësh. 18 Ah, sikur t'u kishe kushtuar kujdes urdhërimeve të mia! Pacja jote do të ishte si një lumë dhe drejtësia jote si valët e detit. 19 Trashëgimia jote do të ishte si rëra dhe ata që kanë lindur nga të përbërëndëshmet e tua do të ishin të palgaritshém si kokrrizat e saj; emri i tij nuk do të fshihej as do të shkatërrroj para meje". 20 Dilni nga Babilonia, ikni nga Kaldeasit! Me një zë të gëzuar kumtojeni, shpaleni këtë gjë, përapenë deri në skajet e tokës. Thoni: "Zoti ka çiruar shërbëtorin e tij Jakob". 21 Ata nuk patën etje kur i çoi nëpër shkretëtirë. Ai bëri që të burojë pér ta ujë nga shkëmbi; e çau shkëmbin dhe dolën ujërat. 22 "Nuk ka paqe pér të pabesët", thotë Zoti.

49 Ishuj, dëgjomëni, dhe kushtojini kujdes, o popuj të largët. Zoti më ka thirrur që kur isha në bark të nënës, ka përmendor emrin tim që kur isha në të përbërëndëshmet e nënës sime. 2 Ma bëri gojën si një shpatë të mprehtë, më ka fshehur në hijen e dorës së tij, më ka dhënë një shigjetë me majë, më ka futur në kukurën e tij. 3 Më ka thënë: "Ti je shërbëtori im, Izrael, në të cilin do të përlëvdohem". 4 Por unë thoja: "Më kot jam lodhur; pér hiç gjë dhe pa dobi kam harxhuar forcën time; por me siguri e drejta ime është pranë Zotit dhe shpërblimi im pranë Perëndisë tim". 5 Dhe tani thotë Zoti që më ka formuar që në bark të nënës që të jem shërbëtori i tij, që t'i sjell atij përsëri Jakobin dhe që të mbledh rreth tij Izraelin (unë jam i nderuar në sytë e Zotit dhe Perëndia im është forca ime). 6 Ai thotë: "Është tepër pak që ti të jesh shërbëtori im pér të lartuar përsëri fiset e Jakobit dhe pér të kthyer ata që kanë shpëtuar nga Izraeli. Të kam vendosur si drithën e kombeve, me qëllim që të jesh Shpëtimi im deri në skajet e tokës". 7 Kështu i thotë Zoti, Çliruesi i Shenjtë i tij, atij që përbuzet nga njerëzit, që urrehet nga kombi, shërbëtorit të sundimtarëve: "Mbretërit do të shohin dhe do të ngrinen, princat do të 8 Kështu thotë Zoti: "Në kohën e hirut unë ta kam plotësuar déshirën dhe në ditën e shpëtimit të kam ndihmuar; do të të ruaj dhe do të bëj aleancën e popullit, pér ta ringjallur vendin, pér të të shtënë

në dorë trashëgimitë e shkatërruara, 9 për t'u thënë robërve: "Dilni", dhe atyre që janë në terr: "Shfaquni". Ata do të kullozin gjatë rrugëve dhe në të gjitha lartësitë e braktisura do të kenë kullotat e tyre. 10 Nuk do të kenë as ura as etje, nuk do të goditen më as nga vapa as nga dielli, sepse ai që ka mëshirë për ta do t'i udhëheqë dhe do t'i çojë te burimet e ujtit. 11 Do t'i ndryshoj téré malet e mia në rrugë, dhe rrugët e mia kryesore do të ngrisen. 12 Ja, këta vijnë nga larg; ja, ata nga veriu dhe nga lindja, dhe ata nga vendi i Sinimit". 13 Ngazëlloni, o qiej, gëzohu, o tokë, dhe lëshoni britma gjëzimi, o male, sepse Zoti ngushëllon popullin e tij dhe i vjen keq për të pikëlluarit e tij. 14 Por Sioni ka thënë: "Zoti më ka braktisur, Zoti më ka harruar". 15 "A mundet një grua të harrojë foshnjën e gjirit dhe të mos i vijë keq për fëmijën e barkut të saj? Edhe sikur ato të të harrojnë, unë nuk do të harroj. 16 Ja, unë të kam gdhendur mbi pëllëmbët e duarve të mia; muret e tua më rrinë gjithnjë para syve. 17 Bajtë e tu do të shpejtojnë, shkatërruesit e tu dhe rrënuesit e tu do të largohen prej teje. 18 Ngrej sytë e tu rreth e qark dhe shiko. Të téré ata po mblidhen dhe po të vijnë. Ashtu siç është e vërtetë që unë jetoj, thotë Zoti, do të vishesh me téré ata si me një ornament dhe do t'i lidhësh mbi veten tënde, ashtu si bën nusja. 19 Prandaj vendet e tua të shkreta dhe të pikëlluara dhe vendi yt i goditur një herë nga shkatërimi do të janë tanë tepër të ngushtë për banorët, ndërsa ata që të gllabëronin do të janë mjft larg. 20 Fémijët që do të kesh pas atyre që ke humbur, do të të thonë në vesh: "Ky vend është tepër i ngushtë për mua; bëmë më tepër vend që të mund të vendosem". 21 Atëherë ti do të thuash në zemrën tënde: "Kush i ka pjellë këta? Unë në fakt isha i privuar nga fémijët e mi, isha shterpë e mërguar dhe e dëbuar sa këtej dhe andej. Këta kush i rriti? Ja, unë kisha mbetur vetëm, dhe këta ku ishin?". 22 Kështu thotë Zoti, Zoti: "Ja, unë do të ngre dorën time mbi kombet, do të ngre flamurin tim mbi popujt; atëherë do t'i sjellin bijtë e tu në krahë dhe vajzat e tua do t'i sjellin mbi supe. 23 Mbretërit do të janë baballarët tuaj birësues dhe mbretëreshat e tyre do të janë tajat tuaja; ata do të bien përmbyss para teje me fytyrën përtokë dhe do të lëpjinë pluhurin e këmbëve të tua; kështu do të mësosh që unë jam Zoti dhe ata që shpresojnë tek unë nuk do të turpërohen. 24 A do të mund t'i shkëputet vallë preja të fuqishmit apo të çlirohet i burgosuri që është i drejtë?". 25 Po, kështu thotë Zoti: "Edhe i burgosuri do të çohet tutje dhe preja e tiranit do të shpëtohet. Unë vëtë do të lufoj me atë që lufton me ty dhe do të shpëtoj bijtë e tu. 26 Do të bëj që shtypësít e tu të hanë mishin e vet, dhe do të dehen me gjakun e vet si të ishte musht. Atëherë çdo mish do të pranoj që unë, Zoti, jam Shpëtimtarit, Çliruesit, i Fuqishmi i Jakobit".

50 Kështu thotë Zoti: "Ku është letra e shkurorëzimit e nënës tuaj me të cilën unë e ndava? Ose te cili nga huadhënësitet e mi ju shita? Ja, ju jeni shiur për shkak të paudhësive tuaja dhe nënën tuaj është ndarë për shkak të shkeljeve tuaja. 2 Kur erdha, pse s'kishte njeri? Pse, kur thirra, askush nuk u përgjigj? Është me të vërtetë dora ime tepër e shkurtër për të shpëtuar apo nuk paskam forcën për të çliruar? Ja, me kërcënimin tim po thaj detin dhe i kthej lumenjtë në shkretëtirë; peshku i tyre po

qelbet për mungesë uji dhe po ngordh nga etja. 3 Unë i vesh qiejtë me të zeza dhe u jap atyre një grathore për mbulesë". 4 Zoti, Zoti, më ka dhënë gjuhën e dishepuje që të mund ta mbaj me fjalë të lodhurin; ai më zgjon çdo mëngjes; zgjon veshin tim, që unë të dégioj si veprojnë dishepujt. 5 Zoti, Zoti, më ka hapur veshin dhe unë nuk kam qenë rebel, as jam têrhequr prapa. 6 I paraqita kurrisin tim atij që më rrihte dhe faqet e mia atij që më shkulte mjekrën; nuk ia fsheha fytyrën time poshtërimt dhe të pështyrate. 7 Por Zoti, Zoti, më ka ndihmuar, prandaj nuk qeshë hutuar; për këtë arsy e bëra fytyrën time si një strall dhe e di që nuk do të turpërohem. 8 Është afër ai që më justifikon; kush do të më kundërshtojë mua? Le të paraqitemi bashkë. Kush është kundërshtari im? Le të më afrohet mua. 9 Ja, Zoti, Zoti, do të më ndihmoj; kush është ai që do të më dénojë? Ja, të gjithë ata do të konsumohen si një palë rroba, tenja do t'i brejë". 10 Kush prej jush ka frikë nga Zoti dhe dégjon zérin e shërbëtorit të tij? Kush ecën në terr pa asnjë dritë, le të ketë besim në emrin e Zotit dhe të mbështetet te Perëndia i tij! 11 Ja, ju të gjithë që ndizni një zjarr, që rrethoheni me ura zjarri, shkoni në flakët e zjarrit tuaj dhe midis urave që keni ndezur! Nga dora ime do të keni këtë: ju do të lëngoni në vuajtje.

51 Dëgjomëni, ju që ndiqni drejtësinë dhe kërkoni Zotin!

Shikoni shkëmbin nga i cili jeni prerë dhe zgafellën e minierës prej së cilës keni dalë. 2 Shikoni Abrahamin, atin tuaj, dhe Sarën që ju ka lindur, sepse e thirra kur ishte vetëm. E bekova dhe e shumova. 3 Në fakt Zoti do të ngushëllojë Sionin, do ta ngushëllojë për të gjitha shkatërimet e tij, do ta bëjë shkretëtirën e tij si Edenin dhe vetminë e tij si kopshtin e Zotit. Do të gjejnë në të gëzim dhe hare, falenderim dhe tinguj këngësh. 4 Kushtomë kujdes, o populli im, dëgjomë, o kombi im, sepse nga unë do të vijë ligji dhe unë do të vendos të drejtën time si dritë e popujve. 5 Drejtësia ime është e afërt, shpëtimi im do të shfaqet dhe krahët e mi do të gjykojnë popujt; ishujt do të kenë shpresë tek unë dhe do të kenë besim në krahun tim. 6 Çoni sytë tuaj drejt qillit dhe shikoni tokën që ndodhet poshtë, sepse qiejtë do të davariten si tym, toka do të konsumohet si një robe dhe po kështu banorët e saj do të vdesin; por shpëtimi im do të vazhdojë përfjetë dhe drejtësia ime nuk do të mungojë kurrë. 7 Dëgjomëni, o ju që e njihni drejtësinë, o popull, që ka në zemër ligjin tim. Mos kini frikë turpërimin nga njerëzit, as mos u trembeni nga fyerjet e tyre të rënda. 8 Sepse tenja do t'i hajë si një robe dhe mola do t'i brejë si leshin, por drejtësia ime do të jetë përfjetë dhe shpëtimi im brez pas brezi. 9 Zjoho, zjoho, vishu me forcë, o krah i Zotit, zjoho si në ditët e lashta, ashtu si në brezat që shkuan! A nuk je ti ai që e ke bëré copë-copë Rahabin, që ke prerë kuçedrën? 10 A nuk je ti ai që ke tharë detin, ujérat e humnerës sé madhe, që i ke bëré rrugë thellësítë e detit, me qéllim që të çliruarit të kalonin? 11 Kështu të shpenguarit nga Zoti do të kthehen, do të vijnë në Sion me klithma gjëzimi dhe një hare e përjetshme do të kurozëjë kokën e tyre; do të marrin gjëzim dhe hare, e dhembja dhe rënkimti do të zhduken. 12 Unë, unë vëtë, jam ai që ju ngushëllon; kush je ti që i trembesh njeriut që po vdes dhe birit të njeriut të caktuar të jetë si bar? 13 Ti ke harruar Zotin që të ka bëré, që ka shpalosur qiejt dhe ka hedhur themellet

e tokës. Ti kishe gjithnjë frikë, tërë ditën përpara tërbimit të shtypësit; kur ai përgatitej të të shkatërronte. Por ku është tanë tërbimi i shtypësit? **14** I mënguari në robëri do të çlirohet së shpejtë, nuk do të vdesë në gropë as nuk do t'i mungojë buka. **15** Sepse unë jam Zoti, Perëndia yt, që tund detin dhe bën të gjëmonjë valët; emri i tij është Zoti i ushtrive. **16** Unë i vura fjalët e mia në gojën tënde dhe të mbulova me hijen e dorës sime përtë vendosur qiejtë dhe përtë hedhur themelit e tokës, dhe përtë t'i thënë Sionit: "Ti je populli im". **17** Rizgjohu, rizgjohu, çohu, o Jeruzalem, që ke pirë nga dora e Zotit kupën e zemërimit të tij, që ke pirë llumin e kupës së hutimit deri sa e kullove krejt. **18** Midis gjithë bijve që ka pjellë nuk ka asnëj që ta udhëheqë; midis gjithë bijve që ka rritur nuk ka asnëj që ta marrë prej dore. **19** Këto dy gjëra të kanë ndodhur, kujt dëti vijë keq përtë ty? Pikëllim dhe shkatërrim, urë dhe shpatë, kush do të ngushellojë? **20** Djemtë e tu ligështoheshin, qëndronin në krye të të gjitha rrugëve si një antilopë e zënë në rrjetë, plot me zemërimin e Zotit, me kërcënimin e Perëndisë tënd. **21** Prandaj tanë dëgjo këtë, o e pikëlluar dhe e dehur, por jo nga vera. **22** Kështu thotë Zoti yt, Zoti, Perëndia yt, që mbron çështjen e popullit të tij: "Ja, unë po të heq nga dora kupën e hutimit, llumin e kupës së zemërimit tim; ti nuk do ta pish më. **23** Do ta vë përkundrazi në duart e atyre që të hidhëronin dhe të thonin: "Shtrihu përtokë, që të kalojmë mbi ty", dhe ti e bëje kurrizin tënd një vend, një rrugë për kalimtarët".

52 Rizgjohu, rizgjohu, rivishu me forcën tënde, o Sion; vish rrabat e tua të mrekullueshme, o Jeruzalem, qytet i shenjtë! Sepse nuk do të hyjnë më te ti i parrethpreri dhe i papastri. **2** Shkunde pluhurin që ke në kurriz, çohu dhe ulu ndenjur, o Jeruzalem; zgjidhi zinxhirët që ke në qafë, o bijë e Sionit, që je në robëri! **3** Sepse kështu thotë Zoti: "Ju kanë shitur përt asgjë dhe do të shpengoheni pa para". **4** Sepse kështu thotë Zoti, Zoti: "Populli im zbriti së lashti në Egjipt përtë banuar; pastaj Asiri e shtypi pa shkak. **5** Dhe tanë çfarë po bëj unë këtu?", thotë Zoti, "ndërsa popullin tim e kanë hequr larg përt asgjë? Ata që e sundojnë, bëjnë që ai të rënkojë", thotë Zoti, "dhe emri im shahet vazhdimisht tërë ditën. **6** Prandaj populli im do të njohë emrin tim, prandaj do të kuptojë atë ditë që jam unë që kam folur: "Ja ku jam!". **7** Sa të bukura janë mbi malet këmbët e lajmëtarit që sjell lajme të mira që njofton paqen, që sjell lajme të bukura mbi gjëra të mira, që shpall shpëtimin, që i thotë Sionit: "Perëndia yt mbretëron!". **8** Dëgjo! Rojet e tua ngrenë zérin dhe lëshojnë bashkë britma gëzimi, sepse shohin me sytë e tyre Zotin që kthehet në Sion. **9** Shpërtheni bashkë në britma gëzimi, o rrënoja të Jeruzalemit, sepse Zoti ngushëllon popullin e tij dhe çliron Jeruzalemin. **10** Zoti ka zhveshur krahun e tij të shenjtë para syve të të gjitha kombeve; të gjitha skajet e tokës do të shohin shpëtimin e Perëndisë tonë. **11** Ikni, ikni, dilni andej, mos prekni asgjë të papastëri! Dilni nga ambienti i saj, pastrohuni, ju që mbani vazot e Zotit! **12** Sepse ju nuk do të niseni me nxitim dhe nuk do të shkon me tur, sepse Zoti do të ecë para jush, Perëndia i Izraelit do të jetë praparajo juaj. **13** Ja, shërbëtori im do të begatohet, do të ngritet dhe do të lartësohet shumë. **14** Duke qenë se shumë veta u quditën me ty, sepse

pamja e tij ishte e shfytuar më tepër se e çdo njeriu tjetër dhe fytyra e tij ishte ndryshe nga ajo e bijve të njeriut, **15** kështu ai do të spërkasë shumë kombe; mbretërit do të mbyllin gojën para tij, sepse do të shohin çfarë nuk u ishte treguar kurrë atyre dhe do të kuptojnë ato që nuk kishin dégjuar.

53 Kush i ka besuar predikimit tonë dhe kujt iu shfaq krahу i Zotit? **2** Ai erdhı lart para tij si një degëz, si një rrënje nga një tokë e thatë. Nuk kishte figurë as bukuria përtë tërhequr shikimin tonë, as paraqitje që ne ta dëshironim. **3** I përqmuar dhe i hedhur poshtë nga njerëzit, njeri i dhembjeve, njohës i vuajtjes, i ngjashëm me dikë para të cilit fshihet faqja, ishte përqmuar, dhe ne nuk e çmuam aspak. **4** Megjithatë ai mbante sémundjet tonë dha kishte marrë përsipër dhembjet tonë; por ne e konsideronim të goditur, të rrahur nga Perëndia dhe të përulur. **5** Por ai u tejshpua përt shkak të shkeljeve tona, u shtyp përt paudhésitë tona; ndëshkimi përt të cilin kemi paqen është mbi të, dhe përt shkak të vurratave të tij ne jemi shëruar. **6** Ne të gjithë endeshim si dele; secili prej nesh ndiqte rrugën e vet, dhe Zoti bëri që të bjerë mbi të paudhésia e ne të gjithëve. **7** I keqtrajtuar dhe i përulur, nuk e hapi gojën. Si një qengj që e çojnë në thertore, si një dele e heshtur përparrë atyre që i qethin nuk e hapi gojën. **8** U çua larg nga shtypja dhe nga gjykimi; dhe nga brezi i tij kush mendoi se ai ishte larguar nga toka e të gjallëve dhe ishte goditur përt shkak të shkeljeve të popullit tim? **9** Kishin caktuar ta varrošnin bashkë me të pabesët, po kur vdiq e vunë me të pasurin, sepse nuk kishte kryer asnëj dhunë dhe nuk kishte pasur asnëj mashtrim në gojën e tij. **10** Por i pëlqeu Zotit ta rrihte dhe ta bënte të vuante. Duke ofruar jetën e tij si flim përmëkatin, ai do të shikojë pasardhës, do të zgjasë ditët e tij, dhe vullneti i Zotit do të ketë mbarësi në duart e tij. **11** Ai do të shikojë frytin e mundimit të shpirtit të tij dhe do të jetë i kënaqr; me anë të diturisë së tij, i drejti, shërbëtori im, do të bëjë të drejtë shumë veta, sepse do të marrë përsipër paudhésitë e tyre. **12** Prandaj do t'i jap pjesën e tij midis të mëdhenjve, dhe ai do ta ndajë plaçkën me të fuqishmit, sepse e ka përkushtuar jetën e tij deri në vdekje dhe u përfshi midis keqbërsës; ai ka mbajtur mëkatin e shumë vetave dhe ka ndërhyrë në favor të shkelësve.

54 Ngazëlla, o shterpë, që nuk lindje; shpërthe në britma të larta gëzimi, ti që nuk provoje dhembjet e lindjes! Sepse fëmijët e së shkretës do të jenë më të shumtë se fëmijët e gruas së martuar, thotë Zoti. **2** Zgjero vendin e çadrës sate dhe fletët e banesave të tua le të shtrihen pa kursim; zgjati litarët e tui dherët e përforco kunjat e tui, **3** sepse do të shtrihesh në të djathtë dhe në të majtë; pasardhësit e tui do të zotërojnë kombet dhe do të popullojnë qytetet e shkretuara. **4** Mos u frikëso, sepse nuk do të ngatërrorësh; mos kë turp, sepse nuk do të skuqesh; do të harrosh madje turpin e rinisë sate dhe nuk do ta kujtosh më çnderimin e vejérës sate. **5** Sepse krijuesi yt është dhëndri yt; emri i tij është Zoti i ushtrive; Çliruesi yt është i Shenjtë i Izraelit, i quajtur Perëndi i tërë tokës. **6** Sepse Zoti të ka thirrur si një grua të braktisur dhe të pikëlluar në frymën e saj, si nusja e rinisë që është përzënë, thotë Perëndia yt. **7** Të kam braktisur përt një çast të shkurtër, por me dhembshuri të pamasë do të mbledh.

8 Në një shpërthim zemërimi të kam fshehur për një çast fytyrën time, por me një dashuri të përjetshme do të kem dhembshuri për ty, thotë Zoti, Çliruesi yt. 9 Për mua ky do të jetë një fakt si ujërat e Noeut; ashtu siç u betova që ujërat e Noeut nuk do të mbulonin më tokën, kështu betohem që nuk do të zëmërohem më me ty dhe nuk do të kërcenoj më. 10 Edhe sikur malet të zhvendoseshin dhe kodrat të luanin nga vendi, dashuria ime nuk do të largohet prej teje as besëlidhja e paqes nuk do të hiqet, thotë Zoti, që ka dhëmbshuri për ty. 11 O e pikëlluar, e rrahuar nga stuhia, e pangushëlluar, unë do të ngallmoj gurët e tu të çmuar në antimon dhe do të të themeloi mbi safirët. 12 Do t'i bëjë bedenat e tu prej rubinësh, portat e tua prej xhevairi dhe tërë rrëthimin tënd prej gurësh të çmuar. 13 Tërë bijtë e tu do të mësohen nga Zoti dhe e madhe ka për të qenë paqja e bijve të tu. 14 Ti do të vendosesh ngultas në drejtësi; do të jesh larg nga shtypja, sepse nuk duhet të trëmbesh më edhe nga tmerri, sepse nuk do të të afrohet më ty. 15 Ja, edhe mund të mblidhen kundër teje, por kjo nuk do të jetë nga ana ime. Cilido që do të mblidhet kundër teje, do të rrëzohet para teje. 16 Ja, unë kam krijuar kovaçin që i frys prushit të zjarrit dhe nxjerr prej tij një vegël për punën e tij, dhe kam krijuar shkatëruresin për të prishur. 17 Asnjë armë e sajvar kundër teje nuk do të ketë sukses, dhe qdo gjuhë që do të ngrihet të gjykojë kundër teje, ti do ta dënosh. Kjo eshtë trashëgimia e shërbëtorëve të Zotit dhe drejtësia e tyre vjen nga unë", thotë Zoti.

55 "O ju të gjithë që keni etje, ejani tek ujërat, dhe ju që nuk keni para ejani, blini dhe hani! Ejani, blini pa para dhe pa paguar verë dhe qumësht! 2 Pse shpenzonai para për atë që nuk eshtë bukë dhe fryt i mundit tuaj, për atë që nuk të ngop? Dëgjomëni me kujdes dhe do të hani atë që eshtë e mirë, dhe shpirti juaj do të shijojë ushqime të shijshme. 3 Vini veshin dhe ejani tek unë, dëgjoni dhe shpirti juaj do të jetoje; dhe unë do të bëj me ju një besëlidhje të përjetshme, sipas hirit të qëndrueshëm që i premtova Davidit. 4 Ja, unë ia dhashë si dëshmitar popujve, si princ dhe komandant të popujve. 5 Ja, ti do të thërrasësh një komb që nuk e njeh, dhe një komb që nuk të njeh do të vrapijë te ti, për shkak të Zotit, Perëndisë tënd, dhe të Shenjtit të Izraelit, sepse ai të ka përlëvdur". 6 Kërkoni Zotin ndërsa mund të gjendet, e thirrni ndërsa eshtë afér. 7 I pabesi le ta lërë rrugën e tij dhe njeriu i padrejtë mendimet e tij, dhe le të kthehet tek Zoti që të ketë dhembshuri për të, tek Perëndia ynë që fal bujarisht. 8 "Duke qenë se mendimet e mia nuk janë mendimet tuaja, dhe as rrugët tuaja nuk janë rrugët e mia", thotë Zoti. 9 "Ashtu si qiejtë janë më të lartë se toka, kështu edhe rrugët e mia janë më të larta se rrugët tuaja dhe mendimet e mia janë më të larta se mendimet tuaja. 10 Ashtu si shiu dhe bora zgresin nga qelli dhe nuk kthehen prapa pa vaditur tokën, pa e bërë pjellore, pa bërë që të mbij në mënyrë që ai që do të mbjellëtë marë farën dhe të sigurojë bukën për të ngrënë, 11 Kështu do të jetë fjala ime e dalë nga goja ime; ajo nuk do të më kthehet bosh mua, pa kryer atë që dëshiroj dhe pa realizuar plotësisht atë për të cilën e dërgova. 12 Sepse ju do të niseni me gjëzim dhe do t'ju kthejnë në paqe. Malet dhe kodrat do të shpërthejnë në britma gjëzimi përpara jush dhe tërë

drurët e fushave do të duartroksin. 13 Në vend të ferrave do të rritet selvia, në vend të hithrave do të rritet mersina; kjo do të jetë për Zotin një titull lavdie, një shenjë e përjetshme që nuk do të shkatërrohen".

56 Kështu thotë Zoti: "Respektoni të drejtën dhe zbatoni drejtësinë, sepse shpëtimi im eshtë duke ardhur dhe drejtësia ime do të shfaqet. 2 Lum njeriu që vepron kështu dhe biri i njeriut që i përmbahet kësaj, që respekton të shtunën pa e përdhosur dhe që e përmban dorën e tij nga kryeria e çfarëdo veprimi të keq". 3 Të mos thotë biri i të huajt që eshtë bashkuar me Zotin: "Zoti me siguri më ka përjashtuar nga populli i tij". Dhe të mos thotë eunuku: "Ja, unë jam një dru i thatë". 4 Sepse kështu thotë Zoti: "Eunukët që respektojnë të shtunat e mia, që zgjedhin atë që më pëlqen mua dhe që i përbahen me vendosmëri besëlidhjes sime, 5 do t'u jap atyre në shtëpinë time dhe brenda mureve të mia një vend dhe një emër, që do të vlejë më tepër nga ai i bijve dhe i bijave; do t'u jap atyre një emër të përjetshëm që nuk do të fshihet kurrë. 6 Blijtë e të huajve që janë bashkuar me Zotin për t'i shërbyer, për të dashur emrin e Zotit dhe për të qenë shërbëtorë të tij, téré ata që respektojnë të shtunën pa e përdhosur dhe që i përbahen me vendosmëri besëlidhjes sime, 7 do t'i çoj në malin tim të shenjtë dhe do t'i mbush me gjëzim në shtëpinë time të lutjes; olokaustet e tyre dhe fljimet e tyre do të pëlqehen mbi altarin tim, sepse shtëpia ime do të quhet shtëpi lutjeje për të gjithë popujt". 8 Zoti, Zoti, që i mbledh të shpërndarit e Izraelit, thotë: "Unë do të mbledh rrëth tij edhe të tjerë, përvëç atyre që kam mbledhur". 9 O ju mbarë, kafshë të fushave, ejani për të ngrënë; ejani, ju mbarë kafshë të plyllit! 10 Rojtarët e tyre janë të verbër, janë të gjithë të paditur, janë të gjithë qen memecë, të paaftë të lehin; shohin èndrra, rrinë shtrirë, u pëlqen të dremitin. 11 Janë qen llupës, që nuk ngopen kurrë, janë barinj që nuk kuptojnë asgjë; ndjekin të gjithë rrugën e tyre, secili shikon interesin e vet, për llogari të vet. 12 "Ejani", thonë, "do të marr verë dhe do të dehemti me pije dehëse; nesër do të jetë si sot, madje shumë më mirë.

57 I drejti vdes, por askush nuk kujdeset për të; njerëzit e devotshëm çohen tutje, dhe askush nuk mendon që i drejtë eshtë çuar larg përpresa së keqes. 2 Ai hyn në paqe; ata që kanë ecur në ndershëmri pushojnë në shtretërit e tyre. 3 Por afrohuni këtu, ju bij të magjistares, pasardhës të shkelësit të kurorës dhe të prostitutes. 4 Me kë po talleni? Kundër kujt e hapni gojën dhe nxirri jashtë gjuhën? A nuk jeni ju bij të rebelimit, pasardhës të gjenjeshtërs, 5 ju, që ndizeni midis lisave poshtë çdo druri të blertë, themi bijtë në luginat, në të çarat e shkëmbinje? 6 Pjesa jote eshtë midis gurëve të lëmuar të përroit; ata, pikërisht ata janë pjesa jote; mbi ta ke derdhur libacione dhe ke sjellë blatime ushqimesh. A do të mund të gjeja përdëllim në këto gjëra? 7 Ti e ke vënë shtratin tënd mbi një mal të lartë dhe të ngritur, edhe aty ke hipur për të ofruar fljime. 8 I ke vënë simbolet e tu idhujtarë prapa portave dhe pas shtalkave. Larg meje je zbuluar dhe je nxitur tek ata; ke zgjeruar shtratin tënd dhe ke bërë një besëlidhje me ta, ke pëlqyer shtratin e tyre, duke synuar pushtetin e tyre. 9 Ke shkuar te mbreti me vaj, duke i shumuar parfumet e tua; i dërgove larg lajmëtarët e tu dhe u

ule deri në Sheol. (Sheol h7585) 10 Nga shkaku i udhëtimeve të tua të shumta je lodhur, por nuk ke thënë: "Éshtë e kotë". Ke gjetur akoma fuqi në dorën tênde, prandaj nuk e ndjen veten të kapitur. 11 Nga kush ke pasur frikë, nga kush je trembur pér të gënijer, pér të mos më kujtuar mua dhe pér të mos menduar më pér mua? A nuk kam qëndruar në heshtje pér një kohë të gjatë? Prandaj nuk ke më frikë nga unë. 12 Unë do të shpall drejtësinë tênde dhe veprat e tua, që nuk do të hyjnë aspak në punë. 13 Kur do të bërtasësh, le të vijë të të shpëtojë turma e idhujve të tu. Era do t'i përlajë të têrë, një frymë do t'i çojë tutje. Por ai që gjen strehë tek unë do të zotërojë vendin dhe do të trashëgojë malin tim të shenjtë. 14 Dhe do të thuhet: "Sheshoni, sheshoni, shtroni rrugën, hiqni pengesat nga rruga e popullit tim!". 15 Sepse kështu thotë i Larti dhe i Madhërishtimi që banon përfjetësinë dhe emri i të cilës éshtë i "Shenjtë": "Unë banoj në vendin e lartë dhe të shenjtë dhe bashkë me atë që éshtë i penduar dhe i përulur nga fryma, pér të njallur frymën e të përulurve, pér të njallur frymën e të penduarve. 16 Sepse unë nuk dua të kundërshtoj gjithnjë dhe as të jem i zemëruar përfjetë, përndryshe para meje do të ligështoheshin fryma dhe shpirtërat që kam bërë. 17 Për shkak të paudhësisë së lakmisë së tij u zemërova dhe e godita; u fsheha, u indinjova, por ai u largua duke ndjekur rrugën e zemrës së tij. 18 I pashë rrugët e tij, por unë do ta shëroj, do ta udhëheq dhe do t'i jap përsëri ngushëllimet e mia atij dhe të tijve që janë të pikëlluar. 19 Unë krijoj frytin e buzëve. Paqe, paqe atij që éshtë larg dhe atij që éshtë afér", thotë Zoti. "Unë do ta shëroj". 20 Por të pabesët janë si deti i trazuar, që nuk mund të qetësohet dhe ujërat e të cilët vjellin llucë dhe baltë. 21 "Nuk ka paqe pér të pabesët", thotë Perëndia im.

58 "Bërtit sa të mundësh, mos u kurse; ngrije zérin tênd si një bori dhe shpalli popullit tim shkeljet e tij dhe shtëpisë së Jakobit mëkatet e tij. 2 Më kërkoinjë çdo ditë dhe dëshirojnë të njohin rrugët e mia, si një komb që zbaton drejtësinë dhe nuk braktis ligjin e Perëndisë të tij; më kërkoinjë gjykime të drejta dhe dëshirojnë t'i afrohen Perëndisë. 3 Ata thonë: "Pse kemi agjëruar, dhe ti nuk e ke parë? Pse kemi hidhëruar shpirtërat tona dhe ti nuk e ke vénë re?". Ja, ditën e agjérimit tuaj ju bëni atë që ju pëlqen dhe i detyroni punëtorët tuaj të kryejnë një punë të rëndë. 4 Ja, ju agjéroni pér grindje dhe mosmarrëveshje dhe pér të goditur pabesit me grusht. Duke agjëruar ashtu si bëni sot, nuk bëni që zéri juaj të dégjohet lart. 5 A éshtë ky agjérimi të cilin e pëlqej, dita në të cilën njeriu pikëllon shpirtin e tij? Të përkulësh kokën si xunkthi dhe të shtrihesh mbi një shtrat prej thesi dhe hiri? A e quan këtë vallë agjérin dhe ditë që i pëlqen Zotit? 6 Agjérimi që më pëlqen a nuk éshtë vallë ky: të thyesh zinxhirët e ligësisë, të zgjidhësh verigat e zgjedhës, t'i lësh të lirë të shtypurit, të dérmosh çdo zgjedhë? 7 A nuk konsiston vallë në ndarjen e bukës sate me atë që ka ur, në sjelljen në shtëpinë tênde të varfërit pa strehë, në të veshurit e atij që éshtë lakuriq, pa lënë pas dore ata që janë nga gjaku yt? 8 Atëherë drita jote do të shpërthejë si agimi dhe shërimi yt do të mbijë menjëherë, drejtësia jote do të të pararendë dhe lavdia e Zotit do të jetë praparoja jote. 9 Atëherë do të thërrasësh dhe

Zoti do të të përgjigjet, do të bërtasësh dhe ai do të thotë: "Ja ku jam!". Në rast se ti heq dorë nga zgjedha, tregimi me gisht dhe të folurit mbrapsh, 10 në rast se plotëson nevojat e të uriturit dhe ngop shpirtin e pikëlluar, atëherë drita jote do të lindë nga terri dhe terri yt do të jetë si mesdita. 11 Zoti do të të udhëheqë vazhdimisht, do të ngopë shpirtin tênd në vendet e thata dhe do t'u japë forcë kockave të tua; ti do të jesh si një kopsh i vaditur dhe si një burim uji, ujërat e të cilit nuk shterojnë. 12 Njerëzit e tu do të rindërtojnë rrënojat e lashta, dhe ti do të ngresh përsëri themelet e shumë brezave të shkuara; kështu do të quhesh riparuesi i të çarave, restauruesi i shtigjeve pér të banuar në vend. 13 Në rast se e përban këmbën që të mos dhunosh të shtunën, në rast se nuk kryen punët e tua gjatë ditës sime të shenjtë, në rast se e quan të shtunën kënaqësi, ditën e shenjtë të Zotit, që meriton 14 do të gjesh kënaqësinë tênde tek Zoti, dhe unë do të të bëjë që të kalërosh mbi lartësitë e tokës dhe do të të jap të hash trashëgiminë e Jakobit, atit tênd, sepse goja e Zotit ka folur".

59 Ja, dora e Zotit nuk éshtë tepër e shkurtër pér të shpëtuar, as veshi i tij nuk éshtë tepër i rënduar pér të dëgjuar. 2 Por paudhësitë tuaja kanë shkaktuar një ndarje midis jush dhe Perëndisë tuaj, dhe mëkatet tuaja kanë bërë të fshihet fytyra e tij prej jush, që të mos ju dëgjojë më. 3 Sepse duart tuaja janë ndotur me gjak dhe gishtërinjtë tuaj me paudhësi; buzët tuaja thonë gjenjeshtra, gjyhuaj pëshpërit çoroditje. 4 Askush nuk çel padi me drejtësi, askush nuk e mbron me të vërtetën; kanë besim te fjalët boshe dhe thonë gjenjeshtren, mendojnë të keqen dhe pjellin paudhësinë. 5 Bëjnë që të çelin vezët e nepërkës dhe tjerrin rrjeta merimangash; ai që ha nga vezët e tyre vdes, dhe nga veza e shtypur del Jashtë një nepërkë. 6 Rrjetat e tyre nuk do të bëhen rroba, as nuk do të mbulohen me atë që kanë bërë. Veprat e tyre janë vepra paudhësie dhe në duart e tyre ka veprime dhune. 7 Këmbët e tyre vrapijnë drejt së keqes dhe shpejtojnë të derdhin gjak të pafaj; mendimet e tyre janë mendime paudhësie; në shtigjet e tyre ka pikëllim dhe shkatërrim. 8 Rrugën e paqes nuk e njohin dhe nuk ka ndershmëri në rrugët e tyre; i bëjnë dredharake shtigjet e tyre dhe secili që ecën nëpër to nuk njeh paqe. 9 Prandaj ndershmëria éshtë larg nesh dhe drejtësia nuk arrin deri te ne; prsim dritën, por ja që erdhë errësira, prsim shkëlqimin, por ja që ecim në errësirë. 10 Prekim murin si të verbërit, ecim verbazi sikur të ishim pa sy; pengohemi në mesditë sikur të ishte mugëtirë; në vende të shkretuara jemi si të vdekur. 11 Ne të gjithë ulërijmë si arinj dhe vazhdojmë të rënkojmë si pëllumbasha, presim të vijë ndershmëria, por ajo nuk vjen; shpëtimin, por ai éshtë larg nesh. 12 Sepse shkeljet tona janë shumuar para teje dhe mëkatet tona déshmojnë kundër nesh, sepse shkeljet tona na rrinë përparrë dhe fajet tona i njohim: 13 duke u rebueluar dhe duke mohuar Zotin, duke mos e ndjekur më Perëndinë tonë, duke folur pér shtypje dhe kryengritje, duke i dhënë dhe duke murmurit në zemër fjalë të rreme. 14 Ndershëmëria éshtë larguar dhe drejtësia ka mbetur larg, sepse e vërteta nuk ndodhet më në shesh dhe paanësia nuk mund të hyjë në të. 15 Kështu e vërteta éshtë zhdukur, dhe ai që tërhiqet nga e keqja bëhet një pre e lehtë. Zoti e pa këtë dhe i erdhë

keq që nuk ka më ndershmëri. **16** Ai e pa që nuk kishte më asnjë dhe u habit që askush nuk ndërhynte; atëherë i erdhë në ndihmë krahу i tij dhe drejtësia e tij e ka mbajtur, **17** ai u veshi me drejtësinë si me një parzmore dhe vuri mbi kryet e tij përkrenaren e shpëtimit, veshi rrrobat e hakmarrjes dhe u mbulua me xhelozи si me një mantel. **18** Ai do t'i japë seçilit sipas veprave të tij, tërbimin kundërshtarëve të tij, shpagimin armiqve të tij; ishuje do t'u japë shpërblim të plotë. **19** Kështu do të kenë frikë nga emri i Zotit ata nga perëndimi prej lavdisë së tij ata nga lindja; kur kundërshtari do të vijë si një lum i furishém, Fryma e Zotit do të lartojë kundërt tij një flamur. **20** "Një çlirues do të vijë në Sion dhe për ata të kthyerit nga rebelimi i tyre te Jakobi", thotë Zoti. **21** "Sa për mua, kjo është besëlidhja ime me ata", thotë Zoti: "Fryma ime është mbi ty dhe fjalët e mia që vura në gojën tênde nuk do të largohen kurrë nga goja jote as nga goja e pasardhësve të tu, as nga goja e pasardhësve të pasardhësve të tu", thotë Zoti, "tani e përgjithmonë".

60 "Çohu, shkëlqe, sepse drita jote ka ardhur, dhe lavdia e Zotit u ngrit mbi ty. **2** Sepse ja, terri mbulon tokën dhe një errësirë e dëndur mbulon popujt; por mbi ty ngritet Zoti dhe lavdia e tij duket mbi ty. **3** Kombet do të ecin në dritën tênde dhe mbretërit në shkëlqimin e daljes sate. **4** Ngrej sytë e tu rreth e qark dhe shiko; mblidhen të gjithë dhe vijnë te ti; bijtë e tu do të vijnë nga larg dhe bijat e tua do t'i sjellin në krahë. **5** Atëherë do të shikosh dhe do të jesh i kënaqur, zemra jote do të rrähë fort dhe do të hapet sepse bollëku i ditet do të vijë te ti, pasuria e kombeve do të vije tek ti. **6** Një mori devesh do të të mbulojë, dromedarë të Madianit dhe të Efahut, ato të Shebas do të vijnë të gjitha, duke sjellë ar dhe temjan dhe do të shpallin lëvdimet e Zotit. **7** Të tëra kopetë e Kedarit do të mblidhen pranë teje, deshtë e Nebajothit do të janë në shërbimin tênd, do të ngjiten mbi altarin tim si një ofertë e pëlqyer, dhe unë do ta bëj të lavdishëm tempullin e lavdisë sime. **8** Kush janë këta që fluturojnë si një re dhe si pëllumbë në drejtim të foleve të tyre? **9** Po, ishuje do të kenë shpresa tek unë, me anijet e Tarshishit në radhë të parë, për të sjellë nga larg bijtë e tu me argjendin e tyre dhe arin e tyre, për emrin e Zotit, Perëndisë tênd, dhe të Shenjtit **10** Bijtë e të huajt do të rindërtojnë muret e tua dhe mbretërit e tyre do të vihen në shërbimin tênd, sepse në zemërimin tim të godita, por në dashamirësinë time kisha dhembshuri për ty. **11** Portat e tua do të janë gjithnjë të hapura, nuk do të mbyllen as ditën as natën, që të mund të futin te ti pasurinë e kombeve me mbretërit e tyre në krye. **12** Sepse kombi dhe mbretëria që nuk do të shërbejnë do të zhduken, dhe ato kombe do të shkatërrohen plotësisht. **13** Lavdia e Libanit do të vijë te ti, bashkë me selvinë, larshin dhe bredhin, për të zbuluar vendin e shenjtërores sime, dhe unë do të bëj të lavdishëm vendin ku shkelin këmbët e mia. **14** Edhe bijtë e shtypësve të tu do të vijnë duke u përkulur para teje, dhe të gjithë ata që të kanë përcmuar do të bien përmbyss në këmbët e tua dhe do të thërrasin: "qyteti i Zotit", "Sioni i të Shenjtit të Izraelit". **15** Në vend që ty të te braktisin dhe të të urrejnë, aq sa askush nuk kalonte më nga ti, unë do të bëj një shkëlqim të përfjetshëm, gjëzimin e shumë brezave. **16** Ti do të thithësh qumështin e

kombeve, do të thithësh gjitë e mbretërve dhe do të pranosh që unë, Zoti, jam Shpëtimtari yt dhe Çliruesi yt, i Fujishmi i Jakobit. **17** Në vend të bronxit do të sjell ar, në vend të hekurit do të sjell argjend, në vend të drurit bronz, në vend të gurëve hekur; do të vendos si gjukatësin tênd paqen dhe si kujdestarin tênd drejtësinë. **18** Nuk do të dégjohet të flitet më për dhunë në vendin tênd, as për shkatërrime dhe rrënoja brenda kufijve të tu; por do t'i quash muret e tua "Shpëtim" dhe portat e tua "Lavdërim". **19** Dielli nuk do të jetë më drita jote gjatë ditës, as hëna nuk do të ndriçojë më me vezullimin e saj; por Zoti do të jetë drita jote e përfjetshme dhe Perëndia yt lavdia jote. **20** Dielli yt nuk do të perëndojej më dhe hëna jote nuk do të tertiqet më, sepse Zoti do të jetë drita jote e përfjetshme dhe ditët e tua të zisë do të marrin fund. **21** Tërë ata të popullit tênd do të janë të drejtë; ata do të zotërojnë vendin përfjetë, farën që unë mbolla, veprën e duarve të mia, për të shfaqur lavdinë time. **22** Më i vogli do të bëhet një mijëshe, minimumi një komb i fuqishëm. Unë, Zoti, do t'i shpejtoj gjërat në kohën e tyre.

61 Fryma e Zotit, Zoti është mbi mua, sepse Zoti më ka vajosur për t'u dhënë një lajm të mirë të përulurve; më ka dërguar të lidh plagën e atyre që e kanë zemrën të thyer, të shpall çlirimin e atyre **2** të shpall vitin e hirit të Zotit dhe ditën e hakmarrjes të Perëndisë tonë, për të ngushëlluar tërë ata që pikëllohen, **3** për t'u dhënë gjëzim atyre që pikëllohen në Sion, për t'u dhënë atyre një diademë në vend të hirit, vajin e gjëzimit në vend të zisë, mantelin e lavdërimt në vend të një fryme të ligështuar, me qëllim që të quhen lisa të drejtësisë mbjellja e Zotit, për të paraqitur lavdinë e tij. **4** Ata do të rindërtojnë rrënojat e vjetra, do të rimëkëmbin vendet që janë shkretuar në të kaluarën, do të restaurojnë qytetet e shkretuara dhe të shkatërruara prej shumë brezash. **5** Të huajtë do të vijnë të kullozin kopetë tuaja, bijtë e të huajt do të janë bujq tuaj dhe vreshtarë tuaj. **6** Por ju do të quheni "priftérinj të Zotit" dhe do të quheni "ministra të Perëndisë tonë". Ju do të gjëzoni pasuritë e kombeve, dhe lavdia e tyre do të kalojë te ju. **7** Në vend të turpit tuaj do të keni një nderim të dyfishtë; në vend të hutimit do të ngazëllojnë në trashëgiminë e tyre. Prandaj në vendin e tyre do të zotërojnë dyfishin dhe do të kenë një ngazëllim të përfjetshëm. **8** Sepse unë, Zoti, e dua drejtësinë, urrej vjedhjennë olokaust: unë do t'u jap atyre me besnikmëri shpërblimin dhe do të bëj me ta një besëlidhje të përfjetshme. **9** Pasardhësit e tyre do të janë të njohur ndër kombet dhe brezi i tyre ndër popuj; tërë ata që do t'i shohin do t'i njohin, sepse ata janë një fis i bekuar nga Zoti. **10** Unë do të gjëzohem shumë tek Zoti, shpirti im do të kremitojë Perëndinë tim, sepse më ka veshur me rrrobat e shpëtimit, më ka mbuluar me mantelin e drejtësisë, ashtu si një dhëndër që vë një diademë, si një nuse që zbkurohet me xhevahiret e saj. **11** Prandaj, ashtu si toka bén që të rritet bimësia e saj dhe kopshti bén që të mbijë atë që është mbjellë, po kështu Zoti, Zoti, do të bëj që të mbijë drejtësia dhe lëvdimi përpara tërë kombeve.

62 Për hir të Sionit unë nuk do të hesht dhe për hir të Jeruzalemit nuk do të gjej prehje deri sa drejtësia e saj të mos dalë si agimi dhe shpëtimi i saj si një pishtar flakërues. **2** Atëherë kombet do të shohin drejtësinë tênde dhe tërë mbretërit

lavidinë tènde; do tè thirresh me një emër tè ri, që do ta tregojë goja e Zotit. 3 Do tè jesh një kurorë e shkëlqyer në dorën e Zoti, një diademë mbretërore në dorë tè Perëndisë tènd. 4 Nuk do tè quhesh më "E braktisur", as toka jote nuk do tè quhet më "E shkretë", por do tè tè quajnë "Kénaqësia ime éshë tek ajo" dhe toka jote "E Martuar", sepse Zoti gjen kënaqësi te ti, dhe toka jote do tè ketë një dhëndër. 5 Prandaj, ashtu si një i ri martohet me një tè virgjër, bijtë e tu do tè martohen me ty; dhe ashtu si i martuari gëzohet me nusen, kështu Perëndia do tè gëzohet pér ty. 6 Mbi muret e tua, o Jeruzalem, kam vënë roje që nuk do tè heshtin kurrë, as ditën as natën. Ju që i kujtoni Zotit premtimet e tij, mos rrini në heshtje, 7 dhe mos e lini tè pushojë, deri sa ta ketë rivendosur Jeruzalemin dhe ta bëjë atë lëvdimin e tè gjithë tokës. 8 Zoti éshët betuar pér krahun e tij tè djathtë dhe pér krahun e tij tè fuqishëm: "Nuk do t'u jap më grurin tènd si ushqim armiqve tè tu dhe bijtë e të huajt nuk do tè pinë më mushtin tènd pér tè cilin je munduar. 9 Por ata që do ta kenë mbledhur grurin do tè hanë dhe do tè lëvdojnë Zotin, dhe ata që do tè kenë vjelur, do tè pinë mushtin në oborret e shenjtërores sime". 10 Kaloni, kaloni nëpër porta! Përgatitni rrugën pér popullin! Shtroni, shtroni udhën, hiqni gurët, ngrini një flamur para popujve! 11 Ja, Zoti shpalli deri në skajin e tokës: "I thoni bijës së Sionit: Ja, shpëtimi yt po vjen; ja, ka me vete shpërblimin e saj dhe shpërblimi i saj e pararend. 12 Do t'i quajnë "Populli i shenjtë", "Të çiruarit e Zotit", dhe ti do tè quhesh "E kérkuara", "Qyteti i pabraktisur"".

63 Kush éshët ai që vjen nga Edomi, nga Botsruhu, me rrrobat e ngjyrosura me bojë tè kuqe flakë? Ky, i veshur shkëlqyeshëm, që ecën në madhështinë e forcës së tij? "Jam unë që flas me drejtësi dhe jam i fuqishëm pér tè shpëtuar". 2 Pse veshja jote éshët e kuqe dhe rrrobat e tua si ata që shtrydhin rrushin në gaviç? 3 "Gaviciñ e shtypa vetëm dhe asnjë nga popujt nuk ishte me mua. I shtypa në zemërimin tim dhe i shkela në tèrbimin tim. Gjaku i tyre spërkat rrrobat e mia dhe njollosa tèrë veshjet e mia. 4 Sepse dita e hakmarjes ishte në zemrën time dhe viti i çlirimt tim ka ardhur. 5 Shikova, por nuk kishte asnjeri që tè më ndihmonte; shtanga që askush nuk po më ndihmonte. Atëherë vetë krahu im më ka shpëtuar dhe tèrbimi im më ka ndihmuar. 6 I shkela me këmbë popujt në zemërimin tim, i deha në tèrbimin tim dhe bëra që tè derdhet gjaku i tyre mbi tokë". 7 Unë do tè kujtoj mirësitë e Zotit, lavdimet e Zotit pér gjithçka që na ka dhënë si dhe mirësinë e madhe që i ka siguruar shtëpisë së Izraelit sipas dhembshurive tè tij dhe sipas dashamirësisë së tij tè madhe. 8 Ai në fakt kishte thënë: "Ata me tè vërtetë janë populli im, bij që nuk do tè veprojnë në ményrë tè rrème". Kështu ai u bë Shpëtimtari i tyre. 9 Në çdo hidhërim tè tyre ai u hidhërua, dhe Engjëlli i pranisë së tij i shpëtoi; me dashurinë dhe dhembshurinë e tij i çlroi, i lartoi dhe u solli tèrë ditët e së kaluarës. 10 Por ata u rebeluan dhe e trishtuan Frymën e tij tè shenjtë; prandaj ai u bë armiku i tyre dhe luftoi kundër tyre. 11 Atëherë populli i tij kujtoi ditët e lashta tè Moisiut. Ku éshët ai që i nxori nga deti me barioni e kopesë së tij? Ku éshët ai që vinte në mes tyre Frymën e tij tè shenjtë, 12 që i drejtonte nëpërmjet tè djathtës së Moisiut me krahun e tij tè lavdishëm, që i ndau ujërat para tyre pér tè bëre një

emër tè përjetshëm, 13 që i coi nëpër humnera, si një kalë në shkretëtirë, që tè mos pengoheshin? 14 Ashtu si zbret bagëtia në luginë, Fryma e Zotti i bëri tè pushojnë. Kështu ti e udhëhoqe popullin tènd pér tè bëre një emër tè lavdishëm. 15 Shiko nga qilli dhe shiko nga banesa jote e shenjtë dhe e lavdishme. Ku éshët zelli yt dhe fuqia jote? Drithërima e tè përbrendëshmeve tè tua dhe dhembshuritë e tua tè thella ndaj meje mos vallë janë shtypur? 16 Sepse ti je ati ynë, megjithëse Abrahami nuk na njihte dhe Izraeli nuk e di se ekzistojmë. Ti, o Zot, je ati ynë, Çliruesi ynë, emri yt vazhdon ngaherë. 17 O Zot, pse na bën që tè endemi larg rrugëve tè tua dhe pse fortëson zemrën tonë që tè mos ketë frikë nga ti? Pér hir tè shërbëtorëve tè tu, kthehu në fiset e trashëgimisë sate. 18 Brenda një kohe tè shkurtër populli yt i shenjtë ka shtënë në dorë vendin; armiqtë tanë kanë shkelur shenjtëroner tènde. 19 Ne u bëmë si ata mbi tè cilët nuk ke qeverisur kurrë, mbi tè cilët emri yt nuk ishte thirrur kurrë.

64 Oh, sikur t'i shqyeje qiejtë dhe tè zbrisje! Para teje do tè tundeshin malet. 2 Ashtu si zjarri djeg degët e thata, ashtu si zjarri e bën ujin tè valojë, zbrit pér t'ua bëre tè njobur emrin tènd kundërshtarëve tè tu dhe t'i bësh kombet tè dridhen para teje. 3 Kur bëre gjëra tè tmerrshme që nuk i prisnim, ti zbrite dhe malet u tundën në praninë tènde. 4 Nga kohët e lashta askush nuk kishte dëgjuar kurrë, asnjë vesh nuk kishte dëgjuar dhe asnjë sy nuk kishte parë ndonjë Perëndi tjetër veç teje, që vepron pér atë që ka shpresë tek ai. 5 Ti i del para atij që kënaqet në zbatimin e drejtësisë dhe kujtohet pér ty në rrugët e tua. Ja, ti je zemëruar sepse ne kemi mëkatuar; në kétë kemi vazhduar gjatë dhe kemi nevojë tè shpëtohem. 6 Jemi tè gjithë si një gjë e papastër, dhe tè gjitha veprat tona tè drejtësisë janë si një rrobe e ndotur; po fishkemi tè gjithë si një gjethje dhe paudhësitë tona na çojnë larg si era. 7 Nuk ka më njeri që tè thërrasë emrin tènd, që lëviz pér t'u kapur pas teje, sepse ti na e ke fshehur ftyrën tènde dhe na lë tè tretemi në pushtetin e paudhësive tona. 8 Megjithatë, o Zot, ti je ati ynë; ne jemi argjila dhe ti je ai që na formon; ne tè gjithë jemi vepra e duarve tè tua. 9 Mos u zemëro teplér, o Zot, dhe mos e kujto paudhësinë përjetë. Ja, shiko, të lutemi; ne tè gjithë jemi populli yt. 10 Qytetet e tua tè shenjta janë bëre një shkretëtirë. Sioni éshët bëre një shkretëtirë, Jeruzalemi një shkretim. 11 I shenjti dhe i madherishmi tempulli ynë, ku etërit tanë tè kremtuan, éshët bëre pre e zjarrit dhe tè gjitha gjérat tona më tè dashura janë shkatërruar. 12 Para këtyre gjërave do ta përbash veten akoma, o Zot, do tè heshtësh dhe do tè na pikëllosh akoma shumë?

65 Më kanë kérkuar ata që nuk pyesnin pér mua, më gjetën ata që nuk më kérkonin. Dhe thashë: "Ja ku jam, ja ku jam" një kombi që nuk thërriste emrin tim. 2 I shtriva tèrë ditën duart e mia në drejtim tè një populli rebel, që ecën nëpër një rrugë jo tè mirë, duke ndjekur mendimet e tij; 3 një popull që vazhdimisht provokon zemërimin tim me pafytyrësi, që ofron flifi me në kopshtë dhe djeg temjan mbi altarë prej tullesh, 4 që rri midis varreve dhe kalon netët në vende sekrete, që ha mish derri dhe ka në enët e tij supa gjërash tè neveritshme, 5 që thotë: "Rri pér llogari tènde, mos u afro, sepse jam më i shenjtë

se ti". Këto gjëra janë pér mua një tym në hundë, një zjarr që digjet tèrë ditën. 6 "Ja, e tèrë kjo èshtë shkruar para meje; unë nuk do tè hesht, por do tè shpaguaj, po, do tè shpaguaj në gjithë tyre 7 paudhésitë tuaj dhe paudhésitë e etërve tuaj të gjitha së bashku", thotë Zoti. "Ata kanë djegur temjan mbi male dhe më kanë fyer mbi kodra; prandaj shpérblimin e sjelljes së tyre të kaluar do ta llogaris në gjithë tyre". 8 Kështu thotë Zoti: "Ashtu si thuhet kur gjendet lëng në vilën e rrushit: "Mos e prishni, sepse në tè ka një bekim", kështu do tè bëj unë pér hir të shërbëtoreve të mi dhe nuk do tè shkatërroj cdo gjë. 9 Unë do tè nxjerr nga Jakobi pasardhës dhe nga Juda një trashëgimtar të maleve të mia; tè zgjedhurit e mi do tè zotërojnë vendin dhe shërbëtoren e mi do tè banojnë aty. 10 Sharoni do tè bëhet një vathë kopesh dhe lugina e Akorit një vend pér çlodhjen e bagëtisë së trashë, pér popullin tim që do tè më kérkoj. 11 Por ju që braktisni Zotin, që harroni malin tim të shenjtë, që përgatitni një sofër pér Gadin dhe mbushni kupën e verës së droguar pér Menin, 12 ju caktoj shpatës; do tè rrëzoheni të gjithë nga masakra, sepse kur ju thirra nuk dhatë përgjigje, kur ju fola nuk dëgjuat, por keni bërë atë që èshtë e keqe në sytë e mi dhe keni zgjedhur atë që nuk më pëlqen". 13 Prandaj kështu thotë Zoti, Zoti: "Ja, shërbëtoren e mi do tè hanë, por ju do tè keni ur; ja, shërbëtoren e mi do tè pinë, por ju do tè keni etje; ja, shërbëtoren e mi do tè gjëzohen, por ju do tè jeni të shushatur; 14 ja, shërbëtoren e mi do tè këndojnë pér gjëzin e zemrës së tyre, por ju do tè bërtisni pér ankhin e zemrës dhe do tè ulërini pér vuajtjen e frysëm. 15 Ju do ta lini emrin tuaj si mallkim të zgjedhurve të mi. Zoti, Zoti, do tè bëj që ti tè vdesësh, por do t'u japë shërbëtorëve të tij një emër tjetër. 16 Kështu që ai që do tè kérkoj pér vete një bekim në vend, do ta bëj pér Perëndinë e së vërtetës, dhe ai që do tè betohet në vend do tè betohet pér Perëndinë e së vërtetës, sepse fatkeqësítë e kaluara do tè harrohen dhe do t'u fshihen syte të mi". 17 "Sepse ja, unë krijoj qiej të rinj dhe një tokë tè re, dhe gjérat e mëparshme nuk do tè kujtohen më dhe nuk do tè vijnë më në mëndje. 18 Por ju gjëzohuni dhe ngazëllohuni përfjetë pér atë që krijoj; sepse, ja, unë krijoj Jeruzalemin pér kënaqësinë e do popullin e tij pér gjëzin. 19 Do tè kënaqem me Jeruzalemin dhe do tè gjëzohem me popullin tim; në të nuk do tè dëgjohet më asnjë zë vajj ose zë klihme. 20 Nuk do tè ketë më në të asnjë fëmijë që të jetojë vetëm pak ditë, as plak që nuk plotëson ditët e tij; sepse i riu do tè vdesë njëqind vjeç dhe mëkatari që nuk arrin të njëqind vjetët, do tè quhet i mallkuar. 21 Do tè ndërtojnë shtëpi dhe do tè banojnë në to, do tè mbjellin vreshta dhe do tè hanë frytin. 22 Nuk do tè ndërtojnë më që të banojë një tjetër, nuk do tè mbjellin më që të hajë një tjetër; sepse ditët e popullit tim do tè janë si ditët e drurëve; dhe tè zgjedhurit e mi do tè gjëzojnë pér një kohë të gjatë veprën e duarve të tyre. 23 Nuk do tè lodhen më kot dhe nuk do tè lindin fëmijë pér të përballuar një shkatërrim të papritur, sepse do tè janë pasardhësit e të bekuarve të Zotit dhe trashëgimarat e tyre bashkë me ata. 24 Dhe do tè ndodhë që, para se të më kérkojnë, unë do tè përgjigjem; do tè janë akoma duke folur, dhe unë do t'u plotësoj. 25 Ujku dhe qengji do tè kullosin bashkë, luani do të hajë kashtën porsi kau dhe gjarpëri do tè ushqehet

me pluhur. Nuk do tè bëjnë më asnjë dëm apo shkatërrim mbi tèrë malin tim të shenjtë", thotë Zoti.

66 Kështu thotë Zoti: "Qielli èshtë froni im dhe toka èshtë mbështetësja e këmbëvë të mia. Ku èshtë, pra, shtëpia që mund tè më ndërtoni dhe ku èshtë vendi i çlodhjes sime? 2 Térë këto gjëra i ka bërë dora ime dhe tè gjitha kanë ardhur në ekzistencë, thotë Zoti. Mbi kë, pra, do tè kthej shikimin tim? Mbi atë që èshtë i pérur, ka frysë tè penduar dhe dridhet nga fjalë ime. 3 Kush flijon një ka èshtë si tè vriste një njeri, kush flijon një qengji èshtë si t'i thyente qafën një qeni, kush paraqet një blatim ushqimor èshtë si tè ofronte gjak derri, kush djeg temjan èshtë si tè bekonte një idhull. Ashtu si këta kanë zgjedhur rrugët e tyre dhe shpirti i tyre kënaqet në veprimet e tyre të neveritshmë, 4 kështu edhe unë do tè zgjedh fatkeqësini e tyre dhe do tè bëj që tè bjerë mbi ta ajo tè cilën ata druajnë; sepse, kur thirra, askush nuk u përgjigj, kur fola, ata nuk më dëgjuan; përkundrazi bënë atë që èshtë e keqe në sytë e mi dhe parapëlqyen atë që nuk më pëlqen mua. 5 Dëgjoni fjalën e Zotit, ju që dridheni nga fjalë e tij. Vëllezërit tuaj, që ju urrejnë dhe ju débojnë pér shkak tè emrit tim, kanë thënë: "Le të tregojë Zoti lavdinë e tij me qëllim që ne tè mund 6 Një zë, një zhurmë del nga qyteti, një zë vjen nga tempulli; èshtë zeri i Zotit që u jep hakun armiqve të tij. 7 Para se tè provojë dhembjet e pjelljes, ajo ka pjellë; para se t'i vinin dhembjet, ajo lindi një mashkull. 8 Kush vallë ka dëgjuar një gjë të tillë, kush vallë ka parë gjéra si këto? A lind vallë një vend brenda një dite tè vetme apo një komb vjen vallë në dritë brenda një çasti? Por Sioni, me tè ndjerë dhembjet, lindi fëmijët e saj. 9 "Do tè coj vallë në çastin e lindjes pa e bërë tè pjellë?", thotë Zoti. "Unë që bëj tè lindin a do ta mybillya vallë barkun e nënës?", thotë Perëndia yt. 10 Gëzohuni me Jeruzalemin dhe ngazëlloni me të, ju tè gjithë që e doni. Gëzohuni me të madhe me të, ju tè gjithë që mbani zi pér të, 11 me qëllim që të pini qumësht dhe tè ngopeni në gjirin e përdëllimeve të tij, me qëllim që të pini me bollék dhe tè kënaqeni me mbushullimin e lavdisë së tij. 12 Sepse kështu thotë Zoti: "Ja, unë do tè bëj që paqja t'i arrije si një lumë dhe pasuria e kombeve si një përrua që vërshon, dhe ju do tè pini qumësht, do t'ju mbajnë në ijët e tij dhe do t'ju përkëdhelin mbi gjunjët e tij. 13 Ashtu si një nënë e gjëzon fëmijët e saj, kështu unë do t'ju gjëzoj dhe do tè ngushëlloheni në Jeruzalem. 14 Ju do ta shihni këtë, dhe zemra juaj do tè gjëzohet, kockat tuaja do tè marrin përsëri fuqi si bari i njomë. Dora e Zotit do t'u bëhet e njohur shërbëtorëve të tij dhe do tè zemërohet me të madhe kundër armiqve të tij. 15 Sepse ja, Zoti do tè vijë me zjarrin dhe qerret e tij do tè janë si një uragan pér të hedhur zemërimin e tij me tèrbim dhe kérçenimin e tij me flakë zjarri. 16 Sepse Zoti do tè ushtrojë drejtësinë me zjarrin dhe shpatën e tij kundër cdo mish; dhe tè vrarët nga Zoti do tè janë tè shumtë. 17 "Ata që shenjtërohen dhe pastrohen pér të vajtur në kopshitet, prapa një idhulli që gjendet në mes, ata që hanë mish derri, gjëra tè neveritshmë dhe minj, do tè konsumohen të gjithë", thotë Zoti. 18 Unë i njoh veprat e tyre dhe mendimet e tyre; èshtë duke ardhur koha në tè cilën do tè mbledh tèrë kombet dhe tèrë gjuhët; ato do tè vijnë dhe do tè shikojnë lavdinë time. 19 Unë do tè vë në një

shenjë në mes tyre dhe do të dërgoj disa nga ata që mbijetuan prej tyre te kombet; në Tarshish, në Pul dhe në Lud që përdorin harkun, në Tubal dhe në Javan, në ishujt e largët që nuk kanë dégjuar famën time dhe nuk kanë parë lavdinë time; këta do të shpallin lavdinë time ndër kombet, **20** dhe do t'i kthejnë tërë vëllezërit tuaj nga të gjitha kombet si një ofertë Zotit, mbi kuaj, mbi qerre, mbi bartina, mbi mushkë dhe mbi dromidare te malim i shenjtë i Jeruzalemit", thotë Zoti, "ashtu si bijtë e Izraelit çojnë një ofertë në një enë të pastër në shtëpinë e Zotit. **21** Do të marrë gjithashtu disa prej tyre si priftërinj dhe si Levitë", tha Zoti. **22** "Sepse ashtu si qiejtë e rinj dhe toka e re që unë do të bëj do të jenë të qëndrueshëm para meje", thotë Zoti, "kështu do të jenë pasardhësit tuaj dhe emri juaj. **23** Dhe do të ndodhë që nga një hënë e re në tjetrën dhe nga një e shtunë në tjetrën çdo mish do të vijë të bjerë në gjunë para meje, thotë Zoti. **24** "Kur ata do të dalin, do të shikojnë kufomat e njerëzve që rebeluan kundër meje; sepse krimbi i tyre nuk do të vdesë dhe zjarri i tyre nuk do të shuhet, dhe do të neveriten nga çdo mish".

Jeremia

1 Fjalët e Jeremias, birit tē Hilkiahut, një nga priftérinjtë që ishin në Anathoth, në vendin e Beniaminit. **2** Fjala e Zotit iu drejtua në kohën e Josias, birit tē Amonit, mbret i Judës, në vitin e trembëdhjetë të mbetërimit të tij; **3** iu drejtua gjithashtu në kohën e Jehoakimit, birit tē Josias, mbret i Judës, deri në fund të vitit të njëmbëdhjetë të Sedekias, birit tē Josias, mbret i Judës, domethënë deri në robërimin e Jeruzalemit, që ndodhi në muajin e pestë. **4** Fjala e Zotit m'u drejtua, duke më thënë: **5** "Para se unë tē të formoja në barkun e nënës sate, të kam njohur; para se ti tē dilje nga barku i saj, të kam shenjtëruar dhe tē kam caktuar profet tē kombeve". **6** Unë u përgjigja: "Mjerisht, o Zot, Zot, unë nuk di tē flas, sepse jam një djalosh!". **7** Por Zoti më tha: "Mos thuaj: "Jam një djalosh", sepse ti do tē shkosh te tē gjithë ata te tē cilët do tē tē dërgoj unë dhe do t'u thuash tërë ato që do tē urdhëroj. **8** Mos ki frikë para tyre, sepse unë jam me ty për tē tē çliruar, thotë Zoti". **9** Pastaj Zoti shtriu dorën e tij dhe preku gojën time; mandej Zoti më tha: "Ja, unë i vura fjalët e mia në gojën tênde. **10** Ja, sot unë tē caktoj mbi kombet dhe mbi mbretëritë për tē çrrënjosur dhe për tē rrënuar, për tē shembur dhe për tē shkatërruar, për tē ndërtuar dhe për tē mbjellë". **11** Pastaj fjalë e Zotit m'u drejtua mua, duke thënë: "Jeremia, çfarë shikon?". Unë u përgjigja: "Shikoj një degë bajameje". **12** Zoti më tha: "Ke parë mirë, sepse unë vigjëloj mbi fjalën time që tē ketë efekt". **13** Fjala e Zotit m'u drejtua për herë tē dytë, duke thënë: "Çfarë shikon?". Unë u përgjigja: "Shikoj një vorbë që zien dhe që e ka grykën tē kthyer në drejtim tē kundërt me veriun". **14** Zoti më tha: "Nga veriu fatkeqësia do tē bjerë mbi gjithë banorët e vendit. **15** Sepse, ja, unë po bëhem gati tē théras tërë popujt e mbretërive tē veriut, thotë Zoti. Ata do tē vijnë dhe do tē vendosin secili fronin e tij në hyrje tē portave tē Jeruzalemit, kundër tërë mureve tē tij, rrëth e qark, dhe kundër tërë qyteteve tē Judës. **16** Atëherë do tē shpall mendimet e mia kundër tyre, për shkak tē gjithë ligësisë së tyre, sepse më kanë braktisur dhe u kanë djegur temjan perëndive tē tjera dhe kanë rënë përmbyss përparrë veprës së duarve tē tyre. **17** Prandaj ngjeshi ijët e tua, çohu dhe thuaju atyre tërë ato që do tē tē urdhëroj. Mos u tmerro para tyre, përndryshe do tē tē bëj që tē tmerrohet para tyre. **18** Ja, sot po tē bëj një qytet tē fortifikuar, një shtyllë tē hekurt dhe një mur bronzi kundër gjithë vendit, kundër princave tē tij dhe priftérinjve tē tij dhe kundër popullit tē vendit. **19** Ata do tē luftojnë kundër teje por nuk do tē mundin sepse unë jam me ty për tē tē çliruar, thotë Zoti".

2 Fjala e Zotit m'u drejtua akoma për tē thënë: **2** "Shko dhe bërtit në veshët e Jeruzalemit, duke thënë: Kështu thotë Zoti: Unë tē kujtoj ty, kujdesin e dhembshur tē rinisë sate, dashurinë në kohën e fejesës sate, kur më ndiqje nuk shkretëtirë në një tokë tē pa mbjellë. **3** Israeli i ishte shenjtëruar Zotit, prodhimet e para tē korries së tij; tërë ato që i hanin bëheshin fajtorë dhe fatkeqësia binte mbi ta", thotë Zoti. **4** Dëgjoni fjalën e Zotit, o shtëpi e Jakobit, dhe ju tē gjitha familjet e shtëpisë së Israelit. **5** Kështu thotë Zoti: "Çfarë kanë gjetur tē padrejtë tek unë etërit tuaj për t'u larguar nga unë, për tē shkuar pas kështës së Zotit".

t'u bërt atë vetë kështë? **6** As nuk kanë thënë: "Ku eshtë Zoti që na nxori nga vendi i Egjiptit, që na udhëhoqi nëpër shkretëtirë, nëpër një vend tē thatë dhe me gremina, në një vend tē zhuritur dhe me hije tē vdekjes, nëpër një vend ku asnjeri nuk kishte kaluar dhe ku asnjeri nuk kishte banuar?". **7** Unë ju kam çuar në një vend pjellor që tē hanit frytet e tij dhe tē mirat e tij; por kur keni hyrë keni ndotur vendin tim dhe e keni bërt trashëgiminë time një gjë tē neveritshme. **8** Priftérinjtë nuk kanë thënë: "Ku eshtë Zoti?", ata që meren me ligjin nuk më njohën, barinjtë ngritën krye kundër meje, profetët profetizuan për Baalin dhe shkuan pas gjërave që nuk vlefjnë asgjë. **9** Prandaj do t'ju padis akoma në gjyq", thotë Zoti, "dhe do t'u bëj gjyq bijve tē bijve tuaj. **10** Shkoni në ishujt e Kitimit dhe shikoni, dërgoni njerzët në Kedar dhe kqyrni mirë nësë ka ndodhur një gjë e tillë. **11** A ka ndryshuar ndonjë komb perënditë e tij, edhe pse ato nuk janë perëndi? Por populli im e ka ndërruar lavdinë e tij për diçka që nuk vlen asgjë. **12** Habituni, o qiej, me këtë; lebetituni dhe dëshpërohuni shumë", thotë Zoti. **13** "Sepse populli im ka kryer dy tē këqija: më ka braktisur mua, burimin e ujtit që rrjedh, për tē hapur sterna, sterna tē prishura, që nuk e mbajnë ujin. **14** Israeli a eshtë vallë një skllav, o një skllav i lindur në shtëpi? Pse pra, u bë një pre? **15** Luanët e vegjël vrumbullojnë kundër tij, bëjnë që tē dëgjohet zëri i tyre dhe e katandisin vendin e tij në një shkatërrim tē plotë; qytetet e tij janë djegur dhe askush nuk banon më në to. **16** Madje dhe banorët e Nofit dhe tē Tahpanhesit tē hanë kurorën që ke mbi kokë. **17** Mos vallëti u bëre shkak që tē bjerë kjo mbi krye, sepse ke braktisur Zotin, Perëndinë tênd, ndërsa tē udhëhiqte nëpër rrugë? **18** Dhe tani pse ke marrë rrugën që tē çon për në Egjipt, për tē shkuar tē pish ujërat e Shihorit? Ose pse ke marrë rrugën që tē çon në Asiri, për tē shkuar tē pish ujërat e Lumit? **19** Vetë sjellja jote e keqe dhe shmangjet e tua do tē tē dënojnë. Prano, pra, dhe shiko sa e keqe dhe e hidhur për ty eshtë tē braktisësh Zotin, Perëndinë tênd, dhe tē mos kesh fare frikë nga unë", thotë Zoti, Zoti i ushtrive. **20** "Sepse prej shumë kohe ke thyer zgjedhën tênde, ke prerë lidhjet e tua dhe ke thënë: "Nuk dua tē shërbej më!". Por mbi çdo kodër tē lartë dhe nën çdo pemë tē gjelbër t'i je shtrirë si një prostitutë. **21** Megjithatë tē kisha mbjellë si një vresht fisnik i têrë i cilësisë më tē lartë; si ke ndryshuar, pra, ndaj meje në degë tē degjeneruara vreshti tē huaj? **22** Edhe sikur tē laheshe me sodë dhe tē përdorje shumë sapun, paudhësia jote do tē linte një njollë tē pashlyeshme para meje", thotë Perëndia, Zoti. **23** "Si mund tē thuash: "Nuk jam e ndotur, nuk u kam vajtur pas Baalëve"? Shiko rrugën që ke përshkuar në luginë, prano atë që ke bërë, deve e shpejtë, që vrapon pa fre në rrugët e saj. **24** Gomaricën e egër, që eshtë mësuar në shkretëtirë, që merr frymë në afshin e dëshirës së saj; kush mund ta përbajë në stinën e dashurisë? Të gjithë ata që e kërkojnë nuk duhet tē lodhen: do ta gjejnë në muajin e vet. **25** Pengo që këmba jote tē mbetet zbatbur dhe që tē tē thahet gryka. Por ti ke thënë: "Eshtë e kotë. Jo! Unë i dua tē huajt dhe dëshiroj tē shkoj pas tyre". **26** Ashtu si mbetet i hutuar vjedhësi kur kapet në flagrancë, kështu janë tē hutuar ata tē shtëpisë së Israeli, ata vetë, mbreti i tyre, priftërinjtë e tyre, priftërinjtë e tyre dhe profetët e tyre, **27** tē cilët i thonë drurit: "Ti je ati im" dhe

gurit: "Ti na ke dhënë jetën". Po, ata më kanë kthyer kurrizin dhe jo ftyrën. Por në kohën e fatkeqësisë së tyre thonë: "Çohu dhe na shpëto!". 28 Po ku janë përenditë e tua që ti ke sajtar? Le të ngrihen po qe se mund të shpëtojnë në kohën e fatkeqësisë sate. Sepse të shumtë si qytetet e tua janë përenditë e tua, o Judë. 29 Pse grindeni me mua? Ju të gjithë keni ngritur krye kundër meje", thotë Zoti. 30 "Më kot i kam goditur bijtë tuaj; nuk e pranuan korrigjimin. Shpata juaj i ka përpirë profetët tuaj si një luan shkatërrimtar. 31 O brezni, ki parasysh fjalën e Zotit! A kam qenë vallë një shkretëtirë për Izraelin ose një vend me errësirë të dendur? Sepse populli im thotë: "Ne endemi lirisht, nuk do të kthehemti më te ti"? 32 A mund t'i harrojë një vajzë stolitë e saj ose një nuse brezin e saj? Megjithatë populli im më ka harruar nga një numër shumë i madh ditësh. 33 Sa bukur di t'i përdorësh ményrat e tua për të siguruar dashurinë! Kështu ua ke mësuar ményrat e tua madje edhe grave të kékija. 34 Bile edhe në cepat e rrobës sate gjendet gjaku i të pafajmëve të mjerë, që nuk u kapën duke bërë vjedhje me thyerje. Por me gjithë këto gjëra, 35 ti tha: "Jam e pafaj; me siguri zemërimi i tij është térhequr nga unë". Ja, unë do të hyj në gjyq me ty sepse ke thënë: "Nuk kam mëkatuar". 36 Pse endesh poshtë e përpjetë, duke ndryshuar rrugën tênde? Do të mbetesh e zhgënjyer edhe nga Egjipti, ashtu siç u zhgënjeve nga Asiria. 37 Edhe prej këtij do të dalësh me duart mbi kokë, sepse Zoti ka hedhur poshtë ata te të cilët ti ke besim, dhe ti nuk do të realizosh me anë të tyre qëllimet e tua.

3 Në rast se një burrë e ndan gruan e tij dhe kjo ikën prej tij dhe bëhet gruaja e një burri tjetër, a do të kthehet vallë ai tek ajo? A nuk do të ishte ai vend shumë i përdhosur? Ti je kurvëruar me 2 "Ço sytë në drejtëm të lartësive dhe shiko: ku nuk ke rënë në shtrat me ta? Ti je ulur pranë rrugëve për t'i pritur si një Arab në shkretëtirë, dhe ke ndotur vendin me kurvërimet e tua dhe me ligësitet e tua. 3 Prandaj shirat u përbajtën dhe shiu i fundit nuk ra. Por ti ke patur një ballë prostitute dhe nuk ke pranuar të kesh turp. 4 A nuk më ke thirr bash tanë: "Ati im, ti je miku i rinisë sime! 5 A do të mbetet i zemëruar për gjithnjë? A do ta ruajë zemërimin deri në fund?". Ja, ti flet kështu, por ndërkohë ti po kryen të gjitha ligësitet që mundesh". 6 Zoti më tha në kohën e mbretit Josia: "E pe atë që Izraeli rebel ka bërë? Ka shkuar mbi çdo mal të lartë dhe nën çdo dru të gjelbër dhe aty është kurvëruar. 7 Unë thova: "Mbasi t'i ketë bërë tërë këto gjëra do të kthehet tek unë". Por nuk u kthy; dhe motra e vet e pabesë Juda e pa. 8 Dhe megjithëse unë kisha ndarë Izraelin rebel për shkak të të gjitha shkeljeve të tij dhe i kisha dhënë letrën e ndarjes, pashë që motra e vet e pabesë Juda nuk pati fare frikë, por shkoi edhe ajo të kurvërohet. 9 Kështu me zhurmën e kurvërimeve të veta e ndotit vendin dhe shkeli kurorën me gurin dhe me drurin. 10 Ndonëse ndodhën tërë këto, motra e vet e pabesë Juda nuk u kthyte tek unë me gjithë zemrën e saj, por me simulime", thotë Zoti. 11 Pastaj Zoti më tha: "Izraeli rebel u tregua më i drejtë se e pabesa Judë. 12 Shko dhe shpalli këto fjalë në drejtëm të veriut, duke thënë: "Kthehu, o Izrael rebel!", thotë Zoti, "nuk do ta hedh zemërimin tim mbi ju, sepse jam i mëshirshëm", thotë Zoti, "dhe nuk mbetem i zemëruar për gjithnjë. 13 Vetëm prano paudhësinë tênde, sepse je rebeluar

kundër Zotit, Perëndisë tênd; ua ke shkapërderdhur favoret e tua të huajve poshtë çdo druri të gjelbëruar dhe nuk ke dëgjuar zérin tim", thotë Zoti. 14 "Kthehuni, o bij të përdalë", thotë Zoti, "sepse unë kam pushtet mbi ju. Do t'ju marr një në çdo qytet dhe dy nga çdo familje dhe do t'ju çoj përsëri në Sion. 15 Do t'ju jap pastaj barinj sipas zemrës sime, që do t'ju kullozin me dije dhe dituri. 16 Dhe ka për të ndodhur që kur të shumoheni dhe do të jeni pjellorë në vend, në ato ditë", thotë Zoti, "nuk do të thuhet më: "Arka e besëlidhjes të Zotit". Nuk do t'ju shkojë më ndër mend, nuk do ta kujtojnë më, nuk do të shkojnë ta shikojnë më, nuk do të bëhet një tjetër. 17 Atëherë Jeruzalemi do të quhet "Froni i Zotit"; tërë kombet do të mblidhen pranë tij në emër të Zotit, në Jeruzalem, dhe nuk do të ecin më sipas kryneçisë së zemrës së tyre të keqe. 18 Në ato ditë shtëpia e Judës do të ecë me shtëpinë e Izraelit dhe së bashku do të vijnë nga vendi i veriut në vendin që u dhashë si trashëgimi etërve tuaj. 19 Unë thova: "Me çfarë dëshire do të të vendosja midis bijve të mi dhe do të të jepja një vend të mrekullueshëm, një trashëgimi të shkëlqyer midis gjithë kombeve!". Thova: "Ti do të më quash: Ati im!, dhe nuk do të largohesh më nga unë". 20 Por ashu si një grua nuk është besnikë ndaj burrit të saj, kështu ju keni qenë jobesnikë ndaj meje, o shtëpia e Izraelit", thotë Zoti. 21 Një zë dëgjohet në lartësitet; të qarat dhe lutjet e bijve të Izraelit, sepse kanë prishur rrugën e tyre dhe kanë harruar Zotin, Perëndinë e tyre. 22 "Kthehuni, o bij të përdalë, unë do të shëroj rebelimet tuaja". "Ja, ne po vijmë të ti, sepse ti je Zoti, Perëndia ynë. 23 Me siguri ndihma që pritet nga kodrat e nga numri i madh i maleve është e kotë; me siguri shpëtimi i Izraelit qëndron te Zoti, Perëndia ynë. 24 Ajo gjë e neveritshmë ka përpirë frytin e mundit të etërve tanë qysh prej rinisë sonë, delej dhe qetë e tyre, bijtë e tyre dhe bijat e tyre. 25 Le të biem në shtrat me turpin tonë dhe le të na mbulojë poshtësia jonë, sepse kemi mëkatuar kundër Zotit, Perëndisë tonë, ne dhe etërit tanë qysh prej rinisë sonë e deri në këtë ditë, dhe nuk kemi dëgjuar zérin e Zotit, Perëndisë tonë".

4 "O Izrael, në rast se kthehesh", thotë Zoti, "duhet të kthehesh tek unë". Në rast se ti heq nga prania ime gjérat e tua të neveritshmë dhe nuk sillesh më duke u endur 2 dhe betohesh: "Zoti iron", me vërtetësi, me ndershëmëri dhe me drejtësi, atëherë kombet do të jenë të bekua. 3 Sepse kështu u thotë Zoti atyre të Judës dhe të Jeruzalemit: "Leroni arën tuaj të djerrë dhe mos mbillni midis ferrave. 4 Rrethprituni për Zotin dhe hiqni lafshën e zemrave tuaja, o njerëz të Judës dhe banorë të Jeruzalemit, me qëllim që zemërimi im të mos shpérthejë si zjarr dhe të mos djejëg në mënyrë që askush të mos mund ta shuajë për shkak të ligësitet së veprimeve tuaja!". 5 "Lajmërojeni në Judë, shpaleni në Jeruzalem dhe thoni: "I bini borisë në vend", bërtisni fort dhe thoni: "Mblidhuni dhe le të hyjmë në qytetet e fortifikura". 6 Ngrini flamarin në drejtëm të Sionit, mbathjani me wrap në kërkim të një strehe, mos u ndalni, sepse do të dërgoj nga veriu një mjerim dhe një shkatërrim të madh. 7 Luani brofi duke dalë nga pjesa e dendur e pyllit të tij dhe një shkatërrues kombesh është nisur, ka lënë banesën e tij për ta katandisur si mos më keq vendin tênd; qytetet e tua do të shkretohen dhe do

të mbeten pa banorë. 8 Prandaj vishuni me thasë, mbanzi, vajtoni, sepse zemërimi i zjarrtë i Zotit nuk është larguar prej nesh. 9 Atë ditë ka pér të ndodhur”, thotë Zoti, “që zemra e mbretit dhe zemra e princave do të ligështohen, priftërinjtë do të mbeten të shushatur dhe profetët të shtangur”. 10 Atéherë unë thashë: “O Zot, Zot, ti ke mashtruar plotësisht këtë popull dhe Jeruzalemin, duke thënë: “Ju do të keni paqe”, ndërsa shpata po futet deri në zemër”. 11 Në atë kohë do t'i thuhet këtij populli dhe Jeruzalemit: “Një erë zhuritëse që vjen nga lartësitë e zhveshura në shkretëtirë dhe fryn në drejtim të bijës së popullit tim, jo pér të shoshitur as pér të pastruar; 12 një erë edhe më e fortë nga këto do të vijë nga ana ime; tani që unë do të shqiptoj gjykimin tim kundrejt tyre. 13 Ja, si ngjitet si retë dhe qerret e tij si një shakullinë; kuajt e tij janë më të shpejtë se shqiponjat. Mjerë ne, sepse po shkretëhemii”. 14 O Jeruzalem, pastro zemrën tênde nga ligësia, me qëllim që të shpëtosh. Deri kur do të mbeten te ty mendimet e mbrapshta? 15 Sepse një zë njofton nga Dani dhe shpall fatkeqësinë nga mali i Efraimit. 16 “Lajmëroni komet; po, bëjani të njohur Jeruzalemit: rrethuesit vijnë nga një komb i largët dhe ngrënë zërin e tyre kundër qyteteve të Judës. 17 Si rojtarë të një are janë vendosur rreth e qark tij, sepse ka ngritur krye kundër meje”, thotë Zoti. 18 “Sjellja jote dhe veprimet e tua të kanë shkaktuar këto gjëra; kjo do të jetë fatkeqësia jote, dhe do të jetë e hidhur, sepse do të arrrijë zemrën tênde”. 19 Zorrët e mia, zorrët e mia! Po shtrembërohem nga dhimbja. Oh, faqet e zemrës sime! Zemra më rreh fort përbrenda. Unë nuk mund të hesht, sepse, o shpirti im, kam dëgjuar zërin e borisë, britmën e luftës. 20 Po shpallet rrënimi mbi rrënimi, sepse tërë vendi është shkretuar. Papritmas çadrat e mia janë shkatërruar, shatorret e mia brenda një çasti. 21 Deri kur do të shoh flamurin dhe do të dëgjoj zërin e borisë? 22 “Po, populli im është budalla, nuk më njeh; janë bij pa mend dhe nuk kanë arsyë; janë të zotë të bëjnë të keqen, por nuk dinë të bëjnë të mirën”. 23 Shikova tokën, dhe ja, ajo ishte pa formë dhe boshe; qiejt ishin pa drith. 24 Shikova malet, dhe ja, dridheshin, dhe tërë kordat lëkundeshin. 25 Shikova, dhe ja, nuk kishte asnjë njeri dhe tërë zogjtë e qjelli kishin ikur. 26 Shikova, dhe ja, toka pjellore ishte një shkretëtirë, dhe të gjitha qytetet e saj ishin shembur përpëra Zotit pér shkak të zemërimit të tij të fortë. 27 Sepse kështu thotë Zoti: “Tërë vendi do të shkretet, por nuk do ta shkatërroj plotësisht”. 28 Pér këtë arsyë toka do të mbajë zì dhe lart qiejt do të errësohen, sepse unë kam folur, kam vendosur dhe nuk pendohem dhe as do të kthehem prapa. 29 Në zhurmën e kalorësve dhe të harkëtarëve tërë qytetet janë duke ikur me vrap; hyjnë në pjesën e dendur të pyjeve, ngjiten mbi shkëmbinjtë; tërë qytetet janë braktisur dhe nuk ka mbetur në to asnjë njeri. 30 Dhe ti, e shkatërruar, çfarë do të bësh? Edhe sikur të visheshe me rroba ngjyrë flakë të kuqe, edhe sikur të vije zbulurime prej ari, edhe sikur t'i zmadhoje sytë me bistër, më kot do të zbuluroheshe. Dashnorët e tu të përmojnë, duan jetën tênde. 31 Sepse po dëgjoj një britmë si të një gruaje kur lind, një ankth si të një gruaje në lindjen e saj të parë: është britma e bijës së Sionit, që mezi merr frymë dhe shtrin duart e veta, duke thënë: “Mjerë unë! Shpirti im po ligështohet pér shkak të vrasësve””.

5 Shkoni rreth e rrotull nëpër rrugët e Jeruzalemit; shikoni dhe binduni, dhe kërkoni në sheshet e tij në rast se gjeni një njeri, një njeri të vetëm që zbaton drejtësinë, që kërkon të vërtetën, dhe unë do ta fal. 2 Edhe kur thonë: “Zoti rròn”, me siguri betohen pér atë që është e gënjeshërt. 3 O Zot, nuk janë sytë e tu pér të vërtetën? Ti i godite, por ata nuk ndjenë asnjë dhembje; i ke konsumuar, por kanë refuzuar të pranojnë korrigimin. Ata e ngurtësuan fytyrën e tyre më tepér se shkëmbi dhe nuk pranuan të kthehen. 4 Prandaj thashë: “Ata janë me siguri të varfér, janë pa mend sepse nuk njohin rrugën e Zotit, ligjin e Perëndisë së tyre. 5 Do të shkoj, pra, te të mëdhenjtë dhe do t'u flas atyre, sepse ata e njohin rrugën e Zotit, ligjin e Perëndisë së tyre”. Por edhe ata bashkë kanë shkallmuar zgjedhën dhe i kanë këputur verigat. 6 Prandaj luani i pyllit i vret, ukju i shkretëtirës i shkatërron, leopardi rri në pritë atë qyteteve të tyre; kushdo që del prej tyre copëtohet, sepse shkeljet e tyre janë të shumta, rebelimet e tyre janë shtuar. 7 “Si do të mund të falja pér këtë? Bijtë e tu më kanë braktisur dhe betohen pér ata që nuk janë perëndi. Unë i kam ngopur, por ata kanë shkelur kurorën dhe mbushin shtëpitë e kurvërimit. 8 Janë si hamshorë të ushqyer mirë dhe tërë afsh në mëngjes; secili hingëllin prapa gruas së fqinj të tij. 9 A nuk do t'i dënoj unë pér këto gjëra?”, thotë Zoti, “dhe nuk do të hakmerrem unë me një komb të tillë? 10 Ngjiteti mbi muret dhe shkatërroni, por mos kryeni një shkatërrim të plotë; krasitni degët e tyre, sepse nuk janë të Zotit. 11 Sepse shtëpia e Izraelit dhe shtëpia e Judës kanë vepruar në mënyrë të pabesë me mua”, thotë Zoti. 12 Kanë mohuar Zotin dhe kanë thënë: “Nuk është ai. Asnjë e keqë nuk do të bjerë mbi ne; nuk do të shohim as shpatën as urinë. 13 Profetët nuk janë veçse ajër dhe tek ata nuk është fjala e Zotit. T'u bëhet atyre ajo që ata thonë pér nel!”. 14 Prandaj kështu thotë Zoti, Perëndia i ushtrive: “Duke genë se keni folur në këtë mënyrë, unë do t'i bëj fjalët e mia si zjarr në gojën tênde, dhe këtë popull si dru, që ai do të përpjek. 15 Ja, unë do të sjell kundër jush një komb nga larg, o shtëpi e Izraelit”, thotë Zoti. “Është një komb trim, një komb i vjetër, një komb të cilil nuk i njeh gjuhën dhe nuk i kupton fjalët. 16 Kukurë e tij është si një varr i hapur; janë të gjithë njerëz trima. 17 Ai do të gllabërojë të korrat e tua dhe bukën tênde, do të gjëlltisë bijtë e tu dhe bijat e tua, do të gjëlltisë kopetë e tua dhe bagëtinë tênde të trashë, do të gjëlltisë vreshat e tua dhe fiqtë e tu; do të shkatërrojë me shpatë qytetet e tua të fortifikuara te të cilët ke besim. 18 Por edhe në ato ditë”, thotë Zoti, “nuk do të shkatërroj plotësisht. 19 Dhe do të ndodhë që kur të thoni: “Pse Zoti, Perëndia ynë, na ka bërë të gjitha këto gjëra?”, ti do t'u përgjigjesh atyre: “Ashtu si ju më keni braktisur mua dhe u keni shërbyer perëndive të huaja në vendin tuaj, kështu do t'u shërbeni të huajve në një vend që nuk është juaj”. 20 Lajmëroni pér këtë shtëpinë e Jakobit dhe shpalleni në Judë, duke thënë: 21 Dégjoni tani këtë, o popull pa mend dhe pa zemër, që ka sy, por nuk shikon, që ka veshë, por nuk dëgjon. 22 Nuk do të keni frikë prej meje?”, thotë Zoti, “nuk do të dridheni para meje që kam vënë rërën si kufi të detit, si një statut të përjetshëm që nuk do të kapércejë kurrë! Valët e tij ngrihen por nuk fitojnë, bëjnë zhurmë, por nuk e kapércejnë. 23 Por ky popull ka një zemër kryeneçe dhe rebele; kthehen

prapa dhe ikin. 24 Nuk thonë në zemër të tyre: "Kemi frikë nga Zoti, Perëndia ynë, që na jep shiu në kohën e duhur, i pari dhe i fundit shi, që mban pér ne javët e caktuara pér korrije". 25 Paudhésitë tuaja i kanë pérmbysur këto gjëra dhe mëkatet tuaja mbajnë larg jush begatinë. 26 Sepse midis popullit tim ka njerzë të këqij që përgjojnë si gjuetarët e zogjive në pritet; ata vénë leqe dhe kapin njerzë. 27 Ashtu si një kafaz éshëtë plot me zogj, kështu shtëpitë e tyre janë plot mashtrim; prandaj bëhen të mëdhenj dhe pasurohen. 28 Majmen dhe begatohen; po, kalojnë madje kufitjë e së keqes. Nuk mbrojnë çështjen, çështjen e jetimit, dhe megjithatë; nuk mbrojnë të drejtët e të varférve. 29 A duhet t'i dënoj pér këto gjëra?", thotë Zoti. "Dhe a nuk do të hakmerrem me një komb të tillë? 30 Në vend éshëtë kryer një gjë e tmerrshme dhe shumë e shëmtuar: 31 profetët profetizojnë në mënyrë të rrreme, priftërinjtë qeverisin duke u mbështetur në forcën e autoritetit të vet dhe popullit tim i pëlqen që gjendja éshëtë e tillë. Por çfarë do të bëni kur të vijë fundi?".

6 "O bij të Beniaminit, kérkonit një strehë jashtë Jeruzalemit. I bini borisë në Tekoa dhe ngrini një sinjal zjarri në Bethkerem, sepse nga veriu po vjen një gjëmë, një shkatërrim i madh. 2 Unë do ta shkatërroj bijën e buktur dhe delikate të Sionit. 3 Në drejtim të saj vijnë barinj me kopetë e tyre; ngrenë çadrat e tyre rrëth e qark kundër saj; secili kullot pér veten e tij. 4 Përgatitni luftën kundër saj; çohuni dhe le të dalim në mes të ditës! Mjerë ne, sepse dita po kalon dhe hijet e mbrëmjes po zgjaten! 5 Çohuni dhe të dalim natën, të shkatërrojmë pallatet e tij!". 6 Sepse kështu thotë Zoti i ushtrive: "Prisni drurët e tij dhe ndërtoni një ledh kundër Jeruzalemit; ky éshëtë qyteti që duhet ndëshkuar; në mes të tij nuk ka veçse shtypje. 7 Ashtu si një pus nxjerr ujërat e tij, kështu ai nxjerr ligësinë e vet; në të flitet vetëm pér dhunë dhe pér shkatërrim; para meje qëndrojnë vazhdimisht dhembje dhe plagë. 8 Lejo të të korrigojnë, o Jeruzalem, pérndryshe shpirti im do të largohet nga ti, pérndryshe do të të katandis në një shkretim, në një tokë të pabanuar". 9 Kështu thotë Zoti i ushtrive: "Ata që kanë mbetur nga Izraeli do të mblidhen si vilet e pavjela të një vreshti; kaloje përsëri dorën tënde si vjelësi mbi degëzat e hardhisë. 10 Kujt do t'i flas dhe cilin do të qortoj që të më dégjojë? Ja, veshi i tyre éshëtë i parrethprerë dhe ata nuk janë të zotë të tregojnë kujdes; ja, fjalë e Zotit éshëtë bérë pér ta objekt pérçmimi dhe ata nuk gjejnë tek ajo asnjë kënaqësi. 11 Prandaj jam mbushur me zemërimin e madh të Zotit; jam lodhur duke e pérmbajtur. Do ta hedh mbi fémijët në rrugë dhe mbi të rinjtë e mbledhur bashkë, sepse do të kapan si burri ashtu dhe gruaja, si plaku ashtu dhe burri i ngarkuar me vite. 12 Shtëpitë e tyre do t'u kalojnë të tjerëve, së bashku me arat e tyre dhe bashkëshortet e tyre, sepse unë do të shtrij dorën time mbi banorët e vendit", thotë Zoti. 13 "Sepse nga më i vogli deri tek më i madhi të gjithë lakojnë fitime; nga profeti deri te prifti janë të gjithë gënjeshtarë. 14 Ata e mjekojnë shkel e shko plagën e popullit tim, duke thënë: "Paqe, paqe", kur nuk ka paqe. 15 A ju vinte turp kur kryenin gjëra të neveritshme? Jo! Nuk kishin turp fare dhe as nuk dinin se ç'ishte të skuqeshe. Prandaj do të rrëzohen midis atyre që rrëzohen; kur do t'i vizitoj, do të rrëzohen", thotë

Zoti. 16 Kështu thotë Zoti: "Ndaluni nëpér rrugë dhe shikoni, pyesni pér shtigjet e vjetra, ku éshëtë rruga e mirë, dhe ecni nëpér të; kështu do të gjeni prejë pér shpirrat tuaj". Por ata përgjigjen: "Nuk do të ecim nëpér të". 17 "Kam vénë roje mbi ju: Kushtojini kujdes zérít të borisë!". Por ata përgjigjen: "Nuk do t'i kushtojmë kujdes". 18 "Prandaj, dëgjoni, o kombe, dhe dije, o kuvend, çfarë do t'u ndodhë atyre. 19 Dëgjo, o tokë! Ja, unë do të sjell mbi këtë popull një gjëmë, vetë frytin e mendime të tij, sepse nuk u kanë kushtuar kujdes fjalëve të mia dhe as ligjt tim, por e kanë hedhur poshtë. 20 Ç'më hyn në punë temjani që vjen nga Sheba, kanella erë mirë që vjen nga një vend i largët? Olokaustet tuaja nuk më pëlqejnë dhe sakrifikat tuaja nuk më pëlqejnë". 21 Prandaj kështu thotë Zoti: "Ja, unë do të vendos para këtij populli disa gurë pengese në të cilët do të pengohen bashkë etër dhe bij; fqinji dhe miku do të vdesin". 22 Kështu thotë Zoti: "Ja, një popull vjen nga një vend i veriut dhe një komb i madh do të dalë nga skajet e tokës. 23 Ata rrokin harkun dhe ushtën; janë të egër dhe nuk kanë mëshirë; zëri i tyre i ngjet zhurmës së detit; ata kanë hipur mbi kuaj dhe janë gati të luftojnë si një njeri i vetëm kundër teje, o bijë e Sionit". 24 "Kemi dëgjuar famën e tyre dhe na ranë duart; ankthi na ka mbërrhyer, ashtu si dhembjet që zënë një grua që po lind". 25 Mos dilni nëpér ara, mos ecni nëpér rrugë, sepse shpata e armikut dhe tmerri janë kudo. 26 O bijë e popullit tim, vishu me thes dhe rrullohu në hi; mbaj zì si pér një bir të vetëm, me një vajtim shumë të hidhur, sepse shkatërruesi do të sulet mbi ne papritmas. 27 Unë të kisha vénë midis popullit tim si një provues dhe një fortësë, me qëllim që ti të nijhje rrugën e tyre dhe ta provoje atë. 28 Ata janë të gjithë rebelë midis rebelëve, shkojnë rrëth e qark duke pérhapur shpife; janë bronzi dhe hekur, janë të téré korruptues. 29 Gjyryku fryn me forcë, plumbi konsumohet nga zjarri; më kot e rafinon rafinuesi, sepse skorjet nuk shkëputen. 30 Do të quhen "argjend i refuzimit", sepse Zoti i ka hedhur poshtë.

7 Kjo éshëtë fjalë që iu drejtua Jeremias nga ana e Zotit, duke thënë: 2 "Ndalu te porta e shtëpisë së Zotit dhe aty shpall këtë fjalë duke thënë: Dëgjoni fjalën e Zotit, o ju t'i gjithë të Judës që hyti nëpér këto porta pér të rënë pérmbys përparrë Zotit!". 3 Kështu thotë Zoti i ushtrive, Perëndia i Izraelit: "Ndreqni rrugët dhe veprimet tuaja, dhe unë do të bëj që të banoni në këtë vend. 4 Mos u besoni fjalëve mashtruese duke thënë: "Ky éshëtë tempulli i Zotit, tempulli i Zotit, tempulli i Zotit!". 5 Në rast se ndreqni plotësisht rrugët dhe veprimet tuaja, në rast se e zbatoni me të vërtetë drejtësinë njëri ndaj tjetrit, 6 në rast se nuk shtypni të huajin, jetimin dhe gruan e ve, nuk derdhni gjak të pafajshëm në këtë vend dhe nuk adhuroni perëndi të tjera në démin tuaj, 7 atëherë do të bëj që të banoni në këtë vend, në vendin që u dhashë etërve tuaj prej shumë kohe dhe pér gjithnjë. 8 Ja, ju u besoni fjalëve mashtruese, nga të cilat s'keni fare dobi. 9 Kështu ju virdhni, vrissni, shkelni kurorën, betoheni pér të rremen, i digjini temjan Baalit dhe u shkoni pas perëndive të tjerë që më parë nuk i njihnit, 10 dhe pastaj vini të paraqiteni para meje në këtë tempull që mban emrin tim dhe thoni: "Kemi shpëtuar!", pastaj kryeni téré këto veprime të neveritshme. 11 Ky tempull, i cili mban emrin tim, mos éshëtë bérë vallë në sytë e

tuaj një çerdhe hajdutësh? Ja, unë e pashë këtë", thotë Zoti. 12 "Por shkoni tani në vendin tim që ishte në Shiloh, të cilin në fillim i kisha vënë emrin tim dhe shkoni çfarë kam bërë aty për shkak të ligësisë së popullit tim Izrael. 13 Dhe tani meqenëse keni kryer tërë këto gjëra", thotë Zoti, "meqenëse kur ju kam folur me urgjencë dhe insistim nuk më keni dëgjuar, dhe kur ju kam thirrur nuk më jeni përgjigjur, 14 unë do të veproj me këtë tempull, në të cilin përmendet emri im dhe në të cilin keni besim, me këtë vend që ua dhashë juve dhe etërve tuaj, ashtu si bëra në Shiloh; 15 dhe do t'ju déboj nga prania ime, ashtu si débova tërë vëllezërit tuaj, tërë pasardhësit e Efraimit. 16 Prandaj mos ndërhy pér këtë popull, mos lësho pér ata asnjë britmë ose lutje dhe mos ngul këmbë pranë meje se nuk do të kënaq. 17 A nuk shikon çfarë po bëjnë në qytetet e Judës dhe nëpër rrugët e Jeruzalemit? 18 Bajtë mbledhin drutë, etërit ndezin zjarrin dhe gratë mbrujnë mjellin pér të përgatitur kulaç pér mbretëreshën e qelliit, dhe pastaj u bëjnë libacione perëndive të tjera pér të më zemëruar mua. 19 Por a më ngacmojnë me të vërtetë?", thotë Zoti "ose më mirë veten e tyre dhe mbulohen me turp?". 20 Prandaj kështu thotë Zoti, Zoti: "Ja, zemërimi im, tèrbimi im do të bjerë mbi këtë vend, mbi njerëzit dhe kafshët, mbi drurët e fushës dhe mbi frytet e tokës dhe do të djegj pa u shuar". 21 Kështu thotë Zoti i ushtrive, Perëndia i Izraelit: "Shtojini olokaustet tuaja sakrificave tuaja dhe hani mishin e tyre! 22 Sepse unë nuk u fola etërve tuaj dhe nuk u dhashë atyre asnjë urdhër, kur bëra që të dalin nga vendi i Egjiptit, përsa u pérket olokausteve dhe fljimeve; 23 por këtë urdhër u dhashë: "Dégjoni zérin tim, dhe unë do të jem Perëndia juaj, dhe ju do të jeni populli im; ecni në të gjitha rrugët që ju kam urdhëruar, që të jeni të lumtur". 24 Por ata nuk dëgjuan as ma vunë veshin, por ecën sipas këshillave dhe kryneçësisë së zemrës së tyre të keqe, dhe shkuant prapa dhe jo pérpara. 25 Nga dita në të cilën etërit tuaj dolën nga vendi i Egjiptit e deri më sot, ju kam dërguar tërë shërbëtorët e mi, profetët qdo ditë me urgjencë dhe insistim. 26 Por ata nuk më kanë dëgjuar as ma vunë veshin, por e fortësuan zverkun e tyre dhe u sollën më keq se etërit e tyre. 27 Prandaj ti do t'u thuash atyre tërë këto gjëra, por ata nuk do të dëgjojnë; do t'i thërrasësh, por nuk do të përgjigjen. 28 Kështu do t'u thuash atyre: "Ky èshtë kombi që nuk dëgjon zérin e Zotit, Perëndisë së tij, dhe as pranon korrigjim; e vërteta èshtë zhdukur dhe èshtë eliminuar nga goja e tyre". 29 Pri flokët dhe hidhi tutje, nise vajtimin mbi lartësitet, sepse Zoti ka hedhur poshtë dhe e ka braktisur brezin e zemërimit të tij. 30 Bajtë e Judës kanë bërë atë që èshtë e keqe pér sytë e mi", thotë Zoti. "Kanë vendosur veprimet e tyre të neveritshme në tempullin ku permendet emri im, pér ta ndotur. 31 Kanë ndërtuar vende të larta të Tofetit, që èshtë në luginë e birit të Hinomit, pér të djegur në njarr bajtë e tyre dhe bijat e tyre, gjë që nuk e kisha urdhëruar dhe që nuk më kishte shkuar kurrré në mendje. 32 Prandaj ja, vijnë ditët", thotë Zoti, "në të cilat nuk do të quhet më "Tofet" as "Lugina e birit të Hinomit", por "Lugina e masakrës", dhe do të varrosen të vdekurit në Tofet, sepse nuk do të ketë vend gjetu. 33 Kufomat e këtij populli do të bëhen kështu ushqim pér shpendët e qelliit dhe pér kafshët e tokës, dhe askush nuk do t'i trembë. 34 Do të bëj që të pushojnë në qytetet e Judës dhe në rrugët e

Jeruzalemit britmat e ngazëllimit dhe britmat e gjëzimit, zëri i dhëndrit dhe zëri i nuses, sepse vendi do të bëhet shkretim".

8 "Në atë kohë", thotë Zoti, "do të nxirren nga varret eshrat e mbretërvë të Judës, eshrat e princërvë, eshrat e profetëve dhe eshrat e banorëve të Jeruzalemit, 2 dhe do të ekspozojen para diellit, para hënës dhe para tërë ushtrisë së qelliit, që ata kanë dashur, kanë shérbyer, kanë ndjekur, kanë konsultuar dhe para të cilëve kanë rënë përmbyss; nuk do të mblidhen as do të groposen, por do të janë si pleh mbi faqen e dheut. 3 Atëherë vdekja do të jetë më e mirë se jeta pér të gjitha mbeturinat e kësaj race të keqe në tërë vendet ku do t'i kem shpérndarë", thotë Zoti i ushtrive. 4 Ti do t'u thuash atyre: "Kështu thotë Zoti: Në rast se dikush rrëzohet, a nuk ngrihet vallë? Në rast se dikush ndërron drejtimin, a nuk kthehet vallë? 5 Pse, pra, ky popull, o Jeruzalem, èshtë shmagur me një rebelim të përjetshëm? Ngulin këmbë në mashtrim dhe nuk pranojnë të ktheyen. 6 U kam kushtuar kujdes dhe i kam dëgjuar, por ata nuk flasin drejt; asnjeri nuk pendohet pér ligësinë e tij dhe nuk thotë: "Çfarë bëra unë?". Secili merr përsëri vrapiimin e tij, si një kalë që hidhet në betejë. 7 Madje edhe lejleku i qillit i njeh stinët e tij, turtulli, dallëndyshja dhe krilat shikojnë me kujdes kohën e kthimit të tyre, por populli im nuk e njeh ligjin e Zotit. 8 Si mund të thoni: "Ne jemi të urtë dhe ligji i Zotit èshtë me ne"? Por ja, pena e rreme e shkruesve e ka bërë një falsitet. 9 Njerëzit e ditur do të turpërohen, do të tremben dhe do të kapen. Ja, kanë hedhur poshtë fjalën e Zotit; çfarë diturie mund të kenë? 10 Prandaj bashkëshortet e tyre do t'uap dëgjohet dhe arat e tyre pronarëve të rinj, sepse nga më i vogli deri te më i madhi lakmojnë fitime; nga profeti deri te prifti të gjithë përdorin gjenjeshtër. 11 Ata mjejkojnë shkel e shko plagën e bijës së popullit tim, duke thënë: "Paqe, paqe", kur nuk ekziston paqja. 12 A u vinte turp vallë kur kryenin veprime të neveritshme? Jo! nuk kishin turp aspak dhe nuk dinin ç'èshtë të skuqesh. Prandaj do të rrëzohen midis atyre që rrëzohen; kur do t'i vizitoj do të përmbysen", thotë Zoti. 13 Do t'i shfaros me siguri", thotë Zoti. "Nuk do të ketë më rrush te hardhia as fiq te fiku dhe gjethet do të fishken. Edhe gjërat që u kam dhënë do t'u hiqen". 14 "Pse rrimë ulur? Mblidhuni dhe të hyjmë në qytetet e fortifikuara, dhe në të vdesim. Sepse Zoti, Perëndia ynë, na bën të vdesim dhe na bën të pimë ujë të helmuar, sepse kemi mëkatuar kundër Zotit. 15 Prismim paqen, por nuk erdhë asnjë e mirë, një kohë shërimi, por ja, terrori". 16 Nga Dani dëgjohet turfullima e kuajve të tij; në zhurmën e hingëllimave të kuajve të tij të lutfës dridhet gjithë vendi, sepse vijnë dhe gllabërojnë vendin dhe téré ato që ai ka, qytetin dhe banorët e tij. 17 "Sepse ja, unë do të dërgoj kundër jush gjarpërinx dhe nepérka, kundër të cilëve nuk vlen asnjë yshje dhe ata do t'ju kafshojnë", thotë Zoti. 18 Sikur të gjeja ngushëllim pér dhembjen time. Zemra po më ligështohet përbredha. 19 Ja një zë: èshtë britma e bijës së popullit tim nga një tokë e largët: "Mos vallë Zoti èshtë në Sion? A nuk èshtë mbreti i tij në mes të tij?". "Pse kanë ngacmuar zemërimin tim me shëmbëlltyrat e tyre të gdhendura dhe me idhuj të huaj?". 20 Korrija ka mbaruar, vera ka marrë fund dhe nuk kemi shpëtar. 21 Për plagën e bijës së popullit tim jam i dëshpëruar,

po mbaj zi, jam i tmerruar. 22 A nuk ka vallé ndonjë balsam në Galaad, a nuk ka atje ndonjë mjek? Pse, pra, nuk po i vjen shërimi bijës së popullit tim?

9 Oh, sikur koka ime té ishte një burim uji dhe sytë e mi një burim lotësh, në mënyrë që té mund tè qaja ditë e natë tè vrarët e bijës së popullit tim! 2 Ah, sikur té kisha në shkretëtirë një strehë pér udhëtarët! Do ta braktisja popullin tim dhe do tè shkoja larg tij, sepse janë tè gjithë shkelës tè kurorës, një turmë tradhëtarësh. 3 "Zgjasin gjuhën e tyre sikur té ishte harku i tyre pér tè lëshuar gjenjeshta; në vend janë tè fortë, por jo pér shkak tè së vërtetës, sepse shkojnë nga një e keqë në tjetërën dhe nuk më njohin mua", thotë Zoti. 4 "Té ruhet secili nga fqinji i tij dhe mos i keni besim çdo vëllai, sepse çdo vëlla nuk bén gjë tjetër veçse mashtron dhe çdo fqinj pérhap shipife. 5 Secili mashtron fqinjin e tij dhe nuk thotë tè vërtetët; e ushtron gjuhën e tij pér tè thënë gjenjeshta dhe mundohet pér tè bérë tè keqen. 6 Banesa jote éshëtë në mes tè mashtrimit dhe pér shkak tè mashtrimit nuk duan tè më njohin", thotë Zoti. 7 Prandaj kështu thotë Zoti i ushtrive: "Ja, unë do t'i rafinoj dhe do t'i vë në provë. Çfarë tjetër, pra, mund tè bëj pér bijën e popullit tim? 8 Gjuha e tyre éshëtë një shigjetë vrasëse; ajo nuk thotë veçse gjenjeshta. Me gojën e vet secili i flet pér paqe fqinjitet tij, por në zemër tè vet, ai rri në pritë. 9 A nuk duhet vallë t'i dénoj pér këto gjëra?", thotë Zoti. "A nuk duhet tè hakmerrem me një komb të tillë?". 10 Nëpër malet do tè ngre vaje dhe rénkime dhe nëpër kullotat e shkretëtirës një vajtim, sepse janë djegur dhe nuk kalon asnjeri nëpër to, nuk dëgjohet më blegerima e kopeve. Zogjtë e qilllit dhe kafshët kanë ikur, janë zhdukur. 11 "Unë do t'a katandis Jeruzalemin në një tog gërmadhash dhe në një strehë çakejsh; do t'i bëj tè shkreta, pa banorë, qytetet e Judës". 12 Cili éshëtë njeriu i urtë që mund t'i kuptojë këto gjëra dhe ai të cilit goja e Zotit i ka folur që ta shpallë? Pse vallë vendi éshëtë shkatërruar dhe shkretuar si një shkretëtirë dhe nuk po kalon më askush nëpër tè? 13 Zoti thotë: "Sepse këta kanë braktisur ligjin tim që kisha vénë përpara, nuk dëgjuan zérin tim dhe nuk kanë ecur në përshtatje me tè, 14 por kanë ndjekur kryneçsinë e zemrave tè tyre dhe Baalët, që etërit e tyre u kishin bérë tè njohur". 15 Prandaj kështu thotë Zoti i ushtrive, Perëndia i Izraelit: "Ja, unë do ta ushqej këtë popull me pelin dhe do ta bëj tè pijë ujë tè helmuar. 16 Do t'i shpërndaj nëpër kombet, që as ata as etërit e tyre nuk i kanë njohur, dhe do të drëgoj pas tyre shpatën, deri sa t'i kem shkatërruar plotësisht". 17 Kështu thotë Zoti i ushtrive: "Mendoni tè thërrisni vajtorët: le tè vijnë! Shkonit e thërrisni më tè zonjat: le tè vijnë! 18 Le tè nxitonjë dhe ta nisin vajin mbi ne me qëllim që sytë tonë tè derdhin lot dhe qepallat tona tè lëshojnë ujë". 19 Sepse një zë vajdi dëgjohet nga Sioni: "Sa jemi shkatërruar! Jemi shumë tè shushatur, sepse duhet tè braktisim vendin, sepse kanë shembur banesat tona". 20 Prandaj dëgjoni fjälën e Zotit, o gra, dhe veshi juaj ta zërë fjälën e gojës së tij. U mësoni bijave tuaja një vajtim dhe secila t'i mësojë fqinjës së saj një këngë mortore. 21 Sepse vdekja éshëtë ngjitur nëpër dritarët tona, ka hyrë në pallatet tona pér t'i zhdukur fëmijët nga rruga dhe tè rinjtë nga sheshet. 22 "Fol: Kështu thotë Zoti: "Kufomat e njerëzve do tè rrinë si pleh në fushën e hapët, si një

demet i lënë pas nga korrësi dhe qëaskush nuk e mbledh"". 23 Kështu thotë Zoti: "I dituri tè mos lavdërohet me diturinë e tij, njeriu i fortë tè mos lavdërohet me forcën e tij, i pasuri tè mos lavdërohet me pasurinë e tij. 24 Por kush lavdërohet tè lavdërohet me këtë: tè ketë gjykim dhe tè më njohë mua, që jam Zoti, që bëj mirësinë, ushtroj tè drejtët dhe drejtësinë mbi tokë; sepse kënaqem me këto gjëra", thotë Zoti. 25 "Ja, po vijnë ditët", thotë Zoti, "në të cilat do tè ndëshkoj tè gjithë tè rrerhprerët që janë tè parrethprerë: 26 Egjiptin, Judën, Edomin, bijtë e Amonit, Moabin dhe tërë ata që presin cepat e mjekrës dhe banojnë në shkretëtirë; sepse tërë kombet janë tè parrethprerë dhe tërë shtëpia e Izraelit éshëtë me zemër tè parrethprerë".

10 Dëgjoni fjälën që Zoti po ju drejtton, o shtëpia e Izraelit. 2 Kështu thotë Zoti: "Mos mësoni tè ndiqni rrugën e kombeve dhe mos kini frikë nga shenjat e qilllit, sepse janë kombet që kanë frikë prej tyre. 3 Sepse zakonet e popuje janë kotësi: sepse éshëtë si dikush që pret një dru në pyll, puna e duarve tè një punëtori me sépatë. 4 E zrukurojnë me argjend dhe me ar, e fiksojnë me gozhda dhe çekiqët që tè mos lëvizë nga vendi. 5 Idhujt qëndrojnë drejt si një palmë dhe nuk mund tè flasin; duhet t'i mbartësh, sepse nuk mund tè ecin. Mos kini frikë prej tyre, sepse nuk mund tè bëjnë asnjë tè keqe dhe as që kanë mundësinë tè bëjnë tè mirë". 6 Askush nuk éshëtë i njashëm me ty, o Zoti; ti je i madh dhe emri i yt éshëtë i madh në fuqi. 7 Kush nuk do të kishte frikë prej teje, o mbret i kombeve? Po, kjo tè detyrohet, sepse midis gjithë njerëzve të ditur tè kombeve, në të gjitha mbretëritë e tyre nuk ka njeri tè njashëm me ty. 8 Janë tè gjithë budallenj dhe pa arsy; idhulli i tyre prej druri éshëtë një doktrinë pa asnjë vlerë. 9 Argjend i petëzuar i sjellë nga Tarshishi dhe ar nga Ufazi, punë zejtari dhe dorë argjendari; rrobjë e tyre éshëtë e purpurt dhe e kuqe flakë, punime tè dala nga duart e njerëzve ekspertë. 10 Por Zoti éshëtë Perëndia i vërtetë, ai éshëtë Perëndia i gjallë dhe mbreti i përjetshëm. Para zemërimit tè tij toka dridhet dhe kombet nuk mund tè qëndrojnë përpara indinjatës së tij. 11 Kështu do t'u thoni atyre: "Perënditë që nuk kanë bérë qiejt dhe tokën do tè zhduken nga toka dhe nën qilljen". 12 Ai bëri tokën me fuqinë e tij, ka vendosur botën me diturinë e tij dhe ka shpalosur qiejt me zgjuarsinë e tij. 13 Kur nxjerr zérin e tij ka një zhurmë ujërash në qill; ai i bén avujt tè ngjiten nga skajet e tokës, prodhon vëtitimat pér shiu dhe nxjerr erén nga rezervuaret e tij. 14 Atëherë çdo njeri bëhet pa mend, pa dituri; çdo argjendari i vjen turp pér shëmbëlltyrén e gdhindur tè tij sepse shëmbëlltyra e tij e derdhur éshëtë e rreme dhe në tè nuk ka frymë. 15 Janë kotësi, punë mashtrimi; në kohën e ndëshkimit tè tyre kanë pér tè vdekur. 16 Pjesa e Jakobit nuk éshëtë si ata, sepse Ai ka formuar tërë gjérat, dhe Izraeli éshëtë fisi i trashëgimisë së tij. Emri i tij éshëtë Zoti i ushtrive." 17 "Mblidh sendet e tua nga vendi, ti që je i rrethuar". 18 Sepse kështu thotë Zoti: "Ja, këtë herë do t'i hedh larg banorët e vendit dhe do t'u sjell një fatkeqësi tè madhe, me qëllim që tè më gjejnë përsëri". 19 Mjerë unë pér plagën time, plaga ime éshëtë e dhembshme. Por unë kam thënë: "Kjo éshëtë një sëmundje që unë duhet ta duroj". 20 Çadra ime éshëtë shkatërruar dhe tè gjithë litarët e mi janë këputur;

bijtë e mi kanë shkuan larg meje dhe nuk janë më; nuk ka më asnjë që të vendosë çadren time apo të ngrerë shatorret e mia. **21** Sepse barinjtë kanë qenë pa mend dhe nuk kanë kërkuar Zotin; prandaj nuk kanë pasur mbarësi dhe tërë kopeja e tyre është shpérndarë. **22** Ja, po vjen një zhurmë lajmesh dhe një rrëmujë e madhe nga vendi i veriut, për t'i katandisur qytetet e Judës si shkretëtira, si strehim për çakejtë. **23** O Zot, unë e di që rruga e njeriut nuk varet nga fuqia e tij dhe njeriu që ecën nuk ka fuqi të drejtëj hapat e tij. **24** Më korrigjo, o Zot, por me drejtësi, jo në zemërimin tënd për të mos më reduktuar në asgjë. **25** Lëshoje zemërimin tënd mbi kombet që nuk të njohin dhe mbi popujt që nuk përmendin emrin tënd, sepse kanë gllabëruar Jakobin; po, e kanë gllabëruar dhe konsumuar dhe kanë shkatërruar banesën e tij.

11 Kjo është fjala që iu drejtua Jeremias nga ana e Zotit, duke thënë: **2** “Dégjoni fjalët e kësaj besëlidhje dhe foluni njerëzve të Judës dhe banorëve të Jeruzalemit. **3** U thuaj atyre: Kështu thotë Zoti, Peréndia i Izraelit: I mallkuar qoftë ai njeri që nuk dëgjon fjalët e kësaj besëlidhjeje, **4** që unë u urdhërova etërve tuaj ditën që i nxora nga Egjipti, nga furra prej hekuri, duke thënë: “Dégjoni zérin tim dhe i bëni këto gjëra në bazë të atyre që ju komandoj; atëherë ju do të jeni populli im dhe unë do të jem Peréndia juaj”, **5** me qëllim që unë të mund të plotësoj betimin që u kam bërë etërve tuaj, t'u jap atyre një vend ku të rrjedhë qumësht dhe mjalte, ashtu si po ndodh sot”. Unë u përgjigja dhe thashë: “Kështu qoftë, o Zot!”. **6** Atëherë Zoti më tha: “Shpalli tërë këto fjalë në qytetet e Judës dhe nëpër rrugët e Jeruzalemit, duke thënë: Dégjoni fjalët e kësaj besëlidhje dhe zbatojini në praktikë. **7** Sepse i kam nxitur me insistim etërit tuaj që nga dita që i nxora nga vendi i Egjiptit e deri më sot, i kam nxitur me urgjencë duke thënë: “Dégjoni zérin tim!”. **8** Por ata nuk e dëgjuan as ia vunë veshin, por secili eci sipas kryeneçesisë së zemrës së keqe të tij; prandaj unë do të bëj që të goditen nga të gjitha gjërat e përmendura në këtë besëlidhje, për të cilat kisha urdhëruar t'i respektuin, por që ata nuk i respektuan”. **9** Pastaj Zoti më tha: “U zbulua një komplot midis njerëzve të Judës dhe midis banorëve të Jeruzalemit. **10** Janë kthyer në paudhësitë e etërve të tyre të lashtë, të cilët nuk pranuan të dëgjojnë fjalët e mia, dhe u shkuan pas perëndive të tjera, për t'u shërbyer; shtëpia e Izraelit dhe shtëpia e Judës kanë shkelur besëlidhjen që unë kisha lidhur me etërit e tyre”. **11** Prandaj kështu thotë Zoti: “Ja, unë do të sjell mbi ta një gjëmë, nga e cila nuk do të mund të shpëtojnë. Ata do të më klithin, por unë nuk do t'i dëgjoj. **12** Atëherë qytetet e Judës dhe banorët e Jeruzalemit do të shkojnë t'u klithin perëndive të cilave u kanë djegur temjan, por këta nuk do t'i shpëtojnë në kohën e gjëmës së tyre. **13** Sepse o Judë perënditë e tua janë të shumta si qytetet e tua, dhe altarat që keni ngritur për atë gjë të turpshme, altarat për t'i djegur temjan Baalit, janë të shumtë si rruget e Jeruzalemit. **14** Prandaj mos u lut për këtë popull dhe mos ngri për të asnjë britmë a lutje, sepse unë nuk do t'i kënaq kur do të më klithin mua për fatkeqësinë e tyre”. **15** Çfarë bën i preferuari im në tempullin tim, kur ka kryer shumë veprime të kobshme? A do të mundin mishrat e shenjtëruara të largojnë

prej teje ligësinë tënde, me qëllim që ti të mund të gëzohesh? **16** Zoti të kishte thirrur me emrin Ulli i gjelbëruar i bukur, me fryte të shijshme. Në zhurmën e një rrëmuje të madhe, ai do t'i vërë zjarr dhe degët e tij do të shkatërrrohen. **17** Zoti i ushtrive që të kishte mbjellë ka dekretuar fatkeqësinë kundër teje, për shkak të ligësisë sate në dëm të vetë shtëpisë së Izraelit dhe të shtëpisë së Judës, duke provokuar zemërimin tim dhe duke i djegur temjan Baalit”. **18** Zoti ma bëri të ditur dhe unë e mësova; atëherë ti më tregove veprimet e tyre. **19** Unë isha si një qengj i butë që e cojnë në thertore dhe nuk dija që kurdisnin intriga kundër meje, duke thënë: “Të shkatërrojmë drurin bashkë me frytin e tij dhe ta zhdukim nga toka e të gjallëve, me qëllim që emri i tij të mos kujtohet më”. **20** Por, o Zot i ushtrive, gjykatës i drejtë, që shqyrton mendjen dhe zemrën, tregomë hakmarrjen tënde mbi ta, sepse unë të bëra të njohur çështjen time. **21** Prandaj kështu thotë Zoti përsa i përket njerëzve të Anathothit që kërkojnë jetën tënde, duke thënë: “Mos bëj profecira në emër të Zotit, që të mos vdesësh nga dora jone”. **22** Kështu, pra, thotë Zoti i ushtrive: “Ja, unë do t'i dënoj; të rinjtë do të vdesin nga shpata, bijtë e tyre dhe bijat e tyre do të vdesin nga uria. **23** Nuk ka për të mbetur asnjë prej tyre, sepse unë do të sjell një gjëmë mbi njerëzit e Anathothit, në vitin e ndëshkimit të tyre”.

12 Ti je i drejtë, o Zot, si mund të diskutoj me ty? Megjithatë do të flas me ty lidhur me gjykimet e tua. Pse udha e të pabesëve shkon mbarë? Pse jetojnë të qetë ata që veprojnë me pabesi? **2** I ke mbjellë dhe kanë lëshuar madje rrënjet; rritten dhe mbajnë madje fryte. Ti je afër gojës së tyre, por larg zemrës së tyre. **3** Por ti, o Zot më njeh, më shikon dhe shqyrton zmrën time në përqasje me ty. Tërhiqi në thertore si dele dhe veçoji për ditën e kërdisë! **4** Deri kur do të mbajë zi vendi dhe do të thahet bari i çdo fushe? Nga shkaku i ligësisë së banorëve të tij, kafshët dhe zoqjtë shfarosen, sepse ata thonë: “Ai nuk do ta shikojë fundin tonë”. **5** Në rast se ti fugon me këmbësorët dhe ata të lodhin, si mund të hysh në garë me kuajt? Në rast se e ndjen veten të sigurt vetëm në një vend paqësor, çfarë do të bësh kur Jordani do të fryhet? **6** Sepse edhe vëllezërit e tu dhe shtëpia e atit tênd kanë vepruar në ményrë të pabesë ndaj teje; edhe ata të bërtasin nga pas me zë të lartë. Mos ki besim tek ata kur do të thonë fjalë të mira. **7** Braktisa shtëpinë time, hodha poshtë trashëgiminë time; dhashë atë që kam më të shtrënjeti në duart e armiqë të tij. **8** Trashëgimia ime është bërë për mua si një luan në pyll; lëshoi ulërimën e tij kundër meje; për këtë eurreva. **9** Trashëgimia ime ka qenë për mua si një shpend grabitqar lara-lara; shpendët grabitqarë hidhen kundër saj nga çdo anë. Shkon, mblihdhini tërë kafshët e fushës, sillini këtu që t'i gjëlltis! **10** Shumë barinj kanë shkretuar vreshtin tim, kanë shkelur pjesën time, e kanë katandisur pjesën time të këndshme në një shkretëtirë të mjeruar. **11** E kanë katandisur në një shkretim; e shkretuar, të pikëllon para meje; tërë vendi është i shkretuar, por asnjieri nuk mendon për të. **12** Mbi të gjitha lartësitë e shkretëtirës kanë arritur shkatërruesit dhe shpata e Zotit e përpin vendin nga një skaj në skajin tjetër të tij; asnjë mish nuk ka paqe. **13** Kanë mbjellë grurë, por korrin gjemba; janë lodhur, por pa asnjë përfitim. Do t'u vijë turp nga korria juaj,

pér shkak tē zemërimit tē fortë tē Zotit! 14 Kështu thotë Zoti pér tē gjithë fqinjët e mi tē këqij, që prekin trashëgiminë që i dhashë nē zotërim popullit tim Izrael: "Ja, do t'i çrrënjos nga vendi i tyre dhe do tē çrrënjos shtëpinë e Judës nē mes tē tyre. 15 Por ka pér tē ndodhur që, pasi t'i kem çrrënjosur, do tē më vijë keq përsëri pér ta dhe do ta çoj përsëri secilin nē trashëgiminë e tij, secilin nē vendin e tij. 16 Dhe ka pér tē ndodhur që, nē rast se mësojnë me kujdes rrugët e popullit tim dhe nē se betohen me emrin tim, duke thënë: "Zoti rrón", ashtu siç e kanë mësuar popullin tim tē betohet pér Baalin, do tē vendosen mirë e bukur nē mes tē popullit tim. 17 Por nē rast se nuk do tē dëgjojnë, unë do ta çrrënjos plotësisht atë komb dhe do ta shkatërrjo", thotë Zoti.

13 Kështu më ka thënë Zoti: "Shko tē më blesh një brez prej liri dhe véré mbi ijët e tua, por mos e zhyt nē ujë". 2 Kështu unë bleva brezin, sipas fjalëve tē Zotit dhe e vura mbi ijët e mia. 3 Pastaj fjalë e Zotit m'u drejtua pér herë tē dytë, duke thënë: "Merr brezin që ke blerë dhe që e ke mbi ijët e tua, çohu, shko nē drejtim tē Eufratit dhe aty fshihe nē tē çarën e një shkëmbi". 5 Unë shkova dhe e fsheha pranë Eufratit, ashtu si më kishte porositor Zoti. 6 Mbas shumë ditësh ndodhi që Zoti më tha: "Çohu, shko nē drejtim tē Eufratit dhe merr aty brezin që tē kisha urdhëruar tē fshihje". 7 Unë shkova nē drejtim tē Eufratit, gërmova dhe mora brezin nga vendi ku e kisha fshehur. Por brezi ishte kalbur dhe nuk vlenë më pér asgjë. 8 Atëherë Zoti më drejtoi fjalën, duke thënë: 9 "Kështu thotë Zoti: "Në këtë mënyrë unë do tē shkatërrjo kryelartësinë e Judës dhe kryelartësinë e madhe tē Jeruzalemit. 10 Ky popull i keq, që nuk pranon tē dëgjojët fjalët e mia, që ecën kryelartë sipas zemrës së tij dhe u shkon pas perëndive tē tjera pér tu shërbyer dhe pér tē rënë përbys para tyre, do tē bëhet si ky prez që nuk vlen më pér asgjë. 11 sepse ashtu si brezi përputhet me ijët e njeriut, kështu unë kisha bërë që tē përputhej me mua tërë shtëpia e Izraelit dhe tërë shtëpia e Judës", thotë Zoti, me qëllim që tē ishin populli im pér famën, lavdinë dhe zulmin tim, por nuk deshën tē më dëgjojnë". 12 "Prandaj ti do t'u thuash atyre këtë fjalë: "Kështu thotë Zoti, Perëndia i Izraelit: Çdo poç do tē mbushet me verë". Në rast se më vonë do tē tē thonë: "A nuk e dimë vallë që çdo poç mbushet me verë?", 13 ti do t'u përgjigjesh atyre: "Kështu thotë Zoti: Ja, unë do t'i deh tërë banorët e këtij vendi: mbretërit që ulen në froni e Davidit, priftërinjtë, profetët dhe tërë banorët e Jeruzalemit. 14 Do t'i copëtoj njërin kundër tjetrit, etërit dhe bijtë së bashku""], thotë Zoti. "Nuk do tē kem mëshirë, nuk do t'i fal, nuk do tē kem asnjë dhembshuri që tē më pengojë t'i shkatërrjo". 15 Dëgjoni dhe vini veshin: Mos t'ju rritet mendja, sepse Zoti foli. 16 I jepni lavdi Zotit, Perëndisë tuaj, para se tē sjellë terrin dhe para se këmbët tuaja tē pengohen nē malet e mbështjella nē muzg, sepse ndërsa ju prisni dritén, ai e ndërron nē hije tē vdekjes dhe e ndryshon nē errësirë tē thellë. 17 Por nē rast se nuk e dëgjoni këtë, shpirti im do tē qajë nē fshehtësi pér shkak tē kryelartësisë suaj, sytë e mi do tē qajnë parreshtur dhe do tē derdhin lot, sepse kopeja e Zotit do tē çohet nē robëri. 18 Thuaji mbretit dhe mbretëreshës nënë: "Uluni më poshtë, sepse sundimi juaj, kurora e lavdisë suaj, do tē bjerë poshtë". 19 Qytetet e jugut

janë tē mbyllura dhe askush nuk do t'i hapë; tërë Juda éshtë çuar nē robëri, éshtë çuar e tëra nē robëri. 20 Ngrini sytë tuaj dhe shikoni ata që vijnë nga veriu; ku éshtë kopeja që tē ishte besuar, delej e tua tē bukura? 21 Çfarë do tē thuash kur tē tē ndëshkoyë? Por ti vetë u ke mësuar atyre tējenë tē parët dhe sunduesit e tu. A nuk do tē tē zënë dhembjet si një grua që éshtë duke lindur? 22 Dhe nē rast se do tē thuash nē zemrën tënë: "Përse më ndodhin këto gjëra?". Pér shkak tē përmasës së paudhësisë sate cepat e rrobës sate do tē zbulohen dhe thembrat e tua do tē duken lakuriq. 23 A mundet një Etiopias tē ndryshojë lëkurën e tij o një tigër tē këmbejë lëkurën me vijëza? Në tē njëjtën mënyrë ju, që jeni mësuar tē bëni tē keqen, a do tē mund tē bënit tē mirën? 24 "Prandaj do t'i shpérndaj si byku që e merr era e shkretëtirës. 25 Ky éshtë fati yt, pjesa që mata pér ty", thotë Zoti, "sepse më ke harruar dhe i ke besuar gjenjeshtës. 26 Prandaj do tē ngre edhe unë cepat e rrobës sime mbi fytyrë, nē mënyrë që tē duket turpi yt. 27 Kam parë shkeljet e tua tē kurorës, hingëllimat e tua, shthurjen e kurvërisë sate, gjërat e neveritshme tē kryera nē kodra dhe nē fusha. Mjerë ti, o Jeruzalem! Pér sa kohë akoma do tē mbetesh i pégërë?".

14 Fjalë e Zotit që iu drejtua Jeremias me rastin e thatësirës: 2 "Juda éshtë në zi dhe portat e qyteteve tē saj lëngojnë; mbajnjë zi pér vendin dhe britma e Jeruzalemit njigjet deri në qjell. 3 Fisnikët dërgojnë ndër ta tē rinjtë e tyre pér tē kërkuar ujë; këta shkojnë nē sternat, por nuk gjejnë ujë dhe kthehen me enët e tyre bosh; janë plot me turp dhe tē hutuar, dhe mbulojnë kokën e tyre. 4 Toka éshtë plot me tē çara, sepse nuk ka pasur shi nē vend; bujqit janë plot me turp dhe mbulojnë kokën e tyre. 5 Edhe suta pjell nëpër fusha, por i braktis tē vegjlit e saj, sepse nuk ka bar. 6 Gomerët e egjër ndalen nē lartësítë dhe e nuhasin ajrin si çakejtë; sytë e tyre janë tē shuar, sepse nuk ka bar". 7 Edhe nē se paudhësitë tona dëshmojnë kundër nesh, o Zot, vepro pér hir tē emrit tênd, sepse rebelimet tona janë tē shumta; kemi mëkatuar kundër teje. 8 O shpresë e Izraelit, shpëtimtari i tij nē kohë fatkeqësie, pse të jesh nē vend si një i huaj, si një udhëtar që ndalet vetëm pér tē kaluar natën? 9 Pse të jesh si një njeri i trondit, si një njeri i fortë që nuk mund tē shpëtojë? Megjithatë ti je në mes nesh, o Zot, emri yt përmendet mbi ne. Mos na braktis! 10 Kështu i thotë Zoti këtij populli: "Atyre u pëlqen me tē vërtetë tē enden, nuk përbajnjë hapat e tyre. Prandaj nuk i pëlqejnë Zotit, tani kujton paudhësinë e tyre dhe dënon mëkatet e tyre". 11 Pastaj Zoti më tha: "Mos u lut pér këtë popull, pér mirëqënien e tij. 12 Edhe sikur tē agjerojnë, nuk kam pér ta dëgjuar thirrjen e tyre; në rast se bëjnë olokauste dhe oferta ushqimësh nuk kam pér t'i pëlgjer, por do t'i zhduk me shpatën, me urinë dhe murtajën". 13 Atëherë thashë: "Ah, Zot, Zot! Ja, profetët u thonë atyre: "Ju nuk do tē shikoni shpatën dhe nuk do tē vuani nga uria, por do t'ju jap një paqe tē sigurt nē këtë vend"". 14 Zoti më tha: "Profetët profetizojnë gjenjeshtëra nē emrin tim; unë nuk i kam dërguar, nuk u kam dhënë asnjë urdhër dhe nuk kam folur me ta. Ata ju profetizojnë një pamje tē rreme, një parashikim tē kotë dhe mastrimin e zemrës së tyre. 15 Prandaj kështu thotë Zoti pér profetët që profetizojnë nē emrin tim pa qenë tē dërguar nga unë, dhe shpallin: "Nuk

do të ketë as shpatë, as ura në këtë vend", këta profetë do të zhduken nga shpata dhe nga uria. **16** Sa për popullin të cilin i kanë profetizuar, do të hidhet në rrugët e Jeruzalemit për shkak të urisë dhe të shpatës, dhe nuk do të ketë asnjeri që t'i varrosë ata, gratë e tyre, bijtë dhe bijat e tyre. Kështu do të hedh mbi ta ligësinë e tyre". **17** U thuaj atyre pra, këtë fjalë: "Të derdhin lot ditë e natë sytë e mi pa pushim, sepse bija e virgjër e popullit tim u godit nga një fatkeqësi e madhe, nga një plagë e thellë. **18** Në rast se dal nëpër fusha, ja të vdekurit nga shpata; në rast se hyj në qytet, ja ata që vuajnë nga uria. Madje edhe profeti dhe prifti i vijnë rrotull një vendi që nuk njojin". **19** Vallë a e ke hedhur poshtë plotësisht Judën, ose je neveritur nga Sioni? Ke godit dhe nuk ka shërim pér ne? Ne prisnim paqen, por nuk ka asnje të mirë, një kohë shërimi, por ja tmerri. **20** O Zot, ne e pranojmë ligësinë tonë dhe paudhësinë e etërve tanë; po, kemi mëkatuar kundër teje. **21** Mos na hidh poshtë pér hir të emrit tенд, mos turpéro fronin e lavdisë sate. Mbaje mend: mos e prish besëlidhjen me ne. **22** Midis idhujve të kotë të njerëzve a ka vallë ndonjë që mund të sjellë shiu? Ose të japë qelli shira të bollshme? A nuk je ti pra, o Zot, Perëndia ynë? Prandaj ne shpresojmë te ti, sepse ke bërë tërë këto qjëra.

15 Por Zoti më tha: "Edhe sikur Moisiu dhe Samuelli për paraqiteshin para meje, zemra ime nuk do të anonte përkjtë popull; dëboje nga prania ime; le të ikë! 2 Në rast se të thonë: "Ku do të shkojmë?", do t'u thuash atyre: Kështu thotë Zoti: Drejt vdekjes të caktuarit përvdekje, drejt shpatës të caktuarit përshtatë, drejt urisë të caktuarit për të qenë të uritur, drejt robërisë të caktuarit përobëri. 3 Unë do të vendos mbi ta katër illoje dënimesh", thotë Zoti: "Shpatën për të vrarë, qentë për të copëtuar, shpendët e qilljet dhe kafshët e tokës për të gllabëruar dhe shkatërruar. 4 Do të bëj që të keqtrajtohen në të gjitha mbretëritë e tokës për shkak të Manasit, birit të Ezekias, mbret i Judës, për atë që ka bërë në Jeruzalem. 5 Kujt në fakt do t'i vinte keq për ty, o Jeruzalem, kush do të mbante zi për ty? Kush do të shqetësohej për të pyetur si je? 6 Ti më ke përzënë", thotë Zoti, "më ke kthyer krahët. Prandaj unë do të shtrij dorën kundër teje dhe do të të shkatërroj; jam ladhur nga pendimet. 7 Do t'i shpërndaj me forcë portat e qytetit, do t'u heq fëmijët dhe do të bëj që të zhduket populli im, sepse ata nuk largohen nga udhët e tyre. 8 Do t'i bëjë gratë e veja të tij më të shumta se rëra e detit. Do të sjell kundër tyre, kundër nënës së të rinjve, një shkatërrues në mes të ditës; do të bëj që të bjerë mbi të paprimitives ankthi dhe tmerri. 9 Ajo që ka pjellë shtatë bijë lëngon dhe heq frymën; dielli i saj po perëndon ndërsa është ditë akoma; është mbuluar nga turpi dhe e hutuar. Do t'i dorëzoj ata që do të shpëtojnë prej shpatës në mëshirë të armiqve të tyre", thotë Zoti. 10 Mjerë unë, o nëna ime sepse më ke lindur si një njeri grindjesh dhe sherri në të gjithë vendin. Nuk i kam dhënë hua asgjë askujt, as të tjerët më kanë dhënë hua; megjithatë të gjithë më mallkojnë. 11 Zoti thotë: "Me siguri do të të çliroj përgjithnjë, me siguri do të bëj që armiku të të lutet në kohën e fatkeqësisë dhe në kohën e ankthit. 12 A mundet një njeri të thyejë hekurin, hekurin e veriut dhe bronzin? 13 Pasurinë tënde dhe thesaret e tua do t'i braktis që t'i plaqçitun pa asnjë cmim për të gjitha mëkatet e tua dhe në të gjithë kufijtë e tu. 14

Dhe do tē bëj tē kalosh bashkë me armiqtë e tu në një vend që ti nuk e njeh, sepse një zjarr është ndezur në zemërimin tim, që do tē flakërjoj kundër jush". **15** Ti e di, o Zot; më mbaj mend mua dhe më vizito, dhe merrmë hak mbi përndjekësit e mi; në ngadalësinë e zemërimit tënd mos më merr me vete; dije që për hirin tënd e mbajta turpin. **16** Me tē gjetur fjalët e tua, i përvipa; fjalët jote ka qenë për mua gëzimi dhe gazti i zemrës sime, sepse emri yt kërkohet nga unë o Zot, Perëndi i ushtrive. **17** Unë nuk u ula në kuvendin e tallësve, as nuk u gëzova; por për shkak tē dorës sate unë u ula veçmas, sepse ti më kishe mbushur me indinjatë. **18** Pse dhembja ime është pa fund dhe plaga ime e pashërueshme nuk pranon tē shërohet? A do tē jesh për mua si një rrëke që shteron, si ujë që nuk tē jep siguri? **19** Prandaj këshfu thotë Zoti: "Në rast se ti rikthehesh tek unë, unë do tē rivendos dhe ti do tē jesh para meje. Në rast se ti ndan tē çmuarën nga ajo që s'ka vlerë, ti do tē jesh si goja ime; ata do tē kthehen te ti, por ti nuk duhet tē kthehesh tek ata. **20** Unë do tē tē jap për këtë popull një mur tē fortë prej bronzi; do tē luftojnë kundër teje, por nuk do mund tē fitojnë kundër teje, sepse unë do tē jem me ty për tē tē shpëtuar dhe për tē tē qllruar", thotë Zoti. **21** "Do tē tē çliroj nga duart e njerëzve tē këqij dhe do tē tē shpengoj nga duart e njerëzve tē dhunshëm".

16 Fjala e Zotit m'u drejtua, duke thënë: 2 "Mos merr grua dhe mos ki bij e bija në këtë vend". 3 Sepse kështu thotë Zoti për bijtë dhe bijat që kanë lindur në këtë vend dhe për nënët që i kanë pjetë dhe për etërít që i kanë zënë në këtë vend: 4 "Ata do të vdesin nga një vdekje rrëqethëse; nuk do të qahen dhe nuk do të varrosen, por do t'i lënë si pleh mbi faqen e dheut; do të shfarosen nga shpata dhe nga uria, dhe kuformat e tyre do të shërbejnë si ushqim për shpendët e qjellit dhe për kafshët e tokës". 5 Sepse kështu thotë Zoti: "Mos hyjni në shtëpinë e zisë dhe mos shkoni për ngushëllime dhe për t'i vajtuar, sepse unë kam hequr nga ky popull paqen time, mirësinë time dhe mëshirën time", thotë Zoti. 6 "Të mëdhenj dhe të vegjël do të vdesin në këtë vend; nuk do të varrosen as do të mbahet zia për ata, nuk do të bëhen prerje as qethje flokësh për ta. 7 Nuk do të thyhet buka pér ata që mbajnë zì përt'i ngushëlluar pér një të vdekur dhe nuk do t'u jepet pér të pirë gota e ngushëllimit pér atin e tyre dhe nënën e tyre. 8 Mos hyjni as në një shtëpi banketi pér t'u ulur bashkë me ta pér të ngrënë dhe pér të pirë". 9 Sepse kështu thotë Zoti i ushtrive, Perëndia i Izraelit: "Ja, unë do të bëj që të pushojë në këtë vend, para syve tuaj dhe në ditët tuaja, britma e gëzimit dhe britma e ngazëllimit, zëri i dhëndrit dhe zëri i nuses. 10 Dhe ka pér të ndodhur që kur t'i shpallësh këtij populli térér këto gjëra, do të të thonë: "Pse Zoti ka shqiptuar kundër nesh térér këtë mjerim të madh? Cila është paudhësia jonë? Cili është mëkat që kemi kryer kundër Zotit, Perëndisë tonë?". 11 Atëherë ti do t'u përgjigjesh atyre: Sepse etërít tuaj më kanë braktisur", thotë Zoti, "kanë shkuar pas perëndive të tjera, u kanë shërbyer dhe kanë rënë përmbyss para tyre, më kanë braktisur mua dhe nuk kanë respektuar ligjin tim. 12 Dhe ju keni vepruar më keq se etërít tuaj, sepse ja, secili vepron sipas kryeneçësisë së zemrës së tij të keqe dhe nuk pranon të më dégjojë. 13 Prandai unë do t'ju déboi noa ky

vend në një vend që as ju, as etërit tuaj nuk keni njohur dhe atje do t'u shërbeni perëndive të tjera ditën e natën, sepse unë nuk do t'ju fal". 14 "Prandaj ja, po vijnë ditët", thotë Zoti, "në të cilat nuk do të thuhet më: "Për Zotin e gjallë që nxori bijtë e Izraelit nga vendi i Egjiptit", 15 por: "Për Zotin e gjallë që nxori bijtë e Izraelit nga vendi i veriut dhe nga tërë vendet ku i kishte shpërndarë". Dhe unë do t'i poj përsëri në vendin që u kisha dhënë tërve të tyre. 16 Ja, unë do të dërgoj një numër të madh peshkatarësh për t'i peshkuar", thotë Zoti, "dhe pastaj do të dërgoj një numër të madh gjahtarësh për t'i gjuajtur në çdo mal, në çdo kodër dhe në të çarat e shkëmbinjve. 17 Sepse sytë e mi janë mbi të gjitha rrugët e tyre, që nuk janë të fshehura nga fytyra ime, dhe paudhësitë e tyre nuk mbeten të fshehura para syve të mi. 18 Para së gjithash di t'i shpaguaj dyfish për paudhësinë dhe mëkatin e tyre, sepse kanë përdhosur vendin tim me kufomat e idhujve të tyre të neveritshëm dhe e kanë mbushur trashëgiminë time me gjérat e tyre të neveritshme". 19 O Zot, forca ime, kalaja ime dhe streha ime ditën e fatkeqësisë, te ti do të vijnë kombet nga skajet e tokës dhe do të thonë: "Etërit tanë kanë trashëguar vetëm gjenjeshtra, kotësi dhe gjëra që nuk vleinë asgjë". 20 "A mundet të shpikë njeriu perëndi, që në të vërtetë nuk janë perëndi? 21 Prandaj ja, këtë radhë do t'u bëj të njohur atyre, do t'u tregoj dorën time dhe fuqinë time; dhe ata do të mësojnë që emri im éshtë Zoti".

17 "Mëkat i Judës éshtë shkruar me një stilo hekuri, éshtë gërvishur me një majë diamanti mbi irrasën e zemrës së tyre dhe mbi brirët e altarëve tuaj. 2 Edhe djemtë e tyre mbajnë mend altarët dhe Asherimët e tyre pranë drurëve të gjelbër mbi kodrat e larta. 3 O mali im në ara, unë do t'ia braktis plaqitjes pasuritë e tua, tërë thesaret e tu dhe vendet e tua të larta, për shkak të mëkatit që éshtë i pranishém në tërë territorin tênd. 4 Kështu përfajin tênd do t' humbasësh trashëgiminë që të kisha dhënë dhe do t' bëj që t'u shërbesh armiqve të tu në një vend që ti nuk e njeh, sepse keni ndezur një zjarr në zemërimin tim, që do t' flakërojë gjithnjë". 5 Kështu thotë Zoti: "Mallkuar qoftë njeriu që ka besim te njeriu dhe e bën nga mishi krahun e tij, dhe zemra e të cilit largohet nga Zoti! 6 Ai do të jetë si një brukë në shkretëtirë; kur vjen e mira, nuk ka për ta parë. Do të banojë në vende të thata në shkretëtirë, në një tokë të kripur pa banorë. 7 Lum ai njeri që beson te Zoti dhe besimi i të cilit éshtë Zoti! 8 Ai do të jetë si një pemë i mbjellë pranë ujit, që i shtrin rrënjet e tij gjatë lumit. Nuk do ta ndjejë kur vjen vapa dhe gjethet e tij do të mbeten të gjelbra; në vitin e thatësirës nuk do t' ketë asnjë shqetësim dhe do t' vazhdojë të mbajë fryte. 9 Zemra gjenjehet më tepër se çdo gjë tjetër dhe sëmuret në mënyrë të pashërueshme; kush mund ta njohë atë? 10 Unë, Zoti, hetoj zemrën, vë në provë mendjen për t'i dhënë secilit sipas rrugëve të tij, sipas frytit të veprimeve të tij. 11 Kush fiton pasuri në mënyrë të padrjetë éshtë si thëllëza që ngroh vezë që nuk i ka bërë vetë; në mes të ditëve të tij ka për t'i lënë dhe në fund do t' gjendet i shushatur". 12 Froni i lavdisë së shkëlderuar që në fillim éshtë vendi i shenjtërores sonë. 13 O Zot, shpresë e Izraelit, tërë ata që të braktisin do t' turpérohen. "Ata që largohen nga unë do t'jenë të shkruar në tokë, sepse e kanë braktisur Zotin, burimin e ujit të gjallë". 14 Shëromë, o Zot, dhe do të shërohem,

shpëtomë dhe do të shpëtoj, sepse ti je lavdia ime. 15 Ja, ata më thonë: "Ku éshtë fjala e Zotit? Le të realizohet tan!" 16 Megjithatë unë nuk refuzova të jem bariu i tyre duke të ndjekur ty, as dëshirova ditën e kobshme. Ti e di atë që doli nga goja ime, sepse bëhej në praninë tënde. 17 Mos u bëj për mua një frikë; ti je streha ime ditën e fatkeqësisë. 18 Qofshin të turpëruar përndjekësit e mi, por mos qofsha unë i turpëruar; qofshin të turpëruar ata, por mos qofsha i turpëruar unë; sill mbi ta ditën e fatkeqësisë dhe shkatërroji me një shkatërrim të dysfishtë! 19 Kështu më ka thënë Zoti: "Shko dhe ndalu te porta e bijve të popullit, nëpër të cilën hyjnë dhe dalin mbretërit e Judës dhe pranë të gjitha portave të Jeruzalemit, 20 dhe u thuaj atyre: Dëgjoni fjalën e Zotit, o mbretërit të Judës, dhe tërë Juda dhe ju të gjithë banorë të Jeruzalemit, që hyjni nëpër këto porta". 21 Kështu thotë Zoti: "Kujdesuni për veten tuaj dhe mos mbartni asnjë peshë dhe mos e futni nëpër portat e Jeruzalemit ditën e shtunë. 22 Mos mbartni asnjë peshë jaشتë shtëpive tuaja dhe mos kryeni asnjë punë ditën e shtunë, por shenjtëroni ditën e shtunë, ashtu siç i kam urdhëruar etërit tuaj. 23 Por ata nuk dëgjuan as i vunë veshin, por ngurtësuan zverkun e tyre për të mos dëgjuar dhe për të mos pranuar mësimë. 24 Kështu do t' ndodhë që, në qoftë se do t' dëgjoni me kujdes", thotë Zoti, "në rast se bëni që të mos hyjë asnjë peshë nëpër portat e këtij qyteti ditën e shtunë, por do ta shenjtëroni ditën e shtunë dhe nuk do t' bëni asnjë punë gjatë asaj dite, 25 atëherë mbretërit dhe princat që rrinë ulur mbi froni e Davidit do t' hyjnë nga portat e këtij qyteti të hipur mbi qerre dhe mbi kuaj, ata, princat e tyre, njerëzit e Judës dhe banorët e Jeruzalemit; dhe ky qytet do t' banohet përfjetë. 26 Do t' vijnë pastaj nga qytetet e Judës, nga rrëthinat e Jeruzalemit, nga vendi i Beniaminit, nga ultësira, nga malet dhe nga Negevi, duke sjellë olokauste, flijime, blatime ushqimore dhe temjan dhe duke ofruar flijime falënderimi në shtëpinë e Zotit. 27 Por në rast se nuk do t' më dëgjoni, duke shenjtëruar ditën e shtunë: duke mos mbartur pesha dhe duke mos i futur nëpër portat e Jeruzalemit ditën e shtunë, unë do t' ndez një zjarr në portat e tij; ai do t' përpjije pallatet e Jeruzalemit dhe nuk do t' shuhet".

18 Fjala iu drejtua Jeremias nga Zoti, duke i thënë: 2 "Çohu dhe zbrit në shtëpinë e poçarit, dhe atje do t' dëgjosh fjalët e mia". 3 Atëherë unë zbrita në shtëpinë e poçarit, dhe ja ai po bënte një punë te rrota. 4 Por poq që po bënte me argjilën u prish në duart e poçarit. Kështu duke e filluar përsëri punën, ai bëri me të një poç tjetër, që iu duk i mirë atij. 5 Atëherë fjala e Zotit m'u drejtua duke thënë: 6 "O shtëpi e Izraelit, a nuk mund të bëj unë me ju, ashtu siç bëri ky poçar?", thotë Zoti. "Ja, ashtu si éshtë argjila në duart e poçarit, kështu jeni ju në duart e mia, o shtëpi e Izraelit! 7 Nga një herë për një komb dhe për një mbretëri, unë flas dhe them se duhet çrrënjosur, rrëzuar dhe shkatërruar; 8 por në rast se ai komb kundër të cilit kam folur heq dorë nga ligësia e tij, unë pendohem për të keqen që kisha menduar t'i bëja. 9 Herë tjetër për një komb dhe për një mbretëri, unë flas për ndërtim dhe për të mbjella; 10 por në rast se ai komb ose ajo mbretëri bén atë që éshtë e keqe në sytë e mi, duke mos e dëgjuar zërin tim, unë pendohem për të mirën që i kisha premtuar t'i bëja. 11 Prandaj tani folu

njerëzve të Judës dhe banorëve të Jeruzalemit, dhe u thua: Kështu thotë Zoti: Ja, unë kam përgatitur kundër jush të keqen dhe një plan kundër jush. Tani le të heqë dorë secili **12** Por ata thonë: "Éshtë e kotë; ne duam të ecim duke ndjekur mendimet tona dhe déshirojmë të veprojmë sipas kryeneçësisë së zemrës sonë të keqe. **13** Prandaj kështu thotë Zoti: "Pyesni, pra, midis kombeve kush ka dégjuar gjëra të tillë. Virgjëresha e Izraelit ka bërë një gjë të llahtarshme. **14** A do të zhduket vallë bora e Libanit nga shkëmbinjtë që lartohen përmbi vendin?, ose a do të thahen vallë ujrat e rrjedhshëm të ftohta të një toke të huaj? **15** Megjithatë populli im më ka harruar; u djegin temjan idhujve të koton, që i kanë bërë të pengohen në rrugët e tyre, në shtigjet e lashta, për të ecur në rrugët dytësore dhe jo në rrugën kryesore, **16** duke e bërë vendin e tyre një shkatërrim, një objekt talljeje të vashdueshme; kështu që tërë ata që do të kalojnë andej do të mbeten të habitur dhe do të tundin kokén. **17** Unë do t'i shpërndaj përparrë armikut ashtu si vepron era e lindjes. Ditën e mjerimit të tyre do t'u tregoj kurrizin dhe jo fytyrën". **18** Pastaj ata thanë: "Ejani dhe të kurdism komplotë kundër Jeremias, sepse ligji nuk do t'i mungojë priftit as këshilla të urtit dhe as fjalë profetit. Ejani, ta godasim me gjuhën dhe të mos i kushtojmë kujdes asnjërs prej fjalëve të tij". **19** Kushtomë kujdes, o Zot, dhe dégioj zérin e atyre që grinden me mua. **20** A shpërblehet vallë e mira me të keqen? Sepse ata i kanë hapur një gropë jetës sime. Kujto se jam paraqitur para teje për të folur në favor të tyre dhe për të larguar prej tyre zemërimin tênd. **21** Prandaj braktisi urisë bijtë e tyre dhe jepi në pushtetin e shpatës; gratë e tyre mbetshin pa fëmijë dhe të veja, burrat e tyre u plagoshin për vdekje; të rinjtë e tyre u vrasfshin nga shpata në betejë. **22** U dégioftë një britmë nga shtëpitë e tyre, kur do të lëshosh papritmas mbi ta një aradhë ushtarësh, sepse kanë hapur një gropë për të më kapur dhe kanë ngritur leqe te këmbët e mia. **23** Por ti o Zot, i njeh tërë qëllimet e tyre kundër meje për të shkaktuar vdekjen time; mos ua fal paudhësinë e tyre, mos fshij mëkatin e tyre nga prania jote. U rrëzofshin para teje. Trajtoj ashpër ditën e zemërimit tênd.

19 Kështu ka thënë Zoti: "Shko e bli një poç balte për ujë; pastaj merr disa pleq nga populli dhe disa pleq nga priftërinjtë **2** dhe dil në drejtim të lugines së birit të Hinomit që ndodhet në hyrje të Portës së poçerisë dhe aty shpall fjalët që do të të them. **3** Do të thuash kështu: Dëgjoni fjalën e Zotit, o mbret i Judës dhe banorë të Jeruzalemit. Kështu thotë Zoti i ushtrive, Perëndia i Izraelit: Ja, unë do të sjell mbi këtë vend një fatkeqësi të tillë që do të bëj të shungullojnë veshët e cilitdo që do ta dégojë. **4** sepse më kanë braktisur, kanë përdhosur këtë vend dhe u kanë djegur temjan perëndive të tjera, që nuk i njihnin as ata vetë, as etërit e tyre, as mbretërit e Judës, dhe e kanë mbushur këtë vend me gjakun e të pafajmëve; **5** i kanë ndërtuar vendet e larta Baalit për të djegur bijtë e tyre në zjarr si olokaust Baalit, gjë që nuk kisha urdhëruar dhe për të cilën nuk kisha folur kurrë dhe nuk më kishte shkuar ndër mend. **6** Prandaj ja, ditët po vijnë", thotë Zoti, "kur ky vend nuk do të quhet më "Tofet", as "Lugina e birit të Hinomit", por "Lugina e masakrës". **7** Unë do t'i bëj të kota qëllimet e Judës

dhe të Jeruzalemit në këtë vend dhe do të bëj që të rrëzohen nga shpata përparrë armiqve të tyre, dhe nga dora e atyre që kërkojnë jetën e tyre, dhe do t'ua jap kufomat e tyre si ushqim shpendëve të qjillit dhe kafshëve të tokës. **8** Do ta katandis këtë qytet në një shkatërrim dhe në një objekt talljeje; kushdo që do t'i kalojë pranë do të mbetet i habitur dhe do të fillojë të fishkëllojë për tërë plagët e tij. **9** Do të bëj të hanë mishin e bijve të tyre dhe mishin e bijave të tyre dhe do të hanë mishin e njëri tjetrit gjatë rrëthimit dhe shtrëngësës në të cilat do t'i ngushtojnë armiqtë e tyre dhe ata që kërkojnë jetën e tyre. **10** Pastaj do të thyesh poçin në prani të atyre njerëzve që do të kenë ardhur me ty **11** dhe do t'u thuash atyre: Kështu thotë Zoti i ushtrive: Kështu do të copëtoj këtë popull dhe këtë qytet, ashtu si copëtohet një poç balte, që nuk mund të ndreget më; atëherë do t'i varrosin të vdekurit në Tofet, sepse nuk do të ketë më vend për t'i varrosur. **12** Kështu do të veproj në këtë vend, thotë Zoti, dhe me banorët e tij, duke e bërë këtë qytet si Tofeti. **13** Shtëpitë e Jeruzalemit dhe shtëpitë e mbretërvë të Judës do të janë të papastrashtu si vendi i Tofetit që janë të gjitha shtëpitë mbi çatitë e të cilave i kanë djegur temjan tërë ushtrisë së qjillit dhe u kanë bërë libacione perëndive të tjera". **14** Pastaj Jeremias u ktheva nga Tofeti, ku Zoti e kishte dërguar të profetizonte, u ndal tek oborri i shtëpisë të Zotit dhe i tha tërë popullit: **15** "Kështu thotë Zoti i ushtrive, Perëndia i Izraelit: Ja, unë po sjell mbi këtë qytet dhe mbi të gjitha lagjet e tij të jaştrme tërë të keqen që shqiptova kundër tij, sepse kanë fortësuar qafën e tyre për të mos dégjuar fjalët e mia".

20 Pashhuri, bir i Imerit, prift dhe shef i kryeintendantëve në shtëpinë e Zotit, dégjoi Jeremian që profetizonte këto gjëra. **2** Atëherë Pashhuri rrahu profetin Jeremias dhe e futi në burgun që ndodhej në portën e sipërmë të Beniaminit pranë shtëpisë të Zotit. **3** Të nesërmen Pashhuri e nxori nga burgu Jeremian. Jeremias i tha: "Zoti nuk të quan më Pashhur, por Magor-Misabib. **4** Sepse kështu thotë Zoti: Ja, unë do të braktisit ty dhe tërë shokët e tu në dorë të tmerrit; ata do të bien nga shpata e armiqve të tyre dhe sytë e tu kanë për ta parë. Do ta jap tërë Judën në duart e mbretit të Babilonisë, që do t'i çojë në robëri në Babiloni dhe do t'i godasë me shpatë. **5** Përveç kësaj tërë pasuritë e këtij qyteti, tërë prodhimin e mundit të tij dhe të gjitha sendet e tij të çmuara, po, do t'i jap tërë thesaret e mbretërvë të Judës në dorë të armiqve të tyre që do t'i plackisin, do t'i marrin dhe do t'i çojnë në Babiloni. **6** Dhe ti, Pashhur, dhe tërë ata që banojnë në shtëpinë tênde, do të shkonin në robëri; do të shkosh në Babiloni, aty ke për të vdekur dhe aty ke për t'u varrosur, ti dhe tërë miqtë e tu të cilëve u ke profetizuar gënjeshtra". **7** Ti më ke bindur, o Zot, dhe unë e lashë veten të bindem; ti je më i fortë se unë dhe fitove. Jam bërë objekt talljesh çdo ditë; kushdo tallet me mua. **8** Sepse sa herë që flas, unë bërtas dhe shpal: "Dhunë dhe plaçkitjet". Po, fjalë e Zotit éshëtë për mua një shkak turpi dhe talljeje çdo ditë. **9** Atëherë unë thashë: "Nuk do ta përmend më dhe nuk do të flas më në emër të tij". Por fjalë e tij ishte në zemrën time si një zjarr flakërues, i mbyllur në kockat e mia; përpinqesha ta përmaba, por nuk mundesha. **10** Dégoja shpifjet e shumë vetave: "Tmerr

rreth e qark! Paditeni dhe do ta padisim!". Tërë ata me të cilët jetoja në paqe prisnin që unë të pengohesha dhe thonin: "Ndofta do të bindet, kështu ne do të kemi epërsi mbi të dhe do të hakmerremi kundër tij". 11 Por Zoti është me mua si një hero i fuqishëm; prandaj ndjekësít e mi do të pengohen dhe nuk do të kenë epërsi; do të turpërohen me të madhe, sepse nuk do t'ia dalin mbanë; turpi i tyre do të jetë i përjetshëm dhe nuk do të harrohet. 12 Por ti, o Zoti i ushtrive, që provon të drejtin dhe heton mendjen dhe zemrën, tregomë hakmarrjen tënde mbi ta, sepse ty të kam besuar çështjen time. 13 Këndojini Zotit, lëvdoni Zotin, sepse kaçiruar jetën e nevojtarit nga dora e keqbërësve. 14 Mallkuar qoftë dita në të cilën linda! Mos qoftë e bekuar dita në të cilën nëna ime më lindi! 15 Mallkuar qoftë njeriu që i shpuri lajmin atit tim, duke thënë: "Të ka lindur një bir mashkull", gjë që e mbushi me gëzim. 16 Qoftë ai njeri si qytetet që Zoti ka shkatërruar pa kurrfarë keqardhje. Dëgjoftë klithmën në mëngjes dhe zhurmat e luftës në mesditë, 17 sepse nuk më kanë bërë të vdes në bark të nënës; kështu nëna ime do të ishte varri im dhe barku i saj i ngarkuar për gjithnjë. 18 Pse kam dalë nga barku i nënës, për të parë vuajtje, dhembje dhe për t'i mbaruar ditët e mia me turp?

21 Fjalë që iu drejtua Jeremias nga Zoti, kur mbreti Sedekia i dërgoi Pashhurin, birin e Malkiahut dhe Sofonien, birin e Malklahut, priftit, për t'i thënë: 2 "Konsulto, pra, për ne Zotin, sepse Nebukadnetsari, mbreti i Babilonisë, bën luftë kundër nesh. Ndofta Zoti do të veprojë me ne sipas të gjitha mrekullive të tij, dhe ai do të tërhiqet nga ne". 3 Atëherë Jeremia u tha atyre: "Do t'i thoni kështu Sekedias: 4 Kështu thotë Zoti, Perëndia i Izraelit: Ja, unë do të bëj që të tërhiqen armët e luftës që janë në duart tuaja, me të cilat po luftoni kundër mbretit të Babilonisë, kundër Kaldeasve që ju rrrethojnë jashtë mureve, dhe do t'i grumbulloj në mes të këtij qyteti. 5 Unë vetë do të luftoj kundër jush me dorën e shtrirë dhe me krahë të fuqishëm, me zemërim, me tèrbim dhe me indinjatë të madhe. 6 Do t'i qëlljo banorët e këtij qyteti, si njerëzit ashtu edhe kafshët; ata do të vdesin nga një murtajë e madhe. 7 Mbas kësaj", thotë Zoti, "do të jap Sedekian, mbretin e Judës, dhe shërbëtorët e tij, popullin dhe ata që në këtë qytet do të kenë shpëtuar nga murtaja, nga shpata nga uria, në dorë të Nebukadnetsarit, mbretit të Babilonisë, në dorë të armiqve të tyre dhe në dorë të atyre që kërkojnë jetën e tyre. Ai do t'i vrasë me shpatë: nuk ka për t'i falur, as nuk do t'i vijë keq dhe as nuk do të ketë mëshirë për ta. 8 Dhe këtij populli do t'i thuash: Kështu thotë Zoti: Ja, unë vë para jush rrugën e jetës dhe rrugën e vdekjes. 9 Ai që mbetet në këtë qytet ka për të vdekur nga shpata, nga uria dhe nga murtaja; por ai që ka për të dalë dhe do t'u dorëzohet Kaldeasve që ju rrrethojnë ka për të jetuar dhe do të ketë si pre jetën e tij. 10 Sepse unë e kam kthyer ftyrën time kundër këtij qyteti përfat të keq dhe jo për të mirë", thotë Zoti. "Ai do t'i jetep në dorë mbretit të Babilonisë dhe ai do ta djegë me zjarr". 11 Në shtëpinë e mbretërvë të Judës do të thuash: "Dëgjoni fjalën e Zotit: 12 O shtëpia e Davidit", kështu thotë Zoti: "Ushtroni drejtësinë që në mëngjes dhe çlironeni atë që e kanë vjedhur nga dora e shtypësit, me qëllim që zemërimi im të mos shpërthejë si zjarr dhe të djegë pa qenë njeri në gjendje ta

shuajë, për të shkak të ligësisë së veprimeve tuaja. 13 Ja ku jam kundër teje, o banues e luginës, shkëmb i fushës", thotë Zoti. "Ju që thoni: "Kush do të zgresë kundër nesh? Kush ka për të hyrë në banesat tonë?", 14 unë do t'ju dënoj sipas frytit të veprimeve tuaja", thotë Zoti, "dhe do t'i vë zjarr pyllit të tij, që do të gillabërojë të gjitha gjérat që ka perrëth".

22 Kështu thotë Zoti: "Zbrit në shtëpinë e mbretit të Judës dhe aty shqipto këto fjalë, 2 duke thënë: Dëgjo fjalën e Zotit, o mbret i Judës, që rri ulur mbi froni e Davidit, ti, shërbëtorët e tu dhe populli yt, që hyjni nëpër këto porta. 3 Kështu thotë Zoti: Veproni me ndershëmëri dhe drejtësi, çlironjen atë që e kanë vjedhur nga dora e shtypësit, mos i bini më qafë dhe mos ushtroni dhunë kundër të huajt, jetimit dhe gruas së ve dhe mos derdhni gjak të pafajmë në këtë vend. 4 Sepse, po t'u përmbahemi tërësish këtyre fjalëve, atëherë mbretërit e ulur mbi froni e Davidit do të hyjnë nëpër portat e kësaj shtëpie, të hipur mbi qerre dhe mbi kuaj, ata vetë, shërbëtorët e tyre dhe populli i tyre. 5 Por në rast se nuk do të dëgjoni këto fjalë, unë betohem për veten time", thotë Zoti, "që kjo shtëpi do të shkrotohet". 6 Sepse kështu thotë Zoti për shtëpinë e mbretit të Judës: "Ti ishe për mua si Galaadi, si maja e Libanit. Por unë do të të katandis me siguri në një vend të shkretë, në një qytet pa banorë. 7 Po përgatis kundër teje shkatërrues, secili me armët e tij; ata do të rrëzojnë kedadrit e tu më të mirë dhe do t'i hedhin në zjarr. 8 Shumë kombe do të kalojnë pranë këtij qyteti dhe do t'i thonë njëri tjetrit: "Pse Zoti e ka trajtuar kështu këtë qytet të madh?". 9 Dhe do të përgjigjen: "Sepse e kanë braktisur besëlidhjen me Zotin, Perëndinë e tyre, dhe kanë rënë përmbyss para perëndive të tjera dhe u kanë shërbyer". 10 Mos qani për të vdekurin, mos mbani zi për të, por qani me hidhërim të madh për atë që niset, sepse nuk do të kthehet më dhe nuk e ka për të parë më vendin ku ka lindur. 11 Sepse kështu thotë Zoti për Shalumin, birin e Josias, mbret i Judës, që mbretëron në vend të Josias atit të tij dhe që ka dalë nga ky vend: "Ai nuk do të kthehet më, 12 por do të vdesë në vendin ku e kanë çuar në robëri dhe nuk ka përt a parë më këtë vend". 13 Mjerë ai që e ndërtón shtëpinë e tij pa drejtësi dhe dhomat e saj të sipërme me paanësi, që e vë tjetrin të punojë për asgjë dhe nuk ia shpërbilen punën e tij, 14 dhe thotë: "Do të ndërtoj një shtëpi të madhe me dhoma të sipërme të gjëra", dhe hap në të dritare, e vesh me dru kedri dhe e lyen me të kuq. 15 "Mendon vallë se je mbret, sepse je i rrethuar nga kedra? Ati yt nuk hante dhe pinte? Por vepronite me ndershëmëri dhe drejtësi dhe gjithshka i shkonte mbarë. 16 Ai mbronte çështjen e të varfrit dhe të nevojtarit dhe gjithshka i shkonte mbarë. A nuk do të thotë kjo të më njohësh mua?", thotë Zoti. 17 "Por sytë e tu dhe zemra jote nuk shikojnë veçse fitimin tënd të padrejtë, të derdhin gjak të pafajmë dhe të kryejnë shtypje dhe dhunë". 18 Prandaj kështu thotë Zoti për Jehojakimin, birin e Josias, mbreti i Judës: "Nuk do të mbajnë zi për të, duke thënë: "Vaj medet, vëllai im! Vaj medet, motëri!". Nuk do të mbajnë zi për të duke thënë: "Vaj medet, zot! Vaj medet, madhëri e tij!". 19 Do të varroset ashtu si varroset një gomar, që e heqin dhe e hedhin larg portave të Jeruzalemit. 20 Ngjitu në Liban dhe bërtit, ngrije zërin në Bashan dhe bërtit nga

Abarimi, sepsë të gjithë dashnorët e tu janë shkatërruar. 21 Të folë në kohën e begatise sate, por ti më the: "Nuk do të dëgjoj". Kjo ka qenë sjellja jote qysh në rinninë tënde: nuk e dëgjoje kurrë zérin tim. 22 Térë barinjtë e tu do të gllabérohen nga era dhe dashnorët e tu do të shkojnë në robëri; atëherë do të jesh e turpëruar dhe e shushatur për gjithë ligësinë tënde. 23 Ti që banon në Liban, që ke ngritur folenë në mes kedrave, sa do të rënkokur do të zënë dhembjet, dhembjet si ato të gruas që është gati të pjellë! 24 Ashtu siç është e vërtetë që unë rroj", thotë Zoti, "edhe sikur Konjahu, biri i Jehojakimit, mbret i Judës, të ishte një unazë vulosjeje në dorën time të djathtë, unë do të të shkulja që andej. 25 Unë do të t'jap në dorë të atyre që kërkojnë jetën tënde, në dorë të atyre prej të cilëve ke frikë, në dorë të Nebukadnatsarit, mbretit të Babilonisë, dhe në dorë të Kaldeasse. 26 Do të t'jehd ty dhe nënën time që t'ka lindur në një vend të huaj, ku nuk keni lindur dhe aty do të vdisni. 27 Por në vendin ku dëshirojnë fort të kthehen, nuk do të kthehen. 28 A është vallë ky njeri, Konjahu, një poç pa vlerë, i thyer, ose një send që nuk prodhon asnjë kënaqësi? Pse, pra, janë përzënë ai dhe pasardhësit e tij dhe janë hedhur në një vend që ata nuk e njohin? 29 O vend, o vend, o vend, dëgjo fjalën e Zotit! 30 Kështu thotë Zoti: "Regjistrojeni këtë njeri si pa fëmijë, një njeri që nuk do të begatohet në ditët e tij, sepsë asnjë nga pasardhësit e tij nuk do të ketë mbarësi, duke arritur të ulet mbi froni e Davidit dhe t'ë mbretërojë akoma në Judë"".

23 "Mjerë barinjtë që prishin dhe shpërndajnë kopenë e kullotës sime", thotë Zoti. 2 Prandaj kështu thotë Zoti, Perëndia i Izraelit, kundër barinje që kullozin popullin tim: "Ju keni shpërndarë delet e mia, i keni përzënë dhe nuk keni pasur kujdes për to; ja, unë do t'ju dënoj për ligësinë e veprimeve tuaja", thotë Zoti. 3 "Por do të mbledh kusurin e deleve të mia nga të gjitha vendet ku i kam shpërndarë dhe do t'i poj përsëri në kullotat e tyre, ku do të jenë pjellore dhe do të shumohen. 4 Do të caktoj mbi to barinj që do t'i kullozin dhe nuk do të kenë më ndrojtje as frikë; nuk do të mungojë asnjë prej tyre", thotë Zoti. 5 "Ja, ditët po vijnë", thotë Zoti, "në të cilat do të shkaktoj që t'ë dalë nga Davidi një filiz i drejtë, që do të mbretërojë si mbret, do të ketë mbarësi dhe do të ushtrojë gjykimin dhe drejtësinë në vend. 6 Në ditët e tij Juda do të shpëtohet dhe Izraeli do të qëndrojë në siguri. Ky do të jetë emri me të cilin do të thirret: "Zoti drejtësia jonë". 7 Pra, ditët po vijnë", thotë Zoti, "gjatë të cilave nuk do të thuhet më: "Për Zotin e gjallë që i nxori bijtë e Izraelit nga vendi i Egjiptit", 8 por: "Për Zotin e gjallë që nxori dhe çoi përsëri pasardhësit e shtëpisë së Izraelit nga vendi i veriuut dhe nga t'ë tera vendet ku i kisha shpërndarë"; dhe ata do të qëndrojnë në vendin e tyre". 9 Zemra ime është thyer brenda meje për shkak të profetëve, tërë kockat e mia dridhen. Jam si një i dehur, si një njeri i mposhtur nga vera, për shkak të Zotit dhe fjalëve të tij të shenjta. 10 Sepse vendi është plot me shkelës të kurorës, për shkak të mallkimit vendi është në zi, kullotat e shkretëtirës janë tharë. Vrapi i tyre është i mbrapshët dhe forca e tyre nuk është e drejtë. 11 "Si prifti ashtu edhe profeti janë prishur; po, e kam gjetur ligësinë e tyre edhe në vetë shtëpinë time", thotë Zoti. 12 "Prandaj rruga e tyre do të

jetë për ta si shtigje ku njeriu shket; do të shtyhen në errësirë dhe do të rrëzohen nëpër to, sepsë do të bëj që të bjerë mbi ta një gjëmë, në vitin e dënimit të tyre", thotë Zoti. 13 "Kam vërejtur budallallëqe midis profetëve të Samarias: profetizonin në emër të Baalit dhe e çonin në rrugë të keqe popullin tim të Izraelit. 14 Edhe ndërmjet profetëve të Jeruzalemit kam parë gjëra të ndyra: kryejnë shkelje të kurorës, ecin në mënyrë të rreme, përforcojnë duart e keqbërsëve, dhe kështu asnjeri nuk largohet nga rruga e keqe që ka marrë. Për mua janë që të gjithë si Sodoma, dhe banorët e tij si Gomora". 15 Prandaj kështu thotë Zoti i ushtrive për profetët: "Ja, unë do t'i ushqej me pelin dhe do t'i bëj t'ë pinë ujë të helmuar, sepsë nga profetët e Jeruzalemët pabesia është përhapur në tërë vendin". 16 Kështu thotë Zoti i ushtrive: "Mos dëgjoni fjalët e profetëve që ju bëjnë profeci. Ata ju bëjnë të këqinj; ju parashtrojnë vegimet e zemrave të tyre dhe jo atë që del nga goja e Zotit. 17 U flasin vazhdimisht atyre që më përbuzin: "Zoti ka thënë: Do të keni paqe"; dhe gjithë atyre që ecin në kryeneçsinë e zemrës së tyre: "Asnjë e keqe nuk do t'ju vijë". 18 Por kush ka marrë pjesë në këshillën e Zotit? Kush ka parë, kush ka dëgjuar fjalën e tij? Kush i ka kushtuar kujdes fjalës së tij dhe e ka dëgjuar? 19 Ja furtuna e Zotit po shpërthen me tèrbim, një furtunë e tmerrshme do të shpërthejë mbi kryet e të pabesëve. 20 Zemërimi i Zotit nuk do të qëtësohet deri sa të ketë kryer dhe plotësuar synimet e zemrës së tij; ditët e fundit do të ukuponi fare mirë. 21 Unë nuk i kam dérguar ata profetë; por ata kanë vravuar; nuk u kam folur atyre, por ata kanë profetizuar. 22 Por, sikur të kishin marrë pjesë në këshillën time, atëherë do të bënë që populli im të dëgjonte fjalët e mia, dhe kështu do ta laronin nga rruga e tyre e keqe dhe nga ligësia e veprimeve të tyre. 23 A jam unë vetëm një Perëndi nga afër", thotë Zoti, "apo dë një Perëndi nga larg? 24 A mundet dikush të fsihet në vende të fshehta në mënyrë që unë t'ë mos e shoh?", thotë Zoti. "A nuk e mbush unë qelliin dhe tokën?", thotë Zoti. 25 "Kam dëgjuar atë që thonë profetë që profetizojnë gënjeshtëria në emrin tim, duke thënë: "Pashë një èndërr, pashë një èndërr!". 26 Deri kur do të vazhdojë kjo në zemrën e këtyre profetëve që profetizojnë gënjeshtëria dhe profetizojnë mashtrimin e zemrës së tyre? 27 Ata mendojnë që populli im do të harrojë emrin tim me èndrrat e tyre që i tregojnë njëri-tjetrit, ashtu si etërit e tyre harruan emrin tim për Baalin. 28 Profeti që pa një èndërr le ta tregojë èndrrën, por ai që ka fjalëën time le ta kallëzojë atë me besnikëri. C'punë ka kashta me grurin?", thotë Zoti. 29 "A nuk është fjala ime si zjarri?", thotë Zoti, "dhe si një çekiqë që thyen gurin? 30 Prandaj ja", thotë Zoti, "unë jam kundër profetëve që i vjedhin njëri-tjetrit fjalët e mia. 31 Ja", thotë Zoti, "unë jam kundër profetëve që përdorin gjuhën e tyre dhe thonë: "Ai thotë". 32 Ja, unë jam kundër atyre që profetizojnë èndrra të rreme", thotë Zoti, "dhe ia tregojnë popullit tim dhe e prishin atë me gënjeshtrat dhe me mburrësitë e tyre, megjithëse unë nuk i kam dérguar dhe as nuk u kam dhënë ndonjë urdhër; prandaj nuk do të janë aspak t'ë vlefshëm për këtë popull", thotë Zoti. 33 Në qoftë se ndërkqë ky popull ose një profet a një prift do të pyesë, duke thënë: "Cili është orakull i Zotit?", ti do t'u përgjigjesh atyre: Cilin orakull? Unë do t'ju hedh poshtë", thotë Zoti. 34 "Sa për

profetin, priftin o popullin që do të thotë: "Orakulli i Zotit", unë do ta dënoj atë person dhe shtëpinë e tij. **35** Kështu do t'i thoni secili fqinjt të vet secili vëllait të vet: "Çfarë përgjigje ka dhënë Zoti?" dhe "Çfarë ka thënë Zoti?". **36** Por orakullin e Zotit nuk do ta përmendni më, sepse fjala e secilit do të jetë orakulli i tij, sepse keni shtrembëruar fjalët e Perëndisë të gjallë, Zoti i ushtrive, Perëndia ynë. **37** Kështu do t'i thuash profetin: "Çfarë përgjigje të dha Zoti?" dhe "Çfarë ka thënë Zoti?". **38** Por në rast se thoni akoma: "Orakulli i Zotit", atëherë kështu thotë Zoti: Me qenë se thoni këtë fjalë: "Orakulli i Zotit", megjithëse unë ju kisha dërguar fjalë: Mos thoni më "Orakulli i Zotit", **39** ja, unë do t'ju harroj plotësisht dhe do t'ju hedh larg ftyrës sime, ju dhe qytetin që ju kisha dhënë juve dhe etërve tuaj, **40** dhe do t'ju mbuloj me një turp të përjetshëm, që nuk do të harrohet kurrë".

24 Zoti më tregoi dy kosha me fiq të vendosur përpara tempullit të Zotit, mbas çuarjes në robëri prej Jeruzalemit nga Nebukadnetsari, mbreti i Babilonisë, të Jekoniahut, birit të Jehojakimit, mbret i **2** Një nga koshat përbante fiq shumë të mirë, fiq të dorës së parë, ndërsa koshi tjetër përbante fiq shumë të këqij, aq të këqij sa nuk mund të haheshin. **3** Atëherë Zoti më tha: "Çfarë po shikon, Jeremija?". Unë u përgjigja: "Fiqtë; fiqtë e mirë janë shumë më të mirë, ndërsa ata të këqij janë shumë të këqij, aq të këqij sa nuk mund të hahen. **4** Fjala e Zotit m'u drejtua përsëri, duke thënë: **5** "Kështu thotë Zoti, Perëndia i Izraelit. Ashtu si këta fiq janë të mirë, kështu do të kujdesem për ata të Judës që u çuan në robëri, që unë i përzura nga ky vend në vendin e Kaldeave pér të mirën e tyre. **6** Unë do t'i hedh me dashamirësi sytë e mi mbi ta dhe do t'i sjell përsëri në këtë vend, do të bëj të begatohen dhe nuk do t'i shkatërroj më, do t'i mbjell dhe nuk do t'i çrrënjos më. **7** Do t'u jap një zemër pér të më rjohur mua që jam Zoti; ata do të jenë populli im dhe unë Perëndia i tyre, sepse do të kthehen tek unë me gjithë zemër. **8** Ashtu si këta fiq të këqij, madje aq të këqij sa nuk mund të hahen", kështu thotë Zoti, "në të njëjtën ményrë do të braktis Sedekian, mbretin e Judës, princat e tij dhe kusurin e Jeruzalemit që do të mbetet në këtë vend dhe ata që banojnë në vendin e Egjiptit. **9** Do t'i braktis me qëllim që t'i trajtojnë keq dhe t'i mundojnë në të gjitha mbretëritë e tokës, dhe do të bëhen turpi, gazi, sarkazmi dhe mallkimi në të gjitha vendet ku do t'i shpërndaj. **10** Do të dërgoj kundër tyre shpatën, urinë dhe murtajën, deri sa të shkatërrohen plotësisht në tokën që u kisha dhënë atyre dhe etërve të tyre".

25 Fjala që iu drejtua Jeremias pér tërë popullin e Judës, në vitin e katërt të Jehojakimit, birit të Josias, mbret i Judës (që ishte viti i parë i Nebukadnetsarit, mbret i Babilonisë), **2** dhe që Jeremias shqiptoi përpara tërë popullit të Judës dhe tërë banorëve të Jeruzalemit, duke thënë: **3** "Nga viti i trembëdhjetë i Josias, birit të Amonit, mbret i Judës, deri në këtë ditë janë njëzet e tre vjet që fjala e Zotit më është drejtuar, dhe unë ju kam folur me urgjencë dhe këmbëngulje, por ju nuk më keni dëgjuar. **4** Zoti ju ka dërguar gjithashu tërë shërbëtorët e tij, profetët me urgjencë dhe këmbëngulje, por ju nuk e keni dëgjuar as keni vënë veshin pér të dëgjuar. **5** Ata thonin: "Të kthehet secili nga rruga e tij e keqe dhe nga veprimet e liga, dhe do të banoni

në vendin që Zoti ju ka dhënë juve dhe etërve tuaj ngaherë dhe përgjithnjë. **6** Mos shkoni mbas perëndive të tjera pér t'u shërbyer dhe pér të rënë përmbyss para tyre, mos provokoni zemërimin tim me veprën e duarve tuaja, dhe unë nuk do t'ju bëj asnjë të keqe". **7** Por ju nuk më keni dëgjuar", thotë Zoti, "dhe keni provokuar zemërimin tim me veprën e duarve tuaja në dëmin tuaj. **8** Prandaj kështu thotë Zoti i ushtrive: Duke qenë se nuk keni dëgjuar fjalët e mia; **9** ja, unë do të dërgoj të marr tërë kombet e veriut", thotë Zoti, "dhe Nebukadnetsarin, mbretin e Babilonisë, shërbyesin tim, dhe do t'i sjell kundër këtij vendi dhe kundër banorëve të tij, kundër tërë kombeve rreth e qark dhe do të caktoj shfarosjen e tyre dhe do t'i bëj objekt habie, talljeje dhe pikëllimi të përhershëm. **10** Do të bëj të heshtin në mes tyre britmat e gézimit dhe të kënaqësisë, zéri i dhëndrit dhe ai i nuses, zhurma e mokrës dhe drita e llambës. **11** Tërë ky vend do të bëhet një shkreti dhe një objekt habie dhe këta kombe do t'i shërbejnë mbretin të Babilonisë shtatëdhjetë vjet me radhë". **12** "Po kur të mbushen shtatëdhjetë vjet, unë do ta dënoj mbretin e Babilonisë dhe atë komb, vendin e Kaldeave", thotë Zoti, "pér shkak të paudhësisë së tyre, dhe do ta katandis në një shkretim të përjetshëm. **13** Kështu do të sjell në këtë vend tërë gjërat që kam shpallur kundër tij, tërë gjërat që janë shkruar në këtë libër dhe që Jeremija ka profetizuar kundër të gjitha kombeve. **14** Në fakt shumë kombe dhe mbretëri të fuqishëm do t'i kthejnë në robëri vetë Kaldeasit dhe unë do t'i shpërblej sipas veprimeve të tyre dhe sipas veprës së duarve të tyre". **15** Sepse kështu më ka thënë Zoti, Perëndia i Izraelit: "Merr nga dora ime këtë kupë vere të zemërimit tim dhe bëj që të pinë tërë kombet te të cilët do të dërgoj. **16** Ata do të pinë, do t'u merren këmbët dhe do të çmenden pér shkak të shpatës që do të dërgoj në mes të tyre. **17** Atëherë mora kupën nga dora e Zotit dhe bëra që ta pinë tërë kombet pranë të cilëve më kishte dërguar Zoti: **18** Jeruzalemi dhei qytetet e Judës, mbretërit dhe princat e tij, pér t'i katandisur në një shkatërrim, në një objekt habie, talljeje dhe mallkimi, siç po ndodh sot; **19** Faraoni, mbreti i Egjiptit, shërbëtorët e tij, princat dhe tërë populli i tij; **20** tërë popullata e përzier, tërë mbretërit e vendit të Uzit, tërë mbretërit e filistejeve (domethënë Ashkeloni, Gaza, Ekroni dhe ata që mbetën nga Ashdodi); **21** Edomi, Moabi dhe bijtë e Amonit; **22** tërë mbretërit e Tiro, tërë mbretërit e Sidonit dhe mbretërit e ishujve që ndodhen matanë detit; **23** Dedani, Tema, Buzi dhe tërë ata që presin cepat e mjekrës; **24** tërë mbretërit e Arabisë, tërë mbretërit e popullatës së përzier që banon në shkretëtirë; **25** tërë mbretërit e Zimrit, tërë mbretërit e Elamit, **26** tërë mbretërit e Medias dhe tërë mbretërit e veriut, që janë afër ose larg, si njëri ashtu edhe tjetri, dhe tërë mbretëritë e botës që janë mbi faqen e dheut. Dhe mbreti i Sheshakut do të pijà mbas tyre. **27** "Ti, pra, do t'u thuash atyre: Kështu thotë Zoti i ushtrive, Perëndia i Izraelit: Pini, dehuni dhe villni; rrëzohuni pa u ngritur më nga shpata që do të dërgoj në mes jush. **28** Dhe në qoftë se nuk pranojnë nga dora jote kupën e pirjes, u thuaj atyre: Kështu thotë Zoti i ushtrive: Ju pa tjetër do të pini. **29** Sepse ja, unë po filloj të dënoj qytetin në të cilin përmendet emri im, dhe ju do të mbeteni plotësisht pa u ndëshkuar? Jo, nuk do të mbeteni të pandëshkuar, sepse unë do të thérres shpatën mbi të gjithë

banorët e tokës", thotë Zoti i ushtrive. **30** "Prandaj profetizo kundër tyre tërë këto gjëra dhe u thuaj atyre: Zoti vrumbullon që lart dhe bën që të dëgjohet zëri i tij nga banesa e tij e shenjtë; ai do të vrumbullojë me forcë kundër vathës. **31** Zhurma do të arrijë deri në skajet e tokës, sepse Zoti ka një mosmarrëveshje me kombet, do të hyjë në gjyq me çdo mish të gjallë dhe do t'i lërë të pabesët në mëshirë të shpatës, thotë Zoti". **32** Kështu thotë Zoti i ushtrive: "Ja, një mjerim do të kalojë nga një komb te tjetri dhe një shakullinë e madhe do të ngrihet nga skajet e tokës. **33** Atë ditë ata që janë vrarë nga Zoti do të janë kudo, nga njëri skaj i tokës te tjetri; nuk do të qahen dhe as do të mblidhen dhe do të varrosen, por do të bëhen pleh mbi faqen e dheut. **34** Bërtisni, o barinj, klithni: rrotullohuni në pluhur, o drejtues të kopesë, sepse ditët e therjes suaj janë plotësuar, dhe do të rrëzoheni si një enë e çmuar. **35** Barinjtë nuk do të kenë asnjë mundësi të ikin, dhe rojet e kopesë asnjë rrugë shpëtimi. **36** Do të dëgjohet britma e barinjeve dhe rënkim i drejtuesve të kopesë, sepse Zoti është duke shkatërruar kullotën e tyre, **37** dhe vathët e qeta janë shkatërruar për shkak të zemërimit të madh të Zotit. **38** Ai e ka lënë si një luan i vogël strehën e tij, sepse vendi i tyre është bërë një shkretëtirë për shkak të tèrbimit të shtypësit, për shkak të zemërimit të zjarrët të Zotit".

26 Në fillim të mbretërimit të Jehojakimit, birit të Josias, mbret i Judës, nga Zoti iu drejtua kjo fjalë duke thënë: **2** "Kështu thotë Zoti: Paraqitu në oborrin e shtëpisë të Zotit dhe u thuaj tërë qyteteve të Judës që vijnë për të adhuruar në shtëpinë e Zotit, të gjitha fjalët që të kam porositur t'u thuash atyre; mos lër as edhe një fjalë. **3** Ndofta do të dëgjojnë dhe secili do të largohet nga rruga e tij e keqe, dhe unë do të pendohem për të keqen që mendoj t'u shkaktoj atyre për ligësinë e veprimeve të tyre. **4** Ti do t'u thuash atyre: Kështu thotë Zoti: Në rast se nuk dëgjonit duke ecur sipas ligjtit që kam vënë para jush **5** dhe duke u kushtuar kujdes fjalëve të shërbëtorëve të mi, të profetëve, që ju kam dërguar me urgjencë dhe këmbëngulje (por që ju nuk i keni dëgjuar), **6** unë do ta bëj këtë tempull si Shilohun dhe do ta kthej këtë qytet në një mallkim për të gjitha kombet e tokës". **7** Kështu priftërinjtë, profetët dhe tërë populli dëgjuan Jeremian që shqiptonte këto fjalë në shtëpinë e Zotit. **8** Dhe ndodhi që, sapo Jeremia mbaroi së shqiptuar tërë ato që Zoti i kishte urdhëruar t'i thoshtë gjithë popullit, priftërinjtë, profetët dhe tërë populli e kapën dhe i thanë: "Ti duhet të vdesësh! **9** Pse ke profetizuar në emër të Zotit, duke thënë: "Ky tempull do të jetë si Shilohu dhe ky qytet do të shkatërrohet dhe do të jetë pa banorë"?". Tërë populli u mblodh kundër Jeremias në shtëpinë e Zotit. **10** Kur pricnat e Judës dëgjuan këto gjëra, u ngjiten nga shtëpia e mbretit në shtëpinë e Zotit dhe u ulën në hyrje të portës së re të shtëpisë të Zotit. **11** Pastaj priftërinjtë dhe profetët u folën pricave dhe tërë popullit, duke thënë: "Ky njeri meriton vdekjen, sepse ka profetizuar kundër këtij qyteti, siç e keni dëgjuar me veshët tuaj". **12** Atëherë Jeremija u foli tërë pricave dhe të gjithë popullit, duke thënë: "Zoti më ka dërguar të profetizoj kundër kësaj shtëpie dhe kundër këtij qyteti tërë gjërat që keni dëgjuar. **13** Prandaj korrigioni tanë rrugët dhe veprimet tuaja dhe dëgjoni zërin e Zotit, Perëndisë tuaj, dhe Zoti

do të pendohet për të keqen që ka shqiptuar kundër jush. **14** Sa për mua, unë jam në duart tuaja; veproni me mua ashtu siç ju duket e mirë dhe e drejtë. **15** Por dijeni me siguri që, në qoftë se më bëni të vdes, do të tërhiqni gjak të pafajmë mbi vete, mbi këtë qytet dhe mbi banorët e tij, sepse Zoti më ka dërguar me të vërtetë pranë jush, që t'u deklaroj veshëve tuaj tërë këto fjalë". **16** Atëherë pricnat dhe tërë populli u thanë priftërinjtë dhe profetëve: "Ky njeri nuk meriton vdekjen, sepse na ka folur në emër të Zotit, Perëndisë tonë". **17** Pastaj u ngritet disa nga pleqtë e vendit dhe i folën tërë kuvendit të popullit, duke thënë: **18** "Mikea, Morashtiti, profetizoi në ditët e Ezekias, mbretit të Judës, dhe i foli tërë popullit të Judës, duke thënë: "Kështu thotë Zoti i ushtrive: Sioni do të lërohet si një fushë, Jeruzalemi do të bëhet një grumbull gërmadhash dhe mali i tempullit një lartësi e pyllëzuar". **19** A e dënuan vallë me vdekje Ezekian, mbretin e Judës, dhe tërë Judën? A nuk pati frikë nga Zoti dhe a nuk iu lut vallë fytyrës së Zotit, dhe kështu Zoti u pendua për të keqen që kishte shqiptuar kundër tyre? Ne jemi duke bërë përkundrazi një të keqe të madhe kundër vetes sonë". **20** Pati edhe një njeri tjetër që profetizoi në emër të Zotit. Uria, biri i Shemajahut, nga Kiriath-Jearimi; ai profetizoi kundër këtij qyteti dhe kundër këtij vendi me fjalë krejt të ngjashme me ato të Jeremias. **21** Kur mbreti Jehojakim, tërë njerëzit e tij trima dhe tërë pricnat e tij dëgjuan fjalët e tij, mbreti kérkoi ta dënojë me vdekje, por Uria e mori vesh dhe u frikësua; prandaj ua mbathi këmbëvë dhe shkoi në Egjipt. **22** Atëherë mbreti Jehojakim dërgoi njerëz në Egjipt, Elnathanin, biri i Akborit, dhe njerëz të tjerë me të në Egjipt. **23** Këta e nxorën Urian nga Egjipti dhe e çuan te mbreti Jehojakim, që e goditi me shpatë dhe e hodhi kufomën e tij midis varreve të bijve të popullit. **24** Por dora e Ahikamit, birit të Shafanit, ishte me Jeremian, me qëllim që të mos e dorëzonin në duart e popullit dhe të mos dënohej me vdekje.

27 Në fillim të mbretërimit të Jehojakimit, birit të Josias, mbret i Judës, kjo fjalë iu drejtua Jeremias nga Zoti: **2** "Kështu më ka thënë Zoti: Bëj lidhje dhe krijo zgjedhë dhe vari mbi qafën tënde; **3** pastaj ia dërgo mbretit Edom, mbretit të Moabit, mbretit të bijve të Amonit, mbretit të Tiroz dhe mbretit të Sidonit, me anë të ambasadorëve të Sedekias, mbretit të Judës, të ardhur në Jeruzalem; **4** dhe jepu urdhër që t'u thonë kështu zotërvëre të tyre: "Kështu thotë Zoti i ushtrive, Perëndia i Izraelit: Kështu do t'u thoni zotërvëru tuaj: **5** Unë kam bërë tokën, njerëzit dhe kafshët që janë mbi faqen e dheut, me fuqinë time të madhe dhe me krahun tim të shtrirë, dhe ia jap atij që më duket i mirë në sytë e mi. **6** Dhe tani tërë këto vende ia kam dhënë në dorë Nebukadnetsarit, mbretit të Babilonisë, shërbëtorit tim; atij i kam dhënë gjithashtu kafshët e fshatrave që t'i shërbejnë. **7** Kështu tërë kombet do t'i shërbejnë atij, birit të tij dhe birit të birit të tij, deri sa t'i vijë koha edhe për vendin e tij; atëherë shumë kombe me mbretër të fuqishëm do ta katandisin në robëri. **8** Dhe do të ndodhë që kombi ose mbretëria që nuk do të dëshirojë t'i shërbejë atij, Nebukadnetsarit, mbretit të Babilonisë, dhe ta vërr qafën e tij nén zgjedhën e mbretit të Babilonisë, atë komb unë do ta dënoj", thotë Zoti, "me shpatën, me urinë dhe me murtajën, deri sa t'i kem shfarosur me dorë të tij. **9** Prandaj mos dëgjoni profetët tuaj, as shortarët tuaj, as ata që

shikojnë ëndrra, as magjistarët tuaj që ju thonë: "Nuk do të robëroheni nga mbreti i Babilonisë!". 10 Po, atu ja profetizojnë gjenjeshtra që t'ju largojnë nga vendi juaj, që unë t'ju shpërndaj dhe ju t' vdisni. 11 Por kombin që do ta vërë qafën e tij nën zgjedhën e mbretit të Babilonisë dhe do t'i shërbejë atij, unë do ta lë në vendin e tij", thotë Zoti, "dhe ai do ta punojë dhe do të qëndrojë aty". 12 Unë i fola, pra, Sedekias, mbretit të Judës, në përputhje me tërë këto fjalë dhe i thashë: "Përkulni qafën tuaj nën zgjedhën e mbretit të Babilonisë, i shërbeni atij dhe popullit të tij dhe do të jetoni. 13 Pse ti dhe populli yt déshironi të vdisni nga shpata, nga uria dhe nga murtaja, ashtu si ka folur Zoti kundër kombit që nuk déshiron t'i shërbejë mbretit të Babilonisë! 14 Prandaj mos dëgjoni fjalët e profetëve që ju thonë: "Nuk do t'i shërbeni mbretit të Babilonisë", sepse ju profetizojnë gjenjeshtren". 15 "Sepse unë nuk i kam dérguar", thotë Zoti, "por ata profetizojnë gjenjeshtren në emrin tim, me qëllim që unë t'ju shpërndaj dhe ju t' vdisni, ju dhe profetët që ju thonë: "Nuk do t'i shërbeni mbretit të Babilonisë", sepse ju profetizojnë gjenjeshtren". 16 U fola gjithashu priftërinje dhe tërë këtij populli, duke thënë: "Kështu thotë Zoti: Mos dëgjoni fjalët e profetëve tuaj që ju profetizojnë duke thënë: "Ja, tani orenditë e shtëpisë të Zotit do të kthehen shpejt nga Babilonia", sepse ju profetizojnë gjenjeshtren. 17 Mos i dëgjoni ata! I shërbeni mbretit të Babilonisë dhe keni pér t'jetuar. Pse ky qytet duhet të katandiset në një shkretinë? 18 Në rast se janë profetë dhe fjalë e Zotit éshtë me ta, le të ndërhyjnë tanë pranë Zotit të ushtrive në ményrë që orenditë që kanë mbetur në shtëpinë e Zotit, në shtëpinë e mbretit të Judës dhe në Jeruzalem, të mos shkojnë në Babiloni". 19 Kështu thotë Zoti i ushtrive pér shtyllat, detin, qerret dhe pjesën tjetër të orendive që kanë mbetur në këtë qytet, 20 të cilat Nebukadnetsari, mbreti i Babilonisë, nuk i mori, kur internoi Jekoniahun, birin e Jehojakimit, mbretit të Judës, nga Jeruzalemi në Babiloni së bashku me tërë fisnikët e Judës dhe të Jeruzalemit; 21 po, kështu thotë Zoti i ushtrive, Perëndia i Izraelit, pér orenditë që kanë mbetur në shtëpinë e Zotit, në shtëpinë e mbretit të Judës dhe në Jeruzalem: 22 "Do të çohen në Babiloni dhe aty do të mbeten, deri sa t'i kërkoj unë", thotë Zoti, "dhe do të bëj të dalin përsëri dhe të kthehen në këtë vend".

28 Po atë vit, në fillim të mbretërimit të Sedekias, mbret i Judës, në vitin e katërt, në muajin e pestë, ndodhi që Hananiahu, bir i Azurit, profetit, që ishte nga Gabaoni, më foli në shtëpinë e Zotit, 2 "Kështu thotë Zoti i ushtrive, Perëndia i Izraelit: Unë thyej zgjedhën e mbretit të Babilonisë. 3 Brenda dy vjetëve unë do të bëj që të kthehen në këtë vend të gjitha orenditë e shtëpisë së Zotit, që Nebukadnetsari, mbreti i Babilonisë, mori nga ky vend dhe i çoi në Babiloni. 4 Do të kthej gjithashut në këtë vend", thotë Zoti, "Jekoniahun, birin e Jehojakimit, mbret i Judës, me gjithë të internuarit e Judës që kanë shkuan në robëri në Babiloni, sepse do të thyej zgjedhën e mbretit të Babilonisë". 5 Atëherë profeti Jeremia ia përgjigji profetit Hananiah në prani të priftërinje dhe në prani të të gjithë popullit që gjendej në shtëpinë e Zotit. 6 Profeti Jeremia tha: "Amen! Kështu le të bëjë Zoti! Zoti realizozftë atë që ke profetizuar, duke bërë që të kthehen nga Babilonia në këtë vend orenditë e shtëpisë së Zotit

dhe të gjithë ata që janë çuar në robëri! 7 Megjithatë dëgjo tani këtë fjalë që do të të them para veshëve të tu dhe para veshëve të gjithë popullit. 8 Profetët që kanë ardhur para meje dhe para teje, që nga kohët e lashta kanë profetizuar kundër shumë vendeve dhe kundër mbretërive të mëdha, luftën, urinë dhe murtajën. 9 Profeti që profetizon paqen, kur fjalë e tij do të realizohet, do të njihet si një profet i vërtetë i dérguar nga Zoti". 10 Atëherë profeti Hananiah mori zgjedhën nga qafa e profetit Jeremia dhe e copëtoi. 11 Pastaj Hananiahu foli në prani të të gjithë popullit, duke thënë: "Kështu thotë Zoti: Në këtë ményrë unë do të thyej zgjedhën e Nebukadnetsarit, mbretit të Babilonisë, brenda dy vjetëve, nga qafa e të gjitha kombeve. Profeti Jeremia iku nëpër rrugën e tij. 12 Mbas profeti Hananiah theu zgjedhën nga qafa e profetit Jeremia, fjalë e Zoti iu drejtua Jeremias, duke thënë: 13 "Shko dhe i thuaj Hananiahat: Kështu thotë Zoti: Ti ke thyer disa zgjedha prej druri, por në vendin e tyre ke kriuar zgjedha prej hekuri. 14 Kështu në fakt thotë Zoti i ushtrive, Perëndia i Izraelit: Unë vë një zgjedhë prej hekuri mbi qafën e tërë këtyre kombeve që t'i shërbejnë Nebukadnetsarit, mbretit të Babilonisë, dhe ata do t'i shërbejnë. Atij i kam dhënë gjithashu kafshët e fushës". 15 Pastaj profeti Jeremia i tha profetit Hananiah: "Dëgjo, Hananiah, Zoti nuk të ka dérguar, dhe ti e ke shtyrë këtë popull t'i besojë gjenjeshtres. 16 Prandaj kështu thotë Zoti: "Ja, unë do të pérzë nga faqja e dheut. Sivjet ke pér t'vdekur, sepse ke folur pér rebelim kundër Zotit". 17 Profeti Hananiah vdiq po atë vit, në muajin e shtatë.

29 Këto janë fjalët e letrës që profeti Jeremia i dërgoi nga Jeruzalemi pleqe që kishin mbetur në robëri, priftërinje, profetëve dhe tërë popullit që Nebukadnetsari kishte çuar në robëri nga Jeruzalemi në Babiloni. 2 (Kjo ndodhi mbaasi dolën nga Jeruzalemi mbreti Jekoniah, mbretëresha, eunukët, princat e Judës dhe të Jeruzalemit, zejtarët dhe kovaçët). 3 Letra u dërgua me anë të Elasahut, birit të Shafanit, dhe me anë të Gemariahat, birit të Hilkahut, që Sedekia, mbret i Judës, kishte dérguar në Babiloni te Nebukadnetsari, mbret i Babilonisë. Ajo thoshte: 4 "Kështu thotë Zoti i ushtrive, Perëndia i Izraelit, tërë të internuarve që unë kam çuar në robëri nga Jeruzalemi në Babiloni: 5 Ndërtoni shtëpi dhe banoni në to, mbillni kopshtë dhe hani frytet e tyre. 6 Merrni gra dhe bëni bij dhe bija, merrni gra pér bijtë tuaj dhe martojini vajzat tuaja që t'ë lindin bij dhe bija, me qëllim që atje të shumoheni dhe të mos pakësoheni. 7 Kërkoni të mirën e qytetit ku ju kam çuar në robëri dhe lutjuni Zotit pér të, sepse mirëqenia juaj varet nga mirëqenia e tij. 8 Kështu thotë në të vërtetë Zoti i ushtrive, Perëndia i Izraelit: Të mos ju mashtrojnë profetët dhe shortarët tuaj që janë midis jush, mos merrni parasysh éndrrat që shikoni. 9 Sepse ju profetizojnë në ményrë të rrëme në emrin tim; unë nuk i kam dérguar", thotë Zoti. 10 "Kështu thotë Zoti: Kur të mbushen shtatëdhjetë vjet pér Babiloni, unë do t'ju vizitoj dhe do ta realizoj fjalën time të mirë, duke bërë të riktheheni në këtë vend. 11 Sepse unë i njoh mendimet që kam pér ju", thotë Zoti, "mendime paqje dhe jo të së keqes, pér t'ju dhënë një të ardhme dhe një shpresë. 12 Do të më kërkoni dhe do t'vini të më luteni, dhe unë do t'ju kënaq. 13 Do të më kërkoni dhe do t'vini të më gjeni, sepse do të më kërkoni me gjithë zemrën tuaj. 14 Unë do t'bej që ju të

më gjeni", thotë Zoti, "dhe do t'ju kthej nga robëria juaj; do t'ju mbledh nga të gjitha kombet dhe nga të gjitha vendet ku ju kam shpërndarë", thotë Zoti; "dhe do t'ju çoj përsëri në vendin prej të cilit ju çova në robëri. **15** Sepse thoni: "Zoti na ka njallur profetë në Babiloni", **16** kështu thotë Zoti pér mbretin që rri mbi fronin e Davidit, pér këtë popullin që banon në këtë qytet, pér vëllezërit tuaj që nuk kanë shkuar bashkë me ju në robëri"; **17** po, kështu thotë Zoti i ushtrive: "Ja, unë do të dérgoj kundër tyre shpatën, urinë dhe murtajën, dhe do t'i bëj si fiq të neveritshëm që nuk mund të hahen sepse janë shumë të këqij. **18** Do t'i ndjek me shpatën, me urinë dhe me murtajën; do të bëj që të trajtohen keq në të gjitha mbretëritë e tokës dhe të jenë një mallkim, një objekt habie, një tallje dhe një turp midis kombeve ku i kam shpërndarë, **19** sepse nuk i kanë dëgjuar fjalët e mia", thotë Zoti, "që unë u dérgova atyre me anë të shërbëtorëve të mi, profetëve, me urgjencë dhe këmbëngulje; por ju nuk më keni dëgjuar", thotë Zoti. **20** Dëgjoni, pra, fjalën e Zotit, o ju të gjithë, që unë dérgova në robëri nga Jeruzalemi në Babiloni! **21** Kështu thotë Zoti i ushtrive, Perëndia i Izraelit, pér Ashabin, birin e Kolajahut, dhe pér Sedekian, birin e Maasejahut, që ju profetizojnë gënjeshtra në emrin tim: Ja, unë do t'i lë në dorë të Nebukadnetsarit, mbretit të Babilonisë, dhe ai do t'i vrasë para syve tuaj. **22** Prej tyre do të nxirret një formulë mallkimi që do të përdoret nga të gjithë ata që janë në robëri në Babiloni, dhe do të thuhet: "Zoti të trajtoftë si Sedekian dhe Ashabin, që mbreti i Babilonisë ka pjetur në zjarr!" **23** Sepse ata kanë kryer gjëra të turpshme në Izrael, kanë shkelur kurorën me gratë e të afërmve të tyre, kanë shqiptuar në emrin tim fjalë të rreme, që nuk u kisha urdhëruar atyre. Unë vetë e di dhe jam dëshmitar i tyre, thotë Zoti. **24** Do të flasësh gjithashtu me Shemajahun, Nehelamitin, duke thënë: **25** Kështu thotë Zoti i ushtrive, Perëndia i Izraelit: Ti ke dérguar në emrin tënd letra tërë popullit që është në Jeruzalem, priftit Sofonia, birit të Maasejahut, dhe të gjithë priftërinjve, duke thënë: **26** "Zoti të ka caktuar prift në vend të priftit Jehoada, me qëllim që të ketë kryeintendentë në shtëpinë e Zotit pér të mbikqyrur çdo njeri të marrë që bën profetin, me qëllim që ti ta futesh në burg dhe ta mbash në pranga". **27** Dhe tanë pse nuk e ke qortuar Jeremian nga Anathothi që bën profetin midis jush? **28** Në fakt ai na ka dérguar fjalë në Babiloni: "Robëria do të jetë e gjatë, ndërtoni shtëpi dhe banoni në to, mbillni kopshte dhe hanı frytet e tyre". **29** Prifti Sofonia e leksi këtë letër në prani të profetit Jeremia. **30** Atëherë fjalë e Zotit iu drejtua Jeremias, duke thënë: **31** "Dërgo t'u thuash tërë atyre që janë në robëri: Kështu flet Zoti pér Shemajahun, Nehelamitin: Duke qenë se Shemajahu ju ka profetizuar, megjithëse unë nuk e kam dérguar, dhe ka bërë të keni besim te gënjeshtra, **32** kështu thotë Zoti: Ja, unë do të dénoj Shemajahun, Nehelamitin, dhe pasardhësit e tij; nuk do të ketë asnjërin prej pasardhësve të tij që të banojë në mes të këtij populli, dhe nuk ka pér të parë të mirën që unë do t'i bëj popullit tim, thotë Zoti, sepse ka folur pér rebelim kundër Zotit".

30 Fjalë që iu drejtua Jeremias nga ana e Zotit, duke thënë:
2 "Kështu thotë Zoti, Perëndia i Izraelit: Shkruaj në një libër tërë fjalët që të kam thënë. **3** Sepse ja, ditët po vijnë, thotë

Zoti, gjatë të cilave do të kthej nga robëria popullin tim të Izraelit dhe të Judës, dhe do t'i kthej në vendin që u dhashë etërve të tyre, dhe ata do ta zotërojnë". **4** Këto janë fjalët që Zoti shqiptoi pér Izraelin dhe Judën: **5** "Kështu thotë Zoti: Ne kemi dëgjuar një britmë tmerri, frike dhe jo paqeje. **6** Informohuni dhe shikoni në se një mashkull mund të lindë. Pse, pra, i shoh të gjithë meshkujt me duart mbi ijet e tyre ashtu si një grua që është duke lindur? Pse tërë fytyrat janë bërë të zbehta? **7** Medet, sepse ajo ditë është e madhe; nuk pati kurrë ndonjë të ngjashme me të; do të jetë një kohë ankthi pér Jakobin, por ai do të shpëtojë prej tij. **8** Atë ditë do të ndodhë", thotë Zoti i ushtrive, "që unë do të theye zgjedhën e tij nga qafa jote dhe do t'i këpus verigat e tua; të huajt nuk do të të bejnë më skllav të tyre. **9** Por ata të Izraelit do t'i shërbejnë Zotit, Perëndisë së tyre, dhe Davidit, mbretit të tyre, që unë do të njall pér ta. **10** Ti, pra, o shërbëtori im Jakob, mos ki frikë", thotë Zoti; "mos u tremb, o Izrael, sepse, ja, unë do të të shpëtoj nga vendi i largët dhe pasardhësit e tu nga vendi i robërisë së tyre. Jakobi do **11** Sepse unë jam me ty", thotë Zoti, "që të të shpëtoj. Unë do të shfaros tërë kombet në mes të të cilëve të kam shpërndarë, por megjithatë nuk do të të shfaros ty, por do të të ndëshkoj me drejtësi dhe nuk do të të lë krejt të pandëshkuar". **12** Kështu thotë Zoti: "E keqja jote është e pashërueshme, plaga jote është e rëndë. **13** Askush nuk e mbron çështjen tênde; kështu nuk ka asnjë mjekim pér plagën tênde dhe asnjë shërim pér ty. **14** Tërë dashnorët e tu të kanë harruar dhe nuk kujdesen më pér ty, sepse të kam qëlluar me një goditje prej armiku, me një ndëshkim të një njeriu mizor, pér madhësinë e paudhësisë sate, pér morinë e mëkateve të tua. **15** Pse bërtet pér shkak të së keqes sate? Dhembja jote është e pashërueshme. Unë të bëra këto gjëra pér madhësinë e paudhësisë sate, pér morinë e mëkateve të tua. **16** Por tërë ata që të gllabërojnë do t'i gllabërojnë, tërë armiqtë e tu, të gjithë, do të shkojnë në robëri; ata që të plaçkitin do të plaçkiten dhe grabitësit e tu do t'i lë të grabiten nga të tjerë. **17** Po, unë do të të jep përsëri shëndet dhe do të shëroj plagët e tua", thotë Zoti, "Sepse të quajnë "ë débuara", duke thënë: "Ky është Sioni pér të cilin askush nuk kujdeset"". **18** Kështu thotë Zoti: "Ja, unë do të kthej nga robëria çadrat e Jakobit dhe do të më vijë keq pér banesat e tij; qyteti do të rindërtohet mbi gërmadhat e tij dhe pallati do të rivendoset në vendin e tij të saktë. **19** Prej andej do të dalin këngë falënderimi dhe zëra njerëzish që festojnë; unë do t'i shumoj dhe jo t'i pakësoj; do t'i bëj të nderuar dhe nuk do të poshtërohen më. **20** Bijtë e tij do të jenë si më parë dhe kuvendi i tij do të bëhet i qëndrueshmë para meje, por do të ndëshkoj gjithë shtypësit e tyre. **21** Princi i tij do të jetë një prej tyre, dhe sunduesi i tij do të dalë nga mesi i tyre; unë do të bëj që ai të afrohet dhe ai do të vijë afër meje. Kush, pra, do të porosiste zemrën e tij që të më afrohet?", thotë Zoti. **22** "Ju do të jeni populli im, dhe unë do të jem Perëndia juaj". **23** Ja, po shpërthen stuhia e Zotit, një stuhia e shfrenuar do të bjerë me forcë mbi kokat e të pafeve. **24** Zemrëimi i zjarrtë i Zotit nuk do të fashitet, deri sa të mos ketë plotësuar, deri sa të mos ketë realizuar synimet e zemrës së tij. Në ditët e fundit ju do ta kuptoni.

31 "Në atë kohë", thotë Zoti, "unë do të jem Perëndia i të gjitha familjeve të Izraelit, dhe ato do të janë populli im". 2 Kështu thotë Zoti: "Populli që shpëtoi nga shpata ka gjetur hir në shkretëtirë; unë do t'i jap prehje Izraelit". 3 Shumë kohë më parë Zoti m'u shfaq duke thënë: "Po, të kam dashur me një dashuri të përfjetshme; prandaj të kam tërhequr me dashamirësi. 4 Unë do të t' rindërtoj dhe ti do të rindërtoshesh, o virgjëreshë e Izraelit. Do të zbukurohesh përsëri me dajret e tua dhe do të dalësh në mes të valleve të atyre që bëjnë festë. 5 Do të mbjellësh përsëri vreshta mbi malet e Samarias; mbjellësit do të mbjellin dhe do të vjelin frytin e tyre. 6 Do të vijë dita kur rojet do të bërtasin në malin Efraim: "Çohuni, të njjitemi në Sion, tek Zoti, Perëndia ynë". 7 Sepse kështu thotë Zoti: "Ngrini këngë gëzimi për Jakobin dhe lëshoni britma për të parin e kombeve; shpallni, këndoni lëvdata dhe thoni: O Zot, shpëto popullin tênd, atë që mbeti nga Izraeli. 8 Ja, unë po i kthej nga vendi i veriut dhe po i grumbulloj nga skajet e tokës. Midis tyre është i verbëri dhe çalamani, gruaja me barrë dhe bashkë me të ajo që ka për të pellë: një turmë e madhe do të kthehet këtu. 9 Do të vinë duke qarë, do t'i poj duke u lutar. Do t'i bëj të ecin gjatë rrjedhave ujore, nëpër një rrugë të drejtë në të cilën nuk do të pengohen, sepse jam një atë për Izraelin, dhe Efraimi është i parëllinduri im. 10 O kombe, dëgjoni fjalën e Zotit, shpalleni në ishujt e largët dhe thoni: Ai që e ka shpërndarë Izraelin e mbledh dhe e ruan ashtu si vepron bariu me kopenë e tij. 11 Sepse Zoti ka shpenguar Jakobin, e ka çiruar nga dora e një njeriu më të fortë se ai. 12 Ata do të vijnë dhe do të këndojnë me gëzim në lartësitet e Sionit, do të vërsjohjnë drejt të mirave të Zotit, drejt grurit, verës dhe vajit, dhe drejt atyre që kanë lindur në kope dhe në grigjë; jeta e tyre do të jetë si një kopshë i vadirut dhe nuk do të vuajnë më. 13 Atëherë virgjëresha do të gëzohet në valle dhe të rinjtë bashkë me pleqtë, sepse do ta shndërroj zinë e tyre në gëzim, do t'i ngushëlloj dhe do t'i gjëzoj mbas dhembjes së tyre. 14 Do të ngop shpirtin e priftërinjve me të madhe dhe populli im do të mbushet me të mirat e mia", thotë Zoti. 15 Kështu thotë Zoti: "U dégjuja një zë në Ramah, një vajtim dhe një e qarë e hidhur: Rakela vajton bijtë e saj dhe nuk pranon të ngushëllohet për ta, sepse ata nuk janë më". 16 Kështu thotë Zoti: "Mbaje zërin tênd nga e qara, sytë e tu nga të derdhurit lot, sepse vepra jote do t'i shpërblehet", thotë Zoti; "ata do të kthehen nga vendi i armikut. 17 Ka shpresa për pasardhësit e tu", thotë Zoti; "bijtë e tu do të kthehen brenda kufijve të tyre. 18 Kam dégjuar vazhdimisht Efraimin të ankohet: "Ti më ke dënuar dhe unë jam dënuar si një dem i ri i panënshtuar; më bëj të kthehem dhe unë do të kthehem, sepse ti je Zoti, Perëndia im. 19 Mbasi mora rrugë të keqe, u pendova; mbasi e pranova gjendjen time, kam rrahuar ijën time. Më erdhri turp dhe ndjeva hutim, sepse mbaj turpin e rinisë sime". 20 A është, pra, Efraimi një bir i dashur për mua, një bir i kënaqësive të mia? Në fakt, megjithëse kam folur kundër tij, e kujtoj akoma fort. Prandaj të përbrendshmet e mia mallëngjehen për të dhe me siguri do të kem mëshirë për të", thotë Zoti. 21 "Ngreh për vete disa trungje, bëj disa shtylla treguese, ki shumë kujdes për rruqen, për udhën që ke ndjekur. Kthehu, o virgjëreshë e Izraelit, kthehu në këto qytetë tua. 22 Deri kur do të shkosh duke u endur, o bijë rebele?

Sepse Zoti krijon një gjë të re mbi tokë: gruan që kërkon ta bëjë për vete burrin". 23 Kështu thotë Zoti i ushtrive, Perëndia i Izraelit: "Do të thuhet ende kjo fjalë në vendin e Judës dhe në qytetet e veta, kur t'i kem kthyer ata nga robëria: "Zoti të bekofte, o seli e drejtësisë, o mal i shenjtërisë!". 24 Aty do të banojnë Juda dhe të gjitha qytetet e tij bashkë, bujqit dhe ata që drejtojnë kopetë. 25 Sepse unë do të ngjy shpirtin e lodhur dhe do të plotësoj çdo shpirt që vuan". 26 Pas kësaj unë u zgjova dhe vështrova, dhe gjumi im qe i èmbël. 27 "Ja, do të vijnë ditët", thotë Zoti, "në të cilat do të mbjell shtëpinë e Izraelit dhe shtëpinë e Judës me farë njerëzish dhe me farë kafshësh. 28 Dhe do të ndodhë që ashtu si jam kujdesur për ta për të çrrénjosur, për të shembur dhe për të rrëzuar, për të shkatërruar dhe për të bërrë të keqen, po ashtu do të kujdesem për ta për të ndërtuar dhe për të mbjelle", thotë Zoti. 29 "Në ato ditë nuk do të thuhet më: "Etërit kanë ngrënë rrush të papjekur dhe dhëmbët e bijve mbetën të mpirë". 30 Por secili do të vdesë për paudhësinë e tij; kushdo që ha rrush të papjekur do t'i mpihen majat e dhëmbëve. 31 Ja do të vijnë ditët", thotë Zoti, "në të cilat do të vendos një besëlidhje të re me shtëpinë e Izraelit dhe me shtëpinë e Judës; 32 jo si besëlidhja që kam vendosur me etërit e tyre ditën kur i zura për dore për t'i nxjerrë nga vendi i Egjiptit, sepse ata e shkelën besëlidhjen time, ndonëse unë isha Perëndia i tyre", thotë Zoti. 33 "Por kjo është besëlidhja që do të vendos me shtëpinë e Izraelit mbas atyre ditëve", thotë Zoti: "Do ta shtie ligjin tim në mendjen e tyre dhe do ta shkrue mbi zemrën e tyre, dhe unë do të jem Zoti i tyre dhe ata do të janë populli im. 34 Ata nuk do të mësojnë secili të afërmën e tij dhe secili vëllanë e tij, duke thënë: "Njihni Zotin!", sepse të gjithë do të më njohin, nga më i vogli e deri te më i madhi", thotë Zoti. "Sepse unë do ta fal paudhësinë e tyre dhe nuk do ta kujtoj më mëkatin e tyre". 35 Kështu thotë Zoti, që ka dhënë diellin përditën e ditës dhe i ka dhënë ligje hënës dhe yjeve përditën e natës, që e larton detin dhe i bën dallgët të urutirë, emri i të cilit është Zoti, i ushtrive. 36 "Në qoftë se këto ligje do të binin përparrë meje", thotë Zoti, "atëherë edhe pasardhësit e Izraelit do të pushonin së qeni një komb përparrë meje përfjetë". 37 Kështu thotë Zoti: "Në qoftë se do të mund të mateshin qiejt lart, ose të humtumtoshin themelët e tokës poshtë, atëherë edhe unë do t'i hidhja poshtë të gjithë pasardhësit e Izraelit për të gjitha ato që kanë bërrë, thotë Zoti. 38 Ja, do të vijnë ditët, thotë Zoti, në të cilat ky qytet do të rindërtohet për Zotin nga kulla e Hananeelit te porta e Qoshes. 39 Që andej litari përmatje do të shtrihet akoma drejt deri te kodra e Garebit, duke u kthyer pastaj drejt Goahut; 40 Gjithë lugina e kufomave dhe e hirit dhe të gjitha arat deri te përrroi i Kidronit, deri te qoshja e portës së Kuajve në drejtim të lindjes, do t'i shenjtërohen Zotit. Nuk do të shkatërrohet më kurrë dhe as nuk do të shembet përfjetë".

32 Fjalë që iu drejtua Jeremias nga ana e Zotit në vitin e dhjetë të Sedekias, mbretit të Judës, që ishte viti i tetëmbëdhjetë i Nebukadnetsarit. 2 Ushtria e mbretit të Babilonisë rrëthonte atëherë Jeruzalemën dhe profeti Jeremia ishte i myllur në oborrin e burgut që ndodhej në shtëpinë e mbretit të Judës. 3 Aty e kishte myllur Sedekia, mbreti i Judës,

duke thënë: "Përse profetizon, duke thënë: "Kështu thotë Zoti: Ja, unë do ta jap këtë qytet në duart e mbretit të Babilonisë dhe ai do ta pushtojë. 4 Sedekia, mbreti i Judës, nuk do të shpëtojë nga duart e Kaldeasve, por me siguri do të bjerë në duart e mbretit të Babilonisë dhe do të flasë ballë për ballë me të dhe do ta shohë me vetë sytë e tij. 5 Pastaj ai do ta çojë Sedekian në Babiloni, ku ai do të qëndrojë deri sa ta vizitoj unë, thotë Zoti. Në qoftë se do të luftoni kundër Kaldeasve nuk do të nxirri asgjë në krye!". 6 Atëherë Jeremia tha: "Fjala e Zotit m'u drejtua, duke thënë: 7 Ja, Hanameeli, biri i Shalumit, ungjitet tенд, po vjen te ti që të thotë: "Bli arën time që ndodhet në Anathoth, sepse ti ke të drejtën ta shpengosh duke e blerë!". 8 Prandaj Hanameeli, biri i ungjitet tim, erdhë tek unë në oborin e burgut, sipas fjalës të Zotit, dhe më tha: "Të lutem, bli arën time që ndodhet në Anathoth, në territorin e Beniaminit, sepse ti ke të drejtën e trashëgimisë dhe të drejtën e shpengimit. Blijel!". Atëherë e kuptova që kjo ishte fjala e Zotit. 9 Kështu, pra, bleva nga Hanameeli, nga biri i ungjitet tim, arën që ndodhej në Anathoth dhe ia peshova paratë; shtatëmbëdhjetë sikla argjendi. 10 E nënshkrova aktin, e vulosa, thirra dëshmitarët dhe peshova paratë me peshore. 11 Pastaj e mora aktin eblerjes, atë të vulosur sipas ligjit dhe statuteve dhe atë të hapur, 12 dhe ia dorëzova aktin eblerjes Barukut, birit të Neriathit, biri i Mahshehahut, në prani të Hanameelit, kushëritur tim, në prani të dëshmitarëve që kishin nënshkruar aktin eblerjes dhe në prani të gjithë Judejeve që rrinën ulur në oborin e burgut. 13 Pastaj përpëra tyre i dhashë këtë urdhër Barukut: 14 "Kështu thotë Zoti i ushtrive, Perëndia i Izraelit: Merr këto akte, aktin eblerjes, qoftë atë të vulosur ashtu edhe atë të hapur, dhe futi në një poç prej balte, që të ruhen për shumë ditë. 15 Sepse kështu thotë Zoti i ushtrive, Perëndia i Izraelit: Në këtë vend do të blihen akoma shtëpi, ara dhe vreshta". 16 Pasi ia dorëzova aktin eblerjes Barukut, birit të Neriahut, iu luta Zotit, duke thënë: 17 "Ah, Zot, Zot! Ja, ti e sajove qellin dhe tokën me fuqinë tендë të madhe dhe me krahun tенд të shtrirë. Nuk ka asgjë tepër të vështirë për ty. 18 Ti e tregon mirësinë tендë ndaj një mijë vetave dhe e shpaguan paudhësinë e etërve në gji të bijve të tyre që vijnë pas atyre, o Perëndi i madh e i fuqishëm, emri i të cilit është Zoti i ushtrive. 19 Ti je i madh për këshilla dhe i fuqishëm për vepra dhe i ke sytë çelë mbi të gjitha rrugët e bijve të njerëzve, për t'i dhënë seçilit sipas veprave të veta dhe sipas frytit të veprimeve të veta. 20 Ti ke bërë deri në ditën e sotme shenja dhe mrekulli në vendin e Egjiptit, në Izrael dhe në mes njerëzve të tjerë dhe ke fituar një emër si ai i këtyre ditëve. 21 Ti e nxore popullin tенд nga vendi i Egjiptit me shenja dhe mrekulli, me dorë të fuqishme dhe me krah të shtrirë dhe me tmerr të madh. 22 Ti u dhe atyre këtë vend që ishe betuar t'ua jepje etërve të tyre, një vend ku rrjedh qumësht e mjaltë. 23 Ata hynë dhe e futën në dorë, nuk i janë bindur zërit tенд dhe nuk ecën në rrugën e ligjit tенд, nuk kanë bërë të gjitha ato që u kishe urdhëruar të bënin; prandaj ti solle mbi ta tërë këtë fatkeqësi. 24 Ja, ledhet arrijnë deri në qytet për ta shtënë në dorë, dhe qyteti lihet në dorë të Kaldeasve që luftojnë kundër tij me shpatë, me urinë dhe murtajën. Ndodhi ajo që ti ke thënë; ja, ti e shikon. 25 Megjithatë o Zot, o Zot, ti më ke thënë: "Bli me para fushën

dhe thirr dëshmitarët, ndërsa qyteti është dhënë në dorë të Kaldeasve"". 26 Atëherë fjala e Zotit u drejtua Jeremias duke thënë: 27 "Ja, unë jam Zoti, Perëndia i çdo mishit; a ka vallë ndonjë gjë tepër të vështirë përmua?". 28 Prandaj kështu thotë Zoti: "Ja, unë do ta jap këtë qytet në duart e Kaldeasve, në dorë të Nebukadnetsarit, mbretit të Babilonisë, i cili do ta marrë. 29 Kaldeasit që luftojnë kundër këtij qyteti do të hyjnë në të, do t'i vënë zjarrin këtij qyteti dhe do ta djegin bashkë me shtëpitë mbi çatitë e të cilave i kanë djegur temjan Baalit dhe u kanë bërë libacione perëndive të tjera përtë provokuar zemërimin tim. 30 Sepse bijtë e Izraelit dhe bijtë e Judës kanë bërë vetëm atë që është e keqe në sytë e mi qysh në fëmijërinë e tyre. Në fakt bijtë e Izraelit nuk kanë bërë gjë tjetër veçse të provokonin zemërimin tim me veprën e duarve të tyre, thotë Zoti. 31 Sepse ky qytet, që nga dita që u ndërtua deri më sot, ka qënë përmua një provokim i zemërimit dhe i tërbimit tim; prandaj do ta zhduk nga prania ime, 32 përmë shkak të gjithë së keqes që bijtë e Izraelit dhe bijtë e Judës kanë bërë përtë provokuar zemërimin tim, ata, mbretërit e tyre, priftërinjët e tyre dhe profetët e tyre, njerëzit e Judës dhe banorët e Jeruzalemit. 33 Më kanë kthyer jo fytyrën, por kurrizin; dhe megjithëse i kam mësuar me urgjencë dhe me këmbëngulje, ata nuk më kanë dëgjuar përtë marrë korrigjime. 34 Por kanë vënë gjérat e tyre të neveritshme në shtëpinë në të cilën përmendet emri im përtë ndotur. 35 Kanë ndërtuar gjithashu vendet e larta të Baalit, që janë në luginën e bijve të Hinomit, në mënyrë që të kalojnë përmes zjarrit bijtë dhe bijat e tyre përtë ndër të Molekut, gjë që unë nuk u kisha urdhëruar dhe nuk më kishte shkuar kurrë ndër mend se do të kryenin një gjë të tillë të neveritshme, duke e bërë Judën të mëkatojë". 36 Prandaj kështu thotë tani Zoti, Perëndia i Izraelit, lidhur me këtë qytet, përtë cilin ju thoni: "Ai do t'i jepet në dorë mbretit të Babilonisë, me anë të shpatës, të urisë dhe të murtajës". 37 "Ja, do t'i mbledh nga të gjitha vendet ku i kam shpërndarë gjatë zemërimit tim, tërbimit tim, indinjatës sime të madhe; do të bëj të kthehen në këtë vend dhe të banojnë të sigurt. 38 Ata do të janë përmua populli im dhe unë do të jem përtë Perëndia i tyre. 39 Do t'u janë zemrën të vetme, një rrugë të vetme, me qëllim që të kenë frikë nga unë përfjetë përtë mirën e tyre dhe të bijve të tyre. 40 Do të bëj me ta një besëlidhje të përfjetshme; nuk do të largohem më prej tyre dëhe do t'u bëj të mira dhe do të shtie në zemrën e tyre frikën, me qëllim që të mos më braktisin. 41 Do të ndjej gëzim duke u bërë të mirë dhe do t'i vendos në mënyrë të qëndrueshme në këtë vend me gjithë zemrën time dëhe me gjithë shpirtin tim". 42 Sepse kështu thotë Zoti: "Ashtu si solla mbi këtë popull gjithë këtë fatkeqësi të madhe, kështu do të sjell mbi të tërë të mirat që u kam premtuar. 43 Do të blihen akoma ara në këtë vend, përtë cilin ju thoni: "Është një vend i shkretë ku s'ka më njerëz a kafshë; është dhënë në duart e Kaldeasve". 44 Do të blihen ara me para, do të nënshkruhen aktet, do të vulosen, do të thirren dëshmitarët në vendin e Beniaminit dhe në rrithinat e Jeruzalemit, në qytetin e Judës, në qytetet e krahinës malore, në qytetet e fushës, në qytetet e Negevit, sepse unë do të bëj të kthehen ata që janë në robëri", thotë Zoti.

33 Fjala e Zotit iu drejtua pér tē dytēn hērē Jeremias, ndërsa qëndronte akoma i mbyllur nē oborrin e burgut, duke thënë: **2** "Kështu thotë Zoti që bén këtë, Zoti që e formon pér ta vendosur, emri i tē cilit eshtë Zoti: **3** M'u drejto dhe unë do tē tē përgjigjem dhe do tē tē njoftoj gjëra tē mëdha dhe tē padepertueshme që ti nuk i di. **4** Sepse kështu thotë Zoti, Perëndia i Izraelit, pér shtëpitë e këtij qyteti dhe pér shtëpitë e mbretërvë tē Judës që do tē shemben përballë ledheve dhe shpatës. **5** Ata do tē vijnë tē luftojnë kundër Kaldeasve, por vetëm pér t'i mbushur me kufoma njerëzish, që unë do tē godas nē zemërimin tim dhe nē tèrbimin tim, sepse do ta fsheh fytyrën time nga ky qytet pér shkak të gjithë ligësisë së tyre. **6** Ja, unë do t'i sjell atij mirëqenie dhe shërim; do t'i shëroj dhe do t'u zbuloj atyre bollëkun e paqes dhe tē së vërtetës. **7** Do tē bëj që tē kthehen tē mërguarit e Judës dhe tē mërguarit e Izraelit dhe do t'i vendos përsëri si më parë. **8** Do t'i pastroj nga çdo paudhësi e tyre me tē cilën kanë mëkatuar kundër meje dhe do t'ua fal tē gjitha paudhësitë e tyre me tē cilat kanë mëkatuar dhe me tē cilat kanë ngritur krye kundër meje. **9** Dhe ky qytet do tē ketë pér mua një titull gjëzimi, lëvdimi dhe lavdie përparrë gjithë kombeve tē dheut, kur ato tē mësojnë gjithë tē mirën që unë u bëj atyre; dhe do tē kenë frikë e do tē dridhen pér shkak të gjithë mirësisë dhe tē gjithë paqes që unë do t'i sjell atij". **10** Kështu thotë Zoti: "Në këtë vend pér tē cilin ju thoni: "Eshtë një shkreti, që nuk ka më as njerëz as kafshë", në qytetet e Judës dhe nëpër rrugjet e Jeruzalemit që janë tē shkreta, që nuk ka më as njerëz as kafshë, do tē dégjohen akoma **11** britma gjëzimi dhe britma hareje, zëri i dhëndrit dhe zëri i nuses, zëri i atyre që thonë: "Kremtoni Zotin e ushtrive, sepse Zoti eshtë i mirë, sepse mirësia e tij zgjat përfjetë", dhe tē atyre që sjellin oferta falënderimi nē shtëpinë e Zotit. Sepse unë do tē bëj që tē kthehen tē mërguarit nē vend dhe do t'i vendos përsëri si më parë", thotë Zoti. **12** Kështu thotë Zoti i ushtrive: "Në këtë vend që eshtë një shkreti, ku s'ka më njeri a kafshë, dhe në tē gjitha qytetet e tij do tē këtë akoma banesa tē barinje ku do tē pushojnë kopetë e tyre. **13** Në qytetet e krahinës malore, në qytetet e fushës, në qytetet e Negevit, në vendin e Benianimit, në rrethinat e Jeruzalemit dhe në qytetet e Judës, dhentë do tē kalojnë akoma nga dora e atij që i numëron", thotë Zoti. **14** "Ja, do tē vijnë ditët", thotë Zoti, "gjatë tē cilave unë do tē realizoj fjälën e mirë që kam shqiptuar pér shtëpinë e Izraelit dhe pér shtëpinë e Judës. **15** Në ato ditë dhe në atë kohë do tē bëj që tē mbijë pér Davidin një filiz drejtësie, që do tē ushtrøjë gjykimin dhe drejtësinë nē vend. **16** Ato ditë Juda do tē shpëtohet dhe Jeruzalem do tē banojë i sigurt. Ky do tē jetë emri me tē cilin do tē thirret: "Zoti, drejtësia jonë"". **17** Në fakt kështu thotë Zoti: "Nuk do t'i mungojë kurrë Davidit dikush që tē ulet mbi froni e shtëpisë së Izraelit, **18** dhe priftërinje Levitë nuk do t'u mungojë kurrë para meje dikush që ofron olokauste, që tymos ofertat ushqimore dhe që kryen fljiime çdo ditë". **19** Fjala e Zotit iu drejtua Jeremias, duke thënë: **20** "Kështu thotë Zoti: Në qoftë se ju mund tē anuloni besëlidhjen time me ditën dhe besëlidhjen time me natën, në mënyrë që mos ketë më ditë a natë në kohën e tyre, **21** atëherë do tē mund tē anulohet edhe besëlidhja ime me Davidin, shërbëtorin tim, në mënyrë që tē mos ketë një bir që tē mbretërojë mbi froni e tij, dhe me priftërinjtë Levitë, priftërinjtë mi. **22** Ashtu si nuk mund tē njehsohet ushtria e qillit as tē matet rëra e detit, ashtu unë do t'i shumoj pasardhësit e Davidit, shërbëtorit tim, dhe Levitët që më shërbijnë". **23** Fjala e Zotit iu drejtua akoma Jeremias, duke thënë: **24** "Nuk i ke kushtuar kujdes asaj që ka pohuar ky popull, duke thënë: "Dy familjet që Zoti kishte zgjedhur, i ka hedhur poshtë"? Kështu përcëmojnë popullin tim, që në sytë e tyre nuk eshtë një komb". **25** Kështu thotë Zoti: "Në qoftë se unë nuk e kam lidhur besëlidhjen time me ditën dhe me natën dhe nuk kam përcaktuar ligjet e qillit dhe tē tokës, **26** atëherë do tē hedh poshtë edhe pasardhësit e Jakobit, dhe tē Davidit, shërbëtorit tim, dhe nuk do tē marr më nga pasardhësit e tij drejtuesit e fisit të Abrahamit, tē Isakut dhe tē Jakobit. Por unë do tē bëj që tē kthehen mërgimtarët e tyre dhe do tē kem mëshirë pér ta".

34 Fjala që i drejtua nga Zoti Jeremias, kur Nebukadnetsari, mbreti i Babilonisë, me gjithë ushtrinë e tij dhe tērë mbretëritë e tokave mbi tē cilat ai sundonte dhe gjithë popujt luftonin kundër Jeruzalemit **2** "Kështu thotë Zoti, Perëndia i Izraelit: Shko dhe foli Sedekias, mbretit tē Judës dhe i thuaj: Kështu thotë Zoti: Ja, unë ia jap këtë qytet nē dorë mbretit tē Babilonisë, i cili do t'i vërë flakën. **3** Tí nuk do tē shpëtosh nga dora e tij, por do tē kapesh me siguri dhe do tē biesh nē pushtetin e tij; sytë e tu do tē shohin sytë e mbretit tē Babilonisë, ai do tē tē flasë ballë pér ballë dhe ti do tē shkosh nē Babiloni". **4** Megjithatë dëgjo fjälën e Zotit, o Sedekia, mbreti i Judës: "Kështu thotë Zoti pér ty: Nuk ke pér tē vdekur nga shpata. **5** Por do tē vdesësh nē paqe; dhe ashtu si dogjën aroma pér etërit e tu, mbretërit e lashtë që ishin para teje, kështu do tē djegin aroma pér ty dhe do tē mbajnë zì duke thënë: "Vaj medet, Zoti!". Po, unë e shqiptova këtë fjalë", thotë Zoti. **6** Profeti Jeremia ia tha tērë këto fjalë Sedekias, mbretit tē Judës, nē Jeruzalem, **7** ndërsa ushtria e mbretit tē Babilonisë luftonte kundër Jeruzalemit dhe kundër të gjitha qyteteve tē Judës që akoma ekzistonin, domethënë kundër Lakishit dhe Azekahut, që ishin tē vetmet qytete tē fortifikuara që mbetën nga qytetet e Judës. **8** Kjo eshtë fjala që iu drejtua Jeremias nga Zoti, mbas përfundimit tē një besëlidhjeje nga mbreti Sedekia me tērë popullin që ishte nē Jeruzalem pér tu shpallur atyre lirinë: **9** domethënë që secili t'i linte tē lirë sklevërit e tij hebrej, meshkuj ose femra, burra ose gra, me qëllim që askush tē mos mbante më si skillav ndonjë vëlla tē tij jude. **10** Tërë prinçat dhe tērë populli që kishin pranuar besëlidhjen, pranuan t'i lëshojnë tē lirë skillavin ose skllaven e vet dhe tē mos i mbajnë më nē skillavëri, dhe kështu i liruan. **11** Por më vonë ndryshuan mendim dhe bënë që tē rikthehen sklevërit dhe skllavet që i kishin lëshuar tē lirë dhe i nënshtuan përsëri si sklevër dhe skllave tē tyre. **12** Fjala e Zotit iu drejtua pastaj Jeremias nga Zoti, duke thënë: **13** "Kështu thotë Zoti, Perëndia i Izraelit: Unë lidha një besëlidhje me etërit tuaj ditën që i nxora nga Egjipti, nga shtëpia e robërisë, duke thënë: **14** Në krye tē shtatë vjetëve secili do tē lëshojnë tē lirë vëllanë e tij hebre që i eshtë shitur atij; ai do tē tē shërbëjë gjashtë vjet, pastaj do ta lësh tē lirë. Por etërit tuaj nuk mu bindën dhe nuk ma vunë veshin. **15** Ju sot nisët tē bëni atë që

është e drejtë në sytë e mi, duke shpallur secili lirinë e vëllait të vet, dhe keni lidhur një besëlidhje para meje, në tempull, ku përmendet emri im. **16** Por më vonë keni ndryshuar mendim dhe keni përdhosur emrin tim, sepse secili ka bërë të kthehet skllavi i tij apo skllavja e tij, dhe i keni nënshtruar në mënyrë që të jenë sklllevr apo skllave tuaja". **17** Prandaj kështu thotë Zoti: "Ju nuk më jeni bindur duke shpallur secili lirinë e vëllait të tij dhe e të të afërmit të tij. Tani ja, unë ju shpall lirinë", thotë Zoti, "për shpatën, për murtajën dhe pér urinë dhe do t'ju braktis që t'ju keqtrajtojnë në të gjitha mbretëritë e dheut. **18** Dhe do ti jap njerëzit që kanë shkelur besëlidhjen time dhe nuk kanë zbatuar fjalët e besëlidhjes që kishin lidhur para meje, duke kaluar në mes pjesëve të viçit që e kishin ndarë më dysh: **19** pricat e Judës dhe pricat e Jeruzalemit, eunukët, priftërinjët dhe tërë populli i vendit që kaluan në mes të pjesëve të viçit, **20** do t'i jap në dorë të armiqve të tyre dhe në dorë të atyre që kërkojnë jetën e tyre; dhe kufomat e tyre do të shërbejnë si ushqim pér shpendët e qjellit dhe pér kafshët e tokës. **21** Do të jap Sedekian, mbretin e Judës, dhe pricët e tij në dorë të armiqve të tyre, në dorë të atyre që kërkojnë jetën e tyre dhe në dorë të ushtrisë së mbretit të Babilonisë, që është larguar nga ju. **22** Ja, unë do të jap urdhrin", thotë Zoti, "dhe do të bëj që të kthehen kundër këtyjeti, do të luftojnë kundër tij, do ta shtien në dorë, do t'i vënë flakën; dhe do t'i bëj qytetet e Judës një shkreti pa banorë".

35 Fjala që iu drejtua Jeremias nga Zoti në kohën e Jehojakimit, birit të Josias, mbreti i Judës, duke thënë: **2** "Shko në shtëpinë e Rekabitëve dhe folu, sill pastaj në shtëpinë e Zotit, në një nga dhomat, dhe gositi me verë". **3** Atëherë unë mora Jaazaniahun, birin e Jeremias, bir i Habaziniahut, vëlezërit e tij, tërë bijtë e tij, si dhe tërë shtëpinë e Rekabitëve, **4** dhe i cova në shtëpinë e Zotit, në dhomën e bijve të Hananit, birit të Igdaliahut, njeri i Perëndisë, e cila ndodhej pranë dhomës së princave mbi dhomën e Maasejahut, birit të Shalumit, rojtar i portës. **5** Vendosa pastaj përparrë bijve të shtëpisë së Rekabitëve enë plot me verë dhe kupa dhe u thashë: "Pini verë". **6** Po ata u përgjigjën: "Ne nuk pimë verë, sepse Jehonadabi, biri i Rekabit, atit tonë, na ka urdhëruar duke thënë: "Nuk do të pini verë pérjetë, as ju as bijtë tuaj. **7** Nuk do të ndërtoni shtëpi, nuk do të mbillni asnijë farë, nuk do të bëni asnijë vresht dhe nuk do të zotëroni asnijë prej tyre, por do të banoni në çadra tërë ditët e jetës suaj, në mënyrë që të jetoni gjatë në vendin ku banoni". **8** Kështu ne i jemi bindur zërit të Jehonadabit, birit të Rekabit, atit tonë, në çdo gjë që na ka urdhëruar: të mos pimë verë gjatë gjithë jetës sonë, si ne ashtu edhe gratë tona, bijtë tanë dhe bijat tona; **9** të mos ndërtojmë shtëpi pér të banuar dhe të mos kemi as vreshat, as arë dhe as farë. **10** Por ne banojmë në çadra dhe jemi bindur dhe kemi bërë tërë ato që Jehonadabi, ati ynë, na ka urdhëruar. **11** Por ndodhi, që kur Nebukadnetsari, mbreti i Babilonisë, doli kundër vendit, kemi thënë: "Ejani të shkojmë në Jeruzalem, nga frika e ushtrisë së Kaldeasve dhe ushtrisë së Sirisë". Dhe kështu u vendosëm në Jeruzalem". **12** Atëherë fjala e Zotit iu drejtua Jeremias, duke thënë: **13** "Kështu thotë Zoti i ushtrive, Perëndia i Izraelit: Shko dhe u thuaj njerëzve të Judës

dhe banorëve të Jeruzalemit: Nuk doni, pra, të mësoni, duke dëgjuar fjalët e mia?", thotë Zoti. **14** "Fjalët e Jehonadabit, birit të Rekabit, që i porositi bijtë e tij të mos pinë verë, janë vënë në jetë; kështu ata nuk kanë pirë verë deri në këtë ditë, sepse i janë bindur porosisë së atit të tyre. Por megjithëse unë ju fola me urgjencë dhe me këmbëngulje, ju nuk më keni dëgjuar. **15** Ju kam dërguar gjithashu me urgjencë dhe me këmbëngulje shërbëtorët e mi, profetët, duke ju thënë: "Le të tërhoqet pra, secili nga rruga e tij e keqe, përmirësoni veprimet tuaja dhe mos u shkoni pas perëndive të tjera që t'u shërbeni; atëherë do të banoni në vendin që ju dhashë juve dhe etërve tuaj". Por ju nuk më keni dëgjuar, as më jeni bindur. **16** Po, bijtë e Jehonadabit, birit të Rekabit, kanë zbatuar në praktikë porosinë e dhënë nga ati i tyre, por ky popull nuk më është bindur". **17** Prandaj kështu thotë Zoti, Perëndia i ushtrive, Perëndia i Izraelit: "Ja, unë po bëj që të vijë mbi Judë dhe mbi gjithë banorët e Jeruzalemit, gjithë atë të keqe që kam shqiptuar kundër tyre, sepse u kam folur, por nuk më kanë dëgjuar, i kam thirrur, por nuk më janë përgjigjur". **18** Dhe shtëpisë së Rekabitëve Jeremia i tha: "Kështu thotë Zoti i ushtrive, Perëndia i Izraelit: Me qënë se i jeni bindur porosisë së atit tuaj, Jehonadabit, keni zbatuar tërë urdhrat e tij dhe keni kryer të gjitha ato që ju kishte porositur, **19** kështu thotë Zoti i ushtrive, Perëndia i Izraelit: Jehonadabit, birit të Rekabit, nuk do ti mungojë kurrë një njeri që të jetë gjithnjë para meje".

36 Ndodhi në vitin e katërt të Jehojakimit, birit të Josias, mbreti i Judës, që kjo fjalë ju drejtua nga Zoti duke thënë: **2** "Merr një rrotull shkrimi dhe shkruej mbi të tërë fjalët që të kam thënë kundër Izraelit, kundër Judës dhe kundër të gjitha kombeve, nga dita që të kam folur, nga ditët e Josias e deri më sot. **3** Ndofta shtëpia e Judës do të dégjojë gjithë të keqen që unë mendoj t'u bëj atyre, dhe secili do të tërhoqet nga rruga e tij e keqe, dhe kështu unë do të fal paudhësinë e tyre dhe mëkatin e tyre". **4** Atëherë Jeremia thirri Barukun, birin e Neriahut, dhe Baruku shkroi mbi një rrotull shkrimi, nën diktimin e Jeremias, tërë fjalët që Zoti i kishte thënë. **5** Pastaj Jeremia i dha këtë urdhër Barukut: "Unë jam i penguar dhe nuk mund të hyj në shtëpinë e Zotit. **6** Prandaj do të shkosh ti të lexosh, nga rrotulla që ke shkruar nën diktimin tim fjalët e Zotit në veshët e popullit në shtëpinë e Zotit, ditën e agjërimit, do t'i lexosh dhe në veshët e tërë atyre të Judës që vijnë nga qytetet e tyre. **7** Ndofta do t'i paradesin lutjet e tyre përfalje Zotit dhe secili do të tërhoqet nga rruga e tij e keqe, sepse i madh është zemërimi dhe tërbimi që Zoti ka shqiptuar kundër këtyj populli". **8** Baruku, biri i Neriahut, bëri, pra, tërë ato që i kishte urdhëruar profeti Jeremia dhe lexoi nga libri fjalët e Zotit. **9** Në vitin e pestë të Jehojakimit, birit të Josias, mbret i Judës, në muajin e nëntë u shpall një agjërim para Zotit pér të gjithë popullin e Jeruzalemit dhe pér gjithë popullin e ardhur nga qytetet e Judës në Jeruzalem. **10** Atëherë Baruku lexo nga libri fjalët e Jeremias në veshët e tërë popullit, në shtëpinë e Zotit, në dhomën e Gemariahut, birit të Shafanit, shkruesit, në oborrin e sipërm, në hyrjen e Portës së Re të shtëpisë së Zotit. **11** Mikajahu, biri i Gemariahut, që ishte bir i Shafanit, dégioi tërë fjalët e Zotit që u lexuan nga libri. **12** Zbriti pastaj në shtëpinë e mbretit, në dhomën e shkruesit, dhe ja, aty rrinin ulur tërë pricat: Elishama shkruesi, Delahaju, biri i

Shemajahut, Elnathanai biri i Akborit, Gemariahu biri i Shafanit, Sedekia biri i Hananiahut, dhe tērē pricat e tjerē. 13 Mikajahu u tregoi tērē fjalët qē kishte dégjuar, ndërsa Baruku lexonte librin né veshét e popullit. 14 Atéheré tērē pricat i dérguan Barukut Jehudin, birin e Nethaniahut, bir i Shelemiahut, bir i Kushit, pér t'i thénë: "Merr né dorë rrötullén qē lexove né veshét e popullit dhe eja". Kështu Baruku, bir i Neriahut, mori né dorë rrötullén dhe erdh tek ata. 15 Ata i thanë: "Ulu dhe lexoje para nesh". Dhe Baruku e lexoi né veshét e tyre. 16 Kur dégjuan tērē ato fjalë, patén frikë dhe duke shikuar njëri tjetrin i thanë Barukut: "Duhet t'iia tregojmë pa tjetër mbretit tērē këto fjalë". 17 Pastaj pyetën Barukun duke i thénë: "Na thuaj tani si i shkrove tērē këto fjalë: nén diktimin e tij?". 18 Baruku u përgjigji: "Ai më tha tērē këto fjalë me gojnë e tij, dhe unë i kam shkruar me bojë né libër". 19 Atéheré pricat i thanë Barukut: "Shko dhe fshihu bashkë me Jeremian, dhe askush tē mos dijë se ku jeni". 20 Pastaj shkuar te mbreti, né oborr, mbasi e kishin lénë rrötullén né dhomén e shkruesit Elishama, dhe ia njoftuan mbretit tērē ato fjalë. 21 Atéheré mbreti dërgoi Jehudin tē marrë rrötullén; dhe ky e mori né dhomén e shkruesit Elishama. Pastaj Jehudi e lexoi né veshét e mbretit dhe tē gjithë princave që ishin pranë mbretit. 22 Mbreti rrinte ulur né pallatin e tij tē dimrit, (ishte muaji i nëntë), me një mangall para tij qē digej mirë. 23 Kur Jehudi lexoi tri o katér shtylla, mbreti e preu rrötullén me thikën e shkruesit dhe e hodhi né zjarrin qé ishte né mangall, deri sa ajo u dogj krejt nga zjarri qé ishte né mangall. 24 As mbreti dhe askush nga shërbëtorët e tij qē i dégjuan tērē këto fjalë nuk u trembën ose t'i grisnin robat e tyre. 25 Dhe megjithëse Elnathani, Delajahu dhe Gemariahu e lutén shumë mbretin qé tē mos e digjite rrötullén, ai nuk deshi t'i dégjonit. 26 Madje mbreti urdhëroi Jeraheelin, birin e mbretit, Serajahun, birin e Azrielit dhe Shelemiahun, birin e Abdelit, tē kapnин shkruesin Baruk dhe profetin Jeremias. Por Zoti i fshehu. 27 Mbasi mbreti dogji rrötullén dhe fjalët qē Baruku kishte shkruar nén diktimin e Jeremias, fjalë e Zottit iu drejtua Jeremias, duke thénë: 28 "Merr përséri një rrötull tjetër dhe shkruaj mbi tē tērē fjalët e mëparshme, që ishin né rrötullén e parë tē djegur nga Jehojakimi, mbreti i Judës. 29 Dhe Jehojakimi, mbretit tē Judës, do t'i thuash: Kështu thotë Zoti: Ti ke djegur këtë rrötull, duke thénë: "Pse ke shkruar né tē qé mbreti i Babilonisë do tē vijë me siguri dho dë ta shkatterrojë këtë vend, duke bërë të zhduken prej tij njerëz dhe kafshë?". 30 Prandaj kështu thotë Zoti për Jehojakimin, mbretin e Judës: Ai nuk do tē ketë njeri qé tē ulet mbi froni e Davidit dhe kufoma e tij do tē hidhet jashtë dhe do tē ekspozohet né vapën e ditës dhe né ngricën e natës. 31 Unë do ta dënoj atë, pasardhësit e tij dhe shërbëtorët e tij pér paudhësinë e tyre dhe do tē sjell mbi ta, mbi banorët e Jeruzalemit dhe mbi njerézit e Judës tērē tē keqen qé kam shqiptuar kundër tyre, sepse nuk më dégjuar". 32 Jeremias pra mori një rrötull tjetër dhe ia dha Barukut, birit tē Neriahut, shkruesit, i cili shkroi mbi tē, nén diktimin e Jeremias, tē gjitha fjalët e librit qē Jehojakimi, mbreti i Judës, kishte djegur né zjarr; u shtuant gjithashtu shumë fjalë tē tjetra tē ngjashme me to.

37 Mbreti Sedekia, bir i Josias, që Nebukadnetsari, mbret i Babilonisë, e kishte bërë mbret né vendin e Judës,

mbretëroi né vend tē Koniahut, birit tē Jehojakimit. 2 Por as ai, as shërbëtorët e tij, as populli i vendit nuk i dégjuan fjalët qē Zoti kishte shqiptuar me anë tē profetit Jeremias. 3 Mbreti Sedekia dërgoi Jehukalin, birin e Shelemiahut, dhe priftin Sofoni, birin e Maasejahut, te profeti Jeremias pér t'i thénë: "Oh, lutju pér ne Zotit, Peréndisë tonë". 4 Jeremias shkonte e vinte né popull, sepse akoma nuk e kishin shtënë né burg. 5 Ndërkohë ushtria e Faraonit kishte dalë nga Egjipi; sapo Kaldeasit që rrëthonin Jeruzalemin e mësuan këtë lajm, u larguan nga Jeruzalemi. 6 Atéheré fjalë e Zotit iu drejtua profetit Jeremias, duke thénë: 7 "Kështu thotë Zoti, Peréndia i Izraelit: Do t'i thoni kështu mbretit tē Judës që ju ka dérguar pér t'u konsultuar me mua: Ja, ushtria e Faraonit, që kishte dalë pér t'ju ndihmuar, do tē kthehet né vendin e vet, né Egjipt. 8 Kaldeasit do tē kthehen dhe do tē luftojnë kundër këtij qyjeti, do ta shtien né dorë dhe do ti vënë flakën". 9 Kështu thotë Zoti: "Mos gënjeni veten duke thénë: "Kaldeasit do tē ikin me siguri nga ne", sepse nuk do tē ikin. 10 Edhe sikur tē arrini ta mundni tērë ushtrinë e Kaldeasve që luftojnë kundër jush dhe tē mbeteshin vetëm disa tē plagosur, këta do tē ngriheshin secili né çadrën e vet dhe do t'i vinin flakën këtij qyjeti". 11 Ndodhi që, kur ushtria e Kaldeasve u largua nga Jeruzalemi pér shkak tē ushtrisë së Faraonit, 12 Jeremias doli nga Jeruzalemi pér tē shkuan né vendin e Beniaminit pér tē marrë pjesën e tij tē trashëgimisë né mes tē popullit. 13 Por, kur arriti te porta e Beniaminit, ku ishte një kapiten roje qé quhej Irijah, biri i Shelemiahut, bir i Hananiahut, ky e arrestoi profetin Jeremias, duke thénë: "Ti je bërë me Kaldeasit". 14 Jeremias u përgjigji "Nuk është e vërtetë, unë nuk po bëhem me Kaldeasit", por ai nuk ia vuri veshin. Kështu Irijahu e arrestoi Jeremian dhe e coi te pricat. 15 Pricat u zemëruan me Jeremian, e rrahën dhe e futën né burg né shtëpinë e shkruesit Jonathan tē cilën e kishin kthyer né burg. 16 Kur Jeremias hyri né shtëpinë e burgut tē nëndheshëm, né qeli, mbeti aty shumë ditë. 17 Pastaj mbreti Sedekia dërgoi ta marrin, e pyeti fshehurazi në shtëpinë e tij dhe i tha: "A ka ndonjë fjalë nga ana e Zotit?". Jeremias u përgjigji: "Po, ka". Dhe shtoi: "Ti do tē jepesh né dorë tē mbretit tē Babilonisë". 18 Përveç kësaj Jeremias i tha mbretit Sedekia: "Qfarë fajti kam kryer kundër teje, kundër shërbëtorëve tē tu ose kundër këtij populli, që më fute né burg? 19 Ku janë tani profetët tuaj që ju profetizonin duke thénë: "Mbreti i Babilonisë nuk do tē vijë kundër jush as kundër këtij vendi?". 20 Tani dëgjo, tē lutem, o mbret imzot, lutja ime tē jetë e pëldyer para teje dhe mos më kthe né shtëpinë e shkruesit Jonathan, që tē mos vdes atje". 21 Atéheré mbreti Sedekia urdhëroi që Jeremias tē ruhej né oborrin e burgut dhe t'i jepej çdo ditë një copë bukë nga rruga e furrtarëve, deri sa tē mbarohej gjithë buka e qyitetit. Kështu Jeremias mbeti né oborrin e burgut.

38 Shefatiahu bir i Metanit, Gedaliahu bir i Pashhurit, Jukali bir i Pashhurit, Jukali, bir i Shelemiahut, dhe Pashhuri bir i Malkiahut, dégjuan fjalët qē Jeremias i drejtonte tērë popullit, duke thénë: 2 "Kështu thotë Zoti: Kush do tē mbetet né këtë qyjet ka pér tē vdekur nga shpata, nga uria ose nga murtaja, por ai që do t'u dorëzohet Kaldeasve do tē jetojë; do tē ketë si pre e tij jetën e tij, por do tē jetojë". 3 Kështu thotë Zoti: "Ky

qytet do tē qyjet me siguri nē dorë tē ushtrisë sē mbretit tē Babilonisë, që do ta pushtojë atë". 4 Atéherë princat i thanë mbretit: "Ah, le tē vritet ky njeri, sepse ligështon duart e njerëzve tē luftës që kanë mbetur nē kétë qytet, dhe duart e têrë popullit, duke u thënë fjalë tē tillë. Ky njeri nuk kérkon mirëqénien e kétij populli, por tē keqen e tij". 5 Atéherë mbreti Sedekia tha: "Ja ku e keni nē duart tuaja, sepse mbreti nuk mund tē bëjë asgjë kundër jush". 6 Atéherë e morën Jeremian dhe e hodhën nē sternën e Malkiahut, birit tē mbretit, që ishte nē oborrin e burgut; dhe e zbritën nē tē Jeremian me litarë. Nē sternë nuk kishte ujë, por vetëm baltë, dhe Jeremia u fundos nē baltë. 7 Por Ebed-meleku, Etiopiasi, një eunuk që rrinte nē shtëpinë e mbretit, dëgjoi që Jeremian e kishin vënë nē sternë. Ndërsa mbreti rrinte ulur te porta e Beniaminit, 8 Ebed-meleku doli nga shtëpia e mbretit dhe i foli mbretit, duke i thënë: 9 "O mbret, imzot, këta njerëz kanë vepruar keq nē têrë ato që i kanë bëré profetit Jeremia, duke e hedhur nē sternë; aty brenda ai do tē vdesë nga uria, sepse nuk ka më bukë nē qyjet". 10 Atéherë mbreti i dha kétë urdhër Etiopiasit Ebed-melek: "Merr me vete nga këtu tridhjetë burra dhe nxirre jashtë profetin Jeremia nga sterna para se tē vdesë". 11 Kështu Ebed-meleku mori me vete burrat, hyri nē shtëpinë e mbretit duke kaluar poshtë vendit tē thesarit, mori andej rroba dhe lecka tē konsumuara dhe ia zbriti me litarë Jeremias nē sternë. 12 Pastaj Ebed-meleku Etiopiasi i tha Jeremias: "Oh, vëri këto rroba dhe lecka tē konsumuara poshtë sctullave, poshtë litarëve". Jeremia veproi ashtu. 13 Kështu e têrroqën lart Jeremian me anë tē litarëve dhe e bënë tē dalë nga sterna. Pastaj Jeremia mbeti nē kopshin e burgut. 14 Atéherë mbreti Sedekia dërgoi tē marrin profetin Jeremia dhe e bëri tē vijë nē hyrjen e tretë tē shtëpisë tē Zotit. Mbreti i tha Jeremias: "Të kérkoj një gjë; mos më fshih asgjë". 15 Jeremia iu përgjigj Sedekias: "Po tē ta them, me siguri nuk do tē bësh që tē vdes? Dhe nē qoftë se pastaj tē jep një këshillë, nuk do tē ma dëgjosh". 16 Kështu mbreti Sedekia iu betua fshehurazi Jeremias, duke thënë: "Ashtu siç éshtë e vërtetë që Zoti rron, që na ka dhënë kétë jetë, nuk do tē bëj tē vdesësh dhe nuk do tē dorëzoj nē dorën e këtyre njerëzve që kérkojnë jetën tênde". 17 Atéherë Jeremia i tha Sedekias: "Kështu thotë Zoti, Perëndia i ushtrive, Perëndia i Izraelit: Në rast se u dorëzohesh princave tē mbretit tē Babilonisë, do tē shpëtosh jetën tênde; ky qytet nuk do tē digjet dhe ti do tē jetosh me shtëpinë tênde; 18 por nē rast se nuk do t'u dorëzohesh princave tē mbretit tē Babilonisë, ky qytet do t'u lihet nē dorë Kaldeasve që do t'i vënë flakën, dhe ti nuk do tē shpëtosh nga duart e tyre". 19 Mbreti Sedekia i tha Jeremias: "Kam frikë nga Judejtë që kaluan nga ana e Kaldeasve, kam frikë se mos më japid nē duart e tyre dhe tē më keqtrajtojnë". 20 Por Jeremia iu përgjigji: "Nuk do tē tē dorëzojnë nē duart e tyre. Oh, dëgjo zérin e Zotit nē atë që tē them; kështu do tē tē ecë mbarë dhe do tē jetosh. 21 Por nē rast se ti refuzon tē dalësh, kjo éshtë ajo që Zoti më ka treguar: 22 Ja, tē gjitha gratë që kanë mbetur nē shtëpinë e mbretit tē Judës do tē çohen te princat e mbretit tē Babilonisë dhe do tē thonë: "Miqtë e tu tē ngushtë tē kanë bëré pér vete dhe kanë sunduar mbi ty; këmbët e tua janë fundosur nē baltë dhe ata tē kanë kthyer kurrisin". 23 Tē gjitha bashkëshortet e tua dhe bijtë e tu do tē

çohen te Kaldeasit dhe ti nuk do tē shpëtosh nga duart e tyre, por do tē tē zënë dhe do tē tē dorëzojnë nē duart e mbretit tē Babilonisë dhe kétij qyteti do t'i vihet zjarri". 24 Sedekia i tha Jeremias: Askush tē mos i dijë këto fjälë dhe ti nuk ke pér tē vdekur. 25 Por nē rast se princat do tē mësojnë që kam folur me ty dhe do tē vijnë te ti pér tē thënë: "Na njofto çfarë i ke thënë mbretit dhe atë që mbreti tē ka thënë ty, mos na fshih asgjë dhe nuk do tē bëjmë tē vdesësh", 26 do t'u përgjigjesh atyre: "I paraqita kérkesën time mbretit, që tē mos më kthente nē shtëpinë e Jonathanit pér tē vdekur". 27 Têrë princat erdhën te Jeremia dhe e morën nē pyetje, por ai u përgjigj duke iu përmbytjat têrë fjalëve që mbreti kishte urdhëruar; prandaj e lanë tē qetë, nuk mësuant asgjë nga biseda. 28 Kështu Jeremias mbeti nē oborrin e burgut deri ditën që u pushtua Jeruzalemi. Dhe ai ishte atje kur u shti nē dorë Jeruzalemi.

39 Në vitin e nëntë tē Sedekias, mbretit tē Judës, nē muajin e dhjetë, Nebukadnetsari, mbreti i Babilonisë, erdhë me gjithë ushtrinë e tij kundër Jeruzalemit dhe e rrethoi. 2 Në vitin e njëmbëdhjetë tē Sedekias, nē muajin e katërt, ditën e nëntë tē muajit u hap një e çarë nē qyjet; 3 têrë princat e mbretit tē Babilonië hynë dhe u vendosën te Porta e Mesit: Nergalsharetseri, Samgar-nebo, Sarsekimi, kreu i eunukëve, Nergalsharetseri, Rab-magu dhe têrë princat e tjerë tē mbretit tē Babilonisë. 4 Me t'i parë, Sedekia, mbreti i Judës, dhe njerëzit e luftës ua mbathën, duke dalë natën nga qyteti nêpër rrugën e kopshtit mbretor, nêpërmjet portës ndërmjet dy mureve, dhe morën rrugën e Arabahut. 5 Por ushtria e Kaldeasve i ndoqi dhe arriti Sedekian nē fushat e Jerikos. Kështu e kapën dhe e çuan te Nebukadnetsari, mbreti i Babilonisë, nē Riblah, nē vendin e Hamathit, ku shqiptoi gjykimin e tij mbi të. 6 Pastaj mbreti i Babilonisë bëri që tē vriten bijtë e Sedekias para syve tē tij nē Riblah; mbreti i Babilonisë bëri që tē vriten edhe têrë fisnikët e Judës; 7 urdhëroi gjithashtu t'i nxjerrin sytë Sedekias dhe e lidhi me një zinxhir tē dyfishtë prej bronzi pér ta çuar nē Babiloni. 8 Kaldeasit i vunë flakën shtëpisë sē mbretit dhe shtëpive tē popullit, dhe shkatërruan muret e Jeruzalemit. 9 Pastaj Nebuzaradani, komandanti i rojeve, e çoi nē robëri pjesën e popullit që kishte mbetur nē qytet dhe ata që kishin dezertuar nga ana e tij së bashku me pjesën e popullit që kishte mbetur. 10 Por Nebuzaradani, komandanti i rojeve, la nē vendin e Judës më tē varfërit e popullit që nuk kishin asgjë, duke u dhënë nē atë kohë vreshta dhe ara. 11 Por pér sa i pérket Jeremias, Nebukadnetsari, mbreti i Babilonisë, i kishte dhënë kétë urdhë Nebuzaradanit, komandantit tē rojeve, duke i thënë: 12 "Kape, mbaj sytë mbi tē dhe mos i bëj asgjë tē keqe, por sillu me tē siç do tē thotë ai". 13 Kështu Nebuzaradani, komandanti i rojeve, Nebushazbani, kreu i eunukëve, Nergalsharetseri, Rab-magu dhe gjithë oficerët e tjerë tē mbretit tē Babilonisë, 14 dërguan tē marrin Jeremian nga oborri i burgut dhe ia dorëzuan Gedjaljahut, birit tē Ahikamat, bir i Shafanit, me qëllim që ta conte nē shtëpi. Kështu ai banoj nē mes tē popullit. 15 Fjala e Zotit iu drejtua Jeremias, kur ende ishte i mybyllur nē oborrin e burgut, duke thënë: 16 "Shko dhe foli Etiopiasit Ebed-melek, duke i thënë: Kështu thotë Zoti i ushtrive, Perëndia i Izraelit: Ja, unë po

i realizoj mbi këtë qyjet fjalët e mia për shkatërrimin e tij dhe jo për të mirën e tij, dhe atë ditë ato do të vërtetohen para teje. **17** Po atë ditë unë do të çlirjo, thotë Zoti, dhe nuk do të biesh në duart e atyre prej të cilëve ke frikë. **18** Po, unë do të të çlirjo patjetër, dhe nuk do të biesh nga shpata, por jeta jote do të jetë për ty si preja jote, sepse ke vënë besimin tênd tek unë, thotë Zoti".

40 Fjalë që iu drejtua nga Zoti Jeremias mbasi Nebuzaradani, komandanti i rojeve, e kishte lënë të lirë nga Ramahu, duke e kapur ndërsa ishte i lidhur me zinxhirë në mes të të gjithë të internuarve të **2** Komandanti i rojeve zuri Jeremian dhe i tha: "Zoti, Perëndia yt, e ka shqiptuar këtë të keqe kundër këtij vendi. **3** Tani Zoti e realizoi atë dhe bëri ashtu si kishte thënë, sepse ju keni mëkatuar kundër Zotit dhe nuk keni dëgjuar zërin e tij. Prandaj ju ndodhi një gjë e tillë. **4** Ja sot po të zgjidh nga prangat që ke në duar; në rast se të pëlqen të vish me mua në Babiloni, eja, dhe unë do të kujdesem për ty; por në rast se nuk të pëlqen të vish me mua në Babiloni, qëndro. Ja, tërë vëndi eshtë para teje; shko atje ku të pëlqen më tepër dhe ku ke më tepër rehati". **5** Duke qënë se Jeremia nuk vendoste të kthejë, Nebuzaradani tha: "Kthehu te Gedaliahu, bir i Ahikamit, bir i Shafanit, që mbreti i Babilonisë ka vendosur mbi qytetet e Judës; bano me të në mes të popullit ose shko atje ku e ndjen veten më rehat". Pastaj komandanti i rojeve i dha ushqime si dhe një dhuratë dhe e la të ikte. **6** Atëherë Jeremia shkoi te Gedaliahu, bir i Ahikamit, në Mitspah, dhe banoi aty në mes të popullit që kishte mbetur në vend. **7** Kur tërë krerët e forcave që ishin në krahinë mësuan nga njerëzit e tyre që mbreti i Babilonisë e kishte vendosur Gedaliahun, birin e Ahikamit, si qeveritar të vendit dhe i kishte besuar atij burrat, **8** shkuan te Gedaliahu në Mitspah: Ishmaeli, bir i Nethaniahut, Johanani dhe Jonathani, bijtë e Kareahut, Serajahu, bir i Tanhumethit, bijtë e Efait nga Netofa dhe Jezanahu, bir i Maakathitit sé bashku me njerëzit e tyre. **9** Gedaliahu, bir i Ahikamit, bir i Shafanit, iu betua atyre dhe njerëzve të tyre, duke thënë: "Mos kini frikë t'u shërbeni Kaldeasve, qëndroni në vend dhe i shërbeni mbretit të Babilonisë, dhe çdo gjë do t'ju shkojë mbarë. **10** Sa për mua, ja, unë do të qëndroj në Mitspah për të qënë në dispozicion të Kaldeasve, që do të vijnë të ne; por ju grumbulloni verën, frutat verore dhe vajin, vendosini në enët tuaja dhe qëndroni në qytetet tuaja që keni zënë". **11** Edhe tërë Judejtë që ishin në Moab, midis Amonitëve, në Edom dhe në të gjitha vendet, kur mësuan që mbreti i Babilonisë kishte lënë një pjesë të popullsisë në Judë dhe që kishte vendosur mbi ta Gedaliahun, birin e Ahikamit, bir i Shafanit, **12** po, tërë Judejtë u kthyen nga të gjitha vendet ku ishin shpërndarë dhe erdhën në vendin e Judës te Gedaliahu në Mitspah dhe mblodhën verë dhe fruta verore me bollëk të madh. **13** Johanani, bir i Kareahut, dhe tërë krerët e forcave që ishin në krahinë erdhën te Gedaliahu në Mitspah, **14** dhe i thanë: "A e di ti që Baalis, mbreti i Amonitëve, ka dërguar Ishmaelin, birin e Nethaniahut, që të të vrasë?". Por Gedaliahu, bir i Ahikamit, nuk u besoi atyre. **15** Atëherë Johanani, bir i Kareahut, i tha në mënyrë të fshehtë Gedaliahut në Mitspah: "Oh, më lër të shkoj ta vras Ishmaelin, birin e Nethaniahut".

askush nuk do ta mësojë. Pse duhet të të marr jetën, dhe kështu tërë Judejtë që janë mbledhur rrëth teje të shpërndaheshin dhe pjesa që mbetet e Judës të vdesë?". **16** Por Gedaliahu, bir i Ahikamit, i tha Johanani, birit të Kareahut: "Mos bëj një gjë të tillë, sepse ajo që thua për Ishmaelin eshtë e rreme".

41 Në muajin e shtatë ndodhi që Ishmaeli, biri i Nethaniahut, bir i Elishamas, nga fisi mbretëror dhe një ndër funksionarët e mbretit, erdhë me dhjetë njerëz te Gedaliahu, bir i Ahikamit, në Mitspah dhe hëngren bashkë. **2** Pastaj Ishmaeli, bir i Nethaniahut, u ngrit me dhjetë burra që ishin me të dhe goditën me shpatë Gedaliahun, birin e Ahikamit, bir i Shafanit. Kështu ata vranë atë që ishte caktuar nga mbreti i Babilonisë si qeveritar i vendit. **3** Ishmaeli vrau gjithashtu tërë Judejtë që ishin me Gedaliahun në Mitspah dhe Kaldeasit, luftëtarë që ndodheshin atje. **4** Të nesërmen e ditës që kishte vrarë Gedaliahun, kur akoma askush nuk e dinte këtë gjë, **5** ndodhi që erdhën disa Sikemi, nga Shilohu dhe nga Samaria, tetëdhjetë burra me mijekër të rruar, me rroba të grisura dhe me prerje në trup; ata mbanin në duart e tyre ofertat dhe temjanin që do të paraqitnin në shtëpinë e Zotit. **6** Ishmaeli, bir i Nethaniahut u doli përbullë në Mitspah duke vajtuar ndërsa po ecte. Kur i takoi u tha: "Ejani te Gedaliahu, bir i Ahikamit". **7** Por kur arriti në mes të qytetit, Ishmaeli, bir i Nethaniahut, tok me njerëzit që kishte me vete, i vrau dhe i hodhi në mes të një sterne. **8** Por ndër ta kishte dhjetë burra që i thanë Ishmaelit: "Mos na vrit, sepse në fushat kemi rezerva të fshehura gruri, elbi, vajti dhe mjalti". Atëherë ai u përmbyt dhe nuk i vrau me vëllezërit e tyre. **9** Çisterna në të cilën Ishmaeli hodhi tërë kufomat e njerëzve që kishte vrarë bashkë me Gedaliahun eshtë ajo që mbreti Asa kishte ndërtuar nga frika e Baashas, mbretit të Izraelit. Ishmaeli, bir i Nethaniahut, e mbushi me të vrarë. **10** Pastaj Ishmaeli i çoi si robër tërë ata që kishin mbetur nga populli që gjendej në Mitspah: vajzat e mbretit dhe tërë populli që kishte mbetur në Mitspah dhe mbi të cilin Nebuzaradani, komandanti i rojeve, kishte vendosur Gedaliahun, birin e Ahikamit. Ishmaeli, bir i Nethaniahut, i çoi si robër dhe u nis për të shkuan tek Amonitët. **11** Por kur Johanani, bir i Kareahut, dhe tërë krerët e forcave që ishin me të mësuan tërë të keqen që kishte bërë Ishmaeli, bir i Nethaniahut, **12** morën gjithë njerëzit e tyre dhe shkuan të luftojnë kundër Ishmaelit, birit të Nethaniahut, dhe e gjetën pranë hauzit të madh që eshtë në Gabaon. **13** Kur tërë populli që ishte me Ishmaelin pa Johaninan, birin e Kareahut, dhe tërë krerët e forcave që ishin me të u gëzua. **14** Kështu tërë populli që Ishmaeli e kishte sjellë si rob nga Mitspahu u kthye dhe shkoi e u bashkua me Johaninan, birin e Kareahut. **15** Por Ishmaeli, bir i Nethaniahut, mundi t'i shpëtojë Johanianit bashkë me tetë burra dhe shkoi tek Amonitët. **16** Atëherë Johanani, bir i Kareahut, dhe gjithë komandantët e forcave që ishin me të, morën nga Mitspahu tërë pjesën e popullit, që ishte rimarrë nga Ishmaeli, biri i Nethaniahut, mbas vrasjes nga ana e tij të Gedaliahut, birit të Ahikamit: luftëtarë trima, gra, fémijë dhe eunukë që ai kishte sjellë nga Gabaoni. **17** Ata u nisën dhe u ndalën në Geruth-Kimhan, që ndodhet në afersitë e Betlemit, për të vazhduar më pas udhën dhe për të shkuan në Egjipt, **18** për shkak të Kaldeasve, sepse ata kishin frikë prej tyre, me qënë

se Ishmaeli, bir i Nethaniahut, kishte vrarë Gedaliahun, birin e Ahikamit, që mbreti i Babilonisë kishte emëruar si qeveritar të vendit.

42 Tërë krerët e forcave, Johanani, bir i Kareahtut, Jezanahu, bir i Hoshajahut, dhe tërë populli, nga më i vogli deri te më i madhi, u afroan 2 dhe i thanë profetit Jeremias: "Oh, arriftë lutja jonë para teje dhe lutju Zotit, Perëndisë tênd, pér ne, pér tërë këtë mbeturinë (sepse nga shumë që ishim kemi mbetur pak, si po e vë re me sytë e tu), 3 me qëllim që Zoti, Perëndia yt, të na tregojë udhën nëpër të cilën duhet të ecim dhe atë që duhet të bëjmë". 4 Profeti Jeremias u tha atyre: "E mora vesh! Ja, do t'i lутем Zотит, Perëndisë tuaj, sipas fjalëve tuaaja dhe do t'ju bëj të ditur tërë ato që Zoti do t'ju thotë; nuk do t'ju fsheh asgjë". 5 Atëherë ata i thanë Jeremias: "Zoti le të jetë déshmitar i vërtetë dhe besnik kundër nesh, po që se ne nuk do të veprojnë sipas çdo fjale që Zoti, Perëndia yt, do të dërgojë të na thotë nëpërmjet teje. 6 Qoftë përgjigjja e tij e pëlqyer ose e papëlqyer, ne do t'i bindemi zërit të Zотит, Perëndisë tonë, tek i cili po të dërgojmë me qëllim që të na vinë të mira duke iu bindur zërit të Zотит, Perëndisë tonë". 7 Pas dhjetë ditësh ndodhi që fjala e Zотит iu drejtua Jeremias. 8 Atëherë ai thirri Johaninanin, birin e Kareahtut, tërë krerët e forcave që ishin bashkë me të dhe tërë popullin, nga më i vogli deri te më i madhi, 9 dhe u tha atyre: "Kështu thotë Zoti, Perëndia i Izraelit, tek i cili më dërguat me qëllim që t'i paraqitja lutjen tua): 10 "Në rast se vazhdoni të rrini në këtë vend, unë do t'ju vendos dhe nuk do t'ju shkatërroj, do t'ju mbjell dhe nuk do t'ju çrrënjos, sepse po pendohem pér mjerimin që kam sjellë mbi ju. 11 Mos kini frikë nga mbreti i Babilonisë, prej të cililit trembeni; mos kini frikë prej tij", thotë Zoti, "sepse unë jam me ju, pér t'ju shpëtuar dhe pér t'ju çliruar nga dora e tij. 12 Unë do të jem i mëshirshëm me ju me qëllim që edhe ai të jetë i mëshirshëm me ju dhe t'ju bëjë të ktheheni në vendin tuaj". 13 Por në qoftë se, duke mos iu bindur zërit të Zотит, Perëndisë tuaj, ju thoni: "Nuk duam të qëndrojmë në këtë vend", 14 dhe thoni: "Jo, duam të shkojmë në vendin e Egjiptit, ku nuk do të shkojmë luftë as nuk do të dëgjojmë zërin e burisë dhe as nuk do të vuajmë më nga uria pér bukë, dhe aty do të banojmë", 15 e mirë, pra, dëgjoje atëherë fjalën e Zотит, o mbetje e Judës! Kështu thotë Zотит i ushtrive, Perëndia i Izraelit: "Në rast se me të vërtetë keni vendosur të shkoni në Egjipt dhe shkoni aty pér t'u ngulitur, 16 shpata nga e cila keni frikë do t'ju arrijë aty, në vendin e Egjiptit, dhe uria prej së cilës kishit kaq frikë do t'ju ngjitet në trup atje në Egjipt dhe aty do të vdisni. 17 Do të ndodhë, pra, që tërë ato që kanë vendosur të shkojnë në Egjipt pér të banuar atje, do të vdesin nga shpata, nga uria apo nga murtaja. Asnjë prej tyre nuk do të mbetet gjallë dhe nuk do t'i shpëtojë kësaj fatkeqësie që unë do të sjell mbi ta". 18 Sepse kështu thotë Zотит i ushtrive, Perëndia i Izraelit: "Ashtu si zemërimi im dhe tèrbimi im janë derdhur mbi banorët e Jeruzalemit, kështu tèrbimi im do të derdhet mbi ju, kur të hyni në Egjipt, dhe do të bëheni objekt nëme, habije, mallkimi, turpi dhe nuk do ta shihni më këtë vend". 19 O mbetje e Judës, Zотит ju thotë: "Mos shkoni në Egjipt!". Dijeni mirë që sot ju kam paralajmëruar në mënyrë solemne. 20 Ju

keni përdorur mashtrimin kundër vetes suaj, kur më dërguat tek Zoti, Perëndia juaj, duke thënë: "Lutju pér ne Zотит, Perëndisë tonë, dhe tërë ato që ka pér të thënë Zoti, Perëndia ynë, na i trego me besnikëri, dhe ne do t'i bëjmë". 21 Unë ua bëra të ditur sot; por ju nuk i bindeni zërit të Zотит, Perëndisë tuaj, dhe asgjëje nga ato që ka dërguar t'ju thotë nëpërmjet meje. 22 Por dijeni mirë, pra, që ju do të vdisni nga shpata nga uria dhe nga murtaja në vendin ku dëshironi të shkoni pér të banuar".

43 Ndodhi që kur Jeremias mbaroi së njoftuari tërë popullit të gjitha fjalët e Zотит, Perëndisë të tyre, tërë fjalët që Zoti, Perëndia i tyre, u kishte dërguar atyre, 2 Azaria, bir i Hoshajahut dhe Johanani, bir i Kareahtut, dhe tërë njerëzit krenarë i thanë Jeremias: "Ti flet të pavërteta; Zoti, Perëndia ynë, nuk të ka dërguar të thuash: "Mos shkoni në Egjipt pér të banuar atje", 3 por Baruku, bir i Neriahut, të nxit kundër nesh që të na japë në dorë të Kaldeasve, që ne të vdesim ose të na çojnë në robëri në Babiloni". 4 Kështu Johanani, bir i Kareahtut, tërë krerët e forcave dhe tërë populli nuk iu bindën urdhrit të Zотит që të qëndronin në vendin e Judës. 5 Por Johanani, bir i Kareahtut, dhe të gjithë krerët e forcave morën tërë të mbeturit e Judës që ishin kthyer nga të gjitha kombet ku ishin shpërndarë, pér të banuar në vendin e Judës: 6 burrat, gratë, fëmijët, vajzat e mbretit dhe të gjithë personat që Nebuzaradani, komandanti i rojeve, kishte lënë bashkë me Gedaliahun, birin e Ahikamit, bir i Shafanit, bashkë me profetin Jeremias dhe me Barukun, birin e Neriahut, 7 dhe shkuan në vendin e Egjiptit, sepse nuk iu bindën zërit të Zотит, dhe arritën deri në Tahpanhes. 8 Atëherë fjalë e Zотит iu drejtua Jeremias në Tahpanhes, duke thënë: 9 "Merr në duart e tua gurë të mëdhenj dhe fshihi në argjilën e furrës së tullave që ndodhet në hyrje të shtëpisë së Faraonit në Tahpanhes, në sytë të njerëzve të Judës. 10 Pastaj do t'u thuash atyre: Kështu thotë Zотит i ushtrive, Perëndia i Izraelit: Ja, unë do të dërgoj të marr Nebukadnetsarin, mbretin e Babilonisë, shërbëtorin tim, dhe do të vendos froni e tij mbi këta gurë që kam fshehur, dhe ai do të shtrijë shatorren e tij mbretëreore mbi to. 11 Ai do të vijë dhe do të godasë vendin e Egjiptit, dhe do të çojë në vdekje ato që janë caktuar të vdesin, në robëri ato që janë caktuar të janë robëri dhe në shpatë ato që janë caktuar pér shpatë. 12 Unë do t'u vë zjarrin tempujve të perëndive të Egjiptit; ai do t'i djeqë dhe do t'i çojë në robëri dhe do të mbështillet me vendin e Egjiptit ashtu siç mbështillet bariu në veshjen e tij; pastaj do të niset që andej në paqe. 13 Do të copëtojë gjithashtu shtyllat e shenjta të tempullit të diellit, që ndodhen në vendin e Egjiptit, dhe do t'u vërë flakën tempujve të perëndive të Egjiptit".

44 Fjalë që iu drejtua Jeremias lidhur me gjithë Judejtë që banonin në vendin e Egjiptit, që banonin në Migdol, në Tahpanhes, në Nof dhe në vendin e Pathrosit, duke thënë: 2 "Kështu thotë Zотитет i ushtrive, Perëndia i Izraelit: Ju keni parë gjithë të keqen që i solla Jeruzalemit dhe tërë qyteteve të Judës; ja, sot janë një shkreti dhe askush nuk banon në to, 3 pér shkak të ligësisë që kanë kryer duke provokuar zemërimin tim, duke shkuar të djegin temjan dhe t'u shërbijnë perëndive të tjera, që as ata as etërit tuaj nuk kishin njohur kurrë. 4 Megjithatë unë ju kam dërguar tërë shërbëtorët e mi, profetët,

me urgjencë e këmbëngulje pér t'ju thënë: "Oh, mos e bëni këtë gjë të neveritshme që unë e urrej". 5 Por ata nuk dëgjuan as i vunë veshin që të têrhiqen nga ligësia e tyre, dhe të heqin dorë nga djegia e temjanit perëndive të tjera. 6 Prandaj têrbimi im, zemërimi im u derdhën dhe u përhapën në qytetet e Judës dhe në rruget e Jeruzalemit, që janë bërë të shkreta dhe të braktisura, ashtu siç janë edhe sot". 7 Por tani kështu thotë Zoti, Perëndia i ushtrive, Perëndia i Izraelit: "Pse kryeni këtë të keqe të madhe kundër vetes suaj, duke shkaktuar shfarosjen tuaj në mes të Judës, burra dhe gra, fëmijë dhe foshnjë, kështu që të mos neget prej jush asnjë mbetje? 8 Pse provokoni zemërimin tim me veprën e duarve tuaja, duke u djegur temjan perëndive të tjera në vendin e Egjiptit ku keni ardhur të banoni? Kështu do të shfaroseni dhe do të bëheni një mallkim dhe një turp pér të gjitha kometet dhe heut. 9 A keni harruar vallë ligësitet e etërve tuaj, ligësitet e mbretërvë të Judës, ligësitet e bashkëshorteve të tyre, ligësitet tuaja dhe ligësitet e kryera nga bashkëshortet tuaja në vendin e Judës dhe nëpër rruget e Jeruzalemit? 10 Deri më sot nuk janë penduar, as kanë patur frikë, as kanë ecur sipas ligjit tim dhe statuteve të mia, që unë kam vënë para jush dhe etërve tua". 11 Prandaj kështu thotë Zoti i ushtrive, Perëndia i Izraelit: "Ja, unë e kthej fytyrën time kundër jush pér të keqen tuaj dhe pér të shkatërruar têrë Judën. 12 Do të marr pjesën që ka mbetur nga Juda që nguli këmbë të vinte në vendin e Egjiptit pér të banuar atje; ata do të konsumohen të gjithë dhe do të bien në vendin e Egjiptit. Do të konsumohen nga shpatët dhe nga uria, nga më i vogli deri tek më i madhi; do të vdesin nga shpatët dhe nga uria dhe do të bëhen objekt nëmë, habije, mallkimi dhe turpi. 13 Do të dënoj ata që banojnë në vendin e Egjiptit, ashtu si dënova Jeruzalemin me shpatët, me urinë dhe me murtajën. 14 Nuk do të shpëtojë as do të shmanget nga rreziku askush nga mbetje e Judës, që ka ardhur pér të banuar në vendin e Egjiptit, pér t'u kthyer pastajt në vendin e Judës, ku ata dëshirojnë fort të kthehen pér të banuar, por ata nuk do të kthehen me përsashtim të disa të shpëtarve". 15 Atëherë têrë burrat që dinin se bashkëshortet e tyre u digjin temjan perëndive të tjera dhe têrë gratë e pranishme, një turmë e madhe, dhe têrë populli që banonte në vendin e Egjiptit, në Pathros, iu përgjigjën Jeremias, duke thënë: 16 "Sa pér fjalën që na ka thënë në emër të Zotit, nuk do të të dëgjojmë, 17 por kemi ndërmend të bëjmë ato që kanë dalë nga goja jonë, duke i djegur temjan Mbretëreshës së qillit dhe duke derdhur libacione siç kemi bërë ne dhe etërit tanë, mbretërit tanë dhe princat tanë në qytetet e Judës dhe nëpër rruget e Jeruzalemit, sepse atëherë kishim bukë me shumicë, ishim mirë dhe nuk shikonim asnjë fatkeqësi. 18 Por që kur nuk djegim më temjan pér Mbretëreshën e qillit nuk derdhim më libacione pér të, na mungon çdo gjë dhe jemi konsumuar nga shpatët dhe uria". 19 Gratë shtuan: "Kur djegim temjan pér Mbetëreshën e qillit dhe i derdhim libacione, vallë éshtë pa pëlpqimin e burrave që i përgatisim émbëlsira me fytyrën e saj dhe i derdhim libacione?". 20 Atëherë Jeremias i foli têrë popullit, burrave, grave dhe gjithë njerëzve që i ishin përgjigjur në atë ményrë dhe tha: 21 "A nuk u kujtua vallë Zoti dhe nuk i erdhë ndër mend temjani që keni djegur në qytetet e Judës dhe nëpër rruget e Jeruzalemit ju,

etërit tuaj, mbretërit tuaj, princat tuaj dhe populli i vendit? 22 Zoti nuk mundi ta durojë më pér shkak të ligësisë së veprimeve tuaja dhe të gjërave të neveritshme që keni kryer. Prandaj vendi juaj éshtë shkretuar, éshtë bérë një objekt habie, një mallkim dhe s'ka asnjë banor, siç éshtë akoma sot. 23 Sepse ju keni djegur temjan dhe sepse keni mëkatuar kundër Zotit dhe nuk keni dëgjuar zérin e Zotit dhe nuk keni ecur sipas ligjit të tij, statuteve të tij dhe porosive të tij, prandaj ju ra kjo fatkeqësi, siç shihet sot". 24 Pastaj Jeremias i tha têrë popullit dhe têrë grave: "Dëgjoni fjalën e Zotit, o ju të gjithë nga Juda, që ndodheni në vendin e Egjiptit. 25 Kështu thotë Zoti i ushtrive, Perëndia i Izraelit: Ju dhe bashkëshortet tuaja e keni thënë me gojën tuaj dhe e keni kryer me duart tuaja, duke thënë: "Ne duam të mbajmë betimet që kemi bërë, duke djegur temjan pér Mbretëreshën e qillit dhe duke i derdhur libacione". Po, ju me siguri do të mbani betimet tuaja dhe do ti përmbytshni betimet tuaja. 26 Prandaj dëgjoni fjalën e Zotit, o ju të gjithë nga Juda që banoni në vendin e Egjiptit: Ja, unë jam betuar pér emrin tim të madh, thotë Zoti, që në të gjithë vendin e Egjiptit emri im nuk do të përmendet nga goja e asnjë personi nga Juda që të thotë: "Zoti, Zoti rroni!". 27 Ja, unë i kam kujdes ata pér të keqen e tyre dhe jo pér të mirën e tyre; dhe têrë njerëzit e Judës që ndodhen në vendin e Egjiptit do të vdesin nga shpatët dhe nga uria, deri në shkatërrimin e plotë të tyre. 28 Megjithatë një numër i vogël të shpëtarish nga shpatët do të kthehet nga vendi i Egjiptit në vendin e Judës. Kështu gjithë ato që kanë mbetur nga Juda, që kanë ardhur në vendin e Egjiptit pér të banuar, do të mësojnë cila fjalë do të plotësohet, imja apo ajo e tyre. 29 Dhe kjo dë jetë pér ju shenja, thotë Zoti, që unë do t'ju ndëshkoj në këtë vend në ményrë që të dini që fjalët e mia kundër jush do të plotësohen me të vërtetë pér fatin tuaj të keq". Kështu thotë Zoti: 30 "Ja, unë do ta jap Faraonin Hofra, mbretin e Egjiptit, në dorë të armiqve të tij, në dorë të atyre që kërkojnë jetën e tij, ashtu siç e dhashë Sedekian, mbretin e Judës, në dorë të Nebukadnetsarit, mbretit të Babilonisë, që kërkonte jetën e tij".

45 Fjalë që profeti Jeremias i drejtoi Barukut, birit të Neriahut, kur ky shkroi këto fjalë në një libër nën diktimin e Jeremias, në vitin e katërt të Jehoakimit, birit të Josias, mbreti i Judës, duke i thënë: 2 "Kështu të thotë ty Zoti, Perëndia i Izraelit, o Baruk: 3 Ti thuaj: "Mjérë unë, sepse Zoti i shton hidhërimin dhembjes sime; unë jam lodhur së rënkuari dhe nuk gjiej prehje". 4 Kështu do t'i thuash atij: Kështu thotë Zoti: Ja unë do ta shëmb atë që kam ndërtuar dhe do ta shkul atë që kam mbjellë, dhe këtë në têrë vendin. 5 Dhe ti kërkon gjëra të mëdha pér vete? Mos i kërkoi sepse, ja, unë do të sjell fatkeqësi mbi çdo mish" thotë Zoti, "por ty do të jep jetën tênde si pre në têrë vendet ku do të shkosh".

46 Fjalë e Zotit që iu drejtua profetit Jeremias kundër kombeve. 2 Kundër Egjiptit: përsa i përket ushtrisë së Faraonit Neko, mbretit të Egjiptit, që ishte pranë lumit Eufrat në Karkemish dhe që Nebukadnetsari, mbret i Babilonisë, e mundi vitin e katërt të Jehoakimit, birit të Josias, mbret i Judës. 3 "Përgatitni mburojën e vogël dhe të madhe dhe afrojuni betejës. 4 Shalonit kuajt dhe ju kalorës, u hipni atyre; paraqituni me përkrenare, i

shndritni shtizat tuaja, vishni parzmore! 5 Çfarë po shoh? Ata e kanë humbur dhe po kthehen prapa; burrat e tyre trima janë mundur dhe ikin me nxitim pa kthyer as kokën prapa; rrëth e qark sundon tmerri", thotë Zoti. 6 "Mos lejo që i shpejti të ikë dhe që trimi të shpëtojë. Në veri, pranë lumenit Eufrat, ata po lëkunden dhe po rrëzohen. 7 Kush është ai që ngjitet si Nili, dhe ujrat e të cilit fryhen si ato të lumenjve? 8 Është Egjipti që ngjitet si Nili, dhe ujrat e të cilit po fryhen si ato të lumenjve. Ai thotë: "Do të dal, do të mbuloj tokën dhe do të shkatërroj qytetin dhe banorët e tij". 9 Ngarkohuni, o kuaj, dhe përparoni me rrëmbim, o qerre, le të dalin përpara burrat trima, ata të Etiopisë dhe të Putit që mbajnë mburojnë dhe ata të Ludit që përdorin dhe shtrijnë harkun. 10 Kjo ditë pér Zotin, pér Zotin e ushtrive, është ditë hakmarrjeje, pér t'u hakmarrë me armiqët e tij. Shpata do të shfarosë, do të ngopet dhe do të dehet me gjakun e tyre, sepse Zoti, Zoti i ushtrive, bën një flujim në vendin e veriut, pranë lumenit Eufrat. 11 Ngjitu në Galaad dhe merr ca balsam, o e virgjër, o bijë e Egjiptit. Më kot ti përdor barëra të shumta, nuk ka shërim pér ty. 12 Kombet kanë marrë vesh poshtërsinë tënde dhe britma jote e dhembjes ka mbushur dheun, sepse trimi është penguar me një trim dhe që të dy kanë rënë bashkë". 13 Fjala që Zoti i drejtoi profetit Jeremias pér ardhjen e Nebukadnetsarit, mbretit të Babilonisë, pér të goditur vendin e Egjiptit. 14 Shpalleni në Egjipt, bëjeni të ditur në Migdol, bëjeni të ditur në Nof dhe në Tahpanhes. Thoni: "Çohu dhe përgatit, sepse shpata përpin çdo gjë që të rrrethon". 15 Pse burrat e tu trima janë rrëzuar? Nuk mund të rezistojnë sepse Zoti i rrëzon. 16 Ai bén që të lëkunden shumë prej tyre, bien njëri mbi tjetrin dhe thonë: "Ja, të kthehem i populli ynë dhe në vendilindje, larg shpatës vrastare". 17 Atje ata bërtasin: "Faraoni, mbreti i Egjiptit, nuk është veçse një zhurmë e madhe, që ka lënë të kalojë koha e caktuar". 18 "Siç është e vërtetë që unë rroj", thotë Mbreti emri i të cilit është Zoti i ushtrive, "ai do të vijë si Tabori midis maleve, si Karmeli pranë detit. 19 Përgati gjérat e nevojsime pér robërinë, o bijë që banon në Egjipt, sepse Nofi do të bëhet një shkretëtirë dhe do të digjet, nuk do të banojë më askush në të. 20 Egjipti është si një mëshqerrë shumë e bukur, por i vjen shkatërrimi, i vjen nga veriu. 21 Edhe mercenarët e tij që janë në mes të tij janë si viça pér majmëri; edhe ata e kanë kthyer kurrizin, ikin bashkë, nuk rezistojnë, sepse ka zbritur mbi ta dita e fatkeqësisë së tyre, koha e ndëshkimit të tyre. 22 Zëri i tij lëviz si një gjarpër, sepse ata përapojnë me një ushtri dhe dalin kundër saj me sëpata si shumë druvaret. 23 Ata do të rrëzojnë pyllin e saj", thotë Zoti, "megjithëse është i padepërtueshëm, sepse janë më të shumtë se karkalecat, nuk numërohen dot. 24 Bija e Egjiptit do të mbulohet me turp, do të jepet në dorë të popullit të veriut". 25 Zoti i ushtrive, Perëndia i Izraelit, thotë: "Ja, unë do të dënoj Amonin e Nosë, Faraonin dhe Egjiptin, perënditë e tij dhe mbretërit e tij, Faraonin dhe ata që kanë besim tek ai; 26 do t'i jap në dorë të atyre që kërkojnë jetën e tyre, në dorë të Nebukadnetsarit, mbretit të Babilonisë, dhe në dorë të shërbëtorëve të tij; por mbas kësaj do të banohet si në të kaluarën", thotë Zoti. 27 "Por ti mos u tremb, o shërbëtori im Jakob, mos u trondit, o Izrael, sepse ja, unë do të shpëtoj ty prej së largu dhe pasardhësit e tu nga

toka e robërisë se tyre. Jakobi do të kthehet, nuk do t'i bien në qafë më dhe do të jetë i qetë dhe askush nuk do ta trembë më. 28 Mos u tremb, o Jakob, shërbëtori im", thotë Zoti, "sepse unë jam me ty, do të asgjësoj téré kombet midis të cilëve të kam shpërndarë, por nuk do të zhduk ty; do të të ndëshkoj me një masë të drejtë dhe nuk do të të lë fare pa dénuar".

47 Fjala e Zotit që iu drejtua profetit Jeremias kundër Filistejeve, para se Faraoni të sulmonte Gazën. 2 Kështu thotë Zoti:

"Ja ujrat po ngrinen nga veriu, bëhen një përrua që del nga shtrati dhe përmbytin vendin dhe gjithçka përmban, qytetin dhe ata që banojnë në të; atëherë njerëzit do të bërtasin dhe téré banorët e vendit, do të ulërijnë. 3 Në zhurmë e trokut të kuajve të fuqishëm, në rrapëlimën e qerreve të tyre, në poteren e rrotave të tyre, etërit nuk do të kthehen nga bijtë e tyre pér shkak të dobësisë së duarve të tyre, 4 pér shkak të ditës që vjen pér të shkatërruar téré Filistejtë, duke eleminuar nga Tiro dhe Sidoni çdo mbeturinë që mund të japë ndihmë, sepse Zoti do të shkatërrojë Filistejtë, mbeturinat e ishullit të Kaftorit. 5 Gaza u bë e shogët, Ashkeloni u shkatërrua. O banorë të luginës së tyre që mbetët gjallë, deri kur do të vazhdoni të bëni prerje? 6 O shpatë e Zotit, kur do të kesh prehje? Hyrë në myllin tënd, ndalu dhe rri i qetë! 7 Si mund të pushojë kur Zoti i ka dhënë uredhra kundër Ashkelonit dhe kundër bregut të detit; ai e ka thirrur atje".

48 Kundër Moabit. Kështu thotë Zoti i ushtrive, Perëndia i

Izraelit: "Mjerë Nebi, sepse u shkatërrua; Kiriathaimi është mbuluar nga turpi, është pushtuar; kështjella është mbuluar nga turpi dhe është e trondit. 2 Lavdia e Moabit nuk është më; në Heshbon kurdisin të keqen kundër tij, duke thënë: "Ejani dhe ta shkatërrojmë, në mënyrë që të mos jetë më një komb". Edhe ti, o Madmen, do të shkatërrohesh, shpata do të të ndjekë. 3 Një zë që kërkon ndihmë do të dalë nga Horonaimi: shkatërrim dhe rrënim i thellë! 4 Maobi është copëtuar, të vegjlit e tij bëjnë që të dëgjohet zëri i tyre. 5 Mbi të përpjetën e Luhithit po ngjiten duke qarë në hidhërim, ndërsa në tatëpjetën e Horonaimit dëgjohet zëri plot ankth i disfatës. 6 Iknë, shpëtoni jetën tuaj dhe bëhuni si një marinë në shkretëtirë! 7 Duke qënë se ke pasë besim në veprat e tua dhe në thesaret e tua, edhe ti do të kapesh; dhe Kemoshi do të shkojë në robëri bashkë me priftërinjtë dhe prinçat e tij. 8 Shkatërruesi do të vijë kundër të gjitha qyteteve, dhe asnjë qytet nuk do të shpëtojë; lugina do të zhduket dhe fusha do të shkatërrohet, ashtu si ka thënë Zoti. 9 I jepni krahë Moabit, që të mund të fluturojë tutje; qytetet e tij do të bëhen të shkreta dhe askush nuk do të banojë në to. 10 I mallkuar qoftë ai që kryen veprën e Zotit shkel e shko, i mallkuar qoftë ai që e pengon shpatën e tij të derdhë gjak! 11 Moabi ka qënë i qetë qysh në moshë të re, duke pushuar mbi llumin e tij, dhe nuk ka kaluar nga një enë në enën tjetër dhe as që ka shkuan në robëri; prandaj i ka mbetur shjë e tij dhe parfumi i tij nuk ka pësuar ndryshime. 12 Prandaj ja, do vijnë ditët", thotë Zoti, "në të cilat do t'i dërgoj disa njerëz që do t'i toçitin enët; do t'i zbrazin enët e tij dhe do t'i thyejnë anforat e tij. 13 Atëherë Moabit do t'i vijë turp nga Kemoshi, ashtu si shtëpia e Izraelit u turpërua nga Betheli, tek i cili kishte pasur besim. 14 Si mund të thoni:

"Ne jemi burra të fortë dhe trima pér betejën"? **15** Moabi është shkatërruar; qytetet e tij po nxjerrin tym dhe të rinjtë e tyre më të mirë zgresin në kasaphanë", thotë Mbreti emri i tē cilët është Zoti i ushtrive. **16** Gjëma e Moabit është tashmë e afërt dhe kobi po i vjen me hapa të shpejtë. **17** Mbani zi pér të, të gjithë ju që e rrëthoni dhe të gjithë ju, që njihni emrin e tij, thoni: "Si u thye ai skeptër i fortë, ai bastun i mrekullushëm?". **18** O bijë që banon në Dibon, zbrit nga lavdia jote dhe ulu në tokën e zhuritur, sepse shkatërruesi i Moabit ka dalë kundër teje, ka shkatërruar kështjellat e tua. **19** O ti që banon në Aroer, ndalu gjatë rrugës dhe shiko; merr në pyetje ikanakun dhe atë që po ikën dhe pyet: "Çfarë ka ndodhur?". **20** Moabi është mbuluar me turp, sepse është i thyer; rënkonci dhe bërtisni, njoftoni mbi Arnonin që Moabi është shkatërruar! **21** Një ndëshkimit erdhë mbi krahinën e fushës, mbi Holon, mbi Jahatsin dhe mbi Mefaathin, **22** mbi Dibonin, Nebon dhe mbi Beth-Diblathaimin, **23** mbi Kiriathaimin, Beth-Gamulin dhe Beth-Meon, **24** mbi Keriothin, Botsrahun dhe mbi tërë qytetet e vendit të Moabit, të largëta dhe të afërtë. **25** Briri i Moabit është prerë dhe krahu i tij është copëtuar", thotë Zoti. **26** "Dheni, sepse është ngritur kundër Zotit. Moabi do të vërtitet në të vjellat e tij dhe do të bëhet edhe ai objekt talljeje. **27** Izraeli vallë nuk ka qënë pér ty një objekt talljeje? Mos u gjet vallë midis hajdutëve, sepse sa herë që ti flet pér tē ti po tund kokën? **28** Braktisni qytetet dhe shkoni të banoni në shkëmb, o banorë të Moabit, dhe bëhuni si pëllumbesha që bën folenë e saj në faqet e një gremine. **29** Kemi dëgjuar krenarinë e Moabit, jashtëzakonisht krenar, fodullëkun e tij, kryeneçsinë e tij, arrogancën e tij dhe mendjemadhësinë e zemrës së tij. **30** Unë e njoh tèrbimin e tij", thotë Zoti, "që nuk ka përmbytje, të mburrurit e tij që nuk ka përfunduar në asgjë. **31** Prandaj unë po ngre një vajtim mbi Moabin dhe do të lëshoj britma nëpër të gjithë Moabin; do të vajtohet pér burrat e Kir-Heresit. **32** O vreshët e Sibmahut, unë qaj pér ty ashtu si qahet pér Jazerin; shermendet e tua kanë arritur matanë detit, arrinin deri në detin e Jazerit. Shkatërruesi i tij është sulur mbi frytet e tua verore dhe mbi rrushin që do vilej. **33** Gëzimi dhe hareja janë zhdukur nga fusha pjellore dhe nga vendi i Moabit: bëra që të zhduket vera nga butet, askush nuk e shtrypn më rrushin me britma gëzimi, britmat e tyre nuk janë më britma gëzimi. **34** Për shkak të britmës së Heshbonit zëri i tyre u dëgjuia deri në Elealeh dhe në Jehats, nga Tsoari deri në Horonaim, ashtu si një lopë trevjeçare; ujrat e Nimrimit madje janë bërë një shkreti. **35** Unë do të fik në Moab", thotë Zoti, "atë që ofron fljime mbi vendet e larta dhe atë që u djeg temjan perëndive të tij. **36** Prandaj zemra ime pér Moabin do të qajë si fyejt, zemra ime do të qajë si fyejt pér burrat e Kir-Heresit, sepse pasuria që kanë fituar ka humbur. **37** Sepse çdo kokë do të rruhet, çdo mijekër do të pritet, mbi të gjitha duart do të ketë të prera dhe mbi ijët do të jetë thesi. **38** Mbi të gjitha çatitë e Moabit dhe në sheshet e tij s'ka veçse vajtim, sepse unë e kam bërë copë-copë Moabin, si një enë që nuk ka më vlerë", thotë Zoti. **39** "Do të vajtonjë duke thënë: "Si u thye! Si ka kthyer Moabi paturpësish kurrizin! Si është bërë Moabi tallja dhe frika e atyre që i rinë rrrotull!"". **40** Sepse kështu thotë Zoti: "Ja, ai do të nisë fluturimin si një shqiponjë dhe do t'i hapë krahët e tij në drejtim të Moabit. **41** Keriothi u pushtua,

fortesat janë zënë dhe zemra e trimave të Moabit në atë ditë do të jetë si zemra e një gruaje në dhembjet e lindjes. **42** Moabi do të shkatërrohen, nuk do të jetë më popull, sepse është ngritur kundër Zotit. **43** Frika, gropë, laku të kércenojnë, o banor i Moabit" thotë Zoti. **44** "Kush ikën përpara frikës do të bjerë në gropë dhe kush del nga gropë do të kapet në lak, sepse unë do të sjell mbi të, mbi Moabin vitin e ndëshkimit të tij" thotë Zoti. **45** "Në hijen e Heshbonit ndalen, të kapitur, ikanakët, por një zjarr del nga Heshboni dhe një flakë nga mesi i Sihonit, që përpin anët e Moabit dhe pjesën e sipërme të kokës së njerëzve kryengritës. **46** Mjerë tи, O Moab! Populli i Kemoshit është i humbur sepse bijtë e tu janë çuar në robëri dhe bijat e tua në mërgim. **47** Por unë do të kthej Moabin nga robëria gjatë ditëve të fundit, thotë Zoti". Deri këtu gjykim mbi Moabin.

49 Kundër bijve të Amonit. Kështu thotë Zoti: "Izraeli vallë nuk ka bij, nuk ka asnjë trashëgimtar? Pse, pra, Malkami bëhet zot i Gadit dhe populli i tij është vendosur në qytetet e tij? **2** Prandaj ja, ditët po vijnë, thotë Zoti, në të cilat unë do të bëj që të dëgjohet thirrja e luftës e bijve të Amonit kundër Rabahut; ai do të bëhet një grumbull gjërmadhash dhe qytetet e tij do të konsumohen nga zjarri. Atëherë Izraeli do të shtjerë në dorë trashëgiminë e tij", thotë Zoti. **3** "Vajto o Heshbon, sepse Ai është shkatërruar; bërtisni, o ju qytete të Rabahut, njësuni me hasë, vini kujën, vraponi sa andej e këtej brenda vathës sepse Malkami po shkon në robëri bashkë me priftërinjtë e tij dhe me princat e tij. **4** Pse mburresh nëpër lugina? Lugina jote është zbrazur, o bijë rebele, që kishe besim në thesaret e tua dhe thoje: "Kush do të dalë kundër meje?". **5** Ja, unë do të bëj që të tē zërë tmerri, thotë Zoti, Zoti i ushtrive, nga të gjithë ata që të rrethojnë, dhe ju do të dëboheni, secili drejt para tij, dhe nuk do të ketë njeri që t'i mbledhë ikanakët. **6** Por, mbas kësaj, unë do t'i kthej nga robëria djemtë e Amonit", thotë Zoti. **7** Kundër Edomit. Kështu thotë Zoti i ushtrive: "Nuk ka më dituri në Teman? Vallë u ka munguar gjykim i zgjuarve? Është tretur dituria e tyre? **8** Iknë me vrap, kthehuni prapa, shkoni të banoni në thellësitet e tokës, o banorë të Dedanit, sepse unë do të sjell fatkeqësinë e Ezaut mbi të në kohën e ndëshkimit të tij. **9** Po të vinin disa vjelës rrushi te ti nuk do të linin ndonjë vilëz pér të mbledhur? Po të vinin disa vjedhës te ti natën do të shkatërronin vetëm sa u mjafton. **10** Por unë do ta zbuloj Ezaun dhe do të gjej vendet e fshehta të tij, dhe ai nuk do të mund të fsihet më. Pasardhësit të tij, vëllezërit e tij dhe fqinjët e tij do të shkatërrohen, dhe ai nuk do të jetë më. **11** Léri jetimët e tu, unë do t'i ruaj të gjallë në jetë dhe gratë e tua të veja le të kenë besim tek unë". **12** Sepse kështu thotë Zoti: "Ja, ata që nuk ishin destinuar ta pinin kupën, do ta pinë me siguri; dhe ti do të jesh krejt i pandëshkuar? Nuk do të jesh krejt i pandëshkuar, por do ta pish me siguri. **13** Meqenëse unë jam betuar në veten time", thotë Zoti, "Botsrahu do të bëhet një objekt habie dhe talljeje, një shkreti dhe një mallkim, dhe tërë qytetet e tij do të janë të shkreta përijetë. **14** Dëgjova një mesazh nga Zoti, dhe një lajmëtar iu dërgua kombeve: "Mblidhuni dhe nisuni kundër tij; çohuni pér betejën". **15** Por ja unë do të bëj të vogël midis kombeve dhe të përbuzur midis njerëzve. **16** Tmerri që kallje

dhe kryelartësia e zemrës sate të kanë joshur, o ti që banon në të çarat e shkëmbinjve, që pushton majat e kodrave; edhe sikur të bëje folënë tënde lart si shqiponja, unë do të bëj që ti të biesh poshtë nga atje lart", thotë Zoti. **17** Edomî do të bëhet objekt habie; kushdo që do t'i kalojë afër do të mbetet i habitur dhe do të fërshëllejë për të gjitha plagët e tij. **18** Ashtu si në shkatërimin e Sodomës dhe të Gomorrës, si dhe të qyteteve afër tyre", thotë Zoti, "askush nuk do të banojë më në to dhe asnjë bir njeriu nuk do të gjejë strehë. **19** Ja, ai do të dalë si një luan nga fryrja e Jordanit kundër banesës së fortë; unë do të bëj që ai papritmas të ikë që andej dhe do të vendos mbi të atë që kam zgjedhur. Kush është në fakt si unë? Kush do të më nxjerrë në gjyq? Kush është, pra, bariu që mund të më bëjë ballë? **20** Prandaj dëgjoni planin që Zoti ka menduar kundër Edomit dhe vendimet që ka marrë kundër banorëve të Temanit. Me siguri do të tërhiqen edhe më të vegjlit e kopesë, me siguri banesa e tyre do të shkrotohet. **21** Në zhurmën e rënies së tyre tokë do të dridhet; zhurma e britmës së tyre do të dëgjohet deri në Detin e Kuq. **22** Ja, armiku po del, po nis fluturimin si shqiponja dhe po hap krahët e tij drejt Botsrahut, dhe zemra e trimave të Edomit atë ditë do të jetë si zemra e një gruaje në dhembjet e lindjes. **23** Kundër Damaskut. Hamathia dhe Arpadi janë mbuluar me turp, sepse kanë dëgjuar një lajm të keq; po ligështohen; ka një stuhi të madhe mbi det, që nuk mund të qetësohet. **24** Damasku është bërë i flashkët, kthehet për të ikur, e ka kapur një drithmë; ankihi dhe dhimbjet e sulmojnë si një grua që është duke lindur. **25** "Vallë si nuk është braktisur qyteti i lavdërimit, qyteti i gëzimit tim? **26** Prandaj të rinjtë e tij do të rrëzohen në sheshet e tij dhe tërë luftëtarët do të vdesin atë ditë", thotë Zoti i ushtrive. **27** "Unë do të ndez zjarrin në muret e Damaskut dhe ai do të gllabërojë pallatet e Ben-Hadadit". **28** Kundër Kedarit dhe mbretërvë të Hatsorit, që Nebukadnetsari, mbreti i Babilonisë, ka mundur. Kështu thotë Zoti: "Çohuni, dilni kundër Kedarit dhe shkatëroni bijtë e lindjes. **29** Çadrat e tyre dhe kopetë e tyre do të merren; shatorret e tyre, tërë veglat e tyre dhe devetë e tyre do të çohen tutje; do t'u bërtasin atyre: "Tmerr nga të gjitha anët". **30** Ikti, shkoni larg të banoni në thellësitetë e tokës, o banorë të Hatsorit", thotë Zoti, "sepse Nebukadnetsari, mbreti i Babilonisë, ka hartuar një projekt kundër jush, ka menduar një plan kundër jush. **31** Çohuni, dilni kundër një kombi të qetë që banon në siguri", thotë Zoti, "që nuk ka as dyer as shula dhe banon i vetmuar. **32** Devetë e tyre do t'i pojnjë tutje si plaçkë lufte dhe shumica e bagëtisë së tyre si pre. Unë do t'i shpërndaj në të gjitha drejtimet ata që presin cepat e mjekrës dhe do të bëj që t'u vijë fatkeqësia nga të gjitha anët", thotë Zoti. **33** "Hatsori do të bëhet një vend ku do të banojnë çakejtë, një shkreti përgjithmonë; askush nuk do të banojë më aty dhe asnjë bir njeriu nuk do të qëndrojë aty". **34** Fjala e Zotit që iu drejtua profetit Jeremia kundër Elamit, në fillim të mbretërimit të Sedekias, mbret i Judës, duke thënë: **35** "Kështu thotë Zoti i ushtrive: Ja, unë do të copëtoj harkun e Elamit, bazën e forcës së tij. **36** Unë do të sjell kundër Elamit katër erërat nga katër skajet e qjellit; do ta shpërndaj në drejtim të të gjitha erërave dhe nuk do të ketë komb ku të mos arrijnë ikanakët e Elamit. **37** Do t'i bëj Elamitet të tremben përpresa armiqve të tyre dhe para atyre që kërkojnë

jetën e tyre; do të sjell mbi ta gjëmën, zemërimin tim të zjarrtë", thotë Zoti. "Do t'u dërgoj pas shpatën deri sa t'i kem konsumuar. **38** Do ta vendos pastaj froni tim në Elam dhe do të bëj që të zhduken mbretërit dhe prinçat", thotë Zoti. **39** "Por ditët e fundit do të ndodhë që unë do ta kthej Elamin nga robëria", thotë Zoti.

50 Fjala që Zoti shqiptoi kundër Babilonisë dhe kundër vendit të Kaldeasve me anë të profetit Jeremia: **2** "Shpalleni midis kombeve, shpalleni dhe ngrini një flamur; shpalleni dhe mos e fshihni. Thoni: "Babilonia, u pushtua, Beli është mbuluar me turp, Meradoku është thyer, shëmbëlltyrat e tij janë mbuluar me turp, idhujt e tij janë copëtar". **3** Sepse nga veriu kundër tij po ngrihet një komb që do ta katandisë vendin në një shkretëtirë dhe askush nuk do të banojë në të; njerëzit dhe kafshët do t'ia mbathin, do të ikin. **4** Në ato ditë dhe atë kohë", thotë Zoti, "bijtë e Izraelit dhe bijtë e Judës do të vijnë bashkë; do të ecin duke qarë dhe do të kërkojnë Zotin, Perëndinë e tyre. **5** Do të pyesin përrugën e Sionit, drejt të cilit do të kthejnë fytyrat e tyre, duke thënë: "Ejani, të bashkohemi me Zotin, me një besëlidhje të përfjetshme, që të mos harrohet më". **6** Populli im ka qënë një kope dhënhsh të humbura; barinjtë e tyre i kishin bërë të marrin kot, të humbin nëpër male. Kanë shkuar nga mali në kodër dhe kanë harruar vendin ku ata pushojnë. **7** Të gjithë ata që i gjenin, i hanin, dhe armiqtë e tyre thonin: "Nuk jemi fajtorë, sepse kanë mëkatuar kundër Zotit, selli e drejtësisë, Zoti, shpresa e etërve të tyre". **8** Ikti nga mesi i Babilonisë, dilni nga vendi i Kaldeasve dhe bëhuni si cjeptë në ballë të kopesë. **9** Sepse ja, unë i nxit dhe bëj që të dalin kundër Babilonisë një shumiçë e madhe kombësh nga vendet e veriut, dhe do të radhiten kundër saj; kështu ajo do të pushtohet. Shigjetat e tyre janë si ato **10** Kaldea do t'i lihet plaçkitjes; tërë plaçkitësitë e saj do të ngopen", thotë Zoti. **11** "Gëzohuni dhe kënaquni, o plaçkitës të trashëgimisë sime, sepse jeni majmur si një mëshqerrë që shin grurin dhe hingëlloni si kuajt e fuqishëm të luftës. **12** Nëna juaj do të turpërohet me të madhe, ajo që ju ka lindur do të skuqet. Ja, ajo do të jetë kombi i fundit, një shkreti, një tokë shterpë, një vetmi. **13** Për shkak të zemërimit të Zotit nuk do të banohet më aty, do të jetë një shkreti e plotë; kushdo që do të kalojë pranë Babilonisë do të mbetet i habitur dhe do të fërshëllejë për të gjitha plagët e saj. **14** Radhituni rrëth Babilonisë, o ju të gjithë harkëtarët. Gjuani kundër saj, mos kurseni asnjë shigjetë, sepse ka mëkatuar kundër Zotit. **15** Lëshoni klithma lufte kundër saj rrëth e përqark; ajo është dorëzuar, themelet e saj kanë rënë, muret e saj janë shembur, sepse kjo është hakmarria e Zotit. Hakmerruni me të. Bëjini asaj atë që ajo u ka bërë të tjerëve. **16** Shfarosni nga Babilonia atë që mbjell dhe zë draprin në kohën e korrjes. Nga frika e shpatës së shtypësít seculi do të kthehet te populli i tij, seculi do të turret në vendin e tij. **17** Izraeli është një dele e humbur, të cilën e ndoqën luanët; i pari që e gllabëroi ishte mbreti i Asirisë, pastaj ky i fundit, Nebukadnetsari, mbreti i Babilonisë, që ia ka thyer kockat". **18** Prandaj kështu thotë Zoti i ushtrive, Perëndia i Izraleit: "Ja, unë do dénoj mbretin e Babilonisë dhe vendin e tij, ashtu si dénova mbretin e Asirisë. **19** Por do ta çoj përsëri Izraelin në kullotën e tij, do të kullotët në Karmel dhe në Bashan dhe shpirti i i tij do të ngopet në kodrinat e Efraimit dhe në

Galaad. 20 Në ato ditë, në atë kohë", thotë Zoti, "do të kërkohet paudhësia e Izraelit, por nuk do të ketë fare, dhe mëkatet e Judës nuk do të gjenden; sepse unë do t'i fal ata që do të lë të gjallë. 21 Dil kundër vendit të Merathaimit dhe kundër banorëve të Pekodit. Shkatërrro dhe vendos shfarosjen e tyre", thotë Zoti, "dhe bëj pikërisht ashtu si të kam urdhëruar! 22 Në vend ka zhurmë lufte dhe shkatërrimi është i madh. 23 Pse është bërë copë dhe është shkatërruar çekiç i tërë tokës? Pse Babilonia është bërë një shkreti midis kombeve? 24 Të kam ngritur një lak dhe ti je zënë prej tij, o Babiloni, pa e kuptuar fare. U gjete dhe u pushtove, sepse ke bërë luftë kundër Zosit. 25 Zoti hapi arsenalin e tij dhe nxori jashtë armët e indinjatës së tij, sepse kjo është një vepër që Zoti, Zoti i ushtrive, duhet ta kryejë në vendin e Kaldeave. 26 Ejani kundër saj nga skajet më të largëta, hapni hambarët e saj, bëjini një grumbull gërmadhash dhe vendosni shfarosjen e saj, që të mos mbetet asgjë. 27 Vritni të gjithë demat e saj, le të zgresin në kasaphanë. Mjerë ata, sepse erdhë dita e tyre, dita e ndëshkimit të tyre. 28 Dëgjohet zëri i atyre që ikin dhe shpëtojnë nga vendi i Babilonisë për të lajmëruar në Sion hakmarrien e Zotit, Perëndisë tonë, hakmarjen e tempullit të tij. 29 Mblidhni kundër Babilonisë tërë harkëtarët, tërë ata që nderin harkun. Fushoni rrëth e qark kundër asaj, asnjë të mos ju shpëtoj. Shpërbleheni sipas veprave të saj, i bëni asaj pikërisht atë që ajo u ka bërë të tjerëve, sepse ka qënë arrogante kundër Zosit, kundër të Shenjtit të Izraelit. 30 Prandaj të rinjtë e saj do të bien në sheshet e saj dhe tërë luftëtarët e saj do të vdesin atë ditë", thotë Zoti. 31 "Ja ku jam kundër teje, o arrogante", thotë Zoti i ushtrive, "sepse erdhë dita jote, koha në të cilën unë do të të ndëshkoj. 32 Arrogantja do të tronditet dhe do të rrëzohet, dhe askush nuk do ta ngrerë. Unë do t'u vë zjarrin qyteteve të saj dhe ai do të përpjigj gjithçka që e rethon". 33 Kështu thotë Zoti i ushtrive: "Bijtë e Izraelit ishin të shtypur bashkë me bijtë e Judës. Tërë ata që i kanë çuar në robëri i kanë mbajtur me forcë dhe nuk kanë pranuar t'i lënë të ikin. 34 Shpëtimari i tyre është i fortë; emri i tij është Zoti i ushtrive. Ai me siguri do të mbrojë çështjen e tyre, pér t'i dhënë prehje dheut dhe pér t'i bërë të drithërohen banorët e Babilonisë. 35 Një shpatë kërcënët Kaldeasit", thotë Zoti, "banorët e Babilonisë, prinçat e tij, të diturit e saj. 36 Një shpatë kërcënët gënjeshtarët mburravecë, që do të rezultojnë pa mend; një shpatë kërcënët trimat e saj, që do të tmerrohen. 37 Një shpatë kërcënët kuajt e saj, qerrët e saj dhe mbi lëmshin e njerëzve që është në mes të saj, e cila do të bëhet si shumë gra; një shpatë kërcënët thesaret e saj, që do të plaçkiten. 38 Thatësira kërcënët ujërat e saj, që do të thahen, sepse është rrej vend figurash të gdhendura dhe ata luajnë mendsh pér idhujt e tyre. 39 Prandaj do të banojnë aty kafshët e shkretëtirës me çakejtë dhe do të vendosen aty strucat. Nuk do të banohet kurrë më, as do të popullohet brez pas brezi. 40 Ashtu si Perëndia shkatërrroi Sodomën, Gomorrën dhe qytetet afër tyre", thotë Zoti, "kështu nuk do të banojë më aty askush dhe nuk do të qëndrojë më aty asnjë bir njeriu. 41 Ja, një popull vjen nga veriu; një komb i madh dhe shumë mbretëri kanë dalë nga skajet e tokës. 42 Ata mbajnë në dorë harkun dhe shtizën; janë të egër dhe nuk kanë fare mëshirë; zëri i tyre do të gjëmojë si deti. U hipin kuajve, janë gati të luftojnë si

një njeri i vetëm kundër teje, o bijë e Babilonisë. 43 Mbreti i Babilonisë ka dëgjuar të flitet pér ta dhe duart e tij dobësohen; e ka zënë ankthi, dhembjet si një grua që po lind. 44 Ja, po del si një luan nga vërshimi i Jordanit kundër banesës së fortë. Por unë do të bëj që të ikin befas prej saj dhe do të vendos mbi të atë që kam zgjedhur. Kush është, pra, si unë dhe kush mund të më paditë në gjyq? Kush është, pra, ai bari që mund të më bëj ballë? 45 Prandaj dëgjoni planin që Zoti ka menduar kundër Babilonisë dhe vendimet që ka marrë kundër vendit të Kaldeave. Me siguri do të têrhiqen edhe më të vegjilët e kopesë, me siguri banesa e tyre do të shkatërhohet. 46 Në zhurmë e pushtimit të Babilonisë toka do të dridhet dhe ulërima e tyre do të dëgjohet midis kombeve".

51 Kështu thotë Zoti: "Ja, unë do të ngre një erë shkatërruese kundër Babilonisë dhe kundër banorëve të Leb Kamait. 2 Do të dërgoj kundër Babilonisë disa të huaj që do ta kontrollojnë dhe do ta zbrazin vendin e saj, sepse në ditën e fatkeqësisë do të sulen mbi të nga të gjitha anët. 3 Mos lini që ai, i cili nder harkun ta shtrijë atë apo të ngrihet në parzmoren e tij. Mos kursemi të rinjtë e saj, vendosni shfarosjen e tërë ushtrisë së saj. 4 Kështu ata do të bien të vrarë në vendin e Kaldeave dhe të shpuar nëpër rrugët e Babilonisë. 5 Sepse Izraeli dhe Juda nuk kanë qënë braktisur nga Perëndia i tyre, nga Zoti i ushtrive, megjithëse vendi i tyre ishte plot me faje kundër të Shenjtë të Izraelit". 6 Ikni nga mesi i Babilonisë dhe të shpëtojë secili jetën e tij, shikoni të mos të shkatërhojeni në paudhësinë e saj. Sepse kjo është koha e hakmarjës së Zotit; ai do të japë shpërbimin e drejtë. 7 Babilonia ishte në duart e Zotit një kupë ari që dehë tërë tokën; kombet kanë pirë nga vera e saj, prandaj kombet kanë rënë në killapi. 8 Papritmas Babilonia ra, u shkatërrua. Vajtoni pér të, merrni balsam pér dhembjen e saj; ndofta mund të shërohet. 9 Ne dëshironim ta shëronim Babiloninë, por ajo nuk është shëruar. Braktiseni dhe të shkojmë secili në vendin e vet, sepse gjykimi i saj arrin deri në qill dhe ngrihet deri te retë. 10 Zoti ka bërë të triumfojë çështja jonë e drejtë. Ejani, të tregojmë në Sion veprën e Zotit, Perëndisë tonë. 11 Mprehni shigjetat, rrokni mburojat. Zoti ka zgjuar frymën e mbretërve të Medasve, sepse qëllimi i tij kundër Babilonisë është shkatërrimi i saj, sepse kjo është hakmarria e Zotit, hakmarria e tempullit të tij. 12 Ngrini flamurin mbi muret e Babilonisë. Përforconi rojet, vendosni shigjetarë, përgatitni kurthe. Sepse Zoti ka menduar dhe ka zbatuar atë që ka thënë kundër banorëve të Babilonisë. 13 O ti që banon pranë ujërave të mëdha, të pasura në thesarë, fundi yt erdhë, fundi i fitimeve të tua të padrejtë. 14 Zoti i ushtrive i është betuar në veten e tij: "Unë do të mbush me njerëz si miza që do të ngrenë kundër teje britma lufte". 15 Ai ka bërë tokën me fuqinë e tij, ka vendosur botën me diturinë e tij dhe ka shpalosur qiejt me zgjuarësinë e tij. 16 Kur nxjerr zërin e tij, ka një zhurmë ujërash në qill; ai bën që të ngjiten avujt nga skajet e tokës, prodhon rrufatë pér shiu dhe e nxjerr erën nga depozitat e tij. 17 Çdo njeri atëherë bëhet budalla, pa njoħuri, çdo argjendar ka turp pér shëmbelltyrën e tij të gdhendur, sepse shëmbelltyra e tij e derdhur është një gënjeshtë, dhe nuk ka frymë jetësore në to. 18 Janë kotesi, vepra masħtrimi; në kohën e ndëshkimit të tyre do të zhduken. 19 Trashëgimia e Jakobit nuk

është si ata, sepse ai ka sajuar tërë gjërat, dhe Izraeli është fisi i trashëgimisë së tij. Emri i tij është Zoti i ushtrive. **20** "Ti je përmua një çekic, një mjet luftë; me ty do të shtyp kombet, me ty do të shkatërron mbretëritë; **21** me ty do të copëtoj kalë dhe kalorës, me ty do të copëtoj qerre dhe karrocier; **22** me ty do të copëtoj burrë dhe grua, me ty do të copëtoj plak dhe fëmijë, me ty do të copëtoj të riun dhe virgjëreshën; **23** me ty do të copëtoj bariun dhe kopenë e tij, me ty do të copëtoj katundarin dhe pendën e tij të qeve, me ty do të copëtoj qeveritarët dhe gjykatësit. **24** Por unë do t'i shpërblej Babiloninë dhe tërë banorët e Kaldesë përtërë të keqen që i kanë bërë Sionit para syve tuaj", thotë Zoti. **25** "Ja ku jam kundër teje, o mal i shkatërrimit", thotë Zoti, "ti që shkatërron tërë tokën. Unë do të shtrij dorën time kundër teje, do të t'ë rrokuill poshtë nga shkëmbinjtë dhe do të t'ë bëj një mal të degur. **26** Nga ti nuk do të merren më as gurë të qoshes, as gurë themeli, por ti do të bëhesh një shkreti përfjetë, thotë Zoti. **27** Ngrini një flamur në vend, bjerini borisë midis kombeve; përgatitni kombet kundër saj, thirrni të mblidhen kundër saj mbretëritë e Araratit, Minit dhe Ashkenazit. Emëroni kundër saj një komandant. Bëni që të përparojnë kuajt si karkaleca të kreshtë. **28** Përgatitni kundër saj kombet, me mbretëritë e Medisë, me qeveritarët e tij, me të gjithë gjykatësit dhe tërë vendet e zotërimeve të tij. **29** Toka do të dridhet dhe do të mbajë zi, sepse planet e Zotit kundër Babilonisë do të realizohen, përtë katandisur vendin e Babilonisë në një shkreti, pa banorë. **30** Trimat e Babilonisë kanë hequr dorë nga luftha; kanë mbetur në fortesa e tyre; forca e tyre është ligështuar, janë bërë si gra. U kanë vënë zjarrin banesave të saj, shulet e portave të tyre janë thyer. **31** Korrieri vrapon përballë korrierit dhe lajmëtarë përballë lajmëtarit përti i njoftuar mbretit të Babilonisë që qyteti i tij është marrë nga çdo anë; **32** vahet që mund të kalohen më këmbë janë zënë, kënetat janë në flakë dhe luftëtarët janë të tmerruar. **33** Sepse kështu thotë Zoti i ushtrive, Perëndia i Izraelit: "Bija e Babilonisë është si një lëmë në kohën që shkelet; edhe pak dhe do të vijë përtë koha e korrijes". **34** "Nebukadnetsari, mbreti i Babilonisë, na ka gëlltitur, na ka shtypur, na ka katandisur si një enë bosh; na ka gëlltitur si një dragua, ka mbushur barkun e tij me ushqimet tonë të shijshme, na ka përzënë. **35** Dhuna e ushtruar kundër meje dhe mishit tim rëntë mbi Babiloninë", do të thotë banori i Sionit. "Gjaku im rëntë mbi banorët e Kaldesë", do të thotë Jeruzalemi. **36** Prandaj kështu thotë Zoti: "Ja, unë do të mbroj çështjen tênde dhe do ta kryej hakmarrien tênde. Do të bëj që të thahet deti i saj dhe të shterojë burimi i saj. **37** Babilonia do të bëhet një grumbull gërmadhash, një strehë për çakejtë, një objekt habie e talljeje, pa banorë. **38** Ata do të vrumbullinjë bashkë si luanë, do të skërmitin dhëmbët si këlyshët e luanit. **39** Kur të kenë vapë, do t'u jep të pijnë, do t'i deh që të kënaqen dhe të flenë një gjumë të përfjetshëm, pa u zgjuar më", thotë Zoti. **40** Unë do t'i bëj të zbresin në kasaphanë si qengja, si desh bashkë me cjeptë. **41** Vallë si u pushtua Sheshaku dhe u fitua lavdia e tërë dheut? Vallë si u bë Babilonia një shkreti midis kombeve? **42** Deti ka dalë përmbi Babiloninë; ajo është mbytur nga zhurma e valëve të tij. **43** Qytetet e saj janë bërë një mjerim, një tokë e zhuritur, një shkreti, një vend ku nuk banon askush dhe nëpër të cilin nuk kalon asnjë bir njeriu.

44 Unë do të ndëshkoj Belin në Babiloni dhe do të nxjerr nga goja e tij atë që ka gllabëuar dhe kombet nuk do të bashkohen më me të. Madje edhe muret e Babilonisë do të rrëzohen. **45** Dil nga mesi i saj, o populli im, dhe secili të shpëtøj jetën e tij përpara zemërimit të zjarrtë të Zotit. **46** Zemra juaj mos u ligështofte dhe mos u trembni nga lajmet që do të dégjohen në vend, sepse një vit do të vijë një lajm dhe vitin tjeter një lajm tjeter. Do të ketë dhunë në vend, sundues kundër sunduesit. **47** Prandaj ja, do të vijnë ditët në të cilat unë do të ndëshkoj figurat e gdhendura të Babilonisë; tërë vendi do të mbulohet me turp dhe tërë të plagosurit përvdekje do të rrëzohen në mes të saj. **48** Atëherë qiej, toka dhe çdo gjë që është në to do të ngazëllejnë mbi Babiloninë, sepse shkatërruesit do të vijnë kundër saj nga veriu", thotë Zoti. **49** Ashtu si Babilonia bëri që të rrëzohen të plagosurit përvdekje të Izraelit, kështu në Babiloni do të rrëzohen të plagosurit përvdekje të gjithë vendit. **50** Ju, që keni shpëtuar nga shpata, nisuni, mos u ndalni; mbani mend që nga larg Zotin, dhe Jeruzalemi t'ju kthehet në zemër. **51** Na vjen turp të dégjojmë sharjen, turpi ka mbuluar fytyrën tonë, sepse disa të huaj kanë hyrë në shenjtoren e shtëpisë të Zotit. **52** "Prandaj ja, do të vijnë ditët", thotë Zoti, "në të cilat unë do të dënoj figurat e tij të gdhendura dhe në tërë vendin e tij do të rënkojnë të plagosurit përvdekje. **53** Edhe sikur Babilonia të ngjitej deri në qiell, edhe sikur ta bënte të pakapshme forcën e saj të lartë, nga ana ime do të vijnë kundër saj disa shkatërrimtarë", thotë Zoti. **54** Zhurma e një britme po vjen nga Babilonia, e një shkatërimi të madh nga vendi i Kaldasve. **55** Sepse Zoti po shkatërron Babiloninë dhe bën që të pushojë zhurma e saj e madhe; valët e tyre gumëzhinjë, zhurma e zërit të tyre po ngritet. **56** Shkatërimtarët në fakt erdhë kundër saj, kundër Babilonisë; trimat e saj janë kapur, harqet e tyre janë copëtuar, sepse Zoti është Perëndia i shpërblimeve; ai do t'i shpërblejë me siguri. **57** Unë do t'i deh prinçat e saj, njerëzit e urtë të saj, qeveritarët e saj, nëpunësit e saj, dhe trimat e saj dhe kështu do t'ë bëjnë një gjumë të përfjetshëm dhe nuk do të zgjohen më", thotë Mbreti, emri i të cilit është Zoti i ushtrive. **58** Kështu thotë Zoti i ushtrive: "Muret e gjëra të Babilonisë do të prishen krejtësisht, portat e saj të larta do t'ë digjen me zjarr; kështu popujt do të kenë punuar përsaqje dhe kombet do të janë munduar vetëm përzjarrin". **59** Urdhri që profeti Jeremia i dha Serajahut, birit të Neriahut, bir i Mahsejahut, kur shkoi në Babiloni me Sedekian, mbretin e Judës, në vitin e katërt të mbretërimit të tij. Serajahu ishte shefi i Çambelanëve. **60** Kështu Jeremia shkroi në një libër tërë të këqiat që do të pësonte Babilonia, tërë këto fjalë që janë shkruar kundër Babilonisë. **61** Dhe Jeremia i tha Serajahut: "Kur të arrish në Babiloni, ki kujdes t'i lexosh tërë këto fjalë, **62** dhe do të thuash: "O Zot, ti ke thënë për këtë vend se do ta shkatërroje, dhe se nuk do të mbetej në të më asnjëri, qoftë njeri apo kafshë, por do t'ë bëhej një shkreti e përfjetshme". **63** Pastaj, kur të kesh mbaruar së lexuari këtë libër, do të lidhësh mbi të një gur dhe do ta hedhësh në mes të Eufratit, **64** dhe do të thuash: "Kështu do të mbytet Babilonia dhe nuk do të ngritet më nga fatkeqësia që unë do t'ë sjell mbi të; dhe ata do t'ë janë të rraskapitür"". Deri këtu fjalët e Jeremias.

52

Sedekia ishte njëzetenjë vjeç kur filloj të mbretërojë, dhe mbretëroi në Jeruzalem njëmbëdhjetë vjet. E ëma quhej Hamutal, e bija e Jeremias nga Libnahu. **2** Ai bëri atë që është e keqe në sytë e Zotit, në të gjitha gjérat ashtu si kishte bërë Jehojakimi. **3** Kjo ndodhi në Jeruzalem dhe në Judë për shkak të zemërimit të Zotit, që më në fund i déboi nga prania e tij. Pastaj Sedekia ngriti krye kundër mbretit të Babilonisë. **4** Në vitin e nëntë të mbretërimit të tij, në muajin e dhjetë, më dhjetë të muajit, Nebukadnetsari, mbreti i Babilonisë, erdhi me gjithë ushtrinë e tij kundër Jeruzalemit, fushoi kundër tij dhe ndërtoi rreth e rrotull ledhat. **5** Kështu qyteti mbeti i rrëthuar deri në vitin e njëmbëdhjetë të mbretit Sedekia. **6** Në muajin e katërt, më nëntë të muajit, uria ishte aq e rendë në qytet, sa që nuk kishte më bukë për popullin e vendit. **7** Atëherë u hap një e çarë në muret dhe të gjithë luftëtarët ikën, duke dalë natën nga qyteti nëpër portën midis dy mureve, e cila ndodhej pranë kopshtit të mbretit, megjithëse Kaldeasit ishin rreth qytetit. Kështu ata morën rrugën e Arabahut. **8** Por ushtria e Kaldeasve ndoqi mbretin, e arriti Sedekian në fushën e Jerikos, ndërsa tërë ushtria e tij po shpërndaja larg tij. **9** Kështu ata zunë mbretin dhe e çuan në Riblah, në vendin e Hamathit te mbreti i Babilonisë, që shqiptoi vendimin kundër tij. **10** Mbreti i Babilonisë vrau pastaj bijtë e Sedekias para syve të tij dhe vrau gjithashtu tërë princat e Judës në Riblah; **11** pastaj i nxori sytë Sedekias. Mbreti i Babilonisë e lidhi me pranga prej bronzi, e çoi në Babiloni dhe e futi në burg deri ditën e vdekjes së tij. **12** Muajin e pestë, më dhjetë të muajit (që ishte viti i nëntëmbëdhjetë i Nebukadnetsarit, mbretit të Babilonisë), Nebuzaradani, komandanti i rojeve personale në shërbim të mbretit të Babilonisë, arriti në Jeruzalem. **13** Ai dogji shtëpinë e Zotit dhe shtëpinë e mbretit dhe u vuri flakën tërë shtëpive të Jeruzalemit dhe tërë shtëpive të fisnikëve. **14** Tërë ushtria e Kaldeasve që ishte me komandantin e rojeve rrëzoj të gjitha muret rreth e qark Jeruzalemit. **15** Pastaj Nebuzaradani, komandanti i rojeve, internoi pjesën më të varfër të popullit; pjesën e popullit që kishte mbetur në qytet, dezertorët që kishin kaluar në shërbim të mbretit të Babilonisë dhe kusurin e popullsisë. **16** Por Nebuzaradani, komandanti i rojeve, la disa nga më të varfrit e vendit të punojnë vreshtat dhe arat. **17** Kaldeasit i copëtuan shtyllat prej bronzi që ishin në shtëpinë e Zotit, qerret dhe detin prej bronzi që ishin në shtëpinë e Zotit dhe e çuan bronzin në Babiloni. **18** Ata morën edhe tiganët, kunjat, thikat, legenët, kupat dhe të gjitha veglat prej bronzi, që përdoreshin në shërbimin e tempullit. **19** Komandanti i rojes mori gjithashtu kupat, mangallët, legenët, shandanet, tasat dhe kupat, arin e sendet që ishin prej ari të kulluar dhe argjendin e kulluar. **20** Sa për dy kolonat, për detin dhe për të dymbëdhjetë qetë prej bronzi që ishin poshtë tij dhe për qerret që Salomoni kishte bërë për shtëpinë e Zotit, bronzi i tërë këtyre sendeve kishte një peshë që nuk mund të llogaritej. **21** Për sa u përket shtyllave, lartësia e një shtylle ishte tetëmbëdhjetë kubitë; dhe duhej një fill prej dymbëdhjetë kubitësh për të matur rrithin e tyre; trashësia e saj ishte katër gishtërinj; nga brenda ishte bosh. **22** Mbi të ngríhej një kapitel prej bronzi, lartësia e një kapiteli ishte pesë kubitë; rreth e qark kapitelit kishte një rrjetëz

dhe disa shegë, të gjitha prej bronzi. Shtylla tjetër me shegë, ishte e njëllojtë me të. **23** Rreth e qark kishte nëntëdhjetë e gjashtë shegë dhe tërë shegët rrotull rrjetëzës arrin në njëqind. **24** Komandanti i rojes mori Serajahun, kryepriftin, Sofonian, priftin e dytë, dhe tre rojtarë të portës. **25** Nga qyteti ai mori edhe një eunuk që komandonte luftëtarët, shtatë burra ndër këshilltarët personalë të mbretit që u gjetën në qytet, sekretarin e komandantit të ushtrisë që rekrutonte popullin e vendit dhe gjashtëdhjetë burra nga populli i vendit që u gjetën në qytet. **26** Kështu Nebuzaradani, komandanti i rojeve, i mori dhe i çoi te mbreti i Babilonisë në Riblah, **27** dhe mbreti i Babilonisë i vras në Riblah, në vendin e Hamathit. **28** Kështu Juda u çua në robëri larg vendit të tij. Ky është populli që Nebukadnetsari internoi vitin e shtatë: tremijë e njëzet e tre Judej. **29** Në vitin e tetëmbëdhjetë të Nebukadnetsarit u shpërgulën nga Jeruzalemi tetëqind e tridhjetë e dy veta. **30** Në vitin e njëzetë e tretë të Nebukadnetsarit, Nebuzaradani, komandanti i rojes, internoi shtatëqind e dyzet e pesë Judej: gjithsej katërmijë e gjashtëqind veta. **31** Në vitin e tridhjetë e shtatë të robërisë së Jehojakimit, mbretit të Judës, në muajin e dymbëdhjetë, më pesë të muajit, Evil-Merodaku, mbret i Babilonisë, vitin e parë të mbretërisë së tij e fali **32** I foli me dashamirësi dhe vendosi ndjenjësen e tij mbi atë të mbretërvë që ishin me të në Babiloni. **33** Kështu Jehojakimi i ndërroi rrobot e robërisë së tij dhe hëngri gjithnjë bukën në prani të mbretit tërë ditët e jetës së tij. **34** Për ushqimin e tij i jepej rregullisht një racion ushqimi nga ana e mbretit të Babilonisë, një racion çdo ditë, deri ditën e vdekjes së tij, tërë ditët e jetës së tij.

Vajtimet

1 Si qëndron vallë i vetmuar qyteti që ishte plot e përplot me popull? E madhja midis kombeve eshtë bérë si një e ve; princesha midis provincave i eshtë nënshtruar haraçit. **2** Ajo qan me hidhërim natën, lotët vijëzojnë faqet e saj; midis gjithë atyre që e donin nuk ka njeri që ta ngushëllojë; tërë miqtë e saj e kanë tradhëtuar, janë bérë armiq të saj. **3** Juda ka shkuan në robëri, mbi të rëndojnë pikëllimi dhe një skllavëri e rëndë; ai banon midis kombeve, nuk gjen prehje; tërë përmendekësit e tij e kanë arritur midis fatkeqësive. **4** Rrugët e Sionit mbajnë zi, sepse askush nuk vjen më në festat solemne; tërë portat e tij janë të shkreta, priftërinjtë e tij psherëtijnë, virgjëreshat e tij hidhërohen dhe aï eshtë në trishtim. **5** Kundërshtarët e tij janë bérë sundimtarë, armiqtë e tij begatohen, sepse Zoti e ka mjeruar për shkak të morisë së shkeljeve të tij; fémijët e tij kanë shkuan në robëri përparrë armikut. **6** Vajza e Sionit ka humbur tërë madhështinë e saj; kërët e tij janë bérë si drerë që nuk gjejnë kullotë; ecin pa forca përparrë atyre që i ndjekin. **7** Në ditët e trishtimit të tij dhe të endjes Jeruzalemi kujton tërë të mirat e çmuara që zotëronte qysh nga ditët e lashta. Kur populli i tij binte në dorë të armikut dhe askush nuk i vinte në ndihmë, kundërshtarët e tij e shikonin dhe qeshnin me shkatërrimin e tij. **8** Jeruzalemi ka mëkatuar rëndë, prandaj eshtë bérë një gjë e fëlliur; tërë ata që e nderonin e përcëmojnë, sepse e kanë parë lakuriq, po, ai psherëtin dhe kthehet prapa. **9** Fëlliqësia e tij ishte në cepat e rrobave të tij, nuk mendonte pér fundin e tij; prandaj ra në ményrë të habitshme, pa pasur njeri që ta ngushëllojë: "Shiko, o Zot, dëshpërimin tim sepse armiku po ngritet". **10** Kundërshtari ka shtrirë dorën mbi të gjitha thesaret e tua, sepse pa kombet të hyjnë në shenjtëronen tënde; pikërisht ata që ti u kishe urdhëruar të mos hynin në kuvendin tënd. **11** Tërë populli i tij psherëtin duke kerkuar bukë; japid gjérat e tyre më të çmuara pér ushqim me qëllim që të rifitojnë jetën. "Shiko, o Zot, dhe kqyr sa jam bérë i neveritshëm!". pranimi i mëkateve të tij dhe pasojat e tyre **12** "Asgjë e tillë mos t'ju ndodhë, o ju që kaloni afër. Soditni dhe shikoni, në se ka një dhimbje të ngashme me dhembjen time, ajo që më brengos dhe që Zoti më ka dhënë ditën e zemërimit të tij të zjarrtë. **13** Nga lart ka dërguar një zjarr në kockat e mia, i kaplon ato; ka shtrirë një rrjetë në këmbët e mia, më ka kthyer prapa, më ka shkretuar në kapitjen e ditëve të mia. **14** Nga dora e tij eshtë lidhur zgjedha e shkeljeve të mia, që lidhen bashkë dhe rëndojnë mbi qafën time; më ka pakësuar forcën time; Zoti më ka lënë në duart e atyre të cilëve nuk mund t'u bëj ballë. **15** Zoti ka rrëzuar në mesin tim tërë trimat e mi; ka thirrur kundër meje një kuvend pér të shtypur të rinjtë e mi; Zoti ka shtypur si në një butinë bijën e virgjër të Judës. **16** Prandaj unë qaj; sytë e mi, vetë sytë e mi shkrihen ndër lot, sepse ngushëlluesi që do të mund të më jepte përsëri jetën eshtë larg meje. Bjtë e mi janë të dëshpëruar, sepse armiku doli fitimtar". **17** Sioni zgjat duart e tij, por nuk ka njeri që ta ngushëllojë. Përsa i përkët Jakobit, Zoti ka urdhëruar që ata që janë rrëth tij të bëhen armiq të tij. Jeruzalemi eshtë bérë në mes tyre si një gjë e papastër. **18** Zoti eshtë i drejtë,

sepse jam rebeluar kundër fjalës së tij. Dëgjoni, pra, o popuj mbarë, dhe shikoni dhimbjen time! Virgjëreshat e mia dhe të rinjtë e mi kanë shkuan në robëri. **19** Thirra dashnorët e mi, por ata më kanë mashtruar; priftërinjtë e mi dhe pleqtë e mi nxorën frymën e fundit në qytet, ndërsa kërkoni ushqim pér të shpëtar jetën e tyre. **20** Shiko, o Zot, unë jam në ankth. Zorrët e mia dridhen, zemra ime eshtë e tronditit brenda meje, sepse kam qënë rebele e madhe. Jashtë shpatë më la pa bij, në shtëpi eshtë si të jetë vdekje. **21** Më dëgjojnë që psherëtij, askush nuk më ngushëllon. Tërë armiqtë e mi e kanë mësuar fatkeqësinë time dhe janë të kënaqur që ti ke bérë këtë gjë. Ti do të sjellësh ditën që ke lajmëruar, dhe atëherë do të janë si unë. **22** Le të vijë para teje tërë ligësia e tyre, dhe trajtoi ashtu si më ke trajtuar mua pér shkak të të gjitha shkeljeve të mia. Sepse të shumta janë psherëtimat e mia dhe zemra ime lëngon.

2 Si bëhet që në zemërimin e tij Zoti ka mbuluar me një re bijën e Sionit? Ai ka hedhur nga qjelli në tokë lavdinë e Izraelit dhe nuk u kujtuja pér ndenjësen e këmbëve të tij ditën e zemërimit të tij. **2** Zoti i ka shkatërruar pa mëshirë të gjitha banesat e Jakobit; në zemërimin e tij ka shembur fortësat e bijës së Judës, i ka hedhur pér tokë duke përdhosur mbretërinë dhe kërët e saj. **3** Me një zemërim të zjarritë ka thyer tërë fuqinë e Izraelit, ka têrhequr të djathtën e tij përparrë armikut, ka djegur në mes të Jakobit si një zjarr flakërues që gllabëron gjithçka rrëth e qark. **4** Ka nderur harkun e tij si një armik, ka ngritur dorën e djathtë si një kundërshtar, ka shkatërruar të gjitha ato që ishin të këndshme pér sytë në çadrën e bijës së Sionit, e ka derdhur zemërimin e tij si një zjarr. **5** Zoti u bë si një armik; përipiu Izraelin, përipiu tërë pallatet e tij, shkatërrroi fortësat e tij, shumëfishoi të qarat dhe vajtimet tek e bija e Judës. **6** Shkatërrroi tabernakullin e tij si një kopësht, prishi vendin ku mblidhet kuvendi; Zoti bëri të harrohen në Sion festat solemne dhe të shtunat dhe gjatë tërbimit e të zemërimit të tij hodhi poshtë mbretë dhe priftërinj. **7** Zoti braktisi altarin e tij, hodhi poshtë shenjtëronen e tij, dorëzoi në dorë të armikut muret e fortësave të tij; ata lartuan britma në shtëpinë e Zotit si në një ditë festë solemne. **8** Zoti vendosi të shkatërrojë muret e bijës së Sionit; vuri litarin, nuk ka hequr dorë nga shkatërrimi; ka bëri të vajtojnë fortesa dhe mure; që të dyja lëngojnë. **9** Portat e tij janë fundosur në dhe; ai ka prishur dhe ka copëtuar shufrat e tyre; mbreti i tij dhe kërët e tij ndodhen midis kombeve; nuk ka më ligj, dhe profetët e tij nuk marrin asnjë vegim nga Zoti. **10** Pleqtë e bijës së Sionit ulen pér tokë në heshtje; kanë hedhur pluhur mbi kokën e tyre, kanë ngjeshur trupin me thes; virgjëreshat e Jeruzalemit ulin deri në tokë kokën e tyre. **11** Sytë e mi konsumohen nga të qarat, zorrët e mia drithërohen, mëlçiаime pérhapet pér tokë pér shkak të shkatërrimit të bijës së popullit tim, pér ligështimin e fémijëve dhe të foshnjave në gjë në sheshet e qytetit. **12** Ata u kërkoni nënavë të tyre: "Ku eshtë gruri dhe vera?", ndërsa po ligështoheshin si të plagosur pér vdekje në sheshet e qytetit dhe jepnin shpirt në prehrin e nënavë të tyre. **13** Si mund të tjetë jep zemër? Në çfarë do të tjetë njegas, o bijë e Jeruzalemit? Çfarë gjë do të krahasoj me ty që të tjetë ngushëlloj, o bijë e virgjë e Jeruzalemit? Sepse shkatërrimi yt eshtë i

madh si deti; kush mund tē tē shërojë? **14** Profetët e tu kanë pasur për ty vegime tē rrëme dhe tē paarsyeshme; nuk kanë zbuluar lakuq paudhësinë tênde që tē largojnë robérinë prej teje; ata kanë shqiptuar për ty profeci tē rrëme dhe mashtresë. **15** Tërë kalimtarët i rrabin duart kundër teje; férshëllejnë dhe tundin kokën kundër bijës së Jeruzalemit: "Ky qënka qyteti që e quanin "bukuri e përsosur", "gëzimi i tërë tokës"?". **16** Tërë armiqtë e tu hapin gojën kundër teje; férshëllejnë dhe kërcëllinë dhëmbët, dhe thonë: "E kemi gjallitur! Po, kjo eshtë dita që prisnim; arritëm ta shohim". **17** Zoti ka realizuar atë që kishte menduar; ka mbajtur fjäljen që kishte dekretuar në ditët e lashta. Ka shkatërruar pa asnjë mëshirë, ka vepruar në ményrë që armiku të gëzohet me ty, ka lavdëruar fuqinë e kundërshtarëve tē tu. **18** Zemra e tyre i bërtet Zotit: "O mure tē bijës së Sionit, bëni që tē derdhen lotët si një përrua ditën e natën. Mos i jepni qetësi vetes, mos paçin çlodhje bebet e syve tuaj. **19** Çohuni, bërtismi natën, në fillim tē çdo vigjilje. Derdhni si ujë zemrën tuaj përparrë fytyrës së Zotit. Ngrini duart në drejtëm tē tij për jetën e fëmijëve tuaj, që mpaken nga uria në hyrje tē gjitha rrugëve". **20** "Shiko, o Zot, dhe shqyrt. Cilin ke trajtuar në këtë ményrë? A duhet tē hanin gratë frytin e barkut tē tyre, fëmijët që përkëdhelin? A duhet tē vriteshin prifti dhe profeti në shenjtëronë e tij? **21** Të vegjilit dhe pleqtë dergjen për tokë nëpër rrugë; virgjreshat e mia dhe tē rinjtë e mi kanë rënë nga shpatë; ti i ke vrarët ditën e zémërimit tênd, i ke masakruar pa mëshirë. **22** Ti ke mbledhur si për një ditë festë tmerret që më rrethojnë nga çdo anë. Në ditën e zémërimit tê Zotit nuk pati as ikanak as të mbetur. Ata që kisha ushqyer me gji dhe që kisha ritur, i shfarosi armiku im".

3 Unë jam njeriu që pa hidhërimin nën thuprën e tèrbimit tē tij. **2** Ai më ka udhëhequr dhe më ka bërë tē eci nëpër terr dhe jo në dritë. **3** Po, kundër meje ai ka kthyer disa herë dorën e tij tèrë ditën. **4** Ai ka konsumuar mishin tim dhe lëkurën time, ka coptuar kockat e mia. **5** Ka ndërtuar fortesa kundër meje, më ka rrëthuar me hidhërim dhe me ankth. **6** Ka bërë që unë tē banoj në vende plot errësirë, ashtu si tē vdekurit prej shumë kohe. **7** Më ka ndërtuar një mur rrëth e qark, me qëllim që unë tē mos dal; e ka bërë tē rëndë zinxhirin tim. **8** Edhe kur bërtas dhe kërkoi ndihmë me zë tē lartë, ai nuk pranon tē dégjojë lutjen time. **9** Ai i ka myllur rrugët e mia me gurë tē prerë, i ka bërë shtigjet e mia plot me prita. **10** Ai ka qenë përmua si një ari në pritë, si një luan në vende tē fshehta. **11** Ka devjuar rrugët e mia, më ka coptuar dhe më ka dëshpëruar. **12** Ka nderur harkun e tij dhe më ka bërë objekt tē shigjetave tē tij. **13** Ka bërë tē depërtojnë në zemrën time shigjetat e kukurës së tij. **14** Jam bërë tallja e tèrë popullit tim, kënga e tij e tèrë ditës. **15** Më ka ngopur me hidhërim, më ka bërë tē pij pelin. **16** Më ka coptuar dhëmbët me zall, më ka mbuluar me hi. **17** Ke larguar shpirtin tim nga pacja, kam harruar mirëqënien. **18** Kam thënë: "Eshtë zhdukur besimi im dhe shpresa ime tek Zoti". **19** Kujtohu për pikëllimin dhe përmendjen time, për pelinin dhe hidhërimin. **20** Shpirti im kujtohet gjithnjë për këtë dështë i rrëzuar brenda meje. **21** Këtë dua ta sjell në mëndje dhe prandaj dua tē shpresoj. **22** Eshtë një hir i Zotit që nuk jemi shkatërruar plotësisht, sepse mëshirat e tij nuk janë mbaruar plotësisht. **23**

Përtëriten çdo mëngjes; e madhe eshtë besnikeria jote. **24** "Zoti eshtë pjesa ime", thotë shpirti im, "prandaj do tē kem shpreshë tek ai. **25** Zoti eshtë i mirë me ata që kanë shpreshë tek ai, me shpirtin që e kérkon. **26** Gjë e mirë eshtë tē presësh në heshtje shpëtimin e Zotit. **27** Gjë e mirë eshtë për njeriun tē mbajë zgjedhën në rininë e tij. **28** Le tē ulet i vetmuar dhe tē qëndrojë në heshtje kur Perëndia ia imponon. **29** Le ta vërë gojën e tij në pluhur, ndofta ka ende shpreshë. **30** Le ti japë faqen atij që e godet, tē ngopet me fyerje. **31** Sepse Zoti nuk hedh poshtë për gjithnjë; **32** por, në rast se tē hidhëron, do ti vijë keq sipas shumicës së zemërmirësive tē tij, **33** sepse nuk e bën me kënaqësi poshtërimin dhe hidhërimin e bijve tē njerëzve. **34** Kur dikush shtyp nën këmbët e tij tèrë robërit e dheut, **35** kur dikush shtrëmbëron tē drejtën e një njeriu në prani tē Më tē Lartit, **36** kur dikujt i bëhet një padrejtësi në çështjen e tij, a nuk e shikon Zoti? **37** Vallë kush thotë diçka që më pas realizohet, në rast se Zoti nuk e ka urdhëruar? **38** E keqja dhe e mira a nuk vijnë vallë nga goja e Më tē Lartit? **39** Pse vallë ankohet një njeri i gjallë, një njeri për ndëshkimin e mëkateve tē tij? **40** Le tē shqyrtojmë rrugët tonë, t'i hetojmë dhe tē kthehemë tek Zoti. **41** Le tē ngremë lart zemrat tonë dhe duart tonë në drejtëm tē Perëndisë tē qiejve. **42** Ne kemi kryer mëkate, kemi qënë rebelë dhe ti nuk na ke falur. **43** Je mbështjellë në zémërimin tênd dhe na ke ndjekur, na ke vrarë pa mëshirë. **44** Ti je mbështjellë në një re, në ményrë që asnjë lutje tē mos kalonte dot. **45** Na ke bërë plehra dhe mbeturina në mes tē popujve. **46** Tërë armiqtë tanë kanë hapur gojën kundër nesh. **47** Na ka rënë mbi trup tmerri, laku, dëshpërimi i thellë dhe shkatërimi. **48** Rërke uji rrjedhin nga sytë e mi për shkatërrimin e bijës së popullit tim. **49** Syri im derdh lot pa pushim, pa ndëprerje, **50** deri sa Zoti tē mos vështrojë nga qelli dhe tē mos shikojë. **51** Syri im i sjell dhembje shpirtit tim për tē gjitha bijat e qytetit tim. **52** Ata që më urrejnë pa shkak më kanë gjaujtur si tē isha zog. **53** Kanë shkatërruar jetën time në gropë, më kanë hedhur gurë. **54** Ujrat rrjedhin mbi kokën time, unë thoja: "Ka marrë fund për mua". **55** Përmenda emrin tênd, o Zot, nga thellësia e gropës. **56** Ti e dégjove zérin tim; mos ia fshih veshin tênd pshëritëmës sime, thirrjes time për ndihmë. **57** Kur tē kam thirru ti je afruar; ke thënë: "Mos ki frikë!" **58** O Zot ti ke mbrojtur çështjen e shpirtit tim, ti ke cliruar jetën time. **59** O Zot, ti ke parë dëmin që kam pësuar, prandaj mbro çështjen time! **60** Ti ke parë tèrë frymën e tyre tē hakmarrjes, intrigat e tyre kundër meje. **61** Ti ke dégjuar fyerjet e tyre, o Zot, tèrë intrigat e tyre kundër meje, **62** fjalimet e tyre që ngrihen kundër meje, atë që mendojnë kundër meje tèrë ditën. **63** Vér e kur ulen dhe kur ngrihen, unë jam kënga e tyre. **64** Shpërblej, o Zot, sipas veprës së duarve tē tyre. **65** Bëj zémërgur, mallkimi yt qoftë mbi ta. **66** Ndiqi në zémërimin tênd dhe shkatëroi poshtë qiejve tē Zotit.

4 Si u nxi ari, si u prish ari më i mirë! Gurët e shenjtërores u shpërndanë në hyrje tē tē gjitha rrugëve. **2** Blijtë e çmuar tē Sionit që çmoheshin si ar i kulluar, vallë si u konsideruan si enë prej balte, si punë e kryer nga duart e poçarit? **3** Edhe çakejtë japid gjirin për tē ushqyer tē vegjilit e tyre, por bija e popullit tim eshtë bërë mizore si strucët e shkretëtirës. **4** Gjuha e foshnjës

në gjii njitet, në qjellzën e tij nga etja; fëmijët kërkojnë bukë, por nuk ka njeri që t'ua japë atyre. **5** Ata që hanin ushqime të shijshme lëngojnë nëpër rrugë; ata që ishin rritur në purpur përqafojnë plehërishten. **6** Ndëshkimi i paudhësës të vajzës së popullit tim është më i madh se ndëshkimi i mëkatit të Sodomës, që u shkatërrua në një çast, pa ndërhyrjen e dorës së njeriut kundër saj. **7** Princat e saj ishin më të shkëlqyeshëm se bora, më të bardhë se qumështi; e kishin trupin më të kuq se koralet, fytyra e tyre ishte si një safir. **8** Tani pamja e tyre është më e zezë se terri; nuk nijhen dot më nëpër rrugë; lëkura e tyre bashkohet me kockat e tyre, është tharë, është bërë si dru. **9** Të vrarët nga shpata janë më mirë se ata që vdesin nga uria, sepse këta të fundit mbarojnë të rraskapitur nga mungesa e prodhimeve të fushës. **10** Duart e grave të mëshirëshme kanë pjekur vetë fëmijët e tyre, të cilët u kanë shërbyer si ushqim, në shkatërrimin e bijës së popullit tim. **11** Zoti i dha fund tèrbimit të tij, ka derdhur zemërimin e tij të zjarrtë, ka ndezur në Sion një zjarr, që ka gllabëruar themeleet e tij. **12** Mbretërit e dheut dhe tèrë banorët e botës nuk do të kishin besuar kurrë që kundërshtari dhe armiku do të hynin në portat e Jeruzalemit. **13** Por kjo ndodhi për shkak të mëkateve të profetëve të tij dhe për shkak të paudhësive të priftërinjve të tij, që kanë derdhur në mes të saj gjakun e njerëzve të drejtë. **14** Ata endeshin si të verbër nëpër rrugë, të ndotur me gjak, në mënyrë që askush nuk mund të prekte veshjet e tyre. **15** Sapo dukeshin njerëzit bërtisin: "Largohuni, një i papastë! Largohuni, largohuni mos e preknii!". Kur iknin dhe shkonin duke u endur midis kombeve thonin: "Nuk do të mund të rrjinë më këtu". **16** Fytyra e Zotit i ka shpérndarë, nuk do të kthejë mbi ta shikimin e tij; nuk kanë pasur respekt për priftërinjët dhe as kanë treguar dhembshuri për pleqtë. **17** Përveç kësaj sytë tona konsumoheshin në pritjen e një ndihme të kotë. Nga vendi ynë i vëzhgimit prisnim më kot një komb që nuk mund të na shpëtonte. **18** Na gjuanin në çdo hap, duke na penguar të ecnim nëpër sheshet tona. Fundi ynë është i afërt, ditët tona janë plotësuar, fundi ynë ka mbërritur. **19** Përndjekësit tanë kanë qenë më të shpejtë se shqiponjat e qillit, na kanë ndjekur në malet, na kanë ngritur prita në shkretëti. **20** Fryma e fleggrave tona, i vajosuri i Zotit është marrë në gropat e tyre, ai për të cilin thoshim: "Në hijen e tij do të jemi midis kombeve". **21** Gëzohu dhe kënaqu, o bijë e Edomit, që banon në vendin e Utsit. Edhe ty do të të vijë kupa; do të dehesh dhe do të zbulosh lakuqësinë tënde. **22** Ndëshkimi i paudhësës sate u krye, o bijë e Sionit. Ai nuk do të të çojë më në robëri; por do të ndëshkojë paudhësinë tënde, o bijë e Edomit, do të nxjerrë në shesh mëkatet e tua.

5 Kujto, o Zot, atë që na ka ndodhur, shiko dhe vër re turpin tonë. **2** Trashëgimia janë u ka kaluar të huajve, shtëpitë tona njerëzve që nuk janë tanët. **3** Ne u bëmë jetimë, pa etër, nënët tona janë si të veja. **4** Duhet të paguajmë përi ujet që pimë, drutë tona i kemi vetëm me pagesë. **5** Na ndjekin me një zgjedhë mbi qafë, jemi të rraskapitur dhe nuk kemi fare pushim. **6** I kemi shtrirë dorën Egjipitit dhe Asirisë për t'u ngopur me bukë. **7** Etërit tanë kanë mëkatuar dhe nuk janë më, dhe ne mbajmë ndëshkimin për paudhësitet e tyre. **8** Skllevërit sundojnë mbi ne, askush nuk mund të na çlrojë nga duart e tyre. **9**

E nxjerim bukën duke rrezikuar jetën tonë, përpara shpatës së shkretëtirës. **10** Lëkura janë është ngrohur si në një furre për shkak të valës së urisë. **11** Kanë dhunuar gratë në Sion, virgjëreshat në qytetet e Judës. **12** Krerët janë varur nga duart e tyre, personi i pleqëve nuk është respektuar. **13** Të rinjtë i vunë të bluajnë, të vegjilët u rrëzuan nën barrén e druve. **14** Pleqtë nuk mblidhen më te porta, të rinjtë nuk u bien më veglave të tyre. **15** Gëzimi i zemrave tona është pakësuar, vallja janë është shndërruar në zi. **16** Kurora ka rënë nga koka janë; mjerë ne, sepse kemi mëkatuar! **17** Prandaj u sëmur zemra janë, për këto gjëra na janë errësuar sytë: **18** për malin e Sionit që është i shkretuar dhe në të cilin sillen dhelprat. **19** Por ti, o Zot, mbetesh për jetë, dhe froni yt brez pas brezi. **20** Pse do të na harroje për jetë dhe do të na braktisje për një kohë të gjatë? **21** Na bëj që të rikthehem i te ti, o Zot, dhe ne do të kthehem; rivendos ditët tona si në të kaluarën. **22** Mos vallë na hodhe poshtë fare apo je zemëruar me të madhe kundër nesh?

Ezekieli

1 Në vitin e tridhjetë, më pesë të muajit të katërt, ndodhi që ndërsa isha midis të internuarve pranë lumiit Kebar, qiejtë u hapën dhe pata vegime nga ana e Perëndisë. **2** Më pesë të muajit (ishte viti i pesti i robërisë së mbretit Jehoakin), **3** fjalë e Zotit iu drejtua shprehimi shqipëriti Ezekiel, birit të Buzit, në vendin e Kaldeave, pranë lumiit Kebar; dhe atje lart dora e Zotit që mbi të. **4** Ndërsa po shkoja, ja ku erdhë nga veriu një erë furtune, një re e madhe me një zjarr që mbështilej rrëth vetes së tij; rrëth tij dhe nga mesi i tij dilte një shkëlqim i madh si ngjyra e bronxit ikandeshent që ndodhet në mes të zjarrit. **5** Nga mesi i tij dukej njashmëria e katër qënieve të gjallë; dhe kjo ishte pamja e tyre: kishin njashmërinë e njeriut. **6** Secili prej tyre kishte katër fytyra dhe secili katër krahë. **7** Këmbët e tyre ishin të drejta dhe tabani i këmbës së tyre ishte si ai i tabanit të këmbës së një viçë, dhe shkëlqenin si bronzi me lustër. **8** Në të katër anët, poshtë krahëve, kishin duar njerezish; dhe që të katër kishin fytyrat e tyre dhe krahët e tyre. **9** Krahët e tyre preknin njeri tjetrin; duke ecur përpara, nuk kthehet prapa, por secili shkonte drejt përpara tij. **10** Sa për pamjen e fytyrave të tyre, të gjithë kishin fytyrë njeriu, që të katër fytyrë luani në të djathtë, që të katër fytyrë kau në të majtë, dhe që të katër fytyrë shqiponje. **11** Kështu ishin fytyrat e tyre. Krahët e tyre ishin shtrirë lart; secili kishte dy krahë që preknin njëra tjetrën dhe dy që mbulonin trupin e tyre. **12** Secili shkonte drejt përpara tij; shkonin atje ku fryma donte të shkonte dhe, duke shkuar, nuk silleshin. **13** Sa për pamjen e qënieve të gjalla, këto dukeshin si qymre të ndezur, si pishtarë. Zjarri lëvizte në mes të qënieve të gjalla; zjarri ishte i ndritshëm dhe prej tij dilnin shkrepëtimë. **14** Qëni e gjalla vraponin përpara dhe prapa, dukeshin si një rrufe. **15** Ndërsa shikoja qëni e gjalla, ja një rrotë për tokë pranë qënieve të gjalla me katër fytyrat e tyre. **16** Pamja e rrotave dhe punimi i tyre ishte si pamja e ngjyrës së krizolitit; që të katra i ngjisin njera tjetrës. Pamja e tyre dhe punimi i tyre si ato të një rrote në mes të një rrote tjetër. **17** Kur lëviznin, shkonin në drejtim të njerit prej katër drejtimeve dhe, duke shkuar nuk silleshin prapa. **18** Sa përrathet e tyre ishin të lartë dhe të madhërishëm; dhe rrathët e gjithë të katërve ishin plot me sy rrëth e qark. **19** Kur lëviznin qëni e gjalla, edhe rrotat lëviznin pranë tyre dhe, kur qëni e gjalla ngriheshin nga toka, ngriheshin edhe rrotat. **20** Kudo që fryma donte të shkonte, shkonin edhe ata, sepse aty shkonte fryma; rrotat ngriheshin bashkë me ta, sepse fryma qënieve të gjalla ishte në rrota. **21** Kur ata lëviznin, edhe rrotat lëviznin; kur këto ndaleshin, edhe ato ndaleshin, dhe kur ngriheshin nga toka, edhe rrotat ngriheshin bashkë me ta, sepse fryma i qënieve të gjalla ishte në rrota. **22** Mbi kokat e qënieve të gjalla ishte njashmëria e një kupe qjellore, që i përmgjiste ngjyrës së një kristali të madhërishëm të shtrirë mbi kokat e tyre. **23** Poshtë kupës qjellore shtriheshin drejt krahët e tyre, njëra ndaj tjetrës; secili kishte nga dy që mbulonin një anë dhe dy tjetra që mbulonin anën tjetër të trupit. **24** Kur ata lëviznin, unë dëgjoja zhurmën e krahëve të tyre, si zhurmën e ujrate të mëdha, si

zëri i të Plotfuqishmit, si zhurma e një rrëmuje të madhe, si oshtima e një ushtrie; kur ndaleshin, ulin krahët e tyre. **25** Dhe dëgjohej një zhurmë nga kupa qjellore lart që ishte mbi kokat e tyre; kur ndaleshin, ulin krahët e tyre. **26** Mbi kupën qjellore që ishte mbi kokat e tyre, ndodhej një gjë që i ngjante një froni që dukej si një gur safiri, dhe mbi këtë lloj froni, në pjesën e sipërme të tij, ishte një figurë që i përmgjiste një njeriu. **27** Nga sa tregonin ijët e tij lart, unë pasqë gjithashtu diçka si ngjyra e bronzit inkandeshent që dukej si zjarr brenda tij rrëth e qark; dhe nga sa tregonin ijët e tij poshtë pasqë diçka që i përmgjante zjarrit dhe që lëshonte rrëth e qark një shkëlqim të madh. **28** Ashtu siç është pamja e një ylberi në re në një ditë shiu, kështu ishte pamja e atij shkëlqimi që e rrethonte. Ajo ishte një shfaqje e shëmbëltyrës së lavdisë të Zotit. Kur e pasqë, u rrëzova me fytyrë dhe dëgjova zërin e dikujt që fliste.

2 Dhe më tha: "O bir njeriu, çohu më këmbë dhe unë do të të flas". **2** Ndërsa ai më fliste, Fryma hyri tek unë dhe më bëri të çohem më këmbë, dhe unë dëgjova atë që më fliste. **3** Ai më tha: "O bir njeriu, unë të dërgoj te bijtë e Izraelit, në mes të kombeve rebelë që janë rebeluar kundër meje; ata dhe etërit e tyre kanë ngritur krye kundër meje deri më këtë ditë. **4** Ata te të cilët po të dërgoj janë bij me fytyrë të ashper dhe me zemër kryeneçe, dhe ti do t'u thuash atyre: "Kështu thotë Zoti, Zoti". **5** Edhe sikur të dëgjojnë ose të mos pranojnë të dëgjojnë, sepse janë një shtëpi rebele, do të mësojnë se megjithatë ka një profet në mes tyre. **6** Dhe ti, bir njeriu, mos ki frikë prej tyre dhe mos ki frikë nga fjalët e tyre, edhe se po qe se do gjendesh i rrëthuar nga hithra dhe nga gjemba dhe po qe se banon në mes të akrepave; mos ki frikë. **7** Por ti do t'u njoftosh fjalët e mia, edhe sikur të të dëgjojnë ose të refuzojnë të dëgjojnë, sepse janë rebelë. **8** Dhe ti, bir njeriu, dëgjo atë që të them; mos u bëj rebel si kjo shtëpi rebele; hap gojën dhe ha atë që po të jep". **9** Unë shikova, dhe ja një dorë e shtrirë drejt meje; dhe ja, në të ishte rrotulla e një libri. **10** Ai e shpalosi para meje; ishte shkruar nga brenda dhe nga Jashtë dhe në të ishin shkruar vaje, rënkime dhe halle.

3 Pastaj më tha: "O bir njeriu, ha atë që gjen, ha këtë rrotull, pastaj shko dhe foli shtëpisë së Izraelit". **2** Kështu unë hapa gojën dhe ai më vuri që të ha atë rrotull. **3** Pastaj më tha: "O bir njeriu, ushqjeje barkun tënd dhe mbushi zorrët e tua me këtë rrotull që po të jep". Kështu unë e hëngra dhe u bë në gojën time i ëmblë si mjaltë. **4** Më tha akoma: "O bir njeriu, nisu, shko në shtëpinë e Izraelit, u trego atyre fjalët e mia, **5** sepse nuk je dërguar te një popull me një të folur të errët dhe një gjuhë të vështirë, por në shtëpinë e Izraelit, **6** jo te shumë popuj me një të folur të errët dhe një gjuhë të vështirë, fjalët e të cilëve ti nuk i kuption. Me siguri, po të të kisha dërguar tek ata, do të të kishin dëgjuar. **7** Por shtëpia e Izraelit nuk do të dojë të të dëgjojë, sepse nuk duan të më dëgjojnë mua. Në fakt tërë shtëpia e Izraelit e ka ballin të fortë dhe zemrën kryeneçe. **8** Ja, unë e bëra fytyrën tënde të fortë kundër fytyrës së tyre dhe e bëra ballin tënd të fortë kundër ballit të tyre. **9** Unë e bëra ballin tënd si një diamant, më të fortë se stralli; mos ki frikë prej tyre, mos u tremb nga ata, sepse janë një shtëpi rebele". **10** Pastaj më

tha: "Bir njeriu, prano në zemrën tênde têrë fjalët që do të them dhe dëgjoji me veshët e tua. 11 Dhe nisu, shko te ata që janë në robëri, te bijtë e popullit tênd, folu dhe u thua: "Kështu thotë Zoti, Zoti", edhe sikur tê dëgjojnë ose té refuzojnë tê dëgjojnë". 12 Pastaj Fryma më ngriti dhe dëgjova prapa meje zhurmén e një potereje tê madhe që thoshte: "E bekuar qoftë lavdia e Zotit nga banesa e tij". 13 Dëgjova gjithashtu zhurmén e krahëve tê qenieve të gjallë që përphaseshin njëra kundrejt tjetërs, zhurmén e rrotave pranë tyre dhe zhurmén e një potereje tê madhe. 14 Kështu Fryma më ngriti dhe më mori me vete; dhe unë shkova plot trishtim me indinjatën e frysës time; por dora e Zotit ishte e fortë mbi mua. 15 Kështu arrita te ata që ishin në robëri në Tel-abib pranë lumit Kebar dhe u ndala atje ku ata banonin, qëndrova i hutuar shtatë ditë në mes tyre. 16 Në mbarim tê shtatë ditëve ndodhi që fjala e Zotit m'u drejtua, duke thënë: 17 "Bir njeriu, tê kam caktuar si roje pér shtëpinë e Izraelit; kur tê dëgjosh ndonjë fjalë nga goja ime, do t'i lajmërosh nga ana ime. 18 Në rast se unë i them tê pabesit: "Me siguri ke pér tê vdekur", dhe ti nuk e njofton dhe nuk flet pér ta lajmëruar tê pabesin që tê braktisë rrugën e tij tê keqe pér tê shpëtuar jetën e tij, ai i pabesë do tê vdesë në paudhësinë e tij, por unë do tê kérkoj llogari prej teje pér gjakun e tij. 19 Por në qoftë se ti e lajmëron tê pabesin dhe ai nuk heq dorë nga pabesia e tij dhe nga jeta e tij e keqe, ai do tê vdesë në paudhësinë e tij, por ti do ta kesh shpëtuar shpirtin tênd. 20 Por në qoftë se më pas një njeri i drejtë heq dorë nga ndershëmëria e tij dhe kryen paudhësi, unë do tî vë një pengesë përpara dhe ai do tê vdesë; sepse ti nuk e ke lajmëruar dhe ai do tê vdesë në mëkatin e tij, dhe gjérat e drejta që ai ka bërë, nuk do tê kujtohen më, por unë do t'i kérkoj llogari dorës sate pér gjakun e tij. 21 Por në rast se ti njofton tê drejtin që tê mos mëkatojë dhe ai nuk mëkaton, ai me siguri do tê jetojë sepse paralajmërua, dhe ti do tê kesh shpëtuar shpirtin tênd". 22 Atje, pra, ishte dora e Zotit mbi mua dhe më tha: "Ngrihu, dil në fushë dhe atje unë do tê flas". 23 Kështu si çova dhe dola në fushë, dhe atje ishte lavdia e Zotit, ashtu si lavdia që kisha parë pranë lumit Kebar, dhe unë rashë mbi fytyrë. 24 Por Fryma hyri te unë, më bëri tê çohem më këmbë dhe më foli duke thënë: "Shko, mbyllu në shtëpinë tênd. 25 Dhe ja, o bir njeriu, ty do tê vihet litarë, me ato do tê lidhin dhe kështu nuk do tê kesh mundësi tê dalësh në mes tyre. 26 Unë do tê bëj që gjuha jote tê ngjitet në qellzën tênde dhe do tê mbetesh memec, kështu nuk do tê jesh më pér ta dikush që i qorton, sepse janë një shtëpi rebele. 27 Por kur do tê flas, do tê tê hapë gojën dhe ti do t'u thuash atyre: "Kështu thotë Zoti, Zoti". Ai që do tê dëgjojë le tê dëgjojë; dhe ai që refuzon tê dëgjojë, le tê refuzojë, sepse janë një shtëpi rebele".

4 "Ti bir njeriu, merr një pllakë tê vogël argjile, vëre para teje dhe vizato mbi tê një qytet, Jeruzalemin: 2 rrethoje, ndërtó kundër tij një kullë, lartëso kundër asaj disa ledhe, vendos kundër saj fushime dhe disa desh rrëth e qark. 3 Pastaj merr një pllakë hekuri dhe vendose si një mur hekuri midis teje dhe qytetit; kthe fytyrën tênde përballë tij dhe ai do tê jetë i rrethuar dhe ti do ta rrethosh. Kjo do tê jetë një shenjë pér shtëpinë e Izraelit. 4 Shtrihu pastaj mbi krahun e majtë dhe vendos mbi tê

paudhësinë e shtëpisë së Izraelit. Për numrin e ditëve gjatë tê cilave do tê rrish shtrirë mbi tê, do tê mbash paudhësinë e tyre. 5 Në fakt unë kam vënë mbi ty vitet e paudhësisë së tyre në bazë tê numrit tê ditëve gjatë tê cilave ti do tê rrish shtrirë, treqind e nëntëdhjetë ditë. Kështu ti do tê mbash paudhësinë e shtëpisë së Izraelit. 6 Me ti mbaruar këto, do tê shtrihesh përsëri në krahun tênd tê djathtë dhe do ta mbash paudhësinë e shtëpisë së Judës pér dyzet ditë. Kam vënë mbi ty një ditë pér çdo vit. 7 Ti do ta kthesht fytyrën tênde dhe krahun tênd tê zhveshur në drejtim tê rrethimit tê Jeruzalemit dhe do tê profetizohesh kundër tij. 8 Dhe ja, po tê vë litarë mbi trup në mënyrë që ti tê mos kthehesht nga një krah në tjetrin, deri sa tê kesh plotësuar ditët e rrethimit tênd. 9 Merr edhe grurë, elb, bathë, thjerëza, mel dhe grurë tê fortë, vëri në një enë dhe u bëj bukë; tê cilën do ta hash gjatë têrë ditëve që do tê rrish shtrirë mbi krahun tênd, domethënë pér treqind e nëntëdhjetë ditë. 10 Ushqimi që do tê hash do tê ketë një peshë prej njëzet siklash në ditë; do ta hash në çaste tê caktuara çdo ditë. 11 Edhe ujin do ta pish tê racionuar: një tê gjashtën e një hini; do ta pish në çaste tê caktuara çdo ditë. 12 Do ta hash këtë bukë në formë kuleçësh prej elbi që do t'i pjekësh me jashtëqitje njerëzish përpara syve të tyre". 13 Pastaj Zoti tha: "Kështu bijtë e Izraelit do tê hanë bukën e tyre tê ndotur në mes tê kombeve ndër tê cilët do t'i shpërndaj". 14 Atëherë unë thashë: "O, Zot, Zot, unë nuk jam ndotur kurrë; qysh në fëmijëri e deri më sot nuk kam ngrënë kurrë mish kafshe tê ngordhur në mënyrë natyrale ose tê shqyer dhe nuk më ka hyrë në gojë asnjë mish i papastë. 15 Atëherë ai më tha: "Ja unë po tê jap bajga lopësh në vend tê jashtëqitjeve tê njeriut; mbi to do t'i pjekësh bukën tênde". 16 Pastaj më tha: "Bir njeriu, unë do tê bëj tê mungojë baza e bukës në Jeruzalem; ata do ta hanë bukën me peshë dhe në hidhërim dhe do tê pijnë ujin e racionuar në tmerr, 17 sepse do t'u mungojë buka dhe uji dhe do tê shikojnë njeri tjetrin tê tmerruar, duke u shkrirë në paudhësinë e tyre".

5 "Ti, bir njeriu, merr një brisk tê mprehur dhe përdore si një brisk berberi, duke bërë tê kalojë mbi kokën tênde dhe mbi mjekrën tênde; pastaj do tê marrësh një peshore dhe do tî ndash qimet në tri pjesë. 2 Do tê djegësh një tê tretëne e tyre në zjarr në mes tê qytetit në mbarim tê ditëve tê rrethimit. Pastaj do tê marrësh një tê tretë tê tyre dhe do ta godasësh rrëth e qark me shpatë; edhe një tê tretë tê tyre do ta shpërndash sipas erës; prapa tyre unë do tê zhvesh shpatën. 3 Do tê marrësh gjithashtu një numër të vogël qimesh dhe do t'i lidhësh në cepat e rrobave tê tua. 4 Nga këto do tê marrësh akoma disa dhe do t'i hedhësh në mes tê zjarrit, dhe do t'i djegësh në zjarr; andej do tê dalë një zjarr kundër têrë shtëpisë së Izraelit. 5 Kështu thotë Zoti, Zoti: "Ky èshtë Jeruzalemi. Unë e kisha vendosur në mes tê kombeve dhe tê vendeve tê tjera që kishte përreth. 6 Ai u rebelua kundër ligjeve tê mia pér tê kryer paudhësi më tepër se kombet që e rrethojnë dhe kundër statuteve tê mia më tepër se vendet që e rrethojnë. Po, ata i kanë përcëmuar ligjet e mia dhe nuk kanë ecur sipas statuteve tê mia". 7 Prandaj kështu thotë Zoti, Zoti: "Duke qenë se ju keni qenë më tê pabindur se kombet që ju rrethojnë, nuk keni ecur sipas statuteve tê mia dhe nuk keni zbatuar ligjet e mia dhe as nuk keni vepruar sipas

ligeve të kombeve që ju rrrethojnë". 8 Kështu thotë Zoti, Zoti: "Ja, unë, unë vetë, jam kundër teje, dhe do t'i zbatoj në mes teje vendimet e mia para kombeve; 9 dhe do të bëj në mes teje atë që nuk kam bérë kurrë dhe që nuk do ta bëj kurrë më, pér shkak të gjitha neverive të tua. 10 Prandaj në mes teje etërit do të hanë bijtë e tyre dhe bijtë do të hanë etërit e tyre; do të zbatoj gjykitet e mia mbi ty dhe do të shpërndaj në të gjitha erërat gjithçka që do të mbetet prej teje. 11 Prandaj ashtu siç është e vërtetë që unë rroj", thotë Zoti, Zoti, "sepse ti ke ndotur shenjtëoren time me të gjitha ndyrësitat e tua dhe neveritë e tua, do të t'heq favorin tim, syri im nuk do të ketë asnjë mëshirë dhe nuk do të kem asnjë dhembshuri. 12 Një e treta prej teje do të vdesë nga murtaja dhe do të konsumohet nga uria që mbretëron në mes tënd; një e tretë do të bjerë nga shpata rrëth teje dhe unë do ta shpërndaj në të gjitha erërat pjesën e tretë, dhe do të zhvesh shpatën kundër tyre. 13 Kështu unë do të shfryz zemërimin tim dhe do të kënaq mbi ta tèrbimin tim dhe do të jem i qetë. Atëherë ata do të mësojnë që unë, Zoti fola në xhelozinë time, kur do të shfryz mbi ta tèrbimin tim. 14 Përveç kësaj do të bëj që ti t'ebësh nje shkreti dhe një turp midis kombeve që t'ë rrrethojnë, para syve të të gjithë kalimtarëve. 15 Dhe kjo do të jetë një turp, një objekt talljeje, një mësim dhe një objekt habije pér kombet që t'ë rrrethojnë, kur do të zbatojë mbi ty gjykitet e mia me zemërim, me tèrbim dhe me ndëshkime me indinjatë. Unë Zoti, kam folur. 16 Kur do të hedh kundër tyre shigjetat e tmerrshme t'ë urisë, që sjellin shkatërim dhe që unë do të dërgoj pér t'ju shkatërruar, do ta bëj edhe më të rëndë urinë tuaj dhe do t'ju heq bazën e bukës. 17 Kështu do të dërgoj kundër jush urinë dhe kafshë të këqijë që do të lénë pa fëmijë. Murtaja dhe masakra do të kalojnë në mes teje dhe do të bëj që shpata t'ë vijë mbi ty. Unë, Zoti, kam folur"".

6 Fjala e Zotit m'u drejtua, duke thënë: 2 "Bir njeriu, kthe fytyrën tënde nga malet e Izraelit dhe profetizo kundër tyre, 3 dhe thua: "O male të Izraelit dëgjoni fjälën e Zotit, Zoti. Kështu thotë Zoti, Zoti, maleve dhe kodrave, përroskave dhe luginave: Ja, unë do të sjell mbi ju shpatën dhe do të shkatërroj vendet tuaja të larta. 4 Altarët tuaj do të shkretohen dhe altarët pér temjan do të thyhen, dhe do të bëj që t'ë vdekurit tuaj të bien përrpara idhujve tuaj. 5 Do t'i shtrij kufomat e bijve të Izraelit përrpara idhujve të tyre dhe do t'i shpërndaj kockat tuaja rrëth altarëve tuaj. 6 Në tërë vendet tuaja të banuara qytetet do të shkatërrohen, po kështu edhe vendet e larta, me qëllim që altarët tuaj të shkatërrohen dhe të shkretohen, idhujt tuaj të prishen dhe të zhduken, altarët tuaj të shkatërrohen dhe veprat tuaja të fshihen. 7 Të vdekurit do të bien në mes jush dhe ju do të pranoni që unë jam Zoti. 8 Megjithatë do t'ju lë një mbeturinë, sepse disa që do t'i shpëtojnë shpatës do t'i keni midis kombeve, kur do të shpërndaheni në vënde të ndryshme. 9 Të shpëtuarit tuaj do të më kujtojnë midis kombeve ku do të çohen në robëri, sepse jam kapitur pér zemrën e tyre të prishur që është larguar nga unë dhe pér sytë e tyre që kurvërohen pas idhujve të tyre. Ata do të ndiejnë neveri pér veten e tyre pér ligësitet që kanë kryer në të gjitha veprimet e tyre të neveritshme. 10 Atëherë do të pranojnë që unë jam Zoti dhe që jo më kot kam folur se do t'ju

bëj këtë të keqe"". 11 Kështu thotë Zoti, Zoti: "Përplas duart, rrih këmbët dhe thuaj: "Vaj medet, pér të gjitha veprimet e këqija të neveritshme të shtëpisë së Izraelit, sepse do të bien nga shpata, nga uria dhe nga murtaja. 12 Kush është larg do të vdesë nga murtaja, kush është afér do të rrrezohet nga shpata dhe kush ka mbetur dhe është i rrëthuar do të vdesë nga uria; kështu do të shfryz tèrbimin tim mbi ta. 13 Atëherë do të pranoni që unë jam Zoti, kur të vrarët e tyre do të bien në mes të idhujve të tyre, rrëth altarëve të tyre, mbi çdo kodër të lartë, mbi çdo majë mali, poshtë çdo druri që gjelberon, poshtë çdo lisi degëshumë, kudo që u ofronin parfume erëmira të idhujve të tyre. 14 Kështu do të shtrij mbi ta dorën time dhe do ta bëj vendin të shkretë, po, më të shkretë se shkretëtira e Diblahut, në të gjitha vendet e tyre të banuara; atëherë do të pranojnë që unë jam Zoti"".

7 Fjala e Zotit m'u drejtua përsëri, duke thënë: 2 "Dhe ti, bir njeriu, kështu i thotë Zoti, Zoti, vendit të Izraelit: Fundi! Erdhi fundi në të katër skajet e vendit. 3 Tani të kërcënón fundi dhe unë do të dërgoj kundër teje zemërimin tim, do të të gjykoj sipas rrujëve të tua dhe do të hedh mbi ty tërë veprimet e tua të neveritshme. 4 Syri im nuk do të të kursejë dhe nuk do të kem mëshirë pér ty, por do të hedh mbi ty rrugët e tua dhe veprimet e tua të neveritshme do të janë në mes teje; atëherë do të pranoni që unë jam Zoti". 5 Kështu thotë Zoti, Zoti: "Një gjëmë, një gjëmë e paparë, ja ku erdhë. 6 Fundi erdhë, fundi erdhë. U zgjua pér ty; ja, erdhë. 7 Erdhi mbi ty shkatërrimi, o banor i vendit. Koha erdhë; është e afërt dita e hallevë dhe jo ajo e britmave të gjëzimit ndër male. 8 Tani, pas pak, do të derdh mbi ty tèrbimin tim dhe do ta shfryz mbi ty zemërimin tim, do të të gjykoj sipas rrujëve të tua dhe do të të ngarkoj të gjitha veprimet e tua të neveritshme. 9 Syri im nuk do të të kursejë dhe nuk do të kem mëshirë, por do të bëj që të të bien mbi ty rrugët e tua dhe veprimet e tua të neveritshme do të janë në mes teje; atëherë do të pranoni që unë jam Zoti që godet. 10 Ja dita, ja ku arriti. Erdhi shkatërrimi. Thupra lulëzoi, kryelartësia buloi. 11 Dhuna është shtuar si një thupër pabesie. Nuk do të mbetet asnjë prej tyre, asnjë nga moria e tyre, asnjë prej tyre; nuk do të ketë asnjë vajtim pér ta. 12 Koha erdhë, dita po afrohet. Kush blen të mos gjëzohet, kush shet të mos hidhërohet, sepse një zémërim i zjarrtë kërcënón gjithë morinë e tyre. 13 Sepse ai që shet nuk do të zotërojë atë që ka shitura, edhe sikur të mbetet i gjallë, sepse vegimi përfshin tërë morinë e tyre dhe nuk do të hiqet, dhe askush nuk do të mund të ruajë jetën e vet, duke jetuar në paudhësi. 14 I kanë rënë borisë, dhe të gjithë janë gati, por asnjë nuk shkon në betejë, sepse afshi i zemërimin tim është kundër tërë morisë së tyre. 15 Nga jashtë shpata, nga brenda murtaja dhe uria. Kush është ndër ara do të vdesë nga shpata, kush është në qytet do të gllabërohet nga murtaja dhe nga uria. 16 Por ikanakët që do të arrijnë të shpëtojnë do të rrinë ndër male si pëllumbat e luginës, të gjithë duke rënkuar pér shkak të paudhësisë së vet. 17 Të gjitha duart do të bëhen të dobëta dhe tërë gjunjët do të bëhen të dobët si uji. 18 Do të vishen me thasë dhe frika do t'i mbulojë, turpi do të jetë mbi të gjitha fytyrat dhe shogësia mbi tërë kokat e tyre. 19 Do të hedhin argjendin e tyre nëpër rrugë dhe ari i tyre do të bëhet një

ndyrësi. Argjendi i tyre dhe ari i tyre nuk do të mund t'i shpëtojnë ditën e zemërimit të Zotit; nuk do të mund të ngopin shpirtin e tyre as të mbushin barkun e tyre, sepse paudhësia e tyre është bërë shkak pengese. 20 Kanë nxjerrë nga bukuria e stolive të tyre shkas kryelartësie; kanë përfshir figura nga neveritë e tyre dhe nga idhujt e tyre të urrejtshëm. Prandaj do t'i bëj ata një ndyrësi, 21 dhe do t'i lë pra në duart e të huajve dhe plaqë pér të pabesët e dheut që do t'i përdhosin. 22 Do të largoj prej tyre fytyrën time dhe ata do të përdhosin vendin tim sekret; do të hyjnë njerëz që përdorin dhunën dhe do ta përdhosin. 23 Përgatit një zinxhir, sepse vendi është plot me krimë gjaku dhe qyteti është plot dhunë. 24 Do të sjell kombe të kékija që do të shtien në dorë shtëpitë e tyre; do ta ul kryelartësinë e të fuqishmëve dhe vendet e tyre të shenja do të përdhosin. 25 Shkatërrimi po vjen. Ata do të kërkojnë paqe, por nuk do të ketë. 26 Do të ketë fatkeqësi të njëpasnjëshme, lajmë të kékija pas lajmës të kékija. Atëherë do t'i kërkojnë një vegim një profeti, por ligji do t'i mungojë priftit dhe këshillit të pleqve. 27 Mbreti do të jetë në zi, princi do të vishet me rroba dëshpërimi dhe duart e popullit të vendit do t'i pushtoje frika. Unë do t'i trajtoj sipas sjelljes së tyre dhe do t'i gjykoj sipas gjykimeve të tyre; atëherë do të pranojnë që unë jam Zoti".

8 Në vitin e shtatë, në muajin e gjashtë, më pesë të muajit, ndodhi që, ndërsa isha ulur në shtëpinë time dhe pleqtë e Judës ishin ulur përballë meje, dora e Zotit, Zotit, ra në atë vend mbi mua. 2 Unë shikova, dhe ja, një figurë njeriu me pamje zjarri; nga sa i përmgjanin ijët e tij nga poshtë dukeshin prej zjarri, dhe nga sa i përmgjanin ijët e tij lart dukeshin të shkëlcysira si ngjyra e bronxit inkandeshent. 3 Ai shtriu një formë dore dhe më kapi nga një tufë e flokëve të mi, dhe Fryma më ngriti midis tokës dhe qellit dhe më çoi në vegime të Perëndisë në Jeruzalem, në hyrje të portës së brendëshme që shikon nga veriu, ku ndodhej idhulli i xhelozisë, që shkakton xhelozinë. 4 Dhe ja, atje ndodhej lavdia e Perëndisë të Izraelit, e ngjashme me vegimin që kisha parë në fushë. 5 Pastaj ai më tha: "Bir njeriu, qo tanë sytë e tu në drejtum të veriut". Kështu i ngrita sytë drejt veriut dhe ja, në veri të portës së altarit, pikërisht në hyrje, ishte idhulli i xhelozisë. 6 Dhe ai më tha: "Bir njeriu, shikon atë që bëjnë këta, veprimet e rënda të neveritshme që kryen këtu shtëpia e Izraelit dhe që më bëjnë të largohem nga shenjtërorja ime? Por ti do të shikosh veprime edhe më të rënda të neveritshme". 7 Kështu ai më çoi në hyrjen e oborrit. Unë shikova dhe ja, një vrimë në mur. 8 Atëherë ai më tha: "Bir njeriu, bëj një vrimë në mur". Kështu bëra një vrimë në mur, dhe ja, një hapje. 9 Ai më tha: "Hyr dhe shiko gjérat e neveritshme që këta po kryejnë këtu". 10 Kështu hyra pér të parë, dhe ja, lloj lloj rrëshqanorë dhe kafshë të neveritshme si dhe téré idhujt e shtëpisë së Izraelit të riprodhua rreth e rrotull mbi mur. 11 Dhe para tyre rrini shtatëdhjetë burra nga pleqtë e shtëpisë së Izraelit, dhe në mes tyre ishte Jaazaniahu, biri i Shafanit, secili me temjanicën e vet prej së cilës dilte një re e dendur temjani. 12 Pastaj më tha: "Bir njeriu, a ke parë atë që bëjnë pleqtë e shtëpisë së Izraelit në errësirë, secili në dhomën e figurave të tij? Në fakt thonë: "Zoti nuk na shikon, Zoti e ka braktisur

vendin"". 13 Pastaj më tha: "Ti do të shikosh gjëra edhe më të neveritshme që ata po kryejnë". 14 Atëherë më çoi në hyrjen e portës së shtëpisë të Zotit, që është nga veriu; dhe ja, atje ishin ulur gra që qanin Tamuzin. 15 Pastaj më tha: "A e pe, bir njeriu? Ti do të shikosh gjëra edhe më të neveritshme nga këto". 16 Atëherë më çoi në oborrin e brendshëm të shtëpisë të Zotit; dhe ja, në hyrje të tempullit të Zotit, midis portikut dhe altarit, ishin rrëth njëzepesë burra, me kurriz të kthyer nga tempulli i Zotit dhe fytyrë të kthyer nga lindja, që adhuroni diellin nga lindja. 17 Pastaj më tha: "A e pe, bir njeriu? A është vallë një gjë e vogël pér shtëpinë e Judës të kryejë gjérat e neveritshme që ajo bën këtu? Në fakt ata e kanë mbushur vendin me dhunë dhe kanë provokuar disa herë zemërimin tim. Dhe ja, e çojnë degën te hunda. 18 Prandaj edhe unë do të veproj me tèrbim; syri im nuk do të ketë asnjë dhembshuri dhe nuk do të kem mëshirë fare. Edhe sikur të çojnë britma të larta veshëve të mi, unë nuk do t'i dëgjoj".

9 Pastaj bërtiti me zë të lartë në veshët e mi, duke thënë: "Të afrohen ata që do të ndëshkojnë qytetin, secili me armën e tij të shkatërrimit në dorë". 2 Dhe ja ku erdhën nga drejtimi i portës së sipërme që shikon nga veriu gjashtë burra, secili me armën e tij të shfarosjes në dorë. Në mes tyre ishte një burrë me rroba prej liri, që kishte një kallamar shkruesi prej briri në krah. Me të arritur, ata u ndalën pranë altarit prej bronzi. 3 Atëherë lavdia e Perëndisë të Izraelit u ngrit nga kerubini mbi të cilin rintë, dhe u drejtua nga pragu i tempullit. Ajo thirri njeriun e veshur me rroba liri, që kishte kallamarin prej briri të shkruesit në krah, 4 dhe Zoti tha: "Kalo në mes të qytetit, në mes të Jeruzalemit, dhe bëj një shenjë mbi ballin e njerzëvë që pshëreti një dhe vajtonjë pér të gjitha gjérat që kryhen në mes tij". 5 Dhe të tjerëve u tha, në mënyrë që unë ta dëgjoja: "Kaloni nëpër qytet pas tij dhe goditni; syrit tuaj të mos i vijë keq dhe mos kini mëshirë aspak. 6 Vritni deri në shfarosje pleq, të rinj, virgjiresha, fëmijë dhe gra, por mos u afroni asnjërit mbi të cilin është shenja; filloni nga shenjtërorja ime". Kështu ata filluan me pleqtë që ishin para tempullit. 7 Pastaj u tha atyre: "Ndotni tempullin dhe mbushni oboret me të vrarë. Dilin!". Atëherë ata dolën dhe bënë kërdinë në qytet. 8 Ndërsa ata po bënин kérdi dhe unë kisha mbetur vetëm, rashë me fytyrë dhe bërtita, duke thënë: "Oh, Zot, Zot, a do ta shkatërosh ti téré mbetjen e Izraelit, duke e zbrazur tèrbimin tенд mbi Jeruzalemin?". 9 Ai m'u përgjigji: "Paudhësia e shtëpisë së Izraelit dhe asaj të Judës është jashtëzakonisht e madhe; vendi është plot gjak dhe qyteti plot me korruption. Në fakt thonë: "Zoti e ka braktisur vendin, Zoti nuk shikon". 10 Prandaj edhe syrit tim nuk do t'i vijë keq dhe nuk do të kem aspak mëshirë, por do të bëj që t'u bjerë mbi kokë sjellja e tyre". 11 Dhe ja, njeriu i veshur me rroba liri, që kishte një kallamar prej briri si shkruesi në krah, bëri raportimin e tij, duke thënë: "Veprova ashtu si më urdhërove".

10 Unë po shikoja dhe ja, mbi kupën qiellore që ishte mbi kryet e kerubinëve, dukej mbi ta një si gur safiri që i përmgjante nga forma një froni. 2 Zoti i foli pastaj njeriut të veshur me rroba liri dhe i tha: "Shko midis rrotave poshtë kerubinit, mbushi duart me qymyr të ndezur që është midis

kerubinëve dhe përhapi mbi qytetin". Dhe ai shkoi, ndërsa unë shikoja. 3 Kur hyri ai njeri, kerubinët rrinin në të djathtë të tempullit dhe reja mbushte oborrin e brendshëm. 4 Pastaj lavdia e Zotit u ngrit mbi kerubinin duke lëvizur drejt pragut të tempullit; atëherë tempulli u mbush me renë dhe oborri u mbush me shkëlqimin e lavdisë të Zotit. 5 Zhumra e krahëve të kerubinëve u dëgjua deri në oborrin e jashtëm, ashtu si zëri i Perëndisë të plotfuqishëm kur flet. 6 Kur Zoti e urdhërroi njeriun e veshur me rroba liri, duke thënë: "Merr zjarrin midis rrotave që ndodhen ndër kerubinë", ai shkoi të ndalet pranë një rrote. 7 Atëherë një kerubin shtriu dorën midis kerubinëve drejt zjarrit që ishte mes tyre, e mori dhe e vuri në duart e njeriut të veshur me rroba liri, që e pranoi dhe doli. 8 Kerubinët dukeshin sikur kishin formën e dorës së njeriut poshtë krahëve. 9 Shikova akoma dhe ja, në krah të kerubinëve kishte katër rrota, një rrotë përbri çdo kerubini dhe një rrotë tjetër për çdo kerubin tjetër; rrotat kishin pamjen e një guri të topazit. 10 Dukej sikur që të katra kishin po atë formë, sikur një rrotë të ishte në mes të tjetrës. 11 Kur lëviznin, shkonin nga një prej katër drejtimeve të tyre dhe, duke shkuar, nuk silleshin, por ndiqnin drejtimin që kishte marrë koka e tyre dhe, duke shkuar, nuk silleshin. 12 Tërë trupi i tyre, kurrizi i tyre, duart e tyre, krahët e tyre ishin plot me sy rreth e qark, po, edhe vetë rrotat që kishin të katër. 13 Unë dëgjova që rrotat quheshin "Turbina". 14 Çdo kerubin kishte katër fytyra; fytyra e parë ishte fytyra e kerubinit, fytyra e dytë ishte fytyra e njeriut, fytyra e tretë fytyra e luanit dhe fytyra e katërt ajo e shqiponjës. 15 Pastaj kerubinët u ngritën. Ata ishin po ato qenie të gjalla që kisha parë pranë lumit Kebar. 16 Kur kerubinët lëviznin, edhe rrotat lëviznin nga ana e tyre; dhe kur kerubinët hapnin fletët për t'u ngritur nga toka, rrotat nuk largoheshin nga krahui i tyre. 17 Kur ata ndaleshin, ndaleshin edhe ato; kur ata ngriheshin, ngriheshin edhe ato bashkë me ta, sepse fryma e qënieve të gjalla ishte ndër ta. 18 Lavdia e Zotit u largua pastaj nga pragu i tempullit dhe u ndal te kerubinët. 19 Pastaj kerubinët i hapën krahët e tyre dhe u ngritën nga toka para syve të mi; ndërsa po largoheshin edhe rrotat ishin pranë tyre. U ndalën pastaj te hyrja e portës që shikonte nga lindja e shtëpisë të Zotit, ndërsa lavdia e Perëndisë të Izraelit qëndronte lart mbi ta. 20 Ishin po ato qenie të gjalla që kisha parë nën Perëndinë e Izraelit pranë lumit Kebar dhe njoha që ishin kerubinë. 21 Secili prej tyre kishte katër fytyra, secili katër krahë dhe poshtë krahëve të tyre dilte forma e dorës së njeriut. 22 Sa për pamjen e fytyrave të tyre, ishin po ato fytyra që kisha parë pranë lumit Kebar; ishin po ato shëmbëlltyra dhe po ata kerubinë. Secili shkonte drejt para tij.

11 Pastaj Fryma më ngriti dhe më çoi në portën lindore të shtëpisë të Zotit që shikon nga lindja; dhe ja, në hyrje të portës kishte njëzet e pesë burra, ndër të cilët pashtë Jaazaniahun, birin e Azurit, 2 Ai më tha: "Bir njeriu, këta janë ata njerëz që kurdisin të keqen dhe japid këshilla të këqija në këtë qytet. 3 Ata thonë: "Koha nuk është e afërt. Të ndërtojmë shtëpi! Ky qytet është kusia dhe ne jemi mishi". 4 Prandaj profetizo kundër tyre, profetizo, bir njeriu". 5 Pastaj Fryma e Zotit ra mbi mua dhe më tha: "Thuaj: Kështu thotë Zoti: Ju thoni kështu, o shtëpi e Izraelit, dhe unë i njoh gjérat që ju shkojnë

në mend. 6 Ju i keni shumuar ata që keni goditur për vdekje në këtë qytet dhe keni mbushur me të vdekur rrugët e tij". 7 Prandaj kështu thotë Zoti, Zoti: "Ata që keni vrarë dhe që i keni bërë tog në mes të saj janë mishi dhe ky qytet është kusia, por unë do të j'ju nxjerr nga mesi i tij. 8 Ju keni frikë nga shpata dhe unë do të sjell mbi ju shpatén", thotë Zoti, Zoti. 9 "Unë do t'ju nxjerr nga mesi i tij, do t'ju jap në dorë të huajve dhe do të zbatoj mbi ju vendimet e mia. 10 Ju do të bini nga shpata, do t'ju gjykoj në kufijtë e Izraelit; atëherë do të pranoni që unë jam Zoti. 11 Ky qytet nuk do të jetë më për ju një kusi dhe ju nuk do të jeni për të mishi; unë do t'ju gjykoj në kufijtë e Izraelit. 12 Atëherë do të pranoni që unë jam Zoti, sepse nuk keni ecur sipas statuteve të mia dhe as keni zbatuar ligjet e mia, por keni vepruar sipas ligjeve të kombeve që ju rrethojnë". 13 Ndodhi që, ndërsa unë profetizoja, Pelatiuhu, bir i Benajahut, vdiq. Atëherë rashë me fytyrë për tokë dhe bërtita me të madhe, duke thënë: "Ah, Zoti, Zoti, dëshiron ta shkatërrosh krejt mbetjen e Izraelit?". 14 Atëherë fjala e Zotit m'u drejtua, duke thënë: 15 "Bir njeriu, vëllezërit e tu, vetë të afërmittet e tu, ata që janë ciruar bashkë me ty dhe tërë shtëpia e Izraelit janë ata të cilëve banorët e Jeuzalemit u kanë thënë: "Largohuni, pra, nga Zoti; ky vend na është dhëni si trashëgimi". 16 Prandaj thuaj: Kështu thotë Zoti, Zoti: Megjithatë unë i kam larguar midis kombeve dhe i kam shpërndarë në vendet tē huaja, unë do të jem për ta për pak kohë një shenjtërore në vendet ku kanë shkuar. 17 Prandaj u thuaj: Kështu thotë Zoti, Zoti: Do t'ju mbledh ndër popuj, do t'ju grumbulloj nga vendet ku jeni shpërndarë dhe do t'ju jap tokën e Izraelit. 18 Ata do të kthehen dhe do të heqin tërë gjérat e tij të urrejtshme dhe tërë gjérat e neveritshme të tij. 19 Dhe unë do t'ju jap atyre një zemër tjetër dhe do t'u shtie përbrenda një frymë të re, do të heq nga mishi i tyre zemrën prej guri dhe do t'u jap një zemër prej mishi, 20 me qëllim që të ecin sipas statuteve të mia dhe të respektojnë ligjet e mia dhe t'i vënë në praktikë; atëherë ata do të janë populli im dhe unë do të jem Perëndia i tyre. 21 Po për ata të cilët kanë zemër që vë në zbatim gjérat e tyre të urrejtshme dhe të neveritshme, do të bëj që mbi kokën e tyre të bjerë sjellja e tyre", thotë Zoti, Zoti. 22 Pastaj kerubinët i hapën krahët e tyre dhe rrotat lëvizën pranë tyre dhe lavdia e Perëndisë të Izraelit rrinte lart mbi ta. 23 Lavdia e Zotit u ngrit nga mesi i qytetit dhe u ndal mbi malin, që ishte në lindje të qytetit. 24 Pastaj Fryma më ngriti dhe më çoi në Kalde midis atyre që ishin në robëri, në një vegim për Frymën e Perëndisë dhe vegimi që kisha parë u zhduk para meje duke u ngritur lart; 25 dhe unë u tregova atyre që ishin në robëri të gjitha gjérat që Zoti më kishte bërë të shoh.

12 Fjala e Zotit m'u drejtua, duke thënë: 2 "Bir njeriu, ti banon në mes të një shtëpië rebele, që kanë sy për të parë, por nuk shohin, vesh për të dëgjuar, por nuk dëgjojnë, sepse janë një shtëpi rebele. 3 Prandaj, bir njeriu, përgatit plaqat përmërgim dhe shko në mërgim ditën para syve të tyre. Ti do të nisesh përmërgim nga vendi ku je në një vend tjetër para syve të tyre; ndofta do ta kuptojnë se janë një shtëpi rebele. 4 Do të çosh, pra, plaqat e tua ditën para syve të tyre, bagazhin tënd si bagazh i dikujt që shkon në mërgim; pastaj në mbëmje do të dalësh para syve të tyre, si ata që shkojnë në mërgim. 5 Bëj

një vrimë në mur para syve të tyre dhe nëpërmjet kësaj nxirr bagazhin tенд. 6 Do ta mbash mbi kurriz para syve të tyre, do ta çosh jashtë në terr; do të mbulosh ftyrën për të mos shikuar tokën, sepse të kam bërë ty një shenjë për shtëpinë e Izraelit". 7 Unë bëra pikërisht ashtu si më kishte urdhëruar; ditën nxora jashtë bagazhin tim, si bagazhi i dikujt që shkon në mërgim dhe në mbrëmje, me duar, hapa një vrimë në mur; kur u err e çova jashtë bagazhin tim dhe e vura mbi kurriz para syve të tyre. 8 Në mëngjes fjala e Zotit m'u drejtua, duke thënë: 9 "Bir njeriu, nuk të ka kërkuar shtëpia e Izraelit, kjo shtëpi rebele: "Çfarë po bën?". 10 U thuaj atyre: Kështu thotë Zoti, Zoti: "Ky orakull ka të bëjë me princi që është në Jeruzalem dhe me tërë shtëpinë e Izraelit që banon aty". 11 Thuaj: Unë jam një shenjë për ju; ashtu si bëra unë, kështu do t'u bëhet atyre: ata do të shkojnë në mërgim, në robëri. 12 Princi që është në mes tyre do të mbajë bagazhin e tij mbi kurriz në terr dhe do të dalë; do të bëjnë një vrimë në mur që ai të dalë nëpërmjet saj; ai do të mbulojë ftyrën për të mos parë tokën me sytë e tij. 13 Por unë do të shtrij rrjetën time mbi të dhe ai do të kapet në lakuun tim; do ta çoj pastaj në Babiloni, në vendin e Kaldeasve; por ai nuk ka për ta parë dhe do të vdesë atje. 14 Do të shpërndaj në të gjitha erërat ata që i rrjinë rreth e qark për ta ndihmuar dhe tërë trupat e tij, dhe do ta zhvesh shpatën prapa tyre. 15 Atëherë do të pranojnë që unë jam Zoti kur do ti kem shpërndarë midis kombeve dhe vendeve të ndryshme. 16 Por do të fal një numër të vogël nga shpata, nga uria dhe murtaja, me qëllim që të tregojnë të gjitha veprimet e tyre të neveritshme midis kombeve ku do të shkojnë; atëherë do të pranojnë që unë jam Zoti". 17 Fjala e Zotit m'u drejtua akoma, duke thënë: 18 "Bir njeriu, ha bukën tênde me drithtimë dhe pije ujin tênd me shqetësim dhe me ankth. 19 Do t'i thuash pastaj popullit të vendit: Kështu u thotë Zoti, Zoti, banorëve të Jeruzalemit në tokën e Izraelit: Do të hanë bukën e tyre në pikëllim dhe do ta pinë ujin e tyre në tmerr, sepse vendi i tyre do të zhvishet nga gjithë ato që ka për shkak të ligësisë të mbarë njerëzve që banojnë aty. 20 Qytetet e banuara do të shkatërrohen die vendi do të shkretohet; kështu do të pranoni që unë jam Zoti". 21 Fjala e Zotit mu drejtua përsëri duke, duke thënë: 22 "Bir njeriu: Çfarë është ajo e thënë për vendin e Izraelit e cila pohon se: "Ditët po zgjaten dhe çdo vegim pakësitet"? 23 Prandaj u thuaj atyre: Kështu thotë Zoti, Zoti: Unë do të bëj të pushoje kjo e thënë dhe të mos e përmendin më në Izrael. Bile u thuaj atyre: Po afrohen ditët dhe realizimi i fjalës së çdo vegimi, 24 sepse nuk do të ketë më asnjë vegim të rremë as shortari të gjenjeshtërt në mes të shtëpisë së Izraelit. 25 Sepse unë, Zoti, do të flas, dhe fjala që do shqiptoj do të kryhet pa asnjë mëdyshje. Po, në ditët tuaja, o shtëpi rebele, unë do të shqiptoj një fjalë dhe do ta realizoj", thotë Zoti, Zoti. 26 Fjala e Zotit m'u drejtua akoma, duke thënë: 27 "Bir njeriu, ja, shtëpia e Izraelit thotë: "Vegimi që ai shikon ka të bëjë me shumë ditë të së ardhmes, dhe ai profetizon për kohra të largëta". 28 Prandaj u thuaj atyre: Kështu thotë Zoti, Zoti; asnjë nga fjälët e mia nuk do të shtyhet më, por fjala që unë do të shqiptoj do të realizohet", thotë Zoti, Zoti.

13 Fjala e Zotit m'u drejtua duke thënë: 2 "Bir njeriu, profetizo kundër profetëve të Izraelit që profetizojnë dhe u thuaj

atyre që profetizojnë sipas zemrës së tyre: Dëgjoni fjalën e Zotit. 3 Kështu thotë Zoti, Zoti: Mjerë profetët e pamend që ndjekin frymën e tyre duke mos parë asgjë. 4 O Izrael, profetët e tu kanë qenë si dhelpra në shkretëtirë. 5 Ju nuk jeni ngjitur mbi të çara dhe as nuk keni ndërtuar ndonjë mur rrëth shtëpisë së Izraelit për të rezistuar në betejën në ditën e Zotit. 6 Kanë pasur vegime të rreme dhe shortari të gjenjeshtërtë dhe thonë: "Zoti ka thënë", ndërsa Zoti nuk i ka dërguar. Megjithatë ata shpresojnë që fjala e tyre të plotësohet. 7 A nuk keni pasur vallë vegime të rreme dhe a nuk keni shqiptuar shortari të gjenjeshtëra? Ju thoni: "Zoti ka thënë", kurse unë nuk kam folur". 8 Prandaj kështu thotë Zoti, Zoti: "Me qenë se keni thënë gjenjeshtëra dhe keni pasur vegime të gjenjeshtërtë, ja ku jam kundër jush", thotë Zoti, Zoti. 9 "Dora ime do të jetë kundër profetëve që kanë vegime të rreme dhe shqiptojnë shortari të gjenjeshtëra. Ata nuk do të marrin pjesë në këshillën e popullit tim, nuk do të janë të shkruar në rregjistrin e shtëpisë së Izraelit dhe nuk do të hyjnë në vendin e Izraelit; atëherë do të pranoni që unë jam Zoti, Zoti. 10 Sepse, po, sepse kanë bërë popullin tim të devijojë, duke i thënë: "Paqe", kur nuk ka paqe, dhe kur një njeri ndërton një mur, ata e suvatojnë me një llaç që nuk mban, 11 u thuaj atyre që e suvatojnë me llaç që nuk mban, se ai ka për të rënë. Do të vijë një shi i rrëmbyer dhe ju, o gurë breshëri, do të rrëzoheni; do të shpërthejë një erë e stuhishme, 12 dhe ja, kur do të rrëzohet muri, nuk do t'ju thuhet vallë: "Ku është llaçi me të cilin e keni suvatuar?". 13 Prandaj kështu thotë Zoti, Zoti: "Në tërbimin tim do të bëj që të shpërthejë një erë e stuhishme, në zemërimin tim do të bëj që të bjerë një shi i rrëmbyer dhe në tërbimin tim disa gurë breshëri për një shfarosje të plotë. 14 Kështu do të shemb murin që keni suvatuar me llaç që nuk mban, do të hedh për tokë dhe themelet e tij do të zbulohen; ai do të rrëzohet dhe ju do të shkatërroheni bashkë me të; atëherë do të pranoni që unë jam Zoti. 15 Kështu do të shfrij tërbimin tim mbi murin dhe mbi ata që kanë suvatuar me llaç që nuk mban; dhe do t'ju them: "Muri nuk është më dhe as ata që e suvaton, 16 domethënë, profetët e Izraelit që profetizonin mbi Jeruzalemin dhe kishin për të vegime paqeje, ndërsa nuk kishte paqe", thotë Zoti, Zoti. 17 "Por tani ti, bir njeriu, kthe ftyrën nga vajzat e popullit tênd që profetizojnë sipas zemrës së tyre dhe profetizo kundër tyre, 18 dhe thuaj: Kështu thotë Zoti, Zoti: Mjerë gratë që qepin rripa në të gjitha kyçet e dorës dhe bëjnë vela për kokat e çdo lartësie për të gjuajtur shpirtërat. A besoni ju të gjuani shpirtërat e popullit tim dhe të shpëtoni jetën tuaj? 19 Ju më përdhosni në mes të popullit tim për disa grushte elbi dhe për disa copa buke, duke bërë të vdesin shpirtëra që nuk duhet të vdisnin dhe duke bërë të jetojnë shpirtëra që nuk duhet të jetonin, duke e gjenjyer popullin tim që u vë veshin gjenjeshtreve". 20 Prandaj kështu thotë Zoti, Zoti: "Ja, unë jam kundër rrripave tuaja me të cilat ju gjuani shpirtërat sikur të ishin zogj; do t'i shkëpus nga krahët tuaja dhe do t'i çliroj shpirtërat, ato shpirtëra që ju i gjuani si zogj. 21 Gjithashtu do të heq velat tuaja dhe do të çliroj popullin tim nga duart tuaja, dhe ai nuk do të jetë më një pre në duart tuaja; atëherë do të pranoni që unë jam Zoti. 22 Në fakt e keni brengosur zemrën e të drejtit me gjenjeshtra, kur unë nuk e brengosja, dhe keni fortësuar duart e të pabesit, që të

mos shmanget nga rruga e tij e keqe pér tē mbetur nē jetē. 23 Prandaj nuk do tē keni mē vegime tē rreme dhe nuk do tē praktikon mē shortarinë, dhe unë do ta çlirjo popullin tim nga duart tua; atéherë do tē pranoni qé unë jam Zoti".

14 Pastaj erdhë tek unë disa pleq tē Izraelit dhe u ulën para meje. 2 Atéherë fjala e Zotit m'u drejtua, duke thënë: 3 "Bir njeriu, kéta njerëz kanë ngritur idhujt e tyre nē zemrén e tyre dhe kanë vënë para tyre pengesën qé i bën tē bien nē paudhësi. A do ta lë veten tē konsultohem prej tyre? 4 Prandaj folu dhe u thuaj atyre: Kështu thotë Zoti, Zoti: Clido qoftë nga shtëpia e Izraelit qé i ngre idhujt e tij nē zemrén e tij, dhe vë para vetes pengesën qé e bën tē bjerë nē paudhësi dhe pastaj vjen te profeti, do t'i përgjigjem unë, Zoti, lidhur me këtë, sipas morisë së idhujve tē tij, 5 pér tē ndikuar nē zemrén e atyre tē shtëpisë së Izraelit qé janë larguar prej meje pér shkak tē tē gjithë idhujve tē tyre. 6 Prandaj i thuaj shtëpisë së Izraelit: Kështu thotë Zoti, Zoti: Konvertohuni, largohuni nga idhujtë tuaj dhe hiqni fytyrën nga tē gjitha gjërat tuaja tē neveritshme. 7 Sepse, nē qoftë se një njeri çfardo i shtëpisë së Izraelit apo disa tē huaj qé banojnë nē Izrael largohen nga unë, ngre idhujt e tij nē zemrén e tij dhe vë para tij pengesën qé e bën tē bjerë nē paudhësi dhe pastaj vjen te profeti, qé tē konsultohet me mua nëpërmjet atij, unë, do t'i përgjigjem unë, Zoti, nga vetja ime. 8 Do tē kthej fytyrën time kundër këtij njeriu, do ta bëj një shënjë dhe një proverb dhe do ta shfaros nē mes tē popullit tim; atéherë do pranoni qé unë jam Zoti. 9 Por nē rast se profeti lë tē mashtrohet dhe thotë ndonjë fjalë, unë, Zoti e kam bërë pér vete këtë profet; do tē shtrij dorën pastaj kundër tij dhe do ta shkatërroj nē mes tē popullit tim tē Izraelit. 10 Qé tē dy do tē vuajnë dënimin e paudhësisë së tyre; dënim i profitetit do tē jetë i barabartë me dënimim e atij qé e konsulton, 11 me qëllim qé ata tē shtëpisë së Izraelit tē mos shkojnë duke u endur larg meje, tē mos ndoten më nga tē gjitha shkeljet e tyre, por tē janë populli im dhe unë tē jem Perëndia i tyre", thotë Zoti, Zoti. 12 Fjala e Zotit mu drejtua akoma, duke thënë: 13 "Bir njeriu, nē qoftë se një vend mëkaton kundër meje duke qenë vazhdimisht i pabesë, unë do tē shtrij dorën time kundër tij, do t'i ndërpres përkrahjen e bukës, do t'i dërgoj kundra urinë dhe do tē shfaros njerëzit dhe kafshët. 14 Edhe sikur nē mes tyre tē ishin kéta tre burra, Noeu, Danieli dhe Jobi, pér shkak tē drejtësisë së tyre do tē shpëtonin vetëm veten e tyre", thotë Zoti, Zoti. 15 "Por nē rast se do tē bëja qé nëpér këtë vend tē kalonin kafshë tē egra qé ta shpopullonin dhe ai tē bëhej një shkreti ku askush nuk do tē kalonte pér shkak tē këtyre kafshëve, 16 edhe sikur nē mes tyre tē ishin ata tre burra, ashtu siç éshët e vërtetë qé unë rroj", thotë Zoti, Zoti, "ata nuk do tē shpëtonin as bijtë as bijat; do tē shpëtonin vetëm veten e tyre, por vendi do tē ishte një shkreti. 17 Ose sikur tē sillja shpatën kundër këtij vendi dhe tē thoja: "Le tē kalojë shpata nëpér vend", dhe tē shfaroste njerëz dhe kafshë, 18 edhe sikur nē mes tyre tē ishin ata tre burra, ashtu siç éshët e vërtetë qé unë rroj", thotë Zoti, Zoti, "ata nuk do tē shpëtonin as bijtë, as bijat e tyre, por vetëm veten e tyre. 19 Ose sikur tē dërgoja kundër atij vendi murtajën dhe tē derdhja mbi tē zemërimin tim duke bërë kërdinë dhe duke shfarosur

njerëz dhe kafshë, 20 edhe sikur nē mes tyre tē ishin Noeu, Danieli dhe Jobi, ashtu siç éshët e vërtetë qé unë rroj", thotë Zoti, Zoti "ata nuk do tē shpëtonin as bijtë as bijat, pér drejtësinë e tyre do tē shpëtonin vetëm veten e tyre". 21 Sepse kështu thotë Zoti, Zoti: "E njëjtë gjë do tē ndodhë kur tē dërgoj kundër Jeruzalemit katër gjykatësit e mi tē tmerrshëm, shpatën, urinë, kafshët e egra dhe murtajën pér tē shfarosur njerëz dhe kafshë. 22 Por ja, do tē lihet një mbeturinë qé do tē çohet jashtë, bij dhe bija; ata do tē vijnë tek ju dhe ju do tē shikoni sjelljen e tyre dhe veprimet e tyre. Atéherë do tē ngushëlloheni nga e keqja qé solla mbi Jeruzalemin, pér tē gjitha ato qé solla mbi tē. 23 Ata do t'ju ngushëllojnë kur do tē shikoni sjelljen e tyre dhe veprimet e tyre. Kështu do tē pranoni qé jo pa tē drejtë bëra atë qé bëra nē mes tē tij", thotë Zoti, Zoti.

15 Fjala e Zotit m'u drejtua përsëri, duke thënë: 2 "Bir njeriu, çështë vallë druri i hardhisë nē krahasim me gjithë drurët e tjerë ose me çfarëdo dege qé ndodhet nē drurët e pyllit? 3 A mund ta marrësh drurin pér tē bërë ndonjë punë? A mund tē përfthos prej tij një kunj pér tē varur ndonjë send? 4 Ja, e hedh nē zjarr pér t'u djegur; zjarri djeg dy anët e tij dhe pjesa e tij qendrore karbonizohet. A mund tē jetë vallë i dobishëm pér ndonjë punë? 5 Ja, nē se edhe kur ishte i plotë nuk vlente pér asnjë punë, aq më pak do tē mund tē vlejë pér ndonjë punë kur zjarri e ka djegur dhe karbonizuar. 6 Prandaj, kështu thotë Zoti, Zoti: Ashtu sikur, ndér drutë e pyllit, kam caktuar qé druri i hardhisë tē digjet nē zjarr, kështu do tē veproj edhe me banorët e Jeruzalemit. 7 Do tē kthej kundër tyre fytyrën time. Kanë dalë nga një zjarr, por një zjarr tjetër do t'i gllabërojë. Atéherë do tē pranoni qé unë jam Zoti, kur tē kthej kundër tyre fytyrën time. 8 Kështu do ta bëj vendin tē shkretë sepse kanë qenë vazhdimisht jobesnikë", thotë Zoti, Zoti.

16 Fjala e Zotit m'u drejtua përsëri, duke thënë: 2 "Bir njeriu, bëja tē njohura Jeruzalemit veprimet e tij tē neveritshme, 3 dhe i thua: Kështu i thotë Zoti, Zoti, Jeruzalemit: Prejardhja jote dhe lindja jote janë nga vendi i Kanaanit; ati yt ishte një Amoreas dhe nëna jote një Hitease. 4 Kur linde ti, ditën qé dole nē këtë botë, nuk t'u pre kërthiza, nuk tē lanë me ujë pér t'u pastruar, nuk tē fërkuan me kripë as tē mbështollën nē pelena. 5 Asnjë sy nuk u kujdes pér ty qé tē tē bënte qoftë edhe një nga këto gjëra, duke i ardhur keq pér ty; përkundrazi ditën qé linde tē hodhen nē fushë tē hapur, pér shkak tē neverisë qé kishin pér ty. 6 Unë tē kalova afër, pashë qé po përpëliteshe nē gjak dhe tē thashë, ndërsa ndodheshe nē gjakun tênd: "Jeto!". Po, ndërsa ndodheshe nē gjakun tênd tē thashë: "Jeto!". 7 Të bëra tē rritesh si mori si filizat e arave; dhe ti u rrite, ubëre e madhe dhe u bëre shumë e bukur. Gjiri t'u formua, flokët t'u rritën shumë, por ti ishe lakuriqe dhe nevojtare. 8 Unë tē kalova afër dhe tē shikova, dhe ja, koha jote ishte koha e dashurisë. Kështu shtriva cepin e rrobaive tē mia mbi ty dhe mbulova lakuriqësinë tênde; tē bëra një betim, lidha një besëlidhje me ty dhe ti u bëre imja", thotë Zoti, Zoti. 9 "Të lava me ujë, tē pastrova krejt nga gjaku dhe tē leva me vaj. 10 Pastaj tē vura tē veshësh rroba tē qëndisura, tē vura sandale prej lëkure baldoseje, tē rrëthova kokën me li tē hollë dhe tē mbulova me mëndafsh. 11

Të zbu kurova me stoli, të vura byzlykë në kyçet e dorës dhe një gjerdan në qafë. **12** Të vura një unazë në hundë, vathë te veshët dhe një kurorë të mrekullueshme mbi krye. **13** Kështu u zbu kurove me ar dhe argjend dhe u veshe me li të hollë, me mëndafsh dhe me qëndisje. Ti hëngre majë mielli, mjaltë dhe vaj; u bërë shumë, shumë e bukur dhe arrite të mbretërosh. **14** Nami yt u përhap midis kombeve pér bukurinë tênde që ishte e përsosur, pér shkak të shkëlqimit tim të madh që kisha vendosur mbi ty", thotë Zoti, Zoti. **15** Por ti vure besim në bukurinë tênde dhe u kurvërove pér shkak të namit tênd dhe ia falje kurvërimet e tua çdo kalimtari, që i pranonte. **16** Ti more disa nga rrobat e tua, bëre vende të larta me ngjyra të ndryshme në të cilat u kurvërove, gjëra që nuk duhet të kishin ndodhur dhe as që të ishin. **17** More gjithashtu xhevahiret e tua të bukura të bëra me arin dhe argjendin tim, që unë të kisha dhënë, bëre prej tyre figura njeriu dhe u kurvërove me to; **18** pastaj more rrobat e tua të qëndisura, i mbulove dhe ofrove para tyre vajin dhe temjanin tim. **19** Edhe bukëni time që të kisha dhënë, majën e miellit, vajin dhe mjaltin me të cilin të ushqëja, i vure para tyre si një parfum me erë shumë të këndshme; kështu ndodhi", thotë Zoti, Zoti. **20** "Përveç kësaj more bijtë e tu e bijat e tua që më kiske lindur dhe i sakrifikove ata, që të gjilliten. Mos vallë ishin pak gjë kurvërimet e tua, **21** që ti të therje bijtë e mi dhe t'u ofroje atyre duke i kaluar nëpër zjarr? **22** Me gjithë veprimet e tua të neveritshme dhe kurvërimet e tua, nuk i kujtovte ditët e rinisë sate, kur ishe lakuriq dhe nevojtare dhe përpjelteshë në gjak. **23** Tani mbas gjithë ligësisë sate, "mjerë, mjerë ti!", thotë Zoti, Zoti; **24** "në çdo shesh ke ndërtuar një kamare dhe ke bërë një vend të lartë; **25** në krye të çdo rruge ke ndertuar një vend të lartë, e ke bërë të neveritshme bukurinë tênde, dhe i ke hapur këmbët e tua çdo kalimatari, duke i shumuar kurvërimet e tua. **26** Ti gjithashtu je kurvëuar me Egjiptasit, fqinjët e tu trupmëdhenj, dhe i ke shumuar kurvërimet e tua pér tē provokuar zemërimin tim. **27** Prandaj, ja, unë kam shrirë dorën kundër teje, kam pakësuar racionin tênd të caktuar, të kam lénë në dorë të atyre që të urrejnë, bijave të Filisteive, që u vjen turp nga qëndrimi yt i poshtë. **28** Ende e pa kënaqur, je kurvëuar me Asirianët; po, je kurvëuar me ata, por pa qenë e kënaqur. **29** Kështu i ke shtuar kurvërimet e tua me vendin e Kanaanit deri në Kalde, por as me këtë nuk je kënaqur. **30** Sa e shthurur është zemra jote", thotë Zoti, Zoti, "kur bën têrë këto gjëra të një prostitute pa cipë! **31** Ti ndërtoje kamaren në krye të çdo rruge dhe bënje vendet e larta në çdo shesh por nuk ishe si një prostitutë, sepse përbuzje pagën, **32** por si një grua që shkel kurorën, që në vend të bashkëshortit të saj pret të huajt. **33** Të gjitha prostitutave u bëhen dhurata, por ti u ke bërë dhurata gjithë dashnorëve të tu dhe me dhurata i ke bërë të vijnë nga çdo anë te ti pér kurvërimet e tua. **34** Në kurvërimet e tua je sjellë krejt ndryshe nga gratë e tjera; askush nuk të ndiqte nga pas pér t'u kurvëuar, sepse ti jepje pagesën në vend që ta merrie atë; kështu je sjellë krejt ndryshe nga të tjerat". **35** Prandaj, o prostitutë, dégio fjalën e Zotit. **36** Kështu thotë Zoti, Zoti: "Duke qenë se paratë e tua janë shkapërderdhur dhe lakuriqësia jote është zbuluar në kurvërimet e tua me dashnorët e tu dhe me têrë idhujt e tu të neveritshëm dhe pér shkak të

gjakut të bijve të tu që u ke ofruar atyre, **37** ja, unë do të mbledh têrë dashnorët e tu me të cilët ke bërë qejf, të gjithë ata që ke dashuruar bashkë me ata që ke urryer; do t'i mbledh nga çdo anë kundër teje dhe do të zbuloj para tyre lakuriqësinë tênde, me qëllim që ata të shohin gjithë lakuriqësinë tênde. **38** Do të gjykoj si gjykohen gratë që shkelin kurorën dhe ato që derdhin gjakun dhe do të sjell mbi ty gjakun e tèrbimit dhe të xhelozisë. **39** Do t'i tê jap pastaj në duart e tyre dhe ata do të shembin kamaren tênde dhe do të hedhin poshtë të gjitha vendet e tua të larta do të të zhveshin gjithashtu nga rrobot e tua, do të marrin xhevahiret e tua të mrekullueshme dhe do të lënë lakuriq dhe nevojitarë. **40** Pastaj do të bëjnë të dalë kundër teje një turmë e madhe dhe do të tê vrasin me gurë dhe do të tê shpojnë me shpatat e tyre. **41** Do t'u vënë flakën shtëpive të tua dhe do të zbatojnë vendime kundër teje para syve të shumë grave; do të tê bëj të heqësh dorë nga kurvërimi dhe nuk do të japësh më asnijë pagë. **42** Kështu do ta fashit zemërimin tim mbi ty dhe xhelozia ime do të largohet nga ti; do t'i qetësohem dhe nuk do të zemërohem më. **43** Sepse ti nuk i ke kujtuar ditët e rinisë sate dhe më ke bërë të tèrbohem me të gjitha këto gjëra, ja, edhe unë do t'i tê bëj që të bien mbi kokën tênde veprimet e tua", thotë Zoti, Zoti, "kështu ti nuk do të kryesh poshtëri të tjera përveç veprimeve të tua të neveritshme. **44** Kushdo që do të thotë proverba, do t'i thotë këtë proverb kundër teje: "Si nëna éshët edhe e bija". **45** Ti je me tê vërtetë bija e nénës sate që ka mohuar bashkëshortin e saj dhe bijt e vet, dhe je motër e motrave të tua që kanë mohuar burrat dhe bijtë e tyre. Nëna juaj ishte një Hitease dhe ati juaj një Amoreas. **46** Motra jote më e madhe është Samaria, që banon me gjithë bijat e saj në tê majtë tênde; motra jote më e vogël është Sodoma, që banon me gjithë bijat e saj në tê djathtën tênde. **47** Ti jo vetëm ke ecur në rrugët e tyre dhe ke kryer veprimet e tyre të neveritshme, por, sikur kjo të ishte fare pak, në të gjitha rrugët e tua je korruptuar më shumë se ato. **48** Siç është e vërtetë që unë roj", thotë Zoti, Zoti, "motra jote Sodoma dhe bijat e saj nuk kanë bërë atë që ke bërë ti bashkë me bijat e tua. **49** Ja, kjo qe paudhësia e motrës sate Sodoma: ajo dhe bijat e saj jetonin në kryelartësi, në bollëkun e bukës dhe në një plogështi të theksuar, por nuk përkrahnin dorën e tê përvuajturit dhe të tê varfërit. **50** Iшин fodulle dhe kryenin veprime të neveritshme para meje; prandaj i hoqa nga mesi, kur e pashë këtë. **51** Samaria nuk ka kryer as gjysmën e mëkateve të tua; ti i ke shumuar veprimet e tua të neveritshme më shumë se ato dhe ke justifikuar motrat e tua me të gjitha veprimet e neveritshme që ke kryer. **52** Ti, që ke gjykuar motrat e tua, mbaje turpin tênd, sepse me mëkatet që ke kryer je bërë më e neveritshme se ato; ato janë më të drejtë se ti. Po, ki turp, dhe mbaje pér vete turpin, sepse ke justifikuar motrat e tua. **53** Kur do t'i kthej robërit e tyre, robërit e Sodomës dhe bijat e saj, robërit e Samarias dhe vajzat e saj, atëherë do t'i kthej edhe robërit nga robërimi yt që janë në mes tyre, **54** me qëllim që ti të mbash turpin tênd dhe të turpërohesh pér têrë ato që ke bërë, kur i ke dhënë zemër. **55** Kur motrat e tua, Sodoma dhe bijat e saj, do t'i kthehen në gjendjen e tyre të mëparshme, dhe Samaria dhe bijat e saj do t'i kthehen në gjendjen e tyre të mëparshme, edhe ti dhe bijat e tua do t'i ktheheni në gjendjen

tuaj tē mëparshme. 56 Motra jote Sodoma nuk ishte përmendor fare nga goja jote nē ditët e kryelartësish sate, 57 para se ligësia jote të zbulohet lakuriq, si ndodhi kur tē fyen bijat e Sirisë dhe tē gjitha ato që ishin rreth tyre, bijat e Filisteje, që tē përmorën nga tē gjitha anët. 58 Ti mban dënimin e poshtërsisë sate dhe tē veprimeve tē tua tē neveritshme", thotë i Amshueshmi. 59 Sepse kështu thotë Zoti, Zoti: "Unë do tē veproj me ty ashu si ke vepruar ti me mua, se ke përcmuan betimin, duke shkelur besëlidhjen". 60 "Megjithatë do tē kujtoj besëlidhjen që lidha me ty nē ditët e rinisë sate dhe do tē lidh me ty një besëlidhje tē përjetëshme. 61 Atëherë do tē kujtoshesh pér sjelljen tênde dhe do tē tē vijë turp, kur do tē presësh motrat e tua, ato që janë më tē mëdha dhe ato që janë më tē vogla nga ti; dhe unë do t'i jap ty si bija, por jo pér hir tē besëlidhjes sate. 62 Unë do tē lidh besëlidhjen time me ty dhe ti do tē pranosh që unë jam Zoti, 63 me qëllim që tē mbash mend, tē tē vijë turp dhe tē mos hapësh gojën pér shkak tē konfuzionit tênd, kur tē kem bérë shlyerjen e fajit pér tē gjitha ato që ke bërë", thotë Zoti, Zoti.

17 Fjala e Zotit m'u drejtua, duke thënë: 2 "Bir njeriu, propozonjë enigmë dhe i trego një shëmbëlltirë shtëpisë së Izraelit, dhe thuaji: 3 Kështu thotë Zoti, Zoti: Një shqiponjë e madhe me fletë tē mëdha dhe me pendë tē gjata, e mbuluar me pupla tē ngjyrave tē ndryshme, shkoi nē Liban dhe këputi majën e një kedi; 4 këputi degëzën e tij më tē lartë, e çoi nē një vend tregëtie dhe e vendosi nē një qytet tregtarësh. 5 Pastaj mori pak farë tē vendit dhe e mbolli nē një arë pjellorë; e vendosi këtë pranë ujrade tē bollshme dhe e mbolli si një shelg. 6 Ajo u rrit dhe u bë një hardhi e madhe, por e ulët, degët e së cilës ishin kthyer nga shqiponja, kurse rrënjet ishin poshtë saj. Kështu u bë një hardhi që lëshoi degë dhe gjethe. 7 Por na ishte një shqiponjë tjetër e madhe, me ali tē mëdha dhe me shumë pendë; dhe ja, kjo hardhi i ktheu rrënjet e saj drejt asaj dhe i shtriu degët e saj drejt asaj me qëllim që tē vaditij nga brazda ku ishte mbjellë. 8 Ajo ishte mbjellë nē një tokë tē mirë, pranë ujrade tē bollshme, me qëllim që tē lëshonte degë, tē jepte fryte dhe tē bëhej një hardhi e mrekullueshme. 9 Thuaj: Kështu thotë Zoti, Zoti: A do tē mund tē shkojë mbarë? A nuk do t'i shrrënjosë shqiponja rrënjet e saj dhe nuk do t'i presë frytet e saj që ta lërë tē thahet? Kështu tërë gjethet që ka do tē thahen. Nuk do tē duhet shumë forcë as shumë njerëz pér ta shkulur me rrënje. 10 Ja, ajo eshtë e mbjellë. A mund tē shkojë mbarë? Mos vallë do tē thahet krejt ku do tē preket nga era e lindjes? Do tē thahet nē braxdën ku ishte rritur!". 11 Fjala e Zotit m'u drejtua përsëri, duke thënë: 12 "I thuaj, pra, kësaj shtëpie rebele: Nuk e merrni vesh çfarë kuptimi kanë këto gjëra? U thuaj atyre: Ja mbreti i Babiloni së erdhë nē Jeruzalem, zuri mbretin dhe kërët dhe i çoi me vete nē Babiloni. 13 Pastaj mori një prej gjaku mbretëror, lidhi një besëlidhje me tē dhe e vuri tē betohet. Ai mori me vete edhe burrat e fugishëm tē vendit. 14 Me qëllim që mbretëria tē binte dhe jo tē ngruhej, por, duke respektuar besëlidhjen e tij, tē mund tē ishte i qëndrueshëm. 15 Por ky u rebelua kundër tij duke dërguar ambasadorët e tij në Egjipt, me qëllim që t'i jepnën kuaj dhe shumë njerëz. A mund t'i shkojë mbarë, a mund tē shpëtøjë ai që ka bérë gjëra tē tillë? A mund tē shkelë besëlidhjen dhe megjithatë tē shpëtøjë? 16 Ashtu siç

është e vërtetë që unë rroj", thotë Zoti, Zoti, "ai do tē vdesë nē vendin ku rri mbreti që e ka bérë mbret dhe betimin e tē cilët ai ka përcmuan duke shkelur edhe besëlidhjen, afër tij, nē mes tē Babilonisë. 17 Faraoni nuk do t'i japë ndihmë me ushtrinë e tij të fuqishme dhe me aq njerëz nē luftë, kur do tē ngrenë ledhe dhe do tē ndërtojnë kulla pér tē shfarosur shumë jetë njerëzore. 18 Ai ka përcmuan betimin duke shkelur besëlidhjen; megjithatë, ja, mbasi dha dorën, ka bérë tërë këto gjëra. Ai nuk do tē shpëtøjë". 19 Prandaj kështu thotë Zoti, Zoti: "Ashtu siç është e vërtetë që unë rroj, betimin tim që ai ka përcmuan dhe besëlidhjen time që ai ka shkelur, do tē bëj që tē bien mbi kokën e tij. 20 Do tē shtrij mbi tē rrjetën time dhe do tē kapet nē lakin tim. Do ta coj nē Babiloni dhe aty do tē ekzekutoj mbi tē vendimin pér tradhëtinë e kryer kundër meje. 21 Tërë ikanakët bashkë me formacionet e tij do tē bien nga shpatia, ndërsa ata që do tē shpëtijnë do tē shpërndahen nē drejtëm tē tē gjitha erërave. Kështu do tē pranoni që unë, Zoti, kam folur". 22 Kështu thotë Zoti, Zoti: "Do tē marr një degëz nga maja e kredit më tē lartë dhe do ta mbjell; nga maja e degëve tē tij tē reja do tē këpus një degëz tē njomë dhe do ta mbjell mbi një mal tē lartë dhe tē ngritur. 23 Do ta mbjell mbi malin e lartë tē Izraelit; do tē lëshoj degë, do tē bëj fryte dhe do tē bëhet një kedër i mrekullueshëm. Nën tē do tē banojnë zogj tē çdo lloji; ata do tē banojnë nën hijen e degëve tē tij. 24 Kështu tërë drurët e fushës do tē mësojnë se unë, Zoti, kam ulur drurin e lartë dhe kam ngritur drurin e ulët, kam bérë tē thahet druri i gjelbër dhe tē mbijë druri i thatë. Unë Zoti, kam folur dhe do ta bëj".

18 Fjala e Zotit m'u drejtua, duke thënë: 2 "Çfarë keni ndër mend kur përdorni këtë proverb lidhur me vendin e Izraelit duke thënë: "Etërit kanë ngrënë rrushin e papjekur dhe dhëmbët e bijve tē tyre janë mpire"? 3 Ashtu si është e vërtetë që unë rroj", thotë Zoti, Zoti, "nuk do ta përdorni më këtë proverb nē Izrael. 4 Ja, tē gjithë shpirtërat janë tē mitë; si shpirti i atit ashtu dhe shpirti i birit janë tē mitë. Shpirti që mëkaton ka pér tē vdekur. 5 Né qoftë se dikush është i drejtë dhe zbaton ndershmërinë dhe drejtësinë, 6 nē se nuk ha nē male dhe nuk ngrë sytë tek idhujt e shtëpisë së Izraelit, nē rast se nuk prek gruan dhe fqinjët tē tij dhe nuk i afrohet një gruaje kur ajo është e papastër, 7 nē rast se nuk shtyp kérkend, nē qoftë se i kthen huamarrësit pengun e tij, nē qoftë se nuk kryen asnjë grabitje, nē rast se i jep bukën e tij tē uriturit dhe mbulon me roba atë që është lakuriq, 8 nē rast se nuk jep hua me kamatë dhe nuk jep me fajde, nē rast se heq dorë nga paudhësia, dhe gjykon me paanësi midis burrit dhe burrit, 9 nē rast se ecën sipas statuteve tē mia duke vepruar me besnikëri, ai është i drejtë dhe me siguri ka pér tē jetuar", thotë Zoti, Zoti. 10 Por nē qoftë se i ka lindur një bir që përdor dhunë, që derdh gjak dhe i bën tē vëllait ndonjë nga këto gjëra, 11 (ndërsa i ati nuk ka kryer asnjë nga këto gjëra), dhe ha nē male dhe prek bashkëshorten e fqinjët tē tij, 12 shtyp tē varférin dhe nevojtarin, kryen grabitje, nuk e kthen pengun, ngrë sytë ndaj idhujve, kryen veprime tē neveritshme, 13 jep me kamatë dhe me fajde, a do tē jetojë vallë ai? A nuk do tē jetojë. Duke qenë se ka kryer tërë këto veprime tē neveritshme ai ka pér tē vdekur me siguri; gjaku i tij

do tē bjerē mbi tē. 14 Por nē rast se atij i lind një fëmijë që, duke parë tērë mëkatet e kryera nga i ati, i kupton, por nuk i kryen, 15 nuk ha nē male, nuk i ngre sytë nga idhujt e shtëpisë së Izraelit, nuk prek gruan e fqinj, 16 nuk shtyp njeri, nuk merr pengje, nuk kryen grabitje, por i jep bukén e tij tē uriturit, vesh me rruba atë që éshëtë lakuriq, 17 e përmban dorën që tē mos shtypë tē varférin, nuk merr as kamatë as fajde, respekton dekretet e mia dhe ecën nē statutet e mia, ai nuk ka pér tē vdekur pér shkak tē paudhësisë së atit tē tij; ai me siguri ka pér tē jetuar. 18 I ati, përkundrazi, duke qenë se ka shtypur dhe ka kryer grabitje nē dëm tē vellat tē tij dhe ka bérë atë që nuk éshëtë e mirë nē mes tē popullit tē tij, ja, ai do tē vdesë pér shkak tē paudhësisë së tij. 19 Megjithatë ju thoni: "Pse biri nuk mbart paudhësinë e atit?". Duke qenë se djali zbaton barazinë dhe drejtësinë, respekton tē gjitha statutet e mia dhe i vë nē praktikë, ai me siguri ka pér tē jetuar. 20 Shpirti që mëkaton do tē vdesë, i biri nuk do tē mbartë paudhësinë e atit dhe ati nuk do tē mbartë paudhësinë e birit; drejtësia e tē drejtit do tē jetë mbi tē, pabesia e tē pabesit do tē bien mbi tē. 21 Nē rast se i pabesi largohet nga tē gjitha mëkatet që kryente, nē rast se respekton tē gjitha statutet e miaja dhe zbaton barazinë dhe drejtësinë, ai me siguri ka pér tē jetuar; nuk ka pér tē vdekur. 22 Asnjë nga shkelje që ka kryer nuk do t'i kujtohet atij; ai do tē jetojë pér shkak tē drejtësish që zbaton. 23 A ndjej vallë gëzim nga vdekja e tē pabesit?", thotë Zoti, Zoti, "apo përkundrazi që ai tē kthehet nga rrugët e tij dhe tē jetojë? 24 Por nē rast se i drejti largohet nga drejtësia e tij dhe kryen paudhësinë dhe imiton téré gjérat e neveritshme që kryen i pabesi, a do tē jetojë vallë ai? Nē rast se téré drejtësia që ka bérë nuk do tē kujtohet më; pér shkeljen që ka kryer dhe mëkatin që ka bérë, ai ka pér tē vdekur, pér shkak tē tyre. 25 Megjithatë ju thoni: "Rruga e Zotit nuk éshëtë e drejtë". Dégjoni tani, o shtëpi e Izraelit: éshëtë pikërisht rruga ime që nuk éshëtë e drejtë ose janë më tepër rrugët tuaja që nuk janë tē drejta? 26 Nē rast se i drejti largohet nga drejtësia e tij dhe kryen paudhësi dhe pér këtë shkak vdes, ai vdes nga paudhësia që ka kryer. 27 Përkundrazi, nê se i pabesi largohet nga pabesia që ndiqte dhe zbaton barazinë dhe drejtësinë, ai do ta shpëtojë shpirtin e tij. 28 Duke qenë se ka marrë parasysh tē largohet nga tē gjitha shkeljet që kryente, ai ka pér tē jetuar me siguri; nuk ka pér tē vdekur. 29 Megjithatë shtëpia e Izraelit thotë: "Rruga e Zotit nuk éshëtë e drejtë". A janë pikërisht rrugët e mia që nuk janë tē drejta, o shtëpi e Izraelit, janë më tepër rrugët tuaja që nuk janë tē drejta? 30 Prandaj do ta gjykoj secilin prej jush sipas rrugëve tē tij, o shtëpi e Izraelit", thotë Zoti, Zoti. "Pendohuni dhe braktisni téré shkeljet tuaja, kështu paudhësia nuk do tē jetë më pér ju shkak shkatërimi. 31 Flakni larg jush téré shkeljet tuaja që keni kryer dhe bëjini vetes një zemër tē re dhe një shpirt tē ri. Pse vallë doni tē vdismi, o shtëpi e Izraelit? 32 Unë nē fakt nuk ndjej asnjë kënaqësi me vdekjen e atij që vdes" thotë Zoti, Zoti. "Ndërroni rrugë, pra, dhe do tē jetoni".

19 Ti larto një vajtim mbi pricat e Izraelit dhe thuaj: 2 "Ç'ishte néné jote? Një luaneshë: rrinte shtrirë midis luanëve, rriste tē vegjëlit e saj nē mes tē luanëve tē vegjël. 3 Rriti një nga tē vegjëlit e saj që u bë një luan i vogël; mësoi tē shqyejë prenë dhe përlau njerëz. 4 Edhe kombet dëgjuan tē flitet pér tē; ai u

kap nē gropën e tyre dhe e quan tē lidhur nē vendin e Egjiptit. 5 Kur ajo pa që priti po zgjatej dhe shpresa e saj ishte e humbur, mori një tjetër nga tē vegjëlit e saj dhe e rriti sa u bë një luan i vogël, mësoi tē shqyejë prenë dhe përlau njerëz. 6 Ai shkonte dhe vinte midis luanëve; u bë një luan i vogël, mësoi tē shqyejë prenë dhe përlau njerëz. 7 Mësoi vendet e tyre tē shkretuara dhe shkatëroi qytetet e tyre; vendi e gjithçka që kishte u shkretua nga zhurma e vrumbullimit tē tij. 8 Por kundër tij erdhën kombet e tē gjitha krahinave fqinje, vendosën kundër tij rrjetën e tyre dhe ai u kap nē gropën e tyre. 9 E vunë tē lidhur nē një kafaz dhe e çuan te mbreti i Babilonisë; e çuan nē një fortesë, me qëllim që zéri i tij tē mos dégjohej më mbi malet e Izraelit. 10 Nëna jote ishte si një hardhi e mbjellë pranë ujrade; ishte e harlisur dhe kishte shumë degë nga uji i bollshém. 11 Kishte degë tē fortë tē përshtatshme pér skepta mbretërorë, ishte ngjitur lart midis degëve gjetheshumë dhe shquhej nē shtatin e saj pér degët e shumta tē saj. 12 Por u çrrënjos me tèrbim dhe u hodh pér tokë; era e lindjes ia thanë frytin; degët e saj tē fortë u shkëputën dhe u thanë, zjarri i përipiu. 13 Tani éshëtë mbjellë nē shkretëtirë nē një tokë tē thatë dhe tē etur pér ujë; 14 Një zjarr ka dalë nga një shermend i degëve tē saj dhe ka përpirë frytin e saj; nē tē nuk ka më asnjë degë tē fortë tē përshtatshme pér skepta mbretërorë". Ky éshëtë një vajtim dhe do tē jetë një vajtim.

20 Ja, ndodhi nē vitin e shtatë, më dhjetë tē muajit tē pestë, që disa nga pleqtë e Izraelit erdhën tē konsultohen me Zotin dhe u ulën para meje. 2 Pastaj fjala e Zotit m'u drejtua, duke më thënë: 3 "Bir njeriu, folu pleqe tē Izraelit dhe u thuaj: Kështu thotë Zoti, Zoti: A keni ardhur tē më konsultoni? Ashtu siç éshëtë e vërtetë që unë rroj, nuk do tē lejoj tē konsultohem prej jush", thotë Zoti, Zoti. 4 "A do t'i gjykosha, a do t'i gjykosha, bir njeriu? Bëj tē njohin veprimet e neveritshme tē etérve tē tyre, 5 dhe u thuaj atyre: Kështu thotë Zoti, Zoti: Ditën kur zgjodha Izraelin dhe ngrita dorën pér betim pasardhësve tē shtëpisë së Jakobit dhe e bëra veten tē njohur nē vendin e Egjiptit, ngrita dorën pér 6 Atë ditë ngrita dorën duke ju betuar atyre se do t'i nxirria nga vendi i Egjiptit dhe do t'i çoja nē një vend që kisha vëzhguar pér ta ku rrjedh qumëشت dhe mijaltë, lavdia e tē gjitha vendeve. 7 Pastaj u thashë atyre: Secili tē flakë gjérat e neveritshme që janë para syve tē tij dhe mos u ndotni me idhujt e Egjiptit. Unë jam Zoti, Perëndia juaj. 8 Por ata u rebeluan kundër meje dhe nuk deshën tē më dégjojnë; asnjë prej tyre nuk flaku gjérat e neveritshme që ishin para syve tē tyre dhe nuk braktisi idhujt e Egjiptit. Atéherë vendosa të derdh mbi ta tèrbimin tim dhe tē shfry mbi ta zemërimin tim nē mes tē vendit tē Egjiptit. 9 Megjithatë veprova pér hir tē emrit tim, me qëllim që ai tē mos përdhosej para kombeve nē mes tē tē cilëve ata ndodheshin, nē sytë e tē cilëve më kishin njohur, pér t'i nxjerrë nga vendi i Egjiptit. 10 Kështu i nxora nga vendi i Egjiptit dhe i çova nē shkretëtirë. 11 U dhashë atyre statutet e mia dhe u bëra tē njohura dekretet e mia, duke respektuar tē cilat, njeriu do tē jetojë pér ato. 12 Gjithashtu i dhashë atyre tē shtunat e mia, me qëllim që tē ishin një shënje midis meje dhe atyre, dhe që tē njihnin që unë jam Zoti që i shenjtëroj. 13 Por shtëpia e Izraelit u rebelua kundër meje nē shkretëtirë; nuk eci

sipas statuteve të mia dhe hodhi poshtë dekretet e mia, duke respektuar të cilat njeriu do të jetojë për ato, dhe përdhosën me të madhe të shtunat e mia. Kështu unë vendosa të hedh mbi ta zemërimin tim për ti zhdukur në shkretëtirë. **14** Megjithatë unë veprova pér hir të emrit tim, me qëllim që të mos përdhosej përpara kombeve, në sytë e të cilëve unë i kisha bérë të dalin nga Egjipti. **15** Ngrita madje dorën në shkretëtirë, duke u betuar se nuk do t'i bëja të hyrin në vendin që u kisha dhënë atyre, ku rrjedh qumëshët dhe mjaltë, lavdia e të gjitha vendeve, **16** sepse kishin hedhur poshtë dekretet e mia, nuk kishin ecur sipas statuteve të mia dhe kishin përdhosur të shtunat e mia, sepse zemra e tyre shkonte pas idhujve të tyre. **17** Megjithatë syri im i fali nga shkatërrimi dhe nuk i shfarosa krejt në shkretëtirë. **18** Pastaj u thashë bijve të tyre në shkretëtirë: "Mos ecni sipas statuteve të etërve tuaj, mos respektoni dekretet e tyre dhe mos u ndotni me idhujt e tyre. **19** Unë jam Zoti, Perëndia juaj; ecni sipas statuteve të mia, respektoni dekretet e mia dhe i vini në praktikë, **20** shenjtëroni të shtunat e mia dhe ato le të janë një shenjë midis meje dhe jush, në mënyrë që ju t'i pranoni që unë jam Zoti, Perëndia juaj". **21** Por bijtë u rebeluan kundër meje; nuk ecën sipas statuteve të mia, nuk respektuan dekretet e mia pér t'i vënë në jetë, duke i respektuar të cilat njeriu do të jetojë pér to; përdhosën të shtunat e mia, dhe kështu vendosa të derdh mbi ta tèrbimin tim dhe të shfryz mbi ta zemërimin tim në shkretëtirë. **22** Megjithatë unë e tèrhoqa dorën dhe veprova pér hir të emrit tim, me qëllim që ai të mos përdhosej përpara kombeve, në sytë e të cilëve i kisha nxjerrë nga Egjipti. **23** Porngrita dorën në shkretëtirë, duke u betuar që do t'i shpërndaja midis kombeve dhe do t'i hallakatja nëpër tèrë vendet, **24** Sepse nuk vinin në jetë dekretet e mia, por i hidhnin poshtë statutet e mia, përdhosni të shtunat e mia dhe sytë e tyre ishin drejtuar te idhujt e etërve të tyre. **25** Prandaj u dhashë statute jo t'i mira dhe dekrete me të cilat nuk mund t'i jetonin; **26** dhe i molepsa me vetë dhuratat e tyre, me genë se ata kalonin nëpër zjarr çdo t'i parëlindur të tyre, pér t'i katandisur në shkretim të plotë me qëllim që t'i pranonin që unë jam Zoti. **27** Prandaj bir njeriu, foli shtëpisë së Izraelit dhe i thuaj: Kështu thotë Zoti, Zotit. Etërit tuaj më kanë fyer edhe në këtë rast, duke u sjellë pabesisht me mua: **28** mbasi i futa në vendin pér t'i cilin kisha ngritur dorën dhe isha betuar, ata i kthyen sytë në çdo kodër t'i lartë dhe në çdo dru gjetheshumë dhe atje ofruan fliminet e tyre dhe paraqitën ofertat e tyre provokuese; atje vunë parfumet e tyre me erë t'i këndshme dhe atje derdhën libacionet e tyre. **29** Atëherë u thashë atyre: C'është vendi i lartë në t'i cilin shkon? Kështu vazhdojnë ta quajnë "vendi i lartë" deri ditën e sotme. **30** Prandaj i thuaj shtëpisë së Izraelit: Kështu thotë Zoti, Zoti: A doni t'i ndoteni duke ndjekur rrugën e etërve tuaj dhe t'i kurvëroheni me idhujt e tyre t'i urrejshëm? **31** Në fakt kur ofroni dhuratat tuaja dhe kaloni nëpér zjarr bijt tuaj, ju e ndotni veten deri ditën e sotme me t'i gjithë idhujt tuaj. Prandaj nuk do t'i lejoj t'i konsultohem nga ju, o shtëpi e Izraelit. Ashtu siç është e vërtetë që unë rroj", thotë Zoti, Zoti, "unë nuk do t'i lejoj t'i konsultohem nga ju. **32** Dhe nuk do t'i ndodhë aspak ajo që ju shkon ndër mend, kur thoni: "Ne jemi si kombet, si familjet e vendeve të tjera, që i ngrenë kult drurit dhe gurit"". **33** "Siç është

e vërtetë që unë rroj", thotë Zoti, Zoti, "unë do t'i mbretëroj mbi ju me dorë t'i fortë, me krahun e shtrirë dhe me një tèrbim t'i shfrenuar. **34** Do t'i nxjerr nga mesi i popuve dhe do t'i ju mbledh nga vendet në t'i cilët jeni shpërndarë me dorë t'i fortë, me krahë t'i shtrirë dhe me tèrbim t'i shfrenuar, **35** dhe do t'i ju coj në shkretëtirën e popuve, dhe atje do t'i zbatoj gjykimin tim mbi ju, ballë pér ballë. **36** Ashtu siç e zbatova gjykimin tim mbi etërit tuaj në shkretëtirën e vendit të Egjiptit, kështu do ta zbatoj gjykimin tim mbi ju", thotë Zoti, Zoti. **37** "Do t'i bëj që t'i kaloni nén shufér dhe do t'i kthej në detyrimet e besëlidhjes. **38** Do t'i ndaj nga ju rebelët dhe ata që janë t'i pabesë ndaj meje; do t'i nxjerr nga vendi ku banojnë, por nuk do t'i hyjnë në vendin e Izraelit; atëherë do t'i pranoni që unë jam Zoti. **39** Ju, pra, shtëpia e Izraelit", kështu flet Zoti, Zoti: "Shkoni, u shërbeni secili idhujve tuaj; por pastaj do t'i më dëgjoni dhe nuk do t'i përdhosni më emrin tim t'i shenjtë me dhuratat tuaja dhe me idhujt tuaj. **40** Sepse mbi malin tim t'i shenjtë, mbi malin e lartë t'i Izraelit", thotë Zoti, Zoti, "atje tèrë shtëpia e Izraelit, t'i gjithë ata që do t'i janë në vend, do t'i më shërbejnë; atje do t'i kënaqem me ta, do t'i kërkoj ofertat tuaja dhe dhuratat tuaja prodhimet e hershme së bashku më t'i gjitha sendet tuaja t'i shenjituara. **41** Unë do t'i kënaqem me ju si me një parfum me erë shumë t'i këndshme, kur do t'i nxjerr nga mesi i popuve dhe t'i mbledh nga vendet ku keni qenë shpërndarë; dhe do t'i shenjitérohem tek ju para syve t'i kombeve. **42** Ju do t'i pranoni që unë jam Zoti, kur do t'i coj në tokën e Izraelit, në vendin pér t'i cilin kisha ngritur dorën dhe isha betuar t'i ja epja etërve tuaj. **43** Atje do t'i kujtoni sjelljen tuaj dhe t'i gjitha veprimet me t'i cilat jeni ndotur dhe do t'i ndjeni neveri pér veten tuaj pér t'i gjitha ligjësit që keni kryer. **44** Kështu do t'i pranoni që unë jam Zoti, kur do t'i veproj me ju pér hir t'i emrit tim dhe jo sipas sjelljes suaj t'i keqe dhe as sipas veprimeve tuaja t'i korruptuara, o shtëpi e Izraelit", thotë Zoti, Zoti". **45** aaa see Fjala e Zotit m'u drejtua duke thënë: **46** aaa see "Bir njeriu, kthe fytyrën nga jugu, fol hapur kundër jugut dhe profetizo kundër pyllit t'i fushës, Negevit, **47** aaa see dhe i thuaj pyllit t'i Negevit: Dëgio fjalën e Zotit. Kështu thotë Zoti, Zoti: unë po ndez te ti një zjarr që do t'i gllabërojë çdo dru t'i blertë dhe çdo dru t'i thatë, flaka e zjartë nuk do t'i shuhet dhe çdo fytyrë nga veriu në jug do t'i digjet. **48** aaa see Çdo mish do ta shohë që unë, Zoti, e kam ndezur; nuk do t'i shuhet". **49** aaa see Atëherë thashë: "Ah, Zot, Zot, ata thonë pér mua: "A nuk flet ky me shëmbëlltyra?"

21 aaa see Fjala e t'i Amshueshit m'u drejtua akoma, duke thënë: **2** aaa see "Bir njeriu, kthe fytyrën nga Jeruzalemi, fol hapur kundër vendeve t'i shenjta dhe profetizo kundër vendit t'i Izraelit; **3** aaa see dhe i thuaj vendit t'i Izraelit: Kështu thotë Zoti: Ja unë jam kundër teje, do t'i nxjerr shpatën time nga milli i saj dhe do t'i képus nga ti t'i drejtët dhe t'i këqinjtë. **4** aaa see Duke qenë se dua t'i képus nga ty t'i drejtët dhe t'i këqinjtë, shpata ime do t'i dalë nga milli i saj kundër çdo mish i nga jugu në veri. **5** aaa see Kështu çdo mish do t'i pranojë që unë, Zoti, kam nxjerrë shpatën nga milli i saj dhe nuk do t'i hyjë më në t'i. **6** aaa see Prandaj ti, bir njeriu, vajto me ijët e thyer dhe vajto me dhembje para syve t'i tyre. **7** aaa see Do t'i ndodhë që kur t'i pyesin: "Pse vajton?", do t'i përgjigjesh: "Pér lajmin që po vjen,

çdo zemër do të tretet, të gjitha duart do të dobësohen, të gjithë shpirtërat do të ligëshohen dhe të gjithe gjunjët do të shkrihen si uji". Ja, gjëja po vjen dhe do të kryhet", thotë Zoti, Zoti. 8 aaa see Fjala e Zoti m'u drejtua përséri, duke thënë: 9 aaa see "Bir njeriu, profetizo dhe thuaj: Kështu thotë Zoti. Thuaj: Një shpatë, një shpatë éshtë mprehur e madje shndrit, 10 aaa see éshtë mprehur për të bérë një masakër të madhe dhe éshtë e mprehur që të vetëtijë. A mund të gëzohemi vallë? Ju përqmoni skeptrin e birit tim sikur të ishte një dru çfarëdo. 11 aaa see Zoti e ka dhënë ta lustrojnë për ta rrokru në dorë; shpata éshtë mprehur dhe lustruar për ta dhënë në dorë të atij që vret. 12 aaa see Klith dhe bërtit, bir njeriu, sepse do të përdoret kundër popullit tim, kundër tërë princave të Izraelit; ata do të dorëzohen në pushtetin e shpatës bashkë me popullin tim. Prandaj rrjhe kofshén tënde, 13 aaa see sepse kjo éshtë një provë. Çfarë do të ndodhte sikur të mos ishte më as skeptri përbuzës?", thotë Zoti, Zoti. 14 aaa see "Prandaj ti, bir njeriu, profetizo dhe rrjhi duart; lëre që shpata të dyfishojë dhe të trefishojë goditjet e saj: éshtë shpata e masakrës së madhe, që i rrethon nga çdo anë. 15 aaa see Kam kthyer majën e shpatës kundër të gjitha portave të tyre, me qëllim që zemra e tyre të tretet dhe shumë të bien. Ah, éshtë bérë për të shkëlqyer, éshtë mprehur për masakrën. 16 aaa see Shpatë, jì e pamëshirshme; kthehu më të djathtë, kthehu në të majtë, kudo ku drejtotohet tehu yt. 17 aaa see Edhe unë do të rrrah duart dhe do të shfryj tèrbimin tim. Unë, Zoti, kam folur". 18 aaa see Fjala e Zotit m'u drejtua përséri, duke thënë: 19 aaa see "Ti, bir njeriu, shëno dy rrugë nëpër të cilat të kalojë shpata e mbretit të Babilonisë; do të nisen që të dyja nga i njëjti vend. Vér një tregues rrugor, vëre në krye të rrugës që të çon në qytet. 20 aaa see Shëno një rrugë nëpër të cilën shpata të shkojë në Rabah, qytet i bijve të Amonit, dhe një tjetër për në Judë, kundër Jeruzalemit, qytet i fortifikuar. 21 aaa see Në fakt mbreti i Babilonisë qëndron në kryqëzimin e rrugës, në krye të dy rrugëve, për të bérë shortari: ai tund shigjetat, konsulton idhujt shtëpiakë, shqyrton mëlcinë. 22 aaa see Në të djathtë të tij përgjigja e shortarisë tregon Jeruzalemin për të vendosur deshtë, për të hapur gojën dhe për të urdhëruar masakrën, për të ngritur zërin me klithma lufte, për t'i vendosur deshtë kundër portave, për të ngritur ledhe dhe për të ndërtuar kulla. 23 aaa see Por për ta kjo do të jetë si një shortari e rremë në sytë e atyre që u janë betuar. Por ai do të kujtohet për paudhësitë e tyre, me qëllim që t'i kapin". 24 aaa see Prandaj kështu thotë Zoti, Zoti: "Duke qenë se keni bérë të kujtohet paudhësia juaj, duke qenë se shkeljet tuaja dolën sheshit dhe mëkatet tuaja u zbuluan në të gjitha veprimet tuaja; duke qenë se ju kanë kujtar, do të kapeni nga dora e armikut. 25 aaa see Dhe ti, o princ i korruptuar dhe i keq i Izraelit, dita e të cilët erdhë në kohën e ndëshkimit përfundimtar", 26 aaa see kështu thotë Zoti, Zoti: "Hiqe çallmén, hiqe kurorën; gjérat nuk do të janë po ato: ajo që éshtë poshtë do të ngritet dhe ajo që éshtë lart do të ulet. 27 aaa see Shkretim, shkretim, shkretim, unë do ta kryej. Dhe ajo nuk do të restaurohet më, deri sa të vijë ai të cilët i përket gjykimi dhe të cilët do t'ja jap. 28 aaa see Dhe ti, bir njeriu, profetizo dhe thuaj: Kështu thotë Zoti, Zoti, lidhur me bijtë e Amnit dhe lidhur me turpin e tyre dhe thuaj: Shpata, shpata

éshët zhveshur, éshët lustruar për masakrën, që të hajë, që të vetëtijë, 29 aaa see ndërsa kanë për ty vegime të rrreme dhe të bëjnë ty shortari të rrreme, që të të vënë mbi qafën e njerëzve të këqinj të vrarë, dita e të cilëve ka arritur kohën e ndëshkimit përfundimtar. 30 aaa see Vëre përséri në millin e saj. Unë do të të gjykoj po në atë vend ku të krijuan, në vendin e prejardhjes sate. 31 aaa see Do të derdh mbi ty indinjatën time, do të fryj kundër teje në zjarrin e zemërimit tim dhe do të të dorëzoj në duart e njerëzve brutalë, që shkaktojnë shkatërrime. 32 aaa see Do të bëhesh pre e zjarrit, gjaku yt do të derdhet në mes të vendit; nuk do të të kujtojnë më, sepse unë Zoti, fola".

22 Fjala e Zotit m'u drejtua, duke thënë: 2 "Tani, bir njeriu, nuk do të gjykosha ti, nuk do ta gjykosha qytetin gjakatar? Bëji, pra, të njobura të gjitha veprimet e tij të neveritshmë. 3 Pastaj thuaj: Kështu thotë Zoti, Zoti: Qyteti derdh gjak në mes të tij për të sjellë kohën e tij; përvëç kësaj bën idhuj kundër vetvetes për t'u ndotur. 4 Për gjakun që ke derdhur je bérë fajtor dhe je ndotur për idhujt që ke sajuar. Ke afruar ditët e tua dhe ke arritur në fund të viteve të tua; prandaj do të të bëj turpin e kombeve dhe objekt talljeje për të gjitha vendet. 5 Ata që janë afër dhe ata që janë larg teje do të tallen me ty o i molepsur përlavdi dhe plot çregullim. 6 Ja pricat e Izraelit: secili ka përdorur pushtetin e tij për të derdhur gjak te ti. 7 Te ti përmohet ati dhe nëna, në mes teje shtypet i huaji, te ti keqtrajtohet jetimi dhe e veja. 8 Ti ke përcmar gjérat e mia të shtrënja dhe ke përdhouri të shtunat e mia. 9 Te ti ka njerëz që shipifin për të derdhur gjak, te ti ka njerëz që hanë mbi male, në mes teje ka njerëz që kryejnë kobe. 10 Te ti zbulohet lakuriqësia e atit, te ti poshtërohet gruaja gjatë papastërtisë së saj. 11 Dikush kryen një veprim të neveritshmë me gruan e të afërmit të tij, dikush tjetër ndot me incest nusen e të birit, një tjetër akoma poshtëron motrën e tij, bijën e atit të tij. 12 Te ti pranohen dhurata për të derdhur gjak; ti kërkon kamatë të lartë, ti ke realizuar fitime nga i afërti dhe më ke harruar mua", thotë Zoti, Zoti. 13 "Por ja, unë rrrah duart për fitimin e pandershëm që ke nxjerrë dhe për gjakun e derdhur që éshtë në mes teje. 14 A do të mund të qëndrojë zemra jote ose a do të mund të qëndrojnë të forta duart e tua në ditët kur unë do të veproj kundër teje? Unë, Zoti, fola dhe do ta kryej. 15 Unë do të shpërndaj midis kombeve, do të të shkopërdaj midis vendeve dhe do të eleminoj papastërtinë tënde prej teje. 16 Ti do të përdhosësh vetveter në sytë e kombeve dhe do të pranosh që unë jam Zoti". 17 Fjala e Zotit m'u drejtua, duke thënë: 18 "Bir njeriu, shtëpia e Izraelit éshtë bérë për mua téré skorje: janë të gjithë bronzi, kallaj, hekuri, plumbi dhe kallaji në mes të një furre; janë bérë skorje argjëndi". 19 Prandaj kështu thotë Zoti, Zoti: "Duke qenë se të gjithë ju jeni bérë skorje të shumta, ja, unë do t'ju mbledh në mes të Jeruzalemit. 20 Ashtu si mblidhet argjëndi, bronzi, hekuri, plumbi dhe kallaji në mes të furrës dhe mbi ta i fryjnë zjarrit për t'i shkrië, kështu në zemërimin tim dhe në tèrbimin tim do t'ju mbledh, do t'ju fus atje dhe do t'ju shkrij. 21 Do t'ju mbledh dhe do të fryj mbi ju me zjarrin e zemërimit tim dhe ju do të shkriheni në mes të tij. 22 Ashtu si shkrihet argjëndi në mes të furrës, kështu dhe ju do të shkriheni në mes të qytetit; dhe do të pranoni që unë, Zoti, kam

derdhur mbi ju tērbimin tim". 23 Fjala e Zotit m'u drejtua përsëri, duke thënë: 24 "Bir njeriu, i thuaj Jeruzalemit: Ti je një tokë që nuk është pastruar ose lagur nga shiu në një ditë indinjate. 25 Komploti i profetëve të tij në mes të tij është si një luan që ulërin dhe shqyen gjahun, ata i gllabërojnë njerëzit, përvetësojnë thesaret dhe gjérat e çmueshme, shtojnë të vejet në mes të tij. 26 Priftërinjtë e tij shkelin ligjin tim dhe përdhosin gjérat e mia të shenjtë, nuk bëjnë dallim midis asaj që është e shenjtë dho jo e shenjtë, nuk e bëjnë të njohur ndryshimin ndërmjet të papastrës dhe të pastrës dhe i lagojnë sytë nga të shtunat e mia, prandaj jam përdhosur në mes tyre. 27 Kërret e tij në mes të tij janë si ujqër që shqyejnë gjahun për të derdhur gjak, për të shkatërruar shpirtëra, për të realizuar një fitim jo të drejtë. 28 Profetët e tij suvatojnë për ata me llaç që nuk mban, duke pasur vegime të rrreme dhe duke shqiptuar shortari të gjenjeshtëra për ta, dhe thonë: "Kështu thotë Zoti, Zoti", ndërsa Zoti nuk ka folur. 29 Populli i vendit ushtron shtypjen, kryen grabitje, keqtrajton të varfërin dhe nevojtarin, shtyp të huajin duke marrë nëpër këmbë drejtësinë. 30 Unë kërkova midis tyre një burrë që të ndërtonte një mur dhe t'i dilte për zot vendit, që unë të mos e shkatërrroja, por nuk e gjeta. 31 Prandaj do të derdh mbi ta indinjatën time, do t'i konsumoj me zjarrin e zemërimit tim dhe do të bëj që të bjerë mbi kryet e tyre sjellja e tyre", thotë Zoti, Zoti.

23 Fjala e Zotit m'u drejtua, duke më thënë: 2 "Bir njeriu, na ishin dy gra, bija të së njëjtës nënë, 3 që u kurvëruan në Egjipt. U kurvëruan në rininë e tyre; aty u shtërguan gjithë e tyre dhe atje u shtërguña gjiri i tyre virgjëror. 4 Emrat e tyre janë: Oholahu më e madhja dhe Oholibahu e motra. Ato ishin të miat dhe lindën bij dhe bija. Emrat e tyre janë: Oholahu është Samaria, Oholibahu është Jeruzalemi. 5 Ndonse ishte imja, Oholahu u kurvërua dhe mori zjarr për dashnorët e saj, Asirët që ishin fqinj të saj, 6 të veshur me purpur, qeveritarë dhe princa, të gjithë të rinx têrheqës, kalorës të hipur mbi kuaj. 7 Ajo u kurvërua me ta, me gjithë njerëzit më të mirë të Asirisë, dhe u ndot me të gjithë ata për të cilët ndez, bashkë me gjithë idhujt e tyre. 8 Nuk braktisi kurvërimet e Egjiptit, kur kish rënë me të gjatë rinisë së saj, kishin shtërguña gjirin e saj të virgjër dhe kishin derdhur mbi të kurvërimet e tyre. 9 Prandaj e braktisa në dorë të dashnorëve të saj, në dorë të bijve të Asirisë, për të cilët kishte marrë zjarr. 10 Ata zbuluan lakuriqësinë e saj, morën bijtë e saj dhe bijat e saj dhe i vrani me shpatë. Asaj i doli nami midis grave dhe zbatuan kundër saj ndëshkimin. 11 Motra e saj Oholibahu e pa këtë, por në dashurinë e saj u bë edhe më e korruptuar nga ajo dhe kurvërimet e saj qenë më të këqija nga ato të së motrës. 12 U ndez për bijtë e Asirisë, fqinj të saj, qeveritarë dhe princa të veshur në ményrë të shkëlqyer, kalorës të hipur mbi kuaj, të têrë të rinx têrheqës. 13 Unë pashë që ishte molepsur, që të dyja ndiqnin po atë rrugë. 14 Por ajo i shtoi kurvërimet e saj; pa burra të pikturuara mbi mur, figura të Kaldeasve të pikturuara në të kuq, 15 me breza rreth ijëve, me qallma të mëdha në kokë, të gjithë me pamje kërësh, të ngjashëm me bijtë e Babilonisë në Kalde, tokë e tyre e lindjes. 16 Sa i pa, ajo u ndez për ta dhe u dërgoi lajmëtarë në Kalde. 17 Atëherë bijtë e Babilonisë erdhën tek ajo në shtratin e dashurive

dhe e molepsën me kurvërimet e tyre. Ajo u moleps me ta, por pastaj u largua prej tyre. 18 Ajo i nxori sheshit kurvërimet e saj dhe nxori sheshit turpin e saj; prandaj unë u largova nga ajo, ashtu siç isha larguar nga e motra. 19 Megjithatë ajo i shumoi kurvërimet e saj, duke kujtuar ditët e rinisë së saj, kur ishte kurvëruar në vendin e Egjiptit. 20 Mori zjarr për dashnorët e saj, mishi i të cilëve është si mishi i gomarëve dhe rrjedhja e të cilëve është si rrjedhja e kuajve. 21 Kështu ti kujtovë shturjen e rinisë sate, kur Egjiptasit shtrëngonin gjirin tênd për shkak të gjive të tu rinorë. 22 Prandaj, Oholibahu, kështu thotë Zoti, Zoti: Ja, unë do të nxis kundër teje dashnorët e tu, prej të cilëve je larguar dhe do t'i sjell kundër teje nga të gjitha anët: 23 bijtë e Babilonisë dhe gjithë Kaldeasit, ata të Pekodit, Shoas dhe Koas, tërë bijtë e Asirisë bashkë me ta, tërë të rinjtë têrheqës, qeveritarët dhe princat, kapitenët dhe njerëzit e famshëm, të gjithë të hipur mbi kuaj. 24 Ata do të vijnë kundër teje me armë, qerre dhe rrota si dhe me një shumicë popujsh; do të vendosin rrith e qark teje mburoja të vogla dhe të mëdha dhe përkrenare. Do t'u jap atyre gjykimin e tyre dhe ata do të gjykojnë sipas ligjeve të tyre. 25 Do të drejtoj xhelozinë time kundër teje, dhe ata do të të trajtojnë me têrbim; do të të heqin hundën dhe veshët, dhe mbeturinat e tua do të bien nga shpata; do të marrin bijtë e tu dhe bijat e tua dhe mbeturinat e tua do të gllabërohen nga zjarri. 26 Do tê të zhveshin nga rrobat e tua dhe do tê marrin xhevahiret e tu të bukur. 27 Kështu do të marrin fund shturja jote dhe kurvërimi yt që nisën në vendin e Egjiptit; nuk do t'i ngresh më sytë drejt tyre dhe nuk do ta kujtosh më Egjiptin". 28 Sepse kështu thotë Zoti, Zoti: "Ja, unë po të jap në duart e atyre që ti urren, në duart e atyre prej të cilëve je larguar. 29 Do tê të trajtojnë me urrejtje, do tê marrin têrë frytin e punës sate dhe do tê lënë lakuriqe dhe nevojfare. Do tê dalë në shesh poshtërsia e kurvërimeve të tua, po, shturja e kurvërimeve të tua. 30 Këto gjëra do t'i bëjnë sepse je kurvëruar duke u shkuar pas kombeve, sepse je ndotur me idhujt e tyre. 31 Ti ke ecur në rrugën e motrës sate, prandaj do tê të vë në dorë po atë kupë". 32 Kështu thotë Zoti, Zoti: "Ti do tê pish kùpën e motrës sate, të thellë dhe të gjérë; do tê përqeshin dhe tê tallin, sepse kupa nxë shumë. 33 Do tê jesh plot me dehje dhe me dhembje, do tê jetë, kupa e dëshpërimt dhe shkretimit, kupa e motrës sate Samaria. 34 Ti do ta pish, ti do ta shkullosht, do ta bësh copë e çikë dhe do tê çash gjirin tênd; sepse unë fola", thotë Zoti, Zoti. 35 Prandaj kështu thotë Zoti, Zoti: "Duke qenë se më ke harruat dhe më ke hedhur prapa krahëve, do tê vuash edhe ti dënimin për shturjen tênde dhe për kurvërimet e tua". 36 Pastaj Zoti më tha: "Bir njeriu, nuk do t'i gjykosh ti Oholahun dhe Oholibahun? Shpallju, pra, veprimet e tyre të neveritshme. 37 Në fakt kanë kryer shkelje kurore, kanë gjak mbi duart e tyre, kanë kryer shkelje kurore me idhujt e tyre, madje i kanë kaluar nëpër zjarr që të gllabërohen, bijtë e tyre që më kishin lindur. 38 Edhe këtë më kanë bërë: po atë ditë kanë ndotur shenjtëroren time dhe kanë përdhosur të shtunat e mia. 39 Mbasi ua flíjuan bijtë e vet idhujve të tyre, po atë ditë erdhën në shenjtëroren time për ta përdhosur; ja çfarë kanë bërë në mes të tempullit tim. 40 Përveç kësaj dérguan të thërrasin njerëz nga vende të largëta, të cilëve u dërguan lajmëtarë; dhe ja, ata erdhën. Për ta u lave, i ngjeve sytë dhe u

veshe me rroba të zbuluar me stoli të shkëlqyera. **41** U shtrive mbi një shtrat madhështor para të cilil ishte shtruar një tryezë dhe mbi këtë vure tejmanin tim dhe vajin tim. **42** Rreth saj ishte zhurma e një morie njerëzish të shkujdesur; së bashku me turmën suallën edhe të dehur nga shkretëtira, që vunë byzylykë në kyçet e dorës dhe kurora të mrekullueshme mbi kokat e tyre. **43** Pastaj thashë pér atë që kishte një përvojë të madhe në shkeljet e kurorës: "A do të kryejnë tashti kurvërime me të, dhe ajo me ata?". **44** Pastaj ata hynë tek ajo siç i hyhet një prostitute; kështu hynë tek Oholahu dhe Oholibahu, gra të shthurura. **45** Por njerëz të drejtë do t'i gjykojnë ashtu si gjykojen shkelëset e kurorës, ashtu si gjykojen gratë që derdhin gjak, sepse janë shkelëse të kurorës dhe kanë gjak mbi duart e tyre". **46** Prandaj kështu thotë Zoti, Zoti: "Bëj që të dalë kundër tyre një turmë dhe léri në mëshirë të tmerrit dhe të plaçkitjes. **47** Ajo turmë do t'i qëllojë me gurë pér vdekje, do t'i bëjë copë-copë me shpatën e saj; do të vrasë bijtë dhe bijat e tyre dhe do t'u vërë flakën shtëpive të tyre. **48** Do t'i japë fund shthurjes morale në vend, dhe të gjitha gratë do të mësohen të mos kryejnë më shthurjet tuaja morale. **49** Do të bëjnë që të bjerë mbi ju shthurja juaj morale dhe do ta vuani kështu dënimin e mëkateve me gjithë idhujt tuaj. Atëherë do të pranoni që unë jam Zoti, Zoti".

24 Fjala e Zotit m'u drjetua vitin e nëntë, muajin e dhjetë, ditën e dhjetë të muajit: **2** "Bir njeriu, shkrue datën e sotme, pikërisht të kësaj dite. Mbreti i Babilonisë ka vendosur të rrethojë Jeruzalemin pikërisht sot. **3** Propozoji një shëmbëlltyrë kësaj shtëpie rebele dhe u thuaj atyre: Kështu thotë Zoti, Zoti: Nxirre tenxheren, vëre mbi të dhe mbushe me ujë. **4** Fut në të copat e mishit, gjithë copat e mira, kofshën dhe shpatullën; mbushe me kocka të zgjedhura. **5** Merr më të mirën e kopesë, pastaj grumbullo nën të dru; vëre të ziejë fort, me qëllim që në të të ziejnë edhe kockat". **6** Prandaj, kështu thotë Zoti, Zoti: "Mjerë qyteti gjakatar, tenxheres ku ka papastërti, papastërti që nuk hiqet. Zbraze pjesë pa hedhur short mbi të. **7** Sepse gjaku i tij është në mes të tij; e ka vënë në majë të një shkëmbi, nuk e ka shkapërderdhur pér tokë pér ta mbuluar me pluhur. **8** Pér të nxitur tèrbimin, pér t'u hakmarrë, ka vénë gjakun e tij në majë të një shkëmbi, që të mos mbulohet". **9** Prandaj, kështu thotë Zoti, Zoti: "Mjerë qyteti gjakatar! Edhe unë do të ndez një zjarr të madh. **10** Mblidh drutë, ndiz zjarrin, piqe mirë mishin, përzjez beharnat dhe léri kockat të digjen. **11** Pastaj vëre tenxheren bosh mbi qymyr, që të ngrohet dhe bronzi i saj të skuqet me qëllim që papastërtia e saj të hiqet nga mesi i saj dhe pisillëku i saj të konsumohet. **12** Ai më ka lodhur me gjenjeshrat e tij; pisillëku i madh i tij nuk po hiqet; pisillëku i tij do të marrë fund mbi zjarrin. **13** Ka shthurje në papastërtinë tênde. Unë, pra, kërkova të të pastroj, por ti nuk je i pastër; nuk do të pastrohesh më nga papastërtia jote, deri sa të mos kem shfryrë mbi ty tèrbimin tim. **14** Unë, Zoti, fola; kjo gjë do të ndodhë, unë do ta kryej; nuk do të prapsem, nuk do të kem mëshirë, nuk do të pendohem. Ti do të gjykoresh sipas sjelljes tênde dhe sipas veprimeve e tua, thotë Zoti, Zoti". **15** Fjala e Zotit m'u drjetua, duke thënë: **16** "Bir njeriu, ja, unë do të të heq me një goditje të vetme kënaqësinë e syve të tu; por ti mos u trishto, mos

vajto dhe mos derdh asnjë lot. **17** Vajto në heshtje, mos mbaj zi pér të vdekurit, lidhe kokën me çallmë, mbath sandalet, mos e mbulo mjekrën dhe mos ha bukën e njerëzve që mbajnë zi". **18** Në mëngjes i fola popullit dhe në mbërëmje më vdiq gruaja; të nesërmen në mëngjes veprova ashtu si më kishin urdhëruar. **19** Populli atëherë më pyeti: "A do të na shpjegosh ç'kuptim ka pér ne ajo që ti bën?". **20** Unë u përgjigja: "Fjala e Zotit m'u drejtua, duke thënë: **21** I thuaj shtëpisë së Izraelit: Kështu thotë Zoti, Zoti: Ja, unë do të përdhos shenjtëron time, krenarinë e forcës suaj, kënaqësinë e syve tuaj, kënaqësinë e shpiritit tuaj; dhe bijtë tuaj dhe bijat tuaja që keni lënë do të rrëzohen nga shpata. **22** Dhe ju do të bëni ashtu si bëra unë: nuk do ta mbuloni mjekrën dhe nuk do të hani bukën e njerëzve që mbajnë zi. **23** Do të keni mbi kokë çallmat tuaja, sandalet tuaja te këmbët; nuk do të trishtoheni dhe nuk do të qani, por do ta hani veten pér paudhësitet tuaja dhe do të vajtoni njeri me tjetrin. **24** Kështu Ezekiel do të jetë pér ju një shenjë; ju do të vepronit pér çdo gjë ashtu si veproi ai. Kur do të ndodhin këto gjëra, do të pranoni se unë jam Zoti, Zoti. **25** Dhe ti, bir njeriu, ditën që atyre do t'u marr fortësën e tyre, gjëzimin e lavdisë së tyre, kënaqësinë e syve të tyre, lakminë e shpiritit të tyre, bijtë e tyre dhe bijat e tyre, **26** atë ditë një ikanak do të vijë te ti që të të sjellë lajmin. **27** Atë ditë ti do të hapësh gojën me ikanakun; atëherë ti do të flasësh dhe nuk do të jesh më memec, dhe do të jesh një shenjë pér ta. Atëherë do të pranojnë se unë jam Zoti".

25 Fjala e Zotit m'u drjetua, duke thënë: **2** "Bir njeriu, kthe fytyrën drejt bijve të Amonit dhe profetizo kundër tyre. **3** U thuaj bijve të Amonit: Dëgjoni fjälën e Zotit, të Zotit: Kështu thotë Zoti, Zoti: Duke qenë se ti the: "Ah, Ah", kundër shenjtërores sime kur ajo u përdhos, kundër vendit të Izraelit kur ai u shkretua dhe kundër shtëpisë së Judës kur ajo shkoi në robëri, **4** prandaj ja, unë po të jep në dorë të bijve të lindjes, dhe ata do të ngrejnë fushimet e tyre në mesin tênd dhe në mesin tênd do të ngrenë vendbanimet e tyre; ata do të hanë frytet e tua dhe do t'i pijnë qumështin tênd. **5** Unë do ta bëj Rabahun një vathë pér devetë dhe vendin e bijve të Amonit një vathë pér dhëntë; atëherë ti do të pranosh se unë jam Zoti". **6** Prandaj kështu thotë Zoti, Zoti: "Duke qenë se ti ke rrahir duart, ke rrahir këmbët dhe je gjëzuar në zemër me gjithë përqëmimin tênd pér vendin e Izraelit; **7** prandaj ja, unë po shtrij dorën time kundër teje dhe do t'i jep si plaçkë të kombeve, do t'i t'i shfaros nga popujt dhe do t'i t'i bëj të zhdukesh nga rendi i vendeve; do t'i t'i shkatërroj, kështu do t'i pranosh që unë jam Zoti". **8** Kështu thotë Zoti, Zoti: "Duke qenë se Moabi dhe Seiri thonë: "Ja, shtëpia e Judës është si t'i gjitha kombet e tjera", **9** prandaj ja, unë do t'i hap krahun e Moabit nga ana e qyteteve, nga ana e qyteteve që janë në kufijtë e tij, lulja e vendit, Beth-Jeshimothi, Baalmeoni dhe Kiriathaimi. **10** Do ta jep pastaj në zotërim të bijve të lindjes, bashkë me bijtë e Amorit, me qëllim që bijtë e Amorit të mos kujtohen më midis kombeve. **11** Kështu do t'i zbatoj gjykimet e mia mbi Moabin, dhe ata do t'i pranojnë që unë jam Zoti". **12** Kështu thotë Zoti, Zoti: "Pér atë që ka bërë Edomi duke marrë hak kundër shtëpisë së Judës, dhe sepse u bë shumë fajtor duke u hakmarrë kundër saj", **13** kështu thotë Zoti, Zoti: "Unë do

të shtrij dorën time kundër Edomit, do të shfaros njerëz dhe kafshë dhe do ta shkretoj; nga Themanë deri në Dedan dhe do të bien nga shpata. **14** Do ta kryej hakmarrjen time kundër Edomit me anën e popullit tim të Izraelit, që do të trajtojë Edomin sipas zemërimit tim dhe sipas tērbimit tim; kështu ata do të njohin hakmarrjen time”, thotë Zoti, Zoti. **15** Kështu thotë Zoti, Zoti: “Duke qenë se Filistejtë kanë qenë hakmarrës dhe kanë kryer hakmarrje me zemër plot pérçmim pér të shkatërruar, të shtyrë nga një armiqësi e vjetër”, **16** prandaj kështu thotë Zoti, Zoti: “Ja, unë do ta shtrij dorën time kundër Filisteje, do të shfaros Kerethjetë dhe do të shkatërroj kusurin e bregut të detit. **17** Do të kryej kundër tyre një hakmarrje të madhe me ndëshkime të rënda; dhe do të pranojnë që unë jam Zoti, kur do të kryej kundër tyre hakmarrjen time”.

26 Ndonhi në vitin e njëmbëdhjetë, ditën e parë të muajit, që fjala e Zotit m'u drejtua duke thënë: **2** “Bir njeriu, duke qenë se Tiro ka folur kundër Jeruzalemit: “Ah, Ah! Porta e popujve është thyer, ajo është drejtuar nga unë; unë do të mbushem tani që ajo është prishur”. **3** Prandaj kështu thotë Zoti, Zoti: Ja, unë jam kundër teje, o Tiro. Do të bëj të ngrihen kundër teje shumë kombe, ashtu si deti bën të ngrihen valët e tij. **4** Ata do të shkatërronjë muret e Tiros dhe do të shembin kullat e tij; do të fshij prej tij edhe pluhurin e tij dhe do ta bëj si një shkëmb të zhveshur. **5** Ai do të jetë një vend pér të hedhur rrjetat në mes të detit, sepse unë fola”, thotë Zoti, Zoti; “do të plaçkitet nga kombet; **6** edhe bijat e tij që janë në fshat do të vriten nga shpata; atëherë do të pranojnë që unë jam Zoti”. **7** Sepse kështu thotë Zoti, Zoti: “Ja, unë sjell nga veriu kundër Tiros Nebukadnetsarin, mbretin e Babilonisë, mbretin e mbretërve, me kuaj, me qerre, me kalorës dhe një shumicë të madhe njerëzish. **8** Ai do të vrasë me shpatë bijat e tua që janë në fshat, do të ngrejë kundër teje kulla, do të ndërtojë kundër teje një ledh dhe do të ngrejë kundër teje një çati mburojash. **9** Do të drejtojë kundër mureve të tua deshtë e tij dhe do të rrëzojë kullat e tua me kazmat e tij. **10** Për shkak të morisë së kuajve të tij do të mbulohesh nga pluhuri i tyre; muret e tua do të dridhen nga zhurma e kalorësve, të rrrotave dhe të qerreve, kur të hyjë nëpër portat e tua, ashtu siç hyhet në një qytet nëpër të cilin është hapur një e çarë. **11** Me këmbët e kuajve të tij do të shkelë tërë rruget e tua, do të vrasë popullin tênd me shpatë dhe shtyllat e tua të fuqishme do të rrëzohen. **12** Do të grabitin pasuritë e tua, do të plaçkitin mallrat e tua, do të rrëzojnë muret e tua, do të shkatërronjë shtëpitë e tua të bukura, do të hedhin në mes të ujtit gurët e tua, drurin tênd dhe tokën tênde. **13** Do të bëj të pushojë zhurma e këngëve të tua dhe zëri i harpave të tua nuk do të dëgjohet më. **14** Do të bëj si një shkëmb të zhveshur; do të jesh një vend pér të nderur rrjetat; nuk do të rindërtoshesh më, sepse unë, Zoti, fola, thotë Zoti, Zoti”. **15** Kështu i thotë Zoti, Zoti, Tiros: “Në zhurmën e rënies sate, në rënkinin e të plagosurve pér vdekje, në kërdin që do të bëhet në mes teje, a nuk do të dridhen vallë ishujt? **16** Atëherë princat e detit do të zbresin nga frontet e tyre, do të heqin mantelet e tyre dhe do të heqin rrobat e tyre të qëndisura; do të vishen me drithërim, do të ulen pér tokë, do të dridhen në çdo çast dhe do

të jenë të tronditur thelli pér ty. **17** Do të ngrenë një vajtim pér ty dhe do të thonë: “Si je zhdukur, ti që ishe banuar nga princat e detit, qytet i famshëm, që ishe aq i fuqishëm në det? Ti dhe banorët e tu u kallje tmerrin gjithë atyre që banonin atje. **18** Tani ishujt do të dridhen ditën e rënies sate, ishujt e detit do të tmerrohen nga fundi yt!”. **19** Sepse kështu thotë Zoti, Zoti: “Kur të bëj një qytet të shkretë si qytetet që nuk kanë banorë dhe kur të bëj të ngjitet humnera mbi ty dhe ujërat e mëdha të tē mbulojnë, **20** atëherë do të zbresësh me ata që zbresin në gropë, midis popullit të dikurshëm, do të bëj të rrish në thellësitet e tokës, në vende të shkretuara qysh prej lashtësisë, me ata që zbresin në gropë me qëllim që ti të mos banohesh më, por do të jap shkëlqim mbi tokën e të gjallëve. **21** Do të bëj një tmerr dhe nuk do të jesh më; do të bëj kërkijnë, por nuk do të bëj kërkijnë kurrë më”, thotë Zoti, Zoti.

27 Fjala e Zotit m'u drejtua, duke thënë: **2** “Ti, bir njeriu, ngri pér Tiron një vajtim, **3** dhe i thuaj Tiros: O ti që je vendosur në hyrje të detit, ti që bën tregti me popujt në shumë ishuj, kështu thotë Zoti, Zoti: O Tiro, ti ke thënë: “Unë jam i një bukurie të përsosur”. **4** Kufijtë e tu janë në zemër të deteve; ndërtuesit e tu të kanë dhënë një bukurë përsosur. **5** E kanë bërë téré lëndën e anijeve të tua me qipariset e Senirit, kanë marrë kedra të Libanit pér të bërë direkun tênd kryesor; **6** dhe i kanë bërë lopatat e tua me lis të Bashanit, e kanë bërë urën tênde me dru pylli të inkrustrar me fildish të sjellë nga ishujtë e Kitimit. **7** Ishte prej liri të hollë të Egjiptit, e punuar me qëndisje, vela që ke shpalosur, që të të shërbente si flamur; ajo që të mbulonte ishte prej hiacinti dhe prej purpore dhe vinte nga ishujt e Elishahut. **8** Banorët e Sidonit dhe të Arvadit ishin vozitësit e tu; të urtët e tu, o Tiro, ishin te ti; ata ishin pilotët e tu. **9** Te ti ishin pleqtë e Gebalit dhe specialistët e tij pér të ripuar têrë të çarat e tua; te ti ishin têrë anijet e detit dhe detarët e tyre pér të shkëmbyer mallrat e tua. **10** Ata të Persisë, të Ludit dhe të Putit ishin në ushtrinë tênde, si luftëtarë; ata varnin te ti mburojën dhe përkrenaren dhe të jepnin shkëlqim. **11** Bijtë e Arvadit dhe ushtria jote ishin përreth mureve të tua dhe njerëz trima qëndronin mbi kullat e tua; ata i varnin mburojat e tyre përreth mureve të tua; ata e bënин kështu të përsosur bukurinë tênde. **12** Tarshishi tregtonte me ty pér shkak të bollëkut të pasurive të tua; në këmbim të mallrave të tua të jepet argjend, hekur, kallaj dhe plumb. **13** Edhe Javani, Tubali dhe Mesheku bënë tregti me ty; në këmbim të mallrave të tua të jepnin njerëzore dhe vegla prej bronzi. **14** Ata të shtëpisë së Togarmahut të jepnin në këmbim të mallrave të tua kuaj qëni pér têrheqje, kuaj vrapiimi dhe mushka. **15** Bijtë e Dedanit bënë tregti me ty; tregtia e shumë ishujve kalonte nga duart e tua; si shpërbimtë jepnin dhëmbë fildishi dhe abanoz. **16** Siria bënte tregti me ty pér shkak të bollëkut të prodhimeve të tua; në këmbim të mallrave të tua të jepnin gurë të çmuar, purpur, stofa të qëndisur, pêlhura hiri të hollë, koral dhe rubin. **17** Juda dhe vendi i Izraelit tregtonin me ty; në këmbim të mallrave të tua të jepnin grurë të Minithit, perfume, mjaltë, vaj dhe balsam. **18** Damasku bënte tregti me ty pér shkak të numrit të madh të prodhimeve të tua dhe pér bollëkun e pasurive të tua me verë të Helbonit dhe

me lesh tē bardhë. **19** Vedani dhe Javani sillnin nga Uzahu prodhime nē këmbim tē mallrave tē tua; hekuri i punuar, kasia dhe kallami aromatik ishin ndër mallrat e tua tē këmbimit. **20** Dedani tregtonte me ty veshje pér tē kalëruar. **21** Arabia dhe tērē princat e Kedarit bënин tregti me ty, duke bérë me ty shkëmbime nē qengja, deshë dhe cje. **22** Tregtarët e Shebas dhe tē Ramahut bënин tregti me ty; nē këmbim tē mallrave tē tua ata tē jepnin tē gjitha aromat më tē mira, lloj lloj gurësh tē çmuar dhe ar. **23** Herani, Kanehu, Edeni, tregtarët e Shebas, tē Asirisë dhe tē Kilmadit bënин tregti me ty. **24** Në këmbim tē mallrave tē tua shkëmbinen me ty sende luksi, mantele tē purpura, stofa tē qëndisura, arka rrobasht tē ndryshme, tē lidhura me litarë. **25** Anjet e Tarshishit transportonin mallrat e tua. Kështu u mbushe dhe u pasurove me tē madhe nē zemër tē deteve. **26** Vozitësit e tu tē kanë çuar mbi shumë ujra, por era e lindjes tē ka shkatërruar nē zemër tē deteve. **27** Pasuritë e tua, mallrat e tua, prodhimet e tua, detarët e tu, pilotët e tu, ata që ndreqnën tē çarat, trafikantët e mallrave tē tua, tērë luftëtarët që janë te ti dhe gjithë ajo mori që eshtë mes teje do tē bien nē zemër tē deteve ditën e shkatërrimit tēnd. **28** Nga zhurma e britmës së pilotëve tē tu fushat e hapura do tē dridhen; **29** tērë ata që përdorin lopatën, detarët dhe tērë pilotët e detit do tē zbrresin nga anjet e tyre dhe do tē mbeten nē breg. **30** Do tē bëjnë që tē dëgjohet zëri i tyre mbi ty; do tē klithin me trishtim, do tē hedhin pluhur mbi kokén e tyre, do tē rrokullisen nē pluhur. **31** Pér shkakun tēnd do tē rrugajnë kokén, do tē vishen me thasë dhe do tē qajnjë pér ty me trishtim tē shpirtit, me një dhembje tē thellë. **32** Në ankthin e tyre do tē ngrenë pér ty një vajtim dhe do tē vajtojnë pér ty: "Kush eshtë si Tiro, e shkatërruar nē mes tē detit?". **33** Kur mallrat e tua dilnin nga detet, ngopje shumë popuj; me bollékun e pasurive dhe tē mallrave tē tua pasuroje mbretërit e tokës. **34** Por kur u theve nga detet nē thellësinë e ujrade, mallrat e tua dhe tērë moria e njerëzve nē mes teje kanë rënë. **35** Të gjithë banorët e ishujve janë habitur prej teje; mbretërit e tyre i ka zënë një frikë e madhe, pamja e tyre eshtë e trondit. **36** Tregtarët midis popujve fishkëllejnë mbi ty; je bérë një llahtarë dhe nuk do tē ekzistosh më".

28 Fjala e Zotit mu drejtua, duke thënë: **2** "Bir njeriu, i thuaj princit tē Tiros: Kështu thotë Zoti, Zoti: Duke qenë se zemra jote eshtë ngritur dhe ke thënë: "Unë jam një perëndi; unë ulem mbi një fron perëndish nē zemrën e deteve", ndërsa je një njeri dhe jo një perëndi, ndonëse e ke bérë zemrën tēnd si zemrën e Perëndisë. **3** Ja, ti je më i urtë se Danieli, asnjë sekret nuk mbetet i fsheher pér ty. **4** Me diturinë tēnd dhe zgjuarësinë tēnd ke grumbulluar pasuri dhe ke mbledhur ar dhe argjed nē thesaret e tua; **5** me diturinë tēnd tē madhe, me tregtinë tēnd ke rritur pasuritë e tua, dhe pér shkak tē pasurive tē tua zemra jote eshtë ngritur". **6** Pér këtë arsy e kështu thotë Zoti, Zoti: "Me qenë se e ke bérë zemrën tēnd si zemrën e Perëndisë, **7** prandaj ja, unë do tē sjell kundër teje kombet më tē tmerrshme; këta do tē zhveshin shpatat e tyre kundër shkëlqimit tē diturisë sate dhe do tē ndotin bukurinë tēnd. **8** Do tē tē zbrresin nē gropë dhe ti do tē vdesësh nga vdekja e atyre që janë shpuar nē zemër tē deteve. **9** A do tē vazhdosh tē thuash: "Unë jam një perëndi", përpara atij që do tē vrashë?

Por do tē jesh një njeri dhe jo një zot nē duart e atij që do tē tē shpojë. **10** Ti do tē vdesësh nga vdekja e tē parrethprerëve, nga dora e huaj, sepse unë foli", thotë Zoti, Zoti. **11** Fjala e Zotit m'u drejtua, duke thënë: **12** "Bir njeriu ngri një vajtim pér mbretin e Tiros dhe i thuaj: Kështu thotë Zoti, Zoti: Ti ishe vula e përsosmërisë, tērë dituri dhe i përsosur nga bukuria. **13** Ishe nē Eden, nē kopshin e Perëndisë; ishte mbuluar me lloj lloj gurësh tē çmuar: rubina, topaze, diamante, krizolit oniks, diaspre, safire, karbonke, smeralde dhe ar; punimi i dajreve tē tua dhe i flauteve tē tua u përgatit pér ty ditën që ti u krijoje. **14** Ti ishe një kerubin i vajosur, një mbrojtës. Unë tē kisha vénë nē malin e shenjtë tē Perëndisë dhe ti ecje nē mes gurësh zjarri. **15** Ti ishe i përsosur nē rrugët e tua qysh nga dita që u krijoje, deri sa nuk u zbulua te ti çoroditja. **16** Nga shkaku i bollékut tē tregtisë sate, u mbushe me dhunë dhe mëkatove; prandaj tē kam përzënë si një profan nga mali i Perëndisë dhe tē kam shkatërruar, o kerubin mbrojtës nē mes gurësh zjarri. **17** Zemra jote ishte ngritur pér bukurinë tēnd; ke korruptuar diturinë tēnd pér shkak tē shkëlqimit tēnd. Unë po tē hedh pér tokë, po tē vë përpara mbretërvë, me qëllim që tē tē shohin. **18** Në morinë e paudhësive tē tua, me ligësinë e tregtisë sate ke përdhosur shenjtëroret e tua. Prandaj nxora nga mesi yt një zjarr që tē ka gllabëruar, dhe tē kam katandisur nē hi mbi tokë përpara syve tē atyre që tē shikonin. **19** Tērë ata që tē njihnin ndër popujt mbeten tē habitur prej teje; je bérë objekt tmerri dhe nuk do tē ekzistosh kurrë më". **20** Fjala e Zotit m'u drejtua, duke thënë: **21** "Bir njeriu, kthe fytyrën drejt Sidonit dhe profetizo kundër tij, **22** dhe thuaj: Kështu thotë Zoti, Zoti: Ja, unë jam kundër teje, o Sidon, dhe do tē përvëlohem nē mes teje. Do tē pranojnë që unë jam Zoti, kur do tē zbatoj nē mes tē tij gjykimet e mia dhe do tē shënjtërohem tek ai. **23** Do tē dërgoj mbi tē murtajën dhe gjak nē rrugët e tij; nē mes tē tij do tē bien tē vrarët nga shpata, dërguar nga çdo anë kundër saj. Atëherë do tē pranojnë që unë jam Zoti. **24** Dhe nuk do tē ketë më pér shtëpinë e Izraelit asnjë gjemb apo ferrë që midis gjithë fqinjve tē tij që e përcmojnë. Atëherë do tē pranojnë që unë jam Zoti, Zoti". **25** Kështu thotë Zoti, Zoti: "Kur tē kem grumbulluar ata tē shtëpisë së Izraelit nga mesi i popujve ndër tē cilët janë shpëndarë dhe tē shenjtërohem tek ata nē sytë e kombeve, ata do tē banojnë nē vendin e tyre, që i dhashë shërbëtorit Jakob. **26** Do tē banojnë tē sigurt, do tē ndërtojnë shtëpi dhe do tē mbjellin vreshata; po, do tē banojnë tē sigurt, kur do tē zbatoj gjykimet e mia mbi tē gjithë ata që i përcmojnë. Atëherë do tē pranojnë që unë jam Zoti, Perëndia i tyre".

29 Vitin e dhjetë, nē muajit e dhjetë, ditën e dymbëdhjetë tē muajit, fjala e Zotit m'u drejtua duke thënë: **2** "Bir njeriu, kthe fytyrën tēnd kundër Faraonit, mbretit tē Egjiptit, dhe profetizo kundër tij dhe kundër tērë Egjiptit. **3** Fol dhe thuaj: Kështu thotë Zoti, Zoti: Ja, unë jam kundër teje, o Faraon, mbret i Egjiptit, dragua i madh, që rri nē mes tē lumenjve tē tē dhe që ke thënë: "Lumi im eshtë imi dhe e kam bérë unë vetë". **4** Do tē vendos gremça nē nofullat e tua dhe do tē bëj që peshqit e lumenjve tē tu tē ngjiten nē luspat e tua; pastaj do tē tē bëj tē dalësh nē mes tē lumenjve tē tu dhe gjithë peshqit e lumenjve tē tua do tē ngjiten me luspat e tu. **5** Do tē

të hedh në shkretëtirë, ty dhe tërë peshqit e lumenjve të tu, dhe do të biesh në fushë të hapur, nuk do të të varrosin as nuk do të mbledhën; do të të jep si ushqim kafshëve të tokës dhe shpendëve të qiellit. **6** Atëherë tërë banorët e Egjiptit do të pranojnë që unë jam Zoti, sepse kanë qenë pér shtëpinë e Izraelit si një mbështetje prej kallami. **7** Kur të kanë kapur pér dore, je thyer dhe u ke copëtar atyre gjithë shpatullën; kur u mbështetën te ti, u theve dhe ke bërë të tronditen tërë ijët e tyre". **8** Prandaj kështu thotë Zoti, Zoti: "Ja, unë do të sjell mbi ty shpatën dhe do të shkatërrjo mes teje njerëz dhe kafshë; **9** kështu vendi i Egjiptit do të bëhet një mjerim dhe një shkreti, dhe do të pranojnë që unë jam Zoti, sepse ai ka thënë: "Lumi është imi dhe e kam bërë unë vetë". **10** Prandaj ja, unë jam kundër teje dha lumi tënd; do ta katandis vendin e Egjiptit në një mjerim të plotë dhe në shkreti nga Migdoli deri në Sienë, deri në kufijtë me Etiopinë. **11** Nuk do të kalojë asnjë këmbë njeriu, as do të kalojë ndonjë këmbë kafshe, dhe nuk do të banohet pér dyzet vjetë me radhë. **12** Do të bëj vendin e Egjiptit një shkreti midis kombeve, do të vijnë pér të shkatërruar vendin; do të zhveshin shpatat e tyre kundër Egjiptit dhe do të mbushin vendin me të vrarë. **13** Do t'i thaj lumenjtë dhe do t'ia shes vendin njerëzve të këqij; dhe nëpërmjet të të huajve do ta bëj të shkretuar vendin dhe gjithçka ai përbani. Unë, Zoti, fola". **14** Kështu thotë Zoti, Zoti: "Do të shkatërroj idhujt dhe do t'i zhduk perënditë e rreme nga Nofi; nuk do të ketë më princ nga vendi i Egjiptit dhe do të kall frikën në vendin e Egjiptit. **15** Do të bëj të shkretuar Pathrosin, do t'i vë zjarrin Tsoanit, do të zbatoj gjykimet e mia mbi Nonë, **16** do ta derdh tërbimin tim mbi Sin, mbi kalanë e Egjiptit dhe do të shfaros turmat e Nosë. **17** Do t'i vë zjarrin Egjiptit: Sini do të shtrëmberohet nga dhimbja, Noja do të shqyhet, Nofi do të jetë në ankth çdo ditë. **18** Të rinjtë e Avenit dhe të Pibesethit do të bien nga shpata dhe këto dy qytete do të shkojnë në robëri. **19** Në Tahpanhes dita do të erret, kur aty unë do të coptoj zgjedhat e imponuara nga Egjipti; dhe tek ajo do të mpaket krenaria e forcës së saj. Sa pér atë, një re do ta mbuloj dhe bijat e saj do të shkojnë në robëri. **20** Kështu do të zbatoj gjykimet e mia mbi Egjiptin. Atëherë do të pranojnë që unë jam Zoti". **21** Vitin e njëmbëdhjetë, muajin e parë, ditën e shtatë të muajit, ndodhi që fjala e Zotit m'u drejtua, duke thënë: **22** "Bir njeriu, Nebukadnetsari, mbreti i Babilonisë, e vuri ushtrinë e tij në një shërbim të rëndë kundër Tiros; çdo kokë është bërë e shogët dhe çdo shpatull e rrjepur; por as ai, as ushtria e tij nuk kanë nxjerrë nga Tiro ndonjë shpërblim pér mundin që kanë bërë kundër tij". **23** Prandaj kështu thotë Zoti, Zoti: "Ja, unë i jap Nebukadnetsarit, mbretit të Babilonisë, vendin e Egjiptit; ai do të marrë pasuritë e tij; ai do të marrë me vete robëri dhe do ta plaçkitë; dhe ky do të jetë shpërbimi pér ushtrinë e tij. **24** Për mundin që ke bërë kundër tij unë i jap vendin e Egjiptit, sepse kanë punuar pér mua", thotë Zoti, Zoti. **25** "Atë ditë unë do ta rilind fuqinë e shtëpisë së Izraelit dhe do të hap gojën tënde në mes të tyre. Atëherë ata do të pranojnë që unë jam Zoti".

30 Fjala e Zotit m'u drejtua, duke thënë: **2** "Bir njeriu, profetizo dhe thuaj: Kështu thotë Zoti, Zoti: Vajtoni: "Medet, dita!". **3** Sepse dita është afër, është e afërt dita e Zotit; do të jetë një ditë me re, koha e kombeve. **4** Shpata do të bjerë mbi Egjipt dhe do të krijojë ankth në Etiopi kur në Egjipt të bien të plagosurit pér vdekje, do të shpien larg pasuritë e tij dhe themellet e tij do të përmbysen. **5** Etiopia, Puti, Ludi, tërë përzierja e popujve të ndryshëm, Kubi dhe bijtë e vendeve aleate do të rrëzohen bashkë me ta nga shpata". **6** Kështu thotë Zoti: "Ata që përkrahin Egjiptin do të rrëzohen, krenaria e pushtetit të tij do të bjerë; nga

Migdoli deri në Sienë do të bien aty nga shpata", thotë Zoti, Zoti. **7** "Do të shkretohen në mes të tokave të shkretuara dhe qytetet e tyre do të janë në mes të qyteteve të shkatërruara. **8** Do të pranojnë që unë jam Zoti, kur do t'i vë zjarrin Egjiptit dhe të gjithë përkrahësit e tij do të shtypen. **9** Atë ditë do të nisen në praninë time lajmëtarë mbi anije, që do të trembin Etiopinë e shkujdesur; dhe një ankth i madh do t'i pushtojë ata si në ditën e Egjiptit. Po, ja gjëja është duke ndodhur". **10** Kështu thotë Zoti, Zoti: "Do t'i jap fund zhurmës së Egjiptit, me anë të Nebukadnetsarit, mbretit të Babilonisë. **11** Ai dhe populli i tij bashkë me të, më të tmerrshmit midis kombeve, do të vijnë pér të shkatërruar vendin; do të zhveshin shpatat e tyre kundër Egjiptit dhe do të mbushin vendin me të vrarë. **12** Do t'i thaj lumenjtë dhe do t'ia shes vendin njerëzve të këqij; dhe nëpërmjet të të huajve do ta bëj të shkretuar vendin dhe gjithçka ai përbani. Unë, Zoti, fola". **13** Kështu thotë Zoti, Zoti: "Do të shkatërroj idhujt dhe do t'i zhduk perënditë e rreme nga Nofi; nuk do të ketë më princ nga vendi i Egjiptit dhe do të kall frikën në vendin e Egjiptit. **14** Do të bëj të shkretuar Pathrosin, do t'i vë zjarrin Tsoanit, do të zbatoj gjykimet e mia mbi Nonë, **15** do ta derdh tërbimin tim mbi Sin, mbi kalanë e Egjiptit dhe do të shfaros turmat e Nosë. **16** Do t'i vë zjarrin Egjiptit: Sini do të shtrëmberohet nga dhimbja, Noja do të shqyhet, Nofi do të jetë në ankth çdo ditë. **17** Të rinjtë e Avenit dhe të Pibesethit do të bien nga shpata dhe këto dy qytete do të shkojnë në robëri. **18** Në Tahpanhes dita do të erret, kur aty unë do të coptoj zgjedhat e imponuara nga Egjipti; dhe tek ajo do të mpaket krenaria e forcës së saj. Sa pér atë, një re do ta mbuloj dhe bijat e saj do të shkojnë në robëri. **19** Kështu do të zbatoj gjykimet e mia mbi Egjiptin. Atëherë do të pranojnë që unë jam Zoti". **20** Vitin e njëmbëdhjetë, muajin e parë, ditën e shtatë të muajit, ndodhi që fjala e Zotit m'u drejtua, duke thënë: **21** "Bir njeriu, unë theva krahun e Faraonit, mbretit të Egjiptit; dhe ja, nuk u lidh duke vënë ilaqe as u mbështoll me rrypa që ta bénin mijtë të fortë pér të përdorur shpatën". **22** Prandaj kështu thotë Zoti, Zoti: "Ja, unë jam kundër Faraonit, mbretit të Egjiptit, pér t'ia coptuar krahët, si atë të fortin ashtu edhe krahun tashmë të thyer, dhe do ta bëj që t'i bjerë shpatat nga dora. **23** Do t'i shpërndaj pastaj Egjiptasit midis kombeve dhe do t'i përhap në vendë të ndryshme. **24** Do të forcoj krahët e mbretit të Babilonisë dhe do t'i vë në dorë shpatën time, por do të coptoj krahët e Faraonit që do të rënkojë para tij, si rënkon një njeri i plagosur pér vdekje. **25** Kështu do të forcoj krahët e mbretit të Babilonisë, por krahët e Faraonit do të rrëzohen; do të pranojnë që unë jam Zoti, kur ti vë në dorë mbretit të Babilonisë shpatën time, dhe ky do ta shtrijë kundër vendit të Egjiptit. **26** Do t'i shpërndaj Egjiptasit midis kombeve dhe do t'i përhap në vendë të ndryshme. Atëherë do të pranojnë që unë jam Zoti".

31 Vitin e njëmbëdhjetë, muajin e tretë, ditën e parë të muajit, ndodhi që fjala e Zotit m'u drejtua, duke thënë: **2** "Bir njeriu, i thuaj Faraonit, mbretit të Egjiptit dhe turmës së tij: Kujt i ngjet ti në madhështinë tënde? **3** Ja, Asiria jote ishte një këdér Libani, me degë të bukura, me hijen e një pylli, me trung të gjatë dhe me majë që ngrivej midis degëve të dëndura. **4** Ujrat e bénin të rritej, uji i nëndheshëm e kishte bërë të lartë, me

lumenjtë e tij që rrnidhnin rreth e qark vendit ku ishte mbjellë, ndërsa u dërgonte rrëketë e tij téré drurëve të fushës. 5 Prandaj lartësia e saj ishte ngritur mbi të gjithë drurët e fushës, degët e tij ishin shumuar, ato ishin zgjatur nga bollëku i ujравe gjatë rritjes së tij. 6 Téré zogjtë e qjellit bënин folenë midis degëve të tij, téré kafshët e fushës pillnini nën degët e tij, dhe të gjitha kombet e mëdhenj rrinin në hijen e tij. 7 Ishte i bukur në madhështinë e tij pér gjatësinë e degëve të tij, sepse rrënja e tij ndodhet pranë ujравe të bollshme. 8 Kedrat nuk ia kalonin në kopshtin e Perëndisë, selvitë nuk arrinin të barazonin degët e tij dhe gështenjat nuk ishin as si degët e tij me gjethë; asnjë dru në kopshtin e Perëndisë nuk ishte i barabartë me të nga bukuria. 9 E kisha bërë të bukur në bollëkun e degëve të tij, prandaj e kishin zili të gjithë drurët e Edenit, që ndodheshin në kopshtin e Perëndisë. 10 Prandaj, kështu thotë Zoti, Zoti: "Me qenë se është ngritur në lartësi dhe ka vënë majën e tij ndër degë të dendura dhe zemra e tij u bë krenare pér shkak të lartësisë së tij, 11 do ta jap në dorë të kombit më të fuqishëm, me qëllim që të bëjë me të çfarë i pëlqen; unë e përzura pér shkak të ligësisë së tij. 12 Të huajt, më të tmerrshmit e kombeve, e prenë dhe e braktisën; degët e tij kanë rënë në male dhe në të gjitha luginat, degët e tij ndodhen të thyera pranë të gjitha rrjedhave ujore të vendit; téré popujt e dheut kanë zbritur duke u larguar nga hija e tij dhe e kanë braktisur. 13 Mbi rrënojat e tij vijnë e qëndrojnë téré zogjtë qjellit dhe mbi degët e tij janë të gjitha kafshët e fushës, 14 kështu që asnjë dru i mbjellë pranë ujравe të mos krenohet pér lartësinë e tij, të mos e nxjerrë më majën e tij midis degëve të dëndura dhe që asnjë dru që pi ujë të ngritet me forcën e tij mbi lartësinë e tij, sepse të gjithë i janë caktuar vdekjes, thellësive të tokës, midis bijve të njerzëve, midis atyre që zbresin në gropë". 15 Kështu thotë Zoti, Zoti: "Ditën që zbriti në Sheol e bëra ditë zie; pér të e mbulova humerën, ndala lumenjtë e tij dhe ujrat e mëdha u ndalën; pér të mbajti zi Libani dhe pér të u thanë gjithë drurët e fushës. (Sheol h7585) 16 Me zhurmën e rënies së tij i bëra të dridhen kombet, kur e bëra të zbresë në Sheol bashkë me ata që zbresin në gropë; dhe në thellësitet e tokës u përdëlluan të gjitha drurët e Edenit, më të zgjedhurit dhe më të bukurit e Libanit, të gjithë ata që pinin ujrat. (Sheol h7585) 17 Edhe ata zbritën bashkë me të në Sheol në mes të atyre që u vranë nga shpata, po, ata që ishin krahu i tij dhe qëndronin në hijen e tij në mes të kombeve. (Sheol h7585) 18 Kujt i ngjan t, pra, pér nga lavdia dhe madhështia midis drurëve të Edenit? Megjithatë u plandose bashkë me drurët e Edenit në thellësitet e tokës; do të qëndrosh në mes të të parrethprerëve, bashkë me ata që janë vrarë nga shpata. Ja ç'do t'i ndodhë Faraonit dhe gjithë turmës së tij", thotë Zoti, Zoti.

32 Në vitin e dymbëdhjetë, në muajin e dymbëdhjetë, ditën e parë të muajit, ndodhi që fjalë e Zotit m'u drejtua, duke thënë: 2 "Bir njeriu, nis një vajtim pér Faraonin, mbretin e Egjiptit, dhe i thuaj: Ti i nj Jason një luani të vogël midis kombeve; ishe si një dragua në dete dhe hidheshe në lumenjtë e tu, duke i trazuar ujrat me këmbët e tua dhe duke i turbulluar lumenjtë". 3 Kështu thotë Zoti, Zoti: "Do të shtrij mbi ty rrjetën time me një kuvend të shumë popujve që do të ngrenë lart me rrjetën time.

4 Pastaj do të braktis mbi tokë dhe do të tē hedh në fushë të hapur, do të bëj që tē ulen mbi ty të gjitha shpendët e qjellit dhe do t'i ngop me ty kafshët e gjithë dheut. 5 Do ta hedh mishin tênd mbi male dhe do t'i mbush luginat me togun e skeletit tênd. 6 Do t'i jap gjithashtu tokës tē pijë nga rrjedha e gjakut tênd, deri te malet, dhe shtretërit e lumenjve do tē mbushen me ty. 7 Kur tē tē shuaj, do t'i mbuloj qiejt dhe do t'i errësoj yjet, do ta zë diellin me një re dhe hëna nuk do tē japë më dritën e saj. 8 Mbi ty do tē errësoj të gjithë ndriçuesit e shkëlqyer në qjell dhe do tē dërgoj terrin në vendin tênd", thotë Zoti, Zoti. 9 "Do tē pikëlloj zemrën e shumë popujve, kur tē bëj që tē vijë shkatërrimi yt midis kombeve, në vende që t'i nuk i njeh. 10 Do tē bëj që shumë popuj tē çuditën me ty dhe mbretërit e tyre do t'i pushtojë një tmerr i madh pér shkakun tênd, kur tē vrangellëj shpatën time para tyre; secili prej tyre do tē dridhet në çdo çast pér jetën e tij, ditën e rënieve sate". 11 Sepse kështu thotë Zoti, Zoti: "Shpata e mbretit të Babilonisë do tē bjerë mbi ty. 12 Do tē bëj që turma jote tē rrëzohet nga shpata e burrave të fuqishëm, që janë më të tmerrshmit ndër kombet; ata do tē shkatërrojnë krenarinë e Egjiptit dhe gjithë turmat e tij do tē asgjësohen. 13 Do tē bëj që tē ngordhë krejt gjëja e gjallë e tij mbi brigjet e ujравe të mëdha, që nuk do tē turbullohen më nga këmba e njeriut, as thundra e kafshëve nuk do t'i turbullojë. 14 Atëherë do t'i lë tē qetësohen ujrat e tyre dhe do tē bëj që lumenjtë e tyre tē rrjedhin si vaj", thotë Zoti, Zoti. 15 "Kur do ta kem bërë të shkretë vendin e Egjiptit dhe vendi tē jetë zhveshur nga çdo gjë që kishte, kur do tē kem goditur gjithë banorët e tij, atëherë do tē pranojnë se unë jam Zoti. 16 Ky është një vajtim që do tē ngrenë pér të, do ta ngrenë pér bijat e kombeve; do ta ngrenë pér Egjiptit dhe gjithë turmat e tij", thotë Zoti, Zoti. 17 Vitin e dymbëdhjetë, ditën e pesëmbëdhjetë tē muajit, ndodhi që fjalë e Zotit mu drejtua, duke thënë: 18 "Bir njeriu, merrja një vajtimi pér turmën e Egjiptit dhe zbrite në thellësitet e tokës, atë dhe bijat e kombeve të famshëm, që bashkë me ata zbresin në gropë. 19 Vallë kujt ia kalon nga bukuria? Zbrit dhe zér vend midis atyre që nuk janë rrëthprerë. 20 Ata do tē bien në mes të atyre që janë vrarë nga shpata. Ai i është dorëzuar shpatës; e tërheqin me gjithë turmat e tij. 21 Trimat më të fortë, bashkë me ata që e ndihmonin, do t'i flasin në mes tē Sheolit: "Kanë zbritur dhe kanë zënë vend bashkë me ata që nuk janë rrëthprerë, bashkë me ata që i ka shpuar shpatë?". (Sheol h7585) 22 Atje është Asiria me gjithë turmën e saj, me varret e saj përreth; janë tē gjithë tē vrarë, tē rënë nga shpata. 23 Varret e tyre janë vendosur në thellësitet e gropës dhe turma e saj është rrëth varrit tē tij; të gjithë janë tē vrarë nga shpata, ata që përhapin tmerrin mbi dheun e tē gjallëve. 24 Atje është Elami me gjithë turmën e tij rrëth varrit tē tij; janë tē gjithë tē vrarë, tē rrëzuar nga shpata, që kanë zbritur pa u rrëthprerë në thellësitet e tokës, ata që përhapnin tmerr mbi dheun e tē gjallëve; tanë ata mbajnë turpin e tyre me ata që zbresin në gropë. 25 Kanë vënë shtratin e tij në mes tē tē vrarëve me gjithë turmën e tij, me varret e tyre rrëth tij; të gjithë nuk janë rrëthprerë, janë shpuar nga shpata, sepse kishin përhapur tmerrin mbi dheun e tē gjallëve; por tanë e mbajnë turpin e tyre me ata që zbresin në gropë; janë vendosur në mes tē tē vrarëve. 26 Atje është Mesheku,

Tubali, dhe tërë turma e tyre, me varret e tyre rreth tij; të gjithë nuk janë rrerhprerë, janë shpuar nga shpata, sepse përhapin tmerrin mbi dheun e të gjallëve. **27** Nuk rrjinë me heronjtë e rënë të atyre që nuk janë rrerhprerë, që kanë zbritur në Sheol me armët e tyre të lufthës dhe që shpatat e tyre janë vënë nën kokat e tyre; por ndëshkimi i paudhësive të tyre do t'u ngjitet kockave të tyre, megjithëse tmerri i këtyre trimave ishte i madh mbi dheun e të gjallëve. (*Sheol h7585*) **28** Po, ti do të copëtohesh në mes të atyre që nuk janë rrerhprerë dhe do të qëndrosh bashkë me ata që janë shpuar nga shpata. **29** Atje është Edomi, me të gjithë mbretërit e tij dhe me të tërë princat e tij, të cilët, megjithë trimërinë e tyre, janë vendosur bashkë me ata që janë shpuar nga shpata. Edhe këta rrinë bashkë me ata që nuk janë rrerhprerë dhe me ata që zbresin në gropë. **30** Atje janë tërë princat e veriu dhe tërë Sidonasit që kanë zbritur bashkë me ata që janë shpuar të hutuar për shkak të tmerrit që u kallnin me fuqitë e tyre. Qëndrojnë të parrethprerë bashkë me ata që janë shpuar nga shpata dhe mbajnë turpin e tyre bashkë me ata që zbresin në gropë. **31** Faraoni do t'i shohë dhe do të ngushëllohet për të gjithë turmën e tij; Faraoni dhe tërë ushtria e tij do të shpohen nga shpata", thotë Zoti, Zoti. **32** "Ndionëse e lashë të përhapë tmerrin e tij mbi dheun e të gjallëve, Faraoni me gjithë turmën e tij, do të vihet të qëndrojë në mes të atyre që nuk janë rrerhprerë, me ata që janë shpuar nga shpata", thotë Zoti, Zoti.

33 Fjala e Zotit m'u drejtua, duke thënë: **2** "Bir njeriu, folu bijve të popullit tënd dhe u thuaj atyre: Kur të sjell shpatën kundër një vendi dhe populli i atij vendi merr një burrë nga kufijtë e tij dhe e vë si sogjetar, **3** në rast se e sheh shpatën që vjen kundër vendit, dhe i bie borisë dhe lajmérion popullin, **4** kushdo që dégjoni borinë, por nuk i vë veshin paralajmérimit, në rast se shpata vjen dhe e merr me vete, gjaku i tij do të bjerë mbi kokën e vet. **5** Ai ka dégjuar zérin e borisë, por nuk i ka vënë veshin paralajmérimit, gjakun e tij do ta ketë mbi vete. Por ai që ka marrë parasysh paralajmérimin, do të shpëtojë jetën e tij. **6** Por në rast se sogjetari sheh shpatën që po vjen dhe nuk i bie borisë për të paralajméruar popullin, dhe shpata vjen dhe merr me vete ndonjë prej tyre, ky do të çohet tutje për shkak të paudhësisë së tij, por për gjakun e tij do t'i kërkoj llogari sogjetarit. **7** Kështu, o bir njeriu, të kam vendosur si roje për shtëpinë e Izraelit; prandaj dégjo fjälën e gojës sime dhe i lajmëro nga ana ime. **8** Kur i them të pabesit: "I pabesë, ti do të vdesësh me siguri", dhe ti nuk flet për të paralajméruar të pabesin që të largohet nga rruga e tij, ai i pabesë do të vdesë për shkak të paudhësisë së tij, por për gjakun e tij do t'i kërkoj llogari dorës sate. **9** Por në rast se ti e paralajmëron të pabesin që të largohet nga rruga e tij dhe ai nuk largohet prej saj, ai do të vdesë për shkak të paudhësisë së tij, por ti do ta shpëtosh shpirtin tënd. **10** Tani, bir njeriu, i thuaj shtëpisë së Izraelit: Ju thoni kështu: "Në rast se shkeljet tonë dhe mëkatet tonë janë mbi ne dhe për shkak të tyre vuajmë, si do të mund të jetojmë?". **11** U thuaj atyre: Ashtu siç është e vërtetë që unë rroj", thotë Zoti, Zoti, "unë nuk kënaqem me vdekjen e të pabesit, por që i pabesi të ndryshojë rrugën e tij dhe të jetojë; konvertohuni, konvertohuni nga rrugët tuaja të këqija. Pse vallë duhet të vdisni, o shtëpi e Izraelit? **12** Prandaj ti, bir njeriu, i thuaj bijve të popullit tënd: Drejtësia e të

drejtit nuk do ta shpëtojë atë ditën e mëkatit të tij; po kështu pabesia e të pabesit nuk do ta rrëzojë ditën kur ai të largohet nga pabesia e tij, dhe i drejtë nuk do të mund të jetojë për shkak të drejtësisë së tij ditën që do të kryejë mëkate. **13** Kur i them të drejtët që ke për të jetuar me siguri, në rast se ka besim në drejtësinë e vet dhe kryen paudhësinë, tërë veprimet e tij të drejta nuk do të kujtohen më, por ai do të vdesë për shkak të paudhësisë që ka kryer. **14** Përkundrazi, kur i them të pabesit: "Ti me siguri do të vdesësh", në rast se ai largohet nga mëkatit i tij dhe kryen atë që është e ndershme dhe e drejtë, **15** në rast se i pabesi kthen pengun, kthen atë që ka vjedhur dhe ecën sipas statuteve të jetës, pa kryer paudhësi, ai me siguri ka për të jetuar, nuk ka për të vdekur. **16** Asnjë nga mëkatet e kryera prej tij nuk do të kujtohet kundër tij; ai ka bërë atë që është e ndershme dhe e drejtë dhe me siguri ka për të jetuar. **17** Por bijt e popullit tënd thonë: "Rruga e Zotit nuk është e drejtë", ndërsa është rruga e tyre që nuk është e drejtë. **18** Kur i drejti largohet nga drejtësia e tij dhe kryen paudhësi, për këtë ai do të vdesë. **19** Përkundrazi kur i pabesi largohet nga pabesia e tij dhe kryen atë që është e ndershme dhe e drejtë, ai do të jetojë. **20** Megjithatë ju thoni: "Rruga e Zotit nuk është e drejtë". Unë do ta gjykoj secilin prej jush sipas rrugëve që ndjek, o shtëpi e Izraelit". **21** Vitin e dyshëdhjetë të robërisë sonë, muajin e dhjetë, ditën e pestë të muajit, ndodhi që arriti tek unë një i ikur nga Jeruzalemi dhe më tha: "Qyteti është pushtar". **22** Një mbrëmje para se të vinte ikanaku, dora e Zotit u vu mbi mua dhe më kishte hapur gojën kështu, kur në mëngjes ai arriti tek unë, goja ime mbeti e hapur dhe nuk qeshë më memec. **23** Fjala e Zotit m'u drejtua pastaj, duke thënë: **24** "Bir njeriu, banorët e këtyre rrënojave në vendin e Izraelit thonë: "Abrahami ishte vetëm dhe pati zotërimin e vendit, por ne jemi shumë dhe zotërimi i vendit na jepet neve". **25** Prandaj u thuaj atyre: Kështu thotë Zoti, Zoti: Ju hani mishin me gjakun, ngrini sytë nga idhujt tua, derdhni gjak dhe dëshironi të zotëroni vendin. **26** Ju mbështetenë te shpata juaj, kryeni gjëra të neveritshme, secili ndot gruan e fqinjtit të tij dhe dëshironi të zotëroni vendin. **27** U thuaj kështu atyre: Kështu thotë Zoti, Zoti: Ashtu siç është e vërtetë që unë rroj, ata që banojnë midis atyre rrënojave do të vriten nga shpata, ata që janë në fushë të hapur do t'ua jap për të ngrënë kafshëve dhe ata që janë në fortesa dhe në shpella do të vdesin nga murtaja. **28** Do ta katandis vendin në një mjerim dhe në shkretë, kryelartësia e forcës së tij do të ligështohet dhe kështu malet e Izraelit do tëjen aq të shkretuar sa që askush nuk do të kalojë më andej. **29** Do të pranojnë që unë jam Zoti, kur ta kem katandisur vendin në mjerim dhe në shkretë për shkak të të gjitha gjërvave të neveritshme që kanë kryer. **30** Sa për ty, bir njeriu, bijtë e popullit tënd flasin për ty pranë mureve dhe te pragu i shtëpive të tyre, i flasin njeri tjetrit, duke i thënë secili vëllait të tij: "Eja të dégjosh cila është fjala që vjen nga Zoti". **31** Kështu vijnë te ti ashtu si bën njerëzia, ulen para teje ashtu si bën populli im dhe dégjojnë fjälët e tua, por nuk i vënë në praktikë; me gojën e tyre, pra, tregojnë dashurit të madhe, por zemra e tyre shkon pas fitimit të tyre të padrejtë. **32** Ja, ti je për ta si një këngë dashurie e dikujt që ka një zë të bukur dhe di t'i bjerë mirë një vegle; ata dégjojnë fjälët e tua, por nuk i

vënë në praktikë. 33 Dhe ja kur të ndodhë ajo gjë (dhe ja që po ndodh) do të pranojnë që në mes tyre ka pasur një profet".

34 Fjala e Zotit m'u drejtua përsëri, duke thënë: 2 "Bir njeriu, profetizo kundër barinjve të Izraelit; profetizo dhe u thuaj atyre barije: Kështu thotë Zoti, Zoti: Mjerë barinjtë e Izraelit që kullotin veten e tyre! A nuk duhet përkundrazi të kullozin kopenë? 3 Ju hani yndyrën, visheni me leshin, vritni delet e majme, por nuk e kullotni kopenë. 4 Nuk i keni forcuar delet e dobëta, nuk jeni kujdesur për të sémurën, nuk keni fashuar atë të plagosurën, nuk e keni rikthyer në shtëpi të hutuarën dhe nuk e keni kérkuar të humburën, por keni sunduar mbi to me forcë dhe ashpërsi. 5 Kështu ato, për mungesë bariu, janë shpérndarë, janë bërë pre e të gjitha bishave të fushës dhe kanë humbur. 6 Delet e mia po enden nëpër tërë malet dhe mbi çdo kodrinë të lartë; po, delet e miajanë përhapur mbi gjithë faqen e vendit dhe askush nuk ka shkuar t'i kérkojë ato as nuk tregoi kujdes". 7 Prandaj, o barinj, dégjoni fjälën e Zotit: 8 Ashtu siç është e vërtetë që unë rroj", thotë Zoti, Zoti, "duke qenë se delet e miajanë bërë një pre, delet e mia i hanë të gjitha bishat e fushave për mungesë të një bariu dhe sepse barinjtë e mi nuk kanë vajtur ti kérkojnë delet e mia, por barinjtë kanë kullotur për veten e tyre dhe nuk kanë kullotur delet e mia". 9 Prandaj, o barinj, dégjoni fjälën e Zotit: 10 Kështu thotë Zoti, Zoti: "Ja, unë jam kundër barinjve; do t'u kérkoj llogari për delet e mia dhe nuk do t'i lë t'i kullotin delet. Barinjtë nuk do të kullotin më veten e tyre, sepse do t'u heq nga goja e tyre delet e mia dhe nuk do të janë më ushqimi i tyre. 11 Sepse kështu thotë Zoti, Zoti: "Ja, unë vetë do të shkoj t'i kérkoj delet e mia dhe do të kujdesem. 12 Ashtu si bariu kujdeset për kopenë e tij kur ndodhet në mes të deleve të tij, të shpérndara, kështu unë do të kujdesem për delet e mia dhe do t'i heq nga të gjitha vendet ku janë shpérndarë në një ditë me re dhe errësirë të dendur. 13 Do t'i nxjerr nga popujt dhe do t'i mbledh nga vende të ndryshme; do t'i çoj përsëri në tokën e tyre dhe do t'i kullot në malet e Izraelit, gjatë rrjedhave ujore dhe në tërë vendet e banuara të vendit. 14 Do t'i kullot në kullota të mira dhe vatha e tyre do të jetë në malet e larta të Izraelit; atje do të pushojnë në një vathë dhe do të kullotin në kullota të pasura në malet e Izraelit. 15 "Unë vetë do t'i kullot delet e mia dhe do t'i bëj të pushojnë", thotë Zoti, Zoti. 16 "Unë do të kérkoj të humburën, do ta kthej të hutuarën, do t'i lidh plagën, do ta forcoj të sémurën, por do të shkatërroj të majmen dhe të fortën; do t'i kullot me drejtësi. 17 Sa për ju, o delet e mia", kështu thotë Zoti, Zoti, "ja, unë do të gjykoj midis dele e dele, midis deshëve dhe cjevpve. 18 Ju duket gjë e vogël të kullotësh në një kullotë të mirë dhe pastaj të shkellesh me këmbë atë që mbetet nga kullota juaj, ose të pish ujra të pastra dhe pastaj të turbullosh me këmbë atë që mbetet? 19 Kështu delet e mia duhet të hanë atë që kanë shkelur këmbët tuaja dhe duhet të pijnë atë që kanë turbulluar këmbët tuaja". 20 Prandaj kështu u thotë atyre Zoti, Zoti: "Ja, unë vetë do të gjykoj midis deles së dhjamur dhe deles së dobët. 21 Duke qenë se ju keni shtyrë me ijë dhe me shpatull dhe u keni rënë me brirë të gjitha deleve të dobëta deri sa i shpérndatë rreth e rrotull, 22 unë do t'i shpëtoj delet e mia dhe nuk do të bëhen më pre,

dhe do të gjykoj midis dele e dele. 23 Do të vendos mbi to një bari të vetëm që do t'i kullosoë, shërbëtorin tim David. Ai do t'i kullosoë dhe ka për të qenë bariu i tyre. 24 Dhe unë, Zoti, do të jem Perëndia i tyre dhe shërbëtori im Davidi do të jetë princ në mes tyre. Unë, Zoti, fola. 25 Do të vendos me to një besëlidhje paqeje dhe do të zhduk nga vendi kafshët e liga, kështu ato do të mund të rrinë të sigurta në shkretëtirë dhe të flenë nëpër pyje. 26 Dhe do t'u bëj të bekura vendet rreth kodrës sime; do të bëj të bjerë shiu në kohën e duhur, dhe do të janë shira bekimi. 27 Druri i fushës do të japë frytin e tij dhe toka do të japë prodhimet e saj. Ato do të janë të sigurta në tokën e tyre dhe do të pranojnë që unë jam Zoti, kur do të këpus shufrat e zgjedhës së tyre dhe do t'i çliroj nga dora e atyre që i mbanin në skllavëri. 28 Dhe nuk do të janë më pre e kombeve as do t'i hanë më bishat e fushës, por do të qéndrojnë të sigurta dhe askush nuk ka për t'i trembur. 29 Do ta bëj që të mbijë për ta një kopësht me famë të madhe; nuk do të konsumohen më nga uria në vend dhe nuk do të mbajnë më turpin e kombeve. 30 Kështu ato do të pranojnë që unë, Zoti, Perëndia i tyre, jam me ta, dhe që ata, shtëpia e Izraelit, janë populli im", thotë Zoti, Zoti. 31 "Ju jeni delet e mia, delet e kullotës sime; jeni njerëz dhe unë jam Perëndia juai", thotë Zoti.

35 Fjala e Zotit m'u drejtua përsëri, duke thënë: 2 "Bir njeriu, kthe fytyrën tênde nga mali Seir dhe profetizo kundër tij, 3 dhe i thuaj: Kështu thotë Zoti, Zoti: Ja, unë jam kundër teje, o mal i Seirit. Do ta shtrij dorën time kundër teje dhe do të të kthej në një mjerim dhe në një shkreti. 4 Do t'i kthej qytetet e tua në gërmadha dhe ti do të bëhesh një shkreti. Atëherë do të pranosh që unë jam Zoti. 5 Sepse ti ke patur një armiqësi të vjetër dhe i ke dorëzuar bijtë e Izraelit në mëshirë të shpatës në kohën e fatkeqësisë së tyre, kur paudhësia e tyre kishte arritur kulmin. 6 Ashtu siç është e vërtetë që unë rroj", thotë Zoti, Zoti, "të ruaj për gjak dhe gjaku do të të ndjekë; duke qenë se nuk e ke urryer gjakun, gjaku do të të ndjekë. 7 Kështu do ta katandis malin Seir në një mjerim dhe në një shkreti dhe do të shfaros ata që shkojnë dhe që vijnë. 8 Do t'i mbush malet e tij me të vrarët e tij; në të gjitha kodrat e tua, në luginat e tua dhe në të gjitha përroskat e tua do të bien të vrarët nga shpatë. 9 Do të katandis në një shkreti përfjetë dhe qytetet e tua nuk do të banohen më; atëherë do të pranoni që unë jam Zoti. 10 Sepse ke thënë: "Këta dy kombe dhe këto dy vende do të janë të mitë; ne do t'i zotërojmë", megjithëse aty ishte Zoti, 11 ashtu siç është e vërtetë që unë rroj", thotë Zoti, Zoti, "unë do të veproj me po atë zemërimin tênd dhe me xhelozinë që ke treguar nëurrejjen têndo kundër tyre dhe do të bëhem i njojur në mes tyre kur të të gjykoj. 12 Ti atëherë do të pranosh që unë, Zoti, kam dégjuar të gjitha fyerjet që ke shqiptuar kundër maleve të Izraelit, duke thënë: "Janë të shkretuar; na janë dhënë neve për ti gllabëruar". 13 Me gojën tuaj jeni mburrur kundër meje dhe i keni shumuar fjälët tuaja kundër meje, kam dégjuar çdo gjë". 14 Kështu thotë Zoti, Zoti: "Kur gjithë toka do të gézohet, unë do të të katandis në shkreti. 15 Me qenë se u gëzove që trashëgimia e shtëpisë së Izraelit ishte katandisur në shkreti, unë do të veproj kështu

me ty: do tē bëhesh i shkretë, o mal i Seirit, madje edhe tërë Edomi. Atëherë do tē pranojnë që unë jam Zoti".

36 "Tí bir njeriu, profetizo u maleve té Izraelit dhe u thuaj: O male té Izraelit, dëgjoni fjalët e Zotit. 2 Kështu thotë Zoti, Zoti: Duke qenë se armiku ka thënë pér ju: "Ah, ah! Kodrat e përjetshme janë bëré prona jonë", profetizo dhe thuaj: 3 Kështu thotë Zoti, Zoti: Po, duke qenë se kanë dashur t'ju shkretojnë dhe t'ju gllabërojnë nga çdo anë që tē bëheni një zotërim i mbetjes së kombeve dhe duke qenë se keni qenë objekt i bisedave tē gjuhëve tē këqia dhe i shpifjeve tē njerëzisë", 4 prandaj, o male té Izraelit, dëgjoni fjalën e Zotit, tē Zoti. Kështu thotë Zoti, Zoti, maleve dhe qafave, përroskave dhe luginave, vendeve tē shkatëruara dhe tē shkretuara dhe qyteteve tē braktisura që janë bëré pre dhe objekt përqimimi nga kombet që ndodhen rreth e qark. 5 Prandaj kështu thotë Zoti, Zoti: "Po, në zjarrin e xhelozisë sime unë flas kundër kusurit tē kombeve dhe kundër tërë Edomit që e kanë shtënë në dorë vendim tim me gjithë gëzimin e zemrës dhe përqimimi e shpirtit, pér ta përzënë si një pre. 6 Prandaj profetizo tokës së Izraelit, u thuaj maleve dhe kodrave, përroskave dhe luginave: Kështu thotë Zoti, Zoti: Ja, unë fola në xhelozinë time dhe në tërbinim tim, sepse ju keni sjellë turpin e kombeve". 7 Prandaj kështu thotë Zoti, Zoti: "Unë ngrita dorën pér betim; kombet që më rrethojnë do tē sjellin edhe ata turpin e tyre. 8 Por ju, o male té Izraelit, do tē keni degët tuaja dhe do tē mbani frytet tuaja pér popullin tim té Izraelit; po, ai éshët duke u kthyer. 9 Sepse ja, unë jam pér ju, do tē kthehem nga ju dhe ju do tē punoheni dhe do tē mbilleni. 10 Do t'i shumoj mbi ju njerëzit, tërë shtëpinë e Izraelit; qytetet do tē banohen dhe gërmadhat do tē rindertohen. 11 Do tē shumoj mbi ju njerëzit dhe kafshët; do tē shumoheni dhe do tējenë pjellorë. Do tē bëj që tē banoheni si në kohrat e kaluara, dhe do t'ju bëj më tepér tē mira se sa në fillimet tuaja; atëherë do tē pranoni që unë jam Zoti. 12 Po, do tē bëj tē ecin mbi ju njerëz, popullin tim té Izraelit; ata do t'ju zotërojnë dhe ju do tējeni trashëgimia e tyre dhe nuk do t'u hiqni më bijtë e tyre". 13 Kështu thotë Zoti, Zoti: "Duke qenë se ju thonë: "Je një vend që ka gjelltitur njerëz dhe që ke privuar kombin tënd nga bijtë", 14 prandaj nuk do tē gjelltitësh më njerëz dhe nuk do ta privosh kombin tënd nga bijtë", thotë Zoti, Zoti. 15 "Do ta bëj që tē mos dëgjosh më talljet e kombeve dhe ti nuk do tē mbash më turpin e popujve dhe nuk do ta bësh kombin tënd tē rrëzohet", thotë Zoti, Zoti. 16 Fjala e Zotit m'u drejtua përsëri, duke thënë: 17 "Bir njeriu, kur ata tē shtëpisë së Izraelit banonin në vendin e tyre, e ndotnin me sjelljen e tyre dhe me veprimet e tyre; sjellja e tyre para meje ishte sì papastërtia e gruas gjatë ciklit të saj muajor. 18 Prandaj hodha mbi ta zemrëmin tim pér gjakun që kishin derdhur mbi vendin dhe pér idhujt me tē cilët e kishin ndotur. 19 Kështu i shpërndava ndër kombet dhe shkuani në tē gjitha drejtimet nëpër tërë vendet; i gjykova sipas sjelljes së tyre dhe veprimeve tē tyre. 20 Me tē arritur te kombet ku kishin shkuar, e përdhosën emrin tim tē shënjtë, sepse pér ata thuhet: "Këta janë populli i Zotit, por megjithatë u éshët dashur tē dalin nga vendi i tij". 21 Kështu patë kujdes pér emrin tim tē shënjtë që shtëpia e Izraelit kishte përdhosur midis kombeve ku kishte

shkuar. 22 Prandaj i thuaj shtëpisë së Izraelit: Kështu thotë Zoti, Zoti: Unë veproj kështu jo pér shkakun tuaj, o shtëpi e Izraelit, por pér hir tē emrit tim tē shënjtë që ju keni përdhosur midis kombeve ku keni shkuar. 23 Unë do ta shenjtëroj emrin tim tē madh, tē përdhosur midis kombeve, që ju e keni përdhosur në mes tē tyre. Kombet do tē pranojnë që unë jam Zoti", thotë Zoti, Zoti, "kur tē shenjtërohem tek ju, para syve tē tyre. 24 Do t'ju marr nga kombet, do t'ju grumbulloj nga tërë vendet dhe do t'ju coj përsëri në vendin tuaj. 25 Do tē lëshoj pastaj ujë tē pastër mbi ju dhe do tē jeni tē pastër; do t'ju pastroj nga tē gjitha ndyrësirat tuaja dhe nga tē gjithë idhujt tuaj. 26 Do t'ju jap një zemër tē re dhe do tē shtie brenda jush një shpirt tē ri; do tē heq nga mishi juaj zemrën prej guri dhe do t'ju jap zemër prej mishi. 27 Do tē vë brenda jush Shpirtin tim dhe do tē bëj që ju tē ecni sipas statuteve té mia, dhe ju do tē respektoni dhe do tē zbatoni në praktikë dekretet e mia. 28 Do tē banoni në vendin që u dhashë etërve tuaj; ju do tē jeni populli im dhe unë do tē jem Perëndia juaj. 29 Do t'ju çliroj nga tē gjitha ndyrësirat tuaja; do tē thérres grurin, do tē bëj që tē ketë me bollëk dhe nuk do dërgoj më urinë kundër jush. 30 Do tē shumoj frytin e drurëve dhe prodhimin e arave, me qëllim që tē mos pësoni më turpin e urisë midis kombeve. 31 Atëherë do tē kujtoni rrugët tuaja tē këqia dhe veprimet tuaja që nuk ishin tē mira dhe do tē bëheni tē neveritshém pér vetë sýtë tuaj, pér paudhësitë tuaja dhe pér veprimet tuaja tē neveritshme. 32 Nuk éshët pér hatrin tuaj që unë veproj", thotë Zoti, Zoti, "dijeni mirë këtë. Turp tē keni dhe qofshi tē huatar pér shkak tē rrugëve tuaja, o shtëpi e Izraelit". 33 Kështu thotë Zoti Zoti: "Ditën kur unë do t'ju pastroj nga tē gjitha paudhësitë tuaja, do t'ju bëj tē banoni në qytete, dhe gërmadhat do tē rindertohen. 34 Toka e shkretuar do tē punohet, në vend që tē jetë një shkreti në sýtë e tē gjithë kalimtarëve. 35 Dhe do tē thonë: "Kjo tokë që ishte e shkretuar éshët bëre si kopshti i Edenit, dhe qytetet e shkatëruara, tē shkretuara dhe tē rrënuara tanj janë tē fortifikuara dhe tē banuara". 36 Atëherë kombet që do tē kenë mbetur rreth e qark jush do tē pranojnë që unë, Zoti, kam rindertuar vendet e shkatëruara dhe kam mbjellë tokën që ishte shkretuar. Unë, Zoti fola dhe do ta kryej". 37 Kështu thotë Zoti, Zoti: "Do tē jem sërisht i lutar nga shtëpia e Izraelit a kryej këtë pér ta: Unë do t'i shumoj njerëzit e tyre si një kope. 38 Si një kope dhënsht tē shenjtëruara, si kopeja e Jeruzalemit në festat e tij solemne, kështu qytetet e shkatëruara do tē mbushen me kope njerëzish. Atëherë do tē pranojnë që unë jam Zoti".

37 Dora e Zotit u ndodh mbi mua, më çoi jaشتë në Frymën e Zotit, dhe më lëshoi në mes tē një lugine që ishte plot me kocka. 2 Pastaj më bëri tē kaloj afér tyre, rreth e qark; dhe ja, ishin në sasi tē madhe mbi sipërfaqen e luginës; dhe ja, ishin shumë tē thata. 3 Më tha: "Bir njeriu, a mund tē rijetojnë këto kocka?". Unë u përgjigja: "O Zot, o Zot, ti e di". 4 Më tha akoma: "Profetizo këtyre kockave dhe u thuaj atyre: Kocka tē thata, dëgjoni fjalën e Zotit. 5 Kështu ju thotë Zoti, Zoti, këtyre kockave: Ja, unë po fus te ju frymën dhe ju do tē rijeton. 6 Do tē vë mbi ju mishin, do t'ju mbuloj me lëkurë dhe do tē shtie te ju frymën, dhe do tē jetoni; atëherë do tē pranoni që unë jam Zoti".

7 Profetizova ashtu si më ishte urdhëruar; ndërsa profetizoja, pati një zhurmë; dhe ja një tronditje; pastaj kockat iu afroan njëra tjetër. **8** Ndërsa po shikoja, ja ku u rritën mbi ta dejet dhe mishi, që lëkura i mbuloi; por fryma nuk ishte tek ato. **9** Atëherë ai më tha: "Profetizoj frysëmës, profetizo bir njeriu dhe i thuaj frysëmës: Kështu thotë Zoti, Zoti: Frymë, eja nga të katër erërat dhe fryj mbi këta të vrarë, që të jetojnë". **10** Kështu profetizova, si më kishte urdhëruar dhe shpirti hyri në to, dhe u kthyen në jetë dhe u ngritën më këmbë; ishte një ushtri e madhe, shumë e madhe. **11** Pastaj më tha: "Bir njeriu, këto kocka janë gjithë shtëpia e Izraelit. Ja, ato thonë: "Kockat tonë janë të thata, shpresë janë të shëtë zhdukur dhe ne jemi të humbur". **12** Prandaj profetizo dhe u thuaj atyre: Kështu thotë Zoti, Zoti: Ja, unë do të hap varret tuaja, do t'ju bëj të dilni nga varret tuaja, o populli im, do t'ju çoj përsëri në vendin e Izraelit. **13** Do të pranoni që unë jam Zoti, kur të hap varret tuaja dhe t'ju bëj të dilni nga varret tuaja, o populli im. **14** Do të shtie te ju Frymën tim dhe ju do të jetoni, dhe do t'ju çoj në tokën tuaj; atëherë do të pranoni që unë, Zoti, fola dhe e kam kryer këtë gjë", thotë Zoti. **15** Fjalë e Zotit m'u drejtua përsëri, duke thënë: **16** "Ti, bir njeriu, merr një copë dru dhe mbi të shkruaj: "Për Judën dhe për bijtë e Izraelit, shokë të tij". Pastaj merr një copë tjetër dru dhe shkruaj mbi të: "Për Jozefin, bastun i Efraimit dhe i tërë shtëpisë së Izraelit, shokë të tij". **17** Afroi pastaj njeri te tjetri në një dru të vetëm, me qëllim që të bëhen një gjë e vetme në dorën tënde. **18** Kur bijtë e popullit tënd do të të flasin, duke thënë: "A do të na shpjegosh ç'kuptim kanë këto gjëra për ty?", **19** ti do t'u thuash atyre: Kështu thotë Zoti, Zoti: Ja, unë do të marr drurin e Jozefit, që shëtë në dorë të Efraimit, dhe fiset e Izraelit që janë shokë të tij, dhe do t'i bashkoj me këtë, domethënë me drurin e Judës, për ta bërë një dru të vetëm; kështu ata do të bëhen një gjë e vetme në dorën time. **20** Mbaj në dorën tënde para syve të tyre drurët mbi të cilët ke shkruar, **21** dhe u thuaj atyre: Kështu thotë Zoti, Zoti: Ja, unë do të marr bijtë e Izraelit nga kombet ndër të cilët kanë vajtuar, do t'i mbledh nga çdo anë dhe do t'i çoj përsëri në vendin e tyre, **22** dhe do të bëj një komb të vetëm prej tyre në vend, në malet e Izraelit; një mbret i vetëm do të mbretërojë mbi të gjithë ata; nuk do të janë më dy kombe, as do të ndahen më në dy mbretëri. **23** Nuk do të ndoten më me idhujt e tyre, me veprimet e tyre të neveritshme dhe me gjithë shkeljet e tyre; do t'i çlroj nga të gjitha vendet ku kanë banuar dhe ku kanë kryer mëkate, dhe do t'i pastroj; kështu do të janë populli im dhe unë do të jem Perëndia i tyre. **24** Shërbëtori im David do të jetë mbret mbi ta dhe do të ketë një bari të vetëm për të gjithë; ata do të ecin sipas dekreteve të mia, do të respektojnë statutet e mia dhe do t'i zbatojnë në praktikë. **25** Dhe do të banojnë në vendin që i dhashë shërbëtorit tim Jakob, atje ku banuan etërit tuaj. Do të banojnë aty ata, bijtë e tyre dhe bijtë e bijve të tyre për jetë dhe shërbëtori im David do të jetë princi i tyre përfjetë. **26** Do të lidh me ta një besëlidhje paqeje; do të jetë një besëlidhje e përfjetshme me ta; do t'i bëj të qëndrueshëm, do t'i shumoj dhe do të vë shenjtëronen time në mes tyre përfjetë. **27** Banesa ime do të jetë pranë tyre; po, po unë do të jem Perëndia i tyre dhe ata do të janë populli im. **28**

Edhe kombet do të pranojnë që unë, Zoti, e shenjtëroj Izraelin, kur shenjtërorja ime të jetë në mes tyre përfjetë".

38 Fjalë e Zotit m'u drejtua, duke thënë: **2** "Bir njeriu, kthe fytyrën tënde drejt Gogut të vendit të Magogut, princ i Roshit, i Meshekut dhe i Tubalit, dhe profetizo kundër tij, **3** dhe thuaj: Kështu thotë Zoti, Zoti: Ja, unë jam kundër teje, o Gog, princ i Roshit, i Meshekut dhe i Tubalit. **4** Unë do të të kthej prapa, do të vë çengela në nofullat e tua dhe do të të nxjerr me gjithë ushtrinë tënde, me kuaj dhe kalorës, të gjithë veshur shkëlqyeshmë, një turmë e madhe me mburoja të mëdha dhe të vogla, me shpatë në dorë, **5** dhe me ta Persia, Etiopia dhe Puti, të gjithë me mburoja dhe përkrenare. **6** Gomeri dhe tërë ushtarët e tij, shtëpia e Togarmahut, pjesët skajore të veriut dhe të gjithë ushtarët e tij, shumë popuj janë me ty. **7** Përgatit u dhe ji gati, ti dhe gjithë turmat e tua të mbledhura rrëth teje, dhe ji roje për ta. **8** Mbas shumë ditësh ti do të ndëshkohesh. Në vitet e fundit do të sulesh kundër vendit që nuk iu shmang shpatës, banorët e tij cilët janë mbledhur nga shumë popuj, në malet e Izraelit, që kanë qenë për shumë kohë një shkreti; tani ata, të nxjerrë nga popujt, do të banojnë të gjithë të sigurt. **9** Ti do të njitesh, do të vish si një tufan, do të jesh si një re që mbulon vendin, ti me gjithë trupat e tua dhe shumë popuj bashkë me ty". **10** Kështu thotë Zoti, Zoti: "Atë ditë do të ndodhë që do të të vijnë në mendje projekte dhe do të hartosh një plan të keq. **11** Do të thuash: "Unë do të dal kundër këtij vendi fshatash pa mure, do të nisem kundër njerëzve të qetë që banojnë të sigurt, që qëndrojnë të gjithë në vende pa mure dhe nuk kanë as shula as porta", **12** për të plaçkitur dhe për të bérë pre, për të shtrirë dorën tënde kundër vendeve të shkretuara, por tani të ripopulluara dhe kundër një populli të mbledhur midis kombeve, që i ka siguruar vetes kafshë, pasuri dhe banesë në lartësitë e vendit. **13** Sheba, Dedani, tregtarët e Tershishit dhe tërë luanët e vegjël do të pyesin: "Ke ardhur për të plaçkitur? Ke mbledhur turmën tënde për të bérë plaçkë, për të marrë argjendin dhe arin, për të marrë kafshët dhe pasuritë, për të bérë një plaçkë të madhe?". **14** Prandaj, bir njeriu, profetizo dhe i thuaj Gogut: Kështu thotë Zoti, Zoti: Atë ditë, kur populli im i Izraelit do të jetë i sigurtë, a nuk do ta dish ti? **15** Do të vish nga banesa jote, nga skajet e veriut, ti dhe shumë popuj me ty, të gjithë të hipur mbi kuaj, një turmë e madhe dhe një ushtri e fuqishme. **16** Do të dalësh kundër popullit tim të Izraelit, si një re që mbulon vendin. Kjo ka për të ndodhur ditët e fundit: do të të çoj kundër vendit tim me qëllim që kombet të më njohin, kur të shenjtërohem te ti përparrë syve të tyre, o Gog". **17** Kështu thotë Zoti, Zoti: "A nuk je ti ai për të cilin fola në kohët e lashta me anë të shërbëtorëve të mi, profetët e Izraelit, të cilët përvite me radhë profetizuan ato ditë që do të të kisha sjellë kundër tyre? **18** Por do të ndodhë që po atë ditë, ditën kur Gogu do të vijë kundër tokës së Izraelit", thotë Zoti, Zoti, "që tèrbimi im do të më hipë në vrimat e hundës. **19** Në xhelozinë time dhe në zjarrin e zemërimit tim, unë deklaroj se atë ditë do të ketë një tronditje të madhe në vendin e Izraelit; **20** përparrë meje do të dridhen peshqit e detit, shpendët e qillit, kafshët e fushës, të gjithë rreshqanorët që zvarriten mbi tokë dhe të gjithë njerëzit që janë mbi faqen e dheut; malet do të

shemben, vendet e rrëpirta do të rrëzohen dhe të gjitha muret do të bien për tokë. 21 Unë do të thërras kundër tij shpatën mbi të gjitha malet e mia", thotë Zoti, Zoti; shpata e secilit do të drejtohet kundër vëllait të vet. 22 Do të ekzekutoj vendimin tim mbi të me murtajë dhe me gjak do të bëj të reshë mbi të, mbi ushtrinë e tij dhe mbi shumë popuj që janë bashkë me të, një shi që zhurin, gurë prej akulli, zjarr dhe squfur. 23 Kështu do të lartësohem dhe do të shenjtërohem dhe do të bëhem i njojur në sytë e shumë kombeve, dhe do të pranojnë se unë jam Zoti".

39 "Ti, bir njeriu, profetizo kundër Gogut dhe thuaj: Kështu thotë Zoti, Zoti: Ja, unë jam kundër teje, o princ i Roshit, i Meshekut dhe i Tubalit. 2 Unë do të bëj të kthehesh prapa, do të të josh, do të të bëj të ngjitesh në pjesët e skajshme të veriut dhe do të të poj në malet e Izraelit. 3 Do ta shkund harkun nga dora jote e majtë dhe do të bëj që të bëni shigjetat nga dora e djathtë. 4 Do të rrëzohesh mbi malet e Izraelit, ti me gjithë ushtrinë tënde dhe me popujt që janë me ty; do të bëj që të hanë shpendët grabitqarë, shpendët e çfardo lloji dhe kafshët e fushës. 5 Do të rrëzohesh në fushë të hapur, sepse unë folat", thotë Zoti, Zoti. 6 "Dhe do të dërgoj zjarr mbi Magogun dhe mbi ata që jetojnë të sigurt në ishuj, dhe do të pranojnë që unë jam Zoti. 7 Kështu do ta bëj të njojur emrin tim të shenjtë në mes të popullit tim të Izraelit dhe nuk do të lejoj më të përdhoset emri im i shenjtë, dhe kombet do të pranojnë që unë jam Zoti, i Shenjtë në Izrael. 8 Ja, kjo do të ndodhë dhe do të kryhet", thotë Zoti, Zoti; "kjo është dita për të cilën kam folur. 9 Atëherë banorët e qyteteve të Izraelit do të dalin, do t'i vënë zjarrin dhe do të djegin armët, mburojat e mëdha dhe të vogla, topuzet dhe ushat dhe me to do të bëjnë zjarr shtatë vjet. 10 Nuk do t'u duhet të marrin dru në fushë dhe as të presin në pyll, sepse do të bëjnë zjarr me ato armë; kështu do të zhveshin ata që i zhvishrin dhe do të plaçkitin ata që i plaçkitin", thotë Zoti, Zoti. 11 "Atë ditë do të ndodhë që do t'i jap Gogut, atje në Izrael një vend për varrim, luginën e Abarimit, në lindje të detit; ai do t'u zëré kalimin shtegtarëve, sepse aty do të varroset Gogu me gjithë turmën e tij; dhe ai vend do të quhet Lugina e Hamon-Gogut. 12 Shtëpia e Izraelit, për të pastruar vendin, do të përdorë shtatë muaj të plota për t'i varrosur. 13 Do t'i varrosë gjithë populli i vendit, dhe ata do të fitojnë nam ditën në të cilën unë do të përlëvdohem", thotë Zoti, Zoti. 14 "Do të zgjedhin disa burra që do të përshkojnë pa pushim vendin për të varrosur, me ndihmën e shtegtarëve, trupat e atyre që kanë mbetur mbi faqen e dheut, për ta pastruar; kur të kalojnë shtatë muajt do të bëjnë këtë kérkim. 15 Kushdo që do të përshkojë vendin, kur të shohë një kockë njeriu, do t'i vëré afër një shenjë treguese deri sa varmihësit nuk do ta varrosin në Luginën e Hamon-Gogut. 16 Hamonahu do të jetë gjithashu emri i një qyteti. Kështu do ta pastrojnë vendin. 17 Sa për ty, bir njeriu", kështu thotë Zoti, Zoti: "U thuaj zogjive të çdo lloji dhe të gjitha kafshëve të fushave: Mblidhuni dhe ejani. Grumbullohuni nga çdo anë në vendin e masakrës që unë do të kryej për ju, një masakër të madhe në malet e Izraelit, që të hani mish dhe të pini gjak. 18 Do të hani mish njerëzish të fuqishëm dhe do të pini gjak princash të dheut: sikur të ishin të gjithë desh, qengja, cjepl dhe dema të

majmur në Bashan. 19 Do të hani dhjamë sa të ngopeni dhe do të pini gjak sa të deheni, nga flimi që kam fluar për ju. 20 Në tryezën time ju do të ngopeni me kuaj dhe kalorës, me njerëz të fuqishëm dhe me luftëtarë të çdo lloji", thotë Zoti, Zoti. 21 "Do të shfaq lavdinë time midis kombeve dhe téré kombet do të shohin gjykimin tim që kam zbatuar dhe dorën time që kam vënë mbi ta. 22 Kështu që nga ajo ditë e tutje shtëpia e Izraelit do të pranojë që unë jam Zoti, Perëndia i tij; 23 dhe kombet do të pranojnë që për shkak të paudhësës së tij shtëpia e Izraelit shkon në robëri, sepse ishte treguar e pabesë me mua; prandaj u'a fsheha atyre fytyrën time, i dhashë në dorë të armiqe të tyre dhe ata ranë të gjithë nga shpata. 24 I trajtova sipas papastërtisë së tyre dhe sipas shkeljeve të tyre dhe ua fsheha atyre fytyrën time". 25 Prandaj kështu thotë Zoti, Zoti: "Tani do ta kthej Jakobin nga robëria, do të më vijë keq për téré shtëpinë e Izraelit dhe do të jem xheloz për emrin tim të shenjtë, 26 mbasi ata kanë bartur turpin e tyre dhe ndëshkimi për të gjitha pabesitë që kanë kryer kundër meje, ndërsa banonin të sigurtë në vendin e tyre dhe askush nuk i trempte. 27 Kur t'i poj përsëri nga popujt dhe kur t'i mbledh nga vendet e armiqe të tyre dhe të shenjtërohem te ata në sytë e shumë kombeve, 28 ata do të pranojnë që unë jam Zoti, Perëndia i tyre, që i cdoi në robëri midis kombeve, por që i ka mbledhur gjithashut në vendin e tyre, duke mos lënë jashtë asnjë prej tyre. 29 Nuk do t'ua fsheh më fytyrën time, sepse do t' përapl Frymën time mbi shtëpinë e Izraelit", thotë Zoti, Zoti.

40 Në vitin e njëzet e pesë të robërisë sonë, në fillim të vitit, ditën e dhjetë të muajit, në vitin e katërmëdhjetë që nga pushtimi i qytetit, po atë ditë dora e Zotit që mbi mua dhe më cdoi atje. 2 Në vegime të Perëndisë më cdoi në vendin e Izraelit dhe më la në një mal shumë të lartë, në anën jugore të të cilit ishte një ndërtim që i ngjante një qyteti. 3 Ai më cdoi atje, dhe ja një burrë, që dukej si prej bronzi, me në dorë një kordhëlë prej liri dhe një kallam për të matur; ai rrinte më këmbë te porta. 4 Ky burrë më tha: "Bir njeriu, shiko me sytë e tu, dëgjo me veshët e tu dhe kuštoj kujdes të gjitha gjëratë që do të t'regoj, sepse ty të kanë sjellë këtu që unë të t'iregoj. Njoftoi shtëpisë së Izraelit të gjitha ato që ke për të parë". 5 Dhe ja, kishte një mur në pjesën e jashme të tempullit, rrreth e qark. Kallami për matje në dorën e atij burri ishte i gjatë gjashtë kubitë, secili ishte i gjatë një kubit dhe një pëllëmbë. Ai mati 6 Pastaj erdhë te porta që shikonte nga lindja, i ngjiti shkallaret e saj dhe mati pragun e portës: ishte një kallam i gjérë; dhe pragu i portës tjetër ishte i gjérë një kallam. 7 Çdo dhomë ishte një kallam e gjatë dhe një kallam e gjérë. Midis dhomave kishte një hapësirë prej pesë kubitësh. Pragu i portës në afersi të atriumit të portës së brendshme ishte një kallam. 8 Ai mati dhe atriumin e portës së brendshme: ishte një kallam. 9 Pastaj mati atriumin e portës: ishte tetë kubitë, ndërsa shtyllat e tij ishin dy kubitë. Atriumi i portës ishte në pjesën e brendshme. 10 Dhomat e portës nga lindja ishin tri nga një anë dhe tri nga ana tjetër; që të tria kishin po atë madhësi; të njëjtën madhësi kishin gjithashut shtyllat nga njëra anë dhe nga ana tjetër. 11 Mati gjérësinë e hyrjes së portës: ishte dhjetë kubitë; gjatësia e portës ishte trembëdhjetë kubitë. 12 Hapësira përpëra dhomave ishte një kubit në një anë

dhe një kubit nga ana tjetër; çdo dhomë ishte gjashtë kubitësh nga një anë dhe gjashtë kubitësh nga ana tjetër. **13** Pastaj mati portën nga çatia e njërsës prej dhomave deri te çatia e tjetrës; gjérësia nga një portë te tjetra ishte njëzet e pesë kubitë. **14** Mati shtyllat: ishin gjashtëdhjetë kubitë të lartë; nga shtyllat shtrihej oborri rrëth portave. **15** Në pjesën e përparme të portës së hyrjes deri në pjesën e përparme të atriumit të portës së brendshme ishte pesëdhjetë kubitë. **16** Dritaret dhe mbajtëset e tyre përbrenda portave kishin kanate rrëth e qark; e njëjtë gjë ndodhë për harqet. Ishte gjithashtu dritare rrëth e qark në pjesën e brendshme dhe mbi mbajtëset ishin përfytyruar disa palma. **17** Pastaj më çoi në oborrin e jashtëm dhe ja, aty ishte dhoma dhe një kalldrëm rrëth e qark oborrit; tridhjetë dhoma shikonin nga kalldrëmi. **18** Gjatësia e kalldrëmit i përgjigjej gjatësisë së portave; ishte kalldrëmi i poshtëm. **19** Pastaj mati gjérësinë e portës që nga pjesa e përparme e portës më të poshtme deri te pjesa e përparme e portës së jashtme të oborrit të brendshëm: ishin njëqind kubitë në lindje dhe në veri. **20** Mati gjithashtu gjatësinë dhe gjérësinë e portës që shikon nga veriu në oborrin e jashtëm. **21** Dhomat e saj ishin tri nga njëra anë dhe tri nga ana tjetër; shtyllat e tyre dhe harqet e tyre kishin po atë madhësi të portës së parë: pesëdhjetë kubitë gjatësi dhe njëzet e pesë kubitë gjérësi. **22** Dritaret e saj, harqet e saj, palmat e saj kishin po atë gjërsë të portës që shikonte nga lindja; njëteshe aty nëpër shtatë shkallore, përpara të cilave ishin harqet e saj. **23** Obori i brendshëm ishte një portë që ishte përballë portës veriore, pikërisht ashtu si ishte për portën lindore; bëri matjen nga një portë te tjetra: njëqind kubitë. **24** Pastaj më çoi nga jugu, dhe ja, një portë që shikonte nga jugu; mati shtyllat dhe harqet e saj që kishin po ato madhësi të të mëparshmëve. **25** Në të dhe në harqet e tyre ishte rrëth e rrotull dritare, ashtu si dritaret e tjera: pesëdhjetë kubitë të gjata dhe njëzet e pesë të gjëra. **26** Njëteshe aty nëpër shtatë shkallore, përpara të cilave ishin harqet; ajo ishte palma, një nga një anë dhe tjetra nga ana tjetër mbi shtyllat e veta. **27** Obori i brendshëm ishte një portë nga jugu; mati largësinë midis portave në drejtim të jugut: njëqind kubitë. **28** Pastaj më çoi në oborrin e brendshëm nëpër portën e jugut dhe mati portën e jugut që ishte po ato madhësi. **29** Edhe dhomat e saj, shtyllat e saj dhe harqet e saj kishin po atë madhësi. Ajo ishte dritare dhe harqe rrëth e qark me një gjatësi prej pesëdhjetë kubitësh dhe një gjérësi prej njëzet e pesë. **30** Rrëth e qark ishte harqe të gjatë njëzëtepësë kubitë dhe të gjëre pësë kubitë. **31** Harqet e saj shikonin në oborrin e jashtëm; ishte palma mbi shtyllat e saj dhe njëteshe në to nëpërmjet tetë shkallareve. **32** Pastaj më çoi në oborrin e brendshëm që shikon nga jugu dhe mati portën: ishte po ato përmasa. **33** Edhe dhomat e tij, shtyllat e tij dhe harqet e tij kishin po ato përmasa. Ajo ishte dritare dhe harqe rrëth e qark dhe ishte një gjatësi prej pesëdhjetë kubitësh dhe një gjérësi prej njëzet e pesë kubitësh. **34** Harqet e tij dilnin mbi oborrin e jashtëm; ishte palma mbi shyllat e tij nga njera dhe nga tjetra anë, dhe njëteshe në to nëpërmjet tetë shkallareve. **35** Pastaj më çoi te porta e veriut dhe e mati: ajo ishte po ato përmasa, **36** ashtu si dhomat e tij, shtyllat e tij dhe harqet e tij; ishte dritare rrëth e qark; ajo ishte pesëdhjetë kubitësh e gjatë dhe

njëzet e pesë kubitë e gjërrë. **37** Shtyllat e tij jepnini mbi oborrin e jashtëm; ishte disa palma mbi shtyllat e tij nga njëra dhe nga tjetra anë dhe njëteshe në to nëpërmjet tetë shkallave. **38** Ishte gjithashtu një dhomë me hyrjen pranë shtyllave të portave; aty lahesin olokaustet. **39** Në atriumin e portës ishte dy tryesa nga një anë dhe dy tryesa nga ana tjetër, mbi të cilat thereshin olokaustet, flijimet përmëkatin dhe shkeljen. **40** Në anën e jashtme të atriumit, sapo dikush njitet në hyrjen e portës së veriut, ishte dy tryesa, bashkë me dy tryesa nga ana tjetër e atriumit të portës. **41** Kështu në anët e portës ishte katër tryesa nga një anë dhe katër tryesa nga ana tjetër: tetë tryesa gjithsej mbi të cilat thereshin flijimet. **42** Për olokaustet ishte edhe katër tryesa prej guri të latuar, të gjata një kubitë e gjysmë, të gjëra një kubitë e gjysmë dhe të larta një kubitë; mbi to viheshin mijetet me të cilat thereshin olokaustet dhe flijimet e tjera. **43** Në pjesën e brendshme, rrëth e qark dhomës, ishin varur çengela një pëllëmbë të gjata; mbi tryezat vihej mishi i ofertave. **44** Jashtë portës së brendshme ishte dy dhoma përkëngtarët në oborrin e brendshëm; njëra ishte pranë portës së veriut dhe shikonte nga jugu, tjetra ishte pranë portës së jugut dhe shikonte nga veriu. **45** Ai më tha: "Kjo dhomë që shikon nga jugu është për priftërinjtë që kryejnë shërbime në tempull; **46** dhoma që shikon nga veriu është për priftërinjtë që kryejnë shërbim në altar; këta janë bijtë e Tsadokut, ndër bijtë e Levit, që i afrohen Zotit për t'i shërbyer". **47** Ai mati oborrin: ishte kator me një gjatësi prej njëqind kubitësh dhe një gjérësi prej njëqind kubitësh; altari ishte përballë tempullit. **48** Pastaj më çoi në atriumin e tempullit dhe mati shtyllat e atriumit: ishin pesë kubitë nga një anë dhe pesë kubitë nga ana tjetër; gjérësia e portës ishte tre kubitë nga një anë dhe tre kubitë nga ana tjetër. **49** Gjatësia e hajatit ishte njëzet kubitë dhe gjérësia njëmbëdhjetë kubitë; njëteshe në të nëpërmjet shkalloreve; pranë mbajtësve ishte shtylla, njëra nga një anë dhe tjetra nga ana tjetër.

41 Pastaj më çoi në shenjtërore dhe mati shtyllat; gjashtë kubiti gjérësi nga një anë dhe gjashtë kubitë gjérësi nga ana tjetër, ashtu siç ishte gjérësia e tabernakullit. **2** Gjérësia e hyrjes ishte dhjetë kubitë dhe muret anësore të hyrjes pesë kubitë nga një anë dhe pesë kubitë nga ana tjetër. Mati gjatësinë e shenjtërores: dyzet kubitë, dhe gjérësinë e tij njëzet kubitë. **3** Pastaj hyri brenda dhe mati mbajtëset e portës: dy kubitë; porta ishte gjashtë kubitë dhe gjérësia e saj shtatë kubitë. **4** Mati gjatësinë e saj: njëzet kubitë, dhe gjérësinë e saj përpara shenjtërores, njëzet kubitë; pastaj më tha: "Ky është vend shumë i shenjtë". **5** Pastaj mati murin e tempullit: gjashtë kubitë; ndërsa gjérësia e çdo dhoma anësore rrëth e rrotull tempullit ishte katër kubitë. **6** Dhomat anësore ishin me tre kate, njëra mbi tjetrën, tridhjetë dhoma për kat; ato mbështeteshin mbi disa dalje të murit të tempullit, të bëra rrëth e qark për dhomat anësore; kështu ishin ngjitur por nuk mbështeteshin mbi murin e tempullit. **7** Madhësia e dhomave anësore rritet dora dorës që kalojët nga një kat në tjetrin, sepse daljet e strukturës së murit të tempullit vinin si shkallare rrëth e qark tempullit; prandaj madhësia e strukturës së tempullit rritet dora dorës që njëteshe nga katë i poshtëm në të lartin dhe duke kaluar nëpër atë të

mesit. 8 Pashë gjithashtu rreth tempullit një lartësim; themellet e dhomave anësore ishin sa një kallam i tërë prej gjashtë kubitësh. 9 Gjerësia e murit të jashtëm të dhomave anësore ishte pesë kubitë; hapësira e lënë e lirë ndërmjet dhomave anësore që i përkisnin tempullit 10 dhe dhomat e jashtme ishte njëzet kubitë rreth e qark tempullit. 11 Portat e dhomave anësore shikonin nga hapësira e lirë: një portë nga veriu dhe tjetra nga jugu; gjerësia e hapësirës së lirë ishte pesë kubitë rreth e qark. 12 Ndërtimi që ndodhej përballë hapësirës boshe nga ana e perëndimit kishte një gjerësi prej gjashtëdhjetë kubitësh; muri i ndërtimit ishte i trashë pesë kubitë rreth e qark dhe i gjatë nëntëdhjetë kubitë. 13 Pastaj mati tempullin, që kishte një gjatësi prej njëqind kubitësh. Hapësira boshe, konstruksioni dhe muret e tij kishin gjithashtu njëqind kubitë gjatësi. 14 Gjerësia e fasadës së tempullit dhe hapësira boshe nga ana lindore ishin njëqind kubitë. 15 Mati gjatësinë e ndërtimit përpara hapësirës boshe të konstruksionit, në pjesën e pasme të tij, me gjithë galeritë nga një anë dhe nga ana tjetër: njëqind kubitë. Kështu mati pjesën e brendëshme të shenjtërores dhe atriumet e oborrit. 16 Pragjet, dritaret me kanata dhe galeritë rreth e rrotull tri katove përballë pragjeve ishin mbuluar me dru rreth e qark, nga dyshemeja deri te dritaret (dritaret ishin të mbuluar). 17 deri mbi portën, në pjesën e brendëshme dhe të jashtme të tij të tempullit përqark, brenda dhe jashtë, me përmasa të përpikta. 18 Iшин riprodhuar kerubinë dhe palma, një palmë midis kerubinit dhe kerubinit; çdo kerubin kishte dy ftyra: 19 ftyra e njeriut ishte e kthyer drejt një palme nga një anë, dhe ftyra e luanit ishte e kthyer drejt palmsët tjetër nga ana tjetër. Iшин riprodhuar rreth a qark tempullit. 20 Nga dyshemeja deri përmbi portën dhe mbi murin e shenjtërores ishin riprodhuar kerubinë dhe palma. 21 Shtalkët e shenjtërores ishin katrorë, po kështu fasada e vendit të shenjtë; pamja e njerëz ishte si pamja e tjetrës. 22 Altari ishte prej druri, i lartë tre kubitë dhe i gjatë dy kubitë; qoshet e tij, gjatësia dhe faqet e tij ishin prej druri. Burri më tha: "Kjo është tryeza që rrri para Zotit". 23 Shenjtëroja dhe vendi i shenjtë kishin dy porta. 24 Çdo portë kishte dy kanate, dy kanate që mblidheshin dysh: dy kanate për një portë dhe dy kanate për tjetrën. 25 Mbi to, mbi portat e shenjtërores, ishin gdhendur kerubinë dhe palma, si ata që ishin gdhendur mbi mure. Mbi fasadën e atriumit, nga jashtë, kishte një strehore prej druri. 26 Kishte dritare me grilje dhe palma nga të dy anët, mbi muret anësorë të atriumit dhe mbi dhomat anësore të tempullit dhe mbi strehoret.

42 Pastaj më nxori në oborrin e jashtëm nga ana e veriut dhe më çoi në dhomat që ndodheshin përballë hapësirës boshe dhe përballë ndërtimit në drejtim të veriut. 2 Konstruksioni i fasadës drejt veriut kishte një gjatësi prej njëqind kubitësh dhe një gjërisë prej pesëdhjetë kubitësh. 3 Përballë oborrit të brendshëm prej njëzet kubitësh dhe përballë kalldrëmit të oborrit të jashtëm kishte një galeri mbi tjetrën me tre kate. 4 Përpara dhomave kishte një kalim të brendshëm, që ishte i gjerë dhjetë kubitë dhe i gjatë njëqind kubitë; portat e tyre shikonin nga veriu. 5 Dhomat e sipërme ishin më të ngushta, sepse galeritë zinin më tepër hapësirë se galeritë e poshtme dhe të ndërmjetme të ndërtimit. 6 Duke qenë se ishin me tre kate dhe nuk kishin shtylla si shtyllat e oborreve prandaj nga

toka dhomat e sipërme ishin më të ngushta se ato të poshtme dhe të ndërmjetme. 7 Muri i jashtëm, paralel me dhomat nga ana e oborrit të jashtëm, ballë dhomave, kishte një gjatësi prej pesëdhjetë kubitësh; 8 në fakt gjatësia e dhomave nga ana e oborrit të jashtëm ishte pesëdhjetë kubitë, ndërsa nga ana e faqes së shenjtërores ishte njëqind kubitë. 9 Poshtë këtyre dhomave kishte një hyrje nga ana e lindjes, për atë që hynte në to nga oborri i jashtëm. 10 Në murin e gjerë të oborrit në drejtim të lindjes, përballë hapësirës boshe dhe përballë ndërtimit, kishte dhoma. 11 Përpara tyre kishte një kalim të njashëm me atë të dhomave që ishin nga ana e veriut; ato kishin po atë gjatësi e gjerësi, me të gjitha daljet dhe portat që ndiqnin të njëjtat kritere. 12 Në përputhje me portat e dhomave që ishin nga jugu, kishte një portë në krye të kalimit pikërisht përpara murit në drejtim të lindjes. 13 Ai më tha: "Dhomat nga veriu dhe dhomat nga jugu që ndodhen përballë hapësirës boshe janë dhoma të shenjta, ku priftërinjtë që i afrohen Zotit do të hanë gjérat shumë të shenjta; atje do të depozitojnë gjérat shumë të shenjta, domethënë blatimet e ushqimit dhe blatimet përmëkatin dhe për shkeljen, sepse ai vend është i shenjtë. 14 Kur priftërinjtë të kenë hyrë, nuk do të dalin më nga vendi i shenjtë në oborrin e jashtëm, por do të vendojnë aty rrobat e tyre me të cilat kryejnë shërbimin, sepse janë të shenjta; do të veshin rroba të tjera dhe kështu do të mund t'i afrohen asaj që i përket popullit". 15 Mbasë mbaroi së maturi pjesën e brendshme të tempullit, më nxori nga porta që shikonte nga lindja dhe mati pjesën e rrethuar rreth e qark. 16 Mati anën lindore me kallamin matës: pesëqind kubitë me kallamin matës rreth e qark. 17 Mati anën veriore: pesëqind kubitë me kallamin përmëkatë rreth e qark, 18 Mati anën jugore me kallamin matës: pesëqind kubitë. 19 U kthye nga ana perëndore dhe mati: pesëqind kubitë me kallamin matës. 20 Mati sipërfaqen nga të katër anët: kishte rreth e qark një mur që ishte i gjatë pesëqind kubitë dhe i gjërë pesëqind kubitë, për të ndarë vendin e shenjtë nga ai profan.

43 Pastaj më çoi te porta, te porta që shikon nga lindja. 2 Dhe ja, lavdia e Perëndisë të Izraelit vinte nga lindja. Zëri i tij ishte si zhurma e shumë ujërave dhe toka shkëllente nga lavdia e tij. 3 Vegimi që pashë në dukje ishte i njashëm me vegimin që pata kur shkova përmëkatë rruthet, vegimi ishte i njashëm me vegimet që pata pranë lumit Kebar; unë rashë me ftyrë. 4 Dhe lavdia e Zotit hyri në tempull nga porta që shikon nga lindja. 5 Pastaj Fryma më ngriti lart dhe më çoi në oborrin e brendshëm; dhe ja, lavdia e Zotit mbushte tempullin. 6 Atëherë dëgjova dikë që më fliste nga tempulli, ndërsa një burrë rrinte më këmbë pranë meje; 7 dhe ai më tha: "Bir njeriu, ky është vendi i frontit tim dhe vendi ku vë këmbët e mia, ku do të banoj në mes të bijve të Izraelit përfjetë. Dhe shtëpia e Izraelit nuk do ta ndotë më emrin tim të shenjtë, 8 duke vënë pragun e tyre afër pragut tim dhe shtalkat e tyre afër shtalkave të mia duke pasur vetëm një ndarëse midis meje dhe atyre, duke e ndotur kështu emrin tim të shenjtë me veprimet e neveritshmë që kryen; prandaj në zemërimin tim i shkatërrrova. 9 Tani do të largojnë nga unë kurvërimet e tyre dhe kufomat e mbretërvë të tyre, dhe unë do të banoj në mes të tyre përfjetë. 10 Ti, bir njeriu, pëershruaja tempullin shtëpisë së Izraelit, që të kenë turp

pér paudhësinë e tyre. Le të masin përmasat e tij, **11** dhe, në se kanë turp pér të gjitha ato që kanë bërë, ti u bëj të njohur atyre modelin e tempullit dhe vendosjen e tij, daljet e tij dhe hyrjet e tij, gjithë modelin e tij dhe të gjithë statutet e tij, gjithë format e tij dhe të gjitha ligjet e tij; vëri të shkruara para syve të tyre me qëllim që të shkojnë téré modelin e tij, téré statutet e tij dhe t'i zbatojnë në praktikë. **12** Ky éshtë ligji i tempullit. Gjithë territori që éshtë rrëth majës së malit do të jetë shumë i shenjtë. Ja, ky éshtë ligji i tempullit. **13** Këto janë përmasat e altarit në kubitë (kubiti éshtë një kubit plus një pëllëmbë): baza ka një kubit lartësi dhe një kubit largësi, me një buzë prej një pëllëmbë në gjithë gjatësinë. Kjo éshtë lartësia e altarit; **14** nga baza në tokë deri në platformën e poshtme ka dy kubitë; platforma éshtë një kubit e gjërë; nga plafotra më e vogël deri në platformën më të madhe ka katër kubitë; platforma éshtë një kubit e gjërë. **15** Vatra e altarit éshtë katër kubitë e lartë, dhe nga vatra e altarit ngrisen katër brirë. **16** Vatra e altarit éshtë e gjatë dymbëdhjetë kubitë dhe e gjërë dymbëdhjetë kubitë, domethënë një katror i përsosur. **17** Platforma e sipërme në të katër anët e saj éshtë e gjatë katërbëdhjetë kubitë dhe po aq e gjërë, me një buzë rrëth e qark prej gjysmë kubiti; shkallaret e veta shkojnë nga lindja". **18** Pastaj më tha: "Bir njeriu, kështu thotë Zoti, Zoti: Këto janë statutet pér altarin kur të ndërtohen pér të ofruar olokaustet dhe pér ta spërkatur sipër me gjak. **19** Priftërinjtë levitikë që vijnë nga fisi i Tsadokut, të cilët më afrohen pér të më shérbyer", thotë Zoti, Zoti, "ti do t'u japësh një dem të ri pér fljimin e mëkatit. **20** Do të marrësh pak gjak prej tij dhe do ta vësh mbi katër brirë e altarit, mbi katër qoshet e platformës dhe rrëth e qark buzës; kështu do ta pastrosh dhe do të kryesh shlyerjen pér të. **21** Pastaj do të marrësh demin e ri të fljimit të mëkatit dhe do ta djegësh në një vend të caktuar të tempullit, jashtë shenjtërore. **22** Ditën e dytë do të ofrosh si fljim pér mëkatin një cjak pa të meta dhe me të do të pastrohet altari siç u pastrua me demin e ri. **23** Me të përfunduar pastrimin e tij, do të ofrosh një dem të ri pa të meta dhe një dash të kopesë pa të meta. **24** Do t'i paraqesësh përpara Zotit, dhe priftërinjtë do të hedhin mbi ta kripë dhe do t'ia ofrojnë si olokaust Zotit. **25** Shtatë ditë do të ofrosh një cjak si fljim pér mëkatin; do të ofrosh gjithashtu një dem të ri dhe një dash të kopesë, të dy pa të meta. **26** Shtatë ditë do të bëhet shlyerja pér altarin, do të pastrohet dhe do të shenjtërohet. **27** Me të mbaruar këto ditë, nga dita e tetë e tutje priftërinjtë do të ofrojnë mbi altar olokaustet tuaja dhe fljimet tuaja të falenderimit, dhe unë do t'ju pëlqe", thotë Zoti, Zoti.

44 Pastaj ai më çoi drejt portës së jashtme të shenjtërore që shikonte nga lindja, por ajo ishte e myllur. **2** Zoti më tha: "Kjo portë do të mbetet e myllur, nuk do të hapet dhe askush nuk do të hyjë nëpër të, sepse nëpër të ka hyrë Zoti, Perëndia i Izraelit; prandaj do të mbetet e myllur. **3** Por princi duke qenë se éshtë princ, do të mund të ulet pér të ngrënë bukën përpëra Zotit; ai do të hyjë nga hajati i derës dhe do të dalë po nga ajo rrugë". **4** Pastaj, nëpër portën në veri, më çoi përpëra tempullit. Shikova, dhe ja, lavdia e Zotit mbushte shtëpinë e Zotit; dhe unë rashë me fytyrë. **5** Zoti më tha: "Bir njeriu, ki kujdes, shiko me sytë e tu dhe dëgjo me veshët e tu të gjitha ato që do të them

pér statutet e shtëpisë të Zotit dhe téré ligjeve të tij; ki kujdes në hyrjen e tempullit dhe në të gjitha daljet e shenjtërore. **6** Do t'u thuash këtyre rebelëve, shtëpisë së Izraelit: Kështu thotë Zoti, Zoti: O shtëpi e Izraelit, mjaft më me veprimet tuaja të neveritshme! **7** Keni bërë që të futen të huaj, të parrethprerë nga zemra dhe nga mishi, me qëllim që të rrinin në shenjtëroren time, pér ta përdhosur tempullin tim, ndërsa ofronit bukën time, dhjamin dhe gjakun, duke shkelur kështu besëlidhjen time me ju, me të gjitha veprimet tuaja të neveritshme. **8** Ju nuk jeni kujdesur pér gjérat e mia të shenjta, por keni vënë të huaj në vendin tuaj që të kujdesen pér shenjtëroren time. **9** Kështu thotë Zoti, Zoti: "Asnjë i huaj, i parrethprerë nga zemra dhe parrethprerë nga mishi, nuk ka pér të hyrë në shenjtëroren time, as edhe ndonjë i huaj që ndodhet në mes të bijve të Izraelit. **10** Por Levitët, që u larguan nga unë kur Izraeli doli nga rruga e drejtë, dhe u shmangën nga unë pér të shkuar pas idhujve të tyre, do të ndëshkohen pér paudhësinë e tyre. **11** Megjithatë ata do të shérbejnë si roje të portave të tempullit dhe do të kryejnë shërbime në tempull; do të therin olokaustet dhe fljimet pér popullin dhe do të rrinë para tij pér t'i shérbyer. **12** Duke qenë se i kanë shérbyer përpëra idhujve të tij dhe kanë bërë që shtëpia e Izraelit të bjerë në mëkat, unë ngrita dorën time kundër tyre", thotë Zoti, Zoti, "duke u betuar se do të ndëshkohen pér mëkatin e tyre. **13** Dhe nuk do të më afrohen më pér të më shérbyer si priftërinj as do t'u afrohen asnjërsë prej gjërvave të mia të shenjta, gjërvave që janë shumë të shenjta; por do të mbajnë turpin e tyre dhe ndëshkimin pér veprimet e neveritshme që kanë kryer. **14** Megjithatë unë do t'u besoj atyre ruajtjen e tempullit pér çdo shërbim të tij dhe pér çdo gjë që do të bëhet në të. **15** Por priftërinjtë Levitë, bij të Tsadokut, që kanë treguar kujdes pér shenjtëroren time kur bijtë e Izraelit u shmangën nga unë, do të më afrohen pér të më shérbyer dhe do të qëndrojnë para meje pér të më ofruar dhjakun dhe gjakun", thotë Zoti, Zoti. **16** "Ata do të hyjnë në shenjtëroren time, do t'i afrohen tryezës sime që të më shérbejnë dhe do të kryejnë gjithë shërbimin tim. **17** Kur të hyjnë nëpër portat e oborrit të brendshëm, do të veshin roba prej liri; nuk do të kenë në trup asnjë veshje prej leshi, kur të kryejnë shërbime në portat e oborrit të brendshëm dhe në tempull. **18** Do të kenë në krye çallma prej liri dhe pantallona prej liri mbi ijët; nuk do të ngjishen me atë që të bën të dërsitesh. **19** Por, kur do të dalin në oborrin e jashtëm, në oborrin e jashtëm në drejtim me popullin, do të heqin rrabat me të cilat kanë kryer shërbimin, do t'i depozitonjë në dhomat e shenjtërore dhe do të veshin rraba të tjera pér të mos shenjtëruar popullin me veshjet e tyre. **20** Nuk do ta rrugjnë kokën dhe as nuk kanë pér të lénë t'u rriten flokët, por do t'i presin rregullish flokët. **21** Asnjë prift nuk do të pijë verë, kur të hyjë në oborrin e brendshëm. **22** Nuk do të martohen me një të venë, as me grua të ndarë nga burri, por do të marrin virgjëresha nga pasardhësit e shtëpisë së Izraelit, ose një të ve që të jetë e veja e një prifti. **23** Do t'i mësojnë popullit tim të dallojë atë që éshtë e shenjtë nga ajo që éshtë profane dhe do t'i bëjnë të njohur ndryshimin midis asaj që éshtë e papastër dhe asaj që éshtë e pastër. **24** Në mosmarrëveshje ata do të veprojnë si gjyqtarë; do të gjykojnë sipas dekreteve të mia, do të zbatojnë ligjet e mia dhe statutet e

mia në të gjitha festat e mia dhe do të shenjtërojnë të shtunat e mia. **25** Nuk do t'i afrohen një të vdekuri për të mos u ndotur; ata do të mund të ndoten vetëm për atin ose nënën, për birin ose bijën, për vëllanë ose përmotrën e pamartuar. **26** Mbas pastrimit të tij për të do të numërohen shtatë ditë. **27** Ditën që do të hyjnë në vendin e shenjtë, në oborrin e brendshëm, për të kryer shërbimin në vendin e shenjtë, do të ofrojnë flijimin përmëkatin", thotë Zoti, Zoti. **28** "Sa për trashëgiminë e tyre, do të jem unë trashëgimia e tyre; nuk do t'u jepni atyre asnjë zotërim në Izrael, sepse jam unë zotërim i tyre. **29** Ata do të ushqehen me blatimet e ushqimit, me flijimet përmëkatin dhe me flijimet përmëshkeljen; çdo gjë e destinuar Perëndisë në Izrael do të jetë e tyre. **30** Pjesa më e mirë e të gjitha prodhimeve të hershme dhe të gjitha ofertat e larta të çdo lloji midis ofertave tuaja të larta do t'u përkasin priftërinjve; do t'i jepni priftit edhe prodhimin e parë të brumit në mënyrë që bekimi të mbetet në shtëpinë tuaj. **31** Priftërinjtë nuk do të hanë mishin e asnjë zogu ose kafshe të ngordhur në mënyrë të natyrshme ose të shqyer".

45 "Kur ta ndani me short vendin në trashëgimi, ju do të vini mënjanë, si ofertë për Zotin, një pjesë të shenjtë të vendit, të gjatë njëzet e pesëmijë kubitë dhe të gjërë dhjetëmijë; do të jetë e shenjtë në të gjithë shtrirjen e saj. **2** Nga ajo do të merrni për shenjtëronen një kattror me përmasa pesëqind herë pesëqind kubitë, me një hapësirë të lirë rreth e qark prej pesëdhjetë kubitësh. **3** Në këtë shtrirje do të matësh një sipërfaqe me një gjatësi prej njëzet e pesëmijë kubitë dhe një gjerësi prej dhjetëmijë kubitë; brenda asaj do të jetë shenjtëronja, vendi shumë i shenjtë. **4** Do të jetë pjesa e shenjtë e vendit e caktuar përmëtë, ministrat e shenjtërores, që i afrohen Zotit për t'i shërbyer; do të jetë një vend përshtëpitë e tyre dhe një vend i shenjtë përshtëpitë. **5** Një sipërfaqe e gjatë njëzet e pesëmijë kubitë dhe e gjërë dhjetëmijë kubitë do t'u përkasë Levitëve që kryejnë shërbime në tempull; ata do të kenë pronësinë e njëzet dhomave. **6** Si pronë të qytetit do të caktioni një sipërfaqe prej pesëmijë kubitësh të gjërë dhe njëzet e pesëmijë kubitësh të gjatë përbri pjesës së caktuar përshtëpitë; ajo do t'i përkasë tërë shtëpisë së Izraelit". **7** Princit përkundrazi do t'i jepet një sipërfaqe këtej dhe matanë pjesës së shenjtë dhe pronës së qytetit, përballë pjesës së shenjtë të ofruar dhe përballë pronës së qytetit, që shtrihet nga ana e perëndimit drejt perëndimit dhe nga ana lindore drejt lindjes, me një gjatësi të barabartë me njerën pjesë që u është dhënë fiseve, nga kufiri perëndimor në kufirin lindor. **8** Kjo pjesë e vendit do të jetë pronë e tij në Izrael; princat e mi nuk do ta shtypin më popullin tim, por do t'i japid kusurin e vendit shtëpisë së Izraelit sipas fiseve të tij". **9** Kështu thotë Zoti, Zoti: "Mjaft më, o prinka të Izraelit! Lini mënjanë dhunën dhe grabitet, zbatoni ndershëmërinenë dhe drejtësinë, hiqni dorë nga të zhveshurit e popullit tim", thotë Zoti, Zoti. **10** "Kini kandare të saktë, efa të saktë dhe batoja do të kenë po atë kapacitet, dhe kështu batoja do të ketë të dhjetën pjesë të një homeri dhe efa të dhjetën pjesë të një homeri; kapaciteti i tyre do të rregullohet nga homeri. **11** Sikli do të jetë njëzet geresh; njëzet sikel, njëzetepesë sikel dhe pesëmbëdhjetë sikel do të jetë mina juaj. **12** Kjo është oferta që do të mermi: një të

gjashtën e një efe nga një homer gruri, dhe një të gjashtën e një efe nga një homer elbi. **14** Kjo është norma e vajit (domethënë bato e vajit), dhe një e dhjeta e batos nga çdo kor; një kor është një homer ose dhjetë bate, sepse dhjetë bate bëjnë një homer. **15** Nga kopeja do të merret një dele për çdo dyqind krerë nga kullotat e të pasura të Izraelit, dhe kjo do të shërbejë për blatime të ushqimit, për olokaustet dhe përflymëset e falenderimit përtë bërë shlyerjen për ato", thotë Zoti, Zoti. **16** "Tërë populli i vendit do të jetë i detyruar ta bëjë këtë ofertë për prinçin e Izraelit. **17** Përkundrazi do të jetë detyrë e prinçit të sigurojë olokaustet, blatimet e ushqimit dhe libacionet përfestat, përhënët e reja, përtë shtunat dhe përflymëset e shëpërisë së Izraelit; ai do të sigurojë flijimin përmëkatin, blatin e ushqimit, olokaustin dhe flijimet e falenderimit përtë bërë shlyerjen përshtëpinë e Izraelit". **18** Kështu thotë Zoti, Zoti: "Muajin e parë, ditën e parë të muajit, do të marrësh një dem të ri pa të meta dhe do të pastrosh shenjtëronen. **19** Prifti do të marrë pak gjak nga flijimi përmëkatin dhe do ta vëré mbi shtalkat e portës së shtëpisë, mbi katër qoshet e platformave të altarit dhe mbi shtalkat e portës së oborrit të brendshëm. **20** Do të veprosh në të njëjtën mënyrë ditën e shtatë të muajit përatë që ka mëkatuar përflymës së mosdija dhe përflymës së naivin; kështu do të kryeni shlyerjen përmëtë, tempullin. **21** Muajin e parë, ditën e katërmëdhjetë të muajit përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **22** Atë ditë prinçi do të ofroj, përvete dhe përflymës së naivin; do të jetë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **23** Atë ditë prinçi do të ofroj, përvete dhe përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **24** Do të ofrojë gjithashtu një efa blatim ushqimor përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **25** Në muajin e shtatë, ditën e pesëmbëdhjetë të muajit, në festë, ai do të ofrojë po ato gjëra përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **26** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **27** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **28** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **29** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **30** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **31** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **32** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **33** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **34** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **35** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **36** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **37** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **38** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **39** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **40** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **41** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **42** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **43** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **44** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **45** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **46** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **47** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **48** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **49** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **50** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **51** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **52** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **53** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **54** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **55** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **56** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **57** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **58** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **59** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **60** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **61** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **62** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **63** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **64** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **65** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **66** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **67** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **68** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **69** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **70** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **71** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **72** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **73** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **74** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **75** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **76** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **77** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **78** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **79** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **80** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **81** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **82** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **83** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **84** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **85** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **86** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **87** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **88** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **89** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **90** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **91** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **92** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **93** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **94** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **95** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **96** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **97** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **98** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **99** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **100** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **101** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **102** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **103** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **104** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **105** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **106** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **107** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **108** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **109** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **110** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **111** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **112** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **113** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **114** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **115** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **116** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **117** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **118** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **119** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **120** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **121** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **122** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **123** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **124** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **125** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **126** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **127** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **128** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **129** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **130** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **131** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **132** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **133** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **134** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **135** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **136** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **137** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **138** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **139** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **140** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **141** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **142** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **143** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **144** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **145** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **146** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **147** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **148** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **149** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **150** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **151** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **152** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **153** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **154** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **155** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **156** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **157** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **158** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **159** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **160** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **161** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **162** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **163** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **164** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **165** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **166** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **167** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **168** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **169** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **170** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **171** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **172** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **173** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **174** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **175** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **176** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **177** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **178** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **179** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **180** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **181** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **182** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **183** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **184** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **185** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **186** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **187** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **188** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **189** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **190** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **191** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **192** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **193** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **194** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **195** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **196** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **197** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **198** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **199** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **200** Do të ofrojë përflymës së naivin; kështu do të shtatë ditësh; do të hahet bukë pa maja. **201** Do të ofrojë përflymës s

nga porta veriore pér tē adhuruar, do tē dalē nga porta e jugut; pérkundrazi ai qē do tē hyjë nga porta jugore do tē dalē nga porta e veriut; askush nuk do tē kthehet prapa nga porta prej sē cilës ka hyré, por do tē dalē nga porta e kundërt. 10 Princi do tē jetë atëherë nē mes tyre; do tē hyjë kur ata hyjnë, do tē dalē kur ata dalin. 11 Në festat dhe nē rastet solemne blatimi ushqimor do tē jetë një efa pér demin dhe një efa pér dashin; pér qengjat do tē lihet sipas dëshirës së tij, bashkë me një hin vajj pér efan. 12 Kur princi do tē bëjë një ofertë vullnetare, qoftë olokaust ose flijim falenderimi, si ofertë vullnetare pér Zotin, atëherë do t'i hapet porta që shikon nga lindja, dhe do tē ofrojë olokaustin e tij dhe flijimin e tij të falenderimit siç bën ditën e shtunë; pastaj do tē dalë dhe, sapo tē dalë, porta do tē mbylljet. 13 Çdo ditë do t'i ofrosh si olokaust Zotit një qengj motak, pa tē meta; do ta ofrosh çdo mëngjes. 14 Çdo mëngjes do tē ofrosh bashkë me tē, si blatin i ushqimit, një tē gjashten e një efe dhe një tē tretën e një hini vajj pér tē lagështuar majën e miellit; është një blatin ushqimor pér Zotin që duhet bërë rregullish qđo ditë pérjetë. 15 Çdo mëngjes do tē ofrojnë kështu qengjin, blatin e ushqimit dhe vajin si olokaust tē përditshëm". 16 Kështu thotë Zoti, Zoti: "Në qoftë se princi i bën njërit prej bijve tē tij një dhuratë që është marrë nga trashëgimia e tij, ajo do t'u përkasë bijve tē tij; do tē jetë zotërimi i tyre nē trashëgimi. 17 Por nē qoftë se ai i bën njërit prej shërbëtorëve tē tij një dhuratë që është marrë nga trashëgimia e tij, kjo do t'i përkasë atij deri vitin e lirisë; pastaj do t'i kthehet princt; trashëgimia e tij do t'u përkasë vetëm bijve tē tij, vetëm atyre. 18 Përveç kësaj princi nuk do tē marrë asnjë nga trashëgimia e popullit, duke e zhveshur nga pronësitetë e tij; ai do t'u sigurojë një trashëgimi bijve tē tij me atë që zotëron, me qëllim që asnjieri i popullit tim tē mos dëbohet nga prona e tij". 19 Pastaj ai më çoi, nëpër hyrjen që ishte pranë portës, nē dhomat e shenjtë tē caktuara pér priftërinjtë, tē cilat shikojnë nga veriu; dhe ja, nē pjesën më tē largët nē drejtim tē perëndimit kishte një vend. 20 Ai më tha: "Ky është vendi ku priftërinjtë do tē pjekin mishin e flijimeve pér shkeljen dhe pér mëkatin dhe do tē gatuajnë blatimet ushqimore, pér tē mos i nxjerrë nē oborrin e jashtëm dhe kështu tē shenjtërojnë popullin". 21 Pastaj më çoi nē oborrin e jashtëm dhe më kaloi pranë katër qosheve tē oborrit; dhe ja, nē çdo qoshe tē oborrit kishte një oborr tjetër. 22 Në tē katër qoshet e oborrit kishte disa oborre tē mybllura tē gjata dyzet kubitë dhe tē gjera tridhjetë. Që tē katra nē qoshet e tyre kishin po atë madhësi. 23 Rreth e qark tyre kishte një mur dhe poshtë murit, rreth e rrötull tij, ishin vendosur vatra pér tē pjekur. 24 Ai më tha: "Këto janë kuzhinat ku ata që shërbijnë nē tempull do tē pjekin flijimet e popullit".

47 Ai më çoi përsëri nē hyrje tē tempullit, dhe ja disa ujëra lindin nga poshtë pragut tē tempullit nē drejtim tē lindjes, sepse fasada e tempullit shikonte nga lindja; ujërat zbrisnin poshtë anës së djathë tē tempullit, nē jug tē altarit. 2 Pastaj më çoi jashtë nêpërmjet portës veriore dhe më bëri tē sillem jashtë deri nē portën e jashtme, që shikon nga lindja; dhe ja, ujërat buronin nga ana e djathët. 3 Burri eci deri drejt lindjes me një litar tē hollë nē dorë dhe mati njëmijë kubitë; pastaj më bëri tē kapërcej ujërat, tē cilat më arrinin deri te kyçet e këmbëvë. 4 Mati katërmijë kubitë tē tjerë, pastaj më bëri tē kapërcej ujërat;

më arrinin te kyçet e këmbëvë. Mati katërmijë kubitë tē tjerë, pastaj më bëri tē kaloj ujërat: më arrinin deri te ijët. 5 Mati njëmijë kubitë tē tjerë: ishte një lumë që nuk mund ta kapërceja, sepse ujërat e tij ishin shtuar; ishin ujëra nē tē cilat duhet tē nota; një lumë që nuk mund tē kapërcehej. 6 Ai më tha: "E pe, bir njeriu?". Pastaj më ktheu përsëri nē bregun e lumit. 7 Pas kthimit tim, ja mbi bregun e lumit shumë drurë nga një anë dhe nga ana tjetër. 8 Pastaj më tha: "Këto ujëra drejtohen pér nē krahinë lindore, zgresin nē Arabah dhe do tē derdhen nē det; me tē hyrë nē det, ujërat e tij do tē shëndoshen. 9 Dhe do tē ndodhë që çdo qenie e gjallë që lëviz do tē jetojë, kudo që arrin lumi; do tē ketë bollëk tē madh peshqish, sepse vijnë këto ujëra dhe shëndoshin ujërat e tjera; kudo që arrin lumi gjithçka ka pér t'u gjallëruar. 10 Dhe do tē ndodhë që nē brigjet e tij do tē ketë peshkatarë; nga En-gedi deri nē Englegaim do tē jetë një vend ku do tē shtrihen rrjetat; peshku i tij do tē jetë i po atij Iloji dhe nē sasi tē madhe, si peshku i Detit tē Madh. 11 Por kënetat tij dhe moçalet e tij nuk do tē shëndoshen; do tē lihen pér tē nxjerrë kripë. 12 Gjatë lumit, mbi tē dyja brigjet e tij, do tē rititet çdo Iloj druri që jep fryte, fletët e tyre nuk do tē fishken dhe frytet e tij nuk do tē mungojnë kurrë. Do tē mbajnë fryte çdo muaj, sepse ujërat e tyre dalin nga shenjtërorja, fryti i tyre do tē shërbejë pér ushqim dhe fletët e tyre pér mjekim". 13 Kështu thotë Zoti, Zoti: "Këta janë kufijtë nē bazë tē tē cilëve do ta ndani vendin nē trashëgimi midis dymbëdhjetë fisive tē Izraelit. Jozefit do t'i takojnë dë pjesë. 14 Secili prej jush do tē trashëgojë një pjesë tē barabartë me atë tē vëllait tē tij, sepse unë e ngrita dorën si betim pér t'uа dhënë etërve tuaj. Ky vend do t'ju përkasë si trashëgimi. 15 Këta do tē janë kufijtë e vendit nga ana e veriut: nga Deti i Madh nē drejtim tē Hethlonit deri sa tē arrijnë nē Tsedad, 16 Hamathi, Berothahi, Sibraimi (që është midis kufirit tē Damaskut dhe kufirit tē Hamathit), Hatserhatikoni (që është nē kufi me Hauranin). 17 Kështu kufiri do tē jetë nga deti deri nē Hatsarenon, nē kufijtë e Damaskut, me kufirin e Hamathit nē veri. Kjo është ana veriore. 18 Nga ana lindore do tē shtriheni midis Hauranit dhe Damaskut, midis Galaadit dhe vendit tē Izraelit, gjatë Jordanit dhe gjatë bregut lindor tē detit. Kjo është ana lindore. 19 Ana jugore, nē drejtim tē jugut, do tē shtrihet nga Tamari deri nē ujërat e Meribothit tē Kadeshit, pastaj gjatë përroit tē Egjiptit deri nē Detin e Madh. Kjo është ana jugore, nē jug. 20 Ana perëndimore do tē jetë Deti i Madh, nga kufiri i jugut deri përparrë hyrjes së Hamathit. Kjo është ana perëndimore. 21 Do ta ndani kështu këtë vend midis jush, nē bazë tē fisive tē Izraelit. 22 Do ta ndani me short nē trashëgimi midis jush dhe tē huajve që banojnë midis jush dhe që u kanë lindur bij nē mes tuaj. Këta do tē janë pér ju si ata që kanë lindur nē vend midis bijve tē Izraelit; do tē kenë edhe ata me short një trashëgimi nē mes tē fisive tē Izraelit. 23 Në fisin ku i huaj banon, atje do t'i jepni pjesën e tij", thotë Zoti, Zoti.

48 Këto janë emrat e fisive: nga kufiri verior, gjatë rrugës së Hethlonit, nē hyrje tē Hamathit deri nē Hatsar-Enon, nē kufi me Damaskun nē veri drejt Hamathit, nga krahu lindor deri nē krahun perëndimor: një pjesë pér Danin. 2 Në kufirin e Danit, nga kufiri lindor nē kufirin perëndimor: një pjesë pér Asherin;

3 Në kufirin e Asherit, nga kufiri lindor në kufirin perëndimor: një pjesë për Neftalin. **4** Në kufirin e Asherit, nga kufiri lindor në kufirin perëndimor: një pjesë për Manasin. **5** Në kufirin e Manasit, nga kufiri lindor në kufirin perëndimor: një pjesë për Efraimin. **6** Në kufirin e Efraimit, nga kufiri lindor në kufirin perëndimor: një pjesë për Rubenin. **7** Në kufirin e Rubenit, nga kufiri lindor në kufirin perëndimor: një pjesë për Judën. **8** Në kufirin e Judës, nga kufiri lindor deri në kufirin perëndimor, do të jetë pjesa e vendit që do ta ofroni si dhuratë, e gjerë njëzet e pesëmijë kubitë dhe e gjatë sa pjesët e tjera, nga kufiri lindor deri në kufirin perëndimor; në mes të saj do të jetë shenjtërorja. **9** Pjesa që do t'i ofroni si dhuratë Zotit do të ketë një gjatësi prej njëzet e pesëmijë kubitë dhe një gjerësi prej dhjetëmijë kubitë. **10** Kjo pjesë e shenjtë do t'u përkasë priftërinje; njëzet e pesëmijë kubitë gjatësi në veri, dhjetëmijë gjerësi në perëndim, dhjetëmijë gjerësi në lindje dhe njëzet e pesëmijë gjatësi në jug; në mes të saj do të jetë shenjtërorja e Zotit. **11** Ajo do t'u përkasë priftërinje të shenjtëruar, ndër bijtë e Tsadokut, që më kanë shërbyer dhe që nuk devijuan kur devijuan bijtë e Izraelit, dhe ashtu si devijuan përkundrazi Levitët. **12** Pjesa që do t'u ofrohet atyre do të merret nga pjesa e ofruar dhuratë e vendit, një gjë shumë e shenjtë, pranë territorit të Levitëve. **13** Përballë territorit të priftërinje, Levitët do të kenë një sipërfaqe prej njëzet e pesëmijë kubitë gjatësi dhe dhjetëmijë gjerësi; tërë gjatësia do të jetë njëzet e pesëmijë kubitë dhe gjérësi dhjetëmijë. **14** Ata nuk do të mund as ta shesin as ta këmbejnë; nuk do të mund ta shkëputin pjesën më të mirë të vendit, sepse është e shenjtë për Zotin. **15** Pesëmijë kubitët e gjérësisë që do të mbeten përballë njëzet e pesë mijëve, do të caktohen pér pérdrorim profan pér qytetin, pér banesa dhe pér tokat pér kullotë; qyteti do të jetë në mes. **16** Përmusat e tij do të janë këto: ana veriore do të jetë katërmijë e pesëqind kubitë, ana jugore katërmijë e pesëqind, ana lindore katërmijë e pesëqind, ana perëndimore katërmijë e pesëqind. **17** Tokat pér kullotë të qytetit do të janë: dyqind e pesëdhjetë kubitë në veri, dyqind e pesëdhjetë në jug, dyqind e pesëdhjetë në lindje dhe dyqind e pesëdhjetë në perëndim. **18** Kusuri i gjatësisë, gjatë pjesës së shenjtë të ofruar si dhuratë, do të jetë dhjetëmijë kubitë në lindje dhe dhjetëmijë në perëndim; ajo do të jetë pranë pjesës së shenjtë të ofruar si dhuratë, dhe prodhimet e saj do të shërbijnë si ushqim pér punonjësit e qytetit. **19** Punonjësit e qytetit, që do ta punojnë, do të vijnë nga të gjitha fiset e Izraelit. **20** Gjithë pjesa e ofruar si dhuratë do të jetë njëzet e pesëmijë kubitë pér njëzet e pesëmijë, një katror i përsosur. Ju do të ofroni, si zotërim të qytetit, pjesën e shenjtë të ofruar si dhuratë. **21** Kusuri do të jetë i princit; nga njëra anë dhe nga ana tjeter e pjesës së shenjtë të ofruar si dhuratë dhe të zotërimit të qytetit, ballë njëzet e pesëmijë kubitëve të pjesës së ofruar si dhuratë deri në kufirin lindor, dhe në perëndim ballë njëzet e pesëmijë kubitëve në drejtim të kufirit perëndimor përbri pjesëve të fiseve; kjo do të jetë i princit; pjesa e shenjtë e ofruar si dhuratë dhe shenjtërorja do të janë në mes. **22** Kështu, duke përashtuar zotërimin e Levitëve dhe zotërimin e qytetit që gjenden në mes të asaj që i përket princit, sipërfaqja midis kufirit të Judës dhe kufirit të Beniaminit do t'i përkasë princit. **23** Pér kusurin e fiseve,

nga kufiri lindor në kufirin perëndimor: një pjesë pér Beniaminin. **24** Në kufirin e Beniaminit, nga kufiri lindor në kufirin perëndimor: një pjesë pér Simeonin. **25** Në kufirin e Simeonit, nga kufiri lindor në kufirin perëndimor: një pjesë pér Isakarin. **26** Në kufirin e Isakarit, nga kufiri lindor në kufirin perëndimor: një pjesë pér Zabulonin. **27** Në kufirin e Zabulonit, nga kufiri lindor në kufirin perëndimor: një pjesë pér Gadin. **28** Në kufirin e Gadit, nga ana jugore në drejtim të jugut, kufiri do të shkojë nga Tamari në ujërat e Meribahut afér Kadeshit, dhe pastaj gjatë Detit të Madh. **29** Ky është vendi që do t'u ndani me short në trashëgimi fiseve të Izraelit, dhe këto janë pjesët", thotë Zoti, Zoti. **30** "Këto janë daljet e qytetit: nga ana veriore do të maten katërmijë e pesëqind kubitë. **31** Portat e qytetit do të mbajnë emrat e fiseve të Izraelit; në veri do të ketë tri porta: një portë pér Rubenin, një portë pér Judën dhe një portë pér Levin. **32** Nga ana lindore, katërmijë e pesëqind kubitë dhe tri porta: një portë pér Jozefin, një portë pér Beniaminin dhe një portë pér Danin. **33** Nga ana jugore, katërmijë e pesëqind kubitë dhe tri porta: një portë pér Simeonin, një portë pér Isakarin dhe një portë pér Zabulonin. **34** Nga ana perëndimore, katërmijë e pesëqind kubitë dhe tri porta: një portë pér Gadin, një portë pér Asherin dhe një portë pér Neftalin. **35** Gjithë perimetri do të jetë tetëmbëdhjetëmijë kubitë. Prej kësaj ditë emri i qytetit do të jetë: "Zoti është atje"".

Danielli

1 Në vitin e tretë të mbretërimit të Jehojakimit; mbretit të Judës, Nebukadnetsari, mbreti i Babilonisë, u nis kundër Jeruzalemit dhe e rethoi. **2** Zoti atëherë dha në duart e tij Jehojakimin, mbretin e Judës, bashkë me një pjesë të orendive të shtëpisë së Perëndisë, që ai i transportoi në vendin e Shinarit, në shtëpinë e perëndisë së tij dhe i vendosi orenditë në shtëpinë e thesarat të perëndisë së tij. **3** Pastaj mbreti i tha Ashpenazit, kreut të eunukëve të tij, t'i sjellë disa nga djemtë e Izraelit, qofshin prej fisi mbretëror apo prej familjesh fisnike, **4** të rinj që të mos kishin asnjë të metë, por të hijshëm, të paqisur me urti, që të kishin njohuri dhe të mësonin shpejt, që të ishin të aftë të shérberin në pallatin e mbretit dhe të cilëve të mund t'u mësohej letërsia dhe gjuha e Kaldeave. **5** Mbreti u cakttoi atyre një racion të përditshëm ushqimesh të shijshme nga ato të mbretit dhe verë nga ajo që ai vetë pinte; ata duhet të edukoheshin në tre vjet, në mbarim të të cilëve do të kalonin në shërbim të mbretit. **6** Midis tyre ishin bijtë e Judës: Danieli, Hananiahu, Mishaeli dhe Azaria. **7** Kreu i eunukëve u vuri atyre emra të tjera: Danielit i vuri emrin Beltshtas, Hananiahut Shadrak, Mishaelit Meshak dhe Azarias Abed-nego. **8** Por Danieli vendosi në zemër të tij të mos e ndotë veten me ushqimet e shijshme të mbretit dhe me verën që pinte ai vetë; dhe i kërkoi kreut të eunukëve ta lejonte që të mos ndotej. **9** Perëndia bëri që Danieli të gjiej hir dhe dhemshuri te kreu i eunukëve. **10** Kreu i eunukëve i tha pastaj Danielit: "Unë kam frikë nga mbreti, zoti im, që ka caktuar ushqimin tuaj dhe pijen tuaj. Pse ai duhet të shikojë fytyrat tuaja më të trishtuara nga ato të të rinjve të moshës suaj? Kështu do të vinit në rrezik kokën time te mbreti". **11** Atëherë Danieli i tha Meltsarit, që kreu i eunukëve kishte caktuar si të parë mbi Danielin, Hananiahun, Mishaelin dhe Azarian; **12** "Të lutem, véri në provë shërbëtorët e tu pér dhjetë ditë, dhe të na jepen perime pér të ngrënë dhe ujë pér të pirë. **13** Pastaj të ekzaminohet në praninë tëndë pamja jonë dhe pamja e të rinjve që hanë ushqimet e shijshme të mbretit; do të veprosh pastaj me shërbëtorët e tu në bazë të asaj që do të shikosh". **14** Ai e pranoi këtë propozim të tyre dhe i vuri në provë dhjetë ditë. **15** Në mbarim të dhjetë ditëve pamja e tyre dukej më e buruk dhe e kishin mishin më të plotë se të gjithë djemtë që kishin ngrënë gjellët e shijshme të mbretit. **16** Kështu Meltsari u hoqi atyre gjellët e shijshme dhe verën që duhet të pinin dhe u dha perime. **17** Katër të rinjve Perëndia u dha njohuri dhe mend në gjithë letërsinë dhe diturinë; dhe Danieli fitoi njohuri pér çdo lloj vegimi dhe ëndrrë. **18** Në mbarim të kohës së caktuar nga mbreti që t'ia çonin këta të rinj, kreu i eunukëve i shpuri përparrë Nebukadnetsarit. **19** Mbreti foli me ta, por midis tyre nuk u gjet asnjë si Danieli, Hananiahu, Mishaeli dhe Azaria, prandaj këta u pranuan në shërbim të mbretit. **20** Dhe mbi çdo çështje që kërkonte dituri dhe gjykim dhe pér të cilat mund t'i pyeste mbreti, i gjeti dhjetë herë më lart se tërë magjistarët dhe astrologët që ishin në tëré mbretërinë e tij. **21** Kështu Danieli vazhdoi deri në vitin e parë të mbretit Kir.

2 Në vitin e dytë të mbretërimit të Nebukadnetsarit, ai pa disa
ëndrra: fryma e tij u turbullua dhe iku gjumi. **2** Atëherë

Babilonisë! Më ço përpara 25 Atëherë Arioku e çoi me nxitim Danielin përpara mbretit dhe i foli kështu: "Gjeta midis Judejve robër një njeri që do t'i njohë mbbrett interpretimin". 26 Mbreti filloj t'i thotë Danielit, që quhej Beltshatsar: "A je i zoti të më bësh të njohur èndrrën që pashë dhe interpretimin e saj?". 27 Danieli u përgjigj né prani të mbretit dhe tha: "Sekreti pér tē cilin mbreti kérkoj interpretimin tim, nuk mund t'i shpjegohet mbretit as nga njerëzit e urtë, as nga astrologët, as nga magjistarët, as nga shortarët. 28 Por ka një Perëndia në qill që zbulon sekretet, dhe ai i ka bërë të njohur mbretit Nebukadnetsarit atë që do tē ndodhë ditët e fundit. Kjo ka qenë èndrra jote dhe vegimet e mendjes sate në shtratin tênd. 29 O mbret, mendimet që tē kanë ardhur në shtratin tênd kanë tē bëjnë me atë që ka pér tē ndodhur tani e tutje; dhe ai që zbulon sekretet tē ka bërë të njohur atë që ka pér tē ndodhur. 30 Sa pér mua, ky sekret m'u zbulua jo sepse kam më tepër dituri nga téré tē gjallët e tjerë, por me qëllim që interpretimi im t'i njoftohet mbretit, dhe ti tē njihesh me mendimet e zemrës sate. 31 Ti ishe duke shikuar, o mbret, dhe ja një figurë e madhe; kjo figurë e stërmadhe, me një shkëlqim të jashtëzakonshém, ngrivej para teje me një pamje të tmerrshme. 32 Koka e kësaj figure ishte prej ari tē kulluar, gjoksi i saj dhe krahët e saj ishin prej argjendi, barku i saj dhe kofshët e saj prej bronzi, 33 këmbët e saj prej hekuri, këmbët e saj pjesërisht prej hekuri dhe pjesërisht prej argjile. 34 Ndërsa po shikoje, një gur u shkëput, por jo nga dora e njeriut, dhe goditi figurën né këmbët e saj prej hekuri dhe argjile dhe i copëtoi. 35 Atëherë hekuri, argjila, bronzi, argjendi dhe ari u copëtuan bashkë dhe u bénë si kope byku né lémë gjatë verës; era i mori me vete dhe nuk u gjet më asnjë gjurmë e tyre. Por guri që kishte goditur figurën u bë një mal i madh, që mbushi téré tokën. 36 Kjo èshtë èndrra; tani do tē japim interpretimin përpara mbretit. 37 Ti, o mbret, je mbreti i mbretërvë, sepse Perëndia i qillit tē ka dhënë mbretërinë, pushtetin, forcën dhe lavdinë. 38 Ngado që tē banojnë bijtë e njerëzve, kafshët e fushës dhe shpendët e qillit, ai i ka lénë né duart e tua dhe tē ka bërë tē sundosh mbi gjithë ata. Ti je koka e artë. 39 Mbas teje do tē dalë një mbretëri tjetër, më e vogël, më e ulët nga jojta; pastaj një mbretëri tjetër prej bronzi, që do tē sundojë mbi gjithë dheun. 40 Mbretëria e katërt do tē jetë e fortë si hekuri, sepse hekuri copoton dhe thërrmon çdo gjë; ashtu si hekuri që copoton, kjo mbretëri do t'i copëtojë dhe do t'i thërrmojë téré këto mbretëri. 41 Siç e pe, këmbët dhe gishtërinjtë ishin pjesërisht prej argjile poçari dhe pjesërisht prej hekuri, kështu kjo mbretëri do tē ndahet; megjithatë, ajo do tē ketë fortësinë e hekurit, sepse ti ke parë hekurin tē përzier me argjilë tē butë. 42 Dhe ashtu si gishtërinjtë e këmbëve ishin pjesërisht prej hekuri dhe pjesërisht prej argjile, kështu ajo mbretëri do tē jetë pjesërisht e fortë dhe pjesërisht e brishtë. 43 Siç e pe hekurin tē përzier me argjilën e butë, ata do tē përzihen nga fara njerëzore, por nuk do tē bashkohen njeri me tjetrin, pikërisht ashtu si hekuri nuk amalgamohet me argjilën. 44 Në kohën e këtyre mbretërvë, Perëndia i qillit do tē nxjerrë një mbretëri, që nuk do tē shkatërrohet kurër; kjo mbretëri nuk do t'i lihet një populli tjetër, por do tē copëtojë dhe do tē asgjësojë téré këto mbretëri, dhe do tē ekzistojë përfjetë, 45 pikërisht ashtu siç e pe gurin

të shkëputet nga mali, jo nga dora e njeriut, pér tē copëtar hekurin, bronzin, argjilën, argjendin dhe arin. Perëndia i madh i ka bërë tē njohur mbretit atë që ka pér tē ndodhur tani e tutje. Èndrra èshtë e vërtetë dhe interpretimi i saj èshtë i sigurt". 46 Atëherë mbreti Nebukadnetsar ra me fytyrë dhe ra permbyss para Danielit; pastaj urdhëroi që t'i paraqitni një ofertë dhe temjan. 47 Mbreti i foli Danielit dhe tha: "Në tē vërtetë Perëndia juaj èshtë Perëndia i perëndive, Zoti i mbretërvë dhe zbuluesi i sekreteve, sepse ti ke mundur tē zbulosh këtë sekret". 48 Atëherë mbreti e bëri Danielin tē madh, i dha dhurata tē shumta dhe tē mëdha, e bëri qeveritar të gjithë krahinës së Babilonisë dhe kreun më tē lartë të gjithë tē diturve të Babilonisë. 49 Përveç kësaj, me kërkesë tē Danielit, mbreti vuri në krye të administratës së krahinës së Babilonisë Shadrakun, Meshakun dhe Abed-negon. Danieli përkundrazi mbeti në oborrin e mbretit.

3 Mbreti Nebukadnetsar urdhëroi tē ndërtohet një figurë prej ari, e lartë gjashtëdhjetë kubitë dhe e gjerë gjashtë kubitë, dhe e ngriti në fushën e Duras, në krahinën e Babilonisë. 2 Pastaj mbreti Nebukadnetsar dérgoi njerëz tē mbledhin satrapët, prefektët, qeveritarët, gjykatësit, népunësit e thesarit, këshilltarët e shtetit, ekspertët e ligjit dhe téré autoritetet e krahinave, me qëllim që tē vinin né përrurimin e figurës që mbreti Nebukadnetsar kishte ngritur. 3 Atëherë satrapët, prefektët dhe qeveritarët, gjykatësit, népunësit e thesarit, këshilltarët e shtetit, ekspertët e ligjit dhe téré autoritetet e krahinave u mblodhën bashkë pér përrurimin e figurës që kishte ngritur mbreti Nebukadnetsar, dhe qëndruan né këmbë përpara figurës që Nebukadnetsari kishte ngritur. 4 Pastaj kasneci thirri me zë tē lartë: "Juve, popuj, kombe dhe gjuhë, ju jepet urdhëri që, 5 sapo tē dégjoni zérin e bririt, tē flautit, tē qestes, tē lirës, tē salterit, tē gajdes dhe tē çdo lloji vegle, tē bini përbys pér tē adhuruar figurën prej ari që ka ngritur mbreti Nebukadnetsar; 6 kushdo që nuk do tē bjerë përbys pér tē adhuruar, do tē hidhet menjëherë né mes tē një furre zjarri përvëlues". 7 Kështu, me tē dégjuar téré popuj zérin e bririt, tē flautit, tē qestes, tē lirës, tē salterit dhe tē çdo lloji vegle, téré popujt, kombet dhe gjuhët ranë përbys dhe adhuruan figurën e artë, që mbreti Nebukadnetsar kishte ngritur. 8 Pér këtë arësyë né atë çast, disa Kaldeas dolën dhe paditën Judejtë; 9 duke marrë fjalën, i thanë mbretit Nebukadnetsar: "O mbret, jetofsh pér jetë! 10 Ti, o mbret, ke nxjerrë një dekret, né bazë tē tē cilin kushdo që ka dégjuar zérin e bririt, tē flautit, tē qestes, tē lirës, tē salterit, tē gajdes dhe tē çdo lloji vegle duhet tē bjerë përbys pér tē adhuruar figurën e artë; 11 dhe ai që nuk bie përbys dhe nuk adhuron, duhet tē hidhet né mes tē një furre me zjarr përvëlues. 12 Por ka disa Judej që i ke vénë né krye tē administrimit tē punëve tē krahinës së Babilonisë, Shadraku, Meshaku dhe Abed-nego, që nuk kanë asnjë konsideratë pér ty; nuk u shérbejnë perëndive tē tua dhe nuk adhurojnë figurën e artë që tē ke ngritur". 13 Atëherë Nebukadnetsari, i zemëruar dhe i térbuar, urdhëroi që tē sillnin Shadrakun, Meshakun dhe Abed-nego; kështu këta njerëz u çuan para mbretit. 14 Nebukadnetsari u drejtoi atyre fjalën, duke thënë: "Shadrak, Meshak dhe Abed-nego, a èshtë e vërtetë që nuk u shérbeni perëndive tē mia dhe nuk adhuroni figurën e artë

që unë kam ngritur? 15 Tani, posa të dëgjoni zërin e bririt, të flautit, të qestes, të lirës, të salterit, të gjades dhe të çdo lloj vegle, në rast se jeni gati të bini përmbysh për të adhuruar figurën që unë kam bërë, mërit; por në rast se nuk do ta adhuroni, do t'ju hedhin menjëherë në mes të një furre të ndezur; dhe cila është ajo perëndi që do të mund t'ju çlirojë nga duart e mia? 16 Shadraku, Meshaku dhe Abed-nego iu përgjigjën mbretit, duke thënë: "O Nebukadnetsar, ne nuk kemi nevojë të t'japim përgjigje lidhur me këtë. 17 Ja, Perëndia ynë, të cilat i shërbejmë, është në gjendje të na çlirojë nga furra e ndezur, dhe do të na çlirojë nga dora jote, o mbret. 18 Por edhe sikur të mos e bënte, dije, o mbret, që ne nuk do t'u shërbejmë perëndive të tua dhe nuk do të adhurojmë figurën e artë që ti ke ngritur". 19 Atëherë Nebukadnetsari u mbush me inat dhe shprehja e fytyrës së tij ndryshoi ndaj Shadrakut, Meshakut dhe Abed-negos. Duke marrë përsëri fjalën, urdhëroi që furra të ngrohej shtatë herë më shumë se zakonisht. 20 Pastaj urdhëroi disa njerëz të fortë dhe trima të ushtrisë së tij të lidhni Shadrakun, Meshakun dhe Abed-negon dhe t'i hidhnin në furrën e zjarrit përvëlues. 21 Atëherë këta tre burra i lidhën dhe, me pantallonat e tyre, me tunikën e tyre dhe me gjitha mbulesën e tyre të kokës dhe i hodhën në mes të furrës me zjarr përvëlues. 22 Por me qenë se urdhëri i mbretit ishte i rreptë dhe furra ishte jashtëzakonisht e mbingrohur, flaka e zjarrit vrau njerëzit që kishin hedhur në të Shadrakun, Meshakun dhe Abed-negon. 23 Dhe këta tre burra, Shadraku, Meshaku dhe Abed-nego, ranë të lidhur në mes të furrës me zjarr përvëlues. 24 Atëherë mbreti Nebukadnetsar, i habitur, u ngrit me nxitim dhe filloj t'u thotë këshilltarëve të tij: "Nuk i kemi hedhur tre burrat të lidhur në mes të zjarrit?". Ata u përgjigjën dhe i thanë mbretit: "Sigurisht, o mbret". 25 Ai foli përsëri: "Ja, unë po shoh katër burra të palidhur, që ecin në mes të zjarrit, pa pësuar asnjë dëm; dhe pamja e të katërtit i përnjagan asaj të një biri të Perëndisë". 26 Pastaj Nebukadnetsari iu afroa grykës së furrës me zjarr përvëlues dhe filloj t'u thotë: "Shadrak, Meshak dhe Abed-nego, shërbëtorë të Perëndisë Më të Lartë, dilni dhe ejani këtu". Atëherë Shadraku, Meshaku dhe Abed-nego dolën nga mesi i zjarrit. 27 Pastaj satrapët, prefektët, qeveritarët dhe këshilltarët e mbretit u mblohdhën për të vërejtur këta burra: zjarri nuk kishte patur asnjë fuqi mbi trupin e tyre, flokët e kokës së tyre nuk ishin djegur, mantelet e tyre nuk ishin dëmtuar dhe as era e zjarrit nuk ishte shtruar mbi ta. 28 Nebukadnetsari filloj t'u thotë: "Qofje i bekuar Perëndia i Shadrakut, i Meshakut dhe i Abed-negos, që ka dërguar engjëllin e tij dhe ka çlruar shërbëtorët e tij, që kanë pasur besim tek ai; ata. 29 Prandaj unë dekretoj që kushdo, cilidto populli, kombi o gjuhe që t'i përkasë, që do të flasë keq pér Perëndinë e Shadrakut, të Meshakut dhe të Abed-negos, të pritet copë-copë dhe shtëpia e tij të katandiset në një vend plehrash, sepse nuk ka asnjë perëndi që mund të shpëtojë në këtë ményrë". 30 Atëherë mbreti bëri që Shadraku, Meshaku dhe Abed-nego të kenë mbarësi në krahinën e Babilonisë.

4 "Mbreti Nebukadnetsar tërë popujve, tërë kombeve dhe gjuhëve, që banojnë mbi gjithë dheun: Paqja juaj qoftë e madhe. 2 M'u duk mirë t'i bëj të njohura shenjat dhe mrekullitë

që Perëndia Më i Lartë ka kryer për mua. 3 Sa të mëdha janë shenjat e tij dhe sa të fuqishme mrekullitë e tij! Mbretëria e tij është një mbretëri e përfjetshme dhe sundimi i tij vazhdon brez pas brezi. 4 Unë, Nebukadnetsari, isha i qëtë në shtëpinë time dhe i gëzuar në pallatin tim. 5 Pashë një énderr që më tmerroi; mendimet që pata në shtratin tim dhe vegimet e mendjes sime më tmerruan. 6 Kështu dhashë urdhër që të sillnin para meje gjithë të diturit e Babilonisë, që të më bënин t'ë njohur interpretimin e éndrrës. 7 Atëherë erdhën magjistarët, astrologët, Kaldeasit dhe shortarët, të cilëve u tregova éndrrën, por ata nuk mundën t'ë më bënин t'ë njohur interpretimin e saj. 8 Më në fund erdhë para meje Danieli, i quajtur Beltshatsar nga emri i perëndisë tim dhe tek i cili është fryma e perëndive të shenjta, dhe unë ia tregova éndrrën: 9 Beltshatsar, kreu i magjistarëve, sepse unë e di që fryma e perëndive të shenjta është te ti dhe që asnjë sekret nuk t'ë shqetëson, tregonë vegimet e éndrrës që kam parë dhe interpretimin e saj. 10 Vegimet e mendjes sime kur isha në shtratin tim janë këto: Unë shikoja, dhe ja një dru në mes t'ë dhet, lartësia e të cilat ishte madhe. 11 Druri u rrit dhe u bë i fortë; maja e tij arrinte në qell dhe ai mund t'ë shihej nga skajet e gjithë dheut. 12 Gjethnaja e tij ishte e bukur, fryti i tij i bollshëm dhe ai kishte ushqim për të gjithë; poshtë tij gjemin hije kafshët e fushave, shpendët e qelliit rrinë midis degëve të tij dhe nga ai merrte ushqim qđo qenie e gjallë. 13 Ndërsa në shtratin tim vëreja vegimet e mendjes sime, ja një roje, një i shenjtë, zbriti nga qelli, 14 bërtiti fort dhe tha kështu: "Prizioni drurin dhe këputni degët e tij, shkundni fletët e tij dhe shpërndani frytet e tij; le të largohen kafshët që rrjnë poshtë tij dhe shpendët nga degët e tij. 15 Lëreni ndërkaq në tokë cungun e rrënjeve të tij, të lidhur me zinxhirë hekuri dhe bronzi midis barit të fushave. Le të laget nga vesa e qelliit dhe le të ketë bashkë me kafshët pjesën e barit që i takon. 16 Zemra e tij le të ndryshojë, dhe në vend t'ë një zemre njeriu t'i jepet një zemër kafshe dhe le të kalojnë mbi t'ë shtatë kohë. 17 Kjo është dekretuar nga rojet dhe vendimi vjen nga fjala e të shenjtëve në ményrë që t'ë gjallët të dijnë që Shumë i Larti sundon mbi mbretërinë e njerëzve; ai ia jep atij që dëshiron dhe larton mbi t'ë keqin e t'ë këqijve". 18 Kjo është éndrra që kam parë unë, mbreti Nebukadnetsar. Tani ti, Beltshatsar, jepi interpretimin, sepse asnjë nga të diturit e mbretërisë sime nuk është në gjendje të më bëjë t'ë njohur interpretimin e saj; por ti mundesh, sepse fryma e perëndive të shenjta është te tij". 19 Atëherë Danieli, emri i të cilat është Beltshatsar, mbeti për një çast t'ë tmerruar dhe mendimet e tij e shqetësonin. Mbreti filloj t'u thotë: "Beltshatsar, mos u turbullo as nga éndrra as nga interpretimi 20 Druri që t'i ka parë, që ishtë bërë i madh dhe i fortë, maja e të cilat arrinte deri në qell dhe që dukej nga t'ë gjitha skajet e dheut, 21 gjethnaja e të cilat ishte e bukur, fryti i bollshëm, dhe ku gjemin strehë kafshët e fushave dhe mbi degët e së cilës bënë folenë zogjtë e qelliit, 22 je ti, o mbret, që u bëre i madh dhe i fortë; madhështia jote është rritur dhe ka arritur deri në qell dhe sundimi yt deri në skajet e dheut. 23 Sa për rojen, një i shenjtë, që mbreti e ka parë t'ë zbsrës nga qelli dhe t'ë thotë: "Priteni drurin dhe shkatërojeni, por lini në tokë cungun me rrënje, t'ë lidhur me zinxhirë hekuri dhe bronzi midis barit të fushave. Le ta lagë

vesa e qillit dhe le të ket pjesën e tij bashkë me kafshët e fushave deri sa të kalojnë mbi të shtatë kohë". 24 Ky èshtë interpretimi, o mbret; ky èshtë dekreti i Shumë të Lartit, që èshtë lëshuar për mbretin, zotin tim; 25 ti do të dëbohesh nga njerëzia dhe banesa jote do të jetë bashkë me kafshët e fushave; do të të jalin të hash bar si qetë dhe do të lagesh nga vesa e qillit; do të kalojnë mbi ty shtatë kohë, deri sa të pranosh që Shumë i Larti sundon mbi mbretërinë e njerëzve dhe ia jep atij që ai déshiron. 26 Sa për urdhrit për të lënë cungun me rrënje, kjo do të thotë se mbretëria jote do të rivendoset, mbasi të kesh pranuar që èshtë qilli ai që sundon. 27 Prandaj, o mbret, prano këshillën time: jepu fund mëkateve të tua duke praktikuar drejtësinë dhe paudhësive të tua duke treguar mëshirë ndaj të varfëve; ndofta begatia jote do të zgjasë". 28 E tërë kjo i nodhi mbretit Nebukadnetsar. 29 Dymbëdhjetë muaj më vonë, ndërsa shëtiste në pallatin mbretëror të Babilonisë, 30 mbreti filloj të thotë: "Nuk èshtë kjo Babilonia e madhe, që unë ndërtova si seli mbretërore me forcën e pushtetit tim dhe për lavdinë e madhërisë sime?". 31 Këto fjalë ishin akoma në gojë të mbretit, kur një zë zbriti nga qilli: "Ty, o mbret Nebukadnetsar, të shpall mbretëria jote të èshtë hequr; 32 ti do të dëbohesh nga njerëzia dhe banesa jote do të jetë me kafshët e fushave; do të të jalin të hash bar si qetë dhe do të kalojnë mbi ty shtatë kohë, deri sa të pranosh që Shumë i Larti sundon mbi mbretërinë e njerëzve dhe ia jep atij që ai déshiron. 33 Në po atë çast fjala lidhur me Nebukadnetsarin u realizua. Ai u débua nga njerëzia, hengri bar si qetë dhe trupi i tij u lag nga vesa e qillit, deri sa flokët e tij u rritën si pendët e shqiponjave dhe thonjtë e tij si kthetrat e shpendëve. 34 "Në fund të kësaj kohe, unë Nebukadnetsari ngrita sytë nga qilli dhe arsyaja m'u kthy, e bekova Shumë të Lartin dhe lëvdova dhe përlëvdova atë që rron përfjetë, sundimi i të cilët èshtë një sundim 35 Tërë banorët e dheut përparrë tij konsiderohen si asgjë; ai vepron si të dojë me ushtrinë e qillit dhe me banorët e dheut. Askush nuk mund t'ia ndalë dorën ose t'i thotë: "Çfarë po bën?". 36 Në po atë kohë m'u kthy arsyaja, dhe për lavdinë e mbretërisë sime m'u kthyen madhëria ime dhe shkëlqimi im. Këshilltarët e mi dhe të mëdhenjtë e mi më kërkuan, dhe unë u rivendosa në mbretërinë time dhe madhështia ime u rrit jaشتëzakonisht. 37 Tani, unë Nebukadnetsari lëvdoj, lartësoj dhe përlëvdoj Mbretin e qillit, sepse të gjitha veprat e tij janë të vërteta dhe rrugët e tij janë drejtësi; ai ka pushtet të poshtërojë ata që ecin me kryelartësi.

5 Mbreti Belshatsar dha një banket të madh për njëmijë nga tē mëdhenjtë e tij dhe në prani të të njëmijëve piu verë. **2** Ndërsa shijonte verën, Belshatsari dha urdhër të silnin vazot prej ari dhe prej argjendi që i ati Nebukadnetsari kishte marrë nga tempulli që ishte në Jeruzalem, me qëllim që me to tē pinin mbreti dhe tē mëdhenjtë që ishin me tē, bashkëshortet e tij dhe konkubinat e tij. **3** Kështu prunë vazot prej ari që i kishin marrë nga shenjtërorja e tempullit të Perëndisë, që ishte në Jeruzalem, dhe me to pinë mbreti dhe tē mëdhenjtë e tij, bashkëshortet e tij dhe konkubinat e tij. **4** Pinë verë dhe lëvduan perënditë prej ari, argjendi, bronzi, hekuri, druri e guri. **5** Në atë çast u dukën gishtërinjtë e dorës së një njeriu, që filluan të shkruanë përballë shandanit mbi suvanë e murit të pallatit mbretor;

dhe mbreti pa pjesën e asaj dore që shkruante. 6 Atéherë pamja e mbretit ndryshoi dhe mendimet e tij e shqetësuan; nyjet e eshtrave iu liruan dhe gjunjët e tij filluan të përpinqen midis tyre. 7 Mbreti bërtiti me forcë që të hyhin astrologët, Kaldeasit dhe shortarët; pastaj mbreti filloj t'u thotë njerëzve të ditur të Babilonisë: "Kushdo që do ta lexojë këtë shkrim dhe do të më japë interpretimin e tij do të vishet me rroba të purpura, do të ketë një gjerdan ari në qafë dhe do të jetë i treti në qeverisjen e mbretërisë". 8 Atéherë hynë téré të diturit e mbretit, por nuk mundën të lexojnë shkrimin as i' bénj të njohur mbretit interpretimin e tij. 9 Atéherë mbreti Belshatsar u turbullua shumë, pamja e tij ndryshoi dhe të mëdhenjtë e tij e humbën fare. 10 Mbretëresha, për shkak të fjalëve të mbretit dhe të tij mëdhenjve të tij, hyri në sallën e banketit. Mbretëresha filloj t'u thotë: "O mbret, jetofsh pérjetë! Mendimet e tua të mos t' shqetësojnë dhe pamja jotë të mos ndryshojë. 11 Éshtë një njeri në mbretërinë tênde, tek i cili éshtë fryma e perëndive të shenjtë, dhe në kohën e atit tênd u gjet tek ai drithë, mendje dhe dituri të ngjashme me diturinë e perëndive; mbreti Nebukadnetsar, ati yt, ati yt mbreti, e caktoi në krye të magjistarëve, të astrologëve, të Kaldeasve dhe të shortarëve, 12 sepse te ky Daniel, të cilin mbreti i kishte vénë emrin Belshatsar, u gjetë një frymë e jashtëzakonshme, njohuri, zgjuarsi, zotësi për të interpretuar èndrat, për të shpjeguar enigmat dhe për të zgjidhur çështje të ngatërruara. Të thirret, pra, Danieli dhe ai do të japoë interpretimin". 13 Atéherë Danielin e sollën në prani të mbretit; mbreti i foli Danielit dhe i tha: "A je ti Danieli, një nga të mërguarit e Judës, që mbreti, ati im, solli nga Juda? 14 Kam dëgjuar të thonë për ty që fryma e perëndive éshtë te ti, dhe se te ti gjenden drithë, mënçuri dhe një dituri e jashtëzakonshme. 15 Tani kanë sjellë pranë meje njerëz të ditur dhe astrologë me qëllim që të lexojnë këtë shkrim dhe të më bëjnë të njohur interpretimin e tij; por ata nuk kanë qenë të zotë të më jepnin interpretimin e çështjes. 16 Kam dëgjuar ndërkaq të thuhet se ti je në gjendje të japoë interpretimin dhe të zgjidhesh çështje të ndërlikuara. Tani né rast se je i zoti të lexosh këtë shkrim dhe të më bësh të njohur interpretimin e tij, ti do të vishesh me rroba të purpura, do të mbash një gjerdan ari në qafë dhe do të jesh i treti në qeverisjen e mbretërisë". 17 Atéherë Danieli u përgjigj dhe tha para mbretit: "Mbaji, pra, dhuratat e tua dhe jepi një tjetri shpérblimet e tua; megjithatë unë do t'ia lexoj shkrimin mbretit dhe do t'i bëj të njohur interpretimin. 18 O mbret, Perëndia Shumë i Lartë i kishte dhënë Nebukadnetsarit, atit tênd, mbretëri, madhështi, lavdi dhe madhëri. 19 Për madhështin që i kishte dhënë, téré popujt, tërë kombet dhe gjuhët dridheshin dhe kishin frikë para atij; ai vriste kë të donte dhe linte të gjallë kë të donte, ngrinte kë të donte dhe ulte kë të donte. 20 Po, kur zemra e tij u ngrit dhe fryma e tij u ngurtësua deri në arrogancë, ai u rrëzua nga froni mbretëror dhe iu hoq lavdia e tij. 21 Pastaj u débua nga bijtë e njerëzve, zemra e tij u bë e ngjashme me atë të kafshëve të tij dhe banesa e tij me atë të gomarëve të egër; i dhanë bar për të ngrënë si qetë dhe trupi i tij u lag nga vesa e qjellit, deri sa pranoi që Perëndia Shumë i Lartë sundon mbi mbretërinë e njerëzve dhe mbi të vendos atë që do. 22 Por ti Belshatsar, biri i tij, megjithëse e dije gjithë këtë, nuk e ke

përurur zemrën tende; **23** përkundrazi je ngritur kundër Zotit të qjillit, urdhërove të të sjellin përparravazot e tempullit të tij, dhe me to keni pirë verë të dhe të mëdhenjtë e tu, bashkëshortet e tua dhe konkubinat e tua. Përveç kësaj ke lëvduar perënditë prej argjendi, prej ari, prej bronzi, prej druri e guri, që nuk shohin, nuk dégojnë dhe nuk kuptojnë, dhe nuk ke përlëvduar Perëndinë, në dorën e të cilët është fryma jote jetësore dhe të cilës i përkasin tërë rrugët e tua. **24** Prandaj nga prania e tij u dërgua pjesa e asaj dore, që ka shkruar shkrimin. **25** Ky është shkrimi që u vizuat: MENE, MENE, TEKEL UFARSIN. **26** Ky është interpretimi i çdo fjale: MENE: Zoti ka bërë illogarinë e mbretërisë sate dhe i ka dhënë fund. **27** TEKEL: ti u peshove në peshoret dhe u gjet që të mungonte diçka. **28** PERES: mbretëria jote u nda dhe iu dha Medasve dhe Persianëve". **29** Atëherë, me urdhër të Belshatsarit, Danieli u vesh me të purpurtë, i vunë në qafë një gjerdan ari dhe shpallën që ai do të ishte i treti në qeverimin e mbretërisë. **30** Po atë natë Belshatsari, mbreti i Kaldeasve, u vra; **31** dhe Dari, Medasi, mori mbretërinë në moshën gjashtëdhjetë e dy vjeç.

6 I pëlqeu Darit të vendosë mbi mbretërinë njëqindenjëzet satrapë, të cilët, të ishin në krye të gjithë mbretërisë. **2** dhe mbi ta kishte tre prefektë, nga të cilët njëri ishte Danieli, të cilëve këta satrapë duhet t'u jepnin illogari, më qëllim që mbreti të mos pësonte asnjë dëm. **3** Danieli shkëlgente mbi prefektët dhe satrapët e tjerë, sepse ai kishte një frymë më të lartë, dhe mbreti mendonte ta vendoste mbi tërë mbretërinë. **4** Atëherë prefektët dhe satrapët kérkuant të gjenin një pretekst kundër Danielit lidhur me administrimin e mbretërisë, por nuk mundën të gjejnë asnjë pretekst apo korruptim, sepse ai ishte besnik dhe nuk mundën të gjejnë tek ai asnjë gabim apo korruptim. **5** Atëherë këta njerëz thanë: "Nuk do të gjejmë kurrë ndonjë pretekst kundër Danielit, veç se po ta gjejmë kundër tij në vet ligjin e Perëndisë të tij." **6** Atëherë ata prefektë dhe satrapë u mblohdhën me zhurmë para mbretit dhe i thanë: "O mbreti Dar, jetofsh pér jetë! **7** Tërë prefektët e mbretërisë, qeveritarët dhe satrapët, këshilltarët dhe komendantët u konsultuan bashkë pér të nxjerrë një vendim mbretëror dhe pér të bérë një dekret të prerë, në bazë të të cilëve kushdo që gjatë tridhjetë ditëve do t'i drejtojë një kërkësë cilësdo perëndie a njeriu përvëc teje, o mbret, të hidhet në gropën e luanëve. **8** Tani, o mbret, nxirr dekretin dhe firmos dokumentin, në mënyrë që të mos ndryshohet dot në pajtim me ligjin e Medasve dhe të Persianëve, që është i parevokueshëm". **9** Pastaj mbreti Dari nënshkroi dokumentin dhe dekretin. **10** Kur Danieli mësoi që dokumenti ishte nënshkruar, hyri në shtëpinë e vet. Pastaj në dhomën e tij të sipërme, me dritarët e saj të hapura në drejtëm të Jeruzalemit, tri herë në ditë gjunjëzohej, lutej dhe falenderonte Perëndinë e tij, siç e bënte zakonisht më parë. **11** Atëherë ata njerëz erdhën duke bérë zhurmë dhe e gjetën Danielin që po i lutej dhe i përlutej Perëndisë të tij. **12** Kështu iu afraun mbretit dhe folën para tij pér dekretin mbretëror: "A nuk ke nënshkruar një dekret në bazë të të cilët gjatë tridhjetë ditëve kushdo që do të bëjë një kërkësë drejtuar çfarëdo perëndie ose njeriu me përjashtimin tенд, o mbret, do të hidhet në gropën e luanëve?". Mbreti u përgjigj dhe tha:

"Kjo gjë është vendosur në pajtim me ligjin e Mediasve dhe të Persianëve, që nuk mund të ndryshohet". **13** Atëherë ata nisën përséri të flasin përparravazot e tempullit të tij, dhe kur ishte në shtrat, pa një èndërr dhe pati vegjime në mendjen e tij. Pastaj shkroi èndërrën dhe tregoi thelbin e ngjarjes. **2** Danieli, pra, filloi të thotë: "Unë shikoj në vegimin tim, natën, dhe ja, katër erërat e qillit tronditnin Detin e Madh, **3** dhe katër kafshë të mëdha po dilnin nga deti, njera ndryshtës nga tjetra. **4** E para i njigate një luani dhe kishte krahë shqiponje. Unë shikoja deri sa ia shkulën krahët, pastaj e ngritën nga toka e

vunë të qëndrojë drejt mbi dy këmbët e veta si një njeri dhe iu dha një zemër njeriu. **5** Dhe ja një kafshë tjetër, e dyta, që i ngjante një ariu; ngríhej mbi një krah dhe kishte tri brinjë në gojë, midis dhëmbëve, dhe i thanë: "Çohu, ha shumë mish". **6** Mbas kësaj unë shikoja, dhe ja një tjetër që i ngjante një leopardi, dhe që kishte katër fletë shpendi mbi kurrizin e vet; kafsha kishte katër koka dhe iu dha sundimi. **7** Mbas kësaj, unë shikoja në vegime nate, dhe ja një kafshë e katërt e llahtarshme, e tmerrshme, jashtëzakonisht e fuqishme; kishte dhëmbë të mëdha prej hekuri; hante, thërrmonte dhe shtypete kusurin me këmbë; ishte ndryshe nga të gjitha kafshët e mëparshme dhe kishte dhjetë brirë. **8** Isha duke vërejtur brirët, kur ja, midis tyre filloj të dalë një bri tjetër i vogël, para të cilit tre nga brirët e parë u shkulën; dhe ja, në atë bri ishin disa sy që i përmengjanin syve të njeriut dhe një gojë që thoshte gjëra të mëdha. **9** Unë vazhdova të shikoj deri sa u vendosën fronet dhe i Lashti i ditëve u ul. Veshja e tij ishte e bardhë si bora, flokët e kokës së tij ishin si leshi i pastër; froni i tij ishte si flokët e zjarrit dhe rrotat e tij si zjarr përvëlues. **10** Një lumë zjarri rridhte, duke dalë nga prania e tij; mijëra e mijëra njerëz i shérbenin dhe mori dhe mori qëndronin përpara tij. Gjykimi u bë dhe librat u hapën. **11** Atëherë unë shikova për shkak të fjalëve të mëdha që briri thoshte; shikova deri sa u vra kafsha, dhe trupi i saj u shkatërrua dhe u hodh në zjarr për t'u djegur. **12** Sa përf kafshët e tjera, u hoq sundimi i tyre por iu lejua atyre një zgjatje e jetës përf një periudhë të caktuar kohe. **13** Unë shikoja disa vegime nate, dhe ja mbi retë e qillit po vinte dikush që i ngjante një Birri njeriu; ai arriti deri te i Lashti i ditëve dhe iu afrua atij. **14** Atij iu dha sundimi, lavdia dhe mbretëria, me qëllim që gjithë popujt, kombet dhe gjuhët t'i shérbenin; sundimi i tij është një sundim i përjetshëm që nuk do të kalojë, dhe mbretëria e tij është një mbretëri që nuk do shkatërruhet kurrë". **15** "Sa përf mua, Danielin, fryma ime mbeti e brengosur në mbështjellën e trupit dhe vegimet e mendjes sime më turbulluan. **16** Lu afrova njërit nga ata që ishin aty afër dhe e pyeta mbi të vërtetën që lidhej me tërë këtë punë; dhe ai më foli dhe më bëri të njohur interpretimin e atyre gjërave: **17** "Këto kafshë të mëdha, që janë katër, përfaqësojnë katër mbretëri që do të dalin nga toka; **18** pastaj shenjtorët e Shumë të Lartit do të marrin mbretërinë dhe do ta zotërojnë përfjetë, në përfjetësi". **19** Atëherë dëshirova të mësoj të vërtetën lidhur me kafshën e katërt, që ishte ndryshe nga të gjitha të tjerat dhe jashtëzakonisht e tmerrshme, me dhëmbë prej hekuri dhe me thonj prej bronzi, që hante, thërrmonte dhe shkelte me këmbë kusurin, **20** dhe lidhur me dhjetë brirë që kishte mbi kokë, dhe lidhur me bririn tjetër që i dilte dhe para të cilit kishin rënë tre brirë, domethënë briri që kishte sy dhe gojë përf t' thënë gjëra të mëdha dhe që dukej më i madh se brirët e tjerë. **21** Unë shikoja dhe po ky bri bënte luftë kundër shenjtorëve dhe i mundte, **22** deri sa arriti i Lashti i ditëve dhe iu dha e drejta shenjtorëve të Shumë të Lartit, dhe erdhia koha në të cilën shenjtorët zotëruan mbretërinë. **23** Dhe ai më foli kështu: "Kafsha e katërt do të jetë një mbretëri e katërt mbi tokë, që do të jetë ndryshe nga të gjitha mbretëritë e tjera, dhe do të hajë tërë tokën, do ta shkelë dhe do ta thërrmojë. **24** Dhjetë brirët janë dhjetë mbretëri që do të dalin nga kjo mbretëri; mbas tyre do të dalë një tjetër, që do të jetë

ndryshe nga të mëparshmit dhe do të rrëzojë tre mbretëri. **25** Ai do të shqiptojë fjalë kundër Shumë të Lartit, do të përndjekë shenjtorët e Shumë të Lartit me qëllim që t'i shfarosë dhe do të mendojë të ndryshojë kohërat dhe ligjin; shenjtorët do të bien në duart e tij përf një farë kohe, disa kohë dhe përgjysmën e një kohe. **26** Pastaj do të bëhet gjyqi dhe do t'i hiqet sundimi, i cili do të asgjësobet dhe do të shkatërrohet përfjetë. **27** Pastaj mbretëria, sundimi dhe madhështia e mbretëritëve nën të gjithë qiejt do t'i jepen popullit të shenjtorëve të Më të Lartit; mbretëria e tij është një mbretëri e përfjetshme, dhe të gjitha zotërimet do t'i shërbejnë dhe do t'i binden atij". **28** Këtu mbaruan fjalët që më ishin drejtuar. Sa përf mua, Danielin, mendimet e mia më turbulluan shumë dhe ndryshova pamje por i ruajta fjalët në zemrën time".

8 Në vitin e tretë të mbretërimit të mbretit Belshatsar, unë, Danieli, pata një vegim, pas atij që pata në fillim të mbretërimit. **2** Pashë në vegim dhe, ndërsa po shikoja, më ndodhi të gjëndesha në qytetëzën e Suzas, që është në krahinë e Elamat; nga vegimi e kuptova që isha pranë lumit Uai. **3** Ngrita sytë dhe shikova, dhe ja, pranë lumit pashë më këmbë një dash me dy brirë; të dy brirët ishin të lartë, por njëri ishte më i lartë se tjetri, megjithëse më i larti kishte dalë i fundit. **4** Pashë dashin që godiste kundrejt perëndimit, drejt veriut dhe drejt jugut; asnjë kafshë nuk mund t'i rezistonte, askush nuk mund të çirohej nga pushteti i tij; kështu ai bëri atë që desh dhe u bë i madh. **5** Ndërsa kisha parasysh këtë, ja, ku po vinte nga perëndimi një çap, që përkohë téré sipërfaqen e dheut pa e prekur tokën; çapi kishte një bri të madh midis syve të vet. **6** Arriti deri te dashi me dy brirë që kisha parë më këmbë përparrë lumi, dhe iu hodh kundër me furinë e forcës së tij. **7** E pashë të afrohet dhe të zemërhet kundër tij; pastaj i ra me bri dashit dhe copëtoi dy brirët e tij, ndërsa dashi nuk kishte fuqi përf t'i rezistuar; kështu e hodhi përf tokë dhe askush nuk mundi ta çirojë dashin nga pushteti i këtij. **8** Cjapi u bë shumë i madh; por, kur u bë i fuqishëm, briri i tij i madh u thye; në vend të tij dolën katër brirë të mëdhenj, që drejtosheshin drejt katër erërave të qillit. **9** Nga një prej tyre dolli një bri i vogël, që u bë shumë i madh në drejtëm të jugut, të lindjes dhe të vendit të lavdishëm. **10** U rrit deri sa arriti ushtrinë e qillit, bëri të bjerë përf tokë një pjesë e ushtrisë dhe e yjeve dhe i shkeli. **11** U ngrit madje deri te komandanti i ushtrisë, i hoqi fljimin e vazhdueshëm dhe vendi i shenjtorës së tij u shemb. **12** Ushtria iu la në dorë bashkë me fljimin e vazhdueshëm, përf shkak të shkeljes; ai hodhi përf tokë të vërtetën; bëri tërë këto gjëra dhe i shkoi mbarë. **13** Pastaj dégjova një të shenjë që fliste, dhe një i shenjë tjetër i tha atij që fliste: "Deri kur do të vazhdojë ky vegim: ndalimi i fljimit të përditshëm, shkretimi përf shkak të paudhësisë, shenjtorëra dhe ushtria të shkelur?". **14** Ai më tha: "Deri dymjë e treqind ditë; pastaj shenjtorja do të pastrohet". **15** Tani, ndërsa unë, Danieli, e kisha parasysh vegimin dhe përpinqesha ta kuptoja, ja ku po rri para meje dikush që ka pamje burri. **16** Dégjova pastaj në mes të lumit Uai zërin e një burri, që bërtiste dhe thoshte: "Gabriel, shpjegoja këtij vegimin". **17** Ai iu afrua vendit ku ndodhesha unë dhe, kur arriti, unë pata frikë dhe rashë me fytyrë. Por ai më tha:

"Kuptoje mirë, o bir njeriu, sepse ky vegim ka të bëjë me kohën e fundit". 18 Ndërsa ai fliste me mua, unë rashë në një gjumë të rëndë me ftyrë për tokë, por ai më preku dhe më bëri të ngrihem më këmbë në vendin ku ndodhesha. 19 Dhe tha: "Ja, unë do të t'egoj atë që ka pér të ndodhur në kohën e fundit të indinjatës, sepse ka të bëjë me kohën e caktuar të fundit. 20 Dashi me dy brirë, që ti ke parë, përfaqëson mbretër e Medisë dhe të Persisë. 21 Cjapi leshor eshtë mbreti i Javanit; dhe briri i madh që ishte në mes të syve të tij eshtë mbreti i parë. 22 Briri i thyer dhe katër brirët që dolën në vend të tij janë katër mbretëri që do të dalin nga ky komb, por jo me të njëjtën fuqi të tij. 23 Në fund të mbretërisë së tyre, kur rebelët do ta kenë mbushur kupën, do të dalë një mbret me pamje të egër dhe i rrahuar në dredhitë luftarakë. 24 Fuqia e tij do të rritet, por jo pér shkak të forcës së tij; do të bëjë shkatërrime të habitshme, do të ketë sukses në ndërmarrjet e tij dhe do të shkatërrjojë të fuqishmit dhe popullin e shenjtorëve. 25 Për shkak të dinakërisë së tij do shtohet mashtrimi në duart e tij; do të krenohet në zemër te vet dhe do të shkatërrjojë shumë njerëz që janë në siguri; do të ngrihet kundër princit të princave, por do të thyhet jo nga dorë njeriu. 26 Vegimi i mbërëmjeve dhe i mëngjeseve, pér të cilin eshtë folur, eshtë i vërtetë. Ti e mban sekret vegimin, sepse ka të bëjë me gjëra që do të ndodhin mbas shumë kohe". 27 Dhe unë, Danieli, e ndjeva veten të sfilitor dhe qeshë i sëmurë disa ditë; pastaj u ngrita dhe u interesova pér punët e mbretit. Unë isha i tronditur nga vegimi, por askush nuk e vuri re.

9 Në vitin e parë të Darit, birit të Asueros, nga fisi i Mediasve, i cili u bë mbret i Kaldeasve, 2 në vitin e parë të mbretërimit të tij, unë, Danieli, kuptova nga librat numrin e viteve në të cilët, sipas fjalës të Zotit që i ishte drejtuar Jeremias duhet të kryheshin shkretimet e Jeruzalemit, domethënë shtatëdhjetë vjet. 3 E ktheva, pra, ftyrën time drejt Zotit Perëndi, duke e kërkuar me lutje e stërlutje, me agjërim, me thesin dhe me hirin. 4 Kështu bëra lutjen time dhe rrëfimin tim Zotit, Perëndisë tim, duke thënë: "O Zot, Perëndi i madh dhe i tmerrshëm, që e ruan besëlidhjen tënde dhe dhembshurinë tënde me ata që të duan dhe respektojnë urdhërimet e tua, 5 ne kemi mëkatuar dhe kemi verpuar në mënyrë të çorodit, kemi qenë të këqij dhe u rebeluam, duke u larguar nga urdhërimet e tua dhe nga dekreteret e tua. 6 Nuk kemi dëgjuar profetët, shërbëtorët e tu, që u kanë folur në emrin tênd mbretërvore tanë, kërreëve tanë, etërve tanë dhe tërë popullit të vendit. 7 O Zot, ty të përket drejtësia, por neve turpi i ftyrës ashtu si po ndodh pikërisht sot me burrat e Judës, me banorët e Jeruzalemit dhe me gjithë Izraelin, me ata që janë afër dhe me ata që janë larg, në të t'era vendet ku i ke shpërndarë, pér shkak të pabesisë që kanë kyer kundër teje. 8 O Zot, turpi i ftyrës eshtë pér ne, pér mbretërit tanë, pér kërret tanë dhe pér etërit tanë, sepse kemi mëkatuar kundër teje. 9 Zotit, Perëndisë tonë, i përkasin mëshira dhe ndjesa, sepse jemi rebeluar kundër tij, 10 dhe nuk kemi dëgjuar zérin e Zotit, Perëndisë tonë, pér të ecur sipas ligjeve të tij, që na kishte vënë përpresa me anë të shërbëtorëve të tij, profetëve. 11 Po, tërë Izraeli ka shkelur ligjin tênd, ka marrë rrugë të keqe pér të mos iu bindur zërit tênd; prandaj ra mbi ne mallkimi dhe nëma e shkruar në ligjin e Moisiut, shërbëtorit të Perëndisë, sepse kemi

mëkatuar kundër tij. 12 Kështu ai i bëri realitet fjalët e tij që kishte shqiptuar kundër nesh dhe kundër gjyqtarëve tanë që na kanë qeverisur, duke prurë mbi ne një mjerim të madh, sepse nén téréq iellin nuk eshtë bërë kurrë diçka që të ngjajë me atë që ka ndodhur në Jeruzalem. 13 Siç eshtë shkruar në ligjin e Moisiut, téré kjo fatkeqësi na ra mbi kurriz; megjithatë nuk i jemi drejtuar Zotit, Perëndisë tonë, të na kthejë nga paudhësia jonë dhe të kujdesemi pér të vërtetën tênde. 14 Prandaj Zoti ka ruajtur rezervë këtë fatkeqësi dhe bëri që të bjerë mbi ne, sepse Zoti, Perëndia ynë, eshtë i drejtë në të gjitha gjërat që bën, ndërsa ne nuk i jemi bindur zërit të tij. 15 Dhe tani, o Zoti, Perëndia ynë, që nxore popullin tênd nga vendi i Egjiptit me dorë të fuqishme dhe i bëre vetes një emër siç eshtë sot, ne kemi mëkatuar, kemi kryer vepra të liga. 16 O Zot, sipas téré drejtësisë sate, bëj, të lutem, që zemërimi yt dhe tèrbimi yt të largohen nga Jeruzalemi, nga qyteti yt, nga malit yt i shenjtë, pér mëkatet tona dhe pér paudhësitë e etërve tanë. Jeruzalemi dhe populli yt janë bërë objekt qortimi pér téré ata që na rrëthojnë. 17 Prandaj dëgjo, o Perëndia ynë, lutjen e shërbëtorit tênd dhe përgjërimet e tij dhe bëj që të shkëlqej, pér hir të Zotit, ftyrja jote mbi shenjtëroren tênde që eshtë e shkretuar. 18 O Perëndia im, vër vesh dhe dëgjo; hap sytë e tu dhe shiko shkretimet tona dhe qytetin ku thirret emri yt, sepse ne nuk paraqesim para teje lutjetona pér veprat tona të drejta, por pér dhembshuritë e tua të mëdha. 19 O Zot, dëgjo; Zot, fal; Zot, kushtoji kujdes dhe vepro. Mos mëno, pér hir të vvetvetes, o Perëndia im, sepse emri yt thirret mbi qytetin tênd dhe mbi popullin tênd". 20 Ndërsa unë po flisja akoma, duke u lutur dhe duke rrëfyer mëkatin tim dhe mëkatin e popullit tim të Izraelit dhe po paraqisja lutjen time para Zotit, Perëndisë tim, pér malin e shenjtë të Perëndisë tim, 21 po, ndërsa unë po flisja akoma në lutje, ai njeri, Gabrieli, që e kisha parë në vegim në fillim, i dërguar me fluturim të shpejtë, më arriti në orën e blatimit të mbërëmjes. 22 Ai më mësoi, më foli dhe më tha: "Unë kam ardhur tani, o Daniel, që t'ë vë në gjendje të kuptosh. 23 Në fillim të lutjeve të tua doli një fjalë dhe unë erdha të ta bëj të njohur, sepse ty të duan shumë. Trego kujdes, pra, pér fjalën dhe kupto vegimin: 24 Shtatëdhjetë javë janë caktuar pér popullin tênd dhe pér qytetin tênd të shenjtë, pér t'i dhënë fund shkeljes, pér t'i dhënë fund mëkatit, pér të shlyer paudhësinë, pér të sjellë një drejtësi të përjetshme, pér të ulosur vegimin dhe profecinë, pér të vajosur vendin shumë të shenjtë. 25 Prandaj dije dhe kupto se, që kur ka dalë urdhri të restaurohet dhe të rindërtohet Jeruzalemi deri te Mesia, princi, do të duhen shtatë javë dhe gjashtëdhjetë e dy javë të tjera; ai do të ndërtohet përsëri me sheshe dhe me ledhe, por në kohëra plot ankth. 26 Mbas gjashtëdhjetës e dy javëve Mesia do t'ë vritet dhe askush nuk do të jetë me të. Dhe populli i një princi që do të vijë ka pér të shkatërruar qytetin dhe shenjtëroren; fundi i tij do të vijë me një përbrytje, dhe deri në mbarim të luftës janë dekretuar shkatërrime. 27 Ai do të lidhë gjithashu një besëlidhje me shumë njerëz pér një javë, por në mes të javës do t'i japë fund flijimit dhe blatimit; dhe mbi krahët e veprimeve të neveritshme do të vijë një shkatërrues, deri sa shkatërrimi i plotë, që eshtë dekretuar, do të bjerë mbi shkatërruesin".

10 Në vitin e tretë të Kirit, mbretit të Persisë, një fjalë iu njoftua Danielit, që quhej Belshatsar. Kjo fjalë është e vërtetë dhe konflikti i gjatë. Ai e kuptoi fjalën dhe e mori vesh vegimin. 2 Në atë kohë, unë, Danieli, mbajta zë për tri javë të plota. 3 Nuk hëngra ushqime të zgjedhura, nuk futa në gojën time as mish as verë dhe nuk u vajosa aspak, deri sa kaluan tri javë të plota. 4 Ditën e njëzetekatërtë muaqit të parë, ndërsa isha në bregun e lumit të madh, që është Tigri, 5 ngrita sytë dhe shikova, dhe ja, një njeri i veshur me rroba liri, me një brez të artë të Ufazit. 6 Trupi i tij ishte i ngjashëm me topazin, fytyra e tij kishte pamjen e rrufesë, sytë e tij ishin si pishtarë flakérues, krahët e tij dhe këmbët e tij dukeshin si prej bronzi të ilustruar dhe tingulli i fjalëve të tij ishte si zhurma e një turme. 7 Vetëm unë, Danieli, pashë vegimin, kurse njerëzit që ishin me mua nuk e panë vegimin, por një tmerr i madh ra mbi ta dhe ata ia mbathën që të fshihen. 8 Kështu mbeta vetëm të vërej këtë vegim të madh. Nuk më mbeti kurrrafë force; çehrja e bukur ndryshoi në të zbehtë dhe forcat e mia u ligështuan. 9 Megjithatë dëgjova zërin e fjalëve të tij; por, duke dëgjuar zërin e fjalëve të tij, rashë në një gjumë të thellë me fytyrë për tokë. 10 Por ja, një dorë më preku dhe bëri që unë të rri duke u dridhur i téri mbi gjunjët dhe mbi pëllëmbët e duarve. 11 Pastaj më tha: "Daniel, njeri shumë i dashur, kupto fjalët që po të them dhe çohu më këmbë, sepse tani më kanë dërguar te ti". Kur më tha këtë fjalë, unë u çova më këmbë duke u dridhur i téri. 12 Atëherë ai më tha: "Mos ki frikë, Daniel, sepse që ditën e parë që vendose në zemrën tênde të kuptoje dhe të përuleshe para Perëndisë tênd, fjalët e tua u dëgjuan dhe unë erdha si përgjigje e fjalëve të tua. 13 Por princi i mbretërisë së Persisë më kundërshtoi njëzetënjetë ditë; por ja, Mikaeli, një nga princat e parë, më erdhni në ndihmë, sepse kisha mbetur atje me mbretin e Persisë. 14 Dhe tani kam ardhur të të bëj të kuptosh atë që do t'i ndodhë popullit tênd në mbarim të ditëve; sepse vegimi ka të bëjë me një kohë të ardhme". 15 Ndërsa më fliste në këtë mënyrë, ula fytyrën për tokë dhe mbylla gojën. 16 Dhe ja, dikush që i njigate një biri njeriu më preku buzët. Atëherë hapa gojën, folë dhe i thashë atij që më rrint përpëra: "Imzot, pér këtë vegim më kanë zënë spazmat dhe fuqitë m'u ligështuan. 17 Dhe si mund të fliste një shërbëtor i tillë i zotit tim me një imzot të tillë, sepse tani fuqitë më kanë braktisur dhe më mungon madje edhe frymëmarrja?". 18 Atëherë ai që i njigate një njeriu më preku përsëri dhe më dha fuqi, 19 dhe tha: "O njeri që të duan shumë, mos ki frikë, paqja është me ty; mblidh forcat e tua, po, mblidh forcat e tua". Mbas më foli, unë fitova forcë dhe i thashë: "Le të flasë zoti im, sepse ti më ke dhënë forcë". 20 Pastaj më tha: "A e di përsë kam ardhur këtu pranë teje? Tani do të kthehem të luftoj kundër princit të Persisë; dhe kur të dal, ja, do të vijë princi i Javanit. 21 Por unë do të bëj të njohur atë që është shkruar në librin e së vërtetës; dhe nuk ka njeri që të sillet trimërisht me mua kundër tyre përvëç Mikaelit, princtit tuaj".

11 Gjatë vitit të parë të Darit, Medasit, unë vetë qëndrova pranë tij për ta përkrahur dhe për ta mbrojtur. 2 "Dhe tani do të bëj të njohur të vërtetën. Ja, në Persi do të dalin akoma tre mbretë, por i katërti do të bëhet shumë më i pasur se gjithë të tjerët; kur të jetë bërë i fortë për shkak të pasurive

të tij, do t'i ngrerë të tërë kundër mbretërisë së Javanit. 3 Atëherë do të dalë një mbret i fuqishëm që do të sundojë mbi një perandori të madhe dhe do të bëjë çfarë të dojë. 4 Por kur tjetë formuar mbretëria e tij do të copëtohet dhe do të ndahet në drejtim të katër erërave të qiellit, por jo midis trashëgjmëtarëve të tij dhe as me po atë forcë me të cilin ai mbretëronte, sepse mbretëria e tij do të çrrënjoset dhe do t'u kalojë të tjerëve, dhe jo trashëgjmëtarëve. 5 Kështu mbreti i jugut do të bëhet i fortë, por një ndër princat e tij do të bëhet më i fortë nga ai dhe do të sundojë; sundimi i tij do të jetë një sundim i madh. 6 Mbas disa vjetëve do të lidhin aleancë; pastaj bija e mbretit të jugut do të vijë te mbreti i veriut për të bërë një marrëveshje, por nuk do ruajë më as forcën e fuqisë së saj, dhe nuk do të mund të zgjasë as ai as pushteti i tij; në ato kohëra ajo do t'i dorëzohet vdekjes bashkë me ata që e kanë çuar, që e kanë lindur dhe që e kanë mbështetur. 7 Por një nga pasardhësit nga rrënja e saj do të dalë dhe do të zëré vendin e saj; ai do të vijë kundër ushtrisë, do të hyjë në fortesat e mbretit të veriut, do të veprojë kundër tyre dhe do të dalë fitimtar. 8 Do të shpjerë gjithashtu si plaçkë në Egjipt perënditë e tyre me figurat e tyre të derdhura dhe me sendet e tyre të çmuara prej argjendi dhe prej ari, dhe për disa vjet do të rrijë larg mbretit të veriut. 9 Ky do të dalë kundër mbretit të jugut, por pastaj do të kthehet në vendin e tij. 10 Bajtë e tij do të përgatiten pastaj përluftë dhe do të mbledhin turma forcash të mëdha, dhe një prej tyre do të dalë me siguri përpara, do të vërshojë si një përmbytje dhe do të kalojë tutje për ta çuar luftën deri në fortesën e tij. 11 Atëherë mbreti i jugut, i tërbuar, do të dalë të luftojë kundër këtij, kundër mbretit të veriut, i cili do të mobilizojë një turmë të madhe, por turma do të bjerë në dorë të armikut. 12 Kur turmën do ta kenë çuar tutje, zemra e tij do të mbushtet me krenari; do të mposhtë me mijëra, por nuk do të jetë më i fortë. 13 Në fakt mbreti i veriut do të mobilizojë përsëri një turmë edhe më të madhe se e mëparshmjë, dhe pas një kohe të shkurtër do të përparojë me siguri me një ushtri të madhe dhe me pajime të shumta. 14 Në atë kohë shumë njerëz do të ngrihen kundër mbretit të jugut; edhe disa burra të dhunshëm të popullit tënd do të ngrihen për të realizuar vegimin, por do të rrëzohen. 15 Atëherë do të vijë mbreti i veriut, do të ngrerë një ledh dhe do të shtjerë në dorë një qytet të fortifikuar. Forcat e jugut nuk do të mundin t'i rezistojnë; as trupat e zgjedhura nuk do të kenë forcën për t'i rezistuar. 16 Ai që i ka ardhur kundra do të bëjë çfarë të dojë, dhe askush nuk do të mund t'i rezistojë; ai do të ndalet në vendin e lavdishëm duke pasur pushtet të shkatërrojë çdo gjë. 17 Pastaj do të vendosë të vijë me forcat e gjithë mbretërisë së tij, duke ofruar kushte të ndershme paqeje, dhe kështu ka për të bërë. Do t'i jap të bijën për grua për ta korruptuar, por ajo nuk do të mbajë anën e tij dhe nuk do ta favorizojë atë. 18 Pastaj do t'u drejtohet ishujve dhe do të shtjerë në dorë shumë prej tyre, por një komendant do të bëjë që të marrë fund arroganca e tij, duke bërë që ajo të bjerë mbi të. 19 Pastaj do të kthehet drejt fortesave të vendit të vet, por do të pengohet, do të rrëzohet dhe nuk do të gjendet më. 20 Në vend të tij do të dalë dikush që do të dërgojë një tagrambledhës përlavdinë e mbretërisë; por brenda pak ditëve ai do të zhduket, por jo në zemërim a në

betejë. 21 Në vend të tij do të dalë një njeri i neveritshëm, që nuk do të ketë dinjitet mbretëror; ai do të vijë paqësish, por do ta shtjerë në dorë mbretërinë me intriga. 22 Para tij forcat e mëdha do të thyhen dhe do të shkatérrohen, po ashtu edhe kreu i një aleance. 23 Menjëherë pasi të ketë lidhur një aleancë me të, ai do të veprojë me pabesi dhe do të arrijë në pushtet me pak njerz. 24 Ai do të hyjë në mënyrë paqësore edhe në pjesët më të pasura të krahinës dhe do të bëjë atë që nuk kishin bërë kurrë as etërit e tij as etërit e etërvë të tij; do të shpérndajë midis tyre plaçkë, plaçkën e luftës dhe pasuritë dhe do të hartojë plane kundër fortesave, por vetëm për një kohë. 25 Me një ushtri të madhe do t'i nxitë forcat e tij dhe zemrën e tij kundër mbretit të jugut. Mbreti i jugut do të futet në luftë me një ushtri të madhe dhe shumë të fuqishme, por nuk do të mund të rezistojë, sepse do të kurdisen komplotë kundër tij. 26 Vetë ata që hanë bashkë me të do ta shkatérrojnë; ushtria e tij do të thyhet dhe shumë do të bien të vrarë. 27 Zemra e këtyre dy mbretërvë do të drejtohen për të bërë keq; ata do të flasin gjenjeshtra të ulur në të njëjtën tryezë, por gjëja nuk do të ketë sukses, sepse fundi do t'u vijë në kohën e caktuar. 28 Duke u kthyer në vendin e tij me pasuri të mëdha, zemra e tij do të vihet kundër besëlidhjes së shenjtë; kështu ai do të kryej qëllimet e tij dhe pastaj do të kthehet në vendin e tij. 29 Në kohën e caktuar ai do të dalë përsëri kundër jugut, por këtë herë të fundit puna nuk do t'i vejë mbarë si herën e parë, 30 sepse anijet e Kitimit do të vijnë kundër tij; prandaj ai do të trembet, do të zemërohet përsëri kundër besëlidhjes së shenjtë dhe do të zbatojë planet e tij; kështu përsëri do të merret vesh me ata që kanë braktisur besëlidhjen e shenjtë. 31 Forca të dérguara prej tij do të ngrihen për të përdhosur shenjtëron fortesë, do të ndalojnë flujimin e përditshëm dhe do të bëjnë veprime të neveritshme që shkaktojnë shkretim. 32 Me lajka ai do të korruptojë ata që veprojnë pabesish kundër besëlidhjes; por populli i atyre që njohin Perëndinë e tyre do të tregojë qëndresë dhe do të veprojë. 33 Ata që kanë dituri midis popullit do të udhëzojnë shumë të tjerë, por për një kohë të shkurtër do të bien nga shpata, nga zjarri, nga mërgimi dhe nga plaçkitja. 34 Kur do të rrëzohen, do t'u jepet pak ndihmë, por shumë njerzë do të bashkohen me ta pa qenë të singertë. 35 Disa nga ata që kanë dituri do të bien, me qëllim që të përsosen, të pastrohen dhe të zbardhen deri në kohën e mbarimit, sepse kjo do të ndodhë në kohën e caktuar. 36 Pastaj mbreti do të veprojë si të dojë, do të lartohet, do të hyjinohet përmbi çdo perëndi dhe do të thotë gjëra të habitshme kundër Perëndisë të perëndive; do të ketë sukses deri sa të mbushet kupa e indinjatës, sepse ajo që është dekretuar do të bëhet. 37 Ai nuk do të tregojë respekt për Perëndinë e etërvë të tij dhe për dëshirën e grave; nuk do të ketë respekt për asnjë perëndi, sepse do të hyjinohet veten përmbi të gjithë. 38 Por në vend të tyre ai do të nderojë perëndinë e fortesave dhe do të nderojë me ar, me argjend, me gurë të çmuar dhe me gjëra të këndshme, një perëndi, që etërit e tij nuk e njohën. 39 Ai do të veprojë kundër fortesave më të fortifikuara me ndihmën e një perëndie të huaj; do të mbushë me të mira ata që do ta njohin, do të bëjë që të sundojnë mbi shumë njerzë dhe do t'u japë tokë si shpërblim. 40 Në kohën e fundit mbreti i jugut do të ndeshet me të, mbreti i veriut do të

dalë kundër tij si një shakullimë, me qerre dhe kalorës dhe me shumë anije; do të depërtojë në vendet, do t'i përmbytë dhe do të kalojë tutje. 41 Do të hyjë edhe në vendin e lavdishëm dhe shumë njerzë do të vriten; por këta do të shpëtojnë nga duart e tij: Edomi, Moabi dhe pjesa më e madhe e bijve të Amonit. 42 Ai do të shtrijë dorën edhe mbi vende të ndryshme dhe as vendi i Egjiptit nuk do të shpëtojë. 43 Do të shtjerë në dorë thesaret prej ari dhe argjendi dhe të gjitha gjérat e çmuara të Egjiptit; Libianët dhe Etiopasit do t'i shkojnë pas. 44 Por lajmet e ardhura nga lindja dhe nga veriu do ta turullojnë; prandaj ai do të niset me zemërim të madh për të shkatërruar dhe vendosur shfarosjen e shumë njerzëzve. 45 Do t'i ngrerë çadrat e pallatit të tij midis deteve dhe malit të shenjtë të lavdishëm; pastaj do t'i vijë fundi dhe askush nuk do ta ndihmojë”.

12 “Në atë kohë do të dalë Mikaeli, princi i madh, mbrojtësi i bijve të popullit tênd; dhe do të jetë një kohë me ankthe, ashtu si nuk ka pasur kurrë që kur se ekzistojnë kombet e deri në atë kohë. 2 Shumë nga ata që flenë në pluhurin e tokës do të zgjohen, disa në një jetë të përjetshme, të tjerë në turpin dhe në poshtërsi të përjetshme. 3 Ata që kanë dituri do të shkëlqejnë si shkëlqimi i kupës qellore dhe ata që do të kenë çuar shumë në drejtësi, do të shkëlqejnë si yjet përfjetë. 4 Por ti, Daniel, mbaji të fshehura këto fjalë dhe vulose librin deri në kohën e mbarimit; shumë njerzë do ta shfletojnë dhe dituria do të shtohet”. 5 Pastaj unë, Danieli, shikova, dhe ja, dy të tjerë më këmbë, njeri mbi këtë breg të lumit, dhe tjetri mbi bregun tjeter të lumit. 6 Një nga ata i tha burrit të veshur me rroba liri, që qëndronte mbi ujërat e lumit: “Kur do kryhen këto mrekulli?”. 7 Unë dëgjova atëherë burrin e veshur me rroba liri që qëndronte mbi ujërat e lumit, i cili, ngriti dorën e djathtë dhe dorën e majtë drejt qillit, u betua për atë që jeton përfjtë se kjo do të jetë për një kohë, për disa kohëra dhe për gjysmën e një kohë; kur forca e popullit të shenjtë do të thyhet plotësisht, tërë këto gjëra do të kryhen. 8 Unë dëgjova, por nuk kuptova, prandaj pyeta: “Imzot, cili do të jetë fundi i këtyre gjëratevë?”. 9 Ai u përgjigji: “Shko, Daniel, sepse këto fjalë janë të fshehura dhe të vulosura deri kohën e mbarimit. 10 Shumë njerzë do të pastrohen, do të zbardhen dhe do të përsosen; por të pabesët do të veprojnë me pabesi dhe asnjë nga të pabesët nuk do të kuptojë, por do të kuptojnë njerëzit e ditur. 11 Nga koha që do të ndalojet flujimi i përditshëm dhe do të ngrihet neveria që shkakton shkretimin do të kalojnë njëmijë e dyqind e nëntëdhjetë ditë. 12 Lum ai që pret dhe arrin në njëmijë e treqind e tridhjetë e pesë ditë. 13 Por ti shko drejt mbarimit tênd; do të prehesh dhe pastaj do të ngrihesh përsëri për të marrë pjesën tênde të trashëgimisë në mbarim të ditëve”.

Osea

1 Fjala e Zotit që iu drejtua Oseas, birit të Beerit, në ditët e Uziahut, të Jothamit, të Ashazit dhe të Ezekias, mbretit të Judës, në ditët e Jeroboamit, birit të Joasit, mbret i Izraelit. **2** Kur Zoti filloj i flasë Oseas, Zoti i tha atij: "Shko, merr përgrua një prostitutë dhe ki fémijë të kurvërisë, sepse vendi po kurvërohet duke u larguar nga Zoti". **3** Kështu ai shkoi dhe mori përgrua Gomeren, bijën e Diblaimit, e cila u mbars dhe i lindi një djalë. **4** Atëherë Zoti i tha: "Vëri emrin Jezreel, sepse brenda një kohe të shkurtër unë do të marr hak përgjakun e derdhur në Jezreel mbi shtëpinë e Jehut dhe do t'i jap fund mbretërimit të shtëpisë së Izraelit. **5** Po atë ditë do të ndodhë që unë do të theyj harkun e Izraelit në lugjen e Jezreelit". **6** Ajo u mbars përsëri dhe lindi një vajzë. Atëherë Zoti i tha Oseas: "Vëri emrin Lo-ruhamah, sepse nuk do të kem më mëshirë përshtëpinë e Izraelit, por do t'i heq të gjithë. **7** Përkundrazi do të kem dhembshuri përshtëpinë e Judës dhe do t'i shpëtoj me anë të Zotit, Perëndisë së tyre; nuk do t'i shpëtoj me harkun as me shpatën apo me betejën, as me kuajt ose me kalorësit". **8** Kur zvordhi Lo-ruhamahen, ajo u mbars dhe lindi një djalë. **9** Atëherë Zoti i tha Oseas: "Vëri emrin Lo-ami, sepse ju nuk jeni populli im dhe unë nuk jam Perëndia juaj. **10** Megjithatë numri i bijve të Izraelit do të jetë si rëra e detit, që nuk mund të matet as të llogaritet. Dhe do të ndodhë që në vend që t'u thuhet atyre: "Ju nuk jeni populli im", do t'u thuhet atyre: "Jeni bijtë e Perëndisë së gjallë". **11** Pastaj bijtë e Judës dhe bijtë e Izraelit do të bashkohen tok, do t' zgjedhin përveten e tyre një prijes të vetëm dhe do të dalin Jashtë vendit të tyre, sepse e madhe do të jetë dita e Jezreelit".

2 "U thoni vëlezërve tuaj: "Ami", dhe motrave tuaja "Ruhamah". **2** Protestoni kundër nënës suaj, protestoni, sepse ajo nuk është gruaja ime dhe unë nuk jam burri i saj. Le të heqë nga fytyra e saj shenjat e prostitucioneve të saj dhe shenjat e shkeljeve të kurorës nga sisët e saj; **3** përndryshe do ta zhvesh lakuriq dhe do ta bëj si në ditën e lindjes së saj; do ta katandis një shkreti, do ta bëj si një tokë të zhuritur dhe do ta bëj të vdesë nga etja. **4** Nuk do të kem mëshirë përbijtë e saj, sepse janë biji prostitucioni. **5** Nëna e tyre u kurvëra në fakt, ajo që është ngjizur është sjellë në ményrë të turpshme, sepse ka thënë: "Do t'u shkoj pas dashnorëve të mi, që më jepin bukën time dhe ujin tim, leshin tim dhe lirin tim, vajin tim dhe pijen time". **6** Prandaj ja, do të të zë rrugën me ferra, do ta mbyll me një mur dhe kështu nuk do të gjejë më shtigjet e saj. **7** Do të rendë pas dashnorëve të saj, por nuk do t'i arrijë; do t'i kërkojë, por nuk do t'i gjejë. Atëherë do të thotë: "Do të kthehem te burri im i parë, sepse përmua ishte më mirë atëherë se tanë". **8** Ajo nuk kuptoi që unë i jepja grurë, musht dhe vaj dhe shtoja argjendin dhe arin e saj, që ata i ofronin Baalit. **9** Prandaj unë do të marr përsëri grurin tim në kohën e vet dhe mushtin tim në stinën e vet; do t'i heq leshin tim dhe lirin tim, që shérberin përtë mbuluar lakuriqësinë e saj. **10** Atëherë do të zbuloj turpet e saj në sytë e dashnorëve të saj dhe askush nuk do ta shpëtojë nga dora ime. **11** Gjithashtu do t'u jap fund gjëzimeve të saj,

festave të saj, hënave të reja të saj, të shtunave të saj dhe gjithë solemniteteve të saj. **12** Do të shkatërroj pastaj vreshtat e saj dhe fiqtë e saj përtë cilët ajo thoshte: "Këto janë dhuratat që më kanë dhënë dashnorët e mi". Kështu do t'i katandis në një shkurnrajë dhe kafshët e fushave do t'i hanë. **13** Do ta dënoj pastaj përditë Baalit, kur u digjte atyre temjan, kur zbkurohej me vathë dhe me xhevahire dhe u shkonte pas dashnorëve të saj, por më harronte mua", thotë Zoti. **14** "Prandaj, ja, unë do ta tërheq pas meje, do ta çoj në shkretëtirë dhe do t'i flas zemrës së saj. **15** Atëherë do t'i jap vreshtat e saj dhe lugjen e Akorit si portë e shpresës; atje ajo do të këndoje si në ditët e rinisë së saj, ashtu si veproi kur dolin nga vendi i Egjiptit. **16** Atë ditë do të ndodhë, thotë Zoti, që ti do të më quash: "Burri im", dhe nuk do të më quash më: "Baali im". **17** Do të heq nga goja e saj emrat e Baalëve dhe nuk do t'i kujtojnë më emrat e tyre. **18** Atë ditë do të bëj përtë ta një besëlidhje me kafshët e fushave, me shpendët e qiellit dhe me rrëshqanorët e tokës. Do të theyj harkun, shpatën dhe luftën duke i eliminuar nga toka dhe do të bëj të prehen të ketë. **19** Do të fejohesh me mua përfjetë; do të fejohesh me mua në drejtësi, në paanshmëri, në mirësi dhe në dhembshuri. **20** Do të fejohesh me mua në besnikëri, dhe ti do të njohësh Zotin. **21** Atë ditë do të ndodhë që unë do të përgjigjem", thotë Zoti. "Do t'i përgjigjemi qiellit dhe ky do t'i përgjigjet tokës; **22** dhe toka do të përgjigjet me grurin, mushtin dhe vajin, dhe këta do t'i përgjigjen Jezreelit. **23** Unë do të mbjell përvete mbi tokë dhe do të më vijë keq për Lo-ruhamahun; dhe do t'i them Lo-amit: "Ti je populli im", dhe ai do më përgjigjet: "Ti je Perëndia im"".

3 Zoti më tha akoma: "Shko dhe dashuro një grua të dashuruar nga një dashnor dhe që është shkelëse e kurorës, ashtu si Zoti i do bijtë e Izraelit, megjithëse ata u drejtohen perëndive të tjera dhe pëlqejnë reçelin e rrushit". **2** Kështu unë e bleva përpesëmbdhjetë sikla argjendi dhe për një Homer e gjysmë elbi, **3** dhe i thashë: "Ti do të rrish shumë ditë me mua; nuk do të kurvërohes dhe nuk do të jesh e asnjeriut; po kështu do të veproj unë me ty". **4** Sepse bijtë e Izraelit do të rrini shumë ditë pa mbret, pa krytar, pa flijim dhe pa shtyllë të shenjtë, pa efod dhe pa idhuj të shtëpisë. **5** Pastaj bijtë e Izraelit do të kthehen dhe do të kërkojnë Zotin, Perëndinë e tyre, dhe Davidin, mbretin e tyre, dhe do të kthehen duke u dridhur tek Zoti dhe te mirësia e tij në mbarim të ditëve.

4 Dëgjoni fjalen e Zotit, o bij të Izraelit, sepse Zoti ka një konflikt me banorët e vendit: "Nuk ka në fakt as sinqueritet, as mëshirë dhe as njohje të Perëndisë në vend. **2** Nuk bëhet tjetër përvëce shpërbetimëve, gënjeshtrave, vrasjeve, vjedhjeve, shkeljeve të kurorës, shkeljeve të çdo kufizimi dhe derdhet gjak mbi gjak. **3** Për këtë shkak vendi do të jetë në zi dhe tërë banorët e tij do të vuajnë, bashkë me kafshët e fushës dhe me shpendët e qiellit; madje edhe peshqit e detit do të eliminohen. **4** Megjithatë askush të mos kundërshtojë, askush të mos qortojë tjetrin, sepse populli yt është si ai që grindet me priftin. **5** Prandaj ti do të pengohesh ditën dhe profeti gjithashtu do të pengohet natën bashkë me ty; dhe unë do të shkatërroj nënën tênde. **6** Populli im vdes përmungesë njohurish. Duke

qenë se ti ke refuzuar njohjen, edhe unë do të të refuzoj si prifti im; duke qenë se ti ke harruar ligjin e Perëndisë tënd, edhe unë do të harroj bijtë e tu. **7** Sa më tepër janë shumuar, aq më tepër kanë mëkatuar kundër meje; do ta kthej lavdinë e tyre në turp. **8** Ata ushqehen me mëkatin e popullit tim dhe e lidhin zemrën e tyre me paudhësinë e tij. **9** Si pér popullin ashtu do të jetë edhe pér priftin: unë do t'i dënoj ata pér sjelljen e tyre dhe do t'i shpérblej pér veprat e tyre. **10** Do të hanë, por nuk do të ngopen; do të kurvërohen, por nuk do të shtohen; sepse kanë hequr dorë nga dégjimi i Zotit. **11** Prostitucioni, vera dhe mushti të lënë pa mend. **12** Populli im konsulton idhujt e tij prej druri dhe shkopi i tij i jep udhëzime, sepse fryma e prostitucionit i devijon, dhe ata kurvërohen, duke u shmangur nga Perëndia e tyre. **13** Ata bëjnë flijime mbi majat e maleve, djegin temjan ndër kodra, nén lisin, plepin dhe bafrën, sepse hija e tyre éshët e këndshme. Prandaj bijat tuaja kurvërohen dhe nuset e bijve tuaj shkelin kurorën. **14** Nuk do t'i dënoj bijat tuaja në se kurvërohen, as nuset e bijve tuaj në se shkelin kurorën, sepse ata vetë veçohen me prostitutat dhe ofrojnë flijime bashkë me prostitutat e tempuje; prandaj njerëzia që nuk ka mend do të vdesë. **15** Në qoftë se ti, Izrael, kurvërohesh, Juda nuk ka faj. Mos shkoni në Gilgal, mos u ngjitet në Beth-aven dhe mos u betoni duke thënë: "Ashtu si Zoti rron". **16** Sepse Izraeli éshët kokëfortë si një mëshqerrë kryeneçe, tani Zoti do ta kullotë si një qengj në një vend të hapur. **17** Efraimi u bashkua me idhujt, lëre të veprojë. **18** Edhe kur qejfet e tyre kanë mbartuar, kryeinjë vazhdimisht kurvërimë; krerët e tyre e duan shumë turpin. **19** Era i ka lidhur në krahët e vet dhe atyre do t'u vijë turp pér flijimet e tyre".

5 "Dégjoni këtë, o priftërinj, kushtojini kujdes ju të shtëpisë së Izraelit, vini veshin, o shtëpi e mbretit; sepse ky gjykim éshët kundër jush. Në fakt ju keni qenë një lak në Mitspah dhe një rrjetë e shtrirë mbi Tabor. **2** Ata që devijonjë kanë rënë thellë në masakër, por unë do t'i dënoj të gjithë. **3** Unë e njoh Efraimin, dhe pér mua Izraeli nuk éshët aspak i panjohur; tani, o Efraim, ti je kurvëuar; Izraeli éshët ndotur. **4** Veprimet e tyre nuk u lejojnë atyre të kthehen te Perëndia i tyre, sepse fryma e kurvërimit éshët në mes të tyre dhe nuk njohim Zotin. **5** Por kryelartësia e Izraelit dëshmon kundër tij; prandaj Izraeli dhe Efraimi do të bien pér shkak të paudhësisë së tyre, dhe bashkë me ta do të bjerë edhe Juda. **6** Me kopetë e tyre dhe me tufat e tyre do të shkojnë në kërkim të Zotit, por nuk do ta gjejnë; ai éshët térhequr prej tyre. **7** Kanë vepruar me mashtrim kundër Zotit, sepse kanë bërë fémijë me shkelje të kurorës; tani një muaj i vetëm do t'i hajë ata dhe vendin e tyre. **8** I bini bririt në Gibeah, i bini borisë në Ramah, jepni alarmin në Beth-aven; armikun e ke prapa krahëve të tua, o Beniamin. **9** Efraimi do të shkrohet ditën e ndëshkimit; midis fiseve të Izraelit unë të bëj të ditur një gjë të sigurt. **10** Krerët e Judës janë si ata që zhvendosin kufijët; unë do ta derdh zemërmin tim mbi ta si uji. **11** Efraimi éshët një shtypës dhe një shkelës i drejtësisë, sepse ka ndjekur me vendosmëri urdhrat njerëzore. **12** Prandaj unë do të jem pér Efraimin si një tenjë dhe pér shtëpinë e Judës si një karies. **13** Kur Efraimi pa sëmundjen e tij dhe Juda plagën e tij, Efraimi shkoi në Asiri dhe i dërgoi lajmëtarë mbretit Jareb; megjithatë ai

nuk mund t'ju shërojë as t'ju mjekojë plagën. **14** Sepse unë do të jem pér Efraimin si një luan dhe pér shtëpinë e Judës si një luan i vogël; unë, unë vetë do ta shqyjet dhe do të largohem; do të marr me vete prenë dhe askush nuk do të ma heqë. **15** Do të kthehem në vendin tim deri sa të njohim që janë fajtorë dhe do të kërkojnë me siguri fytyrën time; në mjerimin e tyre do të më kërkojnë me zell".

6 Ehani, të kthehem tek Zoti, sepse ai na ka copëtar, por do të na shërojë; na ka goditur, por do të na mbështjellë. **2** Mbas dy ditësh do të na japë përséri jetë, ditën e tretë do të na ringjallë dhe ne do të jetojmë në prani të tij. **3** E njohim Zotin, të përpigemi ta njohim më mirë; ardhja e tij éshët e sigurt si agimi. Ai do të na vijë si shiu, si shiu i fundit dhe i parë mbi tokë. **4** "Çfarë duhet të bëj me ty, o Efraim? Çfarë duhet të bëj me ty, o Judë? Dashuria juaj éshët si një re e mëngjesit, si vesa që në mëngjes zhdukët shpejt. **5** Prandaj i kam prerë me anë të profetëve, i kam vrarë me fjalët e gojës sime dhe gjykimet e mia pér ju janë si drita që lind. **6** Sepse unë dëshiroj mëshirë dhe jo flijimet, dhe njohjen e Perëndisë më shumë se olokaustet. **7** Por, si Adami, ata kanë shkelur besëlidhjen, kanë vepruar me mashtrim ndaj meje. **8** Galaadi éshët një qytet keqbërësish dhe i përlyer me gjak. **9** Ashtu si bandat e cubave rrinë në pritë pér një njeri, kështu një turmë priftërinjsh masakron në rrugën e Sikemit, kryen gjëra të kobshme. **10** Në shtëpinë e Izraelit pashë diçka të neveritshme: atje kurvërohet Efraimi, atje ndotet Izraeli. **11** Edhe pér ty, o Judë, éshët rezervuar një korje, kur do ta kthej popullin tim nga robëria".

7 "Kur dëshiroja të shëroja Izraelin, atëherë u zbulua paudhësia e Efraimit dhe ligësia e Samarisë, sepse veprojnë me falsitet: vjedhesi hyn, një bandë vjedhesish bën sulme jashtë. **2** Atyre nuk u shkon në mend që unë nuk e harroj gjithë ligësinë e tyre. Tani veprimet e tyre i rrethojnë nga çdo anë; ato qëndrojnë para fytyrës sime. **3** Me ligësitë e tyre gjëzojnë mbretin dhe me gjenjeshtrat e tyre krerët e tyre. **4** Janë të gjithë shkelës të kurorës, si një furre është ngrohur nga furrari, që nuk e nxit më zjarrin mbasi ka brumosur miellin deri sa të vijë brumi. **5** Në ditën e mbretit tonë, krerët e kanë bërë të sémuret afshin e verës; mbreti u ka shtrirë dorën tallësve. **6** Ndërsa rrinë në pritë, ata e përgatitën zemrën e tyre si një furre; furrari i tyre fle tërë natën, dhe në mëngjes furra e tyre të djeg me një zjarr flakëru. **7** Të gjithë janë të zjarrtë si një furre dhe i hanë gjykatësit e tyre; gjithë mbretërit e tyre kanë rënë, por asnjë prej tyre nuk më kërkon. **8** Efraimi përzihet me popujt, Efraimi éshët një kulaq i pakthyer. **9** Të huajt gllabërojnë forcën e tij, por ai nuk e vë re; po flokët e kokës kanë ngjyrë të përhime, por ai nuk i vë re. **10** Kryelartësia e Izraelit dëshmon kundër tij, sepse ata nuk kthehen tek Zoti, Perëndia i tyre, nuk e kërkojnë megjithëatë. **11** Efraimi éshët një pëllumbeshë budallaçkë, pa mend; ata thérresin Egjiptin, shkojnë në Asiri. **12** Ndërsa shkojnë, do të shtrij mbi ta rrjetën time dhe do t'i bëj që të rrëzohen si zogjtë e qillit; do t'i ndëshkoj, siç u paralajmërua në asamblënë e tyre. **13** Mjerë ata, sepse janë larguar prej meje! Shkatërrim pér ta, sepse janë rebeluar kundër meje! Unë do të doja t'i shpengoja, por ata thonë gjenjeshtra kundër meje. **14** Ata nuk më thérresin

me zemrën e tyre, por ankohen në shtratin e tyre. Mblidhen bashkë për grurin dhe verën dhe rebelohen kundër meje. **15** Megjithëse i kam dënuar dhe kam përfocuar krahët e tyre, ata thurin të keqen kundër meje. **16** Ata kthehen, por jo te Shumë i Larti; janë si një hark që gabon; krerët e tyre do të bien nga shpata për shkak të tèrbimit të gjuhës së tyre; kjo do t'i bëjë qesharakë në vendin e Egjiptit".

8 "Bjeri borisë! Armiku do të vërsulet mbi shtëpinë e Zotit si një shqiponjë, sepse kanë shkelur besëlidhjen time dhe kanë marrë nérpër këmbë ligjin tim. **2** Izraeli do të më bërtasë: "O Perëndia im, ne të njohim!". **3** Izraeli ka hedhur poshtë të mirën, armiku do ta ndjekë. **4** Kanë bërë mbretër disa, por jo sipas dëshirës sime; kanë caktuar krerë, por pa dijeninë time; me argjendin e tyre dhe me arin e tyre kanë bërë idhuj, me qëllim që të shkatërrohen. **5** Ai ka hedhur poshtë viçin tënd, o Samari. Zemërimi im u ndez kundër tyre. Deri kur do të janë të paaftë për pastërti? **6** Edhe ky viç vjen nga Izraeli; e ka bërë një artizan dhe nuk është një perëndi; prandaj viçi i Samarisë do të bëhet copë-copë. **7** Meqenëse mbjellin erë, do të korrin furtunë. Kërcelli i grurit nuk do të bëjë kalli dhe nuk do të prodhojë grurë; edhe në se do të prodhojë, do ta hanë të huajt. **8** Izraelin po e gllabërojnë; ata janë bërë midis kombeve si një vazo e pérçmuar. **9** Sepse janë ngjitur në Asiri, si një gomar i egër që jeton i vëtmuar. Efraimi gjeti dashnorë me anë dhuratash. **10** Megjithëse ka gjetur dashnorë midis kombeve, tani unë do t'i mbledh dhe do të fillojnë të pakësohen nën barrën e mbretit të princave. **11** Sepse Efraimi ka shumuar altarët për të mëkatuar, ata janë bërë për të altare mëkatuar. **12** Kam shkruar për të gjérat e mëdha të ligjit tim, por ato u konsideruan si një gjë e çudisheme. **13** Sa përflyjmë që më ofrojnë, ata bëjnë fli mish dhe e hanë; por Zoti nuk i pëlqen. Tani ai do të kujtojë paudhësinë e tyre dhe do të ndëshkojë mëkatet e tyre: ata do të kthehen në Egjipt. **14** Izraeli ka harruar atë që e ka bërë dhe ka ndërtuar pallate; Juda ka shumuar qytetet e fortifikuara; por unë do të dërgoj zjarrin mbi qytetet e tij, i cili do t'i gllabërojë kështjellat e tij".

9 Mos u gjëzo, o Izrael, për të ngazëlluar si popujt e tjerë, sepse je kurvëuar duke u larguar nga Perëndia yt; ke dashur pagesën e prostitutës në të gjithë lëmenjtë e grurit. **2** Lëmi dhe trokulli nuk do t'i ushqejnë dhe mushti do t'i lërë të zhgënjyer. **3** Ata nuk do të banojnë në vendin e Zotit, por Efraimi do të kthehet në Egjipt dhe në Asiri do të hanë ushqime të papasta. **4** Nuk do t'i bëjnë më libacione vere Zotit dhe fliftimet e tyre nuk do të pëlqehen prej tij. Do të janë për ta si një ushqim zie; kushdo që do ta hajë do të ndotet, sepse buka e tyre do të vlejë për t'i mbajtur në jetë, nuk do të hyjë në shtëpinë e Zotit. **5** Çfarë do të bëni në ditët solemne dhe në ditët e kremitimit të Zotit? **6** Sepse ja, ndonëse i kanë shpëtuar shkatërrimit, Egjipti do t'i mbledhë bashkë, Mofi do t'i varrosë; gjérat e tyre të çmuara prej argjendi do t'i pushtojnë hithrat, dhe në çadrat e tyre do të rriten ferrat. **7** Kanë ardhur ditët e ndëshkimit, kanë ardhur ditët e shpagimit; Izraeli do ta mësojë. Profeti është një i pamend, njeriu i frysës flet përcart, për shkak të madhësisë së paudhësisë sate dhe të madhësisë së armiqësisë sate. **8** Roja e Efraimit është me Perëndinë tim, por profeti yt është një lak i gjuetarit të zogive në

të gjitha rrugët e tij; ka armiqësi në shtëpinë e Perëndisë së tij. **9** Ata u korruptuan thelli si në ditët e Gibeahut; por ai do ta mbajë mend paudhësinë e tyre, do të ndëshkojë mëkatet e tyre. **10** "Unë gjeta Izraelin si rrushi në shkretëtirë, pashë etërit tuaj si fiqtë e parë mbi një fik të ri. Por, mbasi arritën në Baal-peor, u dhanë pas poshtërisë dhe u bënë të neveritshëm si ajo që ata donin. **11** Lavdia e Efraimit do të fluturojë si zog; nuk do të ketë më lindje, as barrë, as mbarsje. **12** Edhe sikur të rritin bijtë e tyre, unë do t'i lë pa ata, deri sa të mos mbetet më asnjë njeri; po, mjerë ata kur të largohem prej tyre! **13** Efraimi, duke shikuar nga Tiro, është vendosur në një vend të këndshëm; por Efraimi duhet t'ia cojë bijtë e tij atij që do t'i vrasë". **14** Jepu atyre, o Zot... Çfarë do t'u japësh atyre? Jepu atyre një bark që dështon dhe gjë të shterura. **15** Gjithë ligësia e tyre është në Gilgal; atje fillova t'i urej. Për shkak të ligësisë së veprimeve të tyre do t'i dëboj nga shtëpia ime, nuk do t'i dua më; tërë krerët e tyre janë rebelë. **16** Efraimi është goditur, rrënja e tij është tharë; ata nuk do të japid më fryt. Po, edhe sikur të kenë fëmijë, unë do të bëj që frytet e dashur të vdesin që në bark. **17** Perëndia im do t'i hedhë poshtë, sepse nuk e kanë dëgjuar. Dhe ata do të shkojnë duke u endur midis kombeve.

10 Izraeli ishte një vresht i harlisur, që jepte fryt për veten e tij; sa më tepër rritej fryti i tij, aq më tepër i shumonte altarët e tij; sa më i pasur ishte vendi i tij, aq më të buruka i bënte shyllat e tij të shenjta. **2** Zemra e tyre është gjënjeshfare; tani do të marrin ndëshkimin për të. Ai do të rrëzojë altarët e tyre, do të shkatërrojë shyllat e tyre të shenjta. **3** Po, tani do të thonë: "Nuk kemi më mbret, sepse nuk kemi pasur frikë nga Zoti; por edhe mbreti çfarë do të mund të bënte për ne?". **4** Thonë fjalë, betohen me të rreme kur lidhin besëlidhjen; prandaj ndëshkimi lulëzon si kukuta në brazdat e arave. **5** Banorët e Samarisë do të drithërohen për viçin e Beth-avenit, sepse populli i tij do t'i mbajë zì për të dhe priftërinjë e tij që gjëzoheshin me të do të dridhen, mbasi lavdia u largua prej tij. **6** Vetë idhullin do ta cojnë në Asiri si një dhuratë për mbretin mbrojtës. Efraimi do të turpërohet dhe Izraeli do të koritet për planet e tij. **7** Sa për Samarinë, mbreti i saj do të zhduket si shkuma mbi ujë. **8** Edhe vendet e larta të Avenit, mëkat i Izraelit, do të asgjësohen; ferra dhe gjemba do të rriten mbi altarët e tyre. Atëherë do t'u thonë maleve: "Na mbuloni!", dhe kodrave: "Na bini përsipër!". **9** "Që nga ditët e Gibeahut ti ke mëkatuar, o Izrael. Atje u ndalën; në Gibeah beteja kundër të bijve të paudhësisë nuk i arri. **10** Kur të më pëlqejë, do t'i ndëshkoj; popujt do të mbledhen kundër tyre, kur t'i lidh për të dy paudhësitë e tyre. **11** Efraimi është si një mëshqerrë e stërvitur mirë, së cilës i pëlqen të shjë grurin, por unë do të vë zgjedhën mbi qafën e saj të bukur; do ta lidh Efraimin me parmandën, Juda do të lërojë, Jakobi do të thërmojë plisat". **12** Mbillni për vete sipas drejtësisë, korri sipas dhemshurisë, lëroni arën tuaj të lënë djerrë, sepse është koha për të kërkuar Zotin, derisa ai të vijë dhe përhapë mbi ju drejtësinë. **13** Ju keni lëruar ligësinë, keni korrur paudhësinë, keni ngrënë frytin e gënjeshtës. Duke qenë se ti u ke besuar rrugëve të tua, në turmët e trimave të tu, **14** një trazirë do të lindë në mes të popullit tènd dhe të gjitha fortesat e tua do të shkatërrohen ashtu si Shalmani shkatërrroi Beth-arbelin, ditën e

betejës, kur nëna u bë copë-copë mbi bijtë. 15 Kështu do të ndodhë me ty, o Bethel, për shkak të ligësisë suaj të pamasë. Në mëngjes mbreti i Izraelit do të shkatërrohet krejt.

11 “Kur Izraeli ishte fëmijë, unë e desha dhe nga Egjipti thirra birin tim. 2 Sa më shumë i thërrisin profetët, aq më tepër janë larguar prej tyre, u kanë bërë flijime Baalëve dhe u kanë djegur temjan figurave të gdhendura. 3 Unë vetë i mësova Efraimit të ecë, duke e mbajtur nga krahët; por ata nuk e kuptuan që unë po i shëroja. 4 Unë i tërhiqia me litarë të dashamirësës njerëzore, me lidhje dashurie; isha për ta si ai që e ngre zgjedhën nga qafa e tyre, dhe përulesha për t'u dhënë të hanë. 5 Izraeli nuk do të kthehet në vendin e Egjiptit; por Asiri do të jetë mbreti i tij, sepse nuk kanë pranuar të konvertotohen. 6 Shpata do të bjerë mbi qytetet e tij, do të shkatërrojë shufrat e tyre dhe do t'i hajë pér shkak të planeve të tyre të këqija. 7 Populli im synon të largohet nga unë; megjithatë e thérresin Shumë të Lartin, asnjë prej tyre nuk e përlëvdon. 8 Si mund të të braktis, o Efraim, ose të t'ë lë në dorë të t'ë tjerëve, o Izrael? Si mund të t'ë bëj si Admahu, ose t'ë katandis si Tseboimi? Zemra ime ngashërohet brenda meje, dhemshuria ime ndizet e tëra. 9 Nuk do ta shfryz zemërimin tim të zjartë, nuk do të shkatërroj përsëri Efraimin, sepse jam një Perëndi dhe jo një njeri, i Shenjtë midis teje dhe nuk do të vij me zemërim. 10 Ata do të ndjekin Zotin, që do të vrumbullojë si një luan; kur do të vrumbulloj, bijtë e tij do të rendin drejt tij nga perëndimi duke u dridhur. 11 Do të rendin duke u dridhur si zogjtë nga Egjipti dhe si pëllumbesha nga vendi i Asirisë; unë do t'i bëj të banojnë në shtëpitë e tyre”, thotë Zoti. 12 Efraimi më qarkon me gjenjeshtra dhe shtëpia e Izraelit me mashtrin. Edhe Juda éshëtë akoma i pabindur ndaj Perëndisë dhe të Shenjtit që éshëtë besnik.

12 Efraimi ngopet me erë dhe shkon pas erës së jugut; çdo ditë shumon gjenjeshtrat dhe dhunën; bën aleancë me Asirinë dheçon vaj në Egjipt. 2 Zoti éshëtë gjithashtu në grindje me Judën dhe do ta ndëshkojë Jakobin për sjelljen e tij; do ta shpërblejë sipas veprave të tij. 3 Në gjirin e nënës mori vëllain e vet nga thembra dhe me forcën e tij luftoi me Perëndinë. 4 Po, luftoi me Engjëllin dhe fitoi; qau dhe iu lut shumë. E gjeti në Bethel, dhe atje ai foli me ne, 5 domethënë Zoti, Perëndia i ushtrive, emri i të cilit éshëtë Zoti. 6 Prandaj ti kthehu te Perëndia yt, vepro me dhembshuri dhe ndershëmëri dhe ki gjithnjë shpresë te Perëndia yt. 7 Efraimi éshëtë një tregtar që mban në dorë kandarë jo të saktë dhe i pëlqen të mashtrojë. 8 Efraimi thotë: “Edhe jam begatuar, kam grumbulluar pasuri; në t'ë gjitha mundimet e mia, nuk do të gjejnë tek unë asnjë paudhësi që t'ë jetë mëkat”. 9 “Por unë jam Zoti, Perëndia yt, qysh nga vendi i Egjiptit. Do të t'ë bëj që të banosh akoma në çadra si në ditët solemne. 10 U fola profetëve, kam shtuar vegimet dhe me anë t'ë profetëve kam përdorur krasasime”. 11 Në qoftë se Galaadi jeplet pas idhujtarisë, me siguri do të katandiset në asgjë. Sepse në Gilgal flijojnë dema, altarët e tyre do t'ë jenë me siguri si grumbuj gurësh gjatë brazdave të arave. 12 Jakobi iku në fushën e Sirisë dhe Izraeli shërbue për një grua, për një grua u bë rojtar dhensh. 13 Me anë t'ë një profeti,

Zoti e nxori Izraelin nga Egjipti, dhe Izraeli u ruajt nga një profet.

14 Efraimi provokoi hidhët zemërimin e tij, prandaj Zoti i tij do të bëj që mbi të t'ë bjerë gjaku i derdhur dhe do të bëj që mbi të t'ë kthehet turpi i tij.

13 Kur Efraimi fliste me të dridhura, e lartonte vetveten në Izrael, por kur u bë fajtor me Baalin, ai vdiq. 2 Tani vazhdojnë të mëkatojnë, dhe me argjendin e tyre kanë bërë një mori figurash të derdhura, idhuj sipas kuptimit të tyre, të gjitha vepra artizanësh. Për ta thuhet: “Njerézit që ofrojnë flijime le të puthin viçat”. 3 Prandaj do të janë si një re mëngjesore, si vesa që në mëngjes zhduket shpejt, si byku që e merr era nga lëmi, si tymi që del nga oxhaku. 4 “Megjithatë unë jam Zoti, Perëndia yt, që nga vendi i Egjiptit; ti nuk duhet të pranosh tjetër Perëndi veç meje dhe nuk ka tjetër Shpëtimtar jaشتë meje. 5 Unë t'ë njoha në shkretëtirë, në tokën e thatësirës së madhe. 6 Kur kishin kullotë, ngopeshin; kur ngopeshin, zemra e tyre krenohej; prandaj më kanë harruar. 7 Kështu unë do të jem për ta si një luan, do të rri në pritë mbi rrugë si leopard; 8 do t'i sulmoj si një arushë që ia kanë marrë këlyshët dhe t'u çaj kafazin e kraharorit; do t'i ha si një luaneshë, bishat e fushave do t'i shqyejnë. 9 Ti je shkatërruar, o Izrael, sepse je kundër meje, kundër ndihmës sate. 10 Ku éshëtë tani mbreti yt, që t'ë mund t'ë shpëtojë në t'ë gjitha qytetet e tua? Ku janë gjykatesit e tu për t'ë cilët thoshje: “Nëm një mbret dhe disa krerë”? 11 Të kam dhënë një mbret në zemërimin tim dhe ta mora përsëri në t'erbimin tim. 12 Paudhësia e Efraimit éshëtë myllur në vend të t'ë sigurt, mëkatë i tij mbahet i fshehur. 13 Dhembje grash që lindin do t'ë vinë mbi t'ë. Éshëtë një bir pa mend, sepse nuk duhet t'ë qëndrojë gjatë në vendin ku dalin fëmijët. 14 Unë do t'i shpengoj nga pushteti i Sheolit, do t'i shpëtoj nga vdekja. O vdekje, unë do t'ë jem murtaja jote. O Sheol, unë do t'ë jem shkatërrimi yt. Pendimi éshëtë fshehur nga sytë e mi. (Sheol h7585) 15 Edhe në rast se éshëtë frytdhënës midis vëllezërve të tij, do t'ë vijë nga shkretëtira era e lindjes, do t'ë ngrihet nga shkretëtira era e Zotit, atëherë burimi i tij do t'ë thahet, gurra e tij do t'ë shterojë. Ai do t'ë plackitë thesarin e çdo ene t'ë çmuar. 16 Samaria do t'ë shkretet, sepse ka ngritur krye kundër Perëndisë t'ë saj. Do t'ë bien nga shpata; fëmijët e tyre do t'ë bëhen copë-copë dhe grave të tyre me barrë do t'u çajnjë barkun”.

14 O Izrael, kthehu tek Zoti, Perëndia yt, sepse ke rënë poshtë për shkak të paudhësisë sate. 2 Merrni me vete disa fjalë dhe kthehuni tek Zoti. I thoni: “Largo çfarëdo paudhësi dhe prano atë që éshëtë e mirë, dhe ne do t'ë ofrojnë flijimet e buzëve tonë. 3 Asiria nuk do t'ë na shpëtojë, nuk do t'ë hipim më mbi kuaj dhe nuk do t'i themi më veprës së duarve tonë: “Ti je perëndia yne”, sepse pranë teje jetimi gjen dhemshuri”. 4 “Unë do t'ë shëroj shthurjen e tyre, do t'i dua shumë, sepse zemërimi im u t'ërhoq prej tyre. 5 Do t'ë jem si vesa për Izraelin; dhe ai do t'ë lulëzojë si zambaku dhe do t'i zgjatë rrënjet e tij në thellësi si kedadrit e Libanit. 6 Dëgët e tij do t'i zgjaten, bukuria e tij do t'ë jetë si ajo e ullirit, aroma e tij do t'ë jetë si ajo e Libanit. 7 Ata që jetojnë në hijen e tij do t'ë kthehen dhe do t'ë rigallërohen si gruri, do t'ë lulëzojnë si hardhia dhe do t'ë jenë të famshëm si vera e Libanit. 8 Efraimi do t'ë thotë: “Çfarë më lidh më me

idhujt?". Unë do ta kënaq dhe do të kujdesem për të. Unë jam si një selvi përherë e blertë; fryti yt vjen te unë". ♀ Kush është i urtë, t'u kushtojë kujdes këtyre gjérave. Kush ka mend le t'i kuptoje ato. Sepse rrugët e Zotit janë të drejta; të drejtët do të ecin nëpër to, por shkelësit do të rrëzohen.

Joeli

1 Fjala e Zotit që iu drejtua Joelit, birit të Pethuelit. **2** Dëgjoni këtë, o pleq, dégoni, ju të gjithë banorë të vendit. A ka ndodhur vallë një gjë e tillë në ditët tuaja apo në ditët e etërve tuaj? **3** Tregouani bije tuaj, dhe bijtë tuaj bije të tyre, dhe bijtë e tyre brezit tjetër. **4** Atë që la krimbi e hëngri karkaleci, atë që la karkaleci e hëngri larva e karkalecit, atë që la larva e hëngri bulkthi. **5** Zgjohuni, o të dehur, dhe qani; vajtoni ju të gjithë, që pini verë, për mushtin që ju hoqën nga goja. **6** Sepse një komb i fortë dhe i panumërt ka dalë kundër vendit tim. Dhëmbët e tij janë dhëmbë luani, dhe ka stërdhëmbë luaneshe. **7** Ka shkatërruar hardhinë time, e ka bërë copë-copë fikun tim, ia ka hequr lëvoren krejt dhe e ka hedhur tutje; degët e tij kanë mbetur të bardha. **8** Vajto si një virgjëreshë e veshur me thes për dhëndrrin e rinisë së saj. **9** Nga shtëpia e Zotit janë zhdukur ofertat e ushqimit dhe libacionet; priftërinjtë, ministrat e Zotit, pikëllohen. **10** Fusha është shkretuar, vendi është në zì, sepse gruri u prish, mushti u tha dhe vaji humbi. **11** Pikëllohuni, o bujq, vajtoni, o vreshtarë, për grurin dhe për elbin, sepse të korrat e arave humbën. **12** Hardhia u tha, fiku u tha, shega, hurma, molla dhe tërë drurët e fushës u thanë; nuk ka gëzim midis bijve të njerëzve. **13** Ngjeshuni me thes dhe mbani zi, o priftërinj, vajtoni, ministra të altarit. Ejani, rini tërë natën të veshur me thasë, o ministra të Perëndisë tim, sepse oferta e ushqimit dhe libacioni u zhduk nga shtëpia e Perëndisë tuaj. **14** Shpallni agjërim, thërrisni një kuwend solemn. Mblidhi popullin, shenjtëroni kuwendin, mblidhi pleqtë, mblidhi fëmijët dhe foshnjat e gjirit. Të dalë dhëndrria nga dhoma e tij dhe nusja nga dhoma e saj e nusërisë. **15** Midis portikut dhe altarit le të qajnë priftërinjtë, ministrat e Zotit, dhe le të thonë: "Fale, o Zot, popullin tênd dhe mos ia lër trashëgiminë tênde turpit apo nënshtrimit nga ana e kombeve. Sepse do të thonë midis popujve: "Ku është Perëndia i tyre?". **16** Atëherë Zoti u bë xheloz përvendin e tij dhe i erdhë keq për popullin e tij. **17** Zoti do të përgjigjet dhe do t'i thotë popullit të tij: "Ja, unë do t'ju dërgoj grurë, musht dhe vaj, do t'i keni me bollék dhe nuk do të jeni më turpi i kombeve. **18** Do të largoj nga ju ushtrinë e veriu dhe do ta çoj në një tokë të zhuritur dhe të shkretë; pararojën e saj drejt detit lindor dhe praparojën e saj drejt detit perëndimor; era e keqe e saj do të përhapet, duhma e saj do të përhapet, sepse ka bërë gjëra të mëdha. **19** Mos kij frikë, o tokë, gjëzohu, ngazëllohu, sepse Zoti ka bërë gjëra të mëdha. **20** Mos kini frikë, o kafshë të fushave, sepse tokat për kullotë do të gjelbërojnë, drurët mbajnë frytin e tyre, fiku dhe hardhia japid tërë bollëkun e tyre. **21** Prandaj gjëzohuni, o bij të Sionit, dhe kënaquni, ngazëllohuni tek Zoti, Perëndia juaj, sepse ju ka dhënë shiu e parë me drejtësi, dhe do të bëjë të bjerë për ju shiu, shiu e parë dhe shiu e fundit në muajin e parë. **22** Lëmenjtë do të jenë plot me grurë dhe në butet do të graullojë mushti dhe vaj; **23** kështu do t'ju kompensoj për të korrat që kanë ngrënë karkaleci, larva e karkalecit, bulkthi dhe krimbi, ushtria ime e madhe që kisha dërguar kundër jush. **24** Dhe ju do të hani me bollék dhe do të ngopeni, dhe do të lëvdoni emrin e Zotit, Perëndisë tuaj, që për ju ka bërë mrekulli, dhe popullin tim nuk do ta mbulojë më turpi. **25** Atëherë ju do të pranoni që unë jam në mes të Izraelit dhe që jam Zoti, Perëndia juaj, dhe nuk ka asnjë tjetër; popullin tim nuk do ta mbulojë më turpi". **26** "Mbas kësaj do të ndodhë që unë do të përhap Frymén tim mbi çdo mish; bijtë tuaj dhe bijat tuaja do të profetizonjë, pleqtë tuaj do të shohin éndrra, të rinjtë tuaj do të kenë vegime. **27** Në ato ditë do të përhap Frymén time edhe mbi shërbëtorët dhe shërbëtoret. **28** Do të bëj mrekulli në qiejt dhe mbi tokë: gjak, zjarr dhe shtëllunga tymi. **29** Dielli do të shndërrohet në terr dhe

secili ndjek rrugën e vet pa devijuar prej saj. **30** Askush nuk e shtyn fqinjin e tij, secili ndjek shtegun e vet; sulen në mes të shigjetave, por nuk plagosen. **31** I bien qytetit kryq e tèrthor, rendin mbi muret, ngjiten në shtëpi, hyjnë në to nga dritaret si vjedhës. **32** Para tyre dridhet toka, dridhen qiejt, dielli dhe hëna erren dhe yjet humbin shkëlqimin e tyre. **33** Zoti bën që t'i dëgjohet zëri para ushtrisë së tij, sepse fusha e tij është shumë madhe dhe zbatuesi i fjälës së tij është i fuqishëm. Po, dita e Zotit është e madhe dhe fort e tmerrshme; kush mund ta durojë? **34** "Prandaj tanë", thotë Zoti, "kthehuni tek unë me gjithë zemrën tuaj, me agjërimë, me lot dhe me vajtime". **35** Grisni zemrën tuaj dhe jo rrobat tuaja dhe kthehuni tek Zoti, Perëndia juaj, sepse ai është i mëshirshëm dhe plot dhemshuri, i ngadalshëm në zemrëm dhe me shumë dashamirësi, dhe pendohet për të keqen që ka dërguar. **36** Kush e di, ndoshta kthehet dhe pendohet, dhe lë pas tij një bekim, një ofertë ushqimesh dhe një libacion për Zotin, Perëndinë tuaj? **37** I bini borisë në Sion, shpallni një agjërim, thërrisni një kuwend solemn. **38** Mblidhni popullin, shenjtëroni kuwendin, mblidhi pleqtë, mblidhi fëmijët dhe foshnjat e gjirit. Të dalë dhëndrria nga dhoma e tij dhe nusja nga dhoma e saj e nusërisë. **39** Midis portikut dhe altarit le të qajnë priftërinjtë, ministrat e Zotit, dhe le të thonë: "Fale, o Zot, popullin tênd dhe mos ia lër trashëgiminë tênde turpit apo nënshtrimit nga ana e kombeve. Sepse do të thonë midis popujve: "Ku është Perëndia i tyre?". **40** Atëherë Zoti u bë xheloz përvendin e tij dhe i erdhë keq për popullin e tij. **41** Zoti do të përgjigjet dhe do t'i thotë popullit të tij: "Ja, unë do t'ju dërgoj grurë, musht dhe vaj, do t'i keni me bollék dhe nuk do të jeni më turpi i kombeve. **42** Do të largoj nga ju ushtrinë e veriu dhe do ta çoj në një tokë të zhuritur dhe të shkretë; pararojën e saj drejt detit lindor dhe praparojën e saj drejt detit perëndimor; era e keqe e saj do të përhapet, duhma e saj do të përhapet, sepse ka bërë gjëra të mëdha. **43** Mos kij frikë, o tokë, gjëzohu, ngazëllohu, sepse Zoti ka bërë gjëra të mëdha. **44** Mos kini frikë, o kafshë të fushave, sepse tokat për kullotë do të gjelbërojnë, drurët mbajnë frytin e tyre, fiku dhe hardhia japid tërë bollëkun e tyre. **45** Prandaj gjëzohuni, o bij të Sionit, dhe kënaquni, ngazëllohuni tek Zoti, Perëndia juaj, sepse ju ka dhënë shiu e parë me drejtësi, dhe do të bëjë të bjerë për ju shiu, shiu e parë dhe shiu e fundit në muajin e parë. **46** Lëmenjtë do të jenë plot me grurë dhe në butet do të graullojë mushti dhe vaj; **47** kështu do t'ju kompensoj për të korrat që kanë ngrënë karkaleci, larva e karkalecit, bulkthi dhe krimbi, ushtria ime e madhe që kisha dërguar kundër jush. **48** Dhe ju do të hani me bollék dhe do të ngopeni, dhe do të lëvdoni emrin e Zotit, Perëndisë tuaj, që për ju ka bërë mrekulli, dhe popullin tim nuk do ta mbulojë më turpi. **49** Atëherë ju do të pranoni që unë jam në mes të Izraelit dhe që jam Zoti, Perëndia juaj, dhe nuk ka asnjë tjetër; popullin tim nuk do ta mbulojë më turpi". **50** "Mbas kësaj do të ndodhë që unë do të përhap Frymén tim mbi çdo mish; bijtë tuaj dhe bijat tuaja do të profetizonjë, pleqtë tuaj do të shohin éndrra, të rinjtë tuaj do të kenë vegime. **51** Në ato ditë do të përhap Frymén time edhe mbi shërbëtorët dhe shërbëtoret. **52** Do të bëj mrekulli në qiejt dhe mbi tokë: gjak, zjarr dhe shtëllunga tymi. **53** Dielli do të shndërrohet në terr dhe

hëna në gjak, para se të vijë dita e madhe dhe e tmerrshme e Zotit. **32** Dhe do të ndodhë që kushdo që do t'i drejtohet emrit të Zotit do të shpëtøjë, sepse në malin Sion dhe në Jeruzalem do të ketë shpëtim, siç e ka thënë Zoti, edhe pér ata që kanë mbetur gjallë dhe që Zoti do t'i therasë".

3 "Sepse ja, në ato ditë dhe në atë kohë, kur do të bëj që të kthehen nga robëria ata të Judës dhe të Jeruzalemit, 2 do të mbledh tërë kombet dhe do t'i bëj të zgresin në luginën e Jozafatit, dhe atje do të zbatoj gjykimin tim mbi ta, pér Izraelin, popullin tim dhe trashëgiminë time, që e kanë shpërndarë midis kombeve, duke e ndarë kështu vendin tim. **3** Kanë hedhur shortin mbi popullin tim, kanë dhënë një djalë në këmbim të një prostitute dhe kanë shitur një vajzë në këmbim të verës, që të mund të pinin. **4** Përveç kësaj çfarë jeni ju pér mua, Tiro dhe Sidoni, dhe ju, gjithë krahinat e Filistisë? Mos doni vallë të hakmerreni me mua pér ndonjë gjë që kam bërë? Por në rast se hakmerreni, do të bëj që të bjerë shpejt dhe pa ngurrim mbi kokën tuaj ligësia që keni bërë. **5** Sepse ju keni marrë argjendin dhe arin tim dhe keni çuar në tempujt tuaj pjesën më të mirë të sendeve të mia të çmuara, **6** dhe ua keni shitur bijtë e Judës dhe të Jeruzalemit bijve të Javanitëve, pér t'i larguar nga vendi i tyre. **7** Ja, unë do t'i bëj të zgjohen nga vendi ku i keni shitur dhe do të bëj që të bjerë mbi kokën tuaj ajo që keni bërë. **8** Do t'i shes bijtë tuaj dhe bijat tuaja në duart e bijve të Judës, që do t'ua shesin Sabejve, një komb i largët, sepse Zoti ka folur". **9** Shpallni këtë midis kombeve: "Pregatitni luftën, zgjoni njerëzit trima, le të afrohen, le të dalin gjithë luftëtarët! **10** Farkëtoni shpata me ploret tuaj dhe ushta me drapërinjtë tuaj. I dobëti le të thotë: "Jam i Fortë!"". **11** Nxitonit dhe ejani, kombe rrëth e rrotull, dhe mblidhuni! O Zot, bëj që të zgresin atje njerëzit e tu trima! **12** "Le të ngrihen dhe të dalin kombet në luginën e Jozafatit, sepse atje unë do të ulem pér të gjykuar të gjitha kombet që janë përreth. **13** Merrni në dorë drapërinjtë, sepse të korrat janë gati. Ejani, zbrisni, sepse trokulli është plot, butet grafullojnë, sepse e madhe është ligësia e tyre". **14** Turma pas tur mash në Luginën e vendimit. Sepse dita e Zotit është e afërt, në Luginën e vendimit". **15** Dielli dhe hëna po errën dhe yjet po humbin shkëlqimin e tyre. **16** Zoti do të vrumbullojë nga Sioni dhe do të bëjë që t'i dëgjohet zëri nga Jeruzalemi, aq sa qiejt dhe toka do të dridhen. Por Zoti do të jetë një strehë pér popullin e tij dhe një fortësë pér bijtë e Izraelit. **17** "Atëherë ju do të pranoni që unë jam Zoti, Perëndia juaj, që banon në Sion, mali im i shenjtë. Kështu Jeruzalemi do të jetë i shenjtë dhe të huajt nuk do të kalojnë më andej". **18** Atë ditë do të ndodhë që malet të pikojnë musht, qumështi do të rrjedhë nga kodrat dhe uji do të rrjedhë në të gjitha rrëketë e Judës. Nga shtëpia e Zotit do të dalë një burim, që do të ujitet luginën e Sitimit. **19** "Egjipti do të bëhet shkreti dhe Edomi një shkretëtirë e mjeruar pér shkak të dhunës kundër bijve të Judës, sepse kanë derdhur gjak të pafajshëm në vendin e tyre. **20** Por Juda do të mbetet përjetë, edhe Jeruzalemi brez pas brezi. **21** Do t'i pastroj nga gjaku i tyre i derdhur, nga i cili nuk i kisha pastruar, dhe Zoti do të banojë në Sion".

Amosi

1 Fjalë tē Amosit, një nga barinjtë e Tekoas, që pati vegime pér Izraelin, në kohën e Uziahut, mbretit të Judës, dhe në kohën e Jeroboamit, birit të Joasit, mbret i Izraelit, dy vjet para tërmetit. **2** Ai tha: "Zoti bërtet nga Sioni dhe bën që tē dëgjohet zëri i tij në Jeruzalem; kullotat e barinjve janë tē shkreta dhe maja e Karmelit u tha". **3** Kështu flet Zoti: "Për tre kime të Damaskut, madje pér katër, unë nuk do ta revokoj ndëshkimin e tij, sepse e kanë shirë Galaadin me shirëse prej hekuri". **4** Prandaj do tē dërgoj zjarr në shtëpinë e Hazaelit, që do tē gllabërojë pallatet e Ben-hadadit. **5** Do tē copëtoj edhe shufrat e Damaskut, do tē shfaros banorin e Bikath-avenit dhe atë që mban skeprin e Beth-edenit, dhe populli i Sirisë do tē shkojë në robëri në Kir", thotë Zoti. **6** Kështu thotë Zoti: "Për tre kime të Gazës, madje pér katër, unë nuk do ta revokoj ndëshkimin e saj, sepse kanë shpërngulur një populatë të téré pér t'ia dorëzuar Edomit. **7** Prandaj do tē dërgoj zjarr brenda mureve të Gazës, që do tē gllabërojë pallatet e saj. **8** Do tē shfaros banorin prej Ashdodit dhe atë që mban skeprin prej Ashkelonit; do ta kthej dorën time kundër Ekrnit, dhe kusuri i Filisteje do tē vdesë", thotë Zoti, Zoti. **9** Kështu thotë Zoti: "Për tre kime të Tiro, madje pér katër, unë nuk do ta revokoj ndëshkimin e tij, sepse i kanë dorëzuar si robëri Edomit një populatë të téré, pa kujtuar besëlidhjen vëllazërore. **10** Prandaj do tē dërgoj zjarr brenda mureve të Tiro, që do tē gllabërojë pallatet e tij". **11** Kështu thotë Zoti: "Për tre kime të Edomit, madje pér katër, unë nuk do ta revokoj ndëshkimin e tij, sepse ka ndjekur me shpatë vëllanë e tij, duke mbutyrr çdo mëshirë; zemërimi i tij vepron vazhdimisht dhe indinjata e tij pérjetë. **12** Prandaj do tē dërgoj zjarr kundër Temanit, që do tē gllabërojë pallatet e Botsrahut". **13** Kështu thotë Zoti: "Për tre kime të bijve te Amonit, madje pér katër, unë nuk do ta revokoj ndëshkimin e tij, sepse u kanë çarë barkun grave me barrë tē Galaadit pér tē zgjeruar kufijtë e tyre. **14** Prandaj do tē ndez një zjarr brenda mureve të Rabahut, që do tē gllabërojë pallatet e tij midis zhurmës së një dite beteje, midis shakullinës së një dite stuhie. **15** Mbreti i tyre do tē shkojë në robëri, ai bashkë me krerët e tij", thotë Zoti.

2 Kështu thotë Zoti: "Për tre kime të Moabit, madje pér katër, unë nuk do ta revokoj ndëshkimin e tij, sepse ka djegur kockat e mbretit të Edomit, duke i katandisur në gëlgjere. **2** Prandaj do tē dërgoj zjarr në Moab, që do tē gllabërojë pallatet e Keriothit, dhe Moabi do tē vdesë në mes të rrëmujës, të britmës së luftës dhe tē tingullit të borive. **3** Do tē shfaros nga mesi i tij gjykatësin dhe do tē vras téré krerët e tij bashkë me të", thotë Zoti. **4** Kështu thotë Zoti: "Për tre kime të Judës, madje pér katër, unë nuk do ta revokoj ndëshkimin e tij, sepse kanë përqmuar ligjin e Zotit dhe nuk kanë respektuar statutet e tij. Kështu idhujt, pas tē cilëve shkuant etërit e tyre, i kanë bërë tē devijojnë. **5** Prandaj do tē dërgoj zjarr në Judë, që do tē gllabërojë pallatet e Jeruzalemit". **6** Kështu thotë Zoti: "Për tre kime të Izraelit, madje pér katër, unë nuk do ta revokoj ndëshkimin e tij, sepse e shesin me pare tē drejtin dhe tē varfrin pér një palë sandale, **7** ata që dëshirojnë fort tē shohin pluhurin

e tokës mbi kryet e tē varfërve dhe shkelin tē drejtën e tē pérulurve. Një njeri dhe ati i tij shkojnë bashkë te po ajo vajzë, pér tē përdhosur emrin tim tē shenjtë. **8** Shtrihen rreth çdo altari me rroba që kanë marrë hua dhe në shtëpinë e perëndive tē tyre pinë verën e atyre që janë dënuar me gjobë. **9** Unë, pra, e shkatërrova para tyre Amoreon, që ishte i gjatë tē gjatë kedi dhe ishte fortë si lisi; unë shkatërrova frytin e tij lart dhe rrënjet e tij poshtë. **10** Unë ju nxora gjithashtu nga vendi i Egjiptit dhe ju çova pér dyzet vjet në shkretëtirë, pér t'ju dhënë në trashëgimi vendin e Amoreut. **11** Nxora disa profetë midis bijve tuaj dhe Nazirej midis tē rinjeve tuaj. Vallë, nuk është kështu, o bij tē Izraelit?", thotë Zoti. **12** "Por i keni detyruar Nazirejtë tē pinë verë dhe i keni urdhëruar profetët duke thënë: "Mos profetizoni". **13** Unë jam i shtypur poshtë jush, ashtu siç është e shtypur qerrja e mbushur me duaj. **14** Prandaj i shpejti nuk do tē ketë mundësi tē ikë, i forti nuk do tē konsolidojë forcën e tij dhe njeriu trim nuk do ta shpëtojë jetën e tij. **15** Kush përdor harkun nuk do tē mund tē rezistojë, kush ka këmbë tē shpejta nuk do t'ia dalë tē ikë, as ka pér tē shpëtar jetën e vet kalorësi mbi kalë. **16** Atë ditë më trimi ndër trimat do tē ikë lakuriq", thotë Zoti.

3 Dëgjoni këtë fjalë që Zoti ka shqiptuar kundër jush, o bij tē Izraelit, kundër téré familjes që nxora nga vendi i Egjiptit: **2** "Vetém ju kam njohur midis téré familjeve tē dheut; prandaj unë do t'ju ndëshkoj pér tē gjitha paudhësitë tuaja". **3** A mund tē ecin bashkë dy veta, në rast se nuk janë marrë vesh më parë? **4** A vrumbullon luani në pyll në rast se nuk ka një gjah përpara? A do ta ngrerë zërin luani i vogël nga strofka e i tij në rast se nuk ka kapur diçka? **5** A bie vallë zogu në një kurth në tokë, po tē mos i jetë vënë një lak? A shkrehet kurthi nga toka, në rast se nuk ka zënë diçka? **6** Në rast se në qytet i bien borisë, a nuk do tē trembet vallë populli? Në rast se në një qytet ndodh një fatkeqësi, a nuk e ka shkaktuar vallë Zoti? **7** Sepse Zoti, Zoti, nuk bën asgjë, pa ua treguar sekretin e tij shërbëtorëve tē tij, profetëve. **8** Luani vrumbulloj, kush nuk do tē ketë frikë? Zoti, Zoti, foli, kush nuk do tē profetizoj? **9** "Bëjeni tē dëgjohet në pallatet e Ashdodit dhe në pallatet e vendit të Egjiptit dhe thoni: Mblidhuni në malet e Samarisë dhe shikoni sa parregullsi ka në mes tē saj dhe shtypje brenda saj. **10** Ata nuk dinë tē bëjnë atë që është dërejtë, thotë Zoti, në pallatet e tyre grumbullojnë dhunë dhe grabitje". **11** Prandaj, kështu thotë Zoti, Zoti: "Armiq do tē rrethojë nga çdo anë vendin, do tē shembë fuqinë tênde dhe pallatet e tua do tē plaçkiten". **12** Kështu thotë Zoti: "Ashtu si një bari shkëput nga goja e luanit dy këmbë ose një copë veshi, kështu do tē shkëputen bijtë e Izraelit që në Samari rrinë në cepin e një shtrati ose mbi damaskun e një divani. **13** Dëgjoni dhe dëshmojeni në shtëpinë e Jakobit", thotë Zoti, Zoti, Perëndia i ushtrive, **14** "ditën në tē cilën unë do tē ndëshkoj Izraelin pér shkeljet e tij, do tē ndëshkoj edhe altarat e Bethelit; brirët e altarit do tē copëtohen dhe do tē bien pér tokë. **15** Do tē godas shtëpitë e dimrit bashkë me shtëpitë e verës; shtëpitë prej fildishi do tē shkatërrohen dhe shtëpitë e mëdha do tē zhduken", thotë Zoti.

4 Dëgjoni këtë fjalë, lopë tē Bashanit, që ndodheni mbi malin e Samarisë, ju, që shypni tē mjerët, që keqtrajtoni tē varfrit, që

u thoni zotérinjve tuaj: "Sillni verë dhe ta pime". 2 Zoti, Zoti, éshëtë betuar për shenjtérinë e tij: "Ja, do të vinë për ju ditë në të cilat do t'ju zënë me çengela dhe ata që kanë mbetur me grepa peshkimi. 3 Do të dlini nëpër të cara, secili drejt përrpara, dhe do t'ju hedhin në Harmon", thotë Zoti. 4 "Shkoni në Bethel dhe kryeni mëkate; në Gilgal kryeni edhe më shumë mëkate. Sillni çdo mëngjes flujimet tuaja dhe çdo tri ditë të dhjetat tuaja. 5 Ofroni një flujim falënderimi me majë. Shpallni ofertat me déshirë dhe i propagandoni, sepse kështu ju pëlqen të veproni, o bij të Izraelit", thotë Zoti, Zoti. 6 "Ju kam lënë gojë thatë në të gjitha qytetet tuaja dhe pa bukë në të gjitha banesat tuaja, por nukjeni kthyer tek unë", thotë Zoti. 7 "Kam ndalur shiu gjithashtu prej jush tre muaj para korres. Kam bërë të bjerë shi mbi një qytet, ndërsa nuk ka rënë shi mbi një qytet tjetër. Mbi një pjesë të arës ka rënë shi, por pjesa ku nuk ka rënë shi éshëtë tharë. 8 Kështu dy ose tre qytete endeshin drejt një qyteti tjetër për të pire ujë, por pa shuar dot etjen; por ju nuk u kthyet tek unë", thotë Zoti. 9 "Ju godita me blozën dhe me ndryshkun. Krimbi ka ngrënë kopshet tuaja të shumta, vreshtat tuaja, fiqtë tuaj, ullinjtë tuaj, por ju nuk u kthyet tek unë", thotë Zoti. 10 "Dërgova midis jush murtajën, ashtu si kisha bërë në Egjipt; vrava të rinjtë tuaj me shpatë bashkë me kuajt e zënë; bëra që duhma e kampeve tuaj të ngjitet deri te flegrat tuaja, por ju nuk u kthyet tek unë", thotë Zoti. 11 "Ju përlava, si Sodoma dhe Gomora, ju ishit si një urë zjarri, dhe nuk u kthyet tek unë", thotë Zoti. 12 "Prandaj kështu do të silem me ty, o Izrael; dhe duke qenë se unë do të bëj këtë kundër teje, përgatituj, o Izrael, të takosh Perëndinë tênd". 13 Sepse ja, ai që formon malet dhe krijon erën, që i bën të njohur njeriut cili éshëtë mendimi i tij, që e kthen agimin në terr dhe ecën mbi vendet e larta të tokës: Zoti, Perëndia i ushtrive, éshëtë emri i tij.

5 Dëgjoni këtë fjälë, këtë vajtim që unë nGRE mbi ju, o shtëpi e Izraelit. 2 Virgjëresha e Izraelit ra dhe nuk do të ngrihet më; ajo rri shtrirë në tokën e vet dhe askush nuk e nGRE. 3 Sepse kështu thotë Zoti, Zoti: "Qyteti që dilte me njëmijë njerëz do të mbetur me njëqind, ndërsa ai që dilte me njëqind do të mbetur me dhjetë për shtëpinë e Izraelit". 4 Sepse kështu thotë Zoti shtëpisë së Izraelit: "Më kërkoni dhe do të rroni, 5 por mos kërkoni Bethelin, mos shkoni në Gilgal, mos vazhdoni deri në Beer-Sheba, sepse Gilgal do të shkojë me siguri në robëri dhe Betheli do të katandiset në asgjë. 6 Kërkoni Zotin dhe do të rroni, që të mos shpërthej si zjarr në shtëpinë e Jozefit dhe ta gllabërojë pa qenë në gjendje ta shuajë askush në Bethel. 7 Ai braktis ata që e ndërrojnë ndershëmërinë dhe drejtësinë në helm mbi tokë". 8 Ai ka bërë Plejadat dhe Orionin, e kthen hijen e vdekjes në agim dhe e bën ditën të errët si nata; thërrret ujërat e detit dhe i derdh mbi faqen e dheut: emri i tij éshëtë Zoti. 9 Ata sjellin papritmas shkatërrimin mbi të fuqishmit, dhe kështu rrënim i sulet fortësave. 10 Ata e urejnë atë që i qorton te porta dhe kanë neveri për ata që flasin me ndershëmëri. 11 Pastaj, duke qenë se keni shtypur të varfrin dhe kërkoni prej tij taksa në grurë, megjithëse keni ndërtuar shtëpi prej guri të palatuar, nuk do të banoni në to; keni mbjellë vreshta të mrekullueshme, por nuk do ta pini verën e tyre. 12 Unë, pra, njoh sa të shumta janë

shkeljet tuaja dhe sa të rënda janë mëkate tuaja; ju shtypni të drejtin, pranoni dhurata dhe u bëni padrejtësi të varfërvë në gjyq. 13 Prandaj njeriu i matur në këtë kohë do të heshtë, sepse koha éshëtë e keqe. 14 Kérkoni të mirén dhe jo të keqen, që të rroni, dhe kështu Zoti, Perëndia i ushtrive, do të jetë me ju, ashtu si thoni ju. 15 Urreni të keqen, dashuroni të mirén dhe vendosni mërisë drejtësinë në gjyq. Ndofta Zoti, Perëndia i ushtrive, do të tregojë dhemshurinë për ata që kanë mbetur nga Jozefi. 16 Prandaj kështu thotë Zoti, Perëndia i ushtrive, Zoti: "Në të gjitha sheshet do të ketë vajtime dhe në të gjitha rrugët do të thonë: "Vaj medet, vaj medet!". Atëherë do të thërrasin bujkun të mbajë. 17 Në të gjitha vreshtat do të ketë vajtim, sepse unë do të kaloj në mes teje", thotë Zoti. 18 Mjerë ju që déshironi ditën e Zotit! Çfarë do të jetë vallë për ju dita e Zotit? Do të jetë një ditë terri dhe jo drite. 19 Do të jetë ashtu si dikush që fugon para një luani dhe ndesh një ujk; ose hyn në shtëpi, e mbështet dorën mbi mur dhe një gjarpër e kafshon. 20 Dita e Zotit a nuk éshëtë vallë terr dhe jo dritë, errësirë e madhe dhe pa asnjë shkëlqim? 21 Unë iurrej, i përcëmoj festat tuaja, nuk ndiej asnjë gjëzim në mbledhjet tuaja soleinne. 22 Edhe sikur të më ofroni olokaustet tuaja dhe blatimet tuaja ushqimore, unë nuk do t'i pëlqej as do të shkoj me favor flujimet e falendërimit të kafshëve të majme. 23 Largo nga unë zhurmë e këngëve të tua, sepse nuk dua të dëgoj muzikën e harpave të tua. 24 Por le të rrjedhë e drejta si uji dhe drejtësia si një burim i përhershëm uji. 25 O shtëpi e Izraelit, më keni ofruar vallë flujime dhe blatime ushqimore në shkretëtrë për dyzet vjet me radhë? 26 Ju keni mbartur gjithashtu Sikuthin, mbretin tuaj, dhe Kiunin, figurat tuaja, yllin e perëndive tuaja, që i keni bërë vetë. 27 Prandaj unë do të bëj që të shkoni në robëri matanë Damaskut", thotë Zoti, emri i të cilit éshëtë Perëndia i ushtrive.

6 Mjerë ata që jetojnë në bollëk në Sion dhe që e ndjejnë veten të sigurt në malin e Samarias, njerëz të parisë të ballit të kombeve, ku po shkon shtëpia e Izraelit. 2 Kaloni në Kalneh dhe shikoni, që andej shkoni në Hamathin e madh, pastaj zbrisni në Gathin e Filistejeve. A janë vallë ato më të mira nga këto mbretëri ose territori i tyre éshëtë më i madh nga ai juaji? 3 Ju doni të largoni ditën e keqe, por e afroni selinë e dhunës. 4 Mjerë ata që rrinë shtrirë mbi shtretër prej fildishi, që shtrihen mbi divanet e tyre dhe hanë qengjat e kopesë dhe viçat që merren nga stalla. 5 Këndojnë më tingullin e harpës dhe ashtu si Davidi shpikin përvete vegla muzikore; 6 pinë verë në kupa të gjëra dhe lyhen me vajrat më të mira, por nuk trishtohen për shkatërrimin e Jozefit. 7 Prandaj do të shkojnë në robëri në krye të të internuarve dhe ata që shtrihen mbi divanet në banketet do të hiqen. 8 Zoti, Zoti, éshëtë betuar për veten e tij, thotë Zoti, Perëndia i ushtrive: "Unë nuk e shoh dot me sy madhështinë e Jakobit dhe iurrej pallatet e tij; prandaj do t'ia jap armikut në dorë qytetin me téré ato që përmban". 9 Dhe do të ndodhë që, po të lënë dhjetë burra në një shtëpi, do të vdesin edhe ata. 10 Kur një i afërt do të vijë me atë që djeg kufomat për t'i marrë trupat dhe për t'i nxjerrë jashtë shtëpisë, do t'i thotë atij që ndodhet brenda në shtëpi: "A ka të tjerë me ty?". Tjetri do të përgjigjet: "Jo". Dhe i pari do të thotë: "Hesht, sepse nuk duhet të përmendet emri i Zotit". 11 Sepse ja,

Zoti urdhéron dhe e katandis shtépinë e madhe në bajgë dhe të voglën në copëza. **12** Vallë, a rendin kuajt mbi shkëmbinjtë ose a lërohen ata me qe? Por ju e ktheni të drejtën në helm dhe frytin e drejtësisë në hidhërim, **13** ju, që gézoheni pér Lodebarin, ju që thoni: "A nuk e kemi marrë pér vete Karnaimin me forcën tonë?". **14** "Sepse ja, o shtëpia e Izraelit", thotë Zoti, Peréndia i ushtrive, "unë do të ngre kundër jush një komb, që do t'ju shtypë nga hyrja e Hamathit deri të pérroi i Arabahut".

7 Ja ç'më bëri të shoh Zoti, Zoti: ai formonte karkaleca kur fillonte të rrитеj bari i dytë; dhe ja, bari i dytë vinte mbas korrjes së mbretit. **2** Kur ato mbaruan së ngrënë barin e tokës, unë thashë: "Zot, Zot, oh, na fal, pra. Si mund të rezistojë Jakobi, duke qenë se éshët i vogël?". **3** Zoti u pendua pér këtë: "Kjo nuk ka pér të ndodhur", tha Zoti. **4** Ja ç'më bëri të shoh Zoti, Zoti: Zoti shipalli se do mbronte çështjen e tij me zjarr; dhe zjari gllabëroi humnerën e madhe dhe gllabëroi një pjesë të vendit. **5** Atéherë unë i thashë: "Zot, Zot, oh, jepi fund, pra. Si mund të rezistojë Jakobi, duke qenë se éshët i vogël?". **6** Zoti u pendua pér këtë: "As kjo nuk ka pér të ndodhur", tha Zoti, Zoti. **7** Ja ç'më bëri të shoh: Zoti rrinte drejt mbi një mur të ndërtuar me plumbçë dhe me një plumbçë në dorë. **8** Zoti më tha: "Amos, çfarë shikon?". Unë iu përgjigja: "Një plumbçë". Atéherë Zoti tha: "Ja, unë po vendos një plumbçë në mes të popullit tim të Izraelit; nuk do ta fal më gjatë. **9** Vendet e larta të Isakut do të prishen dhe shenjtëroret e Izraelit do të shkatërrohen; unë do të ngrihem me shpatë kundër shtëpisë së Jeroboamit". **10** Atéherë Amatsiahu, prifti i Bethelit, i çoi fjalë Jeroboamit, mbretit të Izraelit: "Amosi komploton kundër teje në mes të shtëpisë së Izraelit; vendi nuk éshët në gjendje të durojë téré fjalët e tij. **11** Në fakt Amosi ka thënë kështu: "Jeroboami do të vdesë nga shpatë dhe Izraeli do të internohet me siguri larg vendit t'j". **12** Amatsiahu i tha Amosit: "Shikues, shko, ik në vendin e Judës; atje ke pér të ngrënë bukë dhe atje do të profetizosh; **13** por mos profetizo më në Bethel, sepse éshët shenjtërorja e mbretit dhe selia mbretërore". **14** Atéherë Amosi u përgjigj dhe i tha Amatsiahat: "Unë nuk isha profet as bir profeti, por isha bari dhe rrisja fiq egjipti. **15** Zoti më mori pas kopesë dhe Zoti më tha: "Shko, profetizoi popullit tim të Izraelit". **16** Prandaj tani dëgjo fjalën e Zotit: Ti po thua: "Mos profetizo kundër Izraelit dhe mos fol më kundër shtëpisë së Isakut". **17** Prandaj kështu flet Zoti: "Gruaja jote do të kurvërohet në qytet, bijtë dhe bijat e tu do të vriten nga shpatë dhe vendi yt do të ndahet me litar; ti do të vdesësh në tokë të papastër dhe Izraeli patjetër do të internohet larg vendit t'j".

8 Ja ç'më bëri të shoh Zoti, Zoti: ishte një shportë me fruta vere. **2** Ai më tha: "Amos, çfarë po shikon?". Unë i përgjigjai: "Një shportë me fruta vere". Zoti më tha: "Erdhi fundi pér popullin tim të Izraelit; nuk do ta fal më gjatë. **3** Atë ditë këngët e tempullit do të bëhen vajtime", thotë Zoti, Zoti. "Do të ketë kudo shumë kufoma; do t'i hedhin jashtë në heshqje". **4** Dëgjoni këtë, o ju që gllabëroni nevojtarin dhe shfarosni të varfërit e vendit, **5** dhe thoni: "Kur do të kalojë hëna e re që të mund të shesim grurin, dhe e shtuna që të fillojmë shitjen e grurit, duke e zgogluar efan dhe duke rritur siklin, duke falsifikuar peshoret pér të mashtruar,

6 duke i blerë të varfrit me para, nevojtarin pér një palë sandale dhe duke shitur edhe skarcitetet e grurit?". **7** Zoti éshët betuar pér krenarinë e Jakobit: "Nuk do të harroj asnjë nga veprat e tyre. **8** A nuk do të dridhet vallë vendi pér këtë dhe nuk do të janë në zi téré banorët e tij? Do të ngrihet i téri si Nili, do të trazohet dhe do të ulet si lumi i Egjiptit. **9** Atë ditë do të ndodhë", thotë Zoti, Zoti, "që unë do ta bëj diellin të perëndojë në mesditë dhe do ta errësoj tokën ditën. **10** Do t'i shndërrojo festat tuaja në zi dhe të gjitha këngët tuaja në vajtime; do të bëj që secili të vishet me thes dhe do ta bëj të shogët çdo kokë. Do ta bëj si një zì pér një bir të vetëm dhe fundi i tij do të jetë një ditë trishtimi. **11** Ja, do të vijnë ditët", thotë Zoti, Zoti, "gjatë të cilave unë do të dérgoj urinë në vend, jo uri pér bukë dhe etje pér ujë, por më tepér pér të dégjuar fjalët e Zotit. **12** Ata do të shkojnë duke u endur nga një det në tjetrin, nga veriu në lindje, do të rendin sa andej dhe këtë në kërkim të fjalës të Zotit, por nuk do ta gjejnë. **13** Atë ditë vajzat e bukura dhe djemtë e zgjedhur do të ligështohen nga etja. **14** Ata që betohen pér mëkatin e Samarisë dhe thonë: "Ashtu si Peréndia yt rron, o Dan", dhe: "Si rron Beer-Sheba", do të rrëzohen dhe nuk do të çohen më".

9 Unë pashë Zotin që rrinte më këmbë pranë altarit dhe tha: "Goditi kapitelet, u shkundshin portat, dhe copëtoj mbi kokat e tyre. Unë do t'i vras pastaj ata që kanë mbetur me shpatë. Asnjë nga ata. **2** Edhe sikur të depërtojnë në Sheol, dora ime do t'i shkëpusë që andej; edhe sikur të ngjiten në qiell, unë do t'i téréhq poshtë që andej. (*Sheol h7585*) **3** Edhe sikur të fshiheshin në majë të Karmelit, unë do t'i gjej dhe do t'i marr; edhe sikur t'i fshiheshin shikimit tim në fund të detit, atje do të urdhëroj gjarpërin t'i kafshojë; **4** edhe sikur të shkonin në robëri para armiqve të tyre, atje do të urdhëroj shpatën t'i vrasë. Unë do të ngul sytë e mi mbi ta pér të keqen dhe jo pér të mirén. **5** Zoti, Zoti i ushtrive, éshët ai që prek tokën dhe ajo shkrihet, dhe téré banorët e saj mbajnë zi; ajo ngrihet e téra si Nili dhe ulet si lumi i Egjiptit. **6** Éshët ai që ndërtón në qiej dhomat e tij të sipërme dhe ka vënë mbi tokë themelet e kupës së tij qiellore; ai thërrët ujërat e detit dhe i derdh mbi faqen e dheut; emri i tij éshët Zoti. **7** A nuk jeni pér mua si bijtë e Etiopasve, o bij të Izraelit?", thotë Zoti. "A nuk e nxora unë Izraelin nga vendi i Egjiptit, Filistejtë nga Kaftori dhe Sirët nga Kiri? **8** Ja sytë e Zotit, Zoti, janë mbi mbretërinë mëkatare; unë do ta shfaros nga faqja e dheut, por nuk do ta shfaros krejt shtëpinë e Jakobit", thotë Zoti. **9** "Sepse ja, unë do të jap urdhrin dhe do ta shosh shtëpinë e Izraelit midis gjithë kombeve, ashtu si bëhet me shoshën, por në tokë nuk do të bjerë as kokrra më e vogël e grurit. **10** Téré mëkatarët e popullit tim do të vdesin nga shpata, ata që thonë: "Gjëma nuk do të afrohet as ka pér të arritur deri te ne"". **11** Atë ditë do të ngre përséri tabernakullin e Davidit që ka rënë, do të ndreq të çarat e tij dhe do të ngre rrënojat e tij, dhe do ta rindërtoj si në ditët e lashta, **12** më qëllim që të zotërojnë kusurin e Edomit dhe téré kombet ku i bëjnë thirrje emrit tim", thotë Zoti që do ta bëjë këtë. **13** "Ja, ditët po vijnë", thotë Zoti, "kur ai që leron do t'i afrohet atij që korr dhe ai që shtrydh rrushin atij që hedh farën; atéherë malet do të kullojnë mush, që do të rrijedhë poshtë nëpër kodra. **14** Do ta kthej nga robëria popullin tim të Izraelit,

dhe ata do të rindërtojnë qytetet e shkretuara dhe do të banojnë
në to, do të mbjellin vreshta dhe do të pijnë verën e tyre, do të
punojnë kopshtet dhe do të hanë frytet e tyre. **15** Unë do t'i
mbjell në tokën e tyre dhe nuk do të çrrënjosni kurrë më nga
toka që u kam dhënë atyre, thotë Zoti, Peréndia yt".

1 Vegimi i Abdias. Kështu thotë Zoti, Zoti, për Edomin: "Ne kemi dëgjuar një mesazh nga Zoti dhe një ambasadorështë dërguar midis kombeve për të thënë: "Lëvizni dhe të ngrihemi kundër tij për të luftuar". 2 Ja, unë do të bëj të vogël midis kombeve; ti do të jesh shumë i përbuzur. 3 Krenaria e zemrës sate të ka mashtuar, o ti që banon në të çarat e shkëmbinjve, ku ke bërë banesën tënde të lartë, që thua në zemrën tënde: "Kush do të më zbrësë për tokë?" 4 Edhe sikur ti të ngrihesh lart si një shqiponjë dhe ta vije folenë tënde midis yjeve, unë do të të zbrës nga atje lart", thotë Zoti. 5 "Po të vini natën cuba ose kusarë, si do të shkatérroheshe! A nuk do të vidhnin aq sa u miafton? Po të vini vjelësit e rrushit, a nuk do të linin disa vite për të mbledhur? 6 Oh, sa do ta zhbirojnë Esaun, si do t'i rrëmojnë skutat e tij! 7 Tërë aleatët e tu do të të shtrëngojnë në kufi, ata që ishin në paqe me ty do të të mashtrojnë dhe do të kenë epërsi mbi ty; ata që hanë bukën tënde do të kurdisin gracka; por ai nuk e kupton këtë. 8 Atë dite", thotë Zoti, "unë do të zhduk nga Edomi njerëzit e ditur dhe nga mali i Esaut mënçurinë. 9 Atëherë trimat e tu do t'i zërë tmerri, o Teman, derisa çdo njeri të shfaroset nga mali i Esaut në masakër. 10 Për shkak të dhunës kundër vëllait tënd Jakob, turpi do të të mbulojë dhe do të shfarosesh përfjetë. 11 Sepse ti ishe i pranishëm ditën që ti rrije mënjanë, ditën që të huajt e çonin në robëri ushtrinë e tij dhe të huajt hynin nga portat e tij dhe hidhnin në short fatet e Jeruzalemit, edhe ti ishe si një prej tyre. 12 Por ti nuk duhet të shikoje me gëzim ditën e vëllait tënd, ditën e fatkeqësisë së tij, as duhet të gëzoheshe për bijtë e Judës ditën e shkatërrimit të tyre dhe as të flisje me arrogancë ditën e fatkeqësisë së tyre. 13 Nuk duhet të hyje nga porta e popullit tim, ditën e fatkeqësisë së tij, as të sodisje edhe ti me kënaqësi mjerimin e tij, ditën e fatkeqësisë së tij dhe as të shtrije duart mbi pasuritë e tij ditën e fatkeqësisë së tij. 14 Nuk duhet të viheshe në udhëkryqet për të masakruar ikanakët e tij dhe as t'i jepje në dorë të armikut ata që kishin mbijetuar ditën e fatkeqësisë. 15 Sepse dita e Zotit është e afërt për tërë kombet; atë që u bëre të tjerëve do të ta bëjnë ty, shpërblimi i veprimeve të tua do të bjerë mbi kokën tënde. 16 Sepse ashtu si keni pirë mbi malin tim të shenjtë, kështu do të pinë tërë kombet vazhdëmisht; po, do të pinë, do të rrëkellejnë dhe do të janë si të mos kenë qenë kurre". 17 "Por mbi malin e Sionit do të janë ata që mbijetuan dhe do të jetë një vend i shenjtë; dhe shtëpia e Jakobit do të shtjerë në dorë pronat e veta. 18 Shtëpia e Jakobit do të jetë një zjarr, shtëpia e Jozefit një flakë, por shtëpia e Esaut do të jetë si kallamishte: ata do ta djegin dhe do ta gillabërojnë, dhe shtëpisë së Esaut nuk do t'i mbetet asnjë trashëgimtar", sepse ka folur Zoti. 19 Ata të Negevit do të zotërojnë malin e Esaut dhe fushën e vendit të Filisteive; do të zotërojnë edhe fushat e Efraimit dhe fushat e Samarisë dhe Beniamini do të zotërojë Galaadin. 20 Mërgimtarët e kësaj ushtrie të bijve të Izraelit që ndodhen midis Kananeasve, do të zotërojnë vendin deri në Sarepta, mërgimtarët e Jeruzalemit që ndodhen në Sefarad do të zotërojnë qytetet e Negevit. 21

Jona

1 Dhe fjala e Zotit iu drejtua Jonas, birit tē Amitait, duke thénë: **2** "Çohu, shko nē Ninive, qytet i madh, dhe prediko kundér tij, sepsë ligësia e tyre éshtë ngjitur pérpara meje". **3** Por Jona u ngrit pér tē ikur nē Tarshish, larg pranisë tē Zotit. Kështu zbriti nē Jafa, ku gjeti një anije që shkonte nē Tarshish. Pagoi çmimin e caktuar dhe hipi nē anije pér tē shkuan me ta larg pranisë tē Zotit. **4** Por Zoti shpértheu një erë tē fortë nē det dhe u ngrit një furtunë e madhe nē det, kështu që anija rezikonte tē shkallmohej. **5** Detarët, tē trembur, i thirrën secili perëndisë së vet dhe hodhën nē det ngarkesën që ishte nē anije pér ta lehtësuar. Ndërkaj Jona kishte zbritur në pjesët më tē fshehta tē anijes, kishte rënë dhe flinte thellë. **6** Kapiteni iu afrau dhe i tha: "Çfarë po bën nē gjumë kaq tē thellë? Çohu, kërko Perëndinë tенд! Ndofta Perëndia do tē kujdeset pér ne dhe nuk do tē vdesim". **7** Pastaj i thanë njeri tjetrit: "Ejani, tē hedhim short pér tē ditur pér shkak tē kujt na ra nē kokë kjo fatkeqësi". Kështu hodhën shortin dhe shorti ra mbi Jonan. **8** Atëherë e pyetën: "Na shpjego pér shkak tē kujt na ra nē kokë kjo fatkeqësi. Cili éshtë zanati yt? Nga vjen? Cili éshtë vendi yt? Cilit popull i pérket?". **9** Ai u përgjigj atyre: "Unë jam hebre dhe kam frikë nga Zoti, Perëndia i qjellit, që ka bërë detin dhe sterenë". **10** Atëherë ata njerz i pushtoi një frikë e madhe dhe i thanë: "Pse e bërë kétë?". Ata nē fakt e kishin vénë re qé ai iktë larg pranisë tē Zotit, sepsë ua kishte thénë atyre. **11** Ata i thanë: "Çfarë duhet tē bëjmë qé deti tē na qetësohet?". Në fakt deti po bëhej gjithnjë më i stuhishém. **12** Ai iu përgjigj atyre: "Më zini dhe më hidhni nē det dhe deti do tē qetësohet, sepsë unë e di që kjo furtunë e madhe ju ra mbi kokë pér shkakun tim". **13** Megjithatë ata njerz voxitnin me forcë pér ta kthyer anijen nē breg, por nuk ia dilnin dot, sepsë deti bëhej gjithnjë më i stuhishém kundër tyre. **14** Prandaj i klithën Zotit dhe i thanë: "Ah, o Zot, mos lejo që tē vdesim pér shkak tē jetës së këtij njeriu dhe mos na fajeso me gjak tē pafajshém, sepsë ti, o Zot, ke bërë si ke dashur". **15** Pastaj e zunë Jonan dhe e hodhën nē det, dhe tèrbimi i detit u fashit. **16** Ata njerz atëherë i zuri një frikë e madhe nga Zoti, i ofruan një flijim Zotit dhe u betuan. **17** Zoti kishte përgatitur një peshk tē madh që tē gjelltiste Jonan; dhe Jona qëndroi tri ditë dhe tri net nē barkun e peshkut.

2 Atëherë Jona iu lut Zotit, Perëndisë tē tij, nga barku i peshkut dhe tha: **2** "Në fatkeqësinë time i thirra Zotit dhe ai m'u përgjigji; nga gjiri i Sheolit i thirra dhe ti e dëgjove zérin tim. (Sheol h7585). **3** Më hodhe nē një vend tē thellë, nē zemër tē deteve, rryma më mori dhe gjithë dallgët e tua dhe valët e tua më kaluan sipër. **4** Atëherë thashë: U dëbova nga prania jote. Megjithatë do tē shikoj akoma nē drejtum tē tempullit tенд tē shenjtë. **5** Ujërat më kanë rrëthuar deri nē shpir, humnera më ka mbështjellë, albat u mblohdhën rrëth kokës sime. **6** Zbrita deri nē themelët e maleve, toka mbylli shufrat e saj pas meje pér gjithnjë, por ti e ngrite jetën time nga gropë, o Zot, Perëndia im. **7** Kur shpirti im po ligështohej brenda meje, kujtova Zotin, dhe lutja ime arriti deri te ti, nē tempullin tенд tē shenjtë. **8** Ata që jepen pas kotësive tē rreme braktisin vetë burimin e hirit tē tyre.

9 Por unë me zëra lëvdimi do tē ofroj flijime dhe do tē plotësoj betimet që kam bërë. Shpëtimi i pérket Zotit". **10** Atëherë Zoti i foli peshkut dhe peshku e volli Jonan nē breg.

3 Fjala e Zotit iu drejtua Jonas pér herë tē dytë, duke thénë: **2** "Çohu, shko nē Ninive, qyteti i madh, dhe shpalli atij mesazhin që po tē urdhëroj". **3** Kështu Jona u ngrit dhe shkoi nē Ninive, sipas fjalës tē Zotit. Ninive ishte një qytet shumë i madh pérpara Perëndisë, që donte tri ditë rrugë pér ta përshtkuar. **4** Jona nisi tē futet nē qytet nē një ditë rrugë dhe duke predikuar tha: "Edhe dyzet ditë dhe Ninive do tē shkatërrrohet". **5** Atëherë Niniveasit i besuan Perëndisë, shpallën një agjërim dhe u veshën me thes, nga më i madhi deri te më i vogli nga ata. **6** Kur lajmi i vajti mbretit tē Ninivet, ai u ngrit nga froni, hoqi mantelin e tij, u mbulua me thes dhe u ul mbi hi. **7** Me dekret tē mbretit dhe tē tē mëdhenjve tē tij, shpalli dhe përhapi pastaj nē Ninive një urdhër që thoshte: "Njerëzit dhe kafshët, kopetë dhe tuftat tē mos kërkojnë asgjë, tē mos hanë ushqim dhe tē mos pijnë ujë; **8** por njerëzit dhe kafshët tē mbulohen me thes dhe t'i thérresin me forcë Perëndisë; secili tē kthehet nga rruga e tij e keqe dhe nga dhuna që éshtë nē duart e tij. **9** Ku ta dish nē ktheftë Perëndia, nē u pendoftë dhe lëntë mënjanë zemërimin e tij tē zjarrët, dhe kështu ne nuk vdesim". **10** Kur Perëndia pa atë që bénin, domethënë që po kthehesin nga rruga e tyre e keqe, Perëndia u pendua pér tē keqen që kishte thénë se do t'u bënte dhe nuk e bëri.

4 Por kjo nuk i pélqeu aspak Jonas, i cili u zemërua. **2** Kështu ai iu lut Zotit, duke thénë: "Ah, o Zot, a nuk ishte vallë kjo që unë thoja kur isha akoma nē vendin tim? Prandaj ika nē fillim nē Tarshish, sepsë e dija që je një Perëndi i mëshirshém dhe plot dhembshuri, i ngadalshém nē zemërim dhe me shumë dashamirësi, dhe që pendohesh pér tē keqen e hakërruar. **3** Tani, pra, o Zot, tē lutem, ma hiq jetën, sepsë pér mua éshtë më mirë tē vdes se sa tē rroj". **4** Por Zoti i tha: "A tē duket e drejtë tē zemërohesh kështu?". **5** Atëherë Jona doli nga qyteti dhe u ul nē lindje tē qytetit; atje bëri një kasolle dhe u ul nén tē, nē hije, që tē mund tē shikonte çfarë do t'i ndodhë qytetit. **6** Atëherë Zoti Perëndi përgatiti një bimë që u rrit përmbi Jonan, pér t'i bërë hije kokës së tij dhe pér ta çliruar nga e keqja e tij; dhe Jona ndjeu një gjëzim tē madh nga kjo bimë. **7** Të nesërmën në tē gdhirë Perëndia dérgoi një krimb që i ra bimës, dhe kjo u tha. **8** Kur u ngrit dielli Perëndia solli një erë mbytëse nga lindja, dhe dielli i ra nē kokë Jonas, që e ndjeu veten tē ligështuar dhe kérkoi tē vdesë, duke thénë: "Pér mua éshtë më mirë tē vdes se sa tē rroj". **9** Perëndia i tha Jonas: "A tē duket e drejtë tē zemërohesh kështu pér bimën?". Ai u përgjigj: "Po, éshtë e drejtë pér mua tē zemërohem deri nē vdekje". **10** Por Zoti tha: "Ty tē erdhia keq pér bimën pér tē cilën nuk je munduar dhe nuk e ke ritur, dhe që një natë u rrit dhe nē një natë mbaroi. **11** Dhe mua nuk duhet tē më vijë keq pér Niniven, qytetin e madh, nē tē cilin ka njëqind e njëzetmijë veta që nuk dijnë tē dallojnë tē djathtën e tyre nga e majta e tyre, dhe një sasi tē madhe kafshësh?".

Mikea

1 Fjala e Zotit që iu drejtua Mikeas, Morashtitit, në ditët e Jothamit, të Açazit dhe të Ezekias, mbretër të Judës, dhe i cili pati vegim rrëth Samarias dhe Jeruzalemit. **2** Dëgjoni, o mbarë popuj! Kushtoju kujdes, o tokë, me térë atë që ti përmban! Zoti, Zoti, qoftë dëshmitar kundër jush, Zoti, nga tempulli i tij i shenjtë. **3** Sepse ja, Zoti del nga banesa e tij, zbert dhe ecën mbi lartësitë e tokës; **4** malet shkrihen poshtë tij, dhe luginat treten si dylli para zjarrit, si ujërat që rrjedhin në një brinjë. **5** E térë kjo për shkak të shkeljes së Jakobit dhe përmëkatet e shtëpisë së Izraelit. Cila éshët shkelja e Jakobit? Mos vallë Samaria? Cilat janë vendet e larta të Judës? A mos vallë Jeruzalemi? **6** Prandaj do ta katandis Samarian në një grumbull rrënimesh në fushë, në një vend për të mbjellë hardhi. Do t'i rrokuillus gurët e saj në luginë dhe do t'i nxjerrë në shesh themelet e saj. **7** Të gjitha figurat e saj të ghadhura do të copëtohen, térë fitimet e saj të prostitucionit do të digjen në zjarr dhe térë idhujt e saj do t'i katandis në shkreti, sepse janë mbledhur me fitimet e prostitucionit, ato do t'i kthehen në fitime të prostitucionit. **8** Për këtë arsy unë do t'i nxjerr vajtime dhe rënkimë, do t'i shkoj i zhveshur dhe lakuriq; do t'i nxjerr ankime angullima si çakalli, klithma tek kobshme si t'i strucit. **9** Plagët e tij në fakt janë t'i pashérueshme, sepse kanë arritur deri në Judë, kanë arritur deri te porta popullit tim, në vetë Jeruzalemin. **10** Mos e shpallni në Gath, mos qani aspak në Beth-le-Afrah, rrotullohuni në pluhur. **11** Kalo tutje me lakuriqësi t'i turpshme, o banore e Shafirit; banorja e Tsaaanit nuk del më; zija e Beth-Haetselit do t'u heqë vendin mbi t'i cilin rri. **12** Banorja e Marothit me t'i drejtë hidhérohet, sepse një fatkeqësi ka zbrtitur nga ana e Zotit deri te porta e Jeruzalemit. **13** Lidhi kuajt te qerria, o banore e Lakishit! Ajo ka qënë fillimi i mëkatit për bijën e Sionit, sepse te ti janë gjetur shkeljet e Izraelit. **14** Prandaj ti do t'i japësh një dhuratë lamtumire Moresheth-Gathit; shtëpitë e Akzibit do t'i jenë një zhgënjim përmbrëtir e Izraelit. **15** Do t'i sjell një trashëgimtar t'i ri, o banore e Mareshahut; lavdia e Izraelit do t'i arrrijë deri në Adullam. **16** Pri flokët dhe rruju kokën për shkak t'i bijve t'i kënaqësive t'i tua. Zgjero shogën tënde si huta, sepse ata do t'i shkojnë në robëri larg teje.

2 Mjerë ata që bluanjë në mendje paudhësi dhe projektojnë t'i keqen mbi shtretërit e tyre; në ditën e mëngjesit e kryejnë, sepse pushteti éshët në duart e tyre. **2** Dëshirojnë me t'i madhe arat dhe i marrin me dhunë, shtëpitë dhe i marrin; kështu shtypin me hile njeriun dhe shtëpinë e tij, individin dhe pronën e tij. **3** Prandaj kështu thotë Zoti: "Ja, unë po kurdis kundër këtij fisi një fatkeqësi, prej së cilës nuk mund t'i largoni qafën tuaj, as do t'i ecni me kokën lart, sepse do t'i jetë një kohë fatkeqësie. **4** Atë ditë do t'i dalë një proverb rrëth jush, do t'i ngrenë një vajtim të zemërlenduar dhe do t'i thonë: "Jemi plotësisht t'i shkatërruar". Ai ka ndryshuar trashëgiminë e popullit tim. Ah, si ma mori! Arat tonia ua shpërndau t'i pabesëve". **5** Prandaj nuk do t'i ketë më njeri që t'i heqë litarin për ty, për t'i hedhur shortin në kuvendin e Zotit. **6** "Mos profetizoni", u thonë profetëve të tyre. Kështu ata nuk do t'i profetizojnë për këto gjëra, por nuk do ta

largojnë turpin e tyre. **7** Éshtë thënë, o shtëpi e Jakobit: "A éshët i kufizuar Fryma e Zotit, apo këto janë veprat e tij? A nuk e bëjnë vallë rezatues fjalët e mia atë që ec me ndershmëri? **8** Por kohët e fundit populli im ngriti krye si një armik; ju u merrni mantelin dhe rrroben kalimtarëve që e ndjejnë veten t'i sigurt, atyre që kthehen nga lufta. **9** Ju i déboni gratë e popullit tim nga shtëpitë tyre t'i mrekullueshme dhe u rrëmbeni për gjithnjë lavdinë time fémijëve t'i tyre. **10** Çohuni dhe ikni, sepse ky nuk éshët një vend prehjeje; duke qenë i ndotur do t'i shkatërron me një shkatërrim t'i llahtarshëm. **11** Edhe sikur një njeri t'i ecte me një frymë falsiteti dhe t'i përhapte gjenjeshtra, duke thënë: "Unë do t'i parathem për ty verë dhe pije dehëse", ai do t'i ishte një profet për këtë popull. **12** "Do t'i mbledh me siguri gjithçka, o Jakob, do t'i mbledh me siguri mbeturinën e Izraelit; do t'i vë bashkë si delet në një vathë, si një kope në mes t'i kullotës së vet; do t'i bëjnë një zhurmë t'i madhe për shkak t'i morisë së njerëzve. **13** Kush do t'i hapë t'i çarën, do t'i ngjitet para tyre; ata do t'i depërtojnë, do t'i kalojnë nga porta dhe prej saj kanë për t'i dalë; mbreti i tyre do t'i ecë para tyre dësh Zoti do t'i jetë në krye t'i tyre".

3 Unë thashë: "Ah, dégjoni, o krerë t'i Jakobit, dësh Zoti do t'i shtëpisë së Izraelit: a nuk ju takon vallë juve t'i njihni drejtësinë? **2** Ju që urreni t'i mirén dhe doni t'i keqen, që ju hiqni lëkurën nga trupi dhe mishin nga kockat e tyre. **3** Ata hanë mishin e popullit tim, i heqin lëkurën nga trupi, i theyejnë kockat dhe e presin në copa sikur do t'i shkonte në tenxhere, si mishi që vihet në kazan. **4** Atëherë do t'i këlthasin Zoti, por ai nuk do t'u përgjigjet; në atë kohë ai do t'u fshehë fytyrën e tij, sepse kanë qenë t'i këqij në veprimet e tyre. **5** Kështu thotë Zoti për profetët që e bëjnë popullin tim t'i largohet nga rruga e tij, që bërtasin: "Paqe", po t'i kenë diçka për t'i kafshuar nëpër dhëmbë, por i shpallin luftë atij që nuk u vë gjë në gojë. **6** Prandaj do t'i keni net pa vegime, dësh Zoti do t'i keni terr pa shortari; dielli do t'i perëndoje mbi këta profetë dhe dita do t'i erret mbi ta. **7** Shikuesit do t'i mbulohen me turp dhe shortarët do t'i skuqen; do t'i mbulojnë t'i gjithë mjekrën e tyre, sepse nuk do t'i ketë asnjë përgjigje nga Perëndia". **8** Unë përkundrazi jam plot me forca t'i Frymës së Zotit, me drejtësi dhe forcë, për t'i bërë t'i njohur Jakobit shkeljen e tij dësh Izraelit mëkatin e tij. **9** Tani dégjoni këtë, o krerë t'i shtëpisë së Jakobit dësh Zoti do t'i shtëpisë së Izraelit, që urreni drejtësinë dësh shtrëmbëroni çdo gjë që éshët e ndershme, **10** që ndërtoni Sionin me gjak dësh Zoti do t'i shtëpisë së Izraelit, që urreni drejtësinë dësh shtrëmbëroni çdo gjë që éshët e ndershme, **11** Krerët e tij gjykojnë për një dhuratë, priftërinjtë e tij japid mësim për një pagesë, profetët e tij kryejnë shortari për para; megjithatë mbështeten tek Zoti dësh Zoti do t'i shtëpisë së Izraelit, që urreni drejtësinë dësh shtrëmbëroni çdo gjë që éshët e ndershme, **12** Prandaj, për shkakun tuaj, Sioni do t'i lërohet si një arë, Jeruzalemi do t'i bëhet një grumbull rrënimesh, dësh Zoti do t'i shtëpisë së Izraelit, që urreni drejtësinë dësh shtrëmbëroni çdo gjë që éshët e ndershme, **13** Krerët e tij gjykojnë për një dhuratë, priftërinjtë e tij japid mësim për një pagesë, profetët e tij kryejnë shortari për para; megjithatë mbështeten tek Zoti dësh Zoti do t'i shtëpisë së Izraelit, që urreni drejtësinë dësh shtrëmbëroni çdo gjë që éshët e ndershme, **14** Krerët e tij gjykojnë për një dhuratë, priftërinjtë e tij japid mësim për një pagesë, profetët e tij kryejnë shortari për para; megjithatë mbështeten tek Zoti dësh Zoti do t'i shtëpisë së Izraelit, që urreni drejtësinë dësh shtrëmbëroni çdo gjë që éshët e ndershme, **15** Krerët e tij gjykojnë për një dhuratë, priftërinjtë e tij japid mësim për një pagesë, profetët e tij kryejnë shortari për para; megjithatë mbështeten tek Zoti dësh Zoti do t'i shtëpisë së Izraelit, që urreni drejtësinë dësh shtrëmbëroni çdo gjë që éshët e ndershme, **16** Krerët e tij gjykojnë për një dhuratë, priftërinjtë e tij japid mësim për një pagesë, profetët e tij kryejnë shortari për para; megjithatë mbështeten tek Zoti dësh Zoti do t'i shtëpisë së Izraelit, që urreni drejtësinë dësh shtrëmbëroni çdo gjë që éshët e ndershme, **17** Krerët e tij gjykojnë për një dhuratë, priftërinjtë e tij japid mësim për një pagesë, profetët e tij kryejnë shortari për para; megjithatë mbështeten tek Zoti dësh Zoti do t'i shtëpisë së Izraelit, që urreni drejtësinë dësh shtrëmbëroni çdo gjë që éshët e ndershme, **18** Krerët e tij gjykojnë për një dhuratë, priftërinjtë e tij japid mësim për një pagesë, profetët e tij kryejnë shortari për para; megjithatë mbështeten tek Zoti dësh Zoti do t'i shtëpisë së Izraelit, që urreni drejtësinë dësh shtrëmbëroni çdo gjë që éshët e ndershme, **19** Krerët e tij gjykojnë për një dhuratë, priftërinjtë e tij japid mësim për një pagesë, profetët e tij kryejnë shortari për para; megjithatë mbështeten tek Zoti dësh Zoti do t'i shtëpisë së Izraelit, që urreni drejtësinë dësh shtrëmbëroni çdo gjë që éshët e ndershme, **20** Krerët e tij gjykojnë për një dhuratë, priftërinjtë e tij japid mësim për një pagesë, profetët e tij kryejnë shortari për para; megjithatë mbështeten tek Zoti dësh Zoti do t'i shtëpisë së Izraelit, që urreni drejtësinë dësh shtrëmbëroni çdo gjë që éshët e ndershme, **21** Krerët e tij gjykojnë për një dhuratë, priftërinjtë e tij japid mësim për një pagesë, profetët e tij kryejnë shortari për para; megjithatë mbështeten tek Zoti dësh Zoti do t'i shtëpisë së Izraelit, që urreni drejtësinë dësh shtrëmbëroni çdo gjë që éshët e ndershme, **22** Krerët e tij gjykojnë për një dhuratë, priftërinjtë e tij japid mësim për një pagesë, profetët e tij kryejnë shortari për para; megjithatë mbështeten tek Zoti dësh Zoti do t'i shtëpisë së Izraelit, që urreni drejtësinë dësh shtrëmbëroni çdo gjë që éshët e ndershme, **23** Krerët e tij gjykojnë për një dhuratë, priftërinjtë e tij japid mësim për një pagesë, profetët e tij kryejnë shortari për para; megjithatë mbështeten tek Zoti dësh Zoti do t'i shtëpisë së Izraelit, që urreni drejtësinë dësh shtrëmbëroni çdo gjë që éshët e ndershme, **24** Krerët e tij gjykojnë për një dhuratë, priftërinjtë e tij japid mësim për një pagesë, profetët e tij kryejnë shortari për para; megjithatë mbështeten tek Zoti dësh Zoti do t'i shtëpisë së Izraelit, që urreni drejtësinë dësh shtrëmbëroni çdo gjë që éshët e ndershme, **25** Krerët e tij gjykojnë për një dhuratë, priftërinjtë e tij japid mësim për një pagesë, profetët e tij kryejnë shortari për para; megjithatë mbështeten tek Zoti dësh Zoti do t'i shtëpisë së Izraelit, që urreni drejtësinë dësh shtrëmbëroni çdo gjë që éshët e ndershme, **26** Krerët e tij gjykojnë për një dhuratë, priftërinjtë e tij japid mësim për një pagesë, profetët e tij kryejnë shortari për para; megjithatë mbështeten tek Zoti dësh Zoti do t'i shtëpisë së Izraelit, që urreni drejtësinë dësh shtrëmbëroni çdo gjë që éshët e ndershme, **27** Krerët e tij gjykojnë për një dhuratë, priftërinjtë e tij japid mësim për një pagesë, profetët e tij kryejnë shortari për para; megjithatë mbështeten tek Zoti dësh Zoti do t'i shtëpisë së Izraelit, që urreni drejtësinë dësh shtrëmbëroni çdo gjë që éshët e ndershme, **28** Krerët e tij gjykojnë për një dhuratë, priftërinjtë e tij japid mësim për një pagesë, profetët e tij kryejnë shortari për para; megjithatë mbështeten tek Zoti dësh Zoti do t'i shtëpisë së Izraelit, që urreni drejtësinë dësh shtrëmbëroni çdo gjë që éshët e ndershme, **29** Krerët e tij gjykojnë për një dhuratë, priftërinjtë e tij japid mësim për një pagesë, profetët e tij kryejnë shortari për para; megjithatë mbështeten tek Zoti dësh Zoti do t'i shtëpisë së Izraelit, që urreni drejtësinë dësh shtrëmbëroni çdo gjë që éshët e ndershme, **30** Krerët e tij gjykojnë për një dhuratë, priftërinjtë e tij japid mësim për një pagesë, profetët e tij kryejnë shortari për para; megjithatë mbështeten tek Zoti dësh Zoti do t'i shtëpisë së Izraelit, që urreni drejtësinë dësh shtrëmbëroni çdo gjë që éshët e ndershme, **31** Krerët e tij gjykojnë për një dhuratë, priftërinjtë e tij japid mësim për një pagesë, profetët e tij kryejnë shortari për para; megjithatë mbështeten tek Zoti dësh Zoti do t'i shtëpisë së Izraelit, që urreni drejtësinë dësh shtrëmbëroni çdo gjë që éshët e ndershme, **32** Krerët e tij gjykojnë për një dhuratë, priftërinjtë e tij japid mësim për një pagesë, profetët e tij kryejnë shortari për para; megjithatë mbështeten tek Zoti dësh Zoti do t'i shtëpisë së Izraelit, që urreni drejtësinë dësh shtrëmbëroni çdo gjë që éshët e ndershme, **33** Krerët e tij gjykojnë për një dhuratë, priftërinjtë e tij japid mësim për një pagesë, profetët e tij kryejnë shortari për para; megjithatë mbështeten tek Zoti dësh Zoti do t'i shtëpisë së Izraelit, që urreni drejtësinë dësh shtrëmbëroni çdo gjë që éshët e ndershme, **34** Krerët e tij gjykojnë për një dhuratë, priftërinjtë e tij japid mësim për një pagesë, profetët e tij kryejnë shortari për para; megjithatë mbështeten tek Zoti dësh Zoti do t'i shtëpisë së Izraelit, që urreni drejtësinë dësh shtrëmbëroni çdo gjë që éshët e ndershme, **35** Krerët e tij gjykojnë për një dhuratë, priftërinjtë e tij japid mësim për një pagesë, profetët e tij kryejnë shortari për para; megjithatë mbështeten tek Zoti dësh Zoti do t'i shtëpisë së Izraelit, që urreni drejtësinë dësh shtrëmbëroni çdo gjë që éshët e ndershme, **36** Krerët e tij gjykojnë për një dhuratë, priftërinjtë e tij japid mësim për një pagesë, profetët e tij kryejnë shortari për para; megjithatë mbështeten tek Zoti dësh Zoti do t'i shtëpisë së Izraelit, që urreni drejtësinë dësh shtrëmbëroni çdo gjë që éshët e ndershme, **37** Krerët e tij gjykojnë për një dhuratë, priftërinjtë e tij japid mësim për një pagesë, profetët e tij kryejnë shortari për para; megjithatë mbështeten tek Zoti dësh Zoti do t'i shtëpisë së Izraelit, që urreni drejtësinë dësh shtrëmbëroni çdo gjë që éshët e ndershme, **38** Krerët e tij gjykojnë për një dhuratë, priftërinjtë e tij japid mësim për një pagesë, profetët e tij kryejnë shortari për para; megjithatë mbështeten tek Zoti dësh Zoti do t'i shtëpisë së Izraelit, që urreni drejtësinë dësh shtrëmbëroni çdo gjë që éshët e ndershme, **39** Krerët e tij gjykojnë për një dhuratë, priftërinjtë e tij japid mësim për një pagesë, profetët e tij kryejnë shortari për para; megjithatë mbështeten tek Zoti dësh Zoti do t'i shtëpisë së Izraelit, që urreni drejtësinë dësh shtrëmbëroni çdo gjë që éshët e ndershme, **40** Krerët e tij gjykojnë për një dhuratë, priftërinjtë e tij japid mësim për një pagesë, profetët e tij kryejnë shortari për para; megjithatë mbështeten tek Zoti dësh Zoti do t'i shtëpisë së Izraelit, që urreni drejtësinë dësh shtrëmbëroni çdo gjë që éshët e ndershme, **41** Krerët e tij gjykojnë për një dhuratë, priftërinjtë e tij japid mësim për një pagesë, profetët e tij kryejnë shortari për para; megjithatë mbështeten tek Zoti dësh Zoti do t'i shtëpisë së Izraelit, që urreni drejtësinë dësh shtrëmbëroni çdo gjë që éshët e ndershme, **42** Krerët e tij gjykojnë për një dhuratë, priftërinjtë e tij japid mësim për një pagesë, profetët e tij kryejnë shortari për para; megjithatë mbështeten tek Zoti dësh Zoti do t'i shtëpisë së Izraelit, që urreni drejtësinë dësh shtrëmbëroni çdo gjë që éshët e ndershme, **43** Krerët e tij gjykojnë për një dhuratë, priftërinjtë e tij japid mësim për një pagesë, profetët e tij kryejnë shortari për para; megjithatë mbështeten tek Zoti dësh Zoti do t'i shtëpisë së Izraelit, që urreni drejtësinë dësh shtrëmbëroni çdo gjë që éshët e ndershme, **44** Krerët e tij gjykojnë për një dhuratë, priftërinjtë e tij japid mësim për një pagesë, profetët e tij kryejnë shortari për para; megjithatë mbështeten tek Zoti dësh Zoti do t'i shtëpisë së Izraelit, që urreni drejtësinë dësh shtrëmbëroni çdo gjë që éshët e ndershme, **45** Krerët e tij gjykojnë për një dhuratë, priftërinjtë e tij japid mësim për një pagesë, profetët e tij kryejnë shortari për para; megjithatë mbështeten tek Zoti dësh Zoti do t'i shtëpisë së Izraelit, që urreni drejtësinë dësh shtrëmbëroni çdo gjë që éshët e ndershme, **46** Krerët e tij gjykojnë për një dhuratë, priftërinjtë e tij japid mësim për një pagesë, profetët e tij kryejnë shortari për para; megjithatë mbështeten tek Zoti dësh Zoti do t'i shtëpisë së Izraelit, që urreni drejtësinë dësh shtrëmbëroni çdo gjë që éshët e ndershme, **47** Krerët e tij gjykojnë për një dhuratë, priftërinjtë e tij japid mësim për një pagesë, profetët e tij kryejnë shortari për para; megjithatë mbështeten tek Zoti dësh Zoti do t'i shtëpisë së Izraelit, që urreni drejtësinë dësh shtrëmbëroni çdo gjë që éshët e ndershme, **48** Krerët e tij gjykojnë për një dhuratë, priftërinjtë e tij japid mësim për një pagesë, profetët e tij kryejnë shortari për para; megjithatë mbështeten tek Zoti dësh Zoti do t'i shtëpisë së Izraelit, që urreni drejtësinë dësh shtrëmbëroni çdo gjë që éshët e ndershme, **49** Krerët e tij gjykojnë për një dhuratë, priftërinjtë e tij japid mësim për një pagesë, profetët e tij kryejnë shortari për para; megjithatë mbështeten tek Zoti dësh Zoti do t'i shtëpisë së Izraelit, që urreni drejtësinë dësh shtrëmbëroni çdo gjë që éshët e ndershme, **50** Krerët e tij gjykojnë për një dhuratë, priftërinjtë e tij japid mësim për një pagesë, profetët e tij kryejnë shortari për para; megjithatë mbështeten tek Zoti dësh Zoti do t'i shtëpisë së Izraelit, që urreni drejtësinë dësh shtrëmbëroni çdo gjë që éshët e ndershme, **51** Krerët e tij gjykojnë për një dhuratë, priftërinjtë e tij japid mësim për një pagesë, profetët e tij kryejnë shortari për para; megjithatë mbështeten tek Zoti dësh Zoti do t'i shtëpisë së Izraelit, që urreni drejtësinë dësh shtrëmbëroni çdo gjë që éshët e ndershme, **52** Krerët e tij gjykojnë për një dhuratë, priftërinjtë e tij japid mësim për një pagesë, profetët e tij kryejnë shortari për para; megjithatë mbështeten tek Zoti dësh Zoti do t'i shtëpisë së Izraelit, që urreni drejtësinë dësh shtrëmbëroni çdo gjë që éshët e ndershme, **53** Krerët e tij gjykojnë për një dhuratë, priftërinjtë e tij japid mësim për një pagesë, profetët e tij kryejnë shortari për para; megjithatë mbështeten tek Zoti dësh Zoti do t'i shtëpisë së Izraelit, që urreni drejtësinë dësh shtrëmbëroni çdo gjë që éshët e ndershme, **54** Krerët e tij gjykojnë për një dhuratë, priftërinjtë e tij japid mësim për një pagesë, profetët e tij kryejnë shortari për para; megjithatë mbështeten tek Zoti dësh Zoti do t'i shtëpisë së Izraelit, që urreni drejtësinë dësh shtrëmbëroni çdo gjë që éshët e ndershme, **55** Krerët e tij gjykojnë për një dhuratë, priftërinjtë e tij japid mësim për një pagesë, profetët e tij kryejnë shortari për para; megjithatë mbështeten tek Zoti dësh Zoti do t'i shtëpisë së Izraelit, që urreni drejtësinë dësh shtrëmbëroni çdo gjë që éshët e ndershme, **56** Krerët e tij gjykojnë për një dhuratë, priftërinjtë e tij japid mësim për një pagesë, profetët e tij kryejnë shortari për para; megjithatë mbështeten tek Zoti dësh Zoti do t'i shtëpisë së Izraelit, që urreni drejtësinë dësh shtrëmbëroni çdo gjë që éshët e ndershme, **57** Krerët e tij gjykojnë për një dhuratë, priftërinjtë e tij japid mësim për një pagesë, profetët e tij kryejnë shortari për para; megjithatë mbështeten tek Zoti dësh Zoti do t'i shtëpisë së Izraelit, që urreni drejtësinë dësh shtrëmbëroni çdo gjë që éshët e ndershme, **58** Krerët e tij gjykojnë për një dhuratë, priftërinjtë e tij japid mësim për një pagesë, profetët e tij kryejnë shortari për para; megjithatë mbështeten tek Zoti dësh Zoti do t'i shtëpisë së Izraelit, që urreni drejtësinë dësh shtrëmbëroni çdo gjë që éshët e ndershme, **59** Krerët e tij gjykojnë për një dhuratë, priftërinjtë e tij japid mësim për një pagesë, profetët e tij kryejnë shortari për para; megjithatë mbështeten tek Zoti dësh Zoti do t'i shtëpisë së Izraelit, që urreni drejtësinë dësh shtrëmbëroni çdo gjë që éshët e ndershme, **60** Krerët e tij gjykojnë për një dhuratë, priftërinjtë e tij japid mësim për një pagesë, profetët e tij kryejnë shortari për para; megjithatë mbështeten tek Zoti dësh Zoti do t'i shtëpisë së Izraelit, që urreni drejtësinë dësh shtrëmbëroni çdo gjë që éshët e ndershme, **61** Krerët e tij gjykojnë për një dhuratë, priftërinjtë e tij japid mësim për një pagesë, profetët e tij kryejnë shortari për para; megjithatë mbështeten tek Zoti dësh Zoti do t'i shtëpisë së Izraelit, që urreni drejtësinë dësh shtrëmbëroni çdo gjë që éshët e ndershme, **62** Krerët e tij gjykojnë për një dhuratë, priftërinjtë e tij japid mësim për një pagesë, profetët e tij kryejnë shortari për para; megjithatë mbështeten tek Zoti dësh Zoti do t'i shtëpisë së Izraelit, që urreni drejtësinë dësh shtrëmbëroni çdo gjë që éshët e ndershme, **63** Krerët e tij gjykojnë për një dhuratë, priftërinjtë e tij japid mësim për një pagesë, profetët e tij kryejnë shortari për para; megjithatë mbështeten tek Zoti dësh Zoti do t'i shtëpisë së Izraelit, që urreni drejtësinë dësh shtrëmbëroni çdo gjë që éshët e ndershme, **64** Krerët e tij gjykojnë për një dhuratë, priftërinjtë e tij japid mësim për një pagesë, profetët e tij kryejnë shortari për para; megjithatë mbështeten tek Zoti dësh Zoti do t'i shtëpisë së Izraelit, që urreni drejtësinë dësh shtrëmbëroni çdo gjë që éshët e ndershme, **65** Krerët e tij gjykojnë për një dhuratë, priftërinjtë e tij japid mësim për një pagesë, profetët e tij kryejnë shortari për para; megjithatë mbështeten tek Zoti dësh Zoti do t'i shtëpisë së Izraelit, që urreni drejtësinë dësh shtrëmbëroni çdo gjë që éshët e ndershme, **66** Krerët e tij gjykojnë për një dhuratë, priftërinjtë e tij japid mësim për një pagesë, profetët e tij kryejnë shortari për para; megjithatë mbështeten tek Zoti dësh Zoti do t'i shtëpisë së Izraelit, që urreni drejtësinë dësh shtrëmbëroni çdo gjë që éshët e ndershme, **67** Krerët e tij gjykojnë për një dhuratë, priftërinjtë e tij japid mësim për një pagesë, profetët e tij kryejnë shortari për para; megjithatë mbështeten tek Zoti dësh Zoti do t'i shtëpisë së Izraelit, që urreni drejtësinë dësh shtrëmbëroni çdo gjë që éshët e ndershme, **68** Krerët e tij gjykojnë për një dhuratë, priftërinjtë e tij japid mësim për një pagesë, profetët e tij kryejnë shortari për para; megjithatë mbështeten tek Zoti dësh Zoti do t'i shtëpisë së Izraelit, që urreni drejtësinë dësh shtrëmbëroni çdo gjë që éshët e ndershme, **69** Krerët e tij gjykojnë për një dhuratë, priftërinjtë e tij japid mësim për një pagesë, profetët e tij kryejnë shortari për para; megjithatë mbështeten tek Zoti dësh Zoti do t'i shtëpisë së Izraelit, që urreni drejtësinë dësh shtrëmbëroni çdo gjë që éshët e ndershme, **70** Krerët e tij gjykojnë për një dhuratë, priftërinjtë e tij japid mësim për një pagesë, profetët e tij kryejnë shortari për para; megjithatë mbështeten tek Zoti dësh Zoti do t'i shtëpisë së Izraelit, që urreni drejtësinë dësh shtrëmbëroni çdo gjë që éshët e ndershme, **71** Krerët e tij gjykojnë për një dhuratë, priftërinjtë e tij japid mësim për një pagesë, profetët e tij kryejnë shortari për para; megjithatë mbështeten tek Zoti dësh Zoti do t'i shtëpisë së Izraelit, që urreni drejtësinë dësh shtrëmbëroni çdo gjë që éshët e ndershme, **72** Krerët e tij gjykojnë për një dhuratë, priftërinjtë e tij japid mësim për një pagesë, profetët e tij kryejnë shortari për para; megjithatë mbështeten tek Zoti dësh Zoti do t'i shtëpisë së Izraelit, që urreni drejtësinë dësh shtrëmbëroni çdo gjë që éshët e ndershme, **73** Krerët e tij gjykojnë për një dhuratë, priftërinjtë e tij japid mësim për një pagesë, profetët e tij kryejnë shortari për para; megjithatë mbështeten tek Zoti dësh Zoti do t'i shtëpisë së Izraelit, që urreni drejtësinë dësh shtrëmbëroni çdo gjë që éshët e ndershme, **74** Krerët e tij gjykojnë për një dhuratë, priftërinjtë e tij japid mësim për një pagesë, profetët e tij kryejnë shortari për para; megjithatë mbështeten tek Zoti dësh Zoti do t'i shtëpisë së Izraelit, që urreni drejtësinë dësh shtrëmbëroni çdo gjë që éshët e ndershme, **75** Krerët e tij gjykojnë për një dhuratë, priftërinjtë e tij japid mësim për një pagesë, profetët e tij kryejnë shortari për para; megjithatë mbështeten tek Zoti dësh Zoti do t'i shtëpisë së Izraelit, që urreni drejtësinë dësh shtrëmbëroni çdo gjë që éshët e ndershme, **76** Krerët e tij gjykojnë për një dhuratë, priftërinjtë e tij japid mësim për një pagesë, profetët e tij kryejnë shortari për para; megjithatë mbështeten tek Zoti dësh Zoti do t'i shtëpisë së Izraelit, që urreni drejtësinë dësh shtrëmbëroni çdo gjë që éshët e ndershme, **77** Krerët e tij gjykojnë për një dhuratë, priftërinjtë e tij japid mësim për një pagesë, profetët e tij kryejnë shortari për para; megjithatë mbështeten tek Zoti dësh Zoti do t'i shtëpisë së Izraelit, që urreni drejtësinë dësh shtrëmbëroni çdo gjë që éshët e ndershme, **78** Krerët e tij gjykojnë për një dhuratë, priftërinjtë e tij japid mësim për një pagesë, profetët e tij kryejnë shortari për para; megjithatë mbështeten tek Zoti dësh Zoti do t'i shtëpisë së Izraelit

dhe ne do të ecim në shtigjet e tij". Sepse nga Sioni do të dalë ligji dhe nga Jeruzalemi fjala e Zotit. 3 Ai do të jetë gjyqtari midis shumë popujve dhe do të jetë arbitri midis shumë kombeve të fuqishme dhe të largëta. Me shpatat e tyre do të farkëtjona plore dhe me ushtat e tyre drapërinj; një komb nuk do ta ngrerë më shpatën kundër tjetrit dhe nuk do të stërviten pér luftë. 4 Do të ulet secili nën hardhinë e vet dhe nën fikun e vet, dhe askush nuk do t'i trembë më, sepse goja e Zotit të ushtrive foli. 5 Ndërsa tërë popujt ecin secili në emër të Zotit të vet, ne do të ecim në emër të Zotit, Perëndisë tonë, pérjetë. 6 "Atë dite", thotë Zoti, "unë do të mbledh çalamanët, do të mbledh të dëbuarit dhe ata që kisha dëshpëruar. 7 Nga çalamanët do të bëj një mbetje dhe nga të dëbuarit një komb të fuqishëm. Kështu Zoti do të mbretërojë mbi ta në malin e Sionit, qysh atëherë e përgjithnjë. 8 Dhe ti, kullë e kopesë, kala e bijës së Sionit, ty do të vijë, pikërisht ty do të të vijë sundimi i lashtë, mbretëria e bijës së Jeruzalemit". 9 Tani, pse bërtet kaq fort? A nuk ka asnjë mbret brenda teje? Vallë ka vdekur këshilltari yt, që të kanë zënë dhembjet si një grua që po lind. 10 Perpëlitu dhe nxirre në dritë, o bijë e Sionit, si një grua që po lind, sepse tani do të dalësh nga qyteti, do të banosh në fushë dhe do të shkosh deri në Babiloni. Atje do të çlrohesh, atje Zoti do të të shpengojë nga dora e armiqve të tu. 11 Tani janë mbledhur shumë kombe kundër teje që thonë: "Le të përdhoset dhe sytë tona le të kënaqen duke shikuar Sionin". 12 Por ata nuk i dinë mendimet e Zotit, nuk e kuptojnë qëllimin e tij, sepse ai do t'i mbledhë si duaj në lémë. 13 Çohu dhe shij, o bijë e Sionit, sepse do ta bëj bririn tênd prej hekuri dhe thonjtë e tu prej bronzi; ti do të dërmosh shumë popuj dhe unë do t'ia caktoj fitimet e tyre Zotit dhe pasuritë e tyre Zotit të të gjithë dheut.

5 Tani, bashkohu tok, o bijë e trupave. Na kanë rrerħuar; me shufér godasin mbi faqe gjyqtarin e Izraelit. 2 "Por ti, o Betlem Efratah, megjithëse je i vogël midis mijerave të Judës, nga ti do të dalë pér mua ai që do të jetë sundues në Izrael, origjinat e tê cilit janë nga kohërat e lashta, nga ditët e pérjetësisë". 3 Prandaj ai do t'i braktisë deri në kohën në tê cilén ajo qé duhet të pjellë ka pér tê pjellur; atëheré kusuri i véllezérve të saj do t'u kthehet bijve të Izraelit. 4 Ai do të mbetet pér tê kullotur kopenë e tij me pushtetin e Zotit, në madhérinë e emrit të Zotit, Perëndisë së tij. Dhe ata do të banojnë të sigurt, sepse atëherë ai do të jetë i madh deri në skajet e tokës. 5 Dhe ai vetë do të jetë paqja. Kur Asiri do të vijë në vendin tonë dhe do tê shkelë në pallatet tonë, ne do të nxjerim kundër tij shtatë barinj dhe tetë princa nga njerëzit e zakonshëm. 6 Ata do të shkatérrojnë vendin e Asirisë me shpatë dhe tokën e Nimrodit në portat e saj; kështu ai do tê na çlrojë nga Asiri në rast se do të vijë në vendin tonë dhe do tê shkelë kufijtë tanë. 7 Kusuri i Jakobit, në mes të shumë popujve, ka pér qenë si një vesë e dërguar nga Zoti, si një shi i dendur mbi barin, që nuk pret njeriun dhe nuk shpreson asgjë nga bijtë e njerëzve. 8 Kusuri i Jakobit do të jetë midis kombeve, në mes të shumë popujve, si një luan midis kafshëve të pyllit, si një luan i vogël midis kopeve të dhenve, i cili, po të jetë se kalon në mes, shkel dhe shqyen pa i dhënë mundësi askujt t'i shpëtojë. 9 Dora jote do tê

ngrihet kundër kundërshtarëve të tu dhe tërë armiqtë e tu do të shfarosen. 10 "Atë ditë do të ndodhë", thotë Zoti, "që unë do t'i zhduk kuajt e tu në mes teje dhe do tê shkatérroj qerret e tua; 11 do tê zhduk qytetet e vendit tênd dhe do tê rrëzoj tërë fortesar e tua; 12 do tê zhduk nga dora jote artet magjike dhe ti nuk do tê kesh më shortarë; 13 do tê zhduk në mes teje figurat e tua të gdhëndura dhe shtyllat e tua të shenjta, dhe ti nuk do tê biesh më përbys përpara veprës së duarve të tua. 14 Do tê çrënjos në mes teje Asherahët e tu dhe do tê shkatérroj qytetet e tua. 15 Do tê hakmerrem me zemérin dhe me tērbim me kombet që nuk kanë dashur të dëgjojnë".

6 Ah, dëgjoni atë që thotë Zoti: "Çohu, mbro kauzen tênde përpara maleve dhe kodrat le të dëgjojnë zérin tênd". 2 Dëgjoni, o male, kundërshtimin e Zotit, dhe ju themele tê fortatë tokës, sepse Zoti ka një kundërshtim me popullin e tij dhe dëshiron tê diskutojë me Izraelin. 3 "Populli im, çfarë tê kam bërë dhe me çfarë tê kam lodhur? Dëshmo kundër meje. 4 Sepse unë tê nxora nga vendi i Egjiptit, tê çlirova nga shtëpia e skillavërisë dhe kam dërguar para teje Moisiun, Aaronin dhe Miriamin. 5 O populli im, mbaj mend atë që Balaku, mbreti i Moabit, kurdiste dhe si iu përgjigj Balaami, biri i Beorit, nga Shitimini deri në Gilgal me qëllim që ti të pranosh drejtësinë e Zotit". 6 Me se do tê vij përpara Zotit dhe do tê përkulem përpara Perëndisë së lartë? Do tê vij para tij me olokauste, me viça motakë? 7 Do tê pëlqej Zoti mijëra desh ose mori rrëkesh vaj? Do tê jap tê parëlindurin tim pér shkeljen time, frytin e barkut tim pér mëkatin e shpirtit tim? 8 O njeri, ai tê ka bërë tê njohur atë që është e mirë; dhe çfarë tjetër kërkon Zoti nga ti, përveç se tê zbatosh drejtësinë, tê duash mëshirën dhe tê ecësh përlësish me Perëndinë tênd? 9 Zéri i Zotit i thérret qytetit, dhe kush ka dituri do tê njohë emrin tênd: "Kini kujdes pér thurprën dhe pér atë që e ka caktuar. 10 A ka akoma nê shtëpinë e tê pabesit thesare nga paudhësia, dhe efa tê mangëta, që janë një gjë e neveritshme? 11 Mund ta shpall tê pastér njeriun me peshore tê pasakta dhe me qeskën me pesha të rreme? 12 Pasanikét e tij nê fakt janë plot me dhuné, banorët e tij thonë gënjeshtra dhe gjuhja e tyre nuk është veçse mashtrim nê gojën e tyre. 13 Prandaj edhe unë do tê bëj tê vuash, duke tê goditur dhe duke bërë që tê jesh i shkretë pér shkak të mëkateve të tua. 14 Ti do tê hash, por nuk do tê ngopesh dhe uria do tê mbetet brenda teje; do tê vësh mënjanë por nuk do tê shpëtosh asgjë, dhe atë që do tê shpëtosh do t'iа dorëzoj shpatës. 15 Ti do tê mbjellësh, por nuk do tê korrësh; do t'i shtypësh ullinjtë, por nuk do tê lyhesh me vaj; do tê bësh musht, por nuk do tê pish verë. 16 Ju ndiqni statuet e Omrit dhe têrë praktikat e shtëpisë së Ashabit, dhe ju ecni sipas këshillave tê tyre, që unë t'ju katandis nê një shkreti, dhe banorët e tu nê një objekt talljeje. Kështu ju do tê mbani turpin e popullit tim!".

7 Mjeré unë! Sepse jam si ata që vjelin frutat e verës, si ata që mbledhin rrushin e vitit: nuk ka asnjë vile pér tê ngrënë, shpirti im dëshëron një fik tê parë. 2 Njeriu i përspiritshëm është zhdukur nga dheu, midis njerëzve nuk ka më njerëz tê ndershëm; tê têrë rrinë nê pritë pér tê derdhur gjak, secili gjuan vëllanë e vet me rrjetë. 3 Të dy duart e tyre janë tê shtrira

për të bërë të keq me zotësi; princi pretendon, gjyqtari kërkon shpërblime, i madhi shfaq lakminë e tij; kështu bashkarisht e prishin drejtësinë. 4 Më i miri i tyre është si një gardh ferrash. Dita e dënimit tënd po vjen; tanë do të jetë péshtjellimi i tyre. 5 Mos e besoni shokun, mos i zini besë mikut të ngushtë; ruaji portat e gojës sate përparrë asaj që prehet mbi gjirin tënd. 6 Sepse biri turpëron të atin, bija ngre krye kundër nënës, e reja kundër vjehrrës, armiqtë e secilit janë ata të shtëpisë së tij. 7 Por unë do të shikoj te Zoti, do të shpresoj te Perëndia i shpëtimit tim; Perëndia im do të më dëgjojë. 8 Mos u gëzo me mua, o armikja ime! Në rast se kam rënë, do të ngrihem përsëri; në rast se ulem në terr, Zoti do të jetë drita ime. 9 Unë do të duroj indinjatën e Zotit, sepse kam kryer mëkate kundër tij, deri sa ai do të mbrojë kauzën time, dhe do vendosë drejtësi për mua; ai do të më nxjerrë në dritë dhe unë do të sodit drejtësinë e tij. 10 Atëherë armikja ime do ta shohë dhe do të mbulohet me turp, ajo që më thoshte: "Ku është Zoti, Perëndia yt?". Sytë e mi do ta shikojnë me ëndje, ndërsa do ta shkelin si baltën e rrujëve. 11 Kur do të rindërtohen muret e tua, atë ditë kufiri yt do të zgjerohet shumë. 12 Atë ditë do të vinë te ti, nga Asiria dhe nga qytetet e tua të fortikuara, nga qyteti i fortifikuar deri te Lumi, nga deti në det dhe nga mal i në mal. 13 Por vendi do të katandiset në një shkreti për shkak të banorëve të tu, për shkak të frytit të veprimeve të tyre. 14 Kullot popullin tënd me shkopin tënd, kopenë e trashëgimisë sate, që rri i vetmuar në pyllin në mes të Karmelit. Le të kullozin në Bashan dhe në Galaad si në kohërat e lashta. 15 "Si në ditët që dole nga vendi i Egjiptit, unë do t'u tregoj atyre gjëra të mrekullueshme". 16 Kombet do të shohin dhe do t'u vijë turp për tërë fuqinë e tyre; do të vënë dorën te goja, veshët e tyre do të mbeten të shurdhër. 17 Do të lëpjinë pluhurin si gjarpëri, si rrëshqanorët e tokës, do të dalin duke u dridhur nga vendet ku janë fshehur; do të kenë frikë nga Zoti, Perëndia ynë, dhe do të kenë frikë nga ti. 18 Cili Perëndi është si ti, që fal paudhësinë dhe e kapërcen shkeljen e mbetjes së trashëgimisë së tij? Ai nuk e mban përgjithnjë zemërimin e tij, sepse i pëlqen të jetë i mëshirshëm. 19 Atij do t'i vijë përsëri keq për ne, do të shkelë paudhësitë tonë, Të do të hedhësh në fund të detit tërë mëkatet tonë. 20 Ti do t'ia tregosh besnikërinë tënde Jakobit dhe dhemshurinë tënde Abrahamit, siç iu betove etërve tanë qysh në kohërat e lashta.

Nahumi

1 Profecia mbi Niniven. Libri i vegimit të Nahumit nga Elkoshi.
2 Zoti éshëtë një Peréndi xheloz dhe hakmarrës; Zoti éshëtë hakmarrës dhe plot tèrbim. Zoti hakmerret me kundërshtarët e tij dhe e ruan zemërimin pér armiqjtë e tij. 3 Zoti éshëtë i ngadalshëm në zemërim dhe pushitetmadh, por nuk e lë pa e ndëshkuar aspak të ligun. Zoti vazhdon rrugën e tij në shakullimë dhe në furtunë dhe retë janë pluhuri i këmbëvë të tij. 4 Ai e qorton rëndë detin dhe e than, i bén të thahan të gjithë lumenjët. Bashani dhe Karmeli thahan dhe lulja e Libanit fishket. 5 Malet dridhen para tij, kodrat treten; në prani të tij toka ngrihet, po, bota dhe tèrë banorët e saj. 6 Kush mund t'i rezistojë indinjatës së tij dha kush mund të durojë zjarrin e zemërimit të tij? Tèrbimi i tij derdhet si zjarr dhe shkëmbinjtë janë prej tij të thëmuara. 7 Zoti éshëtë i mirë, éshëtë një fortesë në ditën e fatkeqësisë; ai i njeh ata që kërkojnë strehë tek ai. 8 Por me një përmbytje të madhe ai do të kryej një shkatërrim të plotë të vendit të tij dhe armiqjtë e tij do të përndiqen nga terri. 9 Çfarë projektioni kundër Zotit? Ai do të kryej një shkatërrim të plotë: fatkeqësia nuk do të ndodhë dy herë. 10 Edhe sikur të ishin si ferrat e dendura edhe të dehur nga vera që kanë prirë, ata do të gllabërohen si kashta fare e thatë. 11 Prej teje dol i që ka kurdisur të keqen kundër Zotit, ai që ka konceptuar ligësinë. 12 Kështu thotë Zoti: "Edhe sikur të ishin plot forcë dhe të shumtë, do të kositen dhe do të zhduken. Ndonëse të kam pikëlluar, nuk do të pikelloj më. 13 Tani do të theyej zgjedhën e saj nga trupi yt dhe do t'i shkul lidhjet e tua". 14 Por lidhur me ty Zoti ka dhënë këtë urdhër: "Emri yt nuk do të përfjetësohet më. Nga tempulli i perëndive të tua do të zhduk figurat e gdhendura dhe ato të derdhura. Do të të përgatis varrin se je i neveritshém". 15 Ja mbi male këmbët e atij që njofton lajme të mira dhe që shpall paqen! Kremon festat e tua solemne, o Judë, plotëso betimet e tua, sepse i ligu nuk do të kalojë më në mes teje; ai do të shfaroset krejt.

2 Ka dalë kundër teje një shkatërrues. Ruaje mirë fortesën, mbikqyr rrugën, forco ijët e tua, mblidh tèrë forcat e tua. 2 Sepse Zoti do të rivendosë lavdinë e Jakobit dhe lavdinë e Izraelit, sepse cubat i kanë plaçkitur dhe kanë shkatërruar shermendet e tyre. 3 Mburoja e trimave të tij éshëtë njyrosur me të kuq, trimat e tij janë veshur me rroba të kuqe; ditën që ai përgatit hekuri i qerreve do të nxjerrë shkëndi si zjarr dhe do të vrangëlljonë ushtat e qiparisit. 4 Qerret do të lëshohen me tèrbim nëpër rrugë do t'u bien kryq e tèrthor shesheve; do të duken si pishtare, do të vetëtijnë si rrufe. 5 Ai do të kujtojë burrat e tij të fuqishëm, por ata do të pengohen në marshimin e tyre, do të sulen drejt mureve dhe mbrojtja do të përgatitet. 6 Portat e lumenje do të hapen dhe pallati do të shembet. 7 Atë që rrinte palëvizur do ta zhveshin dhe do ta marrin; shërbëtoret e saj do të vajtojnë me zé si tē pellumbeshës, duke i rënë gjoksit. 8 Ndonëse Ninive i kohëve tē kaluara ishte si një rezervuar uji, tanë ata ikin. "Ndaluni, ndaluni!", bërtasin, por askush nuk kthehet. 9 Plaçkitni argjendin, plaçkitni arin! Ka thesare pa fund, pasuri tē çfarëdo sendi tē çmuar. 10 Ai éshëtë i shkretuar, bosh dhe i rrënuar; zemra ligështohet, gjunjët dridhen, ka një dhembje

të madhe në tē gjitha ijët dhe tèrë fytyrat e tyre zverdhen. 11 Ku éshëtë strofka e luanëve, vendi ku ushqeheshin luanët e vegjël, ku silleshin luani, luanesha dhe tē vegjilit e saj dhe askush nuk i trembe? 12 Luani shqyente pér tē vegjilit e tij, mbyste pér luaneshat e tij dhe mbushte strofkat e tij me gjah dhe strofullat me gjënë e grabitur. 13 "Ja, unë jam kundër teje", thotë Zoti i ushtrive, "unë do t'i djeg dhe do t'i bëj tym qerret e tua dhe shpata do tē gllabërojë luanët e tu tē vegjël; unë do tē zhduk grabitjen tènde nga dheu dhe zëri i lajmëtarëve tē tu nuk do tē dëgjohet më".

3 Mjerë qyteti gjakatar, që éshëtë plot me hile dhe me dhunë dhe që nuk po heq dorë nga grabitjet! 2 Kërcet kamxhiku, zhurmë shurdhuese rotaš, kuajsh që vrapojnë dhe qerresh që hovin, 3 kalorës në sulm shpata flakëruese, ushta që shndritin, një shumicë e madhe tē vrarësh, tē vdekur tē shumtë, kufoma pa fund; pengohesh te kufomat. 4 Të gjitha këto pér shkak tē kurvërimeve tē shumta tē prostitutes joshëse, mijeshtrë në artet magjike që i shiste kombet me kurvërimet e saj dhe popujt me artet e saj magjike. 5 "Ja, unë jam kundër teje", thotë Zoti i ushtrive, "unë do tē ngre cepat e rrobës sate deri në fytyrë dhe do t'u tregoj kombeve lakuriqësinë tènde dhe mbretërive turpin tènd. 6 Do tē tē hedh përsipér ndyrësi, do tē tē bëj tē neveritshme dhe do tē tē nxjerr tē shtylla e turpit. 7 Do tē ndodhë që tē gjithë ata që do tē tē shikojnë dë largohen prej teje dhe do tē thonë: "Ninive éshëtë shkretuar! Kujt do t'i vijë keq pér tē?". Ku t'i kérkoj ngushëllonjësit e saj?". 8 A je më e bukur se No-Amoni, që ndodhet midis kanaleve tē Nilit, i rrethuar nga ujërat dhe që e kishte detin si ledh dhe detin si mur? 9 Etiopia dhe Egjipti ishin forca e tij dhe nuk kishin kufi; Puti dhe Libianët ishin aleatët e tij. 10 Megjithatë edhe ai u internua, shkoi në robëri; edhe fémijët e tij u bénë copë-copë në hyrje tē çdo rruge; kanë hedhur shortin mbi fisnikët e tij dhe tèrë tē mëdhenjët e tij u lidhën me zinxhirë. 11 Ti gjithashtu do tē jesh e dehur dhe do tē fshihesh; ti gjithashtu do tē kërkosh një vend tē fortifikuar përpara armikut. 12 Tèrë fortesat e tua do tē janë si druri i fikut me fiq tē parë; po t'i shkundësh, bien në gojë tē atij që i ha. 13 Ja, trupat e tua në mes teje janë si gra; portat e vendit tènd janë tē hapura përpara armiqve tē tu; zjarri ka gllabëruar hekurat e portave tē tua. 14 Mblidh pér vete ujin e nevojshëm pér rrëthimin, përforco fortifikimet e tua, nqjeshe argjilën, punoje llaçin, ndreqe furrën pér tulla. 15 Atje zjarri do tē tē gllabërojë, shpata do tē tē shkatërrojë, do tē tē hajë si një larvë karkaleci; shumohu si larvat e karkalecave, shumohu si karkalecat. 16 I ke shumuar tregjet e tua më tepér se yjet e qiellit; larvat e karkalecave zhveshin çdo gjë dhe pastaj fluturojnë tutje. 17 Princat e tua janë si karkalecat, oficerët e tua si mizéri karkalecash që ndalen midis gjerdheve në ditët e ftohta; po, kur del dielli, fluturojnë tutje, por nuk dihet se ku kanë shkuar. 18 O mbret i Asirisë, barinjtë e tu po flénë, fisnikët e tu pushojnë; populli yt u shpérnda ndër male dhe kurkush nuk po i mbledh. 19 Nuk ka ilaç pér plagë tènde, plaga jote éshëtë vdekjeprurëse; tē gjithë ata që do tē dëgjojnë tē flitet pér ty, do tē pérplasin duart pér fatin tènd. Sepse mbi kë nuk éshëtë ushtruar vazhdimisht ligësia jote?

Habakuku

1 Profecia që pati në vegim profeti Habakuk. **2** Deri kur, o Zot, do të bërtas dhe ti nuk do të më dégjosh? Unë këlthas: "Dhunë!", por ti nuk jep shpëtim. **3** Përse më bën të shikoj paudhësinë dhe më bën të shoh çoroditjen? Përparrë meje qëndron grabitja dhe dhuna, ka grindje dhe përcarja po shtohet. **4** Prandaj ligji nuk ka forcë dhe drejtësia nuk ia del të fitojë, sepse i pabesi e mashton të drejtin dhe drejtësia shtërbërohet. **5** "Shikoni midis kombeve dhe këqyrni, do të mbeteni të habitur dhe të shastisur, sepse unë do të kryej në ditët tuaja një vepër, që ju nuk do ta besonit edhe sikur t'jua tregonin. **6** Sepse ja, unë do t'i nxis Kaldeasit, komb mizor dhe i furishëm, që përshkon dheun në gjérësinë e tij për të shtënë në dorë banesa jo t'ju vetat. **7** Është i tmerrshëm, i llatarshëm; gjykim i tij dhe dinjiteti i tij dalin nga ai vetë. **8** Kuajt e tij janë më të shpejtë se leopardët, më të egër se ujoërit e mbrëmjes. Kalorësit e tyre përhapen kudo, kalorësit e tyre vijnë nga larg, fluturojnë si shqiponja që sulet mbi gjahun për ta gllabëruar. **9** Vijnë të gjithë për të bërrë dhunë, fytyrat e tyre shtyen përparrë dhe grumbullojnë robëri si rrëra. **10** Ai tallet me mbretërit dhe princat janë për të objekt talljeje; përqesh çfarëdo fortese, sepse mbledh pak dhe, dhe e pushton. **11** Pastaj përpallon shpejtësi era, kalon tutje dhe e bën veten fajtor, duke ia atribuar këtë forcë të tij perëndisë së vet". **12** A nuk je që nga fillimet, o Zot, Perëndia im, i shenjtë im? Ne nuk do të vdesim, o Zot, sepse ti e ke caktuar për të bërrë drejtësi dhe e ke caktuar, o Shkëmb, për të ndëshkuar. **13** Ti i ke sytë tepër të pastër për të parë të keqen dhe nuk e shikon dot paudhësinë. Pse rri dhe shikon ata që veprojnë me hile, dhe hesht kur i ligu gllabëron atë që është më i drejtë se ai? **14** Pse i bën njérëzit si peshqit e detit dhe si rrëshqanorët, që nuk kanë zot? **15** Ai i zë të gjithë me grep, i zë me rrjetën e tij dhe i mbledh me rrjetën e tij të peshkimit; pastaj kënaqet dhe ngazëllon. **16** Prandaj i bën flijime rrjetës së tij dhe djeg temjan për rrjetën e tij, sepse me to pjesa e tij është e madhe dhe ushqimi i tij i bollshëm. **17** A do të vazhdojë ai, pra, të zbrazë rrjetën e tij dhe të masakrojë kombet pa mëshirë?

2 Unë do të rri në vendrojën time, do të zë vend mbi kullë dhe do t'i hap sytë për të parë atë që do të më thotë dhe çfarë do të duhet t'i përgjigjë lidhur me ankesën e bërrë. **2** Pastaj Zoti m'u përgjigj dhe tha: "Shkruaje vegimin tênd dhe gdhende mbi rrasa, që të mund të lexohet shpejtë. **3** Sepse vegimi është për një kohë të caktuar, por në fund ai do të flasë dhe nuk do të gjenjej; në se vonon, prite, sepse me siguri do të vijë dhe nuk do të vonojë. **4** Ja, shpirti i është krenuar, nuk është i drejtë, por i drejti do të rrojë për shkak të besimit të tij. **5** Përveç kësaj vera e tradhëton njeriun krenar dhe kështu ai nuk rri në shtëpi. Ai, pra, e shton lakminë e tij si Sheoli dhe është si vdekja, sepse kurrë nuk është i kënaqur, por mbledh rreth vetes tërë kombet dhe tërë popujt. (*Sheol h7585*) **6** Tërë këta a nuk do të fillojnë vallë të përdorin një proverb kundër tij dhe një gjëzë tallëse kundër tij? Ata do të thonë: "Mjerë ai që grumbullon gjëra që nuk janë të tijat (por deri kur?) dhe kush ngarkohet me pengje!". **7** A nuk do të ngrihen vallë papritur kreditorët e tij dhe nuk do të

zgjohen torturuesit e tui? Dhe ti do të bëhesh preja e tyre. **8** Duke qenë se ti ke plaçkitur shumë kombe, tërë kusuri i popujve do të të plaçkitë ty për shkak të gjakut njerëzor të derdhur dhe të dhunës që i është bërë vendit, qyteteve dhe tërë banorëve të tij. **9** Mjerë ai që është i pangopur për fitime të mbrapshta për shtëpinë e tij, për të vendosur folënë e tij lart dhe për t'i shpëtuar fuqisë së fatkeqësisë. **10** Ti ke programuar turpin e shtëpisë sate, duke shfarosur shumë popuj, dhe ke mëkatuar kundër vvetvetës. **11** Sepse guri do të këlthasë nga muri dhe trari do të përgjigjet nga dyshemëja. **12** Mjerë ai që ndërton një qytet me gjak dhe themelon një qytet me paudhësi! **13** Ja, a nuk vjen vallë nga Zoti i ushtrive që popujt të lodhen për zjarrin dhe kombet të lodhen për asgjë? **14** Sepse dheu do të mbushet me diturinë e lavdisë të Zotit, ashtu si ujërat mbushin detin. **15** Mjerë ai që i jep të pije të afërmit të tij, duke i dhënë shishen e vet, dhe e deh për të parë lakuriqësinë e tij! **16** Ti do të ngopesh me turp dhe jo me lavdi; pi edhe t'i dhes morrëthprerja jote le të zbulohet lakuriq. Kupa në të djathtë të Zotit do të drejtohet nga ti dhes poshtërsia do të mbulojë lavdinë tënde. **17** Sepse dhuna e ushtruar në Liban do të të mbulojë, dhe shkatërrimi i kafshëve do të të mbushë me tmerr, për shkak të gjakut njerëzor të derdhur dhe të dhunës së ushtruar mbi vendin, qytetet dhes tërë banorët e tij. **18** Çfarë dobë sjell figura e ghendur, kur ghendësi që e ka bërrë, apo një figurë e shkrirë që të mëson gjenjeshtër, që punuesi i saj të ketë besim te puna e tij, duke fabrikuar idhuj të heshtur? **19** Mjerë ai që i thotë drurit: "Zgjohu!", apo gurit të heshtur: "Çohu!". A mund t'ju mësojë ai diçka? Ja, është i mbuluar me ar dhe me argjend, por në të nuk ka asnjë frymë jete. **20** Por Zoti është në tempullin e tij të shenjtë; tërë dheu le të heshtë përparrë tij.

3 Lutja e profetit Habakuk mbi Shigionothin. **2** "O Zot, unë dëgjova të folurën tënde dhe kam frikë; o Zot, bëj që të ringjallet veprë jote gjatë viteve, bëjë të njohur gjatë viteve. Në zemërim e sipër, kujtoje mëshirën. **3** Perëndia vinte nga Temani, i Shenjtë nga malin Paran. Lavdia e tij mbulonte qiejt dhe toka ishte plot me lëvdimin e tij. **4** Shkëlbim i tij ishte si drita, rreze si shkëndi dilnin nga dora e tij dhes aty fshihej fuqia e tij. **5** Para tij ecet murtaja dhes murtaja e ethshme ndiqte hapat e tij. **6** Ai ndalej dhes maste tokën, shikonte dhes i bënte kombet të dridheshin; malet e përfjetshëm zhdukeshin, kodrat e lashta uteshin; rrugët e tij janë të përfjetshme. **7** Unë i shikoja në dëshpërim çadrat e Kushanit, pavjonet e vendit të Madianit dridheshin. **8** O Zot, a merrete zjarr vallë zemërimi yt kundër lumenjve? A ishte zemërimi yt kundër lumenjve ose tërbimi yt kundër detit, kur shkoje hipur mbi kuajt e tui, mbi qerret e tua të fitores? **9** Ti e ke zbuluar plotësisht harkun tênd, sipas betimeve që ke bërrë mbi shigjetat e tua. Ti e ke ndarë tokën me lumenjtë. **10** Malet t'panë dhes i drodhën; uragani i ujtit kaloi, humnera ka bërrë të dëgjohet zëri i saj dhes ka ngritur duart lart. **11** Dielli dhes hëna kanë mbetur në banesën e tyre; në drithën e shigjetave të tua lëvizën me të shpejtë, në vetëtimën e ushtës së flakëruese. **12** Ti e ke përshtkuar dheun i indinjuar, i ke shkelur kombet i zemëruar. **13** Ke dalë për të shpëtuar popullin tênd, për të shpëtuar të vajosurin tênd; ti ke goditur kokën e

shtëpisë së të pabesit, duke e nxjerrë lakuriq nga themelet e deri lart. **14** Ti ke shpuar me shigjetat e tua kokën e fshatrave të tij; ata kishin ardhur si një uragan pér t'i shpérndarë, duke lëshuar brëma gézimi, sikur po gllaberonin té mjerin në fshehtësi. **15** Me kuajt e tu ke ecur përmes detit, négërmet një mase të madhe ujérash. **16** Kam dëgjuar dhe të pérbrendshmet e mia u drodhén dhe buzët e mia u drodhén në atë zë; një krimb hyri në kockat e mia dhe një frikë e madhe më pushtoi përbrenda. Megjithatë do të rri i qetë ditën. **17** Ndonëse fiku nuk do të lulëzojë dhe nuk do të ketë asnjë fryt te hardhitë, ndonëse punimi i ullirit do të jetë zhgënjes dhe arat nuk do të japin më ushqim, ndonëse kopetë do të zhduken nga vathat dhe nuk do të ketë më qe në stalla, **18** unë do të ngazëllohem tek Zoti dhe do të gëzohem te Peréndia i shpëtimit tim. **19** Zoti, Zoti, éshtë forca ime; ai do t'i bëjë këmbët e mia si ato të durëve dhe do të më bëjë të ecë mbi lartësitë e mia". Mjeshtrit të korit. Pér veglat me tela.

Sofonia

1 Fjala e Zotit që iu drejtua Sofonias, birit të Kushit, bir i Gedaliahut, bir i Amariahut, bir i Ezeqias, në ditët e Josias, birit të Amonit, mbret i Judës. **2** "Unë do të zhduk krejt çdo gjë nga faqja e dheut", thotë Zoti. **3** "Do të zhduk njerzët dhe kafshët, do të zhduk zogjtë e qilljet dhe peshqit e detit, shkaqet e mëkatit së bashku me të pabesët dhe do të shfaros njeriu nga faqja e dheut", thotë Zoti. **4** "Do të shtrij dorën time kundër Judës dhe kundër të gjithë banorëve të Jeruzalemit dhe do të shfaros nga ky vend mbeturinat e Baalit, emrin e priftërinjve idhujtarë, bashkë me priftërinjtë, **5** ata të cilët bien përbysë mbi tarraca përpara ushtrisë së qilljet, ata që bien përbysë duke iu betuar Zotit, por duke iu betuar edhe Malkamit, **6** ata që largohet nga Zoti dhe ata që nuk e kërkojnë Zotin dhe nuk e konsultojnë. **7** Rri në heshtje para Zotit, Zotit, sepse dita e Zotit është e afërt, sepse Zoti ka përgatitur një flujim, ka shenjtëruar të ftuarit e tij. **8** Ditën e flujimit të Zotit do të ndodhë që unë do të ndëshkoj princat, bijtë e mbretit dhe tërë ata që mbajnë veshje të huajsh. **9** Po atë ditë do të ndëshkoj tërë ata që hidhen mbi prag, që mbushin me dhunë dhe mashtrim shtëpitë e zotërvë të tyre. **10** Atë ditë", thotë Zoti, "do të ngrihet një britmë nga porta e peshqve, një klithmë nga lagja e dytë dhe një zhurmë e madhe nga kodrat. **11** Ulëriti, o banorë të Makteshit, sepse tërë populli i tregtarëve është asgjësuar, tërë ata të ngarkuar me para janë shfarosur. **12** Në atë kohë do të ndodhë që unë do të kontrolloj Jeruzalemin me llampa dhe do të ndëshkoj njerëzit që, duke qëndruar në llumin e tyre, thonë në zemër të tyre: "Zoti nuk bën as të mirë as të keq". **13** Prandaj pasuritë e tyre do të bëhen plackë lufte dhe shtëpitë e tyre do të shkretohen. Do të ndërtojnë shtëpi, do të mbjellin vreshta, por nuk do pinë verën e tyre". **14** Dita e Zotit është e afërt, është e afërt dhe po vjen me shpejtësi të madhe. Zhurma e ditës së Zotit është e hidhur; atëherë njeriu trim do të këlthasë fort. **15** Ajo ditë është një ditë zemërimi, një ditë mjerimi dhe ankthi, një ditë shkatërrimi dhe shkretë, një ditë terri dhe mjegulle, një ditë resh dhe errësire të thellë, **16** një ditë zhurmimi të borisë dhe alarmi kundër qyteteve të fortifikuara dhe kullave të larta. **17** Unë do të sjell fatkeqësinë mbi njerëzit dhe ata do të ecin si të verbër, sepse kanë mëkatuar kundër Zotit; gjaku i tyre do të shpërndahet si pluhur dhe mish i tyre si jashtëqitje. **18** As argjendi i tyre as ari i tyre nuk do të mund t'i çlironjë ditën e zemërimit të Zotit; përkundrazi tërë vendi do të gllabërohet nga zjarri i xhelozisë së tij, sepse ai do të kryejë me siguri një shkatërrim të plotë të të gjithë banorëve të vendit.

2 Mblidhuni, mblidhuni bashkë, o komb i pacipë, **2** para se dekreti të ketë efekt, para se dita të kalojë si byku, para se të bjerë mbi ju zemërimi i zjarrtë i Zotit, para se të vijë mbi ju dita e zemërimit të Zotit. **3** Kërkoni Zotin ju të gjithë, të përulurit e dheut, që zbatoni ligjin e tij. Kërkoni drejtësinë, kërkoni përlusinë. Ndofta do të jeni të mbrojtur në ditën e zemërimit të Zotit. **4** Sepse Gaza do të braktiset dhe Ashkeloni do të bëhet një shkretë; do të débojnë Ashdodin me dhunë në mes të ditës, dhe Ekroni do të çrrënjoset. **5** Mjerë banorët e bregut të detit, mjerë kombi i Kerethejve! Fjala e Zotit është

kundër teje, o Kanaan, vend i Filisteive: "Unë do të të shkatërroj dhe nuk do të mbetet më asnjë i gjallë". **6** Kështu bregu i detit do të jetë i téri kullotë me banesa pér barinjtë dhe vathë pér kopetë. **7** Bregdeti do t'i përkasë mbeturinës së shtëpisë së Judës; në këto vende do të kullotin kopetë; në mbrëmje do të pushojnë në shtëpitë e Ashkelonit, sepse Zoti, Perëndia i tyre, do t'i vizitojë dhe do t'i kthejë nga robëria. **8** "Kam dëgjuar përbuzjen e Moabit dhe fyerjet e rënda të bijve të Amonit, me të cilat kanë fyer popullin tim dhe janë zmadhuar në dëm të territorit të tyre. **9** Prandaj, ashtu siç është e vërtetë që që unë rroj", thotë Zoti i ushtrive, Perëndia i Izraelit, "me siguri Moabi do të jetë si Sodoma, dhe bijtë e Amonit si Gomorra, një vend i zënë nga hithrat dhe kripërat, një shkretë përfjetë. Kusuri i popullit tim do t'i plaçkitë dhe mbeturina e popullit tim da t'i zoterojë. **10** Kjo do t'u ndodhë pér shkak të kryelartësisë së tyre, sepse kanë fyer dhe trajtuar me arrogancë popullin e Zotit të ushtrive. **11** Zoti do të jetë i tmerrshëm kundër tyre, sepse do t'i përkulë tërë perënditë e tokës; dhe secili do ta adhurojë nga vendi i tij, po, tërë ishujt e kombeve. **12** Edhe ju, Etiopas, do të vriteni nga shpata ime". **13** Ai do të shtrijë dorën kundër veriut, do të shkatërrojë Asirinë dhe do ta bëjë Niniven shkretë, një vend të thatë si shkretëtira. **14** Në mes të tij do të strukan kopetë, tërë kafshët e kombeve; si pelikani ashtu dhe çafka do të kalojnë natën mbi kapitelet e shtyllave të tij; zëri i tyre do të dëgjohet në dritare; shkretimi do të jetë mbi pragje, sepse do të shkatërrojë veshjen me panela kedri. **15** Ky është qyteti i qejfave që rrinte i sigurt dhe thoshte në zemër të vet: "Unë, dhe askush tjetër veç meje". Vallë si u bë një shkretë, një vend ku strukan kafshët? Kushdo që do t'i kalojë afër do të férshëllejë dhe do të tundë dorën.

3 Mjerë ai që është rebel dhe i ndotur, mjerë qyteti i shtypjes!

2 Ai nuk ka dëgjuar zërin e tij, nuk ka pranuar të ndreqed, nuk ka patur besim tek Zoti, nuk i është afruar Perëndisë të vet. **3** Krerët e tij në mes të tij janë luanë që vrumbullojnë; gjyqtarët e tij janë ujqer të mbrëmjes, që nuk lënë asnjë kockë pér ta brejtur pér mëngjes. **4** Profetët e tij janë mburravcë, të pabesë; priftërinjtë e tij kanë përdhosur vendin e shenjtë, kanë dhunuar ligjin. **5** Zoti është i drejtë në mes të tij, ai nuk kryen paudhësi. Çdo mëngjes ai sjell në dritë drejtësinë pa munguar asnjë herë, por i çorodituri nuk njeh turp. **6** "Kam shfarosur kombet; kalatë e tyre janë shembur; i kam shkretuar rrugët e tyre dhe askush nuk kalon nëpër to; qytetet e tyre janë shkatërruar dhe askush nuk banon në to. **7** Unë thojë: "Me siguri do të kesh frikë nga unë, do të pranosh të ndreqesh", dhe kështu banesa e tij nuk do të shkatërrohet me gjithë ndëshkimet që i kam dhënë. Por ata u nxituan të prishen në të gjithë veprimet e tyre. **8** Prandaj më prit", thotë Zoti, "kur të ngrihem pér të bérë plackë, sepse unë kam vendosur të mbledh kombet, të bashkoj mbretëritë, pér të hedhur mbi ta indinjatën time, gjithë zjarrin e zemërimit tim; **9** Sepse atëherë do t'u jap popujve një të folur të pastër, me qëllim që të gjithë të përmendin emrin e Zotit, pér t'i shërbyer me një marrëveshje të përbashkët. **10** Që përtej lumenjve të Etiopisë, adhuruesit e mi, bija e të humburve të mi, do të më sjellin ofertat e tyre. **11** Në atë ditë ti nuk do të kesh më turp pér

të gjitha veprimet e tua me të cilat ngrite krye kundër meje, sepse atëherë unë do të largoj nga mesi yt ata që gëzohen në madhështinë tënde, dhe ti nuk do të krenohesh në malin tim të shenjtë". **12** "Do të bëj të mbetet midis teje një popull i përulur dhe i varfér, që do të ketë besim te emri i Zotit. **13** Mbeturina e Izraelit nuk do të kryejë paudhësi dhe nuk do të thotë më gënjeshtra, as do të gjendet në gojën e tyre një gjuhë gënjeshtare; sepse ata do ta kullotin kopenë e tyre, do të bien të flenë dhe askush nuk do t'i trembë". **14** Lësho britma gëzimi, o bijë e Sionit, lësho britma hareje, o Izrael! Gëzohu dhe ngazëlla me gjithë zemër, o bijë e Jeruzalemit! **15** Zoti i ka revokuar gjykimet e tij kundër teje, ka débuar armikun tênd. Mbreti i Izraelit, Zoti, ndodhet midis teje, nuk do të kesh më frikë nga asgjë. **16** Atë ditë do të thonë në Jeruzalem: "Mos ki frikë, o Sion, duart e tua mos u dobësofshin! **17** Zoti, Perëndia yt, në mes teje është i fuqishmi që shpëton. Ai do të mbushet me gëzim pér ty, në dashurinë e tij do qëndrojë në heshtje, do të gëzohet pér ty me britma gëzimi. **18** Unë do të mbledh ata që janë të pikëlluar pér kuvendet soleinne, që janë në mes tuaj pér të cilët pesha pér atë ishte bërrë objekt përcmimi. **19** Ja, në atë kohë unë do të veproj kundër atyre që të shtypin; do të shpëtoj çalamandin dhe do të mbledh ata që janë débuar, dhe do t'i bëj të lavdishëm dhe të dëgjuar në të gjitha vendet ku kanë qenë me turp. **20** Në atë kohë unë do t'ju kthej, po, në atë kohë do t'ju mbledh; sepse do t'ju bëj të famshëm dhe të lavdishëm midis térë popujve të tokës, kur, para syve tuaj, do t'i bëj të kthehen ata që janë në robëri", thotë Zoti.

Hagai

1 Në vitin e dytë të mbretit Dar, në muajin e gjashtë, ditën e parë të muajit, fjalë e Zotit iu drejtua me anë të profetit Hagai, Zorobabelit, birit të Shealtielit, qeveritar i Judës, dhe Jozueut, birit të Jehotsadakut, kryeprift, duke thënë: **2** "Kështu thotë Zoti i ushtrive: Ky popull thotë: "Nuk ka ardhur ende koha, koha kur duhet të rindërtohet shtëpia e Zotit"". **3** Atëherë fjalë e Zotit iu drejtua atyre me anë të profetit Hagai, duke thënë: **4** "A është vallë për ju koha për të banuar në shtëpitë tuaja të mbuluara mirë, ndërsa ky tempull është ende i rrënuar?". **5** Prandaj Zoti i ushtrive thotë tani: "Mendohuni mirë për sjelljen tuaj! **6** Ju keni mbjellë shumë, por keni korru pak; ju hani por jo aq sa të ngopeni; ju pini, por jo aq sa të shuanit etjen tuaj; ju visheni, por askush nuk rrin ngrohtë; ai që fiton një mëditje, e fiton për ta shtënë në një qese të shpuar". **7** Kështu thotë Zoti i ushtrive: "Mendohuni mirë për sjelljen tuaj! **8** Ngjituni ndër male, sillni lëndën dhe ndërtoni tempullin, që të mund të gjëzohem përtë dhe kështu të jem i përlëvduar", thotë Zoti. **9** Ju prisnit shumë, por në realitet keni pasur pak; pastaj, kur e keni çuar në shtëpi, unë e shpërndava. Përse?", thotë Zoti i ushtrive, "për shkak të tempullit tim që është i rrënuar, ndërsa secili prej jush rend në shtëpinë e vet. **10** Për këtë arsyе qelli e ka ndalur vesën sipër jush dhe toka e ka mbajtur prodhimin e vet. **11** Dhe unë e thirra thatësirën mbi vendin, mbi malet, mbi grurin, mbi mushthin, mbi vajin dhe mbi gjithshka që prodhon toka, mbi njerëzit, mbi bagëtinë dhe mbi gjithë punën e duarve tuaja". **12** Zorobabeli, biri i Shealtielit, dhe Jozue, biri i Jehotsadakut, kryeprift, dhe gjithë pjesa tjetër e popullit e dëgjuan zërin e Zotit, Perëndisë së tyre, dhe fjalët e profetit Hagai, sepse Zoti, **13** Atëherë Hagai, lajmëtarë i Zotit, i shpalli popullit mesazhin e Zotit, duke thënë: "Unë jam me ju, thotë Zoti". **14** Kështu Zoti e zgjoi frymën e Zorobabelit, birit të Shealtielit, qeveritar i Judës dhe frymën e Jozueut, birit të Jehotsadakut, kryeprift dhe frymën e gjithë pjesës tjetër të popullit; atëherë ata erdhën dhe filluan punën për shtëpinë e Zotit të ushtrive, Perëndisë së tyre, **15** në ditën e njëzetekatërt të muajit të gjashtë, në vitin e dytë të mbretit Dar.

2 Në muajin e shtatë, në ditën e njëzenjëtë të muajit, fjalë e Zotit iu drejtua me anë të profetit Hagai, duke thënë: **2** "Foli tani Zorobabelit, birit të Shealtielit, qeveritar i Judës, dhe Jozueut, birit të Jehotsadakut, kryeprift, dhe pjesës tjetër të popullit, duke thënë: **3** "Cili prej jush ka mbetur nga ata që e kanë parë këtë tempull në lavdinë e tij të mëparshme? Dhe si po e shikoni tani? Në krahasim me atë, a nuk është kjo asgjë para syve tuaj? **4** Dhe tani ji i fortë, Zorobabel!", thotë Zoti, "ji i fortë, Jozue, bir i Jehotsadakut, kryeprift; ji i fortë, o mbarë popull i vendit", thotë Zoti, "dhe i hyni punës, sepse unë jam me ju", thotë Zoti i ushtrive, **5** "sipas fjalës së besëlidhjes që lidha me ju kur dolët nga Egjipti, kështu Fryma ime qëndron midis jush. Mos kini frikë". **6** Sepse kështu thotë Zoti i ushtrive: "Edhe një herë, pas pak, unë do t'i bëj të dridhen qiejtë dhe dheun, detin dhe sterenë; **7** do t'i bëj të dridhen gjithë kombet; dëshira e gjithë kombeve do të vijë dhe unë do ta mbush këtë tempull me lavdi", thotë Zoti i ushtrive. **8** "Argjendi është imi,

ari është imi", thotë Zoti i ushtrive. **9** "Lavdia e këtij tempulli të fundit do të jetë më e madhe nga ajo e të mëparshmit", thotë Zoti i ushtrive; "dhe në këtë vend unë do të sjell pagën", thotë Zoti i ushtrive. **10** Në ditën e njëzet e katërt të muajit të nëntë, në vitin e dytë të Darit, fjalë e Zotit iu drejtua me anë të profetit Hagai, duke thënë: **11** "Kështu thotë Zoti i ushtrive: Pyeti priftërinjët për ligjin, duke thënë: **12** "Në qoftë se dikush mban në cepin e rrobës së tij mish të shenjtëruar dhe me cepin prek bukë ose ushqim të gatuar, verë ose vaj, ose çfarëdo ushqim tjetër, a do të bëhet i shenjtëruar ky?". Priftërinjët e përgjigjen dhe thanë: "Jo!". **13** Atëherë Hagai u tha atyre: "Në qoftë se dikush, që është i papastër për shkak të kontaktit me një kufomë, prek ndonjë nga këto gjëra, a do të bëhet kjo e papastër?". Priftërinjët e përgjigjën dhe thanë: "Po, ajo do të bëhet e papastër". **14** Atëherë Hagai u përgjigj dhe tha: "Kështu është ky popull, kështu është ky komb përpara meje", thotë Zoti, "dhe kështu është çdo punë e duarve të tyre, dhe ajo që më ofrojnë atje është e papastër. **15** Tani mendohuni mirë që sot e tutje, para se të vendoset guri mbi gur në tempullin e Zotit. **16** Më parë kur dikush shkonte para një kapice që mendohej se kishte njëzet masa, kishte vetëm dhjetë; kur dikush shkonte te buti përtë njëzet nga buti pesëdhjetë bate, kishte vetëm njëzet. **17** Unë ju godita me plasjen, me ndryshkun dhe me breshër në çdo punë të duarve tuaja, por ju nuk u kthyet tek unë", thotë Zoti. **18** "Mendohuni mirë që sot e tutje, nga dita e njëzetekatërt e muajit të nëntë, nga dita kur u hodhën themelët e tempullit të Zotit. Mendoni këtë: **19** a ka akoma grurë në hambar? Hardhia, fiku, shega dhe ulliri nuk kanë dhënë akoma frys. Por që nga kjo ditë e tutje, unë do t'ju bekoj". **20** Fjalë e Zotit iu drejtua për herë të dytë Agait, ditën e njëzet e katërt të muajit, duke thënë: **21** "Foli Zorobabelit, qeveritarit të Judës, dhe i thuaj: "Unë do t'i bëj qiejt dhe dheun të dridhen, **22** do të përbmbys fronin e mbretëritë dhe do të shkatërroj fuqinë e mbretëritë të kombeve; do të përbmbys qerret dhe ata që u hipin atyre; do të rrëzohen kuajt dhe kalorësit e tyre, secili do të vritet nga shpatë e vëllait të vet. **23** Atë ditë", thotë Zoti i ushtrive, "unë do të të marr, o Zorobabel, bir i Shealtielit, shërbëtori im", thotë Zoti dhe do të të vë një si vuë, sepse të kam zgjedhur", thotë Zoti i ushtrive.

Zakaria

1 Në muajin e tetë të vitit të dytë të Darit, fjala e Zotit iu drejtua Zakarias, birit të Berekiahut, bir i Idos, profet, duke thënë: **2** "Zoti ishte zemëruar shumë me etërit tuaj. **3** Prandaj u thuaj: Kështu thotë Zoti i ushtrive: Kthehuni tek unë, thotë Zoti i ushtrive, dhe unë do të kthehem te ju", thotë Zoti i ushtrive. **4** "Mos u bëni si etërit tuaj, të cilëve profetët e së kualuarës u kanë shpallur, duke thënë: "Kështu thotë Zoti i ushtrive: Konvertohuni nga rrugët tuaja të këqija dhe nga veprat tuaja të këqija". Por ata nuk dëgjuan dhe nuk më kushtuan vemendje", thotë Zoti. **5** "Etërit tuaj ku janë? Po profetët a rrojnë vallë përfjetë? **6** Vallë fjalët e mia dhe statutet e mia që ua kisha besuar shërbëtorëve të mi, profetëve, nuk arritën te etërit tuaj? Kështu ata u konvertuan dhe thanë: "Ashtu si kishte vendosur të vepronite me ne Zoti i ushtrive, në bazë të rrugëve tonë dhe të veprave tonë, kështu veproi me ne"". **7** Më njëzet e katër të muajt të njëmbëdhjetë, që është muaji i Shebatit, në vitin e dytë të Darit, fjala e Zotit iu drejtua Zakarias, birit të Berekiahut, bir i Idos, profet, duke thënë: **8** Natën pata një vegim; dhe ja, një burrë, që i kishte hipur një kali të kuq, rrinte midis shkurreve të mërsinave në një gropë të thellë dhe prapa tij kishte kuaj të kuq, të kuqërrëmë dhe të bardhë. **9** Unë pyeta: "Imzot, çfarë kuptimi kanë këto gjëra?". Engjelli që fliste me mua m'u përgjigji: "Unë do të të bëj të shohesh çfarë kuptimi kanë ato". **10** Atëherë burri që rrinte midis shkurreve të mërsinave nisi të thotë: "Këta janë ata që i ka dërguar Zoti për të pëershkuar dheun". **11** Kështu iu përgjigjën ata engjellit të Zotit i cili rrinte midis shkurreve të mërsinave: "Kemi pëershkuar dheun dhe ja, gjithë dhei është në pushim dhe i qetë". **12** Atëherë engjelli i Zotit nisi të thotë: "O Zoti i ushtrive, deri kur do të vazhdosh të mos kesh mëshirë për Jeruzalemin dhe për qytetet e Judës kundër të cilave ke qënë i zemëruar gjatë këtyre shtatëdhjetë vjetëve?". **13** Pastaj Zoti i tha disa fjalë të mira, fjalë inkurajimi, engjellit që fliste me mua. **14** Kështu engjelli që fliste me mua më tha: "Bërtit dhe thuaj: Kështu thotë Zoti i ushtrive: "Unë jam shumë xheloz për Jeruzalemin dhe për Sionin; **15** por jam zemëruar shumë me kombet që jetojnë në mirëqenie, sepse, kur isha zemëruar pak, ata luajtën rol për ta shtuar të keqen". **16** Prandaj kështu thotë Zoti: "Unë po i drejtohem përsëri Jeruzalemit me mëshirë; tempulli im do të rindërtohet aty, thotë Zoti i ushtrive, dhe litari do të nderet mbi Jeruzalem". **17** Bërtit akoma dhe thuaj: "Kështu thotë Zoti i ushtrive: Qytetet e mia do të janë plot e përplot me pasuri; Zoti do të ngushëllojë akoma Sionin dhe do të zgjedhë akoma Jeruzalemin!". **18** Pastaj i çova sytë, shikova dhe ja, katër brirë. **19** Unë e pyeta engjellin që fliste me mua: "Çfarë janë këta?". Ai m'u përgjigji: "Këta janë brirët që kanë shpërndarë Judën, Izraelin dhe Jeruzalemin". **20** Pastaj Zoti më bëri të shoh katër kovaçë. **21** Unë pyeta: "Pse kanë ardhur këta, çfarë do të bëjnë?". Ai u përgjigji dhe tha: "Këta janë brirët që kanë shpërndarë Judën, kështu që askush nuk mund të conte kokën lart, por këta kovaçë vijnë për t'i trembur, për të rrëzuar brirët e kombeve që e kanë ngritur bririn e tyre kundër vendit të Judës për ta shpërndarë".

2 I ngrita mandej sytë dhe shikova dhe ja, një burrë që mbante në dorë një litar për matje. **2** E pyeta: "Ku po shkon?". Ai m'u përgjigji: "Po shkoj të mas Jeruzalemin, për të parë sa është gjerésia e tij dhe sa është gjatësia e tij". **3** Dhe ja, engjelli që fliste me mua doli përparrë dhe një engjell tjetër i doli përballë, **4** dhe i tha: "Rend, foli atij të riu dhe i thuaj: Jeruzalemi do të jetë i banuar si një qytet pa mure, për shkak të morisë së njerëzve dhe të kafshëve që do të janë në të. **5** Sepse unë", thotë Zoti, "do të jem për të një mur zjarri rreth e qark dhe do të jem lavdia e tij në mes të tij". **6** Oh, oh! "Ikni nga vendi i veriut", thotë Zoti, "sepse ju kam shpërndarë si katër erërat e qiellit", thotë Zoti. **7** Oh, Sion, siguro shpëtimin, ti që banon bashkë me bijën e Babilonisë! **8** Sepse kështu thotë Zoti i ushtrive: "Lavdia e tij më ka dërguar te kombet që ju kanë plaçkitur, sepse ai që ju prek prek beben e syrit të tij. **9** Ja, unë do ta tund dorën time kundër tyre dhe ata do të bëhen pre e atyre që u ishin nénshtruar atyre; atëherë do të pranonit që më ka dërguar Zoti i ushtrive. **10** Lësho klithma gjëzimi, gjëzohu, o bijë e Sionit, sepse ja, unë do të vij, të banoj midis teje", thotë Zoti. **11** "Atë ditë shumë kombe do të bashkohen me Zotin dhe do të bëhen populli im, dhe unë do të banoj midis teje; atëherë do të pranosh që Zoti i ushtrive më ka dërguar te ti. **12** Dhe Zoti do të marrë në zotërim Judën si trashëgimi të tij në tokën e shenjtë dhe do të zgjedhë akoma Jeruzalemin. **13** Çdo mish le të heshtë përpërra Zotit, sepse ai është zgjuar nga selia e tij e shenjtë".

3 Pastaj më bëri të shoh kryepriftin Jozue, që qëndronte drejt përpërra engjellit të Zotit, dhe Satanai që rrinte në të djathtën e tij për ta akuzuar. **2** Zoti i tha Satanait: "Të qortoftë ashpër Zoti, o Satana! Po, Zoti që ka zgjedhur Jeruzalemin, të qortoftë ashpër! A nuk është vallë ky një urë zjarri e shkëputur nga zjarri?". **3** Jozueu ishte veshur me rroba të papastrë dhe qëndronte drejt përpërra engjellit, **4** i cili nisi t'u thotë atyre që ishin përpërra tij: "Ia hiqni nga trupi ato rroba të papastrë!". Pastaj i tha atij: "Shiko, kam zhdukur prej teje paudhësinë tënde dhe do të të bëj të veshësh rroba të shkëqyera". **5** Unë, pra, thashë: "Le të vënë mbi kokën e tij një çallmë të pastër". Kështu ata i vunë mbi kokë një çallmë të pastër dhe e vunë të veshë rroba, ndërsa Engjelli i Zotit ishte i pranishëm aty. **6** Dhe Engjelli i Zotit e paralajmëroi solemnisht Jozueun duke thënë: **7** "Kështu thotë Zoti i ushtrive: Në qoftë se do të ecësh në rrugët e mia dhe do të respektosh ligjin tim, edhe ti do të kesh drejtimin e shtëpisë sime dhe do të ruash oborret e mia, dhe unë do të të lejoj të hysh lirisht midis këtyre që rrjinë këtu. **8** Dëgjo, pra, o Jozue, kryeprift, ti dhe shokët e tu që ulen përpërra teje, sepse ata janë njerëz që japid paralajmërimë. Ja, unë po të sjell këtu shërbëtorin tim, Filizin. **9** Ja guri që kam vënë përpërra Jozueut: mbi këtë gur të vetëm ka shtatë sy; ja, unë do të gdhend mbishkrimin e tij", thotë Zoti i ushtrive, "dhe do ta heq paudhësinë e këtij vendi në një ditë të vetme. **10** Në atë ditë", thotë Zoti i ushtrive, "seçili nga ju do të ftojë fqinjin e vet nën hardhinë e tij dhe nën fikun e tij".

4 Pastaj engjelli që fliste me mua u kthye dhe më zgjoi ashtu si zgjognë dikë nga gjumi. **2** Dhe më pyeti: "Çfarë po shikon?". U përgjigja: "Ja, po shkoj një shandan krejt prej ari dhe që ka në majë një enë, mbi të cilën janë shtatë llampa me shtatë tuba për

shtatë llampat që janë në majë. 3 Afër tyre janë dy ullinj, një në të djathtën e enës dhe tjetri në të majtën e saj". 4 Kështu nisa t'i them engjëllit që fliste me mua: "Imzot, ç'kuptim kanë këto gjëra?". 5 Engjëlli që fliste me mua u përgjigj dhe më tha: "Nuk e kupton se ç'duan të thonë këto gjëra?". Unë i thashë: "Jo, imzot". 6 Atëherë ai, duke u përgjigjur, më tha: "Kjo éshtë fjala e Zotit drejtuar Zorobabelit: Jo pér fuqinë dhe as pér forcën, por pér Frymén time", thotë Zoti i ushtrive. 7 "Kush je ti, o mali i madh? Përpara Zorobabelit ti do të bëhesh fushë. Dhe ai do ta bëjë gurin e majës së malit të shkojë përpara midis britmave: "Mëshirë, mëshirë pér tél!". 8 Fjala e Zotit m'u drejtua përséri, duke thënë: 9 "Duart e Zorobabelit kanë hedhur themelet e këtij tempulli dhe duart e tij do ta përfundojnë; atëherë do të pranosh që Zoti i ushtrive më ka dërguar te ju. 10 Kush ka mundur të përcmojë ditën e gjërave të vogla? Por ata të shtatë gëzohen kur shohin plumbçen në duart e Zorobabelit. Ata të shtatë janë sytë e Zotit që e përshkojnë gjithë dheun". 11 Unë u përgjigja dhe i thashë: "Këta dy ullinj në të djathtën dhe në të majtën e shandanit çfarë janë?". 12 Për herë të dytë nisa t'i them: "Çfarë janë këto dy degë ulliri që janë përbri dy prurësve prej ari nga rrjedh vaj i pruar?". 13 Ai m'u përgjigj dhe tha: "Nuk e kupton çfarë janë këto?". Unë u përgjigja: "Jo, imzot". 14 Atëherë ai më tha: "Këta janë dy të vajosurit që rrjnë afër Zotit të gjithë dheut".

5 Pastaj i çova përséri sytë dhe pashtë, dhe ja një rrotull që fluturonte. 2 Engjëlli më tha: "Çfarë po shikon?". Unë u përgjigja: "Shoh një rrotull që fluturon; gjatësia e saj éshtë njëzet kubitë dhe gjérësia e saj dhjetë kubitë". 3 Atëherë ai më tha: "Ky éshtë mallkimi që po përhapet mbi gjithë vendin; sepse tanë e tutje, kushdo që vjedh do të débohet prej tij dhe kushdo që tanë e tutje betohet me të rreme, do të débohet prej tij. 4 Unë do ta bëj të dalë", thotë Zoti i ushtrive, "dhe ai do të hyjë në shtëpinë e vjedhësit dhe në shtëpinë e atij që bën betim të rremë në emrin tim; do të mbetet në atë shtëpi dhe do ta konsumojë bashkë me lëndën e saj dhe me gurët e saj". 5 Pastaj Engjëlli që fliste me mua doli dhe më tha: "Ço sytë dhe shiko çfarë éshtë ajo që po del". 6 Unë thashë: "Çfarë éshtë?". Ai tha: "Éshtë efa që po del". Pastaj shtoi: "Kjo éshtë pamja e tyre në gjithë vendin". 7 Pastaj, ja, u ngrit një kapak plumbi, dhe kështu në mes të efas rrinte ulur një grua. 8 Atëherë ai tha: "Kjo éshtë ligësia". Dhe e hodhi në mes të efas, pastaj hodhi kapakun prej plumbi mbi hapjen e saj. 9 Pastaj i çova sytë dhe shikova, dhe ja që po vinin dy gra me erën në krahët e tyre, sepse ato kishin krahë si krahët e lejlekut, dhe e ngritën efan midis tokës dhe qellit. 10 Kështu unë e pyeta engjëllin që fliste me mua: "Ku e cojnë efan këto?". 11 Ai m'u përgjigji: "Në vendin e Shinarit pér t'i ndërtuar një shtëpi; kur të jetë gati efa do të vihet mbi piedestalin e vet".

6 I çova përséri sytë dhe shikova, dhe ja, katër qerre që dilnin në mes të dy maleve; dhe malet ishin male prej bronzi. 2 Në qerren e parë kishte kuaj të kuq, në qerren e dytë kuaj të zinxj, 3 në qerren e tretë kuaj të bardhë dhe në të katërtën kuaj shumë laramanë. 4 Atëherë nisa t'i them engjëllit që fliste me mua: "Imzot, po këta?". 5 Engjëlli u përgjigj dhe tha: "Këta janë katër frymat e qellit që dalin pasi kanë qenë në prani të Zotit të mbarë dheut. 6 Qerrja me kuaj të zinxj shkon drejt vendit të

veriut; kuajt e bardhë e ndjekin, kuajt laramanë shkojnë drejt vendit të jugut; 7 pastaj përparojnë kuajt me ngjyrë të kuqe të ndezur dhe kërkojnë të shkojnë pér të pëershkuar dheun". Ai u tha atyre: "Shkon, pëershkon dheun!". Kështu ata e pëershkuar dheun. 8 Pastaj ai më thirri dhe më foli, duke thënë: "Ja, ata që po shkojnë drejt vendit në veri e kanë qetësuar Frymén time mbi vendin e veriut. 9 Pastaj fjala e Zotit m'u drejtua duke thënë: 10 "Prano dhurata nga mërgimtarët, domethënë nga Heldai, nga Tobiahu dhe nga Jedaiahu që kanë ardhur nga Babilonia, dhe që po sot kanë shkuar në shtëpinë e Josias, birit të Sofonias. 11 Merr argjendin dhe arin, bëj një kurorë me to dhe vëre mbi kryet e Jozueut, birit të Jehotsadakut, kryepriftit. 12 Pastaj foli atij, duke thënë: Kështu thotë Zoti i ushtrive: Ja, burri emri i të cilit éshtë Filizé, do të filloj në vendin e tij dhe do të ndërtojë tempullin e Zotit. 13 Po, ai do të ndërtojë tempullin e Zotit, do të mbulohet me lavdi dhe do të ulet e do të mbretërojë mbi froni e tij, do të jetë prift mbi froni e tij, dhe midis të dyve do të jetë një këshillë paqeje. 14 Kurora do të jetë një kujtim në tempullin e Zotit pér Helemin, pér Tobiahun, pér Jedaiahan dhe pér Henin, birin e Sofonias. 15 Edhe ata që janë larg do të vijnë pér të ndihmuar pér ndërtimin e tempullit të Zotit; atëherë do të pranoni që Zoti i ushtrive më ka dërguar te ju. Kjo do të ndodhë në qoftë se do t'i bindeni me zell zérít të Zotit, Perëndisë tua".

7 Në vitin e katërt të mbretit Dar, ditën e katërt të muajit të nentë, që éshtë Kislevi, ndodhi që fjala e Zotit iu drejtua Zakarias. 2 Kishin dërguar Sharetserin, bashkë me Regemelekun dhe njerëzit e tij, në Bethel pér të kérkuar me lutje favorin e Zotin, 3 dhe pér të folur me priftërinjtë që ishin në shtëpinë e Zotit të ushtrive dhe me profetët, duke thënë: "A duhet të qaj në muajin e pestë dhe të agjeroj si kam bérë gjatë shumë viteve?". 4 Atëherë fjala e Zotit m'u drejtua, duke thënë: 5 "Folu gjithë popullit të vendit dhe priftërinjve dhe thuaj: "Kur keni agjëruar dhe jeni pikëlluar në muajin e pestë dhe në të shtatin gjatë këtyre shtatëdhjetë viteve, a keni agjëruar në të vërtetë pér mua, pikërisht pér mua? 6 Po më pas, kur keni ngrënë dhe pirë, mos vallë keni ngrënë dhe pirë pér veten tuaj? 7 A nuk janë këto fjalët që Zoti i ushtrive ka shpallur me anë të profetëve të së kaluarës, kur Jeruzalemi ishte i banuar dhe i qetë bashkë me qytetet e tij të afërtë dhe gjithashtu Negevi dhe fusha ishin të banuara?"". 8 Fjala e Zotit iu drejtua Zakarias, duke thënë: 9 "Kështu thotë Zoti i ushtrive: Zbatoni me përpikëri drejtësinë dhe tregoni secili mirësi dhe mëshirë pér vëllezërit tuaj. 10 Mos e shtypni të venë dhe jetimin, të huajin dhe të varférin; dhe askush të mos kurdisë në zemër të vet të keqen kundër vëllait të vet. 11 Por ata nuk deshën të dégjojnë, kthyen krahët me kryeneçësi dhe i zunë veshët që të mos dégjonin. 12 E bénë zemrén e tyre si diamanti, pér të mos dégjuar ligjin dhe fjalët që Zoti i ushtrive të së kaluarës. Kështu u krijuva një indinjatë e madhe të Zoti i ushtrive. 13 Dhe ndodhi që, mbasi ai thërriste dhe ata nuk ia vinin veshin, ata thirrën dhe unë nuk ua vura veshin", thotë Zoti i ushtrive, 14 "por i shpërndava me shakullimë midis gjithë kombeve që ata nuk i njihni. Kështu vendi mbeti i shkretë pas

tyre, dhe askush nuk kalonte andej ose nuk u kthye. Nga një vend kënaqësies ata e kthyen në shkreti".

8 Fjalë e Zotit të ushtrive m'u drejtua përsëri, duke thënë: **2** Kështu thotë Zoti i ushtrive: Unë jam shumë xheloz pér Sionin, po, unë digjem nga xhelozia pér të". **3** Kështu thotë Zoti: "Unë do të kthehem në Sion dhe do të banoj në mes të Jeruzalemit. Jeruzalem do ta quajnë Qytet të besnikërisë dhe malin e Zotit të ushtrive, mal tē shenjtërisë". **4** Kështu thotë Zoti i ushtrive: "Nëpër sheshet e Jeruzalemit do të ulen akoma pleq e plaka, secili me shkopin e vet në dorë pér shkak tē moshës së shtyrë. **5** Sheshet e qytetit do të janë plot e përplot me djem dhe vajza që do të lozin në sheshet e tij". **6** Kështu thotë Zoti i ushtrive: "Në se kjo duket shumë e vështirë në sytë e atyre që kanë mbetur nga ky popull ndër këto ditë, a do të jetë gjithashu tepër e vështirë pér sytë e mi?", thotë Zoti i ushtrive. **7** Kështu thotë Zoti i ushtrive: "Ja, unë do ta shpëtoj popullin tim nga vendi i lindjes dhe nga vendi i perëndimit. **8** Unë do t'i bëj të vijnë dhe ata do të banojnë në Jeruzalem; ata do të janë populli im dhe unë do të jem Perëndia i tyre me besnikëri dhe drejtësi". **9** Kështu thotë Zoti i ushtrive: "Duart tuaja le të janë të fuqishme, ju që dégjoni në këto ditë këto fjalë nga goja e profetëve që ishin në kohën kur po hidheshin themelet e shtëpisë të Zotit, me qëllim që të mund të rindërtohej tempulli. **10** Përpara asaj kohe nuk kishte pagesë pér njeriun dhe pagesë pér kafshët; nuk kishte fare siguri pér këdo që shkonte ose vinte pér shkak tē armikut; unë vet, pra, i vija gjithë njerëzit kundër njeri tjetrit. **11** Por tani nuk do të jem më me ata të mbeturit nga ky popull siç kam qenë në kohërat e shkuara", thotë Zoti i ushtrive. **12** "Sepse do të ketë një farë paqeje: hardhia do të japë frytin e vet, toka do të japë prodhimet e veta dhe qiejt do t'u japid vesën e tyre. Do t'i bëj ata të mbeturit nga ky popull tē kenë zotërimin e të gjitha këtyre gjërave. **13** Dhe do të ndodhë që, ashtu si ishit një mallkim midis kombeve, o shtëpi e Judës dhe shtëpi e Izraelit, kështu, kur t'ju shpëtoj, do të jeni një bekim. Mos u trembni, duart tuaja le të janë të fuqishme!". **14** Sepse kështu thotë Zoti i ushtrive: "Ashtu si vendosa t'ju bëj keq kur etërit tuaj më provokuan zemërimin", thotë Zoti i ushtrive, "dhe nuk u pendova. **15** Kështu, këto ditë kam vendosur rishtas t'i bëj mirë Jeruzalemit dhe shtëpisë së Judës. Mos u trembni! **16** Këto janë gjërat që duhet tē bëni: i flisni me vërtetësi secili tē afërmit tē tij, në portat tuaja jepni gjykime me vërtetësi, drejtësi dhe paqe. **17** Askush tē mos kurdisë në zemër tē vet ndonjë tē keq kundër tē afërmit tē vet dhe mos pëlqeni betimin e rremë, sepse tē gjitha këto gjëra unë i urrej, thotë Zoti". **18** Fjalë e Zotit tē ushtrive m'u drejtua përsëri, duke thënë: **19** "Kështu thotë Zoti i ushtrive: Agjërimi i muajit të katërt, agjërimi i të pestit, agjërimi i të shtatit dhe agjërimi i të dhjetit do të bëhen pér shtëpinë e Judës një periudhë gjëzimi, hareje dhe festash tē gjëzuara; prandaj duajeni tē vërtetët dhe paqen". **20** Kështu thotë Zoti i ushtrive: "Do tē vijnë akoma popuj dhe banorë tē shumë qyteteve; **21** banorët e një qyteti do tē shkojnë tek ata tē tjetrit, duke thënë: "Le të shkojmë menjëherë t'i përgjërohemë fytyrës së Zotit dhe tē kërkojmë Zotin e ushtrive. Edhe unë do tē shkoj". **22** Po, shumë popuj dhe kombe tē fuqishëm do tē vijnë

të kërkojnë Zotin e ushtrive në Jeruzalem dhe t'i përgjërohen fytyrës së Zotit". **23** Kështu thotë Zoti i ushtrive: "Në ato ditë dhjetë burra nga tē gjitha gjuhët e kombeve do tē zënë një Jude nga cepi i rrobës dhe do tē thonë: "Ne duam tē vijmë me ju sepse kemi dégjuar se Perëndia ésstë me ju"".

9 Orakulli i fjalës së Zotit kundër vendit tē Hadrakut dhe

Damasku vendpushimi i tij (sepse sytë e njerëzve tē tē gjitha fiseve të Izraelit i drejtohen Zotit), **2** dhe kundër Hamathit, që ésstë në kufi me tē, dhe kundër Tiro së Sidonit, ndonëse ata janë shumë tē urtë. **3** Tiro ka ndërtuar një fortesë dhe ka grumbulluar argjend si pluhur dhe ar si balta e rrugëve. **4** Ja, Zoti do ta rrëzojë nga fuqia dhe do tē shkatërrojë pushtetin e tij në det, dhe ai do tē konsumohet nga zjarri. **5** Ashkeloni do ta shohë dhe do tē ketë frikë, edhe Gaza do tē përpélitet nga dhëmbja e madhe dhe po kështu Ekroni, sepse shpresë e tij do tē pësojë zhgënjim. Mbreti do tē zhduket nga Gaza dhe Ashkeloni nuk do tē banohet më. **6** Një popull bastard do tē banojë në Ashdod, dhe unë do tē asgjësoj krenarinë e Filisteive. **7** Do tē heq gjak nga goja e tij dhe gjërat e neveritshme nga dhëmbët e tij, dhe ai gjithashu do tē jetë një i mbetur pér Perëndinë tonë dhe do tē jetë si një kryetar në Judë, dhe Ekroni si Jebuzeu. **8** Do tē fushoj rrëth shtëpisë sime pér ta mbrojtur nga çfarëdo ushtrie, nga kush shkon dhe kush vjen; asnjë shtypës nuk do tē kalojë më nga ata, sepse tani pasqë vetë me sytë e mi. **9** Ngazëllø me tē madhe, o bijë e Sionit, lësho britma gjëzimi, o bijë e Jeruzalemit! Ja, mbreti yt po tē vjen; ai ésstë i drejtë dhe sjell shpëtimin, i përlur dhe i hipur mbi një gomar, mbi një gomar tē ri. **10** Unë do t'i zhduk qerret nga Efraimi dhe kuajt nga Jeruzalemi; harqet e luftës do tē asgjësohen. Ai do t'u flasë pér paqe kombeve; sundimi i tij do tē shtrihet nga deti në det, dhe nga Lumi deri në skaj tē dheut. **11** Sa pér ty, pér shkak tē gjakut tē besëlidhjes sime me ty, i çlirova robërit e tu nga gropë pa ujë. **12** Kthethuni në fortesë, o ju robërtë shpresës! Pikërisht sot unë deklaroj se do tē tē jap dyfishin. **13** Do ta përkul Judën pér mua si harkun tim dhe me Efraimin do ta mbush me shigjeta, dhe do t'i ngre në këmbë bijtë e tu, o Sion, kundër bijve tē tu, o Javan, dhe do tē tē bëj si shpatë e një njeriu tē fuqishëm. **14** Atëherë mbi ta do tē duket Zoti dhe shigjeta e tij do tē niset si një rrufe. Zoti, Zoti, do t'i bjerë borisë dhe do tē përparojë bashkë me shakullimat e jugut. **15** Zoti i ushtrive do t'i mbrojë; kështu ata do tē qllabërojnë dhe do tē shkelin gurët e hobeve tē armiqve tē tyre, do tē pijnë dhe do tē bëjnë zhurmë si tē nxitur nga vera dhe do tē janë plot me gjak si legenat e vegjël që përdoren pér fljime, si brirët e altarit. **16** Zoti, Perëndia i tyre, do t'i shpëtojë atë ditë, si kopeja e popullit tē tij, sepse do tē janë si gurët e çmuar tē një kurore, që do tē ngrinen lart si një flamur mbi tokën e tij. **17** Sa e madhe do tē jetë mirësia e tij dhe sa e madhe bukuria e tij! Gruri do t'i rritë tē rinjtë, dhe mushti vajzat.

10 I kërkoni Zotit shiu në kohën e shiut tē fundit! Zoti do tē lëshojë rrufe që do tē pasohen nga bubullima dhe shi, do t'u japë atyre shira tē bollshme, dhe secilit bar në arën e vet. **2** Sepse idhujt familjarë rrëfejnë gjëra tē kota, shortarët ndjekin veprime tē rreme dhe tregojnë éndrra tē rreme, japid ngushëllime tē kota; pér këtë arsyë ata po enden si dhentë,

janë tē pikëlluar, sepse janë pa bari. 3 "Zemërimi im merr zjarr kundër barinje dhe unë do tē ndëshkoj cjeptë, sepse Zoti i ushtrive do tē vizitojë kopenë e tij, shtëpinë e Judës dhe do ta bëjë atë si kalin e tij madhështor në luftë. 4 Prej tij do tē dalë guri i qoshes, prej tij do tē dalë kunji, prej tij harku i betejës, prej tij do tē dalë çdo sundues, tē gjithë së bashku. 5 Dhe do tē janë si trimat që do tē shkelin armiqtë e tyre në baltën e rrugëve në betejë. Do tē luftojnë, sepse Zoti është me ta, ata që u hipin kuajve do tē mbeten tē shushatur. 6 Unë do ta fortifikoi shtëpinë e Judës dhe do ta shpëtoj shtëpinë e Jozefit dhe do t'i sjell përsëri sepse më vjen keq për ta; do tē janë si tē mos i kem dëbuar kurrë, sepse unë jam Zoti, Perëndia i tyre, dhe do t'i kënaq. 7 Ata tē Efraimit do tē janë si një trim dhe zemra e tyre do tē ngazëllojë si e dehur nga vera. Po, bijtë e tyre do ta shohin dhe do tē gëzohen, zemra e tyre do tē ngazëllojë në Zotin. 8 Do t'u fishkëlloj për t'i mbledhur, sepse unë do t'i shpengoj; dhe ata do tē shumohen sic janë shumuar më parë. 9 Do t'i shpërndaj midis popujve dhe në vende tē largëta do tē më kujtojnë; do tē jetojnë bashkë me bijtë e tyre dhe do tē kthehen. 10 Do t'i bëj tē kthehen nga vendi i Egjiptit dhe do t'i mbledh nga Asiria, për t'i kthyer në vendin e Galaadit dhe në Liban, por nuk do tē ketë vend tē mjaftueshëm për ta. 11 Ai do tē kalojë nëpër detin e vështirësisë, por do t'i godasë valët e detit dhe tē gjitha thellësítë e lumenjve do tē thahen. Krenaria e Asirisë do tē shembet dhe skeptri i Egjiptit do tē hiqet. 12 Do t'i bëj tē fuqishëm në Zotin dhe ata do tē ecin në emrin e tij", thotë Zoti.

11 Hapi dyert e tua, Liban, me qëllim që zjarri tē djegë kedrat e tu. 2 Vajto, selvi, sepse kedri ka rënë, sepse drurët madhështor janë shkatërruar. Këlthisni, lisa tē Bashanit, sepse pylli i padepertueshëm është rrëzuar. 3 Dëgjohet vajtimi i barinje, sepse shkëlqimi i tyre u shkretua; dëgjohet vrumbullima e luanëve tē vegjël, sepse madhështia e Jordanit u shkretua. 4 Kështu thotë Zoti, Perëndia im: "Kulloti delet që janë caktuar për thertore, 5 blerësit e tē cilave vrasin dhe nuk konsiderohen fajtorë dhe shitësit e tē cilave thonë: "Qoftë bekuar Zoti, sepse unë po pasurohem" dhe barinjtë e tē cilave nuk kanë kurrfarë mëshire. 6 Nuk do tē kem më mëshirë për banorët e vendit", thotë Zoti, "madje do tē bëj që secili prej tyre tē bjerë në dorë tē tē afërmit tē vet dhe në dorë tē mbretit tē vet. Ata do ta shkretojnë vendin dhe nuk do tē çliroj asnjë nga duart e tyre". 7 Atëherë nisa t'i kulloso delet që ishin caktuar për thertore, pikërisht më tē mjerat e kopesë. Mora pastaj për vete dy shkopinj: njërin e quajta "Hir" dhe tjetrit "Bashkim", dhe nisa ta kulloso kopenë. 8 Brenda një muaj eliminova tre barinj. Unë isha i paduruar me ta, edhe ata gjithashtu më urrenin. 9 Atëherë thashë: "Nuk do t'i kulloso më; kush është duke vdekur, le tē vdesë dhe kush është për tē humbur, le tē humbasë; pastaj ato që do tē mbeten le tē hanë njëra tjetër". 10 Mora pastaj shkopin tim "Hir" dhe e theva, për tē shfuqizuar besëlidhjen që kisha lidhur me gjithë popujt. 11 Po atë ditë ai u shfuqizua. Kështu delet më tē mjera tē kopesë që po më shikon, e kuptuan se ajo ishte fjala e Zotit. 12 Atëherë u thashë atyre: "Po t'ju duket e drejtë, më jepni pagën time; në se jo, lëreni". Kështu ata e peshuan pagën time: tridhjetë sikla argjendi. 13 Por Zoti më tha: "Hidhja poçarit çmimin madhështor me tē cilin ata më

vlerësuan". Atëherë i mora tridhjetë siklat prej argjendi dhe i hodha në shtëpinë e Zotit për poçarin. 14 Pastaj theva shkopin tjetër "Bashkimi", për tē thyer vëllazërinë ndërmjet Judës dhe Izraelit. 15 Atëherë Zoti më tha: "Merri edhe veglat e një bariu tē pamend. 16 Sepse ja, unë do tē nxjerr në vend një bari që nuk do tē kujdeset për delet që humbasin, nuk do t'i kérkojë ato që janë tē reja, nuk do tē shërojë tē plagosurat, nuk do tē ushqejë ato që rrijnë në këmbë, por do tē hajë mishin e tē majmeve dhe do t'u shkulë edhe thonjtë". 17 Mjerë bariu i pavlerë që e braktis kopenë! Një shpatë do tē jetë kundër krahut tē tij dhe kundër syrit tē tij tē djathtë. Krahu i tij do tē thahet krejt dhe syri i tij do tē verbohet fare.

12 Orakulli i fjalës tē Zotit lidhur me Izraelin. Kështu thotë

Zoti që i ka shpalosur qiejt, që ka hedhu themelët e dheut dhe ka formuar frymën e njeriut përbrenda tij: 2 "Ja, unë do ta bëj Jeruzalemin një kupë hutimi për gjithë popujt përreth; ata do tē dalin gjithashtu kundër Judës, kur tē rrëtjohjnë Jeruzalemin. 3 Atë ditë do tē ndodhë që unë do ta bëj Jeruzalemin një gur të rëndë për gjithë popujt; tē gjithë ata që do tē ngarkohen me tē do tē bëhen krejtësisht copë-copë, edhe sikur tē mblidheshin tē gjitha kombet e dheut kundër tij. 4 Atë ditë", thotë Zoti, "unë do t'i qëlloj me hutim tē gjithë kuajt dhe me marrëzi kalorësit e tyre; do t'i hap sytë e mi mbi shtëpinë e Judës, por do tē godas me verbitim tē gjithë kuajt e popujve. 5 Kërët e Judës do tē thonë në zemër tē tyre: "Banorët e Jeruzalem janë fuqia ime në Zotin e ushtrive, Perëndinë e tyre". 6 Atë ditë unë do t'i bëj kërët e Judës si një mangall që digjet në mes tē një turre drush, si një pishtar tē ndezur midis demeteve. Ata do tē glibabërojnë djathtas e majtas gjithë popujt përreth; por Jeruzalem do tē mbetet akoma i banuar, në vendin e vet, në Jeruzalem. 7 Zoti do tē shpëtojë më parë çadrat e Judës, me qëllim që lavdia e shtëpisë së Davidit dhe lavdia e banorëve tē Jeruzalem tē mos rritet më shumë se ajo e Judës. 8 Atë ditë Zoti do t'i mbrojë banorët e Jeruzalem; atë ditë më i dobëti ndër ta do tē jetë si Davidi, dhe shtëpia e Davidit do tē jetë si Perëndia, si Engjelli i Zotit përrpara tyre. 9 Atë ditë do tē ndodhë që unë do tē veproj për tē shkatërruar tē gjitha kombet që do tē dalin kundër Jeruzalem". 10 "Do tē derdh mbi shtëpinë e Davidit dhe mbi banorët e Jeruzalem Frymén e hirit dhe tē përgjërimt; dhe ata do tē vështrojnë drejt meje, drejt atij që kanë therur; do tē pikëllohen për tē, ashtu si pikëllohen për një bir tē vetëm, dhe do tē hidhërohen shumë për tē, ashtu si hidhërohesh fort për një tē parëlindur. 11 Atë ditë në Jeruzalem do tē ketë pikëllim tē madh, i ngjeshëm me pikëllimin Hadad-rimonit në luginën Megido. 12 Edhe vendi do tē pikëllohet, çdo familje për vete: familja e shtëpisë së Davidit për vete, bashkëshortet e tyre për vete; familja e shtëpisë së Natanit për vete; dhe bashkëshortet e tyre për vete; 13 familja e shtëpisë së Levit për vete dhe bashkëshortet e tyre për vete; familja e Shimejt për vete dhe bashkëshortet e tyre për vete; 14 tē gjitha familjet e mbeturë secila për vete, dhe bashkëshortet e tyre për vete".

13 "Atë ditë do tē hapet një burim për shtëpinë e Davidit dhe për banorët e Jeruzalem, për mëkatin dhe për papastërtin. 2 Atë ditë do tē ndodhë", thotë Zoti i ushtrive,

"që unë do të shfaros nga vendi emrat e idhujve, që nuk do të kujtohen më; do të zhduk gjithashu profetët nga vendi dhe fryshtë e papastër. 3 Dhe do të ndodhë që, në se dikush do të profetizojë akoma, i ati dhe e éma që e kanë lindur do t'i thonë: "Ti s'ke pér të jetuar, sepse shqipton gjenjeshtra në emër të Zotit". Kështu i ati dhe e éma që e kanë lindur do ta therin, sepse ai profetizon. 4 Atë ditë do të ndodhë që secili profet do të ndiejë turp pér vegimin e vet, kur të profetizojë dhe nuk do të veshë më qyrkun pér të mashtuar. 5 Po secili do të thotë: "Unë nuk jam profet, jam bujk; dikush më ka mësuar të rriss bagëtinë që në rrinë time". 6 Pastaj në qoftë se dikush do t'i thotë: "Çfarë janë këto plagë që ke në duart e tua?", ai do të përgjigjet: "Janë ato me të cilat jam plagosur në shtëpinë e miqve të mi"". 7 "Zgjohu, o shpatë, kundër bariut tim dhe kundër njeriut që është shoku im", thotë Zoti i ushtrive. "Godite bariun dhe delej le të shpërndahen; pastaj do ta drejtov dorën time kundër të vegjëlve. 8 Dhe në gjithë vendin do të ndodhë", thotë Zoti, "që dy të tretat do të shfarosen dhe do të vdesin, por një e treta do të mbetet. 9 Këtë të tretë do ta bëj të kalojë nepër zjarr, do ta rafinoj ashtu si rafinohet argjendi dhe do ta vë në provë ashtu si provohet ari. Ata do të thërresin emrin tim dhe unë do t'i kënaq. Unë do të them: Ky është populli im, dhe ai do të thotë: Zoti është Perëndia im".

14 Ja, po vjen dita e Zotit; plaçka jote e luftës do të ndahet në mes teje. 2 Unë do t'i mbledh të gjitha kombet pér të luftuar kundër Jeruzalemit; qyteti do të pushtohet, shtëpitë do të plaçkiten dhe gratë do të dhunohen. Gjysma e qytetit do të shkojë në robëri, por ata që do të mbeten nga populli nuk do të shfarosen nga qyteti. 3 Pastaj Zoti do të dalë pér të luftuar kundër atyre kombeve, ashtu si ka luftuar herë të tjera në ditën e betejës. 4 Atë ditë këmbët e tij do të ndalen sipër malit të Ullinje që ndodhet pérballë Jeruzalemit, në lindje, dhe mali i Ullinje do të çahet në mes, nga lindja në perëndim, duke krijuar kështu një luginë të madhe; gjysma e malit do të tërhiqet drejt veriut dhe gjysma tjetër drejt jugut. 5 Atëherë ju do të ikni nepër luginën e maleve të mi, sepse lugina e maleve do të shtrihet deri në Atsal; po, do të ikni ashtu si keni ikur përparrë tërmëtit gjatë ditëve të Uziahut, mbretit të Judës; kështu Zoti, Perëndia im do të vijë, dhe gjithë të shenjtët e tij do tëjenë me ty. 6 Atë ditë do të ndodhë që nuk do të ketë më dritë; yjet e ndritshëm do të erren. 7 Do të jetë një ditë unikale, që nijhet nga Zoti; nuk do të jetë as ditë as natë, por aty nga mbrëmja do të ketë dritë. 8 Atë ditë do të ndodhë që nga Jeruzalemi do të burojnë ujëra të freskëta: gjysma e tyre do të shkojë drejt detit lindor dhe gjysma drejt detit perëndimor; kështu do të jetë si në verë ashtu edhe në dimër. 9 Zoti do të jetë mbret mbi gjithë dheun; atë ditë do të jetë vetëm Zoti dhe vetëm emri i tij. 10 Gjithë vendi do të shndërrohet në fushë, nga Geba në Rimon, në jug të Jeruzalemit; dhe Jeruzalemi do të lartohet dhe do të banohet në vendin e vet, nga porta e Beniaminit, në vend të portës së parë, deri te porta e Qoshes, dhe nga kulla e Hananeelit deri te torkujt e mbretit. 11 Njerëzit do të banojnë dhe asgjë më nuk do të jetë caktuar pér t'u shfarosur, por Jeruzalemi do të qëndrojë i sigurt. 12 Kjo do të jetë plaga me të cilën Zoti do të godasë

të gjithë popujt që kanë luftuar kundër Jeruzalemit: ai do të bëjë që mishi i tyre të konsumohet ndërsa ata qëndrojnë në këmbë, sytë e tyre do të konsumohet në zgavrat e tyre dhe gjuha e tyre do të konsumohet në gojën e tyre. 13 Atë ditë do të ndodhë që pér shkak të veprimit të Zotit, midis tyre do të jetë një çoroditje e madhe; secili prej tyre do të zërë dorën e fqinjët të vet dhe do ta ngrerë dorën kundër dorës së fqinjët të vet. 14 Vetë Juda do të luftojë kundër Jeruzalemit, dhe pasuria e të gjitha kombeve përreth do të mblidhet tok: ar, argjend dhe rroba në sasi të madhe. 15 Plagë e ngjashme me tjetrën do të jetë plaga që do të godasë kuajt, mushkat, devetë, gomerët dhe të gjitha kafshët që do të ndodhen në ato fushime. 16 Dhe do të ndodhë që secili nga të mbijetuarit nga të gjitha kombet që kanë dalë kundër Jeruzalemit do të dalë vit pér vit pér të adhuruar Mbretin, Zotin e ushtrive, dhe pér të kremtuar festën e Kasolleve. 17 Dhe do të ndodhë që, në qoftë se ndonjë familje e dheut nuk do të shkojë në Jeruzalem pér të adhuruar Mbretin, Zotin e ushtrive, kurrrarë shiu nuk do të bjerë mbi to. 18 Në qoftë se familia e Egjiptit nuk do të dalë dhe nuk do të vijë, as mbi të nuk do të bjerë shi, por do të bjerë e njëjtë plagë me të cilën Zoti do të godasë kombet që nuk do të dalin të kremtojnë festën e Kasolleve. 19 Ky do të jetë ndëshkimi i Egjiptit, dhe ndëshkimi i të gjitha kombeve që nuk do të dalin të kremtojnë festën e Kasolleve. 20 Atë ditë mbi zilkat e kuajve do të skalitet: "SHENJTÉRIM ZOTIT". Tenxheret në shtëpinë e Zotit do të jenë si legenët e vegjël përrpara altarit. 21 Po, çdo tenxhere në Jeruzalem dhe në Judë do t'i shenjtërohet Zoti të ushtrive; të gjithë ata që do të ofrojnë fljime do të vijnë t'i marrin pér të gatuar mishrat. Atë ditë në shtëpinë e Zotit nuk do të ketë më asnjë tregtar.

Malakia

1 Orakulli i fjalës të Zotit iu drejtua Izraelit me anë të Malakias. **2** "Unë ju kam dashur", thotë Zoti. Por ju thoni: "Si na ke dashur?". "Vallë Ezau nuk ishte vëllai i Jakobit?", thotë Zoti. "Megjithatë unë e kam dashur Jakobin **3** dhe e kam urryer Ezraun; malet e tij i kam kthyer në shkreti dhe trashëgiminë e tij ua kam dhënë çakeje të shkretëtirës. **4** Edhe sikur Edomi të thotë: "Ne u shkatëruam, por do të rifillojmë ndërtimin e vendeve të shkretuara", kështu thotë Zoti i ushtrive, "ata do të rindërtojnë, por unë do të shemb; dhe do të emrtohen Territori i paudhësisë dhe populli kundër të cilët Zoti do të jetë përfjetë i indinjuar. **5** Sytë tuaj do të shikojnë dhe ju do të thoni: "Zoti u përlëvdua përtet kufijve të Izraelit". "Një bir ndoner të atin dhe një shërbëtor zotin e tij. Në se unë, pra, jam ati, ku është nderi im? Dhe në se jam zot, ku ma kanë frikën?", iu thotë Zoti i ushtrive juve, priftërinjve, "që përbuzni **7** Ju ofroni mbi altarin tim ushqime të ndotura, dhe megjithatë thoni: "Në ç'mënyrë të kemi ndotur?". Kur thoni: "Tryeza e Zotit është e përbuzshme". **8** Kur ofroni pér flijim një kafshë të verbër, a nuk është keq? Kur ofroni një kafshë të çalë ose të sëmurë, nuk është keq? Paraqite, pra, te qeveritarit yt. A do të jetë i kënaqr prej teje? Do të të pranojë me kënaqësi?", thotë Zoti i ushtrive. **9** Tani, pra, kërkoni favorin e Perëndisë, që ai të ketë mëshirë pér ne. "Duart tuaja e kanë bërë këtë, a do t'ju pranojë vallë me kënaqësi?", thotë Zoti i ushtrive. **10** "Oh, sikur të paktën dikush prej jush t'i mbyllte dyert! Atëherë nuk do ta ndiznit zjarrin kot mbi altarin tim. Unë nuk kam asnjë kënaqësi me ju", thotë Zoti i ushtrive, "dhe as që pëlqej çfarëdo oferte nga duart tuaja. **11** Sepse, që nga lind dielli e deri atje ku perëndon, emri im do të jetë i madh midis kombeve dhe në çdo vend do t'i ofrohet temjan emrit tim dhe një blatim i pastër, sepse emri im do të jetë i madh midis kombeve", thotë Zoti i ushtrive. **12** "Por ju e përdhosni kur thoni: "Tryeza e Zotit është e ndotur dhe fryti i saj, domethënë ushqimi i saj, është i përbuzshëm". **13** Ju thoni gjithashtu: "Ah, sa u lodhëmi!", dhe e trajtoni me përcëmim", thotë Zoti i ushtrive. "Kështu ju sillni kafshë të vjedhura, të çala ose të sémura; kjo është oferta që sillni. A do të mund ta pranoja nga duart tuaja?", thotë Zoti. **14** Mallkuar qoftë hileqari që ka një mashkull në kopenë e tij dhe bënë një premtim solemn, por flijon pér Zotin një kafshë me të meta. Sepse unë jam një Mbret i madh", thotë Zoti i ushtrive, "dhe emri im është i tmerrshëm midis kombeve".

2 "Dhe tani ky urdhërim është pér ju, o priftërinj. **2** Në qoftë se nuk dëgjoni, po të mos keni në zemër t'i jepni lavdi emrit tim", thotë Zoti i ushtrive, "do të dërgoj mbi ju mallkimin dhe do të mallkoj bekimet tuaja; po, tashmë i kam mallkuar, sepse nuk e keni futur këtë gjë në zemër. **3** Ja, unë do ta shaj farën tuaj, do të hedh Jashtëqitje mbi fytyrat tuaja, Jashtëqitjet e festave tuaja solemne, dhe ju do t'ju marrin bashkë me to. **4** Atëherë do të pranonit që unë ju kam dërguar këtë urdhërim, me qëllim që besëlidhja ime me Levin të mund të vazhdojë", thotë Zoti i ushtrive. **5** "Besëlidhja ime me të ishte një besëlidhje jete dhe paqeje, që unë ia dhashë që të ketë frikë prej meje; dhe ai më pati frikë dhe u tmerrua para emrit tim. **6** Ligji i së vërtetës ishte

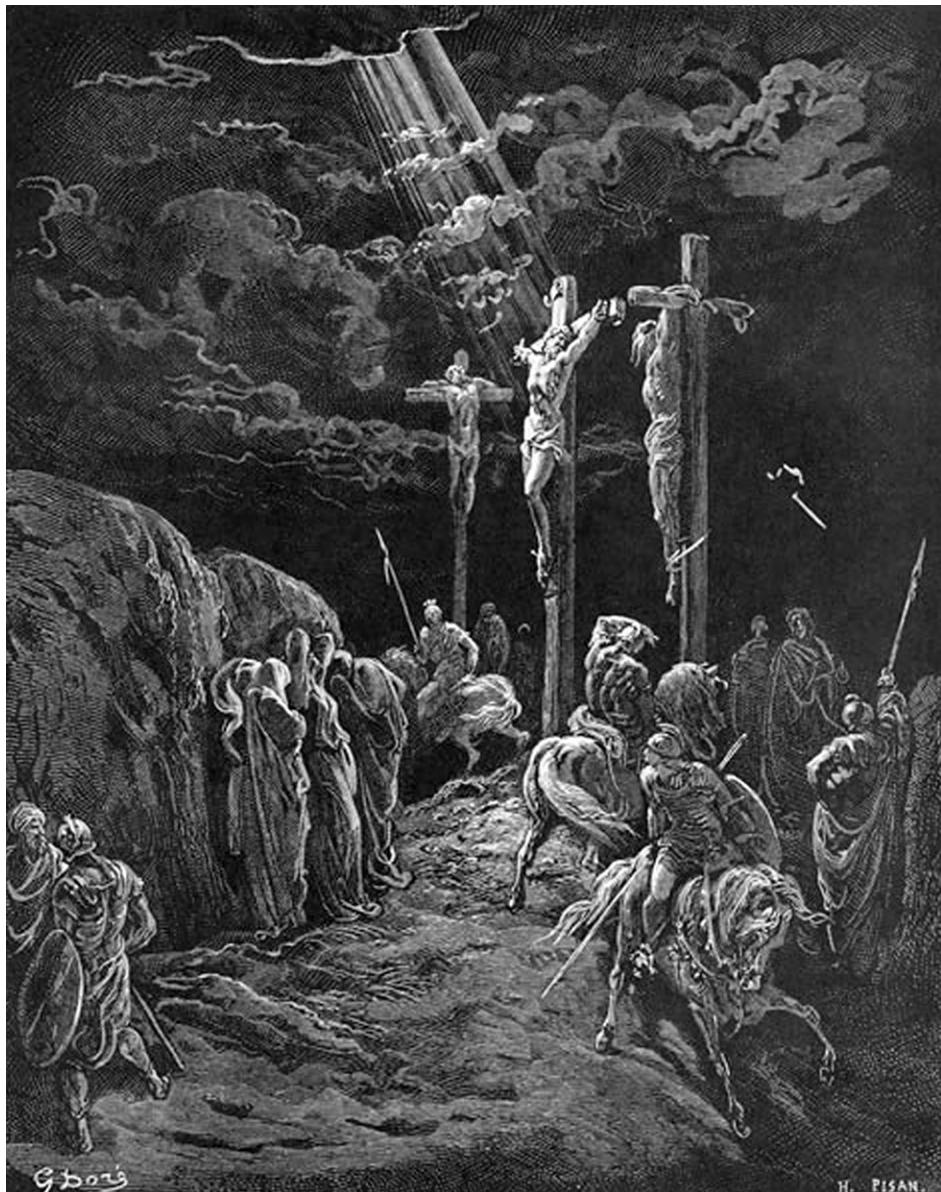
në gojën e tij dhe asnjë çoroditje nuk gjindej mbi buzët e tij; ai ecetë bashkë me mua në paqe e në ndershëmëri dhe shpëtoi shumë njerëz nga paudhësia. **7** Sepse buzët e priftit duhet të ruajnë diturinë dhe nga goja e tij secili duhet të kërkojë ligjin, sepse ai është lajmëtar i Zotit të ushtrive. **8** Përkundrazi ju jeni larguar nga rruga, keni bërë që shumë njerëz të pengohen te ligji, keni dhunuar besëlidhjen e Levit", thotë Zoti i ushtrive. **9** "Për këtë arsyre ju kam bërë të përbuzshëm dhe të neveritshëm përpara gjithë popullit, sepse nuk keni respektuar rrugët e mia dhe keni qenë të njëanshëm në zbatimin e ligjit". **10** A nuk kemi të gjithë të njëjtin Atë? A nuk na ka krijuar i njëjtë Perëndi? Pse, pra, veprojmë me pabesi me njeri tjetrin, duke përdhosur besëlidhjen e etërve tanë? **11** Juda ka vepruar me pabesi dhe një veprim i neveritshëm është kryer në Izrael dhe në Jeruzalem, sepse Juda ka përdhosur vendin e shenjtë të Zotit, që ai e do dhe është martuar me bijën e një perëndie të huaj. **12** Zoti do të shfarosë nga çadrat e Jakobit atë që vepron në këtë mënyrë, atë që përgjon, atë që përgjigjet dhe atë që i ofron një blatim Zotit të ushtrive. **13** Ju po bëni edhe këtë veprim tjetër: e mbuloni altarin e Zotit me lot, me të qara dhe vajtime, sepse nuk e shikon më me favor ofertën tuaj dhe nuk e pranon më me kënaqësi nga duart tuaja. **14** Megjithatë ju thoni: "Përse?" Sepse Zoti është dëshmitar midis teje dhe bashkëshortes së rinisë sate, ndaj së cilës je sjellë me pabesi, ndonëse ajo është shoqja jote dhe bashkëshorte e besëlidhjes sate. **15** Por a nuk i bëri Perëndia një qenie të vetme dhe megjithatë fryma qëndroi në të? Po pse vallë një qenie të vetme? Sepse ai kërkonte një prejardhje nga Perëndia. Tregoni, pra, kujdes pér frymën tuaj dhe askush të mos sillet me pabesi me bashkëshorten e rinisë së vet. **16** Sepse Zoti, Perëndia i Izraelit, thotë se ai e urren divorcin dhe atë që e mbulon me dhunë roben e vet", thotë Zoti i ushtrive. Tregoni, pra, kujdes pér frymën tuaj dhe mos u sillni me pabesi. **17** Ju e lodhi Zotin me fjalët tuaja, dhe megjithatë thoni: "Si e kemi lodhur?". Sepse ju thoni: "Kushdo që vepron keq pëlqehet nga Zoti, i cili kënaqet me të", ose: "Ku është Perëndia i drejtësisë?".

3 "Ja, unë po dërgoj lajmëtarin tim pér të përgatitur rrugën para meje. Dhe menjëherë Zoti, që ju kërkoni, do të hyjë në tempullin e vet, engjëlli i besëlidhjes që ju kërkoni me endje, ja, do të vijë", thotë Zoti i ushtrive. **2** "Po kush do të mund të durojë ditén e ardhjes së tij? Kush do të mund të qëndrojë më këmbë ditén kur ai do të shfaqet? Ai është si zjarri i shkrirësit, si soda e larësve. **3** Ai do të ulet si ai që shkrin dhe pastron argjendin; do t'i pastrojë bijtë e Levit dhe do t'i rafinojë si arin e argjendin, me qëllim që ata të mund t'i ofrojnë Zotit një blatim me drejtësi. **4** Atëherë oferta e Judës dhe e Jeruzalemit do të pëlqehet nga Zoti, si në kohët e shkuara, si në vitet e mëparshme. **5** Kështu unë do t'ju afrohem pér gjykim dhe do të jem një dëshmitar i gatshëm kundër magjistarëve, kundër shkelësve të kurorës, kundër atyre që bëjnë betime të rreme, kundër atyre që vjedhin mëditjen e punëtorit, që shtypin të venë dhe jetimin, që dëbojnë të huajin dhe nuk më kanë frikë", thotë Zoti i ushtrive. **6** "Unë jam Zoti, nuk ndryshoj; prandaj ju, o bij të Jakobit, nuk jeni konsumuar. **7** Që në ditët e etërve tuaj ju jeni

larguar nga statutet e mia dhe nuk i keni respektuar. Kthehuni tek unë dhe unë do të kthehem tek ju", thotë Zoti i ushtrive. "Por ju thoni: "Si duhet të kthehem?". 8 Një njeri do të vjedhë Perëndinë? Megjithatë ju më vidhni dhe pastaj thoni: "Çfarë të kemi vjedhur?". Të dhjetën dhe ofertat. 9 Mallkimi ju ka qëlluar, sepse më vidhni, po, mbarë kombi. 10 Sillni gjithë të dhjetat në shtëpinë e thesarit, që të ketë ushqim në shtëpinë time dhe pastaj më vini në provë pér këtë gjë", thotë Zoti i ushtrive, "në se unë nuk do t'i hap pragjet e qelliit dhe nuk do të derdh mbi ju aq shumë bekim, sa nuk do të keni vend të mjafueshëm ku ta shtini. 11 Përveç kësaj do të qortoj shumë pér ju gllabéruesin, me qëllim që ai të mos shkatérrojë më frytin e tokës suaj, dhe vreshti juaj nuk do të rreshtë të sjellë pér ju fryt në fushë", thotë Zoti i ushtrive. 12 "Të gjitha kombet do t'ju shpallin të lumtur, sepse ju do të jeni një vend kënaqësish", thotë Zoti i ushtrive. 13 "Keni përdorur fjalë të ashpra kundër meje", thotë Zoti. "Megjithatë thoni: "Çfarë kemi thënë kundër teje?". 14 Keni thënë: "Është e kotë t'i shërbesh Perëndisë; ç'përfitim kemi nga respektimi i urdhërimeve të tij dhe nga vajtja para Zotit të ushtrive të veshur me rroba zie? 15 Prandaj ne i shpallim të lumtur krenarët. Ata që kryejnë paudhësi jo vetëm përfitojnë, por ndonëse e provokojnë Perëndinë, mbeten të pandëshkuar"". 16 Atëherë ata që kishin frikë nga Zoti i folën njëri tjetrit. Zoti i dëgjoi me vemandje dhe një libër kujtimi u shkrua përpara tij pér ata që kanë frikë nga Zoti dhe që e nderojnë emrin e tij. 17 "Ata do të janë të mitë", thotë Zoti i ushtrive, "ditën kur unë përgatis thesarin tim të veçantë, dhe unë do t'i fal, ashtu si e fal njeriu birin që i shërben atij. 18 Atëherë do të shikoni përséri ndryshimin ndërmjet të drejtët dhe të pabesit, ndërmjet atij që i shërben Perëndisë dhe atij që nuk i shërben atij".

4 "Sepse ja, dita po vjen, e zjarrtë si një furrë; dhe të gjithë ata që veprojnë me pabesi do të janë si kallamishtet; dita që po vjen do t'i djegë", thotë Zoti i ushtrive, "në mënyrë të tillë që të mos u mbetet as rrënja as dega. 2 Por pér ju që keni frikë nga emri im, do të lindë dielli i drejtësisë me shërimin në krahët e tij, dhe ju do të dilni dhe do të hidheni si viçat që dalin nga stalla. 3 Do t'i shkelni me këmbë të pabesët, sepse do të janë hi nén tabanin e këmbëvë tua ja gjatë ditës që unë po përgatis", thotë Zoti i ushtrive. 4 "Mban mend ligjin e Moisiut, shërbëtorit tim, të cilin në Horeb i urdhërova statutet dhe dekretet pér mbarë Izraelin. 5 Ja, unë do t'ju dërgoj Elian, profetin, para se të vijë dita e madhe dhe e llahtarshme e Zotit. 6 Ai do të bëjë që zemra e etërve t'u kthehet bije dhe zemra e bijve etërve, me qëllim që vendi të mos goditet nga një shfarosje e plotë?

Dhjata e Re

G. DORÉ

H. PISAN.

Dhe Jezusi tha: "O Atë, fali ata sepse nuk dinë ç'bëjnë".

Pastaj, pasi i ndanë rrobat e tij, hodhën short.

Luka 23:34

Mateu

1 Libri i gjenealogjisë së Jezu Krishtit, birit të Davidit, birit të Abrahamit. **2** Abrahamit i lindi Isaku; Isakut i lindi Jakobi; Jakobit i lindi Juda dhe vëllezërit e tij. **3** Judës i lindi nga Tamara Faresi dhe Zara; Faresit i lindi Esromi; Esromit i lindi Arami; **4** Aramit i lindi Aminadabi; Aminadabit i lindi Naasoni; Naasonit i lindi Salmoni. **5** Salmonit i lindi Boazi nga Rahabi; Boozit i lindi Obedi nga Ruthi; Obedit i lindi Jeseu. **6** Jeseut i lindi Davidi mbret; mbretit David i lindi Salomonit nga ajo që kishte qenë bashkëshortja e Urias. **7** Salomonit i lindi Roboami; Roboamit i lindi Abia; Abias i lindi Asai. **8** Asait i lindi Jozafati; Jozafatit i lindi Jorami; Joramit i lindi Ozia. **9** Ozias i lindi Joatami; Joatamit i lindi Akazi; Akazit i lindi Ezekia. **10** Ezekias i lindi Manaseu; Manaseut i lindi Amoni; Amonit i lindi Josia. **11** Josias i lindi Jekonia dhe vëllezërit e tij në kohën e internimit në Babiloni. **12** Pas internimit në Babiloni Jekonias i lindi Salatieli; Salatielit i lindi Zorobabeli. **13** Zorobabelit i lindi Abiudi; Abiudit i lindi Eliakimi; Eliakimit i lindi Azori. **14** Azorit i lindi Sadoku; Sadokut i lindi Akimi; Akimit i lindi Eliudi. **15** Eliudit i lindi Eleazarit i lindi Matthani, Matthanit i lindi Jakobi. **16** Jakobit i lindi Jozefi, bashkëshorti i Marisë, nga e cila lindi Jezusi, që quhet Krisht. **17** Këshut të gjithë brezat nga Abrahami deri te Davidi bëhen katërbëdhjetë breza; dhe, nga Davidi deri te internimi në Babiloni, katërbëdhjetë breza; dhe, nga internimi në Babiloni deri te Krishti, katërbëdhjetë breza. **18** Tani lindja e Jezu Krishtit ndodhi në këtë ményrë: Maria, nëna e tij, i ishte premtuar Jozefit, por para se të fillonin të rrinë bashkë, mbeti shtatzënë nga Frymën e Shenjtë. **19** Atëherë Jozefi, i fejuari i saj, i cili ishte njeri i drejtë dhe nuk donte ta poshtëronte botërisht, vendosi ta linte fshehtas. **20** Por, ndërsa bluanë me vete këto çështje, ja që iu shfaq në èndërr një engjell i Zotit dhe i tha: "Jozef, bir i Davidit, mos ki frikë ta marrësh me vete Marinë si gruan tënde, sepse çështë ngjizur në të është vepër e Frymës së Shenjtë. **21** Dhe ajo do të lindë një djalë dhe ti do t'i vësh emrin Jezus, sepse ai do të shpëtojë popullin e tij nga mëkatet e tyre". **22** E gjithë kjo ndodhi që të përmbushej fjalë e Zotit, e thënë me anë të profetit që thotë: **23** "Ja, virgjëresha do të mbetet shtatzënë dhe do të lindë një djalë, të cilët do t'i venë emrin Emanuel, që do të thotë: "Zoti me ne"". **24** Dhe Jozefi, si u zgjua nga gjumi, veproi ashtu siç e kishte urdhëruar engjelli i Zotit dhe e mori pranë vetës gruan e tij; **25** por ai nuk e njohu, derisa ajo lindi djalin e saj të parëlindur, të cilët ia vuri emrin Jezus.

2 Pasi Jezusi lindi në Bethlehem të Judesë në kohën e mbretit Herod, ja që disa dijetarë nga lindja arritën në Jeruzalem, **2** duke thënë: "Ku është mbreti i Judenjve, që ka lindur? Sepse pamë yllin e tij në Lindje dhe erdhëm për ta adhuruar". **3** Mbreti Herod, kur dëgjoi këto fjalë, u shqetësua, dhe bashkë me të mbarë Jeruzalemi. **4** Dhe, mbasi i mblodhi të gjithë krerët e priftërinjve dhe skribët e popullit, i pyeti ku duhet të lindte Krishti. **5** Dhe ata i thanë: "Në Bethlehem të Judesë, sepse këshut është shkruar nëpërmjet profetit: **6** "Dhe ti, Bethlehem, tokë në Jude, nuk je aspak më e parendësishmja ndër pricat e Judesë, sepse nga ti do të dalë një udhëheqës, që do të kullotë popullin

tim, Izraelin"". **7** Atëherë Herodi i thirri fshehurazi dijetarët, dhe i pyeti me hollësi se kur e kishin parë yllin për herë të parë. **8** Dhe i dërgoi në Bethlehem dhe tha: "Shkoni dhe pyesni me kujdes për fëmijën; dhe, kur ta gjeni, më njoftoni që të vij edhe unë ta adhuroj". **9** Dhe ata, pasi e dëgjuan mbretin, u nisën; dhe ja, ylli që kishin parë në lindje u shkonte përpara atyre derisa u ndal përbimi vendin ku ndodhej fëmija. **10** Ata, kur e panë yllin, u gëzuan me gëzim shumë të madh. **11** Dhe, mbasi hynë në shtëpi, panë fëmijën me Marien, nënën e tij, dhe ranë përbymës dhe e adhuruan. Pastaj hapën thesaret e tyre dhe dhuruan: ar, temjan dhe mirrë. **12** Pasi Perëndia i udhëzoj në èndërr që të mos ktheheshin te Herodi, ata u kthyen në vendin e tyre nga një rrugë tjetër. **13** Tani pasi u nisën Dijetarët, ja një engjell i Zotit iu shfaq në èndërr Jozefit dhe i tha: "Çohu, merr fëmijën dhe nënën e tij dhe ik në Egjipt, dhe rri aty deri sa të të lajmëroj, sepse Herodi do ta kërkojë fëmijën për ta vrarë". **14** Jozefi, pra, u zgjua, mori fëmijën dhe nënën e tij natën dhe iku në Egjipt. **15** Dhe qëndroi aty deri sa vdiq Herodi, që të përmbushet çishtë thënë nga Zoti me anë të profetit: "E thirra birin tim nga Egjipti". **16** Atëherë Herodi, duke parë se dijetarët e kishin mashtuar, u zemërua fort dhe urdhëroi të vriten të gjithë fëmijët meshkuj që ishin në Bethlehem dhe në tërë rrethinë e tij, nga dy vjeç e poshtë, **17** Atëherë u përmbush ajo që ishte thënë nëpërmjet profetit Jeremi që thotë: **18** "Në Ramë u dégjua një klithmë, një vaje një qarje dhe gjimë e madhe; Rakela vajton bijtë e saj dhe nuk pranon të ngushëllohen, sepse ata nuk janë më". **19** Pasi vdiq Herodi, ja një engjell i Zotit i shfaqet në èndërr Jozefit në Egjipt, **20** dhe i thotë: "Çohu, merr fëmijën dhe nënën e tij dhe shko në vendin e Izraelit, sepse ata që donin ta vrësin fëmijën kanë vdekur". **21** Dhe ai u çua, mori fëmijën dhe nënën e tij dhe shkoi në vendin e Izraelit; **22** por, kur dëgjoi se Arkelau mbretëronte në Judë në vend të Herodit, atit të tij, pati frikë të shkojë atje. Dhe, mbasi u udhëzua nga Perëndia në èndërr, iku në krahinë e Galileosë, **23** dhe, mbasi arriti atje, zuri vend në një qytet që quhej Nazaret, që të përmbushej ajo që ishte thënë nga profetët: "Ai do të quhet Nazareas".

3 Tani në ato ditë erdhi Gjon Pagëzori, që predikonte në shkretëtirën e Judesë, **2** dhe thoshte: "Pendohuni, sepse mbretëria e qiejve është afër!". **3** Dhe në fakt për Gjonin kishte folur profeti Isaia kur tha: "Një zë i atij që bërtet në shkretëtirë: "Përgatitni udhën e Zotit, drejtoni shtigjet e tij""". **4** Tani Gjoni vet kishte veshur një rrobë prej leshi të devesë dhe një brez prej lëkure në bel; ai ushqehet me karkaleca dhe mjaltë të egër. **5** Në atë kohë njerëzit e Jeruzalemit, nga gjithë Judeja dhe nga krahina e Jordanit rendnë tek ai, **6** dhe pagëzoheshin nga ai, në Jordan duke rrëfyer mëkatet e tyre. **7** Por ai, kur pa se shumë farisenj dhe saducenj po vinin për t'u pagëzuar tek ai, u tha atyre: "Pjellë nepërkash, kush ju ka mësuar t'i arratiseni zemërimit që po vjen? **8** Jepni pra fryte të denja të pendesës! **9** Dhe mos t'ju shkojë mendja të thoni me vete: "Ne kemi Abrahamin për atë"; sepse unë po ju them se Perëndia mund të nxjerrë bij të Abrahamat edhe prej këtyre gurëve. **10** Dhe tashmë sëpata është në rrënjen e drurëve; çdo dru, pra, që nuk jep fryt të mirë, do të pritet dhe do të hidhet në zjarr. **11**

Unë po ju pagëzoj me ujë, për pendim; por ai që vjen pas meje éshtë më i fortë se unë, dhe unë nuk jam i denjë as të mbaj sandalet e tij; ai do t'ju pagëzojë me Frymën e Shenjtë dhe me zjarrin. **12** Ai mban në dorë terploten dhe do ta pastrojë plotësisht lëmin e tij; grurin e tij do ta mbledhë në hambar, por bykun do ta djegë me zjarr të pushueshém". **13** Atéherë erdhì Jezusi nga Galileja në Jordan te Gjoni për t'u pagëzuar prej tij. **14** Por Gjoni e kundërshtoi fort duke i thënë: "Mua më duhet të pagëzohem prej teje dhe ti po vjen tek unë?". **15** Dhe Jezusi, duke iu përgjigjur, u tha: "Lejo të bëhet pér tani, sepse në këtë mënyrë përbushim çdo drejtësi". Atéherë ai e lejoi. **16** Dhe Jezusi, sapo u pagëzua, doli nga uji; dhe ja, qiejt iu hapën, dhe ai pa Frymën e Perëndisë duke zbrutur si një pëllumb e duke ardhur mbi të; **17** dhe ja një zë nga qilli që tha: "Ky éshtë Biri im i dashur, në të cilin jam kënaqur".

4 Atéherë Fryma e çoi Jezusin në shkretëtirë, që djalli ta tundonte. **2** Dhe, mbasi agjëroi dyzet ditë e dyzet net, në fund e mori uria. **3** Atéherë tunduesi, pasi iu afroa, i tha: "Në qoftë se je Biri i Perëndisë, thuaj që këta gurë të bëhen bukë". **4** Por ai, duke iu përgjigjur, tha: "Éshtë shkruar: "Njeriu nuk rron vetëm me bukë, por me çdo fjalë që del nga goja e Perëndisë"". **5** Atéherë djalli e çoi në qytetin e shenjtë dhe e vendosi në majë të tempullit **6** dhe i tha: "Nëse je Biri i Perëndisë, hidhu poshtë, sepse éshtë shkruar: "Ai do t'u japë urdhër engjëjë të tij pér ty; edhe ata do të mbajnë mbi duart e tyre që të mos ndeshësh me këmbén tënde ndonjë gur"". **7** Jezusi i tha: "Éshtë shkruar gjithashtu: "Mos e tundo Zotin, Perëndinë tënd""". **8** Djalli e çoi sërisht mbi një mal shumë të lartë dhe i tregoi të gjitha mbretëritë e botës dhe lavdinë e tyre, **9** dhe i tha: "Unë do të t'i jap të gjitha këto, nëse ti bie përmbyss para meje dëm adhuron". **10** Atéherë Jezusi i tha: "Shporru, Satan, sepse éshtë shkruar: "Adhuro Zotin, Perëndinë tënde, dhe shërbej vetëm atij"". **11** Atéherë djalli e la; dhe ja, u afroan engjëjt dhe i shërbenin. **12** Jezusi, mbasi dëgjoi se Gjonin e kishin futur në burg, u tèrhoq në Galile. **13** Pastaj la Nazaretin dhe shkoi të banojë në Kapernaum, qytet bregdetar, në kufijtë të Zabulonit dhe të Neftalit, **14** që të përbushej c'ishte thënë nëpërmjet profetit Isaia kur tha: **15** "Toka e Zabulonit, toka e Neftalit, mbi bregun e detit, krahina përtëj Jordanit, Galileja e paganëve, **16** populli që dergjët në errësirë ka parë një dritë të madhe, dhe përmbi ata që dergjeshin në krahinë dhe në hijen e vdekjes, doli drita". **17** Që nga ajo kohë Jezusi filloj të predikojë dhe të thotë: "Pendohuni, sepse mbretëria e qieje éshtë afér!". **18** Duke ecur gjatë bregut të detit të Galilesë, Jezusi pa dy véllezér: Simonin, të quajtur Pjetër, dhe Andream, të vëllanë, të cilët po hidhnin rrjetën në det, sepse ishin peshkatarë; **19** dhe u tha atyre: "Ndiqmëni dhe unë do t'ju bëj peshkatarë njerézish". **20** Dhe ata i lanë menjëherë rrjetat dhe e ndoqën. **21** Dhe, duke vazhduar rrugën, pa dy véllezér të tjerë: Jakobin, birin e Zebedeut dhe Gjonin, vëllanë e tij, në barkë bashkë me Zebedeun, atin e tyre, duke ndreçur rrjetat; dhe i thirri. **22** Dhe ata lanë menjëherë barkën dhe atin e tyre dhe i shkuant pas. **23** Jezusi shkonte kudo nëpër Galile, duke mësuar në sinagogat e tyre, duke predikuar ungjillin e mbretërisë dhe duke shëruar çdo sëmundje dhe çdo

lëngatë në popull. **24** Dhe fama e tij u përhap në gjithë Sirinë; dhe i sillnin të gjithë të sëmurët që vuanin nga lëngata dhe dhimbje të ndryshme, të demonizuar, epileptikë dhe paralitikë; dhe ai i shëronte. **25** Dhe një mori e madhe njerézish i shkonte pas, nga Galileja, nga Dekapoli, nga Jeruzalemi, nga Judeja dhe nga përtëj Jordanit.

5 Dhe ai, kur pa turmat, u ngjit në mal dhe, pasi u ul, iu afroan dishepujt e tij. **2** Atéherë ai hapi gojën dhe i mësoi duke u thënë: **3** "Lum skamësit në frymë, sepse e tyre éshtë mbretëria e qieje. **4** Lum ata që vajtojnë, sepse ata do të ngushëllohen. **5** Lum ata që janë zemërbutë, sepse ata do ta trashëgojnë tokën. **6** Lum ata që janë të uritur dhe të etur pér drejtësi, sepse ata do të ngopen. **7** Lum ata që janë të mëshirshëm, sepse ata do të gjejnë mëshirë. **8** Lum ata që janë të pastër në zemër, sepse ata do ta shohin Perëndinë. **9** Lum ata që përpinqen pér pagen, sepse ata do të quhen bij të Perëndisë. **10** Lum ata që janë pérndjekur pér hir të drejtësisë, sepse e tyre éshtë mbretëria e qieje. **11** Lum ju kur do t'ju shajnë dhe do t'ju pérndjekin dhe, duke gënjeny, do të thonë të gjitha të zezat kundër jush, pér shkakun tim. **12** Gëzohuni dhe ngazëllohuni, sepse shpërblimi juaj éshtë i madh në qiej, sepse kështu i kanë pérndjekur profetët që qenë para jush". **13** "Ju jeni kripa e tokës; por në qoftë se kripa bëhet e amësh, me se mund ta rifitojë shijen? Nuk vlen pér asgjë, veçse pér t'u hedhur dhe ta shkelin njerézit. **14** Ju jeni drita e botës; një qytet i ngritur në majë të malit nuk mund të fshihet. **15** Po ashtu nuk ndizet një qiri pér ta vénë nën babunë, por pér ta vénë mbi shandan, dhe t'u bëjë dritë të gjithë atyre që janë në shtëpi. **16** Ashtu le të shndritë drita juaj para njerézve, që të shohin veprat tuaja të mira dhe ta lëvdojnë Atin tuaj që éshtë në qiej". **17** "Mos mendoni se unë erdha pér të shfuqizuar ligjin ose profetët; unë nuk erdha pér t'i shfuqizuar, po pér t'i plotësuar. **18** Sepse në të vërtetë ju them: Deri sa qilli dhe toka, të kalojnë asnjë jo të asnjë pikë e ligjit nuk do të kalojnë, para se të plotësoshet gjithçka. **19** Ai, pra, që do të shkelë një nga këto urdhërimë më të vogla, dhe do t'u ketë mësuar kështu njerézve, do të quhet më i vogli në mbretërinë e qieje; kurse ai që do t'i véré në praktikë dhe do t'uá mësujë të tjerëve, do të quhet i madh në mbretërinë e qieje. **20** Prandaj unë po ju them: në qoftë se drejtësia juaj nuk éshtë më e lartë nga ajo e skribëve dhe e farisenjve ju nuk do të hyni fare në mbretërinë e qieje. **21** Ju keni dëgjuar se u që thënë të lashtëve: "Mos vrismi"; dhe: "Kushdo që vret do t'i nënshtrohet gjyqit"; **22** por unë po ju them: "Kushdo që zemërohet pa shkak kundër vëllait të tij, do t'i nënshtrohet gjyqit; dhe kush i thotë vëllait të vet: "Rraka", do t'i nënshtrohet sinedrit; dhe kush do t'i thotë: "Budalla", do t'i nënshtrohet zjarrit të Gehenës. (**Geenna g1067**) **23** Nëse ti, pra, po paraqet ofertën tënde te altari, dhe atje kujtohesh se yt vëlla ka diçka kundër teje, **24** lëre atje ofertën tënde para altarat dhe shko pajtohu më parë me vëllanë tënd; pastaj kthehu dhe paraqite ofertën tënde. **25** Bëj një marrëveshje miqësore me kundërshtarin tënd, sa je në një rrugë me të, që kundërshtari yt të mos të dorëzojë te gjykatesi dhe gjykatesi të të dorëzojë te rojtarë dhe ti të futesh në burg. **26** Në të vërtetë të them se nuk do të da-lësh prej

andej pa e paguar edhe qindarkën e fundit. **27** Ju keni dëgjuar se tē lashtëve u qe thënë: "Mos shkel kurorën". **28** Por unë po ju them se kushdo që shikon një grua pér ta dëshiruar, ka shkelur kurorën me tē nē zemrën e vet. **29** Né qoftë se syri yt i djathjtë tē çon nē mëkat, hiqe dhe flake larg teje, sepse éshtë më mirë pér ty që tē humbësh një nga gjymtyrët e tua se sa tē hidhet nē Gehenë gjithë trupi yt; (**Geenna g1067**) **30** dhe nē qoftë se dora jote e djathjtë tē çon nē mëkat, preje dhe hidhe larg teje, sepse éshtë më mirë që tē humbësh një nga gjymtyrët e tua se sa tē hidhet nē Gehena gjithë trupi yt. (**Geenna g1067**) **31** Qe thënë gjithashtu: "Kush e lë gruan e tij, le t'i japë letrën e ndarjes". **32** Por unë po ju them: Kushdo që e pérzë gruan e tij, me pérjashtim tē rastit tē kurvërisë, e bén atë tē shkelë kurorën; dhe kushdo që martohet me një grua tē ndarë, shkel kurorën. **33** Keni dëgjuar gjithashtu se tē lashtëve u qe thënë: "Mos bëj betim tē rrëmë; por plotëso premtimet pér tē cilat je betuar para Zotit". **34** Por unë po ju them: "Mos u betoni fare, as pér qellin, sepse éshtë froni i Peréndisë, **35** as pér tokën, sepse éshtë stol i këmbëve tē tij, as pér Jeruzalemin, sepse éshtë qyteti i Mbretit tē madh. **36** Mos u beto as pér kokën tēnde, sepse nuk ke fuqi tē zbardhësh ose tē nxish qoftë edhe një fije floku; **37** Por fjala jote tē jetë: Po, po; jo, jo; gjithçka më tepër vjen nga i ligu. **38** Ju keni dëgjuar se qe thënë: "Sy pér sy dhe dhëmb pér dhëmb". **39** Por unë po ju them: Mos i rezisto tē ligut; madje, nē qoftë se dikush tē qëllon mbi faqen e djathjtë, ktheja dhe tjetrën, **40** dhe nē qoftë se dikush do tē tē nxjerré nē gjyq pér tē tē marrë tunikën, jepi edhe mantelin. **41** Dhe nē qoftë se dikush tē detyron tē ecësh një milje, ti bëj dy me tē. **42** Jepi atij që tē kérkon, dhe mos refuzo t'i japësh atij që tē kérkon hua. **43** Ju keni dëgjuar se qe thënë: "Duaje tē afërmint tēnd dhe urreje armikun tēnd". **44** Por unë po ju them: "Duani armiqtë tuaj, bekoni ata që ju mallkojnë, u bén tē mirë atyre që ju urrejnë, dhe lutuni pér ata që ju keqtraftojnë dhe ju pérndjekin, **45** pér tē qenë bij tē Atit tuaj, që éshtë nē qiej, sepse ai bén tē lindë diellin e tij mbi tē mirët dhe mbi tē kékijtë, dhe bén tē bjerë shi mbi tē drejtët dhe tē padrejtët. **46** Sepse, po tē doni vetëm ata që ju duan, çfarë shpërblimi do tē keni? A nuk bëjnë kështu edhe tagrambledhësit? **47** Dhe nëse pérshendetri vetëm vëllezërit tuaj, çfarë bëni tē veçantë? A nuk bëjnë kështu edhe tagrambledhësit? **48** Jini, pra, tē përkryer, ashtu siç éshtë i përsosur Ati juaj, që éshtë nē qiej".

6 "Mos e jepni lëmoshën tuaj para njerëzve, me qëllim që ata t'ju admirojnë; pérndryshe nuk do tē shpérbleheni te Ati juaj, që éshtë nē qiej. **2** Kur do tē japësh lëmoshë, pra, mos i bjer borisë para teje, ashtu siç bëjnë hipokritët nē sinagoga dhe nē rrugët, pér tē qenë tē nderuar nga njerëzit; nē tē vërtetë ju them, se ata tashmë e kanë marrë shpërblimin e tyre. **3** Madje kur jep lëmoshë, e majta jote tē mos dijë c'bën e djaththa, **4** që lëmosha jote tē jepet fshehurazi; dhe Ati yt, që shikon nē fshehtësi, do tē ta shpérblejë haptas. **5** Dhe kur t'i lutesh, mos u bëj si hipokritët, sepse atyre u pëlqen tē luten në këmbë nē sinagoga dhe nē sheshet e rrugëve, në mënyrë që njerëzit t'i shohin; nē tē vërtetë ju them se ata tashmë e kanë marrë shpërblimin e tyre. **6** Por t'i, kur lutesh, futu nē dhomëzën tēnde, mbyllë derën dhe lutu

Atit tēnd nē fshehtësi; dhe Ati yt, që shikon nē fshehtësi, do tē ta shpérblejë publikisht. **7** Por kur ju luteni, mos përdorni përsëritje tē kota siç bëjnë paganët, sepse ata mendojnë se do t'u plotësohet lutja se kanë pérdomur shumë fjalë. **8** Mos u bëni, pra, si ata, sepse Ati juaj i di gjérat pér tē cilat keni nevojë, para se ju t'i kérkoni. **9** Ju, pra, lutuni kështu: "Ati ynë që je nē qiej, u Shenjtëroftë emri yt. **10** Ardhtë mbretëria jote. U bëftë vullneti yt nē tokë si nē quell. **11** Bukën tonë tē përditshme na e jep sot. **12** Dhe na i fal fajet tona, ashtu siç ua falim ne fajtorëve tanë. **13** Dhe mos lejo tē biem nē tundim, por na çliro nga i ligu, sepse jotja éshtë mbretëria dhe fuqia dhe lavdia pérjetë. Amen". **14** Sepse nē qoftë se ju ua falni njerëzve gabimet e tyre, Ati juaj qellor do t'ju falë edhe juve; **15** por nē qoftë se ju nuk ua falni njerëzve gabimet e tyre, as Ati juaj nuk do t'ua falë juve gabimet tuaaja. **16** Dhe kur tē agjeroni, mos u tregoni tē pikelluar si hipokritët; sepse ata shfytyrohen pér t'u treguar njerëzve se agjerojnë; nē tē vërtetë ju them se ata tashmë e kanë marrë shpërblimin e tyre. **17** Kurse ti, kur tē agjërosh, vajose kokën dhe laje fytyrën, **18** me qëllim që tē mos u tregosh njerëzve se ti agjeron, por Atit tēnd nē fshehtësi; dhe Ati yt, i cili shikon nē fshehtësi, do ta japë shpërblimin publikisht. **19** Mos mblidhi pér vete thesare mbi tokë, ku i brejnë tenja dhe ndryshku, dhe ku vjedhesit shpérthejnë dhe vjedhin, **20** përkundrazi mblidhi pér vete thesare nē qell, ku as tenja as ndryshku nuk prishin dhe ku vjedhesit nuk shpérthejnë dhe nuk vjedhin. **21** Sepse ku éshtë thesari juaj do tē jetë edhe zemra juaj. **22** Drita e trupit éshtë syri; nē qoftë se syri yt éshtë i pastër, gjithë trupi yt do tē jetë i ndriçuar, **23** por nē qoftë se syri yt éshtë i lig, gjithë trupi yt do tē jetë nē errësirë; nē qoftë se drita, pra, që éshtë nē ty éshtë errësirë, sa e madhe do tē jetë errësira! **24** Askush nuk mund t'u shérbejë dë zotërinjve, sepse ose do tē urrejë njérin dhe do ta dojë tjetrin; ose do t'i qëndrojë besnik njerit dhe do tē përcëmojë tjetrin; ju nuk mund t'i shérbeni Peréndisë dhe mamonit. **25** Prandaj po ju them: mos u shqetësoni pér jetën tuaj, pér atë që do tē hani ose do tē pini, as pér trupin tuaj, pér atë që do tē vishni. A nuk éshtë vallë jeta më me vlerë se ushqimi dhe trupi më me vlerë se veshja? **26** Vini re zogjtë e qellit: ata nuk mbjellin, nuk korrin dhe nuk mbledhin nē hambare; megjithatë Ati juaj qellor i ushqen. A nuk vleni ju shumë më tepër se sa ata? **27** Dhe cili nga ju, me gjithë kujdesin e tij, mund t'i shtojet tē tij qoftë edhe një kubit tē vetëm? **28** Pse shqetësoheni pér veshjen tuaj? Vini re si rriten zambakët e fushës: ata nuk lodhen dhe nuk tjerrin; **29** dhe unë, pra, po ju them se Salomoni vetë, me gjithë lavdinë e tij, nuk ishte veshur si ndonjë nga ata. **30** Tani nëse Peréndia e vesh kështu barin e fushës, që sot éshtë dhe nesër hidhet nē furrë, vallë nuk do t'ju veshë shumë më tepër ju, njerëz besimpakë? **31** Mos u shqetësoni, pra duke thënë: "Çfarë do tē hamë ose çfarë do tē pímë, ose me çfarë do tē vishemi?". **32** Sepse janë paganët ata që kérkojnë tē gjitha këto gjëra; Ati juaj qellor, pra, e di mirë se ju keni nevojë pér tē gjitha këto gjëra. **33** Por para së gjithash kérkoni mbretérinë e Peréndisë dhe drejtësinë e tij dhe tē gjitha këto gjëra do t'ju shtohen. **34** Mos u brengosni, pra, pér tē nesërmën, sepse e nesërmja do tē kujdeset vetë pér vete. Secilës ditë i mjafton pikëllimi i vet".

7 "Mos gjykon, që të mos gjykoheni. 2 Sepse ju do të gjykoheni sipas gjykimit me të cilin ju gjykon; dhe me masën me të cilën ju masni, do t'ju masin të tjerët. 3 Pse shikon lëmishten që éshëtë në syrin e vëllait tënd dhe nuk shikon trarin që éshëtë në syrin tënd? 4 Ose, si mund t'i thuash vëllait tënd: "Dale të tē heq lëmishten nga syri", kur ke një tra në syrin tënd? 5 O hipokrit, hiqe më parë trarin nga syri yt dhe pastaj shiko qartë pér të nxjerrë lëmishten nga syri i vëllait tënd. 6 Mos u jepni qenve çështë e shenjtë dhe mos i hidhni margaritarët tuaj para derrave, që të mos i shkelin me këmbë dhe të kthehen kundër jush dhe t'ju shqyejnë. 7 Lypni dhe do t'ju jepet; kérkon dhe do të gjeni; trokitni dhe do t'ju çelet. 8 Sepse kush lyp merr, kush kérkon gjen dhe do t'i çelet atij që troket. 9 A ka midis jush ndonjë njeri që, po t'i kérkojë i biri bukë, t'i japë një gur? 10 Ose po t'i kérkojë një peshk, t'i japë një gjarpër? 11 Në qoftë se ju, që jeni të këqij, dini t'u jepni dhurata të mira bijve tuaj, aq më tepër Ati juaj, që éshëtë në qiej, do t'u japë gjëra të mira atyre që ia kérkojnë. 12 Gjithçka, pra, që ju déshironi t'ju bëjnë njerëzit, ua bëni edhe ju atyre, sepse ky éshëtë ligji dhe profetët. 13 Hyni nga dera e ngushtë, sepse e gjérë éshëtë dera dhe e hapur éshëtë udha që tëçon në shkatërrim, dhe shumë janë ata që hyjnë nëpër të. 14 Përkundrazi sa e ngushtë éshëtë dera dhe sa e vështirë éshëtë udha që çon në jetë! Dhe pak janë ata që e gjejnë! 15 Ruhuni nga profetët e rremë, të cilët vijnë te ju duke u shténë si dele, por përbrenda janë ujqér grabitqarë. 16 Ju do t'i njihni nga frytet e tyre. A vilet vallë rrush nga ferrat ose fiq nga murrrizat? 17 Kështu çdo dru i mirë jep fryte të mira; por druri i keq prodhon fryte të këqija. 18 Një dru i mirë nuk mund të japë fryte të këqija, as një dru i keq të japë fryte të mira. 19 Çdo dru që nuk jep fryt të mirë pritet dhe hidhet në zjarr. 20 Ju, pra, do t'i njihni profetët nga frytet e tyre. 21 Jo çdo njeri që më thotë: "Zot, Zot" do të hyjë në mbretërinë e qieve; por do të hyjë ai që kryen vullnetin e Atit tim që éshëtë në qiej. 22 Shumë do të më thonë atë ditë: "O Zot, o Zot, a nuk profetizuan ne në emrin tënd, a nuk i débuam demonët në emrin tënd, a nuk kemi bërë shumë veprat të fuqishme në emrin tënd?". 23 Dhe atëherë unë do t'u sqaroj atyre: "Unë s'ju kam njohur kurrë; largohuni nga unë, ju të gjithë, që keni bërë paudhësi". 24 Prandaj, ai që i dëgjon këto fjalë të mia dhe i vë në praktikë, mund të krahasohet prej meje me një njeri të zgjuar, që e ka ndërtuar shtëpinë e tij mbi shkëmb. 25 Ra shiu, erdhì përmbytja, frysë erërat dhe u përplasë mbi atë shtëpi; por ajo nuk u shemb, sepse ishte themeluari mbi shkëmb. 26 Përkundrazi ai që i dëgjon këto fjalë dhe nuk i vë në praktikë, do të krahasohet me një njeri budalla, që e ka ndërtuar shtëpinë e tij mbi rërë. 27 Më pas ra shiu, erdhì përmbytja, frysë erërat dhe u përplasë mbi atë shtëpi; ajo u shemb dhe rrënimi i saj që i madh". 28 Tani kur Jezusi i mbaroi këto fjalë, turmat mbetën të habitura nga doktrina e tij, 29 sepse ai i mésonte, si një që ka autoritet dhe jo si skribët.

8 Tani kur Jezusi zbriti nga mali, turma të mëdha e ndiqnin. 2 Dhe ja, një lebroz erdhì dhe e adhuroi, duke thënë: "O Zot, po të duash, ti mund të më shërosh". 3 Jezusi e shtriu dorën, e preku dhe i tha: "Po, unë dua, shërohu". Dhe në atë çast u shërua nga lebra e tij. 4 Atëherë Jezusi i tha: "Ruhu

se ia tregon kujt; por shko, paraqitu te prifti, bëj fljimin që ka urdhëruar Moisiu, me qëllim që kjo të jetë dëshmi pér ta". 5 Kur Jezusi hyri në Kapernaum i erdhì një centurion duke lu lutur, 6 dhe duke thënë: "O Zot, shérbëtori im rri shtrirë në shtëpi i paralizuar dhe po vuan shumë". 7 Dhe Jezusi i tha: "Do të vij dhe do ta shëroj". 8 Centurioni duke u përgjigjur i tha: "Zot, unë nuk jam i denjë që të hysh nën strehën time; por thuaj vetëm një fjalë dhe shérbëtori im do të shërohet. 9 Sepse unë jam një njeri nën urdhërin e të tjerëve, dhe i kam ushtarët nën vete; dhe, po t'i them dikujt: "Shko", ai shkon; dhe po t'i them një tjetri: "Eja", ai vjen; dhe po t'i them shérbëtorit tim: "Béje kétë", ai e bën". 10 Dhe Jezusi, kur i dëgjoi këto gjëra, u mrekullua dhe u tha atyre që e ndiqnin: "Në të vërtetë po ju them, se askund në Izrael nuk e gjeta një besim aq të madh. 11 Unë po ju them se shumë do të vijnë nga lindja dhe nga perëndimi dhe do të ulen në tryezë me Abrahamin, me Isaakun dhe me Jakobin, në mbretërinë e qiejve, 12 por bijtë e mbretërisë do të flaken në errësirat e jashtme. Atje do të jetë e qara dhe kërcëllimi dhëmbëve". 13 Dhe Jezusi i tha centurionit: "Shko dhe u bëftë ashtu si besove!". Dhe shérbëtori i tij u shërua që në atë çast. 14 Pastaj Jezusi hyri në shtëpinë e Pjetrit dhe pa që e vjehrra ishte në shtrat me ethe. 15 Dhe ai ia preku dorën dhe ethet e lanë; dhe ajo u ngrit dhe nisi t'u shérbej. 16 Dhe kur u ngrys, i sollën shumë të pushtuar nga demonë; dhe ai, me fjalë, i déboi frymerat dhe i shëroi të gjithë të sémurët, 17 që kështu të përbushej fjalë e profetit Isaia kur tha: "Ai i mori lëngatat tona dhe i mbarti sémundjet tona". 18 Tani Jezusi, duke parë rrëth tij turma të mëdha, urdhëroi që të kalonin në bregun tjetër. 19 Atëherë një skrib iu afroa dhe i tha: "Mësues, unë do të ndjek kudo që të shkosh". 20 Dhe Jezusi i tha: "Dhelprat i kanë strofkat, dhe zojtitë e qjellit i kanë çerdhet, por Biri i njeriut nuk ka as ku të mbështetë kokën". 21 Pastaj një tjetër nga dishepujt e tij i tha: "O Zot, më jep më parë leje të shkoj të varros atin tim". 22 Por Jezusi i tha: Më ndiq, dhe léri të vdekurit të varrozin të vdekurit e vet". 23 Dhe mbasi ai hipi në barkë, dishepujt e tij e ndiqnin. 24 Dhe ja, që u ngrit në det një stuhi aq e madhe, sa valët po e mbulonin barkën, por ai flinte. 25 Dhe dishepujt e tij iu afroan dhe e zgjuan duke i thënë: "O Zot, na shpëto, ne po mbarojmë!" 26 Por ai u tha atyre: "Pse keni frikë, o njerëz besimpakë?". Dhe, pasi u ngrit, qortoi erërat dhe detin, dhe u bë bunacë e madhe. 27 Atëherë njërëzit u mrekulluan dhe thoshnin: "Kush éshëtë ky, të cilët po i binden deti dhe erërat?". 28 Dhe kur arriti në bregun tjetër, në krahasin e Gergesenasve, i dolën para dy të demonizuar, që kishin dalë nga varret, dhe ishin aq të tèrbuar sa që askush nuk mund të kalonte në atë udhë. 29 Dhe ja, ata filluan të bërtasin duke thënë: "Çështë mes nesh dhe ty, Jezus, Biri i Perëndisë? Mos ke ardhur këtu të na mundosh para kohe?". 30 Jo larg tyre një tufë e madhe derrash po kulloste. 31 Dhe demonët iu lutën duke i thënë: "Në qoftë se na débon, na lejo të shkojmë në atë tufë derrash". 32 Dhe ai u tha atyre: "Shkoni!". Kështu ata, pasi dolën, hynë në atë tufë derrash; dhe ja, gjithë ajo tufë u hodh nga gremina në det, dhe u mbyt në ujë. 33 Dhe ata që i kullojnë ikën dhe, kur shkuan në qytet, i treguan të gjitha këto gjëra, duke përfshirë ngjarjen e të

demonizuarve. 34 Dhe ja, gjithë qyteti i doli para Jezusit; dhe, kur e panë, iu lutën që të largohej prej vendit të tyre.

9 Dhe ai, pasi hipi në barkë, kaloi në bregun tjetër dhe erdhi në qytetin e vet. 2 Dhe ja, iu paraqit një paralitik i shtrirë në vig; dhe Jezusi, kur pa besimin që kishin ata, i tha paralitikut: "Merr zemër, o bir, mëkataet e tua të janë falur!" 3 Atëherë disa skribë thanë me vete: "Ky po blasfemon!". 4 Por Jezusi, duke njojur mendimet e tyre, tha: "Pse mendoni gjëra të mbrapështët në zemrat tuaja? 5 Në fakt, ç'është më e lehtë, të thuash: "Mëkataet e tua të janë falur", apo: "Çohu dhe ec"? 6 Tani, që ta dini se Biri i njeriut ka autoritet në tokë të falë mëkataet: Çohu (i tha paralitikut), merr vigun tënd dhe shko në shtëpinë tênde". 7 Dhe ai u çua dhe shkoi në shtëpinë e vet. 8 Turmat, kur e panë këtë, u çuditën dhe lëvdonin Perëndinë, që u kishte dhënë pushtet të tillë njerëzve. 9 Pastaj Jezusi, duke shkuar tutje, pa një burrë që rrinte në doganë, i quajtur Mate, dhe i tha: "Ndiqmë!". Dhe ai u çua dhe e ndoqi. 10 Dhe ndodhi që, kur Jezusi u tilë tryezë në shtëpi, erdhën shumë tagrambledhës dhe mëkatare dhe u ulën në tryezë bashkë me të dhe me dishepujt e tij. 11 Farisenjtë, kur e panë këtë, u thanë dishepujve të tij: "Pse Mësuesi juaj ha bukë me tagrambledhësit dhe me mëkatarët?". 12 Jezusi, mbasi i dëgjoi, u tha atyre: "Nuk janë të shëndoshët ata që kanë nevojë pér mjekun, por të sëmurët. 13 Tani shkoni dhe mësoni c'do të thotë: "Unë dua mëshirë dhe jo flitime". Sepse unë nuk erdha pér të thirrur në pendim të drejtët, por mëkatarët". 14 Atëherë iu afroan dishepujt e Gjonit dhe i thanë: "Pse ne dhe farisenjtë agjerojmë shpesh, ndërsa dishepujt e tu nuk agjerojnë?". 15 Dhe Jezusi u tha atyre: "A mund të mbajnë zi dasmorët, ndërsa dhëndëri është midis tyre? Por do të vijë koha kur do t'u marrin dhëndërrin dhe atëherë ata do të agjerojnë. 16 Askush nuk vë një copë prej stofë të ri mbi një petk të vjetër, sepse kështu arna bie dhe grisja bëhet më e madhe. 17 Dhe as nuk shtihet vera e re në kacekë të vjetër; përndryshe kacekët shpohen, vera derdhet dhe kacekët humbin; por shtihet vera e re në kacekë të rinj, kështu që ruhen të dy". 18 Ndërsa Jezusi u thoshte këto, iu afroa një nga krerët e sinagogës, ra përmbyt para tij, dhe i tha: "Sapo më vdiq vajza, por eja, vëre dorën mbi të dhe ajo do të jetojë". 19 Dhe Jezusi u ngrit dhe e ndoqi bashkë me dishepujt e tij. 20 Dhe ja një grua, e cila vuante prej dymbëdhjetë vjetësh nga një flukë gjaku, iu afroa nga mbrapa dhe i preku cepin e rrobes së tij. 21 Sepse thoshte me vete: "Po të prek vetëm rroben e tij, do të shërohem". 22 Jezusi u kthye, e pa dhe tha: "Merr zemër, o bijë; besimi yt të ka shëruar". Dhe që në atë çast gruaja u shërua. 23 Kur Jezusi arriti në shtëpinë e kryetarit të sinagogës dhe pa fyelltarët dhe turmën që zhurmonte, 24 u tha atyre: "Largohuni, sepse vajza nuk ka vdekur, por fle". Dhe ata e përqeshnin. 25 Pastaj, kur turmën e nxorën jashtë, ai hyri, e zuri pér dore vajzën dhe ajo u ngrit. 26 Fama e kësaj u përhap në mbarat atë vend. 27 Dhe ndërsa Jezusi po largohej prej andej, dy të verbër e ndiqnin duke bërtitur dhe duke thënë: "Ki mëshirë pér ne, Bir i Davidit!". 28 Kur arriti në shtëpi, të verbërit iu afroa dhe Jezusi u tha atyre: "A besoni ju se unë mund ta bëj këtë gjë?". Ata iu përgjigjën: "Po, o Zot". 29 Atëherë ai ua preku sytë, duke thënë: "U bëftë sipas besimit tua". 30 Dhe atyre iu

hapën sytë. Pastaj Jezusi i urdhëroi rreptësisht duke thënë: "Ruhuni se mos e merr vesh njeri". 31 Por ata, sapo dolën, e përhapën famën e tij në mbarë atë vend. 32 Dhe, kur ata po dilnin, i paraqitën një burrë memec dhe të demonizuar. 33 Dhe, mbasi e dëboi demonin, memeci foli dhe turmat u çuditën dhe thanë: "Nuk është parë kurrë një gjë e tillë në Izrael". 34 Por farisenjtë thonin: "Ai i dëbon demonët me ndihmën e princit të demonëve!". 35 Dhe Jezusi kalonte nëpër të gjitha qytetet dhe fshatrat, duke i mësuar në sinagogat e tyre, duke predikuar ungjillin e mbretërisë dhe duke shëruar çdo sémundje e çdo lëngatë në popull. 36 Duke parë turmat, kishte dhembshuri pér to, sepse ishin të lodhur dhe të shpërndarë si delet pa bari. 37 Atëherë ai u tha dishepujve të vet: "E korra është me të vërtetë e madhe, por punëtorët janë pak. 38 Lutjuni, pra, Zotit të të korrave, të dërgojë punëtorë në të korrat e tij".

10 Pastaj Jezusi i thirri të dymbëdhjetë dishepujt e tij rrëth vetes dhe u dha autoritet t'i dëbojnë frymërat e ndyra, dhe të shërojnë çdo sémundje e çdo lëngatë. 2 Dhe emrat e dymbëdhjetë apostujve janë këta: i pari Simoni, i quajtur Pjetër dhe Andrea, vëllai i tij; Jakobi i Zebedeut dhe Gjoni, vëllai i tij; 3 Filipi dhe Bartolomeu; Thomai dhe Mateu tagrambledhësi, Jakobi i Alfeut dhe Lebeu, i mbiquajtur Tade; 4 Simon Kananeasi dhe Judë Iskarioti, ai që më pas e tradhtoi. 5 Këta janë të dymbëdhjetët që Jezusi i dërgoi mbasi u dha këto urdhëra: "Mos shkoni ndër paganë dhe mos hyni në asnjë qytet të Samaritanëve, 6 por shkoni më mirë te delet e humbura të shtëpisë së Izraelit. 7 Shkoni dhe predikoni duke thënë: "Mbretëria e qiejve a afroa". 8 Shëroni të sëmurët, pastroni lebrozët, njallni të vdekurit, dëboni demonët; falas morët, falas jepni. 9 Mos grumbulloni ar, as argjend as bakër në qesen tuaj, 10 as trasta pér udhë, as dy palë tunika, as sandale, as shkop, sepse punëtori është i denjë pér ushqimin e vet. 11 Në çfarëdo qytet ose fshat që të hyni, pyetni në se ka aty ndonjë njeri të denjë dhe banoni tek ai deri sa të niseni. 12 Dhe kur hyni në shtëpi, e përshëndetni. 13 Dhe në se ajo shtëpi është e denjë, le të vijë paqja juaj mbi të; por, në se nuk është e denjë, paqja juaj le të kthehet përsëri tek ju. 14 Dhe në se dikush nuk ju pret dhe nuk i dëgjon fjalët tua, duke dalë nga ajo shtëpi ose nga ai qytet, shkundni pluhurin nga këmbët tua. 15 Dhe në të vërtetë po ju them se ditën e gjyqit, vendi i Sodomës dhe i Gomorës do të trajtohet me më shumë tolerancë se ai qytet. 16 Ja, unë po ju dërgoj si dele në mes të ujqërve; jini, pra, të mënçur si gjarpérinjtë dhe të pastër si pëllumbat. 17 Por ruhuni nga njerëzit, sepse do t'ju zvarrisin përpara sinedrave të tyre dhe do t'ju fshikullojnë në sinagogat e tyre. 18 Dhe do t'ju cojnë përpara guvernatorëve dhe përpara mbretërvë pér shkakun tim, pér të dëshmuar para tyre dhe para johebrenejve. 19 Dhe, kur t'ju dorëzojnë në duart e tyre, mos u shqetësoni se çfarë dhi se do të flisni; sepse në atë çast do t'ju jepet se çfarë duhet të thoni; 20 sepse nuk do të jeni ju që do të flisni, por Fryma e Atit tuaj që do të flasë në ju. 21 Tani vëllai do të dorëzojë vëllanë në vdekje dhe ati të birin; dhe bijtë do të çohen kundër prindërve dhe do t'i vrasin. 22 Dhe të gjithë do t'ju urrejnë pér shkak të emrit tim; por ai që do të qëndrojë deri në fund, do të shpëtojë. 23 Por kur do

t'ju përndjekin në një qytet, ikni në një tjetër, sepse në të vërtetë ju them se nuk do të përfundoni së përshkuari qytetet e Izraelit, para se të vijë Biri i njeriut. **24** Dishepulli nuk del mbi mësuesin, as shërbëtori mbi zotin e tij. **25** I mjafton dishepullit të bëhet si mësuesi i tij dhe shërbëtorit të bëhet si zotëria e tij. Në se të zotin e shtëpisë e quajtén Beelzebul, aq më tepër do t'i quajnë ashtu ata të shtëpisë së tij. **26** Mos ia kini frikën pra, sepse nuk ka gjë të fshehtë që të mos zbulohet dhe asnjë sekret që nuk do të nijhet. **27** Atë që unë ju them në terr, e thoni në drithë; dhe atë që dëgjoni të thënë në vesh, predikojeni mbi çatitë. **28** Dhe mos kini frikë nga ata që vrasin trupin, por nuk mund të vrasin shpirtin; kini frikë më tepër nga ai që mund t'ua humbë shpirtin dhe trupin në Gehena. (**Geenna g1067**) **29** A nuk shiten vallë dy harabela për një aspër? Dhe, megjithatë asnjë prej tyre nuk bie për tokë pa dashjen e Atit tuaj. **30** Sa për ju, madje edhe të gjitha fijet e flokëve të kokës suaj janë të numëruara. **31** Mos kini frikë, pra; ju vleni më tepër se shumë harabela. **32** Prandaj kushdo që do të më rrëfenjë përpara njerëzve, dhe unë do ta rrëfejë përpara Atit tim që eshtë në qiej. **33** Por kushdo që do të më mohojë përpara njerëzve, edhe unë do ta mohoj përpara Atit tim që eshtë në qiej". **34** "Mos mendoni se unë erdha të sjell paqen mbi tokë; nuk erdha të sjell paqen, por shpatën. **35** Sepse unë erdha ta ndaj birin nga ati, bijën nga nëna, nusen nga vjehrra, **36** dhe armiqët e njeriut do të janë ata të shtëpisë së vet. **37** Ai që e do të atin ose nënën më shumë se unë, nuk eshtë i denjë për mua; dhe ai që e do birin ose bijën më shumë se unë, nuk eshtë i denjë për mua. **38** Dhe ai që nuk e merr kryqin e vet dhe nuk vjen pas meje, nuk eshtë i denjë për mua. **39** Kush do të gjejë jetën e vet, do ta humbasë; por ai që do të humbasë jetën e vet për hirin tim, do ta gjejë përsëri. **40** Ai që ju pranon, më pranon mua; dhe ai që më pranon mua, pranon atë që më ka dërguar. **41** Ai që pranon një profet në emër të një profeti, do të marrë shpërblimin që i takon profetit; dhe ai që pranon të drejtin në emër të të drejtit, do të marrë shpërblimin që i takon të drejtit. **42** Dhe kushdo që i jep për të pirë qoftë edhe vetëm një gotë uji të freskët ndonjërit prej këtyre të vegjelëve në emër të një dishepulli, në të vërtetë ju them, që ai nuk do të humbë aspak shpërblimin e tij".

11 Mbasi Jezusi përfundoi dhënien e porosive të tij dymbëdhjetë dishepujve të vet, u largua nga ai vend, për të mësuar dhe për të predikuar në qytetet e tyre. **2** Por Gjoni, që kishte dëgjuar në burg të flitej për veprat e Krishtit, dërgoi dy nga dishepuj e vet për t'i thënë: **3** "A je ti ai që duhet të vijë, apo duhet të presim një tjetër?" **4** Dhe Jezusi, duke u përgjigjur, u tha atyre: "Shkoni dhe i tregoni Gjonit gjérat që dëgjoni dhe shikoni: **5** Të verbërët po shohin, të çalët po ecin, lebrozët janë pastruar dhe të shurdhërit po dëgjojnë; të vdekurit po njallën dhe ungjilli po u predikohet të varfërve. **6** Lum ai që nuk do të skandalizohet nga unë!". **7** Dhe kur ata po largohen sihi, Jezusi nisi t'u thotë turmave për Gjonin: "Çfarë keni dalë të shikoni në shkretëti? Kallamin që e tund era? **8** Por çfarë keni dalë të shikoni? Njeriu e mbështjellur me rroba të buta? Ja, ata që veshin rroba të buta banojnë në pallatet mbretërore. **9** Atëherë, pra, ç'dolët të shikoni? Një profet? Po, ju them: ai eshtë më

shumë se një profet. **10** Sepse ky eshtë ai për të cilin eshtë shkruar: "Ja, unë po dërgoj lajmëtarin tim para fytyrës sate; ai do ta bëjë gati rrugën tênde para teje". **11** Në të vërtetë po ju them: ndër ata që janë lindur prej gruas nuk ka dalë kurrë ndonjë më i madh se Gjon Pagézori; por më i vogli në mbretërinë e qejve eshtë më i madh se ai. **12** Dhe qysh nga ditët e Gjon Pagézorit e deri tash mbretëria e qejve po pëson dhunë dhe të dhunshmit e grabitën. **13** Sepse të gjithë profetët dhe ligji kanë profetizuar deri te Gjoni. **14** Dhe, në daçi ta pranoni, ai eshtë Elia, që duhej të vijë. **15** Kush ka veshë për të dëgjuar, le të dëgjoj! **16** Por me kë ta krahasoj këtë brez? Ai u ngjan fëmijëve që rrinë në sheshe dhe u drejtohen shokëve të tyre **17** duke thënë: "Ne i kemi rënë fyellit për ju dhe ju nuk kërcyet; niçem vajin dhe ju nuk u brengosët". **18** Pra, erdhë Gjoni që as hante, as pinte, dhe ata thonë: "Ai ka një demon". **19** Erdhi Biri i njeriut, që ha dhe pi dhe ata thonë: "Ja një grykës dhe një pijanec, miku i tagrambledhësve dhe i mëkatarëve". Por dituria eshtë justifikuar nga bijtë e vet". **20** Atëherë ai nisi t'i qortojë ato qytete, ku ishte kryer pjesa më e madhe e veprave të fuqishme të tij, sepse ato nuk ishin penduar duke thënë: **21** "Mjerë ti, Korazin! Mjerë ti Betsaida! Sepse, në se në Tiro dhe në Sidon do të ishin kryer veprat e fuqishme që u bënë ndër ju, prej kohësh do të ishin penduar me thes dhe hi. **22** Prandaj unë po ju them se ditën e gjyqit, Tiro dhe Sidoni do të trajtohen me më shumë tolerancë se ju. **23** Dhe ti, o Kapernaum, që u ngritë deri në qiell, do të fundosesh deri në ferr, sepse në se do të ishin kryer në Sodomë veprat e fuqishme që janë kryer në ty, ajo do të ishte edhe sot e kësaj dite. (**Hadës g86**) **24** Prandaj unë po ju them se ditën e gjyqit fati i vendit të Sodomës do të jetë më i lehtë se yt". **25** Në atë kohë Jezusi nisi t'u thotë: "Unë të lavdëroj, o Atë, Zot i qjellit dhe i dheut, sepse ua fsuhe këto gjëra të urtit dhe të mençurit, dhe ua zbulove fëmijëve të vegjël. **26** Po, o Atë, sepse kështu të pëlqeu ty. **27** Çdo gjë më eshtë dhënë në dorë nga Ati im, dhe asnjëri nuk e njeh Birin, përvëç Atit; dhe asnjëri nuk e njeh Atin, përvëç Birit dhe atij të cilat Biri don t'ia zbulojë. **28** Ejanë tek unë, o tu të gjithë të munduar dhe të rënduar, dhe unë do t'ju jap çlodhje. **29** Merrni mbi vete zgjedhën time dhe mësoni nga unë, sepse unë jam zemërbutë dhe i përlur nga zemra; dhe ju do të gjeni prehje për shpirturat tuaj. **30** Sepse zgjedha ime eshtë e ëmbël dhe barra ime eshtë e lehtë!".

12 Në atë kohë Jezusi po ecte një të shtunë nëpër arat me grurë, dhe dishepujt e vet, të uritur, filluan të këpusin kallinj dhe t'i hanë. **2** Por farisenjtë, kur panë këtë, i thanë: "Ja, dishepujt e tu po bëjnë atë që nuk eshtë e lejueshme të bëhet të shtunën". **3** Dhe ai u tha atyre: "A nuk keni lexuar vallë se ç'bëri Davidi kur pati uri, ai dhe ata që qenë me të? **4** Si ai hyri në shtëpinë e Perëndisë dhe hëngri bukët e paraqitjes, të cilat nuk lejohej t'i hante as ai e as ata që ishin me të, por vetëm priftërinjtë? **5** Apo nuk keni lexuar në ligj që në tempull, të shtunave, priftërinjtë e shkelin të shtunën dhe megjithatë nuk mëkatojnë? **6** Dhe unë po ju them se këtu eshtë një më i madh se tempulli. **7** Dhe, po të dinit se çfarë do të thotë: "Unë dua mësirë dhe jo flijime", nuk do të kishit dënuar të pafajshmit. **8** Sepse Biri i njeriut eshtë zot edhe i së shtunës". **9** Pastaj, mbasi u largua që andej, hyri në sinagogën e tyre; **10** dhe ja, aty ishte

një burrë të cilët i qe tharë dora. Ata e pyetën Jezusin, me qëllim që ta padisin më pas: "A është e lejueshme që dikush të shërojë ditën e shtunë?". 11 Dhe ai u tha atyre: "A ka ndonjë prej jush që ka një dele, dhe ajo bie në një gropë ditën e shtunë, dhe e ai nuk shkon ta nxjerrë jaشتë? 12 E, pra, sa më i vlefishëm është njeriu se delja! A është, pra, e lejueshme të bësh të mirën të shtunën?". 13 Atëherë ai i tha atij burri: "Shtrije dorën tênde!". Dhe ai e shtriu dhe ajo iu shëndosh si tjetra. 14 Por farisenjtë, mbasi dolën jaشتë, bënin këshill kundër tij si ta vrasin. 15 Por kur Jezusi e mori vesh u largua prej andej dhe turma të mëdha e ndiqnin dhe ai i shëroi të gjithë, 16 dhe i urdhëroi ata reuptësish të mos thonin kush ishte ai, 17 me qëllim që të përmbushej çishte thënë nëpërmjet profetit Isaia që thotë: 18 "Ja shërbëtori im, që unë e zgjodha; i dashuri im, në të cilin shpirti im është i kënaqur. Unë do ta vë Frymën tim mbi të dhe ai do t'u shpall drejtësinë popujve. 19 Ai nuk do të zihet dhe as nuk do të bërtasë dhe askush nuk do t'a dëgjojë zërin e tij nëpër sheshe. 20 Ai nuk do ta thërmojë kallamin e thyer dhe nuk do ta shuajë kandilin që bën tym, deri sa të mos e ketë bërë të triumfojë drejtësinë. 21 Dhe njerëzit do të shpresojnë në emrin e tij". 22 Atëherë i paraqitën një të idemonizuar, që ishte i verbëri dhe memec; dhe ai e shëroi, kështu që i verbëri e memeci fliste dhe shikonte. 23 Dhe mbarë turmat çuditeshin dhe thonin: "A mos është ky i Biri i Davitit?". 24 Por farisenjtë, kur e dëgjuan këtë, thanë: "Ky i débon demonét vetém me fuqinë e Beelzebubit, princi të demonëve". 25 Dhe Jezusi, duke njohur mendimet e tyre, u tha: "Çdo mbretëri, që përcahet në vetvete, shkon drejt shkatërrimit; dhe çdo qytet ose shtëpi, që përcahet në vetvete, nuk shkon gjatë. 26 Atëherë, në qoftë se Satani débon Satanë, ai është përcarë në vetvete, dhe si mund të qëndrojë mbretëria e tij? 27 Dhe në qoftë se unë i déboj djatjë me ndihmën e Beelzebubit, me ndihmën e kujt i débojnë bijtë tuaj? Prandaj ata do të jenë gjykatësit tuaj. 28 Por, në qoftë se unë i déboj djatjë me ndihmën e Frymës së Perëndisë, atëherë mbretëria e Perëndisë ka ardhur në mes tuaj. 29 Ose, si mund të hyjë dikush në shtëpinë e të fuqishmit dhe t'i grabisë pasurinë, po të mos e ketë lidhur më parë të fuqishmin? Vetëm atëherë ai do të mund t'ia plakësë shtëpinë. 30 Kush nuk është me mua, është kundër meje dhe kush nuk mbledh me mua, shkapërderdh. 31 Prandaj unë po ju them: Çdo mëkat dhe blasfemi do t'u falet njerëzve; por blasfemia kundër Frymës nuk do t'u falet atyre. 32 Dhe kushdo që flet kundër Birit të njeriut do të falet; por ai që flet kundër Frymës së Shenjtë nuk do të falet as në këtë botë as në atë të ardhme". (aiōn g165) 33 "Ose bëjeni të mirë pemën dhe fryti i saj do të jetë i mirë, ose bëjeni të keqe pemën dhe fryti i saj do të jetë i keq; sepse pema njihet nga fryti. 34 O pjellë nepërkash! Si mund të flisni mirë, kur jeni të këqij? Sepse ç'ka zemra qet goja. 35 Njeriu i mirë nga thesari i mirë i zemrës nxjerr gjëra të mira; por njeriu i keq nxjerr gjëra të këqija nga thesari i tij i keq. 36 Por unë po ju them se ditën e gjyqit njérëzit do të japid illogari për çdo fjallë të kotë që kanë thënë. 37 Sepse në bazë të fjalëve të tua do të justifikohesh, dhe në bazë të fjalëve të tua do të dénohesh". 38 Atëherë disa skribë dhe farisenj e pyetën duke thënë: "Mësues, ne duam të shohim ndonjë shenjë prej teje". 39 Por ai duke iu përgjigjur u tha atyre:

"Ky brez i mbrapshtë dhe kurorëshkelës kërkon një shenjë, por asnjë shenjë nuk do t'i jepet, përvèç shenjës së profetit Jona. 40 Në fakt ashtu si Jona qëndroi tri ditë e tri net në barkun e peshkut të madh, kështu Biri i njeriut do të qëndrojë tri ditë e tri net në zemër të tokës. 41 Banorët e Ninivit do të ringjallen në gjyq bashkë me këtë brez dhe do ta dénojnë, sepse ajo erdhë nga skaji më i largët i tokës pér të dëgjuar diturinë e Salomonit; dhe ja, këtu është një më i madh se Salomoni. 43 Tani kur fryma e ndyrë ka dalë nga një njeri, endet nëpër vendë të thata, duke kërkuar qetësi, por nuk e gjen. 44 Atëherë thotë: "Do të kthehem në shtëpinë time, nga kam dalë"; po kur arrin e gjen të brazzët, të pastruar dhe të zbuluar; 45 atëherë shkon e merr me vete shtatë frymëra të tjera më të liga se ai, të cilët hyjnë dhe banojnë aty; kështu gjendja e fundit e këtij njeriut bëhet më e keqe nga e mëparshmjë. Kështu do t'i ndodhë edhe këtij brezi të mbrapshtë". 46 Ndërsa ai vazhdonte t'u fliste turmave, ja nëna e tij dhe vëllezërit e tij po rrinin jaشتë dhe kërkonin të flisnin me të. 47 Dhe dikush i tha: "Ja, nëna jote dhe vëllezërit e tu janë atje jaشتë dhe duan të flasin me ty". 48 Por ai duke iu përgjigjur, i tha atij që e kishte lajmëruar: "Kush është nëna ime dhe kush janë vëllezërit e mi?". 49 E shtriu dorën e vet drejt dishepujve të vet dhe tha: "Ja nëna ime dhe vëllezërit e mi. 50 Sepse kushdo që kryen vullnetin e Atit tim që është në qiej, më është vëlla, motër dhe nénë".

13 Tani po atë ditë, Jezusi doli nga shtëpia dhe u ul në breg të detit. 2 Turma të mëdha u mblohdhën rreth tij kështu që ai hipi mbi një barkë dhe u ul; dhe gjithë populli rrinte në këmbë në breg. 3 Dhe ai u paraqiti shumë gjëra në shëmbëlltyrë, duke thënë: "Ja, një mbjellës doli pér të mbjellë. 4 Ndërsa po mbillte, një pjesë e farës ra përgjatë rrugës; dhe zojtitë erdhën dhe e hengrën. 5 Një pjesë tjetër ra në gurishtë, ku nuk kishte shumë tokë, dhe mbiu shpejt sepse terreni nuk ishte i thellë; 6 por kur doli dielli u fishk dhe u tha sepse s'kishte rrënijë. 7 Një pjesë tjetër ra midis ferrave dhe ferrat u rrítën dhe ia zunë frymën. 8 Një tjetër ra në tokë të mirë dhe dha frys duke dhënë njëra njëqindfish, tjetra gjashtëdhjetëfish dhe tjetra tridhjetëfish. 9 Kush ka vesh pér të dëgjuar, le të dëgjojë!". 10 Atëherë dishepujt iu afruan dhei i thanë: "Pse po u flet atyre me shëmbëlltyrë?". 11 Dhe ai duke u përgjigjur u tha atyre: "Sepse juve ju është dhënë mundësia të njihni të fshehtat e mbretërisë së qiejve, ndërsa atyre nuk u është dhënë. 12 Sepse atij që ka, do t'i jepet dhe do të ketë bollék; ndërsa atij që nuk ka, do t'i merret edhe ajo që ka. 13 Prandaj unë u flas atyre me shëmbëll-tyrë, sepse duke parë nuk shohin, dhe duke dëgjuar nuk dëgjojnë as nuk kuptojnë. 14 Kështu ndërta përmbushet profecia e Isaias, që thotë: "Ju do të dëgjoni, por nuk do të kuptoni, do të vështron, por nuk do të shikoni. 15 Sepse zemra e këtij populli është bërë e pandjeshme, ata janë bërë të rëndë nga veshët dhe kanë mbyllur sytë, që nuk shohin me sy dhe nuk dëgjojnë me vesh, dhe nuk gjykojnë me zemër dhe nuk kthehen, dhe unë t'i shëroj. 16 Por lum sytë tuaj që shohin dhe veshët tuaj që

dëgjojnë. 17 Sepse në të vërtetë ju them se shumë profetë dhe të drejtë deshën t'i shohin gjérat që ju po shihni dhe nuk i panë, dhe t'i dëgjojnë gjérat që ju dëgjoni dhe nuk i dëgjuan! 18 Juve pra kuptioni shëmbëlltyrën e mbjellësit. 19 Kur dikush dëgjon fjalën e mbretërisë dhe nuk e kupton, vjen i ligu dhe i merr atë që ishte mbjellë né zemrën e tij. Ky éshëtë ai njeri që ka marrë fara përgjatë rrugës. 20 Dhe ai që ka marrë farën nëpër gurishte, éshëtë ai që dëgjon fjalën dhe e pranon menjéherë me gézim; 21 por, nuk ka rrënëjë né vete, dhe éshëtë për pak kohë; dhe kur vijnë mundimi ose përndjekja për shkak të fjalës, skandalizohet menjéherë. 22 Dhe ai që ka marrë farën midis ferrave éshëtë ai që e dëgjon fjalën, por shqetësimet e kësaj bote dhe mashtrimet e pasurisë ia mbysin fjalën; dhe ajo bëhet e pafrytshme. (aiōn g165) 23 Por ai që merr farën në tokë të mirë, éshëtë ai që e dëgjon fjalën, e kupton dhe jep fryt; dhe prodhon njéri njëqindfish, tjetri qjashtëdhjetëfish dhe tjetri tridhjetëfish. 24 Ai u propozoi atyre një shëmbëlltyrë tjetër: "Mbretëria e qiejve i ngjan një njeriu që mbollari farë të mirë në arën e vet. 25 Por, ndërsa njerëzit po flinin, erdhi armiku i tij dhe mbolli egjér nëpër grurë dhe iku. 26 Kur më pas gruri u rrit dhe jepte fryt u duk edhe ejra. 27 Dhe shërbëtorët e padronit të shtëpisë iu afroan atij dhe i thanë: "Zot, a nuk ke mbjellë farë të mirë në arën ténë? Vallë nga doli ejra? 28 Dhe ai u tha atyre: "Këtë e ka bërë armiku". Atëherë shërbëtorët i thanë: "A do ti të shkojmë e ta shkulim?". 29 Por ai tha: "Jo, kam frikë se, duke shkulur egjrin, bashkë me të, do të shkulni edhe grurin. 30 I lini të rritten bashkë deri në të korra. Në kohën e korries unë do t'u them korrësve: Mblidhni më parë egjrin, lidheni në duaj për ta djegur; por grurin futeni në hambarin tim". 31 Ai u proposoi atyre një shëmbëlltyrë tjetër duke thënë: "Mbretëria e qiejve i ngjan një kokrre sinapi, të cilën e merr një njeri dhe e mbjell në arën e vet. 32 Ajo, pa dyshim, éshëtë më e vogla nga të gjitha farërat; por, kur rritet, éshëtë më e madhe se të gjitha barishtet, dhe bëhet një pemë, aq sa zoqjtë e qelliut vijnë dhe gjiejnë strehë në degët e saj". 33 Ai u tha atyre një shëmbëlltyrë tjetër: "Mbretëria e qiejve i ngjan majasë që e merr një grua dhe zë brumë me tri masa miell deri sa brumi të mbruhet plotësisht". 34 Jezusi ua tha turmave të gjitha këto gjëra në shëmbëlltyra; dhe u fiste atyre vetëm në shëmbëlltyra, 35 që të përmbushej ç'ëshëtë e thënë nëpërmjet profetit: "Unë do të hap gojën time në shëmbëlltyra dhe do të zbuloj gjëra të fshehura që nga themelimi i botës". 36 Atëherë Jezusi, mbasi i lejoi turmat, u kthye në shtëpi dhe dishepujt e tij iu afroan e i thanë: "Na e shpjego shëmbëlltyrën e egjrës në arë". 37 Dhe ai duke u përgjigjur u tha atyre: "Ai që mbjell farën e mirë éshëtë Biri i njeriut. 38 Ara éshëtë bota, fara e mirë janë bijtë e mbretërisë dhe egjra janë bijtë e të ligut, 39 dhe armiku që e ka mbjellë éshëtë djalli, ndërsa korrra éshëtë fundi i botës dhe korrrësit janë engjëjt. (aiōn g165) 40 Ashtu si mblidhet egjra dhe digjet në zjarr, kështu, do të ndodhë në mbarimin e botës. (aiōn g165) 41 Biri i njeriut do të dërgojë engjëjt e vet dhe ata do të mbledhin nga mbretëria e tij gjithë skandalet dhe ata që bëjnë paudhësi, 42 dhe do t'i hedhin në furrën e zjarrit. Atje do të ketë qarje dhe kërcëllim dhëmbësh. 43 Atëherë të drejtit do të shkëlqejnë si dielli në mbretërinë e Atit të tyre. Kush ka veshë për të dëgjuar, të dëgjojë!". 44 "Përsëri, mbretëria e qiejve

i ngjan një thesari të fshehur në një arë, që një njeri që e ka gjetur e fsheh; dhe, nga gjëzimi që ka, shkon, shet gjithçka që ka dhe e blen atë arë. 45 Akoma mbretëria e qiejve i ngjan një tregtar që shkon të kerkojë margaritarë të burkur. 46 Dhe, kur gjen një margaritar me vlerë të madhe, shkon dhe shet gjithçka që ka dhe e blen. 47 Mbretëria e qiejve i ngjan gjithashtu një rrjete të hedhur në det, që mbledh gjithfarë lloje gjérash. 48 Kur ajo éshëtë mbushur, peshkatarët e nxjerrin atë në breg, ulen dhe mbledhin në kosha q'ëshëtë e mirë, por i hedhin ata që nuk janë të mirë. 49 Kështu do të ndodhë në mbarimin e botës; do të vijnë engjëjt dhe do t'i ndajnë të mbapshtit nga të drejtët; (aiōn g165) 50 dhe do t'i hedhin në furrën e zjarrit. Atje do të ketë qarje dhe kërcëllim dhëmbësh". 51 Jezusi u tha atyre: "A i kuptuat të gjitha këto?". Ata i thanë: "Po, Zot". 52 Dhe ai u tha atyre: "Prandaj çdo skrib, që éshëtë mësuar për mbretërinë e qiejve i ngjan një padroni shtëpie që nxjerr jaشتë nga thesari i vet gjérat e reja dhe të vjetra". 53 Tani kur Jezusi i kishte mbaruar këto shëmbëlltyra, u largua që andej. 54 Dhe, pasi erdhi në vendlindjen e tij, i mësonte ata në sinagogën e tyre, kështu që ata, habiteshin dhe thonin: "Nga i erdhën këtij kjo dituri dhe këto vepra të pushtetshme? 55 A nuk éshëtë ky i biri i marangozit? Nuk quhet nëna e tij Mari, dhe véllezërit e tij Jakob, Iose, Simon dhe Juda? 56 Dhe motrat e tij nuk janë të gjitha ndër ne? Atëherë nga i erdhën këtij të gjitha këto?". 57 Dhe skandalizoheshin me të. Por Jezusi u tha atyre: "Asnjë profet nuk përcmohet, veçse në vendlindjen e vet dhe në shtëpinë e vet". 58 Dhe, për shkak të mosbesimit të tyre, ai nuk bëri aty shumë vepra të pushtetshme.

14 Në atë kohë Herodi, tetrarku, mori vesh famën e Jezusit, 2 dhe u tha shërbëtorëve të vet: "Ky éshëtë Gjon Pagëzori; ai u ngjall së vdekuri dhe prandaj fuqitë e mbinatyrrshe veprojnë në të". 3 Herodi, në fakt, e kishte arrestuar Gjonin, i kishte hedhur prangat dhe e kishte futur në burg, për shkak të Herodiadës, gruas së Filipit, vëllait të vet. 4 Sepse Gjoni i thoshte: "Nuk éshëtë e lejueshme të bashkëjetosh me të!". 5 Dhe, ndonëse donte ta vriste, Herodi kishte frikë nga populli që e konsideronte Gjonin profet. 6 Kur po festohej ditëlindja e Herodit, e bija e Herodiadës vallëzoi përpara tij dhe i pëlqeu Herodit 7 aq shumë, sa ai i premtoi asaj me betim se do t'i jepte çfarëdo që t'i kërkonte. 8 Dhe ajo, e shtyrë nga e éma, tha: "Ma jep këtu, mbi një pjatë, kokén e Gjon Pagëzorit". 9 Mbretit i erdhi keq, po për shkak të betimit dhe të ftuarve që ishin me të në tryezë, urdhëroi që t'i japin. 10 Kështu dérgoi dikë për t'i prerë kokén Gjon Pagëzorit në burg; 11 dhe kokén e tij e prunë mbi një pjatë dhe ia dhanë vajzës; ajo ia coi s'émës. 12 Pastaj erdhën dishepujt e tij, e morën trupin dhe e varroën, mandej ata shkuan dhe ia treguan ngjarjen Jezusit. 13 Kur Jezusi i dëgjoi këto, u nis që andej me një barkë dhe u têrhq në vetmi, në një vend të shkretë. Dhe turmat, kur e morën vesh, e ndiqnin në këmbë nga qytetet. 14 Dhe Jezusi, kur doli nga barka, pa një turmë të madhe, pati dhembshuri për të dhe shëroi ata që ishin të sëmurë. 15 Pastaj në mbrëmje dishepujt e tij iu afroan dhe i thanë: "Ky vend éshëtë i shkretë dhe u bë vonë; lejo turmat të shkojnë nëpër fshatra për tëblerë ushqime". 16 Por Jezusi u tha

atyre: "Nuk éshtë nevoja të shkojnë; u jepni juve të hanë". 17 Dhe ata i thanë: "Ne këtu nuk kemi tjetër përveç pesë bukë dhe dy peshq". 18 Dhe ai u tha: "M'i sillni këtu". 19 Atëherë i urdhëroi që turmat të ulen mbi bar; pastaj i mori pesë bukët dhe dy peshqit dhe, pasi i çoi sytë drejt qellit, i bekoi; i ndau bukët dhe ua dha dishepujve, dhe dishepujt turmave. 20 Dhe të gjithë hëngren dhe u ngopën; pastaj dishepujt mblodhën tepricat në dyndhjetë kosha plot. 21 Dhe ata që hëngren ishin rrëth pesë mijë burra, pa i numëruar gratë dhe fëmijët. 22 Fill pas kësaj Jezusi i detyroi dishepujt e vet të hyjnë në barkë dhe t'i prijnë në bregun tjetër, deri sa ai t'i lëshojë turmat. 23 Mbasi i nisi ato, u ngjit vetëm mbi mal pér t'u lutur. Dhe kur u ngrys ai gjëndjet aty, i vetëm fare. 24 Ndërkq barka ndodhej në mes të detit; dhe përplasej nga valët sepse era i ishte e kundërt. 25 Në rojën e katërt të natës, Jezusi shkoi drejt tyre, duke ecur mbi det. 26 Dishepujt duke parë atë qé po ecte mbi det, u trembën dhe thanë: "Éshtë një fantazmë!". Dhe filluan të bërtasin nga frika; 27 por menjëherë Jezusi u foli atyre duke thënë: "Qetësohuni; jam unë, mos kini frikë!". 28 Dhe Pjetri, duke u përgjigjur tha: "Zot, nëse je ti, më urdhëro të vij te ti mbi ujëra". 29 Ai tha: "Ej!". Dhe Pjetri zbriti nga barka dhe eci mbi ujëra, pér të shkuar te Jezusi. 30 Por, duke parë erën e fortë, kishte frikë, dhe duke filluar të fundosej, bërtiti duke thënë: "O Zot, shpëtomë!". 31 Dhe Jezusi ia zgjati menjëherë dorën, e zuri dhe i tha: "O njeri besimpat, pse dyshove?". 32 Pastaj, kur hyjnë në barkë, era pushoi. 33 Atëherë ata që ishin në barkë erdhën dhe e adhuruan, duke thënë: "Me të vërtetë ti je Biri i Perëndisë!". 34 Pastaj, mbasi dolën në bregun tjetër, erdhën në krahinën e Gjenezaretit. 35 Dhe njerëzit e atij vendi, sapo e njohën, e përhapën fjalën në gjithë krahinën përeth; dhe i solën të gjithë të sémurët; 36 dhe iu lutën që të mund t'i preknin të paktën cepin e rrobes së tij; dhe të gjithë ata që e prekën u shëruan plotësisht.

15 Atëherë skribët dhe farisenjtë e Jeruzalemit erdhën te Jezusi dhe i thanë: 2 "Përse dishepujt e tu shkelin traditën e pleqve? Sepse nuk i lajnë duart para se të hanë". 3 Por ai u përgjigj dhe u tha atyre: "Dhe ju përsë shkelni urdhërimin e Perëndisë pér shkak të traditës suaj? 4 Perëndia, në fakt, ka urdhëruar kështu: "Ndero atin dhe nënën"; dhe: "Ai që e mallkon të atin ose të emën të dénohet me vdekje". 5 Kurse ju thoni: "Kushdo që i thotë atij ose nënës: "Gjithçka me të cilën mund të të mbaja i éshtë ofruar Perëndisë", 6 ai nuk éshtë më i detyruar të nderojë atin e vet dhe nënën e vet. Kështu ju keni prapësuar urdhërimin e Perëndisë pér shkak të traditës suaj. 7 Hipokritë, mirë profetizoi Isaia pér ju kur tha: 8 "Ky popull po më afrohet me gojë dhe më nderon me buzet; por zemra e tyre rri larg meje. 9 Dhe më kot më nderojnë, duke i mësuar doktrina që janë urdhërimë nga njerëzit". 10 Pastaj e thirri turmën pranë tij dhe u tha atyre: "Dëgjoni dhe kuptoni: 11 Njeriun nuk e ndot çfarë i hyn në gojë, por ajo që del nga goja e tij e ndot njeriun". 12 Atëherë dishepujt e tij iu afruan dhe i thanë: "A e di se farisenjtë, kur i dëgjuan këto fjalë u skandalizuan?". 13 Por ai duke u përgjigjur u tha: "Çdo bimë që Ati im qiellor nuk e ka mbjellë, do të shkulet me rrënëj. 14 Hiqni dorë prej tyre; ata janë të verbër, prijës të verbërisht; dhe në qoftë se një i verbër i prin një të verbëri tjetër, të dy do të bien në gropë". 15 Atëherë

Pjetri iu përgjigji dhe i tha: "Na e shpjego këtë shëmbëlltyrë". 16 Dhe Jezusi tha: "As juve s'keni kuptuar akoma? 17 A nuk e kuptoni se çdo gjë që hyn në gojë kalon në bark dhe jashtëqitët në gjiriz? 18 Por gjérat që dalin nga goja, dalin nga zemra; dhe ato ndotin njeriun. 19 Sepse nga zemra dalin mendimet e mbrapshta, vrashjet, shkeljet e kurorës; kurvëria, vjedhjet, dëshmitë e rrëme, blasfemitë. 20 Këto janë gjérat që e ndotin njeriun, kurse të hash pa i larë duart nuk e ndot njeriun". 21 Pastaj Jezusi, pasi u largua që andej, u nis drejt rrethinave të Tirosh dhe të Sidonit. 22 Dhe ja, një grua kananease, që kishte ardhur nga ato anë, filloj të bërtasë duke thënë: "Ki mëshirë pér mua, o Zot, o Bir i Davidit! Vajza ime éshtë tmerrësish e pushtuar nga një demon!". 23 Por ai nuk iu përgjigji fare. Dhe dishepujt e tij iu afrohet dhe iu lutën duke thënë: "Lëshoje atë, sepse po bërtet pas nesh". 24 Por ai u përgjigj dhe tha: "Unë nuk jam dërguar gjetiu, përveç te delet e humbura të shtëpisë së Izraelit". 25 Por ajo erdhë dhe e adhuroi, duke thënë: "O Zot, ndihmomë!". 26 Ai u përgjigj, duke thënë: "Nuk éshtë gjë e mirë të marrësh bukën e fëmijëve dhe t'ua hedhësh këlyshëve të qenve". 27 Por ajo tha: "Éshtë e vërtetë, Zot, sepse edhe këlyshët e qenve hanë thërrimet që bien nga tryzea e zotërinjve të tyre". 28 Atëherë Jezusi iu përgjigj duke thënë: "O grua, i madh éshtë besimi yt! Tu bëftë ashtu si dëshiron". Dhe që në atë çast e bija u shërua. 29 Pastaj, mbasi u nis që andej, Jezusi erdhë pranë detit të Galilësë, u ngjit në mal dhe u atje. 30 Dhe iu afrohet turma të mëdha që sillnin me vete të calë, të verbër, memecë, sakatë dhe shumë të tjerë; i ulën përpëra këmbëve të Jezusit dhe ai i shëroi. 31 Turmat mrrekulloheshin kur shikonin se memecët flisnin, sakatët shëroheshin, të çalët ecnин dhe të verbërit shihnin; dhe lëvdonin Perëndinë e Izraelit. 32 Dhe Jezusi i thirri dishepujt e vet pranë vetes dhe u tha: "Unë kam mëshirë pér turmën, sepse u bënë tri ditë që rri me mua dhe nuk ka asnjë pér të ngrënë; nuk dua t'i nis të pangrënë, se mos ligështohen gjatë rrugës". 33 Dhe dishepujt e tij i thanë: "Po ku mund të gjejmë në këtë vend të shkretë aq bukë sa të ngopim një turmë kaq të madhe?". 34 Dhe Jezusi u tha atyre: "Sa bukë keni?". Ata thanë: "Shtatë dhe pak peshq të vegjel". 35 Atëherë ai u dha urdhër turmave që të uleshin pér tokë. 36 Pastaj i mori shtatë bukët dhe peshqit, falënderoi, i theu dhe ua dha dishepujve të tij, dhe dishepujt turmës. 37 Dhe të gjithë hëngren dhe u ngopën; dhe ngritën tepricën e copave, shtatë kosha plot. 38 Dhe ata që hëngren ishin katër mijë burra, pa i numëruar gratë dhe fëmijët. 39 Pastaj, mbasi e lejoi turmën, hipi në barkë dhe u drejta pér në krahinën e Magdalas.

16 Pastaj iu afrohet farisenjtë dhe saducenjtë dhe, pér ta tunduar, i kérkuan që t'u tregojë një shenjë nga qilli. 2 Por ai u përgjigj atyre dhe tha: "Në mbrëmje ju thoni: "Do të jetë mot i mirë, sepse qilli éshtë i kuq". 3 Dhe në mëngjes thoni: "Sot do të jetë stuh, sepse qilli éshtë i kuq dhe i vranët". Hipokritë, pra, ju dini të dalloni dukuritë e qillit, por nuk arrini të kuptoni shenjat e kohës? 4 Një brez i mbrapshtë dhe kurorëshkelës kérkon një shenjë, por nuk do t'i jetep asnjë shenjë, përveç shenjës së profitit Jona". Dhe i la ata dhe shkoi. 5 Kur dishepujt e vet arritën në bregun tjetër, ja që kishin harruar të marrin bukë

me vete. **6** Dhe Jezusi u tha atyre: "Kini kujdes dhe ruhuni nga majaja e farisenje dhe e saducenjve". **7** Dhe ata arsyetuan ndërmjet tyre duke thënë: "Se nuk kemi marrë bukë". **8** Por Jezusi i vuri re e iu tha atyre: "O njerz besimpakë, përsë diskutoni ndërmjet jush që nuk keni marrë bukë? **9** Nuk e keni kupuar akoma dhe nuk kujtoni të pesë bukët për pesë mijë burrat dhe sa koshë keni mbledhur? **10** Dhe të shhtatë bukët për katër mijë bu-rra dhe sa koshë keni mbushur? **11** Si nuk kuptioni që nuk e kisha fjalën për bukën kur ju thashë të ruheni nga majaja e farisenje dhe saducenje?". **12** Atëherë ata e kupuan se ai nuk u kishte thënë të ruheshin nga majaja e bukës, por nga doktrina e farisenje dhe të saducenje. **13** Pastaj Jezusi, mbasi arriti në krahinë e Cezaresë së Filipit, i pyeti dishepujt e vet: "Kush thonë njerzit se jam unë, i Biri i njeriut?". **14** Dhe ata thanë: "Disa Gjon Pagëzori, të tjerë Elia, të tjerë Jeremia, ose një nga profetët". **15** Ai u tha atyre: "Po ju, kush thoni se jam unë?". **16** Dhe Simon Pjetri duke u përgjigjur tha: "Ti je Krishti, Biri i Perëndisë të gjallë". **17** Dhe Jezusi duke përgjigjur u tha: "I lumenj je ti, o Simon, bir i Jonas, sepse këtë nuk ta zbuloi as mishi as gjaku, por Ati im që është në qiej. **18** Dhe unë po të them gjithashtu se ti je Pjetri, dhe mbi këtë shkëmb unë do të ndërtoj kishën time dhe dyert e ferrit nuk do ta mundin atë. (Hadës g86) **19** Dhe unë do të t'jaç celësat e mbretërisë së qiejve; gjithçka që të kesh lidhur mbi tokë, do të jetë lidhur në qiej, dhe gjithçka që të kesh zgjidhur mbi tokë, do të jetë zgjidhur në qiej". **20** Atëherë i urdhëroi dishepujt e vet që të mos i thonin askujt se ai ishte Jezusi, Krishti. **21** Që nga ai çast Jezusi filloi t'u sqarojë dishepujve të vet se i duhej të shkonte në Jeruzalem, të vuante shumë për shkak të pleqve, të krerëve të priftirinjive dhe të skribëve, se do të vritej dhe do të ringjallej të tretën ditë. **22** Atëherë Pjetri e mori mënjanë dhe nisi ta qortojë duke thënë: "O Zot, të shpëtoftë Perëndia; kjo nuk do të të ndodhë kurrë". **23** Por ai u kthye dhe i tha Pjetrit: "Shporru prej meje, o Satan! Ti je një skandal përmua, sepse s'ke ndër mënd punët e Perëndisë, por punët e njerëzve". **24** Atëherë Jezusi u tha dishepujve të vet: "Në qoftë se dikush don të vijë pas meje, ta mohojë vetveten, ta marrë kryqin e vet dhe të më ndjekë. **25** Sepse ai që do të dojë ta shpëtojë jetën e vet, do ta humbasë; por ai që do ta humbasë jetën e vet për hirin tim, do ta gjejë atë. **26** Ç'përfitim ka njeriu nëse fiton gjithë botën dhe pastaj e humb shpirtin e vet? Ose çfarë do të japë njeriu si shkëmbim të shpirtit të vet? **27** Sepse Biri i njeriut do të vijë në lavdinë e Atit të vet bashkë me engjëjt e tij; dhe atëherë ai do të shpërblejë secilin sipas veprës së tij. **28** Në të vërtetë ju them se disa nga ata që janë të pranishëm këtu nuk do të vdesin pa e shikuar më parë Birin e njeriut duke ardhur në mbretërinë e vet".

17 Mbas gjashtë ditësh Jezusi mori me vete Pjetrin, Jakobin dhe Gjonin, vëllanë e tij, dhe i çoi mbi një mal të lartë, në vetmi; **2** dhe u shpërfytyra përparrë tyre: fytyra e tij shkëlqeua si dielli dhe rrobat e tij u bënë të bardha si drita. **3** Dhe ja, iu shfaqën atyre Moisiu dhe Elia, të cilët bisedonin me të. **4** Atëherë Pjetri, duke marrë fjalën, i tha Jezusit: "Zot, është mirë që ne jemi këtu; po të duash, do të ngremë këtu tri çadra: një për ty, një për Moisiun dhe një për Elian". **5** Ndërsa ai fliste

akoma, ja një re plot drtitë i mbuloi; dhe nga reja u dëgjuja një zë që thoshte: "Ky është Biri im i dashur, në të jam kënaqur: dëgjojen!". **6** Dhe dishepujt, sapo e dëgjuan këtë, ranë me fytyrë për tokë dhe i zuri një frikë e madhe. **7** Por Jezusi u afroa, i preku dhe tha: "Çohuni dhe mos kini frikë!". **8** Dhe ata, kur i çuan sytë, nuk panë njeri, përvëç Jezusit vetëm. **9** Pastaj, kur po zbrisnin nga mali, Jezusi u dha atyre këtë urdhë duke thënë: "Mos i flisni askujt për këtë vegim, derisa i Biri i njeriut të jetë ringjallur prej së vdekuri". **10** Atëherë dishepujt e tij e pyetën duke thënë: "Vallë pse skribët thonë se duhet të vijë më parë Elia?". **11** Dhe Jezusi u përgjigji: "Vërtetë Elia duhet të vijë më parë dhe të rivendosë çdo gjë. **12** Por unë ju them se Elia ka ardhur dhe ata nuk e kanë njohur, madje u sollën me të si deshën; kështu edhe Birit të njeriut do t'i duhet të vuajë prej tyre". **13** Atëherë dishepujt e kupuan se u kishte folur për Gjon Pagëzorin. **14** Kur arritin afër turmës, një burrë iu afroa dhe, duke u gjunjëzuar para tij, **15** tha: "Zot, ki mëshirë për birin tim, sepse është epileptik dhe vuau shumë; shpesh ai bie në zjarr dhe shpesh në ujë. **16** Tani unë e solla te dishepujt e tu, por ata nuk mundën ta shërojnë". **17** Dhe Jezusi duke u përgjigjur tha: "O brez që nuk beson dhe i çorodit! Deri kur do të qëndroj midis jush? Deri kur do t'ju duroj? E sillni këtu tek unë". **18** Atëherë Jezusi e qortoi demonin dhe ky doli nga djali; dhe që nga ai çast djali u shërua. **19** Atëherë dishepujt iu afroan Jezusit mënjanë dhe i thanë: "Përse ne nuk ishim në gjendje ta dëbonim?". **20** Dhe Jezusi u tha atyre: "Prej mosbesimit tuaj; sepse në të vërtetë, unë po ju them, se po të keni besim sa një kokërr sinapi, do t'i thoni këtij mali: "Zhvendosu nga këtu atje", dhe ai do të zhvendoset; dhe asgjë nuk do të jetë e pamundshme për ju. **21** Por ky lloji demoni nuk del veçse me anë të lutjes dhe të agjërimit". **22** Por, ndërsa ata qëndronin në Galile, Jezusi u tha atyre: "Biri i njeriut do t'u dorëzohet në duart e njerëzve, **23** zhe ata do ta vrasin; por ditën e tretë ai do të ringjallet". Dhe ata u pikelluan shumë. **24** Kur arritin në Kapernaum, vjelësit e të drahmeve iu afroan Pjetrit dhe thanë: "Mësuesi juaj a e paguan taksën e tempullit?". **25** Itha: "Po". Kur hyri në shtëpi, Jezusi e priti përparrë duke thënë: "Ç'mendon ti, Simon? Prej kujt i marrin haraqet ose taksat mbretërit e dheut? Prej bijve të vet apo prej të huajve?". **26** Pjetri i tha: "Prej të huajve". Jezusi tha: "Bijtë, pra, përjashtohen. **27** Megjithatë, për të mos i skandalizuar ata, shko në det, hidhe grepin dhe merr peshkun e parë që do vijë lart, hapja gojën dhe do të gjesht një staterë; merre dhe jepjau atyre për ty dhe për mua".

18 Në atë orë dishepujt iu afroan Jezusit dhe e pyetën: "Kush është, pra, më i madhi në mbretërinë e qiejve?". **2** Dhe Jezusi, pasi thirri një fëmijë të vogël pranë vetes, e vuri në mes tyre **3** dhe tha: "Në të vërtetë po ju them: në qoftë se nuk ktheheni dhe nuk bëheni si fëmijët e vegjël, ju nuk do të hyni fare në mbretërinë e qiejve. **4** Kush, pra, do të përulet si ky fëmijë i vogël, do të jetë më i madhi në mbretërinë e qiejve. **5** Dhe kushdo që e pranon një fëmijë të vogël si ky në emrin tim, më pranon mua. **6** Por ai që do të skandalizojë një prej këtyre të vegjelëve që besojnë tek unë, do të jetë më mirë për atë t'i varet në qafë një gur mulliri (që e sjell rrotull gomari) dhe të zhytet

në thellësi të detit. 7 Mjerë bota për skandalet! Sepse është nevojshëm të vijnë skandalët, por mjerë ai njeri për faj të të cilit do të vijë skandal! 8 Tani në qoftë se dora jote ose këmba jote të skandalizohet për mëkat, preje dhe flake nga vetja; është më mirë për ty të hysh në jetë dorëcung ose i çalë, se sa të kesh dy duar dhe dy këmbë dhe të hidhesh në zjarr të pérjetshëm. (aiōnios g166) 9 Po ashtu, në qoftë se syri yt të skandalizohet për mëkat, nxirre dhe hidhe larg teje; është më mirë për ty të hysh në jetë vetëm me një sy se sa t'i kesh të dy dhe të të hedhin në Gehena të zjarrit. (Geenna g1067) 10 Ruhuni se përbuzni ndonjë nga këta të vegjël, sepse unë po ju them se engjëjt e tyre në qiej shohin vazhdimisht ftyrrën e Atit tim, që është në qiej. 11 Sepse Biri i njeriut erdhë për të shpëtar atë që qe humbur. 12 Si mendoni? Në qoftë se një njeri ka njëqind dele dhe njera prej tyre humb rrugën, a nuk do t'i lërë ai të nëntëdhjetë e nëntat mbi male për të kërkuar atë që humbi rrugën? 13 Dhe në se i ndodh ta gjejë, unë ju them në të vërtetë se ai do të gëzohet më shumë për këtë, se sa për të nëntëdhjetë e nëntat që nuk kishin humbur rrugën. 14 Kështu është dëshira e Atit tuaj që është në qiej, që asnjë nga këta të vegjël të mos humbase". 15 "Por në qoftë se vëllai yt ka mëkatuar kundër teje, shko dhe qortoje vetëm për vetëm; në qoftë se të dëgjon, ti e fitove vëllanë tënd; 16 por në qoftë se nuk të dëgjon, merr me vete edhe një ose dy vete, që çdo fjalë të vërtetohet nga goja e dy ose tre dëshmitarëve. 17 Në se pastaj refuzon t'i dégjojë, thuaaja kishës; dhe në qoftë se refuzon edhe ta dégjojë kishën, le të jetë për ty si pagan ose tagrambledhës. 18 Në të vërtetë ju them se gjitha gjérat që do të keni lidhur mbi tokë do të janë lidhur edhe në quell; dhe gjitha gjérat që keni zgjidhur mbi tokë do të janë zgjidhur edhe në quell. 19 Po ju them gjithashut se, në qoftë se dy prej jush bien në ujdi mbi tokë të kërkojnë çfarëdo gjëje, kjo do t'u jepet atyre nga Ati im që është në qiej. 20 Sepse, kudo që dy a tre janë bashkuan në emrin tim, unë jam në mes të tyre". 21 Atëherë Pjetri iu afrau dhe tha: "Zot, në se vëllai im mëkaton kundër meje, sa herë duhet ta fal? Deri shtatë herë?". 22 Jezusi i tha: "Unë nuk të them deri shtatë herë, por deri shtatëdhjetë herë shtatë. 23 Prandaj mbretëria e qiejve i ngjan një mbreti që deshi të bënte llogari të me shërbëtorët e vet. 24 Mbasi filloj i bëjë llogaritë, i sollën një që i detyrohej dhjetë mijë talenta. 25 Dhe, duke qenë se ky nuk kishte të paguante, zotëria e tij urdhëroi që të shitej ai me gruan e tij, bijtë e tij dhe gjithë ç'kishte, dhe të shlyejë detyrimin. 26 Atëherë ai shërbëtor i ra ndër këmbë e i lutej duke thënë: "Zot, ki durim me mua dhe unë do t'i paguaj të gjitha". 27 I shtrë nga dhembshuria, zotëria e atij shërbëtori e la të lirë atë dhe ia falë detyrimin. 28 Por ai shërbëtor, si doli, takoi një nga shërbëtorët e tjerë, që i detyrohej njëqind denarë; dhe, mbasi e zuri për fyt, po e mbyste duke thënë: "Më paguaj detyrimin që më ke". 29 Atëherë shërbëtori shok i tij, i ra ndër këmbë dhe iu lut duke thënë: "Ki durim me mua, dhe do t'i paguaj të gjitha". 30 Por ai nuk deshi, madje shkoi dhe e futi në burg deri sa ai ta shlyente detyrimin. 31 Por shërbëtorët e tjerë, kur e panë ngjarjen, u pikëlluan shumë dhe shkuan e i thanë zotërisë së tyre gjithçka që kishte ndodhur. 32 Atëherë zotëria e tij e thirri dhe i tha: "Shërbëtor i lig, unë ta fala gjithë këtë detyrim, sepse m'u lute. 33 A nuk duhej të kiske mëshirë edhe ti për shokun

tënd, ashtu si pata mëshirë unë për ty?". 34 Dhe zotëria i tij, i zemëruar, ua dorëzoit torturuesve deri sa të paguante gjithë detyrimin. 35 Kështu do të veprojë me ju edhe Ati im qellor, në qoftë se secili prej jush nuk e fal me gjithë zemër vëllanë e vet për fajet e tij".

19 Mbasi Jezusi i mbaroi këto ligjëratë, u nis nga Galilea dhe erdhë në krahinën e Judesë, përtëj Jordanit. 2 Turma të mëdha e ndiqnin dhe ai i shërroi atje. 3 Atëherë iu afrauan disa farisenj për ta provokuar dhe i thanë: "A është e lejueshme që burri ta ndajë gruan për një shkak çfarëdo?". 4 Dhe ai, duke u përgjigjur u tha atyre: "A nuk keni lexuar ju, se ai që i krijoi që në fillim, i krijoi mashkull dhe femër? 5 Dhe tha: "Për këtë arsyе njeriu do ta lërë banabë dhe nënën e vet dhe do të bashkohet me gruan e vet; dhe të dy do të janë një mish i vetëm". 6 Dhe kështu ata nuk janë më dy, por një mish i vetëm; prandaj atë që Perëndia ka bashkuar, njeriu të mos e ndajë". 7 Ata i thanë: "Atëherë përsë Moisiu urdhëroi të jepet letërndarja dhe të lëshohet?". 8 Ai u tha atyre: "Moisiu ju lejoi t'i ndani gratë tuaja për shkak të ngurtësisë së zemrave tuaja, por në fillim nuk ka genë kështu. 9 Por unë ju them se kushdo që e lëshon gruan e vet, përveç rastit të kurvërisë, dhe martohet me një tjetër, shkel kurorën; edhe ai që martohet me gruan e ndarë, shkel kurorën". 10 Dishepujt e vet i thanë: "Në qoftë se kushtet e burrit ndaj gruas janë të tilla, më mirë të mos martohet". 11 Por ai u tha atyre: "Jo të gjithë i kuptojnë këto fjalë, por atyre që iu është dhënë. 12 Sepse ka eunukë që kanë lindur të tillë nga barku i nënës; ka eunukë që janë bërë eunukë nga njerëzit, dhe ka eunukë që janë bërë vet eunukë për mbretërinë e qiejve. Ai që mund ta kuptojë, le ta kuptojë". 13 Atëherë i sollën fémijë të vegjël që të vinte duart mbi ata dhe të lutej, por dishepujt i qortuan. 14 Por Jezusi tha: "I lini fémijët e vegjël të vijnë tek unë, sepse atyre u përket mbretëria e qiejve". 15 Dhe, mbasi vuri duart mbi ata, u nis që andej. 16 Dhe ja, iu afrau dikush dhe i tha: "Mësues i mirë, çfarë të mire duhet të bëj që të kem jetë të përfjetshme?". (aiōnios g166) 17 Dhe ai tha: "Pse më quan të mirë? Askush nuk është i mirë, përveç një të vetmi: Perëndia. Tani në qoftë se ti don të hysh në jetë, zbato urdhërimet". 18 Ai i tha: "Cilat?". Atëherë Jezusi i tha: "Mos vraj, mos shkel kurorën, mos vidh, mos bëj dëshmi të rreme, 19 ndero atin tënd dhe nënën tënde dhe duaaje të afërmin tënd si veten tënde". 20 I riu i tha: "Të gjitha këto gjëra unë i kam zbatuar që në rini; çfarë më mungon tjetër?". 21 Jezusi i tha: "Në qoftë se do të jesh i përsosur, shko, shit ç'të kesh, jepua të varfërve dhe ti do të kesh një thesar në quell; pastaj eja dhe më ndiq mua". 22 Por i riu, kur i dëgjoi këto fjalë, iku i trishtuar, sepse kishte pasuri të madhe. 23 Atëherë Jezusi u tha dishepuje të vet: "Në të vërtetë ju them se një i pasur me vështirësi do të hyjë në mbretërinë e qiejve. 24 Dhe po jua përsëris: Është më lehtë të kalojë deveja nga vrima e gjilpërës, se sa i pasuri të hyjë në mbretërinë e Perëndisë". 25 Kur i dëgjuan këto fjalë, dishepujt e vet u habitën shumë dhe thanë: "Atëherë, kush do të shpëtojë vallë?". 26 Dhe Jezusi duke përqëndruar shikimin mbi ata tha: "Për njerëzit kjo është e pamundur, por për Perëndinë çdo gjë është e mundur". 27 Atëherë Pjetri iu përgjigj duke thënë: "Ja, ne i lamë të gjitha dhe të ndoqëm; çfarë do të fitojmë, pra?". 28

Jezusi u tha atyre: "Në tē vërtetë po ju them, në krijimin e ri, kur Biri i njeriut tē ulet në froni e lavdisë së vet, edhe ju që më keni ndjekur do tē uleni mbi dymbëdhjetë frone pér tē gjykuar tē dymbëdhjetë fiset e Izraelit. **29** Dhe kushdo qé ka lénë, pér hir tē emrit tim, shtépi, véllezér, motra, atë, nénë, grua, bij ose ara, do tē marré njéqindfish dhe do tē trashégojë jetë tē pérjetshme. (aiōnios g166) **30** Por shumë tē parë do tē jenë tē fundit, dhe shumë tē fundit do tē jenë tē parët".

20 "Mbretëria e qiejve i ngjan, pra, njé zot shtëpie, qé doli herët në mëngjes pér tē pajtuar me mëditje punëtorë pér vreshtin e vet. **2** Mbasia ra në ujdi me punëtorët pér njé denar në ditë, i dërgoi në vreshtin e vet. **3** Pastaj doli rreth orës së tretë dhe pa tē tjerë qé rrinin në shesh, tē papunë. **4** Dhe u tha atyre: "Shkoni edhe ju në vresht dhe unë do t'ju jap sa éshët e drejtë". Dhe ata shkuan. **5** Doli përsëri rreth orës së gjashtë dhe orës së nentët dhe bëri po ashtu. **6** Kur doli përsëri rreth orës njëmbëdhjetë, gjeti disa tē tjerë, tē papunë, dhe u tha: "Përse rrini gjithë ditën këtu pa bërrë asgjë?". **7** Ata i thanë: "Sepse askush nuk na ka marré me mëditje". Ai u tha atyre: "Shkoni edhe ju në vresht dhe do tē merrni aq sa éshët e drejtë". **8** Kur erdhi mbrëmja, i zoti i vreshtit i tha kujdestarit tē vet: "Thirri punëtorët dhe jepu mëditjen e tyre, duke filluar nga ata tē fundit e deri te tē parët". **9** Dhe kur erdhën ata tē orës njëmbëdhjetë, morën nga njé denar secili. **10** Kur erdhën tē parët, menduan se do tē merrnin më shumë, por edhe ata morën nga njé denar secili. **11** Duke e marrë, murmurisnin kundër zotit të shtëpisë, **12** duke thënë: "Këta tē fundit punuan vetëm njé orë, dhe ti i trajtove si ne qé hoqëm barrën dhe vapén e ditës". **13** Por ai duke u përgjigjur i tha njerit prej tyre: "Mik, unë nuk po tē ha hakun; a nuk re në ujdi me mua pér njé denar? **14** Merr atë qé tē takon ty dhe shko; por unë dua t'i jap këtij tē fundit aq sa ty. **15** A nuk më lejohet tē bëj me timen ç'te dua? Apo bëhesh sylig, sepse unë jam i mirë?". **16** Kështu tē fundit do tē jenë tē parët dhe tē parët tē fundit, sepse shumë janë tē thirrur, por pak janë tē zgjedhur". **17** Pastaj, kur Jezusi po njitej në Jeruzalem, i mori mënjanë tē dymbëdhjetë dishepujt gjatë rrugës dhe u tha atyre: **18** "Ja, ne njitemi në Jeruzalem dhe Biri i njeriut do t'u dorëzohet kërreva tē priftërinje dhe skribëve, dhe ata do ta dënojnë me vdekje. **19** Do t'ua dorëzojnë pastaj në duart e paganëve që ta tallin, ta fshikullojnë dhe ta kryqëzojnë; por ai ditën e tretë do tē ringjallet". **20** Atëherë nénë e bijve tē Zebedeu iu afrua bashkë me bijtë e vet, ra përmbyss para tij dhe i kërkoi diçka. **21** Dhe ai i tha: "Çfarë do?". Ajo u përgjigji: "Urdhëro qé këta dy bijtë e mi të ulen njeri në tē djathën dhe tjetri në tē majtën në mbretërinë tênde". **22** Dhe Jezusi, duke u përgjigjur tha: "Ju nuk dini çfarë kërkoni; a mund ta pini ju kupën që unë do tē pi dhe tē pagëzoheni me pagëzimin me tē cilin unë do tē pagëzohem? Ata i thanë: "Po, mundemi". **23** Atëherë ai u tha atyre: "Ju me tē vërtetë do ta pini kupën time dhe do tē pagëzoheni me pagëzimin me tē cilin unë do tē pagëzohem; por nuk éshët në dorën time që tē uleni në tē djathën time ose në tē majtën time, por u éshët rezervuar atyre, tē cilëve u éshët përgatitur nga Ati im". **24** Kur i dëgjuan këto fjalë, tē dhjetët tē tjerët u indinjuan kundër tē dy véllezérve. **25** Dhe Jezusi i thirri ata pranë vetes dhe u tha: "Ju e dini se tē parët e kombeve i

sundojnë ato dhe tē mëdhenjtë përdorin pushtet mbi ato, **26** por midis jush kështu nuk do tē ndodhë; madje secili prej jush që do tē dojë tē bëhet i madh, qoftë shërbëtori juaj; **27** dhe kushdo prej jush që do tē dojë tē jetë i pari, qoftë skllavi juaj. **28** Sepse edhe Biri i njeriut nuk erdhi qé t'i shérbejnë, por pér tē shérbyer dhe pér tē dhënët jetén e tij si çmim pér shpengimin e shumë vetëve. **29** Kur po dilnin nga Jeriko, njé turmë e madhe e ndoqi. **30** Dhe ja, dy tē verbër që uleshin gjatë rrugës, kur dëgjuan se po kalonte Jezusi, filluan tē bërtasin duke thënë: "Ki mëshirë pér ne, Zot, Biri i Davidit". **31** Por turma i qortoi që tē heshtnin; por ata bërtisin edhe më fort duke thënë: "Ki mëshirë pér ne, Zot, Biri i Davidit!". **32** Atëherë Jezusi ndaloi, i thirri dhe tha: "Çfarë doni tē bëj pér ju?". **33** Ata i thanë: "Zot, tē na hapen sytë!". **34** Dhe Jezusi pati mëshirë pér ta dhe ua preku sytë e tyre; dhe në atë çast u erdhi drita e syve dhe ata e ndiqnin.

21 Kur iu afruan Jeruzalemit dhe arritën në Betfage, afër malit tē Ullinje, Jezusi dërgoi dy dishepuj, **2** duke u thënë atyre: "Shkoni në fshatin që ndodhet përballë jush; aty do tē gjeni menjëherë njé gomare tē lidhur dhe një pulishtë me tē; zgjidhni dhe m'i sillni! **3** Dhe nëse dikush ju thotë gjë, i thoni se Zoti ka nevojë pér to, por do t'i kthejë shpejt". **4** Tani kjo ndodhi pér tē përbushur çishtë thënë nga profeti, që thotë: **5** "I thoni bijës së Sionit: Ja po tē vjen mbreti yt, zemërbutë, hipur mbi njé gomare, madje njé pulishtë, pjellë e njé kafshe barrë". **6** Dishepujt shkuan dhe vepruan ashtu si i kishte urdhëruar Jezusi. **7** Sollén gomaren dhe pulishtin, shtruan mbi to mantelet e tyre, dhe ai u hip. **8** Dhe njé turmë shumë e madhe shtronte mantelet e veta gjatë rrugës, ndërsa tē tjerë theynin degë nga pemët dhe i shtronin mbi rrugë. **9** Turmat që vinin përpara dhe ato që e ndiqnin brohoritnin, duke thënë: "Hosana Birit tē Davidit! Bekuar qoftë ai që vjen në emër tē Zotit! Hosana në vendet shumë tē larta!". **10** Dhe kur hyri Jezusi në Jeruzalem, gjithë qyteti u ngrit në këmbë dhe tha: "Kush éshët ky?". **11** Dhe turmat thonin: "Ky éshët Jezusi, profeti nga Nazareti i Galilësë. **12** Pastaj Jezusi hyri në tempullin e Perëndisë, i dëboi tē gjithë ata që shisnin dhe blinin në tempull dhe përbysyi tryezat e këmbyesve tē parave dhe ndenjëset e shitësve tē pëllumbave. **13** Dhe u tha atyre: "Éshët shkruar: "Shtëpia ime do tē quhet shtëpi lutje", por ju e keni kthyer në një shpellë kusarësh". **14** Atëherë iu paraqitën tē verbër dhe tē çalë, dhe ai i shëroi. **15** Por kërët e priftërinje dhe skribët, kur panë mrekullitë që ai kishte bër dhe fémijët që brohoritnin në tempull duke thënë: "Hosana Birit tē Davidit!", u zemëruan, **16** dhe i thanë: "A po dégjon ti çfarë thonë këta?". Jezusi u tha atyre: "Po! A nuk keni lexuar kurri: "Nga goja e tē vegjëlve dhe tē foshnjave në gjii ti ke përgatitur lavdi?". **17** Dhe, mbasia i la ata, doli nga qyteti pér në Betani, dhe atje kaloi natën. **18** Në mëngjes, kur po kthehej në qytet e mori uria. **19** Dhe gjatë rrugës pa njé fik dhe iu afrua, por nuk gjitet asgjë përvëc gjetjave; dhe i tha: "Mos u lidhët më kurrë fryt prej teje pérjetë!". Dhe fiku u tha menjëherë. (aiōn g165) **20** Kur e panë këtë, dishepujt u çuditën dhe thanë: "Qysh u tha fiku në çast?". **21** Dhe Jezusi duke u përgjigjur u tha atyre: "Në tē vërtetë ju them që, po tē keni besim dhe tē mos dyshoni, do tē bëni jo vetëm atë që unë i bëra fikut, por, edhe sikur t'i thoni

këtij mali: "Hiqu andej dhe hidhu në det", kjo do të ndodhë. **22** Dhe gjithçka të kërkoni në lutje, duke patur besim, do të merrni". **23** Kur hyri në tempull, kërët e priftërinjve dhe pleqtë e popullit iu afruan, ndërsa i mësonte, dhe i thanë: "Me ç'pushtet i bën ti këto gjëra? Dhe kush ta ka dhënë këtë pushtet?". **24** Dhe Jezusi, duke u përgjigjur, u tha atyre: "Edhe unë do t'ju bëj një pyetje, dhe në qoftë se ju do të më përgjigjeshit, unë gjithashtu do t'ju them me ç'pushtet i kryej këto gjëra. **25** Pagëzimi i Gjonit nga erdh? Nga qelli apo nga njerëzit?". Dhe ata arsyetonin midis tyre duke thënë: "Po t'i themi nga qelli, do të na thotë: "Përse atëhërë nuk i besuat?". **26** Në qoftë se i themi nga njerëzit, kemi frikë nga turma, sepse të gjithë e konsiderojnë Gjonin profet". **27** Dhe iu përgjigjën Jezusit duke thënë: "Nuk e dim". Atëhërë ai u tha atyre: "As unë nuk do t'ju them me ç'pushtet i bëj këto gjëra". **28** "Ç'mendoni? Një njeri kishte dy bij dhe duke iu drejtuar të parit tha: "Bir, shko sot të punosh në vreshtin tim"; **29** por ai u përgjigj dhe tha: "Nuk dua"; por më vonë, i penduar, shkoi. **30** Pastaj iu kthyte të dytit dhe i tha të njëjtën gjë. Dhe ai u përgjigj dhe tha: "Po, imzot, do ta bëj", por nuk shkoi. **31** Cili nga të dy e kreu vullnetin e të atit?". Ata i thanë: "I pari". Jezusi u tha atyre: "Në të vërtetë ju them se tagrambledhësit dhe prostitutat hyjnë para jush në mbretërinë e qiejve. **32** Sepse Gjoni erdhë tek ju në rrugën e drejtësisë, dhe iu nuk i besuat, ndërsa tagrambledhësit dhe prostitutat i besuan; as mbasi i keni parë këto gjëra, nuk u penduat pér t'i besuar". **33** "Dëgjoni një shëmbëlltyrë tjetër: Ishte një pronar shtëpie, i cili mbolli një vresht, e rethoi me gardh, gërmoi një vend ku të shtrydhet rrushin, ndërtoi një kullë dhe, mbasi ua besoi disa vreshtarëve, u nis në një vend të huaj. **34** Dhe kur erdhë koha e të vjelave, ai dërgoi shërbëtorët e vet te vreshtarët, pér të marrë frutat e tij, **35** por vreshtarët i kapën shërbëtorët e tij, njërin e rrahën, një tjetër e vranë dhe një tjetër e vranë me gurë. **36** Përsëri, ai dërgoi shërbëtorë të tjerë, më shumë se të parët, dhe këta vreshtarët i trajtuan në të njëjtën mënyrë. **37** Më në fund ai i dërgoi atyre birin e vet duke thënë: "Për djalin tim do të kenë respekt!". **38** Por vreshtarët, kur e panë të birin, i thanë njeri tjetrit: "Ky është trashëgimtar; ejani, ta vrasim dhe marrim si pronë trashëgiminë e tij". **39** Dhe e kapën, e nxorën jashtë nga vreshti dhe e vranë. **40** Tani, kur të vijë i zoti i vreshtit, çfarë do t'u bëjë këtyre vreshtarëve?". **41** Ata i thanë: "Ai do t'i vrasë keqas ata faqezinj dhe do t'ua besojë vreshtin vreshtarëve të tjerë, të cilët do t'i japin prodhimet në kohën e vet". **42** Jezusi u tha atyre: "A nuk keni lexuar kurrë në Shkrimet: "Guri, që ndërtuesit e nxorën të papërdorshëm, u bë guri i qoshes. Kjo është veprë e Zotit, dhe është e mrekullueshme në sytë tonë"? **43** Prandaj unë po ju them se juve do t'ju hiqet mbretëria e Perëndisë dhe do t'i jepet një kombi që do ta bëjë të japë fryt. **44** Dhe ai që do të bjerë mbi këtë gur do të bëhet copécopë; dhe ai mbi të cilin do të bjerë ai do të jetë i thërrmuar". **45** Dhe kërët e priftërinjve dhe farisenjtë, kur i dëgjuan shëmbëlltyrat e tij, e kuptuan se po fliste pér ta. **46** Dhe kërkonin ta kapnin, por kishin frikë nga turmat, sepse ato e konsideronin profet.

22 Dhe Jezusi, nisi përsëri t'u flasë atyre me shëmbëlltyra, duke thënë: **2** "Mbretëria e qiejve i ngjan një mbreti, i cili

përgatiti dasmën e të birit. **3** Dhe dërgoi shërbëtorët e vet pér të thirrur të ftuarit në dasmë, por ata nuk deshën të vijnë. **4** Dërgoi përsëri shërbëtorë të tjerë duke thënë: "U thoni të ftuarve: Ja unë e kam shtruar drekën time, viçat e mi dhe bagëtia ime e majmur janë therur dhe gjithçka është gati; ejani në dasmë". **5** Por ata, pa e përfillur, shkuan: dikush në arën e vet e dikush në punët e veta. **6** Dhe të tjerët, mbasi kapén shërbëtorët e tij, i shanë dhe i vranë. **7** Mbreti atëhërë, kur dëgjoi këtë, u zemërua dhe dërgoi ushtritë e veta pér të shfarsosur ata gjaksorë dhe dogji qytetin e tyre. **8** Atëhërë u tha shërbëtorëve të vet: "Dasma është gati, por të ftuarit nuk ishin të denjë. **9** Shkon, pra, në udhëkryqë dhe ftoni në dasmë këdo që të gjeni." **10** Dhe ata shërbëtorët dolën nëpër rrugë, mblodhën të gjithë ata që gjetën, të këqij dhe të mirë, dhe vendi i dasmës u mbush me të ftuar. **11** Atëhërë mbreti hyri pér të parë të ftuarit dhe gjeti aty një njeri që nuk kishte veshur rrobë dasme; **12** dhe i tha: "Mik, si hyre këtu pa pasur rrobë dasme?". Dhe ai mbylli gojën. **13** Atëhërë mbreti u tha shërbëtorëve: "Lidheni duar dhe këmbë, kapeni dhe hidheni në errësirat e jashtme. Atje do të jetë e qara dhe kërcëllim dhëmbësh". **14** Sepse shumë janë të thirrur, por pak janë të zgjedhur". **15** Atëhërë farisenjtë u veçuan dhe bënin këshill se si ta zinin gabim në fjalë. **16** Dhe i dërguan dishepujt e tyre bashkë me herodianët, pér t'i thënë: "Mësues, ne e dimë se ti je i vërtetë dhe që mëson udhën e Perëndisë në të vërtetë, pa marrë parasysht njeri, sepse ti nuk shikon pamjen e jashtme të njerëzve. **17** Na thuaj, pra: Si e mendon? A është e ligjshme t'i paguhet taksa Cezarit apo jo?". **18** Por Jezusi, duke e njohur ligësinë e tyre, tha: "Pse më tundoni, o hipokritë? **19** Më tregoni monedhën e taksës". Atëhërë ata i treguan një denar. **20** Dhe ai u tha atyre: "E kujt është kjo fytyrë dhe ky mbishkrim?". **21** Ata i thanë: "E Cezarit". Atëhërë ai u tha atyre: "Jepni, pra, Cezarit atë që i përket Cezarit dhe Perëndisë atë që i përket Perëndisë". **22** Dhe ata, kur e dëgjuan këtë, u mrekulluan, e lanë, dhe ikën. **23** Po atë ditë erdhën tek ai saducenjtë, të cilët thonë se nuk ka ringjallje, dhe e pyetën **24** duke thënë: "Mësues, Moisiu ka thënë: "Në se dikush vdes pa lënë fëmijë, i vëllai le të martohet me gruan e tij, pér t'i lindur trashëgimtarë vëllait të tij. **25** Tani ndër ne ishin shtatë vëllezër; i pari u martua dhe vdiq dhe duke mos pasë trashëgimtarë, ia la gruan vëllait të vet. **26** Kështu edhe i dyti dhe i treti, deri tek i shtati. **27** Në fund vdiq edhe gruaja. **28** Në ringjallje, pra, e kujt nga këta të shtatë do të jetë grua? Sepse të gjithë e patën gruaja". **29** Por Jezusi, duke u përgjigjur u tha atyre: "Ju bëni gabim, sepse nuk e kuptoni as Shkrimin as pushtetin e Perëndisë. **30** Në ringjallje, pra, as martoheren as martoijnë, por ata do të janë në qelli si engjëjt e Perëndisë. **31** Pastaj sa pér ringjalljen e të vdekurve, a nuk e keni lexuar ç'ju ishte thënë nga Perëndia kur thotë: **32** "Unë jam Perëndia i Abrahamit, Perëndia i Isakut dhe i Jakobit"? Perëndia nuk është Perëndia i të vdekurve, por i të gjallëve". **33** Dhe turmat, kur i dëgjuan këto gjëra, habiteshin nga doktrina e tij. **34** Atëhërë farisenjtë, kur dëgjuan se ai ua kishte zënë gojën saducenjve, u mblodhën tok. **35** Dhe një nga ata, mësues i ligjt, e pyeti pér të vënë në provë, duke thënë: **36** "Mësues, cili është urdhërimi i madh i ligjit?". **37** Dhe Jezusi i tha: ""Duaje Zotin, Perëndinë tênde me gjithë zemrën tênde, me gjithë shpirtin tênd

dhe me gjithë mendjen tënë". **38** Ky është urdhërimi i parë dhe i madhi. **39** Dhe i dyti, i njashëm me këtë, është: "Duaje të afërmin tënd porsi vvetetë". **40** Nga këto dy urdhërimë varet i tërë ligj i dhet profetët". **41** Tani, kur u mblohdhën farisenjtë, Jezusi i pyeti: **42** "Ç'u duket juve për Krishtin? Biri i kujt është?". Ata i thanë: "I Davidit". **43** Ai u tha atyre: "Si pra Davidi, në Frymë, e quan Zot, duke thënë: **44** "Zoti i ka thënë Zotit tim: Ulu në të djathët time, deri sa unë t'i vë armiqët e tu si stol të këmbëve të tua"? **45** Në qoftë se Davidi e quan Zot, si mund të jetë biri i tij?". **46** Por asnjë nuk ishte në gjendje t'i përgjigje; dhe, që nga ajo ditë, askush nuk guxo ta pyesë më.

23 Atëherë Jezusi u foli turmave dhe dishepujve të vet, **2** duke thënë: "Skribët dhe farisenjtë ulen mbi katedrën e Moisiut. **3** Zbatoni, pra, dhe bëni gjithçka t'ju thonë të zbatoni; por mos bëni si bëjnë ata, sepse thonë, por nuk e bëjnë. **4** Por lidhin barrë të rënda që barten me vështirësi, dhe ua vënë mbi kurrizin e njerëzve; Por ata nuk duan të luajnë vetë as me gisht. **5** Por të gjitha veprat e tyre i bëjnë për t'u dukur nga njerëzit; i zgjerojnë filateritë e tyre dhe i zgjatin thekët e rrobave të tyre. **6** Duan kryet e vendit në gostira dhe vendet e para në sinagoga, **7** si edhe përshtëndetjet në sheshe dhe të quhen rabbi, rabbi nga njerëzit. **8** Por ju mos lejoni që t'ju quajnë rabbi, sepse vetëm një është mësuesi juaj: Krishti, dhe ju të gjithë jeni vëllezër. **9** Dhe përbimi tokë mos thirri askënd atë tuaj, sepse vetëm një është Ati juaj, ai që është në qiej. **10** As mos lejoni që t'ju quajnë udhëheqës, sepse vetëm një është udhëheqësi juaj: Krishti. **11** Dhe më i madhi prej jush le të jetë shërbëtori juaj. **12** Sepse kush do të lartësojë veten, do të poshtërohet; dhe kush do të përulë veten, do të lartësohet. **13** Por mjerë ju, o skribët dhe farisenj hipokritë! Sepse myllini mbretërinë e qiejve para njerëzve; sepse as ju nuk hyni, as nuk i lini të hyjnë ata që janë për të hyrë. **14** Mjerë ju, o skribët dhe farisenj hipokritë! Sepse gjallberoni shtëpitë e të vejave dhe për sy e faqe bëni lutje të gjata; përkëtë arsyu do të pësoni një dënim më të rrëptë. **15** Mjerë ju, o skribët dhe farisenj hipokritë! Sepse përshtoni detin dhe dheun për të bërrë prozelitë, dhe kur ndokush bëhet i tillë, e bëni bir të Gehenas dhe dy herë më të keq se ju! (**Geenna g1067**) **16** Mjerë ju, udhëheqës të verbër, që thoni: "Në qoftë se dikush betohet për tempullin, kjo s'është gjë; por në qoftë se betohet për arin e tempullit, është i detyruar". **17** Të marrë dë të verbër! Sepse cili është më i madhe, oferta apo altari që e shenjtëron ofertën? **20** Ai, pra, që betohet për altarin, betohet për të dhe për qdo gjë që është përbimi të! **21** Ai që betohet për tempullin, betohet për të dhe për atë që banon atje. **22** Dhe ai që betohet për qielin, betohet përfonin e Perëndisë dhe për atë që është ulur mbi të. **23** Mjerë ju, skribët dhe farisenj hipokritë! Sepse ju llogaritni të dhjetën e mëndrës, të koprës dhe të barit të gjumit, dhe lini pas dore gjérat më të rëndësishme të ligjit: gjyqin, mëshirën dhe besimin; këto gjëra duhet t'i praktikoni pa i lënë pas dore të tjerat. **24** Udhëheqës të verbër, që sitni

mushkonjën dhe kapërdini devenë! **25** Mjerë ju, skribët dhe farisenj hipokritë! Sepse pastroni anën e jashtme të kupës dhe të pjatës, ndërsa përbrenda janë plot me grabitje dhe teprime. **26** Farise i verbër! Pastro më parë përbrenda kupën dhe pjatën, që edhe përjashta të jetë e pastër. **27** Mjerë ju, o skribët dhe farisenj hipokritë! Sepse u njani varreve të zbardhuara (me gëlqere), që nga jashtë duken të bukur, por brenda janë plot eshtëria të vdekurish dhe gjithfarë papastërtish. **28** Kështu edhe ju nga jashtë u paraqiteni njerëzve si të drejtë; por përbrenda jeni plot hipokrizi dhe paudhësi. **29** Mjerë ju, o skribët dhe farisenj hipokritë! Sepse ndërtoni varrezat e profetëve dhe zbukuroni monumentet e të drejtëve, **30** dhe thoni: "Po të kishim jetuar në kohën e etërvë tanë, nuk do të kishim bashkëpunuar me ta në vrasjen e profetëve". **31** Duke folur kështu, ju dëshmoni kundër vetes suaj, se jeni bijtë e atyre që vranë profetët. **32** Ju e kaloni masën e etërvë tuaj! **33** O gjarpërinj, o pjellë nëpërkash! Si do t'i shpëtoni gjykimit të Gehenas? (**Geenna g1067**) **34** Prandaj, ja unë po ju dërgoj profetë, dijetarë dhe skribët; ju disa prej tyre do të vritni dhe do t'i kryqëzoni, disa të tjerë do t'i fshikulloni në sinagogat tuaja dhe do t'i persekutoni nga një qytet në tjetrin, **35** që të bjerë mbi ju gjithë gjaku i drejtë i derdhur mbi dhe, nga gjaku i të drejtit Abel, deri te gjaku i Zaharias, birit të Barakias, që ju e vratë ndërmjet tempullit dhe altarat. **36** Në të vërtetë po ju them se të gjitha këto gjëra do të bien mbi këtë brez. **37** Jeruzalem, Jeruzalem, që i vret profetët dhe i vret me gurë ata që të janë dërguar! Sa herë kam dashur t'i mbledh bijtë e tu ashtu si i mbledh kloçka zogjtë e vet nén krahë, por ju nuk deshët! **38** Ja, shtëpia juaj po ju lihet e shkretë. **39** Sepse unë po ju them, se tash e tutje nuk do të më shihni më deri sa të thoni: "I bekuar qoftë ai që vjen në emrë të Zotit!".

24 Tani kur Jezusi doli nga tempulli dhe po largohej, dishepujt e tij i afroan për t'i treguar ndërtesat e tempullit. **2** Por Jezusi u tha atyre: "A nuk i shikon i tu të gjitha këto? Në të vërtetë po ju them se këtu nuk do të mbetet asnjë gur mbi gur që nuk do të rrënoret". **3** Pastaj, kur ai u ul të rintë në malin e Ullinjve, dishepujt e vet iu afroan mënjanë dhe i thanë: "Na thuaj, kur do të ndodhin këto gjëra? Dhe cila do të jetë shenja e ardhjes sate dhe e mbarimit të botës?". (**aiōn g165**) **4** Dhe Jezusi duke u përgjigjur u tha atyre: "Ruhuni se mos ju mashton ndokush! **5** Sepse shumë dë vijnë në emrin tim, duke thënë: "Unë jam Krishti" dë do të mashtrojnë shumë njérëz. **6** Atëherë do të dëgjoni të fitlet përlufta dhe përshtima luftash; ruhuni të mos shqetësoheni, sepse të gjitha këto duhet të ndodhin, por ende mbarimi nuk do të ketë ardhur. **7** Do të ngrihet, pra, populli kundër popullit dhe mbretëri kundër mbretërie; do të ketë zi buke, murtajë dhe tërmëte në vende të ndryshme. **8** Por të gjitha këto gjëra do të janë vetëm fillimi i dhembjeve të lindjes. **9** Atëherë do t'ju dorëzojnë në mundime dhe do t'ju vrasin; dhe të gjithë kombet do t'juurrejnë për shkak të emrit tim. **10** Atëherë shumë dë skandalizohen, do ta tradhëtojnë njeri tjetrin dhe do të urejnjë njeri tjetrin. **11** Dhe do të dalin shumë profetë të rremë, dhe do të mashtrojnë shumë njérëz. **12** Dhe, duke genë se paudhësia dë shumohet, shumëkujt do t'i ftohen dashuria; **13** por ai që dë dë shumojë deri në fund do të shpëtohet. **14** Dhe

ky ungjill i mbretërisë do të predikohet në gjithë botën si një dëshmi për gjithë kombet, dhe atëherë do të vijë mbarimi". 15 "Kur të shihni, pra, neverinë e shkretimit, që është parathënë nga profeti Daniel, që ka zënë vend në vendin e shenjtë (kush lexon le ta kuptojë), 16 atëherë ata që janë në Jude, le të ikin ndër male. 17 Kush ndodhet mbi taracën e shtëpisë, të mos zgresë pér të marrë diçka në shtëpinë e vet; 18 dhe kush është ndër ara, të mos kthehet pér të marrë mantelin e tij. 19 Por mjerë gratë shtatzëna dhe ato që do t'u japid gjii fémijëve në ato ditë! 20 Dhe lutuni që ikja juaj të mos ndodhë në dimër, as të shtunën, 21 sepse atëherë do të ketë një mundim aq të madh, sa nuk ka ndodhur kurrë që nga krimimi i botës e deri më sot, dhe as nuk do të ketë më kurrë! 22 Dhe, po të mos shkurtoheshin ato ditë, asnjë mish nuk do të shpëtonte; por pér shkak të të zgjedhurve, ato ditë do të shkurtohen. 23 Atëherë, në qoftë se dikush do t'ju thotë: "Ja, Krishti është këtu", ose "Është atje", mos i besoni. 24 Sepse do të dalin krishtër të rremë dhe profetë të rremë, dhe do të bëjnë Shenja të mëdha dhe rrrekulli të tilla aq sa t'i mashtrojnë, po të ishte e mundur, edhe të zgjedhurit. 25 Ja, unë ju paralajmërova. 26 Pra, në qoftë se ju thonë: "Ja, është në shkretëtirë", mos shkonit atje: "Ja, është në dhomat e fshehta", mos u besoni. 27 Sepse, si vetëtima që del nga lindja dhe flakëron deri në perëndim, kështu do të jetë ardhja e Birit të njeriut. 28 Sepse ku të ketë kërrma, aty do të mblidhen shqiponjat". 29 "Tani, fill pas pikëllimit të atyre ditëve, dielli do të eret dhe hëna nuk do të japo drithën e vet, yjet do të bien nga qjelli dhe fuqitë e qiejeve do të tronditen. 30 Dhe atëherë do të duket në quell Shenja e Birit të njeriut; dhe të gjitha kombet e dheut do të mbajnë zi dhe do ta shohin Birin e njeriut duke ardhur mbi retë e qellit me fuqi dhe lavdi të madhe. 31 Ai do t'i dërgojë engjëjt e vet me tinguj të fuqishëm borje; dhe ata do t'i mbledhin të zgjedhurit e tij nga të katër erërat, nga një skaj i qellit te tjetri. 32 Tani mësoni nga fiku këtë shëmbëlltyrë: kur tashmë degët e tij njomësohen dhe nxjerrin gjethet, ta dini se vera është afër. 33 Kështu edhe ju, kur t'i shihni të gjitha këto gjëra, ta dini se ai është afër, madje te dera. 34 Në të vërtetë po ju them se ky brez nuk do të kalojë, pa u realizuar të gjitha këto. 35 Qelli dhe toka do të kalojnë, por fjalët e mia nuk do të kalojnë. 36 Tani sa pér atë ditë dhe pér atë orë, askush s'e di, as engjëjt e qieive, por vetëm Ati im. 37 Por, ashtu si qe në ditët e Noeut, kështu do të jetë edhe në ardhjen e Birit të njeriut. 38 Sepse, ashtu si në ditët përparrë përmbytjes, njerëzit hanin dhe pinin, martosheshin dhe martronin, derisa Noeu hyri në arkë; 39 dhe nuk kuptuan asgjë, deri sa erdhë përmbytja dhe i fshiu të gjithë; kështu do të ndodhë në ardhjen e Birit të njeriut. 40 Atëherë dy do të janë në arë, një do të merret dhe tjetri do të lihet. 41 dy gra do të blaujnë në mulli, një do të merret dhe tjetra do të lihet. 42 Rrini zgjuar, pra, sepse nuk e dini në cilën orë do të vijë Zoti juaj. 43 Por dijeni këtë, se ta dinte i zotit i shtëpisë në çfarë orë të natës do të vijë vjedhësi, do të rrinte zgjuar dhe nuk do të lejonte t'i shpërthehej shtëpia. 44 Prandaj edhe ju jini gati, sepse Biri i njeriut do të vijë në atë orë kur ju nuk mendoni". 45 "Cili është, pra, ai shërbëtor besnik dhe i mençur, që zotëria e tij e caktoi përmbi shtëpiariet e vet, pér t'u dhënë atyre ushqimin në kohën e duhur? 46 Lum ai shërbëtor që, kur të kthehet zotëria e

tij, e gjen duke bërë kështu. 47 Në të vërtetë po ju them se ai do t'iа besojë administrimin e gjithë pasurisë së vet. 48 Por, në qoftë se ky shërbëtor i mbrapshtë, thotë në zemër të vet: "Zotëria ime vonon të vijë", 49 dhe fillon t'i rrahë shokët e vet dhe të hajë e të pijë me pjanecët; 50 zotëria e këtij shërbëtori do të vijë në atë ditë kur ai nuk e pret dhe në atë orë kur ai nuk e di; 51 do ta ndëshkojë rëndë dhe do t'i rezervojë fatin e hipokritëve. Atje do të jetë e qara dhe kërcëllim dhëmbësh".

25 "Atëherë mbretëria e qiejeve do t'u ngjajë dhjetë virgjëreshave, të cilat i morën llampat e tyre, dhe i dolën para dhëndrit. 2 Tani pesë nga ato ishin të mençura dhe pesë budallaçkat, kur morën llampat e tyre, nuk morën me vet vajin; 4 kurse të mençurat, bashkë me llampat, morën edhe vajin në enët e tyre. 5 Tani, duke qenë se dhëndri po vononte, dremitën të gjitha dhe i zuri gjumi. 6 Aty nga mesnata u dëgjua një britmë: "Ja, po vjen dhëndri, i dilni para!". 7 Atëherë të gjitha ato virgjëreshat u zgjuan dhe përgatiten llampat e tyre. 8 Dhe budallaçkat u thanë të mençurave: "Na jepni nga vajin, sepse llampat tonë po na fiken". 9 Por të mençurat duke u përgjigjur thanë: "Jo, sepse nuk do të mjaftonte as pér ne e as pér ju; më mirë shkonit te tregtarët dhe e blini". 10 Tani kur ato shkuat ka blejnë, erdhë dhëndri; virgjëreshat që ishin gati, hynë bashkë me të në dasmë; dhe dera u mbyll. 11 Më pas erdhën edhe virgjëreshat e tjera, duke thënë: "Zot, zot, hapna". 12 Por ai, duke u përgjigjur, tha: "Në të vërtetë po ju them se nuk ju nloh". 13 Prandaj rrini zgjuar, sepse nuk e dini as ditën as orën në të cilët do të vijë Biri i njeriut". 14 "Mbretëria e qiejeve i ngjan gjithashtu një njeriu, që, kur po nisej pér një udhëtim, i thirri shërbëtorët e tij dhe u besoi pasuritë e veta. 15 Njërit i dha pesë talenta, tjetrit dy dhe një tjetri një; secilit sipas zotësisë së tij; dhe u nis fill. 16 Tani ai që kishte marrë të pesë talentat shkoi, dhe bëri tregti me to dhe fitoi pesë të tjerë. 17 Po ashtu edhe ai që kishte marrë dy talenta fitoi edhe dy të tjerë. 18 Por kurse ai që kishte marrë një, shkoi, hapi një gropë në dhe e fshehu denarin e zotit të vet. 19 Tani mbas një kohe të gjatë, u kthye zoti i atyre shërbëtorëve dhe i bëri illogaritë me ta. 20 Dhe ai që kishte marrë të pesë talentat doli përparrë dhe i paraqiti pesë të tjerë, duke thënë: "Zot, ti më besove pesë talenta; ja, me ato unë fitova pesë talenta të tjerë". 21 Dhe i zoti i tha: "Të lumtë, shërbëtor i mirë dhe besnik; ti u tregove besnik në gjëra të vogla, unë do të të vë mbi shumë gjëra; hyr në gjëzimin e zotit tênd". 22 Pastaj erdhë ai që kishte marrë të dy talenta dhe tha: "Zot, ti më besove dy talenta; ja, me ato unë fitova dy talenta të tjerë". 23 Dhe zoti i tij i tha: "Të lumtë, shërbëtor i mirë dhe besnik; ti u tregove besnik në gjëra të vogla; unë do të të vë mbi shumë gjëra; hyr në gjëzimin e zotit tênd". 24 Në fund erdhë ai që kishte marrë vetëm një talent dhe tha: "Zot, unë e dija se je njeri i ashpër, që korr atje ku nuk ke mbjellë dhe vjel ku nuk ke shpërndarë. 25 prandaj pata frikë dhe shkova dhe e fsheha talentin tênd nén tokë; ja, unë po ta kthej". 26 Dhe i zoti duke i përgjigjur i tha: "Shërbëtor i mbrapshtë dhe përtac, ti e dije se unë korr atje ku nuk kam mbjellë dhe vjel aty ku nuk kam shpërndarë; 27 Ti duhet t'i kisha besuar denarin tim bankierëve dhe kështu, në kthimin tim, do ta kisha marrë me interes. 28 Prandaj ia hiqni këtij talentin dhe ia jepni atij që

ka dhjetë talenta. **29** Sepse atij që ka do t'i jepet edhe më e do të ketë me bollëk të madh, por atij që nuk ka, do t'i merret edhe ajo që ka. **30** Dhe flakeni në errësirën e jashtme këtë shërbëtor të pavlefshëm. Atje do të jetë e qara dhe kërcëllim dhëmbësh". **31** "Dhe kur të vijë Biri i njeriut në lavdinë e tij, bashkë me të gjithë engjëjt e shenjtë, atëherë do të ulet mbi froni e lavdisë së vet. **32** Dhe të gjithë kombet do të mblidhen para tij; dhe ai do ta ndajë njërin nga tjetri ashtu si i ndan bariu delet nga cjeptë. **33** Dhe delet do t'i vërë në të djathën e tij dhe cjeptë në të majtën. **34** Atëherë Mbreti do t'u thotë atyre që do të jenë në të djathën e tij: "Ejani, të bekuar të Atit tim; merrni në trashëgim mbretërinë që u bë gati pér ju që nga krijimi i botës. **35** Sepse patauri dhe më dhatë pér të ngrënë, pata etje dhe më dhatë pér të pirë; isha i huaj dhe më pritet, **36** isha i zhveshur dhe më veshët, isha i sémurë dhe ju më vizitonit, isha në burg dhe erdhët tek unë". **37** Atëherë të drejtët do t'i përgjigjen duke thënë: "Zot, kur të pamë të uritur dhe të dhamë pér të ngrënë; ose të etur dhe të dhamë pér të pirë? **38** Dhe kur të pamë të huaj dhe të pritet ose të zhveshur dhe të veshëm? **39** Dhe kur të pamë të lënguar ose në burg dhe erdhëm te ti?". **40** Dhe Mbreti duke i përgjigjur do t'u thotë: "Në të vërtëtë po ju them: sa herë ia keni bërë këtë ndonjërit prej këtyre vëllezërvë të mi më të vegjël, këtë ma bëtë mua. **41** Pastaj ai do t'u thotë edhe atyre që do të jenë në të majtë: "Largohuni nga unë, të mallkuar, në zjarr të pérjetshëm, të përgatitur pér djallin dhe engjëjt e tij. (aiōnios g166) **42** Sepse patauri dhe nuk më dhatë pér të ngrënë, pata etje dhe nuk më dhatë pér të pirë, **43** isha i huaj dhe nuk më pritet, i zhveshur dhe nuk më veshët, i sémurë dhe në burg dhe nuk erdhët të më shihni". **44** Atëherë edhe ata do t'i përgjigjen duke thënë: "Zot, kur të pamë të uritur ose të etur, ose të huaj, ose të zhveshur, ose të lëngatë ose në burg dhe nuk të shërbyem". **45** Atëherë ai do t'u përgjigjet atyre duke thënë: "Në të vërtetë ju them: sa herë nuk ia keni bërë këtë ndonjërit prej këtyre më të vegjëlve, këtë nuk ma bëtë as edhe mua". **46** Dhe ata do t' shkojnë në mundim të pérjetshëm, dhe të drejtët në jetën e pérjetshme". (aiōnios g166)

26 Dhe ndodhi që, mbasi Jezusi i mbaroi të gjitha këto fjalime, u tha dishepujve të vet: **2** "Ju e dini se pas dy ditësh janë Pashkët dhe Biri i njeriut do të dorëzohet pér t'u kryqëzuar". **3** Atëherë kerët e priftërinje, skribët dhe pleqtë e popullit u mblohdhën në pallatin e kryepriftit që quhej Kajafa. **4** Edhe bénin këshillë pér ta zënë Jezusin me dredhi dhe ta vrasin; **5** por thonin: "Jo gjatë festës, që të mos bëhet ndonjë trazirë në popull". **6** Tani, kur Jezusi ishte në Betani, në shtëpinë e lebrozit Simon, **7** iu afrau një grua me një alabastër me vaj të parfumuar shumë të kuştueshëm, dhe ia derdhë mbi kokën e tij, kur ai po rrinte në tryezë. **8** Kur e panë këtë gjë, dishepuj e tij u zemëruan dhe thanë: "Përse gjithë ky shpenzim i kotë? **9** Ky vaj, në fakt, mund të shitej shumë shtronjtë dhe paratë t'u jepeshin të varfërve". **10** Por Jezusi e mori vesh dhe u tha atyre: "Pse e shqetësoni këtë grua? Ajo kreu në fakt një vepër të mirë ndaj meje. **11** Sepse të varfërit do t'i keni pérherë me ju, por mua nuk do të më keni pérherë. **12** Sepse, duke derdhur këtë vaj të parfumuar mbi trupin tim, ajo e bëri pér ta përgatitur

trupin tim pér varrim. **13** Në të vërtetë unë po ju them se kudo që do të predikohet ky ungjill, në gjithë botën, do të tregohet edhe çfarë bëri kjo grua, në përkujtim të saj". **14** Atëherë një nga të dymbëdhjetët, me emër Judë Iskarioti, shkoi te kerët e priftërinjëve, **15** dhe u tha atyre: "Sa do të më jepni që unë t'ju dorëzoj?". Dhe ata i numëruan tridhjetë sikla argjendi. **16** Dhe qysh atëherë ai kërkonte rastin e përshtatshëm pér ta tradhtuar. **17** Tani ditën e parë të ndormëve, dishepujt iu afroan Jezusit dhe i thanë: "Ku don të shtrojmë pér të ngrënë Pashkën?". **18** Dhe ai u përgjigji: "Shkoni në qytet te filani dhe i thoni: "Mësuesi thotë: Koha ime është afër; do të bëj Pashkën në shtëpinë tënde bashkë me dishepujt e mi"". **19** Atëherë dishepujt bënë ashtu si i kishte uredhëruar Jezusi dhe përgatitën Pashkën. **20** Dhe, kur u ngrys, ai u ul në tryezë bashkë me të dymbëdhjetët; **21** dhe, ndërsa po hanin, tha: "Në të vërtetë unë po ju them se një nga ju do të më tradhoj". **22** Ata u pikelluan shumë dhe secili prej tyrefilloi të thotë: "Mos jam unë; Zot?". **23** Dhe ai duke u përgjigjur, tha: "Ai që ka ngijer bashkë me mua dorën në çanak, ai do të më tradhoj". **24** Sikurse është shkruar pér të, Biri i njeriut pa tjetër shkon; por mjerë ai njeri me anë të të cilit Biri i njeriut tradhotohet! Pér të do të ishte më mirë të mos kishte lindur kurre". **25** Dhe Juda, ai që do ta tradhtonte, e pyeti dhe tha: "Rabbi, mos jam unë ai?". Ai i tha: "Tì po thuat!". **26** Dhe ndërsa po hanin, Jezusi mori bukën, e bekoi, e theu, dhe ua dha dishepujve dhe tha: "Merrni, hani; ky është trupi im". **27** Pastaj mori kupén, dhe falenderoi, dhe ua dha atyre duke thënë: "Pini prej tij të gjithë, **28** sepse ky është gjaku im, gjaku i besëlidhjes së re, i cili është derdhur pér shumë pér faljen e mëkatëve. **29** Dhe unë po ju them, se që tani e tutje unë nuk do të pi më nga ky fryt i hardhisë, deri në atë ditë kur, bashkë me ju, do ta pi të re në mbretërinë e Atit tim". **30** Dhe, mbasi kënduan himnin, dolën jashët te mal i Ullinjve. **31** Atëherë Jezusi u tha atyre: "Këtë natë të gjithë ju do të skandalizoheni pér shkakun tim, sepse është shkruar: "Do të godas barun dhe delet e kopesë do të shpërndahen". **32** Por, mbasi të jem ngjallur, do të shkoj përpara jush në Galile". **33** Atëherë Pjetri duke u përgjigjur i tha: "Edhe sikur të gjithë të skandalizoheni pér shkakun tênd, unë nuk do të skandalizohem kurre!". **34** Jezusi i tha: "Në të vërtetë po të them se pikërisht këtë natë, para se të këndoje gjeli, ti do të më mohosh tri herë". **35** Pjetri i tha: "Edhe sikur të duhej të vdisja bashkë me ty, nuk do të mohoj kurrsesi". Po atë thanë edhe të gjithë dishepujt. **36** Atëherë Jezusi shkoi bashkë me ta në një vend, që quhej Gjetsemani, dhe u tha dishepujve: "Uluni këtu, ndërsa unë po shkoi aty të lutem". **37** Dhe mori me vete Pjetrin dhe të dy djemtë e Zebedeut, dhe filloj të ndjeje trishtim dhe ankth të madh. **38** Atëherë ai u tha atyre: "Shpirti im është thellësisht i trishtuar, deri në vdekje; qëndroni këtu dhe rrini zgjuar bashkë me mua". **39** Dhe, si shkoi pak përpara, ra me fytyrë pér tokë dhe lutej duke thënë: "Ati im, në qoftë se është e mundur, largoje prej meje këtë kupë; megjithatë, jo si dua unë, por si do ti". **40** Pastaj u kthyte te dishepujt dhe i gjeti që flinin, dhe i tha Pjetrit: "Po si, nuk mundët të vigjelonit me mua të paktën pér një orë? **41** Rini zgjuar dhe lutuni, që të mos bini në tundim; sepse fryma është gati, por misi është i dobët". **42** U largua përsëri pér herë të dytë dhe u lut duke thënë: "Ati im,

në qoftë se nuk është e mundur që kjo kupë të largohet prej meje pa u pirë prej meje, u bëftë vullneti yt!". 43 Pastaj u kthye dhe i gjeti përsëri që flini, sepse sytë u ishin rënduar. 44 Dhe, mbasi i la ata, u largua përsëri dhe u lut pér të tretën herë, duke thënë të njëjtat fjalë. 45 Pastaj u kthye te dishepujt e vet dhe u tha atyre: "Tani vazhdoni të flini dhe pushoni; ja erdhì ora, dhe Biri i njeriut do të bjerë në duart e mëkatarëve. 46 Çohuni, të shkojmë; ja, ai që po më tradhëton është afër". 47 Dhe ndërsa ai ende po fliste, ja Juda, një nga atë që dymbëdhjetët, erdhì, dhe bashkë me të një turmë e madhe me shpata dhe me shkopinj, e dërguar nga krerët e priftërinjve dhe nga pleqtë e popullit. 48 Tani ai që e tradhontë u kishte dhënë atyre një shenjë, duke thënë: "Atë që unë do të puth, ai është; kapeni". 49 Dhe menjëherë iu afrua Jezusit dhe i tha: "Tungjatjeta, Mësues!". Dhe e puthi përzemërisht. 50 Dhe Jezusi i tha: "Mik, çfarë ke ardhur të bësh?". Atëherë ata iu afruan, vunë duart mbi Jezusin dhe e zunë. 51 Dhe ja, një nga ata që ishte me Jezusin, zgjati dorën, nxori shpatën e vet, iu hodh shërbëtorit të kryepriftit dhe ia preu veshin. 52 Atëherë Jezusi i tha: "Ktheje shpatën në vendin e vet, sepse të gjithë ata që rrokin shpatën, prej shpate do të vdesin. 53 A kujton ti, vallë, se unë nuk mund t'i lutem Atit tim, që të më dërgojë më shumë se dymbëdhjetë legjione engjëjsh? 54 Po atëherë si do të përmbrusheshin Shkrimet, sipas të cilave duhet të ndodhë kështu?". 55 Në atë moment Jezusi u tha turmave: "Ju dolët të më zini mua me shpata dhe me shkopinj, si kundër një kusar; e pra, çdo ditë isha ulur midis jush duke mësuar në tempull, dhe ju nuk më kapët. 56 Por të gjitha këto ndodhën që të përmbrushen Shkrimet e profetëve". Atëherë të gjithë dishepujt e lanë dhe ikën. 57 Dhe ata që e kishin arrestuar Jezusin e çuan te Kajafa, kryeprifti, ku tashmë ishin mbledhur skribët dhe pleqtë. 58 Dhe Pjetri e ndoqi nga larg deri në pallatin e kryepriftit, dhe, mbasi hyri aty, u vil bashkë me rojet pér të parë fundin. 59 Tani krerët e priftërinjve, pleqtë dhe gjithë sinedri kërkoni ndonjë dëshmi të rreme kundër Jezusit, pér ta vrarë, 60 por nuk gjetën asnjë; ndonëse u paraqitën shumë dëshmitarë të rremë, nuk e gjetën. Por në fund u paraqitën dy dëshmitarë të rremë, 61 të cilët thanë: "Ky ka thënë: "Unë mund ta shkatërrjoj tempullin e Perëndisë dhe ta rindërtoj pér tri ditë"". 62 Atëherë kryeprifti u çua dhe i tha: "Nuk po përgjigjesh fare pér çka po dëshmojnë këta kundër teje?". 63 Por Jezusi rrinte në heshtje. Dhe kryeprifti vazhdoi duke thënë: "Unë po të përbej pér Perëndinë e gjallë të na thuash në se ti je Krishti, Biri i Perëndisë". 64 Jezusi i tha: "Tí po thua! Madje unë po ju them se në të ardhmen ju do ta shihni Birin e njeriut duke ndënjur në të djathtën e Pushtetit, dhe duke ardhur mbi retë e qillit". 65 Atëherë kryeprifti ia shqeu rrrobat e veta, duke thënë: "Ai blasfemoi; ç'na duhen më dëshmitarët? Ja, tani e dëgjuat blasfeminë e tij. 66 Si ju duket juve?". Dhe ata, duke u përgjigjur, thanë: "Ai është fajtor pér vdekje!". 67 Atëherë e pështynë në fytyrë, e goditën me shuplaka; dhe disa të tjerë i ranë me grushta, 68 duke thënë: "O Krisht, profetizo! Kush të ra?". 69 Tani Pjetri ndënji përjashta, në oborr dhe një shërbëtore iu afrua duke thënë: "Edhe ti ishe me Jezusin, Galileasin". 70 Por ai e mohoi përparrë të gjithëve, duke thënë: "Nuk di ç'po thua!". 71 Dhe kur ai po dilte në hajat, e pa atë një shërbëtore

tjetër dhe u tha të pranishmëve: "Edhe ky ishte me Jezusin, Nazareasin!". 72 Por ai përsëri e mohoi me be, duke thënë: "Unë nuk e njoh atë njeri". 73 Mbës pak edhe të pranishmit iu afruan dhe i thanë Pjetrit: "Sigurisht, edhe ti je një nga ata, sepse e folura jote të tradhton!". 74 Atëherë ai nisi të mallkojë dhe të bëjë be, duke thënë: "Unë nuk e njoh atë njeri". Dhe në atë çast këndoi gjeli. 75 Atëherë Pjetri kujtoi atë që i kishte thënë Jezusi: "Para se të këndojet gjeli, do të më mohosh tri herë". Dhe ai doli përjashta dhe qau me hidhërim.

27 Kur erdhë mëngjesi, të gjithë krerët e priftërinjve dhe pleqtë e popullit bënin këshill kundër Jezusit pér ta vrarë. 2 Dhe, mbasi e lidhën, e çuan dhe e dorëzuan në duart e Ponc Pilatit, guvernatorit. 3 Atëherë Juda, që e kishte tradhtuar, kur pa se e dënuan Jezusin, u pendua dhe ua ktheu krerëve të priftërinjve dhe pleqe të tridhjetë siklat prej argjendi, 4 duke thënë: "Mëkatova duke tradhtuar gjakun e pafaj". Por ata thanë: "Po ne ç'na duhet? Punë pér ty!". 5 Dhe ai, mbasi i hodhi siklat prej argjendi në tempull, u largua dhe shkoi e u var në litar. 6 Por krerët e priftërinjve i mbledhën këta denarë dhe thanë: "Nuk është e ligjshme t'i vëmë në thesarin e tempullit, sepse është çimim gjaku". 7 Dhe, mbasi bënin këshill, me këtë denar blenë arën e poçarit pér varreza të të huaje. 8 Prandaj këtë arë e quajtën deri ditën e sotme: "Ara e gjakut". 9 Atëherë u përmbrush ç'ishte thënë nga profeti Jeremia që thotë: "Dhe i morën të tridhjetë monedhat prej argjendi, çmimin e atij që e çmuan, siç kishin çmuar bijtë e Izraelit; 10 dhe i shpenzuani pér arën e poçarit, ashtu si më urdhëroi Zoti". 11 Dhe Jezusi qëndroi para guvernatorit; dhe qeveritarit e pyeti duke thënë: "A je ti mbreti i Judenje?". Dhe Jezusi i tha: "Ti po thua!". 12 Pastaj krerët e priftërinjve dhe pleqtë e akuzuan, por ai nuk po përgjigje fare. 13 Atëherë Pilati i tha: "A nuk po dëgjon sa gjëra po dëshmojnë kundër teje?". 14 Por ai nuk iu përgjigj në asnje fjalë, kështu që guvernatori u çudit shumë. 15 Tani me rastin e festave guvernatori e kishte zakon t'i lironë popullit një të burgosur, atë që populli kërkonte. 16 Kishin në ato kohë një të burgosur me nam, me emër Baraba. 17 Kur u mbledhën njerëzit, Pilati i pyeti ata: "Kë doni t'ju liroj, Barabën apo Jezusin, që quhet Krish?". 18 Sepse ai e dinte mirë se atë ia kishin dorëzuar nga smira. 19 Dhe ndërsa ai po rrinte në gjykatë, gruaja e tij i çoi fjalë: "Mos u përzjej aspak me çështjen e atij të drejtë, sepse sot kam vuajtur shumë në èndërr pér shkak të tij". 20 Por krerët e priftërinjve dhe pleqtë ia mbushën mendjan turmës që të kërkonte Barabën, dhe Jezusi të vritej. 21 Dhe guvernatori duke vazhduar u tha atyre: "Cilin nga të dy doni që t'ju liroj?". Ata thanë: "Barabën!". 22 Pilati u tha atyre: "C'të bëj, pra, me Jezusin, që quhet Krish?". Të gjithë i thanë: "Të kryqëzohet!". 23 Por guvernatori tha: "Po ç'të keqe ka bërë?". Mirëpo ata po bërtisin edhe më fort: "Të kryqëzohet!". 24 Atëherë Pilati, duke parë se nuk po arrinte gjë, madje se trazimi po shtohej gjithnjë e më shumë, mori ujë dhe i lau duart para turmës, duke thënë: "Unë jam i pafaj pér gjakun e këtij të drejtë; mendojeni ju". 25 Dhe gjithë populli duke u përgjigjur tha: "Le të jetë gjaku i tij mbi ne dhe mbi fëmijët tanë!". 26 Atëherë ai ua liroi atyre Barabën; dhe mbasi e fshikulloi Jezusin, ua dorëzoi, që të kryqëzohet.

27 Atéherë ushtarët e guvernatorit, mbasi e çuan Jezusin në pretoriumin e guvernatorit, mblodhën rrëth tij gjithë kohortën. **28** Dhe, pasi e zhveshën, i hodhën mbi trup një mantel të kuq. **29** Dhe i thurën një kurorë me ferra, ia vunë mbi krye dhe i dhanë një kallam në dorën e djathtë; dhe, duke u gjunjëzuar përpara tij, e përqeshnin duke thënë: "Tungjatjeta, o mbret i Judenjeve!". **30** Pastaj e pështynë, ia morën kallamin dhe me të i binin në kokë. **31** Dhe, mbasi e përqeshën, ia hoqën mantelin dhe e veshën me rrobat e tij, dhe e çuan për ta kryqëzuar. **32** Dhe duke dalë, takuan një njeri nga Kirena, që quhej Simon, të cilin e detyruan ta mbartë kryqin e Jezusit. **33** Dhe, kur arritën në vendin që quhej Golgota, domethënë "Vendi i kafkës", **34** i dhanë të pijë uthull të përzier me vrer; por ai, mbasi e provoi, nuk deshi ta pinte. **35** Mbasë e kryqëzuan, i ndanë me short rrobat e tij, që të përmbushej që ishte thënë nga profeti: "I ndanë ndërmjet tyre rrobat e mia dhe hodhën short mbi tunikën time". **36** Pastaj u ulën dhe e ruanin. **37** Përbimi krye të tij, i vunë gjithashtu motivacionin e shkruar të dënimit të tij: "KY ÉSHTË JEZUSI, MBRETI I JUDENJVE". **38** Atéhere u kryqëzuan bashkë me të dy cuba, njeri në të djathtën dhe tjetri në të majtën. **39** Dhe ata që kalonin andej e fyeni duke tundur kokën, **40** dhe duke thënë: "Ti që e shkatërron tempullin dhe e rindërton për tri ditë, shpëto vetveten; në qoftë se je Biri i Perëndisë, zbrit nga kryqi!". **41** Po ashtu, edhe kërët e priftërinjve, bashkë me skribët dhe me pleqtë, duke e tallur, i thonin: **42** "Ai i shpëtoi të tjerët dhe nuk mund të shpëtój vetveten; në qoftë se éshtë mbreti i Izraelit, le të zgresë tani nga kryqi dhe ne do të besojmë në të; **43** ai ka besuar në Perëndinë; le ta lirojë tani në qoftë se e do me të vërtetë, sepse ka thënë: "Unë jam Biri i Perëndisë"". **44** Po ashtu e fyeni edhe cubat që ishin kryqëzuar me të. **45** Që nga ora gjashtë deri në orën nëntë errësira e mbuloi gjithë vendin. **46** Rreth orës nëntë, Jezusi briti me zë të lartë duke thënë: "Eli, Eli, lama sabaktani?". Domethënë: "Perëndia im, Perëndia im, përsë më ke braktisur?". **47** Dhe disa nga të pranishmit, kur e dégjuan, thanë: "Ky po thérret Elian". **48** Dhe në atë çast një nga ata vrapoi, mori një sfunjjer, e zhyti në uthull dhe, mbasi e vuri në majë të një kallami, ia dha për ta pirë. **49** Por të tjerët thonin: "Lëre, të shohim në se do të vijë Elia për ta shpëtuar". **50** Dhe Jezusi bërtiti edhe një herë me zë të lartë dhe dha frymë. **51** Dhe ja, veli i tempullit u shqye në dy pjesë, nga maja e deri në fund; toka u drodh dhe shkëmbinjtë u çanë; **52** varret u hapën dhe shumë trupa të të shenjëte që flinin u ringjallën; **53** dhe, të dalë nga varret mbas ringjalljes së Jezusit, hynë në qytetin e shenjëtë dhe iu shfaqën shumëkujt. **54** Tani centurioni dhe ata që bashkë me të ruanin Jezusin, kur panë tërmetin dhe ngjarjet e tjera, u trembën shumë dhe thanë: "Me të vërtetë ky ishte Biri i Perëndisë!". **55** Ishin aty edhe shumë gra që vërenin nga larg; ato e kishin ndjekur Jezusin që nga Galilea për t'i shérbyer; **56** midis tyre ishte Maria Magdalena, Maria, nëna e Jakobit dhe e loseut; dhe nëna e bijve të Zebedeut. **57** Edhe si u ngrys, erdhi një njeri i pasur nga Arimatea, me emër Jozef, i cili ishte edhe vet dishepull i Jezusit. **58** Ai shkoi te Pilati dhe i kërkoi trupin e Jezusit. Atéherë Pilati dha urdhër që t'ia dorëzonin trupin. **59** Dhe Jozefi, mbasi e mori trupin, e mbështollë me një pélhurë të pastër, **60** dhe e vendosi në

varrin e vet të ri, që ai kishte hapur në shkëmb; pastaj rrokullisi një gur të madh në hyrje të varrit dhe u largua. **61** Dhe Maria Magdalena dhe Maria tjetër rrinë aty, ulur përballë varrit. **62** Dhe të nesërmën, që ishte mbas ditës së Përgatitjes, kërët e priftërinjve dhe farisenjtë u mblodhën te Pilati, **63** duke thënë: "Zot, na ra në mend se ai mashtuesi, sa ishte gjallë, tha: "Pas tri ditësh unë do të ringjallem". **64** Prandaj urdhëro që varri të ruhet mirë deri në ditën e tretë, se mos vijnë dishepujt e tij natën e ta vjedhin trupin dhe pastaj t'i thonë popullit: "U ringjall së vdekuri"; kështu mashtrimi i fundit do të ishte më i keq se i pari". **65** Por Pilati u tha atyre: "Rojen e keni; shkoni dhe e siguroni varrin, si t'ju duket më mire". **66** Dhe ata, pra, shkuan dhe e siguruan varrin dhe, përvëç rojës, vulosën gurin.

28 Tani në fund të së shtunave, kur po zbardhë dita e parë e javës, Maria Magdalena dhe Maria tjetër shkuan për të parë varrin. **2** Dhe ja, ra një térmët i madh, sepse një engjëll i Zotit zbriti nga qielli, erdhë dhe e rrokullisi gurin nga hyrja e varrit dhe u ul mbi të. **3** Pamja e tij ishte si vetëtima dhe veshja e tij e bardhë si bora. **4** Dhe nga frika e tij, rojet u drodhën dhe mbetën si të vdekur; **5** por engjëlli, duke iu drejtuar grave, u tha atyre: "Mos kini frikë, sepse unë e di se ju kërkoni Jezusin, që u kryqëzua. **6** Ai nuk éshtë këtu, sepse u ringjall, sikurse kishte thënë; ejani, shikon vendin ku që vënë Zoti. **7** Shkoni shpejt t'u thoni dishepujve të tij se ai u ringjall së vdekuri; dhe ja, po shkon përparrë jush në Galile; atje do ta shihni; ja, juash thashë". **8** Ato, pra, u larguan me të shpejtë nga varri me frikë dhe me gëzim të madh; dhe rendën ta cojnë lajmën te dishepujt e tij. **9** Dhe, ndërsa po shkonin për t'u thënë dishepujve, ja Jezusi u doli përparrë dhe tha: "Tungjatjeta!". Atéherë ato u afroan, i rrokën këmbët dhe e adhuruan. **10** Atéherë Jezusi u tha atyre: "Mos kini frikë, shkoni të lajmëroni vëllezérir et mi që të shkojnë në Galile dhe atje do të më shohin". **11** Ndërsa ato po shkonin, ja që disa nga rojtarët arritën në qytet dhe u raportuan kërëve të priftërinjve të gjitha ato që kishin ndodhur. **12** Atéherë këta bënë këshill me pleqtë dhe vendosën t'u japid ushtarëve një shumë të madhe denarësh, **13** duke u thënë atyre: "Thoni: Dishepujt e tij erdhën natën dhe e vodhën, ndërsa ne po flinim. **14** Dhe në qoftë se kjo i shkon në vesh guvernatorit, ne do ta bindim dhe do të bëjmë në ményrë që ju të mos kini merak". **15** Dhe ata i morën denarët dhe bënë ashtu si i kishin mësuar, dhe kjo e thënë u përhap ndër Judenjtë deri ditën e sotme. **16** Pastaj të njëmbëdhjetë dishepujt shkuan në Galile, në atë mal që u kishte caktuar Jezusi **17** dhe, kur e panë, e adhuruan; por disa dyshuan. **18** Pastaj Jezusi u afroa dhe u foli atyre duke thënë: "Mua më éshtë dhënë çdo pushtet në qjell e në tokë. **19** Shkoni, pra, dhe bënë dishepuj nga të gjithë popujt duke i pagëzuar në emër të Atit e të Birit e të Frymës së Shenjtë, **20** dhe duke i mësuar të zbatojnë të gjitha gjérat që unë ju kam urdhëruar. Dhe ja, unë jam me ju gjithë ditët, deri në mbarim të botës. Amen". (aiōn g165)

Marku

1 Fillimi i Ungjillit të Jezu Krishtit, Birit të Perëndisë. **2** Ashtu si éشتë shkruar tek profetët: "Ja, unë po dérgo lajmëtarin tim para fytyrës tênde, i cili do të përgatit udhën tênde përpara teje. **3** Ka një zë që bërtet në shkretëtirë: "Përgatitni udhën e Zotit, drejtoni shtigjet e tij". **4** Gjoni erdhë në shkretëtirë duke pagëzuar dhe duke predikuar një pagëzim pendese përfaljen e mëkateve. **5** Dhe gjithë vendi i Judës dhe ata nga Jeruzalemi shkonin tek ai, dhe pagëzoheshin të gjithë nga ai në lumin Jordan, duke rrëfyer mëkatet e tyre. **6** Por Gjoni ishte i veshur me lesh deveje, mbante një brez lëkure përreth ijëve dhe ushqëhej me karkaleca dhe me mjaltë të egër. **7** Ai predikonte duke thënë: "Pas meje po vjen një që éshët më i fortë se unë. Unë nuk jam i denjë as të ulem para tij për t'i zgjidhur lidhësat e sandaleve të tij. **8** Unë ju pagëzova me ujë, ndërsa ai do t'ju pagëzojë me Frymën e Shenjtë". **9** Dhe ndodhi në ato ditë që Jezusi erdhë nga Nazareti i Galileës dhe u pagëzua nga Gjoni në Jordan. **10** Dhe menjëherë, kur po dilte nga uji, pa se qejtë po hapeshin dhe Fryma po zbriste mbi të si një pëllumb. **11** Dhe një zë erdhë nga qjelli: "Ti je Biri im i dashur në të cilin jam kënaqur. **12** Fill pas kësaj, Fryma e Shenjtë e çoi në shkretëtirë; **13** dhe qëndroi në shkretëtirë dyzet ditë, i tunduar nga Satanai. Ishte bashkë me bishat dhe engjëjt i shërbenin. **14** Dhe mbasi e burgosën Gjonin, Jezusi erdhë në Galilë duke predikuar ungjillin e mbretërisë së Perëndisë, **15** dhe duke thënë: "U mbush koha dhe mbretëria e Perëndisë éshët afér. Pendohuni dhe besoni ungjillin". **16** Ndërsa po kalonte gjatë bregut të detit të Galileës, ai pa Simonin dhe Andrean, vëllanë e tij, të cilët po hidhni rrjetën në det sepse ishin peshkatarë. **17** Dhe Jezusi u tha atyre: "Ndiqmëni dhe unë do t'ju bëj peshkatarë njerëzish". **18** Dhe ata i lanë menjëherë rrjetat dhe e ndoqën. **19** Mbasi eci edhe pak, pa Jakobin, bir in e Zebedeut dhe Gjonin, vëllanë e tij, të cilët ndreqni rrjetat e tyre në barkë. **20** Dhe i thirri menjëherë; dhe ata e lanë atin e tyre Zebedeun në barkë me mëditésisët dhe e ndoqën. **21** Pastaj hynë në Kapernaum dhe menjëherë, ditën e shtunë, ai hyri në sinagogë dhe i mësonte njerëzit. **22** Dhe njerëzit habiteshin nga doktrina e tij, sepse ai i mësonte si një që ka pushtet dhe jo si skribët. **23** Atëherë në sinagogën e tyre ishte një njeri i pushtuar nga një frymë e ndyrë, i cili filloj të bërtasë, **24** duke thënë: "Ç'ka midis nesh dhe teje, o Jezus Nazareas? A erdhe të na shkatërrosh? Unë e di kush je: I Shenjti i Perëndisë". **25** Por Jezusi e qortoi duke thënë: "Hesht dhe dil prej tij!". **26** Dhe fryma e ndyrë, mbasi e sfiliti, dhe duke lëshuar një brimtë madhe doli prej tij. **27** Dhe të gjithë u mahnitën aq shumë sa pyesnë njeri tjetrin duke thënë: "Vallë ç'është kjo? Cfarë doktrinë e re qënë kjo? Ky i urdhëroka me autoritet edhe frymërat e ndyra, dhe ata i binden". **28** Dhe fama e tij u përhap menjëherë në mbarë krahinën përreth Galileës. **29** Sapo dolën nga sinagoga, erdhën në shtëpinë e Simonit dhe të Andreas, me Jakobin dhe Gjonin. **30** Vjehrëra e Simonit ishte në shtrat me ethe dhe ata menjëherë i folën për të. **31** Atëherë ai u afroa, e kapi për dore dhe e ngriti. Menjëherë ethet e lanë dhe ajo nisi t'u shërbejë. **32** Në mbrëmje, pas perëndimit të diellit, i

prunë të gjithë të sëmurit dhe të idemonizuarit. **33** Dhe gjithë qyteti ishte mbledhur përpara derës. **34** Ai shëroi shumë, që lëngon nga sémundje të ndryshme, dhe déboi shumë demonë; dhe nuk i lejoi demonët të flasin, sepse ata e njihnin. **35** Pastaj, të nesërmen në mëngjes, kur ende ishte shumë errët, Jezusi u ngrit, doli dhe shkoi në një vend të vetmuar dhe atje u lut. **36** Dhe Simoni dhe ata që ishin me të e kërkonin. **37** Dhe, kur e gjetën, i thanë: "Të gjithë po të kerkojnë!". **38** Dhe ai u tha atyre: "Lë të shkojmë në fshatrat e afërm që të predikoj edhe atje, sepse për këtë kam ardhur". **39** Dhe ai e përshtoi gjithë Galilën duke predikuar nëpër sinagogat e tyre dhe duke débuar demonët. **40** Dhe erdhë tek ai një lebroz i cili, duke iu lutur, ra në gjunj dhe i tha: "Po të duash, ti mund të më pastrosh". **41** Dhe Jezusi, duke e mëshiruar, shtriu dorën, e preku dhe i tha: "Po, e dua, qofsh pastruar!". **42** Dhe, posa tha këto, menjëherë lebra e la dhe u shërua. **43** Pastaj, mbasi e paralajmëroi rrëptësisht, menjëherë e largoi, **44** duke i thënë: "Ruhu se i tregon gjë ndokujt, por shko, paraqitu te prifti dhe ofro për pastrimin tënd sa ka urdhëruar Moisiu, si dëshmi për ta". **45** Por ai, sapo doli, filloj ta shpallë dhe ta përhapë fort faktin, sa që Jezusi nuk mund të hynte më publikisht në qytet, por qëndronte përjashta nëpër vende të vetmuara; dhe nga çdo anë vinin tek ai.

2 Pas disa ditësh, ai erdhë përsëri në Kapernaum dhe u muar vesh se ai gjendej në shtëpi; **2** dhe menjëherë u mblodhën aq shumë njerëz, sa nuk gjeje më vend as përpara derës; dhe ai u predikonte Fjalën. **3** Atëherë i erdhën disa që i paraqitën një të paralizuar, që po e bartnin katër vetë. **4** Por, duke qenë se nuk mund t'i afroshin për shkak të turmës, zbuluan çatinë në vendin ku ndodhej Jezusi dhe, mbasi hapën një vrimë, e lëshuan vigun mbi të cilin rrinte shtrirë i paralizuarit. **5** Jezusi, kur pa besimin e tyre, i tha të paralizuarit: "O bir, mëkatet e tua të janë falur!". **6** Por aty po rrinë ulur disa shkribë, të cilët, në zemër të vet, po mendonin: **7** "Pse vallë ky po flet blasfemi. Kush mund të falë mëkatet, veç Perëndisë vetë?". **8** Por Jezusi, i cili menjëherë kuptoi në frymën e vet se ata po i mendonin këto gjëra në veten e tyre, u tha atyre: "Pse i mendoni këto gjëra në zemrat tuaja? **9** Çfarë éshët më lehtë: t'i thuash të paralizuarit: "Mëkatet e tua të janë falur", apo t'i thuash: "Çohu, merre vigun tënd dhe ec?". **10** Dhe tani, që ta dini se Biri i njeriut ka pushtet të falë mëkatët mbi dhe, **11** unë po të them (i tha të paralizuarit): Çohu, merre vigun tënd dhe shko në shtëpinë tëndel!"". **12** Dhe ai u ngrit menjëherë, mori vigun e vet dhe doli përjashta në praninë e të gjithëve dhe kështu të gjithë u habitën dhe lëvduan Perëndinë duke thënë: "Një gjë të tillë s'e kemi parë kurrë!". **13** Jezusi doli përsëri gjatë bregut të detit dhe gjithë turma erdhë tek ai dhe ai e mësonte. **14** Duke kaluar, pa Levin, birin e Alfeut, i cili qe ulur në vendin e tatimeve, dhe i tha: "Ndiqmë!". Ai u ngrit dhe e ndoqi. **15** Dhe ndodhi që, kur Jezusi ishte në tryezë në shtëpinë e Levit, shumë tagrambledhës dhe mëkatarë u ulën në tryezë me Jezusin dhe me dishepujt e tij; në fakt ishin shumë ata që e ndiqnin. **16** Atëherë skribët dhe farisenjtë, duke e parë se po hante me tagrambledhës dhe me mëkatarë, u thanë dishepujve të tij: "Qysh ha dhe pi ai bashkë me tagrambledhës e me mëkatarë?". **17** Dhe Jezusi, kur e

dëgjoi, u tha atyre: "Nuk janë të shëndoshet që kanë nevojë për mjequn, por të sëmurët; unë nuk erdha pér të thirrur të drejtët, por mëkatarët pér pendim. **18** Atëherë dishepujt e Gjonit dhe ata të farisenjve po agjeronin. Ata erdhen te Jezusi dhe i thanë: "Pérse dishepujt e Gjonit dhe ata të farisenjve agjerojnë, kurse dishepujt e tu nuk agjerojnë?". **19** Dhe Jezusi u përgjigj atyre: "Vallë a mund të agjerojnë dasmorët, ndërsa dhëndri éshtë me ta? Pér sa kohë kanë më vete dhëndrin, nuk mund të agjerojnë! **20** Por do të vijnë ditët kur do t'u merret dhëndri dhe atëherë, në ato ditë, ata do të agjerojnë. **21** Askush nuk qep një copë stof të ri mbi një rrobe të vjetër, pérndryshe copa e re e shkul gjithë arnesën dhe shqyerja bëhet më keq. **22** Po ashtu askush nuk shtie verë të re në kacekë të vjetër, pérndryshe vera e re i prish kacekët, vera derdhet dhe kacekët shkojnë dëm; porse vera e re duhet shtenë në kacekë të rinj". **23** Por ndodhi që një ditë të shtunë ai po kalonte nëpër ara dhe dishepujt e tij, duke kaluar, filluan të këpusin kallinj. **24** Dhe farisenjtë i thanë: "Shih, pérse po bëjnë atë që nuk éshtë e ligjshme ditën e shtunë?". **25** Por ai u tha atyre: "A nuk keni lexuar vallë ç'bëri Davidi, kur pati nevojë dhe kishte uri, ai dhe ç'nenë me të?". **26** Se si hyri ai në shtëpinë e Perëndisë në kohën e kryepritfit Abiathar, dhe hëngri bukët e paraqitjes, të cilat nuk lejohet t'i hajë askush, përvëc priftërinjve, dhe u dha edhe atyre që qenë me të?". **27** Pastaj u tha atyre: "E shtuna éshtë bërré pér njeriun dhe jo njeriu pér të shtunën. **28** Prandaj Biri i njeriut éshtë zot edhe i sé shtunës".

3 Pastaj ai hyri përsëri në sinagogë dhe aty ishte një njeri që kishte një dorë të tharë. **2** Dhe ata pë e ruanin në se do ta shëronte në ditën e së shtunës, që pastaj ta paditnin. **3** Dhe ai i tha njeriut që e kishte dorën të tharë: "Çohu në mes të të gjithëve!". **4** Dhe u tha atyre: "A éshtë e lejueshme ditën e së shtunës të bësh të mirë apo të keqe, të shpëtosh një jetë apo ta vrasësh?". Por ata heshtnin. **5** Atëherë ai, si i shkoi rrëth e qark me zemërim, i hidhëruar pér ngurtësinë e zemrës së tyre, i tha atij njeriu: "Shtrije dorën tëndel!". Ai e shtriu, dhe dora e tij u shëndosh përsëri si tetra. **6** Dhe farisenjtë dolën jashtë e menjëherë bënin këshill bashkë me herodianët kundër tij, se si ta vrasin. **7** Por Jezusi me dishepujt e vet u tërroq drejt detit; dhe një turmë e madhe nga Galilëa i ndoqi; edhe nga Judea; **8** dhe nga Jeruzalemi, nga Idumea, nga përtet Jordanit; gjithashtu një turmë e madhe nga rrëthinat Etiros dhe të Sidonit, kur dëgjoi gjérat e medha që ai bënte, erdhë tek ai. **9** Atëherë ai u tha dishepujve të tij të kenë gjithnjë gati një barkë, që populli mos e shtyne. **10** Sepse ai kishte shëruar shumë veta, të gjithë që kishtin sëmundje dyndeshin rrëth tij që ta preknin. **11** Dhe frysmerat e ndyrë, kur e shihnin, binin përbysë para tij dhe bërtitin, duke thënë: "Ti je Biri i Perëndisë!". **12** Por ai i qortoi rreptësish që të mos thonin se kush ishte ai. **13** Pastaj ai u ngjit në mal dhe thirri pranë vetes ata që deshi. Dhe ata erdhën tek ai. **14** Dhe ai i caktoi dymbëdhjetë që të rrinë me të dhe që mund t'i dérgonte të predikojnë, **15** dhe të kishtin pushtet të shérönin sëmundjet dhe të débonin demonët. **16** Ata ishin: Simoni, të cilat i vuri emrin Pjetër; **17** Jakobi, bir i Zebedeut, dhe Gjoni, vëllai i Jakobit, të cilave ua vuri emrin Boanerges, që do të thotë: "Bij të bubullimës"; **18** Andrea, Filipi, Bartolomeu,

Mateu, Thomai, Jakobi i Alfeut, Tadeu, Simon Kananeasi, **19** dhe Juda Iskarioti, i cili më pas e tradhëtoi. **20** Pastaj hyjnë në një shtëpi. Dhe u mblohdh përsëri një turmë aq e madhe, sa që as bukë s'mund të hanin. **21** Dhe kur të afërmít e tij e morën vesh, shkuant marrin atë, sepse flitej: "Nuk éshtë në vete". **22** Kurse skribët, që kishin zbritur nga Jeruzalemi, thoshnin: "Ai e ka Beelzebubin dhe i dëbon demonët me princin e demonëve". **23** Por ai i thirri pranë vetes dhe u foli me anë të shëmbëlltyrave: "Si mund Satanai të débojë Satananë? **24** Në qoftë se një mbretëri éshtë përçarë kundër vvetes, ajo mbretëri nuk mund të qëndrojë. **25** Dhe në qoftë se një shtëpi përçahet kundër vvetes, ajo shtëpi nuk mund të qëndrojë. **26** Kështu, në se Satanai ngritet kundër vvetes dhe éshtë përçarë, nuk mbahet dot, por i erdhë fundi! **27** Askush nuk mund të hyjë në shtëpinë e njeriut të fortë dhe t'i grabitë pasuritë e tij, pa e lidhur më parë njeriun e fortë; vetëm atëherë mund t'i plaçkitë shtëpinë. **28** Në të vërtetë po ju them se bijve të njerëzve do t'u falet çfarëdo mëkat dhe çdo blasfemi që do të thonë; **29** po pér atë që do të blasfemojë kundër Frymës së Shenjtë nuk do të ketë falje përfjetë; ai éshtë fajtor pér dënim të përfjetshëm". (aiōn g165, aiōnios g166) **30** Sepse ata thoshnin: "Ai ka një frymë të ndyrë!". **31** Ndërkaq erdhën vëllezërit e tij dhe e éma dhe, si ndaluan përjashta, dërguan ta thërrasin. **32** Turma ishte ulur përreth tij; dhe i thanë: "Ja, nëna jote dhe vëllezërit e tu janë përjashta dhe po të kérkojnë". **33** Por ai u përgjigj atyre duke thënë: "Kush éshtë néné ime, ose vëllezërit e mi?". **34** Pastaj duke vështruar rrëth e qark mbi ata që ishin ulur rrëth tij, tha: "Ja néné ime dhe vëllezërit e mi! **35** Sepse kushdo që bën vullnetin e Perëndisë, ai éshtë vëllai im, motra ime dhe néné!".

4 Pastaj nisi përsëri të mësojë në breg të detit; dhe rrëth tij u mblohd një turmë aq e madhe, sa që ai hyri në barkë dhe rrinte ulur në det, ndërsa gjithë turma ishte në tokë pranë detit. **2** Dhe ai u mësonte atyre shumë gjëra në shëmbëlltyra, dhe u thoshte atyre në mësimin e tij: **3** "Dégjoni! Ja, doli mbjellësi të mbjellë. **4** Dhe ndodhi që kur hidhët farën, një pjesë e farës ra gjatë rrugës dhe zojtë e qelliit erdhën dhe e hëngren. **5** Një pjesë tjetër ra në gurishte, ku nuk kishte shumë dhe dhe mbiu menjëherë, sepse s'kishte një tokë të thellë. **6** Por, kur doli dielli, u dogj; dhe me që nuk kishte rrënëj, u tha. **7** Një pjesë tjetër ra midis ferrave; ferrat u rritën, e mybyten dhe nuk dha fryt. **8** Një pjesë tjetër ra në tokë të mirë, dhe solli frut që rritej, dhe u zhvillua pér të dhënë njëra tridhjetë, tjetra gjashtëdhjetë dhe tjetra njëqind". **9** Pastaj ai u tha atyre: "Kush ka veshë pér të dëgjuar, le të dëgjoj!". **10** Tani kur ishte vetëm, ata që i rrinin përreth bashkë me të dymbëdhjetët e pyetën pér shëmbëlltyrën. **11** Dhe ai u tha atyre: "Juve u éshtë dhënë të njihni misterin e mbretërisë së Perëndisë; kurse atyre që janë përjashta të gjitha këto jepen me shëmbëlltyra, **12** që: "Duke parë, të shohin, por të mos vén re; edhe duke dëgjuar, të dëgjojnë, por të mos kuptojnë, se mos pendohen dhe mëkafet u falen"". **13** Pastaj u tha atyre: "Nuk e kuptoni këtë shëmbëlltyrat e tjera? **14** Mbjellësi mbjell fjalën. **15** Ata gjatë rrugës janë ata në të cilët mbillet fjalë; por pasi e kanë dëgjuar atë, vjen menjëherë Satanai dhe ua heq fjalën e mbjellë në zemrat e tyre. **16** Po ashtu ata që e marrin farën mbi

nje gurishte janë ata që, kur e kanë dëgjuar fjalën, e pranojnë menjëherë me gëzim; **17** por nuk kanë rrënëjë në vetvete, dhe janë të përkohshëm; dhe kur vjen mundimi ose përndekja për shkak të fjalës, skandalizohen menjëherë. **18** Ata përkundrazi të cilët e marrin farën midis ferrave, janë ata që e dëgjojnë fjalën, **19** por shqetësimet e kësaj bote, mashtimet e pasurisë dhe lakmitë për gjëra të tjera që hynë, e mbyten fjalën dhe ajo bëhet e pafrytshme. (**aiōn g165**) **20** Kurse ata që e morën farën në tokë të mirë, janë ata që e dëgjojnë fjalën, e pranojnë dhe japid fryt: një tridhjetë, tjetri gjashtëdhjetë dhe tjetri njëqind". **21** Pastaj u tha atyre: "A merret vallë llamba për ta vënë nën babunë ose nën shtrat? A nuk vihet mbi dritëmbajtësen? **22** Sepse nuk ka asgjë të fshehtë që të mos zbulohet, as kurrgjë sekrete që të mos dalin në dritë. **23** Kush ka veshë për të dëgjuar, le të dëgjojë!" **24** Dhe u tha atyre: "Vini re atë që dëgjoni. Me atë masë që ju matni, do t'iu matet juve; edhe juve që dëgjoni do t'iu jepet edhe më. **25** Sepse atij që ka, do t'i jepet, por atij që s'ka, do t'i merret edhe ajo që ka. **26** Tha akoma: "Mbretëria e Perëndisë është si një njeri që hedh farën në dhe. **27** Dhe natën dhe ditën, ndërsa ai fle dhe çohet, fara mbin dhe rritet, pa e ditur ai se si. **28** Sepse dheu prodhon vetveti më parë kërcellin, pastaj kallirin, dhe më në fund kallirin plot me kokrra. **29** Dhe kur fryti piqet, menjëherë korresi i vë drapërin, sepse erdhë koha e korries. **30** Edhe tha: Me se ta krasojmë mbretërinë e Perëndisë? Ose me çfarë shëmbëlltyre ta paraqesim? **31** Ajo i ngjan farës së sinapit, që, kur është mbjellë në dhe, është më e vogla nga të gjitha farérat që janë mbi dhe; **32** por, pasi mbillet, rritet dhe bëhet më e madhe se të gjitha barishtet; dhe lëshon degë aq të mëdha, sa zogjtë e qelli mund të gjejnë strehë nén hijen e saj". **33** Dhe me shumë shëmbëlltyra të tillë, u shpallte atyre fjalën, ashtu si ata ishin në gjendje ta kuptojnë. **34** Dhe nuk u fliste atyre pa shëmbëlltyra, ndërsa dishepujve të tij, veçmas, u shpjegonte çdo gjë. **35** Tani po atë ditë, si u ngrys, u tha atyre: "Kalojmë te bregu matanë! **36** Dhe dishepujt, si e nisën popullin, e morrën me vete Jezusin, ashtu si ishte, në barkë. Me të ishin edhe disa barka të tjera të vogla. **37** Ndërkq shpërtheu një furtunë e madhe dhe valët përplaseshin mbi barkë aq shumë sa ajo po mbushej. **38** Ai ndërkq po flinte në kic mbi një jastëk. Ata e zgjuan dhe i thanë: "Mësues, a nuk merakosesh që ne po marrim fund?". **39** Dhe ai si u zgjua, e qortoi erën dhe i foli detit: "Pusho dhe fashit!". Dhe era pushoi dhe u bë qetësi e madhe. **40** Atëherë u tha atyre: "Pse jeni ju aq frikacakë? Vallë, si nuk keni besim?". **41** Dhe ata i zuri një frikë e madhe dhe i thoshnin njëritjetrit: "Vallë, kush është ky, që po i binden edhe era edhe deti?".

5 Kështu arritin në bregun tjetër të detit, në krahinën e Gadarenasve. **2** Dhe, apo Jezusi zbriti nga barka, menjëherë i doli përpëra nga varrezat një njeri i pushtuar nga një frymë e ndyrë, **3** i cili banonte në varreza dhe kurkush s'kishte mundur ta lidhë, qoftë edhe me zinxhirë. **4** Shpesh herë, pra, e kishin lidhur me pranga e zinxhirë; por ai gjithnjë i thyente zinxhirët dhe i këpuste prangat; dhe kurkush nuk e kishte bërë dot zap. **5** Vazhdimit, natën dhe ditën, nëpër varre e mbi male, shkonte duke bërtitur dhe duke e rrahir veten me gurë. **6** Tani kur e pa Jezusin prej së largu, ai u turr dhe ra përmbyss përpëra tij, **7** dhe

me një britmë të madhe tha: "Ç'ka ndërmjet mes nesh dhe teje, o Jezus, Bir i Perëndisë të shumë të lartit? Unë të përgjërohem në emrin e Perëndisë, mos më mundo!"; **8** Sepse ai i kishte thënë: "Frymë e ndyrë, dil prej këtij njeriu!". **9** Atëherë Jezusi e pyeti: "Cili është emri yt?". Dhe ai u përgjigj duke thënë: "Unë quhëm Legjion, sepse jemi shumë". **10** Dhe i lutej me të madhe që ai të mos i përzinte nga ajo krahinë. **11** Tani aty ishte, në brinjë të malit, një tufë e madhe derrash që kulloste. **12** Atëherë gjithë demonët e lutën duke thënë: "Na dërgo në derrat, që të hymë në ta". **13** Dhe Jezusi menjëherë u lejoi atyre; atëherë frysmerat e ndyra mbasi dolën, hynë në derrat dhe tufa u hodh poshtë nga gremina në det; ishin afërsisht dymijë krerë, dhe u mbytën në det. **14** Atëherë ata që i kullojn derrat ikën dhe e përhapën lajmin në qytet e nëpër fshatra; dhe njerëzit erdhën për të parë çfarë kishte ndodhur. **15** Kur erdhën te Jezusi, panë të idemonizuarin ulur, të veshur dhe me mendje në rregull, atë që ishte idemonizuar nga Legjioni, dhe kishin frikë. **16** Dhe ata që e kishin parë ngjarjen u treguan atyre se çfarë i kishte ngjarë të idemonizuarit dhe çështjen e derrave. **17** Atëherë ata filluan t'i luten Jezusit që të largohej nga krahina e tyre. **18** Kur ai po hynte në barkë, ai që kishte qenë i idemonizuar i lutej që të mund të rrinte me të; **19** por Jezusi nuk e lejoj, madje i tha: "Shko në shtëpinë tênde, te të tut dhe u trego atyre çfarë gjërash të medha bëri Zoti dhe si pati mëshirë për ty". **20** Dhe ai shkoi dhe nisi të predikojë nëpër Dekapolis për të gjitha ato që i kishte bërë Jezusi; të gjithë u mrrekulluan. **21** Dhe kur Jezusi kaloj përsëri në bregun tjetër me barkë, një turmë e madhe u mblohdh rreth tij; dhe ai qëndroj në breg të detit. **22** Atëherë erdhë një nga krerët e sinagogës, me emër Jair, që, kur e pa, i ra ndër këmbë, **23** dhe ju lut me të madhe duke thënë: "Ime bijë është duke dhënë shpirt; eja, véri duart mbi të që të shërohet dhe të jetojë!". **24** Dhe ai shkoi me të. Një turmë e madhe e ndiqte dhe shtyhej rreth tij. **25** Tani një grua që kishte një flukë gjaku që prej dëgjdhjetë vjetësh **26** dhe kishte vuajtur shumë nga ana e mjkëvë të ndryshëm duke shpenzuar gjithë pasurinë e vet pa kurrfarë dobie, madje duke u bërë më keq, **27** kur dëgjoi të flitej për Jezusin, u fut në turmë dhe pas shpinës preku rrobën e Jezusit, **28** sepse thoshte: "Nëse vetëm ia prek roben e tij, do të shërohem". **29** Dhe menjëherë rrjedha e gjakut iu ndal dhe ajo ndjeu në trupin e vet se u shërua nga ajo sëmundje. **30** Por menjëherë Jezusi, duke e ndjerë në vete që një fuqi kishte dalë prej tij, u kthye midis turmës, tha: "Kush m'i preku rrobat? **31** Dhe dishepujt e vet i thanë: "A nuk po e sheh që turma po të shtyhet nga të gjitha anët dhe ti tha: "Kush më preku?". **32** Por ai vështronë rreth e qark për të parë atë që bëri këtë. **33** Atëherë gruaja, plot frikë e duke u dridhur, duke ditur se ç'i kishte ndodhur, erdhë dhe i ra ndër këmbë dhe i tha gjithë të vërtetën. **34** Dhe ai i tha: "Bijë, besimi yt të shëroi; shko në paqe dhe ji e shëruar nga sëmundja jote!". **35** Ndërsa Jezusi ende po fliste, erdhën disa nga shtëpia e kryetarit të sinagogës duke thënë: "Jote bijë ka vdekur; pse e bezdis akoma Mësuesin?". **36** Por Jezusi, apo dëgjoi ç'u tha, i tha kryetarit të sinagogës: "Mos ki frikë, vetëm ki besim!". **37** Dhe nuk lejoq që ta ndiqte kurkush tjetër, përvëç Petrit, Jakobit, dhe Gjonit, vëllait të Jakobit. **38** Dhe mbasi arriti në shtëpinë e kryetarit të

sinagogës, pa një rrëmujë të madhe dhe njerëz që qanin dhe ulërinin me të madhe. **39** Hyri dhe u tha atyre: "Pse bërtitni e qani? Vajza nuk ka vdekur, por fle". **40** Dhe ata e përqeshën, por ai, mbasi i nxori jashtë të gjithë, mori me vete atin dhe nënën e vajzës dhe ata që qenë me atë, dhe hyri atje ku dergjë vajza. **41** E mori, pra, pér dore vajzën dhe i tha: "Talitha kumi", që e përkthyer do të thotë: "Vajzë, ty po të them: Çohu!". **42** Dhe menjëherë vajza u ngrit dhe filloj të ecë. Ajo ishte në fakt dymbëdhjetë vjeçë. Dhe ata u habitën me habi të madhe. **43** Por ai urdhëroi rreptësish që askush të mos e marrë vesh; pastaj urdhëroi që t'i japid vajzës të hajë.

6 Pastaj doli prej andej dhe erdhi në vendlindjen e tij, dhe dishepujt e vet e ndiqnin. **2** Dhe kur erdhi e shtuna, filloj t'i mësojë në sinagogë. Dhe shumë, kur e dégjonin, habiteshin dhe thoshnin: "Nga i vijnë këtij këto? Vallë ç'dituri eshtë kjo që i eshtë dhënë? Dhe si kryhen këto vepra të mëdha nëpërmjet dorës së tij? **3** A s'eshtë ky zdrukthëtar i biri Marisë, vëllai i Jakobit, i Joses, i Judës dhe i Simonit? Dhe nuk janë këtu midis nesh motrat e tij?". Dhe skandalizoheshin pér shkak të tij. **4** Por Jezusi u tha atyre: "Asnjë profet s'eshtë i përbuzur përvëç në vendlindjen e tij, në farefisin e vet dhe në shtëpinë e vet". **5** Dhe nuk mundi të kryej aty asnjë vepër të pushtetshme, përvëç se shëroi disa të lëngatë, duke vënë mbi ta duart. **6** Dhe çuditet pér mosbesimin e tyre; dhe dilte nëpër fshatra përreth e i mésonte. **7** Pastaj ai i thirri te vetja të dymbëdhjetët dhe filloj t'i dërgojë dy nga dy; dhe u dha pushtet mbi frymët e ndyra. **8** Dhe i urdhëroi të mos marrin asgjë tjetër urdhës, përvëç një shkop vetëm: as trasta, as bukë, as denar në brez; **9** dhe të mbathin vetëm sandalet e të mos veshin dy palë tunika. **10** U tha akoma: "Kudo që të hyni në një shtëpi, rriنى aty derisa të largoheni nga ai vend. **11** Në qoftë se disa nuk ju presin dhe nuk ju dégojnë, kur të largoheni që andej, shkundni pluhurin nga këmbët tuaaja si dëshmi kundër tyre. Në të vërtetë ju them se ditën e gjyqit Sodoma dhe Gomorra do të trajtohen me më shumë tolerancë se sa ai qytet". **12** Kështu ata shkuant dhe u predikonin njerëzve që të pendoheshin; **13** dhe débonin shumë demonë dhe vajosnin me vaj shumë të lëngatë dhe i shëronin. **14** Tani mbreti Herod dégjoi të flitej pér Jezusin, sepse emri i tij ishte bëri i njohur, dhe ai tha: "Ky Gjoni që pagëzonte u njall së vdekuri; prandaj në të po veprojnë pushtete çudibërëse". **15** Disa të tjerë thonin: "Eshtë Elia"; dhe disa të tjerë: "Eshtë një profet, ose si një nga profetët". **16** Por kur i dégjoi Herodi të gjitha këto, tha: "Ky Gjoni, të cilin ia pata prerë kokën, u njall së vdekuri!". **17** Në fakt Herodi vet kishte dhënë urdhër të arrestohej Gjoni dhe të mbahej i lidhur në burg pér shkak të Herodiadës, gruas së Filipit, vëllait të tij, sepse e kishte marrë pér grua. **18** Gjoni, pra, i thoshtë Herodit: "Nuk eshtë e lejueshme të kesh gruan e vëllait tënd!". **19** Dhe Herodiada e urrente dhe dëshironte ta vriste, por nuk mundte. **20** Herodi, pra, i druhet Gjonit, të cilin e dinte si njeri të drejtë dhe të shenjtë, dhe e mbronte; dhe, mbasi e dégjonte, kryente shumë gjëra dhe e dégjonte me dëshirë. **21** Por erdhi dita e volitshme dhe Herodi, pér ditëlindjen e vet, shtroi një gasti pér të mëdhenjtë e tij, pér komendantët dhe pér parinë e Galilësë. **22** Hyri vetë e bija e Herodiadës, kérceu dhe i pëlqeu Herodit

e atyre që ishin bashkë me të në tryezë, atëherë mbreti i tha vajzës: "Më kërko ç'të duash dhe unë do të ta jap". **23** Dhe iu betua: "Gjithçka që të më kërkosh, do të ta jap, deri gjysmën e mbretërisë sime!". **24** Ajo doli dhe i tha s'émës: "Çfarë duhet t'i kërkoj?" Ajo u përgjigji: "Kokën e Gjon Pagëzorit!". **25** Ajo u kthye menjëherë te mbreti dhe i kërkoi me nxitim: "Unë déshiroj që ti t'më japhës menjëherë, mbi një pjatë, kokën e Gjon Pagëzorit". **26** Dhe mbreti, megjithëse u trishtua shumë nga kjo, nuk deshi të refuzoj pér shkak të betimit dhe pér respekt të t'fuarve. **27** Kështu mbreti dërgoi menjëherë një roje me urdhër që ti sillnin kokën e Gjonit. **28** Dhe ky shkoi, ia preu kokën në burg, dhe e solli kokën e tij mbi një pjatë, ia dha vajzës dhe vajza ia dha s'émës. **29** Kur dishepujt e Gjonit i dégjuan këto, erdhën, morën trupin e tij dhe e vunë në varr. **30** Tani apostujt u mblohdhën tek Jezusi dhe i treguan të gjitha ato që kishin bërë dhe i kishin mësuar. **31** Dhe ai u tha atyre: "Ejani veçmas në një vend të vettuar dhe pushoni pak". Sepse njerëzit që vinin dhe shkonin ishin aq shumë, sa s'u dilte koha as pér të ngrënë. **32** U nisën, pra, me një barkë drejt një vend të vettuar e të mënjanuar. **33** Porsa turma i pa që u nisën, dhe shumë veta e njohën; dhe nga të gjitha qytetet erdhën aty me këmbë dhe mbërritën përparrat; dhe u mblohdhën rreth tij. **34** Kur Jezusi doli nga barka, pa një turmë të madhe dhe iu dhimbs, sepse ishin si delet pa bari; dhe nisi t'u mësojë shumë gjëra. **35** Duke qenë se u bë vonë, dishepujt e tij iu afruan dhe i thanë: "Ky vend eshtë i shkretë, dhe tashmë eshtë vonë. **36** Lejoj këta njerëz që të shkojnë në fushat dhe në fshatrat rreth e qark që të blejnë bukë, se s'kanë gjë pér të ngrënë". **37** Por ai, duke iu përgjigjur, u tha atyre: "U jepni ju të hanë!" Ata i thanë: "A duhet të shkojmë në të blejmë pér dyqind denarë bukë dhe t'u japid të hanë?". **38** Dhe ai u tha atyre: "Sa bukë keni? Shkoni e shikoni!". Ata, mbasi shikuan, thanë: "Pesë bukë e dy peshq". **39** Atëherë ai i urdhëroi ata që t'i rregullojnë të gjithë, ulur në grupe, mbi barin e njomë. **40** Kështu ata u ulën në grupe nga njëqind e nga pesëdhjetë. **41** Pastaj ai mori pesë bukët dhe dy peshqit, i ngriti sytë nga qielli, i bekoi; i theu bukët dhe ua dha dishepujve të vet, që t'uva shpérndanin atyre; ua ndau gjithashutu dy peshqit të gjithëve. **42** Të gjithë hëngrën sa u ngopën. **43** Dhe mblohdhën dymbëdhjetë shporta me copa buke dhe me mbetjet peshku. **44** Ata që hëngrën nga ato bukë ishin pesë mijë burra. **45** Menjëherë Jezusi i detyroi dishepujt e vet të hyjnë në bukë dhe t'i prijnë në bregun tjetër drejt Betsaidas, derisa ai ta lejonte turmën. **46** Sapo e lejoi, ai iu ngjitet malit pér t'u lutur. **47** U ngrys, barka ishte në mes të detit dhe ai ishte i vetëm fare në tokë. **48** Dhe kur i pa dishepujt që po mundoheshin duke vozitur, sepse era ishte kundër tyre, aty nga roja e katërt e natës, ai u nis drejt tyre duke ecur përmbi det, menduan se ishte një fantazmë dhe filluan të bërtasin, **50** sepse e kishin parë të gjithë dhe ishin trembur; por ai menjëherë filloj të flasë me ta dhe tha: "Merrni zemër, jam unë, mos kini frikë!" **51** Pastaj hipi në barkë me ta dhe era pushoi; dhe ata mbetën jashtëzakonisht të habitur në veten e tyre dhe u mrekulluan, **52** sepse nuk e kishin kuptuar ndodhinë e bukëve, sepse zemra e tyre ishte ngurtësuar. **53** Mbasi kaluan, arritën në krahinën e Gjenasaretit dhe aty e lidhën barkën. **54** Dhe kur dolën nga

barka, njerézit e njohën menjéherë 55 dhe, duke përshkuar me vrap mbarë krahinën përreth, filluan të sjellin të sëmurë në vigje, kudo që dëgjonin se gjendej; 56 dhe kudo ku ai vinte, në fshatra, në qytete a në lagje, njerézit i vendosnin të lënguarit në sheshe dhe e lutnin që të paktën të mund të preknin cepin e robes së tij; dhe të gjithë ata që e preknin, shërresheshin.

7 Atëherë rreth tij u mblohdhën farisenjtë dhe disa skribë që kishin ardhur nga Jeruzalemi. 2 Ata vunë re se disa nga dishepujt e tij po hanin bukë me duar të papastras, domethënë të palara, dhe i paditën. 3 Në fakt farisenjtë dhe të gjithë Judenjtë nuk hanë pa i larë më parë me shumë kujdes duart, duke iu përbajtj traditës së pleqve; 4 dhe, kur kthehen nga tregu, nuk hanë pa u pastruar më parë. Ka shumë gjëra të tjera që ata duhet të respektojnë për shkak të traditës: larjen e kupave, të brokave, të eneve prej bakri dhe të shtretërve. 5 Pastaj farisenjtë dhe skribët e pyetën: "Përse dishepujt e tu nuk sillen sipas traditës së pleqve, por hanë bukë pa i larë duart?". 6 Por ai duke u përgjigjur u tha atyre: "Mirë profetizoi Isaia për ju, hipokritë, siç éshëtë shkruar: "Ky popull me buzë më nderon, por zemra e tyre rri larg meje. 7 Por kot më bëjnë një kult, duke mësuar doktrina, të cilat janë porosi nga njerézit". 8 Duke lënë pas dore, pra, urdhërimin e Perëndisë, ju i përbaheni traditës së njerëzve: larje brokash dhe kupash; dhe bëni shumë gjëra të tjera të ngjashme". 9 U tha atyre akoma: "Ju jeni të shkathët për të anuluar urdhërimin e Perëndisë, për të zbatuar traditën tuaj. 10 E në fakt Moisiu tha: "Ndero atin tënd dhe nënën tênde", dhe: "Ai që mallkon atin ose nënën, të dënohet me vdekje". 11 Por ju thoni: "Në qoftë se dikush i thotë atit të vet ose nënës së vet: Gjithçka që mund të bëjë për ty éshëtë kurban, domethënë një ofertë Perëndisë", 12 nuk e lejoni atë të bëjë asgjë për atin e vet ose për nënën e vet, 13 duke e anuluar kështu fjalën e Perëndisë me traditën tuaj, që ju e keni trashëguar. Dhe ju po bëni shumë gjëra të tjera të ngjashme". 14 Pastaj thirri gjithë turmën rrëth vetes dhe i tha: "Më dégjoni të gjithë dhe kuptioni: 15 Nuk ka asgjë Jashtë njeriut që, duke hyrë në të, mund ta ndotë atë; përkundrazi janë ato gjëra që dalin prej tij që e ndotin. 16 Kush ka veshë për të dégjuar, le të dégjojë! 17 Më pas, kur ai u kthyte në shtëpi, larg turmës, dishepujt e vet e pyetën për kuptimin e shëmbëlltyrës. 18 Dhe ai u tha atyre: "Edhe ju qénkeni kaq të pamend? A nuk e kuptioni se çdo gjë që nga jashtë hyn te njeriu nuk mund ta ndotë, 19 sepse nuk i hyn në zémër, por në bark, dhe pastaj jashtëqitët në gjiriz?". Duke folur kështu, ai i deklaroi të pastra të gjitha ushqimet. 20 Tha akoma: "Ajo që del nga njeriu, e bën atë të ndotur. 21 Sepse nga brenda, domethënë nga zemra e njeriut, dalin mendimet e mbрапshta, shkeljet e kurorës, kurvërimi, vrasjet, 22 vjedhjet, lakkmitë, ligësitë, mashtrimet, pafyrtërsia, smira, blasfemia, kryelartësia, budallallëku. 23 Të gjitha këto të mbрапshta dalin nga brenda dhe e ndotin njeriut". 24 Pastaj unis që andej dhe shkoi në krahinën e Tiros dhe të Sidonit; hyri në një shtëpi dhe donte që askush të mos e dinte, por nuk mundi të qëndrojë i fshehur. 25 Në fakt një grua, vajza e së cilës kishte një frymë e ndyrë, duke dégjuar për Jezusin, erdhë dhe u hodh para këmbëve të tij. 26 Tani ajo grua ishte greke, me

prejardhje sirofenikase; dhe iu lut që ta dëbonte demonin nga e bija; 27 por Jezusi i tha: "Léri më parë fëmijët të ngopen, sepse nuk éshëtë mirë të merret buka e fëmijëve e t'u hidhet këlyshëve të qenve". 28 Por ajo u përgjigji dhe i tha: "Mirë po flet, o Zot, por edhe këlyshët nén tryezë hanë thërimet e fëmijëve!" 29 Atëherë ai i tha: "Për këtë fjalën tënde, shko; demoni doli nga vajza jote!". 30 Dhe ajo, kur u kthyte në shtëpinë e vet, e gjeti të bijën në shtrat, dhe demoni i kishte dalë. 31 Mbasi u nis përsëri nga krahina e Tiros dhe e Sidonit, Jezusi arriti te deti i Galileës, në mes të krahinës së Dekapolit. 32 Dhe i paraqitën një të shurdhët që mezi fliste, dhe iu lutën t'i vërë duart mbi të. 33 Si e mori veçmas, larg turmës, ia shtiu gishtrinjtë në vesh dhe mbasi e pështyu ia preku gjuhën. 34 Pastaj i drejtoi sotë nga qilli, pshërëtiu dhe i tha: "Effatha", që do të thotë: "Hapu!". 35 Dhe menjéherë iu hapën veshét, iu zgjidh nyja e gjuhës dhe foli rrjedhshëm. 36 Dhe Jezusi i urdhëroi ata që të mos i tregojnë askujt; por sa më tepër ua ndalonte, aq më tepër ata e përhapnin. 37 Dhe, të habitur shumë, thonin: "Ai çdo gjë e ka bërë mirë: ai i bën që të shurdhët të dégjojnë dhe memecët të flasin!".

8 Në ato ditë, duke qenë se u mblohdh një turmë shumë e madhe dhe s'kishin ç'të hanin, Jezusi i thirri dishepujt e vet dhe u tha atyre: 2 "Kam mëshirë për këtë turmë, sepse u bënë tri ditë që po rri me mua, dhe nuk ka ç'të hajë. 3 Dhe po t'i nis të pa grënë në shtëpitë e tyre, do të mbeten udhës; disa prej tyre kanë ardhur që nga larg". 4 Dhe dishepujt e tij u përgjigjën: "Si do të mund t'i ngopte me bukë këta dikush, këtu në shkretëtirë?". 5 Dhe ai i pyeti: "Sa bukë keni?". Ata i thanë: "Shtatë". 6 Atëherë ai e urdhëroi turmën të ulet për tokë; dhe mori të shtatë bukët, falënderoi, i theu dhe ua dha dishepujve të vet që t'i shpërndajnë turmës; dhe ata ia shpërndanë. 7 Kishin edhe disa peshq të vegjël; mbasi i bekoi, urdhëroi që edhe ata t'i shpërndahen turmës. 8 Kështu ata hëngrën dhe u ngopën; dhe dishepujt çuan shtatë kossa me copat që tepruan. 9 Ata që hëngrën ishin rrëth katër mijë veta; pastaj i lejoi. 10 Dhe menjéherë hypi në barkë me dishepujt e vet dhe shkoi në rrëthinën e Dalmanutës. 11 Atëherë erdhën farisenjtë dhe nisën të diskutojnë me të, duke i kërkuar një shenjë nga qilli për ta vënë në provë. 12 Por ai, duke pshërëtirë në frymë, tha: "Përse ky brez kérkon një shenjë? Në të vërtetë po ju them se këtij brezi nuk do t'i jepet asnjë shenjë". 13 Atëherë i la, hipi përsëri në barkë dhe kaloi në bregun tjetër. 14 Tani dishepujt kishin harruar të marrin bukë me vete, dhe në barkë s'kishin asgjë përvëc një buke. 15 Dhe Jezusi i qortoi duke thënë: "Kini kujdes, ruhuni nga majaja e farisenje dhe nga majaja e Herodit!". 16 Por ata diskutonin midis tyre duke thënë: "Nuk kemi bukë". 17 Jezusi e vuri re dhe u tha: "Përse dis-kutoni që s'keni bukë? Ende nuk po e kuptioni e nuk e merrni vesh? Ende e keni zemrën të ngurtë? 18 Keni sy dhe nuk shihni, keni veshë dhe nuk dégjoni? Dhe nuk po mbani mend? 19 Kur ndava të pesë bukët për të pesë mijtë, sa kossa plot me copa mblohdhët?". Ata thanë: "Dymbëdhjetë". 20 "Po kur theva të shtatë bukët për të katër mijtët, sa shporta plot me bukë mblohdhët?". Dhe ata thanë: "Shtatë". 21 Dhe ai u tha atyre: "Po si, ende nuk po kuptioni?". 22 Pastaj arriti në

Betsaida; dhe i prunë një të verbër e iu lutën ta prekte. 23 Atëherë e mori për dore të verbërin, e nxori jashtë fshatit dhe, pasi i pështyu në sy dhe vuri duart mbi të, e pyeti nëse shihet gjë. 24 Dhe ai, duke hapur sytë, tha: "Po shoh njerëz si pemë që ecin". 25 Atëherë Jezusi i vuri përsëri duart mbi sytë dhe e bëri të shikojë lart; dhe atij iu kthye të parit dhe shikonte qartë gjithçka. 26 Dhe Jezusi e nisi të shkotjë në shtëpinë e tij duke i thënë: "Mos hyr në fshat dhe mos ia trego askujt në fshat". 27 Pastaj Jezusi shkoi bashkë me dishepujt e vet ndër fshatrat e Cesaresë së Filipit; dhe gjatë rrugës i pyeti dishepujt e vet duke u thënë atyre: "Kush thonë njerëzit se jam unë?". 28 Ata u përgjigjen: "Disa Gjon Pagëzori, të tjerë Elia, dhe të tjerë një nga profetët". 29 Dhe ai u tha atyre: "Po ju, kush thoni se jam?". Dhe Pjetri, duke iu përgjigjur i tha: "Ti je Krishti". 30 Atëherë ai i urdhëroi rraptësisht që të mos i tregojnë askujt për të. 31 Pastaj nisi t'u mësojë atyre se Birit të njeriut i duhet të vuajë shumë gjëra, do të hidhet poshtë nga pleqtë, nga kërët e priftërinjve dhe nga skribët; se do të vritet dhe pas tri ditësh do të ringjallet. 32 Dhe ai i tha këto gjëra haptas. Atëherë Pjetri e mori mënjanë dhe filloj ta qortojë. 33 Por ai u kthye, shkoi dishepujt e vet dhe e qortoi Pjetrin, duke thënë: "Largohu nga unë, Satana, se ti nuk ke shqisën për gjérat e Perëndisë, por për gjérat e njerëzve!". 34 Pastaj e thirri pranë vetes turmën me dishepujt e vet dhe iu tha: "Kushdo që don të vijë pas meje, të mohojë vetveten, të marrë kryqin e vet dhe të më ndjekë, 35 sepse ai që don të shpëtojë jetën e vet, do ta humbasë; por ai që do të humbasë jetën e vet për hirin tim e për ungjillin, do të shpëtojë. 36 Ç'doi do të ketë njeriu të fitojë gjithë botën, nëse më pas do të humbë shpirtin e vet? 37 Ose çfarë mund të japë njeriu në shkëmbim të shpirtit të vet? 38 Sepse kujtido që do t'i vijë turp për mua dhe përfjalët e mia në mes të këtij brezi kurorëshkelës dhe mëkatar, për atë do t'i vijë turp edhe Birit të njeriut, kur të arrrijë në lavdinë e Atit të vet, me engjëjt e shenjtë".

9 Pastaj u tha atyre: "Në të vërtetë ju them se midis jush që jeni këtu ka disa që nuk do ta shijojnë vdekjen para se të shohin të vijë me fuqi mbretëria e Perëndisë". 2 Mbas gjashtë ditësh Jezusi mori me vete Pjetrin, Jakobin e Gjonin dhe i coi në vetmi, vetëm ata, mbi një mal të lartë; dhe u shpërfyrrua përpara tyre. 3 Dhe rrobat e tij u bënë të shndrritshmë dhe krejt të bardha, si bora, më të bardha nga sa nuk mund t'i zbardhohë asnjë rrobalarës mbi tokë. 4 Dhe atyre iu shfaqën Elia me Moisiun, që po bisedonin me Jezusin. 5 Atëherë Pjetri e mori fjalën dhe i tha Jezusit: "Mësues, për ne éshëtë mirë të jemi këtu; bëjmë, pra, tri çadra: një për ty, një për Moisiun dhe një për Elian!". 6 Në fakt ai nuk dinte çfarë thoshte, sepse ata ishin të trembur. 7 Pastaj erdhi një re dhe i mbuloi me hijen e vet; dhe nga reja doli një zë që tha: "Ky éshëtë Biri im i dashur; dégjojeni!". 8 Dhe menjëherë ata shikuan rreth e qark, por nuk panë më asnjëri, përvëçse Jezusi fill i vetëm me ta. 9 Tani kur po zbrisnin nga mali, Jezusi i urdhëroi të mos i tregojnë askujt gjérat që kishin parë, derisa i Biri i njeriut të ringjallej prej së vdekuri. 10 Ata e mbajtën porosinë dhe diskutonin mes tyre se c'do të thoshte të ringjallesh prej së vdekuri. 11 Pastaj e pyetën duke thënë: "Përse skribët thonë se më parë duhet të vijë Elia?". 12

Dhe ai, duke u përgjigjur, u tha atyre: "Elia me të vërtetë duhet të vijë më parë dhe të rivendosë çdo gjë; por, ashtu siç éshëtë shkruar për Birin e njeriut, ai duhet të vuajë shumë gjëra dhe të përcmohet. 13 Por unë po ju them se Elia erdhë dhe me të bënë ç'deshën, ashtu siç éshëtë shkruar për të". 14 Mbas i kthye te dishepujt, pa një turmë të madhe rreth tyre dhe disa skribë që po grindeshin me ta. 15 Dhe menjëherë e gjithë turma, kur e pa, u habit dhe erdhë me vrap për ta përshtëndetur. 16 Atëherë ai i pyeti skribët: "Për çfarë po diskutoni me ta?". 17 Dhe dikush nga turma, duke u përgjigjur, tha: "Mësues, të prura djalin tim që ka një frymë memece, 18 dhe e kap kudo, e përplas dhe ai shkumon, kërcëllon dhëmbët dhe i ngrijnë gjymtyrët. Dhe u thashë dishepujve të tu ta débojnë, por ata s'e bënë dot. 19 Dhe ai duke u përgjigjur tha: "O brez që s'beson, deri kur do të jem me ju? Deri kur do t'ju duroj? Ma sillni këtu!". 20 Dhe ata ia prunë. Por, sapo e pa, fryma e përplasi me forcë dhe fëmija, që kishte rënë përtokë, rrokullisej duke shkumuar. 21 Dhe Jezusi e pyeti babanë e atij: "Sa kohë ka që i ndodh kështu?". Dhe ai tha: "Që në fëmijëri. 22 Shpesh e ka hedhur në zjarr dhe në ujë për ta shkatërruar por, nëse mund të bësh diçka, ki mëshirë për ne dhe na ndihmo!". 23 Dhe Jezusi i tha: "Nëse ti mund të besosh, çdo gjë éshëtë e mundshme për atë që beson". 24 Menjëherë babai i fëmijës, duke bërtitur me lot, tha: "Unë besoj, o Zot, ndihmo mosbesimin tim". 25 Atëherë Jezusi, duke parë se po vinte turma me vrap, e qortoi frymën e ndyrë duke thënë: "O frymë memece dhe e shurdhët, unë po të urdhërjo, dil prej tij dhe mos hyr më kurrë tek aï!". 26 Dhe demoni, duke bërtitur dhe duke e sfilitor fort, doli prej tij. Dhe fëmija mbeti si i vdekur, saqë shumë njerëz thoshin: "Ka vdekur". 27 Por Jezusi e zuri për dore, e ngriti dhe ai u qua në këmbë. 28 Kur Jezusi hyri në shtëpi, dishepujt e vet e pyetën veçmas: "Përse ne nuk mundëm ta débojmë?". 29 dhe ai u tha atyre: "Ky lloj frymërash nuk mund të débohet ndryshe, përvëç, se me lutje dhe agjërim". 30 Mbas i nisën prej andej, kaluan nëpër Galile; dhe ai nuk donte që ta merre vesh njeri. 31 Ai, në fakt, i mësonës dishepujt e vet dhe u thoshte atyre: "Së shpejti Biri i njeriut do të dorëzohet në duart e njerëzve dhe ata do ta vrasin; dhe, pasi të jetë vrarë, ai do të ringjallet ditën e tretë". 32 Por ata nuk i kuptionin këto fjalë dhe kishin frikë ta pyesnin. 33 Dhe arritën në Kapernaum; dhe kur hyri në shtëpi, i pyeti: "Për çfarë diskutonit ndërmjet jush rrugës?". 34 Dhe ata heshtën, sepse rrugës kishin diskutuar se cilë ndërta ishte më i madhi. 35 Atëherë ai u ul, i thirri të dymbëdhjetët dhe u tha atyre: "Nëse dikush don të jetë i pari, le të bëhet i fundit i të gjithëve dhe shërbëtori i të gjithëve". 36 Dhe mori një fëmijë të vogël dhe e vuri në mes të tyre; pastaj e mori në krahhë dhe u tha atyre: 37 "Ciliqdo që pranon një nga këta fëmijë në emrin tim, më pranon mua; dhe kushdo që më pranon mua, nuk më pranon mua, por atë që më ka dërguar" 38 Atëherë Gjoni mori fjalën dhe i tha: "Mësues, ne pamë një njeri që nuk na ndjek, që i dëbonte demonët në emrin tënd dhe ia ndaluan sepse ai nuk na ndjek". 39 Por Jezusi tha: "Mos ia ndalon, sepse s'ka njeri që mund të bëjë një vepër të fuqishme në emrin tim, dhe fill pas kësaj të flasë keq për mua. 40 Sepse kush nuk éshëtë kundër nesh, éshëtë me ne. 41 Në fakt, kushdo që do t'ju japë të pini një gotë ujë në emrin tim, sepse

jeni tē Krishtit, nē tē vërtetë po ju them se me siguri nuk do ta humbasë shpërblimin e vet". 42 "Dhe kush do tē skandalizojë një nga këta tē vegjël që besojnë nē mua, do tē ishte më mirë pér tē t'i varet nē qafë një gur mulliri dhe tē hidhet nē det. 43 Tani nëse dora jote tē skandalizon pér mëkat, preje; éshtë më mirë pér ty tē hysh dorécung nē jetë, sesa tē kesh dy duar dhe tē shkosh nē Gehena, nē zjarrin e pashueshém, (Geenna g1067) 44 atje ku krimbi i tyre nuk vdes dhe zja-rii nuk fiket. 45 Dhe nëse këmба jote tē skandalizon pér mëkat, preje; éshtë më mirë pér ty tē hysh i çalë nē jetë, se sa tē kesh dy këmbë dhe tē tē hedhin nē Gehena, nē zjarrin e pashueshém, (Geenna g1067) 46 atje ku krimbi i tyre nuk vdes dhe zjarri nuk fiket. 47 Dhe nëse syri yt tē skandalizon pér mëkat, nxirre; éshtë më mirë pér ty tē hysh me një sy nē jetë sesa tē kesh dy sy dhe tē tē hedhin nē Gehenén e zjarrit, (Geenna g1067) 48 atje ku krimbi i tyre nuk vdes dhe zja-rii nuk fiket. 49 Sepse gjithkush duhet tē kripet me zjarr, dhe çdo fli duhet tē kripet me kripë. 50 Kripa éshtë e mirë, por nëse kripa bëhet e amësht, me se do t'i jepni shijen? Kini kripë nē vetvete dhe jetoni nē paqe njëri me tjetrin!".

10 Mbasi u nis prej andej, Jezusi shkoi nē krahinén e Judesé gjatë Jordanit dhe përséri u mblohdhén rreth tij turma; ai përséri fillo t'i mësoj, siç e kishte zakon. 2 Dhe farisenjtë, pér ta vënë nē provë, e pyetën: "A éshtë e ligjshme që burri ta lë gruan?". 3 Dhe ai, duke u përgjigjur, u tha atyre: "Çfarë ju ka urdhëruar Moisiu?". 4 Ata thanë: "Moisiu ka lejuar tē shkruhet letra e shkurorëzimit dhe ta lësh gruan". 5 Dhe Jezusi, duke u përgjigjur, u tha atyre: "Për shkak tē ngurtësisë së zemrës suaj ai e shkroi atë rregull; 6 por nē fillim tē krijimit, Perëndia i bëri mashkull e femër. 7 Për këtë arsyе njeriu do ta braktisë babanë e tij dhe nënën e tij dhe do tē bashkohet me gruan e tij; 8 dhe tē dy do tē janë një mish i vetëm; kështu nuk janë më dy, por një mish i vetëm. 9 Prandaj njeriu tē mos ndajë atë që Perëndia e ka bashkuar!". 10 Dhe nē shtëpi dishepujt e vet e pyetën përséri pér këtë çështje. 11 Atëherë ai u tha atyre: "Ai që lë gruan e vet dhe martohet me një tjetër, shkel kurorën me tē. 12 Po ashtu, nëse grua ja lë burrin e vet dhe martohet me një tjetër, shkel kurorën. 13 Atëherë i prunë disa fëmijë tē vegjël që ai t'i prekte ata; por dishepujt i qortonin ata që i prunë. 14 Kur Jezusi e pa këtë, i indinjuar, u tha atyre: "I lini fëmijët e vegjël tē vijnë tek unë dhe mos i pengoni, sepse e tyre éshtë mbretëria e Perëndisë. 15 Në tē vërtetë po ju them se kushdo që nuk e pranon mbretërinë e Perëndisë si një fëmijë i vogël, nuk do tē hyjë nē tē". 16 Dhe, si i mori nē krahë, i bekoi duke vënë duart mbi ta. 17 Tani kur po bëhej gati pér rrugë, i doli përparrë dikush me vrap; u gjunjëzua para tij dhe e pyeti: "Mësues i mirë, çfarë duhet tē bëj që tē trashëgoj jetën e përfjetshme?". (aiōnios g166) 18 Dhe Jezusi i tha: "Përse më quan i mirë? Askush nuk éshtë i mirë, përvëç një tē vetmi, domethënë Perëndisë. 19 Ti i njeh urdhërimet: "Mos shkel kurorën. Mos vrit. Mos vidh. Mos bëj dëshmi tē rreme. Mos mashtro. Ndero atin tēnd dhe nënën tēnde"". 20 Dhe ai, duke iu përgjigjur, i tha: "Mësues, tē gjitha këto i kam zbatuar që nē fëmijërinë time". 21 Atëherë Jezusi e vështroi nē fytyrë, ndjeu dashuri pér tē dhe i tha: "Një gjë tē mungon; shko, shit tē gjitha ato që ke dhe jepua tē varfërve dhe

do tē kesh një thesar nē qjell; pastaj eja, merre kryqin tēnd dhe më ndiq". 22 Por ai u trishtua pér këto fjalë dhe u largua me keqardhje, sepse kishte shumë pasuri. 23 Atëherë Jezusi, mbasi e hodhi vështirimin pérreth, u tha dishepujve tē vet: "Sa vështirë éshtë pér ata që kanë pasuri tē hyjnë nē mbretërinë e Perëndisë!". 24 Dishepujt u habitën shumë nga këto fjalë tē tij. Por Jezusi foli përséri dhe u tha atyre: "O bij, sa e vështirë éshtë që tē hyjnë nē mbretërinë e Perëndisë ata që mbështeten te pasuria. 25 Éshtë më e lehtë që një deve tē kalojë nëpër vrimën e një gjilpëre, se sa tē hyjë një i pasur nē mbretërinë e Perëndisë". 26 Dhe ata u çuditën edhe më tepér dhe i thoshin njëri-tjetrit: "Atëherë kush vallë mund tē shpëtotohet?". 27 Por Jezusi, duke i ngulur sytë mbi ta, u tha: "Kjo pér njerëzit éshtë e pamundur, por jo pér Perëndinë, sepse gjithçka éshtë e mundur pér Perëndinë". 28 Atëherë Pjetri e mori fjalën dhe tha: "Ja, ne lamë çdo gjë dhe tē kemi ndjekur". 29 Jezusi, duke u përgjigjur, tha: "Në tē vërtetë po ju them që nuk ka asnjeri që tē ketë lënë shtëpinë, a vëllezërit a motrat, a atin, a nënën, a fëmijët ose arat pér hirin tim dhe pér ungjillin, 30 që tē mos marrë tani, nē këtë kohë, njëqindfish shtëpi, vëllezë, motra, nënë, fëmijë e ara, së bashku me përndjekje, dhe nē botën e ardhshe, jeta e përjetshme. (aiōn g165, aiōnios g166) 31 Por shumë tē parë do tē janë tē fundit dhe shumë tē fundit do tē janë tē parët". 32 Ata ishin nē udhëtim pér t'u ngjitur nē Jeruzalem, dhe Jezusi i paraprinte. Dhe ata ishin tē trondit dhe e ndiqnin me ndrojtje. Dhe ai i mblohdhi përséri tē dymbëdhjetët mënjanë dhe nisi t'u thotë çfarë do t'i ndodhë: 33 "Ja, ne po ngjitemi nē Jeruzalem dhe Biri i njeriut do t'u dorëzohet kërëve tē priftërinjve dhe skribëve; dhe ata do ta dënojnë me vdekje dhe do ta dorëzojnë nē duar tē paganëve, 34 tē cilët do ta tallin, do ta fshikullojnë, do ta pështyjnë dhe do ta vrasin, por ai, ditën e tretë, do tē ringjallet". 35 Atëherë Jakobi dhe Gjoni, bij tē Zebedeut, iu afraun dhe i thanë: "Mësues, ne dëshirojmë që ti tē bësh pér ne atë që do tē kërkojmë". 36 Dhe ai u tha atyre: "Çfarë doni tē bëj pér ju?". 37 Ata i thanë: "Na lejo që tē ulemi njëri nē tē djathët tēnde dhe tjetri nē tē majtën tēnde nē lavdinë tēnde". 38 Dhe Jezusi u tha atyre: "Ju nuk dini çfarë kërkoni. A mund tē pini ju kupën që unë do tē pi dhe tē pagëzoheni me atë pagëzim me tē cilin unë jam pagëzuar?". Ata i thanë: "Po, mundemi". 39 Dhe Jezusi u tha atyre: "Vërtetë ju do tē pini kupën që unë po pij dhe do tē pagëzoheni me atë pagëzim me tē cilin jam pagëzuar, 40 por nuk më takon mua tē vë dikë tē ulet nē tē djathët time ose nē tē majtën time, por éshtë pér ata pér tē cilët éshtë përgatitur". 41 Kur i dëgjuan këto, tē dhjetë tē tjerët filluan tē indinjohen kundër Jakobit dhe Gjonit. 42 Por Jezusi i thirri pranë vetes dhe tha: "Ju e dini që ata që konsiderohen sundues tē kombeve i sundojnë ato dhe tē mëdhenjtë e tyre ushtrojnë mbi to pushtetin e tyre; 43 por kjo s'duhet tē ndodhë midis iush; madje ai nga ju që do tē dojë tē bëhet i madh, do tē jetë shërbëtori juaj; 44 dhe kushdo nga ju që do tē dojë tē jetë i pari, do tē jetë skllavi i tē gjithëve. 45 Sepse edhe Biri i njeriut nuk erdhë që t'i shërbëjnë, por pér tē shërbyer dhe pér tē dhënë jetën e tij si çmim pér shpengimin e shumë vetave". 46 Kështu arriti nē Jeriko. Kur ai po dilte nga Jeriko me dishepujt e tij dhe me një turmë tē madhe, biri i Timoteut, Bartimeu i verbër, ishte

ulur gjatë rrugës dhe lypte. **47** Kur dëgjoi se ai që po kalonte ishte Jezusi Nazareas, filloi të bërtasë dhe të thotë: "Jezus, Bir i Davidit, ki mëshirë pér mua!". **48** Shumë e qortonin që të heshte, por ai bërtiste edhe më fort: "Bir i Davidit, ki mëshirë pér mua!". **49** Dhe Jezusi qëndroi dhe urdhëroi që ta thërrasin. Ata e thirrën, pra, të verbërën duke i thënë: "Merr zemër, çohu, ai po të thërrret!". **50** Atëherë ai hodhi tej rrobën e tij, u ngrit dhe erdhi te Jezusi. **51** Dhe Jezusi mori fjalën dhe i tha: "Çfarë do që unë të të bëj?". I verbëri i tha: "Rabboni, që të më kthehet të parit!". **52** Dhe Jezusi i tha: "Shko, besimi yt të shëroi". Dhe nëçast atij iu kthyte të parit dhe nisi të ndjekë Jezusin në udhë.

11 Tani kur iu afroan Jeruzalem, drejt Betfage dhe Betania, afér malit të Ullinjve, Jezusi dérgoi dy nga dishepujt e vet, **2** duke u thënë: "Shkonit në fshatin pérballë dhe, posa të hyni aty, do të gjeni një kërric të lidhur, mbi të cilin akoma nuk ka hipur askush; zgjidheni dhe ma sillni. **3** Dhe në se ndokush iu thotë: "Pse po veproni kështu?", përgjigjuni: "I duhet Zotit. Ai do ta kthejë menjëherë këtu!". **4** Ata shkuan dhe e gjetën kërricin të lidhur afér një dere, në rrugë, dhe e zgjidhën. **5** Disa nga të pranishmit u thanë atyre: "Ç'po bëni? Pse po e zgjidhni kërricin?". **6** Këta iu përgjigjnë ashtu si u kishte thënë Jezusi dhe ata i lanë të shkojnë. **7** Atëherë ia çuan Jezusit kërricin, vunë mbi të mantelet e tyre dhe ai u ul mbi të. **8** Shumë njerëz i shtronin rrobat e tyre rrugës dhe të tjerë pritnin degë nga pemët dhe i hidhnik rrugës. **9** Dhe si ata që pararendnën, edhe ata që ndiqnin Jezusin, thërrisin dhe thonin: "Hosana! Bekuar eshtë ai që vjen në emër të Zotit! **10** E bekuar eshtë mbretëria e Davidit, atit tonë, që vjen në emër të Zotit. Hosana në vendet shumë të larta!". **11** Kështu hyri Jezusi në Jeruzalem dhe në tempull; dhe, mbasi shkoi mirë çdo gjë, duke qenë se ishte vonë, doli bashkë me të dymbëdhjetët në drejtim të Betanias. **12** Të nesërmën, kur dolën nga Betania, ai kishteuri. **13** Dhe, duke parë nga larg një fik që kishte gjethë, shkoi pér të parë në se mund të gjente diçka atje; por, kur iu afroa, s'gjeti asnjë pérveç gjetheve, sepse nuk ishte koha e fiqve. **14** Atëherë Jezusi, duke iu drejtuar fikut, tha: "Askush mos ngrënëtë kurrë fryt prej teje përfjetë". Dhe dishepujt e tij e dégjuan. (*aiòn g165*) **15** Kështu arritën në Jeruzalem. Dhe Jezusi, mbasi hyri në tempull, fillo i t'i dëbojë atë që shisnin dhe blinin brenda tempullit dhe përbysni tavolinat e këmbyves të parave dhe ndenjëset e shitësve të pëllumbave. **16** Dhe nuk lejoi asnjë që të mbartte sende nëpër tempull. **17** Dhe i mësonte duke u thënë atyre: "Vallë nuk eshtë shkuar: "Shtëpia ime do të quhet shtëpi e lutjes pér të gjithë kombet"? Ju, përkundrazi, e keni bërë shpellë kusarësh!". **18** Tani skribët dhe kërret e priftërinjve kur i dégjuan këto fjalë kërkoni ményrën se si ta vrissin, por kishin frikë prej tij, sepse gjithë turma ishte e mahnitur nga doktrina e tij. **19** Dhe kur u bë darkë, Jezusi doli jashtë qytetit. **20** Të nesërmën në mengjes, duke kaluar, panë se fiku ishte tharë me gjithë rrënjen. **21** Dhe Pjetri, duke u kujtuar, i tha: "Mësues, ja, fiku që ti mallkove qenka tharë". **22** Atëherë Jezusi, duke u përgjigjur, u tha atyre: "Kini besimin e Perëndisë! **23** Sepse ju them në të vërtetë se nëse dikush do t'i thotë këtij mali: "Luaj vendit dhe hidhu në det", dhe nuk do të ketë dyshime në zemër të vet, por

dë besojë se ajo që po thotë do të ndodhë, çdo gjë që të thotë do t'i bëhet. **24** Prandaj po ju them: Të gjitha ato që ju kérkon duke lutur, besoni se do t'i merrni dhe ju do t'i merrni. **25** Dhe kur nismi të luteni, nëse keni diçka kundër ndokujt, faleni, që edhe Ati juaj që eshtë në qiejt, t'ju falë mëkatet tuaaja. **26** Por në se ju nuk falni, as Ati juaj, që eshtë në qiejt, nuk do t'ju falë mëkatet tuaaja". **27** Pastaj ata erdhën përsëri në Jeruzalem; dhe ndërsa ai po ece nëpër tempull, kërret e priftërinjve, skribët dhe pleqtë iu afroan, **28** dhe i thanë: "Me ç'pushtet i bën ti këto gjëra? Kush ta dha këtë pushtet pér t'i kryer këto gjëra?". **29** Dhe Jezusi, duke u përgjigjur, u tha atyre: "Edhe unë do t'ju pyes diçka; më jepni përgjigje, pra, dhe unë do t'ju them me ç'pushtet i bëj këto gjëra. **30** Pagëzimi i Gjonit a ishte nga qelli apo nga njerëzit? Më jepni përgjigje. **31** Ata filluan të arsyetonin midis tyre: "Po të themi "nga qelli", ai do të thotë: "Atëherë pse ju nuk i besuat?". **32** Por po t'i themi "nga njerëzit", kemi frikë nga populli, sepse të gjithë e konsideronin Gjonin se ishte me të vërtetë një profet". **33** Prandaj, duke iu përgjigjur, i thanë Jezusit: "Nuk e dimë". Dhe Jezusi duke u përgjigjur, u tha atyre: "As unë nuk po ju them se me çfarë pushteti i bëj këto gjëra".

12 Pastaj ai fillo i t'u flasë me shëmbëlltyra: "Një njeri mbolli një vresht, e thuri me gardh, gërmoi një vend pér të shtraydhur rrushin, ndërtoi një kullë dhe ua besoi disa vreshtarëve dhe pastaj shkoi larg. **2** Në kohën e të vjelave dërgoi shërbëtorin te vreshtarët pér të marrë prej tyre pjesën e vet të frutave të vreshtit. **3** Por ata e kapën, e rrähën dhe e ktheyn duarbosh. **4** Ai u nisi përsëri një shërbëtor tjetër, por ata, mbasi e gjaujtën me gurë, e plagosën në kokë dhe e ktheyn të turpëruar. **5** Përsëri dërgoi edhe një tjetër, por ata e vranë. Më pas dërgoi shumë të tjerë dhe nga këta disa i rrähën, të tjerët i vranë. **6** I ngeli edhe një pér të dërguar: birin e tij të dashur. Më së fundi ua dërgoi edhe atë duke thënë: "Për djalin tim do të kenë respekt". **7** Por ata vreshtarë i thanë njeri tjetrit: "Ky eshtë trashëgimtari, ejani ta vrasim dhe do të na mbesë trashëgimia". **8** Dhe e kapën, e vranë dhe e hodhën jashtë vreshtit. **9** Çfarë do të bëjë, pra, i zoti i vreshtit? Ai do të vijë dhe do t'i shfarosë vreshtarët dhe vreshtin do t'ua japë të tjerëve. **10** Po a nuk e keni lexuar këtë shkrim: "Guri, që ndërtuesit e hodhën poshtë, u bë guri i qoshes. **11** Kjo eshtë bërë nga Zoti dhe eshtë një gjë e mrekullueshme në sytë tanë?". **12** Atëherë ata kérkuan ta kapin, sepse kuptuan se ai e kishte thënë atë shëmbëlltyrë kundër tyre; por kishin frikë nga turma; dhe e lanë e ikën. **13** Pastaj i dërguan disa farisenj dhe herodianë pér ta zënë në gabim në fjalë. **14** Këta erdhën dhe i thanë: "Mësues, ne e dimë se ti je i vërtetë pa pyetur pér njeri, sepse nuk merr parasysh dukjen e njerëzve, por u mëson udhën e Perëndisë sipas së vërtetës. A eshtë e ligjëshme t'i paguhet taksa Cezarit apo jo? Duhet t'ia paguajmë apo jo? **15** Por ai, duke njohur hipokrizinë e tyre, u tha atyre: "Përse më tundoni? Më sillni një denar që ta shoh!". **16** Ata ia prunë. Dhe ai u tha atyre: "E kujt eshtë kjo fytyrë dhe ky mbishkrim?". Ata i thanë: "E Cezarit". **17** Atëherë Jezusi u përgjigji dhe u tha atyre: "I jepni Cezarit atë që eshtë e Cezarit, dhe Perëndisë atë që eshtë e Perëndisë". Dhe ata u çuditën nga ai. **18** Pastaj iu paraqitet disa saducenj, të cilët thonë se nuk ka ringjallje, dhe e

pyetën duke thënë: **19** "Mësues, Moisiu na la të shkuar që, nëse vdes vëllai i dikujt dhe e lë gruan pa fëmijë, vëllai i tij duhet të martohet me të venë për t'i lindur pasardhës vëllait të tij. **20** Tani ishin shtatë vëllezër; i pari u martua dhe vdiq pa lénë fëmijë. **21** E mori, pra, i dyti, por edhe ky vdiq pa lénë fëmijë; po kështu i treti. **22** Që të shtatë e morën pér grua dhe vdiqën pa lénë fëmijë. E fundit, pas të gjithëve, vdiq edhe gruaja. **23** Në ringjallje, pra, kur të ringjallen, gruaja e kujt do të jetë ajo? Sepse që të shtatë e patën grua". **24** Jezusi, duke u përgjigjur, tha atyre: "A nuk është pikërisht pér këtë që jeni në gabim, sepse nuk i njihni as shkrimet as pushtetin e Perëndisë? **25** Sepse kur njerëzit do të ringjallen së vdekuri, as do të martohen as do të martojnë, por do tëjen si engjëjt në qiell. **26** Sa pér ringjalljen e të vdekurve, a nuk keni lexuar në librin e Moisiut se si foli Perëndia nga ferrishta duke thënë: "Unë jam Perëndia i Abrahamit, Perëndia i Isakut dhe Perëndia i Jakobit"? **27** Ai nuk është Perëndia i të vdekurve, por Perëndia i të gjallëve. Ju, pra, po gaboni shumë". **28** Atëherë një nga skribët që e kishte dëgjuar diskutimin e tyre, duke kuptuar se ai u ishte përgjigjur mirë, iu afrua dhe e pyeti: "Cili është i pari i të gjithë urdhërimeve?". **29** Dhe Jezusi u përgjigji: "Urdhërimi i parë i të gjithëve është: "Dëgjo, o Izrael: Zoti, Perëndia ynë, është i vetmi Zot", **30** dhe: "Duaje Zotin, Perëndinë tênd, me gjithë zemrën tênde, me gjithë shpirtin tênd, me gjithë mendjen tênde e me gjithë forcën têndel!". Ky është i pari urdhërim. **31** Dhe i dyti i njjan këtij: "Duaje të afërmin tênd porsi vetveten". Nuk ka urdhërim tjetër më të madh se këta". **32** Atëherë skribi i tha: "Mirë, Mësues. The, sipas së vërtetës, se ka vetëm një Perëndi dhe s'ka asnjë tjetër përvëc tij; **33** dhe ta duash me gjithë zemër, me gjithë mendje, me gjithë shpirt dhe me gjithë forcë, dhe ta duash të afërmin porsi vetvetja vlen më tepër se sa gjithë olokaustet dhe flajmet". **34** Dhe Jezusi, duke parë se ai ishte përgjigjur me mend, i tha: "Ti nuk je larg nga mbretëria e Perëndisë". Dhe kurrkush nuk guxoi më ta pyesë. **35** Dhe Jezusi, duke i mësuar në tempull, tha: "Vallë, si mund të thonë skribët se Krishti është Bir i Davidit? **36** Sepse vetë Davidi, nëpërmjet Frymës së Shenjtë, tha: "Zoti i ka thënë Zotit tim: Ulu në të djathtën time, derisa t'i bëj armiqë e tu stol të këmbëvë të tua". **37** Vetë Davidi, pra, e quan Zot; si mund të jetë vallë bir i tij?". Dhe pjesa më e madhe e dëgjonte me èndje. **38** Dhe ai u thoshte atyre në doktrinën e vet: "Ruhuni nga skribët, të cilëve u pëlqen të shëtisën me rroba të gjata dhe t'i përshtëdetin në sheshe, **39** dhe të kenë vendet e para në sinagoga dhe vendet e para në gasti, **40** që i gllabërojnë shtëpitë e të vejave dhe, pér t'u dukur, luten gjatë; ata do të marrin një gjykim më të rreptë!". **41** Dhe Jezusi u ul përballë arkës së thesarit dhe vërente se njerëzit hidhnin aty denar; shumë të pasur hidhnin shumë. **42** Erdhi një e ve e varfér dhe hodhi dy monedha të vogla, domethënë një kuadrand. **43** Dhe Jezusi i thirri dishepujt e vet pranë vetes dhe u tha atyre: "Ju them në të vërtetë se kjo e ve e varfér ka hedhur në thesar më shumë se të gjithë të tjerët. **44** Sepse të gjithë hodhën aty nga teprica e tyre, kurse ajo, me skamjen e vet, hodhi gjithë sa kishte pér të jetuar".

13 Ndërsa ai po dilit nga tempulli, një nga dishepujt e vet i tha: "Mësues, shih ç'gurë e ç'ndërtesa!". **2** Dhe Jezusi

duke iu përgjigjur i tha: "A po i shikon këto ndërtesa të mëdha? Nuk do të mbetet gur mbi gur pa u rrënuar". **3** Dhe pasi ai ishte ulur mbi malin e Ullinje përballë tempullit, Pjetri, Jakobi, Gjoni dhe Andrea e pyetën veçmas: **4** "Na thuaj, kur do të ndodhin këto gjëra dhe cila do të jetë shenja e kohës në të cilën të gjitha këto gjëra do të duhet të mbarohen?". **5** Dhe Jezusi duke u përgjigjur atyre nisi të flasë: "Kini kujdes që të mos ju mashtrojë njeri. **6** Sepse do të vijnë shumë në emrin tim duke thënë: "Unë jam!"; dhe do të mashtrohen shumë veta. **7** Por, kur të dëgjoni të flitet pér luftëra dhe pér ushtime luftërash, mos u shqetësoni; sepse këto gjëra duhet të ndodhin; por nuk do të jetë ende mbarimi. **8** Në fakt do të ngrihet kombi kundër kombit dhe mbretëria kundër mbretërisë; do të ndodhin tërmete në vendë të ndryshme, zi buke dhe turbullira. Këto gjëra nuk do të janë tjetër veçse fillimi i dhembjeve të lindjes. **9** Kujdesuni pér veten! Sepse do t'ju dorëzojnë gjyqeve dhe do t'ju rrabin ndër sinagoga; do t'ju nxjerrin përrapa guvernatorëve dhe mbretërvë, pér shkakun tim, që të dëshmoni përrapa tyre. **10** Por më parë duhet që t'u përhapet ungjilli gjithë popujve. **11** Tani, kur t'ju çojnë pér t'ju dorëzuar në duart e tyre, mos u shqetësoni që më parë pér atë që do të duhet të thoni dhe mos e paramondoni; por thoni çfarë t'ju jepet në atë çast, sepse nuk jeni ju që flisni, por Fryma e Shenjtë. **12** Tani vëllai do të dorëzojë vëllanë në vdekje dhe ati birin; dhe bijtë do të çohen kundër prindërve dhe do t'i bëjnë të vdesin. **13** Dhe ju do të jeni të urryer nga të gjithë pér shkak të emrit tim; por ai që do të ngulmojë deri në fund, do të shpëtohet". **14** Dhe kur të shihni neverin e shkatërrimit, të parathënë nga profeti Daniel, e cila qëndron atje ku nuk duhej të ishte (ai që lexon le ta kuptojë), atëherë ata që do të janë në Jude, le të ikin maleve. **15** Dhe ai që ndodhet mbi çatinë e shtëpisë, të mos zgresë, dhe as të hyjë në shtëpi pér të marrë ndonjë gjë nga shtëpia e vet. **16** Dhe ai që do të jetë në arë, të mos kthehet prapa pér të marrë rrobën e vet. **17** Tani mjerë gratë shtatzëna dhe ato me fëmijë në gjë në ato ditë! **18** Dhe lutuni që ikja juaj të mos ndodhë në dimër. **19** Sepse në atë ditë do të jetë një mundim i madh, më i madhi që ka ndodhur që nga zanafilla e krijimit që kreu Perëndia deri më sot, dhe të tillë nuk do të ketë më kurrë. **20** Dhe, nëse Zoti nuk do t'i kishte shkurtuar ato ditë, asnjë i gjallë nuk do të shpëtonte; por Zoti i shkurttoi ato ditë pér shkak të të zgjedhurve, që ai i zgjodhi. **21** Atëherë, nëse dikush do t'ju thotë: "Ja, Krishti është këtu!", ose "Është atje", mos e besoni. **22** Sepse do të dalin krishtër të rremë dhe profetë të rremë dhe do të bëjnë shenja e çudi pér të gënjer, po të jetë e mundur, edhe të zgjedhurit. **23** Por ju kini kujdes; ja, unë ju paralajmërova çdo gjë". **24** "Por në ato ditë, pas atij mundimi, dielli do të erret dhe hëna nuk do të japë shkëlqimin e vet; **25** yjet e qellit do të bien dhe fuqitë që janë në qiej do të lëkunden. **26** Atëherë do ta shohin Birin e njeriut duke ardhur në re, me pushtet të madh e me lavdi. **27** Atëherë ai do të dërgojë engjëjt e vet dhe do t'i mbledhë të zgjedhurit e vet nga të katër erërat, nga skaji i tokës deri në skaj të qellit. **28** Tani mësoni nga shëmbëlltyra e fikut: kur degët e tij njomësohen dhe nxjerrin gjethë, ju e dini se vera është afër. **29** Kështu edhe ju, kur do të shihni se po ndodhin këto gjëra, ta dini se ai është afër, madje te dera. **30** Në të vërtetë po ju them se ky brez nuk

do të kalojë, derisa e gjithë kjo të ketë ndodhur. **31** Qielli dhe tokë do të kalojnë, por fjalët e mia nuk do të kalojnë". **32** "Sa për atë ditë dhe atë orë, askush nuk e di, as engjëjt në qell, as Biri, por vetëm Ati. **33** Tregoni kujdes, rrini zgjuar dhe lutuni, sepse nuk e dini kur do të jetë ai moment. **34** Éshtë sikurse një njeriu i cili, duke u nisur përrugë, lë shtëpinë e vet duke u dhënë autoritet shërbëtorëve të tij, secilit në detyrën e tij, dhe portjerin e urdhëron të rrije zgjuar. **35** Rrini zgjuar, pra, sepse nuk e dini kur do të vijë i zoti i shtëpisë: në mbrëmje a në mesnatë, kur këndon gjeli a në mëngjes; **36** që ai, duke u kthyer papritmas, të mos ju gjejë në gjumë. **37** Tani, këtë që po ju them juve, ua them të gjithëve: Rrini zgjuar!".

14 Tani dy ditë më vonë ishte Pashka dhe festa e të

Ndormëve; dhe kërret e priftërinje dhe skribët kërkonisë mënyrën se si ta kapnin Jezusin me mashtrim dhe ta vrisin. **2** Por thorin: "Jo gjatë festës, që të mos ndodhë ndonjë trazirë nga populli". **3** Tani ai ishte në Betania, në shtëpinë e Simonit lebroz, dhe ndërsa ishte në tryezë, hyri një grua me një enë alabastri me vaj të perfumuar me nard të vërtetë, shumë të kushtueshmë; ajo e theu enën prej alabastri dhe ia derdhë vajin mbi krye. **4** Disa u indinjan midis tyre dhe thanë: "Përse bëhet gjithë ky shpenzim i kotë i vajit? **5** Sepse ky vaj mund të shitej përmë shumë se treqind denarë dhe këto t'u jepeshin të varfërve". Dhe ishin të indinjuar ndaj asaj. **6** Por Jezusi tha: "Lëreni të qetë; pse e shqetësoni? Ajo kreu një veprë të mirë ndaj meje. **7** Sepse të varfërit do t'i keni gjithmonë me ju; dhe, kur të doni, mund t'u bëni mirë; por mua nuk do të më keni gjithmonë. **8** Ajo bëri atë që mundi; vajosi para kohe trupin tim përvarrim. **9** Por po ju them në të vërtetë se në gjithë botën, kudo që do të predikohet ky ungjill, do të tregojnë edhe atë që ajo bëri, në përkujtim të saj". **10** Atëherë Juda Iskarioti, një nga të dymbëdhjetët, shkoi te kërret e priftërinje, që t'u dorëzonte Jezusin. **11** Dhe ata, kur e dëgjuan, u gëzuan dhe i premtuan se do t'i jepnin para. Kështu ai kërkonte rastin e përshtatshëm përtapetësuar. **12** Tani në ditën e parë të festës së të Ndormëve, kur flajohej Pashka, dishepujt e vet i thanë: "Ku don të shkojmë dhe të përgatisim përtapetësuar ta ngrënë Pashkën?". **13** Atëherë ai dërgoi dy nga dishepujt e vet duke u thënë: "Shkoni në qytet dhe atje do të takoni një njeri, që bart një kanë plot me ujë; ndiqeni atë. **14** Dhe atje ku ai do të hyjë, i thoni të zotit të shtëpisë: "Mësuesi pyet: Ku éshtë dhoma ku mund të ha Pashkën me dishepujt e mi?". **15** Atëherë ai do t'u tregojë lart një sallë të madhe të mobiluar dhe gati; aty përgatitni për ne". **16** Dishepujt e tij shkuan, arritën në qytet dhe gjetën ashtu siç ai u kishte thënë; dhe përgatitën Pashkën. **17** Kur u bë darkë, ai erdhë me të dymbëdhjetët. **18** Dhe kur po rrinin në tryezë dhe po hanin, Jezusi tha: "Ju them në të vërtetë se njëri prej jush, që po ha me mua, do të më tradhtojë". **19** Atëherë ata filluan të trishtohen dhe t'i thoshin njëri pas tjetrit: "Mos jam unë?". Dhe një tjetër tha: "Mos jam unë?". **20** Dhe ai, duke u përgjigjur, u tha atyre: "Éshtë një nga të dymbëdhjetët që po ngjeni me mua në çanak. **21** Po, Biri i njeriut po shkon ashtu siç éshtë shkruar përtapetës; por mjerë ai njeri me anë të cilët tradhthet Biri i njeriut. Do të ishte më mirë përtapetë, që ai njeri të mos kishte lindur kurrë!". **22** Dhe, ndërsa ata po hanin, Jezusi

mori buk, e bekoi, e theu dhe ua dha atyre duke thënë: "Merrni, hani; ky éshtë trupi im". **23** Pastaj mori kupën, e falënderoi, ua dha atyre dhe të gjithë pinë prej saj. **24** Atëherë u tha: "Ky éshtë gjaku im, gjaku i besëlidhjes së re, që derdhet përmë shumë veta. **25** Në të vërtetë unë po ju them se nuk do të pi më prej frytit të hardhisë deri në atë ditë kur do ta pi të ri në mbretërinë e Perëndisë". **26** Dhe, mbasi kënduan një himn, dolën dhe u drejtuant nga mali i Ullinje. **27** Dhe Jezusi u tha atyre: Ju të gjithë dëshironi të skandalizoheni me mua sonte, sepse éshtë shkruar: "Do ta godas Bariun dhe delet do të shpërndahen". **28** Por, mbasi të ringjallem, unë do t'ju pararend në Galile". **29** Dhe Pjetri i tha: "Edhe sikur të gjithë të tjerët të skandalizohen me ty, unë nuk do të skandalizohem". **30** Dhe Jezusi i tha: "Unë po të them në të vërtetë se sot, pikërisht në këtë natë, para se gjeli të këndoja dy herë, ti do të më mohosh tri herë". **31** Por ai, duke ngulur këmbë më tepër, thoshto: "Edhe sikur të më duhet të vdes me ty, nuk do të t'ë mohoj kurre". Të njëjtën gjë thoshnin edhe gjithë të tjerët. **32** Pastaj ata arritën në një vend që quhej Gjetsemani; dhe ai u tha dishepujve të vet: "Uluni këtu, deri sa unë të jem lutur". **33** Mori, pra, me vete Pjetrin, Jakobin dhe Gjonin, dhe fillojta zërë frika dhe ankthi; **34** dhe u tha atyre: "Shpirti im éshtë thellësisht i trishtuar, deri në vdekje; qëndroni këtu dhe rrini zgjuar". **35** Dhe, si shkoi pak përpëra, ra përmbyss përtokë dhe lutej që, po të ishte e mundur, të largohej prej tij ajo orë. **36** Dhe tha: "Abba, Atë, çdo gjë përtapetë e mundur; largohej prej meje këtë kupa! Por jo atë që dua unë, por atë që do ti!". **37** Pastaj u kthye mbrapa, i gjeti dishepujt duke fjetur dhe i tha Pjetrit: "Simon, po fle? S'ke qenë i zoti të rrish zgjuar një orë të vetme? **38** Rrini zgjuar dhe lutuni që të mos hyni në tundim; sigurisht fryma éshtë e gatshme, por mish i éshtë i dobët". **39** U largua përsëri dhe u lut duke thënë të njëjtat fjalë. **40** Kur u kthye, i gjeti përsëri në gjumë dishepujt, sepse sytë e tyre ishin rënduar dhe ata nuk dinin çfarë t'i përgjigjeshin. **41** Së fundi, kthehet përtapetësuar dhe u thotë atyre: "Ende po flini dhe pushoni? Mjaft! Erdhi ora. Ja, Biri i njeriut po dorëzohet në duart e mëkatarëve. **42** Çohuni, tê shkojmë; ja, ai që po më tradhton éshtë afér!". **43** Dhe në atë çast, ndërsa ai ende po fiste, erdhë Juda, një nga të dymbëdhjetët, dhe me të një turmë e madhe me shpatë e shkopinj, e dërguar nga kërret e priftërinje, nga skribët dhe nga pleqtë. **44** Dhe ai që po e tradhontë u kishte dhënë atyre një shenjë: "Kë do të puth, ai éshtë. Kapeni dhe cojeni me shqoqrim të sigurt". **45** Dhe si arriti, u afroa menjëherë tek ai dhe tha: "Rabbi, Rabbi!"; dhe e puti përzemërsish! **46** Atëherë ata vunë dorë mbi të dhe e arrestuan. **47** Dhe një nga të pranishmit nxori shpatën, i ra shërbëtorit të kryepriftit dhe ia preu veshin. **48** Atëherë Jezusi, duke iu përgjigjur, i tha: "Paskeni ardhur me shpatë e me shkopinj që të më kapni sikurse tê isha një cub? **49** E pra, përditë isha midis jush në tempull duke i mësuar njerëzit dhe ju nuk më kapët; por kjo po ndodh që të përmëbushen Shkrimet". **50** Atëherë dishepujt e lanë dhe ikën të gjithë. **51** Dhe një farë djaloshi, që ishte i mbështetjellur me një çarçaf mbi trupin e zhveshur, po e ndiqte, por ata e kapën. **52** Por ai e lëshoi çarçafin dhe iku lakuriq nga duart e tyre. **53** Atëherë ata e çuan Jezusin te kryeprifti, ku u mblohdhën të gjithë kërret e priftërinje, pleqtë dhe

skribët. 54 Dhe Pjetri e ndoqi nga larg deri brenda në pallatin e kryepritfi dhe u ul atje bashkë me rojat dhe ngrroj afër zjarrit. 55 Dhe kërët e priftërinje dhe gjithë sinedrit kërkonin déshmi kundër Jezusit pér ta vraré, por nuk po gjenin. 56 Shumë veta në fakt jepnë déshmi tē rrëme kundër tij; por déshmitë e tyre nuk pérkonin. 57 Atëherë disa u ngritën dhe déshmuani rrejshém kundër tij duke thënë: "58 "Ne e kemi dégjuar se ka thënë: "Unë do ta shkatërruo këtë tempull tē bérë me duar, dhe brenda tri ditësh do tē ndërtoj një tjetër që nuk éshtë bérë me duar"". 59 Por as mbi këtë déshmia e tyre nuk pérkonte. 60 Atëherë kryepritfi u ngrit në mes të kuvendit dhe e pyeti Jezusin duke thënë: "Nuk përgjigjesh fare? Çfarë po déshmojnë këta kundër teje?". 61 Por ai heshtë dhe nuk u përgjegj fare. Përsëri kryepritfi e pyeti dhe i tha: "A je ti Krishti, Biri i tē Bekuarit?". 62 Dhe Jezusi tha: "Unë jam. Dhe ju do ta shihni Birin e njeriut tē ulur në tē djathtën e Pushtetit dhe duke ardhur me retë e qillit". 63 Atëherë kryepritfi, duke i shqyer rrobat, tha: "C'nevojë kemi më pér déshmitarë? 64 Ju e dégjuat blasfeminë, c'ju duket?". Dhe tē gjithë gjykuani se meritonte vdekjen. 65 Atëherë disa filluan ta pështynë, t'ia zënë fytyrën, ta qëllojnë me shuplaka dhe t'i thonë: "Profetizo!". Dhe rojat e godisnin. 66 Ndërsa Pjetri ishte poshtë në pallat, erdhë një shërbëtore e kryepritfit. 67 Dhe kur pa Pjetrin që po ngrroj, e vështroi me kujdes dhe tha: "Edhe ti ishe me Jezusin Nazareas". 68 Por ai e mohoi duke thënë: "Nuk e njoh, nuk kuptoj çfarë thua". Pastaj doli jashtë në hajat dhe gjeli këndoi. 69 Dhe shërbëtoria, duke e parë përsëri, filloj t'u flasë tē pranishmëve: "Ky éshtë një nga ata". 70 Por ai përsëri e mohoi. Dhe pak më vonë tē pranishmit i thanë përsëri Pjetrit: "Me tē vërtetë ti je një nga ata; se ti je Galileas dhe e folura jote e zbulon". 71 Por ai nisi tē mallkojë dhe tē betohet: "Unë nuk e njoh atë njeri pér tē cilin po flisni". 72 Dhe gjeli këndoi pér tē dytën herë; atëherë Pjetrit iu kujtua fjalë që Jezusi i kishte thënë: "Përpara se gjeli tē këndojej dy herë, ti do tē më moshos tri herë". Dhe, duke e menduar këtë, qau.

15 Dhe herët në mëngjes kërët e priftërinje me pleqtë, skribët dhe gjithë sinedrit bénin këshill, e lidhën Jezusin e quan jashtë e ia dorëzuan Pilatit. 2 Dhe Pilati e pyeti: "A je ti mbreti i Judenje?". Dhe ai, duke u përgjigjur, i tha: "Ti e thua!". 3 Dhe kërët e priftërinje e akuzonin pér shumë gjëra; por ai nuk përgjigjej aspik. 4 Pilati e pyeti përsëri, duke thënë: "Nuk po përgjigjesh fare? Shih pér sa gjëra tē akuzojnë!". 5 Por Jezusi nuk u përgjigj më asgjë, aq sa Pilati mbeti i çuditur. 6 Dhe në çdo festë ishte zakon t'u lëshohej atyre një i burgosur, këdo që ata do kërkonin. 7 Por ishte në burg një njeri që quhej Baraba, bashkë me shokë tē tjerë rebelë, tē cilët kishin bérë një vrasje gjatë një kryengritjeje. 8 Dhe turma, duke bërtitur, filloj tē kérkojë që tē bënte ashtu siç kishte vepruar gjithnjë pér ta. 9 Atëherë Pilati iu përgjigj atyre duke thënë: "A doni t'ju liroj mbretin e Judenje?". 10 Sepse e diinte që kërët e priftërinje ia kishin dorëzuar nga smira. 11 Por kërët e priftërinje e nxitën turmën që tē kérkojë që t'u lironë atyre Barabanë. 12 Dhe Pilati e mori përsëri fjalën dhe u tha atyre: "Çfarë doni, pra, tē bëj me atë që ju e quani mbret tē Judenje?". 13 Dhe ata bërtiten përsëri: "Kryqëzoje!". 14 Dhe Pilati u tha atyre: "Po ç'të keqe ka bérë?". Atëherë ata bërtiten edhe më fort: "Kryqëzoje!". 15 Prandaj

Pilati, duke dashur ta kënaqë turmën, ua lëshoi Barabanë. Dhe, mbasi e fshikulluan Jezusin, ua dorëzoi atyre që tē kryqëzohej. 16 Atëherë ushtarët e quan Jezusin në oborrin e brendshëm domethënë në pretorium, dhe mblohdhën gjithë cohortën. 17 E veshën në purpur dhe, si thurën një kurorë me ferra, ia vunë mbi krye. 18 Pastaj nisën ta përhëndesin duke i thënë: "Tungjatjeta, o mbret i Judenje!". 19 Dhe e goditni në krye me një kallam, e pështynin dhe, duke u gjunjëzuar përpara tij, e adhuronin. 20 Pasi e tallën, ia hoqen purpurën, e veshën me rrobat e tij dhe e nxorën jashtë pér ta kryqëzuar. 21 Ata e detyruan një kalimtar, një farë Simoni nga Kirena që kthehej nga ara, babai i Aleksandrit dhe i Rufit, që ta mbante kryqin e tij. 22 Pastaj e quan Jezusin në vendin tē quajtur Golgota, që do tē thotë: "Vendi i Kafkës". 23 I dhanë tē pijë verë tē përzier me mirrë, por ai nuk e mori. 24 Dhe, pasi e kryqëzuan, i ndanë rrobat e tij duke hedhur short, pér tē ditur çfarë do t'i binte seceilit. 25 Ishte ora e tretë kur e kryqëzuan. 26 Dhe mbishkrimi që tregonte shkakun e dënimit, i cili ishte vënë përmbi tē, thoshte: "Mbreti i Judenje". 27 Bashkë me tē kryqëzuan edhe dy vjedhës, njërin në tē djathtën e tij dhe tjetrin në tē majtën e tij. 28 Kështu u përmbush Shkrimi që thotë: "Ai u përfshi ndër keqbërësit". 29 Dhe ata që kalonin aty afér e fyeni, duke tundur kokën, dhe duke thënë: "Hej, ti që e shkatërron tempullin dhe e rindëront në tre ditë, 30 shpëto veten tênde dhe zbrit nga kryqi!". 31 Po ashu edhe kërët e priftërinje me skribët, duke e tallur, i thoshnin njeri tjetrit: "Të tjerët i shpëtoi, por veten s'mund ta shpëtoj. 32 Krishti, mbreti i Izraelit, le tē zbrësë tanë nga kryqi që ta shohim dhe ta besojmë". Edhe ata që ishin kryqëzuar bashkë me tē, e fyeni atë. 33 Pastaj, kur erdhë e gjashta orë, errësira e mbuloi gjithë vendin deri në tē nëntën orë. 34 Dhe në tē nëntën orë Jezusi bërtiti me zë tē lartë: "Eloi, Eloi; lama sabaktani?", që e përkthyer do tē thotë: "Perëndia im, Perëndia im, pérse më ke braktisur?". 35 Dhe disa nga tē pranishmit, kur e dégjuan, thosnin: "Ja, ai po thërrët Elian!". 36 Atëherë një prej tyre erdhë me vrap, e zhyti një sfungjer në uthull dhe, mbasi e vuri në një kallam, ia dha tē pijë, duke thënë: "Lëreni; tē shohim nëse vjen Elia që ta zbrësë poshtë". 37 Por Jezusi, si lëshoi një britmë tē madhe, dha frymën. 38 Atëherë veli i tempullit u çà më dysh nga maja deri në fund. 39 Dhe centurion që qëndronte përballë Jezusit, kur pa se, pasi Jezusi bërtiti ashtu, kishte dhënë shpir, tha: "Me tē vërtetë ky njeri ishte Biri i Perëndisë!". 40 Aty ishin gjithashtu edhe grë që shikonin nga larg; midis tyre ishin Maria Magdalena dhe Maria, nëna e Jakobit tē vogël tē Joses dhe Salomeja, 41 tē cilat e kishin ndjekur dhe i kishin shërbyer kur ishte në Galile; dhe kishte edhe shumë tē tjera që ishin ngjitur bashkë me tē në Jeruzalem. 42 Pastaj, u afrua tashmë mbrëmja, sepse ishte Përgatitja, domethënë vigjilja e së shtunës, 43 Jozefi nga Arimatea, një këshilltar i respektuar, i cili priste edhe ai mbretërinë e Perëndisë, me guxim hyri te Pilati dhe kérkoi trupin e Jezusit. 44 Dhe Pilati u çudit që tashmë kishte vdekur. Dhe thirri centurionin dhe e pyeti nëse kishte vdekur prej shumë kohe. 45 Dhe si u siguria nga centurioni, ia la trupin Jozefit. 46 Ky, mbasi bleu një çarçaf, e zbriti Jezusin nga kryqi, e mbështollti në çarçaf dhe e vuri në një varr që ishte hapur në shkëmb; pastaj rrokullisi një gur para hyrjes së varrit.

47 Dhe Maria Magdalena dhe Maria, nëna e Joses, vërenin ku e vunë.

16 Si kaloi e shtuna, Maria Magdalena dhe Maria, nëna e Jakobit, dhe Salomeja blenë aroma pér të shkuar të vajosin Jezusin. 2 Në mëngjesin e ditës së parë të javës, shumë herët, ato erdhën te varri, kur po lindte dielli. 3 Dhe thonin në mes tyre: "Kush do të na rrokullisë gurin nga hyrja e varrit?". 4 Por, kur ngritën sytë, panë se guri ishte rrokullisur, me gjithëse ishte shumë i madh. 5 Hynë, pra, në varr dhe panë një djalosh që ishte ulur në të djathët, të veshur me të bardha, dhe mbetën të trembura. 6 Dhe ai u tha atyre: "Mos u trembni! Ju kërkonit Jezusin Nazareas që ka qenë kryqëzuar; ai u ringjall, nuk është këtu; ja vendi ku e kishin vënë. 7 Por shkoni dhe u thoni dishepujve të tij dhe Pjetrit se ai po ju pararend në Galile; atje do ta shihni, ashtu siç ju pati thënë". 8 Dhe ato dolën shpejt dhe ikën nga va-rri, sepse i zuri tmerri dhe habia; dhe nuk i thanë asgjë kurrikjt, sepse kishin frikë. 9 (note: The most reliable and earliest manuscripts do not include Mark 16:9-20.) Tani Jezusi, pasi ishte ringjallur në mëngjesin e ditës së parë të javës, iu shfaq së pari Marisë Magdalënë, nga e cila pati dëbuar shtatë demonë. 10 Dhe ajo shkoi dhe ua tregoi atyre që kishin qenë bashkë me të, të cilët ishin të pikëlluar dhe e qanin. 11 Por këta, kur dëgjuan se ishte gjallë dhe se u pa nga ajo, nuk i besuan. 12 Mbas këtyre gjërave, iu shfaq në trajtë tjetër dyve prej tyre, që po shkonin në fshat. 13 Edhe ata shkuan dhe ua treguan të tjerëve; por as këtyre nuk u besuan. 14 Në fund iu shfaq të njëmbëdhjetëve kur ishin në tryezë dhe i qortoi pér mosbesimin e tyre dhe pér ngurtësinë e zemrës, sepse nuk u kishin besuar atyre që e kishin parë të ringjallur. 15 Pastaj u tha atyre: "Dilni në mbarë botën dhe i predikoni unjillin çdo krijese; 16 ai që beson dhe është pagëzuar, do të jetë i shpëtuar; por ai që nuk ka besuar, do të jetë i dënuar. 17 Dhe këto janë shenjat që do t'i përcjellin ata që do të besojnë: në emrin tim ata do t'i dëbojnë demonët, do të flasin gjuhë të reja; 18 do t'i kapin me dorë gjarpërinjtë, edhe nëse do të pijnë diçka që shkakton vdekjen, nuk do t'u bëjë asnjë të keqe; do t'i vënë duart mbi të sëmurët dhe këta do të shërohen". 19 Zoti Jezus, pra, mbasi u foli, u ngrit në qjell dhe u ul në të djathtë të Perëndisë. 20 Pastaj ata dolën dhe predikuan kudo, ndërsa Zoti bashkëvepronte me ta dhe e vërtetonte fjälën me shenjat që e shoqëronin. Amen.

Luka

1 Mbasi shumë vetë ndërmorën të renditin tregimin e njarjeve që ndodhën në mesin tonë, **2** ashtu si na i përcollën ata që ishin bërë nga fillimi dëshmitarë okularë dhe shérbyes të fjalës, **3** m'u duk e mirë edhe mua, pasi i hetova të gjitha gjérat me kujdes që nga fillimi, të t'i shkruaj sipas radhës, fort i nnderuar Teofil, **4** që ti të njojësh vërtetësinë e gjërave që të kanë mësuar. **5** Në ditën e Herodit, mbretit të Judesë, ishte një prift me emër Zakaria, nga rendi i Abias; gruaja e tij ishte pasardhëse e Aaronit dhe quhej Elizabetë. **6** Që të dy ishin të drejtë në sytë e Peréndisë, duke ecur pa të metë në të gjitha urdhërimet dhe ligjet e Zotit. **7** Por nuk kishin fémijë, sepse Elizabeta ishte shterpe, dhe të ishin të kaluar në moshë. **8** Ndodhi që, kur Zakaria po ushtronte detyrën e tij priftërore para Peréndisë sipas rregullit të rendit të vet, **9** sipas zakonit të shërbësës priftërore, i ra shorti të hyjë në tempullin e Zotit për të djegur temjanin. **10** Ndërkak mbarë turma e popullit rrinte jashtë e lutej, në orën e temjanit. **11** Atëherë një engëlli i Zotit iu shfaq duke qëndruar në këmbë në të djathën e altarit të temjanit. **12** Zakaria, kur e pa, u trondit dhe e zuri frika. **13** Por engjelli i tha: "Mos u tremb, Zakaria, sepse lutja jote u plotësua dhe gruaja jote Elizabeta do të lindë një djalë, të cilil do t'ia vësh emrin Gjon. **14** Dhe ai do të jetë për ty shkak gézimi dhe hareje, dhe shumë vetë do të gézohen për lindjen e tij. **15** Sepse ai do të jetë i madh përparrë Zotit; nuk do të pijë as verë as pije dehëse dhe do të jetë i përplotë me Frymén e Shenjtë që në barkun e s'émës. **16** Dhe do t'i kthejë shumë prej bijve të Izraelit te Zoti, Peréndia i tyre. **17** Dhe do të shkojë përparrë tij në frymë dhe pushtet të Elias, pér t'i kthyer zemrat e prindërve te fémijët dhe rebelët në urtinë e të drejtëve, pér t'ia bërë gati Zotit një popull të përgatitur mirë". **18** Dhe Zakaria i tha engjellit: "Nga se do ta njoh këtë? Sepse unë jam plak dhe gruaja ime éshtë e kaluar në moshë". **19** Dhe engjelli, duke iu përgjigjur, i tha: "Unë jam Gabrieli që rri në prani të Peréndisë, dhe më kanë dërguar që të flas me ty dhe të t'ijoftoj këto lajmë të mira. **20** Dhe ja, ti do të jesh i pagojë dhe nuk do të mund të flasësh deri në atë ditë kur do të ndodhin këto gjëra, sepse nuk u ke besuar fjalëve të mia, të cilat do të përbushen në kohën e tyre". **21** Ndërkak populli po priste Zakarian dhe çuditet që ai po vonohej aq shumë brenda tempullit. **22** Por, kur doli, nuk mundi t'u flasë atyre; atëherë ata e kupuan se ai kishte pasur një vegim në tempull; ai u bënte shenja atyre, por mbeti i pagojë. **23** Dhe ndodhi që, kur u plotësuan ditët e shërbësës së tij, ai u kthye në shtëpinë e vet. **24** Dhe, pas atyre ditëve Elizabeta, gruaja e tij, u ngjiz; dhe u fsheh pesë muaj dhe thoshte: **25** "Ja c'më bëri Zoti, në ato ditë kur e ktheu vështrimin e tij mbi mua pér të më hequr turpin përparrë njerëzve". **26** Në muajin e gjashtë, engjelli Gabriel u dërgua nga Peréndia në një qytet të Galileës, që quhej Nazaret, **27** te një e virgjër, që ishte e fejuar me një njeri që quhej Jozef, nga shtëpia e Davidit; dhe emri i virgjëreshës ishte Maria. **28** Dhe engjelli hyri te ajo dhe tha: "Tungjatjeta, o hirplate, Zoti éshtë me ty; ti je e bekuar ndër gratë". **29** Por kur e pa atë, ajo mbeti e shqetësuar nga

fjalët e tij, dhe pyeste vvetvenet çfarë kuptimi mund të kishte një përshëndetje e tillë. **30** Dhe engjelli i tha: "Mos ki frikë, Mari, sepse ke gjetur hir para Peréndisë. **31** Dhe ja, ti do të mbetesh shtatzënë dhe do të lindësh një djalë, dhe do t'ia vesh emrin Jezus. **32** Ai do të jetë i madh dhe do të quhet Biri i Shumë të Lartit; dhe Zoti Peréndi do t'i japë froni e Davidit, atit të tij; **33** dhe do të mbretërojë mbi shtëpinë e Jakobit përfjetë, dhe mbretëria e tij nuk do të ketë kurrë të sosur". (*aion g165*) **34** Dhe Maria i tha engjellit: "Si do të ndodhë kjo, përderisa unë nuk njoh burrë?". **35** Dhe engjelli duke u përgjigjur, i tha: "Fryma e Shenjtë do të vijë mbi ty dhe pushteti i Shumë të Lartit do të mbulojë me hijen e vet; prandaj i shenjtë që do të lindë prej teje do të quhet Bir i Peréndisë. **36** Dhe ja, Elizabeta, e afërmja jote, edhe ajo, në pleqërinë e saj, mbeti shtatzënë me një djalë; dhe ky éshtë muaji i gjashtë pér të, që e quanin shterpë, **37** sepse me Peréndinë asgjë s'éshëtë e pamundshme". **38** Atëherë Maria tha: "Ja shërbëtorja e Zotit; le të më ndodhë sipas fjalës sate". Dhe engjelli u largua prej saj. **39** Dhe në ato ditë Maria u ngrit dhe shkoi me nxitim në krahinën malore, në një qytet të Judesë, **40** dhe hyri në shtëpinë e Zakarias e përshëndetë Elizabetën. **41** Dhe ndodhi që, apo Elizabeta dëgjoi përshëndetjen e Maries, fémija i kérceu në bark, dhe Elizabeta u mbush me Frymën e Shenjtë. **42** dhe thërriti me zë të lartë, duke thënë: "Ti je e bekuar ndër gratë dhe i bekuar éshtë fryti i barkut tенд. **43** Dhe përsë po më ndodh kjo, që nëna e Zotit tim të vijë tek unë? **44** Sepse, ja, apo arriti në veshët e mi zëri i përshëndetjes sate, fémija nga gézimi kérceu në barkun tim. **45** Tani, e lumur éshtë ajo që besoi, sepse gjérat që i janë thënë nga ana e Zotit do të realizohen!". **46** Dhe Maria tha: "Shpirti im e madhëron Zotin, **47** dhe fryma im ngazëllon në Peréndinë, Shpëtimtarin tim, **48** sepse ai e shikoi me pélqim ultësinë e shërbëtores së tij; sepse ja, tani e tutje të gjitha brezat do të më shpallin të lume, **49** sepse i Pushtetshmi më bëri gjëra të mëdha, dhe i Shenjtë éshtë emri i tij! **50** Dhe mëshira e tij shtrihet nga brezi në brez pér ata që e druajnë. **51** Ai veproi pushtetshëm me krahun e vet; i shpérndau krenarët me mendimet e zemrave të tyre; **52** i përbëmësi pushtetarët nga fronat e tyre dhe i ngriti të përulurit; **53** i mbushi me të mira të uriturit dhe i ktheu duarbosh të pasurit. **54** Ai e ndihmoi Izraelin, shërbëtorin e vet, duke i kujtuar pér mëshirën e tij, **55** ashtu si ua pati deklaruar etërve tanë, Abrahamic dhe pasardhësve të tij, pér gjithmonë". (*aion g165*) **56** Dhe Maria ndenji me Elizabetën gati tre muaj, pastaj u kthye në shtëpinë e vet. **57** Dhe Elizabetës i erdhë koha që të lindë dhe të nxjerrë në ditët një djalë. **58** Fqinjët e saj dhe të afërmit, kur dégjuan se Zoti kishte treguar mëshirë të madhe ndaj saj, u gëzuan me tē. **59** Dhe ndodhi që të tetën ditë erdhën pér ta rethprerë djalin, dhe donin t'ia quanin Zakaria, me emrin e atit të tij; **60** por e éma ndërhyri dhe tha: "Jo, por përkundrazi do të quhet Gjon". **61** Dhe ata i thanë: "S'ka njeri në fisin tênd që të quhet me këtë emër". **62** Kështu me shenja e pyetën të atin, si donte që t'i quhej. **63** Ai atëherë kérkoi një tabelë shkrimi dhe shkroi mbi të: "Emri i tij éshtë Gjon". Dhe të gjithë u mrrekulluan. **64** Në atë çast goja e tij u hap dhe gjuha e tij u zgjidh, dhe fliste duke bekuar Peréndinë. **65** Dhe të gjithë fqinjëve të tyre u hyri druajtja, dhe të gjitha këto gjëra u përhapën nëpër krejt

krahinën malore të Judesë. **66** Të gjitha ata që i dëgjuan, i vunë në zemrën e tyre duke thënë: "Vallë kush do të jetë ky fëmijë?". Dhe dora e Zotit ishte me të. **67** Dhe Zakaria, ati i tij, u mbush me Frymën e Shenjtë dhe profetizoi, duke thënë: **68** Bekuar qoftë Zoti, Perëndia i Izraelit, sepse e ka vizituar dhe e kreu qërimin e popullit të vet; **69** dhe na ngriti një shpëtim të pushtetshëm në shtëpinë e Davidit, shërbëtorit të vet, **70** ashtu si ai e kishte dekluar nëpërmbajtje gojës së profetëve të tij të shenjtë që nga kohët e lashta, që ne të shpëtojmë (*aiōn g165*) **71** prej armiqve tanë dhe prej dorës së gjithë atyre që na urrejnë, **72** për të treguar mëshirë tek etërit tanë e për t'u kujtuar për besëlidhjen e tij të shenjtë, **73** betimin që i bëri Abrahamit, atit tonë, **74** për të na lejuar që, pasi të çlrohemti nga duart e armiqve tanë, të mund t'i shërbejmë pa frikë, **75** në shenjtëri e në drejtësi përpara atij, të gjitha ditët e jetës sonë. **76** Dhe ti, o fëmijë i vogël, do të quhesh profet nga Shumë i Larti, sepse ti do të shkosh përpara ftyrës së Zotit për të përgatitur udhët e tij, **77** për t'i dhënë popullit të tij njohjen e shpëtimit, në faljen e mëkateve të tyre; **78** për hir të thellësisë së mëshirës së Perëndisë sonë, për të cilën agimi nga lart na ka vizituar, **79** për të ndriçuar ata që dergeshin në errësirë dhe në hijen e vdekjes, për të udhëhequr hapat tona në udhën e paqes". **80** Ndërkaq fëmija rritej dhe forcohej në frymë: dhe qëndroi në shkretëtirë deri në atë ditë, kur ai duhej t'i zbulohet Izraelit.

2 Tani, në atë ditë u shpall një dekret nga ana e Cezar Augustit, për të kryer regjistrimin e populisës së gjithë perandorisë. **2** Ky regjistrim qe i pari që u krye kur Kuirini ishte guvernatori i Sirisë. **3** Dhe të gjithë shkonin të regjistroheshin, secili në qytetin e vet. **4** Tani edhe Jozefi doli nga qyteti i Nazaretit të Galilësë, për të shkuar në Jude, në qytetin e Davidit, që quhet Bethlehem, sepse ai ishte i shtëpisë dhe i familjes së Davidit, **5** për t'u regjistruar bashkë me Marinë, gruan e vet, me të cilën ishte martuar dhe që ishte shtatzënë. **6** Kështu, ndërsa ishin atje, asaj i erdhia koha të lindë. **7** Dhe ajo lindi djalin e saj të parëlindur, e mbështollë me pelena dhe e vendosi në një grazhd, sepse në han nuk kishte vend për ta. **8** Tani në po atë krahnë ishin disa barinj që rrinjan jashtë, në fusha, dhe natën ruanin kopenë e tyre. **9** Dhe ja, një engjëll i Zotit iu paraqit atyre dhe lavdia e Zotit shkëltueq reth tyre e ata i zuri një frikë e madhe. **10** Por engjëlli u tha atyre: "Mos druan, sepse unë po ju lajmëroj një gëzim të madh për të gjithë popullin; **11** sepse sot në qytetin e Davidit lindi për ju një Shpëtimtar, që është Krishti, Zoti. **12** Dhe kjo do t'ju vlefjet si shenjë: ju do të gjeni një fëmijë të mbështjellur me pelena, të shtrirë në një grazhd". **13** Dhe menjëherë engjëlli iu bashkua një shumicë e ushtrisë qiellore, që lëvdonte Perëndinë, duke thënë: **14** "Lavdi Perëndisë në vendet më të larta, dhe paqë mbi tokë njerëzve mbi të cilët qëndron mirëdashja e tij!". **15** Dhe ndodhi që, kur engjëjt u larguan prej tyre për t'u kthyer në qiel, barinjtë i thanë njeri tjetrit: "Le të shkojmë deri në Bethlehem për të parë c'ka ndodhur dhe q'na bëri të ditur Zoti". **16** Shkuan, pra, me nxitim dhe gjetën Marinë, Jozefin dhe fëmijën që ndodhej në një grazhd. **17** Mbasi e panë, përhapën ato që u ishte thënë për atë fëmijë. **18** Dhe të gjithë ata që i dëgjuan, u mrekulluan nga gjérat që u treguan barinjtë. **19** Maria i ruante të gjitha këto fjalë, duke i medituar në zemrën e saj. **20** Dhe barinjtë u kthyen,

duke përlëvduar dhe lavdëruar Perëndinë për të gjitha gjërat që kishin dëgjuar dhe parë, ashtu si u ishte thënë atyre. **21** Dhe kur kaluan të tetë ditët, pas të cilave ai duhej rrëthprerë, ia vunë emrin Jezus, emër të dhënë nga engjëlli para se ai të ngjizej në bark. **22** Kur pastaj ishin plotësuar ditët e pastrimit të saj sipas ligjit të Moisit, e çuan fëmijën në Jeruzalem për t'i paraqitur Zotit, **23** ashtu siç është shkruar në ligjin e Zotit: "Çdo mashkull i parëlindur do të jetë thirr Shenjtë për Zotin", **24** dhe për të ofruar fljim, siç është thënë në ligjin e Zotit, një çift turtush ose dy pëllumbash të rinj. **25** Dhe ja, në Jeruzalem ishte një njeri që quhej Simeon; Ky njeri ishte i drejtë dhe i përshtiprtshëm dhe priste ngushëllimin e Izraelit; dhe Fryma e Shenjtë ishte mbi të. **26** Dhe në mënyrë hyjnore atij i qe zbuluar nga Fryma e Shenjtë se nuk do të vdiste para se të kishte parë Krishtin e Zotit. **27** Ai pra, i shtyrë nga Fryma, erdhë në tempull; dhe, si prindërit i prunë fëmijën Jezus për të bërrë me të ato që përshkruan ligji, **28** ai e mori në krah e bekoj Perëndinë duke thënë: **29** "Tani, o Zot, lejo që shërbejtori yt të vdesë në paqe, sipas fjalës sate, **30** sepse sytë e mi e panë shpëtimin tënd **31** që ti e përgatit përpara gjithë popujve: **32** dritën për të ndriçuar kombet dhe lavdinë e popullit tënd, Izraelit". **33** Dhe Jozefi e nëna e fëmijës mrrekulloheshin për gjérat që thuheshin për të. **34** Pastaj Simeoni i bekoj dhe i tha Marisë, nënës së tij: "Ja, ky është vénë për rënien dhe për ngritjen e shumë vetave në Izrael dhe për të qenë shenjë kundërshtimesh, **35** edhe ty vetë një shpatë do të ta tejsjpojë shpirtin, që të zbulohen mendimet e shumë zemrave". **36** Aty ishte edhe Ana, një profeteshë, bija e Fanuelit, nga fisit i Aserit, e cila ishte shumë e kaluar në moshë, që kishte jetuar mbas virgjërisë së saj shtatë vjet me burrin. **37** Ajo ishte e ve dhe, megjithëse ishte tetëdhjetë e katër vjeçë, nuk lagohej kurrë nga tempulli duke i shërbeyer Perëndisë natë e ditë me agjërimë dhe lutje. **38** Edhe ajo erdhë në atë moment, lavdëroi Zotin dhe u fliste për këtë fëmijë të gjithë atyre që prisnin qërimin në Jeruzalem. **39** Dhe mbasi i kryen të gjitha ato që i takonin sipas ligjit të Zotit, u kthyen në Galile, në qytetin e tyre, Nazaret. **40** Ndërkaq fëmija rritej dhe forcohej në frymë, duke qenë plot dituri; dhe hiri i Perëndisë ishte mbi të. **41** Tani prindërit e tij shkonin çdo vit në Jeruzalem për festën e Pashkës. **42** Dhe, kur ai i mbushi dymbëdhjetë vjeç, ata u ngjitet në Jeruzalem, sipas zakonit të festës. **43** Dhe si u përm bushën ato ditë, kur ata u kthyen, fëmija Jezus ndënji në Jeruzalem; por Jozefi dhe e ëma e tij nuk e dinin. **44** Duke menduar se ai ishte në shoqëri, ata bënë një ditë rrugë, pastaj filluan ta kërkojnë midis farefisit dhe të njohurve; **45** dhe, duke qenë se nuk e gjetën, u kthyen në Jeruzalem për ta kërkuar. **46** Dhe ndodhi që, pas tri ditësh, e gjetën në tempull, të ulur në mes të dijetarëve, duke i dëgjuar dhe duke u bërë atyre pyetje. **47** Dhe të gjithë ato që e dégjonin, habiteshin nga zgjuarësia e tij dhe nga përgjigjet e tij. **48** Dhe, kur ata e panë, mbetën të habitur, dhe e ëma i tha: "Bir, pse na e bëre këtë? Ja, yt atë dhe unë, në ankth, po të kërkoni!". **49** Por ai u tha atyre: "Përse më kërkoni? A nuk e dinit se më duhet të merrem me punët e Atit tim?". **50** Por ata nuk i kuptuan fjalët që ai u tha atyre. **51** Dhe ai zbriti bashkë me ta, u kthyen në Nazaret dhe i bindej atyre. E ëma

i ruante të gjitha këto fjalë në zemrën e saj. 52 Dhe Jezusi rrите në dituri, në shtat dhe në hir përparrë Perëndisë dhe njerëzve.

3 Tani në vitin e pesëmbëdhjetë të mbretërimit të Tiberit Cesar, kur Ponc Pilati ishte qeveritar i Judesë, Herodi tetrarku i Galileosë, i vëllai, Filipi, tetrarku i Itureas dhe i krahinës së Trakonitidës dhe Lizania tetrarku i Abilenës, 2 nën kryepriftërinijtë Ana dhe Kajfa, fjala e Perëndisë iu drejtua Gjonit, birit të Zakarias, në shkretëtirë. 3 Atëherë ai e përshkoi gjithë krahinën përreth Jordanit, duke predikuar një pagëzim pendimi pér faljen e mëkateve, 4 ashtu siç është shkruar në librin e fjalëve të profetit Isaia, që thotë: „Ja zëri i njërit që bërtet në shkretëtirë: Përgatitin udhën e Zotit, drejtoni shtigjet e tij! 5 Çdo luginë të jetë e mbushur dhe çdo mal e kodër të jetë sheshuar; vendet dredha-dredha të drejtohen dhe rrugët e vështira të sheshohen 6 dhe çdo mish do të shohë shpëtimin e Perëndisë“. 7 Ai, pra, u thoshtë turmave që shkonin të pagëzoheshin prej tij: „Pjellë nepërkash, kush ju ka mesuar t'i arratiseni zemërimit që po vjen? 8 Bëni, pra, fryte të denja pendimi dhe mos filloni të thoni brenda jush: „Ne kemi Abrahamin pér Atë“, sepse unë po ju them se Perëndia mund t'i nxjerrë fémijë Abrahamit edhe nga këta gurë. 9 Tashmë sépata u vu në rrënje të pemëve; çdo pemë që nuk jep fryt të mirë do të pritet dhe do të hidhet në zjarr“. 10 Dhe turmat e pyesnin, duke thënë: „Dhe ne, pra, ç'të bëjmë?“. 11 Atëherë ai, duke përgjigjur, u tha atyre: „Ai që ka dy tunika le t'i ndajë me atë që s'ka, dhe ai që ka të hajë le të vaprojë po kështu“. 12 Tani erdhën edhe disa tagrambledhës që të pagëzohen dhe e pyetën: „Mësues, q'duhet të bëjmë?“. 13 Dhe ai u tha atyre: „Mos vilni asgjë më tepër nga sa ju është urdhëruar“. 14 Edhe ushtarët e pyetën duke thënë: „Dhe ne, ç'duhet të bëjmë?“. Dhe ai u tha atyre: „Mos i bëni shantazh asnjeriu, mos i bëni akuza të rreme kurrkjut dhe jini të kënaqur me pagën tuaj!“. 15 Dhe populli ishte në priti dhe të gjithë pyesnin në zemrat e veta nëse Gjoni ishte Krishti vetë. 16 Gjoni u përgjigj duke u thënë të gjithëve: „Unë ju pagëzoj me ujë; por vjen ai që është më i fortë nga unë, të cilit unë nuk jam i denjë as t'ia zgjidh lindhëset e sandaleve; ai do t'ju pagëzojë me Frymën e Shenjtë dhe me zjarr. 17 Ai mban në dorë lopatën e vet, pér ta pastruar krejt lëmin e vet dhe pér të mbledhur grurin në hambarin e tij, por bykun do ta djejë me zjarr që nuk shuhet“. 18 Kështu ai e ungjillizonte popullin duke e këshilluar me shumë mënyra të tjera. 19 Por Herodi, tetraku, mbasi u qortua prej tij pér shkak të Herodiadës, gruas së vëllait të tij Filipit, dhe pér të gjitha mbapshtitë që ai kishte kryer, 20 U shtoi të gjitha të tjerave edhe këtë, domethënë e futi Gjonin në burg. 21 Tani, si u pagëzua gjithë populli, edhe Jezusi u pagëzua; dhe ndërsa po lutej, qelli u hap 22 dhe Fryma e Shenjtë zbriti mbi të, në trajtën trupore si të pëllumbit, dhe nga qelli erdhi një zë, që thoshtë: „Ti je Biri im i dashur, në ty unë jam kënaqur!“. 23 Dhe Jezusi ishte rreth tridhjetë vjeç; dhe e pandehnin se ishte bir i Jozefit, bir i Elit, 24 bir i Mathatit, bir i Levit, bir i Melkit, bir i Janas, bir i Jozefit; 25 bir i Matathias, bir i Amosit, bir i Naumit, bir i Eslit, bir i Nagait; 26 bir i Maathit, bir i Matathias, bir i Semeit, bir i Jozefit, bir i Judës; 27 bir i Joannas, bir i Resas, bir i Zorobabelit, bir i Salatielit, bir i Nerit; 28 bir i Melkit, bir i Adit, bir i Kosamit, bir i

Elmodamatit, bir i Erit; 29 bir i Joseut, bir i Eliezerit, bir i Iorimit, bir i Mathatit, bir i Levit; 30 bir i Simeonit, bir i Judës, bir i Jozefit, bir i Jonanit, bir i Eliakimit; 31 bir i Meleas, bir i Menas, bir i Matathas, bir i Natanit, bir i Davidit; 32 bir i Jeseut, bir i Obedit, bir i Boozit, bir i Salmonit, bir i Naasonit; 33 bir i Aminadabit, bir i Aramit, bir i Esromit, bir i Faresit, bir i Judës; 34 bir i Jakobit, bir i Isakut, bir i Abrahamit, bir i Tares, bir i Nakorit; 35 bir i Serukut, bir i Ragaut, bir i Pelekut, bir i Eberit, bir i Selës; 36 bir i Kainanit, bir i Arfaksadit, bir i Semit, bir i Noeut, bir i Lamekut; 37 bir i Mathusalës, bir i Enokut, bir i Jaredit, bir i Mahalaleelit, bir i Kainanit; 38 bir i Enosit, bir i Setit, bir i Adamit, i Perëndisë.

4 Dhe Jezusi, plot me Frymën e Shenjtë, u kthyte nga Jordani dhe Fryma e coi në shkretëtirë, 2 ku pér dyzet ditë e tundoj djalli; gjatë atyre ditëve ai nuk hengri asgjë, por kur ato kaluan, e mori uria. 3 Dhe djalli i tha: „Nëse je Biri i Perëndisë, i thuaj këtij guri të bëhet bukë“. 4 Por Jezusi u përgjigj duke thënë: „Është shkruar: „Njeriu nuk do të rrojë vetëm me bukë, por me çdo fjalë të Perëndisë““. 5 Pastaj djalli e coi në një mal të lartë dhe, pér një çast, i tregoi të gjitha mbretëritë e botës. 6 Dhe djalli i tha: „Unë do të të jap gjithë pushtetin e këtyre mbretërive dhe lavdinë e tyre, sepse m'u dha mua në dorë dhe unë ia jap kujt të dua. 7 Në qoftë se ti, pra, duke rënë përmbyss, më adhuron, do të jetë krejt jotja“. 8 Por Jezusi, duke u përgjigjur, i tha: „Largohu prej meje, Satana. Është shkruar: „Adhuro Zotin, Përëndinë tênd dhe shërbeji vetëm atij““. 9 Pastaj e coi në Jeruzalem, e vuri në majë të tempullit, në cep, dhe i tha: „Nëse je Biri i Perëndisë, hidhu poshtë që këtej; 10 sepse është shkruar: „Ai do t'u urdhërojë engjëve të vet rreth teje të të ruajnë. 11 Dhe ata do të të mbajnë mbi duart e tyre që këmba jote të mos ndeshë me asnjë gur““. 12 Dhe Jezusi u përgjigj dhe i tha: „Është thënë: „Mos e tundo Zotin, Perëndinë tênd““. 13 Dhe kur djalli i mbaroi të gjitha tundimet, u largua prej tij, pér një farë kohe. 14 Dhe Jezusi, në fuqinë e Frymës, u kthyte në Galile dhe fama e tij u përhap në mbarë krahinën përreth. 15 Dhe ai mësonte në sinagogat e tyre, i nderuar nga të gjithë. 16 Pastaj erdhë në Nazaret, ku ishte rritur, dhe si e kishte zakon ditën e shtunë, hyri në sinagogë dhe u ngrit pér të lexuar. 17 I dhanë në dorë librin e profetit Isaia; e hapi dhe gjeti vendin ku ishte shkruar: 18 „Fryma e Zotit është mbi mua, sepse ai më vajosi pér të ungjillizuar të varfërit; ai më dërgoi pér të shëruar ata që e kanë zemrën të thyer, pér të shpallur çlirimin e të burgosurve dhe kthimin e të parit të verbërvë, pér të çliruar përsëri të shtypurit, 19 dhe pér të predikuar vitin e pranueshmët të Zotit“. 20 Pastaj, si e mybilly librin dhe ia dha shërbyesit, u ul; dhe sytë e të gjithëve në sinagogë u drejtuan mbi të. 21 Atëherë ai nisi të thotë: „Sot ky Shkrim u përbush në veshët tua“. 22 Dhe të gjithë jepnin dëshmi dhe mrekulloheshin pér fjalët e hirit që dilnin nga goja e tij, dhe thoshnin: „Po ky, a nuk është biri i Jozefit?“. 23 Dhe ai u tha atyre: „Me siguri ju do të më përmendni fjalën e urtë: „Mjek, shëro veten tênde“, të gjitha ato që dëgjuam se u bënë në Kapernaum, bëji edhe këtu në atdheun tênd“. 24 Por ai tha: „Në të vërtetë po ju them se asnjë profet nuk mirëpritet në atdheun e vet. 25 Në të vërtetë po ju them se në kohën e Elias, kur qelli u mybilly pér tre vjet e gjashtë muaj dhe u bë një ure i madhe n

gjithë vendin, ishin shumë të veja në Izrael; 26 e megjithatë tek asnjëra nga ato nuk u dërgua Elia, përveç se te një grua e ve në Sareptë të Sidonit. 27 Dhe në kohën e profetit Elize kishte shumë lebrozë në Izrael; megjithatë asnjë prej tyre nuk u pastrua, përveç Naamanit Sirian". 28 Kur i dëgjuan këto fjalë, të gjithë ata që ishin në sinagogë u zemëruan shumë. 29 Dhe u ngritën, e dëbuani nga qyteti dhe e çuan deri në buzë të majës së malit, mbi të cilin ishte ndërtuar qyteti i tyre, për ta hedhur poshtë. 30 Por ai, duke kaluar përmes tyre, u largua. 31 Pastaj zbriti në Kapernaum, qytet i Galileosë, dhe i mësonte njerëzit ditët e shtuna. 32 Dhe ata habiteshin nga mësimi i tij, sepse fjala e tij ishte me autoritet. 33 Në sinagogë ishte një njeri që ishte pushtuar me fryshtë e një demoni të ndyrë. Ai bërtiti me zë të lartë duke thënë: "34 Ah, ç'ka mes nesh dhe teje, o Jezus Nazareas? A erdhe të na shkatërrosh? Unë e di se kush je ti: i Shenjtë i Perëndisë!". 35 Por Jezusi e qortoi duke thënë: "Hesht dhe dil prej tij!". Dhe demoni, pasi e përplasi përpara tyre, dol prej tij pa i bërë asgjë të keqe. 36 Atëherë të gjithë i pushtoi habia dhe i thoshin njëri-tjetrit: "Ç'fjalë èshtë kjo, vallë? Ai urdhëron me autoritet dhe pushtet fryshtë e ndyra dhe ata dalin!". 37 Dhe fama e tij përhajej në çdo vend të krahinës përreth. 38 Mbasi dol nga sinagoga, Jezusi hyri në shtëpinë e Simonit. Vjehrrën e Simonit e kishin zënë ethe të forta; dhe ata e lutën për të. 39 Ai u përkul mbi të, qortoi ethet dhe ato e lëshuan; dhe ajo u ngrit menjëherë dhe fillo i t'u shërbejë. 40 Kur perëndoi dielli, të gjithë ata që kishin të sémurë me sémundje të ndryshme i prunë tek ai; dhe ai i shëroi duke vënë duart mbi secilin prej tyre. 41 Prej shumë vetëve dilin demonë që bërtitin dhe thoshnin: "Ti je Krishti, Biri i Perëndisë". Por ai i qortonte dhe nuk i lejonte të flisin, sepse ata e dinin se ai ishte Krishti. 42 Kur zbardi drita ai dol i shkoi në një vend të pabanuar. Por turmat e kérkonin dhe e arritën; dhe e mbanin që të mos largohej prej tyre. 43 Por ai u tha atyre: "Më duhet ta shpall lajmin e mirë të mbretërisë së Perëndisë edhe në qytete të tjera, sepse për këtë jam dërguar". 44 Dhe ai predikonte nëpër sinagoga të Galileosë.

5 Dhe ndodhi që Jezusi, kur po ndodhej në bregun e ligjenit të Gjenezarit e ndërsa turma po shtyhej rreth tij për të dëgjuar fjalën e Perëndisë, 2 pa dy barka të lidhura në breg të ligjenit, nga të cilat kishin dalë peshkatarët dhe po lanin rrjetat. 3 Atëherë hyri në një nga ato barka, në atë që ishte e Simonit, dhe iu lut që të largohej pak nga bregu. U ul dhe mësonte turmat nga barka. 4 Dhe kur mbaroi së foluri i tha Simonit: "Shko në të thella, dhe hidhni rrjetat tua ja për të zënë peshk". 5 Dhe Simon, duke u përgjigjur, i tha: "Mësues, u munduam gjithë natën dhe nuk zumë asgjë; por, përfjalën tênde, do ta hedh rrjetën. 6 Dhe, si bënë kështu, zunë një sasi aq të madhe peshku, sa po shqayhej rrjeta. 7 Atëherë u bënë shenjë shokëve të tyre që ishin në barkën tjetër, që të vinin e t'i ndihmonin. Dhe ata erdhën dhe i mbushën të dy barkat aq sa gati po fundoseshin. 8 Simon Pjetri, kur pa këtë, i ra ndër këmbë Jezusit dhe i tha: "Zot, largohu prej meje, sepse jam njeri mëkatarë". 9 Në të vërtetë Pjetri dhe të gjithë ata që ishin me të, habiteshin për shkak të sasisë së peshkut që kishin zënë. 10 E njëjtë gjë u ngjau

edhe Jakobit dhe Gjonit, bijve të Zebedeut, që ishin shokë të Simonit. Atëherë Jezusi i tha Simonit: "Mos ki frikë; tash e tutje ti do të jesh peshkatar njerëzish të gjallë". 11 Pastaj ata, si i nxorën në breg barkat, lanë çdo gjë dhe ndiqnin. 12 Ndodhi që, ndërsa Jezusi ndodhej në një nga ato qytete, erdhi një njeri i mbushur plot me lebér, i cili, kur e pa Jezusin, ra me fytyrë për dhe dëshmi. 13 Atëherë ai e zgjati dorën, e preku duke thënë: "Po, e dua, qofsh i pastruar". Dhe menjëherë lebra iu zhduk. 14 Dhe Jezusi e urdhëroi: "Mos ia trego kurkujt; por shko, paraqitu te prifti dhe bëj një ofertë për pastrimin tênd, sikurse e ka përshtaku Moisiu, që kjo t'u shërbejë si dëshmi". 15 Dhe fama e tij po përhajej gjithnjë e më shumë; dhe turma të mëdha mblidheshin për ta dëgjuar dhe për t'u shëruar prej tij nga sëmundjet e veta. 16 Por ai têrhiqej në vende të vetmuara dhe lutej. 17 Një ditë ndodhi që, ndërsa Jezusi po mësonte, ishin të pranishëm, ulur, disa farisenj dhe mësues të ligjit, që kishin ardhur nga të gjitha fshatrat e Galileosë, të Judesë dhe nga Jeruzalemi; dhe fuqia e Zotit ishte me të, që të kryente shërimë. 18 Dhe ja, disa njerëz po sillnin mbi një vig një njeri të paralizuar dhe kérkonin ta fusnin brenda dhe ta vinin përparrë tij. 19 Por, duke mos gjetur se si ta fusnin brenda për shkak të turmës, hipën mbi çatinë e shtëpisë dhe e lëshuan përmjet tjequllave me gjithë vig midis njerëzve, përparrë Jezusit. 20 Dhe ai, duke parë besimin e tyre, i tha atij: "Njeri, mëkata e tua të janë falur". 21 Atëherë skribët dhe farisenjtë filluan të arsyetojnë duke thënë: "Kush èshtë ky që thotë blasfemi? Kush mund t'i falë mëkata, përveç vetëm Perëndi?". 22 Por Jezusi, duke i njohur mendimet e tyre, e mori fjalën dhe tha: "Ç'po arsyetoni në zemrat tuaja? 23 Çfarë èshtë më e lehtë, të thuhet: "Mëkata e tua të janë falur", apo të thuhet: "Çohu dhe ec"? 24 Tani, pra, me qëllim që ju ta dini se Biri i njeriut ka pushtet mbi tokë të falë mëkata, unë të them (i tha të paralizuarit), çohu, merre vigun tênd dhe shko në shtëpinë tênde!". 25 Dhe menjëherë ai njeri u ngrit përparrë tyre, mori vigun mbi të cilin që shtrirë dhe shkoi në shtëpinë e vet, duke përlëvduar Perëndin. 26 Dhe të gjithë u habitën dhe përlëvdönin Perëndin, dhe, plot frikë, thoshnin: "Sot pamë gjëra të mahnitshme". 27 Dhe, mbas këtyre gjërvave, ai dol i shkoi përfjalën e tij, që qafqazit, dhe rrinte në vendin e tati meve, dhe i tha: "Ndiqmë". 28 Dhe ai i la të gjitha, u ngrit dhe e ndoqi. 29 Pastaj Levi i përgatiti në shtëpinë e tij një gasti të madhe, dhe një numër i madh tagrambledhësish e të tjerë rrinin në tryezë bashkë me ta. 30 Por skribët dhe farisenjtë e atij vendi murmurisnin kundër dishepujve të Jezusit duke thënë: "Përse hani dhe pini bashkë me tagrambledhës dhe mëkatarë?". 31 Dhe Jezusi, duke u përgjigjur, i tha: "Nuk janë të shëndoshët ata që kanë nevojë përmjet, por të sémurët. 32 Unë nuk erdha t'i thërrës të pendohen të drejtit, por mëkatarët". 33 Atëherë ata i thanë: "Përse dishepujt e Gjonit si dhe ata të farisenje agjerojnë shpesh dhe lutën, kurse të tutë hanë dhe pinë?". 34 Ai u përgjigji atyre: "A mund t'i bëni dasmorët të agjerojnë, derisa dhëndri èshtë me ta? 35 Por do të vijnë ditët kur do t'u heqin dhëndrin dhe atëherë, në ato ditë, ata do të agjerojnë". 36 Përveç kësaj ai u tregoi një shëmbëlltyrë: "Askush nuk qep një copë të një rrobë të re mbi një rrobe të vjetër;

përndryshe gjendet me rrobën e re të shqyer, dhe pjesa që u hoq nga rroba e re nuk i përshtatet së vjetrës. **37** Dhe askush nuk shtie verë të re në kacekët të vjetër; përndryshe vera e re i pëlcet kacekët, dhe ajo derdhet e kacekët shkojnë dém. **38** Por duhet shténë vera e re në kacekët të rinx dhe kështu që të dyja ruhen. **39** Askush që ka pirë verë të vjetër, nuk do menjéherë verë të re, sepse ai thotë: "E vjetra eshtë më e mirë".

6 Ndodhi që një të shtunë, pas së shtunës së madhe, ai po e cte nëpér arat me grurë, dhe dishepujt e vet këputnin kallini, i shkoqin me dorë dhe i hanin. **2** Dhe disa nga farisenjtë u thanë atyre: "Përse bëni atë që nuk eshtë e lejueshme të bëhet të shtunën?". **3** Por Jezusi, duke përgjigjur, u tha atyre: "A nuk keni lexuar çfarë bëri Davidi dhe ata që ishin bashkë me të kur i mori uria? **4** Si hyri në shtëpinë e Perëndisë, ai mori bukët e paraqitjes, hëngri vetë dhe u dha të hanë edhe atyre që ishin bashkë me të, ndonëse nuk ishte e lejueshme për asnjën t'i hante, përvëç priftërinjve?". **5** Pastaj u tha atyre: "Biri i njeriut eshtë zot edhe i së shtunës". **6** Një të shtunë tjetër ndodhi që ai hyri në sinagogë dhe po mësonte; atje ishte një njeri që e kishte dorën e djathtë të tharë. **7** Dhe farisenjtë dhe skribët rrin dhe e ruanin nëse ai do ta shëronte të shtunën, që pastaj ta paditnin. **8** Por ai ua njihet mendimet e tyre dhe i tha njeriut me dorë të tharë: "Çohu dhe dil këtu në mes". Dhe ai u ngrit në këmbë. **9** Pastaj Jezusi u tha atyre: "Unë po ju pyes: A eshtë e lejueshme, të shtunave, të bësh mirë apo keq, të shpëtosh një njeri apo ta vrasësh?". **10** Dhe si i vështroi të gjithë rreth e rrotull, i tha atij njeriu: "Shtrije dorën tënde!". Dhe ai veproi kështu dhe dora e tij iu shëndosh si tetra. **11** Ata u tërbuan dhe diskutonin me njëri-tjetrin se ç'mund t'i bënin Jezusit. **12** Në ato ditë ndodhi që ai shkoi në mal për t'u lutur, dhe e kaloi natën duke iu lutur Perëndisë. **13** Dhe kur zbardhi dita, thirri pranë vetes dishepujt e vet dhe zgjodhi prej tyre dymbëdhjetë, të cilëve u dha edhe emrin apostuj: **14** Simonin, të cilil i vuri emrin Pjetër, dhe Andrean, vëllanë e tij, Jakobin e Gjonin, Filipin dhe Bartolomeun, **15** Mateun dhe Thomain, Jakobin e Alfeut dhe Simonin, që e quanin Zelota, **16** Judën, vëllanë e Jakobit dhe Judën Iskariot, i cili u bë tradhttar. **17** Pastaj, pasi zbriti bashkë me ta, ndaloj në një vend të sheshtë, me turmën e dishepujve të vet dhe me një numër të madh njerëzish nga gjithë Judea, nga Jeruzalemi dhe nga bregdeti i Tiroz dhe i Sidonit, të cilët kishin ardhur për ta dëgjuar atë dhe për t'u shëruar nga sémundjet e veta; **18** Por edhe ata që i mundonin frysmerat e ndyrë shërsheshin. **19** E gjithë turma kërkonte ta prekte, sepse prej tij dilte një fuqi që i shëronte të gjithë. **20** Ai, si i drejtoi sytë nga dishepujt e vet, thoshte: "Lum ju, të varfër, sepse juaja eshtë mbretëria e Perëndisë". **21** Lum ju, që tani keni uri, sepse do të ngopeni. Lum ju, që tani qani, sepse do të qeshni. **22** Lum ju, kur njerëzit do t'juurrejnë, do t'ju mallkojnë dhe do t'ju fyejnë, do ta shpallin emrin tuaj si të keq, për shkak të Birit të njeriut. **23** Gézhoni atë ditë dhe hidhuni nga gézimi, sepse ja, shpërblimi juaj eshtë i madh në qill; në të njëjtën mënyrë, pra, etërit e tyre i trajtonin profetët. **24** Por mjerë ju, o të pasur, sepse e keni ngushëllimin tuaj! **25** Mjerë ju, që jeni të ngopur, sepse do të keni uri. Mjerë ju, që tani qeshni, sepse do

të hidhëroheni e do të qani! **26** Mjerë ju, kur të gjithë njerëzit do të flasin mirë për ju, sepse në të njëjtën mënyrë vepruan etërit e tyre me profetët e rremë. **27** Por unë po ju them juve që më dëgjoni: "T'i doni armiqjtë tuaj; u bëni të mirë atyre që juurrejnë. **28** Bekoni ata që ju mallkojnë dhe lutuni për ata që ju keqrajojnë. **29** Nëse dikush të bie në njëren faqe, ktheja edhe tjetren; dhe atij që të merr mantelin, mos e pengo të të marrë edhe tunikën. **30** Jepi kujtdo që kërkon prej teje; dhe në se dikush merr gjënë tënde, mos kërko të ta kthejë. **31** Por, ashtu siç dëshironi që t'ju bëjnë juve njerëzit, po ashtu bëni me ta. **32** Por po t'i doni ata që ju duan, c'meritë do të keni nga kjo? Sepse edhe mëkatarët i duan ata që i duan. **33** Dhe në se u bëni të mirë atyre që ju bëjnë të mirë, çfarë merite do të keni nga kjo? Të njëjtën gjë bëjnë edhe mëkatarët. **34** Dhe nëse u jepni hua atyre që shpresoni t'jua kthejnë, çfarë merite do të keni nga kjo? Edhe mëkatarët u japid hua mëkatarëve, që t'u kthehet aq sa dhanë. **35** Por ju t'i doni armiqjtë tuaj, bëni të mirë dhe jepni hua pa pasur shpresë për asgjë, dhe shpërblimi juaj do të jetë i madh dhe ju do të jeni bijtë e Shumë të Lartit, sepse ai eshtë mirëdashës me mos-mirënjohësit dhe të mbapshtët. **36** Jini të mëshirshëm, pra, sikurse edhe Ati juaj eshtë i mëshirshëm. **37** Mos gjykonin dhe nuk do të gjykoheni; mos dënoni dhe nuk do të dënoheni; falni dhe do të jeni të falur. **38** Jepni dhe do t'ju jepet: një masë e mirë, e njësuar, e tundur, gufuese do t'ju derdhet në gjii, sepse me atë masë që do të matni, do t'ju matet edhe juve gjithashtu". **39** Pastaj ai u tha një shëmbëlltyrë: "Një i verbër a mund t'i prijë një të verbri tjetër? Vallë nuk do të bien të dy në gropë? **40** Dishepulli nuk ia kalon mësuesit të vet, madje qđo dishepull që ka mësuar do të jetë si mësuesi i vet. **41** Po pse ti e shikon lëmishtën në sy të vëllait tênd dhe nuk e sheh traun në syrin tênd? **42** Ose, si mund t'i thuash vëllait tênd: "Vëlla, më lër të të heq lëmishtën që ke në syrin tênd", kur ti vetë nuk e sheh traun në syrin tênd? O hipokrit, nxirre më parë traun nga syri yt dhe atëherë do të mund të shohësh mirë për të nxjerrë lëmishtën nga syri i vëllait tênd. **43** Sepse nuk ka pemë të mirë që të japë fryt të keq, as pemë të keqe që të japë fryt të mirë. **44** Qđo pemë, pra, njihet nga fryti i vet, sepse nuk mblidhen fiq nga gjembut dhe nuk vilet rush ngà ferra. **45** Njeriu i mirë e nxjerr të mirën nga thesari i mirë i zemrës së vet; dhe njeriu i mbapshtë e nxjerr të mbapshtë nga thesari i keq i zemrës së vet, sepse goja e njërit flet nga mbushullia e zemrës. **46** Përsë më thirri, "Zot, Zot" dhe nuk bëni atë që ju them? **47** Qđo njéri që vjen tek unë dhe dëgjon fjalët e mia dhe t'i vë në praktikë, unë do t'ju tregoj kujt i ngjan. **48** Ai i ngjan njeriut që, kur ndërtoi shtëpinë e vet, gërmoi shumë thellë dhe e vendosi themelin mbi shkëmb. Erdhi një vërsim, pérroi u sul mbi atë shtëpi, por s'e tundi dot, sepse e kishte themelin mbi shkëmb. **49** Përkundrazi, ai që e dëgjoi dhe nuk i vuri në praktikë, i ngjan njeriut që e ndërtói shtëpinë mbi tokë, por pa themel; kur iu sul pérroi, ajo u shemb menjéherë dhe rrënim i saj qe i madh".

7 Si e përfundoi gjithë këtë ligjëratë drejtuar popullit që e dëgjoi, hyri në Kapernaum. **2** Tani një centurion kishte një shërbëtor që e donte shumë; e kishte të sémurë keq për vdekje. **3** Dhe centurioni, kur dëgjoi për Jezusin, i dërgoi disa pleq Judenj që ta lusnin të vinte e të shëronte shërbëtorin e tij.

Si arritën te Jezusi, ata e lutën me ngulm duke i thënë: "Ai e meriton që ti ta pranosh këtë gjë, 5 sepse ai e do popullin tonë dhe ai na e ndërtoi sinagogën". 6 Atëherë Jezusi shkoi me ta. E kur ishte jo shumë larg shtëpisë, centurioni dërgoi disa miq të tij pér t'i thënë: "Zot, mos u shqetëso, sepse unë nuk jam i denjë që ti të hysh nën pullazin tim. 7 Pér këtë shkak nuk e çmova veten të denjë të vij tek ti; por ti fol një fjalë dhe shërbëtori im do të shërohet. 8 Sepse edhe unë jam një njeri nën autoritetin e tjetërkujt dhe kam nën urdhër ushtarë; dhe i them njerit: "Shko", dhe ai shkon; dhe një tjetri: "Eja", dhe ai vjen; dhe shërbëtorit tim: "Bëjë këtë", dhe ai e bën". 9 Kur i dëgjoi këto fjalë, Jezusi u mrekullua prej tij, dhe, duke iu drejtuar turmës që i vinte pas, tha: "Unë po ju them se as në Izrael nuk kam gjetur një besim kaq të madh". 10 Dhe, kur të dérguarit u kthyen në shtëpi, shërbëtorin, që kishte qenë i sémurë, e gjetën të shëruar. 11 Dhe të nesërmen ai shkoi në një qytet që quhej Nain; dhe bashkë me të shkonin shumë nga dishepujt e vet dhe një turmë e madhe. 12 Dhe, kur iu afroa portës së qytetit, ja që po çonin pér ta varrosur një të vdekur, djalin e vetëm të nënës së tij, që ishte e ve; dhe një turmë e madhe nga qyteti ishte me të. 13 Posa e pa, Zoti pati dhemshuri pér të dhe i tha: "Mos qaj!". 14 U afroa, preku arkivolin, dhe ata që e bartnin u ndalën; atëherë ai tha: "Djalosh, unë të them, çohu!". 15 Dhe i vdekuri u çua ndenjur dhe filloj të flasë. Dhe Jezusi ia dha së ëmës. 16 Atëherë të gjithë u mrekulluan dhe lëvdonin Perëndinë duke thënë: "Midis nesh dolli një profet i madh" dhe: "Perëndia e vizitoi popullin e vet". 17 Dhe kjo e thënë pér të u përhap nëpër gjithë Judënë dhe anembanë krahinës perrëth. 18 Gjoni u informua prej dishepujve të vet pér të gjitha këto gjëra. 19 Dhe Gjoni thirri pranë tij dy nga dishepujt e vet, i dërgoi te Jezusi pér t'i thënë: "A je ti ai që duhet të vijë, apo duhet të presim një tjetër?". 20 Këta njerëz, pra, shkuan te ai dhe i thanë: "Gjon Pagëzori na dërgoi te ti pér të të thënë: "A je ti ai që duhet të vijë, apo duhet të presim një tjetër?"". 21 Dhe në atë orë Jezusi shëroi shumë veta nga sémundjet, nga fatkeqësitet dhe nga frymërat e lig, dhe shumë të verbërve ua dhuroi të parit. 22 Dhe Jezusi duke u përgjegjur u tha atyre: "Shkon dhe i thoni Gjonit ç'keni parë e dëgjuar: të verbërët fitojnë përsëri të parit, të çalët ecin, lebrozët po pastrohen, të shurdhërit po dëgjojnë, të vdekurit po ringjallen, dhe ungjill u shpallet të varfërve. 23 I lumi ai që nuk do të skandalizohet prej meje!". 24 Kur lajmëtarët e Gjonit u larguan, ai filloj t'u thotë turmave për Gjonin: "Ç'dolët të shihni në shkreti? Një kallam që e tund era? 25 Po, ç'dolët të shihni? Një njeri të veshur me rroba të buta? Ja, ata që veshin rroba të shkëlqyera dhe jetojnë në bollëk banojnë në pallatet e mbretërvë. 26 Por, ç'dolët të shihni? Një profet? Po, unë po ju them: akoma më shumë se një profet. 27 Ai është ai pér të cilin u shkrua: "Ja, unë po dërgoj përparrë fytyrës tênde lajmëtarin tim, që do ta përgatitë rrugën sate para teje". 28 Sepse unë po ju them që nga të lindurit prej gruaje nuk ka asnjë profet më të madh se Gjon Pagëzori; por më i vogli në mbretërinë e Perëndisë është më i madh se ai". 29 Dhe gjithë populli që e dëgjoi dhe tagrambledhësit e pranuan drejtësinë e Perëndisë dhe u pagëzuan me pagëzimin e Gjonit. 30 Por farisenjtë me mësuesit e ligjit e refuzuan planin e Perëndisë pér ta dhe nuk

u pagëzuan. 31 Atëherë Zoti tha: "Me çfarë t'i krahasoj, pra, njerëzit e këtij brezi? Dhe kujt i njajnjë? 32 U njajnjë fëmijëve që ulen ndër sheshe dhe i bërtasin njëri-tjetrit duke thënë: "Ne i kemi rënë fylli pér ju dhe ju nuk keni kërcyer; ne kemi kënduar vajtime pér ju dhe ju nuk keni qarë". 33 Erdhi, pra, Gjon Pagëzori, që nuk ha bukë dhe as pi verë dhe ju thoni: "Ai ka një demon". 34 Erdhi Biri i njeriut që ha dhe pi, dhe ju thoni: "Ja grykësi dhe pjaneci, miku i tagrambledhësve dhe i mëkatarëvë". 35 Por urtisë i japid të drejtë gjithë bijtë e saj". 36 Një nga farisenjtë e ftoi atë të hajë bashkë me të; dhe ai hyri në shtëpinë e fariseut dhe u ul në tryezë. 37 Dhe ja, një grua nga ai qytet, që ishte një mëkatare, kur mori vesh se ai ishte në tryezën e shtëpisë së një fariseu, solli një enë alabastri plot me vaj erékëndshëm. 38 Dhe, duke qëndruar prapa te këmbët e tij dhe duke qarë, filloj t'ia lajë me lot këmbët dhe t'ia fshijë me flokët e kokës së saj; dhe t'ia puthte e t'ia vajoste me vaj erékëndshëm. 39 Kur e pa këtë gjë, fariseu që e kishte ftuar, tha me vete: "Nëse ky do të ishte një profet, do ta dinte çfarë lloj njeriu është gruaja që po e prek, sepse ajo është një mëkatare. 40 Dhe Jezusi, duke u përgjigjur, i tha: "Simon, kam diçka pér të të thënë". Dhe ai tha: "Fol, Mësues". 41 Dhe Jezusi i tha: "Një huadhënës kishte dy huamarrës; njëri i kishte borxh pesëqind denarë dhe tjetri pesëdhjetë. 42 Meqë ata nuk kishin të paguanin, ai ua fali borxhin të dyve. Sipas teje, cili nga ata do ta dojë më shumë?". 43 Dhe Simoni, duke u përgjigjur, tha: "Ma do mendja, ai, të cilil i fali më shumë". Dhe Jezusi i tha: "Glykove drejt!". 44 Pastaj, si u suall nga gruaja, i tha Simonit: "A e sheh këtë grua? Unë hyra në shtëpinë tênde dhe ti nuk më dhe ujë pér të larë këmbët; ajo, përkundrazi, m'i lau këmbët me lot dhe m'i fshiu me flokët e kresë. 45 Ti nuk më dhe as edhe një puthje; por ajo, qysh se hyra, nuk pushoi së puthuri këmbët e mia. 46 Ti nuk ma vajose kokën me vaj; kurse ajo m'i vajosi këmbët me vaj erékëndshëm. 47 Prandaj unë po të them se mëkatare e saj të shumta i janë falur, sepse ka dashur shumë; por kujt i falen pak, do pak!". 48 Pastaj i tha asaj: "Mëkatare e tua të janë falur". 49 Atëherë ata që ishin në tryezë bashkë me të filluan të thonin me vete: "Po kush qenka ky që po falka edhe mëkatare?". 50 Por Jezusi i tha asaj gruaje: "Besimi yt të shpëtoi; shko në paqe!".

8 Dhe pas kësaj ndodhi që ai shkonte nëpër qytete dhe nëpër fshatra, duke predikuar dhe duke shpallur lajmin e mirë të mbretërisë së Perëndisë; me të ishin të dympbëdhjetë, 2 dhe disa gra, të cilat i kishte shëruar nga shpirtërat e këqij dhe nga sémundjet: Maria, e quajtur Magdalënë, prej së cilët pati débuar shtatë demonë, 3 Joana, gruaja e Kuzës, administratorit të Herodit, Suzana dhe shumë të tjera të cilat e ndihmonin atë me pasuritë e tyre. 4 Si u mblodh një turmë e madhe dhe i erdhën njerëz nga çdo qytet, Jezusi tha në shëmbeylltirë: 5 "Një mbjellës doli të mbjellë farën e vet; dhe, ndërsa po mbillte, një pjesë rra gjatë rrugës, u shkel dhe zojtitë e qiellit e hëngrrën. 6 Një pjesë tjetër ra në gurishtë dhe, sapo mbiu, u tha pér mungesë vlage. 7 Një pjesë tjetër ra ndër ferra; ferrat u rritën bashkë me të dhe ia zunë frymën. 8 Kurse një pjesë ra në tokë të mirë, mbiu dhe dha fryt njëqindfish". Si i tha këto gjëra, thirri: "Kush ka veshë pér të dëgjuar, le të dëgjojë!". 9 Atëherë dishepujt e vet e pyetën

çfarë kuptimi kishte ajo shëmbelltyrë. **10** Dhe ai tha: "Juve ju éshët dhënë të njihni misteret e mbretërisë së Perëndisë; por të tjerëve me anë të shëmbelltyrave, që ata, duke shikuar të mos shohin dhe, duke dégjuar të mos kuptojnë. **11** Ky éshët kuptimi i shëmbelltyrës: fara éshët fjala e Perëndisë. **12** Ata përgjatë rrugës janë ata që e dégjojnë fjalën; por pastaj vjen djalli dhe ua merr fjalën nga zemra e tyre, që ata të mos besojnë dhe të mos shpëtojnë. **13** Ata mbi gurishtë janë ata që, kur dégjojnë, e presin fjalën me gëzim; por ata nuk kanë rrënjet, besojnë për njëfarë kohe, por në momentin e sprovës tërhiqen. **14** Pjesa që ka rënë ndër ferra janë ata që e dégjuan fjalën; por, gjatë rrugës, ua zënë frymë shqetësimet, pasuritë dhe kënaqësitë e kësaj jete, dhe nuk arrinë të piqen. **15** Por pjesa që ra në tokë të mirë janë ata që, pasi e dégjuan fjalën, e ruajnë në zemër të ndershme dhe të mirë dhe japid fryt me qëndrueshmëri". **16** "Askush, pasi të ketë ndezur llambën, nuk e mbulon me një enë ose e fut nën shrat, por e vë mbi mbajtësen e vet me qëllim që ata që hyjnë të shohin dritë. **17** Sepse nuk ka asgjë të fshehtë që nuk do të zbulohet, as sekret që të mos njihet dhe të dalë në dritë. **18** Prandaj tregoni kujdes se si dégjioni, sepse atij që ka, do t'i jepet, kurse atij që nuk ka, do t'i hiqet edhe ajo që ai kujton se ka". **19** Nëna e tij dhe vëllezërit e tij erdhën tek ai, por nuk mund t'i afroheshin për shkak të turmës. **20** Dhe nga disa i ishte thënë: "Nëna jote dhe vëllezërit e tu janë atje jashtë dhe duan të të shohin". **21** Por ai, duke u përgjigjur, u tha atyre: "Nëna ime dhe vëllezërit e mi janë ata që e dégjojnë fjalën e Perëndisë dhe e vénë në praktikë". **22** Në një prej atyre ditëve ndodhi që Jezusi hipi në një barkë bashkë me dishepujt e vet dhe u tha: "Të kalojmë në bregun tjetër të liqenit". Dhe ata u larguan nga bregu. **23** Ndërsa po lundronin, atë e zuri gjumi; dhe një furtunë ra mbi liqen, aq sa barka po mbushej, dhe ishin në rrezik. **24** Atëherë ata iu afruan, e zgjuan dhe i thanë: "Mësues, Mësues, po mbytemi!". Dhe ai u zgjua, i bërtiti erës dhe tërbimit të ujtit; dhe këto u qetësuan dhe u bë bunacë. **25** Dhe Jezusi u tha dishepujve të vet: "Ku éshët besimi juaj?". Dhe ata, të frikësuar, mrekulloheshin dhe i thoshnin njeri tjetrit: "Vallë, kush éshët ky, që urdhëron edhe erën dhe ujin, dhe ata i binden?". **26** Pastaj lundruan drejt krahinës së Gadareave, që ndodhet përballë Galilesë; **27** dhe, porsa Jezusi zbriti në tokë, i doli përpëra një njeri nga ai qytet, i cili prej shumë kohe ishte pushtuar nga demonët, nuk vishtë rrroba, nuk banonte në shtëpi, por ndër varreza. **28** Kur e pa Jezusin, lëshoi një britmë, iu hodh ndër këmbë dhe tha me zë të lartë: "Ç'ka mes meje dhe ty, Jezus, Biri i Perëndisë Shumë të Lartë? Të lutem, mos më mundo!". **29** Sepse Jezusi po i jepte urdhër frymës së ndyrë të dilte nga ai njeri, sepse shumë herë e kishte pushtuar dhe ndonëse e kishin lidhur me zinxhirë e me pranga dhe e ruanin, ai i këpustë prangat dhe shtyhej prej demonit nëpër shkretëtirat. **30** Dhe Jezusi e pyeti duke thënë: "Si e ke emrin?". Dhe ai u përgjigji: "Legjon". Sepse shumë demonë i kishin hyrë në të. **31** Dhe ata e lutnin të mos i urdhëronte të shkonin në hummerë. (*Abyssos g12*) **32** Dhe aty ishte një tufë e madhe derrash që kullotnin në mal, dhe këta demonë iu lutën t'i lejonte të hynin në ta. Ai ua lejoi atyre. **33** Atëherë demonët, si dolën nga ai njeri, hyjnë te derrat, dhe ajo tufë u turri nga gremina në liqen dhe u mbyst. **34**

Kur panë ç'ndodhi, ata që i ruanin derrat ikën dhe e çuan lajmë në qytet e nëpër fshatra. **35** Atëherë njerëzit dolën për të parë që kishte ndodhur dhe erdhën te Jezusi, dhe gjetën atë njeri, nga i cili kishin dalë demonët, të ulur te këmbët e Jezusit, të veshur dhe me mendje në rregull, dhe patën frikë. **36** Ata që e kishin parë ngjarjen, u treguan atyre si ishte shëruar i idemonizuar. **37** Atëherë gjithë popullsia e krahinës së Gadareave, i kérkoi Jezusit të largohej prej tyre, sepse i kishte zënë një frikë e madhe. Dhe Jezusi hyri në barkë dhe u kthye mbrapa. **38** Ndërkaq njeriu prej të cilët dolën demonët, i lutej të rintë me të; por Jezusi e përçollti duke i thënë: **39** "Kthehu në shtëpinë tënde dhe trego çfarë gjërash të mëdha ka bërë Perëndia për ty". Dhe ai shkoi anembanë qytetit duke treguar gjérat e mëdha që Jezusi bëri për të. **40** Ndodhi që, kur Jezusi u kthye, turma e mirëpriti sepse të gjithë e prisnin. **41** Dhe ja, erdhë një njeri me emër Jair, që ishte kryetari i sinagogës; ai i ra ndër këmbë Jezusit dhe iu lut të shkonte në shtëpinë e tij, **42** sepse ai kishte një vajzë të vetme rrëth dymbëdhjetë vjeçë, që ishte përvdekte. Ndërsa Jezusi po shkonte atje, turma po shtyhej përreth tij. **43** Dhe një grua që kishte një fluks gjaku prej dymbëdhjetë vjetësh dhe kishte shpenzuar ndër mjekë gjithë pasurinë e saj, pa mundur që të shërohej nga njeri. **44** Iu afroa nga pas dhe i preku cepin e rrobës së tij dhe në atë çast iu pre fluksi i gjakut. **45** Dhe Jezusi tha: "Kush më preku?". Mbasi të gjithë e mohuan, Pjetri dhe ata që ishin me të, thanë: "Mësues, turmat po shtyhen dhe po të ndeshin dhe ti tha: "Kush më preku?"". **46** Por Jezusi tha: "Dikush më preku, sepse e ndjeva që një fuqi doli prej meje". **47** Atëherë gruaja, duke parë se nuk mbeti e padiktuar, erdhë, duke u dridhur e téra, dhe i ra ndër këmbë dhe i deklaroi në prani të gjithë popullit, përsë e kishte prekur dhe si ishte shëruar në çast. **48** Dhe ai i tha: "Merr zemër, bijë; besimi yt të shëroi; shko në paqe!". **49** Ndërsa Jezusi vazhdonte të fliste, erdhë një nga shtëpia e kryetarit të sinagogës dhe i tha: "Vajza jote vdiq, mos e shqetëso Mësuesin". **50** Por Jezusi, mbasi i dégjoi këto, i tha: "Mos druaj; ti vetëm beso dhe ajo do të shpëtojë". **51** Si arriti në shtëpi, nuk la asnjeri të hyjë, përvëç Pjetrit, Gjonit dhe Jakobit, dhe atin e nënën e vajzës. **52** Të gjithë qanin dhe mbajtin zi. Por ai tha: "Mos qani; ajo nuk ka vdekur, por po fle". **53** Dhe ata e përqeshnë; duke e ditur se kishte vdekur. **54** Por ai, mbasi i nxori jashtë të gjithë, e kapi për dore dhe thirri duke thënë: "Vajzë, çohu!". **55** Asaj iu kthye fryma e saj dhe menjëherë u çua; pastaj Jezusi urdhëroi që t'i jepnin të hante. **56** Dhe prindërit e saj mbetën të habitur. Por Jezusi i porositi të mos i thonin kurrikjut ç'kishte ndodhur.

9 Pastaj, mbasi i thirri bashkë të dymbëdhjetë dishepujt e vet, u dha atyre pushtet dhe autoritet mbi të gjithë demonët dhe të shërojnë sémundjet. **2** Dhe i nisi të predikojnë mbretërinë e Perëndisë dhe të shërojnë të sémurët. **3** Dhe u tha atyre: "Mos merri asgjë për rrugë: as shkop, as trastë, as bukë, as para dhe asnjë prej jush të mos ketë dy tunika me vete. **4** Në atë shtëpi ku të hyni, aty rrini deri sa të largoheni. **5** Nëse disa nuk ju pranojnë, duke dalë prej atij qyteti, shkundni edhe pluhurin nga këmbët tuaja, si dëshmi kundër tyre". **6** Atëherë ata u nisën dhe përshkuan fshatrat duke përhapur ungjillin dhe duke

shëruar kudo. 7 Herodi, tetrarku, kishte dëgjuar pér të gjitha gjérat që kishte kryer Jezusi dhe ishte në mëdyshje, sepse disa thoshin se Gjoni ishte ringjallur së vdekuri, 8 të tjerë se ishte shfaqur Elia, e disa të tjerë se ishte ringjallur një nga profetët e lashtë. 9 Por Herodi tha: "Gjonit unë ia kam prerë kokën; kush do të jetë ky, pér të cilin po dëgjoj të thuhen të tilla gjëra?". Dhe kërkonte ta shihi. 10 Kur u kthyen apostujt, i treguan Jezusit të gjitha gjérat që kishin bërë. Atéherë ai i mori me vete dhe u têrroq ménjanë, në një vend të shkretë të një qyteti, që quhej Betsaida. 11 Po, kur turmat e morën vesh, i ndiqnin; dhe ai i mirëpriti dhe u fliste pér mbretérinë e Perëndisë, dhe shéronte ata që kishin nevojë pér shërim. 12 Tani kur dita filloj të mbarojë, të dymbëdhjetët iu afrojn dhe i thanë: "Nise turmën, që të shkojë nëpër fshatra e nëpër fushat pérreth, që të gjejë strehë dhe ushqim, sepse këtu jemi në një vend të shkretë". 13 Por ai u tha atyre: "U jepni ju të hanë". Ata u përgjigjen: "Ne nuk kemi tjetër veç se pesë bukë e dy peshq; vetëm nëse shkojmë vetë të blejmë ushqim pér gjithë këta njerëz". 14 Ishin, pra, rreth pesë mijë burra. Por ai u tha dishepujve të vet: "I vini të ulen në grupe nga pesëdhjetë". 15 Ata vepruan në këtë ményrë dhe i ulën të gjithë. 16 Atéherë ai i mori të pesë bukët dhe të dy peshqit dhe, pasi i ngriti sytë drejt qjellit, i bekoi, i ndau dhe ua dha dishepujve të vet që t'a shpërndajnë turmës. 17 Dhe të gjithë hëngrën e u ngopën; nga copat që tepruan mblohdhën dymbëdhjetë shporta. 18 Dhe ndodhi që, ndërsa Jezusi po lutej në vetmi, dishepujti ishin bashkë me të. Dhe ai i pyeti duke thënë: "Kush thonë turmat se jam unë?". 19 Ata duke u përgjigjur thanë: "Disa thonë "Gjon Pagëzori", të tjerë "Elia" dhe të tjerë një nga profetët e lashtë që éshtë ringjallur". 20 Dhe ai u tha atyre: "Po ju, kush thoni se jam unë?". Atéherë Pjetri duke u përgjigjur tha: "Krishti i Perëndisë". 21 Atéherë ai i porositi rreptë dhe i urdhëroi të mos i tregojnë kurrikujt, 22 duke thënë: "Birit të njeriu i duhet të vuajë shumë gjëra, ta përbuzin pleqtë, kërët e priftërinjve dhe skribët, ta vrasin dhe të tretën ditë të ringjallet". 23 Pastaj u tha të gjithëve: "Nëse dikush do të vijë pas meje, le ta mohojë vetveten, ta marrë çdo ditë kryqin e vet dhe të më ndjekë. 24 Sepse kush do ta shpëtoj jetën e vet, do ta humbasë; por kush do ta humbasë jetën e vet pér shkakun tim, do ta shpëtojë. 25 E pra, ç'dobi ka njeriu po të fitojë téré botën, dhe pastaj të shkatërrojë veten dhe të shkojë në humbje? 26 Sepse, nëse dikuj i vjen turp pér mua dhe pér fjalët e mia, edhe Birit të njeriu do t'i vijë turp pér të, kur të vijë në lavdinë e vet dhe të Atit e të engjëjëve të shenjtë. 27 Në të vërtetë po ju them se këtu janë të pranishëm disa që nuk do ta shjojnë vdekjen, para se ta shohin mbretérinë e Perëndisë". 28 Dhe ndodhi që afersisht tetë ditë pas këtyre thënieve, Ai mori me vete Pjetrin, Gjonin Jakobin dhe u ngjitet në mal pér t'u lutur. 29 Dhe ndërsa po lutej, pamja e fytyrës së tij ndryshoi dhe veshja e tij u bë e bardhë dhe e ndritshme. 30 Dhe ja, dy burra po bisedonin me të; ata ishin Moisiu dhe Elia, 31 të cilët, të shfaqur në lavdi, i flisnin pér ikjen e tij nga kjo jetë që do të kryhej së shpejti në Jeruzalem. 32 Pjetri dhe shokët e tij ishin të këputur nga gjumi; po kur u zgjuan plotësisht, panë lavdinë e tij dhe ata dy burra që ishin bashkë me të. 33 Dhe, ndërsa këta po ndaheshin prej tij, Pjetri i tha Jezusit: "Mësues, pér ne éshtë

mirë të rrijmë këtu; le të bëjmë, pra, tri çadra: një pér ty, një pér Moisiu dhe një pér Elian"; por ai nuk dinte q'thoshte. 34 Dhe ndërsa ai po fliste kështu, erdhë një re që i mbuloi në hijen e vet; dhe dishepujt i zuri frika, kur hynë në re. 35 Dhe një zë dilte nga reja duke thënë: "Ky éshtë Biri im i dashur; dégiojeni". 36 Dhe ndërsa fliste ky zë, Jezusi u gjet krejt vetëm. Ata heshtën dhe në ato ditë nuk i treguan kurkujt asnjë nga ç'kishin parë. 37 Të nesërmen, kur ata zbritën nga mali, ndodhi që një turmë e madhe i doli pérpara Jezusit. 38 Dhe ja, një burrë nga turma filloj të bërtasë, duke thënë: "Mësues, të lutem, ktheje vështrimin mbi djalin tim, sepse éshtë i vetmi që kam. 39 Dhe ja, një frymë e kap dhe menjëherë ai bërtet; pastaj e përpëlít dhe e bën të nxjerrë shkumë dhe mezi largohet, pasi e ka sfilitur. 40 U jam lutur dishepujve të tu ta débojnë, por ata nuk kanë mundur". 41 Dhe Jezusi, duke u përgjigjur, tha: "O brez mosbesues dhe i çorodit, deri kur do të jem me ju dhe deri kur do t'ju duroj? Sille këtu djalin tенд". 42 Dhe, ndërsa fémija po afrohej, demoni e përpëliti atë dhe e sfiliti. Por Jezusi e qortoi frymën e ndyrë, e shëroi djalin dhe ia dorëzoi atit të vet. 43 Të gjithë mbetën të mahnitur nga madhëria e Perëndisë. Dhe, ndërsa të gjithë po mrekulloheshin pér gjithçka bënte Jezusi, ai u tha dishepujve të vet: 44 "I shtini mirë në vesh këto fjalë, sepse Biri i njeriut do të bjerë në duart e njerëzve". 45 Por ata nuk i kuptuan këto fjalë; ato ishin të fshehta dhe pér këtë shkak ata nuk i kuptonin dot, dhe druanin ta pyesnin pér ato që kishte thënë. 46 Pastaj midis tyre filloj një grindje: cili prej tyre do të ishte më i madhi. 47 Atéherë Jezusi, duke ditur ç'mendime kishin në zemrat e tyre, mori një fémijë të vogël dhe e afroi pranë vetes, 48 dhe u tha atyre: "Ai që e pranon këtë fémijë të vogël në emrin tim, më pranon mua; dhe ai që më pranon mua, pranon atë që më dërgoi mua, sepse ai që éshtë më i vogli nga ju të gjithë, ai do të jetë i madh". 49 Atéherë Gjoni e mori fjalën dhe tha: "Mësues, ne pamë një që i débonte demonët në emrin tенд dhe ia ndaluan, sepse ai nuk të ndjek bashkë me no". 50 Por Jezusi i tha: "Mos ia ndalon, sepse kush nuk éshtë kundër nesh éshtë me no". 51 Ndodhi që kur po plotësohej koha që Jezusi duhet të ngríej në qjell, ai vendosi prerasi të shkojë në Jeruzalem, 52 dhe dërgoi përpëra lajmëtarët. Këta, si u nisën, hynë në një fshat të Samaritanëve, pér t'i përgatitur ardhjen. 53 Por ata të fshatit nuk deshën ta pranonin, sepse ai ecte me fytyrë të drejtuar nga Jeruzalemi. 54 Kur e panë këtë gjë, dishepujti e vet Jakobi dhe Gjoni thanë: "Zot, a do ti që të themi të zbrsë zjarr nga qjelli dhe t'i përvëlojë, ashtu si bëri edhe Elia?". 55 Por ai u kthyte nga ata dhe i qortoi duke thënë: "Ju nuk e dini nga cili frymë jeni; 56 sepse Biri i njeriut nuk erdhë pér të shkatërruar shpirtërat e njerëzve, po pér t'i shpëtuar". Pastaj shkuan në një fshat tjetër. 57 Ndodhi që, ndërsa po ecnin rrugës, dikush i tha: "Zot, unë do të të ndjek kudo të shkosh". 58 Por Jezusi i tha: "Dhelprat kanë strofka dhe zogjtë e qjellit folë; kurse Biri i njeriut nuk ka ku ta mbështesë kokën". 59 Pastaj i tha një tjetri: "Ndiqmë!". Por ai përgjigjej: "Zot, më lejo më parë të shkoj e të varros atin tim". 60 Jezusi i tha: "Léri të vdekurit t'i varrosin të vdekurit e vet; por ti shko dhe prediko mbretérinë e Perëndisë". 61 Akoma një tjetri i tha: "Zot, unë do të të ndjek ty, por më lejo më parë të ndahem me ata të familjes sime". 62 Jezusi i tha:

"Asnjëri që ka vënë dorë në par mendë dhe kthehet e shikon prapa, nuk është i përshtatshëm për mbretërinë e Perëndisë".

10 Pastaj Zoti caktok shtatëdhjetë të tjerë dhe i nisi dy nga dy përparrë tij, në çdo qytet dhe vend, ku ai do të shkonte. **2** Dhe u thoshte atyre: "E korra është e madhe, kurse punëtorë janë pak; lutni Zotin e të korrës që të çojë punëtorë në të korrën e vet. **3** Shkon; ja, unë ju dërgoj si qengja në mes të ujqërvë. **4** Mos merrni me vete as qçanta, as trasta, as sandale dhe mos përshtëndetni asnjëri rrugës. **5** Dhe në cilëndo shtëpi ku të hyni, më përparrë thoni: "Paqe në këtë shtëpi". **6** Dhe nësë është aty një bir i paqes, paqja juaj do të zbrës mbi të; nëse jo, do të kthehet tek ju. **7** Rrini, pra, në të njëjtën shtëpi, hani dhe pini atë që do t'ju jasin, sepse punëtori meriton shpërblimin e vet. Mos kaloni nga një shtëpi në një tjeter. **8** Dhe në çdo qytet ku të hyni, nëse ju pranojnë, hani çfarë t'ju vënë përparrë. **9** Dhe shëroni të sëmurit që do të jenë në të dhe u thoni atyre: "Mbretëria e Perëndisë ju është afruar". **10** Por në çdo qytet ku të hyni, nëse nuk ju pranojnë, dilni në rrugët e tij dhe thoni: **11** "Ne po shkundim kundër jush edhe pluhurin e qytetit tuaj që na u ngjit; veç ta dini se mbretëria e Perëndisë ju është afruar". **12** Unë ju them se atë ditë Sodoma do ta ketë më të lehtë sesa ai qytet. **13** Mjerë ti, Korazin! Mjerë ti, Betsaida! Sepse, po të ishin bérë në Tiro dhe në Sidon mrekullitë që u bënë te ju, ata prej kohësh do të kishin bérë pendesë duke u veshur me thasë dhe duke u ulur në hi. **14** Prandaj ditén e gjyqit Tiro dhe Sidoni do ta kenë më lehtë se ju. **15** Dhe ti, Kapernaum, që të kanë ngritur deri në qillë, do të poshtërohesh deri në ferr. (*Hadës g86*) **16**

Kush ju dëgjon, më dëgjon mua; kush ju përbuz, më përbuz mua; dhe kush më përbuz, përbuz atë që më ka dérguar". **17** Dhe të shtatëdhjetët u kthyen me gjëzim dhe thanë: "Zot, edhe demonët na nënshtrohen në emrin tènd". **18** Dhe ai u tha atyre: "Unë e shikoja Satanin që po binte nga qilli si një rrufe. **19** Ja, ju dhashë pushtet të shkelni përmbi gjarpérinj dhe akrepa, dhe mbi çdo pushtet të armikut; dhe asgjë nuk do të mund t'ju démojë. **20** Megjithatë mos u gëzoni përfaktin se po ju nënshtrohen frymërat, por gëzohuni më shumë se emrat tuaj janë shkruar në qiej". **21** Në të njëjtën orë Jezusi ngazëlloi në frym dhe tha: "Unë të lavdëroj, o Atë, Zot i qilljet dhe i tokës, sepse ua fshehe këto të urtëve dhe të zgjuarve dhe ua zbulove fëmijëve të vegjël. Po, o Atë, sepse kështu ty të pëlqe. **22** Gjithçka më është dhënë në dorë nga Ati im; dhe askush nuk e di kush është Biri, përveç Atit, dhe kush është Ati, përveç Birit, dhe atij që Biri do t'ia zbulojë". **23** Pastaj, si u kthyte nga dishepujt, u tha atyre veçmas: "Lum sytë që shohin ato që shihni ju, **24** sepse ju them se shumë profetë dhe mbretër déshiruan të shohin ato që ju shihni, por nuk i panë, dhe të dégjojnë ato që ju po dégjoni, por nuk i dégjuan". **25** Atëherë ja, një doktor i ligjitet u ngrit që ta vinte në provë dhe i tha: "Mësues, çfarë duhet të bëj që të trashëgoj jetën e përjetshme?". (*aënois g166*) **26** Dhe ai tha: "Çfarë është shkruar në ligj? Si e lexon?". **27** Ai duke u përgjigjur tha: "Duaje Zotin, Perëndinë tènd, me gjithë zemrën tènd, me gjithë shpirtin tènd, me gjithë forcën tènd dhe me gjithë mendjen tènd, edhe të afërmën tènd porsi vëveten". **28** Jezusi i tha: "U përgjigje drejti; vepro kështu dhe do të rrosh".

29 Por ai, duke dashur të justifikonte veten, i tha Jezusit: "Po kush është i afërmë im?". **30** Atëherë Jezusi u përgjigj dhe tha: "Një burr zbriste nga Jeruzalemi për në Jeriko dhe ra në duart e kusarëve, të cilët, mbasi e zhveshën dhe e bënë gjithë plagë, u larguan dhe e lanë gati të vdekur. **31** Rastësish një prift po zbriste nëpër të njëjtën rrugë dhe, mbasi e pa atë burré, vazhdoi tutje, në anën tjeter. **32** Po ashtu edhe një levit, kur arriti aty, erdhë dhe e pa dhe vazhdoi tutje, në anën tjeter. **33** Por një Samaritan, që po udhëtonte, i kaloi afër, e pa dhe kishte dhembshuri. **34** Dhe mbasi iu afroa, ia lidhi plagët duke ia larë me vaj dhe me verë; pastaj e vuri mbi kafshën e vet, e çoi në një han dhe u kujdesua për të. **35** Dhe të nesërmen, para se të niset, nxori dy denarë dhe ia dha hanxhiut duke i thënë: "Kujdesu për të dhe ç'të shpenzosh më shumë, do të të jep kur të kthehem". **36** Cili nga këta të tre, pra, të duket se që i afërmë i atij që ra në duart e kusarëve?". **37** Dhe ai tha: "Ai që u tregua i mëshirshëm ndaj tij". Atëherë Jezusi i tha: "Shko dhe bëj kështu edhe ti". **38** Ndonhi që, ndërsa ata po udhëtonin, Jezusi hyri në një fshat; dhe një grua, që e kishte emrin Marta, e priti në shtëpinë e vet. **39** Ajo kishte një motër që quhej Mari, e cila u ul te këmbët e Jezusit dhe dëgjonte fjalën e tij. **40** Por Marta, që ishte krejt e zënë nga punët e shumta, iu afroa dhe i tha: "Zot, a nuk të intereson që ime motër më la vetëm të shërbej? I thuaj, pra, të më ndihmojë". **41** Por Jezusi, duke u përgjigjur, i tha: "Martë, Martë, ti po shqetësohesh dhe kujdesesh për shumë gjëra; **42** por vetëm një gjë është e nevojshme, dhe Maria zgjodhi pjesën më të mirë, që asaj nuk do t'i hiqet".

11 Dhe ndodhi që ai ndodhej në një vend dhe lutej dhe, si mbaroi, një nga dishepujt e tij i tha: "Zot, na mëso të lutemi, ashtu siç i mësoi Gjoni dishepujt e vet". **2** Dhe ai u tha: "Kur të luteni, thoni: "Ati ynë që je në qiej, u shenjtëroftë emri yt, ardhët mbretëria jote, u bëftë vullneti yt si në qillë edhe në tokë. **3** Na jep çdo ditë bukën tonë të nevojshme. **4** Dhe na i fal mëkatet tonë, sepse edhe ne i falim fajtorët tanë; dhe mos lejo të biem në tundim, por na shpëto nga i ligu"". **5** Pastaj u tha atyre: "A ka midis jush njeri që ka një mik dhe i shkon në mesnatë e i thotë: "Mik, më jep hua tri bukë, **6** sepse më erdhë nga udha një miku im dhe unë s'kam çfarë t'i vë përparrë"; **7** dhe ai, nga brenda, duke u përgjigjur, i tha: "Mos më bezdis, dera është tashmë e myllur dhe fémijët e mi ranë në shtrat me mua; nuk mund të çohem e të t'i jep"? **8** Unë po ju them se, edhe nëse nuk çohet t'ia jepë sepse e ka mik, do të çohet gjithsesi përfshak të insistimit të tij dhe do t'i jepë të gjitha bukët që i nevojiten. **9** Prandaj po ju them: Lypni dhe do t'ju jepet; kërkoni dhe do të gjeni; trokitni dhe do t'ju hapet. **10** Sepse kushdo që lyp, merr, kush kërkon, gjen dhe do t'i jepet atij që troket. **11** Dhe cili nga ju është baba i tillë që, po t'i kërkojë bukë djali, i jep një gur? Ose po t'i kërkojë një peshk, në vend të peshkut i jep një gjarpë? **12** Ose, po t'i kërkojë një vezë, i jep një akrep? **13** Nëse ju, pra, që jeni të këqij, dini t'u jepni dhurata të mira bijve tuaj, aq më tepër Ati juaj qillor do t'u dhurojë Frymën e Shenjtë atyre që ia kërkojnë". **14** Dhe Jezusi po dëbonë një demon që ishte memec; dhe ndodhi që, kur demoni doli, memeci foli dhe turmat u mrekulluan. **15** Por disa nga ata thanë: "Ai i dëbon

demonët nëpërmjet Beelzebubit, princit të demonëve". 16 Kurse disa nga ata, për ta vënë në provë, kërkonin prej tij një shenjë nga qelli. 17 Por ai, duke i njohur mendimet e tyre, u tha atyre: "Çdo mbretëri, e përcarë në vetvete shkatërohet, dhe çdo shtëpi e përcarë në vetvete rrëzohet. 18 Po të jetë, pra, edhe Satanai i përcarë në vetvete, si do të mund të qëndrojë mbretëria e tij? Sepse ju thoni se unë i dëboj demonët nëpërmjet Beelzebubit. 19 Por, nëse unë i dëbokam demonët nëpërmjet Beelzebubit, nëpërmjet kujt i dëbojnë ata bijtë tuaj? Prandaj ata do të jenë gjykatësit tuaj. 20 Por në se unë i dëboj demonët me gishtin e Perëndisë, mbretëria e Perëndisë, pra ka arritur deri te ju. 21 Kur burri i fortë, i armatosur mirë, e ruan shtëpinë e vet, pasuria e tij është në paqe. 22 Por në qoftë se vjen një më i fortë se ai dhe e mund atë, ia merr armët në të cilat kishte shpresë dhe i ndan plaçkat e tij. 23 Kush nuk është me mua, është kundër meje dhe kush nuk mbledh me mua, shpërndan. 24 Kur fryma e ndyrë del nga një njeri, endet në vendë të shkreta, duke kérkuar pushim, dhe duke mos e gjetur dot, thotë: "Do të kthehem në shtëpinë time nga dola". 25 Dhe, kur kthehet, e gjen të fshirë e të zbukuar, 26 atëherë shkon e merr me vete shtatë frysmerë të tjerë më të këqij se ai, dha ata hyjnë aty dhe banojnë aty; dhe gjendja e fundit e atij njeriu bëhet më e keqe se e para". 27 Ndodhi që, ndërsa ai po thoshte këto gjëra, një grua nga turma e coi zérin e saj dhe i tha: "Lum barku që të barti dhe gjinjtë që të mëndën". 28 Por ai u tha: "Me tepër lum ata që e dégjojnë fjalën e Perëndisë dhe e zbatojnë". 29 Duke qenë se turmat po i shtyhesin përreth, ai filloj të thotë: "Ky brez është i lig; ai kérkon nje shenjë, por asnjë shenjë nuk do t'i jepet, përvëc shenjës së profetit Jona. 30 Sepse, ashtu si Jona qe një shenjë pér Ninivatis, kështu edhe Biri i njeriut do të jetë një shenjë pér këtë brez. 31 Mbretëresha e Mesditéris do të ngrihet ditën e gjyqit me njerizit e këtij brezi dhe do t'i dënojë, sepse ajo po vjen nga skajti i dheut pér të dégjuar urtësinë e Salomonit; dhe ja, këtu është dikush më i madh se Salomoni. 32 Ninivatis, ditën e gjyqit, do të ringjallen me këtë brez dhe do ta dënojnë, sepse ata u penduan pér predikimin e Jonas; dhe ja, këtu është dikush më i madh se Jona". 33 Asnjëri, kur ndez një llambë, nuk e vë në një vend të fshehtë ose nën babunë, po përbimi drithëmbajtësen, që të shohin drítë ata që hyjnë. 34 Llamba e trupit është syri; në se syri yt është i shëndoshë, gjithë trupi yt do të jetë i ndriçuar; por në se syri yt është i sëmûrë, edhe gjithë trupi yt do të jetë plot me errësi. 35 Prandaj trego kujdes që drita që është në ty të mos jetë terr. 36 Në se gjithë trupi yt është i ndriçuar, pa asnjë pjesë të errët, gjithçka do të jetë e ndriçuar, sikurse ndodh kur llamba të ndriçon me shkëlqimin e saj". 37 Por ndërsa Jezusi po fliste, një farise e ftoi pér drekë në shtëpinë e vet. Dhe ai hyri dhe u vendos në tryezë. 38 Fariseu e vuri re këtë dhe u mrekullua që Jezusit nuk lau para buke. 39 Dhe Zoti i tha: "Tani ju farisenjtë pastroni të jashtmen e kupës dhe të pjatës, ndërsa brendinë tuaj e keni plot me grabitje dhe ligësi. 40 Të pamend! Ai që bëri anën e jashqme, vallë nuk bëri edhe të brendshmen? 41 Por jepni si lëmoshë atë që është përbrenda, dhe çdo gjë do të jetë e pastër pér ju. 42 Por mjerë ju, o farisenj! Sepse ju paguani të dhjetën e ryzës, të mendrës dhe të çdo barishtëje, dhe pastaj lini pas dore drejtësinë dhe dashurinë e Perëndisë.

Këto gjëra duhet t'i bënit, pa i lënë pas dore të tjerat. 43 Mjerë ju, o farisenj! Sepse ju e doni vendin e parë ndër sinagoga dhe përshtëndetjet nëpër sheshe. 44 Mjerë ju, skribë dhe farisenj hipokritë! Sepse jeni si varret që nuk shihen dhe njérëzit ecin sipër tyre, pa e ditur". 45 Atëherë, duke u përgjigjur, një nga mësuesit e ligjit, i tha: "Mësues, duke folur kështu, ti po na fyen edhe ne". 46 Dhe ai thoshte: "Mjerë edhe ju, o mësues të ligjit! Sepse i ngarkoni njerizit me barrë që me vështirësi baren, dhe ju nuk i prekni ato barrë as edhe me një gisht. 47 Mjerë ju! Sepse ju ndërtuat varret e profetëve dhe etërit tuaj i patën vrarë ata. 48 Duke vepruar në këtë mënyrë, ju dëshmoni se i miratoni veprat e etërve tuaj; në fakt ata vranë profetët dhe ju ndërtoni varret e tyre. 49 Për këtë arsyë edhe urtësia e Perëndisë tha: "Unë do t'u dërgoj profetë dhe apostuj, dhe ata do të vrasin disa prej tyre kurse të tjerët do t'i pérndjekin", 50 me qëllim që këtij brezi t'i kérkohet llogari pér gjakun e të gjithë profetëve, i cili u derdh që nga krijimi i botës: 51 nga gjaku i Abelit deri te gjaku i Zakarias, që u vra ndërmjet altarat dhe tempullit; po, unë po ju them, se këtij brezi do t'i kérkohet llogari. 52 Mjerë ju, o mësues të ligjit! Sepse ju e morët çelësin e dijes; ju vetë nuk hytë dhe penguat hyrjen e atyre që po hynin". 53 Po ndërsa ai u fliste atyre këto gjëra, skribët dhe farisenjtë filluan të zemërohen shumë kundër tij dhe ta sulmojnë atë me shumë pyetje, 54 pér t'i ngritur kurthe, pér ta zënë në gabim e pér të mundur ta akuzojnë pér ndonjë fjalë të tij.

12 Ndërkq u mblohdh një turmë me mijëra, saqë shkelnin qjeri tjetrin. Jezusi filloj t'u thotë dishepujve të vet: "Para së gjithash ruhuni nga majaja e farisenjve, që është hipokrizia. 2 Nuk ka asgjë të mbuluar që nuk do të zbulohet, as të fshehtë që nuk do të njihet. 3 Prandaj të gjitha ato që thatë në terr, do të dégjohen në dritë; dhe ato që pëshpëritët në vesh ndër dhomat e brendshme, do të shpallen nga çatitë e shtëpive". 4 Po ju them juve, o miq të mi, të mos keni frikë nga ata që vrasin trupin, por pas kësaj nuk mund të bëjnë asgjë tjetër. 5 Unë do t'ju tregoj prej kujt duhet të keni frikë: druania nga ai që, pasi ka vrarë, ka pushtet të të hedhë në Gehena; po, po ju them, nga ai të keni frikë. (**Geenna g1067**) 6 A nuk shiten vallë pesë harabela pér dy pare? E megjithëtë as edhe një prej tyre nuk harrohet përpara Perëndisë. 7 Madje, edhe flokët e kokës janë të gjitha të numëruara; prandaj mos kini frikë, ju vleni më tepër se shumë harabela. 8 Dhe unë po ju them: Kushdo që do të rrëfeje pér mua përpara njerëzve, edhe Biri i njeriut do ta rrëfejë përpara engjëjve të Perëndisë. 9 Por ai që do të më mohojë përpara njerëzve, do të mohohet përpara engjëjve të Perëndisë. 10 Dhe kushdo që do të flasë kundër Birit të njeriut do të jetë i falur, por ai që do të blasfemojë kundër Frymës së Shenjtë, nuk do të jetë i falur. 11 Pastaj, kur do t'ju çojnë përpara sinagogave, gjykatësve dhe autoriteteve, mos u shqetësoni se si ose se çfarë do të thoni pér t'u mbrojtur, ose pér çfarë do t'ju duhet të thoni, 12 sepse Fryma e Shenjtë në po atë moment do t'ju mësojë se ç'duhet të thoni". 13 Atëherë dikush nga turma i tha: "Mësues, i thuaj vëllait tim ta ndajë me mua trashëgiminë". 14 Por ai u përgjigj: "O njeri, kush më vuri mua gjykatës ose ndarës përbimi ju?". 15 Pastaj u tha atyre: "Kini kujdes dhe ruhuni nga

kopracia, sepse jeta e njeriut nuk qëndron në mbushullinë e gjérave që zotëron". 16 Dhe ai u tha atyre një shëmbëlltyrë: "Tokat e një pasaniku dhanë të korra të bollshme; 17 dhe ai arsyetonte me vete duke thënë: "Ç'të bëj, sepse nuk kam vend ku t'i shtie të korrat e mia?". 18 Dhe tha: "Këtë do të bëj: do të shemb hambarët e mia dhe do t'i bëj më të mëdhenj, ku do të shtrie të gjitha të korrat dhe pasuritë e tjera, 19 dhe pastaj do t'i them shpirtit tim: Shpirt, ti ke pasuri të shumta të shtëna për shumë vjet; pusho, ha, pi dhe gëzo". 20 Por Perëndia i tha: "O i pamend, po atë natë shpirtin tënd do të ta kérkojnë dhe ato që përgatite të kujt do tëjen?". 21 Kështu i ndodh atij që grumbullon thesare për vete dhe nuk është i pasur ndaj Perëndisë". 22 Pastaj u tha dishepujve të vet: "Prandaj po ju them: mos u shqetësoni për jetën tuaj se çfarë do të hani, as për trupin tuaj se çfarë do të vishni. 23 Jeta vlen më shumë se ushqimi dhe trupi më shumë se veshja. 24 Vini re korbat! Ata nuk mbjellin e nuk korrin, nuk kanë as qilar as hambar, e megjithatë Perëndia i ushqen; mirë, pra, ju vleni shumë më tepër se zogjtë. 25 Dhe cili nga ju me shqetësimin e tij mund ta zgjatë shtatin e vet qoftë edhe një kubit? 26 Atëherë, kur nuk jeni në gjendje të bëni as atë që është më e pakta, përsë shqetësoheni për të tjerat? 27 Vini re si rritten zambakët: ata nuk punojnë dhe nuk tjerrin; megjithëtë unë po ju them se as Salomoni, në gjithë lavdinë e vet, nuk qe i veshur si një nga ata. 28 Atëherë, nëse Perëndia vesh në këtë ményrë barin që sot është në fushë dhe nesër hidhet në furrë, aq më tepër do t'ju veshë, o njerz besimpakë? 29 Përveç kësaj mos kérkonи çfarë do të hani ose do të pini, dhe mos jini në merak, 30 sepse njerzit e botës i kérkojnë të gjitha këto, por Ati juaj e di që ju keni nevojë për to. 31 Kérkon më parë mbretërinë e Perëndisë dhe të gjitha këto do t'ju jepen si shtesë. 32 Mos kë frikë, o tufë e vogël, sepse Atit tuaj i pëlqeu t'ju japë mbretërinë. 33 Shitin pasurinë tuaj dhe jepni lëmoshë! Bëni për vete trasta që nuk vjetrohen, një thesar të pashtershëm në qjejt, ku vjedhesi nuk arrin dhe tenja nuk bren. 34 Sepse atje ku është thesari juaj, atje do të jetë edhe zemra juaj". 35 Le tëjenë njështur ijtë tuaja, dhe llambat ndezur. 36 Ngajjini atyre që presin zotërinë e tyre, kur kthehet nga dasma, për t'ia hapur derën sapo të vijë dhe të trokasë. 37 Lum ata shërbëtorë, që zotëria, kur të kthehet, do t'i gjejë zgjuar! Në të vërtetë po ju them se ai vetë do të njështet dhe do t'i vendosë ata në tryezë, dhe ai vetë do t'u shërbejë. 38 Dhe, në se do të vijë në të dytën a në të tretën rojë të natës dhe t'i gjejë kështu, lum ata shërbëtorë. 39 Por ta dini këtë: se po ta dinte i zoti i shtëpisë në cilën orë i vjen vjedhesi, do të rrinte zgjuar dhe nuk do të linte t'i shpërthenin shtëpinë. 40 Edhe ju pra, jini gati, sepse Biri i njrit do të vijë në atë orë që nuk e mendoni". 41 Dhe Pjetri i tha: "Zot, këtë shëmbëlltyrë po e thua vetëm për ne apo për të gjithë?". 42 Dhe Zoti tha: "Kush është, pra, ai administrues besnik dhe i mengur, që do ta verë zotëria përmbi shërbëtorët e vet për t'u dhënë atyre racionin e ushqimeve në kohën e duhur? 43 Lum ai shërbëtor të cilin zotëria e tij, kur kthehet, e gjen se vepron kështu. 44 Në të vërtetë po ju them se ai do ta vërë mbi gjithë pasurinë e vet. 45 Por, nëse ai shërbëtor mendon në zemër të vet: "Zotëria im vonon të kthehet" dhe fillon t'i rrahë shërbëtorët dhe shërbëtoret,

të hajë, të pije dhe të dehet, 46 zotëria e atij shërbëtori do të vijë ditën kur nuk e pret, dhe në orën që ai nuk e di; do ta ndëshkojë rendë dhe do t'i caktojë fatin me të pabesët. 47 Shërbëtori që e dinte vullnetin e zotërisë së tij dhe nuk u bë gati e nuk e kreu vullnetin e tij, do të rrihet shumë. 48 Por ai që nuk e dinte, po të bëjë gjëra që meritojnë të rrahura, do të rrihet më pak. Kujt iu dha shumë, do t'i kërkohet shumë; dhe kujt iu besua shumë, do t'i kërkohet më shumë". 49 "Unë erdhë të hedh zjarr mbi tokë dhe sa dëshiroj që ai të ishte tashmë i ndezur. 50 Tani unë kam një pagëzim me të cilën duhet të pagëzohem dhe jam në ankthi deri sa të kryhet. 51 A kujtoni se erdhë të sjell paqen mbi tokë? Jo, po ju them, por më shumë përcarjen; 52 sepse, tash e tutje, pesë veta në një shtëpi do të janë të ndarë: tre kundër dyve dhe dy kundër treve. 53 Babai do të ndahet kundër të birit, dhe i biri kundër babait; nëna kundër së bijës dhe e bija kundër nënës; vjehrra kundër nuses së saj dhe nusja kundër vjehrës së vet". 54 Atëherë ai u tha akoma turmave: "Kur ju shihni një re që ngrihet nga perëndimi menjëherë thoni: "Do të vijë shiu", dhe ashtu ndodh; 55 përkundrazi, kur fryn juga, ju thoni: "Do të bëjë vapë", dhe ashtu ndodh. 56 Hipokritë! Ju dini të dalloni dukurinë e qelliut dhe të tokës, por vallë si nuk dini ta dalloni këtë kohë? 57 Dhe përsë nuk gjykon nga vetë ju qështë e drejtë? 58 Kur ti shkon bashkë me kundërshtarin tënd te gjykatësi, bëj qështë e mundur gjatë rrujës që të merresh vesh me të, që ai mos të të nxjerrë përparrë gjykatësit dhe gjykatësi të të dorëzojë te roja dhe roja të të futë në burg. 59 Unë po të them se ti nuk do të dalësh prej andej, derisa të mos kesh paguar deri në qindarkën e fundit".

13 Pikërisht në atë kohë ishin aty disa që i treguan për ata Galileasve, gjakun e të cilëve Pilati e kishte përzier me flíjimet e tyre. 2 Dhe Jezusi, duke u përgjigjur, tha: "A mendoni ju se ata Galileas ishin më shumë mëkatarë nga gjithë Galileasit e tjerë, sepse vuajtën të tillë gjëra? 3 Unë po ju them: Jo! Por nëse ju nuk pendoheni, do të vdisni të gjithë me të njëjtën ményrë. 4 Ose, a mendoni ju që ata të tetëmbëdhjetë, mbi të cilët ra kulla në Siloe dhe i vrau, ishin më shumë fajtorë se gjithë banorët e Jeruzalemit? 5 Unë po ju them: Jo! Por nëse ju nuk pendoheni, do të vdisni të gjithë me të njëjtën ményrë". 6 Atëherë ai tha këtë shëmbëlltyrë: "Një njeri kishte një fik të mbjellë në vreshtin e tij; ai erdhë e kérkoj fryte, por nuk gjeti. 7 Atëherë i tha vreshtarit: "Ja, u bënë tre vjet tashmë që unë vij e kérkoj frytin e këtij fiku dhe s'po gjej; preje; pse të zérë kot tokën?". 8 Por ai u përgjigj dhe tha: "Zot, lëre edhe këtë vit, që ta punoj përreth dhe t'i hedh pleh 9 dhe, po dha fryt, mirë; përndryshe, pastaj do ta presësh"". Shërimi i një gruaje të paralizuar 10 Një të shtunë Jezusi po mësonte në një sinagogë. 11 Dhe ja, ishte një grua, e cila prej tetëmbëdhjetë vjetësh kishte një frymë lëngate, dhe ajo ishte krejt e kërrusur dhe në asnjë ményrë nuk drejtohej dot. 12 Dhe kur Jezusi e pa, e thirri pranë vetes dhe i tha: "O grua, ti je e liruar nga lëngata jote". 13 Dhe i vuri duart mbi të dhe ajo u drejtua menjëherë, dhe përlëvdonte Perëndinë. 14 Por kryetari i sinagogës, i indinjuar sepse Jezusi kishte shëruar ditën e shtunë, iu drejtua turmës dhe i tha: "Gjashtë janë ditët kur duhet të punohet; ejani, pra, të

shëroheni në ato ditë dhe jo ditën e shtunë". 15 Atéherë Zoti u përgjigj dhe tha: "Hipokritë! A nuk e zgjidh secili nga ju të shtunave nga grazhdhi kaun e vet, ose gomarin e ta çojë pér të pirë? 16 A nuk duhej, pra, të zgjidhej nga këto pranga, ditën e shtunë, kjo që është bijë e Abrahamit dhe që Satani e mbajti lidhur prej tetëmbëdhjetë vjetësh?". 17 Dhe, kur ai thoshte këto gjëra, të gjithë kundërshtarët e tij mbetën të turpëruar, ndërsa mbarë turma gëzohej pér të gjitha veprat madhështore që ai kishte kryer. 18 Atéherë ai tha: "Kujt i përnga mbretëria e Perëndisë, me se ta krahasoj? 19 I ngjan kokrrës së sinapit, që një njeri e mori dhe e hodhi në kopshin e vet; pastaj u rrit dhe u bë një pemë e madhe, dhe zogjtë e qiellit erdhën e kërkuan strehë në degët e saj". 20 Pastaj tha përsëri: "Me se ta krahasoj mbretërinë e Perëndisë? 21 Ajo i ngjan majasë që e merr një grua dhe e përzien me tri masa mielli deri sa të mbruhet i gjithë". 22 Dhe ai kalonte nëpër qytete dhe fshatra duke mësuar, e kështu po i afrohej Jeruzalem. 23 Dhe një njeri e pyeti: "Zot, a janë pak ata që do të shpëtohen?". Ai u tha atyre: 24 "Përpikuni të hyni nëpër derë të ngushtë, sepse unë po ju them se shumë do të kërkojnë të hyjnë dhe nuk do të mundën. 25 Kur i zoti i shtëpisë është çuar dhe ka myllur derën, ju atëherë, që keni mbetur jashtë, do të filloni të trokitni në derë duke thënë: "Zot, Zot, na e hap!". Por ai, duke u përgjigjur, do të thotë: "Nuk e di nga vini". 26 Atéherë do të filloni të thoni: "Po ne hëngrëm dhe pimë me ty dhe ti mësove ndër rrugët tona". 27 Por ai do thotë: "Unë po ju them se nuk di nga vini; largohuni nga unë, të gjithë ju që bëni paudhësi". 28 Atje do të jetë qarje dhe kércelim dhëmbësh, kur të shihni Abrahamin, Isakun, Jakobin dhe gjithë profetët në mbretërinë e Perëndisë, ndërsa ju do të déboheni përjashta. 29 Dhe do të vijnë nga lindja e nga perëndimi, nga veriu dhe nga jugu, dhe do të ulen në tryezë në mbretërinë e Perëndisë. 30 Dhe ja, disa ndër të fundit do të janë të parët, dhe disa nga të parët do të janë të fundit". 31 Po në atë ditë disa farisenj erdhën dhe i thanë: "Nisu dhe largohu prej këtej, sepse Herodi do të vrasë". 32 Dhe ai u përgjigj atyre: "Shkoni e i thoni asaj dhelpre: "Ja, sot dhe nesër po déboj demonë dhe kryej shërimë, dhe të tretën ditë po i jap fund punës sime". 33 Por sot, nesër e pasnesër më duhet të ec, sepse nuk mundet që një profet të vdesë jashtë Jeruzalem. 34 Jeruzalem, Jeruzalem, që i vret profet dhe i vret me gurë ata që të janë dërguar! Sa herë desha t'i mbledh bijtë e tu sikurse kloçka i mbledh nën krahë zogjtë e vet, por ju nuk deshëti! 35 Ja, shtëpia juaj ju lihet e shkretë. Dhe unë po ju them se nuk do të më shihni më deri sa të vijë koha të thoni: "Bekuar qoftë ai që vjen në emër të Zotit".

14 Dhe ndodhi që një ditë të shtunë, kur ai hyri në shtëpinë e një kryetari të farisenjve pér të ngrënë bukë, ata po e përgjonin; 2 dhe ja, para tij ishte një njeri hidropik. 3 Dhe Jezusi, duke iu përgjigjur mësuesve të ligjt dhe farisenjve, tha: "A është e lejueshme të shërosh ditën e shtunë?". 4 Por ata heshtën. Atéherë ai e mori pér dore atë, e shëroi dhe e nisi të shkojë. 5 Pastaj, duke iu përgjigjur atyre, tha: "Cili nga ju, po t'i bjerë gomari i vet ose kau në një pus, nuk e nxjerr menjëherë jashtë ditën e shtunë?". 6 Por ata nuk mund të përgjigjeshin asgje pér këto gjëra. 7 Dhe, duke vënë re se ata zgjidhni vendet e para

në tryezë, Jezusi u thoshte atyre këtë shëmbëlltyrë duke thënë: 8 "Kur je ftuar në dasmë, mos u ul në krye të vendit, sepse ai njeri mund të ketë ftuar një tjetër që është më i rëndësishëm se ti, 9 dhe ai që të ftoi ty dhe atë të të mos vijë e të thotë: "Lëshoja vendin këtij". Dhe atëherë ti, plot turp, do të shkosh të zësh vendin e fundit. 10 Por, kur je ftuar, shko e rri në vendin e fundit që, kur të vijë ai që të ka ftuar, të thotë: "O mik, ngsitu më lart". Atëherë do të jesh i nderuar përparrë atyre që janë në tryezë bashkë me ty. 11 Sepse kushdo që e larton veten do të poshterohet, dhe kush e poshtëron veten do të lartohet". 12 Ai i tha edhe atij që e kishte ftuar: "Kur shtron drekë a darkë, mos i thirri miqtë e tu, as vëllezërit e tu, as farefisin tënd, as fqinjët e pasur, se mos ata një herë të të ftojnë ty, dhe kështu ta kthejnë shpérblimin. 13 Por, kur të bësh një gosti, thirri lypësit, sakatët, të çalët, të verbërit; 14 dhe do të jesh i lum, sepse ata nuk kanë se si të ta kthejnë shpérblimin; por shpérblimi do të të jepet në ringallje të të drejtëve". 15 Dhe një nga të ftuarit, si i dëgjoi këto gjëra, i tha: "Lum kush do të hajë bukë në mbretërinë e Perëndisë". 16 Atëherë Jezusi i tha: "Një njeri përgatiti një darkë të madhe dhe ftoi shumë veta; 17 dhe, në kohë të darkës, dërgoi shërbëtorin e vet t'u thotë të ftuarve: "Ejani, sepse gjithçka tashmë është gati". 18 Por të gjithë, pa përjashtim, filluan të kërkojnë ndjesë. I pari i tha: "Bleva një arë dhe më duhet të shkoj ta shoh; të lutem, të më falësh". 19 Dhe një tjetër tha: "Bleva pesë pendë që dhe po shkoj t'i provoj; të lutem, të më falësh". 20 Dhe një tjetër akoma tha: "Mora grua e prandaj nuk mund të vij". 21 Kështu shërbëtori u kthyte dhe ia dëftoi të gjitha zotit të vet. Atëherë i zoti i shtëpisë, plot zemërim, i tha shërbëtorit të vet: "Shpejt, shko nëpër sheshet dhe nëpër rrugët e qyettit e sill këtu lypës, sakatë, të çalë dhe të verbër". 22 Pastaj shërbëtori i tha: "Zot, u bë ashtu siç urdhërove ti, por ka vend edhe më". 23 Atëherë zoti i tha shërbëtorit: "Dil nëpër udhë dhe përgjatë gardheve dhe detyroji të hyjnë që të mbushet shtëpia ime. 24 Sepse unë po ju them se asnjë nga ata njerz që ishin të ftuar, nuk do ta shijojë darkën time". 25 Dhe turma të mëdha shkonin me të. Ai u kthyte nga ata dhe tha: 26 "Nëse ndokush vjen tek unë dhe nuk urren babanë e vet dhe nënën e vet, gruan dhe fëmijët, vëllezërit dhe motrat, madje edhe jetën e vet, nuk mund të jetë dishepulli im. 27 Dhe kush nuk e mbart kryqin e vet dhe nuk më ndjek, nuk mund të jetë dishepulli im. 28 Kush nga ju, pra, kur do të ndërtojë një kullë, nuk ulet më parë të llogaritë shpenzimet, për të parë nëse ka mjaftueshëm për ta mbaruar? 29 Që atëherë, kur t'i ketë hedhur themelet e të mos mundë ta përfundojë, të gjithë ata që e shohin, të mos fillojnë e të tallen, 30 duke thënë: "Ky njeri filloi të ndërtojë e nuk mundi ta përfundojë". 31 Ose cili mbret, kur niset të lufojë kundër një mbreti tjetër, nuk ulet më parë të gjykojë në se mund ta përballojë me dhjetë mijë atë që po i vjen kundër me njëzet mijë? 32 Në mos, ndërsa ai është ende larg, i dërgon një delegacion pér të biseduar pér paqe. 33 Kështu, pra, secili nga ju që nuk heq dorë nga të gjitha ato që ka, nuk mund të jetë dishepulli im. 34 Kripa është e mirë, por nëse kripa bëhet e amëشت, me se do të mund t'i kthehet shija? 35 Ajo nuk vlen as pér tokë, as pér pleh, por hidhet tutje. Kush ka veshë pér të dëgjuar, le të dëgjojë".

15 Pastaj tē gjithë tagrambledhësit dhe mëkatarët i afroheshin pér ta dëgjuar. **2** Dhe farisenjtë dhe skribët murmuritnin duke thënë: "Ky i pranon mëkatarët dhe ha bashkë me ta". **3** Atëherë ai u tha kétë shëmbëlltyrë: **4** "Cili njeri prej jush, qé ka njëqind dele dhe një prej tyre t'i humbasë, nuk i lë té nëntëdhjetë e nëntat në shkretirë dhe nuk shkon pas asaj qé humbi deri sa ta gjejë? **5** Dhe, kur e gjen, e merr mbi supe gjithë gaz; **6** dhe, kur arrin në shtëpi, i thërret miqtë dhe fqinjët dhe u thotë: "Gézohuni bashkë me mua, sepse e gjeta delen time që më kishte humbur. **7** Dhe unë po ju them se po kështu në qjell do të ketë më shumë gézim pér një mëkatar të vetëm që pendohet, sesa pér nëntëdhjetë e nëntë të drejtët, që nuk kanë nevojë të pendohen. **8** Ose, cila grua që ka dhjetë dhrahmi dhe humbet një nga ato, nuk ndez llambën, nuk e fshin shtëpinë dhe nuk kërkon me kujdes derisa ta gjejë? **9** Dhe, kur e gjen, fton tok shoqet dhe fqinjët, duke thënë: "Gézohuni bashkë me mua, sepse e gjeta dhrahminë që kisha humbur". **10** Po kështu po ju them: do të ketë gézim në mes të engjëeve të Perëndisë pér një mëkatar të vetëm që pendohet". **11** Tha akoma: "Një njeri kishte dy bij. **12** Më i riu i tyre i tha babait: "Atë, më jep pjesën e pasurisë që më takon". Dhe i ati ua ndau mes tyre pasurinë. **13** Mbas pak ditësh biri më i ri mblohdhi çdo gjë, shkoi në një vend të largët dhe atje e prishi gjithë pasurinë, duke bërë një jetë të shthurur. **14** Por, si i shpenzoi të gjitha, në atë vend ra një zë i madhe buke, dhe ai fillo i jetë në hall. **15** Atëherë shkoi e iu ngjit pas një banori të atij vendi, i cili e çoi në arat e tij që të ruajë derrat. **16** Dhe ai déshironte të mbushte barkun me lendet që hanin derrat, por askush nuk ia jepete. **17** Atëherë erdhi në vete dhe tha: "Sa punëtorëve mëditës të atit tim u tepron buka, kurse unë po vdes nga uria! **18** Do të çohem dhe do të shkoj tek im atë dhe do t'i them: Atë, mëkatova kundër qillit dhe para teje; **19** nuk jam më i denjë të quhem yt bir; trajtomë si një nga mëditësit e tu". **20** U çua, pra, dhe shkoi tek i ati. Por kur ishte ende larg, i ati e pa dhe dhembshuri; u lëshua vrap, ra mbi qafën e tij dhe e puthi. **21** Dhe i biri i tha: "O atë, mëkatova kundër qillit dhe para teje dhe nuk jam më i denjë të quhem biri yt". **22** Por i ati u tha shërbëtorëve të vet: "Sillni këtu rrobën më të bukur dhe visheni, i vini një unazë në gisht dhe sandale në këmbë. **23** Nxirri jashtë viçin e majmuri dhe thereni; të hamë dhe të gézohemi, **24** sepse ky biri im kishte vdekur dhe u kthyte në jetë, kishte humbur dhe u gjet përsëri". Dhe filluan të bënin një festë të madhe. **25** Djali i tij i madh ishte në arë; dhe kur u kthyte dhe iu afrau shtëpisë, dégjoi këngë e valle. **26** Atëherë thirri një shërbëtor dhe e pyeti ç'ishte e gjitha kjo. **27** Dhe ai i tha: "U kthyte yt vëlla dhe yt atë theri viçin e majmuri, sepse iu kthyte djali shëndoshë e mirë". **28** Kur i dégjoj këto, ai u zemërua dhe nuk deshi të hynte; atëherë i ati doli dhe iu lut të hynte. **29** Por ai iu përgjigji të atit dhe tha: "Ja, u bënë kaq vite që unë të shërbej dhe kurrë s'kam shkelur asnjë nga urdhërat e tu, e megjithëatë kurrë s'më dhe një kec pér të bërë një festë me miqtë e mi. **30** Por, kur u kthyte ky djali yt, që prishi pasurinë tënde me prostituta, ti there pér të viçin e majmuri". **31** Atëherë i ati i tha: "O bir, ti je gjithmonë me mua, dhe çdo gjë që kam eshtë jotja. **32** Por duhet të festojmë dhe të gézohemi, sepse ky

vëllai yt kishte vdekur dhe u kthyte në jetë, kishte humbur dhe u gjet përsëri"".

16 Tani ai u foli akoma dishepujve të vet: "Ishte një njeri i pasur që kishte një administrator; këtë e paditën se po ia shkapërderdhë pasurinë e tij. **2** Atëherë ai e thirri dhe i tha: "C'është kjo që po dégjoj pér ty? Më jep llogari pér ato që ke administrator, sepse ti nuk mund të jesh më administratori im". **3** Dhe administratori tha me vete: "C'do të bëj unë tani, që zotëria im po ma heq administratorin? Të gërmoj, s'e bëj dot, dhe të lyp, më vjen turp. **4** E di ç'do të bëj që njerëzit të më pranojnë në shtëpitë e tyre kur të hiqem nga administratorimi". **5** I thirri atëherë një nga një ata që i detyroheshin zotërisë së tij dhe i tha të parit: "Sa i detyrohesh zotërisë tim?". **6** Ai u përgjigji: "Njëqind batovaj". Atëherë ai i tha: "Merre dëftesën tënde, ulu dhe shkruej shpejt pesëdhjetë". **7** Pastaj i tha një tjeteri: "Po ti sa i detyrohesh?". Ai u përgjigji: "Njëqind kora grurë". Atëherë ai i tha: "Merre dëftesën tënde dhe shkruej tetëdhjetë". **8** Zotëria e lavdëroi administratorin e pandershëm, se kishte vepruar me mençuri, sepse bijtë e kësaj bote, në brezin e tyre, janë më të mençur se bijtë e drithës. (*aiōn g165*) **9** Unë, pra, po ju them: Bëjini miqtë me pasuri të padrejta sepse, kur këto do t'ju mungojnë, t'ju pranojnë në banesat e përfjetshme. (*aiōnios g166*) **10** Kush është besnik në të vogla, është besnik edhe në të mëdhatë; dhe kush është i padrejtë në të vogla, është i padrejtë edhe në të mëdhatë. **11** Pra, në qoftë se ju nuk keni qenë besnik në pasuritë e padrejta, kush do t'ju besojë pasuritë e vërteta? **12** Dhe, në qoftë se nuk keni qenë besnik në pasurinë e tjetrit, kush do t'ju japë tuajën? **13** Asnjë shërbëtor nuk mund t'u shërbejë dëshironte; sepse ose do ta urrejë njerin e tjetrin do ta dojë, ose do të lidhet me njerin dëshironte; ju nuk mund t'i shërbeni Perëndisë dhe mamonit". **14** Dhe farisenjtë, të cilët ishin shumë të dhënë pas parasë, i dégjonin të gjitha këto dhe e tallnin. **15** Dhe ai u tha atyre: "Ju jeni ata që e justifikoni veten përparrë njerëzve, por Perëndia i njeh zemrat tuaja; sepse ajo që vlerësohet shumë ndër njerëzit është gjë e neveritshme para Perëndisë. **16** Ligji dhe profetët arrijnë deri në kohën e Gjonit; që atëherë shpallet mbretëria e Perëndisë dhe gjithkush përpinqet të hyjë aty. **17** Por është më lehtë që të mbarojnë qilli dhe toka, se sa të bjerë poshtë qoftë edhe një pikë nga ligji. **18** Ai që lëshon gruan e vet dhe merr një tjetër, shkel kurorën; edhe ai që martohet me një grua të lëshuar nga i burri, shkel kurorën". **19** Por atje ishte një njeri i pasur, që vishej me të purputa dhe me roba të çmueshme prej liri dhe pér ditë e kalonte shkëlqyeshëm. **20** Atje ishte edhe një lypës, i quajtur Lazar, që rrinte para derës së tij, dhe trupin e kishte plot me plagë të pezmatuara, **21** dhe déshironte të ngopej me thërrimet që binin nga tryeza e pasanikut; madje edhe qentë vinin e ia lëpinin plagët. **22** Por ndodhi që lypësi vdiq dhe engjëjt e çuan në gjitë Abrahomit; vdiq edhe pasaniku dhe e varrosën. **23** Dhe, duke pasur mundime në ferr, i çoi sytë dhe pa nga larg Abrahamin dhe Lazarin në gjitë tij. (*Hadës g86*) **24** Atëherë ai bërtiti dhe tha: "O atë Abraham, ki mëshirë pér mua, dhe dérgoje Lazarin të lagë majën e gishtit të vet në ujë që të më freskojë gjuhën, sepse po vuaj tmerrësisht në këtë flakë. **25** Por

Abrahami thoshte: "O bir, kujto se ti i ke marrë të mirat e tua gjatë jetës sate, kurse Llazari të këqijat; tashti, përkundrazi, ai po përdëllehet dhe ti vuan. **26** Dhe, veç të gjithave, midis nesh dhe jush éshët një humnerë e madhe, kështu që ata që do të donin të kalonin që këtej tek ju nuk munden; po ashtu askush nuk mund të kalojë që andej te ne". **27** Por ai i tha: "Atëherë, o atë, të lutem ta dërgosh atë te shtëpia e tim eti, **28** sepse unë kam pesë vëllezër e le t'i paralajmërojë rreptësisht që të mos vijnë edhe ata në këtë vend mundimesh". **29** Abrahami u përgjigji: "Kanë Moisiu dhe profetët, le t'i dëgjojnë ata". **30** Ai tha: "Jo, o atë Abraham, por nëse dikush nga të vdekurit do të shkojë tek ata, do të pendohen". **31** Atëherë ai i tha: "Nëse ata nuk e dëgjojnë Moisiu dhe profetët, nuk do të binden edhe në se dikush ringjallet prej të vdekurish"".

17 Atëherë Jezusi u tha dishepujve të vet: "Éshët e pamundur që të mos ndodhin skandale; por mjerë ai pér faj të të cilit vijnë! **2** Pér të do të ishte më mirë t'i varnin në qafë një gur mulliri dhe ta hidhni në det, se sa të skandalizojë një të vetëm nga këta të vegjël. **3** Kini kujdes veten tuaj! Në se yt vëlla mëkaton kundër teje, qortoje; dhe në se pendohet, fale. **4** Edhe sikur të mëkatonte shtatë herë në ditë kundër teje, dhe shtatë herë në ditë do të kthehet te ti duke thënë: "Pendohem", fale". **5** Atëherë apostujt i thanë Zotit: "Na e shto besimin". **6** Dhe Zoti tha: "Po të kishit besim sa një kokerr sinapi, do të mund t'i thonit këtij mani: "Shkulu me gjithë rrënëjë dhe mbillu në det", dhe ai do t'ju bindej. **7** Tani cili nga ju, po të ketë një shërbëtor që i lëron tokën ose i kullot kopenë, do t'i thotë kur ai kthehet nga fusha në shtëpi: "Eja menjëherë në tryezë"? **8** A nuk do t'i thotë përkundrazi: "Ma bëj gati darkën, përvishu e më shërbe që unë të ha e të pi e pastaj të hash dhe të pish edhe ti"? **9** Do ta falënderojë ndoshta atë shërbëtor sepse i zbatoi ato që i ishin urdhëruar? Mendoj se jo. **10** Kështu edhe ju, kur të keni bërë të gjitha ato që ju urdhërohen, thoni: "Jemi shërbëtorë të padobishëm. Bëmë atë që kishim detyrë të bënim"". **11** Dhe ndodhi që duke udhëtar pér në Jeruzalem, ai kaloi nëpër Samari dhe Galile. **12** Dhe, kur po hynte në një fshat, i dolën para dhjetë lebrozë, të cilët ndaluan larg, **13** dhe duke ngritur zérin, thanë: "Mjeshtër, Jezus, kí mëshirë pér ne". **14** Dhe ai, si i pa, u tha atyre: "Shkonit e paraqituni te priftërinjtë". Dhe ndodhi që, ndërsa ata po shkonin, u pastruan. **15** Dhe një nga ata, si e pa se u shërua, u kthye mbrapa dhe përlëvdonë Perëndinë me zë të lartë. **16** Dhe ra përmbyss me fytyrë përtokë te këmbët e Jezusit, duke e falënderuar. Ky ishte Samaritan. **17** Jezusi atëherë filloj të thotë: "A nuk u shëruan që të dhjetë? Ku janë nëntë të tjerët? **18** A nuk gjet asnjë që të kthehet pér të dhënë lavdi Perëndisë, përvëç këtij të huaj?". **19** Dhe i tha atij: "Çohu dhe shko; besimi yt të shëroi". **20** Tani kur u pyet nga farisenjtë se kur do të vinte mbretëria e Perëndisë, ai u përgjigji atyre dhe tha: "Mbretëria e Perëndisë nuk vjen në mënyrë të dukshme; **21** dhe as nuk do të mund të thuhet: "Ja, këtu", ose: "Ja, atje"; sepse ja, mbretëria e Perëndisë éshët përbrenda jush". **22** Pastaj u tha dishepujve të vet: "Do të vijnë ditë kur ju do të déshironi të shihni një nga ditët e Birit të njeriut, por nuk do ta shihni. **23** Dhe do t'ju thonë: "Ja, éshët këtu"

ose: "Ja, éshët atje", por ju mos shkonit dhe mos i ndiqni. **24** Sepse ashtu si rrufeja, që vetëtin nga njëri skaj i qiellit te tjetri e ndriçon, kështu do të jetë edhe Biri i njeriut në ditën e tij. **25** Por më parë i duhet të vuajë shumë dhe të hidhet poshtë nga ky brez. **26** Dhe, ashtu siç ndodhi në kohën e Noes, ashtu do të ndodhë edhe në ditët e Birit të njeriut. **27** Njerézit hanin, pinin, martonin dhe martoheshin, deri ditën kur Noeu hyri në arkë; dhe erdhë përbmytja dhe i zhduku të gjithë. **28** Po kështu ndodhi në kohën e Lotit: njerézit hanin, pinin, blinin, shitnin, mbillin dhe ndërtonin; **29** por ditën kur Loti doli nga Sodoma, ra shi zjarri e squfuri nga qielli dhe i zhduku të gjithë. **30** Kështu do të jetë edhe atë ditë kur Biri i njeriut do të shfaqet. **31** Në atë ditë, ai që ndodhet mbi çatinë e shtëpisë të mos zbresë në shtëpi pér të marrë gjérat e tij; e po kështu ai që ndodhet në ara, të mos kthehet prapa. **32** Kujtoni gruan e Lotit. **33** Ai që do të kérkojë të shpëtøjë jetën e vet, do ta humbasë; por ai që do ta humbasë, do ta shpëtøjë. **34** Unë po ju them: atë natë dy veta do të jetë në një shtrat; njëri do të merret dhe tjetri do të lihet. **35** Dy gra do të bluajnë bashkë; njëra do të merret e tjetra do të lihet. **36** Dy burra do të jetë në ara: njëri do të merret e tjetri do të lihet". **37** Atëherë dishepujt u përgjigjën dhe thanë: "Ku, o Zot?" Dhe ai u tha atyre: "Ku të jetë trupi, atje do të mblidhen shqiponjat".

18 Pastaj u tha atyre edhe një shëmbelltyrë, pér të treguar se duhet të lutemi vazhdimisht pa u lodhur, **2** duke thënë: "Në një qytet ishte një gjykatës që nuk kishte frikë nga Perëndia dhe nuk kishte respekt pér njeri. **3** Tani po në atë qytet ishte një grua e ve që shkonte tek ai duke thënë: "Ma jep të drejtën para kundërshtarit tim". **4** Pér një farë kohe ai nuk deshi ta bënte, por pastaj tha me vete: "Megjithse nuk kam frikë nga Perëndia dhe s'kam respekt pér asnjeri, **5** duke qenë se kjo grua e ve po vazhdon të më mërzitë, do t'ia jap të drejtën, sepse, duke më ardhur vazhdimisht, do të më rraskapitë"". **6** Dhe Zoti tha: "Dëgjoni ç'thotë gjykatësi i padrejtë. **7** Vallë Perëndia nuk do të marrë hak pér të zgjedhurit e tij që i këlthasin atij ditë e natë? A do të vonojë, vallë, të ndërhjyqë në favor të tyre? **8** Po, unë ju them se ai do t'uva marrë hakun së shpejti. Po kur të vijë Biri i njeriut, a do të gjejë besim mbi tokë?". **9** Ai tha edhe këtë shëmbelltyrë pér disa që pretendonit se ishin të drejtë dhe i përbuznin të tjerët. **10** "Dy njeréz u ngjitën në tempull pér t'u lutur; njëri ishte farise dhe tjetri tagrambledhës. **11** Fariseu rintë në këmbë dhe lutej në vetvete kështu: "O Perëndi, të falënderoj që nuk jam si njerézit e tjerë, grabitqarë, të padrejtë, kurorëshkelës, dhe as si ai tagrambledhës. **12** Unë agjëroj dy herë në javë dhe paguaj të dhjetën e gjithçkaje që kam". **13** Kurse tagrambledhësi riintë larg dhe as që guxonte i konte sytë drejt qiellit; por rrihte kraharorin e vet duke thënë: "O Perëndi, jí i mëshirshëm ndaj mua mëkatarit". **14** Dhe unë po ju them se ky, dje jo tjetri, u kthye në shtëpinë e vet i shfajësuar; sepse kushdo që lartojet do të ulet, dje kush ulet, do të lartojet". **15** I prunë edhe disa fémijë të vegjël që t'i prekte; por dishepujt, kur panë këtë, i ortuan. **16** Atëherë Jezusi i thirri fémijët pranë vetes dhe tha: "I lini fémijët e vegjël të vijnë tek unë dhe mos i pengoni, sepse e tyre éshët mbretëria e Perëndisë. **17** Në të vërtetë po ju them se ai që nuk e pranon mbretërinë e Perëndisë si një fémijë

i vogël, nuk do të hyjë atje". **18** Një nga kërët e pyeti duke thënë: "Mësues i mirë, ç'duhet të bëj për të trashëguar jetën e përjetshme?". (*aiōnios g166*) **19** Dhe Jezusi i tha: "Përse më quan të mirë? Askush nuk është i mirë, përvç një të vërtmi, domethënë Perëndisë. **20** Ti i njeh urdhërimet: "Mos shkel kurorën, mos vrit, mos vidh, mos thuaj déshmi të rrrem, ndero atin tènd dhe nénën tènde"". **21** Dhe ai tha: "Të gjitha këto i kam zbatuar që nga rinia". **22** Si e dëgjoi, Jezusi i tha: "Të mungon akoma një gjë: shit gjithçka që ke dhe jepua të varfërve dhe do të kesh një thesar në qiell; pastaj eja e më ndiq". **23** Por ai, kur i dëgjoi këto gjëra, u trishtua shumë, sepse ishte shumë i pasur. **24** Atëherë Jezusi, kur pa se ai ishte trishtuar shumë, tha: "Sa është e vështirë për ata që kanë pasuri të hyjnë në mbretërinë e Perëndisë! **25** Sepse është më lehtë që një deve të kalojë nëpër vrimën e gjilpërës, sesa i pasuri të hyjë në mbretërinë e Perëndisë". **26** Dhe ata që e dëgjonin thanë: "Po kush, pra, mund të shpëtohet?". **27** Por ai tha: "Gjëra të pamundshme për njerëzit janë të mundshme për Perëndinë". **28** Pastaj Pjetri tha: "Ja, ne kemi lënë çdo gjë dhe të kemi ndjekur". **29** Dhe ai u tha atyre: "Në të vërtetë po ju them se nuk ka asnij që të ketë lënë shtëpinë ose prindërit, ose vëllezerit, ose gruan ose fëmijët, për mbretërinë e Perëndisë, **30** që të mos marrë shumëfish në këtë kohë, dhe në kohën e ardhshme jetën e përjetshme". (*aiōnios g165, aiōnios g166*) **31** Pastaj i mori me vete të dymbëdhjetët dhe u tha atyre: "Ja, ne po ngjitemi në Jeruzalem dhe të gjitha ato që shkruan profetët për Birin e njeriu do të përmbrushen. **32** Ai, pra, do 'u dorëzohet paganëve, do të fyhet e do të poshtërohet dhe do ta pështyjnë. **33** Dhe, pasi ta fshikullojnë, do ta vrasin, por ai do të ringjallët të tretën ditë". **34** Por ata nuk morën vesh asgjë nga të gjitha këto: këto fjalë për ta ishin fshehtësi dhe ata nuk kuptonin ato që u ishin thënë. **35** Tani ndërsa ai po i afrohej Jerikos, një i verbër ishte ulur përgjatë rrugës dhe po lypte; **36** dhe kur dëgjoi se po kalonte turma, pyeti çfarë ishte; **37** iu përgjigjën se po kalonte Jezusi nga Nazareti. **38** Atëherë ai bërtiti duke thënë: "O Jezus, Bir i Davidit, ki mëshirë për mua". **39** Ata që ecnin përparrë i bërtiten të heshtte, por ai bërtiste edhe më fort: "O Bir i Davidit: ki mëshirë për mua". **40** Atëherë Jezusi ndaloj dhe urdheroi t'ia sillnin dhe, kur ai iu afroa, e pyeti **41** duke thënë: "Çfarë déshiron të bëj për ty?". Dhe ai tha: "Zot, të rimarr dritën e syve". **42** Dhe Jezusi i tha: "Rimerr dritën e syve, Besimi yt të shëroi". **43** Në çast rimori dritën e syve dhe e ndiqte duke përlëvduar Perëndinë; dhe gjithë populli, kur pa këtë, i dha lavdi Perëndisë.

19 Pastaj Jezusi hyri në Jeriko dhe po kalonte nëpër qytet; **2** dhe ja, një njeri i quajtur Zake, i cili ishte kryetari i tagrambledhësve dhe ishte i pasur. **3** Ai kërkonte të shihte kush ishte Jezusi, por nuk mundte për shkak të turmës, sepse ishte i shkurtër nga shtati. **4** Atëherë rendi përparrë dhe u ngjitet një fik për ta parë, sepse ai duhet të kalonte andej. **5** Dhe kur Jezusi arriti në atë vend, i çoi sytë, e pa dhe i tha: "Zake, zbrit shpejt poshtë, sepse sot duhet të rri në shtëpinë tènde". **6** Dhe ai zbriti me nxitim dhe e priti me gjëzin. **7** Kur panë këtë, të gjithë murmuritën, duke thënë: "Ai shkoi të rrjë në shtëpinë e një njeriu mëkatar". **8** Por Zakeu u çua dhe i tha Zotit: "Zot, unë po u jep të

varfërve gjysmën e pasurisë sime dhe, po të kem marrë ndonjë gjë nga ndonjëri me mashtrim, do t'ia kthej katërfish". **9** Dhe Jezusi i tha: "Sot në këtë shtëpi ka hyrë shpëtimi, sepse edhe ky është bir i Abrahamit. **10** Sepse Biri i njeriut erdhë të kërkojë dhe të shpëtojë atë që kishte humbur". **11** Dhe, ndërsa ata po i dëgjonin këto, Jezusi vazhdoi të tregojë një shëmbllëtyrë, sepse ai ishte afër Jeruzalemit dhe ata mendonin se mbretëria e Perëndisë do të shfaqej menjëherë. **12** Tha, pra: "Një njeri fisnik shkoi në një vend të largët për të marrë në dorëzim një mbretëri e pastaj të kthehej. **13** Dhe, si i thirri dhjetë shërbëtorët e vet, u dha dhjetë mina dhe u tha atyre: "Tregtoni deri sa të kthehem". **14** Por qytetarët e vet e urrenin dhe i dërguan pas një përfaqësi duke thënë: "Nuk duam që ky të mbretërojë përmbi ne". **15** Dhe kur ai u kthye, pasi e mori në dorëzim mbretërinë, urchëroi t'i thëresin ata shërbëtorët, të cilëve u kishte dhënë paratë për të marrë vesh sa kishte fituar secili duke tregtuar. **16** Atëherë doli i pari dhe tha: "Zot, mina jote dha dhjetë mina të tjera"; **17** dhe ai tha: "Mirë, o shërbëtor i mirë, sepse ke qenë besnik në gjëra të vogëla, merr sundimin mbi dhjetë qytete". **18** Pastaj erdhë i dyti duke thënë: "Zot, mina jote dha edhe pesë mina"; **19** dhe ai i tha edhe këtij: "Edhe ti ji sundimtar mbi pesë qytete". **20** Atëherë erdhë një tjetër i cili tha: "Zot, ja mina jote që e ruajta në një shami, **21** sepse kisha frikë nga ti, që je njeri i rreptë; ti merr atë që nuk ke vënë dhe korri atë që nuk ke mbjellë". **22** Dhe zoti i tij i tha: "Do të gjykoj nga vetë fjalët e tua, o shërbëtor i keq; ti e dije se jam njeri i rreptë, që marr atë që nuk kam vënë dhe korri atë që nuk kam mbjellë; **23** përsë nuk e vure paranë time në bankë që, kur të kthehem, ta marr bashkë me përqindje?". **24** Pastaj u tha të pranishmëve: "Merriani minën dhe ia jepni atij që ka dhjetë mina". **25** Dhe ata i thanë: "Zot, po ai ka dhjetë mina". **26** Unë po ju them se atij që ka, do t'i jepet; por atij që s'ka do t'i hiqet edhe ajo që ka. **27** Veç kësaj, i sillni këtu armiqë e mi, të cilët nuk donin që unë të mbretëroja mbi ta dhe i vritni përparrë meje!". **28** Mbasit tha këto gjëra, ai shkoi përparrë duke u ngjitur në Jeruzalem. **29** Dhe, si iu afroa Betttagës dhe Betanias, afër malit që quhet i Ullinjve, dërgoi dy nga dishepujt e vet, **30** duke thënë: "Shkoni në fshatin përballë dhe, kur të hyni, do të gjeni aty një kërriq të lidhur, mbi të cilin nuk ka hipur kurrë njeri, zgjidheni atë dhe ma sillni. **31** Dhe nësë ndokush ju pyet: "Përse po e zgjidhni?", u thoni atyre kështu: "Zoti ka nevojë!". **32** Dhe ata që ishin dërguar shkuan dhe e gjetën ashtu siç u kishte thënë. **33** Dhe, ndërsa ata po e zgjidhni kërricin, të zotët e tij u thanë atyre: "Përse po e zgjidhni kërricin?". **34** Dhe ata thanë: "Zoti ka nevojë". **35** Dhe e prunë, pra, te Jezusi dhe, mbasi i hidhni rrrobat e veta mbi kërricin, e hipën Jezusin mbi të. **36** Dhe, ndërsa ai e cte kështu përparrë, ata shtronin rrrobat e tyre në rrugë. **37** Dhe kur ai iu afroa te poshtës së malit të Ullinjve, gjithë turma e dishepujve filloj me gjëzin të lavdërojë Perëndinë me zë të lartë për të gjitha veprat e pushtetshme që kishin parë, **38** duke thënë: "Bekuar qoftë Mbreti që po vjen në emr të Zotit; paqe në qiell dhe lavdi në vendet shumë të larta". **39** Dhe disa farisenj që ishin midis turmës i thanë: "Mësues, qorto dishepujt e tu!". **40** Dhe ai, duke u përgjigjur, u tha atyre: "Unë po ju them se në se këta do të heshtnin, gurët do të bërtisnin". **41** Dhe kur ai po afrohej, e pa qytetin dhe qau mbi të, **42** duke thënë: "Oh,

sikur ti, pikërisht ti, të njihje të paktën në ditën tênde ato që janë te nevojshme pér paqen tênde! Por tashti ato janë të fshehura pér sytë e tu. **43** Sepse përmbi ty do të vijnë ditë kur armiqët e tu do të qarkojnë me ledh, do të rrethojnë dhe do të zënë nga të gjitha anët. **44** Dhe do të rrëzojnë përtokë ty dhe bijtë e tu në ty; dhe s'do të lénë në ty gur mbi gur, sepse ti nuk e ke njohur kohën kur je vizituar". **45** Pastaj, mbasi hyri në tempull, fillo t'i dëbojë jashtë ata që shistin e blimin, **46** duke u thënë atyre: "Éshtë shkruar: "Shtëpia ime éshtë shtëpi e lutjes, por ju e bëtë shpellë kusarësh"". **47** Çdo ditë ai mësonte në tempull. Dhe kërret e priftërinjve, skribët dhe kërret e popullit kërkonin ta vrishin. **48** Dhe nuk arrinin dot të vendosnin çfarë të bënин; sepse gjithë populli e dëgjonte me vemendje të madhe.

20 Dhe në një nga ato ditë ndodhi që, ndërsa ai po mësonte popullin në tempull dhe predikonte ungjillin, erdhën kërret e priftërinjve dhe skribët bashkë me pleqtë, **2** dhe i thanë: "Na trego me ç'autoritet i bën këto gjëra; ose kush éshtë ai që ta dha ty këtë pushtet?". **3** Dhe ai duke u përgjigjur, u tha atyre: "Edhe unë do t'ju pyes një gjë dhe ju m'u përgjigjini: **4** Pagëzimi i Gjonit vinte nga qelli apo nga njerëzit?". **5** Dhe ata arsyetonin në mes tyre duke thënë: "Po të themi prej qillit, ai do të na thotë: "Atëherë përsë nuk i besuat?". **6** Kurse po t'i themi prej njerëzve, gjithë populli do të na vrasë me gurë, sepse ai éshtë i bindur se Gjoni ishte një profet". **7** Prandaj u përgjigjen se nuk dinin nga vinte. **8** Atëherë Jezusi u tha atyre: "As unë nuk po ju them me ç'pushtet i bëj këto gjëra". **9** Pastaj fillo t'i tregojë popullit këtë shëmbellitryrë: "Një njeri mbollë një vresht, ua besoi disa vreshtarëve dhe iku larg pér një kohë të gjatë. **10** Në kohën e të vjelave, dërgoi një shërbëtor tek ata vreshtarë që t'i jepnin pjesën e vet nga prodhimi i vreshtit; por vreshtarët e rrahën atë dhe e kthyen duarbosh. **11** Ai dërgoi përsëri një shërbëtor tjetër; por ata, pasi e rrahën dhe e shanë edhe atë, e kthyen duarbosh. **12** Ai dërgoi edhe një të tretë, por ata e plagosën edhe atë dhe e përzunë. **13** Atëherë i zoti i vreshtit tha: "Çfarë duhet të bëj? Do të dërgo djalin tim të dashur. Ndoshta, duke e parë atë, do ta respektojnë!". **14** Por vreshtarët, kur e panë, thanë midis tyre: "Ky éshtë trashëgimtar; ejani e ta vrasim që trashëgimia të na mbetet neve". **15** Kështu e nxorën jashtë vreshtit dhe e vranë. Ç'do t'u bëjë, pra, këtyre, i zoti i vreshtit? **16** Ai do të vijë, do t'i vrasë ata vreshtarë dhe do t'ua japë vreshtin të tjerëve". Por ata, kur e dëgjuan këtë, thanë: "Kështu mos qoftë". **17** Atëherë Jezusi, duke i shikuar në ftyrrë, tha: "Q'është, pra, ajo që éshtë shkruar: "Guri që ndërtuesit e kanë hedhur poshtë u bë guri i qoshes"? **18** Kushdo që do të bjerë mbi këtë gur do të bëhet copë-copë, dhe ai mbi të cilin do të bjerë guri, do të dërrmohet". **19** Në këtë moment, kërret e priftërinjve dhe skribët kërkuan të vënë dorë në të, sepse e morën vesh se ai e kishte treguar atë shëmbellitryrë pér ata, por kishin frikë nga populli. **20** Ata e përgjinon me kujdes dhe i dërguan disa spiunë të cilët, duke u paraqitur si njerëz të drejtë, ta zinin në gabim në ndonjë ligjëratë dhe pastaj t'ia dorëzonin pushtetit dhe autoritetit të guvernatorit. **21** Këta e pyetën duke thënë: "Mësues ne e dimë se ti flitet dëmon drejt dhe që nuk je aspak i anshëm, por mëson rrugën e Perëndisë në të vërtetë. **22** A éshtë e lejueshme pér ne t'i paguajmë takṣë Cezarit apo jo?". **23** Por ai, duke e kuptuar

ligësinë e tyre, u tha atyre: "Përse më provokoni? **24** Më tregoni një denar: e kujt éshtë fytyra dhe mbishkrimi që ka?". Dhe ata, duke përgjigjur, thanë: "E Cezarit". **25** Atëherë ai u tha atyre: "I jepni, pra, Cezarit atë që i përkët Cezarit, dhe Perëndisë atë që éshtë e Perëndisë". **26** Dhe nuk mundën ta zënë në gabim në ligjëratën e tij përparrë popullit dhe, të habitur nga përgjigjja e tij, heshtën. **27** Pastaj iu afruan disa saducej, të cilët mohojnë se ka ringjallje, dhe e pyetën, **28** duke thënë: "Mësues, Moisiu na la të shkruar që, nëse vëllai i dikujt vdes kishte grua dhe vdiq pa lénë fëmijë, i vëllai ta marrë gruan e tij dhe t'i njallë pasardhës vëllait të vet. **29** Tashti, ishin shtatë vëllezëri; i pari u martua dhe vdiq pa lénë fëmijë. **30** I dyti e mori pér grua dhe vdiq edhe ai pa lénë fëmijë. **31** E mori pastaj i treti; dhe kështu që të shtatë vdiqen pa lénë fëmijë. **32** Dhe pas tyre vdiq edhe gruaja. **33** Atëherë, në ringjallje, e kujt do të jetë grua? Sepse që të shtatë e patën grua". **34** Dhe Jezusi, duke u përgjigjur, tha atyre: "Bijtë e kësaj bote martohen dhe martojnë; (*aiōn g165*) **35** por ata që do të gjenden të denjë të kenë pjesë në botën tjetër dhe në ringjalljen e të vdekurve, nuk martohen dhe nuk martojnë; (*aiōn g165*) **36** ata as nuk mund të vdesin më, sepse janë si engjëjt dhe janë bij të Perëndisë, duke qenë bij të ringjalljes. **37** Dhe se të vdekurit do të ringjallen, e ka dekluarat vetë Moisiu në pjesën e ferrishtes, kur e quan Zot, Perëndinë e Abrahamit, Perëndinë e Isakut dhe Perëndinë e Jakobit. **38** Ai nuk éshtë perëndi i të vdekurve, por i të gjallëve, sepse të gjithë jetojnë pér të". **39** Atëherë disa skribë morën fjalën dhe thanë: "Mësues, mirë fole". **40** Dhe nuk guxuan më t'i bëjnë asnjë pyetje. **41** Dhe ai i tha atyre: "Vallë, si thonë se Krishti éshtë Bir i Davidit? **42** Vetë Davidi, në librin e Psalmeve, thotë: "Zoti i tha Zotit tim: Ulu në të djalität time, **43** derisa unë t'i vë armiqëtë e tu si stol të këmbëve të tua". **44** Davidi, pra, e quan Zot; si mund të jetë bir i tij?". **45** Dhe, ndërsa gjithë populli po e dëgjonte, ai u tha dishepujve të vet: **46** "Ruhuni nga skribët, të cilët shëtisin me kënaqësi me rroba të gjata, duan t'i përshtëndesin nëpër sheshe, të janë në vendet e para në sinagoga dhe në kryet e vendit nëpër gosti; **47** ata gllabërojnë shtëpitë e te vejave dhe, pér t'u dukur, bëjnë lutje të gjata. Ata do të marrin një dënim më të rendë".

21 Pastaj Jezusi i çoi sytë dhe pa pasanikët që qitnin dhuratat e tyre në arkën e thesarit, **2** dhe pa edhe një të ve të varfér që qiti dy pare të vogla **3** dhe tha: "Në të vërtetë po ju them se kjo e ve e varfér ka qitura më shumë se gjithë të tjerët. **4** Sepse të gjithë këta dhanë nga tepricat e pasurisë së tyre pér shtëpinë e Perëndisë, kurse ajo, në varférinë e vet, dha gjithçka që kishte pér të jetuar". **5** Pastaj, kur disa po flisnin pér tempullin dhe vinin në pah se ishte i stolisur me gurë të bukur dhe me oferta, ai tha: **6** "Nga të gjitha këto gjëra që ju admironi, do të vijnë ditët kur nuk do të mbetet gur mbi gur pa u rrënuar". **7** Atëherë ata e pyetën duke thënë: "Mësues, kur do të ndodhin këto dhe cila do të jetë shenja se këto janë duke u kryer?". **8** Dhe ai tha: "Ruhuni se mos ju mashtrojnë, sepse shumë veta do të vijnë në emrin tim duke thënë: "Unë jam", dhe: "Erdhi koha". Mos shkonit, pra, pas tyre. **9** Dhe kur të dëgjoni të flitet pér luftëra e pér trazira, mos u trembni, sepse të gjitha këto duhet të ndodhin më parë, por mbarimi nuk do të vijë menjëherë". **10** Atëherë u tha atyre: "Do të ngrijhet kombi kundër kombit; dhe

mbretëria kundër mbretërisë; **11** do të ngajnjë tërmete të mëdha, zi buke dhe murtaja në vende të ndryshme; do të ndodhin edhe dukuri të llahtarshme dhe shenja të mëdha nga qilli. **12** Por, para të gjitha këtyre gjérave, do të vénë dorë mbi ju dhe do t'ju pérndjekin dhe do t'ju dorëzojnë në sinagoga e do t'ju futin në burg; dhe do t'ju nxjerrin përpara mbretërvë dhe guvernatorëve pér shkak të emrit tim, **13** por kjo do t'ju japë rastin që të dëshmoni. **14** Ta vini, pra, në zemrën tuaj që të mos mendoni më parë se si do përgjigjeni pér t'u mbrojtur, **15** sepse unë do t'ju jap një gojë e një dituri të tillë të cilën të gjithë kundërshtarët tuaj nuk do të janë në gjendje ta kundërshtojnë ose t'i rezistojnë. **16** Dhe ju madje do t'ju tradhtojnë edhe prindërit, dhe vëllezërit, dhe farefisi dhe miqtë; dhe disa prej jush do t'i vrasin. **17** Dhe të gjithë do t'ju urrejnë pér shkak të emrit tim. **18** Por as edhe një fije floku e kokës suaj nuk do t'ju humbasë. **19** Me durimin tuaj ju do t'i fitoni shprritat tuaj". **20** "Dhe kur do të shikoni Jeruzalemin të rrëthuar nga ushtritë, ta dini se shkretimi i saj është afër. **21** Atëherë ata që janë në Jude, të ikin në male; dhe ata që janë në qytet të largohen; dhe ata që janë në fushë të mos hyjnë në të. **22** Sepse ato janë ditë të hakmarjes, që të përbushen të gjitha ato gjëra që janë shkruar. **23** Mjerë gratë shtatzëna dhe ato që mëndin në ato ditë, sepse do të ketë mjerim të madh në vend dhe mëri mbi këtë popull. **24** Dhe ata do të bien nga tehu i shpatës, do t'i çojnë robër ndër të gjitha kombet, dhe Jeruzalemin do ta shkelin paganët, derisa të plotësohen kohët e paganëve". **25** "Dhe do të ketë shenja në diell, në hënë dhe në yje, dhe mbi tokë ankth popujsh, në përhumbjen prej gjëmës së detit dhe të valëve të tij; **26** njerëzit do të mpaken nga frika dhe nga prija se çfare do ta plakkosë botën, sepse fuqitë qellore do të lëkunden. **27** Atëherë do të shohin Birin e njeriut duke ardhur mbi një re, me fuqi dhe lavdi të madhe. **28** Dhe kur këto të fillojnë të ndodhin, shikoni lart dhe ngrini kokat tuaja, sepse çlirimi juaj është afër". **29** Pastaj u tha atyre një shëmbëlltyrë: "Vini re fikun dhe të gjitha pemët. **30** Kur ata nisin e mugullojnë, duke i parë, ju vete e kuptioni se vera është afër; **31** kështu edhe ju, kur do të shikoni se po ndodhin këto, ta dini se mbretëria e Perëndisë është afër. **32** Në të vërtetët unë po ju them se nuk do të kalojë ky brez, derisa të gjitha këto gjëra të kenë ndodhur. **33** Qielli dhe toka do të kalojnë, por fjalët e mia nuk do të kalojnë". **34** "Tani kini kujdes që zemrat tuaja të mos rëndohen nga të llupurit, nga të dehurit dhe nga preokupimet e kësaj jete; që ajo ditë të mos ju zëre në befasi. **35** Sepse do të vijë si një lak mbi të gjithë ata që banojnë mbi faqen e mbarë dheut. **36** Prandaj, rrini zgjuar dhe lutuni kurdoherë që të çmoheni të denjë të shpëtoni nga të gjitha ato që do të ngjasin dhe të dilni para Birit të njeriut". **37** Gjatë ditës ai mësonte në tempull, dhe natën dilte dhe e kalonte jashtë, në malin e Ullinjve. **38** Dhe gjithë populli, herët në mëngjes, erdhia tek ai në tempull pér ta dégjuar.

22 Ndërkaj po afrohej festa e të Ndormëve, që quhet Pashkë.
2 Dhe kërët e priftërinjve e skribët kérkonin mënyrën se si ta vrissin, sepse kishin frikë nga populli. **3** Atëherë Satani hyri në Judën, i mbiquajtur Iskariot, që ishte një nga të dymbëdhjetët. **4** Kështu ai shkoi të merret vesh me kërët e priftërinjve e dhe me kërët e rojës pér mënyrën se si do ta tradhtonë. **5**

Ata u gëzuan dhe i premtuan t'i japid para. **6** Dhe ai pranoi dhe kërkonte rastin e volitshëm pér t'u dorëzuar pa qenë e pranishme turma. **7** Tani erdhia dita e të Ndormëve, kur duhet therur fljimi i Pashkës. **8** Dhe Jezusi dërgoi Pjetrin dhe Gjonin duke u thënë: "Shkoni e na bëni gati Pashkën, që ne ta hamë". **9** Dhe ata e thanë: "Ku déshiron ta përgatisim?". **10** Atëherë ai tha atyre: "Ja, kur të hyni në qytet, do t'ju dalë përparrë një njeri që mban një brokë uji; ndiqeni në shtëpinë ku ai do të hyjë. **11** I thoni të zotit të shtëpisë: "Mësuesi të çon fjalë: Ku është salla, në të cilën mund të ha Pashkën bashkë me dishepujt e mi?". **12** Atëherë ai do t'ju tregojë një sallë të madhe të shtruar; aty do të bëni përgatitjet". **13** Ata shkuan, pra, dhe gjetën ashtu siç u tha dhe përgatitën Pashkën. **14** Dhe, kur erdhia ora, ai u ul në tryezë dhe bashkëmetë dymbëdhjetë apostujt. **15** Atëherë ai u tha atyre: "Kam pasur déshirë të madhe ta ha këtë Pashkë bashkë me ju, para se të vuaj, **16** sepse po ju them se nuk do të ha më të tillë derisa ajo të plotësohet në mbretërinë e Perëndisë". **17** Pastaj mori kupën, falenderoi, dhe tha: "Merrnie këtë dhe ndanie midis jush, **18** sepse unë po ju them se nuk do të pi më nga fryti i hardhisë derisa të vijë mbretëria e Perëndisë". **19** Pastaj mori bukën, falënderoi, e theu dhe ua dha atyre duke thënë: "Ky është trupi im, që është dhënë pér ju; bëni këtë në përkujtimin tim". **20** Po kështu, pas darkës, mori kupën duke thënë: "Kjo kuptë është besëlidhja e re në gjakun tim, që është derdhur pér ju. **21** Por ja, dora e atij që më tradhton është me mua mbi tryezë. **22** Sigurisht Biri i njeriut shkon, siç është caktuar, por mjerë ai njeri me anë të cilil është tradhëtar!". **23** Atëherë ata filluan ta pyesin njëri-tjetrin se kush nga ata do ta bënte këtë gjë. **24** Dhe midis tyre lindi edhe një grindje se cili nga ata duhej të konsiderohej më i madhi. **25** Por Jezusi u tha atyre: "Mbretërit e kombeve i sundojnë ato, dhe ata që ushtrojnë pushtet mbi to quhen bamirës. **26** Por me ju mos qoftë kështu; madje më i madhi ndër ju le të jetë si më i vogli dhe ai që drejtton si ai që shërben. **27** Në fakt kush është më i madhi: ai që është në tryezë apo ai që shërben? Vallë, a s'është ai që rri në tryezë? E pra, unë jam midis jush porsi ai që shërben. **28** Ju jeni ata që qëndruat me mua në sprovat e mia. **29** Dhe unë ju caktoj mbretërinë ashtu si ma ka caktuar mua Ati im, **30** që ju të hani e të pini në tryezën time, në mbretërinë time, dhe të uleni mbi frone pér të gjykuar të dymbëdhjetë fiset e Izraelit. **31** Edhe Zoti tha: "Simon, Simon, ja, Satani ka kérkuar t'ju shoshë ashtu siç shoshet gruri. **32** Por unë jam lutur pér ty, që besimi yt të mos mpaket; dhe ti, kur të jesh kthyer, forco vëllezërit e tu". **33** Por ai tha: "Zot, unë jam gati të shkoj bashkë me ty edhe në burg edhe në vdekje". **34** Por Jezusi tha: "Pjetër, unë të them se sot gjeli nuk do të këndojoj, para se ti të kesh mohuar tri herë se më njeh". **35** Pastaj u tha atyre: "Kur ju dérgova pa trasta, pa thes dhe pa sandale, vallë a ju mungoi gjë?". Dhe ata thanë: "Asgjë". **36** U tha, pra, atyre: "Po tani, kush ka një trastë le ta marrë me vete, dhe po kështu thesin; dhe kush nuk ka shpatë, le të shesë rrobën e vet e ta blejë një. **37** Sepse unë po ju them se çfarë është shkruar duhet të plotësohet ende në mua: "Dhe ai është radhitur ndër keqbërësit". Sepse ato gjëra që janë shkruar pér mua do të kenë kryerjen e tyre". **38** Atëherë ata thanë: "Zot, ja këtu dy shpata". Por ai u tha atyre "Mjaft!". **39** Pastaj Jezusi doli

dhe shkoi si zakonisht në malin e Ullinjve, dhe edhe dishepujt e tij e ndiqnin. **40** Kur arriti në vend, u tha atyre: "Lutuni që të mos hyni në tundim". **41** Dhe u largua prej tyre, aq sa mund të hidhet një gur, dhe ra në gjunj dhe lutej, **42** duke thënë: "O Atë, po të duash, largoje këtë kupë nga unë! Megjithatë mos u bëftë vullneti im, por yt!". **43** Atëherë iu shfaq një engjell nga qie-lli pér t'i dhënë forcë. **44** Dhe ai, duke qenë në agoni, lutej edhe më fort; dhe djersa e tij po i bëhej si gjak i mpiksuar që bie pér tokë. **45** Si u çua pastaj nga lutja, erdhi te dishepujt e vet dhe i gjeti që flin nga trishtimi, **46** dhe u tha atyre: "Pse po flini? Çohuni dhe lutuni që të mos hyni në tundim". **47** Ndërsa ai ende po fliste, ja një turmë; dhe ai që quhej Judë, një nga të dymbëdhjetë, i printe dhe iu afrua Jezusit pér ta puthur. **48** Dhe Jezusi i tha: "Judë, ti po e tradhton Birin e njeriut me një puthje?". **49** Atëherë ata që ishin pérreth tij, duke parë çfarë do të ndodhte, i thanë: "Zot, a t'u biem me shpatë?". **50** Dhe një nga ata i ra shërbëtorit të kryepriftit dhe ia preu veshin e djathtë. **51** Por Jezusi, duke u përgjigjur, tha: "Lëreni, mjafft kështu". Dhe si e preku veshin e atij njeriu, e shëroi. **52** Pastaj Jezusi u tha krerëve të priftërinje, krerëve të rojeve të tempullit dhe pleqve që kishin ardhur kundër tij: "Keni dalë kundër meje me shpata dhe me shkopinj si kundër një kusari? **53** Kur unë qđo ditë isha me ju në tempull, ju nuk vutë dorë kurrë mbi tua; por kjo është ora juaj dhe pushteti i errësirës". **54** Mbasi e kapën, e çuan dhe e shtinë në shtëpinë e kryepriftit. Dhe Pjetri e ndiqte nga larg. **55** Kur ata ndezën një zjarr në mes të oborrit dhe u ulën rrëth tij, Pjetri u ul midis tyre. **56** Një shërbëtore e pa ulur pranë zjarrit, e shikoi me vëmendje dhe tha: "Edhe ky ishte me të". **57** Por ai e mohoi duke thënë: "O grua, nuk e njoh". **58** Pak më vonë e pa një tjetër dhe tha: "Edhe ti je nga ata". Por Pjetri tha: "O njeri, nuk jam". **59** Mbasi kaloi rrëth një orë, një tjetër pohoi me këmbëngulje duke thënë: "Në të vërtetë edhe ky ishte bashkë me të, sepse është Galileas". **60** Por Pjetri tha: "O njeri, s'di ç'po thua". Dhe menjëherë, ndërsa ai ende po fliste, këndoi gjeli. **61** Dhe Zoti u kthye, dhe e shikoi Pjetrin. Dhe Pjetrit iu kujtua fjala që i kishte thënë Zoti: "Para se të këndojej gjeli, ti do të më mohosh tri herë". **62** Atëherë Pjetri doli pérjashta dhe qau me hidhërim. **63** Ndërkëq njerëzit që e mbanin Jezusin e përqeshnin dhe e rrinjan. **64** Dhe, mbasi ia mbuluan sytë, i binin në fytyrë dhe e pyetnin duke thënë: "Profetizo, kush është ai që të ra?". **65** Dhe duke blasfemuar thoshin shumë gjëra të tjera kundër tij. **66** Dhe, kur u bë ditë, u mblohdën pleqtë e popullit, kreret e priferinje dhe skribët dhe e çuan në sinedrin e tyre, duke thënë: **67** "Në se ti je Krishti, na e thuaj". Por ai u tha atyre: "Edhe sikur t'ju tha, nuk do ta besonit. **68** Edhe sikur t'ju pyesja, ju nuk do të më përgjigjeshit dhe as nuk do të më limit të shkoja. **69** Por tash e tutje Biri i njeriut do të ulet në të djathtëne e fuqisë së Perëndisë". **70** Atëherë të gjithë thanë: "Je ti, pra, Biri i Perëndisë?". Dhe ai u tha atyre: "Ju thoni se unë jam". **71** Atëherë ata thanë: "Ç'nevojë kemi akome pér dëshmi? Ne vetë e dégujam nga goja e tij".

23 Atëherë u ngrit gjithë asambleja dhe e çuan te Pilati. **2** Dhe filluan ta paditin duke thënë: "Këtë ne e gjetëm që përbyste kombin tonë dhe ndalonte t'i jepeshin taksa Cezarit,

duke u vetëquajtur një mbret, Krishti". **3** Atëherë Pilati e pyeti duke thënë: "A je ti mbreti i Judenje?". Dhe Jezusi iu përgjigj dhe tha: "Ti po thua". **4** Pilati u tha atëherë krerëve të priftërinje dhe popullit: "Unë nuk po gjej asnjë faj te ky njeri". **5** Por ata ngulnë këmbë, duke thënë: "Ai po ngre popullin në kryengritje duke mësuar në mbarë Judenë, që nga Galilea e deri këtu". **6** Atëherë Pilati, kur dëgjoi se u fol pér Galilenë, pyeti në se ai njeri ishte Galileas. **7** Dhe kur mori vesh se ai i takonte juridikcionit të Herodit, e dërgoi te Herodi, i cili, ndër ato ditë, ndodhej edhe ai në Jeruzalem. **8** Kur Herodi pa Jezusin, u gëzua shumë; prej shumë kohësh ai donte ta shihte, sepse kishte dégjuar shumë pér të dhe shpresonte të shihte ndonjë mrekulli të kryer prej tij. **9** Ai i drejtoi shumë pyetje, por Jezusi nuk u përgjigj fare. **10** Ndërkëq krerët e priftërinje dhe skribët rrinë aty dhe e paditnin me furi. **11** Atëherë Herodi, me ushtarët e vet, mbasi e fyu dhe e talli, e veshi me një robe të shkëlqyeshme dhe ia riktheu Pilatit. **12** Atë ditë Herodi dhe Pilati u bënë miq me njëri-tjetrin, ndërsa më parë ishin armiq. **13** Atëherë Pilati, mblodhi krerët e priftërinje, kryetarët dhe popullin, **14** dhe u tha atyre: "Ju më prutë këtë njeri si çoroditës të popullit; dhe ja, unë, pasi e hetova para jush, nuk kam gjetur tek ai asnjë nga fajet pér të cilat ju e paditni, **15** dhe as Herodi, sepse na e ktheu përsëri te ne; në fakt ai s'ka bërë asnjë që të meritojë vdekjen. **16** Prandaj, pasi ta fshikullojnë, do ta lëshoj". **17** Tani me rastin e festës së Pashkës qeveritarë duhet të lironë dikë. **18** Por ata, të gjithë njëzeri, bërtiten duke thënë: "Vraje këtë dhe na liro Barabén". **19** Ky ishte hedhur në burg pér një trazirë të bërë në qytet dhe pér vrasje. **20** Prandaj Pilati, duke dashur të lëshojë Jezusin, u foli përsëri. **21** Por ata bërtitin duke thënë: "Kryqézoj!". **22** Për të tretën herë ai u tha atyre: "Po ç'të keqe bëri ky? Unë nuk gjeta në të asnjë faj që të meritojë vdekjen. Prandaj, pasi ta fshikullojnë, do ta lëshoj". **23** Por ata ngulnë këmbë me britma te mëdha duke kërkuar që ta kryqézonin; dhe britmat e tyre dhe të krerëve të priftërinje u bënë mbisunduese. **24** Atëherë Pilat vendosi që të bëhej çka ata kërrkonin. **25** Dhe ua lëshoi atë që që burgosur pér trazirë dhe vrasje dhe që ata e kishin kërkuar; dhe Jezusin ia dorëzoi vullnetit të tyre. **26** Ndërsa po e çonin, kapën njëfarë Simoni nga Kirena, që po kthehej nga fusha, e ngarkuan me kryqin që ta mbarte pas Jezusit. **27** Dhe e ndiqte një turmë e madhe populli dhe disa gra që hidhëroheshin dhe vajtonin pér të. **28** Por Jezusi u kthye nga ato dhe u tha: "O bija të Jeruzalemit, mos qani pér muaj, por qani pér veten tuaj dhe pér fëmijët tuaj. **29** Sepse ja, do të vijnë ditët kur do të thuhet: "Lum gratë shterpe dhe lum barqet që nuk kanë pjellë dhe gjinjtë që nuk kanë mëndur!". **30** Atëherë do të fillojnë t'u thonë maleve: "Bini përmbi ne!", dhe kodrave: "Na mbuloni!". **31** Sepse, në se bëhet kështu me drurin e njomë, ç'do të bëhet me të thatin?". **32** Dhe dy të tjerë, që ishin keqbërés, i prunë bashkë me të, pér t'i vrarë. **33** Dhe kur arritet në vendin që quhet "Kafka", aty e kryqëzuan atë dhe keqbërésit, njërin në të djathtë dhe tjetri në të majtë. **34** Dhe Jezusi tha: "O Atë, fali ata sepse nuk dinë ç'bëjnë". Pastaj, pasi i ndanë rrobat e tij, hodhën short. **35** Dhe populli rrinte aty pér të parë; dhe kryetarët me popullin e përqeshnin, duke thënë: "Ai i shpëtoi të tjerët, le të shpëtojë veten, po qe se me të vërtetë është Krishti, i zgjedhuri i

Perëndisë". 36 Edhe ushtarët e tallin, duke iu afuar dhe duke i ofruar uthull, 37 dhe duke thënë: "Nëse ti je mbreti i Judenje, shpëto veten". 38 Përveç kësaj përmbi kryet e tij ishte një mbishkrim me shkronja greke, latine dhe hebraike: "KY ÉSHTÉ MBRETI I JUDENJVE". 39 Tani një nga keqberësit e kryqëzuar e shau duke thënë: "Nëse ti je Krishti, shpëto vvetvenet dhe neve". 40 Por ai tjetë duke e përgjigjur e qortoi duke i thënë: "A s'ke frikë nga Perëndia, që je nën të njëtin dënim? 41 Në realitet, ne me të drejtë jemi dënuar, sepse po marrim ndëshkimin e merituar pér ato që kemi kryer, ndërsa ky nuk ka bërë asnjë të keqe". 42 Pastaj i tha Jezusit: "Zot, kujtohu pér mua kur të vish në mbretërinë tënde". 43 Atëherë Jezusi i tha: "Në të vërtetë po të them: sot do të jesh me mua në parajsë". 44 Ishte afersisht ora e gjashtë dhe errësira e mbuloi gjithë vendin deri në orën e nëntë. 45 Dielli u err dhe perdja e tempullit u nda në mes. 46 Dhe Jezusi bërtiti me zë të lartë dhe tha: "O Atë, në duart e tua po e dorëzoj frysni!". Dhe, si tha këto, dha fryma. 47 Atëherë centurioni, kur pa c'ndodhi, përlëvdoi Perëndinë duke thënë: "Me të vërtetë ky njeri ishte i drejtë!". 48 Dhe gjithë turma, që ishte mbledhur pér të parë ç'po ndodhite, kur e pa këtë, u kthyte duke rrahuar kraharorin. 49 Të gjithë të njohurit e tij dhe gratë që e kishin ndjekur që nga Galilea qendronin larg, duke parë këto gjëra. 50 Tani ishte një burrë me emër Jozef, që ishte anëtar i sinedrit, njeri i drejtë dhe i mirë; 51 ai nuk kishte miratuar vendimin dhe veprimin e të tjerëve. Ai ishte nga Arimatea, qytet i Judesë dhe priste edhe ai mbretërinë e Perëndisë. 52 Ai iu paraqit Pilatit dhe kérkoi trupin e Jezusit. 53 Dhe, pasi e zbriti poshtë nga kryqi, e mbështollti në një çarçaf dhe e vuri në një varr të gërmuar në shkëmb, ku ende nuk ishte varrosur asnieri. 54 Ishte dita e Përgatitjes dhe e shtuna po fillonte. 55 Gratë që kishin ardhur me Jezusin nga Galilea duke e ndjekur nga afër, e panë varrin dhe mënyrën se si ishte vënë trupi i Jezusit; 56 pastaj ato u kthyen dhe përgatitën erëra të mira dhe vajra; dhe gjatë së shtunës pushuan, sipas urdhërimit.

24 Tani ditën e parë të javës, shumë herët në mëngjes, ato me gra të tjera shkuan te varri, duke sjellë erërat e mira që kishin përgatitur. 2 Dhe gjetën që guri ishte rrokuillur nga varri. 3 Por, kur hynë, nuk e gjetën trupin e Zotit Jezus. 4 Dhe, ndërsa ishin shumë të hutuara nga kjo, ja, iu paraqitën atyre dy burra të veshur me roba të ndritshme. 5 Dhe, mbasi ato, të tmerruara, e mbanin fytyrën të përkulur pér dhe, ata u thanë: "Pse e kérkon ti gjallin midis të vdekurve? 6 Ai nuk është këtu, por është ringjallur; kujtuhuni si ju foli, kur ishte ende në Galile, 7 duke thënë se Biri i njeriut duhej të dorëzohej në duar të njerëzve mëkatarë, duhej kryqëzuar dhe do të ringjallej ditën e tretë". 8 Dhe ato kujtonin fjalët e tij. 9 kur u kthyen nga varri, ato ua treguan të gjitha këto gjëra të njëmbëdhjetëve dhe gjithë të tjerëve. 10 Ato që u treguan apostujve këto gjëra ishin Maria Magdalena, Joana, Maria, nëna e Jakobit dhe gratë e tjerë që ishin me to. 11 Por këto fjalë atyrë iu dukën si dokrra; dhe ato nuk u besuan atyre. 12 Megjithatë Pjetri u çua, vrapijoi te varri, u përkul dhe nuk pa tjetër përveç çarçafëve që dergjeshin vetëm; pastaj u largua, i mrekulluar me veten e tij pér sa kishte ndodhur. 13 Po ate ditë, dy nga ata po shkonin drejt një fshati, me emër Emaus, gjashtëdhjetë stade larg Jeruzalemit. 14 Dhe

ata po bisedonin midis tyre pér të gjitha ato që kishin ndodhur. 15 Dhe ndodhi që, ndërsa po flisnin dhe bisedonin bashkë, vetë Jezusi u afrau dhe nisi të ecë me ta. 16 Por sytë e tyre ishin të penguar kështu që të mos e njihin. 17 Dhe ai u tha atyre: "C'janë këto biseda që bëni me njëri-tjetrin udhës? Dhe pse jeni të trishtuar?". 18 Dhe një nga ata, i me emër Kleopa, duke u përgjigjur tha: "Je ti i vetmi i huaj në Jeruzalem, që nuk i di gjérat që kanë ndodhur këtu në këto ditë?". 19 Dhe ai u tha atyre: "Cilat?". Ata i thanë: "Çështjen e Jezusit nga Nazareti, që ishte një profet i fuqishëm në vepra dhe në fjalë përpara Perëndisë dhe përpara gjithë popullit. 20 Dhe se si kërët e priftërinje dhe krytarët tanë e kanë dorëzuar pér ta dënuar me vdekje dhe e kanë kryqëzuar. 21 Por ne kishim shpresë se ai do të ishte ky që do ta çlironte Izraelin; por, megjithëtë, sot është e treta ditë që kur ndodhën këto gjëra. 22 Por edhe disa gra në mes nesh na kanë çuditur, sepse, kur shkuan herët në mëngjes te varri, 23 dhe nuk e gjetën trupin e tij, u kthyen duke thënë se kishin parë nië vegim engjëjsh, të cilët thonë se ai jeton. 24 Dhe disa nga tanët shkuan te varri dhe e gjetën ashtu si kishin treguar gratë, por atë nuk e panë". 25 Atëherë ai u tha atyre: "O budallenj dhe zemërgathët pér të besuar gjithçka që kanë thënë profetët! 26 Por a nuk duhej që Krishti të vuajë gjëra të tillë që të hyjë kështu në lavdinë e tij?". 27 Dhe, duke zënë fill nga Moisiu dhe nga gjithë profetët, ai u shpjegoi atyre në të gjitha Shkrimet gjérat që i takonin atij. 28 Kur iu afruan fshatit pér ku ishin drejtuar, ai bëri sikur do të vazhdonte më tutje. 29 Por ata e detyruan duke thënë: "Rri me ne, sepse po ngryet dhe dita po mbaron". Edhe ai hyri që të rrijë me ta. 30 Dhe, siç ishte në tryezë me ta, mori bukën, e bekoi dhe, si e theu, ua ndau atyre. 31 Atëherë atyre iu çelën sytë dhe e njohën, por ai u zhduk prej syve të tyre. 32 Dhe ata i thanë njeri tjetrit: "Po a nuk na digjue zemra përbrenda, kur ai na fliste udhës dhe na hapte Shkrimet?". 33 Në po atë çast u ngritën dhe u kthyen në Jeruzalem, ku e gjetën të njëmbëdhjetët dhe ato që ishin mbledhur bashkë me ta. 34 Ata thoshnin: "Zoti u ringjall me të vërtetë dhe iu shfaq Simonit". 35 Ata atëherë treguan ç'u kishte ndodhur rrugës dhe si e kishin njohur në ndarjen e bukës. 36 Dhe, ndërsa ata po bisedonin pér këto gjëra, vetë Jezusi u shfaq në mes tyre dhe u tha atyre: "Pacja me ju!". 37 Por ata, të tmerruar dhe gjithë frikë, mendonin se po shihnin një frysë. 38 Atëherë ai u tha atyre: "Pse jeni shqetësuar Dhe pse në zemrat tuaja po lindin dyshime? 39 Shikoni duart e mia dhe këmbët e mia, sepse unë jam. Më prekni dhe shikoni, sepse një frysë nuk ka mish e eshtra, si po shihni se unë kam!". 40 Dhe, si i tha këtë, u tregoj atyre duart dhe këmbët. 41 Por, duke qenë se ende nuk besonin prej gëzimit dhe ishin të çuditur, ai u tha atyre: "A keni këtu diçka pér të ngrënë?". 42 Dhe ata i dhanë një pjesë peshku të pjekur dhe një huall mjalti. 43 Dhe ai i mori dhe hëngri para tyre. 44 Pastaj u tha atyre: "Këto janë fjalët që unë ju thoja kur isha ende me ju: se duhet të përmbushen të gjitha gjérat që janë shkruar lidhur me mua në ligjin e Moisiut, në profetët dhe në psalmet". 45 Atëherë ua hapi mendjen, që të kuptonin Shkrimet, 46 dhe u tha atyre: "Kështu është shkruar dhe kështu ishte e nevojshme që Krishti të vuante dhe të njalloj së vdekuri ditën e tretë, 47 dhe që në emër të tij të predikohet

pendimi dhe falja e mëkateve ndër të gjithë popujt, duke filluar nga Jeruzalemi. **48** Dhe ju jeni dëshmitarët e këtyre gjërave. **49** Dhe ja, unë po dërgoj mbi ju premtimin e Atit tim, por ju qëndroni në qytetin e Jeruzalemit deri sa të visheni me pushtet nga lart". **50** Pastaj iu priu jashtë deri në Betani dhe, si i ngriti lart duart, i bekoi. **51** Dhe ndodhi që, ndërsa ai po i bekonte, u nda prej tyre dhe e morën lart në qzell. **52** Dhe ata, pasi e adhuruan, u kthyen në Jeruzalem me gëzim të madh. **53** Dhe rrinin vazhdimit të tempull duke lavdëruar dhe bekuar Perëndinë. Amen!

Gjoni

1 Në fillim ishte Fjala dhe Fjala ishte pranë Perëndisë, dhe Fjala ishte Perëndi. **2** Ai (fjala) ishte në fillim me Perëndinë. **3** Të gjitha gjérat u bënë me anë të tij (fjala), dhe pa atë nuk u bë asnjë nga ato që u bënë. **4** Në atë ishte jeta, dhe jeta ishte drita e njerëzve. **5** Dhe drita shkëlqen në errësirë dhe errësira nuk e kuptoi. **6** Qe një njeri i dërguar nga Perendia; emri i tij ishte Gjoni. **7** Ai erdhë si dëshmitar, për të dëshmuar për dritën, që të gjithë të besonin nëpërmjet tij; **8** ai nuk ishte drita, por u dërgua për të dëshmuar për dritën. **9** Ai (fjala) ishte drita e vërtetë, që ndriçon çdo njeri që vjen në botë. **10** Ai (fjala) ishte në botë, dhe bota u krijua me anë të tij, por bota nuk e njoju. **11** Ai erdhë në shtëpinë e vet dhe të vëtët nuk e pruan, **12** por të gjithë atyre që e pruan, ai u dha pushtetin të bëhen bij të Perëndisë, atyre që besojnë në emrin e tij, **13** të cilët nuk janë lindur nga gjaku, as nga vullneti i mishit, as nga vullneti i burrit, por janë lindur nga Perëndia. **14** Dhe Fjala u bë mish dhe banoi ndër ne; dhe ne soditëm lavdinë e tij, si lavdia e të vetëmllindurit prej Atit, plot hir e të vërtetë. **15** Gjoni dëshmoi për të dhe thirri duke thënë: "Ky është ai, për të cilin thashë: "Ai që vjen pas meje më ka paraprirë, sepse ishte përparrë meje"". **16** Dhe ne të gjithë morëm, prej mbushullisë sé tij, hir mbi hir. **17** Sepse Ligji u dha nëpërmjet Moisiut, por hiri dhe e vërteta erdhën nëpërmjet Jezu Krishtit. **18** Askush s'e pa Perëndinë kurrë; i vetëmllinduri Bir, që është në gjirin e t'Et, është ai që e ka bërë të njojur. **19** Dhe kjo është dëshmia e Gjonit, kur Judenjtë i dërguan nga Jeruzalemi priftërinj dhe levitë për ta pyetur: "Kush je ti?". **20** Ai edhe e rrëfeu, edhe nuk e mohoi, dhe rrëfeu: "Unë nuk jam Krishti". **21** Atëherë ata e pyetën: "Kush je, pra? A je Elia?". Ai tha: "Nuk jam!". "Je ti profeti?". Dhe ai përgjigjej: "Jo!". **22** Atëherë ata i thanë: "Kush je ti, që t'u japid përgjigje atyre që na dërguan? Ç'thuaj përveten tênde?". **23** Ai u përgjigj: "Unë jam zëri i atij që bërtet në shkretëtirë: drejtioni udhën e Zotit, sikurse tha profeti Isaia". **24** Dhe ata që qenë dërguar, ishin nga farisenjtë; **25** ata e pyetën dhe i thanë: "Atëherë pse ti pagëzon, kur nuk ja es Krishti, as Elia, as profeti?". **26** Gjoni iu përgjigj atyre, duke thënë: "Unë pagëzoj me ujë, por midis jush është një që ju nuk e njihni. **27** Ai është ai që vjen pas meje e më paraprin, të cilët unë nuk jam i denjë t'ia zgjidh lidhësen e sandaleve". **28** Këto gjëra ndodhën në Betabara, përtëj Jordanit, ku Gjoni po pagëzon. **29** Të nesërmën, Gjoni e pa Jezusin që po vinte drejt tij dhe tha: "Ja, Qengji i Perëndisë, që heq mëkatin e botës! **30** Ky është ai për të cilin unë thashë: "Mbas meje vjen një burrë që më ka paraprirë, sepse ishte përparrë meje!". **31** Unë nuk e njihja, prandaj erdha të pagëzoj me ujë, që ky t'i zbulohet Izraelit". **32** Dhe Gjoni dëshmoi duke thënë: "E pashë Frymën duke zbritur nga qilli si një pëllumb dhe ndenji mbi të. **33** Unë nuk e njihja, por ai që më dérgoi të pagëzoj në ujë, më tha: "Ai, mbi të cilin do të shikosh se zbrer Fryma dhe qëndron mbi të, është ai që pagëzon me Frymën e Shenjte". **34** Dhe unë pashë e dëshmova se ai është Biri i Perëndisë". **35** Të nesërmën Gjoni rinte përsëri atje me dy nga dishepujt e vet. **36** Dhe, duke i ngulur sytë mbi Jezusin që po kalonte, tha:

"Ja Qengji i Perëndisë!". **37** Dhe të dy dishepujt dëgjuan atë duke folur, dhe e ndiqnin, u tha atyre: "Ç'kërkoni?". Ata i thanë: "Rabbi (që e përkthyer do të thotë "mësues"), ku banon?". **39** Ai iu përgjigj atyre: "Ejani e shikon!". Ata shkuan dhe e panë ku banonte ai, dhe ndenjën atë ditë bashkë me të. Ishte rrëth orës dhjetë. **40** Andrea, vëllai i Simon Pjetrit, ishte një nga ata të dy që e kishin dëgjuar këtë nga Gjoni dhe kishin ndjekur Jezusin. **41** Ky gjeti më të parin vëllanë e vet, Simonin, dhe i tha: "E gjetëm Mesian që përkthyer do të thotë: "Krishti""; **42** dhe e çoi te Jezusi. Atëherë Jezusi e shkoi dhe tha: "Ti je Simoni, bir i Jonas. Ti do të quhesh Kefa, që do të thotë: "gur"". **43** Të nesërmën, Jezusi donte të dilte në Galile; gjeti Filipin dhe i tha: "Ndiqmë!". **44** Dhe Filipi ishte nga Betsaida, nga i njejtë qytet i Andreas dhe i Pjetrit. **45** Filipi gjeti Natanaelin dhe i tha: "E gjetëm atë, për të cilin shkroi Moisiu në ligj dhe profetët: Jezusin nga Nazareti, të birin e Jozefit!". **46** Dhe Natanaeli i tha: "A mund të dalë diçka e mirë nga Nazareti?". Filipi i tha: "Eja e shih!". **47** Jezusi pa se Natanaeli po vinte drejt tij dhe tha për të: "Ja një Izraelit i vërtetë, tek i cili s'ka mashtrim". **48** Natanaeli i tha: "Nga më njejtë?". Jezusi u përgjigj dhe i tha: "Të pashë kur ishe nën fik, para se të të therriste Filipi". **49** Natanaeli duke iu përgjigjur tha: "Mësues, ti je Biri i Perëndisë, ti je mbreti i Izraelit!". **50** Jezusi u përgjigj dhe i tha: "Sepse të thashë se të pashë nën fik, ti beson; do të shohesh gjëra më të mëdha se këto!". **51** Pastaj i tha: "Një të vërtetë, një të vërtetë po ju them se tash e tutje ju do të shihni qielin e hapur dhe engjëjt e Perëndisë duke u ngjitur dhe duke zbritur mbi Birin e njeriut".

2 Tri ditë më vonë po bëhej një dasmë në Kanë të Galilesë, dhe nëna e Jezusit ishte atje. **2** Edhe Jezusi me dishepujt e vet ishte ftuar në dasmë. **3** Duke qenë se mbaroi vera, nëna e Jezusit i tha: "Nuk kanë më verë!". **4** Jezusi i tha: "Ç'ke me mua, o grua? Ora ime s'ka ardhur akoma!". **5** Nëna e tij u tha shërbëtorëve: "Bëni gjithçka që ai t'ju thotë!". **6** Aty ishin gjashtë enë prej guri, që përdorëshin për pastrimin e Judenjve, dhe secila nxentë dy ose tri masa. **7** Jezusi u tha: "Mbushni enët me ujë!". Dhe ata i mbushën deri në grykë. **8** Pastaj u tha: "Nxirreni tanë dhe çojani të parit të festës". Dhe ata ia çuan. **9** Dhe, mbasi i pari i festës e provoi ujin e shndërruar në verë (ai nuk e dinte nga vinte kjo verë, por e dinin mirë shërbëtorët që e kishin nxjerrë ujin), i pari i festës e thirri dhëndrin, **10** dhe i tha: "Çdo njeri nxjerr në fillim verën më të mirë dhe, kur të ftuarit kanë pire shumë, verën e keqe; ti, përkundrazi, e ke ruajtur verën e mirë deri tanë!". **11** Jezusi bëri këtë fillim të shenjave në Kanë të Galilesë dhe e shfaqti lavdinë e tij, dhe dishepujt e tij besuan në të. **12** Pas kësaj, ai zbriti në Kapernaum me nënën e tij, vëllezërit e tij dhe me dishepujt e tij; dhe ata qëndruan aty pak ditë. **13** Pra, Pashk e Judenjve ishte afër dhe Jezusi u ngjiti në Jeruzalem. **14** Dhe në tempull gjeti ata që shisnin qe, dele e pëllumba dhe këmbyes monedhash duke ndenjur; **15** dhe si bëri një kamxhik me litarë, i déboi të gjithë nga tempulli bashkë me qetë dhe delet, dhe ua hallakati paratë këmbyesve të monedhave dhe ua përbysyi tavolinat, **16** dhe shitësve të pëllumbave u tha: "Hiqni këto gjëra që këtej; mos e bëni shtëpinë

e Atit tim shtëpi tregtie!". 17 Kështu dishepujve të tij i kujtohej se ishte shkruar: "Zelli i shtëpisë sate më ka pëpirir!". 18 Atéherë Judenjtë u përgjigjën dhe i thanë: "Ç'shenjë na tregon se i bën këto gjëra?". 19 Jezusi u përgjigj dhe u tha atyre: "Shkatëroni këtë tempull dhe unë pér tri ditë do ta ngrë përséri!". 20 Atéherë Judenjtë thanë: "U deshën dyzet e gjashtë vjet që të ndërtohet ky tempull, dhe ti do ta ngresh pér tri ditë?". 21 Por ai fliste pér tempullin e trupit të vet. 22 Kur, më pas, ai ishte ringjallur prej së vdekuri, dishepujte e vet u kujtuan se ai këtë ua kishtë thënë dhe u besuan Shkrimin dhe fjalëve që kishtë thënë Jezusi. 23 Dhe kur qe në Jeruzalem pér festën e Pashkës, shumë vetë besuan në emrin e tij duke parë shenjat që bënte, 24 por Jezusit nuk u zinte besë atyre, sepse i njihet që gjithë, 25 dhe sepse nuk kishtë nevojë që ndokush të jepte dëshmi pér njeriun, sepse ai e dinte që kishtë përbrenda njeriut.

3 Midis farisenjve ishte një njeri me emrin Nikodem, një kër i Judenje. 2 Ky erdhi natën te Jezusi dhe i tha: "Mësues, ne e dimë se ti je një mësues i ardhur nga Perëndia, sepse askush nuk mund të bëjë shenjat që bën ti, në qoftë se Perëndia nuk është me të". 3 Jezusi iu përgjigj dhe tha: "Në të vërtetë, në të vërtete po të them që nëse një nuk ka rilindur, nuk mund ta shohë mbretérinë e Perëndisë". 4 Nikodemi i tha: "Po si mund të lindë njeriu kur është plak? A mund të hyjë ai pér së dyti në barkun e nënës së vet dhe të lindë?". 5 Jezusi u përgjigj: "Në të vërtetë, në të vërtetë po të them se kush nuk ka lindur nga uji dhe nga Fryma, nuk mund të hyjë në mbretérinë e Perëndisë. 6 Ç'ka lindur nga mishi është mish; por ç'ka lindur nga Fryma është frymë. 7 Mos u mrrekullo që të thashë: "Duhet të lindni përséri". 8 Era fryn ku të dojë dhe ti ia dëgjon zërin, por ti nuk e di nga vjen as ku po shkon; kështu është edhe çdo njëri që ka lindur nga Fryma". 9 Nikodemi, duke u përgjigjur, i tha: "Si mund të ndodhin këto gjëra?". 10 Jezusi u përgjigj dhe i tha: "Ti je mësuesi i Izraelit dhe nuk i ditke këto gjëra? 11 Në të vërtetë, në të vërtetë po të them se ne flasim atë që dimë dhe dëshmojmë atë që pamë, por ju nuk e pranoni dëshminë tonë. 12 Në qoftë se ju fola pér gjérat tokësore dhe ju nuk besoni, si do të më besoni nëse ju flas pér gjérat qellore? 13 Askush nuk u ngjit në quell, përvëc atij që zbriti nga qelli, pra, Birit të njeriut që është në quell. 14 Dhe ashtu si Moisiu e ngriti lart gjarprin në shkretëtirë, kështu duhet të ngrihet lart Biri i njeriut, 15 që kushdo që beson në të mos humbasë, por të ketë jetë të përjetshme. (aiōnios g166) 16 Sepse Perëndia e deshi aq botën, sa dha Birin e tij të vetëmlindurin, që, kushdo që beson në të, të mos humbasë, por të ketë jetë të përjetshme. (aiōnios g166) 17 Sepse Perëndia nuk e dérgoi Birin e vet në botë që ta dënojë botën, por që bota të shpëtohet prej tij. 18 Ai që beson në të nuk dënohet, por ai që nuk beson tashmë është dënuar, sepse nuk ka besuar në emrin e Birit të vetëmlindur të Perëndisë. 19 Tani gjykimi është ky: Drita erdhi në botë dhe njerëzit deshën errësirën më tepër se drtitë, sepse veprat e tyre ishin të mbrapshta. 20 Sepse kushdo që bën gjëra të mbrapshta e urren drtitë dhe nuk vjen te drita, që të mos zbulohen veprat e tij; 21 por kush bën të vërtetët vjen te drita, që veprat e tij të zbulohen, sepse u bënë në Perëndinë". 22 Pas këtyre gjykatave,

Jezusi erdhi me dishepuj e vet në tokën e Judesë dhe qëndroi aty bashkë me ta dhe pagëzonte. 23 Por edhe Gjoni pagëzonte në Enon, afër Salimit, sepse aty kishtë shumë ujë; dhe njerëzit vinin dhe pagëzoheshin, 24 sepse Gjoni s'ishte hedhur akoma në burg. 25 Atéherë lindi një diskutim ndërmjet dishepujve të Gjonit me Judenjtë reth pastrimit. 26 Kështu erdhën te Gjoni dhe i thanë: "Mësues, ai që ishte me ty përtej Jordanit, pér të cilin ti bëre dëshmi, ja, ai pagëzon dhe të gjithë shkojnë tek ai". 27 Gjoni u përgjigj dhe tha: "Njeriu nuk mund të marrë asgjë, nëse nuk i është dhënë nga qilli. 28 Ju vetë më jeni dëshmitarë se thashë: "Unë nuk jam Krishti, por jam dërguar përrpara tij". 29 Ai që e ka nusen është dhëndri, por miku i dhëndrit, që është i pranishëm dhe e dëgjon, gézohet shumë pér zërin e dhëndrit; prandaj ky gjëzimi im është i plotësuar! 30 Ai duhet të rritet dhe unë të zgogëlohem. 31 Ai që vjen nga lart është përmbi të gjithë; ai që vjen nga dheu është nga dheu dhe flet pér dheun; ai që vjen nga qilli është përmbi të gjithë. 32 Dhe ai dëshmon qfarë ka parë dhe dëgjuar, por askush nuk e pranon dëshminë e tij. 33 Ai që e pranoi dëshminë e tij e vulosi se Perëndia është i vërtetë. 34 Sepse ai që Perëndia ka dërguar flet fjalët e Perëndisë, sepse Perëndia nuk e jep Frymën e tij me masë. 35 Ati e do Birin dhe i ka dhënë në dorë çdo gjë. 36 Kush beson në Birin ka jetë të përjetshme, kurse kush nuk i bindet Birit nuk do të shohë jetë, por zemërimi i Perëndisë qëndron mbi të". (aiōnios g166)

4 Pra, kur Zoti mori vesh se farisenjtë kishin dëgjuar se Jezusi po bënte më shumë dishepuj dhe po pagëzonte më shumë se Gjoni 2 (ndonëse nuk pagëzonte Jezusi vetë, por dishepuj e tij), 3 e la Judenë dhe shkoi përséri në Galile. 4 Por duhet të kalonte nëpër Samari. 5 Arriți, pra, në një qytet të Samarise që quhej Sihar, afër tokës që Jakobi i kishtë dhënë Jozefit, birit të vet. 6 Por aty ishte pusi i Jakobit. Dhe Jezusi, i ladhur nga udhëtimi, u ul pranë pusit; ishte rreth orës së gjashtë. 7 Një grua nga Samaria erdhi të nxjerrë ujë. Dhe Jezusi i tha: "Më jep tè pî", 8 sepse dishepuj e vet kishin shkuar në qytet pér të blerë ushqime. 9 Por grua e samaritane i tha: "Po qysħ, ti që je Jude kérkon tē pish prej meje, që jam një grua samaritane?" (Sepse Judenjtë nuk shoqërohen me Samaritanët). 10 Jezusi u përgjigj dhe i tha: "Po ta njihje ti dhuratën e Perëndisë dhe kush është ai që tóthot: "Më jep tè pî!", ti vetë do tē kérkoje nga ai dhe ai do tē tē jepte ujë tē gjallë". 11 Gruaja i tha: "Zot, ti nuk ke as kovë pér tē nxjerré dhe pusi është i thellë; nga e ke, pra, atë ujë tē gjallë". 12 Vallé je më i madh se Jakobi, ati ynë, qe na dha këtë pus dhe piu prej tij ai vetë, bijtë e tij dhe bagëtitë e tij?". 13 Jezusi u përgjigj dhe i tha: "Kushdo që pi nga ky ujë, do tē këtë përséri etje, 14 por kush pi nga uji që do t'i jap unë nuk do tē këtë më kurrë etje përjetë; por uji që unë do t'i jap do tē bëhet në tē një burim uji që gufon në jetë tē përjetshme". (aiōn g165, aiōnios g166) 15 Gruaja i tha: "Zot, më jep këtë ujë, që unë tē mos kem më etje dhe tē mos vij këtu tē nxjerr ujë!". 16 Jezusi i tha: "Shko thirre burrin ténd dhe eja këtu". 17 Gruaja u përgjigj dhe i tha: "Unë nuk kam burré". Jezusi i tha: "Mirë the: "Nuk kam burré", 18 sepse ti kishe pesë burra dhe ky që ke tani nuk është burri yt; pér këtë ke thënë tē vërtetën!". 19 Gruaja i tha: "Zot, po shoh se

ti je një profet. 20 Etërit tanë adhuronin mbi këtë mal, dhe ju thoni se në Jeruzalem është vendi ku duhet të adhurojmë". 21 Jezusi i tha: "O grua, më beso: vjen ora që as mbi këtë mal as në Jeruzalem nuk do të adhuroni Atin. 22 Ju adhuroni atë që s'e njihni; ne adhurojmë atë që njohim; sepse shpëtimi vjen nga Judenjtë. 23 Por vjen ora, madje ajo ka ardhur, që adhuruesit e vërtetë ta adhurojnë Atin në frysë dhe në të vërtetën, sepse të tillë janë adhuruesit që kërkon Ati. 24 Perëndia është Frymë, dhe ata që e adhurojnë duhet t'a adhurojnë në frysë dhe në të vërtetën". 25 Gruaja i tha: "Unë e di se do të vijë Mesia, që e quajnë Krisht; kur të ketë ardhur, ai do të na kumtojë çdo gjë". 26 Jezusi i tha: "Unë jam, ai që po të flet!". 27 Në këtë moment erdhën dishepujt e tij dhe u mrekulluan që po fliste me një grua; por asnjë nuk i tha: "Çfarë do?" ose: "Pse po flet me të?". 28 Atëherë gruaja e la kovën e saj dhe u kthye në qytet dhe u tha njerëzve: 29 "Ejani të shikoni një njeri që më ka thënë gjithçka kam bërë; vallë mos është ky Krishti?". 30 Dolën, pra, nga qyteti dhe erdhën tek ai. 31 Ndërkaq dishepujt e vet po i luteshin duke thënë: "Mësues, ha". 32 Por ai u tha atyre: "Unë kam një ushqim pér të ngrënë të cilin ju s'e njihni". 33 Prandaj dishepujt i thonin njëri-tjetrit: "Mos i solli vallë dikush pér të ngrënë?". 34 Jezusi u tha atyre: "Ushqimi im është të bëj vullnetin e atij që më dërgoi dhe të kryej veprën e tij. 35 A nuk thoni ju se ka edhe katër muaj dhe vjen korrrja? Ja, unë po ju them: Ngrini sytë tuaj dhe shikoni fushat që tashmë zbardhojnë pér korrrjen. 36 Korrësi e merr shpërblimin dhe mbledh frytin pér jetën e përfjetshme, që mbjellësi dhe korrësi të gézohen sëbashku. (aiōnios g166) 37 Sepse në këtë vërtetohet e thëna: "Një mbjell e tetri korr". 38 Unë ju dërgova të korrni atë pér të cilin ju nuk u munduat; të tjerët u munduan dhe ju hytë në mundimin e tyre". 39 Dhe shumë Samaritanë nga ai qytet besuan në të, pér shkak të fjalës së gruas që dëshmoi: "Ai më tregoi gjithçka kam bërë". 40 Por kur Samaritanët erdhën tek ai, e lutën të qëndrojë me ta; dhe ai ndenji aty dy ditë. 41 Dhe shumë më tepër njerëz besuan pér shkak të fjalës së tij. 42 Dhe ata i thoshnin gruas: "S'është më vetëm pér shkak të fjalëve të tua që besojmë, por sepse ne vetë e kemi dëgjuar dhe dimë se ai është me të vërtetë Krishti, Shpëtimtari i botës". 43 Pra, si kaluan ato dy ditë, ai u nis prej andej dhe shkoi në Galile, 44 sepse vetë Jezusi dëshmoi se një profet nuk nderohet në vendlindjen e vet. 45 Pra, kur arriti në Galile, Galileasit e pritën, sepse kishin parë të gjitha ato që kishte bërë në Jeruzalem gjatë festës, sepse edhe ata kishin shkuar pér festë. 46 Jezusi erdhi, pra, përsëri në Kanë të Galilesë, ku e kishte bërë ujin verë. Dhe aty ishte një nëpunës i mbretit, djali i të cilit ishte i sëmurë në Kapernaum. 47 Ky, kur dëgjoi se Jezusi kishte ardhur nga Judeja në Galile, shkoi tek ai dhe iu lut që të zbriste e ta shéronte birin e tij, që ishte gati pér vdekje. 48 Atëherë Jezusi i tha: "Po të mos shikoni shenja dhe mrekulli, ju nuk besoni". 49 Nëpunësi i mbretit i tha: "Zot, zbrit para se djali im të vdesë". 50 Jezusi i tha: "Shko, djali yt jeton!". Dhe ai njeri i besoi fjalës që i tha Jezusi dhe shkoi. 51 Pikërisht kur ai po zbriste, i dolën përparrë shërbëtorët e vet dhe e informuan duke thënë: "Djali yt jeton!". 52 Dhe ai i pyeti ata në cilën orë u bë më mirë; ata i thanë: "Dje në orën e shtatë e lanë ethet". 53 Atëherë i ati e kuptoi se ishte pikërisht në atë orë në

të cilën Jezusi i kishte thënë: "Djali yt jeton"; dhe besoi ai dhe gjithë shtëpia e tij. 54 Jezusi bëri edhe këtë shenjë të dytë, kur u kthye nga Judeja në Galile.

5 Pas këtyre ngjarjeve ishte një festë e Judenje dhe Jezusi u ngjit në Jeruzalem. 2 Në Jeruzalem, afër portës së dhenve, është një pellg që në hebraisht quhet Betesda, dhe ka pesë portikë. 3 Nën to dergjeshin një numër i madh të lënguarish: të verbër, të calë dhe të paralizuar, të cilët prisnin lëvizjen e ujtit. 4 Sepse një engjell, kohë pas kohe, zbriste në pellg dhe e lëvizte ujin; dhe i pari që hynte, mbasi uji ishte lëvizur, shërohej nga çfarëdo sémundje që të kishte. 5 Aty ishte një njeri i lënguar prej tridhjetë e tetë vjetësh. 6 Jezusi, duke e parë shtrirë dhe duke ditur se prej shumë kohe ishte në atë gjendje, i tha: "A dëshiron të shërohesh?". 7 I lënguari u përgjigji: "Zot, unë s'kam njeri që, kur lëviz uji, të më fusë në pellg; dhe, ndërsa unë po shkoj, një tjetër zbrer para meje". 8 Jezusi i tha: "Çohu, merr vigun tënd dhe ec!". 9 Njeriu u shërua në çast, mori vigun e tij dhe eci. Atë ditë ishte e shtunë. 10 Prandaj Judenjtë i thanë atij që u shërua: "Është e shtunë; nuk është e ligjshme pér ty të ngresh vigun tënd!". 11 Ai iu përgjigji atyre: "Ai që më shëroi më tha: "Merre vigun tënd dhe ec!"". 12 Atëherë ata e pyetën: "Kush është ai njeri që të tha: "Merre vigun tënd dhe ec"?". 13 Por ai që ishte shëruar nuk e dinte kush ishte, sepse Jezusi ishte larguar pér shkak të turmës që ishte në atë vend. 14 Më vonë Jezusi e gjeti në tempull dhe i tha: "Ja, ti u shërove; mos mëkato më që të mos të bëhet një gjë më e keqe". 15 Ai njeri shkoi dhe u tregoi Judenje se Jezusi ishte ai që e shëroi. 16 Për këtë Judenjtë e përndiqnin Jezusin dhe kërkonin ta vrissin, sepse bënte këto gjëra të shtunave. 17 Por Jezusi u përgjigj atyre: "Im Atë vepron deri më tash, e edhe unë veproj". 18 Për këtë Judenjtë kërkonin edhe më tepër ta vrissin, sepse jo vetëm se shkelte të shtunën, por edhe se thoshte se Perëndia ishte ati i vet, duke e barazuar veten me Perëndinë. 19 Atëherë Jezusi u përgjigj dhe u tha atyre: "Në të vërtetë, në të vërtetë po ju them se Biri nuk mund të bëjë asgjë prej vvetvetës, përveç asaj që sheh se bën Ati; gjérat në fakt që bën Ati, i bën po ashu dhe Biri. 20 Sepse Ati e do Birin dhe i dëfton gjithçka që bën vetë; dhe do t'i dëftojë vepra më të mëdha se këto, që të mrekulloheni. 21 Në fakt ashtu si ati ringjall të vdekurit dhe u jep atyre jetën, po kështu edhe Biri i jep jetën kujtdo që do. 22 Sepse Ati nuk gjykon asnjë, por gjithë gjyqin ia dha Birit, 23 që të gjithë ta nderojnë Birin ashtu siç nderojnë Atin; kush nuk e nderon Birin, nuk nderon Atin që e ka dërguar. 24 Në të vërtetë, në të vërtetë po ju them: Ai që e dëgjoi fjalën time dhe beson në atë që më ka dërguar, ka jetë të përfjetshme, dhe ai nuk vjen në gjyq, por ka kaluar nga vdekja në jetë. (aiōnios g166) 25 Në të vërtetë, në të vërtetë po ju them: Po vjen ora, madje ka ardhur, kur të vdekurit do të dëgjojnë zërin e Birit të Perëndisë, dhe ata që e kanë dëgjuar do të jetojnë. 26 Sepse, sikurse Ati ka jetë në vvetvete, kështu ia ka dhënë dhe Birit të ketë jetë në vvetvete; 27 dhe i ka dhënë gjithashtu autoritet të gjykojë, sepse është Bir i njeriut. 28 Mos u mrekulloni pér këtë, sepse po vjen ora kur të gjithë atë që janë në varre do ta dëgjojnë zërin e tij 29 dhe do të dalin prej tyre; ata që kanë bërë të mira, në ringjallje të jetës,

dhe ata që kanë bërë të liga, në ringjalljen e dënimit. 30 Unë s'mund të bëj asgjë nga vetja ime; gjykoj sipas asaj që dëgjoj dhe gjyq im éshëtë i drejtë, sepse nuk kërkoj vullnetin tim, por vullnetin e Atit që më ka dërguar. 31 Nëse unë déshmoj përveten time, déshmia ime nuk éshëtë e vërtetë. 32 Éshëtë një tjetër që déshmon pér mua, dhe unë e di se déshmia që ai jep pér mua éshëtë e vërtetë. 33 Ju keni dërguar te Gjoni dhe ai i ka dhënë déshmi të vërtetës. 34 Tani unë nuk e marr déshminë nga asnjë njeri, por i them këto gjëra që ju të shpëtoheni. 35 Ai ishte një kandil që digjet e ndriçon; dhe ju deshët të gézoheni pér pak kohë në dritën e tij. 36 Por déshmia që kam unë éshëtë më e madhe nga ajo e Gjonit; sepse veprat që Ati më ka dhënë të kryej, ato vepra që bëj unë, déshmojnë pér mua, se Ati më ka dërguar. 37 Dhe Ati, që më dérgoi, ai vetë ka déshmuar pér mua; ju nuk e keni dëgjuar kurrë zérin e tij dhe as nuk e keni parë fytyrën e tij, 38 dhe nuk e keni fjalën e tij që të banojë në ju, sepse nuk besoni në atë që ai ka dërguar. 39 Ju hetoni Shkrimet sepse mendoni të keni nëpërmjet tyre jetë të përfjetshme; dhe ato janë këto që déshmojnë pér mua. (aiōnios g166) 40 Por ju nuk doni të vini tek unë që të keni jetën. 41 Unë nuk marr lavdi nga njerëzit. 42 Por unë ju njoh, që nuk keni dashurinë e Perëndisë në ju. 43 Unë kam ardhur në emër të Atit tim dhe ju nuk më pranoni; po të vinte ndonjë tjetër në emër të vet, ju do ta pranonit. 44 Si mund të besoni ju, ju që ia merrni lavdinë njëri-tjetrit dhe nuk kérkon lavdinë që vjen vetëm nga Perëndia? 45 Mos mendoni se unë ju padis tek Ati; ka kush t'ju padisë: Moisiu, në të cilin ju kishit varur shpresën tuaj; 46 sepse nëqoftëse ju do t'i kishit besur Moisiut, do të më besonit edhe mua, sepse ai ka shkruar pér mua. 47 Por nëqoftëse ju nuk u besoni shkrimeve të tij, si do t'u besoni fjalëve të mia?".

6 Pas këtyre gjërave, Jezusi kaloi përtej detit të Galileasë, domethënë të Tiberiadës. 2 Dhe një turmë e madhe e ndiqte, sepse shikonte shenjat që ai bënte mbi të lënguarit. 3 Por Jezusi u ngjiti mbi malin dhe atje u ul me dishepujt e tij. 4 Dhe Pashka, festa e Judenjeve ishte afër. 5 Jezusi, pra, i ngriti sytë dhe, duke parë se një turmë e madhe po vinte tek ai, i tha Filipit: "Ku do të blejmë bukë që këta tē mund tē hanë?". 6 Por ai e thoshtë këtë pér ta vénë në provë, sepse ai e dinte ç'do tē bënte. 7 Filipi iu përgjigji: "Dyqind denarë bukë nuk do tē mjaftojnë pér ata, që secili prej tyre mund tē ketë një cope". 8 Andrea, i vëllai i Simon Pjetrit, një nga dishepujt e tij, i tha: 9 "Këtu éshëtë një djalosh që ka pesë bukë elbi dhe dy peshq tē vegjël; por c'janë këto pér aq njerëz?". 10 Dhe Jezusi tha: "Bëjini njerëzit tē ulen!". Por në atë vend kishte shumë bar. Njerëzit, pra, u ulën dhe ishin në numër rreth pesë mijë. 11 Pastaj Jezusi mori bukët dhe, pasi falenderoi, ua ndau dishepujve dhe dishepujt njerëzve tē ulur; të njëjtën gjë bënë edhe me peshqit, aq sa deshën. 12 Dhe mbasi ata u ngopën, Jezusi u tha dishepujve tē vet: "Mblidhni copat që tepruan, që tē mos shkojë dëm asgjë". 13 I mblohdhën, pra, dhe mbushën dymbëdhjetë shporta me copa nga ato pesë bukë prej elbi që u tepruan atyre që kishin ngrënë. 14 Atëherë njerëzit, kur panë shenjën që bëri Jezusi, thanë: Me tē vërtetë ky éshëtë profeti, që duhet tē vijë në botë". 15 Por Jezusi, duke ditur se po vinin ta kapnin pér ta bërrë mbret, u tërhoq përsëri mbi malin, fill i

vetëm. 16 Kur u ngrys, dishepujt e tij zbritën drejt detit. 17 Hipën në barkë dhe shkuan përtej detit, drejt Kapernaumit; tashmë ishte errët dhe Jezusi ende nuk kishte ardhur tek ata. 18 Deti ishte i trazuar, sepse frynte një erë e fortë. 19 Dhe pasi kishin vozitur rrëth njëzet e pesë ose tridhjetë stade, panë Jezusin që po ecë mbi det dhe po i afrohej barkës dhe patën frikë. 20 Por ai u tha atyre: "Jam unë, mos druan!". 21 Ata, pra, deshni i ta merrni në barkë, dhe menjéherë barka u bregëzua në atë vend ku ishin drejtuar. 22 Të nesërmën turma, që kishte mbetur në bregun tjetër tē detit, pa se atje nuk kishte tjetër përvëç një barke të vogël, në tē cilën kishin hipur dishepujt e Jezusit, dhe që ai nuk kishte hipur me ta, dhe që dishepujt e tij ishin nisur vetëm; 23 ndërkaq kishin ardhur barka tē tjera nga Tiberiada, afër vendit ku kishin ngrënë bukë, pasi Zoti kishte falënderuar. 24 Turma, kur pa se Jezusi nuk ishte më atje dhe as dishepujt e tij, hipi edhe ajo nëpër barka dhe erdhë në Kapernaum, duke kérkuar Jezusin. 25 Kur e gjetën përtej detit i thanë: "Mësues, kur erdhe këtu?" 26 Jezusi u përgjigj dhe tha: "Në tē vërtetë, në tē vërtetë po ju them se ju më kérkon jo pse patë shenja, por sepse keni ngrënë nga bukët dhe keni qenë tē ngopur. 27 Mos punoni pér ushqimin që prishet, por pér ushqimin që mbetet pér jetë tē përfjetshme, tē cilin do t'ju japië Biri i njëriut, sepse mbi tē Ati, domethënë Perëndia, vuri vułën e tij." (aiōnios g166) 28 Atëherë e pyetën: "Çfarë duhet tē bëjmë pér të kryer veprat e Perëndisë?". 29 Jezusi u përgjigj dhe u tha atyre: "Kjo éshëtë vepra e Perëndisë: tē besoni në atë që ai ka dërguar." 30 Atëherë ata i thanë: "Çfarë shenjë bën ti, pra, që ne ta shohim e ta besoj-më? Ç'vepër po kryen? 31 Etërit tanë hëngren manën në shkretëtirë, siç éshëtë shkruar: "Ai u dha tē hanë bukë nga qielli"". 32 Atëherë Jezusi u tha atyre: "Në tē vërtetë, në tē vërtetë po ju them se jo Moisiu jua ka dhënë bukët nga qielli, por Ati im ju jep bukën e vërtetë nga qielli. 33 Sepse buka e Perëndisë éshëtë ai që zbret nga qielli dhe i jep jetë botës". 34 Atëherë ata i thanë: "Zot, na jep gjithmonë atë bukë". 35 Dhe Jezusi u tha atyre: "Unë jam buka e jetës; kush vjen tek unë nuk do tē ketë më kurrë uri dhe kush beson në mua, nuk do tē ketë më kurrë etje. 36 Por unë jua thashë: ju më keni parë, por nuk besoni. 37 Gjithçka që më jep Ati do tē vijë tek unë; dhe atë që vjen tek unë, unë nuk do ta nxjerr jashtë kurrë, 38 sepse unë kam zbrutur nga qielli jo pér tē bërrë vullnetin tim, por vullnetin e atij që më ka dërguar. 39 Ky éshëtë vullneti i Atit që më ka dërguar: që unë tē mos humbas asgjë nga tē gjitha ato që ai më ka dhënë, por t'i ringjall në ditën e fundit. 40 Ky, pra, éshëtë vullneti i atij që më ka dërguar: që kushdo që shesh Birin dhe beson në tē, tē ketë jetë tē përfjetshme, dhe unë do ta ringjall atë në ditën e fundit". (aiōnios g166) 41 Judenjtë, pra, murmurisni pér tē, sepse kishte thënë: "Unë jam buka që zbriti nga qielli", 42 dhe thoshnin: "Vallë, a nuk éshëtë ky Jezusi, biri i Jozefit, tē cilin ia njohim babanë dhe nénën? Si thotë, pra, ky: "Unë zbrita nga qielli?". 43 Atëherë Jezusi u përgjigj dhe u tha atyre: "Mos murmurisni midis jush. 44 Askush nuk mund tē vijë tek unë, po qe se Ati që më ka dërguar nuk e têrheq dhe unë do ta ringjall atë në ditën e fundit. 45 Në profetët éshëtë shkruar: "Të gjithë do tējenë tē mësuar nga Perëndia". Çdo njeri, pra, që ka dëgjuar dhe mësuar nga Ati, vjen tek unë. 46 Jo s'e ka parë ndonjë Atin,

përveç atij që është nga Perëndia; ky e ka parë Atin. 47 Në të vërtetë, në të vërtetë po ju them: Kush beson në mua ka jetë të përjetshme. (aiōnios g166) 48 Unë jam buka e jetës. 49 Etërit tuaj hëngren manën në shkretirë dhe vdiqën. 50 Kjo është buka që zbrejt nga qelli, që një mund të hajë e të mos vdesë. 51 Unë jam buka e gjallë që zbriti nga qelli; nëse një ha nga kjo bukë do të jetojë përjetë; buka që unë do të jep është mishim, që unë do ta jep për jetën e botës". (aiōn g165) 52 Atëherë Judenjtë filluan të diskutojnë njeri me tjetrin duke thënë: "Si mundet ky të na japë të hamë mishin e tij?". 53 Prandaj Jezusi u tha atyre: "Në të vërtetë, në të vërtetë po ju them se, po të mos hani mishin e Birit të njeriut dhe të mos pini gjakun e tij, nuk keni jetën në veten tuaj. 54 Kush ha mishin tim dhe pi gjakun tim, ka jetë të përjetshme, dhe unë do ta ringjall atë në ditën e fundit. (aiōnios g166) 55 Sepse mishim im është me të vërtetë ushqim dhe gjaku im është me të vërtetë pije. 56 Kush ha mishin tim dhe pi gjakun tim, mbetet në mua dhe unë në të. 57 Sikurse Ati i gjallë më ka dërguar dhe unë jetoj për shkak të Atit, ashtu edhe ai që më ha mua do të jetojë edhe ai për shkakun tim. 58 Kjo është buka që zbriti nga qelli; nuk është si mana që hëngren etërit tuaj dhe vdiqën; kush ha këtë bukë do të jetojë përjetë". (aiōn g165) 59 Këto gjëra tha Jezusi në sinagogë, duke mësuar në Kapernaum. 60 Kur i dëgjuan këto, shumë nga dishepujt e tij thanë: "Kjo e folur është e rëndë, kush mund ta kuptojë?". 61 Por Jezusi, duke e ditur në vetvete se dishepujt e vet po murmurisnin përkëtë, u tha atyre: "Kjo ju skandalizon? 62 Ç'do të ishte po ta shihnit, pra, Birin e njeriut duke u ngjitur atje ku ishte më parë? 63 Është Fryma që jep jetë; mishim nuk vlen asgjë; fjalët që po ju them janë frymë dhe jetë. 64 Por janë disa midis jush që nuk besojnë"; në fakt Jezusi e dinte që në fillim kush ishin ata që nuk besonin, dhe kush ishte ai që do ta tradhontë; 65 dhe thoshte: "Për këtë arsyje ju thashë se askush nuk mund të vijë tek unë, nëse nuk i është dhënë nga Ati im". 66 Që nga ai moment shumë nga dishepujt e vet u tërhoqën dhe nuk shkuant më me të. 67 Atëherë Jezusi u tha të dymbëdhjetëve: "A doni edhe ju të largoheni?". 68 Dhe Simon Pjetri iu përgjigj: "Zot, te kush të shkojmë? Ti ke fjalë jete të përjetshme. (aiōnios g166) 69 Ne kemi besuar dhe kemi njojur se ti je Krishti, Bir i Perëndisë të gjallë". 70 Jezusi u përgjigj atyre: "A nuk ju kam zgjedhur unë ju të dymbëdhjetët? E një prej jush është një djall". 71 Por ai fliste për Judë Iskariotin, birin e Simonit, sepse ky kishte për ta tradhtuar, ndonëse ishte një nga të dymbëdhjetët.

7 Pas këtyre gjëra, Jezusi pëershkoi Galilénë, sepse nuk donte të endej nëpër Jude, nga që Judenjtë kërkoni ta vrisnin. 2 Por festa e Judenjve, ajo e Tabernakujve ishte afër. 3 Prandaj vëllezërit e tij i thanë: "Nisu prej këndeja dhe shko në Jude, që edhe dishepujt e tu i shohin veprat që ti bën. 4 Askush në fakt nuk bën asgjë në fshehtësi kur kërkoni të njihet botërisht; kur ti do të bësh gjëra të tillë, tregohu botës!". 5 Në fakt as vëllezërit e tij nuk besonin në të. 6 Atëherë Jezusi u tha atyre: "Koha ime nuk ka ardhur ende; por koha juaj është gjithmonë gati. 7 Bota nuk mund t'ju urrejë juve, por më urren mua sepse unë dëshmoj për të se veprat e saj janë të mbrapshta. 8 Ngjiteti ju në këtë festë; unë nuk po ngjitem ende në këtë festë, sepse koha ime ende nuk është plotësuar". 9 Dhe si u tha atyre këto

gjëra, mbeti në Galile. 10 Mbasi vëllezërit e tij u ngjiten në festë, atëherë edhe ai u ngjit atje, jo haptas, por si fshehurazi. 11 Judenjtë, pra, e kërkoni gjatë festës dhe thoshnin: "Ku është ai?". 12 Në turmë pëshpërtej shumë pér të; disa thoshnin: "Ai është i mirë!". Të tjerë thoshnin: "Jo, madje ai e mashtron popullin". 13 Por askush nuk fliste haptas pér të, nga drujtja e Judenjve. 14 Por, aty nga mesi i festës, Jezusi u ngjit në tempull dhe mésonte. 15 Dhe Judenjtë mrrekulloheshin duke thënë: "Si i ditka ky shkronjat, pa pasur studiuar?". 16 Jezusi atëherë iu përgjigj atyre dhe tha: "Doktrina ime nuk është imja, por e atij që më ka dërguar. 17 Në qoftë se dikush don të bëjë vullnetin e tij, do ta njohë nëse kjo doktrinë vjen nga Perëndia apo që unë flas nga vetja ime. 18 Kush flet nga vetja e tij kërkon lavdinë e vet, kurse ai që kërkon lavdinë e atij që e ka dërguar është i vërtetë, dhe në të nuk ka padrejtësi. 19 A nuk ju ka dhënë Moisiu ligjin? E pra, asnë nga ju nuk e vë në praktikë ligjin. Pse kërkoni të më vritni?". 20 Turma u përgjigj dhe tha: "Ti ke një demon; kush kërkon të të vrasë?". 21 Jezusi u përgjigj dhe u tha: "Unë bëra një vegër dhe ju t'gjithë jeni të mrekulluar. 22 Prandaj Moisiu iu dha rrëthprerjen (ajo nuk është prej Moisiut, por prej etërve); dhe ju e rrëthpritni një njeri të shtunën. 23 Në qoftë se një njeri merr rrëthprerjen të shtunën, që të mos shkelet ligji i Moisiut, ju zemëroheni kundër meje sepse shërova tërësishtë një njeri të shtunën? 24 Mos gjykonit sipas pamjes së jahtme, por gjykonit sipas drejtisës!". 25 Atëherë disa nga Jeruzalemi thanë: "A nuk është ky ai që kërkojnë të vrasin? 26 E megjithatë ja, ai po flet lirisht dhe nuk i thonë asgjë; mos kanë njojur kërët me të vërtetë se ai është Krishti? 27 Por ne e dimë se nga është ai; ndërsa kur t'vijë Krishti, askush nuk do ta dijë se nga është". 28 Atëherë Jezusi, duke mësuar në tempull, thirri dhe tha: "Ju më nijjni dhe e dini se nga jam, megjithatë unë s'kam ardhur nga vetja, por ai që më ka dërguar është i vërtetë dhe ju nuk e nijnih. 29 Por unë atë e njoh, sepse jam nga ai dhe ai më dërgoi". 30 Prandaj ata kërkoni ta kapnini, por askush nuk vuri dorë mbi të, sepse ora e tij s'kishte ardhur akoma. 31 Por shumë veta nga turma besuan në të dhe thoshnin: "Kur t'vijë Krishti, a do të bëjë më shumë shenja se këto që ka bërë ky?". 32 Farisenjtë dëgjuan turmën duke pëshpëritur këto gjëra pér të; prandaj farisenjtë dhe kërët e priftërinjve dërguan roje pér ta kapur. 33 Atëherë Jezusi u tha atyre: "Unë jam edhe pér pak kohë me ju, pastaj do të shkoj tek ai që më ka dërguar. 34 Do të më kërkoni e nuk do të më gjeni; dhe atje ku do të jem unë, ju nuk do të mund të vini". 35 Prandaj Judenjtë thonin në mes tyre: "Ku do të shkojë ky që ne nuk do ta gjejmë? Mos do të shkojë tek ata që janë shpërndarë midis Grekëve, dhe të mësojë Grekët? 36 Çfarë deshi të thoshte kur tha: "Ju do të më kërkoni dhe nuk do të më gjeni"; dhe: "Atje ku do të jem unë, ju nuk mund të vini?". 37 Ditën e fundit, në ditën e madhe të festës, Jezusi u çua në këmbë dhe thirri duke thënë: "Nëse dikush ka etje, le të vijë tek unë e të pijë. 38 Ai që beson në mua, siç ka thënë Shkrimi, nga brendësia e tij do të burojnë lumenin uji të gjallë". 39 Por këtë ai e tha për Frymën, që do të merrnin ata që do të besonin në të; sepse Fryma e Shenjtë në fakt nuk ishte dhënë ende, sepse Jezusi ende nuk ishte përlëvduar. 40 Shumë veta nga turma, kur i dëgjuan këto fjalë, thoshnin: "Ky është

me të vërtetë Profeti!". **41** Të tjerë thoshnin: "Ky éshtë Krishti". Kurse të tjerë thoshnin: "Vallë nga Galilea vjen Krishti? **42** A nuk thotë Shkrimi se Krishti vjen nga pasardhja e Davidit dhe nga Bethlehemi, fshati ku jetonte Davidi?". **43** Késhtu pati përçarje në turmë për shkak të tij. **44** Dhe disa prej tyre donin ta kapnin, por askush nuk vuri dorë mbi të. **45** Atëherë rojet u ktheyen te kërët e priftërinjve dhe te farisenjtë, dhe këta u thanë atyre: "Pse nuk e sollët?". **46** Rojet u përgjigjen: "Asnjeri nuk ka folur kurrë si ai njeri". **47** Prandaj farisenjtë iu përgjigjën atyre: "Mos u gënjet edhe ju? **48** Mos vallë ndonjë nga kërët ose nga farisenjtë besoi në të? **49** Por kjo turmë, që nuk e njeh ligjin, éshtë e mallkuar". **50** Nikodemi, një prej tyre, i cili natën kishte shkuar te Jezusi, u tha atyre: **51** "Ligji ynë dënon vallë një njeri para se ta ketë dëgjuar dhe ta dijë ç'ka bërë ai?". **52** Ata u përgjigjën dhe i thanë: "Mos je edhe ti nga Galilea? Hulumto Shkrimet dhe do të shohësh se nga Galilea s'ka dalë kurrë profet". **53** Dhe secili u ktheye në shtëpinë e vet.

8 Dhe Jezusi shkoi në malin e Ullinjve. **2** Por, si zbardhi dita, u ktheye përsëri në tempull dhe gjithë populli erdhë tek ai; dhe ai u ul dhe i mësonte. **3** Atëherë farisenjtë dhe skribët i prunë një grua që ishte kapur duke shkelur kurorën dhe, mbasi e vunë në mes, **4** i thanë Jezusit: "Mësues, kjo grua éshtë kapur në flagrancë, duke shkelur kurorën. **5** Por në ligj Moisiuna ka urdhëruar të vriten me gurë gra të tillë, por ti ç'thua?". **6** Flisnin késhtu për ta vënë në provë dhe për të pasur diçka për ta paditur. Por Jezusi, duke u shtënë se nuk dégjoi, u përkul dhe shkruante me gisht në dhe. **7** Dhe, kur ata vazhdonin ta pyesnin, ai u drejtua dhe u tha atyre: "Kush nga ju éshtë pa mëkat, le ta hedhë i pari gurin kundër saj!". **8** Pastaj u përkul përsëri dhe shkruante në dhe. **9** Atëherë ata, e dëgjuan këtë dhe të bindur nga ndërgjegjja, u larguan një nga një, duke filluar nga më të vjetrit e deri te të fundit; kështu Jezusi mbeti vetëm me atë grua, që qëndronte atje në mes. **10** Jezusi atëherë u ngrit dhe, duke mos parë tjetër përvëç gruas, i tha: "O grua, ku janë ata që të paditnin? Askush nuk të dënoi?". **11** Dhe ajo u përgjigji: "Askush, Zot". Atëherë Jezusi i tha: "As unë nuk të dënoj; shko dhe mos mëkato më". **12** Dhe Jezusi u foli atyre përsëri duke thënë: "Unë jam drita e botës; kush më ndjek nuk do të ecë në errësirë, por do të ketë dritën e jetës". **13** Atëherë farisenjtë i thanë: "Ti déshmon për vetvete; déshmimi yt nuk éshtë i vërtetë". **14** Jezusi u përgjigji dhe u tha atyre: "Edhe pse déshmoj për vetvete, déshmimi im éshtë i vërtetë, sepse unë e di nga kam ardhur e ku po shkoj; ju, përkundrazi, nuk e dini as nga vij dhe as ku po shkoj. **15** Ju gjykon sipas mishit, unë nuk gjykoj asnjeri. **16** Por, edhe kur gjykoj, gjykim i im éshtë i vërtetë, sepse unë nuk jam vetëm, por jam unë dhe Ati që më dérgoi. **17** Edhe në ligjin tuaj éshtë shkruar se déshmimi i dy njerëzve éshtë i vërtetë. **18** Unë jam ai që déshmoj për vetvete dhe Ati që më ka dérguar déshmon për mua". **19** Atëherë i thanë: "Ku éshtë Ati yt?". Jezusi u përgjigji: "Ju nuk më nijhni as mua, as Atin tim; po të më nijhnit mua, do të nijhnit edhe Atin tim". **20** Jezusi i shprehu këto fjalë në vendin e thesarit, duke mësuar në tempull dhe askush nuk e kapi, sepse nuk i kishte ardhur akoma ora. **21** Jezusi, pra, u tha atyre përsëri:

"Unë po shkoj dhe ju do të më kërkoni, dhe do të vdisni në mëkatin tuaj. Atje ku shkoj unë, ju nuk mund të vini". **22** Prandaj Judenjtë thoshnin: "Mos don të vrasë veten, sepse thotë: "Ku shkoj unë, ju nuk mund të vini?". **23** Dhe ai u tha atyre: "Ju jeni nga këtu poshtë, kurse unë jam nga atje lart; ju jeni prej kësaj bote, unë nuk jam prej kësaj bote. **24** Prandaj ju thashë se ju do të vdisni në mëkatet tuaja, sepse po të mos besoni se unë jam, ju do të vdisni në mëkatet tuaja". **25** Atëherë ata i thanë: "Kush je ti?". Dhe Jezusi u tha atyre: "Pikërisht atë që ju thashë. **26** Shumë gjëra kam për të thënë e për të gjykuar lidhur me ju; por ai që më ka dérguar éshtë i vërtetë dhe gjérat që kam dégjuar nga ai, ia them botës". **27** Ata nuk e kuptuan se ai po u fliste atyre për Atin. **28** Atëherë Jezusi u tha atyre: "Kur ta keni lartuar Birin e njeriut, atëherë do të nijjni se unë jam, dhe se nuk bëj asnjë prej vetvetes, por i them këto gjëra ashtu si Ati më ka mësuar. **29** Dhe ai që më ka dérguar éshtë me mua; Ati s'më ka lënë vetëm, sepse bëj vazhdimisht gjérat që i pëlqejnë". **30** Ndërsa ai thoshte këto gjëra, shumë veta besuan në të. **31** Atëherë Jezusi u tha Judenjve që besuan në të: "Nëse do të qëndroni në fjälën time, jeni me të vërtetë dishepujt e mi; **32** do ta nijhni të vërtetën dhe e vërteta do t'ju bëjë të lirë". **33** Ata iu përgjigjën: "Ne jemi pasardhës të Abrahamit dhe s'kemi genë kurrë sk-llevër të askujt; si mund të thuash ti: "Do të bëheni të lirë?". **34** Jezusi u përgjigji atyre: Në të vërtetë, në të vërtetë po ju them: Kush bën mëkatin éshtë skllav i mëkatit. **35** Por skllavi nuk rri përgjithmonë në shtëpi; ndërsa biri rri përgjithmonë. (aiòn g165) **36** Pra, nëse Biri do t'ju bëjë të lirë, do të jeni me të vërtetë të lirë". **37** "Unë e di se jeni pasardhësit e Abrahamit, por ju kërkoni të më vrissni, sepse fjalë ime nuk gjen vend në ju. **38** Unë flas për c'kam parë tek Ati im, dhe ju bëni gjérat që keni parë tek ati juaj". **39** Ata, duke u përgjigjur, i thanë: "Ati ynë éshtë Abrahami". Jezusi u tha atyre: "Po të ishit bij të Abrahamit, do të bënët veprat e Abrahamit; **40** por ju tani kërkoni të më vrissni mua, që ju kam folur të vërtetën që kam dégjuar nga Perëndia; Abrahami këtë nuk e bëri. **41** Ju bëni veprat e atit tuaj". Prandaj ata i thanë: "Ne nuk lindëm nga kurvërimi; ne kemi një Atë të vëtëm: Perëndinë". **42** Atëherë Jezusi u tha atyre: "Po të ishte Perëndia Ati juaj, ju do të më donit, sepse kam dalë dhe kam ardhur nga Perëndia; nuk kam ardhur, pra, nga vetja ime, por ai më ka dérguar. **43** Përse nuk e kuptioni thënien time? Sepse nuk mund të dégjoni fjalën time. **44** Ju jeni nga djalli, që éshtë ati juaj, dhe doni të bëni dëshirat e atit tuaj; ai ishte vrasës që nga fillimi dhe nuk qëndroi në të vërtetën, sepse në të nuk ka të vërtetë. Kur thotë të rrëma, flet nga vetvetja, sepse éshtë gjenjeshtar dhe ati i rrënës. **45** Kurse mua, duke qenë se ju them të vërtetën, nuk më besoni. **46** Cili nga ju më bind për mëkat? Nëse flas të vërtetën, përse nuk më besoni? **47** Kush éshtë prej Perëndisë, i dégjon fjalët e Perëndisë; prandaj ju nuk dégjoni, se nuk jeni prej Perëndisë". **48** Atëherë Judenjtë iu përgjigjën dhe i thanë: "A nuk themi me të drejtë se ti je Samaritan dhe se ke një demon?". **49** Jezusi u përgjigji: "Unë s'kam një demon, por nderoj Atin tim; ju përkundrazi më çnderoni. **50** Tani unë nuk kérkoj lavdinë time, ka kush e kérkon dhe gjykon. **51** Në të vërtetë, në të vërtetë po ju them se ai që zbaton fjalën time, nuk do ta shohë kurrë vdekjen, përfjetë". (aiòn g165) **52** Pra Judenjtë i

thanë: "Tani njohim se ti ke një demon. Abrahami dhe profetët kanë vdekur, kurse ti tha: "Kur njëri zbaton fjalën time, nuk do ta shijojë kurrë vdekjen, përfjetë". (aiôn g165) 53 Ti qenke më i madh se ati ynë Abraham, i cili ka vdekur? Edhe profetët kanë vdekur; kush pretendon se je?". 54 Jezusi u përgjigji: "Në qoftë se unë e përlëvdoj veten, lavdia ime s'është asgjë. Është Ati im ai që më përlëvdon, pér të cilin ju thoni se është Perëndia juaj. 55 Por ju ende s'e keni njohur, kurse unë e njoh dhe, po të thoja se nuk e njoh, do të isha një gënjeshtar si ju; por unë e njoh dhe e zbatoj fjalën e tij. 56 Abrahami, ati juaj, ngazëlllohej në shpresën që të shihte ditën time; e pa dhe u gëzua". 57 Judenjtë, pra, i thanë: "Ti ende nuk je pesëdhjetë vjeç dhe e paske parë Abrahamin?". 58 Jezusi u tha atyre: "Në të vërtetë, në të vërtetë unë po ju them: para se të kishte lindur Abrahami, unë jam". 59 Atëherë ata morën gurë, që t'i hidhnin kundër tij; por Jezusi u fsheh dhe doli nga tempulli, duke kaluar midis tyre; dhe kështu u largua.

9 Kur po kalonte, pa një njeri që ishte i verbër që nga lindja. 2 Dhe dishepuj e tij e pyetën duke thënë: "Mësues, kush ka mëkatuar, ai apo prindërit e tij, që ai ka lindur i verbër?". 3 Jezusi u përgjigji: "As ai, as prindërit e tij s'kanë mëkatuar, por kjo ndodhi që tek ai të dëftohen veprat e Perëndisë. 4 Unë duhet t'i kryej veprat e atij që më ka dërguar sa është ditë; vjen nata kur askush nuk mund të veprojë. 5 Derisa jam në botë, unë jam drita e botës". 6 Pasi kishte thënë këto gjëra, pështyu përdhe, bëri baltë me pështymë dhe leu sytë e të verbit me të. 7 Pastaj i tha: "Shko, lahu në pellgun e Siloamit" (që do të thotë: dërguar); dhe ai shkoi atje, u la dhe u kthyte duke parë. 8 Atëherë fqinjtë dhe ata që më parë e kishin parë të verbër, thanë: "A s'është ky ai që rrinte ulur dhe lypte?". 9 Disa thoshnini: "Ai është". Të tjerë: "I përmgjan atij". Dhe ai thoshtë: "Unë jam". 10 I thanë pra: "Si të janë hapur sytë?". 11 Ai u përgjigj dhe tha: "Një njeri, që quhet Jezus, ka bërë baltë, m'i leu sytë dhe më tha: "Shko te pellgu i Siloamit dhe lahu". Dhe unë shkova atje, u lava dhe m'u kthyte drita e syve". 12 Dhe ata i thanë: "Ku është ai?". Ai u përgjigji: "Nuk e di". 13 Atëherë ata e çuan te farisenjtë atë që më parë kishte qenë i verbër. 14 Dhe ishte e shtunë kur Jezusi bëri baltën dhe ia hapi sytë. 15 Edhe farisenjtë, pra, e pyesnin përsëri si e fitoi dritën e syve. Dhe ai u tha atyre: "Më vuri baltë mbi sy, u lava dhe shoh". 16 Atëherë disa farisenj thanë: "Ky njeri nuk është nga Perëndia, sepse nuk e respektion të shtunën!". Të tjerë thoshnini: "Si mund të kryejë shenja të tillë një njeri mëkatar?". Dhe kishte përcarje midis tyre. 17 E pyetën, pra, përsëri të verbrin: "Po ti, ç'thuia pér atë pér faktin që t'i ka hapur sytë?". Ai tha: "Është një profet". 18 Por Judenjtë nuk besuan se ai kishte qenë i verbër dhe se kishte fituar dritën e syve, derisa thirrën prindërit e atij që kishte fituar dritën e syve. 19 Dhe i pyetën ata: "A është ky djali juaj, pér të cilin ju thoni se ka lindur i verbër? Vallë si sheh tanë?". 20 Prindërit e tij, duke u përgjigjur atyre, thanë: "E dimë se ky është djali ynë dhe se ka lindur i verbër, 21 por ne nuk dimë se si sheh tanë ose se kush ia ka hapur sytë; pyeten atë; ai moshë ka, do t'ju flasë pér veten e vet". 22 Këto thanë prindërit e tij, sepse kishin frikë nga Judenjtë; sepse Judenjtë kishin vendosur që, nëse dikush do ta

rrëfente Jezusin si Krishti, do të përjashtohej nga sinagoga. 23 Prandaj prindërit e tij thanë: "Moshë ka, pyeten atë". 24 Atëherë ata e thirrën përsëri njeriu që kishte qenë i verbër dhe i thanë: "Jepi lavdi Perëndisë; ne e dimë se ai njeri është mëkatar". 25 Ai atëherë u përgjigj dhe tha: "Në është mëkatar, nuk e di, por di një gjë, që isha i verbër dhe tani shoh". 26 E pyetën përsëri: "Ç'të bëri? Si t'i ka hapur sytë?". 27 Ai u përgjigj atyre: "Unë tashmë ua kam thënë dhe ju nuk keni dëgjuar; pse doni ta dëgjoni përsëri? Doni ndoshta të bëheni edhe ju dishepuj të tij?". 28 Por ata e fyen dhe thanë: "Ti je dishepull i tij, por ne jemi dishepuj të Moisiut! 29 Ne e dimë se Perëndia i foli Moisiut; sa pér atë, nuk e dimë se nga është". 30 Ai njeri u përgjigj dhe u tha atyre: "E pra, është e çuditshme që ju të mos dini nga është ai; megjithatë ai m'i hapi sytë! 31 Dhe ne e dimë se Perëndia nuk i dëgjon mëkatarët, por nëse dikush është i druatjshëm ndaj Perëndisë dhe bën vullnetin e tij, ai atë e dëgjon! 32 Që prej fillimit të botës nuk është dëgjuar që dikush t'ia ketë hapur sytë një të linduri të verbër. (aiôn g165) 33 Po të mos ishte ky nga Perëndia, nuk do të mund të bënte asgjë". 34 Ata u përgjigjën dhe i thanë: "Ti ke lindur i téri në mëkate dëne don të na mësosh?". Dhe e nxorën jashtë. 35 Jezusi e mori vesh se e nxorën jashtë dhe, kur e gjeti, i tha: "A beson ti në Birin e Perëndisë?". 36 Ai u përgjigj dhe tha: "Kush është, Zot, që unë të besoj në të?". 37 Dhe Jezusi i tha: "Ti e ke parë; është pikërisht ai që po të flet". 38 Atëherë ai tha: "Unë besoj, o Zot"; dhe e adhuroi. 39 Pastaj Jezusi tha: "Unë kam ardhur në këtë hotë pér të bërë një gjyq, që ata që nuk shohin të shohin dhe ata që shohin të verbohen". 40 Disa nga farisenjtë që ishin me të i dëgjuan këto gjëra dhe i thanë: "Jemi të verbër edhe ne?". 41 Jezusi u përgjigj atyre: "Po të ishit të verbër, nuk do të kishit asnjë mëkat; por tani thoni: "Ne shohim", prandaj mëkatni juaj mbetet".

10 "Në të vërtetë, në të vërtetë unë po ju them: Ai që nuk hyn nëpër derë të vathës së deleve, por ngjitet nga një anë jetët, ai është vjedhës dhe kusar; 2 kurse kush hyn nëpër derë është bariu i deleve. 3 Atij ia hap portieri; delet e dëgjojnë zérin e tij, dhe ai i thérret delet e tij me emër dhe i prin jashtë. 4 Dhe, pasi i ka nxjerrë delet e tij, shkon para tyre; dhe delet e ndjekin, sepse njohin zérin e tij. 5 Por nuk ndjekin asnjë të huaj, por do të ikin larg tij, sepse nuk e njohin zérin e të huajve". 6 Jezusi u tha atyre këtë shëmbelltyrë, por ata nuk morën vesh pér çfarë po u fliste. 7 Prandaj Jezusi u tha atyre përsëri: "Në të vërtetë, në të vërtetë po ju them: unë jam dera e deleve. 8 Të gjithë atë që erdhën para meje janë vjedhës e kusarë; por delet nuk i kanë dëgjuar. 9 Unë jam dera; nëse dikush hyn nëpërmjet meje, do të shpëtohet; do të hyjë, do të dalë dhe do të gjejë kullotë. 10 Vjedhesi nuk vjen veçse pér të vjedhur, pér të vrarë e pér të shkatërruar; por unë kam ardhur që të kenë jetë e ta kenë me bollëk. 11 Unë jam bariu i mirë; bariu i mirë jep jetën e vet pér delet. 12 Kurse rrogëtarë, që nuk është bari, dhe delet nuk janë të vetat, sheh ujkun që po vjen, i braktis delet dhe ikën; dhe ujku i rrëmbej dhe i shpërndan delet. 13 Rrogëtarë i kën, sepse është rrogëtar dhe nuk do t'ia dijë pér delet. 14 Unë jam bariu i mirë, dhe i njoh delet e mia dhe ato më njohin mua, 15 ashtu siç më njeh Ati mua dhe unë e njoh Atin dhe lë jetën time pér delet. 16

Unë kam edhe dele të tjera që nuk janë të kësaj vathë; duhet t'i mbledh edhe ato, dhe ato do ta dëgjojnë zërin tim, dhe do të jetë një tuftë e vetme dhe një Bari i vetëm. **17** Prandaj Ati më do, sepse unë e lë jetën time që ta marr përsëri. **18** Askush nuk mund të ma heqë, por e lë nga vetja; unë kam pushtet ta lë e pushtet ta marr përsëri; ky është urdhri që kam marrë nga Ati im". **19** Atëherë lindi përsëri një përcarje midis Judenjve për shkak të këtyre fjalëve. **20** Dhe shumë nga ata thoshnin: "Ai ka një demon dhe nuk është në vete; përsë e dëgjon?". **21** Të tjerë thoshnin: "Këto nuk janë fjalë të një të demonizuar; a mundet një demon t'u hap sytë të verbërve?". **22** U kremlua festa e Kushtimit në Jeruzalem, dhe ishte dimër. **23** Dhe Jezusi po ekte në tempull, nën portikun e Salomonit. **24** E rrethuan, pra, Judenjtë dhe i thanë: "Deri kur do të na mbash pezull? Nëse je Krishti, na e thuaj haptas". **25** Jezusi u përgjigj atyre: "Unë ju kam thënë, por ju nuk besoni; veprat që bëj në emër të Atit tim, janë ato që dëshmojnë përmirë". **26** Por ju nuk besoni, sepse nuk jeni nga delet e mia, siç juat kam thënë. **27** Delet e mia e dëgjojnë zërin tim, unë i njoh dhe ato më ndjekin; **28** dhe unë u jap atyre jetën e përfjetshme dhe nuk do të humbasin kurrë, e askush nuk do t'i rrëmbejë nga dora ime. (aiōn g165, aiōnios g166)

29 Ati im, që m'i dha, është më i madh se të gjithë; dhe askush nuk mund t'i rrëmbejë nga dora e Atit tim. **30** Unë dhe Ati jemi një". **31** Prandaj Judenjtë morën përsëri gurë përmëta vratë me gurë. **32** Jezusi u përgjigj atyre: "Ju tregova shumë vepra të mira nga Ati im; për cilën nga këto më vrissni me gurë?". **33** Judenjtë u përgjigjën duke thënë: "Ne nuk të vrasim me gurë përmët asnjë veprë të mirë, po pér blasfemi, dhe sepse ti, duke qenë njeri, e bën veten Perëndi". **34** Jezusi u përgjigj atyre: "A nuk është shkruar në ligjin tuaj: "Unë thashë: Ju jeni perëndi"? **35** Nëse ai i quan perëndi ata, të cilëve u qe drejtuar fjalë e Perëndisë (dhe Shkrimi nuk mund të bjerë poshtë), **36** ju thoni se ai, që Ati e ka shenjtëruar dhe e ka dërguar në botë, blasfemon, sepse ka thënë: "Unë jam Biri i Perëndisë"? **37** Nëse unë nuk bëj veprat e Atit tim, mos më besoni, **38** por nëse i bëj, edhe po të mos më besoni mua, u besoni të paktën veprave, që të njihni e të besoni se Ati është në mua dhe unë në atë". **39** Për këtë arsyë ata kërkonin përsëri ta kapnin, por ai ikte nga duart e tyre. **40** Dhe shkoi përsëri përtjej Jordanit, në vendin ku më parë Gjoni pagëzonte; dhe ndaloj aty. **41** Dhe shumë veta erdhën tek ai dhe thoshnin: "Gjoni vërtet nuk bëri asnjë shenjë, por gjithçka që Gjoni tha për këtë ishte e vërtetë". **42** Dhe atje shumë veta besuan në të.

11 Ishte atëherë i sëmurë një farë Llazari nga Betania, fshati i Marisë dhe i Martës, motrës së saj. **2** Maria ishte ajo që e vajosi me vaj erékëndëshëm Zotin dhe ia fshiu këmbët me flokët e saj; dhe vëllai i saj, Llazari, ishte i sëmurë. **3** Prandaj motrat i dërguan fjalë Jezusit: "Zot, ja, ai që t'i e do shumë është i sëmurë". **4** Dhe Jezusi si dëgjoi këto tha: "Kjo sëmundje nuk është përmët vdekje, po pér lavdinë e Perëndisë, që nëpërmjet saj të përlëvdotet Biri i Perëndisë". **5** Por Jezusi e donte Martën, motrën e saj dhe Llazarin. **6** Kur dëgjoi se Llazari ishte i sëmurë, qëndroi edhe dy ditë në vendin ku ishte. **7** Pastaj u tha dishepujve: "Të kthehem i përsëri në Jude". **8** Dishepuj i

thanë: "Mësues, pak më parë Judenjtë kërkonin të të vrisin me gurë dhe ti po shkon përsëri atje?". **9** Jezusi u përgjigj: "Nuk janë vallë dymbëdhjetë, orët e ditës? Kur dikush ecën ditën, nuk pengohet, sepse sheh drithën e kësaj bote, **10** por nëse dikush ecën natën, pengohet, sepse drita nuk është në të". **11** Mbasi i tha këto gjëra, shtoi: "Mikun tonë, Llazarin e ka zënë gjumi, por unë po shkoj ta zgjoj". **12** Atëherë dishepuj e tij thanë: "Zot, po të flejë, do të shpëtoj". **13** Por Jezusi u kishte folur pér vdekjen e tij, kurse ata pandehnin se kishte folur pér fjetjen e gjumit. **14** Atëherë Jezusi u tha atyre haptas: "Llazar ka vdekur. **15** Edhe unë gézohem pér ju që nuk isha atje, që të besoni; por le të shkojmë tek ai". **16** Atëherë Thomai, i quajtur Binjaku, u tha bashkëdishepujve: "Të shkojmë edhe ne, që të vdesim me të". **17** Kur arriti Jezusi, pra, gjeti që Llazar ishte që prej katër ditësh në varr. **18** Por Betania ishte rreth pesëmbëdhjetë stade larg Jeruzalemit. **19** Dhe shumë Judenj kishin ardhur te Marta dhe te Maria pér t'i ngushëlluar pér vëllanë e tyre. **20** Marta, pra, si e mori vesh se po vinte Jezusi, i doli përparrë; kurse Maria ishte ulur në shtëpi. **21** Marta i tha Jezusit: "Zot, po të ishe këtu, im vëlla nuk do të kishte vdekur, **22** por edhe tanë e di se të gjitha ato që ti i kërkon Perëndisë, Perëndia do të t'i jape". **23** Jezusi i tha: "Yt vëlla do të ringjallet". **24** Marta i tha: "E di se do të ringjallet, në ringjallje, ditën e fundit". **25** Jezusi i tha: "Unë jam ringjallja dhejeta; ai që beson në mua, edhe sikur të duhej të vdesë do të jetojë. **26** Dhe ai që jeton e beson në mua, nuk do të vdesë kurrë përfjetë. A e beson këtë?". (aiōn g165) **27** Ajo i tha: "Po, Zot, unë besoj se ti je Krishti, Biri i Perëndisë, që duhet të vinte në botë" **28** Dhe, si tha kështu, shkoi të thërrasë fshehtas Marinë, motrën e saj, duke thënë: "Mësuesi është këtu dhe po të thérret". **29** Posa e dëgjoi, ajo u çua me nxitim dhe erdhë tek ai. **30** Por Jezusi ende nuk kishte arritur në fshat, por ndodhej në vendin ku Marta e kishte takuar. **31** Prandaj Judenjtë që ishin me të në shtëpi përmëta vëllanë, kur panë se Maria u çua me nxitim dhe doli, e ndoqën, duke thënë: "Ajo po shkon te varri përmët qarë aty". **32** Sapo Maria arriti te vendi ku ndodhej Jezusi dhe e pa atë, i ra ndër këmbë duke i thënë: "Zot, po të ishe ti këtu, im vëlla nuk do të kishte vdekur". **33** Atëherë Jezusi, kur pa ajo dje Judenjtë që kishin ardhur me të po qanin, u psherëtua në frymë dhe u trondit, **34** dhe tha: "Ku e keni vënë?". Ata i thanë: "Zot, eja e shih!". **35** Jezusi qau. **36** Atëherë Judenjtë thanë: "Shih, sa e donte!". **37** Por disa nga ata thanë: "Ky, që i hapi sytë të verbërit, s'mund të bënte që ky të mos vdiste?". **38** Prandaj Jezusi, përsëri i trondit përbrenda, erdhë te varri; por ky ishte një guvë dhe kishte përparrë një gur. **39** Jezusi tha: "Hiqni gurin!". Marta, motra e të vdekurit, i tha: "Zot, ai tashmë qelbet, sepse ka vdekur prej katër ditësh". **40** Jezusi i tha: "A nuk të thashë se po të besosh, do të shohësh lavdinë e Perëndisë?". **41** Atëherë ata e hoqën gurin prej vendit ku ishte shtrirë i vdekuar. Dhe Jezusi i ngriti sytë lart dhe tha: "O Atë, të falënderoj që më ke dëgjuar. **42** Unë e dija mirë se ti gjithnjë më dëgjon, por i kam thënë këto pér turmën që është përreth, që të besojnë se ti më ke dërguar". **43** Dhe, mbasi tha këto, thirri me zë të lartë: "Llazar, eja jaشتë!". **44** Atëherë i vdekuari doli, me duart e këmbët të lidhura me rripa pëlhure dhe me fytyrën të mbështjellë në një rizë. Jezusi u tha atyre: "Zgjidheni dhe lëreni

të shkojë!”. 45 Atéherë shumë nga Judenjtë, që kishin ardhur te Maria dhe kishin parë gjithçka kishte bërë Jezusi, besuan në të. 46 Por disa nga ata shkuan te farisenjtë dhe u treguan atyre ç'kishte bërë Jezusi. 47 Atéherë krerët e priftërinjve dhe farisenjtë mbledhën sinedrin dhe thanë: “Ç'të bëjmë? Ky njeri po bën shumë shenja. 48 Po ta lémë të vazhdojë kështu, të gjithë do të besojnë në të, do të vijnë Romakët dhe do të shkatërrojnë vendin dhe kombin tonë”. 49 Por një nga ata, Kajafa, që ishte kryeprifti i atij viti, u tha atyre: “Ju nuk kuptioni asgjë; 50 dhe as nuk e konceptoni se është e leverdishme pér ne që të vdesë vetëm një njeri pér popullin, dhe të mos humbasë gjithë kombi”. 51 Por këtë ai nuk e tha nga vetja; por, duke qenë kryeprift i atij viti, profetizoi se Jezusi duhej të vdiste pér kombin, 52 dhe jo vetëm pér kombin, por edhe pér t'i mbledhur në një, bijtë e Perëndisë që ishin të shpërndarë. 53 Që nga ajo ditë, pra, ata vendosën ta vrasin. 54 Për këtë arsyе Jezusi nuk ekte më haptasi midis Judenje, por u têrroq në një krahinë afër shkretëtirës, në një qytet që quhej Efraim dhe aty rrinte me dishepujt e tij. 55 Dhe Pashka e Judenje ishte afër dhe shumë veta nga ajo krahinë u ngjitën në Jeruzalem përpara Pashkës pér t'u pastruar. 56 E këronin, pra, Jezusin dhe, duke qëndruar në tempull, thoshnin në mes tyre: “Si ju duket juve? A do të vijë ai pér festë?”. 57 Krerët e priftërinjve dhe farisenjtë kishin dhënë urdhër që, po ta dinte ndokush se ku ishte ai, të sinjalizonte që ta kapnin.

12 Jezusi, pra, gjashtë ditë përparrë Pashkës, erdhii në Betani, ku banonte Llazari, ai që kishte vdekur dhe Jezusi e kishte ringjallur prej së vdekurish. 2 Dhe aty i shtruan një darkë: Marta shërbente dhe Llazari ishte një nga ata që rrin në tryezë me të. 3 Atéherë Maria mori një liber vaj erékendshëm prej nardi të pastër shumë të kushtueshëm, vajosi me të këmbët e Jezusit dhe i fshiu këmbët e tij me flokët e saj; dhe shtëpia u mbush me erën e këtij vaji. 4 Atéherë një nga dishepujt e tij, Juda Iskarioti, bir i Simonit, ai që do ta tradhontë, tha: 5 “Pse nuk u shit ky vaj pér treqind denarë dhe t'u jepej fitimi të varfërve?”. 6 Por ai e tha këtë, jo se kujdesej pér të varfrit, por sepse ishte vjedhës dhe, duke qenë se ai e mbante qesen, mbante ç'shtinin atje brenda. 7 Jezusi, pra, tha: “Lére! Ajo e ka ruajtur pér ditën e varrimit tim. 8 Të varfrit në fakt, i keni gjithmonë me ju, por mua nuk më keni gjithmonë”. 9 Ndërkaq një turmë e madhe Judenjsh mori vesh se ai ishte atje dhe erdhii jo vetëm pér shkak të Jezusit, por edhe pér të parë Llazarin, te cilin ai e kishte njallur prej së vdekurish. 10 Atéherë krerët e priftërinjve vendosën ta vrasin edhe Llazarin, 11 sepse pér shkak të tij, shumë veta braktisin Judenjtë dhe besonin në Jezusin. 12 Të nesërmen, një turmë e madhe që kishte ardhur në festë, kur dëgjoi se Jezusi po vinte në Jeruzalem, 13 mori degë palmash dhe i doli para, duke thirrur: “Hosana! Bekuar ai që vjen në emër të Zotit, mbreti i Izraelit!”. 14 Dhe Jezusi gjeti një kërric dhe hipi në të, siç është shkruar: 15 “Mos druaj, o bijë e Sionit; ja, mbreti yt po vjen duke kalëruar mbi një kërric gomareje!”. 16 Dishepujt e tij nuk i kuptuan pér momentin këto gjëra, po, kur Jezusi ishte përlëvduar, atéherë u kujtuan se këto gjëra ishin shkruar pér të, dhe që i kishin bërë këto gjëra pér të. 17 Kështu turma, që ishte

me të kur ai e kishte thirrur jashtë Llazarin nga varri dhe e kishte ringjallur prej së vdekuri, jepte dëshmi pér të. 18 Prandaj turma i doli përparrë, sepse kishte dëgjuar se ai kishte bërë këtë shenjë. 19 Atéherë farisenjtë thanë midis tyre: “A e shihni se s'po bëni asgjë; ja, bota shkon pas tij”. 20 Dhe midis atyre që ishin ngjitur pér të adhuruar gjatë festës ishin edhe disa Grekë. 21 Ata, pra, iu afroan Filipit, që ishte nga Betsaida e Galileës, dhe iu lutën duke thënë: “Zot, duam të shohim Jezusin”. 22 Filipi shkoi e ia tha Andreas; dhe përsëri Andrea dhe Filipi ia thanë Jezusit. 23 Por Jezusi u përgjigj atyre duke thënë: “Ora ka ardhur, në të cilën Biri i njeriut duhet të përlëvdohet, 24 Në të vërtetë, në të vërtetë po ju them: Nëse kokrra e grurit e rënë në dhe nuk vdes, ajo mbetet e vetme; por, po të vdesë, jep shumë fryt! 25 Kush e do jetën e vet do ta humbasë; dhe kush e urren jetën e vet në këtë botë, do ta ruajë pér jetën e përvjetshme. (aiōnios g166) 26 Në qoftë se dikush më shërbën, të më ndjekë; dhe ku jam unë, atje do të jetë dhe shërbëtori im; në qoftë se dikush më shërbën, Ati im do ta nderojë. 27 Tani shpirti im është i tronditur dhe çfarë të them: O Atë, më shpëto nga kjo orë? Por pér këtë unë kam ardhur në këtë orë. 28 O Atë, përlëvdo emrin tendif! Atéherë një zë erdhë nga qielli: “E kam përlëvduar dhe do ta përlëvdoj akoma!”. 29 Turma, pra, që ishte e pranishme dhe e dëgjoi zërin, thoshte se që një bubullimë. Të tjerë thoshnin: “Një engjell i ka folur!”. 30 Dhe Jezusi u përgjigj dhe tha: “Ky zë nuk ka ardhur pér mua, por pér ju. 31 Tani është gjykimi i kësaj bote; tani do të hidhet jashtë princi i kësaj bote! 32 Dhe unë, kur të jem ngritur lart nga toka, do t'i têrheq të gjithë tek unë”. 33 Por ai i thoshte këto pér të treguar nga ç'lloj vdekje duhet të vdiste. 34 Turma iu përgjigj: “Ne kemi dëgjuar nga ligji se Krishti mbetet përitët; tani si mund të thuash ti se Biri i njeriut duhet të ngritet lart? Kush është ky Biri i njeriut?”. (aiōn g165) 35 Atéherë Jezusi u tha atyre: “Drita është me ju edhe pér pak kohë; ecni gjersa keni dritë, që të mos ju zérë errësira; kush ecën në errësirë nuk di se ku shkon”. 36 “Gjersa keni dritë, besoni në dritë, që të bëheni bij të dritës”. Këto gjëra tha Jezusi; pastaj u largua dhe u fsheh prej tyre. 37 Ndónëse kishte bërë shumë shenja para tyre, ata nuk besonin në të, 38 që të përbëmbushej fjala e profitit Isaia që tha: “Zot, kush i ka besuar predikimit tonë? Dhe kujt iu shfaq krahui i Zotit?”. 39 Prandaj ata nuk mund të besonin, sepse Isaia gjithashtu tha: 40 “Ai i ka verbuar sytë e tyre dhe i ka ngurtësuar zemrat e tyre, që të mos shohin me sy dhe të mos kuptojnë me zemër, të mos kthehen dhe unë të mos i shëroj”. 41 Këto gjëra tha Isaia, kur e pa lavdinë e tij dhe foli pér të. 42 Megjithatë, edhe midis krerëve, shumë besuan në të; por, pér shkak të farisenjve, nuk e rrëfenin, pér të mos qenë të përashtuar nga sinagoga, 43 sepse donin lavdinë e njerëzve më tepër, se lavdinë e Perëndisë. 44 Pastaj Jezusi thirri dhe tha: “Kush beson në mua, nuk beson në mua, por në atë që më ka dërguar. 45 Dhe kush më sheh mua, sheh atë që më ka dërguar. 46 Unë kam ardhur si drita pér botën, që kushdo që beson në mua të mos mbetet në errësirë. 47 Dhe nëse ndokush i dëgjon fjalët e mia dhe nuk beson, unë nuk e gjykoj; sepse unë nuk kam ardhur ta gjykoj botën, por ta shpëtoj botën. 48 Kush më hedh poshtë dhe nuk i pranon fjalët e mia, ka kush e gjykon; fjalë që kam shpallur do të jetë ajo që do ta gjykojë në ditën e

fundit. **49** Sepse unë nuk kam folur nga vetja ime, por Ati vetë më ka dërguar dhe më ka urdhëruar q'duhet të them e të shpall. **50** Dhe unë e di se urdhërimi i tij është jetë e përjetshme; gjérat, pra, që them unë, i them ashtu siç m'i ka thënë Ati". (aiōnios g166)

13 Por përparrë festës së Pashkës, Jezusi, duke e ditur se kishte ardhur ora e tij tò kalojë nga kjo botë tek Ati, duke i dashur të vetët që ishin në botë, i deshi deri në fund. **2** Dhe, kur mbaroi darka, mbasi djalli i kishte shtënë në zemër Judë Iskariotit, birit të Simonit, ta tradhtonte. **3** Jezusi, duke ditur se Ati i kishte dhënë gjithqëka në duar, dhe se ai kishte dalë nga Perëndia dhe te Perëndia po kthehej, **4** u ngrit nga darka dhe hoqi rrabat e tij, mori një peshqir dhe u ngjesh. **5** Mbasi hodhi ujë në një legen, filloj të lante këmbët e dishepujve dhe t'ua fshijinte me peshqirin, me të cilin ishte njegjeshur. **6** Erdhi, pra, te Simon Pjetri. Dhe ai i tha: "Zot, ti të m'i lash këmbët mua?". **7** Jezusi u përgjigj dhe i tha: "Atë që po bëj unë, ti tani nuk e kupton, por do ta kuptosh mbas kësaj". **8** Pjetri i tha: "Ti kurrë nuk do të m'i lash këmbët". Jezusi iu përgjigji: "Po nuk të lava, ti nuk do të kesh pjesë me mua". (aiōn g165) **9** Simon Pjetri i tha: "Zot, jo vetëm këmbët, por edhe duart dhe kokén". **10** Jezusi i tha: "Ai që është i larë, s'ka nevojë veçse të lajë këmbët dhe është krejt i pastër; edhe ju jeni të pastër, por jo të gjithë". **11** Sepse ai e dinte se kush do ta tradhtonte, prandaj tha: "Nuk jeni të gjithë të pastër". **12** Kështu, mbasi ua lau këmbët, mori përsëri rrabat e tij, zuri vend rishtas në tryezë dhe u tha atyre: "A e kuptioni këtë që ju kam bërë? **13** Ju më quani Mësues dhe Zot, dhe mirë thoni, sepse jam. **14** Në qoftë se unë, Zoti dhe Mësuesi, ju kam larë këmbët, edhe ju duhet t'i lani këmbët njëri-tjetrit. **15** Unë, në fakt, ju kam dhënë shëmbullin që ashtu siç kam bërë unë, bëni edhe ju. **16** Në të vërtetë, në të vërtetë po ju them: Shërbëtori nuk është më i madh se padroni i tij, as i dërguari më i madh se ai që e ka dërguar. **17** Po t'i dini këto gjëra, të lumur jeni ju nëse do t'i bëni. **18** Nuk po flas për ju të gjithë; unë i njoh ata që kam zgjedhur, por duhet të përbushet ky Shkrim: "Ai që ha bukën me mua, ka ngritur thembrën kundër meje". **19** Po ju them që tani, para se të ndodhë, që, kur të ketë ndodhur, të besoni se unë jam Krishti. **20** Në të vërtetë, në të vërtetë po ju them: Kush pranon atë që dërgoj unë, më pranon mua; dhe kush më pranon mua, pranon atë që më ka dërguar". **21** Mbasi i tha këto fjalë, Jezusi, u trondit në frymë, dhe dëshmoi e tha: "Në të vërtetë, në të vërtetë po ju them se një nga ju do të më tradhetoj". **22** Atëherë dishepujti panë njëri me tjetrin, por nuk arrinin të kuptionin për kë po fliste. **23** Por një nga dishepujti e tij, të cilin Jezusi e donte, ishte mbështetur te kraharori i Jezusit. **24** Atëherë Simon Pjetri i bëri shenjë të pyeste kush ishte ai për të cilin foli. **25** Dhe ai dishepull, duke u përkulur mbi kraharorin e Jezusit, e pyeti: "Zot, kush është?". **26** Jezusi u përgjigji: "Është ai të cilit do t'i jap kafshatën, pasi ta kem ngjyer". Dhe e ngjieu kafshatën e ia dha Judë Iskariotit, birit të Simonit. **27** Dhe pas kafshatës, Satani hyri në të. Atëherë Jezusi i tha: "Ç'ke për të bërë, bëje shpejt!". **28** Por asnjë nga ata që ishin në tryezë nuk e mori vesh pse ai e tha këtë. **29** Disa në fakt mendonin se, duke qenë se Juda e mbante qesen, Jezusi i kishte thënë: "Bli gjërat që na duhen përfestë"; ose që

t'u jepte diçka të varfërve. **30** Ai, pra, mori kafshatën dhe doli menjëherë. Ishte natë. **31** Kur doli ai, Jezusi tha: "Tani Biri i njeriut është përlëvduar dhe Perëndia është përlëvduar në të. **32** Në qoftë se Perëndia është përlëvduar në të, Perëndia do ta përlëvdojë edhe në vetvete dhe do ta përlëvdojë menjëherë. **33** Djema, edhe për pak kohë jam me ju; ju do të më kérkon, por ashtu siç u kam thënë Judenje: "Atje ku po shkoj unë ju nuk mund të vini". Kështu tani po ju them edhe juve. **34** Po ju jap një urdhërim të ri: ta doni njëri-tjetrin; sikurse unë ju kam dashur, ashtu edhe ju ta doni njëri-tjetrin. **35** Prej kësaj do t'ju njohim të gjithë që jeni dishepuj e mi, nëse keni dashuri për njëri-tjetrin". **36** Simon Pjetri i tha: "Zot, ku po shkon?". Jezusi iu përgjigji: "Atje ku po shkoj unë, ti nuk mund të më ndjekësh tani; por më vonë do të më ndjekësh". **37** Pjetri i tha: "Zot, pse nuk të ndiqkam dot tani? Unë do të jap jetën time për ty!". **38** Jezusi iu përgjigji: "Ti do ta japësh jetën tënde përmua? Në të vërtetë, në të vërtetë po të them: gjeli nuk do të këndojojë, para se ti të më kesh mohuar tri herë!".

14 "Zemra juaj mos u trondittë; besoni në Perëndi dhe besoni edhe në mua! **2** Në shtëpinë e Atit tim ka shumë banesa; përndryshe do t'ju thoja. Unë po shkoj t'ju përgatis një vend. **3** Dhe kur të shkoj e t'ju përgatis vendin, do të kthehem dhe do t'ju marr pranë meje, që aty ku jam unë, të jeni edhe ju. **4** Ju e dini se ku po shkoj dhe e njihni edhe udhën". **5** Thomai i tha: "Zot, ne nuk e dimë se ku po shkon; pra, si mund ta njohim udhën?". **6** Jezusi i tha: "Unë jam udha, e vërteta dhejeta; askush nuk vjen tek Ati përvëçse nëpërmjet meje. **7** Po të më kishit njohur, do të kishit njohur edhe Atin tim; qysh tani e njihni dhe e keni parë". **8** Filipi i tha: "Zot, na e trego Atin, dhe na mjafton". **9** Jezusi i tha: "Ka qaq kohë që unë jam me ju dhe t'i nuk më ke njohur akoma, o Filip? Kush më ka parë mua, ka parë Atin; Si vallë po thua: "Na e trego Atin?". **10** A nuk beson se unë jam në Atin dhe se Ati është në mua? Fjalët që po ju them, nuk i them nga vetja. Ati që qëndron në mua, është ai që i bën veprat. **11** Më besoni se unë jam në Atin dhe se Ati është në mua; në mos, më besoni për shkak të vet veprave. **12** Në të vërtetë, në të vërtetë po ju them: kush beson në mua do të bëjë edhe ai veprat që bëj unë; madje do të bëjë edhe më të mëdha se këto, sepse unë po shkoj tek Ati. **13** Dhe çfarëdo të kérkon në emrin tim, do ta bëj, që Ati të përlëvdohet në Birin. **14** Në qoftë se do të kérkon diçka në emrin tim, unë do ta bëj". **15** "Nëse më doni, zbatoni urdhërimet e mia. **16** Dhe unë do t'i lutem Atit dhe ai do t'ju japë një Ngushëllues tjetër, që do të qëndrojë përgjithmonë me ju, (aiōn g165). **17** Frymën e së Vërtetës, që bota nuk mund ta marrë, sepse nuk e sheh dhe nuk e njeh; por ju e njihni, sepse qëndron me ju dhe do të jetë në ju. **18** Nuk do t'ju lë bonjakë, dë t'kthehem te ju. **19** Edhe pak kohë dhe bota nuk do të më shohë më, por ju do të më shihni; sepse unë jetoi, edhe ju do të jetoni. **20** Atë ditë do të mësoni se unë jam në Atin tim, dhe se ju jeni në mua dhe unë në ju. **21** Kush ka urdhërimet e mia dhe i zbaton, është ai që më do; dhe kush më do mua, Ati im do ta dojë; dhe unë do ta dua dhe do t'i dëftëhem atij". **22** Juda, jo Iskarioti, i tha: "Zot, si vallë do të na dëftëheshe neve dhe jo botës?". **23** Jezusi u përgjigj dhe i tha: "Nëse ndokush më do, do ta zbatojë fjalën time; edhe Ati im do ta dojë dhe ne do të

vijmë tek ai dhe do të bëjmë banesën tek ai. **24** Kush nuk më do, nuk i zbaton fjalët e mia; dhe fjalë që po dëgjoni nuk është imja, por e Atit që më ka dërguar. **25** Ju kam thënë këto gjëra, ndërkaq jam me ju; **26** por Ngushëlluesi, Fryma e Shenjtë, që Ati do ta dërgojë në emrin tim, do t'ju mësojë çdo gjë dhe do t'ju kujtojë të gjitha këto që ju thashë. **27** Unë po ju lë paqen, po ju jap paqen time: unë po juva jap, po jo si e jep bota; zemra juaj mos u tronditë dhe mos u frikësoftë. **28** Ju keni dëgjuar që ju thashë: "Unë po shkoj dhe do të kthuehem te ju". Po të më donit, do të gëzoheshit sepse unë thashë: "Po shkoj tek Ati"; sepse Ati është më i madh se unë. **29** Dhe juva kam thënë tanë, para se të ndodhë, që, kur të ndodhë, të besoni. **30** Nuk do të flas më gjatë me ju, sepse po vjen princi i kësaj bote dhe ai nuk ka asgjë në mua; **31** por kjo ndodh që bota ta njohë se unë e dua Atin dhe se bëj ashtu siç Ati më ka urdhëruar. Çohuni, ikim prej këndeji!".

15 "Unë jam hardhia e vërtetë dhe Atit im është vreshtari. **2** Çdo shermend që nuk jep fryt në mua, ai e heq; kurse çdo shermend që jep fryt, ai e krasit që të japoë edhe më shumë fryt. **3** Ju tashmë jeni të pastër, për shkak të fjalës që ju kumtova. **4** Qëndroni në mua dhe unë do të qëndroj në ju; sikurse shermendi nuk mund të japoë fryt nga vetja, po qe se nuk qëndron në hardhi, ashtu as ju, nëse nuk qëndroni në mua. **5** Unë jam hardhia, ju jeni shermendet; kush qëndron në mua dhe unë në të, jep shumë fryt, sepse pa mua nuk mund të bëni asgjë. **6** Në qoftë se ndokush nuk qëndron në mua, hidhet jashtë si shermendi dhe thahet; pastaj i mbledhin, i hedhin në zjarr dhe digjen. **7** Në qoftë se qëndroni në mua dhe fjalët e mia qëndrojnë në ju, kérkonci çfarë të doni dhe do t'ju bëhet. **8** Në këtë është përlëvduar Atit im, që të jepni shumë fryt, dhe kështu do të jeni dishepujt e mi. **9** Sikurse Ati më ka dashur mua, ashtu edhe unë ju kam dashur juve; qëndroni në dashurinë time. **10** Po të zbatoni urdhërimet e mia, do të qëndroni në dashurinë time, sikurse unë i zbatova urdhërimet e Atit tim dhe qëndroj në dashurinë e tij. **11** Këto gjëra juva kam thënë që gjëzimi im të qëndrojë në ju dhe gjëzimi juaj të jetë i plotë. **12** Ky është urdhërimi im: ta doni njëri-tjetrin, ashtu si unë ju kam dashur juve. **13** Askush s'ka dashuri më të madhe nga kjo: të japoë jetën e vet për miqtë e tij. **14** Ju jeni miqtë e mi, nëse bëni gjërat që unë ju urdhëroj. **15** Unë nuk ju quaj më shërbëtorë, sepse shërbëtori nuk e di ç'bën i zotit; por unë ju kam quajtur miq, sepse ju bëra të njihni të gjitha gjëra që kam dëgjuar nga Atit im. **16** Nuk më keni zgjedhur ju mua, por unë ju kam zgjedhur juve; dhe ju caktova të shkoni dhe të jepni fryt, dhe fryti juaj të jetë i qëndrueshmë, që, çfarëdo gjë që t'i kérkonci Atit në emrin tim, ai t'juva japoë. **17** Këtë ju urdhëroj: ta doni njëri-tjetrin. **18** Nëse bota ju unren, ta dini se më ka urryer mua para jush. **19** Po të ishit nga bota, bota do të donte të vetët; por sepse nuk jeni nga bota, por unë ju kam zgjedhur nga bota, prandaj bota ju unren. **20** Kujtoni fjalën që ju thashë: "Shërbëtori nuk është më i madh se i zotit". Nëse më kanë përndjekur mua, do t'ju përndjekin edhe ju; nëse kanë zbatuar fjalën time, do t'zbatojnë edhe tuajën. **21** Të gjitha këto gjëra do t'juva bëjnë për shkak të emrit tim, sepse nuk e njohin atë që më ka dërguar. **22** Po të mos kisha ardhur dhe të mos u kisha folur atyre, nuk do të kishin faj; por tanë ata

nuk kanë asnjë shfajësim për mëkatin e tyre. **23** Kush më urren mua, urren edhe Atin tim. **24** Po të mos kisha bërë në mes tyre veprat që askush tjetër nuk ka bërë, nuk do të kishin faj; por tanë, përkundrazi, e kanë parë, dhe më kanë urredhur mua dhe Atin tim. **25** Por kjo ndodhi që të përmbushet fjalë e shkruar në ligjin e tyre: "Më kanë urredhur pa shkak". **26** Por kur të vijë Ngushëlluesi, që do t'ju dërgoj prej Atit, Fryma e së vërtetës, që del nga Atit im, ai do të dëshmojë për mua. **27** Edhe ju, gjithashtu, do të dëshmoni, sepse ishit me mua që nga fillimi".

16 "Jua kam thënë këto gjëra, që të mos skandalizoheni. 2

Do t'ju përjashtojnë nga sinagogat; madje po vjen ora kur, kushdo që t'ju vrasë, do të mendojë se i ka kryer një shërbim Perëndisë. **3** Dhe do t'ju bëjnë këto gjëra, sepse nuk kanë rjobur as Atin, as mua. **4** Por unë juva kam thënë këto gjëra që, kur të vijë momenti, të kujtoheni se unë juva kisha thënë; por nga fillimi këto fjalë nuk juva pata thënë, sepse isha me ju. **5** Por tanë unë po shkoj tek ai që më ka dërguar, dhe askush nga ju s'po më pyet: "Ku po shkon?". **6** Madje, për shkak se ju thashë këto gjëra, trishtimi e ka mbushur zemrën tuaj. **7** Megjithatë unë ju them të vërtetën: është mirë për ju që unë të shkoj, sepse, po nuk shkova, nuk do të vijë te ju Ngushëlluesi; por, po shkova, unë do t'juva dërgoj. **8** Dhe kur të ketë ardhur, ai do ta bindë botën pér mëkat, pér drejtësi dhe pér gjykim. **9** Pér mëkat, sepse nuk besojnë në mua; **10** pér drejtësi, sepse unë po shkoj tek Ati dhe nuk do të më shihni më; **11** pér gjykim, sepse princi i kësaj bote është gjykuar. **12** Kam edhe shumë gjëra të tjera pér t'ju thënë, por ato ende ju nuk mund t'i mbani. **13** Por, kur të vijë ai, Fryma e së vërtetës, ai do t'ju prijë në çdo të vërtetë, sepse ai nuk do të flasë nga vetja, por do të thotë gjitha ato gjëra që ka dëgjuar dhe do t'ju kumtojë gjérat që do vijnë. **14** Ai do të më përlëvdojë, sepse do të marrë prej meje dhe do t'juva kumtojë. **15** Të gjitha gjérat që ka Ati janë të miat; pér këtë ju thashë se ai do të marrë prej simes dhe do t'juva kumtojë. **16** Pas pak nuk do të më shihni më; e përsëri një kohë e shkurtër e do të më shihni, sepse unë po shkoj tek Ati". **17** Atëherë disa nga dishepujt e tij thoshnin midis tyre: "C'është kjo që po na thotë: "Pas pak nuk do të më shihni më", dhe: "e përsëri një kohë e shkurtër e do të më shihni"?". **18** Thoshnin pra: "C'është kjo "Pas pak", pér të cilén flet? Ne s'dimë ç'don t'hotë". **19** Jezusi, pra, e kuptoi se ata donin ta pyesni dhe u tha atyre: "Ju po pyesni njéri tjetrin pse thashë: "Pas pak nuk do të më shihni më", dhe: "E përsëri një kohë e shkurtër e do të më shihni"?". **20** Në të vërtetë, në të vërtetë po ju them: ju do të qani dhe do të mbani zi dhe bota do të gëzohet. Ju do të pikëloheni, por pikëllimi juaj do të kthehet në gjëzin. **21** Gruaja, kur lind, ka dhembje, sepse i erdhë ora; por, sapo e ka lindur fëmijën, nuk kujton më ankthin prej gjëzimit që lindi një qenie njerezore në botë. **22** Kështu edhe ju tanë jeni në dhembje, por unë do t'ju shoh përsëri dhe zemra juaj do të gëzohet, dhe askush nuk do t'ua heqë gjëzin tuaj. **23** Atë ditë ju nuk do të më bëni më asnjë pyetje. Në të vërtetë, në të vërtetë po ju them se çdo gjë që t'i kérkonci Atit në emrin tim, ai do t'juva japoë. **24** Deri tanë ju s'keni kérkuar asgjë në emrin tim; kérkonci dhe do të merrni, që gjëzimi juaj të jetë i plotë. **25** Jua

kam thënë këto gjëra në shëmbëlltyra, por po vjen ora kur nuk do t'ju flas më me shëmbëlltyra, por do t'ju flas haptas për Atin. **26** Në atë ditë ju do të kërkoni në emrin tim; dhe nuk po them se unë do t'i lutem Atit pér ju; **27** Ati vetë në fakt ju do, sepse ju më deshët mua dhe keni besuar se unë dola nga Perëndia. **28** Unë dola nga Ati dhe erdha në botë; përséri po e lë botën dhe kthehem tek Ati". **29** Dishepujt e tij i thanë: "Ja, ti tani po flet haptas dhe s'po përdor asnjë shëmbëlltyrë. **30** Tani ne njohim se ti di gjithçka dhe s'ke nevojë që ndokush të të pyesë; prandaj ne besojmë se ke dalë nga Perëndia". **31** Jezusi u përgjigj atyre: "A besoni tani? **32** Ja, po vjen ora, madje tashmë ka ardhur, në të cilën ju do të shpërndaheni, secili pér punë të vet, dhe do të më lini vetëm; por unë nuk jam vetëm, sepse Ati është mua. **33** Jua kam thënë këto gjëra, që ta keni paqen në mua; në botë do të keni mundime, por merrni zemër, unë e munda botën!".

17 Jezusi tha këto gjëra, pastaj i ngriti sytë drejt qillit dhe tha: "O Atë, ora ka ardhur, përlëvdo Birin tënd, që edhe Biri yt të tē përlëvdjojë, **2** sepse ti i ke dhëné pushtet mbi çdo mish, që t'u japë jetë të përjetshme të gjithë atyre që ti ia ke dhënë. (aiōnios g166) **3** Dhe kjo ështëjeta e përjetshme, të tē njohin ty, të vetmin Perëndi të vërtetë, dhe Jezu Krishtin që ti ke dérguar. (aiōnios g166) **4** Unë tē kam përlëvduar mbi tokë; unë e kam kryer veprën që më ke dhëné të bëj. **5** Tani, pra, më përlëvdo, o Atë, pranë teje, me lavdinë që unë e kisha pranë teje para se të bëhej bota. **6** Unë ia kam dëftuar emrin tënd njerëzve që ti m'i ke dhëné nga bota; ishin të tutë dhe ti m'i ke dhënen; dhe ata e kanë zbatuar fjälën tënde. **7** Tani ata kanë njohur se të gjitha gjërat që ti më ke dhëné vijnë prej teje, **8** sepse ua kam dhëné atyre fjälët që ti më ke dhëné mua; dhe ata i kanë pranuar dhe kanë njohur se me të vërtetë unë dola nga ti, dhe kanë besuar se ti më ke dérguar. **9** Unë lutem pér ta, nuk lutem pér botën, po pér ata që më ke dhëné, sepse janë të tutë. **10** Dhe tē gjitha gjërat e mia janë tē tuat, dhe gjërat e tua janë tē miat; dhe unë jam përlëvduar në to. **11** Tani unë nuk jam më në botë, por ata janë në botë, dhe unë po vij te ti. O Atë i shenjtë, i ruaj ata në emrin tënd, ata që më ke dhëné, që tē janë një sikurse ne! **12** Kur isha me ata në botë, unë i kam ruajtur në emrin tënd; unë i kam ruajtur ata që ti më ke dhëné dhe askush nga ata nuk ka humbur, përveç birit të humbjes, që tē përbushej Shkrimi. **13** Por tani unë po vij te ti dhe i them këto gjëra në botë, që gjëzimi im tē bëhet i plotë në ta. **14** Unë u kam dhëné atyre fjälën tënde dhe bota i ka urryer, sepse nuk janë prej botës, ashtu si edhe unë nuk jam prej botës. **15** Unë nuk kérkoj që ti t'i heqësh nga bota, por që ti t'i mbrosh nga i ligu. **16** Ata nuk janë nga bota, sikurse unë nuk jam nga bota. **17** Shenjtëroji në tē vërtetëtë tënde; fjala jote është e vërteta. **18** Sikurse ti më ke dérguar mua në botë, po ashtu unë i kam dérguar ata në botë. **19** Dhe unë pér ta po shenjtëroj vetveten, që edhe ata tē janë tē shenjtëruar në tē vërtetë. **20** Tani unë nuk lutem vetëm pér ta, por edhe pér ata që do tē besojnë në mua me anë tē fjalës së tyre. **21** që tē gjithë tē janë një, ashtu si ti, o Atë, je në mua dhe unë në ty; edhe ata tē janë një në ne, që bota tē besojë se ti më ke dérguar. **22** Dhe unë u kam dhëné lavdinë që më ke dhënen, që atë tē janë një, ashtu si ne jemi një.

23 Unë jam në ta dhe ti në mua, që tē janë tē përsosur në unitet dhe që bota tē njohë që ti më ke dérguar dhe që i ke dashur, ashtu si më ke dashur mua. **24** O Atë, unë dua që atje ku jam unë, tē janë mua edhe ata që më ke dhëné, që ta shohin lavdinë time që ti më ke dhëné, sepse tē më ke dashur para themelimit të botës. **25** O atë i drejtë, bota nuk tē ka njohur, por unë tē kam njohur; dhe këta e kanë njohur se ti më ke dérguar. **26** Dhe unë i kam bërë tē njohin emrin tënd dhe do tē bëj ta njohin akoma, që dashuria, me të cilën ti më ke dashur mua, tē jetë në ta dhe unë në ta".

18 Mbasi i tha këto gjëra, Jezusi doli me dishepujt e vet dhe shkoi përtëj përroit të Kedronit, ku ishte një kopsht, në të cilin hyri ai me dishepujt e tij. **2** Dhe Juda, i cili po e tradhtonte, e njihet edhe ai atë vend, sepse shpesh herë Jezusi tërhiqej atje me dishepujt e tij. **3** Atëherë Juda mori një grup ushtarësh dhe rojat e dérguara nga kërët e priftërinjve dhe nga farisenjtë, erdhë atje me fenerë, pishtarë dhe me armë. **4** Atëherë Jezusi, duke ditur gjithçka që do t'i ndodhë, doli dhe i pyeti: "Ké kërkoni?". **5** Ata i përgjigjën: "Jezusin Nazareas". Jezusi u tha atyre: "Unë jam!". Por Juda, që po e tradhtonte, ishte edhe ai me ta. **6** Sapo ai u tha atyre: "Unë jam", ata u zmbrapsën dhe ranë për dhe. **7** Atëherë Jezusi i pyeti përséri: "Ké kërkoni?". Ata thanë: "Jezusin Nazareas". **8** Jezusi u përgjigj: "Ju kam thënë se unë jam; prandaj nëse më kërkoni mua, i lini këta tē shkojnë"; **9** që tē përbushej fjala që kishte thënë: "Nuk kam humbur asnjë nga ata që më ke dhëné". **10** Atëherë Simon Pjetri, që kishte një shpatë, e nxori, i ra shërbëtorit të kryepriftit dhe ia preu veshin e djathë; dhe ai shërbëtor quhej Malk. **11** Por Jezusi i tha Pjetrit: "Fute shpatën tënde në mill; a nuk do ta pi unë kupën që më ka dhëné Ati". **12** Atëherë grupi i ushtarëve, kapiteni dhe rojet e Judenjve e kapën Jezusin dhe e lidhën. **13** E çuan më parë te Ana, sepse ishte vjehrri i Kajafës, që ishte kryeprifti i atij viti. **14** Kajafa ishte ai që i kishte këshilluar Judenjtë se ishte e leverdishme që një njeri të vdiste pér popullin. **15** Por Simon Pjetri dhe një dishepull tjetër ndiqnin Jezusit. Dhe ky dishepull ishte i njohur i kryepriftit; dhe hyri me Jezusin në oborrin e kryepriftit. **16** Por Pjetri mbeti përjashta te dera. Atëherë dishepulli tjetër, që ishte i njohur i kryepriftit, doli dhe i foli portierës dhe bëri tē hyjë Pjetri. **17** Dhe shërbëtorja portiere i tha Pjetrit: "Mos je edhe ti nga dishepujt e atij njeriu?". Ai u përgjigj: "Nuk jam". **18** Ndërkq shërbëtorët dhe rojat ndezën një zjarr me qymyr dhe qëndronin në këmbë e ngroheshin, sepse bënte ftohtë; edhe Pjetri qëndronte në këmbë me ta dhe ngrohej. **19** Por kryeprifti e pyeti Jezusin pér dishepujt e tij dhe pér doktrinën e tij. **20** Jezusi iu përgjigj: "Unë i kam folur haptas botës; gjithmonë kam mësuar në sinagogë e në tempull, ku mblidhen të gjithë Judenjtë, dhe s'kam thënë asgjë në fshehtësi. **21** Përse më pyet mua? Pyet ata që kanë dégjuar çu kam thënë atyre; ja, ata i dinë gjérat që kam thënë". **22** Posa i tha këto fjalë, një nga rojat që i rrinin afér, i ra Jezusit me shuplakë, duke thënë: "Kështu i përgjigjesh kryepriftit". **23** Jezusi i tha: "Po tē kem folur keq, trego ku është e keqja; por, po tē kem folur mirë, përsë po më bie?". **24** Atëherë Ana e dérgoi tē lidhur te Kajafa, kryeprifti. **25** Ndërkq Simon Pjetri qëndronte aty e ngrohej. I

thanë, pra: "Mos je dhe ti nga dishepuit e tij?". Ai e mohoi dhe tha: "Nuk jam". 26 Por një nga shërbëtorët e kryepritit, farefisi i atij, të cilit Pjetri ia kishte prerë veshin, tha: "A s'të pashë në kopsh me tè?". 27 Dhe Pjetri e mohoi sérish, dhe menjéherë këndoi gjeli. 28 Pastaj nga Kajafa e çuan Jezusin në pretorium; ishte mëngjes herët. Por ata nuk hynë në pretorium, që të mos bëhenzin të papastër, por të mund të hanin Pashkën. 29 Dhe kështu Pilati doli jashtë drejt tyre dhe tha: "Ç'padi sillni kundër këtij njeri?". 30 Ata u përgjigjën dhe i thanë: "Nëse ai të mos ishte keqbërs, nuk do ta kishim dorëzuar". 31 Atëherë Pilati u tha atyre: "Merreni ju dhe gjykojeni sipas ligjit tuaj" Por Judenjtë i thanë: "Neve nuk na lejohet të vrasim njeri". 32 Kjo ndodhi që të përmbushej fjala që kishte thënë Jezusi, kur kishte thënë se me ç'vdekje duhej të vdiste. 33 Atëherë Pilati hyri përsëri në pretorium, e thirri Jezusin dhe i tha: "A je ti mbreti i Judenjve?". 34 Jezusi iu përgjigji: "E thua ti nga vetja, apo ta kanë thënë të tjerë përmu?". 35 Pilati iu përgjigji: "Jam unë vallë Jude? Kombi yt dhe kërret e priftërinje të dorëzuan tek unë; çfarë ke bërë?". 36 Jezusi u përgjigji: "Mbretëria ime nuk është e kësaj bote; po të ishte mbretëria ime e kësaj bote, shërbëtorët e mido të luftonin që të mos u dorëzohesha Judenjve; porse tanë mbretëria ime nuk është prej këtej". 37 Atëherë Pilati i tha: "Ti, pra, qenke mbret?". Jezusi u përgjigji: "Tí thua se unë jam mbret; pér kétë unë kam lindur dhe pér kétë kam ardhur në botë; që të déshmoj pér të vërtetët; kush është pér të vërtetët, e dégjon zérin tim". 38 Pilati e pyeti: "Ç'është e vërteta?". Dhe, si foli këtë, doli përsëri para Judenjve dhe u tha atyre: "Unë nuk po gjej në të asnjë faj! 39 Por ndër ju është zakon që unë t'ju liroj dikë pér Pashkë; a doni, pra, që t'ju liroj mbretin e Judenjve?". 40 Atëherë të gjithë bërtitën përsëri, duke thënë: "Jo kétë, por Barabanë!". Por Baraba ishte një kusar.

19

Atëherë Pilati mori Jezusin dhe dha urdhër ta fshikullonin. 2 Dhe ushtarët thurrën një kurorë me gjemba, ia vunë mbi krye dhe i veshën siper një mantel të purpurt, 3 dhe thosnini: "Tungjatjeta, o mbret i Judenjve"; dhe i binin me shuplaka. 4 Pastaj Pilati doli përsëri dhe u tha atyre: "Ja, po juva nxjerr jashtë, që ta dini se nuk gjej në të asnjë faj". 5 Jezusi, pra, doli, duke mbajtur kurorën prej gjembash dhe mantelin e purpurit. Dhe Pilati u tha atyre: "Ja njeriu!". 6 Kur e panë kërret e priftërinje dhe rojet, filluan të bërtasin, duke thënë: "Kryqëzo, kryqëzo!". Pilati u tha atyre: "Merreni ju dhe kryqëzojeni, sepse unë nuk gjej në të asnjë faj". 7 Judenjtë iu përgjigjën: "Ne kemi një ligj dhe sipas ligjit tonë ai duhet të vdesë, sepse e bëri veten Bir të Peréndisë". 8 Kur Pilati i dégjoj këto fjalë, kishte akoma më shumë frikë; 9 dhe, si u kthe në pretorium, i tha Jezusit: "Nga je ti?". Por Jezusi nuk i dha kurfarë përgjigje. 10 Pér kétë arsyë Pilati i tha: "S'po më flet? ti s'e di që unë kam pushtet të të kryqëzoj dhe pushtet të të liroj?". 11 Jezusi u përgjigji: "Ti nuk do të kiske asnjë pushtet përmbi mua, po të mos tè që dhënë prej së larti; prandaj ai që më dorëzoi tek ti ka faj më të madh". 12 Që nga ai moment Pilati kérkoi ta lironë; por Judenjtë bërtisin, duke thënë: "Po e lirove kétë, nuk je mik i Cezarit; kush e bën veten mbret, i kundërvihet Cezarit". 13 Pilati, pra, kur i dégjoj këto fjalë, e çoi jashtë Jezusin dhe u

ul në selinë e gjykatës, në vendin e quajtur "Kalldrëm", e në hebraisht "Gabatha"; 14 tani ishte dita e përgatitjes së Pashkës, dhe ishte afërsisht ora e gjashtë; dhe u tha Judenjve: "Ja mbreti juaj". 15 Por ata bërtitën: "Largoje! Largoje! Kryqëzoj!". Pilati u tha atyre: "Ta kryqëzoj mbretin tuaj?". Kërret e priftërinje u përgjigjën: "Ne s'kemi mbret tjetër përvëç Cezarit!". 16 Atëherë ai ua dorëzoi që të kryqëzohej. Dhe ata e morën Jezusin dhe e çuan tutje. 17 Dhe ai, duke mbartur kryqin e tij, u nis drejt vendit që quhej "Kafka", që në hebraisht quhet "Golgota", 18 ku e kryqëzuan, dhe me të dy të tjerë, njërin në një anë e jetrin në anën tjetër, dhe Jezusi në mes. 19 Dhe Pilati shkroi edhe një mbishkrim dhe e vuri në kryq; dhe atje ishte shkruar: "JEZUSI NAZAREAS, MBRETI I JUDENJVE". 20 Kështu këtë mbishkrim e lexuan shumë nga Judenjtë, sepse vendi ku u kryqëzua Jezusi ishte afër qytetit; dhe mbishkrimi ishte shkruar hebraisht, grecisht dhe latinisht. 21 Prandaj kërret e priftërinje të Judenjve i thanë Pilatit: "Mos shkruaj: "Mbreti i Judenjve", por se ai ka thënë: "Unë jam mbreti i Judenjve"". 22 Pilati u përgjigji: "Atë që kam shkruar, e kam shkruar!". 23 Dhe ushtarët, mbasi e kishin kryqëzuar Jezusin, morën rrobat e tij dhe bënë katër pjesë, një pjesë pér çdo ushtar, dhe tunikën. Por tunika ishte pa tegel, e endur një copë nga maja e deri në fund. 24 Prandaj ata i thanë njëri-tjetrit: "Nuk e grisisim, por hedhim short kujt t'i bjerë"; që të përmbushej Shkrimi, që thotë: "I ndanë midis tyre rrobat e mia, dhe hodhën short pér tunikën time". Ushtarët, pra, i bënë këto gjëra. 25 Por afër kryqit të Jezusit, gendronin néna e tij dhe motra e nénës së tij, Maria e Kleopas dhe Maria Magdalén. 26 Atëherë Jezusi, kur pa nénén e tij dhe pranë saj dishepullin që donte, i tha nénës së tij: "O grua, ja biri yt!". 27 Pastaj i tha dishepullit: "Ja néna jote!". Dhe që në atë moment ai e mori në shtëpinë e vet. 28 Pas kësaj, Jezusi, duke ditur që tashmë çdo gjë ishte kryer, që të përmbushej Shkrimi, tha: "Kam etje!". 29 Por aty ishte një enë plot me uthull. Pasi shtinë një sfungjer në uthull dhe e vunë në majë të një dege hisopi, ia afruan te goja. 30 Kur Jezusi e mori uthullën, tha: "U krye!". Dhe duke ulur kryet, dha frymën. 31 Duke qenë se ishte dita e Përgatitjes, me qëllim që trupat të mos qëndronin në kryq të shtunën, sepse ajo e shtunë ishte një ditë me rëndësi të vëçantë, Judenjtë i kérkuani Pilatit që atyre t'u thyheshin kërcinjtë dhe të hiqeshin që andej. 32 Ushtarët, pra, erdhën dhe ia thyen kërcinjtë të parit dhe pastaj edhe tjetrit që ishte kryqëzuar me të; 33 por, kur erdhën të Jezusi, dhe si panë se ai tashmë kishte vdekur, nuk ia thyen kërcinjtë, 34 por njëri nga ushtarët ia tejshpoi brinjën me një heshtë, dhe menjéherë i doli gjak e ujë. 35 Dhe ai që ka parë, ka déshmuar pér kétë, dhe déshmia e tij është e vërtetë; dhe ai e di se thotë të vërtetë, që ju të besoni. 36 Këto gjëra në fakt ndodhën që të përmbushet Shkrimi: "Nuk do t'i thyhet asnjë eshtë". 37 Dhe akoma një Shkrim tjetër thotë: "Do të vështrojnë atë që e kanë tejshpuar". 38 Pas këtyre gjërvave, Jozefi nga Arimatea, që ishte dishepull i Jezusit, por fshehtas nga druajtja e Judenjve, i kérkoi Pilatit që mund ta merrte trupin e Jezusit; dhe Pilati i dha leje. Atëherë ai erdhi dhe e mori trupin e Jezusit. 39 Por erdhi dhe Nikodemi, i cili më përparrë kishte vajturi te Jezusi natën, duke sjellë një përzjerje prej mirre dhe aloe, prej rrreth njëqind librash. 40 Ata, pra, e morën trupin e Jezusit dhe

e mbështollën në pëlhura liri me erëra të këndëshme, sipas zakonit të varrimit që ndiqnin Judenjtë. **41** Por në atë vend ku ai u kryqëzua ishte një kopsht, dhe në kopsht një varr i ri, në të cilën ende nuk ishte vënë askush. **42** Aty, pra, pér shkak të Përgatitjes së Judenje, e vunë Jezusin, sepse varri ishte afër.

20 Por ditën e parë pas së shtunës, në mëngjes, kur ishte ende errët, Maria Magdalena shkoi te varri dhe pa se guri ishte hequr nga varri. **2 Atëherë** rendi te Simon Pjetri dhe te dishepulli tjetër, të cilin Jezusi e donte, dhe u tha atyre: "E kanë hequr Zotin nga varri dhe nuk e dimë ku e vunë". **3 Atëherë** Pjetri dhe dishepulli tjetër dolën jashtë dhe u nisën pér te varri. **4 Rendrin** të dy bashkë, por dishepulli tjetër rendi përparrë, më shpejt se Pjetri dhe arriti i pari te varri. **5 Dhe,** si u përkul, pa pëlhurat prej liri që ishin në varr, por nuk hyri aty. **6 Arriti** edhe Simon Pjetri që po e ndiqte, hyri në varr dhe pa pëlhurat prej liri që ishin përtokë, **7** dhe rizën, që qe vënë mbi kokën e Jezusit; ajo nuk ishte bashkë me pëlhurat, por ishte e palosur në një vend, vec. **8 Atëherë** hyri edhe ai dishepulli tjetër që kishte arritur i pari te varri, pa dhe besoi. **9 Ata** në fakt, nuk e kishin kuptuar ende Shkrimin, sipas të cilit ai duhet të ringjallej së vdekurish. **10 Pastaj** dishepujt u kthyen përsëri në shtëpi. **11 Por** Maria kishte mbetur jashtë varrit, dhe po qante. Dhe, duke qarë, u përkul brenda varrit, **12** dhe pa dy engjëj, të veshur me të bardha, ndenjur njëri te kryet dhe tjetri te këmbët e vendit, ku qe trupi i Jezusit. **13 Ata** i thanë: "O grua, pse po qan?". Ajo u përgjigji atyre: "Sepse e kanë hequr Zotin tim, dhe nuk e di ku e kanë vënë". **14 Si** tha këtë, ajo u suall prapa dhe pa Jezusin, që qëndronte në këmbë; por ajo nuk e dinte se ishte Jezusi. **15 Jezusi** i tha: "O grua, pse po qan? Kë kérkon?". Ajo, duke menduar se ishte kopshtari, i tha: "Zot, po e pate hequr ti, më trego ku e vure dhe unë do ta marr". **16 Jezusi** i tha: "Mari!". Dhe ajo atëherë u kthye dhe i tha: "Rabboni!", që do të thotë: Mësues. **17 Jezusi** i tha: "Mos më prek, sepse ende nuk u ngjita te Ati im; por shko te véllezërit e mi dhe u thuaj atyre se unë po ngjitem tek Ati im dhe Ati juaj, te Perëndia im dhe Perëndia juaj". **18 Atëherë** Maria Magdalena shkoi t'ju njoftojë dishepujve se kishte parë Zotin dhe se ai i kishte thënë këto gjëra. **19 Pastaj** në mbrëmje të po asaj dite, dita e parë e javës, ndërsa dyert e vendit ku qenë mbledhur dishepujt ishin të myllura nga frika e Judenje, erdhë Jezusi dhe u prezantua në mes tyre dhe u tha atyre: "Pacja me ju!". **20 Dhe,** si i tha këto, u tregoi atyre duart e veta dhe brinjën. Dishepujt pra, kur e panë Zotin, u gëzuan. **21 Pastaj** Jezusi u tha atyre përsëri: "Pacja me ju! Slikurse më ka dërguar mua Ati, ashtu unë po ju dërgoj ju". **22 Dhe,** si tha këto fjalë, hukati mbi ta dhe tha: "Merrni Frymën e Shenjtë! **23 Kujt** do t'i falni mëkatet, do t'i jenë falur, kujt do t'i mban, do t'i jenë mbajtur". **24 Por** Thomai, i quajtur Binjaku, një nga të dy mbëdhetjet, nuk ishte me ta kur erdhë Jezusi. **25 Dishepujt e tjerë, pra,** i thanë: "Kemi parë Zotin". Por ai u tha atyre: "Po nuk e pasë në duart e tij shenjën e gozhdave, dhe po nuk e vura gishtin tim te shenja e gozhdëve dhe dorën time në brinjën e tij, unë nuk do të besoj". **26 Dhe** tetë ditë më vonë, dishepujt ishin përsëri në shtëpi dhe Thomai ishte me ta. Jezusi erdhë, ndonëse dyert ishin të mby-llura, dhe u prezantua midis tyre dhe tha: "Pacja me ju!". **27 Pastaj** i tha Thomait: "Vëre gishtin këtu

dhe shiko duart e mia; shtrije edhe dorën dhe vëre në brinjën time; dhe mos ji mosbesues, por besues!". **28 Atëherë** Thomai u përgjigj dhe i tha: "Zoti im dhe Perëndia im!". **29 Jezusi** i tha: "Sepse më ke parë, Thoma, ti ke besuar; lum ata që nuk kanë parë dhe kanë besuar!". **30 Jezusi** bëri edhe shumë shenja të tjera në prezencën e dishepujve të tij, të cilat nuk janë shkruar në këtë libër. **31 Por** këto gjëra janë shkruar që ju të besoni se Jezusi është Krishti, Biri i Perëndisë dhe që, duke besuar, ta keni jetën në emër të tij.

21 Pas këtyre gjërave, Jezusi iu shfaq përsëri dishepujve pranë Detit të Tiberiadës; dhe u shfaq në këtë mënyrë: **2 Simon** Pjetri, Thomai i quajtur Binjaku, Natanaeli nga Kana e Galilesë, të bijtë e Zebedeut dhe dy të tjerë nga dishepujt e tij ishin bashkë. **3 Simon** Pjetri u tha atyre: "Po shkoj të peshkoj". Ata i thanë: "Po vijmë edhe ne me ty". Dolën dhe hipën menjëherë në barkë; por atë natë nuk zunë asgjë. **4 Në** mëngjes herët, Jezusi ndenji te bregu; megjithatë dishepujt nuk e kuptuan se ishte Jezusi. **5 Dhe** Jezusi u tha atyre: "O djema, a keni ndonjë gjë pér të ngrënë?". Ata iu përgjigj: "Jo!". **6 Dhe** ai u tha atyre: "Hidhni rrjetën në anën e djathtë të barkës dhe do të gjeni". E hodhën, pra, dhe s'mundën më ta tërhojnë nga shumica e peshqve. **7 Atëherë** dishepulli, të cilin Jezusi e donte, i tha Pjetrit: "Është Zoti". Simon Pjetri, kur dëgjoi se ishte Zoti, u mbështoll me rrobë (sepse ishte i zhveshur) dhe u hodh në det. **8 Dishepujt** e tjerë përkundrazi shkuan me barkë (sepse nuk ishin shumë larg nga toka, vetëm dyqind kubitë), duke tërhequr rrjetën plot me peshq. **9 Mbasi** dolën në tokë, panë një zjarr me prush dhe mbi të peshk dhe bukë. **10 Jezusi** u tha atyre: "Sillni këtu disa nga peshqit që zutë tanit!". **11 Simon** Pjetri hipi përsëri në barkë dhe nxori në tokë rrjetën, plot me peshq të mëdhenj, njëqind e pesëdhjetë e tre; dhe, megjithë ishin aq shumë, rrjeta nuk u shqye. **12 Jezusi** u tha atyre: "Ejani të hani mëngjes". Por asnjë nga dishepujt nuk guxonte ta pyeste: "Kush je?", duke ditur se ishte Zoti. **13 Atëherë** Jezusi erdhë, mori bukë dhe ua dha atyre; po kështu edhe peshkun. **14 Kjo** ishte e treta herë që Jezusi iu shfaq dishepujve të vet, mbasi ishte ringjallur së vdekuri. **15 Mbasi** kishin ngrënë, Jezusi i tha Simon Pjetrit: "Simon nga Jona, a më do ti mua më shumë se këta?". Iu përgjigj: "Po, Zot, ti e di se unë të dua". Jezusi i tha: "Kulloti qengjat e mil!". **16 Përsëri** e pyeti pér të dytën herë: "Simon nga Jona, a më do ti mua?". Iu përgjigj: "Po, Zot, ti e di se unë të dua". Jezusi i tha: "Ki kujdes pér delet e mia". **17 E** pyeti pér të tretën herë: "Simon nga Jona, a më do ti mua?". Pjetri u trishtua pse e pyeti pér të tretën herë: "A më do ti mua?", dhe iu përgjigj: "Zot, ti di çdo gjë, ti di se unë të dua". Jezusi i tha: "Kulloti delet e mia. **18 Në** të vërtetë, në të vërtetë po të them se, kur ti ishe i ri, e ngjeshje vetveten dhe shkoje ku të doje; po kur të jesh plak, do t'i shtrish duart dhe dikush tjetër do të të ngjeshë e do të të çojë atje ku ti nuk do të doje". **19 I** tha këto fjalë pér të bërë të ditur se me c'vdekej ai do ta përlëvdonte Perëndinë. Dhe, si i tha këto, i tha: "Ndiqmë". **20 Dhe** Pjetri u kthye dhe pa se po e ndiqte dishepulli, të cilin Jezusi e donte, ai që gjatë darkës ishte mbështetur mbi kraharorin e Jezusit dhe kishte pyetur: "Zot, kush është ai që po të tradhton?". **21 Kur** Pjetri e pa, i tha

Jezusit: "Zot, dhe me tē ç' do tē bëhet?". **22** Jezusi iu përgjigj:
"Nëse dua që ai tē mbetet derisa tē vij unë, ç'të duhet? Ti
ndiqmë!". **23** Atëherë u hap zëri midis vëllezërve se ai dishepull
nuk do tē vdiste; por Jezusi nuk i kishte thënë Pjetrit se ai nuk
do tē vdiste, por: "Nëse unë dua që ky tē mbetet derisa tē vij
unë, ç'të duhet?". **24** Ky është dishepulli që dëshmon për këto
gjëra dhe që ka shkruar këto gjëra; dhe ne dimë se déshmia e
tij është e vërtetë. **25** Janë edhe shumë gjëra tē tjera që i bëri
Jezusi, tē cilat, po të shkruheshin një nga një, unë mendoj se
nuk do tē mjaftonte mbarë bota që t'i nxinte librat që do të mund
të shkruheshin. Amen.

Veprat e Apostujve

1 Tregimin e parë e bëra, o Teofil, mbi të gjitha gjérat që Jezusi nisi të bëjë dhe të mësojë, **2** deri në ditën në të cilën u muarr në quell, pasi u kishte dhënë urdhërimë nëpërmbet Frymës së Shenjtë apostujve që ai kishte zgjedhur. **3** Atyre, pasi pati vuajtur, iu paraqit i njallur me shumë prova bindëse, duke u parë prej tyre për dyzet ditë dhe duke folur për gjérat e mbretërissë së Perëndisë. **4** Dhe, duke u gjendur bashkë me ta, i urdhëroi ata që të mos largoheshin nga Jeruzalemi, por të prisnin premtimin e Atit: "Që, tha ai, e keni dëgjuar nga unë, **5** sepse Gjoni pagëzoi me ujë, por ju do të pagëzoheni me Frymën e Shenjtë, mbas jo shumë ditësh". **6** Kështu ata që ishin mbledhur bashkë e pyetën, duke thënë: "Zot, a do ta rivendosësh në këtë kohë mbretërissë e Izraelit?". **7** Por ai u tha atyre: "Nuk ju takon juve të dini kohët dhe momentet e përshtatshme, që ka përcaktuar Ati me autoritetin e vet. **8** Ju do të merrni fuqi kur Fryma e Shenjtë do të vijë mbi ju dhe do të bëheni dëshmitarët e mi në Jeruzalem dhe në gjithë Judenë, në Samari dhe deri në skajin e dheut". **9** Mbasi i tha këto gjëra, ndërsa ata po e vështronin, u ngrit lart; dhe një re e përfshiu dhe ua hoqi prej syve të tyre. **10** Dhe, si ata po i mbanin sytë e ngulitur në quell, ndërsa ai po largohej, ja dy burra në rroba të bardha iu paraqitën atyre, **11** dhe thanë: "Burra Galileas, pse qëndroni e shikoni drejt qjellit? Ky Jezus, që u është marrë në quell nga mesi juaj, do të kthehet në të njëjtën ményrë, me të cilën e keni parë të shkojë në quell". **12** Atëherë ata u kthyen në Jeruzalem, nga mali që quhet i Ullinje, që është afër Jeruzalemit sa një ecje e së shtunës. **13** Dhe, si u kthyen në qytet, u ngjitet në sallën e sipërme, ku rrin jetë Pjetri dhe Jakobi, Gjoni dhe Andrea, Filipi dhe Thomai, Bartolomeu dhe Mateu, Jakobi i Alfeut dhe Simon Zellshmi, dhe Juda i Jakobit. **14** Të gjithë këta ngulmonin me një mendje të vetme në lutje dhe përgjërim së bashku me gratë, me Marinë, nënën e Jezusit, dhe me vëllezërët e tij. **15** Në ato ditë Pjetri u çua në mes të dishepujve (dhe numri i emrave të mbledhur ishte rreth njëqind e njëzet) dhe tha: **16** "Vëllezër, ishte e nevojshme që të përbushej ky Shkrim, të cilin Fryma e Shenjtë e parafoli me anë të gojës së Davidit në lidhje me Judën, i cili u bë prijes i atyre që e kapën Jezusin. **17** Sepse ai ishte i numëruar bashkë me ne dhe kishte pjesë në këtë shërbesë. **18** Ai, pra, fitoi një arë, me shpërblimin e paudhësisë, dhe duke rënë kokëposhtë, plasi në mes dhe të gjitha të brendshmet e tij iu derdhën. **19** Kjo iu bë e njohur të gjithë banorëve të Jeruzalemit, sa që ajo arë në dialektin e tyre është quajtur Akeldama, që do të thotë: "Ara e gjakut". **20** Në fakt, në librin e Psalmeve, është shkruar: "Shtëpia e tij u bëftë e shkretë dhe askush mos banoftë në tij!", dhe: "Tjetërku shëtë detyrën e tij!". **21** Duhet, pra, që ndër burrat që kanë qenë në shogërinë tonë gjithë kohën në të cilën Zoti Jezus ka hyrë dhe ka dalë midis nesh, **22** duke filluar që nga pagëzimi i Gjonit e deri në atë ditë kur u muarr në quell nga mesi ynë, një prej tyre të bëhet dëshmitar me ne, i ringjalljes së tij". **23** Dhe u paraqitën dy: Jozefi, i quajtur Barsaba, që ishte i mbiquajtur Just, dhe Matia. **24** Dhe, duke u lutur, thanë: "Ti,

o Zot, që i njeh zemrat e të gjithëve, trego cilin nga këta të dy ke zgjedhur, **25** për të marrë shortin e kësaj shërbese dhe apostullimin, nga i cili Juda u largua për të shkuar në vendin e tij". **26** Atëherë hodhën short, dhe shorti ra mbi Matian; dhe ai iu shulta të njëmbëdhjetë apostuje.

2 Kur erdhë dita e Rrëshajëve, ata ishin të gjithë bashkë, në një mendje të vetme, në të njëjtin vend. **2** Dhe befas nga qjelli erdhë një ushtimë, si ajo e një ere që frys furishëm, dhe e mbushi gjithë shtëpinë ku ata po rrin. **3** Dhe atyre u dukën gjuhë, si prej zjarri, të cilat ndaheshin dhe zinin vend mbi secilin prej tyre.

4 Kështu të gjithë u mbushën me Frymën e Shenjtë dhe filluan të flasin në gjuhë të tjera, ashtu si Fryma e Shenjtë ua jepte të shpreheshin. **5** Por në Jeruzalem banonin disa Juden, njerëz të perëndishëm, nga të gjitha kombet nën qjell. **6** Kur u dëgjuau ajo ushtimë, turma u mblohdh dhe u hutua, sepse secili nga ata i dëgjonte të flisin në gjuhën e vet. **7** Dhe të gjithë habiteshin dhe mrekulloheshin dhe i thoshnin njëri-tjetrit: "Ja, a nuk janë të gjithë Galileas këta që flasin? **8** Si valle secili nga ne i dëgjon të flasin në gjuhën e vet amtare? **9** Ne Partët, Medët, Elamitët dhe banorët e Mesopotamisë, të Judesë dhe të Kapadokisë, të Pontit dhe të Azisë, **10** të Frigjisë e të Pamfilisë, të Egjiptit dhe të pjesëve të Libisë përballë Kirenës, dhe ne të ardhur nga Roma, Juden dhe prozelitë, **11** Kretas dhe Arabë, i dëgjojmë të flasin për gjérat e mëdha të Perëndisë në gjuhët tonë!". **12** Dhe të gjithë habiteshin dhe ishin hutuar dhe i thonin njëri-tjetrit: "Ç'do të thotë kjo?". **13** Kurse të tjerë i përqeshnin dhe thonin: "Janë plot me verë të ëmbëll!". **14** Por Pjetri u çua në këmbë bashkë me të njëmbëdhjetët dhe u foli atyre me zë të lartë: "Judën dhe ju të gjithë që banoni në Jeruzalem, merrni njoftim për këtë dhe dëgjoni me vëmendje fjalët e mia. **15** Këta nuk janë të dehur, siç po mendoni ju, sepse është vetëm ora e tretë e ditës. **16** Por kjo është ajo që ishte thënë nëpërmbet profetit Joel: **17** "Dhe në ditët e fundit do të ndodhë, thotë Perëndia, që unë do të përhap ngat Fryma ime mbi çdo mish; dhe bijtë tuaj e bijat tuaja do të profetizojnë, të rinjtë tuaj do të shohin vegime dhe të moshuarit tuaj do të shohin èndrra. **18** Në ato ditë do të përhap ngat Fryma im mbi shërbëtorët e mi dhe mbi shërbëtoret e mia, dhe do të profetizojnë. **19** Dhe do të bëj mrekulli lart në quell dhe shenja poshtë mbi tokë: gjak, zjarr e avull tymi. **20** Dielli do të kthehet në errësirë dhe hëna në gjak, para se të vijë dita e madhe dhe e lavdishme e Zotit. **21** Dhe do të ndodhë që kush ta ketë thirrur emrin e Zotit, do të shpëtohet". **22** Burra të Izraelit, dëgjoni këto fjalë: Jezusi Nazareas, njeriu i dëftuar nga Perëndia ndër ju me veprat e fuqishme, me mrekulli dhe shenja që Perëndia bëri ndër ju me anë të ti tij, siç edhe vet e dini, **23** ai, pra, sipas këshillit të caktuar dhe të paranjohur të Perëndisë, ju dorëzua juve dhe ju e zutë dhe, me duart e të padrejtëve, e gozhduat në kryq dhe e vratë. **24** Por Perëndia e ka ringjallur, pasi e zgjdhë nga ankhët e vdekjes, sepse nuk ishte e mundur që vdekja ta mbante atë. **25** Në fakt Davidi thotë për të: "E pata vazhdimit Zotin para meje, sepse ai është në të djathtën time, që unë të mos hiqem. **26** Për këtë u gëzua zemra ime dhe ngazëllói gjihu ime, dhe edhe mishë im do të qëndrojë në shpresë. **27** Sepse ti nuk do ta lësh shpirtin tim në Hades dhe nuk do të lejosh që i Shenjtë yt të shohë kalben. (Hadës g86) **28**

Ti më ke bërë të njoh udhët e jetës, ti do të më mbushësh me gjëzim në praninë tënde". 29 Vëllezër, mund të thuhet haptas për Davidin patriarch që ai vdiq dhe u varros; dhe varri i tij është ndër ne deri ditén e sotme. 30 Ai, pra, duke qenë profet, e dinte se Perëndia i kishte premtuar me betim se nga fryti i belit të tij, sipas mishit, do të ngjallet Krishti për t'u ulur mbi froni e tij; 31 dhe, duke parashikuar këtë, foli për ringjalljen e Krishtit, duke thënë se shpirti i tij nuk do të lihej në Hades dhe se mishi i tij nuk do të shihi kalbenj. (*Hadës g86*) 32 Këtë Jezus, Perëndia e ka ringjallur; dhe për këtë të gjithë ne jemi dëshmitarë! 33 Ai, pra, duke qenë i ngritur në të djathtë të Perëndisë dhe duke marrë nga Ati premtimin e Frymës së Shenjtë, ka përrhapur atë që ju tani shihni dhe dëgjoni. 34 Sepse Davidi nuk është ngritur në qiell, madje ai vetë thotë: "Zoti i ka thënë Zotit tim: Ulu në të djathën time, 35 derisa unë t'i vë armiqtë e tu si stol të këmbëve të tua!". 36 Ta dijë, pra, me siguri, gjithë shtëpia e Izraelit se atë Jezus që ju e keni kryqëzuar, Perëndia e ka bërë Zot e Krisht". 37 Kur ata i dëgjuan këto gjëra, u pikelluan në zemër dhe pyetën Pjetrin dhe apostujt: "Vëllezër, ç'duhet të bëjmë?". 38 Atëherë Pjetri u tha atyre: "Pendohuni dhe secili nga ju le të pagëzohet në emër të Jezu Krishtit përfaljen e mëkateve, dhe ju do të merrni dhuratën e Frymës së Shenjtë. 39 Sepse premtimi është përfju dhe përbijtë tuaj dhe përgjithë ata që janë larg, përfatë që Zoti, Perëndia ynë, do t'i thërrasë". 40 Dhe me shumë fjalë të tjera u përbetohej dhe i nxiste, duke thënë: "Shpëtoni veten nga ky brez i çoroditür!". 41 Dhe ata që e pranuan fjalën e tij me gjëzim, u pagëzuan; atë ditë u shtuan rreth tre mijë veta. 42 Ata ishin ngulmues në zbatimin e mësimit të apostujve, në bashkësi, në thyerjen e bukës dhe në lutje. 43 Dhe të gjithëve u kishte hyrë drauqja; dhe shumë shenja e mrekulli bëhenj nga dora e apostujve. 44 Por gjithë ata që besonin rrinin bashkë dhe çdo gjë e kishin të përbashkët. 45 Dhe i shisnin pronat e pasuritë dhe ua ndanin të gjithëve, sipas nevojës së çdonjërit. 46 Dhe ngulmonin me një mendje të vetme çdo ditë në tempull dhe, duke e thyer bukën nga shtëpia në shtëpi, merrnin ushqimin me gjëzim dhe me thjeshtësi zembre, 47 duke lavdëruar Perëndinë dhe duke gëzuar simpatinë e gjithë popullit. Dhe Zoti i shontë kishës çdo ditë ata që ishin shpëtar.

3 Por Pjetri dhe Gjoni po njiteshin bashkë për në tempull, rreth orës së nëntë, në orën e lutjes. 2 Dhe aty ishte një njeri i çalë që prej lindjes, të cilin e sillnin çdo ditë dhe e linin afér derës së tempullit, e t'u quajtur "E bukura", përfalje kërkuar lëmoshë atyre që hyrin në tempull. 3 Ai, kur pa se Pjetri dhe Gjoni po hyrin në tempull, u kërkoi lëmoshë. 4 Atëherë Pjetri, me Gjonin, duke i ngulur sytë mbi të, i tha: "Na shiko". 5 Dhe ai po i shkonte me kujdes, duke shpresuar se do të merrte ndonjë gjë prej tyre. 6 Por Pjetri tha: "Unë nuk kam as argjend, as ar, por atë që kam po ta jap: në emër të Jezu Krishtit Nazarenas, çohu dhe ec!". 7 Dhe, si e kapi nga dora e djathë, e ngriti në këmbë; dhe në atë qast iu forcuan këmbët dhe nyjet. 8 Dhe me një të horur u ngrit në këmbë dhe filloj të ecë; dhe hyri me ta në tempull, duke ecur, duke u hedhur dhe duke lavdëruar Perëndinë. 9 Dhe gjithë populli e pa duke ecur dñe duke lavdëruar Perëndinë, 10 dhe e njohën se ishte ai që rrinte

ulur para derës së Buktur të tempullit përfthet kërkuar lëmoshë; dhe u mbushën me habi dhe çudi përfthet atë që i kishte ndodhur atij. 11 Atëherë, ndërsa i çali që ishte shëruar rrinte njigjitur pas Pjetrit dhe Gjonit, gjithë populli, i çuditur, rendi drejt tyre te portiku të quajtur I Salomonit. 12 Dhe Pjetri, duke parë këtë gjë, i foli popullit duke thënë: "Burra të Izraelit, pse po mirrekulloheni përfthet? Ose pse po na i ngulni shtë sikur ne me fuqinë tonë të vetme ose me perëndishmëri të kishim bërë që ky njeri të ecë? 13 Perëndia e Abrahamit, e Isakut dhe e Jakobit, Perëndia e etërve tanë e ka përlëvduar Birin e tij Jezusin, të cilin ju ia dorëzuat Pilatit dhe e mohuat përparrë tij, megjithëse ai kishte vendosur ta lironë. 14 Por ju e mohuat të Shenjtin, të Drejtin, dhe kërkua që t'ju jepej një vrasës, 15 dhe vratë principi e jetës, që Perëndia e ka ringjallur prej së vdekuri dhe përfthet cilin ne jemi dëshmitarë! 16 Dhe përfthet besimin në emër të Jezusit, ky njeri, të cilin ju po e shihni dhe e njihni, u fortuesa nga emri i tij; dhe besimi, që është nëpërmjet tij, i ka dhënë shërimin e plotë të gjymtyrëve, në praninë e të gjithëve ju. 17 Por tani, o vëllezër, unë e di që e keni bërë nga padija, ashtu siç kanë bërë edhe kërët tuaj. 18 Por kështu Perëndia i ka përbushur ato që kishte parathënë me gojën e të gjithë profetëve të vet, se Krishti i tij do të vuante. 19 Pendohuni, pra, dhe ktheshuni, që të shlyhen mëkatet tuaja, dhe që të vijnë kohët e fillimit nga prania e Zotit, 20 dhe ai të dërgojë Jezu Krishtin që ju ishte predikuar më parë juve, 21 të cilin qelli duhet ta mbajë deri në kohën e ripërtëritjes të të gjitha gjërvave, përfthet cilin Perëndia ka folur nëpërmjet gojës së gjithë profetëve të tij të Shenjtë, që nga fillimi i botës. (*aiōn g165*) 22 Vetë Moisiu, në fakt, u tha etërve: "Zoti, Perëndia juaj do të ngjallë përfthet ju një profet si unë nga mesi i vëllezërve tuaj; dëgjojeni në të gjitha gjërat që ai do t'ju thotë! 23 Dhe do të ndodhë që kushdo që nuk do ta dëgjojë atë profet, do të shkatërrohet në mes të popullit". 24 Gjithashtu të gjithë profetët, të gjithë ata që kanë folur qysht nga Samuelli e këtej, i kanë shpalur këto ditë. 25 Ju jeni bi të profetëve dhe të besëlidhjes që bëri Perëndia me etërit tanë, duke i thënë Abrahamit: "Dhe në pasardhësit e tu do të bekohen të gjitha kombet e dhet". 26 Perëndia më së pari, mbasi e ringjallit Birin e tij Jezusin, juva ka dërguar juve që t'ju bekojë, duke larguar secilin nga ju nga paudhësitë e tij".

4 Ndërsa ata po i flisin popullit, priftërinjtë, komandanti i tempullit dhe saducenjtë u turrën mbi ta, 2 të zemëruar sepse e mësonin popullin dhe shpallinin në Jezusin ringjalljen e të vdekurve. 3 Dhe i shtinë në dorë dhe i futën në burg deri të nesëmen, sepse ishte ngrysur. 4 Por shumë nga ata që ua kishin dëgjuar fjalën besuan; dhe numri i burrave u bë rrëth pesë mijë. 5 Të nesëmenin kërët, pleqtë dhe skribët u mbledhën në Jeruzalem, 6 bashkë me kryepërfitin Anan dhe me Kajafën, Gjonin, Aleksandrin dhe të gjithë ata që i përkisnin farefisit të kryepërfitërinje. 7 Dhe, si i nxorën aty në mes, i pyetën: "Me ç'pushtet ose në emër të kujt e keni bërë këtë?". 8 Atëherë Pjetri, i mbushur me Frymën e Shenjtë, u tha atyre: "Kërët përfthet dhe pleq të Izraelit! 9 Nëse ne sot gjykojemi përfthet mirësi që u bë një njeriu të sëmurë, përfthet ditur si u shërua ai, 10 le ta njihni të gjithë ju dhe mbarë populli i Izraelit se

kjo u bë në emër të Jezu Krishtit Nazareas, që ju e kryqëzuat dhe që Perëndia e ringjalli prej së vdekuri; me anë të tij ky njeri del para jush i shëruar plotësisht. **11** Ky është guri që ju, ndërtuesit, e hodhët poshtë dhe që u bë guri i qoshes. **12** Dhe në asnjë tjetër nuk ka shpëtim, sepse nuk ka asnjë emër tjetër nën qell që u është dhënë njerëzve dhe me anë të të cilët duhet të shpëtohem". **13** Ata, kur e panë çiftërsinë e Pjetrit dhe të Gjonit dhe duke kuptuar se ishin njerëz të pamësuar dhe pa arsim, u mrekulluan dhe i njihnin se kishin qenë me Jezusin. **14** Duke parë pastaj në këmbë pranë tyre, njeriu që u shërua, nuk mund të thoshnin asgjë kundër. **15** Dhe, mbasi i urdhëruan të dalin jashtë sinedrit, u konsultuan me njëri tjetrin, **16** duke thënë: "Ç'tu bëjmë këtyre njerëzve? Sepse u është njohur të gjithë banorëve të Jeruzalemit se është bërë një mrekulli e dukshme prej tyre, dhe ne nuk mund ta mohojmë; **17** por, që kjo të mos përhapet më shumë në popull, t'i shtrëngojmë me kërcënime të repta të mos i flasin më asnjeriu në këtë emër". **18** Dhe, si i thirrën, u dhanë urdhër atyre të mos flasin fare dhe as të mësojnë në emër të Jezusit. **19** Por Pjetri dhe Gjoni, duke iu përgjigjur atyre, thanë: "Gjykoni ju, nëse është e drejtë para Perëndisë t'ju bindemi më shumë juve sesa Perëndisë. **20** Sepse ne nuk mund të mos flasim pér ato që kemi parë dhe dégjuar". **21** Ata pasi i kërcënuan përsëri, i lanë të shkojnë duke mos gjetur ményrë se si t'i ndëshkojnë pér shkak të popullit, sepse të gjithë përlëvdonin Perëndinë pér atë që kishte ndodhur. **22** Sepse njeriu në të cilin kishte ndodhur ajo mrekulli e shërimi ishte më shumë se dyzet vjeç. **23** Kur u liruan, ata u kthyen tek të vetët dhe u treguan gjithçka që krerët e priftërinjve dhe pleqtë u kishin thënë. **24** Kur i dégjuan këto, ata unanimisht e ngritën zérin te Perëndia dhe thanë: "O Zot, ti je Perëndia që ke bërë qillin, tokën, detin dhe gjithçka që është në ta, **25** dhe që me anë të Frymës së Shenjtë ke thënë, nëpërmjet gojës së Davidit, shërbëtorit tënd: "Përse u zemëruan kombet, dhe popujt kurdisin gjëra të kota? **26** Mbretërit e dheut ngritën krye dhe pricnat u mblodhën bashkë kundër Zotit dhe kundër Krishtit të tij". **27** Sepse pikërisht kundër Birit tënd të shenjtë, që ti e vajose, u mblodhën Herodi dhe Ponc Pilati me johebrenjtë dhe me popullin e Izraelit; **28** pér të bërë të gjitha ato që dora jote dhe këshilli yt kishin paracaktuar se do të ndodhni. **29** Dhe tani, Zot, shqyrto kërcënimet e tyre dhe lejo që shërbëtorët e tu të kumtøjnë fjalën tênde me plot çiftërsi, **30** duke e shrirë dorën tênde pér të shëruar dhe që të kryhen shenja dhe mrekulli në emër të Birit tênd të shenjtë Jezusit". **31** Dhe, mbasi qenë lutur, vendi ku ishin mbledhur u drodh; dhe të gjithë u mbushën me Frymën e Shenjtë, dhe e shpallnin fjalën e Perëndisë me çiftërsi. **32** Dhe numri i madh i atyre që besuan ishte me një zemër të vetme dhe me një shpirt të vetëm; askush nuk thoshte se ç'kishte ishte e vet, por të gjitha gjérat i kishin të përbashkëta. **33** Dhe apostujt me fuqi të madhe jepnin déshmi të ringjalljes së Zotit Jezus; dhe hir i madh ishte mbi të gjithë ata. **34** Sepse midis tyre nuk kishte asnjë nevojtar, sepse të gjithë ata që zotëronin ara ose shtëpi i shisnin dhe sillnin fitimin nga gjérat e shitura, **35** dhe i vinin te këmbët e apostujve; pastaj secilit i jepje, sipas nevojës së tij. **36** Kështu lose, i mbiquajtur nga apostujt Barnaba (që do të thotë "biri i ngushëllimit"), Levit, me

prejardhje nga Qipro, 37 kishte një arë, e shiti dhe solli fitimin dhe i vuri te këmbët e apostujve.

5 Kurse një farë burri, me emër Anania, me gruan e vet Safira, shiti një arë, **2** por mbajti pér vete një pjesë të parave, me miratimin e gruas, dhe e çoi mbetjen te këmbët e apostujve. **3** Por Pjetri i tha: "Anania, pse Satani ta mbushi zemrën që të gjenjesh Frymën e Shenjtë dhe të mbash një pjesë të çmimit të arës? **4** Po të mbetej e pashtitur, a nuk do të ngelte e jetja? Dhe ato që more nga shitja a nuk ishin vallë në dispozicionin tênd? Pse e shtive në zemër këtë gjë? Ti nuk ke gjenjyer njerëzit, por Perëndinë!". **5** Kur i dégjoi këto fjalë, Anania ra përtokë dhe dha shpirt. Dhe një frikë e madhe i zuri të gjithë ata që i dégjuan këto gjëra. **6** Atëherë u ngritën disa të rinj, e mbështollën, e mbartën jashtë dhe e varrosën. **7** Dhe afërsisht tre orë më vonë hyri dhe gruaja e tij, e cila nuk dinte ç'kishte ndodhur. **8** Dhe Pjetri i drejtoi fjalën, duke thënë: "Më thuaj, a e shitjet arën pér kaq?". Dhe ajo u përgjigji: "Po, pér aq". **9** Atëherë Pjetri i tha: "Pse u morët vesh që ta tundoni Frymën e Zotit? Ja, këmbët e atyre që e varrosën burrin tênd janë në prag të derës dhe do të të mbartin jashtë edhe ty!". **10** Në moment ajo ra te këmbët e tij dhe dha shpirt. Dhe të rinjtë, si hynë, e gjetën të vdekur, e mbartën jashtë dhe e varrosën pranë burrit të saj. **11** Kështu një frikë e madhe e zuri gjithë kishën dhe gjithë ata që i dégjonin këto gjëra. **12** Dhe shumë shenja dhe mrekulli bëheshin në mes të popullit nëpërmjet duarve të apostujve. Të gjithë me një mendje të vetme mblidheshin nën portikun e Salomonit. **13** Dhe asnjeri nga të tjerët nuk guxonte të bashkohej me ta; por populli i lartësonte. **14** Kështu Zotit i shtohej një numër gjithnjë e më i madh besimtarësh, turma burrash dhe grash, **15** aq sa i binin të sémurët në sheshe, i vinin në shtretër e në shtroja, që kur kalonte Pjetri, të paktën hija e tij të mbulonte ndonjë nga ata. **16** Edhe një turmë nga qytetet pérreth turrej në Jeruzalem, duke sjellë të sémurët dhe ata që mundoheshin nga frymëra të ndyra dhe të gjithë shëroheshin. **17** Atëherë u ngritën kryeprifti dhe të gjithë ata që ishin me të, domethënë sekti i saducenjve, plot smirë, **18** dhe vunë dorë mbi apostujt dhe i futën në burgun publik. **19** Por një engjëll i Zotit, natën, i hapi dyert e burgut dhe, si i nxori jashtë, tha: **20** "Shkoni, paraqituni në tempull dhe i shpallni popullit të gjitha fjalët e kësaj jete". **21** Dhe ata, si i dégjuan këto, hynë në tempull kur zbardhë dita dhe mësonin. Por kryeprifti dhe ata që ishin me të, erdhën dhe thirrën bashkë sinedrin dhe të gjithë pleqtë e bijve të Izraelit; pastaj dërguan rojet në burg pér t'i sjellë apostujt. **22** Por rojet, kur arritën në burg, nuk i gjetën; dhe kur u kthyen bënë raportimin e tyre, **23** duke thënë: "Ne e gjetëm burgun të mybllur me kujdes dhe rojet në këmbë përparrë dyerë; por kur i hapëm, nuk gjetëm asnjeri brenda". **24** Por kryeprifti, komandanti i rojeve të tempullit dhe krerët e priftërinjve, kur i dégjuan këto gjëra, mbetën të habitur lidhur me këtë, sepse nuk dinin ç'donte të thoshtë gjithë kjo punë. **25** Por erdhi dikush që u raportoi atyre duke thënë: "Ja, këta njerëz që ju i futët në burg janë në tempull dhe po mësojnë popullin". **26** Atëherë komandanti shkoi me rojet dhe i solli, pa dhunë, nga frika se mos populli i vriste me gurë. **27** Kështu, pra, i sollën dhe i paraqitën përparrë sinedrit; dhe kryeprifti i pyeti, **28**

duke thënë: "Po a nuk ju kemi ndaluar rreptësishët të mësoni në atë emër? Dhe ja, ju e keni mbushur Jeruzalemin me doktrinën tuaj dhe doni që të bjerë mbi ne gjaku i atij njeriu". 29 Por Pjetri dhe apostujt, duke u përgjigjur, thanë: "Duhet t'i bindemi Perëndisë më shumë sesa njerëzve. 30 Perëndia e etërve tanë e ka ringjallur Jezusin, që ju e vratë, duke e varur në dru. 31 Perëndia e lartësoi me të djathët e vet dhe e bëri princ dhe shpëtimtar pér t'i dhënë Izraelit pendimin dhe faljen e mëkateve. 32 Dhe pér këto gjëra ne jemi dëshmitarë të tij, si edhe Fryma e Shenjtë, që Perëndia ua ka dhënë atyre që i binden atij". 33 Kur i dëgjuan këto gjëra, ata u tërpuan dhe vendosën t'i vrasin. 34 Por një farise, me emër Gamaliel, mësues i ligjit dhe inderuar nga gjithë populli, u ngrit në këmbë në sinedër dhe urdhëroi të nxirren Jashtë apostujt pér një moment. 35 Pastaj u tha atyre të sinedrit: "Burra të Izraelit, mendohuni mirë pér atë që do t'u bëni këtyre njerëzve. 36 Sepse pak kohë më parë u ngrit Teuda që thoshte se ishte dikush; rrëth tij u mblohdhën afro katërqind burra; por ai u vra dhe të gjithë ata që e kishin ndjekur u shpërndanë dhe u asgjësuan. 37 Pas tij, në kohën e regjistrimit të popullsisë, u ngrit Juda Galileas që tërroqi pas vetes shumë njerëz; edhe ai humbi, dhe të gjithë ata që e kishin ndjekur u shpërndanë. 38 Tani unë po ju them t'u rrini larg këtyre njerëzve dhe t'i lironi, sepse në qoftë se ky plan ose kjo vepër është prej njerëzve, ajo do të prishet, 39 por nëse është prej Perëndisë, ju nuk mund ta prishni, sepse do të gjendeshit në luftë kundër vetë Perëndisë!". 40 Dhe ata ia vunë veshin. Dhe, mbasi i thirrën apostujt, i rrähën dhe u dhanë urdhër të mos flasin në emër të Jezusit; pastaj i lanë të shkojnë. 41 Kështu ata u larguan nga sinedri, duke u gëzuar sepse qenë çmuar të denjë të fyhen pér emrin e Jezusit. 42 Dhe qdo ditë, në tempull e nëpër shtëpi, nuk pushonin duke mësuar dhe duke shpallur lajmin e mirë: që Jezusi është Krishti.

6 Por në ato ditë, duke u shumuar numri i dishepujve, lindi një murmuritje nga ana e Helenistëve kundër Hebrejnje, sepse vejushat e tyre po liheshin pas dore në shërbimin e përditshëm. 2 Atëherë të dymbëdhjetët, pasi mblohdhën numrin e madh të dishepujve, thanë: "Nuk është mirë që ne të lëmë fjalën e Perëndisë pér të shërbyer nëpër tryeza. 3 Prandaj, vëllezër, kërkoni midis jush shtatë burra, me dëshmi të mirë, të mbushur me Frymën e Shenjtë dhe me urtësi, të cilëve do t'ua besojmë këtë detyrë. 4 Kurse ne do të vazhdojmë t'i kushtohemi lutjes dhe shërbesës së fjalës". 5 Ky propozim u pëlqeu gjithë dishepujve. Dhe zgjodhën Stefanin, njeri plot besim dhe Frymë të Shenjtë, Filipin, Prohorin, Nikanorin, Timonin, Parmenin dhe Nikollën, një prozelit nga Antiochia. 6 I paraqitën pastaj përparrë apostujve, të cilët, mbasi u lutën, vunë duart mbi ta. 7 Ndërkaq fjalë e Perëndisë po përhapej, dhe numri i dishepujve po shumoj fort në Jeruzalem, edhe një numër i madh priftërinjsh i bindej besimit. 8 Dhe Stefani, plot besim dhe fuqi, bënte mrekulli dhe shenja të mëdha nëpër popull. 9 Dhe disa nga sinagoga, që quhej e Libertinëve, të Kirenarëve, të Aleksandrinëve dhe të atyre të Kilikisë dhe të Azisë u ngritën që të grindeshin me Stefanin; 10 por nuk mund t'i bënini ballë urtësishë dhe frymës me anë të së cilës ai fliste. 11 Atëherë nxitën disa njerëz të thoshnin: "Ne e kemi dëgjuar duke folur

fjalë blasfemie kundër Moisiut dhe kundër Perëndisë". 12 Edhe e ngacmuani popullin, pleqtë dhe skribët; dhe, iu sulën, e kapën dhe e quan te sinedri. 13 Pastaj paraqitën dëshmitarë të rrëmë që thoshnin: "Ky njeri nuk pushon së foluri fjalë blasfemie kundër këtij vendi të shenjtë dhe kundër ligjit. 14 E kemi dëgjuar, në fakt, duke thënë se ky Jezusi, Nazareasi, do ta rrënojë këtë vend dhe do të ndryshojë ritet që na ka dhënë Moisi". 15 Dhe t'i gjithë ata që rrinin në sinedër i ngulën sytë në të, dhe panë ftyrën e tij posa ftyra e një engjelli.

7 Atëherë kryeprifti i tha: "A janë këto gjëra pikërisht kështu?".

2 Ai tha: "Vëllezër dhe etër, dëgjoni. Perëndia i lavdisë iu shfaq Abrahamat, atit tonë, kur ai ishte në Mesopotami, përparrë se të banonte në Haran, 3 dhe i tha: "Dil prej vendit tënd e prej farefisit tënd dhe shko në vendin që unë do të t'regoj". 4 Atëherë ai doli nga vendi i Kaldeasve dhe banoi në Haran; prej andej, mbasi i vdiq i ati, Perëndia e bëri të vijë në këtë vend, ku banoni ju tani. 5 Ai nuk i dha kurrrarë trashëgimie, as edhe vend pér të vënë një këmbë. Por i premtoi t'ia japë pér pronë atij dhe pasardhësve të tij, pas tij, kur ai ende s'kishte asnjë fëmijë. 6 Dhe Perëndia foli kështu: "Pasardhësit e tij do të banonin si të huaj në një vend të huaj, dhe atje do të mbaheshin në skllavëri dhe do të të keqtrajtosheshin pér katërqind vjet. 7 Por Perëndia shtoi: "Unë do ta gjykoj atë komb të cilit ata do t'i shërbejnë; dhe pas kësaj ata do të dalin dhe do të më shërbejnë në këtë vend". 8 Pastaj i dha atij besëlidhjen e rrëthprerjes. Dhe kështu Abrahamit i lindi Isaku dhe e rrëthpreu të tetën ditë; Isakut i lindi Jakobi, dhe Jakobit dymbëdhjetë patriarchë. 9 Patriarkët, duke pasur smirë Jozefin, e shiten në Egjipt, por Perëndia ishte me të; 10 dhe e shpëtoi nga të gjitha mundimet e tij dhe i dha hir e urtësi para Faraonit, mbretit të Egjiptit, i cili e caktoi guvernator të Egjiptit dhe të mbarë shtëpisë së tij. 11 Por ra një zi buke dhe u bë një shtrëngësë në gjithë vendin e Egjiptit dhe të Kanaanit, dhe etërit tanë nuk gjени ushqime. 12 Por Jakobi dëgjoi se në Egjipt kishte grurë, dhe dërgoi atje herën e parë etërit tanë. 13 Herën e dytë Jozefi u tregoi që ta njihin vëllezërët e tij dhe Faraonit iu njofta farefisnia e Jozefit. 14 Atëherë Jozefi dërgoi ta thërresin atin e vet Jakobin dhe gjithë farefisin e vet, gjithsej shtatëdhjetë e pesë veta. 15 Jakobi zbriti në Egjipt, ku vdiq ai dhe etërit tanë. 16 Ata pastaj i mbartën në Sikem dhe i varrosën në varrin që Abrahami pati blerë me argjend nga bijtë e Emorit, ati i Sikemit. 17 Por, ndërsa po afrohej koha e premtimit që Perëndia i ishte betuar Abrahamat, populli u shtua dhe u shumua në Egjipt, 18 derisa doli në Egjipt një mbret tjetër që nuk e kishte njohur Jozefin. 19 Ky, duke vepruar me ligësi kundër skotës sonë, i keqtraitoi etërit tanë deri sa t'i ekspozojnë foshnjat e tyre, që të mos mbeteshin gjallë. 20 Në atë kohë lindi Moisiu, dhe ishte i buruk në sytë e Perëndisë; ai u ushqye pér tre muaj në shtëpinë e të atit. 21 Dhe kur u ekspozua, e mori e bija e faraonit dhe e rriti si birin e vet. 22 Kështu Moisiu i arsimua me gjithë diturinë e Egjiptasve dhe ishte i pushtetshëm në fjalë e në vepra. 23 Po kur arriti në moshën dyzet vjeçare, i erdhë në zemër të shkojë e të vizitojë vë-llezërët e tij: bijtë e Izraelit. 24 Kur pa se dikujt po i bëhej një padrjetësi, e mbrojt dhe ia mori hakun të shtypurit, duke vrarë Egjiptasin. 25 Dhe ai mendonte

se vëllezërit e tij do ta kuptonin se Perëndia do t'u jepte çirrimin me anë të tij, por ata nuk e kuptuan. **26** Të nesërmën ai u duk në mes tyre, ndërsa po zheshin dhe i këshilloi për paqe, duke thënë: "O burra, ju jeni vëllezër, pse ia bëni me të padrejtë njëri-tjetrit?". **27** Por ai që ia bënte me të padrejtë fqinjët të vete shtyu, duke thënë: "Kush të ka vénë ty të parë dhe gjykatës mbi ne? **28** Don të më vrasësh mua, ashtu si vrare dje Egjiptasin?". **29** Për shkak të këtyre fjalëve Moisiu iku dhe banoi si i huaj në vendin e Madianit, ku i lindën dy bij. **30** Si kaluan dyzet vjet, engjelli i Zotit iu shfaq në shkretëtirën e malit Sinai, në flakën e zjarrit të një ferrishteje. **31** Kur e pa, Moisiu mbeti i habitur nga sa shihi; dhe, kur po afrohej për të vërejtur, dëgjoi zérin e Zotit, **32** që thoshte: "Unë jam Perëndia e etërve të tu, Perëndia e Abrahamic, Perëndia e Isakut dhe Perëndia e Jakobit". Por Moisiu, që dridhej i terti, nuk guxonte të shikonte. **33** Atëherë Perëndia i tha: "Hiqi sandalet nga këmbët e tua, sepse vendi ku ti po qëndronë shëstë tokë e shenjtë. **34** Unë e kam parë qartë pikëllimin e popullit tim në Egjipt dhe i dëgjova psherëtimat e tyre, dhe kam zbritur për t'i çliruar; tani, pra, eja, unë do të të dërgoj në Egjipt!". **35** Atë Moisiun që e kishin refuzuar, duke thënë: "Kush të vuri ty të parë dhe gjykatës?", po atë u dërgoi Perëndia si kryetar dhe çlirues me anë të engjillit që i ishte shfaqur në ferrishte. **36** Ai i nxori jaشتë, duke kryer shenja e mrekulli në vendin e Egjiptit, në Detin e Kuq dhe në shkretëtirë për dyzet vjet. **37** Ky shëstë ai Moisi që u tha bije të Izraelit: "Zoti, Perëndia juaj do të nxjerrë për ju, nga mesi i vëllezërvore tuaj, një profet si mua. Dëgjojeni!". **38** Ky shëstë ai që në kuvend, në shkretëtirë, ishte me engjellin që i fliste mbi malin Sinai dhe me etërit tanë; dhe mori fjalët e jetës për të na e përcuar neve. **39** Etërit tanë nuk deshën t'i binden atij; madje e hodhën poshtë dhe me zemrat e tyre u ktheyen nga Egjipti, **40** duke i thënë Aaronit: "Na bëj disa perëndi që të na prijnë, sepse nuk dimë c' i ka ndodhur këtij Moisiu që na nxori nga vendi i Egjiptit". **41** Dhe në ato ditë atë bënë një viç, i ofruan flijim idhullit dhe u gëzuan me veprën e duarve të tyre. **42** Atëherë Perëndia u têrhoq dhe i la t'i shërbijnë ushtrisë së qjellit, ashtu siç shëstë shkruar në librin e profetëve: "O shtëpi e Izraelit, a më keni kushtuar flijime dhe olokauste për dyzet vjet në shkretëtirë? **43** Apo më shumë mbartët çadrën e Molokut dhe yllin e perëndisë suaj Remfan, imaxhe që i bëtë vetë për t'i adhuruar; për këtë arsyё unë do t'u shpërgul përtej Babilonisë". **44** Etërit tuaj në shkretëtirë kishin tabernakullin e dëshmisë, ashtu siç kishte urdhëruar ai që i pati thënë Moisiut ta bëjë sipas modelit që kishte parë. **45** Dhe etërit tanë, pasi e morën, e mbartën me Jozueun në vendin që e kishin pushtuar johebrejtë, të cilët Perëndia i dëboi para etërvë tanë; dhe aty qëndroi deri në ditët e Davidit, **46** i cili gjeti hir përpara Perëndisë dhe kërkoi të mund të gjente një banesë për Perëndinë e Jakobit. **47** Por që Salomoni ai që ia ndërttoi një shtëpi. **48** Por Shumë i Larti nuk banon në tempuj të ndërtuar nga dora e njeriut, sikurse thotë profeti: **49** "Qelli shëstë froni im dhe toka stoli i këmbëve të mia; çfarë shtëpie do të më ndërtonit ju, thotë Zoti, ose cili do të qe vendi i pushimit tim? **50** A nuk i bëri të gjitha këto gjëra dora ime?". **51** O njerëz qafëfortë dhe me zemër e veshë të parrethprerë, ju gjithnjë e kundërshtoni Frymën e Shenjtë; ashtu siç bënин etërit tuaj,

ashtu bëni edhe ju. **52** Cilin nga profetët nuk e përndoqën etërit tuaj? Ata vranë edhe ata që paralajmeronin ardhjen e të Drejtit, për të cilin tanë ju Jeni bërë tradhtarë dhe vrasës; **53** ju, që e morët ligjin të shpallur nga engjëjt dhe nuk e keni respektuar!". **54** Kur i dëgjuan këto fjalë, ata thereshin në zemër të tyre dhe kërcëlonin dhëmbët kundër tij. **55** Por ai, mbushur me Frymë të Shenjtë, i nguli sytë nga qelli, pa lavdinë e Perëndisë dhe Jezusin që rrinte në këmbët në të djathët e Perëndisë, **56** dhe tha: "Ja, unë po shoh qiejt e hapur dhe Birin e njeriut që rri në këmbët në të djathët e Perëndisë". **57** Por ata, duke lëshuar britma të forta, i zunë veshët dhe të gjithë tok u sulën mbi të; **58** dhe, si e nxorën jaştë qytetit, e vranë me gurë. Dëshmitarët i vunë rrobat e tyre te këmbët e një djaloshi, të quajtur Saul. **59** Kështu e vranë me gurë Stefanin, që i thërriste Jezusit dhe thoshte: "O Zoti Jezus, pranoje frymën time!". **60** Atëherë ra në gjunjë dhe bërtiti me zë të lartë: "O Zot, mos ua ngarko atyre këtë mëkat!". Dhe, si tha këtë, fjeti.

8 Por Sauli e kishte miratuar vrasjen e tij. Në atë kohë u bë një përndjekje e madhe kundër kishës që ishte në Jeruzalem; dhe të gjithë u shpërndanë nëpër krahinat e Judesë dhe të Samarisë, me përjashtim të apostujve. **2** Disa njerëz të përshtipshém e varrosën Stefanin dhe bënë gjëmë të madhe për të. **3** Por Sauli po shkatërronte kishën: hynte shtëpi më shtëpi, merrete me vete burra dhe gra dhe i fuste në burg. **4** Ata, pra, që ishin shpërndarë shkonin rrëth e përqark, duke shpallur fjalën. **5** Dhe Filipi zbriti në qytetin e Samarisë dhe u predikoi atyre Krishtin. **6** Dhe turmat, me një mendje të vetme, dëgjonin me vëmendje gjérat që thoshte Filipi, duke dëgjuar dhe duke parë mrekullitë që ai bënte. **7** Frymëra të ndyra, pra, dilnin nga shumë të idemonizuar, duke bërtitur me zë të lartë; dhe shumë të paralizuar e të çalë shëroheshin. **8** Dhe në atë qytet u bë gjëzim i madh. **9** Prej kohësh në atë qytet ishte një njeri që quhej Simon, i cili merrej me magji dhe i bënte të çuditeshin njerëzit e Samarisë, gjoja sikur ishte njeri i madh. **10** Dhe të gjithë, nga më i madhi te më i vogli, ia vinin veshin, duke thënë: "Ky shëstë fuqia e madhe e Perëndisë". **11** Dhe e dëgjonin, sepse prej një kohe të gjatë ai i kishte mahnitur me mjeshtrinë e tij prej magjistari. **12** Por, kur i besuan Filipit, që shpalli lajmërin e mirë të gjëgrave të mbretërisë së Perëndisë dhe emrin e Jezu Krishtit, burra dhe gra u pagëzuan. **13** Besoi edhe Simoni dhe, mbasi u pagëzua, rrinte vazhdimisht me Filipin; dhe, duke parë veprat e fuqishme dhe shenjat që ishin bërë, mbeti i çuditur. **14** Por kur apostujt dëgjuan në Jeruzalem se Samaria kishte pranuar fjalën e Perëndisë, i dërguan atyre Pjetrin dhe Gjonin. **15** Kur këta arritën, u lutën për ta, që të merrnin Frymën e Shenjtë, **16** sepse ende nuk kishte zbritur mbi asnjë prej tyre, por ata vetëm ishin pagëzuar në emër të Zotit Jezus. **17** Atëherë vunë duart mbi ta dhe ata morën Frymën e Shenjtë. **18** Dhe Simoni, kur pa se me vëni u duarve të apostujve jepjet Fryma e Shenjtë, u ofroi atyre para, **19** duke thënë: "Ma, jepni edhe mua këtë pushtet, që ai të cilët do t'i vë duart, të marrë Frymën e Shenjtë". **20** Por Pjetri i tha: "Le të humbasë paraja jote dhe ti bashkë me të, sepse ti mendove se mund ta blesh me para dhuratën e Perëndisë. **21** Ti nuk ke as pjesë as short në këtë gjë, sepse

zemra jote nuk është e drejtë përpara Perëndisë. 22 Pendohu, pra, për këtë ligësi që ke dhe lutju Perëndisë që, po të jetë e mundur, të të falet mendimi i zemrës sate. 23 Sepse unë të shoh se je në vrinë e hidhësësë dhe në prangat e paudhësës". 24 Dhe Simoni, duke u përgjigjur, tha: "Lutjuni ju Zotit pér mua, që të mos më ndodhë asgjë nga ato që thatë". 25 Ata, pra, pasi dhanë dëshmi dhe predikuan fjalën e Zotit, u kthyen në Jeruzalem, mbasi ungjillzuan shumë fshatra të Samaritanëve. 26 Dhe një engjell i Zotit i foli Filipit, duke i thënë: "Çohu dhe shko drejt jugut, në rrugën që nga Jeruzalemi zbret në Gaza; ajo është e shkretë". 27 Ai u ngrit dhe u nis; dhe ja, një njeri Etiopas, eunuk, një zyrtar i lartë i Kandaces, mbretëreshës së Etiopisë, përgjegjës i të gjitha thesareve të saj, i cili kishte ardhur në Jeruzalem pér të adhuruar. 28 Tani ai po kthehet dhe, i ulur në karrocën e vet, lexonte profetin Isaia. 29 Dhe Fryma i tha Filipit: "Afrohu dhe arrije atë karrocë!". 30 Filipi iu turr afër dhe, duke dëgjuar se po lexonte profetin Isaia, i tha: "A e kupton atë që lexon?". 31 Ai tha: "E si do të mundja, po s'pata një që të më udhëzojë?". Pastaj i lut Filipit të hipë dhe të ulet pranë tij. 32 Por pjesa e Shkrimit që ai po lexonte ishte kjo: "Atë e çuan si delja në thertore; dhe ashtu si qengji është memec përpara qethtarit, kështu ai nuk e hapi gojën e vet. 33 Në përruljen e tij iu mohua çfarëdolloj drejtësie; po kush do të mund ta përshkruajë brezin e tij? Sepse jeta e tij u hoq nga toka". 34 Dhe eunuku iu kthye Filipit dhe tha: "Të lutem, pér kë e thotë profeti këtë? Për veten e vet apo pér ndonjë tjetër?". 35 Atëherë e mori fjalën Filipi dhe, duke filluar nga ky Shkrim, i shpalli Jezusin. 36 Dhe, ndërsa po vazhdonin rrugën, arritin në një vend me ujë. Dhe eunuku tha: "Ja uji! Çfarë më pengon të pagëzohem?". 37 Dhe Filipi tha: "Nësë ti beson me gjithë zemër, mund ta bësh". Dhe ai u përgjigj duke thënë: "Unë besoj se Jezu Krishti është Biri i Perëndisë". 38 Urdhëroi atëherë të ndalet karroca, dhe të dy, Filipi dhe eunuku, zbritën në ujë dhe ai e pagëzoi. 39 Kur dolën nga uji, Fryma e Zotit e rrëmbeu Filipin dhe eunuku nuk e pa më; por e vazhdoi rrugën e tij me plot gëzim. 40 Por Filipi u gjet në Azot; dhe, duke vazhduar, ungjillëzoi të gjitha qytetet, derisa arriti në Cezare.

9 Ndërkqë Sauli, duke shfryrë akoma kërcënime dhe kërdi kundër dishepujve të Zotit, shkoi te kryeprifti, 2 dhe kërkoi nga ai letra pér sinagogat e Damaskut, me qëllim që, po të gjente ndonjë ihtar të Udhës, burra o gra, të mund t'i sillte të lidhur në Jeruzalem. 3 Por ndodhi që, ndërsa po udhëtonë dhe po i afrohej Damaskut, befas rreth tij vetëtui një dritë nga qelli. 4 Dhe, si u rrëzua përtokë, dëgjoi një zë që i thoshte: "Saul, Saul, përsë më përndjek?". 5 Dhe ai tha: "Kush je, Zot?". Dhe Zoti tha: "Unë jam Jezusi, që ti e përndjek; është e rëndë pér ty të godasësh me shkëm kundër gjembave". 6 Atëherë ai, duke u dridhur i téri dhe i trembur, tha: "Zot, ç'don ti të bëj unë?". Dhe Zoti: "Çohu dhe hyr në qytet, dhe do të të thuhet ç'duhet të bësh". 7 Dhe njerëzit që udhëtonin me të ndaluan të habitur, sepse dëgjinon tingullin e zërit, por nuk shikonin njeri. 8 Pastaj Sauli u çua nga toka, por, kur i çeli sytë, nuk shihte asnjëri; atëherë e morën pér dore dhe e çuan në Damask. 9 Dhe mbeti tri ditë pa të parit, as hëngri as piu. 10 Në Damask ishte një dishepull me emër Anania, të cilit Zoti i tha në vegim:

"Anania!". Dhe ai u përgjigji: "Ja ku jam, Zot!". 11 Dhe Zoti i tha: "Çohu dhe shko në rrugën e quajtur E drejtë, dhe kërko në shtëpinë e Judës një njeri nga Tarsi me emër Saul, i cili po lutet; 12 ai ka parë në vegim një njeri, me emër Anania, duke hyrë dhe duke i vënë duart pér t'ia kthyer dritën e syve". 13 Atëherë Anania u përgjigji: "O Zot, nga shumë veta kam dëgjuar pér këtë njeri se sa të kékija u ka bërë shenjtörëve të tu në Jeruzalem. 14 Dhe ai ka këtu një autorizim nga krerët e priftërinjve pér të burgosur të gjithë ata që thërrasin emrin tênd". 15 Por Zoti i tha: "Shko, sepse ai është vegla që unë kam zgjedhur pér ta sjellë emrin tim përpara johebrenjve, mbretërvë dhe bijve të Izraelit. 16 Sepse unë do t'i tregoj atij sa shumë i duhet të vuajë pér emrin tim". 17 Atëherë Anania shkoi dhe hyri në atë shtëpi; dhe, duke i vënë duart, tha: "Vëlla Saul, Zoti Jezus, që të është shfaqur në rrugën nëpër të cilën ti po vije, më ka dërguar që të kesh përsëri dritën e syve dhe të mbushesh me Frymën e Shenjtë". 18 Në këtë çast i ranë nga sytë disa si luspa, dhe ai fitoi përsëri të parit; pastaj u ngrit dhe u pagëzua. 19 Dhe, mbasi mori ushqim, ai u ripërtëri në forcë. Pastaj Sauli qëndroi disa ditë me dishepujt që ishin në Damask. 20 Dhe filloj menjëherë të predikojë Krishtin në sinagoga se ai është Biri i Perëndisë. 21 Dhe të gjithë ata që e dëgjonin çuditeshin dhe thoshnin: "Po a nuk është ky ai që në Jeruzalem përndiqte të gjithë ata që e thërrisin këtë emër, dhe ka ardhur këtu me synim që t'i çojë si robër te krerët e priftërinjve?". 22 Por Sauli bëhej gjithnjë e më i fortë dhe i hutonte Judenjtë që banonin në Damask, duke ua vërtetuar se Jezusi është Krishti. 23 Pas shumë ditësh, Judenjtë u konsultuan bashkë që ta vrasin. 24 Por komploti i tyre u mor vesh nga Sauli. Dhe ditë e natë ata i ruanin portat e qytetit që të mund ta vrisin; 25 atëherë dishepujt e morën natën dhe e zbritën poshtë nga muri, në një shportë. 26 Si arriti në Jeruzalem, Sauli u përhoq të bashkohej me dishepujt, por të gjithë kishin frikë nga ai, sepse nuk mund të besonin se ai ishte dishepull. 27 Atëherë Barnaba e mori dhe e çoi tek apostujt, dhe u tregoi se si ai, gjatë udhëtimit, e kishte parë Zotin që i kishte folur, dhe si kishte folur në Damask lirshëm në emër të Jezusit. 28 Kështu ai qëndroi me ta në Jeruzalem, dhe shkonte e vinte, dhe fliste lirshëm në emër të Zotit Jezus. 29 Ai u fliste dhe diskutonte me helenistët, por ata kërkonin ta vrisin. 30 Por vëllezërit, kur e morën vesh, e çuan në Cezare dhe që andej e nisën pér në Tars. 31 Kështu në mbarë Judenë, në Galile dhe në Samari kishat kishin paqe dhe ndërtohen. Dhe duke ecur në druajjen e Zotit dhe në ngushëllimin e Frymës së Shenjtë, shumoheshin. 32 Por ndodhi që, ndërsa Pjetri po e përshkonte gjithë vendin, erdhë edhe te shenjtörët që banonin në Lida. 33 Aty ai gjeti një njeri me emër Enea, i cili tashmë prej tetë vjetësh dergjët në shrat, sepse ishte i paralizuar. 34 Pjetri i tha: "Enea, Jezusi, Krishti, të shëron; çohu dhe ndreqe shratin". Dhe ai u ngrit menjëherë. 35 Dhe të gjithë banorët e Lidës dhe të Saronit e panë dhe u kthyen te Zoti. 36 Por në Jopë ishte një dishepull me emër Tabitha, që do të thotë Gazelë; ajo bënte shumë vepratë mira dhe jepte shumë lëmoshë. 37 Por në ato ditë ndodhi që ajo u sëmur dhe vdiq. Pasi e lanë, e vunë në një dhomë në katin e sipërm. 38 Dhe, duke qenë se Lida është afër Jopës, dishepull, kur morën vesh se Pjetri ndodhej atje, i dërguan dy

burra që ta lutnin të vijë tek ata pa vonesë. **39** Atéherë Pjetri u ngrit dhe u nis bashkë me ta. Sapo arriti, e çuan në dhomën lart; të gjitha gratë e veja i dolën atij duke qarë dhe i treguan tunikat dhe veshjet që kishte punuar Gazela, sa ishte bashkë me to. **40** Atéherë Pjetri, mbasi i nxori jaشتë të gjithë, u ngunjëzua dhe u lut. Pastaj iu kthyte trupit dhe tha: "Tabitha, çohu!". Dhe ajo i hapi sytë dhe, si pa Pjetrin, u ngrit ndenjur. **41** Ai i dha dorën dhe e ndihmoi të ngrihet; dhe, si thirri shenjtorët dhe gratë e veja, ua tregoi të gjallë. **42** Kjo u muar vesh në mbarë Jopën, dhe shumë veta besuan në Zotin. **43** Dhe Pjetri qëndroi disa ditë në Jopë, në shtëpinë e njëfarë Simoni, regjës lëkurësh.

10 Por në Cezare ishte njëfarë njeriu me emër Kornel, centurion i kohortës, që quhej Italik; **2** ai ishte njeri i perëndishëm dhe që e druante Perëndinë me gjithë shtëpinë e tij; i jepet shumë lëmoshë popullit dhe vazhdimisht i lutej Perëndisë. **3** Ai pa qartë në një vegim, aty nga ora e nëntë e ditës, një engjell të Perëndisë që hyri tek ai dhe i tha: "Kornel!". **4** dhe ai, duke ia ngulur sytë dhe shumë i trembur, i tha: "Ç'është, Zot?". Atéherë engjelli i tha: "Lutjet e tua dhe lëmoshat e tua, janë njituri para Perëndisë, si një kujtesë; **5** tani, pra, dërgo disa njerëz në Jopë dhe thirre Simonin, që e thërrasin Pjetër. **6** Ai gjendet pranë njëfarë Simoni, regjës lëkurësh, që e ka shtëpinë afér detit; ai do të thotë çfarë duhet të bësh". **7** Sapo u largua engjelli që i foli, Korneli thirri dy nga shërbëtorët e tij dhe një ushtar besnik, nga ata që ishin në shërbimin e tij personal, **8** u tregoi çdo gjë dhe i nisi për në Jope. **9** Të nesërmen, ndërsa ata po udhëtonin dhe po i afroheshin qytetit, Pjetri u ngjit në tarracë, rrëth orës së gjashtë për t'u lutur. **10** E mori uria dhe donte të hante; dhe, ndërsa ata të shtëpisë po i përgatitin ushqimin, u rrëmbye në ekstazë; **11** dhe pa qellin e hapur dhe një send që i përngjante një çarçafë të madh që po zbriste drejt tij; ishte lidhur në të katër cepat dhe kishte zbritur në tokë, **12** dhe brenda tij ishin të gjitha llojet e katérkëmbësheve, bisha, zvarranikë të tokës dhe shpendë qelli. **13** Dhe një zë i tha: "Pjetër, çohu, ther dhe ha!". **14** Por Pjetri u përgjigji: "Kurrsesi, o Zot, sepse unë nuk kam ngrënë kurrë asgjë të papastër ose të ndotur". **15** Dhe zëri i tha për të dytën herë: "Gjérat që Perëndia i ka pastruar, ti mos i bëj të papastë". **16** Kjo ndodhi tri herë; pastaj ai send u ngrit sërisht në qell. **17** Dhe ndërsa Pjetri po mendohej me mëdyshje ç'kuptim mund të kishte vegimi që kishte parë, ja që njerëzit e dërguar nga Korneli, mbasi pyetën për shtëpinë e Simoni, u paraqitën te dera. **18** Dhe thirrën e pyetën nëse Simoni, i mbiquajtur Pjetër, ndodhej aty. **19** Ndërsa Pjetri po mendohej lidhur me vegimin, Fryma i tha: "Ja, po të kërkojnë tre burra. **20** Çohu, pra, zbrit e shko me ta pa asnjë ngurrim, sepse unë jam ai që t'i kam dërguar". **21** Atéherë Pjetri zbriti te njerëzit që i ishin dërguar nga Korneli dhe u tha atyre: "Ja, unë jam ai që kërkoni; cila është arsyaja për të cilënjeni këtu?". **22** Dhe ata i thanë: "Centurioni Kornel, njeri i drejtë dhe që e druan Perëndinë, për të cilin gjithë kombi i Judenje dëshmon, është lajmëruar në mënyrë hyjnore nga një engjell i shenjtë të të thërrasë ty në shtëpinë e tij për të dëgjuar fjalët që ke për t'i thënë". **23** Atéherë Pjetri i ftoi të hyjnë dhe i përbuji; pastaj, të nesërmen, shkoi me ta; dhe disa nga vëllezërit e Jopes e shoqëruan. **24** Një ditë më

pas hynë në Cezare. Por Korneli po i priste dhe kishte mbledhur farefisin e tij dhe miqtë e tij të ngushtë. **25** Kur hyri Pjetri, Korneli i doli para, i ra ndër këmbë dhe e adhuroi. **26** Por Pjetri e ngriti duke thënë: "Çohu, edhe unë jam një njeri!". **27** Dhe, duke biseduar me të, hyri dhe gjeti mbledhur shumë njerëz. **28** Dhe ai u tha atyre: "Ju e dini se nuk është e ligjshme që një Jude të shoqërohet me një të huaj ose të hyjë në shtëpinë e tij; por Perëndia më déftoi që të mos e quaj asnjë njeri të papastër a të ndotur. **29** Prandaj, sapo më ftuat të vij, erdha pa kundërshtuar. Tani po ju pyes: për ç'arsye më keni dërguar ftesë?". **30** Dhe Korneli u përgjigji: "Para katër ditësh kisha agjëruar deri në këtë orë, dhe në orën e nëntë po lutesha në shtëpinë time, kur ja, një njeri me rroba të shndritshme qëndroi para meje, **31** dhe tha: "Kornel, lutja jote t'u plotësua dhe lëmoshat e tua u kujtuan para Perëndisë. **32** Dërgo, pra, ndonjë njeri në Jope dhe thirre Simonin, të mbiquajtur Pjetër; ai ndodhet në shtëpinë e Simonit, regjës lëkurësh, pranë detit; dhe, kur të vijë, ai do të të flasë". **33** Kështu dërgova menjëherë të të thërrasin, dhe ti bëre mirë që erdhe; tani ne këtu jemi të gjithë në prani të Perëndisë për të dëgjuar gjithçka që Perëndia të ka urdhëruar". **34** Atéherë Pjetri hapi gojën dhe tha: "Në të vërtëtë unë po e marr vesh se Perëndia nuk tregohet i anshëm; **35** por, në çfarëdo kombi, ai që ka frikë prej tij dhe që vepron drejtësisht, është i pranuar nga ai, **36** sipas fjalës që ai u ka dhënë bijve të Izraelit, duke u shpallur paqen me anë të Jezu Krishtit, që është Zoti i të gjithëve. **37** Ju e dini se ç'ka ndodhur në mbarë Judenë, duke filluar nga Galilea, pas pagëzimit që predikoi Gjoni; **38** se si Perëndia vajosi me Frymën e Shenjtë dhe me fuqi Jezusin prej Nazareti, i cili e përshkoi vendin duke bërë mirë dhe duke shëruar të gjithë ata që ishin të pushtuar nga djalli, sepse Perëndia ishte me të. **39** Dhe ne jemi dëshmitarë për të gjitha ato që ai bëri në vendin e Judësë dhe në Jeruzalem; dhe se si ata e vranë, duke e varur në një dru. **40** Por Perëndia e ringjalli të tretën ditë dhe e bëri që ai të déftohet, **41** jo mbarë popullit, por dëshmitarëve të paracaktuar nga Perëndia, neve, që héngrem dhe pimë me të, mbasi ai u ngjall së vdekuri. **42** Tani ai na urdhëroi t'i predikojmë popullit që të dëshmojmë se ai është ai që Perëndia e ka caktuar si gjykatesh të të gjëllëve dhe të të vdekurve. **43** Për të bëjnë dëshmi të gjithë profetët, që kushdo që beson në të merr faljen e mëkateve me anë të emrit të tij". **44** Ndërsa Pjetri ende po i thoshte këto fjalë, Fryma e Shenjtë zbriti mbi të gjithë ata që po e dëgjonin fjalën. **45** Dhe të gjithë besimtarët që ishin të rethprerë, të cilët kishin ardhur me Pjetrin, u mrekulluan që dhurata e Frymës se Shenjtë u shpërndea edhe mbi johebrenjtë, **46** sepse i dëgjonin duke folur gjuhë të tjera dhe duke madhëruar Perëndinë. Atéherë Pjetri filloi të thotë: **47** "A mund ta ndalojë dikush ujin, që të mos pagëzohen këta që kanë marrë Frymën e Shenjtë pikërisht si ne?". **48** Kështu ai urdhëroi që ata të pagëzoheshin në emër të Zotit Jezus. Ata pastaj iu lutën të qëndronte disa ditë me ta.

11 Ndërkëq apostujt dhe vëllezërit që ishin në Jude morën vesh se edhe johebrenjtë kishin pranuar fjalën e Perëndisë. **2** Dhe, kur Pjetri u ngjit në Jeruzalem, ata që ishin rethprerë haheshin me të, **3** duke thënë: "Ti hyre në shtëpi të njerëzve të parrethprerë dhe hëngre me ta!". **4** Por Pjetri, duke nisur nga

fillimi, u shpjegoi atyre me radhë ngjarjet duke thënë: 5 "Unë po lutesha në qytetin e Jopes, kur u rrëmbeva në ekstazë dhe pashtë një vegim: një send, që i ngjante një çarçafë të madh të kapur në të katër cepat, po zbriste si të ulej poshtë prej qillit dhe arriti deri tek unë. 6 Duke shikuar me vëmendje brenda, dallova dhe pashtë katérkombësha, bisha, zvarranikë të tokës dhe shpendë të qillit. 7 Dhe dëgjova një zë që më thoshte: "Pjetër, çohu, ther dhe ha!". 8 Por unë thashë: "Kurrsesi, o Zot, sepse nuk më ka hyrë kurrë në gojë asgjë e papastër ose e ndotur". 9 Por zëri m'u përgjigj për të dytën herë nga qilli: "Gjërat që Perëndia i ka pastruar, ti mos i bëj të papastrai!". 10 Dhe kjo ndodhi tri herë; pastaj gjithçka u tërroq përsëri në qill. 11 Në po atë moment tre njerëz, që i pata dërguar në Cezare, u paraqitën në shtëpinë ku ndodhesha unë. 12 Dhe Fryma më tha të shkoj me ta, pa pasë kurrrafë ngurrimi. Me mua erdhën edhe këta gjashtë vëllezër, dhe kështu hymë në shtëpinë e atij njeriu. 13 Ai na tregoi se si kishte parë një engjëll që u paraqit në shtëpinë e tij dhe i tha: "Dërgo njerëz në Jope dhe thirre Simonin, të mbiquajtur Pjetër. 14 Ai do të të thotë fjalët, me anë të të cilave do të shpëtohesh ti dhe gjithë shtëpia jote". 15 Sapo kisha filluar të flas, kur Fryma e Shenjtë zbriti mbi ta, sikurse kishte zbritur në fillim mbi ne. 16 Atëherë m'u kujtua fjala e Zotit që thoshte: "Gjoni pagëzoi me ujë, por ju do të pagëzoheni me Frymën e Shenjtë". 17 Në qoftë se Perëndia, pra, u dha atyre të njëjtën dhuratë që kemi marrë ne, që besuam në Zotin Jezu Krisht, kush isha unë që të mund t'i kundërvihesha Perëndisë?". 18 Si i dëgjuan këto fjalë, ata u qetësuan dhe përlëvdonin Perëndinë, duke thënë: "Perëndia, pra, edhe johebrenjve u dha pendesën për t'u dhënë jetën!". 19 Ndërkqatë që ishin shpérndarë për shkak të përndjekjes që nisi me Stefanin, arritin deri në Feniki, në Qipro dhe në Antioki, duke mos ia shpallur fjalën asnjë tjetë, përvëç Judenje. 20 Por disa prej tyre me origjinë nga Qipro dhe nga Kirenaea, kur arritin në Antioki, filluan t'u flasin Grekëve, duke shpallur Zotin Jezus. 21 Dhe dora e Zotit ishte me ta; dhe një numër i madh besoi dhe u ktheye të Zoti. 22 Lajmi i kësaj arriti në vesh të kishës që ishte në Jeruzalem; dhe ata dërguan Barnabën, që të shkonte deri në Antioki. 23 Kur ai arriti, shikoi hirin e Perëndisë, u gëzua dhe i nxiti të gjithë t'i qëndrojnë besnikë Zotit, me dëshirën e zemrës, 24 sepse ai ishte njeri i mirë, plot me Frymë të Shenjtë dhe besim. Dhe një numër i madh personash iu shtua Zotit. 25 Pastaj Barnaba u nis për në Tars për të kërkuar Saulin dhe, si e gjeti, e çoi në Antioki. 26 Dhe plot një vit ata u bashkuan me atë kishë dhe mësuan një numër të madh njerëzish; dhe, për të parën herë në Antioki, dishepujt quajtën të Krishterë. 27 Në ato ditë disa profetë zbritën nga Jeruzalemi në Antioki. 28 Dhe një nga ata, me emër Agab, u ngrit dhe nëpërmjet Frymës parathoshte se do të ndodhët në mbarë botën një zi e madhe buke; dhe kjo ndodhi më vonë në kohën nën Klaud Cezarit. 29 Atëherë dishepujt, secili sipas mundësive të tij, vendosën t'u çojnë një ndihmë vëllezërve që banonin në Jude. 30 Dhe këtë ata e bënë, duke ua dërguar pleqve me anë të Barnabës dhe të Saulit.

12 Dhe në atë kohë mbreti Herod filloi të përndjekë disa nga kisha. 2 Dhe e vrau me shpatë Jakobin, vëllain e

Gjonit. 3 Dhe, duke parë se kjo u pëlqente Judenje, urdhëroi të arrestohet edhe Pjetri (ishin ditët e të Ndormëve). 4 Mbasë e arrestol, e futi në burg dhe ua besoi ruajtjen e tij katër skuadrave, me nga katër ushtarë secila, duke menduar ta nxjerrë para popullit mbas Pashkës. 5 Por, ndërsa Pjetrin e ruanin në burg, nga ana e kishës bënин lutje të vazhdueshme te Perëndia për të. 6 Dhe natën, para se ta nxirre Herodi përpara popullit, Pjetri po flinte në mes dy ushtarëve, i lidhur me dy zinxhirë; dhe rojet para portës ruanin burgun. 7 Dhe ja, një engjëll i Zotit u duk dhe një dritë e ndriçoi qelinë; dhe ai i ra Pjetrit në ijë, e zgjoi duke thënë: "Çohu shpejt!". Dhe zinxhirët i ranë nga duart. 8 Pastaj engjëlli i tha: "Ngjishu dhe lidhi sandaleti!". Dhe ai bëri kështu. Pastaj i tha: "Mbështilli me mantelin dhe ndiqmë!". 9 Dhe Pjetri, mbasi dolën, pëershkuar një rrugë dhe papritmas engjëlli i la atë. 11 Kur Pjetri erdi në vete, tha: "Tani me të vërtetë po e di se Zoti ka dërguar engjëllin e vet dhe më liroi nga duart e Herodit duke e bërë të kotë gjithë atë që priste populli i Judenje". 12 Kur e kuptoi situatën, ai u nis për në shtëpinë e Marisë, nénës së Gjonit, të mbiquajtur Mark, ku shumë vëllezër ishin mbledhur dhe po luteshin. 13 Sapo Pjetri i ra derës së hyrjes, një shërbëtore që quhej Rode u afrau me kujdes për të dégjuar. 14 Dhe, kur njuh zérin e Pjetrit, nga gëzimi nuk e hapi derën, por rendi brenda dhe njoftoi se Pjetri ndodhej para derës. 15 Por ata i thanë: "Ti flet përcart". Por ajo pohonte se ashtu ishte. Dhe ata thoshnin: "Eshtë engjëlli i tij!". 16 Ndërkqatë Pjetri vazhdonte të trokiste. Ata, kur e hapën, e panë atë dhe u mahnitën. 17 Por ai u bëri shenjë me dorë të heshtnin dhe u tregoi se si Zoti e kishte nxjerrë nga burgu. Pastaj tha: "Ua tregoni këto Jakobit dhe vëllezërve!". Pastaj dolë dhe shkoi në një vend tjetër. 18 Kur zbardi dita, u bë një pështjellim i madh në mes të ushtarëve, sepse nuk dinin ç'kishte ndodhur me Pjetrin. 19 Dhe Herodi nisi ta kérkojë, por nuk e gjeti, dhe, mbasi i mori në pyetje rojet, urdhëroi që të vriten. Pastaj zbriti nga Judeja në Cezare dhe atje qëndroi për pak kohë. 20 Por Herodi ishte i zemrëuar kundër tirasve dhe sidonasve; por ata, si u morën vesh midis tyre, u paraqitën para tij dhe, mbasi ia mbushën mendjen Blastit, kamarierit të mbretit, kérkuant paqe, sepse 21 Ditën e caktuar Herodi, i veshur me mantelin mbretëror dhe i ulur mbi fron, u mbajti një fjalim. 22 Populli e brohoriste, duke thënë: "Zë e Perëndisë dhe jo e njeriut!". 23 Në atë çast një engjëll i Zotit e goditi, sepse nuk i kishte dhënë lavdi Perëndisë; dhe, i brejtur nga krimbat, vdiq. 24 Ndërkqatë fjala e Perëndisë rritje dhe përhapej. 25 Dhe Barnaba dhe Sauli, mbasi e përfunduan misionin e tyre, u ktheyen nga Jeruzalemi në Antioki duke e marrë me vete Gjonin, të mbiquajtur Mark.

13 Por në kishën e Antioikisë ishin profetë dhe mësues: Barnaba, Simeoni, i quajtur Niger, Luci nga Kireneas, Manaeni, që ishte rritur bashkë me Herodin tetrark, dhe Sauli. 2 Dhe, ndërsa po kryenin shërbesën e Zotit dhe po agjeronin, Fryma e Shenjtë tha: "M'i ndani veç Barnabën dhe Saulin për

veprën pér të cilën i kam thirrur". 3 Atëherë, pasi agjëruan dhe u lutën, vunë duart mbi ta dhe i nisën. 4 Ata, pra, të dërguar nga Fryma e Shenjtë, zbritën në Seleuki dhe që andej lundruan pér në Qipro. 5 Kur arritën në Salaminë, shpallén fjalën e Perëndisë në sinagogat e Judenje; dhe ata kishin me vete edhe Gjonin si ndihmës. 6 Pastaj, mbasi e përshkuan ishullin deri në Pafo, gjetën aty një magjistar, një profet të rremë jude, me emër Bar-Jezus, 7 i cili ishte me prokonsullin Sergj Pal, njeri i zgjuar. Ky thirri pranë vetes Barnabën dhe Saulin dhe kërkoi të dégjonte fjalën e Perëndisë, 8 por Elimas, magjistari (ky në fakt është kuptimi i emrit të tij) u kundërshtoi atyre, duke kërkuar ta largojë prokonsullin nga besimi. 9 Atëherë Sauli, i quajtur edhe Pal, i mbushur me Frymën e Shenjtë, i nguli sytë mbi të dhe tha: 10 "O njeri plot me çdo mashtrim dhe çdo farë ligësie, bir i djallit, armik i çdo drejtësie, a nuk do të heqësh dorë nga shtrembërimi i rrugëvë të drejta të Zotit? 11 Tani, pra, ja, dora e Zotit është mbi ty, dhe do të verbohesh dhe nuk do ta shohësh më diellin pér një farë kohe". Menjëherë mbi të ra mijegull dhe terr: dhe ai shkonte rrith e qark duke kërkuar ndonjë që ta mbante pér dore. 12 Atëherë prokonsulli, kur pa çfarë kishte ndodhur, besoi, i mrekulluar nga doktrina e Zotit. 13 Dhe Pali dhe shokët e vet hipën në anije nga Pafo dhe arritën nëpër det në Pergë të Panfilisë; por Gjoni u nda prej tyre dhe u kthyte në Jeruzalem. 14 Por ata, duke vazhduar rrugën nga Perga, arritën në Antioki të Pisidisë; dhe, mbasi hynë në sinagogë ditën e shtunë, u ulën. 15 Mbas leximit të ligjit dhe të profetëve, kërët e sinagogës dérguan atyre pér t'u thënë: "Vëllezér, në qoftë se keni ndonjë fjalë këshilluese pér popullin, ia thoni". 16 Atëherë Pali u ngrit dhe, mbasi bëri shenjë me dorë, tha: "Israëlitë dhe ju që druani Perëndinë, dégjon! 17 Perëndia e këtij populli të Izraelit i zgjodhi etërit tanë, dhe e bëri të madh popullin gjatë qëndrimit në vendin e Egjiptit; pastaj, me krahë të fuqishëm, e nxori që andej. 18 Dhe pér afro dyzet vjet i duroi në shkretëtirë. 19 Pastaj shkatërrroi shtatë kombe në vendin e Kanaanit dhe ua shpërndau atyre në trashëgimi vendin e tyre. 20 Dhe pastaj, pér afro katërqind e pesëdhjetë vjet, u dha Gjyqtarë deri te profeti Samuel. 21 Më pas ata kërkuan një mbret; dhe Perëndia u dha atyre Saulin, birin e Kisit, një burrë nga fisi i Beniaminit, pér dyzet vjet. 22 Pastaj Perëndia e hoqi dhe u ngjalli atyre si mbret Davidin, pér të cilin dha dëshmi duke thënë: "Kam gjetur Davidin, birin e Jeseut, njeri sipas zemrës sime, i cili do të zbatojë të gjitha vullnetet e mia". 23 Prej farës së këtij Perëndia, sipas premtimit të vet, i ka njallur Izraelit Shpëtimtarin Jezus. 24 Para ardhjes së tij, Gjoni predikoi një pagëzim pendimi pér gjithë popullin e Izraelit. 25 Dhe, kur Gjoni po e përfundonte misionin e tij, tha: "Cili pandehni se jam unë? Unë nuk jam Krishti; por ja, pas meje vjen një, të cilët unë nuk jam i denjë t'i zgjidh sandalet e këmbëve". 26 Vëllezér, bij të pasardhësve të Abrahamic, dhe ata prej jush që druajnë Perëndinë, juve ju është dérguar fjalë e këtij shpëtimi. 27 Sepse banorët e Jeruzalemit dhe kërët e tyre, duke mos e njohur Këtëjesuz, duke e dënuai, kanë përbushur fjalët e profetëve që lexohen çdo të shtunë. 28 Dhe, ndonëse nuk i gjetën asnjë faj që të meritonte vdekjen, i kërkuan Pilatit që ai të vritet. 29 Dhe mbasi u kryen të gjitha gjérat që janë shkruar pér të, atë e zbritën nga druri dhe e vunë në varr. 30 Por

Perëndia e ringjalli prej të vdekurve; 31 dhe ai u pa pér shumë ditë nga ata që ishin njëtir me të nga Galilea në Jeruzalem, të cilët tani janë dëshmitarë të tij para popullit. 32 Dhe ne po ju shpallim lajmin e mirë të premtimit që u që bérë etërve, 33 duke ju thënë se Perëndia e ka përbushur pér ne, bij të tyre, duke ringjallur Jezusin, ashtu si dhe është shkruar në psalmi e dytë: "Ti je Biri im, sot më linde". 34 Dhe mbasi e ka ringjallur prej të vdekurve pér të mos e kthyer në kalbje, ai ka thënë kështu: "Unë do t'ju jap premtimet e sigurta të bëra Davidit". 35 Pér këtë ai thotë edhe në një psalm tjetër: "Ti nuk do të lejosh që i Shenjti yt të shohë kalbje". 36 Sepse Davidi, mbasi zbatoi këshillën e Perëndisë në brezin e tij, vdiq dhe u bashkua me etërit e vet dhe pa kalbje, 37 por ai, që e ka ringjallur Perëndia, nuk ka parë kalbje. 38 Le ta dini, pra, o vëllezér, se nëpërmjet tij ju është shpallur falja e mëkateve, 39 dhe se, me anë të tij, ai që beson është shfajësuar nga të gjitha gjérat, që nuk mund të shfajsohej me anë të ligjt të Moisiut. 40 Kini kujdes, pra, që të mos ju ndodhë ajo që është thënë në profetët: 41 "Shikoni, o përbuzës, mrekullohani dhe do të treteni, sepse unë po kryej një vepër në ditët tuaja, një vepër, të cilën ju nuk do ta besonit, po t'jua tregonte dikush". 42 Dhe kur Judenjtë dolën nga sinagoga, johebrenjtë u lutën që të shtunën e ardhshme t'u flisin përsëri pér këto gjëra. 43 Dhe, mbasi u shpërndea mbledhja, shumë nga Judenjtë dhe nga prozelitët e perëndishëm i ndiqnin Palin dhe Barnabén, të cilët, duke u folur atyre, i bindën të ngulmojnë në hir të Perëndisë. 44 Të shtunën tjetër gati gjithë qyteti u mblodh pér të dégjuar fjalën e Perëndisë. 45 Por Judenjtë, duke parë turmën, u mbushën me smirë dhe u kundërviheshin thënive të Palit, duke kundërshtuar dhe duke blasfemuar. 46 Atëherë Pali dhe Barnaba, duke folur lirisht, thanë: "Ishte e nevojshme që fjalë e Perëndisë t'ju shpaljej ju më së pari; por, ngaqë ju e hidhni poshtë dhe nuk e çmoni veten të denjë pér jetën e përjetshme, ja, ne po u drejtuhemi johebrenjve. (aiōnios g166) 47 Sepse kështu na ka urdhëruar Zoti: "Unë të vura si driti të johebrenjve, që ti ta qosh shpëtimin deri në skajin e dheut". 48 Johebrenjtë, kur dégjuan, u gëzuan dhe lëvdonin fjalën e Zotit; dhe të gjithë sa ishin të paracaktaur pér jetën e pasosur besuan. (aiōnios g166) 49 Dhe fjalë e Zotit përhapej në mbarë atë vend. 50 Por Judenjtë i nxitën disa gra të perëndishme të shtresës së lartë, si dhe parinë e qytetit, dhe njallën një përndjekje kundër Palit dhe Barnabës dhe i dëbuani jashët kufijve të tyre. 51 Atëherë ata, mbasi shkundën pluhurin e këmbëve të tyre kundër tyre, shkuan në Ikon. 52 Dhe dishepujt ishin mbushur me gëzim dhe me Frymën e Shenjtë.

14 Ndonhi që edhe në Antioki ata hynë në sinagogën e Ejudenje dhe folën në mënyrë të tillë, sa një turmë e madhe Judenjsh dhe Grekësh besuan, 2 Por Judenjtë që nuk besuan i nxitën dhe i acaruan shpirat e johebrenje kundër vëllezërve. 3 Ata, pra, qëndruan shumë kohë atje, duke folur lirisht në Zotin, i cili jepet dëshmi fjalës së hirit të tij, duke lejuar që me anë të duarve të tyre të bëheshin Shenja dhe mrekulli. 4 Por popullsia e qytetit u nda: disa mbanin anën e Judenje dhe të tjerë atë të apostujve. 5 Por kur u bë një orvatje nga ana e johebrenjve dhe e Judenje me kërët e tyre pér t'i keqtrajtuar

apostujt dhe për t'i vrarë me gurë, 6 ata e morën vesh dhe ikën në qytetet e Likaonisë: në Listra, në Derbë dhe në krahinën përrreh, 7 dhe atje vazhduan të ungjillézonin. 8 Dhe në Listra ishte një njeri me këmbë të paralizuara, që rrinte gjithnjë ndenjur dhe nuk kishte ecur kurrë, sepse ishte sakat që nga barku i së emës. 9 Ky e dégjoi duke folur Palin, i cili nguli sytë mbi të dhe pa se ai kishte besim për t'u shëruar, 10 dhe tha me zë të lartë: "Çohu në këmbë!". Dhe ai hovi lart dhe nisi të ecë. 11 Turma, kur pa q'kishte bërë Pali, e ngriti zérin duke thënë në gjuhën likaonike: "Perënditë zbritën ndër ne, në trajtë njeriu". 12 Dhe e quanin Barnabén Jupiter, Palin Mérkur, sepse ai fliste më shumë. 13 Atëherë prifti i Jupiterit, që e kishte tempullin në hyrje të qytetit të tyre, solli dema me kurora pranë portave dhe donte të ofronte një flijim bashkë me turmën. 14 Por apostujt Barnaba dhe Pal, kur dégjuan këtë, i grisën rrobat e tyre dhe u turrën në mes të turmës, duke thirrur e duke thënë: 15 "O burra, pse bëni këto gjëra? Edhe ne jemi njerëz me të njëjtën natyrë si ju, dhe po ju shpallim lajmin e mirë, që ju nga këto gjëra të kota të ktheheni te Perëndia e gjallë që ka bërë qjellin, dheun, detin dhe të gjitha gjérat që janë në ta. 16 Në brezat që shkuan ai la që të gjitha kombet të ndjekin rrugët e tyre; 17 por nuk e la veten e vet pa dëshmi, duke bërë mirë, duke na dhënë shira prej qjellit dhe stinë të frytshme dhe duke i mbushur zemrat tonë me ushqim dhe gjëzim". 18 Duke thënë këto gjëra, mundën t'i ndalin me vështirësi turmat që të mos u bëjnë flijim. 19 Por në atë kohë erdhën disa Judenj nga Antiokia dhe nga Ikonë; ata, mbasi ia mbushën mendjen turmës, e gjaujtën me gurë Palin dhe, duke menduar se kishte vdekur, e tërhoqën zvarrë jashtë qytetit. 20 Por, kur dishepujti u mblohdhën rreth tij, ai u ngrit dhe hyri në qytet; dhe të nesërmen u nis me Barnabén për në Derbë. 21 Dhe, mbasi ungjilléuan atë qytet dhe bënë shumë dishepujti, u kthyen në Listra, në Ikonë dhe në Antioki, 22 duke fuqizuar shpirtërat e dishepujve dhe duke i këshilluar që të ngulmojnë në besim, dhe duke thënë se me shumë pikellime duhet të hyjmë në mbretérinë e Perëndisë. 23 Dhe mbasi caktuan për ta pleqtë në çdo kishë, u lutën dhe agjëruan, i lanë në dorën e Zotit, në të cilin kishin besuar. 24 Dhe, mbasi e përshkuan Pisidinë, ardhën në Panfilë. 25 Dhe, mbasi e shpallën fjalën në Pergë, zbritën në Atali. 26 Pastaj që andej lundruan për në Antioki, prej nga ishin rekomanduar në hir të Perëndisë për veprën që posa kishin kryer. 27 Si arritin atje, mblohdhën kishën dhe treguan ç'gjera të mëdha kishte kryer Perëndia me anë të tyre dhe si u kishte hapur johebrenjve derën e besimit. 28 Dhe qëndruan atje me dishepujt mjafth kohë.

15 Dhe disa, që zbritën nga Judeja, mësonin vëllezërit: "Nëse nuk jeni rrëthprerë sipas ritit të Moisiut, nuk mund të shpëtoheni". 2 Duke qenë se u bë një grindje jo e vogël dhe një diskutim nga ana e Palit dhe e Barnabës me ata, u dha urdhër që Pali, Barnaba dhe disa të tjera nga ata të njijten në Jeruzalem tek apostujt dhe të pleqtë për këtë çështje. 3 Ata, pra, si u përcollën nga kisha, kaluan nëpër Feniki dhe Samari, duke treguar kthimin e johebrenjve dhe duke u sjellë gjëzim të madh mbarë vëllezërvë. 4 Kur arritin në Jeruzalem, u pritet nga kisha, nga apostujt dhe nga pleqtë dhe treguan për gjérat

e mëdha që Perëndia kishte bërë me anën e tyre. 5 Por u ngritën disa nga sekti i farisenjve, që kishin besuar dhe thanë: "Duhen rrëthprerë johebrenjtë dhe të urdhërohen të zbatojnë ligjin e Moisiut". 6 Atëherë apostujt dhe pleqtë u mblohdhën për ta shqyrtuar këtë problem. 7 Dhe duke qenë se lindi një diskutim i madh, Pjetri u cuar në këmbë dhe u tha atyre: "Vëllezér, ju e dini se që në kohët e para Perëndia midis nesh më zgjodhi mua, që me anë të gojës sime johebrenjtë të dégjojnë fjalën e ungjillit dhe të besojnë. 8 Perëndia, që i njeh zemrat, u ka dhënë atyre dëshmi, duke u dhënë Frymën e Shenjtë, sikurse edhe neve; 9 dhe ai nuk bëri asnjë dallim midis nesh dhe atyre, duke i pastruar zemrat e tyre me anë të besimit. 10 Tani, pra, pse e tundoni Perëndinë, duke u vënë mbi qafën e dishepujve një zgjedhë që as etërit tanë e as ne nuk mund ta mbajmë? 11 Po ne besojmë se do të shpëtohemi me anë të hirit të Zotit Jezu Krishtit, dhe në të njëjtën mënyrë edhe ata". 12 Atëherë e gjithë turma heshti, dhe rrinte e dégjonte Barnabën dhe Palin, që tregonin ç'shenja e mrekulli kishte bërë Perëndia me anë të tyre ndër johebrenj. 13 Dhe si heshtën ata, Jakobi e mori fjalën dhe tha: "Vëllezér, më dëgjoni! 14 Simoni ka treguar si i ka vizituar për herë të parë Perëndia johebrenjtë, që të zgjedhë nga ata një popull për emrin e tij, 15 Me këtë gjë pajtohen fjalët e profetëve, sikundër eshtë shkruar: 16 "Pas këtyre gjerave, unë do të kthehem dhe do ta rindërtoj tabernakullin e Davidit që eshtë rrëzuar, do t'i restauroj gërmadhat e tij dhe do ta ngrë përséri më këmbë, 17 që mbetja e njerzëve dhe të gjitha johebrenjtë mbi të cilat thirret emri im, të kérkojnë Zotin, thotë Zoti që i bén të gjitha këto". 18 Prej kohësh janë të njohura te Perëndia të gjitha veprat e tij. (aiōn g165) 19 Prandaj unë gjykoj që të mos i bezdisim ata nga johebrenjtë që kthehen te Perëndia, 20 por t'u shkruehet atyre që të heqin dorë nga ndotjet e idhujve, nga kurvëria, nga gjérat e mbytura dhe nga gjaku. 21 Sepse Moisiu që nga kohët e lashta ka njerëz të cilët në çdo qytet e predikojnë atë, duke qënë i lexuar çdo të shtunë në sinagoga". 22 Atëherë iu duk e mirë apostujve dhe pleqve me gjithë kishën të dérgojnë në Antioki, me Palin dhe Barnabën, disa njerëz të zgjedhur nga ata: Judën, mbiquajtur Barsaba, dhe Silën, njerëz me autoritet ndër vëllezërit, 23 me një letër të shkruar nga dora e tyre që thoshtë: "Apostujt, pleqtë dhe vëllezërit, vëllezërvë nga johebrenjtë që janë në Antioki, Siri dhe Kilitikë, përshëndetje. 24 Duke qenë se morëm vesh se disa që erdhën prej nesh, por të cilëve ne nuk u kishim dhënë asnjë porosi, ju kanë shqetësuar me fjalë duke trazuar shpirrat tuaj, duke thënë se ju duhet të rrëthpriten dhe të zbatoni ligjin, 25 na u duk e mirë neve, të mbledhur tok me një zemër, të zgjedhim disa njerëz dhe t'i dérgojmë bashkë me të dashurit tanë Barnaba dhe Pal, 26 njerëz që kanë përkushtuar jetën e tyre për emrin e Zotit tonë Jezu Krishtit. 27 Kemi dërguar, pra, Judën dhe Silën; edhe ata do t'ju tregojnë me gojë të njëjtat gjëra. 28 Në fakt na u duk mirë Frymës së Shenjtë dhe neve që të mos ju ngarkojmë asnjë barrë tjetër përveç këtyre gjërave të nevojshtme: 29 që ju të hiqni dorë nga gjérat e fljuarura idhujve, nga gjaku, nga gjérat e mbytura dhe nga kurvëria; do të bëni mirë të ruheni nga këto. Qofshi mirë". 30 Ata, pra, mbasi u ndanë, zbritën në Antiokia dhe, si mblohdhën kuvendin, e dorëzuan letrën. 31 Dhe ata,

mbasi e lexuan, u gjëzuan për ngushëllimin. 32 Dhe Juda e Sila, që ishin edhe ata profetë, me shumë fjalë i nxitën vëllezërit dhe i forcuan. 33 Mbasi ndenjën atje ca kohë, u dërguan prapë me paqtim nga vëllezërit tek apostujt. 34 Por Silës iu duk mirë të mbetej aty. 35 Edhe Pali e Barnaba qëndruan në Antioki, duke mësuar dhe duke shpallur me shumë të tjerë fjalën e Zotit. 36 Pas disa ditësh Pali i tha Barnabës: "Le të kthehemi të shohim vëllezërit tanë në çdo qytet, ku kemi shpallur fjalën e Perëndisë, për të parë si janë". 37 Dhe Barnaba donte të merrte me vete Gjonin, të quajtur Mark. 38 Por Pali mendonte se nuk duhej marrë me vete atë që ishte ndarë prej tyre në Pamfili, dhe nuk kishte shkuar me ata në punë. 39 Atëherë lindi një grindje saqë ata u ndanë njëri nga tjetri; pastaj Barnaba, mbasi mori Markun, lundroi për në Qipro. 40 Por Pali zgjodhi Silën dhe u nis, pasi vëllezërit e lanë në hir të Perëndisë. 41 Dhe pëershkoi Sirinë dhe Kilikinë, duke i forcuar kishat.

16 Dhe ai arriti në Derbë dhe në Listra; këtu ishte një dishepull me emër Timote, biri i një gruaje judease besimtarë, por me baba grek, 2 pér të cilin jepnjin dëshmi të mirë vëllezërit e Listrës dhe të Ikonit. 3 Pali deshi që të dilte me të; kështu e mori, e rrethpreu për shkak të Judenje që ishin në ato vendë, sepse të gjithë e dinin se babai i tij ishte grek. 4 Dhe, duke kaluar nëpër qytete, i urdhëronin ata të zbatojnë vendimet që ishin marrë nga apostujt dhe nga pleqtë në Jeruzalem. 5 Kishat, pra, po forcoheshin në besim dhe rriteshtin në numër përditë. 6 Kur ata po kalonin nëpër Frigji dhe në krahinën e Galatisë, u penguan nga Fryma e Shenjtë që të shpallin fjalën në Azi. 7 Si arritin në kufijtë e Misisë, ata kërkuan të shkojnë në Bitini, por Fryma nuk i lejoi. 8 Kështu, pasi e përrshkuan Misinë, zbritën në Troas. 9 Gjatë natës Palit iu shfaq një vegim. I rrinte para një burrë Maqedonas, që i lutej dhe i thoshte: "Kalo në Maqedoni dhe na ndihmo". 10 Mbasi e pa vegimin, kërkuan menjëherë të shkojmë në Maqedoni, të bindur se Zoti na kishte thirr që t'ua shpallim atyre ungjillin. 11 Prandaj, duke lundruar nga Troasi, u drejtuam për në Samotrakë, dhe të nesërmen në Neapolis, 12 dhe prej andej në Filipi, që është qyteti i parë i asaj ane të Maqedonisë dhe koloni romake; dhe qëndruam disa ditë në atë qytet. 13 Ditën e së shtunës dolëm jashtë qytetit anës lumit, ku ishte vendi i zakonshëm për lutje; dhe, si u ulëm, u flisnim grave që ishin mbledhur atje. 14 Dhe një grua, me emër Lidia, që ishte tregtare të purpurtash, nga qyteti i Tiatirës dhe që e adhuronte Perëndinë, po dëgjonte. Dhe Zoti ia hapi zemrën për të dëgjuar gjérat që thoshte Pali. 15 Pasi ajo u pagëzua me familjen e saj, na u lut duke thënë: "Në qoftë se më kenë gjykuar se jam besnikë ndaj Zotit, hyni në shtëpinë time dhe rrini". Dhe na detyroi të pranojmë. 16 Dhe, kur po shkonim përlutje, na doli para një skllave e re që kishte një frymë falli, e cila, duke u treguar fatin njerëzve, u sillte shumë fitime zotërinjve të saj. 17 Ajo u vu të ndjekë Palin dhe ne, dhe bërtiste duke thënë: "Këta njerëz janë shërbëtorë të Perëndisë Shumë të Lartë dhe ju shpallën udhën e shpëtimit". 18 Dhe ajo e bëri këtë shumë ditë me radhë, por Pali, i mërzitur, u kthye dhe i tha frymës: "Unë të urdhërjo në emër të Jezu Krishtit të dalësh prej saj". Dhe fryma doli që në atë çast. 19 Por zotërinjtë e saj, kur panë se u humbi shpresa e fitimit të tyre, i kapën Palin

dhe Silën dhe i tërhopën te sheshi i tregut përpara arkondëve; 20 dhe si ua paraqitën pretorët, thanë: "Këta njerëz, që janë Judenj, e turbullojnë qytetin tonë, 21 dhe predikojnë zakone që pér ne, që jemi Romakë, nuk është e ligjshme t'i pranojmë dhe t'i zbatojmë". 22 Atëherë turma u lëshua e gjitha bashkë kundër tyre: dhe pretorëve, ua grisën atyre rrobat dhe urdhëruan t'i rrabin me kamxhik. 23 Dhe si i rrabin me shumë goditje, i futën në burg duke urdhëruar rojtarin e burgut t'i ruajë me kujdes. 24 Ky, si mori një urdhër të tillë, i futi në pjesën më të brendshme të burgut dhe ua shtrëngoi këmbët në dru. 25 Aty nga mesnata Pali dhe Sila po luteshin dhe i këndonin himne Perëndisë; dhe të burgosurit i dëgjonin. 26 Befas u bë një tërmet i madh, saqë u tundën themel e burgut; dhe në atë çast u hapën të gjitha dyert dhe të gjithëve iu zgjedhën prangat. 27 Rojtar i burgut, kur u zgjua dhe pa dyert e burgut të hapura, nxori shpatën dhe donte të vriste veten, duke menduar se të burgosurit kishin ikur. 28 Por Pali thirri me zë të lartë: "Mos i bëj ndonjë të keqe vetes, sepse ne të gjithë jemi këtu". 29 Atëherë ai kërkoi një dritë, u turr brenda dhe duke u dridhur i téri u ra ndër këmbë Palit dhe Silës; 30 pastaj i nxori jashtë dhe tha: "Zotërinj, c'duhet të bëj unë që të shpëtohem?". 31 Dhe ata i thanë: "Beso në Zotin Jezu Krisht dhe do të shpëtohesh ti dhe shtëpia jote". 32 Pastaj ata i shpallën fjalën e Zotit atij dhe gjithë atyre që ishin në shtëpinë e tij. 33 Dhe ai i mori që në atë orë të natës dhe ua lau plagët. Dhe ai dhe të gjithë të tijtë u pagëzuan menjëherë. 34 Mbasi i çoi në shtëpinë e vet, ua shtroi tryezën dhe u gjëzua me gjithë familjen e tij që kishte besuar në Perëndinë. 35 Kur u gdhisi, pretorët dërguan liktorët i thonë rojtarit të burgut: "Léri të lirë ata njerëz". 36 Dhe rojtar i burgut i tregoi Palit këto fjalë: "Pretorët kanë dërguar fjalë që të lironeni; dilni, pra, dhe shkonit në paqe". 37 Por Pali u tha atyre: "Mbasi na kanë rrahur botërisht pa qenë të dënuar në gjyq, ne që jemi qytetarë romakë, na futën në burg dhe tani na nxjerrin fshehtas? Jo, kurrsesi! Le të vijnë vetë ata të na nxjerrin jashtë". 38 Liktorët ua tregon këto fjalë pretorëve; dhe ata, kur dëgjuan se ishin qytetarë romakë, u frikësuan. 39 Atëherë erdhën dhe iu lutën atyre, dhe si i nxorën, iu lutën që të largohen nga qyteti. 40 Atëherë ata, si dolën nga burgu, hynë në shtëpinë e Lidias dhe, kur panë vëllezërit, i ngushëlluan; dhe ikën.

17 Dhe mbasi kishin kaluar nëpër Amfipoli dhe nëpër Apoloni, arritin në Thesaloniki, ku ishte sinagoga e Judenje. 2 Dhe Pali, sipas zakonit të vet, hyri tek ata dhe tri të shtuna me radhë u paraqiti argumente nga Shkrimet, 3 duke dekluaruar dhe duke treguar atyre se Krishti duhej të vuante dhe të ringjallej prej sé vdekurish dhe duke thënë: "Ky Jezusi që umë ju shpall është Krishti". 4 Disa nga ata besuan dhe u bashkuan me Palin dhe Silën, si dhe një numër i madh Grekësh të përshpirtshëm dhe jo pak gra të rëndësishme. 5 Por Judenjtë, të cilët nuk kishin besuar, patën smirë dhe morën me vete disa njerëz të këqij nga ata të rugëve të tregut dhe, si mblohdhën një turmë, e bënë rrëmujë qytetin; edhe sulmuan shtëpinë e Jasonit dhe kérkonin ata pér t'i nxjerrë përpara popullit. 6 Por, mbasi nuk i gjetën, e hoqën zvarrë Jasonin dhe disa vëllezërit përpara krerëve të qytetit, duke thirrur: "Ata që e kanë bërë rrëmujë

botën, kanë ardhur edhe këtu, 7 dhe Jasoni këta i priti; të gjithë këta veprojnë kundër statuteve të Cezarit, duke thënë se éshtë një mbret tjetër, Jezusi". 8 Edhe nxítén popullin dhe kërët e qytetit, që i dégjonin këto gjëra. 9 Por ata, mbasi morën një dorëzani nga Jasoni dhe nga të tjerët, i lejuan të shkojnë. 10 Atëherë véllezérët menjëherë natën i nisën Palin dhe Silén pér në Berea dhe ata, sa po arritën atje, hynë në sinagogën e Judenjve. 11 Por këta ishin më fisnikë nga ndjenjat se ata të Thesalonikit dhe e pranuan fjalën me gatishmëri të madhe, duke i shqyrtuar çdo ditë Shkrimet pér të parë nëse këto gjëra ishin ashtu. 12 Shumë nga ata, pra, besuan bashkë me një numër jo të vogël grash fisnike greke dhe burrash. 13 Por, kur Judenjtë e Thesalonikit morën vesh se fjala e Perëndisë ishte shpallur nga Pali edhe në Berea, shkuan edhe atje dhe e turbulluan turmën. 14 Atëherë véllezérët e nisën menjëherë Palin në drejtum të detit, por Sila dhe Timoteu qëndruan atje. 15 Ata që i prinin Palit e çuan deri në Athinë; pastaj, mbasi morën porosi pér Silën dhe Timoteun që të arrijnë sa më parë tek ai, u kthyen prapa. 16 Ndërsa Pali po i priste në Athinë, po i ziente fryma përbrenda, kur pa qytetin plot me idhuj. 17 Ai, pra, po diskutonte në sinagogë me Judenjtët dhe me njerëz të përshtipshëm dhe qdo ditë në sheshin e tregut me ata që takonte. 18 Diskutonin me të edhe disa filozofë epikurianë dhe stoikë. Disa thoshnin: "Vallë ç'do të thotë ky llafazan". Dhe të tjerë thoshnin: "Ai duket se éshtë një kasnec i perëndivë të huaja", sepse u shpall atyre Jezusin dhe ringjalljen. 19 Dhe e zunë dhe e çuan në Areopag, duke thënë: "A mund ta marrim vesh qëshët kjo doktrinë e re pér të cilën ti flet? 20 Sepse ti sjell disa gjëra të huaja në veshët tanë, prandaj duam të dimë ç'kuptim kanë ato. 21 Atëherë gjithë Athinasit dhe të huajt që banonin atje nuk e kalonin kohën më mirë sesa duke folur ose duke dégjuar ndonjë fjalë të re. 22 Atëherë Pali, duke qëndruar në këmbë në mes të Areopagut, tha: "O burra athinas, unë shoh se në të gjitha gjérat ju jeni shumë fetarë". 23 Sepse, duke ecur e duke vénë re objektet e kultit tuaj, gjeta edhe një altar mbi të cilin éshët shkruar: "PERÉNDISÉ SÉ PANJOHUR". Atë, pra, që ju e adhuroni pa e njohur, unë po juash shpall. 24 Perëndia që bëri botën dhe të gjitha gjérat që janë në të, duke qenë Zot i qellit dhe i tokës, nuk banon në tempuj të bërë nga duart e njeriut, 25 dhe as shérbehet nga duart e njerëzve, sikur të kishte nevojë pér ndonjë gjë, sepse ai u jep të gjithëve jetë, hukatje dhe qdo gjë; 26 dhe ai ka bërë nga një gjak i vetëm të gjitha racat e njerëzve, që të banojnë në mbarë faqen e dheut, dhe caktoi kohërat me radhë dhe caqet e banimit të tyre, 27 që të kërkojnë Zotin, mbas mund ta gjejnë duke prekur, ndonëse ai nuk éshtë larg nga secili prej nesh. 28 Sepse në të ne jetojmë, lëvizim dhe jemi, sikurse kanë thënë edhe disa nga poetët tuaj: "Sepse jemi edhe ne pasardhës të tij". 29 Duke qenë, pra, se ne jemi pasardhës të Perëndisë, nuk duhet të mendojmë që natyra e perëndishme éshtë e ngjashme me arin ose me argjendin, ose me gurin ose me një vepër arti të latuar dhe të shpikur nga njeriu. 30 Perëndia, pra, duke kaluar përmbi kohërat e padjies, i urdhëron të gjithë njerëzit dhe kudo që të pendohen. 31 Sepse ai ka caktuar një ditë në të cilën do të gjykojë me drejtësi botën me anë të atij njeriu të cilin ai e ka caktuar; dhe pér këtë u ka

dhënë të gjithëve një provë të sigurt, duke e ringjallur prej të vdekurit". 32 Kur dëgjuan të flitej pér ringjalljen e të vdekurve, disa e përqeshën dhe të tjerë thoshnin: "Do të të dégjojmë përsëri pér këtë gjë". 33 Kështu Pali doli nga mesi i tyre. 34 Por disa u bashkuan me të dhe besuan, ndër këta edhe Dionis areopagiti, një grua që quhej Damaris dhe ca të tjerë me ta.

18 Pas këtyre gjërvave Pali u nis nga Athina dhe erdhë në Korint. 2 Dhe si gjeti një farë Judeu, me emër Akuila, lindur në Pont, i ardhur rishtas nga Italia bashkë me gruan e tij Priskilën (sepse Klaudi kishte urdhëruar që të gjithë Judenjtë të largohen nga Roma), shkoi tek ata. 3 Dhe duke qenë se kishin të njëjtën mjeshtëri, shkoi të banojë me ta dhe punonte; se mjeshtëria e tyre ishte të bënë qadra. 4 Çdo të shtrunë mësonë në sinagogë dhe bindte Judenj dhe Grekë. 5 Kur Sila dhe Timoteu zbritën nga Maqedonia, Pali shtyhej nga Fryma pér t'u déshmuar Judenjve se Jezusi ishte Krishti. 6 Por duke qenë se ata kundërshtonin dhe blasfemonin, ai i shkundi rrrobat e tij dhe u tha atyre: "Gjaku juaj qoftë mbi kokën tuaj, unë jam i pastër; që tashti e tutje do të shkoj te johebrentjë". 7 Dhe, mbasi u largua prej andej, hyri në shtëpinë e një farë njeriu me emër Just, i cili i shërbente Perëndisë dhe e kishte shtëpinë ngjitur me sinagogën. 8 Dhe Krispi, kreu i sinagogës, besoi te Zoti me gjithë shtëpinë e tij; edhe shumë Korintas, duke dégjuar Palin, besuan dhe u pagëzuan. 9 Një natë Zoti i tha Palit në vegim: "Mos druaj, por fol dhe mos pusho, 10 sepse unë jam me ty dhe askush nuk do të vërë dorë mbi ty që të bëj keq, sepse unë kam një popull të madh në këtë qytet". 11 Kështu ai qëndroi atje një vit e gjashtë muaj, duke mësuar ndër ta fjalen e Perëndisë. 12 Por, kur Galioni ishte prokonsull i Akaisë, Judenjtë u ngritën me një mendje kundër Palit dhe e çuan në gjykatë, 13 duke thënë: "Ky ua mbush mendjen njerëzve t'i shërbijnë Perëndisë, në kundërshtim me ligjin". 14 Dhe kur Pali donte të hapte gojën, Galioni u tha Judenjve: "Po të qe puna pér ndonjë padrejtësi ose keqbërje, o Judenj, do t'ju dégoja me durim, sipas arsyes; 15 por nëse janë çështje pér fjalë, pér emra dhe ligjin tuaj, shikojeni ju vetë, sepse unë nuk dua të jem gjykatës i këtyre gjërvave". 16 Dhe i përzuri ata nga gjykata. 17 Atëherë të gjithë Grekët zunë Sostenin, kreun e sinagogës, dhe e rrahën para gjykatës. Por Galioni nuk donte t'ia dinte fare pér këto gjëra. 18 Dhe Pali, mbasi qëndroi atje edhe shumë ditë, u nda nga véllezérët dhe lundroi pér në Siri me Priskilën dhe Akuilën, pasi e qethi kokën në Kenkrea, sepse kishte bërë një premtim solemn. 19 Dhe, kur arriti në Efes, i la aty, po vetë hyri në sinagogë dhe filloj të diskutojë me Judenjtë. 20 Ata iu lutën të rrinte me ta më gjatë, por ai nuk pranoi; 21 por u nda prej tyre duke thënë: "Më duhet gjithsesi ta kaloj festën e ardhshme në Jeruzalem, por, në dashtë Perëndia, do të kthehem përsëri te ju". Dhe u nis nga Efesi nëpër det. 22 Si zbankoi në Cezari, u ngjitet në Jeruzalem, dhe si u përshtendet me kishën, zbriti në Antioki. 23 Dhe, mbasi qëndroi atje pak kohë, u nis dhe përshtoi me radhë rrëthinat e Galatisë dhe të Frigjisë, duke forcuar gjithë dishepujt. 24 Por një Jude, me emër Apollo, lindur në Aleksandri, njeri orator dhe rjohës i Shkrimit, arriti në Efes. 25 Ai ishte i mësuar në udhën e Zotit dhe, i zjarrtë në frymë, fliste dhe mësonë me zell gjérat e

Zotit, por njihet vetëm pagëzimin e Gjonit. 26 Ai filloj të flasë lirish në sinagogë. Dhe, kur Akuila dhe Priskila e dëgjuan, e morën me vete dhe ia shtjelluan më thellë udhën e Perëndisë. 27 Pastaj, mbasi ai donte të shkonte në Akai, vëllezërit i dhanë zemër dhe u shkruan dishepuje që ta prisnin. Mbasi arriti atje, ai i ndihmoi shumë ata që kishin besuar me anë të hirit. 28 Ai në fakt, i kundërshtonte botërisht me forcë të madhe Judenjtë, duke treguar me anë të Shkrimeve se Jezusi éshëtë Krishti.

19 Dhe ndërsa Apollo ishte ende në Korint, Pali, mbasi shkoi në vendet më të larta, arriti në Efes dhe, si gjeti disa dishepuj, u tha atyre: 2 "A e keni marrë Frymén e Shenjtë, kur besuat?". Ata iu përgjigjën: "Ne as që kemi dëgjuar se paska Frymë të Shenjtë". 3 Dhe ai u tha atyre: "Me se, pra, u pagëzuat?". Ata u përgjigjën: "Me pagëzimin e Gjonit". 4 Atëherë Pali tha: "Gjoni pagëzoi me pagëzimin e pendimit, duke i thënë popullit se duhet t'i besonte atij që do të vinte pas tij, domethënë Jezu Krishtit. 5 Dhe ata, si dëgjuan, u pagëzuan në emër të Zotit Jezus. 6 Dhe, kur Pali vuri duart mbi ta, Fryma e Shenjtë zbriti mbi ta dhe ata folën në gjuhë të tjera dhe profetizuan. 7 Dhe gjithsej ishin rreth dymbëdhjetë burra. 8 Pastaj ai hyri në sinagogë dhe u foli lirishit njerëzve tre muaj me radhë, duke diskutuar dhe duke i bindur për gjérat e mbretërisë së Perëndisë. 9 Por, duke qenë se disa ngurtësoshezin dhe nuk besonin dhe flisnin keq për Udhën përparrave turmës, ai u shkëput prej tyre, i ndau dishepuj dhe vazhdoi të diskutojë çdo ditë në shkollën e njëfarë Tirani. 10 Dhe kjo vazhdoi dy vjet me radhë, kështu që të gjithë banorët e Azisë, Judenj dhe Grekë, e dëgjuan fjalën e Zotit Jezus. 11 Dhe Perëndia bënte mrekulli të jashtëzakonshme me anë të duarve të Palit, 12 aq sa mbi të sémurët sillnin peshqirë dhe përaparëse që kishin qenë mbi trupin e tij, dhe sémundjet largoheshin prej tyre dhe frymërat e liga dilnin prej tyre. 13 Dhe disa yshtës shëtitës Judenj u orvatën të thërrasin emrin e Zotit Jezus mbi ata që kishin frymërat e liga, duke thënë: "Ju përbetohemi për Jezusin, që Pali predikon!". 14 Ata që bënin këtë ishin shtatë bijtë e njëfarë Skevi, kryeprift jude. 15 Por fryma e ligë u përgjigji dhe tha: "Unë e njoh Jezusin dhe e di kush éshëtë Pali, po ju cilët jeni?". 16 Atëherë ai njeri që kishte frymën e ligë u hodh mbi ta dhe si i mundi, ushtroi një dhunë aq të madhe sa ata ikën nga ajo shtëpi, lakuriq e të plagosur. 17 Kjo u muar vesh nga të gjithë Judenjtë dhe Grekët që banonin në Efes, dhe të gjithë i zuri frika, dhe emri i Zotit Jezus ishte madhëruar. 18 Dhe shumë nga ata që kishin besuar vinin të rrëfesheshin dhe të tregonin gjérat që kishin bërë. 19 Shumë nga ata që ishin marrë me magji i sollën librat dhe i dogjën përparrave të gjithëve; dhe, mbasi e llogaritën çmimin e tyre, gjetën se ishin pesëdhjetë mijë pjesë argjendi. 20 Kështu fjalë e Perëndisë shtohej dhe forcohej. 21 Mbas këtyre ngjarjeve, Pali kishte vendosur në mendje të shkojë në Jeruzalem, duke kaluar nëpër Maqedoni dhe nëpër Akai, dhe thoshte: "Mbasi të kem qenë atje, më duhet të shoh edhe Romën". 22 Atëherë dérgoi në Maqedoni dy nga ata që i shërbën, Timoteun dhe Erastin, dhe vetë ndenji edhe ca kohë në Az. 23 Dhe në atë kohë u bë një trazirë e madhe lidhur me Udhën, 24 sepse një farë njeriu, me emër Dhimitër, argjendar, i cili bënte tempuj të Dianës në argjend, u sillte artizanëve jo pak

fitim. 25 Ai i mbledhi këta bashkë me punëtorët që kishin një aktivitet të përafërt, dhe tha: "O burra, ju e dini se fitimi ynë vjen nga kjo veprimtar. 26 Dhe ju shihni dhe dëgjoni se ky Pali ua ka mbushur mendjen dhe ktheu një numër të madh njerëzish jo vetëm në Efes, por gati në mbarë Azinë, duke thënë se nuk janë perëndi ata që janë bërë me duar. 27 Dhe jo vetëm që éshëtë rreziku për ne që kjo mjeshtria jonë të diskreditohet, por që edhe tempulli i perëndeshës së madhe Diana të mos vlerësohet më aspak dhe që t'i hiqet madhështia asaj, që gjithë Azia, madje gjithë bota, e ndon". 28 Ata, kur i dëgjuan këto gjëra, u mbushën me inat dhe bërtisin, duke thënë: "E madhe éshëtë Diana e Efesianëve!". 29 Dhe gjithë qyteti u mbush me rrëmujë; dhe si i morën me forcë Gain dhe Aristarkun, Maqedonas, bashkudhëtarë të Palit, rendën të gjithë, me një mendje, në teatër. 30 Dhe Pali donte t'i dilte popullit, por dishepuj nuk e lejonin. 31 Edhe disa Azirkë, që ishin miq të tij, i çuan për ta lutur të mos dilte në teatër. 32 Ndërkëq disa bërtisin një gjë, të tjerë një tjetër, saqë mbledhja ishte trazuar dhe më të shumtët nuk dinin përsë ishin mbledhur. 33 Atëherë nga turma nxorën Aleksandrin, të cilin e shtynin Judenjtë. Dhe Aleksandri, mbasi bëri shenjë me dorë, donte të paraqiste një apologji para popullit. 34 Por, kur e morën vesh se ishte Jude, të gjithë me një zë filluan të bërtasin për gati dy orë: "E madhe éshëtë Diana e Efesianëve!". 35 Kancelari i qytetit, mbasi e qetësoi turmën, tha: "O Efesianë, cili éshëtë vallë ai njeri që nuk e di se qyteti i Efesianës éshëtë mbrojtësi i tempullit të perëndeshës së madhe Diana dhe i imazhit të saj që ra nga Zeusi? 36 Duke qenë, pra, se këto janë të pakundërshtueshme, ju duhet të rrini urtë dhe të mos bëni asgjë të nxituar. 37 Sepse i prutë këta njerëz që nuk janë as sacrileghi që blasphemues të perëndeshës suaj. 38 Pra, në qoftë se Dhimitri dhe mjeshtrit që janë me të kanë diçka kundër dikujt, gjykatat janë hapur dhe prokonsuj ka; le të padisin njëri-tjetrin. 39 Dhe nëse keni ndonjë kërkesë tjetër për të bërë, të zgjidhet në kuvendin sipas ligjit. 40 Ne në fakt jemi në rrezik të akuzohemi si kryengritës për ngjarjen e sotme, sepse nuk ka asnjë arsy me të cilën të përligjet ky grumbullim". 41 Dhe, si i tha këto, e shpërndau mbledhjen.

20 Si pushoi trazira, Pali i thirri dishepuj pranë vetes, i përqafoi dhe u nis për të vajtur në Maqedoni. 2 Dhe si i përshkoi ato krahina dhe u dha shumë këshilla, shkoi në Greqi. 3 Dhe mbasi kaloi atje tre muaj, duke qenë se Judenjtë kishin kurdisur një komplot kundër tij kur përgatitej të lundronte për në Siri, vendosi të kthehet nga ana e Maqedonisë. 4 Dhe deri në Azi e përcollën Sopatri nga Berea, Aristarku dhe Sekundi nga Thesaloniki, Gai nga Derba dhe Timoteu, dhe Tikiku e Trofimi nga Azia. 5 Këta ishin nisur para nesh dhe na prisnin në Troas. 6 Kurse ne u nisëm nga Filipi, pas ditëve të të Ndormëve, dhe për pesë ditë i arritëm në Troas, ku qëndruam shtatë ditë. 7 Ditën e parë të javës, kur ishin mbledhur dishepuj për të thyer bukën, Pali, i cili duhet të nisej të nesërmën, bisedonte me ta dhe e zgjati fjalën deri në mesnatë. 8 Dhe në sallën ku ishim mbledhur kishte shumë llamba. 9 Një djalosh me emër Eutik, që ishte ulur në parvazin e drifores, e zuri një gjumë i rëndë; dhe, ndërsa Pali e çoi fjalën gjatë, e zuri gjumi, ra nga katë i tretë poshtë dhe e ngritën të vdekur. 10 Por Pali, si zbriti, ra mbi të, e

përqafoi dhe tha: "Mos u shqetësoni, se shpirti i tij është në të".

11 Atëherë u ngjit përsëri lart, e theu bukën dhe hëngri; dhe, pasi foli gjatë deri në të gdhirë, u nis. **12** Ndërkaq e prunë djalin të gjallë, dhe u ngushëlluan jo pak. **13** Kurse ne, që kishim hipur tashmë në anije, lundruam pér në Asos, ku kishim ndër mend të merrnim Palin, sepse kështu kishte caktuar, mbasi donte vetë të shkonte më këmbë. **14** Kur na arriti në Asos, e morëm dhe arritëm në Mitilinë. **15** Lundruam prej andej dhe të nesërmen arritëm përballë Hiosit; një ditë më pas arritëm në Samo dhe, pas një ndalese në Trogili, arritëm të nesërmen në Milet. **16** Sepse Pali kishte vendosur të lundronte pa u ndalur në Efes, që të mos humbiste kohë në Azi; sepse nxitonë që të ndodhej, po të ishte e mundur, në Jeruzalem ditën e Rrëshajëve. **17** Nga Milet i dërgoi në Efes pér të thirrur pleqtë e kishës. **18** Kur ata erdhën tek ai, ai u tha atyre: "Ju e dini dita e parë që hyra në Azi si kam jetuar midis jush pér të gjithë këtë kohë, **19** duke i shërbyer Zotit me gjithë përulësi e me shumë lot e me prova që m'u bënë nga tinëzitë e Judenje; **20** dhe si unë nuk fsheha asnjë nga ato gjëra që ishin të dobishme pér ju, por ju shpalla juve dhe juva mësova botërisht dhe nëpër shtëpi, **21** duke u deklaruar solemnisht Judenje dhe Grekëve mbi pendimin te Perëndi dhe pér besimin në Zotin tonë Jezu Krisht. **22** Dhe ja, tani, i shtyrë nga Fryma, po shkoj në Jeruzalem pa ditur se ç'do të më ndodhë atje, **23** përvëçse Fryma e Shenjtë déshmon pér mua në çdo qytet, duke thënë se më presin pranga dhe mundime. **24** Por unë nuk dua t'ia di fare pér jetën time që nuk e çmoj aq, sa ta kryej me gëzim vrapimin tim dhe shërbesën që mora nga Zoti Jezus, të dëshmoj plotësisht ungjilljin e hirit të Perëndisë. **25** Dhe ja, tani e di se të gjithë ju, në mes të të cilëve kam vajtur dhe ardhur duke predikuar mbretërinë e Perëndisë, nuk do të shihni më ftyrën time. **26** Prandaj sot po ju deklaroj se unë jam i pastër nga gjaku i të gjithëve; **27** sepse nuk u têrroqa prapa pér të mos ju treguar gjithë këshillën e Perëndisë. **28** Tregoni kujdes, pra, pér veten tuaj dhe pér gjithë tufën, në mes të së cilës Fryma e Shenjtë ju ka vénë ju kujdestarë që të kulloint kishën e Perëndisë, të cilën ai e ka fituar me gjakun e tij. **29** Në fakt unë e di se, pas largimit tim, do të hyjnë midis jush ujqër grabitqarë, që nuk do ta kursejnë tufën, **30** edhe vetë midis jush do të dalin njerëz që do të flasin gjëra të çoroditura që të têrheqin pas vetes dishepujt. **31** Prandaj irini zgujar, dhe mban mend se pér tre vjet me radhë, ditë e natë, nuk pushova kurrë të paralajmëroj secilin me lot. **32** Dhe tani, o vëllezër, unë po ju lë te Perëndia dhe te fjala e hirit të tij, që është në gjendje t'ju ndërtojë dhe t'ju japë trashëgimin në mes të të gjithë të shenjtëruarve. **33** Unë nuk kam dashur as argjend, as ar, as rrrobat e ndonjërit. **34** Dhe ju vetë e dini se këto duar kanë punuar pér nevojat e mia dhe pér ata që ishin bashkë me mua. **35** Dhe në çdo gjë ju kam treguar se, duke u munduar në këtë ményrë, duhet të ndihmohen të lëngatët dhe të kujtohen fjalët e Zotit Jezus, i cili tha: "Ka më shumë lumturi të japësh sesa të marrësh!". **36** Dhe, si kishte thënë këto gjëra, u ul mbi gjunjë dhe u lut me ata të gjithë. **37** Atëherë të gjithë qanë me të madhe, e rröknin në qafë Palin dhe e puthnin, **38** të hidhëruar sidomos pér fjalën që kishte thënë, se nuk do ta shihnin më ftyrën e tij. Pastaj e përcollën në anije.

21 Mbasi u ndamë nga ta, lundruam dhe, duke shkuar drejt, arritëm në Koos, ditën tjeter në Rodos dhe që andej në Patara. **2** Edhe, si gjetëm një anije që shkonte pér Feniki, hipëm dhe lundruam. **3** Pamë nga larg Qipron dhe e lamë në të majtë, vazhduam lundrimin pér në Siri dhe dolëm në Tiro, sepse atje anija kishte pér të shkarkuar. **4** Dhe, si i gjetëm dishepujt, qëndruam atje shtatë ditë; të shtyrë nga Fryma, ata i thoshin Palit të mos njitej në Jeruzalem. **5** Kur i plotësuam ato ditë, u nisëm dhe shkuam; dhe na përcollën të gjithë, me gra e me fémijë, deri jashtë qytetit; dhe si u ulëm në gjunjë në breg, u lutëm. **6** Dhe, mbasi u përshëndetëm, hipëm në anije, kurse ata u kthyen në shtëpitë e veta. **7** Kur mbaruam lundrimin, nga Tiro erdhëm në Ptolemaidë dhe, si përshëndetëm vëllezërit, kaluam një ditë me ta. **8** Të nesërmen u nisëm (ne që ishim shokë me Palin), arritëm në Cezare dhe hymë në shtëpinë e Filip ungjilltarit, që ishte një nga të shtatët, dhe ndenjëm tek ai. **9** Por ai kishte katër bija virgjëresha, që profetizonin. **10** Dhe, pasi qëndruam ne atje shumë ditë, zbriti nga Judeja një farë profeti me emër Agabo. **11** Si erdhì te ne, ai mori brezin e Palit, lidhi duart dhe këmbët e veta dhe tha: "Këtë thotë Fryma e Shenjtë: Kështu do ta lidhin Judenjtë në Jeruzalem burrin, të cilit i përket ky brez dhe do t'a dorëzojnë johebrenjve". **12** Kur i dëgjuam këto gjëra, ne dhe vendësít iu lutëm që të mos njitej në Jeruzalem. **13** Por Pali u përgjigji: "Ç'po bëni ju, duke qarë e duke ma copëtuar zemrën? Sepse unë jam gati jo vetëm pér të qenë i lidhur, por edhe pér të vdekur në Jeruzalem pér emrin e Zotit Jezus". **14** Dhe, mbasi nuk i mbushej mendja, ne pushuam duke thënë: "U bëftë vullneti i Zotit!". **15** Dhe pas atyre ditëve, bëmë gati gjérat tonë, dhe u njitetëm në Jeruzalem. **16** Me ne erdhën edhe disa dishepuj nga Cezareja dhe prunë me ta njëfarë Mnasoni, lindur në Qipro, një dishepull i vjetër, tek i cili do të bujtnim. **17** Kur arritëm në Jeruzalem, vëllezërit na pritën me gëzim. **18** Të nesërmen Pali u têrroq me ne te Jakobi, dhe erdhën të gjithë pleqtë. **19** Mbasi i përshëndeti, Pali u tregoi atyre, një pér një, të gjitha sa kishte bëre Zoti ndër johebrenjtë me anë të shërbesës së tij. **20** Dhe ata, kur dëgjuan këtë, përlëvduan Perëndinë dhe i thanë Palit: "Vëlla, ti po sheh sa mijëra Judenj ka që kanë besuar; dhe të gjithë i përbahen me zell ligjit. **21** Tani ata morën vesh pér ty se ti i mëson të gjithë Judenjtës që jetojnë midis johebrenjve të shkëputen nga Moisiu, duke thënë që të mos i rrëthpresin djemtë dhe të mos ndjekin më zakonet. **22** Po atëherë, çduhet të bëhet? Duhet patjetër që të mblidhet populli, sepse do ta marrin vesh se ke ardhur. **23** Bëje, pra, atë që të themi: ne kemi katër burra, që kanë bëre një premtim solemn; **24** merri dhe pastrohu me ta, dhe paguaj pér ta që të rruajnë kokën; kështu të gjithë do ta mësojnë se s'janë gjë ato që kanë dégjuar pér ty, por se edhe ti ecën duke respektuar ligjin. **25** Dhe sa pér johebrenjtë që kanë besuar, ne u kemi shkruar atyre, mbasi vendosém që ata nuk kanë ç'të respektojnë lidhur me këtë, por se të ruhen nga gjérat që u fllohen idhujve, nga gjaku, nga gjérat e mybytura dhe nga kurvëria". **26** Atëherë Pali i mori me vete ata burra dhe, të nesërmen, pasi u pastrua bashkë me ta, hyri në tempull dhe deklaroi plotësimin e ditëve të pastrimit, dhe kur do të paraqitej oferta pér secilin nga ata. **27** Por, kur po mbusheshin shtatë ditët, Judenjtë e Azisë, duke e

parë në tempull, e nxitën turmën dhe vunë duart mbi të, **28** duke bërtitur: "O burra të Izraelit, na ndihmoni! Ky është ai njeri që u mëson të gjithëve dhe kudo kundër popullit, kundër ligjit dhe kundër këtij vendi; përvèç kësaj ai i ka sjellë Grekët në tempull dhe e ka ndotur këtë vend të shenjtë". **29** Sepse ata kishin parë më përpara Trofimin nga Efesi bashkë me Palin në qytet, dhe mendonin se ai e kishte sjellë në tempull. **30** Dhe gjithë qyteti ziente, dhe u mbledhën njerëzit; dhe, si e kapën Palin, e nxorrën jashtë tempullit dhe dyert u mby-llën menjëherë. **31** Dhe, ndërsa kërkonin ta vrissnin, tribunit të cohëtës i shkoi lajmi se gjithë Jeruzalemi ishte turbulluar. **32** Ai mori menjëherë ushtarë dhe centurionë dhe u sul kundër tyre. Dhe këta, kur panë tribunin dhe ushtarët, pushuan së rrahuri Palin. **33** Atëherë tribuni u afrua, e zuri dhe urdhëroi që ta lidhni me dy zinxhirë, pastaj pyeti cili ishte dhe ç'kishte bërë. **34** Në turmë disa bërtisinin një gjë, të tjerë një tjetër; dhe, mbasi nuk mori vesh dot të vërtetët për trazirën, urdhëroi që ta sillin në fortesë. **35** Dhe kur arriti te shkallaret, ndodhi që, për shkak të dhunës së turmës, duhej të bartej nga ushtarët, **36** sepse masa e popullit vinte pas duke bërtitur: "Vdekte!". **37** Kur Pali do të hynte në fortesë, i tha tribunit: "A më lejohet të them diçka?". Ai u përgjigji: "A di greqisht? **38** Mos je vallë ai Egjiptias që disa ditë më parë ngriti krye dhe nxori në shkretëtirë katër mijë gjakësorë?". **39** Dhe Pali tha: "Unë jam një Jude nga Tarsi, qytetar i një qyteti të Kilitikisë që s'është i padëgjuar; dhe të lutem më lejo t'i flas popullit". **40** Dhe, mbasi e lejoi, Pali, duke qëndruar në këmbë mbi shkallaret, i bëri shenjë me dorë popullit. Dhe, si u bë heshtje e madhe, i foli në gjuhën hebraike, duke thënë:

22 "Vëllezër dhe etër, dégjoni çfarë ju them tanë për mbrojtjen time". **2** Kur dégjuan se u fliste atyre në gjuhën hebraike, heshtën edhe më shumë. Pastaj ai tha: **3** "Në të vërtetë unë jam një Jude, lindur në Tars të Kilitikisë dhe rritur në këtë qytet te këmbët e Gamalielit, edukuar me përpikérinë e ligjit të etërve tanë, plot me zell për Perëndinë, sikurse jeni ju të gjithë sot; **4** unë kam përndjekur këtë Udhë deri në vdekje, duke lidhur dhe duke futur në burg burra dhe gra, **5** sikurse jep déshmi përmua kryeprifti dhe gjithë sinedri i pleqve, prej të cilëve mora edhe letra përvëllezërit dhe shkova në Damask për të sjellë të lidhur në Jeruzalem ata që ishin atje, që të ndëshkoheshin. **6** Dhe më ndodhi që, kur isha duke udhëtar dhe po i afrohesha Damaskut, aty nga mesi i ditës, paprimitas një drithë e madhe nga qjelli vetëtiku rrëth meje. **7** Dhe unë rashë përdhe dhe dégjova një zë që po më thoshte: "Saul, Saul, përsë më përndjek?". **8** Dhe unë u përgjigja: "Kush je ti, o Zot?" Edhe ai më tha: "Unë jam Jezus Nazareasi, të cilin ti e përndjek". **9** Edhe ata që ishin me mua e panë drithën dhe u trembën, por nuk dégjuan zërin e atij që më fliste. **10** Unë thashë: "O Zot, ç'duhet të bëj?". Zoti më tha: "Çohu dhe shko në Damask! Atje do të të thuhet çfarë të është urdhëruar të bësh". **11** Dhe, mbasi unë nuk shihja asgjë për shkak të shkëlqimit të asaj drite, më morën për dore ata që ishin me mua; dhe hyra në Damask. **12** Dhe njëfarë Anania, njeri i perëndishëm sipas ligjit, për të cilin jepnini déshmi të gjithë Judenjtë që banonin aty, **13** erdhë tek unë, dhe duke qëndruar pranë meje, tha: "O vëlla Saul, shiko përsëri!". Dhe

në atë çast unë fitova përsëri drithën e syve dhe e shikova. **14** Pastaj vazhdoi: "Perëndia i etërve tanë të ka paracaktaur të njohësh vullnetin e tij, ta shohësh të Drejtin dhe të dégjosh një zë nga goja e tij. **15** Sepse ti duhet të déshmosh për të tek të gjithë njerëzit për ato që ke parë dhe ke dégjuar. **16** Dhe tani ç'pret? Çohu dhe jì i pagëzuar dhe i larë nga mëkatet e tua, duke thirrur emrin e Zotit". **17** Dhe ndodhi që, kur u ktheva në Jeruzalem dhe isha duke u lutar në tempull, u rrëmbeva në ekstazë, **18** dhe pasqë Zotin që më thoshte: "Nxito dhe dil shpejt nga Jeruzalemi, sepse ata nuk do ta pranojnë déshminë tënde për mua". **19** Atëherë unë thashë: "O Zot, ata e dinë vetë se unë burgosja dhe rrëhja nga një sinagogë te tetra ata që besonin në ty; **20** kur u derdh gjaku i Stefanit, déshmorit tënd, edhe unë isha i pranishëm, e miratoja vdekjen e tij dhe ruaja rrobat e atyre që e vrissnin. **21** Por ai më tha: "Shko, sepse unë do të të dérgoj larg midis johebrenje". **22** Ata e dégjuan deri në këtë pikë; pastaj ngriten zërin duke thënë: "Hiqe nga bota një njeri të tillë, sepse nuk është i denjë të rrojë!". **23** Duke qenë se ata bërtisinin, duke i flakur rrobat e duke ngritur pluhurin në erë, **24** kryemijësi urdhëroi ta çonin Palin në fortesë, duke urdhëruar që ta marrin në pyetje duke e rrahu me kamxhik, që të merrej vesh përfarë arsyte ata bërtisinin kështu kundër tij. **25** Por, kur e shtrinë, të lidhur me rripa, Pali i tha centurionit që ishte aty: "A është e ligjshme për ju të rrini me kamxhik një qytetar romak, ende të pagjykuar?". **26** Kur e dégjoi, centurioni shkoi e i tregoi kryemijësit duke thënë: "Çfarë do të bësh? Ky njeri është një qytetar romak!". **27** Atëherë kryemijësi shkoi te Pali dhe e pyeti: "Më thuaj, a je një qytetar romak?". Ai tha: "Po, jam!". **28** Kryemijësi u përgjigji: "Unë e kam fituar këtë qytetëri me një shumë të madhe". Pali tha: "Kurse unë e kam qysh prej lindjes!". **29** Menjëherë ata që duhet ta merrnin në pyetje u larguan prej tij; dhe vetë kryemijësi, kur mori vesh se ai ishte qytetar romak, pati frikë që e kishte lidhur. **30** Të nesërmën, duke dashur të marrë vesh me saktësi përsë ishte akuzuar nga Judenjtë, e zgjidi nga prangat dhe urdhëroi krerët e priftërinjve dhe gjithë sinedrin të vinin. Pastaj, si e sollën poshtë Palin, e nxori përpara tyre.

23 Pali, duke shikuar nga sinedri, tha: "Vëllezër, deri në këtë unë jam sjellë përpara Perëndisë me ndërgjegje krejt të mire". **2** Kryeprifti Anania u dha urdhër atëherë atyre që ishin pranë tij ta godisnin në gojë. **3** Atëherë Pali i tha: "Perëndia do të godasë ty, o mur i zbardhur. Ti je ulur të më gjykkosh sipas ligjit dhe, duke e nëpërkëmbur atë, jep urdhër të më godasin". **4** Dhe ata që ishin të pranishëm thanë: "E fyeni ti kryepriftin e Perëndisë?". **5** Pali u përgjigji: "Nuk e dija, o vëllezër, se është kryeprift, sepse është shkruar: "Ti nuk do të flasësh keq për prinçin e popullit tênd"". **6** Pali, pra, duke ditur se një pjesë ishte nga saducenj dhe tjetra nga farisenj, i thirri sinedrit: "Vëllezër, unë jam farise, bir farisenjsh; për shkak të shpresës dhe të ringjalljes të së vdekurve unë po gjykohem". **7** Sapo tha këtë, lindi një grindje ndërmjet farisenjve dhe saducenjve, dhe kuvendi u përcë; **8** sepse saducenjtë thonë se nuk ka ringjallje, as engjëll, as frysë, ndërsa farisenjtë pohojnë edhe njérën dhe tjetrën. **9** Atëherë u bë një zhurmë e madhe. Skribët e palës së farisenjve u quan në këmbë dhe protestonin duke thënë: "Ne nuk

gjejmë asgjë tē keqe te ky njeri; dhe nëse i ka folur një frysme ose një engjell tē mos luftojmë kundër Perëndisë". 10 Dhe duke qenë se grindja po shtohej, tribuni, nga druatja se mos Pali bëhej copa-copa prej tyre, u dha urdhër ushtarëve tē zgresin dhe ta heqin nga mesi i tyre, dhe ta cojnë përsëri në fortesë. 11 Një natë më pas, Zoti iu shfaq atij dhe tha: "Pal, kurajo, sepse sikurse ke dhënë dëshmi pér mua në Jeruzalem, ashtu duhet tē dëshmosh edhe në Romë". 12 Kur zbardhi dita, disa Judenj kurdisen një komplot duke u lidhur me betim që tē mos hanë dhe tē mos pinë derisa tē kenë vrarë Palin. 13 Ata që kishin bërë këtë komplot ishin më tepër se dyzet. 14 Ata u paraqitën para krerëve tē priftërinje dhe para pleqve dhe thanë: "Ne jemi lidhur me betim tē mos vëmë gjë në gojë, derisa tē vrasim Palin. 15 Ju, pra, me sinedrin, i bëni një kërkësë tribunit që t'jua sjellë nesër, gjoja se doni ta hetoni më thellë çështjen e tij; dhe ne, para se tē afrohet, do tē jemi gati ta vrasim". 16 Por djali i motrës së Palit, si e mori vesh kurthi, rendi në fortesë dhe, mbasi hyri, i tregoi Palit. 17 Atëherë Pali thirri një nga centurionët pranë vetes dhe i tha: "Çoje këtë djalë tek kryemijëshi, sepse ka diçka pér t'i thënë". 18 Atëherë ai e mori dhe e çoi tek kryemijëshi dhe tha: "Pali, i burgosuri, më thirri dhe m'u lut tē tē sjell këtë djalë, sepse ka diçka pér tē tē thënë". 19 Atëherë kryemijësi e kapi pér dore, e mori mënjanë dhe e pyeti: "Çfarë ke pér tē më thënë?". 20 Ai tha: "Judenjtë janë marrë vesh që tē tē kérkojnë që nesër ta nxjerrësh Palin poshtë, në sinedër, se gjoja dashkan ta hetojnë më thellë çështjen e tij. 21 Prandaj ti mos ua vér veshin, sepse më shumë se dyzet burra nga ata kanë ngritur kurth kundër tij, sepse janë zotuar duke u lidhur me betim, tē mos hanë e tē mos pinë, derisa ta kenë vrarë; dhe tani janë gati dhe presin që t'i t'uaj lejosh atyre". 22 Tribuni, pra, e la tē shkodraj djalin, duke e urdhëruar që tē mos i tregojë kurrujut se e kishte vénë në dijeni pér këto gjëra. 23 Pastaj thirri dy centurionë dhe u tha: "Bëni gati që nga ora tre e natës dyqind ushtarë, shtatëdhjetë kalorës dhe dyqind shtizëmbajtës, pér tē shkuar deri në Cezare". 24 Dhe u tha tē bëjnë gati kuajt që ta hipte Pali dhe ta çonin shëndoshë e mirë te qeveritar Feliks. 25 Ai shkroi një letër me këtë përmbytje: "Klaud Lisia, qeveritar shumë tē shkëlqyeshëm Feliks, shëndet. 27 Ky njeri ishte kapur nga Judenjtë që ishin gati ta vrisnin, kur ia mbërrita unë me ushtarët dhe e lirova, sepse mori vesh se ishte qytetar romak. 28 Dhe, duke dashur tē di fajin pér tē cilin e akuzonin, e nxora para sinedrit tē tyre. 29 Përfundova se e kishin akuzuar pér çështje që lidheshin me ligjin e tyre dhe që ai nuk kishte asnjë faj që tē meritonte vdekjen e as burgimin. 30 Dhe, kur më njoftuan pér kurthin që Judenjtë i ngritën këtij njeriu, ta nisa menjéherë, duke u dhënë urdhër paditësve tē parashtrnjë para teje ankimet që kanë kundër tij. Qofsh me shëndet!". 31 Ushtarët, pra, sipas urdhrit të dhënë, morën në dorëzim Palin dhe e çuan natën në Antipatridë. 32 Tē nesérmen, pasi ua lanë si detyrë kalorësve tē shkojnë me tē, u kthyen në fortesë. 33 Ata, pasi arritën në Cezare dhe ia dorëzuan letrën qeveritarit, i paraqitën edhe Palin. 34 Mbasi e lexoi letrën, qeveritari e pyeti Palin nga ç'krahinë ishte; dhe, kur mori vesh se ishte nga Kilikia, 35 i tha: "Unë do tē tē dëgjoj kur tē mbrijnë edhe paditësit e tu". Dhe urdhëroi që ta ruanin në pretoriumin e Herodit.

24 Por pas pesë ditësh erdhë kryeprifti Anania bashkë me pleqtë dhe me një gojtar, një farë Tertuli; ata dolën përparrë qeveritarit pér tē akuzuar Palin. 2 Kur u thirr Pali, Tertuli fillojta akuzojë duke thënë: 3 "Fort i shkëlqyeri Feliks, ne e pranojmë në gjithçka e pér gjithçka dhe me mirënjohje tē thellë se paqja tē cilën gézomë dhe reformat dobiprurëse që janë zbatuar pér këtë komb janë vepër e masave tē tua largpamëse. 4 Por, pér tē mos tē shqetësuar më gjatë, tē lutem me mirësinë tênde, tē na dëgjosh shkurtimisht. 5 Ne kemi gjetur se ky njeri është një murtajë dhe shkakton trazira midis gjithë Judenje që janë në botë dhe është kryetari i sektit të Nazarenasve. 6 Ai, madje, u përhoq tē përdhosë tempullin; dhe ne e zumë dhe deshëm ta gjykonim sipas ligjit tonë. 7 Por erdhë tribuni Lisia dhe e mori me forcë nga duart tona, 8 duke i urdhëruar paditësit e tij tē vijnë tek ti; duke e hetuar atë, do tē mundësh ti vetë tē marrësh vesh prej tij tē vërtetët e tē gjitha gjërave, pér tē cilat ne e akuzojmë". 9 Edhe Judenjtë u bashkuan, duke pohuar se kështu qëndronin gjërat. 10 Atëherë Pali, mbasi qeveritarit i bëri shenjë tē flasë, u përgjigji: "Duke ditur se prej shumë vjetësh ti je gjykatesi i këtij kombi, flas edhe më me guxim në mbrojti tē vetes. 11 Jo më shumë se dymbëdhjetë ditë më parë, siç mund ta verifikosh, unë u ngjita në Jeruzalem pér tē adhuruar. 12 Dhe këta nuk më gjetën në tempull duke u grindur me ndonjë, ose duke nxitur turmën as në sinagogat as edhe nëpër qytet; 13 dhe as mund tē provojnë gjërat pér tē cilat tani më akuzojnë. 14 Por unë po tē rrëfej këtë: sipas Udhës që ata e quajnë sekt, unë i shërbej kështu Perëndisë së etërve, duke u besuar tē gjitha gjërave që janë shkruar në ligjin dhe në profetët, 15 duke pasur shpresë në Perëndinë, tē cilën edhe këta e kanë, se do tē ketë një ringjallje tē tē vdekurve, qoftë tē tē drejtëve, qoftë tē tē padrejtëve. 16 Prandaj unë përpinqem tē kem vazhdimisht një ndërgjegjëje tē paqortueshme përparrë Perëndisë dhe përrapa njerëzve. 17 Tani, pas shumë vjetësh, unë erdhë tē sjell lëmosha dhe oferta kombit tim. 18 Por, tek po bëja këtë, ata më gjetën tē pastruar në tempull, pa asnjë tubim ose trazirë. 19 Por ishin disa Judenj tē Azisë, që duhej tē dilnin para teje pér tē më akuzuar, se kishin diçka kundër meje. 20 Ose vetë këta le tē thonë nëse kanë gjetur ndonjë padrejtësi tek unë, kur rrjaja përparrë sinedrit, 21 veç mos qoftë vetëm pér atë fjälë që unë thirra duke qëndruar në këmbë para tyre: "Pér shkak tē ringjalljes së tē vdekurve sot unë gjyko hem prej jush!". 22 Kur i dëgjoi këto gjëra, Feliksi, që ishte i mirinformuar pér Udhën, e shtyu gjyqin, duke thënë: "Kur tē vijë tribuni Lisia, do tē marr në shqyrtim çështjen tua". 23 Dhe i dha urdhër centurionit që Palin ta ruanin, por tē kishte njëfarë lirie, pa penguar asnjë nga tē vetët t'i kryejn shërbime ose tē vijnin ta takojnin. 24 Pas disa ditësh Feliksi, që kishte ardhur me gruan e vet Druzila, që ishte jude, dérgoi ta thérresin Palin dhe e dëgjoi lidhur me besimin në Jezu Krishtin. 25 Dhe, duke qenë se Pali fliste pér drejtësi, pér vetëkontroll dhe pér gjyqin e ardhshëm, Feliksi, shumë i trembur, u përgjigji: "Pér tani shko, dhe kur tē kem rast, do tē dérgoj tē thërrasin". 26 Njëkohësisht ai shpresonte se Pali do t'i jepete para që t'a lironë; dhe prandaj e thërriste shpesh dhe bisedonte me tē. 27 Por pas dy vjetësh, Feliksi ia zuri vendin Porc Festi; dhe Feliksi, duke dashur t'uaj bëjë qejfin Judenje, e la Palin në burg.

25

Kur Festi arriti në krahinë, mbas tri ditësh u ngjit nga Cezarea në Jeruzalem. **2** Kryeprifti dhe krerët e Judenje i paraqitën akuzat kundër Palit dhe i luteshin, **3** duke kërkuar t'u bënte favorin që Palin ta binin në Jeruzalem; kështu ata do ta vrishnë në një përitë rrugës. **4** Por Festi u përgjigj që Pali ruhej në Cezare dhe që ai vetë do të shkonte aty shpejt. **5** "Prandaj njerëzit me influencë midis jush", tha ai, "le të zgresin me mua; dhe, në qoftë se ka ndonjë faj te ky njeri, le ta akuzojnë". **6** Si qëndroi midis tyre jo më shumë se tetë a dhjetë ditë, Festi zbriti në Cezare; të nesërmen zuri vend në gjykatë dhe urdhëroi që të sillnin Palin. **7** Kur erdhi ai, Judenjtë që kishin zbritur nga Jeruzalemi e rrethuan, dhe drejtuan kundër Palit shumë akuza të rënda, të cilat nuk mund t'i vërtetonin. **8** Në mbrojtje të vet Pali thoshte: "Unë nuk kam mëkatuar as kundër ligjt të Judenve, as kundër tempullit, as kundër Cezarit". **9** Por Festi, duke dashur t'u bëjë qejfin Judenve, iu përgjigji Palit e tha: "A dëshiron të ngjitesh në Jeruzalem për t'u gjykuar para meje për këto gjëra?". **10** Atëherë Pali tha: "Unë jam para gjykatës së Cezarit, ku duhet t'gjykothem; unë nuk u kam bërë asnjë të padrejtë Judenve, sikurse ti e di fare mirë". **11** Në qoftë se kam vepruar keq ose kam kryer diçka që meriton vdekjen, nuk refuzoj që të vdes; por nëse s'ka asnjë të vërtetë në gjérat për të cilat këta më akuzojnë, askush nuk mund të më dorëzojë në duart e tyre. Unë i apelohem Cezarit". **12** Atëherë Festi, pasi e bisedoi me këshillin, u përgjigji: "Ti i je apeluar Cezarit; te Cezari do t'eshkosh". **13** Pas disa ditësh mbretri Agripa dhe Berenike erdhën në Cezare për t'përshtëndetur Festin. **14** Dhe, mbasi ata ndenjën disa ditë, Festi ia parashtroi çështjen e Palit mbretit, duke thënë: "Feliksi ka lënë të burgosur njëfarë njeriu, **15** kundër të cilët, kur isha në Jeruzalem, krerët e priftërinjve dhe pleqtë e Judenve, kishin paraqitur akuza, duke kërkuar dënimin e tij. **16** Unë u dhashë përgjigje se nuk është zakon i Romakëve të dorëzojnë dikë për vdekje para se i akuzuari të ballafaqohet me paditësit e tij, dhe t'i jetë dhënë mundësia që të mbrohet ngaakuza. **17** Prandaj, kur ata u mblohdhën këtu, pa e shtyrë punën, u ula të nesërmen në gjykatë dhe urdhërova të ma sjellin këtë njeri. **18** Kur u ngriti paditësit e tij, nuk paraqitën kundër tij asnjë akuzë për gjérat që unë dyshoja. **19** Por kishin vetëm disa pikë mospajtimi përfenë e tyre dhe për njëfarë Jezusi, që ka vdekur, dhe për të cilin Pali thoshte se është i gjallë. **20** Dhe duke qenë se unë mbeta ndërdyshas përparrë një konflikt i të ketij Illoj, e pyetë nëse ai donte të shkonte në Jeruzalem dhe të gjiqohej atje lidhur me këto gjëra. **21** Por, mbasi Pali u apelua tek Augusti për të marrë gjykimin e tij, dhashë urdhëri që ta ruanin derisa të mundem ta dërgoj te Cezari". **22** Agripa i tha Festit: "Do të doja edhe unë ta dëgjoja këtë njeri". Dhe ai u përgjigji: "Do ta dëgjosh nesë". **23** Kështu të nesërmen Agripa dhe Berenike erdhën me shumë madhështi dhe, mbasi hynë në auditor me tribunët dhe me parinë e qytetit, me urdhëri të Festit, e sollën Palin aty. **24** Atëherë Festi tha: "O mbret Agripa, dhe ju t'gjithë që jeni të pranishëm këtu me ne, ju po shihni atë kundër të cilët gjithë turma e Judenve m'u drejtua mua në Jeruzalem dhe këtu, duke thirrur se nuk është më i denjë të jetojë. **25** Por unë, duke parë se s'ka bërë asnjë gjë që të meritojë vdekjen, dhe duke qenë se ai vetë i është apeluar

Augustit, vendosa ta dërgoj. **26** Dhe duke qenë se s'kam asnjë konkrete që t'i shkruaj perandorit për të, e solla këtu para jush, dhe kryesisht para teje, o mbret Agripa, që pas kësaj seance të kem diçka për të shkruar. **27** Sepse më duket e paarsyeshme të dërgosh një të burgosur pa treguar akuzat kundër tij".

26 Atëherë Agripa i tha Palit: "Ke leje të flasësh për të mbrojtur veten!". Dhe Pali, si e shtriu dorën, nisi të bëjë mbrojtjen e tij: **2** "O mbret Agripa, e quaj veten të lumtur që kam mundësia sot të shfajësohen para teje nga të gjitha ato që më kanë akuzuar Judenjtë, **3** veçanërisht sepse i njih të gjitha zakonet dhe çështjet që janë midis Judenve; prandaj të lutem të më dëgjosh me durim. **4** Se cila ka qenë mënyra ime e të jetuarit që nga rinia, të cilën e kalova tërësisht në Jeruzalem në mes të popullit tim, të gjithë Judenjtë e dinë. **5** Ata më njohin qysh atëherë dhe mund të dëshmojnë, po deshën, se kam jetuar si farise, sipas sektit më të drejtë të fesë sonë. **6** Dhe tani ndodhem para qyqit për shpresën e premtimit që u ka bërë Perëndia etërvë tanë, **7** premtim të cilin dymbëdhjetë fiset tonë, që i shërbijnë me zell ditë e natë Perëndisë, shpresojnë ta fitojnë; për këtë shpresë, o mbret Agripa, unë jam akuzuar nga Judenjtë. **8** Përse vallë mendoni se është e pabesueshme që Perëndia t'i ringjallë të vdekurit? **9** Unë vetë mendova se ishte detyra ime të bëj shumë gjëra kundër emrit të Jezusit Nazarenas. **10** Dhe këtë kam bërë në Jeruzalem; mbasi kam marrë pushtet nga krerët e priftërinjve, futa në burg shumë shenjtorë dhe, kur i vrishnë, jepja miratimin tim. **11** Dhe shpesh, duke shkuar nga një sinagogë te tetra, i kam detyruar të blasphemojnë dhe, me zemërim të madh kundër tyre, i kam përndjekur deri në qytetet e huaja. **12** Në kohën kur unë po merresha me këtë punë dhe po shkoja në Damask me autorizim dhe me fuqi të plota nga krerët e priftërinjve, **13** në mesditë, o mbret, në rrugë unë pashë një dritë nga qilli që shkëlqente më shumë se dielli, e cila vetëtui rreth meje dhe rrëth atyre që udhëtonin me mua. **14** Mbasi të gjithë ne ramë përtokë, dëgjova një zë që po më fliste dhe më tha në gjuhën hebraike: "Saul, Saul, pse më përndjek? Është e rëndë për ty të godasësh me shkëlm kundër gjembave". **15** Unë thashë: "Kush je ti, Zot?". Ai tha: "Unë jam Jezusi, të cilin ti e përndjek. **16** Por çohu dhe rri në këmbë, sepse prandaj të jam shfaqur: që të të vë shërbyes dhe dëshmues për gjérat që ke parë dhe për ato për të cilat unë do të shfaqem, **17** duke të zgjedhur ty nga populli dhe nga johebrejnë, tek të cilët po të dërgoj tani, **18** që t'u çelësh sytë atyre dhe t'i kthesht nga errësira në dritë dhe nga pushteti i Satanit te Perëndia, që të marrin me anë të besimit në mua faljen e mëkateve dhe një trashëgim midis të shenjtëruarve". **19** Prandaj, o mbret Agripa, unë nuk kam qenë i pabindur ndaj vegimit qjellor. **20** Por në fillim atyre në Damask, pastaj në Jeruzalem, në mbarë krahinën e Judesë dhe johebrejnë, u kam shpallur të pendohen dhe të kthehen te Perëndia, duke bërë vepra të denja pendimi. **21** Për këto gjëra Judenjtë, mbasi më kapën në tempull, u orvatën të më vrasin. **22** Por, për shkak të ndihmës që pata nga Perëndia deri në këtë ditë, vazhdovala t'u dëshmoj të vegjelëve dhe të mëdhenjve, duke mos thënë tjetër përvëç atyre që profetët dhe Moisiu thanë se duhet të ndodhnin, **23** domethënë: që Krishti duhej të vuante

dhe që, duke qenë i pari i ringjallur prej së vdekuris, duhej t'i shpalte dritën popullit dhe johebrenje". 24 Dhe, ndërsa Pali i thoshte këto gjëra në mbrojtje të tij, Festi tha me zë të lartë: "Pal, ti je tērbuar; studimet e shumta të bënë të shkallosh". 25 Por ai tha: "Unë nuk jam tērbuar, shumë i shkëlqyeri Fest, por them fjalë tē së vërtetës dhe tē mendjes së shëndoshë". 26 Sepse mbreti, tē cilit unë po i flas lirish, eshtë i mirinformuar pér këto gjëra, sepse unë jam i bindur se asnjë nga këto gjëra nuk eshtë e panjohur pér tē, sepse e gjithë kjo nuk eshtë bërë në fshehtësi. 27 O mbret Agripa, a u beson profetëve? Unë e di se ti beson". 28 Atëherë Agripa i tha Palit: "Për pak dhe po ma mbush mendjen tē bëhem i krishterë". 29 Pali i tha: "Dhëntë Perëndia që në pak ose në shumë kohë jo vetëm tē, por edhe tē gjithë ata që sot po më dëgjojnë, tē bëhen tē tillë, sikurse jam unë, përvëc këtyre zinxhirëve". 30 Mbasi tha këto gjëra, mbreti u ngrit dhe me tē qeveritari, Berenike dhe ata që ishin ulur me ta. 31 Mbasi u hoqën mënjanë, folën me njëri-tjetrin dhe thanë: "Ky njeri nuk ka bërë asgjë që tē meritojë vdekjen ose burgun". 32 Atëherë Agripa i tha Festit: "Ky njeri mund tē ishte liruar, po tē mos i ishte apeluar Cezarit".

27 Kur u vendos që ne tē lundrojmë pér në Itali, Pali dhe disa tē burgosur tē tjerë iu dorëzuan një centurioni me emër Jul, i kohortës Augusta. 2 Hipëm në një anije tē Adramitit, që duhej tē kalonte nga portet e brigjeve tē Azisë, dhe lundronim duke pasur me vete Aristarkun, një maqedonas nga Thesaloniki. 3 Të nesërmen arritëm në Sidon; dhe Juli, duke u treguar njerëzor me Palin, i dha leje tē shkojë te miqtë e vet dhe që tē kujdesen pér tē. 4 Pastaj, si u nisëm prej andej, lundruam tē mbrojtur nga Qipro, sepse erërat ishin tē kundërtë. 5 Si e kaptuam detin e Kilikisë dhe tē Panfilisë, arritëm në Mirë tē Likisë. 6 Centurioni gjeti atje një anije tē Aleksandrisë, që do tē shkonte pér në Itali, dhe na futi në tē. 7 Duke lundruar ngadalë pér shumë ditë, arritëm me vështirësi deri përballë Knidit, sepse nuk na linte era; pastaj filluam tē lundrojmë tē mbrojtur nga Kreta nga ana e Salmonit. 8 Dhe duke lundruar me shumë vështirësi përbri brigjeve tē saj, arritëm në një vend që quhet Limanet e Buruk, pranë tē cilit ishte qyteti Lasea. 9 Dhe, duke qenë se kishte kaluar mjaft kohë dhe lundrimi ishte bërë i rrezikshëm, sepse edhe agjërimi tashmë kishte kaluar, Pali i këshilloi ata tē anijes, 10 duke thënë: "O burra, unë po shoh se lundrimi do tē bëhet me rrezik dhe me dëm tē madh jo vetëm pér ngarkesën dhe pér anijen, por edhe pér ne vetë. 11 Por centurioni kishte më shumë besim te timonieri dhe te kapiteni i anijes sesa në ato që thoshte Pali. 12 Dhe duke qenë se ai liman nuk ishte i përshtatshëm pér tē dimëruar, shumica qe e mendimit tē lundronim prej andej pér t'u përpjekur tē arrijnë në njëfarë mënyre në Fenike, një liman i Kretës, që 13 Dhe kur filloi tē fryjë lehtë juga, duke menduar se mund tē realizohej qëllimi i tyre, i ngritën spirancat dhe filluan tē lundrojnë afér brigjeve tē Kretës. 14 Por, pak më vonë, shpërtheu mbi ishull një erë e vrullshme, që e quajnë euroklidon. 15 Duke qenë se anija po ikte pa qenë në gjendje t'i qëndronte erës, e lamë në mëshirë tē fatit dhe kështu filluan tē shkojnë sa andej-këtej. 16 Si kaluam me tē shpejtë pranë një ishulli tē vogël, që quhet Klauda, arritëm

me vështirësi ta vëmë nën kontroll sandallin. 17 Dhe, mbasi e ngritën në bordin, detarët përdorën tē gjitha mënyrat pér ta njësuar nga poshtë anjen dhe, nga frika se mos ngeçnin në cekëtinat ranore tē Sirtës, i ulën velat dhe kështu shkonin andej-këtej. 18 Por mbasi furtuna na vuri përparrë me forcë, tē nesërmen filluan ta hedhim në det ngarkesën. 19 Ditën e tretë, hodhën me duart e tyre, pajisjet e anijes në det. 20 Dhe, duke qenë se prej shumë ditësh nuk dukeshin as dielli as yjet, dhe furtuna po tērbohej, humbi tashmë çdo shpresë shpëtimi. 21 Edhe, mbasi kishin mbetur shumë kohë pa ushqim, Pali u çua në mes tē tyre dhe tha: "O burra, po tē më kishit dëgjuar dhe tē mos ishit nisur nga Kreta, do t'i ishim shmagur këtij rreziku dhe kësaj humbeje. 22 Dhe tani ju këshilloj tē mos e humbni torruan sepse asnjë shpirt nga ne nuk do tē humbasë, përvëc anijes. 23 Sepse këtë natë m'u shfaq një engjell i Perëndisë, tē cilit unë i përkas dhe tē cilit unë i shërbej, 24 duke thënë: "Pal, mos druaj, ti duhet tē dalësh para Cezarit; dhe ja, Perëndia ty t'i ka dhënë tē gjithë ata që lundrojnë me ty". 25 Prandaj, o burra, kini zemër tē gëzuar, sepse unë besoj në Perëndinë se do tē ndodhë pikërisht ashtu siç m'u tha. 26 Edhe duhet tē ngecim në një ishull". 27 Kur erdhë nata e katërmëbëdhjetë që po kalonim andej e këndeje në detin Adriatik, aty nga mesnata detarët patën përshtypjen se po i afroheshin një toke. 28 Dhe, si hodhën matësin e thellësisë, gjetën njëzet pashë thellësi; pastaj, pak më tutje e hodhën përsëri matësin e thellësisë dhe gjetën pesëmbëdhjetë pashë. 29 Atëherë, nga frika se mos përplaseshin kundër shkëmbinjve, hodhën nga kici katër spiranca, duke pritur me ankth që tē bëhej ditë. 30 Por, duke qenë se detarët kërkonin tē iknin prej anijes dhe po e ulnë sandallen në det gjoja pér tē hedhur spirancat nga bashi, 31 Pali u tha centurionit dhe ushtarëve: "Po nuk qëndruan këta në anije, ju nuk do tē mund tē shpëtoni". 32 Atëherë ushtarët i prenë litarët e sandallit dhe e lanë tē bjerë jashtë. 33 Dhe në pritje që tē bëhej ditë, Pali i nxiti tē gjithë tē hanin diçka, duke thënë: "Sot eshtë e katërmëbëdhjetë ditë që, duke pritur, jeni tē uritur, pa ngrënë asgjë. 34 Prandaj ju këshilloj tē hani diçka, sepse kjo eshtë pér shpëtimin tuaj; sepse as edhe një fije floku nga kokat tonë nuk do tē bjerë". 35 Si tha këto, mori bukë, iu falënderua Perëndisë përparrë tē gjithëve, pastaj e theu dhe filloj tē hajë. 36 Atëherë tē gjithë, si morën zemër, morën edhe ata nga ushqimi. 37 Dhe në anjen ne ishim gjithsej dyqind e shtatëdhjetë e gjashtë veta. 38 Dhe mbasi hëngën sa u ngopë, e lehtësuant anjen duke hedhur grurin në det. 39 Dhe kur u gdhi, nuk e njihni dot vendin, por vunë re një gji me një breg dhe vendosën ta shtyjnë anjen aty, po tē mundnin. 40 I zgjidhën spirancat dhe i lanë tē fundosen në det, duke zgjidhur në tē njëjtën kohë tē lidhurat e timonit; pastaj, si e ngritën velën kryesore nga era, u drejtuan pér tē bregu. 41 Por, mbasi ranë në një cekëtinë që kishte deti nga tē dy anët, anija ngeci dhe mbeti me bashin tē zënë e tē palëvizshëm, ndërsa kici po shkallmohej nga furia e valëve. 42 Ushtarët ishin tē mendimit t'i vrithin robërit, që asnjë tē mos ikte me not. 43 Por centurioni, duke dashur tē shpëtojë Palin, ua largoi mendimin pér këtë propozim dhe u dha urdhër atyre që dinin tē notonin tē hidheshin tē parët në det dhe tē dilnin në tokë; 44 pastaj tē

tjerët, kush mbi dërrasa, kush mbi pjesë të anijes; dhe kështu ndodhi që të gjithë mundën të shpëtojnë në tokë.

28

Dhe si shpëtuan, morën vesh atëherë se ishulli quhej Maltë. 2 Barbarët treguan ndaj nesh një mirësjellje të pazakontë, sepse ndezën një zjarr të madh dhe na morën të gjithëve brenda, sepse binte shi dhe bënte ftohtë. 3 Dhe, ndërsa Pali mbildhete ca shkarpa dhe i vinte mbi zjarr, nga të nxehtit doli një nepërkë dhe iu ngjit te dora. 4 Barbarët, kur panë gjarprin që i varej nga dora, i thanë njëri-tjetrit: "Me siguri ky njeri është një vrasës, sepse, edhe pse shpëtoi nga deti, drejtësia hyjnore nuk e lë të rrojë". 5 Por Pali, si e shkundi gjarprin në zjarr, nuk pësoi ndonjë të keqe. 6 Dhe ata po prisin që ai të fryhej ose të binte i vdekur në çast; por, mbasi pritën gjatë dhe panë se nuk po i ndodhte asgjë e pazakontë, ndryshuan mendim dhe thanë se ishte një perëndi. 7 Edhe rreth atij vendi i kishte arat i pari i ishullit me emër Publius; ai na priti dhe na mbajti në shtëpi tri ditë miqësish. 8 Dhe ndodhi që i ati i Publit derjej ne shtrat, i sëmërë me ethe dhe me dizenteri; Pali i shkoi dhe, mbasi ishte lutur, vuri duart mbi të dhe e shëroi. 9 Mbas kësaj edhe banorë të tjerë të ishullit që kishin sëmundje vinin tek ai dhe u shëruan; 10 dhe këta na nderuan me shumë ndere dhe, kur u nisëm pér të lundruar, na furnizuan gjërat e nevojshme. 11 Pas tre muajsh u nisëm me një anije të Aleksandrisë, që kishte dimëruar në ishull dhe që kishte si shenjë Dioskurët. 12 Dhe, si arritëm në Sirakuzë, qëndruam atje tri ditë. 13 Dhe, prej andej, duke lundruar afér bregut, arritëm në Rexho. Të nesërmendryu juga dhe pér dy ditë arritëm në Pocuoli. 14 Kur gjetëm atje vëllezër, na lutën të rrimë tek ata shtatë ditë. Dhe kështu mbërritëm në Romë. 15 Dhe vëllezërit e atjeshém, kur dëgjuan pér ne, na dolën para deri te Fori Apian dhe te Tri Tavernat; dhe Pali, kur i pa, e falënderoi Perëndinë dhe mori zemër. 16 Kur arritëm në Romë, centurioni ia dorëzoi robërit komandanit të kampit; por Palit iu dha leja të rrijë më vete me një ushtar si roje. 17 Pas tri ditësh, Pali thirri krerët e Judeneve. Kur ata u mblohdhën, u tha atyre: "Vëllezër, ndonëse nuk béra asgjë kundër popullit dhe kundër zakoneve të etërve, jam arrestuar në Jeruzalem dhe më kanë dorëzuar në duart e Romakëve. 18 Ata, si më pyetën, donin të më lëshonin, sepse tek unë nuk kishte asnjë faj që të meritonte vdekjen. 19 Por, duke qenë se Judenjtë kundërshtonin, u detyrova t'i apelohem Cezarit, jo se kam ndonjë akuzë kundër kombit tim. 20 Pér këtë arsy, pra, ju kam thirrur, ë t'ju shoh dhe t'ju flas, sepse pér shpresën e Izraelit jam lidhur me këta hekura". 21 Edhe ata i thanë: "Ne nuk kemi marrë asnjë letër pér ty nga Judeja, as nuk erdhni ndonjë nga vëllezërit të na tregojë ose të thotë ndonjë të keqe pér ty. 22 Por ne dëshirojmë të dégojmë prej teje ç'mendon, sepse pér këtë sekt ne dimë se kudo flitet kundra". 23 Dhe, mbasi i caktuan një ditë, erdhën shumë veta tek ai në banesën e tij; dhe ai shtjellonte dhe u dëshmonte atyre pér mbretërinë e Perëndisë dhe, me anë të ligjit të Moisiut dhe të profetëve kërkonte 24 Disa bindeshin nga ato që u thoshte, por të tjerë nuk besonin. 25 Dhe, duke qenë në mospatjtim njëri me tjetrin, u larguan, pasi Pali u tha pikërisht këto fjalë: "Mirë u foli Fryma e Shenjtë me anë të profetit Isaia etërve tanë, 26 duke thënë:

"Shko tek ai popull dhe i thuaj: "Do të dëgjoni, por nuk do të merrni vesh, do të vështronni, por nuk do të shikon; 27 në fakt zemra e këtij populli u bë e ngurtë, dhe i janë rënduar veshët dhe kanë myllur sytë, që të mos shohin me sy dhe të mos dëgjojnë me veshë dhe të mos kuptojnë me zemër dhe të mos kthehen dhe unë të mos i shëroj. 28 Ta dini, pra, se ky shpëtim i Perëndisë iu dërgua johebrenjve, dhe ata do ta dëgjojnë!". 29 Dhe si i tha këto fjalë, Judenjve ikén duke u ngrënë me shumë fjalë njëri me tjetrin. 30 Dhe Pali ndenji plot dy vjet në shtëpinë që kishte marrë me qira dhe priste të gjithë ata që vinin tek ai, 31 duke predikuar mbretërinë e Perëndisë dhe duke mësuar gjërat e Zotit Jezu Krisht me shumë liri dhe pa ndalim.

Romakëve

1 Pali, shërbëtor i Jezu Krishtit, i thirrur pér tē qenë apostull, i veçuar pér ungjillin e Peréndisë, 2 siç i kishë premtuar ai me anë tē profetëve tē një noshkrimet e shenjta, 3 lidhur me Birin e tij, tē lindur nga fara e Davidit sipas mishit, 4 i deklaruar Biri i Peréndisë në fuqi, sipas Frymës së shenjtërisë nëpërmjet ringjalljes prej së vdekurit: Jezu Krishti Zoti ynë, 5 me anë tē tē cilit ne kemi marrë hir dhe apostullim, pér bindje në besim midis tē gjithë kombeve pér hir tē emrit tē tij, 6 ndër tē cilët edhe ju jeni tē thirrur nga Jezu Krishti; 7 pér ju tē gjithë që jeni në Romë, tē dashur nga Peréndia, tē thirrur shenjtorë: hir dhe paqe nga Peréndia, Ati ynë, e nga Zoti Jezu Krishti. 8 Para së gjithash, falënderoj Peréndinë tim me anë tē Jezu Krishtit pér tē gjithë ju, sepse pér besimin tuaj éshë folur në gjithë botën. 9 Sepse Peréndia, tē cilët unë i shërbë me fryshtë time nëpërmjet ungjillit tē Birit tē tij, éshëtë dëshmitari im që unë nuk pushoj kurrë tju kujtoj, 10 duke kërkuar vazhdimi i Peréndisë mundësia pér tē ardhur tek ju, 11 sepse unë dëshiroj fort tju shoh pér tju komunikuar ndonjë dhunëti fryshtor, që tē fortësoheni. 12 Dhe kjo éshëtë që unë tē ngushëllohem bashkë me ju me anë tē besimit që e kemi tē përbashkët, tuajin dhe timin. 13 Tani, véllezër, unë nuk dua që tē mos e dini se shumë herë kisha vendosur tē vija tek ju që tē mund tē kem ndonjë fryt midis jush siç kam pasur midis johebrenje tē tjerë, por deri tash kam qenë i penguar. 14 Unë u jam borxhli Grekëve dhe barbarëve, tē diturve dhe tē paditurve. 15 Kështu, aq sa varet nga unë, jam gati tju predikoj ungjillin edhe juve që jeni në Romë. 16 Në fakt unë nuk kam turp pér ungjillin e Krishtit, sepse ai éshë fuqia e Peréndisë pér shpëtimin e cilidto që beson, më parë Judeun e pastaj Grekun. 17 Sepse drejtësia e Peréndisë éshëtë zbuluar në tē nga besimi në besim siç éshëtë shkruar: "I drejti do tē jetojë me anë tē besimit". 18 Sepse zemërimi i Peréndisë zbulohet nga qili pér çdo pabesi e padrejtësi tē njerëzve, që mbysin tē vërtetët në padrejtësi, 19 meqenëse ajo që mund tē njihet prej Peréndisë éshëtë bërë e dukshme në ta, sepse Peréndia ua ka shfaqur atyre. 20 Në fakt cilësitë e tij tē padukshme, fuqia e tij e përfjetshme dhe hyjnja e tij, duke qenë tē dukshme nëpërmjet veprave tē tij që nga krijimi i botës, shihen qartë, me qëllim që ata tē janë tē pafalshëm. (aïdios g126) 21 Sepse, megjithëse e njohën Peréndinë, nuk e përlëvduan as e falënderuan si Peréndi, përkundrazi u bënë tē pamend në arsyetimet e tyre dhe zemra e tyre pa gjykim u errësua. 22 Duke e deklaruar veten tē urtë, u bënë tē marrë, 23 dhe e shndërruan lavdinë e Peréndisë së pakalbshëm në një shëmbëllim tē ngjashëm me atë tē një njeriu tē kalbshëm, tē shpendëve, tē kafshëve katërkëmbëshe dhe tē rrëshqanorëve. 24 Prandaj Peréndia ia dorëzoj papastërtës në epshet e zemrave tē tyre, pér tē çnderuar trupat e tyre në mes vetë atyre, 25 që e ndryshuan tē vërtetët e Peréndisë në gjenjeshët dhe adhuruan dhe i shërbyen kriesës në vend tē Krijuesit, që éshëtë i bekuar pérjetë. Amen. (aïon g165) 26 Prandaj Peréndia i dorëzoj ata në pasioneve tē ulëta, sepse edhe gratë e tyre i shndërruan marrëdhëniet natyrore në atë që

éshëtë kundër natyrës. 27 Në tē njejtën mënyrë burrat, duke lënë marrëdhëniet e natyrshme me gruan, u ndezën në epshin e tyre pér njëri-tjetrin, duke kryer akte tē pandershme burra me burra, duke marrë në vetvete shpagimin e duhu r pér gabimin e tyre. 28 Dhe meqenëse nuk e quajtén me vend tē njihnin Peréndinë, Peréndia i dorëzoj në një mendje tē çorodit, pér tē bërë gjëra tē pahishme, 29 duke qenë tē mbushur plot me çdo padrejtësi, kurvërim, mbrapshtësi, lakmi, ligësi; plot smirë, vrasje, grindje, mashtrim, poshtërsi, 30 mashtrees, shpifës, armiq tē Peréndisë, fyes, krenarë, mburravecë, trillues ligësish, tē pabindur ndaj prindërvë, 31 tē paarsyeshém, tē pabesë, pa dashuri tē natyrshme, tē papajtueshém, tē pamëshirshém. 32 Por ata, ndonëse e kanë njohur dekretin e Peréndisë sipas tē cilët ata që bënë gjëra tē tillë meritojnë vdekjen, jo vetëm i bënë, por miratojnë edhe ata që i kryejn.

2 Prandaj, o njeri, cilid tē jesh ti që e gjykon, je i pafalshëm sepse në këtë që gjykon tjetrin, dënon vetveten, sepse ti që gjykon bën tē njejtët gjëra. 2 Por ne e dimë se gjykimi i Peréndisë éshëtë sipas së vërtetës mbi ata që bënë gjëra tē tillë. 3 Dhe mendon, vallë, o njeri që gjykon ata që bënë tē tillë gjëra që edhe ti i bën, t'i shpëtosh gjykimit tē Peréndisë? 4 Apo i përqmon pasuritë e mirësise së tij, tē durimit dhe zemërgjerësise së tij, duke mos njohur që mirësia e Peréndisë tē prin në pendim? 5 Por ti, pér shkak tē ashpërsisë sate dhe tē zemrës së papenduar, po mbledh pér veten tēnde zemërim pér ditën e zemërimit dhe tē zbulësës së gjykimit tē drejtë tē Peréndisë, 6 që do ta shpaguajë secilin sipas veprave tē tij: 7 jetë tē përfjetshme atyre që kërkojnë lavdi, nder e pavdekësi, duke ngulmuar në veprat e mirësia; (aïdios g166) 8 ndërsa atyre që kundërshtojnë e nuk i binden së vërtetës, por i binden padrejtësisë, indinjatë dhe zemërim. 9 Mundim dhe ankth mbi çdo shpirt njeriu që bën tē ligën, Judeut më parë e pastaj Grekut; 10 por lavdi, nder e paqe cilidto që bën tē mirën, Judeut më parë e pastaj Grekut. 11 Sepse te Peréndia nuk ka anësi. 12 Në fakt tē gjithë ata që kanë mëkatuar pa ligjin, do tē humbasin gjithashu pa ligji; dhe tē gjithë ata që kanë mëkatuar nën ligjin do tē gjykohen sipas ligjit, 13 sepse jo ata që dëgjojnë ligjin janë tē drejtë para Peréndisë, por ata që e zbatojnë ligjin do tē shfajësohen. 14 Në fakt kur johebrenjtë, që s'kanë ligjin, nga natyra bënë punët e ligjit, ata, megjithëse s'kanë ligjin, janë ligj pér vetveten; 15 këta tregojnë veprën e ligjit tē shkruar në zemrat e tyre pér dëshminë që jep ndërgjegjia e tyre, dhe sepse mendimet e tyre shfajësojnë ose edhe akuzojnë njëri-tjetrin, 16 ditën në tē cilën Peréndia do tē gjykojë tē fshehtat e njerëzve me anë tē Jezu Krishtit, sipas ungjillit tim. 17 Ja, t'i quhesh Jude, bazohesh mbi ligjin dhe lëvdohesh në Peréndinë, 18 njeh vullnetin e tij dhe dallon gjérat e rëndësishme, duke qenë i mësuar prej ligjit, 19 dhe je i bindur se je prijësi i tē verbërve, drita e atyre që janë në errësirë, 20 udhëzues i tē marrëve, mësues i tē miturive, sepse ke formën e njohurisë dhe tē së vërtetës në ligj. 21 Ti, pra, që mëson tē tjerët, nuk mëson veten? Ti që predikon se nuk duhet vjedhur, vjedh? 22 Ti që thua se nuk duhet shkelur kurora, shkel kurorën? Ti që ke neveri pér idhujt, pse i plaqkit tempujt? 23 Ti që lëvdohesh me ligjin, e çnderon Peréndinë duke e shkelur

ligjin? 24 Në fakt, siç éshtë shkruar: "Për shkakun tuaj, emri i Perëndisë blasfemohet ndër johebrenj". 25 Sepse rrëthprerja éshtë e dobishme në qoftë se ti respekton ligjin, por në qoftë se je shkelës i ligjit, rrëthprerja jote bëhet mosrrëthprerje. 26 Prandaj në qoftë se një i parrethprerë respekton statutet e ligjit, a nuk do të çmohet parrethprerja e tij si rrëthprerje? 27 Dhe, në qoftë se ai që prej natyrës éshtë i parrethprerë e plotëson ligjin, a nuk do të të gjykojë ai ty që me shkronjën dhe me rrëthprerjen je shkelës i ligjit? 28 Në fakt Jude nuk éshtë ai që duket i tillë nga jashtë, dhe rrëthprerja nuk éshtë ajo që duket në mish; 29 por Jude éshtë ai që éshtë i tillë përbrenda, dhe rrëthprerja éshtë ajo e zemrës, në frymë dhe jo në shkronjë; dhe për një Jude të tillë lavdërimi nuk buron nga njerézit, por nga Perëndia.

3 Cila éshtë, pra, përparsëja e Judeut, ose cila éshtë dobia e rrëthprerjes? 2 E madhe në çdo mënyrë; para së gjithash sepse orakujt e Perëndisë iu besuan atyre. 3 Ç'të thuash atëherë? Në qoftë se disa nuk besuan, mosbesimi i tyre do ta anuloj, vallë, besnikérinë e Perëndisë? 4 Kurrë mos qoftë; përkundrazi, qoftë Perëndia i vërtetë dhe çdo njeri gjenjeshtar, siç éshtë shkruar: "Që ti të shfajësoshesh në fjalët e tua dhe të ngadhënjesh kur të gjykokesh". 5 Po në qoftë se padrejtësia jonë e vë në pah drejtësinë e Perëndisë, ç'do të themi? Perëndia qënka i padrejtë kur shfren zemërimin e tij? (Unë flas si njeri). 6 Kurrë mos qoftë! Sepse atëherë, si do ta gjykonte Zoti botën? 7 Prandaj në qoftë se me anë të gjenjeshrës sime e vërteta e Perëndisë e lartëson lavdinë e tij, përsë unë gjykokhem akoma si mëkatar? 8 E përsë té mos themi si disa që, duke shpifur, pohojnë se ne themi: "Të bëjmë të keqen që të vijë e mira"? Dënim i këtyre éshtë i drejtë. 9 E çfarë pra? A kemi ne ndonjë epërsi? Aspak! E kemi treguar në fakt që më përpëra se si Judenjtë ashtu edhe Grekët janë të gjithë nën mëkat, 10 siç éshtë shkruar: "Nuk ka asnjeri të drejtë, as edhe një. 11 Nuk ka asnjeri që të kuptojë, nuk ka asnjeri që të kërkojë Perëndinë. 12 Të gjithë kanë dalë nga udha e tij, që të gjithë janë bërë të padobishëm, nuk ka asnjë që të bëjë të mirën, as edhe një. 13 Gryka e tyre éshtë një varr i hapur, me gjuhët e tyre kanë thurur mashtime, ka helm gjarpërinjsh nën buzët e tyre; 14 goja e tyre éshtë plot mallkim dhe hidhësi; 15 këmbët e tyre janë të shpejta për të derdhur gjak; 16 në udhët e tyre ka rrënim dhe gjëmë, 17 dhe nuk e kanë njojur udhën e paqes; 18 nuk ka druatja e Perëndisë para syve të tyre". 19 Por ne e dimë se gjithçka që thotë ligji, e thotë për ata që janë nën ligj, me qëllim që çdo gojë të heshtë dhe gjithë bota t'i jetë nënshtruar gjykimit të Perëndisë, 20 sepse asnjë mish nuk do të shfajësohen para tij për veprat e ligjit; me anë të ligjit në fakt arrihet njojha e mëkatit. 21 Por tani, pavarësisht nga ligji, éshtë manifestuar drejtësia e Perëndisë, për të cilën déshmojnë ligji dhe profetët, 22 madje drejtësia e Perëndisë nëpërmjet besimit në Jezu Krishtin për të gjithë e mbi të gjithë ata që besojnë, sepse nuk ka dallim; 23 sepse të gjithë mëkatuan dhe u privuan nga lavdia e Perëndisë, 24 por janë shfajësuar falas me anë të hirit të tij, nëpërmjet shpëngimit që éshtë në Krishtin Jezus. 25 Atë ka paracaktaur Perëndia për të bërë shlyerjen nëpërmjet besimit në gjakun e tij, për të treguar kështu drejtësinë e tij përfaljen e mëkateve, që janë kryer më parë gjatë kohës së durimit të Perëndisë, 26 për

të treguar drejtësinë e tij në kohën e tanishme, me qëllim që ai të jetë i drejtë dhe shfajësues i atij që ka besimin e Jezusit. 27 Ku éshtë, pra, mburrja? Éshtë përashtuar. Nga cili ligj? Ai i veprave? Jo, por nga ligji i besimit. 28 Ne, pra, konkludojmë se njeriu éshtë i shfajësuar nëpërmjet besimit pa veprat e ligjit. 29 A éshtë vallë Perëndia vetëm Perëndia i Judenjive? A nuk éshtë edhe i johebrenjve? Sigurisht, éshtë edhe Perëndia i johebrenjve. 30 Sepse ka vetëm një Perëndi, që do të shfajësojë të rrëthprerin nëpërmjet besimit, dhe të parrethprerin me anë të besimit. 31 Anulojmë ne, pra, ligjin nëpërmjet besimit? Kështu mos qoftë; përkundrazi e forcojmë ligjin.

4 Çfarë do të themi, pra, në lidhje me atë që ati ynë Abrahami, ka përfituar sipas mishit? 2 Sepse nëse Abrahami ishte shfajësuar nëpërmjet veprave, ai ka përsë té lëvdohet; ndërsa përpëra Perëndisë ai nuk ka asgjë për t'u lëvduar. 3 Në fakt, çfarë thotë Shkrimi? "Por Abrahami i besoi Perëndisë dhe kjo iu numërua për drejtësi". 4 Edhe atij që vepron, shpërblimi nuk i konsiderohet si hir por si borxh; 5 ndërsa atij që nuk vepron, por beson në atë që shfajëson të paudhin, besimi i tij i numërohet për drejtësi. 6 Sikurse Davidi shpall lumturinë e njeriut të cilët Perëndia numëron drejtësi pa vepra, duke thënë: 7 "Lum ata të cilëve u janë falur paudhësitë dhe të cilëve mëkatet u janë mbuluar. 8 Lum njeriu të cilët Zoti nuk do t'ia numërojë mëkatin". 9 Por kjo lumturi a vlen vetëm për të rrëthprerët, apo edhe për të parrethprerët? Sepse ne themi se besimi iu numërua Abrahamat si drejtësi. 10 Në ç'mënyrë, pra, iu numërua? Kur ai ishte i rrëthprerë apo i parrethprerë? Jo ndërsa ishte i rrëthprerë, por kur ishte i parrethprerë. 11 Pastaj mori shenjën e rrëthprerjes, si vulë të drejtësisë për besimin që kishte patur kur ishte akoma i parrethprerë, me qëllim që të ishte ati i gjithë atyre që besojnë edhe se janë të parrethprerë, me qëllim që edhe atyre t'u numërohet drejtësia. 12 dhe të ishte atij i të rrëthprerëve të vërtetë, pra i atyre që jo vetëm janë të rrëthprerë, por që ndjekin edhe gjurmët e besimit të atit tonë Abrahamat, që ai pati ndërsa ishte i parrethprerë. 13 Në fakt premtimi për të qenë trashëgimtar i botës nuk iu bë Abrahamat dhe pasardhësve të tij nëpërmjet ligjit, por nëpërmjet drejtësisë së besimit. 14 Sepse nëse janë trashëgimtarë ata që janë të ligjit, besimi bëhet i kotë dhe premtimi anulohet, 15 sepse ligji prodhon zemërimin; në fakt atje ku nuk ka ligj, nuk ka as shkelje. 16 Prandaj trashëgimia éshtë nëpërmjet besimit; në këtë mënyrë ajo éshtë nëpërmjet hirit, me qëllim që premtimi të jetë i siguruar për të gjithë pasardhësit, jo vetëm për atë që éshtë nga ligji, por edhe për atë që vjen nga besimi i Abrahamat, i cili 17 (siç éshtë shkruar: "Unë të kam caktuar atin e shumë kombeve"), éshtë ati i të gjithës neve para Perëndisë që ai besoi, i cili i jep jetë të vdekurve dhe thérret gjérat që nuk janë sikur të ishin. 18 Ai, duke shpresuar kundër çdo shprese, besoi për t'u bërë ati i shumë kombeve sipas asaj që i ishte thënë: "Kështu do të jetë pasardhja jötë". 19 Dhe, duke mos qenë aspak i dobët në besim, nuk i kushtoi kujdes trupit të tij, i bërë tashmë si i vdekur (ishte pothuaj njëqind vjeç) as barkut të vdekur të Sarës. 20 Madje as nuk dyshoi nga mosbesimi në lidhje me premtimin e Perëndisë, por u përforsua në besim

duke i dhënë lavdi Perëndisë, 21 plotësisht i bindur se atë që ai kishte premtuar ishte edhe i fuqishëm ta bënte. 22 Prandaj edhe kjo iu numërua atij pér drejtësi. 23 E po nuk u shkrua vetëm pér të, që kjo i ishte numëruar, 24 por edhe pér ne, të cilëve do të na numërohet, neve që besojmë në atë që ka ringjallur prej të vdekurve Jezusin, Zotin tonë, 25 i cili u dha pér shkak të fyerjeve tona dhe u ringjall pér justifikimin tonë.

5 Të shfajësuar, pra, me anë të besimit, kemi paqe me Perëndinë nëpërmjet Jezu Krishtit, Zotit tonë, 2 me anë të të cilët edhe patëm, nëpërmjet besimit, hyrjen në këtë hir në të cilin qëndrojmë të patundur dhe mburremi në shpresën e lavdisë së Perëndisë. 3 Dhe jo vetëm kaq, por mburremi edhe në shtrëngimet, duke ditur që shtrëngimi prodhon këmbënguljen, 4 këmbëngulja përvojën dhe përvuja shpresën. 5 Por shpresa nuk turpërón, sepse dashuria e Perëndisë është derdhur në zemrat tona me anë të Frymës së Shenjtë që na është dhënë. 6 Sepse, ndërsa ishin akoma pa forcë, Krishti vdiq në kohën e tij pér të paudhët. 7 Vështirë në fakt se vdes dikush pér një të drejtë; mbasse ndonjë do të guxonte të vliste pér një njeri të mirë. 8 Por Perëndia e tregon dashurinë e tij ndaj nesh në atë që, kur ende ishim mëkatarë, Krishti vdiq pér ne. 9 Shumë më tepër, pra, duke qenë tani të shfajësuar në gjakun e tij, do të shpëtojmë nga zemërimi me anë të tij. 10 Në fakt, ndërsa ishim armiq, u pajtuam me Perëndinë nëpërmjet vdekjes së Birit të tij, akoma më shumë tani, që jemi pajtuar, do të shpëtohemi nëpërmjet jetës së tij. 11 E jo vetëm kaq, por edhe mburremi në Perëndinë, nëpërmjet Zotit tonë Jezu Krisht, me anë të të cilët tani kemi marrë pajtimin. 12 Prandaj, ashtu si me anë të një njeriu të vetëm mëkatit hyri në botë dhe me anë të mëkatit vdekja, po ashtu vdekja u shtri tek të gjithë njerëzit, sepse të gjithë mëkatuan; 13 sepse, derisa u shpall ligji, mëkatit ekzistonte në botë; por mëkatit nuk numërohet nëse nuk ka ligji; 14 por vdekja mbretëroi nga Adami deri te Moisiu edhe mbi ata që nuk kishin mëkatuar me një shkelje të njashme nga ajo e Adamit, që është figura e atij që duhej të vinte. 15 Mirëpo hiri nuk është si shkelja; nëse në fakt pér shkak të shkeljes së një njeriu të vetëm vdiqen shumë, shumë më tepër hiri i Perëndisë dhe dhurata me anë të hirit e një njeriu, Jezu Krishtit, i tepochi pér shumë të tjerë. 16 Sa pér dhuntinë, nuk ndodhi si pér atë një që mëkatoi, sepse gjykimi prodhoi dënimin nga një shkelje e vetme, por hiri prodhoi shfajësimin nga shumë shkelje. 17 Në fakt, në qoftë se prej shkeljes së këtij njërit vetëm vdekja mbretëroi pér shkak të atij njërit, akoma më shumë ata që marrin bollékun e hirit dhe të dhuratës se drejtësisë do të mbretërojnë në jetë me anë të atij njërit, që është Jezu Krishtit. 18 Prandaj, ashtu si pér një shkelje të vetme dënim i u shtri mbi të gjithë njerëzit, ashtu edhe me një akt të vetëm drejtësie, hiri u shtri mbi gjithë njerëzit pér shfajësimin e jetës. 19 Në fakt, ashtu si nga mosbindja e një njeriu të vetëm të shumtët u bënë mëkatarë, ashtu edhe nga bindja e një të vetmi të shumtët do të bëhen të drejtë. 20 Por ligj i ndërhyri me qëllim që shkelja të teprohej; por aty ku mëkatit është i tepruar, hiri është akoma më i tepert, 21 me qëllim që ashtu si mëkatit ka mbretëruar te vdekja, ashtu edhe

hiri të mbretërojë me anë të drejtësisë në jetën e përjetshme nëpërmjet Jezu Krishtit, Zotit tonë. (aiōnios g166)

6 Çfarë të themi, pra? A të mbetemi në mëkat, që të teprojë hiri? 2 Aspak! Ne që jemi të vdekur pér mëkatin, si do të jetojmë akoma në të? 3 Po a nuk e dini se ne të gjithë që u pagëzuam në Jezu Krishtin, u pagëzuam në vdekjen e tij? 4 Ne, pra, u varrosëm me të me anë të pagëzimit në vdekje, që, ashtu si Krishti u ringjall prej së vdekurish me anë të lavdisë së Atit, kështu edhe ne gjithashut të ecim në risinë e jetës. 5 Sepse, nëse u bashkuam me Krishtin në një vdekje të njashme me të tijën, do të jemi edhe e ringjalljes së tij, 6 duke ditur këtë: se njeriu ynë i vjetër u kryqëzua me të, që trupi i mëkatit mund të jetë anuluar dhe që ne të mos i shërbejmë më mëkatit. 7 Në fakt, ai që ka vdekur është shfajësuar nga mëkatit. 8 Tani nëse vdiqëm me Krishtin, ne besojmë gjithashut që do të jetojmë me të, 9 duke ditur se Krishti, që u ringjall prej së vdekurish, nuk vdes më; vdekja s'ka më pushtet mbi të. 10 Sepse në atë që vdiq, vdiq pér mëkatin një herë e pér gjithmonë; por në atë që rron, rron pér Perëndinë. 11 Kështu edhe ju, konsideroheni veten të vdekur pér mëkatin, por të gjallë pér Perëndinë, në Jezu Krishtin, Zotin tonë. 12 Le të mos mbretërojë, pra, mëkatit në trupin tuaj të vdekshëm, që t'i bindeni atij në epshet e veta. 13 As mos i jepni gjymtyrët tuaja në shërbim të mëkatit si mjete paudhësie, por tregoni veten tuaj te Perëndia, si të gjallë prej së vdekurish, dhe gjymtyrët tuaja si mjete drejtësie pér Perëndinë. 14 Në fakt mëkatit nuk do të ketë më pushtet mbi ju, sepse nuk jeni nën ligj, por nën hir. 15 Atëherë, çfarë? Të mëkatojmë sepse nuk jemi nën ligj, por nën hir? Kështu mos qoftë! 16 A nuk e dini ju se nëse e tregoni veten shërbëtorë të atij që i bindeni, jeni shërbëtorë të atij që i bindeni, qoftë mëkatit pér vdekje, qoftë dëgjesës pér drejtësi? 17 Por qoftë falenderuar Perëndia, sepse ishit shërbëtorë të mëkatit, por iu bindët me zemër atij mësimi që iu është transmetuar. 18 Dhe, mbasi u liruat nga mëkatit, u bëtë shërbëtorë të drejtësisë. 19 Unë po flas njerëzisht pér shkak të dobësisë së mishit tuaj. Sepse ashtu si një kohë i kishit përkushtuar gjymtyrët tuaja pér të genë shërbëtorë të papastërtisë dhe të paudhësisë pér të bërë paudhësinë, kështu tani përkushton gjymtyrët tuaj pér të qenë shërbëtorë të drejtësisë pér shenjtërim. 20 Sepse, kur ishit shërbëtorë të mëkatit, ishit të lirë në lidhje me drejtësinë. 21 Dhe çfarë fryt kishit, pra, atëherë, nga ato gjëra, pér të cilat tani keni turp? Sepse fundi i tyre është vdekja. 22 Por tani, pasi u liruat nga mëkatit dhe u bëtë shërbëtorë të Perëndisë keni pér frytin tuaj shenjtërimin dhe pér fund jeta e përjetshme. (aiōnios g166) 23 Sepse paga e mëkatit është vdekja, por dhuntia e Perëndisë është jeta e përjetshme në Jezu Krishtin, Zotin tonë. (aiōnios g166)

7 Apo nuk e dini o véllezër, (sepse unë po u flas njerëzve që e njohin ligjin), se ligji ka pushtet mbi njeriun pér sa kohë ai rron? 2 Sepse gruaja e martuar është e lidhur nga ligji me burrin deri sa ai rron, por, po i vdiq burri, lirohet nga ligji i burrit. 3 Prandaj, nëse, kur i rron burri, ajo bashkohet me një burrrë tjetër, do të quhet shkelëse e kurorës; por kur i vdes burri ajo është e liruar nga ligji, që të mos jetë shkelëse e kurorës, po u bë

gruaja e një burrë tjetër. 4 Kështu, pra, vëllezër të mi, edhe ju jeni të vdekur për ligjin me anë të trupit të Jezu Krishtit që të bashkoheni me një tjetër, që u ringjall prej të vdekurit, që t'i japid fryte Perëndisë. 5 Sepse, kur ishim në mish, pasionet mëkatare që ishin me anë të ligjit, vepronin në gjymtyrët tonë, duke sjellë fryte vdekjeje, 6 por tani jemi zgjidhur nga ligji duke qënë të vdekur nga çka na mbante të lidhur, prandaj shërbejmë në risinë e frysës dhe jo në vjetërsinë e shkronjës. 7 Çfarë të themi, pra? Se ligji është mëkat? Ashtu mos qoftë! Mëkatin unë nuk do ta kisha njohur, veç se me anë të ligjit; sepse unë nuk do ta kisha njohur lakinë, po të mos thoshte ligji: "Mos lako!". 8 Por mëkat, duke marrë shkas nga ky urdhërim, ngjalli në mua çdo laku, 9 sepse, pa ligj, mëkatë është i vdekur. Dikur unë jetoja pa ligj, por, kur erdhi urdhërimi, mëkat u ngjall dhe unë vdiqa, 10 dhe urdhërimi që u dha për jetë, më solli vdekjen. 11 Sepse mëkat, duke gjetur rastin me anë të urdhërit, më mashtrojë dhe me anë të tij më vranë. 12 Kështu ligji është i shenjtë, dhe urdhërimi i shenjtë, i drejtë dhe i mirë. 13 Ajo gjë, pra, që është e mirë u bë vdekje për mua? Ashtu mos qoftë; por mëkat, që të duket mëkat, me anë të së mirës më pruri vdekjen, që mëkatë të bëhet edhe më tepër mëkat nëpërmjet urdhërimit. 14 Sepse ne e dimë se ligji është frysër, por unë jam i mishë, i shitur mëkatat si skllav. 15 Sepse unë nuk kuptoj atë që bëj, sepse nuk bëj atë që dua, por bëj atë që urrej. 16 Edhe, nëse bëj atë që nuk dua, unë pranoj që ligji është i mirë. 17 Por tani nuk jam më unë që veproj, por mëkat që banon në mua. 18 Në fakt unë e di se në mua domëthënë në mishin tim nuk banon asgjë e mirë, sepse, ndonëse e kam dëshirën për të bërrë të mirën, nuk ia gjej mënyrën. 19 Në fakt të mirën që unë e dua nuk e bëj; por të keqen që s'dua, atë bëj. 20 Edhe, në qoftë se bëj atë që nuk dua, s'jam më vetë ai që e bëj, por është mëkat që banon në mua. 21 Unë, pra, po zbuloj këtë ligj: duke dashur të bëj të mirën, e keqja gjindet në mua. 22 Në fakt unë gjej kënaqësi në ligjin e Perëndisë sipas njeriut të brendshëm, 23 por shoh një ligj tjetër në gjymtyrët e mia, që lufton kundër ligjit të mendjes sime dhe që më bën skllav të ligjit të mëkatit që është në gjymtyrët e mia. 24 Oh, njeri i mjerë që jam! Kush do të më çlirojë nga ky trup i vdekjes? 25 I falem nderit Perëndisë me anë të Jezu Krishtit, Zotit tonë. Unë vetë, pra, me mendjen, i shërbej ligjit të Perëndisë, por, me mishin ligjitet mëkatit.

8 Tani, pra, nuk ka asnë dënim për ata që janë në Krishtin Jezu, që nuk ecin sipas mishit, por sipas Frysës, 2 sepse ligji i Frysës i jetës në Jezu Krishtin më çliroi nga ligji i mëkatit dhe i vdekjes. 3 Sepse atë që ishte e pamundur për ligjin, sepse ishte pa forcë për shkak të mishit, Perëndia, duke dërguar birin e vet në shëmbëllim mishi mëkatat, edhe për mëkat, e dënoi mëkatin në mish, 4 që të përbushet drejtësia e ligjit në ne, që nuk ecim sipas mishit, por sipas Frysës. 5 Sepse ata që rrojnë sipas mishit e çojnë mendjen në gjérat e mishit, por ata që rrojnë sipas Frysës në gjérat e Frysës. 6 Në fakt mendja e kontrolluar nga mishi prodhon vdekje, por mendja e kontrolluar nga Fryma prodhon jetë dhe paqe. 7 Në fakt mendja e kontrolluar nga mishi është armiqësi kundër Perëndisë, sepse nuk i nënshtronet ligjitet të Perëndisë dhe as nuk mundet. 8 Prandaj ata që janë në mish nuk mund t'i pëlqejnë Perëndisë.

9 Nëse Fryma e Perëndisë banon në ju, ju nuk jeni më në mish, por në Frymë. Por në qoftë se ndokush nuk ka Frymën e Krishtit, ai nuk i përket atij. 10 Nëse Krishti është në ju, trupi për tjetër është i vdekur për shkak të mëkatit, por Fryma është jetë për shkak të drejtësës. 11 Dhe në qoftë se Fryma i atij që ringjalli Krishtin prej së vdekurish banon në ju, ai që e ringjalli Krishtin prej së vdekurish do t'u japë jetë edhe trupave tuaj vdekatarë me anë të Frysës së tij që banon në ju. 12 Prandaj, vëllezër, ne jemi debitorë jo të mishit, që të rrojme sipas mishit, 13 sepse, po të rroni sipas mishit, ju do të vdisni; por, nëse me anë të Frysës i bëni të vdesin veprat e trupit, ju do të rroni. 14 Sepse të gjithë ata që udhëhiqen nga Fryma e Perëndisë janë bij të Perëndisë. 15 Sepse ju nuk keni marrë një frysë robëri, që të keni përsëri frikë, po keni marrë frysë e birërisë, me anë të së cilës në thërrasim: "Aba, o Atë!". 16 Vetë Fryma i dëshmon frysë sonë se ne jemi bij të Perëndisë. 17 Dhe nëse jemi bij, jemi dhe trashëgimtarë, trashëgimtarë të Perëndisë dhe bashkëtrashëgimtarë të Krishtit, nëse vuajmë më të dhe lavdohemi me të. 18 Unë mendoj në fakt, se vuajtjet e kohës së tanishme nuk vlefjanë aspak të krahasohen me lavdinë që do të shfaqet në ne. 19 Sepse dëshira e flaktë e krijësës pret me padurim shfaqjen e bijve të Perëndisë, 20 sepse krijësa iu nënshtrua këtësës, jo me vullnetin e vet, po për shkak të atij që e nënshtroi, 21 me shpresë që vetë krijësa të çlirohet nga skllavëria e prishjes për të hyrë në lirinë e lavdisë së bijve të Perëndisë. 22 Sepse e dimë se deri tani mbarë bota e krijuar rënkon dhe është në mundim. 23 Dhe jo vetëm kaq, por edhe ne vetë që kemi frytet e para të Frysës, vajtojmë në veten tonë, duke pritur flakët birërimin, shpengimin e trupit tonë. 24 Sepse me shpresë ne shpëtuam; por shpresa që duket nuk është shpresë, sepse atë që dikush e sheh si mundet edhe ta shpresojë? 25 Por në qoftë se ne shpresojmë atë që s'e shohim, atë gjë e presim me durim. 26 Kështu, pra, edhe Fryma na ndihmon në dobësitë tonë, sepse ne nuk dimë çfarë të kërkojmë në lutjet tonë, sikurse duhet; por vetë Fryma ndërhyn për ne me psherëtimë të patregueshme. 27 Dhe ai që heton zemrat e di cila është mendja e Fryms, sepse ai ndërhyn për shenjtorët, sipas Perëndisë. 28 Dhe ne e dimë se të gjitha gjëra bashkëveprojnë për të mirë për ata që e duan Perëndinë, për ata që janë të thirrur sipas qëllimit të tij. 29 Sepse ata që ai i ka njohur që më parë, edhe i ka paracaktaur që të janë të njegashëm me shëmbëlltyrën e Birit të tij, kështu që ai të jetë i parëlinduri në mes të shumë vëllezërve. 30 Dhe ata që ai i paracaktoi edhe i thirri; dhe ata që i thirri edhe i shfajësori; dhe ata që i shfajësori, ata edhe i përlëvdoi. 31 Çfarë të themi, pra, për këto gjëra? Në qoftë se Perëndia është me ne, kush mund të jetë kundër nesh? 32 Sepse ai që nuk e kurseu Birin e vet, por e dha për të gjithë ne, qysh nuk do të na dhuroj të gjitha gjëra bashkë me të? 33 Kush do t'i padisë të zgjedhurit e Perëndisë? Perëndia është ai që i shfajëson. 34 Kush është ai që do t'i dënojë? Krishti është ai që vdiq, po për më tepër ai u ringjall; ai është në të djathë të Perëndisë dhe ai ndërmjetëson për ne. 35 Kush do të na ndajë nga dashuria e Krishtit? Pikëllimi, a ngushtica, a përndjekja, a uria, a të zhveshurit, a reziku, a shpata? 36 Siç është shkruar: "Për ty po vritemi gjithë ditën; u numëruam si dele për therje".

37 Por në të gjitha këto gjëra ne jemi më shumë se fitimtarë për hir të atij që na deshi. **38** Sepse unë jam i bindur se as vdekja, as jeta, as engjëjt, as pushtet, as fuqia dhe as gjërat e tashme as gjërat e ardhshme, **39** as lartësitë, as thellësitë, as ndonjë jetër kriesë, nuk do të mund të na ndajë nga dashuria e Perëndisë që është në Jezu Krishtin, Zotin tonë.

9 Unë them të vërtetën në Krishtin, nuk gjenjë dje jep dëshmi me mua ndërgjegja ime me anë të Frymës së Shenjtë; **2** kam një trishtim të madh dhe një dhembje të vazhdueshme në zemrën time. **3** Sepse do të doja të isha vetë i ma-llkuar, i ndarë nga Krishti, për vëllezëritë e mi, për farefisin tim sipas mishit, **4** të cilët janë Izraelitë dhe atyre u përket birëria, lavdia, besëlidhjet, shpallja e ligjit, shërbimi hyjnor dhe premtimet; **5** të tyre janë edhe etërit, prej të cilëve rrjedh sipas mishit Krishti, i cili është përmbi çdo gjë Perëndi, i bekuar përfjetë. Amen. (**alön g165**) **6** Por kjo nuk do të thotë se fjala e Perëndisë ra poshtë, sepse jo të gjithë që janë nga Izraeli janë Izrael. **7** As sepse janë pasardhës e Abrahamin janë të gjithë bij; por: "Në Isakun do të quhet pasardhja jote". **8** Do të thotë: nuk janë bijtë e Perëndisë ata që lindin prej mishit, por vetëm bijtë e premtimit numërohen si pasardhës. **9** Sepse kjo është fjala e premtimit: "Në këtë kohë do të vij dhe Sara do të ketë një bir". **10** Dhe jo vetëm kaq, por edhe Rebeka mbeti shtatzënë nga një njeri i vetëm, Isakun, atin tonë, **11** (sepse para se t'i lindnin fëmijët dhe para se të bënин ndonjë të mirë a të keqe, që të mbetej i patundur propozimi i Perëndisë për të zgjedhur jo sipas veprave, po prej atij që thérret), **12** iu tha asaj: "Më i madhi do t'i shërbejë më të voglit", **13** siç është shkruar: "E desha Jakobin dhe e urreva Ezauna". **14** Çfarë të themi, pra? Mos ka padrejtësi te Perëndia? Aspak! **15** Ai i thotë në fakt Moisiut: "Do të kem mëshirë për atë që të kem mëshirë, dhe do të kem dhembshuri për atë që do të kem dhembshuri". **16** Kështu, pra, kjo nuk varet as prej atij që do, as prej atij që vrapon, por nga Perëndia që shfaq mëshirë. **17** Sepse Shkrimi i thotë Faraonit: "Pikërisht për këtë gjë të ngrita, që të tregoj te ti fuqinë time dhe që të shpallet emri im mbi mbarë dheun". **18** Kështu ai ka mëshirë për atë që do dhe e ngurtëson atë që do. **19** Ti do të më thuash, pra: "Pse vazhdon të ankohet? Kush mund, në fakt, t'i rezistojë vullnetit të tij?". **20** Po kush je ti, o njeri, që i kunderpërgjigjesh Perëndisë? A mund t'i thotë ena mjeshtrit: "Përse më bërë kështu?". **21** A nuk ka vallë fuqi poçari mbi argjitet për të bërë nga po ai brumë një enë për nderim, edhe një tjetër për çnderim? **22** Dhe çfarë të thuash nëse Perëndia, duke dashur të tregojë zemërimin e tij dhe të bëjë të njohur pushtetin e tij duri me shumë zemërgjërsi enët e zemërimit që qenë bërë për prishje? **23** Dhe që të bëjë të njohur pasuritë e lavdisë së tij ndaj enëve të mëshirës, të cilat i përgatiti për lavdi, **24** mbi ne, që edhe na thirri, jo vetëm nga Judenjtë, por edhe nga johebrenjtë? **25** Ashtu si thotë ai te Osea: "Unë do ta quaj popullin tim atë që s'ka qenë populli im dhe të dashur atë të mosdashurin. **26** Dhe do të ndodhë që atje ku u është thënë atyre: "Ju nuk jeni populli im", atje do të quheni bij të Perëndisë së gjallë". **27** Por Isaia thërret për Izraelin: "Edhe sikur të ishte numri i bijve të Izraelit si rëra e detit, vetëm mbetja e tij do të shpëtohet". **28** Në fakt ai do

ta realizojë vendimin e tij me drejtësi, sepse Zoti do ta realizojë dhe do ta përspejtojë vendimin e tij mbi tokë. **29** Dhe ashtu si profetizoi Isaia: "Në qoftë se Perëndia i ushtrive nuk do të na kishte lénë farë, do të ishim bérë si Sodoma dhe do t'i kishim ngjarë Gomorës". **30** Çfarë të themi, pra? Se johebrenjtë, që nuk kérkuan drejtësinë, e fituan drejtësinë, por atë drejtësi që vjen nga besimi, **31** ndërsa Izraeli, që kérkonte ligjin e drejtësisë, nuk arriti në ligjin e drejtësisë. **32** Përse? Sepse e kérkonte jo me anë të besimit, por me anë të veprave të ligjit; sepse ata u penguan në gurin e pengesës, **33** ashtu siç është shkruar: "Ja, unë po vë në Sion një gur pengese dhe një shkëmb skandal, dhe kushdo që i besoni atij nuk do të turpërohet".

10 Vëllezër, dëshira e zemrës sime dhe lutja që i drejtov Perëndisë për Izraelin është për shpëtim të tij. **2** Sepse unë dëshmoj për ta se kanë zell për Perëndinë, por jo sipas njohurisë. **3** Sepse duke mos njohur drejtësinë e Perëndisë dhe duke kérkuar të vendosin drejtësinë e vet, nuk iu nënshtruan drejtësisë së Perëndisë, **4** sepse përfundimi i ligjit është Krishti, për shfajësimin e kujtdo që beson. **5** Sepse Moisiu kështu e pëershruan drejtësinë që vjen nga ligji: "Njeriu që bén këto gjëra, do të rrojë me anë të tyre". **6** Por drejtësia që vjen nga besimi thotë kështu: "Mos thuaj në zemrën tënde: "Kush do të njijet në qjell?". Kjo do të thotë që të zgresë Krishti. **7** Ose: "Kush do të zgresë në humerë?". Kjo do të thotë që të sjellë lart Krishtin prej së vdekurish. (**Abyssos g12**) **8** Po ç'thotë, pra? "Fjala është pranë teje, në gojën tënde dhe në zemrën tënde". Kjo është fjala e besimit, që ne predikojmë; **9** sepse, po të rrëfesh me gojnë tënde Zotin Jezus, dhe po të besosh në zemrën tënde se Perëndia e njallti prej së vdekurish, do të shpëtoshesh. **10** Sepse me zemër, njeriu beson në drejtësi dhe me gojë bëhet rrëfim për shpëtim, **11** sepse Shkrimi thotë: "Kushdo që beson në të, nuk do të turpërohet". **12** Sepse nuk ka dallim në mes Judeut dhe Grekut, sepse një i vetëm është Perëndia i të gjithëve, i pasur ndaj të gjithë atyre që e thërrasin. **13** Në fakt: "Kushdo që do ta thërrasë emrin e Zotit do të shpëtohet". **14** Si do ta thërrasin, pra, atë, të cilit nuk i besuan? Dhe si do të besojnë tek ai për të cilin nuk kanë dëgjuar? Dhe si do të dëgjojnë, kur s'ka kush predikon? **15** Dhe si do të predikojnë pa qenë dërguar? Siç është shkruar: "Sa të bukura janë këmbët e atyre që shpallin paqen, që shpallin lajme të mira!". **16** Por jo të gjithë iu bindën ungjillit, sepse Isaia thotë: "O Perëndi, kush i besoi predikimit tonë?". **17** Besimi, pra, vjen nga dëgjimi, dhe dëgjimi vjen nga fjala e Perëndisë. **18** Por unë them: Mos nuk dëgjuan? Madje, "Zëri i tyre mori mbarë dheun dhe fjalët e tyre shkuan deri në skajet më të largëta të tokës". **19** Por unë them: "Mos nuk e kuptoi Izraeli? Moisiu tha i pari: "Unë do t'ju shtie në xhelozni me një komb që s'është fare komb; do t'ju bëj të zemëroheni me anë të një kombi të marrë". **20** Dhe Isaia me guxim thotë: "Unë u gjeta nga ata që nuk më kérkonin, unë u shfaqa atyre që nuk pyesnin për mua". **21** Por lidhur me Izraelin ai thotë: "Gjithë ditën i shtriva duart e mia drejt një populli të pabindur dhe kundërthënës".

11 Unë, pra, them: A tha Perëndia e hodhi poshtë popullin e vet? Aspak, sepse edhe unë jam Izraelit, nga pasardhje

e Abrahamit, nga fisi i Beniaminit. 2 Perëndia nuk e hodhi poshtë popullin e vet, të cilin e njohu që përpara. A nuk e dini ju ç'thotë Shkrimi për Elian? Si i drejtobet ai Perëndisë kundër Izraelit, duke thënë: 3 "O Zot, profetët e tu i vranë dhe altarët e tu i prishën, dhe unë mbeta i vetém, dhe ata kérkojnë jetën time". 4 Por, çfarë i tha zëri hyjnor? "Kam lénë pér veten time shtatë mijë burra, që nuk kanë rënë në gjunjë përpara Baalit". 5 Kështu, pra, edhe në kohën e tanishme ka mbetur një mbetje pas zgjedhjes së hirit. 6 Dhe, po të jetë prej hirit, nuk është më prej veprash, përndryshe hiri nuk do të ishte më hir, përndryshe vepra nuk do të ishte më vepër. 7 E çfarë, atëherë? Izraeli nuk e mori atë që kérkonte, kurse të zgjedhurit e morën, dhe të tjerët u verbuan, 8 siç është shkruar: "Perëndia u dha atyre frymë hutimi, sy që të mos shohin dhe veshë që të mos dëgjojnë deri në ditën e sotme". 9 Dhe Davidi thotë: "Tryeza e tyre iu bëftë lak, një kurth, një pengesë dhe një shpagim. 10 Sytë e tyre u errësoshin që të mos shohin, dhe kurrizin e tyre kërruse përgjithnjë". 11 Unë them, pra: "Mos u penguan, që të rrëzohen? Aspak; por me anë të rrëzimit të tyre u erdhë shpëtimi johebrenjve, që i t'i shtjerë ata në xhelozë. 12 Edhe nëse rrëzimi i tyre është fitim pér botën dhe pakësimi i tyre është fitim pér johebrenjët, sa më tepër do të jetë mbushullia e tyre? 13 Sepse unë po ju flas juve, johebrenjve, duke qenë se jam apostulli i johebrenjve; dhe unë e nderoj shërbesën time, 14 pér të provuar se në ndonjë mënyrë mund t'i provokoj se mos i shfie në zili ata që janë mishi im edhe shpëtoj disa prej tyre. 15 Sepse, në qoftë se refuzimi i tyre është pajtim pér botën, çdo të jetë ripranimi i tyre, pérveç se kalimi prej vdekjes në jetë? 16 Edhe po të jenë pemët e para të shenjta, edhe e tëra është e shenjët; dhe po të jetë rrënja e shenjët, edhe degët janë të shenjta. 17 Edhe sikur të këputën disa degë, ti që ishe ullastër u shartove në vend të tyre dhe u bëre pjestar i rrënjes dhe i majmërisë së drurit të ullirit, 18 mos u mburr kundër degëve: por nëse mburresh kundër tyre, mos harro se nuk e mban ti rrënjen, po rrënja të mban ty. 19 Do të thuash, pra: "Degët u prenë që të sharto hem unë". 20 Mirë, ato u prenë pér mosbesimin, por ti qëndron pér shkak të besimit; mos u kreno, por druaj. 21 Sepse nëse Perëndia nuk i kurseu degët natyrore, shiko se mos nuk të kursen edhe ty. 22 Shih, pra, mirësinë dhe reprentasinë e Perëndisë: reprentasinë mbi ata që u rrëzuan, dhe mirësinë ndaj teje, në qoftë se ti do të ngulmosh në mirësi, përndryshe edhe ti do të këputesh. 23 Kështu edhe ata, nëse nuk do të qëndrojnë në mosbesim, do të shartohen; sepse Perëndia është i fuqishëm t'i shartojë përsëri. 24 Sepse, në qoftë se ti u këpunte nga ulliri i egër prej natyre dhe u shartove kundër natyrës në ulli të butë, aq më tepër këto, që janë degë prej natyre, do të shartohen në ullirin e vet. 25 Sepse nuk dua, o véllezér, që ju të jeni të paditur këtë të fshehtë që të mos mbaheni me të madh në veten tuaj se i ka ndodhur një ngurtësim një pjesë të Izraelit deri sa të ketë hyrë térësia e johebrenjve, 26 dhe kështu mbarë Izraeli do të shpëtohet, sikurse është shkruar: "Nga Sioni do të vijë Çlirimtari, dhe do të largojë pabesinë nga Jakobi. 27 Dhe kjo do të jetë besëlidhja ime me ta, kur unë t'ju heq mëkatet e tyre". 28 Për sa i përket ungjillët ata janë armiq pér hirin tuaj, por për sa i përket zgjedhjes, janë të dashur pér hir

të etërve, 29 sepse dhunjtë dhe thirrja e Perëndisë janë të pakthyeshme. 30 Sepse, sikundër dhe ju dikur ishit të pabindur ndaj Perëndisë, por tanë fituat mëshirën pér shkak të pabindjes së tyre, 31 kështu edhe këta tani u bënë të padëgjueshém, që, me anë të mëshirës që u tregua pér ju, të fitojnë edhe ata mëshirë. 32 Sepse Perëndia i mbylli të gjithë në padëgjés, që të ketë mëshirë pér të gjithë. (eleësë g1653) 33 O thellësi pasurie, urtësie dhe diturie të Perëndisë! Sa të pahulumtueshme janë gjykimet e tij dhe të pashtershme janë udhët e tij! 34 "Sepse kush e njohu mendjen e Zotit? Ose kush u bë këshilltar i tij? 35 Ose kush i dha atij më parë, që të ketë pér të marrë shpagim?". 36 Sepse prej tij, me anë të tij dhe pér të janë të gjitha gjëra. Lavdi atij pérjetë! Amen! (aiòn g165)

12 O véllezér, po ju bëj thirrje, nëpërmjet dhembshurisë së Perëndisë, ta paraqisni trupin tuaj si fli të gjallë, të shenjtëruar, të pëlqyer te Perëndia, që është shërbesa juaj e mënçur. 2 Dhe mos u konformoni me këtë botë, por transformohuni me anë të ripërtërinjës së mendjes suaj, që të provoni cili është i miri, i pëlqyeri dhe i përsosuri vullnet i Perëndisë. (aiòn g165) 3 Sepse, pér hirin që më është dhënë, unë i them secilit prej jush të mos e vlerësojë veten më shumë se sa duhet ta çmoj, por të ketë një vlerësim të përkorë, sipas masës së besimit që Perëndia i ndau secilit. 4 Sepse, sikurse në një trup kemi shumë gjymtyrë dhe të gjitha gjymtyrët nuk kanë të njëjtën funksion, 5 kështu edhe ne, megjithëse jemi shumë, jemi një trup në Krishtin dhe secili jemi gjymtyrë të njeri tjetrit. 6 Dhe tani, duke pasur dhunti të ndryshme sipas hirit që na u dha, nëse kemi profecinë, të profetizojmë sipas masës së besimit; 7 nëse kemi shërbim, le t'i kushtohemi shërbimit; po kështu mësuesi të jetep pas mësimit; 8 dhe ai që nxit, le t'i kushtohet nxitjes; ai që ndan, le ta bëjë me thjeshtësi; ai që kryeson le t'i kryesojë me zell; ai që bën vepra mëshirë, le t'i bëjë me gëzim. 9 Dashuria le të mos jetë me hipokrizi; urreni të keqen dhe ngjutuni pas së mirës. 10 Duani njeri tjetrin me dashuri vëllazërore; në nderim tregoni kujdes njeri me tjetrin. 11 Mos u tregoni të përtuar në zell; jini të zjarrtë në frymë, shërbeni Perëndisë, 12 të gëzuar në shpresë, të qëndrueshëm në shtrëngime, këmbëngulës në lutje; 13 ndihmoni pér nevojat e shenjtorëve, jini mikpritës. 14 Bekoni ata që ju përndjekin, bekoni dhe mos mallkon. 15 Gëzohuni me ata që gëzohen, dhe qani me ata që qajnë. 16 Kini të njëjtat mendime njeri me tjetrin; mos lakmoni pér lart, por rrini me të përunjurit; mos e mbanai veten pér të mënçur. 17 Mos ia ktheni kurrikjut të keqen me të keqe, kërkoni të bëni të mirën përpara gjithë njerëzve. 18 Po të jetë e mundur dhe aq sa varet prej jush, jetoni në paqe me gjithë njerëzit. 19 Mos u hakmerrni pér veten tuaj, o të dashur, por i jepni vend zemërimt të Perëndisë, sepse është shkruar: "Mua më përket hakmarrja, unë kam pér të shpaguar, thotë Zoti". 20 "Në qoftë se armiku yt, pra, ka urí, jepi të hajë; në pastë etje, jepi të pijë; sepse, duke bërë këtë, do të grumbullosh mbi krye të tij thëngjij të ndezur". 21 Mos u mund nga e keqja, por mundë të keqen me të mirën.

13 Çdo njeri le t'i nënshtrohet pushteteve të sipërm, sepse nuk ka pushtet veçse prej Perëndisë; dhe pushtetet që janë, janë caktuar nga Perëndia. 2 Prandaj ai që i kundërvihet

pushtetit, i kundërvihet urdhërit të Perëndisë; dhe ata që i kundërvihen do të marrin mbi vete dënimin. **3** Sepse eprorët s'ke pse t'i kesh frikë për vepra të mira, por për të këqijat; a do, pra, të mos i kesh frikë pushtetit? Bëj të mirën, dhe do të kesh lavdërim nga ai, **4** sepse eprori éshëtë shërbëtor i Perëndisë për ty për të mirë; por, po të bësh të këqija, druaj, sepse nuk e mban kot shpatën; sepse ai éshëtë shërbëtor i Perëndisë, hakmarrës plot zemërim kundër atij që bën të keqen. **5** Prandaj éshëtë e nevojshme t'i nënshtroheni, jo vetëm nga druajtje e zemërimit, por edhe për arsyen t'i ndërgjegjes. **6** Sepse për këtë paguani edhe tatimet, sepse ata janë shërbëtorë të Perëndisë, që i kushtohen vazhdimisht këtij shërbimi. **7** I jepni, pra, secilit atë që i takon: tatimin atij që i përket, druajtje atij që éshëtë për t'u druajtur, nderimin atij që éshëtë për nderim. **8** Mos i kini asnjë detyrim askujt, përvëç se ta doni njëri-tjetrin, sepse ai që e do tjetrin e tij e ka përbushur ligjin. **9** Sepse urdhërimet: "Mos shkel kurorë, mos vraj, mos vidh, mos thua dëshmi të rreme, mos lakmo", dhe në pastë ndonjë urdhërim tjetër, përbëlidhen në këtë fjalë: "Duaje të afërmën tënd porsi vveten!". **10** Dashuria nuk i bën keq të afërmët; dashuria, pra, éshëtë përbushja e ligjit. **11** Dhe këtë aq më shumë duhet të bëjmë, duke ditur kohën, sepse tanimë erdhë ora të zgjohemi nga gjumi, sepse shpëtimi ynë éshëtë më afër, se kur besuam. **12** Nata u thye dhe dita u afrua; le të flakim, pra, veprat e errësirës dhe të veshim armët e drithës. **13** Le të ecim me ndershëmëri, si ditën, jo në orgji dhe në dehje, jo në imoralitet dhe sensualizëm, jo në grindje e në smirë. **14** Por vishuni me Zotin Jezu Krisht dhe mos tregoni kujdes përmishin, që t'ia kënaqni laktitë.

14 Pranojeni atë që éshëtë i dobët në besim, pa e qortuar përmendimet. **2** Dikush mendon se mund të hajë nga çdo gjë, ndërsa ai që éshëtë i dobët ha vetëm barishte. **3** Ai që ha të mos e përbuzë atë që nuk ha, dhe ai që nuk ha të mos gjykojë atë që ha, sepse Perëndia e ka pranuar. **4** Kush je ti që gjykon shérbyesin e tjetrit? A qëndron mbi këmbë ose rrëzohet, éshëtë punë e zotit të tij, por ai do të qëndrojë, sepse Perëndia éshëtë i zoti ta bëjë atë qëndrojë në këmbë. **5** Sepse dikush e çmon një ditë më shumë se një tjetër, dhe tjetri i çmon të gjitha ditët njëlljo; gjithsecili të jetë plotësish i bindur në mendjen e tij. **6** Ai që e çmon ditën, për Zotin e çmon; ai që nuk e çmon ditën, për Zotin nuk e ruan; kush ha, për Zotin ha dhe i falet nderit Perëndisë; dhe kush nuk ha, për Zotin nuk ha dhe i falet nderit Perëndisë. **7** Sepse asnjë nga ne nuk jeton përveten e tij dhe askush nuk vdes përveten e tij, **8** sepse, edhe nëse rrojmë, rrojnë për Zotin; edhe nëse vdesim, vdesim për Zotin; pra, edhe po të rrojmë ose të vdesim, të Zotit jemi. **9** Sepse për këtë edhe vdiq Krishtit dhe u ngjall e u kthyen në jetë: që të zotërojë edhe mbi të vdekurit, edhe mbi të gjallët. **10** Por ti, pse e gjykon vëllanë tënd? Ose përsë e përbuz vëllanë tënd? Të gjithë, pra, do të dalim përpëra gjykatës së Krishit. **11** Sepse éshëtë shkruar: "Rroj unë, thotë Perëndia, se çdo gjë do të ulet para meje, dhe çdo gjuhë do ta lavdërojë Perëndinë!". **12** Kështu, pra, secili nga ne do t'i japë llogari Perëndisë përveten e vet. **13** Prandaj të mos e gjykojmë më njeri tjetrin, por më tepër gjykonit këtë: mos i vini gur pengese ose skandal

vëllait. **14** Unë e di dhe jam plotësish i bindur në Zotin Jezus, se asnjë gjë nuk éshëtë e ndyrë në vetvete, por për atë që çmon se diçka éshëtë e ndyrë, për atë éshëtë e ndyrë. **15** Por nëse vëllai yt trishotohet për shkak të një ushqimi, ti nuk ecën më sipas dashurisë; mos e bëj atë të humbasë me ushqimin tënd atë për të cilin Krishti vdiq. **16** Prandaj le të mos shahet e mira juaj, **17** sepse mbretëria e Perëndisë nuk éshëtë të ngrënët dhe të pirët, por drejtësia, paqja dhe gjëzimi në Frymën e Shenjtë. **18** Sepse ai që i shërben Krishtit në këto gjëra, éshëtë i pëlqyer nga Perëndia dhe i miratuar nga njerëzit. **19** Le të ndjekim, pra, ato që ndihmojnë për paqe dhe për ndërtimin e njëri-tjetrit. **20** Mos e prish veprën e Perëndisë për ushqimin; vërtet, të gjitha gjëra janë të pastra, por bën keq kur dikush ha diçka që i éshëtë pengesë. **21** Éshëtë mirë të mos hajë mish njeriu, as të mos pijà verë, as të mos bëjë gjë që mund ta cojë vëllanë tënd të pengohet, ose të skandalizohet ose të dobëson. **22** A ke besim ti? Mbaje besimin përveten tëndë përrapa Perëndisë; lum ai që nuk dënon veten e tij në atë që miraton. **23** Por ai që éshëtë me dy mendje, edhe sikur të hajë, éshëtë dënuar, sepse nuk ha me besim; dhe çdo gjë që nuk bëhet me besim, éshëtë mëkat.

15 Edhe ne, që jemi të fortë, duhet të mbajmë dobësitet e atyre që janë të dobët dhe jo t'i pëlqejmë vetes. **2** Secili nga ne le t'i pëlqejë të afërmít për të mirë, për ndërtim, **3** sepse edhe Krishti nuk i pëlqeu vetes së tij, por sikurse éshëtë shkruar: "Sharjet e atyre që të shanin ty, ranë mbi mua". **4** Sepse të gjitha gjërat që u shkruan në të kaluarën u shkruan përmësimin tonë, që me anë të këmbënguljes dhe të ngushëllimit të Shkrimeve, të kemi shpresë. **5** Dhe Perëndia i durimit dhe i ngushëllimit ju dhëntë juve të keni po ato mendime njeri me tjetrin, sipas Jezu Krishit, **6** që me një mendje të vetme dhe një gojë të vetme ta përlëvdoni Perëndinë, Atin e Perëndisë tonë Jezu Krisht. **7** Prandaj pranoi njëri-tjetrin, sikurse edhe Krishti na pranoi për lavdinë e Perëndisë. **8** Tani unë po ju them se Jezu Krisht u bë shërbëtor i të rrëthprerëve për të vërtetën e Perëndisë, për të vërtetuar premtimet e dhëna etërve, **9** dhe i pranoi johebrenjtë për mëshirë të vet, që ta lëvdojnë Perëndinë sikurse éshëtë shkruar: "Për këtë do të të përlëvdoj ndër kombe, dhe do t'i këndo lavdërimë emrit tënd!". **10** Dhe përsëri ai thotë: "Gëzohuni, o njerëz, me popullin e tij". **11** Dhe përsëri: "Lavdëroni Zotin, të gjithë njerëzit; dhe le ta lëvdojnë të gjithë popujt". **12** Dhe përsëri Isaia thotë: "Do të mbijë një filiz nga rrënja e Jeseut dhe ai që ngrihet për të sunduar njerëzit; kombet do të shpresojnë në të!". **13** Dhe Perëndia i shpresës le t'ju mbushë me çfarëdo gjëzimi dhe paqe me anë të besimit, që të keni mbushulli në shpresë, me anë të fuqisë së Frymës së Shenjtë! **14** Dhe, sa për ju, o vëlezër, më éshëtë mbushur mendja përveten e tij, se edhe ju jeni plot mirësi, plot me çdo njohuri, të zotë të këshilloni njëri-tjetrin. **15** Por unë ju shkrova në një farë shkalle më me guxim që t'ju kujtoj për hirin që m'u dha prej Perëndisë, **16** që të jem shërbëtor i Jezu Krishit pranë johebrenje, duke punuar në shërbësin e shenjtëruar të ungjillit të Perëndisë, që oferta e johebrenje të jetë e pëlqyer, dhe e shenjtëruar nga Fryma e Shenjtë. **17** Kam, pra, me se të mburrem në Jezu Krishtin për punët që kanë të bëjnë me Perëndinë. **18** Sepse

nuk do të guxoja të flas për ndonjë nga ato gjëra të cilat Krishti nuk i bëri nëpërmjet meje, për t'i sjell në dëgjes johebrenjtë me fjalë dhe me vepër, **19** me fuqi shenjash dhe çudirash, me fuqi të Frymës së Perëndisë; kështu, prej Jeruzalemit e përqark dhe gjë në Iliri, kam kryer shërbimin e ungjillit të Krishtit, **20** duke u përpjekur të ungjillëzoj atje ku nuk ishte i njohur emri i Krishtit, që të mos ndërtoj mbi themelin e tjeterit. **21** Por, sikurse është shkruar: "Ata, ndër të cilët nuk u qe shpallur, do të shohin, dhe ata që nuk kishin dëgjuar për të, do të kuptojnë". **22** Edhe për këtë arsy e pengova shumë herë të vij tek ju. **23** Por tani, duke mos pasur më fushë veprimi për të ungjilluar në këto vise, dhe duke pasur prej shumë vjetësh mall të vij tek ju, **24** kur të shkoj në Spanjë, do të vij ndër ju; sepse shpresoj, pra, t'ju shoh dhe të më përcillni deri atje, pasi të kënaqem, sado pak, me ju. **25** Por tani unë po shkoj në Jeruzalem, për t'u shërbyer shenjtorëve, **26** sepse atyre nga Maqedonia dhe Akaia u pëlqeu të japid një ndihmesë për të varfërit që janë ndër shenjtorët e Jeruzalemit. **27** Kjo u pëlqeu atyre me të vërtetë, sepse u janë debitorë; sepse, në qoftë se johebrenjtë, pra, janë bërë pjestarë bashkë me ta për të mirat frymërore, kanë detyrë t'u shërbejnë atyre edhe me të mira materiale. **28** Si ta kem kryer këtë punë dhe t'uva kem dorëzuar këtë fryt, do të shkoj në Spanjë, duke kaluar nga ju. **29** Dhe unë e di se, duke ardhur tek ju, do të vij në têrësinë e bekimeve të ungjillit të Krishtit. **30** Dhe ju bëj thirrje, o vëlezër, për Zotin tonë Jezu Krisht dhe për dashurinë e Frymës, të luftoni bashkë me mua në lutje te Perëndia për mua, **31** që unë të shpëtoj nga të pabesët në Jude, dhe që shërbesa ime që po bëj për Jeruzalemin t'u pëlqejë shenjtorëve, **32** që unë të vij tek ju, në dashtë Perëndia, dhe të freskohem bashkë me ju. **33** Edhe Perëndia e paqes qoftë me ju të gjithë. Amen.

16 Dhe unë po jua rekomojoj Febën, motrën tonë, që është dhjake e kishës që ndodhet në Kenkrea, **2** që ta pranoni në Zotin, sikurse u ka hije shenjtorëve, dhe ta ndihmoni në çdo gjë që të ketë nevojë nga ju, sepse edhe ajo ka ndihmuar shumë veta, edhe mua vetë. **3** U bëni të fala Prishiëlës dhe Akuiëlës, bashkëpunëtorë të mi në Krishtin Jezus, **4** të cilët pér jetën time vunë kokën në rrezik; ata i falendëroj jo vetëm unë, por të gjitha kishat e johebrenjve. **5** I bëni të fala edhe kishës që është në shtëpinë e tyre, të fala edhe Epenetit tim të dashur, i cili është fryti i parë i Akaisë në Krishtin. **6** Të fala Marisë, e cila u mundua shumë për ne. **7** Të fala Andronikut dhe Juniëlës, kushërinj të mi dhe shokë burgu, të cilët janë dalluar midis apostujve dhe kanë qenë në Krishtin përpëra meje. **8** Të fala Ampliut, të dashurit tim në Zotin. **9** Të fala Urbanit, bashkëpunëtori tonë në Krishtin dhe Stakit tim të dashur. **10** Të fala Apelit, të provuarit në Krishtin. Të fala atyre të shtëpisë së Aristobulit. **11** Të fala Herodionit, kushëririt tim. Të fala atyre të shtëpisë së Narkisit që janë në Zotin. **12** U bëni të fala Trifënës dhe Trifozës, të cilat mundohen në Zotin. Të fala Persidës së dashur, e cila është munduar shumë në Zotin. **13** Të fala Rufit, të zgjedhurit në Zotin, dhe nënës së tij që është edhe imja. **14** Të fala Asinkritit, Flegontit, Ermës, Patrobës, Ermit dhe vëlezërvë që janë me ta. **15** Të fala Filologut, Julisë, Nereut dhe motrës së tij Olimpës, dhe gjithë shenjtorëve që janë me ta.

16 Përrshëndetni njeri tjetrit me një të puthur të shenjtë; kishat e Krishtit ju përrshëndesin. **17** Tani unë ju bëj thirrje, o vëlezër, të ruheni nga ata që shkaktojnë përçarje dhe skandale kundër doktrinës që keni mësuar dhe të largoheni nga ata; **18** sepse ata nuk i shërbijnë Zotit tonë Jezu Krisht, por barkut të tyre, dhe me fjalë të émbla dhe të bukura gënjenjë zemrat e të thjeshtit? **19** Sepse të bindurit tuaj arriti kudo; prandaj unë gëzohem për ju; dhe dëshiroj që të jeni të mëncur për të mirën dhe të thjesht për të keqen. **20** Tani Perëndia e paqes do ta dërmojë së shpejtë Satananë nën këmbët tua ja. Hiri i Zotit tonë Jezu Krisht qoftë me ju. **21** Timoteu, bashkëpunëtori im, Luci, Jasoni dhe Sosipatri, kushërinj të mi, ju përrshendesin. **22** Unë, Terci, që shkrova këtë letër ju përrshëndes në Zotin. **23** Gai, mikpritësi im dhe i mbarë kishës, ju bén të fala. Erasti, arkëtar i qytetit, dhe vëllai Kuarti, ju dërgojnë të fala. **24** Hiri i Zotit tonë Jezu Krisht qoftë me ju të gjithë. Amen. **25** Dhe atij që mund t'ju forcojë juve sipas ungjillit tim dhe predikimit të Jezu Krishtit, sipas zbulësës së misterit, të mbajtur fshehur prej kohësh të pasosur, (aiōnios g166) **26** por tani u shfaq e u zbulua me anë të Shkrimeve të profetëve, sipas urdhërimit të Perëndisë të përfjetshme dhe u njoh ndër të gjitha kombet, për t'i sjellë në dëgjesën e besimit, (aiōnios g166) **27** Perëndisë, të vetmin të ditshëm, i qoftë lavdi në përfjetësi me anë të Jezu Krishtit. Amen. (aiōn g165)

1 e Korintasve

1 Pali, i thirrur apostull i Jezu Krishtit, me anë të vullnetit të Perëndisë, dhe vëllai Sosten, **2** kishës së Perëndisë që éshëtë në Korint, të shenjtëruarve në Krishtin Jezus, të thirrur shenjtorë, bashkë me të gjithë ata që në çdo vend e thërrasin emrin e Jezu Krishtit, Zotit të tyre dhe tonit: **3** hir dhe paqe për ju nga Perëndia, Ati ynë, dhe nga Zoti Jezu Krisht. **4** Përherë i falem nderit Perëndisë tim për ju, për hirin e Perëndisë, i cili ju éshëtë dhënë me anë të Jezu Krishtit, **5** sepse në atë ju u bëtë të pasur në të gjitha, në çdo fjalë dhe në çdo njohuri, **6** sikurse déshmimi i Krishtit që u vërtetua ndër ju, **7** kaq sa nuk ju mungon asnjë dhunti, ndërsa prisni zbulësën e Zotit tonë Jezu Krishtit, **8** i cili edhe do t'ju vërtetojë deri në fund, që të jeni të paqortueshmë në ditën e Zotit tonë Jezu Krishtit. **9** Besnik éshëtë Perëndia, nga i cili jeni thirrur në bashkësinë e Birit të tij Jezu Krishtit, Zotit tonë. **10** Tani vëllezër, bujët thirrje në emër të Zotit tonë Jezu Krishtit të fislni që të gjithë të njëjtën gjë dhe të mos keni ndasi midis jush, por të jeni plotësisht të bashkuar, duke pasur një mendje dhe një vullnet. **11** Sepse më éshëtë treguar për ju, o vëllezër, nga ata të shtëpisë së Kloes, se në mes jush ka grindje. **12** Dhe dua të them këtë, që secili nga ju thotë: "Unë jam i Palit", "unë i Apolit", "unë i Kefës" dhe "unë i Krishtit". **13** Vallë i ndarë qenka Krishti? Mos Pali u kryqëzua për ju? Apo ju u pagëzuat në emër të Palit? **14** E falënderoj Perëndinë që nuk kam pagëzuar asnjë nga ju, me përjashtim të Krispit dhe të Gait, **15** që askush të mos thotë se e pagëzova në emrin tim. **16** Unë pagëzova edhe familjen e Stefanës; përvëc tyre nuk di të kem pagëzuar ndonjë tjetër. **17** Sepse Krishti nuk më dërgoi të pagëzoj, por të predikoj ungjillin, jo me dituri fiale, që kryqi i Krishtit të mos dalë i kotë. **18** Sepse mesazhi i kryqit éshëtë marrëzi për ata që humbin, por për në që shpëtohemë éshëtë fuqia e Perëndisë. **19** Sepse éshëtë shkruar: "Do të bëj të humbasë dituria e të diturve, dhe do ta asgjësoj zgjuarësinë e të zgjuarve". **20** Ku éshëtë i dituri? Ku éshëtë skribi? Ku éshëtë debatuesi i kësaj epoke? A nuk e bëri të marrë Perëndia diturinë e kësaj bote? (**aiōn g165**) **21** Sepse, duke qenë se nëpërmjet diturisë së Perëndisë bota nuk e njohu Perëndinë me urtinë e vet, Perëndisë i pëlqeu të shpëtojë ata që besojnë nëpërmjet marrëzisë së predikimit, **22** sepse Judenjtë kérkojnë një shenjë dhe Grekët kérkojnë dituri, **23** por ne predikojmë Krishtin të kryqëzuar, skandal për Judenjtë dhe marrëzi për Grekët, **24** kurse për ata që janë të thirrur, qofshin Judenj ose Grekë, predikojmë Krishtin, fuqia e Perëndisë dhe diturinë e Perëndisë; **25** sepse marrëzia e Perëndisë éshëtë më e ditur se njerëzit dhe dobësia e Perëndisë më e fortë se njerëzit. **26** Shikonit në fakt thirrjen tuaj, vëllezër, sepse ndër ju ka jo shumë të ditur sipas mishit, jo shumë të fuqishëm, jo shumë fisnikë, **27** por Perëndia ka zgjedhur gjérat e marra të botës për të turpëruar të urtë; dhe Perëndia ka zgjedhur gjérat e dobëta të botës për të turpëruar të fortë; **28** dhe Perëndia ka zgjedhur gjérat jo fisnike të botës dhe gjérat e përcmuara, edhe gjérat që nuk janë, për të asgjësuar ato që janë, **29** që asnjë mish të mos mburret përpëra tij. **30** Por prej tij ju jeni në Krishtin Jezus, i cili nga Perëndia u bë për ne

dituri, drejtësi, shenjtërim dhe shpengim, **31** që, sikurse éshëtë shkruar: "Ai që mburret, le të mburret në Zotin".

2 Edhe unë, o vëllezër, kur erdha te ju, nuk erdha me shkëlqim fjalësh a diturie, që t'ju shpall déshminë e Perëndisë, **2** sepse e vendosa që të mos di tjetër gjë ndër ju, veç Jezu Krishtit edhe atë të kryqëzuar. **3** Edhe unë kam qenë te ju me dobësi, me frikë dhe drithërimë të madhe. **4** Dhe fjalë ime dhe predikimi im nuk u bënë me fjalë mbushamendëse nga dituria njerëzore, por në déftim të Frymës dhe të fuqisë, **5** që besimi juaj të mos qëndrojë mbi diturinë e njerëzve, po mbi fuqinë e Perëndisë. **6** Dhe ne flasim dituri në mes njerëzish të pjekur, por jo diturinë e kësaj kohe dhas se të pushtetarëve të kësaj kohe, që nuk arrin asgjë, (**aiōn g165**) **7** por flasim diturinë e Perëndisë të fshehur në mister, që Perëndia e kishës paracaktuar përpëra kohërash përlavdinë tonë, (**aiōn g165**) **8** të cilën asnjë nga pushtetarët e kësaj kohe nuk e ka njohur; sepse, po ta kishin njohur, nuk do të kishin kryqëzuar Zotin e lavdisë. (**aiōn g165**) **9** Por, sikurse éshëtë shkruar: "Ato gjëra që syri nuk i ka parë dhe veshi nuk i ka dëgjuar dhe nuk kanë hyrë në zemër të njeriut, janë ato që Perëndia ka përgatitur për ata që e duan atë". **10** Po Perëndia na i ka zbuluar me anë të Frymës së tij, sepse Fryma heton çdo gjë, edhe të thellat e Perëndisë. **11** Sepse cili nga njerëzit, pra, njeh gjérat e njeriut, përvëc se fryma e njeriut që éshëtë në të? Po kështu asnjëri s'i njeh gjérat e Perëndisë, përvëc Fryma e Perëndisë. **12** Dhe ne nuk kemi marrë fryshtën e botës, por Frymë që vjen nga Perëndia, që të njohim gjérat që na janë dhuruar falas nga Perëndia. **13** Për këto edhe flasim, por jo me fjalë të mësuara nga dituria njerëzore, por të mësuara nga Fryma e Shenjtë, duke i krahasuar gjëra fryshtoren me fjalë fryshtoren. **14** Dhe njeriu natyror nuk i rrok gjérat që janë të Frymës së Shenjtë; sepse për të janë marrëzi dhe nuk mund t'i njohë; sepse ato gjykohen fryshtështë. **15** Por njeriu që éshëtë fryshtështë gjykon çdo gjë dhe vetë nuk éshëtë i gjykuar nga asnjeri. **16** Sepse kush e ka njohur mendjen e Zotit që mund të mësojë atë? Por ne kemi mendjen e Krishtit.

3 Dhe unë, o vëllezër, nuk munda t'ju flas si njerëz fryshtështë, por ju fola si njerëz të mishit, si foshnja në Krisht. **2** Ju dhashë qumësht për të pire dhe nuk ju dhashë ushqim të fortë, sepse nuk ishit në gjendje ta asimilonit, madje edhe tanë jo, sepse jeni akoma të mishit; **3** në fakt sepse midis jush ka smirë, grindje e përçarje a nuk jeni të mishit dhe a nuk ecni sipas mënyrës së njerëzve? **4** Sepse, kur dikush thotë: "Unë jam i Palit", dhe një tjetër: "Unë jam i Apolit", a nuk jeni ju të mishit? **5** Kush éshëtë, pra, Pali dhe kush éshëtë Apoli, veçse shërbëtor me anë të të cilëve ju besuat, edhe ashtu si Zoti i dha gjithsecilit? **6** Unë mbolla, Apoli ujiti, po Perëndia i bëri të rriten. **7** Kështu, pra, as ai që mbjell, as ai që ujitet, nuk éshëtë gjë, por Perëndia që rit. **8** Por ai që mbjell dhe ai që ujitet janë një, dhe secili do të marrë shpërbilimin e vet sipas mundit të tij. **9** Ne, pra, jemi bashkëpunëtorë të Perëndisë; ju jeni ara e Perëndisë, ndërtesa e Perëndisë. **10** Sipas hirit të Perëndisë që më éshëtë dhënë, si arkitekt i ditur, unë kam hedhur themelin dhe një tjetër ndërtón mbi të; por secili të ketë kujdes se si ndërtón mbi të, **11** sepse askush nuk mund të hedhë themel tjetër përvëc atij që éshëtë

hedhur, i cili éshëtë Jezu Krishti. **12** Dhe, në qoftë se dikush ndërtón mbi këtë themel ar, argjend, gurë të çmuar, dru, sanë, kashtë, **13** vepra e secilit do të shfaqet, sepse dita do ta tregojë; sepse do të zbulohet me anë të zjarrit, dhe zjarri do të provojë veprën e secilit e ç'lloji éshëtë. **14** Në qoftë se vepra që dikush ka ndërtuar mbi themelin qëndron, ai do të marrë një shpérblim, **15** në qoftë se vepra e tij digjet, ai do të pësojë humbje, por ai vetë do të shpëtohet, si përmes zjarrit. **16** A nuk e dini ju se jeni tempulli i Perëndisë dhe se Fryma e Perëndisë banon në ju? **17** Në qoftë se dikush e prish tempullin e Perëndisë, Perëndia do ta prishë atë, sepse tempulli i Perëndisë, i cili jeni ju, éshëtë i shenjtë. **18** Askush të mos mashtrojë vetveten; në qoftë se ndonjë nga ju mendon se éshëtë i urtë në këtë kohë, le të bëhet i marrë, që të mund të bëhet i urtë. (*aiōn g165*) **19** Sepse dituria e kësaj bote éshëtë marrëzi pranë Perëndisë, sepse éshëtë shkruar: "Ai i zë të urtët në dinakérinë e tyre"; **20** dhe përsëri: "Zoti i njeh mendimet e të urtëve se janë të kota". **21** Prandaj asnjë të mos mburret në njerëzit, sepse të gjitha gjérat janë tuajat; **22** Pali, Apoli, Kefa, bota, jeta, vdekja, gjérat e tanishme dhe gjérat e ardhshme, të gjitha gjérat janë tuajat. **23** Dhe jeni të Krishtit dhe Krishti éshëtë i Perëndisë.

4 Kështu njeriu, pra, le të na mbajë për shërbëtorë të Krishtit dhe si administratorë të mistereve të Perëndisë. **2** E tetra që kërkohet nga administratorët, éshëtë që secili të gjendët besnik. **3** Sa për mua, më intereson fort pak që të gjykojë prej jush ose prej një gjykate njerëzore; madje as vetveten nuk e gjykoj. **4** Sepse nuk jam i vetëdijshém pér asnjë faj, por pér këtë nuk jam justifikuar, por ai që më gjykon éshëtë Zoti. **5** Prandaj mos gjykon asgjë para kohe derisa të vijë Zoti, që do të nxjerrë në drithë gjérat e fshehta të errësirës dhe do të shfaqë këshillat e zemrave; dhe atëherë secili do të ketë lavdërimin e vet nga Perëndia. **6** Dhe tani, o vëllezër, pér të mirën tuaj, ia kalova këto gjëra vetes sime dhe Apolit, që nëpërmjet nesh të mësoni që të mos mendoni përtjej asaj që éshëtë shkruar, që të mos krekojet ndonjë prej jush, njeri kundër tjetrit. **7** Sepse çfarë të bën të ndryshëm? Çfarë ke ti që nuk e ke marrë? Dhe, nëse e ke marrë, pse krenohesh sikur nuk e ke marrë? **8** Tashmë jeni të ngopur, tashmë jeni të pasur, tashmë u bëtë mbretër pa ne; dhe makar të ishit bërë mbretër, që edhe ne të mbretëronim me ju. **9** Sepse unë mendoj se Perëndia na ka paraqitur ne apostujt si të fundit, si njerëz të dënuar pér vdekje; sepse u bëmë lojë pér botën, pér engjëjt dhe pér njerëzit. **10** Ne jemi të marrë pér Krishtin, por ju të urtë në Krishtin; ne jemi të dobët, por ju të fortë; ju jeni të nderuar, por ne të përbuzur. **11** Deri tani vuajmë nga uria, etja, e jemi të zhveshur; jemi të qëlluar me shuplaka dhe endemi pa shtëpi, **12** dhe mundohemi, duke punuar me duart tonë; duke qenë të fyer, bekjmë; duke qenë të pérndjekur, durojmë; **13** duke qenë të sharë, lutemi; jemi bërë si pisllékë i botës, porsi plehrat e të gjithëve deri më sot. **14** Këto gjëra nuk po i shkruan që t'ju turpérroi, por që t'ju paralajmëroj si fëmijët e mi të dashur. **15** Sepse, edhe sikur të kishit dhjetë mijë mësues në Krishtin, nuk do të kishit shumë etër, sepse unë ju kam dhënë jetë në Krishtin Jezus, me anë të ungjillit. **16** Prandaj ju bëj thirrje të bëheni imituresit e mi. **17** Pér këtë arsyje ju kam dërguar Timoteun, që éshëtë biri im i dashur dhe besnik në Zotin.

Ky do t'ju kujtojë udhët e mia në Krishtin ashtu siç mësoj kudo në çdo kishë. **18** Dhe disa u krekosën, sikur nuk do të vija më te ju; **19** por shpejt kam pér të ardhur te ju, në dashtë Zoti, dhe kam pér të njohur jo fjalën, po fuqinë e atyre që janë krekosur, **20** sepse mbretëria e Perëndisë nuk qëndron në fjalë, por në fuqi. **21** Çfarë doni? Që të vij te ju me thupér apo me dashuri dhe me zemërbutësi?

5 Kudo po dëgjojet se ndër ju ka kurvëri, madje një kurvëri të tillë që as nuk zihet në gojë ndër paganë, saqë një shkon me gruan e babait të vet. **2** Dhe ju u krekoët e madje nuk vajtuat, që të hiqet nga mesi juaj ai që ka kryer një punë të tillë. **3** Dhe unë, megjithëse nuk jam aty me trup, me frymë aty jam, dhe, sikur të isha i pranishëm, kam gjykuar tanimë atë që bëri këtë. **4** Në emër të Zotit tonë Jezu Krisht, mbasi të mblidheni ju bashkë me frymën time, me fuqinë e Zotit tonë Jezu Krisht, **5** vendosa që ti dorëzohet ky njeri në dorë të Satanit pér prishjen e mishit, që t'i shpëtohet fryma në ditën e Zotit Jezus. **6** Mburrja juaj nuk éshëtë e mirë. A nuk e dini se pak maja e mbrun gjithë brumë? **7** Hiqni, pra, majanë e vjetër, që të jeni një brumë i ri, siç jeni pa maja; sepse pashka jonë, që éshëtë Krishti, u flują pér ne. **8** Prandaj le të kremonjë festén jo me maja të vjetër, as me maja ligësie dhe keqësie, por me bukë pa maja të sinqueritet dhe të së vërtetës. **9** Ju kam shkruar në letër, të mos përziheni me kurvarë, **10** dhe aspak me kurvarët e kësaj bote, ose me lakmuesit ose me cubat, ose me idhujtarët, sepse atëherë duhet të dilni nga bota. **11** Por tani ju shkrova të mos përziheni me atë, të ashtuquajturin vëlla, që éshëtë kurvar, ose lakmues ose idhujtar, o shpi-fës, o pijancen ose cub; me një të tillë bile as të mos hani bashkë. **12** Sepse a më takon mua të gjykoj edhe ata që janë jaشتë? A nuk i gjykon ju të brendshmit? **13** Por ata të jaشتmit Perëndia i gjykon. Prandaj nxirreni të ligun nga vetja juaj.

6 A guxon ndonjë nga ju, kur ka ndonjë çështje kundër një tjetri, të gjykohet përrpara të padrejtëve dhe jo përrpara shenjtorëve? **2** A nuk e dini ju se shenjtorët do të gjykojnë botën? Dhe nëse bota do të gjykohet nga ju, a thua nuk jeni të zotët të gjykon gjérat më të vogla? **3** A nuk e dini ju se ne do të gjykojmë engjëj? Dhe aq më tepër mund të gjykojmë gjérat e kësaj jete! **4** Pra, në qoftë se keni pér të gjykuar çështje të kësaj jete, vini gjykatës ata që çmohen më pak në kishë. **5** Këtë e them pér turpin tuaj. Kështu midis jush nuk paska asnjë të urtë, i cili të jetë i zoti të gjykojë në mes të vëllezërve të tij? **6** Por një vëlla hyn në gjyq me të vë-lanë, dhe kjo përrpara të pabesëve. **7** Gjithsesi éshëtë një e keqë që të keni gjyqe njëri me tjetrin. Pse nuk lejoni më mirë që t'ju bëhet padrejtësi? Pse nuk lejoni më mirë që të mashtroheni? **8** Po, përkundrazi, ju bëni padrejtësi dhe mashtroni, dhe këto ua bëni vëllezërve. **9** A nuk e dini ju se të padrejtët nuk do të trashëgojnë mbretërinë e Perëndisë? Mos u gënjeni: as kurvarët, as idhujtarët, as shkelësit e kurorës, as të zhuburrëruarit, as homoseksualët, **10** as vjedhësit, as lakmuesit, as pijanecët, as përqeshësit, as grabitësit nuk do të trashëgojnë mbretërinë e Perëndisë. **11** Dhe të tillë ishit disa nga ju; por u latë, por u shenjtëruat, por u shfajësuat në emër të Zotit Jezus dhe me anë të Frymës së Perëndisë tonë. **12** Çdo gjë më

lejohet, por jo gjithçka eshtë e dobishme; çdo gjë më lejohet, por unë nuk do të nënshtrohem asnjërs. **13** Gjellët janë pér barkun dhe barku pér gjellët; por Peréndia do të shkatërrojë edhe këtë edhe atë; por trupi nuk eshtë pér kurvëri, po pér Zotin, dhe Zoti pér trupin. **14** Tani Peréndia siç e ringjalli Zotin kështu do të na ringjallë edhe ne me fuqinë e tij. **15** A nuk e dini ju se trupat tuaj janë gjymtyrë të Krishtit? Të marr, pra, unë gjymtyrët e Krishtit dhe t'i bëj gjymtyrë të një kurve? mos qoftë ashtu! **16** A nuk e dini ju se ai që bashkohet me një kurvë bëhet një trup me të? Sepse thuhet: "Do të jenë të dy, thotë Zoti, një mish i vetëm". **17** Por ai që bashkohet me Zotin eshtë një frysë me të. **18** Largohuni nga kurvëria! Çdo mëkët që kryen njeriu eshtë jashtë trupit, po ai që kurvëron mëkaton kundër trupit të vet. **19** A nuk e dini se trupi juaj eshtë tempulli i Frymës së Shenjtë që eshtë në ju, të cilin e keni nga Peréndia, dhe se nuk i pérkitni vvetves? **20** Sepse u bletë me një çmim! Përlëvdoni Peréndinë, pra, në trupin tuaj dhe në frysën tuaj, që i përkasin Peréndisë.

7 Tani lidhur me ato që më shkruat, mirë eshtë pér njeriun tē mos prekë grua. **2** Por, pér shkak tē kurvërimit, le të ketë secili gruan e vet dhe secila grua burrin e vet. **3** Burri le të kryejë detyrën martesore ndaj gruas, po ashtu edhe gruaja ndaj burrit. **4** Gruaja nuk ka pushtet mbi trupin e vet, por burri; gjithashtu burri nuk ka pushtet mbi trupin e vet, por gruaja. **5** Mos ia prívoni njëri-tjetrit, rveç në qoftë se jeni marrë vesh, pér një farë kohe, që t'i kushtoheni agjërimit dhe lutjes, dhe përsëri ejani bashkë që tē mos ju tundojë Satani pér shkak tē mungesës së vetkontrollit tuaj. **6** Dhe këtë unë e them si leje, jo si urdhërim, **7** sepse do të doja që tē gjithë njerëzit tē ishin si unë; por secili ka dhundi tē veçantë nga Peréndia, njeri kështu dhe tjetri ashtu. **8** Por tē pamartuarve dhe grave tē veja po u them se pér ta eshtë mirë nëse qëndrojnë si unë, **9** por në qoftë se s'kanë vetkontroll, le tē martohen, sepse eshtë më mirë tē martohesh se tē digjesh. **10** Kurse tē martuarve u urdhëroj, jo unë, por Zoti, që gruaja tē mos ndahet nga burri, **11** dhe në qoftë se ndahet, tē mbetet e pamartuar, ose tē pajtohet me burrin e saj. Dhe burri tē mos e lërë gruan. **12** Dhe tē tjerëve u them unë, jo Zoti: në qoftë se një vëlla ka një grua jobesimtarë dhe ajo pranon tē jetojë bashkë me të, tē mos e lërë atë. **13** Edhe gruaja, që ka një burrë jobesimtar, në qoftë se ai pranon tē jetojë bashkë me të, tē mos e lërë atë, **14** sepse burri jobesimtarë eshtë shenjtëruar me anë tē gruas, dhe gruaja jobesimtarë eshtë shenjtëruar me anë tē burrit, sepse përndryshe fémijët do të ishin tē papastër; kurse kështu janë tē shenjtë. **15** Nëse jobesimtarë ndahet, le tē ndahet; në këto raste vëllai ose motra nuk janë më tē lidhur; por Peréndia na ka thirrur në paqe. **16** Sepse çfarë di ti, o grua, nëse ke pér ta shpëtuar burrin? Ose ç'di ti, o burrë, nëse ke pér ta shpëtuar gruan? **17** Gjithsesi secili tē vazhdojë tē jetojë ashtu si ia ka dhënë Peréndia dhe ashtu sikurse e thirri Zoti; dhe kështu urdhëroj në tē gjitha kishat. **18** A u thirr ndokush kur ishte i rrëthprerë? Le tē mos bëhet i parrethprerë. Dikush u thirr kur ishte i parrethprerë? Le tē mos rrëthprit. **19** Rrethprerja nuk eshtë asgjë dhe parrethprerja nuk eshtë asgjë, vetëm zbatimi i urdhërimeve tē Peréndisë ka rëndësi. **20** Gjithsecili le tē mbetet në atë gjendje në tē cilën ishte thirrur. **21** A je thirrur kur ishe

skllav? Mos u pikëllo; por nëse mund tē bëhesh i lirë, më mirë ta bësh këtë. **22** Sepse ai që eshtë thirrur në Zotin kur ishte skllav, eshtë i liruar i Zotit; po ashtu ai që eshtë thirrur kur ishte i liruar, eshtë skllav i Krishtit. **23** Ju jeni blerë me një çmim, mos u bëni sklllevr tē njerëzve. **24** Vëllezër, secili le tē mbetet te Peréndia në gjendjen në tē cilën eshtë thirrur. **25** Por pér sa u takon virgjëreshave, s'kam urdhër nga Zoti, por po jap një mendim si njeri që kam fituar mëshirën e Zotit pér tē qenë i besueshëm. **26** Mendoj se eshtë mirë pér njeriun tē jetë kështu siç eshtë, pér shkak tē ngushticës së tanishme. **27** Je i lidhur me një grua? Mos kérko tē zgjidhesh. Je i zgjidhur nga gruaja? Mos kérko grua. **28** Por, edhe në qoftë se martohesh, ti nuk mëkaton; edhe nëse një virgjëreshë martohet, nuk mëkaton; por këta do tē kenë shtrëngim në mish; dhe unë dëshiroj t'ju kursej juve. **29** Dhe po ju them këtë, o vëllezër, se koha tanimë eshtë shkurtuar; kështu tash e tutje edhe ata që kanë gra tē jenë si ata që nuk kanë; **30** dhe ata që qajnë, sikurse tē mos qanin; dhe ata që gëzohen, sikurse tē mos gëzoheshin; dhe ata që blejnë, sikur tē mos kishin gjë në zotërim; **31** dhe ata që përdorin nga kjo botë, sikur tē mos e përdorin, sepse forma e kësaj bote po kalon. **32** Dhe unë dëshiroj që ju tē jeni pa merak. I pamartuari merakoset pér gjérat e Zotit, si mund t'i pëlqejë Zotit; **33** por i martuari merakoset pér gjérat e botës, si mund t'i pëlqejë gruas së tij. **34** Ka dallim gruaja nga virgjëresha; e pamartuara kujdeset pér gjérat e Zotit që tē jetë e shenjtë në trup e në frysë, kurse e martuara kujdeset pér gjérat e botës, si mund t'i pëlqejë burrit. **35** Edhe këtë unë e them pér dobinë tuaj, jo që t'ju vë një lak, po që tē jeni tē hijshëm dhe t'i kushtoheni Zotit pa u shkëputur. **36** Por nëqoftëse dikush mendon tē sillet në mënyrë tē pahijshme ndaj virgjëreshës së tij, kur asaj i kalon lulja e kohës, edhe duhet tē bëhet kështu, le tē bëjë çfarë tē dojë; le tē martohen. **37** Por ai që eshtë i qëndrueshëm në zemër tē vet dhe që nuk i nënshtrohet nevojës, por eshtë zot i vullnetit tē vet dhe e ka vendosur në zemër tē vet tē ruajë virgjëreshën e tij, bën mirë. **38** Prandaj ai që marton bën mirë, ai që nuk e marton bën edhe më mirë. **39** Gruaja eshtë e lidhur pér sa kohë rron burri i saj; por, në qoftë se i vdes burri, ajo eshtë e lirë tē martohet me cilin tē dojë, veçse kjo punë tē bëhet në Zotin. **40** Por, sipas gjykimit tim, ajo eshtë më e lumtur, po mbeti ashtu; dhe mendoj se edhe unë kam Frymën e Peréndisë.

8 Për sa u përkët flujimeve pér idhujt, ne e dime se tē gjithë kemi njohuri; njohuria krekos, kurse dashuria ndërton. **2** Në qoftë se dikush mendon se di diçka, ai nuk di ende asgjë sikundër duhet tē dijë. **3** Por në qoftë se dikush e do Peréndinë, ai eshtë i njohur prej tij. **4** Pra, pér sa i përkët tē ngrënët tē flive që u bëhen idhujve, ne e dimë se idhulli nuk eshtë asgjë në botë dhe se nuk ka Peréndi tjetër, veç një. **5** Sepse, ndonëse ka tē ashtuquajtura perëndi në qjellë a në tokë (sikurse ka shumë perëndi dhe shumë zotë), **6** pér ne s'ka veçse një Peréndi, Ati nga i cili janë tē gjitha gjérat dhe ne në tē; dhe një Zot, Jezu Krishti, me anë tē tē cilët janë tē gjitha gjérat, dhe ne jetojmë me anë tē tij. **7** Por njohuria nuk eshtë në tē gjithë; madje disa, tē ndërgjegjshëm pér idhullin, hanë gjéra posë tē flijuara idhujve; dhe ndërgjegjja e tyre, duke qenë e dobët, përflyhet. **8** Por tē ngrënët nuk naçon te Peréndia; po tē hamë, nuk fitojmë asgjë

më tepër dhe, po të mos hamë, s'kemi gjë më pak. 9 Por kini mendjen se mos kjo liri që keni të bëhet pengesë për të dobëtit. 10 Sepse, në qoftë se dikush të sheh ty, që ke njohuri, të ulur në tryezë në një tempull idhujsh, ndërgjegjja e tij, që është e dobët, a nuk do të marrë guxim që ai të hajë gjérat e flijuara për idhuj? 11 Edhe kështu, për shkak të njohurisë sate, do të humbasë vëllai yt i dobët, për të cilin vdiq Krishti. 12 Dhe, kur mëkatoni kështu kundër vëllezërve, duke plagosur ndërgjegjen e tyre të dobët, ju mëkatoni kundër Krishtit. 13 Prandaj, në qoftë se një ushqim skandalizon vëllanë tim, unë nuk do të ha më kurrë mish, që të mos e skandalizoj vëllanë tim. (aiōn g165)

9 A s'jam unë apostull? A s'jam unë i lirë? Po a nuk e pashtë Jezu Krishtin, Zotin tonë? A nuk jeni ju vepra ime në Zotin?

2 Në qoftë se për të tjerët nuk jam apostull, së paku për ju unë jam; sepse ju jeni vula e apostullimit tim në Zotin. 3 Kjo është mbrojtja ime ndaj atyre që më hetojnë. 4 A nuk kemi edhe ne të drejtë të hamë e të pimë? 5 A nuk kemi edhe ne të drejtë të marrim me vete një bashkëshorte, që të jetë motër në besim, sikurse edhe apostujt e tjerë, dhe vëllezërit e Zotit, edhe Kefa? 6 Apo vetëm unë dhe Barnaba nuk kemi të drejtë të mos punojmë? 7 Kush, vallë, shkon në luftë me shpenzimet e veta? Kush mbjell vresht dhe nuk ha nga fryti i tij? Kush kullot një tutfë dhe nuk ha nga qumështi i tufës? 8 A i them këto si njeri? A nuk i thotë këto edhe ligji? 9 Sepse në ligjin e Moisiut është shkruar: "Mos ia lidh gojën kaut që shin". A u merrka Perëndia me qetë, vallë? 10 Apo e thotë këtë për ne? Vërtetë për ne janë shkruar, sepse kush lëron duhet të lërojë me shpresë, dhe kush shin, duhet të shijë me shpresë që të marrë atë që shpreson. 11 Në qoftë se ne kemi mbjellë midis jush gjérat frysërore, a është gjë e madhe nëse korrim të mirat tuaja materiale? 12 Në qoftë se të tjerë kanë pjesë të kësaj të drejtë mbi ju, a nuk do ta kishim ne shumë më tepër? Po ne nuk e përdornim këtë të drejtë; po durojmë çdo gjë, për të mos i vënë asnjë pengesë ungjillit të Krishtit. 13 Nuk e dini ju se ata që kryejnë shërbesën e shenjtë hanë nga gjérat e tempullit, dhe ata që i shërbijnë altarit marrin pjesë nga të mirat e altarit? 14 Kështu edhe Zoti urdhëroi që ata që shpallin ungjillin, nga ungjilli të rrojnë. 15 Por unë nuk përdora asnjë nga këto gjëra as nuk i shkrova, që kështu të më bëhet, sepse për mua është më mirë të vdes se sa dikush ta bëjë të kotë të mbururit tim. 16 Sepse, në qoftë se unë predikoj ungjillin, s'ka asgjë që unë të mburrem, sepse kjo është një nevojë që më është ngarkuar; edhe mjerë unë, po nuk predikova ungjillin! 17 Sepse, po e bëra këtë vullnetarisht, do të kemi një pagë; por po ta bëj kundër dëshirës, mbetet gjithnjë një detyrë që më është besuar. 18 Cila, pra, është paga ime? Që, duke predikuar ungjillin ta bëj ungjillin të ofruar falas, pa e përdorur për keq pushtetin tim në ungjillin. 19 Sepse, ndonëse jam i liruar nga të gjithë, e bëra vetën time shërbëtor të të gjithëve që të fitoj sa më shumë njerëz. 20 Kështu e kam bërrë vetën time Jude me Judenjtë për t'i fituar Judenjtë; e kam bërrë vetën time si një që është nën ligj me ata që janë nën ligj për t'i fituar ata që janë nën ligj; 21 me ata që janë pa ligj e kam bërrë vetën time si pa ligj (ndonëse nuk isha pa ligjin e Zotit, por nën ligjin e Krishtit), për t'i fituar ata që janë pa ligj. 22 E kam

bërrë veten time të dobët me të dobëtit, për t'i fituar të dobëtit; e kam bërrë veten time gjithçka për të gjithë, që të mund të shpëtjoi me çdo mënyrë disa njerëz. 23 Dhe këtë e bëj për hir të ungjillit, që të bëhem edhe unë pjestar i tij. 24 A nuk e dini se ata që vrapojnë në pistë, vërtetë vrapojnë të gjithë, por vetëm një e fiton çmimin? Vraponi në mënyrë që ta merrni. 25 Dhe kushdo që merr pjesë në garë kontrollon veten në të gjitha; dhe ata e bëjnë këtë për të marrë një kurorë që prishet, kurse ne për një kurorë që nuk prishet. 26 Unë, pra, vrapoj, por jo sikur jam i pasigurt; kështu luftoj, por jo sikur rräh erën; 27 madje e mundoj trupin tim dhe e nënshtroj, se mos, pasi t'u kem predikuar të tjerëve, të bëhem për t'u përjashtuar.

10 Sepse, o vëllezër, unë nuk dua që ju të mos edini se gjithë etërit tanë ishin nën renë, dhe të gjithë shkuan nëpër det, 2 dhe të gjithë u pagëzuan për Moisinë në re dhe në det, 3 të gjithë hëngrën të njëjtën ushqim frysërore, 4 dhe të gjithë pinë të njëjtën piqe frysërore, sepse pinin prej shkëmbi frysërore që i ndiqte; edhe ky shkëmb ishte Krishti. 5 Por Perëndia nuk pëlqeua shumicën prej tyre; sepse ranë të vdekur në shkretëtirë. 6 Dhe këto u bënë si shembuj për ne, që ne të mos dëshirojmë gjëra të liga, ashtu si dëshiruan ata, 7 dhe që të mos bëheni idhujtarë si disa nga ata, sikurse është shkruar: "Populli u ul që të hajë dhe të piqë, dhe u ngrit për të luajtur". 8 Dhe të mos kurvërojmë, ashtu si kurvëruan disa nga ata edhe ranë të vdekur në një ditë njëzet e tre mijë. 9 Dhe të mos e tundojmë Krishtin, ashtu si e tunduan disa nga ata dhe u vranë nga gjarpërinjtë. 10 Dhe mos u ankonë, ashtu si u ankuan disa nga ata, dhe u vranë nga shkatërruesi. 11 Dhe të gjitha këto gjëra u ndodhën atyre si shëmbull, dhe janë shkruar për paralajmërimin tonë, për ne që jemi në mbarim të epokët. (aiōn g165) 12 Prandaj ai që mendon se qëndron më këmbë, le të shohë se mos bjerë. 13 Asnjë tundim nuk ju ka gjetur juve, përvëç se tundimi njerëzor; por Perëndia është besnik dhe nuk do të lejojë që t'ju tundojnë përtej fuqive tuaja, por me tundimin do t'ju japë dhe rrugë dalje, që ju të mund ta përballoni. 14 Prandaj, të dashurit e mi, largohuni nga idhujtaria. 15 Po ju flas si të mënçur, gjykojeni ju atë që them: 16 kupa e bekimit, që ne bekojmë, a nuk është vallë pjesëmarrje në gjakun e Krishtit? Buka që ne thyejmë, a nuk është vallë pjesëmarrje në trupin e Krishtit? 17 Sepse ne të shumtit, jemi një bukë, një trup, sepse të gjithë marrim pjesë në të vetmen bukë. 18 Shikoni Izraelin sipas mishit: ata që hanë flijimet a nuk janë pjesëmarrës të altarat? 19 Çfarë them, pra? Se idhulli është diçka? Apo se ajo që u është flijuari idhujve është diçka? 20 Jo, por them se gjérat që flijojnë johebrenjtë, ua flijojnë demonëve dhe jo Perëndisë; tani unë nuk dua që ju të keni pjesë me demonët. 21 Ju nuk mund të pini kupën e Zotit dhe kupën e demonëve; ju nuk mund të merrni pjesë në tryezën e Zotit dhe në tryezën e demonëve. 22 A duam ne të provokojmë Zotin deri në xheloz? A jemi ne më të fortë se ai? 23 Gjithçka më lejohet, por jo gjithçka është dobishme; gjithçka më lejohet, por jo çdo gjë ndërton. 24 Askush të mos kérkojë interesin e vet, por atë të tjetrit. 25 Hani çdo gjë që shitet te kasapi, pa bërrë pyetje për shkak të ndërgjegjes, 26 sepse "toka është e Zotit dhe gjithçka që ajo përmban". 27 Dhe

në qoftë se ndonjë jobesimtar ju fton dhe ju doni të shkoni, hani çdo gjë që t'u vihet përpara, pa bërë pyetje për shkak të ndërgjegjes. **28** Por në qoftë se dikush ju thotë: "Kjo është nga flujim idhujsh", mos hani, për atë që ju paralajmëroi dhe për shkak të ndërgjegjes, sepse "toka është e Zotit dhe gjithçka që ajo përmban". **29** Dhe them ndërgjegje, por jo tënden, por të tjegrit. Sepse përsë të gjykojë liria ime nga ndërgjegja e një tjetri? **30** Në qoftë se unë marr pjesë me falenderim, pse të shahem për atë gjë, për të cilin falenderoj? **31** Pra, nëse hani, nëse pini, nëse bëni ndonjë gjë tjetër, të gjitha t'i bëni për lavdinë e Perëndisë. **32** Mos u bëni shkak skandali as për Judenj, as për Grekë, as për kishën e Perëndisë; **33** sikurse edhe unë vetë përpinqem t'u pëlqej të gjithëve në çdo gjë, nuk kërkoj përfitimtim tim, por të t' shumtëve, që të shpëtohen.

11 Më imiton i mua, ashtu si unë jam imitues i Krishtit. **2** Dhe unë po ju lavdëroj, vëllezër, që më kujtoni në të gjitha gjérat dhe i zbatoni porositë ashtu siç ua kam transmetuar. **3** Por dua që të dini se kreu i çdo njeriu është Krishti, edhe kreu i gruas është burri; edhe kreu i Krishtit është Perëndia. **4** Çdo burrë, kur lutet ose profetizon kokëbuluar, turpëron kryet e tij. **5** Edhe çdo grua, që lutet ose profetizon kokëbuluar, turpëron kryet e saj, sepse është njëlljo sikur të ishte e rruar. **6** Sepse në qoftë se gruaja nuk mbulohet, le t'a presin flokët; por në qoftë se për gruan është turp të qethet a të rruhet, le të mbulojë kryet. **7** Sepse burri nuk duhet të mbulojë kryet, sepse është shëmbëllimi dhe lavdia e Perëndisë, kurse gruaja është lavdia e burrit, **8** sepse burri nuk është nga gruaja, por gruaja nga burri, **9** edhe sepse burri nuk u krijua për gruan, por gruaja për burrin. **10** Prandaj gruaja, për shkak të engjëjëve, duhet të ketë një shenjë pushteti mbi kryet. **11** Gjithsesi në Zotin as burri s'është pa gruan, as gruaja pa burrin, **12** sepse sikurse gruaja vjen nga burri, ashtu edhe burri lind nëpërmjet gruas, dhe çdo gjë vjen nga Perëndia. **13** Gjykoni ndër veten tuaj. A i ka hije gruas t'i lutet Perëndisë pa u mbuluar? **14** Po vetë natyra, a nuk ju mëson se, në qoftë se një burrë i mban flokët të gjata, kjo është çnderim për të? **15** Por në qoftë se gruaja i ka flokët të gjata, kjo është lavdi për të, sepse flokët i janë dhënë asaj për mbulesë. **16** Por në qoftë se ndokush mendon të kundërshtoj, ne s'kemi zakon të tillë, as kishat e Perëndisë. **17** Por, duke porositur këtë, unë nuk ju lavdëroj, se ju mblidheni, jo për më të mirën, po për më të keqen. **18** Para së gjithash, sepse dégioj se kur bashkoheni në asamble ka midis jush përcarje, dhe pjesërisht e besoj. **19** Sepse duhet të ketë midis jush edhe grupime, që të njihen në mes tuaj ata që janë të sprovar. **20** Kur mblidheni bashkë, pra, në një vend, kjo që bëni nuk është për të ngrënë darkën e Zotit, **21** sepse, në të ngrënët, gjithësecili merr darkën e vet më përpara; dhe njëri ka urë dhe tjetri është i dehur. **22** A nuk keni, pra, shtëpi për të ngrënë e për të pirë? Apo përbuzni kishën e Perëndisë dhe turpëroni ata që s'kanë asgjë? Çfarë t'ju them juve? T'ju lavdëroj? Për këtë nuk ju lëvdoj. **23** Sepse unë mora nga Zoti atë që ju transmetova edhe juve; se Zoti Jezus, në atë natë që po tradhetoj, mori bukën **24** dhe, si falënderoi, e theu dhe tha: "Merrni, hani; ky është trupi im që është thyer për ju; bëni këtë në përkujtimin tim". **25** Gjithashtu, pas darkës, mori

edhe kupën, duke thënë: "Kjo kupë është besëlidhja e re në gjakun tim; bëni këtë sa herë që të pini, në përkujtimin tim". **26** Sepse sa herë të hani nga kjo bukë ose të pini nga kjo kupë, ju shpalni vdekjen e Zotit, derisa ai të vijë. **27** Prandaj ai që ha nga kjo bukë ose pi nga kjo kupë e Zotit padenjësish, do të jetë faktor i trupit dhe i gjakut të Zotit. **28** Por secili të shqyrtojë vetvenet dhe kështu të hajë nga buka e të pijë nga kupa, **29** sepse ai që ha dhe pi padenjësish, ha dhe pi një dënim për veten e tij, sepse nuk e dallon trupin e Zotit. **30** Për këtë arsyë ka në mes jush shumë të dobët e të sémurë, dhe shumë vdesin. **31** Sepse, po të shqyrtonim veten tonë, nuk do të gjykojeshim. **32** Por kur gjykojemi, ndreqemi nga Zoti, që të mos dënohem bashkë me botën. **33** Prandaj, o vëllezër e mi, kur mblidheni për të ngrënë, pritni njeri tjetrin. **34** Dhe në qoftë se dikush ka uri, le të hajë në shtëpi, që të mos mblidheni për dënim. Dhe gjérat e tjera, kur të vij, do t'i rregulloj.

12 Edhe për sa u përket dhunive frymërore, o vëllezër, nuk dua të jeni të paditur. **2** Ju e dini se, kur ishit paganë, tërhiqeshit pas idhujve të pagojë, nën shtytje të çastit. **3** Prandaj ju bëj të ditur se askush që flet në Frymën e Shenjtë nuk thotë: "Mallkuar qoftë Jezusi!"; edhe asnjë nuk mund të thotë: "Jezusi është Zoti", veç se në Frymën e Shenjtë. **4** Ka larmi dhuntish, por i njëjtë Frymë. **5** Ka edhe larmi shërbimësh, por i njëjtë Zot. **6** Dhe ka larmi veprimtarish por është i njëjtë Perëndi i cili i bën të gjitha gjérat në të gjithë. **7** Dhe secilit i jepet shfaqja e Frymës për dobinë e përbashkët. **8** Dikujt, pra, i jepet, me anë të Frymës, fjalë diturie; një tjetri, sipas të po atij Frymë, fjalë njohurie; **9** një tjetri besim, nga po ai Frymë; një tjetri dhunitë e shërimeve, nëpërmjet po atij Frymë; një tjetri pushtet për të kryer veprime të fuqishme; një tjetri profeci; një tjetri të dallojë frymërat; **10** një tjetri larmi gjuhësh; një tjetri interpretimi i gjuhëve. **11** Dhe të gjitha këto i bën i njëjtë dhe i vetmi Frymë, duke i ndarë gjithsecilit dhungi veç e veç ashtu si do vetë. **12** Sepse ashtu si trupi është një, por ka shumë gjymtyrë, dhe të gjitha gjymtyrët e të njëjtën trup, megjithëse janë shumë, formojnë një trup të vetëm, kështu është edhe Krishti. **13** Sepse të gjithë ne jemi pagëzuar në një Frym të vetëm në të njëjtin trup, qofshin Hebrenjtë apo Grekët, qofshin sklevërit a të liruarit, dhe të gjithë e kemi jemi ujitur në të njëjtin Frymë. **14** Sepse edhe trupi nuk është një gjymtyrë e vetme, por shumë. **15** Sikur të thoshte këmba: "Mbas nuk jam dorë, unë nuk jam pjesë e trupit", mos për këtë nuk është pjesë e trupit? **16** Dhe sikur veshi të thoshte: "Mbas nuk jam sy, unë nuk jam pjesë e trupit", mos për këtë nuk është pjesë e trupit? **17** Po të ishte gjithë trupi sy, ku do të ishte dégjimi? Po të ishte gjithë dégjim, ku do të ishte të nuhaturit? **18** Por Perëndia ka vënë çdo gjymtyrë të trupit si ka dashur. **19** Po të ishin të gjitha gjymtyrët një gjymtyrë e vetme, ku do të ishte trupi? **20** Kështu, pra, janë shumë gjymtyrë, por një trup i vetëm. **21** Dhe syri nuk mund t'i thotë dorës: "Unë nuk kam nevojë për ty"; dhe po ashtu koka nuk mund t'u thotë këmbëvë: "Unë nuk kam nevojë për ju". **22** Madje, gjymtyrët e trupit që diken se janë më të dobëta, janë shumë më të nevojshme se të tjerat; **23** dhe ato që ne i konsiderojmë më pak të nderuara, pikërisht ata rrëthojmë me më shumë nderim; dhe të pahijshmet tona kanë më tepër hijë. **24** Por gjymtyrët tona të hijshme nuk kanë nevojë.

Por Perëndia e ndërttoi trupin duke i dhënë më tepër nder asaj pjese që e kishte mangut, 25 që të mos kishte përçarje në trup, por të gjitha gjymtyrët të kenë të njëjtin kujdes pér njera-tjetrën. 26 Dhe nëse vuan një gjymtyrë, të gjitha gjymtyrët vuajnë; kurse po të nderohet një gjymtyrë, të gjitha gjymtyrët gëzohen bashkë me të. 27 Dhe ju jeni trupi i Krishtit dhe gjymtyrët e tij, veç e veç. 28 Dhe Perëndia i vuri disa në kishë, së pari apostuj, së dyti profetë, së treti mësues; pastaj vepra të fuqishme; pastaj dhunitë e shërimi, të ndihmës e të qeverisjes dhe të larmive të gjuhëve. 29 A janë vallë të gjithë apostuj? Janë të gjithë profetë? Janë të gjithë mësues? 30 A kanë të gjithë dhunitë e veprave të fuqishme? A kanë të gjithë dhunitë e shërimeve? A flasin të gjithë gjuhë të ndryshme? A interpretojnë të gjithë? 31 Por kërkoni me zemër të zjarrtë dhunitë më të mira; dhe unë do t'ju tregoj një udhë shumë më të lartë.

13 Po të flisja gjuhët e njerëzve dhe të engjëjve, dhe të mos kisha dashuri, do të bëhesha si një bronz që kumbon ose si cimbali që tingillon. 2 Edhe sikur të kisha dhunitë e profecisë, edhe të dija të gjitha misteret dhe mbarë shkencën dhe të kisha gjithë besimin sa të luaja nga vendi malet, por të mos kisha dashuri, nuk jam asgjë. 3 Edhe sikur të ndaja gjithë pasuritë e mia pér të ushqyer të varférat dhe ta jepja trupin tim që të digjë, e të mos kisha dashuri, nuk do të më vliente asgjë! 4 Dashuria është e durueshme; plot mirësi; dashuria nuk ka smirë, nuk vë në dukje, nuk krekoset, 5 nuk sillet në mënyrë të pahjishme, nuk kérkon të sajat, nuk pezmatohet, nuk dyshon pér keq; 6 nuk gëzohet pér padrejtësinë, por gëzohet me të vërtetën, 7 i duron të gjitha, i beson të gjitha, i shpreson të gjitha, i mban çdo gjë. 8 Dashuria nuk ligshohet kurrë; por profecitë shfuqizohen, gjuhët pushojnë dhe njohuria do të shfuqizohet, 9 sepse ne njohim pjesërisht dhe profetizojmë pjesërisht. 10 Por, kur të vijë përsomëria, atëherë ajo që është e pësshme do të shfuqizohet. 11 Kur isha fémijë, flisia si fémijë, mendoja si fémijë, arsyetoja si fémijë; kur u béra burrë, i flaka gjérat fëminore. 12 Tani në fakt, ne shohim si në pasqyrë, në mënyrë të errët, por atëherë do të shohim faqe pér faqe; tashti njoh pjesërisht, kurse atëherë do të njoh thellë ashtu sikurse njihem. 13 Tani, pra, këto tri gjëra mbeten: besimi, shpresa dhe dashuria; por më e madhja nga këto është dashuria.

14 Kërkoni dashurinë dhe lypni me zemër të zjarrtë dhunitë fymërore, por sidomos që të mund të profetizoni, z sepse ai që flet një gjuhë tjetër nuk u flet njerëzve, por Perëndisë; sepse askush nuk e kupton, por ai në frysë flet mistere. 3 Kurse ai që profetizon, u flet njerëzve pér ndërtim, pér nxitje e përdëllim. 4 Ai që flet një gjuhë tjetër ndëronton veten e tij, por ai që profetizon, ndëronton kishën. 5 Unë dua që të gjithë ju të flisnit gjuhëra, por më tepër të profetizonit, sepse ai që profetizon është më i madh nga ai që flet gjuhëra, veçse në interpretotë, që të marrë ndërtim kisha. 6 Dhe tani, o vëllezër, po të vija e t'ju flisja në gjuhë, ç'dobi do të kishit, po të mos ju flisja me anë të zbulesës, a me njohuri, a me profeci, a me mësim? 7 Edhe gjérat që nuk kanë shpirt dhe nxjerrin zë, fyelli ose qestja, po të mos japid zë të dallueshëm, si do të njihet të rënët e fyellit ose e qestes? 8 Sepse, po të japë buria një tingull

të parnjohur, kush do të përgatitet pér betejë? 9 Kështu edhe ju, në qoftë se me gjuhën tuaj nuk flisni fjalë të kuptueshme, si do të kuptohet çfarë u tha? Sepse do të flisnit në erë. 10 Ka nuk e di se sa lloje zérash në botë, dhe asnjë prej tyre nuk është pa kuptim. 11 Pra, në qoftë se unë nuk e marr vesh kuptimin e zérat, do të jem si një i huaj pér atë që flet, dhe ai që flet do të jetë një i huaj pér mua. 12 Kështu edhe ju, mbasi doni fort të keni dhunti frysë, kërkoni që t'i keni t'ollshme pér ndërtimin e kishës. 13 Prandaj ai që flet një gjuhë tjetër, le të lutet që të mund ta interpretoj, 14 sepse, në qoftë se unë lutem në një gjuhë tjetër, frysma im lutet, por mendja ime është e pafrytshme. 15 Po atëherë? Do të lutem me frysë, por do ta bëj edhe me mendjen; do të këndoj me frysë, por do të këndoj edhe me mendjen. 16 Me fjalë të tjera, në qoftë se ti e lavdëron Perëndinë me frysë, ai që zë vendin e profanët, si do të thotë "amen" pér falënderimin tênd, kur nuk merr vesh ç'po thua? 17 Sepse ti edhe mund të falënderosh mirë, por tjetri nuk ndërtohet. 18 Unë e falënderoj Perëndinë time, sepse flas më shumë në gjuhë se ju të gjithë. 19 Por në asamble parapëlqej të them pesë fjalë me mënçurinë time pér mësimin e të tjerëve se dhjetë mijë fjalë në gjuhë tjetër. 20 Vellezër, mos u bëni kalamaj nga mendja, por bëhuni foshnjë pér të ligën, dhe burra të pjekur nga mendja. 21 Në ligj është shkruar: "Unë do t'i flas këtij populli në gjuhë të huaja dhe me buzë të tjera, por as kështu nuk do të më dëgjojnë", thotë Zoti. 22 Prandaj gjuhët janë një shenjë jo pér ata që besojnë, por pér jobesimtarë, kurse profecia nuk është pér jobesimtarë, po pér besimtarë. 23 Pra, në qoftë se, kur gjithë kisha është mbledhur në një vend, të gjithë flasin gjuhëra dhe hyjnë profanë ose jobesimtarë, a nuk do t'thonë se ju kanë dalë mendtë? 24 Por, në qoftë se profetizojnë të gjithë dhe hyn një jobesimtar ose një profan, ai bindet nga të gjithë dhe gjykohet nga të gjithë. 25 Dhe kështu të fshehtat e zemrës së tij zbulohen; edhe kështu, duke rënë me faqe përmbyss, do t'adhuarojë Perëndinë, duke deklaruar se Perëndia është me të vërtetë midis jush. 26 C'duhet bérë, pra, o vellezër? Kur të mblidheni, secili nga ju ka një psalm, një mësim, fjalim në gjuhë tjetër, zbulesë, interpretim, çdo gjë le të bëhet pér ndërtim. 27 Nëse ndonjë flet në gjuhë tjetër, le të bëhet kjo nga dy a më të shumtën tre vetë dhe njeri pas tjetrit, dhe një le të interpretoj. 28 Por nëse nuk ka iterpretes, le të heshtë në kishë dhe le të flasë me veten e tij dhe me Perëndinë. 29 Le të flasin dy a tre profetë, dhe të tjerët të gjykojnë. 30 Por nëse ka një zbulesë ndonjë tjetër që rrri ulur, le të heshtë i pari. 31 Sepse të gjithë, njeri pas tjetrit, mund të profetizojnë, që të mësojnë të gjithë dhe të inkurajohen të gjithë. 32 Frymërat e profetëve u nénshtronë profetëve, 33 sepse Perëndia nuk është Perëndi trazimi, por paqtimi si në të gjitha kishat e shenjtoreve. 34 Gratë tuaja të heshtin në kishë, sepse nuk u lejohet të flasin, por duhet të nénshtronë, sikurse thotë edhe ligji. 35 Dhe në qoftë se duan të mësojnë ndonjë gjë, le të pyesin burrat e tyre në shtëpi, sepse është e turpshme pér gratë të flasin në kishë. 36 Prej jush doli fjalë e Perëndisë? Apo vetëm te ju arriti? 37 Në qoftë se dikush mendon se është profet ose frysë, le të njohë se ato që po ju shkruan janë urdhërimë të Zotit. 38 Dhe nëse dikush është i paditur, le të jetë i paditur. 39 Prandaj, o vellezër të mi, kërkoni

me zemër të zjarrtë të profetizoni dhe mos ndaloni të flasin në gjuhëra. 40 Por të gjitha të bëhen sikur ka hije dhe me rregullsi.

15 Tani, o vëllezër, po ju deklaroi ungjillin që ju kam shpallur dhe që ju e keni marrë dhe mbi të cilin ju qëndroni, 2 dhe me anë të cilit ju jeni shpëtuar, nëse do ta mbani fjalën që ju kanë predikuar, veç nëse besuat kot. 3 Sepse unë ju kam transmetuar para së gjithash ato që edhe unë vetë i kam marrë, se Krishti vdiq pér mëkatet tonë sipas Shkimeve, 4 se u varros dhe u ringjall të tretën ditë, sipas Shkimeve, 5 edhe se u iu shfaq Kefës dhe pastaj të dymbëdhjetëve. 6 Pastaj iu shfaq një herë të vetme më shumë se pesëqind vëllezërve, prej të cilëve më të shumtë rrojnë edhe sot, kurse disa kanë rënë në gjumë. 7 Më pas iu shfaq Jakobit dhe pastaj të gjithë apostujve. 8 Më së fundi m'u shfaq edhe mua, si në dëshrimi. 9 Sepse unë jam më i vogli i apostujve dhe as nuk jam i denjë të quhem apostull, sepse e kam përndekur kishën e Perëndisë. 10 Por me hirin e Perëndisë jam ai që jam; dhe hiri i tij ndaj meje nuk qe i kotë, madje jam munduar më shumë se gjithë të tjerët, jo unë, por hiri i Perëndisë që është me mua. 11 Pra, si unë, ashtu edhe ata kështu predikojmë dhe ju kështu besuat. 12 Por, në qoftë se predikohet se Krishti u ringjall prej së vdekurish, si atëherë disa nga ju thonë se nuk ka ringjallje të të vdekurve? 13 Në qoftë se nuk ka ringjallje të të vdekurve, as Krishti nuk u ringjall. 14 Por në qoftë se Krishti nuk është ringjallur, predikimi ynë është i kotë dhe i kotë është edhe besimi juaj. 15 Atëherë edhe ne do të ishim dëshmitar të rremë të Perëndisë, sepse dëshmuam pér Perëndinë, se ai ringjalli Krishtin, të cilin ai nuk e paska ringjallur, po të jetë se me të vërtetë të vdekurit nuk ringjallen. 16 Në qoftë se të vdekurit nuk ringjallen, as Krishti nuk është ringjallur; 17 por në qoftë se Krishti nuk është ringjallur, i kotë është besimi juaj; ju jeni ende në mëkatet tuaja, 18 edhe ata që fjetën në Krishtin janë të humbur. 19 Në qoftë se shpresojmë në Krishtin vetëm në këtë jetë, ne jemi më të mjerët e të gjithë njerëzve. 20 Por tashti Krishti u ringjall prej së vdekurish, dhe është fryti i parë i atyre që kanë fjetur. 21 Sepse, ashtu si erdhë vdekja me anë të një njeriu, kështu erdhë dhe ringjallja e të vdekurve me anë të një njeriu. 22 Sepse, ashtu sikur të gjithë vdesin në Adamin, kështu të gjithë do të ngjallën në Krishtin, 23 por secili sipas radhës së vet: Krishti, fryti i parë, pastaj ata që janë të Krishtit, në ardhjen e tij 24 Pastaj do të vijë fundi, kur ai t'ia dorëzojë mbretërinë Perëndisë Atë, pasi të ketë asgjësuar çfarëdo sundimi, çdo pushtet e fuqi. 25 Sepse duhet që ai të mbretërojë, derisa t'i vërë të gjithë armiqëtë e tij nën këmbët e veta. 26 Armiku i fundit që do të shkatërohet është vdekja. 27 Sepse Perëndia i vuri të gjitha nën këmbët e tij. Por, kur thotë se çdo gjë i është nénshtruar, është e qartë se përjashtohet ai që ia ka nénshtruar çdo gjë. 28 Dhe kur t'i ketë nénshtruar të gjitha, atëherë Biri vetë do t'i nénshrohet Atij që i nénshroi të gjitha, që Perëndia të jetë gjithçka në të gjithë. 29 Përndryshe çfarë do të bëjnë ata që pagëzohen pér të vdekurit? Në qoftë se me të vërtetë të vdekurit nuk ringjallen, pérse ata edhe pagëzohen pér të vdekurit? 30 Përse jemi edhe ne në rezik në çdo orë? 31 Përditë unë po vdes pér shkak të mburrijes pér ju, që kam në Krishtin Jezu, Zotin tonë. 32 Nëse u ndesha në Efes si

njeri kundër bishave, ç'dobi kam? Në qoftë se të vdekurit nuk ringjallen, le të hamë e të pimë, sepse nesër do të vdesim. 33 Mos u gënjeni; shoqëritë e këqija prishin zakonet e mira. 34 Zgjohuni pér drejtësinë dhe mos mëkatoni, sepse disa nga ju nuk e njojin Perëndinë; pér turpin tuaj po ua them. 35 Por do të thotë ndonjë: "Si ringjallen të vdekurit, edhe me ç'trup do të vijnë?". 36 O i pamend! Atë që ti mbjell, nuk njallet, nëse nuk vdes përrpa. 37 Dhe atë që mbjell, ti nuk mbjell trupin që do të bëhet, por një kokërr të zhveshur, ndoshta nga grurë ose ndonjë farë tjetër. 38 Po Perëndia i jep trup si të dojë, secilës farë trupin e vet. 39 Jo çdo mish është i njëjtë mish; por tjetër është mishi i njerëzve, tjetër mishi i bagëtive, tjetër i peshqve dhe tjetër i shpendëve. 40 Dhe ka trupa qjellorë dhe trupa tokësorë; por tjetër është lavdia e trupave qjellorë e tjetër e atyreve të tokës. 41 Tjetër është lavdia e diellit dhe tjetër lavdia e hënës dhe tjetër lavdia e yjeve; sepse ndryshon në lavdi ylli nga ylli. 42 Kështu do të jetë edhe ringjallja e të vdekurve; trupi mbillet në prishje dhe ringjallet në paprishje. 43 Mbillet në çnderim dhe ringjallet në lavdi; mbillet i dobët dhe ringjallet në fuqi. 44 Mbillet trup natyror dhe ringjallet trup frysmeror. Ka trup natyror, ka edhe trup frysmeror. 45 Kështu edhe është shkruar: "Njeriu i parë, Adami, u bë shpir i gjallë; por Adami i fundit është Frymë që jep jetë. 46 Por frysmerori nuk është më parë, por përrpa është natyrori, pastaj frysmerori. 47 Njeriu i parë i bërë prej dheu, është tokësor; njeriu i dytë është Zoti nga qjelli. 48 Siç është tokësori ashtu janë dhe tokësorë; dhe siç është qjellori, të tillë do të janë edhe qjellorët. 49 Dhe sikurse mbartém shëmbëllimin e tokësorit, do të mbartim edhe shëmbëllimin e qjellorit. 50 Edhe këtë po ju them, o vëllezër, se mishi dhe gjaku nuk mund të trashëgojnë mbretërinë e Perëndisë, as prishja nuk mund të trashëgojë paprishjen. 51 Ja, unë po ju them një të fshehtë: të gjithë nuk do të vdesim, por të gjithë do të shndërrohemi në një moment, 52 sa hap e myll sytë, në tingullin e burisë së fundit; sepse do të bjerë buria, të vdekurit do të ringjallen të paprisshm dhe ne do të shndërrohemi, 53 sepse ky trup që prishet duhet të veshë mosprishen dhe ky ivdekshëm të veshë pavdekësinë. 54 Edhe ky trup që prishet, kur të veshë mosprishen, edhe ky i vdekshëm kur të veshë pavdekësinë, atëherë do të realizohet fala që është shkruar: "Vdekja u përpri në fitore". 55 O vdekje, ku është gjëmba jote? O ferr, ku është fitoria jote? (Hadës g86) 56 Edhe gjëmba e vdekjes është mëkatit; dhe fuqia e mëkatit është ligji. 57 Por ta falënderojmë Perëndinë që na jep fitoren me anë të Zotit tonë Jezu Krisht. 58 Prandaj, o vëllezërit e mi të dashur, qëndroni të fortë e të patundur, duke tepruar pérherë në veprën e Zotit, duke e ditur se mundi juaj nuk është i kotë në Zotin.

16 Sa pér të mbledhurit e ndihmave pér shenjtorët, bëni edhe ju ashtu si i urdhërova kishat e Galatisë. 2 Të parën ditë të çdo javë, secili nga ju le të vërë mënjanë aq sa mundet sipas të ardhurave të tij, që, kur të vij, të mos bëhen atëherë mbledhje ndihmash. 3 Edhe, kur të vij, ata që ju do të miratoni, unë do t'i dërgoj me letra, që të çojnë në Jeruzalem dhuratën tuaj bujare. 4 Dhe po të jetë e udhës që të shkoj vetë, ata do të shkon me mua. 5 Edhe unë do të vij te ju, pasi të kem kaluar nëpër Maqedoni. 6 Dhe ndoshta do të rri te ju, ose edhe të dimëroj, që ju të më përcillni kudo që të shkoj. 7 Sepse

kësaj here nuk dua t'ju shoh vetëm kalmthi, por shpresoj të rri pak kohë pranë jush, në dashtë Zoti. **8** Dhe unë do të rri në Efes deri për Rrëshajët, **9** sepse m'u hap një derë e madhe dhe e efektshme, dhe kundërshtarë ka shumë. **10** Tani, nëse vjen Timoteu, kujdesuni që të rrrijë me ju pa druajtje, sepse ai punon pér veprén e Zotit ashtu si unë. **11** Pra, asnjë të mos e pérçmojë, por përcilleni në paqe që të vijë tek unë, sepse e pres bashkë me vëlllezërit. **12** Sa pér vëllanë Apol, iu luta shumë që të vijë tek ju bashkë me vëlllezërit, por ai s'deshi kurrsesi të vinte tani; por do të vijë kur ta ketë volinë. **13** Rrini zgjuar, qëndroni të palékundshëm në besim, silluni si burrat, jini të fortë. **14** Dhe çdo gjë që bëni, ta bëni me dashuri! **15** Tani, o vëllezër (ju e njihni familjen e Stefanas që është fryti i parë i Akaisë dhe që i janë kushtuar shërbësës së shenjtorëve), **16** ju bëj thirrje që t'u nënshtroneni edhe ju atyreve dhe kujtdo që punon dhe mundohet në punën tonë të përbashkët. **17** Edhe gëzohem pér ardhjen e Stefanas, të Fortunat dhe të Akaikut, sepse ata e plotësuan mungesën tuaj. **18** sepse e freskuan fryshtën tim dhe tuajin; prandaj nderoni njerëz të tillë. **19** Kishat e Azisë ju përshëndesin; Akuila dhe Prishila, bashkë me kishën që është në shtëpi të tyre, ju përshendesin shumë në Zotin. **20** Të gjithë vëlllezërit ju përshëndesin; përshëndetni njëri-tjetrin me një puthje të shenjtë. **21** Të fala me shëndet me dorën time, të Palit. **22** Nëse ndokush nuk e do Zotin Jezu Krisht, qoftë mallkuar! Maranatha a. **23** Hiri i Zotit Jezu Krisht qoftë me ju. **24** Dashuria ime qoftë me ju të gjithë në Krishtin Jezu. Amen.

2 e Korintasve

1 Pali, apostull i Jezu Krishtit něpérmet vullnetin e Peréndisë, dhe vellai Timote, kishés së Peréndisë që éshëtë në Korint, bashkë me gjithë shenjtorët që janë në gjithë Akanë: **2** Paçi hir dhe paqe nga Peréndia, Ati ynë, dhe nga Zoti Jezu Krisht. **3** Bekuar qoftë Peréndia dhe Ati i Zotit tonë Jezu Krisht, Ati i të mëshirëve dhe Peréndia e çdo ngushëllimi, **4** i cili na ngushëllon në çdo shtrëngim tonin, që, něpérmet ngushëllimit me të cilin ne jemi ngushëlluar nga Peréndia, të mund të ngushëlojmë ata që janë në çfarëdo shtrëngimi. **5** Sepse, ashtu si ndër ne teuprojnë vuajtjet e Krishtit, po ashtu, něpérmet Jezu Krishtit, tepron edhe ngushëllimi ynë. **6** Dhe, nëse jemi të pikëlluar, kjo ndodh për ngushëllimin dhe shpëtimin tuaj; nëse jemi të ngushëlluar, kjo ndodh për ngushëllimin dhe shpëtimin tuaj, që veprojnë në mënyrë të efektshme që të duroni të njëjtat vuajtje që heqim edhe neve. **7** Edhe shpresa jonë për ju éshëtë e patundur, duke ditur se ashtu siç jeni pjesëmarrës në mundime, kështu do të jeni pjesëmarrës edhe në ngushëllim. **8** Sepse nuk duam, o vëlezër, që të mos dini për vështirësinë që na njau në Azi, që u rënduan përtet fuqive tona, aq sa u dëshpëruam edhe për jetën vetë. **9** Për më tepër ne e kishim në veten tonë vendimin e vdekjes, që të mos besonim në veten tonë, por në Peréndinë që ringjall të vdekurit, **10** i cili na ka çiruar dhe na çiron nga një vdekje kaq e madhe, dhe tek i cili ne shpresojmë se do të na çlrojë edhe më, **11** me ndihmën tuaj me anë të lutjeve për ne, që shumë njerëz të falënderojnë për dhuninë e hirit që do të na jepet me anë të lutjeve të shumë njerëzve. **12** Mburrja jonë, në fakt, éshëtë kjo: dëshmimi i ndërgjegjes sonë se ne jemi sjellë me thjeshtësinë dhe sinqueritetin e Perëndisë në botë dhe sidomos përpara jush, jo me dituri mishi, por me hirin e Peréndisë. **13** Sepse ne nuk ju shkrualjmë të tjera gjëra, përvëç atyre që ju mund të lexoni dhe të kuptioni; dhe unë shpreso se do t'i kuptioni deri në fund; **14** sikurse i keni kuptuar tanimë deri diku, se ne jemi mburrja juaj, sikurse edhe ju do të jeni mburrja jonë, në ditën e Jezu Krishtit. **15** Dhe me këtë siguri unë doja të vija te ju më përpara që të kishit një vepër të mirë të dytë, **16** dhe, nga ju të shkoja në Maqedoni, dhe përsëri nga Maqedonia të vija te ju dhe ju të më përcillnit në Jude. **17** Kur mora këtë vendim, vallë mos kam vepruar me mendjelehtësi? Apo ato që unë vendos, i vendos sipas mishit, që të jetë tek unë po, po dhe jo, jo? **18** Por Peréndia éshëtë besnik; fjalë jonë ndaj jush nuk ka qenë po dhe jo. **19** Sepse Biri i Peréndisë, Jezu Krisht, që u predikua ndër ju nga ne, pra, nga unë, nga Silvani dhe nga Timoteu, nuk ka qenë "po" dhe "jo", por ka qenë "po" në atë. **20** Sepse të gjitha premtimet e Peréndisë janë në atë "po" dhe në atë "amen", përlavdi të Peréndisë něpérmet nesh. **21** Edhe ai që na themelon neve bashkë me ju në Krishtin dhe na vajosi éshëtë Peréndia, **22** i cili edhe na vulosi dhe na dha kaparin e Frymës në zemrat tona. **23** Dhe unë e thérres Peréndinë për dëshmitar mbi jetën time që, për t'ju kursyer, nuk kam ardhur ende në Korint. **24** Jo se kemi pushtet mbi besimin tuaj, por jemi bashkëpunëtorët e gëzimit tuaj, sepse për shkak të besimit ju qëndroni të patundur.

2 Por unë kisha vendosur në veten time të mos vij përsëri te ju me hidhërim. **2** Sepse, në qoftë se unë ju hidhëroj, kush do të më gëzojë mua, në mos ai vetë që u hidhërua prej meje? **3** Dhe ju shkrova në këtë mënyrë që, kur të vij, të mos kem trishtim nga ata që duhet të më gëzonin, duke pasur besim në ju të gjithë, se gëzimi im éshëtë i të gjithë juve. **4** Ju shkrova, në fakt, me shumë lot dhe me pikëllim të madh dhe ankth në zemër, jo që të hidhëroheni, por që të njihni dashurinë shumë të madhe që kam për ju. **5** Edhe në qoftë se dikush ka shkaktuar trishtim, s'më ka hidhëruar vetëm mua, por deri diku, pa e tepruar, ju të gjithë. **6** Mjaft éshëtë për atë njeri ndëshkimi që iu bë nga shumica, **7** por tani, përkundrazi, ju duhet më tepër ta falni atë dhe ta ngushlloni, që ai njeri të mos gjelltit nga trishtimi i tepërt. **8** Prandaj ju lутем i shfaqni dashuri, **9** sepse ju shkrova edhe për këtë, që të njoh provën tuaj, nëse jeni të dëgjueshëm në çdo gjë. **10** Por atij që ju do t'i falni diçka, e fal edhe unë, sepse edhe unë, nëse kam falur gjë, kujtdo që t'ia kem falur, e bëra për ju përpëra Krishtit, **11** që të mos na mposhtë Satanai, sepse ne i dimë qëllimet e tij. **12** Dhe, kur arrita në Troas për ungjillin e Krishtit edhe m'u hap një derë në Zotin, **13** nuk gjeta prehje në frymën time, sepse nuk gjeta aty Titin, vëllanë tim; prandaj, si u përshtëndeta me ta, shkova në Maqedoni. **14** Por, falem nderit Peréndisë, që na bën të ngadhnejmë gjithnjë në Krishtin dhe shfaq kudo něpérmet nesh erën e këndshme të njohurisë së vet. **15** Sepse ne jemi për Peréndinë era e këndshme e Krishtit ndër ata që shpëtohen dhe ndër ata që humbasin; **16** për këta një erë vdekjeje në vdekje, po për ata erë jete në jetë. Dhe kush éshëtë i zoti për këto? **17** Ne në fakt nuk falsifikojmë fjalën e Peréndisë, si shumë të tjerë, por flasim me sinqueritet si nga ana e Peréndisë, përpëra Peréndisë në Krishtin.

3 A fillojmë përsëri të rekomandojmë veten tonë? Apo mos kemi nevojë, si disa, për letra rekondimë për ju ose për rekondimë nga ana juaj? **2** Ju jeni letra jonë, e shkruar në zemrat tona, e njohur dhe e lexuar nga të gjithë njerëzit, **3** duke qenë manifestuar se jeni një letër e Krishtit, e hartuar me anë të shërbesës sonë, dhe e shkruar jo me bojë, por me Frymën e Peréndisë së gjallë, dhe jo mbi rrasha guri, por mbi rrasha të një zemre mishi. **4** Dhe këtë besim ne e kemi në Peréndinë me anë të Krishtit; **5** jo se jemi të aftë prej vetui të kuptojmë ndonjë gjë sikur vjen nga vetja jonë, por aftësia jonë vjen nga Peréndia, **6** i cili na bëri të aftë të jemi shërbëtor të besëlidhjes së re, jo të shkronjës, por të Frymës, sepse shkronja vret, por Fryma jep jetë. **7** Dhe, në qoftë se shërbimi i vdekjes, që ishte gdhendur me shkronja mbi gurë, që i lavdishëm aq sa bijtë e Izraelit nuk mund të vështronin me sy fytyrën e Moisiut, për shkak të lavdisë së pamjes së tij, që duhet të anullohej, **8** sa më i lavdishëm do të jetë shërbimi i Frymës? **9** Sepse, nëse shërbimi i dënimit qe rrethuar me lavdi, shumë më tepër do të teprojë në lavdi shërbimi i drejtësisë. **10** Sepse ç'ka éshëtë lavdëruar nuk éshëtë lavdëruar nga kjo pikëpamje, për shkak të asaj lavdie që e kapërcen çdo masë. **11** Sepse, në qoftë se ajo që duhet të anullohej u rrethua me lavdi, ajo që mbetet do të jetë shumë më e lavdishme. **12** Duke pasur, pra, një shpresë të tillë, flasim me shumë guxim, **13** dhe jo si Moisiu, i cili vinte një

vel mbi fytyrën e vet, që bijtë e Izraelit të mos vështronin me sy fundin e asaj që duhej të anullohej. **14** Por mendjet e tyre u errën; sepse, në leximin e besëlidhjes së vjetër, po ky vel mbetet pa u hequr, sepse veli anullohet në Krishtin. **15** Por deri më sot, kur lexohet Moisiu, një vel mbetet mbi zemrat e tyre. **16** Por kur Izraeli të kthehet te Zoti, veli do të hiqet. **17** Sepse Zoti është Fryma, dhe atje ku është Fryma e Zotit, atje është liria. **18** Dhe ne të gjithë, duke soditur fytyrëzbuluar lavdinë e Zotit si në pasqyrë, transformohemi në të njëjtën shëmbëllim nga lavdia në lavdi, posaçë prej Frymës së Zotit.

4 Prandaj, duke pasur këtë shërbim përmes mëshirën që na është bërë, ne nuk na lëshon zemra. **2** Në kemi hequr dorë plotësisht nga gjërat e turpshme që bëhen në fshehtësi, duke mos ecur me dinakëri, duke mos falsifikuar aspak fjalën e Perëndisë, por duke shfaqur të vërtetët, ne ia rekomoandojmë veten tonë ndërgjegjes së çdo njeriu përrapa Perëndisë. **3** Dhe, në qoftë se ungjilli ynë është ende i mbuluar me vel, ai është i mbuluar për ata që humbin, **4** të cilëve perëndia i këtij shekulli ua verboi mendjet e atyre që nuk besojnë, që drita e ungjillit të lavdisë së Krishtit, që është shëmbëllimi i Perëndisë, të mos ndriçojë tek ata. (aiōn g165) **5** Sepse ne nuk predikojmë, pra, veten tonë, por Jezu Krishtin, Zotin, dhe jemi shërbëtorët tuaj për hir të Jezu Krishtit, **6** sepse Perëndia që tha: "Le të ndriçojë drita në errësirë", është i njëjtë që shkëlqueu në zemrat tonë për t'na ndriçuar në njohurinë e lavdisë së Perëndisë, në fytyrën e Jezu Krishtit. **7** Dhe ne e kemi këtë thesar në enë prej balte që epërsia pashoqe e kësaj fuqie të jetë nga Perëndia dhe jo nga ne. **8** Ne jemi të shtrënguar në çdo ményrë, por nuk jemi të ngushtuarëti në fund; jemi ndërhyshas por jo të dëshpëruar; **9** jemi të përndjekur por jo të braktisur; të rrëzuar, por jo të shkatëruar; **10** kurdo ne e mbajmë në trupin tonë vdekjen e Zotit Jezus, që edhejeta e Jezusit të shfaqet në trupin tonë. **11** Ne që jetojmë, jemi vazhdimisht të dorëzuar në vdekje për Jezusin, që edhejeta e Jezusit të shfaqet në mishin tonë të vdekshëm. **12** Dhe kështu tek ne vepron vdekja, ndërsa në ju jeta. **13** Por, duke pasur të njëjtën frymë besimi, sikurse është shkruar: "Unë besova, prandaj folia", edhe ne besojmë, prandaj edhe flasim, **14** duke ditur se ai që ringjalli Zotin Jezus, do të na ringjallë edhe ne nëpërmjet Jezusit dhe do të na paraqesë bashkë me ju. **15** Sepse të gjitha këto gjëra janë për ju, që hiri, duke arritur me anë të shumë personave, të prodhojë falenderim me tepri për lavdi të Zotit. **16** Prandaj nuk na lëshon zemra; por, edhe pse njeriu ynë i jashtëm shkon në shkatërrim, ai i brendshëm përtërihet nga dita në ditë. **17** Sepse trishtimi ynë i lehtë që është vetëm për një moment, prodhon për ne, një peshë të pamasë e të pashoqe të amshueshme lavdie; (aiōnios g166) **18** ndërsa ne nuk i drejtojmë sytë ndaj gjërave që duken, por ndaj gjërave që nuk shihen, sepse gjërat që duken janë për një kohë, kurse ato që nuk shihen janë të përfjetshme. (aiōnios g166)

5 Ne e dimë në fakt se, në qoftë se kjo çadër, vendbanimi ynë tokësor, prishet, ne kemi një godinë nga Perëndia, një banesë të përfjetshme, në qiej, që nuk është bërë nga dorë njeriu. (aiōnios g166) **2** Sepse në këtë çadër ne psherëtjmë duke dëshëruar fort të vishemë me banesën tonë qellore, **3** nëse do të

gjindemi të veshur e jo të zhveshur. **4** Sepse ne që jemi në këtë çadër psherëtjmë duke qenë të rënduar, dhe për këtë arsyen nuk duam, pra, të na zhveshin, por të na veshin, që çështë e vdekshme të përpitet nga jeta. **5** Dhe ai që na ka formuar pikërisht përmes Perëndia, i cili na dha edhe kaparin e Frymës. **6** Ne, pra, kemi gjithnjë siguri besimi dhe e dimë se gjersa banojmë në trup, jemi larg Zotit, **7** sepse ecim nëpërmjet besimit dhe jo nëpërmjet vizionit. **8** Por jemi të sigurt dhe na parapëlqen më tepër ta lëmë trupin dhe të shkojmë e të banojmë bashkë me Zotin. **9** Prandaj edhe përpinqemi t'i pëlqejmë atij, qoftë duke banuar në trup, qoftë duke i lënë atë. **10** Sepse ne të gjithë duhet të dalim para gjyqit të Krishtit, që secili merr shpagimin e gjyra që ka bërë me anë të trupit, në bazë të asaj që ka bërë, qoftë në të mirën apo në të keqen. **11** Duke e njohur frikën e Zotit, ne bindim njerëzit dhe jemi njohur nga Perëndia; dhe unë shpresoj se edhe në ndërgjegjet tuaja të jemi njohur. **12** Sepse ne nuk e rekomoandojmë përsëri veten ndaj jush, por ju japid rastin të krenoheni për ne, që të keni çfarë t'u përgjigjeni atyre që krenohen me dukjen dhe jo me zemër. **13** Sepse, nëse nuk jemi në vete, jemi për Perëndinë, dhe në qoftë se jemi me mend në kokë, jemi për ju. **14** Sepse dashuria e Krishtit na shtrëngon, sepse kemi arritur në konkluzionin se, në qoftë se një ka vdekur për të gjithë, të gjithë, pra, kanë vdekur; **15** dhe se ai ka vdekur për të gjithë, me qëllim që ata të cilët jetojnë, të mos jetojnë që sot e tutje për veten e tyre, po për atë që vdiq dhe u ringjall përtat. **16** Prandaj tash e tutje ne nuk njohim më askënd sipas mishit; po, edhe sikur ta kemi njohur Krishtin sipas mishit, nuk e njohim më ashtu. **17** Prandaj nëse dikush është në Krishtin, ai është një krijesë e re; gjërat e vjetra kanë shkuan; ja, të gjitha gjërat u bënë të reja. **18** Edhe të gjitha gjërat janë nga Perëndia që na pajtoi me veten përmes Jezu Krishtit dhe na dha shërbimin i pajtimit, **19** sepse Perëndia e ka pajtuar botën me veten në Krishtin, duke mos ua numëruar njerëzve fajet e tyre dhe vuri ndër ne fjalën e paqtimit. **20** Ne, pra, bëhemë lajmëtarë për Krishtin, sikurse Perëndia të këshillonte nëpërmjet nesh; dhe ne ju këshillojmë juve për hir të Krishtit: Paqtohuni me Perëndinë! **21** Sepse ai bëri të jetë mëkat për ne ai që nuk njihet mëkat, që ne të bëhemë drejtësia e Perëndisë në të.

6 Dhe, duke qenë bashkëpunëtorë të tij, ju këshillojmë të mos e pranoni më kot hirin e Perëndisë, **2** sepse ai thotë: "Në kohë të pëldyer unë të dëgjoja dhe në ditë shpëtimi të ndihmova". Ja, pra, koha e pëlqyer, ja, pra, dita e shpëtimit. **3** Ne nuk japid asnjë shkas për skandal në asnjë gjë, që të mos shahet shërbesa janë; **4** por në çdo gjë e rekomoandojmë veten tonë si shërbëtorë të Perëndisë në shumë vuzajtje, në shtrëngime, në nevoja, në ngushtica, **5** në rrahje, në burgosje, në kryengritje, në mundime, në të pafjetura, në agjërimë, **6** me pastërti, me njohuri, me durim, me mirësi, me Frymën e Shenjtë, me dashuri jo të shtrir, **7** me fjalën e së vërtetës, me fuqinë e Perëndisë, me armët e drejtësise në të djathtë dhe në të majtë, **8** në lavdi dhe në çnderim, me emër të mirë dhe me emër të keq; **9** si gjëneshtarë, por të vërtetë; si të panjohur, por të njohur; si njerëz që vdesin, por ja, jetojmë; si të ndëshkuar, por jo të vrarë; **10** si të brengosur, por gjithmonë të

gëzuar; si tē varfér, por shumë veta i bëjmë tē pasur; si njerëz që s'kanë kurrgjë, por kanë gjithçka. **11** Goja jonë u hap pér ju, o Korintas, zemra jonë u bë e gjérë. **12** Ju nuk jeni ngushtë në ne, por ju jeni tē ngushtë në zemrat tuaj. **13** Por nē shkëmbim po ju flas si fëmijve, bëhuni tē gjérë edhe ju. **14** Mos hyni nē një zgjedhë bashkë me tē pabesët, sepse ç'lidhje ka drejtësia me paudhësinë? Dhe çfarë afrie ka drita me terrin? **15** Dhe ç'harmoni ka Krishti me Belialin? Ose ç'pjesët ka besimtarë me jobesimtarin? **16** Dhe çfarë marrëveshje ka tempulli i Perëndisë me idhuj? Sepse ju jeni tempulli i Perëndisë së gjallë, sikurse tha Perëndia: "Unë do tē banoj nē mes tyre, dhe do tē ec ndërta; do tē jem Perëndia i tyre dhe ata do tē jenë populli im". **17** Prandaj "dilni nga mesi i tyre dhe ndahuni prej tyre, thotë Zoti, dhe mos prekni asgjë tē ndyrë, dhe unë do t'ju pranoj, **18** dhe do tē jem si një Atë pér ju, dhe ju do tē jeni pér mua si bijtë e bijat, thotë Zoti i Plotfugjishëm".

7 Duke i pasur këto premtimet, o tē dashur, le ta pastrojmë veten nga çdo ndotje e mishit dhe e fymës dhe ta përfundojmë shenjtërimin tonë në druatjën e Perëndisë. **2** Na pranon; ne nuk i kemi bëri padrejtësi askujt, nuk kemi korruptuar askënd, nuk ia hodhëm askujt. **3** Këtë nuk e them pér dëni, sepse që më parë iu thashë se jeni në zemrat tonë pér tē vdekur bashkë dhe pér tē jetuar bashkë. **4** Jam shumë i hapur me ju dhe kam me se tē mburrem pér ju; jam plot me ngushullim dhe jam jashtë mase i gëzuar nē gjithë shtërgëmin tonë. **5** Sepse, kur erdhëm nē Maqedoni, mishi ynjë nuk pati fare prehje, por u shtërguam nē tē gjitha mënyrat; jashtë betejë, përbrenda frikë. **6** Por Perëndia, që ngushëllon tē pikë-luarit, na ngushëlloi me ardhjen e Tilit, **7** dhe jo vetëm me ardhjen e tij, por edhe me ngushëllimin që ai pati prej jush; ai na tregoi dëshirën tuaj tē madhe, lotët tuaja, zellin tuaj pér mua, kaq sa u gëzova më tepër, **8** sepse, ndonëse edhe ju kam trishtuar me letrën time, nuk më vjen keq, ndonëse më pati ardhur keq, sepse shoh se ajo letër, edhe pse pér pak kohë, ju trishtoi. **9** Tani po gëzohem, jo sepse u trishtuat, por sepse u trishtuat pér pendim, sepse u trishtuat sipas Perëndisë, që tē mos ju bëhet juve ndonjë dëm nga ne. **10** Trishtimi sipas Perëndisë nē fakt, sjell pendim pér shpëtim, pér tē cilin njeriu nuk i vjen keq, por trishtimi i botës shkakton vdekje. **11** Në fakt, ja sa kujdes shkaktoi te ju pikëllimi sipas Perëndisë, madje sa fjalë pér tē kérkuar ndjesë, sa zemërëtë, sa druatje, sa dëshirë tē zjarrët, sa zell, sa kënaqësi! Me çdo mënyrë ju e treguat se jeni tē pastër nē këtë çështje. **12** Edhe pse ju shkrova, nuk e bëra as pér atë që e bëri padrejtësinë, as pér atë që e pësoi, por që tē shfaqet nē mes tuaj kujdesi ynjë që kemi pér ju pérpara Perëndisë. **13** Prandaj ne u ngushëlluan pér shkak tē ngushëllimit tuaj dhe u gëzuan aq më tepër pér gëzimin e Tilit, sepse fryma e tij u shlodh nga ju tē gjithë. **14** Prandaj, nē qoftë se u mburra pér ndonjë gjë tek ai pér ju, nuk u turpërova por, ashtu si ju kemi treguar tē gjitha gjérat me vërtetësi, kështu edhe mburrja jonë te Titi doli e vërtetë. **15** Dhe ai ka një dashuri tē madhe pér ju, kur kujton bindjen e ju tē gjithëve dhe si e pritet atë me frikë dhe me tē dridhura. **16** Gëzohem, pra, që nē çdo gjë mund tē besoj nē ju.

8 Tani, o vëllezër, ju bëjmë tē ditur hirin e Perëndisë, që u eshtë dhënë kishave tē Maqedonisë, **2** se, nē mes tē shumë sprovave pikëllimi, mbushullia e gjëzimit tē tyre dhe varfëria e tyre e thellë e treguan nē pasuritë e dorëgjérësinë e tyre. **3** Sepse unë déshmoj se ata kanë dhënë me déshirë dhe sipas mundësisë së tyre, madje edhe pértej mundësisë së tyre, **4** dhe na u lutën, pa na u ndarë, ta pranojmë dhuratën dhe pjesëmarrjen nē ofertën pér shenjtorët. **5** Dhe jo vetëm vepruan ashtu si shpresonim, po dhanë veten më pérpara te Perëndia dhe pastaj te ne sipas vullnetit tē Perëndisë. **6** Kështu ne e këshilluan Titin që, ashtu si e nisi këtë veprë tē hirit midis jush, ashtu ta përfundojë. **7** Por sikurse ju jeni tē pasur nē çdo gjë, nē besim, nē fjalë e nē dituri, nē çdo kujdes dhe nē dashurinë tuaj ndaj nesh, përpikuni tē pasuroni edhe nē këtë veprë tē hirit. **8** Këtë nuk e them si urdhër, por që me anë tē kujdesit tē tē tjerëve tē vë nē sprovë sinqeritetin e dashurisë suaj. **9** Sepse ju e njihni hirin e Zotit tonë Jezu Krisht, i cili, duke qenë i pasur, u bë i varfér pér ju, që ju tē bëheni tē pasur me anë tē varfërisë së tij. **10** Lidhur me këtë po ju jap një këshillë, sepse kjo eshtë e dobishme pér ju, që vjet filluat jo vetëm ta bëni, por edhe ta dëshironi. **11** Tani përfundojeni edhe bërjen që, ashtu si që dëshira pér tē dëshiruar, kështu tē jetë edhe pér ta përfunduar sipas mundësive që keni. **12** Sepse, nē qoftë se ekziston gatishmëria pér tē dhënë, ai eshtë i mirëpritur sipas asaj që ka dhe jo sipas asaj që nuk ka. **13** Por jo që ju tē shtërgoheni që tē lehtësoheni tē tjerët, **14** por tē ndiqet vetëm një kriter barazimi; që tani mbushullia juaj tē plotësosjë nevojat e tyre, kështu që edhe mbushullia e tyre tē plotësosjë nevojat tuaja, që tē ketë barazi, **15** sikurse eshtë shkruar: "Ai që mblođhi shumë, nuk mori më shumë dhe ai që mblođhi pak, nuk mori më pak". **16** Le ta falënderojmë Perëndinë, që i shtiu nē zemër Titit po atë kujdes pér ju, **17** sepse ai jo vetëm që e pranoi këshillën tonë, por u nis pér tē ardhur te ju, me dëshirën e tij dhe me shumë zell. **18** Edhe bashkë me tē dërguam edhe vëllanë, lëvdimi i tē cilin pér predikimin e ungjillit u përhap nē tē gjitha kishat, **19** dhe jo vetëm kaq, por ai u zgjodh nga kishat që tē jetë shoku ynjë nē udhëtim me këtë dhuratë që ne administrojmë pér lavdinë e Zotit vetë, pér tē treguar gatishmërinë e zemrës suaj, **20** duke shmangur qortimin e ndonjërit nē këtë dhuratë bujare që administrohet prej nesh, **21** sepse kujdesemi tē veprojmë mirë jo vetëm pérpara Zotit, por edhe pérpara njerëzve. **22** Edhe ne dërguam bashkë me ta vëllanë tonë, tē cilin e kemi vënë nē sprovë shumë herë nē shumë gjëra dhe doli i zellshëm, por tani eshtë edhe më i zellshëm pér shkak tē besimit tē madh që ka ndaj jush. **23** Sa pér Titin, ai eshtë bashkëpunëtori im dhe shok i veprës midis jush; sa pér vëllezërit, ata janë apostuj tē kishave, lavdi e Krishtit. **24** U tregoni atyre provën e dashurisë suaj dhe pse mburremi me ju edhe pérpara kishave.

9 Sa pér shërbesën nē dobi tē shenjtorëve, eshtë e tepërt tju shkruaj, **2** sepse e njoh gatishmërinë e zemrave tuaja, pér tē cilën unë mburrem pér ju te Maqedonasit, se Akaia eshtë gati që vjet; dhe zelli juaj nxiti shumë tē tjerë. **3** Unë i dërgova këta vëllezër, që mburrja jonë pér ju tē mos dalë e kotë pér këtë gjë dhe me qëllim, sikurse thoha, tē jeni gati, **4** sepse, po tē vinin

me mua disa Maqedonas dhe tē mos ju gjenin gati, ne (tē mos them ju), do tē dilnim tē turpēuar pér besimin dhe mburrijen tonë. 5 Prandaj m'u duk e nevojshme t'i këshilloj véllezérít tē vijné te ju mē pérra, që tē bëjnë gati mē paré ofertén që kishit premtuar mē paré, késhtu që ajo tē jeté gati si dhuratë bujarie dhe jo kopracie. 6 Dhe ju them kétë: Ai që mbjell me kursim, do tē korrë po me kursim; dhe ai që mbjell dorëhapur edhe do tē korrë dorëhapur. 7 Secili le tē veprojë ashtu si ka vendosur nē zemrén, as me keqardhje as nga shtrëngimi, sepse Perëndia do një dhurues tē gëzuar. 8 Dhe Perëndia mund tē bëjë që gjithë hiri tē teprojë pér ju, aq sa mbasi tē keni gjithnjë mjaft nē çdo gjë, t'ju tepérojë pér çfarëdo pune tē mirë, 9 sikurse éshtë shkruar: "Ai ndau, u ka dhënë tē varfërvë, drejtësia e tij mbetet nē pérjetësi". (aiōn g165) 10 Edhe ai që i jep farén mbjellësit dhe bukë pér tē ngrënë, ju dhëntë dhe e shumoftë farën tuaj, dhe i bëftë tē rriten frytet e drejtësisi suaj; 11 dhe atëherë do tē pasuroheni pér tē qenë dorëdhënë, duke i sjellë nëpërmjet nesh falënderim Perëndisë. 12 Sepse kryerja e kësaj shërbese tē shenjtë jo vetëm përbush nevojat e shenjtorëve, por sjell edhe një mbushull falëndërimesh ndaj Perëndisë, 13 sepse pér shkak tē përvojës nga kjo shërbesë, ata e përlëvdojnë Perëndinë pér bindjen ndaj ungjillit tē Krishtit që ju rrëfeni dhe pér bujarinë me tē cilën merrni pjesë me ta dhe me tē gjithë. 14 Dhe me lutjet e tyre pér ju ju shfaqin një dashuri tē veçantë pér hirin e shkëlgjerë tē Perëndisë përbmi ju. 15 Le tē falënderojmë Perëndinë pér dhuratën e tij tē patregueshme.

10 Personalist unë, Pali, po ju këshi-lloj me anë tē zemërbutësësë dhe tē mirësësë Krishtit; unë, që kur ndodhem vetë midis jush jam i pérunjur, ndërsa kur jam larg jush tregohem i guximshëm ndaj jush. 2 Ju lutem, që, kur tē vij te ju, tē mos jem i detyuar tē veproj me guxim me atë siguri, me tē cilin mendoj tē guxoj kundër disave, që na konsiderojnë sikur ecim sipas mishit. 3 Sepse, edhe pse ecim nē mish, nuk luftojmë sipas mishit, 4 sepse armët e luftës sonë nuk janë prej mishi, por tē fuqishme nē Perëndinë pér tē shkatërruar fortesat, 5 që tē hedhim poshtë mendimet dhe çdo lartësi që ngrihet kundër njohjes së Perëndisë dhe t'a nënshtrojmë çdo mendim dëgjesës së Krishtit, 6 dhe jemi gati tē ndëshkojmë çdo mosbindje, kur tē bëhet e përkryer bindja juaj. 7 A i shihni gjérat sipas pamjes së jashtme? Në qoftë se dikush éshtë i bindur nē veten e tij se éshtë i Krishtit, le ta mendojë këtë përsëri nga vetja e tij: sikurse ai éshtë i Krishtit, ashtu edhe ne jemi tē Krishtit. 8 Edhe, nëse unë do ta mburria veten më tepër pér autoritetin tonë, që Zoti na dha pér ndërtimin tuaj dhe jo pér shkatërrimin tuaj, nuk do tē turpërohesha. 9 Nuk dua tē dukem se po kérkoj t'ju tremb me letrat e mia. 10 Sepse dikush thotë: "Letrat e tij janë tē ashpra dhe tē fuqishme, kurse paraqitja e tij trupore éshtë e dobët, dhe fjalë e tij ka pak peshë". 11 Le ta dijë, pra, ai njeri, se ashtu si jemi nē fjallë, me anë tē letrave kur jemi larg, tē tillë do tē jemi edhe me vepra, kur tē jemi tē pranishëm. 12 Sepse nuk guxonjë tē renditemi ose tē krahasohemi me ata që e rekandomojnë veten e vet; por ata, duke matur veten e tyre dhe duke u krasasuar me veten e tyre, nuk kanë mend. 13 Por ne nuk do tē mburremi jashtë masës, po sipas masës së rregullës që caqet i cakttoi Perëndia, sa tē arrijmë deri te ju, 14

Sepse ne nuk po shtrihemi përtej caqeve, sikurse nuk arritëm deri te ju, sepse ne arritëm më tē vërtetë deri te ju me anë tē predikimit tē ungjillit tē Krishtit. 15 Dhe ne nuk mburremi përtej masës pér punët e tjetrit, por kemi shpresë se, duke u rritur besimi juaj, ne do tē kemi një konsideratë më tē madhe ndër ju, sipas cakut tonë, 16 sa që përhapim ungjillin edhe përtej vendeve tuaj, pa u mburrur me ato që janë bërë nē këtë lëmë nga tē tjerë. 17 Ai që lëvdohet, le tē lëvdohet nē Zotin, 18 sepse nuk miratohet ai që e rekandon venet e tij, po ai tē cilin e rekandon Zoti.

11 Oh, sa do tē dëshiroja që ju tē duronit pak marrëzi me mua! Po nē fakt, ju më duroni. 2 Jam xheloz pér ju me xhelozinë e Perëndisë, sepse ju fejova me një burrë, që t'ju nxjerr para Krishtit si virgjëreshë tē dlrë. 3 Por drua se, ashtu si gjarpéri e gënjeu Evén me dinakérinë e tij, késhtu edhe mendja juaj tē mos prishet duke u shmangur nga thjeshtësia ndaj Krishtit. 4 Sepse, po tē vinte dikush dhe t'ju predikonte një Jezus tjetër, që ne nuk e kemi predikuar, ose, po tē mermitt një frysme tjetër që nuk e keni marrë, ose një ungjill tjetër që nuk e keni pranuar, do ta duronit fort mirë. 5 Unë mendoj se nuk kam qenë aspak më poshtë nga apostujt më tē shquar. 6 Dhe, megjithëse jam i thjeshtë nē tē folur, nuk jam i tillë nē dituri; madje me tē gjitha mënyrat dhe nē tē gjitha gjérat jua kemi treguar. 7 Mos vallë bëra mëkat duke e ulur veten time që tē lartoheni ju, sepse ju kam predikuar falas ungjillin e Perëndisë? 8 Unë shfyrëtsova kishat e tjera, duke marrë një rrogë që t'ju shérbej juve. 9 Dhe, kur isha midis jush dhe isha nevojtar, nuk iu bëra barrë askujt; sepse nevojat e mia i plotësuan véllezérít që erdhën nga Maqedonia; dhe nē çdo gjë u ruajta që tē mos ju bëhem barrë ju, edhe pér tē ardhemen do tē ruhem. 10 Duke qenë se e vërteta e Krishtit éshtë nē mua, kjo mburje, përsa më pérket mua, nuk do tē më ndalohet nē vendet e Akasë. 11 Pse? Ndoshata sepse nuk ju dua? Perëndia e di. 12 Por atë që bëj, do ta bëj përsëri, që t'u pres çdo shkas atyre që duan shkas, që ata tē gjenden si edhe ne, nē atë gjë, pér tē cilën mburren. 13 Të tillë apostuj tē rremë, janë punëtorë hileqarë, që shndërrohen nē apostuj tē Krishtit. 14 Dhe nuk éshtë pér t'u çuditur, sepse Satanai vet shndërrohet nē engjëll drite. 15 Nuk éshtë, pra, gjë e madhe, nëse edhe punëtorët e tij shndërrohen nē punëtorë (marrin trajtën e punëtorëve) tē drejtësisi, fundi i tē cilëve do tē jetë sipas veprave tē tyre. 16 Po e them përsëri: Askush tē mos mendojë se jam i marrë; nē mos, më pranoni edhe si tē marrë, që edhe unë tē mburrem pakëz. 17 Atë që po them nē mburrijen e guximit tim, nuk po e them sipas Zotit, por nē marrëzi. 18 Duke qenë se shumë vetë mburren sipas mishit, edhe unë do tē mburrem. 19 Sepse ju që jeni tē ditur, i duroni lehtë tē marrët. 20 Sepse tashmë ju duroni, nëse dikush ju robëron, nëse dikush ju gllabëron, nëse dikush ju grabit, nëse dikush krenohet, nëse dikush ju godet nē fytyrë. 21 Flas pér turpin tim, sikurse ne tē ishim tē dobët; megjithatë nē çdo gjë që dikush guxon, po flas si i marrë, marr guxim edhe unë. 22 Janë ata Hebrenj? Jam edhe unë! Janë ata Izraelitë? Jam edhe unë! janë ata pasardhës tē Abrahamit? Jam edhe unë. 23 Janë ata shërbëtorë tē Krishtit? Po flas si i pamend, unë jam edhe

më tepër si këta; në mundime më tepër, në goditje më tepër, në burgje më tepër dhe shpesh në rrezik për vdekje. **24** Nga Judenjtë mora pesë herë nga dyzetë kamxhike pa një. **25** Tri herë më rrähën me shkopinj, një herë më qëlluan me gurë, tri herë m'u mbyt anija në det, kalova një ditë e një natë në humnerë. **26** Në udhëtime të shpeshta në rreziqe lumenjsh, në rreziqe kusarësh, në rrezik nga ana e bashkëdhetarëve, rreziqe nga ana johebrenje, rreziqe në qytet, rreziqe në shkretëtirë, rreziqe në det, rreziqe midis vëllezërve të rremë, **27** në lodhje e në mundim, në netët pa gjumë, në urë e në etje, shpesh herë në agjérime, në të ftohtë dhe në të zhveshur. **28** Përveç këtyre gjérave të jashtme, ajo që më mundon çdo ditë éshëtë kujdesja për të gjitha kishat. **29** Kush éshëtë i dobët, që të mos jem edhe unë? Kush éshëtë skandalizuar dhe unë të mos përvlohem? **30** Në qoftë se duhet të mburrem, unë do të mburrem me ato që kanë të bëjnë me dobësinë time. **31** Perëndia dhe Ati i Zotit tonë Jezu Krisht, që éshëtë i bekuar përfjetë, e di se unë nuk gjenjej. (aiōn g165) **32** Në Damask, qeveritari i mbretit Areta e ruante qytetin e Damaskasve për të më zënë, **33** por nga një dritarë më ulën përgjatë murit me një shportë, dhe shpëtova nga duart e tij.

12 Sigurisht nuk kam dobi nga të mburrurit; prandaj do t'ia filloj me vegimet dhe zbulesat e Zotit. **2** Unë njoh një njeri në Krishtin, i cili, para katërmëdhjetë vjetësh (a ishte në trup, a ishte jashtë trupit, nuk e di; Perëndia e di), u rrëmbye gjer në të tretin qjell. **3** Dhe e di se ai njeri (a me trupin ose pa trupin, nuk e di, Perëndia e di), **4** u rrëmbye në parajsë dhe dëgjoi faljë të patregueshme, që nuk éshëtë e lejuar të thuhen nga njeri. **5** Për atë njeri unë do të krenohem, por nuk do të krenohem për veten time, veç se për dobësitet e mia. **6** Edhe sikur të doja të krenohesha, nuk do të isha i marrë, sepse do të flisja të vërtetë; por nuk e bëj këtë, se mos ndonjë më çmon më tepër nga ajo që më sheh, a më tepër nga ajo që dëgjon nga unë. **7** Dhe, që të mos më rritet mendja për shkak të jashtëzakonshmërisë së zbulesave, m'u dha një gjëmb në mish, një engjëlli i Satanit, për të më rënë me grushta, që të mos mbahem me të madh. **8** Lidhur me këtë iu luta tri herë Zoti që ta largonte nga unë. **9** Por ai më tha: "Hiri im të mjafton, sepse fuqja ime përsoset në dobësi". Prandaj me kënaqësi të madhe do të krenohem më tepër për dobësitet e mia, që fuqia e Krishtit të rrijë tek unë. **10** Prandaj unë kënaqem në dobësi, në fyerje, në nevoja, në përndjekje, në ngushtica për shkak të Krishtit, sepse, kur jam i dobët, atëherë jam i fortë. **11** U bëra i marrë duke u mburrur; ju më shtrënguat, sepse u desh që ju të më rekomandoni, sepse nuk qeshë aspak më poshtë se apostujt e lartë, edhe pse unë nuk jam asgjë. **12** Shenjat e apostullit u vërtetuan ndër ju me durim të madh, me shenja e mrekulli dhe çudira. **13** Vallë nëse ju mbetët prapa, pra, nga kishat e tjera, rveç se në faktin se unë nuk u bëra barrë për ju? Falmani këtë gabim. **14** Ja, kjo éshëtë e treta herë që jam gati të vij te ju, dhe nuk dua t'ju bëhem barrë, sepse s'kërkoj pasuritë tuaja, por juve; sepse bijtë nuk e kanë për detyrrë të mbledhin për prindërit, por prindërit për bijtë. **15** Sa për veten time, unë do të shpenzoj me gjësim dhe do të shpenzohem për shpirrat tuaja, megjithse ju dua më fort dhe më doni më pak. **16** Ashtu qoftë!

Unë nuk u bëra barrë për ju; megjithatë, duke qenë dinak ju zura me dredhi. **17** Mos përfitova vallë ndonjë gjë nga ju me anë të ndonjë që dërgova te ju? **18** Unë iu luta Titit dhe me të dërgova edhe këtë vëlla. Mos përfito gjë Titi nga ju? A nuk kemi ecur me të njëjtin frymë dhe në të njëjtat gjurmë? **19** A mendoni përsëri se ne kërkojmë të justifikohemi para jush? Ne flasim përpara Perëndisë, në Krishtin, dhe të gjitha këto, o fort të dashur, janë për ndërtimin tuaj. **20** Sepse kam frikë se mos kur të vij nuk ju gjej sikundër kam dashur dhe se mos ju më gjeni sikundër nuk keni dashur juve se mos ka grindje, xhelozë, zemërime, shpërthime, përgojime, insinuata, kryelartësi, ose trazira midis jush; **21** se mos kur të vijë sérish, Perëndia im do të më përlulë në mes tuaj dhe unë do të vajtoj për shumë nga ata që kanë mëkatuar më parë dhe nuk u penduan përfilliqësinë, kurvërinë dhe shthurjen që praktikan.

13 Ja, kjo éshëtë e treta herë që po vij te ju. "Çdo gjë do të qëndrojë me gojën e dy a tre dëshmitarëve". **2** E thashë edhe më parë, kur isha i pranishëm te ju për të dytën herë, dhe po e them tani që jam larg jush. Po u shkruaj atyre që kanë mëkatuar më përparrë dhe të gjithë të tjerëve se, po të vij përsëri, nuk do të kursej njeri. **3** Sepse ju kërkoni provën e Krishtit që flet në mua; dhe ai s'éshëtë i dobët ndaj jush, por éshëtë i fuqishém në ju. **4** Sepse, megjithëse ai u kryqëzua në dobësinë e tij, ai po rron nëpërmjet fuqisë së Perëndisë, sepse edhe ne jemi të dobët në të, por do të rrojmë me të nëpërmjet fuqisë së Perëndisë ndaj nesh. **5** Analizoni veten tuaj a jeni në besim; provoni veten tuaj! A thua nuk e njihni vetvenet se Jezu Krishti éshëtë në ju? Veç në qofshi të përjashtuar. **6** Por unë shpresoj se ju do ta njihni se ne nuk jemi të përjashtuar. **7** Edhe i lutem Perëndisë që të mos bëni ndonjë të keqe, jo që të dukemi të miratuar, por që ju të bëni atë që éshëtë e mirë edhe sikur ne të ishim të përjashtuar. **8** Ne në fakt nuk kemi asnjë forcë kundër së vërtetës, por vetëm pro së vërtetës. **9** Sepse ne gézohemi kur jemi të dobët dhe ju jeni të fortë; dhe ne lutemi edhe për këtë: për përsosjen tuaj. **10** Prandaj i shkruaj këto gjëra, kur jam larg jush, që, kur të jem i pranishëm, të mos sillem me ashpërsi, sipas autoritetit që më ka dhënë Zoti për të ndërtuar e jo për të prishur. **11** Më në fund, o vëllezër, gézohuni, përsosuni, ngushëllohuni, jini të një mendje, jetoni në paqe; dhe Perëndia i dashurisë dhe i paqes do të jetë me ju. **12** Përshëndetni njeri tjetrin me një puthje të shenjtë, **13** të gjithë shenjtorët ju përshëndesin. **14** Hiri i Zotit Jezu Krisht, dashuria e Perëndisë dhe bashkësia e Frymës së Shenjtë qofshin me ju të gjithë. Amen.

Galatasve

1 Pali, apostull (jo nga njerëzit, as me anë të njeriut, por nëpërmjet Jezu Krishtit dhe Perëndisë Atit, që e ringjalli prej së vdekurish), **2** dhe gjithë vëllezërët që janë me mua, kishave të Galatisë: **3** Paçi hir e paqe nga Perëndia Ati dhe nga Zoti ynë Jezu Krishti, **4** që e dha veten e tij pér mëkatet tonë, pér të na shpëtar nga kjo kohë e mbapshtë, sipas vullnetit të Perëndisë, Atit tonë, (aiçon g165) **5** i cili pastë lavdi në shekuj të shekujeve. Amen. (aiçon g165) **6** Quditëm që kaluat kaq shpejt nga ai që ju thirri ju me anë të hirit të Krishtit, në një ungjill tjetër, **7** i cili nuk është tjetër; por ka disa njerëz që ju turbullojnë dhe që duan ta shtrëmbërojnë ungjillin e Krishtit. **8** Por, edhe sikur ne ose një engjell i qjellit tju predikoni një ungjill të ndryshëm nga ai që ju kemi predikuar, qoftë i mallkuar. **9** Ashtu si e thamë më përpara, po e them përsëri: Në qoftë se dikush ju predikon një ungjill tjetër nga ai që keni marrë, qoftë i mallkuar. **10** Sepse unë tani vallë kërkoj të fitoj miratimin e njerëzve apo të Perëndisë? Apo kërkoj t'u pëlqej njerëzve? Sepse, po të kërkova t'u pëlqej njerëzve, nuk do të isha shërbëtori i Krishtit. **11** Tani, o vëllezër, po ju vë në dijeni se ungjilli që është shpallur nga unë, nuk është sipas njeriut, **12** sepse unë nuk e kam marrë as e kam mësuar nga ndonjë njeri, por e kam marrë nëpërmjet një zbulese nga Jezu Krishti. **13** Sepse ju keni dégjuar pér sjelljen time të atëhershme në judaizëm, si e pérndiqja me egërësi të madhe kishën e Perëndisë dhe e shkatërruja. **14** Dhe si përparoja në judaizëm më tepër se shumë bashkëkohës të kombit tim, duke qenë jashtëzakonisht i zellshëm pér traditat e etërve të mi. **15** Po, kur i pëlqeu Perëndisë, që më kishte ndarë që nga barku i nënës dhe më thirri me anë të hirit të tij, **16** që të zbulojë në mua Birin e tij, që unë t'uа shpall midis joçifutëve, unë nuk mora menjëherë këshill nga mish dhe gjak, **17** as nuk u ngjita në Jeruzalem tek ata që ishin apostuj përpara meje, por shkova në Arabi dhe u ktheva përsëri në Damask. **18** Pastaj, pas tre vjetësh, u ngjita në Jeruzalem pér të takuar Pjetrin dhe ndenja me të pesëmbëdhjetë ditë. **19** Dhe nuk pashë asnjë nga apostujt e tjerë, përvèç Jakobit, vëllait të Zotit. **20** Dhe në këto që po ju shkruraj, ja, përpara Perëndisë, nuk gënjej. **21** Pastaj shkova në krahinat e Sirisë dhe të Kilitikisë. **22** Por unë personalisht isha i panjohur nga kishat e Judesë, që janë në Krisht, **23** po ato kishin dégjuar vetëm: "Ai që na persekutonte më përpara, tani po shpall atë besim që ai shkatërronte", **24** dhe përlëvdon Perëndinë pér shkakun tim.

2 Pastaj, pas katërbëdhjetë vjetësh, u ngjita përsëri në Jeruzalem me Barnabën; dhe mora me vete edhe Titin. **2** Dhe u ngjita sipas një zbulese dhe u shtjellova atyre ungjillin që unë po predikoj ndër johebrenjtë, por në mënyrë të veçantë, atyre që kishin më shumë emër, që të mos bridhja ose vrapoja më kot. **3** Por as Titi që ishte me mua, ndonëse ishte Grek, nuk qe shtrënguar që të rrethpritej; **4** edhe kjo pér shkak të vëllezërve të rremë, që kishin hyrë tinëz, që kishin depërtuar pér të përgjuar lirinë tonë që kemi në Krishtin Jezu, që të na robërojnë. **5** Këtyre ne nuk iu nënshtruan as edhe pér një moment, që e vërteta e ungjillit të mbetej e pacënuar te

ju. **6** Por nga ana e atyre që gjëzonin një farë kredie (nuk ka rëndësi se kush ishin, Perëndia nuk shikon dukjen e njeriut), pra, ata që gjëzonin kredinë më të madhe nuk shtuan gjë tek unë. **7** Madje, duke parë se mua m'u besua ungjilli pér të parrethprerët, sikurse Pjetrit ai pér të rrethprerët, **8** (sepse ai që kishte vepruar në mënyrë të fuqishme në Pjetrin pér apostullim tek të rrethprerëve, kishte vepruar në mënyrë të fuqishme edhe në mua pér johebrenjtë), **9** duke njohur hirin që m'u dha, Jakobi, Kefi dhe Gjoni, të cilët i konsideron shtylla, më dhanë mua dhe Barnabës të dhatat e tyre si shenjë shoqërie, që të shkonim ne ndër johebrenjtë dhe ata ndër të rrethprerë. **10** Vetëm na porositën që të kujtoheshim pér të varfrit, pikërisht atë që edhe unë e kisha ndërmend ta bëja. **11** Por kur erdhi Pjetri në Antioki, unë e kundërshtova në sy, sepse ishte pér t'u tortuar. **12** Në fakt, para se të vini disa njerëz nga ana e Jakobit, ai hante me johebrenjtë; po, kur erdhën ata, ai u tërhoq dhe u nda, duke druarjut ata të rrethprerjes. **13** Edhe Judenj të tjerë shtireshin bashkë me të, aq sa edhe Barnaba u tërhoq nga hipokrizia e tyre. **14** Po kur unë pashë se ata nuk ecnin drejt sipas së vërtetës së ungjillit, i thashë Pjetrit përpara të gjithëve: "Në qoftë se ti, që je Jude, rron porsi johebrenjtë dhe jo si Judenjtë, pse i detyron johebrenjtë të rrojnë si Judenj?". **15** Ne, që jemi Judenj nga lindja dhe jo mëkatarë në mes johebrenjsh, **16** duke ditur se njeriu nuk shfajësohet me anë të veprave të ligjit, por me anë të besimit në Jezu Krishtin, besuan edhe ne në Jezu Krishtin, që të shfajësosheshim me anë të besimit në Krishtin dhe jo me anë të veprave të ligjit, sepse asnjë mish nuk do të shfajësohet me anë të veprave të ligjit. **17** Dhe, në qoftë se duke kërkuar të shfajësohemi në Krishtin, u gjetëm edhe ne mëkatarë, mos vallë Krishti qënka shërbënjas i mëkatit. Kurrsesi jo! **18** Sepse, në qoftë se unë ndërtoj përsëri ato gjérat që prisha, unë bëhem vetë shkelës, **19** sepse përmes ligjit, vdiqa pér ligjin, që unë të rroj pér Perëndinë. **20** Unë u kryqëzova bashkë me Krishtin dhe nuk rroj më unë, po Krishti rron në mua; dhe ajo jetë që tani jetoj në mish, e jetoj në besimin e Birit të Perëndisë, që më deshi dhe dha veten pér mua. **21** Unë nuk e hedh poshtë hirin e Perëndisë sepse, në qoftë se drejtësia vjen me anë të ligjit, atëherë Krishti ka vdekur më kot.

3 O Galatas të marrë! Kush ju ka ystur që të mos i bindeni së vërtetës, ju, që para syve tuaj Jezu Krishti është përshkruar i kryqëzuar midis jush? **2** Vetëm këtë dua të di nga ju: a e morët Frymën me anë të veprave të ligjit apo nëpërmjet dégjimit të besimit? **3** A jeni kaq të marrë sa që, mbasi nisët në Frymë, të përfundoni në mish? **4** A thua hoqët kaq shumë gjëra më kot, nëse kanë qenë vërtetë më kot? **5** Ai që ju jep juve Frymën, dhe kryen midis jush veprat e fuqishme, i bën me anë të veprave të ligjit apo me anë të predikimit të besimit? **6** Kështu Abrahami "e besoi Perëndinë, dhe kjo iu numërua pér drejtësi"; **7** Ta dini, pra, se ata që janë nga besimi janë bij të Abrahamicit. **8** Dhe Shkrimi, duke parashikuar se Perëndia do t'i shfajësonte kombet me anë të besimit, ia dha më përpara Abrahamicit lajmin e mirë: "Të gjitha kombet do të bekohen në ty". **9** Prandaj ata që themelohen mbi besimin bekohen bashkë me të besueshmin Abraham. **10** Dhe të gjithë ata që themelohen mbi veprat e

ligit janë nën mallkim, sepse është shkruar: "I mallkuar është kushdo që nuk qëndron në të gjitha ato që shkruhen në librin e ligit për t'i praktikuar". **11** Sepse me anë të ligjt askush nuk shfajësohet përparrë Perëndisë, sepse: "I drejtë do të rrojë me anë të besimit". **12** Dhe ligji nuk është nga besimi, por "njeriu që do t'i bëjë ato, do të rrojë me anë të tyre". **13** Krishti na shpengoi nga mallkimi i ligjit, sepse u bë mallkim pér ne (duke qenë se është shkruar: "I mallkuar është kushdo që varet në dru"), **14** që bekimi i Abrahamit t'u vijë johebrenje me anë të Jezu Krishtit, që ne të marrim premtimin e Frymës me anë të besimit. **15** O vëllezër, po ju flas në mënyrën e njerëzve: në qoftë se një besëlidhje është aprovuar, edhe pse është besëlidhje njeriu, askush nuk e zhvleftëson as nuk i shton gjë. **16** Dhe premtimet iu bënë Abrahamit dhe pasardhjes së tij. Shkrimi nuk thotë: "Edhe pasardhësve" si të ishin shumë, por të një të vetme: "Dhe pasardhjes sate", pra Krishti. **17** Dhe unë them këtë: ligji, që erdhë katërqind e tridhjetë vjet më pas, nuk e zhvleftëson besëlidhjen e aprovuar më parë nga ana e Perëndisë në Krishtin, në mënyrë që të prishë premtimin. **18** Sepse, në qoftë se trashëgimi është nga ligji, nuk është më nga premtimi. Por Perëndia ia fali atë Abrahamit me anë të premtimit. **19** Atëherë, pse u dha ligji? Ai u shhta pér shkak të shkeljeve, deri sa të vinte pasardhja së cilës i që bëre premtimi; dhe ky ligj u shpall nëpërmjet engjëjve, me anë të një ndërmjetësi. **20** Dhe ndërmjetësi nuk është ndërmjetës i një ane të vetme, kurse Perëndia është një. **21** A thua atëherë ligji është kundër premtimeve të Perëndisë? Kurrsesi jo! Sepse po të ishte dhënë një ligj që mund të jepte jetë, drejtësia do të ishte me të vërtetë prej ligjit. **22** Por Shkrimi i mbylli të gjitha gjërat nën mëkatin, që t'u jepet besimtarëve premtimi nëpërmjet besimit të Jezu Krishtit. **23** Dhe, para se të vinte besimi, ne ruheshim nën ligjin, si të mbyllur, duke pritur besimin që duhej të zbulohet. **24** Kështu ligji që mësuesi ynë pér të Krishti, që ne të shfajësohemi me anë të besimit. **25** Por, mbasi besimi erdhë, ne nuk jemi më nën ndonjë mësuesi, **26** sepse të gjithë ju jeni bij të Perëndisë me anë të besimit te Jezu Krishti. **27** Sepse të gjithë ju që jeni pagëzuar në Krishtin, Krishtin keni veshur. **28** Nuk ka as Jude, as Grek, nuk ka as skllav as të lirë, nuk ka as mashkull as femër, sepse të gjithë jeni një në Jezu Krishtin. **29** Dhe, në qoftë se jeni të Krishtit, jeni pra pasardhja e Abrahamit dhe trashëgimtarë sipas premtimit.

4 Edhe them se pér sa kohë trashëgimtari është i mirur, nuk dallohet fare nga skllavi, megjithëse është zot i të gjithave, **2** por ai është nën kujdestarë dhe administratorë deri në kohën e caktuar nga i ati. **3** Kështu edhe ne, sa ishim të mirur, ishim të robëruar nën elementet e botës, **4** por, kur u mbush koha, Perëndia dërgoi Birin e tij, të lindur prej gruaje, të nënshtuar ligjt, **5** që të shpengonte ata që ishin nën ligj, që ne të fitojmë birërinë. **6** Dhe, duke qenë se jeni bij, Perëndia dërgoi Frymën e Birit të tij në zemrat tuaja që thërrer: "Abba, Atë!". **7** Prandaj ti nuk je më shërbëtor, por bir; dhe në qoftë se je bir, je edhe trashëgimtar i Perëndisë me anë të Krishtit. **8** Por atëherë, duke mos njojur Perëndinë, u shërbyet atyre që prej natyre nuk janë perëndi; **9** kurse tani, mbasi njojët Perëndinë, më mirë të them

se u njojët prej Perëndisë, vallë si ktheheni përsëri te elementet e dobët dhe të varfër, tek të cilët doni përsëri t'u nënshtronë? **10** Sepse ju i kremoni me kujdes disa ditë, muaj, stinë dhe vite. **11** Kam frikë se mos jam munduar më kot pér ju. **12** O vëllezër, bëhuni si unë, sepse edhe unë jam si ju; ju lutem, o vëllezër, ju s'më keni bërë asnjë të keqe. **13** Dhe ju e dini se në të kaluarën unë ju predikova ungjillin me dobësi të mishit; **14** dhe ju nuk më përbuzët aspak dhe s'patët neveri pér provën që ishte në mishin tim, por më pranuat si engjëll Perëndie, si Jezu Krishtin vet. **15** Cili ishte, pra, gëzimi juaj? Sepse unë dëshmoj pér ju se, po të qe e mundur, ju do të nxirrit edhe sytë tuaj dhe do të m'i jepnit mua. **16** A thua u bëra armiku juaj, duke ju thënë të vërtetë? **17** Ata tregohen të zellshëm ndaj jush, por jo pér qëllime të ndershme; madje ata duan t'ju shkëputin që të jeni të zellshëm ndaj tyre. **18** Mirë është të jesh gjithnjë i zellshëm pér të mirë, dhe jo vetëm kur ndodhem midis jush. **19** Djemtë e mi, që unë i lind përsëri, derisa të formohet Krishti në ju! **20** Do të doja tashti të isha midis jush dhe ta ndryshoja tingullin e zërit tim, sepse jam ndërdyshas ndaj jush. **21** Po më thoni, ju që doni të jeni nën ligj, a nuk e dëgjoni ligjin? **22** Sepse është shkruar se Abrahami pati dy bij: një nga shërbëtorja dhe tjetri nga e lira. **23** Dhe ai që lindi nga shërbëtorja lindi sipas mishit, por ai që lindi nga e lira lindi pér hir të premtimit. **24** Këto gjëra kanë një kuptim alegorik, sepse këto dy gra janë dy besëlidhje: një nga mali Sinai, që njiz pér skllavëri, dhe është Agari. **25** Dhe Agari është mali Sinai në Arabi dhe i përgjigjet Jeruzalemit të kohës së sotme; dhe ajo është skllave me bijtë e saj. **26** Ndërsa Jeruzalem nga lart është i lirë dhe është nëna e ne të gjithëve. **27** Sepse është shkruar: "Gézohu ti, o shterpë, që nuk lind! Shpërthe dhe klith, ti që nuk i provon dhembjet e lindjes, sepse bijtë e së braktisurës do të janë më të shumtë se të asaj që e kishte burrin". **28** Kurse ne, o vëllezër, jemi bij të premtimit, sikundër ishte Isaku. **29** Po, sikurse atëherë ai që lindi sipas mishit përndiqte atë që kishte lindur sipas Frymës, kështu është edhe tani. **30** Po çfarë thotë shkrimi? "Dëboje skllaven dhe djalin e saj, sepse i biri i skllaves nuk mund të jetë trashëgimtar bashkë me djalin e së lirës". **31** Kështu, pra, vëllezër, ne nuk jemi bij të skllaves, por të së lirës.

5 Qëndroni, pra, të patundur në lirinë, me të cilën Krishti na liroi, dhe mos hyni përsëri nën zgjedhën e skllavërisë. **2** Ja, unë, Pali, po ju them se, në qoftë se rrëthpriteni, Krishti nuk do t'ju bëjë dobi aspak. **3** Edhe i dëshmoj përsëri çdo njeriu që rrëthpritet, se ai është i detyruar të zbatojë mbarë ligjin. **4** Ju që kërkoni të shfajësoheni me anë të ligjit, jeni ndarë nga Krishti; ratë poshtë nga hiri. **5** Ne në fakt në Frymë, nëpërmjet besimit presim shpresën e drejtësisë, **6** sepse në Jezu Krishtin, as rrëthprerja, as parrethprerja s'kanë ndonjë vlerë, por besimi që vepron me anë dashurie. **7** Ju vraponit bukur; kush ju ka penguar që të mos i bindeni së vërtetës? **8** Kjo bindje nuk vjen nga ai që ju thërret. **9** Pak maja e bën të vijë gjithë brumin. **10** Kam besim te Perëndia pér ju, se nuk do të mendoni ndryshe; por ai që ju turbullon juve, kushdo qoftë, do të marrë dënimin. **11** Sa pér mua, o vëllezër, në qoftë se unë vazhdoj të predikoj rrëthprerjen, përsë më përndjezin akoma? Atëherë skandal i kryqit ra poshtë. **12** Oh, sikur ata që ju turbullojnë, të gjymtoheshin vetë! **13** Sepse ju, o vëllezër, u

thirrët në liri; por mos e përdorni këtë liri si një rast për mishin, por, me dashuri t'i shërbeni njëri-tjetrit. **14** Sepse gjithë ligji përmblidhet në këtë fjalë, të vetme: "Duaje të afërmën tënd porsi vvetven!". **15** Sepse nëse ju kafshoni dhe hani njëri-tjetrin, ruhuni mos prisheni njëri nga tjetri. **16** Dhe unë them: Ecni sipas Frymës dhe nuk do ta përbushni déshirat e mishit, **17** sepse mishi ka déshira kundër Frymës, dhe Fryma ka déshira kundër mishit; dhe këto janë të kundërtë me njëra-tjetrën, që ju të mos bëni ato që dëshironi. **18** Por në qoftë se udhëhiqeni nga Fryma, ju nuk jeni nën ligj. **19** Dhe veprat e mishit janë të zbuluar dhe janë: kurorëshkelja, kurvëria, ndyrësia, shthurja, **20** idhujtaria, magjia, armiqësimi, grindjet, xhelozitë, mëritë, zënkat, përcarjet, tarafet, **21** smira, vrasjet, të dehurit, grykësia dhe gjëra të ngashme me këto, për të cilat po ju paralajmëroj, si kurse ju thashë edhe më parë, se ata që i bëjnë këto gjëra nuk do të trashëgojnë mbretërinë e Perëndisë. **22** Por fryti i Frymës është: dashuria, gëzimi, paqja, durimi, mirëdashja, mirësia, besimi, zemërbutësia, vetëkontrolli. **23** Kundër këtyre gjérave nuk ka ligj. **24** Edhe ata që janë të Krishtit e kanë kryqëzuar mishin bashkë me pasionet dhe lakmitë të tij. **25** Në qoftë se rrojmë në Frymë, në Frymë edhe duhet të ecim. **26** Le të mos jemi mburravecë, duke provokuar dhe duke pasur smirë njëri-tjetrin.

6 Vëllezër, në qoftë se dikush bie në ndonjë faj, ju që jeni frymëror, lartësojeni me frymë butësie. Por ki kujdes veten tënde, se mos tundohesh edhe ti. **2** Mbani barrët e njëri-tjetrit dhe kështu do të përbushni ligjin e Krishtit. **3** Sepse në qoftë se dikush mendon se është diçka, pa qenë asgjë, ai gënjen veten e vet. **4** Dhe secili të analizojë veprën e tij dhe atëherë do të ketë arsyë të mburret vetëm për veten e tij dhe jo lidhur me tjetrin. **5** Sepse secili do të mbajë barrën e vet. **6** Ai që merr mësim në fjalën, le ta bëjë pjestar të të gjitha të mirave të tij atë që e mëson. **7** Mos u gënjeni: Perëndia nuk vihet dot në lojë, sepse ç'të mbjellë njjeriu, atë edhe do të korrrë. **8** Sepse ai që mbjell për mish të tij, do të korrrë nga mishi i tij prishje, por ai që mbjell për Frymë, do të korrrë nga Fryma jetë të përfjetshme. (aiōnios g166) **9** Le të mos lodhemi duke bërë të mirën; sepse, po të mos lodhemi, do të korrim në kohën e vet. **10** Prandaj, sa të kemi rast, le t'u bëjmë të mirën të gjithëve, por në radhë të parë atyre që janë në familjen e besimit. **11** Shikoni me çfarë shkronjash të médha ju kam shkruar me dorën time! **12** Të gjithë ata që duan të duken të mirë në mish, ju shtrëngojnë që të rrëthpriteni vetëm që të mos përndiqeni për kryqin e Krishtit. **13** Sepse as vetë ata që rrëthpriteni nuk e zbatojnë ligjin, por duan që ju të rrëthpriteni, që ata të mburren në mishin tuaj. **14** Sa për mua, mos ndodhtë kurrë që unë të mburrem me tjetër gjë, veç për kryqin e Zotit tonë Jezu Krisht, për të cilin bota është kryqëzuar tek unë edhe unë te bota. **15** Sepse në Jezu Krishtin as rrëthprerja, as parrethprerja s'kanë ndonjë vlerë, por krijesa e re. **16** Dhe të gjithë ata që do të ecin sipas kësaj rregullë paqin paqe dhe mëshirë, e ashtu qoftë edhe për Izraelin e Perëndisë. **17** Tash e tutje askush të mos më trazojë, sepse unë mbaj në trupin tim shenjat e Zotit Jezus. **18** Vëllezër, hiri i Zotit tonë Jezu Krisht qoftë me frymën tuaj. Amen.

Efesianëve

1 Pali, apostulli i Jezu Krishtit me anë të vullnetit të Perëndisë, shenjtorëve që janë në Efes dhe besimtarëve në Jezu Krishtin: **2** Hir dhe paqe qoftë mbi ju prej Perëndisë, Ati ynjë, dhe nga Zoti Jezu Krisht. **3** I bekuar qoftë Perëndia, Ati i Zotit tonë Jezu Krisht, që na bekoi me çdo bekim frysmeror në vendet qellore në Krishtin, **4** sikurse na zgjodhi në të përparrë se të themeloj bota, që të jemi të shenjtë dhe të papërlyer përparrë tij në dashuri, **5** duke na paracaktuar që të birësohemi në veten e tij me anë të Jezu Krishtit, sipas pëlgjimit të vullnetit të vet, **6** për lëvdim të lavdisë së hirit të tij, me të cilin na bëri të pëlgjyer në të dashurin Birin e tij, **7** në të cilin kemi shpengimin me anë të gjakut të tij, faljen e mëkateve sipas pasurivë së hirit të tij, **8** të cilin e bëri të tprojët ndaj nesh me gjithë urtësinë dhe mençurinë, **9** duke bërë të njohur tek ne misterin e vullnetit të tij sipas pëlgjimit të tij, që ai e kish përcaktuar me veten e tij, **10** që, kur t'jetësoshezin kohërat, t'i sillte në një krye të vetëm, në Krishtin, të gjitha gjérat, ato që janë në qiejt dhe ato që janë mbi dhe. **11** Në të edhe kemi qenë zgjedhur për një trashëgimi, duke qenë të paracaktuar sipas vendimit të atij që vepron të gjitha sipas këshillës së vullnetit të tij, **12** që ne të jemi për lëvdim të lavdisë së tij, ne që shpresuam qysh më parë në Krishtin. **13** Në të edhe ju, pasi e dégjuat fjalën e së vërtetës, ungjillin e shpëtimit tuaj, dhe pasi besuat, u vulosët me Frymën e Shenjtë të premtimit, **14** i cili është kapari i trashëgimisë tonë, për shpengimin e plotë të zotërimit të blerë, për lëvdim të lavdisë së tij. **15** Prandaj edhe unë, qëkur dégjova për besimin tuaj në Jezu Krishtin dhe për dashurinë që keni ndaj gjithë shenjtorëve, **16** nuk pushoj së falënderuari për ju dhe duke ju kujtuar në lutjet e mia, **17** që Perëndia i Zotit tonë Jezu Krisht, Ati i lavdisë, t'ju japë juve Frymën e diturisë dhe të zbulesës, në njohurinë e tij, **18** dhe t'u ndriçojë sytë e mendjes suaj, që të dini cila është shpresa e thirrjes së tij dhe cilat janë pasuritë e lavdisë së trashëgimisë së tij në shenjtorët, **19** dhe cila është madhështia e jashtëzakonshme e fuqisë së tij ndaj nesh, që besojmë sipas veprimit të forcës së fuqisë së tij, **20** të cilin e vuri në veprim në Krishtin, duke e ringjallur prej së vdekurish dhe duke e vënë të ulej në të djathtën e tij në vendet qellore, **21** përmbi çdo principatë, pushtet, fuqi, zotërim dhe çdo emër që përmendet jo vetëm në këtë epokë, por edhe në atë të ardhme, (aiōn g165) **22** dhe vuri çdo gjë nën këmbët e tij, edhe ia dha për krye përbimi çdo gjë kishës, **23** e cila është trupi i tij, plotësia i atij që mbush çdo gjë në të gjithë.

2 Ai ju dha jetë edhe juve, që ishit të vdekur në faje dhe në mëkate, **2** në të cilat keni ecur dikur, sipas ecjës së kësaj bote, sipas prijësit të pushtetit të erës, sipas frymës që vepron tanë bijtë e mosbindjes, (aiōn g165) **3** ndërmjet të cilëve edhe ne dikur jetuam në lakmitë e mishit tonë duke i plotësuar dëshirat e mishit dhe të mendjes, dhe ishim prej natyre bij të zemërimit, ashtu si edhe të tjerët. **4** Por Perëndia, që është i pasur në mëshirë, për shkak të dashurisë së tij të madhe me të cilën na deshi, **5** edhe atëherë kur ishim të vdekur në faje, na dha jetë me Krishtin (ju jeni të shpëtar me anë të hirit), **6** edhe

na ringjalli me të, dhe me të na vuri të rrimë në vendet qellore në Krishtin Jezus, **7** për të treguar në epokat që do të vijnë pasurinë e pamashë të hirit të tij, me anë të mirësishë ndaj nesh në Krishtin Jezus. (aiōn g165) **8** Ju në fakt, jeni të shpëtar me anë të hirit, nëpërmjet besimit, dhe kjo nuk vjen nga ju, po është dhurata e Perëndisë, **9** jo nga vepra, që të mos mburret askush. **10** Ne në fakt jemi vepra e tij, e krijuar në Krishtin Jezus për veprat e mira që Perëndia përgatiti që më parë, që ne të ecam në to. **11** Prandaj kujtohuni se dikur ju johebrenj në mish, të quajtur të parrethprerë nga ata që e quajnë veten të rrëthprerë, sepse të tillë u bënë në mish, nga dora e njeriut, **12** ishit në atë kohë pa Krishtin, të huaj në qytetërinë e Izraelit dhe të huaj për besëlidhjen e premtimit, pa pasur shpresë dhe duke qenë pa Perëndi në botë. **13** Por tani, në Krishtin Jezus, ju që dikur ishit larg, u afruat me anë të gjakut të Krishtit. **14** Ai në fakt, është paqja jonë, ai që ka bërë nga të dy popujt një dhe ka shembur murin e ndarjes, **15** duke e prishur armiqësinë në mishin e tij, ligjin e urdhërimeve të përfshir nga porosi, për të krijuar në vetvete nga dy një njeri të ri, duke bërë paqen, **16** dhe për t'i pajtuar të dy me Perëndinë në një trup të vetëm me anë të kryqit, mbasi vrou armiqësinë në vetvete. **17** Dhe ai erdhi për t'ju shpallur paqen, juve që ishit larg dhe atyre që ishin afër, **18** sepse përmes tij që të dy kemi hyrje tek Ati nëpër një Frymë të vetme. **19** Ju, pra, nuk jeni më të huaj, as bujtës, por bashkëqytetarë të shenjtorëve dhe pjestarë të familjes së Perëndisë, **20** të ndërtuar mbi themelin e apostuje dhe të profetëve, duke qenë Jezu Krishti vetë guri i qoshes, **21** mbi të cilin gjithë ndërtesa, e lidhur mirë, rititet për të qenë një tempull i shenjtë në Zotin, **22** në të cilin edhe ju jeni bashkëndërtuar për të qenë një banesë e Perëndisë në Frymë.

3 Për këtë arsyе unë, Pali, jam i burgosuri i Jezu Krishtit për ju johebrenjtë, **2** dhe nëse keni dégjuar për dhënien e hirit të Perëndisë, që më është besuar për ju; **3** se si, me zbulesë, ai ma bëri të njohur misterin, sikurse ju shkrova më përparrë me pak fjalë. **4** Duke i lexuar këto, ju mund të kuptioni cila është inteligjenca ime në misterin e Krishtit, **5** që nuk iu bë i njohur në epokat e tjera bijve të njerëzve, ashtu si iu zbulua tani apostuje të shenjtë dhe profetëve të tij me anë të Frymës, **6** që johebrenjtë të janë bashkëtrashëgimtarë të njëjtët trup dhe bashkëpjesëtarë të premtimit të tij në Krishtin nëpërmjet ungjilit, **7** shërbenjës i të cilin e bëra, sipas dhunës së hirit të Perëndisë që m'u dha në sajë të fuqisë së tij. **8** Mua, më të voglit nga të gjithë shenjtorët, m'u dha ky hir për të shpallur midis johebrenjeve pasuritë e papërkrueshme të Krishtit, **9** dhe për t'u manifestuar të gjithëve pjesëmarrjen e misterit, i cili nga epokat më të lashta që fshehur në Perëndinë, i cili krijoi të gjitha gjérat nëpërmjet Jezu Krishtit; (aiōn g165) **10** që nëpërmjet kishës, në kohën e tashme u manifestohej principatapet dhe pushtetëve, në vendet qellore, dituria e shumëlojshme e Perëndisë, **11** sipas qëllimit të përfjetshëm që ai kreu në Krishtin Jezus, Zotin tonë, (aiōn g165) **12** në të cilin kemi lirinë dhe hyrjen te Perëndia më mirëbesimin nëpërmjet besimit në të. **13** Për këtë arsyë ju lutem që të mos dekurajoheni për shkak të mundimeve të mia që vuaj për ju, e cila është lavdia juaj. **14** Për këtë arsyë unë

po i ul gjunjët e mi përpara Atit të Zotit tonë Jezu Krisht, 15 nga i cili merr emër çdo familje në qiejt dhe mbi tokë, 16 që t'ju japë, sipas pasurisë së lavdisë së vet, të forcoheni me fuqi nëpërmjet Frymës të tij në njeriu e përbrendshëm, 17 që Krishti të banojë në zemrat tuaja me anë të besimit, 18 që, të rrënjosur dhe të themeluar në dashuri, të mund të kuptoni me të gjithë shenjtortët cila është gjérësia, gjatësia, thellësia dhe lartësia, 19 dhe ta njihni dashurinë e Krishtit që tejkalon çdo njohuri, që të mbusheni me tërë plotësinë e Perëndisë. 20 Tani atij që, sipas fuqisë që vepron në ne, mund të bëjë jashtë mase më tepër nga sa kërkojmë ose mendojmë, 21 atij i qoftë lavdia në kishën në Krishtin Jezus për të gjitha brezat, në jetë të jetëve. Amen. (aiōn g165)

4 Unë, pra, i burgosuri për Zotin, ju bëj thirrje që të ecni denjësish sipas thirrjes për të cilën u thirrët, 2 me çdo përulësi e zemërbutësi, me durim, duke e duruar njëri-tjetrin në dashuri, 3 duke u përpjekur të ruani unitetin e Frymës në lidhjen e paqes. 4 Është një trup i vetëm dhe një Frym i vetëm, sikurse ju u thirrët në shpresën e vetme të thirrjes suaj. 5 Është një Zot i vetëm, një besim i vetëm, një pagëzim i vetëm, 6 një Perëndi i vetëm dhe Atë i të gjithëve, që është përmbi të gjithë, në mes të të gjithëve dhe në ju të gjithë. 7 Po secilit nga ne iu dha hiri sipas masës së dhunës së Krishtit. 8 Për ç'ka Shkrimi thotë: "Kur ai u ngjit lart, ai e burgosi burgosjen dhe u dha dhurata njerëzve". 9 Tani kjo: "Ai u ngjit", ç'do të thotë tjetër përvëç se ai më parë edhe kishte zbritur në pjesët më të ulta të dheut? 10 Ai që zbriti është po ai që edhe u ngjit përmbi të gjithë qiejt, për të përbushur të gjitha gjérat. 11 Dhe ai vetë i dha disa si apostuj, të tjerë si profetë, të tjerë si ungjilltarë dhe të tjerë si barinj e mësues, 12 për përsosjen e shenjtoreve, për veprën e shërbimit dhe për ndërtimin e trupit të Krishtit, 13 derisa të arrijmë të gjithë te uniteti i besimit dhe të njohjes së Birit të Perëndisë, te një njeri i përsosur, në masën e shtatit të plotësisë së Krishtit, 14 që të mos jemi më foshnjë, të lëkundur dhe të transportuar nga çdo erë doktrineje, nga mashtrimi i njerëzve, nga dinakëria e tyre nëpërmjet gjenjeshtreve të gabimit, 15 por, duke thënë të vërtetën me dashuri, të rritemi në çdo gjë drejt atij që është kreu, Krishti. 16 Prej të cilit gjithë trupi, i lidhur mirë dhe i bashkuar, me anë të kontributit që jep çdo gjymtyrë dhe sipas forcës së çdo pjese të veçantë, shkakton rritjen e trupit, për ndërtimin e vetes së tij në dashuri. 17 Këtë, pra, po dëshmoj në Zotin: të mos ecni më si po ecin ende johebrentë e tjerë, në kotësinë e mendjes së tyre, 18 të errësuar në mendje, të shkëputur ngajeta e Perëndisë, për shkak të padiges që është në ta dhe ngurtësimit të zemrës së tyre. 19 Ata, duke u bërë të pandjeshëm, e dhanë veten në shthurje, duke kryer çdo papastërti me lakmi të pangopur. 20 Por ju nuk e keni njohur kështu Krishtin, 21 në qoftë se e keni dégjuar atë dhe keni qënë të mësuar në të sipas së vërtetës që është në Jezusin, 22 që të zhvisheni, për sa i takon sjelljes së mëparshme, nga njeriu i vjetër që korruptohet me anë të lakmive të gjenjeshtës, 23 dhe të përtëriten në frymën e mendjes suaj 24 dhe të visheni me njeriun e ri, të krijuar sipas Perëndisë në drejtësinë dhe shenjtërinë e së vërtetës. 25 Prandaj, duke e lënë mënjanë gjenjeshtë, secili i thotë të vërtetën të afërmit të vet, sepse

jem gjymtyrë, njeri me tjetrin. 26 Zemërohuni dhe mos mëkatoni; dielli të mos perëndoje mbi inatin tua; 27 dhe mos i jepni vend djallit. 28 Ai që vidhete, le të mos vjedhë më, por më tepër të mundohet duke bërë ndonjë punë të mirë me duart e veta, që të ketë t'i japë diçka atij që ka nevojë. 29 Asnjë fjalë e keqe le të mos dalë nga goja juaj, por ajo që është e mirë për ndërtimin, sipas nevojës, që t'u japë hir atyre që dëgjojnë. 30 Dhe mos e trishton Frymën e Shenjtë të Perëndisë, me të cilin u ulosët për ditën e shpëngimit. 31 Le të flaket larg jush çdo hidhërim, zemërim, inat, trazirë dhe shpifje me çdo ligësi. 32 Por jini të mirë dhe të mëshirshëm njeri me tjetrin, duke e falur njëri-tjetrin, sikurse edhe Perëndia ju ka falur në Krishtin.

5 Bëhuni pra imitures të Perëndisë, si bij shumë të dashur, 2 edhe ecni në dashuri, sikurse edhe Krishti na deshi dhe e dha veten e tij për ne, si ofertë e flijim Perëndisë, si një parfum erëmirë. 3 Por, ashtu si u ka hije shenjtoreve, as kurvëria, as ndonjë papastërti, as kurnacëri të mos zihet në gojë midis jush; 4 as pandershëmri, as të folur pa mend e të përqeshur, të cilat nuk kanë hije, por më tepër të ketë falenderime. 5 Të dini në fakt këtë: asnjë kurvar, ose i ndyrë ose kurnac, i cili është idhujtar, nuk ka ndonjë trashëgim në mbretërinë e Krishtit dhe të Perëndisë. 6 Askush të mos ju gënjejë me fjalë të kota, sepse, për shkak të këtyre gjërave, vjen zemërimi i Perëndisë mbi bijtë e mosbindjes. 7 Mos jini, pra, shokë me ta. 8 Sepse dikur ishit errësirë, por tani jeni dritë në Zotin; ecni, pra, si bij të dritës, 9 sepse fryti i Frymës konsiston në gjithçka që është mirësi, drejtësi dhe të vërtetë, 10 duke provuar çfarë është e pranueshme për Perëndinë. 11 Dhe mos merni pjesë në punët e pafrytshme të errësirës, por më tepër t'i qortoni, 12 sepse ato që bëjnë ata në fshehtësi, është turp edhe të thuhen. 13 Kurse të gjitha gjërat, kur dalin në dritë, bëhen të dukshme, sepse çdo gjë që shfaqet është dritë. 14 Prandaj Shkrimi thotë: "Zgjohu, ti që fle, dhe ringjallu prej së vdekurish, dhe Krishti do të shndrisë mbi ty". 15 Kujdesuni, pra, që të ecni me kujdes dhe jo si të marrët, por si të mençurit, 16 duke e shfyrtsuar kohën, sepse ditët janë të mbrapshta. 17 Prandaj mos u bëni të pakujdeshëm, por kuptoni cili është vullneti i Zotit. 18 Dhe mos u dehni me verë, në të cilën ka shthurje, por mbushuni me Frymë, 19 duke i folur njeri tjetrit me psalme, himne dhe këngë frymërore, duke kënduar dhe duke lavdëruar Zotin me zemrën tua; 20 duke e falënderuar vazhdimisht për çdo gjë Perëndinë dhe Atin, në emër të Zotit tonë Jezu Krisht; 21 nënshtrohuni njëri-tjetrit në druatjën e Krishtit! 22 Ju, gratë, nënshtrohuni burrave tua porsi Zotit, 23 sepse burri është kreu i gruas, sikurse edhe Krishti është kreu i kishës, dhe ai vetë është Shpëtimtari i trupit. 24 Ashtu si kisha i është nënshtrohur Krishtit, kështu gratë duhet t'i nënshtrohen burrave të tyre në çdo gjë. 25 Ju, burra, t'i doni gratë tua, sikurse edhe Krishti ka dashur kishën dhe e ka dhënë veten e vet për të, 26 që ta shenjtërojë, pasi e pastroi me larjen e ujtit me anë të fjalës, 27 që ta nxjerrë atë përpara vetes të lavdishme, pa njolla a rrudha a ndonjë gjë të ti-lë, por që të jetë e shenjtë dhe e paqortueshme. 28 Kështu burrat duhet t'i duan gratë e veta porsi trupat e tyre; kush do gruan e vet do vvetvenet. 29 Sepse askush nuk urreu mishin e

vet, por e ushqen dhe kujdeset me butësi për të, sikurse edhe Zoti bën me kishën, **30** sepse ne jemi gjymtyrë të trupit të tij, të mishit të tij dhe të kockave të tij. **31** “Prandaj njeriu do të lërë babanë e vet dhe nënën e vet dhe do të bashkohet me gruan e vet, dhe të dy do të bëhen një mish i vetëm”. **32** Ky mister është i madh; tani unë e them në lidhjen me Krishtin dhe me kishën. **33** Por secili nga ju kështu ta dojë gruan e vet sikurse e do veten e vet; dhe po kështu gruaja ta respektojë burrin.

6 Fëmijë, binduni prindërve tuaj në Zotin, sepse kjo është e drejtë. **2** “Ndero babanë tênd dhe nënën tênde”, ky është urdhërimi i parë me premtim, **3** “që ti të jesh mirë dhe të jetosh gjatë mbi dhe”. **4** Dhe ju, etër, mos provokoni për zemërim fëmijët tuaj, por i edukoni në disiplinë dhe në këshillë të Zotit. **5** Ju, shërbëtorë, bindjuni zotërinjve tuaj sipas mishit me druajtje dhe dridhje, në thjeshtësinë e zemrës suaj, porsi Krishtit, **6** duke mos shërbyer për sy e faqe, si ata që duan t'u pëlqejnë njerëzve, por si shërbëtorë të Krishtit, duke bërë vullnetin e Perëndisë me zemër, **7** duke shërbyer me dashuri si për Krishtin dhe jo si për njerëzit, **8** duke ditur se gjithsecili, qoftë skllav apo i lirë, po të bëjë të mirën, do të marrë shpérblimin nga Zoti. **9** Dhe ju, zotërinj, bëni po kështu ndaj tyre, duke i lënë kërcënimet, duke ditur që i tyre dhe juaj Zot është në qilli dhe se tek ai nuk ka asnë anësi. **10** Për çfarë mbetet, vëllezërit e mi, forcohuni në Zotin dhe në forcën e fuqisë së tij. **11** Vishni gjithë armatimin e Perëndisë që të mund të qëndroni kundër kurtheve të djallit, **12** sepse beteja jonë nuk është kundër gjakut dhe mishit, por kundër principatave, kundër pushteteve, kundër sunduesve të botës së errësirës të kësaj epoke, kundër fryshtave të mbrapshta në vendet qellore. (aiōn g165) **13** Prandaj merreni të gjithë armatimin e Perëndisë, që të mund të rezistoni në ditën e mbrapshtë dhe të mbeteni më këmbë pasi t'i keni kryer çdo gjë. **14** Qëndroni, pra, të fortë, duke patur në ijë brezin e së vërtëtës, të veshur me parzmoren e drejtësisë, **15** dhe duke mbathur këmbët me gatishmërinë e ungjillit të paqes, **16** mbi të gjitha, duke marrë mburojnë e besimit, me të cilën mund të shuanit të gjitha shigjetat e zjarra të të ligut. **17** Merrni edhe përkrenaren e shpëtimit dhe shpatën e Frymës, që është fjala e Perëndisë, **18** duke u lutur në çdo kohë dhe me çdo lloj lutjeje dhe përgjërimi në Frymën, duke ndenjur zgjuar për këtë qëllim me çdo ngulmim dhe lutje për të gjithë shenjtorët, **19** dhe edhe për mua, që kur të hap gojnë time, të më jepet të flas lirësish për ta bërë të njohur misterin e ungjillit, **20** për të cilin jam i dërguari në pranga, që të mund të shpall lirësish, siç e kam për detyrë. **21** Por, që ta dini edhe ju si jam dhe çfarë bëj, Tikiku, vëllai i dashur dhe shërbenjësi besnik në Zotin, do t'ju informojë për të gjitha; **22** të cilin pikërisht për këtë qëllim po ju kam dërguar, që të jeni në dijeni të gjendjes sonë dhe të ngushëllojë zemrat tuaja. **23** Paqe vëllezëreve dhe dashuri me besim nga Perëndia Ati dhe nga Zoti Jezu Krisht. **24** Hiri qoftë me të gjithë ata që duan Zotin tonë Jezu Krisht me sinqeritet.

Filipianëve

1 Pali dhe Timoteu, shërbëtorë të Jezu Krishtit, gjithë shenjtorëve në Jezu Krishtin që janë në Filipi, bashkë me peshkopët dhe dhjakët: 2 paqë hir e paqe nga Perëndia, Ati ynë, dhe nga Zoti Jezu Krisht. 3 E falëndero Perëndinë tim, sa herë që ju kujtoj, 4 duke iu lutar gjithmonë me gëzim pér ju të gjithë në çdo lutje që bëj, 5 pér pjesëmarrjen tuaj në ungjillin që nga dita e parë e deri tani, 6 duke qënë i bindur pér këtë, se ai që nisi një punë të mirë në ju, do ta përfundojë deri në ditën e Jezu Krishtit. 7 Dhe eshtë e drejtë që unë të ndjej këto pér ju të gjithë, sepse ju kam në zemër, sepse ju si në vargonjë e mi ashtu edhe në mbrojtjen dhe në vërtetimin e ungjillit jeni të gjithë pjestarë me mua të hirit. 8 Sepse Perëndia, eshtë dëshmitari im, si ju dua të gjithë me dashuri të zjarritë në Jezu Krisht. 9 Dhe pér këtë lutem që dashuria juaj të teuprojë gjithnjë e më shumë në njohuri dhe në çdo dallim, 10 që të dalloni gjérat më të mira dhe të mund të jeni të pastër dhe panjollë pér ditën e Krishtit, 11 të mbushur me fryte drejtësie që arrihen me anë të Jezu Krishtit, pér lavdi e pér lëvdim të Perëndisë. 12 Tani, vëllezër dua ta dini, se gjérat që më kanë ndodhur ndihmuani më shumë pér përhapjen e ungjillit, 13 aq sa gjithë pretoriumi dhe të tjerët mbarë e dinë se unë jam në vargonj pér Krishtin; 14 dhe pjesa më e madhe e vëllezërve në Zotin, të inkurajuar nga vargonjëtë e mia, kanë marrë me shumë guxim në shpaljen e fjalës së Perëndisë pa frikë. 15 Disa me të vërtetë predikojnë Krishtin edhe pér smirë dhe pér grindje, por disa të tjerë me vullnet të mirë. 16 Këta e predikojnë Krishtin pér grindje, me qëllime jo të pastra, duke menduar që t'u shtojnë pikëllimin vargonjve të mia. 17 kurse ata e bëjnë nga dashuria, duke ditur se unë jam vënë pér mbrojtjen e ungjillit. 18 Ç'rëndësi ka? Sido që të jetë, me shtirje o singjerisht, Krishti shpallet; dhe pér këtë unë gëzohem, dhe do të gëzohem. 19 E di në fakt, se kjo do të dalë pér shpëtimin tim, me anë të lutjes suaj dhe me ndihmën e Frymës së Jezu Krishtit, 20 sipas të priturit tim me padurim dhe me shpresë, se unë nuk do të turpërohem në asnjë gjë, por me çdo guxim, tani si gjithmonë, Krishti do të madhërohet në trupin tim, ose me jetën ose me vdekjen. 21 Sepse pér mua të jetuarit eshtë Krishti dhe të vdekurit fitim. 22 Por nuk e di se jeta në mish të jetë pér mua një punë e frytshme, as mund të them çfarë duhej të zgjedh, 23 sepse unë jam i shtrënguar nga dy anë, sepse kam dëshirë të iki nga kjo çadër dhe të jem bashkë me Krishtin, gjëja më e mirë, 24 por të qëndruarit në mish eshtë më i nevojshëm pér ju. 25 Këtë e di me siguri, që do të rri dhe qëndroj me ju të gjithë pér përparimin tuaj dhe pér gëzimin e besimit tuaj. 26 që mburrja tuaj pér mua të teuprojë në Jezu Krishtin, pér praninë time sérish midis jush. 27 Ju veç, silluni në ményrë të denjë në ungjillin e Krishtit, që, kur të vij e t'ju shoh, ose nga larg kur s'jam aty, të dégjoj pér ju se qëndroni fort në një frymë të përbashkët, duke luftuar bashkë me një shpirt pér besimin e ungjillit, 28 duke mos u lënë të trembeni në asnjë gjë nga kundërshtarët; kjo eshtë pér ta një provë humbeje, kurse pér ju shpëtimi, edhe kjo nga ana e Perëndisë. 29 Sepse juve ju eshtë dhënë hiri pér hir të Krishtit, jo vetëm që të besoni në të,

por edhe të vuani pér të, 30 duke patur të njejtën beteje që e patë në mua, dhe tani po dëgjoni që eshtë në mua.

2 Pra, në qofte se ka ndonjë ngushëllim në Krisht, ndonjë ngushëllim dashurie, ndonjë pjesëmarrje të Frymës, ndonjë mallëngjim e dhembshuri, 2 atëherë e bëni të plotë gëzimin tim, duke pasur të njejtin mendim, të njejtën dashuri, një unanimitet dhe një mendje të vetme. 3 Mos bëni asgjë pér rivalitet as pér mendjemadhësi, por me përulësi, secili ta çmojë tjetrin e më shumë se vetveten. 4 Mos mendojë secili pér interesin e vet, por edhe atë të tjerëve. 5 Kini në ju po atë ndjenjë që ishte në Jezu Krishtin, 6 i cili, edhe pse ishte në trajtë Perëndia, nuk e çmoi si një gjë ku të mbahej fort pér të qenë barabar me Perëndinë, 7 por e zbrazi veten e tij, duke marrë trajtë shërbëtori, e u bë i ngjashëm me njerëzit; 8 dhe duke u gjetur nga pamja ejashtme posa njeri, e përuli vetveten duke u bërë i bindur deri në vdekje, deri në vdekje të kryqit. 9 Prandaj edhe Perëndia e lartësoi madhërisht dhe i dha një emër që eshtë përmbi çdo emër, 10 që në emër të Jezusit të përkulet çdo gju i krijesave (ose gjërave) qiellore, tokësore dhe nëntokësore, 11 dhe çdo gjuhë të rrëfejë se Jezu Krishti eshtë Zot, pér lavdi të Perëndisë Atë. 12 Prandaj, të dashurit e mi, ashtu sikur keni qenë gjithnjë të bindur jo vetëm kur isha i pranishëm, por edhe më shumë tani që jam larg, punoni pér shpëtimin tuaj me frikë e me dridhje, 13 sepse Perëndia eshtë ai që vepron në ju vullnetin dhe veprimtarinë, sipas pëlqimit të tij. 14 Bëni çdo gjë pa u ankuar dhe pa kundërshtime, 15 që të jeni të paqortueshëm dhe të pastër, bij të Perëndisë pa të meta në mes të një brezi të padrejtë dhe të çorodit, në mes të të cilit ju ndriçoni si pishtarë në botë, duke e mbajtur lart fjalën e jetës, 16 që unë të kem me se të krenohem në ditën e Krishtit, se nuk vrapova kot dhe as nuk u mundova kot. 17 Por, edhe sikur unë të jem derdhur si fljim dhe shërbësë të besimit tuaj, gëzohem dhe ngazëllloj me ju të gjithë. 18 Po ashu edhe ju gëzohuni dhe ngazëllohuni me mua. 19 Por shpresoj, në Zotin Jezus, t'ju dërgoj së shpejti Timoteun, që edhe unë duke njohur kushtet tuaja të inkurajohem, 20 sepse nuk kam asnjë në një mendje me mua, që të kujdeset singjerisht pér gjérat tuaja. 21 Sepse në fakt të gjithë kërkojnë interesin e vet dhe jo gjérat e Jezu Krishtit. 22 Por ju e njihni provën e tij se si shërbue bashkë me mua pér ungjillin, si një bir i shërbën të atit. 23 Shpresoj, pra, t'jua dërgoj atë, posa të kem sistemuar kompletisht gjérat e mia. 24 Dhe kam besim te Zoti që edhe unë vetë do të vij së shpejti. 25 Por m'u duk e nevojshme t'ju dërgoj Epafroditin, vëllanë tim dhe bashkëpunëtorin e bashkëluftëtarin tim, që ma patët dërguar si shërbenjës në nevojat e mia, 26 sepse kishte shumë mall pér ju të gjithë dhe ishte shumë i vrarë sepse kishtë dëgjuar se ishte i sëmurë. 27 Edhe vërtetë ai që i sëmurë, gati pér vdekje, por Perëndia pati mëshirë pér të dhe jo vetëm pér të, por edhe pér mua, që të mos kisha trishtim mbi trishtim. 28 Pér këtë arsy e jua dërgova me aq më shumë ngut, që ju, kur ta shihni përsëri, të gëzoheni dhe unë të kem më pak trishtim. 29 Priteni, pra, me gjëzim të madh në Zotin dhe nderoni të tillë njerëz si ai, 30 sepse pér veprën e Krishtit ai që shumë afër

vdekjes, duke e vënë në rrezik jetën e vet, për të përbushur zbrazëtitë e shërbesës tuaj ndaj meje.

3 Së fundi, o vëllezërit e mi, gëzohuni në Zotin; për mua nuk është e rëndë t'ju shkruaj të njëjtat gjëra, po për ju është siguri. **2** Ruhuni nga qentë, ruhani nga punëtorët e këqij, ruhani nga të prerët. **3** Sepse rrëthprerja e vërtetë jemi ne, që i shërbejmë Perëndisë në Frymë dhe që mburremi në Krishtin Jezus pa besuar në mish, **4** megjithëse unë kam përsë të besoj edhe në mishin; nëse ndonjë mendon se ka përsë të besojë, unë kam akoma më shumë: **5** u rrëthpreva të tetën ditë, jam nga kombi i Izraelit, nga fisi i Beniaminit, Hebre nga Hebrenj, dhe sipas ligjit farise, **6** sa për zellin, përndjekës i kishës; për sa i përket drejtësisë, që është në ligj, i pa portueshëm. **7** Por gjérat që më ishin fitim, i konsiderova, për shkak të Krishtit, humbje. **8** Dhe me të vërtetë i konsideroj të gjitha këto një humbje në krahasim me vlerën e lartë të njohjes së Jezu Krishtit, Zotit tim, për shkak të të cilat i humba të gjitha këto dhe i konsideroj si pleh, që unë të fitoj Krishtin, **9** dhe që të gjendem në të, duke pasur jo drejtësinë time që është nga ligji, por atë që është nga besimi në Krishtin: drejtësia që është nga Perëndia, me anë të besimit, **10** që të njoh atë dhe fuqinë e ringjalljes së tij dhe pjesëmarrjen në mundimet e tij, duke u bërë vetë i ngjashëm me të në vdekjen e tij, **11** që në ndonjë ményrë të mund t'ia arrij ringjalljes prej së vdekurish. **12** Jo se unë tashmë e fitova çimin e ose jam bërë i përsosur, por po vazhdoj të rend për ta zënë, sepse edhe unë u zura nga Jezu Krishti. **13** Vëllezëri, sa për vete, nuk mendoj se e kam zënë, por bëj këtë: duke harruar ato që kam lënë pas dhe duke u prirur drejt atyre që kam përparrë, **14** po rend drejt synimit, drejt çmimit të thirrjes së lartme të Perëndisë në Krishtin Jezus. **15** Pra, të gjithë ne që jemi të përsosur, le të kemi këto mendime; dhe në qoftë se ju mendoni ndryshe për ndonjë gjë, Perëndia do t'ju zbulojë edhe këtë. **16** Por në pikën ku kemi arritur, le të ecim sipas së njëjtës rregull me të njejtën mendje. **17** Bëhuni imitusit e mi, vëllezëri, dhe vëreni ata që ecin kështu, sipas shëmbullin që keni në ne. **18** Sepse shumë nga ata, për të cilët ju kam folur shpesh, edhe tani po jua them duke qarë, ecin si armiq të kryqit të Krishtit, **19** dhe fundi i tyre është humbje, perëndia i tyre është barku dhe lavdia e tyre është në turp të tyre; ata mendojnë vetëm për gjérat tokësorë. **20** Sepse qytetëria janë është në qiejt, prej nga edhe presim Shpëtimtarin, Zotin Jezu Krisht, **21** i cili do ta transformojë trupin tonë të përunjur, që të bëhet i ngjashëm me trupin e tij të lavdishëm, sipas fuqisë së tij që t'i nënshtrojë ndaj vetes të gjitha gjérat.

4 Prandaj, o vëllezëri të dashur dhe fort të dëshiruar, gëzimi dhe kurora ime, qëndroni kështu në Zotin, o shumë të dashur. **2** Bëj thirrje Evodisë, bëj thirrje gjithashtu Sintikës, të jenë të një mendje në Zotin. **3** Të lutem edhe ty, shok i vërtetë, ndihmoji ato, që kanë luftuar me mua në ungjill, edhe me Klementin dhe me bashkëpunëtorët e mi të tjerë, emrat e të cilëve janë në librin e jetës. **4** Gëzohuni gjithnjë në Zotin; po jua them përsëri: Gëzohuni! **5** Zemërbutësia juaj le të njihet nga të gjithë njerëzit; Zoti është afër. **6** Mos u shqetësoni për asgjë, por, në çdo gjë, ia parashtroni kërkasat tuaja Perëndisë me

anë lutjesh dhe përgjërimesh, me falënderim. **7** Dhe paqja e Perëndisë, që ia tejkalon çdo zgjuarësie, do të ruajë zemrat tuaja dhe mendjet tuaja në Krishtin Jezus. **8** Së fundi, vëllezëri, të gjitha gjérat që janë të vërteta, të gjitha gjérat që janë të ndershme, të gjitha gjérat që janë të drejta, të gjitha gjérat që janë të pastra, të gjitha gjérat që janë të dashura, të gjitha gjérat që janë me famë të mirë, nëse ka ndonjë virty dhe nëse ka ndonjë lëvdim, këto mendoni. **9** Ato gjëra që keni mësuar, marrë dhe dëgjuar nga mua dhe patë në mua, i bëni, dhe Perëndia i paqes do të jetë me ju. **10** Dhe u gëzova shumë në Zotin, sepse më në fund kujdesi juaj për mua u rigjallërua; në realitet ju edhe e kishit në mendje, por nuk kishit rast. **11** Nuk e them këtë se jam në nevojë, sepse unë jam mësuar të kënaqem në gjëndjen që jam. **12** Unë di të jem i përunjur dhe di të jetoj edhe në bollëk; në çdo vend dhe për çdo gjë jam mësuar të ngjinjem dhe të kem ura, të kem me tepri dhe të vuaj në ngushticë. **13** Unë mund të bëj gjithçka me anë të Krishtit që më forcon. **14** Po ju bëtë mirë që morët pjesë në pikëllimin tim. **15** Edhe ju, o Filipianë, e dini se, në fillim të predikimit të ungjillit, kur u nisa nga Maqedonia, asnjë kishë nuk ndau me mua gjë për të dhënë a për të marrë, veç jush, **16** sepse edhe në Thesaloniki më dërguq jo vetëm një herë por dy, përkujdesje kur isha në nevojë. **17** Jo se unë po kërkoj dhurata, por kërkoj fryt që tepron për dobinë tuaj. **18** Tani i kam të gjitha dhe më tuprojnë; jam përplot, mbasi mora nga Epafroditit atë që më ishte dërguar nga ju, një parfum erëmirë, një fli i pranueshëm, i pëlqyeshëm nga Perëndia. **19** Dhe Perëndia im do të plotësojë të gjitha nevojat tuaja sipas pasurisë së tij në lavdi, në Jezu Krisht. **20** Perëndisë tonë e Atit tonë lavdi në shekuj të shekuje. Amen. (**aion g165**) **21** Përshtëndetni të gjithë shenjorët në Jezu Krishtin. **22** Vëllezërit që janë me mua ju përshtëndesin; të gjithë shenjorët ju përshtëndesin, sidomos ata të shtëpisë së Cezarit. **23** Hiri i Zotit tonë Jezu Krisht qoftë me ju të gjithë. Amen.

Kolosianëve

1 Pali, apostulli i Jezu Krishtit me anë të vullnetit të Perëndisë, dhe vëllai Timote, **2** shenjtorëve dhe vëlezërve besimtarë në Krishtin, që janë në Kolos: hir dhe paqe mbi ju nga Perëndia, Ati ynë, dhe nga Zoti Jezu Krisht. **3** E falenderojmë Perëndinë dhe Atin e Zotit tonë Jezu Krisht, duke u lutar vazhdimish për ju, **4** sepse morëm vesh për besimin tuaj në Jezu Krishtin dhe për dashurinë tuaj ndaj gjithë shenjtorëve, **5** për shkak të shpresës që ruhet për ju në qiejt, për të cilën keni dëgjuar në fjalët e së vërtetës së ungjillit, **6** që arriti te ju, sikurse edhe në gjithë botën, dhe po jep fryt e rritet, sikurse edhe ndër ju, nga dita që dëgjuat dhe njohët hirin e Perëndisë në të vërtetë, **7** sikurse edhe e mësuat nga Epafrai, shoku ynë i dashur në shërbesë, i cili është një shërbëtor besnik i Krishtit për ju, **8** dhe që na ka treguar dashurinë tuaj të madhe në Frymën. **9** Prandaj edhe ne, nga dita që e dëgjuam këtë, nuk pushojmë të lutemi për ju dhe të kërkojnë që të mbusheni me njohjen e vullnetit të tij me çdo urtësi dhe mëncuri frymërore, **10** që të ecni në mënyrë të denjë për Zotin, që t'i pëlqeni atij në çdo gjë, duke sjellë fryt në çdo vepër të mirë dhe duke u rritur në njohjen e Perëndisë, **11** duke u forcuar me çdo fuqi, pas pushtiteti të lavdisë së tij, për çdo ngulm e durim, me gëzim, **12** duke e falënderuar Perëndinë At, që na bëri të denjë të kemi pjesë trashëgimin e shenjtorëve në dritë. **13** Ai na nxori nga pushteti i errësirës dhe na çoi në mbretërinë e Birit të tij të dashur, **14** në të cilën ne kemi shpengimin me anë të gjakut të tij dhe faljen e mëkateve. **15** Ai është shëmbëllesa e Perëndisë së padukshëm, i parëlinduri i çdo krije, **16** sepse në të u krijuan të gjitha gjérat, ato që janë në qiejt dhe ato mbi dhe, gjérat që duken dhe ato që nuk duken: frone, zotërim, principata dhe pushtete; të gjitha gjérat janë krijuar me anë të tij dhe në lidhje me të. **17** Ai është përpara çdo gjëje dhe të gjitha gjérat qëndronjë në të. **18** Ai vetë është kreu i trupit, pra i kishës; ai është fillimi, i parëlinduri nga të vdekurit, përderisa të ketë parësinë në çdo gjë, **19** sepse Atit i pëlqeu që në të të banojë e gjithë plotësia, **20** dhe, duke bërë paqen me anë të gjakut të kryqit të tij, duke fituar pas, me anë të tij, të gjitha gjérat, si ato që janë mbi dhe si dhe ato që janë në qiejt. **21** Dhe ju vetë, që dikur ishit të huaj dhe armiq në mendje me veprat tuaja të këqija, **22** tani ju paqtoi në trupin e mishit të tij, me anë të vdekjes, që t'ju nxjerrë juve përpara vetes së tij shenjtorë, faqebardhë dhe të pafajshëm, **23** në qoftë se qëndroni në besim me themel dhe të patundur, dhe të mos luani nga shpresa e ungjillit që ju keni dëgjuar dhe që i është predikuar çdo krije që është nén qjell; të cilët unë, Pali, iu bëra shërbenjës. **24** Dhe tani gjézohem pér vuajtjet e mia të cilat po i heq për shkakun tuaj dhe po e plotësoj në mishin tim atë që u mungon mundimeve të Krishtit për trupin e vet, që është kisha, **25** shërbenjës i së cilës u bëra unë, sipas misionit që më ngarkoi Perëndia për ju, që t'ju paraqes të plotë fjalën e Perëndisë, **26** misterin që u mbajt i fshehtë gjatë shekuve dhe brezave, por që tani iu shfaq shenjtorëve të tij, (aiōn g165) **27** të cilëve Perëndia deshi t'u bëjë të njohur cilat ishin pasuritë e lavdisë së këtij misteri ndër johebrenjtë, që është Krishti në ju, shpresë

lavdie, **28** që ne e kumtuam, duke e qortuar dhe duke e mësuar çdo njeri me çdo urtësi, që ta paraqesim çdo njeri të përsosur në Jezu Krishtin; **29** për këtë mundohem duke u përpjekur me fuqinë e tij, e cila vepron tek unë me pushtet

2 Sepse dua që të dini q'luftë të ashpër më duhet të bëj për ju, për ata që janë në Laodice dhe për të gjithë ata të cilët nuk e kanë parë fytyrën time personalisht, **2** që zemrat e tyre të ngushëlohen, duke u bashkuan në dashuri, dhe të kenë të gjitha pasuritë e sigurisë së plotë të zgjuarësisë për të njohur misterin e Perëndisë, e Atit dhe të Krishtit, **3** ku janë fshehur të gjitha thesaret e diturisë dhe të njohjes. **4** Dhe po ju them këtë, që askush të mos ju gjenjejë me fjalë joshëse, **5** sepse, edhe pse me trap jam larg jush, me frymën jam bashkë me ju dhe gjëzohem duke parë rregullin dhe qëndrueshmërinë e besimit tuaj në Krishtin. **6** Ashtu si e keni marrë Krishtin Jezus, Zotin, ashtu, pra, ecni në të, **7** duke pasur rrënjejë dhe duke u ndërtuar në të, dhe duke u forcuar në besim ashtu sikurse ju mësuan, duke mbushulluar në të me falenderim. **8** Tregoni kujdes se mos ndokush ju bën prenë e tij me anë të filozofisë dhe me mashtime të kota, sipas traditës së njerëzve, sipas elementeve të botës dhe jo sipas Krishtit, **9** sepse tek ai banon trupërisht gjithë plotësia e Hyjnisi. **10** Dhe ju keni marrë plotësinë në të, sepse ai është krye e çdo principate e pushteti, **11** në të cilin ju edhe u rrëthprejtë me një rrëthprerje që nuk u bë me dorë, por me rrëthprerjen e Krishtit, me anë të zhveshjes së trupit nga mëkatet e mishit: **12** të varrosur bashkë në të në pagëzim, ju edhe u ringjallët bashkë në të, me anë të besimit në fuqinë e Perëndisë që e ka ringjallur prej së vdekurish. **13** Dhe bashkë me të Perëndia ju dha jetë ju, që kishit vdekur në mëkate dhe në parrethprerjen e mishit, duke jua falur të gjitha mëkatet. **14** Ai e zhvlerësoi dokumentin e urdhërimeve, që ishte kundër nesh dhe ishte kundërshtar, dhe e hoqi nga mesi duke e mbërthyer në kryq; **15** dhe mbasi i zhveshi pushtetet dhe principatat, ua tregoi sheshit njerëzve, duke ngadhnjyer mbi ata në të. **16** Prandaj askush të mos ju gjykojë për ushqime ose pije, përfesta o hënë të re, o të shtuna; **17** këto gjëra janë hija e atyre që kanë për të ardhur; por trupi është i Krishtit. **18** Askush të mos përvetësojë prej jush çmimin me pretekst përulësie dhe kulti të engjëjve, duke u përzier në gjëra që nuk i ka parë, i fryrë nga një krenari e kotë për shkak të mendjes së tij mishore, **19** dhe nuk mbahet te kryet, prej të cilët gjithë trupi, i ushqyer mirë dhe i lidhur i téri me anë të nyjeve dhe të gjymtyrëve rritet me rritjen e Perëndisë. **20** Pra, në qoftë se vdiqët me Krishtin nga elementet e botës, përsë u nënshtroheni disa rregullave, a thua se jetoni ende në botë, si: **21** "Mos prek, mos shijo, mos merr", **22** të gjitha gjérat që prishen nga përdorimi, sipas urdhërimeve dhe mësimive të njerëzve? **23** Këto gjëra kanë ndonjë dukje diturie në devotshmërinë e zgjedhur vullnetarisht, në përunjësinë e rreme dhe në trajtimin e ashpër të trupit, por nuk kanë asnjë vlerë kundër kënaqësisë së mishit.

3 Në qoftë se ju jeni ringjallur me Krishtin, kërkoni ato që janë lart, ku Krishti është ulur në të djathë të Perëndisë. **2** Kini në mend gjérat që janë atje lart, jo ato që janë mbi tokë, **3** sepse ju keni vdekur dhejeta juaj është fshehur bashkë me Krishtin në

Perëndinë. 4 Kur tē shfaqet Krishti, jeta jonë, atëherë edhe ju do tē shfaqeni në lavdi bashkë me tē. 5 Bëni, pra, tē vdesin gjymtyrët tuaja që janë mbi tokë: kurvërinë, ndyrësinë, pasionet, déshirat e këqija dhe lakminë, që éshtë idhujtari; 6 pér këto gjëra zemërimi i Perëndisë vjen pérmbi bijtë e mosbindjes, 7 midis tē cilëve dikur ecët edhe ju, kur rronit në to. 8 Por tani hiqni edhe ju tē gjitha këto gjëra: zemërim, zemërati, ligësi, e mos tē dalë sharje e asnijë e folur e pandershme nga goja juaj. 9 Mos gënjeni njeri tjetrin, sepse ju e zhveshët njeriun e vjetër me veprat e tij, 10 edhe veshët njeriun e ri, që përtërihet në njohurinë sipas shëmbullit të atij që e krijoj. 11 Këtu nuk ka më Grek e Jud, rrethprerje dhe parrethprerje, Barbar e Skithas, shërbëtor e i lirë, por Krishti éshtë gjithçka dhe në tē gjithë. 12 Vishuni, pra, si tē zgjedhur tē Perëndisë, shenjtore dhe tē dashur, me dhembshuri tē brendshme, mirësinë, pérulësinë, zemërbutësinë dhe me durimin, 13 duke duruar njeri tjetrin dhe duke falur njeri tjetrin, nëqoftëse dikush ankohet kundër një tjetri; dhe sikundër Krishti ju ka falur, ashtu bëni edhe ju. 14 Dhe, pérmbi tē gjitha këto gjëra, vishni dashurinë, që éshtë lidhja e përsosmërisë. 15 Dhe paqja e Perëndisë, pér tē cilin ju u thirrët në një trup tē vetëm, tē mbretërojë në zemrat tuaja; dhe jini mirënjoħes! 16 Fjala e Krishtit banofitë në ju me begatinë e vet; në çdo dituri, mësoni dhe këshilloni njeri tjetrin me psalme, himne dhe këngë frysmerore, duke kënduar Zotit me hir në zemrat tuaja! 17 Dhe çdo gjë që tē bëni, me fjalë a me vepër, t'i bëni në emër tē Zotit Jezus, duke e falënderuar Perëndinë Até nêpërmjet tij. 18 Ju bashkëshorte, jini tē nénshtruara bashkëshortëve tuaj, ashtu si ka hije në Zotin. 19 Ju bashkëshortë, duaini bashkëshortet tuaja dhe mos u bëni tē ashpér ndaj tyre. 20 Ju bij, binduni prindërvë në çdo gjë, sepse kjo éshtë e pranueshme pér Zotin. 21 Ju etér, mos provokoni pér zemërim bijtë tuaj, që tē mos i lëshojë zemra. 22 Ju shërbëtorë, binduni në çdo gjë zotérinjve tuaj sipas mishit, duke u shérbyer jo vetëm kur ju shohin, sikurse tē doni t'u pëlqeni njerëzve, por me thjeshtësinë e zemrës, duke draujtur Perëndinë. 23 Dhe çdo gjë që tē bëni, ta bëni me dëshirë tē mirë, si pér Zotin dhe jo pér njerëzit, 24 duke ditur se nga Zoti do tē merrni shpérblimin e trashëgimisë, sepse ju i shërbeni Krishtit, Zotit. 25 Por ai që punon padrejtësisht do tē marrë shpagimin pér gjëra tē padrejta që ka bërë, dhe nuk do tē ketë anësi pér asnijë.

4 Zotërinj, bëni c'është e drejtë dhe arsyeshme ndaj shërbëtorëve, duke ditur se edhe ju keni një Zotëri në qiejt. 2 Ngulmoni në tē lutur, duke ndenjur zgjuar në tē me falendërim. 3 Dhe duke u lutur në tē njëtën kohë edhe pér ne, që Perëndia tē hapë edhe pér ne derën e fjalës, pér tē shpallur misterin e Krishtit, pér shkakun e tē cili jam edhe i burgosur, 4 në mënyrë që ta bëj tē njohur, duke e folur siç duhet. 5 Ecni me urti ndaj tē jashtmëve duke shfrytëzuar kohën. 6 Të folurit tuaj tē jetë gjithnjë me hir, i ndrekur me kripë, që tē dini si duhet t'i përgjigjeni gjithsecilit. 7 Tikiku, vëllai i dashur, dhe shérbenjës besnik, dhe shoku im i shérbimit në Zotin, do t'ju trengojë gjithçka lidhur me mua; 8 unë e dérgova te ju pikërisht pér këtë arsy, që tē njoh situatën tuaj dhe tē ngushëllojë zemrat tuaja, 9 bashkë me Onesimin, vëlla besnik dhe i dashur, që éshtë nga tuajt; ata do t'ju trengojnë juve tē gjitha gjérat e

këtushme. 10 Aristarku, i burgosur me mua, ju përshëndet bashkë me Markun, kushërin e Barnabës (pér tē cilin keni marrë mësimin, po tē vijë te ju, ta mirëprisni), 11 dhe Jezusi, i quajtur Just, tē cilët vijnë nga rrëthprerja; këta janë tē vetmit bashkëpunëtorë në veprën e mbretërisë së Perëndisë, tē cilët qenë pér mua ngushullim. 12 Epafrai, që éshtë nga tuajt dhe shërbëtor i Krishtit, ju përshëndet; ai lufton gjithnjë pér ju në lutje, që ju tē qëndroni tē përsosur dhe tē pérkryer në gjithë vullnetin e Perëndisë. 13 Në fakt unë dëshmoj pér tē se ai ka zell tē madh pér ju, pér ata që janë në Laodice dhe pér ata që janë në Hierapolis. 14 I dashur Lluka, mjeku, dhe Dema ju përshëndesin. 15 U bëni tē fala véllezérve që janë në Laodice, Ninfës dhe kishës që éshtë në shtëpinë e tij. 16 Dhe, mbasi tē jetë lexuar kjo letër ndër ju, bëni që tē lexohet edhe në kishën e Laodikasve; dhe ju gjithashtu lexoni atë tē Laodices. 17 Dhe i thoni Arkipit: "Ki kujdes shërbesën që more në Zotin, që ta plotësosh". 18 Përshëndetja éshtë shkruar me dorën time, nga unë, Pali. Kujtoni prangat e mia. Hiri goftë me ju. Amen.

1 Thesalonikasve

1 Pali, Silvani dhe Timoteu, kishës së Thesalonikasve në Perëndinë Atë dhe në Zotin Jezu Krisht: paçi hir dhe paqe prej Perëndisë, Atit tonë, dhe prej Zotit Jezu Krisht. **2** Ne pérher e falënderojmë Perëndinë pér ju të gjithë, duke ju kujtuar në lutjet tona, **3** duke kujtuar vazhdimisht veprën tuaj të besimt, mundimin e dashurisë suaj dhe qëndrueshmërinë e shpresës në Zotin tonë Jezu Krisht përparrë Perëndisë, Atit tonë, **4** duke ditur, vëllezër të dashur prej Perëndisë, të zgjedhurit tuaj, **5** sepse ungjilli ynë nuk erdhi deri te ju vetëm me fjalë, por edhe me fuqi dhe me Frymë të Shenjtë, dhe me shumë bindje; ju e dini se si jemi sjellë në mes tuaj pér hirin tuaj. **6** Dhe ju u bëtë imituesit tanë dhe të Zotit, duke e pranuar fjalën në mes të një pikëllimi të madh, me gjëzimin e Frymës së Shenjtë, **7** pér t'u bërë kështu shëmbull pér të gjithë besimtarët e Maqedonisë dhe të Akaisë. **8** Në fakt prej jush jehoi fjalë e Perëndisë jo vetëm në Maqedoni dhe në Akai, por edhe në çdo vend u përhap besimi juaj tek Perëndia, sa që ne s'kemi nevojë të themi ndonjë gjë, **9** sepse vetë ata tregojnë pér ne, si që ardhja jonë ndër ju si u kthyet nga idhujt te Perëndia, pér t'i shërbyer Perëndisë së gjallë e të vërtetë, **10** dhe pér të pritur prej qiejve Birin e tij, të cilin ai e njallji prej së vdekurish, Jezusin, që na çliron nga zemërim që po vjen.

2 Sepse ju vetë, vëllezër, e dini se ardhja jonë ndër ju nuk qe e kotë. **2** Por, mbasi hoqëm më parë dhe mbasi na shanë në Filipi, sikurse e dini, ne morëm guxim në Perëndinë tonë të shpallim ndër ju ungjillin e Perëndisë midis kaq përpjekjesh. **3** Sepse nxjita jonë nuk vjen nga mashtimi, as nga qëllime të pa ndershme, as nga dredhia; **4** por, duke qenë se u miratuan prej Perëndisë që të na besohet ungjilli, kështu ne flasim jo që t'u pëlqejmë njerëzve, por Perëndisë, që provon zemrat tona. **5** Ne, pra, nuk kemi përdorur kurrë, sikurse e dini mirë, fjalë lajkatuese, dhe as nuk jemi nisur nga motive lakkme; Perëndia eshtë déshmitar. **6** Dhe nuk kemi kérkuar lavdi prej njerëzve, as prej jush, as prej të tjerësh, megjithëse mund t'ju bëheshim barrë si apostuj të Krishtit. **7** Përkundrazi qemë zemërbutë midis jush, ashtu si mëndesa që rit me dashuri fémijët e saj. **8** Kështu, duke pasur një dashuri të madhe ndaj jush, ishim të kënaqr duke ju komunikuar jo vetëm ungjillin e Perëndisë, por edhe vetë jetën tonë, sepse na u bëtë të dashur. **9** Sepse ju, o vëllezër, e mban mend lodhjen dhe mundimin tonë: si kemi punuar ditë e natë që të mos i bëhemë barrë asnjërit prej jush, dhe predikuam ungjillin e Perëndisë ndër ju. **10** Ju jeni déshmitarë, dhe Perëndia gjithashtu, si jemi sjellë me shenjtëri, me drejtësi, pa të meta, me ju që besoni. **11** Ju e dini gjithashtu se ne këshilluam, ngushëlluam dhe i jemi përbetuar secilit prej jush, si bën një baba me bijtë e vet, **12** që të ecni denjësishët pér Perëndinë, që ju thërrët në mbretërinë dhe lavdinë e tij. **13** Prandaj edhe ne e falenderojmë pa pushim Perëndinë, se kur ju keni marrë nga ne fjalën e Perëndisë, e pritet atë jo si fjalë njerëzish, por, sikurse eshtë me të vërtetë, si fjalë Perëndie, që vepron ndër ju që besoni. **14** Sepse ju, o vëllezër, u bëtë imituesit e kishave të Perëndisë që janë në Jude në Jezu Krishtin, sepse

edhe ju keni vuajtur nga ana e bashkëkombasve tuaj të njëjtat gjëra, sikurse edhe ata kanë vuajtur nga Judenjtë, **15** të cilët e vranë Zotin Jezus dhe profetët e tyre, dhe na përndoqën edhe ne. Ata nuk i pëlqen Perëndia, dhe janë armiq me të gjithë njerëzit, **16** duke na penguar që t'u flasim johebrejnë që ata të shpëtohen, pér ta mbushur vazhdimisht masën e mëkateve të tyre; por zemërimi arriti mbi ta më në fund. **17** Dhe ne, o vëllezër, mbasi mbetëm pa ju pér një kohë të shkurtër, trupërisht por jo me zemër, u përpqoqëm edhe më shumë, nga malli i madh, të shohim përsëri fytyrën tuaj. **18** Prandaj deshëm, të paktën unë Pali, të vijmë te ju jo një, por dy herë, por Satani na pengoi. **19** Cila në fakt eshtë shpresa jonë, a gjëzimi, a kurora e lavdisë? A nuk jeni pikërisht ju, përparrë Zotit tonë Jezu Krisht në ardhjen e tij? **20** Ju jeni në fakt lavdia dhe gjëzimi jonë.

3 Prandaj, mbasi nuk mundëm më të rezistonim, na u duk e pëlqyeshme të qëndrojmë, të vetëm, në Athinë, **2** dhe dërguan Timoteun, vëllanë tonë dhe shérbenjës të Perëndisë, dhe bashkëpunëtorin tonë në predikimin e ungjillit të Krishtit, që t'ju fuqizojë dhe t'ju japë zemër në besimin tuaj, **3** që të mos lëkundet askush në këto pikëllime, sepse ju e dini vetë se pér këtë jemi caktuar. **4** Sepse, edhe kur ishim midis jush, ju parashikuam se do të heqim vështirësi, pikërisht sikurse ndodhi, dhe ju këtë e dini. **5** Pér këtë arsyë edhe unë, mbasi nuk rezistoja më, dërgova të marr vesh pér besimin tuaj, se mos ju kishte tunduar tunduesi, dhe mundimi ynë të kishte shkuar kot. **6** Por tani që u kthyte Timoteu prej jush dhe na solli lajme të mira pér besimin dhe dashurinë tuaj, dhe se ju ruani gjithnjë një kujtim të mirë pér ne dhe keni mall të madh që të na shihni, sikurse edhe ne t'ju shohim juve, **7** prandaj, o vëllezër, ne u ngushëlluam pér ju, me gjithë pikëllimin dhe vuajtjet tona, pér hir të besimit tuaj. **8** sepse tani rrojmë me të vërtetë, në qoftë se ju qëndroni të patundur në Zotin. **9** Sepse çfarë falënderimi mund t'i drejtëjë Perëndisë pér ju, pér gjithë gjëzimin që ndiejmë pér shkakun tuaj përparrë Perëndisë sonë, **10** duke u lutar shumë, natë e ditë, që të shohim fytyrën tuaj dhe të plotësojmë gjérat që ende i mungojnë besimit tuaj? **11** Po vetë Perëndia, Ati ynë, dhe Zoti ynë Jezu Krishti e sheshoftë rrugën tonë pér te ju. **12** Dhe Zoti shtoftë dhe teprofëtë në dashurinë pér njeri tjetrin dhe pér të gjithë, ashtu si edhe ne ndaj jush, **13** pér të bérë të pa tundura zemrat tuaja, pa të meta në shenjtëri përparrë Perëndisë dhe Atit tonë, në ardhjen e Perëndisë sonë Jezu Krisht bashkë me gjithë shenjtörët e tij. Amen.

4 Sa pér të tjerat, pra, vëllezër, ju lutemi dhe ju bëjmë thirrje në Zotin Jezus që, sikundër morët prej nesh se si duhet të ecni pér t'i pëlqyer Perëndisë, kështu të teproni edhe më shumë. **2** Sepse ju e dini se ç'urdhërimë ju lamë nga ana e Zotit Jezus. **3** Sepse ky eshtë vullneti i Perëndisë: shenjtërimi juaj; të hiqni dorë nga kurvëria; **4** që secili prej jush të dijë ta mbajë enën e vet në shenjtëri dhe me nder, **5** jo me pasione epshi, si johebre që nuk e njohin Perëndinë, **6** dhe që askush të mos mashtrojë ose t'ia hedhë në punë vëllait të vet, sepse Perëndia eshtë hakmarrësi pér të gjitha këto gjëra, sikurse edhe ju thamë më parë dhe e déshmuam. **7** Sepse Perëndia nuk na thirri në ndyrësi, por në shenjtërim. **8** Prandaj ai që i përbuz këto gjëra,

nuk përbuz një njeri, por Perëndinë që ju dha edhe Frymën e tij të Shenjtë. **9** Sa për dashurinë vëllazërore, nuk keni nevojë që t'ju shkruaj, sepse ju vetë jeni të mësuar nga Perëndia që të doni njeri tjetrin. **10** Sepse ju e bëni këtë ndaj gjithë vëllezërve që janë në gjithë Maqedoninë; por ne ju bëjmë thirrje, vëllezër, që në këtë të shtohemi edhe më shumë. **11** dhe të përpikeni me kujdes të jetoni në paqe, të merreni me gjérat tuaja dhe të punoni me duart tuaja, ashtu si ju kemi urdhëruar, **12** që të silleni me nder ndaj atyre që janë jashtë dhe të mos keni nevojë për asgjë. **13** Tashmë, vëllezër, nuk duam që të jeni në mosdije përsë u përket atyre që flenë, që të mos trishtoheni si të tjerët që nuk kanë shpresë. **14** Sepse, po të besojmë se Jezusi vdiq dhe u ringjall, besojmë gjithashtu që Perëndia do të sjellë me të, me anë të Jezusit, ata që kanë fjetur. **15** Dhe këtë po jua themi me fjalën e Zotit: ne të gjallët, që do të mbetemi deri në ardhjen e Zotit, nuk do të jemi përpara atyre që kanë fjetur, **16** sepse Zoti veti, me një urdhër, me zë kryeengjëlli dhe me borinë e Perëndisë, do të zbresë nga qilli dhe ata që vdiqën në Krishtin do të ringjallen të parët; **17** pastaj ne të gjallët, që do të kemi mbetur, do të rrëmbëhem bashkë me ata mbi retë, për të dalë përpara Zotit në ajër; dhe kështu do të jemi përherë bashkë me Zotin. **18** Ngushëlloni, pra, njëri-tjetrin me këto fjalë.

5 Sa përkohët dhe për stinët, vëllezër, nuk keni nevojë që t'ju shkruaj, **2** sepse ju vetë e dini shumë mirë se dita e Zotit do të vijë, si një vjedhës natën. **3** Sepse, kur thonë: "Paqe dhe siguri", atëherë një shkatërrim i papritur do të bjerë mbi ta, ashtu si dhembjet e lindjes të gruas shtatzënë dhe nuk do të shpëtojnë. **4** Por ju, vëllezër, nuk jeni në errësirë, që ajo ditë t'ju zërë në befasi si një vjedhës. **5** Të gjithë ju jeni bij të dritisë dhe bij të ditës; ne nuk jemi të natës, as të territ. **6** Le të mos flemë, pra, si të tjerët, por të rrimë zgjuar dhe të jemi të esëll. **7** Sepse ata që flejnë, flejnë natën, dhe ata që dehen, dehen natën. **8** Kurse ne, mbasi jemi të ditës, jemi të esëll, duke veshur parzmoren e besimit dhe të dashurisë, dhe përpërkrenare shpresën e shpëtimit. **9** Sepse Perëndia nuk na ka caktuar përmë zemërim, por përmë marrë shpëtimin me anë të Zotit tonë Jezu Krisht, **10** i cili vdiq për ne kështu që, qofshim zgjuar qofshim fjetur, jetojmë bashkë me të. **11** Prandaj ngushëlloni njeri tjetrin dhe ndërtoni njeri tjetrin ashtu sikur edhe bëni. **12** Tashmë, vëllezër, ju lutemi të keni respekt për ata që mundohen midis jush, që janë në krye ndër ju në Zotin dhe që ju qortojnë, **13** edhe t'i vlerësoni shumë në dashuri për veprën e tyre. Jetoni në paqe midis jush. **14** Tani, vëllezër, ju bëjmë thirrje t'i qortoni të parregulltit, të ngushëlloni zemërlëshuarit, të ndihmoni të dobëtit dhe të jeni të duruar me të gjithë. **15** Vështroni se mos dikush t'ia kthejë dikujt të keqen me të keqen; po kërkoni gjithmonë të mirën edhe te njeri tjetri edhe te të gjithë. **16** Jini gjithmonë të gëzuar. **17** Lutuni pa pushim. **18** Për çdo gjë falënderoni sepse i tillë është vullneti i Perëndisë në Krishtin Jezus për ju. **19** Mos e shuan Frymën. **20** Mos i përbuzni profecitë. **21** Provoni të gjitha, mbanë të mirën. **22** Hiqni dorë nga çdo dukje e ligë. **23** Dhe Perëndia i paqes ju shenjtëroftë ai vetë tërësish; dhe gjithë fryma juaj, shpirt e trup, të ruhet pa të metë për ardhjen e Zotit tonë Jezu Krisht. **24** Besnik është ai që ju thërret, i cili edhe do

ta bëjë. **25** Vëllezër, lutuni për ne. **26** Përshëndetni të gjithë vëllezërit me puthje të shenjtë. **27** Ju përbetoj për Zotin që kjo letër t'u lexohet gjithë vëllezërve të shenjtë. **28** Hiri i Zotit tonë Jezu Krisht qoftë me ju. Amen.

2 Thesalonikasve

1 Pali, Silvani dhe Timoteu, kishës së Thesalonikasve, që është në Perëndinë, Atin tonë, dhe në Zotin Jezu Krisht: 2 paç i hir dhe paqë nga Perëndia, Ati ynë, dhe nga Zoti Jezu Krisht. 3 Ne e kemi pér detyrë ta falënderojmë gjithnjë Perëndinë pér ju, o vëllezër, sikurse është fort e drejtë, sepse besimi juaj po rritet shumë dhe dashuria e secilit prej jush pér njëri-tjetrin po tepron, 4 aq sa ne vetë po krenohemi me ju në kishat e Perëndisë, pér qëndresën tuaj dhe pér besimin të gjitha pérndekjet dhe vështirësitë që po hiqni. 5 Ky është një déftim i gjyqit të drejtë të Perëndisë, që ju të çmoheni të denjë pér mbretërinë e Perëndisë pér të cilën edhe vuani, 6 sepse është e drejtë, nga ana e Perëndisë, t'u jepet mundim atyre që po ju mundojnë, 7 kurse juve, të munduarve, të preheni bashkë me ne, kur Zoti Jezu Krisht të shfaqet nga qielli me engjëjt e pushtitet të vet, 8 në një zjarr flakëruesh, pér t'u hakmarrë kundër atyre që nuk njohin Perëndi, dhe të atyre që nuk i binden ungjillit të Zotit tonë Jezu Krisht. 9 Ata do të ndëshkohen me shkatërrim të pérjetshëm, larg nga ftyra e Zotit dhe nga lavdia e fuqisë së tij, (aiōnios g166) 10 kur ai të vijë, atë ditë, pér të qenë i lavdëruar në shenjtorët e vet, pér të qenë i admiruar në mes të atyre që kenë besuar, sepse déshmia jonë tek ju u besua. 11 Edhe pér këtë ne vazhdimisht po lutemi pér ju, që Perëndia ynë t'ju bëjë të denjë pér këtë thirje dhe të përbushë me fuqinë çdo qëllim të mirë dhe veprën e besimit, 12 që të lëvdohet emri i Zotit tonë Jezu Krisht në ju dhe ju në të, sipas hirit të Perëndisë sonë dëhe të Zotit Jezu Krisht.

2 Ju lutemi, o vëllezër, lidhur me ardhjen e Zotit tonë Jezu Krisht dhe me tubimin tonë me të, 2 të mos lejoni që menjëherë t'ju prishet mendja ose të trazoheni as prej fryme, as prej fjale, as prej ndonjë letre gjoja të shkruar prej nesh, thua se ja, erdhni dita e Krishtit. 3 Askush të mos ju gënjëjë kursesi, sepse ajo ditë nuk do të vijë, pa ardhur më parë rënia dhe pa u shfaqur njeriu i mëkatit, i biri i humbjes, 4 kundërshtari, ai që lartëson veten mbi çdo gjë që quhet perëndi ose objekt adhurimi, aq sa të shkojë e të rrijë në tempullin e Perëndisë si Perëndi, duke e paraqitur veten se është Perëndi. 5 A nuk ju bie ndër mend se, kur isha akoma ndër ju, jua thoja këto gjëra? 6 Tani e dini atë që e ndalon atë që të shfaqet vetëm në kohën e vet. 7 Misteri i paudhësisë në fakt është tashmë në veprim, duke pritur vetëm që të hiqet nga mesi ai që e ndalon tashti. 8 Atëherë do të shfaqet ky i paudhë, të cilin Zoti do ta shkatërrojë me hukatjen e gojës së tij dhe do ta asgjësojë me të dukurit e ardhjes së tij. 9 Ardhja e atij të paudhi do të bëhet me anë të veprimit të Satanit, bashkë me çudira, shenja dhe mrrekullish të rreme, 10 dhe nga çdo mashtrim ligësie pér ata që humbin, sepse nuk pranuan ta duan të vërtetën pér të qenë të shpëtuar. 11 E prandaj Perëndia do t'u dërgojë atyre një gënjin që do t'i bëjë të gabojnë, që t'i besojnë gënjeshtës, 12 që të dënohen të gjithë atë që nuk i besuan së vërtetës, por përqafuan ligësinë! 13 Por ne duhet ta falënderojmë vazhdimisht Perëndinë pér ju, o vëllezër të dashur nga Zoti, sepse Perëndia ju zgjodhi që në fillim pér t'ju shpëtuar, me anë të shenjtërimit të Frymës dhe të

besimit në të vërtetën; 14 tek e cila ju thirri me anë të ungjillit tonë, që të arrini të merrni lavdinë e Zotit tonë Jezu Krisht. 15 Prandaj, vëllezër, qëndroni dhe mban porositi që mësuat, me anë të fjalës ose me anë të letrës sonë. 16 Dhe vetë Zoti Jonë Jezu Krisht dhe Perëndia Ati ynë, që na deshi dhe na dha me anë të hirit një ngushëllim të pérjetshëm dhe një shpresë të mirë, (aiōnios g166) 17 ngushëlloftë zemrat tuaja dhe ju forcoftë në çdo fjalë e punë të mirë.

3 Më në fund, o vëllezër, lutuni pér ne, që fjala e Zotit të pérhapet me të shpejtë dhe të lëvdohet, porsi ndër ju, 2 dhe derisa të shpëtjmë nga njerëzit e çordodit dhe të këqij, sepse jo të gjithë kanë besim. 3 Por Zoti është besnik, dhe ai do t'ju forcojë dhe do t'ju ruajë nga i ligu. 4 Dhe ne kemi besim pér ju Zoti, se gjérat që ju porositëm po i bëni dhe do t'i bëni. 5 Edhe Zoti i drejtoftë zemrat tuaja te dashuria e Perëndisë dhe te qëndrueshmëria e Krishtit. 6 Dhe ju porositim, o vëllezër, në emër të Zotit tonë Jezu Krisht, që të largoheni nga çdo vëlla që ecën i çregullt dhe jo sipas porosisë që keni marrë prej nesh. 7 Sepse ju e dini vetë se si duhet të na shëmbelleni, sepse ne nuk u sollëm në mënyrë të çregullt midis jush, 8 dhe nuk kemi ngrënë falas bukën e ndonjërit, por punuam me mundim e ciftijëtë natë, që të mos i bëheshim barrë asnjërit prej jush. 9 Jo se ne nuk e kemi këtë të drejtë, po pér t'ju dhënë ne vetë një shëmbull që ju të na imitonit. 10 Në fakt, edhe kur ishim në mes tuaj, ju porosisnim këtë: se po qe se ndonjë nuk do të punojet, as të mos hajë. 11 Në fakt dëgjojmë se disa prej jush që ecin në mënyrë të çregullt, nuk bëjnë asgjë dhe merren me gjëra të kota. 12 Këta i porosisim dhe i bëjmë thirje në Zotin tonë Jezu Krisht, që të hanë bukën e tyre duke punuar shtruar. 13 Dhe sa pér ju, o vëllezër, mos u lodhni së bëri të mirën. 14 Dhe nëqoftëse dikush nuk i bindet fjalës sonë në këtë letër, shënojeni atë dhe mos u shoqëroni me të, që ai të turpërohet. 15 Por mos e mban atë si një armik, po këshillojeni si vëlla. 16 Dhe vetë Zoti i pages ju dhëntë vazhdimisht paqe në çdo mënyrë. Zoti qoftë me ju të gjithë. 17 Të falat me shëndet janë nga dora ime, nga mua, Pali; dhe kjo është një shenjë në çdo letër prej meje; unë shkruaj kështu. 18 Hiri i Zotit tonë Jezu Krisht qoftë me ju të gjithë. Amen.

1 Timoteut

1 Pali, apostulli i Jezu Krishtit, me urdhër të Perëndisë, Shpëtimtarit tonë, dhe të Zotit Jezu Krisht, shpresës sonë, 2 Timoteut, birit të vërtetë në besim: hir, mëshirë dhe paqe prej Perëndisë Atit tonë dhe prej Krishtit Jezus, Zotit tonë. 3 Ashtu si të nxita kur u nisa pér në Maqedoni, qëndro në Efes pér t'u urdhëruar disave të mos mësojnë doktrina të tjera, 4 dhe të mos merren me përralla dhe me gjenealogji që s'kanë të sosur, të cilat shkaktojnë përcarje më tepër sesa vepra e Perëndisë, që mbështetet në besim. 5 Qëllimi i këtij urdhërimi është dashuria, prej një zemre të pastër, prej një ndërgjegjeje të pastër dhe prej një besimi jo të shtirur. 6 Disa, duke u shmangur nga këto gjëra, u kthyen në biseda të kota dhe, 7 duke dashur të jenë mësues të ligjt, nuk kuptojnë as ato që thonë, as ato që pohojnë. 8 Dhe ne e dimë se ligji është i mirë, në qoftë se njeriu e përdor si duhet; 9 duke ditur këtë, që ligji nuk është vënë pér të drejtin, po pér të pabesët dhe të rebelët, pér të ligjt dhe mëkatarët, pér të pamëshirshmit dhe të ndyrët, pér ata që vrasin babë e nënë, pér vrassësit, 10 pér kurvarët, pér homoseksualët, pér grabitësit, pér rremët, pér ata që shkelin betimin, pér çdo gjë tjeter që bie në kundërshtim me doktrinën e shëndoshë, 11 sipas ungjillit të lavdisë të t' lumit Perëndi, që më është besuar. 12 Dhe e falënderoj Krishtin Zotin tonë, që më bën të fortë, sepse më çmoi të denjë pér t'u besuar, duke më vënë në shërbimin e tij, 13 që më parë isha blasfemues, përndjekës dhe i dhunshëm; por m'u dha mëshira, sepse i bëra nga padija, në mosbesimin tim; 14 kështu hiri i Zotit tonë tepochi pa masë me besimin dhe dashurinë, që është në Jezu Krishtin. 15 Kjo fjalë është e sigurt e denjë pér t'u pranuar plotësisht, që Krishti Jezus erdhi në botë pér të shpëtuar mëkatarët, ndër të cilët unë jam i pari. 16 Por prandaj u mëshirova, që Jezu Krishti të tregojë më përpara në mua gjithë zemërgjerësinë, pér të qenë shembull pér ata që do të besojnë në të pér jetë të përfjetshme. (aiōnios g166) 17 Dhe Mbretit të amshuar, të pavdekshmit, të padukshmit, të vetmit Perëndi të ditur, i qoftë ndër e lavdi në shekuj të shekujve. Amen. (aiōn g165) 18 Po ta besoj këtë detyrë, o Timote bir, sipas profecive që u bënë më parë pér ty, që sipas tyre të bësh luftimin e mirë, 19 duke pasur besim dhe ndërgjegje të mirë, sepse disa, duke e hedhur poshtë, u bënë lundërthyerje në besim. 20 Ndër këta janë Imeneu dhe Aleksandri, të cilët unë i dorëzova në duart e Satanit që të mësojnë të mos blasfemojnë.

2 Të bëj thirrje, pra, para së gjithash, që të bëhen përgjërimë, lutje, ndërhyrje dhe falënderime pér të gjithë njerëzit, 2 pér mbretërit e pér të gjithë ata që janë në pushtet, që të mund të shkojmë një jetë të qetë dhe të paqtë me çdo perëndishmëri dhe ndër. 3 Sepse kjo është e mirë dhe e pëlqyer përpara Perëndisë, Shpëtimtarit tonë, 4 i cili dëshiron që gjithë njerëzit të shpëtohen dhe t'ia arrijnë njohjes të së vërtetës. 5 Në fakt një është Perëndia, dhe një i vetëm është ndërmjetësi midis Perëndisë dhe njerëzve: Krishti Jezus njeri, 6 i cili e dha veten si çmim pér të gjithë, pér dëshmim në kohën e caktuar, 7 pér të cilin unë u vura predikues dhe apostull (them të vërtetëtës në Krisht, nuk gënjej), mësues i johebrenje në besim dhe në

të vërtetë. 8 Dua, pra, që burrat të luten në çdo vend, duke ngritur duar të pastra, pa mëri dhe pa grindje. 9 Në mënyrë të njëjtë dua që edhe gratë, të vishen hijshëm, me cipë dhe modesti dhe jo me gërshteta a me ar, a me margitaratë, a me rroba të shtrenjta, 10 po me vepra të mira, si u ka hije grave që i kushtohen perëndishmëri. 11 Gruaja le të mësojë në heshtje dhe me çdo nënshtrim. 12 Nuk e lejoj gruan që të mësojë, as të përdori pushtet mbi burrin, por të rrijë në heshtje. 13 Në fakt së pari u formua Adami dhe më pas Eva. 14 Dhe nuk u gënjiye Adami, por gruaja u gënjiye dhe ra në shkelje. 15 Megjithatë ajo do të shpëtohet duke lindur fémijë, në qoftë se do të qëndrojnë në besim, në dashuri dhe në shenjtërim me modesti.

3 Kjo fjalë është e sigurt: Në qoftë se dikush dëshiron të bëhet peshkop, dëshiron një punë të mirë." 2 Duhet, pra, që peshkopi të jetë i patëmetë, burrë i një gruaje të vetme, të jetë i përmbajtur, i arsyeshëm, i matur, mikpritës, i zoti të mësojë të tjerët, 3 të mos jepet pas verës, të mos jetë i dhunshëm, të mos jetë koprac, por i butë, jo grindavec, të mos lakmojë paranë; 4 njeri që e qeverisë mirë familjen e vet dhe i ka fémijët të bindur me çdo lloj mirësësjellje; 5 (sepse në qoftë se dikush nuk di të qeverisë familjen e vet, si do të kujdeset pér kishën e Perëndisë?). 6 Të mos jetë i posakthyer në besim, që të mos i rritet mendja dhe të bjerë në gabimet e djallit. 7 Madje duhet që ai të ketë dëshmim të mirë edhe ndër të jashtmit, që të mos shahet dhe të bjerë në lakun e djallit. 8 Gjithashtu dhjakët duhet të janë dinjitozë, jo me dy faqe në fjalë, të mos jepen pas verës së tepërt, të mos lakmojnë fitime të paligjshme, 9 dhe ta ruajnë misterin e besimit me ndërgjegje të pastër. 10 Edhe këta le të vihen më parë në provë, pastaj ta kryejnë shërbesën e tyre po të janë të patëmetë. 11 Edhe bashkëshortet e tyre të kenë dinjitet, jo shifarakë, por të përmbajtura dhe besnikë në gjithçka. 12 Dhjakët të janë bashkëshortë të një gruaje të vetme, t'i drejtøjnë mirë fémijët dhe familjet e veta. 13 Sepse ata që e kanë kryer mirë shërbesën, fitojnë reputacion të mirë dhe siguri të madhe në besimin në Jezu Krishtin. 14 Po t'i shkruaj këto gjëra duke shpresuar që të vij së shpejti te ti, 15 por, po u vonova, të dish se si duhet të sillesh në shtëpinë e Perëndisë, që është kisha e Perëndisë së gjallë, shtylla dhe mbështetja e së vërtetës. 16 Dhe s'ka asnjë dyshim se misteri i mëshirës është i madh: Perëndia u shfaq në mish, u shfajësua në Frymë, u duk ndër engjëj, u predikua ndër johebrenj, u besua në botë, u ngrit në lavdi.

4 Dhe Fryma e thotë shkoqur se në kohët e fundit disa do ta mohojnë besimin, duke u vënë veshin frymëve gjenjeshtare dhe doktrinave të demonëve, 2 që flasin gjenjeshtra me hipokrizi, të damkosur në ndërgjegjen e tyre, 3 të cilët do të ndalojnë martesën dhe do të urdhërojnë të mos hani ushqimet që Perëndia i krijoj, të merren me falënderim nga ata që besojnë dhe e njohin të vërtetët. 4 Sepse çdo kriesë e Perëndisë është e mirë dhe asnjë s'është pér t'u hedhur, nëse merret me falënderim, 5 sepse është shenjtëruar nga fjala e Perëndisë dhe nga lutja. 6 Duke ua propozuar këto gjëra vëllezërvë, ti do të jesh një shërbyes i mirë i Jezu Krishtit, i ushqyer me fjalët e besimit dhe të mësimtë mirë, që ke kuptuar plotësisht. 7

Shmangu pra nga përrallat profane dhe tē tē vjetërve, edhe ushtrohu në perëndishmëri, 8 sepse ushtrimi i trupit është i dobishëm pér pak gjë, kurse perëndishmëria është e dobishme pér çdo gjë, sepse përmban premtimin e jetës së tashme dhe tē asaj qé do tē vijë. 9 Kjo fjalë është e sigurt dhe e denjë pér t'u pranuar në çdo ményrë. 10 Pér kétë, në fakt, ne po mundohemi dhe na shajnë, sepse kemi shpresuar në Perëndinë e gjallë, qé është Shpëtimtari i gjithë njerëzve dhe sidomos i besimtarëve. 11 Urdhëro këto gjëra dhe mëso këto gjëra. 12 Askush tē mos e shpërfillë moshën tēnde tē re, por bëhu shembull pér besimtarët në fjalë, nē sjellje, nē dashuri, nē Frymë, nē besim dhe nē dëlirësi. 13 Kushtoju leximit, këshillimit dhe mësimit derisa tē vij unë. 14 Mos e lér pas dore dhuntinë qé është nē ty, e cila tē është dhënë me anë profecie, me vënien e duarve nga ana e pleqësisë. 15 Kujdesu pér këto gjëra dhe kushtoju atyre térësish, qé përparimi yt tē jetë i dukshëm pér tē gjithë. 16 Ruaje veten tēnde dhe mësimin, qëndro nē këto gjëra, sepse, duke vepruar kështu, do tē shpëtosh veten dhe ata qé tē dëgjojnë.

5 Mos e qorto ashpér një plak, por këshilloje si atë, dhe më tē rintë si vëllezër, 2 plakat si nëna, tē rejat si motra, me plot dlirësi. 3 Ndero vejushat qé janë me tē vërtetë tē veja. 4 Por nē qoftë se një e ve ka djem a nipa, këta le tē mësojnë më parë tē tregojnë perëndishmëri ndaj atyre tē familjes së vet dhe t'u shpërbllejnë prindërve tē tyre, sepse kjo është e mirë dhe e pëlqyer përrapa Perëndisë. 5 Dhe ajo qé është me tē vërtetë e ve, dhe ka mbetur e vetme, e ka shpresën në Perëndinë dhe qëndron nē lutje dhe nē tē falura natë e ditë. 6 Ndërsa ajo qé jeton e shturur, ndonëse rron, është e vdekur. 7 Porosit edhe këto gjëra, qé tē janë tē patëmeta. 8 Por nē qoftë se dikush nuk kujdeset pér tē vetët, dhe më tepër pér ata tē shtëpisë, ai e ka mohuar besimin dhe është më i keq se një jobesimtar. 9 Një e ve tē regjistrohet nē listën e vejushave, po tē jetë jo më e re se gjashtëdhjetë vjeçë, tē ketë qenë bashkëshorte e një burri tē vetém, 10 dhe tē ketë dëshminë pér vepra tē mira: qé i ka rritur fëmijët e saj, ka pritur tē huajt, ua ka larë këmbët shenjtorëve, ka ndihmuar nevojtarët, i është kushtuar vazhdimisht çdo vepre tē mirë. 11 Po mos i prano vejushat më tē reja, sepse, duke u dhënë pas dëshirave tē tyre, ngrinen kundër Krishtit, duan tē martohen, 12 duke térhequr mbi vete një dënim, sepse kanë shkelur besimin e parë. 13 Madje ato mësojnë tē janë përtace duke shkuar shtëpi më shtëpi, edhe jo vetëm përtace, por edhe llafazane dhe kureshtare duke folur pér gjëra tē kota. 14 Dua, pra, qé vejushat e reja tē martohen, tē kenë fëmijë, tē bëhen zonja shtëpie dhe tē mos i japid kundërshtarit asnjë shkak pér tē përfolur; 15 sepse disa tashmë devjuan pér tē ndjekur Satanin. 16 Në qoftë se ndonjë besimtar ose besimtare ka vejusha, le t'i ndihmojë e tē mos bëhen barrë kishës, e cila mund tē ndihmojë ato qé janë me tē vërtetë tē veja. 17 Pleqtë qé e drejtointë mirë parësinë nē kishë, le tē nderohen dyfish, sidomos ata qé mundohen me fjalë e me mësim. 18 Sepse Shkrimi thotë: "Mos ia lidh gojjen kaut qé shin nē lëmë", dhe: "Punëtori e ka hak mëditjen e tij". 19 Mos prano asnjë padi kundër një plaku, veçse kur ka dy ose tre dëshmitarë. 20 Ata qé mëkatojnë qortoji

përrapa tē gjithëve, qé edhe tē tjerët tē kenë frikë. 21 Unë tē vë nē be përrapa Perëndisë, dhe Zotit Jezu Krisht dhe engjëjë tē zgjedhur, qé t'i zbatosh këto gjëra pa paragjykime, dhe mos bëj asnjë me anësi. 22 Mos i vër duart askujt me ngut dhe mos u bëj pjestar nē mëkatet e tē tjerëve; ruaje veten tē pastër. 23 Mos pi më ujë, por përdor pak verë pér stomakun tēnd dhe pér sémundjet e tua tē shpeshta. 24 Disa njerëzve mëkatet u duken sheshit edhe përrapa gjyqit, ndërsa tē tjerëve u duken më pas. 25 Gjithashtu edhe veprat e mira duken; por edhe ato qé janë ndryshe nuk mund tē mbeten tē fshehura.

6 Të gjithë skllavërit qé janë nën zgjedhë le t'i çmojnë zotërinjtë e tyre tē denjë pér çdo nderim, qé tē mos shuhën emri i Perëndisë dhe doktrina. 2 Edhe ata qé i kanë zotërinjtë besimtarë, tē mos i përbuzin sepse janë vëllezër, por t'u shérbejnë edhe më mirë, sepse ata qé kanë dobi nga shërbimi i tyre janë besimtarë dhe tē dashur. Mëso këto gjëra dhe i këshillo. 3 Në qoftë se dikush mëson një doktrinë tjetër dhe nuk ndjek fjalët e shëndosha të Zotit tonë Jezu Krisht dhe doktrinën sipas perëndishmërisë, 4 ai mbahet më tē madh dhe nuk di asnjë, por vuan nga sëmundja e grindjes dhe e tē zëniti me fjalë, prej nga lindin smira, grindja, tē sharat, dyshimet e këqija, 5 debatet e kota tē njerëzve me mendje tē prishur dhe tē shterur nga e vërteta, sepse mendojnë se perëndishmëria është burim fitimi; largohu prej këtyre. 6 Perëndishmëria është një mjet qé sjell dobi tē madhe, kur njeriu kënaqet me aq sa ka. 7 Sepse ne nuk kemi asnjë me vete nē këtë botë, dhe është e qartë se prej saj nuk mund tē marrim gjë me vete; 8 por, kur kemi çfarë tē hamë dhe tē veshim, tē jemi tē kënaqur me kaq. 9 Por ata qé dëshirojnë tē pasurohen, bien nē tundim, nē lak dhe nē shumë pasione tē paarsyeshme dhe tē démshme, qé i plandosin njerëzit nē rrënim dhe shkatërrim. 10 Sepse laktmia pér para është rrënya e gjithë tē këqijave dhe, duke e laktuar atë fort, disa u larguan nga besimi dhe e depërtuan veten e tyre nē shumë dhimbje. 11 Por ti, o njeriu i Perëndisë, hiq dorë nga këto dhe ndiq drejtësinë, perëndishmërinë, besimin, dashurinë, zemërgjerësinë dhe zemërbutësinë. 12 Lufto luftën e drejtë tē besimit, rrrok jetën e përjetshme, nē tē cilën u thirre dhe pér tē cilën ke bërë rrëfimin e mirë tē besimit përrapa shumë dëshmitarëve. (aiōnios g166) 13 Po tē përgjërohem përrapa Perëndisë qé u jep jetë tē gjitha gjërvave dhe tē Krishtit Jezus, i cili, duke dëshmuar përrapa Ponc Pilatit, dhe një dëshmi tē mirë besimi, 14 ta ruash këtë uredhërim pa njolla e te meta, derisa tē shfaqet Zoti ynë Jezu Krisht, 15 qé, nē kohën e caktuar, do ta tregojë i lumi e i vëtmi sundimtar, Mbbreti i mbretërve dhe Zot i zotërve, 16 ai qé i vëtmi e ka pavdekësinë dhe rri nē dritë tē paafrueshme, tē cilën asnjë njeri nuk e ka parë kurrë dhe as mund ta shohë; atij i qoftë nderi dhe pushteti i përjetshëm. Amen. (aiōnios g166) 17 Porositi tē pasurit e kësaj bote tē mos janë krenarë, dhe tē mos i mbajnë shpresat nē pasurin qé është e pasigurt, por nē Perëndinë e gjallë, i cili na jep gjithçka bujarisht pér ta gëzuar, (aiōn g165) 18 tē bëjnë tē mirë, tē bëhen tē pasur nē vepra tē mira, tē janë bujarë dhe tē gatshëm pér tē dhënë, 19 duke mbledhur si thesar një themel tē mirë pér tē ardhmen, pér tē arritut jetën e përjetshme. 20 O Timoteut, ruaj

atë që të është besuar, duke u shmangur nga fjalët e kota dhe profane dhe nga kundërshtimet e asaj që quhet në mënyrë të rreme shkencë, 21 të cilën e përqafuan disa dhe dolën nga besimi. Hiri qoftë me ty! Amen!

2 Timoteut

1 Pali, apostulli i Jezu Krishtit nêpërmjet vullnetit të Perëndisë, sipas premitimit të jetës që është në Krishtin Jezus, **2** Timoteut, birit të dashur: hir, mëshirë dhe paqe prej Perëndisë Atit, dhe prej Krishtit Jezus, Zotit tonë. **3** E falënderoj Perëndisë, të cilit i shërbej sikurse edhe të parët e mi me ndërgjegje të pastër, se pa pushim të kujtoj në lutjet e mia, ditë e natë; **4** dhe, kur kujtoj lotët e tu, kam shumë mall të të shoh që të mbushem me gëzim, **5** sepse kujtoj besimin e singertë që është në ty, i cili më parë ishte te gjyshja jote Loide dhe te nëna jote Eunike, dhe jam i bindur se është edhe te ti. **6** Për këtë arsy po të kujtoj ta zgjosh dhuntinë e Perëndisë që është në ty me anë të vënies së duarve të mia. **7** Sepse Perëndia nuk na ka dhënë frysë frike, por force, dashurie dhe urtësie. **8** Mos ki turp, pra, të dëshmosh Zotin tonë, as mua, të burgosurin e tij, por hiq keq bashkë me mua për ungjillin, sipas fuqisë së Perëndisë, **9** që na shpëtoi dhe na thirri me një thirrje të shenjtë, jo sipas veprave tona, por sipas qëllimit të tij dhe sipas hirit, që na u dha në Krishtin Jezus përpëra fillimit të kohëve (*aiōnios g166*). **10** dhe tanë u shfaq me anë të dukjes së Shpëtimtarit tonë Jezu Krishtit, që e prishi vdekjen dhe nxori në drithë jetën dhe pavdekësinë me anë të ungjillit, **11** për të cilin unë u caktova predikues, apostull dhe mësues i johebrenje. **12** Për këtë arsy unë po vuaj edhe nga këto gjëra, po nuk kam turp, sepse e di kujt i kam besuar dhe jam i bindur se ai është i zoti ta ruajë visarin tim deri në atë ditë. **13** Ruaje modelin e fjalëve të shëndosha që dëgjove prej meje me besim dhe dashuri, që janë në Krishtin Jezus. **14** Ruaje visarin e mirë me anë të Frymës së Shenjtë që ri te ne. **15** Ti e di se të gjithë ata që janë në Azi më kthyen krahët, dhe midis tyre Figeli dhe Hermogeni. **16** Zoti i dhëntë mëshirë familjes së Onesiforit, sepse shpeshherë më dha zemër dhe nuk pati turp nga prangat e mia; **17** madje, kur erdhë në Romë, më kërkoi me shumë zell dhe më gjjeti. **18** Zoti i dhëntë të gjejë mëshirë nga ana e Zotit në atë ditë. Ti e di më mirë se askush sa shërbime më bëri në Efes.

2 Ti, pra, biri im, forcohu në hirin që është në Krishtin Jezus; **2** dhe ato që dëgjove nga unë përpëra shumë dëshmitarëve, jepua njerëzve besnikë, që do të jenë të aftë të mësojnë edhe të tjerë. **3** Ti, pra, duro pjesën tënde të vuajtjeve, si një ushtar i mirë i Jezu Krishtit. **4** Sepse asnjë nga ata që shkojnë ushtarë nuk ngatërrrohet me punërat e jetës, që t'i pëlqejë atij që e mori ushtar. **5** Po ashtu, nëse dikush merr pjesë në gara, nuk kurorëzohet po të mos ketë luftuar sipas rregullave. **6** Bujku që mundohet duhet ta marrë i pari pjesën e fryteve. **7** Mendo për ato që të them, sepse Zoti do të të japë mend për të gjitha. **8** Kujto që Jezu Krishti, nga fisi i Davidit, u njall së vdekuri sipas ungjillit tim, **9** për të cilin unë po vuaj deri edhe në pranga posa keqbërës; por fjalë e Perëndisë nuk lidhet në pranga. **10** Prandaj unë i duroj të gjitha për shkak të të zgjedhurve, që ata të kenë shpëtimin që është në Krishtin Jezus, bashkë me lavdi të përjetshme. (*aiōnios g166*) **11** Kjo fjalë është e vërtetë, sepse, nëse ne vdiqëm me të, me të edhe do të rojmë; **12** në qoftë se vuajmë, do të mbretërojmë bashkë me të; po ta

mohojmë, edhe ai do të na mohojë. **13** Nëse jemi të pabesë, ai mbetet besnik, sepse ai nuk mund të mohojë vetveten. **14** Ua kujto atyre këto gjëra, duke u përbetuar përpëra Zotit të mos hahen kot me fjalë pa asnjë dobi, në dém të atyre që dëgjojnë. **15** Mundohu të dalësh përpëra Perëndisë si i sprovuar, si punëtor që nuk ka pse të turpërohet, që thotë drejt fjalën e së vërtetës. **16** Shmangu nga fjalët e kota dhe profane, sepse do të çojnë në pabesi, **17** dhe fjalë e tyre do të brejë si një gangrenë; ndër këta janë Himeneu dhe Fileti, **18** të cilët dolën jashtë rrugës së të vërtetës, duke thënë se ringjallja ka ngjarë dhe përbysin besimin e disave. **19** Megjithatë themeli i fortë i Perëndisë qëndron i patundur, dhe ka këtë vulë: "Zoti i njeh të vetë", dhe: "Le t'i largohet paudhësisë kushdo që përmend emrin e Krishtit". **20** Në një shtëpi të madhe nuk ka vetëm enë prej ari dhe argjendi, por edhe prej druri dhe balte; disa për të nderuar; të tjerat për të mos nderuar. **21** Pra, në qoftë se dikush pastrohet nga këto gjëra, do të jetë një enë nderi, e shenjtëruar dhe e dobishme për të zotin, e përgatitur për çdo vepër të mirë. **22** Largohu nga pasionet rimore dhe bjeru pas drejtësisë, besimit, dashurisë dhe paqes bashkë me ata që e thëresin në ndihmë Zotin me zemër të pastër. **23** Shmang gjithashu diskutimet e marra dhe pa mend, duke ditur se shkaktojnë grindje. **24** Sepse shërbëtori i Zotit nuk duhet të zihet, por të jetë i butë me të gjithë, i aftë për të mësuar njerëzit dhe i durueshëm, **25** duke i mësuar me butësi kundërshtarët, me shpresë se Perëndia ua jep atyre të pendohen, që arrinjë të njohin të vërtetën, **26** dhe të vijnë në vete, duke shpëtuar nga laku i djallit, që i ka zënë robër të vullnetit të tij.

3 Dhe dije këtë: në ditët e fundit do të vijnë kohë të vështira, **2** sepse njerëzit do të jenë egoistë, lakkimes parash, mburravcë, krenarë, blasphemues, të pabindur ndaj prindërvë, mosmirënjosë, të paudhë, **3** të padhembshur, të papajtueshëm, shpifës, të papërbajtur, mizorë, që s'e duan të mirën, **4** tradhëtar, kokëshkretë, fodullë, dëfrimdashës më fort se perëndidashës, **5** të perëndishëm në dukje, por mohues të fuqisë së saj; edhe nga këta largohu. **6** Sepse prej këtyre janë ata që futen nëpër shtëpi dhe i bëjnë për vete femrat e ngarkuara me mëkate, të sunduara nga pasione të ndryshme, **7** të cilat mësojnë gjithnjë dhe kurrë nuk mund të arrinjë në njohjen e plotë të së vërtetës. **8** Dhe sikurse Janesi dhe Jambresi i kundërshtuan Moisiut, po kështu edhe këta i kundërvihen së vërtetës; janë njerëz mendjeprishur, të neveritshëm në çështjen e besimit. **9** Por këta nuk do të shkojnë shumë përpëra, sepse marrëzia e tyre do të dalë në shesh për të gjithë, ashtu sikurse u njau edhe atyre. **10** Dhe ti ndoqë nga afër mësimin tim, sjelljen, këshillat, besimin, durimin, dashurinë, ngulmin, **11** përndjekjet, vuajtjet që më ndodhën në Antioki, në Ikonio, dhe në Listra; ti e di çfarë përndjekjesh hoqa, por Perëndia më shpëtoi nga të gjitha. **12** Të gjithë ata që duan të rojnë me perëndishëmëri në Krishtin Jezus do të përndiqen, **13** por njerëzit e këqij dhe mashtrues do të shkojnë keq e më keq, duke gënijer dhe duke u gënijer vetë. **14** Por ti qëndro në ato që mësove dhe u binde plotësish, duke e ditur prej kujt i mësove, **15** dhe se që nga fëmijëria i njeh Shkrimet e shenjta, të cilat mund të të bëjnë

të ditur për shpëtimin me anë të besimit që është në Krishtin Jezus. **16** I gjithë Shkrimi është i fryshtuar nga Perëndia dhe i dobishëm për mësim, bindje, ndreaje dhe për edukim me drejtësi, **17** që njeriu i Perëndisë të jetë i përkryer, tërësisht i pajisur pér çdo vepër të mirë.

4 Po të pérbej, pra, pérpara Perëndisë dhe Zotit Jezu Krisht, që ka pér të gjykuar të gjallë e të vdekur, në dukjen e tij dhe në mbretërinë e tij: **2** prediko fjalën, ngul këmbë me kohë e pa kohë, kritiko dhe qorto, këshillo me çdo durim e doktrinë. **3** Sepse do të vijë koha kur njerëzit nuk do ta durojnë doktrinën e shëndoshë, por, sipas èndjeve të veta, do të mbledhin grumbull mësues pér të gudulisur veshët **4** dhe do t'i largojnë veshët nga e vërteta e do t'i sjellin drejt përrallave. **5** Por ti rri syçelë në çdo gjë, duro vuajjet, kryeje punën e ungjilltarit, përmbushe plotësisht shërbesën tënde. **6** Sa pér mua, po derdhem si ofertë pije, dhe koha e nisjes sime arriti. **7** Luftén e mirë e luftova, e përfundova vrapiimin, e ruajta besimin. **8** Pas kësaj më pret gati kurora e drejtësisë që Perëndia, gjykatesi i drejtë, do të ma japë atë ditë, dhe jo vetëm mua, por edhe gjithë atyre që presin me dashuri të shfaqurit e tij. **9** Përpiku të vish shpejt tek unë, **10** sepse Dema më la, sepse deshi këtë botë, dhe iku në Thesaloniki; Kreshenci në Galati, Titë në Dalmaci. (aiòn g165) **11** Me mua është vetëm Lluka; merre Markun dhe sille me vete, sepse e kam shumë të dobishëm pér shërbesë. **12** Tikikun e dérgova në Efes. **13** Kur të vish, sill mantelin që lashë në Troadë, pranë Karpit, dhe librat, sidomos pergamenat. **14** Aleksandri, remtari, më bëri shumë të kékija; Zoti ia shpagoffë sipas veprave të tij. **15** Ruaju edhe ti prej tij, sepse ka qenë kundërshtar i madh i fjalëve tona. **16** Në mbrojtjen time të parë në gjyq askush nuk qe me mua, por të gjithë më lanë; kjo të mos u numërohet pér faj. **17** Por Zoti më ndenji pranë dhe më dha fuqi, që me anën time predikimi i ungjillit të kryhej plotësisht dhe ta dégjonin të gjithë johebrenjtë; dhe unë shpëtova nga goja e luanit. **18** Edhe Zoti do të më shpëtojë nga çdo vepër e keqe dhe do të më ruajë pér mbretërinë e tij qellore. Lavdi atij në shekuj të shekujve. Amen. (aiòn g165) **19** Të fala Prishiës dhe Akuilës dhe shtëpisë së Onesiforit. **20** Erasti mbeti në Korint, por Trofimin e lashë të sëmurë në Milet. **21** Përpiku të vish pérpara dimrit. Të pëershëndetin Eubuli, Pudenti, Lini, Klaudja dhe të gjithë vëllezërit. **22** Zoti Jezu Krisht qoftë me fryshtë tênde! Hiri qoftë me ju! Amen.

1 Pali, shërbëtor i Perëndisë dhe apostull i Jezu Krishtit, sipas besimit të të zgjedhurve të Perëndisë dhe njohjes të së vërtetës që është sipas perëndishmërisë, **2** në shpresën e jetës së përjetshme, të cilën Perëndia, që nuk gjenjën, e premtoi para të gjitha kohërave, (aiōnios g166) **3** dhe që në kohë të caktuara e shfaqi fjalën e tij me anë të predikimit që m'u besua me urdhër të Perëndisë, Shpëtimtarit tonë, **4** Titit, birit të vërtetët në besimin e përbashkët; hir, mëshirë dhe paqe prej Perëndisë. Atit, dhe prej Zotit Jezu Krisht, Shpëtimtarit tonë. **5** Për këtë arsyë të lashë në Kretë, që ti të ndreqësh mirë çështjet që janë për tu bérë dhe që, në çdo qytet, të caktosh pleq, ashtu siç të porosita; **6** secili prej tyre të jetë i paqortueshëm, bashkëshort i një gruaje të vetme, të ketë fëmijë besimtarë, që të mos përfiliten për jetë të shthurur dhe për pandëgjesë. **7** Sepse peshkopi, si administruës i shtëpisë së Perëndisë duhet të jetë i paqortueshëm, jo arrogant, jo zemërak, jo i dhënë pas verës, jo i dhunshëm, jo njeri që lakmon fitim të turpshëm, **8** por mikpritës, mirëdashës, i urtë, i drejtë, i shenjtë, i përmbajtur, **9** që mban fort fjalën besnikë siç i është mësuar, që të jetë në gjëndje me doktrinën e shëndoshë të këshillojë dhe bindë ata që kundërshtojnë. **10** Sepse ka, veçanërisht ndërmjet atyre që janë nga rrëthprerja, shumë të pabindur, llafazanë dhe mashtrees, të cilëve u duhet myllur goja; **11** këta ngatërrojnë familje të tëra, duke mësuar ato që s'duhet, për fitim të ndyrë. **12** Një prej tyre, pikërisht një profet i tyre, tha: "Kretasit janë gjithnjë gjenieshtarë, egërsira të kékija, barkpërtacë!" **13** Kjo dëshmi është e vërtetë; prandaj qortoji me ashpërsi, që të shëndoshen në besim, **14** pa u vënë vesh përrallave të Judenjve dhe urdhërimeve të njerëzve që largohen nga e vërteta. **15** Gjithçka është e pastër për ata që janë të pastër, por asgjë nuk është e pastër për të ndoturit dhe për ata që nuk besojnë; madje edhe mendja, edhe ndërgjegjëja e tyre janë të ndotura. **16** Ata pohojnë se njohin Perëndinë, po me vepra e mohojnë, sepse janë të neveritshëm, të pabindur dhe të pazotë për çfarëdo vepre të mirë.

2 Por ti shpall ato që përkijnë me doktrinën e shëndoshë: **2** pleqtë të janë të përmbajtur, dinjitozë, të urtë, të shëndoshë në besim, në dashuri, në durim. **3** Gjithashtu edhe gratë e moshuara të kenë sjellje ashtu si u ka hije shenjtoreve, jo shpifëse, jo robinja ndaj verës së shumtë, por mësuese të së mirës, **4** që t'i mësojnë të rejat të duan burrat e tyre, të duan bijtë e tyre, **5** të janë fjalëpakkë, të dlira, t'i kushtohen punëve të shtëpisë, të mira, të bindura ndaj burrave të tyre, që fjala e Perëndisë të mos blasfemohet. **6** Nxiti gjithashtu të rinjtë që të janë të matur, **7** duke e nxjerrë në çdo gjë veten tënde si shembull veprash të mira, duke treguar në mësim pastërti, dinjitet, paprishshmëri, **8** një e folur e shëndoshë e të paqortueshme, që kundërshtari të turpërohet e të mos ketë të flasë asgjë të keqë për ju. **9** Shërbëtorët t'u binden zotërinjve të tyre, të mundohen t'i kënaqin në të gjitha gjërat, të mos i kundërshtojnë me fjalë, **10** të mos përvetësojnë gjénë e huaj, por të tregojnë një besnikëri të plotë, që në çdo gjë të nderojnë mësimin e Perëndisë, Shpëtimtarit tonë. **11** Sepse hiri

shpëtues i Perëndisë iu shfaq gjithë njerëzve, **12** dhe na mëson të mohojmë pabesinë dhe lakmitë e botës, sepse ne rrojmë me urtësi, me drejtësi dhe me perëndishmëri në këtë jetë, (aiōn g165) **13** duke pritur shpresën e lume dhe të shfaqurit e lavdisë të të madhit Perëndi dhe të Shpëtimtarit tonë Jezu Krisht, **14** i cili e dha veten për ne, për të na shpenguar nga çdo paudhësi dhe për të pastruar për vete një popull të veçantë, të zellshëm në vepra të mira. **15** Mësoju këto gjëra, këshillo dhe qorto me çdo pushtet! Askush mos të përcmoftë.

3 U kujto atyre që t'u nënshtronë pushtetarëve dhe autoriteteve, të janë të bindur, gati për çdo vepër të mirë, **2** të mos flasin keq për asnjieri, të janë paqësorë dhe të butë, duke treguar mirësjellje të madhe kundrejt të gjithë njerëzve. **3** Sepse edhe ne dikur ishim të pamendë, rebelë, endacakë, robër të lakmive të ndryshme dhe të qejfeve, duke jetuar në ligësi dhe në smirë, të urredh dhe duke e urredh njeri tjetrin. **4** Po kur u shfaq mirësia e Perëndisë, Shpëtimtarit tonë, dhe dashuria e tij për njerëzit, **5** ai na shpëtoi jo me anë të veprave të drejta që ne bëmë, por sipas mëshirës së tij, me anë të larjes së riindjes dhe të ripërtëritjes së Frymës së Shenjtë, **6** të cilën e derdhi me mbushëlli mbi ne, me anë të Jezu Krishtit, shpëtimtarit tonë, **7** që ne, të shfajësuar me anë të hirit të tij, të bëhemë trashëgimtarë të jetës së përjetshme, sipas shpresës që kemi. (aiōnios g166) **8** Kjo fjalë është e sigurt, dhe dua që ti të pohosh me forcë këto gjëra, që ata që kanë besuar në Perëndinë të kujdesen për të kryer vepra të mira. Këto gjëra janë të mira dhe të dobishme për njerëzit. **9** Por ti shhangu nga diskutimet e ma-rra, nga gjenealogjitet, nga grindjet dhe debatet rrëth ligjit, sepse janë të padobishme dhe të kota. **10** Shhangu nga njeriu sektar, mbasi ta kesh qortuar një herë e dy herë, **11** duke ditur se një i tillë është çoroditur dhe mëkaton, duke dënuar vvetven. **12** Kur të dërgoj Arteman ose Tikikun, bëj çmos për të ardhur tek unë në Nikopoli, sepse vendosa ta kaloj dimrin aty. **13** Përcilli me kujdes për udhëtim Zenën, juristin e ligjit, dhe Apolonin, që të mos u mungojë gjë. **14** Edhe le të mësojnë edhe tanët t'u kushtohen veprave të mira për nevojat e ngutshme, që të mos janë të pafryshëm. **15** Të gjithë ata që janë me mua të bejnë të fala. Përshtendet iata që na duan në besim. Hiri qoftë me ju të gjithë. Amen.

Filemonit

1 Pali, i burgosuri i Jezu Krishtit, dhe vëlla Timoteu, Filemonit tē dashur dhe bashkëpunëtorit tonë, **2** motrés Apfi, bashkëluftëtarit tonë Arkipit, dhe kishës që mblidhet në shtëpinë tēnde: **3** hir dhe paqe mbi ju prej Perëndisë sonë, Atit, dhe Zotit Jezu Krisht. **4** E falënderoj Perëndinë tim, duke tē kujtuar gjithnjë në lutjet e mia, **5** sepse po dëgjoj pér dashurinë tēnde dhe pér besimin që ke ndaj Zotit Jezu Krisht dhe ndaj gjithë shenjtoreve, **6** që bashkësia e besimit tēnd tē bëhet e fryshme nëpërmjet njohjes së çdo tē mire që është në ju pér shkak tē Jezu Krishtit. **7** Sepse ne patëm gëzim tē madh dhe përdëllim nga dashuria jote, sepse me anën tēnde, o vëlla, zemrat e shenjtoreve u përtërinë. **8** Prandaj, edhe pse kam liri tē plotë në Krishtin tē tē urdhëroj atë që duhet tē bësh, **9** më shumë më pëlqen tē tē lutem pér dashurinë, kështu siç jam unë, Pali, plak dhe tashti edhe i burgosur i Jezu Krishtit; **10** tē lutem pér birin tim Onesim, që më lindi në prangat e mia, **11** i cili dikur s'kishte fare vlerë pér ty, por që tani është shumë i vlefshëm pér ty e pér mua, **12** tē cilin ta dërgova përsëri; dhe ti prite atë, zemrën time. **13** Do tē desha ta mbaja pranë vetes që tē më shërbente në vendin tēnd në prangat pér shkak tē ungjillit; **14** por nuk desha tē bëja asgjë pa mendjen tēnde që e mira tē cilën do tē bësh tē mos jetë nga detyrimi, por me dashje. **15** Sepse ndoshta pér kétë arsy qe ndarë prej teje pér pak kohë, që ta kesh atë përgjithmonë, (aiōnios g166) **16** por jo më si skillav, por shumë më tepér se skillav, vëlla tē dashur, sidomos pér mua, por aq më tepér pér ty si sipas mishit, ashtu dhe në Zotin. **17** në qoftë se ti, pra, më konsideron shok, prite si tē isha vetë! **18** Dhe në qoftë se tē ka bërë ndonjë padrejtësi ose tē ka ndonjë detyrim, m'i ngarko mua. **19** Unë, Pali, i shkrova me dorën time. Unë vetë do tē paguaj; që tē mos them se ti më detyrohesh edhe veten tēnde! **20** Po, vëlla, ma bëj kétë nder në Perëndinë! Ma përtëri zemrën në Perëndinë! **21** Të shkrova me plotbesim se do tē më dëgjosh, sepse e di se ti do tē bësh edhe më shumë nga sa po tē them. **22** Më përgatit njëkohësht një vend pér tē ndenjur, sepse shpresoj se, pér hir tē lutjeve tuaja, do t'ju dhurohem përsëri. **23** Epafra, i burgosur bashkë me mua në Jezu Krishtin, **24** Marku, Aristarku, Dema dhe Lluka, bashkëpunëtorët e mi, tē bëjnë tē fala. **25** Hiri i Zotit tonë Jezu Krisht qoftë me frymën tuaj. Amen.

Hebrenjve

1 Peréndia, mbasi u foli së lashti shumë herë dhe në shumë ménrya etérve me anë të profetéve, 2 së fundi, këto ditë na ka folur me anë të Birit, të cilin e bëri trashégimtar të gjitha gjérave, me anë të cilit e krijoj dhe gjithësinë. (aiōn g165) 3 Ai, duke qenë shkëlqimi i lavdisë së tij dhe vula e qenies së tij dhe duke i mbajtur të gjitha me fjalën e fuqisë së tij, mbasi e bëri vetë pastrimin nga mëkatet tonë, u ul në të djathtën e Madhërisë në vendet e larta, 4 edhe u bë aq më i lartë nga engjëjt, sa më të madhërueshëm se ata është emri që ai e trashëgoi. 5 Sepse cilit nga engjëjt i tha ndonjë herë: "Ti je Biri im, sot më je lindur"? Edhe përséri: "Unë do t'i jem Atë, dhe ai do t' më jetë Bir"? 6 Dhe akoma, kur ta shtjerë të Parëlindurin në botë, thotë: "Le ta adhurojnë të gjithë engjëjt e Perëndisë". 7 Kurse për engjëjt thotë: "Engjëjt e vet ai i bën erëra, dhe shërbenjësit e tij flakë zjarr"; 8 ndërsa për të Birin thotë: "Froni yt, o Perëndi është në sheku të shekujeve; skeptri i mbretërisë sate është skeptri drejtësie. (aiōn g165) 9 E ke dashur drejtësinë dhe e ke urryer paudhësinë; prandaj Perëndia, Perëndia yt, të vajosi me vaj gjëzimi përbimi shokët e tu". 10 Edhe: "Ti, o Perëndi, në krye themelove tokën dhe qiejt janë vepër e duarve t' tu. 11 Ata do t' prishen, por ti mbetesh; edhe të gjithë do t' vjetrohen si rrobë, 12 dhe ti do t'i mbështjellësh si një mantel edhe do t' ndërrohen; por ti je po ai, dhe vitet e tua nuk do t' shteren kurrë". 13 Dhe cilit nga engjëjt i tha ndonjë herë: "Rri në të djathtën time, gjersat t'i vë armiqët e tu shtroje të këmbëvë t' tua"? 14 A nuk janë ata të gjithë frymëra shërbenjës, që dérgohen për të shërbyer për të mirën e atyre që kanë për të trashëguar shpëtimin?

2 Prandaj ne duhet t'u përbahemi më shumë atyre që dégjuam, se mos shkasim ndonjë herë nga ruga. 2 Sepse, në qoftë se fjalë që u fol nga engjëjt është e patundur dhe çdo shkelje e mosbindje mori një shpagim të drejtë, 3 si do të shpëtjmë ne, nëqoftëse e lémë pas dore një shpëtim kaq të madh? Ky shpëtim, si u shpall në fillim prej Perëndisë, u vërtetua ndër ne nga ata që e dégjuan, 4 ndërsa Perëndia déshmonte për të me anë shenjash e mrekullish, me vepra të ndryshme të fuqishme dhe me dhurata të Shpirtit të Shenjtë, sipas vullhetit të tij. 5 Sepse Perëndia nuk e vuri nën pushtet të engjëjve botën që ka për të ardhur, për të cilin po flasim, 6 por dikush déshmoi diku duke thënë: "Ç'është njeriu, që të bie ndërmend për të? Ose i biri i njeriut që të kujdesesh për të? 7 Ti e bëre pér pak kohë më të vogël nga engjëjt, ti e kurorëzove me lavdi dhe me ndër dhe e vure përbimi veprat e duarve t' tua; 8 Ti i vure të gjitha nën këmbët e tij". Sepse, mbasi i vuri të gjitha nën pushtetin e tij, nuk la asgjë pa iu nënshtuar. Por tanë nuk shohim ende që të gjitha janë nën pushtetin e tij, 9 por shohim Jezusin të kurorëzuar me lavdi dhe me ndër pér vdekjen që pësoi; ai u bë pér pak kohë më i vogël se engjëjt, që me hirin e Perëndisë të provonte vdekjen për të gjithë njerëzit. 10 Sepse i duhej atij, për të cilin dhe nëpërmjet të cilët janë të gjitha, duke çuar shumë bij në lavdi, ta bënte të përsosur me anë të vuajtjeve realizuesin e shpëtimit të tyre. 11 Sepse ai që shenjtëron dhe ata që shenjtërohen janë të gjithë prej një; prandaj as nuk

turpërohet t'i quajë vëllezër, 12 duke thënë: "Vëllezërvë të mi do t'ua shpall emrin tënd, do të të lavdëroj në mes të kishës". 13 Edhe më: "Do të shpresoj në të". Dhe përséri: "Ja unë, dhe fémijët që m'i dha Perëndia". 14 Sepse, duke qenë se bijtë kanë marrë pjesë prej mish i dha gjaku, po ashtu edhe ai u bë pjestar në po ato gjéra, që të shkatërronte, me anë të vdekjes, atë që ka pushtetin e vdekjes, domethënë djallin, 15 edhe të çlironë të gjithë ata që nga frika e vdekjes i ishin nënshtuar robërisë për tërë jetën. 16 Sepse ai nuk kujdeset për engjëjt, por ndihmon pasardhjen e Abrahamit. 17 Prandaj ai duhej t'u ngjante në çdo gjë vëllezërvë, që të mund të ishte i mëshirshëm e kryeprift besnik në ato që i përkasin Perëndisë, për pér t'u bëre pajtim për mëkatet e popullit. 18 sepse, duke qenë se ai vetë hoqi kur u tundua, mund t'u vijë në ndihmë atyre që tundohen.

3 Prandaj, o vëllezër të shenjtë, pjestarë të thirrjes qellore, vështronit apostullin dhe kryepriftin e rrëfimit të besimit tonë, Jezu Krishtin, 2 i cili është besnik ndaj atij që e bëri, ashtu si që edhe Moisiu në tërë shtëpinë e tij. 3 Sepse Jezusi është i denjë pér më shumë lavdi se Moisiu, meqenëse ai që ndëronton shtëpinë ka më shumë ndër se shtëpia. 4 sepse çdo shtëpi ndërtohet prej dikujt, por ai që ka ndërtuar gjithqka është Perëndia. 5 Dhe Moisiu që me të vërtetë besnik në shtëpinë e Perëndisë si shërbëtor, për të déshmuar për të gjitha gjërat që duheshin thënë, 6 por Krishti, si bir, është mbi shtëpinë e tij dhe shtëpia e vet jemi ne, në qoftë se e mbajmë deri në fund guximin dhe mburrien e shpresës. 7 Prandaj, sikurse thotë Fryma e Shenjtë: "Sot, në qoftë se e dégjoni zérin e tij, 8 mos i ngurtësoni zemrat tuaja si në provokim, në ditën e tundimit në shkretëtirë, 9 ku etërit tuaj më tunduan duke më vënë në sprovë, ndonëse i kishin parë veprat e mia dyzet vjet. 10 Prandaj u indinjova me atë brez dhe thashë: Gabojnë gjithnjë me zemër dhe nuk i njohën udhët e mia; 11 kështu u betova në mërinë time: Nuk do t' hyjnë në prehjen time". 12 Kini kujdes, vëllezër, se mos ndonjë nga ju ka zemër të ligë, mosbesimi, që të largohet nga Perëndia i gjallë, 13 por nxitin njeri tjetren çdo ditë, derisa thuhet: "Sot", që të mos ngurtësohet ndonjë nga ju prej mashtrimit të mëkatit. 14 Sepse ne jemi bëre pjestarë të Krishtit, në qoftë se do ta ruajmë të palëkundur deri në fund fillimin e besimit, 15 kur thuhet: "Sot, në qoftë se e dégjoni zérin e tij, mos jini zemërgur si në ditën e kryengritjes". 16 Kush janë ata që, mbasi e dégjuan, e provokuan? A thua jo të gjithë ata që dolën nga Egjipti me anë të Moisiut? 17 Dhe kush qenë ata me të cilët u zemërua për dyzet vjet? A s'qenë vallë ata që mëkatuan, kufomat e të cilëve ranë nëpër shkretëtirë? 18 Dhe pér cilët bëri be se nuk do të hyhin në prehjen e tij, veç se për ata që qenë të pabindur? 19 Ne shohim se ata nuk mundën të hyjnë për shkak të mosbesimit.

4 Prandaj, përderisa mbetet akoma një premtim për të hyrë në prehjen e tij, le të kemi frikë se mos ndonjë nga ju të mbetet jashtë. 2 Në fakt neve si edhe atyre u ishte shpallur lajmi i mirë, por fjalë e predikimit nuk u dha dobi fare, sepse nuk qe e bashkuar me besimin tek ata që e dégjuan. 3 Sepse ne që besuam hyjmë në prehje, siç tha ai: "Kështu u përbetova në mërinë time: nuk do të hyjnë në prehjen time", ndonëse veprat e

tij u mbaruan që kur se u krijua bota. **4** Sepse diku ai ka thënë kështu pér të shtatën ditë: "Dhe Perëndia u preh të shtatën ditë nga tē gjitha veprat e tij"; **5** dhe po aty: "Nuk do tē hyjnë në prehjen time". **6** Mbasi, pra, mbetet që disa tē hyjnë në tē, ndërsa ata që u ungjillzuan më përparrë nuk hyjnë pér shkak tē mosbesimit tē tyre, **7** ai caktion përsëri një ditë: "Sot", duke thënë, mbas kaq kohe, me gojën e Davidit: "Sot, në qoftë se e dëgjoni zërin e tij, mos u bëni zemërgur". **8** Sepse, në qoftë se Jozueu do t'u kishte dhënë prehje, Perëndia nuk do tē kishte folur pér një ditë tjetër. **9** Mbetet, pra, një pushim i së shtunës pér popullin e Perëndisë. **10** Sepse kush ka hyrë në prehjen e tij, ka bërë pushim edhe ai nga veprat e veta, ashtu si Perëndia nga tē tijat. **11** Le tē përpinqemi, pra, tē hyjmë në atë prehje, që askush tē mos bjerë në atë shëmbull tē mosbindjes. **12** Sepse fjalë e Perëndisë është e gjallë dhe vepruese, më e mprehtë se çdo shpatë me dy tehe dhe depërtón deri në ndarjen e shpirtit dhe tē frymës, tē nyjeve dhe tē palcave, dhe është në gjendje tē gjykojë mendimet dhe dëshirat e zemrës. **13** Dhe nuk ka asnjë kriesë që tē jetë e fshehur para tij, por tē gjitha janë lakuq dhe tē zbuluara para syve tē Atij, tē cilit ne do t'i japim illogari. **14** Duke pasur, pra, një kryeprift tē madh që ka pëershkuar qiejt, Jezusin, Birin e Perëndisë, le tē mbajmë fort rrëfimin tonë tē besimit. **15** Sepse ne nuk kemi kryeprift që nuk mund t'i vijë keq pér dobësitë tonë, po një që u tundua në tē gjitha ashtu si ne, por pa mëkatuar. **16** Le t'i afrohemë, pra, me guxim fronti tē hirit, që tē marrim mëshirë e tē gjejmë hir, pér tē pasur ndihmë në kohë nevoje.

5 Sepse çdo kryeprift, që merret prej njerëzve, vihet kryeprift mbi njerëzit për gjérat që kanë të bëjnë me Perëndinë, përtë ofruar dhurata dhe flijime për mëkatet; **2** kështu ai mund të ketë dhembshuri për ata që janë të paditur dhe të gënijer, sepse edhe ai është i veshur me dobësi, **3** dhe për këtë arsyesh është i detyruar të ofrojë flijime përfajet, si për popullin ashtu edhe për veten e tij. **4** Dhe askush nuk e merr këtë ndër prej vetes së tij, po ai që thirret nga Perëndia, sikurse Aaroni. **5** Kështu edhe Krishti nuk e përvetësoi ai vetë lavdinë që të bëhet kryeprift, por ia dha Ai që i tha: "Ti je im Bir, sot ti më linde", **6** dhe ashtu si thuhet diku gjetiu: "Ti je prift përfjetë, sipas rendit të Melkisedekut". (**aiōn g165**) **7** I cili, në ditët e mishit të tij, me klithma të larta dhe me lot, i ofroi lutje dhe urata atij që mund ta shpëtonë nga vdekja, dhe u dëgjuat për shkak të frikës së tij nga Perëndia. **8** Edhe pse ishte Bir, mësoi të jetë i bindur nga ato që pësoi, **9** dhe, si u bë i përkryer, u bë vepronjësi i shpëtimit të amshuar për të gjithë ata që që i binden, (**aiōnios g166**) **10** duke qenë i shpallur kryeprift nga Perëndiaa sipas rendit të Melkisedekut, **11** për të cilin kemi shumë gjëra përtë thënë, por të vështira për t'u shpjeguar, sepse ju jeni rënduan nga veshët për të dëgjuar. **12** Sepse, ndonëse tashmë duhet të ishit mësues, keni përsëri nevojë që t'ju mësojnë njohuritë e para të orakujve të Perëndisë, dhe keni nevojë për qumësht, dhe jo për ushqime të forta. **13** Sepse kushdo që ushqehet me qumësht nuk ka përvojën e fjalës së drejtësisë, sepse është foshnjë; **14** kurse ushqimi i fortë është për të rriturit, të cilët, nga

përvoja, i kanë të zhvilluara vetitë për të dalluar të mirën dhe të keqen.

6 Prandaj, duke e lënë fjälën e fillimit të Krishtit, le të synojmë përkryerjen, pa hedhur përsëri themel pendimi nga vepra të vdekura dhe nga besimi te Perëndia, **2** nga doktrina për pagëzimet, të vénies së duarve, të ringjalljes të të vdekurve dhe të gjyqit të përfjetshëm; (*aionis g166*) **3** dhe këtë do ta bëjmë, në e lejoftë Perëndia. **4** Sepse ata që janë ndriçuar një herë, e shjuan dhuntinë qelllore dhe u bënë pjestarë të Frymës së Shenjtë, **5** dhe shjuan fjälën e mirë të Perëndisë dhe mirekullitë e jetës së ardhshme, (*aion g165*) **6** dhe po u rrëzuan, éshtë e pamundur t'i sjellësh përsëri në pendim, sepse ata, për vete të tyre, e kryqëzojnë përsëri Birin e Perëndisë dhe e poshtërojnë. **7** Sepse tokë, që pi shiuin, i cili bie shpesh mbi të dhe prodhon barëra të dobishme për ata që e punojnë, merr bekim nga Perëndia; **8** kurse, po të prodrojë ferra e murrriza, shahet edhe afër mallkimit dhe fundi i vet éshtë për t'u djegur. **9** Dhe ndonëse flasim kështu, ne, o të dashur, lidhur me ju jemi të bindur për gjëra më të mira dhe që i takojnë shpëtimit; **10** sepse Perëndia nuk éshtë i padrejtë, që të harrojë veprën dhe mundimin tuaj të dashurisë që treguat pér emrin e tij me shérbesën që u bëtë dhe po u bëni shenjtorëve. **11** Dhe dëshirojnë që secili nga ju të tregojë deri në fund të njëjtin zell për të arritur në sigurimin e plotë të shpresës, **12** që të mos bëheni përtacë, por t'u përndgani atyre që nëpërmjet besim dhe durim trashëgojnë premtimet. **13** Sepse kur Perëndia i dha premtimin Abrahamic, duke genë se s'kishte ndonjë më të madh që të përbetohej, bëri be me veten e tij **14** duke thënë: "Sigurisht do të të bekoj dhe do të të shumoj fort". **15** Dhe kështu Abrahami, duke prirut me durim, fitoi premtimin. **16** Sepse njerëzit bëjnë be pér dikë që éshtë më i madh, dhe në këtë ményrë betimi pér ta éshtë garancia që i jep fund çdo mosmarrëveshjeje. **17** Kështu Perëndia, duke dashur t'u tregojë trashëgimtarëve të premtimit në ményrë më të qartë palëkundshmérinë e vendimit të tij vuri ndërmjetës betimin, **18** që me anë të dy gjérave të pandryshueshme, në të cilat éshtë e pamundur të Perëndia të gjenjëj, të kemi trimërim të madh ne, që kemi kérkuar strehë duke u kapur nga shpresa që na u vu përpëra. **19** Kjo shpresë që ne kemi éshtë si një spirancë e sigurt dhe e patundur, dhe që hyn deri në brendësinë e velit, **20** ku ka hyrë Krishti, si pararendës për ne, pasi u bë kryeprift në amshim sipas rendit të Melkisedekut. (*aion g165*)

7 Sepse ky Melkisedeku, mbret i Salemit dhe prift i Shumë të Lartit Perëndi, i doli përpara Abrahamit, kur po kthej nga disfata e mbretërve dhe e bekoi; 2 dhe Abrahami i dha atij edhe të dhjetën e të gjithave. Emri i tij do të thotë më së pari "mbreti i drejtësisë", dhe pastaj edhe "mbreti i Salemit", domethënë "mbreti i paqes". 3 Pa atë, pa nënë, pa gjenealogji, pa pasur as fillim ditësh as fund jete, por i përngjashëm me Birin e Perëndisë, ai mbetet prift në amshim. 4 Merrni me mend, pra, sa i madh ishte ky, të cilit Abrahami i dha të dhjetën e plaçkës. 5 Edhe ata nga bijtë e Levit që marrin priftërinë kanë porosi sipas ligjit të marrin të dhjetën nga populli, pra, nga vëllezërit e tyre, megjithse edhe ata kanë dalë nga mesi i Abrahamit; 6 ndërsa ky, Melkisedeku, ndonjëse nuk e kishte gjenealogjinë

prej atyre, mori tē dhjetēn nga Abrahami dhe bekoi atē që kishte premitmet. 7 Dhe s'ka kundërshtim se më i vogli bekohet nga më i madhi. 8 Vëç kësaj ata që i marrin tē dhjetat janë njerëzit që vdesin, kurse atje i merr ai pér tē cilin déshmohet se rron. 9 Dhe, që tē them kështu, vetë Levi, që merr tē dhjetat, dha tē dhjeta te Abrahami, 10 sepse ishte ende nē mesin e t'et, kur Melkisedeku i doli pérpara. 11 Sepse, po tē ishte pérkryerja me anë tē priftërisë levitike (sepse populli e mori ligji nén atë), ç'nevojë kishte tē dilte një prift tjetër sipas rendit tē Melkisedekut dhe tē mos caktohet sipas rendit tē Aaronit? 12 Sepse, po tē ndërrohet priftëria, domosdo ndërrohet edhe ligji. 13 Sepse ai pér tē cilin bëhet fjalë i pérket një fisi tjetër, prej tē cilit askush nuk i ka shërbyer ndonjëherë altarit; 14 sepse dihet se Perëndia ynë lindi nga fisi i Judës, pér tē cilin Moisiu nuk tha asgjë lidhur me priftërin. 15 Dhe kjo bëhet edhe më e qartë, nē qoftë se del një prift tjetër pas shëmbëllimit tē Melkisedekut, 16 që nuk u bë i tillë nē bazë tē ligjitet porosise së mishit, po nē bazë tē fuqisë tē jetës së pashkatërrueshme. 17 Sepse Shkrimi dëshmon: "Ti je prift pér jetë tē jetës, sipas rendit tē Melkisedekut". (aiōn g165) 18 Në këtë mënyrë bie poshtë urdhërimi i mëparshëm, pér shkak tē dobësisë dhe tē padobisë së tij, 19 sepse ligji nuk mbaroi asnjë lloj pune, po futi një shpresë më tē mirë, me anë tē së cilës i afrohemë Perëndisë. 20 Dhe kjo nuk u bë pa betim. Sepse ata bëhenj priftërinj pa bërrë betim, 21 (ndërsa ky nē bazë tē betimit nga ana e atij që i tha: "Perëndia u betua dhe nuk do tē pendohet: Ti je prift pérjetë, sipas rendit tē Melkisedekut"). (aiōn g165) 22 Kështu Jezusi u bë garant i një besëlidhje shumë më tē mirë. 23 Pér më tepér ata qenë bërrë priftërinj në numrë tē madh, sepse vdekja nuk i linte tē qëndronin pér gjithnjë, 24 kurse ai, mbasi qëndron pér jetë tē jetës, ka priftëri tē patjetërsueshme, (aiōn g165) 25 prandaj edhe mund tē shpëtotoj plotësishat ata që me anë tē tij i afrohen Perëndisë, sepse gjithmonë rron që tē ndërmjetësoj pér ta. 26 Sepse ne një kryeprift i tillë na duhej, i shenjtë, i pafaj, i papërlyer, i ndarë nga mëkatarët dhe i ngritur përmbi qiej, 27 i cili nuk ka nevojë cdo ditë, si ata kryepriftërinjtë, të ofrojë fljime më parë pér mëkaten e veta e pastaj pér ato tē popullit; sepse këtë e bëri një herë e mirë, kur e kushtoi vetvete. 28 Sepse ligji vë kryepriftërinj njerëz që kanë dobësi, por fjala e betimit, që vjen pas ligjit, vë Birin që është i pérkryer nē jetë tē jetës. (aiōn g165)

8 Dhe pika kryesore e atyre gjërave që po themi është kjo: ne kemi një kryeprift tē tillë, i cili qëndron nē tē djathtën e froni tē Madhërisë nē qiejt, 2 shërbënjes i shenjtërores dhe tē tabernakullit tē vërtetë, tē cilin e ngriti Perëndia e jo njeriu. 3 Sepse qđo kryeprift vihet pér tē ofruar dhurata dhe fljime, prandaj është e nevojshme që edhe ky tē ketë diçka që tē kushtojë. 4 Po tē ishte Ai mbi dhe, nuk do tē ishte as prift, sepse ka priftërinj tē cilët ofrojnë dhuratat sipas ligjit, 5 që shërbëjnë sipas shëmbullit dhe hijes së gjërave qellore, ashtu si i qe folur Moisiut, kur po gatitej tē ndërtonte tabernakullin: "Shiko", tha Ai, "t'i bësh tē gji-tha sipas modelit që tē qe treguar nē mal". 6 Po tani Krishti mori një shërbesë edhe më tē shquar, sepse është ndërmjetësi i një besëlidhjeje më tē mirë, që bazohet mbi premtimin më tē mira, 7 sepse, nē qoftë se Besëlidhja e parë do tē qe e patëmetë, nuk do tē qe nevoja tē kërkohet vend pér një

tjetër. 8 Sepse Perëndia, duke i qortuar, thotë: "Ja po vijnë ditët kur do tē bëj një Besëlidhje tē re me shtëpinë e Izraelit dhe me shtëpinë e Judës, 9 jo si besëlidhja që bëra me etërit e tyre, ditën që i mora pér dore pér t'i nxjerré jashtë nga toka e Egjiptit, sepse ata nuk qëndruan besnikë nē Besëlidhjen time, dhe unë i braktisa, thotë Zoti. 10 Dhe kjo është besëlidhja që unë do tē bëj me shtëpinë e Izraelit pas atyre ditëve, thotë Zoti: unë do t'i shtie ligjet e mia nē mendjet e tyre dhe do t'i shrkuaj nē zemrat e tyre, dhe do tē jem Perëndia e tyre dhe ata do tē janë populli im. 11 Dhe askush nuk do tē mësojë më tē afërmin e tij, askush vëllanë e vet, duke thënë: "Njih Perëndin!". Sepse tē gjithë do tē më njohin, nga më i vogli e deri tek më i madhi prej tyre, 12 sepse unë do tē jem i mëshirshëm pér paudhësitë e tyre dhe nuk do tē kujtoj më mëkaten e tyre dhe keqberjet e tyre". 13 Duke thënë "një besëlidhje e re", ai e vjetroi tē parën; edhe ajo që vjetrotet dhe plaket është afér prishjes.

9 Sigurisht edhe e para Besëlidhje kishte disa rregulla pér shërbësén hyjnore dhe pér shenjtëroren tokësore. 2 Sepse u ndërtua një tabernakull i parë, nē tē cilin ishte shandani, tryzea dhe bukët e paraqitjes; ai quhet: "Vendi i shenjtë". 3 Pas velit tē dytë ishte tabernakulli, i quajtur "Vendi shumë i shenjtë" (Shenjtërorja e Shenjtërorëve), 4 që përbante një tymtore prej ari edhe arkën e Besëlidhjes, tē mbuluar nga tē gjitha anët me ar, nē tē cilën ishte një enë e artë me manë, shkopi i Aaronit që kishte buluar dhe rrasat e Besëlidhjes. 5 Edhe sipër asaj ishin kerubinët e lavdisë që i bënин hije pajtuesit; pér këto ne nuk do tē flasim me hollësi tani. 6 Duke qenë tē vendosura kështu këto gjëra, priftërinjtë hyrin vazhdimisht nē tabernakulli i parë pér tē kryer shërbësén hyjnore; 7 por nē tē dytin hyntë vetëm kryeprifti një herë nē vit, jo pa gjak, tē cilin e ofronte pér veten e tij dhe pér mëkaten e popu-liit tē kryera nē padije. 8 Në këtë mënyrë Fryma e Shenjtë donte tē tregonte se udha e shenjtërores ende nuk ishte shfaqur, mbasi ende po qëndronte tabernakulli i parë, 9 i cili është një shëmbëlltyrë pér kohën e tanishme; dhe donte tē tregonte se dhuratat dhe fljimet që jepeshin nuk mund ta bënin tē përsosur nē ndërgjegje atë që e kryente shërbësén hyjnore, 10 sepse kishte tē bënte vetëm me ushqime, pije, larje tē ndryshme, urdhërime mishi, tē imponuara deri nē kohën e ndryshimit. 11 Por Krishti, që erdhi si kryeprift i tē mirave që do tē vijnë nē tē ardhmen, duke kaluar nëpër një tabernakull më tē madh e më tē pérkryer, që s'është bërrë me dorë, pra, që nuk është e kësaj krijese, 12 hyri një herë e përgjithmonë nē shenjtërore, jo me gjakun e cjepte dhe tē viçave, por me gjakun e vet, dhe fitoi një shpëtim tē amshuar. (aiōnios g166) 13 Sepse, nē qoftë se gjaku i demave dhe i cjepte dhe hiri i një mëshquerre i spërkatur mbi tē ndoturit, i shenjtëron, duke i pastruar nē mish, 14 aq më shumë gjaku i Krishtit, i cili me anë tē Frymës së Shenjtë e dha veten e tij tē papërlyer nga asnjë faj ndaj Perëndisë, do ta pastrojë ndërgjegjen tuaj nga veprat e vdekura pér t'i shërbyer Perëndisë së gjallë! (aiōnios g166) 15 Pér këtë arsy e është ndërmjetësi i Besëlidhjes së re që, me anë tē vdekjes që u bë pér shpërblimin e shkeljeve që u kryen gjatë Besëlidhjes së parë, tē thirrurit tē marrin premtimin e trashëgimisë së amshuar. (aiōnios g166) 16 Sepse atje ku ka një testament do tē ketë me doemos edhe vdekjen e

trashëgimlënësit. 17 Sepse testamenti është i vlefshëm vetëm pas vdekjes, sepse nuk ka kurrfarë fuqie deri sa trashëgimlënësi ende rron. 18 Prandaj edhe Besëlidhja e parë nuk u vërtetua pa gjak. 19 Sepse kur iu shpallën të gjitha urdhërimet sipas ligjt gjithë popullit nga Moisiu, ky mori gjakun e viçave, të cjepte, bashkë me ujë, lesh të kuq dhe hisop, e spërkatë librin dhe gjithë popullin, 20 duke thënë: "Ky është gjaku i Besëlidhjes që Perëndia urdhëroi për ju". 21 Gjithashtu ai me atë gjak spërkatë edhe tabernakullin dhe të gjitha orënditë e shërbesës hyjnore. 22 Dhe sipas ligjt, gati të gjitha gjérat pastrohen me anë të gjakut; dhe pa derdhur gjak nuk ka ndjesë. 23 Ishte, pra, e nevojshme që format e gjérave qellore të pastroheshin me këto gjëra; por vetë gjerat qellore me flijime më të mira se këto. 24 Sepse Krishti nuk hyri në një shenjtërore të bërë me dorë, që është vetëm shëmbëllës e asaj të vërtetë, por në vetë qelli të dalë tani përpëra Perëndisë për ne, 25 dhe jo për ta kushtuar si fli veten e vet shumë herë, sikurse kryepriti që hyn vit për vit në shenjtërore me gjak që s'është i veti, 26 sepse përndryshe ai duhet të pësonte shumë herë që kur se u krijua bota; por tani, vetëm një herë, në fund të shekujve Krishti u shfaq për të prishur mëkatin me anë të flijimit të vvetvtes. (aiòn g165) 27 Dhe, duke qenë se është caktuar që njerëzit të vdesin vetëm një herë, dhe më pas vjen gjyqi, 28 kështu edhe Krishti, pasi u dha vetëm njëherë për të marrë mbi vete mëkatët e shumëve, do të duket për sé dyti pa mëkat për ata që e presin për shpëtim.

10 Sepse ligji, duke pasur hijen e të mirave që kishin për të ardhur dhe jo figurën vetë të gjërave, nuk mundet kurrë që t'i bëjë të përkryer ata që i afrohen Perëndisë me anë të të njëjtave flijime që ofrohen vazhdimisht vit për vit. 2 Sepse përndryshe do të kishin pushuar t'i ofronin, sepse ata që e ushtrojnë kultin, si të pastroheshin një herë, a nuk do të kishin më asnjë vetëdije për mëkatët? 3 Por në këto flijime përtërihet çdo vit kujtimi i mëkateve, 4 sepse është e pamundur që gjaku i demave dhe i cjepte të heqë mëkatët. 5 Prandaj, duke hyrë në botë, ai thotë: "Ti nuk deshe as flijim as mblatë, po bëre gati për mua një trup; 6 ti nuk pëlqeve as olokauste as flijimet për mëkatin. 7 Atëherë unë thashë: "Ja, unë po vij; në rotullin e librit është shkruar për mua; për të bërë, o Perëndi, vullnetin tënd""'. 8 Mbasi tha: "Ti nuk deshe as flijim as mblatë, as olokauste as flijime për mëkatin, që të blatohen sipas ligjt", 9 ai shtoi: "Ja, unë vij për të bërë, o Perëndi, vullnetin tënd". Ai heq të parën, që të vërtë të dytën. 10 Prej këtij vullneti, ne jemi shenjtëruar me anë të kushtimit të trupit të Jezu Krishtit, që u bë një herë për të gjithë. 11 Dhe ndërsa çdo prift rri përdita në këmbë duke shërbyer dhe duke mbluatuar shpesh herë të njëjtat flijime, që nuk mund të heqin kurrë mëkatet, 12 ai, përkundrazi, pasi dha për gjithnjë një flijim të vetëm për mëkatet, u vu të rrijë në të djathët e Perëndisë, 13 duke pritur paskëtaj vetëm që armiqtë e tij t'i vihen si ndenjëse për këmbët e tij. 14 Sepse, me një ofertë të vetme, ai i bëri të përsosur për gjithnjë ata që shenjtërohen. 15 Por edhe Fryma e Shenjtë na e dëshmon; sepse, mbasi pat thënë më parë: 16 "Kjo është Besëlidhja që unë do të bëj me ata pas atyre ditëve, thotë Perëndia, unë do t'i shtie ligjet e mia në zemrat e tyre dhe do t'i shkruaj në mendjet e tyre", 17 shton:

"Dhe nuk do t'i kujtoj më mëkatet e tyre dhe paudhësitë e tyre". 18 Edhe atje ku ka ndjesë të këtyre gjérave, nuk ka më ofertë për mëkatin. 19 Duke pasur, pra, o vëllezër, liri të plotë për të hyrë në shenjtërore me anë të gjakut të Jezusit, 20 me anë të një udhe të re dhe të gjallë që ai përruoi për ne me anë të velit, domethënë të mishit tij, 21 edhe duke pasur një kryepriti mbi shtëpinë e Perëndisë, 22 le t'i afrohemë me zemër të vërtetë, me siguri të plotë besimi, duke i pasur zemrat tonë të lara prej ndërgjegjës së ligë dhe trupin të larë me ujë të kulluar. 23 Le të mbajmë të patundur rrëfimin e shpresës sonë, sepse besnik është ai që premtoi. 24 Dhe le të kujdesemi për njeri tjetrin, për t'u nxitur për dashuri dhe vepra të mira, 25 pa hequr dorë nga të mbledhur bashkë tonin, sikurse kanë zakon disa, por të nxismë njeri tjetrin, aq më tepër se e shihni ditën që po afrohet. 26 Sepse, në qoftë se ne mëkatojmë me dashje mbasi kemi marrë dijeni të së vërtetës, nuk mbetet më asnjë flijim për mëkatet, 27 por vetëm një prite gjyqi e tmerrshme dhe një e ndezur zjarri që do të përpjë kundërshtarët. 28 Kushdo që shkel ligjin e Moisiut vritet pa mëshirë me deponimet e dy ose tre dëshmitarëve. 29 C'dënim më të keq meriton, sipas mendimit tuaj, ai që ka shkelur me këmbë Birin e Perëndisë dhe e ka konsideruar profan gjakun e Besëlidhjes me të cilin u shenjtërua, dhe ka fyer Frymën e hirit? 30 Sepse ne e dimë atë që ka thënë: "Hakmarrja më takon mua, unë do ta jap shpagimin", thotë Perëndia. Dhe përsëri: "Perëndia do të gjykojë popullin e vet". 31 Gjë e tmerrshme është të bjerë njeriu në duart e Perëndisë së gjallë. 32 Dhe tani sillni ndërmend ditët e mëparshme, në të cilat, pasi u ndriçuat, keni duruar një luftë të madhe vuajtjesh, 33 herë duke u bërë objekt fyresh dhe mundimesh, herë duke u solidarizuar me ata që trajtoheshin në këtë mënyrë. 34 Sepse treguat dhembje përmua në prangat e mia dhe keni pranuar me gjëzim t'ju zhveshin nga pasuria juaj, duke ditur se keni për veten tuaj një pasuri më të mirë e të qëndrueshme në qiej. 35 Mos e hidhni tej guximin tuaj, që do të ketë një shpërbirim të madhi. 36 Sepse ju keni nevojë për ngulm që mbasi, të bëni vullnetin e Perëndisë, të merrni gjérat e premtuara. 37 "Edhe fort pak kohë, edhe ai që duhet të vijë do të vijë dhe nuk do të vonojë. 38 Dhe i drejti do të jetojë prej besimit; por ne qoftë se ndokush tërhiqet prapa, shpirti im nuk do të gjejë pëlqim në të". 39 Por ne nuk jemi nga ata që tërhiqen prapa për humbje, por nga ata që besojnë në shpëtimin e shpirtit.

11 Dhe besimi është siguria e gjërave që shpresohen, tregim i gjërave që nuk shihen; 2 sepse me anë të saj të moçmit morën dëshmimin. 3 Me anë të besimit ne kuptojmë se bota është ndërtuar me fjalen e Perëndisë, sa që ato që shihen nuk u bënë prej gjërave që shihen. (aiòn g165) 4 Me anë të besimit Abeli i ofroi Perëndisë flijim më të mirë nga ai i Kainit; me anë të tij ai mori dëshmimin se ishte i drejtë, sepse Perëndia dha dëshmin se i pranoi ofertat e tij; dhe me anë të tij, ndonëse vdiq, ai po flet ende. 5 Me anë të besimit Enoku u zhvendos që të mos shikonte vdekje dhe nuk u gjet më, sepse Perëndia e kishte zhvendosur; sepse para se të merrej, ai pati dëshmimin se i kishte pëlqyer Perëndisë. 6 Edhe pa besim është e pamundur t'i pëlqesh Atij, sepse ai që i afrohet Perëndisë duhet të besojë

se Perëndia éshëtë, dhe se éshëtë shpërbënjenjësi i atyre që e kërkojnë atë. **7** Me anë të besimit Noeu, i lajmëruar hyjniht për ato që ende nuk shiheshin, u frikësua dhe ndërtoi një arkë për shpëtimin e shtëpisë së tij, me anë të së cilës e dënoi botën dhe u bë trashëgimtar i drejtësisë që éshëtë me anë të besimit. **8** Me anë të besimit Abrahami, kur u thirr, u bind të shkojë në atë vend që do të merrte për trashëgim; dhe u nis pa ditur se ku po shkonte. **9** Me anë të besimit Abrahami banoi në tokën e premtuar, si në një dje të huaj, dhe ndenji në çadra bashkë me Isakun dhe Jakobin, bashkëtrashëgimtarë të të njëjtë premtim, **10** sepse priste qytetin që ka themelat, mjeshtër dhe ndërtues i të cilit éshëtë Perëndia. **11** Me anë të besimit edhe vetë Sara, ndonëse e kishte kaluar moshën, mori fuqi të bëhet me barrë dhe të lindë, sepse e konsideroi besnik atë që i kishte bërë premtimin. **12** Prandaj edhe prej një të vetmi, edhe ky gati për të vdekur, lindën pasardhës të shumtë sa yjet e qelliit dhe si rrëna që éshëtë në breg të detit dhe që nuk numërohet dot. **13** Të gjithë këta vdiqën në besim, pa marrë premtimet e bëra, por i panë ato për se largu dhe u bindën dhe i përshtendetën ato me gëzim duke rrëfyer se janë të huaj dhe shtegtarë mbi dhe. **14** Sepse ata që flasin të tillë, tregonjë se kërkojnë atdhe. **15** Dhe, po ta kishin pasur në mend atë nga e cila kishin dalë, do të kishin gjetur kohë të ktheshin atje. **16** Por ata tanë déshirojnë një atdhe më të mirë, domethënë qellor; prandaj Perëndisë nuk i vjen turp të quhet Perëndi i tyre, sepse u bëri gati atyre një qytet. **17** Me anë të besimit Abrahami, pasi u vu në provë, ofroi Isakun dhe ai që kishte pritur premtimet ofroi birin e tij të vetëm, **18** ndonëse Perëndia i pati thënë: "Te Isaku do të quhet pasardhja jote (që do të mbajë emrin tênd)", **19** sepse Abrahami mendonte se Perëndia ishte i fuqishëm sa ta ringjallte edhe prej së vdekurish; prej të cilëve edhe e mori atë përsëri si një lloj figure. **20** Me anë të besimit Isaku bekoi Jakobin dhe Esaun, pér gjérat që do të ndodhnin. **21** Me anë të besimit Jakobi, duke vdekur, bekoi secilin nga bijtë e Jozefit dhe adhuroi duke u mbështetur mbi majën e shkopit të tij. **22** Me anë të besimit Jozefi, duke vdekur, përmendi eksodin e bijve të Izraelit dhe dha porosi për eshrat e tij. **23** Më anë të besimit Moisiu, si lindi, u fshët nga prindërit e tij tre muaj, sepse ata panë se fëmija ishte i bukur dhe nuk u frikësuan nga urdhëri i mbretit. **24** Me anë të besimit Moisiu, si u bë i madh, nuk pranoi të thuhet i biri i së bijës së Faraonit, **25** duke parapëlqyer të keqtrafit bashkë me popullin e Perëndisë se sa të gjëzonë për një farë kohe défrimet e mëkatit, **26** duke e çmuar dhunën e Krishtit si pasuri më të madhe nga thesaret e Egjiptit, sepse i drejtonte sytë nga shpërbëlimi. **27** Me anë të besimit e la Egjiptin pa pasur frikë mërinë e mbretit, sepse qëndroi i patundur sikur të shihte të padukshmin. **28** Me anë të besimit kremitoi Pashkën dhe bëri spërkatjen e gjakut, me qëllim që ai i cili i vriste të parëlindurit të mos ngiste ata të Izraelit. **29** Me anë të besimit kaluan nëpër Detin e Kuq si të ishte tokë e thatë, ndërsa kur Egjiptasit u përpqoën ta bëjnë, u mbytën. **30** Me anë të besimit ranë muret e Jerihos, pasi u suallën rreth tyre shtatë ditë. **31** Me anë të besimit Rahabi, një prostitutë, nuk humbi bashkë me ata që nuk besuan, sepse kishte pritur paqësish zbuluesit. **32** Dhe ç'të them më? Sepse nuk do të më mjaftonte koha,

po të doja të tregoja për Jedeonin, Barakun, Sansonin, Jeftin, Davidin, Samuellin dhe për profetët, **33** të cilët, me anë të fesë nënshtuan mbretëira, realizuan drejtësinë, arritin ato që u premtuan, ua zunë grykën luanëve, **34** fikën fuqinë e zjarrit, shpëtuan nga tehu i shpatës, nga të dobët u bënë të fuqishëm, u bënë të fortë në betejë, theyn ushtritë e huaja. **35** Gratë morën të vdekurit e tyre me anë të ringjalljes; e të tjerët u torturuan, sepse nuk pranuan çlirimin, pér të fituar një ringjallje më të mirë. **36** Dhe të tjerë hoqën përqeshje dhe goditje, madje edhe pranga dhe burgime. **37** U vranë me gurë, me sharrë, u prenë, u vranë nga shpata, u endën të mbuluar me lëkurë dhënhsh e dhish, nevojtarë, të pikë-lluar, të keqtrafitur **38** (bota nuk ishte e denjë pér ta), u sollën nëpër shkretëtira e nëpër male, nëpër shpella dhe nëpër guva të dheut. **39** E pra, të gjithë këta, ndonëse morën déshimtë mirë me anë të besimit, nuk morën atë që u ishte premtuar, **40** sepse Perëndia kishte paraparë diçka më të mirë pér ne, që ata të mos arrinin në përsosje pa ne.

12 Prandaj edhe ne, duke qenë të rrethuar nga një re kaq e madhe déshimtarësh, duke hedhur tej çdo barrë dhe mëkatin që na qarkon vazhdimisht duke na joshur, le të rendim me durim në udhën që éshëtë përpara nesh, **2** duke i drejtuar sytë te Jezusi, kreu dhe plotësonjësi i besimit, i cili, pér gëzimin që ishte përpara tij, duroi kryqin duke e përcëmuar fyteren dhe u ul në të djathtën e frontit të Perëndisë. **3** Kujtoni, pra, atë që duroi një kundërshtim të tillë nga ana e mëkatarëve kundër tij, që të mos lodheni dhe të ligështoheni në shpirtin tuaj. **4** Ju akoma nuk keni qëndruar deri në gjak, duke luftuar kundër mëkatit, **5** dhe keni harruar këshillën që ju drejtohet juve porsi bijve: "Biri im, mos e përcumo qortimin e Perëndisë dhe mos e humb zemrën kur ai të qorton, **6** sepse Perëndia ndreq atë që do dhe fshikullon çdo bir që i pëlqen". **7** Në qoftë se ju do ta duroni qortimin, Perëndia do t'ju trajtojë si bij; sepse cilin bir nuk e korigjon i ati? **8** Por, po të mbeteni të pandreçur, ku të gjithë u bënë pjestarë, atëherë jeni kopila dhe jo bij. **9** Pastaj etërit tanë sipas mishit i patëm pér të na ndreçur dhe i nderonim ata; a nuk do t'i nënshtrohemë edhe më tepër Atit të shpirtrave, pér të jetuar? **10** Sepse ata na ndreçën pér pak ditë, ashtu siç u dukej më mirë, kurse ai na ndreq pér të mirën tonë që të bëhemë pjestarë të shenjtërisë së tij. **11** Çdo ndreçje, pra, aty pér aty, nuk duket se sjell gëzim, po hidhërim; por më pas u jep një fryt drejtësie atyre që janë ushtruar me anë të tij. **12** Prandaj forconi duart e kapitura dhe gjunjët e këputur, **13** dhe bëni shtigje të drejta pér këmbët tuaja, që ajo e cila calon të mos ndryshet, por më tepër të shërohet. **14** Kërkoni paqe me të gjithë dhe shenjtërim, pa të cilin askush nuk ka pér të parë Perëndinë, **15** duke u kujdesur fort që askush të mos mbetet pa hirin e Perëndisë dhe se mos mbijë ndonjë rrënje e hidhur dhe t'ju turbullojë dhe me anë të saj të ndoten shumë njerëz; **16** se mos ndodhet ndonjë kurvar ose profan, si Esau, i cili pér një gjellë shiti të drejtën e tij të parëbirnisë. **17** Sepse e dini se, më pas, kur ai deshi të trashëgojë bekimin, iu refuzua, ndonëse e kërkoi me lot, sepse nuk gjeti vend pendimi. **18** Sepse ju nuk iu afroat malit që mund të kapet me dorë dhe që digjet me zjarr, as errësirës, as territ, as stuhiisë, **19** as zërit të borisë,

as zërit të fjalëve, të cilin ata që e dëgjuan u lutën që atyre të mos u drejtohej më asnjë fjalë, **20** sepse nuk mund të duronin urdhërin: "Në se edhe një shtazë e prek malin, të vritet me gurë ose me shigjeta"; **21** dhe aq e llahtarshme ishte pamja, sa Moisiu tha: "Unë jam i frikësuar dhe po dridhem i terti". **22** Por ju iu afroat malit Sion dhe qytetit të Perëndisë së gjallë, që është Jeruzalemi qiellor, edhe morisë së engjëjve, **23** kuvendit universal dhe kishës të tij parëlindurve që janë shkruar në qiej, Perëndisë, gjykatësit të tij gjithëve, shpirtërave të tij drejtëve që u bënë të përsosur, **24** dhe Jezusit, Ndërmjetësit të Besëlidhjes së re, dhe gjakut të spërkatjes, që flet më mirë se ai i Abelit. **25** Shikoni se mos refuzoni atë që flet, sepse në qoftë se nuk shpëtuan ata që refuzuan të dëgjojnë atë që fliste si orakull mbi dhe, aq më pak do të shpëtojmë ne, po të mos refuzojmë të dëgjojmë atë që flet prej qiellit, **26** zëri i tij cilit e drodhi atëherë dheun, por tashti bëri këtë premtim, duke thënë: "Unë edhe një herë do të tund jo vetëm dheun, por edhe qiellin". **27** Dhe kjo fjalë "edhe një herë" tregon ndryshueshmërinë e gjérave, që tunden, si të bëra me dorë, që të mbeten ato që nuk tunden. **28** Prandaj, duke marrë mbretërinë të patundur, le ta ruajmë këtë hir me anë të tij cilit i shërbejmë Perëndisë në një mënyrë të pëlqyeshme, me nderim e me frikë, **29** sepse Perëndia ynë është një zjarr që konsumon.

13 Dashuria vëllazërore le të mbetet. **2** Mos harroni mikpritjen, sepse disa duke e praktikuar e priten pa ditur engjëj! **3** Kujtoni të burgosurit si të ishit të lidhur bashkë me ta, dhe ata që keqtrajtohen, sepse edhe ju vetë jeni në trup. **4** Martesa të nderohet nga të gjithë dhe shtrati martesor i papërlyer, sepse Perëndia do të gjykojë kurvarët dhe kurorëshkelësit. **5** Sjellja juaj të jetë pa lëkmi paraje dhe kënaquni me atë që keni, sepse vetë Perëndia ka thënë: "Nuk do të të lë, nuk do të të braktis". **6** Kështu mund të themi, me plot besim: "Perëndia është ndihmues im dhe unë nuk do të kem frikë; c'do të më bëjë njeriu?". **7** Kujtoni të parët tuaj, që ju shpallën fjalën e Perëndisë dhe, duke çmuar rezultatin e sjelljes së tyre, merrni si shembull besimin e tyre. **8** Krishti është i njëjtë dje, sot e përfjetë. **(aiōn g165)** **9** Mos e lëshoni veten aty e këtu prej doktrinah të ndryshme dhe të huaja, sepse është mirë që zemra juaj të forcohet me anë të hirit dhe jo prej ushqimit, të cilat nuk u dhanë asnjë dobi atyre aq sa ecën. **10** Ne kemi një altar prej të cilit nuk kanë të drejtë të hanë ata që i shërbejnë tabernakullit. **11** Sepse trupat e atyre kafshëve, gjaku i tij cilave është sjellë prej kryepriftit në shenjtëronë pér mëkatin, digjen jashtë fushës. **12** Prandaj edhe Jezusi, pér të shenjtëruar popullin me gjakun e vet, pësoi jashtë derës (së qytetit) **13** Le të dalim, pra, drejt tij jashtë fushës, duke bartur poshtërimin e tij. **14** Sepse nuk kemi këtu qytet të përhershëm, por kërkojmë atë që ka pér të ardhur. **15** Me anë tij, pra, le t'i ofrojmë vazhdimisht Perëndisë një fljim lavdie, domethënë frytin e buzëve që rrëfejnë emrin e tij. **16** Dhe mos harroni bamirësinë dhe t'u jepni ndihmë të tjerëve, sepse Perëndisë i pëlqejnë fljime të tillë. **17** Dëgjoni të parët tuaj dhe nënshtrohuni atyre, sepse ata rrjnë zgjuar pér shpirtërat tuaj, si ata që duhet të japin llogari; që ta bëjnë këtë me gjëzim dhe jo me psheretima, sepse kjo nuk do t'ju sillte

dobi. **18** Lutuni pér ne, sepse ne besojmë se kemi ndërgjegje të mirë, duke dashur të sillemi mirë në çdo gjë. **19** Dhe ju bëj thirrje edhe më shumë ta bëni këtë, që unë të kthehem te ju sa më parë. **20** Dhe Perëndia e paqes, që e ngriti nga të vdekurit, me anë të gjakut të Besëlidhjes së amshuar, Bariun e madh të dhënve, Perëndinë tonë Jezu Krisht, **(aiōnios g166)** **21** ju bëftë të përsosur pér çdo vepër të mirë, që të kryeni vullnetin e tij, duke punuar te ju atë që është e pëlqyer përparrë tij, me anë të Jezu Krishtit, të cilit i qoftë lavdi në shekuj të shekujve. Amen. **(aiōn g165)** **22** Dhe ju lутем, o vëllezë, ta mbani këtë fjalë këshillimi, sepse ju shkrova shkurt. **23** Ta dini se vëllai Timoteu i lirua nga burgu. Nëse mbërrin së shpejti, unë do të vij te ju bashkë me të. **24** Përshëndetni të gjithë të parët tuaj dhe gjithë shenjtorët! Ju përshëndesin ata të Italisë. **25** Hiri qoftë mbi ju të gjithë! Amen.

Jakobit

1 Jakobi, shërbëtor i Perëndisë dhe i Zotit Jezu Krisht, të dymbëdhjetë fiseve të shpérndarë nëpër botë: përshendetjet! **2** Ta konsideroni një gëzim të madh, o vëllezër të mi, kur ndodheni përballë sprovash nga më të ndryshmet, **3** duke e ditur se sprova e besimit tuaj sjell qëndrueshmëri. **4** Dhe qëndrueshmëria të kryejë nju një vepër të përsosur, që ju të jeni të përsosur dhe të plotë, pa asnjë të metë. **5** Por në qoftë se ndonjërit nga ju i mungon urtia, le të kërkojë nga Perëndia, që u jep të gjithëve pa kursim, pa qortuar, dhe atij do t'i jepet. **6** Por le ta kërkojë me besim, pa dyshuar, sepse ai që dyshon i ngjan valës së detit, të cilën e ngre dhe e përplas era. **7** Dhe ky njeri të mos pandehë se do të marrë diçka nga Zoti, **8** sepse është një njeri me dy mendje, i paqëndrueshém në gjithë rrugët e veta. **9** Dhe vëllai më i poshtmë le të madhështohet në lartësimin e tij, **10** dhe i pasuri në uljen e tij, sepse do të shkojë si lule bari. **11** Në fakt si lindi dielli me të nxehtit e tij dhe e thau barin, dhe lulja e tij ra dhe bukuria e pamjes së vet humbi: kështu do të fishket edhe i pasuri në udhët e tij. **12** Lum njeriu që ngulmon në provë, sepse kur del i aprovuar, do të marrë kurorën e jetës, të cilën Zoti ua premtoi atyre që e duan. **13** Askush kur tundohet të mos thotë: "Jam tunduar nga Perëndinë", sepse Perëndia nuk mund të tundohet nga e keqja, dhe ai vet nuk tundon asnjeri. **14** Por secili tundohet i udhëhequr dhe i mashtruar nga lakminë e vet. **15** Pastaj lakkia, pasi mbarsët, pjell mëkatin dhe mëkat, si të kryhet, ngjiz vdekjen. **16** Mos u mashtroni, vëllezërit e mi shumë të dashur; **17** çdo gjë e mirë që na jepet dhe çdo dhuratë e përsosur vjen prej së lartit dhe zbret nga Ati i drิตave, pranë së cilit nuk ka ndërrim dhe as hije ndryshimi. **18** Ai na ngjizi me vullnetin e tij me anë të fjälës të së vërtetës, që ne të jemi në një farë menyrë fryti i parë i krijesave të tij. **19** Prandaj, vëllezërit e mi shumë të dashur, çdo njeri të jetë i shpejtë në të dégjuar, i ngadalshëm në të folur dhe i ngadalshëm në zemërim, **20** sepse zemërimi i njeriut nuk kryen drejtësinë e Perëndisë. **21** Prandaj, hiqni çdo ndyrësi dhe mbeturinë ligësie, pranoni me butësi fjälën e mbjellë në ju, e cila mund të shpëtojë shpirrat tuaj. **22** Dhe bëhuni bërés të fjälës dhe jo vetëm dégjues, që gjenjënjë vërveten. **23** Sepse nëse dikush është dégjues i fjälës dhe jo bërés, ai i përmgjan një njeriu që e shikon fytyrën e tij natyrale në një pasqyrë; **24** ai e shikon veten dhe pastaj ikën, duke harruar menjëherë si ishte. **25** Ndërsa ai që do të shkojë me vëmendje ligjin e përsosur, i cili është ligji i lirisë, dhe ngulmon në të, duke mos qenë një dégjues harraq, por një bérës i veprës, ai do të jetë i lumtur në veprimitarinë e vet. **26** Në qoftë se ndokush nga ju mendon se është fetar, edhe nuk i vë fre gjuhës së vet, sigurisht ai e mashtron zemrën e vet, feja e këtij është e kotë. **27** Feja e pastër dhe pa njollë përpara Perëndisë dhe Atit është kjo: të vizitosh jetimët dhe të vejat në pikëllimet e tyre dhe ta ruash veten të pastër nga bota.

2 Vëllezër të mi, mos u lidhni preferencat personale me besimin e Zotit tonë Jezu Krisht, Zoti i lavdisë. **2** Sepse në qoftë se në asamblenë tuaj hyn një njeri me një unazë prej ari, me rroba të shkëlqyera, dhe hyn edhe një i varfër me një rrobë të fëlliqur,

3 dhe ju i drejtoni sytë nga ai që vesh rroben e shkëlqyer dhe i thoni: "Ti ulu këtu, në vendin e mirë", dhe të varfërët i thoni: "Ti rri atje, në këmbë", ose: "Ulu këtu, afër stolit të këmbëve të mia", **4** a nuk bëtë ju një dallim në mes tuaj, duke u bërë kështu gjykates me mendime të këqija? **5** Dëgjoni, vëllezër të mi shumë të dashur, a nuk i zgjodhi Perëndia të varfërët e botës, që të jenë të pasur në besim dhe trashëgimtarë të mbretërisë që ua premtoi atyre që e duan? **6** Po ju i shnderuat të varfërët! A nuk janë vallë të pasurit ata që ju shtypin, dhe nuk janë këta ata që ju heqin nëpër gjykata? **7** A nuk janë ata që blasfemojnë emrin e lavdishëm që u thirr mbi ju? **8** Në qoftë se ju më të vërtetë e përbushni ligjin mbretëror sipas Shkrimit: "Duaje të afërmin tënd si vëveten", bëni mirë; **9** por në qoftë se bëni preferanca personale, ju kryeni mëkat dhe dënoheni nga ligji si shkelës. **10** Sepse kushdo që e zbaton gjithë ligjin, por e shkel në një pikë, është fajtor në të gjitha pikat. **11** Sepse ai që ka thënë: "Mos shkel kurorën", ka thënë gjithashtu: "Mos vraj". Prandaj nëse ti nuk shkel kurorën, por vret ti je shkelës i ligjit. **12** Prandaj të flisi e të vepronit sikurse të duhej të gjykheshit nga ligji i lirisë, **13** sepse gjyqi do të jetë pa mëshirë për atë që nuk ka treguar mëshirë; dhe mëshira triumfon mbi gjykimin. **14** Ç'dobi ka, vëllezër të mi, nëse dikush thotë se ka besim, por nuk ka vepra? A mund ta shpëtojë atë besimi? **15** Dhe në qoftë se një vëlla ose një motër janë të zhveshur dhe u mungon ushqimi i përditshëm, **16** dhe dikush nga ju u thothë atyre: "Shkonë në paqe! Ngrohuni dhe ngopuni", dhe nuk u jepni atyre gjérat për të cilat kanë nevojë për trupin, ç'dobi ka? **17** Po kështu është edhe besimi; në qoftë se s'ka vepra, është i vdekur në vërvete. **18** Po dikush do të thotë: "Ti ke besimin, dhe unë kam veprat"; më trego besimin tënd pa veprat e tua dhe unë do të të tregoj besimin tim me veprat e mia. **19** Ti beson se ka vetëm një Perëndi. Mirë bën; edhe demonët besojnë dhe dridhen. **20** Po, a dëshiron të kuptosh, o njeri i kotë, se besimi pa vepra është i vdekur? **21** Abrahami, ati ynë, a nuk u shfajësua me anë të veprave, kur e ofroi birin e vet, Isakun, mbi altar? **22** Ti e sheh se besimi vepronit bashkë me veprat e tij, dhe se, nëpërmjet veprave, besimi u përsos. **23** Kështu i përbush Shkrimi, që thotë: "Edhe Abrahami i besoi Perëndisë, dhe kjo iu numërua për drejtësi"; dhe u quajt miku i Perëndisë. **24** Ju shikoni, pra, se njeriu shfajësitet nga veprat dhe jo vetëm nga besimi. **25** Gjithashtu a nuk u shfajësua edhe Rahabi, lavirja, qya veprat, kur i priti të dërguarit dhe i përcollit nga një udhë tjetër? **26** Sepse, sikurse trupi pa frymën është i vdekur, ashtu edhe besimi, pa vepra, është i vdekur.

3 Vëllezër të mi, mos u bëni shumë mësues, duke ditur se do të kemi një gjykim më të ashpër, **2** sepse të gjithë gabojmë në shumë gjëra. Në qoftë se dikush nuk gabon në të folur, është njeri i përsosur, dhe është gjithashtu i aftë t'i vëré fre gjithë trupit. **3** Ja, u vëmë fre në gojë kuajve, që të na binden, dhe ta drejtojmë kështu gjithë trupin e tyre. **4** Ja, edhe anjet, edhe pse janë shumë të mëdha dhe shtyen nga erëra të forta, drejtohen nga një timon shumë i vogël, atje ku do timonieri. **5** Kështu edhe gjuha është një gjymtyrë e vogël, por mbahet me të madh. Ja, një zjarr i vogël ç'pyll të madh djeg! **6** Edhe gjuha është një zjarr,

një botë paudhësie; ajo është vendosur midis gjymtyrëve tonë, gjuha e fëlliq gjithë trupin, ndez ecjen e natyrës dhe ndizet nga Gehena. (Geenna g1067) 7 Sepse çdo lloj bishash, shpendësh, zvaranikësh e kafshësh të detit mund të zbuten dhe janë zbutur nga natyra njerëzore, 8 kurse gjuhën asnjë nga njerëzit s'mund ta zbusë; është një e keqe e papërmabjashme, plot me helm vdekjeprurës. 9 Me atë ne bekojmë Perëndinë dhe Atin, dhe me të ne mallkojmë njerëzit që janë bërë sipas shëmbellimit të Perëndisë. 10 Nga e njejtë gojë del bekimi dhe mallkimi. Vëllezër të mi, nuk duhet të ishte kështu. 11 Mos vallë burimi nxjerr nga e njejtë vrjmë ujë të ëmbël e të hidhur? 12 A mundet të prodhojë fiku ullinj, ose hardhia fiq? Kështu asnjë burim nuk mund të japë ujë të kripur dhe të ëmbël. 13 Kush është ndër ju i urtë dhe i ditur? Le të tregojë me sjellje të bukur veprat e tij me zemërbutësi të urtësisë. 14 Por në qoftë se ne zemrën tuaj keni smirë të hidhur dhe grindje, mos u mbani me të madh dhe mos gjenjeni kundër së vërtëtës. 15 Kjo nuk është dituri që zbret nga lart, por është tokësore, shtazore, djallëzore. 16 Sepse atje ku ka smirë dhe grindje, atje ka trazirë dhe gjithfarë veprash të këqija, 17 Kurse dituria që vjen nga lart, më së pari është e pastër, pastaj pajtuese, e butë, e bindur, plot mëshirë dhe fryte të mira, e paanshme dhe jo hipokrite. 18 Dhe fryti i drejtësisë mbillet në paqe për ata që bëjnë paqen.

4 Nga vijnë luftërat dhe grindjet te ju? A nuk vijnë, nga pasionet që luftojnë ndër gjymtyrët tuaja? 2 Ju lakmoni dhe nuk keni, ju vrissni dhe keni smirë dhe nuk fitoni gjë; ju ziheni dhe luftoni, por nuk keni, sepse nuk kérkon. 3 Ju kérkon dhe nuk merrni, sepse kérkon keqas që të shpenzoni për kënaqësitë tuaja. 4 O shkelës dhe shkelësë të kurorës, a nuk e dini se miqësia me botën është armiqësi me Perëndinë? Ai, pra, që don të jetë mik i botës bëhet armik i Perëndisë. 5 Apo pandehni se Shkrimi thotë koton: "Fryma që rri në ne a lakmon deri në smirë"? 6 Por ai jep hir edhe më të madh; prandaj thotë: "Perëndia u kundërvihet mendjemëdhenjve dhe u jep hir të përulurve". 7 Nënshtrojuni, pra, Perëndisë, kundërshtoni djallin dhe ai do të largohet nga ju! 8 Afrohuni te Perëndia dhe ai do t'ju afrohet juve; pastroni duart tuaja, o mëkatarë; dhe pastroni zemrat o njerëz me dy mendje! 9 Pikellohuni, mbanzi zi dhe qani; të qeshurit tuaj le të kthehet në zi, dhe gëzimi në trishtim. 10 Përuluni përparrë Zotit, dhe ai do t'ju lartesojë! 11 Mos flisni keq për njeri tjetrin, vë-llezër; ai që flet kundër vëllait dhe e gjykon vëllanë e vet, flet kundër ligjt dhe gjykon ligjin; dhe, po të gjykosht ligjin, ti nuk je zbatues i ligjit, por gjykatës. 12 Ka vetëm një Ligjdhënës, që mund të të shpëtojë ose të të çojë në humbje; por ti kush je që gjykon një tjetër? 13 Dhe tani, ju që thoni: "Sot ose nesër do të shkojmë në atë qytet, dhe do të rrjmë atje një vit, do të tregtojmë dhe do të fitojmë", 14 ndërsa nuk dini për të nesërmën. Sepse ç'ështëjeta? Është avull që duket për pak, dhe pastaj humbet. 15 Në vend që të thoni: "Në dashtë Zoti dhe në pacim jetë, ne do të bëjmë këtë ose atë gjë". 16 Ju, përkundrazi, mburreni në arrogancën tuaj; çdo mburje e tillë është e keqe. 17 Ai, pra, që di të bëjë të mirë edhe nuk e bën, bën mëkat.

5 Dhe tani ju, o pasanikë: qani dhe vajtoni për të këqijat që do t'ju zënë! 2 Pasuria juaj u kalb dhe rrobat tuaja i brejti tenja.

3 Ari dhe argjendi juaj u ndryshkën, dhe ndryshku i tyre do të jetë një dëshmi kundër jush dhe do t'ju përpjë mishërat si zjarr; keni mbledhur thesarë në ditët e fundit. 4 Ja, paga që u keni ngrënë punitorevë që ju korrën arat, po këlthet; dhe kthimtar e atyre që korrën, arritën në vesh të Zotit të ushtrive. 5 Jetuat mbi tokë ndër qejfe dhe shkapérderdhje; i ushqyet zemrat tuaja si për ditë të të therurit. 6 Dënuat dhe vratë të drejtin: ai nuk ju kundërshtoi. 7 Tani, pra, vëllezër, jini të durueshëm deri në ardhjen e Zotit; shikoni si e pret me durim bujku frytin e çmuar të tokës, deri sa të marrë shiu e parë dhe të fundit. 8 Jini të durueshëm edhe ju dhe forconi zemrat tuaja, sepse ardhja e Zotit është afër. 9 Mos u ankonì nga njeri tjetri, vëllezër, që të mos dënoheni; ja, gjykatësi është te dera. 10 O vëllezër të mi, merrni si shembull vuajtjeje dhe durimi profetët, që folën në emër të Zotit. 11 Ja, ne shpallim të lum ata që duruan; ju keni dëgjuar për durimin e Jobit, dhe e keni parë fatin përfundimtar që Zoti i rezervoi, sepse Zoti është plot mëshirë e dhembshuri. 12 Dhe, para së gjithash, vëllezër të mi, mos bëni be as për qjellin as për dheun, as mos bëni ndonjë be tjetër; por le të jetë "po" -ja juaj "po" dhe "jo" -ja "jo", që të mos bini nën dënim. 13 A vuan ndonjë nga ju? Le të lutet. A është i gjëzuar ndokush? Le të këndoje psalme! 14 A është i sémurë ndonjë nga ju? Le të thërrasë pleqtë e kishës dhe ata të luten përbimi të, dhe le ta lyejnë me vaj në emër të Zotit, 15 dhe lutja e besimit do ta shpëtojë të sémurin dhe Zoti do ta mëkëmbë; dhe nëse ka bërë mëkate, ato do t'i falen. 16 Rréfeni fajet njeri tjetrit dhe lutuni për njeri tjetrin, që të shëroheni; shumë fuqi ka lutja e të drejtit kur bëhet me gjithë shpir. 17 Elia ishte një njeri me të njëjtat pasionet tonë, dhe u lut intensivisht që të mos binte shi, edhe nuk ra shi mbi dhe për tre vjet e gjashtë muaj. 18 Dhe u lut përsëri dhe qjelli dha shi edhe dheu dha frytin e vet. 19 Vëllezër, në qoftë se ndonjë nga ju del nga rruga e së vërtëtës dhe dikush e kthen, 20 le ta dijë se ai që e kthen mëkatarin nga të gabuarit e rrugës së tij, do të shpëtojë një shpir nga vdekja dhe do të mbulojë një shumicë mëkatesh.

1 Pjetrit

1 Pjetri, apostull i Jezu Krishtit, tē zgjedhurve qē rrijnē nē diasporē e Pontit, tē Galatisē, tē Kapadokisē, tē Azisē dhe tē Bitiniś, 2 tē zgjedhurve sipas paranjohjes sē Peréndisē, Atit, me anē tē shenjtërimit tē Frymës, pér t'u bindur dhe pér t'u spékatur me gjakun e Jezu Krishtit; hiri dhe paqja u shtoftë mbi ju. 3 Qoftë bekuar Peréndia edhe Ati i Zotit toné Jezu Krisht, i cili me anē tē mëshirës sē tij tē madhe na rilindi pér një shpresë tē gjallë me anē tē ringjalljes sē Jezu Krishtit prej sē vdekurish, 4 pér një trashëgim tē paprishshém, tē panjollë dhe tē pafishkur, qē eshtë ruajtur nē qejt pér ju, 5 qē nga fuqia e Peréndisë me anē tē besimit jeni tē ruajtur, pér shpëtimin gati pér t' zbuluar nē kohët e fundit. 6 Pér këtë gjëzohuni, ndonëse, nē qoftë se duhet, pér pak kohë, tani duhet tē trishtoheni nga prova tē ndryshme, 7 qē prova e besimit tuaj, qē eshtë shumë më i çmuar nga ari qē prishet, edhe pse provohet me zjarr, tē dalë pér lëvdim, nder e lavdi nē zbulesën e Jezu Krishtit, 8 tē cilin, megithëse ju nuk e keni parë, e doni, duke besuar nē tē, megithëse tani nuk e shihni, dhe ngazëllohuni nga një hare e patregueshme dhe e lavdishme, 9 duke arritur përbushjen e besimit tuaj, shpëtimin e shpirtrave. 10 Pér këtë shpëtim kërkuan dhe hetuan profetët qē profetizuan nga hirin pér ju, 11 duke kërkuar tē njohin kohën dhe rréthanat qē tregonte Fryma e Krishtit qē ishte nē ta, dhe qē déshmonte qē më parë pér vuajtjet qē do tē vinin mbi Krishtin dhe pér lavdit qē do tē pasonin. 12 Dhe atyre iu zbulua se ata i administronin jo pér vete, po pér ne, ato gjéra qē po ju rréfehen tani nga ata qē ju kanë predikuar ungjillin, me anē tē Frymës sē Shenjtë tē dérguar nga qjelli; gjéra tē cilat engjëjt déshirojnë t'i vëzhgojnë. 13 Prandaj, ngjeshni ijët e mendjes suaj, rrini zgujar dhe mbani shpresë tē plotë nē hirin qē do vijë mbi ju nē zbulesën e Jezu Krishtit. 14 Si bij tē bindur, mos iu përshtatni lakmive tē mëparshme kur ishit nē padijen tuaj, 15 por ashtu si eshtë i shenjtë ai qē ju thirri, tē jini edhe ju tē shenjtë nē gjithë sjelljen tuaj, 16 sepse eshtë shkruar: "Jini tē shenjtë, sepse unë jam i shenjtë". 17 Dhe nē qoftë se thërrisni si Atë atë qē, pa favorizuar njeri, gjykon sipas veprës sē gjithsecilit, kalojeni kohën e shtegtitimit tuaj mbi dhe me frikë, 18 duke ditur se jo me anë gjeràsh qē prishet, si argjendi ose ari, jeni shpenguar nga mënyra e kotë e tē jetuarit tē trashëguar nga etërit, 19 por nga gjaku i çmuar i Krishtit, si tē Qengjit tē patëmetë dhe tē panjollë, 20 tē paranjohur përpëra krijimit tē botës, por tē shfaqur kohët e fundit pér ju, 21 qē, négërmjet tij, tē besoni nē Peréndinë qē e ringjalli prej sē vdekurish dhe i dha lavdi, qē besimi juaj dhe shpresa tē janë nē Peréndinë. 22 Mbasi tē pastroni shpirrat tuaj me bindjen ndaj sē vërtetës me anē tē Frymës, pér tē pasur një dashuri vëllazëre pa hipokrizi, tē doni fort njeri tjetrin me zemër tē pastër, 23 sepse jeni ringjizur jo nga një farë qē prishet, por qē nuk prishet, me anē tē fjalës sē Peréndisë sē gjallë dhe qē mbetet pérjetë. (aiōn g165) 24 Sepse çdo mish eshtë si bari dhe çdo lavdi njeriu si lule e barit; bari thahet dhe lulja bie, 25 por fjala e Zotit mbetet pérjetë, dhe qē eshtë fjala qē ju eshtë shpallur. (aiōn g165)

2 Hiqni tej, pra, çdo ligësi dhe çdo mashtrim, hipokrizitë, smirat dhe çdo shpifje, 2 posì foshnja tē sapolindura, tē dëshironi fort qumështin e pastër tē fjalës, qē tē rriteni me anë tē tij, 3 nëse e keni shijuar se Zoti eshtë i mirë. 4 Duke iu afuar atij, si te guri i gjallë, i flakur tej nga njerëzit, por i zgjedhur dhe i çmuar përpëra Peréndisë, 5 edhe ju, si gurë tē gjallë, ndërtoheni pér tē qenë një shtëpi frymërore, një priftëri e shenjtë, pér tē ofruar fljime frymërore, qē i pëlqejnë Peréndisë me anë tē Jezu Krishtit. 6 Sepse nē Shkrimet lexohet: "Ja, unë po vë nē Sion një gur çipi, tē zgjedhur, dhe ai qē beson nē tē nuk do tē turpërohet aspak". 7 Sepse pér ju qē besoni ai eshtë i çmuar, po pér ata tē pabindurit: "Guri, qē u hoq ménjanë nga ndërtuesit, u bë guri i qoshes, gur pengese dhe shkëmb skandalë qē i bën tē rrézohen". 8 Duke qenë tē pabindur, ata pengohen nē fjalë, dhe pér këtë ata ishin tē caktuar. 9 Por ju jeni fis i zgjedhur, priftëri mbretërore, një komb i shenjtë, një popull i fituar, qē tē shpallni mrekullitë e atij qē ju thirri nga terri nē dritën e tij tē mrekullueshme; 10 ju, qē dikur nuk ishit një popull, kurse tani jeni populli i Peréndisë; ju, dikur tē pamëshiruar, por tani tē mëshiruar. 11 Shumë tē dashur, unë ju këshilloj, si tē huaj dhe shtegtarë, tē hiqni dorë nga lakmitë e mishit, qē luftojnë kundër shpirtit. 12 Silluni mirë ndër johebrenjtë, qē aty ku do t'ju paditin si keqbérës, tē përlëvdojnë Peréndinë ditën e ardhjes sē tij, pér shkak tē veprave tuaja tē mira. 13 Nënshtrohuni, pra, pér hir tē Zotit, çdo pushteti njerëzor, qoftë mbretit, si më tē lartit, 14 qoftë geveritarëve, si tē dérguar prej tij pér tē ndëshkuar keqbérësit dhe pér tē lavdëruar ata qē bëjnë tē mirën, 15 sepse ky eshtë vullneti i Peréndisë, qē ju, duke bërë mirë, t'ia myllni gojën paditirusë sē njerëzve tē pamend. 16 Silluni si njerëz tē lirë, por jo duke pér-dorur lirinë si një pretekst pér tē mbuluar ligësinë, por si sherbëtorë tē Peréndisë. 17 Nderoni tē gjithë, doni vëllazërinë, druanı Peréndinë, nderoni mbretin. 18 Ju, sherbëtorë, nënshtrohuni me plot drujatje zotërinjve tuaj, jo vetëm tē mirëve dhe tē drejtëve, por edhe tē padrjetësish. 19 sepse eshtë gjë e ladërueshme, nëse dikush, pér ndërgjegje ndaj Peréndisë, duron shtrëngime duke vuajtjat padrjetësish. 20 Sepse qfarë lavdie do tē ishte po tē duronit nē qoftë se ju rrähin sepse keni bërë faje? Ndërsa, po tē bëni tē mirë dhe tē duroni vuajtje, kjo eshtë hir para Peréndisë. 21 Sepse pér këtë ju u thirrët, sepse edhe Krishti e vuajti pér ne, duke ju lënë një shembull, qē tē ecni pas gjurmës sē tij. 22 "Ai nuk bëri asnjë mëkat dne nuk u gjet asnjë mashtrim nē gojë tē tij". 23 Kur e fyenin, nuk e kthente fyerjen, kur vuante, nuk kërcënonë, po dorëzohej tek ai që gjykon drejtësish. 24 Ai vet i barti mëkatet tonë tē trupin e tij mbi drurin e kryqt që ne, tē vdekur pér mëkate, tē rrojmë pér drejtësi; dhe me vurratet e tij ju u shërat. 25 Sepse ju ishit si dele endacake por tani ju u kthyet te bariu dhe ruajtësi i shpirtrave tuaj.

3 Gjithashtu dhe ju, gra, nënshtrojuni burrave tuaj, që, edhe nëse disa nuk i binden fjalës, tē fitohen pa fjalë, nga sjellja e grave tē tyre, 2 kur tē shohin sjelljen tuaj tē dlrë dhe me frikë. 3 Stolia juaj tē mos jetë e jashume: gërshtëmi i flokëve, stolisja me ar ose veshja me rroba tē bukura, 4 por njeriu i fshehur i zemrës, me pastërtinë qē nuk prishet tē një shpirti tē

butë dhe të qetë, që ka vlerë të madhe përparrë Perëndisë. 5 Sepse kështu stoliseshin dikur gratë e shenjtë që shpresonin në Perëndinë, duke iu nënshtruar burrave të tyre, 6 ashtu si Sara, që i bindej Abrahamit duke e quajtur "zot"; bija të saj ju jeni, në qoftë se bëni mirë dhe nuk trembeni nga ndonjë frikë. 7 Ju burra, gjithashtu, jetoni me gratë tuaja me urtësi, duke e çmuar gruan si një enë më delikate dhe e nderoni sepse janë bashkëtrashëgimtare me ju të hirit të jetës, që të mos pengohen lutjet tuaja. 8 Dhe më në fund jini të gjithë të një mendjeje, të dhembshur, plot dashuri vëllazërore, të mëshirshëm dhe dashamirës, 9 pa e kthyer të keqen me të keqe ose fyerjen me fyerje, po, përkundrazi, bekoni, duke e ditur se për këtë u thirrët, që të trashëgoni bekimin. 10 Sepse "kush don ta dojë jetën dhe të shohë ditë të mira, le ta ruajë gojnë e tij nga e keqja dhe buzët e tij nga të folurit me mashtrim; 11 të largohet nga e kecja dhe të bëjë të mirën, të kérkojë paqen dhe të ndjekë atë, 12 sepse sytë e Zotit janë mbi të drejtët dhe veshët e tij janë në lutjen e tyre; por fytyra e Zotit eshtë kundër atyre që bëjnë të keqen". 13 Dhe kush do t'ju bëjë keq, në qoftë se ju ndiqni të mirën? 14 Por, edhe sikur të vuani për drejtësinë, lum ju! "Pra, mos kini anëtë druatje prej tyre dhe mos u shqetëson", 15 madje shenjtëroni Zotin Perëndinë në zemrat tuaja dhe jini gjithnjë gati për t'u përgjigjur në mbrojtjen tuaq kujtdo që ju kérkon shpjegime për shpresën që eshtë në ju, por me butësi e me druatje, 16 duke pasur ndërgjegje të mirë, që, kur t'ju padisin si keqbërsës, të turpërohen ata që shpinfin për sjelljen tuaq të mirë në Krishtin. 17 Sepse eshtë më mirë, nëse eshtë i tillë vullneti i Perëndisë, të vuani duke bërë mirë, se sa duke bërë keq, 18 sepse edhe Krishti ka vuajtur një herë përmëkatet, i drejti për të padrejtët, për të na çuar te Perëndia. U vra në mish, por u ngjall nga Fryma, 19 me anë të së cilës ai shkoi t'predikojë frymërave që ishin në burg, 20 që dikur ishin rebelë, kur durimi i Perëndisë i priste në ditët e Noeut, ndërsa po ndërtohej arka, në të cilën, pak vët, gjithsejt tetë, shpëtuan nëpërmjet uitit, 21 i cili eshtë shëmbollësa e pagëzimit (jo heqja e ndyrësës së mishit, po kërkesa e një ndërgjegjeje të mirë te Perëndia), që tani na shpëton edhe ne me anë të ringjalljes së Jezu Krishtit, 22 i cili shkoi në qjell dhe eshtë në të djathën e Perëndisë ku i janë nënshtruar engjëj, pushtete dhe fuqie.

4 Sepse duke qenë se Krishti ka vuajtur për ne në mish, armatosuni edhe ju me të njëjtin mendim, sepse ai që ka vuajtur në mish pushoi së mëkatuar, 2 për të jetuar kohën që mbetet në mish jo më në pasionet e njerëzve, por sipas vullnetit të Perëndisë. 3 Sepse për ne eshtë e mjaftueshme koha e jetës që shkuam për të kënaqr gjérat e dëshiruara nga johebrenjtë, kur ecnim në shturje, në pasione, në dehje, në teprime, në të ngrëna e në të pira dhe në idhujtari të neveritshme. 4 Prandaj u duket çudi që ju nuk rendni me ta në po ato teprime shturjeje dhe flasin keq për ju. 5 Ata do të jepin llogari para atij që eshtë gati të gjykojë të gjallë e të vdekur. 6 Për këtë në fakt, ungjilli u eshtë predikuar edhe të vdekurve, që ata të gjykohen në mish sipas njerëzve, por të jetojnë në frymë sipas Perëndisë. 7 Tashmë fundi i të gjithave u afrua; jini, pra, të përkorë dhe rinia zgjuar për t'iu kushtuar lutjeve. 8 dhe të keni para së gjithash në

dashuri të madhe për njeri tjetrin, sepse "dashuria do të mbulojë një shumicë mëkatesh". 9 Jini mikpritës njëri për tjetrin, pa murmuritje. 10 Gjithsecili le ta vërë në shërbim të tjerrit dhuntinë që ka marrë, si kujdestarë të mirë të hirit të shumëfarshëm të Perëndisë. 11 Nëse dikush flet, le ta bëjë si të shpa-lë orakullit të Perëndisë; kush bën një shërbim, le të bëjë në forcën që i jep Perëndia, që në gjithçka të përlëvdohet Perëndia nëpërmjet Jezu Krishtit, të cilit i takon lavdia dhe pushteti për shekuj të shekujve. Amen. (aiōn g165) 12 Shumë të dashur, mos ju duket çudi për provën e zjarrit që u bë ndër ju për t'ju provuar, se si ju ndodhi diçka e jashtëzakonshme. 13 Por gëzohuni, duke qenë pjestarë të mundimeve të Krishtit, që edhe në zbuluesën e lavdisë së tij të mund të gëzoheni dhe të ngazëlloheni. 14 Në qoftë se ju fyejnë për emrin e Krishtit, lum ju, sepse Fryma e lavdisë dhe Fryma e Perëndisë prehet mbi ju; nga ana e tyre ai blasfemohet, kurse nga ana juaj ai përlëvdohet. 15 Por asnjë nga ju le të mos vuajë si vrasës ose vjedhës ose keqbërsës, o sepse përzihet në punët e të tjerëve. 16 por, nëse dikush vuan si i krishterë, le të mos ketë turp, por le të përlëvdojë Perëndinë për këtë. 17 Sepse erdhë koha që të fillojë gjyqi nga shtëpia e Perëndisë; dhe nëse fillon më përparrë nga ne, cili do të jetë fundi i atyre që nuk i binden ungjillit të Perëndisë? 18 Dhe "nëse i drejti mezi shpëton, ku do të duket i pabesi dhe mëkatari? 19 Prandaj edhe ata që vuajnë sipas vullnetit të Perëndisë, le t'i besojnë shpirtrat e vet atij, si te Krijuesi besnik, duke bërë të mirën.

5 U bëj thirrje pleqve që janë midis jush, unë që jam plak bashkë me ta dhe dëshmitar i vuajtjeve të Krishtit dhe që jam gjithashtu pjesëmarrës i lavdisë që ka për t'u zbuluar: 2 ruani tufën e Perëndisë që eshtë midis jush, duke e mbikqyrur jo me detyrim, por me dëshirë, jo përfitim të pandershëm, po me vullnet të mirë, 3 dhe jo si zotëronjës mbi ata që ju janë besuar, por duke u bërë shembull përfitim. 4 Dhe kur të shfaqet kryebariu, do të merrni kurorën e lavdisë që nuk fishket. 5 Gjithashtu ju, të rinxitë, nënshtrojuni pleqëve. Po, nënshtrojuni të gjithënjeri tjerrit dhe vishuni me përrulje, sepse Perëndia i kundërshton krenarët, por u jep hir të përrulurve. 6 Përuluni, pra, nën dorën e fuqishme të Perëndisë, që ai t'ju lartësojë ne kohën e duhur, 7 dhe gjithë merakun tuaq hidheni mbi të, sepse ai merakoset për ju. 8 Jini të përbajturi, rrini zgjuar; sepse kundërshtari juaj, djalli, sillet rrëth e qark si një luan vrumbullues, duke kërkuar cilin mund të përpjigj. 9 Kundërshtojeni, duke qëndruar të patundur në besim, sepse e dini se të njëjtat vuajtje po i heqin vëllezerit tuaq të shpërndarë nëpër botë. 10 Dhe Perëndia i çdo hiri, që ju thirri në lavdinë e tij të përjetshme në Krishtin Jezus, mbasi të keni vuajtur për pak kohë, do t'ju bëjë të përsosur ai vetë, do t'ju bëjë të patundur, do t'ju forcojë dhe do t'ju vërë themel. (aiōnios g166) 11 Atij i qoftë lavdia dhe pushteti për shekuj të shekujve. Amen. (aiōn g165) 12 Ju shkrova shkurt me anë të Silvanit, që më duket një vëlla besnik, duke ju bërë thirrje dhe duke ju dëshmuar se hiri i vërtetë i Perëndisë eshtë ai në të cilin qëndroni. 13 Kisha që eshtë në Babiloni, që eshtë zgjedhur bashkë me ju, ju përshtëhet. Edhe Marku, biri im, ju përshtëhet. 14 Përshtëhetri njëri tjetrin me një të putur dashurie. Paqja mbi ju të gjithë që jeni në Krishtin Jezus Amen.

2 Pjetrit

1 Simon Pjetri, shërbëtor dhe apostull i Jezu Krishtit, atyre që kanë marrë pér pjesë një besim tē çmueshém sikurse edhe ne, me anë tē drejtësisë së Perëndisë tonë dhe tē Shpëtimtarit Jezu Krisht: **2** hiri dhe paqja u shumoftë pér ju në njohjen e Perëndisë dhe tē Jezusit, Zotit tonë. **3** Duke qenë se fuqia e tij hyjnore na dhuroi tē gjitha gjérat që i takojnë jetës dhe perëndishmërisë, me anë tē njohjes së atij që na thirri me lavdinë dhe vitytin e vet, **4** me anë tē tē cilave na u dhuruan premtimet e çmueshme dhe shumë tē mëdha, që nérpermjet tyre tē bëheni pjestarë tē natyrës hyjnore, duke i shpëtuar prishjes që është në botë pér shkak tē laksisë. **5** Edhe ju, pér tē njëjtën arsy, duke bërë qdo përpjekje, t'i shtoni besimit tuaj vitytin, dhe vitytit diturinë, **6** diturisë vetkontroll, vetkontrollit qëndresën, qëndresës perëndishmerinë, **7** mëshirës dashurinë vëllazërore dhe dashurisë vëllazërore dashurinë. **8** Sepse nëse këto gjëra gjendën në ju me shumicë, nuk do t'ju lejojnë tē bëheni përtacë dhe as tē pafryt në njohjen e Zotit tonë Jezu Krisht. **9** Sepse ai që nuk i ka këto gjëra është i verbë dhe drithëskurtër, sepse harroi pastrimin nga mëkatet e tij tē vjetër. **10** Prandaj, vëllezër, përpipuni gjithnjë e më shumë ta përforconi thirrjen dhe zgjedhjen tuaj, sepse, duke bërë këto gjëra, nuk do tē pengoheni kurrë. **11** Sepse kështu begatisht do t'ju hapet hyrja në mbretërinë e amshuar tē Zotit dhe Shpëtimtarit tonë Jezu Krisht. (aiōnios g166) **12** Prandaj nuk do tē lë pas dore t'ju kujtoj vazhdimish këto gjëra, ndonëse ju i dini dhe jeni tē patundur në këtë tē vërtetë. **13** Por unë mendoj se është e drejtë, pérderisa jam në këtë tendë, t'ju mbaj zgjuar duke ua sjellë këto gjëra ndër mend, **14** duke ditur se, së shpejti më duhet ta lë këtë tendë time, sikurse ma tregoi Zoti ynë Jezu Krisht. **15** Por do tē kujdesem që, edhe pas largimit tim, ju tē mund t'i kujtoni gjithnjë këto gjëra. **16** Sepse nuk jua bëmë tē njohur fuqinë dhe ardhiqen e Zotit tonë Jezu Krisht, duke shkuar pas përralla tē sajuara me mjeshtri, por sepse jemi dëshmitarë okular e madhështisë së tij. **17** Sepse ai mori nder dhe lavdi nga Perëndia Atë, kur i erdhë ky zë nga lavdia e madhërishimë: "Ky është Biri im i dashur, në tē cilin jam kënaqur". **18** Dhe ne e dëgjuam këtë zë që vinte nga qilli, kur qemë bashkë me tē në malin e shenjtë. **19** Ne e kemi edhe më tē vërtetuar fjalën profetike, tē cilën bëni mirë tì kushton kujdes, si një kandil që ndriçon në një vend tē errët, derisa tē zbardhë dita dhe ylli i dritis tē lindë në zemrat tuaja, **20** duke ditur së pari këtë: që asnjë profeci e Shkrimit nuk është objekt i interpretimeve të veçanta. **21** Sepse asnjë profeci nuk ka ardhur nga vullneti i njeriut, por njerëzit e shenjtë tē Perëndisë kanë folur, tē shtyrë nga Fryma e Shenjtë.

2 Por ka pasur edhe profetë tē rremë midis popullit, ashtu si do tē ketë midis jush mësues tē rremë, tē cilët do tē fusin fshehurazi herezi shkatërruese dhe, duke mohuar Zotérinë që i bleu ata, do tē têrheqin mbi vete një shkatërrim tē shpejtë. **2** Dhe shumë vetë do tē ndjekin doktrina shkatërruese tē tyre dhe pér shkak tē tyre udha e së vërtetës do tē shahet. **3** Dhe në lakminë e tyre do t'ju shfrytëzojnë me fjalë tē shpifura, por

ndëshkimi i tyre që moti nuk vonon dhe shkatërrimi i tyre nuk po dremi. **4** Sepse, në qoftë se Perëndia nuk i kurseu ëngjëjt që mëkatuan, por i hodhi në tartar tē lidhur me pranga terri që tē ruhen pér gjyq; (*Tartaroō g5020*) **5** dhe nuk kurseu botën e lashtë, por shpëtoi bashkë me shtatë tē tjerë Noeun, predikues tē drejtësisë, kur solli përmbytjen mbi botën e tē pabesëve, **6** edhe dënoi me shkatërrim qytetet e Sodomës dhe tē Gomorës, duke i bërë hi, dhe i bëri shëmbull pér ata që në tē ardhmen do tē jetonin pabesisht, **7** dhe e liroi tē drejtin Lot, që helmohej nga sjellja imorale e këtyre tē çoroditurve **8** (sepse ky i drejtë banonte në mes tyre e mundonte pér ditë shpirtin e tij tē drejtë duke shkuar dhe duke dëgjuar veprat e tyre tē poshtra), **9** Zoti di t'i shpëtøjë nga tundimi tē perëndishmit dhe t'i ruajë tē padrejtët që tē ndëshkohenit ditën e gjyqit, **10** sidomos ata që shkojnë pas mishit në lakminë e fëlliçësisë dhe e përbuzin pushtetin. Ata janë tē paturpshëm, arrogant dhe nuk druajnë tē blasfemojnë dinjitetet; **11** ndërsa engjëjt, që janë më tē lartë pér nga forca e nga fuqia, nuk sjellin kundër atyre gjykime fyesë përpara Zotit. **12** Por këta, si shtazë pa mend, tē lindura nga natyra që tē kapen dhe tē shkatërrohen, flasin keq pér gjérat që nuk i dinë dhe do tē asgjësohen në prishjen e tyre, duke marrë kështu shpërblimin e paudhësisë së tyre. **13** Ata e konsiderojnë kënaqësi ta çojnë ditën ndër qejfe; janë njolla dhe fëlliçësi, dhe lëshohen pas mashtimeve tē tyre, kur marrin pjesë në gostitë tuaja. **14** Sytë i kanë plot me kurorëshkelje dhe nuk pushojnë së mëkatuar; mashtrojnë shpirrat e paqëndrueshëm, kanë zemër tē stërvitur në lakkime, dhe janë bij mallkimi. **15** Ata, pasi e lanë udhën e drejtë, devijuan duke ndjekur udhën e Balaamit, birit tē Beorit, i cili e deshi pagën e paudhësisë, **16** por u qortua pér shkeljen e tij: një kafshë barre pa gojë, duke folur me zë njeriu, e ndaloi marrëzinë e profetit. **17** Këta janë burime pa ujë, re që shtyen nga furtuna, tē cilëve u rezervohet errësira e territ pérjetë. (*questioned*) **18** Sepse duke mbajtur ligjëratë jashtë mase tē fryra dhe tē kota bëjnë pér vete, me anë tē pasioneve tē mishit dhe tē paturpësisë, ata që me tē vërtetë kishin shpëtuar nga ata që jetojnë në gabim; **19** ndërsa u premtojnë atyre liri, ata vetë janë skllevrë tē prishjes, sepse një bëhet skllav i atij që e mundi. **20** Sepse ata që shpëtuan nga ndyrësítë e botës me anë tē njohjes së Zotit dhe Shpëtimtarit Jezu Krisht, nëse përsëri ngatërrohen nga këto dhe minden, gjendja e tyre e fundit është më e keqe se e para. **21** Sepse do tē që më mirë pér ta tē mos e kishin njohur udhën e drejtësisë, se sa, pasi e njohën, t'a kthejnë shpinën urdhërimit tē shenjtë që u që dhënë. **22** Por atyre u ndodhi ç'ka thotë një fjalë e urtë e vërtetë: "Qeni u kthyë në tē vjellat e veta", dhe "dosa e larë u kthyë tē zhgërryhet në llucë".

3 Shumë tē dashurit, kjo është e dyta letër që po ju shkruaj; në tē cilat po e mbaj zgjuar mendjen tuaj tē kthjellët duke iu drejtuar kujtesës suaj, **2** që tē mban mend fjalët që u thanë më parë nga profetët e shenjtë dhe nga urdhërimi i vetë Zotit dhe Shpëtimtarit tē transmetuar nga ne apostujt. **3** Së pari duhet tē dini këtë, se në ditët e fundit do tē vijnë disa përqeshës, tē cilët do tē ecin sipas dëshirave tē veta, **4** dhe do tē thonë: "Ku është premtimi i ardhjes së tij? Sepse, që kur etërit fjetën, tē

gjitha gjërat mbetën në po atë gjendje si në fillim të krijimit". 5 Sepse ata me dashje harruan se nëpërmjet fjalës së Perëndisë qjejt vinin në eksistencë shumë kohë më parë, dhe se toka doli nga uji dhe u sajua nëpërmjet ujit, 6 pér shkak të të cilët bota e atëhershme u mbulua nga uji dhe humbi, 7 ndërsa qjejt dhe dheu i sotshém janë ruajtur nga e njëjta fjalë pér zjarrin, të rezervuar pér ditën e gjuqit dhe të humbjes së njerëzve të pabesë. 8 Por, shumë të dashur, mos harroni këtë gjë: se pér Zotin një ditë është si një mijë vjet, dhe një mijë vjet si një ditë. 9 Zoti nuk vonon plotësimin e premtimit të tij, siç disa besojnë që ai bén; por është i durueshém ndaj nesh, sepse nuk do që ndokush të humbasë, por që të gjithë të vijnë në pendim. 10 Dhe dita e Zotit do të vijë si një vjedhës natën; atë ditë qjejt do të shkojnë me krismë, elementët do të shkrihen nga të nxehtit dhe veprat dhe toka që janë në të do të digjen krejt. 11 Përderisa të gjitha këto gjëra duhet të shkatërrohen, si të mos duhet të keni një sjellje të shenjtë dhe të perëndishme, 12 duke pritur dhe shpejtuar ardhjen e ditës së Perëndisë, pér shkak të së cilës qjejt marrin flakë do të treten, dhe elementët të konsumuar nga nxehtësia do të shkrihen? 13 Por ne, sipas premtimit të tij, presim qiej të rinj dhe toka të re, në të cilët banon drejtësia. 14 Prandaj, shumë të dashur, duke i pritur këto gjëra, përpinquni të jeni përpara tij të papërlyer dhe të paqortueshém, në paqe. 15 Dhe kini parasysh se durimi i Zotit tonë është në shërbim të shpëtimit, sikurse ju ka shkruar edhe vëllai ynë i dashur Pal, sipas diturisë që iu dha; 16 Ashtu bén ai në të gjitha letrat e tij, ku flet pér këto gjëra. Në to ka disa gjëra të vështira pér t'u kupuar, të cilat të paditur dhe të paqëndrueshmit i shtrëmbërojnë, sikurse bëjnë me Shkrimet e tjera, pér përhumbjen e tyre. 17 Ju pra, shumë të dashur, duke i ditur këto gjëra, ruanjuni se mos ligështoheni në qëndresën tuaj, të térhequr nga gabimi i të pabesëve. 18 Por rrituni, në hirin dhe në njojhen e Zotit dhe të Shpëtimtarit tonë Jezu Krisht. Atij i qoftë lavdia, tanë dhe pérjetë.

Amen. (aiōn g165)

1 Gjonit

1 Atë që ishte nga fillimi, atë që dëgjuam, atë që pamë me sytë tanë, atë që vështruam dhe që duartona e prekën lidhur me Fjalén e jetës **2** (dhe jeta u shfaq dhe ne e pamë e déshmojmë pér tē, dhe ju shpallim jetën e pérjetshme që ishte pranë Atit dhe që na u shfaq neve), (*aiōnios g166*) **3** Atë që pamë dhe dëgjuam, ne po juash pellim, që edhe ju tē keni bashkësi me ne; dhe bashkësia jonë éshët me Atin dhe me Birin e tij, Jezu Krishtin. **4** Dhe po ju shkruajmë këto gjëra që gëzimi juaj tē jetë i plotë. **5** Dhe ky éshët mesazhi që dëgjuam nga ai dhe po juash pellim juve: Peréndia éshët dritë dhe në Të nuk ka kurrrafë errësirë. **6** Po tē themi se kemi bashkësi me Të, dhe ecim në errësirë, ne gënjejmë dhe nuk e vëmë në praktik të vërtetë; **7** por, po tē ecim në dritë, sikurse ai éshët në dritë, kemi bashkësi njeri me tjetrin, dhe gjaku i Jezu Krishtit, Birit tē tij, na pastron nga çdo mëkat. **8** Po tē themi se jemi pa mëkat, gënjejmë vetvete dhe e vërteta nuk éshët në ne. **9** Po t'i rrëfejmë mëkatet tonë, ai éshët besnik dhe i drejtë që tē na falë mëkatet dhe tē na pastrojë nga çdo paudhësi. **10** Po tē themi se s'kemi mëkatuar, e bëjmë atë gënjeshtar dhe fjala e tij nuk éshët në ne.

2 Djema tē mi, ju shkruaj këto gjëra që tē mos mëkatoni; dhe në qoftë se ndokush mëkatoi, kemi një avokat te Ati, Jezu Krishtin tē drejtin. **2** Ai éshët shlyesi pér mëkatet tonë; dhe jo vetëm pér tonat, por edhe pér ata tē tē gjithë botës. **3** Dhe nga kjo e dimë se e kemi njohur atë, në qoftë se i zbatojmë urdhërimet e tij. **4** Ai që thotë: "Unë e kam njohur atë", dhe nuk zbaton urdhërimet e tij, éshët gënjeshtar dhe e vërteta nuk éshët në tē. **5** Por kush e zbaton fjalén e tij, në tē me tē vërtetë dashuria e Peréndisë éshët përsosur. Nga kjo e njohim se jemi në tē. **6** Ai që thotë se qëndron në tē, duhet tē ecë edhe vetë sikurse ka ecur ai. **7** Vëllezër, nuk ju shkruaj një urdhërim tē ri, por një urdhërim tē vjetër, që e kishit nga fillimi: urdhërimi i vjetër éshët fjalë që dëgjuat nga fillimi. **8** E megjithatë po ju shkruaj një urdhërim tē ri, që éshët i vërtetë në tē dhe në ju, sepse errësira po shkon dhe tashmë po ndrit drita e vërtetë. **9** Ai që thotë se éshët në dritë dhe urren vëllanë e vet, éshët ende në errësirë. **10** Ai që e do vëllanë e vet qëndron në dritë dhe nuk ka asgjë në tē që e bënë tē bjerë. **11** Por ai që urren vëllanë e vet éshët në errësirë, ecën në errësirë dhe nuk di ku shkon, sepse errësira ia ka verbuar sytë. **12** Djema, ju shkruaj sepse mëkatet ju janë falur nëpërmjet emrit tē tij. **13** Etër, ju shkruaj sepse ju e keni njohur atë që éshët që nga fillimi. Të rinj, ju shkruaj sepse e mundët tē ligun. Djema, po ju shkruaj sepse e keni njohur Atin. **14** Etër, ju kam shkruar sepse e keni njohur atë që éshët nga fillimi. Të rinj, ju kam shkruar sepse jeni tē fortë dhe fjala e Peréndisë qëndron në ju dhe sepse e mundët tē ligun. **15** Mos e doni botën, as gjérat që janë në botë. Ne qoftë se ndokush do botën, dashuria e Atit nuk éshët në tē, **16** sepse gjithçka që éshët në botë, lakkia e mishit, lakkia e syve dhe krenaria e jetës, nuk vjen nga Ati, por nga bota. **17** Dhe bota kalon me lakkinë e saj; por ai që bën vullnetin e Peréndisë mbetet pérjetë. (*aiōn g165*) **18** Fëmijë, éshët ora e fundit. Dhe,

sikurse e dëgjuat, antikrishti duhet tē vijë, dhe tani janë shfaqur shumë antikrishtë; prej nga e dimë se éshët ora e fundit. **19** Mes nesh dolën, por nuk ishin nga tanët, sepse, po tē ishin nga tanët, do tē kishin qëndruar me ne; por kjo ndodhi që tē dalë se nuk janë tē gjithë nga tanët. **20** Por ju keni vajosjen nga i Shenjti dhe i dini çdo gjë. **21** Nuk ju shkrova juve sepse nuk e njihni tē vërtetë, por sepse ju e njihni dhe sepse asnjë gënjeshtër nuk del nga e vërteta. **22** Kush éshët gënjeshtari, veçse ai që mohon se Jezus éshët Krishti? Antikrishti éshët ai, që mohon Atin dhe Birin. **23** Kushdo që mohon Birin, s'ka as Atin; kushdo që njeh Birin, ka edhe Atin. **24** Ajo që ju, pra, dëgjuat nga fillimi le tē qëndrojë në ju; në qoftë se ajo që dëgjuat nga fillimi qëndron në ju, edhe ju do tē qëndroni në Birin dhe në Atin. **25** Dhe ky éshët premtimi që ai na bëri: jeta e pérjetshme. (*aiōnios g166*) **26** Ju shkrova këto gjëra pér ata që kërkijnë t'ju gënjejnë. **27** Dhe, sa pér ju, vajosja që keni marrë prej tij qëndron në ju dhe nuk keni nevojë që ndokush t'ju mësojë; por, duke genë se vajosja e tij ju mëson çdo gjë dhe éshët e vërtetë e nuk éshët gënjeshtër, qëndroni në tē ashtu sikurse ju mësoi. **28** Edhe tani, djema, qëndroni në tē që, kur tē shfaqet ai, ne tē mund tē kemi besim, dhe në ardhjen e tij tē mos turpërohemë para Tij. **29** Në qoftë se e dini se ai éshët i drejtë, ta dini se kushdo që praktikon drejtësinë ka lindur prej tij.

3 Shikoni ç'dashuri tē madhe na dha Ati, që tē quhemi bij tē Peréndisë. Prandaj bota nuk na njeh, sepse nuk e ka njohur atë. **2** Shumë tē dashur, tani jemi bij tē Peréndisë, por ende nuk éshët shfaqur ç'do tē jemi; por dimë se, kur tē shfaqet ai, do tē jemi tē ngjashëm me tē, sepse do ta shohim se si éshët ai. **3** Dhe kushdo që e ka këtë shpresë në tē, le ta pastrojë veten, siç éshët i pastër ai. **4** Kush bën mëkat, bën edhe shkelje tē ligjit; dhe mëkatet shkelje e ligjit. **5** Dhe ju e dini se ai u shfaq pér tē hequr mëkatet tonë; dhe në tē nuk ka mëkat. **6** Kush qëndron në tē nuk mëkaton; kush mëkaton nuk e ka parë dhe as nuk e ka njohur. **7** Djema, kurkush mos ju mashtroftë: ai që zbaton drejtësinë éshët i drejtë, ashtu sikur éshët i drejtë ai. **8** Kush kryen mëkat éshët nga djalli, sepse djalli mëkaton nga fillimi; prandaj éshët shfaqur Biri i Peréndisë: pér tē shkatërruar veprat e djallit. **9** Kush lindi nga Peréndia nuk kryen mëkat, sepse fara e Peréndisë qëndron në tē dhe nuk mund tē mëkatojë sepse lindi nga Peréndia. **10** Prej kësaj njihen bijtë e Peréndisë dhe bijtë e djallit; kushdo që nuk praktikon drejtësinë nuk éshët nga Peréndia, dhe i tillë nuk éshët as ai që nuk do vëllanë e vet. **11** Sepse ky éshët mesazhi që dëgjuat nga fillimi. Ta duam njeri-tjetrin, **12** jo sikundër Kaini, i cili ishte nga i ligu dhe vrau vëllanë e vet. Dhe pér çfarë arësyte e vrau atë? Sepse veprat e tij ishin tē liga dhe ato tē tē vëllait ishin tē drejta. **13** Mos u çuditin, vëllezër tē mi, nëse bota ju urren. **14** Ne e dimë se kemi kaluar nga vdekja në jetë, sepse i duam vëllezërit; kush nuk e do vëllanë e vet, mbetet në vdekje. **15** Kushdo që urren vëllanë e vet éshët vrasës; dhe ju e dini se asnjë vrasës nuk ka jetë tē pérjetshme tē qëndrueshme në vete. (*aiōnios g166*) **16** Nga kjo e kemi njohur dashurinë: ai e dha jetën e vet pér ne; dhe ne duhet ta japid jetën tonë pér vëllezërit. **17** Dhe nëse njëri ka tē mirat e kësaj bote dhe sheh tē vëllanë që éshët në nevojë dhe e mbyll

zemrën e tij, si qëndron në të dashuria e Perëndisë? 18 Djema të rinj, të mos duam me fjalë, as me gjuhë, por me vepra dhe në të vërtetë. 19 Dhe nga kjo ne dimë se jemi në të vërtetën dhe do t'i bindim zemrat tonë para atij; 20 sepse, po të na dénojë zemra jonë, Perëndia éshëtë më i madh se zemra jonë dhe njeh çdo gjë. 21 Shumë të dashur, nëse zemra jonë nuk na dénon, kemi siguri para Perëndisë; 22 dhe ç'të kérkojmë, e marrim nga ai, sepse zbatojmë urdhërimet e tij dhe bëjmë gjérat që janë të pëlqyera prej tij. 23 Dhe ky éshëtë urdhërimi i tij që besojmë në emrin e Birit të tij Jezu Krisht dhe ta duam njeri-tjetrin si na urdhëroi ai. 24 Ai që zbaton urdhërimet e tij qëndron në Perëndinë, dhe Ai në të; dhe prej kësaj ne dijmë se ai qëndron në ne: nga Fryma që ai na dha.

4 Shumë të dashur, mos i besoni çdo fryshtë, por i vini në provë fryshtërat përfytur të ditur nëse janë nga Perëndia, sepse shumë profetë të rremë kanë dalë në botë. 2 Nga kjo mund të njihni Frymën e Perëndisë: çdo fryshtë që rrëfen se Jezu Krishti ka ardhur në mish, éshëtë nga Perëndia. 3 Dhe çdo fryshtë që nuk rrëfen se Jezu Krishti ka ardhur në mish, nuk éshëtë nga Perëndia; dhe kjo éshëtë fryshtë e antikrishtit që, siç e keni dëgjuar se vjen; dhe tashmë éshëtë në botë. 4 Ju jeni prej Perëndisë, o djem të rinj, dhe i keni mundur atë, sepse ai që éshëtë në ju éshëtë më i madh se ai që éshëtë në botë. 5 Ata janë nga bota; prandaj flasin përfyrat e botës dhe bota i dëgjon. 6 Ne jemi prej Perëndisë; kush njeh Perëndinë na dëgjon; kush nuk éshëtë prej Perëndisë nuk na dëgjon; nga kjo njohim Frymën e së vërtetës dhe fryshtë e gabimt. 7 Shumë të dashur, le ta duam njeri-tjetrin, sepse dashuria éshëtë nga Perëndia dhe kushdo që do, ka lindur nga Perëndia dhe e njeh Perëndinë. 8 Ai që nuk ka dashuri nuk e ka njohur Perëndinë, sepse Perëndia éshëtë dashuri. 9 Në këtë éshëtë shfaqur dashuria e Perëndisë ndaj nesh, se Perëndia dërgoi Birin e tij të vetëmlindurin në botë që ne të rojmë nëpërmjet tij. 10 Në këtë éshëtë dashuria: jo se ne e kemi dashur Perëndinë, por që ai na ka dashur ne dhe dërgoi Birin e tij përfshyerjen e mëkateve tonë. 11 Shumë të dashur, në qoftë se Perëndia na ka dashur në këtë mënyrë; edhe ne duhet ta duam njeri-tjetrin. 12 Askush s'ë ka parë ndonjëherë Perëndinë; po ta duam njeri-tjetrin, Perëndia qëndron në ne dhe dashuria e tij éshëtë e përsosur në ne. 13 Nga kjo ne njohim se qëndrojmë në të dhe ai në ne, sepse ai na ka dhënë nga Fryma e tij. 14 Dhe ne pamë dhe dëshmojmë se Ati e dërgoi Birin përfytur qënë Shpëtimtar i botës. 15 Ai që rrëfen se Jezusi éshëtë Biri i Perëndisë, Perëndia qëndron në të dhe ai në Perëndinë. 16 Dhe ne njohëm dhe besuam dashurinë që Perëndia ka përfytur. Perëndia éshëtë dashuri; dhe ai që qëndron në dashuri qëndron në Perëndinë dhe Perëndia në të. 17 Në këtë dashuria u përsos në ne (që të kemi guxim në ditën e gjyqit): sepse sikurse éshëtë ai, po kështu jemi edhe ne në këtë botë. 18 Në dashuri nuk ka frikë, madje dashuria e përsosur e nxjerr jashtë frikën, sepse frika ka të bëjë me ndëshkimin, dhe ai që ka frikë nuk éshëtë i përsosur në dashuri. 19 Ne e duam atë, sepse ai na deshi i pari. 20 Po të thotë dikush: "Unë e dua Perëndinë" dhe urren vëllanë e vet, éshëtë gënjeshtar; sepse ai që nuk do vëllanë e vet të cilin e sheh, si mund të dojë Perëndinë, që nuk e sheh? 21 Dhe ky

éshëtë urdhërimi që kemi marrë nga ai: ai që do Perëndinë, të dojë edhe vëllanë e vet.

5 Kushdo që beson se Jezusi éshëtë Krishti, ka lindur nga Perëndia; dhe kushdo që do atë që e ka ngjizur, do edhe atë që ka qenë ngjizur nga ai. 2 Nga kjo ne dimë ti duam bijtë e Perëndisë: kur duam Perëndinë dhe zbatojmë urdhërimet e tij. 3 Sepse kjo éshëtë dashuria e Perëndisë: që ne të zbatojmë urdhërimet e tij; dhe urdhërimet e tij nuk janë të rënda. 4 Sepse çdo gjë që ka lindur nga Perëndia e mund botën; dhe kjo éshëtë fitoria që e mundi botën: besimi ynë 5 Cili éshëtë ai që e mund botën, veç se ai që beson se Jezusi éshëtë Biri i Perëndisë? 6 Ky éshëtë ai që erdhi me anë të ujtit e gjakut, Jezu Krishti; jo vetëm me anë të ujtit, por me anë të ujtit e me anë të gjakut. Dhe Fryma éshëtë ai që dëshmon, sepse Fryma éshëtë e vërteta. 7 Sepse tre janë ata që dëshmojnë në qell: Ati, Fjala dhe Fryma e Shenjtë; dhe këta të tre janë një. 8 Edhe tre janë ata që dëshmojnë mbi dhen: Fryma, uji dhe gjaku; dhe këta të tre janë të një mendimi. 9 Në qoftë se ne pranojmë dëshminë e njjerëzve, dëshmia e Perëndisë éshëtë më e madhe, sepse kjo éshëtë dëshmia e Perëndisë që ai dha përfytur Birin e tij. 10 Ai që beson në Birin e Perëndisë ka këtë dëshmi në vërvete; ai që nuk beson te Perëndia, e ka bërë atë gënjeshtar, sepse nuk i besoi dëshmisë që Perëndia dha përfytur Birin e tij. 11 Dhe dëshmia éshëtë kjo: Perëndia na dha jetën e përfjetshme dhe kjo jetë éshëtë në Birin e tij. (aiōnios g166) 12 Ai që ka Birin, ka jetën; ai që nuk ka Birin e Perëndisë, nuk ka jetën. 13 Jua shkrova këto gjëra juve që besoni në emrin e Birit të Perëndisë, që të dini se keni jetën e përfjetshme dhe që të besoni në emrin e Birit të Perëndisë. (aiōnios g166) 14 Kjo éshëtë siguria që kemi përparrë tij: nëse kérkojmë diçka sipas vullnetit të tij, ai na e plotëson: 15 Dhe nëse dimë se ai na i plotëson të gjitha ato që i kérkojmë, ne dimë se i kemi ato që i kérkuam atij. 16 Në se dikush sheh vëllanë e vet se kryen një mëkat që nuk çon në vdekje, le të lutet Perëndisë, dhe ai do t'i japë jetën, atyre që bëjnë mëkat që nuk çon në vdekje. Ka mëkat që çon në vdekje nuk them që ai të lutet përfytur këtë. 17 Çdo paudhësi éshëtë mëkat; por ka mëkat që nuk çon në vdekje. 18 Ne dimë se kushdo që ka lindur nga Perëndia nuk mëkaton; ai që ka lindur nga Perëndia e ruan veten e tij, dhe i ligu nuk e prek atë. 19 Ne dimë se jemi nga Perëndia dhe se gjithë bota dergjet në ligësi. 20 Por ne dimë se Biri i Perëndisë erdhi dhe na dha të kuptuarit, që ne të njohim atë që éshëtë i Vërteti; dhe ne jemi në të Vërtetin, në Birin e tij Jezu Krishti; ky éshëtë i vërteti Perëndi dhe jeta e përfjetshme. (aiōnios g166) 21 Djema, ruani veten nga idhujt.

2 Gjonit

1 Plaku; zonjës së zgjedhur dhe bijve të saj që i dua në të vërtetë, dhe jo vetëm unë, por edhe të gjithë ata që e kanë njohur të vërtetën, **2** për shkak të së vërtetës që qëndron në ne dhe do të jetë me ne përijetë: (aiōn g165) **3** hiri, mëshira dhe paqja qofshin me ju nga Perëndia Ati dhe nga Zoti Jezu Krisht, Biri i të Atit, në të vërtetë dhe në dashuri. **4** U gëzova fort që gjeta disa nga bijtë e tu duke ecur në të vërtetën, sipas urdhërimit që morëm nga Ati. **5** Dhe tani të lutem ty, zonjë, jo sikur po të shkruaj një urdhërim të ri, por atë që kishim pasur nga fillimi, që ta duam njëri-tjetrin. **6** Dhe kjo është dashuria, të ecim sipas urdhërimeve të tij. Sikurse e dëgjuat nga fillimi, ky është urdhërimi që morëm, që të ecni në të. **7** Sepse në botë kanë dalë shumë mashrues, të cilët nuk rrëfejnë se Jezu Krishti ka ardhur në mish; ky është mashtruesi dhe antikrishti. **8** Bëni kujdes se mos humbni fryti i gjërave të kryera, por bëni në menyrë të merrni një shpërbirim të plotë. **9** Kushdo që shkon tej dhe nuk qëndron në doktrinën e Krishtit, nuk ka Perëndi; kush qëndron në doktrinën e Krishtit, ka Atin dhe Birin. **10** Në qoftë se dikush vjen tek ju dhe nuk sjell këtë doktrinë, mos e pranoni në shtëpi dhe mos e përshëndetni, **11** sepse ai që e përshëndet bëhet pjestar në veprat e tij të liga. **12** Megjithse kisha shumë gjëra pér t'ju shkruar, nuk desha ta bëjë me letër dhe bojë, por shpresoj të vij te ju dhe t'ju flas me gojë, që gézimi juaj të jetë i plotë. **13** Biftë e motrës sate të zgjedhur të përshëndesin. Amen.

3 Gjonit

1 Plaku, Gajit shumë të dashur, të cilin unë e dua në të vërtetë.
2 Shumë i dashur, unë déshiroj të kesh mbarësi në çdo gjë dhe të gjëzosh shëndet të mirë, ashtu si ka mbarësi shpirti yt. **3** Sepse u gjëzova shumë kur erdhën disa vëllezër dhe déshmuani pér besnikërinë tènde ndaj së vërtetës, se si ecën ti në të vërtetën. **4** Nuk kam gjësim më të madh nga ky: të dëgjoj se bijtë e mi ecin në të vërtetën. **5** Shumë i dashur, ti vepron me besnikëri në të gjitha ato që bën pér vëllezërit dhe të huajt. **6** Ata déshmuani pér dashurinë tènde përpara kishës; dhe ti të bësh mirë të gujdesësh pér udhëtimin e tyre në mënyrë të denjë pér Perëndinë, **7** sepse ata dolën pér emrin e tij, pa marrë asgjë nga johebrenjtë. **8** Ne e kemi pér detyrë, pra, ti presim këta njerëz, që të jemi bashkëpunëtorë në çështjen e së vërtetës. **9** I shkrova kishës, por Diotrefi, që do të jetë i pari ndër ta, nuk na pret. **10** Prandaj, po të vij, do t'i kujtoj atij veprat që bën, duke folur fjalë të liga kundër nesh; dhe duke mos u mjafuar me këto, ai vetë nuk i pret vëllezërit dhe i ndalon ata që duan t'i presin e i përjashton nga kisha. **11** Shumë i dashur, mos imito të keqen, por të mirën. Ai që bën të mirën është nga Perëndia, por ai që bën të keqen nuk e ka parë Perëndinë. **12** Pér Demetrin të gjithë déshmojnë, madje edhe vetë e vërteta; edhe ne déshmojmë pér të, dhe ti e di se déshmia jonë është e vërtetë. **13** Kisha shumë pér të të shkruar, por nuk dua të të shkruaj me bojë e penë; **14** por shpresoj të të shoh së shpejti dhe do të flasim gojarisht. Paqja me ty. Të përshëndesin miqtë. Përshëndeti miqtë një pér një.

Juda

1 Juda, shërbëtor i Jezu Krishtit dhe vëllai i Jakobit, të thirrurve që u shenjtëruan në Perëndinë Atë dhe të ruajtur në Jezu Krisht: 2 mëshira, paqja dhe dashuria u shumoftë në ju. 3 Shumë të dashur, ndërësia isha ngulmues që t'ju shkruaja për shpëtimin e përbashkët, ndjeva nevojën t'ju shkruaj juve, dhe t'ju bëj thirrje të luftoni pér besimin, që u qe trasmetuar shenjtoreve një herë e përgjithmonë. 4 Sepse depërtuan ndërmjet jush disa njerëz, që genë shënuar që moti pér këtë dënim, të pabesë që e kthejnë hirin e Perëndisë tonë në imoralitet dhe mohojnë të vetmin Zotëri Perëndi, dhe Zotin tonë Jezu Krisht. 5 Dhe dua t'ju kujtoj, ndonëse tashmë i dini gjithë këto, se Zoti, pasi e shpëtoi popullin e tij nga vendi i Egjiptit, pastaj i shkatërrroi ata që nuk besuan. 6 Ai i ruajti me pranga të përjetshme në errësirë pér gjyqin e ditës së madhe, edhe engjëjt që nuk e ruajtën gjendjen e tyre të parë, po e lanë banimin e tyre, (aidios g126) 7 posi Sodoma dhe Gomora edhe qytetet përreth, që u dhanë pas kurvërimit dhe u dhanë pas çoroditjesh seksuale, janë vënë përpara si shembull, duke pësuar ndëshkimin e një zjarri të përjetshëm; (aiōnios g166) 8 në të njëjtën menyrë ndotin edhe këta éndërrues mishin, përbuzin pushtetin dhe blasfemojnë kundër dinjiteteve. 9 Por kryengjelli Mikael, kur në kundërshtim me djallin debatonte pér trupin e Moisiut, nuk guxoi të shqiptojë një gjykim fyes, por tha: "Zoti të qortoftë!". 10 Kurse këta flasin keq pér të gjitha gjërat që nuk i dinë, dhe pér të gjitha gjërat që njohin në menyrë natyrale, si kafshë pa arësy, në këto gjëra prishin veten, 11 Mjerë ata, sepse kanë marrë rrugën e Kainit dhe u dhanë pas çoroditjes së Balaamit pér fitim dhe mbaruan në rebelim e Koreut. 12 Këta janë njolla në agapit tuaja, kur hanë e pinë bashkë me ju pa druajtje duke kullotur veten e tyre; ata janë re pa ujë, të shtyrë andej këndej nga erërat, drurë vjeshte pa fruta, dyfish të vdekur, të shkulur me rrënijë, 13 valë deti të egra që shkumbëzojnë paudhësitë e tyre, yje të këputur pér të cilët është ruajtur terri i errësirës pér gjithmon. (aiōn g165) 14 Dhe pér këta profetizoi edhe Enoku, i shtati pas Adamit, duke thënë: "Ja, Zoti erdhi me mijërat e tij të shenjtë, 15 pér të bërë gjyqin kundër të gjithëve dhe pér të bindur të gjithë të pabesët në mes tyre pér të gjitha veprat e paudhësisë dhe pér të gjitha fjalët fyese që mëkatarët e pabesë folën kundër tij". 16 Këta janë murmuritës, që ankohen pér fatin e tyre, që ecin sipas pasioneve të tyre; dhe goja e tyre flet fjalë krenarie dhe u bëjnë lajka njerëzve pér dobi të vet. 17 Por ju, shumë të dashur, mban mend fjalët që ju kanë parathënë apostujt e Zotit tonë Jezu Krisht. 18 Ata ju thoshrin që në kohën e fundit do të ketë tallës që do të ecin sipas pasioneve të tyre të paudhësisë. 19 Këta janë ata që shkaktojnë përcarjet, njerëz mishor, që s'kanë Frymën. 20 Por ju, shumë të dashur, duke ndërtuar veten tuaj mbi besimin tuaj shumë të shenjtë, duke u lutar në Frymën e Shenjtë, 21 ruhani në dashurinë e Perëndisë, duke pritur mëshirën e Zotit tonë Jezu Krisht, pér jetën e përjetshme. (aiōnios g166) 22 Dhe kini dhemshuri pér njëri duke përdorur dallim, 23 por shpëtojini të tjerët me druajtje, duke ia rrëmbyer zjarrit, dhe duke urryer edhe rroben e ndotur nga mishi. 24

Dhe atij që mund t'ju ruajë nga çdo rrëzim dhe t'ju nxjerrë para lavdisë së tij të paqortueshëm dhe me gëzim, 25 të vetmit Perëndi të ditur, Shpëtimtarit tonë, i qoftë lavdi, madhështi, sundim dhe pushtet, tanë dhe pérjetë. Amen. (aiōn g165)

Zbulesa

1 Zbulesa e Jezu Krishtit, që Perëndia ia dha pér t'u treguar shërbëtorëve të tij gjérat që duhet të ndodhin pér së shpejti dhe e bëri të ditur, duke ia dérguar nëpërmjet engjëllit të tij, shërbëtorit të vet Gjon, 2 i cili déshmoi fjalén e Perëndisë dhe déshminë e Jezu Krishtit, dhe të gjitha gjérat që pa. 3 Lum ai që lexon dhe lum ata që dégjojnë fjalët e kësaj profecie dhe që ruajnë ato që janë shkruar në të, sepse koha është afér. 4 Gjoni, shtatë kishave që janë në Azi: hir pér ju dhe paqe nga ana e atij që është dhe që ishte dhe që do të vijë; edhe nga të shtatë frymërat që janë përparrë fronit të tij, 5 dhe nga Jezu Krishti, dëshmitari besnik, i parëlinduri prej së vdekurish dhe Princ i mbretërve të dheut. 6 Atij që na deshi dhe na lau nga mëkatet tonë gjakun e tij, dhe na bëri mbretër dhe priftër pér Perëndinë dhe Atin e tij, atij i qoftë lavdi dhe pushtet në shekuj të shekujve. Amen. (aiòn g165) 7 Ja, ai vjen me retë dhe çdo sy do ta shohë, edhe ata që e tejsپuan; dhe të gjitha fiset e dheut do të vajtojnë pér të. Po, amen. 8 "Unë jam Alfa dhe Omega, fillimi dhe mbarimi", thotë Zoti "që është dhe që ishte dhe që vjen, i Plotfushim". 9 Unë, Gjoni, që jam edhe vëllai juaj dhe pjestar bashkë me ju në pikëllimin, në mbretërinë dhe në durimin e Jezu Krishtit, isha në ishullin që quhet Patmos, pér fjalén e Perëndisë dhe pér dëshminë e Jezu Krishtit. 10 Isha në Frymë ditën e Zotit dhe dégjova pas meje një zë të madh si nga një bori, 11 që thoshte: "Unë jam Alfa dhe Omega, i pari dhe i fundit, dhe çfarë sheh, shkrroi në një libër dhe ua dërgo shtatë kishave që janë në Azi: në Efes, në Smirnë, në Pergam, në Tiatirë, në Sardë, në Filadelfi dhe në Laodice". 12 Dhe u solla të shoh zérin që foli me mua. Dhe, si u solla, pashë shtatë shandanë ari 13 dhe, në mes të shtatë shandanëve, një të njashëm me një Bir njeriu, të veshur me një petk të gjatë deri te këmbët dhe njegjeshur me një brez ari në gjoks. 14 Dhe kryet e tij dhe flokët e tij ishin të bardhë si lesh i bardhë, si bora, dhe sytë e tij e ngjanin një flake zjarri. 15 Dhe këmbët e tij ngjanin me bronz të kulluar, si të skuqur në furre dhe zëri i tij si zë shumë ujërash. 16 Dhe kishte në dorën e tij të djathtë shtatë yje dhe nga goja e tij dilte një shpatë e mprehtë, me dy tehe, dhe fytyra e tij si dielli që ndrin me forcën e tij. 17 Dhe kur e pashë, rashë para këmbëve të tij si i vdekur. Dhe ai vuri dorën e tij të djathtë mbi mua, duke më thënë: "Mos u trembl! Unë jam i pari dhe i fundit, 18 dhe i gjalli; isha i vdekur, por ja, jam i gjallë në shekuj të shekujve, amen; dhe unë i kam çelësat e vdekjes e të Hadesit. (aiòn g165, Hadës g86) 19 Shkruaj, pra, gjérat që pe, ato që janë dhe ato që do të ndodhin pas atyre, 20 misterin e të shtatë yjeve që ti pe në të djathtën time, dhe të shtatë shandanëve prej ari. Të shtatë yjet janë engjëjt e shtatë kishave, dhe të shtatë shandanët që pe janë shtatë kishat".

2 "Engjëllit të kishës në Efes shkruaj: këtë thotë ai që mban të shtatë yjet në të djathtën e tij dhe që ecën në mes të shtatë shandanëve prej ari. 2 Unë i njoh veprat e tua, mundin tênd dhe durimin tênd edhe se ti s'mund t'i durosh të këqijtë; ti i vure në provë ata që pretendojnë se janë apostuj dhe nuk janë dhe i gjete gënjeshtarë. 3 Ti ke duruar, ke qëndrueshmëri dhe pér hir

të emrit tim je munduar pa u lodhur. 4 Por kam diçka kundër teje, sepse dashurinë tënde të parën e le. 5 Kujtohu, pra, se nga ke rënë, pendohu, dhe bëj veprat e para; në mos do të vi së shpejti te ti dhe do ta luaj shandanin tënd nga vendi i vet, nëse nuk pendohesh. 6 Por ti ke kétë, që i urren veprat e Nikolaitëve, që i urej edhe unë. 7 Kush ka veshë, le të dégjojë atë që u thotë Fryma kishave: kuj fiton do t'i jap të hajë nga pema e jetës, që është në mes të parajsës së Perëndisë". 8 "Dhe engjëllit të kishës në Smirnë, shkruaji: këtë thotë i pari dhe i fundit, që qe i vdekur dhe kthehej në jetë. 9 Unë i njoh veprat e tua, dhe shtrengimin e varférinë (por ti je i pasur) dhe blasfeminë e atyre që e quajnë veten Judenj, por nuk janë, por janë një sinagogë e Satanit. 10 Mos ki frikë nga ato pér të cilat do të vuash; ja, djalli do të hedhë disa prej jush në burg, që të provoheni, dhe ju do të keni shtrengim pér dhjetë ditë. Ji besnik deri në vdekje dhe unë do të të jap kurorën e jetës. 11 Kush ka veshë, le të dégjojë atë që Fryma u thotë kishave: kush fiton nuk do të preket nga vdekja e dyte". 12 "Dhe engjëllit të kishës në Pergam, shkruaji: Këto gjëra thotë ai që ka shpatën e mprehtë me dy tehë: 13 Unë i di veprat e tua dhe ku banon, atje ku është froni i Satanit; dhe ti mbaresh fort tek emri im dhe nuk e mohove besimin në mua, edhe në ato ditë kur Antipa, dëshmitari im, besnik, u vra midis jush, atje ku banon Satani. 14 Por kam disa gjëra kundër teje: sepse ke aty disa që mbajnë mësimin e Balaamit, i cili e mësoi Balakun t'u vërrë një gurë pengese përparrë bjive të Izraelit që të hanë fljime idhujsh dhe të kurvërojnë. 15 Kështu ti ke edhe disa që mbajnë mësimin e Nikolaitëve, të cilën gjë eurrej. 16 Pendohu, përndryshe do të vij së shpejti te ti dhe do të luftoj kundër tyre me shpatën e gojës sime. 17 Kush ka veshë, le të dégjojë atë që Fryma u thotë kishave: kuj fiton do t'i jap të hajë nga mana që është fshehur; dhe do t'i jap një gur të bardhë, dhe mbi gur është shkruar një emër i ri, të cilin s'e njeh askush, përvëç atij që e merr". 18 "Edhe engjëllit të kishës në Tiatirë shkruaj: Këto gjëra thotë Biri i Perëndisë, ai që ka sytë si flakë zjarri dhe këmbët e tij janë të njashëm me bronz të shkëlqyeshmë. 19 Unë i njoh veprat e tua, dashurinë tënde, besimin tênd, shërbimin tênd, durimin tênd dhe di që veprat e tua të fundit janë më të shumta se të parat. 20 Por kam disa gjëra kundër teje, sepse ti e lejon gruan Jezabel, që e quan veten profeteshë, të mësojë dhe t'i mashtrojë shërbëtorët e mi të kurvërojnë dhe të hanë gjëra të flijuara idhujve. 21 Dhe i dhasnë kohë që të pendohet pér kurvërinë e saj, por ajo nuk u pendua. 22 Ja, unë e flakë atë në një shtrat vuajtjesh, dhe ata që kurvërojnë me të, në shtrengim të madh, po nuk u penduan pér veprat e tyre; 23 Dhe do t'i godas me vdekje bijtë e saj; dhe të gjitha kishat do të njohin se unë jam ai që heton mendjet dhe zemrat; dhe do t'i jap gjithsecilit nga ju sipas veprave të veta. 24 Por juve dhe të tjerëve që janë në Tiatirë, që nuk kanë kétë doktrinë dhe nuk i kanë njohur thellësirat e Satanit, siç e quajnë ata, unë them: nuk do të vë barrë tjetër mbi ju; 25 por mbajeni fort atë që keni, derisa të vij. 26 Dhe kuj fiton dhe i ruan deri në fund veprat e mia, do t'i jap pushtet mbi kombet; 27 dhe ai do t'i qeverisë ata me një shufër hekuri dhe ata do të thyhen si enë argjile, sikurse mora edhe unë pushtet prej Atit tim; 28 dhe unë

do t'i jap atij yllin e mëngjesit. 29 Kush ka veshë, le të dëgjojë atë që Fryma u thotë kishave".

3 "Dhe engjëllit të kishës në Sardë shkruajti: këto gjëra thotë ai që ka të shtatë Frymërat e Perëndisë dhe të shtatë yjet. Unë i di veprat e tua; ti ke emrin se jeton, por je i vdekur. 2 Ji syçelë dhe forco mbetjen e gjërvave që gati po vdesin, sepse nuk i gjeta të përkryera veprat e tua përpëra Perëndisë tim. 3 Kujto, pra, atë që more dhe dëgjove, dhe ruajt edhe pendohu. Po të mos rrish zgjuar, unë do të vij te ti si vjedhës, dhe nuk do të dish në ç'orë do të vij te ti. 4 Por ke disa veta në Sardë, që nuk e ndotën petkat e tyre; edhe do të ecin me mua të veshur në të bardha, sepse janë të denjë. 5 Kush fiton do të vishet me roba të bardha dhe unë nuk do ta fshij emrin e tij nga libri i jetës, por do të rrëfej emrin e tij përpëra. Atit tim dhe para engjëjve të tij. 6 Kush ka veshë, le të dëgjojë atë që Fryma u thotë kishave". 7 "Dhe engjëllit të kishës së Filadelfisë shkruajti: këtë thotë i Shenjtë, i Vërteti, ai që ka çelësin e Davidit, ai që hap dhe askush nuk mbyll; dhe mbyll dhe askush nuk hap. 8 Unë njoh veprat e tua; ja, të vura përpëra një dere të hapur që asnjëri nuk mund ta mbyllë; sepse ke pak forcë, dhe e ruajt fjalën time edhe nuk mohove emrin tim. 9 Ja, unë do të dorëzoj disa nga sinagoga e Satanit, që e quajnë veten Judenj, dhe nuk janë, por gjenjënë; ja, unë do t'i bëj të vijnë dhe të bien përmbyss përpëra këmbëvë të tua, dhe do të njohin se unë të kam dashur. 10 Sepse e ruajt fjalën e durimit tim, edhe unë do të të ruaj ty nga ora e sprovës që do të vij mbi gjithë botën, për të provuar ata që banojnë mbi dhe. 11 Ja, unë vij shpejt; mbaje fort atë që ke, që të mos të marrë ndokush kurorën tënde. 12 Kush fiton do ta bëj shtyllë në tempullin e Perëndisë tim, dhe ai nuk do të dalë më përjashta; dhe do të shkruan mbi të emrin e Perëndisë tim, dhe emrin e qytetit të Perëndisë tim, të Jeruzalemit të ri, që zbret nga qelli nga Perëndia im, dhe emrin tim të ri. 13 Kush ka veshë, le të dëgjojë atë që Fryma u thotë kishave". 14 "Dhe engjëllit të kishës në Laodice shkruajti: këtë thotë Ameni, Dëshmitari besnik dhe i vërtetë, Fillimi i krijesës së Perëndisë. 15 Unë njoh veprat e tua, që ti nuk je as i ftohtë as i ngrohtë. Do të doja të ishe i ftohtë ose i ngrohtë! 16 Por, mbasi je kështu i vakët, dhe as i ftohtë e as i ngrohtë, unë do të të vjell nga goja ime. 17 Sepse ti tha: "Unë jam i pasur, u pasurova dhe s'kam nevojë për asqje"; edhe nuk e di se ti je qyqar e mjeran, i varfër, i verbër dhe i zhveshur. 18 Të këshilloj të blesh nga unë ar të kulluar në zjarr që të bëhesh i pasur; edhe petka të bardhë që të vishesh dhe të mos duket turpi i lakuqësisë sate; edhe vajos sytë e tu me kolir, që të shohësh. 19 Unë të gjithë ata që i dua i qortoj dhe i ndëshkoj; prandaj ji i zellshëm dhe pendohu. 20 Ja, unë qëndroj te dera dhe trokas; nëse dikush dëgjon zérin tim dhe të hapë derën, unë do të hyj tek ai dhe do të ha darkë me të dhe ai me mua. 21 Kujt fiton do t'i jap të ulet me mua mbi froni tim, sikurse edhe unë fitova dhe u ula me Atin tim mbi froni e tij. 22 Kush ka veshë, le të dëgjojë atë që u thotë Fryma kishave".

4 Pas këtyre gjërvave, pashë dhe ja, një derë u hap në qjell dhe zëri i parë që kisha dëgjuar të fliste me mua si bori, tha: "Ngjitu këtu dhe do të tregoj gjërat që duhet të ndodhin pas këtyre gjërvave". 2 Dhe menjëherë erdha në frymë; dhe ja, një

froni ishte në qjell dhe mbi froni rrinte një i ulur. 3 Dhe ai që ishte ulur nga pamja i ngjante një guri diaspri dhe sardi; dhe rreth fronit ishte një ylber që i ngjante smeraldit. 4 Dhe rreth e qark fronit ishin njëzet e katër frone, dhe mbi frone pashë ndenjur njëzet e katër pleq të veshur me petka të bardha; dhe mbi kryet e tyre kishin kurora: 5 dhe nga froni shpërthenin vetëtimë, bubullima dhe zëra; dhe përpëra frontit ishin shtatë llamba të ndezura, që janë të shtatë Frymërat e Perëndisë. 6 Dhe përpëra frontit ishte si një det i qelqtë që i ngjante kristalit, dhe në mes të frontit dhe përreth frontit katër kafshë, që ishin plot me sy përpëra dhe prapa. 7 Qenia e parë e gjallë ishte e ngjashme me një luan, edhe qenia e dytë e gjallë e ngjashme me një viç, edhe qenia e tretë e gjallë kishte fytyrë si të njeriut, edhe e katërtë ishte e ngjashme me një shqiponjë në fluturim. 8 Edhe të katër qeniet e gjalla kishin secila nga gjashtë krahë përqark, edhe përbrenda ishin plot me sy; dhe nuk pushojnë kurrë, as ditë as natë, duke thënë: "I shenjtë, i shenjtë, i shenjtë është Zoti Perëndi, i Plotfuqishmi, që ishte, që është dhe që do të vijë!". 9 Sa herë që qeniet e gjalla i japid lavdi, nder e të falenderim atij që rri ulur mbi froni, atij që rron në shekuj të shekujve, (aiōn g165) 10 të njëzet e katër pleq bien përmbyss përpëra atij që rri mbi froni dhe adhurojnë atë që jeton në shekuj të shekujve dhe i hedhin kurorat e tyre përpëra frontit, duke thënë: (aiōn g165) 11 "Ti je i denjë, o Zot, të marrësh lavdinë, nderimin dhe fuqinë, sepse ti i krijove të gjitha gjëra, dhe nëpërmjet vullnetit tënd ekzistojnë dhe u krijuan".

5 Pastaj pashë në dorën e djathtë të atij që rrinte ulur mbi froni, një libër të shkruar përbrenda dhe përjashta, të vulosur me shtatë vula. 2 Dhe pashë një engjëll të fuqishém, që proklamoj me zë të madh: "Kush është i denjë të hapë librin dhe të zgjidhë vlat e tij?". 3 Po kurkush, as në qjell, as mbi dhe, as nën dhe, nuk mund të hapte librin e ta shihet atë. 4 Edhe unë qaja shumë, sepse s'qe gjetur asnjë i denjë të hapë dhe të lexojë librin, dhe as ta shohë. 5 Atéherë një nga pleqtë më tha: "Mos qaj; ja, Luani i fisit të Judës, Rrënya e Davidit, fitoi të hapë librin dhe të zgjidhë të shtatë vlat e tij". 6 Dhe pashë, në mes të frontit dhe të katër gjenieve të gjalla dhe në mes të pleqve, një Qengj si i therur, i cili kishte shtatë brirë dhe shtatë sy, që janë të shtatë Frymërat e Perëndisë, të dérguar në gjithë dheun. 7 Ai erdhë dhe mori librin nga dora e djathtë e atij që rrinte mbi froni. 8 Dhe, mbasi e mori librin, të katër qeniet e gjalla dhe të njëzet e katër pleqtë ranë përmbyss përpëra Qengj, duke pasur secili një qeste dhe disa kupa ari plot me erë të këndshme, të cilat janë lutjet e shenjtorëve. 9 Dhe këndonin një këngë të re duke thënë: "Ti je i denjë ta marrësh librin dhe të hapësh vlat e tij, sepse ti u there, dhe me gjakun tënd na bleve te Perëndia nga çdo fis, gjuhë, popull dhe komb, 10 dhe na bëre mbretër dhe priftër për Perëndinë tonë, dhe do të mbretërojmë mbi dhe". 11 Pastaj pashë, dhe dëgjoja zérin e shumë engjëve përqark frontit, qenieve të gjalla dhe pleqve; dhe numri i tyre ishte dhjetë mijëra dhjetë mijëra dash dhe mijëra mijëra, 12 që thoshnin me zë të madh: "I denjë është Qengji që u ther, të marrë fuqinë, dhe pasurinë, dhe diturinë, dhe forcën, dhe nderin, dhe lavdinë, dhe bekimin". 13 Edhe dëgjoja çdo kriesë që është në qjell, mbi dhe, nën dhe dhe ato që janë në det dhe gjitha gjërat sa janë në

to, që thoshnin: "Atij që rri ulur mbi fron dhe Qengjit i qofshin bekimi, nderi, lavdia dhe forca në shekuj të shekujve". (aiōn g165)

14 Dhe të katër qeniet e gjalla thoshnin: "Amen!". Dhe të njëzet e katër pleq ranë përbys dhe adhuruan atë që rrон në shekuj të shekujve.

6 Pastaj pashë kur Qengji hapi të parën nga të shtatë vulat, dëgjova një nga të katër qeniet e gjalla që thoshte si me zë bubullime: "Eja e shiko". 2 Dhe unë pashë, dhe ja, një kalë i bardhë. Dhe ai që e kalëronte kishte një hark; dhe atij iu dha një kurorë, dhe ai doli jashtë si fitimtar dhe për të fituar. 3 Kur ai hapi vulën e dytë, dëgjova qenien e dytë të gjallë që thoshte: "Eja dhe shiko". 4 Atëherë doli jashtë një kalë tjetër i kuq; dhe atij që e kalëronte iu dha të hiqte paqen nga dheu që njerëzit të vrasin njëri-tjetrin, dhe iu dha atij një shpatë e madhe. 5 Dhe kur ai hapi vulën e tretë, dëgjova qenien e tretë e gjallë që thoshte: "Eja dhe shiko". Dhe pashë dhe ja, një kalë i zi; dhe ai që e kalëronte kishte një peshore në dorën e tij. 6 Dhe dëgjova një zë në mes të katër qenieve të gjallë që thoshte: "Eja dhe shiko". 8 Dhe unë pashë, dhe ja një kalë i zbehët; dhe ai që e kalëronte emrin e kishte Vdekja, dhe Hadesi vinte pas tij. Dhe iu dha atyre pushtet përbimi një të katërtën e dheut, të vrasin me shpatë dhe me zi buke e me vdekje, dhe nëpërmjet bishave të dheut. (Hadës g86) 9 Dhe kur hapi vulën e pestë, unë pashë nën altar shpirrat e atyre që ishin therur pér shkak të fjalës së Perëndisë dhe pér shkak të dëshmisë që kishin; 10 dhe ata thirrën me zë të madh duke thënë: "Deri kur, o Zot, që je i Shenjtë dhe i Vërtetë, nuk gjykon dhe nuk merr hak pér gjakun tonë nga ata që banojnë mbi dhe?". 11 Dhe secilit prej tyre ju dha një petk i bardhë dhe ju thanë që të preheshin edhe pér pak kohë, deri sa të plotësohej numri edhe i bashkësherbëtoreve e tyre dhe i vëllezërve të tyre që duhet të vriteshin posa ata. 12 Dhe pashë, kur ai hapi vulën e gjashtë; dhe ja, u bë një tërmet i madh, dhe dielli u bë i zi si një thes prej leshi, dhe hëna u bë si gjak; 13 dhe yjet e qelliit ranë mbi dheun, ashtu si fiku hedh fitqë e paarrirë kur e tund një erë e madhe. 14 Pastaj qelli u hoq si një pergamenë që mbështillet, dhe qdo mal dhe ishull luajtëng nga vendi i tyre. 15 Dhe mbretërit e dheut, dhe të mëdhenjtë, dhe të pasurit, dhe komendantët, dhe të fuqishmit, dhe qdo skllav e qdo i lirë, u fshehën nëpër shpella dhe nëpër krepat e maleve, 16 dhe u thoshnin maleve dhe shkëmbinjve: "Bini mbi ne dhe na fshihni nga fytyra e atij që rri mbi fron dhe nga zemërimi i Qengjit, 17 sepse erdhia dita e madhe e zemërimit së tij; dhe kush mund të qëndrojë?".

7 Pas këtyre gjërase, pashë katër engjëj të cilët rrinin në këmbë në të katër këndet e dheut dhe mbanin të katër erërat e dheut, që të mos fryste erë mbi dhe, as mbi det, as mbi ndonjë dru. 2 Pastaj pashë një engjëll tjetër që njigjet nga lind dielli e që kishte vulën e Perëndisë së gjallë; dhe u thirri me zë të madh të katër engjëve, të cilëve u që dhënë të dëmtojnë dheun dhe detin, 3 duke thënë: "Mos dëmtoni dheun, as detin, as pemët, deri sa t'i vulosim në ballë shërbëtorët e Perëndisë tonë". 4

Dhe dëgjova numrin e atyre që u vulosën: njëqind e dyzet e katër mijë të vulosur nga të gjitha fiset e bijve të Izraelit. 5 Nga fisi i Judës, dymbëdhjetë mijë të vulosur; nga fisi i Rubenit, dymbëdhjetë mijë të vulosur; nga fisi i Gadit dymbëdhjetë mijë të vulosur; 6 nga fisi i Asherit, dymbëdhjetë mijë të vulosur; nga fisi i Neftalit, dymbëdhjetë mijë të vulosur; nga fisi i Manasit, dymbëdhjetë mijë të vulosur; 7 nga fisi i Simeonit, dymbëdhjetë mijë të vulosur; nga fisi i Levit, dymbëdhjetë mijë të vulosur; nga fisi i Isakarit, dymbëdhjetë mijë të vulosur; 8 nga fisi i Zabulonit, dymbëdhjetë mijë të vulosur; nga fisi i Jozefit, dymbëdhjetë mijë të vulosur; nga fisi i Beniaminit, dymbëdhjetë mijë të vulosur. 9 Pas këtyre gjërase, pashë një turmë të madhe, të cilën askush nuk mund ta numëronte, prej të gjitha kombeve, fiseve, popujve dhe gjuhëve; këta qëndronin në këmbë përpara fronit dhe përpara Qengjit, të veshur me rroba të bardha dhe me palma në duart e tyre. 10 Dhe thërrisin me zë të madh, duke thënë: "Shpëtimi është i Perëndisë tonë që është ulur mbi fron dhe i Qengjit". 11 Dhe të gjithë engjëjt rrinin në këmbë përqark fronit, dhe pleqve dhe katër qenieve e gjalla, dhe ranë përbys mbi fytyrën e tyre përpara fronit dhe adhuruan Perëndinë, 12 duke thënë: "Amen! Bekimi, dhe lavdia, dhe dituria, dhe falendërimi, dhe nderimi, dhe fuqia dhe forca janë te Perëndia ynë në shekuj të shekujve. Amen!". (aiōn g165) 13 Pastaj një nga pleqtë m'u drejtua, duke më thënë: "Cilët janë këta që janë veshur me rroba të bardha, dhe nga kanë ardhur?". 14 Dhe unë i thashë: "Imzot, ti e di". Atëherë ai më tha: "Këta janë ata që kanë ardhur nga shtrëngimi i madh, dhe i kanë larë rrobat e tyre dhe i kanë zbardhur në gjakun e Qengjit. 15 Prandaj edhe janë përpara fronit të Perëndisë dhe i shërbën atij ditë e natë në tempullin e tij; dhe ai që rri ulur mbi fron do të banojë në mes tyre. 16 Ata nuk do të kenë më uri, as nuk do të kenë etje, as nuk do t'i godasë më dielli, as kurfarë vase, 17 sepse Qengji, që është në mes të fronit, do t'i kulloso dhe do t'i çojë te burimet e gjalla të ujërave; dhe Perëndia do të thajë qdo lot nga sytë e tyre".

8 Edhe kur ai hapi vulën e shtatë, në qjell u bë heshtje pér rrëth gjysmë orë. 2 Dhe unë i pashë të shtatë engjëjt që qëndrojnë përpara Perëndisë, dhe atyre u dha shtatë borë. 3 Pastaj erdhë një engjëll tjetër që kishte një temianicë ari dhe ndaloi pranë altarit; dhe iu dha shumë erë e këndshme që t'uва shtonte lutjeve të të gjithë shenjtorëve mbi altarin prej ari që ishte përpara fronit. 4 Dhe tymi i erëve të këndshme, të ofruara me lutjet e shenjtorëve, u ngrit përpara Perëndisë nga dora e engjëllit. 5 Pastaj enjëlli mori temianicën, e mbushi nga zjarri i altarat dhe e hodhi mbi dhe; dhe u bënë zëra, bubullima, vetima dhe një tërmet. 6 Dhe të shtatë engjëjt që kishin të shtatë boritë u bënë gati t'i bien borisë. 7 Engjëlli i parë i ra borisë, dhe u bë breshër e zjarr, i përzier me gjak, dhe u hodhën mbi dhe; dhe e treta e pemëve u dogj tërësisht, dhe qdo bar i njomë u dogj tërësisht. 8 Dhe engjëlli i dytë i ra borisë dhe diçka si një mal i madh që digjet nga zjarri u hodh në det, dhe e treta e detit u bë gjak; 9 dhe e treta e kriesave që rrojnë në det ngordhi, dhe e treta e anijeve u shkatërruan. 10 Dhe i treti engjëll i ra borisë, dhe ra nga qjelli një yll i madh që digjej si pishtar, dhe ra mbi pjesën e tretë të lumenjve dhe mbi burimet e ujërave. 11 Dhe emri i yllit është "pelin" dhe e treta e ujërave u bë pelin;

dhe shumë njerëz vdiqen për shkak të këtyre ujërave, sepse u bënë të hidhura. **12** Dhe i katërti engjell i ra borisë, dhe u godit pjesa e tret e dielli dhe pjesa e tret e hënës dhe pjesa e tret e yjeve, që të errësohej e treta e tyre dhe e treta e ditës e humbi shkëlqimin e saj, kështu edhe nata. **13** Dhe pasqë, dhe dégjova një engjell që fluturonte në mes të qellit dhe thoshte me zë të madh: "Mjerë, mjerë, mjerë atyre që banojnë mbi dhe, për shkak të të rënavë të tjera të borive që të tre engjëjtë do t'i bien".

9 Dhe i pesti engjell i ra borisë, dhe unë pasqë një yll që ra nga qelli përmbi tokë; dhe atij iu dha çelësi i pusit të humnerës. (*Abyssos g12*) **2** Dhe ai hapi pusin e humnerës dhe nga pusi u ngrit një tym si nga një oxhak i madh; dhe dielli dhe ajri u errën nga tymi i pusit. (*Abyssos g12*) **3** Edhe nga ky tym dolën mbi dhe karkaleca, dhe atyre iu dha një pushtet, i njashëm me atë të akrepave të tokës. **4** Dhe atyre iu tha të mos démtojnë barin e dheut, asnjë gjelbërim e asnjë dru, por vetëm ata njerëzit të cilët nuk kanë vulën e Perëndisë mbi ballë. **5** Dhe atyre iu dha fuqia të mos i vrasin ata, por t'i mundojnë pesë muaj; dhe mundimi i tyre si mundimi i akrepit, kur pickon. **6** Dhe në ato ditë njerëzit do të kërkojnë vdekjen, por nuk do ta gjejnë atë, edhe do të dëshirojnë të vdesin, por vdekja do të largohet prej tyre. **7** Dhe pamja e karkalecave u përnjante kuajve të gatitur për luftë; dhe mbi kokat e tyre kishin si kurora prej ari dhe ftyrat e tyre ishin si ftyra njerëzish. **8** Dhe kishin flokë si flokë grash; dhe dhëmbët e tyre ishin si dhëmbë luanësh. **9** Dhe kishin parzmore si parzmore hekuri, dhe ushtima e kraha e të tyre ishte si ushtima i shumë qerrëve dhe kuajve që rendin në luftim. **10** Dhe kishin bishtra që u ngjanin akrepave dhe me thumb në bishrat e tyre: në të cilat qëndronte fuqia të démtionin njerëzit për pesë muaj. **11** Dhe për mbret përmbi ta kishin engjellin e humnerës, emri e tij në hebraishtë eshtë Abadon dhe në gresqisht emrin e ka Apolion. (*Abyssos g12*) **12** Mjerimi i parë kaloi; ja, po vijnë edhe dy mjerime paskëtaj. **13** Dhe i gjashti engjell i ra borisë, dhe dégjova një zë nga të katër brirët e altarat të artë që eshtë përrpara Perëndisë, **14** që i thoshte engjellit të gjashtë që kishte borinë: "Zgjidh të katër engjëjt që janë të lidhur në Lumin e madh, Eufratin". **15** Atëherë të katër engjëjt, që ishin përgatitur për atë orë, ditë, muaj dhe vit, u zgjidhën që të vrasin të tretën pjesë të njerëzve. **16** Dhe numri i ushtarëve të kalorësës ishte dyqind milion: dhe unë e dégjova numrin e tyre. **17** Dhe kështu unë pasqë në vegim kuajt dhe ata që i kalëronin; ata kishin parzmore ngjyrë zjarri, hiacinti dhe squfuri; dhe kokat e kuajve ishin si koka luanësh dhe nga gojët e tyre dilte zjarr, tym dhe squfur. **18** Nga këto të tri plagë u vra e treta e njerëzve, nga zjarri e nga tymi e nga squfuri, që dilnin nga gojët e tyre. **19** Sepse pushteti i tyre në fakt ishte në gojën e tyre dhe në bishrat e tyre; sepse bishrat e tyre ishin të njashëm me gjarpërinj, që kanë koka dhe me anë të tyre démtionin. **20** Dhe njerëzit e tjerë, ata që nuk u vranë nga këto plagë, nuk u penduan nga veprat e duarve të tyre që të mos nderojnë demonët dhe idhujt prej ari, argjendi, bronzi, guri dhe druri, që nuk mund të shohin, as të dégjojnë, as të ecin; **21** dhe ata nuk u penduan nga vrasjet e tyre, as nga magjia e tyre, as nga kurvërimi i tyre dhe as nga vjedhjet e tyre.

10 Pastaj pasqë një engjell tjetër të fuqishëm që zbriste nga qilli, i mbështjellë në një re dhe me ylber mbi krye; dhe ftyra e tij ishte si diell dhe këmbët e tij si shtylla zjarri. **2** Ai kishte në dorë një libërtë hapur dhe vuri këmbën e tij të djathtë mbi det dhe të majtin mbi dhe, **3** dhe thirri me zë të madh si një luan që vrumbullon; dhe, si bërtiti, të shtatë bubullimat bënë të dégiohej ushtima e tyre. **4** Dhe kur të shtatë bubullimat bënë të dégiohej ushtima e tyre, u gatita të shkruaj, por dégjova një zë nga qilli që më thoshte: "Vulosi gjérat që thonin të shtatë bubullimat dhe mos i shkruaj". **5** Atëherë engjelli që unë pasqë që rrinte në këmbë mbi det e mbi dhe, ngriti dorën e djathtë drejt qjellit, **6** dhe bëri be për atë që rron në shekuj të shekuje, që krijoj qjellin dhe gjérat që janë në të, tokën dhe gjérat që janë në të, detin dhe gjérat që janë në të, se nuk do të vonohet më. (*aiōn g165*) **7** por në ditët kur engjelli i shtatë të bëjë të dégjohet zëri i tij, kur ai t'i bjerë borisë do të zbatohet misteri i Perëndisë, ashtu si ai e ua shpalli shérbëtorëve të tij, profetëve. **8** Dhe zëri që kisha dégjuar nga qilli më foli përséri dha tha: "Shko, merr libërtin e hapur që ndodhet në dorën e engjellit që rri mbi det e mbi dhe". **9** Dhe shkova tek engjelli dhe i thashë: "Më jep libërtin". Dhe ai më tha: "Merre dhe gllabëroje atë dhe ai do ta hidhërojë të brëndëshmet e tua, por në gojën tënde do të jetë i ëmbël si mjaltë". **10** Dhe e mora libërtin nga dora e engjellit, dhe si e gllabërova; dhe ishte në gojën time i ëmbël si mjaltë; dhe, mbasi e gllabërova, barku im u hidhërua. **11** Dhe ai më tha: "Të duhet përséri të profetizosh mbi shumë popuj, kombe, gjuhë dhe mbretër".

11 Dhe m'u dha një kallam që i ngjante një shufre. Dhe engjelli duke qëndruar në këmbë tha: "Çohu dhe mat tempullin e Perëndisë, altarin dhe ata që adhurojnë atje, **2** dhe oborrin që eshtë jashtë tempullit lëre dhe mos e mat, sepse u eshtë dhënë johebrenje; dhe ata do ta shkelin qytetin e shenjtë për dyzet e dy muaj. **3** Dhe unë do t'u jap të dy déshmitarëve të mi pér të profetizuar, dhe ata do të profetizojnë një mijë e dyqind e gjashtëdhjetë ditë, të veshur me thasë. **4** Kéta janë të dy drurët e ullirët dhe të dy shandanët që rrjinë përrpara Perëndisë sé dheut. **5** Dhe, nëse ndokush déshiron t'u bëjë keq atyre, nga goja e tyre del zjarr dhe i gllabéron armiqtë e tyre; dhe kushdo që déshéron t'u bëjë keq atyre, në këtë ményrë duhet vrarë. **6** Ata kanë pushtet të mybylin qjellin, që të mos bjerë shi në ditët e profecisë së tyre; ata kanë edhe pushtet mbi ujërat i kthejnë në gjak dhe pér të goditur dheun me çdo plagë, sa herë të duan. **7** Dhe kur ta kryejnë déshminë e tyre, bisha që ngjitet nga humnera do të bëjë luftë kundër tyre, edhe do t'i mundë ata, dhe do t'i vrasë. (*Abyssos g12*) **8** Dhe kufomat e tyre do të dergjen në sheshin e qytetit të madh, i cili frymërisht quhet Sodomë dhe Egjipt, ku eshtë kryqëzuar edhe Zoti ynë. **9** Dhe njerëz nga popuj, dhe fise, dhe gjuhë, dhe kombe do të shohin kufomat e tyre për tri ditë e gjysmë, dhe nuk do të lënë që kufomat e tyre të shihen në varr. **10** Dhe banorët e dheut do të ngazëllojnë pér ata dhe do të bëjnë festë; dhe do t'i dérgojnë njeri tjetrit dhurata, sepse këta dy profetë i munduan ata që banojnë mbi dhe". **11** Por mbas tri ditë e gjysmë, fryma e jetës që buron nga Perëndia hyri në ta; edhe qëndruan në këmbët e tyre, dhe një tmerr e

madh ra mbi ata që i shikonin. **12** Edhe dëgjuan një zë të madh nga qielli duke u thënë atyre: "Ngjituni këtu lart". Dhe u ngjiten në qell në një re; dhe armiqëtë e tyre i panë. **13** Dhe në atë orë ra një tërmet i madh, dhe e dhjeta pjesë e qyjetit u rrëzua, dhe në tërmet u vranë shtatë mijë njerëz; dhe të tjerët u tmerruan dhe i dhanë lavdi Perëndisë së qjellit. **14** Mjerimi i dytë kaloi, por ja, mjerimi i tretë do vijë së shpejtë. **15** Dhe engjëlli i shtatë i ra borisë dhe u bënë zëra të mëdhenj në qell që thoshnin: "Mbretëritë e botës u bënë mbretëri të Zotit tonë dhe të Krishtit të tij, dhe ai do të mbretërojë në shekuj të shekuvje". (aiōn g165)

16 Atëherë të njézet e katër pleqtë që rrinin përparrë Perëndisë mbi fronet e tyre, ranë përmbyt mbi fytyrat e veta dhe adhuruan Perëndinë, **17** duke thënë: "Ne të falënderojmë, o Zot, Perëndi i Plotfushqishmi, që je, që ishe dhe që do të vish, sepse more në dorë pushtetin tënd të madh, dhe mbretëron. **18** Kombet ishin zemëruar, por erdhia mëria jote, dhe erdhia koha që të gjykojen të vdekurit dhe t'u jepet paga shërbëtorëve të tu, profetëve, dhe shenjtorëve, dhe atyre që druajnë emrin tënd, të vegjëlëve dhe të mëdhenjve, dhe të shkatërrosh ata që shkatërrojnë dheun". **19** Atëherë u hap tempulli i Perëndisë në qell dhe u duk arka e besëlidhjes së tij, dhe ndodhni vetëtima, dhe zëra, dhe bubullima, dhe tërmet, dhe një rebesh i fortë breshëri.

12 Pastaj një shenjë e madhe u duk në qell: një grua e veshur me diellin, dhe me hënën poshtë këmbëve të saj, dhe mbi krye të saj një kurorë me dymbëdhjetë yje. **2** Ishte shtatzënë e bërtiste nga dhembjet dhe mundimet e lindjes. **3** Dhe u duk një shenjë tjetër në qell: dje ja, një dragua i madh i kuq që kishte shtatë kokë dhe dhjetë brirë, dhe mbi kokat e tij kishte shtatë kurora. **4** Dhe bishti i tij têrhiqte pas vetes të tretën pjesë te yjeve të qelliut dhe i hodhi mbi tokë. Dhe dragoi qëndroi përparrë gruas që ishte gati për të lindur, për të gllabëruar birin e saj kur ta kishte lindur. **5** Dhe ajo lindi një bir mashkull, i cili duhet të qeverisë gjithë kombet me skeptër të hekur; dhe biri i saj u rrëmbye pranë Perëndisë dhe fronit të tij. **6** Dhe gruaja iku në shkretëtirë, ku kishte vend të përgatitur nga Perëndia, që të ushqehet atje një mijë e dyqind e gjashtëdhjetë ditë. **7** Edhe u bë lufth në qell: Mikaeli dhe engjëjt e tij luftuan kundër dragoit; edhe dragoi dhe engjëjt e tij luftuan, **8** por nuk fituan, e nuk u gjet më pér ta vend në qell. **9** Kështu dragoi i madh, gjarpëri i lashtë, që éshtë quajtur djall, edhe Satan, që mashtron gjithë dheun, u hodh mbi tokë; me të u hodhën edhe engjëjt e tij. **10** Atëherë dëgjova një zë të madh në qell që thoshte: "Tani arriti shpëtimi, fuqia dhe mbretëria e Perëndisë tonë, dhe pushteti i Krishtit të tij, sepse u hodh poshtë paditësi i vëllezërve tanë, ai që i padiste përparrë Perëndisë tonë ditë e natë. **11** Dhe ata e fituan atë me anë të gjakut të Qengjit, dhe me anë të fjalës së déshmisë së tyre; dhe nuk e deshën jetën e tyre deri në vdekje. **12** Prandaj gëzohuni, o qiej, dhe ju që rrini në ta. Mjerë ju banorë të tokës e të detit, sepse zbriti djalli drejt jush duke pasur zemërim të madh, duke ditur se ka pak kohë". **13** Dhe, kur dragoi pa se u hodh pér tokë, pérndoqi gruan që lindi birin mashkull. **14** Dhe iu dhanë gruas dy krahët e shqiponjës së madhe, që të fluturojë në shkretëtirë në vendin e saj, ku të ushqehet një kohë, disa kohë dhe gjysmën e një kohe, larg

pranisë së gjarprit. **15** Atëherë gjarpri qiti nga goja e tij ujë si një lumë prapa gruas, që atë ta merrte lumi, **16** dhe toka e ndihmoi gruan, dhe toka hapi gojën e vet dhe përipi lumin që dragoi kishte nxjerrë nga goja e vet. **17** Dhe dragoi u zemërua kundër gruas dhe shkoi të bëjë lufth me të tjerët, pasardhjes së saj, të atyre që i ruajnë urdhërimet e Perëndisë dhe që kanë déshminë e Jezu Krishtit.

13 Dhe u ndala mbi rërën e detit. Dhe pasqë të njitej nga deti një bishë, që kishte dhjetë brirë dhe shtatë kërë, dhe mbi brirë dhjetë kurorë dhe mbi kërë emra blasfemie. **2** Dhe bisha që pasqë i njante një leopardi; këmbët e saj ishin si të ariut dhe goja e saj si ajo e luanit; dhe dragoi i dha asaj fuqinë e vet, froni e vet dhe autoritet të madh. **3** Edhe pasqë një nga kërët e saj si të plagosur pér vdekje; por plaga e saj vdekjeprurëse u shërua; dhe gjithë dheu u mrekullua pas bishës. **4** Dhe adhuruan dragoin që i dha autoritet bishës dhe adhuruan bishën duke thënë: "Kush i ngjan bishës? Kush mund të luftojë kundër saj?". **5** Dhe iu dha një gojë që flet gjëra të mëdha dhe blasfemi; dhe iu dha pushtet të veprojë pér dyzet e dy muaj. **6** Dhe ajo hapi gojën e vet pér të blasfemuar kundër Perëndisë, pér të blasfemuar emrin e tij, tabernakullin e tij dhe ata që banojnë në qell. **7** Dhe iu dha t'u bëjë lufth kundër të shenjtorëve dhe t'i mundë; dhe iu dha pushtet mbi çdo fis, gjuhë dhe komb. **8** Dhe do ta adhurojnë të gjithë banorët e dheut, emrat e të cilëve nuk janë shkruar në librin e jetës së Qengjit, që ishte vrarë që nga krijimi i botës. **9** Kush ka veshë, le të dëgjojë. **10** Kush eçon tjetrin në robëri, në robëri do të bjerë; kush vret me shpatë, duhet edhe ai të vritet me shpatë. Këtu éshtë qëndrueshmëria dhe besimi i shenjtorëve. **11** Pastaj pasqë një bishë tjetër, që njitej nga dheu, dhe kishte dy brirë që u ngjanin atyre të qengjit, por fliste si një dragua. **12** Ajo ushtronte gjithë pushtetin e bishës së parë përparrë saj dhe bënte që dheu dhe banorët e tij të adhurojnë bishën e parë, së cilës iu shërua plaga vdekjeprurëse. **13** Edhe bënte shenja të mëdha, sa që edhe zjarr bënte të zbresë nga qelli mbi dhe në prani të njerëzve, **14** dhe i mashtronte banorët e dheut me anë të shenjave që i ishin dhënë pér të bërë përparrë bishës, duke u thënë banorëve të dheut t'i bëjnë një figurë bishës, që kishte plaqën e shpatës dhe u kthyë në jetë. **15** Dhe iu dha t'i japë një frymë figurës së bishës, aq sa figura e bishës të flasë, edhe të bëjë që të gjithë ata të cilët nuk e adhuronin figurën e bishës, të vriteshin. **16** Veç kësaj béri që të gjithëve, të vegjel e tē mëdhenj, dhe tē pasur dhe tē varfér, dhe tē lirë dhe sklevér, t'u vihet një damkë mbi dorën e tyre tē djathtë ose mbi ballin e tyre, **17** dhe që askush tē mos mund tē blinte ose tē shiste, po tē mos kishte damkën ose emrin e bishës ose numrin e emrit tē saj. **18** Këtu éshtë urtia. Ai që ka mend, le tē bëjë llogari numrin e bishës, sepse éshtë numër njeriu; dhe numri i tij éshtë gjashtëqind e gjashtëdhjetë e gjashtë.

14 Pastaj pasqë Qengjin që rrinte në këmbë në mal të Sionit, dhe bashkë me të ishin njëqind e dyzet e katër mijë njerëz, që e kishin të shkruar mbi ballin e tyre emrin e tij dhe emrin e Atit tē tij. **2** Dhe dëgjova pastaj një zë nga qelli si ushtima e shumë ujërave dhe si gjëmimi i një bubullime tē

madhe; dhe zëri që dégjova ishte si ai i kitaristëve që u bien qesteve së tyre. 3 Ata këndonin një këngë të ri përpara fronit, përpara katër qenjeve të gjalla dhe përpara pleqe; dhe asnjë nuk mund ta mësonte kantikun pérveç të njëqind e dyzet e katër mijëve, që ishin shpenguar nga toka. 4 Këta janë ata që nuk janë ndotur me femra; janë në fakt të virgjér. Këta janë ata që ndjekin Qengjit, kudo që të shkojë ai; këta u shpenguan ndër njerezit, që të janë të parat fruta për Perëndinë dhe Qengjin. 5 Edhe në gojë të tyre nuk u gjet gjenjeshtë, sepse janë të paqortueshëm përpara fronit të Perëndisë. 6 Pastaj pashë një engjëll tjetër që fluturonë në mes të qillit dhe që kishte ungjillin e pérjetshëm, që t'u predikojë banorëve të dheut dhe çdo kombi, dhe fisi, dhe gjuhe, dhe populli, (aiōnios g166) 7 dhe thoshte me zë të madh: "Druani Perëndinë dhe i jepni lavdi, sepse ora e gjiqit të tij erdh; adhuroni atë që bëri qillin, dheun, detin dhe burimet e ujërave". 8 Pastaj një tjetër engjëll shkoi pas tyre, duke thënë: "Ra, ra Babilona, qyteti i madh që u ka dhënë të pinë të gjithë kombeve verën e zemërimit të kurvërimit të saj". 9 Një engjëll i tretë shkoi pas tyre duke thënë me zë të madh: "Nëse ndokush adhuron bishën dhe figurën e saj dhe merr damkën mbi ballin e vet ose mbi dorën e vet, 10 do të pije edhe ai nga vera e zemërimit të Perëndisë, që është derdhur e papërzier në kupën e zemërimit të tij dhe do të mundohet me zjarr e sqfur përpara engjëeve të shenjtë dhe përpara Qengjit. 11 Dhe tymi i mundimit të tyre ngjitet në shekuj të shekujve, dhe nuk do të kenë prehje ditë e natë ata që adhurojnë bishën dhe figurën e saj dhe kushdo që merr damkën e emrit të saj". (aiōn g165) 12 Këtu është qëndrueshmëria e shenjtorëve; këtu janë ata që zbatojnë urdhërimet e Perëndisë dhe besimin e Jezusit. 13 Pastaj dégjova nga qilli një zë që më thoshte: "Shkruaj: Lum të vdekurit që këtej e tutje vdesin në Zotin; po, thotë Fryma, që të prehen nga mundimet e tyre; dhe veprat e tyre t'i ndjekin". 14 Pastaj pashë një re të bardhë, dhe ja, mbi re po rrinte i ulur një i ngjashëm me një Bir njeriu, i cili kishte mbi krye një kurorë të artë dhe në dorë një drapër të mprehtë. 15 Një engjëll tjetër doli nga tempulli, duke i thirrur me zë të madh atij që ulej mbi re: "Vër dorë mbi drapërin tênd dhe korri, sepse ora e të korrurit ka ardhur dhe të korrat e dheut janë pjekur". 16 Atëherë ai që ulej mbi re e lëshoi drapërin e tij mbi tokë dhe dheu u korr. 17 Pastaj një engjëll tjetër doli nga tempulli që është në qill, duke mbajtur dhe ai një drapër të mprehtë. 18 Dhe një engjëll tjetër, që kishte pushtet mbi zjarrin, doli nga altari dhe i thirri me zë të madhe atij që kishte drapërin e mprehtë, duke thënë: "Vëre në punë drapërin tênd të mprehtë dhe vil bistakët e vreshtit të dheut, sepse rrushi i tyre është pjekur". 19 Atëherë engjëlli e lëshoi drapërin e tij mbi tokë dhe voli vreshtin e dheut dhe hodhi rrushin në vozën e madhe të zemërimit të Perëndisë. 20 Dhe voza u shtrydh jashtë qytetit dhe nga voza doli gjak deri te frerët e kuajve, për njëmijë e gjashtëqind stade.

15 Pastaj pashë në qill një shenjë tjetër të madhe dhe të mrekullishme: shtatë engjëj që kishin shtatë plagët e fundit, sepse me to u krye zemërimi i Perëndisë. 2 Dhe pashë një si det të qelqtë, të përzier me zjarr dhe në këmbë mbi detin e qelqtë, ata që kishin mundur bishën, figurën e saj, dhe

damkën e saj edhe numrin e emrit të saj. Ata kishin qestet e Perëndisë, 3 dhe këndonin këngën e Moisiut, shërbëtorit të Perëndisë, dhe këngënn e Qengjit, duke thënë: "Të mëdha dhe të mrekullueshme janë veprat e tua, o Zot, Perëndi i plotfuqishëm; të drejta dhe të vërteta janë udhët e tua, o Mbret i kombeve. 4 Kush nuk do të tē druajë, o Zot, dhe nuk do të lëvdojë emrin tênd? Sepse vetëm ti je i Shenjtë; sepse të gjitha kombet do të vijnë dhe do të adhurojnë përpara teje, sepse gjykimet e tua u shfaqën". 5 Dhe pas këtyre gjërat unë pashë dhe ja, u hap në qill tempulli i tabernakullit të déshmisë. 6 Dhe të shtatë engjëjt, që kishin të shtatë plagët, dolën nga tempulli, të veshur me lin të pastër dhe të shndritshëm, dhe të ngjeshur përreth gjoksit me breza ari. 7 Një nga të katër genjet e gjalla u dha të shtatë engjëeve shtatë kupa ari, plot me zemërimi i Perëndisë, që rron në shekuj të shekujve. (aiōn g165) 8 Dhe tempulli u mbush me tym nga lavdia e Perëndisë dhe nga fuqia e tij; dhe askush nuk mund të hynte në tempull, derisa të mbaroheshin të shtatë plagët e të shtatë engjëje.

16 Pastaj dégjova një zë të madh nga tempulli që u thoshte të shtatë engjëje: "Shkoni dhe derdhni mbi dhe kupat e zemërimit të Perëndisë". 1 I pari shkoi dhe e derdhë kupën e vet mbi tokë, dhe një ulcerë e ligë dhe e dhimbshme goditi njerëzit që kishin damkën e bishës dhe ata që adhuronin figurën e saj. 3 Pastaj engjëlli i dytë e derdhë kupën e tij në det; dhe u bë gjak si i një të vdekuri dhe çdo qenie e gjallë në det vdiq. 4 Edhe engjëlli i tretë e derdhë kupën e tij në lumenj dhe në burimet e ujërave; dhe u bë gjak. 5 Dhe dégjova engjëllin e ujërave duke thënë: "Ti je i drejtë, o Zot, që je që ishe dhe që do të vish, i Shenjtë që gjykoj këto gjëra. 6 Ata kanë derdhur gjakun e shenjtorëve dhe të profetëve, dhe ti u dhe atyre të pijnë gjak, sepse është shpërblimi që ata meritojnë". 7 Dhe dégjova një tjetër që thoshte nga altari: "Po, o Zot, Perëndi i plotfuqishëm, gjykimet e tua janë të vërteta dhe të drejta". 8 Dhe engjëlli i katërt e derdhë kupën e tij mbi dielli; dhe iu dha atij të djegë njerëzit me zjarr. 9 Dhe njerëzit u dogjën nga një nxehësi e madhe dhe ata blasfemuan emrin e Perëndisë që ka pushtet mbi këto plagë, dhe nuk u penduan që t'i japid lavdi atij. 10 Dhe engjëlli i pestë e derdhë kupën e tij mbi fronin e bishës; dhe mbretëria e tij u mbulua me terr; dhe njerëzit kafshonin gjuhët e tyre nga dhembja, 11 dhe blasphemuan Perëndinë e qillit për shkak të dhembjeve të tyre dhe ulcerët e tyre, por nuk u penduan për veprat e tyre. 12 Pastaj engjëlli i gjashtë e derdhë kupën e tij në lumin e madh Eufrat dhe uji i tij u tha për të bërë gati udhën e mbretërvë që vijnë nga lindja e diellit. 13 Dhe pashë të dilte nga goja e dragoit, nga goja e bishës dhe nga goja e profetit të rremë, tri frymë të ndyra, që u ngjanin bretkosave. 14 Sepse në fakt janë fryma të demonëve që bëjnë mrekulli, që shkojnë te mbretërit e dheut dhe të gjithë botës, që t'i mbledhin për luftën e ditës së madhe të Perëndisë së Plotfuqishëm. 15 "Ja, unë po vij si vjedhës; lum ai që rri zgjuar dhe ruan rrobat e veta që të mos ecë i zhveshur dhe të duket turpi i tij". 16 Dhe i mblodhën në një vend që hebrasht quhet "Armagedon". 17 Pastaj engjëlli i shtatë e derdhë kupën e tij në erë; dhe doli një zë i madh nga tempulli i qillit, nga froni, duke thënë: "U bë". 18 Atëherë shkrepën zëra bubullima dhe

vetëtima, dhe u bë një tërmet i madh, që i tillë nuk ishte bërë që kurse u bënë njerëzit mbi tokë, një tërmet kaq fort i madh. **19** Dhe qyteti i madh u nda në tri pjesë dhe qytetet e kombeve ranë, Babilona e madhe u kujtua përparrë Perëndisë, që t'i japë kupën e verës së zemërimit të tij të tërbuar. **20** Dhe çdo ishull iku, edhe malet nuk u gjetën më. **21** Dhe një breshëri i madh, me peshë prej një talenti, ra nga qilli mbi njerëzit; edhe njerëzit blasfemuan Perëndinë për plagën e breshërit; sepse plaga e tij ishte me të vërtetë e madhe.

17 Dhe erdhia një nga të shtatë engjëjt që kishin të shtatë kupat, dhe foli me mua dhe më tha: "Eja, do të të tregoj gjyqin e kurvës së madhe që është ulur në ujëra të shumta, **2** më të cilën i kurvëruan mbretërit e dheut, dhe banorët e dheut u dehën me verën e kurvërisë së saj". **3** Dhe më çoi në Frymë në një shkretëtirë, dhe pasqë një grua që rrinte mbi një bishë të kuqe, plot me emra blasfemie dhe që kishte shtatë kerë dhe dhjetë brirë. **4** Edhe gruaja ishte veshur me purpur dhe me të kuq të ndezur, e stolisur me ar, gurë të çmuar dhe me margaritarë; kishte në dorë një kupë ari plot me neveritë dhe ndyrësitë e kurvërimit të saj. **5** Dhe mbi ballin e saj ishte shkruar një emër: "Misteri, Babilona e madhe, nëna e lavirave dhe e neverive të dheut". **6** Dhe e pasqë gruan duke u dehur nga gjaku i shenjtorëve dhe nga gjaku i martirëve të Jezusit. Dhe, kur e pasqë, u çuditë me çudi të madhe. **7** Dhe engjëlli më tha: "Përse çuditesh? Unë do të të tregoj misterin e gruas dhe të bishës që e mban atë, e cila ka shtatë kerë dhe dhjetë brirë. **8** Bisha, që pe, ishte, edhe nuk është, dhe do të ngjitet nga humnra dhe do të vejë në përhumbje; dhe banorët e dheut, emrat e të cilëve nuk janë shkruar në librin e jetës që nga krijimi i botës, do të çuditën kur të shohin bishën që ishte, dhe nuk është, ndonëse është. (*Abyssos g12*) **9** Këtu është mendja që ka dituri: të shtatë kerët janë shtatë male, ku ulet gruaja, **10** dhe mbretëri janë shtatë; pesë kanë rënë, një është dhe tjetri nuk ka ardhur ende; dhe, kur të vijë, pak kohë do të mbetet. **11** Dhe bisha që ishte, dhe nuk është më, është edhe ajo i teti mbret, dhe është nga të shtatët dhe shkon në përhumbje. **12** Të dhjetë brirë, që pe, janë dhjetë mbretëri, të cilët nuk kanë marrë ende mbretërinë, por do të marrin pushtet si mbretëri, një orë, bashkë me bishën. **13** Këta kanë një qëllim, dhe do t'i japin fuqinë dhe pushtetin e tyre bishës. **14** Ata do të luftojnë kundër Qengjit dhe Qengji do t'i mundë, sepse ai është Zot i zotërve dhe Mbret i mbretërvë; dhe ata që janë me të janë të thirrur, të zgjedhur dhe besnikë". **15** Pastaj më tha: "Ujërat që ke parë, ku ulet lavirja, janë popuj dhe turma, dhe kombe, dhe gjuhë. **16** Dhe të dhjetë brirët që ke parë mbi bishën, këta do të urrejnë laviren, do ta bëjnë të shkretë dhe lakuriq, dhe do të hanë mishrat e saj dhe do ta djegin në zjarr. **17** Sepse Perëndia u dha në zemër atyre të kryejnë mendjen e tij, të bëhen në një mendje, edhe t'i japin bishës mbretërinë e tyre, gjersë të plotësohen fjalët e Perëndisë. **18** Dhe gruaja që pe është qyteti i madh, që mbretëron mbi mbretëritë e dheut".

18 Edhe pas këtyre pasqë një engjëll tjetër që zbriste nga qilli, që kishte pushtet të madh; dhe dheu i ndriçua nga lavdia e tij. **2** Ai bërtiti me forcë dhe me zë të madh, duke thënë:

"Ra, ra Babilona e madhja, dhe u bë vendbanimi i demonëve, dhe streha e çdo fryme të ndyrë, dhe streha e çdo shpendi të ndyrë dhe neveritshëm. **3** Sepse nga vera e mërisë së kurvërimit të saj kanë pirë të gjitha kombet, dhe mbretërit e dheut me të i kurvëruan, dhe tregtarët e dheut u pasuruan për shkak të luksit të saj të shfrenuar". **4** Pastaj dégjova një zë tjeter nga qilli, duke thënë: "Dilni prej saj, o populli im, që të mos bëheni pjestarë të mëkateve të saj, dhe të mos merrni nga plaqët e saj, **5** sepse mëkatet e saj janë grumbulluar dhe kanë arritur deri në qilli, dhe Perëndia kujtoi paudhësitë e saj. **6** Shpérblejani atë që ajo ju ka bërë juve, përkundrazi, shpérblejani dyfish sipas veprave të saj; në kuppën që ajo derdhë derdhini dyfishin. **7** Në masën që u vetlavdërua ajo dhe shfreu në epshe, në atë masë i jepni asaj mundim dhe brenga, sepse ajo në zemër të vet thotë: "Unë rri posa mbretëreshë, e ve nuk jam dhe brengë nuk do të shoh". **8** Prandaj në një ditë të vetme do të vijnë plaqët e saj: vdekja, vaji dhe zia e bukës; edhe do të digjet krejt një zjarr, sepse i fuqishëm është Zoti Perëndia, ai që e gjykon atë". **9** Dhe do ta qajnë atë dhe do të vajtojnë për të mbretërit e dheut, ata që u kurvëruan me të dhe u dhanë pas epsheve me të, kur të shohin tymin e zjarrit të saj; **10** ata do të qëndrojnë larg nga frika e mundimit të saj, duke thënë: "Mjerë, mjerë Babilona, qyteti i madh, qyteti i fuqishëm, sepse në një moment erdhë gjyqi yt!". **11** Edhe tregtarët e dheut do të qajnë dhe do të vajtojnë për të, sepse askush nuk do të blejë më mallrat e tyre: **12** mallra prej ari dhe argjendi, gurë të çmuar dhe margaritarë, pélhura liri dhe purpri, mendafshi e të kuqeje, dhe gjithfarë drurësh erëmirë, e gjithfarë sendesh fildishi dhe druri shumë të çmuar, bronzi, hekuri dhe mermeri, **13** dhe kanellë, dhe perfume, vajra erëmirë, temian, verë, vaj, majë mielli, grurë, gjë e gjallë, dhen, kuaj, qerre, trupa e shpirtra njerëzish. **14** Dhe fryti i déshirës së shpirtit tênd ikën prej teje, dhe të gjitha gjérat e pasura dhe të shkëlqyerat ikën prej teje dhe ti nuk do t'i gjesh më kurrë. **15** Tregtarët e këtyre gjérave, që u pasuruan prej saj, do të rijnë larg për shkak të frikës së mundimit të saj, dhe do të qajnë dhe do të vajtojnë. **16** duke thënë: "Ah! Ah! Qyteti i madh, që ishte veshur me li të hollë, me të purpura e të kuqe të ndezur, dhe e stolisur me ar, dhe me gurë të çmuar dhe me margaritarë! Sepse në një moment u shkatërrua një pasuri kaq e madhe!". **17** Të gjithë kapitenët, të gjithë pasagjerët dhe detarët, dhe të gjithë ata që tregtojnë nëpërmjet detit do të qëndrojnë nga larg **18** dhe, duke parë tymin e zjarrit të saj, do të klithin: "Cili qytet i përngjante këtij qyteti të madh?". **19** Dhe do të hedhin pluhur mbi kryet, do të bërtasin, duke qarë e duke vajtuar, duke thënë: "Ah! Ah! Qyteti i madh, në të cilën u pasuruan të gjithë ata që kishin anije në det nga mrekullia e saj, sepse për një moment u shkretua! **20** Gézohu përmbi të, o qilli, dhe ju apostuj të shenjët dhe profetë, sepse Perëndia duke e gjykuar vuri në vend drejtësinë". **21** Dhe një engjëll i fuqishëm ngriti një gur të madh me përmasat sa një mokër dhe e hodhi në det, duke thënë: "Me t'ë njëjtin vrull do të hidhet Babilona, qyteti i madh, dhe nuk do të gjendet më; **22** dhe zëri i harpistëve, i muzikantëve, i fyelltarëve dhe borizanëve nuk do të dëgjohet më te ti; dhe çdo mjeshtëri i çfarëdo eksperti i arteve nuk do të gjendet më te ti, dhe nuk do të dëgjohet më te ti zëri i gurit të mullirit. **23** Dhe drithë llambe

nuk do tē ndriçojë më nē ty; edhe zë dhëndri dhe nuseje nuk do tē dëgjohet më te ti; sepse tregtarët e tu ishin tē mëdhenjtë e dheut, sepse gjithë kombet u mashtruan me magjinë tênde. **24** Sepse nē tē u gjet gjak profetësh dhe shenjtorësh, dhe i gjithë atyre që janë vrarë mbi dhe.

19 Dhe pas këtyre dëgjova nē qjell zérin e madh tē një turme tē shumtë, duke thënë: "Alezua! Shpëtimi, dhe lavdia, dhe nderimi, dhe fuqia i përkasin Zotit, Perëndisë sonë, **2** sepse tē vërteta dhe tē drejta janë gjykimet e tij! Ai nē fakt gjykoi lavireni e madhe, që e prishi dheun me kurvérinë e saj, dhe mori hak pér gjakun e shërbëtorëve të vet tē derdhur prej dorës së saj". **3** Dhe thanë pér tē dytën herë: "Alezua! Dhe tymi i saj ngjitet nē shekuj të shekujve". (*aiōn g165*) **4** Dhe ranë përmbytët tē njëzet e katër pleqtë, dhe tē katër qeniet e gjalla, dhe adhuruan Perëndinë, që ulej mbi fron, duke thënë: "Amen, Alezua!". **5** Dhe nga froni erdhë një zë, duke thënë: "Lëvdoni Perëndinë tonë, gjithë ju shërbëtorë tē tij dhe ju që e druani, dhe tē vegjilt dhe tē mëdhenjtë". **6** Dhe dëgjova një si zë i një turme tē madhe, dhe si zë shumë ujërash dhe si zë bubullimash tē forta, që thoshte: "Alezua, sepse filloj tē mbretërojë Zoti, Perëndia ynë, i Plotfujishmi! **7** Le tē gëzohemi dhe tē ngazëllohemi dhe le t'i japid atij lavdi, sepse erdhë dasma e Qengjit dhe nusja e tij eshtë përgatitur! **8** Dhe i eshtë dhënë tē vishet me li tē hollë, tē pastër dhe tē shkëlqyeshëm, sepse liri i hollë janë veprat e drejta tē shenjtorëve". **9** Dhe më tha: "Shkruan: Lum ata që janë ftuar nē gostinë e dasmës së Qengjit". Dhe më tha: "Këto janë fjalët e vërteta tē Perëndisë". **10** Edhe rashi dëpërra këmbëve tē tij pér ta adhuruar, por ai më tha: "Ruaj se e bën, unë jam bashkëshërbëtori yt si dhe i vëllezërvë tē tu që kanë dëshminë e Jezusit. Perëndinë adhuroje! Sepse dëshmia e Jezusit eshtë frymë e profecisë". **11** Dhe pasqët qjellin e hapur, dhe ja, një kalë i bardhë, dhe ai që e kalëronte quhet Besniku dhe i Vërteti; dhe ai gjykon dhe lufton me drejtësi. **12** Dhe sytë e tij ishin si flakë zjarri dhe mbi kryet e tij ishin shumë kurora; edhe kishte një emër tē shkruar, që askush nuk e di përvëc atij; **13** Dhe ishte i veshur me një robe tē ngjyer nē gjak; dhe emri i tij quhet: "Fjala e Perëndisë". **14** Dhe ushtritë që janë nē qjell e ndiqnin mbi kuaj tē bardhë, tē veshur me roba liri tē hollë, tē bardhë dhe tē pastër. **15** Dhe nga goja e tij dilte një shpatë e mprehtë pér tē goditur me tē kombet; dhe ai do tē qeverisë me skeptër prej hekuri dhe ai vet do tē shkelë vozën e verës së mërisë dhe tē zemërimtë tē Perëndisë së plotfujishëm. **16** Dhe mbi rroben e vet dhe mbi kofshën ishte shkruar një emër: MBRETI I MBRETËRVE dhe ZOTI I ZOTËRVE. **17** Dhe pasqët një engjëll që qëndronë nē këmbë nē diell; dhe bërtiti me zë tē madh duke u thënë gjithë shpendëve që fluturojnë nē mes tē qjellit: "Ejani, mblidhuni nē gostinë e madhe tē Perëndisë, **18** që tē hani mish mbretërish, dhe mish kapitenësh, dhe mish njerëzish tē fuqishëm, dhe mish kuaçsh dhe kalorësh, dhe mishin e tē gjithë njerëzve, tē tē lirëve dhe tē sklevërve, dhe tē tē vegjelëve dhe tē tē mëdhenjve". **19** Dhe pasqët bishën, dhe mbretërit e dheut, dhe ushtritë e tyre tē mbledhura që tē bënин luftë kundër atij që kalëronte kalin dhe kundër ushtrisë së tij. **20** Dhe bisha u kap, dhe bashkë me tē profeti i rremë që kishte bërë shenja përpëra saj, me tē cilat i mashtroi ata që morën damkën e

bishës, dhe ata që adhuruan figurën e saj; që tē dy i hodhën tē gjallë nē ligjen e zjarrë që digjet me squfur; (*Limnë Pyr g3041 g4442*) **21** dhe tē tjerët u vrancë me shpatë, që dilte nga goja e atij që kalëronte kalin, dhe tē gjitha shpendët u ngopën me mishrat e tyre.

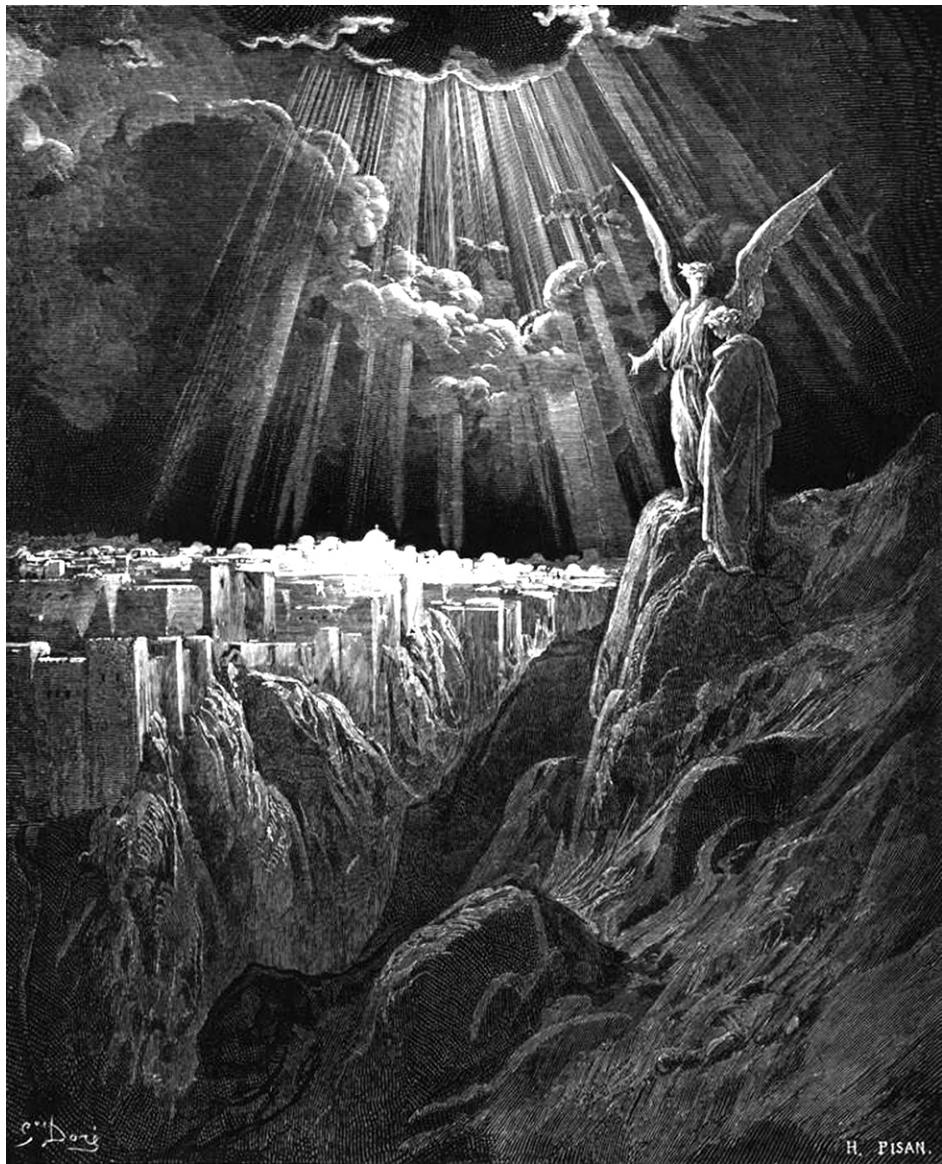
20 Dhe pasqët një engjëll që zbriste nga qjelli, duke pasur çelësin e humnerës, dhe një zinxhir tē madh nē dorë. (*Abyssos g12*) **2** Ai e kapi dragoin, gjarpérin e lashtë, që eshtë djalli dhe Satani, dhe e lidhi pér një mijë vjet, **3** dhe e hodhi atë nē humnerë, dhe e mbylli atë dhe vulosi mbi tē, që tē mos i mashtrojë më kombet, deri sa tē mbushen një mijë vjet; dhe pas këtyre ai duhet zgjidhur pér pak kohë. (*Abyssos g12*) **4** Dhe pasqët frone, dhe ata u ulën mbi to dhe atyre u dha pushteti që tē gjykojnë edhe pasqët shpirrat e atyre që u ishin prerë kokat pér dëshminë e Jezusit dhe pér fjalën e Perëndisë, dhe tē cilët nuk e kishin adhuruar bishën, dhe as figurën e saj dhe nuk kishin marrë damkë mbi ballin e tyre dhe nē duart e tyre. Këta u kthyen nē jetë e mbretëruan me Krishtin pér një mijë vjet. **5** Por tē vdekurit e tjerë nuk u kthyen nē jetë deri sa tē mbusheshin një mijë vjet. Kjo eshtë ringjallja e parë. **6** I lum dhe i shenjtë eshtë ai që ka pjesë nē ringjalljen e parë. Mbi ata vdekja e dytë nuk ka pushtet, por ata do tē jenë priftërin tē Perëndisë dhe tē Krishtit dhe do tē mbretërojnë me tē një mijë vjet. **7** Dhe kur tē kryhen tē një mijë vjetët, Satani do tē zgjidhet nga burgu i tij, **8** dhe do tē dalë tē mashtrojë kombet që janë nē tē katër anët e dheut, Gogun e Magogun, që t'i mbledhë ata pér luftë; numri i tyre do tē jetë si rrëra e detit. **9** Dhe ata do tē lëvizin nē tē gjithë sipërfaqen e dheut dhe do ta rrëtrojnë fushën e shenjtorëve dhe qytetin e dashur. Por nga qjelli do tē zbesë zjarr, i dërguar nga Perëndia, dhe do t'i përpjek. **10** Atëherë djallin që i kishte mashtruar, do ta hedhin nē ligjen e zjarrit e tē sqfurit, ku janë bisha dhe profeti i rremë; dhe do tē mundohen ditë e natë nē shekuj të shekujve. (*aiōn g165, Limnë Pyr g3041 g4442*) **11** Pastaj pasqët një fron tē madh tē bardhë dhe atë që ulej mbi tē, nga prania e tē cilët iku dheu dhe qjelli, dhe nuk u gjet vënd pér ata. **12** Dhe pasqët tē vdekurit, tē mëdhenj e tē vegjël, që rrinin nē këmbë përpëra Perëndisë, edhe librat u hapën; dhe u hap një libër tjetër, që eshtë libri i jetës; dhe tē vdekurit u gjykuar nē bazë tē gjëra tē shkruara nē libra, sipas veprave tē tyre. **13** Dhe deti i dorëzoit tē vdekurit që ishin nē tē, dhe vdekja dhe Hadesi dorëzuan tē vdekurit që ishin nē ta; dhe ata u gjykuan secili sipas veprave tē veta. (*Hadës g86*) **14** Pastaj vdekja dhe Hadesi u flakën nē ligjen e zjarrit. Kjo eshtë vdekja e dytë. (*Hadës g86, Limnë Pyr g3041 g4442*) **15** Dhe, nëse ndokush nuk u gjet i shkruar nē librin e jetës, u flak nē ligjen e zjarrit. (*Limnë Pyr g3041 g4442*)

21 Dhe pasqët një qjell tē ri dhe një dhe tē ri; sepse qjelli i parë dhe dheu i parë kishin shkuar, dhe deti nuk ishte më. **2** Dhe unë, Gjoni, pasqët qytetin e shenjtë, Jeruzalem, e ri, që zbriste nga qjelli, nga Perëndia, që ishte bërë gati si nuse e stolisur pér burrin e vet. **3** Dhe dëgjova një zë tē madh nga qjelli që thoshte: "Ja tabernakulli i Perëndisë me njerëzit! Dhe ai do tē banjojë me ta; edhe ata do tē jenë populli i tij dhe vetë Perëndia do tē jetë bashkë me ta, Perëndi e tyre. **4** Dhe Perëndia do tē

thaijë çdo lot nga sytë e tyre; dhe vdekja nuk do të jetë më; as brengë, as klithma, as mundim, sepse gjérat e mëparshme shkuant". 5 Dhe ai që rrinte mbi froni tha: "Ja, unë i bëj të gjitha gjérat tē reja". Dhe më tha: "Shkruaj, sepse këto fjalë janë të vërteta dhe besnikë". 6 Edhe më tha: "U bë! Unë jam Alfa dhe Omega, fillimi dhe mbarimi! Atij që ka etje unë do t'i jap si dhuratë nga burimi i ujtit të jetës. 7 Kush fiton do t'i trashëgojë të gjitha gjérat; dhe do të jem për të Perëndi dhe ai do të jetë për mua bir. 8 Kurse përfrikacakët dhe të pabesët, dhe të neveritshmët dhe vrasësit, dhe kurvëresit, dhe magjistarët, dhe idhujtarët, dhe gjithë gjenjeshtarët, pjesa e tyre do të jetë në liqenin që digjet me zjarr dhe squfur, që është vdekja e dytë". (Limnë Pyr g3041 g4442) 9 Pastaj erdhí drejt meje një nga të shtatë engjëjt që kishin tē shtatë kupat plot me shtatë plagët e fundit, dhe foli me mua, duke thënë: "Eja, do të tē tregoj nusen, gruan e Qengjit". 10 Dhe më coi në Frymë mbi një mal tē madh dhe tē lartë, dhe më tregoi qytetin e madh, Jeruzalemin e shenjtë, që zbriste nga qielli, nga Perëndia, 11 duke pasur lavdinë e Perëndisë. Dhe shkëlqimi i saj i ngjante me një gur shumë tē çmuar, si gur diaspri kristalor. 12 Ai kishte një mur tē madh dhe tē lartë me dymbëdhjetë porta, dhe te portat dymbëdhjetë engjëjt, dhe emra të shkruar mbi to, tē cilat janë emrat e të dymbëdhjetë fiseve të bijve të Izraelit. 13 Nga lindja ishin tri porta, nga veriu tri porta, nga jugu tri porta dhe nga perëndimi tri porta. 14 Dhe muri i qytetit kishte dymbëdhjetë themelë dhe mbi to ishin emrat e dymbëdhjetë apostuje të Qengjit. 15 Dhe ai që fliste me mua kishte një kallam ari, për tē matur qytetin, dyert e tij dhe murin e tij. 16 Dhe qyteti kishte formë katérkëndësh, dhe gjatësia e tij është sa gjërësia; ai e mati qytetin me kallamin deri në dymbëdhjetë mijë stade; gjatësia, gjërësia dhe lartësia e tij janë tē barabartë. 17 Mati edhe murin, që ishte njëqind e dyzet e katér kubitë, me matje njeriu, domethënë engjëllit. 18 Muri ishte bërë ishte prej diaspri; dhe qyteti ishte prej ari tē kulluar, i ngjashëm me kristal transparent. 19 Themelet e murit të qytetit ishin stolisur me gjithfarë gurësh tē çmuar; themeli i parë ishte prej diaspri, i dyti prej safiri, i treti prej kalcedoni, i katërti prej smeraldi, 20 i pesti prej sardoniku, i gjashti prej sardi, i shtati prej krizoliti, i teti prej berili, i nënti prej topazi, i dhjeti prej krizopazi, i njëmbëdhjeti prej hiacinti, i dymbëdhjeti prej ametisti. 21 Dhe tē dymbëdhjetë portat ishin dymbëdhjetë margaritarë, secila portë ishte bërë prej një margaritari tē vetëm, edhe sheshi i qytetit ishte prej ari tē kulluar, si kristal i transparent. 22 Dhe nuk pashtë asnjë tempull në tē; sepse Zoti Perëndi i plotfuqishëm dhe Qengji janë tempulli i tij. 23 Dhe qyteti nuk ka nevojë për diell, as për hënë që tē ndriçojnë në tē, sepse lavdia e Perëndisë e ndriçon atë, dhe llamba e tij është Qengji. 24 Dhe kombet e tē shpëtarave do të ecin në dritën e tij; dhe mbretërit e dheut do tē sjellin lavdinë dhe nnderin e tyre në tē. 25 Dhe portat e tij nuk do tē mbyllen asnjëherë gjatë ditës, sepse nuk do tē ketë asnjëherë natë. 26 Edhe në tē do tē sjellin lavdinë dhe nnderin e kombeve. 27 Edhe nuk do tē hyjë asgjë e papastër dhe askush që kryen neveri e gjenjeshtër, por vetëm ata që janë tē shkruar në librin e jetës tē Qengjit.

22 Dhe më tregoi lumin e pastër tē ujtit të jetës, te kthjellët si kristali, që dilte nga froni i Perëndisë dhe i Qengjit. 2

Në mes tē sheshit tē qytetit, këtej e andej lumit, ishte druri i jetës që jep dymbëdhjetë fruta, dhe që nxjerr frutin e saj në çdo muaj; dhe gjethet e drurit janë për shërim tē kombeve. 3 Dhe asnjë mallkim nuk do tē ketë më; dhe në tē do tē jetë froni i Perëndisë dhe i Qengjit, dhe shërbëtorët e tij do t'i shërbjnë; 4 ata do tē shohin ftyrén e tij; dhe emri i tij do tē jetë mbi ballin e tyre. 5 Dhe atje natë nuk do tē ketë; edhe nuk kanë nevojë për llambë, as për dritë dielli, sepse Zoti Perëndi i ndriçon; dhe ata do tē mbretërojnë në shekuj të shekujve. (aiōn g165) 6 Dhe më tha: "Këto fjalë janë besnikë dhe tē vërteta; dhe Zoti, Perëndi i profetëve të shenjtë, dérgoi engjëllin e tij, për t'u treguar shërbëtorëve të tij gjérat që duhet tē ndodhin për së shpejti. 7 Ja, unë vij shpejt; lum ai që i ruan fjalët e profecisë së këtij libri". 8 Dhe unë, Gjoni, jam ai që kam parë dhe dégjuar këto gjëra; dhe kur dégjoja dhe pashtë, rashë për ta adhuruar përrapa këmbëve të engjëllit që m'i tregonte këto gjëra. 9 Dhe ai më tha: "Ruaju se e bë! Sepse unë jam bashkëshërbëtori yt dhe i vëllezërvë tē tu, profetë, dhe tē atyre që i ruajnë fjalët e këtij libri. Adhuro Perëndinë!". 10 Pastaj më tha: "Mos i vulos fjalët e profecisë së këtij libri, sepse koha është afër. 11 Kush është i padrejtë, le tē vazhdojë tē jetë i padrejtë, kush është i ndyrë le tē vazhdojë tē jetë i ndyrë, kush është i drejtë i ndyrë le tē vazhdojë tē praktikojë drejtësinë, dhe kush është i shenjtë i padrejtë, le tē vazhdojë tē shenjtërohet. 12 Dhe ja, unë vij shpejt, dhe shpérblimi im është me mua, për t'i dhënë gjithsecilit sipas veprave që ai ka bërë. 13 Unë jam Alfa dhe Omega, fillimi dhe mbarimi, i pari dhe i fundit". 14 Lum ata që i kryejnë urdhërimet e tij, që tē kenë tē drejtën për drurin e jetës dhe për tē hyrë në portat e qytetit. 15 Jashtë janë qentë, magjistarët, kurvarët, vrasësit, idhujtarët dhe kushdo që do dhe zbaton gjenjeshtëren. 16 "Unë, Jezusi, dérgova engjëllin tim për t'ju déshmuar për këto gjëra nëpër kisha. Unë jam Rrënja dhe pasardhja e Davidit, ylli i ndritshëm i mëngjesit". 17 Dhe Fryma dhe nusja thonë: "Eja!". Dhe ai që dégjor le tē thotë: "Eja!". Dhe ai që ka etje, le tē vijë; dhe ai që do, le tē marrë si dhuratë ujin e jetës. 18 Unë i deklaroj kujtdo që dégjon fjalët e profecisë së këtij libri, se nëse ndokush do t'i shtojë këtyre gjérave, Perëndia do t'i dérgoje mbi tē plagët e përshtuara në këtë libër. 19 Dhe nëse dikush heq nga fjalët e librit tē kësaj profecie, Perëndia do t'i heqë pjesën e tij nga libri i jetës nga qyteti i shenjtë, dhe nga gjérat që janë përshtuara në këtë libër. 20 Ai që déshmon për këto gjëra, thotë: "Po, unë vij shpejt. Amen". Po, eja, Zoti Jezus. 21 Hiri i Zotit Jezu Krisht qoftë me ju tē gjithë. Amen.

Dhe unë, Gjoni, pashë qytetin e shenjtë, Jeruzalemin e ri, që zbriste nga qielli, nga Perëndia, që ishte bërë gati si nuse e stolisur për burrin e vet. Dhe dëgjova një zë të madh nga qielli që thoshte: "Ja tabernakulli i Perëndisë me njerëzit! Dhe ai do të banojë me ta; edhe ata do të jenë populli i tij dhe vetë Perëndia do të jetë bashkë me ta, Perëndi e tyre.

Zbulesa 21:2-3

Udhëzuesi i Lexuesit

Shqiptar at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, “*As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him.*” Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, “*And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned.*” So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, “*Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth.*” 2 Timothy 2:15. “*God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,*” 2 Peter 1:4-8.

Fjalar

Shqiptar at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place

Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aïdios g126

Greek: adjective

Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165

Greek: noun

Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166

Greek: adjective

Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular

Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32

Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possibility, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067

Greek: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hadēs g86

Greek: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Meaning:

Synonomous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442

Greek: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585

Hebrew: proper noun, place

Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses

Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020

Greek: proper noun, place

Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

Meaning:

Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

Fjalar +

AionianBible.org/Bibles/Albanian-Tosk---Albanian-Bible/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

Luka 8:31
Romakëve 10:7
Zbulesa 9:1
Zbulesa 9:2
Zbulesa 9:11
Zbulesa 11:7
Zbulesa 17:8
Zbulesa 20:1
Zbulesa 20:3

Veprat e Apostujve 3:21
Veprat e Apostujve 15:18
Romakëve 1:25
Romakëve 9:5
Romakëve 11:36
Romakëve 12:2
Romakëve 16:27
1 e Korintasve 1:20
1 e Korintasve 2:6
1 e Korintasve 2:7
1 e Korintasve 2:8
1 e Korintasve 3:18
1 e Korintasve 8:13
1 e Korintasve 10:11
2 e Korintasve 4:4
2 e Korintasve 9:9
2 e Korintasve 11:31
Galatasve 1:4
Galatasve 1:5
Efesianëve 1:21
Efesianëve 2:2
Efesianëve 2:7
Efesianëve 3:9
Efesianëve 3:11
Efesianëve 3:21
Efesianëve 6:12
Filipianëve 4:20
Kolosianëve 1:26
1 Timoteut 1:17
1 Timoteut 6:17
2 Timoteut 4:10
2 Timoteut 4:18
Titi 2:12
Hebrënje 1:2
Hebrënje 1:8
Hebrënje 5:6
Hebrënje 6:5
Hebrënje 6:20
Hebrënje 7:17
Hebrënje 7:21
Hebrënje 7:24
Hebrënje 7:28
Hebrënje 9:26
Hebrënje 11:3
Hebrënje 13:8
Hebrënje 13:21
1 Pjetrit 1:23

1 Pjetrit 1:25
1 Pjetrit 4:11
1 Pjetrit 5:11
2 Pjetrit 3:18
1 Gjonit 2:17
2 Gjonit 1:2
Juda 1:13
Juda 1:25
Zbulesa 1:6
Zbulesa 1:18
Zbulesa 4:9
Zbulesa 4:10
Zbulesa 5:13
Zbulesa 7:12
Zbulesa 10:6
Zbulesa 11:15
Zbulesa 14:11
Zbulesa 15:7
Zbulesa 19:3
Zbulesa 20:10
Zbulesa 22:5

aïdios

Romakëve 1:20
Juda 1:6

aiōn

Mateu 12:32
Mateu 13:22
Mateu 13:39
Mateu 13:40
Mateu 13:49
Mateu 21:19
Mateu 24:3
Mateu 28:20
Marku 3:29
Marku 4:19
Marku 10:30
Marku 11:14
Luka 1:33
Luka 1:55
Luka 1:70
Luka 16:8
Luka 18:30
Luka 20:34
Luka 20:35
Gjoni 4:14
Gjoni 6:51
Gjoni 6:58
Gjoni 8:35
Gjoni 8:51
Gjoni 8:52
Gjoni 9:32
Gjoni 10:28
Gjoni 11:26
Gjoni 12:34
Gjoni 13:8
Gjoni 14:16

aiōnios

Mateu 18:8
Mateu 19:16
Mateu 19:29
Mateu 25:41
Mateu 25:46
Marku 3:29
Marku 10:17
Marku 10:30
Luka 10:25
Luka 16:9
Luka 18:18
Luka 18:30
Gjoni 3:15
Gjoni 3:16
Gjoni 3:36
Gjoni 4:14
Gjoni 4:36
Gjoni 5:24
Gjoni 5:39
Gjoni 6:27
Gjoni 6:40
Gjoni 6:47
Gjoni 6:54
Gjoni 6:68

Gjoni 10:28
Gjoni 12:25
Gjoni 12:50
Gjoni 17:2
Gjoni 17:3
Veprat e Apostujve 13:46
Veprat e Apostujve 13:48
Romakëve 2:7
Romakëve 5:21
Romakëve 6:22
Romakëve 6:23
Romakëve 16:25
Romakëve 16:26
2 e Korintasve 4:17
2 e Korintasve 4:18
2 e Korintasve 5:1
Galatasve 6:8
2 Thesalonikasve 1:9
2 Thesalonikasve 2:16
1 Timoteut 1:16
1 Timoteut 6:12
1 Timoteut 6:16
2 Timoteut 1:9
2 Timoteut 2:10

Titi 1:2
Titi 3:7
Filemonit 1:15
Hebrenje 5:9
Hebrenje 6:2
Hebrenje 9:12
Hebrenje 9:14
Hebrenje 9:15
Hebrenje 13:20
1 Pjetrit 5:10
2 Pjetrit 1:11
1 Gjonit 1:2
1 Gjonit 2:25
1 Gjonit 3:15
1 Gjonit 5:11
1 Gjonit 5:13
1 Gjonit 5:20
Juda 1:7
Juda 1:21
Zbulesa 14:6

eleēsē

Romakëve 11:32

Geenna

Mateu 5:22
Mateu 5:29
Mateu 5:30
Mateu 10:28
Mateu 18:9
Mateu 23:15
Mateu 23:33
Marku 9:43

Marku 9:45
Marku 9:47
Luka 12:5
Jakobit 3:6
Hadēs
Mateu 11:23
Mateu 16:18
Luka 10:15
Luka 16:23
Veprat e Apostujve 2:27
Veprat e Apostujve 2:31
1 e Korintasve 15:55
Zbulesa 1:18
Zbulesa 6:8
Zbulesa 20:13
Zbulesa 20:14

Limnē Pyr

Zbulesa 19:20
Zbulesa 20:10
Zbulesa 20:14
Zbulesa 20:15
Zbulesa 21:8

Sheol

Zanafilla 37:35
Zanafilla 42:38
Zanafilla 44:29
Zanafilla 44:31
Numrat 16:30
Numrat 16:33
Ligji i Përtërirë 32:22
1 i Samuelit 2:6
2 i Samuelit 22:6
1 i Mbretërve 2:6
1 i Mbretërve 2:9
Jobi 7:9
Jobi 11:8
Jobi 14:13
Jobi 17:13
Jobi 17:16
Jobi 21:13
Jobi 24:19
Jobi 26:6

Psalmet 6:5
Psalmet 9:17
Psalmet 16:10
Psalmet 18:5
Psalmet 30:3
Psalmet 31:17
Psalmet 49:14
Psalmet 49:15
Psalmet 55:15
Psalmet 86:13
Psalmet 88:3
Psalmet 89:48

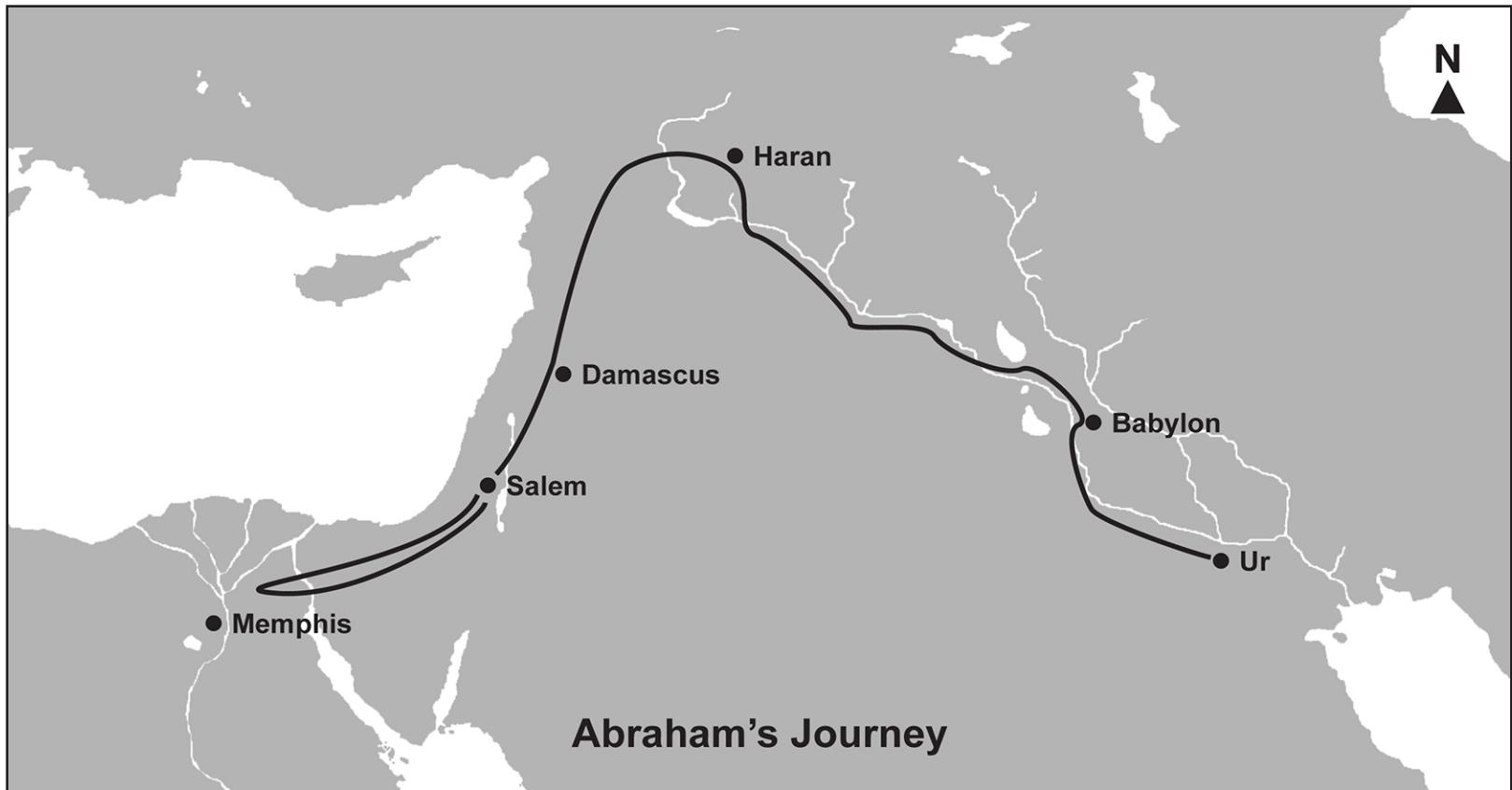
Psalmet 116:3
Psalmet 139:8
Psalmet 141:7
Fjalët e urta 1:12
Fjalët e urta 5:5
Fjalët e urta 7:27
Fjalët e urta 9:18
Fjalët e urta 15:11
Fjalët e urta 15:24
Fjalët e urta 23:14
Fjalët e urta 27:20
Fjalët e urta 30:16
Predikuesi 9:10
Kantiku i Kantikëve 8:6
Isaia 5:14
Isaia 7:11
Isaia 14:9
Isaia 14:11
Isaia 14:15
Isaia 28:15
Isaia 28:18
Isaia 38:10
Isaia 38:18
Isaia 57:9
Ezekieli 31:15
Ezekieli 31:16
Ezekieli 31:17
Ezekieli 32:21
Ezekieli 32:27
Osea 13:14
Amosi 9:2
Jona 2:2
Habakuku 2:5

Tartaroō

2 Pjetrit 2:4

Questioned

2 Pjetrit 2:17

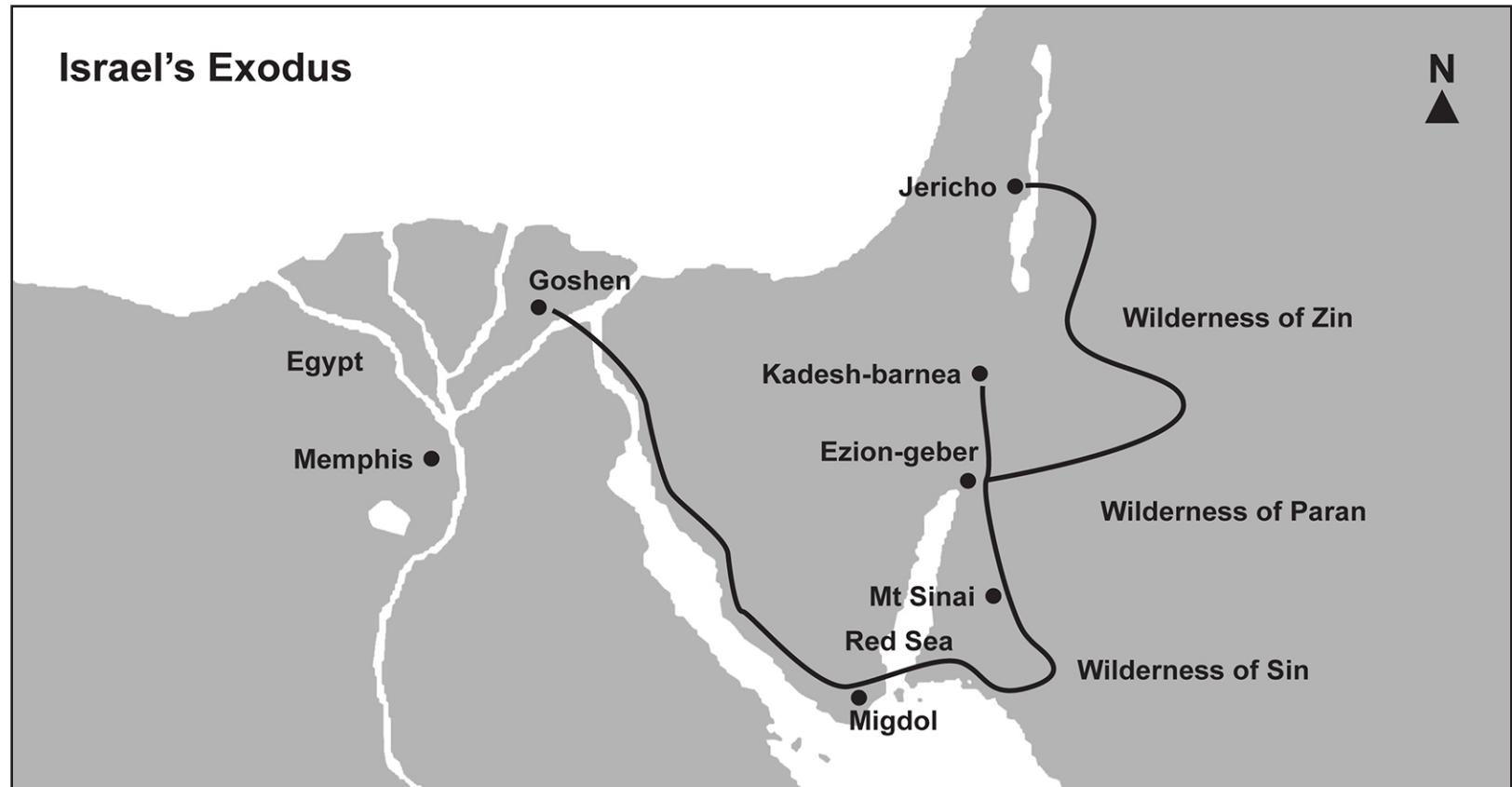

Me anë të besimit Abrahami, kur u thirr, u bind të shkojë në atë vend që do të merrte për trashëgim; dhe u nis pa ditur se ku po shkonte.

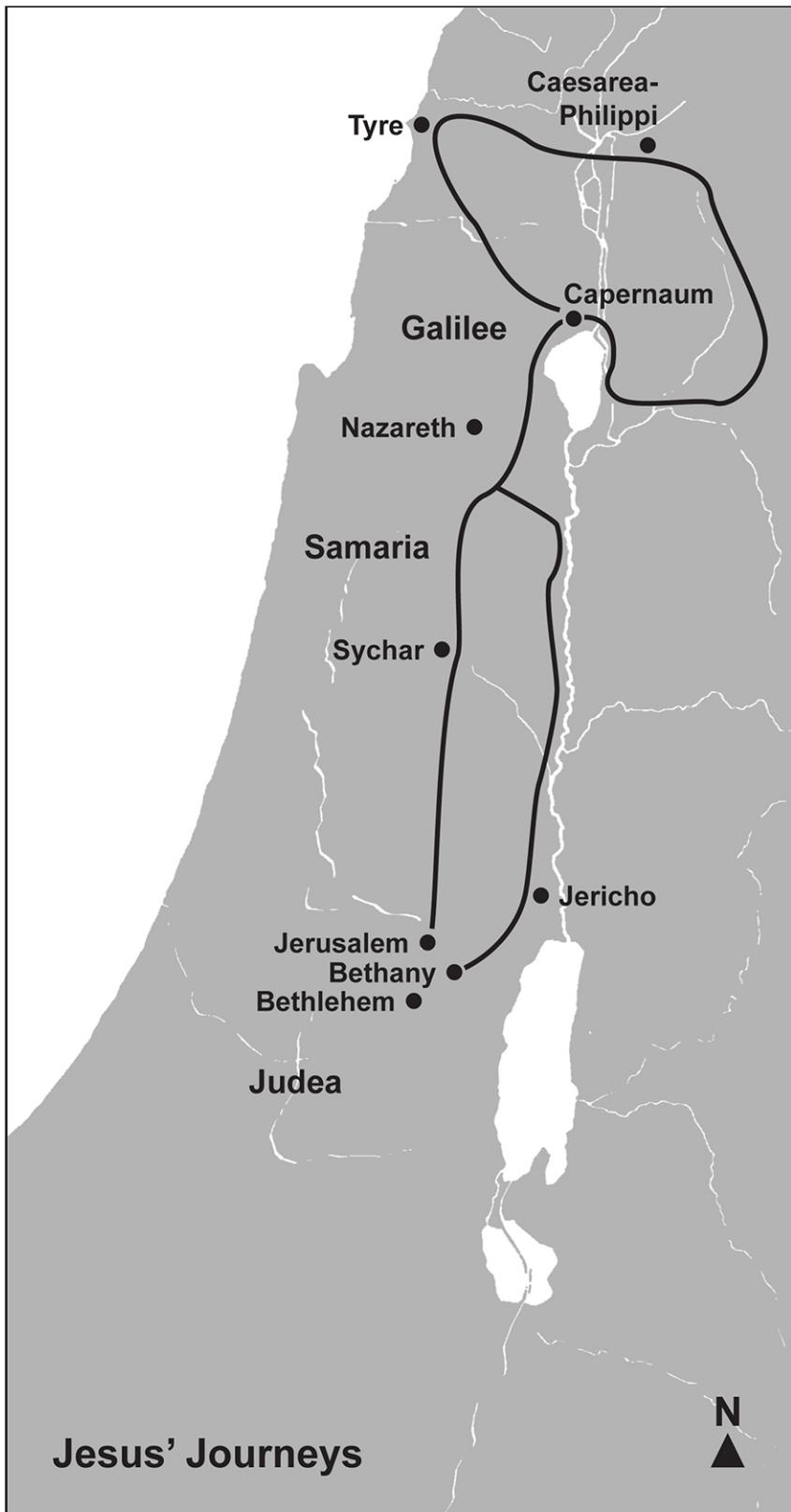
- Hebrenjve 11:8

Israel's Exodus

N

*Kur Faraoni e la popullin tē shkojë, Perëndia nuk e çoi nëpër rrugën e vendit tē Filistejeve, megjithëse kjo ishte më e shkurtëra, sepse Perëndia tha:
"Që tē mos pendohet populli, kur tē shohë luftën, dhe tē mos kthehet në Egjpt". - Eksodi 13:17*

Jesus' Journeys

Sepse edhe Biri i njeriut nuk erdhi që t'i shërbijnë, por për të shërbyer dhe për të dhënë jetën e tij si çmim për shpëngimin e shumë vetave. - Marku 10:45

N
▲

Pali, shërbëtor i Jezu Krishtit, i thirrur për të qenë apostull, i veçuar për ungjillin e Perëndisë, - Romakëve 1:1

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophesies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Usher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

1956	Christ returns for his people
1830	Jim Elliot martyred in Ecuador
1731	John Williams reaches Polynesia
1614	Zinzendorf leads Moravian mission
1572	Japanese kill 40,000 Christians
1517	Jesuits reach Mexico
1455	Martin Luther leads Reformation
1323	Gutenberg prints first Bible
1276	Franciscans reach Sumatra
1100	Ramon Llull trains missionaries
1054	Crusades tarnish the church
997	The Great Schism
864	Adalbert martyred in Prussia
716	Bulgarian Prince Boris converts
635	Boniface reaches Germany
569	Alopen reaches China
432	Longinus reaches Alodia / Sudan
397	Saint Patrick reaches Ireland
341	Carthage ratifies Bible Canon
325	Ulfilas reaches Goth / Romania
250	Niceae proclaims God is Trinity
197	Denis reaches Paris, France
70	Tertullian writes Christian literature
61	Titus destroys the Jewish Temple
52	Paul imprisoned in Rome, Italy
39	Thomas reaches Malabar, India
33	Peter reaches Gentile Cornelius
	Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

What are we? ►			Genesis 1:26 - 2:3 Mankind is created in God's image, male and female He created us					
How are we sinful? ►			Romans 5:12-19 Sin entered the world through Adam and then death through sin					
When are we? ▼								
Where are we?			Innocence		Fallen			Glory
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.	Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age
								New Heavens and Earth
► Who are we?	God	Father	John 10:30 God's perfect fellowship	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden	1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light			Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3 God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City
		Son			John 8:58 Pre-incarnate	John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise	
		Holy Spirit			Psalm 139:7 Everywhere	John 14:17 Living in believers		
	Mankind	Living	Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth Luke 16:22 Blessed in Paradise Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command	Genesis 1:1 No Creation No people	Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth			Matthew 25:41 Revelation 20:10 Lake of Fire prepared for the Devil and his Angels
		Deceased believing			Luke 16:22 Blessed in Paradise			
		Deceased unbelieving			Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment			
	Angels	Holy			Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command			
		Imprisoned	2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels	Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels	2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus	Revelation 20:13 Thalaasa Revelation 19:20 Lake of Fire Revelation 20:2 Abyss		
		Fugitive			1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind			
		First Beast						
		False Prophet						
		Satan						
Why are we? ►			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7 For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all					

Pashmangësi

Shqiptar at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament Sheol and New Testament Hadës, 2) Geenna, 3) Tartaroō, 4) Abyssos, 5) Limnē Pyr, 6) Paradise, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, "*the gates of Hades will not prevail,*" Matthew 16:18. Paul asks, "*Hades where is your victory?*" 1 Corinthians 15:55. John wrote, "*Hades gives up,*" Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, "*Do not be afraid,*" because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our *Good News* sounds like a warning to "*be afraid*" because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, "*out of the frying pan, into the fire?*" Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, "*Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'*" Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. Jesus said, "*You did not choose me, but I chose you,*" John 15:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

World Nations

Shkoni, pra, dhe bëni dishepuj nga të gjithë popujt duke i pagëzuar në emër të Atit e të Birit e të Frymës së Shenjtë, - Mateu 28:19